

Ζώνος

σχολή ~~Σ~~ Ιατρικής Α.Π.Θ.

~~XX~~ = ~~XVIII~~ 1915.

476

ΟΘΩΜΑΝΙΚΟΙ ΚΩΔΙΚΕΣ,

ἤτοι

ΣΥΛΛΟΓΗ ΤΩΝ ΕΝ ΕΝΕΡΓΕΙΑ

ΝΟΜΩΝ, ΚΑΝΟΝΙΣΜΩΝ, ΔΙΑΤΑΓΜΑΤΩΝ ΚΑΙ ΟΔΗΓΙΩΝ

ΤΗΣ ΟΘΩΜΑΝΙΚΗΣ ΑΥΤΟΚΡΑΤΟΡΙΑΣ,

Περιέχουσα καὶ τοὺς ὑπὸ τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας ἐκδοθέντας νεωτέρους Νόμους καὶ Κανονισμοὺς, ἐν τέλει δὲ τὰς μετὰ τῶν ξένων Δυνάμεων Συνθήκας καὶ Πρωτόκολλα καὶ τὰ πρὸς διαφόρους ὑποτελεῖς χώρας Αὐτοκρατορικὰ Φιρμάνια μετὰ τῶν ἀναγκαίων διασαφήσεων καὶ στατιστικῶν πληροφοριῶν.

ΜΕΤΑΦΡΑΣΘΕΝΤΕΣ ΕΚ ΤΟΥ ΤΟΥΡΚΙΚΟΥ
ΚΑΙ ΕΠΙ ΤΟ ΣΥΣΤΗΜΑΤΙΚΩΤΕΡΟΝ ΚΑΤΑΤΑΧΘΕΝΤΕΣ,

ΕΚΔΙΔΟΝΤΑΙ ΤΟ ΠΡΩΤΟΝ

ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ ΝΙΚΟΛΑΪΔΟΥ.

ΕΝ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΕΙ,

ΕΚ ΤΟΥ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΥ ΤΗΣ **ΕΠΤΑΛΟΦΟΥ.**

(Ὁδὸς Πεμπτοπαζάρου, ἀριθμ. 25.)

1869.

« Ὁ μὲν τὸν νόμον κελεύων ἄρχειν, δοκεῖ κελεύειν ἄρχειν τὸν
» Θεὸν καὶ τὸν Νοῦν μόνους· ὁ δ' ἄνθρωπον κελεύων προστίθησι καὶ
» θηρίον· ἥτε γὰρ ἐπιθυμία τοιοῦτον, καὶ ὁ θυμὸς ἄρχοντας διαστρέφει
» καὶ τοὺς ἀρίστους ἄνδρας, διόπερ ἄνευ ὀρέξεως νοῦς ὁ νόμος ἐστί. »
(Ἀριστοτ. Πολ. Γ. ια'. § 4.)

« Πάντα ὅσα τις μὴ πείσας ἀναγκάζει τινα ποιεῖν, εἴτε γράφων
» εἴτε μὴ, βίᾳ μᾶλλον ἢ νόμος ἐστί. » (Ξενοφ. Ἀπομνημ. Α. β. § 45.)

ΤΩΙ

ΜΕΓΑΛΕΙΟΤΑΤΩΙ

ΚΡΑΤΑΙΟΤΑΤΩΙ ΚΑΙ ΓΑΛΗΝΟΤΑΤΩΙ

ΣΟΥΛΤΑΝ

ΑΒΔ-ΟΥΛ-ΑΖΗΖ

ΧΑΝ

ΕΦΕΝΔΗΙ ΜΑΣ,

ΦΙΛΟΛΑΩΙ ΗΜΩΝ ΑΝΑΚΤΙ

ΚΑΙ

ΑΝΑΜΟΡΦΩΤΗΙ ΤΗΣ ΑΝΑΤΟΛΗΣ

ΕΛΑΧΙΣΤΟΝ ΤΕΚΜΗΡΙΟΝ

ΤΗΣ ΑΚΡΑΣ ΠΙΣΤΕΩΣ ΚΑΙ ΒΑΘΥΤΑΤΗΣ

ΥΠΟΚΛΙΣΕΩΣ

ΤΟΥ ΕΚΔΟΤΟΥ.

ومعموریتی اغورنده جلوس همایون جناب خلافتپناه
مابه الحیات پادشاهانه‌لرینی مبین اولوب جمله تبعه و ز
مضامین عادله‌سندن روم ملتی تبعهٔ صادقهٔ جناب ش
شایان بیور یلان مجلهٔ نفیسه‌نك حرف بحرف اسان
پادشاهیلری یوم مبارکندن برو مجددا وضع و تاسیس
بر شعبه‌سنده اساسدن نیچه نیچه اصلاحات وتنظیم
مرتبهٔ کماله ایصال وشو مدت قلیله ظرفنده زیر جنا
احیا ایله بنیاد سلطنت سنیه‌لری تأیید ومعموریت ممالك
عالمك شاد وفرحان * چوق یشا پادشاه عالیشان
حضرت جهاندار یلریله سر لوحهٔ اثر ناچیزی تز
ونعم واحسان شاهانه‌لرینك بیکده برینه مقابل برم
کمال خضوع وابتهال ایله عرض وتقدیمنه اجتسار قل
تاجدار یلری بیورلمسی الطاف مانهایهٔ جناب کیتی س
عرض وتقدیمنه جسارت ایلدم اول بابده وهرحالد
پادشاهمز افندمز حضرتلرینکدر

ΜΕΓΑΛΕΙΟΤΑΤΕ ΜΟΝΑΡΧΑ!

Ἀναλαβὼν τὴν ἐξελλήνισιν τῆς «Συλλογῆς τῶν Νόμων τῆς Ὀθωμανικῆς Αὐτοκρατορίας» ἐτόλμησα νὰ κοσμήσω ταύτην διὰ τοῦ πανεκλάμπρου ὀνόματος τῆς ΣΗΣ Αὐτοκρατορικῆς Μεγαλειότητος.

Καὶ ὄντως, εἰς τίνα ἄλλον ἢ εἰς τὴν ΣΗΝ Μεγαλειότητα ὀφείλεται ἡ ἐνεστῶσα τελειότης τῶν διαφόρων τοῦ Κράτους θεσμῶν; Ἐπὶ τῆς Αὐτοκρατορίας ΣΟΥ καθιερώθη ἡ μεταξὺ πασῶν τῶν ἐθνικοτήτων ἰσότης, δι' ἣν ἐπεκρότησεν ἅπασα ἡ Οἰκουμένη. Ἐπὶ τῆς Αὐτοκρατορίας ΣΟΥ ἡ ἐκτελεστικὴ ἐξουσία ἐχωρίσθη τῆς νομοθετικῆς. Ἐπὶ τῆς μοναρχίας ΣΟΥ καθιερώθη ὁ νέος ὀργανισμὸς τῶν Νομαρχιῶν. Ἐπὶ τῶν ἡμερῶν ΣΟΥ ἀνεκηρύχθη ἡ ἀρχὴ τῶν μεταρρυθμίσεων. Ἐπὶ τῆς βασιλείας ΣΟΥ τέλος ἡ Ἀνατολὴ σπεύδει εἰς τὴν ἀναγέννησιν αὐτῆς.

Τὴν συλλογὴν ταύτην τῶν Νόμων θεωρῶ ἄμεσον ἀπόρροιαν τῆς πολιτικῆς, ἣν ἡ ΣΗ Μεγαλειότης ἐκήρυξε, διότι τὴν ΣΗΝ Αὐτοκρατορίαν ἐκλεῖσαν τόσαι γενναῖαι πράξεις, ἀποῤῥεύσασαι ἐκ τῆς ἐμφύτου μεγαθυμίας καὶ τοῦ πρὸς τὸν πολιτισμὸν ἔρωτός [illegible]

Μάρτυς τῶν νεωτέρων τῆς Ἀνατολῆς προόδων ὑψας καὶ ὁ πιστότατος ὑπήκοος τῆς κραταιᾶς ΣΟΥ βασιλείας καὶ [illegible] δοῦλος τῆς ΣΗΣ Μεγαλειότητος, ὡς δημοσιογράφος, μίαν σταγόνα εἰς τὸν ὅλον Ὠκεανὸν τῆς ἀναμορφώσεως τῆς Ἀνατολῆς, ἐνόμισα ὅτι συντελῶ εἰς τὴν ἐκπλήρωσιν τῶν διακαῶν τῆς ΣΗΣ Μεγαλειότητος πόθων, διοχετεύων εἰς μίαν μεγάλην μερίδα τῶν ὑπηκόων ΣΟΥ τὰ εὐεργετήματα, ὅσα ἡ διηνεκὴς ὑπὲρ αὐτῶν μέριμνά ΣΟΥ ἐπεδαψίλευσε πᾶσι τοῖς ὑπὸ τὰ σκῆπτρά ΣΟΥ διατελοῦσι λαοῖς. Καταθέτων δὲ ταύτην εἰς τοὺς πόδας τοῦ Θρόνου ΣΟΥ, προσφέρω τὸν ἐλάχιστον φόρον τῆς εὐγνωμοσύνης τῶν ὁμοεθνῶν μου, ἀνθ' ὅσων παρὰ τῆς Μεγαλειότητός ΣΟΥ ἔτυχον γενναίων εὐεργεσιῶν.

Εἴθε ὁ παμβασιλεύων Ὕψιστος διαφυλάττοι ὑπὸ τὴν σκέπην τῆς κραταιᾶς αὐτοῦ χειρὸς τὴν ΣΗΝ Γαληνοτάτην Μεγαλειότητα καὶ ἐνισχύοι Αὐτὴν εἰς τὸ μέγα καὶ ἔνδοξον τῆς ἀναμορφώσεως τῆς Ἀνατολῆς ἔργον.

Ἐν Κωνσταντ]πόλει, τῇ 1 *ὀκτωβρίου* 1869.

Ὁ πιστότατος ὑπήκοος τῆς κραταιᾶς ΣΟΥ Βασιλείας
καὶ ταπεινότατος δοῦλος τῆς ΣΗΣ Μεγαλειότητος
ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΝΙΚΟΛΑΙΔΗΣ.

ΠΡΟΛΟΓΟΣ.

Ἐπελαβόμην τῆς δημοσιεύσεως τῆς ἀναγγελθείσης Συλλογῆς τῶν Νόμων τοῦ Κράτους, μὴ ἀποχαρτερήσας μήτε πρὸς τὰς δυσχερείας, μήτε πρὸς τὰς δαπάνας τοῦ ἔργου, καί τοι γινώσκων ὅτι τοῖς πλείστοις θέλει φανῇ ξηρὰ καὶ ἄχαρις ἄρθρων ἀναγραφὴ, πάντῃ ἀναξία μελέτης. Ἀλλὰ τοῦτο ἰδίως σκεφθεὶς, ὅτι παρ' ἡμῖν πάνυ ἀμελῶς ἔχουσι τὰ κατὰ τοὺς νόμους, ἐνῷ ὁμολογουμένως ἡ πολιτικὴ ἐξουσία ὀργᾷ πρὸς κανονικὴν καὶ πρὸς τὰς ἀπαιτήσεις τῆς ἐποχῆς σύμφωνον ῥύθμισιν τῆς κοινωνίας, ἐνόμισα ὅτι τὰ μέγιστα ὑπηρετῶ διὰ τῆς δημοσιεύσεως ταύτης τὸν μέγαν ἀναμορφωτικὸν σκοπὸν, ὃν οἱ τοὺς νόμους τιθέντες ἐπιδιώκουσι, καθιστῶν τοῖς ὁμογενέσι, τῇ μεγάλῃ καὶ ἐκλεκτῇ ταύτῃ μερίδι τῶν ὑπηκόων τοῦ Κράτους, εὐχερέστερα τὰ μέσα τοῦ κοινωνεῖν μετὰ τῆς θελήσεως τοῦ νομοθέτου. Ἀλλὰ καὶ ἄλλως ἐθεώρησα κοινωφελῆ καὶ ἀναγκαιοτάτην τὴν μετάφρασιν ταύτην, καὶ διὰ τὴν ἐν γένει ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως καὶ πολλαπλασιάσεως τῶν κειμένων τοῦ νόμου προσγιγνομένην ὠφέλειαν, καὶ παρ' ἡμῖν ἰδίᾳ διὰ τὴν ἀνάγκην τῆς ἐξοικειώσεως τοῦ λαοῦ πρὸς τὴν ἐνεστῶσαν νομοθεσίαν, στηριζομένην ἐπὶ νέων ὅλως ἀρχῶν, εἰς τὴν καθιέρωσιν τῶν ὁποίων κατὰ μέγα μέρος ὀφείλεται ἡ ἀνάπτυξις καὶ εὐημερία τῶν λαῶν, καὶ αἵτινες, ὅπως ἐφαρμοσθῶσι καὶ παρ' ἡμῖν καὶ παραγάγωσι τὰ αὐτὰ ἀγαθὰ ἀποτελέσματα, ἀνάγκη ἵνα γείνωσι προσιταὶ εἰς τὸν λαόν.

Πλὴν καὶ ἄνευ τούτου ἡ ἔννοια αὐτὴ καὶ ὁ προορισμὸς τοῦ νόμου καθ' ἑαυτὰ δικαιολογοῦσι τὸ σκόπιμον καὶ λυσιτελὲς τῶν τοιούτων συλλογῶν. Ὑπὸ πᾶσαν μορφὴν πολιτεύματος ὁ νόμος θεωρεῖται ὡς ἔκφρασις τῆς γενικῆς θελήσεως. Εἴτε ὁ λαὸς, εἴτε οἱ ἄριστοι, εἴτε εἷς καὶ μόνος εἶναι ὁ νομοθέτης, ὁ νόμος δὲν παύει ἐκπροσωπῶν τὴν κοινὴν θέλησιν, διότι τὴν πρὸς τὸ νομοθετεῖν ἐξουσίαν αὐτοῦ ὁ νομοθέτης οὐδαμόθεν ἄλλοθεν δύναται

ν' ἀρυσθῇ ἡ ἐκ τῆς τοῦ ἔθνους ἐντολῆς. Καὶ περιβάλλεται μὲν τὸ ἑαυτοῦ κῦρος ὁ νόμος ὑπὸ τῆς πολιτικῆς ἐξουσίας, ἀλλὰ τὸ ἠθικὸν αὐτοῦ κῦρος καὶ τὴν ἰσχὺν, ἄνευ τῶν ὁποίων ὁ νόμος ἥκιστα ἐπιτυγχάνει τοῦ σκοποῦ του, ἀντλεῖ ἐκ τῆς κοινῆς τῶν πολιτῶν συνειδήσεως· καὶ τότε ὁ νόμος ἐπιδρᾷ σωτηρίως ἐπὶ τῆς κοινωνίας, ὅταν οἱ πολῖται, δεόντως παρεσκευασμένοι καὶ ἐξωκειωμένοι πρὸς τὰς διατάξεις αὐτοῦ, ὑποτάσσονται ἐξ ἐλευθέρας θελήσεως εἰς αὐτὸν, ὡς εἰς τὴν λογικὴν βούλησιν τῆς πολιτείας ὁλοκλήρου, καὶ οὐχὶ κατηναγκασμένως καὶ ἐκ φόβου πρὸς τὴν ἀπειλοῦσαν αὐτοὺς διὰ τὴν παραβίασίν του ποινήν. Ἡ ποινὴ, ὄπισθεν τῆς ὁποίας ὀχυροῦται ἐνίοτε ὁ νομοθέτης ὅπως καταστήσῃ βεβαιοτέραν τὴν ἐκτέλεσιν τοῦ νόμου, εἶναι ἀνάγκη, ἀφ' ἧς οἱ ἀγαθοὶ νόμοι τείνουσι πάντοτε νὰ ἀπαλλαγῶσι, διότι, ὅσῳ πρὸς αὐτὴν προσεγγίζουσι, τοσούτῳ ἀπομακρύνονται τοῦ ἑαυτῶν σκοποῦ. Τὸ πρακτικὸν πόρισμα τῶν ἀρχῶν τούτων, εἰς ὃ προήχθησαν σήμερον αἱ κοινωνίαι, εἶναι ἡ εὐρυτάτη δημοσιότης, ἡ ἐν τοῖς πεπολιτισμένοις ἔθνεσιν ὑπάρχουσα κατὰ τὴν προπαρασκευὴν τῶν νόμων. Κατὰ γενικὸν ἀξίωμα, ὁ νόμος δὲν δύναται νὰ ἐφαρμοσθῇ πρὸ τῆς δημοσιεύσεως αὐτοῦ, καὶ ὅπως ἡ δημοσίευσις αὕτη γένηται προσηκόντως, λαμβάνονται τὰ καταλληλότατα μέτρα· ἀλλ' ἔνθα ὁ πολιτισμὸς ὑπάρχει προηγμένος, ἡ δημοσίευσις αὕτη δὲν φαίνεται ἀρκοῦσα· ἐκεῖ ὁ νομοθέτης, εἰς ἀδιάλειπτον κοινωνίαν εὑρισκόμενος μετὰ τοῦ λαοῦ, μελετᾷ τὰς ἀνάγκας αὐτοῦ καὶ ὅταν νομίσῃ ὅτι ἤγγισεν ἡ ὥρα τοῦ νὰ καταστῶσιν ἡ ζῶσα ἔκφρασις τῆς κοινῆς τοῦ ἔθνους συνειδήσεως, παρασκευάζει τὸν νόμον καὶ ὑποβάλλει αὐτὸν εἰς πολυπληθῆ σώματα, ἔνθα δημοσίᾳ συζητεῖται πρὶν ἢ καταστῇ νόμος τοῦ Κράτους· καθ' ὅλον δὲ τοῦτο τὸ διάστημα διὰ τῆς δημοσιότητος τῶν συζητήσεων ὁ λαὸς οὐ μόνον μανθάνει τὸν νόμον, ἀλλὰ καὶ σχηματίζει περὶ αὐτοῦ τὴν πεποίθησιν ἐκείνην, ἥτις εἶναι πρωτίστη ἐγγύησις τῆς ἀκριβοῦς αὐτοῦ ἐφαρμογῆς.

Τοῦ εὐγενοῦς δὲ τούτου ἀγῶνος ἡ ἰδιωτικὴ αὐτενέργεια δὲν μένει ἁπλοῦς θεατής· τοὐναντίον μάλιστα, τὸν τύπον ἔχουσα πολύτιμον ὄργανον, ἁμιλλᾶται ὑπὲρ τῆς εὐρυτέρας διαδόσεως τοῦ νόμου, σαφηνίζουσα διὰ τῆς ἑρμηνείας πᾶν τὸ ἀσαφὲς ἢ δύσληπτον. Ἀλλὰ παρ' ἡμῖν, διὰ τὴν ἔλλειψιν τῆς δημοσιότητος τῶν συζητήσεων, οὐ μόνον κατὰ τὴν παρασκευὴν τῶν νό-

μων δὲν συμπαρασχευάζεται ὁ λαὸς πρὸς ἐκτέλεσιν αὐτῶν, ἀλλὰ καὶ ἡ δημοσίευσίς των αὐτὴ, κατὰ τὴν ἐπιστημονικὴν τῆς λέξεως σημασίαν, διὰ τὴν ἔλλειψιν κοινῆς γλώσσης, δὲν ἀποβαίνει ὅσον προσδοκᾶται ὠφέλιμος. Ἂν λοιπὸν καὶ τῶν ἰδιωτικῶν Συλλογῶν, δι' ὧν δυνάμεθα νὰ διδάξωμεν τὸν λαὸν τὰ δικαιώματα καὶ καθήκοντά του, ὀλιγωρήσωμεν, δὲν δεικνύομεν ἀσύγγνωστον ραθυμίαν πρὸς τὴν πολιτικὴν καὶ κοινωνικὴν ἡμῶν πρόοδον καὶ εὐημερίαν, ἡμεῖς ἰδίως, οἱ ἀξιοῦντες διὰ τὰ φῶτα καὶ τὴν νοημοσύνην ἡμῶν ὅπως καθέξωμεν σπουδαίαν θέσιν ἐν τοῖς πράγμασι τῆς Ἀνατολῆς; Καὶ εἶναι πλάνη ὀλεθρία τὸ νὰ νομίζωμεν ἐπουσιώδη τὴν μελέτην τῶν κρατούντων νόμων, διότι ἄνευ αὐτῆς οὐ μόνον ἀδύνατος ἀποβαίνει ἡ βελτίωσις τῶν κακῶς κειμένων καὶ ἡ τοῦ πολιτικοῦ σώματος πρὸς τὰ πρόσω ὥθησις, ἀλλὰ τῆς ἀληθοῦς ἀτομικῆς ἐλευθερίας ἀδύνατον ν' ἀπολαύσωμεν, διατελοῦντες ἐν ἀβεβαιότητι περὶ τῶν δικαιωμάτων καὶ καθηκόντων ἡμῶν.

Ξένοι λαοὶ, εἰς οὓς οἱ νόμοι οὗτοι μικρᾶς εἰσι χρησιμότητος, πρωϊμώτατα ἤδη συνησθάνθησαν τὴν ἀνάγκην ταύτην καὶ ἤδη ἡ γραμματολογία αὐτῶν ἀριθμεῖ οὐκ ὀλίγα πονήματα, περιέχοντα οὐ μόνον μετάφρασιν τῶν νόμων, ἀλλὰ καὶ ἑρμηνείαν πολλάκις αὐτῶν, πολλοῦ λόγου ἀξίαν. Ὁ πρακτικὸς νοῦς τῶν λαῶν τούτων μᾶς διδάσκει περὶ τῆς ὠφελείας, ἣν τὰ τοιαῦτα ἔργα ἐπαγγέλλονται. Ἀλλ' ἔχομεν ἄρα ἀνάγκην ξένων παραδειγμάτων, ἂν πειθώμεθα εἰς τοὺς λόγους σοφοῦ προγόνου, τοῦ Ἱπποδάμου, λέγοντος: «Φημὶ δὲ ἔγωγε τρισὶ τούτοις συναρμόζεσθαι τὴν πολιτικὴν κοινωνίαν: λόγοις, ἐπιτηδεύμασιν ἐθῶν, νόμοις, καὶ διὰ τριῶν τούτων παιδεύεσθαι τὸν ἄνθρωπον καὶ σπουδαιότερον γίγνεσθαι»;

Ἐκ τοιούτων ὁρμώμενος σκέψεων, ἐπεχείρησα τὴν ἔκδοσιν τῆς Συλλογῆς ταύτης, ἥτις θέλει περιλάβει ἅπαν τὸ Ὀθωμανικὸν δίκαιον, τό τε ἰδιωτικὸν καὶ τὸ δημόσιον, ἐσωτερικόν τε καὶ ἐξωτερικόν. Πρὸς τοῦτο συνήγαγον ἅπασαν τὴν νομοθετικὴν ὕλην, τὴν περιεχομένην ἐν τῇ ἐπισήμῳ Συλλογῇ (Δουστοὺρ), τῷ παραρτήματι αὐτῆς, καὶ ἐν τῇ ἐφημερίδι τῆς Κυβερνήσεως, ὡς καὶ τὰς διαφόρους συνθήκας τοῦ Κράτους πανταχοῦ ἔνθα εὗρον αὐτάς. Δὲν περιωρίσθην ὅμως εἰς τοῦτο μόνον, ἀλλὰ καὶ ὅσας τῶν ὁδηγιῶν ἢ ἐγκυκλίων, τῶν μὴ περιεχομένων ἐν τῇ Συλλογῇ

τῶν νόμων, ἐνόμισα χρήσιμους πρὸς διευκρίνισιν καὶ συμπλήρωσιν τῶν νόμων, παρέθηκα ἐν οἰκείῳ τόπῳ, ἵνα δι' αὐτῶν καταστήσω εὐληπτότερον τὸ κείμενον τοῦ νόμου. Ἐν τῇ ἐπισήμῳ Συλλογῇ οἱ νόμοι εἰσὶ τεταγμένοι κατὰ χρονολογικὴν τάξιν· τὴν μέθοδον ταύτην ἀκολουθοῦσι κατ' ἀνάγκην αἱ ἐπίσημοι Συλλογαὶ, οὖσαι τρόπον τινὰ τὸ χαρτοφυλάκιον τῶν νόμων, εἰς ὃ κατατίθενται καθόσον ἐκδίδονται· δὲν εἶναι ὅμως καὶ ἡ καταλληλοτέρα καὶ εὐχρηστοτέρα, διότι νόμοι, πολλὴν πρὸς ἀλλήλους σχέσιν ἔχοντες, ἐπεξηγοῦντες πολλάκις ἢ συμπληροῦντες ἀλλήλους, εὑρίσκονται εἰς μεγάλην ἀπ' ἀλλήλων ἀπόστασιν, καὶ ἡ εὕρεσις αὐτῶν ἀποβαίνει δυσχερεστάτη εἰς τοὺς μὴ εἰδικῶς περὶ ταῦτα ἀσχολουμένους. Διὰ τοῦτο ἐπροτίμησα τὴν συστηματικὴν τῆς ὕλης κατάταξιν, ἀρχόμενος ἀπὸ τῶν νόμων τοῦ ἰδιωτικοῦ δικαίου καὶ μεταβαίνων κατόπιν εἰς τοὺς τοῦ δημοσίου καὶ διοικητικοῦ. Προέταξα ὅμως τῶν ἰδιωτικῶν νόμων τὸ Χάττι-Σερὶφ τοῦ Γκιουλχανὲ, τὸ Χάττι-Χουμαγιοὺν, τὴν ἐπιστολὴν τῆς Α. Α. Μεγαλειότητος πρὸς τὸν Μέγαν Βεζύρην ἐπὶ τῇ εἰς τὸν θρόνον ἀναβάσει Αὐτοῦ, καὶ τὸν λόγον Αὐτοῦ ἐπὶ τῇ ἐνάρξει τοῦ Συμβουλίου τοῦ Κράτους, διὰ τὴν μεγίστην αὐτῶν σπουδαιότητα, θεωρήσας αὐτὰ ὡς τὴν θεμελιώδη βάσιν, ἐφ' ἧς στηρίζεται πᾶσα ἡ νομοθεσία. Οὐχ ἧττονος ἀξίας ἐθεώρησα τοὺς Κανονισμοὺς τοῦ Σουράϊ-Δεβλὲτ καὶ τὸν νόμον τῶν νομαρχιῶν (βιλαετίων) μετὰ τῶν σχετιζομένων αὐτῷ καὶ τὸν περὶ ὀργανισμοῦ τῶν δικαστηρίων, νομίζων ἀπαραίτητον μὲν τὴν γνῶσιν τῆς διοικητικῆς τοῦ κράτους διαιρέσεως πρὸς ἐντελῆ κατάληψιν τοῦ ὀργανισμοῦ τῶν δικαστηρίων, πλέον δὲ ἢ ἀπαραίτητον τὴν γνῶσιν τοῦ ὀργανισμοῦ τῶν δικαστηρίων, ὅπως ἐννοηθῇ ἡ δικονομία καὶ οἱ λοιποὶ νόμοι. Εἰς τὸν περὶ βιλαετίων νόμον προσετέθη Πίναξ τῶν διαφόρων βιλαετίων τοῦ Κράτους, τῶν πρωτευουσῶν ἑκάστου αὐτῶν καὶ τῶν μικροτέρων αὐτῶν ὑποδιαιρέσεων, τούτου δὲ ἡ χρησιμότης δὲν χρήζει, νομίζω, συζητήσεως. Οἱ ἐν τέλει τοῦ βιβλίου πίνακες, συνταχθέντες μετὰ τῆς προσηκούσης ἀκριβείας καὶ τάξεως, θέλουσιν εὐκολύνει μεγάλως τὴν χρῆσιν αὐτοῦ διὰ τῆς εὐχεροῦς εὑρέσεως τῶν ζητουμένων νομικῶν διατάξεων.

Ἐν γένει κατεβλήθη πᾶσα προσπάθεια ὅπως ἡ Συλλογὴ αὕτη καταστῇ ὠφέλιμος τοῖς ὁμογενέσι καὶ διὰ τὴν ἐν αὐτῇ περιεχομένην ὕλην καὶ διὰ τὸν τρόπον τῆς κατατάξεως αὐτῆς. Δὲν ἀ-

ξιῶ βεβαίως ὅτι κατώρθωσα ν' ἀποφύγω τὰς ἐλλείψεις, αἵτινες εἰς πάντα τὰ ἀνθρώπινα ἔργα ὑπάρχουσι, τοσούτῳ μᾶλλον, ὅσῳ ἡ ἐντελὴς ἔλλειψις ἄλλης τοιαύτης συλλογῆς, τὰ ἐν τῇ νομοθεσίᾳ ἡμῶν ὑπάρχοντα κενὰ καὶ ἡ δυσκολία καὶ μετάφρασις ἐκ τοῦ τουρκικοῦ ὑπῆρχον διηνεκὴς ἀφορμὴ ἐλλείψεων· ἀλλὰ καταβαλὼν πᾶσαν εἰλικρινῆ προσπάθειαν πρὸς συμπλήρωσιν ἔργου, ὅπερ ἐθεώρησα ὠφελιμώτατον, δίκαιον νομίζω νὰ τύχω συγγνώμης διὰ τὰς ἐλλείψεις μου.

Ἐν Κωνσταντινουπολει, τῇ 1 ὀκτωβρίου 1869.

Ο ΕΚΔΟΤΗΣ.

ΑΥΤΟΚΡΑΤΟΡΙΚΟΝ ΧΑΤΤΙ-ΣΕΡΙΦ

Ἢ

ΝΟΜΟΣ ΤΟΥ ΤΑΝΖΙΜΑΤΙΟΥ (1) ΑΝΑΓΝΩΣΘΕΙΣ ΕΝ ΓΚΙΟΥΛΧΑΝΕ

Τῇ 3 Νοεμβρίου 1839 (2) (26 Σαπὰν, 1255, ἡμέρα κυριακή).

Πασίγνωστον εἶναι ὅτι κατὰ τοὺς πρώτους χρόνους τῆς Ὀθωμανικῆς Μοναρχίας τὰ ἔνδοξα τοῦ Κορανίου παραγγέλματα καὶ οἱ νόμοι τοῦ Κράτους ἀπετέλουν κανόνα πάντοτε σεβαστόν. Κατὰ συνέπειαν, τὸ Κράτος προέβαινεν εἰς ἰσχὺν καὶ μεγαλεῖον, καὶ πάντες ἀνεξαιρέτως οἱ ὑπήκοοι περιῆλθον εἰς τὸν ὕψιστον βαθμὸν τῆς ἀνέσεως καὶ εὐημερίας. Πρὸ ἑκατὸν πεντήκοντα ἐτῶν σειρὰ γεγονότων καὶ ποικίλων ἀφορμῶν ἔσχον ὡς ἀποτέλεσμα τὸ νὰ παύσωσι τοῦ νὰ συμμορφῶνται πρὸς τὸν ἱερὸν Κώδηκα τῶν νόμων καὶ πρὸς τοὺς ἐν ἐνεργείᾳ κανονισμούς, ἡ δὲ προτέρα ἰσχὺς καὶ εὐδαιμονία μετεβλήθησαν εἰς ἀδυναμίαν καὶ πενίαν· τοῦτο δὲ πρόφανῶς, διότι ἀδύνατον νὰ διατηρηθῇ Κράτος, ἅμα παύσηται διοικούμενον ὑπὸ τῶν νόμων αὐτοῦ.

(1) Ἡ λέξις *Τανζιμὰτ* ἐκ τῆς λέξεως *νιζὰμ* (νόμος, τάξις), σημαίνει μεταρρύθμισιν, τακτοποίησιν.

(2) Ἡ πρᾶξις αὕτη, ἥτις ἀποτελεῖ τὰς βάσεις τοῦ νέου δημοσίου Ὀ-

Αἱ σκέψεις, αἱ ἀπασχολήσασαι ἀποκλειστικῶς τὸ πνεῦμα Ἡμῶν ἀπὸ τῆς ἐπὶ τοῦ θρόνου αἰσίας Ἡμῶν ἀναβάσεως, ὑπῆρξαν ἡ βελτίωσις τῆς καταστάσεως τῶν ἐπαρχιῶν καὶ ἡ ἀνακούφισις τῶν λαῶν. Λαμβανομένης ὑπ' ὄψιν τῆς γεωγραφικῆς θέσεως τῶν ἐπαρχιῶν τοῦ ὑψηλοῦ Ἡμῶν Κράτους, τῆς γονιμότητος τῶν γαιῶν του καὶ τῆς ἐπιτηδειότητος καὶ εὐφυΐας τῶν κατοίκων, δῆλον γίνεται ὅτι, καταγινόμενοι εἰς τὴν εὕρεσιν τῶν προσφόρων μέσων, τὸ ἀποτέλεσμα, εἰς ὃ, Θεοῦ βοηθοῦντος, ἐλπίζομεν νὰ φθάσωμεν, δύναται νὰ ἐπιτευχθῇ ἐν διαστήματι ὀλίγων ἐτῶν. Οὕτω λοιπὸν πλήρεις πεποιθήσεως εἰς τὴν ἀντίληψιν τοῦ Ὑψίστου, βασιζόμενοι ἐπὶ τῆς μεσιτείας τοῦ Προφήτου ἡμῶν, κρίνομεν ἀναγκαῖον ὅπως διὰ νέων θεσμῶν παράσχωμεν εἰς τὰς ἐπαρχίας, τὰς ἀποτελούσας τὸ Ὑψηλὸν Ἡμῶν Κράτος, τὰ ἀγαθὰ καλῆς διοικήσεως.

Οἱ θεσμοὶ οὗτοι πρέπει πρὸ πάντων νὰ τείνωσιν εἰς τρία τινά· 1ον Τὰς ἐγγυήσεις, αἵτινες βεβαιοῦσι τοῖς ὑπηκόοις Ἡμῶν πλήρη ἀσφάλειαν ζωῆς, τιμῆς καὶ περιουσίας. 2ον Τὸν τακτικὸν τρόπον τοῦ ἐπιβάλλειν καὶ εἰσπράττειν τοὺς φόρους. 3ον Τὸν τακτικὸν ἐπίσης τρόπον τῆς στρατολογίας καὶ τὸν προσδιορισμὸν τοῦ χρόνου τῆς ἐν τῷ στρατῷ ὑπηρεσίας.

Ἀναμφιβόλως, ἡ ζωὴ καὶ ἡ τιμὴ εἶναι τὰ πολυτιμώτατα τῶν ὑπαρχόντων ἀγαθῶν, κατὰ συνέπειαν δὲ, ὅταν τις, καίτοι ἐκ φύσεως ἀποστρεφόμενος τὴν κακίαν, ἤδη τὴν ζωὴν καὶ τὴν τιμήν του ἐν κινδύνῳ, πρὸς προφύλαξιν αὐτῶν βεβαίως δὲν θὰ δυνηθῇ ν' ἀποτραπῇ ταύτης καὶ θὰ βλάψῃ οὕτω καὶ τὴν κυβέρνησιν καὶ τὸν τόπον. Ἐνῷ, τοὐναντίον, ἀπολαύων ὡς πρὸς τοῦτο πλήρους ἀσφαλείας, δὲν θέλει ἀπομακρυνθῇ τῆς ὁδοῦ τῆς νομιμότη-

---

θωμανικοῦ δικαίου, ἐδημοσιεύθη πανηγυρικῶς τὴν 3 νοεμβρίου 1839 ἐν τῇ εὐρείᾳ πεδιάδι τοῦ *Γκιουλχανὲ*, ἐντὸς τῶν ἀνακτόρων τοῦ *Τοπ-καποῦ*, παρόντων τῶν μελῶν τοῦ διπλωματικοῦ σώματος, τῶν πατριαρχῶν, τοῦ μεγάλου ραββίνου, τῶν ἀνωτέρων ὑπαλλήλων, τῶν μελῶν τοῦ σώματος τῶν *Οὐλεμὰ* κλπ. Ἡ Α. Ἐξ. ὁ Ῥεσσὶτ πασᾶς ἀνέγνω αὐτὴν εὐκρινῶς καὶ μεγαλοφώνως ἀπὸ τοῦ βήματος, ὅπερ πρὸς τοῦτο ἐστήθη ἐν μέσῳ τῆς πεδιάδος, ἐνώπιον τῆς Α. Α. Μ. τοῦ Σουλτὰν Ἀβδοὺλ-Μεδζὶδ, καθημένου ἐν περιπτέρῳ, ἔνθα εὑρίσκετο καὶ ὁ πρίγκηψ Ζουανβὶλ καὶ τὸ ἐπιτελεῖον αὐτοῦ. Τὸ ἔγγραφον τοῦτο, ὅπερ τότε ἔτυχε μεγίστης δημοσιότητος, κατεχωρήθη καὶ ἐν τῷ *Μηνύτορι* τῆς 27 νοεμβρίου 1839 (σελὶς 2065). Ἐν ταῖς πλείσταις τῶν συλλογῶν, ἐν αἷς κατεχωρήθη, συνοδεύεται ὑπὸ τοῦ *φιρμανίου*, δι' οὗ ἀπεστάλη εἰς ὅλους τοὺς διοικητάς. Ἐν τῷ *φιρμανίῳ* τούτῳ ὁ Σουλτάνος παριστᾷ τὴν ἐπισημότητα, μεθ' ἧς ἐδημοσιεύθη ὁ νέος θεμελιώδης νόμος, καὶ τὴν αὐστηρότητα, ἣν θέλει μετέλθει κατὰ παντὸς, ὅστις ἤθελε τὸν παραβιάσει. Γνωστοποιεῖ προσέτι εἰς τοὺς διοικητὰς τὰς διατυπώσεις, ἃς πρέπει νὰ τηρῶσι κατὰ τὴν ἀνάκρισιν τῶν ὑποθέσεων καὶ ἰδίως τῶν ποινικῶν, ὅταν ἡ ἐπιβαλλομένη ποινὴ εἶναι ἡ θανατική. (**Feraud-Giraud, De la Juridiction Française dans les échelles du Levant et de Barbarie.** Τμ. Α'. Σελ. 266.)

τος καὶ πᾶσαι αὐτοῦ αἱ πράξεις θέλουσι συντελεῖ ἐπ' ἀγαθῷ τῆς τε κυβερνήσεως καὶ τοῦ ἔθνους του.

Ἐὰν ἡ ἀσφάλεια τῆς περιουσίας ἐλλείπῃ, πάντες διατελοῦσι ψυχροὶ πρὸς τὴν Κυβέρνησιν καὶ τὸ ἔθνος· οὐδεὶς ἀσχολεῖται περὶ αὐξήσεως τοῦ δημοσίου πλούτου, περισπώμενος ἀπὸ τὰς ἰδίας αὐτοῦ ἀνησυχίας. Ἂν τοὐναντίον ὁ πολίτης κατέχῃ πεποιθότως τὰς ἰδιοκτησίας αὐτοῦ, τότε πλήρης ζήλου ὑπὲρ τῶν ἰδίων συμφερόντων, τῶν ὁποίων τὸν κύκλον προσπαθεῖ νὰ εὐρύνῃ ὅπως ἐπεκτείνῃ τὸν κύκλον τῶν ἀπολαύσεών του, αἰσθάνεται καθ' ἑκάστην αὐξανόμενον ἐν τῇ καρδίᾳ του τὸν πρὸς τὸ Κράτος, τὸ ἔθνος καὶ τὴν πατρίδα αὐτοῦ ἔρωτα, καὶ φροντίζει ἵνα διάγῃ ἐναρέτως.

Ὡς πρὸς τὴν τακτικὴν καὶ ὡρισμένην διανομὴν τῶν φόρων, σπουδαιότατον εἶναι νὰ κανονισθῇ τὸ ἀντικείμενον τοῦτο, διότι τὸ Κράτος, ὑποβαλλόμενον πρὸς ἄμυναν τῆς χώρας εἰς διαφόρους δαπάνας, δὲν δύναται νὰ πορισθῇ τὰ ἀναγκαῖα χρήματα διὰ τοὺς στρατοὺς καὶ τὰς λοιπὰς αὐτοῦ ὑπηρεσίας, εἰμὴ διὰ τῶν εἰσφορῶν τῶν ὑπηκόων αὐτοῦ. Καίτοι, θείᾳ χάριτι, οἱ τοῦ Ἡμετέρου βασιλείου ὑπήκοοι ἀπηλλάγησαν ἀπό τινος ἤδη χρόνου τῆς μάστιγος τῶν μονοπωλίων, ἅτινα ἄλλοτε οὐχὶ ὀρθῶς ἐθεωροῦντο ὡς εἷς τῶν πόρων τοῦ Κράτους, οὐδὲν ἧττον ὀλεθρία τις συνήθεια παραμένει ἔτι, μολονότι αἱ συνέπειαι αὐτῆς εἰσὶ καταστρεπτικαί· αὕτη δὲ εἶναι τοῦ ἐνοικιάζειν τὰς προσόδους τοῦ κράτους γνωστὴ ὑπὸ τὸ ὄνομα *Ἰλτιζάμ*. Ὑπὸ τὸ σύστημα τοῦτο ἡ πολιτικὴ καὶ οἰκονομικὴ διοίκησις τόπου τινος παραδίδεται εἰς τὴν αὐθαιρεσίαν ἑνὸς μόνου, δηλαδὴ ἐνίοτε εἰς χεῖρα πιεστικὴν καὶ καταδυναστευτικήν· διότι, ἂν ὁ ἐνοικιαστὴς οὗτος δὲν ἦναι ἀγαθὸς ἐκ φύσεως, περὶ οὐδενὸς ἄλλου ἢ τοῦ ἰδίου αὐτοῦ συμφέροντος θέλει φροντίζει, πᾶν δὲ κίνημα καὶ πᾶσα πρᾶξις αὐτοῦ θέλει εἶσθαι ἄδικος καὶ βιαία.

Ἀνάγκη λοιπὸν ἵνα εἰς τὸ ἑξῆς πᾶς κάτοικος τῆς ἐπικρατείας Ἡμῶν ὑποβληθῇ εἰς ἀνάλογόν τινα φόρον, ὁριζόμενον κατὰ λόγον τῶν κτημάτων καὶ τῶν δυνάμεων αὐτοῦ, ἄνω τοῦ ὁποίου οὐδὲν νὰ δύναται ν'ἀπαιτηθῇ παρ' αὐτοῦ. Δέον ἐπίσης ὅπως εἰδικοὶ νόμοι προσδιορίσωσι καὶ περιορίσωσι τὰς δαπάνας τοῦ κατὰ ξηρὰν καὶ θάλασσαν στρατοῦ Ἡμῶν.

Ἂν καὶ, ὡς ἐρρέθη ἤδη, ἡ ἄμυνα τῆς χώρας εἶναι σπουδαῖόν τι, καὶ καθῆκον ἔχουσι πάντες οἱ κάτοικοι νὰ παρέχωσι στρατιώτας πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον, κατέστη ἀναγκαῖον νὰ εἰσαχθῶσι νόμοι, κανονίζοντες τὸ μέρος ὅπερ ἑκάστη ἐπαρχία ὀφείλει νὰ εἰσφέρῃ, κατὰ τὰς ἑκάστοτε ἀνάγκας, καὶ περιορίζοντες εἰς τέσσαρα ἢ πέντε ἔτη τὸν χρόνον τῆς στρατιωτικῆς ὑπηρεσίας. Διότι καὶ ἄδικον εἶναι καὶ θανάσιμον καταφέρει τραῦμα εἰς τὴν γεωργίαν καὶ βιομηχανίαν τὸ λαμβάνειν, ἀδιακρίτως τοῦ σχετικοῦ πληθυσμοῦ τῶν χωρῶν, ἐκ τινων μὲν πλείονας ἐξ ἄλλων δὲ ἧττονας ἄνδρας, ἀφ' ὅσους δύνανται αὗται νὰ παράσχωσιν· ὡσαύτως τὸ κρατεῖν τοὺς στρατιώτας ἰσοβίως

ἐν τῇ ὑπηρεσίᾳ, αὐτοὺς μὲν φέρει εἰς ἀπελπισίαν, συντελεῖ δὲ εἰς τὴν ἐλάττωσιν τοῦ πληθυσμοῦ τῆς χώρας.

Ἐν γένει, ἄνευ νόμων, δὲν δύναται νὰ παραχθῇ εἰς τὸ Κράτος οὔτε ἰσχὺς, οὔτε πλοῦτος, οὔτε εὐδαιμονία καὶ ἡσυχία, ἅτινα τοὐναντίον ὀφείλει νὰ προσδοκᾷ τις ἐκ τῆς ὑπάρξεως τῶν νέων τούτων νόμων.

Τούτου ἕνεκεν ἡ δίκη παντὸς κατηγορουμένου θέλει δικάζεσθαι δημοσίᾳ, σύμφωνα τῷ ἱερῷ ἡμῶν νόμῳ, προηγουμένης ἀνακρίσεως καὶ ἐρεύνης, καὶ πρὸ τῆς ἐκδόσεως ἀποφάσεως, οὐδεὶς δύναται, ἰδίᾳ ἢ δημοσίᾳ, νὰ καταστρέψῃ τὴν ὕπαρξιν ἀτόμου τινὸς διὰ δηλητηρίου ἢ ἄλλης βασάνου.

Οὐδενὶ ἐπιτρέπεται νὰ προσβάλῃ τὴν τιμὴν οἱουδήποτε.

Ἕκαστος θέλει κατέχει τὰς ἰδιοκτησίας αὐτοῦ καὶ διαθέτει ταύτας ἐν πληρεστάτῃ ἐλευθερίᾳ, χωρὶς οὐδεὶς εἰς τοῦτο νὰ δύναται νὰ τῷ παρεμβάλῃ πρόσκομμα. Οὕτως, ἐν παραδείγματι, οἱ ἀθῷοι κληρονόμοι ἐγκλήματίου τινὸς οὐδόλως θέλουσιν ἀποστερεῖσθαι τῶν νομίμων αὐτῶν δικαιωμάτων, ἡ δὲ τοῦ ἐγκλήματίου περιουσία δὲν θέλει δημεύεσθαι.

Αἱ Αὐτοκρατορικαὶ αὗται παραχωρήσεις ἐκτείνονται ἐφ' ὅλων τῶν ὑπηκόων Ἡμῶν, οἱασδήποτε θρησκείας ἢ δόγματος καὶ ἂν ὦσι. Πλήρης λοιπὸν ἀσφάλεια ἀπενεμήθη παρ' Ἡμῶν τοῖς κατοικοῦσι τὴν ἐπικράτειαν ὡς πρὸς τὴν ζωὴν, τὴν τιμὴν καὶ τὴν ἰδιοκτησίαν των, ὡς ἀπαιτεῖ τὸ κείμενον τοῦ ἱεροῦ ἡμῶν νόμου.

Ὡς πρὸς τὰ λοιπὰ ζητήματα, ἐπειδὴ πρέπει νὰ κανονισθῶσι τῇ ὁμοφωνίᾳ πεφωτισμένων γνωμῶν, τὸ Ἡμέτερον συμβούλιον τῆς δικαιοσύνης (τῇ προσθήκῃ νέων μελῶν καθ' ὅσον τοῦτο κριθῇ ἀναγκαῖον), ἔνθα θέλουσι συνέρχεσθαι, κατὰ τὰς ὁρισθησομένας ἡμέρας, οἱ ὑπουργοὶ Ἡμῶν καὶ οἱ πρόκριτοι τοῦ Κράτους, θέλει συνεδριάσει πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦ νὰ θέσῃ κανονισικοὺς νόμους ἐπὶ τῶν ζητημάτων τούτων τῆς ἀσφαλείας τῆς ζωῆς καὶ τῆς περιουσίας καὶ ἐπὶ τοῦ τῆς διανομῆς τῶν φόρων. Ἕκαστος ἐν ταῖς συνεδριάσεσι ταύταις θέλει ἐκθέσει ἐλευθέρως καὶ ἀφόβως τὰς ἰδέας του καὶ ἐξενέγκει τὴν γνώμην του.

Οἱ νόμοι, οἱ ἀφορῶντες τὴν τακτοποίησιν τῆς στρατιωτικῆς ὑπηρεσίας, θέλουσι συζητηθῆ ἐν τῷ στρατιωτικῷ συμβουλίῳ, συνεδριάζοντι ἐν τῷ ὑπουργείῳ τῶν στρατιωτικῶν.

Ἅμα, τῇ θείᾳ βουλήσει, καταρτισθέντος νόμου τινὸς, ὅπως ἢ διὰ παντὸς ἐν ἰσχύϊ καὶ ἐκτελεστὸς, θέλει παρουσιάζεσθαι Ἡμῖν. Θέλομεν κοσμεῖ τοῦτον διὰ τῆς κυρώσεως Ἡμῶν, ἣν θέλομεν γράφει ἐπὶ κεφαλῆς διὰ τῆς Αὐτοκρατορικῆς Ἡμῶν χειρός.

Ἐπειδὴ οἱ παρόντες θεσμοὶ δὲν ἔχουσιν ἄλλον σκοπὸν, εἰμὴ τὴν ἀναγέννησιν τῆς θρησκείας, τῆς κυβερνήσεως, τοῦ ἔθνους καὶ τοῦ Κράτους, ὑποχρεούμεθα νὰ μὴ πράξωμεν οὐδὲν ἀντικείμενον εἰς αὐτούς. Ὡς ἐχέγγυον τῆς ὑποσχέσεως Ἡμῶν, ἐν τῇ αἰθούσῃ τῇ περιεχούσῃ τὸν ἔνδοξον μανδύαν τοῦ Προφήτου, ἐνώπιον ὅλων τῶν *οὐλεμᾶ*, τῶν ὑπουργῶν καὶ

τῶν μεγιστάνων τοῦ Κράτους, θέλομεν ὁρκισθῆ ἐν ὀνόματι τοῦ Θεοῦ καὶ ὁρκίσομεν ἀκολούθως τοὺς *οὐλεμᾶ* καὶ τοὺς μεγιστάνας τοῦ Κράτους.

Μετὰ ταῦτα, ὅστις ἐκ τῶν *οὐλεμᾶ* ἢ τῶν μεγιστάνων τοῦ Κράτους ἢ οἱοσδήποτε ἄλλος παραβιάσῃ τοὺς θεσμοὺς τούτους, θέλει ὑποστῆ, ἀδιακρίτως τοῦ βαθμοῦ τῆς περιωπῆς καὶ τῆς ὑπολήψεως τοῦ προσώπου, τὴν ἀνάλογον πρὸς τὸ καλῶς βεβαιωθὲν ἁμάρτημά του ποινήν. Ποινικὸς Κώδηξ θέλει συνταχθῆ πρὸς τοῦτο. (1)

Ἐπειδὴ πάντες οἱ ὑπάλληλοι τοῦ Κράτους λαμβάνουσι τακτὴν ἐπαρκῆ μισθὸν, θέλουσι δὲ κανονισθῆ καὶ οἱ μισθοὶ ἐκείνων, ὧν ἡ ὑπηρεσία δὲν ἀμείβεται ἀρκούντως, νόμος αὐστηρὸς θέλει τιμωρεῖ τοὺς δωροδοκουμένους, διότι ἡ δωροδοκία ὑπὸ τοῦ θείου νόμου ἀποδοκιμάζεται καὶ ὑπάρχει μία τῶν πρωτίστων ἀφορμῶν τῆς παρακμῆς τοῦ Κράτους.

Αἱ ἄρτι ἀποφασισθεῖσαι διατάξεις, ἀλλοιοῦσαι καὶ ἀνανεοῦσαι ἐντελῶς τὰς ἀρχαίας συνηθείας, θέλουσι δημοσιευθῆ ἐν Κωνσταντινουπόλει καὶ ἐν πάσαις ταῖς χώραις τοῦ Κράτους Ἡμῶν καὶ θέλουσι κοινοποιηθῆ ἐπισήμως εἰς ὅλους τοὺς πρέσβεις τῶν φίλων Δυνάμεων, τοὺς ἐδρεύοντας ἐν Κωνσταντινουπόλει, ὅπως ὦσι μάρτυρες τῆς εἰσαγωγῆς τῶν θεσμῶν τούτων, οἵτινες, ἂν τῷ Θεῷ δόξῃ, θέλουσι κρατήσει διὰ παντός.

Ἐπὶ τούτοις ὁ Ὕψιστος Θεὸς διαφυλάττοι πάντας ἡμᾶς ὑπὸ τὴν ἁγίαν καὶ κραταιὰν αὐτοῦ σκέπην.

Οἱ δὲ διαπράξοντες τὰ ἀντιβαίνοντα εἰς τοὺς παρόντας θεσμοὺς ἔστωσαν τὸ ἀντικείμενον τῆς θείας ἀρᾶς καὶ μακρὰν διὰ παντὸς ἀπ' αὐτῶν πᾶσα εὐδαιμονία. Γένοιτο!

---

(1) Ὁ Ποινικὸς οὗτος Κώδηξ ἐδημοσιεύθη τὸ ἐπιὸν ἔτος 1840. Ἐκτὸς τοῦ Κώδηκος τούτου εἰσήχθησαν μέχρι τοῦ *Χάττι-Χουμαγιοὺν* διάφοροι κανονισμοὶ ὑπὸ τὸ ὄνομα *Ταλιμὰτ* (1846) ἀφορῶντες τὸν ἀναδιοργανισμὸν τῶν διοικήσεων καὶ ὁ ἐμπορικὸς Κώδηξ τοῦ 1850, περιέχων τὰς διατάξεις περὶ ἑταιριῶν, συναλλαγματικῶν καὶ πτωχεύσεων· πρὸ τῆς ἐποχῆς τοῦ *Ταντζιματιου*, τὸ ἐμπορικὸν δίκαιον ἦν σχεδὸν ἄγνωστον ἐν Τουρκίᾳ ὡς ἰδιαίτερος κλάδος τοῦ δικαίου.

ΑΥΤΟΚΡΑΤΟΡΙΚΟΝ ΦΙΡΜΑΝΙΟΝ,

συνοδεῦσαν τὴν ἀποστολὴν τοῦ νέου τούτου θεσμοῦ εἰς ὅλους τοὺς διοικητάς.

« Συνεπείᾳ καὶ δυνάμει διατάγματος, ὅπερ ἐξέδωκα τὴν 26 Σαπὰν, τὸ σῶμα τῶν *οὐλεμᾶ*, ἅπαντες οἱ πολιτικοὶ καὶ στρατιωτικοὶ ὑπάλληλοι, οἱ ὑπάλληλοι τῶν διαφόρων γραφείων τοῦ Κράτους Μου, οἱ ἀντιπρόσωποι ὅλων τῶν φίλων Δυνάμεων, οἱ διαμένοντες ἐν Κωνσταντινουπόλει, οἱ *σεΐχαι* καὶ *ἰμᾶμαι* παντὸς βαθμοῦ καὶ πάσης ἱεραρχίας, οἱ πατριάρχαι τῶν τριῶν ἐθνῶν, ἅτινα ζῶσιν ὑπὸ τὸ σκῆπτρόν Μου, οἱ ῥαββῖνοι τῶν ἰουδαίων, ἅπαντες οἱ πρόκριτοι καὶ οἱ ἀρχηγοὶ τῶν συντεχνιῶν τῆς πρωτευούσης Μου συνεκλήθησαν καὶ συνῆλθον ἐν τῇ εὐρείᾳ πεδιάδι τοῦ Γκιουλχανὲ, τῇ κειμένῃ ἔνδον τοῦ Αὐτοκρατορικοῦ Μου ἀνακτόρου.

« Καὶ ἐνώπιον Ἐμοῦ καὶ ὑπὸ τὰς ὄψεις τῆς ἀπειροπληθοῦς ταύτης ὁμηγύρεως, ἀνεγνώσθη κατὰ διαταγήν Μου εὐκρινῶς καὶ μεγαλοφώνως τὸ *Χάττι-Σερὶφ*, τὸ ἐκ τῆς Αὐτοκρατορικῆς Μου βουλήσεως προερχόμενον· τοῦτο δὲ, ἵνα πάντες δυνηθῶσι νὰ μάθωσιν ἐξ ἰδίας ἀντιλήψεως τὰ ἀγαθὰ αἰσθήματα, ὑφ' ὧν διηνεκῶς ἐμπνέομαι, καὶ τὴν ἐπιθυμίαν, ἥτις δὲν παύει ἐνασχολοῦσά Με περὶ πᾶν ὅ,τι ἀφορᾷ τὴν βελτίωσιν τοῦ λαοῦ, ὃν ἡ Ὑψηλὴ θεία Πρόνοια Μοὶ ἐνεπιστεύθη. Ὁ Βεζύρης Μου ἔλαβε παρ' Ἐμοῦ ἐν τῇ περιστάσει ταύτῃ τὴν ῥητὴν ἐντολὴν τοῦ νὰ ἐπαγρυπνῇ εἰς τὴν πλήρη ἐφαρμογὴν τοῦ *Χάττι-Σεριφίου* Μου, Ἐγὼ δὲ ἐξέφερα τὴν οὐρανίαν ἀρὰν ἐφ' ὅλων, ὅσοι ἤθελον τολμήσει νὰ παραβῶσι τοὺς ὅρους του.

« Ἐκάλεσα τοὺς *οὐλεμᾶ*, τοὺς ὑπαλλήλους καὶ τοὺς μεγάλους βεζύρας νὰ μεταβῶσιν ἐν τῇ αἰθούσῃ, τῇ περιεχούσῃ τὸν ἔνδοξον τοῦ Προφήτου μανδύαν καὶ ἐνώπιον αὐτῶν ὑπεχρεώθην δι' ὅρκου νὰ τηρήσω πάντας τοὺς κανόνας, ὅσους περιέχει τὸ Ἐμὸν *Χάττι-Σερὶφ* Μου καὶ νὰ περιβάλω διὰ τῆς Αὐτοκρατορικῆς Μου κυρώσεως ὅλα τὰ μέτρα, ὅσα θέλουσι βραδύτερον ἀποφασισθῆ κατὰ πλειοψηφίαν, ἐπὶ τῇ βάσει τῶν κυριωτέρων ἄρθρων, ἅτινα περιέχονται ἐν αὐτῷ. Ὑπεχρεώθην ἐπίσης νὰ ἀπέχω τοῦ νὰ ἀποφανθῶ ὑπὲρ ἢ κατὰ οἱασδήποτε ἐκθέσεως, ἥτις ἤθελε Μοὶ ἀπευθυνθῆ, εἴτε ἰδίᾳ, εἴτε δημοσίᾳ, ἐκ τῆς πρωτευούσης Μου, ἢ ἐκ παντὸς ἄλλου ὑπὸ τὴν κυριαρχίαν Μου τόπου, πρὶν ὑποβάλω αὐτὴν εἰς τοὺς καθεστῶτας νόμους, ὅπως ὡρκίσθην, ἐν

ὀνόματι τοῦ Θεοῦ, νὰ μὴ ἐπιτρέψω πώποτε οὐδὲν, ὅπερ ἤθελε φανῇ ἀντικείμενον εἰς τοὺς κειμένους ἢ τεθησομένους νόμους.

«Οἱ ὑπάλληλοι, συνηγμένοι περὶ Ἐμὲ, προσεκλήθησαν καὶ οὗτοι, ν' ἀναλάβωσι τὰς αὐτὰς ὑποχρεώσεις. Πάντες ἔπραξαν τοῦτο μετὰ προθυμίας καὶ εὐχαριστήσεως. Ὑπεχρεώθησαν ἐνόρκως νὰ ὑπηρετήσωσι τὸ Κράτος Μου μετὰ ζήλου καὶ πίστεως, καὶ νὰ κηρυχθῶσιν ἐχθροὶ ἐκείνων, ὅσοι ἤθελον ἀνεχθῇ νὰ παραβιάζωνται οἱ θεσμοί του, ἄνευ διακρίσεως τοῦ βαθμοῦ, τῆς περιωπῆς ἢ τῆς ὑπολήψεως τοῦ ὑπαιτίου. Ὁ ὅρκος αὐτῶν ἐγένετο ἐν ὀνόματι τοῦ Θεοῦ· ὡρκίσθησαν λοιπὸν κατὰ τὸ παράδειγμά Μου νὰ ἀπέχωσιν ἀπὸ πάσης ἀθετήσεως τῶν κειμένων νόμων, προφορικῶς ἢ ἐγγράφως, ἔργῳ ἢ διανοίᾳ, ἐν τῷ παρόντι ἢ ἐν τῷ μέλλοντι.

«Διέταξα ὅπως, κατὰ τὰ ἐκτεθέντα, πλήρης ἀσφάλεια ἀπονεμηθῇ τοῦ λοιποῦ εἰς πάντας τοὺς ὑπηκόους Μου, Μουσουλμάνους ἢ μὴ, ὡς πρὸς τὴν ζωὴν, τὴν τιμὴν καὶ τὴν περιουσίαν των.

«Ὅπως ὑπεχρεώθην νὰ μὴ ἀποφανθῶ πώποτε κατ' οὐδενὸς, οὕτινος ἡ ὑπόθεσις δὲν ἤθελε προηγουμένως κριθῇ δημοσίᾳ καὶ κατὰ τοὺς νόμους τοῦ Κράτους, οὕτως ἀπαιτῶ ὅπως οὐδεὶς μὴ διανοηθῇ νὰ προσβάλῃ κατ' ἐλάχιστον τὴν τιμὴν καὶ τὴν ζωὴν τῶν πολυαρίθμων Μου ὑπηκόων. Ὅθεν ἀπὸ τοῦ πρώτου μέχρι τοῦ ἐσχάτου, ἀπὸ τοῦ βεζύρου Μου μέχρι τοῦ ἁπλοῦ ποιμένος, ἕκαστος θέλει δύνασθαι νὰ διαθέτῃ κατὰ βούλησιν τὴν περιουσίαν του, χωρὶς οὐδεὶς νὰ δύναται νὰ τῷ παρεμβάλῃ πρόσκομμα.

«Οὕτως ἡ ὑπόθεσίς τινος, ὅστις ἤθελεν ἔχει ἀπαιτήσεις κατ' ἄλλου, θέλει δικάζεσθαι δημοσίᾳ, καὶ ἂν αἱ ἀπαιτήσεις του εὑρεθῶσι σύμφωνοι τῷ νόμῳ καὶ καθ' ἑαυτὰς δίκαιαι, θέλουσι τῷ ἐπιδικάζεσθαι· ὁμοίως, ὁ ἔνοχος ἐγκλήματος οἱουδήποτε θέλει ὑποστῇ ποινὴν ἀνάλογον πρὸς τὸ πταῖσμά του, χωρὶς νὰ ὑπόκηται εἰς οὐδὲν πλέον. Οὐδεὶς δύναται νὰ ἐκτελεσθῇ, καὶ ἂν ἦναι τὰ μάλιστα ἄξιος θανάτου, εἰμὴ ὑπὸ τοὺς ἑξῆς ὅρους:

«Ἡ ἁρμοδία ἀρχὴ θέλει συντάσσει ἀκριβῆ ἔκθεσιν τοῦ ἐγκλήματος. Ἡ ἔκθεσις αὕτη θέλει ἀποστέλλεσθαι εἰς τὴν πρωτεύουσαν, ἔνθα ἡ ὑπόθεσις τοῦ ἐγκληματίου ὀφείλει νὰ ὑποβληθῇ εἰς δικαστικὴν ἀνάκρισιν καὶ δικασθῇ κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ νόμου. Ἐπὶ τῇ βάσει τῆς ἀποφάσεως ταύτης, θέλω ἀπαγγέλλει τὴν ποινὴν τοῦ θανάτου· ὥστε οὐδενὶ τοῦ λοιποῦ ἐπιτρέπεται, ὑπὸ οἱονδήποτε πρόσχημα, νὰ διαπράξῃ, κρύφα, ἢ δημοσίᾳ, τὸν θάνατον οἱουδήποτε ἀτόμου.

«Πᾶς ἄνθρωπος, πᾶς δημόσιος ὑπάλληλος, ὅστις ἤθελεν ἀποδειχθῇ ὅτι παρεβίασε τὸν ὁρισμὸν τοῦτον, θέλει καταδικάζεσθαι εἰς θάνατον, ἄνευ διακρίσεως τοῦ βαθμοῦ τῆς περιωπῆς, ἢ τῆς ἀξίας του, ὅλων, ἄνευ μηδεμιᾶς ἐξαιρέσεως, θεωρουμένων ἴσων ἀπέναντι τοῦ νόμου. Ἡ περιουσία τοῦ καταδίκου δὲν θέλει τοῦ λοιποῦ δημεύεσθαι· οἱ ἀθῶοι αὐτοῦ κληρονόμοι κατ' οὐδένα τρόπον δὲν θέλουσιν ὑφίστασθαι τὴν ποινήν του, καὶ θέλουσι διαφυλάττεσθαι αὐτοῖς πάντα τὰ νόμιμα αὐτῶν δικαιώματα. Πᾶσα

αὐθαίρετος πρᾶξις καταργεῖται τοῦ λοιποῦ. Νόμοι κανονιστικοὶ εἰσάγονται ὅσον οὔπω, καθόσον ἀφορᾷ τοὺς φόρους καὶ τὴν τακτοποίησιν τῆς στρατιωτικῆς ὑπηρεσίας. Ὡς ἐκ τῆς σπουδαιότητός των, τὰ δύο ταῦτα ζητήματα δέονται μεγάλης μελέτης καὶ χρόνου, πρὶν ἢ λυθῶσιν ὁριστικῶς. Ἐνασχολοῦνται ἤδη ἀόκνως ἐν τῷ τῆς Δικαιοσύνης Συμβουλίῳ Μου ὅπως κανονίσωσι τὸ ζήτημα τῶν φόρων. Τὸ στρατιωτικὸν συμβούλιον, συνεδριάζον ἐν τῷ ὑπουργείῳ τῶν στρατιωτικῶν, ἐργάζεται ἐπίσης ἐν μεγίστῃ δραστηριότητι εἰς τὸν κανονισμὸν τῆς στρατιωτικῆς ὑπηρεσίας. Μέχρις οὗ οἱ διάφοροι οὗτοι νόμοι τεθῶσιν, ἕκαστος δὲ τούτων ἐπικυρωθῇ παρ' Ἐμοῦ καὶ τῇ διαταγῇ Μου δημοσιευθῇ διὰ *Φιρμανίων*, ἅτινα θέλουσιν ἀποσταλῇ εἰς πάσας τὰς χώρας τοῦ Κράτους Μου, οἱ ἀρχαῖοι νόμοι, οἱ ἀφορῶντες τὴν στρατιωτικὴν ὑπηρεσίαν καὶ τὴν εἴσπραξιν τῶν φόρων, θέλουσιν ἐξακολουθήσει ἰσχύοντες ὡς καὶ ἐν τῷ παρελθόντι. Ἐννοεῖται ὅμως ὅτι πᾶν εἶδος καταπιέσεως θέλει καταργηθῇ καὶ παύσει ἀπὸ τῆς στιγμῆς ταύτης καὶ θέλει χορηγηθῇ συνδρομὴ καὶ προστασία εἰς ὅλους ἀνεξαιρέτως τοὺς ὑπηκόους Μου. Οὕτως ἐκτὸς τῶν δύο μέτρων, τῆς στρατιωτικῆς ὑπηρεσίας καὶ τοῦ φόρου, πάντα τὰ ἄλλα, ὅσων ἐμνημονεύσαμεν, θέλουσι λάβει ἀμέσως πλήρη καὶ τελείαν ἐφαρμογήν.

«Ἅμα λοιπὸν τὸ *Φιρμάνιον* τοῦτο περιέλθῃ εἰς χεῖράς σου, σπεῦσον νὰ συναγάγῃς ἐν εὐρείᾳ τινὶ θέσει πάντας τοὺς *σεΐχας, οὐλεμᾶ*, προκρίτους καὶ ἄλλους κατοίκους τῆς πρωτευούσης, τῶν πόλεων καὶ τῶν χωρίων, ὅπως τοῖς ἀναγνώσῃς τὸ *Φιρμάνιον* τοῦτο καὶ ἡ αὐτοκρατορική Μου θέλησις γένηται γνωστὴ πανταχοῦ ἀνεξαιρέτως. Σοὶ συνιστῶ ἰδίως νὰ ἐπαγρυπνῇς διὰ νὰ μὴ παρεξηγηθῇ ἡ ἔννοια καὶ ὁ σκοπὸς, ἅτινα ὑπηγόρευσαν τὸ *Φιρμάνιόν* Μου. Οὐδεὶς μὴ ἀπατηθῇ ὡς πρὸς ὅ,τι λέγω ἐν τῷ *Χάττι-Σεριφίῳ* Μου, ὡς πρὸς τοὺς φόρους, καὶ ἂς μὴ ὑποθέσωσιν ἐκ πλάνης, ὅτι ἠνόησα νὰ παραχωρήσω εἰς τοὺς διαφόρους τοῦ Κράτους Μου ὑπηκόους πλήρη ἀπαλλαγὴν ἀπὸ παντὸς δικαιώματος καὶ φόρου. Θέλεις τοῖς κοινοποιήσει προηγουμένως, ὅτι παραδειγματικαὶ ποιναὶ θέλουσιν ἐπιβληθῇ εἰς ὅσους, μὴ ἀκολουθοῦντες τὰς διατάξεις τοῦ *Χάττι-Σερὶφ* καὶ προβάλλοντες ἀνοικείως τὸ ἄρθρον, ὅπερ παρέχει πᾶσι τοῖς ὑπηκόοις Μου πλήρη ἀσφάλειαν ζωῆς, τιμῆς καὶ περιουσίας, ἤθελον ἔργῳ ἀπειθήσει εἰς τὰς καθεστηκυίας ἀρχὰς τοῦ τόπου ἢ πάσης ἄλλης ἀρχῆς, εἰς ἣν ὑπάγονται.

«Πρέπει πᾶς τις νὰ ἐννοήσῃ ὅτι ἡ ἐπικρατοῦσα ἰδέα ἐν τῇ συντάξει τοῦ *Φιρμανίου* τούτου, ὅπερ σοὶ ἀπευθύνω, ὑπηγορεύθη ἀποκλειστικῶς ὑπὸ τῆς ἐπιθυμίας ἣν ἔχω νὰ ἐπιτύχω τὰ ἀποτελεσματικώτερα μέτρα, ὅπως αὐξήσω τὴν εὐδαιμονίαν καὶ ἰσχὺν τοῦ Κράτους Μου, καὶ νὰ ὑποκαταστήσω εἰς τὴν μέχρι τοῦδε ἐπικρατήσασαν ἀνώμαλον διοίκησιν τρόπον λογικώτερον καὶ μᾶλλον ἐν ἁρμονίᾳ πρὸς τὰς ἀνάγκας τοῦ Μουσουλμανικοῦ ἔθνους.»

ΧΑΤΤΙ - ΧΟΥΜΑΓΙΟΥΝ.

Τῆς 18 Φεβρουαρίου 1856(1). (10 Τζεμαζοὺλ Ἀγχὴρ 1272)

Γενέσθω κατὰ τὸ περιεχόμενον.

Εἰς σὲ, Μέγα Βεζύρη μου, Μεχμὲτ-Ἐμὶν-Ἀλῆ-Πασσᾶ, ἀξιωματικὲ τοῦ Αὐτοκρατορικοῦ Μου τάγματος τοῦ *Μεδζιδιὲ* πρώτης τάξεως καὶ τοῦ τάγματος τῆς προσωπικῆς ἀξίας. Ὁ Θεὸς χαρίσαι σοι μεγαλεῖον καὶ διπλασιάσαι τὴν δύναμίν σου.

Ἡ ἡδυτέρα μου ἐπιθυμία ὑπῆρξε πάντοτε τὸ νὰ ἀσφαλίσω τὴν εὐημερίαν πασῶν τῶν τάξεων τῶν ὑπηκόων, οὓς ἡ Θεία Πρόνοια ἔθετο ὑπὸ τὸ Αὐτοκρατορικόν Μου σκῆπτρον, καὶ ἀπὸ τῆς εἰς τὸν θρόνον ἀναβάσεώς Μου οὐδέποτε ἐπαυσάμην τοῦ νὰ καταβάλλω πρὸς τοῦτο πάσας τὰς προσπαθείας Μου. Χάρις εἴη τῷ Παντοδυνάμῳ! αἱ ἀκατάπαυστοι αὗται προσπά-

(1) Τὸ ἔγγραφον τοῦτο ἅμα ἐκδοθὲν ἔτυχε μεγίστης δημοσιότητος· ἐκτὸς τοῦ περιοδικοῦ τύπου μετηνέχθη καὶ εἰς πλείστας συλλογάς· εὕρηται ἐν τῇ Μελέτῃ περὶ τῆς ἀκινήτου ἰδιοκτησίας ἐν ταῖς ὀθωμανικαῖς χώραις τοῦ Μ. Βελὲν, ἐν τῷ Ἐγχειριδίῳ περὶ τοῦ δημοσίου ὀθωμανικοῦ δικαίου τοῦ **D. Gattechi** κτλ. Συνετάχθη τὸ πρῶτον γαλλιστὶ καὶ κατόπιν μετεφράσθη τουρκιστί. Κατεχωρήθη ἐν τῷ *Μηνύτορι* τῆς 9 Μαρτίου 1856. Κοινοποιηθεῖσα εἰς τὸ Συνέδριον τῶν Παρισίων ἡ πρᾶξις αὕτη, προὐκάλεσε πλείστας παρατηρήσεις, συνεπείᾳ τῶν ὁποίων τὸ Συνέδριον, κατὰ τὴν συνεδρίασιν τῆς 25 Μαρτίου 1856, παρεδέχθη τὴν ἑξῆς ἀπάντησιν (πρωτόκολλον ΙΔ΄.): «Ἡ Αὐτοῦ Αὐτοκρατορικὴ Μεγαλειότης ὁ Σουλτάνος ἐν τῇ διηνεκεῖ Αὐτοῦ μερίμνῃ ὑπὲρ τῆς εὐημερίας τῶν ὑπηκόων Του, ἄνευ διακρίσεως θρησκείας ἢ καταγωγῆς, παραχωρήσας *φιρμάνιον*, ὅπερ βελτιοῦν τὴν κατάστασιν αὐτῶν, τεκμηριοῖ τὰς γενναίας Αὐτοῦ διαθέσεις πρὸς τὸν χριστιανικὸν πληθυσμὸν τοῦ Κράτους του· θέλων δὲ νὰ δώσῃ νέον δεῖγμα τῶν αἰσθημάτων Του τούτων, ἀπεφάσισε νὰ κοινοποιήσῃ εἰς τὰς συμβαλλομένας Δυνάμεις τὸ *φιρμάνιον* τοῦτο, τὸ ἐκουσίως ἀπορρέον ἐκ τῆς ὑπερτάτης Αὐτοῦ θελήσεως. Αἱ συμβαλλόμεναι Δυνάμεις βεβαιοῦσι τὴν ὑψηλὴν ἀξίαν τῆς κοινοποιήσεως ταύτης, ἥτις ἐν οὐδεμιᾷ περιπτώσει δύναται νὰ παρέξῃ δικαίωμα εἰς τὰς εἰρημένας Δυνάμεις τοῦ ἐπεμβαίνειν εἴτε ὁμοῦ εἴτε κεχωρισμένως εἰς τὰς σχέσεις τῆς Α. Μ. τοῦ Σουλτάνου μετὰ τῶν ὑπηκόων Του ἢ εἰς τὴν ἐσωτερικὴν διοίκησιν τοῦ Κράτους του.» *(Feraud-Giraud.)*

θειαι ἐπέφερον ἤδη καρποὺς χρησίμους καὶ ἀφθόνους. Ἀπὸ ἡμέρας εἰς ἡμέραν ἡ εὐδαιμονία τοῦ ἔθνους καὶ ὁ πλοῦτος τῶν Κρατῶν Μου προβαίνουσιν αὐξανόμενα. Ἐπιθυμῶν σήμερον νὰ ἀνανεώσω καὶ ἐπεκτείνω ἔτι τοὺς νέους κανονισμοὺς, τοὺς εἰσαχθέντας πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦ νὰ κατορθωθῇ ἡ ἐπίτευξις καταστάσεως πραγμάτων, συμφώνου πρὸς τὴν ἀξίαν τοῦ Κράτους Μου καὶ πρὸς τὴν θέσιν, ἣν κατέχει μεταξὺ τῶν πεπολιτισμένων ἐθνῶν, ἐπειδὴ τὰ δικαιώματα τοῦ Κράτους Μου, διὰ τῆς πίστεως καὶ τῶν ἐπαινετῶν προσπαθειῶν ὅλων Μου τῶν ὑπηκόων καὶ τῆς ἐθελοκάλου καὶ φιλικῆς συνδρομῆς τῶν μεγάλων Δυνάμεων, τῶν εὐγενῶν Μου συμμάχων, ἔλαβον καὶ ἐν τῷ ἐξωτερικῷ κῦρος, ὅπερ δέον νὰ ἐγκαινιάσῃ νέαν ἐποχὴν, θέλω νὰ αὐξήσω τὸ εὖ εἶναι καὶ τὴν ἐσωτερικὴν εὐημερίαν αὐτῶν, νὰ ἐπιτύχω τὴν εὐδαιμονίαν ὅλων Μου τῶν ὑπηκόων, οἵτινες πάντες εἰσὶν ἴσοι πρὸ τῶν ὀφθαλμῶν Μου καὶ ἐξ ἴσου ἀγαπητοὶ, καὶ συνδέονται μεταξύ των δι' ἀδελφικῶν δεσμῶν πατριωτισμοῦ, καὶ νὰ ἐξασφαλίσω τὰ μέσα τῆς διηνεκοῦς ἀναπτύξεως τῆς εὐημερίας τοῦ Κράτους Μου.

Ἀπεφάσισα λοιπὸν καὶ διατάττω τὴν ἐκτέλεσιν τῶν ἐφεξῆς μέτρων:

Α'. Αἱ παρ' Ἡμῶν ὑποσχεθεῖσαι ἐγγυήσεις πρὸς ὅλους τοὺς ὑπηκόους τοῦ Κράτους Μου ἄνευ διακρίσεως τάξεως ἢ θρησκεύματος διὰ τοῦ *Χάττι-Σερὶφ* τοῦ *Γκιουλχανὲ* καὶ τῶν νόμων τοῦ *Ταντζιμὰτ*, διὰ τὴν ἀσφάλειαν τῆς ζωῆς καὶ τῆς περιουσίας των καὶ τὴν διατήρησιν τῆς τιμῆς των, ἐπαναφέρονται καὶ καθιεροῦνται ἐκ νέου καὶ μέτρα ἀποτελεσματικὰ θέλουσι ληφθῆ, ὅπως ἐπιφέρωσι πλήρες καὶ τέλειον ἀποτέλεσμα.

Β'. Πᾶσαι αἱ πνευματικαὶ προνομίαι καὶ ἀτέλειαι, αἱ ὑπὸ τῶν ἐνδόξων προγόνων μας καὶ μετ' αὐτοὺς χορηγηθεῖσαι εἰς πάσας τὰς χριστιανικὰς ἢ ἄλλας μὴ μουσουλμανικὰς κοινότητας ἐνοικούσας ἐν τῷ κράτει Μου, ὑπὸ τὴν προστάτιδα αἰγίδα Μου, ἀναγνωρίζονται καὶ διατηροῦνται ἐν ἰσχύϊ.

Πᾶσα ὅμως χριστιανικὴ ἢ ἄλλη μὴ μουσουλμανικὴ κοινότης θέλει ἀναθεωρήσει καὶ ἐξετάσει, ἐντὸς ὡρισμένης προθεσμίας, τὰς ἐνεστώσας αὐτῆς προνομίας καὶ ἀτελείας, καὶ θέλει συζητήσει ἐνώπιον εἰδικῶν συμβουλίων, σχηματισθησομένων τῇ Αὐτοκρατορικῇ Ἡμῶν ἐγκρίσει, ἐν τοῖς οἰκείοις πατριαρχείοις καὶ ὑπὸ τὴν ἐποπτείαν τῆς Ὑψηλῆς Μου Πύλης, τὰς μεταῤῥυθμίσεις, ὅσας ὁ χρόνος καὶ ἡ πρόοδος τῶν φώτων καὶ τοῦ πολιτισμοῦ ἀπαιτεῖ. Ἕκαστον συμβούλιον ὑποχρεοῦται νὰ ὑποβάλῃ τὰς μεταῤῥυθμίσεις ταύτας εἰς τὴν Ὑψηλήν Μου Πύλην. Αἱ ἐξουσίαι, αἱ ὑπὸ Μωάμεθ τοῦ κατακτητοῦ καὶ τῶν διαδόχων αὐτοῦ παραχωρηθεῖσαι τοῖς Πατριάρχαις καὶ ἐπισκόποις τῶν χριστιανικῶν θρησκευμάτων, θέλουσι τεθῆ ἐν ἁρμονίᾳ πρὸς τὴν νέαν κατάστασιν, ἣν οἱ γενναῖοι καὶ ἐθελόκαλοι σκοποί Μου ἀσφαλίζουσιν εἰς τὰς κοινότητας ταύτας. Ἡ ἀρχὴ τοῦ ἰσοβίου διορισμοῦ τῶν Πατριαρχῶν, μετὰ τὴν ἀναθεώρησιν τῶν σήμερον ἐν ἰσχύϊ κανονισμῶν περὶ ἐκλογῆς, θέλει ἀκρι-

ἕως ἐφαρμοσθῇ, σύμφωνα μὲ τὴν ἔννοιαν τοῦ ἀναγορεύοντος αὐτοὺς *Βερατίου*. Οἱ πατριάρχαι, μητροπολῖται, *μουραχχασᾶ*(1), ἐπίσκοποι καὶ ραβ-

(1) *Μουραχχασᾶ*=πληρεξούσιος ἀπεσταλμένος τοῦ πνευματικοῦ ἀρχηγοῦ τῆς κοινότητος περιβεβλημένος ὡρισμένα δικαιώματα μὲ προσωρινὴν ἢ διαρκῆ ἀποστολήν· ὁ *μουραχχασᾶ* οὗτος δύναται νὰ ἦναι ἀρχιεπίσκοπος, ἐπίσκοπος, ἱερεὺς ἢ καὶ λαϊκός.

Ἡ ἐκκλησιαστικὴ ἱεραρχία τῶν διαφόρων ἐκκλησιῶν τῆς Ἀνατολῆς διαιρεῖται ὡς ἀκολούθως:

1. *Ἑλληνικὴ Ὀρθόδοξος Ἐκκλησία*. Τέσσαρες πατριάρχαι· Κωνσταντινουπόλεως, Ἀντιοχείας, Ἀλεξανδρείας καὶ Ἱερουσαλήμ.

Ὑπὸ τὴν δικαιοδοσίαν ἑκάστου πατριάρχου εἰσὶν οἱ μητροπολῖται, οἵτινες κατὰ τὴν σπουδαιότητα τῆς ἀρχιεπισκοπῆς των ἔχουσιν ὑφ' ἑαυτοὺς ἕνα ἢ πλείονας ἐπισκόπους.

Οἱ ἀπὸ τοῦ θρόνου τῆς Κωνσταντινουπόλεως ἐξαρτώμενοι μητροπολῖται εἰσὶ τριῶν τάξεων· ἀ. Μέλη τῆς ἱερᾶς Συνόδου. β'. Μητροπολῖται πρώτης τάξεως ἐξαρτώμενοι ἀπὸ τοῦ πατριαρχείου Κωνσταντινουπόλεως. γ'. Μητροπολῖται δευτέρας τάξεως ἐξαρτώμενοι ἀπὸ τοῦ αὐτοῦ πατριαρχείου. Οἱ μητροπολῖται τῶν πατριαρχείων Ἀντιοχείας καὶ Ἱερουσαλὴμ ἀποτελοῦσι τὴν τετάρτην καὶ πέμπτην τάξιν.

2. *Ἐκκλησία Ἀρμενική*. Τέσσαρα πατριαρχεῖα· Κωνσταντινουπόλεως, Κιλικίας (Σὶς), μικρᾶς Ἀρμενίας (Ἀχταμὰρ) καὶ Ἱερουσαλήμ.

Αἱ ἐπισκοπαὶ ἢ θρησκευτικαὶ περιφέρειαι, αἱ διοικούμεναι δυνάμει ἐντολῆς τοῦ πατριάρχου, διευθύνονται ὑπὸ κληρικῶν, οἵτινες ὑπὸ τὸν γενικὸν τίτλον *μουραχχασᾶ*, εἶναι ἐπίσκοποι, *ραχὶβ* (μοναχοὶ) ἢ ἁπλῶς *παπὰς* (ἱερεῖς). (Ὅρ. **Tableau de l' ancienne hierarchie episcopale d' Arménie, par M. Du laurier, Journ asiat. avril-mai 1861** σελ. 427.)

3. *Ἡνωμένη Ἀρμενικὴ Ἐκκλησία*. Πατριαρχεῖον, οὗτινος ὁ ψιλῷ ὀνόματι ἀρχηγὸς εἶναι συγχρόνως ἐπιτετραμμένος παρὰ τῇ Ὑψ. Πύλῃ τὸν κανονισμὸν τῶν ὑποθέσεων τῶν καθολικῶν πατριαρχῶν Συρίας καὶ Χαλδέας.

Αἱ ἐπισκοπαὶ τῆς ἡνωμένης Ἀρμενικῆς κοινότητος ἐξαιρέσει τῆς τοῦ Βαγδατίου, διευθυνόμεναι ὑπὸ ἁπλοῦ ἱερομονάχου, *ραχὶβ*, διοικοῦνται ὑπὸ ἐπισκόπων, διακρινομένων ὑπὸ τὸ γενικὸν ὄνομα *μουραχχάς*.

4. *Γραικο-ουνιτικὴ Ἐκκλησία*· πατριάρχης ἑδρεύων ἐν Σιδόνι (Σαϊδᾷ) καὶ ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν αὐτοῦ οἱ *μουραχχασᾶ* τῆς πρώτης καὶ δευτέρας τάξεως, ἤτοι, οἱ μητροπολῖται καὶ ἀρχιεπίσκοποι (μπὰς-πίσκοπος) καὶ οἱ ἐπίσκοποι καὶ ἱερομόναχοι (πίσκοπος καὶ ραχὶβ). (Ὅρ. *Σαλναμὲ* (ἡμερολόγιον) τοῦ 1286 (1869)· καὶ ὅσον ἀφορᾷ τὴν Ἀρμενικὴν ἐκκλησίαν τὴν περίεργον *Ἱστορίαν τῆς Ἀνατολικῆς Ἀρμενικῆς Ἐκκλησίας*, τὴν ἐν Παρισίοις δημοσιευθεῖσαν ὑπό τινος Γάλλου σοφοῦ ἐν τοῖς Ἀνατολικοῖς κατὰ τὸ 1855). Μετὰ τῆς ἐκκλησίας ταύτης ἡνώθησαν ἐπ' ἐσχάτων πολλοὶ Βούλγαροι, ἡ δὲ αὐτοκρατορικὴ Κυβέρνησις διὰ τοῦ κατωτέρω *Βερατίου* ἀνεγνώρισεν αὐτοὺς ὡς ἀποτελοῦντας ἰδιαιτέραν ἐκκλησιαστικὴν κοινότητα.

« Ἐπειδὴ ὁ αἰδεσιμώτατος ἱερεὺς Ἰωσὴφ διωρίσθη ἀρχιεπίσκοπος ἵνα

βῖνοι θέλουσιν ὁρκίζεσθαι, ἀναλαμβάνοντες τὰ καθήκοντά των (1) ἐπὶ τῇ

διέπῃ τὰς ἐκκλησιαστικὰς ὑποθέσεις ἐκείνων ἐκ τοῦ Βουλγαρικοῦ ἔθνους, ὑπηκόων τῆς Αὐτοκρατορικῆς Μου Κυβερνήσεως, οἵτινες ἠνώθησαν μὲ τὴν Καθολικὴν ἐκκλησίαν καὶ ἐπειδὴ συγχρόνως διαμένει πιστότατος ὑπήκοος τῆς Αὐτοκρατορικῆς Μου Κυβερνήσεως καὶ μεστὸς συνέσεως καὶ εὐθύτητος, τὸ ἀξίωμά του τοῦτο ἀνεγνωρίσθη καὶ ὑπὸ τοῦ Αὐτοκρατορικοῦ Μου Κράτους· ἐπομένως, ὅπως διέταξα διὰ τοῦ Αὐτοκρατορικοῦ Μου *ἰραδὲ* νὰ δοθῇ εἰς τὸν εἰρημένον ἀρχιεπίσκοπον τὸ *βεράτιόν* Μου ἵνα δύναται ν'ἀναφέρηται καὶ ἀπευθύνῃ *ταχρίρια* πρὸς τὴν Ὑψ. Πύλην, κατὰ τὰς ἀνάγκας, περί τε τῶν ἐκκλησιαστικῶν καὶ περὶ ἄλλων ἀναγκαίων ὑποθέσεων, ἐδόθη καὶ παρεχωρήθη αὐτῷ τὸ παρὸν Αὐτοκρ. *βεράτιον*».

Τῇ 1 Ζιλχιδζὲ 1277 (27 Μαΐου 1861.)

Ἡ ἐν Αἰγύπτῳ ἐκκλησία τῶν Ἰακωβιτῶν ἀναγνωρίζει ἑπτὰ πατριάρχας· τέσσαρας οἰκουμενικούς· Ῥώμης, Ἀλεξανδρείας, Ἐφέσου, οὗτινος ὁ θρόνος μετετέθη εἰς Κωνσταντινούπολιν καὶ Ἀντιοχείας· τρεῖς ἐπιτίμους· Ἱερουσαλὴμ, Σελευκίας καὶ Ἀβυσσινίας (Ὅρ. Ἱστορίαν τῆς Ἀλεξανδρινῆς ἐκκλησίας τῆς ὑπὸ τοῦ ἁγίου Μάρκου ἱδρυθείσης, ἢ τῶν Ἰακωβιτῶν κοπτῶν τῆς Αἰγύπτου ὑπὸ **P. Vausleb. Paris 1677. D. Gatteschi Mauuale di Diritto publico et privato ottomano** σελ. **261. Alexandria 1865**.)

(1) *Ἰδοὺ τὸ κείμενον τοῦ Αὐτοκρατορικοῦ βερατίου, ὅπερ δίδεται εἰς τοὺς Οἰκουμενικοὺς ἡμῶν Πατριάρχας ἅμα τῇ ἀναγορεύσει των, καὶ ἐν τῷ ὁποίῳ καταδεικνύονται τὰ ὑπὸ τοῦ ἀειμνήστου κατακτητοῦ τῆς Κωνσταντινουπόλεως Σουλτὰν Μεχμὲτ χορηγηθέντα ἡμῖν προνόμια, ἅτινα διαδοχικῶς διατηροῦνται ἀπαραβίαστα μέχρις σήμερον. Τὸ βεράτιον τοῦτο ἐδόθη εἰς τὸν πρώην Παναγιώτατον Κύριον Ἰωακεὶμ, μετὰ τὴν ἀναγνώρισιν τοῦ κανονισμοῦ τῆς ἐθνοσυνελεύσεως, ἔχει δὲ οὕτως:*

« . . . Οἱ πατριάρχαι δὲν παύονται ἄνευ προηγουμένου πλημμελήματος, οὔτε ἀντικαθιστῶνται δι' ἄλλου προσώπου πρὸς χάριν ἁπλῶς. Ἀλλὰ καὶ ἀφ' ἑτέρου, θεωρουμένου ὡς ἀπαρασαλεύτου κανόνος τοῦ προλαβόντως χορηγηθέντος ἐνδόξου *φιρμανίου* Μου, τοῦ διατάττοντος ὅτι οἱ πατριάρχαι ὀφείλουσι διέπειν τὰς τὸν θρόνον αὐτῶν ἀφορώσας ὑποθέσεις, συνοδὰ τῇ ἓν τῇ πρωτευούσῃ ἐδρευούσῃ Συνόδῳ τῶν μητροπολιτῶν, οὐδεὶς θέλει πράξει ἢ ἐπιχειρισθῇ τι ἐναντίον εἰς τὴν ῥηθεῖσαν διαταγήν.

Χηρεύσαντος τοῦ πατριαρχικοῦ θρόνου, θέλει προχειρίζεσθαι ἐπ' αὐτοῦ ἐκ τῶν μητροπολιτῶν ὅστις, ἐκλεχθεὶς καὶ προσδιορισθεὶς, ἐνώπιον τῶν ἐνδημούντων μητροπολιτῶν καὶ τῶν προὐχόντων τοῦ ἔθνους, κατὰ τὸν ἐσχάτως ἐπὶ τούτῳ ὁρισθέντα κανονισμὸν, παρουσιασθῇ τῷ ὑψηλῷ Μου Κυριαρχικῷ ἐδάφει.

Ὁ πατριάρχης διαχειρίζεται πάντα τ' ἀφορῶντα τὴν λατρείαν καὶ τὴν

βάσει τύπου, ὅστις θέλει διατυπωθῆ ἐκ συμφώνου μεταξὺ τῆς Ὑψηλῆς Μου Πύλης καὶ τῶν πνευματικῶν ἀρχηγῶν τῶν διαφόρων κοινοτήτων.

ἕδραν αὐτοῦ, συμφώνως μετὰ τῶν προμνημονευθέντων μητροπολιτῶν, καὶ ἐνόσῳ δὲν προσενεχθῆ ἀδίκως πρὸς τοὺς ὑποκειμένους αὐτῷ, δὲν πράξῃ τι ἐναντίον τοῦ θρησκεύματος αὐτῶν, ἢ δὲν ἐπιχειρισθῆ προδοσίαν κατὰ τοῦ Ὑψηλοῦ Μου Κράτους, δὲν παύει ἐπὶ ζωῆς αὐτοῦ τοῦ νὰ κατέχῃ τὴν πατριαρχικὴν ἕδραν· πλὴν ἐὰν αὐθορμήτως παραιτηθῇ, ἐὰν συμβῇ τις, ὡς ἀνωτέρω ἐξήγηται, ἐπίμομφος πρᾶξις αὐτοῦ, θέλουν ληφθῆ τὰ ἀναγκαῖα μέτρα, κατὰ τοὺς περὶ τούτων ὑπάρχοντας νόμους.

Ἡ διαχείρισις τῶν ὑποθέσεων τῶν Γραικῶν τῆς ἐπικρατείας καὶ τῶν εἰσοδημάτων τοῦ πατριαρχείου καὶ ἄλλων παρομοίων, κατὰ τὰ ἀνέκαθεν παραδεδεγμένα τῷ θρησκεύματι αὐτῶν ἔθιμα, δὲν ἀφίεται ἀποκλειστικῶς τῷ κατὰ καιρὸν πατριάρχῃ, ἀλλ' ἀνατίθεται τῇ Συνόδῳ τῶν μητροπολιτῶν· οὕτω τοίνυν τῆς Συνόδου διατελούσης ὑπευθύνου διὰ τὰ κατὰ καιρὸν δάνεια, καὶ ἡ σφραγὶς εὑρίσκεται ἐμπεπιστευμένη τῇ ῥηθείσῃ Συνόδῳ· καθὼς καὶ αἱ τῶν ἐν τῇ ἐπικρατείᾳ μοναστηρίων σφραγίδες, πρὸς ἀποφυγὴν τῶν ἐνδεχομένων καταχρήσεων, διατελοῦσιν ἐμπεπιστευμέναι εἰς τὰς χεῖρας εἰδικῶν συνελεύσεων, οὐδενὸς ἔχοντος δικαίωμα ν' ἀναμιγνύηται εἰς τὰ τοιαῦτα. Διὰ τοῦτο, καὶ συνῳδὰ τοῖς ἀνέκαθεν νενομισμένοις, ἡ σφραγὶς ἡ φέρουσα τὴν ἐπωνυμίαν τῆς Συνόδου τῆς Κωνσταντινουπόλεως θέλει ἐγχειρισθῆ τοῖς παρὰ τῆς Συνόδου αὐτῆς ἐκλεχθεῖσι μητροπολίταις, συμμορφουμένων τῶν πάντων τῷ ἐπὶ τούτοις προηγουμένως χορηγηθέντι Ὑψηλῷ *φιρμανίῳ*, φέροντι, ὅτι ἡ διαῤῥύθμισις αὕτη ὀφείλει νὰ καταχωρηθῇ ἔνθα δεῖ, καὶ προστεθῇ τοῖς λοιποῖς ὅροις τοῦ *Βερατίου* ἐπὶ τῇ γενομένῃ τότε γενικῇ παρακλήσει δι' ἀναφορᾶς τῆς Συνόδου τῶν μητροπολιτῶν, τῶν ἐν τῇ εὐτυχεῖ πρωτευούσῃ Μου παρεπιδημούντων καὶ δι' ἱκετηρίας ἐνσφραγίστου αἰτήσεως τοῦ πατριάρχου, ὅπως διευκολυνθῶσι τὰ μέσα τῆς ἀποτίσεως τῶν πρός τε τὰ *Βακούφια* (φιλανθρωπικὰ καταστήματα) καὶ τὰ ὀρφανὰ πολυαρίθμων χρεῶν αὐτῶν.

Ἡ διατήρησις τῶν ῥηθέντων κανόνων προσεπεκυρώθη καὶ διὰ τὸ μέλλον ἐπίσης ὡς καὶ ἐπὶ τὸ παρελθόν, καὶ ἐπὶ ταῖς αὐταῖς συνθήκαις ἀπονέμεται πατριαρχικὸν ἀξίωμα τῷ ἐκλεγομένῳ πατριάρχῃ.

Ἀναλαβέτω ἑπομένως οὗτος τὴν κατοχὴν τοῦ πατριαρχείου ἐπὶ τοῖς ἀνέκαθεν ὑπάρχουσιν ὅροις, καὶ διοικείτω τὰς ὑποθέσεις καὶ τὰ συμφέροντα αὐτοῦ, ἔτι δὲ καὶ πάντα τ' ἀφορῶντα τὸ θρήσκευμα, συνεργείᾳ τῶν προμνημονευθέντων μητροπολιτῶν. Καὶ διατελείτω ὡς καὶ ἐπὶ τὸ παρελθὸν πατριάρχης ἀνεξάρτητος καὶ ἰσόβιος ἐπὶ πάντων τῶν ἐν τῇ πρωτευούσῃ καὶ τοῖς περιχώροις καὶ τοῖς προσαρτήμασιν αὐτῆς εὑρισκομένων ὑπηκόων τῆς Μεγαλειότητός Μου, τῶν ἐκ τοῦ Γραικικοῦ ἔθνους.

Ἐπειδὴ δὲ ἐπεκράτησε καὶ οἱ μητροπολῖται νὰ μὴ δύνανται νὰ πηγαινοέρχωνται εἰς τὴν πρωτεύουσαν ἄνευ τῆς Πατριαρχικῆς καὶ Συνοδικῆς ἀδείας, εἰς οὐδένα ἂς μὴ συγχωρῆται καὶ εἰς τὸ ἑξῆς νὰ παραβαίνῃ ταύτην τὴν διάταξιν.

Οὐδεὶς ἂς μὴ κωλύῃ τὸν πατριάρχην καὶ τοὺς μητροπολίτας καὶ τοὺς ερεῖς νὰ ἀναγινώσκωσι τὸ Εὐαγγέλιον ἐντὸς τῶν οἰκιῶν των, χωρὶς ὅμως

Γ'. Οἱ προαιρετικοὶ ἔρανοι, οἱ διδόμενοι ἤδη τῷ κλήρῳ, καταργοῦνται

νὰ ὑψώνωσι τὴν φωνήν. Καὶ ἐπειδὴ, διὰ *φιρμανίου* ἐκδοθέντος προηγουμένως καὶ καταχωρηθέντος ἔνθα δεῖ, διετάχθη νὰ προστεθῇ εἰς τοὺς ὅρους τοῦ *Βερατίου*, ὅτι οὐδεὶς ὑπάλληλος τῆς ἀστυνομίας, ἢ τῶν οἰκονομικῶν ἢ ἄλλου τινὸς ὑπουργήματος, δύναται, ἀπ' ἐναντίας τοῦ ἱεροῦ νόμου καὶ παντὸς δικαιώματος, νὰ ἐνοχλῇ ἢ καταδυναστεύῃ αὐτοὺς, ἐπὶ σκοπῷ διαταράξεως καὶ ἀναμίξεως ἐν τῇ ἐξασκήσει τοῦ θρησκεύματος αὐτῶν, λέγων καὶ προφασιζόμενος ὅτι «ἱερουργεῖτε ἢ ἀναγινώσκετε τὸ Εὐαγγέλιον ἐντὸς » οἰκίας ἢ δωματίου ἀνηκόντων εἰς σᾶς, κρεμᾶτε λύχνους, καίετε κηρία, » θέτετε θρανία, ἐκφέρετε εἰκόνας καὶ παραπετάσματα, καίετε θυμίαμα » καὶ κρατεῖτε εἰς χεῖρας ῥάβδον· » θέλομεν καὶ τοῦ λοιποῦ οἱ ὑπάλληλοι οὗτοι νὰ μὴ παρενοχλῶσι καὶ διαταράττωσιν αὐτοὺς, πράττοντες ἐναντία εἰς τοὺς ὅρους καὶ τὰς διατάξεις τοῦ μνημονευθέντος *φιρμανίου*.

Οὐδεὶς δημόσιος ὑπάλληλος ἐπιτρέπεται, ἄνευ σεβαστῆς διαταγῆς, νὰ ἐπιβαρύνῃ ἢ ἐπιβάλλῃ πρόστιμον εἰς τὰς ἐκκλησίας καὶ τὰ μοναστήρια, τὰ ὑπὸ τὴν κατοχὴν τοῦ πατριάρχου καὶ τῶν μητροπολιτῶν εὑρισκόμενα, φερόμενος αὐθαιρέτως καὶ ἐπιχειρῶν κατ' οἶκον ἐρεύνας. Τὰ καταστήματα ταῦτα μένουσιν ὑπὸ τὴν κυριαρχίαν καὶ κατοχὴν αὐτῶν ἐπὶ τοῖς αὐτοῖς ὅροις, ἐφ' οἷς καὶ πρότερον.

Οἱ μητροπολῖται, οἱ ἀρχιεπίσκοποι, ἐπίσκοποι, ἡγούμενοι, ἱερεῖς, μοναχοὶ καὶ αἱ μοναχαὶ, καὶ ἁπαξάπαντες ἐν γένει οἱ ὑπήκοοι τῆς Αὐτοκρατορίας, οἱ τοῦ Γραικικοῦ θρησκεύματος μικροί τε καὶ μεγάλοι κάτοικοι Κωνσταντινουπόλεως καὶ τῶν περιχώρων αὐτῆς, Καισαρείας, Ἐφέσου, Ἡρακλείας, Καλλιπόλεως, Ῥουχτσουκίου, Μυριοφύτου, Μετρῶν, Τυρολόης, Κυζίκου, Νικομηδείας, Νικαίας, Χαλκηδόνος, Δέρκων, Χασλαρίου, Θεσσαλονίκης, Κύτρους, Καμπανίας, Πλαταμῶνος, Σερβίων, Πολυανῆς, Πέτρας, Ἀρδαμερίου, Ἁγίου Ὄρους, Τορνόβου, Τζερβενοῦ, Λοφτζοῦ, Πρεσλάβας, Ἀδριανουπόλεως, Ἀμασείας, Προύσης, Νεοκαισαρείας, Ἰκονίου, Βερροίας, Ἀτταλείας, Κρήτης, Τραπεζοῦντος, Λαρίσσης, Τρίκκης, Μολδαβίας, Οὐγγροβλαχίας, Ἄρτης, Φιλιππουπόλεως, Ῥόδου, Σερρῶν, Δράμας, Σμύρνης, Μιτυλήνης, Ἰωαννίνων, Χαλεπίου, Διδυμοτείχου, Ἀγκύρας, Φιλαδελφείας, Πισσιδείας, Μελενίκου, Αἴνου, Μεθύμνης, Μεσημβρίας, Βιδύνης, Δρύστρας, Σοφίας, Βιζύης καὶ Μηδείας, Ἀγχιάλου, Βάρνης, Μαρωνείας, Σηλυβρίας, Σωζουαγαθουπόλεως, Ξάνθης, Δημητριάδος, Χίου, Λήμνου, Ἴμβρου, Γάνου καὶ Χώρας, Προικονήσου, Λιτίτζης, Ἐλασσῶνος, Σάμου, Κώου, Φαναριοφερσάλων, Ἀργυρουπόλεως, Κασσανδρείας, Πωγωνιανῆς, Γρεβενῶν, Ἀγαθουπόλεως, Νυσσάβας, καὶ τῶν ἀπὸ Ἰπεκίου τῷ πατριαρχικῷ θρόνῳ Κωνσταντινουπόλεως προστεθειμένων Ἰπεκίου καὶ τῶν προσηρτημένων Δουβνίτζης, Βασλικίου, Ἰχτιμανίου, Σαμακοβίου, Ὀδαρίτζας, Ἐρσεκίου, Παρθενίου, Ζουγομίου, Κουρσουνλοῦ, Σκοπείων, Βράτζας, Ἐγρὶ Παλάνκας, Καλκανδελὲρ, Νύσσης, Ἀλατζᾶ-Χισὰρ, Ῥόσοβας, Κεβκερτζινλὶκ, Ῥαδομιρίου, Κεστεντυλίου, Στόβων, Χράτοβας, Κωτζάνου, Βούργας, Ῥάχτας, Παρακινίου, Τραβνίκου, Γενὶ-Παζὰρ, Γενὶ-Βαροὺς, Περγόστας, Πτερνικίου, Μιτρόφτζας, Βελτζτρινίου, Σαμοθράκης, Τζάτζκας, Παλάνκας, Κρόζκας, Μαυροβουνίου, Πρέπολ, Τάσλιτζας, Μεϊλᾶν, Γιάσοβας, Βελίσβας,

ὁλοσχερῶς· ἀντὶ αὐτῶν δὲ θέλει χορηγηθῆ ὡρισμένη ἐπιχορήγησις εἰς τοὺς

Σβορνικίου, τοῦ Καζᾶ τοῦ Σοκὸλ καὶ τοῦ Οὔζτζα, τῶν *ναχιέδων* Ὁλακιούρδας, Μετζοβαλίου, ἔτι οἱ κάτοικοι οἱ ὑποκείμενοι τῇ ἐκκλησίᾳ τῶν Λατίνων μοναχῶν ἐντὸς τῶν *σαντζακίων* τῆς Βοσνίας εἰς Κάλις, Ἐρζεγοβίναν, Βελιγράδιον, Σιρὲμ, Πρισρὲν, Νόβαν, Πριστίναν, Γιάκοβον, καὶ οἱ τῶν ἐπισκοπῶν τοῦ πρώην πατριαρχείου Ἀχρίδος, τῶν προσαρτηθεισῶν τῷ πατριαρχείῳ Κωνσταντινουπόλεως Ἀχρίδος καὶ τῶν ἀπ' αὐτῆς ἐξηρτημένων Βιτωλίων, Πελαγωνίας, Περλεπὲ, Βελισσοῦ, Τεκιοὺς, Ῥεδοστίνας, Στρωμνίτζης, Πέτριτζ, Λαίρνης, Ποαμίας, Γάγγρας, Ταυριανοῦ μετὰ τῆς ἐκκλησίας τῆς Βελλᾶς, καὶ τῶν *ναχιέδων*, Ἰσλανίτζης, Καρατζᾶ ὀβασὶ, Στάροβας, Μογλενῶν, Τζουμᾶς, Ἐϊρὶ-Ποδζὰκ, Καστορίας, Κουρπίστας, Νασσάλιτζ, Σισανίου, Κράϊνας, Δόβνιτζας, Ῥιστῆς, Κόπριτζα, Ὀπᾶρ Κολόνια, Ὀσκαρπὰρ, Πρεμετίου, Τεπελενίου, Πετράβλας, Μαλεκασδίου, Μουζακίας, Καραβινὰρ, Αὐλῶνος, Σίτης, Ἐλβασσᾶν, Καβάγιας, Δυῤῥαχίου, Τιράβνας, Δεβρῶν, Κίρτζοβας, Πρεσπῶν καὶ Ἡρακλείας, τῆς Σαρδικῆς, θέλουσιν ἐξακολουθεῖ ν' ἀναγνωρίζωσι τὸν ῥηθέντα ὡς πατριάρχην αὐτῶν, ἀπευθυνόμενοι πρὸς αὐτὸν δι' ἁπάσας τὰς ἀφορώσας τὴν πατριαρχικὴν δικαιοδοσίαν ὑποθέσεις αὐτῶν, καὶ μηδόλως παρακούοντες εἰς τοὺς ἔμφρονας αὐτοῦ λόγους, ἀλλ' ὑπείκοντες καὶ ἀφωσιωμένοι αὐτῷ, καθ' ἃ ὑπαγορεύει καὶ τὸ θρησκευτικὸν αὐτῶν καθῆκον.

Λαμβανέτω κατοχὴν τοῦ πατριαρχείου αὐτοῦ καὶ τῶν ἀπ' αὐτοῦ ἐξηρτημένων, ὁμοίοις κατὰ πάντα τρόποις, οἷς τὸ Γραικικὸν πατριαρχεῖον Κωνσταντινουπόλεως ἐλαμβάνετο καὶ κατείχετο καὶ πρὶν, καὶ διευθυνέτω τ' ἀφορῶντα τὰς ὑποθέσεις, καὶ τὰ τοῦ θρησκεύματος συμφώνως μετὰ τῶν μητροπολιτῶν τῶν προμνημονευθέντων, οὐδενὸς ἄλλου ἐπιτρεπομένου ν' ἀναμιγνύηται ἐν αὐτοῖς ἀπ' ἐναντίας τοῦ παρόντος ὑπερτάτου *Βερατίου*.

Οὐδεὶς ἔχει τὴν ἐξουσίαν ἄνευ προηγουμένης ὑψηλῆς εἰδικῆς διαταγῆς ν' ἀφαιρῇ ἀπ' αὐτῶν τὰς ἐκκλησίας καὶ τὰ μοναστήρια, τὰ ἀπὸ παλαιῶν χρόνων ἐν τῇ κατοχῇ αὐτῶν εὑρισκόμενα, ἢ νὰ ἐμποδίζῃ νὰ γίνωνται ἀδεία τῶν δικαστηρίων αἱ ἀναγκαῖαι ἐπισκευάσεις κατὰ τὸ ἀρχαῖον σχέδιον.

Τὸ ἀξίωμα τοῦ μητροπολίτου, ἀρχιεπισκόπου, ἢ ἐπισκόπου δὲν χορηγεῖται εἰς οὐδένα, εἰμὴ ἐὰν γίνῃ ἐπὶ τούτῳ ἀναφορὰ, σεσημασμένη τῇ σφραγίδι τοῦ πατριάρχου καὶ τῆς Συνόδου, τῶν ξένων διατελούντων ἀποκεκλεισμένων τῶν τοιούτων ἀξιωμάτων.

Μόνος ὁ πατριάρχης ἢ οἱ προσδιωρισμένοι ἐπίτροποι αὐτοῦ ἔχουσι τὸ δικαίωμα ν' ἀναλαμβάνωσι κατὰ τὸ θρήσκευμά των τὴν λύσιν καὶ τὴν δέσιν τῶν γαμικῶν δεσμῶν ἀτόμων, ἀνηκόντων εἰς τὸ ἔθνος αὐτῶν.

Ἐπίσης οὐδεμία ἀνάμιξις ἔξωθεν συγχωρεῖται, προκειμένης τιμωρίας ἐπιβαλλομένης κατὰ τὰ νενομισμένα αὐτῶν εἰς ἱερεῖς, ἢ ἐπιτρόπους αὐτῶν οἵτινες, ἄνευ τῆς συγκαταθέσεως τοῦ πατριάρχου, ἤθελον εὐλογήσει γάμους παρὰ τοὺς κανόνας καὶ τὰ νενομισμένα.

Οὐδεὶς *Καδῆς* (θρησκευτικὸς δικαστὴς) ἢ ἀντιπρόσωπος αὐτοῦ, ἢ ἕτερός τις δικαιοῦται ἀπ' ἐναντίας τῶν ἀρχαίων ἐθίμων ν' ἀναμιγνύηται, νὰ ἐπιφέρῃ κωλύματα, νὰ ἐπιβάλλῃ πρόστιμον, ἢ ν' ἀπευθύνῃ ἐπιπλήξεις ἐν περιπτώσει καθ' ἣν, τηροῦντες τοὺς κανόνας τοῦ θρησκεύματος αὐτῶν, ὁ

πατριάρχας καὶ τοὺς ἀρχηγοὺς τῶν κοινοτήτων· διὰ τοὺς λοιποὺς κληρι-

---

πατριάρχης, οἱ μητροπολῖται, ἀρχιεπίσκοποι, ἐπίσκοποι ἢ οἱ ἀντικαθιστῶντες αὐτούς, ἐπεμβαίνουσιν εἰς διαφορὰς δύω λαϊκῶν, ἀφορώσας τὸν γάμον ἢ τὸ διαζύγιον, ἢ ἄλλο τι ἀνῆκον εἰς τὸ θρήσκευμα, καὶ κρίνουσιν ἀναγκαῖον, εἴτε πρὸς διαλλαγὴν τῶν διαφερομένων μερῶν, εἴτε πρὸς ἐξακρίβωσιν τῶν περιστάσεων, νὰ τοῖς ἐπιβάλλωσι τὸν ὅρκον ἐντὸς τῶν ἐκκλησιῶν των ἢ καὶ νὰ τοὺς τιμωρῶσι διὰ ἀφορισμοῦ.

Οὐδεὶς ἱερεὺς δύναται νὰ τελέσῃ γάμον λογιζόμενον ἀθέμιτον παρ' αὐτοῖς, εἰμὴ διὰ προηγουμένης ἀδείας τοῦ πατριάρχου, τοῦ μητροπολίτου ἢ τοῦ ἐπισκόπου ἀφ' οὗ ἐξήρτηται.

Ἡ ἀποπομπὴ συζύγου, ἡ διγαμία, καὶ ὁ μετὰ τὸν τρίτον γάμος τῶν χήρων καὶ χηρῶν ὑπάρχουσιν ἐμποδισμένα κατὰ τὸ θρήσκευμα αὐτῶν. Ἑπομένως οὐδεμία ἐπὶ τούτῳ θέλει χορηγεῖσθαι ἄδεια, καὶ οἱ τὰ τοιαῦτα τολμῶντες θέλουσι τιμωρεῖσθαι καὶ παιδεύεσθαι.

Ἐπίσης κατὰ τὸν νόμον αὐτῶν κωλύονται τῆς εἰσόδου εἰς τὰς ἐκκλησίας οἱ παρανόμως συζευχθέντες· ἀπαγορεύεται συνεπῶς εἰς τοὺς *Καδῆδες*, *Ναϊπηδες* καὶ ἐν γένει εἰς πάντα δημόσιον ὑπάλληλον ἢ ἄλλον κατέχοντα ἐξουσίαν ν' ἀναγκάζῃ τοὺς ἱερεῖς νὰ θάπτωσι τοὺς ἐνόχους τοιαύτης παρανομίας.

Πᾶν κληροδότημα, γενόμενον κατὰ τοὺς κανόνας τοῦ θρησκεύματος αὐτῶν ὑπὸ μητροπολίτου, ἀρχιεπισκόπου, ἐπισκόπου, μοναχοῦ, κληρικοῦ ἢ κληρικῆς καὶ ἄλλων, εἰς ἐκκλησίαν, εἰς πτωχοὺς, εἰς πατριάρχην, μητροπολίτην, ἀρχιεπίσκοπον ἢ ἐπίσκοπον ὁμοδόξους, θέλει λογίζεσθαι ἔγκυρον καὶ ἐκτελεῖσθαι. Ἐν τοιαύτῃ δὲ περιπτώσει θέλει ὑπάρχει παραδεκτὴ ἐνώπιον τῶν δικαστηρίων καὶ ἡ μαρτυρία ὁμοδόξων γραικῶν κατὰ τὰς περὶ τούτου θρησκευτικὰς αὐτῶν διατυπώσεις.

Τὰ κληροδοτήματα ἅτινα ὁ διαθέτων θέλει προσδιορίσει διὰ τὸν πατριάρχην, τοὺς ἀρχιεπισκόπους, ἐπισκόπους, ἢ τοὺς πτωχοὺς τῶν ἐκκλησιῶν αὐτῶν ἀπαιτοῦνται, ἐὰν γίνῃ χρεία, ἀπὸ τοὺς κληρονόμους διὰ μέσου τῶν δικαστηρίων.

Ὡσαύτως τὰ δικαστήρια θέλουν ὑποστηρίζει τὰς ἀπὸ τοὺς κληρονόμους παντὸς ἀνδρὸς ἢ γυναικὸς μετὰ τὸν θάνατον αὐτῶν ὀφειλομένας «παρρησίας» καὶ «προθέσεις».

Ὅτε τὰ κληροδοτήματα τὰ πρὸς ὄφελος ἐκκλησιῶν, μοναστηρίων, τοῦ πατριάρχου, τῶν μητροπολιτῶν, ἀρχιεπισκόπων καὶ ἐπισκόπων, δὲν ὑπερβάλλουσι τὸ τρίτον τῆς περιουσίας τοῦ κληροδότου, ἐξαιτοῦνται ταῦτα ἀπὸ τῶν κληρονόμων τῇ συνεργείᾳ τῶν δικαστηρίων.

Ὅταν οἱ τῷ πατριάρχῃ ὑποκείμενοι μητροπολῖται, ἀρχιεπίσκοποι, ἐπίσκοποι, ἡγούμενοι, ἱερεῖς, κληρικοὶ καὶ κληρικαὶ πράξωσί τι ἔγκλημα κατὰ τῆς θρησκείας αὐτῶν, θέλουν τιμωρεῖσθαι ὑπὸ τοῦ πατριάρχου καὶ τῆς περὶ αὐτὸν Συνόδου κατὰ τὰ παραδεδεγμένα εἰς τὸ θρήσκευμά των, μὴ ἐπιτρεπομένης οὐδεμιᾶς ἀλλαχόθεν ἀναμίξεως ἐν τοῖς τοιούτοις.

Ὅταν δὲ γίνῃ ἀνάγκη κατὰ τὸ θρήσκευμα αὐτῶν νὰ παυθῇ ἱερεύς τις καὶ ν' ἀντικατασταθῇ δι' ἑτέρου, οὐδεὶς ἐκ τῶν ἐκτὸς θέλει φέρει πρόσκομμα εἰς τὴν τοιαύτην ἀποκατάστασιν.

κοὺς θέλουσι προσδιορισθῆ, κατὰ μεταγενεστέραν ἀπόφασιν, μισθὸς κατὰ

Ὅταν ὁ πατριάρχης, συναδόντων καὶ τῶν μητροπολιτῶν, παύσῃ ἢ προχειρίσῃ μητροπολίτην, ἀρχιεπίσκοπον ἢ ἐπίσκοπον, ἱερέα ἢ ἡγούμενον, ἄξιον κατὰ τοὺς περὶ τούτων θρησκευτικοὺς κανονισμούς, τοῦ νὰ παυθῇ ἢ προχειρισθῇ· ὡσαύτως ὅταν ἀντὶ ἀποβιώσαντος μητροπολίτου, ἀρχιεπισκόπου ἢ ἐπισκόπου προχειρίσῃ ἕτερον εὑρεθέντα κατάλληλον κατὰ τοὺς περὶ τούτων κανονισμούς, ἡ γνώμη καὶ ἐκλογὴ τῶν ῥηθέντων μητροπολιτῶν θέλουσι λῃφθῆ ὑπ' ὄψιν καὶ καθυποβληθείσης τῇ Εὐτυχεῖ μου Πύλῃ ἀναφορᾶς σεσημασμένης τῇ σφραγίδι τῆς Συνόδου, θέλει ἐκδίδοσθαι *Βεράτιον* Ὑψηλὸν διὰ τὸ ἀξίωμα μητροπολίτου, ἢ ἀρχιεπισκόπου, ἢ ἐπισκόπου, καὶ οἱ ὀνομαζόμενοι θέλουν ἐφοδιάζεσθαι διὰ τοῦ ἀναγκαίου πρὸς ἔναρξιν τοῦ ὑπουργήματος αὐτῶν *φιρμανίου*, οὐδενὸς παρενοχλοῦντος ἢ ἐκζητοῦντος ὅπως διὰ μεσιτειῶν καὶ συστάσεων οὗτος ἢ ἐκεῖνος ὁ κληρικὸς προχειρισθῇ μητροπολίτης, ἀρχιεπίσκοπος ἢ ἐπίσκοπος.

Οὐδεμία αἴτησις ἐκ μέρους τῶν *Πασσάδων*, *Καδήδων* καὶ *Ναΐπηδων* ἐν ταῖς ὑπὸ τὴν δικαιοδοσίαν τοῦ πατριάρχου διατελούσαις χώραις, σκοπὸν ἔχουσα κατηγορίας κατὰ μητροπολίτου, ἀρχιεπισκόπου ἢ ἐπισκόπου, ἢ τὴν παῦσιν καὶ ἐξορίαν αὐτοῦ, θέλει λαμβάνεσθαι ὑπ' ὄψιν, ἐὰν πρότερον δὲν ἐξακριβωθῇ καὶ ἐπιβεβαιωθῇ ὑπὸ τοῦ πατριάρχου καὶ τῆς περὶ αὐτὸν Συνόδου· καὶ ἐὰν τυχὸν, δι' οἱουδήποτε τρόπου, ἤθελεν ἐπιτευχθῇ ἡ ἔκδοσις *φιρμανίου*, μὴ προηγηθεισῶν ἐσφραγισμένων ἀναφορῶν τοῦ πατριάρχου καὶ τῆς Συνόδου, τὰ τοιαῦτα *φιρμάνια*, ὁποιανδήποτε ἡμερομηνίαν καὶ ἂν φέρωσι, θέλουσι λογίζεσθαι ὡς πάντῃ ἄκυρα καὶ μὴ ὑπάρξαντα.

Ἐὰν δὲ εἰς τὸ μετὰ ταῦτα ἐνεφανίζετό τις ἀναφορὰ ἢ νόμιμος ἀπόφασις, ἀντικείμενον ἔχουσα τὴν ἀπὸ τοῦ πατριαρχείου Κωνσταντινουπόλεως ἀπόσπασιν καὶ εἰς ἕτερον ἄτομον ἀπονομὴν τῶν πρώην ὑπαρξάντων πατριαρχείων Ἰπεκίου καὶ Ἀχρίδος, ἢ Μητροπόλεώς τινος ἐκ τῶν ἄλλοτε ὑποκειμένων αὐτοῖς, θέλομεν τὰ τοιαῦτα ἔγγραφα οὐδόλως ὑπ' ὄψιν νὰ λαμβάνωνται, καὶ νὰ μὴν ἐπιτρέπηται εἰς οὐδένα νὰ πράττῃ τι ἐναντίον τῷ μεγαλοπρεπεστάτῳ *Χάττι-Χουμαγιοὺν*, τῷ καθωραϊζοντι τὸ περὶ τοῦ ἀντικειμένου τούτου ἐκδοθὲν καὶ καταχωρηθὲν ἔνθα δεῖ *φιρμάνιον*, τὸ διατάττον τὴν ἀκριβῆ τήρησιν τῶν περὶ τούτου ἀποφασισθέντων.

Δίκη, ἀφορῶσα τὸν πατριάρχην, τοὺς μητροπολίτας, τοὺς ἀρχιεπισκόπους, τοὺς ἐπισκόπους, τοὺς ἐπιτρόπους αὐτῶν καὶ τοὺς περὶ αὐτοὺς, δὲν δικάζεται οὐδαμοῦ ἀλλοῦ εἰμὴ εἰς τὴν πρωτεύουσαν.

Οὐδεὶς ἀνήκων εἰς τὸ Γραικικὸν ἔθνος βιάζεται παρ' οὐδενὸς ν' ἀσπασθῇ τὸν Ἰσλαμισμόν.

Οὐδεὶς ἀναμιγνυέσθω εἰς τ' ἀφορῶντα τοὺς ἀμπελῶνας, τοὺς κήπους, τὰς μάνδρας, τὰ λειβάδια, τὰς πεδιάδας, τοὺς τόπους τῶν πανηγύρεων, τὰ μοναστήρια, τὰ ἁγιάσματα, τοὺς μύλους, καὶ ἄλλα τοιαῦτα κτίρια, τὰς οἰκίας καὶ τὰ ἐργαστήρια, τὰ ἀνήκοντα εἰς τὰς τῷ πατριαρχείῳ ὑποκειμένας ἐκκλησίας, καὶ ἐν γένει εἰς πᾶν ὅ,τι ἀναφέρεται εἰς τὰς ἐκκλησίας λόγῳ εὐσεβοῦς ἀφιερώματος *βακουφίου*, συμπεριλαμβανομένων καὶ τῶν κτηνῶν· ἀλλ' ἔστωσαν ταῦτα πάντα κατεχόμενα καὶ διατελείτωσαν διοικούμενα ὡς ἀνέκαθεν.

δικαίαν ἀναλογίαν τῆς σπουδαιότητος τοῦ βαθμοῦ των καὶ τῆς ἀξίας των.

Ὁσάκις ἂν ὁ πατριάρχης, συμφώνως μὲ τὰς παραδεδεγμένας διατάξεις καὶ τοὺς ὅρους τοῦ πατριαρχικοῦ Αὐτοῦ ἀξιώματος, λάβῃ ἀνάγκην νὰ εἰσπράξῃ τὸ ἐτήσιον σύνηθες δικαίωμα τοῦ πατριαρχείου, εἰς οἱανδήποτε χώραν ὑποκειμένην εἰς μητροπολίτην, ἀρχιεπίσκοπον, ἐπίσκοπον, ἱερέα, ἡγούμενον ἢ ἄλλον τινα, θέλει χορηγεῖσθαι αὐτῷ ἐπίτηδες *φιρμάριον*, καὶ ἡ Κυβέρνησις καὶ αἱ ἐπιτόπιοι Ἀρχαὶ θέλουσι παρέχει πᾶσαν συνδρομὴν εἰς ἐκείνους, οἵτινες θέλουσι σταλῆ κατὰ συνέπειαν τοῦ ῥηθέντος *φιρμανίου* μετὰ συνοδικῶν καὶ πατριαρχικῶν γραμμάτων πρὸς εἴσπραξιν τῶν μνημονευθέντων δικαιωμάτων.

Οἱ ἰδιῶται οἱ ἀνήκοντες εἰς τὸ Γραικικὸν ἔθνος μηδόλως δυστροπείτωσαν νὰ πληρόνωσιν εἰς τὸν πατριάρχην, ὡς τοῦτο ἐγένετο μέχρι τῆς σήμερον, τὰ ἐτήσια τέλη, καὶ τὰς ἐλεημοσύνας, ἅμα δὲ καὶ τὰ δικαιώματα τῶν πανηγύρεων, τὰ τῶν μοναστηρίων, ὡς καὶ τὰ ὀφειλόμενα δι' εὐλογίαν γάμων, καὶ ἐν γένει πᾶν δικαιωματικῶς χρεωστούμενον τῷ πατριάρχῃ.

Οἱ παρὰ τοῦ πατριάρχου πρὸς εἴσπραξιν τῶν δικαιωμάτων ἀποστελλόμενοι θέλουν συνοδεύεσθαι δι' ὁδηγιῶν· καὶ ἐὰν πρὸς πλείονα εὐκολίαν ἤθελον νὰ ἀλλάξωσι φορέματα ἢ νὰ φέρωσιν ὅπλα πρὸς ὑπεράσπισιν ἑαυτῶν κατὰ τῶν κακούργων, αἱ δημόσιαι ἀρχαὶ τῶν χωρῶν, διὰ τῶν ὁποίων διέρχονται ἢ εἰς τὰς ὁποίας εἰσέρχονται, δὲν θέλουσι τοὺς ἐνοχλεῖ ἢ ἀπαιτεῖ παρ' αὐτῶν τὸ ἐλάχιστον ἐπ' ὀνόματι φόρου ἢ δώρου οἱουδήποτε, ἐναντίως τῷ ἱερῷ νόμῳ.

Καθόσον ἀφορᾷ τὸ τεταγμένον δικαίωμα *Μιρὶ μακτού'*, θέλει ἐξακολουθεῖ νὰ πληρόνηται ὡς καὶ τὸ πρὶν κατὰ τὰ γραμμάτια, τὰ διδόμενα παρὰ τοῦ πατριάρχου καὶ τῆς Συνόδου εἰς τοὺς μητροπολίτας, ἀρχιεπισκόπους καὶ ἐπισκόπους.

Ἐάν τινες τῶν μητροπολιτῶν, ἀρχιεπισκόπων ἢ ἐπισκόπων, μὴ ἔχοντες ἕτοιμα χρήματα διὰ νὰ ἀποτίσωσι τὰ ὀφειλόμενα τῷ ταμείῳ, θελήσωσι νὰ πληρώσωσι δι' ὑφασμάτων, ἢ πραγμάτων, οἱ τὴν μετακόμισιν παρ' αὐτῶν ἐπιφορτισμένοι δὲν θέλουσιν ἐνοχλεῖσθαι ποσῶς εἰς τοὺς λιμένας, καὶ εἰς ἄλλα μέρη, ὅπου τυχὸν θὰ διαμείνουν, ὑπὸ τῶν ὑπαλλήλων τοῦ Τελωνείου, ἀλλὰ θέλουσι διατελεῖ τόσον διὰ τὰ χρήματα ὅσον καὶ διὰ τὰ πράγματα τὰ ὁποῖα θέλουσιν ἔχει μεθ' ἑαυτῶν, ἀσύδοτοι παντὸς φόρου, δώρου, τελωνειακοῦ δασμοῦ ἢ ἄλλου τινὸς δικαιώματος.

Τὰ προϊόντα τῶν ἀμπελώνων, τὰ διὰ τὸν πατριάρχην συναζόμενα, ὡς καὶ πάντα τὰ λόγῳ ἐλεημοσύνης διδόμενα αὐτῷ εἰς *μοῦστον*, μέλι, ἔλαιον ἢ ἄλλο τι, θὰ μετακομίζωνται διὰ τῶν ἀνθρώπων του, μηδόλως ἐνοχλουμένων εἴτε εἰς τοὺς λιμένας εἴτε εἰς τὰς εἰσόδους τῶν πόλεων ἀπὸ τοὺς τελωνειακοὺς φύλακας, ἢ ἀπὸ ἄλλον οἱονδήποτε ὑπάλληλον.

Ἡ ἀρχὴ θέλει χορηγεῖ τὴν συνδρομὴν αὐτῆς πρὸς εἴσπραξιν τῶν ἐτησίων φόρων, ὡς καὶ τοῦ *Ζαράρι Κασαβιὲ* (ἀποζημίωσις διὰ βλάβην τῆς κοινότητος) τῶν ἐράνων, τῶν ἐξ ἐλεημοσυνῶν προερχομένων χρημάτων, τῶν δικαιωμάτων τῶν ἁγιασμῶν, τῶν πανηγύρεων, καὶ τῶν διὰ τελετὴν πρώτων, δευτέρων καὶ τρίτων γάμων χρεωστουμένων τοῖς μητροπολίταις, ἀρ-

Οὐδεμία ὅμως προσβολὴ θέλει ἐπαχθῆ εἰς τὴν κινητὴν καὶ ἀκίνητον πε-

---

χιεπισκόποις, ἐπισκόποις, ἡγουμένοις, ἱερεῦσι καὶ ἄλλοις ὑπὸ τῶν κατοικούντων ἐν ταῖς χώραις τοῦ ἡμετέρου Κράτους, ταῖς ὑποκειμέναις τῇ δικαιοδοσίᾳ τοῦ πατριάρχου.

Ἐπίσης θέλει συντρέχει διὰ τὴν ἐτήσιον εἴσπραξιν *δώδεκα ἄσπρων* ἀνὰ πᾶσαν οἰκίαν καὶ ἑνὸς *σεκιρίου* ἀνὰ πάντα ἱερέα, πρὸς ὠφέλειαν τοῦ πατριάρχου, ὡς καὶ διὰ τὴν ἐτήσιον εἴσπραξιν *δώδεκα ἄσπρων* ἀνὰ πᾶσαν οἰκίαν, καὶ ἑνὸς *σεκιρίου* ἀνὰ πάντα ἱερέα πρὸς ὠφέλειαν τοῦ μητροπολίτου ἢ τοῦ ἀρχιεπισκόπου.

Ὁ σῖτος καὶ τὸ ἔλαιον, τὰ κατὰ τὰς ἀρχαίας συνηθείας παρά τινων χορηγούμενα πρὸς ἀπότισιν τῶν φόρων, θὰ εἰσπράττονται παρὰ τοῦ πατριάρχου, τοῦ μητροπολίτου ἢ τῶν ἐπιτρόπων αὐτοῦ, χωρὶς νὰ καθυποβάλλωνται εἰς οὐδένα τελωνειακὸν ἢ ἄλλου εἴδους δασμόν.

Οὐδεὶς ἔξωθεν ἀναμιγνυέσθω ὅταν ὁ πατριάρχης, οἱ μητροπολῖται, ἢ οἱ ἐπίτροποι αὐτῶν, κατὰ τὰς ὑπαρχούσας παλαιὰς συνηθείας, εἰσπράττωσιν ὡς φόρον ἀναλόγως τοῦ ἀριθμοῦ τῶν εἰς αὐτοὺς ὑποκειμένων ἐκκλησιῶν καὶ χωρίων, τὸ δικαίωμα τὸ ἐπικαλούμενον *Ἐμβατίκιον*, καὶ ἐν γένει πᾶν ἄλλο δικαίωμα μικρᾶς ἢ μεγάλης ἀξίας.

Κατὰ τὴν ἐποχὴν τῆς εἰσπράξεως τῶν φόρων, συμβαίνει ἐνίοτε, πολλοὶ οἰκογενειάρχαι, μετὰ τῶν γονέων καὶ τῶν τέκνων των, νὰ συνέρχωνται ἐντὸς μιᾶς οἰκίας, λέγοντες· « Τὰ *Βεράτιά* σας φέρουσιν ὅτι ὁ φόρος εἰσ- » πράττεται ἀνὰ ἑκάστην οἰκίαν, ἡμεῖς ἀποτελοῦμεν σήμερον μίαν καὶ » μόνην οἰκίαν »· δι' ὃ καὶ παραγγέλλομεν τοῦ λοιποῦ οὐδεὶς νὰ μὴ καταφεύγῃ εἰς τοιαύτας στρεψοδικίας, ἐπιζημίους εἰς τὰ δικαιώματα τοῦ Κράτους.

Ταῦτα τὰ δικαιώματα ἔστωσαν πρὸς τοῖς ἄλλοις προπεφυλαγμένα ἀπὸ πάσης ἐπεμβάσεως τῶν ἐν ταῖς ὑπὸ τὸν πατριάρχην διατελούσαις χώραις κατοικούντων ἰσχυρῶν ἐπαρχιωτῶν, ἢ ἰδιοκτητῶν Ζιαματίων καὶ Τιμαρίων. Μηδενὶ αὐτῶν ἐξέστω ν' ἀναμιγνύηται ὑπὲρ τῶν ἐν ταῖς γαίαις, τοῖς χειμαδίοις, ἢ τοῖς χωρίοις αὐτῶν εὑρισκομένων, ἐπὶ τῇ προφάσει ὅτι οὗτοι εἰσὶν ἐπιστάται ἢ ἀκόλουθοι αὐτῶν.

Ὅταν ὁ πατριάρχης ἢ οἱ μητροπολῖται λαμβάνωσι, διὰ τὸ Κοινὸν, τὰς κληρονομίας, ὁποιουδήποτε εἴδους καὶ ἂν ὦσι, συνισταμένας εἴτε εἰς χρήματα, εἴτε εἰς πράγματα, ἵππους ἢ ἄλλο τι, τῶν μητροπολιτῶν, ἀρχιεπισκόπων, ἡγουμένων, ἱερέων, μοναχῶν, ἀνδρῶν ἢ γυναικῶν τελευτησάντων ἄνευ κληρονόμων, οὐδεὶς ἐκ τῶν ὑπαλλήλων τοῦ *Βέϊ-τ-ουλ-μάλ*, τῶν *Κασσέμιδων*, *Μουτεβελλίδων*, Εἰσπρακτόρων, *Βοεβόδων*, Ἀστυνόμων ἢ τῶν ἀκολούθων αὐτῶν δὲν ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ ἐπεμβαίνῃ ἐπὶ τῇ προφάσει ὅτι τὰ καθήκοντα γενικῶν ἢ εἰδικῶν εἰσπρακτόρων ἐπὶ τῶν κληρονομιῶν τοῖς ἀνετέθησαν συνεπείᾳ ἐγγραφῆς εἰς τὰ Αὐτοκρατορικὰ κατάστιχα.

Χρέος ὅμως ἔχουσιν ἅπαντες νὰ συμμορφῶνται ἀκριβῶς εἰς τὰ διατεταγμένα ἐν τῷ νέῳ Κανονισμῷ τῷ ἐπικυρωθέντι ἐσχάτως διὰ *Χάττι-Χουμαγιοὺν*, δι' οὗ ἀπαγορεύεται αὐστηρῶς ἡ σφετέρισις κληρονομιῶν, συνισταμένων εἰς χρήματα ἢ ἰδιοκτησίας καὶ πράγματα ἄλλου εἴδους, ὅταν οἱ τελευτῶντες ἀφίνωσι κληρονόμους των.

ριουσίαν τοῦ χριστιανικοῦ κλήρου. Ἡ Διοίκησις τῶν ἐθνικῶν ὑποθέσεων

Οἱ μητροπολῖται, ἀρχιεπίσκοποι, ἐπίσκοποι καὶ ἐν γένει οἱ κληρικοὶ οἱ ἐπιμένοντες εἰς τὸ νὰ μὴ ἀποτίσωσι τὰ νενομισμένα τέλη, θέλουν παιδεύεσθαι κατὰ τοὺς ἐκκλησιαστικοὺς νόμους ὑπὸ τοῦ πατριάρχου, συνεργείᾳ καὶ τῶν μητροπολιτῶν τῆς Συνόδου, οἵτινες δύνανται νὰ τοῖς ξυρίσωσι τὴν κεφαλὴν, νὰ τοὺς παύσωσι τῆς θέσεώς των, νὰ ὀνομάσωσιν ἄλλους ἀντ' αὐτῶν, οὐδενὸς ἐπιτρεπομένου ν' ἀναμιγνύηται εἰς τὰ τοιαῦτα.

Ὅσοι ἐκ τῶν ὑπηκόων Μου, τῶν ἐκ τοῦ Γραικικοῦ ἔθνους, ἀποφασίσωσιν ἅπαξ νὰ νυμφευθῶσι κατὰ τὰ εἰθισμένα αὐτοῖς, ἀπαγορεύονται τοῦ νὰ ὑπάγωσι νὰ νυμφευθῶσιν ἀλλαχοῦ.

Οὐδεὶς ἐκ τῶν ἰσχυρῶν ἂς μὴ βιάζῃ ἱερέα νὰ ὑπανδρεύῃ οἱανδήποτε γυναῖκα μετὰ τοῦ ἑνὸς ἢ ἄλλου, ἀπ' ἐναντίας τῶν παρ' αὐτοῖς νενομισμένων, οὔτε νὰ στενοχωρῇ τὸν πατριάρχην ἢ μητροπολίτην, ἀπαιτῶν παρ' αὐτοῦ τὴν καθαίρεσιν ἑνὸς ἱερέως καὶ τὴν ἀντ' αὐτοῦ ἑτέρου ἱερέως προχείρισιν.

Ἐχέτωσαν οὗτοι πρὸς τοῖς ἄλλοις καὶ τὸ ἀπόλυτον δικαίωμα τοῦ ἀφορίζειν ἐπὶ παιδείᾳ καὶ τιμωρίᾳ, οὐδενὸς ἀναμιγνυομένου εἰς τὰ ἀφορῶντα τὸ θρήσκευμα αὐτῶν.

Οἱ ἐγκαταλιπόντες τὰ ἐγκόσμια μοναχοὶ ἂς μὴ περιφέρωνται κατὰ τὸ δοκοῦν, ἀλλ' ἐχέτω ὁ πατριάρχης, τῇ συγκαταθέσει τῶν μητροπολιτῶν, τὸ δικαίωμα τοῦ νὰ τοὺς ἀποστέλλῃ εἰς τὰ μοναστήριά των, μηδενὸς κωλύοντος.

Ὁσάκις πατριάρχαι καὶ μητροπολῖται ἄλλων χωρῶν θελήσωσι νὰ ἔλθωσιν εἰς Κωνσταντινούπολιν δι' ὑποθέσεις αὐτῶν, δὲν δύνανται ἢ νὰ ἔλθωσιν ἢ νὰ διεξαγάγωσι τὰς ὑποθέσεις αὐτῶν ἄλλως, εἰμὴ διὰ προηγουμένης ἀδείας τοῦ πατριάρχου καὶ τῆς Συνόδου.

Ὅταν, συνεπείᾳ ἀποφάσεως δικαστικῆς, γίνῃ χρεία νὰ συλληφθῇ τις ἐκ τῶν μητροπολιτῶν ἢ τῶν μοναχῶν, τὰ τῆς κρατήσεως αὐτοῦ θέλουσιν ἐνεργεῖσθαι διὰ τοῦ πατριαρχείου.

Ὁσάκις κληρικοὶ ἄνευ ἐκκλησίας ἢ μοναστηρίου περιφέρονται πλάνητες καὶ καθίστανται παραίτιοι σκανδάλου, ὁ πατριάρχης καὶ οἱ μητροπολῖται θέλουσι τοὺς παιδεύει, καὶ τοὺς ἀποπέμπει εἰς τὰ μοναστήριά των κατὰ τοὺς περὶ τούτου ἐκκλησιαστικοὺς κανόνας.

Οἱ ἐπιστάται τῶν ἐκκλησιῶν καὶ τῶν μοναστηρίων, οἵτινες καταχρῶνται τὴν διαχείρισιν τῶν εἰσοδημάτων τῶν καταστημάτων τούτων, καθυποβάλλονται εἰς ἐξέλεγξιν τῶν λογαριασμῶν αὐτῶν ὑπὸ τοῦ πατριάρχου καὶ τῶν μητροπολιτῶν, ἐχόντων τὸ δικαίωμα νὰ λάβωσι κατ' αὐτῶν τὰ μέτρα, τὰ ὁποῖα ἤθελον θεωρήσει πρόσφορα, οὐδενὸς ἐπιφέροντος κωλύματα.

Ὅπως δὲ οἱ κατὰ συνέπειαν τῶν παρ' Ἡμῶν χορηγηθέντων *Βερατίων* κατέχοντες καὶ διοικοῦντες μητροπόλεις, ἀρχιεπισκοπὰς καὶ ἐπισκοπὰς ἐξηρτημένας ἀπὸ τοῦ μνημονευθέντος πατριαρχείου, μὴ παρενοχλῶνται καὶ ζημιῶνται κατὰ τὴν ἐποχὴν τῶν εἰσπράξεων ὑπὸ τῶν δημοσίων ὑπαλλήλων καὶ ἄλλων, ὑπάρχει χρεία ν' ἀναφέρηται ῥητῶς καὶ προσδιωρισμένως ἐν τοῖς ὅροις τοῦ χορηγηθησομένου αὐτοῖς *Βερατίου*, ὅτι οἱ ῥηθέντες κληρικοὶ πρέπει νὰ ὦσιν ἀνενόχλητοι καὶ ἀζήμιοι κατὰ πάντα λόγον.

τῶν χριστιανικῶν καὶ ἄλλων μὴ μουσουλμανικῶν κοινοτήτων θέλει τεθῆ ὑπὸ τὴν προστασίαν συμβουλίου, οὗ τὰ μέλη θέλουσιν ἐκλεχθῆ ἔκ τε τοῦ κλήρου καὶ τῶν λαϊκῶν ἑκάστης κοινότητος.

Δ'. Εἰς τὰς πόλεις, τὰς κωμοπόλεις καὶ τὰ χωρία, ἐν οἷς ὁ πληθυσμὸς ἀνήκει καθ' ὁλοκληρίαν εἰς ἓν θρήσκευμα, οὐδὲν κώλυμα θέλει παρεμβληθῆ εἰς τὴν ἐπισκευὴν ἢ ἀνοικοδόμησιν, κατὰ τὸ ἀρχικὸν σχέδιον, τῶν οἰκοδομῶν τῶν καθιερωμένων εἰς τὴν λατρείαν, τῶν σχολείων, τῶν νοσοκομείων καὶ τῶν νεκροταφείων. Ὅταν ἐπέλθῃ ἀνάγκη νὰ ἀνεγερθῶσι νέα τοιαῦτα οἰκοδομήματα, τὸ σχέδιον καὶ τὸ σχῆμα, ἐγκριθέντα ὑπὸ τοῦ πατριάρχου ἢ τῶν ἀρχηγῶν τῆς κοινότητος, θέλουσιν ὑποβάλλεσθαι ἅπαξ μόνον εἰς τὴν Πύλην, ἥτις θέλει δέχεσθαι τὰ παρουσιασθέντα σχέδια καὶ διατάσσει τὴν ἐκτέλεσιν αὐτῶν, σύμφωνα μὲ τὸ Αὐτοκρατορικὸν διάταγμα, ὅπερ θέλει πρὸς τοῦτο ἐκδίδοσθαι(1). Ἐν ἐναντίᾳ περιπτώσει, θέλει ἐπιφέρει τὰς παρατηρήσεις της ἐντὸς ὡρισμένης προθεσμίας. Ἐὰν κοινότης τις εὑρίσκηται μόνη ἔν τινι τόπῳ, χωρὶς νὰ ἦναι ἀναμεμιγμένη μετ' ἄλλων θρησκευτικῶν κοινοτήτων (2), δὲν θέλει ὑπόκεισθαι εἰς οὐδὲν εἶδος περιορι-

---

Θέλουσι λαμβάνεσθαι ὑπ' ὄψιν πᾶσαι αἱ ἀναφοραὶ αἱ ἐμφανιζόμεναι ὑπὸ τοῦ πατριάρχου καὶ τῆς Συνόδου, καὶ φέρουσαι τὴν σφραγίδα τῆς Συνόδου, καὶ θέλει γίνεσθαι εὐνοϊκῶς παραδεκτὴ πᾶσα παράστασις ἢ ἀπόφασις αὐτῶν, ἀφορῶσα τὰ τῆς θρησκείας αὐτῶν.

Οὐδεὶς θέλει ἐνοχλεῖ τὸν πατριάρχην παρὰ τοὺς παραδεδεγμένους κανόνας διὰ τὴν ῥάβδον, ἣν φέρει ἀνὰ χεῖρας, ἢ δι' οἱονδήποτε ἕτερον πρᾶγμα ἀνῆκον εἰς τὴν λατρείαν.

Οὐδεὶς θέλει ἐνοχλεῖ αὐτὸν, ἀπαιτῶν διὰ τῆς βίας νὰ γίνῃ δεκτὸς εἰς τὴν ὑπηρεσίαν αὐτοῦ, ἢ ζητῶν ἄλλα τοιαῦτα, ἀντικείμενα εἰς τὴν θέλησιν τοῦ πατριάρχου καὶ τῆς Συνόδου.

Ἐπ' οὐδεμιᾷ προφάσει, καὶ δι' οὐδενὸς τρόπου ἐξέστω εἴς τινα ν' ἀντιπράξῃ εἰς τὴν ἀνενόχλητον διακατοχὴν τοῦ Πατριαρχείου Κωνσταντινουπόλεως καὶ τῶν ὑποκειμένων αὐτῷ ὑπὸ τοῦ προμνησθέντος πατριάρχου, συνεργείᾳ καὶ συγκαταθέσει τῆς Συνόδου, καθ' ἃ ἐξηγήθη ἀνωτέρω.

Οὕτως ἔστω γνωστὸν τοῖς πᾶσι, καὶ πιστὸν αὐτοῖς διὰ τοῦ σημείου Μου τοῦ Αὐτοκρατορικοῦ.

Ἐδόθη ἐν τῇ ὑψηλῇ ἕδρᾳ τῆς Κυριαρχικῆς διαμονῆς τῆς Κωνσταντινουπόλεως, τῆς καλῶς πεφυλαγμένης, καὶ καλῶς προστατευομένης, μεσοῦντος τοῦ μηνὸς Ῥεβίουλ-ἀχὴρ τοῦ ἔτους 1277 (1860 Ὀκτωβρ. μηνός.)

(1). Ἡ ἀρχαία νομοθεσία δὲν ἐπέτρεπε τὴν ἀνέγερσιν ἐκκλησιῶν ἔνθα δὲν ὑπῆρχον πρότερον. Ὁ Ὀμὲρ-Ἴμρ Ἀβδ-οὐλ-αζὶζ διέταξε τὴν κατεδάφισιν ὅλων τῶν νέων ἐκκλησιῶν, βασιζόμενος εἰς τὸ λόγιον τοῦτο *χαδὲς*, τὸ ἀποδιδόμενον τῷ Μωάμεθ: «Δὲν δύναται νὰ οἰκοδομηθῇ ἐκκλησία ἐν τῷ Ἰσλὰμ, δὲν δύνανται νὰ ἐπισκευασθῶσιν αἱ ἐρειπωθεῖσαι» καὶ κατωτέρω «Οὐδεμία ἐκκλησία ἐν γῇ Ἰσλάμ» D. Galteschi Σελ. 265.

(2) Ἡ λέξις *δὶν* ἐσήμαινεν ἐν γένει καὶ ἰδίως τὸν ἰσλαμισμὸν, τὴν κατ'

σμοῦ κατὰ τὴν δημοσίαν καὶ ἐξωτερικὴν ἐξάσκησιν τῆς λατρείας της (1). Ὡς πρὸς τὰς πόλεις, τὰς κωμοπόλεις καὶ τὰ χωρία, τὰ κατοικούμενα ἀπὸ κατοίκους διαφόρων θρησκευμάτων, ἑκάστη κοινότης δύναται, ἐν τῇ ἰδιαιτέρᾳ συνοικίᾳ ἣν κατοικεῖ, νὰ ἀνακαινίζῃ καὶ διατηρῇ τὰς ἑαυτῆς ἐκκλησίας, νοσοκομεῖα, σχολεῖα καὶ νεκροταφεῖα, συμμορφουμένη πρὸς τὰς ἀνωτέρω τεθείσας ἀρχάς.

Ε'. Ὡς πρὸς τὰ νέα κτίρια, ὧν ἡ ἀνέγερσις θέλει θεωρηθῇ ἀναγκαία, οἱ πατριάρχαι ἢ μητροπολῖται θέλουσι ζητεῖ πρὸς τοῦτό τὴν ἀπαιτουμένην ἄδειαν παρὰ τῆς Ὑψηλῆς Ἡμῶν Πύλης· καὶ ἡ Αὐτοκρατορικὴ Ἡμῶν ἄδεια θέλει δίδοσθαι, ἐκτὸς ἂν ὑπάρχῃ, διὰ τὴν κυβέρνησιν, διοικητικόν τι κώλυμα (2).

ΣΤ'. Ἡ ἐπέμβασις τῆς ἐξουσίας ἐν τοῖς τοιούτοις πράγμασι θέλει γίνεσθαι ἐντελῶς δωρεάν.

Ζ'. Ἡ κυβέρνησις θέλει λάβει τὰ ἀναγκαῖα ἐνεργητικὰ μέτρα, ὅπως ἀσφαλίσῃ εἰς πᾶν θρήσκευμα, οἱοσδήποτε καὶ ἂν ᾖ ὁ ἀριθμὸς τῶν ὀπαδῶν του, τὴν πλήρη ἐλευθερίαν τῆς ἐξασκήσεώς του (3).

Η'. Πᾶσα λέξις, ἔκφρασις ἢ ἐπίκλησις, τείνουσα νὰ χαρακτηρίσῃ τάξιν τινὰ τῶν ὑπηκόων Μου ὑποδεεστέραν ἄλλης τινός, ἕνεκα τῆς θρησκείας, τῆς γλώσσης ἢ τῆς καταγωγῆς, καταργεῖται διὰ παντὸς καὶ ἐξαλείφεται ἐκ τῶν ἐγγράφων τῆς Κυβερνήσεως.

Θ'. Ὁ νόμος θέλει τιμωρεῖ τὴν χρῆσιν μεταξὺ ἰδιωτῶν ἢ ἐκ μέρους δημοσίων ὑπαλλήλων ἐκφράσεων διακριτικῶν, ὑβριστικῶν ἢ δηκτικῶν.

Ι'. Ἡ λατρεία ὅλων τῶν θρησκειῶν καὶ δογμάτων, ἅτινα ὑπάρχουσιν εἰς τὰ Κράτη μου, θέλει ἐξασκεῖσθαι ἐν πάσῃ ἐλευθερίᾳ, οὐδεὶς δὲ τῶν

ἐξοχὴν θρησκείαν, *μελχεμπ-δὲ* καὶ *μιλλὲτ* ἐλέγοντο αἱ ἄλλαι θρησκεῖαι. Ἐνταῦθα ἐν τῷ *Χάττι-Χουμαγιοὺν* ἡ λέξις ἐφαρμόζεται εἰς ὅλα ἀδιακρίτως τὰ θρησκεύματα.

(1) Ἐν τῷ ἀρχαίῳ δικαίῳ ἡ ἐξωτερικὴ λατρεία ἦτο νομίμως ἀπηγορευμένη εἰς τοὺς ὑπὸ Μουσουλμάνων συχναζομένους τόπους, ἐπετρέπετο δηλονότι πανταχοῦ ἄλλοθι.

(2) Οἷον ἡ γειτνίασις *Τζαμίου* ἢ *Κουλᾶ*, ἢ ἂν τὸ γήπεδον ἦναι *βακουφ* θρησκευτικοῦ τινος καθιδρύματος. **D. Castelli** Σελ. 263.

(3) Ἄλλοτε ἡ Πύλη δὲν ἀνεγνώριζεν εἰμὴ δύο χριστιανικὰς κοινότητας: τὴν τῶν Γραικῶν καὶ τὴν τῶν Ἀρμενίων, μετὰ μεγίστης δὲ δυσκολίας κατώρθωσαν τὴν ἀναγνώρισίν των οἱ ἀρχηγοὶ τῶν νέων γραικικῶν καὶ ἀρμενικῶν κοινοτήτων. Ἐπὶ πολὺ οἱ καθολικοὶ Ἀρμένιοι ἠναγκάζοντο ἄκοντες νὰ παραλαμβάνωσιν εἰς τὰς κυριωτέρας ἱεροπραξίας, οἷον, βαπτίσεις, γάμους καὶ ἐνταφιάσεις, ἱερεῖς τοῦ μὴ ἡνωμένου δόγματος· οἱ Ἀρμένιοι ἀνεγνωρίσθησαν εἰς ἔθνος διὰ *φιρμανίου* τοῦ **1831** (**Famin, des églises chrétiennes en Orient**, σελ. 39 σημειούμενος ὑπὸ **Galteschi** Σελ. 264).

ὑπηκόων Μου θέλει ἐμποδισθῆ νὰ ἐξασκήσῃ τὴν θρησκείαν, ἣν πιστεύει.

ΙΑ'. Οὐδεὶς ὡς πρὸς τοῦτο θέλει καταπεισθῆ ἢ ἐνοχληθῆ.

ΙΒ'. Οὐδεὶς θέλει ἀναγκασθῆ νὰ μεταβάλῃ λατρείαν ἢ θρήσκευμα. Οἱ ὑπάλληλοι καὶ ὑπηρέται τοῦ Κράτους ἐκλέγονται παρ' Ἡμῶν καὶ διορίζονται δι' Αὐτοκρατορικοῦ διατάγματος· καὶ ἐπειδὴ πάντες οἱ ὑπήκοοι Ἡμῶν, ἄνευ διακρίσεως ἐθνικότητος, θέλουσιν εἶσθαι δεκτοὶ εἰς τὰς δημοσίας θέσεις καὶ ὑπηρεσίας, δύνανται νὰ διορίζωνται εἰς αὐτὰς κατὰ τὴν ἀξίαν καὶ ἱκανότητα αὐτῶν, σύμφωνα μὲ τοὺς κανόνας, ὧν ἡ ἐφαρμογὴ ἔσεται γενική.

ΙΔ'. Ὅλοι οἱ ὑπήκοοι Ἡμῶν, ἄνευ διαφορᾶς ἢ διακρίσεως, θέλουσιν εἶσθαι δεκτοὶ εἰς τὰς πολιτικὰς καὶ στρατιωτικὰς σχολὰς τῆς Κυβερνήσεως, ἅμα ἐκπληρώσωσι τοὺς ὅρους τῆς ἡλικίας καὶ ἐξετάσεως κατὰ τὰ εἰδικώτερον ἐν τοῖς ὀργανικοῖς κανονισμοῖς τῶν εἰρημένων σχολῶν διαλαμβανόμενα.

ΙΕ'. Περιπλέον ἐπιτρέπεται εἰς πᾶσαν κοινότητα νὰ καθιδρύσῃ δημόσια σχολεῖα τῶν ἐπιστημῶν, τῶν τεχνῶν καὶ τῆς βιομηχανίας· ἀλλ' ὁ τρόπος τῆς διδασκαλίας καὶ ἡ ἐκλογὴ τῶν καθηγητῶν τῶν τοιούτων σχολείων θέλουσιν εἶσθαι ὑπὸ τὴν ἐπιτήρησιν καὶ τὸν ἔλεγχον μικτοῦ συμβουλίου τῆς δημοσίας ἐκπαιδεύσεως, οὗτινος τὰ μέλη θέλουσι διορίζεσθαι παρ' Ἡμῶν.

ΙΣ'. Πᾶσαι αἱ ἐμπορικαὶ καὶ ποινικαὶ ὑποθέσεις, αἱ ἀναφυόμεναι μεταξὺ Μουσουλμάνων καὶ ὑπηκόων Χριστιανῶν ἢ ἄλλων μὴ Μουσουλμάνων, ἢ μεταξὺ ὑπηκόων Χριστιανῶν καὶ ἄλλων μὴ Μουσουλμάνων, διαφόρων δογμάτων, θέλουσιν ἀνατίθεσθαι εἰς μικτὰ δικαστήρια. Ἡ συνεδρίασις τῶν δικαστηρίων αὐτῶν θέλει εἶσθαι δημοσία· οἱ διάδικοι θέλουσιν εἶσθαι παρόντες, οἱ παρ' αὐτῶν προσαχθησόμενοι μάρτυρες θέλουσι βεβαιοῖ τὰς καταθέσεις των δι' ὅρκου, ὅστις θέλει πάντοτε δίδοσθαι κατὰ τὸ θρήσκευμα καὶ τὴν λατρείαν ἑκάστου αὐτῶν.

ΙΖ'. Αἱ δίκαι αἱ ἀφορῶσαι πολιτικὰς ὑποθέσεις (ἀστυκὰ δικαιώματα) θέλουσι δικάζεσθαι κατὰ τὸν ἱερὸν νόμον καὶ τοὺς κανονισμοὺς (1), ἐν τοῖς μικτοῖς δικαστηρίοις τῶν νομῶν καὶ τῶν ἐπαρχιῶν, παρόντος τοῦ γενικοῦ διοικητοῦ καὶ τοῦ *Καδῆ*. Αἱ συζητήσεις τῶν δικῶν, ὅσαι δικάζονται εἰς ταῦτα τὰ δικαστήρια καὶ συμβούλια, θέλουσι γίνεσθαι δημοσίᾳ.

ΙΗ'. Αἱ εἰδικαὶ δίκαι, οἷαι αἱ περὶ κληρονομίας, εἴτε μεταξὺ δύο Χριστιανῶν, εἴτε μεταξὺ δύω ἄλλων ὑπηκόων Μου μὴ Μουσουλμάνων, δύνανται, τῇ αἰτήσει τῶν διαδίκων, νὰ παραπεμφθῶσιν ἐνώπιον τῶν πατριαρ-

(1) Δηλαδὴ ἐνώπιον τοῦ ἐκπροσωποῦντος τὸν θρησκευτικὸν νόμον καὶ κατὰ τὸ *καβανὶν*, ἤτοι τοὺς πολιτικοὺς νόμους τοὺς δημοσιευθέντας τῇ Αὐτοκρατορικῇ εἰσηγήσει· εἰς τὰς συνελεύσεις, ἐν ταῖς πρωτευούσαις τῶν ἐπαρχιῶν ἢ τῶν νομῶν, παρὰ ταῖς τοπικαῖς ἀρχαῖς συνεδριάζουσιν οἱ πνευματικοὶ ἀρχηγοὶ καὶ ὡρισμένος ἀριθμὸς προκρίτων τῶν μὴ μουσουλμανικῶν κοινοτήτων.

χῶν, τῶν ἀρχηγῶν τῶν κοινοτήτων καὶ τῶν συμβουλίων τῶν κοινοτήτων τούτων, ὅπως ἐκδικασθῶσιν αὐτόθι.

ΙΘ'. Οἱ ποινικοὶ καὶ ἐμπορικοὶ νόμοι καὶ οἱ ἐν τοῖς μικτοῖς δικαστηρίοις ἐφαρμοστέοι κανόνες διαδικασίας θέλουσι συμπληρωθῆ ὡς οἷόν τε τάχιστα· θέλουσι συναρμολογηθῆ καὶ κωδηκοποιηθῆ καὶ εἶτα δημοσιευθῆ καὶ διαδοθῆ μεταπεφρασμένοι εἰς τὰς διαφόρους γλώσσας, τὰς λαλουμένας ἐν ταῖς χώραις ἡμῶν.

Κ'. Θέλει ἐπιχειρηθῆ τὸ ταχύτερον ἡ μεταρρύθμισις τοῦ συστήματος τῶν ποινῶν, τῶν φυλακῶν καὶ τῶν ἄλλων μερῶν, τῶν προωρισμένων εἰς τὴν κράτησιν τῶν κατηγορουμένων ἢ ἐπὶ πταίσμασι καταδεδικασμένων, ὅπως συμβιβασθῶσι τὰ δικαιώματα τῆς ἀνθρωπότητος μετὰ τῶν τῆς δικαιοσύνης.

ΚΑ'. Εἰς πᾶσαν στάσιν τῆς δίκης καὶ ἐν ταῖς φυλακαῖς αὐταῖς, πᾶσα σωματικὴ ποινή, ἐκτὸς τῶν συναδουσῶν πρὸς τοὺς πειθαρχικοὺς κανόνας τοὺς ἐκδοθέντας ὑπὸ τῆς Πύλης, καὶ πᾶσα μεταχείρισις ἐξομοιουμένη πρὸς τὰς κακώσεις καὶ τὰς βασάνους, ῥιζηδὸν καταργοῦνται καὶ ἀπαγορεύονται.

ΚΒ'. Αἱ κατὰ παράβασιν τοῦ προηγουμένου ἄρθρου διαπραχθησόμεναι ὠμότητες θέλουσι στηλιτεύεσθαι καὶ κολάζεσθαι, προσέτι οἱ ὑπάλληλοι οἱ διατάξαντες τοιαύτας ὡς καὶ οἱ ἐκτελέσαντες αὐτὰς θέλουσι τιμωρεῖσθαι καὶ ἐπιπλήττεσθαι κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ποινικοῦ Κώδηκος.

ΚΓ'. Ὁ διοργανισμὸς τῆς ἀστυνομίας ἔν τε τῇ πρωτευούσῃ, ταῖς ἐπαρχίαις, ταῖς πόλεσι καὶ τοῖς χωρίοις θέλει ἀναθεωρηθῆ εἰς τρόπον ἀσφαλίζοντα ἐνεργὸν καὶ πραγματικὴν προστασίαν εἰς τοὺς φιλησύχους ὑπηκόους τοῦ Κράτους Ἡμῶν ὡς πρὸς τὰ ἄτομα καὶ τὴν περιουσίαν αὐτῶν(1).

ΚΔ'. Ἡ ἰσότης τῶν φόρων(2) ἐπιφέρει τὴν ἰσότητα τῶν ἄλλων δασμῶν

---

(1) Ὁ παλαιὸς ἀστυνομικὸς Κώδηξ ἐχρονολογεῖτο ἀπὸ τῆς 17 Ζιλχιδζδζὲ 1262.

(2) Οἱ ὀθωμανοὶ ὑπήκοοι πληρώνουσιν ἤδη πάντες τοὺς αὐτοὺς φόρους· ὁ φόρος ὁ καλούμενος *Ζεκιὰτ* ἐξέλιπεν. Ἡ ἐπίκλησις αὕτη, ἥτις περιεῖχε θρησκευτικήν τινα ἰδέαν, τὴν ἐκπλήρωσιν πράξεώς τινος θρησκευτικῆς, ἣν οἱ Μουσουλμάνοι μόνοι ἐκέκτηντο τὴν ἱκανότητα τοῦ ἐκτελεῖν, ἀντικατέστη ὑπὸ ἐκφράσεώς τινος, πάντῃ μὲν συνωνύμου, ἀλλ' ἥτις δύναται νὰ ἐφαρμοσθῇ εἰς πάντας ἀδιακρίτως, τῆς *βεργί*· ὑπὸ τὸ ὄνομα τοῦτο οἱ Μουσουλμάνοι πληρώνουσι τὸ ἀρχαῖον *ζεκιὰτ*, καὶ οἱ Χριστιανοὶ τοὺς παντοίους φόρους, οἵτινες ἐπεῖχον τὴν θέσιν αὐτοῦ· ὁ φόρος οὗτος εἶναι εἶδός τι φόρου ἐπὶ τῶν εἰσοδημάτων, εἰσπραττομένου ἐπὶ τῆς ὑποθετικῆς περιουσίας τῶν ἰδιωτῶν, κινητῆς, ἀκινήτου ἢ χρηματικῆς. Ἡ διανομὴ γίνεται ὑπὸ τῶν Νομαρχῶν (*βαλίδων*) τῇ συμπράξει τῶν *μετζλισίων*, λαμβανόντων ὡς βάσιν τῆς φορολογικῆς μερίδος, τῆς ὑπὸ τῆς ἐπαρχίας ὀφειλομένης, τοὺς ἐν τοῖς καταλόγοις τῶν Αὐτοκρατορικῶν ἀρχείων σημειουμένους ἀριθμούς.

Αἱ ἐκ τοῦ *βεργίου* εἰσπράξεις, ὑπολογισθεῖσαι κατὰ τὸ 1850 εἰς

ὡς ἡ ἰσότης τῶν δικαιωμάτων συνεπάγεται τὴν τῶν καθηκόντων. Διὰ τοῦτο οἱ Χριστιανοὶ καὶ ἄλλοι μὴ Μουσουλμάνοι ὑπήκοοι ὀφείλουσιν, ὡς οἱ Μουσουλμάνοι, νὰ ὑποβληθῶσιν εἰς τὸν ἐσχάτως δημοσιευθέντα νόμον περὶ καταμερισμοῦ τῆς στρατολογίας (1).

ΚΕ'. Ἡ ἀρχὴ τῆς προσωπικῆς ἀπαλλαγῆς ἐκ τῆς στρατιωτικῆς ὑπηρεσίας, εἴτε δι' ἀντικαταστάσεως εἴτε δι' ἐξαγορᾶς, θέλει καταργηθῆ.

ΚΣ'. Οἱ ἀναγκαῖοι κανονισμοὶ περὶ τοῦ τρόπου τῆς παραδοχῆς εἰς τὰς τάξεις τοῦ στρατοῦ τῶν μὴ Μουσουλμάνων ὑπηκόων θέλουσι συνταχθῆ καὶ δημοσιευθῆ ὡς οἷόν τε τάχιστα.

ΚΖ'. Θέλει ἐπιχειρηθῆ ἡ μεταρρύθμισις τῶν κανονισμῶν, τῶν ἀφορώντων τὸν σχηματισμὸν τῶν νομαρχιακῶν καὶ ἐπαρχιακῶν συμβουλίων, ὅπως ἐξασφαλισθῆ ἡ γνησία ἐκλογὴ τῶν μουσουλμανικῶν, χριστιανικῶν, ἢ ἄλλων μελῶν καὶ ἐγγυηθῆ ἡ ἐλευθέρα διαλογὴ τῶν ψήφων. Ἡ Ὑψηλὴ Πύλη θέλει προνοήσει περὶ τῶν λυσιτελεστέρων μέτρων, ὅπως πληροφορῆται ἀκριβῶς τὸ ἀποτέλεσμα τῶν διασκέψεων καὶ μανθάνῃ καὶ ἐπικυροῖ τὰς ληφθείσας ἀποφάσεις.

ΚΗ'. Ὅπως οἱ νόμοι οἱ διέποντες τὴν ἀγορὰν, τὴν πώλησιν καὶ τὴν κατοχὴν τῶν ἀκινήτων κτημάτων εἰσὶ κοινοὶ δι' ὅλους τῆς βασιλείας Μου τοὺς ὑπηκόους (2), οὕτως ἐπιτρέπεται καὶ τοῖς ξένοις τὸ κατέχειν ἀκίνητα

200,000,000 γροσ. (**Renseignement pour l' histoire contemporaine de la Turquie**) ἀνῆλθον κατὰ τὸ 1860 εἰς 551,929 πουγγεῖα, ἤτοι εἰς 275,964,500 γρόσια.

(1) Ὑπὸ τὸ ἀρχαῖον σύστημα στρατιώτας ὤφειλον εἰσφέρειν ὡρισμέναι μόνον χριστιανικαὶ φυλαί· οἱ Μυρδῖται π. χ. παρεῖχον ἐν καιρῷ πολέμου ὡρισμένον ἀριθμὸν ὁπλοφόρων, οἵτινες, ὑπὸ τὴν σημαίαν τοῦ σταυροῦ, ἠνοῦντο μετὰ τοῦ κεντρικοῦ σώματος τοῦ ὀθωμανικοῦ στρατοῦ, ὅπως καταλάβωσι κατόπιν τὴν θέσιν, ἥτις ἤθελε τοῖς ὑποδειχθῆ· ἄλλοι, ὡς οἱ *Βοϊνίκαι* (**D Osson, Tableau de l' Emp. Ott. VII. 17. 379**), κατετάσσοντο εἰς διαφόρους ὑπηρεσίας ἐν τῷ στρατῷ.

(2) Ἡ ἀρχαιοτέρα τουρκικὴ νομοθεσία ἀπηγόρευε τοῖς ξένοις τὸ δικαίωμα τῆς ἀκινήτου ἰδιοκτησίας ἐν μουσουλμανικαῖς χώραις· οὐδὲν ἧττον ἔκπαλαι ἡ Πύλη ἀνεγνώρισε καὶ παρεδέχθη ἐν διαφόροις ὑπομνήμασι πρὸς τὰς διαφόρους πρεσβείας τῆς Κωνσταντινουπόλεως, « ὅτι γυναῖκες, ὑπήκοοι ὀθωμαναὶ, δὲν ἀποβάλλουσι διὰ τῆς μετὰ ξένων συζεύξεως αὐτῶν τὰ δικαιώματα, ὅσα κληρονομικῷ δικαιώματι ἢ ἄλλως ἀπέκτησαν ἐπὶ κτημάτων, ὧν εἶχον τὴν διακατοχὴν μέχρι τοῦ γάμου των. » Τὸ δικαίωμα τοῦτο καὶ μετὰ τὴν μεταβολὴν τῆς πολιτικῆς αὐτῶν καταστάσεως μένει πλῆρες καὶ ἀναλλοίωτον ὡς καὶ ἐν τῷ παρελθόντι. Τῆς ἀρχῆς δὲ ταύτης, ἐφαρμοζομένης πολλῷ μᾶλλον εἰς τὰς γυναῖκας τὰς ἀνηκούσας εἰς τὴν κοινότητα τῶν ἐπιλεγομένων *Λατὶν ραγιάδων*, ἄμεσος συνέπεια ὑπῆρξε τὸ νὰ ἀποκτήσωσι πλεῖστοι τῶν Εὐρωπαίων ἀκινήτους ἰδιοκτησίας διὰ τῶν συζύγων αὐτῶν καὶ ἐπ' ὀνόματι τούτων· ἄλλοι κατέστησαν ἰδιοκτῆται

συμμορφούμενοι μὲ τοὺς νόμους τοῦ τόπου καὶ μὲ τοὺς κανονισμοὺς τῆς ἐγχωρίου ἀστυνομίας, καὶ ἀποτίοντες τὰ αὐτὰ δικαιώματα, ὅσα καὶ οἱ ἰθαγενεῖς, μετὰ τὰς συνεννοήσεις πάντοτε, αἵτινες θέλουσι λάβει χώραν μεταξὺ τῆς Κυβερνήσεώς Μου καὶ τῶν ξένων Δυνάμεων.

ΚΘ'. Οἱ φόροι, ἀπαιτητοὶ παρ' ὅλων τῶν ὑπηκόων Ἡμῶν, θέλουσιν εἰσπράττεσθαι κατ' ἰσηγορίαν, ἄνευ διακρίσεως τάξεως ἢ θρησκείας· θέλει ληφθῆ πρόνοια περὶ τῶν ταχυτέρων μέσων πρὸς ἐπανόρθωσιν τῶν ὑφισταμένων καταχρήσεων κατὰ τὴν εἴσπραξιν τῶν φόρων καὶ ἰδίως τοῦ τῶν δεκάτων. Τὸ σύστημα τῆς ἀμέσου εἰσπράξεως τῶν φόρων θέλει βαθμηδὸν καὶ κατὰ τὸ δυνατὸν ἀντικατασταθῆ διὰ τοῦ συστήματος τῆς ἐνοικιάσεως τῶν προσόδων τοῦ Κράτους. Ἐφ' ὅσον τὸ ἐνεστὼς σύστημα θέλει ἰσχύει, θέλει ἀπαγορευθῆ, ἐπὶ αὐστηροτάταις ποιναῖς, τοῖς ὑπαλλήλοις τῆς Πύλης καὶ τοῖς μέλεσι τῶν *μετζλισίων*, ἡ εἰς ἑαυτοὺς κατακύρωσις τῶν μισθώσεων, ὧν ἄλλως τε οἱ πλειστηριασμοὶ θέλουσιν ἐνεργεῖσθαι δημοσίως, ἢ τὸ νὰ λαμβάνωσι μέρος εἰς τὰς ἐπ' αὐτῶν κερδοσκοπίας.

Λ'. Οἱ ἐπιχώριοι φόροι θέλουσι κατὰ τὸ δυνατὸν ἐπιβληθῆ καὶ προσδιορισθῆ εἰς τρόπον, ὥστε νὰ μὴ βλάπτωσι τὰ ἐγχώρια προϊόντα καὶ νὰ μὴ παρεμβάλλωσι πρόσκομμα εἰς τὸ ἐσωτερικὸν ἐμπόριον.

ΛΑ'. Ἐκτὸς τοῦ καταλλήλου καταμερισμοῦ τῶν δαπανῶν, αἵτινες θέλουσι προσδιορισθῆ καὶ ἐπιβληθῆ διὰ τὰ ἔργα τῆς κοινῆς ὠφελείας, θέλουσιν ἐπιβληθῆ καὶ εἰδικοὶ φόροι εἰς τὰς ἐπαρχίας, ὅσαι θέλουσι μετάσχει τῶν ὠφελειῶν τῆς διανοίξεως ὁδῶν συγκοινωνίας διὰ γῆς ἢ ὕδατος.

ΛΒ'. Θέλει καταβληθῆ πᾶσα φροντὶς ὅπως ὁ νεωστὶ συνταχθεὶς εἰδικὸς νόμος περὶ συντάξεως καὶ προσαγωγῆς τοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ Κράτους (1) ἐφαρμοσθῆ ἐν πάσῃ ἀκριβείᾳ.

ὑπὸ τὸ πρόσχημα ὅτι αἱ σύζυγοι αὐτῶν ἀνῆκον εἰς τὴν κοινότητα ταύτην, ἐγγράφοντες αὐτὰς, καθ' ὅσον ἀφεώρα τὴν ἰδιοκτησίαν, ἐν τῷ μητρῴῳ τοῦ γραφείου τούτου. Εἰς τὴν ἔκρυθμον ταύτην κατάστασιν ἔθετο τέρμα ὁ πρὸ ὀλίγου ἐκδοθεὶς νόμος περὶ ἀκινήτου ἰδιοκτησίας τῶν ξένων, ὅστις ἀποτελεῖ τὴν μόνην νομοθετικὴν κύρωσιν τῆς διατάξεως ταύτης τοῦ *Χάττι-Χουμαγιούν*. Τὸν νόμον τοῦτον ὅρα ἐν οἰκείῳ τόπῳ, ἔνθα καὶ τὰ πρωτόκολλα τὰ ὑπογραφέντα μεταξὺ τῆς Πύλης καὶ τῶν παραδεχθεισῶν τὴν ἐφαρμογὴν αὐτοῦ ὡς πρὸς τοὺς οἰκείους ὑπηκόους Δυνάμεων.

(1) Πρὸς σύνταξιν τοῦ πρώτου τακτικοῦ προϋπολογισμοῦ εἶχε συσταθῆ οἰκονομική τις ἐπιτροπὴ ὑπὸ τὴν προεδρείαν τοῦ Μεχμὲτ-Ῥουστὶ-Πασσᾶ, πάλαι μεγάλου Βεζύρου, συγκειμένη ἐκ πλείστων ἀνωτέρων οἰκονομικῶν ὑπαλλήλων τῆς Γαλλίας, Ἀγγλίας καὶ Αὐστρίας. Ὁ ἐσχάτως ὑπὸ τῆς Α. Ἐξ. τοῦ Σαδὴκ-Πασσᾶ ὑπουργοῦ ἐπὶ τῶν οἰκονομικῶν δημοσιευθεὶς προϋπολογισμὸς εἶναι ἔργον ἐμβριθὲς, ὅπερ, δύναταί τις εἰπεῖν, ἀποτελεῖ τὰ ἐγκαίνια τοῦ οἰκονομικοῦ βίου τῆς Αὐτοκρατορίας.

ΛΓ'. Θέλει ἐπιχειρηθῆ ἡ δικαία ἀναθεώρησις τῶν μισθῶν τῶν διαφόρων θέσεων.

ΛΔ'. Οἱ ἀρχηγοὶ τῶν κοινοτήτων μεθ' ἑνὸς ἀντιπροσώπου ἑκάστης αὐτῶν, παρ' Ἡμῶν ὁρισθησομένου, θέλουσιν εἰδικῶς συγκαλεσθῆ ὑπὸ τοῦ ἡμετέρου Βεζύρου, ὅπως μετάσχωσι τῶν διασκέψεων τοῦ μεγάλου συμβουλίου ἐπὶ τῶν ἀντικειμένων, ἅτινα ἐνδιαφέρουσιν ἅπαντας ἐν γένει τοὺς ὑπηκόους Ἡμῶν· οἱ ἀντιπρόσωποι οὗτοι θέλουσι διορισθῆ δι' ἓν ἔτος καὶ θέλουσιν ὁρκισθῆ ἀναλαμβάνοντες τὰ καθήκοντά των.

ΛΕ'. Τὰ μέλη τοῦ μεγάλου συμβουλίου, ἐν ταῖς τακτικαῖς καὶ ἐκτάκτοις συνεδριάσεσι, θέλουσιν ἐκφέρει ἐλευθέρως τὴν γνώμην καὶ ψῆφόν των· κατὰ τοῦτο οὐδαμῶς θέλουσιν ἐνοχληθῆ.

ΛϚ'. Αἱ διατάξεις τοῦ νόμου περὶ διαφθορᾶς, δωροδοκίας καὶ παρανόμου φορολογίας θέλουσιν ἐφαρμοσθῆ κατὰ τοὺς νομίμους τύπους ἐφ' ὅλων τῶν ὑπηκόων Ἡμῶν, εἰς οἱανδήποτε καὶ ἂν ἀνήκωσι τάξιν καὶ οἱαδήποτε καὶ ἂν ᾖ ἡ ὑπηρεσία αὐτῶν.

ΛΖ'. Θέλουσι σχηματισθῆ τράπεζαι καὶ ἄλλα τοιούτου εἴδους καταστήματα, ὅπως ἐνισχύσωσι τὴν δημοσίαν πίστιν καὶ μεταρρυθμίσωσι τὸ νομισματικὸν σύστημα· θέλουσι χορηγηθῆ τὰ ἀναγκαῖα κεφάλαια εἰς τὰ ἀντικείμενα, ἅτινα ἀποτελοῦσι τὴν πηγὴν τοῦ ὑλικοῦ πλούτου τοῦ Κράτους Ἡμῶν· θέλομεν τέλος ἐνασχοληθῆ εἰς τὸ νὰ χορηγήσωμεν ἀληθεῖς εὐκολίας, ἀνοίγοντες τὰς ἀναγκαίας ὁδοὺς καὶ διώρυγας πρὸς μεταφορὰν τῶν προϊόντων τῆς γῆς καὶ ἀπομακρύνοντες πᾶν τὸ κωλύον εἰς τὴν ἀνάπτυξιν τῆς γεωργίας καὶ τοῦ ἐμπορίου.

ΛΗ'. Πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον πρέπει νὰ ἀφοσιωθῶμεν διηνεκῶς εἰς τὴν ἐνδελεχῆ πρόνοιαν περὶ τῶν μέσων, δι' ὧν δυνάμεθα νὰ ἐπωφεληθῶμεν τῶν ἐπιστημῶν, τῶν γνώσεων καὶ τῶν κεφαλαίων τῆς Εὐρώπης.

Θέλεις λοιπὸν δημοσιεύσει, πιστέ Μου Βεζύρη, τὸ ὑψηλόν Μου Αὐτοκρατορικὸν *φιρμάνιον* κατὰ τοὺς συνήθεις τύπους ἔν τε τῇ Κωνσταντινουπόλει καὶ ταῖς ἐπαρχίαις τοῦ Κράτους· θέλεις ἐπαγρυπνήσει εἰς τὴν ἐκτέλεσιν τῆς ἐννοίας του καὶ θέλεις λάβει τὰ ἀναγκαῖα μέτρα ὥστε αἱ παροῦσαι διατάξεις νὰ ἐκτελῶνται πάντοτε. Γνῶτε τοῦτο πάντες καὶ πεποίθατε ἐπὶ τῷ ἱερῷ Μου τούτῳ ἐμβλήματι (1).

(1) Τὰ πολλὰ καὶ ὠφέλιμα ἀποτελέσματα ἅτινα παρήγαγεν ἐν τῇ Ἐπικρατείᾳ ὁ θεσμὸς οὗτος ἀριθμοῦνται ἐν τῷ ὑπομνήματι τούτῳ, ὅπερ ὁ ἐπὶ τῶν ἐξωτερικῶν ὑπουργὸς τῆς Υ. Πύλης Φουὰτ πασσᾶς ἀπέστειλε πρὸς τὴν Ἀγγλικὴν Κυβέρνησιν κατὰ Μάϊον τοῦ 1867 μετὰ τῶν ἐκθέσεων τῶν προξένων τῆς Ἀγγλίας περὶ τῆς καταστάσεως τοῦ τόπου, ἐν αἷς πληρέστατα βεβαιοῦνται τὰ ἀποτελέσματα ταῦτα. Τούτου ἕνεκα κρίνομεν κατάλληλον νὰ μεταφέρωμεν ἐνταῦθα τὸ ὑπόμνημα τοῦτο.

ΥΠΟΜΝΗΜΑ

Τῆς Α. Υ. τοῦ ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν Ὑπουργοῦ τῆς Υ. Πύλης πρὸς τοὺς ἐν Κωνσταντινουπόλει Ἀντιπροσώπους τῶν Μεγ. Δυνάμεων περὶ τῆς ἐφαρμογῆς τοῦ Χάττι-Χουμαγιούν.

« Τὸ Αὐτοκρατορικὸν *φιρμάνιον* τῆς 18 Φεβρουαρίου 1856 δὲν εἶναι εἰμὴ ἐπικύρωσις καὶ ἀνάπτυξις τῆς πράξεως τοῦ *Γκιουλχανὲ*, ἥτις ἵδρυσε πανδήμως τὸ σύστημα τῆς ἰσότητος καὶ ἤνοιξε τὴν ἐποχὴν τῆς ἀναμορφώσεως τῆς Ὀθωμ. Αὐτοκρατορίας. Ἡ ἐκτέλεσις προγράμματος τοσοῦτον περιπλόκου, περιλαμβάνοντος ἅπαντας τοὺς κλάδους τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἀφορῶντος τὰ ὑψηλότερα ζητήματα τῆς κοινωνικῆς τάξεως, παρίστα δυσχερείας πολυειδεῖς, ὧν αἱ σημαντικώτεραι περιελαμβάνοντο εἰς τὰς ἐθνικὰς προλήψεις καὶ εἰς τὴν κατάστασιν τῶν δημοσίων ἠθῶν. Ἑκάστη λοιπὸν τῶν ἀναγγελθεισῶν μεταῤῥυθμίσεων ἀπῄτει διπλῆν προσπάθειαν, ἀνάλογον τοῦ διπλοῦ προσκόμματος, ὅπερ ἐπρόκειτο νὰ καταβληθῇ.

» Ἵνα καταμετρήσῃ τις τὸ στάδιον, ὅπερ διήλθομεν ἀπὸ δέκα ἐτῶν, ἵν' ἀποφανθῇ ἀμερολήπτως ἐπὶ τῆς ἐκτελέσεως τῶν ὑποσχέσεων τοῦ 1856, ἵνα καταδικάσῃ ἢ ἀθωώσῃ τὴν διαγωγὴν τῆς Αὐτοκρατορικῆς Κυβερνήσεως καὶ νὰ φέρῃ κρίσιν ἐπὶ τοῦ μέλλοντος τῆς πολιτικῆς της, ἀπαιτεῖται νὰ ἐξετάσῃ μετὰ προσοχῆς τὰς πράξεις της καὶ νὰ ἱκανοποιηθῇ μᾶλλον ἐκ τοῦ νικηθέντος προσκόμματος, ἢ ἐκ τοῦ ἐπιτευχθέντος ὑλικοῦ ἀποτελέσματος. Νέα τις θεσμοθεσία, ἣν μόλις εὑρίσκει τις σχεδιογραφημένην μετὰ πολυετῆ πάλην καὶ εὐσυνειδήτους προσπαθείας, ἀποδεικνύει ἐναργέστερον τὴν πρόοδον 'παρ' ἄλλην τινὰ ἀναμόρφωσιν ἐξ ὁλοκλήρου ἐκτελεσθεῖσαν, τῆς ὁποίας ὅμως ἡ ἐφαρμογὴ δὲν ἀντέκειτο μηδ' εἰς τὰ αἰσθήματα μηδ' εἰς τὰς προλήψεις τοῦ λαοῦ. Κατὰ τὴν μέθοδον ταύτην, ἥτις ἐπιβάλλεται εἰς πᾶσαν ἀμερόληπτον κρίσιν κατὰ τὴν ἐξέτασιν τῶν πολιτικῶν καὶ Κυβερνητικῶν γεγονότων τῆς ἐσωτερικῆς διοικήσεως, τῶν ἐπακολουθησάντων τὸ πρόγραμμα τοῦ 1856, θέλει ἀναγνωρίσει ὅτι τὸ πρόγραμμα τοῦτο ἐξετελέσθη καθ' ὅλα αὐτοῦ τὰ μέρη, ὑπὸ μόνην τὴν λίαν δεδικαιολογημένην διαστολὴν, ὅτι ἐπί τινων μερῶν αὐτοῦ τὸ ἔθνος ἀφῆκε πολὺ ὀπίσω τὰς

παραδόσεις τοῦ παλαιοῦ συστήματος, ἐνῷ ἐπί τινων ἄλλων τὸ ἐπιτευχθὲν ἀποτέλεσμα, εἰ καὶ πραγματικὸν, μόλις καθίσταται ἐπαισθητόν. Ἀρκεῖ ὅμως ὅτι ἡ ἀρχὴ διῆλθεν ἐκ τῆς θεωρητικῆς καταστάσεως εἰς τὴν πρακτικὴν, ἵνα ἡ Αὐτοκρατορικὴ Κυβέρνησις ἀποκτήσῃ τὸ δικαίωμα νὰ τὸ καταδείξῃ ὡς ἀποτέλεσμα οὐσιῶδες καὶ ὡς ἀπόδειξιν ἀναμφισβήτητον τῶν προθέσεών της.

» Εἰς ἐποχὴν μικρὸν ἔτι ἀπέχουσαν ἀφ' ἡμῶν, δηλ. πρὸ τῆς προκηρύξεως τοῦ *Ταντζιματίου*, ὅπερ δύναται νὰ ἐπικληθῇ τὸ Σύνταγμα τῆς ἰσότητος, οἱ ὑπήκοοι τοῦ Σουλτάνου διηροῦντο εἰς δύω τάξεις, διαχωριζομένας ἀπ' ἀλλήλων διὰ προλήψεως κατ' ἐπιφάνειαν ἀνυπερβλήτου, τὴν κυρίαρχον δηλαδὴ τάξιν συγκειμένην ὑπὸ τῶν Μουσουλμάνων, καὶ ἑτέραν τάξιν κατωτέραν, ἐξ ὁλοκλήρου δὲ εἰς τὴν πρώτην ὑποκειμένην, ἤτοι τὴν τάξιν τῶν μὴ ὀθωμανικῶν λαῶν. Ἡ ἀνισότης αὕτη, ἥτις εἶχε τότε ὅλην τὴν ἰσχὺν πολιτικοῦ δόγματος, χωρὶς νὰ περιβάλληται διὰ τῆς νομιμότητος, κατηργήθη διὰ τῆς πράξεως τοῦ *Γκιουλχανὲ*, ἥτις διεκήρυξε τὴν πλήρη ἰσότητα ὅλων τῶν ὑπηκόων τοῦ Σουλτάνου, ἄνευ διακρίσεως γένους καὶ θρησκεύματος. Ἀλλ' ἡ μεγάλη αὕτη κοινωνικὴ ἀναμόρφωσις δὲν ἦτον ἐν ἀρχῇ ἢ ἡ καθιέρωσις δικαιώματος, ὅπερ ἠδύνατο νὰ μείνῃ στεῖρον καὶ εἰς τὴν κατάστασιν ἀφώνου γράμματος. Ἐπρόκειτο νὰ μεταβληθῇ εἰς γεγονὸς, δηλαδὴ νὰ εἰσαχθῇ εἰς τὰ ἤθη, ὅπως εἰσήχθη εἰς τὴν θεσμοθεσίαν. Εἰς τὸ δυσχερὲς τοῦτο ἔργον ἡ Κυβέρνησις ἀφιέρωσεν ὅλας αὐτῆς τὰς προσπαθείας καὶ σήμερον τὸ δεύτερον μέρος τῆς ἀποστολῆς της ἐξεπληρώθη. Ἡ ἰσότης ἐγένετο παραδεκτὴ, οὐχὶ μόνον δὲ ἡ ἀρχὴ δὲν ἀμφισβητεῖται πλέον, ἀλλὰ καὶ εἰσέδυσε καὶ ἑκάστοτε εἰσχωρεῖ ἔτι βαθύτερον εἰς τὰ ἤθη τοῦ λαοῦ.

» Δύναταί τις νὰ ἐξασθενίσῃ τὴν σημαντικότητα τῆς ἠθικῆς ταύτης κατακτήσεως, ὑπομιμνήσκων ὅτι ἡ ἀρχὴ τῆς ἰσότητος δὲν παρεδέχθη καὶ ἐφηρμόσθη κατ' ἴσον βαθμὸν εἰς ὅλα τὰ μέρη τῆς Αὐτοκρατορίας. Ἀλλὰ τὰ παραδείγματα ἅτινα θέλει δυνηθῇ ν' ἀναφέρῃ δὲν θέλουσιν ἀποδείξει εἰμὴ γεγονὸς ὅπερ ἡ Κυβέρνησις οὐδέποτε ἐσκέφθη ν' ἀμφισβητήσῃ, ὅτι δηλαδὴ ἐν Τουρκίᾳ, ὅπως καὶ εἰς πᾶσαν ἄλλην χώραν, ὅσον καὶ ἂν ὑποτεθῇ αὕτη προωδευμένη εἰς τὸν πολιτισμὸν, δὲν δύναταί τις νὰ ἐπιτύχῃ διὰ μιᾶς τὴν ἀναμόρφωσιν τῶν ἠθῶν. Ἂν λοιπὸν εἴς τινα πρόσωπα καὶ εἴς τινας χώρας, τὰς μᾶλλον ἀπομεμακρυσμένας τοῦ Κυβερνητικοῦ κέντρου, αἱ πεποιθήσεις δὲν ἐτροποποιήθησαν εἰσέτι ὑπὲρ τῶν νέων ἰδεῶν, τὸ γεγονὸς τοῦτο οὐδὲν περιέχει ἐπίφοβον, καὶ οὐδὲν δυνάμενον ν' ἀναιρέσῃ τὴν πραγματικότητα ἢ νὰ ἐξασθενίσῃ τὴν σημαντικότητα τῆς ἐπιτευχθείσης παρὰ τῆς Αὐτοκρατορικῆς Κυβερνήσεως νίκης. Ἡ πασιφανεστέρα ἀπόδειξις ἣν δύναταί τις νὰ φέρῃ εἶναι ὅτι σήμερον ἤθελεν εἶσθαι ἀδύνατον εἰς τοὺς συμβουλεύοντας τὴν Τουρκίαν νὰ ζητήσωσι καὶ εἰς τὴν Ὑψ.

Πύλην νὰ παραδεχθῇ νέαν ἀναμόρφωσιν, ὁποῖον καὶ ἂν ἦ τὸ ἀντικείμενον αὐτῆς, χωρὶς τὰ ἐξ αὐτῆς εὐεργετήματα νὰ μὴ ἐφαπλωθῶσιν ἀμέσως εἰς ὅλας τὰς κλάσεις τῶν λαῶν, οἵτινες τοσοῦτον μεταξύ των εἰσὶ συνδεδεμένοι διὰ τῆς ἰσότητος, ὥστε τὸ ὑπὲρ τοῦ ἑνὸς γινόμενον ἀδύνατον νὰ μὴ ὠφελήσῃ καὶ τοὺς λοιποὺς, ὑπὸ τὴν αὐτὴν ἔποψιν καὶ κατ' ἴσον βαθμόν.

» Ὑπὸ τὴν ἰδίαν τάξιν τῶν ἰδεῶν καὶ πρὸς ὑποστήριξιν τῶν ἰδίων ἀληθειῶν, ὀφείλομεν νὰ ὑπομνήσωμεν νέαν τινὰ θεσμοθεσίαν, περιλαμβάνουσαν τὰς εὐρυτέρας καὶ σημαντικωτέρας ἀναμορφώσεις. Ἐννοοῦμεν τὸν δικαστικὸν, διοικητικὸν καὶ οἰκονομικὸν διοργανισμὸν τῶν Νομαρχιῶν ἢ *Βιλαετίων* τῆς Αὐτοκρατορίας. Ὁ ὀργανισμὸς οὗτος, προϊὸν μακρᾶς μελέτης, ἐφηρμόσθη ἤδη εἰς τὴν ἐπαρχίαν τοῦ Δουνάβεως πρὸ δύω ὡς ἔγγιστα ἐτῶν καὶ ἐθριάμβευσε κατὰ τὴν πρώτην ταύτην δοκιμασίαν. Ἠδύνατο λοιπὸν νὰ ὑπάρξῃ ἀληθὴς ὁ ἰσχυρισμὸς ὅτι ἡ Αὐτοκρατορικὴ Κυβέρνησις οὐδὲν ἔπραξε, διότι ὁ θεμελιώδης νόμος τῆς ἐσωτερικῆς διοικήσεως τῆς Αὐτοκρατορίας δὲν ἐφηρμόσθη μέχρι τοῦδε παρ' εἰς μίαν τῶν ἐπαρχιῶν της; Δὲν εἶναι δικαιότερον ν' ἀναγνωρίσῃ τις ὅτι ἐπέτυχεν ἀποφασιστικὸν ἀποτέλεσμα, εὑροῦσα σχῆμα διοικήσεως, ἱκανοποιοῦν ταὐτοχρόνως τὰς ἀνάγκας τοῦ τόπου, τὰ ἤθη τῶν λαῶν καὶ τὰς ἀπαιτήσεις τῆς ἰδέας τοῦ πολιτισμοῦ, ἥτις ἐλαύνει τὴν Αὐτοκρατορίαν πανταχόθεν; Ἡ ἐφάπλωσις τῶν εὐεργετημάτων τῆς θεσμοθεσίας ταύτης εἰς τὰς λοιπὰς ἐπαρχίας τῆς Αὐτοκρατορίας δὲν εἶναι πλέον οὐδὲ ζήτημα χρόνου, διότι τὸ δεύτερον τοῦτο μέρος τοῦ ἔργου, ὅπερ ἡ Κυβέρνησις ἀνέλαβε, θέλει ἐκτελεσθῆ ἐντός τινων ἑβδομάδων, ἅμα διατάξεις τινὲς τοῦ νόμου, τῶν ὁποίων ἀπέδειξεν ἡ πεῖρα τὸ ἀτελὲς, ἀναθεωρηθῶσι δεόντως.

» Ὑπὸ τὸ εὐεργέτημα τῶν παρατηρήσεων τούτων ἡ Αὐτοκρατορικὴ Κυβέρνησις ἀναλαμβάνει τὸ *Φιρμάνιον* τοῦ 1856, καὶ ἐξετάζει διαδοχικῶς ἑκάστην παράγραφον τῶν εἰς ἐκεῖνο διαλαμβανομένων διατάξεων, ἀναζητοῦσα καὶ σημειόνουσα μετὰ ἀπαρεγκλίτου καλῆς πίστεως τὰ μᾶλλον ἢ ἧττον ἐντελῆ ἀποτελέσματα, ἅτινα ἐπέτυχεν ἐν τῇ νέᾳ διευθύνσει, ἥτις ἐδόθη εἰς τὰς προσπαθείας της:

» 1ον. Πρὸ τῆς προκηρύξεως τῶν ἀρχῶν τοῦ *Ταντζιματίου* διὰ τοῦ *Χάττι-Σεριφίου* τοῦ Γκιουλχανὲ, ἐκ τοῦ ὁποίου ἀπορρέει τὸ *Φιρμάνιον* τοῦ 1856, ἡ ἐλευθερία, ἡ τιμὴ καὶ ἡ ἰδιοκτησία τῶν Ὀθωμανῶν ὑπηκόων ἦσαν ἐκτεθειμέναι εἰς τοὺς κινδύνους καὶ τὰς καταχρήσεις κοινωνικοῦ ὀργανισμοῦ, εἰς ὃν καὶ αὐτὴ ἡ ἐκτέλεσις τῶν νόμων ὑπῆρχεν ἐξηρτημένη ἐκ τῆς κυριάρχου θελήσεως τῶν ἐχόντων τὴν ἐξουσίαν.

» Ἔκτοτε, εἴτε δυνάμει τῶν νέων νόμων, εἴτε διὰ τῆς ἀκριβεστέρας ἐφαρμογῆς τῶν ἀρχαίων, εἴτε τέλος καὶ πρὸ πάντων διὰ τῶν βαθέων τροποποιήσεων τῶν εἰσαχθεισῶν εἰς τὰ κοινὰ ἤθη, τὸ πρόσωπον καὶ ἡ περι-

ουσία τῶν Ὀθωμανῶν ὑπηκόων ἐτέθησαν ὑπὸ τὴν σκέπην τῶν ἀρχῶν, αἵτινες διέπουσι τὰς συγχρόνους κοινωνίας, καὶ σήμερον οὐδεὶς ὑπήκοος Ὀθωμανὸς, Μουσουλμάνος ἢ μὴ τὸ θρήσκευμα, δύναται νὰ στερηθῇ τῆς ἐλευθερίας του ἢ τῆς περιουσίας του, εἰμὴ δυνάμει ἀποφάσεως κανονικῆς ἐκδοθείσης συμφώνως πρὸς τοὺς ἰσχύοντας νόμους.

» Ὁ Ποινικὸς νόμος καὶ ὁ Ἐμπορικὸς, δημοσιευθέντες καὶ ἐφαρμοσθέντες πρὸ πολλῶν ἤδη ἐτῶν, ἀποτελοῦσι τὰ πασιφανέστερα μνημεῖα τῆς ἀναμορφώσεως ταύτης. Τοιοῦτον δὲ ὑπάρχει τὸ σέβας τὸ ἐν τῇ Τουρκίᾳ ἐξασκούμενον πρὸς τὴν ζωὴν τοῦ ἀνθρώπου, ὥστε οὐδεμία ἐκτέλεσις θανατικῆς ποινῆς, ἀποφασισθείσης παρὰ τῶν ἀρμοδίων δικαστηρίων, δύναται νὰ γίνῃ ἄνευ τοῦ διπλοῦ καὶ οὐσιώδους ὅρου ἀναθεωρήσεως τῆς ἀποφάσεως ὑπὸ τοῦ Ἀνωτάτου Συμβουλίου τῆς Δικαιοσύνης καὶ ἑνὸς Αὐτοκρατορικοῦ *Ἰραδὲ* ἐπικυρωτικοῦ, τοῦ ὁποίου τὸ κείμενον ἀναγινώσκεται δημοσίᾳ ἐνώπιον τοῦ καταδικασθέντος.

» Ματαίως ἤθελεν ἀναζητήσει τις εἰς τὴν περίοδον ταύτην τῶν εἴκοσιν ἐτῶν ἓν καὶ μόνον παράδειγμα βίας, ἀπογυμνώσεως ἢ δημεύσεως, ἐκτελεσθείσης ἢ διαταχθείσης ὑπὸ τῆς ἐξουσίας. Μέρη τινὰ τῆς νομοθεσίας δύνανται νὰ θεωρηθῶσιν ἀνεπαρκῆ ἢ ἀτελῆ, καὶ ἡ ἐφαρμογὴ αὐτῶν δύναται νὰ δώσῃ ἀφορμὴν εἰς ἐπικρίσεις, ἕνεκα τῆς πλήρους στερήσεως νομολογίας καὶ πείρας ἐκείνων, οἵτινες κέκληνται νὰ ἑρμηνεύσωσι τοὺς νέους νόμους, τοὺς ἀντικαταστήσαντας τοὺς ἀρχαίους, τοὺς ὁποίους εἶχον μελετήσει μέχρι τοῦδε· ἀλλὰ δὲν δύναταί τις ν' ἀρνηθῇ ὅτι τὸ σύστημα τῆς νομιμότητος παρεδέχθη καὶ ἀντικατέστησεν εἰς ὅλην τὴν Αὐτοκρατορίαν τὸ σύστημα τῆς αὐθαιρεσίας. Αἱ ἀτέλειαι καὶ αἱ καταχρήσεις, αἱ εἰσέτι ὑπάρχουσαι καὶ τὰς ὁποίας ἡ Αὐτοκρατορικὴ Κυβέρνησις ἀσχολεῖται νὰ καταργήσῃ, καθιερόνουσιν, ἀντὶ νὰ διαψεύσωσι, τὴν ὁριστικὴν ἀποσόβησιν τῶν ἀρχαίων παραπτωμάτων.

» 2ον. Τὰ προνόμια καὶ ἀσυδοσίαι, αἱ ἀρχαιόθεν χορηγηθεῖσαι εἰς τὰς Ὀθωμανικὰς κοινότητας, ὑπῆρξαν ἀείποτε σεβασταὶ, καὶ οὐδὲν παράπονον ἠγέρθη ὅπως καταδείξῃ προσβολήν τινα εἰς τὰ δικαιώματα τῶν πνευματικῶν ἀρχηγῶν τῶν κοινοτήτων ἐκείνων. Ἡ Αὐτοκρατορικὴ Κυβέρνησις προέβη καὶ περαιτέρω. Ὁσάκις τὰ συμβούλια τῶν κοινοτήτων ἐξεδήλωσαν τὴν εὐχὴν τῆς ἐκτάσεως τῶν προνομίων ἐκείνων, συνήνεσεν εἰς αὐτὴν ἐλευθέρως καὶ ἐφάνη εὔνους εἰς τὴν παραδοχὴν μέτρων καὶ κανονισμῶν, καταλλήλων πρὸς τὸ συναρμολογῆσαι τὴν πνευματικὴν δικαιοδοσίαν μετὰ τῶν ἠθῶν, τῶν θεσμοθεσιῶν καὶ τῶν νέων ἀναγκῶν.

» 3ον. Οἱ ἰσοβίως διοριζόμενοι παρὰ τῆς Υ. Πύλης πατριάρχαι δὲν κατέβησαν οὐδέποτε τῆς ἕδρας των, εἰμὴ τῇ ῥητῇ αἰτήσει τοῦ πνευματικοῦ ποιμνίου των, ἢ δυνάμει τῆς αὐθορμήτου ἀποφάσεώς των. Καὶ αἱ ἐγγυήσεις τοῦ ἀμεταθέτου, αἱ πανδήμως ἐγγεγραμμέναι εἰς τὸ *firmάνιον* τοῦ διορισμοῦ των, ἐγένοντο ἀείποτε σεβασταί.

» Ὁ σεβασμὸς οὗτος πρὸς τὰς ἀρχαιόθεν καθιερωθείσας ἀσυδοσίας ὑπὲρ τῶν χριστιανικῶν κοινοτήτων δὲν ἐπέτρεψεν ἀείποτε εἰς τὴν Υ. Πύλην νὰ συμπράξῃ εἰς τὴν ἱκανοποίησιν τῶν εὐχῶν τῶν μὴ ὀθωμανῶν ὑπηκόων της, ἰδίως καθόσον ἀφορᾷ τὸν λαὸν τῆς Βουλγαρίας, ὅστις ἀπὸ τοσούτων ἐτῶν προσπαθεῖ ν' ἀποβάλῃ τὸ γραικικὸν ἱερατεῖον ἀπὸ τὰς ἐθνικὰς ἐκκλησίας του. Μ' ὅλην τὴν εἰλικρινῆ αὐτῆς διάθεσιν τοῦ νὰ λάβῃ ὑπ' ὄψιν τὰς εὐχὰς ταύτας, ἡ Αὐτοκρατορικὴ Κυβέρνησις ἠναγκάσθη νὰ μείνῃ θεατὴς τῶν προσπαθειῶν τῶν Βουλγάρων ὑπηκόων της ἐπὶ τοῦ ἐν λόγῳ ἀντικειμένου, φοβουμένη μήπως ὀλιγοστεύσῃ τὴν ἐξουσίαν τοῦ Γραικοῦ πατριάρχου Κωνσταντινουπόλεως καὶ ἐγγίσῃ τὴν ἀσυδοσίαν του, μεταξὺ τῶν ὁποίων συγκαταριθμεῖται τὸ δικαίωμα τοῦ διορίζειν τοὺς ἀρχηγοὺς τῆς Βουλγαρικῆς Ἐκκλησίας.

» Οἱ ἐκκλησιαστικοὶ φόροι, τῶν ὁποίων τὸ *φιρμάνιον* τοῦ 1856 ὑπέσχετο τὴν κατάργησιν, δὲν εἶναι, ὡς ἠδύνατό τις νὰ ὑποθέσῃ, φόροι ἐγκατασταθέντες ὑπὲρ τοῦ Κράτους, ἀλλ' εἰσὶ δοσίματα εἰδικά, ἅτινα τὰ μέλη τῆς κοινότητος πληρόνουσι πρὸς ὄφελος καὶ διὰ διατήρησιν τοῦ ἱερατείου των.

» Περὶ τῶν δοσιμάτων τούτων, ἐξ ὧν ἡ Ὀθωμανικὴ Κυβέρνησις οὐδὲν ἔχει συμφέρον, διότι ἔχουσι σκοπὸν τὴν πληρωμὴν τῶν δαπανῶν, ὅσαι ἀπαιτοῦνται διὰ τὴν πνευματικὴν διοίκησιν τῆς κοινότητος, δὲν ἠδύνατο νὰ γίνῃ λόγος ὅπως ἀπαλλαγῶσιν αὐτῶν οἱ κυβερνώμενοι. Ἐπρόκειτο μόνον νὰ ὁρισθῶσιν ἐπὶ βάσεων δικαίων καὶ νὰ παύσωσιν αἱ καταχρήσεις καὶ αἱ παραβιάσεις, αἱ συνήθως λαμβάνουσαι χώραν κατὰ τὴν εἴσπραξιν τῶν εἰσοδημάτων ἐκείνων. Ἀλλὰ καὶ εἰς τὸ σημεῖον τοῦτο ἡ καλὴ θέλησις τῆς Κυβερνήσεως εὗρε πρόσκομμα τὴν ἐναντίαν θέλησιν τοῦ ἱερατείου τῶν διαφόρων κοινοτήτων. Καὶ ἡ πρότασίς της τοῦ νὰ μισθώσῃ τὸ Κράτος τοὺς διαφόρους ἐκκλησιαστικοὺς ὑπαλλήλους τῶν μὴ ὀθωμανικῶν κοινοτήτων, ὅπως καταργηθῇ οὕτως ἡ ἀφορμὴ καὶ ἡ πρόφασις τῶν καταχρήσεων, ἃς ἐπροσπάθει νὰ ἐξαλείψῃ, δὲν ἐγένετο παραδεκτὴ ὑπὸ τοῦ χριστιανικοῦ ἱερατείου, μὴ διατεθειμένου νὰ παραλείψῃ τὴν εἴσπραξιν τῶν ἐκκλησιαστικῶν δοσιμάτων καὶ νὰ μισθοδοτηθῇ ἴσως παρ' Ὀθωμανικῆς Κυβερνήσεως. Εἶναι λοιπὸν δίκαιον ν' ἀναγνωρίσῃ τις, ὅτι ἂν ὑπάρχωσιν εἰσέτι καταχρήσεις περὶ τὴν εἴσπραξιν τῶν ἐκκλησιαστικῶν δοσιμάτων, δὲν ἦτο εἰς τὴν ἐξουσίαν τῆς Υ. Πύλης νὰ τὰς καταργήσῃ, οὔτε ἠδύνατο νὰ ἱκανοποιήσῃ ἐξ ὁλοκλήρου τὰ παράπονα τῶν μὴ Ὀθωμανῶν ὑπηκόων της.

» 4ον. Αἱ ἐκκλησιαστικαὶ ἰδιοκτησίαι ὑπάρχουσιν ὑπὸ τὴν προστασίαν τοῦ κοινοῦ δικαίου, ἄλλως τε δὲ, ἐξομοιοῦνται πληρέστατα ὡς πρὸς τὰ προνόμια, δι' ὧν περιβάλλονται, μὲ τὰς ἰδιοκτησίας τὰς ἐχούσας τὸν αὐτὸν χαρακτῆρα ἢ τὸν αὐτὸν προορισμὸν παρὰ τοῖς Ὀθωμανοῖς. Αὗται καὶ

ἐκεῖναι, ἐφ' ὅσον εἰσὶν εὐσεβῆ ἱδρύματα, ἀπαλλάττονται τῶν δοσιμάτων, ἅτινα βαρύνουσι τὰ λοιπὰ ἀκίνητα. Ἡ ἰσότης αὕτη τῆς καταστάσεως εἶναι τοιαύτη, ὥστε τ' ἀντικείμενα τὰ προωρισμένα εἰς τὴν λατρείαν τῶν μὴ μουσουλμανικῶν θρησκευμάτων εἰσὶν ἀπηλλαγμένα τῶν τελωνειακῶν δασμῶν, καθ' ὃν τρόπον καὶ τ'ἀντικείμενα τὰ ἀφιερωμένα εἰς τὴν θρησκείαν τῶν Μουσουλμάνων.

» 5ον. Οὐδὲν πρόσκομμα ἐγένετό ποτε εἰς τὴν ἀνέγερσιν νέων ἐκκλησιῶν ἢ τὴν ἐπισκευὴν τῶν ἀρχαίων. Μακρὰν τοῦ νὰ φέρωσι προσκόμματα, ὁ Κυριάρχης καὶ ἡ Κυβέρνησις χορηγοῦσι πολλάκις βοηθήματα ὑπὲρ τῶν εὐσεβῶν ἐκείνων ἱδρυμάτων, εἴτε διὰ παραχωρήσεων δωρεὰν τῶν οἰκοπέδων, εἴτε διὰ χρηματικῶν ἐπιχορηγήσεων.

» 6ον Τέλος δύναταί τις νὰ διακηρύξῃ ὑψηλῇ τῇ φωνῇ ὅτι εἰς οὐδένα τόπον αἱ θρησκεῖαι λατρεύονται μετὰ πλείονος ἐλευθερίας καὶ ἀνεξιθρησκείας καὶ εἰς τρόπον πασιφανέστερον καὶ δημοσιώτερον ἢ εἰς τὴν Τουρκίαν. Τὴν ἀλήθειαν ταύτην δύνανται νὰ μαρτυρήσωσι πάντες οἱ κατοικήσαντες καὶ οἱ ἐπισκεφθέντες τὸν τόπον.

» Ὡς πρὸς τοὺς προσωπικοὺς προσηλυτισμούς, ἡ Αὐτοκρατορικὴ Κυβέρνησις δικαιοῦται νὰ ἐπικαλεσθῇ τὰς αὐτὰς μαρτυρίας, ἵνα ἀποδείξῃ ὅτι οὐχὶ μόνον οὐδεὶς χριστιανὸς ἢ ἄλλος μὴ Μουσουλμάνος δὲν ὑπεχρεώθη οὐδὲ καταναγκάζεται νὰ προσέλθῃ εἰς τὸν Ἰσλαμισμόν, ἀλλὰ καὶ ὅτι καὶ αὐτὴ ἡ ἰδέα τοῦ μουσουλμανικοῦ προσηλυτισμοῦ ὑπάρχει ἄγνωστος ἐν τῇ Ὀθωμ. Αὐτοκρατορίᾳ, εἰς τρόπον ὥστε δύναταί τις εἰπεῖν μετὰ πεποιθήσεως, ὅτι καθόσον ἀφορᾷ τὴν προπαγάνδαν δὲν ὑπάρχει ἐν Τουρκίᾳ ἢ ἡ ἐνεργουμένη ὑπὸ τῶν χριστιανικῶν κοινοτήτων μετ' ἐλευθερίας, ἥτις δὲν ἔχει ἄλλο ὅριον παρὰ τὴν ἀπόλυτον ἀνάγκην τῆς δημοσίας τάξεως.

» 7ον. Τὰ ληφθέντα μέτρα πρὸς ἀπαγόρευσιν τῆς χρήσεως πάσης ὑβριστικῆς ἐπικλήσεως, προερχομένης ἐκ τῆς διαφορᾶς τῆς θρησκείας καὶ τῆς φυλῆς, ἔλαβον πλήρες τὸ ἀποτέλεσμα καὶ αἱ ἐρεθιστικαὶ ἐκεῖναι ἐπικλήσεις ἀπεκλείσθησαν τόσον ἐκ τῶν συνήθων συνδιαλέξεων εἰς τὰς σχέσεις μεταξὺ ἀτόμων, ὅσον καὶ ἐκ τῶν ἐπισήμων ἐγγράφων καὶ συμβολαίων. Πρὸς τούτοις ὁ Ποινικὸς νόμος ἐσχάτως ἐκδοθεὶς ἐψηφίσατο αὐστηρὰς ποινὰς κατὰ τῶν παραβιαζόντων τὰς ἀπαγορεύσεις ταύτας.

» 8ον. Ἡ ἀρχὴ τοῦ παραδεκτοῦ τῶν ὑπηκόων τοῦ Σουλτάνου, ἄνευ διακρίσεως θρησκείας, εἰς ὅλας τὰς δημοσίας θέσεις, πανδήμως διακηρυχθεῖσα ὑπὸ τῆς Αὐτοκρατορικῆς Κυβερνήσεως, ἐτέθη ἔκτοτε εἰς ἐνέργειαν. Σήμερον δὲ εἶναι γεγονὸς τετελεσμένον. Πολλαὶ σημαντικαὶ θέσεις ὑπάρχουσιν ἤδη ἐμπεπιστευμέναι εἰς Χριστιανοὺς τόσον εἰς τὴν Κυβέρνησιν τῆς πρωτευούσης ὅσον καὶ ἐν ταῖς ἐπαρχίαις, καὶ εἰς τὰς ἐν τῷ ἐξωτερικῷ πρεσβείας. Καὶ ἂν λάβῃ τις ὑπ' ὄψιν τὸν ἀριθμὸν τῶν Χριστιανῶν τῶν παραδεχθέντων πρό τινων ἐτῶν εἰς τὰς δημοσίας θέσεις, θέλει πεισθῇ ὅτι

ἡ Αὐτοκρατορικὴ Κυβέρνησις ἐπιθυμεῖ ἐν πλήρει εἰλικρινείᾳ καὶ ἀμεροληψίᾳ νὰ προσκαλέσῃ τὴν σύμπραξιν τῶν μὴ Μουσουλμάνων ὑπηκόων της καὶ νὰ δώσῃ εἰς τὴν ἀρχὴν τῆς ἰσότητος ὅσον τὸ δυνατὸν μεγαλειτέραν ἀνάπτυξιν.

» 9ον. Ὑπὸ τὸν αὐτὸν τίτλον καὶ ὑπὸ τὴν αὐτὴν σκέψιν αἱ πολιτικαὶ σχολαὶ τῆς κυβερνήσεως, ὡς τὸ σχολεῖον τῆς Ἰατρικῆς, τὸ σχολεῖον τῶν μεταλλείων, τὸ πολυτεχνεῖον, τὸ διοικητικὸν κτλ. παραδέχονται μαθητὰς ἐξ ἴσου Μουσουλμάνους καὶ μή. Ὡς πρὸς τὴν στρατιωτικὴν δὲ σχολήν, ἐπιφυλάξεις τινὲς ἐδέησε νὰ γίνωσιν ὡς πρὸς τὴν παραδοχὴν τῶν μὴ Μουσουλμάνων μαθητῶν. Οἱ ἀξιωματικοὶ οἵτινες ἐξέρχονται τῆς σχολῆς ταύτης εἰσὶ κεκλημένοι νὰ σχηματίσωσι τὰ τάγματα στρατοῦ, συγκειμένου ἀποκλειστικῶς ὑπὸ στρατιωτῶν Μουσουλμάνων· ἦτο λοιπὸν ἀνάγκη νὰ περιορισθῇ ὁ ἀριθμὸς τῶν χριστιανῶν ἀξιωματικῶν, τῶν κεκλημένων νὰ διοικῶσιν αὐτὸν, μέχρι τῆς ἡμέρας καθ' ἣν καταστα θῇ ἐφικτὸν οἱ μὴ Μουσουλμάνοι ὑπήκοοι νὰ λάβωσι μέρος εἰς τὴν στρατιωτικὴν ὑπηρεσίαν· ζήτημα σπουδαῖον, περὶ οὗ γενήσεται λόγος περαιτέρω.

» 10ον. Ὡς πρὸς τὰ σχολεῖα τὰ ἱδρυθέντα καὶ διευθυνόμενα ὑπὸ τῶν κοινοτήτων, ἀφίεται αὐταῖς ἡ πληρεστέρα ἐλευθερία ἐκ μέρους τῆς Αὐτοκρ. Κυβερνήσεως, ἥτις οὐδέποτε ἐπεμβαίνει εἰμὴ διὰ νὰ ἐμποδίσῃ, ἐν περιπτώσει ἀνάγκης, τὸ ἄτοπον τοῦ νὰ ἐμπιστευθῇ ἡ διεύθυνσις τῶν σχολείων τούτων εἰς ἀνθρώπους, τῶν ὁποίων αἱ ἀρχαὶ εἰσὶ πανδήμως ἐχθρικαὶ πρὸς τὴν ἐξουσίαν τῆς Αὐτοκρατορικῆς Κυβερνήσεως, ἢ ἐναντίαι εἰς τὴν δημοσίαν τάξιν.

» 11ον. Ὅλαι αἱ ἐμπορικαὶ ὑποθέσεις, τὰ πλημμελήματα καὶ τὰ κακουργήματα μεταξὺ Μουσουλμάνων καὶ Χριστιανῶν δικάζονται ὑπὸ δικαστηρίων μικτῶν εἰς ὅλας τὰς μεγάλας πόλεις τῆς Αὐτοκρατορίας καὶ τὸ αὐτὸ μέτρον θέλει ἐφαρμοσθῇ λίαν προσεχῶς εἰς ἁπάσας τὰς ἐπαρχίας καὶ εἰς ὅλας τὰς χώρας, δυνάμει τοῦ νόμου περὶ ὀργανισμοῦ τῶν *Βιλαετίων*.

» 12ον. Ἡ δημοσιότης τῶν συνεδριάσεων εἶναι ἐπίσης συνέπεια τῆς ἐφαρμογῆς τοῦ νόμου τῶν *Βιλαετίων*. Ὑπάρχει ἤδη εἰς πολλὰ τῶν δικαστηρίων καὶ πρόκειται φυσικῶς νὰ ἐφαρμοσθῇ εἰς ὅλην τὴν Αὐτοκρατορίαν. Ἡ ἀρχὴ τῆς ἰσότητος τῶν μαρτυριῶν τηρεῖται ἐνώπιον τῶν ἐμπορικῶν δικαστηρίων καὶ τῶν ποινικῶν τῶν κανονικῶς ἱδρυμένων. Ὁσάκις οἱ δικασταὶ ἐξ ἀγνοίας ἢ ἐξ ἀναμνήσεων μὴ ἀνεξιθρήσκων ἢ προλήψεων ἠρνήθησαν νὰ σεβασθῶσι τὴν ἀρχὴν ταύτην, καὶ αἱ τοιαῦται καταχρήσεις περιῆλθον εἰς γνῶσιν τῆς Κυβερνήσεως, ἀπένειμεν αὕτη δικαιοσύνην. Πρὸς τούτοις πᾶσα πρόφασις πρὸς τὰς ἀξιοθρηνήτους ταύτας παρανομίας θέλει ἀποκρουσθῇ διὰ τῆς ἐφαρμογῆς τοῦ νόμου τῶν *Βιλαετίων*, καθ' ὃν ὅλαι αἱ δίκαι ἐκτὸς τῶν ἐξαρτωμένων ἀπὸ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν νόμων, θέ-

λουσιν ὑποβάλλεσθαι εἰς μικτὰ δικαστήρια, παρ' οἷς ἡ μαρτυρία τῶν Χριστιανῶν εἶναι φυσικῶς παραδεκτὴ ἀπαραλλάκτως ὡς ἡ τῶν Μουσουλμάνων.

» 13ον. Ὡς πρὸς τὰς δίκας δὲ τὰς ἐξαρτωμένας ἀπὸ τῶν θρησκευτικῶν νόμων, θέλουσιν ὑποβάλλεσθαι αὗται, ὡς καὶ κατὰ τὸ παρελθὸν, ἐνώπιον τῆς δικαιοδοσίας τοῦ *Σερῆ* διὰ τοὺς Μουσουλμάνους καὶ ἐνώπιον τῆς δικαιοδοσίας τῶν ἐκκλησιαστικῶν κοινοτήτων διὰ τοὺς Χριστιανούς. Τὰ εἰδικὰ ταῦτα δικαστήρια κυβερνῶνται διὰ νόμων καὶ κανονισμῶν εἰδικῶν.

» 14ον. Ἀπὸ τοῦ 1856 ἡ Αὐτοκρ. Κυβέρνησις ἠσχολήθη ἐπιμόνως εἰς τὴν ἀναμόρφωσιν καὶ τὴν εἰς Κώδηκα συλλογὴν ὅλων τῶν νόμων της. Ἐδημοσιεύθησαν ἤδη καὶ ἐψηφίσθησαν εἷς Ἐμπορικὸς νόμος, εἷς Ποινικὸς, εἷς Ναυτικὸς, εἷς κώδηξ τῆς Πολιτικῆς Δικονομίας καὶ διάφοροι νόμοι καὶ κανονισμοὶ ἐπὶ εἰδικῶν ἀντικειμένων. Ὅλοι οὗτοι οἱ νόμοι συνελέγησαν εἰς συλλογὴν ὀνομαζομένην *Δουστοὺρ* (συλλογὴ Νόμων). Ἀσχολοῦνται ἤδη εἰς τὴν σύνταξιν Ποινικῆς Δικονομίας καὶ Πολιτικοῦ Κώδηκος. Οἱ διάφοροι οὗτοι νόμοι, τῶν ὁποίων τὸ κείμενον ἐδημοσιεύθη τουρκιστὶ καὶ γαλλιστὶ, δὲν μετεγλωττίσθησαν καὶ εἰς ἄλλας γλώσσας. Ἡ Αὐτοκρ. Κυβέρνησις ἔλαβε πρόνοιαν ἵνα συμπληρώσῃ τὸ χάσμα τοῦτο διὰ τῆς πλήρους καὶ συγχρόνου δημοσιεύσεως μεταφράσεων τῶν κωδήκων τῆς Αὐτοκρατορίας εἰς ἁπάσας τὰς γλώσσας τὰς ἐν χρήσει ἐν Τουρκίᾳ.

» 15ον. Τὸ ποινικὸν Ὀθωμανικὸν σύστημα ὑπέστη οὐσιώδεις τροποποιήσεις ὑπὸ τὴν ἔποψιν τῆς φιλανθρωπίας. Μ' ὅλα ταῦτα ὁ ὀργανισμὸς τῶν φυλακῶν εἴς τινας ἐπαρχίας δεῖται τῶν σοβαρωτέρων τροποποιήσεων, αἵτινες δὲν δύνανται νὰ ἐπιτευχθῶσι παρὰ διὰ τῆς ἐξ ὁλοκλήρου μεταμορφώσεως τῶν φυλακῶν, ὅπερ προκαλεῖ δαπάνας σημαντικὰς, ἃς ἡ κατάστασις τῶν οἰκονομικῶν δὲν ἐπέτρεψε νὰ μεταβάλωμεν τόσον ταχέως ὅσον ἐπεθυμοῦμεν. Ὡς πρὸς τὰς βασάνους καὶ τὰς σωματικὰς ποινὰς, ἄλλαι παρὰ τὰς εἰς τὸν Ποινικὸν Κώδηκα ἀναφερομένας εἰσὶ πάντῃ ἄγνωστοι ἐν Τουρκίᾳ.

» 16ον. Ἡ ἀστυνομία ἐνεργεῖται διὰ τρόπου ἀποτελεσματικοῦ εἰς τὰ μεγάλα κέντρα τοῦ λαοῦ. Ὡς πρὸς τοὺς ὅρους τῆς ἀσφαλείας εἰς τὸ ἐσωτερικὸν τῶν ἐπαρχιῶν, δὲν δύνανται νὰ τελειοποιηθῶσιν εἰμὴ ἐφ' ὅσον ἐγκατασταθῶσι μεγάλα μέσα συγκοινωνίας, ὅπερ ἐστὶ τὸ ἀντικείμενον τῶν ἀόκνων προσπαθειῶν τῆς Αὐτοκρατορικῆς Κυβερνήσεως. Κατετάχθη ἤδη εἰς τάγματα ἡ διὰ τὴν ἀστυνομίαν προωρισμένη δημοσία δύναμις καὶ ἱδρύθη εἰς σώματα χωροφυλάκων τόσον εἰς Κωνσταντινούπολιν ὅσον καὶ εἰς Συρίαν καὶ ὅλην τὴν Ῥούμελην, ὁ δὲ ὀργανισμὸς οὗτος θέλει ἐφαπλωθῆ, κατὰ τοὺς ὅρους τοῦ περὶ *Βιλαετίων* νόμου, εἰς ὅλα τὰ λοιπὰ μέρη τῆς Αὐτοκρατορίας. Ἀναμόρφωσις οὐχ ἧττον ἐπιτυχὴς εἰσήχθη εἰς τὸ σύστημα τῆς ἐσωτερικῆς ἀστυνομίας, τῆς ὁποίας οἱ ὑπάλληλοι ἦσαν ἄλλο-

τε ἐπεφορτισμένοι καὶ μὲ τὰ ἔργα τῶν εἰσπρακτόρων τῶν φόρων καὶ μὲ τὰ τῶν ἀξιωματικῶν τῆς ἀστυνομίας. Ἡ σύγχυσις αὕτη, ἥτις ἐγέννα σοβαρὰ ἀτοπήματα, κατηργήθη, καὶ σήμερον τὸ σῶμα τῶν εἰσπρακτόρων εἶναι πάντῃ χωριστὸν ἀπὸ τὴν ἐπιτόπιον ἀστυνομίαν, ἥτις ἐπομένως δύναται νὰ ἐνεργῇται μετὰ μείζονος ἀνεξαρτησίας καὶ περισσοτέρας ἰσχύος.

» 17ον. Ἡ παραδοχὴ τῶν μὴ Μουσουλμάνων ὑπηκόων εἰς τὸν ὀθωμανικὸν στρατὸν ἀπήντησε προσκόμματα, προερχόμενα σχεδὸν ἀποκλειστικῶς ἐκ τῆς ἀπεχθείας, ἣν ἐμπνέει εἰς τοὺς μὴ Μουσουλμάνους ὑπηκόους ἡ στρατιωτικὴ ὑπηρεσία. Ἀλλ' ἡ Κυβέρνησις, μακρὰν τοῦ νὰ παραιτήσῃ τὴν ἰδέαν τῆς ἐφαρμογῆς τοῦ μέτρου τούτου, ὅπερ στρέφεται ἀποκλειστικῶς πρὸς ὄφελος τῶν Μουσουλμάνων, οἵτινες ἤδη ὑποφέρουσι μόνοι τὸν φόρον τοῦ αἵματος, ἐρευνᾷ τὰ μέσα τοῦ νὰ εἰσαγάγῃ τὸ μὴ ὀθωμανικὸν στοιχεῖον εἰς τὸν στρατὸν, εἴτε δι' ἐκουσίου ἐγγραφῆς, εἴτε δι' ἄλλων ὅρων, δυναμένων ν' ἀποκρούσωσι τὰς ἀντιπαθείας ἢ τὰς προλήψεις τὰς ἔτι ὑπαρχούσας. Ὑπάρχουσι πρὸς τούτοις εἰς τὸν ὀθωμανικὸν στρατὸν δύω τάγματα Κοζάκων μικτὰ, συγκείμενα δηλ. ἐξ Ὀθωμανῶν καὶ Χριστιανῶν.

» 18ον. Τὸ ζήτημα τῆς συστάσεως τῶν ἐπαρχιακῶν συμβουλίων καὶ τῶν ἐγγυήσεων καλῆς Κυβερνήσεως ἐλύθη ἐξ ὁλοκλήρου καὶ ἐλευθέρως διὰ τῆς ὀργανικῆς συστάσεως τῶν *Βιλαετίων*.

» 19ον. Νόμος θέλει δημοσιευθῇ προσεχῶς ἵνα χορηγηθῇ εἰς τοὺς ξένους ὑπὸ τὸν αὐτὸν τίτλον καθ' ὃν καὶ εἰς τοὺς ὀθωμανοὺς ὑπηκόους τὸ δικαίωμα τῆς ἀκινήτου ἰδιοκτησίας καθ' ὅλην τὴν ἔκτασιν τῆς Αὐτοκρατορίας, καὶ πᾶς ξένος θέλει ἀπολαύει τοῦ εὐεργετήματος τῆς παραχωρήσεως ταύτης, συμφώνως πρὸς τὰς συμβάσεις, αἵτινες πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον ἐνεργοῦνται μεταξὺ τῆς Αὐτοκρατορικῆς Κυβερνήσεως καὶ τῶν ξένων Δυνάμεων.

» 20ον. Οἱ φόροι ἀπαιτοῦνται ὑπὸ τὸν αὐτὸν τίτλον παρ' ὅλων τῶν ὀθωμανῶν ὑπηκόων. Εἰδικὴ Ἐπιτροπὴ μελετᾷ ἤδη τὴν τροποποίησιν τοῦ πίνακος τῶν ἀμέσων φόρων. Γενικὴ ἀπογραφὴ ὅλων τῶν ἀκινήτων ἐκτελεῖται εἰς ἅπασαν τὴν Αὐτοκρατορίαν. Τὸ μέγα τοῦτο ἔργον, περατωθὲν ἤδη ἐφ' ὅλων τῶν ἀστυκῶν ἰδιοκτησιῶν, θέλει χρησιμεύσει ὡς βάσις εἰς τὴν ἀνασκευὴν καὶ τὴν δικαίαν διαίρεσιν τοῦ ἐγγείου φόρου. Τὸ σύστημα τῆς ἐνοικιάσεως κατηργήθη, ἐκτὸς τῶν φόρων τῶν δεκάτων, δι' οὓς τὸ σύστημα τῆς ἀπ' εὐθείας εἰσπράξεως ἐτέθη ὑπὸ δοκιμασίαν ἐπὶ πέντε ὁλόκληρα ἔτη καὶ δὲν παρήγαγε τὰ ἐλπιζόμενα ἀποτελέσματα. Τῳόντι ἀφ' ἑνὸς ἡ ἀπ' εὐθείας εἴσπραξις ἔφερεν ἐπαισθητὴν ἐλάττωσιν εἰς τὴν παραγωγὴν τοῦ δεκάτου, καὶ ἀφ' ἑτέρου οἱ λαοὶ σχεδὸν ὁμοφώνως ἀπεφάνθησαν κατὰ τοῦ συστήματος τούτου, ἀντὶ τοῦ ὁποίου προτιμῶσι σύστημα, ἐπιτρέπον αὐτοῖς νὰ πληρόνωσι διὰ προϊόντων. Ἡ Αὐτοκρατορικὴ Κυβέρνησις ἠναγκάσθη λοιπὸν νὰ παραιτήσῃ τὸ σύστημα ἐκεῖνο καὶ νὰ ἐπανέλθῃ εἰς τὸ σύ-

δτημα τῶν ἐνοικιάσεων, εἰς ὃ εἰσήγαγεν ὅμως τροποποίησιν πάντῃ ἐπωφελῆ εἰς τὸν ἀγροτικὸν λαόν. Ἡ τροποποίησις αὕτη συνίσταται νὰ παραχωρῇ τὴν ἐνοικίασιν τῶν δεκάτων ἑκάστου χωρίου διὰ χωριστῆς πλειοδοσίας καὶ νὰ ἐπιτρέπῃ εἰς τὴν κοινότητα νὰ πλειοδοτῇ καὶ αὐτὴ ἡ ἰδία διὰ τὴν ἐνοικίασιν τοῦ δεκάτου ἐπὶ τῆς τιμῆς τῆς ἐκπλειστηριάσεως. Ἄλλη ἐλάφρυνσις γενομένη ἐπὶ τοῦ τρόπου τῆς εἰσπράξεως τῶν δεκάτων εἶναι ἡ εἰς τὸν χωρικὸν χορηγηθεῖσα ἐκλογὴ τοῦ νὰ μεταφέρῃ ὁ ἴδιος τὸ προϊὸν τοῦ δεκάτου, ὅπερ τὸν ἐπιβαρύνει, ἢ ν' ἀπαλλάσσηται τῆς μεταφορᾶς δι' ἀποζημιώσεως πληρωνομένης εἰς τὸν ἐνοικιαστὴν εἰς προϊόντα, χωρὶς νὰ ὑποχρεοῦται ὡς ἄλλοτε νὰ ἐγκαταλίπῃ τὰς ἐργασίας του εἰς ἐποχήν, καθ' ἣν ἡ παρουσία του εἰς τοὺς ἀγροὺς εἶναι ἀναγκαιοτάτη. Τέλος ἵνα καταργηθῇ πηγὴ καταχρήσεων συχνάκις καὶ δικαίως ὑποδειχθεῖσα, ἀπηγορεύθη εἰς πάντα ὑπάλληλον τοῦ Κράτους νὰ παρίσταται πλειοδότης εἰς τὴν ἐνοικίασιν τῶν δεκάτων, εἴτε ἀμέσως, εἴτε ἐμμέσως, ὁ δὲ Ποινικὸς νόμος προβλέπει καὶ τιμωρεῖ πᾶσαν παράβασιν τῆς ἀπαγορευτικῆς ταύτης διατάξεως.

» 21ον. Ἡ μέριμνα τῆς Αὐτοκρατορικῆς Κυβερνήσεως διὰ τὰ μεγάλα ἔργα τῆς κοινῆς ὠφελείας καὶ ἰδίως διὰ τὴν κατασκευὴν ὁδῶν δὲν δύναται νὰ διαφιλονεικηθῇ. Ἂν δὲν ἐπέτυχε ταχύτερα ἀποτελέσματα καὶ μᾶλλον εὐχάριστα, τοῦτο προῆλθεν ἐκ τοῦ ὅτι αἱ θυσίαι ἃς ὤφειλε νὰ ὑποστῇ ἔχουσιν ἀναγκαῖον ὅριον τὸ μέτρον τῶν οἰκονομικῶν μέσων της. Μόλα ταῦτα ὀφείλει τις νὰ παρατηρήσῃ ὅτι ἐκτὸς τῶν σιδηροδρόμων τῶν ἤδη κατασκευασθέντων, τῶν κατασκευαζομένων ἢ χορηγηθέντων εἰς ἑταιρίας διὰ νὰ τοὺς κατασκευάσωσι, καὶ δι' οὓς ἐγγράφεται κατ' ἔτος εἰς τὸν ἰσολογισμὸν τὸ ποσὸν 20,000,000 γροσίων ὑπὸ τὸν τίτλον τόκου ἐγγυηθέντος εἰς τὰς τυχούσας τῶν παραχωρήσεων ἑταιρείας, κατεσκευάσθησαν ἀπό τινων ἐτῶν ὁδοὶ εἰς ἔκτασιν πλέον τῶν 1500 Ἀγγλικῶν μιλλίων, ἐξ ὧν πλέον τῶν 1000 μιλλίων εἰς μόνην τὴν ἐπαρχίαν τοῦ Δουνάβεως.

» 22ον. Οἱ ἰσολογισμοὶ ἐδημοσιεύθησαν καὶ τὰ κενὰ ἄτινα παρουσιάζει ἡ ἐκτέλεσις τοῦ ἐπωφελοῦς τούτου μέτρου, ἔσχον ἀφορμὴν ἐξαιρετικὰς οἰκονομικὰς περιστάσεις. Ὁ ἰσολογισμὸς τοῦ τρέχοντος ἔτους, ὅστις ἤδη παρασκευάζεται, θέλει ἱκανοποιήσει πᾶσαν ἔννομον ἀπαίτησιν.

» 23ον. Ὁ περὶ *Βιλαετίων* νόμος πραγματοποιεῖ εἰς βαθμὸν ὑπέρτατον τὴν εἰς τὸ *Φιρμάνιον* τοῦ 1856 ἐκφραζομένην εὐχὴν περὶ παρουσίας ἐντὸς τῶν Συμβουλίων τῆς Αὐτοκρατορίας ἀριθμοῦ τινος ἀντιπροσώπων τῶν μὴ μουσουλμανικῶν λαῶν. Κατὰ τοὺς ὅρους τοῦ νόμου τούτου, τὰ Ἐπαρχιακὰ Συμβούλια ὀφείλουσι νὰ σχηματίζωνται ἐκ μελῶν μουσουλμανικῶν καὶ μὴ μουσουλμανικῶν, ἐλευθέρως ἐκλεγομένων ὑπὸ τῶν λαῶν κατὰ σύστημα προσφυὲς εἰς τὴν κατάστασιν τῶν ἠθῶν τῶν ἐπαρχιῶν τῆς Αὐτοκρατορίας. Εἰς τὸ μέγα Συμβούλιον τῆς Δικαιοσύνης, ὅπερ

ἐστὶ τὸ πρῶτον σῶμα τοῦ Κράτους, παρακάθηνται ἐν ἰσηγορίᾳ τῶν Μουσουλμάνων συναδέλφων των μέλη Χριστιανῶν, οὐχὶ μόνον ὡς τὸ ὑπέσχετο τὸ *Φιρμάνιον* τοῦ 1856 μὲ ἐξουσίαν προσωρινὴν, ἀλλὰ μὲ διορισμὸν τακτικὸν καὶ διαρκῆ.

» 24ον. Εἰδικαὶ διατάξεις τοῦ σήμερον ἐν ἰσχύϊ εἰς ἅπασαν τὴν Αὐτοκρατορίαν Ποινικοῦ νόμου προβλέπουσι καὶ τιμωροῦσι τὰ ἐγκλήματα τῆς δωροδοκίας, τῆς καταπιέσεως καὶ τῆς παρανόμου φορολογίας, καὶ ἐφαρμόζονται ὁσάκις τοιαῦται πράξεις μηνύονται καὶ ἀποδεικνύονται.

» 25ον. Ἡ Αὐτοκρατορικὴ Κυβέρνησις ἐδείχθη εὐνοϊκὴ ἐφ' ὅσον ἠδύνατο πρὸς τὴν ἵδρυσιν μεγάλων πιστωτικῶν καταστημάτων, καταλλήλων εἰς τὴν ἀνάπτυξιν τοῦ ἐμπορίου καὶ τῆς βιομηχανίας τοῦ τόπου. Ἐκτὸς τῆς Αὐτοκρατορικῆς Τραπέζης πολλαὶ ἑταιρίαι τραπεζιτικαὶ ἐγκατέστησαν ἐν Τουρκίᾳ ὑπὸ τὴν ἐγγύησιν τῶν Ὀθωμανικῶν νόμων. Δὲν ἐξηρτᾶτο ἐκ τῆς θελήσεως τῆς κυβερνήσεως νὰ ὦσι τὰ καταστήματα ταῦτα πολυαριθμότερα καὶ τὰ εὐεργετήματα αὐτῶν ἐκτενέστερα. Ἐκτὸς τούτου ἡ ἵδρυσις καταστημάτων βιομηχανικῶν, ἐμπορικῶν ἢ γεωργικῶν, εἶναι ἐξ ὁλοκλήρου ἐλευθέρα, καὶ ὑπόκειται εἰς τὰς ἀπαιτήσεις τῆς δημοσίας τάξεως, τὰς προβλεπομένας παρὰ τοῦ νόμου καὶ ἀρυσθείσας ἐκ τῶν ξένων νομοθεσιῶν τῶν μᾶλλον ἐντελῶν. Ἐκ τῆς ἀνωτέρω ἐρεύνης παράγεται τὸ ἀναγκαῖον συμπέρασμα, ὅτι ἡ Αὐτοκρατορικὴ Κυβέρνησις, ἐπιμένουσα εἰς τὸ νέον στάδιον ὅπερ διεχαράχθη διὰ τῆς διακυρύξεως τοῦ *Ταντζιματίου*, ἐξεπλήρωσεν, ἐφ' ὅσον ἐξηρτᾶτο ἀπ' αὐτῆς, τὸ πρόγραμμα ὅπερ ἐκουσίως ἀνεδέχθη κατὰ τὸ 1856, καὶ ὅτι εἰς τὴν περίοδον ταύτην τῶν ἕνδεκα ἐτῶν ἐπέτυχεν ἅπαντα τ' ἀποτελέσματα, τὰ συνάδοντα μετὰ τῶν κοινωνικῶν ἠθῶν τῆς Τουρκίας καὶ τῶν περιστάσεων.

» Ἐν ἐνὶ λόγῳ ἡ ἀναμόρφωσις ἐξεπληρώθη. Ἐπί τινων ἀντικειμένων εἶναι πλήρης, δηλαδὴ ἡ ἀρχὴ τῶν θεσμοθεσιῶν, αἵτινες ἐξ αὐτῆς παράγονται, εἰσήχθη ταὐτοχρόνως εἰς τὰ ἤθη καὶ ἐφηρμόσθη. Ἐπὶ ἄλλων ἀντικειμένων ἡ πρόοδος εἶναι ἐξ ἴσου πραγματικὴ, εἰ καὶ ἧττον ἐντελὴς καὶ πρὸ πάντων ὀλιγώτερον καταφανής. Δὲν βασίζεται εἰμὴ εἰς τὴν παραδοχὴν τῶν ἀρχῶν τῆς ἰσότητος καὶ τῆς δικαιοσύνης, πρὸς ἃς ὑπῆρχε δυσμενὲς τὸ πνεῦμα τῆς ἀποκλειστικότητος καὶ αἱ προλήψεις μέρους τοῦ ἔθνους. Δύναταί τις λοιπὸν νὰ λυπῆται διότι ὁ τόπος δὲν συνέλεξεν εἰσέτι ὅλους τοὺς καρποὺς τῶν ἠθικῶν τούτων κατακτήσεων· ἀλλ' ἡ δικαία αὕτη ἀνυπομονησία δὲν πρέπει νὰ προκαλῇ τὴν κατὰ τῆς Κυβερνήσεως κατηγορίαν ἐπὶ ἀπειρίᾳ καὶ ἀνικανότητι, ἐνῷ ἐξετέλεσε τὸ σημαντικώτερον καὶ δυσχερέστερον μέρος τοῦ προγράμματός της καὶ δὲν τῇ ὑπολείπεται πλέον, παρὰ νὰ δώσῃ εἰς τὰς νέας θεσμοθεσίας τὴν φυσικήν των ἀνάπτυξιν, ἀφιερόνουσα τὰς προσπαθείας της εἰς τὴν ὑλικὴν πρόοδον τοῦ τόπου, ἀπαλλαγεῖσαν ἐν τῷ μέλλοντι παντὸς προσκόμματος ».

ΧΑΤΤΙ ΑΥΤΟΚΡΑΤΟΡΙΚΟΝ

ΠΡΟΣ ΤΟΝ

ΜΕΓΑΝ ΒΕΖΥΡΗΝ

ΕΠΙ ΤΗ ΕΝΘΡΟΝΙΣΕΙ

ΤΗΣ Α. Α. ΜΕΓΑΛΕΙΟΤΗΤΟΣ ΤΟΥ ΣΟΥΛΤΑΝ

ΑΒΔ-ΟΥΛ-ΑΖΗΖ ΧΑΝ.

(Τῇ 23 Ζιλκαδὲ 1277.)

Περιούστατε Βεζύρη μου Μεχμὲτ Ἐμὶν Πασσᾶ.

Θείᾳ τοῦ Παντάνακτος βουλῇ, ἀναβὰς τὸν ἔνδοξον θρόνον τῶν προγόνων Μου, διετήρησα ἐν σοὶ τὸ μέγα τῆς Βεζυρείας ἀξίωμα, διὰ τὴν δεδοκιμασμένην φρόνησιν καὶ ἀφοσίωσίν σου, ἀφῆκα δὲ καὶ τοὺς ἄλλους ὑπουργοὺς καὶ ὑπαλλήλους εἰς τὰς θέσεις των.

Ἀγγέλλω εἰς πάντας ὅτι ὁ μέγιστος τῶν πόθων Μου εἶναι ἡ θεία συνάρσει τελείωσις τῆς εὐημερίας τοῦ ὑψηλοῦ Ἡμῶν Κράτους καὶ ἡ ἐπίτευξις τῆς ἡσυχίας καὶ εὐδαιμονίας πάντων ἐν γένει τῶν ὑπηκόων τῆς κραταιᾶς Ἡμῶν Αὐτοκρατορίας. Πρὸς ἐπιτυχίαν τῶν ἀγαθῶν τούτων προθέσεων, ἐπικυρῶ καὶ ἐνισχύω πάντας τοὺς θεμελιώδεις νόμους, τοὺς εἰσαχθέντας πρὸς ἐξασφάλισιν τῆς ζωῆς, τῆς τιμῆς καὶ τῆς περιουσίας τῶν κατοίκων τῆς θεοφρουρήτου Ἡμῶν ἐπικρατείας.

Ἐπειδὴ ὁ ἱερὸς Ἡμῶν νόμος (*Σεριὰτ*), ὡς αὐτόχρημα δικαιοσύνη, ἐστὶ τὸ μέσον τῆς κραταιώσεως τοῦ Ἡμετέρου ἰσχυροῦ βασιλείου, ἡ βάσις τῆς ἰσχύος καὶ δόξης αὐτοῦ καὶ ἡ ἐναργὴς ὁδὸς τῆς σωτηρίας πάντων ἡμῶν, ἡ ὁριστικὴ Ἡμῶν θέλησις εἶναι νὰ καταβληθῇ πᾶσα προσοχὴ εἰς τὴν ἀκριβῆ ἐφαρμογὴν τῶν ἐνδόξων αὐτοῦ διατάξεων.

Ἐπειδὴ προσέτι πᾶν Κράτος διατηρεῖται, κρατύνεται καὶ εὐημερεῖ, ὅταν πάντες ὑποτάσσωνται εἰς τοὺς κειμένους νόμους, ἄρχοντες δὲ καὶ ἀρχόμενοι περιορίζωνται ἐντὸς τοῦ κύκλου τῶν δικαιωμάτων καὶ καθηκόντων αὐτῶν, τοὺς μὲν οὕτω διάγοντας πάντες θέλομεν ἀνταμείβει, τοὺς δὲ τὰ ἐναντία πράττοντας θέλομεν τιμωρεῖ.

Ἐπὶ τούτῳ μία τῶν ἐντονωτέρων Αὐτοκρατορικῶν Ἡμῶν διαταγῶν

εἶναι, ὅπως πάντες οἱ ὑπουργοὶ, ὑπάλληλοι καὶ ὑπηρέται (1) ἐκτελῶσιν ἓν

(1) ΙΕΡΑΡΧΙΑ ΤΟΥ ΟΘΩΜΑΝΙΚΟΥ ΚΡΑΤΟΥΣ.

Οἱ βαθμοὶ καὶ τὰ ἀξιώματα τοῦ Ὀθωμανικοῦ Κράτους διαιροῦνται εἰς πολιτικοὺς, στρατιωτικοὺς καὶ θρησκευτικούς.

Ἀνώτατος πολιτικὸς βαθμὸς εἶναι τὸ *Βεζαρέτι* (ἢ οὔτζ *τουγλοὺ πασαλὴκ*, διότι ἄλλοτε οἱ κάτοχοι τοῦ βαθμοῦ τούτου ἔφερον ἐπὶ τῆς κεφαλῆς τρεῖς ἀλουργίδας), ὁ ἀνώτατος δὲ στρατιωτικὸς βαθμὸς τὸ *μουσιριγὲτ* (*μουσὶρ* = *ἰσαρὲτ ἰδιδζὶ*), δηλ. ὁ τοῦ ἀρχιστρατήγου.

Πολιτικοὶ βαθμοὶ εἰσὶν οἱ ἀκόλουθοι. *Βεζαρὲτ*— *Ῥουτπέϊ παλὰ* (ἀνώτατος βαθμὸς)— *Ῥουτπέϊ οὐλμᾶ σήρφη ἐββελὶ* (ἀ. βαθμὸς ἀ. τάξεως) — *Ῥουτπέϊ οὐλμᾶ σήρφη σανισὶ* (ἀ. βαθμὸς β'. τάξεως) — *Ῥουτπέϊ σανιγὲ σήρφη ἐββὲλ μουτεμαγὶζὶ* (β'. βαθμὸς ἀ. τάξεως — *μουτεμαγὶζ* = διακεκριμμένος μεταξὺ τῶν ὁμοβαθμίων) — *Ῥουτπέϊ σανιγὲ σήρφη ἐββὲλ* (β'. βαθμὸς ἀ. τάξεως)— *Ῥουτπέϊ σανιγὲ σήρφη σανὶ* (β'. βαθμὸς β'. τάξεως)— *Ῥουτπέϊ σαλισὲ* (γ'. βαθμὸς)— *Ῥουτπέϊ ῥαπιὰ* (δ'. βαθμὸς) — *Ῥουτπέϊ χαμισὲ* (έ. βαθμός).

Οἱ μὲν *Βεζύραι* φέρουσι τὸν τίτλον *Πασσᾶ*, οἱ δὲ τῶν λοιπῶν βαθμῶν *ἐφένδη*· ὅσοι δὲ κατάγονται ἐξ εὐγενῶν, τὸν τίτλον *πέϊ*.

Πολλάκις οἱ βαθμοὶ *βεζαρὲτ* καὶ *μουσιριγὲτ* ἀπονέμονται συνάμα τῷ αὐτῷ προσώπῳ.

Ὁ Μέγ. Βεζύρης εἶναι ὁ ἀνώτατος πολιτικὸς καὶ στρατιωτικὸς ὑπάλληλος καὶ διὰ τοῦτο ὀνομάζεται *Βεζὺρι ἀαζὰμ*, *Σάδρη ἀαζὰμ*, *Βεκὶλι μουτλὰκ* (= Μ. Βεζύρης — Πρωθυπουργὸς — ἀντιπρόσωπος τοῦ Σουλτάνου).

Ἐν τῇ τάξει τῶν *Βεζύρων* καὶ *μουσίρων*, οἱ πρώην Μ. Βεζύραι, ὁ ἀρχιστράτηγος, ὁ στρατάρχης καὶ οἱ γαμβροὶ τοῦ Σουλτάνου προηγοῦνται τῶν λοιπῶν. Ὡσαύτως προηγοῦνται οἱ ἔχοντες τοὺς δύο βαθμοὺς *βεζαρὲτ* καὶ *μουσιριγὲτ* τῶν ἁπλῶν *βεζύρων* ἢ *μουσίρων*.

Ὁ Ἀντιβασιλεὺς τῆς Αἰγύπτου, οἱ Ἡγεμόνες Μολδοβλαχίας καὶ Σερβίας καὶ ὁ βέης τῆς Τύνιδος εἰσὶν ὁμοβάθμιοι τῷ Μ. Βεζύρῃ καὶ φέρουσι τὸν τίτλον *σαδαρὲτ παγεσί*.

Εἰς τοὺς πολιτικοὺς ὑπαλλήλους ἀπονέμονται τὰ ἀξιώματα *Ῥοὺμ ἰλὶ πεϊλὲρ πεγὶ* (= ὁ βέης τῶν βέηδων τῆς Ῥωμυλίας)— *Μίρι μιρὰρ* (ἀρχηγὸς ἀρχηγῶν)— *Μὶρ-οὐλ-οὐμερὰ* (ὡσαύτως ἀρχηγὸς ἀρχηγῶν)— *Ἰστάπλι ἀμιρὲ παγεσί* (ἀξίωμα σταυλάρχου)— *Δερχάχι ἀαλὶ καπουδζὴ πασηλὴκ* (ἀρχιθυρωρεία Ἀνακτόρων)— *Πάπη ἀαλὶ καπουδζὴ πασηλὴκ* (ἀρχιθυρωρεία Ὑψηλῆς Πύλης).

Οἱ ἔχοντες τὰ ἀξιώματα *πεϊλὲρ πέϊ*, *μίρι μιρὰρ* καὶ *μὶρ-οὐλ-οὐμερὰ* τιτλοφοροῦνται *πασσάδες*, οἱ δὲ *ἰστάπλι ἀμιρὲ παγεσὶ* καὶ *καπουδζὴ πασηλὴκ*, *ἀγάδες*.

Ἀντιστοιχοῦσι τὸ *πεϊλὲρ πέϊ* καὶ *μίρι μιρὰρ*, τῷ βαθμῷ *ῥουτπέϊ οὐλμὰ σήρφη ἐββὲλ* (ἀ. βαθμῷ ἀ. τάξεως), τὸ *μὶρ-οὐλ-οὐμερὰ* τῷ *ῥουτπέϊ σανιγὲ σήρφη σανὶ*, τὸ *ἰστάπλι ἀμιρὲ παγεσὶ* τῷ *ῥουτπέϊ σανιγὲ*, καὶ τὰ *καπουδζὴ πασηλήκια* τῷ βαθμῷ *σαλισέ*.

εὐθύτητι τὰ διάφορα ἔργα τῆς ὑπηρεσίας τοῦ ὑψηλοῦ Ἡμῶν Κράτους καὶ πιστῶς ἐκπληρῶσι τὰ ἀνατεθέντα αὐτοῖς καθήκοντα.

Στρατιωτικοὶ βαθμοί εἰσιν οἱ ἀκόλουθοι. *Μουσιριγὲτ* — *Φερηκλὴκ* (= στρατηγὸς) — *Μίρι-Λιβὰ* (= ἀντιστράτηγος) — *Μιραλάϊ* (= συνταγματάρχης) — *Καϊμμακὰμ* (= ἀντισυνταγματάρχης)— *Πὶρ πασὴ* (= ταγματάρχης)— *Ἀλάϊ ἐμνὶ* (= λοχαγὸς)— *Σὰγ κὸλ ἀγασὴ* καὶ *σὸλ κὸλ ἀγασὴ* (= ὑπολοχαγὸς)— *Γιοὺζ πασὴ* (= ἀνθυπολοχαγὸς) — *Μουλαζίμι ἐββὲλ* καὶ *μουλαζίμι σανὶ* (= λοχίας) — *Τζαβοὺς* (= ἐπιλοχίας)—*Ὀν πασὴ* (= δεκανεύς).

Οἱ στρατιωτικοὶ βαθμοὶ ἀντιστοιχοῦσι πρὸς τοὺς πολιτικοὺς ὡς ἑξῆς:

Φερὴκ	=	*Α'.*	*βαθμὸς*	*Α'. τάξεως.*
Μίρι λιβὰ	=	*Α'.*	»	*Β'.*	»
Μιραλάϊ	=	*Β'.*	»	*Α'.*	»
Καιμμακὰμ	=	*Β'.*	»	*Β'.*	»
Πὶρ πασὴ	=	*Γ'.*	»		
Κὸλ ἀγὰς	=	*Δ'.*	»		
Γιοὺζ πασῆ	=	*Ε'.*	»		

Ὁ πρόεδρος τοῦ Στρατιωτικοῦ Συμβουλίου ὡς στρατιωτικὸς βαθμοῦχος προηγεῖται τῶν ἐχόντων τὸν βαθμὸν *παλιὰ*, ἐὰν δὲν ὦσιν οὗτοι ὑπουργοί, καὶ οἱ λοιποὶ στρατιωτικοὶ βαθμοῦχοι προηγοῦνται τῶν ὁμοτίμων πολιτικῶν.

Ἐκ τῶν στρατιωτικῶν οἱ *φερὶκ* καὶ *μίρι λιβᾶ* τιτλοφοροῦνται *πασσάδες*, οἱ *μίρι ἀλάϊ* (συνταγματάρχαι) καὶ *καϊμμακὰμ* (ἀντισυνταγματάρχαι), *πέϊ*, οἱ *πὶρ πασὴ* (ταγματάρχαι), καὶ ἐκ τῶν ὑποδεεστέρων ἀξιωματικῶν ὅσοι εἰσὶ τελειόφοιτοι τῶν στρατιωτικῶν σχολῶν λαμβάνουσι τὸν τίτλον *ἐφένδη*, πάντες δὲ οἱ λοιποὶ *ἀγᾶ*.

Θρησκευτικοὶ βαθμοί εἰσιν οἱ ἀκόλουθοι. *Σεϊχ-οὺλ-Ἰσλὰμ* (= ἀρχηγὸς τῶν πιστῶν), ὁμότιμος τῷ Μ. Βεζύρῃ — *Σουδούρι Ῥοὺμ ἰλὶ* (= ἀρχιδικασταὶ Ῥωμυλίας, ὧν προεξάρχει ὁ *Ῥοὺμ ἰλὶ καζὴ ἀσκερὶ*)— *Ἀνατολὴ παγεσὶ* (= δικασταὶ, φέροντες τὸ ἀξίωμα ἐξάρχου τῆς Ἀνατολῆς, ὧν προεξάρχει ὁ *Ἀνατολὴ καζὴ ἀσκερὶ*)— *Ἰσταμπὸλ παγεσὶ* (= ἔξαρχος Κωνσταντινουπόλεως, ὧν προεξάρχει ὁ *Ἰσταμπὸλ καδησὴ*)— *Χαρεμέϊν σεριφέϊν παγεσὶ* (= ἔξαρχος τῶν δύω ἱερῶν πόλεων Μέκκας καὶ Μεδίνης)— *Πιλάδη χαμσὲ μεβλεβιγετὶ* (= *μουλλάδες* τῶν 5 πόλεων) — *Μαχρεδζ μεβλεβιγετὶ* (ὑποψήφιοι *μουλλάδες*)— *Κιπάρη μουδερρίσιν* (= μεγάλοι καθηγηταὶ)— *Σουλεϊμανιὲ μὰ δουρινδὲ μουδερρίσιν* (= καθηγηταὶ κατώτεροι τοῦ ἐν Κωνσταντινουπόλει παρὰ τὸ τέμενος τοῦ *Σουλεϊμανιὲ* διδασκαλείου τῆς θεολογίας, νομικῆς κτλ.).

Οἱ θρησκευτικοὶ βαθμοὶ ἀντιστοιχοῦσι πρὸς τοὺς πολιτικοὺς καὶ στρατιωτικοὺς ὡς ἑξῆς:

Σουδούρι Ῥοὺμ ἰλὶ καὶ *Ἀνατολὴ παγεσὶ*		= *Ῥουτπέϊ παλιά.*
Ἰσταμπὸλ παγεσὶ	= *Φερὴκ*	= *Α'. βαθμ. Α'. τάξεως.*
Χαρεμέϊν σεριφέϊν	= *Μίρι-λιβὰ*	= *Α'.* » *Β'.* »

Δῆλον ὅτι αἱ μεγάλαι καὶ σπουδαῖαι τοῦ Κράτους ὑποθέσεις, τῇ θείᾳ εὐδοκίᾳ καὶ τῇ προσπαθείᾳ καὶ συμπνοίᾳ τῶν ἀνωτέρων τοῦ Κράτους λειτουργῶν, βαίνουσιν αἰσίως. Ἐπειδὴ δὲ ἡ τακτοποίησις καὶ ἡ εἰς τὸν ἀπαιτούμενον βαθμὸν τελειοποίησις τῶν διοικητικῶν καὶ οἰκονομικῶν τοῦ ὑψηλοῦ Ἡμῶν Κράτους ἐξαρτᾶται ἐκ τῆς εἰλικρινοῦς καὶ τιμίας ἁπάντων συμπράξεως καὶ ἐπιμελείας, θέλομεν τὸ ἐφ' Ἡμῖν καταβάλει πᾶσαν σπουδὴν καὶ ἐπιτήρησιν, ὅπως ὡς οἷόν τε τάχιστα ἄρωμεν, θείᾳ ἀρρωγῇ, τὰς οἰκονομικὰς δυσχερείας, ἃς πλεῖσται ἀφορμαὶ ἀπό τινος ἤδη παρήγαγον. Ἐπίσης βούλησις Ἡμῶν ὁριστικὴ εἶναι ὅπως πάντα τὰ τμήματα καὶ αἱ Ἀρχαὶ συμμερισθῶσιν ἐντελῶς καὶ προσηκόντως τὰς Ἡμετέρας προσπαθείας καὶ κατανοήσωσιν ὅτι ἡ μόνη Ἡμῶν φροντὶς καὶ ἐπιθυμία εἶναι ἡ αὔξησις τῆς δημοσίας πίστεως τοῦ Κράτους Ἡμῶν καὶ ἡ ἡσυχία καὶ εὐημερία τῶν Ἡμετέρων ὑπηκόων, ἡ εἰσαγωγὴ πασῶν τῶν ἀναγκαίων μεταρρυθμίσεων πρὸς περιστολὴν τῆς σπατάλης τῶν δημοσίων χρημάτων καὶ ἐφαρμογὴν ἀκριβοῦς οἰκονομίας ἐν ταῖς εἰσπράξεσι καὶ δαπάναις, ἡ φρούρησις τῆς ἡσυχίας καὶ τάξεως, ἡ ἀνάπτυξις τῶν στρατιωτικῶν καὶ ναυτικῶν τοῦ Κράτους δυνάμεων, τοῦ ζωτικοῦ τούτου στοιχείου τῆς ἰσχύος καὶ ἀνεξαρτησίας παντὸς Κράτους, ἡ ἐδραίωσις τῶν φιλικῶν σχέσεων μετὰ τῶν φίλων καὶ συμμάχων τῆς Αὐτοκρατορίας Δυνάμεων, τὸ σέβας πρὸς τὰς συνθήκας καὶ ἡ κοινὴ πάντων προσπάθεια πρὸς πιστὴν καὶ ἔμφρονα ἐκπλήρωσιν τῶν καθηκόντων αὐτῶν ἐν παντὶ κλάδῳ τῆς διοικήσεως.

Ἐπειδὴ προσέτι ἡ Αὐτοκρατορική Μου ἐπιθυμία περὶ ἀσφαλείας καὶ εὐημερίας τῶν ὑπηκόων Μου οὐδεμίαν ἀναγνωρίζει ἐξαίρεσιν ἢ διάκρισιν μεταξὺ αὐτῶν, πᾶσαι αἱ θρησκεῖαι καὶ αἱ φυλαὶ θέλουσι τύχει παρ' Ἡμῶν δικαιοσύνης, προστασίας καὶ προσοχῆς πρὸς ἐξασφάλισιν τῆς εὐημερίας των. Ἡ ἱερωτέρα τῶν σκέψεων Ἡμῶν ἔσεται αἱ ἀληθεῖς πρόοδοι, αἱ συνιστάμεναι εἰς τὴν βαθμιαίαν ἀνάπτυξιν τῶν μεγάλων πηγῶν τοῦ πλούτου, δι' ὧν ὁ δοτὴρ τῶν ἀγαθῶν ἐπροίκισε τὰς χώρας Ἡμῶν, καὶ δι' ὧν οἱ πάντες δύνανται, θείᾳ ἐπινεύσει, νὰ εὐδαιμονήσωσι καὶ τὸ Κράτος Ἡμῶν νὰ καταστῇ ἀνεξάρτητον.

Εἴθε ὁ πάροχος προόδου Θεὸς, τῇ μεσιτείᾳ τοῦ πεφιλημένου του Προφήτου, χορηγήσοι πᾶσιν ἡμῖν ἐπιτυχίαν.

Πιλάδη χαμισὴ μεβλεβιγετὶ	= *Μὶρ ἀλάϊ*	= *Β'.* » *Α'. καὶ ἐπιτίμου τάξεως*
Μαχρεδζ μεβλεβιγετὶ	= *Καϊμμακὰμ*	= *Β'. βαθμ. Β'. τάξεως*
Κιπὰρ μουδερρισὶν	= *Πὶν πασὴ*	= *Γ'.* »
Σουλεϊμανιὲ μαδουρὶ μουδερρισὶν	= *Ἀλάϊ ἐμνὶ*	= *Δ'.* »

Οἱ κληρικοὶ βαθμοῦχοι προηγοῦνται τῶν πολιτικῶν καὶ στρατιωτικῶν, καὶ διὰ τοῦτο οἱ *σουδούρι Ῥοὺμ ἰλὶ* καὶ *Ἀνατολὴ παγεσὶ* προηγοῦνται τῶν ἐχόντων βαθμὸν *ρουτπεΐ παλὰ*, καὶ ὑπουργοὶ ἂν τύχωσιν ὄντες οὗτοι.

ΛΟΓΟΣ

Ἐκφωνηθεὶς ὑπὸ τῆς Α. Α. Μεγαλ. τοῦ Σουλτὰν ΑΒΔ-ΟΥΛ-ΑΖΙΙΖ ΧΑΝ ἐπὶ τῇ συστάσει τοῦ Συμβουλ. τῆς Ἐπικρατείας καὶ τοῦ Ἀνωτάτου Συμβουλ. τῆς Δικαιοσύνης.

(Τῇ 10 Μαΐου 1868.)

Καθῆκον πάσης κυβερνήσεως εἶναι τὸ νὰ προστατεύῃ ἐν πάσῃ περιπτώσει τὰ ἐπὶ τῆς ἐλευθερίας δικαιώματα τῶν ἑαυτῆς ὑπηκόων· διὰ τοῦτο ἀνάγκη νὰ μὴ ἦναι αὐθαίρετος καὶ βιαία, διότι ἡ βία καὶ ἡ αὐθαιρεσία ἐν τῇ διοικήσει εἶναι τυραννία καὶ πίεσις, ἐξερχομένη τῶν δικαιωμάτων τῆς κυβερνήσεως.

Ὅπως τοῦτο εἶναι ἀθέμιτον καὶ ἀσύμφορον, οὕτω νομίζω ὅτι δὲν ὑπάρχει ἀνάγκη νὰ χορηγῶνται εἰς τοὺς κατοίκους δικαιώματα πέραν τῆς νομίμου ἐλευθερίας των.

Σκοπὸς τῆς ἐλευθερίας δὲν εἶναι τὸ νὰ πράττῃ ἕκαστος ὅ,τι βούλεται, χωρὶς ἡ ἀρχὴ νὰ παρεμβαίνῃ οὐδαμῶς εἰς τὰς πράξεις του, διότι ἐν τοιαύτῃ καταστάσει, ἐπειδὴ βεβαίως τὰ συμφέροντα ἀτόμου τινος ἤθελον συγκρούεσθαι πρὸς τὰ συμφέροντα ἑτέρου ἀτόμου, οἱ ἄνθρωποι ἤθελον ἀλληλοτρώγεσθαι ὡς τὰ ἄγρια θηρία. Καὶ ὄντως, ὅπως ἐπιτύχῃ τοῦ ἑνὸς τὸ συμφέρον, ἀνάγκη νὰ θυσιασθῇ τὸ τοῦ ἑτέρου. Οὕτω λοιπόν, ἐπειδὴ ἡ ἐπιτυχία μικροῦ τινος ἀτομικοῦ συμφέροντος συνεπάγεται ἀναγκαίως τὴν καταστροφὴν ἑτέρου, δίκαιον εἶναι πᾶς τις νὰ ἐπιζητῇ τὴν ἱκανοποίησιν τῶν ἀτομικῶν αὐτοῦ συμφερόντων ἐν τῷ κοινῷ συμφέροντι.

Ἐν γένει, ὅσῳ οἱ νόμοι, ἐφ' ὧν ἡ διοίκησις ἐδράζεται, ἔν τε τῷ συνόλῳ καὶ ἐν τοῖς μέρεσιν αὐτῆς, εἰσὶ δίκαιοι καὶ εὐθεῖς, τοσούτῳ κάλλιον ἡ διοίκησις αὕτη ἐκπληροῖ τὰ καθήκοντά της, διότι τότε οἱ πιεζόμενοι καὶ καταθλιβόμενοι καὶ ἀδικούμενοι καταφεύγουσιν εἰς τὴν πύλην τῆς δικαιοσύνης καὶ οὐχὶ εἰς τὴν πύλην μόνης τῆς κυβερνήσεως.

Ὁμοίως εἷς τῶν οὐσιωδεστέρων ὅρων τῆς κυβερνήσεως εἶναι τὸ νὰ ἦναι ἀρκούντως ἰσχυρὰ ὅπως προασπίζηται πληρέστατα τὰ δικαιώματα ἁπάντων τῶν πολιτῶν· καθίσταται δὲ τοιαύτη διὰ τῆς εὐπορίας τῶν κατοί-

κων καὶ τῆς εὐημερίας τοῦ τόπου. Ἀλλ' ὁ πλοῦτος τῶν κατοίκων καὶ ἡ εὐημερία τοῦ τόπου παράγονται διὰ τῆς προστασίας τῶν ἀτομικῶν δικαιωμάτων καὶ τοῦ σεβασμοῦ τῆς ἰδιοκτησίας, κινητῆς καὶ ἀκινήτου, διὰ διοικήσεως εὐρύθμου, τιμίας καὶ ἐλευθέρας πάσης καταχρήσεως καὶ αὐθαιρεσίας.

Πᾶς νόμος ἢ κανονισμὸς ἀφορῶν τὴν διοίκησιν τοῦ τόπου, δέον νὰ ἀρύηται τὸν χαρακτῆρα τῆς νομιμότητος αὐτοῦ ἐκ τῆς κοινῆς ὠφελείας. Τοῦτο εἶναι σωτήριον νομοθετικὸν ἀξίωμα, ἀνέκαθεν ἐπικρατῆσαν· ἄλλως οὐδαμῶς εἶναι δίκαιον νὰ κηρύξῃ τις νόμιμον, πρᾶξιν, ἧς τὰ ἀποτελέσματα ἤθελον εἶσθαι εἰς ἀντίφασιν πρὸς τὰ δικαιώματα, ὧν ἕκαστος ἀπολαμβάνει ὡς πρὸς τὸ ἄτομον ἢ τὴν περιουσίαν του, καὶ βλάπτει οὕτω τὰ δικαιώματα καὶ τὴν περιουσίαν τῶν κατοίκων.

Δὲν εἶναι βεβαίως δυνατὸν νὰ ἐπωφεληθῶμεν, ἐν τῷ νῦν αἰῶνι, ἐκ τῶν θεσμῶν, ὅσοι κατὰ τοὺς παρελθόντας χρόνους ἐτέθησαν πρὸς προστασίαν τῶν συμφερόντων τῶν κατοίκων καὶ τοῦ τόπου. Τῷόντι, ἐὰν τὰ ἀξιώματα καὶ οἱ νόμοι, οἱ καθιερωθέντες κατὰ τὰς ἐποχὰς ἐκείνας, ἀνταπεκρίνοντο πρὸς τὰς ἀνάγκας τῶν κατοίκων καὶ τοῦ Κράτους Ἡμῶν, ἠθέλομεν εὑρίσκεσθαι σήμερον εἰς τὴν αὐτὴν θέσιν μὲ τὰ μᾶλλον πεπολιτισμένα καὶ εὐνομούμενα Εὐρωπαϊκὰ Κράτη.

Μία τῶν δραστικωτέρων αἰτιῶν τῆς παρακμῆς ἑνὸς Κράτους καὶ τῆς ἀθλιότητος καὶ ἐνδείας τῶν κατοίκων του εἶναι ἡ διχόνοια καὶ ὁ φατριασμὸς ὁ διαιρῶν τὰ πνεύματα καὶ ἡ ἔλλειψις ἐμπιστοσύνης καὶ ἀσφαλείας, διότι ὑπὸ τὴν διηνεκῆ ἐπίδρασιν τῶν αἰτιῶν τούτων, ἀδύνατος ἀποβαίνει ἡ ἐπιθυμητὴ ἀνάπτυξις τῶν ἐμπορικῶν συναλλαγῶν καὶ τοῦ δημοσίου πλούτου.

Πρὸς τὸν σκοπὸν λοιπὸν τοῦ νὰ ἐπιτευχθῇ ἡ βελτίωσις αὕτη καὶ ἀρθῶσιν ἐκ μέσου αἱ δυσκολίαι αὗται καὶ ὅπως ἐξασφαλισθῶσι τὰ δικαιώματα τῶν ὑπηκόων Ἡμῶν, συνέστη νέον σῶμα ὑπὸ τὸ ὄνομα *Συμβούλιον τῆς Ἐπικρατείας*, οὗτινος τὰ μέλη ἐλήφθησαν ἐξ ὅλων ἀδιακρίτως τῶν τάξεων τῶν ὑπηκόων Ἡμῶν.

Ἕτερον σῶμα, ὑπὸ τὸ ὄνομα *Ἀνώτατον Συμβούλιον τῆς Δικαιοσύνης* προώρισται νὰ ἐξασφαλίσῃ τοῖς ὑπηκόοις Ἡμῶν τὴν δικαιοσύνην, ὡς πρὸς τὰ ἀφορῶντα τὴν ἀσφάλειαν τῆς ζωῆς, τῆς τιμῆς καὶ τῆς περιουσίας των.

Ὁ τελευταῖος οὗτος θεσμὸς καθιεροῖ τὴν ἀρχὴν τοῦ χωρισμοῦ τῆς ἐκτελεστικῆς ἀπὸ τῆς δικαστικῆς ἐξουσίας, θρησκευτικῶς τε καὶ πολιτικῶς.

Τὰ μέλη λοιπὸν τοῦ Συμβουλίου τούτου ὀφείλουσι νὰ μὴ ἐνορῶσιν ἐν τῇ Αὐτοκρατορίᾳ ταύτῃ ἢ ἓν μόνον σῶμα, ἀποτελούμενον ἐκ τοῦ συνδέσμου ὅλων τῶν ὑπηκόων Ἡμῶν· ὀφείλουσι νὰ ἐργασθῶσιν εἰλικρινῶς καὶ ἐν συμπνοίᾳ, κατὰ πάσας τὰς εὐτυχεῖς ἢ δυστυχεῖς περιστάσεις, πρὸς ἐπίτευξιν τῆς πλήρους πραγματώσεως τῆς εὐδαιμονίας τῶν ὑπηκόων

Ἡμῶν, τῆς εὐημερίας τῶν Κρατῶν Ἡμῶν καὶ τῆς προόδου τῆς δημοσίας ἐκπαιδεύσεως, ἅτινα εἰσὶ τὰ ἀχτικείμενα τῶν πόθων Ἡμῶν.

Ὅσον ἀφορᾷ τὰς θρησκευτικὰς δοξασίας, ἕκαστος ἀκολουθεῖ τὴν ἰδίαν πεποίθησιν καὶ περὶ τούτου οὐδεμία ἔρευνα δύναται νὰ γίνῃ. Ἀλλ' ἐπειδὴ οἱ ὑπήκοοι Ἡμῶν, οἱονδήποτε καὶ ἂν πρεσβεύωσι θρήσκευμα, εἰσὶ πάντες τέκνα διαφόρου μὲν θρησκείας, τῆς αὐτῆς δὲ πατρίδος, δὲν πρέπει νὰ τρέφωσι πρὸς ἀλλήλους αἰσθήματα περιφρονήσεως καὶ ἔχθρας, λόγῳ θρησκευτικῶν ἰδεῶν, προερχομένων ἐκ τῶν ἰδιαιτέρων αὐτῶν πεποιθήσεων καὶ τῆς διαφορᾶς τῶν θρησκευμάτων.

Ἐνὶ λόγῳ, ἀπαραίτητον εἶναι ἡ μεταρρύθμισις τῶν νόμων νὰ ἀνταποκρίνηται πρὸς τὸ ἀληθὲς αὐτῶν ἀντικείμενον ὡς καὶ εἰς τὰς ἀπαιτήσεις τῆς ἐποχῆς.

Ὁ βαθμὸς τῆς ἰσχύος, εἰς ὃν προήχθησαν οἱ λαοὶ τῆς Εὐρώπης καὶ αἱ πρόοδοι ἃς ἐπραγματοποίησαν, εἰσὶ πειστικὴ ἀπόδειξις τῆς ἀληθείας τῆς ἀρχῆς ταύτης. Διὸ ἱερὸν ἐπιτελῶ καθῆκον κυρῶν, ὡς ἔπραξα ἤδη διὰ τῶν σκέψεων ἃς ἀνέπτυξα ἀνωτέρω, τὰ δικαιώματα ἑκάστου καὶ τὰς ἀρχὰς, αἵτινες ἐχρησίμευσαν ὡς βάσις εἰς τοὺς νέους τούτους θεσμούς.

Ὁ Ὕψιστος εὐδοκήσαι ὅπως ἐπιστέψῃ ἐπιτυχίᾳ τὰς προσπαθείας ἡμῶν. Γένοιτο (1),

---

(1) Ὁ λόγος οὗτος τῆς Α. Α. Μεγαλειότητος ἐνεποίησε τὴν ζωηροτέραν καὶ θυμηδεστέραν ἐντύπωσιν εἰς ὅλας τὰς τάξεις τῶν ὑπηκόων Της καὶ τῶν παρεπιδημούντων ξένων.

Διὸ οἱ Πατριάρχαι, ὁ Ἀρχιραββῖνος, οἱ ὑπάλληλοι ὅλων τῶν Ὑπουργείων, οἱ ἔμποροι, οἱ ξένοι ὑπήκοοι ὑπέβαλον εὐχαριστηρίους ἀναφορὰς τῇ Α. Α. Μεγαλειότητι, δημοσιευθείσας ἐγκρίσει τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου διὰ τῆς ἐπισήμου Ἐφημερίδος *Ταχβὶμ Βακαϊ*, τῆς ἡμιεπισήμου *Δζεριδέϊ Χαβαδὶς* καὶ τῆς τότε ἡμιεπισήμου «La Turquie.»

ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ

Περὶ συστάσεως Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας (Σουράϊ Δεβλέτ.)

(Τῇ 8 Ζιλχιτζὲ 1284.)

Αὐτοκρατορικὸν Αὐτόγραφον.

«Γενέσθω κατὰ τὸ περιεχόμενον».

Σκοπὸς τῆς συστάσεως τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας, ἐγκριθέντος δι' Αὐτοκρατορικοῦ διατάγματος τῆς Α. Α. Μεγαλειότητος, εἶναι τὸ νὰ ἐπιτευχθῶσιν ἀλληλοδιαδόχως, συνῳδὰ τῇ Ὑψηλῇ Αὐτοκρατορικῇ βουλήσει, ἐν παντὶ κλάδῳ τῆς διοικήσεως, αἱ ἀναγκαῖαι μεταρρυθμίσεις καὶ βελτιώσεις καὶ διεξάγωνται προσηκόντως πᾶσαι αἱ ὑποθέσεις τοῦ Κράτους καὶ τῶν πολιτῶν, ἐπιτευχθῇ δὲ ἡ ποθουμένη εὐνομία καὶ εὐημερία.

Ἄρθρ. 1. Συ ιστᾶται συμβούλιον ὑπὸ τὴν ἐπωνυμίαν *Συμβούλιον τῆς Ἐπικρατείας* (Σουράϊ-Δεβλὲτ), ὅπως ἐν αὐτῷ συζητῶνται πᾶσαι αἱ τὴν Διοίκησιν τοῦ Κράτους ἀφορῶσαι ὑποθέσεις.

Ἄρθρ. 2. (Ἐτροποποιήθη) (1). Τὸ Συμβούλιον τῆς Ἐπικρατείας Α'. Συντάσσει τὰ Νομοσχέδια καὶ ἀναθεωρεῖ καὶ συζητεῖ ὅλους τοὺς Νόμους καὶ Κανονισμούς. Β'. Ἀνακρίνει, καθ' ὅσον εἶναι ἁρμόδιον κατὰ τὸν Νόμον, τὰς ἀφορώσας τὴν διοίκησιν τοῦ τόπου ὑποθέσεις καὶ ὑποβάλλει τὰς περὶ τούτου ἀποφάσεις του εἰς τὴν Αὐτοκρατορικὴν ἔγκρισιν. Γ'. Δικάζει τὰς μεταξὺ τῆς κυβερνήσεως καὶ τῶν πολιτῶν διαφοράς. Δ'. Ἐν περιπτώσει συγκρούσεως τῆς δικαιοδοσίας διοικητικῶν καὶ δικαστικῶν ἀρχῶν, δικάζει τὴν σύγκρουσιν καὶ ὁρίζει τὸ ἁρμόδιον δικαστήριον. Ε'. Γνωμοδοτεῖ τῇ αἰτήσει τῶν διοικητικῶν ἀρχῶν ἐπὶ τῶν ἐν ἐνεργείᾳ Νόμων καὶ Κανονισμῶν. Ϛ'. Δικάζει κατὰ τοὺς κειμένους Νόμους ἐπὶ τῆς διαγωγῆς τῶν ὑπαλλήλων τοῦ Κράτους, τῶν παραπεμπομένων αὐτῷ δι' Αὐτοκρατορικοῦ Διατάγματος (2). Ζ'. Γνωμοδοτεῖ ἐπὶ πάσης ὑποθέσεως καὶ παντὸς ζητήματος, ὑποβαλλομένων

(1) Ὅρα τὸν ἀμέσως ἑπόμενον ἐσωτερικὸν κανονισμὸν τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας.

(2) Ἴδε τὸν Νόμον περὶ τῆς εἰς δίκην εἰσαγωγῆς τῶν ὑπαλλήλων.

αὐτῷ δι' Αὐτοκρατορικοῦ Διατάγματος, ἢ ἐπὶ τῇ αἰτήσει τῶν ἀνωτέρων ἀρχῶν καὶ λαμβάνον ὑπ' ὄψιν τὰς ἐκθέσεις τῶν κατ' ἔτος ἐν ταῖς πρωτευούσαις τῶν Νομῶν, κατὰ τὸν περὶ Νομαρχιῶν Νόμον, συνερχομένων γενικῶν Συνελεύσεων καὶ τῇ συμπράξει τῶν ὑπὸ τῶν Νομαρχικῶν συνελεύσεων ἐκλεγομένων καὶ ἀποστελλομένων εἰς τὴν πρωτεύουσαν ὅπως ὑποβάλωσιν αὐτὰς τριμελῶν ἢ τετραμελῶν ἐπιτροπῶν, ἀποφασίζει περὶ τῶν προτεινομένων ἐν αὐταῖς μεταρρυθμίσεων.

Αἱ ὑποθέσεις παραπέμπονται εἰς τὸ Συμβούλιον διὰ ψηφίσματος τοῦ Πρωθυπουργοῦ καὶ εἰς αὐτὸν ὑποβάλλονται αἱ ἐπ' αὐτῶν ἀποφάσεις.

Εἰς τὸ κατ' ἔτος ἐν τῷ ὑπουργείῳ τῶν οἰκονομικῶν συνερχόμενον εἰδικὸν Συμβούλιον πρὸς ἐξέτασιν τοῦ προϋπολογισμοῦ καὶ τῶν γενικῶν λογαριασμῶν ἑκάστου ὑπουργείου, παρευρίσκονται οἱ ὑποπρόεδροι καὶ ἓν μέλος ἐξ ἑκάστου τμήματος τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας.

Ἄρθρ. 3. Τὸ συμβούλιον τῆς Ἐπικρατείας διαιρεῖται εἰς πέντε τμήματα. Εἰς τὸ πρῶτον ὑπάγονται αἱ διοικητικαὶ, στρατιωτικαὶ καὶ περὶ δημοσίου ἀσφαλείας ὑποθέσεις, ἤτοι ἐξετάζονται καὶ συζητοῦνται ἐν αὐτῷ οἱ διοικητικοὶ, στρατιωτικοὶ καὶ περὶ δημοσίου ἀσφαλείας Νόμοι καὶ Κανονισμοὶ, οἱ συντασσόμενοι ὑπὸ τῶν εἰδικῶν ὑπουργείων, ὑποβαλλόμενοι εἰς τὴν Υ. Πύλην καὶ ἐπιψηφιζόμενοι ὑπὸ τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας, ἐπιτηρεῖται δὲ ὑπ' αὐτοῦ καὶ ἡ ἐφαρμογὴ αὐτῶν.

Εἰς τὸ δεύτερον ὑπάγονται αἱ οἰκονομικαὶ καὶ περὶ *Βακουφίων* ὑποθέσεις, ἤτοι ἡ συζήτησις καὶ ἔρευνα τῶν Νόμων καὶ Κανονισμῶν, τῶν ἀναφερομένων εἰς τὴν εἴσπραξιν τῶν προσόδων τοῦ Κράτους, τὴν διαφύλαξιν τοῦ δημοσίου πλούτου, τὴν καλὴν αὐτοῦ διαχείρισιν καὶ τὴν γενικὴν διεύθυνσιν τῶν *Βακουφίων*, ὅσαι ἐπισήμως ὑποβάλλονται εἰς τὸ Συμβούλιον τῆς Ἐπικρατείας.

Τὸ τρίτον μελετᾷ, συντάσσει καὶ συναρμολογεῖ τοὺς πολιτικοὺς Νόμους καὶ Κανονισμοὺς ὡς καὶ τοὺς διέποντας τὰ πρὸς ἐφαρμογὴν αὐτῶν ὡρισμένα δικαστήρια καὶ Συμβούλια καὶ ἀποφαίνεται, ἐν περιπτώσει συγκρούσεως τῆς δικαιοδοσίας τῶν διοικητικῶν καὶ δικαστικῶν ἀρχῶν, ποῖον τὸ ἁρμόδιον δικαστήριον, κατὰ τὰ ἐν τῷ 2 ἄρθρῳ ὁριζόμενα.

Τὸ τέταρτον ἐξετάζει καὶ συζητεῖ τὰ περὶ ἐμπορίου, δημοσίων καὶ κοινωφελῶν ἔργων, τὰ περὶ γεωργίας καὶ τὰ περὶ διευθετήσεως καὶ διορθώσεως τῶν δημοσίων ὁδῶν καὶ κτιρίων, τὰ τῆς ἀναπτύξεως τοῦ ἐμπορίου καὶ τῆς γεωργίας, τὰ πρὸς τοῦτο χορηγητέα προνόμια καὶ τὰς γινομένας συμφωνίας καὶ συμβόλαια.

Εἰς τὸ πέμπτον ὑπάγονται τὰ περὶ δημοσίας ἐκπαιδεύσεως καὶ ἀγωγῆς ἐν γένει καὶ αἱ περὶ ἐκπαιδευτηρίων ὑποθέσεις.

Αἱ μεταξὺ Κυβερνήσεως καὶ ἰδιωτῶν ἀναφυόμεναι ὑποθέσεις ἀνατίθενται εἰς τὸ τμῆμα, εἰς ὃ ἀνάγεται τὸ ἀντικείμενον τῆς διαφορᾶς.

Ἄρθρ. 4. (Ἐτροποποιήθη) (1). Τὸ Συμβούλιον τῆς Ἐπικρατείας, ὡς ἐν τοῖς ἀνωτέρω ἄρθροις δηλοῦται, εἶναι ἁρμόδιον ὅπως συζητῇ καὶ ἀνακρίνῃ τὰς εἰς αὐτὸ ὑποβαλλομένας ὑποθέσεις, ἡ ἐκτέλεσις ὅμως τῶν ἀποφάσεων αὐτοῦ ἀνατίθεται εἰς τοὺς εἰδικοὺς ὑπαλλήλους καὶ δὲν δύναται νὰ ἀναμιχθῇ εἰς τὰ τῆς ἐκτελέσεως, ἀλλ' ἐπιβλέπει ἁπλῶς τὴν ἀκριβῆ ἐφαρμογὴν τῶν Νόμων καὶ Κανονισμῶν καὶ ἀναφέρει ὅπου δεῖ τὰς κατὰ τὴν ἐφαρμογὴν αὐτῶν ἀναφυομένας ἐλλείψεις.

Ἄρθρ. 5. Ἕκαστον τμῆμα, συζητοῦν καὶ ἀποφασίζον τὰς εἰς αὐτὸ ὑποβαλλομένας ὑποθέσεις, συντάσσει ἔκθεσιν. Αἱ ἐκθέσεις ἑκάστου τμήματος, ἐκτὸς τῆς εἰδικῆς σφραγῖδος, σφραγίζονται καὶ διὰ τῆς μεγάλης σφραγίδος τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας. Ὁ πρόεδρος σφραγίζει διὰ τῆς ἰδιαιτέρας αὐτοῦ σφραγίδος τὰς ἐκθέσεις, τὰς συντασσομένας περὶ ὑποθέσεων συζητουμένων ἐνώπιον αὐτοῦ. Αἱ συζητήσεις καὶ ἀποφάσεις τῶν εἰδικῶν τμημάτων, αἱ ἀφορῶσαι θεμελιώδεις Νόμους καὶ Κανονισμούς, δὲν ὑποβάλλονται εἰς τὴν Αὐτοκρατορικὴν ἐπικύρωσιν, πρὶν ἢ συζητηθῶσι καὶ ἐπιψηφισθῶσιν ἐν γενικῇ Συνεδριάσει τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας.

Ἄρθρ. 6. Ἡ προεδρεία τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας ἀνατίθεται εἰς ἕνα τῶν ὑπουργῶν τοῦ Κράτους, διορίζονται δὲ καὶ πέντε ἀντιπρόεδροι καὶ εἷς γενικὸς γραμματεύς. Ὁ ἀριθμὸς τῶν μελῶν ἑκάστου τμήματος δὲν δύναται νὰ ἦναι μικρότερος τῶν πέντε, οὔτε μεγαλείτερος τῶν δέκα, ὥστε ὁ ὁλικὸς ἀριθμὸς τῶν μελῶν τοῦ Συμβουλίου δὲν δύναται νὰ ὑπερβῇ τὰ πεντήκοντα. Τὰ μέλη διανέμονται εἰς τὰ τμήματα κατὰ τὴν ἀνάγκην ἑκάστου αὐτῶν, ἀρκεῖ μόνον τὰ μέλη ἑκάστου τμήματος νὰ μὴ ὦσιν ὀλιγώτερα τῶν πέντε.

Ἄρθρ. 7. Ὁ πρόεδρος, οἱ ἀντιπρόεδροι, ὁ γενικὸς γραμματεὺς καὶ τὰ μέλη τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας διορίζονται δι' Αὐτοκρατορικοῦ διατάγματος.

Ἄρθρ. 8. Ἐν ἑκάστῳ τμήματι διορίζονται πέντε εἰσηγηταὶ (*μουαβίρ*) καὶ πέντε ὑπογραμματεῖς (*μουλαζίμ*), ἐκλεγόμενοι μεταξὺ τῶν γραμματέων καὶ γραφέων τῶν διαφόρων τοῦ Κράτους γραφείων καὶ ἄλλων ἐχόντων τὴν ἀπαιτουμένην ἱκανότητα.

Ἄρθρ. 9. Οἱ πρόεδροι καὶ τὰ μέλη συζητοῦσι τὰς παρουσιαζομένας ὑποθέσεις, οἱ εἰσηγηταὶ συντάσσουσι περίληψιν τῶν συζητητέων ὑποθέσεων, οἱ δὲ ὑπογραμματεῖς κρατοῦσι τὰ πρακτικά. Εἷς τῶν εἰσηγητῶν ἑκάστου τμήματος διορίζεται καὶ γραμματεὺς αὐτοῦ.

Ἄρθρ. 10. Αἱ συζητούμεναι ὑποθέσεις ἔν τε τοῖς τμήμασι καὶ ἐν ταῖς γενικαῖς συνεδριάσεσιν ἀποφασίζονται κατὰ πλειοψηφίαν, τοῦ τε προέδρου

(1) Ὅρα τὸν ἀμέσως ἑπόμενον ἐσωτερικὸν Κανονισμὸν τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας ἐν προοιμίῳ.

καὶ τῶν μελῶν ἐχόντων ἀνὰ μίαν ψῆφον. Ἡ ψηφοφορία γίνεται μυστική, ὅταν τοῦτο ζητηθῇ διὰ πλειοψηφίας.

Ἄρθρ. 11. Προεδρεύει τῶν γενικῶν συνεδριάσεων τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας ὁ πρόεδρος καὶ ἐν ἀπουσίᾳ αὐτοῦ εἷς τῶν ἀντιπροέδρων.

Ἄρθρ. 12. Τὰ μέλη τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας, ἐν τῇ ἐξασκήσει τῶν καθηκόντων αὐτῶν, ἔχουσιν ἴσην ἐξουσίαν καὶ χαίρουσι τὰ αὐτὰ δικαιώματα, ἀνεξαρτήτως τοῦ βαθμοῦ καὶ τοῦ ἀξιώματός των.

Ἄρθρ. 13. Θέλει συνταχθῇ καὶ συζητηθῇ ἐν γενικῇ Συνεδριάσει τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας Νόμος εἰδικὸς περὶ τῆς διευθύνσεως τῶν συζητήσεων τοῦ ὀργανισμοῦ καὶ τῶν γραφείων του.

Ἄρθρ. 14. Ὁ παρὼν θεμελιώδης Κανονισμὸς θέλει ὑποστῇ τὰς δεούσας μεταβολὰς καὶ διορθώσεις, ὅταν αὗται θεωρηθῶσιν ἀναγκαῖαι καὶ ἐγκριθῶσιν Αὐτοκρατορικῇ διαταγῇ.

ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΣ ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ

Τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας, ὁρίζων τὸν τρόπον τῶν συζητήσεων καὶ τὰ καθήκοντα ἑκάστου τμήματος.

ΠΡΟΛΟΓΟΣ.

Τροποποιθέντων τῶν Ἄρθρων 2 καὶ 4 τοῦ θεμελιώδους Κανονισμοῦ τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας, τοῦ χρονολογουμένου τῇ 8 Ζιλχιδζδζὲ 1284 καὶ ἐπικεκυρωμένου τῇ Αὐτοκρατορικῇ ἐγκρίσει, καὶ τοῦ τμήματος τῶν πολιτικῶν καὶ στρατιωτικῶν καὶ δημοσίας ἀσφαλείας μετὰ τοῦ τῆς παιδείας συνενωθέντων εἰς ἓν τμῆμα ὑπὸ τὴν ἐπωνυμίαν τμῆμα τῶν ἐσωτερικῶν ὑποθέσεων, συνέστη νέον τμῆμα ὑπὸ τὴν ἐπωνυμίαν δικαστικὸν ὅπως δικάζῃ τὰς εἰς τὸ Συμβούλιον τῆς Ἐπικρατείας ἀνατιθεμένας διοικητικὰς ὑποθέσεις.

Τοῦ θεμελιώδους Κανονισμοῦ τοῦ Συμβουλίου τὰ μὴ ἀντικείμενα εἰς τὰς γενομένας τροποποιήσεις ἄρθρα διατηροῦνται ἐν ἰσχύϊ· ὁ παρὼν δὲ Κανονισμὸς πραγματεύεται περὶ τοῦ τρόπου τῆς συστάσεως τοῦ δικαστικοῦ τμήματος, τῶν διαφόρων αὐτοῦ καθηκόντων, περὶ τοῦ τρόπου τῶν συζητήσεων ἐν ἑκάστῳ τμήματι καὶ ἐν ταῖς γενικαῖς συνεδριάσεσι καὶ περὶ τῶν διαφόρων καθηκόντων τοῦ προέδρου, τῶν ἀντιπροέδρων, τῶν μελῶν, τῶν εἰσηγητῶν καὶ τῶν ὑπογραμματέων.

ΜΕΡΟΣ ΠΡΩΤΟΝ.

Περὶ συστάσεως τοῦ Δικαστικοῦ τμήματος καὶ τῶν καθηκόντων του.

Ἄρθρον 1. Τὸ δικαστικὸν τμῆμα σύγκειται ἐξ ἑνὸς ἀντιπροέδρου, ἓξ μελῶν, τριῶν εἰσηγητῶν, δύο ἀνακριτῶν καὶ τῶν ἀναγκαιούντων ὑπογραμματέων· εἷς τῶν εἰσηγητῶν ἐκπληροῖ καθήκοντα γραμματέως τοῦ τμήματος.

Ἄρθρ. 2. Ἐν ἀνάγκῃ διορίζεται ἓν μέλος ἐξ ἑκάστου τῶν λοιπῶν τμημάτων, ὅπως παρίσταται εἰς τὰς συζητήσεις τοῦ δικαστικοῦ τμήματος.

Ἄρθρ. 3. Τὸ δικαστικὸν τμῆμα Α'. Διαλύει τὰς μεταξὺ δικαστικῶν

καὶ διοικητικῶν ἢ μόνον διοικητικῶν ἀρχῶν ἀναφυομένας συγκρούσεις δικαιοδοσίας καὶ ὁρίζει τὸ ἁρμόδιον Συμβούλιον ἢ δικαστήριον, εἰς ὃ δέον ν' ἀνατεθῇ πρὸς ἐκδίκασιν ἀγωγή τις. Β'. Ἀνακρίνει καὶ δικάζει τὰς μεταξὺ πολιτικῶν ἀρχῶν καὶ πολιτῶν ἀναφυομένας διαφορὰς, τὰς θεωρηθείσας καὶ δικασθείσας ἐν τοῖς ἁρμοδίοις Συμβουλίοις καὶ ἐφεσιβληθείσας ἐνώπιον αὐτοῦ, ἢ πρωτοδίκως τὰς τῆς αὐτῆς φύσεως διαφορὰς, τὰς ἀνατεθείσας ἀπ' εὐθείας εἰς τὸ Συμβούλιον τῆς Ἐπικρατείας, ἕνεκα τῆς σπουδαιότητός των. Γ'. Δικάζει τοὺς ὑπαλλήλους τοὺς ἀποδειχθέντας ἐνόχους ἐν τῇ ἐκτελέσει τῶν καθηκόντων τῆς ὑπηρεσίας των, ὅταν ἡ ἐκδίκασις τῆς κατ' αὐτῶν κατηγορίας ἀνατεθῇ εἰς τὸ Συμβούλιον τῆς Ἐπικρατείας. Δ'. Ἀναθεωρεῖ καὶ δικάζει τὰς ἀφορώσας τοὺς εἰς δίκην εἰσαγομένους ὑπαλλήλους ἀποφάσεις τῶν Διοικητικῶν Συμβουλίων τῶν Νομαρχιῶν, τῶν ὁποίων ἡ ἐπικύρωσις ἀνήκει, κατὰ τὸν νόμον, εἰς τὴν δικαιοδοσίαν τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας. Ε'. Ἀναθεωρεῖ καὶ δικάζει κατ' ἔφεσιν τῇ αἰτήσει τοῦ ἐνδιαφερομένου τὰς ὑποθέσεις, τὰς θεωρηθείσας ἐν τοῖς Διοικητικοῖς Συμβουλίοις τῶν Νομαρχιῶν, ἐὰν ὦσιν αὗται ἐφεσιβλητέαι.

Ἄρθρ. 4. Κατὰ τὸ ἐν τῷ πέμπτῳ ἄρθρῳ τοῦ περὶ εἰς δίκην εἰσαγωγῆς τῶν ὑπαλλήλων νόμου, δὲν εἰσάγονται εἰς δίκην οἱ *Μουτεσαρρίφαι* (Ἔπαρχοι), *Μουφεττίσι χουκκιὰμι* (Ἀρχιδικασταὶ Νομαρχιῶν), *Δεφτερδάραι* (Οἰκονομικοὶ ἔφοροι), *μουαβίναι* (βοηθοὶ Νομαρχῶν, Ἐπάρχων), *μεκτουπδζῆδες* (Διευθυνταὶ τῆς ἀλληλογραφίας τῶν νομαρχιῶν) καὶ οἱ τούτοις ἰσόβαθμοι, ἅπαντες οἱ δικαστικοὶ ὑπάλληλοι τῶν θρησκευτικῶν δικαστηρίων, οἱ ἀνώτεροι κληρικοὶ καὶ πνευματικοὶ ὑπάλληλοι, ἐὰν δὲν διαταχθῇ ἡ εἰς δίκην εἰσαγωγὴ τῶν ὑπὸ τοῦ Πρωθυπουργοῦ καὶ ἀνατεθῇ ἡ ἐκδίκασις αὐτῆς εἰς τὸ Συμβούλιον τῆς Ἐπικρατείας (1).

Ἄρθρ. 5. Δικαζομένης ἀγωγῆς τινος κατά τινος πολιτικῆς ἀρχῆς κατ' ἔφεσιν ἢ πρωτοδίκως, ἀποστέλλεται ἐκ μέρους τῆς δικαζομένης ἀρχῆς εἰδικὸς ὑπάλληλος εἰς τὸ δικαστικὸν τμῆμα, ὅπως ᾖ παρὼν εἰς τὰς συζητήσεις καὶ ἀποφάσεις του.

Ἄρθρ. 6. Ἐὰν ὁ ἐνάγων ἕνεκα σπουδαίων κωλυμάτων δὲν δυνηθῇ νὰ παραστῇ εἰς τὴν διαδικασίαν τῆς ἀγωγῆς του, δύναται νὰ διορίσῃ πληρεξούσιον, ἔχοντα τὰ πρὸς τοῦτο ἀπαιτούμενα προσόντα.

Ἄρθρον 7. Ἐν ἀπουσίᾳ τοῦ ἀντιπροέδρου καὶ τεσσάρων ἐκ τῶν μελῶν τοῦ τμήματος, οὐδεμία συζήτησις γίνεται. Αἱ πολιτικαὶ ὑποθέσεις ἀποφασίζονται πλειονοψηφίᾳ, αἱ δὲ ποινικαὶ ὁμοψηφίᾳ.

Ἄρθρ. 8. Ὅπως, κατὰ τὰ ἐν τῷ θεμελιώδει Κανονισμῷ τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας διαλαμβανόμενα, αἱ ἀποφάσεις αὐτοῦ δὲν εἶναι ἀμέσως ἐκτελεσταὶ, οὕτω καὶ αἱ ἀποφάσεις τοῦ δικαστικοῦ τμήματος ἐκτελοῦνται, ἀφοῦ

(1) Νόμος περὶ τῆς εἰς δίκην εἰσαγωγῆς τῶν ὑπαλλήλων.

ἐπικυρωθῶσιν ὑπὸ τοῦ Πρωθυπουργοῦ καὶ ἐκδοθῇ Αὐτοκρατορικὴ Διαταγή.

Ἄρθρ. 9. Ὁ ἐφεσιβάλλων ἀπόφασίν τινα εἰς τὸ Συμβούλιον τῆς Ἐπικρατείας ὅπως θεωρηθῇ ἐν τῷ δικαστικῷ τμήματι αὐτοῦ ὀφείλει ἐν τῇ ἀναφορᾷ του νὰ ἐκθέσῃ ἐν ἐκτάσει τὰς ἐνστάσεις του κατὰ τῆς ἐκδοθείσης ὑπὸ τοῦ πρωτοδίκου δικαστηρίου ἀποφάσεως.

Ἄρθρ. 10. Ἂν ἐπέλθῃ ἀνάγκη ἀνακρίσεως πρὸς διαφώτισιν τῆς δικαζομένης ἀγωγῆς, πρὸ τῆς ἀποφάσεως, συνιστᾶται ἀνακριτικὸν συνέδριον ἐκ δύο μελῶν καὶ τῶν ἀνακριτῶν, καὶ ἀνακρινομένων τῶν ἀναγκαιούντων προσώπων, αἱ ἀνακριτικαὶ ἐκθέσεις ὑπογράφονται καὶ ἐπικυροῦνται ὑπὸ τῶν μελῶν, ἀνακριτῶν καὶ ἀνακριθέντων καὶ ὑποβάλλονται τῷ Ἀντιπροέδρῳ, ὅπως ληφθῶσιν ὑπ' ὄψιν ἐν τῇ διαδικασίᾳ τῆς ὑποθέσεως.

Ἄρθρ. 11. Προσκαλεῖται προσωρινῶς μέλος τι ἐκ τοῦ τμήματος, εἰς ὃ ἀνάγεται ἡ δικαζομένη ὑπόθεσις, εἰς τὸ δικαστικὸν τμῆμα· τὸ μέλος τοῦτο παρίσταται εἰς τὰς συζητήσεις καὶ διασκέψεις ἐπὶ τῆς ὑποθέσεως καὶ σφραγίζει τὴν ἀπόφασιν.

Ἄρθρ. 12. Αἱ ποινικαὶ καὶ πολιτικαὶ ὑποθέσεις θὰ δικάζωνται καὶ διεξάγωνται ἐν τῷ δικαστικῷ τμήματι, κατὰ τὸν γενικὸν περὶ δικαστηρίων νόμον.

ΜΕΡΟΣ ΔΕΥΤΕΡΟΝ.

Περὶ τῶν ἐν τοῖς ἄλλοις τμήμασι τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας θεωρουμένων ὑποθέσεων.

Ἄρθρ. 13. Ἕκαστον τμῆμα θεωρεῖ τὰς εἰς αὐτὸ ἀνατιθεμένας ὑποθέσεις, κατὰ τοὺς ἐν ἰσχύϊ νόμους, καὶ ἐκθέτον τοὺς ἀποχρῶντας λόγους, ἀκυροῖ καὶ ἀπορρίπτει τὰς ἐναντίον τῶν νόμων γενομένας πράξεις.

Ἄρθρ. 14. Τὸ τμῆμα τῶν ἐσωτερικῶν ὑποθέσεων συζητεῖ καὶ μελετᾷ τὰ ὑπὸ τῶν εἰδικῶν τμημάτων ὑποβαλλόμενα νομοσχέδια, τὰ ἀφορῶντα τὰ διοικητικά, τὴν δημοσίαν ἀσφάλειαν, τὰ στρατιωτικὰ καὶ ναυτικά· ἐξετάζει τὰ ἀφορῶντα τὰ καθήκοντα τοῦ Ὑπουργείου τῶν Ἐσωτερικῶν καὶ ἐκθέτει τοὺς λόγους, οἵτινες ἀπαιτοῦσι τὴν παῦσιν ἢ εἰς δίκην εἰσαγωγὴν τῶν πολιτικῶν ὑπαλλήλων, θεωρεῖ τὰς εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τῆς Δημοσίας Ἐκπαιδεύσεως ἀναφερομένας ὑποθέσεις ὡς καὶ τὰ ἀφορῶντα τὴν σύστασιν Πανεπιστημείων, Διδασκαλείων, Ὀρφανοτροφείων καὶ Σωφρονιστηρίων, τὴν σύνταξιν καὶ μετάφρασιν βιβλίων καὶ συγγραμμάτων, προτείνει ἀμοιβὰς διὰ τοὺς ἐφευρέτας ἐπιστημονικῶν καὶ φιλολογικῶν ἔργων, καὶ ἐφορᾷ πᾶν ὅ,τι ἀνάγεται ἐν γένει εἰς τὴν δημοσίαν ἐκπαίδευσιν καὶ ἀγωγήν.

Ἄρθρ. 15. Τὸ τμῆμα τῶν οἰκονομικῶν συντάττει τὰ ἀναγκαιοῦντα νομοσχέδια ἐπὶ τῇ ἐπισήμῳ αἰτήσει τοῦ Ὑπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν, τοῦ Ὑπουργείου τῶν *Ἐυκαφίων* καὶ ἄλλων ἀρχῶν, ἐχουσῶν ἐπιχορηγήσεις καὶ ἔξοδα ὡς καὶ τῶν λοιπῶν Ὑπουργείων, Διευθύνσεων καὶ Νομαρχιῶν. Ἐξετάζει κατὰ πόσον ὑπάρχει ἀνάγκη νὰ χορηγηθῶσιν εἰς τοὺς οἰκονομικοὺς ὑπαλλήλους ἑκάστης διοικητικῆς περιφερείας μισθοί, μὴ περιεχόμενοι ἐν τῷ ἰσολογισμῷ τῶν ἐξόδων καὶ ἐπιχορηγήσεων τῶν Ὑπουργείων καὶ Νομαρχιῶν, πέραν τῆς ὑπὸ τοῦ Νόμου χορηγουμένης ἀδείας, ἐφ' ὅσον ἡ ἐξέτασις τῶν τοιούτων ἀνήκει εἰς τὸ Συμβούλιον τῆς Ἐπικρατείας. Συσκέπτεται περὶ εὑρέσεως νέων πόρων, περὶ καταργήσεως ἢ ἐλαττώσεως τῶν ὑπαρχόντων φόρων, περὶ ὑποθέσεων ἀφορωσῶν τὴν διεύθυνσιν τῶν *Ἐυκαφίων* καὶ περὶ ἐκτάκτων ἐξόδων, ἀναγκαιούντων εἰς τὴν ἐπισκευὴν τῶν φιλανθρωπικῶν καὶ ἀγαθοεργῶν καταστημάτων καὶ κτιρίων.

Ἄρθρ. 16. Τὸ Νομοθετικὸν τμῆμα συσκέπτεται περὶ συντάξεως καὶ τροποποιήσεως τῶν τὰ πολιτικὰ Δικαστήρια καὶ τὰς ἐν αὐτοῖς δικαζομένας ὑποθέσεις ἀφορώντων Νόμων καὶ Κανονισμῶν καὶ συντάττει τὰ περὶ αὐτῶν Νομοσχέδια.

Ἄρθρ. 17. Τὸ τμῆμα τῶν δημοσίων ἔργων μελετᾷ καὶ συζητεῖ τὰς ἐκθέσεις καὶ αἰτήσεις τῶν εἰδικῶν τμημάτων περὶ κατασκευῆς ὁδῶν καὶ διόδων, δημοσίων κτιρίων, περὶ ἐπεκτάσεως τοῦ ἐμπορίου καὶ τῆς γεωργίας, κατασκευῆς σιδηροδρόμων, λιμένων, καθαρίσεως ποταμῶν καὶ λιμνῶν, συστάσεως ἀτμοπλοϊκῶν γραμμῶν ἐν ταῖς θαλάσσαις καὶ ποταμοῖς, συστάσεως ἑταιριῶν παντὸς εἴδους, διευθετήσεως τῶν τὴν διεύθυνσιν τῶν δασῶν καὶ μεταλλείων ἀφορωσῶν ὑποθέσεων, τῶν μεταξὺ τῆς Κυβερνήσεως καὶ τῶν ἱδρυτῶν τῶν ἀναλαβουσῶν ὑποχρεώσεων Ἑταιριῶν γινομένων συμβολαίων καὶ τῶν ὅρων, ὑφ' οὓς χορηγοῦνται εἰς αὐτὰς προνόμια.

Ἄρθρ. 18. Αἱ ἐκθέσεις, ἃς ὑποβάλλουσι κατ' ἔτος αἱ ἐπιτροπαὶ αἱ ἐκλεγόμεναι ὑπὸ τῶν Γεν. Συνελεύσεων τῶν Νομαρχιῶν, κατὰ τὸ εἶδος καὶ τὴν φύσιν τῶν ὑποθέσεων περὶ ὧν πραγματεύονται, ἀνατίθενται εἰς τὰ ἁρμόδια τμήματα.

Ἄρθρ. 19. Ὁσάκις θεωρηθῇ ἀναγκαία ἡ σπουδαία μελέτη καὶ λεπτομερὴς συζήτησις τῶν νομοσχεδίων, τῶν πραγματευομένων περὶ τῶν ἐν τῷ παρόντι μέρει διαλαμβανομένων ὑποθέσεων, τῶν ἀναγομένων εἰς τὸ Συμβούλιον τῆς Ἐπικρατείας, προσκαλεῖται εἷς ὑπάλληλος τῆς ἁρμοδίας ἀρχῆς καὶ μετ' αὐτοῦ ἀποφασίζονται· ἐν περιπτώσει δ' ἀνάγκης μεταῤῥυθμίσεως ἢ τροποποιήσεως τῶν νομοσχεδίων, κρατεῖται ἀλληλογραφία μετὰ τοῦ ἁρμοδίου ὑπουργείου ἢ τῆς διευθύνσεως, καὶ οὕτως συζητούμενα καὶ συνταττόμενα τὰ νομοσχέδια τίθενται εἰς ἐνέργειαν.

ΜΕΡΟΣ ΤΡΙΤΟΝ.

Περὶ τῶν ἐν ταῖς Γεν. Συνεδριάσεσι τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας συζητουμένων ὑποθέσεων.

Ἄρθρ. 20. Αἱ ἐν ταῖς Γεν. συνεδριάσεσι τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας συζητούμεναι ὑποθέσεις εἰσὶ ά. αἱ ἀφορῶσαι τὰ καθήκοντα τοῦ δικαστικοῦ τμήματος καὶ β'. αἱ ἀφορῶσαι τὰ λοιπὰ τμήματα· ἐν τῷ πέμπτῳ μέρει τοῦ παρόντος Κανονισμοῦ δηλοῦται ὁ τρόπος τῆς συγκροτήσεως τῶν Γεν. συνεδριάσεων πρὸς συζήτησιν τῶν ὑποβαλλομένων ὑποθέσεων.

Ἄρθρ. 21. Αἱ ἐκ τῶν ἀναγομένων τῷ δικαστικῷ τμήματι συζητούμεναι ἐν ταῖς Γενικαῖς συνεδριάσεσιν ὑποθέσεις εἰσὶν αἱ ἐφεξῆς· ά. αἱ σπουδαιότεραι τῶν συγκρούσεων ἁρμοδιότητος μεταξὺ τῶν δικαστικῶν ἀρχῶν, ὡς ἐν τῷ 3ῳ ἄρθρῳ τοῦ παρόντος Κανονισμοῦ ἐδηλώθη· β'. αἱ ἀποφάσεις περὶ πληρωμῆς ποσοῦ πλέον τῶν 100,000 γροσίων ὑπὸ τῆς Κυβερνήσεως εἰς μετρητὰ ἢ διὰ συμψηφισμοῦ πρὸς ἀποζημίωσιν, ἐκπεσμὸν, ἢ δι' ἄλλους λόγους· γ'. αἱ μεγάλης σπουδαιότητος ποινικαὶ ὑποθέσεις, ἂν ἐγκριθῇ ὑπὸ τοῦ Προεδρείου νὰ θεωρηθῶσιν ἐν τῇ Γενικῇ συνεδριάσει· δ'. αἱ ὑποθέσεις, ὧν ἡ ἐν τῇ Γενικῇ συνεδριάσει ἀναθεώρησις καὶ συζήτησις ζητεῖται παρὰ δύο μελῶν τοῦ δικαστικοῦ τμήματος· ε. ἡ σύγκρουσις μεταξὺ τῆς γνώμης τοῦ εἰδικοῦ ὑπαλλήλου, τοῦ ἀποστελλομένου ὑπὸ τῆς ἁρμοδίας ἀρχῆς ὅπως παραστῇ εἰς τὴν συζήτησιν καὶ ἀπόφασιν τῆς σχετιζομένης πρὸς αὐτὴν ὑποθέσεως καὶ τῆς ἀποφάσεως τοῦ δικαστικοῦ τμήματος.

Ἄρθρ. 22. Ἐκ τῶν ἀναγομένων εἰς τὰ ἄλλα τμήματα ὑποθέσεων συζητοῦνται ἐν ταῖς Γενικαῖς συνεδριάσεσιν αἱ ἐφεξῆς· ά. Πάντα τὰ νομοσχέδια. β'. Αἱ παραχωρήσεις μεταλλείων καὶ τὰ ἐπ' αὐτῶν προνόμια. γ'. Τὰ περὶ συστάσεως ταμιευτηρίων (**Caisses d' epargne**), νοσοκομείων, ὀρφανοτροφείων καὶ ἄλλων κοινωφελῶν ἱδρυμάτων. δ'. Τὰ περὶ ὁρισμοῦ τῶν διοδίων τῶν σιδηροδρόμων καὶ ἄλλων ὁδῶν καὶ τὰ περὶ χορηγήσεως προνομίων. ε. Τὰ περὶ ἀνοίξεως διωρύγων καὶ καθαρίσεως λιμνῶν καὶ ποταμῶν. ς'. Τὰ περὶ συστάσεως Ἐμποροδικείων. ζ'. Τὰ περὶ συστάσεως Ἐμπορικῶν ἑταιριῶν παντὸς εἴδους. η. Τὰ περὶ κατασκευῆς γεφυρῶν διαβατῶν ἐπὶ πληρωμῇ. θ'. Τὰ περὶ αὐξήσεως ἢ ἐλαττώσεως φόρων, τροποποιήσεως τιμολογίων τῶν ἐσωτερικῶν τελωνείων, καὶ ἀτελείας καὶ ἀπαλλαγῆς ἀπὸ τῶν τελωνειακῶν δασμῶν, ἢ ἄλλων φόρων ἑταιρίας, ἢ τάξεως τινος τῶν κατοίκων.

Ἄρθρ. 23. Ἐκτὸς τῶν ἐν τῷ προλαβόντι ἄρθρῳ διαλαμβανομένων ὑποθέσεων, θεωροῦνται ἐν ταῖς Γενικαῖς συνεδριάσεσιν ἡ μεταξὺ τμήματός τινος καὶ τοῦ ὑπαλλήλου τῆς ἁρμοδίας ἀρχῆς παραχθεῖσα διαφωνία ἐν τῇ συζητήσει ὑποθέσεώς τινος, σχετικῆς πρὸς τὴν ἀρχὴν ταύτην· ἐπίσης αἱ εἰς εἰδικὰς μικτὰς ἐπιτροπὰς ἀνατεθεῖσαι ὑποθέσεις, αἱ ὑπαγόμεναι κατ' ἀρχὴν

ἢ κατὰ τὰς ὑποδιαιρέσεις των εἰς πλείονα τμήματα, καὶ προσέτι αἱ σπουδαίως ἐνδιαφέρουσαι τὴν κυβέρνησιν ὑποθέσεις κατ' ἔγκρισιν τοῦ Προεδρείου.

ΜΕΡΟΣ ΤΕΤΑΡΤΟΝ.

Περὶ τῶν ἐργασιῶν τῶν τμημάτων τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας καὶ τῶν καθηκόντων τῶν Ἀντιπροέδρων, μελῶν, Γ. γραμματέως, εἰσηγητῶν καὶ ὑπογραμματέων.

Ἄρθρ. 24. Πᾶσα ὑπόθεσις παραπέμπεται πρὸς συζήτησιν ἐν τῷ Συμβουλίῳ τῆς Ἐπικρατείας πάντοτε ὑπὸ τοῦ Πρωθυπουργοῦ καὶ, κατὰ συνέπειαν, οὐδεμία ὑπόθεσις τίθεται ὑπὸ συζήτησιν χωρὶς νὰ παραπεμφθῇ ἐπισήμως ὑπὸ τοῦ Πρωθυπουργοῦ. Μόνον τὸ Προεδρεῖον δέχεται κατ' εὐθεῖαν ἀναφορὰς, σχετιζομένας πρὸς ὑποθέσεις, ἀνατεθείσας ἤδη εἰς τὸ Συμβούλιον τῆς Ἐπικρατείας.

Ἄρθρ. 25. Ἡ διανομὴ καὶ ἀποστολὴ τῶν εἰς τὸ Συμβούλιον τῆς Ἐπικρατείας ἀποστελλομένων ἐγγράφων εἰς τὰ διάφορα τμήματα αὐτοῦ εἶναι καθῆκον τοῦ Γ. Γραμματέως.

Ἄρθρ. 26. Ἐν ἑκάστῳ τμήματι κρατοῦνται δύο βιβλία: τὸ μὲν πρὸς καταχώρισιν τῶν εἰς συνήθεις ὑποθέσεις ἀναφερομένων ἐγγράφων, τὸ δὲ διὰ τὰ σπουδαῖα ἔγγραφα.

Ἄρθρ. 27. Καθῆκον τοῦ ἀντιπροέδρου εἶναι νὰ ἀναθέσῃ τὰ ὑπὸ συζήτησιν τεθησόμενα ἔγγραφα εἰς ἓν τῶν μελῶν ἢ εἰσηγητῶν, ὅπως συντάξῃ περίληψιν αὐτῶν. Ὡσαύτως ὁ ἀντιπρόεδρος διορίζει ἐκ τῶν μελῶν ἢ εἰσηγητῶν ὅν τινα ἐγκρίνῃ, ὅπως μελετήσῃ τὴν περίληψιν τῶν ἐγγράφων τούτων.

Ἄρθρ. 28. Ὁ ἀντιπρόεδρος κρατεῖ βιβλίον, ἐν ᾧ σημειοῦται ἡ χρονολογία καὶ τὸ εἶδος τῶν ἐγγράφων, τῶν δοθέντων εἰς μέλος ἢ εἰσηγητήν τινα, ὅπως συντάξῃ περίληψιν αὐτῶν, καὶ ὅπερ λαμβάνεται ὑπ' ὄψιν πρὸ τῆς ἐνάρξεως τῶν συζητήσεων.

Ἄρθρ. 29. Οἱ ἀντιπρόεδροι καὶ τὰ μέλη εἰσὶν ἐπιτετραμμένοι τὴν συζήτησιν τῶν εἰς τὸ τμῆμά των ἀνατεθειμένων ὑποθέσεων, οἱ εἰσηγηταὶ τὴν μελέτην καὶ ἐν περιλήψει ἔκθεσιν τῶν σχετικῶν αὐταῖς ἐγγράφων καὶ οἱ ὑπογραμματεῖς συντάσσουσι καὶ γράφουσι τὰ σχέδια. Οἱ εἰσηγηταὶ καὶ ὑπογραμματεῖς διατελοῦσιν ὑπὸ τὴν ἐποπτείαν τοῦ γραμματέως τοῦ τμήματος.

Ἄρθρ. 30. Ἐν τοῖς τμήμασιν αἱ ἀποφάσεις γίνονται κατὰ πλειοψηφίαν, ἴσην ἐχόντων τὴν ψῆφον τοῦ τε Προέδρου καὶ τῶν μελῶν· εἰς τὰς ἀποφάσεις ὅμως ἐπὶ ποινικῶν ὑποθέσεων ἐν τῷ δικαστικῷ τμήματι ἀπαιτεῖται ὁμοψηφία, ὡς ἐδηλώθη ἐν τῷ ἑβδόμῳ ἄρθρῳ.

Ἄρθρ. 31. Κατὰ τὸν θεμελιώδη τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας Κανονισμὸν, αἱ συζητήσεις ἐν ἑκάστῳ τμήματι ἄρχονται, ὅταν ὦσι παρόντα τὰ ἥμισυ πλέον ἑνὸς ἐκ τῶν μελῶν αὐτοῦ.

Ἄρθρ. 32. Πρὸς λεπτομερῆ συζήτησιν καὶ διευκρίνισιν ὑποθέσεώς τινος, δύναται νὰ συστηθῇ ἐπιτροπὴ, ἧς προεδρεύει τὸ ὑπὸ τοῦ ἁρμοδίου τμήματος ἀποστελλόμενον μέλος· ἐν ἀνάγκῃ συνενώσεως δύο τμημάτων πρὸς συζήτησιν ὑποθέσεώς τινος, εἷς τῶν ἀντιπροέδρων διορίζεται ὑπὸ τοῦ Προέδρου ὅπως προεδρεύῃ τῆς συζητήσεως.

Ἄρθρ. 33. Ἐν ἀπουσίᾳ τοῦ ἀντιπροέδρου ἐπὶ εὐλόγῳ αἰτίᾳ, ἓν τῶν μελῶν τοῦ τμήματος διορίζεται ὑπὸ τοῦ Προέδρου ἀναπληρωτὴς τοῦ ἀντιπροέδρου.

Ἄρθρ. 34. Οἱ εἰσηγηταὶ ἑκάστου τμήματος παρευρίσκονται εἰς τὰς συνεδριάσεις, ἐπιτρέπεται δὲ αὐτοῖς νὰ γνωμοδοτῶσιν ἐπὶ ὑποθέσεων, τῶν ὁποίων ἡ μελέτη καὶ περιλιπτικὴ ἔκθεσις τοῖς ἀνετέθη· τὰ γραφικὰ καθήκοντα τῶν εἰσηγητῶν καὶ ὑπογραμματέων ἐκπληροῦνται συμφώνως ταῖς περὶ τῶν γραφικῶν καθηκόντων ἐν γένει τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας ὁδηγίαις.

Ἄρθρ. 35. Ἐν ἑκάστῳ τμήματι κρατεῖται ἓν βιβλίον πρακτικῶν, ἐνῷ σημειοῦται ἡ ἡμερομηνία καὶ τὰ ὀνόματα τοῦ ἀντιπροέδρου καὶ τῶν παρευρισκομένων μελῶν, ὑπὸ ταῦτα δὲ, ποία ὑπόθεσις καὶ μέχρι τίνος βαθμοῦ συνεζητήθη, ἢ πόσαι ὑποθέσεις καὶ πῶς ἀπεφασίσθησαν, καὶ ἂν ἀπεφασίσθησαν πλειοψηφίᾳ ἢ ὁμοψηφίᾳ, καὶ ἂν πλειοψηφίᾳ, ποῖα τὰ μειοψηφοῦντα μέλη καὶ ποία ἡ γνώμη τῶν μειοψηφούντων μελῶν, ἐὰν τὰ μέλη ταῦτα ἤθελον ἀπαιτήσει τὴν καταχώρισίν της ἐν τοῖς πρακτικοῖς.

Ἄρθρ. 36. Πρὸ τῆς ἐνάρξεως τῆς ἑπομένης συνεδριάσεως, ἀναγινώσκονται τὰ πρακτικὰ, καὶ ἐὰν εὑρεθῶσι σύμφωνα ταῖς συζητήσεσι καὶ ἀποφάσεσι τῆς προτεραίας, ὑπογράφονται ὑπὸ τοῦ ἀντιπροέδρου, τῶν μελῶν καὶ τοῦ ἀ. γραμματέως τοῦ τμήματος. Ἀπαγορεύονται τὰ σβέσματα καὶ ξύσματα ἐν τῷ βιβλίῳ τούτῳ· ἐὰν δὲ συμβῇ παρόραμά τι, σύρονται ἑκατέρωθεν αὐτοῦ, χωρὶς νὰ ἐξαλειφθῇ, δύο γραμμαὶ καὶ ἐν τῷ περιθωρίῳ γίνεται ἡ διόρθωσις, ὑφ' ἣν θέττουσι τὰς ὑπογραφάς των ὁ ἀντιπρόεδρος καὶ ὁ γραμματεὺς τοῦ τμήματος.

Ἄρθρ. 37. Τὰ πρακτικὰ (μαζπατᾶ) καὶ τὰ ἐν σχεδίῳ ἔγγραφα, τὰ ἀφορῶντα ὑποθέσεις ἀποφασισθείσας, ἀναγινώσκονται ἐν τῷ τμήματι καὶ τῇ γνωμοδοτήσει τῶν μελῶν διορθοῦνται καὶ ἀποστέλλονται εἰς τὸν Γ. γραμματέα τοῦ Συμβουλίου, καὶ ἀφοῦ θεωρηθῶσιν ὑπὸ τοῦ Προέδρου, ἐπιστρέφονται εἰς τὸ ἁρμόδιον τμῆμα, ἔνθα μετὰ δευτέραν ἀνάγνωσιν δίδονται ὅπως ἀντιγραφῶσιν.

Ἄρθρ. 38. Αἱ ἐπὶ τῶν εἰς τὸ Συμβούλιον τοῦ Κράτους ἀνατεθειμένων ὑποθέσεων ἀποφάσεις ἐγγράφονται ἐν πρακτικῷ (μαζπατᾷ), ἐσφραγι-

σμένῳ ταῖς σφραγίσι τῶν μελῶν· ἐπὶ τῶν πρακτικῶν τῶν ἀφορώντων ὑποθέσεις, εἰς τὴν συζήτησιν καὶ ἀπόφασιν τῶν ὁποίων δὲν παρευρέθη ὁ Πρόεδρος, τίθεται ἡ ἐπίσημος σφραγὶς τοῦ Συμβουλίου τοῦ Κράτους. Ἐπίσης τίθεται ἡ σφραγὶς αὕτη καὶ πρὸς ἐπικύρωσιν τῶν ἐννόμως γιγνομένων προσθηκῶν.

Ἄρθρ. 39. Τὰ νομοσχέδια συνοδεύονται καὶ ὑπὸ πρακτικοῦ, ἐξηγοῦντος τοὺς λόγους δι' οὓς συνετάχθησαν. Ὑπὸ τὰ νομοσχέδια τὰ ὑπὸ τῶν ἁρμοδίων ἀρχῶν εἰς τὸ Συμβούλιον ὑποβαλλόμενα, ἐὰν γίνωσι παραδεκτὰ καὶ ἐπικυρωθῶσιν ἄνευ τροποποιήσεως τινὸς, σημειοῦται ἡ ἐπικύρωσις, εἰδικὸν δὲ πρακτικὸν (*μαζπατᾶς*) ἐξηγεῖ τοὺς λόγους, δι' οὓς ἐνεκρίθησαν καὶ ἐπεκυρώθησαν καθ' ὁλοκληρίαν.

Ἄρθρ. 40. Εἰς τὰ πρακτικὰ τῶν διὰ πλειοψηφίας ἀποφασισθεισῶν ὑποθέσεων, τὰ μειοψηφοῦντα μέλη δὲν θέτουσι τὰς σφραγίδας των, ἀλλὰ γράφονται τὰ ὀνόματά των, γιγνομένης μνείας περὶ τῆς μειοψηφίας αὐτῶν.

ΜΕΡΟΣ ΠΕΜΠΤΟΝ.

Περὶ τοῦ τρόπου τοῦ συνέρχεσθαι εἰς Γεν. συνεδριάσεις, τοῦ τρόπου τῶν ἐν αὐταῖς συζητήσεων καὶ τῶν καθηκόντων τοῦ Προέδρου.

Ἄρθρ. 41. Αἱ Γ. συνεδριάσεις συγκροτοῦνται πάντοτε ὑπὸ τὴν προεδρείαν τοῦ Προέδρου.

Ἄρθρ. 42. Τὸ Συμβούλιον τῆς Ἐπικρατείας συνέρχεται τακτικῶς δὶς τὴς ἑβδομάδος εἰς Γ. συνεδρίασιν, ἐν ἀνάγκῃ δὲ καὶ ἐκτάκτως, κατὰ διαταγὴν τοῦ Προέδρου.

Ἄρθρ. 43. Ὅσα τῶν μελῶν ἕνεκεν εὐλόγου κωλύματος δὲν δύνανται νὰ παρευρεθῶσιν εἰς τὰς Γ. συνεδριάσεις, ὀφείλουσι νὰ γνωστοποιῶσι τοῦτο εἰς τὸν Πρόεδρον.

Ἄρθρ. 44. Ὁ Γ. γραμματεὺς τοῦ Συμβουλίου διευθύνει ἁπάσας τὰς γραφικὰς ἐργασίας, καὶ κρατεῖ τὸ βιβλίον τῶν πρακτικῶν τῶν Γεν. συνεδριάσεων.

Ἄρθρ. 45. Αἱ δι' ὑποθέσεις τοῦ δικαστικοῦ τμήματος συγκροτούμεναι Γ. συνεδριάσεις σύγκεινται ἐκ δώδεκα μελῶν, ἤτοι τοῦ Προέδρου, τῶν μελῶν καὶ εἰσηγητῶν τοῦ τμήματος τούτου, καὶ τῶν μελῶν τῶν ἄλλων τμημάτων, τῶν παρευρεθέντων εἰς τὰς συζητήσεις τοῦ δικαστικοῦ τμήματος. Δὲν ἄρχονται αἱ συζητήσεις, ἐὰν δὲν παρευρεθῶσιν ἐννέα τοὐλάχιστον τῶν μελῶν.

Ἄρθρ. 46. Τὰ καταδικάζοντα τοὺς ἐνόχους θεωρουμένους ὑπαλλήλους πρακτικὰ ἀναγιγνώσκονται εἰς ἐπήκοον αὐτῶν, προσκαλουμένων εἰς τὸ Συμβούλιον, ἔνθα ἐρωτῶνται ἐὰν ἔχωσι νὰ ἀπαντήσωσί τι πρὸς δικαιο-

λόγησιν, καὶ μετὰ ταῦτα ἄρχονται αἱ συζητήσεις. Ὁριστικὴ ἀπόφασις ἐκδίδεται κατὰ τῶν ἐνόχων, τῇ πλειοψηφίᾳ τῶν δύο τρίτων ἐκ τῶν παρόντων μελῶν.

Ἄρθρ. 47. Εἰς τὰς συζητήσεις, ἐν αἷς πρόκειται περὶ παραπόνων κατὰ ἀποφάσεως διοικητικῆς τινος ἀρχῆς ἢ τῆς διαγωγῆς αὐτῆς, ἐὰν τὰ παράπονα ταῦτα ἀπορρέωσιν ἐξ ἀποφάσεως τοῦ σχετικοῦ πρὸς τὴν ἀρχὴν ταύτην τμήματος τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας, τὸ μέλος, ὅπερ ἐπεφορτίσθη νὰ παρευρεθῇ εἰς τὰς συζητήσεις τοῦ δικαστικοῦ τμήματος, δὲν παρευρίσκεται εἰς τὰς Γενικὰς συνεδριάσεις τοῦ αὐτοῦ τμήματος.

Ἄρθρ. 48. Αἱ διὰ τὰς λοιπὰς ὑποθέσεις τοῦ δικαστικοῦ τμήματος συγκροτούμεναι Γενικαὶ συνεδριάσεις σύγκεινται ἐξ ὅλων τῶν μελῶν καὶ εἰσηγητῶν τῶν τμημάτων καὶ οὐδεμία ἀπόφασις ἐκδίδεται, ἐὰν δὲν παρευρεθῶσι πλείονα τοῦ ἡμίσεως τῶν μελῶν.

Ἄρθρ. 49. Τὰ ἐν ταῖς Γενικαῖς συνεδριάσεσι συζητηθησόμενα νομοσχέδια, τυπούμενα, διανέμονται ἡμέρας τινὰς πρὸ τῆς συνεδριάσεως εἰς τὰ μέλη καὶ τοὺς εἰσηγητάς.

Ἄρθρ. 50. Ὅταν θεωρηθῇ ἀναγκαία ἡ συζήτησις καὶ σύσκεψις ὑποθέσεώς τινος μετὰ τῆς ἀρχῆς εἰς ἣν ἀνάγεται, προσκαλεῖται ἐγκαίρως εἰς τὴν Γενικὴν συνεδρίασιν ὁ διευθυντὴς τῆς ἀρχῆς ἐκείνης, ἢ ὁ ἀντιπρόσωπος, ὃν ἤθελεν οὗτος ὀνομάσει.

Ἄρθρ. 51. Κατὰ τὰς Γενικὰς συνεδριάσεις ἀναγινώσκεται πρῶτον τὸ βιβλίον τῶν πρακτικῶν καὶ κατόπιν τὰ ἀφορῶντα τὰς συζητηθησομένας ὑποθέσεις ὑπομνήματα.

Ἄρθρ. 52. Μετὰ τὴν ἀνάγνωσιν τοῦ βιβλίου τῶν πρακτικῶν, ὁ ἀντιπρόεδρος τοῦ τμήματος, ἐν ᾧ ἐθεωρήθη καὶ συνεζητήθη τὸ πρῶτον ἡ συζητητέα ἐν Γενικῇ συνεδριάσει ὑπόθεσις, δίδει προφορικῶς τὰς ἀπαιτουμένας διασαφήσεις, καὶ ἐὰν ἐγκριθῇ, ἀναγινώσκονται καὶ τὰ σχετικὰ ἔγγραφα καὶ μετὰ ταῦτα ἄρχεται ἡ λεπτομερὴς συζήτησις.

Ἄρθρ. 53. Τὰς ἐν ταῖς Γενικαῖς συνεδριάσεσι συζητητέας ὑποθέσεις προσδιορίζει καὶ διευθύνει ὁ Πρόεδρος.

Ἄρθρ. 54. Κατὰ τὰς συζητήσεις, ὅσα τῶν μελῶν σκοποῦσι νὰ ὁμιλήσωσιν ἢ νὰ ἀπαντήσωσιν εἰς τὸν ὁμιλοῦντα, ἢ νὰ ἐκφέρωσι γνώμην τινὰ ἐπὶ τῶν λεγομένων, ἀποτείνονται εἰς τὸν Πρόεδρον καὶ λαμβάνουσι τὸν λόγον κατὰ τὴν σειράν, ἥτις ὁρίζεται ὑπ' αὐτοῦ. Οὐδεὶς δύναται νὰ διακόψῃ τὸν ὁμιλοῦντα· τῷ πράττοντι τοῦτο γίνονται αἱ δέουσαι παρατηρήσεις ἐκ μέρους τοῦ Προέδρου.

Ἄρθρ. 55. Μετὰ τὴν ἀποπεράτωσιν τῶν ἀγορεύσεων τῶν μελῶν καὶ τῶν συζητήσεων, ὁ Πρόεδρος ἐρωτᾷ τὰ μέλη περὶ τῆς γνώμης των καὶ συλλέγει τὰς ψήφους αὐτῶν.

Ἄρθρ. 56. Εἰς τὰς μετὰ τὴν ἀγόρευσιν τῶν μελῶν καὶ τὴν ἀποπε-

ράτωσιν τῶν συζητήσεων ὑπὸ τοῦ Προέδρου ἀποτεινομένας ἐρωτήσεις, τὰ μέλη ὀφείλουσι ν' ἀπαντῶσι καταφατικῶς ἢ ἀποφατικῶς· οὐδεμία πρότασις περὶ ἀναθεωρήσεως ἀποφασισθεισῶν ἤδη ὑποθέσεων γίνεται δεκτή.

Ἄρθρ. 57. Πᾶν μέλος δύναται νὰ ἐκφέρῃ ἐλευθέρως καὶ ἀπροκαλύπτως τὴν γνώμην του ἐπὶ τοῦ συζητουμένου ζητήματος κατὰ τὰς Γ. συνεδριάσεις. Μυστικὴ ψηφοφορία γίνεται, ὅταν τοῦτο ζητηθῇ ὑπὸ τῆς πλειοψηφίας.

Ἄρθρ. 58. Ἐν περιπτώσει διχογνωμίας, ἡ πλειοψηφία ἀποτελεῖται ἐκ τῆς συμφωνίας τῶν πλειόνων τοῦ ἡμίσεως μελῶν.

Ἄρθρ. 59. Οἱ εἰσηγηταὶ δύνανται ἐν ταῖς Γ. συνεδριάσεσι νὰ ὑποβάλλωσι προφορικῶς τὰς σκέψεις των καὶ νὰ χορηγήσωσι διασαφήσεις ἐπὶ ὑποθέσεων, ὧν ἡ ἐπεξεργασία καὶ περιληπτικὴ ἔκθεσις τοῖς ἀνετέθη, ἀλλὰ δὲν ἀναμιγνύονται εἰς τὰς συζητήσεις ἄλλων ὑποθέσεων, οὐδὲ γνωμοδοτοῦσιν ἐν γένει.

Ἄρθρ. 60. Τὸ βιβλίον τῶν πρακτικῶν τῶν Γ. συνεδριάσεων ὑπογράφεται ὑπὸ τοῦ Προέδρου καὶ τοῦ Γ. γραμματέως· ὑπὸ τὰ νομοσχέδια, ὅσα ἐπικυροῦνται ἄνευ τροποποιήσεως ἐν ταῖς Γ. συνεδριάσεσι, γίνεται μνεία τῆς ἐγκρίσεως καὶ ἐπικυρώσεώς των· καὶ ταῦτα μὲν σφραγίζονται τῇ σφραγίδι τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας, αἱ δὲ περὶ τούτων ἐκθέσεις ταῖς σφραγίσιν ὅλων τῶν μελῶν.

ΝΟΜΟΣ

Περὶ τῆς νέας διαιρέσεως τῆς Αὐτοκρατορίας εἰς γενικὰς διοικήσεις ὑπὸ τὴν ἐπωνυμίαν ΒΙΛΑΓΕΤ (Νομαρχίαι).

Γενικαὶ διατάξεις.

Ἄρθρ. 1. Ἡ Γενικὴ διοίκησις ἑκάστης νομαρχίας ἀνατίθεται εἰς τὰς ἀρχὰς, τὰς σχηματιζομένας κατὰ τὰς ἀκολούθους διατάξεις, καὶ ἔχει ἕδραν τὴν πρωτεύουσαν τῆς νομαρχίας (*βιλαγετίου*).

Ἄρθρ. 2. Ἡ νομαρχία διαιρεῖται εἰς ἐπαρχίας (*σαντζὰκ ἢ λιβὰ*), περιλαμβανομένης καὶ τῆς εἰς ἣν εὑρίσκεται ἡ ἕδρα τῆς κεντρικῆς διοικήσεως. Ἑκάστη ἐπαρχία διοικεῖται ὑφ' ἑνὸς ἐπάρχου (*μουτεσαρρὶφ*), ἑδρεύοντος ἐν τῇ πρωτευούσῃ τῆς ἐπαρχίας.

Ἄρθρ. 3. Ἡ ἐπαρχία ὑποδιαιρεῖται εἰς πλείονας δήμους (*καζὰ*), ἕκαστος τῶν ὁποίων ἀποτελεῖ τὴν δικαιοδοσίαν ἑνὸς δημάρχου (*καϊμμακάμ*)· ἐν τῇ κυριωτέρᾳ κωμοπόλει τοῦ δήμου ἑδρεύει εἷς πάεδρος (*μουδίρης*).

Ἄρθρ. 4. Ὁ δῆμος (*καζὰ*) διαιρεῖται εἰς πλείονας κοινότητας, τῶν ὁποίων ἑκάστη ἔχει ἰδίαν δημοτικὴν διοίκησιν, συμφώνως πρὸς τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος νόμου. Τὸ ἄθροισμα τῶν μικρῶν χωρίων, τὰ ὁποῖα δὲν δύνανται ν' ἀπαρτίσωσιν ἀνεξαρτήτους δήμους ἕνεκα τῆς τοπογραφικῆς αὐτῶν θεσεως, προσαρτῶνται εἰς τοὺς πλησιεστέρους δήμους, ὑπὸ τὸν τίτλον προσαυξήματα (*ναχιέ*).

Ἄρθρ. 5. Εἰς τὰς πόλεις καὶ κωμοπόλεις πεντήκοντα οἰκίαι τοὐλάχιστον ἀπαρτίζουσι μίαν συνοικίαν, καὶ ἑκάστη συνοικία ἀπαρτίζει μίαν κοινοτικὴν περιφέρειαν.

ΤΙΤΛΟΣ ΠΡΩΤΟΣ.

ΝΟΜΑΡΧΙΑΙ.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΠΡΩΤΟΝ.

Διοικητικά.

Ἄρθρ. 6. Ἡ ἀνωτάτη διεύθυνσις τῶν διοικητικῶν, οἰκονομικῶν, καὶ πολιτικῶν ὑποθέσεων, ὡς καὶ τῆς ἐν τῇ νομαρχίᾳ ἀστυνομίας καὶ τῶν ἀποφάσεων τῆς δικαστικῆς ἀρχῆς ἡ ἐκτέλεσις ἀνατίθεται εἰς ἕνα νομάρχην (*βαλῆ*), διοριζόμενον ὑπὸ τῆς Α. Μ. τοῦ Σουλτάνου. Ὁ νομάρχης εἶναι ἐπιφορτισμένος τὴν ἐκτέλεσιν τῶν γενικῶν νόμων τῆς Αὐτοκρατορίας καὶ, ἐντὸς τῶν ὁρίων τῆς χορηγηθείσης αὐτῷ ἐξουσίας, τῶν διεπόντων τὴν νομαρχίαν νόμων.

Ἄρθρ. 7. Τὰ οἰκονομικὰ καὶ τὸ λογιστικὸν τῆς νομαρχίας ἀνατίθενται εἰς ὑπάλληλον τοῦ ἐπὶ τῶν οἰκονομικῶν ὑπουργείου, φέροντα τὸν τίτλον *Δεφτερδὰρ* (οἰκονομικοῦ ἐφόρου). Οὗτος ἀντιπροσωπεύει τὴν ἐξουσίαν εἰς πᾶν ὅ.τι ἀφορᾷ τὰ οἰκονομικὰ τῆς νομαρχίας· ὑποκείμενος δ' ὁ ἴδιος ὑπὸ τὰς διαταγὰς τοῦ νομάρχου, ὑπάρχει ἀπ' εὐθείας ὑπεύθυνος ἀπέναντι τοῦ ἐπὶ τῶν οἰκονομικῶν ὑπουργοῦ.

Ἄρθρ. 8. Ἰδιαίτερος κανονισμὸς ὁρίζει τὰ ἀμοιβαῖα καθήκοντα τοῦ νομάρχου καὶ τοῦ οἰκονομικοῦ ἐφόρου, καθόσον ἀφορᾷ τὰ οἰκονομικὰ καὶ τὸ λογιστικόν. Θέλει δὲ συστηθῆ ἓν λογιστήριον, ὑπαγόμενον ὑπὸ τὰς διαταγὰς τοῦ οἰκονομικοῦ ἐφόρου καὶ μέλλον νὰ ἐνεργῇ κατὰ τὰς ὀργανικὰς ὁδηγίας τοῦ ἐπὶ τῶν οἰκονομικῶν ὑπουργείου.

Ἄρθρ. 9. Εἷς ὑπάλληλος, διοριζόμενος δι' Αὐτοκρ. Διατάγματος καὶ φέρων τὸν τίτλον *μεκτουπδζὴ* (διευθυντοῦ τῶν ἀλληλογραφιῶν), ἐπιφορτίζεται τὴν γενικὴν ἀνταπόκρισιν τῆς νομαρχίας. Ἔχει δ' ὑφ' ἑαυτὸν ἓν γραφεῖον, ἐπιφορτισμένον ὅλην τὴν ἐπίσημον ἀλληλογραφίαν καὶ τὴν διατήρησιν τῶν ἀρχείων τῆς νομαρχίας. Ἡ διεύθυνσις τῆς τυπογραφίας τῆς νομαρχίας ἀνήκει εἰς τὸν διευθυντὴν τῶν ἀλληλογραφιῶν.

Ἄρθρ. 10. Εἷς ὑπάλληλος διοριζόμενος δι' Αὐτοκρατορικοῦ Διατάγματος, τῇ προτάσει τοῦ ἐπὶ τῶν ἐξωτερικῶν ὑπουργοῦ, ἐπιτηρεῖ τὴν ἐκτέλεσιν τῶν συνθηκῶν καὶ διευθύνει τὰς ἐξωτερικὰς ὑποθέσεις τῆς Νομαρχίας, οὗτος δὲ εἶναι τὸ ὄργανον τῆς Κυβερνήσεως, διὰ τὰς ἐγγράφους ἢ προφορικὰς συνεννοήσεις μεταξὺ τῆς ἐπιτοπίου ἀρχῆς καὶ τῶν πρακτόρων τῶν ξένων Δυνάμεων, περὶ τῶν ἀφορώντων τοὺς τελευταίους τούτους.

Ἄρθρ. 11. Ἡ Διεύθυνσις τῶν δημοσίων ἔργων ἀνατίθεται εἰς ὑπάλληλον διοριζόμενον δι' Αὐτοκρατορικοῦ Διατάγματος ἐπὶ τῇ προτάσει τοῦ ἐπὶ τῶν δημοσίων ἔργων ὑπουργοῦ. Οὗτος μελετᾷ, μετὰ τῶν ὑπὸ τὰς

διαταγάς του τεθειμένων μηχανικῶν, τὰ σχέδια περὶ τῶν ὁδῶν, τῆς συγκοινωνίας καὶ ἄλλων ἐπιχειρήσεων δημοσίου ὠφελείας καὶ διευθύνει τὴν ἐκτέλεσιν αὐτῶν.

Ἄρθρ. 12. Ἡ φροντὶς περὶ τῆς ἐπαγρυπνήσεως ἐπὶ τῶν συμφερόντων τῆς γεωργίας καὶ τοῦ ἐμπορίου, περὶ τῆς προπαρασκευῆς τῶν πινάκων τῆς παραγωγῆς, εἰσαγωγῆς καὶ ἐξαγωγῆς τῆς Νομαρχίας, ἀνατίθεται εἰς ὑπάλληλον διοριζόμενον δι' Αὐτοκρατορικοῦ Διατάγματος, τῇ προτάσει τοῦ ὑπουργοῦ τοῦ ἐμπορίου καὶ τῆς γεωργίας.

Ἄρθρ. 13. Παρὰ τῷ Γενικῷ Διοικητῇ θέλει ὑπάρχει ἓν διοικητικὸν συμβούλιον, συγκείμενον ἐκ τοῦ ἀρχιδικαστοῦ *(Μουφεττίση Χουκιάμη σεριὲ)*, διοριζομένου κατὰ τοὺς ὅρους τοῦ β'. κεφαλαίου, τοῦ Οἰκονομικοῦ Ἐφόρου, τοῦ διευθυντοῦ τῶν ἀλληλογραφιῶν, τοῦ διευθυντοῦ τῶν ἐξωτερικῶν ὑποθέσεων καὶ τεσσάρων ἄλλων μελῶν, ὧν δύο ἐκλέγονται ὑπὸ τῶν Μουσουλμάνων κατοίκων καὶ δύο ὑπὸ τῶν μὴ Μουσουλμάνων. Τὸ Συμβούλιον προεδρεύεται ὑπὸ τοῦ Γενικοῦ Διοικητοῦ καὶ, ἐν ἐλλείψει αὐτοῦ, ὑπὸ τοῦ ὑπαλλήλου, ὃν ἐξουσιοδοτεῖ πρὸς τοῦτο.

Ἄρθρ. 14. Τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον σκέπτεται περὶ παντὸς ἀφορῶντος τὴν ἐκτέλεσιν μέτρων, σχέσιν ἐχόντων πρὸς τὴν γενικὴν διοίκησιν, τὰ οἰκονομικά, τὰς ἐξωτερικὰς ὑποθέσεις, τὰ δημόσια ἔργα καὶ τὴν γεωργίαν· δὲν δύναται δὲ νὰ ἐπέμβῃ εἰς τὰς δικαστικὰς ὑποθέσεις. Ὁ τρόπος τῶν συνδιασκέψεων τοῦ Συμβουλίου καὶ τὰ μέσα τῆς ἐκτελέσεως τῶν ἀποφάσεων αὐτοῦ θέλουσιν ὁρισθῇ δι' εἰδικοῦ Κανονισμοῦ.

Ἄρθρ. 15. Ἡ ἀνωτάτη διεύθυνσις τῆς ἀστυνομίας τῆς Νομαρχίας ἀνήκει εἰς τὸν Νομάρχην, ἧς τὴν ἔνοπλον δύναμιν διανέμει εἰς τὰς ὑπὸ τὴν διοίκησίν του ἐπαρχίας καὶ δήμους, καὶ ἐν ἀνάγκῃ διατάσσει τὴν μετατόπισιν αὐτῶν. Εἷς ἀστυνόμος *(ἀλάϊ βέη)*, ἔχων τὸν βαθμὸν συνταγματάρχου, εἶναι τεταγμένος ὑπὸ τὰς διαταγὰς τοῦ Νομάρχου καὶ ἐπιφορτισμένος τὴν ἐκτέλεσιν τῶν κανονισμῶν τῆς Ἀστυνομίας.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΔΕΥΤΕΡΟΝ.

Δικαστικά.

Ἄρθρ. 16. Ὁ ἀρχιδικαστὴς, διοριζόμενος ὑπὸ τῆς Α. Μ. τοῦ Σουλτάνου, τῇ προτάσει τοῦ *Σεϊχ-ουλ-Ἰσλὰμ*, ἔχει τὴν ἐπιτήρησιν ἁπάντων τῶν ἐν τῇ Νομαρχίᾳ ἐδρευόντων δικαστηρίων τοῦ *Σεριὶ* (ἱεροπολιτικῶν). Ἀποφαίνεται δ' ἐπὶ τῶν βουλευμάτων καὶ τῶν ἀποφάσεων, τῶν προωρισμένων ὅπως ὑποβληθῶσιν εἰς τὴν ἀνωτέραν δικαστικὴν ἀρχήν.

Ἄρθρ. 17. Τὰ δικαιώματα, τῶν ὁποίων ἡ ἐξάσκησις ἀνατίθεται τῷ ἀρχιδικαστῇ, ὡς καὶ ἡ λεπτομέρεια τῶν ἑαυτοῦ χρεῶν, ὁρίζονται ὑπὸ εἰδικοῦ Κανονισμοῦ, ἐπεξεργασθέντος ὑπὸ τοῦ *Σεϊχ-ουλ-Ἰσλάμ*.

Πολιτικὸν καὶ ποινικὸν δικαστήριον.

Ἄρθρ. 18. Συνιστᾶται ἐν τῇ ἕδρᾳ πάσης Νομαρχίας ἓν ἀνώτατον δικαστήριον, ὑπὸ τὴν ἐπωνυμίαν *Μεδζλήσι τεμγίζι χουκοὺκ* (Συμβούλιον διακριτικὸν τῶν δικαιωμάτων), ἔργον ἔχον τὸ ἀποφαίνεσθαι ἐπὶ ὑποθέσεων περὶ κινητῶν καὶ ἀκινήτων κτημάτων ὡς καὶ ἐπὶ τῶν πολιτικῶν καὶ ποινικῶν, ἃς τὰ ἐπαρχιακὰ πολιτικὰ καὶ ποινικὰ δικαστήρια κατ' ἔφεσιν δικάσαντα ὑποχρεοῦνται κατὰ τὸν νόμον νὰ ὑποβάλωσιν εἰς τὴν ἐπικύρωσιν αὐτοῦ, ὡς καὶ ἐπὶ τῶν ἐφέσων τῶν εἰσαγομένων ὑπὸ τῶν διαδίκων, συμφώνως μὲ τὸν νόμον.

Ἄρθρ. 19. Τὸ ἀνώτατον τοῦτο δικαστήριον, προεδρευόμενον ὑπὸ τοῦ ἀρχιδικαστοῦ, σύγκειται ὑπὸ ἓξ *μουμεϊζ* (συμβούλων), ἐξ ὧν τρεῖς Μουσουλμάνοι καὶ τρεῖς μὴ Μουσουλμάνοι, ἐκλεγόμενοι κατὰ τὰς διατάξεις τὰς ἀναφερομένας ἐν τῷ Ε'. τίτλῳ. Εἷς δ' ὑπάλληλος, εἰδήμων τῶν δικαστικῶν διατάξεων καὶ τῶν νόμων, διοριζόμενος παρὰ τῆς Αὐτοκρατορικῆς Κυβερνήσεως, παρευρίσκεται εἰς τὰς συνεδριάσεις τοῦ δικαστηρίου.

Ἄρθρ. 20. Τὸ ἀνώτατον τοῦτο δικαστήριον δικάζει πάσας τὰς δίκας, ἐκτός: ἀ. διαφορῶν μεταξὺ Μουσουλμάνων ἐξαρτωμένων ἀπὸ τῶν θρησκευτικῶν δικαστηρίων (*Σεριὶ*), ἢ μὴ Μουσουλμάνων ἐξαρτωμένων ἀπὸ τῆς ἰδιαιτέρας δικαιοδοσίας τῶν πνευματικῶν των ἀρχῶν· β'. διαφορῶν ἀποκλειστικῶς ἀνηκουσῶν εἰς τὰ ἐμποροδικεῖα.

Ἄρθρ. 21. Αἱ ἀποφάσεις, αἱ ἐκδιδόμεναι ὑπὸ τοῦ δικαστηρίου τούτου, καταχωρίζονται εἰς πρακτικὸν (*μαζπατᾶ*), ὅπερ ἐσφραγισμένον ταῖς σφραγίσι τοῦ ἀρχιδικαστοῦ καὶ τῶν συμβούλων ὑποβάλλεται εἰς τὸν Νομάρχην. Ὁ Νομάρχης ἐκτελεῖ αὐτὰς κατὰ τὸ μέτρον τῆς ἐξουσίας, ἣν ἔλαβε παρὰ τῆς Αὐτοκρατορικῆς Κυβερνήσεως, καὶ ἀνατίθησιν εἰς τὴν κρίσιν τῶν κεντρικῶν ἀρχῶν τὰς ἀποφάσεις, ὧν ἡ ἐκτέλεσις ὑπερβαίνει τὰ ὅρια τῆς ἑαυτοῦ ἁρμοδιότητος.

Ἄρθρ. 22. Ἡ ἐξέτασις τῶν πολιτικῶν καὶ ποινικῶν ὑποθέσεων, τῶν ἀπαιτουσῶν προηγουμένην λεπτομερῆ ἔρευναν, δύναται ν' ἀνατεθῇ εἰς ἐπιτροπὰς, σχηματιζομένας προσωρινῶς παρά τινων ἐκ τῶν μελῶν τοῦ δικαστηρίου.

Ἐμποροδικεῖον.

Ἄρθρ. 23. Ἐν πάσῃ πρωτευούσῃ Νομαρχίας συνιστᾶται ἓν ἐμποροδικεῖον, ἔχον ἴδιον πρόεδρον καὶ συγκείμενον ἐξ ὡρισμένου ἀριθμοῦ μελῶν. Συγκροτεῖται δὲ κατὰ τὰς διατάξεις τὰς διαγραφομένας ὑπὸ τοῦ ἐμπορικοῦ κώδηκος καὶ περιβέβληται ἐξουσίαν ἣν ἐξασκεῖ ἐντὸς τῶν ὑπὸ τοῦ κώδηκος τούτου διαγραφομένων ὁρίων καὶ ἀποφασίζει περὶ τῶν ἐφέσεων κατὰ ἀποφάσεων τῶν ἐμποροδικείων τῶν ἐπαρχιῶν.

Ἰδιαίτεραι διατάξεις διὰ τὰς πρωτευούσας τῶν νομῶν.

Ἄρθρ. 24. Ἡ κεντρικὴ ἐπαρχία ἔχει ἕνα διοικητὴν (*μουτεσαρρὴφ*) καὶ, καθ' ὁμοίωσιν τῶν ἄλλων ἐπαρχιῶν, ἓν διοικητικὸν συμβούλιον, ἓν πολιτικὸν καὶ ποινικὸν δικαστήριον καὶ ἓν ἐμποροδικεῖον. Τὰ συμβούλια καὶ δικαστήρια ταῦτα, ἐκτὸς τῶν καθηκόντων τῶν ἀνατεθειμένων εἰς τὰ συμβούλια καὶ δικαστήρια τῆς ἐπαρχίας, διαχειρίζονται καὶ πάσας τὰς διοικητικὰς καὶ δικαστικὰς ὑποθέσεις τοῦ κεντρικοῦ δήμου. Ὁ διοικητὴς τῆς κεντρικῆς ἐπαρχίας συμπράττει μετὰ τοῦ Νομάρχου εἰς τὴν διοίκησιν τῶν γενικῶν ὑποθέσεων τῆς Νομαρχίας καὶ προεδρεύει, ἐν ἐλλείψει τοῦ Νομάρχου, τῶν συμβουλίων, ὧν ἡ προεδρεία ἀνήκει εἰς τὸν τελευταῖον τοῦτον.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΤΡΙΤΟΝ.

Διοίκησις τῆς Νομαρχίας.

Ἄρθρ. 25. Συνιστᾶται γενικὸν Συμβούλιον τῆς Νομαρχίας, συγκείμενον ἐκ μελῶν ἐκλεγομένων τεσσάρων ἐξ ἑκάστης ἐπαρχίας, κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ Ε'. τίτλου, ἤτοι δύο Μουσουλμάνων καὶ δύο μὴ Μουσουλμάνων. Τὸ γενικὸν συμβούλιον προεδρεύεται ὑπὸ τοῦ Νομάρχου, ὅστις διορίζει ὑποπρόεδρον ἕνα ἐκ τῶν ὑπαλλήλων τῆς Νομαρχίας.

Ἄρθρ. 26. Τὸ γενικὸν Συμβούλιον συγκαλεῖται ἅπαξ τοῦ ἔτους ἐν τῇ ἕδρᾳ τῆς Νομαρχίας. Ἡ δὲ διάρκεια ἑκάστης συνόδου δέον νὰ μὴ ὑπερβαίνῃ τὰς τεσσαράκοντα ἡμέρας.

Ἄρθρ. 27. Τὸ γενικὸν συμβούλιον τῆς Νομαρχίας ἔχει ἀποστολὴν ἀ. νὰ μελετᾷ τὰ ζητήματα, τὰ ἀφορῶντα τὴν κατασκευὴν, τὴν διατήρησιν καὶ τὴν ἀστυνομίαν τῶν Αὐτοκρ. ὁδῶν τῆς Νομαρχίας καθὼς καὶ τῶν ἐν τοῖς δήμοις (*καζᾶ*) καὶ ταῖς κώμαις· προσέτι τὴν κατασκευὴν, τὴν ἐπιδιόρθωσιν καὶ συντήρησιν τῶν δημοτικῶν οἰκοδομῶν, καὶ νὰ ἐξετάζῃ τὰς αἰτήσεις τῶν ἐπαρχιῶν καὶ τῶν δήμων, τὰς ἀφορώσας τὰ αὐτὰ ἀντικείμενα· β'. νὰ συνδιασκέπτηται περὶ τῶν μέτρων τῶν ἀφορώντων τὴν ἐπιτήρησιν τῶν ὁδῶν· γ'. νὰ συζητῇ περὶ τῶν καταλλήλων πρὸς ἐπέκτασιν καὶ ἀνάπτυξιν τῆς γεωργίας καὶ τοῦ ἐμπορίου μέσων· δ'. νὰ μελετᾷ τὰ ζητήματα, τὰ ἀφορῶντα τὴν ἐξ ἴσου διανομὴν τῶν φόρων ἐν ταῖς ἐπαρχίαις, τοῖς δήμοις καὶ ταῖς κώμαις.

Ἄρθρ. 28. Ἕκαστον μέλος τοῦ γενικοῦ συμβουλίου ἔχει ἀποστολὴν νὰ διακοινώνῃ πρὸς αὐτὸ τὰς ἀναφορὰς τὰς ὑποβαλλομένας εἴτε ὑπὸ τῶν ἐπαρχιῶν, τῶν ὁποίων ὑπάρχει ἀντιπρόσωπος, εἴτε ὑφ' ἑνὸς τῶν δήμων, τῶν ἀπ' αὐτῶν ἐξαρτωμένων. Ὀφείλει δὲ νὰ παρουσιάζῃ αὐτὰς προηγουμένως εἰς τὸν Νομάρχην, ὅστις ἀποφασίζει ποῖαι πρέπει νὰ ὑποβληθῶσιν εἰς τὸ γενικὸν συμβούλιον. Τὸ δὲ συμβούλιον συζητεῖ ἐπίσης πάντα τὰ

ζητήματα δημοσίου συμφέροντος, ἅτινα ὑποβάλλονται αὐτῷ ἀπ' εὐθείας ὑπὸ τοῦ Νομάρχου. Τὸ γενικὸν συμβούλιον περιορίζεται ὅπως ψηφίζῃ περὶ ὅσων ἀπόκειται εἰς αὐτὸ νὰ συζητῇ· ἡ δ' ἐκτέλεσις τοῦ ἀποτελέσματος τῶν ἑαυτοῦ συνδιασκέψεων ἀνήκει εἰς τὴν Αὐτοκρατορικὴν Κυβέρνησιν. Αἱ ἀποφάσεις τοῦ γενικοῦ συμβουλίου, καταχωριζόμεναι εἰς πρακτικὰ *(μαζπατὰ)*, διαβιβάζονται ὑπὸ τοῦ Νομάρχου πρὸς τὴν Αὐτοκρ. Κυβέρνησιν, καὶ ἐκτελοῦνται κατὰ τὸ ἐπικυροῦν αὐτὰς Αὐτοκρατορικὸν Διάταγμα.

ΤΙΤΛΟΣ ΔΕΥΤΕΡΟΣ.

ΔΙΟΙΚΗΣΙΣ ΤΩΝ ΕΠΑΡΧΙΩΝ.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΠΡΩΤΟΝ.

Διοικητικά.

Ἄρθρ. 29. Ἑκάστη ἐπαρχία, ἧς ἡ πολιτικὴ διοίκησις, τὰ οἰκονομικὰ καὶ ἡ ἀστυνομία διατελοῦσιν ὑπὸ τὴν ἐποπτείαν τοῦ Νομάρχου, ἔχει ἕνα ἔπαρχον *(μουτεσαρρίφ)*, διοριζόμενον δι' Αὐτοκρατορικοῦ Διατάγματος καὶ ὀφείλοντα νὰ φροντίζῃ περὶ τῆς ἐκτελέσεως ἁπασῶν τῶν διαταγῶν τῆς Αὐτοκρατορ. Κυβερνήσεως καὶ τῶν ὁδηγιῶν, αἵτινες διαβιβάζονται αὐτῷ ἢ ἀπευθύνονται ὑπὸ τοῦ Νομάρχου, ἀναφορικῶς πρὸς τὴν δικαιοδοσίαν αὐτοῦ. Πρὸς τούτοις ἐξασκεῖ τὴν ἐκτελεστικὴν ἐξουσίαν ἐν τῇ ἐπαρχίᾳ, ἐντὸς τῶν ὁρίων τῆς δικαιοδοσίας αὐτοῦ.

Ἄρθρ. 30. Ἡ διεύθυνσις τῶν οἰκονομικῶν καὶ τοῦ λογιστικοῦ τῆς ἐπαρχίας εἶναι ἀνατεθειμένη εἰς οἰκονομικὸν ἐπιστάτην *(Μουχασεπεδζὶ)*, διοριζόμενον ὑπὸ τῆς Αὐτοκρατορικῆς Κυβερνήσεως ἐπὶ τῇ προτάσει τοῦ ἐπὶ τῶν οἰκονομικῶν ὑπουργοῦ, καὶ διατελοῦντα ὑπὸ τὴν ἐποπτείαν τοῦ οἰκονομικοῦ ἐφόρου τῆς Νομαρχίας.

Ἄρθρ. 31. Τὰ ἀμοιβαῖα καθήκοντα τοῦ ἐπάρχου καὶ τοῦ οἰκονομικοῦ ἐπιστάτου, καθ' ὅσον ἀφορᾷ τὰ οἰκονομικὰ καὶ τὸ λογιστικόν, θέλουσιν ὁρισθῆ δι' εἰδικοῦ κανονισμοῦ. Ἓν δὲ γραφεῖον ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν τοῦ οἰκονομικοῦ ἐπιστάτου *(Μουχασεπεδζὶ)* ἐπιφορτίζεται τὸ λογιστικὸν μέρος τῆς ἐπαρχίας καὶ ὀφείλει νὰ ἐνεργῇ συμφώνως μὲ τὸν τρόπον, τὸν ὑποδεικνυόμενον ὑπὸ τοῦ οἰκονομικοῦ ἐφόρου τῆς Νομαρχίας.

Ἄρθρ. 32. Ἡ γραμματεία τῆς ἐπαρχίας ἀνατίθεται εἰς ὑπάλληλον ὀνομαζόμενον *Ταχριρὰτ μουδιρὶ* (ἐπαρχιακὸν γραμματέα) καὶ διοριζόμενον

ὑπὸ τῆς Αὐτοκρατορικῆς Κυβερνήσεως ὡς διευθυντὴν τῆς ἐπισήμου ἀλληλογραφίας, τῶν πρωτοκόλλων καὶ τῶν ἀρχείων.

Ἄρθρ. 33. Παρὰ τῷ ἐπάρχῳ ἑδρεύει διοικητικὸν συμβούλιον, συγκείμενον ὑπὸ τοῦ δικαστοῦ (*χακὶμ*) τοῦ κεντρικοῦ δήμου, τοῦ *Μουφτὴ* (1) τῆς πρωτευούσης τῆς ἐπαρχίας, τῶν πνευματικῶν ἀρχηγῶν τῶν μὴ Μουσουλμάνων κατοίκων, τοῦ οἰκονομικοῦ ἐπιστάτου, τοῦ ἐπαρχιακοῦ γραμματέως, καὶ ὑπὸ τεσσάρων μονίμων μελῶν, ἐξ ὧν δύο Μουσουλμάνοι καὶ δύο μὴ Μουσουλμάνοι. Τὸ δὲ συμβούλιον προεδρεύεται ὑπὸ τοῦ ἐπάρχου καὶ ἐν ἐλλείψει αὐτοῦ ὑπ' ἐκείνου τῶν μελῶν τοῦ συμβουλίου, ὅπερ προσδιορίζει ὅπως ἀντιπροσωπεύσῃ αὐτόν.

Ἄρθρ. 34. Τὸ διοικητικὸν συμβούλιον εἶναι ἐπιφορτισμένον πᾶν ὅ,τι ἀφορᾷ τὴν ἐκτέλεσιν μέτρων τῆς πολιτικῆς διοικήσεως, τῶν οἰκονομικῶν, τῆς ἀστυνομίας, τῶν δημοσίων ἔργων, καὶ τῆς εἰσπράξεως τῶν φόρων, τῶν δασμῶν τῶν *βακουφίων*, τῆς προσόδου τοῦ *ταπού* καὶ τῶν ἀφορώντων τὴν γεωργίαν. Δὲν δύναται νὰ ἐπεμβαίνῃ ἐπὶ τῶν δικαστικῶν ὑποθέσεων· ὁ τρόπος τῶν συνδιασκέψεων καὶ τὰ μέσα τῆς ἐκτελέσεως τῶν ἀποφάσεων τοῦ συμβουλιου τούτου θέλουσιν ὁρισθῆ δι' εἰδικοῦ κανονισμοῦ.

Ἄρθρ. 35. Ὁ δῆμος (*καζᾶ*), εἰς τὸν ὁποῖον εὑρίσκεται ἡ πρωτεύουσα τῆς ἐπαρχίας, ἔχει ἕνα δήμαρχον (*καϊμμακάμην*). Αἱ δ' ἀναφυόμεναι ἐν τῷ δήμῳ δικαστικαὶ ὑποθέσεις προσάγονται ἐνώπιον τῶν δικαστηρίων τῆς ἐπαρχίας. Ὁ δήμαρχος (*καϊμμακάμης*) εἶναι ἐπιφορτισμένος τὴν πολιτικὴν διοίκησιν τοῦ δήμου, συμπράττων ἅμα μετὰ τοῦ ἐπάρχου ἐν τῇ γενικῇ διοικήσει. Φέρει δὲ τὸν τίτλον βοηθοῦ (*μουαβὶν*) τοῦ ἐπάρχου.

Ἄρθρ. 36. Αἱ ἀστυνομικαὶ δυνάμεις τῆς ἐπαρχίας ἐξαρτῶνται ἀπὸ τοῦ ἐπάρχου, ὅστις διανέμει αὐτὰς εἰς τοὺς διαφόρους δήμους, συμφώνως πρὸς τὰς διαταγὰς, ἃς λαμβάνει παρὰ τοῦ Νομάρχου, καὶ δύναται, ἐν ἀνάγκῃ, νὰ μετατοπίσῃ αὐτὰς διὰ νὰ τὰς μεταφέρῃ ἀφ' ἑνὸς εἰς ἕτερον δῆμον. Ὁ ἀνώτερος ἀξιωματικὸς τῆς ἀστυνομίας διοικεῖ τὴν ἀστυνομίαν τῆς ἐπαρχίας καὶ ἐνεργεῖ συμφώνως πρὸς τὸν περὶ ἀστυνομίας κανονισμὸν, ὑπὸ τὰς διαταγὰς τοῦ ἐπάρχου.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΔΕΥΤΕΡΟΝ.

Δικαστικά.

Ἄρθρ. 37. Ἐν ἑκάστῃ ἐπαρχίᾳ ὑπάρχει εἷς δικαστὴς (*χακὶμ*), ἔργον ἔχων νὰ δικάζῃ ἐπὶ πάσης δίκης ὑπαγομένης εἰς τὸ ἱερὸν δίκαιον (*σιερὶ*),

(1) *Μουφτῆδες* ὀνομάζονται οἱ δικαστικοὶ σύμβουλοι τοῦ *Σιερῆ*, οἵτινες, παρακαθήμενοι εἰς τὰ πολιτικὰ δικαστήρια, γνωμοδοτοῦσι περὶ τῶν διατάξεων τοῦ *Σιερῆ*.

κατ' ἐξαίρεσιν τῶν ὑποθέσεων τῶν ἐξαρτωμένων ἀπὸ τῶν πολιτικῶν νόμων. Ὁ *χακὶμ* διορίζεται ἐπὶ τῇ προτάσει τοῦ *Σεϊχ-οὐλ-Ἰσλάμ*.

Ἄρθρ. 38. Ἐν τῇ ἕδρᾳ τῆς ἐπαρχίας συνιστᾶται ἓν πολιτικὸν καὶ ποινικὸν δικαστήριον (*Μεδζλίσι τεμγὶζι χουκοὺκ βὲ δζιναγέτ*). Ἀποφασίζει δὲ περὶ τῶν πολιτικῶν καὶ ποινικῶν ὑποθέσεων, τῶν ὑπερβαλλουσῶν τὴν ἁρμοδιότητα τῶν πολιτικῶν δικαστηρίων τῶν δήμων (*καζᾶ*) καὶ ἐπὶ τῶν ἐφέσεων τῶν γινομένων ὑπὸ τῶν διαδίκων κατὰ ἀποφάσεων τῶν δικαστηρίων τούτων.

Ἄρθρ. 39. Τὸ πολιτικὸν καὶ ποινικὸν δικαστήριον τῆς ἐπαρχίας προεδρεύεται ὑπὸ τοῦ *χακὶμ* καὶ σύγκειται ἐκ τριῶν Μουσουλμάνων καὶ τριῶν μὴ Μουσουλμάνων δικαστῶν (*μουμεϊζ*), ἐκλεγομένων κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ τίτλου Ε'. Εἷς εἰδικὸς ὑπάλληλος, εἰδήμων τῶν δικαστικῶν διατάξεων καὶ τῶν νόμων, ὁριζόμενος ὑπὸ τῆς Αὐτοκρατορικῆς Κυβερνήσεως, παρευρίσκεται εἰς τὰς συνεδριάσεις τοῦ δικαστηρίου τούτου.

Ἄρθρ. 40. Τὸ πολιτικὸν καὶ ποινικὸν δικαστήριον ἐπιλαμβάνεται πάσης ὑποθέσεως, ἐξαιρουμένων ἀ. τῶν μεταξὺ Μουσουλμάνων διαφορῶν τῆς ἀποκλειστικῆς δικαιοδοσίας τῶν ἱεροπολιτικῶν δικαστηρίων τοῦ *Σιερὶ* καὶ μεταξὺ μὴ Μουσουλμάνων τῆς εἰδικῆς δικαιοδοσίας τῶν πνευματικῶν των ἀρχῶν. β'. τῶν ὑποθέσεων τῆς ἀποκλειστικῆς ἁρμοδιότητος τῶν ἐμποροδικείων.

Ἄρθρ. 41. Αἱ ἀποφάσεις τοῦ πολιτικοῦ δικαστηρίου τῆς ἐπαρχίας καταχωρίζονται εἰς πρακτικὸν (*μαζπατᾶν*), ὅπερ, φέρον τὰς σφραγίδας τοῦ *χακὶμ* καὶ τῶν δικαστῶν (*μουμεϊζ*), ὑποβάλλεται εἰς τὸν ἔπαρχον. Οὗτος ἐκτελεῖ τὰς ἀποφάσεις τοῦ δικαστηρίου ἐντὸς τῶν δικαιωμάτων αὐτοῦ, καὶ διαβιβάζει ἐκείνας, ὧν ἡ ἐκτέλεσις ὑπερβαίνει τὸ ὅριον τῆς ἁρμοδιότητός του, εἰς τὴν κεντρικὴν ἀρχὴν τῆς νομαρχίας.

Ἄρθρ. 42. Ἑκάστη ἐπαρχία ἔχει ἓν ἐμποροδικεῖον, συγκεκροτημένον κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἐμπορικοῦ Κώδηκος. Σύγκειται ὑφ' ἑνὸς εἰδικοῦ προέδρου καὶ ὡρισμένου ἀριθμοῦ μελῶν, καὶ ἐνεργεῖ ἐντὸς τῶν ὁρίων τῆς δικαιοδοσίας, τῆς ὁριζομένης ὑπὸ τοῦ ἐμπορικοῦ κώδηκος.

ΤΙΤΛΟΣ ΤΡΙΤΟΣ.

ΔΙΟΙΚΗΣΙΣ ΤΩΝ ΔΗΜΩΝ.

(καζάδων).

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΠΡΩΤΟΝ.

Διοικητικά.

Ἄρθρ. 43. Εἰς ἕκαστον δῆμον εἷς δήμαρχος (*καϊμμακάμης*), διοριζόμενος ὑπὸ τῆς Αὐτοκρατ. Κυβερνήσεως, εἶναι ἐπιφορτισμένος τὴν πολιτικὴν διοίκησιν, τὰ οἰκονομικὰ καὶ τὴν ἀστυνομίαν· ἐξαρτᾶται δ' ἀμέσως ἀπὸ τὸν ἔπαρχον. Τὰ καθήκοντα αὐτοῦ συνίστανται εἰς τὴν ἐκτέλεσιν τῶν παρὰ τῆς Αὐτοκρατ. Κυβερνήσεως ἐκδιδομένων διαταγῶν, τῶν ἀπευθυνομένων αὐτῷ ὁδηγιῶν παρὰ τοῦ Νομάρχου καὶ τοῦ ἐπάρχου καὶ εἰς τὴν ἐκτέλεσιν πασῶν τῶν δικαστικῶν ἀποφάσεων, ἐντὸς τῶν δικαιωμάτων αὐτοῦ.

Ἄρθρ. 44. Τὰ οἰκονομικὰ τοῦ δήμου συνιστάμενα εἰς τὴν εἴσπραξιν καὶ τὴν διαβίβασιν εἰς τὴν πρωτεύουσαν τῆς ἐπαρχίας τῶν προσόδων τοῦ Κράτους καὶ τὴν χρῆσιν τῶν προσδιωρισμένων διὰ τὰς δαπάνας τοῦ δήμου ποσοτήτων, ἀνήκουσιν εἰς τὰ καθήκοντα τοῦ *Καϊμμακάμη*.

Ἄρθρ. 45. Τὸ λογιστικὸν καὶ ἡ ἀλληλογραφία τοῦ δήμου ἀνατίθενται εἰς ἕνα, ἢ ὑπαρχούσης περιπτώσεως, εἰς δύο γραμματεῖς.

Ἄρθρ. 46. Ὁ *Καϊμμακάμης* συμπράττει μετὰ τριῶν μελῶν Μουσουλμάνων καὶ ἑτέρων δύω μὴ Μουσουλμάνων τοῦ διοικητικοῦ συμβουλίου, ἅτινα θέλουσιν ἐκλέγεσθαι κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ Ε'. τίτλου.

Ἄρθρ. 47. Ὁ δῆμος ἔχει ἓν διοικητικὸν συμβούλιον, προεδρευόμενον ὑπὸ τοῦ δημάρχου *(Καϊμμακάμη)* καὶ συγκροτούμενον ὑπὸ τοῦ *χακὶμ* καὶ τοῦ *Μουφτῆ* τῆς ἕδρας, τῶν θρησκευτικῶν ἀρχηγῶν τῶν μὴ Μουσουλμανικῶν κοινοτήτων, τοῦ γραμματέως τοῦ δήμου καὶ τριῶν μελῶν.

Ἄρθρ. 48. Εἰς τὸ διοικητικὸν συμβούλιον ἀνήκει πᾶν ὅ,τι ἀποβλέπει τὴν ἐκτέλεσιν τῶν μέτρων, τῶν ἀφορώντων τὴν πολιτικὴν καὶ οἰκονομικὴν διαχείρισιν, τὴν ἀστυνομίαν, τὴν εἴσπραξιν τῶν φόρων, τὰ δημόσια ἔργα, τὰς προσόδους τοῦ *ταπού*, καὶ τὴν γεωργίαν ἐν τῷ δήμῳ, χωρὶς ἐν τοσούτῳ νὰ ἐπεμβαίνῃ εἰς τὰς δικαστικὰς ὑποθέσεις. Ὁ τρόπος τῶν συνδιασκέψεων καὶ τὰ μέσα τῆς ἐκτελέσεως τῶν ἀποφάσεων τοῦ συμβουλίου τούτου θέλουσιν ὁρισθῆ δι' εἰδικοῦ κανονισμοῦ.

Ἄρθρ. 49. Ἡ διὰ τὴν ἀστυνομίαν τοῦ δήμου· ἔνοπλος δύναμις τίθεται ὑπὸ τὰς διαταγὰς τοῦ δημάρχου, ὅστις διαθέτει αὐτὴν κατὰ τὰς ὁδη-

γίας τοῦ ἐπάρχου καὶ συνῳδὰ πρὸς τὰς διατάξεις τοῦ γενικοῦ περὶ ἀστυνομίας Κανονισμοῦ.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΔΕΥΤΕΡΟΝ.

Δικαστικά.

Ἄρθρ. 50. Ἐν ἑκάστῳ δήμῳ εἷς *Χακίμ* ἀποφασίζει περὶ πάντων τῶν ζητημάτων τῶν ὑπαγομένων εἰς τὸ *Σιερή*, χωρὶς νὰ ἐπεμβαίνῃ εἰς τὰς δίκας τὰς διεπομένας ὑπὸ τῶν πολιτικῶν νόμων. Ὁ *Χακίμ* διορίζεται ἐπὶ τῇ προτάσει τοῦ *Σέϊχ-οὐλ-Ἰσλάμ*.

Ἄρθρ. 51. Ἐν ἑκάστῃ πρωτευούσῃ δήμου *(Καζᾶ)*, ὑπὸ τὴν προεδρείαν τοῦ *Χακίμ* σχηματίζεται δικαστήριον, ὑπὸ τὴν ἐπωνυμίαν *Μεδζλίσι δααβὶ*, συγκείμενον ἐκ τριῶν μελῶν Μουσουλμάνων καὶ μὴ Μουσουλμάνων. Τὰ μέλη τοῦ δικαστηρίου τούτου, ἔχοντα τὸν τίτλον δικαστῶν *(μουμεϊζ)*, ἐκλέγονται κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ Ε'. τίτλου.

Ἄρθρ. 52. Τὸ δικαστήριον τοῦ δήμου δικάζει περὶ πάσης ὑποθέσεως, ἐξαιρουμένων ἀ. τῶν διαφορῶν μεταξὺ Μουσουλμάνων καὶ ἰδίως τῆς δικαιοδοσίας τῶν ἱεροδικαστηρίων *(Σιερῆ)*, ἢ μεταξὺ μὴ Μουσουλμάνων τῆς δικαιοδοσίας τῶν πνευματικῶν των ἀρχῶν· β'. τῶν ὑποθέσεων τῆς ἀρμοδιότητος τῶν ποινικῶν δικαστηρίων· γ'. τῶν τῆς ἀποκλειστικῆς δικαιοδοσίας τῶν ἐπαρχιακῶν ἐμποροδικείων. Δικάζει ἐπίσης πάντα τὰ πταίσματα καὶ παραπτώματα, τῶν ὁποίων ἡ ἐκδίκασις δὲν ὑπερβαίνει τὴν ἁρμοδιότητά του.

Ἄρθρ. 53. Αἱ ἀποφάσεις τοῦ δημοτικοῦ δικαστηρίου καταχωρίζονται εἰς πρακτικὸν *(μαζπατᾶρ)*, ὅπερ, φέρον τὰς σφραγίδας τοῦ *Χακίμ* καὶ τῶν δικαστῶν, διαβιβάζεται πρὸς τὸν *Καϊμμακάμην*. Οὗτος ἐκτελεῖ αὐτὰς ἐντὸς τῶν δικαιωμάτων του καὶ μεταβιβάζει πρὸς τὸν ἔπαρχον τὰς ἀποφάσεις, ὧν ἡ ἐκτέλεσις ὑπερβαίνει τὰ ὅρια τῆς δικαιοδοσίας του.

ΤΙΤΛΟΣ ΤΕΤΑΡΤΟΣ.

ΔΙΟΙΚΗΣΙΣ ΤΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ.

Ἄρθρ. 54. Ἐν ἑκάστῃ κοινότητι ἐκλέγονται δύο σφραγιδοφύλακες *(Μουχτὰρ)* ὑφ' ἑκάστης ἐνορίας κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ Ε'. τίτλου.

Ἑκάστη κοινότης ἔχουσα ὀλιγωτέρας τῶν εἴκοσιν οἰκιῶν δὲν ἔχει δικαίωμα ἐκλογῆς, εἰμὴ ἑνὸς μόνου σφραγιδοφύλακος.

Ἄρθρ. 55. Ἡ ἐκλογὴ τῶν σφραγιδοφυλάκων γνωστοποιεῖται πρὸς τὸν δήμαρχον καὶ ἐπικυροῦται ὑπ' αὐτοῦ.

Ἄρθρ. 56. Ἐν ταῖς κοινότησιν, οἱ σφραγιδοφύλακες εἰσὶν οἱ πράκτορες τῆς ἐξουσίας διὰ τὴν εἴσπραξιν τῶν φόρων καὶ τὰς λοιπὰς πράξεις τῆς διοικήσεως.

Αἱ δημοτικαὶ ὑποθέσεις, ἐν ταῖς κοινότησιν, ἀπαρτίζουσι μέρος τῶν καθηκόντων τῶν σφραγιδοφυλάκων, ἑκάστου καθ ὅσον ἀφορᾷ τὴν ἐνορίαν, ἧς ὑπάρχει ὁ ἀντιπρόσωπος.

Ἄρθρ. 57. Οἱ ἐπιφορτισμένοι τὴν φύλαξιν τῶν κοινοτήτων, ὡς οἱ ἀγροφύλακες *(μπεκτσίδες)*, οἱ δασοφύλακες *(κορουδζίδες)* καὶ ἄλλοι, ὑπάγονται ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν τῶν σφραγιδοφυλάκων, οἵτινες ὀφείλουσι νὰ συμμορφῶνται πρὸς τὸν ἀφορῶντα αὐτοὺς εἰδικὸν κανονισμόν.

Ἄρθρ. 58. Εἰς τὰς κοινότητας καὶ ἐν ἑκάστῃ ἐνορίᾳ θέλει συγκροτηθῇ μία δημογεροντία *(ἰχτιὰρ μεδζλισὶ)*, ἧς ὁ ἀριθμὸς δέον νὰ μὴ ὑπερβαίνῃ τοὺς δώδεκα, μηδὲ νὰ ᾖ ἐλάσσων τῶν τριῶν. Τὰ μέλη τοῦ συμβουλίου τούτου ἐκλέγονται κατὰ τὸν τρόπον τὸν ὁριζόμενον ἐν τῷ Ε'. τίτλῳ. Οἱ ἐν ταῖς κοινότησιν *ἱμάμαι* καὶ οἱ θρησκευτικοὶ ἀρχηγοὶ οἱ μὴ Μουσουλμάνοι, αὐτοδικαίως εἰσὶ μέλη τοῦ συμβουλίου τῆς δημογεροντίας τῶν οἰκείων ἐνοριῶν (1).

---

(1) ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ.

Περὶ τῆς ἐν τοῖς διοικητικοῖς Συμβουλίοις θέσεως τῶν πνευματικῶν ἀρχηγῶν καὶ τῶν ἄλλων μελῶν.

Ἐπειδὴ ἡ θέσις τῶν πνευματικῶν ἀρχηγῶν καὶ τῶν λαϊκῶν, κατὰ τὰς συνεδριάσεις τῶν ἐν ταῖς διαφόροις διοικητικαῖς περιφερείαις συμβουλίων, ὧν εἰσὶ μέλη, εἶναι διάφορος εἰς κάθε μέρος, καὶ ἐπειδὴ ἡ κατάστασις αὕτη διεγείρει ὁσημέραι παράπονα καὶ πλείονας διενέξεις, διὰ τοῦτο πρὸς ἄρσιν τῆς ἀταξίας ταύτης ἐδέησεν ἵνα βελτιωθῇ ὁ τρόπος οὗτος καὶ τεθῇ μία τάξις, ὡς κατωτέρω δηλοῦται.

1ον. Ἐπειδὴ θεωρεῖται ἐπάναγκες ὅπως οἱ πνευματικοὶ ἀρχηγοὶ, οἱ δὲ ὑψηλοῦ *βερατίου* ἔχοντες πνευματικὸν βαθμὸν, τυγχάνωσιν ἐπίσης καὶ πολιτικῆς τιμῆς ἐν τῇ ἱεραρχίᾳ, διὰ ταῦτα οἱ μητροπολῖται, ἤτοι οἱ ἀρχιεπίσκοποι, θέλουν ἐδρεύει μετὰ τοὺς *μουφτίδες* τοὺς παρακαθημένους τῷ *χακὶμ*, οἱ δὲ ἐπίσκοποι μετὰ τοὺς *μὰλ-μουδίρηδες*, ἤτοι οἰκονομικοὺς ὑπαλλήλους τῶν δήμων *(καζάδων)*.

2ον. Ἐὰν παρευρίσκωνται εἰς ἓν καὶ τὸ αὐτὸ μέρος πνευματικοὶ ἀρχηγοὶ διαφόρων θρησκειῶν, ἔχοντες ἕνα καὶ τὸν αὐτὸν βαθμὸν, τότε κατὰ τὰ πρεσβεῖα, ἤτοι κατὰ τὴν ἀρχαιότητα τῶν *βερατίων*, θέλει προκάθησθαι ὁ ἀρχαιότερος· κατὰ τὸ ἀνέκαθεν ὅμως χορηγηθὲν προνόμιον εἰς τὴν Ἀνατολικὴν Ὀρθόδοξον Ἐκκλησίαν, οἱ πνευματικοὶ ἀρχηγοὶ τοῦ ἔθνους τούτου θέλουν προηγεῖσθαι τῶν λοιπῶν ὁμοβάθμων πνευματικῶν ἀρχηγῶν τῶν διαφόρων ἄλλων ἐθνῶν.

3ον. Τὰ λαϊκὰ μέλη, τὰ ἔχοντα βαθμὸν, θέλουν προηγεῖσθαι ἀναλόγως

Ἄρθρ. 59. Αἱ δημογεροντίαι ἔχουσιν ἀποστολὴν ὅπως ἐποπτεύωσι τὴν κατὰ τοὺς νόμους διανομὴν τῶν φόρων μεταξὺ τῶν κοινοτήτων, ἃς ἀντιπροσωπεύουσιν· ὅπως συνδιασκέπτωνται περὶ τῶν ζητημάτων τῶν ἀφορώντων τὴν καθαριότητα τῶν ὁδῶν ἐν τοῖς δήμοις, τὴν δημοσίαν ὑγιεινὴν καὶ τὰ συμφέροντα τῆς γεωργίας καὶ λύωσιν εἰρηνικῶς πᾶσαν διαφοράν, δυναμένην νὰ περαιωθῇ διὰ τῆς συνδιαλλαγῆς τῶν διαφερομένων, κατὰ τὰ ὑπὸ τοῦ νόμου διαγραφόμενα ὅρια.

Ἄρθρ. 60. Πᾶν δημοτικὸν ἢ περὶ γεωργίας ζήτημα, ἀφορῶν τὰ γενικὰ συμφέροντα τῶν μικτῶν κοινοτήτων, συζητεῖται παρὰ τῶν συμβουλίων τῶν δημογερόντων, συνερχομένων ἐπὶ τὸ αὐτό. Αἱ δὲ διενέξεις μεταξὺ διαδίκων, ἀνηκόντων εἰς διάφορα θρησκεύματα, ἀποφασίζονται εἰρηνικῶς ὑπὸ μικτοῦ συμβουλίου, συγκειμένου ὑπὸ ἓξ τοὐλάχιστον ἢ δώδεκα τὸ πολὺ δημογερόντων, λαμβανομένων ἐκ τῶν θρησκευμάτων, εἰς ἃ ἀνήκουσιν οἱ διαφερόμενοι. Ἐν τῇ περιστάσει ταύτῃ τὰ μέλη τοῦ εἰρηνοδικείου τούτου, τὰ ἀνήκοντα εἰς τὸ ἓν ἢ τὸ ἕτερον τῶν θρησκευμάτων, συνέρχονται κατ' ἴσον ἀριθμόν. Ἡ προεδρεία τῶν δημογεροντικῶν συμβουλίων ἀνήκει αὐτοδικαίως εἰς τὸν γεροντότερον τὴν ἡλικίαν ἐκ τῶν σφραγιδοφυλάκων (*μουχτάριδων*) τῆς κοινότητος.

Ἄρθρ. 61. Οἱ σφραγιδοφύλακες θέλουσι λαμβάνει παρὰ τῆς ἐπιτοπίου ἀρχῆς ὁδηγίας διά τε τ' ἀφορῶντα τὰ ἑαυτῶν καθήκοντα ὡς πρακτόρων τῆς ἀρχῆς ταύτης, καὶ διὰ τὰς ἐσωτερικὰς ὑποθέσεις τῆς κοινότητος. Ἑκάστη κοινότης εὐθύνεται ἀλληλεγγύως διὰ τὴν ταμειακὴν διαχείρισιν, τὴν εἰς τοὺς ἑαυτῆς σφραγιδοφύλακας ἀνατεθεῖσαν.

Ἄρθρ. 62. Οἱ σφραγιδοφύλακες καὶ οἱ δημογέροντες ἐκλέγονται δι' ἓν ἔτος. Ἡ ἐκλογὴ αὐτῶν δύναται ἐπ' ἀόριστον νὰ ἐπαναλαμβάνηται. Δύνανται νὰ παυθῶσι διὰ παράλειψιν τῶν καθηκόντων αὐτῶν, ἢ ἐπὶ τῇ αἰτήσει τοῦ συμβουλίου τῆς δημογεροντίας.

τῶν βαθμῶν των· ὅσοι τυχὸν ἔχουσι τὸν αὐτὸν βαθμὸν, ἢ εἶναι ἄνευ βαθμοῦ, εἴτε οὗτοι εἶναι Μουσουλμάνοι ἢ μὴ, θέλουν προηγεῖσθαι ἀναλόγως τῆς ἐποχῆς τῶν διορισμῶν των.

4ον. Ἐπειδὴ, ὡς ἄνω εἴρηται, ἡ τάξις αὕτη βασίζεται ἐπὶ προνομίων, ἐπὶ ἱεραρχίας βαθμῶν καὶ ἀρχαιότητος, δὲν θέλει ἐπιτραπῇ οὐδεμία παράβασις ἢ τροποποίησις, ἐπὶ οὐδεμιᾷ αἰτίᾳ καὶ προφάσει.

ΤΙΤΛΟΣ ΠΕΜΠΤΟΣ.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΠΡΩΤΟΝ.

Περὶ τῶν ἐν ταῖς Κοινότησιν ἐκλογῶν.

Ἄρθρ. 63. Πᾶς ὑπήκοος ὀθωμανὸς, εἰς οἱονδήποτε καὶ ἂν ἀνήκῃ θρήσκευμα, ἔχων συμπεπληρωμένα τὰ δέκα καὶ ὀκτὼ ἔτη, ἔχων συμφέροντα ἐν τῇ κοινότητι καὶ ἀποτίων πεντήκοντα γροσίων τοὐλάχιστον φόρον ἄμεσον κατ' ἔτος, ἀπαρτίζει μέρος τῆς κατ' ἔτος συνερχομένης συνελεύσεως ἐν ἑκάστῃ κοινότητι πρὸς ἐκλογὴν τῶν σφραγιδοφυλάκων καὶ τῶν δημογερόντων.

Ἄρθρ. 64. Πᾶς ὀθωμανὸς ὑπήκοος, ἔχων συμπεπληρωμένον τὸ τριακοστὸν τῆς ἡλικίας του ἔτος, ἔχων συμφέροντα ἐν τῇ κοινότητι καὶ ἀποτίων ἑκατὸν γρόσια τοὐλάχιστον, κατ' ἔτος, εἰς ἀμέσους φόρους, δύναται νὰ ἐκλεχθῇ σφραγιδοφύλαξ ἢ δημογέρων.

Ἄρθρ. 65. Τὸ τῶν ἐκλογῶν ἀποτέλεσμα καταχωρίζεται κατ' ἔτος εἰς πρακτικὸν, σφραγιζόμενον ἢ ὑπογραφόμενον ὑπὸ τῶν ἐκλογέων τῆς κοινότητος καὶ διαβιβαζόμενον πρὸς τὸν *Καϊμμακάμην* τοῦ δήμου *(καζᾶ)*.

Ἄρθρ. 66. Οἱ σφραγιδοφύλακες καὶ τὰ μέλη τοῦ συμβουλίου τῶν δημογερόντων ἐκλέγονται δι' ἓν ἔτος, δύνανται ὅμως καὶ νὰ ἐκλεχθῶσιν αὖθις διὰ τὰ ἐπιόντα ἔτη. Ἐν περιπτώσει κενώσεως θέσεως συνεπείᾳ παύσεως ἑνὸς ἐκ τῶν σφραγιδοφυλάκων, δι' ἕνα τῶν ἐν τῷ ἄρθρ. 62 προβλεπομένων λόγων, ἢ ἀποβιώσεως, εἴτε σφραγιδοφύλακος τινὸς, εἴτε μέλους τοῦ συμβουλίου τῶν δημογερόντων, οἱ τοῦ χωρίου ἐκλογεῖς συνέρχονται ἐκτάκτως καὶ προβαίνουσιν εἰς νέαν ἐκλογήν.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΔΕΥΤΕΡΟΝ.

Περὶ τῶν ἐν τοῖς δήμοις ἐκλογῶν.

Ἄρθρ. 67. Κατὰ δετίαν ὁ *Καϊμμακάμης* τοῦ δήμου, ὁ *Χακίμ*, ὁ *Μουφτῆς*, οἱ πνευματικοὶ ἀρχηγοὶ ἁπασῶν τῶν μὴ μουσουλμανικῶν κοινοτήτων καὶ οἱ γραμματεῖς τοῦ δήμου *(Καζᾶ)*, συνέρχονται εἰς ἐκλογικὴν συνέλευσιν. Ἡ συνέλευσις αὕτη, ἐπὶ τῇ βάσει καταλόγου τῶν ὀθωμανῶν ὑπηκόων τῶν κατοικούντων ἔν τε τῇ πρωτευούσῃ τοῦ δήμου καὶ ταῖς ἄλλαις κοινότησιν, ἀποτιόντων δὲ ἐνιαυσίως ἑκατὸν πεντήκοντα γρόσια εἰς ἀμέσους φόρους καὶ ἐχόντων συμπεπληρωμένον τὸ τριακοστὸν αὐτῶν ἔτος, προτιμωμένων ὅσον τὸ δυνατὸν τῶν γινωσκόντων νὰ ἀναγινώσκωσι καὶ γράφωσι, θέλει ἐκλέξει.

Α'. Διὰ τὸ διοικητικὸν συμβούλιον, ἀριθμὸν ὑποψηφίων τριπλάσιον τοῦ τῶν μελῶν τοῦ συμβουλίου, τοῦ ὁποίου τὸ ἥμισυ, ἀνῆκον εἰς τοὺς μὴ Μουσουλμάνους κατοίκους, νὰ ληφθῇ εἰ δυνατὸν μεταξὺ τῶν διαφόρων μὴ μουσουλμανικῶν κοινοτήτων· θέλει δηλαδὴ ἐκλέξει ἐννέα ὑποψηφίους διὰ τὸ πρῶτον ἔτος· ὁ ἀριθμὸς οὗτος θέλει καταβιβασθῇ εἰς πέντε διὰ τὰς μετὰ τὴν πρώτην διετῆ περίοδον ἐκλογάς· β'. Διὰ τὸ δικαστήριον τοῦ δήμου (*καζᾶ*), ἰσαρίθμους ὑποψηφίους καὶ ἐπὶ τοῖς αὐτοῖς ὅροις.

Ἄρθρ. 68. Τὰ ὀνόματα τῶν ὑπὸ τῆς ἐκλογικῆς ἐπιτροπῆς ὁριζομένων ὑποψηφίων, ἐπὶ τοῖς ὅροις τοῖς διαγραφομένοις ἐν τῷ προηγουμένῳ ἄρθρῳ, ἐγγράφονται ἐπὶ ἐντύπου στελέχους κατὰ τὸ ἐγκεκριμένον ὑπόδειγμα· τὸ στέλεχος τοῦτο ὑπογράφεται καὶ σφραγίζεται διὰ τῆς σφραγίδος τοῦ δήμου (*καζᾶ*), καὶ κατόπιν διαβιβάζεται εἰς ἑκάστην κοινότητα τοῦ δήμου.

Ἅμα ληφθῇ ὁ κατάλογος οὗτος, ἀναγινώσκεται ἐν γενικῇ συνελεύσει τῶν δημογεροντικῶν συμβουλίων τῆς κοινότητος, συνερχομένων ἐπὶ τὸ αὐτό. Ἡ δὲ συνέλευσις ἐκλέγει ἐκ τοῦ καταλόγου τούτου ἀριθμὸν ἀτόμων, διπλάσιον τοῦ τῶν μελῶν, τῶν διορισθησομένων ἐν τῷ διοικητικῷ συμβουλίῳ καὶ τῶν δικαστῶν (*μουμεΐζ*) τοῦ δικαστηρίου τοῦ δήμου, δηλ. ἓξ ἐπὶ ἐννέα ἐκλεξίμων, καὶ ἐγγράφει τὰ ὀνόματα αὐτῶν ἐν ἰδίῳ καταλόγῳ, ὅστις, ὑπογραφεὶς καὶ σφραγισθεὶς, ἀποστέλλεται εἰς τὴν ἕδραν τοῦ δήμου.

Ἄρθρ. 69. Ἐκτὸς τῶν προμνησθέντων καταλόγων, ἡ ἐκλογικὴ ἐπιτροπὴ καὶ ἡ γενικὴ συνέλευσις τῶν δημογερόντων θέλουσι συντάξει καὶ ὑπογράψει πρακτικὰ (*μαζπατᾶ*) τῶν οἰκείων ἐργασιῶν, ἅπερ θέλουσι καταθέσει ἐν τοῖς ἀρχείοις τοῦ διοικητικοῦ συμβουλίου τοῦ δήμου.

Ἄρθρ. 70. Ἅμα ληφθῶσιν ἐν τῇ ἕδρᾳ τοῦ δήμου οἱ κατάλογοι τῶν ἐκλεξίμων, οἱ συντεταγμένοι ὑπὸ τῶν κοινοτήτων, ἀποσφραγίζονται ὑπὸ τοῦ γραμματέως τοῦ δήμου, ἐνώπιον τῶν μελῶν τῆς ἐκλογικῆς ἐπιτροπῆς, συνερχομένων ἐπὶ τούτῳ. Ὁ ἀριθμὸς τῶν δώδεκα ἐγγεγραμμένων ἐκλεξίμων ἐπὶ τοῦ πρώτου καταλόγου καταβιβάζεται εἰς τὰ δύο τρίτα, ἀφαιρουμένων δι' ἑκάστην κοινότητα τῶν ὀνομάτων, ἅτινα θέλουσι τύχει ὀλιγωτέρων ψήφων ἐν ταῖς κοινότησι, καὶ ἐπὶ τούτῳ διαβιβάζεται πρὸς τὸν ἔπαρχον πρακτικὸν τῶν ἐκλογικῶν πράξεων, ἀναφέρον τὰ ὀνόματα, ἅτινα ἤθελον ἔχει τὴν σχετικὴν πλειοψηφίαν καὶ τὰ ὁποῖα ὀφείλουσι νὰ ὦσι διπλάσια τὸν ἀριθμὸν τῶν ὑπὸ τῆς ἐξουσίας διορισθησομένων μελῶν.

Ἑκάστη κοινότης θεωρεῖται ὡς κάτοχος μιᾶς μόνον ψήφου, καὶ οἱ ἔχοντες τὰς ψήφους τῶν πλείστων κοινοτήτων θεωροῦνται ὡς ἔχοντες τὴν πλειοψηφίαν.

Ἄρθρ. 71. Ὁ ἔπαρχος διορίζει μεταξὺ τῶν ἐκλεγομένων ὑπὸ τοῦ δήμου προσώπων τοὺς δημοτικοὺς διοικητικοὺς συμβούλους καὶ τοὺς δικα-

στὰς (*μουμετζ*) τοῦ δικαστηρίου τῆς κοινότητος. Δύναται νὰ λάβῃ τὴν γνώμην τοῦ διοικητικοῦ Συμβουλίου τῆς ἐπαρχίας περὶ τῶν ἐν λόγῳ διορισμῶν.

Ἄρθρ. 72. Διαταγαὶ (*Μπουγιουρουλδού*) τοῦ ἐπάρχου, ἐπικυροῦσαι τὴν ἐκλογὴν καὶ τὸν διορισμὸν τῶν συμβούλων καὶ τῶν δικαστῶν τοῦ δήμου, θέλουσι διαβιβασθῆ αὐτοῖς ὑπὸ τῶν *Καϊμμακάμιδων*.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΤΡΙΤΟΝ.

Περὶ τῶν ἐν ταῖς ἐπαρχίαις ἐκλογῶν.

Ἄρθρ. 73. Ἐν ἑκάστῃ ἐπαρχίᾳ σχηματίζεται ἐκλογικὴ ἐπιτροπή, συγκειμένη ὑπὸ τοῦ ἐπάρχου, τοῦ *χακίμ*, τοῦ *μουχασσεπεδζῆ*, καὶ τοῦ *μουφτῆ* τῆς πρωτευούσης, τῶν θρησκευτικῶν ἀρχηγῶν τῶν μὴ μουσουλμανικῶν κοινοτήτων καὶ τοῦ ἐπαρχιακοῦ γραμματέως. Ἡ ἐπιτροπὴ αὕτη, ἐπὶ τῇ βάσει καταλόγου τῶν ἐκλεξίμων, τῶν διαμενόντων ἔν τε τῇ ἕδρᾳ τῆς ἐπαρχίας καὶ ἐν τοῖς κατὰ τὴν περιφέρειαν αὐτῆς δήμοις, ἐκλέγει διὰ τὸ διοικητικὸν συμβούλιον ἀριθμὸν προσώπων τριπλάσιον τοῦ τῶν μελῶν, τῶν μελλόντων νὰ διορισθῶσιν ἐν τῷ συμβουλίῳ τούτῳ, τοῦ ἡμίσεως ἐξ αὐτῶν ἀντιπροσωπεύοντος τοὺς Μουσουλμάνους κατοίκους, καὶ τῶν λοιπῶν τὰς μὴ μουσουλμανικὰς κοινότητας, διὰ δὲ τὸ πολιτικὸν καὶ ποινικὸν δικαστήριον, ἀνάλογον ἀριθμὸν προσώπων, ἐκλεγομένων ἐπὶ τοῖς αὐτοῖς ὅροις. Ὁ κατάλογος τῶν προσώπων τῶν ὁριζομένων ὑπὸ τῆς ἐπιτροπῆς, συντασσόμενος σύμφωνα πρὸς τοὺς περὶ δήμου διαγραφομένους κανόνας, διανέμεται εἰς τοὺς διαφόρους δήμους, τοὺς συγκροτοῦντας τὴν ἐπαρχίαν.

Τὸ διοικητικὸν συμβούλιον καὶ τὸ δικαστήριον ἑκάστου δήμου συνερχόμενα ἐκλέγουσιν ἐκ τοῦ καταλόγου τούτου ἀριθμὸν ἐκλεξίμων διπλάσιον τοῦ τῶν μελῶν τῶν διορισθησομένων εἰς τὸ συμβούλιον καὶ εἰς τὸ πολιτικὸν καὶ ποινικὸν δικαστήριον τῆς ἐπαρχίας καὶ διαβιβάζουσι τὸν κατάλογον τῶν ἐκλογῶν, φέροντα τὰς ἑαυτῶν σφραγίδας, εἰς τὴν πρωτεύουσαν τῆς ἐπαρχίας.

Ἄρθρ. 74. Οἱ ὑπὸ τῶν δήμων συντεταγμένοι κατάλογοι τῶν ἐκλεξίμων, ἅμα τῇ παραλαβῇ των ἐν τῇ πρωτευούσῃ τῆς ἐπαρχίας, ἀποσφραγίζονται ὑπὸ τοῦ ἐπαρχιακοῦ γραμματέως ἐνώπιον τῶν ἐπὶ τούτῳ συνερχομένων μελῶν τῆς ἐκλογικῆς ἐπιτροπῆς. Ὁ ἀριθμὸς τῶν ἐγγεγραμμένων ἐκλεξίμων ἐπὶ τοῦ πρώτου καταλόγου καταβιβάζεται εἰς τὰ δύω τρίτα, ἀφαιρουμένων, δι' ἑκάστην κοινότητα, τῶν ὀνομάτων, ὅσα ἔτυχον ὀλιγωτέρων ψήφων ἐν τοῖς δήμοις, καὶ διευθύνεται πρὸς τὸν Νομάρχην πρακτικόν, περιέχον τὰ ὀνόματα, ἅτινα ἔχουσι τὴν σχετικὴν

πλειοψηφίαν καὶ τὰ ὁποῖα ὀφείλουσι νὰ ὦσι τὸν ἀριθμὸν διπλάσια τῶν μελῶν, τῶν διορισθησομένων ὑπὸ τῆς ἀρχῆς.

Ἕκαστος δῆμος μίαν μόνην ἔχει ψῆφον, καὶ οἱ συνενοῦντες τὰς ψήφους τοῦ μεγαλειτέρου ἀριθμοῦ τῶν δήμων θεωροῦνται ὡς ἔχοντες τὴν πλειοψηφίαν.

Ἄρθρ. 75. Ὁ Νομάρχης διορίζει ἐκ τῶν ἐκλεχθέντων ἐν τῇ ἐπαρχίᾳ τοὺς συμβούλους καὶ τοὺς δικαστὰς *(μουμετζ)* τοῦ πολιτικοῦ καὶ ποινικοῦ δικαστηρίου τῆς ἐπαρχίας.

Δύναται νὰ λαμβάνῃ τὴν γνώμην τοῦ κεντρικοῦ συμβουλίου περὶ τῶν διορισμῶν τούτων.

Ἄρθρ. 76. Αἱ διαταγαὶ *(μπουγιουρουλδοὺ)* τοῦ Νομάρχου, αἱ περιέχουσαι τὴν ἐκλογὴν καὶ τὸν διορισμὸν τῶν μελῶν τοῦ διοικητικοῦ συμβουλίου καὶ τῶν δικαστῶν τοῦ πολιτικοῦ δικαστηρίου, διαβιβάζονται διὰ τῶν ἐπάρχων.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΤΕΤΑΡΤΟΝ.

Περὶ τῶν ἐκλογῶν ἐν τῇ ἕδρᾳ τῆς Νομαρχίας.

Ἄρθρ. 77. Ὁ ἀρχηγὸς τοῦ δικαστικοῦ σώματος, ὁ οἰκονομικὸς ἔφορος, ὁ διευθυντὴς τῆς ἀλληλογραφίας, ὁ τοῦ πολιτικοῦ καὶ τοῦ ποινικοῦ δικαστηρίου ὑπάλληλος, ὁ *μουφτῆς*, ὁ *χακὶμ* καὶ οἱ πνευματικοὶ ἀρχηγοὶ τῶν μὴ μουσουλμανικῶν κοινοτήτων, συνεδριάζοντες αὐτοδικαίως εἰς τὸ διοικητικὸν συμβούλιον τῆς πρωτευούσης τῆς νομαρχίας, συνέρχονται εἰς ἐκλογικὴν ἐπιτροπὴν ὑπὸ τὴν προεδρείαν τοῦ Νομάρχου. Ἡ ἐπιτροπὴ αὕτη ἐκλέγει ἐκ τοῦ καταλόγου τῶν ὀθωμανῶν ὑπηκόων τῶν διαμενόντων ἔν τε τῇ πρωτευούσῃ τῆς νομαρχίας καὶ ταῖς ἐπαρχίαις καὶ ταῖς πρωτευούσαις τῶν δήμων, τῶν ἀποτιόντων πεντακοσίων τοὐλάχιστον γροσίων κατ' ἔτος ἄμεσον φόρον, καὶ ἀπολαυόντων ἐμπιστοσύνης καὶ ὑπολήψεως ἐν τῇ νομαρχίᾳ καὶ γνωριζόντων ν' ἀναγινώσκωσι καὶ γράφωσι, πρόσωπα, τὸν ἀριθμὸν τριπλάσια τῶν μελῶν τῶν διορισθησομένων εἰς τὸ κεντρικὸν διοικητικὸν συμβούλιον καὶ τὸ πολιτικὸν καὶ ποινικὸν δικαστήριον.

Ὁ κατάλογος τῶν ἐκλεξίμων περιορίζεται εἰς τὰς ἕδρας τῶν ἐπαρχιῶν, συμφώνως πρὸς τὰς διατάξεις τὰς ἀφορώσας τὴν ἐκλογὴν τῶν συμβούλων καὶ δικαστῶν τῶν ἐπαρχιῶν καὶ τῶν δήμων.

Τὰ πρακτικά, τὰ περιέχοντα τὸ ἀποτέλεσμα τῶν ἐκλογικῶν τούτων ἐργασιῶν, τὰ ὑπὸ τῶν πρωτευουσῶν τῶν ἐπαρχιῶν ἀποστελλόμενα, ἀπευθύνονται πρὸς τὸν Νομάρχην, ὅστις ὑποβάλλει εἰς τὴν Ὑψ. Πύλην τὰ ὀνόματα τῶν προσώπων, ἅτινα ἤθελεν ἐκλέξει, κατὰ τοὺς ὁρισμοὺς τῶν προηγουμένων ἄρθρων. Αἱ ἐκλογαὶ ἐπικυροῦνται διὰ βεζυρικῶν ἐπιστολῶν.

Ἄρθρ. 78. Οἱ τέσσαρες σύμβουλοι τῶν δήμων ἑκάστης ἐπαρχίας συνέρχονται ἐν τῇ πρωτευούσῃ τῆς ἐπαρχίας ἕνα μῆνα πρὸ τῆς συγκλήσεως τοῦ Γενικοῦ συμβουλίου, ὅπερ θέλει συνέρχεσθαι κατ' ἔτος ἐν τῇ πρωτευούσῃ τῆς νομαρχίας, ὅπως προβῶσιν εἰς τὴν ἐκλογὴν, ἐκ καταλόγου τῶν κατοίκων τῶν τε πρωτευουσῶν τῆς ἐπαρχίας καὶ τῶν δήμων αὐτῆς, τριῶν προσώπων κεκτημένων τὰ προσόντα τῆς ἐκλεξιμότητος τῶν συμβούλων, καὶ κεκλημένων ὅπως ἀποτελέσωσι μέρος τοῦ Γενικοῦ συμβουλίου. Μεταβαίνουσι δὲ εἰς τὴν ἕδραν τῆς κεντρικῆς διοικήσεως, τῇ προσκλήσει τοῦ ἐπάρχου.

Οἱ σύμβουλοι τῶν δήμων, οἱ μεταβάντες εἰς τὴν πρωτεύουσαν τῆς ἐπαρχίας ὅπως ἐκλέξωσι τὰ μέλη τοῦ Γενικοῦ συμβουλίου, ἐγχειρίζουσιν αὐτοῖς καὶ διὰ μέσου αὐτῶν διαβιβάζουσι πρὸς τὸν Νομάρχην ἁπάσας τὰς αἰτήσεις τῶν δήμων, τὰς ἀφορώσας τὰ ἔργα τῆς δημοσίου ὠφελείας, τὰς ὁδοὺς, τὴν γεωργίαν, τὸ ἐμπόριον καὶ ἄλλα ζητήματα, δυνάμενα ν' ἀποτελέσωσιν ἀντικείμενον συζητήσεως ἐν τῷ συμβουλίῳ.

Ἄρθρον εἰδικόν.

Τὰ μέλη τοῦ διοικητικοῦ συμβουλίου ὡς καὶ οἱ δικασταὶ (*μουμεϊζ*) τῶν πολιτικῶν καὶ ποινικῶν δικαστηρίων θέλουσιν ἀνανεοῦσθαι κατὰ τὸ ἥμισυ εἰς τὸ τέλος ἑκάστης διετίας. Αἱ ἐκλογαὶ θέλουσιν ἐπαναλαμβάνεσθαι κατ' ἔτος διὰ τὸ ἥμισυ τῶν συμβούλων καὶ δικαστῶν, οἵτινες δύνανται νὰ ἐκλεχθῶσιν οἱ αὐτοὶ ἐκ νέου.

Τὸ Γενικὸν συμβούλιον θέλει ἀνανεοῦσθαι ὁλοσχερῶς κατ' ἔτος. Τὰ μέλη τοῦ συμβουλίου τούτου θέλουσιν εἶσθαι ἐπίσης ἐκλέξιμα καὶ αὖθις.

Συμφώνως μὲ τὰ ἄρθρα 10, 11 καὶ 12 τοῦ παρόντος νόμου, αἱ ἐξωτερικαὶ ὑποθέσεις, ἡ γεωργία καὶ τὰ δημόσια ἔργα ἀνατίθενται εἰς εἰδικοὺς ὑπαλλήλους. Οὐχ' ἧττον ὅμως, πρὸς διευκόλυνσιν τῆς τῶν ὑποθέσεων διεκπεραιώσεως, τὰ χρέη τοῦ ἐπὶ τῶν ἐξωτερικῶν ὑποθέσεων διευθυντοῦ προστίθενται εἰς τὰ τοῦ βοηθοῦ (*μουαβὶρ*) τοῦ Νομάρχου καὶ τὰ καθήκοντα τῶν διευθυντῶν τῆς γεωργίας καὶ τῶν δημοσίων ἔργων ἑνοῦνται, εἰς τρόπον ὥστε ὁ ὑπάλληλος ὁ κατέχων τὴν θέσιν τοῦ βοηθοῦ ἔχει συνάμα καὶ τὴν ἐπιστασίαν ἐπὶ τῶν ἐξωτερικῶν ὑποθέσεων, καὶ ἡ διεύθυνσις τῆς γεωργίας καὶ τῶν δημοσίων ἔργων ἀνατίθεται εἰς ἕνα καὶ τὸν αὐτὸν ὑπάλληλον.

ΠΙΝΑΞ

ΤΩΝ

ΝΟΜΑΡΧΙΩΝ — ΕΠΑΡΧΙΩΝ — ΔΗΜΩΝ.

Α'. ΕΥΡΩΠΑΪΚΗ ΤΟΥΡΚΙΑ.

1. ΝΟΜΑΡΧΙΑ ΑΔΡΙΑΝΟΥΠΟΛΕΩΣ. Πρωτεύουσα Ἀδριανούπολις.

ΕΠΑΡΧΙΑΙ.		ΔΗΜΟΙ.
Ἀδριανούπολις.	—	Ἀδριανούπολις — Μπαμπάϊ ἀτλὴκ — Διδυμότειχον — 40 Ἐκκλησίαι — Γέφυρα Μουσταφᾶ πασᾶ — Γέχυρα Ἐργίνης.
Φιλιππούπολις.	—	Φιλιππούπολις — Χάσκιοϊ — Παλαιὸν Ζαγόριον — Κηζανλῆκι — Σουλτὰν Γερὶ — Παζαρτζῆκι — Τζηρπάνι — Ἀχὴ Τζελεπῆ.
Καλλίπολις.	—	Καλλίπολις — Ὕψαλα καὶ Αἶνος — Μάκρη καὶ Φερεδζὴκ — Κεσσάνη — Σιὰρ κιοὶ καὶ Ὅρσα — Γκιουμουλτζίνα.
Ῥαιδεστός.	—	Ῥαιδεστὸς — Ἡράκλειον καὶ Τζορλοῦ — Λουλὲ Βουργὰζ — Βιζύη καὶ Μηδεία — Σηλυβρία.
Σέλιμνος.	—	Αἶδος — Πύργος — Γιάμπολις καὶ Καριναπὰδ — Νέον Ζαγόριον — Ἀγχίαλος — Μεσημβρία.

2. ΝΟΜΑΡΧΙΑ ΔΟΥΝΑΒΕΩΣ. Πρωτεύουσα Ῥουστζούκιον.

ΕΠΑΡΧΙΑΙ.		ΔΗΜΟΙ.
Ῥουστζούκιον.	—	Ῥουστζούκιον — Συληστρία — Χεζαργράδη — Δζουμᾶ — Ζιστόβη — Σοῦμλα — Νικόπολις — Πλεῦνα — Τοτρακάν.

Τούλτσα. — Τούλτσα — Σουλινᾶς — Ματζίνη — Μπαμπὰ ταγὴ — Κωνστάντζα — Χαρσόβα — Μεδζιδιέ.

Βιδύνη. — Ἀδλιὲ — Περκόφτζα — Λούμη — Ἀγιουράδζα — Ῥάχοβα — Βελιγραδζῆκι.

Σοφία. — Σοφία — Κεστεντήλιον — Σαμακόβι — Δοπνίτζα — Ῥαδομίρη — Ἰζλάδη — Ἀχτιμάνη — Ὀρχανιέ.

Τύρνοβον. — Τύρνοβον — Γάπροβα — Λόφτζα — Σέρβη — Ὀσμὰν παζαρή.

Νύσσα. — Νύσσα — Στεχέρ κιοϊ — Λεσκόφτζα — Οὐρανία — Οὐρκούπη — Ἐζνεπόλ.

Βάρνα. — Βάρνα — Παζαρτζῆκι — Βαλτζίκιον — Πρεβάδη — Μαγκαλία.

---

3. ΝΟΜΑΡΧΙΑ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ. Πρωτεύουσα Θεσσαλονίκη.

ΕΠΑΡΧΙΑΙ.		ΔΗΜΟΙ.
Θεσσαλονίκη.	—	Θεσσαλονίκη — Βοδενὰ — Βέρροια — Κασσανδρεία — Τοϊράνη.
Βιττώλια.	—	Βιττώλια — Κιὸπρουλοὺ — Ἔργιρι — Μπουδζάκι — Καστορία — Κορυτσᾶ.
Σέρραι.	—	Σέρραι — Νευροκόπι — Μελένικος.
Δράμα.	—	Δράμα — Καβάλα — Γένιτζε.
Σκόπια.	—	Σκόπια — Ὑστέπη — Ῥαδοβίστα — Κομανόβα — Καλκανδελένι.

---

4. ΝΟΜΑΡΧΙΑ ΗΠΕΙΡΟΘΕΣΣΑΛΙΑΣ. Πρωτεύουσα Ἰωάννινα.

ΕΠΑΡΧΙΑΙ.		ΔΗΜΟΙ.
Ἰωάννινα.	—	Ἰωάννινα — Μέτζοβον — Γρεβενὰ — Ἀϊδονάτον.
Ἀργυρόκαστρον.	—	Ἀργυρόκαστρον — Δελβίνα — Φιλάτον — Τεπεδελένη — Παραμυθία.
Βεράτιον.	—	Ἀσκραβάζη — Τιμορίτζα — Αὐλών.
Πρέβεζα καὶ Ἄρτα	—	Ἄρτα — Μαργαλίτζη — Πάργα.
Θεσσαλία.	—	Λάρισσα — Φαναριοφέρσαλα — Βῶλος — Τρίκαλα — Τσατάλτσα — Γαρδίκιον — Ἐλασσών.

---

5. ΝΟΜΑΡΧΙΑ ΒΟΣΝΙΑΣ. Πρωτεύουσα Σεράγεβον.

ΕΠΑΡΧΙΑΙ.		ΔΗΜΟΙ.
Σεράγεβον	—	Σεράγεβον — Βισόκα — Κόνιτζα — Κλαδίνα — Βισγράδιον — Τζελεπῆ παζάρι — Τζαπίνδζα.
Νοβιπάζαρον	—	Νοβιπάζαρον — Μετροβίτζα — Γενὶ Βαρός — Ἄκβα καὶ Πεχὸρ — Τεργοβίστα — Τάσλιδζα — Περέπολις — Κολασίνη — Βράτα.
Παναλούκα.	—	Παναλούκα — Γκραδίσκη — Τέστα — Δερβέντι.
Σβορνίκιον.	—	Σβορνίκιον — Πέρδζικα — Σερβερέντζα — Μογλενὰ — Μπελένα — Βράτσα — Γραδτσανίτζα καὶ Γαραδαγάτζ.
Πίχκε.	—	Πίχκε — Γεριδὸτζ καὶ Κοζάρδζα — Μαδένι — Κωστανίτζα — Ὀστρόστζα — Κρόβα — Κουλλάτζη καὶ Νεβεσίλη.
Ἐρζεγοβίνη.	—	Ἐρζεγοβίνη — Τρεβίγνη — Στόλτζα — Λιπούσκι — Νέρτοβον καὶ Κόνιτζα — Φούδζα — Νεβεσίνη — Πιλάκε — Γάτζκα — Νιξίκ.
Τραβνίκιον.	—	Τραβνίκι — Γκιουλχισὰρ καὶ Γιαπίτζα — Περιδὸρ καὶ Ἀκ χισὰρ — Ἀχλὼν — Γαλεμούτζα.

---

6. ΝΟΜΑΡΧΙΑ ΣΚΟΔΡΑΣ. Πρωτεύουσα Σκούταρι Ἀλβανίας.

ΕΠΑΡΧΙΑΙ.		ΔΗΜΟΙ.
Σκόδρα	—	Σκόδρα — Ποδγορίτζα — Σπούζα — Δυρράχιον καὶ Καβάγια — Πεκλίνι — Ἀντίβαρι — Ὀλκόνι — Ζαδρίμα — Μπουκάϊ ἰκπὰλ — Τιράνη καὶ Ἀκχισὰρ — Γοσίνη — Ὄχρις.
Πρεζρένη.	—	Πρεζρένη — Ἰπέκιον — Γιάκοβα καὶ Ἀλτουνάλη — Λούμη — Πρεστίνα — Βελιτζετρίνα — Κιλάνη.
Δέβραι.	—	Δέβραι — Ἐλβασσὰν — Μὰτ — Καλκανδελέν.

Σημ. Ἡ νομαρχία Σκουτάρεως τῆς Ἀλβανίας κατηργήθη καὶ ἐν τῇ ἐπαρχίᾳ Πρεζρένης συνέστη νομαρχία, τὸ δὲ Σκούταρι τῆς Ἀλβανίας ἀποκατέστη *Ἐγιαλέτιον* (Γενικὴ διοίκησις).

Β'. ΑΣΙΑΤΙΚΗ ΤΟΥΡΚΙΑ.

ΜΙΚΡΑ ΑΣΙΑ.

7. ΝΟΜΑΡΧΙΑ ΒΙΘΥΝΙΑΣ (Χουδαβενδικιάρ). Πρωτ. Προῦσσα.

ΕΠΑΡΧΙΑΙ.		ΔΗΜΟΙ.
Χουδαβενδικιάρ (Προῦσσα)	—	Προῦσσα — Κίος — Παζὰρ κιόϊ — Μουδανία — Γιάλοβα — Καραμουσσὰλ — Τέρλια — Πιλεδζὶκ — Λεύκη — Κιὸλ παζὰρ — Σογιούδη — Μιχαλῆτζι — Κρεμαστὴ καὶ Σενδζάνα — Ἰνεκιὸλ — Γενὶ σεχὲρ καὶ Γιαρχισὰρ — Νικαία — Παζαρδζῆκι.
Καρεσὶ (Παληκεσὲρ)	—	Παληκεσσὲρ — Ἀϊβαλὴ (Κυδωνίαι) — Ἀρτάκη — Ἀϊδινδζῆκι — Πάνορμος — Κεβνὰν — Ἀδραμύτη — Καμὲρ Ἀδραμὶτ — Ἀρμοὺδ ὀβασὴ — Πάλια καὶ Οὔνια — Ἀγιορόνδη — Πέργαμος — Ἀγιαζμάνδη — Τζανδηρλὴ — Κοζὰν καὶ Φεσλεκὲ — Πηγαδῆτζι — Σανδηργὴ — Κεπσοὺδ καὶ Καρτασλὴ — Παλὰτ — Κὴρκ ἀγὰδζ — Σῶμα — Κερεσοὺν καὶ Γκιοὺλ-νεπέ.
Κοδζά ἰλὶ (Νικομήδεια)	—	Νικομήδεια — Ἀταπαζὰρ — Γκεϊβε — Ἄκ χισὰρ Κεϊβε — Ζαρακλὴ — Κάνδαρα — Ἄκ ὀβὰ — Καϊμᾶς — Σεϊχλὲρ — Ἀγαδζλὴ καὶ πὲς Διβάν.
Καρὰ χισὰρ σαχὴπ	—	Καρὰ χισὰρ σαχὴπ — Σανδηκλὴ — Σεϊχλοὺ — Γκεϊκλὲρ καὶ Δανισμεντλοὺ — Τζὰκ — Πολαβοδὶν — Ἰσχακλοὺ — Σουχοὺδ — Μούσληδζα.
Κιουτάχια (Κοτύαιον)	—	Κοτύαιον — Οὐσὰκ — Γκεδοὺς — Γκεδὶκ — Πανὰζ — Ἐσκὶ σεχὲρ — Καραδζὰ σεχὲρ — Σεϊδὶ Γαζὶ — Ἴνονι — Σιμὰβ — Ἐϊρικιὸζ — Τὰγ ἀρδὴ Σεϊχανὲ — Γκουμοὺς καὶ Ταβσανλή.

8. ΝΟΜΑΡΧΙΑ ΑΪΔΙΝΙΟΝ (Ἡλιουπόλεως). Πρωτ. Σμύρνη.

ΕΠΑΡΧΙΑΙ.		ΔΗΜΟΙ.
Σμύρνη	—	Σμύρνη — Κοὺς ἀδασὴ (Νέα Ἔφεσος) — Τσεσμὲ (Κρήνη) — Θύρα — Ὀδεμὶς — Βοῦρλα (Βρύολα) — Φωτζατεῖν (Φωκαία) — Μενεμένη.
Σαρουχὰν	—	Μαγνησία — Τοργουδλὴ — Κοῦλα (Κολόη) — Ἄταλα — Γκορδοὺς — Ἄκ χισὰρ — Ἐσμὲ — Τιμουδζὶ — Ἀλὰ-σεχὶρ (Φιλαδέλφεια).
Ἀϊδὶν (Ἡλιούπολις)	—	Γκουζὲλ χισὰρ — Ναζηλλὴ — Δζίπτα — Ποζτογὰν — Σώκια — Δενιζλί.
Μέντεσα	—	Μοῦγλα (Μοῦλα) — Γιουζαγιοὺκ — Μιλὰς — Πουδροὺμ — Δάνια — Μάκρη — Ταβὰς — Κοϊτζεγήζ.

---

9. ΝΟΜΑΡΧΙΑ ΙΚΟΝΙΟΥ. Πρωτεύουσα Ἰκόνιον.

ΕΠΑΡΧΙΑΙ		ΔΗΜΟΙ.
Ἰκόνιον	—	Ἰκόνιον — Ἄκ σεχὲρ — Καραμὰν — Ἰλγὶν — Σεϊδὶ σεχὲρ — Ἔρεγλι (Ἡράκλειον) — Ἐσπκεσὰν καὶ Ῥεσοὺν — Ποζκὶρ — Πέκσα καὶ Πέϊ σεχὲρ — Χαδὴμ — Χοϊρὰν καὶ Γιαλβάδζ.
Ἴτζ ἰλλὶ	—	Ἀναμὸρ — Μοὺτ καὶ Σινανλοὺ καὶ Σαρηκὸκ — Σελεύκεια καὶ Δζεπὲλ — Κεσλὶ καὶ Καρατὰς — Γκιουλνὰρ καὶ Ζίνα.
Νίγδα	—	Νίγδα — Νεβσεχὶρ (Νεάπολις) — Κὴρ σεχὲρ — Οὐρκοὺπ καὶ Γιαχγιαλοὺ — Ἄκ σεράϊ.
Σπάρτη	—	Σπάρτη — Πουρδοὺρ — Οὐλουπορλοὺ — Ἄρζ Καρὰ ἀγὰδζ — Κουλχισὰρ καὶ Κεμὲρ Ναγνὴ — Μπάρλα — Πάβλο καὶ Ἀροὺς Ἐγιρδίρ.
Τεκὲ (*Ἀττάλεια*)	—	Ἀλαΐα — Ἐλμαλὴ — Ἀκήσκα — Κηζὴλ καγιά.

---

10. ΝΟΜΑΡΧΙΑ ΑΓΚΥΡΑΣ. Πρωτ. Ἄγκυρα.

ΕΠΑΡΧΙΑΙ		ΔΗΜΟΙ.
Ἄγκυρα	—	Ἄγκυρα — Πέϊ παζὰρ — Ἀγιὰς — Σιβρὶ χισὰρ καὶ Ἄκ κιοπρού — Χίμανα — Καλιαδζὴκ Κεσκινί.

Ποζούκ	—	Ποζούκ — Τζόρουμ — Πουδάκ όζού — Μαδέν.
Καισάρεια	—	Καισάρεια.

---

11. ΝΟΜΑΡΧΙΑ ΚΑΣΤΑΜΟΝΗΣ. Πρωτ. Κασταμονή.

ΕΠΑΡΧΙΑΙ		ΔΗΜΟΙ.
Κασταμονή	—	Κασταμονή — Ζαφεραμπολή — Ἰνέπολι (Οἰνόπολις) — Τόσια — Τὰς κιοπρού — Ταταΐ — Ἀράδζ.
Σινώπη	—	Σινώπη — Στέφανα — Πόϊ όβά.
Γάγγραι (Τζάγκιρη)	—	Γάγγραι — Τζερκὲς — Καλιαδζίκ.
Μπόλου	—	Μπόλου — Κονεΐκ — Γκερδὲ — Ἔρεγλι — Μπαρτήν.

---

12. ΝΟΜΑΡΧΙΑ ΣΕΒΑΣΤΕΙΑΣ (Σιβάς). Πρωτ. Σιβὰς (Σεβαστεία).

ΕΠΑΡΧΙΑΙ		ΔΗΜΟΙ
Σιβὰς (Σεβαστεία)	—	Σιβὰς — Ἀζιζιὲ — Τοκάδη — Κοτζκιρὶ — Διβρίκη — Δαράνδα — Γκερούν — Τένος.
Ἀμάσεια	—	Ἀμάσεια — Μερζιφόνη — Ζίλα (Σύλλα) — Μεδζίδ όζού — Ὀσμανδζὴκ — Ἐρπάα — Κιοπρού.
Καρὰ χισάρη σαρκὴ	—	Καρὰ χισάρη σαρκὴ — Σού σεχρὶ — Μιλὰς — Κὸλ χισάρ.

---

13. ΝΟΜΑΡΧΙΑ ΕΡΖΕΡΟΥΜ (Θεοδουσιουπόλεως). Πρωτ. Ἐρζερούμ.

ΕΠΑΡΧΙΑΙ.		ΔΗΜΟΙ.
Ἐρζερούμ.	—	Ἐρζερούμ — Μπασὶν ἄνω καὶ κάτω — Τεκμὰν καὶ Χανσὶ — Τερδζὰν — Γκιγὴ καὶ Κεβινὲκ — Μπαϊπούρδ — Ἐσὶρ τουρνούμ καὶ Κεσκίμ.
Τζηλδήρ.	—	Στὰβ καὶ Στὶδ — Μιρχὸρ — Ταβ-σεκὲρ καὶ Ἀρδενόδζ — Μαδζεμὲλ καὶ Λιβάνα — Κιολὲ τζηλδὴρ — Πόσχο καὶ Ἀρδεχὰν — Μαμιρβὰν καὶ Πενὲκ ὀλτού.
Κάρς.	—	Κὰρς καὶ Καρατὰχτ — Ζαροσὰδ — Σπηρηκλὴ καὶ Ἄκ παπὰ καὶ Γιασουρεκὲλ — Γκετζιβὰν καὶ Καγαζμάν.

Παγιαζήδ. — Παγιαζὴδ — Διγιαδὶν καὶ Χαμοὺρ — Ἀπτὰπ καὶ Πατηνὸς — Σὶρὰν καὶ Ἀλεσκὲρδ — Ἀχτὰτ καὶ Καρὰ κελισσά.

Χακκιαρὶ καὶ Βάρ. — Βὰν — Τζόλα καὶ Μερὶκ — Παρκιρὶ μετὰ τῶν νομαδικῶν τμημάτων — Κουτουρούλ-πὰκ μετὰ τῶν νομαδικῶν τμημάτων — Μεκὲς — Κεβὰς — Καρτζεκιὰν — Βεστὰν — Γκεβὰρ καὶ Σεμδινὰν καὶ Ὁρμὰν — Σάτὰκ καὶ Νουρδοὺζ — Ἀδὶλ - δζεβὰζ — Μαχμουδὶ καὶ Χοσὰπ μετὰ τῆς νομαδικῆς φυλῆς Γεζιδί.

Μούς — Μοὺς — Πιτλὶς καὶ Μουτκὶ — Πολανκλὰρ καὶ Μελαζκὲρδ — Βαρτὸλ — Ἐνὶρ — Ἀχλατλὰρ (Βὰν Ἀχλατὴ καὶ Μοὺς Ἀχλατὴ) — Τζουκοὺρ — Χαγιοτὶ καὶ τὰ μικρότερα προσαυξήματα.

Ἐρζιντζάν. — Ἐρζιντζὰν — Τζαρσανδζὰκ — Κερτζανὲς — Κεμὰχ — Κορζιδζὰν — Ἀβαδζὴκ — Μαζκὲρδ — Κουρητζάϊ.

---

14. ΝΟΜΑΡΧΙΑ ΤΡΑΠΕΖΟΥΝΤΟΣ. Πρωτ. Τραπεζοῦς.

ΕΠΑΡΧΙΑΙ		ΔΗΜΟΙ.
Τραπεζοῦς	—	Τραπεζοῦς — Κερασοῦς — Μπουδζὰκ — Ῥίζα — Ὄφ — Τιρέπολι.
Δζαρὶκ	—	Σαμσοῦς — Οὔνια (Οἰνόη) — Τζαχαρσενπὲ — Πάφρα.
Λαζιστὰν	—	Μπατοὺμ — Ἄρχοβα.
Κιουμουσχανὲ	—	Κιουμουσχανὲ — Τοβοὺκ — Κελχάτ.

ΣΥΡΙΑ, ΜΕΣΟΠΟΤΑΜΙΑ, ΑΡΑΒΙΑ.

15. ΝΟΜΑΡΧΙΑ ΧΑΛΕΠΙΟΥ. Πρωτ. Χαλέπιον.

ΕΠΑΡΧΙΑΙ		ΔΗΜΟΙ.
Χαλέπιον	—	Χαλὲπ — Ἀντιόχεια — Κελὶς — Ἀϊντὰπ — Ἐδλὲπ — Δζίσρι Σσουκοὺρ — Πὰπ καὶ Δζιγιὸλ — Χαρὲμ — Παρισὰ — Γάρια — Νομαδικαὶ φυλαὶ Ἀράβων — Δεῖρ.

Κοζὰν	—	Χαδζὶν— Πεϊλάν-κιοϊ— Κὰρς Ζουλκαδρὲ— Πεϊλὰν — Ὀσμανιγέ.
Οὔρφα	—	Πιρεδζὶκ — Ῥοὺμ καλιὰ — Σουρούδζ.
Μαρὰς	—	Ἰσλαχιγὲ — Ἐλπεστὰν — Ζεϊτοὺν — Κοκσοὺν καὶ Ἀνδερὶν — Πολὰνκ — Παζαρδζὶκ — Χάσσα.
Ἄδανα (1).	—	Ταρσοὺς — Μερσὶν — Καρὰ Ἰσαλού.

16. ΝΟΜΑΡΧΙΑ ΣΥΡΙΑΣ. Πρωτεύουσα Δαμασκός.

ΕΠΑΡΧΙΑΙ.		ΔΗΜΟΙ.
Δαμασκός.	—	Μπαλπὲκ (Ἡλιούπολις) — Χάσπιγια.
Τρίπολις (Συρίας)—		Σάφια — Ἄκκιαρ — Λαζκιγὲ (Λαοδίκεια) — Μαρκὰπ — Δζέπελε.
Χάμα.	—	Χουμοὺς — Χασὰν-οὐλ-Ἐκρὰδ — Μουαρρὲτ-οὐλ-Νουουμὰν.
Χυράρ.	—	Δζεπέλι Δοὺζ — Κουρρέϊ Ἀδζελοὺν — Κάνταρα.
Βηρυτός.	—	Σαΐδα (Σιδὼν) — Σοὺρ (Τύρος).
Ἄκρη.	—	Χάϊφα — Νασιρὲ — Σαφὲδ — Τάπριγια.
Ἱεροσόλυμα.	—	Ναπλοὺς (Νεάπολις) — Μεδζδὲλ— Γάζα— Πενὶ Χαγιὰπ — Ἰόππη (Γιάφα) — Χαλὴλ-οὐλ-Ῥαχμάν.
Πέλγα.	—	Μαὰν — Ὄρος Λιβάνιον (διοικούμενον συνεπείᾳ συμβάσεως μεταξὺ τῶν Μεγ. Δυνάμεων καὶ τῆς Ὑψ. Πύλης ὑπὸ Διοικητοῦ Χριστιανοῦ Καθολικοῦ, φέροντος τὸν τίτλον *Μουτεσαρρίφου* καὶ τὸν βαθμὸν Βεζύρου).

17. ΝΟΜΑΡΧΙΑ ΔΙΓΙΑΡΠΕΚΙΡ (Μεσοποταμίας). Πρωτ. Διγιαρπεκίρ.

ΕΠΑΡΧΙΑΙ.		ΔΗΜΟΙ.
Διγιαρπεκίρ.	—	Σιβρὶκ — Λίμα — Πεχραμεκί.
Μααμουρὲτ-οὐλ-Ἀζίζ (Μεσοποταμία).		Χαρποὺτ — Ἐργανὴ — Ἀρεπκὶρ — Μαλάτϊα — Χασὰν— Μανσοὺρ — Πάλο.

(1) Ἐσχηματίσθη ἐσχάτως ἰδιαιτέρα Νομαρχία Ἀδάνων, περιλαμβάνουσα ἐπαρχίας τινὰς τῆς Νομαρχίας Χαλεπίου καὶ Ἰκονίου.

Μαρδίν. — Μεδγιὰδ — Δζέζερε.
Σάρδ. — Περβάδη — Γαζάν.

---

18. ΝΟΜΑΡΧΙΑ ΒΑΓΔΑΤΗΣ (Βαβυλωνίας). Πρωτ. Βαγδάτη.

ΕΠΑΡΧΙΑΙ.		ΔΗΜΟΙ.
Βαγδάτη.	—	Κιαζημιγὲ — Ἀαζαμιγὲ — Ῥισαλιγὲ καὶ Σὰτ (παρόχθια τοῦ ποταμοῦ Τίγρεως).
Κέρπελα.	—	Χινδιγὲ — Νεδζέφι ἐσρὲφ — Σεβατιγὲ— Χουσνιγέ.
Χορασάν.	—	Χαλὶς — Σεχριπάν
Δελίμ.	—	Ἄνα — Κεσὲπ — Χεϊγέτ.
Ἀμάρα.	—	Ἀλὶ-οὺσ-Σαρκὴ — Ἀλὶ-οὺλ-Γαρπὶ — Ἀζὶζ — Ζεπὶρ — Νάκαρα.
Χαννίν.	—	Νίκδερε — Κηζλὰρ Πατά.
Σάμρα.	—	Τεκρὶτ — Σάμρα — Σάμκα.
Πέδρε.	—	Μενδελζὶν — Βάδη — Κουππὲ — Κὲβτ-οὺλ-ἀμαρὲ — Δερπατὴν — Δζεσάν.
Διβανιγέ.	—	Χάλα — Σεμαδὲ — Σαμιγὲ — Ἄφκ — Δίγρα — Ἔλ γαδὶρ — Χαρδζερὲ — Ζαπτὰν — Γιουσουφιγὲ — Ῥεμινὲ — Οὔμμ - οὺλ - γουρουὶρ — Ἐποὺ δζιβαρί.
Πέχρε.	—	Ἐπ-οὺλ-χασὰπ — Κούρνα — Κὲβτ-οὺλ-Ῥὶν — Χαμεδὰν — Σὰτ-οὺλ-Ἀρὲπ — Φάβα — Κενίσα — Μαχμουριέ.
Ῥεβανδήζ.	—	Χαρὶρ — Παλὶκ— Σεϊδικιὰν — Πραδὸς καὶ Σερβὰν — Ἐρπὶλ — Λουκιουσχὰκ — Γεσδὶζ — Δαρεπιγιάν.
Σουλεϊμανιγέ.	—	Καρὰ τὰγ — Κελαπὲρ — Μπαρτὰν — Σιουρουδζὶκ — Ζενικὲ — Σέβὰν — Σορτὰν — Χέρκιγε — Κήζηλδζα — Σεχὲρ παζαρὴ — Σενκιὰν— Βεσὰλ — Καβὰρ — Καλιάϊ Σιόκε — Μουσαβὰτ — Ζερκιούζ.
Σεχριζορ.	—	Ἐρπὶλ — Δαβδὰ — Δερλὶ — Καρὰ τεπὲ — Ἀλτοὺν κιὸπρού — Νομαδικὴ Σεϊδζερλερὶ — Νομαδικὴ Πεγιὰν — Σεβάκ.
Μουσούλ.	—	Ζάχο — Ἀμαδιγὲ — Πάγρα — Πάλγαρα — Ζιπὰρ — Ἀνκουσὶ — Μεζουρὶ — Σενδζὰρ — Νομαδικὴ Σεπὰ — Δαβουδιγὲ — Δεχιούκ.

19. ΝΟΜΑΡΧΙΑ ΧΙΔΖΑΖ. Πρωτεύουσα Μέκκα.

ΕΠΑΡΧΙΑΙ.		ΔΗΜΟΙ.
Μέκκα.	—	Ταΐφ — Δζίδδα — Κανφεδὲ — Ῥαγίγ.
Μεδίνη.	—	Γένπα-οὐλ-πaχάρ.

20. ΝΟΜΑΡΧΙΑ ΓΕΜΕΝ. Πρωτεύουσα Ὑεμένη.

ΕΠΑΡΧΙΑΙ.		ΔΗΜΟΙ.
Χαδιδέ.	—	Ζεϊδιγὲ — Λαχιγὲ — Ζοχρὲ — Δζεϊζὰν — Δζεπέλι γερὰ — Μελχάν.
Δζεπέλι-Χαφφάς.	—	Μάχα — Χάϊς — Ζεπὶδ — Πέϊτ-οὐλ-φηκηχιγὲ — Ἐποὺ Ἀρὶς — Ἰησὰ — Ἀτάϊ Καμεράν.

Γ. ΝΗΣΟΙ ΑΡΧΙΠΕΛΑΓΟΥΣ.

21. ΝΟΜΑΡΧΙΑ ΝΗΣΩΝ ΑΡΧΙΠΕΛΑΓΟΥΣ. Πρωτ Δαρδανέλλια.

ΕΠΑΡΧΙΑΙ.		ΔΗΜΟΙ.
Πίγα.	—	Δαρδανέλλια — Τένεδος — Λῆμνος — Ἐζνιὲ — Ἀϊβαδζὴκ — Πίγα — Λάμψακος.
ΧΙΟΣ.	—	Χῖος.
ΜΙΤΥΛΗΝΗ.	—	Μιτυλήνη — Μόλυβα (Μεθύμνη).
ΡΟΔΟΣ.	—	Ῥόδος — Κῶς.
ΚΥΠΡΟΣ.	—	Τούζλα — Αιμασὸν — Μαγόσα — Μπὰτ— Κέρπενε.

22. ΝΟΜΑΡΧΙΑ ΚΡΗΤΗΣ. Πρωτεύουσα Χανία.

ΕΠΑΡΧΙΑΙ.		ΔΗΜΟΙ.
Χανία.	—	Χανία — Κίσαμος — Σέλινον.
Ἡράκλειον.	—	Ἡράκλειον — Ῥίζον — Μονιφάτζιον — Μαλεβύζιον — Τέμενος — Κυνουριὰ — Περποτίτζα — Πεζία.
Ῥέθυμνος.	—	Ῥέθυμνος — Μυλοπόταμον — Ἀμάρι.
Σφακία.	—	Σφακία — Ἀποκώρωνὰ — Ἅγιος Βασίλειος.
Λασίθιον.	—	Λασίθιον — Μιράμπελον — Ἱεράπετρα — Σιτεία.

Δ'. ΑΦΡΙΚΑΝΙΚΗ ΤΟΥΡΚΙΑ.

23. ΝΟΜΑΡΧΙΑ ΤΡΙΠΟΛΕΩΣ ΒΑΡΒΑΡΙΑΣ. Πρωτ. Τρίπ. τῆς Βαρβαρίας.

ΕΠΑΡΧΙΑΙ.		ΔΗΜΟΙ.
Τριπολις Βαρβαρίας.	—	Ἀρεπὰν — Ζανζὸρ — Ταβιγὲ — Ναδζόρα — Μενσίγε — Ἀδζεπλὰτ — Ζούρα.
Πεγγαζί.	—	Κάρκορα — Περσὶς — Ἀβακὶπ — Πρίκα — Δζεβαπιγὲ — Γιοὺκ — Τουϊροὺκ καὶ Πομπάϊ — Περαάσα — Ὄδζλε καὶ Δζάλο — Δέρνε — Μεριδζ — Δέρσε — Χάσα — Ἀπιδάν.
Φεζάνη.	—	Σοάτὴ — Σεμινοβοὺς — Σοάρκὴ — Γαρπὴ — Σοάρκηγὲ — Σοκανέ.
Δζεπέλι-γαρπιγέ.	—	Κάστο — Ναλοὺτ — Γαδαμὴς — Κεκλέκα — Μέζδε.
Χουμούς.	—	Δζιγάρα — Ὄρφελε — Ζηλλετέϊν — Ζερχόνα — — Σὲρτ — Μασράτα — Ταβούργα — Μασλάτα.

24. *Δῆμοι ὑπαγόμενοι εἰς τὴν Γεν. Διεύθυνσιν τῆς Κεντρικῆς τῆς πρωτευούσης Ἀστυνομίας.*

ΕΠΑΡΧΙΑΙ.		ΔΗΜΟΙ.
Τζεκμετζές.	—	Μέγας Τζεκμετζὲς — Μικρὸς Τζεκμετζὲς — Τζατάλτζα — Δέρκος — Πύργος — Σοὺ γιολή.
Πέρα.	—	Γαλατᾶς — Τοπχανὲς καὶ Πεσικτασὶ — Νεοχώριον — Κασὴμ πασᾶς μέχρι Κεγατχανέ.
Χρυσούπολις.	—	Βεϊκοζ καὶ Χίλη — Χαρταλιμὴ καὶ Κέκπουζα — Νῆσοι Πριγκήπων.

Ε'. ΥΠΟΦΟΡΟΙ ΧΩΡΑΙ.

25. ΗΝΩΜΕΝΑΙ ΗΓΕΜΟΝΙΑΙ ΜΟΛΔΟΒΛΑΧΙΑΣ. Πρωτ. Βουκουρέστιον.

ΒΛΑΧΙΑ. Πρωτεύουσα Βουκουρέστιον.

ΕΠΑΡΧΙΑΙ.		ΔΗΜΟΙ.
Μεγάλη Βλαχία.	—	Βουκουρέστιον — Γιαλόμιτζα — Ἰβραΐλα — Σελὰμ — Φωξάνη καὶ Ῥεμνίκιον — Βούζεο — Σοκοβίνη — Πόκο — Πράχοβα — Ζιμποβίτζα — Μόστελον — Ἀρτζέσιον — Ὀλένο — Τουρνοσεβέρινον — Γιούργεβον — Λάσκα.
Μικρὰ Βλαχία.	—	Δόλτζα καὶ Κράϊοβα — Ῥουμουνάτζιον — Βέλτζα καὶ Ῥεμνίκιον — Γόρτζη — Μελδενίτζιον καὶ Τζερνίτζιον.

26. ΜΟΛΔΑΒΙΑ. Πρωτεύουσα Ἰάσιον.

ΕΠΑΡΧΙΑΙ.		ΔΗΜΟΙ.
Ἰάσιον.	—	Ποτοτζάνη — Τορουγόη — Σοτζοὺδ — Γιαναμὴτζ — Πιάτρα — Ῥομάνη — Μπάκεο — Ποτάνα — Τεκούτζιον — Καβορλόη — Ζαβτάβα — Γαλάζιον — Βασιλόη — Φάλτζη — Χούσιον.

27. ΣΕΡΒΙΑ. Πρωτεύουσα Βελιγράδιον.

ΕΠΑΡΧΙΑΙ.		ΔΗΜΟΙ.
Βελιγράδιον.	—	Βελιγράδιον καὶ Χισαρτζῆκι — Σεμένδερε — Ποζαδόφτζα — Κράνια — Τζερνοβῆτζι — Γοργοσέφτζα — Ἀλκασέντζα — Ἐσφερλίκι — Βραζένη — Ἀλαδζὰ χισὰρ — Γιαγοδίνα — Κιόπρού — Πρακὶν — Κραγούγεβατζ — Ῥοδενίκια — Τζάτζεφα — Οὐζούντζα — Βαλίγεβο — Ποδερινία — Σάπατζ — Ποτερδελὲν — Τὰ φρούρια Βελιγραδίου — Σε-

μένδρες Φέτχι Ἰσλὰμ — Πογέρδελεν — Σοκοὺκ — Οὐζούντζα.

---

28. ΗΓΕΜΟΝΙΑ ΣΑΜΟΥ. Πρωτεύουσα Λιμὴν Βαθέος.

ΤΜΗΜΑΤΑ.		ΔΗΜΟΙ.
Βαθύ.	—	Λιμὴν Βαθέος — Βαθὺ — Παλαιόκαστρον — Βουρλιώται — Ἓξ Γειτονίαι.
Καρλοβάσια.	—	Ν. Καρλόβασι — Μεσ. Καρλόβασι — Π. Καρλόβασι — Λέκκα — Καστανέα — Φοῦρνοι — Πλάτανος — Κοντεΐκα — Κοντακεΐκα.
Μαραθόκαμπος.	—	Καλαμπάκτασι — Μαραθόκαμπος — Νεοχώριον — Κουμεΐκα — Σκουρεΐκα.
Χώρα.	—	Σπαθαραῖοι — Παγώνδας — Πύργος — Ἀρβανίται — Μαυρατζαῖοι — Χώρα — Μιτυληναῖοι.

---

29. ΧΙΔΙΒΑΤΟΝ ΑΙΓΥΠΤΟΥ. Πρωτεύουσα Κάϊρον.

ΕΠΑΡΧΙΑΙ.		ΔΗΜΟΙ.
Πειρᾶς.	—	Ἀλεξάνδρεια — Δεμενχοὺρ — Ῥαχμανιγὲ — Σεπερχὶτ — Νέδζιλε.
Μενοφία	—	Μενόφι καὶ Πιτζοὺρ — Ἀσμὼν — Σεπὶν-οὺλ-Κὰμ — Μαλὲτζ καὶ Φεσέ.
Γαρπιγέ.	—	Ῥεσὶδ καὶ Πόρλους — Φέβα — Σέπσὰτ — Τάντα — Δζαφεριγὲ — Ζέφτα — Μαχαλὲτ-οὺλ-κιούπρὰ — Τέπροβα — Σέρπὶν — Διμγιάτη.
Μανσούρα.	—	Μανσούρα — Μαχαλέτουν Δεμίνε — Μενζέλε — Βαδὴ — Σουνπουλδὶν — Μὶτ Κάμερ.
Σαρκηγέ.	—	Στίπε — Κεφερνέδζιμ — Ἐπουκεπὶρ — Χέγε — Πελπὶς — Ἀζιζιγέ.
Καλιοπεία.	—	Καλιόπη — Μὲρδζ καὶ Σόυπράτουν — Σέχὰπ — Πενὶ-οὺλ-Ἰσὰκ — Τάχα.
Κάϊρον.	—	Κάϊρον — Σουὲζ — Χανκὰχ — Δζέζε — Πεδερσίν.
Ἀταφιχιγέ.	—	Ἀταφιχιγὲ καὶ τὰ προσαυξήματά του.
Φεγιουμιγέ.	—	Φεγιοὺμ μετὰ τῶν προσαυξημάτων.

Πενὶ-Σουγίφ. — Καμὲν-οὺλ-ἀρσὺς — Ζαβιγὲ — Πενὶ Σουγὶφ — Φεσένε — Ἐποὺ Δζερδζὲ — Πεχένσα.

Σεγιούτ- — Πενὶ Μουζὴρρ — Μενίγε — Σακηγέϊ Μουσὰ — Μέλβι — Ἀσμὸν — Δεϊροὺτ — Κιούσιγε — Μανκαλοὺτ καὶ Σένπο — Σεγιοὺτ καὶ Ἐπουνὶτζ — Ζαβὶρ — Σέριουκ — Σενχὲδζ — Τάδζτα — Ἄχμιμ — Πέρδις — Δζέρδζα — Φερσοὺτ — Φόπας — Ἐλβαχάτ.

Κίνα. — Κίνα — Κασὲρ — Κὸς — Ἔσενε — Ἐδφοὺ καὶ Ἐπρίμ.

---

30. ΗΓΕΜΟΝΙΑ ΤΥΝΙΔΟΣ. Πρωτεύουσα Τύνις.

ΕΠΑΡΧΙΑΙ. — Τύνις — Πιζὰρτ — Ταπάργα — Κιὰφ — Γάμδοζ — Μέκενε — Σετὰν — Τέστουρ — Ταπαρσοὺκ — Ἀφρικαγὲ καὶ Ματὰρ — Δαχὴλ καὶ Σουλεϊμὰν — Καλίπιγια — Χαμμάμα — Σαχὴλ καὶ Σόσα — Λεδζὲμ — Μεχδιγὲ — Ἀσφακὰς καὶ Κέρκενε — Κηρβὰν — Δζαρὶδ — Χάρπα — Ἐλ ἀρὰζ — Ταρζίς.

ΝΟΜΟΣ

Περὶ ὀργανισμοῦ τῶν τακτικῶν δικαστηρίων.

(23 Ἀπριλίου 1869).

Προκαταρκτικαὶ διατάξεις.

Τὰ τακτικὰ δικαστήρια διαιροῦνται εἰς δύο τάξεις: εἰς πρωτοδικεῖα καὶ ἐφετεῖα.

Τὰ εἰς τοὺς δήμους ἐν οἷς ἐδρεύει *καϊμμακάμης* ὑπάρχοντα τακτικὰ δικαστήρια *(μεδζλίσι δααβὶ)* εἰσὶ πρωτοδικεῖα· τὰ εἰς τὰς ἐπαρχίας *(μεδζλίσι τεμγὶζ)* καὶ τὰ εἰς τὰς πρωτευούσας τῶν νομαρχιῶν *(διβάνη τεμγὶζ)* εἰσὶν ἐφετεῖα.

Τὰ τακτικὰ δικαστήρια τῶν ἐπαρχιῶν δικάζουσιν ὡς πρωτοδικεῖα τὰς ὑποθέσεις τοῦ δήμου ἐν ᾧ ἐδρεύουσι.

Πᾶσα κώμη ἢ προσαύξημα *(ναχιγὲς)* ἔχει ἓν συμβούλιον δημογερόντων *(ἰχτιγξὰρ μεδζλισὶ)*, ἐκπληροῦν ἔργα εἰρηνοδικείου εἰς τὰς μεταξὺ ἰδιωτῶν διαφοράς.

Καθ' ὅσον ὑπάρχει ἀνάγκη, συνιστῶνται ἐμποροδικεῖα εἰς τὰς πρωτευούσας τῶν δήμων *(καζὰ)*, τῶν ἐπαρχιῶν *(σανδζὰκ)*, καὶ τῶν νομαρχιῶν *(βιλαγέτ)*.

Σύμφωνα τοῖς ἄρθροις 11, 41, 55 τοῦ ὀργανισμοῦ τῶν νομαρχιῶν, τὰ τακτικὰ δικαστήρια τῶν δήμων καὶ ἐπαρχιῶν θέλουσι προεδρεύεσθαι ὑπὸ τῶν *χακίμ*. Τὰ ἐν ταῖς πρωτευούσαις τῶν νομαρχιῶν ἐδρεύοντα δικαστήρια *(διβάνη τεμγὶζ)* προεδρεύονται ὑπὸ τῶν ἀρχιδικαστῶν *(μουφεττίσι χουκκὰμ)* τῆς Νομαρχίας. Ἡ Αὐτοκρατορικὴ κυβέρνησις διορίζει ἕνα ἀντιπρόεδρον εἰς πᾶν τακτικὸν δικαστήριον ἐπαρχίας ἢ *βιλαγετίου* καὶ ἕνα ὑπάλληλον κάτοχον νομικῶν γνώσεων εἰς ἕκαστον τακτικὸν δικαστήριον δήμου.

Πᾶσα προσφυγὴ κατὰ ἀποφάσεων τῶν δικαστηρίων τῶν νομαρχιῶν ἐκδοθεισῶν ἐπὶ ὑποθέσεων ἐφεσιβληθεισῶν ἐνώπιον αὐτῶν, πρὸς περαιτέρω ἐξέτασιν ἢ ἐν ἀνάγκῃ πρὸς ἀκύρωσιν τῶν ἀποφάσεων τούτων, ὑπάγεται εἰς τὴν ἀποκλειστικὴν ἁρμοδιότητα τοῦ Ἀνωτάτου Συμβουλίου τῆς Δικαιοσύνης ὡς Ἀκυρωτικοῦ δικαστηρίου.

Τῆς δικαιοδοσίας τοῦ Ἀνωτάτου Συμβουλίου τῆς Δικαιοσύνης καὶ τῶν

ἐμποροδικείων ὁρισθείσης δι' ἰδιαιτέρων νόμων, ὁ παρὼν νόμος ὁρίζει εἰδικῶς τὴν δικαιοδοσίαν τῶν δημογεροντικῶν συμβουλίων καὶ τῶν τακτικῶν δικαστηρίων τῶν δήμων, τῶν ἐπαρχιῶν καὶ τῶν *βιλαγετίων*.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΠΡΩΤΟΝ.

Περὶ δικαιοδοσίας τῶν δημογεροντικῶν συμβουλίων.

Ἄρθρ. 1. Τὰ δημογεροντικὰ συμβούλια χρεωστοῦσι νὰ προσπαθῶσι πρὸς συμβιβασμὸν τῶν διαδίκων εἰς τὰς νομίμους καὶ ἐπιδεκτικὰς συμβιβασμοῦ διαφοράς· ἀλλὰ δὲν δύνανται νὰ ὑποχρεώσωσι τοὺς διαδίκους εἰς συμβιβασμὸν, ὅταν ἡ διαφορὰ εἶναι τοιαύτη, ὥστε ν' ἀπαιτῇ λύσιν δικαστικήν. Δὲν δύνανται προσέτι νὰ ἐπιχειρήσωσιν οὐδεμίαν ἀπόπειραν συμβιβασμοῦ ἐπὶ πταισμάτων, πλημμελημάτων καὶ κακουργημάτων. Ἐπιτυχόντος τοῦ συμβιβασμοῦ διαφορᾶς τινος, οὐδεμία περὶ αὐτῆς ἐκδίδεται ἀπόφασις, ἀλλὰ συντάσσεται περὶ τούτου ἔκθεσις ὑπογραφομένη παρὰ τῶν διαδίκων, δι' ἧς βεβαιοῦται ὁ γενόμενος συμβιβασμός.

Ἄρθρ. 2. Αἱ ὑπὸ τῶν δημογεροντικῶν συμβουλίων ἐκδιδόμεναι ἀποφάσεις δὲν δύνανται νὰ ἐκτελεσθῶσιν εἰμὴ ἂν γίνωσι παραδεκταὶ παρὰ τῶν διαδίκων, ἢ ἂν ὁ εἷς ἐξ αὐτῶν ἀποτίσῃ τὸ πρὸς τὸν ἕτερον ὄφλημά του· αἱ περὶ συμβιβασμοῦ ὅμως ἐκθέσεις, αἱ συμφώνως πρὸς τὸν νόμον γενόμεναι καὶ ὑπογραφεῖσαι παρὰ τῶν διαδίκων, κηρύττονται ἐκτελεσταὶ ὑπὸ τῶν δικαστηρίων, ἄνευ περαιτέρω συζητήσεως.

Ἄρθρ. 3. Κατὰ τὴν συζήτησιν καὶ ἐκδίκασιν τῶν διαφορῶν τῶν ὑπαγομένων εἰς τὴν συμβιβαστικὴν δικαιοδοσίαν αὐτῶν, τὰ δημογεροντικὰ συμβούλια ὀφείλουσι νὰ συμμορφῶνται πρὸς τὸ ἄρθρ. 64 τοῦ ὀργανισμοῦ τῶν Νομαρχιῶν.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΔΕΥΤΕΡΟΝ.

Περὶ τῆς δικαιοδοσίας τῶν δημοτικῶν δικαστηρίων.

Ἄρθρ. 4. Εἰς τὴν ἁρμοδιότητα τῶν δημοτικῶν δικαστηρίων ὑπάγονται πᾶσαι αἱ πολιτικαὶ καὶ ποινικαὶ περὶ πταισμάτων καὶ πλημμελημάτων δίκαι· ἐξαιροῦνται, α. Αἱ δίκαι αἱ ὑπαγόμεναι εἰς τὴν δικαιοδοσίαν τῶν ἱερῶν δικαστηρίων (*Σερῆ*) καὶ αἱ μεταξὺ μὴ Μουσουλμάνων, αἱ ὑπαγόμεναι κατ' ἔθος εἰς τὴν θρησκευτικὴν αὐτῶν ἀρχήν. β'. Αἱ ὑπαγόμεναι εἰς τὴν ἁρμοδιότητα τῶν ἐμποροδικείων.

Ἄρθρ. 5. Εἰς τοὺς δήμους ὅπου δὲν ὑπάρχει ἐμποροδικεῖον, αἱ ἐμπορι-

καὶ ὑποθέσεις δικάζονται ὑπὸ τῶν τακτικῶν δικαστηρίων, ἅτινα τότε συμμορφοῦνται πρὸς τὰς διατάξεις τοῦ ἐμπορικοῦ κώδηκος.

Ἄρθρ. 6. Ἐκτὸς τῶν ἐν τῷ ἄρθρῳ 4 ἐξαιρέσεων, τὰ δημοτικὰ δικαστήρια δικάζουσι πάσας τὰς δίκας τὰς ἀναφυομένας ἐν ταῖς κοινότησι καὶ τοῖς χωρίοις τῆς περιφερείας αὐτῶν, ἀνεκκλήτως μὲν μέχρι τῆς ποσότητος χιλίων γροσίων κεφαλαίου ἢ ἑκατὸν γροσίων ἐτησίας προσόδου, ἐκκλητῶς δὲ καὶ πέραν τῶν ποσῶν τούτων. Εἰς ἔφεσιν ἐπίσης ὑπόκεινται πᾶσαι αἱ ἀπαιτήσεις, ὧν ἡ ἀξία εἶναι ἀπροσδιόριστος καὶ αἱ δίκαι περὶ κανονισμοῦ ὁρίων καὶ αἱ πάρόμοιαι.

Αἱ κατὰ τῶν ἀποφάσεων τῶν δημοτικῶν δικαστηρίων ἐφέσεις φέρονται εἴτε ἐνώπιον τοῦ τακτικοῦ ἐπαρχιακοῦ δικαστηρίου, εἴτε ἐνώπιον τοῦ Νομαρχιακοῦ δικαστηριου, ὑπὸ τὴν δικαιοδοσίαν τοῦ ὁποίου ὑπάγεται τὸ δημοτικὸν δικαστήριον, οὗ ἡ ἀπόφασις ἐφεσιβάλλεται. Ὑποβληθείσης τῆς ἐφέσεως εἴς τι ἐπαρχιακὸν δικαστήριον, τὸ Νομαρχιακὸν δικαστήριον δὲν δύναται πλέον νὰ ἐπιληφθῇ αὐτῆς.

Ἄρθρ. 7. Δικαζομένης ἀγωγῆς τινὸς ἐνώπιον δημοτικῶν δικαστηρίων ἀνεγκλήτως, ὡς ἀφορώσης ἀπαίτησιν ποσοῦ μὴ ὑπερβαίνοντος τὴν δικαιοδοσίαν των, ἐὰν ὁ ἐναγόμενος προβάλῃ ἀνταγωγὴν ἀποζημιώσεως καὶ τὸ ποσὸν αὐτῆς ὑπερβαίνῃ τὸ τῆς δικαιοδοσίας των, τὰς ἀνταγωγὰς ταύτας δύνανται νὰ δικάζωσιν ἀνεγκλήτως, ὡς πηγαζούσας ἀπὸ ἀγωγὰς τῆς δικαιοδοσίας των.

Ἄρθρ. 8. Τὰ δημοτικὰ δικαστήρια δικάζουσιν ἀνεκκλήτως τὰς πράξεις, ἃς ὁ ποινικὸς νόμος χαρακτηρίζει ὡς πταίσματα καὶ τιμωρεῖ δι' ἁπλῆς ἀστυνομικῆς ποινῆς, δηλαδὴ διὰ φυλακίσεως ἀπὸ εἰκοσιτεσσάρων ὡρῶν μέχρι μιᾶς ἑβδομάδος καὶ διὰ προστίμου μὴ ὑπερβαίνοντος τὰ ἑκατὸν γρόσια. Δικάζουσιν ὡσαύτως πρωτοδίκως καὶ ἐκκλητῶς ἐπὶ πλημμελημάτων, ἅτινα τιμωροῦνται μὲ φυλάκισιν ἕως τριῶν μηνῶν καὶ προστίμου μέχρι πεντακοσίων γροσίων.

Ἄρθρ. 9. Ἀνακρίνουσιν ἁπλῶς τὰ πλημμελήματα εἰς ἃ ἐπιβάλλονται ὑπὸ τοῦ νόμου μεγαλείτεραι τῶν ἐν τῷ ἄρθρῳ 8 ποινῶν καὶ τὰς ἐγκληματικὰς πράξεις τὰς ὑπὸ τοῦ νόμου χαρακτηριζομένας κακουργήματα.

Ἄρθρ. 10. Τῶν δημοτικῶν δικαστηρίων αἱ συνεδριάσεις διευθύνονται ἀποκλειστικῶς ὑπὸ τοῦ προέδρου αὐτῶν, εἰς ὃν ἐπίσης ἀνήκει καὶ τὸ ὑποβάλλειν εἰς τὰ μέλη τοῦ δικαστηρίου τὰ πραγματικὰ καὶ νομικὰ ζητήματα, ἐφ' ὧν, ἀφοῦ τὰ μέλη ἀποφανθῶσιν καὶ ψηφίσωσι, συντάσσονται πρακτικά, ἐν οἷς δικαιολογεῖται ἡ ἀπόφασις, ἥτις κοινοποιεῖται ὑπὸ τοῦ προέδρου.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΤΡΙΤΟΝ.

Περὶ δικαιοδοσίας τῶν τακτικῶν ἐπαρχιακῶν δικαστηρίων.

Ἄρθρ. 11. Τὰ τακτικὰ δικαστήρια τῶν ἐπαρχιῶν δικάζουσι τὰς περὶ ἐφέσεως αἰτήσεις κατὰ τῶν ἐκκλητῶν ἀποφάσεων τῶν ὑπὸ τὴν δικαιοδοσίαν αὐτῶν δημοτικῶν δικαστηρίων, ἐὰν αἱ ἀποφάσεις αὗται κατὰ τὸ *Σερὶ* καὶ τοὺς ἐν ἐνεργείᾳ νόμους δὲν ὑπάγωνται εἰς ἄλλα δικαστήρια. Δικάζουσιν ἐπίσης πρωτοδίκως τὰς ἐν τῷ δήμῳ, ἐν ᾧ ἑδρεύει ἐπαρχία, ἀναφυομένας διαφορὰς, ἀνεκκλήτως μὲν μέχρι τοῦ ποσοῦ γροσίων πέντε χιλιάδων κεφαλαίου, ἢ πεντακοσίων γροσίων ἐτησίας προσόδου, ἐκκλητῶς δὲ καὶ πέραν τῶν ποσῶν τούτων, ἢ ὁσάκις τὸ ἀντικείμενον τῆς διαφορᾶς δὲν δύναται νὰ ὁρισθῇ εἰς χρήματα.

Ἄρθρ. 12. Τὰ ἐπαρχιακὰ δικαστήρια δικάζουσιν ἐπὶ ποινικῶν ὑποθέσεων τὰς ἐφέσεις κατὰ ἀποφάσεων τῶν δημοτικῶν δικαστηρίων, ἐκδοθεισῶν ἐκκλητῶς κατὰ τὸ ἄρθρον 8. Δικάζουσιν ὡσαύτως πρωτοδίκως καὶ ἐκκλητῶς ἐπὶ πλημμελημάτων τιμωρουμένων μὲ φυλάκισιν ἀνωτέραν τῶν τριῶν μηνῶν καὶ πρόστιμον ἀνώτερον τῶν πεντακοσίων γροσίων· ἢ ὅταν ἡ κατ' αὐτῶν ποινὴ συνεπάγεται τὴν πρόσκαιρον ἀπέλασιν ἢ τὴν παῦσιν ἀπὸ δημοσίας θέσεως.

Ἄρθρ. 13. Αἱ περὶ ἀποζημιώσεως ἀνταγωγαὶ, αἱ κατὰ τὴν κυρίαν δίκην παρὰ τοῦ ἐναγομένου προτεινόμεναι ἐνώπιον τῶν ἐπαρχιακῶν δικαστηρίων, κανονίζονται κατὰ τὰς ἐν τῷ ἄρθρῳ 7 διαλαμβανομένας διατάξεις.

Ἄρθρ. 14. Αἱ ἐγκληματικαὶ πράξεις, αἱ χαρακτηριζόμεναι ὡς κακουργήματα, ὑπάγονται εἰς τὴν ἀποκλειστικὴν ἁρμοδιότητα τῶν Νομαρχιακῶν δικαστηρίων, ἐπ' αὐτῶν δὲ τὰ τακτικὰ ἐπαρχιακὰ δικαστήρια δὲν δύνανται νὰ δικάσωσιν, ἀλλ' ἐκτελοῦσιν ἀνακριτικὰ μόνον καθήκοντα.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΤΕΤΑΡΤΟΝ.

Περὶ τῆς ἁρμοδιότητος τῶν Νομαρχιακῶν δικαστηρίων.

Ἄρθρ. 15. Εἰς πᾶσαν πρωτεύουσαν Νομοῦ συνιστᾶται δικαστήριον, ἔργον ἔχον νὰ δικάζῃ ἐπὶ τῶν ἐφέσεων κατὰ ἀποφάσεων τῶν δημοτικῶν καὶ ἐπαρχιακῶν δικαστηρίων, ἐκκλητῶς ἐκδοθεισῶν κατὰ τὰ ἄρθρα 6 καὶ 11. Τὰ δικαστήρια ταῦτα δὲν δύνανται νὰ ἐπιληφθῶσι πρωτοδίκως οὐδεμιᾶς δίκης, ἐκτὸς τῶν ἀφορωσῶν πράξεις, ἃς ὁ ποινικὸς νόμος χαρακτηρίζει ὡς κακουργήματα καὶ ἐφ' ὧν ἐπιβάλλονται αἱ ἐν τῷ ἑπομένῳ ἄρθρῳ ἀναφερόμεναι ποιναί.

Ἄρθρ. 16. Ἐπὶ ποινικῶν ὑποθέσεων τὰ νομαρχιακὰ δικαστήρια δικάζουσι τὰς ἐφέσεις κατὰ ἀποφάσεων ἐκδιδομένων ἐκκλητῶς ὑπὸ τῶν ἐπαρχιακῶν δικαστηρίων κατὰ τὸ ἄρθρον 12. Δικάζουσι προσέτι τὰς ἐγκλη-

ματικὰς πράξεις ἃς ὁ ποινικὸς νόμος χαρακτηρίζει ὡς κακουργήματα καὶ καθ' ὧν καταγιγνώσκονται βαρεῖαι ποιναὶ οἷαι ἡ εἰς θάνατον καταδίκη, τὰ διὰ βίου ἢ πρόσκαιρα δεσμὰ, ἡ εἰρκτὴ καὶ ἡ ἰσόβιος ὑπερορία.

Ἄρθρ. 17. Κατὰ τὰ ἐν τῷ 12 ἄρθρῳ διαλαμβανόμενα, τὰ νομαρχιακὰ δικαστήρια δικάζουσιν ἐφεσίμως ἐπὶ πλημμελημάτων δικασθέντων πρωτοδίκως ἐνώπιον τῶν ἐπαρχιακῶν δικαστηρίων ὅταν ἡ καταγινωσκομένη ποινὴ ὑπερβαίνει τὴν τρίμηνον φυλάκισιν καὶ πρόστιμον πεντακοσίων γροσίων, ἢ συνεπάγεται τὴν πρόσκαιρον ἀπέλασιν ἢ τὴν παῦσιν ἀπὸ δημοσίας θέσεως.

Ἐκτὸς τῆς ἁρμοδιότητος, ἣν ἡ Αὐτοκρατορικὴ κυβέρνησις δύναται νὰ χορηγήσῃ εἰς ἐκτάκτους περιστάσεις, μόνον τὸ Ἀνώτατον Συμβούλιον τῆς Δικαιοσύνης θέλει ἀποφασίζει ἐπὶ τῶν συνήθων κακουργημάτων, ὅταν ταῦτα συνεπάγωνται τὴν ποινὴν τοῦ θανάτου, τῶν διὰ βίου ἢ προσκαίρων δεσμῶν, τὴν εἰρκτὴν καὶ τὴν ἰσόβιον ὑπερορίαν.

Τῷ αὐτὸ Συμβούλιον θέλει ἐξετάζει καὶ ἐν ἀνάγκῃ ἀκυροῖ τὰς ἀποφάσεις τῶν νομαρχικκῶν δικαστηρίων, τὰς ἐκδοθείσας κατ' ἔφεσιν ἀποφάσεων πρωτοδίκων τῶν ἐπαρχιακῶν δικαστηρίων.

Ἄρθρ. 18. Εἰς τὸ τέλος ἑκάστου ἔτους πᾶν νομαρχιακὸν δικαστήριον θέλει συντάσσει διὰ τοῦ γραμματέως αὐτοῦ καὶ ὑποβάλλει εἰς τὸν πρόεδρον τοῦ Ἀνωτάτου Συμβουλίου τῆς Δικαιοσύνης στατιστικὸν πίνακα δεικνύοντα τὴν φύσιν τῶν εἰσαχθεισῶν ὑποθέσεων καθ' ὅλον τὸ ἔτος ἐνώπιον τῶν τακτικῶν δημοτικῶν καὶ ἐπαρχιακῶν δικαστηρίων καὶ δικασθεισῶν ὑπ' αὐτῶν, εἴτε ἐκκλητῶς εἴτε τελεσιδίκως, ὡς καὶ τὸν ἀριθμὸν τῶν διατελουσῶν ἔτι ἐκκρεμῶν, τὴν διάρκειαν τῆς διαδικασίας καὶ τὰ ὀνόματα τῶν διαδίκων.

Ἄρθρ. 19. Τὰ δυνάμει τοῦ ἄρθρου 10 ἀπονεμόμενα καθήκοντα εἰς τοὺς προέδρους τῶν δημοτικῶν δικαστηρίων ἀπονέμονται ἐπίσης καὶ εἰς τοὺς προέδρους καὶ ἀντιπροέδρους τῶν νομαρχιακῶν καὶ ἐπαρχιακῶν δικαστηρίων· ἡ ἁρμοδιότης τῶν ὑπὸ τῆς Αὐτοκρατορικῆς κυβερνήσεως διοριζομένων εἰδικῶν ὑπαλλήλων εἰς τὰς δύο τελευταίας τάξεις τῶν δικαστηρίων ὁρισθήσεται δι' εἰδικῶν ὁδηγιῶν.

Ἄρθρ. 20. Μέχρις οὗ δι' εἰδικοῦ κανονισμοῦ ὁρισθῇ ὁ τρόπος τῆς διαδικασίας ἐπὶ πολιτικῶν καὶ ποινικῶν ὑποθέσεων, τὰ τακτικὰ δημοτικὰ καὶ ἐπαρχιακὰ δικαστήρια ὡς καὶ τὰ νομαρχιακὰ ὀφείλουσι νὰ ἐφαρμόζωσι κατὰ τὴν διαδικασίαν τῶν εἰς τὴν κρίσιν αὐτῶν ὑποβαλλομένων ἀστυκῶν ὑποθέσεων τὰς διατάξεις τῶν ἄρθρων τῆς ἐμπορικῆς Δικονομίας καθόσον δὲν ἀντίκεινται εἰς τὸν παρόντα κανονισμόν.

ΘΕΜΕΛΙΩΔΗΣ ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ

Τοῦ Ἀνωτάτου τῆς Δικαιοσύνης Συμβουλίου

(Διβάνι (α) Ἀχκιάμη Ἀδλιγέ).

(Τῇ 8 Ζιλχηδζὲ τοῦ ἔτους (Ἐγείρας) 1284 —1867).

ΑΥΤΟΚΡΑΤΟΡΙΚΟΝ ΑΥΤΟΓΡΑΦΟΝ

« *Γενέσθω κατὰ τὸ περιεχόμενον* ».

ΠΡΟΟΙΜΙΟΝ.

Ἡ Α. Α. Μεγαλειότης ὁ Σουλτάνος, ἐπιθυμῶν νὰ ῥυθμίσῃ ἐντελῶς τὰ πράγματα τοῦ Ὑψ. Κράτους Του, καὶ νὰ ἐξασφαλίσῃ ὑφ' ὅλας τὰς ἐπόψεις τὰ δικαιώματα τῶν πολιτῶν, ἠὐδόκησε νὰ διατάξῃ τὴν διαχώρισιν τῆς ἐκτελεστικῆς ἐξουσίας ἀπὸ τῆς δικαστικῆς, ὅπως ἀρθῶσιν ἐκ τοῦ μέσου τὰ προσκόμματα, ἅπερ παρενέβαλλεν ἡ ἐκτελεστικὴ ἐξουσία εἰς τὴν διεξαγωγὴν τῶν δικαστικῶν ὑποθέσεων καὶ τὴν πλήρη ἐφαρμογὴν τῆς δικαιοσύνης καὶ δι' Αὐτοκρατορικοῦ Ὑψηλοῦ Του διατάγματος καθίδρυσε τὸ Ἀνώτατον Συμβούλιον (ἢ Δικαστήριον) τῆς Δικαιοσύνης (*Διβάνη Ἀχκιάμη Ἀδλιγὲ*) ὡς ἕπεται.

Ἄρθρ. 1ον. Συνιστᾶται Ἀνώτατον τακτικὸν Δικαστήριον ὑπὸ τὴν ἐπωνυμίαν *Διβάνη Ἀχκιάμη Ἀδλιγὲ* ὅπως θεωρῇ ὡς ὑπερτάτη δικαστικὴ ἐξουσία ἁπάσας τὰς ὑπὸ τὸ Κράτος τῶν πολιτικῶν νόμων διατελούσας δίκας καὶ ὑποθέσεις.

Ἄρθρ. 2ον. Ἐξαιρουμένων τῶν εἰς τὰ ἱεροδικαστήρια τοῦ *Σερὴ* ὑπαγομένων ὑποθέσεων τῶν τῆς δικαιοδοσίας τῶν μὴ Μουσουλμανικῶν κοινοτήτων καὶ τῶν τῆς ἁρμοδιότητος τῶν ἐμποροδικείων, αἱ λοιπαὶ πολιτικαὶ καὶ ποινικαὶ ὑποθέσεις, ὅσαι δικάζονται καὶ ἀποφασίζονται συμφώνως τοῖς Γενικοῖς Νόμοις καὶ κανονισμοῖς, δύνανται νὰ ὑποβληθῶσιν εἰς τὸ Ἀνώτατον Συμβούλιον τῆς Δικαιοσύνης ὅπερ, ἀ. θεωρεῖ τὰς ἀμέσως εἰς

(α) Ἡ λέξις *Διβὰν* σημαίνει δικαστήριον, διὸ εἰς τὴν Γαλλικὴν μεταφράζεται **Cour.** Ἀλλ' ἐνομίσαμεν καλὸν νὰ διατηρήσωμεν τὴν ἐν τῇ γλώσσῃ μας καθιερωθεῖσαν ἤδη ἐπωνυμίαν.

αὐτὸ προσηκόντως καὶ συμφώνως πρὸς τὸν νόμον ἀνατεθείσας δίκας, β'. θεωρεῖ καὶ δικάζει τὰς εἰς τὴν ἐπικύρωσίν του κατὰ τὰς ἐν ἰσχύϊ διατάξεις ἀνατεθείσας δίκας, τὰς δικασθείσας ἤδη ἐν ὑποδεεστέροις τακτικοῖς δικαστηρίοις, ὡς καὶ τὰς ἐφεσιβληθείσας ὑφ' ἑνὸς τῶν διαδίκων, ἐὰν κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ νόμου ὑπόκηνται εἰς ἔφεσιν.

Τὸ Ἀνώτατον Συμβούλιον τῆς Δικαιοσύνης ὀφείλει νὰ παραπέμπῃ εἰς τὸ Συμβούλιον τῆς Ἐπικρατείας πᾶσαν μεταξὺ ἰδιωτῶν δίκην, ἥτις ἤθελε καταλήξει εἰς διαφορὰν μεταξὺ ἰδιώτου καὶ Ἀρχῆς τινος.

Ἄρθρ. 3ον. Ἐν περιπτώσει καθ' ἣν ὁ ἐνάγων ἢ ὁ ἐναγόμενος δι' ἀναφορᾶς του πρὸς τὸ Ἀνώτατον Συμβούλιον τῆς Δικαιοσύνης προβάλῃ ἐνστάσεις ἢ παρατηρήσεις κατὰ τοῦ τρόπου τῆς διαδικασίας ἢ τῆς ἀποφάσεως δικαστηρίου τινος, ἁρμοδίως ἐπιληφθέντος τῆς ἀνακρίσεως καὶ ἐκδικάσεως πρωτοδίκως ἢ ἐφεσίμως πολιτικῆς τινος ἢ ἐμπορικῆς ὑποθέσεως, τὸ Ἀνώτατον Συμβούλιον ἐξετάζει τὴν ἐφαρμοσθεῖσαν διαδικασίαν, καὶ ἐὰν εὕρῃ ταύτην ἀντιβαίνουσαν εἰς τοὺς νόμους καὶ τὰς ἐν ἰσχύϊ διατάξεις, ἀκυροῦν τὴν ἐκδοθεῖσαν ἀπόφασιν δι' αἰτιολογημένης ἀποφάσεως, παραπέμπει αὐτὴν ὅπως ἐκ νέου δικασθῇ ἢ εἰς τὸ ἐκδόσαν τὴν ἀκυρωθεῖσαν ἀπόφασιν δικαστήριον, ἢ εἰς ὅπερ ἤθελεν ἐγκρίνει.

Ἄρθρ. 4ον. Τὸ Ἀνώτατον Συμβούλιον τῆς δικαιοσύνης διαιρεῖται εἰς δύο τμήματα· τὸ πρῶτον δικάζει ἀποκλειστικῶς τὰς ποινικὰς, τὸ δὲ δεύτερον τὰς εἰς τοὺς πολιτικοὺς νόμους ὑπαγομένας ὑποθέσεις. Αἱ μεγάλης σπουδαιότητος ὑποθέσεις, εἴτε πρωτοδίκως εἴτε ἐφεσίμως εἰσάγονται, δικάζονται ἐνώπιον ἀμφοτέρων τῶν τμημάτων.

Ἄρθρ. 5ον. Τοῦ Ἀνωτάτου Συμβουλίου τῆς Δικαιοσύνης προεδρεύει εἷς τῶν ὑπουργῶν ὑπὸ τὸν τίτλον «Πρόεδρος» (α) τοῦ Ἀνωτάτου Συμβουλίου τῆς Δικαιοσύνης. Ἕκαστον τμῆμα ἔχει ἕνα Ἀντιπρόεδρον καὶ πέντε τοὐλάχιστον ἢ δέκα τὸ πολὺ μέλη, συμπεριλαμβανομένου καὶ τοῦ ἀντιπροέδρου. Διορίζεται εἷς Γενικὸς Γραμματεὺς ὅπως διευθύνῃ τὰς γραφικὰς ἐν γένει ἐργασίας τοῦ Συμβουλίου.

Ἄρθρ. 6ον. Ἐκτὸς τῶν μελῶν διορίζονται καὶ ἓξ εἰσηγηταὶ *(μουμεϊγὶζ)* (β), οἵτινες διανέμονται εἰς τὰ τμήματα προσηκόντως.

(α) Ὁ πρότερον *ρεΐσι διβάνη ἀχχιάμη ἀδλιγὲ* τιτλοφορούμενος πρόεδρος τοῦ Ἀνωτάτου Συμβουλίου τῆς Δικαιοσύνης ἐσχάτως Αὐτοκρ. διατάγματι ὠνομάσθη *ναζήρη διβάνη ἀχχιάμη ἀδλιγέ*. Ἡ λέξις *ναζὴρ* σημαίνει ἐπόπτης, ἔφορος καὶ ἑπομένως ὑπουργός· παρ. χάριν *Μαλιγὲ ναζηρὴ* =ὑπουργὸς τῶν οἰκονομικῶν.

(β) Ἐνταῦθα τὴν λέξιν *μουμεϊγὶζ* σημαίνουσαν διακριτὴς, ἐξελεγκτὴς, μεταφράζομεν εἰσηγητὴς, ἐνῷ τὴν αὐτὴν λέξιν ἐν τῷ περὶ ὀργανισμοῦ τῶν τακτικῶν δικαστηρίων νόμῳ μετεφράσαμεν δικαστής. Ἡ σύγχυσις αὕτη προέρχεται, διότι ἡ Τουρκικὴ γλῶσσα δὲν ἔχει εἰδικοὺς δικαστικοὺς ὅρους.

Ἄρθρ. 7ον Αἱ εἰς τὸ Ἀνώτατον Συμβούλιον τῆς Δικαιοσύνης παραπεμπόμεναι δίκαι, ἀφοῦ ἐξετασθῶσι ὑπὸ τῶν εἰσηγητῶν καὶ καταδειχθῶσιν ὑπ' αὐτῶν αἱ ἐπ' αὐτῶν ἐφαρμοστέαι διατάξεις τοῦ νόμου, θεωροῦνται καὶ δικάζονται ἐν τῷ ἁρμοδίῳ τμήματι.

Ἄρθρ. 8ον. Ὁ Πρόεδρος, οἱ ἀντιπρόεδροι, τὰ μέλη καὶ οἱ εἰσηγηταὶ τοῦ Ἀνωτάτου τῆς Δικαιοσύνης Συμβουλίου διορίζονται Αὐτοκρατορικῷ διατάγματι. Τὰ μέλη, ὁποιοσδήποτε καὶ ἂν ἦναι ὁ πολιτικός των βαθμὸς *(ρουτπέϊ διβανιγὲ)*, ἐντὸς τοῦ Συμβουλίου χαίρουσιν ἐξ ἴσου τὰ αὐτὰ δικαιώματα καὶ εἰσὶν ἴσα τὸν βαθμὸν μὲ τὰ μέλη τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας *(Σουράϊ δεδλέτ)*. Οὐδὲν τῶν μελῶν τοῦ Ἀνωτάτου Συμβουλίου τῆς Δικαιοσύνης παύεται τῆς θέσεώς του, ἐκτὸς ἂν παραιτηθῇ, ἢ προβιβασθῇ εἰς ἀνωτέραν θέσιν, ἢ καταδικασθῇ ἐπὶ ἐγκλήματι.

Ἄρθρ. 9ον. Οὐδεὶς ὑπάλληλος τῆς Ἐκτελεστικῆς ἐξουσίας δύναται νὰ παρεμβῇ καὶ ἐπιρρεάσῃ τὰς πράξεις καὶ ἀποφάσεις τοῦ Ἀνωτάτου τῆς Δικαιοσύνης Συμβουλίου. Ἡ Ἐκτελεστικὴ ἐξουσία ὀφείλει μόνον νὰ παραπέμπῃ τὰς ἀναφυομένας δίκας ὅπου δεῖ καὶ νὰ ἐκτελῇ τὰς ἀποφάσεις τῶν δικαστηρίων.

Ἄρθρ. 10ον. Νόμοι καὶ κανονισμοὶ εἰδικοί, ὁρίζοντες τὸ εἶδος τῶν εἰς τὸ Ἀνώτατον Συμβούλιον τῆς Δικαιοσύνης ἀναγομένων ὑποθέσεων, τὸν τρόπον τῆς διαδικασίας ἐπὶ τῶν πολιτικῶν καὶ ποινικῶν δικῶν καὶ τοῦ τῆς ἐκδόσεως τῶν ἐπ' αὐτῶν ἀποφάσεων, συζητηθέντες καὶ ἐκδοθέντες ὑπὸ τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας, θέλουσι τεθῆ εἰς ἐνέργειαν, Αὐτοκρατορικῷ διατάγματι.

Αἱ συνεδριάσεις τοῦ Ἀνωτάτου τῆς Δικαιοσύνης Συμβουλίου γίγνονται δημοσίᾳ, ἐκτὸς ὅταν ἐγκριθῇ ὑπ' αὐτοῦ τοῦ Συμβουλίου νὰ γίνωσι κεκλεισμένων τῶν θυρῶν.

Οὕτω ἡ λέξις *μουαβὶν*, σημαίνουσα βοηθὸς, διὰ μὲν τοὺς *μουαβὶν* τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας μετεφράσθη εἰσηγητὴς, διὰ δὲ τοὺς παρὰ τοῖς Νομάρχαις βοηθός. Οἱ εἰσηγηταὶ τῶν Ἐμποροδικείων ὀνομάζονται *μουαβιλιζίμ* ἤτοι βοηθοὶ (attachés).

ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΣ ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ

Τοῦ Ἀνωτάτου τῆς Δικαιοσύνης Συμβουλίου

(Διβάνη Ἀχχιάμη Ἀδλιγέ).

ΠΡΟΟΙΜΙΟΝ.

Τὰ ἐν τῇ Αὐτοκρατορίᾳ τακτικὰ δικαστήρια διαιροῦνται εἰς τέσσαρας τάξεις:

Ἡ πρώτη τάξις περιλαμβάνει τὰ δημοτικὰ πρωτοδικεῖα (*δααβὶ μεδζλισὶ*), ἡ δευτέρα τὰ ἐπαρχιακὰ ἐφετεῖα (*μεδζλίσι τεμγίζι χουκούκη λιβά*), ἡ τρίτη τὰ Νομαρχιακὰ ἐφετεῖα (*μεδζλίσι τεμγίζι χουκούκη βιλαγὲτ*), τὴν δὲ τετάρτην τάξιν ἀποτελεῖ τὸ ἀνώτατον τῶν τακτικῶν δικαστηρίων, τὸ ἐν τῇ πρωτευούσῃ ἑδρεῦον Ἀνώτατον τῆς Δικαιοσύνης Συμβούλιον.

Ἐκ τῶν τακτικῶν τούτων δικαστηρίων τὰ τῆς πρώτης τάξεως, ἤτοι τὰ δημοτικὰ πρωτοδικεῖα, δικάζουσι πρωτοδίκως.

Τὰ ἐπαρχιακὰ καὶ νομαρχιακὰ ἐφετεῖα δικάζουσι κατ' ἔφεσιν μὲν τὰς πρωτοδίκως ἐν τοῖς πρωτοδικείοις τῶν δήμων δικασθείσας ὑποθέσεις, πρωτοδίκως δὲ τὰς εἰς τὴν ἁρμοδιότητα αὐτῶν ἰδίως ὑπαγομένας.

Τὸ Ἀνώτατον τῆς Δικαιοσύνης Συμβούλιον σύγκειται ἀπὸ δύο δικαστήρια.

Τὸ πρῶτον, ὀνομαζόμενον Ἀκυρωτικὸν (*Μαχκεμεὶ τεμγὶζ*), ἐξετάζον λεπτομερῶς καὶ μετὰ προσοχῆς τὰς ἐπὶ ποινικῶν ἢ πολιτικῶν ὑποθέσεων ὑπὸ τῶν τακτικῶν δικαστηρίων ἐκδοθείσας ἀποφάσεις, ἀκυροῖ ἐκ τούτων τὰς ἀκυρωτέας. Τὸ δικαστήριον τοῦτο διαιρεῖται εἰς δύο τμήματα: ποινικὸν καὶ πολιτικόν.

Τὸ δεύτερον, Ἀνώτατον τακτικὸν δικαστήριον τῆς πρωτευούσης ὄν, δικάζει, κατὰ τὰ ἐν τῷ ἄρθρῳ **18** ὁριζόμενα, τελεσιδίκως τάς τε ποινικὰς καὶ πολιτικὰς δίκας, τὰς διεξαχθείσας ἤδη, καὶ δι' ἃς δὲν ὑπάρχει ἄλλη ἀνωτέρα δικαιοδοσία.

Τὸ ἀποτελοῦν τὰ δύο ταῦτα δικαστήρια Ἀνώτατον τῆς Δικαιοσύνης Συμβούλιον εὑρίσκεται ὑπὸ τὴν ἐποπτείαν ἑνὸς ὑπουργοῦ. Τὰ δύο τμήματα τοῦ πρώτου δικαστηρίου καὶ τὸ δεύτερον δικαστήριον ἔχουσιν ἀνὰ ἕνα ἀντιπρόεδρον.

Ὁ ἐποπτεύων ὑπουργὸς προεδρεύει τοῦ Ἀκυρωτικοῦ, ἐποπτεύει δὲ μόνον τὸ δεύτερον δικαστήριον.

Πρωτόδικος ἀπόφασις λέγεται ἡ κατὰ πρῶτον ἐκδιδομένη ἐπὶ πολιτικῆς δίκης, μὴ ἐξομαλυνθείσης συμβιβαστικῶς καὶ δεομένης διαδικασίας, ὁριστικὴ ἀπόφασις.

Κατ' ἔφεσιν ἀπόφασις λέγεται ἡ μετὰ δευτέραν συζήτησιν ἐκδιδομένη ἐπὶ πολιτικῶν δικῶν, δικασθεισῶν ἤδη πρωτοδίκως ὑπὸ τῶν τακτικῶν πρωτοβάθμων δικαστηρίων.

Κατ' ἀναίρεσιν ἀπόφασις λέγεται ἡ ἐκδιδομένη ἐπὶ ὑποθέσεως δικασθείσης τὸ πρῶτον ἔν τινι τακτικῷ δικαστηρίῳ καὶ μετέπειτα ἐφεσιβληθείσης ἐνώπιον ἐφετείου· δι' αὐτῆς ἐπικυροῦνται μὲν αἱ τοῖς νόμοις σύμφωνοι ἀποφάσεις, ἀναιροῦνται δὲ αἱ μὴ τοιαῦται, παραπεμπομένων τῶν ὑποθέσεων, ὅπως ἐκ νέου δικασθῶσιν, ἢ εἰς τὸ ἤδη δικάσαν, ἢ εἰς ἄλλο ἐφετεῖον.

Ἰδιαίτερος κανονισμὸς ὁρίζει τὰ περὶ ἁρμοδιότητος τῶν πρωτοδικείων καὶ ἐφετείων τῶν δήμων, ἐπαρχιῶν καὶ νομαρχιῶν. Ὁ δὲ παρὼν κανονισμὸς ὁρίζει ἀποκλειστικῶς τὰ περὶ τῆς ἁρμοδιότητος τοῦ Ἀνωτάτου Συμβουλίου τῆς Δικαιοσύνης.

ΜΕΡΟΣ ΠΡΩΤΟΝ.

Περὶ ἁρμοδιότητος τοῦ Ἀκυρωτικοῦ Δικαστηρίου καὶ τῆς ἐνώπιον αὐτοῦ διαδικασίας.

Ἄρθρ. 1ον. Τὸ Ἀκυρωτικὸν δικαστήριον εἶναι ἁρμόδιον α'.) νὰ δικάζῃ δίκας ἀποφασισθείσας μὲν τελεσιδίκως ἐν τοῖς τακτικοῖς δικαστηρίοις, ἀλλ' ἐκληθείσας ἐνώπιον αὐτοῦ ὑπό τινος τῶν διαδίκων ἢ καὶ αὐτεπαγγέλτως πρὸς ἀκριβῆ καὶ ὁμοιόμορφον ἑρμηνείαν τῶν τοῦ νόμου διατάξεων· β'.) νὰ δικάζῃ ἀγωγὰς τοῦ ἐνάγοντος ἢ τοῦ ἐναγομένου κατὰ ὁλοκλήρου τακτικοῦ δικαστηρίου, ἢ καθ' ἑνὸς ἢ πλειόνων μελῶν αὐτοῦ· γ'.) νὰ λύῃ τὰς περὶ ἁρμοδιότητος ἐπὶ τῆς αὐτῆς δίκης διαφωνίας τῶν δικαστηρίων καὶ ἀποφαίνηται ποῖον τὸ ἁρμόδιον· δ'.) νὰ παραπέμπῃ δίκην τινὰ ἀφ' ἑνὸς εἰς ἕτερον δικαστήριον, ὅταν ἀναφυῶσι βάσιμοι ὑπόνοιαι ὡς πρὸς τὸ ἀμερόληπτον τοῦ πρώτου δικαστηρίου, ἢ ἀποδειχθῇ ὅτι ἡ ἐνώπιον αὐτοῦ συζήτησις δύναται νὰ διαταράξῃ τὴν κοινὴν ἡσυχίαν· ε.) νὰ ἐπιτηρῇ τὴν διαγωγὴν τῶν δικαστῶν τῶν τακτικῶν δικαστηρίων, ἂν ἦ σύμφωνος πρὸς τὸν χαρακτῆρα καὶ τὰ καθήκοντα αὐτῶν, καὶ ἐπιπλήττῃ ἢ τιμωρῇ πειθαρχικῶς τοὺς παραβαίνοντας ταύτας.

Ἄρθρ. 2ον. Ὡς ἐν τοῖς ἑπομένοις ἄρθροις τοῦ κεφαλαίου τούτου ἀνεπτυγμένως ἐκτίθεται, αἱ τῷ Ἀκυρωτικῷ παραπεμπόμεναι δικαστικαὶ ἀποφάσεις δύνανται νὰ ἀναιρεθῶσι διὰ τοὺς ἑξῆς τέσσαρας λόγους.

Α'. Ἂν ἐξεδόθησαν ἐναντίον τῶν νόμων. Β'. Ἂν ἐξεδόθησαν ὑπὸ ἀναρμοδίων δικαστηρίων. Γ'. Ἂν παρεβιάσθησαν αἱ ἐν ἐνεργείᾳ δικονομικαὶ διατάξεις. Δ'. Ἐὰν ἐξεδόθησαν δύο ἀντιφάσκουσαι πρὸς ἀλλήλας ἀποφάσεις ἐπὶ μιᾶς καὶ τῆς αὐτῆς δίκης.

Ἄρθρ. 3ον. Ἐὰν ἐντὸς τῆς προθεσμίας οὐδεὶς τῶν ἐνδιαφερομένων ζητήσῃ ἀναίρεσιν, ἡ ὑποκειμένη εἰς μίαν ἐκ τῶν ἄνωθι ἀναφερομένων κατηγοριῶν ἀπόφασις δύναται νὰ ἀναιρεθῇ αὐτεπαγγέλτως. Ἀλλ' ἐκ τούτου δὲν ὠφελοῦνται οἱ διάδικοι.

Ἄρθρ. 4ον. Τὸ Ἀκυρωτικὸν δικαστήριον, ἀναιροῦν ἀπόφασιν τινὰ, δὲν δικάζει ἐπὶ τῆς οὐσίας τῆς ὑποθέσεως, ἀλλὰ παραπέμπει αὐτὴν εἰς τὸ ἁρμόδιον δικαστήριον. Ἐὰν ὅμως ἡ ἐφαρμοσθεῖσα διαδικασία καὶ ἡ ἐκδοθεῖσα ἀπόφασις εὑρεθῶσιν ὑπ' αὐτοῦ σύμφωνοι τῷ νόμῳ, ἐπικυροῖ τὴν ἀπόφασιν· αἱ δὲ περὶ ποινικῶν δικῶν ἀποφάσεις, ἐξεταζόμεναι κατὰ τὸ δοκοῦν τῷ δικαστηρίῳ καὶ ἄνευ αἰτήσεως, ἐπικυροῦνται, ἐὰν ἐν αὐταῖς ἐτηρήθησαν οἱ νόμοι καὶ αἱ δικονομικαὶ διατάξεις, ἄλλως δὲ, μεταρρυθμίζονται ἢ ἀναπληροῦνται.

Ἄρθρ. 5ον. Ἐὰν, ἀναιρεθείσης παρὰ τοῦ Ἀκυρωτικοῦ τελεσιδίκου τινὸς ἀποφάσεως δι' ἕνα ἢ πλείονας τῶν ἐν τῷ δευτέρῳ ἄρθρῳ ἀναφερομένων τεσσάρων λόγων, παραπεμφθῇ ἡ δίκη πρὸς νέαν συζήτησιν εἴς τι δικαστήριον, τὸ δὲ δικαστήριον τοῦτο ἐκδώσῃ δευτέραν ἀπόφασιν, στηριζομένην ἐπὶ τῶν λόγων, ἐφ' ὧν ἐστηρίχθη ἡ ἀκυρωθεῖσα πρώτη ἀπόφασίς του, καὶ ζητηθῇ καὶ ταύτης ἡ ἀναίρεσις παρά τινος τῶν διαδίκων, τὰ δύο τμήματα τοῦ Ἀκυρωτικοῦ δικαστηρίου συνερχόμενα εἰς συνεδρίασιν προβαίνουσιν εἰς νέαν ἐξέτασιν καὶ ἐν ἀνάγκῃ ἀναιροῦσι καὶ τὴν δευτέραν ἀπόφασιν. Ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει, ἂν ἡ δευτέρα ἀναίρεσις ἐγένετο ἕνεκα τῶν αὐτῶν λόγων, δι' οὓς ἐγένετο καὶ ἡ πρώτη, τὸ τὴν ἀπόφασιν ἐκδοὺν δικαστήριον ὑποχρεοῦται νὰ συμμορφωθῇ τῇ ἀποφάσει τοῦ Ἀκυρωτικοῦ δικαστηρίου.

Ἄρθρ. 6ον. Ἐὰν ἡ ἀπόφασις ἦναι σύμφωνος τῷ νόμῳ, ὅστις ἦν ἐν ἐνεργείᾳ ὅτε ἀνεφύη ἡ ἐπίδικος διαφορὰ, ἀπορρίπτεται ἡ περὶ ἀναιρέσεως αἴτησις.

Ἄρθρ. 7ον. Μόνον τελεσίδικοι ἀποφάσεις ὑπόκεινται εἰς ἀναίρεσιν ἐνώπιον τοῦ Ἀκυρωτικοῦ δικαστηρίου, οὐχὶ δὲ αἱ ὑποκείμεναι εἰς ἔφεσιν. Προδικαστικὴ ἀπόφασις (*καραρὲ ἰλὲ καράρ*) τότε μόνον δύναται ν' ἀναιρεθῇ πρὸ τῆς ἐκδόσεως τῆς ὁριστικῆς ἀποφάσεως, ὅταν ἀποδειχθῇ ὅτι ἐξ αὐτῆς θέλει προκύψει ἀνεπανόρθωτος ζημία εἰς τὸν ἐνάγοντα ἢ ἐναγόμενον, ἢ εἶναι ὁριστικὴ ὡς πρὸς ἓν μέρος τῆς δίκης, ἀλλ' ὡς πρὸς τοῦτο μόνον τὸ μέρος.

Ἄρθρ. 8ον. Τὸ Ἀκυρωτικὸν δικαστήριον δὲν ἐξετάζει ἐὰν αἱ ἀποδείξεις, ἐφ' ὧν στηρίζεται ἡ ἀναιρεσιβαλλομένη ἀπόφασις, εἰσὶν ἀκριβεῖς.

Ἀναιρεῖ ὅμως τὴν ἀπόφασιν ταύτην, ἐὰν αἱ ἀποδείξεις ἐφ' ὧν στηρίζεται ἀνατρέπωνται ὑπὸ ἐπισήμου ἐγγράφου, μὴ ληφθέντος ὑπ' ὄψιν ὑπὸ τοῦ τὴν οὐσίαν δικάσαντος δικαστηρίου, καὶ μὴ ἀντικρουσθέντος ὑπὸ τοῦ ἀντιδίκου.

Ἄρθρ. 9ον. Ἀπόφασις, ἐσφαλμένως ἑρμηνεύουσα ἐν τῷ διασκεπτικῷ διάταξιν νόμου, ἀναιρεῖται, καὶ ἂν τὸ διατακτικὸν αὐτῆς ἦναι σύμφωνον τῷ νόμῳ.

Ἄρθρ. 10ον. Ἐπίσης ἀναιρεῖται ἀπόφασις κακῶς ἑρμηνεύσασα τὸ συμβόλαιον, ἐφ' οὗ ἐστηρίζετο ἡ δίκη, ἢ τὰς ἀφορώσας αὐτὸ νομικὰς διατάξεις.

Ἄρθρ. 11ον. Ἕνεκεν παραβιάσεως δικονομικῶν τύπων, ἀναιρεῖται ἡ ἀπόφασις ἂν ἀποδειχθῇ ὅτι τὸ δικαστήριον ὑπερέβη τὰ ὅρια τῆς ἑαυτοῦ ἁρμοδιότητος, ἢ παρέλειψε δικονομικὰς διατάξεις, ἐπὶ ποινῇ ἀκυρότητος διατεταγμένας, ἢ ἀφῆκεν ἀδίκαστον πρότασιν τοῦ ἐνάγοντος ἢ τοῦ ἐναγομένου περὶ ἀκυρότητος τῆς διαδικασίας.

Ἄρθρ. 12ον. Τὸ δικαστήριον, εἰς ὃ παραπέμπεται ἀναιρεθεῖσά τις ἀπόφασις πρὸς διόρθωσιν τῶν ἐναντίον τῷ νόμῳ περιεχομένων αὐτῆς, διορθοῖ τὰ ἐσφαλμένα αὐτῆς ἐπὶ παρουσίᾳ τῶν διαδίκων, χωρὶς νὰ προβῇ εἰς νέαν συζήτησιν τῆς δίκης.

Ἄρθρ. 13ον. Ἀναιρεθείσης τῆς ἀποφάσεως ἕνεκεν παραβιάσεως δικονομικῶν τύπων, τὸ δικαστήριον εἰς ὃ παραπέμπεται πρὸς ἐπανόρθωσιν, χωρὶς νὰ προβῇ εἰς νέαν συζήτησιν τῶν πρὸ τῆς ἀναιρεθείσης διαδικασίας ἀποφασισθέντων ἐν τῷ τὴν ἀπόφασιν ἐκδόντι δικαστηρίῳ δι' ἀποφάσεων ἐγκύρων, ἐπιλαμβάνει τὴν διαδικασίαν ἀπὸ τῆς ἀναιρεθείσης πράξεως· Ἐὰν ἡ ἀκυρότης ἐγένετο εἰς τὴν ἀρχὴν τῆς διαδικασίας, τῆς ἀποφάσεως ἀναιρουμένης καθ' ὁλοκληρίαν, ἡ δίκη συζητεῖται ἐκ νέου καὶ ἡ ἐκδοθησομένη ἀπόφασις ὑπόκειται εἰς ἀναίρεσιν ἐνώπιον τοῦ Ἀκυρωτικοῦ δικαστηρίου.

Ἄρθρ. 14ον. Ἀποφάσεις ἀντιφάσκουσαι ἀλλήλαις, ἐκδοθεῖσαι παρὰ διαφόρων δικαστηρίων ἐπὶ τῆς αὐτῆς δίκης, μεταξὺ τῶν αὐτῶν διαδίκων καὶ περὶ τοῦ αὐτοῦ ἀντικειμένου, ἀναιροῦνται ὑπὸ τοῦ Ἀκυρωτικοῦ δικαστηρίου.

Ἄρθρ. 15ον. Αἱ μεταξὺ διαφόρων ἐφετείων ἢ πρωτοβάθμων δικαστηρίων οὐδενὶ ἐφετείῳ ὑποκειμένων συγκρούσεις ἁρμοδιότητος αἴρονται ὑπὸ τοῦ Ἀνωτάτου τῆς Δικαιοσύνης Συμβουλίου.

Ἄρθρ. 16ον. Παραπομπὴ ἀπὸ δικαστηρίου τινὸς εἰς ἕτερον γίνεται. ἀ. Ἐὰν τὰ πλεῖστα μέλη τοῦ δικαστηρίου ἕνεκα νομίμων λόγων δὲν δύνανται νὰ δικάσωσι, καὶ β'. ἐὰν τὸ Ἀνώτατον Συμβούλιον τῆς Δικαιοσύνης λάβῃ ὑπονοίας κατὰ δικαστηρίου τινός, ἕνεκα λόγων ἰσχυρῶν καὶ εὐπροσδέκτων.

Ἄρθρ. 17ον. Δίκη τις παραπέμπεται ἀπὸ δικαστηρίου εἰς δικαστήριον δι' ἐπισήμου διαταγῆς, προκειμένου περὶ προφυλάξεως τῆς δημοσίας ἡσυχίας.

ΜΕΡΟΣ ΔΕΥΤΕΡΟΝ.

Περὶ ἁρμοδιότητος τοῦ ταχτικοῦ δικαστηρίου τοῦ Ἀνωτάτου τῆς Δικαιοσύνης Συμβουλίου.

Ἄρθρ. 18ον. Τὸ ταχτικὸν τοῦ Ἀνωτάτου Συμβουλίου τῆς Δικαιοσύνης δικαστήριον δικάζει καὶ ἀποφασίζει· α'. τὰς μετὰ τὴν ἀναίρεσιν ἀποφάσεώς τινος ὑπὸ τοῦ Ἀκυρωτικοῦ δικαστηρίου παραπεμπομένας αὐτῷ δίκας· β'. τὰς ἐφέσεις κατὰ ἀποφάσεων πρωτοβάθμων δικαστηρίων, μὴ ὑπαγομένων οὐδενὶ ἐφετείῳ, καὶ γ'. πρωτοδίκως τὰς παραπεμφθείσας αὐτῷ τὸ πρῶτον, ἕνεκα τῆς σπουδαιότητός των, ὑποθέσεις.

Ἄρθρ. 19ον. Ἀναιρουμένης ἀποφάσεώς τινος ἐφετείου, δύναται τὸ Ἀκυρωτικὸν δικαστήριον ἂν ἐγκρίνῃ νὰ ἀφαιρέσῃ τὴν δίκην ἀπὸ τοῦ ἐφετείου τούτου καὶ νὰ παραπέμψῃ αὐτὴν εἰς τὸ ταχτικὸν δικαστήριον τοῦ Ἀνωτάτου Συμβουλίου τῆς Δικαιοσύνης.

Ἄρθρ. 20ον. Μόνον ὁ καταδικασθεὶς πρωτοδίκως δύναται νὰ ζητήσῃ τὴν κατ' ἔφεσιν ἐκδίκασιν τῆς ὑποθέσεως.

Ἄρθρ. 21ον. Δικαζομένης ἐφεσίμως ποινικῆς τινος ὑποθέσεως ἐπὶ τῇ αἰτήσει τοῦ καταδικασθέντος, ἐὰν προταθῇ καὶ ἀποδειχθῇ ὅτι εὑρίσκονται μέλη τινὰ ἢ ὅλον τὸ πρωτοδίκως δικάσαν δικαστήριον, τὸ ταχτικὸν τοῦτο δικαστήριον ἐπιλαμβάνεται τῆς κατ' αὐτῶν δίκης.

ΜΕΡΟΣ ΤΡΙΤΟΝ

Περὶ τοῦ τρόπου τῆς διαδικασίας ἐν τῷ Ἀνωτάτῳ Συμβουλίῳ τῆς Δικαιοσύνης.

Ἄρθρ. 22ον. Πᾶσα πρὸς τὸ Ἀνώτατον Συμβούλιον τῆς Δικαιοσύνης αἴτησις πρέπει νὰ περιέχῃ· τὴν ἡμέραν, τὸν μῆνα καὶ τὸ ἔτος, τὸ ὄνομα, ἐπώνυμον, ἐπάγγελμα, τὸν τόπον τῆς διαμονῆς τοῦ ἐνάγοντος καὶ τοῦ ἐναγομένου καὶ τὴν ἐθνικότητα αὐτῶν, ἐὰν δὲν ἦναι ὑπήκοοι τῆς Ὑψηλῆς Κυβερνήσεως, τὰς αἰτήσεις καὶ ἐν περιλήψει τοὺς λόγους, ἐφ' ὧν αὗται στηρίζονται, τὰς δὲ τῆς ἀποφάσεως, ἧς ζητεῖται ἡ ἀναίρεσις, παραβιασθείσας νομικὰς διατάξεις καὶ τὴν ὑπογραφὴν ἢ σφραγῖδα τοῦ αἰτοῦντος (α).

(α) *Πρωσάρτημα τοῦ Κανονισμοῦ τοῦ Ἀνωτάτου Συμβουλίου τῆς Δικαιοσύνης.*

Τὸ 22ον ἄρθρον τοῦ Κανονισμοῦ τοῦ Ἀνωτάτου Συμβουλίου τῆς Δικαιοσύνης ὁρίζει ὅτι πᾶσα αἴτησις ἀπευθυνομένη πρὸς αὐτὸ πρέπει νὰ περιέχει τὴν ἡμέραν, τὸν μῆνα καὶ τὸ ἔτος· τὸ ὄνομα, ἐπώνυμον καὶ ἐπάγ-

Ἄρθρ. 23ον. Ὁ ἐφεσιβάλλων ὑπόθεσίν τινα ἐνώπιον τοῦ τακτικοῦ δικαστηρίου τοῦ Ἀνωτάτου Συμβουλίου τῆς Δικαιοσύνης, ὀφείλει νὰ παράσχῃ ἀξιόχρεων ἐγγύησιν περὶ τῶν ζημιῶν καὶ ἐξόδων τοῦ ἀντιδίκου του, ἐν περιπτώσει καθ' ἣν ἡ ἔφεσις ἤθελεν ἀπορριφθῇ.

Ὁ δὲ αἰτῶν τὴν ἀναίρεσιν ἀποφάσεώς τινος ἐκτὸς τῆς ἀνωτέρω ἐγγυήσεως ὀφείλει ἂν δὲν παρέσχεν ἤδη ἀποχρῶσαν ἐγγύησιν περὶ τῆς πληρωμῆς τοῦ ποσοῦ ἢ τῆς ἀποδόσεως τοῦ πράγματος εἰς ὃ κατεδικάσθη, ἢ νὰ καταθέσῃ εἰς τὸ γραφεῖον τοῦ Ἀνωτάτου Συμβουλίου τῆς Δικαιοσύνης ἢ εἰς τὸ ὑποδειχθησόμενον ὑπ' αὐτοῦ μέρος τὰ χρήματα ἢ πράγματα, δι' ἃ κατεδικάσθη ἀπέναντι ἐπισήμου ἀποδείξεως παραλαβῆς, ἢ νὰ παράσχῃ ἀξιόχρεων ἐγγύησιν περὶ τῆς πληρωμῆς τοῦ ποσοῦ ἢ τῆς ἀποδόσεως τοῦ πράγματος εἰς ὃ κατεδικάσθη, ἐν περιπτώσει καθ' ἣν ἤθελεν ἀπορριφθῇ ἡ αἴτησίς του.

Ἄρθρ. 24ον. Ὁ ἐφεσιβάλλων ἢ ἀναιρεσιβάλλων ἀπόφασιν ὀφείλει νὰ ἐπισυνάψῃ εἰς τὴν αἴτησίν του τὴν καταδικάσασαν αὐτὸν ἀπόφασιν ἐν πρωτοτύπῳ ἢ ἐπικεκυρωμένῳ ἀντιγράφῳ, ὡς καὶ ἔκθεσιν περιέχουσαν ἄρθρον πρὸς ἄνθρον τὰς ἐνστάσεις καὶ ἀντιρρήσεις του κατὰ τῆς ἀποφάσεως, ἢ ἐντὸς ὀκτὼ ἡμερῶν ἀπὸ τῆς αἰτήσεώς του νὰ ἐπιδώσῃ εἰς τὸ γραφεῖον (*ἑβρὰκ ὀδασὴ*) τοῦ Ἀνωτάτου Συμβουλίου τῆς Δικαιοσύνης τὴν ἔκθεσιν ταύτην ὅπως συναφθῇ εἰς τὴν αἴτησίν του.

Ἄρθρ. 25ον. Μὴ τηρηθέντων τῶν ἐν τοῖς ἄρθροις 22, 23 καὶ 24 διαγραφομένων τύπων, ἡ αἴτησις ἀπορρίπτεται.

Ἄρθρ. 26ον. Ἡ περὶ ἐφέσεως ἢ ἀναιρέσεως αἴτησις συγχωρεῖται τότε μόνον, ὅταν ἐνεχειρίσθη ἐντὸς προθεσμίας ἑκατὸν εἴκοσιν ἡμερῶν ἀπὸ τῆς ἐπιδόσεως τῆς ἀποφάσεως, παρελθούσης δὲ τῆς προθεσμίας ταύτης ἀπορρίπτεται.

Ἄρθρ. 27ον. Ἐν ταῖς ἐπαρχίαις αἱ περὶ ἀναιρέσεως ἢ ἐφέσεως ἐνώ-

---

γελμα, τὸν τόπον τῆς διαμονῆς τῶν διαδίκων καὶ τὴν ἐθνικότητα αὐτῶν, ἂν δὲν ἦναι ὑπήκοοι τῆς Ὑψ. Κυβερνήσεως, τὰς αἰτήσεις, καὶ περιληπτικὴν ἔκθεσιν τῶν λόγων, ἐφ' ὧν αὗται στηρίζονται· ἐὰν δὲ ζητῆται δι' αὐτῶν ἡ ἀναίρεσις ἀποφάσεως, τὰ ἀντικείμενα, τῷ νόμῳ μέρη αὐτῆς, καὶ νὰ ὑπογράφηται ἢ σφραγίζηται ὑπὸ τοῦ ἐπιδίδοντος· τὸ δὲ 32 ὅτι ὅσαι αἰτήσεις καὶ ἀναφοραὶ δὲν εὑρεθῶσι σύμφωνοι πρὸς τὰς ἀνωτέρω διατάξεις ἀπορρίπτονται.

Ἵνα μὴ ὑποπίπτωσι λοιπὸν οἱ διαφερόμενοι εἰς μάταια ἔξοδα, ἀναγκαζόμενοι, ἐν περιπτώσει ἀπορρίψεως τῶν αἰτήσεών των, δι' ἔλλειψιν τῶν νομίμων διατυπώσεων, νὰ γράφωσιν ἐκ νέου ἑτέρας, ἐλήφθη φροντὶς καὶ ἐκ μέρους τῆς Κεντρικῆς Δημαρχίας ἐδόθησαν εἰς ὅλους τοὺς ἀναφορογράφους ἔντυπα ὑποδείγματα καὶ αἱ ἀναγκαιοῦσαι ὁδηγίαι.

πιον τοῦ Ἀνωτάτου Συμβουλίου τῆς Δικαιοσύνης αἰτήσεις ἐπιδίδονται ἐντὸς τῆς αὐτῆς προθεσμίας εἰς τὰν ἀνώτερον ὑπάλληλον τῆς ἐπιτοπίου Ἀρχῆς, ὅστις παραπέμπει ταύτας εἰς τὸ ἐπιτόπιον ἐφετεῖον (*μεδζλίσι τεμγίζι χουκούκ*), ἢ ἐμπορικὸν δικαστήριον, πρὸς ἐκτέλεσιν τῶν ἐν τῷ 23ῳ ἄρθρῳ ἀναφερομένων διατυπώσεων, καὶ τούτου γενομένου ὀφείλει νὰ διαβιβάσῃ αὐτὰς ὡς καὶ τὰς συνημμένας ἐκθέσεις καὶ τὰ σχετικὰ ἔγγραφα διὰ τοῦ πρώτου ταχυδρομείου εἰς τὸν ὑπουργὸν τοῦ Ἀνωτάτου Συμβουλίου τῆς Δικαιοσύνης. Μὴ ἐκτελεσθεισῶν τῶν διατυπώσεων τούτων, οἱ εἰρημένοι διοικητικοὶ ὑπάλληλοι τῶν ἐπαρχιῶν ἀπορρίπτουσι τὰς αἰτήσεις ταύτας, τοὐναντίον δὲ θεωροῦνται ὑπεύθυνοι αἵ τε ἀρχαὶ καὶ τὰ δικαστήρια, ἂν ἀπορρίψωσι δι' οἱανδήποτε λόγον αἰτήσεις τοιαύτας τῶν ἐκπληρωσάντων καθ' ὁλοκληρίαν τοὺς ὅρους τούτους.

Ἄρθρ. 28ον. Μετὰ τὴν ἐπίδοσιν τῆς αἰτήσεως καὶ τὴν ἐκπλήρωσιν τῶν διατυπώσεων τούτων, ὁ αἰτῶν ὀφείλει, ἐντὸς ἑξήκοντα ἡμερῶν τὸ βραδύτερον ἀπὸ τῆς λήξεως τῆς ἐν ἄρθρῳ 26 ὡρισμένης προθεσμίας, νὰ μεταβῇ εἰς τὴν πρωτεύουσαν ὅπως παρασταθῇ εἰς τὴν συζήτησιν, ἅμα δὲ τῇ ἀφίξει του νὰ ἐπιδώσῃ αἴτησιν (*μουζεκκερὲ*) εἰς τὸν ὑπουργὸν τοῦ Ἀνωτάτου Συμβουλίου τῆς Δικαιοσύνης, ὅπως σημειωθῇ εἰς τὸ ἐπὶ τούτῳ βιβλίον τοῦ Γραφείου (*ἐβρὰκ ὀδασὴ*) ἡ ἡμέρα τῆς ἀφίξεώς του· εἰδ' ἄλλως ἀπορρίπτεται ἡ αἴτησίς του.

Ἄρθρ. 29ον. Ἐν περιπτώσει καθ' ἣν ὁ αἰτῶν δὲν δυνηθῇ νὰ μεταβῇ εἰς τὴν πρωτεύουσαν ἕνεκεν νομίμου λόγου, ἢ κατεπειγούσης ἀνάγκης καὶ μετὰ ταῦτα μεταβὰς δυνηθῇ νὰ ἀποδείξῃ τοῦτο, ἡ αἴτησίς του δὲν ἀπορρίπτεται.

Ἄρθρ. 30ον. Ἐπὶ τῶν ἐπιδιδομένων εἰς τὸ Ἀνώτατον Συμβούλιον τῆς Δικαιοσύνης ἀναφορῶν καὶ αἰτήσεων καὶ ἄλλων ἐγγράφων τίθεται αὐξων ἀριθμὸς καὶ σημειοῦται ἡ ἡμέρα τῆς ἐπιδόσεώς των. Εἰς ἰδιαίτερον δὲ βιβλίον ἐν τῷ Γραφείῳ (*ἐβρὰκ ὀδασὴ*) ἐγγράφεται ἄνευ ἀναβολῆς ὁ ἀριθμός, ἡ ἡμέρα τῆς ἐπιδόσεως, τὸ ὄνομα τοῦ ἐπιδόσαντος καὶ τὸ μέρος τῆς ἐκδόσεως αὐτῶν.

Ἄρθρ. 31ον. Ἡ ἐγγραφὴ καὶ σημείωσις αὕτη γίνεται ὑπὸ τὴν ἐποπτείαν τοῦ διευθυντοῦ τοῦ Γραφείου καὶ τῇ συμπράξει ἀριθμοῦ ἐπαρκοῦς τῶν παρ' αὐτῷ γραμματέων.

Ἄρθρ. 32ον. Αἱ αἰτήσεις τῶν μὴ ἐκπληρωσάντων τὰς διατάξεις τοῦ 26ου ἄρθρου δὲν ἐγγράφονται (α).

Ἄρθρ. 33ον. Ἐὰν κατατεθῶσι κατὰ τὸ 23ον ἄρθρον ἐκ μέρους τοῦ καταδικασθέντος χρήματα ἢ ἄλλα πράγματα πρὸς ἐξασφάλισιν τοῦ δι' ὃ κατεδικάσθη ποσοῦ ἢ πράγματος, δίδεται εἰς αὐτὸν ἀπόδειξις παραλαβῆς

(α) Ὅρα τὴν ὑποσημείωσιν τοῦ ἄρθρου 22.

ἐκ διπλοτύπου κοπτομένη. Εἰς τὸ ἐπὶ τούτῳ δὲ βιβλίον σημειοῦται τὸ ποσὸν τῶν ληφθέντων χρημάτων ἢ πραγμάτων, ἡ ἡμέρα τῆς καταθέσεως, τὸ ὄνομα τοῦ καταθέσαντος, καὶ οἱ λόγοι δι' οὓς κατετέθησαν.

Ἄρθρ. 34ον. Τὰ κατατιθέμενα χρήματα παραδίδονται εἰς τὸ ὑπὸ τὴν ἐποπτείαν τοῦ διευθυνταῦ τοῦ Γραφείου *(ἐβρὰκ ὀδασὴ)* ὑπάρχον ταμεῖαν *(βεζνέ)*.

Ἄρθρ. 35ον. Τὸ ταμεῖον τοῦτο διευθύνεται ὑφ' ἑνὸς ταμία *(βεζνεδὰρ)* δι' ἐπαρκοῦς ἀριθμοῦ ὑπαλλήλων.

Ἄρθρ. 36ον. Τὰ εἰσερχόμενα ἔγγραφα, ἀφοῦ ἐγγραφῶσιν εἰς τὸ ἐπὶ τούτῳ βιβλίαν τοῦ Γραφείου *(ἐβρὰκ ὀδασὴ)* ἀποστέλλονται εἰς τὴν εἰσηγητικὴν ἐπιτροπὴν *(τεφρὶκ δζεμιγετὶ)*, πρὸς διαχώρισιν καὶ διανομὴν αὐτῶν εἰς τὰ ἁρμόδια τμήματα.

Ἄρθρ. 37ον. Ἡ εἰσηγητικὴ ἐπιτροπὴ σύγκειται ἀπὸ δύο μέλη, τὸν Γεν. Γραμματέα τοῦ Ἀνωτάτου Συμβουλίου τῆς Δικαιοσύνης καὶ δύο εἰσηγητὰς *(μουμεϊγίζ)*. Ἓν ἐκ τῶν μελῶν κατ' ἔγκρισιν τοῦ ὑπουργοῦ τοῦ Ἀνωτάτου Συμβουλίου τῆς Δικαιοσύνης διορίζεται πρόεδρος τῆς ἐπιτροπῆς.

Ἄρθρ. 38ον. Ἡ εἰσηγητικὴ ἐπιτροπὴ μελετᾷ τὰ ὑποβαλλόμενα ἔγγραφα, καὶ, ἐὰν θεωρήσῃ ἀναγκαῖον, προσκαλεῖ τὸν ἐνάγοντα ἢ καὶ ἀμφοτέρους τοὺς διαδίκους καὶ ζητεῖ ἐξηγήσεις. Μετὰ ταῦτα ἀποχωρίζουσα τὰ μὴ ἀναγόμενα εἰς τὸ Ἀνώτατον Συμβούλιον τῆς Δικαιοσύνης ἔγγραφα, ὑποβάλλει ταῦτα εἰς τὸν ὑπουργὸν τοῦ Ἀνωτάτου τῆς Δικαιοσύνης Συμβουλίου μετὰ σημειώσεως, δηλούσης τὸ ἁρμόδιον μέρος, εἰς ὃ δέον νὰ ἀποσταλῶσιν· ὅσα δέ εἰσι δυσνόητα ἢ ἐλλειπῆ ὡς πρὸς τὴν ἔκθεσιν τῶν λόγων, ἢ ἀντιφάσκοντα πρὸς τὰς προφορικὰς καταθέσεις τοῦ αἰτοῦντος καθὼς καὶ τὰς αἰτήσεις τὰς μὴ συντεταγμένας κατὰ τὸν προσήκοντα τύπον, ἐπιστρέφει εἰς τοὺς ἐπιδόσαντας, δηλοῦσα αὐτοῖς τοὺς λόγους τῆς ἐπιστροφῆς. Τὰ δὲ ἀναγόμενα εἰς τὸ Ἀνώτατον Συμβούλιον ἔγγραφα ἐπιστρέφει εἰς τὸ Γραφεῖον *(ἐβρὰκ ὀδασὴ)*, ὅπως ἐπιδοθῶσιν εἰς τὸ ἁρμόδιον δικαστήριον ἢ τμῆμα. Ἐν ἀνάγκῃ δὲ κλητεύσεως τοῦ ἐκτὸς τῆς πρωτευούσης ἐναγομένου, ἀφοῦ ληφθῇ ἡ δέουσα ἐγγύησις κατὰ τὸν ἐπὶ τούτῳ νόμον, ἀναφέρει εἰς τὸν ὑπουργὸν ὅτι ἡ κλήτευσις τοῦ ἐναγομένου ἐντὸς τῆς ὑπὸ τοῦ νόμου ὡρισμένης προθεσμίας εἶναι σύμφωνος τῷ νόμῳ *(νιζὰμ)* καὶ ταῖς διατυπώσεσιν *(οὐσούλ)*.

Ἄρθρ. 39ον. Ὁ ὑπουργὸς τοῦ Ἀνωτάτου Συμβουλίου τῆς Δικαιοσύνης ἀποστέλλει τὰ ὑπὸ τῆς εἰσηγητικῆς ἐπιτροπῆς ὑποβαλλόμενα ἔγγραφα, ἀφοῦ σημειώσῃ ἐπ' αὐτῶν τὴν γνώμην του, εἰς τὸ Γραφεῖον *(ἐβρὰκ ὀδασὴ)*, ὅπως καταχωρισθῶσι κατὰ τὸ 30ον ἄρθρον εἰς τὸ ἐπὶ τούτῳ βιβλίον.

Ἄρθρ. 40ον. Ἐν τῷ γραφείῳ, ἐκτὸς τῶν δι' ἕκαστον τμῆμα κρατουμένων βιβλίων, ὑπάρχει καὶ ἰδιαίτερον βιβλίον, ἐν ᾧ καταχωρίζονται ἐκ

δευτέρου τὰ ὑπὸ τῆς εἰσηγητικῆς ἐπιτροπῆς ἐπιστρεφόμενα ἔγγραφα.

Ἄρθρ. 41ον. Ἐν τοῖς βιβλίοις τούτοις σημειοῦται ἡ ἡμερομηνία, ὁ ἀριθμὸς καὶ ἡ περίληψις τοῦ περιεχομένου τοῦ ἐγγράφου.

Ἄρθρ. 42ον. Τὰ ἔγγραφα ταῦτα, ἀφοῦ καταχωρηθῶσι καὶ καταταχθῶσι κατ' εἶδος, ἀποστέλλονται εἰς τὸ δικαστήριον ἢ τὸ ἁρμόδιον τμῆμα τοῦ Ἀνωτάτου τῆς Δικαιοσύνης Συμβουλίου μετὰ σημειώσεως, περιεχούσης τὴν περίληψιν τοῦ περιεχομένου, ὁ δὲ πρόεδρος τοῦ δικαστηρίου ἢ τοῦ τμήματος παραπέμπει ταῦτα εἰς τὸν πρῶτον εἰσηγητὴν τοῦ τμήματος ἢ τοῦ δικαστηρίου.

Ἄρθρ. 43ον. Τὰ ἔγγραφα ἐντὸς εἰκοσιτεσσάρων ὡρῶν ἀναγιγνώσκονται ἐνώπιον τοῦ δικαστηρίου ἢ τμήματος ἐν Συμβουλίῳ καὶ τῇ ἐγκρίσει αὐτοῦ διανέμονται εἰς τοὺς ἄλλους εἰσηγητάς, οἵτινες λαμβάνουσι ταῦτα παρὰ τοῦ πρώτου ἐπὶ ἀποδείξει παραλαβῆς. Τὰ ἀφορῶντα κατεπειγούσας δίκας ἔγγραφα δύνανται νὰ ληφθῶσιν ἀμέσως ὑπ' ὄψιν ἐν τῷ δικαστηρίῳ ἢ τμήματι, χωρὶς νὰ δυθῶσιν εἰς τοὺς εἰσηγητάς.

Ἄρθρ. 44ον. Οἱ εἰσηγηταὶ, *(μουμεϊγιὶζ)* ἀφοῦ μελετήσωσι τὰ εἰς αὐτοὺς δοθέντα ἔγγραφα, προσκαλοῦσι τοὺς διαδίκους ἵνα ὁρίσωσι τὸ μέρος τῆς διαμονῆς των, ὅπως κατὰ τὴν διαδικασίαν ἐνεργῶνται αἱ πρὸς αὐτοὺς κλήσεις καὶ κοινοποιήσεις· ἀφοῦ δὲ ζητήσωσι τὰς δεούσας διασαφήσεις καὶ ἀκούσωσι τοὺς διαφερομένους καὶ λάβωσιν ὑπ' ὄψιν ἐν ἀνάγκῃ καὶ ἄλλα ἔγγραφα σχετιζόμενα πρὸς τὴν διαφοράν, ἃ φέρουσιν οἱ ἔχοντες συμφέρον ἐκεῖθεν ἔνθα ἂν εὑρίσκωνται, ὀφείλουσιν ἐντὸς δεκαπέντε ἡμερῶν τὸ βραδύτερον νὰ ὑποβάλωσιν εἰς τὸν πρῶτον εἰσηγητὴν ἔκθεσιν τῶν γενομένων ἐρευνῶν καὶ λοιπῶν, χωρὶς νὰ ἐκφράσωσι γνώμην τινά.

Ἄρθρ. 45ον. Οἱ εἰσηγηταὶ ἐπιστρέφουσι τὰ εἰς ξένας γλώσσας γεγραμμένα ἔγγραφα εἰς τοὺς ἐπιδόντας, ὅπως ἐντὸς προθεσμίας καταλλήλου μεταφρασθέντα εἰς τὸ τουρκικὸν ἐπικυρωθῶσιν ἐπισήμως, ὅσα δὲ ἔγγραφα δὲν μεταφρασθῶσι καὶ ἐπικυρωθῶσιν ἐντὸς τῆς δοθείσης προθεσμίας, λαμβάνοντες τὰ νενομισμένα ἔξοδα, ἀποστέλλουσιν εἰς ἐπίσημον γραφεῖον πρὸς μετάφρασιν.

Ἄρθρ. 46ον. Οἱ εἰσηγηταὶ ἐπεξεργάζονται τὰ εἰς αὐτοὺς διδόμενα ἔγγραφα κατὰ χρονολογικὴν τάξιν. Ἐὰν πρὸς διευκρίνισιν ὑποθέσεώς τινος ἀπαιτῆται μακροτέρα τῆς ὡρισμένης προθεσμία καὶ ἐν τῷ μεταξὺ τούτῳ περατωθῶσιν αἱ ἔρευναι ἄλλης ὑποθέσεως, οἱ εἰσηγηταὶ ὑποβάλλουσι τὴν περὶ αὐτῆς ἔκθεσιν εἰς τὸν πρῶτον εἰσηγητὴν τοῦ δικαστηρίου ἢ τμήματος, λαμβάνοντες παρ' αὐτοῦ τὴν κατὰ τὸ 43ον ἄρθρον δοθεῖσαν ἀπόδειξιν.

Ἄρθρ. 47ον. Ὁ πρῶτος εἰσηγητὴς ὑποβάλλει τὰς ἐκθέσεις τῶν εἰσηγητῶν εἰς τὸ δικαστήριον ἢ τμῆμα, ἔνθα συζητοῦνται κατὰ τὴν τάξιν τῆς χρονολογίας των.

Ἄρθρ. 48ον. Τὸ Ἀνώτατον Συμβούλιον τῆς Δικαιοσύνης ὁρίζει ἡμέραν πρὸς ἐμφάνισιν τῶν διαδίκων ἐνώπιον αὐτοῦ.

Ἄρθρ. 49ον. Ἐν τῷ γραφείῳ κρατεῖται διπλότυπον κλήσεων· πᾶσα δὲ κλῆσις ἐσφραγισμένη τῇ σφραγίδι τοῦ Ἀνωτάτου τῆς Δικαιοσύνης Συμβουλίου ἀποστέλλεται ὑπὸ τοῦ γραφείου τούτου καὶ περιέχει τὴν ἡμερομηνίαν, τὸ ὄνομα, τὸ ἐπίθετον, τὸ ἐπάγγελμα, τὰ χαρακτηριστικὰ καὶ τὸ μέρος τῆς διαμονῆς τοῦ κλητευομένου, τοὺς λόγους δι' οὓς κλητεύεται καὶ τὴν ἡμέραν, καθ' ἣν ὀφείλει νὰ παρουσιασθῇ ἐνώπιον τοῦ δικαστηρίου ἢ τμήματος.

Ἄρθρ. 50ον. Αἱ κλήσεις ἐπιδίδονται εἰς τοὺς κλητευομένους διὰ τῶν κλητήρων τοῦ Ἀνωτάτου τῆς Δικαιοσύνης Συμβουλίου.

Ἄρθρ. 51. Κατὰ τὴν προσδιορισθεῖσαν ἡμέραν, ἐμφανισθέντων τῶν κλητευθέντων διαδίκων, ἀναγιγνώσκονται εἰς ἐπήκοον αὐτῶν κατὰ χρονολογικὴν τάξιν αἱ ἐκθέσεις, καὶ οἱ διάδικοι ἐρωτώμενοι δίδουσι τὰς ἀπαιτουμένας διασαφήσεις. Ἐάν τις τῶν διαδίκων θελήσῃ νὰ ἐκθέσῃ τι ἐγγράφως, δίδεται αὐτῷ ἀνάλογος προθεσμία, ἐντὸς τῆς ὁποίας ὀφείλει νὰ ὑποβάλῃ τὴν ἔγγραφον ἔκθεσίν του.

Ἄρθρ. 52ον. Αἱ ἀποφάσεις ἐκδίδονται τῇ ὁμοψηφίᾳ ἢ πλειοψηφίᾳ τῶν μελῶν. Εἰς τὰς ποινικὰς δίκας τὴν πλειοψηφίαν ἀποτελοῦσι τοὐλάχιστον τὰ δύο τρίτα τῶν μελῶν.

Ἄρθρ. 53ον. Ἐν περιπτώσει καθ' ἣν ἐν τῷ Ἀκυρωτικῷ δικαστηρίῳ δὲν σχηματισθῇ πλειοψηφία, τὰ δύο τμήματα συνενούμενα εἰς γενικὴν συνεδρίασιν ἀποφασίζουσι.

Ἄρθρ. 54ον. Ἐν ἑκάστῳ τμήματι κρατεῖται βιβλίον διασκέψεων κατὰ τὸ εἶδος τῆς συζητουμένης δίκης καὶ συμφώνως τῷ 40ῳ ἄρθρῳ.

Αἱ σελίδες τοῦ βιβλίου τούτου ἀριθμοῦνται καὶ σφραγίζονται τῇ σφραγίδι τοῦ Ἀνωτάτου τῆς Δικαιοσύνης Συμβουλίου.

Ἄρθρ. 55ον. Αἱ ἐφ' ἑκάστης ὑποθέσεως γενόμεναι συζητήσεις καὶ ἔρευναι, ἡ περίληψις τῶν ὑπ' ἀμφοτέρων τῶν διαδίκων παρουσιασθέντων ἐγγράφων, ἡ ἡμερομηνία, ὁ ἀριθμὸς τοῦ εἰσαγωγικοῦ ἐγγράφου καὶ τὰ ὀνόματα τῶν παρόντων μελῶν ἐγγράφονται ἐπὶ φύλλου, ὅπερ, διορθούμενον ὑπὸ τοῦ πρώτου εἰσηγητοῦ καὶ ἐγκρινόμενον ἐν τῷ Συμβουλίῳ, ὑπογράφεται ὑπὸ τοῦ προέδρου τοῦ δικαστηρίου ἢ τμήματος, καὶ καταχωρίζεται ἐντὸς εἴκοσι τεσσάρων ὡρῶν τὸ βραδύτερον εἰς τὸ βιβλίον τῶν πρακτικῶν, ὅπερ ὑπογράφεται ὑφ' ὅλων τῶν παρευρεθέντων κατὰ τὴν συζήτησιν μελῶν.

Ἄρθρ. 56ον. Δὲν ἐπιτρέπονται ξύσματα καὶ σβέσματα ἐντὸς τοῦ βιβλίου τῶν πρακτικῶν, οὔτε προσθῆκαι μεταξὺ τῶν στίχων· ἐν περιπτώσει καθ' ἣν συμβῇ σφάλμα τι, ἄνωθεν καὶ κάτωθεν τῆς ἐσφαλμένης λέξεως ἢ φράσεως σύρονται γραμμαί, εἰς δὲ τὸ περιθώριον διορθοῦται τὸ σφάλμα

καὶ ὑπὸ τὴν διόρθωσιν ὑπογράφονται ὁ πρόεδρος καὶ ὁ πρῶτος εἰσηγητής.

Ἄρθρ. 57ον. Τὸ βιβλίον τῶν πρακτικῶν κρατεῖ ὁ παρὰ τῷ πρώτῳ εἰσηγητῇ γραμματεὺς τῶν πρακτικῶν.

Ἄρθρ. 58ον. Τὸ ἐπὶ τῆς συντάξεως τῶν ἀποφάσεων γραφεῖον (*μαζπατὰ ὀδασὴ*), τὸ βραδύτερον ἐντὸς δέκα πέντε ἡμερῶν ἀπὸ τῆς ἡμέρας καθ' ἣν ὁριστικῶς ἀπεφασίσθη ἡ ὑπόθεσις, ὀφείλει νὰ ἑτοιμάσῃ κατὰ τὰς κάτωθι διατάξεις τὸ σχέδιον τῆς ἀποφάσεως.

Ἄρθρ. 59ον. Τὸ γραφεῖον τοῦτο διευθύνεται ὑφ' ἑνὸς γραμματέως πρώτης τάξεως, ὀνομαζομένου *σέρι χαλιφὲ*, καὶ διαιρεῖται εἰς δύο τμήματα. Ἕκαστον τμῆμα ἔχει ἀνὰ ἕνα ἐπὶ τῆς παραβολῆς ὑπάλληλον (*μουκαπελεδζὶ*) καὶ ἀνάλογον ἀριθμὸν γραφέων. Τῶν τμημάτων τούτων ἓν συντάττει τὰ σχέδια τῶν ἀποφάσεων τοῦ Ἀκυρωτικοῦ, τὸ δὲ ἕτερον τὰ τοῦ τακτικοῦ δικαστηρίου.

Ἄρθρ. 60ον. Ὁ πρῶτος εἰσηγητὴς παραδίδει τὸ περιέχον τὸ διατακτικὸν τῆς ἀποφάσεως πρακτικὸν μετὰ τῶν σχετικῶν εἰς τὸν διευθυντὴν τοῦ ἐπὶ τῆς συντάξεως τῶν ἀποφάσεων γραφείου, ὅπως συνταχθῇ τὸ σχέδιον τῆς ἀποφάσεως, καὶ λαμβάνει παρ' αὐτοῦ ἀπόδειξιν περιέχουσαν τὴν σημείωσιν τῶν παραδοθέντων ἐγγράφων. Ἀφοῦ τὰ ἔγγραφα ταῦτα χρησιμεύσωσιν εἰς τὴν σύνταξιν τοῦ ῥηθέντος σχεδίου, φυλάττονται ἐν τῷ γραφείῳ τούτῳ.

Ἄρθρ. 61ον. Τὰ ἔγγραφα ταῦτα χρησιμεύουσιν ὡς βάσις εἰς τὴν σύνταξιν τοῦ σχεδίου. Ἐν αὐτῷ ἀναφέρεται ἡ ἡμερομηνία, ὁ ἀριθμὸς καὶ ἡ περίληψις τῆς ἐννοίας τῆς αἰτήσεως, ἐφ' ἧς διενεργήθη ἡ δίκη, τὸ ὄνομα, ἐπώνυμον, ὁ τόπος τῆς διαμονῆς, τὸ ἐπάγγελμα καὶ τὰ ἰδιαίτερα χαρακτηριστικὰ τῶν διαδίκων, περιληπτικὴ ἔκθεσις τῆς διαφορᾶς καὶ τῶν γενομένων χάριν αὐτῆς ἐρευνῶν καὶ ἐξετάσεων, αἱ τοῦ νόμου διατάξεις καὶ ἡ γενομένη ἀπόφασις. Τὸ σχέδιον τοῦτο ὑπογράφει ὁ συντάξας γραμματεύς.

Ἄρθρ. 62ον. Τὸ σχέδιον τῶν ἀποφάσεων ἀποστέλλεται ὑπὸ τοῦ διευθυντοῦ τοῦ γραφείου τῶν ἀποφάσεων εἰς τὸν πρῶτον εἰσηγητὴν τοῦ τμήματος ἢ δικαστηρίου, ὅστις διορθόνει τήν τε σύνταξιν καὶ τὴν ἔννοιαν αὐτοῦ, συμφώνως μὲ τὴν γενομένην ἀπόφασιν καὶ τὸ ὑποβάλλει εἰς τὸν Γεν. Γραμματέα. Μετὰ ταῦτα ἀναγιγνώσκεται ἐν τῷ τμήματι ἢ δικαστηρίῳ καὶ ἐγκρινόμενον ὑπογράφεται παρὰ τοῦ προέδρου καὶ τοῦ πρώτου εἰσηγητοῦ τοῦ τμήματος ἢ δικαστηρίου καὶ δίδεται πρὸς ἀντιγραφὴν εἰς τὸ αὐτὸ ἐπὶ τῆς συντάξεως τῶν ἀποφάσεων γραφεῖον.

Ἄρθρ. 63ον. Τὰ σχέδια τῶν ἀποφάσεων, κατὰ τὸ εἶδος τῆς δίκης, καταχωρίζονται καθ' ὁλοκληρίαν ἀντιγραφόμενα εἰς τὰ ἐπὶ τούτῳ ἐν τῷ γραφείῳ τῶν ἀποφάσεων κρατούμενα πρωτόκολλα, ἐν οἷς ἐκτὸς τοῦ ἀριθμοῦ τοῦ γραφείου (*ἐβρὰκ ὀδασὴ*) σημειοῦται αὔξων ἀριθμὸς καὶ θέτουσιν ὑπ'

αὐτὸ τὰς σφραγίδας των τὰ λαβόντα μέρος εἰς τὴν ἀπόφασιν μέλη.

Ἄρθρ. 64ον. Μετὰ τὴν καταχώρισιν τοῦ σχεδίου τῆς ἀποφάσεως, ἐκδίδεται αὕτη ἀντιγεγραμμένη καὶ φέρουσα τὴν ὑπογραφὴν τοῦ Γεν. Γραμματέως καὶ τὴν σφραγίδα τοῦ Ἀνωτάτου Συμβουλίου τῆς Δικαιοσύνης, ἀντίγραφον δὲ ταύτης πέμπεται εἰς τὸ Γραφεῖον *(ἐβρὰκ ὀδασὴ)*, ὅπως διὰ τοῦ ἐπιτετραμμένου τὴν δίκην κλητῆρος ἐντὸς τριῶν ἡμερῶν τὸ βραδύτερον ἐπιδοθῇ εἰς τὸν ἡττηθέντα.

Ἄρθρ. 65. Αἱ ἀποφάσεις καὶ ἅπαντα τὰ τοῦ Ἀνωτάτου Συμβουλίου τῆς Δικαιοσύνης ἔγγραφα πέμπονται εἰς τὸ Γραφεῖον *(ἐβρὰκ ὀδασὴ)*, ὅπως εἰς ἰδιαίτερον βιβλίον σημειωθῶσιν οἱ ὑπὸ τοῦ γραφείου τούτου καὶ τοῦ γραφείου τῶν ἀποφάσεων τεθέντες ἐπ' αὐτῶν ἀριθμοὶ, ἡ ἡμερομηνία τῆς ἀποστολῆς αὐτῶν εἰς τὸ *ἐβρὰκ ὀδασὴ*, τὸ μέρος εἰς ὃ καὶ ἡ ἡμερομηνία καθ' ἣν ἀπεστάλησαν, καὶ τὸ πρόσωπον δι' οὗ ἐπεδόθησαν, καὶ ἐὰν ὡς ἄχρηστα ἐκρατήθησαν εἰς τὸ γραφεῖον.

Ἄρθρ. 66ον. Ἡ κοινοποίησις τῆς ἀποφάσεως γίνεται δι' ἐπιδόσεως ἀντιγράφου εἰς τὸν ἡττηθέντα, καὶ ἐὰν οὗτος ἀρνῆται νὰ τὸ δεχθῇ, ἢ ἂν δὲν εὑρεθῇ, τὸ ἀντίγραφον ἀφίνεται εἰς τὸ μέρος, ὅπερ ὥρισεν ὁ καταδικασθεὶς, κατὰ τὸ 44ον ἄρθρον, ὡς τόπον διαμονῆς του.

Ἄρθρ. 67ον. Ὁ κλητὴρ, ἐπιδίδων τὸ ἀντίγραφον τῆς ἀποφάσεως εἰς τὸν καταδικασθέντα, λαμβάνει παρ' αὐτοῦ ἀπόδειξιν παραλαβῆς· ἐν περιπτώσει δὲ καθ' ἣν ὁ καταδικασθεὶς δὲν θελήσῃ νὰ δώσῃ τοιαύτην, ἢ νὰ δεχθῇ τὸ ἀντίγραφον, ὁ κλητὴρ συντάττει περὶ τούτου ἔκθεσιν, ἣν παρουσιάζει εἰς τὸν *ἰμάμην* ἢ *μουχτάρην*, ἢ εἰς δύο ἐκ τῶν προκρίτων τῆς συνοικίας, ἐν ᾗ διαμένει ὁ καταδικασθεὶς, πρὸς ὑπογραφήν· τὴν ἔκθεσιν ταύτην ὑπογεγραμμένην καὶ ὑπὸ τοῦ Γεν. Γραμματέως παραδίδει εἰς τὸν δικαιωθέντα διὰ τὰ περαιτέρω.

Ἄρθρ. 68ον. Ἐπὶ ποινικῶν δικῶν ἀντίγραφον ἐπικεκυρωμένον τῆς καταδικαστικῆς ἀποφάσεως διαβιβάζεται εἰς τὴν ἐκτελέσουσαν αὐτὴν ἀρχήν. Αἱ δὲ ἀποφάσεις, αἱ ἀφορῶσαι τὰς ἐκ τῆς ποινικῆς δίκης ἀπορρεούσας πολιτικὰς ἀγωγὰς, κοινοποιοῦνται κατὰ τὰς ἀνωτέρω διατάξεις εἰς τοὺς καταδικασθέντας.

Ἄρθρ. 69ον. Ἡ ἀναιροῦσα ἀπόφασίν τινα ἀπόφασις τοῦ Ἀνωτάτου Συμβουλίου τῆς Δικαιοσύνης πέμπεται εἰς τὸν πρόεδρον τοῦ ἐκδόντος τὴν ἀναιρεθεῖσαν ἀπόφασιν δικαστηρίου, ὅπως καταχωρισθῇ εἰς ἰδιαίτερον βιβλίον καὶ γίνῃ σημείωσις αὐτῆς ἐπὶ τοῦ βιβλίου, εἰς ὃ εἶναι κατακεχωρημένη ἡ ἀκυρωθεῖσα ἀπόφασις.

Ἄρθρ. 70ον. Πᾶσαι αἱ γραφικαὶ ἐργασίαι τοῦ Ἀνωτάτου Συμβουλίου διενεργοῦνται ὑπὸ τὴν ἐπιτήρησιν τοῦ Γεν. Γραμματέως. Ἀφ' οὗ οὗτος λάβῃ γνῶσιν τῶν σχεδίων τῶν ἀποφάσεων, ψηφισμάτων καὶ ἄλλων ἐγγράφων τοῦ Ἀνωτάτου Συμβουλίου τῆς Δικαιοσύνης, τότε ταῦτα διεκπεραιοῦνται.

Ἄρθρ. 71ον. Τὰ ἐν ἰδιαιτέρᾳ διατιμήσει (α) ὡρισμένα ἔξοδα τῆς δίκης προκαταβάλλονται ὑπὸ τοῦ νικήσαντος εἰς τὸ γραφεῖον *(ἐβρὰκ ὀδασὴ)* ὅπως ληφθῶσι μετέπειτα παρὰ τοῦ ἡττηθέντος.

Ἄρθρ. 72ον. Τὰ εἰσπραττόμενα δικαστικὰ δικαιώματα σημειοῦνται λεπτομερῶς εἰς ἰδιαίτερον βιβλίον, κρατούμενον ἐν τῷ γραφείῳ *(ἐβρὰκ ὀδασὴ)* καὶ δίδεται ἀπόδειξις ἐπὶ διπλοτύπου εἰς τὸν πληρώσαντα.

Ἄρθρ. 73ον. Ἐκ τῶν δικαιωμάτων τούτων, ἀφοῦ κρατηθῶσι τὰ γραφικὰ ἔξοδα τοῦ Ἀνωτάτου Συμβουλίου τῆς Δικαιοσύνης, τὸ ὑπόλοιπον ἀποστέλλεται μετ' ἐξηγηματικῆς ἐκθέσεως εἰς τὸ Α. Ταμεῖον τοῦ Ὑπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν.

Προσωρινὴ διάταξις.

Αἱ διατάξεις τῆς ἐμπορικῆς δικονομίας, ὅσαι δὲν ἀντίκεινται εἰς τὸν παρόντα κανονισμὸν, ἐφαρμόζονται εἰς τὰς δικαζομένας ἐν τῷ Ἀνωτάτῳ Συμβουλίῳ τῆς Δικαιοσύνης ὑποθέσεις. Τὸ Ἀνώτατον Συμβούλιον τῆς Δικαιοσύνης εἰς τὸ τέλος ἑκάστου ἔτους συντάττει καὶ ὑποβάλλει ἔκθεσιν πρὸς ἀναπλήρωσιν καὶ διόρθωσιν τῶν ἐλλείψεων, ὅσας ἐκ πείρας ἤθελεν εὕρει εἰς τοὺς ἐν ἐνεργείᾳ νόμους καὶ κανονισμούς.

(α) *Διατίμησις τῶν ἐν τῷ Ἀνωτ. Συμβουλίῳ τῆς Δικαιοσύνης λαμβανομένων δικαιωμάτων.*

Εἷς ἀργυροῦς μεδζιδιὲ διὰ τὴν καταχώρισιν τῆς αἰτήσεως.

Ἓν τέταρτον ἀργυροῦ μεδζιδιὲ διὰ πᾶσαν κλῆσιν.

Δύο τοῖς ἑκατὸν διὰ πᾶσαν ἀπόφασιν ἐπὶ δίκης πρωτοδίκως ἀποφασισθείσης ἐν τῷ τακτικῷ δικαστηρίῳ τοῦ Ἀνωτάτου Συμβουλίου τῆς Δικαιοσύνης.

Ἓν καὶ ἥμισυ τοῖς ἑκατὸν δι' ἀπόφασιν ἐπὶ δίκης κατ' ἔφεσιν ἐκδικασθείσης ἐν τῷ αὐτῷ δικαστηρίῳ.

Ἓν τοῖς ἑκατὸν δι' ἀπόφασιν δίκης συζητηθείσης ἐν τῷ Ἀκυρωτικῷ δικαστηρίῳ τοῦ Ἀνωτάτου Συμβουλίου τῆς Δικαιοσύνης.

Πέντε ἀργυροῖ μεδζιδιέδες διὰ τὰς προδικαστικὰς καὶ τὰς ἀφορώσας διαφορὰς μὴ ἐκτιμωμένας χρηματικῶς ἀποφάσεις.

Δύο ἀργυροῖ μεδζιδιέδες δι' ἕκαστον ἀντίγραφον ἀποφάσεως ἢ πρακτικοῦ τοῦ Ἀνωτάτου Συμβουλίου τῆς Δικαιοσύνης.

Δύο καὶ ἥμισυς ἀργυροῖ μεδζιδιέδες δι' ἀπόφασιν ὁρίζουσαν τὸ ἁρμόδιον δικαστήριον ἐν περιπτώσει συγκρούσεως ἁρμοδιότητος.

Εἷς ἀργυροῦς μεδζιδιὲς διὰ πᾶσαν κοινοποίησιν ἀποφάσεως.

Ἥμισυ τοῖς ἑκατὸν ἐπὶ τῶν παρακατατιθεμένων τῷ ταμείῳ τοῦ Ἀνωτάτου Συμβουλίου τῆς Δικαιοσύνης χρημάτων ἢ πραγμάτων.

Ἰδιαίτερα δικαιώματα λαμβάνουσιν οἱ κλητῆρες καὶ λοιποὶ ὑπηρέται τοῦ Ἀνωτάτου Συμβουλίου τῆς Δικαιοσύνης, κατὰ τὰς περὶ τῶν καθηκόντων αὐτῶν ὁδηγίας.

ΕΜΠΟΡΙΚΟΣ ΚΩΔΙΞ. (α)

Ἡ Α. Α. Μεγαλειότης ὁ Σουλτάνος, ὁ ὑψηλὸς ἡμῶν Κύριος, ἐφιέμενος νὰ καταστήσῃ κρατοῦσαν τὴν δικαιοσύνην καὶ μετ' αὐτῆς τὰ ἄπειρα τοῦ πολιτισμοῦ ἀγαθὰ, δι' ὧν ἀσφαλῶς κατορθοῦται ἡ αὔξησις τῆς εὐημερίας καὶ εὐπορίας τῶν λαῶν, οἵτινες διατελοῦσιν ὑπὸ τὴν πατρικὴν Αὐτῆς κυβέρνησιν, ηὐδόκησε νὰ λάβῃ ὑπὸ τὴν ὑψηλὴν καὶ σπουδαίαν Αὐτῆς σκέψιν πάντα τὰ κατάλληλα μέσα, ὅπως καταστήσῃ ἀκμάζον εἰς τὰ Κράτη Αὐτῆς τὸ ἐμπόριον, τὴν πηγὴν ταύτην τοῦ πλούτου καὶ τῆς δημοσίας εὐπορίας. Καὶ ἐπειδὴ ἡ ἐπέκτασις καὶ ἀνάπτυξις τοῦ ἐμπορίου ἐξαρτᾶται πάντοτε ἀπὸ τῶν ἀγαθῶν νόμων, οἵτινες κανονίζουσι καὶ διέπουσι τὰς ἐμπορικὰς σχέσεις, καθόσον μάλιστα οἱ εἰδικοὶ κανονισμοὶ, οἱ προωρισμένοι εἰς τὴν ἐκδίκασιν τῶν ἐμπορικῶν ὑποθέσεων, δὲν εἶναι ὅσον αἱ ἀνάγκαι τῶν ὑπηκόων της ἀπαιτοῦσι πλήρεις, διέταξε νὰ συνταχθῇ καὶ τεθῇ εἰς ἐνέργειαν *Ἐμπορικὸς Κώδιξ*, δυνάμενος νὰ ἀναπληρώσῃ τὰς ἐνεστώσας ἀνάγκας καὶ νὰ εἰσαγάγῃ τὴν ἠθικὴν πίστιν, τὸ ἀπαραίτητον τοῦτο προσὸν τῆς ἀναπτύξεως τοῦ ἐμπορίου, διὰ λυσιτελῶν μέτρων πρὸς τακτικὴν τήρησιν τῶν ἐμπορικῶν βιβλίων καὶ τὴν προσαγωγὴν τῶν ἐπισήμων ἐγγράφων.

Πρὸς ἐκτέλεσιν τῆς Ὑψηλῆς Αὐτῆς Αὐτοκρατορικῆς βουλήσεως, ἅπαντες οἱ ἐμπορικοὶ νόμοι καὶ κανονισμοὶ, οἱ ἐν ἰσχύϊ εἰς τὰ λοιπὰ κράτη, ἐξητάσθησαν. Οἱ κώδηκες οὗτοι διηρημένοι εἰς τέσσαρα μέρη, ὧν τὸ πρῶτον πραγματεύεται περὶ τοῦ ἐμπορίου ἐν γένει, περὶ τοῦ σχηματισμοῦ τῶν ἑταιριῶν καὶ τῶν περὶ συναλλαγματικῆς νόμων, τὸ δεύτερον περὶ τοῦ ναυτικοῦ ἐμπορίου καὶ τῶν ἀσφαλειῶν, τὸ τρίτον περὶ τῶν πτωχεύσεων καὶ τὸ τέταρτον περὶ τοῦ ὀργανισμοῦ τῶν ἐμποροδικείων, συνεζητήθησαν ἐν τῷ Συμβουλίῳ τῆς Γεωργίας, προσηρτημένῳ ἐν τῷ ὑπουργείῳ τοῦ Ἐμπορίου, παρουσίᾳ πολλῶν ἐπισήμων ἐμπόρων καὶ ἄλλων καταλλήλων προσώπων, καὶ μετὰ τὰς γενομένας ἐπ' αὐτῶν σκέψεις, ἀπεφασίσθη ὅτι τὸ τέταρτον μέρος τὸ πραγματευόμενον περὶ τοῦ ὀργανισμοῦ τῶν ἐμποροδικείων εἶναι ἀπαράδεκτον, ὡς μὴ συναρμοζόμενον πρὸς τοὺς νόμους καὶ κανονισμοὺς τῆς Ὑψηλῆς Πύλης. Ὡς πρὸς τὸ δεύτερον δὲ μέρος, τὸ ἀφορῶν τὴν ναυτικὴν ἐμπορίαν καὶ τὰς ἀσφαλείας, καί τοι ἱκανῶς σπουδαῖον ὥστε νὰ ληφθῇ ὑπ' ὄψιν, ἐθεωρήθη ἧττονος σπουδαιότητος παρὰ τὰ λοιπὰ δύο μέρη πρῶτον καὶ τρίτον, τὰ πραγματευόμενα περὶ ἐμπορίας ἐν γένει καὶ

(α) Ὁ παρὼν νόμος ἐλήφθη τὸ πλεῖστον ἐκ τοῦ Γαλλικοῦ Ἐμπορικοῦ Νόμου. Τούτου ἕνεκεν ἠκολουθήσαμεν κατὰ προτίμησιν τὴν ἐπίσημον Γαλλικὴν μετάφρασιν τοῦ κειμένου, σημειώσαντες πάσας τὰς διαφορὰς τῶν δύο κειμένων, ἃς ὁ ἀναγνώστης βλέπει ἐν τέλει τοῦ νόμου.

περὶ πτωχεύσεων, καὶ ἡ παραδοχὴ αὐτοῦ, ὑπὸ μορφὴν ἐν ἁρμονίᾳ πρὸς τοὺς ἐν ἰσχύϊ νόμους καὶ κανονισμοὺς, ἀνεβλήθη. Οὕτω τὸ πρῶτον καὶ τρίτον μέρος μεθηρμοσμένα ὅμως πρὸς τοὺς νόμους καὶ κανονισμοὺς τοὺς διέποντας τὴν Αὐτοκρατορικὴν κυβέρνησιν ἐνεκρίθησαν καὶ συνεπῶς ὁ παρὼν Ἐμπορικὸς Κώδηξ, συγκείμενος ἐκ 315 ἄρθρων καὶ διηρημένος εἰς δύο μέρη, πραγματευόμενα περὶ Ἐμπορίου ἐν γένει καὶ περὶ σχηματισμοῦ τῶν Ἑταιριῶν, περὶ τῶν νόμων τῆς συναλλαγματικῆς καὶ περὶ τῶν πτωχεύσεων, συνετάχθη καὶ ὑπεβλήθη εἰς τὴν ὑψηλὴν ἔγκρισιν τῆς Α. Αὐτοκρατορικῆς Μεγαλειότητος, διὰ τὴν πλήρη καὶ ὁλοσχερῆ αὐτοῦ ἐφαρμογήν.

ΒΙΒΛΙΟΝ ΠΡΩΤΟΝ.

ΠΕΡΙ ΕΜΠΟΡΙΑΣ ΕΝ ΓΕΝΕΙ.

ΤΙΤΛΟΣ ΠΡΩΤΟΣ.

Περὶ ἐμπόρων.

Ἄρθρ. 1. Ἔμποροι εἶναι οἱ μετερχόμενοι πράξεις ἐμπορικὰς καὶ ἔχοντες σύνηθες αὐτῶν ἐπάγγελμα τὴν ἐμπορίαν.

Ἄρθρ. 2. Οἱ ἔχοντες συμπεπληρωμένον τὸ εἰκοστὸν πρῶτον τῆς ἡλικίας των ἔτος δύνανται νὰ ἐμπορεύωνται. Οἱ συμπληρώσαντες τὸ δέκατον ὄγδοον ἔτος δὲν δύνανται νὰ ἐμπορεύωνται ἄνευ τῆς ἐγγυήσεως τῶν ἐπιτρόπων αὐτῶν ἢ τῆς ἀδείας τοῦ Ἐμποροδικείου.

ΤΙΤΛΟΣ ΔΕΥΤΕΡΟΣ.

Περὶ τῶν ἐμπορικῶν βιβλίων.

Ἄρθρ. 3. Πᾶς ἔμπορος ὀφείλει νὰ ἔχῃ ἓν βιβλίον ὀνομαζόμενον ἡμερολόγιον, παριστάνον ἀφ' ἡμέρας εἰς ἡμέραν, ἀπὸ μηνὸς εἰς μῆνα, τὴν περιουσίαν καὶ τὰ χρέη του, τὰς ἐμπορικάς του ἐργασίας, ἀποδοχὰς ἢ ὀπισθογραφήσεις γραμματίων καὶ ἐν γένει πᾶν ὅ,τι λαμβάνει ἢ πληρώνει, καὶ φανερόνον κατὰ μῆνα ἐν ἑνὶ μόνῳ ἄρθρῳ τὸ ποσὸν τῆς οἰκιακῆς του δαπάνης. Ὀφείλει νὰ ἀντιγράφῃ ἐν βιβλίῳ τὰς ἐπιστολὰς ἃς ἀποστέλλει εἰς τοὺς συνεταίρους ἢ ἀνταποκριτάς του καὶ νὰ θέτῃ κατὰ μῆνα εἰς φάκελλον τὰς ἐπιστολὰς, ὅσας παρὰ τῶν ἰδίων λαμβάνει.

Ἄρθρ. 3. Ἐκτὸς τῶν ἐν τῷ ἄρθρῳ 3 ἀναφερομένων βιβλίων, πᾶς ἔμπορος ὑποχρεοῦται νὰ συντάσσῃ κατ' ἔτος ἀπογραφὴν τῶν κινητῶν καὶ ἀκινήτων πραγμάτων του, τῆς περιουσίας καὶ τῶν χρεῶν του καὶ νὰ τὴν ἀντιγράφῃ κατ' ἔτος εἰς εἰδικὸν ἐπὶ τούτῳ βιβλίον.

Ἄρθρ. 5. Τὰ βιβλία ταῦτα πρέπει νὰ συντάσσωνται χωρὶς ἄγραφα διαστήματα, χάσματα ἢ παραπομπὰς εἰς τὸ περιθώριον. Τὸ ἡμερολόγιον, πρὶν ἢ ἀρχίσωσιν αἱ ἐπ' αὐτοῦ ἐγγραφαὶ, πρέπει νὰ ἀριθμηθῇ ὑπὸ ὑπαλλήλου πρὸς τοῦτο διοριζομένου ὑπὸ τοῦ Ἐμποροδικείου· ἐπίσης ἐν τέλει ἑκάστου ἔτους, τὸ αὐτὸ ἡμερολόγιον, πρέπει νὰ θεωρῆται ὑπὸ τοῦ εἰρημένου ὑπαλλήλου, παρουσίᾳ τοῦ ἐμπόρου ὅστις θέλει τὰ παρουσιάσει, χωρὶς ὁ ῥηθεὶς ὑπάλληλος νὰ δύναται, δι' οἱονδήποτε λόγον, νὰ λάβῃ γνῶσιν τοῦ περιεχομένου τοῦ βιβλίου τούτου.

Ἄρθρ. 6. Τὰ βιβλία ἅτινα οἱ ἐμπορευόμενοι ὀφείλουσι νὰ κρατῶσιν, ἂν ἐν αὐτοῖς δὲν ἐτήρησαν τὰς ἀνωτέρω ὁρισθείσας διατυπώσεις, δὲν δύνανται νὰ προσαχθῶσιν, οὔτε νὰ παρέξωσι πίστιν ἐνώπιον τοῦ δικαστηρίου.

Ἄρθρ. 7. Ἡ ἀνακοίνωσις τῶν βιβλίων καὶ ἀπογραφῶν δὲν δύναται νὰ διαταχθῇ ὑπὸ τοῦ δικαστηρίου, εἰμὴ εἰς ὑποθέσεις περὶ κοινότητος ὑπαρχόντων, κληρονομίας, διανομῆς ἑταιρίας καὶ ἐν περιπτώσει πτωχεύσεως. Εἰς τὰς περιπτώσεις ταύτας ἡ ἀνακοίνωσις δύναται αὐτεπαγγέλτως νὰ ἀπαιτηθῇ ὑπὸ τοῦ Ἐμποροδικείου.

Ἄρθρ. 8. Τὰ τακτικῶς συντεταγμένα ἐμπορικὰ βιβλία δύνανται νὰ παραδεχθῶσιν οἱ δικασταὶ ὡς ἀπόδειξιν εἰς τὰς μεταξὺ ἐμπόρων περὶ ἐμπορικῶν ὑποθέσεων διαφοράς.

Ἄρθρ. 9. Δικαζομένης ὑποθέσεώς τινος, ἡ προσαγωγὴ τῶν βιβλίων δύναται νὰ διαταχθῇ αὐτεπαγγέλτως ὑπὸ τοῦ Ἐμποροδικείου, ὅπως ἐξαχθῇ ἐξ αὐτῶν τὸ ἀφορῶν τὴν δικαζομένην ὑπόθεσιν χωρίον.

ΤΙΤΛΟΣ ΤΡΙΤΟΣ.

Περὶ ἑταιριῶν.

Ἄρθρ. 10. Ὁ νόμος ἀναγνωρίζει τρία εἴδη ἑταιριῶν. Τὴν ὁμόῤῥυθμον ἑταιρίαν. Τὴν ἑτερόῤῥυθμον ἑταιρίαν. Τὴν ἀνώνυμον ἑταιρίαν.

Πρῶτον εἶδος.

Ἄρθρ. 11. Ὁμόῤῥυθμος ἑταιρία εἶναι ἡ μεταξὺ δύο ἢ περισσοτέρων συνομολογουμένη καὶ ἀντικείμενον ἔχουσα τὴν ἐξάσκησιν τοῦ ἐμπορίου ὑπὸ ἑταιρικὴν ἐπωνυμίαν.

Ἄρθρ. 12. Μόνον τὸ ὄνομα ἑνὸς ἢ δύο συνεταίρων δύναται νὰ ἀποτελέσῃ μέρος τῆς ἑταιρικῆς ἐπωνυμίας.

Ἄρθρ. 13. Οἱ ὁμόῤῥυθμοι συνεταῖροι, οἱ ἐν τῷ καταστατικῷ τῆς ἑταιρίας ἀναφερόμενοι, ὑπόκεινται ἀλληλεγγύως εἰς ὅλας τὰς ὑποχρεώσεις τῆς ἑταιρίας, ἀρκεῖ νὰ συνωμολογήθησαν ὑπὸ τὴν ἑταιρικὴν ἐπωνυμίαν.

Δεύτερον εἶδος.

Ἄρθρ. 14. Ἡ ἑτερόῤῥυθμος ἑταιρία συνιστᾶται μεταξὺ ἑνὸς ἢ πλειόνων συνεταίρων, ὑπευθύνων καὶ ἀλληλεγγύων, καὶ ἑνὸς ἢ πλειόνων συνεταίρων, ἁπλῶν χρηματοδοτῶν, οἱ ὁποῖοι ὀνομάζονται ἑτερόῤῥυθμοι ἢ καθ' ἑτεροῤῥυθμίαν συνεταῖροι. Διευθύνεται ὑπὸ ἑταιρικὴν ἐπωνυμίαν, φέρουσαν κατ' ἀνάγκην τὸ ὄνομα ἑνὸς ἢ πλειοτέρων συνεταίρων ὑπευθύνων καὶ ἀλληλεγγύων.

Ἄρθρ. 15. Ὅταν ὑπάρχωσι πολλοὶ συνεταῖροι ἀλληλέγγυοι καὶ ὀνομαστὶ ἀναφερόμενοι εἰς τὸ καταστατικὸν τῆς ἑταιρίας ἔγγραφον, εἴτε ὅλοι ὁμοῦ διευθύνουν τὴν ἑταιρίαν, εἴτε εἷς ἢ πλείονες διευθύνουν δι' ὅλους, ἡ ἑταιρία εἶναι συγχρόνως ὁμόῤῥυθμος ὡς πρὸς αὐτοὺς καὶ ἑτερόῤῥυθμος ὡς πρὸς τοὺς ἁπλοῦς χρηματοδότας.

Ἄρθρ. 16. Τὸ ὄνομα ἑτεροῤῥύθμου τινὸς συνεταίρου δὲν δύναται νὰ ἀποτελῇ μέρος τῆς ἑταιρικῆς ἐπωνυμίας.

Ἄρθρ. 17. Ὁ ἑτερόῤῥυθμος συνεταῖρος δὲν ὑπόκειται εἰς ζημίας εἰμὴ μέχρι τῶν κεφαλαίων, ἅτινα κατέθεσεν ἢ ὤφειλε νὰ καταθέσῃ εἰς τὴν ἑταιρίαν.

Ἄρθρ. 18. Ὁ ἑτερόῤῥυθμος συνεταῖρος δὲν δύναται νὰ κάμῃ κάμμίαν πρᾶξιν διαχειρίσεως, ἢ νὰ ἐργασθῇ εἰς ὑποθέσεις τῆς ἑταιρίας, οὐδὲ κατ' ἐπιτροπήν.

Ἄρθρ. 19. Ἐν περιπτώσει παραβάσεως τῆς εἰς τὸ ἀνωτέρω ἄρθρον διαλαμβανομένης ἀπαγορεύσεως, ὁ ἑτερόῤῥυθμος συνεταῖρος ὑπόκειται ἀλληλεγγύως εἰς ὅλα τὰ χρέη καὶ τὰς ὑποχρεώσεις τῆς ἑταιρίας.

Τρίτον εἶδος.

Ἄρθρ. 20. Ἡ ἀνώνυμος ἑταιρία δὲν διατελεῖ ὑπὸ ἑταιρικὸν ὄνομα, οὐδὲ ὀνομάζεται μὲ τὸ ὄνομα τινὸς τῶν συνεταίρων.

Ἄρθρ. 21. Αὕτη λαμβάνει ἐπωνυμίαν ἀπὸ τὸ εἶδος τῆς ἐπιχειρήσεως αὐτῆς.

Ἄρθρ. 22. Διοικεῖται ἀπὸ προσωρινοὺς ἐπιτρόπους, μετακλητοὺς, συνεταίρους ἢ μὴ συνεταίρους, μισθωτοὺς ἢ ἀμίσθους.

Ἄρθρ. 23. Οἱ διευθυνταὶ εἶναι ὑπεύθυνοι μόνον περὶ τῆς ἐκπληρώσεως τῆς δοθείσης εἰς αὐτοὺς ἐντολῆς· δὲν ὑποβάλλονται δὲ, ὡς ἐκ τῆς διευθύνσεως, εἰς καμμίαν προσωπικὴν ἢ ἀλληλέγγυον ἐνοχὴν ὡς πρὸς τὰς ὑποχρεώσεις τῆς ἑταιρίας.

Ἄρθρ. 24. Οἱ συνεταῖροι δὲν ὑπόκεινται εἰς ζημίας, εἰμὴ καθόσον αὗται δὲν ὑπερβαίνωσι τὸ ποσὸν τῆς εἰς τὴν ἑταιρίαν μετοχῆς των.

Ἄρθρ. 25. Τὸ κεφάλαιον τῆς ἀνωνύμου ἑταιρίας διαιρεῖται εἰς μετοχὰς ἢ εἰς κλάσματα μετοχῶν ἰσότιμα.

Ἄρθρ. 26. Ἡ μετοχὴ δύναται νὰ περιβληθῇ τὸν τύπον ἀνωνύμου τίτλου· ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει, ἡ μεταβίβασις αὐτῆς γίνεται διὰ τῆς παραδόσεως τοῦ τίτλου.

Ἄρθρ. 27. Ἡ κυριότης τῶν μετοχῶν δύναται νὰ βεβαιωθῇ δι' ἐγγραφῆς εἰς τὰ βιβλία τῆς ἑταιρίας. Ἡ μεταβίβασις γίνεται διὰ μεταφορᾶς διδομένης καὶ ὑπογεγραμμένης παρὰ τῆς ἑταιρίας ἐν τῷ περιθωρίῳ τοῦ τίτλου καὶ ἐγγραφομένης ἐν τοῖς βιβλίοις τῆς ἑταιρίας.

Ἄρθρ. 28. Ἡ ἀνώνυμος ἑταιρία δὲν δύναται νὰ ὑπάρξῃ εἰμὴ διὰ δημοσιεύσεως Αὐτοκρατορικοῦ διατάγματος, ἐγκρίνοντος τοὺς ἐν τῷ καταστατικῷ αὐτῆς ὅρους, ἂν δὲν ἀντιβαίνωσιν εἰς τὰ δημόσια τῆς αὐτοκρατορίας συμφέροντα, καὶ ἐπιτρέποντος τὴν καθίδρυσιν αὐτῆς.

Ἄρθρ. 29. Τὸ κεφάλαιον τῶν ἑτερορρύθμων ἑταιριῶν δύναται νὰ διαιρεθῇ ὡσαύτως εἰς μετοχὰς, ἄνευ οὐδεμιᾶς ἄλλης τροποποιήσεως τῶν περὶ τοῦ εἴδους τούτου τῶν ἑταιριῶν κανόνων.

Ἄρθρ. 30. Τὰ καταστατικὰ τῶν ὁμορρύθμων ἢ ἑτερορρύθμων ἑταιριῶν πρέπει νὰ συντάσσωνται ἐνώπιον τοῦ ἐμποροδικείου ἢ δι' ἰδιωτικῶν ἐγγράφων. Τὰ ἰδιωτικὰ ἔγγραφα ἔχουσι κῦρος μόνον ἐὰν ἐγένοντο εἰς τόσα πρωτότυπα, ὅσα εἶναι τὰ χωριστὸν συμφέρον ἔχοντα συμβαλλόμενα μέρη. Πάντα τὰ πρωτότυπα πρέπει νὰ ὦσιν ὅμοια κατὰ τὸ περιεχόμενον καὶ ἕκαστον αὐτῶν πρέπει νὰ περιέχῃ τὴν μνείαν τοῦ ἀριθμοῦ τῶν γενομένων πρωτοτύπων· ἓν μόνον πρωτότυπον ἀρκεῖ, ὅταν τὰ καταστατικὰ συντάσσωνται ἐνώπιον τοῦ ἐμποροδικείου καὶ ἐγγράφωνται ἐν τοῖς βιβλίοις τοῦ αὐτοῦ δικαστηρίου.

Ἄρθρ. 31. Τὰ καταστατικὰ τῶν ἀνωνύμων ἑταιριῶν συντάσσονται ἐνώπιον τοῦ ἐμποροδικείου, ἐκτὸς τῆς περὶ ἐπικυρώσεως αἰτήσεως, ἥτις γίνεται βραδύτερον.

Ἄρθρ. 32. Ἡ περίληψις τῶν καταστατικῶν ἐγγράφων τῶν ὁμορρύθμων ἢ ἑτερορρύθμων ἑταιριῶν πρέπει νὰ περιέχῃ· τὰ ὀνόματα καὶ ἐπώνυμα, τὴν ἰδιότητα καὶ τὴν διαμονὴν τῶν συνεταίρων, ἐκτὸς τῶν μετόχων ἢ ἑτερορρύθμων· τὴν ἐμπορικὴν ἐπωνυμίαν τῆς ἑταιρίας· τοὺς συνεταίρους, οἱ ὁποῖοι διωρίσθησαν νὰ διευθύνουν, νὰ διοικοῦν καὶ νὰ ὑπογράφωσιν ἐν ὀνόματι τῆς ἑταιρίας· τὴν ποσότητα τῶν καταβληθέντων ἢ καταβληθησομένων χρημάτων κατὰ μετοχὰς ἢ καθ' ἑτερορρυθμίαν· τὴν ἐποχὴν, καθ' ἣν ἡ ἑταιρία ἄρχεται καὶ καθ' ἣν παύει· μόνον τὸ ὄνομα τοῦ ἑτερορρύθμου συνεταίρου δὲν ἀναφέρεται ἐν αὐτῇ. Ἡ περίληψις αὕτη δημοσιεύεται, ἀφοῦ καταχωρηθῇ εἰς τὰ βιβλία τοῦ ἐμποροδικείου.

Ἄρθρ. 33. Ἡ περίληψις τῶν καταστατικῶν τῆς ἑταιρίας ἐγγράφων ὑπογράφεται, ἂν ταῦτα ἦναι δημόσια, παρὰ τοῦ ἐμποροδικείου, ἂν δὲ ἰδιωτικά, παρ' ὅλων μὲν τῶν συνεταίρων, ἂν ἡ ἑταιρία ἦναι ὁμόρρυθμος, ἂν δὲ ἦναι ἑτερόρρυθμος, εἴτε διαιρεῖται εἰς μετοχάς, εἴτε μή, παρὰ μόνων τῶν ἀλληλεγγύων καὶ διευθυντῶν συνεταίρων.

Ἄρθρ. 34. Τὸ αὐτοκρατορικὸν διάταγμα, τὸ ἐπικυροῦν τὰς ἀνωνύμους ἑταιρίας, πρέπει νὰ τοιχοκολλᾶται μετὰ τοῦ καταστατικοῦ τῆς ἑταιρίας ἐγγράφου καὶ ἐπὶ ἴσον χρόνον εἰς τὸ ἐμποροδικεῖον.

Ἄρθρ. 35. Ἡ ἐξακολούθησις ἑταιρίας τινὸς μετὰ τὴν λῆξιν τῆς διαρκείας της ἀποδεικνύεται διὰ δηλώσεως τῶν συνεταίρων. Ἡ δήλωσις αὕτη καὶ ὅλα τὰ ἔγγραφα τὰ περὶ διαλύσεως ἑταιρίας τινὸς πρὸ τῆς προθεσμίας, τῆς διὰ τὴν διάρκειαν αὐτῆς ὡρισμένης εἰς τὸ καταστατικὸν ἔγγραφον, πᾶσα ἀλλαγὴ ἢ ἀποχώρησις συνεταίρων, πᾶσα νέα συνομολογία, πᾶς νέος ὅρος, πᾶσα μεταβολὴ τῆς ἑταιρικῆς ἐπωνυμίας ὑπόκεινται εἰς τὰς διατυπώσεις, τὰς εἰς τὰ ἄρθρα 32 καὶ 33 διαγραφομένας. Αἱ διατυπώσεις αὗται πρέπει νὰ τηρῶνται ἐπὶ ποινῇ ἀκυρότητος ἀπέναντι τῶν ἐχόντων συμφέρον· ἀλλ' οὐδεμιᾶς αὐτῶν ἡ παράλειψις δύναται νὰ ἀντιταχθῇ εἰς τοὺς τρίτους παρὰ τῶν συνεταίρων.

Ἄρθρ. 36. Ἐκτὸς τῶν ἀνωτέρω εἰρημένων τριῶν εἰδῶν ἑταιριῶν, ὁ νόμος ἀναγνωρίζει τὰς μετοχικὰς ἐμπορικὰς ἑταιρίας.

Ἄρθρ. 37. Αἱ ἑταιρίαι αὗται ἀποβλέπουν μίαν ἢ περισσοτέρας ἐπιχειρήσεις ἐμπορικάς. Διέπονται, καθόσον ἀφορᾷ τὰ ἀντικείμενα αὐτῶν, τὸν σχηματισμόν των, τὰς ἀναλογίας τῆς μετοχῆς καὶ τὰς λοιπὰς συνθήκας, ὑπὸ τῶν μεταξὺ τῶν μετόχων συμφωνιῶν.

Ἄρθρ. 38. Αἱ μετοχικαὶ ἑταιρίαι δύνανται νὰ ἀποδειχθῶσι διὰ τῆς ἐμφανίσεως τῶν βιβλίων καὶ τῆς ἀλληλογραφίας.

Ἄρθρ. 39. Αἱ μετοχικαὶ ἐμπορικαὶ ἑταιρίαι δὲν ὑπόκεινται εἰς τὰς διὰ τὰς λοιπὰς ἑταιρίας διαγεγραμμένας διατυπώσεις.

Ἄρθρ. 40. Πᾶσα μεταξὺ συνεταίρων διαφορά, πηγάζουσα ἐκ τῆς ἑταιρίας, δικάζεται παρὰ διαιτητῶν.

Ἄρθρ. 41. Ἡ διαιτητικὴ ἀπόφασις ὑπόκειται εἰς ἔφεσιν, ἂν δὲν συνεφωνήθη παραίτησις ἀπ' αὐτῆς.

Ἄρθρ. 42. Ὁ διορισμὸς τῶν διαιτητῶν γίνεται δι' ἰδιωτικοῦ ἐγγράφου ἢ ἐνώπιον τοῦ ἐμποροδικείου.

Ἄρθρ. 43. Ἡ περὶ τῆς ἐκδόσεως τῆς ἀποφάσεως προθεσμία προσδιορίζεται παρὰ τῶν διαδίκων, κατὰ τὸν διορισμὸν τῶν διαιτητῶν· καὶ, ἂν δὲν ἦναι σύμφωνος ὡς πρὸς τὴν προθεσμίαν, αὕτη κανονίζεται παρὰ τοῦ ἐμποροδικείου.

Ἄρθρ. 44. Ὅταν εἷς ἢ πλείονες τῶν συνεταίρων ἀρνοῦνται νὰ διορίσωσι διαιτητάς, οἱ διαιτηταὶ διορίζονται παρὰ τοῦ ἐμποροδικείου αὐτεπαγγέλτως.

Ἄρθρ. 45. Οἱ διάδικοι παραδίδουσιν εἰς τοὺς διαιτητὰς τὰ ἔγγραφα καὶ ὑπομνήματά των, ἄνευ δικαστικῆς τινος διατυπώσεως.

Ἄρθρ. 46. Ὁ συνεταῖρος ὁ βραδύνων νὰ παραδώσῃ τὰ ἔγγραφα καὶ ὑπομνήματα προσκαλεῖται νὰ τὰ παραδώσῃ ἐντὸς δέκα ἡμερῶν.

Ἄρθρ. 47. Οἱ διαιτηταὶ δύνανται, κατὰ τὰς περιστάσεις, νὰ παρατείνωσι τὴν πρὸς προσαγωγὴν τῶν ἐγγράφων προθεσμίαν.

Ἄρθρ. 48. Ἐὰν ὑπάρχῃ ἀνανέωσις προθεσμίας, ἢ, ἂν ἡ νέα προθεσμία ἔληξεν, οἱ διαιτηταὶ δικάζουσιν ἐπὶ τῇ βάσει μόνων τῶν παραδιδομένων ἤδη ἐγγράφων καὶ ὑπομνημάτων.

Ἄρθρ. 49. Ἐν περιπτώσει διχοψηφίας, οἱ διαιτηταὶ διορίζουσιν ἐπιδιαιτητήν, ἂν δὲν διωρίσθη διὰ τοῦ συνυποσχετικοῦ· ἂν οἱ ἐπιδιαιτηταὶ διαφωνῶσι περὶ τὴν ἐκλογήν, ὁ ἐπιδιαιτητὴς διορίζεται ὑπὸ τοῦ ἐμποροδικείου.

Ἄρθρ. 50. Ἡ διαιτητικὴ ἀπόφασις πρέπει νὰ ἦναι ἠτιολογημένη (α). Καθίσταται ἐκτελεστὴ ἄνευ τινὸς τροποποιήσεως καὶ ἐγγράφεται εἰς τὰ βιβλία, δυνάμει ἐντάλματος τοῦ ὑπουργοῦ τοῦ ἐμπορίου, ὅστις ὑποχρεοῦται νὰ ἐκδώσῃ αὐτὸ ἐντὸς προθεσμίας τριῶν ἡμερῶν.

Ἄρθρ. 51. Ἐν περιπτώσει θανάτου τινὸς τῶν συνεταίρων, ἡ ἑταιρία διαλύεται καὶ οἱ κληρονόμοι ὑποχρεοῦνται νὰ κανονίσωσι τοὺς ἐμπορικοὺς αὐτοῦ λογαριασμούς, κατὰ τὸ καταστατικὸν τῆς ἑταιρίας καὶ κατὰ τὰς ἀνωτέρω ἐκτεθείσας διατάξεις (β).

Ἄρθρ. 52. Ἐὰν ἀνήλικες ἔχωσι συμφέρον εἰς διαφοράν, πηγάζουσαν ἐξ ἐμπορικῆς ἑταιρίας, ὁ ἐπίτροπος δὲν δύναται νὰ παραιτηθῇ τοῦ δικαιώματος τοῦ νὰ ἐφεσιβάλῃ τὴν διαιτητικὴν ἀπόφασιν.

ΤΙΤΛΟΣ ΤΕΤΑΡΤΟΣ.

Περὶ παραγγελιοδόχων.

Ἄρθρ. 53. Παραγγελιοδόχος εἶναι ὅστις ἐνεργεῖ ἐν ἰδίῳ ὀνόματι ἢ ὑπὸ ἑταιρικὸν ὄνομα διὰ λογαριασμὸν παραγγελέως τινός.

Ἄρθρ. 54. Πᾶς παραγγελιοδόχος, ὅστις ἐχορήγησε προκαταβολὰς ἐπὶ ἐμπορευμάτων ἀποσταλέντων αὐτῷ ἐξ ἄλλης ἀγορᾶς, ὅπως πωληθῶσι διὰ λογαριασμὸν παραγγελέως τινός, ἔχει πρὸς ἀπόληψιν τῶν προκαταβολῶν του, τόκων καὶ ἐξόδων προνόμιον ἐπὶ τοῦ τιμήματος τῶν ἐμπορευμάτων, ἐὰν ὦσιν ὑπὸ τὴν διάθεσιν αὐτοῦ ἐν ταῖς ἀποθήκαις του, ἢ ἐν τῇ

(α) Διὰ τῆς λέξεως ἠτιολογημένη ἐννοεῖται ὅτι πρέπει νὰ ἀναφέρωνται ἐν τῇ διαιτητικῇ ἀποφάσει τὰ ἄρθρα τοῦ κώδηκος, δυνάμει τῶν ὁποίων αὕτη ἐξεδόθη.

(β) Ἡ μετὰ τὴν ἐκκαθάρισιν παράδοσις εἰς τοὺς ἐπιτρόπους ἢ διαχειριστὰς τῆς περιουσίας τοῦ ἀποθανόντος συνεταίρου, ὅστις ἤθελεν ἔχει κληρονόμους ἀνήλικας, ἀποφασίζεται ὑπὸ τοῦ Ἀνωτάτου Συμβουλίου τῆς Δικαιοσύνης.

ἀποθήκη τοῦ τελωνείου τοῦ τόπου, ἢ, ἂν, πρὸ τῆς ἀφίξεώς των, δύναται νὰ ἀποδείξῃ διὰ φορτωτικῆς τὴν πρὸς αὐτὸν γενομένην ἀποστολήν των.

Ἄρθρ. 55. Ἐὰν τὰ ἐμπορεύματα ἐπωλήθησαν καὶ παρεδόθησαν διὰ λογαριασμὸν τοῦ παραγγελέως, ὁ παραγγελιοδόχος λαμβάνει, ἐκ τοῦ προϊόντος τῆς πωλήσεως, τὰς προκαταβολάς του μετὰ τῶν τόκων καὶ ἐξόδων, κατὰ προτίμησιν τῶν δανειστῶν τοῦ παραγγελέως.

ΤΙΤΛΟΣ ΠΕΜΠΤΟΣ.

Περὶ παραγγελιοδόχων πρὸς μεταφορὰν διὰ γῆς ἢ ὕδατος.

Ἄρθρ. 56. Ὁ παραγγελιοδόχος ὁ ἀναλαμβάνων μεταφορὰν διὰ γῆς ἢ ὕδατος ὑποχρεοῦται νὰ ἐγγράφῃ εἰς τὸ ἡμερολόγιόν του τὴν δήλωσιν τοῦ εἴδους καὶ τῆς ποσότητος τῶν ἐμπορευμάτων καὶ τῆς ἀξίας των.

Ἄρθρ. 57. Ἐγγυᾶται περὶ τῆς ἀφίξεως τῶν ἐμπορευμάτων καὶ πραγμάτων, ἐντὸς τῆς ἐν τῷ ἀγωγιαστηρίῳ ὡρισμένης προθεσμίας, ἐκτὸς ἀνωτέρας βίας, νομίμως ἀποδεδειγμένης.

Ἄρθρ. 58. Ἐγγυᾶται περὶ πάσης ἀβαρίας ἢ φθορᾶς τῶν ἐμπορευμάτων καὶ πραγμάτων, ἂν δὲν ὑπάρχῃ ἐναντία συμφωνία ἐν τῷ ἀγωγιαστηρίῳ, ἢ ἀνωτέρα βία.

Ἄρθρ. 59. Ἐγγυᾶται περὶ τῶν πράξεων τοῦ μεσολαβοῦντος παραγγελιοδόχου, εἰς ὃν διαβιβάζει τὰ ἐμπορεύματα, ἂν ὁ μεσολαβὼν παραγγελιοδόχος δὲν ὡρίσθη ἐν τῷ ἐγγράφῳ τῆς ἀποστολῆς· ἀλλ' ἂν ὡρίσθη, ὁ κυρίως παραγγελιοδόχος δὲν εἶναι πλέον ὑπεύθυνος.

Ἄρθρ. 60. Τὸ ἐμπόρευμα, ἐξελθὸν τοῦ καταστήματος τοῦ πωλητοῦ ἢ τοῦ ἀποστολέως, ὁδεύει, ἂν δὲν ὑπάρχῃ ἐναντία συμφωνία, ὑπὸ κίνδυνον ἐκείνου, εἰς ὃν ἀνήκει, φυλαττομένου αὐτῷ τοῦ δικαιώματος ἀναγωγῆς κατὰ τοῦ παραγγελιοδόχου καὶ τοῦ ἀγωγιάτου, τῶν ἀναλαβόντων τὴ μεταφοράν.

Ἄρθρ. 61. Τὸ ἀγωγιαστήριον ἀποτελεῖ συνάλλαγμα μεταξὺ τοῦ ἀποστολέως καὶ τοῦ ἀγωγιάτου, ἢ μεταξὺ τοῦ ἀποστολέως τοῦ παραγγελιοδόχου καὶ τοῦ ἀγωγιάτου.

Ἄρθρ. 62. Τὸ ἀγωγιαστήριον πρέπει νὰ ἦναι χρονολογημένον· νὰ ἐκφράζῃ τὸ εἶδος καὶ τὸ βάρος, ἢ τὸ ποσὸν τῶν μετακομιστέων πραγμάτων· τὴν προθεσμίαν ἐντὸς τῆς ὁποίας πρέπει νὰ τελειωθῇ ἡ μεταφορά· νὰ ὁρίζῃ τὸ ὄνομα καὶ τὴν κατοικίαν τοῦ παραγγελιοδόχου, διὰ μεσολαβήσεως τοῦ ὁποίου γίνεται ἡ μεταφορά· τὸ ὄνομα ἐκείνου, πρὸς ὃν τὸ ἐμπόρευμα διευθύνεται· τὸ ὄνομα, τὴν ἰδιότητα καὶ τὴν κατοικίαν τοῦ ἀγωγιάτου· νὰ φανερώνῃ τὴν τιμὴν τοῦ ἀγωγίου καὶ τὴν ἕνεκεν ἀργοπορίας ὀφειλομένην ἀποζημίωσιν· νὰ ἦναι ὑπογεγραμμένον παρὰ τοῦ ἀποστο-

λέως ἢ τοῦ παραγγελιοδόχου. Φέρει ἐν περιθωρίῳ τὰ σημεῖα τῶν μετακομιστέων πραγμάτων καὶ τοὺς ἀριθμούς. Τὸ ἀγωγιαστήριον ἀντιγράφεται ὑπὸ τοῦ παραγγελιοδόχου ἐν τῷ βιβλίῳ του ἄνευ κενῶν διαστημάτων καὶ ὁλοσχερῶς.

Ἄρθρ. 63. Ὁ ἀγωγιάτης εἶναι ὑπεύθυνος διὰ τὴν ἀπώλειαν τῶν μετακομιστέων πραγμάτων, ἐξαιρουμένων τῶν περιπτώσεων ἀνωτέρας βίας· ἐγγυᾶται ἐπίσης περὶ πάσης ἀβαρίας, ἐκτὸς τῶν προερχομένων ἐξ ἰδίου τοῦ πράγματος ἐλαττώματος ἢ ἐξ ἀνωτέρας δυνάμεως.

Ἄρθρ. 64. Ἐὰν ἕνεκα ἀνωτέρας δυνάμεως ἡ μεταφορὰ δὲν γίνῃ ἐντὸς τῆς συμπεφωνημένης προθεσμίας, δὲν ὑπάρχει περίπτωσις ἀποζημιώσεως κατὰ τοῦ ἀγωγιάτου ἕνεκεν τῆς ἀργοπορίας.

Ἄρθρ. 65. Ἡ παραλαβὴ τῶν μετακομισθέντων πραγμάτων καὶ ἡ πληρωμὴ τοῦ ἀγωγίου ἀποσβύνουσι πᾶσαν κατὰ τοῦ ἀγωγιάτου ἀγωγήν.

Ἄρθρ. 66. Ἐν περιπτώσει ἀποποιήσεως ἢ ἀμφισβητήσεως ὡς πρὸς τὴν παραλαβὴν τῶν μετακομισθέντων πραγμάτων, ἡ κατάστασις αὐτῶν ἐξετάζεται καὶ βεβαιοῦται ὑπὸ δοκιμαστῶν, διοριζομένων ὑπὸ τοῦ ἐμποροδικείου. Κατὰ διαταγὴν τῆς Υ. Πύλης, τὰ ἐμπορεύματα ταῦτα δύνανται νὰ παρακατατεθῶσι, νὰ μεσεγγυηθῶσιν, ἢ νὰ μεταφερθῶσιν ἐπομένως εἰς μέρος ἀσφαλὲς, οἷον τὸ τελωνεῖον, ἢ νὰ πωληθῇ μέρος αὐτῶν, ἰσότιμον τοῦ ἀγωγίου.

Ἄρθρ. 67. Αἱ ἐν τῷ παρόντι τίτλῳ περιεχόμεναι διατάξεις εἰσὶ κοιναὶ εἰς τοὺς λεμβάρχους, εἰς τοὺς ἐργολάβους ταχυπόρων, εἰς τὰς δημοσίους ἁμάξας καὶ εἰς πάντας τοὺς μεταφέροντας πράγματα.

Ἄρθρ. 68. Πᾶσα κατὰ τοῦ παραγγελιοδόχου καὶ τοῦ ἀγωγιάτου ἀγωγὴ περὶ ἀπωλείας ἢ ἀβαρίας τῶν ἐμπορευμάτων παραγράφεται, ἐπὶ μὲν τῶν ἐντὸς τῆς Τουρκίας γενομένων ἀποστολῶν, μετὰ ἓξ μῆνας, ἐπὶ δὲ τῶν ἐκτὸς αὐτῆς, μετὰ ἓν ἔτος, ἀπὸ τῆς ἡμέρας καθ' ἣν ἡ μεταφορὰ τῶν ἐμπορευμάτων ἔπρεπε νὰ γίνῃ, ἂν πρόκηται περὶ ἀπωλείας, ἢ ἀφ' ἧς ἔγινεν ἡ παράδοσις αὐτῶν, ἂν πρόκηται περὶ ἀβαρίας, ἐξαιρουμένων τῶν περιπτώσεων τοῦ δόλου ἢ τῆς ἀπιστίας.

Ἄρθρ. 69. Αἱ ἀγοραὶ καὶ πωλήσεις ἀποδεικνύονται· διὰ δημοσίων ἐγγράφων· δι' ἰδιωτικῶν ἐγγράφων· διὰ σημειώσεως ἢ λογαριασμοῦ κολλυβιστοῦ τινος ἢ μεσίτου, προσηκόντως ὑπογεγραμμένων ὑπὸ τῶν συμβαλλομένων· διὰ τιμολογίου ἀποδεδεγμένου διὰ τῆς ἀλληλογραφίας· διὰ τῶν βιβλίων τῶν συναλλαττομένων· διὰ μαρτύρων, ὅταν τὸ ἐμποροδικεῖον ἤθελε κρίνει δεκτὴν τὴν διὰ μαρτύρων ἀπόδειξιν.

ΤΙΤΛΟΣ ΕΚΤΟΣ.

Περὶ συναλλαγματικῶν.

Ἄρθρ. 70. Ἡ συναλλαγματικὴ ἐκδίδεται ἀπὸ τόπου εἰς τόπον. Εἶναι χρονολογημένη. Φανερόνει τὴν πληρωτέαν ποσότητα, τὸ ὄνομα τοῦ ὀφείλοντος νὰ πληρώσῃ, τὸν χρόνον καὶ τὸν τόπον καθ' ὃν πρέπει νὰ γίνῃ ἡ πληρωμὴ, τὸ χορηγηθὲν ἀντίτιμον εἰς χρήματα, εἰς ἐμπορεύματα, διὰ λογαριασμοῦ, ἢ δι' οἱουδήποτε ἄλλου τρόπου. Ἐκδίδεται εἰς διαταγὴν τρίτου τινὸς, ἢ τοῦ ἰδίου ἐκδότου. Διαλαμβάνει ἐὰν ἦναι πρώτη, δευτέρα, τρίτη, τετάρτη κ.τ.λ.

Ἄρθρ. 71. Συναλλαγματικὴ δύναται νὰ ἐκδοθῇ πρός τινα καὶ νὰ ἦναι πληρωτέα εἰς τὴν κατοικίαν ἄλλου· δύναται προσέτι νὰ ἐκδοθῇ κατὰ διαταγὴν καὶ διὰ λογαριασμὸν τρίτου.

Ἄρθρ. 72. Θεωροῦνται ὡς ἁπλαῖ ὑποσχέσεις πᾶσαι αἱ συναλλαγματικαὶ, αἱ περιέχουσαι ὑποβολὴν ὀνόματος, ἰδιότητος, κατοικίας, ἢ τοῦ τόπου, ὅθεν ἐξεδόθησαν, ἢ εἰς ὃν εἰσὶ πληρωτέαι.

Ἄρθρ. 73. Ἡ πρόβλεψις πρέπει νὰ γίνηται παρὰ τοῦ ἐκδότου ἢ παρ' ἐκείνου, διὰ λογαριασμὸν τοῦ ὁποίου θέλει ἐκδοθῇ ἡ συναλλαγματικὴ, χωρὶς ὁ διὰ λογαριασμὸν ἄλλου ἐκδότης νὰ παύῃ τοῦ νὰ ἦναι προσωπικὸς ὑπεύθυνος πρὸς μόνους τοὺς ὀπισθογράφους καὶ τὸν κομιστήν.

Ἄρθρ. 74. Ἀπαραιτήτως κατὰ τὴν λῆξιν τῆς συναλλαγματικῆς, ὁ εἰς βάρος τοῦ ὁποίου αὕτη ἐκδίδεται πρέπει νὰ ὀφείλῃ εἰς τὸν ἐκδότην ἢ εἰς ἐκεῖνον, διὰ λογαριασμὸν τοῦ ὁποίου ἐξεδόθη, ποσὸν ἴσον τοὐλάχιστον πρὸς τὴν ἀξίαν τῆς συναλλαγματικῆς.

Ἄρθρ. 75. Ἡ ἀποδοχὴ ὑποθέτει τὴν πρόβλεψιν. Ἀποδεικνύει αὐτὴν ὡς πρὸς τοὺς ὀπισθογράφους. Εἴτε γίνῃ ἀποδεκτὴ εἴτε μὴ, μόνος ὁ ἐκδότης ὀφείλει νὰ ἀποδείξῃ ἐν περιπτώσει ἀρνήσεως, ὅτι οἱ πρὸς οὓς ἐξεδόθη ἡ συναλλαγματικὴ εἶχον πρόβλεψιν κατὰ τὴν λῆξιν αὐτῆς· εἰ δὲ μὴ, ὀφείλει νὰ ἀσφαλίσῃ τὴν πληρωμήν της, καὶ ἂν τὸ διαμαρτυρικὸν ἤθελε γίνει μετὰ τὰς ὡρισμένας προθεσμίας.

Ἄρθρ. 76. Ὁ ἐκδότης καὶ οἱ ὀπισθογράφοι συναλλαγματικῆς εἶναι ἀλληλεγγύως ὑπεύθυνοι περὶ τῆς ἀποδοχῆς καὶ τῆς πληρωμῆς αὐτῆς κατὰ τὴν λῆξίν της.

Ἄρθρ. 77. Ἡ ἀποποίησις τῆς ἀποδοχῆς ἀποδεικνύεται δι' ἐγγράφου, ὀνομαζομένου διαμαρτυρικοῦ, ἐπὶ μὴ ἀποδοχῇ.

Ἄρθρ. 78. Ἐπὶ τῇ κοινοποιήσει τοῦ ἐπὶ μὴ ἀποδοχῇ διαμαρτυρικοῦ, οἱ ὀπισθογράφοι καὶ ὁ ἐκδότης εἰσὶν ἀμοιβαίως ὑπόχρεοι νὰ παράσχωσιν ἐγγύησιν πρὸς ἐξασφάλισιν τῆς πληρωμῆς τῆς συναλλαγματικῆς κατὰ τὴν λῆξιν αὐτῆς, ἢ νὰ ἐξοφλήσωσιν αὐτὴν μετὰ τῶν ἐξόδων τοῦ διαμαρτυρικοῦ καὶ τῆς ἐπισυναλλαγῆς. Ὁ ἐγγυητὴς εἴτε τοῦ ἐκδότου, εἴτε τοῦ

ὀπισθογράφου δὲν εἶναι ἀλληλέγγυος, εἰμὴ μετ' ἐκείνου, ὑπὲρ οὗ ἐγγυήθη.

Ἄρθρ. 79. Ὁ ἀποδεχόμενος συναλλαγματικὴν ἀποδέχεται τὴν ὑποχρέωσιν νὰ τὴν πληρώσῃ. Ὁ ἀποδέκτης δὲν δύναται νὰ ἀποκατασταθῇ κατὰ τῆς ἀποδοχῆς του, καὶ ἂν ἀκόμη ὁ ἐκδότης ἤθελε πτωχεύσει, ἐν ἀγνοίᾳ αὐτοῦ, πρὶν ἢ ἀποδεχθῇ.

Ἄρθρ. 80. Ἡ ἀποδοχὴ συναλλαγματικῆς πληρωτέας πρέπει νὰ ἦ ὑπογεγραμμένη. Ἡ ἀποδοχὴ δηλοῦται διὰ τῆς λέξεως *δεκτή*. Εἶναι χρονολογημένη, ἐὰν ἡ συναλλαγματικὴ ἦναι πληρωτέα μετὰ μίαν ἢ περισσοτέρας ἡμέρας ἢ μῆνας ἀπὸ τῆς ἐμφανίσεως αὐτῆς· καὶ ἐν τῇ τελευταίᾳ ταύτῃ περιπτώσει, ἡ ἔλλειψις χρονολογίας τῆς ἀποδοχῆς καθιστᾷ τὴν συναλλαγματικὴν ἀπαιτητὴν κατὰ τὰς ἐν αὐτῇ ὡρισμένας προθεσμίας, λογιζομένας ἀπὸ τῆς χρονολογίας της.

Ἄρθρ. 81. Ἡ ἀποδοχὴ συναλλαγματικῆς πληρωτέας εἰς ἄλλον τόπον παρὰ τὸν τῆς διαμονῆς τοῦ ἀποδέκτου πρέπει νὰ ὁρίζῃ τὸν τόπον, ὅπου πρέπει νὰ γίνῃ ἡ πληρωμὴ, ἢ νὰ ἐνεργηθῶσι τὰ παρεπόμενα τῆς μὴ ἀποδοχῆς.

Ἄρθρ. 82. Ἡ ἀποδοχὴ δὲν δύναται νὰ γίνῃ ὑπὸ ὅρον· δύναται ὅμως νὰ περιορισθῇ κατὰ ποσόν. Ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει, ὁ κομιστὴς ὑποχρεοῦται νὰ διαμαρτυρήσῃ τὴν συναλλαγματικὴν διὰ τὸ ὑπόλοιπον.

Ἄρθρ. 83. Ἡ συναλλαγματικὴ πρέπει νὰ γίνηται δεκτὴ, ἅμα τῇ ἐμφανίσει ἢ τὸ βραδύτερον ἐντὸς εἰκοσιτεσσάρων ὡρῶν ἀπὸ τῆς ἐμφανίσεως. Μετὰ τὰς εἰκοσιτέσσαρας ὥρας ἐὰν δὲν ἀποδοθῇ ἀποδεδεγμένη ἢ μὴ, ὁ ἐπισχὼν αὐτὴν ὑπόκειται εἰς ἀποζημιώσεις πρὸς τὸν κομιστήν.

Ἄρθρ. 84. Γινομένου τοῦ ἐπὶ μὴ ἀποδοχῇ διαμαρτυρικοῦ, δύναται τρίτος τις, παρεμβαίνων ὑπὲρ τοῦ ἐκδότου ἢ ὑπέρ τινος τῶν ὀπισθογράφων, ν' ἀποδεχθῇ τὴν συναλλαγματικήν. Ἡ παρέμβασις ἀναφέρεται ἐν τῷ διαμαρτυρικῷ, καὶ ὑπογράφεται παρὰ τοῦ παρεμβαίνοντος.

Ἄρθρ. 85. Ὁ παρεμβαίνων ὀφείλει νὰ γνωστοποιήσῃ ἀνυπερθέτως τὴν παρέμβασίν του εἰς ἐκεῖνον, ὑπὲρ οὗ παρενέβη.

Ἄρθρ. 86. Ὁ κομιστὴς συναλλαγματικῆς διατηρεῖ πάντα αὐτοῦ τὰ δικαιώματα κατὰ τοῦ ἐκδότου καὶ τῶν ὀπισθογράφων, ἕνεκεν τῆς ἐλλείψεως ἀποδοχῆς ἐκ μέρους ἐκείνου, εἰς βάρος τοῦ ὁποίου ἐξεδόθη, ἀνεξαρτήτως πάσης κατὰ παρέμβασιν ἀποδοχῆς.

Ἄρθρ. 87. Συναλλαγματικὴ δύναται νὰ ἐκδοθῇ πληρωτέα ἐν ὄψει

Μετὰ μίαν ἢ περισσοτέρας ἡμέρας
Μετὰ ἕνα ἢ περισσοτέρους μῆνας } ἀπὸ τῆς ὄψεως.

Μετὰ μίαν ἢ περισσοτέρας ἡμέρας
Μετὰ ἕνα ἢ περισσοτέρους μῆνας } ἀπὸ τῆς χρονολογίας.

Εἰς ῥητὴν ἢ τακτὴν ἡμέραν . . . . . } οἷον ἑορτὴν ἢ πανήγυριν.

Ἄρθρ. 88. Ἡ ἐν ὄψει συναλλαγματικὴ εἶναι πληρωτέα ἐπὶ τῇ ἐμφανίσει.

Ἄρθρ. 89. Ἡ λῆξις συναλλαγματικῆς πληρωτέας
Μετὰ μίαν ἢ περισσοτέρας ἡμέρας
Μετὰ ἕνα ἢ περισσοτέρους μῆνας
ἀπὸ τῆς ὄψεως,
ὁρίζεται ἐκ τῆς χρονολογίας τῆς ἀποδοχῆς, ἢ τοῦ ἐπὶ μὴ ἀποδοχῇ διαμαρτυρικοῦ.

Ἄρθρ. 90. Συναλλαγματικὴ πληρωτέα ἐν πανηγύρει λήγει τὴν προτεραίαν τῆς ἡμέρας, ἥτις προσδιωρίσθη διὰ τὴν λῆξιν τῆς πανηγύρεως, ἢ τὴν ἡμέραν τῆς πανηγύρεως, ἐὰν αὕτη διαρκῇ μίαν μόνον ἡμέραν.

Ἄρθρ. 91. Ἐὰν ἡ ἡμέρα τῆς λήξεως τῆς συναλλαγματικῆς ἦναι κατὰ νόμον ἑορτάσιμος, πληρώνεται τὴν παραμονήν.

Ἄρθρ. 92. Πᾶσα κατὰ χάριν, εὔνοιαν, ἔθος ἢ τοπικὴν συνήθειαν ἀναβολὴ τῆς πληρωμῆς τῶν συναλλαγματικῶν καταργεῖται.

Ἄρθρ. 93. Ἡ κυριότης τῆς συναλλαγματικῆς μεταβιβάζεται διὰ τῆς ὀπισθογραφήσεως.

Ἄρθρ. 94. Ἡ ὀπισθογράφησις πρέπει νὰ ἦναι χρονολογημένη, νὰ ἐκφράζῃ τὴν δοθεῖσαν ἀξίαν, καὶ νὰ φανερώνῃ τὸ ὄνομα ἐκείνου, εἰς διαταγὴν τοῦ ὁποίου μετεβιβάσθη.

Ἄρθρ. 95. Ἐὰν ἡ ὀπισθογράφησις δὲν ἔγεινε κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ προηγουμένου ἄρθρου, δὲν ἀποτελεῖ μεταβίβασιν, ἀλλ' εἶναι ἁπλῆ πληρεξουσιότης.

Ἄρθρ. 96. Ἀπαγορεύεται τὸ προχρονολογεῖν τὰς ὀπισθογραφήσεις ἐπὶ ποινῇ πλαστογραφίας.

Ἄρθρ. 97. Πάντες οἱ ὑπογράψαντες, ἀποδεχθέντες, ἢ ὀπισθογράψαντες συναλλαγματικὴν εἰσὶν ἀλληλεγγύως ὑπόχρεοι πρὸς τοὺς κομιστάς.

Ἄρθρ. 98. Ἡ πληρωμὴ συναλλαγματικῆς, ἐκτὸς τῆς ἀποδοχῆς καὶ τῆς ὀπισθογραφήσεως, δύναται νὰ ἀσφαλισθῇ καὶ διὰ τριτεγγυήσεως.

Ἄρθ. 99. Ἡ ἀσφάλεια αὕτη δίδεται ὑπὸ τρίτου τινὸς ἐπὶ τῆς συναλλαγματικῆς αὐτῆς, ἢ δι' ἰδιαιτέρου ἐγγράφου. Ὁ τριτεγγυητὴς ὑποχρεοῦται ἀλληλεγγύως καὶ διὰ τῶν αὐτῶν μέσων μετὰ τοῦ ἐκδότου καὶ τῶν ὀπισθογράφων, ἐκτὸς ἐὰν οἱ συναλλαττόμενοι συνεφώνησαν ἄλλως.

Ἄρθρ. 100. Ἡ συναλλαγματικὴ πληρώνεται κατὰ τὸ ἐν αὐτῇ διαλαμβανόμενον εἶδος τοῦ νομίσματος.

Ἄρθρ. 101. Ἐν περιπτώσει δόλου, ὁ πληρώνων συναλλαγματικὴν πρὸ τῆς λήξεως αὐτῆς, εἶναι ὑπεύθυνος περὶ τοῦ κύρους τῆς πληρωμῆς· τὸ ἐμποροδικεῖον, θέλει ἀποφασίσει, ἂν ἡ πληρωμὴ ἦναι ἔγκυρος ἢ μή.

Ἄρθρ. 102. Ὁ πληρώνων συναλλαγματικὴν κατὰ τὴν λῆξιν αὐτῆς, καὶ μὴ ὑπαρχούσης ἀντιρρήσεως, θεωρεῖται νομίμως ἀπαλλαχθείς.

Ἄρθρ. 103. Ὁ κομιστὴς συναλλαγματικῆς δὲν δύναται νὰ βιασθῇ εἰς τὸ νὰ δεχθῇ τὴν πληρωμὴν αὐτῆς πρὸ τῆς λήξεως.

Ἄρθρ. 104. Ἡ πληρωμὴ δευτέρας, τρίτης, τετάρτης κτλ. συναλλαγ-

ματικῆς εἶναι ἔγκυρος, ὅταν ἡ δευτέρα, τρίτη, τετάρτη κτλ. ἀναφέρῃ ὅτι ἡ πληρωμὴ αὐτῆς ἀκυροῖ τὰς λοιπάς.

Ἄρθρ. 105. Ὁ πληρώνων δευτέραν, τρίτην, τετάρτην κτλ. συναλλαγματικὴν, χωρὶς νὰ ἀναλάβῃ ἐκείνην, ἐφ' ἧς ὑπάρχει ἡ ἀποδοχή του, δὲν ἀπαλλάσσεται ἐγκύρως.

Ἄρθρ. 106. Δὲν ἐπιτρέπεται ἀντίστασις εἰς τὴν πληρωμὴν, εἰμὴ ἐν περιπτώσει ἀπωλείας τῆς συναλλαγματικῆς ἢ πτωχεύσεως τοῦ κομιστοῦ.

Ἄρθρ. 107. Ἐν περιπτώσει ἀπωλείας συναλλαγματικῆς μὴ ἀποδεδεγμένης, ὁ εἰς ὃν ἀνήκει αὕτη δύναται νὰ ζητήσῃ τὴν πληρωμὴν διὰ δευτέρας, τρίτης, τετάρτης κτλ.

Ἄρθρ. 108. Ἐὰν ἡ ἀπολεσθεῖσα συναλλαγματικὴ ἦναι ἀποδεδεγμένη, ἡ πληρωμὴ δὲν δύναται νὰ ἀπαιτηθῇ διὰ δευτέρας, τρίτης, τετάρτης κτλ. εἰμὴ κατὰ διαταγὴν τοῦ ἐμποροδικείου καὶ ὑπὸ ἐγγύησιν.

Ἄρθρ. 109. Ἐὰν ὁ ἀπολέσας τὴν συναλλαγματικὴν, ἀποδεδεγμένην ἢ μὴ, δὲν δύναται νὰ ἐμφανίσῃ δευτέραν, τρίτην, τετάρτην κτλ. δύναται νὰ ζητήσῃ καὶ νὰ λάβῃ τὴν πληρωμὴν τῆς ἀπολεσθείσης συναλλαγματικῆς κατὰ διαταγὴν τοῦ ἐμποροδικείου, ἀποδεικνύων τὴν ἐπ' αὐτῆς κυριότητά του διὰ τῶν βιβλίων του, καὶ δίδων ἐγγύησιν.

Ἄρθρ. 110. Ὁ κύριος τῆς ἀπολεσθείσης συναλλαγματικῆς, ἐὰν, ἀφοῦ ζητήσῃ τὴν πληρωμὴν, κατὰ τὰ δύο προηγούμενα ἄρθρα, δὲν εἰσακουσθῇ, διατηρεῖ ὅλα τὰ δικαιώματά του δι' ἐγγράφου διαμαρτυρήσεως. Τὸ ἔγγραφον τοῦτο πρέπει νὰ γίνῃ τὴν ἐπιοῦσαν τῆς λήξεως τῆς ἀπολεσθείσης συναλλαγματικῆς καὶ νὰ γνωστοποιηθῇ εἰς τὸν ἐκδότην καὶ τοὺς ὀπισθογράφους, κατὰ τὰς κατωτέρω διαγραφομένας διατυπώσεις καὶ προθεσμίας περὶ κοινοποιήσεως τοῦ διαμαρτυρικοῦ.

Ἄρθρ. 111. Ὁ ἰδιοκτήτης τῆς παραπεσούσης συναλλαγματικῆς χρεωστεῖ, διὰ νὰ λάβῃ τὴν δευτέραν, νὰ ἀπευθυνθῇ πρὸς τὸν ἄμεσον αὐτοῦ ὀπισθογράφον, ὅστις ὀφείλει νὰ παράσχῃ αὐτῷ πᾶσαν συνδρομὴν, ὅπως ἐνεργήσῃ πρὸς τὸν ἴδιον αὐτοῦ ὀπισθογράφον· καὶ οὕτως ἀνιὼν ἀπὸ ὀπισθογράφου εἰς ὀπισθογράφον, μέχρι τοῦ ἐκδότου τῆς συναλλαγματικῆς. Ὁ ἰδιοκτήτης τῆς παραπεσούσης συναλλαγματικῆς θέλει ὑποστῇ τὰ ἔξοδα.

Ἄρθρ. 112. Ἡ ὑποχρέωσις τοῦ ἐν τοῖς ἄρθροις 108 καὶ 109 ἀναφερομένου ἐγγυητοῦ σβέννυται μετὰ τρία ἔτη, ἐὰν ἐντὸς τοῦ χρόνου τούτου δὲν ἔγειναν οὔτε ἀγωγαὶ, οὔτε δικαστικαὶ καταδιώξεις.

Ἄρθρ. 113. Αἱ ἐν μέρει πληρωμαὶ συναλλαγματικῆς τινος ἐλαφρύνουν τὸν ἐκδότην καὶ τοὺς ὀπισθογράφους. Ὁ κομιστὴς χρεωστεῖ νὰ διαμαρτυρήσῃ τὴν συναλλαγματικὴν διὰ τὸ ὑπόλοιπον.

Ἄρθρ. 114. Οἱ δικασταὶ οὐδεμίαν δύνανται νὰ παραχωρήσωσι προθεσμίαν πρὸς πληρωμὴν συναλλαγματικῆς τινός.

Ἄρθρ. 115. Συναλλαγματικὴ διαμαρτυρηθεῖσα δύναται νὰ πληρωθῇ παρὰ παντὸς, παρεμβαίνοντος ὑπὲρ τοῦ ἐκδότου ἢ ἑνὸς τῶν ὀπισθογράφων της. Ἡ παρέμβασις καὶ ἡ πληρωμὴ βεβαιοῦνται ἐν τῷ διαμαρτυρικῷ ἢ κάτωθεν αὐτοῦ.

Ἄρθρ. 116. Ὁ κατὰ παρέμβασιν πληρώνων συναλλαγματικὴν ὑποκαθιστᾶται εἰς τὰ δικαιώματα τοῦ κομιστοῦ, καὶ ὑπόκειται εἰς τὰ αὐτὰ καθήκοντα, ὡς πρὸς τὴν τήρησιν τῶν ἀπαιτουμένων διατυπώσεων. Ἂν ἡ κατὰ παρέμβασιν πληρωμὴ ἔγεινε διὰ λογαριασμὸν τοῦ ἐκδότου, πάντες οἱ ὀπισθογράφοι ἀπαλλάσσονται. Ἐὰν ἔγεινεν ὑπέρ τινος τῶν ὀπισθογράφων, οἱ ἑπόμενοι αὐτῇ ὀπισθογράφοι ἀπαλλάσσονται. Ἐὰν πλείονες παρεμβαίνωσι πρὸς πληρωμὴν συναλλαγματικῆς, προτιμᾶται ὁ πλείονας ἀπαλλάσσων. Ἐὰν ὁ πρὸς ὃν ἐξεδόθη κατ' ἀρχὰς ἡ συναλλαγματικὴ, καὶ καθ' οὗ ἐγένετο ἡ ἐπὶ μὴ ἀποδοχῇ διαμαρτύρησις, παρίσταται ὅπως πληρώσῃ αὐτὴν, προτιμᾶται παντὸς ἄλλου.

Ἄρθρ. 117. Ὁ κομιστὴς συναλλαγματικῆς, ἐκδοθείσης ἐν τῇ ἠπείρῳ ἢ ἐν ταῖς νήσοις τῆς Εὐρώπης, ἢ ἐν τοῖς βορείοις παραλίοις τῆς Ἀφρικῆς, καὶ πληρωτέας ἐν τοῖς κράτεσι τῆς Α. Α. Μεγαλειότητος, εἴτε ἐν ὄψει, εἴτε μετὰ μίαν ἢ πλειοτέρας ἡμέρας ἢ μῆνας ἀπὸ τῆς ὄψεως, ὀφείλει νὰ ζητήσῃ τὴν πληρωμὴν ἢ τὴν ἀποδοχὴν αὐτῆς ἐντὸς ἓξ μηνῶν ἀπὸ τῆς χρονολογίας αὐτῆς, ἐπὶ ποινῇ ἀπωλείας τῆς ἀναγωγῆς αὐτοῦ κατὰ τῶν ὀπισθογράφων καὶ κατ' αὐτοῦ τοῦ ἐκδότου, ἂν οὗτος εἶχε πρόβλεψιν. Ἡ προθεσμία αὕτη εἶναι ἐνιαύσιος διὰ τὰς συναλλαγματικὰς, τὰς ἐκδοθείσας εἰς τὰ δυτικὰ παράλια τῆς Ἀφρικῆς μέχρι τοῦ Εὐέλπιδος Ἀκρωτηρίου, συμπεριλαμβανομένου καὶ αὐτοῦ· εἶναι ὡσαύτως ἐνιαύσιος διὰ τὰς συναλλαγματικὰς, τὰς ἐκδοθείσας ἐν τῇ ἠπείρῳ ἢ ταῖς νήσοις τῆς Ἀμερικῆς, ὡς καὶ ἐν τῇ ἠπείρῳ ἢ ταῖς νήσοις τῶν Ἰνδιῶν, καὶ παντὸς ἄλλου μεμακρυσμένου τόπου. Ἡ αὐτὴ ἔκπτωσις δικαιωμάτων θέλει ἐπιγίγνεσθαι τῷ κομιστῇ συναλλαγματικῆς ἐν ὄψει, ἢ μετὰ μίαν ἢ πλειοτέρας ἡμέρας ἢ μῆνας ἀπὸ τῆς ὄψεως, ἐκδεδομένης ἐν τοῖς κράτεσιν ἢ ταῖς ἐμπορικαῖς ἀγοραῖς τοῦ ὀθωμανικοῦ κράτους καὶ πληρωτέας ἐν τῷ ἐξωτερικῷ, ἂν δὲν ἤθελε ζητήσει τὴν πληρωμὴν ἢ ἀποδοχὴν αὐτῆς ἐντὸς τῶν ἀνωτέρω διαγραφομένων προθεσμιῶν δι' ἑκάστην ἀπόστασιν. Αἱ ἀνωτέρω προθεσμίαι διπλασιάζονται ἐν περιπτώσει πολέμου. Αἱ ἀνωτέρω διατάξεις δὲν παραβλάπτουσι τὰς ἐναντίας συμφωνίας, αἵτινες ἤθελον γίνει μεταξὺ τοῦ λήπτου, τοῦ ἐκδότου καὶ αὐτῶν ἀκόμη τῶν ὀπισθογράφων.

Ἄρθρ. 118. Ὁ κομιστὴς συναλλαγματικῆς ὀφείλει νὰ ζητήσῃ τὴν πληρωμήν της τὴν ἡμέραν τῆς λήξεώς της.

Ἄρθρ. 119. Ἡ ἀποποίησις τῆς πληρωμῆς δέον νὰ βεβαιοῦται τὴν ἐπιοῦσαν τῆς λήξεως δι' ἐγγράφου, ὀνομαζομένου διαμαρτυρικοῦ ἐπὶ μὴ

πληρωμῇ. Ἐὰν ἡ ἡμέρα αὕτη ἦναι κατὰ νόμον ἑορτάσιμος, τὸ διαμαρτυρικὸν γίνεται τὴν ἐπιοῦσαν.

Ἄρθρ. 120. Ὁ κομιστὴς δὲν ἀπαλλάσσεται τοῦ ἐπὶ μὴ πληρωμῇ διαμαρτυρικοῦ, οὔτε διὰ τοῦ ἐπὶ μὴ ἀποδοχῇ διαμαρτυρικοῦ, οὔτε διὰ τοῦ θανάτου ἢ τῆς πτωχεύσεως ἐκείνου, πρὸς ὃν ἐξεδόθη ἡ συναλλαγματική· ἐν περιπτώσει πτωχεύσεως τοῦ ἀποδέκτου πρὸ τῆς λήξεως, ὁ κομιστὴς δύναται νὰ διαμαρτυρηθῇ καὶ νὰ ἐξασκήσῃ τὴν ἀναγωγήν του.

Ἄρθρ. 121. Ὁ κομιστὴς συναλλαγματικῆς, διαμαρτυρηθείσης ἐπὶ μὴ πληρωμῇ, δύναται νὰ ἐξασκήσῃ τὴν ἐπὶ ἐγγυήσει ἀγωγήν του, ἢ ἀτομικῶς κατὰ τοῦ ἐκδότου καὶ ἑκάστου τῶν ὀπισθογράφων, ἢ συνάμα κατὰ τῶν ὀπισθογράφων καὶ τοῦ ἐκδότου. Τὸ αὐτὸ δικαίωμα ἔχει καὶ ἕκαστος τῶν ὀπισθογράφων κατὰ τοῦ ἐκδότου καὶ τῶν πρὸ αὐτοῦ ὀπισθογράφων.

Ἄρθρ. 122. Ἂν ὁ κομιστὴς ἐξασκήσῃ τὴν ἀναγωγὴν κατὰ μόνου τοῦ ἐκχωρητοῦ αὐτοῦ, ὀφείλει νὰ τῷ κοινοποιήσῃ τὸ διαμαρτυρικόν, καὶ, μὴ πληρωθεὶς, νὰ ἐναγάγῃ αὐτὸν ἐντὸς δεκαπέντε ἡμερῶν ἀπὸ τῆς χρονολογίας τοῦ διαμαρτυρικοῦ, ἐὰν οὗτος διαμένῃ εἰς ἀπόστασιν μιᾶς ἡμέρας ὁδοιπορίας. Ἡ προθεσμία ὡς πρὸς τὸν ἐκχωρητὴν, τοῦ ὁποίου ἡ κατοικία ἀπέχει ἀπὸ τοῦ τόπου, ἔνθα ἡ συναλλαγματικὴ ἔπρεπε νὰ πληρωθῇ, πλέον τῆς μιᾶς ὁδοιπορικῆς ἡμέρας, αὐξάνει κατὰ τρεῖς ἡμέρας δι' ἑκάστην ἀπόστασιν ἡμερησίου ὁδοιπορίας.

Ἄρθρ. 123. Ἐὰν γίνῃ διαμαρτύρησις κατὰ συναλλαγματικῶν ἐκδεδομένων ἐν Τουρκίᾳ ἵνα πληρωθῶσιν ἐκτὸς τῆς ἠπειρωτικῆς Τουρκίας, εἰς τὰς νήσους καὶ τοὺς μεμακρυσμένους τόπους ἢ εἰς τὴν ἀλλοδαπὴν, οἱ ἐν Τουρκίᾳ διαμένοντες ἐκδόται καὶ ὀπισθογράφοι καταδιώκονται κατὰ τὰς ἀκολούθους προθεσμίας. Ἐντὸς δύο μηνῶν διὰ τὰς πληρωτέας εἰς τὴν Κύπρον, Κρήτην καὶ τὰς ἄλλας νήσους τοῦ Ἀρχιπελάγους· ἐντὸς τεσσάρων μηνῶν, διὰ τὰς πληρωτέας εἰς τὴν Αἴγυπτον, τὴν Ἀλεξάνδρειαν καὶ τὰ περίχωρα αὐτῶν· ἐντὸς πέντε μηνῶν, διὰ τὰς πληρωτέας εἰς τὴν Τύνιδα, Τρίπολιν καὶ Ἀλγερίαν· ἐντὸς τεσσάρων μηνῶν, διὰ τὰς πληρωτέας εἰς ξένας ἐπικρατείας τῆς Εὐρώπης· ἐντὸς ἑνὸς ἔτους διὰ τὰς πληρωτέας εἰς τὴν Ἀφρικὴν, τὴν Ἀμερικὴν καὶ τὰς Ἀνατολικὰς Ἰνδίας. Αἱ ἀνωτέρω προθεσμίαι διπλασιάζονται ἐν περιπτώσει πολέμου.

Ἄρθρ. 124. Ἐὰν ὁ κομιστὴς ἐξασκῇ τὴν ἀγωγήν του συνάμα κατὰ τῶν ὀπισθογράφων καὶ τοῦ ἐκδότου, ἀπολαμβάνει, ὡς πρὸς ἕκαστον αὐτῶν, τῶν ἐν τοῖς ἀνωτέρω ἄρθροις ὁριζομένων προθεσμιῶν. Ἕκαστος τῶν ὀπισθογράφων ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ ἐξασκήσῃ τὴν αὐτὴν ἀγωγὴν, ἀτομικῶς ἢ συνάμα, ἐντὸς τῆς αὐτῆς προθεσμίας. Ἡ προθεσμία ὡς πρὸς αὐτοὺς ἄρχεται ἀπὸ τῆς ἐπιούσης τῆς χρονολογίας τῆς πρὸς αὐτοὺς δικαστικῆς κλήσεως.

Ἄρθρ. 125. Μετὰ τὴν παρέλευσιν τῶν ἀνωτέρω προθεσμιῶν πρὸς ἐμ-

φάνισιν τῆς ἐν ὄψει ἢ μετὰ μίαν ἢ πλειοτέρας ἡμέρας ἢ μῆνας ἀπὸ τῆς ὄψεως πληρωτέας συναλλαγματικῆς, πρὸς σύνταξιν τοῦ ἐπὶ μὴ πληρωμῇ διαμαρτυρικοῦ, πρὸς ἐξάσκησιν τῆς περὶ ἐγγυήσεως ἀγωγῆς, ὁ κομιστὴς τῆς συναλλαγματικῆς γίνεται ἔκπτωτος παντὸς δικαιώματος κατὰ τῶν ὀπισθογράφων.

Ἄρθρ. 126. Οἱ ὀπισθογράφοι ἐκπίπτουσιν ἐπίσης πάσης περὶ ἐγγυήσεως ἀγωγῆς κατὰ τῶν ἐκχωρητῶν αὐτῶν, μετὰ τὰς ἀνωτέρω ὁρισθείσας προθεσμίας, ἕκαστος, καθ' ὅσον ἀφορᾷ ἑαυτόν.

Ἄρθρ. 127. Ἡ αὐτὴ ἔκπτωσις ἐπιγίγνεται εἰς τὸν κομιστὴν καὶ τοὺς ὀπισθογράφους, καὶ ὡς πρὸς τὸν ἐκδότην αὐτὸν, ἐὰν οὗτος ἀποδείξῃ ὅτι ὑπῆρχε πρόβλεψις κατὰ τὴν λῆξιν τῆς συναλλαγματικῆς. Ὁ κομιστὴς ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει δὲν ἔχει δικαίωμα ἀγωγῆς, εἰμὴ κατ' ἐκείνου, πρὸς ὃν ἡ συναλλαγματικὴ εἶχεν ἐκδοθῆ.

Ἄρθρ. 128. Τὰ ἀποτελέσματα τῆς ἐν τοῖς τρισὶ προηγουμένοις ἄρθροις καταγιγνωσκομένης ἐκπτώσεως παύουσιν ὑπὲρ τοῦ κομιστοῦ κατὰ τοῦ ἐκδότου, ἢ κατ' ἐκείνου ἐκ τῶν ὀπισθογράφων ὅστις, μετὰ τὴν λῆξιν τῶν ὁρισθεισῶν προθεσμιῶν πρὸς σύνταξιν τοῦ διαμαρτυρικοῦ, κοινοποίησιν αὐτοῦ ἢ τῆς δικαστικῆς κλήσεως, ἔλαβε διὰ λογαριασμοῦ, συμψηφισμοῦ, ἢ ἄλλως τὰ διὰ τὴν πληρωμὴν τῆς συναλλαγματικῆς προωρισμένα χρήματα.

Ἄρθρ. 129. Ἐκτὸς τῆς πρὸς ἐγγυοδοσίαν ἀγωγῆς, ὁ κομιστὴς συναλλαγματικῆς, διαμαρτυρηθείσης ἐπὶ μὴ πληρωμῇ, δύναται, διὰ τοῦ ἐμποροδικείου, νὰ κατάσχῃ συντηρητικῶς τὰ κινητὰ τοῦ ἐκδότου, τῶν ἀποδεκτῶν ἢ τῶν ὀπισθογράφων.

Ἄρθρ. 130. Τὰ ἐπὶ μὴ ἀποδοχῇ ἢ μὴ πληρωμῇ διαμαρτυρικὰ γίνονται ἐνώπιον γνωστοῦ δικαστηρίου, ἢ ἐνώπιον κοινωτικοῦ τινος συμβουλίου, κατὰ τοὺς περὶ διαμαρτυρικῶν διαγεγραμμένους τύπους. Διαμαρτυρικὸν δὲν γίνεται, εἰμὴ συνεπείᾳ ἀρνήσεως ἀποδοχῆς ἢ πληρωμῆς, ἥτις βεβαιοῦται ἐν τῇ κατοικίᾳ ἐκείνου, ὅστις ὤφειλε νὰ πληρώσῃ τὴν συναλλαγματικὴν, καὶ ἐκείνου ὅστις ἀνεδέχθη νὰ τὴν πληρώσῃ ἐν ἀνάγκῃ.

Ἄρθρ. 131. Τὸ διαμαρτυρικὸν πρέπει νὰ περιέχῃ κατὰ λέξιν ἀντιγεγραμμένην τὴν συναλλαγματικὴν, τὴν ἀποδοχὴν, τὰς ὀπισθογραφήσεις καὶ τὰς ἐν αὐτῷ σημειωμένας συστάσεις, τὴν πρὸς πληρωμὴν τῆς συναλλαγματικῆς κλῆσιν· νὰ φανερόνῃ ἂν ἦναι παρὼν ἢ ἀπὼν ὁ ὀφείλων νὰ πληρώσῃ, τὰ αἴτια τῆς ἀρνήσεως τῆς πληρωμῆς, καὶ ἂν δὲν ἠδύνατο ἢ δὲν ἠθέλησε νὰ ὑπογράψῃ.

Ἄρθρ. 132. Οὐδὲν ἔγγραφον, ἐν εἴδει πιστοποιητικοῦ γινόμενον ὑπὸ ἐμπόρων ἢ ἄλλων προσώπων, δύναται νὰ ἀναπληρώσῃ τὸ διαμαρτυρικὸν, οὔτινος διεγράφησαν αἱ διατυπώσεις. Εἰς τοὺς τόπους, ἔνθα δὲν ὑπάρχουσιν ἐμπορικὰ γραφεῖα, δηλαδὴ ἐπίσημοι πράκτορες τοῦ ἐμποροδικείου

ἢ ἐμπορικοὶ ἐπιμεληταὶ, τὸ δημοτικὸν συμβούλιον δύναται νὰ παραχωρήσῃ *μαζπατᾶν* (πιστοποιητικὸν), ὑπογεγραμμένον παρ' ὅλων αὐτοῦ τῶν μελῶν καὶ κατὰ τοὺς ἀπαιτουμένους τύπους, ὅπερ θέλει θεωρεῖσθαι ὡς διαμαρτυρικόν.

Ἄρθρ. 133. Οἱ διευθυταὶ τοῦ γραφείου, ἢ οἱ ἐμπορικοὶ ἐπιμεληταὶ ὀφείλουν, ἐπὶ ποινῇ παύσεως, πληρωμῆς τῶν δαπανῶν καὶ ἀποζημιώσεως τῶν δικαιούχων, νὰ δίδωσιν ἀκριβὲς ἀντίγραφον τῶν διαμαρτυρικῶν καὶ νὰ ἐγγράφωσιν αὐτὰ ὁλόκληρα, καθ' ἡμέραν καὶ κατὰ χρονολογικὴν τάξιν, εἰς ἰδιαίτερον βιβλίον, ἠριθμημένον, μονογεγραμμένον καὶ συντεταγμένον κατὰ τοὺς περὶ εὑρετηρίων ὡρισμένους τύπους.

Ἄρθρ. 134. Ἡ ἐπισυναλλαγὴ γίνεται δι' ἐπισυναλλαγματικῆς.

Ἄρθρ. 135. Ἡ ἐπισυναλλαγματικὴ εἶναι νέα συναλλαγματικὴ, δι' ἧς ὁ κομιστὴς πληρώνεται, εἰς βάρος τοῦ ἐκδότου ἤ τινος τῶν ὀπισθογράφων, τὸ κεφάλαιον τῆς διαμαρτυρηθείσης συναλλαγματικῆς, τὰ ἔξοδά του καὶ τὴν τιμὴν τῆς νέας συναλλαγῆς, ἣν πληρόνει.

Ἄρθρ. 136. Ἡ ἐπισυναλλαγὴ κανονίζεται, ὡς πρὸς τὸν ἐκδότην, κατὰ τὴν τιμὴν τῆς συναλλαγῆς μεταξὺ τοῦ τόπου, ἔνθα ἡ συναλλαγματικὴ ἦτο πληρωτέα, καὶ τοῦ τόπου ἔνθα ἐξεδόθη. Κανονίζεται ὡς πρὸς τοὺς ὀπισθογράφους κατὰ τὴν τιμὴν τῆς συναλλαγῆς μεταξὺ τοῦ τόπου, ἔνθα ἡ συναλλαγματικὴ ἀπεστάλη ἢ ἐπραγματεύθη παρ' αὐτῶν, καὶ τοῦ τόπου ἔνθα γίνεται ἡ πληρωμή.

Ἄρθρ. 137. Ἡ ἐπισυναλλαγματικὴ συνοδεύεται μὲ λογαριασμὸν ἐπιστροφῆς.

Ἄρθρ. 138. Ὁ λογαριασμὸς ἐπιστροφῆς πρέπει νὰ περιέχῃ τὸ κεφάλαιον τῆς διαμαρτυρηθείσης συναλλαγματικῆς, τὰ ἔξοδα τοῦ διαμαρτυρικοῦ καὶ ἄλλα νόμιμα ἔξοδα, οἷον τὰ τραπεζιτικὰ δικαιώματα, τὰ τοῦ χαρτοσήμου καὶ τὰ ταχυδρομικά. Πρέπει νὰ φανερόνῃ τὸ ὄνομα τοῦ πρὸς ὃν ἐξεδόθη ἡ ἐπισυναλλαγματικὴ, καὶ τὴν τιμὴν τῆς συμφωνηθείσης συναλλαγῆς· πρέπει νὰ ἦναι ἐπικυρωμένη παρ' ἑνὸς κολλυβιστοῦ. Εἰς τοὺς τόπους, ἐν οἷς δὲν ὑπάρχουσι κολλυβισταὶ, ἐπικυροῦται παρὰ δύο ἐμπόρων. Πρέπει νὰ συνοδεύηται ὑπὸ τῆς διαμαρτυρηθείσης συναλλαγματικῆς, ὑπὸ τοῦ διαμαρτυρικοῦ ἢ ἀντιγράφου τοῦ διαμαρτυρικοῦ. Ἐν περιπτώσει, καθ' ἣν ἡ ἐπισυναλλαγματικὴ ἐκδίδεται πρός τινα τῶν ὀπισθογράφων, συνοδεύεται προσέτι ὑπὸ πιστοποιητικοῦ, βεβαιοῦντος τὴν τιμὴν τῆς συναλλαγῆς μεταξὺ τοῦ τόπου, ἔνθα ἡ συναλλαγματικὴ ἦτο πληρωτέα, καὶ τοῦ τόπου ἔνθα ἐξεδόθη.

Ἄρθρ. 139. Δὲν ἐπιτρέπεται νὰ γίνωσι πολλοὶ ἐπιστροφῆς λογαριασμοὶ ἐπὶ τῆς αὐτῆς συναλλαγματικῆς. Ὁ λογαριασμὸς ἐπιστροφῆς οὗτος διέρχεται ἐξοφλούμενος ἀπὸ ὀπισθογράφου εἰς ὀπισθογράφον ἀλληλοδιαδόχως, καὶ ἐξοφλεῖται ὁριστικῶς ὑπὸ τοῦ ἐκδότου.

Ἄρθρ. 140. Δὲν δύνανται νὰ ἐπισωρευθῶσι πολλαὶ ἐπισυναλλαγαί. Ἕκαστος ὀπισθογράφος ὑπόκειται εἰς μίαν μόνην, ὅπως καὶ ὁ ἐκδότης.

Ἄρθρ. 141. Ὁ τόκος τοῦ κεφαλαίου τῆς ἐπὶ μὴ πληρωμῇ διαμαρτυρηθείσης συναλλαγματικῆς ὀφείλεται ἀπὸ τῆς ἡμέρας τοῦ διαμαρτυρικοῦ.

Ἄρθρ. 142. Ὁ τόκος τῶν ἐξόδων τοῦ διαμαρτυρικοῦ τῆς ἐπισυναλλαγῆς καὶ ἄλλων νομίμων ἐξόδων δὲν ὀφείλεται εἰμὴ ἀπὸ τῆς ἀγωγῆς.

Ἄρθρ. 143. Οὐδεμία ἐπισυναλλαγὴ ὀφείλεται, ἂν ὁ λογαριασμὸς ἐπιστροφῆς δὲν συνοδεύηται ἀπὸ τὰ πιστοποιητικὰ κολλυβιστῶν ἢ ἐμπόρων, τὰ διαλαμβανόμενα ἐν τῷ ἄρθρῳ 138. Ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει, ἡ διαμαρτυρηθεῖσα συναλλαγματικὴ θέλει πληρωθῇ κατὰ τὴν τιμὴν τῆς συναλλαγῆς μεταξὺ τοῦ τόπου, ἔνθα ἐξεδόθη καὶ ἐκείνου, ἔνθα ἔμελλε νὰ πληρωθῇ, προστιθεμένων τῶν τόκων καὶ ἄλλων νομίμων ἐξόδων.

Ἄρθρ. 144. Πᾶσαι αἱ περὶ συναλλαγματικῶν διατάξεις, αἱ ἀφορῶσαι τὴν λῆξιν, τὴν ὀπισθογράφησιν, τὸ ἀλληλέγγυον, τὴν τριτεγγύησιν, τὴν κατὰ παρέμβασιν πληρωμὴν, τὸ διαμαρτυρικὸν, τὰ καθήκοντα καὶ δικαιώματα τοῦ κομιστοῦ, τὴν ἐπισυναλλαγὴν ἢ τοὺς τόκους, ἐφαρμόζονται καὶ εἰς τὰ εἰς διαταγὴν γραμμάτια.

Ἄρθρ. 145. Τὸ εἰς διαταγὴν γραμμάτιον πρέπει νὰ ἦναι χρονολογημένον, νὰ φανερόνῃ τὴν πληρωτέαν ποσότητα, τὸ ὄνομα ἐκείνου, εἰς διαταγὴν τοῦ ὁποίου ἐκδίδεται, τὴν ἐποχὴν, καθ' ἣν ὀφείλει νὰ γίνῃ ἡ πληρωμὴ, τὸ χορηγηθὲν ἀντίτιμον εἰς χρήματα, ἐμπορεύματα, διὰ λογαριασμοῦ, ἢ δι' οἱουδήποτε ἄλλου τρόπου.

Ἄρθρ. 146. Πᾶσα ἀγωγὴ περὶ συναλλαγματικῶν ἢ εἰς διαταγὴν γραμματίων, ὑπογεγραμμένων παρ' ἐμπόρων ἢ τραπεζιτῶν, ἢ περὶ ἐμπορικῶν ὑποθέσεων, παραγράφεται μετὰ πέντε ἔτη, ἀπὸ τῆς ἡμέρας τοῦ διαμαρτυρικοῦ ἢ τῆς τελευταίας δικαστικῆς καταδιώξεως, ἂν δὲν παρενέπεσε καταδικαστικὴ ἀπόφασις, ἢ ἂν τὸ χρέος δὲν ἀνεγνωρίσθη δι' ἰδιαιτέρου ἐγγράφου. Οὐχ ἧττον οἱ νομιζόμενοι ὀφειλέται ὑποχρεοῦνται, ἂν τοῦτο ζητηθῇ, νὰ βεβαιώσωσι δι' ὅρκου, ὅτι δὲν ὀφείλουσι πλέον οὐδὲν, οἱ δὲ κληρονόμοι ἢ δικαιοδόχοι αὐτῶν ὅτι καλῇ τῇ πίστει νομίζουσιν ὅτι οὐδὲν πλέον ὀφείλεται.

ΒΙΒΛΙΟΝ ΔΕΥΤΕΡΟΝ.

ΠΕΡΙ ΠΤΩΧΕΥΣΕΩΣ ΚΑΙ ΧΡΕΟΚΟΠΙΑΣ.

ΤΙΤΛΟΣ ΠΡΩΤΟΣ.

Περὶ πτωχεύσεως.

Ἄρθρ. 147. Πᾶς ἔμπορος παύων τὰς πληρωμάς του εἶναι εἰς κατάστασιν πτωχεύσεως. (α)

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΠΡΩΤΟΝ.

Περὶ τῆς δηλώσεως τῆς πτωχεύσεως.

Ἄρθρ. 148. Πᾶς πτωχεύσας ὀφείλει, ἐντὸς τριῶν ἡμερῶν ἀπὸ τῆς παύσεως τῶν πληρωμῶν του, νὰ δηλώσῃ τοῦτο εἰς τὸ ἐμπορικὸν ἐπιμελητήριον τῆς κατοικίας του. Ἡ ἡμέρα τῆς παύσεως τῶν πληρωμῶν περιλαμβάνεται εἰς τὰς τρεῖς ταύτας ἡμέρας. Ἐν περιπτώσει πτωχεύσεως ὁμορρύθμου τινὸς ἑταιρίας, ἡ δήλωσις πρέπει νὰ περιέχῃ τὸ ὄνομα καὶ νὰ φανερώνῃ τὴν κατοικίαν ἑκάστου τῶν ἀλληλεγγύων συνεταίρων.

Ἄρθρ. 149. Ἡ δήλωσις τῆς πτωχεύσεως πρέπει νὰ συνοδεύηται μὲ τὴν κατάθεσιν τοῦ ἰσολογισμοῦ, ἢ νὰ περιέχῃ ἔκθεσιν τῶν λόγων, οἵτινες ἐμπόδισαν τὸν πτωχεύσαντα νὰ τὸν καταθέσῃ. Ὁ ἰσολογισμὸς πρέπει νὰ περιέχῃ τὴν ἀπαρίθμησιν καὶ ἐκτίμησιν πάσης τῆς κινητῆς καὶ ἀκινήτου περιουσίας τοῦ ὀφειλέτου, τὴν κατάστασιν τῆς περιουσίας καὶ τῶν χρεῶν του, τὸν πίνακα τῶν κερδῶν καὶ ζημιῶν του καὶ τὸν τῶν δαπανῶν· νὰ βεβαιοῦται τὸ ἀκριβὲς αὐτοῦ ὑπὸ τοῦ ὀφειλέτου καὶ νὰ ἦναι χρονολογημένη παρ' αὐτοῦ.

Ἄρθρ. 150. Ἡ πτώχευσις κηρύττεται δι' ἀποφάσεως τοῦ ἐμποροδικείου, ἐκδιδομένης εἴτε ἐπὶ τῇ δηλώσει τοῦ πτωχεύοντος, εἴτε κατ' αἴτησιν ἑνὸς ἢ πλειόνων δανειστῶν, εἴτε αὐτεπαγγέλτως. Ἡ ἀπόφασις αὕτη εἶναι προσωρινῶς ἐκτελεστή. Ἀκυροῦται, ἂν ὁ ὀφειλέτης δύναται νὰ ἀποδείξῃ, ὅτι δὲν εἶναι εἰς κατάστασιν πτωχεύσεως, δυνάμενος νὰ ἐξακολουθήσῃ τὰς πληρωμάς του.

Ἄρθρ. 151. Τὸ ἐμποροδικεῖον ὁρίζει, εἴτε αὐτεπαγγέλτως, εἴτε κατ'

(α) Βραδύτερον θέλουσιν ὁρισθῆ καὶ κανονισθῆ τὰ κατὰ τοὺς ἐμπόρους καὶ τοὺς ἀποτελοῦντας μέρος τῶν διαφόρων συντεχνιῶν, οἵτινες θέλουσι καταταχθῆ εἰς τὴν τάξιν τῶν ἐμπόρων.

αἰτήσιν παντὸς ἔχοντος συμφέρον τὴν ἐποχὴν, καθ' ἣν ἤρχισεν ἡ παῦσις τῶν πληρωμῶν. Ἐν ἐλλείψει εἰδικοῦ προσδιορισμοῦ, ἡ παῦσις τῶν πληρωμῶν θεωρεῖται ἀρξαμένη ἀπὸ τῆς ἀποφάσεως, τῆς κηρυξάσης τὴν πτώχευσιν, ἢ ἀπὸ τοῦ ἐπὶ μὴ πληρωμῇ διαμαρτυρικοῦ.

Ἄρθρ. 152. Αἱ δυνάμει τῶν δύο προηγουμένων ἄρθρων ἐκδιδόμεναι ἀποφάσεις δημοσιεύονται καὶ τοιχοκολλῶνται, ἐν περιλήψει, εἰς τὸν τόπον ἔνθα ἐκηρύχθη ἡ πτώχευσις καὶ πανταχοῦ, ὅπου ὁ πτωχεύσας ἔχει ἐμπορικὰ καταστήματα.

Ἄρθρ. 153. Ἡ τὴν πτώχευσιν κηρύττουσα ἀπόφασις συνεπάγεται αὐτοδικαίως, ἀπὸ τῆς χρονολογίας της, τὴν ἀνικανότητα τοῦ πτωχεύσαντος εἰς τὸ διοικεῖν τὴν περιουσίαν του, καὶ ἐκείνην ἀκόμη, ἥτις ἤθελε περιέλθει αὐτῷ, ἐνόσῳ διατελεῖ εἰς κατάστασιν πτωχεύσεως. Μετὰ τὴν ἀπόφασιν ταύτην, πᾶσα ἀγωγὴ περὶ κινητῶν ἢ ἀκινήτων μόνον κατὰ τῶν συνδίκων δύναται νὰ ἐξακολουθήσῃ ἢ νὰ κινηθῇ. Τὸ ἐμποροδικεῖον, ὁσάκις κρίνῃ τοῦτο ἀναγκαῖον, δύναται νὰ ἐπιτρέψῃ τὴν παρέμβασιν τοῦ πτωχεύσαντος.

Ἄρθρ. 154. Ἡ τὴν πτώχευσιν κηρύττουσα ἀπόφασις καθιστᾷ ἀπαιτητὰ, ἀπέναντι τοῦ πτωχεύσαντος, τὰ μὴ ληξιπρόθεσμα αὐτοῦ χρέη. Ἐν περιπτώσει πτωχεύσεως τοῦ ἐκδότου γραμματίου εἰς διαταγὴν, τοῦ ἀποδέκτου, ἢ τοῦ ἐκδότου μὴ ἀποδεδεγμένης συναλλαγματικῆς, οἱ λοιποὶ ὑπεύθυνοι ὑποχρεοῦνται νὰ δώσωσιν ἐγγύησιν περὶ τῆς κατὰ τὴν λῆξιν πληρωμῆς, ἂν δὲν προτιμῶσι νὰ πληρώσωσιν ἀμέσως (α).

Ἄρθρ. 155. Ἡ τὴν πτώχευσιν κηρύττουσα ἀπόφασις διακόπτει, ὡς πρὸς μόνην τὴν ὁμάδα τῶν δανειστῶν, τοὺς τόκους παντὸς δανείου μὴ ἐξησφαλισμένου διὰ προνομίου, ἐνεχύρου ἢ ὑποθήκης. Οἱ τόκοι τῶν ἐξησφαλισμένων δανείων δὲν δύνανται νὰ ἀπαιτηθῶσιν, εἰμὴ ἐπὶ τοῦ προϊόντος τῶν ὑπεγγύων εἰς τὸ προνόμιον, τὴν ὑποθήκην, ἢ τὸ ἐνέχυρον πραγμάτων (β).

Ἄρθρ. 156. Πᾶσαι αἱ ἑτεροβαρεῖς μεταβιβαστικαὶ κυριότητος κινητῶν ἢ ἀκινήτων πράξεις, πᾶσα πληρωμὴ γενομένη εἰς χρήματα, ἢ διὰ μεταφορᾶς, πωλήσεως, συμψηφισμοῦ ἢ ἄλλως διὰ χρέη μὴ ληξιπρόθεσμα, διὰ δὲ τὰ ληξιπρόθεσμα, πᾶσα πληρωμὴ μὴ γενομένη εἰς χρήματα, ἢ ἐμπορικὰ γραμμάτια (γ), εἰσὶν ἄκυροι καὶ ἄνευ ἀποτελέσματος, ὡς πρὸς

(α) Ὁ ὀφειλέτης δὲν δύναται πλέον, ἀφοῦ πτωχεύσῃ, νὰ ζητήσῃ τὸ εὐεργέτημα τῆς προθεσμίας. Καὶ αὐτὰ τὰ μὴ ληξιπρόθεσμα χρέη του κατατάσσονται εἰς τὸ παθητικὸν τῆς πτωχεύσεως. Ἂν ὁ πτωχεύσας ἔχῃ συνοφειλέτας μὴ πτωχεύσαντας, οὗτοι δὲν στεροῦνται τοῦ εὐεργετήματος τῆς προθεσμίας ἕνεκα τῆς πτωχεύσεως τοῦ συνοφειλέτου των.

(β) Ὑπὸ τὴν λέξιν προνόμιον ἐννοοῦνται τὸ ἐνοίκιον τῆς ἀποθήκης καὶ τὸ τῆς οἰκίας, οἱ μισθοὶ τῶν ὑπηρετῶν καὶ τὰ τῆς ταφῆς ἔξοδα.

(γ) Πρὸς πρόληψιν τῶν δόλων καὶ ἀδικημάτων, ἅτινα ἡ ἐκτέλεσις τῶν

τὴν ὁμάδα, ἂν ἐγένοντο ὑπὸ τοῦ ὀφειλέτου μετὰ τὴν ἐποχὴν, ἣν τὸ δικαστήριον ὥρισεν ὡς ἐποχὴν τῆς παύσεως τῶν πληρωμῶν του, ἢ κατὰ τὰς δέκα ἡμέρας τὰς πρὸ τῆς ἐποχῆς ταύτης.

Ἄρθρ. 157. Πᾶσαι αἱ ἄλλαι πληρωμαὶ, αἵ γενόμεναι ὑπὸ τοῦ ὀφειλέτου διὰ χρέη ληξιπρόθεσμα, καὶ πᾶσαι αἱ λοιπαὶ ἀμφοτεροβαρεῖς πράξεις, αἱ συνομολογηθεῖσαι παρ' αὐτοῦ μετὰ τὴν παῦσιν τῶν πληρωμῶν του καὶ πρὸ τῆς κηρυττούσης τὴν πτώχευσιν ἀποφάσεως, δύνανται νὰ ἀκυρωθῶσιν, ἂν ἐγένοντο ἐν γνώσει τῆς παύσεως τῶν πληρωμῶν τοῦ πτωχεύσαντος.

Ἄρθρ. 158. Τὰ ἐγκύρως ἀποκτηθέντα δικαιώματα ὑποθήκης καὶ προνομίου δύνανται νὰ ἐγγραφῶσι, κατὰ τοὺς κανονισμοὺς, μέχρι τῆς κηρυττούσης τὴν πτώχευσιν ἀποφάσεως· οὐχ ἧττον αἱ ἐγγραφαὶ, αἱ γενόμεναι μετὰ τὴν παῦσιν τῶν πληρωμῶν, ἢ κατὰ τὰς πρὸ αὐτῆς δέκα ἡμέρας, δύνανται νὰ κηρυχθῶσιν ἄκυροι, ἂν παρῆλθον πλέον τῶν δεκαπέντε ἡμερῶν, μεταξὺ τῆς χρονολογίας τοῦ καταστατικοῦ ἐγγράφου τῆς ὑποθήκης, ἢ τοῦ προνομίου καὶ τῆς χρονολογίας τῆς ἐγγραφῆς. Ἡ προθεσμία αὕτη ἐπεκτείνεται κατὰ μίαν ἡμέραν, διὰ πᾶσαν ἀπόστασιν ἡμερησίου πορείας, μεταξὺ τοῦ τόπου, ἔνθα ἀπεκτήθη τὸ δικαίωμα ὑποθήκης, καὶ τοῦ τόπου ἔνθα ἐγένετο ἡ ἐγγραφή.

Ἄρθρ. 159. Ἐν περιπτώσει, καθ' ἣν συναλλαγματική τις ἤθελε πληρωθῆ ὑπὸ τοῦ ὀφειλέτου μετὰ τὴν ἐποχὴν, ἥτις ὡρίσθη ὡς ἡ τῆς παύσεως τῶν πληρωμῶν, καὶ πρὸ τῆς κηρυξάσης τὴν πτώχευσιν ἀποφάσεως, ἡ περὶ ἐπιστροφῆς ἀγωγὴ δὲν δύναται νὰ κινηθῇ εἰμὴ κατ' ἐκείνου, διὰ λογαριασμὸν τοῦ ὁποίου ἐξεδόθη ἡ συναλλαγματική, ἢ, ἂν πρόκηται περὶ γραμματίου εἰς διαταγὴν, κατὰ τοῦ πρώτου ὀπισθογράφου. Εἰς ἀμφοτέρας τὰς περιπτώσεις πρέπει νὰ προσαχθῇ ἡ ἀπόδειξις, ὅτι ὁ παρ' οὗ ζητεῖται ἡ ἐπιστροφὴ εἶχε γνῶσιν τῆς παύσεως τῶν πληρωμῶν, καθ' ἣν ἐποχὴν ἔδωκεν εἰς κυκλοφορίαν τὸ ἔγγραφον.

Ἄρθρ. 160. Πᾶν ἀναγκαστικὸν μέσον πρὸς πληρωμὴν ἐνοικίων κατὰ τῶν κινητῶν πραγμάτων, τῶν χρησίμων εἰς τὴν ἐξάσκησιν τοῦ ἐμπορίου τοῦ πτωχεύσαντος, ἀναστέλλεται ἐπὶ τριάκοντα ἡμέρας, ἀπὸ τῆς κηρυττούσης τὴν πτώχευσιν ἀποφάσεως, ἄνευ βλάβης παντὸς συντηρητικοῦ μέτρου καὶ τοῦ δικαιώματος, ὅπερ ἤθελεν ἀποκτήσει ὁ ἰδιοκτήτης, νὰ ἐπαναλάβῃ τὴν κατοχὴν τῶν ἐνοικιασμένων κτημάτων· ἐν τῇ περιπτώσει

μέτρων τούτων δύναται νὰ ἐπιφέρῃ εἰς ὅσους ἤθελον τυχὸν ἀγοράσει οἰκίας καὶ ἄλλα κτήματα τοιούτου εἴδους, ἐκρίθη ἀναγκαῖον νὰ καθιερωθῇ ὅτι οἱ ἀγοράζοντες οἰκίας καὶ ἄλλας ἰδιοκτησίας, οἷαι αἱ ἐν τῷ ἄρθρῳ τούτῳ περιεχόμεναι, ὀφείλουν νὰ δίδουν ἐγγύησιν περὶ τῆς πληρωμῆς, ἥτις δὲν γίνεται ἀμέσως, ἀλλ' ἐν διαστήματι ἕνδεκα ἡμερῶν.

ταύτῃ, ἡ ἐν τῷ παρόντι ἄρθρῳ ἀναστολὴ τῶν ἀναγκαστικῶν μέσων παύει αὐτοδικαίως.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΔΕΥΤΕΡΟΝ.

Περὶ τοῦ διορισμοῦ τοῦ Εἰσηγητοῦ.

Ἄρθρ. 161. Διὰ τῆς κηρυττούσης τὴν πτώχευσιν ἀποφάσεως, τὸ ἐμποροδικεῖον διορίζει ἕνα εἰσηγητὴν, ὅπως ἐπιτηρῇ τὰς ἐργασίας τῆς πτωχεύσεως.

Ἄρθρ. 162. Ὁ εἰσηγητὴς ἐπιφορτίζεται ἰδίως τὴν ἐπίσπευσιν καὶ τὴν ἐπιτήρησιν τῶν ἐργασιῶν καὶ τῆς διαχειρίσεως τῆς πτωχεύσεως. Ἐκθέτει εἰς τὸ ἐμποροδικεῖον πάσας τὰς δυναμένας νὰ πηγάσωσιν ἐκ τῆς πτωχεύσεως διαφορὰς, τὰς ὑπαγομένας εἰς τὴν ἁρμοδιότητα τοῦ δικαστηρίου τούτου.

Ἄρθρ. 163. Αἱ ἀποφάσεις τοῦ εἰσηγητοῦ δὲν ὑπόκεινται εἰς ἀνακοπὴν, εἰ μὴ εἰς τὰς ὑπὸ τῶν ἄρθρων 174, 182, 188, 237, καὶ 273 προβλεπομένας περιπτώσεις. Αἱ ἀνακοπαὶ αὗται φέρονται τότε ἐνώπιον τοῦ ἐμποροδικείου.

Ἄρθρ. 164. Τὸ ἐμποροδικεῖον δύναται νὰ ἀντικαταστήσῃ δι' ἄλλου τὸν εἰσηγητὴν τῆς πτωχεύσεως.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΤΡΙΤΟΝ.

Περὶ τῆς ἐπιθέσεως τῶν σφραγίδων καὶ τῶν πρώτων περὶ τοῦ πτωχεύσαντος διατάξεων.

Ἄρθρ. 165. Διὰ τῆς κηρυττούσης τὴν πτώχευσιν ἀποφάσεως, τὸ ἐμποροδικεῖον διατάσσει τὴν ἐπίθεσιν τῶν σφραγίδων ἐπὶ τῆς ἀποθήκης καὶ τῶν πραγμάτων τοῦ πτωχεύσαντος, καὶ τὴν σύλληψιν καὶ φυλάκισιν, ἢ τὴν φύλαξιν αὐτοῦ ὑπὸ ὑπαλλήλου τινὸς τῆς ἀστυνομίας ἢ τοῦ ἐμποροδικείου.

Ἄρθρ. 166. Ἂν ὁ πτωχεύσας συμμορφωθῇ πρὸς τὰς διατάξεις τῶν ἄρθρων 148 καὶ 149, προσάγων τακτικῶς τὰ βιβλία του καὶ τὰ ἄλλα ἀπαιτούμενα ἔγγραφα καὶ δὲν ἦναι προσωποκρατημένος, κατὰ τὴν στιγμὴν τῆς δηλώσεως, διὰ χρέη, ἢ δι' ἄλλον λόγον, τὸ ἐμποροδικεῖον δύναται νὰ ἀπαλλάξῃ αὐτὸν τῆς κρατήσεως, ἢ τῆς φυλάξεως. Ἡ διάταξις τῆς ἀποφάσεως, ἡ ἀπαλλάττουσα τὸν πτωχεύσαντα τῆς φυλακίσεως, δύναται πάντοτε, ἀναλόγως τῶν περιστάσεων, νὰ ἀνακληθῇ βραδύτερον παρὰ τοῦ ἐμποροδικείου καὶ ἐξ ἐπαγγέλματος.

Ἄρθρ. 167. Αἱ σφραγῖδες τίθενται ἐπὶ τῶν ἀποθηκῶν, γραφείων,

κιβωτίων, βιβλίων, ἐγγράφων, κινητῶν καὶ ἐπίπλων τοῦ πτωχεύσαντος. Ἐν περιπτώσει πτωχεύσεως ὁμορρύθμου ἑταιρίας, αἱ σφραγῖδες τίθενται ὄχι μόνον εἰς τὸ κύριον κατάστημα τῆς ἑταιρίας, ἀλλὰ καὶ εἰς τὴν ἰδιαιτέραν κατοικίαν ἑκάστου τῶν ἀλληλεγγύων συνεταίρων.

Ἄρθρ. 168. Ὁ εἰσηγητὴς ὀφείλει νὰ διευθύνῃ, ἐντὸς εἰκοσιτεσσάρων ὡρῶν, εἰς τὸ ἐπὶ τοῦ ἐμπορίου ὑπουργεῖον ἀπόσπασμα τῆς κηρυττούσης τὴν πτώχευσιν ἀποφάσεως, ἀναφέρον τοὺς κυριωτέρους ὁρισμοὺς καὶ διατάξεις ἃς περιέχει.

Ἄρθρ. 169. Αἱ διατάξεις, αἱ ὁρίζουσαι τὴν κράτησιν τοῦ πτωχεύσαντος εἰς τὰς διὰ χρέη φυλακὰς, ἢ τὴν φύλαξιν αὐτοῦ, ἐκτελοῦνται ἐπιμελείᾳ εἴτε τοῦ ἐμποροδικείου, εἴτε τῶν συνδίκων τῆς πτωχεύσεως.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΤΕΤΑΡΤΟΝ.

Περὶ τοῦ διορισμοῦ καὶ τῆς ἀντικαταστάσεως τῶν συνδίκων.

Ἄρθρ. 170. Διὰ τῆς κηρυττούσης τὴν πτώχευσιν ἀποφάσεως τὸ ἐμποροδικεῖον διορίζει ἕνα ἢ πλείονας προσωρινοὺς συνδίκους. Ὁ εἰσηγητὴς, οὗτινος τὰ καθήκοντα ὁρίζονται ἐν τῷ δευτέρῳ κεφαλαίῳ, συγκαλεῖ ἀμέσως τοὺς φαινομένους δανειστὰς νὰ συνέλθωσιν ἐντὸς προθεσμίας δεκαπέντε ἡμερῶν τὸ πολύ. Συμβουλεύεται τοὺς παρόντας κατὰ τὴν συνέλευσιν ταύτην δανειστὰς εἴς τε τὴν σύνταξιν τοῦ καταλόγου τῶν φαινομένων δανειστῶν καὶ τὸν διορισμὸν τῶν νέων συνδίκων. Συντάσσεται πρακτικὸν τῶν λεχθέντων καὶ παρατηρηθέντων, ὅπερ ὑποβάλλεται εἰς τὸ ἐμποροδικεῖον καὶ ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ πρακτικοῦ τούτου, τοῦ καταλόγου τῶν φαινομένων δανειστῶν καὶ τῆς ἐκθέσεως τοῦ εἰσηγητοῦ, τὸ ἐμποροδικεῖον διορίζει νέους συνδίκους, ἢ διατηρεῖ τοὺς πρώτους εἰς τὰ καθήκοντά των. Οἱ οὕτω διοριζόμενοι σύνδικοι εἰσὶν ὁριστικοὶ, δύνανται ὅμως νὰ ἀντικατασταθῶσιν ὑπὸ τοῦ ἐμποροδικείου, κατὰ τὰς περιστάσεις καὶ τὰς διατυπώσεις, αἵτινες ὁρισθήσονται κατωτέρω. Ὁ ἀριθμὸς τῶν συνδίκων δύναται κατὰ πᾶσαν ἐποχὴν νὰ ἀναβῇ μέχρι τριῶν· δύνανται νὰ ἐκλεχθῶσι μεταξὺ προσώπων ξένων τῆς ὁμάδος τῶν δανειστῶν καὶ νὰ λάβωσιν, οἱαδήποτε εἶναι ἡ ἰδιότης αὐτῶν, ἀφοῦ δώσωσι λόγον τῆς διαχειρίσεώς των, ἀντιμισθίαν, ἣν ὁρίζει τὸ δικαστήριον.

Ἄρθρ. 171. Οὐδεὶς συγγενὴς ἢ ἀγχιστεὺς τοῦ πτωχεύσαντος δύναται νὰ διορισθῇ σύνδικος.

Ἄρθρ. 172. Ἐὰν ὑπάρχῃ ἀνάγκη νὰ γίνῃ προσθήκη ἢ ἀντικατάστασις ἑνὸς ἢ πλειόνων συνδίκων, ἀναφέρεται τοῦτο ὑπὸ τοῦ εἰσηγητοῦ

εἰς τὸ ἐμποροδικεῖον, ὅπερ ἐνεργεῖ τὸν διορισμὸν, κατὰ τὰς ἐν ἄρθρῳ 170 ὁρισθείσας διατυπώσεις.

Ἄρθρ. 173. Ἐὰν διωρίσθησαν πλειότεροι σύνδικοι, μόνον συνάμα δύνανται νὰ ἐνεργῶσιν.

Ἄρθρ. 174. Ἐὰν ἐγείρωνται ἀντιρρήσεις κατά τινος ἐργασίας τῶν συνδίκων, ὁ εἰσηγητὴς δικάζει αὐτὰς ἐντὸς προθεσμίας τριῶν ἡμερῶν, ἐπιφυλαττομένης ἀνακοπῆς ἐνώπιον τοῦ ἐμποροδικείου.

Ἄρθρ. 175. Ὁ εἰσηγητὴς δύναται, ἐπὶ τῇ βάσει τῶν πρὸς αὐτὸν παραπόνων εἴτε τοῦ πτωχεύσαντος εἴτε τῶν δανειστῶν, νὰ προτείνῃ τὴν ἀνάκλησιν ἑνὸς ἢ πλειόνων ἐκ τῶν συνδίκων. Ἐὰν ἐντὸς ὀκτὼ ἡμερῶν ὁ εἰσηγητὴς δὲν δικαιώσῃ τὰ ἀπευθυνθέντα αὐτῷ παράπονα περὶ ἀνακλήσεως τῶν συνδίκων, τὰ παράπονα ταῦτα δύναται νὰ ὑποβληθῶσιν εἰς τὸ ἐμποροδικεῖον. Τὸ δικαστήριον, ἐν συμβουλίῳ, ἀκούει τῆς ἐκθέσεως τοῦ εἰσηγητοῦ καὶ τῶν ἐξηγήσεων τῶν συνδίκων καὶ ἀποφαίνεται περὶ τῆς ἀνακλήσεως.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΠΕΜΠΤΟΝ.

Περὶ τῶν ἔργων τῶν συνδίκων.

ΤΜΗΜΑ ΠΡΩΤΟΝ.

Γενικαὶ διατάξεις.

Ἄρθρ. 176. Ἂν ἡ ἐπίθεσις τῶν σφραγίδων δὲν ἐγένετο πρὸ τοῦ διορισμοῦ τῶν συνδίκων, οὗτοι ζητοῦσι παρὰ τοῦ ἐμποροδικείου νὰ ἐνεργήσῃ ταύτην.

Ἄρθρ. 177. Ὁ εἰσηγητὴς δύναται ἐπίσης κατὰ τὰς περιστάσεις, κατ' αἴτησιν τῶν συνδίκων, νὰ ἀπαλλάξῃ αὐτοὺς τοῦ νὰ σφραγίσωσιν, ἢ νὰ τοῖς ἐπιτρέψῃ νὰ ἐξαιρέσωσι τῶν σφραγίδων. 1ον. Τὰ ἀναγκαῖα εἰς τὸν πτωχεύσαντα καὶ τὴν οἰκογένειάν του ἐνδύματα καὶ πράγματά τινα τοῖς παραδίδονται. 2ον. Τὰ εἰς προσεχῆ φθορὰν ἢ μεγάλην ὑποτίμησιν ὑποκείμενα πράγματα. 3ον. Τὰ χρήσιμα εἰς τὴν ἐξακολούθησιν τοῦ ἐμπορίου τοῦ πτωχεύσαντος πράγματα.

Ἄρθρ. 178. Ἡ πώλησις τῶν εἰς φθορὰν, ἢ μεγάλην ὑποτίμησιν ὑποκειμένων πραγμάτων, ἢ τῶν ὁποίων ἡ διατήρησις εἶναι πολυδάπανος καὶ ἡ ἐξακολούθησις τοῦ ἐμπορίου τοῦ πτωχεύσαντος, γίνονται ἐπιμελείᾳ τῶν συνδίκων καὶ ἀδείᾳ τοῦ εἰσηγητοῦ.

Ἄρθρ. 179. Τὰ βιβλία ἐξαιροῦνται τῶν σφραγίδων καὶ παραδίδονται τοῖς συνδίκοις ὑπὸ ὑπαλλήλου, πρὸς τοῦτο ὑπὸ τοῦ ἐμποροδικείου διοριζο-

μένου, ὅστις, ἀφοῦ ἐξετάσῃ αὐτὰ, βεβαιοῖ συνοπτικῶς, διὰ πρακτικοῦ του, τὴν κατάστασιν εἰς ἣν εὑρίσκονται. Τὰ ἐν τῷ χαρτοφυλακίῳ τοῦ πτωχεύσαντος βραχυπρόθεσμα ἢ χρέζοντα ἀποδοχῆς γραμμάτια ἐξαιροῦνται ἐπίσης τῶν σφραγίδων ὑπὸ τοῦ εἰρημένου ὑπαλλήλου καὶ παραδίδονται μετὰ προηγουμένην ἐν καταλόγῳ περιγραφὴν τῆς ἀξίας καὶ τῆς ποιότητος αὐτῶν εἰς τοὺς συνδίκους, πρὸς ἐνέργειαν τῶν δεόντων. Ἀντίγραφον τοῦ καταλόγου τούτου παραδίδεται εἰς τὸν εἰσηγητήν· αἱ λοιπαὶ ἀπαιτήσεις εἰσπράττονται παρὰ τῶν συνδίκων ἐπὶ ἐξοφλήσει αὐτῶν. Αἱ πρὸς τὸν πτωχεύσαντα διευθυνόμεναι ἐπιστολαὶ παραδίδονται εἰς τοὺς συνδίκους, οἵτινες ἀποσφραγίζουσιν αὐτάς· ὁ πτωχεύσας ἂν ἦναι παρὼν δύναται νὰ παρευρεθῇ κατὰ τὴν ἀποσφράγισιν.

Ἄρθρ. 180. Ὁ εἰσηγητὴς, σύμφωνα μὲ τὴν φαινομένην κατάστασιν τῶν ὑποθέσεων τοῦ πτωχεύσαντος, δύναται νὰ προτείνῃ τὴν ἀποφυλάκισιν αὐτοῦ διὰ προσωρινοῦ προπεμπτηρίου. Ἐὰν τὸ ἐμποροδικεῖον χορηγήσῃ προπεμπτήριον, δύναται νὰ ὑποχρεώσῃ τὸν πτωχεύσαντα νὰ δώσῃ ἐγγύησιν, ὅτι θέλει παρίστασθαι ὁσάκις ζητηθῇ, ἐπὶ ποινῇ πληρωμῆς ποσοῦ, ὅπερ τὸ ἐμποροδικεῖον ὁρίζει καὶ ὅπερ καταπίπτει ὑπὲρ τῆς ὁμάδος τῶν δανειτῶν.

Ἄρθρ. 181. Ἐὰν ὁ εἰσηγητὴς δὲν προτείνῃ τὴν ἔκδοσιν προπεμπτηρίου ὑπὲρ τοῦ πτωχεύσαντος, οὗτος δύναται νὰ ὑποβάλῃ τὴν αἴτησίν του εἰς τὸ ἐμποροδικεῖον, ὅπερ θέλει ἀποφασίσει, ἀφοῦ ἀκούσῃ τοῦ εἰσηγητοῦ.

Ἄρθρ. 182. Ὁ πτωχεύσας δύναται νὰ ἐπιτύχῃ δι' ἑαυτὸν καὶ τὴν οἰκογένειάν του, ἐκ τοῦ ἐνεργητικοῦ τῆς πτωχεύσεώς του, ποσόν τι πρὸς διατροφὴν, ὅπερ προσωρινῶς ὁρίζεται ὑπὸ τοῦ εἰσηγητοῦ, τῇ προτάσει τῶν συνδίκων (α).

Ἄρθρ. 183. Οἱ σύνδικοι θέλουσι καλέσει παρ' ἑαυτοῖς τὸν πτωχεύσαντα, ὅπως ἐνώπιον αὐτοῦ κλείσωσι τὰ βιβλία καὶ ἰσοζυγίσωσι τοὺς λογαριασμούς. Ἂν δὲν ὑπακούσῃ εἰς τὴν πρόσκλησιν, κλητεύεται ὅπως παραστῇ τὸ βραδύτερον ἐντὸς τεσσαράκοντα ὀκτὼ ὡρῶν. Εἴτε ἔτυχε προπεμπτηρίου εἴτε μὴ, δύναται νὰ ἐμφανισθῇ διὰ πληρεξουσίου, ἂν προβάλλῃ ἐμπόδια, ἅτινα ἤθελον κριθῇ εὔλογα ὑπὸ τοῦ εἰσηγητοῦ.

Ἄρθρ. 184. Ἐν περιπτώσει, καθ' ἣν ὁ ἰσολογισμὸς δὲν ἤθελε καταταθῇ ὑπὸ τοῦ πτωχεύσαντος, οἱ σύνδικοι συντάττουσιν αὐτὸν ἀμέσως, τῇ βοηθείᾳ τῶν βιβλίων καὶ ἐγγράφων τοῦ πτωχεύσαντες καὶ τῶν πληροφοριῶν, ἃς ἤθελον λάβει, καὶ καταθέτουσιν αὐτὸν εἰς τὸ ἐμποροδικεῖον.

Ἄρθρ. 185. Ὁ εἰσηγητὴς δύναται νὰ ἀκούσῃ τὸν πτωχεύσαντα,

(α) Ἐν περιπτώσει καθ' ἣν ἡ ὁ πτωχεύσας ἢ οἱ σύνδικοι δὲν ἐξαρκεσθῶσιν εἰς τὸ ὁρισθησόμενον ὑπὸ τοῦ εἰσηγητοῦ ποσὸν, ἀναφέρονται εἰς τὸ ἐμποροδικεῖον.

τοὺς ὑπαλλήλους καὶ ὑπηρέτας του καὶ πάντα ἄλλον ἐπί τε τῶν ἀφορώντων τὴν σύνταξιν τοῦ ἰσολογισμοῦ καὶ ἐπὶ τῶν αἰτίων καὶ περιστάσεων τῆς πτωχεύσεως.

Ἄρθρ. 186. Ἐὰν ἔμπορος κηρυχθῇ εἰς κατάστασιν πτωχεύσεως μετὰ τὸν θάνατον αὐτοῦ, ἢ ἂν ὁ πτωχεύσας ἀποθάνῃ μετὰ τὴν δήλωσιν τῆς πτωχεύσεως, ἂν τὰ τέκνα ἢ οἱ κληρονόμοι αὐτοῦ δὲν ἦναι ἀπόντες, δύνανται νὰ παρασταθῶσι μετὰ τῆς χήρας αὐτοῦ, αὐτοπροσώπως ἢ δι' ἀντιπροσώπου, ὅπως ἀναπληρώσωσιν αὐτὸν εἰς τὴν σύνταξιν τοῦ ἰσολογισμοῦ, ὡς καὶ εἰς πάσας τὰς λοιπὰς ἐργασίας τῆς πτωχεύσεως.

ΤΜΗΜΑ ΔΕΥΤΕΡΟΝ.

Περὶ τῆς ἄρσεως τῶν σφραγίδων καὶ περὶ τῆς ἀπογραφῆς.

Ἄρθρ. 187. Ἐντὸς τριῶν ἡμερῶν, οἱ σύνδικοι ζητοῦσι τὴν ἀποσφράγισιν καὶ ἐνεργοῦσι τὴν ἀπογραφὴν τῆς περιουσίας τοῦ πτωχεύσαντος, ὅστις παρευρίσκεται ἢ καλεῖται προσηκόντως.

Ἄρθρ. 188. Ἡ ἀπογραφὴ συντάσσεται ἐν δυσὶ πρωτοτύποις, ἀφαιρουμένων βαθμηδὸν τῶν σφραγίδων. Τὸ ἓν τῶν πρωτοτύπων κατατίθεται εἰς τὸ ἐμποροδικεῖον ἐντὸς εἰκοσιτεσσάρων ὡρῶν, τὸ ἕτερον κρατοῦσιν οἱ σύνδικοι. Οἱ σύνδικοι ἔχουσι τὸ δικαίωμα νὰ παραλάβωσι βοηθὸν εἰς τὴν σύνταξιν τῆς ἀπογραφῆς καὶ ἐκτίμησιν τῶν πραγμάτων, ὅντινα κρίνουσιν εὔλογον.

Ἄρθρ. 189. Ἂν, κηρυχθείσης τῆς πτωχεύσεως μετὰ θάνατον, δὲν ἐγένετο ἀπογραφὴ πρὸ τῆς κηρύξεως ταύτης, ἢ ἂν ὁ πτωχεύσας ἀποθάνῃ πρὸ τῆς ἐνάρξεως τῆς ἀπογραφῆς, ἐνεργεῖται αὕτη ἀμέσως κατὰ τὰς διατυπώσεις τῶν προηγουμένων ἄρθρων, παρόντων τῶν κληρονόμων, ἢ νομίμως κλητευομένων.

Ἄρθρ. 190. Εἰς πᾶσαν πτώχευσιν, οἱ σύνδικοι, ἐντὸς δεκαπέντε ἡμερῶν ἀπὸ τοῦ διορισμοῦ των ἢ τῆς διατηρήσεώς των εἰς τὰ καθήκοντά των, ὑποχρεοῦνται νὰ παραδώσωσιν εἰς τὸν εἰσηγητὴν ὑπόμνημα ἢ συνοπτικὸν λογαριασμὸν τῆς φαινομένης καταστάσεως τῆς πτωχεύσεως, τῶν κυριωτέρων αὐτῆς αἰτιῶν καὶ περιστάσεων, καὶ τῶν πιθανῶν αὐτῆς χαρακτήρων. Ὁ εἰσηγητὴς ὑποβάλλει ἀμέσως τὰ ὑπομνήματα μετὰ τῶν παρατηρήσεων αὐτοῦ εἰς τὸ ἐμποροδικεῖον. Ἂν δὲν τῷ παρεδόθησαν ἐντὸς τῶν ὡρισμένων προθεσμιῶν, χρεωστεῖ νὰ εἰδοποιήσῃ τὸ ἐμποροδικεῖον καὶ νὰ ἀναφέρῃ τὰς αἰτίας τούτου.

Ἄρθρ. 191. Ἐγκρίσει τοῦ ἐμποροδικείου, εἷς ἢ δύο τῶν ὑπαλλήλων του δύνανται νὰ μεταβῶσιν εἰς τὴν κατοικίαν τοῦ πτωχεύσαντος καὶ νὰ παρευρεθῶσιν εἰς τὴν ἀπογραφήν. Ἔχουσι δὲ τὸ δικαίωμα νὰ ζητήσωσι διασαφήσεις ἐπὶ τῆς καταστάσεως τῆς πτωχεύσεως καὶ τῆς διαχειρίσεως τῶν συνδίκων, καὶ νὰ ἀπαιτήσωσι νὰ τοῖς κοινοποιηθῶσι πάντα τὰ ἔγγραφα, βιβλία ἢ δικόγραφα, τὰ ἀφορῶντα τὴν πτώχευσιν.

ΤΜΗΜΑ ΤΡΙΤΟΝ.

Περὶ τῆς πωλήσεως τῶν ἐμπορευμάτων καὶ κινητῶν καὶ περὶ εἰσπράξεως τῶν ὀφειλομένων.

Ἄρθρ. 192. Περαιωθείσης τῆς ἀπογραφῆς, τὰ ἐμπορεύματα, τὰ χρήματα, τὰ δανειστικὰ ἔγγραφα, τὰ βιβλία καὶ δικόγραφα, τὰ κινητὰ καὶ τὰ ἔπιπλα τοῦ πτωχεύσαντος παραδίδονται εἰς τοὺς συνδίκους, οἵτινες βεβαιοῦσι τὴν παραλαβὴν αὐτῶν κάτωθεν τῆς ἀπογραφῆς.

Ἄρθρ. 193. Οἱ σύνδικοι ἐξακολουθοῦσιν ἀσχολούμενοι ὑπὸ τὴν ἐπιτήρησιν τοῦ εἰσηγητοῦ εἰς τὴν εἴσπραξιν τῶν ἀπαιτήσεων τοῦ πτωχεύσαντος.

Ἄρθρ. 194. Ὁ εἰσηγητὴς δύναται νὰ ἐπιτρέψῃ τοῖς συνδίκοις νὰ προβῶσιν εἰς τὴν πώλησιν τῶν κινητῶν ἢ ἐμπορευμάτων τοῦ πτωχεύσαντος. Ἀποφασίζει ἂν ἡ πώλησις πρέπῃ νὰ γίνῃ συμβιβαστικῶς ἢ ἐπὶ πλειστηριασμῷ διὰ μεσιτῶν.

Ἄρθρ. 195. Οἱ σύνδικοι δύνανται, καλοῦντες προσηκόντως τὸν πτωχεύσαντα, νὰ συμβιβάζωνται ἐπὶ πάσης διαφορᾶς, ἐνδιαφερούσης τὴν ὁμάδα τῶν δανειστῶν καὶ ἂν ἀκόμη πρόκηται περὶ δικαιωμάτων καὶ ἀγωγῶν ἐπὶ ἀκινήτων. Ἐὰν τὸ ἀντικείμενον τοῦ συμβιβασμοῦ ἦναι ἀπροσδιορίστου ἀξίας, ἢ ἡ ἀξία του ὑπερβαίνῃ τὰ πεντακόσια γρόσια, ὁ συμβιβασμὸς καθίσταται ὑποχρεωτικὸς, μόνον ἀφοῦ ἐπικυρωθῇ παρὰ τοῦ ἐμποροδικείου.

Ἄρθρ. 196. Ἂν ὁ πτωχεύσας ἀπηλλάχθη τῆς φυλακίσεως ἢ ἔτυχε προπεμπτηρίου, οἱ σύνδικοι δύνανται νὰ τὸν μεταχειρισθῶσιν ὅπως εὐκολύνῃ καὶ διαφωτίσῃ τὴν διαχείρισιν αὐτῶν. Ὁ εἰσηγητὴς ὁρίζει τὴν ἀντιμισθίαν τῆς ἐργασίας του.

ΤΜΗΜΑ ΤΕΤΑΡΤΟΝ.

Περὶ συντηρητικῶν πράξεων.

Ἄρθρ. 197. Ἀπὸ τῆς παραλαβῆς τῶν καθηκόντων αὐτῶν οἱ σύνδικοι ὑποχρεοῦνται νὰ ἐνεργήσωσι πᾶν ὅ,τι ἀπαιτεῖται πρὸς διατήρησιν τῶν δικαιωμάτων τοῦ πτωχεύσαντος κατὰ τῶν ὀφειλετῶν του, δηλαδὴ, νὰ πραγματοποιήσωσι τὰς πιστώσεις του καὶ νὰ βεβαιώσωσι τὰς ὑποθήκας, ὅσαι ἐπιβαρύνουσι τὰ κτήματα τοῦ πτωχεύσαντος.

ΤΜΗΜΑ ΠΕΜΠΤΟΝ.

Περὶ τῆς ἐπαληθεύσεως τῶν δανείων.

Ἄρθρ. 198. Ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τῆς κηρυττούσης τὴν πτώχευσιν ἀποφάσεως, οἱ δανεισταὶ ὀφείλουσι νὰ παραδώσωσιν εἰς τὸ ἐμποροδικεῖον τοὺς τίτλους των μετὰ λογαριασμοῦ, προδιορίζοντας τὰ παρ' αὐ-

τῶν ἀπαιτούμενα ποσά. Ὁ γραμματεὺς τοῦ ἐμποροδικείου χρεωστεῖ νὰ συντάξῃ κατάλογον αὐτῶν καὶ νὰ δίδῃ ἀπόδειξιν τῆς παραλαβῆς των. Δὲν εἶναι δὲ ὑπεύθυνος διὰ τοὺς τίτλους, εἰμὴ ἐπὶ πέντε ἔτη, ἀρχόμενα ἀπὸ τῆς ἐνάρξεως τοῦ πρακτικοῦ τῆς ἐπαληθεύσεως.

Ἄρθρ. 199. Οἱ δανεισταὶ, οἵτινες κατὰ τὴν ἐποχὴν τῆς πρὸς ἐκτέλεσιν τοῦ τρίτου παραγράφου τοῦ ἄρθρου 170 διατηρήσεως ἢ ἀντικαταστάσεως τῶν συνδίκων δὲν ἤθελον παραδόσει τοὺς τίτλους των, εἰδοποιοῦνται ἀμέσως διὰ καταχωρήσεως εἰς τὰς ἐφημερίδας καὶ δι' ἐπιστολῶν τοῦ γραμματέως, ὅτι χρεωστοῦσι νὰ παρασταθῶσιν αὐτοπροσώπως ἢ διὰ πληρεξουσίου, ἐντὸς προθεσμίας εἴκοσιν ἡμερῶν, ἀρχομένων ἀπὸ τῶν καταχωρήσεων τούτων, εἰς τοὺς συνδίκους τῆς πτωχεύσεως καὶ νὰ τοῖς παραδώσωσι τοὺς τίτλους των ὁμοῦ μὲ λογαριασμὸν, δεικνύοντα τὰ παρ' αὐτῶν ἀπαιτούμενα ποσὰ, ἂν δὲν προτιμῶσι νὰ καταθέσωσιν αὐτοὺς εἰς τὸ ἐμποροδικεῖον· δίδεται δ' αὐτοῖς ἀπόδειξις παραλαβῆς. Διὰ τοὺς δανειστὰς τοὺς κατοικοῦντας ἐν Τουρκίᾳ, ἔξω τοῦ τόπου ἔνθα δικάζεται ἡ πτώχευσις, ἡ προθεσμία αὕτη παρατείνεται ἀνὰ μίαν ἡμέραν διὰ πᾶσαν ἀπόστασιν ὁδοιπορησίμου ἡμέρας, μεταξὺ τοῦ τόπου ἐν ᾧ ἑδρεύει τὸ δικαστήριον καὶ τῆς κατοικίας τοῦ δανειστοῦ.

Ἄρθρ. 200. Ἡ ἐπαλήθευσις τῶν δανείων ἄρχεται τρεῖς ἡμέρας μετὰ τὴν λῆξιν τῶν ἐν τῷ πρώτῳ καὶ δευτέρῳ παραγράφῳ τοῦ ἄρθρου 199 ὁρισθεισῶν προθεσμιῶν, ἐξακολουθεῖ δὲ ἄνευ διακοπῆς. Γίνεται ἐν τῷ ὑπὸ τοῦ εἰσηγητοῦ ὁρισθέντι τοπῳ καὶ κατὰ τὴν ὑπ' αὐτοῦ προσδιορισθεῖσαν ἡμέραν καὶ ὥραν. Ἡ διὰ τοῦ προηγουμένου ἄρθρου διαταχθεῖσα εἰδοποίησις πρὸς τοὺς δανειστὰς πρέπει νὰ ἀναφέρῃ τὸν προσδιορισμὸν τοῦτον. Ἐκτὸς τούτου οἱ δανεισταὶ συγκαλοῦνται ἐκ νέου πρὸς τοῦτο δι' ἐπιστολῶν τοῦ γραμματέως καὶ διὰ καταχωρήσεων εἰς τὰς ἐφημερίδας· τὰ δάνεια τῶν συνδίκων ἐπαληθεύονται ὑπὸ τοῦ εἰσηγητοῦ, τὰ λοιπὰ ἐπαληθεύονται δι' ἀντιπαραστάσεως τοῦ δανειστοῦ ἢ τοῦ πληρεξουσίου του καὶ τῶν συνδίκων, ἐνώπιον τοῦ εἰσηγητοῦ, ὅστις συντάσσει τὴν περὶ τούτου ἔκθεσιν.

Ἄρθρ. 201. Πᾶς δανειστὴς, ἐπαληθεύσας τὸ δάνειόν του καὶ ἀναφερόμενος ἐν τῷ ἰσολογισμῷ, δύναται νὰ παρίσταται εἰς τὴν ἐπαλήθευσιν τῶν δανείων, καὶ νὰ προτείνῃ ἀντιρρήσεις κατὰ τῶν γενομένων ἢ γενησομένων ἐπαληθεύσεων. Ὁ πτωχεύσας ἔχει τὸ αὐτὸ δικαίωμα.

Ἄρθρ. 202. Ἡ ἔκθεσις τῆς ἐπαληθεύσεως ἀναφέρει τὴν κατοικίαν τῶν δανειστῶν ἢ τῶν πληρεξουσίων αὐτῶν. Περιέχει σύντομον περιγραφὴν τῶν τίτλων, ἀναφέρει τὰς ἐπιδιορθώσεις, τὰ σβέσματα καὶ τὰς παρεισγραφὰς, καὶ φανερόνει ἂν τὸ δάνειον ἐγένετο δεκτὸν ἢ ἠμφισβητήθη.

Ἄρθρ. 203. Εἰς πᾶσαν περίστασιν τὸ δικαστήριον δύναται, καὶ αὐτεπαγγέλτως, νὰ διατάξῃ τὴν ἐμφάνισιν τῶν βιβλίων τοῦ δανειστοῦ ἢ νὰ ζητήσῃ νὰ προσαχθῇ ἀπόσπασμα αὐτῶν, ἐξηγμένον παρὰ τῶν δικαστῶν τοῦ τόπου.

Ἄρθρ. 204. Ἐὰν τὸ δάνειον γίνῃ δεκτὸν, οἱ σύνδικοι ὑπογράφουσιν ἐπὶ ἑκάστου τίτλου τὴν ἐφεξῆς δήλωσιν: *Δεκτὸν εἰς τὰ χρέη τῆς πτωχεύσεως τοῦ .... διὰ τὸ ποσὸν .... τὴν ....* Ὁ εἰσηγητὴς ἐπιθεωρεῖ τὴν δήλωσιν ταύτην. Ἕκαστος δανειστὴς, ἐντὸς ὀκτὼ ἡμερῶν τὸ βραδύτερον, μετὰ τὴν ἐπαλήθευσιν τοῦ δανείου του, ὑποχρεοῦται νὰ βεβαιώσῃ διὰ χειραψίας, ἐνώπιον τοῦ εἰσηγητοῦ, ὅτι τὸ δάνειόν του εἶναι εἰλικρινὲς καὶ ἀληθές.

Ἄρθρ. 205. Ἐὰν τὸ δάνειον ἀμφισβητῆται, ὁ εἰσηγητὴς δύναται, ἄνευ κλήσεως, νὰ τὸ παραπέμψῃ ἐνώπιον τοῦ ἐμποροδικείου, ὅπερ λαβὸν ὑπ' ὄψιν τὴν ἀναφοράν του δικάζει. Τὸ ἐμποροδικεῖον δύναται νὰ διατάξῃ νὰ γίνῃ ἐνώπιον τοῦ εἰσηγητοῦ ἐξέτασις περὶ τῶν γεγονότων καὶ νὰ κλητευθῶσι πρὸς τοῦτο ἐνώπιον αὐτοῦ τὰ πρόσωπα, τὰ δυνάμενα νὰ παράσχωσι πληροφορίας.

Ἄρθρ. 206. Ὅταν ἡ ἀμφισβήτησις περὶ τὴν παραδοχὴν δανείου τινὸς παραπεμφθῇ ἐνώπιον τοῦ ἐμποροδικείου, τὸ δικαστήριον τοῦτο, ἂν ἡ δίκη δὲν δύναται νὰ καταστῇ ὥριμος καὶ ἐπιδεκτικὴ ὁριστικῆς ἀποφάσεως, πρὸ τῆς λήξεως τῶν ἐν τοῖς ἄρθροις 109 καὶ 204 ὁρισθεισῶν προθεσμιῶν, διὰ τὰ πρόσωπα τὰ κατοικοῦντα ἐν Τουρκίᾳ, διατάσσει κατὰ τὰς περιστάσεις, νὰ ἀναβληθῇ, ἢ νὰ προβῇ ἡ συγκάλεσις τῆς συνελεύσεως πρὸς κατάρτισιν συμβιβασμοῦ. Ἂν τὸ δικαστήριον διατάξῃ τὴν πρόοδον, δύναται νὰ ἀποφασίσῃ προσωρινῶς ὅπως ὁ ἀμφισβητούμενος δανειστὴς γένηται δεκτὸς ἐν ταῖς διασκέψεσι διὰ ποσὸν ὁριζόμενον ἐν τῇ αὐτῇ ἀποφάσει.

Ἄρθρ. 207. Ὅταν ἡ ἀμφισβήτησις φέρηται ἐνώπιον τῶν ἄλλων συμβουλίων καὶ δικαστηρίων, τὸ ἐμποροδικεῖον ἀποφασίζει ἂν θέλῃ ν' ἀναβληθῇ ἢ προχωρήσῃ ἡ συγκάλεσις· εἰς τὴν τελευταίαν ταύτην περίπτωσιν, ὁ ἀμφισβητούμενος ὀφειλέτης πρέπει νὰ λάβῃ μέρος εἰς τὰς διασκέψεις τῆς πτωχεύσεως, καὶ τὸ δάνειόν του γίνεται δεκτὸν προσωρινῶς· ἐν περιπτώσει, καθ' ἣν δάνειόν τι ἤθελεν εἶσθαι ἀντικείμενον ἀνακρίσεως ἐπὶ κακουργήματι, ἢ πλημμελήματι, τὸ ἐμποροδικεῖον δύναται ἐπίσης νὰ διατάξῃ τὴν ἀναστολήν. Ὁ ἀμφισβητούμενος δανειστὴς δὲν δύναται νὰ λάβῃ μέρος εἰς τὰς ἐργασίας τῆς πτωχεύσεως, οὔτε δύναται νὰ γίνῃ προσωρινῶς δεκτὸν τὸ δάνειόν του, ἐνόσῳ αἱ ἁρμόδιοι ἀρχαὶ δὲν ἤθελον ἀποφασίσει.

Ἄρθρ. 208. Ὁ δανειστὴς οὗτινος μόνον τὸ προνόμιον ἢ ἡ ὑποθήκη ἤθελον ἀμφισβητηθῇ, εἶναι δεκτὸς εἰς τὰς διασκέψεις τῆς πτωχεύσεως ὡς ἁπλοῦς δανειστής.

Ἄρθρ. 209. Μετὰ τὴν λῆξιν τῶν ἐν τοῖς ἄρθροις 199 καὶ 204 ὁριζομένων προθεσμιῶν διὰ τοὺς ἐν Τουρκίᾳ κατοικοῦντας, προχωρεῖ ἡ κατάρτισις τοῦ συμβιβασμοῦ καὶ πᾶσαι αἱ λοιπαὶ ἐργασίαι τῆς πτωχεύσεως, ἐκτὸς τῶν ἐν τοῖς ἄρθροις 273 καὶ 274 ἐξαιρέσεων ὑπὲρ τῶν ἐκτὸς τῆς ἠπειρωτικῆς Τουρκίας κατοικούντων δανειστῶν.

Ἄρθρ. 210. Οἱ γνωστοὶ ἢ ἄγνωστοι δανεισταὶ, οἱ μὴ ἐμφανισθέντες μηδὲ βεβαιώσαντες τὰ δάνειά των, ἐντὸς τῆς δι' ἕκαστον αὐτῶν ὁρισθείσης προθεσμίας, δὲν συμπεριλαμβάνονται εἰς τὰς γενησομένας διανομάς· δύνανται ὅμως νὰ ἀνακόψωσιν αὐτὰς μέχρι τῆς τελευταίας διανομῆς τῶν χρημάτων, συμπεριλαμβανομένης καὶ αὐτῆς· τὰ ἔξοδα τῆς ἀνακοπῆς βαρύνουσι πάντοτε αὐτούς. Ἡ ἀνακοπὴ αὐτῶν δὲν ἀναστέλλει τὴν ἐκτέλεσιν τῶν διαταχθεισῶν ὑπὸ τοῦ εἰσηγητοῦ διανομῶν, ἀλλ' ἂν ἐνεργηθῶσι νέαι διανομαὶ, πρὶν ἐκδοθῇ ἀπόφασις ἐπὶ τῆς ἀνακοπῆς των, συμπεριλαμβάνονται εἰς ταύτας διὰ τὸ προσωρινῶς ὁριζόμενον ὑπὸ τοῦ δικαστηρίου ποσὸν, ὅπερ φυλάττεται κατὰ μέρος μέχρι τῆς ἐκδικάσεως τῆς ἀνακοπῆς των. Ἂν μετὰ ταῦτα ἀναγνωρισθῶσιν ὡς δανεισταὶ, οὐδὲν δύνανται νὰ ἀπαιτήσωσιν ἐκ τῶν ὑπὸ τοῦ εἰσηγητοῦ διαταχθεισῶν διανομῶν, ἀλλ' ἔχουσι τὸ δικαίωμα νὰ προαφαιρέσωσιν ἐκ τοῦ μηκέτι διανεμηθέντος ἐνεργητικοῦ τὰ εἰς τὰ δάνειά των ἀντιστοιχοῦντα διὰ τὰς πρώτας διανομὰς μερίσματα.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΠΡΩΤΟΝ.

Περὶ τοῦ συμβιβασμοῦ καὶ περὶ τῆς ἑνώσεως τῶν δανειστῶν.

ΤΜΗΜΑ ΠΡΩΤΟΝ.

Περὶ τῆς συγκαλέσεως καὶ τῆς συνελεύσεως τῶν δανειστῶν.

Ἄρθρ. 211. Ἐντὸς τριῶν ἡμερῶν, μετὰ τὴν πρὸς βεβαίωσιν ὀκταήμερον προθεσμίαν, ὁ εἰσηγητὴς συγκαλεῖ τοὺς δανειστὰς, τῶν ὁποίων τὰ δάνεια ἐπηληθεύθησαν καὶ ἐβεβαιώθησαν, ἢ ἐγένοντο προσωρινῶς δεκτὰ, ὅπως σκεφθῶσι περὶ καταρτισμοῦ συμβιβασμοῦ. Ἡ συγκάλεσις αὕτη γίνεται δι' εἰδοποιήσεων, αἵτινες τοιχοκολλῶνται ἐπὶ τῆς θύρας τοῦ ἐμποροδικείου, τοῦ χρηματιστηρίου καὶ τοῦ καταστήματος τοῦ πτωχεύσαντος καὶ διὰ καταχωρήσεων ἐν ταῖς ἐφημερίσιν. Αἱ εἰδοποιήσεις, αἱ εἰς τὰς ἐφημερίδας καταχωρήσεις καὶ αἱ ἐπιστολαὶ ὁρίζουσι τὸ ἀντικείμενον τῆς συνελεύσεως (α).

(α) Συμβιβασμὸς εἶναι ἡ μεταξὺ τοῦ πτωχεύσαντος καὶ τῶν δανειστῶν του συνθήκη.

Ἄρθρ. 212. Εἰς τὸν προσδιορισθέντα ὑπὸ τοῦ εἰσηγητοῦ τόπον καὶ κατὰ τὴν ὁρισθεῖσαν ἡμέραν καὶ ὥραν, συνέρχεται ὑπὸ τὴν προεδρείαν αὐτοῦ ἡ συνέλευσις, Οἱ ἐπαληθεύσαντες καὶ ἐπιβεβαιώσαντες τὰ δάνειά των, ἢ προσωρινῶς δεκτοὶ γενόμενοι δανεισταὶ, παρίστανται ἐν αὐτῇ αὐτοπροσώπως ἢ διὰ πληρεξουσίου των. Ὁ πτωχεύσας προσκαλεῖται εἰς τὴν συνέλευσιν ταύτην· χρεωστεῖ νὰ παρασταθῇ αὐτοπροσώπως, ἂν ἀπηλλάγη τῆς φυλακῆς καὶ ἂν ἔτυχε προπεμπτηρίου, καὶ δὲν δύναται νὰ ἀντιπροσωπευθῇ, εἰμὴ δι' ἰσχυροὺς λόγους ἐγκριθέντας ὑπὸ τοῦ εἰσηγητοῦ.

Ἄρθρ. 213. Οἱ σύνδικοι ἐκθέτουσιν εἰς τὴν συνέλευσιν τὴν κατάστασιν τῆς πτωχεύσεως, τὰς τηρηθείσας διατυπώσεις καὶ τὰς γενομένας ἐργασίας, ἀκούεται δὲ καὶ ὁ πτωχεύσας. Ἡ ἔκθεσις τῶν συνδίκων παραδίδεται, ὑπογεγραμμένη παρ' αὐτῶν, εἰς τὸν εἰσηγητὴν, ὅστις συντάσσει ἔκθεσιν περὶ τῶν λεχθέντων καὶ ἀποφασισθέντων ἐν τῇ συνελεύσει.

ΤΜΗΜΑ ΔΕΥΤΕΡΟΝ.

Περὶ τοῦ συμβιβασμοῦ.

Ἄρθρ. 214. Οὐδεμία συνθήκη δύναται νὰ γίνῃ μεταξὺ τῶν διασκεπτομένων δανειστῶν καὶ τοῦ πτωχεύσαντος ὀφειλέτου, εἰμὴ μετὰ τὴν ἐκπλήρωσιν τῶν ἀνωτέρω ὁρισθεισῶν διατυπώσεων· ἡ συνθήκη αὕτη καταρτίζεται διὰ τῆς ἀριθμητικῆς πλειοψηφίας δανειστῶν, παριστανόντων προσέτι τὰ τρία τέταρτα τοῦ ὅλου τῶν ἐπαληθευθέντων καὶ ἐπιβεβαιωθέντων, ἢ προσωρινῶς δεκτῶν γενομένων δανείων, συμφώνως πρὸς τὰς ἀνωτέρω διατάξεις· πάντα δὲ ταῦτα ἐπὶ ποινῇ ἀκυρότητος.

Ἄρθρ. 215. Οἱ ἐπὶ ὑποθήκῃ δανεισταὶ καὶ οἱ προνομιοῦχοι ἢ ἐνεχυροῦχοι δὲν ἔχουσι ψῆφον εἰς τὰς περὶ συμβιβασμοῦ ἐργασίας διὰ τὰ δάνειά των ταῦτα, ἅτινα δὲν καταλογίζονται εἰς τὸν συμβιβασμὸν, εἰμὴ ἐὰν οἱ δανεισταὶ παραιτηθῶσι τῶν ὑποθηκῶν, ἐνεχύρων, ἢ προνομίων των. Ἡ εἰς τὸν συμβιβασμὸν ψηφοφορία συνεπάγεται αὐτοδικαίως τὴν παραίτησιν ταύτην.

Ἄρθρ. 216. Ὁ συμβιβασμὸς πρέπει ἐπὶ ποινῇ ἀκυρότητος νὰ ὑπογράφηται κατὰ τὴν συνεδρίασιν. Ἐὰν γίνῃ δεκτὸς μόνον δι' ἀριθμητικῆς πλειοψηφίας, ἢ μόνον διὰ πλειοψηφίας τῶν τριῶν τετάρτων κατὰ ποσὸν, ἡ συνεδρίασις ἀναβάλλεται ἐφ' ἅπαξ, ἐπὶ ὀκτὼ μόνον ἡμέρας· ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει, αἱ γενόμεναι ἀποφάσεις καὶ αἱ δοθεῖσαι συναινέσεις, κατὰ τὴν πρώτην συνεδρίασιν, μένουσιν ἄνευ ἀποτελέσματος.

Ἄρθρ. 217. Ἂν ὁ πτωχεύσας κατεδικάσθη ὡς δόλιος χρεωκόπος,

δὲν δύναται νὰ γίνῃ συμβιβασμός. Ἂν ἤρχισεν ἤδη ἀνάκρισις ἐπὶ δολίᾳ χρεωκοπίᾳ, οἱ δανεισταὶ συγκαλοῦνται ὅπως ἀποφασίσωσιν ἂν ἐπιφυλάσσωνται νὰ διασκεφθῶσι περὶ συμβιβασμοῦ, ἐν περιπτώσει ἀθωώσεως, καὶ ἂν, κατὰ συνέπειαν, ἀναβάλλωσι ν' ἀποφασίσωσι, μέχρι τοῦ ἀποτελέσματος τῶν καταδιώξεων. Ἡ ἀναβολὴ αὕτη δὲν δύναται νὰ ἀποφασισθῇ, εἰμὴ διὰ τῆς ἐν ἄρθρῳ 124 ὁριζομένης κατὰ ἀριθμὸν καὶ κατὰ ποσὸν πλειοψηφίας. Ἂν μετὰ τὴν λῆξιν τῆς ἀναβολῆς δύναται νὰ γίνῃ διάσκεψις περὶ συμβιβασμοῦ, οἱ διὰ τοῦ προηγουμένου ἄρθρου καθιερωθέντες κανόνες ἐφαρμόζονται καὶ κατὰ τὰς νέας διασκέψεις (α).

Ἄρθρ. 218. Ἂν ὁ πτωχεύσας κατεδικάσθη ὡς ἁπλοῦς χρεωκόπος, δύναται νὰ γίνῃ συμβιβασμός· ἐν περιπτώσει ὅμως καθ' ἣν ἤθελον ἀρχίσει καταδιώξεις, οἱ δανεισταὶ δύνανται νὰ ἀναβάλωσι τὴν συνδιάσκεψιν μέχρι τῆς ἐκβάσεως τῶν καταδιώξεων, συμμορφούμενοι μὲ τὰς διατάξεις τοῦ προηγουμένου ἄρθρου.

Ἄρθρ. 219. Πάντες οἱ δανεισταὶ οἱ ἀποκτήσαντες δικαίωμα νὰ συμπράξωσιν εἰς τὸν συμβιβασμὸν, ἢ ὅσων τὰ δικαιώματα ἀνεγνωρίσθησαν κατόπιν, δύνανται νὰ ἀνακόψωσι τὸν συμβιβασμόν. Ἡ ἀνακοπὴ πρέπει νὰ ᾖναι ἠτιολογημένη καὶ νὰ κοινοποιῆται εἰς τοὺς συνδίκους καὶ τὸν πτωχεύσαντα, ἐπὶ ποινῇ ἀκυρότητος, ἐντὸς ὀκτὼ ἡμερῶν μετὰ τὸν συμβιβασμόν· πρέπει νὰ περιέχῃ κλῆσιν διὰ τὴν πρώτην συνεδρίασιν τοῦ ἐμποροδικείου. Ἂν εἷς μόνος σύνδικος διωρίσθη, οὗτος δὲ θέλει νὰ ἀνακόψῃ τὸν συμβιβασμὸν, ὀφείλει νὰ προκαλέσῃ τὸν διορισμὸν νέου συνδίκου, ἀπέναντι τοῦ ὁποίου ὑποχρεοῦται νὰ ἐκπληρώσῃ τὰς ἐν τῷ παρόντι ἄρθρῳ ὁριζομένας διατυπώσεις· ἂν ἡ ἀπόφασις τῆς ἀνακοπῆς ἐξαρτᾶται ἐκ τῆς λύσεως ζητημάτων ξένων, λόγῳ ὕλης, τῆς ἁρμοδιότητος τοῦ ἐμποροδικείου, τὸ δικαστήριον τοῦτο ἀναβάλλει νὰ ἀποφασίσῃ μέχρι τῆς ἐκδικάσεως τῶν ζητημάτων τούτων. Ὁρίζει σύντομον προθεσμίαν, ἐντὸς τῆς ὁποίας ὁ ἀνακόπτων δανειστὴς ὀφείλει νὰ προσέλθῃ εἰς τοὺς ἁρμοδίους δικαστὰς καὶ νὰ βεβαιώσῃ τὴν ἔναρξιν τῆς ἐπ' αὐτῶν διαδικασίας.

Ἄρθρ. 220. Ἡ ἐπικύρωσις τοῦ συμβιβασμοῦ ζητεῖται ἐνώπιον τοῦ ἐμποροδικείου, τῇ αἰτήσει τοῦ ἐπιμελεστέρου τῶν διαδίκων. Τὸ δικαστήριον δὲν δύναται νὰ ἀποφασίσῃ πρὸ τῆς λήξεως τῆς ὀκταημέρου προθεσμίας, τῆς ὁριζομένης ἐν τῷ προηγουμένῳ ἄρθρῳ· ἂν, ἐντὸς τῆς προθεσμίας ταύτης, ἐγένοντο ἀνακοπαὶ, τὸ ἐμποροδικεῖον δύναται νὰ ἀποφασίσῃ ἐπὶ τῶν ἀνακοπῶν τούτων καὶ ἐπὶ τῆς ἐπικυρώσεως, διὰ μιᾶς καὶ τῆς αὐτῆς ἀποφάσεως. Ἂν ἡ ἀνακοπὴ γίνῃ δεκτὴ, ἡ ἀκύρωσις τοῦ συμβιβασμοῦ ἀπαγγέλλεται ὡς πρὸς πάντας τοὺς ἐνδιαφερομένους.

(α) Ἐκτὸς τῆς ἁπλῆς πτωχεύσεως, ὑπάρχουσι καὶ δύο εἴδη χρεωκοπίας: ἡ ἁπλῆ χρεωκοπία καὶ ἡ δολία χρεωκοπία.

Ἄρθρ. 221. Εἰς πάσας τὰς περιπτώσεις, πρὶν ἐκδοθῇ ἀπόφασις ἐπὶ τῆς ἐπικυρώσεως, ὁ εἰσηγητὴς ὑποβάλλει εἰς τὸ ἐμποροδικεῖον ἔκθεσιν περὶ τοῦ χαρακτῆρος τῆς πτωχεύσεως καὶ περὶ τοῦ παραδεκτοῦ τοῦ συμβιβασμοῦ.

Ἄρθρ. 222. Ἐν περιπτώσει παραμελήσεως τῶν ἀνωτέρω διαγραφεισῶν διατυπώσεων, ἢ ὅταν λόγοι, ἀπορρέοντες εἴτε ἐκ τοῦ κοινοῦ συμφέροντος, εἴτε ἐκ τοῦ συμφέροντος τῶν δανειστῶν, φαίνονται φύσεως τοιαύτης ὥστε νὰ ἐμποδίζωσι τὸν συμβιβασμὸν, τὸ δικαστήριον ἀρνεῖται τὴν ἐπικύρωσιν αὐτοῦ.

ΤΜΗΜΑ ΤΡΙΤΟΝ.

Περὶ τῶν ἀποτελεσμάτων τοῦ συμβιβασμοῦ.

Ἄρθρ. 223. Ἡ ἐπικύρωσις τοῦ συμβιβασμοῦ καθιστᾷ αὐτὸν ὑποχρεωτικὸν ὡς πρὸς ὅλους τοὺς δανειστὰς, τούς τε ὑπάρχοντας καὶ μὴ ἐν τῷ ἰσολογισμῷ, τοὺς ἐπαληθεύσαντας ἢ μὴ τὰ δάνειά των, καὶ αὐτοὺς ἀκόμη τοὺς κατοικοῦντας ἐκτὸς τῆς ἐπικρατείας τῆς Τουρκίας, ὡς ἐπίσης καὶ πρὸς ἐκείνους, οἵτινες δυνάμει τῶν ἄρθρων 206 καὶ 207, ἤθελον γίνει δεκτοὶ προσωρινῶς εἰς τὰς συνδιασκέψεις, οἱονδήποτε ἤθελεν εἶσθαι τὸ ποσὸν, ὅπερ ἡ ὁριστικὴ ἀπόφασις ἤθελε τοῖς ἐπιδικάσει ἀκολούθως.

Ἄρθρ. 224. Ἡ ἐπικύρωσις διατηρεῖ εἰς ἕκαστον τῶν δανειστῶν, ἐπὶ τῶν ἀκινήτων τοῦ πτωχεύσαντος, τὴν δυνάμει τοῦ 3ου παραγράφου τοῦ ἄρθρ. 197 ἐγγραφεῖσαν ὑποθήκην. Πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον οἱ σύνδικοι ἐγγράφουσιν εἰς τὰ βιβλία τῶν ὑποθηκῶν τὴν ἀπόφασιν τῆς ἐπικυρώσεως τοῦ συμβιβασμοῦ, ἐκτὸς ἂν διὰ τοῦ συμβιβασμοῦ ἀπεφασίσθη ἄλλως (α).

Ἄρθρ. 225. Μετὰ τὴν ἔκδοσιν τῆς ἐπικυρούσης τὸν συμβιβασμὸν ἀποφάσεως, οὐδεμία ἀγωγὴ περὶ ἀκυρώσεως αὐτοῦ εἶναι δεκτὴ, ἂν δὲν στηρίζεται εἰς δόλον, ἀνακαλυφθέντα μετὰ τὴν ἐπικύρωσιν τοῦ συμβιβασμοῦ, καὶ συνιστάμενον εἴτε εἰς τὴν παραμόρφωσιν τοῦ ἐνεργητικοῦ, εἴτε εἰς τὴν ἐξόγκωσιν τοῦ παθητικοῦ.

Ἄρθρ. 226. Ἅμα ἡ ἐπικυροῦσα τὸν συμβιβασμὸν ἀπόφασις κατα-

(α) Ἐὰν μετὰ τὴν κατάρτισιν τοῦ συμβιβασμοῦ, ὁ πτωχεύσας ἤθελε συνομολογήσει νέα δάνεια καὶ παραχωρήσει ὑποθήκην ἐπὶ τῶν ἀκινήτων αὐτοῦ, οἱ δανεισταὶ, τῶν ὁποίων ἡ ὑποθήκη εἶναι ἐξησφαλισμένη διὰ τοῦ ἄρθρου τούτου, προηγοῦνται τῶν νέων τούτων ἐνυποθήκων δανειστῶν. Ἡ ῥηθεῖσα ἀπόφασις τῆς ἐπικυρώσεως τοῦ συμβιβασμοῦ, ἥτις ἐμποδίζει τὴν μεταγενεστέραν ὑποθήκευσιν τῆς περιουσίας τοῦ πτωχεύσαντος, πρέπει νὰ ἐγγραφῇ εἰς τὰ βιβλία τῶν ὑποθηκῶν τοῦ τόπου, ὅπου κεῖνται τὰ ἀκίνητα.

σταθῇ τελεσίδικος, τὰ καθήκοντα τῶν συνδίκων παύουσιν, οἱ δὲ σύνδικοι παραδίδουσιν εἰς τὸν πτωχεύσαντα τὸν ὁριστικὸν αὐτῶν λογαριασμὸν, παρουσίᾳ τοῦ εἰσηγητοῦ. Ὁ λογαριασμὸς οὗτος συζητεῖται καὶ κλείεται. Παραδίδουσιν εἰς τὸν πτωχεύσαντα πᾶσαν τὴν περιουσίαν του, τὰ βιβλία, τὰ ἔγγραφα καὶ τὰ πράγματά του. Ὁ πτωχεύσας δίδει ἐξόφλησιν. Συντάσσεται περὶ πάντων τούτων ἔκθεσις ὑπὸ τοῦ εἰσηγητοῦ, οὗτινος τὰ καθήκοντα παύουσιν. Ἐν περιπτώσει ἀμφισβητήσεως ἀποφασίζει τὸ ἐμποροδικεῖον.

ΤΜΗΜΑ ΤΕΤΑΡΤΟΝ.

Περὶ τῆς ἀκυρώσεως ἢ τῆς διαλύσεως τοῦ συμβιβασμοῦ.

Ἄρθρ. 227. Ἡ ἀκύρωσις τοῦ συμβιβασμοῦ εἴτε διὰ δόλον, εἴτε συνεπείᾳ καταδίκης ἐπὶ δολίᾳ χρεωκοπίᾳ, ἐπελθούσης μετὰ τὴν ἐπικύρωσιν αὐτοῦ, ἀπαλλάττει αὐτοδικαίως τοὺς ἐγγυητάς. Ἐν περιπτώσει μὴ ἐκτελέσεως τῶν ὅρων τοῦ συμβιβασμοῦ ὑπὸ τοῦ πτωχεύσαντος, ἡ διάλυσις τῆς συμφωνίας ταύτης δύναται νὰ ζητηθῇ κατ' αὐτοῦ, ἐνώπιον τοῦ ἐμποροδικείου, παρουσίᾳ τῶν ἐγγυητῶν, ἂν ὑπάρχωσιν· ἡ διάλυσις τοῦ συμβιβασμοῦ δὲν ἀπαλλάττει τοὺς ἐγγυητάς, οἵτινες παρεμβαίνουσιν ὅπως ἐγγυηθῶσι τὴν ὁλικὴν ἢ μερικὴν τοῦ συμβιβασμοῦ ἐκτέλεσιν.

Ἄρθρ. 228. Ἂν, μετὰ τὴν ἐπικύρωσιν τοῦ συμβιβασμοῦ, ὁ πτωχεύσας καταδιωχθῇ ἐπὶ δολίᾳ χρεωκοπίᾳ καὶ ἐκδοθῇ κατ' αὐτοῦ ἔνταλμα συλλήψεως ἢ προφυλακίσεως, τὸ ἐμποροδικεῖον δύναται νὰ διατάξῃ τὰ ἀναγκαῖα συντηρητικὰ μέτρα. Τὰ μέτρα ταῦτα παύουσιν αὐτοδικαίως ἀφ' ἧς ἡμέρας δηλωθῇ, ὅτι δὲν ὑπάρχει λόγος πρὸς ἐξακολούθησιν, ἀπὸ τῆς ἡμέρας τοῦ διατάγματος τῆς ἐκτελέσεως τῆς ποινῆς, ἢ τῆς ἀθωωτικῆς ἀποφάσεως.

Ἄρθρ. 229. Ἐπὶ τῇ βάσει τῆς καταδικαστικῆς ἀποφάσεως ἐπὶ δολίᾳ χρεωκοπίᾳ, ἢ διὰ τῆς ἀποφάσεως τῆς ἀποφαινομένης εἴτε τὴν ἀκύρωσιν εἴτε τὴν διάλυσιν τοῦ συμβιβασμοῦ, τὸ ἐμποροδικεῖον διορίζει ἕνα εἰσηγητὴν καὶ δύο ἢ περισσοτέρους συνδίκους· οἱ σύνδικοι οὗτοι δύνανται νὰ ζητήσωσι τὴν ἐπίθεσιν τῶν σφραγίδων. Ἐνεργοῦσιν ἄνευ βραδύτητος, ἐπὶ τῇ βάσει τῆς ἀρχαίας ἀπογραφῆς, τὴν εἴσπραξιν τῶν χρημάτων, ἀπαιτήσεων καὶ ἐγγράφων. Συντάττουσι συμπληρωματικὸν ἰσολογισμόν. Σύμφωνα τοῖς ἄρθροις 199 καὶ 200, ὁ γραμματεὺς τοῦ ἐμποροδικείου, πέμπει, μετὰ ἀποσπάσματος τῆς ἀποφάσεως τῆς διοριζούσης τοὺς νέους συνδίκους, τὴν πρόσκλησιν πρὸς τοὺς νέους δανειστὰς, ἂν ὑπάρχωσι, ἵνα προσαγάγωσιν, ἐντὸς προθεσμίας εἴκοσιν ἡμερῶν, τοὺς τίτλους τῶν δανείων των πρὸς ἐπαλήθευσιν.

Ἄρθρ. 230. Ἐνεργεῖται ἄνευ ἀναβολῆς ἡ ἐπαλήθευσις τῶν τίτλων

τῶν δανείων, τῶν προσαχθέντων δυνάμει τοῦ προηγουμένου ἄρθρου. Δὲν ἀπαιτεῖται νέα ἐπαλήθευσις τῶν προηγουμένως γενομένων δεκτῶν καὶ βεβαιωθέντων δανείων, μὴ παραβλαπτομένου ἐκ τούτου τοῦ δικαιώματος τῆς ἀπορρίψεως ἢ τοῦ περιορισμοῦ ἐκείνων, ἅτινα ἐν τῷ μεταξὺ ἤθελον πληρωθῆ καθόλου ἢ ἐν μέρει.

Ἄρθρ. 231. Περαιωθεισῶν τῶν ἐργασιῶν τούτων, ἂν δὲν ἐπέλθῃ νέος συμβιβασμός, οἱ δανεισταὶ συγκαλοῦνται ὅπως δώσωσι τὴν γνώμην των περὶ τῆς διατηρήσεως ἢ τῆς ἀντικαταστάσεως τῶν συνδίκων. Δὲν ἐνεργοῦνται διανομαὶ, εἰμὴ μετὰ τὴν λῆξιν, ὡς πρὸς τοὺς νέους δανειστὰς, τῶν διὰ τοὺς ἐν Τουρκίᾳ κατοικοῦντας χορηγηθεισῶν προθεσμιῶν, διὰ τῶν ἄρθρ. 199 καὶ 204.

Ἄρθρ. 232. Αἱ παρὰ τοῦ πτωχεύσαντος γενόμεναι πράξεις μετὰ τὴν ἐπικυροῦσαν τὸν συμβιβασμὸν ἀπόφασιν καὶ πρὸ τῆς ἀκυρώσεως ἢ διαλύσεως τοῦ συμβιβασμοῦ, δὲν ἀκυροῦνται, εἰμὴ ἐν περιπτώσει δολιεύσεως τῶν δικαιωμάτων τῶν δανειστῶν (α).

Ἄρθρ. 233. Οἱ προγενέστεροι τοῦ συμβιβασμοῦ δανεισταὶ ἐπανέρχονται εἰς ἀκέραια τὰ δικαιώματα αὐτῶν ὡς πρὸς μόνον τὸν πτωχεύσαντα. Ἀλλὰ δὲν δύνανται νὰ καταταχθῶσιν εἰς τὴν ὁμάδα, εἰμὴ κατὰ τὰς ἐφεξῆς ἀναλογίας, ἤτοι. Ἂν δὲν ἔλαβον οὐδὲν ἐκ τοῦ μερίσματος, δι' ὁλόκληρον τὸ δάνειόν των· ἂν ἔλαβον μέρος τοῦ μερίσματος, διὰ τὸ μέρος τοῦ ἀρχικοῦ των δανείου, τὸ ἀντιστοιχοῦν εἰς τὸ ἀνάλογον τοῦ ὑποσχεθέντος μερίσματος, ὅπερ δὲν ἔλαβον. Αἱ διατάξεις τοῦ παρόντος ἄρθρου ἐφαρμόζονται εἰς τὴν περίπτωσιν, καθ' ἣν δευτέρα πτώχευσις ἀρχίσῃ, χωρὶς προηγουμένως νὰ ἀκυρωθῇ ἢ διαλυθῇ ὁ συμβιβασμός.

ΤΜΗΜΑ ΠΕΜΠΤΟΝ.

Περὶ τῆς διεκπεραιώσεως τῆς πτωχεύσεως διὰ τὸ ἀνεπαρκὲς τοῦ ἐνεργητικοῦ.

Ἄρθρ. 234. Ἂν πρὸ τῆς ἐπικυρώσεως τοῦ συμβιβασμοῦ ἢ τῆς ἑνώσεως τῶν δανειστῶν ἡ ἐξακολούθησις τῶν ἐργασιῶν τῆς πτωχεύσεως διακοπῇ δι' ἀνεπάρκειαν τοῦ ἐνεργητικοῦ, τὸ ἐμποροδικεῖον δύναται, ἐπὶ τῇ ἀναφορᾷ τοῦ εἰσηγητοῦ, νὰ ἀπαγγείλῃ καὶ ἐξ ἐπαγγέλματος τὸ πέρας τῶν ἐργασιῶν τῆς πτωχεύσεως· ἡ ἀπόφασις αὕτη ἐπαναφέρει ἕκαστον δανειστὴν εἰς

(α) Τρεῖς περιπτώσεις ἀκυρώσεως ἢ διαλύσεως τοῦ συμβιβασμοῦ ὑπάρχουσι: 1ον. Ἡ ἀκύρωσις συνεπείᾳ καταδίκης ἐπὶ δολίᾳ χρεωκοπίᾳ. 2ον. Ἡ ἀκύρωσις ἕνεκα δόλου. 3ον. Ἡ διάλυσις ἡ γινομένη τῇ αἰτήσει τῶν δανειστῶν διὰ τὴν μὴ ἐκτέλεσιν τῶν ὑποχρεώσεων. Εἰς τὰς δύο πρώτας περιπτώσεις ἡ ἀνανέωσις τοῦ συμβιβασμοῦ εἶναι ἀδύνατος. Ἐν τῇ τρίτῃ ἡ ἀνανέωσις αὐτοῦ εἶναι δυνατὴ καὶ τὸ ἐμποροδικεῖον ἀποφασίζει περὶ αὐτῆς.

τὴν ἐξάσκησιν τῶν ἀτομικῶν του ἀγωγῶν, κατά τε τῆς περιουσίας καὶ τοῦ προσώπου τοῦ πτωχεύσαντος. Ἡ ἐκτέλεσις τῆς ἀποφάσεως ταύτης ἀναστέλλεται ἐπὶ ἕνα μῆνα ἀπὸ τῆς χρονολογίας της (α).

Ἄρθρ. 235. Ὁ πτωχεύσας, ἢ πᾶς ἄλλος ἔχων συμφέρον, δύναται κατὰ πᾶσαν ἐποχὴν νὰ ἐπιτύχῃ παρὰ τοῦ δικαστηρίου τὴν ἀνάκλησιν τῆς ἐν τῷ προηγουμένῳ ἄρθρῳ ἀναφερομένης ἀποφάσεως, ἀποδεικνύων ὅτι ὑπάρχουσι κεφάλαια ὅπως ἀνταποκριθῶσιν εἰς τὰς δαπάνας τῶν ἐργασιῶν τῆς πτωχεύσεως, ἢ παραδίδων εἰς χεῖρας τῶν συνδίκων τὸ ἐπαρκοῦν ποσὸν πρὸς ἐνέργειαν αὐτῶν. Εἰς πάσας τὰς περιπτώσεως, τὰ ἔξοδα τῶν δυνάμει τοῦ ἀνωτέρω ἄρθρου γενομένων ἐνεργειῶν πρέπει νὰ ἐξοφληθῶσι προηγουμένως.

ΤΜΗΜΑ ΕΚΤΟΝ.

Περὶ τῆς ἑνώσεως τῶν δανειστῶν.

Ἄρθρ. 236. Ἂν δὲν κατορθωθῇ συμβιβασμός, οἱ δανεισταὶ εὑρίσκονται αὐτοδικαίως εἰς κατάστασιν ἑνώσεως, ὁ εἰσηγητὴς συμβουλεύεται αὐτοὺς ἀμέσως περί τε τῆς διαχειρίσεως καὶ τοῦ ἐπωφελοῦς τῆς διατηρήσεως ἢ τῆς ἀντικαταστάσεως τῶν συνδίκων. Οἱ προνομιοῦχοι, ἐνυπόθηκοι ἢ ἐνεχυροῦχοι δανεισταὶ εἰσὶ δεκτοὶ εἰς τὴν διάσκεψιν ταύτην. Συντάσσεται ἔκθεσις τῶν λόγων καὶ παρατηρήσεων τῶν δανειστῶν, τὸ δὲ ἐμποροδικεῖον λαμβάνον ὑπ' ὄψιν τὸ ἔγγραφον τοῦτο ἀποφασίζει κατὰ τὰ ἐκτιθέντα ἐν ἄρθρῳ 170. Οἱ μὴ διατηρηθέντες σύνδικοι ὀφείλουσι νὰ παραδώσωσι τοὺς λογαριασμούς των εἰς τοὺς νέους συνδίκους, παρουσίᾳ τοῦ εἰσηγητοῦ καὶ τοῦ πτωχεύσαντος, προσκληθέντος κλητευθέντος (β).

Ἄρθρ. 237. Οἱ δανεισταὶ συσκέπτονται ἂν δύναται νὰ χορηγηθῇ βοήθειά τις εἰς τὸν πτωχεύσαντα ἐκ τοῦ ἐνεργητικοῦ τῆς πτωχεύσεως. Ὅταν ἡ πλειοψηφία τῶν παρόντων δανειστῶν συναινέσῃ εἰς τοῦτο, ποσόν τι δύναται νὰ χορηγηθῇ τῷ πτωχεύσαντι ὡς βοήθημα ἐκ τοῦ ἐνεργητικοῦ τῆς πτωχεύσεως· οἱ σύνδικοι προτείνουσι τὴν ποσότητα αὐτῆς, ἥτις ὁρίζεται ὑπὸ τοῦ εἰσηγητοῦ, ἐπιφυλαττομένου εἰς μόνους τοὺς συνδίκους τοῦ δικαιώματος τῆς εἰς τὸ ἐμποροδικεῖον προσφυγῆς.

Ἄρθρ. 238. Κηρυχθείσης ἑταιρίας τινὸς εἰς κατάστασιν πτωχεύσεως,

(α) Κατόπιν θέλει ἐξετασθῇ ἂν αἱ ἐπιδικασθεῖσαι τοῖς συνδίκοις ἀμοιβαὶ ὡς καὶ τὰ δικαιώματα τοῦ κλητῆρος ἐπὶ τῆς πτωχεύσεως καὶ τοῦ συμβιβασμοῦ βαρύνωσι τὴν ὁμάδα τῶν δανειστῶν.

(β) Ἡ ἕνωσις εἶναι κοινότης συμφερόντων, δι' ἧς οἱ δανεισταὶ πτωχεύσαντος, ὅστις δὲν ἐπέτυχε συμβιβασμόν, ἐνεργοῦσιν ἐκ συμφώνου, ὅπως εἰσπράξωσιν ὅ,τι εἶναι δυνατὸν νὰ λάβωσιν ἐκ τῶν δανείων των.

οἱ δανεισταὶ δύνανται νὰ συναινέσωσιν εἰς συμβιβασμὸν, μόνον ὑπὲρ ἑνὸς ἢ πλειόνων ἐκ τῶν συνεταίρων. Ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει, ἅπαν τὸ ἑταιρικὸν ἐνεργητικὸν παραμένει ὑπὸ τὴν διοίκησιν τῆς ἑνώσεως τῶν δανειστῶν. Ἡ ἀτομικὴ περιουσία ἐκείνων, μεθ' ὧν ἤθελε συνομολογηθῇ συμβιβασμὸς, ἐξαιρεῖται, διὰ δὲ τῆς μετ' αὐτῶν γενομένης ἰδιαιτέρας συμφωνίας δὲν δύνανται νὰ ὑποχρεωθῶσιν εἰς πληρωμὴν μερίσματος, ἐκτὸς ἂν αὕτη γίνῃ ἐκ χρημάτων ξένων τοῦ ἑταιρικοῦ ἐνεργητικοῦ. Ὁ ἐπιτυχὼν ἰδιαίτερον συμβιβασμὸν συνεταῖρος ἀπαλλάσσεται πάσης ἀλληλεγγύης.

Ἄρθρ. 239. Οἱ σύνδικοι ἀντιπροσωπεύουσι τὴν ὁμάδα τῶν δανειστῶν καὶ ὑποχρεοῦνται νὰ ἀσχοληθῶσιν εἰς τὴν ἐκκαθάρισιν. Οὐχ' ἧττον οἱ δανεισταὶ δύνανται νὰ δώσωσιν αὐτοῖς ἄδειαν νὰ ἐξακολουθήσωσι τὴν ἐμπορίαν τοῦ ἐνεργητικοῦ. Τὸ βούλευμα ὅπερ χορηγεῖ αὐτοῖς τὴν ἄδειαν ταύτην ὁρίζει τὴν διάρκειαν καὶ τὴν ἔκτασιν αὐτῆς, καὶ προσδιορίζει τὸ ποσὸν, ὅπερ δύνανται νὰ κρατήσωσιν εἰς χεῖράς των ὅπως ἐπαρκῶσιν εἰς τὰ ἔξοδα καὶ τὰς δαπάνας. Τὸ βούλευμα τοῦτο δὲν δύναται νὰ γίνῃ εἰμὴ παρουσίᾳ τοῦ εἰσηγητοῦ καὶ διὰ πλειοψηφίας τῶν τριῶν τετάρτων τῶν δανειστῶν κατά τε ἀριθμὸν καὶ κατὰ ποσόν. Τὸ βούλευμα τοῦτο δύνανται νὰ ἀνακόψωσιν ὅτε πτωχεύσας καὶ οἱ διαφωνοῦντες δανεισταὶ, ἀλλ' ἡ ἀνακοπὴ αὕτη δὲν ἀναστέλλει τὴν ἐκτέλεσιν.

Ἄρθρ. 240. Ἐὰν αἱ ἐργασίαι τῶν συνδίκων συνεπάγωνται ὑποχρεώσεις ὑπερβαινούσας τὸ ἐνεργητικὸν τῆς ἑνώσεως, μόνοι οἱ ἐπιτρέψαντες τὰς ἐργασίας ταύτας δανεισταὶ ἐνέχονται προσωπικῶς ἐπέκεινα τῆς εἰς τὸ ἐνεργητικὸν μετοχῆς των, ἀλλὰ μόνον ἐντὸς τῶν ὁρίων τῆς παρ' αὐτῶν δοθείσης ἐντολῆς· συνεισφέρουσι δὲ κατ' ἀναλογίαν τῶν δανείων των.

Ἄρθρ. 241. Οἱ σύνδικοι ὑποχρεοῦνται νὰ ἐπιμεληθῶσι τὴν πώλησιν τῶν ἀκινήτων, τῶν ἐμπορευμάτων καὶ κινητῶν τοῦ πτωχεύσαντος, καὶ τὴν ἐκκαθάρισιν τῆς περιουσίας καὶ τῶν χρεῶν του, πάντα δὲ ταῦτα ὑπὸ τὴν ἐπιτήρησιν τοῦ εἰσηγητοῦ καὶ χωρὶς νὰ ἀπαιτῆται νὰ προσκληθῇ ὁ πτωχεύσας.

Ἄρθρ. 342. Οἱ σύνδικοι δύνανται, συμμορφούμενοι πρὸς τοὺς ἐν ἄρθρῳ 195 τεθέντας κανόνας, νὰ συμβιβάζωνται ἐπὶ παντὸς εἴδους δικαιώματος, ἀνήκοντος τῷ πτωχεύσαντι, μὴ λαμβανομένης ὑπ' ὄψιν οὐδεμιᾶς αὐτοῦ ἐναντιώσεως.

Ἄρθρ. 243. Οἱ ἐν καταστάσει ἑνώσεως διατελοῦντες δανεισταὶ συγκαλοῦνται ὑπὸ τοῦ εἰσηγητοῦ ἅπαξ τοὐλάχιστον τὸ πρῶτον ἔτος, καὶ χρείας τυχούσης καὶ κατὰ τὰ ἑπόμενα ἔτη· εἰς τὰς συνελεύσεις ταύτας οἱ σύνδικοι ὀφείλουσι νὰ δώσωσι λογαριασμὸν τῆς διαχειρίσεώς των. Διατηροῦνται εἰς τὴν ἐξάσκησιν τῶν καθηκόντων των, ἢ ἀντικαθίστανται, κατὰ τοὺς ἐν τοῖς ἄρθροις 170 καὶ 236 ὁριζομένους τύπους.

Ἄρθρ. 244. Περαιωθείσης τῆς ἐκκαθαρίσεως τῆς πτωχεύσεως, ὁ εἰση-

ἡγητὴς συγκαλεῖ τοὺς δανειστάς. Κατὰ τὴν τελευταίαν ταύτην συνέλευσιν οἱ σύνδικοι δίδουσι λογαριασμόν. Ὁ πτωχεύσας παρευρίσκεται ἢ προσκαλεῖται προσηκόντως, οἱ δανεισταὶ γνωμοδοτοῦσι περὶ τοῦ συγγνωστοῦ τοῦ πτωχεύσαντος. Συντάσσεται περὶ τούτου ἔκθεσις, ἐν ᾗ ἕκαστος τῶν δανειστῶν δύναται νὰ σημειώσῃ τοὺς λόγους καὶ τὰς παρατηρήσεις του. Μετὰ τὸ πέρας τῆς συνελεύσεως ταύτης, ἡ ἕνωσις διαλύεται αὐτοδικαίως.

Ἄρθρ. 245. Ὁ εἰσηγητὴς ὑποβάλλει εἰς τὸ ἐμποροδικεῖον τὴν διάσκεψιν τῶν δανειστῶν περὶ τοῦ συγγνωστοῦ τοῦ πτωχεύσαντος καὶ ἔκθεσιν περὶ τοῦ χαρακτῆρος καὶ τῶν περιστάσεων τῆς πτωχεύσεως. Τὸ ἐμποροδικεῖον ἀποφασίζει ἂν ὁ πτωχεύσας ἦναι ἢ μὴ συγγνωστός.

Ἄρθρ. 246. Ἂν ὁ πτωχεύσας δὲν κηρυχθῇ συγγνωστὸς, οἱ δανεισταὶ ἀναλαμβάνουσι τὴν ἐξάσκησιν τῶν ἀτομικῶν αὐτῶν ἀγωγῶν κατά τε τοῦ προσώπου καὶ τῆς περιουσίας του. Ἂν κηρυχθῇ συγγνωστὸς, ἀπαλλάσσεται τῆς προσωπικῆς κρατήσεως ἀπέναντι τῶν δανειστῶν τῆς πτωχεύσεώς του καὶ δὲν δύναται πλέον νὰ καταδιωχθῇ παρ' αὐτῶν, εἰμὴ ἐπὶ τῆς περιουσίας του, ἐκτὸς τῶν ὑπὸ τῶν εἰδικῶν νόμων διατασσομένων ἐξαιρέσεων (α).

Ἄρθρ. 247. Δὲν δύνανται νὰ κηρυχθῶσι συγγνωστοί· οἱ δόλιοι χρεωκόποι, οἱ ἀντιβαδιασταὶ, οἱ διὰ κλοπὴν, ἀπάτην ἢ κατάχρησιν ἐμπιστοσύνης καταδικασθέντες, οἱ ὑπόλογοι δημοσίων χρημάτων.

Ἄρθρ. 248. Οὐδεὶς ἔμπορος ὀφειλέτης δύναται νὰ κάμῃ παραχώρησιν περιουσίας (β).

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΕΒΔΟΜΟΝ.

Περὶ τῶν διαφόρων εἰδῶν τῶν δανειστῶν καὶ τῶν δικαιωμάτων αὐτῶν ἐν περιπτώσει πτωχεύσεως.

ΤΜΗΜΑ ΠΡΩΤΟΝ.

Περὶ συνυποχρέων καὶ ἐγγυητῶν.

Ἄρθρ. 249. Ὁ δανειστὴς, ὁ φέρων χρεωστικὰ ὑπογεγραμμένα, ἢ

(α) Ὑπὸ τοὺς εἰδικοὺς νόμους ἐννοεῖται ὅτι οἱ ξένοι οἱ μὴ ἔχοντες κατοικίαν, οἱ ἐπίτροποι, διοικηταὶ ἢ θεματοφύλακες, καὶ καθ' ἣν ἀκόμη περίπτωσιν ἤθελον κηρυχθῇ συγγνωστοὶ, ὑπόκεινται εἰς τὴν προσωπικὴν κράτησιν, διότι ὁ ἰδιαίτερος χαρακτὴρ τῶν χρεῶν των ἀπαιτεῖ ὥστε ἡ ἀσφάλεια αὕτη ἐξακολουθῇ ὑπάρχουσα κατ' αὐτῶν.

(β) Αἱ διατάξεις αὗται εἶναι ἰδικαὶ διὰ τοὺς ἐμπόρους· οἱ μὴ ἔμποροι ὀφειλέται φέρουσι τὰς αἰτήσεις των ἐνώπιον τῶν πολιτικῶν δικαστηρίων.

πισθογεγραμμένα ἢ ἐγγυημένα, ἀλληλεγγύως ὑπὸ τοῦ πτωχεύσαντος καὶ ἄλλων συνυποχρέων ἐν πτωχεύσει εὑρισκομένων, μετέχει τῶν διανομῶν ὅλων τῶν ὁμάδων, καταταssόμενος διὰ τὴν ὀνομαστικὴν ἀξίαν τοῦ τίτλου του, μέχρι τῆς ὁλοσχεροῦς πληρωμῆς (α).

Ἄρθρ. 250. Ἀναγωγὴ περὶ πληρωθέντων μερισμάτων ἐπιτρέπεται εἰς τὰς πτωχεύσεις τῶν πρὸς ἀλλήλους συνυποχρέων τότε μόνον, ὅταν τὸ σύνολον τῶν μερισμάτων, ἅτινα ἤθελον δόσει αἱ πτωχεύσεις αὗται, ἤθελεν ὑπερβῇ ὁλόκληρον τὸ κεφάλαιον καὶ τοὺς τόκους τοῦ δανείου· ἐν τοιαύτῃ δὲ περιπτώσει τὸ ὑπερβάλλον τοῦτο περιέρχεται, κατὰ τὴν τάξιν τῶν ὑποχρεώσεων, εἰς ἐκείνους τῶν συνυποχρέων, οἵτινες ἤθελον ἔχει τοὺς ἄλλους δι' ἐγγυητάς (β).

Ἄρθρ. 251. Ἐὰν ὁ δανειστὴς ὁ φέρων ὑποχρεώσεις ἀλληλεγγύους μεταξὺ τοῦ πτωχεύσαντος καὶ ἄλλων συνυποχρέων ἔλαβε πρὸ τῆς πτωχεύσεως μέρος τι τοῦ δανείου του, θέλει συμπεριληφθῇ εἰς τὴν ὁμάδα, ἀφαιρουμένου τοῦ μέρους τούτου, καὶ διατηρεῖ διὰ τὸ ὀφειλόμενον αὐτῷ ὑπόλοιπον τὰ δικαιώματά του κατὰ τοῦ συνυποχρέου ἢ τοῦ ἐγγυητοῦ. Ὁ συνυπόχρεως ἢ ὁ ἐγγυητὴς, ὁ καταβαλὼν τὴν μερικὴν πληρωμὴν, περιλαμβάνεται εἰς τὴν αὐτὴν ὁμάδα δι' ὅσα ἐπλήρωσεν ὑπὲρ τοῦ πτωχεύσαντος.

ΤΜΗΜΑ ΔΕΥΤΕΡΟΝ.

Περὶ τῶν ἐπὶ τῶν κινητῶν ἐνεχυρούχων καὶ προνομιούχων δανειστῶν.

Ἄρθρ. 253. Ὅσοι τῶν δανειστῶν τοῦ πτωχεύσαντος εἶναι νομίμως ἠσφαλισμένοι δι' ἐνεχύρων δὲν ἐγγράφονται εἰς τὴν ὁμάδα τῶν δανειστῶν, εἰμὴ χάριν ὑπομνήσεως.

Ἄρθρ. 254. Οἱ σύνδικοι δύνανται κατὰ πᾶσαν ἐποχὴν, τῇ ἀδείᾳ

(α) *Παράδειγμα.* Τρεῖς ἀλληλέγγυοι ὀφειλέται πτωχεύουσιν· ὁ κομιστὴς ὁμολόγου 12,000 γροσίων, πληρωτέου ὑπὸ τῶν τριῶν πτωχευσάντων, κατατάσσεται εἰς τὴν ὁμάδα ἑκάστου αὐτῶν δι' ὁλόκληρον τὸ δάνειόν του· λαμβάνει κατὰ συνέπειαν.

Ἐκ τῆς ὁμάδος τοῦ πρώτου πρὸς	50 $^0]_0$	Γροσ. 6,000
Ἐκ τῆς ὁμάδος τοῦ δευτέρου πρὸς	35 $^0]_0$	» 4,200
Ἐκ τῆς ὁμάδος τοῦ τρίτου πρὸς	15 $^0]_0$	» 1,800
	Τὸ ὅλον Γρ.	12,000

(β) Διότι, ὅταν τὸ ὑπερβάλλον δοθῇ εἰς τὸν ἐγγυημένον συνοφειλέτην, τότε ὁ ἐγγυητὴς ἀπαλλάσσεται τῆς ἐγγυήσεώς του διὰ ποσὸν ἴσον τῷ ὑπερβάλλοντι τούτῳ.

τοῦ εἰσηγητοῦ, νὰ ἀποσύρωσι τὰ ἐνέχυρα, πρὸς ὄφελος τῆς πτωχεύσεως, πληρόνοντες τὸ χρέος.

Ἄρθρ. 255. Ἐὰν οἱ σύνδικοι δὲν ἀποσύρωσι τὸ ἐνέχυρον καὶ πωληθῇ παρὰ τοῦ δανειστοῦ εἰς τιμὴν ὑπερβαίνουσαν τὸ δάνειον, τὸ περίσσευμα παραλαμβάνεται παρὰ τῶν συνδίκων· ἐὰν ἡ τιμὴ ἦναι κατωτέρα τοῦ δανείου, ὁ ἐνεχυροῦχος δανειστὴς κατατάσσεται διὰ τὸ ὑπόλοιπον εἰς τὴν ὁμάδα ὡς ἁπλοῦς δανειστής.

Ἄρθρ. 256. Ὁ μισθὸς ὁ ὀφειλόμενος εἰς τοὺς ἐργάτας, τοὺς ὁποίους ὁ πτωχεύσας ἀμέσως μετεχειρίσθη κατὰ τὸν μῆνα, ὅστις προηγήθη τῆς δηλώσεως τῆς πτωχεύσεως, κατατάσσεται εἰς τὸν ἀριθμὸν τῶν προνομιούχων δανείων. Ὁ εἰς τοὺς ὑπαλλήλους ὀφειλόμενος μισθὸς κατὰ τοὺς ἓξ μῆνας, τοὺς προηγηθέντας τῆς δηλώσεως τῆς πτωχεύσεως, κατατάσσεται εἰς τὴν αὐτὴν τάξιν.

Ἄρθρ. 257. Οἱ σύνδικοι παρουσιάζουσιν εἰς τὸν εἰσηγητὴν κατάλογον τῶν δανειστῶν, τῶν ἀντιποιουμένων προνόμια ἐπὶ τῶν κινητῶν, ὁ δὲ εἰσηγητὴς θέλει διατάξει, ἐὰν ὑπάρχῃ λόγος, τὴν πληρωμὴν τῶν δανειστῶν τούτων ἐκ τῶν πρώτων εἰσπραχθέντων χρημάτων. Ἀμφισβητουμένου τοῦ προνομίου, τὸ δικαστήριον ἀποφασίζει.

ΤΜΗΜΑ ΤΡΙΤΟΝ.

Περὶ τῶν δικαιωμάτων τῶν ἐνυποθήκων δανειστῶν καὶ τῶν ἐχόντων προνόμια ἐπὶ ἀκινήτων.

Ἄρθρ. 258. Ἐὰν ἡ ἀξία τῶν ἀκινήτων διανεμηθῇ πρὸ τῆς ἀξίας τῶν κινητῶν, ἢ καὶ συγχρόνως, οἱ ἐνυπόθηκοι ἢ προνομιοῦχοι δανεισταὶ, οἱ μὴ ἀποπληρωθέντες ἐκ τῆς τιμῆς τῶν ἀκινήτων, συνέρχονται, κατ' ἀναλογίαν τῆς ὑπολειπομένης πρὸς αὐτοὺς ὀφειλῆς, μετὰ τῶν ἀνεγγύων δανειστῶν, καὶ τοῦτο ἐὰν τὰ δάνειά των ἐπληθεύθησαν καὶ ἐβεβαιώθησαν κατὰ τὰς ἀνωτέρω ὁρισθείσας διατυπώσεις (α).

Ἄρθρ. 259. Ἐὰν τῆς διανομῆς τῆς ἀξίας τῶν ἀκινήτων προηγηθῶσι μία ἢ περισσότεραι διανομαὶ τῶν ἐκ τῆς πωλήσεως τῶν κινητῶν χρημάτων, οἱ ἐνυπόθηκοι ἢ προνομιοῦχοι δανεισταὶ, οἱ ἐπαληθεύσαντες καὶ ἐπιβεβαιώσαντες τὰ δάνεια αὐτῶν, συνέρχονται εἰς τὰς διανομὰς ταύτας κατὰ λόγον ὁλοκλήρου τοῦ δανείου των, ἀφαιρουμένων, χρείας τυχούσης, ἐκ τῆς τιμῆς τῶν ἀκινήτων τῶν χρημάτων, ἅτινα ἔλαβον ἐκ τῆς διανομῆς

(α) Οἱ ἐνυπόθηκοι δανεισταὶ, οἱ εἰσερχόμενοι εἰς τὴν ὁμάδα τῶν ἁπλῶν δανειστῶν διὰ τὸ ὑπόλοιπον τοῦ δανείου των, δὲν λαμβάνουσι πλέον τόκους τοῦ δανείου των.

τῶν κινητῶν, κατὰ τὰ ἐν τῷ περιθωρίῳ σημειωθέντα παραδείγματα (α).

Ἄρθρ. 260. Μετὰ τὴν πώλησιν τῶν ἀκινήτων καὶ τὸν ὁριστικὸν κανονισμὸν τῆς τάξεως τῶν ἐνυποθήκων ἢ προνομιούχων δανειστῶν, ὅσοι ἐξ αὐτῶν τύχωσιν ἐπωφελοῦς τάξεως, ἐπὶ τῆς ἀξίας τῶν ἀκινήτων, διὰ τὸ ὅλον τοῦ δανείου των, δὲν θέλουσι λάβει τὸ ποσὸν τῆς ὑποθηκικῆς αὐτῶν κατατάξεως, εἰμὴ μετὰ τὴν ἀφαίρεσιν τῶν ληφθεισῶν ἤδη παρ' αὐτῶν ποσοτήτων ἐν ὁμάδι μετὰ τῶν ἀνεγγύων δανειστῶν. Τὰ οὕτω ἀφαιρούμενα ποσὰ δὲν μένουσιν ἐν τῇ ὁμάδι τῶν ἐνυποθήκων δανειστῶν, ἀλλ' ἐπιστρέφουσιν εἰς τὴν τῶν ἀνεγγύων, ὑπὲρ τῆς ὁποίας γίνεται ἡ ἀφαίρεσίς των.

(α) Παραδείγματα. Οἱ διάφοροι δανεισταὶ εἰσὶ

Πρῶτος ἐνυπόθηκος δανειστὴς διὰ		Γρόσ.	40,000
Δεύτερος ἐνυπόθηκος δανειστὴς		»	35,000
Δύο ἀνέγγυοι δανεισταὶ	1ος	»	10,000
	2ος	»	15,000
	ἄθροισμα τῶν χρεῶν	Γρ.	100,000

Ἡ πώλησις τῶν ἀκινήτων γενομένη πρὸ τῆς τῶν κινητῶν ἀποφέρει 70,000 γρόσια.— Ἐκ τῆς ἀξίας ταύτης πρέπει νὰ δοθῶσιν

Εἰς τὸν πρῶτον ἐνυπόθηκον δανειστὴν διὰ τὰ ὀφειλόμενα αὐτῷ.	Γρ.	40,000
Εἰς τὸν δεύτερον ἐνυπόθηκον δανειστὴν τὸ ὑπόλοιπον .	»	30,000
ἄθροισμα	Γρ.	70,000

Τοιουτοτρόπως μετὰ τὴν ἐξάντλησιν τῆς ἀξίας τῶν ἀκινήτων, μένουσιν ἔτι ὀφειλόμενα εἰς τὸν δεύτερον ἐνυπόθηκον δανειστὴν 5,000 γρόσια, πρὸς ἀπόληψιν τῶν ὁποίων δὲν δύναται νὰ καταφύγῃ εἰμὴ εἰς τὴν πώλησιν τῶν κινητῶν. Ἡ πώλησις αὕτη ἀποφέρει 24,000 γρόσια. Ἐκ τούτων πρέπει νὰ πληρωθῶσιν

Εἰς τὸν δεύτερον ἐνυπόθηκον δανειστὴν τὸ ὀφειλόμενον αὐτῷ ὑπόλοιπον.	Γρ.	5,000
Εἰς τὸν πρῶτον ἀνέγγυον δανειστὴν διὰ τὸ δάνειόν του	»	10,000
Εἰς τὸν δεύτερον, διὰ τὸ δάνειόν του.	»	15,000
ἄθροισμα	Γρ.	30,000

Τὸ προϊὸν τῆς πωλήσεως τῶν κινητῶν εἶναι 24,000 γρόσια· τὰ χρέη ἀναβαίνουσιν εἰς 30,000 γρόσια· θέλει λοιπὸν διανεμηθῇ κατὰ τὸν ἀκόλουθον τρόπον.

Εἰς τὸν δεύτερον ἐνυπόθηκον δανειστὴν	Γρ.	4,000
Εἰς τὸν πρῶτον ἀνέγγυον δανειστὴν	»	8,000
Εἰς τὸν δεύτερον	»	12,000
ἄθροισμα	Γρ.	24,000

Ἄρθρ. 261. Ὡς πρὸς τοὺς ἐνυποθήκους δανειστὰς, οἵτινες ἐν μέρει μόνον κατατάσσονται εἰς τὴν διανομὴν τῆς ἀξίας τῶν ἀκινήτων, ἐνεργοῦνται τὰ ἑξῆς:

Τὰ ἐπὶ τῆς ὁμάδος τῶν ἀνεγγύων δανειστῶν δικαιώματά των κανονίζονται ὁριστικῶς ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ ὑπολειπομένου ἐκ τῶν δανείων των μετὰ τὴν εἰς τὰ ἀκίνητα κατάταξίν των· τὰ δὲ χρήματα, ἅτινα ἤθελον λάβει ἐκ τῆς προγενεστέρας διανομῆς, ἐπέκεινα τῆς ἀναλογίας ταύτης, παρακρατοῦνται ἐκ τοῦ ποσοῦ τῆς ὑποθηκικῆς κατατάξεώς των καὶ ἐπιστρέφονται εἰς τὴν ὁμάδα τῶν ἀνεγγύων δανειστῶν.

Ἄρθρ. 262. Οἱ ἐνυπόθηκοι δανεισταὶ, οἱ μὴ τυχόντες ἐπωφελοῦς τάξεως, θέλουσι θεωρεῖσθαι ὡς ἁπλοῖ ἀνέγγυοι δανεισταί.

ΤΜΗΜΑ ΤΕΤΑΡΤΟΝ.

Περὶ τῶν δικαιωμάτων τῶν γυναικῶν.

Ἄρθρ. 263. Ἐν περιπτώσει πτωχεύσεως τοῦ ἀνδρὸς, ἡ γυνὴ, τῆς ὁποίας τὰ προικῷα ἀκίνητα δὲν ἐτέθησαν ἐν κοινοκτημοσύνῃ, ἀναλαμβάνει αὐτούσια τὰ ἀκίνητα ταῦτα καὶ ὅσα ἤθελε προσεπικτήσηται διὰ κληρονομίας, ἢ δωρεᾶς μεταξὺ ζώντων, ἢ αἰτίᾳ θανάτου.

Ἄρθρ. 264. Ἡ γυνὴ ἀναλαμβάνει ὡσαύτως τὰ παρ' αὐτῆς καὶ εἰς ἴδιον αὐτῆ ὄνομα ἀποκτηθέντα ἀκίνητα, διὰ χρημάτων προερχομένων ἐκ τῶν εἰρημένων κληρονομιῶν καὶ δωρεῶν, ἀρκεῖ μόνον νὰ περιέχηται ῥητῶς ἐν τῷ ἐγγράφῳ τῆς κτήσεως ἡ δήλωσις· τῆς χρήσεως τῶν χρημάτων τούτων καὶ ἀποδεικνύηται ἡ πηγὴ αὐτῶν δι' ἀπογραφῆς, ἢ ἄλλου ἀξιοπίστου ἐγγράφου.

Ἄρθρ. 265. Ὑφ' οἱονδήποτε σύστημα καὶ ἂν συνετάχθη τὸ γαμικὸν συνάλλαγμα, ἐκτὸς τῆς εἰς τὸ προηγούμενον ἄρθρον προβλεπομένης περιπτώσεως, κατὰ νόμιμον τεκμήριον τὰ παρὰ τῆς γυναικὸς τοῦ πτωχεύσαντος ἀποκτηθέντα ἀκίνητα ἀνήκουσιν εἰς τὸν ἄνδρα της, ἐπληρώθησαν διὰ τῶν χρημάτων του, καὶ πρέπει νὰ συμπεριληφθῶσιν εἰς τὴν ὁμάδα τοῦ ἐνεργητικοῦ του, ἐπιφυλαττομένου εἰς τὴν γυναῖκα τοῦ δικαιώματος νὰ ἀποδείξῃ τὸ ἐναντίον.

Ἄρθρ. 266. Ἡ γυνὴ δύναται νὰ ἀναλάβῃ αὐτούσια τὰ κινητὰ, ἅτινα ἐδόθησαν αὐτῇ διὰ τοῦ γαμικοῦ συναλλάγματος, ἢ περιῆλθον αὐτῇ ἐκ κληρονομίας, δωρεᾶς μεταξὺ ζώντων ἢ αἰτίᾳ θανάτου καὶ δὲν ἐτέθησαν εἰς τὴν κοινότητα, ὅταν ἀποδειχθῇ ἡ ταυτότης αὐτῶν δι' ἀπογραφῆς ἢ ἄλλου ἀξιοπίστου ἐγγράφου. Μὴ προσαγαγούσης τῆς γυναικὸς τὴν ἀπόδειξιν ταύτην, πάντα τὰ κινητὰ, τὰ πρὸς χρῆσιν εἴτε τοῦ ἀνδρὸς, εἴτε τῆς γυναικὸς, ὑπὸ οἱονδήποτε σύστημα συνέστη ὁ γάμος, μεταβαίνουσιν

εἰς τοὺς δανειστὰς, ἐπιφυλαττομένου εἰς τοὺς συνδίκους νὰ παραχωρήσωσιν αὐτῇ, ἀδείᾳ τοῦ εἰσηγητοῦ, τὰ πρὸς χρῆσιν αὐτῆς ἐνδύματα.

Ἄρθρ. 267. Ἡ γυνὴ δὲν δύναται νὰ κινήσῃ τὴν ἀπὸ τὰς διατάξεις τῶν ἄρθρων 263 καὶ 264 πηγάζουσαν περὶ ἀπολήψεως ἀγωγὴν, εἰμὴ ἀναδεχομένη τὰ χρέη καὶ τὰς ὑποθήκας, ἅτινα νομίμως βαρύνουσι τὴν περιουσίαν, εἴτε ἐκουσίως ὑπεχρεώθη εἰς τοῦτο, εἴτε δικαστικῶς κατεδικάσθη (α).

Ἄρθρ. 268. Ἂν ἡ γυνὴ ἐπλήρωσε χρέη τοῦ ἀνδρὸς αὐτῆς, εἰκάζεται κατὰ νομικὸν τεκμήριον ὅτι ἡ πλωρωμὴ ἐγένετο ἐκ τῶν χρημάτων αὐτοῦ, καὶ δὲν δύναται, κατὰ συνέπειαν, νὰ κινήσῃ οὐδεμίαν κατὰ τῆς πτωχεύσεως ἀγωγὴν, ἐκτὸς ἂν ἀποδείξῃ τὸ ἐναντίον, ὡς ἐν ἄρθρῳ 265 ἐρρέθη.

Ἄρθρ. 269. Ἂν ὁ ἀνὴρ ἦτον ἔμπορος κατὰ τὴν στιγμὴν τῆς τελέσεως τοῦ γάμου, ἢ ἂν, μὴ ἔχων τότε ἄλλο ὡρισμένον ἐπάγγελμα, ἐγένετο ἔμπορος ἐντὸς τοῦ ἔτους, μόνα τὰ ἀκίνητα, ἅτινα ἀνῆκον αὐτῷ κατὰ τὴν ἐποχὴν τῆς τελέσεως τοῦ γάμου, ἢ ὅσα ἤθελον περιέλθει αὐτῷ κατόπιν ἐκ κληρονομίας, ἢ δωρεᾶς μεταξὺ ζώντων ἢ αἰτίᾳ θανάτου, ὑπόκεινται εἰς ὑποθήκην ὑπὲρ τῆς γυναικὸς, πρὸς ἐξασφάλισιν· 1ον. τῶν χρημάτων καὶ τῶν κινητῶν, ἅτινα ἤθελε φέρει εἰς προῖκα, ἢ ἤθελον περιέλθει αὐτῇ μετὰ τὸν γάμον ἐκ κληρονομίας, ἢ δωρεᾶς μεταξὺ ζώντων ἢ αἰτίᾳ θανάτου καὶ τῶν ὁποίων τὴν παράδοσιν ἢ τὴν πληρωμὴν ἤθελεν ἀποδείξει δι' ἐγγράφου, φέροντος βεβαίαν χρονολογίαν· 2ον. τῆς ἀντικαταστάσεως τῶν κατὰ τὴν διάρκειαν τοῦ γάμου ἀπαλλοτριωθέντων κτημάτων της· 3ον. τῆς ἀποζημιώσεως διὰ τὰ χρέη, ἅτινα συνωμολογήθησαν παρ' αὐτῆς μετὰ τοῦ ἀνδρός της.

Ἄρθρ. 270. Ἡ γυνὴ, τῆς ὁποίας ὁ ἀνὴρ ἦτον ἔμπορος καθ' ἣν ἐποχὴν ἐτελέσθη ὁ γάμος, ἢ τῆς ὁποίας ὁ σύζυγος μὴ ἔχων τότε ἄλλο ὡρισμένον ἐπάγγελμα ἐγένετο ἔμπορας κατὰ τὸ ἀμέσως ἑπόμενον τοῦ γάμου ἔτος, δὲν δύναται κατὰ τὴν πτώχευσιν νὰ ἐξασκήσῃ οὐδεμίαν ἀγωγὴν λόγῳ τῶν ἐν τῷ γαμικῷ συναλλάγματι περιεχομένων πλεονεκτημάτων· καὶ ἀμοιβαίως οἱ δανεισταὶ δὲν δύνανται νὰ ὠφεληθῶσιν ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει ἐκ τῶν παρὰ τῆς γυναικὸς πρὸς τὸν ἄνδρα διὰ τοῦ αὐτοῦ συναλλάγματος γενομένων δωρημάτων.

(α) Ἡ παραιτουμένη τῆς κοινοκτημοσύνης γυνὴ τοῦ πτωχεύσαντος οὐδὲν ἧττον ὑπόκειται εἰς τὰ χρέη, τὰ βαρύνοντα τὰ ἀκίνητα, ἅτινα ὁ νόμος τῇ δίδει τὸ δικαίωμα νὰ ἀναλάβῃ.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΟΓΔΟΟΝ.

Περὶ τῆς μεταξὺ τῶν δανειστῶν διανομῆς τῶν κινητῶν καὶ τῆς ἐκκαθαρίσεως τῶν ἀκινήτων.

Ἄρθρ. 271. Τὸ ἐνεργητικὸν προϊὸν τῶν κινητῶν, ἀφαιρουμένων τῶν εἰς τὴν διοίκησιν τῆς πτωχεύσεως γενομένων ἐξόδων, τῶν πρὸς τὸν πτωχεύσαντα ἢ τὴν οἰκογένειάν του χορηγηθέντων βοηθημάτων, καὶ τῶν πληρωθέντων εἰς τοὺς προνομοιούχους δανειστάς, διανέμεται μεταξὺ ὅλων τῶν δανειστῶν, κατ' ἀναλογίαν τῶν ἐπηληθευμένων καὶ βεβαιωμένων δανείων των.

Ἄρθρ. 272. Πρὸς τοῦτο οἱ σύνδικοι παραδίδουσι κατὰ μῆνα εἰς τὸν εἰσηγητὴν κατάλογον τῆς καταστάσεως τῆς πτωχεύσεως καὶ τῶν κατατεθειμένων ἐν τῷ ταμείῳ τῶν παρακαταθηκῶν χρημάτων· ὁ εἰσηγητὴς διατάσσει, ἂν κρίνῃ εὔλογον, μίαν διανομὴν μεταξὺ τῶν δανειστῶν, ὁρίζει τὸ ποσὸν αὐτῆς, καὶ φροντίζει νὰ εἰδοποιηθῶσι περὶ τούτου πάντες οἱ δανεισταί.

Ἄρθρ. 273. Καμμία διανομὴ δὲν δύναται νὰ γίνῃ μεταξὺ τῶν ἐν Τουρκίᾳ κατοικούντων δανειστῶν, πρὸ τῆς παρακρατήσεως τοῦ ἀναλογοῦντος εἰς τὰ δάνεια, διὰ τὰ ὁποῖα οἱ ἐντὸς τῆς Τουρκίας κατοικοῦντες δανεισταὶ εἰσὶν ἐγγεγραμμένοι ἐν τῷ ἰσολογισμῷ. Ἂν τὰ δάνεια ταῦτα δὲν ἀναφέρωνται ἀκριβῶς ἐν τῷ ἰσολογισμῷ, ὁ εἰσηγητὴς δύναται νὰ ἀποφασίσῃ τὴν αὔξησιν τῆς παρακρατήσεως, ἐπιφυλαττομένου εἰς τοὺς συνδίκους νὰ καταφύγωσι κατὰ τῆς ἀποφάσεως ταύτης ἐνώπιον τοῦ ἐμποροδικείου.

Ἄρθρ. 274. Τὸ μέρος τοῦτο θέλει παρακρατηθῇ καὶ μείνει εἰς τὸ ταμεῖον τῶν παρακαταθηκῶν μέχρι τῆς λήξεως τῆς ἐν τῷ τελευταίῳ παραγράφῳ τοῦ ἄρθρου 199 ὁρισθείσης προθεσμίας, θέλει δὲ διανεμηθῇ μεταξὺ τῶν ἀνεγνωρισμένων δανειστῶν, ἂν οἱ ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ κατοικοῦντες δανεισταὶ δὲν ἐπηλήθευσαν τὰ δάνειά των, σύμφωνα ταῖς διατάξεσι τοῦ παρόντος νόμου. Ὁμοία παρακράτησις γίνεται διὰ τὰ δάνεια, περὶ τῆς παραδοχῆς τῶν ὁποίων δὲν ἐξεδόθη ἔτι ὁριστικὴ ἀπόφασις.

Ἄρθρ. 275. Καμμία πληρωμὴ δὲν γίνεται παρὰ τῶν συνδίκων ἄνευ τῆς ἐμφανίσεως τοῦ καταστατικοῦ τοῦ δανείου ἐγγράφου. Οἱ σύνδικοι σημειοῦσιν ἐπὶ τοῦ ἐγγράφου τὸ παρ' αὐτῶν πληρωθὲν ἢ παρὰ τοῦ εἰσηγητοῦ διαταχθὲν ποσόν. Ἐὰν ὅμως ἡ ἐμφάνισις τοῦ τίτλου ἦναι ἀδύνατος, ὁ εἰσηγητὴς δύναται νὰ ἐπιστρέψῃ τὴν πληρωμὴν, λαμβάνων ὑπ' ὄψιν τὴν ἔκθεσιν τῆς ἐπαληθεύσεως. Ἐν πάσῃ περιπτώσει, ὁ δανειστὴς ἐξοφλεῖ ἐν τῷ περιθωρίῳ τοῦ καταλόγου τῆς διανομῆς.

Ἄρθρ. 276. Ἡ ἕνωσις τῶν δανειστῶν δύναται, κλητεύουσα προσηκόντως τὸν πτωχεύσαντα, νὰ ζητήσῃ παρὰ τοῦ ἐμποροδικείου τὴν ἄδειαν νὰ

διαπραγματευθῇ καὶ ἀπελλοτριάσῃ κατ' ἀποκοπὴν πάντα τὰ μηκέτι ἀπειλημμένα δικαιώματα καὶ ἀγωγὰς ἢ μέρος αὐτῶν· εἰς τὴν περίπτωσιν ταύτην οἱ σύνδικοι θέλουν κάμει ὅλας τὰς ἀναγκαίας πράξεις. Πᾶς δανειστὴς δύναται νὰ ἀποταθῇ πρὸς τὸν εἰσηγητὴν, ὅπως προκαλέσῃ διάσκεψιν τῆς ἑνώσεως ὡς πρὸς τοῦτο.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΕΝΝΑΤΟΝ.

Περὶ τῆς ἐκποιήσεως τῶν ἀκινήτων τοῦ πτωχεύσαντος.

Ἄρθρ. 277. Ἀπὸ τῆς κηρυττούσης τὴν πτώχευσιν ἀποφάσεως, οἱ δανεισταὶ δὲν δύνανται νὰ ἐπιδιώξωσι τὴν ἐκποίησιν τῶν ἀκινήτων, ἐφ' ὧν δὲν ἔχουσιν ὑποθήκας.

Ἄρθρ. 278. Ἂν πρὸ τῆς ἐποχῆς τῆς ἑνώσεως δὲν ἤρξατο διαδικασία περὶ ἐκποιήσεως τῶν ἀκινήτων, μόνοι οἱ σύνδικοι δύνανται νὰ ἐνεργήσωσι τὴν πώλησιν αὐτῶν· ὑποχρεοῦνται νὰ προβῶσιν εἰς αὐτὴν, ἀδείᾳ τοῦ εἰσηγητοῦ, ἐντὸς ὀκτὼ ἡμερῶν, κατὰ τὰς ὁρισθείσας διατάξεις περὶ τῆς πωλήσεως τῆς περιουσίας τῶν ἀνηλίκων.

Ἄρθρ. 279. Ὑπερθεμάτισις, μετὰ τὴν ἐπιμελείᾳ τῶν συνδίκων κατακύρωσιν τῶν ἀκινήτων τοῦ πτωχεύσαντος, δὲν δύναται νὰ γίνῃ εἰμὴ ὑπὸ τοὺς ἑξῆς ὅρους καὶ κατὰ τοὺς ἀκολούθους τύπους. Ἡ ὑπερθεμάτισις πρέπει νὰ γίνηται ἐντὸς δεκαπέντε ἡμερῶν. Δὲν δύναται νὰ ἦναι ἐλάσσων τοῦ δεκάτου τῆς τιμῆς τῆς κατακυρώσεως. Πᾶς τις εἶναι δεκτὸς νὰ ὑπερθεματίσῃ. Πᾶς τις δύναται ἐπίσης νὰ μετάσχῃ τῆς διὰ πλειστηριασμοῦ κατακυρώσεως. Ἡ κατακύρωσις αὕτη εἶναι ὁριστικὴ καὶ δὲν δύναται νὰ γίνῃ μετ' αὐτὴν οὐδεὶς ἄλλος πλειστηριασμός.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΔΕΚΑΤΟΝ.

Περὶ διεκδικήσεως.

Ἄρθρ. 280. Δύνανται νὰ διεκδικηθῶσιν ἐν περιπτώσει πτωχεύσεως τὰ ἀποσταλέντα ἀπλήρωτα ἔτι ἐμπορικὰ ἢ ἄλλα γραμμάτια, καὶ τὰ ὁποῖα ἤθελον εὑρεθῇ αὐτούσια εἰς τὸ χαρτοφυλάκιον τοῦ πτωχεύσαντος κατὰ τὴν ἐποχὴν τῆς πτωχεύσεώς του, ἂν ταῦτα ἀπεστάλησαν παρὰ τοῦ ἰδιοκτήτου μὲ ἁπλῆν ἐντολὴν νὰ τὰ ἐξαργυρώσῃ καὶ νὰ φυλάττῃ τὸ ἀντίτιμον αὐτῶν εἰς τὴν διάθεσίν του, ἢ ἂν ἦσαν παρ' αὐτοῦ εἰδικῶς προωρισμένα δι' ὡρισμένας πληρωμάς.

Ἄρθρ. 281. Δύνανται προσέτι νὰ διεκδικηθῶσιν ἐνόσῳ ὑπάρχουσιν αὐτούσιοι ὅλαι, ἢ ἐν μέρει, αἱ πραγματεῖαι, αἱ παραδοθεῖσαι εἰς τὸν πτωχεύσαντα, λόγῳ παρακαταθήκης, ἢ διὰ νὰ πωληθῶσι διὰ λογαριασμὸν

τοῦ ἰδιοκτήτου. Δύναται μάλιστα νὰ διεκδικηθῇ ἡ τιμὴ ἢ τὸ μέρος τῆς τιμῆς τῶν ἐμπορευμάτων τούτων, τὸ μὴ πληρωθὲν μήτε κανονισθὲν δι' ἀντιτίμου, μήτε συμψηφισθὲν δι' ἀλληλοχρέου λογαριασμοῦ μεταξὺ τοῦ πτωχεύσαντος καὶ τοῦ ἀγοραστοῦ.

Ἄρθρ. 282. Δύνανται νὰ διεκδικηθῶσιν αἱ τῷ πτωχεύσαντι ἀποσταλεῖσαι πραγματεῖαι, ἐν ὅσῳ ἡ εἰς τὰς ἀποθήκας αὐτοῦ παράδοσις δὲν ἐγένετο ἢ εἰς τὰς ἀποθήκας τοῦ παραγγελιοδόχου, τοῦ ἐπιφορτισμένου τὴν διὰ λογαριασμὸν τοῦ πτωχεύσαντος πώλησιν αὐτῶν. Δὲν εἶναι ὅμως δεκτὴ ἡ διεκδίκησις, ἂν πρὸ τῆς ἀφίξεως αὐτῶν αἱ πραγματεῖαι ἐπωλήθησαν ἀδόλως, ἐπὶ τῇ βάσει τιμολογίων καὶ φορτωτικῶν, ἢ ἀγωγιαστηρίων, ὑπογεγραμμένων παρὰ τοῦ ἀποστολέως. Ὁ διεκδικῶν ὀφείλει νὰ ἀποδώσῃ εἰς τὴν ὁμάδα τῶν δανειστῶν τὰ παρ' αὐτοῦ ληφθέντα ἀπέναντι τῆς πληρωμῆς ποσὰ, καὶ πᾶσαν προκαταβολὴν ναύλου ἢ ἀγωγίου, προμηθειῶν ἢ ἀσφαλειῶν καὶ ἄλλων ἐξόδων, καὶ νὰ πληρώσῃ τὰ ἐκ τῆς αὐτῆς αἰτίας τυχὸν ὀφειλόμενα.

Ἄρθρ. 283. Ὁ πωλητὴς δύναται νὰ κρατήσῃ τὰ παρ' αὐτοῦ πωληθέντα ἐμπορεύματα, ἅτινα δὲν ἤθελον παραδοθῇ εἰς τὸν πτωχεύσαντα, ἢ δὲν ἤθελον ἔτι ἀποσταλῇ εἴτε εἰς αὐτὸν, εἴτε εἰς τρίτον τινὰ διὰ λογαριασμόν του.

Ἄρθρ. 284. Εἰς τὰς παρὰ τῶν δύο προηγουμένων ἄρθρων προβλεπομένας περιστάσεις καὶ ἀδείᾳ τοῦ εἰσηγητοῦ, οἱ σύνδικοι δύνανται νὰ ἀπαιτήσωσι τὴν παράδοσιν τῶν ἐμπορευμάτων, πληρώνοντες εἰς τὸν πωλητὴν τὴν μεταξὺ αὐτοῦ καὶ τοῦ πτωχεύσαντος συμφωνηθεῖσαν τιμήν.

Ἄρθρ. 285. Οἱ σύνδικοι δύνανται τῇ ἐγκρίσει τοῦ εἰσηγητοῦ νὰ δεχθῶσι τὰς περὶ διεκδικήσεως αἰτήσεις· ὑπαρχούσης ἀμφισβητήσεως, τὸ ἐμποροδικεῖον ἀκούσαν τὸν εἰσηγητὴν ἀποφασίζει.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΕΝΔΕΚΑΤΟΝ.

Περὶ ἐνδίκων μέσων κατὰ τῶν ἐπὶ πτωχεύσεων ἐκδιδομένων ἀποφάσεων.

Ἄρθρ. 286. Ἡ τὴν πτώχευσιν κηρύττουσα ἀπόφασις, καὶ ἡ ὁρίζουσα προγενεστέραν χρονολογίαν ὡς ἐποχὴν τῆς παύσεως τῶν πληρωμῶν, ὑπόκεινται εἰς ἀνακοπὴν διὰ μὲν τὸν πτωχεύσαντα ἐντὸς ὀκτὼ ἡμερῶν, διὰ πάντα δὲ ἐνδιαφερόμενον, ἐντὸς ἑνὸς μηνός. Αἱ προθεσμίαι αὗται ἄρχονται ἀπὸ τῆς ἡμέρας, καθ' ἣν ἐξεπληρώθησαν αἱ ἐν τῷ ἄρθρῳ 152 ἀναφερόμεναι διατυπώσεις περὶ τοιχοκολλήσεως καὶ δημοσιεύσεως.

Ἄρθρ. 287. Οὐδεμία αἴτησις τῶν δανειστῶν περὶ προσδιορισμοῦ τοῦ χρόνου τῆς παύσεως τῶν πληρωμῶν εἰς ἄλλην παρὰ τὴν ἐκ τῆς κηρυτ-

τούσης τὴν πτώχευσιν ἢ ἄλλης μεταγενεστέρας ἀποφάσεως προκύπτουσαν ἐποχὴν εἶναι δεκτὴ μετὰ παρέλευσιν τῶν πρὸς ἐπαλήθευσιν καὶ βεβαίωσιν τῶν δανείων προθεσμιῶν. Παρελθουσῶν τῶν προθεσμιῶν τούτων, ἡ ἐποχὴ τῆς παύσεως τῶν πληρωμῶν μένει ἀμετακλήτως ὡρισμένη ὡς πρὸς τοὺς δανειστάς.

ΤΙΤΛΟΣ ΔΕΥΤΕΡΟΣ.

Περὶ χρεωκοπιῶν.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΠΡΩΤΟΝ.

Περὶ χρεωκοπίας.

Ἄρθρ. 288. Αἱ περιπτώσεις τῆς ἁπλῆς χρεωκοπίας δικάζονται ὑπὸ τοῦ ἐμποροδικείου συνεδριάζοντος, καὶ τιμωροῦνται διὰ τῶν ὑπὸ τῶν νόμων ὡρισμένων ποινῶν, δυνάμει ἀποφάσεως τοῦ ἐπὶ τοῦ ἐμπορίου ὑπουργείου, ἐπὶ τῇ καταδιώξει τῶν συνδίκων ἢ παντὸς δανειστοῦ (α).

Ἄρθρ. 289. Κηρύττεται ἁπλοῦς χρεωκόπος πᾶς πτωχεύων ἔμπορος, ὅστις ἤθελεν εὑρεθῇ εἰς μίαν τῶν ἑξῆς περιπτώσεων. 1ον. Ἐὰν αἱ ἀτομικαὶ ἢ οἰκιακαί του δαπάναι ἐκρίθησαν ὑπερβολικαί. 2ον. Ἐὰν ἐδαπάνησε μεγάλας ποσότητας εἰς πράξεις καθαρῶς τυχηρὰς, ἢ εἰς πράξεις εἰκονικὰς ἐπὶ χρεωγράφων ἢ ἐμπορευμάτων. 3ον. Ἐὰν, πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦ νὰ βραδύνῃ τὴν πτώχευσίν του, ἐνήργησεν ἀγορὰς ὅπως μεταπωλήσῃ κατωτέρω τῆς ἀγοραίας τιμῆς· ἐὰν πρὸς τὸν αὐτὸν σκοπὸν ἐπεδόθη εἰς δάνεια, κυκλοφορίαν γραμματίων ἢ ἄλλα καταστρεπτικὰ μέσα, ὅπως προμηθευθῇ χρήματα. 4ον. Ἐὰν μετὰ τὴν παῦσιν τῶν πληρωμῶν του ἐπλήρωσε δανειστήν τινα πρὸς βλάβην τῆς ὁμάδος (β).

Ἄρθρ. 290. Δύναται νὰ κηρυχθῇ ἁπλοῦς χρεωκόπος πᾶς ἔμπορος πτωχεύσας, ὅστις ἤθελεν εὑρεθῇ εἰς μίαν τῶν ἑξῆς περιπτώσεων. 1ον Ἂν συνωμολόγησε διὰ λογαριασμὸν ἄλλου, χωρὶς νὰ λάβῃ τὸ ἀντίτιμον εἰς ἀντάλλαγμα, ὑποχρεώσεις λίαν σπουδαίας κριθείσας, ὡς ἀνωτέρας τῶν δυνάμεων καὶ τῆς καταστάσεώς του. 2ον. Ἂν ἐκηρύχθη ἐκ νέου εἰς κατάστασιν πτωχεύσεως, χωρὶς νὰ ἐκτελέσῃ τὰς ὑποχρεώσεις, ἃς ἀνέλαβε διὰ προγενεστέρου συμβιβασμοῦ. 3ον. Ἐὰν συζευχθεὶς ὑπὸ τὸ προικῷον

(α) Ἡ ποινὴ τῆς ἁπλῆς χρεωκοπίας εἶναι φυλάκισις ἀπὸ δύο μηνῶν μέχρι δύο ἐτῶν.

(β) Εἰκονικαὶ πράξεις λέγονται αἱ ἐπὶ ὡρισμένῃ προθεσμίᾳ ἀφηρημέναι πωλήσεις χρεωγράφων ἢ ἐμπορευμάτων, μετὰ τὴν λῆξιν τῆς ὁποίας πληρόνεται ἡ διαφορὰ τῆς τιμῆς.

σύστημα ἢ μὲ χωριστὰ τὰ ὑπάρχοντα, δὲν συνεμορφώθη μὲ τὰ ἄρθρα 69 καὶ 70. 4ον. Ἐὰν ἐντὸς τριῶν ἡμερῶν ἀπὸ τῆς παύσεως τῶν πληρωμῶν του δὲν ἔκαμεν εἰς τὸ ἐμποροδικεῖον τὴν παρὰ τῶν ἄρθρων 148 καὶ 149 ἀπαιτουμένην δήλωσιν, ἢ ἂν ἡ δήλωσις αὕτη δὲν περιέχῃ τὰ ὀνόματα πάντων τῶν ἀλληλεγγύων συνεταίρων. 5ον Ἂν, χωρὶς νομίμου κωλύματος, δὲν ἐνεφανίσθη αὐτοπροσώπως πρὸς τοὺς συνδίκους εἰς τὰς ὡρισμένας περιπτώσεις καὶ προθεσμίας, ἢ, τυχὼν προπεμπτηρίου, δὲν παρουσιάσθη ἐνώπιον τοῦ δικαστηρίου. 6ον. Ἂν δὲν ἐκράτησε βιβλία ἢ αἱ ἀπογραφαί του εἰσὶν ἀτελεῖς, ἢ ἀτάκτως συντεταγμέναι, ἢ δὲν παριστῶσι τὴν ἀληθῆ κατάστασιν τῆς περιουσίας καὶ τῶν χρεῶν του, χωρὶς μόλα ταῦτα νὰ ὑπάρχῃ δόλος.

Ἄρθρ. 291. Οἱ σύνδικοι δὲν δύνανται νὰ ἐνεργήσωσι καταδίωξιν ἐπὶ ἁπλῇ χρεωκοπίᾳ ἐν ὀνόματι τῆς ὁμάδος, εἰμὴ ἀφοῦ λάβωσι τὴν πρὸς τοῦτο ἄδειαν διὰ βουλεύματος, ἐκδιδομένου κατὰ προσωπικὴν πλειοψηφίαν τῶν παρόντων δανειστῶν.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΔΕΥΤΕΡΟΝ.

Περὶ δολίας χρεωκοπίας.

Ἄρθρ. 292. Κηρύττεται δόλιος χρεωκόπος καὶ τιμωρεῖται διὰ τῶν ἐν τῷ ποινικῷ κώδηκι ἀναφερομένων ποινῶν κατὰ τῶν κλεπτῶν, πᾶς πτωχεύσας ἔμπορος, ὅστις ἤθελε κρύψει τὰ βιβλία του, ὑπεξαιρέσει, ἢ παραποιήσει μέρος τοῦ ἐνεργητικοῦ του, ἢ ὅστις, εἰς τὰ ἔγγραφα αὐτοῦ, εἴτε διὰ δημοσίων ἐγγράφων ἢ δι' ἰδιογράφων ὑποχρεώσεων, ἢ διὰ τοῦ ἰσολογισμοῦ του, ἤθελε δολίως παραστήσει ἑαυτὸν ὀφειλέτην ποσοτήτων, ἃς δὲν χρεωστεῖ.

Ἄρθρ. 293. Τὰ ἔξοδα τῆς ἐπὶ δολίᾳ χρεωκοπίᾳ καταδιώξεως ἐν οὐδεμιᾷ περιπτώσει δὲν βαρύνουσι τὴν ὁμάδα. Ἐὰν εἷς ἢ πλείονες δανεισταὶ γίνωσι πολιτικοὶ ἐνάγοντες ἐν ἰδίῳ αὐτῶν ὀνόματι, τὰ ἔξοδα, ἐν περιπτώσει ἀθωώσεως, μένουσιν εἰς βάρός των.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΤΡΙΤΟΝ.

Περὶ κακουργημάτων καὶ πλημμελημάτων διαπραττομένων ἐν ταῖς πτωχεύσεσι παρ' ἄλλων ἢ τοῦ πτωχεύσαντος.

Ἄρθρ. 294. Καταδικάζονται εἰς τὰς ποινὰς τῆς δολίας χρεωκοπίας. 1ον. Ὅσοι ἤθελον ἀποδειχθῆ ὅτι πρὸς τὸ συμφέρον τοῦ πτωχεύσαντος ἔκρυψαν, ἀφήρεσαν, ἢ μετεποίησαν ὅλην τὴν κινητὴν ἢ ἀκίνητον αὐτοῦ

περιουσίαν, ἢ μέρος αὐτῆς. 2ον. Ὅσοι ἤθελον ἀποδειχθῆ ὅτι δολίως παρουσίασαν εἰς τὴν πτώχευσιν καὶ ἐβεβαίωσαν εἴτε ἰδίῳ ὀνόματι, εἴτε διὰ παρεμβάσεως ἄλλων προσώπων, πλαστὰ δάνεια. 3ον. Ὅσοι ἐμπορευόμενοι ἐπ' ὀνόματι ἄλλου ἢ ὑπὸ πλαστὸν ὄνομα ἤθελον καταστῆ ἔνοχοι τῶν ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 292 προβλεπομένων πράξεων.

Ἄρθρ. 295. Ἡ σύζυγος, οἱ κατιόντες καὶ ἀνιόντες καὶ οἱ τοῦ αὐτοῦ βαθμοῦ ἀγχιστεῖς τοῦ πτωχεύσαντος, οἵτινες ἤθελον κρύψει, ἐξαφανίσει, ἢ ἀφαιρέσει πράγματα ἀνήκοντα εἰς τὴν πτώχευσιν, χωρὶς νὰ ἐνεργήσωσιν ἐκ συνενοχῆς μετὰ τοῦ πτωχεύσαντος, τιμωροῦνται διὰ τῶν ποινῶν τῆς κλοπῆς.

Ἄρθρ. 296. Κατὰ τὰς ἐν τοῖς προηγουμένοις ἄρθροις προβλεπομένας περιστάσεις, τὸ ἐμποροδικεῖον ἀποφασίζει, καὶ ἂν ἀκόμη ἐκδοθῆ ἀθωωτικὴ ἀπόφασις. 1ον. περὶ ἐπιστροφῆς εἰς τὴν ὁμάδα τῶν δανειστῶν ὅλων τῶν κτημάτων, δικαιωμάτων ἢ ἀγωγῶν τῶν δολίως ἀφαιρεθέντων. 2ον. Περὶ τῶν ζητηθησομένων ἀποζημιώσεων, ἃς ἡ ἀπόφασις θέλει ὁρίσει.

Ἄρθρ. 297. Ὁ σύνδικος, ὅστις ἤθελε καταταχθῆ ἔνοχος καταχρήσεως ἐν τῇ διαχειρίσει αὐτοῦ, θέλει τιμωρεῖσθαι μὲ φυλάκισιν ἀπὸ δύο μηνῶν μέχρι δύο ἐτῶν, καὶ μὲ πρόστιμον μὴ ὑπερβαῖνον τὸ τέταρτον τῶν ἀποδοτέων ἀποζημιώσεων, τῶν ὀφειλομένων εἰς τοὺς παθόντας, μήτε ἔλαττον τῶν ἑκατὸν γροσίων.

Ἄρθρ. 298. Ὁ δανειστὴς ὅστις ἤθελε συνομολογήσει, εἴτε μετὰ τοῦ πτωχεύσαντος, εἴτε μεθ' ὁποιουδήποτε ἄλλου προσώπου, ἰδιαίτερα ἐπωφελήματα διὰ τὴν ψῆφον αὐτοῦ κατὰ τὰς διασκέψεις τῆς πτωχεύσεως, ἢ ὅστις ἤθελε κάμει ἰδιαιτέραν συμφωνίαν, ἐξ ἧς ἤθελε προκύψει ὑπὲρ αὐτοῦ ἐπωφέλημά τι εἰς βάρος τοῦ ἐνεργητικοῦ τῆς πτωχεύσεως, τιμωρεῖται ποινικῶς μὲ φυλάκισιν μὴ ὑπερβαίνουσαν τὸ ἔτος. Ἡ φυλάκισις δύναται νὰ αὐξηθῆ μέχρι δύο ἐτῶν, ἂν ὁ δανειστὴς ἦναι σύνδικος τῆς πτωχεύσεως.

Ἄρθρ. 299. Αἱ ὑπὸ τοῦ προηγουμένου ἄρθρου προβλεπόμεναι δόλιαι συμφωνίαι κηρύττονται προσέτι ἄκυροι ἀπέναντι παντὸς προσώπου καὶ αὐτοῦ ἀκόμη τοῦ πτωχεύσαντος. Ὁ δανειστὴς ὑποχρεοῦται νὰ ἐπιστρέψῃ εἰς ὅντινα ἀνήκουσι τὰ χρήματα ἢ τὴν ἀξίαν τῶν πραγμάτων, ἅτινα ἔλαβε δυνάμει τῶν ἀκυρωθεισῶν συμφωνιῶν.

Ἄρθρ. 300. Ἐν περιπτώσει καθ' ἣν ἤθελεν ἐπιδιωχθῆ ἡ ἀκύρωσις τῶν συμφωνιῶν, ἡ ἀγωγὴ φέρεται ἐνώπιον τοῦ ἐμποροδικείου.

Ἄρθρ. 301. Πᾶσα καταδικαστικὴ ἀπόφασις διὰ πλημμελήματα διαπραχθέντα παρ' ἄλλων ἢ τοῦ πτωχεύσαντος, ὡς καὶ διὰ τὴν ἁπλῆν ἢ δολίαν χρεωκοπίαν, ἐκδοθεῖσα δυνάμει τῶν κεφαλαίων τούτων, τοιχοκολλᾶ-

ται καὶ δημοσιεύεται, κατὰ τὰς καθιερωθείσας διατυπώσεις, δαπάναις τῶν καταδικασθέντων.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΤΕΤΑΡΤΟΝ.

Περὶ τῆς διοικήσεως τῶν κτημάτων ἐν περιπτώσει χρεωκοπίας.

Ἄρθρ. 302. Εἰς ὅλας τὰς ἐπὶ ἁπλῇ ἢ δολίᾳ χρεωκοπίᾳ καταδιώξεις καὶ καταδίκας, αἱ ἀγωγαὶ, ἐκτὸς ἐκείνων περὶ ὧν ἐγένετο λόγος ἐν ἄρθρῳ 296, ἀποχωρίζονται, αἱ περὶ τῶν κτημάτων διατάξεις, αἱ ὡρισμέναι διὰ τὴν πτώχευσιν, ἐκτελοῦνται, χωρὶς νὰ δύνανται νὰ ἀνατεθῶσιν ἢ νὰ μετακληθῶσιν εἰς τὰ ἄλλα δικαστήρια.

Ἄρθρ. 303. Ὑποχρεοῦνται ὅμως οἱ σύνδικοι τῆς πτωχεύσεως νὰ διευθύνωσιν εἰς τὸ ἐπὶ τοῦ ἐμπορίου ὑπουργεῖον τὰ δικόγραφα, τοὺς τίτλους, τὰ ἔγγραφα καὶ τὰς ἀναγκαίας πληροφορίας, περὶ τοῦ δόλου καὶ τῆς ἀπάτης τοῦ πτωχεύσαντος.

Ἄρθρ. 304. Τὰ δικόγραφα, οἱ τίτλοι καὶ τὰ ἔγγραφα, τὰ παραδοθέντα ὑπὸ τῶν συνδίκων εἰς τὸ ἐπὶ τοῦ ἐμπορίου ὑπουργεῖον, θέλουσιν εἶσθαι, διαρκούσης τῆς ἀνακρίσεως, κοινοποιήσιμα διὰ γραμματέως· ἡ κοινοποίησις αὕτη γίνεται κατ' αἴτησιν τῶν συνδίκων, οἵτινες δύνανται νὰ λάβωσιν ἰδιωτικὰ ἀποσπάσματα ἐξ αὐτῶν, ἢ νὰ ζητήσωσιν ἐπίσημα, ἅτινα δίδονται αὐτοῖς ὑπὸ τοῦ γραμματέως. Τὰ δικόγραφα, οἱ τίτλοι καὶ τὰ ἔγγραφα, ὧν ἡ εἰς τὸ δικαστήριον παρακαταθήκη δὲν ἤθελε διαταχθῆ, ἀποδίδονται μετὰ τὴν ἀπόφασιν εἰς τοὺς συνδίκους, οἵτινες δίδουσιν ἀπόδειξιν τῆς παραλαβῆς (α).

ΤΙΤΛΟΣ ΤΡΙΤΟΣ.

Περὶ ἀποκαταστάσεως.

Ἄρθρ. 305. Ὁ πτωχεύσας, ὅστις ἤθελεν ἐξοφλήσει ὁλοκλήρως ἅπαντα τὰ ἔνεκα κεφαλαίων, τόκων καὶ ἐξόδων παρ' αὐτοῦ ὀφειλόμενα, δύναται νὰ ἐπιτύχῃ τὴν ἀποκατάστασίν του. Δὲν δύναται νὰ ἐπιτύχῃ αὐτὴν, ἂν ἦναι συνεταῖρος ἑταιρίας πτωχευσάσης, εἰμὴ ἀφοῦ ἀποδείξῃ ὅτι πάντα τὰ χρέη τῆς ἑταιρίας ἐξωφλήθησαν καθ' ὁλοκληρίαν ὡς πρὸς τὸ κεφάλαιον

(α) Δυνατὸν νὰ ὑπάρχωσι δικόγραφα, ἅτινα τὸ δικαστήριον ἔχει συμφέρον νὰ διατηρήσῃ· π. χ. ἂν τὰ ἔγγραφα ταῦτα φαίνωνται πλαστογεγραμμένα, καὶ δύνανται κατὰ τοῦτο νὰ δώσωσιν ἀφορμὴν εἰς ποινικὴν καταδίωξιν.

τοὺς τόκους καὶ τὰ ἔξοδα, καὶ ἂν ἀκόμη ἤθελε συνομολογηθῇ μετ' αὐτοῦ ἰδιαίτερος συμβιβασμός.

Ἄρθρ. 306. Πᾶσα περὶ ἀποκαταστάσεως αἴτησις διευθύνεται εἰς τὸ ἐπὶ τοῦ ἐμπορίου ὑπουργεῖον. Ὁ αἰτῶν ὀφείλει νὰ ἐπισυνάψῃ εἰς τὴν αἴτησίν του τὰς ἐξοφλήσεις καὶ τὰ ἄλλα δικαιολογητικὰ ἔγγραφα.

Ἄρθρ. 307. Ἡ αἴτησις καὶ τὰ ἐπισυνημμένα ἔγγραφα παραπέμπονται διὰ τοῦ ἐπὶ τοῦ ἐμπορίου ὑπουργείου εἰς τοὺς ὑπαλλήλους του, οἵτινες διευθύνουσιν ἀντίγραφα αὐτῆς εἰς τοὺς ἐμπορικοὺς ἐπιμελητὰς τῆς κατοικίας τοῦ αἰτοῦντος, καὶ, ἂν οὗτος μεταβάλῃ κατοικίαν μετὰ τὴν πτώχευσιν, εἰς τοὺς ἐμπορικοὺς ἐπιμελητὰς τοῦ τόπου, ἔνθα συνέβη ἡ πτώχευσις, ἐπιφορτίζοντες αὐτοὺς νὰ συλλέξωσιν ὅσας δυνηθῶσι πληροφορίας περὶ τῆς ἀληθείας τῶν ἐκτιθεμένων γεγονότων. Ἂν ἡ πτώχευσις ἐγένετο ἐν Κωνσταντινουπόλει, αἱ πληροφορίαι θέλουσι ληφθῆ διὰ τοῦ ἐμποροδικείου.

Ἄρθρ. 308. Ἀντίγραφον τῆς εἰρημένης ἀναφορᾶς μένει τοιχοκολλημένον ἐπὶ δύο μῆνας εἴς τε τὴν θύραν τοῦ ἐμποροδικείου καὶ εἰς τὸ χρηματιστήριον καὶ εἰς τοὺς ἄλλους καταλλήλους τόπους καὶ καταχωρεῖται εἰς τὰς ἐφημερίδας.

Ἄρθρ. 309. Πᾶς δανειστὴς μὴ πληρωθεὶς ὁλόκληρον τό τε κεφάλαιον τοὺς τόκους καὶ τὰ ἔξοδα τοῦ δανείου του καὶ πᾶς ἄλλος ἔχων συμφέρον δύναται νὰ ἀνακόψῃ τὴν ἀποκατάστασιν δι' ἀναφορᾶς πρὸς τὸ ἐμποροδικεῖον, ὑποστηριζομένης ὑπὸ δικαιολογητικῶν ἐγγράφων. Ὁ ἀνακόπτων δανειστὴς δὲν δύναται νὰ λάβῃ μέρος εἰς τὴν περὶ ἀποκαταστάσεως διαδικασίαν.

Ἄρθρ. 310. Παρελθόντων τῶν δύο μηνῶν, τὸ ἐμποροδικεῖον (ἂν ἡ πτώχευσις συνέβη ἐν Κωνσταντινουπόλει), ἢ οἱ ἐμπορικοὶ ἐπιμεληταί, περὶ ὧν ἀνωτέρω ἐγένετο λόγος, ἂν ἡ πτώχευσις συνέβη εἰς ἐπαρχιακήν τινα πόλιν, διαβιβάζουσιν εἰς τὸν ὑπουργὸν τοῦ ἐμπορίου τὰς πληροφορίας, ἃς συνήγαγον καὶ τὰς γενομένας τυχὸν ἀνακοπάς. Προσθέτουσι προσέτι τὴν γνώμην των.

Ἄρθρ. 311. Τὸ ἐπὶ τοῦ ἐμπορίου ὑπουργεῖον ἐκδίδει ἀπόφασιν, ἀποδεχομένην ἢ ἀπορρίπτουσαν τὴν περὶ ἀποκαταστάσεως αἴτησιν. Ἐὰν ἡ αἴτησις ἀπορριφθῇ, δὲν δύναται νὰ ἐπαναληφθῇ εἰμὴ μετὰ παρέλευσιν ἑνὸς ἔτους.

Ἄρθρ. 312. Ἡ ἀποδεχομένη τὴν περὶ ἀποκαταστάσεως αἴτησιν ἀπόφασις διαβιβάζεται εἰς τοὺς ὑπαλλήλους τοῦ ἐμποροδικείου, ἂν ἡ πτώχευσις ἐγένετο ἐν Κωνσταντινουπόλει, ἢ εἰς τοὺς ἐμπορικοὺς ἐπιμελητὰς, ἂν ἐγένετο εἰς ἐπαρχιακήν τινα πόλιν. Οἱ εἰρημένοι δημόσιοι ὑπάλληλοι διατάττουσι νὰ ἀναγνωσθῇ δημοσίᾳ καὶ νὰ ἀντιγραφῇ εἰς τὰ βιβλία των.

Ἄρθρ. 313. Εἶναι πάντῃ ἀπρόσδεκτοι πρὸς ἀποκατάστασιν οἱ δόλιοι χρεωκόποι, οἱ ἐπὶ κλοπῇ, ἀπάτῃ, ἢ καταχρήσει ἐμπιστοσύνης καταδικασθέντες, οἱ ἀντιβαδιασταὶ καὶ οἱ ἐπίτροποι, οἱ διαχειρισταὶ ἢ ἄλλοι ὑπόλογοι, οἱ μὴ δόντες μηδ' ἐξοφλήσαντες τοὺς λογαριασμούς των. Δύναται νὰ γίνῃ δεκτὸς εἰς ἀποκατάστασιν ὁ ἁπλοῦς χρεωκόπος, ὅστις ἐξεπλήρωσε τὴν ποινὴν εἰς ἣν κατεδικάσθη.

Ἄρθρ. 314. Οὐδεὶς ἔμπορος πτωχεύσας δὲν δύναται νὰ ἐμφανισθῇ εἰς τὸ χρηματιστήριον, ἂν δὲν ἔτυχεν ἀποκαταστάσεως.

Ἄρθρ. 315. Ὁ πτωχεύσας δύναται νὰ ἀποκατασταθῇ καὶ μετὰ θάνατον.

ΔΙΑΦΟΡΑΙ ΤΟΥΡΚΙΚΟΥ ΚΑΙ ΓΑΛΛΙΚΟΥ ΚΕΙΜΕΝΟΥ.

ΓΑΛΛΙΚΟΝ ΚΕΙΜΕΝΟΝ.	ΤΟΥΡΚΙΚΟΝ ΚΕΙΜΕΝΟΝ.
Ἄρθ. 1. καὶ ἔχοντες σύνηθες αὐτῶν ἐπάγγελμα τὴν ἐμπορίαν.	*καὶ οἱ δι' ἐγγράφων συνομολογοῦντες συμβόλαια περὶ ἐμπορίας.*
Ἄρθ. 2. Οἱ ἔχοντες συμπεπληρωμένον τὸ εἰκοστὸν πρῶτον τῆς ἡλικίας των ἔτος δύνανται νὰ ἐμπορεύωνται . . . ἄνευ τῆς ἐγγυήσεως τῶν ἐπιτρόπων.	Οἱ ἔχοντες συμπληρωμένον τὸ εἰκοστὸν πρῶτον τῆς ἡλικίας των ἔτος *κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἐμπορίου...* ἄνευ τῆς ἐγγυήσεως τῶν *κηδεμόνων* ἢ ἐπιτρόπων...
Ἄρθ. 3. ἀφ' ἡμέρας εἰς ἡμέραν, ἀπὸ μηνὸς εἰς μῆνα τὴν περιουσίαν καὶ τὰ χρέη του, τὰς ἐμπορικάς του ἐργασίας.	ἀφ' ἡμέρας εἰς ἡμέραν, *ἐν ἑκάστῃ πράξει*, τὰ χρέη του, *τὰς πιστώσεις του, ἤτοι πάσας* τὰς ἐμπορικάς του ἐργασίας.
Ἄρθ. 4. ὑποχρεοῦται νὰ συντάσσῃ κατ' ἔτος ἀπογραφὴν τῶν κινητῶν καὶ *ἀκινήτων* πραγμάτων του, τῆς περιουσίας καὶ τῶν χρεῶν του, *καὶ νὰ ἀντιγράφῃ κατ' ἔτος εἰς εἰδικὸν ἐπὶ τούτῳ βιβλίον.*	ὑποχρεοῦται νὰ συντάσσῃ κατ' ἔτος *ἰσολογισμὸν περιέχοντα* τὴν ἀπογραφὴν τῶν κινητῶν πραγμάτων του, τῆς περιουσίας, τῶν χρεῶν, *τῶν καθυστερήσεων καὶ πιστώσεών του.*
Ἄρθ. 5. ἄγραφα διαστήματα, χάσματα ἢ παραπομπαὶ . . νὰ ἀριθμηθῇ ὑπὸ ὑπαλλήλου πρὸς τοῦτο διοριζομένου ὑπὸ τοῦ ἐμποροδικείου.	ἄγραφα διαστήματα, χάσματα, *σβέσματα, παρεισγραφὰς* ἢ παραπομπὰς... ὑπὸ ὑπαλλήλου πρὸς τοῦτο διοριζομένου ὑπὸ τοῦ ἐμποροδικείου,

	καὶ νὰ σημειωθῇ ἐν τέλει ὁ ἀριθμὸς τῶν σελίδων μετὰ τῆς ὑπογραφῆς του.
Ἄρθ. 11. ὑπὸ ἑταιρικὴν ἐπωνυμίαν.	ὑπὸ *ἰδιάζουσαν* ἐπωνυμίαν.
Ἄρθ. 12. δύναται νὰ ἀποτελέσῃ μέρος τῆς ἑταιρικῆς ἐπωνυμίας.	δύναται *νὰ ἔχῃ σχέσιν* μετὰ τῆς ἐπωνυμίας *τῆς ἑταιρίας ταύτης.*
Ἄρθ. 13. εἰς ὅλας τὰς ὑποχρεώσεις τῆς ἑταιρίας, ἀρκεῖ νὰ συνωμολογήθησαν *ὑπὸ τὴν ἑταιρικὴν ἐπωνυμίαν.*	εἰς ὅλας τὰς ὑποχρεώσεις καὶ *συμφωνίας*, ἀρκεῖ νὰ συνωμολογήθησαν *ὑπὸ τῶν ὑπογραφόντων ἐν ὀνόματι τῆς ἑταιρίας ταύτης συνεταίρων.*
Ἄρθ. 15. *εἴτε ὅλοι ὁμοῦ διευθύνουν τὴν ἑταιρίαν, εἴτε εἷς ἢ πλείονες διευθύνουν δι' ὅλους.*	ἐλλείπει.
Ἄρθ. 18. *νὰ κάμῃ καμμίαν πρᾶξιν διαχειρήσεως ἢ*	ἐλλείπει.
Ἄρθ. 20. Ἡ ἀνώνυμος ἑταιρία δὲν διατελεῖ	Ἡ ἀνώνυμος ἑταιρία, *κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἐμπορίου*, δὲν διατελεῖ.
Ἄρθ. 23. προσωπικὴν ἢ ἀλληλέγγυον ἐνοχὴν	*ἐγγύησιν ἢ ὑποχρέωσιν.*
Ἄρθ. 26. δύναται νὰ περιβληθῇ.	περιβάλλεται.
Ἄρθ. 27. *Ἡ κυριότης τῶν μετοχῶν δύναται νὰ βεβαιωθῇ* δι' ἐγγραφῆς εἰς τὰ βιβλία τῆς ἑταιρίας.	*Αἱ ὀνομαστικαὶ μετοχαὶ πρέπει νὰ ἐγγράφωνται* εἰς τὰ βιβλία τῆς ἑταιρίας.
Ἄρθ. 30. Τὰ καταστατικὰ τῶν ὁμορρύθμων ἢ ἑτερορρύθμων ἑταιριῶν πρέπει νὰ συντάσσωνται ἐνώπιον τοῦ ἐμποροδικείου ἢ δι' ἰδιωτικῶν ἐγγράφων ... πρέπει νὰ περιέχῃ τὴν μνείαν τοῦ ἀριθμοῦ τῶν γενομένων πρωτοτύπων.	Τὰ καταστατικὰ τῶν ὁμορρύθμων ἢ ἑτερορρύθμων ἑταιριῶν *εἴτε συντασσόμενα* ἐνώπιον τοῦ ἐμποροδικείου, *εἴτε* δι' *ἰδιωτικῶν* ἐγγράφων *εἰσὶν ἔγκυρα* ... πρέπει νὰ περιέχῃ τὴν μνείαν *τῶν συνεταίρων* καὶ τοῦ ἀριθμοῦ τῶν γενομένων πρωτοτύπων.
Ἄρθ. 47. νὰ παρατείνωσι τὴν πρὸς προσαγωγὴν τῶν ἐγγράφων προθεσμίαν.	νὰ παρατείνωσιν ἢ *ἐλαττώσωσι* τὴν πρὸς προσαγωγὴν τῶν ἐγγράφων προθεσμίαν.
Ἄρθ. 51. Σημ. Ἡ μετὰ τὴν ἐκκαθάρισιν παράδοσις εἰς τοὺς ἐπιτρόπους ἢ διαχειριστὰς τῆς περιουσίας τοῦ ἀποθανόντος συνεταίρου, ὅστις ἤθελεν ἔχει κληρονόμους ἀνήλικας, *ἀποφασίζεται διὰ τοῦ Ἀνωτάτου*	Ἡ μετὰ τὴν ἐκκαθάρισιν περιουσία τοῦ ἀποθανόντος συνεταίρου *παραδίδεται* εἰς τοὺς ἐπιτρόπους ἢ διαχειριστὰς *αὐτοῦ*, *ἐὰν* ἤθελεν ἔχει κληρονόμους ἀνήλικας.

Συμβουλίου τῆς Δικαιοσύνης.

Ἄρθ. 57. ἀνωτέρας βίας νομίμως ἀποδεδειγμένης.	*βασίμου κωλύματος καὶ αἰτίας δικαίας.*
Ἄρθ. 58. Ἐγγυᾶται περὶ πάσης ἀβαρίας ἢ φθορᾶς τῶν ἐμπορευμάτων καὶ πραγμάτων, ἂν δὲν ὑπάρχῃ. .	Ἐγγυᾶται περὶ πάσης ἀβαρίας ἢ φθορᾶς τῶν ἐμπορευμάτων καὶ πραγμάτων *ἐκ βροχῆς καὶ ὑγρασίας* ἂν δὲν ὑπάρχῃ.
Ἄρθ. 59. . . ἂν ὁ μεσολαβὼν παραγγελειοδόχος δὲν ὡρίσθη ἐν τῷ ἐγγράφῳ τῆς ἀποστολῆς.	ἂν ὁ μεσολαβὼν παραγγελειοδόχος δὲν ὡρίσθη *ὑπὸ τοῦ ἐμπόρου* ἐν τῷ ἐγγράφῳ τῆς ἀποστολῆς.
Ἄρθ. 62. . . τὸ εἶδος καὶ τὸ βάρος . . *ἄνευ κενῶν διαστημάτων καὶ . . .*	τὸ εἶδος καὶ τὸ *χρῶμα*... ἐλλείπει.
Ἄρθ. 63. . . ἢ ἐξ ἀνωτέρας δυνάμεως.	*ἢ κωλύματος βασίμου.*
Ἄρθ. 66. . . Κατὰ διαταγὴν τῆς Υ. Πύλης.	δι' ὑψηλῆς διαταγῆς.
Ἄρθ. 69. ἢ λογαριασμοῦ . . . *κολλυβιστοῦ τινος* ἢ μεσίτου.	ἢ λογαριασμοῦ μεσίτου.
Ἄρθ. 70. Ἐπὶ τῇ κοινοποιήσει τοῦ ἐπὶ μὴ ἀποδοχῇ διαμαρτυρικοῦ, οἱ ὀπισθογράφοι καὶ ὁ ἐκδότης εἰσὶν ἀμοιβαίως ὑπόχρεοι νὰ παράσχωσιν ἐγγύησιν, πρὸς ἐξασφάλισιν τῆς πληρωμῆς τῆς συναλλαγματικῆς κατὰ τὴν λῆξιν αὐτῆς, ἢ νὰ ἐξοφλήσωσιν αὐτὴν μετὰ τῶν ἐξόδων τοῦ διαμαρτυρικοῦ καὶ τῆς ἐπισυναλλαγῆς. *Ὁ ἐγγυητὴς εἴτε τοῦ ἐκδότου, εἴτε τοῦ ὀπισθογράφου δὲν εἶναι ἀλληλέγγυος, εἰμὴ μετ' ἐκείνου, ὑπὲρ οὗ ἐγγυήθη.*	Ἐπὶ τῇ κοινοποιήσει τοῦ ἐπὶ μὴ ἀποδοχῇ διαμαρτυρικοῦ *πᾶς ὀπισθογράφος δικαιοῦται νὰ ζητήσῃ καὶ λάβῃ ἐγγύησιν ἢ ἐνέχυρον παρὰ τοῦ πρὸ αὐτοῦ ὀπισθογράφου μέχρι τοῦ ἐκδότου,* πρὸς ἐξασφάλισιν τῆς πληρωμῆς τῆς συναλλαγματικῆς κατὰ τὴν λῆξιν αὐτῆς· *δὲν δύναται ὅμως ὁ πρῶτος ὀπισθογράφος νὰ ζητήσῃ ἐγγύησιν παρὰ τοῦ τελευταίου· ὁ μὴ παρασχὼν τὴν ἐγγύησιν ταύτην ὀφείλει* νὰ ἐξοφλήσῃ τὴν συναλλαγματικὴν μετὰ τῶν ἐξόδων τοῦ διαμαρτυρικοῦ καὶ τῆς ἐπισυναλλαγῆς.
Ἄρθ. 130. . . ἢ ἐνώπιον *κοινωτικοῦ τινος* συμβουλίου. . .	ἢ ἐνώπιον συμβουλίου . .
Ἄρθ. 152. τοιχοκολλᾶται ἐν περιλήψει. . . ὅπου ὁ πτωχεύσας ἔχει ἐμπορικὰ καταστήματα.	τοιχοκολλᾶται ἐν *ἀντιγράφῳ* . . . ὅπου ὁ πτωχεύσας ἔχει *δοσοληψίας καὶ συνεταίρους.*
Ἄρθ. 155. Ἡ τὴν πτώχευσιν	Ἡ τὴν πτώχευσιν κηρύττουσα

κηρύττουσα ἀπόφασις διακόπτει ὡς *πρὸς μόνην τὴν ὁμάδα τῶν δανειστῶν* τοὺς τόκους . .

Ἄρθ. 179. ὁ πτωχεύσας ἂν ἦναι παρὼν δύναται νὰ παρευρεθῇ κατὰ τὴν ἀποσφράγισιν.

Ἄρθ. 185. Ὁ εἰσηγητὴς δύναται νὰ ἐρωτήσῃ τὸν πτωχεύσαντα, τοὺς ὑπαλλήλους καὶ ὑπηρέτας του καὶ *πάντα ἄλλον* ἐπί τε τῶν ἀφορώντων . . .

Ἄρθ. 195. Ἐὰν τὸ ἀντικείμενον τοῦ συμβιβασμοῦ . . . ὑπερβαίνῃ τὰ πεντακόσια γρόσια.

Ἄρθ. 196. Ὁ εἰσηγητὴς ὁρίζει τὴν ἀντιμισθίαν τῆς ἐργασίας του.

Ἄρθ. 203. . . ἢ νὰ ζητήσῃ . .

Ἄρθ. 207. . . ἀντικείμενον ἀνακρίσεως ἐπὶ κακουργήματι, ἢ πλημμελήματι. . . . ἐνόσῳ αἱ ἁρμόδιοι ἀρχαὶ δὲν ἤθελον ἀποφασίσει.

Ἄρθ. 220. . . ὡς πρὸς πάντας τοὺς ἐνδιαφερομένους.

Ἄρθ. 225. . . συνιστάμενον, εἴτε εἰς τὴν παραμόρφωσιν τοῦ ἐνεργητικοῦ. . .

Ἄρθ. 228. . . . τὸ ἐμποροδικεῖον δύναται νὰ διατάξῃ τὰ ἀναγκαῖα συντηρητικὰ μέτρα.

Ἄρθ. 234. Σημ.

ἀπόφασις διακόπτει τοὺς τόκους . .

πρέπει δὲ νὰ ἐπιδεικνύωνται εἰς τὸν πτωχεύσαντα ἂν ἦναι παρὼν κατὰ τὴν ἀποσφράγισιν.

Ὁ εἰσηγητὴς δύναται νὰ ἐρωτήσῃ τὸν πτωχεύσαντα, τοὺς *γραμματεῖς* καὶ τοὺς ὑπηρέτας του ἐπί τε τῶν ἀφορώντων.

Ἐὰν τὸ ἀντικείμενον τοῦ συμβιβασμοῦ ... ὑπερβαίνῃ τὰ *χίλια πεντακόσια* γρόσια.

Ἐλλείπει.

καὶ ἐὰν ὁ δανειστὴς ἦναι ἐκτὸς τῆς ἕδρας τοῦ ἐμποροδικείου νὰ ζητήσῃ.

ἀντικείμενον ἀνακρίσεως ἐπὶ κακουργήματι, ἢ πλημμελήματι, ἢ *πταίσματι* . . . ἐνόσῳ αἱ ἁρμόδιοι ἀρχαὶ δὲν ἤθελον *ἐπιληφθῇ τῆς ὑποθέσεως καὶ κηρύξει αὐτὸν ἀθῷον.*

ὡς πρὸς πάντας τοὺς *δανειστάς.*

συνιστάμενον, εἴτε εἰς τὴν *ὑπόκρυψιν* ἢ *ὀλιγόστευσιν* τοῦ ἐνεργητικοῦ.

τὸ ἐμποροδικεῖον δύναται νὰ διατάξῃ τὰ ἀναγκαῖα συντηρητικὰ μέτρα, *πρὸς προφύλαξιν ἀπὸ πάσης ἀπωλείας τῆς εἰς τὴν κατοχὴν τοῦ πτωχεύσαντος περιελθούσης περιουσίας.*

ἐλλείπει.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ
ΤΟΥ
ΕΜΠΟΡΙΚΟΥ ΚΩΔΗΚΟΣ.

ΤΙΤΛΟΣ ΠΡΩΤΟΣ.

Προεισαγωγικαὶ διατάξεις.

Ἄρθρ. 1. Αἱ ἐμπορικαὶ ὑποθέσεις, ἀνεξαρτήτως τῆς ἰδιότητος τῶν προσώπων εἰς ἃ ἀνήκουσι, δικάζονται ἀποκλειστικῶς ὑπὸ τῶν ἐμποροδικείων. Εἰς τοὺς τόπους ὅμως, ἔνθα δὲν ἐπάρχουσιν ἐμποροδικεῖα (α), τὰ αὐτόσε νομίμως καθιστημένα πρὸς ἐκδίκασιν τῶν πολιτικῶν ὑποθέσεων συμβούλια εἰσὶν ἐπιτετραμμένα τὴν ἐκδίκασιν καὶ τῶν ἐμπορικῶν διαφορῶν, συμμορφούμενα, ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει, πρὸς τὸν Ἐμπορικὸν Κώδηκα καὶ τὴν Ἐμπορικὴν Δικονομίαν.

Ἄρθρ. 2. Ἅπασαι αἱ ἐμπορικαὶ δίκαι δικάζονται πρωτοβαθμίως (πρωτοδίκως) ἐν τοῖς ἐμποροδικείοις ἔν τε τῇ Κωνσταντινουπόλει καὶ ἐν ταῖς Ἐπαρχίαις. Ἀλλ' ἐξαιρουμένων τῶν ὑποθέσεων, ἐφ' ὧν τὰ ἐμποροδικεῖα ταῦτα δικάζουσιν ἀνεκκλήτως δυνάμει τοῦ νόμου, αἱ λοιπαὶ δύνανται νὰ μεταφερθῶσι δευτεροβαθμίως εἰς τὰ ἐφετεῖα.

Ἄρθρ. 3. Διὰ τὰς ἐμπορικὰς ὑποθέσεις θέλει συστηθῇ ἐν Κωνσταντινουπόλει ἓν ἐφετεῖον, κατὰ τοὺς κατωτέρω ὁριζομένους κανόνας.

Ἄρθρ. 4. Δι' Αὐτοκρατορικοῦ Διατάγματος θέλει ὁρισθῇ ὁ ἀριθμὸς τῶν ἐμποροδικείων, ὁ τόπος ἐν ᾧ θέλει ἑδρεύει ἕκαστον αὐτῶν, καὶ ἡ περιφέρεια τῆς δικαιοδοσίας ἑκάστου αὐτῶν.

Τὰ ἐν Κωνσταντινουπόλει καὶ ἀλλαχοῦ ἑδρεύοντα δικαστήρια σύγκεινται ἐκ δύο συμβουλίων, τοῦ μὲν διὰ τὰς ὑποθέσεις τοῦ κατὰ γῆν, τοῦ δὲ διὰ τὰς τοῦ κατὰ θάλασσαν ἐμπορίου.

(α) Πίναξ τῶν ἐμποροδικείων τῆς Ὀθωμ. Αὐτοκρατορίας.

Πᾶν ἐμποροδικεῖον *(μαχκεμέϊ-τιτζαρὲτ)* σύγκειται ἐκ δύο τακτικῶν μελῶν καὶ τεσσάρων πρυσωρινῶν ὑπὸ ἕνα πρόεδρον ἐκτὸς τοῦ τῆς Κωνσταντινουπόλεως. Τὰ ἐν ταῖς πρωτευούσαις τῶν νομαρχιῶν ἐμποροδικεῖα δικάζουσι καὶ ὡς ἐφετεῖα *(Διβάνη-τιδζαρέτ)*. Ἐν Κωνσταντινουπόλει τὸ ἐμποροδικεῖον διαιρεῖται εἰς τρία συμβούλια, τὸ δὲ ἐφετεῖον ὀνομάζεται *(Διβάνη-ἰστιράφ)*· ἐμποροδικεῖα ὑπάρχουσιν εἰς τὰς ἑξῆς ἐπαρχίας.

Ἄρθρ. 5. Πάντα τὰ ἐμποροδικεῖα καὶ τὸ Ἐφετεῖον εἰσὶν ὑπὸ τὴν δικαιοδοσίαν καὶ τὴν ἐπιτήρησιν τοῦ ἐπὶ τοῦ Ἐμπορίου Ὑπουργείου.

Ἄρθρ. 6. Δὲν ἐπιτρέπεται ἡ συνένωσις δικαστικῆς καὶ πολιτικῆς θέσεως ἐν τῷ αὐτῷ προσώπῳ· κατὰ συνέπειαν οὐδεὶς διοικητικὸς ὑπάλληλος δύναται νὰ γίνῃ δικαστικὸς ὑπάλληλος, καὶ τἀνάπαλιν, οὐδεὶς δικαστικὸς ὑπάλληλος δύναται νὰ λάβῃ διοικητικὴν θέσιν, ἐκτὸς ἂν παραιτηθῶσι τῶν πρώην καθηκόντων των.

Ἄρθρ. 7. Οἱ ἐξ αἵματος συγγενεῖς, οἷοι ἀδελφοί, θεῖοι ἐκ πατρὸς καὶ μητρὸς καὶ συγγενεῖς μέχρι δευτέρου καὶ τρίτου βαθμοῦ, καὶ οἱ ἐξ ἀγχιστείας, οἷοι γαμβρὸς μετὰ πενθεροῦ, ἢ γυναικαδέλφου, ἢ πατρὸς τοῦ πενθεροῦ του δὲν δύνανται νὰ παρακαθήσωσιν ὡς δικασταὶ ἐν τοῖς ἐμποροδικείοις ἢ ἐφετείοις· ἐπελθούσης δὲ συγγενείας μεταξὺ δύο δικαστῶν τοῦ αὐτοῦ δικαστηρίου μετὰ τὸν διορισμόν των, ὁ συνάψας αὐτὴν δὲν δύναται πλέον νὰ ἐξακολουθήσῃ τὰ καθήκοντά του καὶ παύεται τῆς θέσεώς του.

ΤΙΤΛΟΣ ΔΕΥΤΕΡΟΣ.

Περὶ τοῦ ὀργανισμοῦ τῶν Ἐμποροδικείων.

Ἄρθρ. 8. Πᾶν ἐμποροδικεῖον, ἔχον ἓν μόνον συμβούλιον, σύγκειται ἐξ ἑνὸς προέδρου, δύο διαρκῶν καὶ τεσσάρων προσωρινῶν δικαστῶν, ἐχόντος ἑκάστου κατὰ τὴν διάρκειαν τῶν συσκέψεων ψῆφον.

Τὰ ἐν ταῖς Ἐπαρχίαις Ἐμποροδικεῖα.

Ἐρζερούμ — Ἀμάσεια — Σκόδρα — Ἀδριανούπολις — Ἄγκυρα — Οὔρφα (Ἐδέσση) — Ἄδανα — Νικομήδεια — Σμύρνη — Σκόπια — Ἐρζιντζάνη — Κυδωνίαι — Ἀϊδίνιον — Ἐρμενάκι — Σπάρτη — Προῦσσα — Βαγδάτιον — Πρεζρένη — Μπόλου — Βοσνία (Σεράγεβον) — Βεγκαζὶ — Βηρυτὸς — Βαλτζίκιον — Τρίκκαλα — Ῥαιδεστὸς — Ἀττάλεια — Δζανὶκ — Δαρδανέλλια — Χαλέπιον — Χανία — Χουμοὺς — Χάμα — Δράμα — Διαρβεκὶρ — Ρέθυμνος — Ρόδος — Ζιστόβη — Θεσσαλονίκη — Σεβαστεία (Σιβὰζ) — Σινώπη — Χίος — Σιλίστρα — Σέρραι — Σύλιμνος (Σούμλα) — Δαμασκὸς — Σοφία — Μαγνησία — Τούλτσα — Τραπεζοῦς — Τύρνοβον — Ρουστζούκιον — Τρίπολις Συρίας — Τρίπολις Βαρβαρίας — Ἀλάγια — Ἄκρη — Βῶλος — Φιλιππούπολις — Κὰρς — Κασταμονὴ — Ἰκόνιον — Καραχισάρη Σαρκὴ — Κύπρος — Ἱεροσόλυμα — Καραχισάρη Σαχὴπ — Παληκεσέρι — Καισάρεια — Χαλδεία (Γκιουμοὺς χανὲ) — Κερασοῦς — Καλλίπολις — Κοτύαιον — Κωνστάντσα — Γάγγραι (Τζάγγραι) — Λώμη — Μιτυλήνη — Μυρσίνα — Μουσοὺλ — Βιττώλια — Μαρὰς — Μεντεσὲ — Μύσσα — Νεάπολις τῆς Συρίας — Βάρνα — Βιδύνιον — Ἰωάννινα — Γιοζκάτ.

Ἄρθρ. 9. Τὰ ἔχοντα δύο συμβούλια, ἤτοι τοῦ κατὰ γῆν καὶ κατὰ θάλασσαν ἐμπορίου ἐμποροδικεῖα, κατὰ τὴν διάταξιν τοῦ ἄρθρου 4, ἔχουσιν ἕνα πρόεδρον καὶ προσέτι ἕνα ἀντιπρόεδρον, ὅστις προεδρεύει τοῦ συμβουλίου, οὗτινος δὲν προεδρεύει ὁ πρόεδρος· ἐν ἑκάστῳ δὲ συμβουλίῳ ὑπάρχουσιν ἀνὰ δύο διαρκεῖς καὶ ἀνὰ τέσσαρες προσωρινοὶ δικασταί.

Ἕνεκεν ὅμως τῆς ἐκτάσεως καὶ τῆς σπουδαιότητος τοῦ ἐμπορίου τῆς Κωνσταντινουπόλεως, τὸ ἐμποροδικεῖον τῆς πόλεως ταύτης, ὅπερ θέλει ἐπίσης ἔχει δύο συμβούλια, θέλει ἔχει δύο ἀντιπροέδρους, καὶ ἕκαστον τῶν δύο τούτων τμημάτων θέλει ἔχει ἀνὰ τέσσαρας διαρκεῖς καὶ ὀκτὼ προσωρινοὺς δικαστὰς, καὶ δύναται χρείας τυχούσης, πρὸς ταχυτέραν περαίωσιν τῶν ὑποθέσεων, ἕκαστον συμβούλιον νὰ διαιρῆται εἰς δύο κεχωρισμένα τμήματα.

Ἄρθρ. 10. Οἱ πρόεδροι, ἀντιπρόεδροι καὶ διαρκεῖς δικασταὶ θέλουσι διορίζεσθαι δι' Αὐτοκρατορικοῦ διατάγματος ἐπὶ τῇ προτάσει τοῦ ἐπὶ τοῦ ἐμπορίου ὑπουργοῦ, ὅστις, προκειμένου περὶ ἐπαρχιακῶν ἐμποροδικείων, ὀφείλει προηγουμένως νὰ συμβουλευθῇ περὶ τῆς ἐκλογῆς τούτων τὴν ἀνωτάτην ἀρχὴν τοῦ τόπου.

Εἰς τὴν Αὐτοκρατορικὴν ὅμως κύρωσιν καὶ τὸν διορισμὸν πρέπει νὰ ὑποβάλλωνται μόνον πρόσωπα χρηστὰ, τίμια, ἱκανὰ, καὶ γινώσκοντα τὸν νόμον καὶ τὴν ἐμπορικὴν δικονομίαν καὶ ἐπιδοκιμασθέντα ὡς τοιαῦτα ὑπὸ τοῦ ἐπὶ τοῦ ἐμπορίου ὑπουργοῦ.

Ἄρθρ. 11. Οἱ εἰρημένοι ὑπάλληλοι θέλουσι λαμβάνει τὸν προσήκοντα μισθὸν καὶ θέλουσι διατηρεῖσθαι εἰς τὰς θέσεις των μέχρις οὗ, συνεπείᾳ παραιτήσεως αὐτῶν, γενομένης δεκτῆς, καταδίκης ἐπὶ κακουργήματι ἢ πλημμελήματι, ἢ διορισμοῦ εἰς ἄλλην θέσιν, ἤθελον ἀπολυθῆ τῆς ὑπηρεσίας των.

Ἄρθρ. 12. Ἀπόντος ἢ κωλυομένου τοῦ προέδρου καὶ τοῦ ἀντιπροέδρου, ἀναπληροῦνται οὗτοι ἐν τῷ συμβουλίῳ ὑπὸ τοῦ ἀρχαιοτέρου διαρκοῦς δικαστοῦ, κατὰ τὴν σειρὰν τῶν διορισμῶν.

Ἄρθρ. 13. Οἱ προσωρινοὶ δικασταὶ τῶν ἐμποροδικείων ἐκλέγονται ἐν συνελεύσει, συγκειμένῃ ἐκ τῶν ἐπισημοτέρων ἐμπόρων τοῦ τόπου, καὶ κυρίως ἐκ τῶν ἀρχηγῶν τῶν ἀρχαιοτέρων καὶ μᾶλλον διακεκριμμένων ἐπὶ τιμιότητι, τάξει καὶ οἰκονομίᾳ καταστημάτων.

Ἄρθρ. 14. Ὁ κατάλογος τῶν ἐπισημοτέρων ἐμπόρων θέλει συντάττεσθαι, ἐν ἀρχῇ ἑκάστου ἔτους, μεταξὺ ὅλων τῶν ἐμπόρων τῆς περιφερείας ἑκάστου δικαστηρίου, ὑπὸ τῶν διευθυντῶν τοῦ Ἐμπορικοῦ Γραφείου τοῦ τόπου, ἔνθα ἑδρεύει τὸ δικαστήριον.

Ὁ κατάλογος ὅμως οὗτος θέλει ἰσχύει ἐφ' ὅσον ἐγκριθῇ ὑπὸ τοῦ προέδρου τοῦ ἐμποροδικείου καὶ προσέτι ἐν μὲν τῇ Κωνσταντινουπόλει ὑπὸ τοῦ ἐπὶ τοῦ ἐμπορίου ὑπουργοῦ, ἐν δὲ ταῖς ἐπαρχίαις ὑπὸ τῆς ἀνωτάτης ἀρχῆς τοῦ τόπου.

Ἄρθρ. 15. Πᾶς ἐπίσημος ἔμπορος δύναται νὰ ἐκλεχθῇ προσωρινὸς δικαστὴς, ἂν ἔχῃ ἡλικίαν τὸ ὀλιγώτερον τριάκοντα ἐτῶν, ἂν πρὸ πέντε τοὐλάχιστον ἐτῶν μετέρχηται τὸ ἐμπόριον μετὰ τιμῆς καὶ διακρίσεως, ἂν οὐδέποτε ἔκαμε πτώχευσιν, ἢ ἂν, περιελθὼν εἰς πτώχευσιν, ἀποκατεστάθη, καὶ ἂν δὲν ὑπέκυψεν εἰς καταδίκην ἐπὶ κακουργήματι ἢ πλημμελήματι.

Ἄρθρ. 16. Ἡ ἐκλογὴ γίνεται διὰ ψηφοφορίας καὶ δι' ἀπολύτου πλειοψηφίας τῶν ἐπισήμως συγκεκλημένων καὶ παρόντων ἐκλογέων.

Πρακτικὸν τῆς ἐκλογῆς, συντεταγμένον καὶ ὑπογεγραμμένον ἢ ἐσφραγισμένον ὑπὸ τῶν ἐκλογέων τούτων καὶ ἐπικεκυρωμένον ὑπὸ τῶν διευθυντῶν τοῦ Ἐμπορικοῦ Γραφείου τοῦ τόπου, διευθύνεται ὑπὸ τούτων, ἐν μὲν τῇ Κωνσταντινουπόλει ἀμέσως, ἐν δὲ ταῖς ἐπαρχίαις διὰ τῆς ἀνωτάτης ἀρχῆς τοῦ τόπου, εἰς τὸν ἐπὶ τοῦ ἐμπορίου ὑπουργὸν, ὅπως ὑποβληθῇ παρ' αὐτοῦ, κατὰ τὰς ἐν ἐνεργείᾳ διατάξεις, διὰ τῆς Ὑψ. Πύλης, εἰς τὴν αὐτοκρατορικὴν ἔγκρισιν.

Ἄρθρ. 17. Τὰ καθήκοντα τῶν προσωρινῶν δικαστῶν εἶναι μόνον τιμητικὰ, καὶ δὲν ἀνταμείβονται δι' ἀντιμισθίας, θεωροῦνται ὡς δημόσιον βάρος, ὅπερ ὁ ἐκλεχθεὶς δὲν δύναται νὰ ἀποφύγῃ δι' ἀρνήσεως ἢ παραιτήσεως, ἐκτὸς νομίμων προφάσεων, ἀποκειμένων εἰς τὴν ἐπιδοκιμασίαν τοῦ δικαστηρίου, οὗτινος ὀφείλει νὰ ἀποτελέσῃ μέρος.

Ἄρθρ. 18. Οἱ προσωρινοὶ δικασταὶ ἐκλέγονται καὶ διορίζονται δι' ἓν μόνον ἔτος. Ἀλλ' ἵνα μὴ ἐν τῷ μέλλοντι πάντες ὁμοῦ παύσωσι τῶν καθηκόντων αὐτῶν, κατὰ τὴν πρώτην ἐκλογὴν οἱ ἡμίσεις ἐξ αὐτῶν θέλουσι διορισθῇ δι' ἓν ἔτος, καὶ οἱ ἄλλοι ἡμίσεις δι' ἓξ μῆνας, κατὰ δὲ τὰς ἑπομένας ἐκλογὰς, αἵτινες θέλουσι γίνεσθαι κατὰ πᾶσαν ἑξαμηνίαν διὰ τὴν ἀντικατάστασιν ἐκείνων, τῶν ὁποίων ἡ ὑπηρεσία ἔληξεν, ὅλοι οἱ διορισμοὶ θέλουσι γίνεσθαι δι' ἓν ἔτος.

Ἄρθρ. 19. Οἱ μετὰ τὸ ἔτος ἐξερχόμενοι τῆς ὑπηρεσίας προσωρινοὶ δικασταὶ δύνανται, ἂν συναινῶσι, νὰ ἐκλεχθῶσιν αὖθις ἀμέσως δι' ἓν ἀκόμη ἔτος, ἀλλὰ, παρελθόντος τοῦ δευτέρου τούτου ἔτους τῆς ὑπηρεσίας, δὲν δύνανται πλέον νὰ ἐκλεχθῶσιν ἐκ νέου, εἰμὴ ἀφοῦ παρεμπέσῃ ἓν ἔτος.

Ἄρθρ. 20. Τὰ καθήκοντα τῶν προσωρινῶν δικαστῶν παύουν ἕνεκεν πτωχεύσεως, καταδίκης ἐπὶ κακουργήματι ἢ πλημμελήματι, ἢ παραδοχῆς διοικητικῶν καθηκόντων, ἐν τοιαύτῃ δὲ περιπτώσει πρέπει νὰ γίνῃ ἀμέσως φροντὶς περὶ ἀντικαταστάσεως τῶν οὕτω ἀπομακρυνθέντων, κατὰ τὰς διατυπώσεις καὶ διατάξεις τῶν ἄρθρων 13, 15 καὶ 16.

Ἄρθρ. 21. Πᾶς προσωρινὸς δικαστὴς, διορισθεὶς ἕνεκα θανάτου, παραιτήσεως δεκτῆς γενομένης, ἢ ἀνακλήσεως ἄλλου προσωρινοῦ δικαστοῦ, ἕνεκα τῶν ἐν τῷ προηγουμένῳ ἄρθρῳ ἐκτεθέντων λόγων, ἐκτελεῖ τὰ καθήκοντα αὐτοῦ μόνον κατὰ τὸ ὑπόλοιπον τῆς διαρκείας τῆς ἐντολῆς τοῦ προκατόχου του.

Ἄρθρ. 22. Ἐκτὸς τῶν ὡς ἀνωτέρω διοριζομένων προσωρινῶν δικαστῶν, οὐδεὶς δύναται νὰ συνεδριάσῃ ὡς τοιοῦτος εἰς τὸ δικαστήριον, ἐπὶ ποινῇ ἀκυρότητος τῆς ἀποφάσεως.

Ἄρθρ. 23. Παρ' ἑκάστῳ δικαστηρίῳ ὑπάρχει εἷς γραμματεὺς καὶ, κατὰ τὴν ἀνάγκην τῆς ὑπηρεσίας, εἷς ἢ πλείονες ὑπογραμματεῖς, εἷς ἢ πλείονες διερμηνεῖς, καὶ ἱκανὸς ἀριθμὸς τιμίων καὶ παρασχόντων ἐγγύησιν κλητήρων.

Ἄρθρ. 24. Οἱ γραμματεῖς, ὑπογραμματεῖς καὶ διερμηνεῖς διορίζονται διὰ Βεζυρικοῦ διατάγματος, ἐπὶ τῇ προτάσει τοῦ ἐπὶ τοῦ ἐμπορίου ὑπουργοῦ. Ἡ πρότασις αὕτη γίνεται ἀπ' εὐθείας μὲν διὰ τὰ ἐν Κωνσταντινουπόλει δικαστήρια, διὰ δὲ τὰ τῶν ἐπαρχιῶν, ἐπὶ τῇ ἀπευθυνομένῃ αὐτῷ περὶ τούτου αἰτήσει ἐκ συμφώνου ὑπὸ τῆς ἀνωτάτης ἀρχῆς τοῦ τόπου καὶ τοῦ προέδρου τοῦ περὶ οὗ πρόκειται δικαστηρίου.

Ἄρθρ. 25. Οἱ κλητῆρες διορίζονται ἐν μὲν τῇ Κωνσταντινουπόλει ὑπὸ τοῦ ἐπὶ τοῦ ἐμπορίου ὑπουργοῦ, ἐν δὲ ταῖς ἐπαρχίαις ὑπὸ τῆς ἀνωτάτης ἀρχῆς τοῦ τόπου.

Οἱ κλητῆρες οὗτοι θέλουσι φέρει, πρὸς διάκρισιν ἀπὸ τῶν ἄλλων, ἰδιαίτερον σημεῖον ἐπὶ τοῦ περιλαιμίου, καὶ τὰ ἔργα καὶ καθήκοντα αὐτῶν θέλουσιν ὁρισθῇ δι' εἰδικῶν κανονισμῶν.

Ἄρθ. 26. Οἱ πρόεδροι, ἀντιπρόεδροι, διαρκεῖς καὶ προσωρινοὶ δικασταὶ, γραμματεῖς καὶ διερμηνεῖς, πρὶν ἀναλάβωσι τὰ καθήκοντά των, θέλουσιν ὁρκίζεσθαι ἐν Κωνσταντινουπόλει, ἐνώπιον τοῦ Ἀνωτάτου Συμβουλίου τῆς Δικαιοσύνης (α), ἐν δὲ ταῖς ἐπαρχίαις, ἐνώπιον τῆς ἀνωτάτης τοῦ τόπου ἀρχῆς, ἐχούσης περὶ αὐτὴν τὸ συμβούλιόν της.

ΤΙΤΛΟΣ ΤΡΙΤΟΣ.

Περὶ τῆς ἁρμοδιότητος τῶν ἐμποροδικείων.

Ἄρθρ. 27. Τὰ ἐμποροδικεῖα ἀποφασίζουσι:

1ον. Περὶ πάσης διαφορᾶς ἀφορώσης ὑποχρεώσεις καὶ συμφωνίας μεταξὺ ἐμπόρων, κολλυβιστῶν, μεταπρατῶν καὶ τραπεζιτῶν (β), ἐκτὸς ἂν ἐκ

(α) Καταργηθέντος ἤδη τοῦ Ἀνωτάτου Συμβουλίου τῆς Δικαιοσύνης *(μεδζλίσι βαλιὰ)* καὶ συστηθέντος τοῦ Ἀνωτάτου δικαστηρίου *(διβάνη Ἀχκιὰμ)*, ὁ ἐν λόγῳ ὅρκος γίνεται ἐν τούτῳ τῷ δικαστηρίῳ.

(β) Ἂν καὶ κατὰ τοὺς γενικοὺς νόμους ἡ τραπεζιτικὴ ἐργασία εἶναι πρᾶξις ἐμπορικὴ, ἐν τούτοις ἐπειδὴ οἱ τραπεζῖται *(σαῤῥάφ)* οἱ ἔκπαλαι ὑπάρχοντες παρὰ τῇ Ὀθωμανικῇ κυβερνήσει, καὶ φέροντες τὸ Αὐτοκρατορικὸν προνόμιον τὸ καλούμενον *κουϊρουκλοὺ*, διέπονται ὑπὸ εἰδικῶν κανονισμῶν, αἱ δὲ διαφοραὶ αἱ ἀφορῶσαι τὰς ἐργασίας τοῦ εἴδους τούτου τῶν

τῆς πράξεως αὐτῆς προκύπτῃ ὅτι αἱ διαφοραὶ αὐτῶν δὲν ὑπάγονται εἰς τὴν ἁρμοδιότητα τοῦ ἐμποροδικείου, καὶ τότε τὸ ἐμποροδικεῖον παραπέμπει τὴν διαφορὰν εἰς τὸ ἁρμόδιον δικαστήριον.

2ον. Διαφορὰς ἀναφερομένας εἰς πράξεις ἐμπορικὰς, οἱαδήποτε καὶ ἂν ὦσι τὰ ἐπιχειρήσαντα αὐτὰς πρόσωπα.

Ἄρθρ. 28. Ὁ νόμος ὑπολαμβάνει πράξεις ἐμπορικάς:

Πᾶσαν ἀγορὰν ἐδωδίμων καὶ ἐμπορευμάτων πρὸς μεταπώλησιν εἴτε αὐτουσίων, εἴτε ἀφοῦ κατεργασθῶσι καὶ μεταποιηθῶσιν, εἴτε καὶ πρὸς ἐκμίσθωσιν ἁπλῶς τῆς χρήσεως αὐτῶν.

Πᾶσαν ἐπιχείρησιν βιομηχανίας, παραγγελίας, μεταφορᾶς διὰ γῆς ἢ διὰ θαλασσῶν, ποταμῶν καὶ λιμνῶν.

Πᾶσαν ἐπιχείρησιν προμηθειῶν, πρακτορείας, γραφείων ὑποθέσεων, καταστημάτων δημοπρασίας, δημοσίων ὀνομάτων.

Πᾶσαν κολλυβιστικὴν, τραπεζιτικὴν ἢ μεσιτικὴν ἐπιχείρησιν.

Πάσας τὰς ἐπιχειρήσεις δημοσίων τραπεζῶν.

Πᾶν ὁμόλογον μεταξὺ ἐμπόρων, μεταπρατῶν καὶ τραπεζιτῶν, μεταξὺ ὁποιουδήποτε προσώπων πᾶσαν συναλλαγματικὴν, ἢ μεταφορὰν χρημάτων ἀπὸ τόπου εἰς τόπον, τὰ γραμμάτια εἰς διαταγὴν καὶ τὰ εἰς τὸν κομιστὴν πληρωτέα γραμμάτια.

Ἄρθρ. 29. Ὁμοίως ὁ νόμος ὑπολαμβάνει πράξεις ναυτικῆς ἐμπορίας:

Πᾶσαν ἐπιχείρησιν κατασκευῆς καὶ πᾶσαν ἀγορὰν, πώλησιν καὶ μεταπώλησιν πλοίων διὰ τὴν ἐσωτερικὴν καὶ ἐξωτερικὴν ναυτιλίαν.

Πᾶσαν ναυτικὴν ἀποστολήν.

Πᾶσαν ἀγορὰν ἢ πώλησιν ἐξαρτίων, ἁρμενῶν καὶ τροφῶν.

Πᾶσαν μίσθωσιν πλοίου ἢ ναύλωσιν, ναυτοδάνειον ἢ ναυτοδάνεισμα.

Πᾶσαν ἀσφάλειαν καὶ ἄλλα συμβόλαια, ἀφορῶντα τὴν ναυτικὴν ἐμπορίαν.

Πᾶσαν παραχώρησιν ἢ συμφωνίαν περὶ ἡμερομισθίων ἢ μισθώματος πληρωμάτων.

Πᾶσαν ὑποχρέωσιν ναυτικῶν δι' ὑπηρεσίαν ἐμπορικῶν πλοίων.

τραπεζιτῶν, ἤτοι τὸ δανείζειν καὶ δανείζεσθαι χρήματα, ὑπάγονται δυνάμει τῶν κανονισμῶν τούτων εἰς τὴν δικαιοδοσίαν τοῦ ἐν τῷ ὑπουργείῳ τοῦ Αὐτοκρατορικοῦ θησαυροφυλακίου ὑπάρχοντος συμβουλίου· αἱ δίκαι τοῦ εἴδους τούτου τῶν τραπεζιτῶν, αἵτινες ἀφορῶσι μόνον ὡς εἴρηται λογαριασμοὺς δανείων καὶ δανεισμάτων καὶ τῶν ἐξ αὐτῶν τόκων, θέλουσιν, ὡς καὶ κατὰ τὸ παρελθὸν, ἀνακρίνεσθαι καὶ δικάζεσθαι κατὰ τοὺς κανονισμοὺς ὑπὸ τοῦ εἰρημένου συμβουλίου, χωρὶς ἐκ τῆς ἐξαιρετικῆς ταύτης διατάξεως νὰ προκύπτῃ οὐδεμία βλάβη διὰ τὰς ἐν τῷ ἄρθρῳ 27 καὶ τοῖς λοιποῖς τοῦ παραρτήματος τούτου ἀναφερομένας δίκας. Πρὸς ἀκριβῆ τούτου γνῶσιν ἐτέθη ἐνταῦθα ἡ παροῦσα σημείωσις.

Αἱ διαφοραὶ αἱ πηγάζουσαι ἐκ τῶν διαφόρων τούτων πράξεων θέλουσι δικάζεσθαι ὑπὸ τῶν ναυτικῶν συμβουλίων τῶν ἐμποροδικείων.

Ἄρθρ. 30. Τὰ ναυτικὰ συμβούλια τῶν ἐμποροδικείων θέλουσιν ἐπίσης δικάζει πᾶσαν διαφορὰν ἀφορῶσαν παντὸς εἴδους ἀβαρίας· μόνον τὰ ζητήματα συγκρούσεως πλοίων πρὸς πλοῖα ἢ παράλια κτίρια θέλουσι προηγουμένως παραπέμπεσθαι εἰς τὴν ἐξέτασιν ἐπιτροπῆς, συγκειμένης ἐξ εἰδικῶν καὶ ἐπιφορτισμένης νὰ συντάξῃ ἔκθεσιν, ἐπὶ τῇ βάσει τῆς ὁποίας θέλει δικάσει.

Ἄρθρ. 31. Τὰ ἐμποροδικεῖα θέλουσιν ὁμοίως δικάζει τὰς κατὰ τῶν διευθυντῶν, γραμματέων, εἰσπρακτόρων καὶ ἄλλων ὑπαλλήλων καὶ ὑπηρετῶν τῶν ἐμπόρων ἀπευθυνομένας ἀγωγὰς διὰ μόνας τὰς δοσοληψίας τοῦ ἐμπόρου, παρ' ᾧ ὑπηρετοῦσιν.

Ἄρθρ. 32. Δικάζουσιν ἐπίσης τὰς ἀναφυομένας διαφορὰς περὶ τοῦ ἂν οἱ διάδικοι ἔχωσιν ἢ μὴ τὴν ἰδιότητα ἐμπόρου, μεταπράτου, ἢ τραπεζίτου, ἢ περὶ τοῦ ἂν ὑπάρχῃ ἢ μὴ ἐμπορικὴ ἑταιρία.

Ἄρθρ. 33. Ὁμοίως δικάζουσι περὶ παντὸς ἀφορῶντος τὰς πτωχεύσεις, συμφώνως μὲ τὰ διαγραφόμενα ἐν τῷ δευτέρῳ βιβλίῳ τοῦ Ἐμπορικοῦ Κώδηκος.

Ἄρθρ. 34. Τὰ ἐμποροδικεῖα δικάζουσιν ἐπίσης τὰς παρὰ τραπεζιτῶν ἢ κατ' αὐτῶν κινουμένας ἀγωγὰς, περὶ τῶν μεταξὺ αὐτῶν ὑποχρεώσεων, ἢ περὶ ἐκείνων, ἃς ἀνέλαβον ἀπέναντι προσώπων ἐμπορευομένων ἢ μή (α).

Ἄρθρ. 35. Τὰ ἐμποροδικεῖα εἰσὶν ἀναρμόδια νὰ δικάζωσιν ἀγωγὰς κατὰ ἰδιοκτητῶν, γεωργῶν, ἢ ἀμπελουργῶν, περὶ πωλήσεως τῶν προϊόντων των, καὶ ἀγωγὰς κατὰ ἐμπόρων περὶ πληρωμῆς ἐδωδίμων καὶ ἐμπορευμάτων ἠγορασμένων δι' οἰκείαν αὐτῶν χρῆσιν. Ἀλλ' ἐν περιπτώσει, καθ' ἣν δὲν σημειωθῇ ἔν τινι ὁμολόγῳ ὑπογεγραμμένῳ παρ' ἐμπόρου τὸ μὴ πηγάζον ἀπὸ ἐμπορικὰς ἐπιχειρήσεις μέρος, τὰ τοιαῦτα ὁμόλογα θεωροῦνται ὡς συνομολογηθέντα χάριν ἐμπορικῆς ἐπιχειρήσεως τοῦ ὑπογράψαντος, καὶ αἱ ἐκ τούτων ἀναφυόμεναι διαφοραὶ λαμβάνονται ὑπ' ὄψιν ἐν τοῖς ἐμποροδικείοις.

Ἄρθρ. 36. Τὰ ἐμποροδικεῖα δικάζουσιν ἀνεκκλήτως:

1. Πάσας τὰς ἀγωγὰς, ὧν τὸ κεφάλαιον δὲν ὑπερβαίνει τὸ ποσὸν πέντε χιλιάδων γροσίων.

2. Πάσας τὰς ἀγωγὰς ἄνω τῶν 5 χιλιάδ. γροσίων, τὰς ὑπαγομένας εἰς τὴν δικαιοδοσίαν τῶν ἐμποροδικείων, καὶ περὶ ὧν οἱ διάδικοι, δυνάμενοι νὰ διαθέτωσι τὰ δικαιώματα αὐτῶν, ἤθελον δηλώσει ἐγγράφως ὅτι θέλουσι νὰ δικασθῶσιν ὁριστικῶς καὶ ἀνεκκλήτως.

3. Τὰς ἀνταγωγὰς ἢ περὶ συμψηφισμοῦ αἰτήσεις, τὰς κατωτέρω τῶν

(α) Ἡ διάταξις τῆς ὑπὸ τὸ ἄρθρον 27 σημειώσεως ἐφαρμόζεται ἐπίσης καθ' ὁλοκληρίαν καὶ εἰς τὸ ἄρθρον τοῦτο.

πέντε χιλιάδων γροσίων, καὶ ἂν ἀκόμη, ἡνωμέναι αὗται τῇ κυρίᾳ ἀγωγῇ, ἤθελον ὑπερβαίνει τὰς πέντε χιλιάδας γροσίων.

Ἂν ἡ κυρία ἀγωγὴ ἢ ἡ ἀνταγωγὴ ὑπερβαίνῃ τὰ ἀνωτέρω σημειωθέντα ὅρια, τὸ δικαστήριον ἀποφαίνεται περὶ ὅλων μόνον κατὰ πρῶτον βαθμόν.

Ἄρθρ. 37. Ἐὰν τὸ δικαστήριον, ἐνώπιον τοῦ ὁποίου φέρεται ἀγωγή τις, εἶναι ἀναρμόδιον ὡς πρὸς τὴν οὐσίαν τῆς ὑποθέσεως, οἱ διάδικοι δύνανται νὰ ζητήσωσι τὴν παραπομπὴν κατὰ πᾶσαν στάσιν τῆς δίκης, καὶ ἂν δὲ δὲν ἤθελον κάμει τὴν αἴτησιν ταύτην, τὸ δικαστήριον ὀφείλει νὰ κηρύξῃ ἑαυτὸ ἀναρμόδιον καὶ νὰ παραπέμψῃ ἐξ ἐπαγγέλματος ἐνώπιον τοῦ ἁρμοδίου δικαστηρίου.

Ἄρθρ. 38. Δὲν δύναται νὰ παραπεμφθῇ ἀπὸ ἐμποροδικείου εἰς ἕτερον ἀγωγὴ κατ' οὐσίαν ὑπαγομένη εἰς τὴν ἁρμοδιότητα τῶν ἐμποροδικείων, ἕνεκα ἄλλου λόγου νομίμου, ἐν ὅσῳ τοῦτο δὲν αἰτηθῇ πρὸ τῆς ἐνάρξεως τῆς διαδικασίας, καὶ ἐκ μέρους τοῦ ἐνάγοντος ἢ ἐναγομένου.

ΤΙΤΛΟΣ ΤΕΤΑΡΤΟΣ.

Περὶ τῆς ἐσωτερικῆς ὑπηρεσίας τῶν Ἐμποροδικείων.

Ἄρθρ. 39. Ἐν τῷ γραφείῳ ἑκάστου ἐμποροδικείου θέλει ὑπάρχει βιβλίον, ἐν ᾧ θέλουσιν ἐγγράφεσθαι τὰ ὀνόματα, ἐπώνυμα καὶ αἱ ἰδιότητες τῶν διαρκῶν καὶ προσωρινῶν δικαστῶν ἀμέσως μετὰ τὴν ἐγκατάστασίν των.

Ἄρθρ. 40. Ὁ πρόεδρος τοῦ δικαστηρίου θέλει ὁρίζει, δι' εἰδοποιήσεως, κατὰ πᾶσαν ἑξαμηνίαν, τὰς ἡμέρας τῶν συνεδριάσεων καὶ τὰς ὥρας τῆς ἐνάρξεως καὶ λήξεως τῶν ἀκροάσεων, ὧν ἡ διάρκεια δὲν δύναται νὰ ἦναι βραχυτέρα τῶν πέντε ὡρῶν καθ' ἡμέραν.

Ἄρθρ. 41. Ἡ εἰδοποίησις αὕτη, συντεταγμένη εἰς τὰς γλώσσας καὶ διαλέκτους τὰς λαλουμένας καὶ ἐννοουμένας ἐν τῷ τόπῳ, τοιχοκολλᾶται ἐν τῇ ἐξωτερικῇ αἰθούσῃ τοῦ δικαστηρίου καὶ καταχωρεῖται εἰς τὰς ἐφημερίδας, ἂν ὑπάρχωσιν ἐν τῷ τόπῳ.

Ἄρθρ. 42. Ὁ πρόεδρος ὀφείλει νὰ κηρύττῃ τὴν ἔναρξιν τῶν συνεδριάσεων κατὰ τὴν προσδιορισθεῖσαν ἀκριβῶς ὥραν, ἐκτὸς ἂν τινες τῶν διαρκῶν ἢ προσωρινῶν δικαστῶν δὲν ἤθελον παρευρεθῇ, ὅτε ἐνεργοῦνται τὰ ἐν τῷ ἑπομένῳ ἄρθρῳ ἀναφερόμενα.

Ἄρθρ. 43. Ἂν διαρκὴς ἢ προσωρινός τις δικαστὴς δὲν παρευρίσκηται κατὰ τὴν ἔναρξιν τῆς συνεδριάσεως, ὁ πρόεδρος, ἀφοῦ βεβαιώσῃ τὴν ἀπουσίαν του ἐν τῷ βιβλίῳ τῶν συνεδριάσεων, εἰδοποιεῖ ἐγγράφως, ἐν περιπτώσει δὲ ἐπαναλήψεως, ἀφοῦ σημειώσῃ ἐκ δευτέρου τὴν ἀπουσίαν του,

τὸν προσκαλεῖ δι' ἐπισήμου πιττακίου, νὰ ἦναι ἀκριβὴς καὶ ἔγκαιρος εἰς τὴν ἐκπλήρωσιν τῶν καθηκόντων του.

Ἂν δὲ ἐκ νέου ἤθελε παραλείψει νὰ προσέλθῃ εἰς τὴν συνεδρίασιν καὶ ἐντὸς τριῶν ἡμερῶν δὲν ἤθελε δικαιολογήσει τὴν ἀπουσίαν του διὰ λόγους νομίμων κωλυμάτων, ὁ πρόεδρος διατάσσει ἀμέσως τὴν σύνταξιν πρακτικοῦ, βεβαιοῦντος τὴν ἐπανειλημμένην αὐτοῦ ἀπουσίαν, τὴν πρὸς αὐτὸν πρόσκλησιν καὶ τὴν ἀπείθειάν του, ὅπερ διαβιβάζει, ἐν μὲν τῇ Κωνσταντινουπόλει, εἰς τὸν ἐπὶ τοῦ ἐμπορίου ὑπουργὸν, ἐν δὲ ταῖς ἐπαρχίαις, εἰς τὴν ἀνωτέραν ἀρχὴν τοῦ τόπου, ἥτις, ἀφοῦ ἀποτείνῃ πρὸς τὸν εἰρημένον διαρκῆ ἢ προσωρινὸν δικαστὴν τὰς ἀναγκαίας ἐπιτιμήσεις, δύναται, ἐν περιπτώσει νέας ἐπαναλήψεως, νὰ θεωρήσῃ αὐτὸν ὡς πεπαυμένον καὶ νὰ προκαλέσῃ τὴν ἀντικατάστασίν του κατὰ τοὺς κανόνας τῆς ἐκλογῆς καὶ τοῦ διορισμοῦ, τοὺς ὁριζομένους ἐν τῷ προηγουμένῳ τίτλῳ.

Ἐπιμελείᾳ τοῦ εἰρημένου Ὑπουργοῦ ἢ τῆς εἰρημένης Ἀρχῆς, ἀκριβὴς ἔκθεσις τοῦ τοιούτου γεγονότος θέλει τότε τοιχοκολλᾶσθαι ἐν τῇ ἐξωτερικῇ αἰθούσῃ τοῦ δικαστηρίου, πρὸς γνῶσιν τοῦ κοινοῦ.

Ἄρθρ. 44. Οἱ διαρκεῖς δικασταὶ ἀνταμείβονται διὰ τοῦ μισθοῦ των· ἀλλ' οἱ προσωρινοὶ δικασταὶ, οἱ μὴ ἔχοντες οὐδεμίαν χρηματικὴν ἀντιμισθίαν καὶ οἵτινες μόλα ταῦτα ἤθελον δείξει ζῆλον καὶ ἐπιμονὴν κατὰ τὴν ἐξάσκησιν τῶν καθηκόντων των, θέλουσι λαμβάνει ὡς ἀμοιβὴν, εἰς τὸ τέλος τῆς ὑπηρεσίας των, ἓν πιστοποιητικὸν, ὡς περιφανὲς μαρτύριον τῆς ἀξιεπαίνου αὐτῶν διαγωγῆς.

Τὸ πιστοποιητικὸν τοῦτο, φέρον τὴν σφραγίδα τοῦ δικαστηρίου, τοῖς παραδίδεται μόνον, ἀφοῦ τὸ δικαστήριον, συγκείμενον ἀποκλειστικῶς ἐκ τοῦ προέδρου καὶ τῶν διαρκῶν δικαστῶν, ἐγκρίνῃ τοῦτο διὰ μυστικῆς ψηφοφορίας κατὰ πλειοψηφίαν. Τὸ περὶ τούτου συντεταγμένον πρακτικὸν, ὑπογεγραμμένον παρ' ὅλων, χρησιμεύει ὡς βάσις τοῦ εἰρημένου πιστοποιητικοῦ.

Ἐπίσημον ἀντίγραφον τοῦ πρακτικοῦ τούτου θέλει τοιχοκολλᾶσθαι τῇ φροντίδι τοῦ προέδρου, ἐν τῇ ἐξωτερῇ αἰθούσῃ τοῦ δικαστηρίου καὶ τυγχάνει οὕτω δημοσιότητος.

Ἄρθρ. 45. Ἐν τῷ γραφείῳ τοῦ δικαστηρίου θέλει ὑπάρχει βιβλίον, ἐν ᾧ θέλουσι καταχωρίζεσθαι κατ' ἀριθμητικὴν τάξιν καὶ κατὰ τὴν σειρὰν τῆς ἐμφανίσεώς των, πᾶσαι αἱ ἐπιψηφισθεῖσαι αἰτήσεις.

Ἡ καταχώρισις αὕτη θέλει περιέχει τὴν ἡμερομηνίαν τῆς ἐπιδόσεως τῆς αἰτήσεως, τὰ ὀνόματα, ἐπώνυμα, ἐθνικότητα καὶ κατοικίαν τῶν διαδίκων, τὸ ὄνομα, ἐπώνυμον καὶ τὴν ἐγγραφὴν τοῦ φέροντος τὴν αἴτησιν κλητῆρος καὶ τὸ ἀντικείμενον τῆς ἀγωγῆς.

Ὁ ἀριθμὸς καὶ ἡ ἡμερομηνία τῆς καταχωρήσεως θέλουσιν ἐπίσης μετασημειοῦνται ὄπισθεν τῆς αἰτήσεως.

Ἄρθρ. 46. Οὐδεμία ὑπόθεσις γίνεται δεκτὴ κατὰ τὴν συζητήσιν χωρὶς νὰ καταχωρηθῇ, ὡς ἐρρέθη ἐν τῷ προηγουμένῳ ἄρθρῳ.

Ἄρθρ. 47. Ὁ φέρων τὴν αἴτησιν κλητὴρ ὑποχρεοῦται, ἐπὶ ποινῇ ἐπιπλήξεως, καὶ ἐν ἐπαναλήψει, παύσεως, νὰ ἐνεργήσῃ τὴν καταχώρησιν ταύτην ἐντὸς εἰκοσιτεσσάρων ὡρῶν ἀπὸ τῆς ἐπιψηφίσεως, ἐξαιρουμένων τῶν ἐπισήμων ἑορτῶν καὶ τῶν διακοπῶν.

Ἄρθρ. 48. Τρεῖς τοὐλάχιστον ἡμέρας πρὸ τῆς συνεδριάσεως, ὁ πρόεδρος θέλει συντάσσει καὶ τοιχοκολλᾷ ἐν τῇ ἐξωτερικῇ αἰθούσῃ τοῦ δικαστηρίου, εἰς τὴν ὀθωμανικὴν καὶ τὰς ἄλλας ἐν χρήσει εἰς τὸν τόπον γλώσσας, κατάλογον τῶν ἐκφωνηθησομένων κατ' αὐτὴν δικῶν, κατὰ τὴν σειρὰν τῆς καταχωρήσεώς των ἐν τῷ βιβλίῳ τοῦ γραφείου.

Αἱ δίκαι ὅμως, αἱ ἀφορῶσαι κατασχέσεις ἢ ἄλλας κατεπειγούσας ὑποθέσεις, ἐξαιροῦνται τῆς σειρᾶς ταύτης καὶ τοιχοκολλῶνται ἰδιαιτέρως, διὰ νὰ ἐξετασθῶσι πρὸ πάσης ἄλλης.

Ἄρθρ. 49. Δύο κλητῆρες τοῦ ἀκροατηρίου ἵστανται ὁ μὲν ἐκτὸς ὁ δὲ ἐντὸς τῆς θύρας τῆς αἰθούσης τῶν συνεδριάσεων, ὅπως εἰσάγωσι τοὺς διαδίκους κατὰ τὴν ἐκφώνησιν τῶν ὀνομάτων αὐτῶν.

Δύο χωροφύλακες ἵστανται ἐπίσης ἔξω τῆς θύρας τῆς αἰθούσης ταύτης πρὸς ἐκτέλεσιν τῶν διαταγῶν τοῦ προέδρου.

Ἄρθρ. 50. Κατὰ τὰς συζητήσεις, οὐδεὶς τῶν διαδίκων δύναται νὰ συνδιαλέγηται ἰδίᾳ μετά τινος τῶν δικαστῶν.

Ἄρθρ. 51. Οὐδεὶς διαρκὴς ἢ προσωρινὸς δικαστὴς δύναται, κατὰ τὴν συνεδρίασιν, νὰ ζητήσῃ νὰ συμβιβάσῃ τοὺς διαφερομένους.

Ἅμα δίκη τις ἐκφωνηθῇ, πρέπει νὰ περαιοῦται κατὰ τὸν νόμον καὶ τὰς διατυπώσεις.

Ἄρθρ. 52. Κατὰ τὴν ἀκρόασιν δίκης τινὸς καὶ πρὸ τῆς διασκέψεως, οἱ διαρκεῖς καὶ προσωρινοὶ δικασταὶ ὀφείλουσι νὰ ἀπέχωσι τοῦ ἐκφράσαι οἱανδήποτε γνώμην ὑπὲρ ἢ κατὰ τῆς ὑποθέσεως ταύτης.

Ἄρθρ. 53. Εἷς ἢ ἐν ἀνάγκῃ δύο τῶν ἱκανοτέρων γραμματέων ὀφείλουσι κατ' ἀνάγκην νὰ παρίστανται καθ' ὅλην τὴν διάρκειαν τῶν συζητήσεων εἰς τὸ ἀκροατήριον.

Κρατοῦσι, διαρκούσης τῆς συνεδριάσεως, εἰδικὸν βιβλίον ὅπως ἐγγράφωσιν ἀκριβῶς ἐν αὐτῷ ἀλληλοδιαδόχως τὰ πρακτικὰ τῆς συνεδριάσεως.

Ἄρθρ. 54. Τὰ πρακτικὰ ταῦτα πρέπει νὰ περιέχωσι:

1. Τὸ ὄνομα τοῦ προέδρου.

2. Τὰ ὀνόματα καὶ ἐπώνυμα τῶν παρόντων εἰς τὴν ἐξέτασιν ἑκάστης δίκης δικαστῶν.

3. Τὰ ὀνόματα, ἐπώνυμα, ἐθνικότητας καὶ ἰδιότητας τῶν διαδίκων, καὶ περίληψιν τῶν ἰσχυρισμῶν, τῶν λόγων καὶ τῶν προτάσεων αὐτῶν.

4. Τὸν προσδιορισμὸν τῶν προσαχθέντων ἐγγράφων.

5. Τὰ ὀνόματα, ἐπώνυμα, ἐθνικότητας καὶ καταθέσεις τῶν μαρτύρων, ἂν ἠκούσθησαν μάρτυρες.

6. Σύντομον ἔκθεσιν τῶν παρεμπιπτόντων κατὰ τὴν συνεδρίασιν.

7. Τέλος τὸ διατακτικὸν τῶν ἐκδοθεισῶν ἀποφάσεων.

Ἄρθρ. 55. Τὰ πρακτικὰ τῆς συζητήσεως ὑπογράφονται διαρκούσης τῆς συνεδριάσεως παρὰ τοῦ προέδρου, τῶν διαρκῶν καὶ προσωρινῶν δικαστῶν καὶ τῶν γραμματέων, τῶν λαβόντων μέρος εἰς τὴν συζήτησιν, καὶ χρησιμεύουσιν ὡς βάσις πρὸς σύνταξιν τῆς ἀποφάσεως.

Ἄρθρ. 56. Οἱ γραμματεῖς εἰσὶν ἐπιτετραμμένοι τὴν σύνταξιν τῶν ἀποφάσεων, ἃς ἀντιγράφουσιν εἰς ἐπίτηδες συντασσόμενον βιβλίον.

Πᾶσα ἀπόφασις φέρει αὔξοντα ἀριθμὸν καὶ ὑπογράφεται ἢ σφραγίζεται ἐν τῷ βιβλίῳ τούτῳ ὑπὸ τοῦ προέδρου, τῶν διαρκῶν δικαστῶν καὶ τοῦ γραμματέως.

Ἄρθρ. 57. Ἡ ἐγχείρισις τῶν ἀποφάσεων γίνεται κατὰ τὴν χρονολογικὴν τάξιν τῆς ἐκδόσεώς των, καὶ ἐντὸς προθεσμίας εἰκοσιμιᾶς ἡμερῶν τὸ βραδύτερον ἀπὸ τῆς χρονολογίας ταύτης.

Οἱ γραμματεῖς εἰσὶν ὑπεύθυνοι διὰ τὴν βραδύτητα τῆς ἐγχειρίσεως ταύτης, ἐκτὸς νομίμου ἀφορμῆς, προερχομένης ἐκ τοῦ δυσχεροῦς καὶ πολυπλόκου τῆς ὑποθέσεως.

Ἄρθρ. 58. Ἡ ἐγχείρισις τῆς ἀποφάσεως γίνεται δι' ἀντιγράφου ὁμοίου τῷ ἐν τῷ ἄρθρῳ 56 ἀναφερομένῳ πρωτοτύπῳ, ὑπογεγραμμένου ὑπὸ τοῦ προέδρου καὶ τοῦ γραμματέως καὶ ἐσφραγισμένου τῇ σφραγίδι τοῦ δικαστηρίου.

Ἄρθρ. 59. Ἕκαστον δικαστήριον ἔχει ἰδιαιτέραν σφραγίδα φέρουσαν, κατὰ τὸ ὁμοιόμορφον πρότυπον, τὸ ὄνομα τοῦ τόπου καὶ τὰ ἐμβλήματα τῆς Αὐτοκρατορίας, ἤτοι ἕνα ἀστέρα ἐν μέσῳ ἡμισελήνου.

Αἱ σφραγῖδες τῶν διαφόρων ἐπαρχιακῶν δικαστηρίων ἀποστέλλονται αὐτοῖς ὑπὸ τοῦ ἐπὶ τοῦ ἐμπορίου ὑπουργοῦ, ὅστις φυλάττει τὸν τύπον αὐτῶν.

Ἄρθρ. 60. Τὰ γραφεῖα τῶν ἐμποροδικείων εἰσὶν ἀνοικτὰ καθ' ἑκάστην καὶ ἐπὶ ἓξ τοὐλάχιστον ὥρας καθ' ἡμέραν, ἐξαιρουμένων τῶν ἑορτασίμων ἡμερῶν, οἱ δὲ γραμματεῖς ὑποχρεοῦνται, μὴ ἔχοντες νόμιμον κώλυμα, νὰ παρευρίσκωνται τακτικῶς ἐν αὐτοῖς καὶ νὰ ἀσχολῶνται διαρκῶς εἰς τὴν ὑπηρεσίαν των, ἐπὶ ποινῇ παρατηρήσεως, ἐπιπλήξεως καὶ παύσεως, ἂν ἡ χρεία τὸ καλέσῃ.

Ἄρθρ. 61. Τὸ γραφεῖον ἀνοίγει μίαν τοὐλάχιστον ὥραν πρὸ τῆς συνεδριάσεως καὶ κλείει μίαν ὥραν μετ' αὐτήν.

Αἱ ὧραι, καθ' ἃς ἀνοίγει καὶ κλείει τὸ γραφεῖον, ὁρίζονται δι' εἰδοποιήσεως τοῦ προέδρου, καὶ ἀφοῦ γνωστοποιηθῶσιν εἰς τοὺς εἰρημένους ὑπαλλήλους, ἡ περὶ τούτου εἰδοποίησις, ὅπως γένηται γνωστὴ εἰς τὸ δημόσιον, τοιχοκολλᾶται εἰς τὴν ἐξωτερικὴν αἴθουσαν τοῦ δικαστηρίου.

Ἄρθρ. 62. Πᾶν δικόγραφον, ἔγγραφον καὶ ἀποδεικτικὸν, ὅπερ ἤθελε κατατεθῇ ὑπὸ τῶν διαδίκων εἰς τὸ γραφεῖον, καταχωρεῖται εἰς εἰδικῶς πρὸς τοῦτο κρατούμενον βιβλίον, δίδεται δὲ αὐτοῖς ἀποδεικτικὸν παραλαβῆς ὑπὸ τοῦ γραμματέως.

Ἄρθρ. 63. Οἱ γραμματεῖς δὲν δύνανται νὰ δώσωσιν ἀντίγραφα ἢ νὰ ἐπιτρέψωσι νὰ λάβωσι γνῶσιν τοῦ περιεχομένου τῶν κατατεθειμένων εἰς τὸ γραφεῖον δικογράφων, ἐγγράφων ἢ ἀποδεικτικῶν, εἰμὴ εἰς τὰ ὁριζόμενα ὑπὸ τοῦ προέδρου πρόσωπα δι' ἐπισημειώσεως αὐτοῦ, γραφομένης ἐπὶ τῇ αἰτήσει τῶν ἀμέσως ἐνδιαφερομένων, ἢ τῶν ὁμοδίκων αὐτῶν καὶ τοῦτο ἐπὶ ποινῇ προστίμου οὐχὶ κατωτέρου τῶν ἑκατὸν οὔτε ἀνωτέρου τῶν χιλίων γροσίων, φυλαττομένων τῶν ἀποζημιώσεων τῶν διαδίκων, οἵτινες ἤθελον πάθει ἐκ τούτου. Ἐν περιπτώσει ἐπαναλήψεως, ὁ παραβάτης γραμματεὺς παύεται προσέτι τῶν καθηκόντων του.

Ἄρθρ. 64. Τὰ παρὰ τοῦ γραμματέως παραδιδόμενα ἀντίγραφα ὑπογράφονται ἢ σφραγίζονται παρ' αὐτοῦ ὡς σύμφωνα τῷ πρωτοτύπῳ, καὶ ὅπως ὦσιν ἐπίσημα, σφραγίζονται προσέτι διὰ τῆς σφραγίδος τοῦ δικαστηρίου.

Ὁ γραμματεὺς εἶναι ὑπεύθυνος περὶ τῆς μεταβολῆς τῆς ἐννοίας τῶν δικογράφων, ἐγγράφων καὶ ἀποδεικτικῶν, ὧν ἤθελε δόσει ἀντίγραφον καὶ τοῦτο ἐπὶ ποινῇ ἀποζημιώσεως τῶν παθόντων.

Ἄρθρ. 65. Ὁ γραμματεὺς δὲν δύναται νὰ παραδώσῃ τὴν κατοχὴν οὐδενὸς δικογράφου, ἐγγράφου ἢ δικαιογράφου ἐμπιστευθέντος αὐτῷ, ἄνευ ἀδείας τοῦ προέδρου τοῦ δικαστηρίου· καὶ τότε δὲ ὀφείλει προηγουμένως νὰ συντάξῃ ὁμοιότυπον ἀντίγραφον τῶν ἐγγράφων τούτων· ἀφοῦ ἐνεργήσῃ νὰ τεθῇ ἡ ὑπογραφὴ ἢ ἡ σφραγὶς αὐτοῦ τοῦ ἀντιγράψαντος αὐτὸ ὑπογραμματέως, ἐπιθέτει καὶ τὴν ἰδίαν αὐτοῦ ὑπογραφὴν ἢ σφραγίδα.

Τὸ ὁμοιότυπον τοῦτο ἀντίγραφον ἐπικυροῦται ὑπὸ τοῦ προέδρου καὶ ἀντικαθίσταται εἰς τὸ πρωτότυπον, ὅπερ ἀναπληροῖ μέχρι τῆς ἐπιστροφῆς του.

Ἄρθρ. 66. Ἐν τῷ γραφείῳ ὑπάρχει ἓν βιβλίον ταμείου, ἐν ᾧ ἐγγράφονται ὁλογράφως τὰ εἰς τὸ γραφεῖον τοῦτο παρακατατιθέμενα ἢ παραδιδόμενα ποσὰ, δίδεται δὲ παρὰ τοῦ γραμματέως εἰς τὸν δικαιοῦχον ἀποδεικτικὸν τῆς παραλαβῆς αὐτῶν, ἐξαγόμενον ἐκ διπλοτύπου βιβλίου.

Ἄρθρ. 67. Τὸ ταμεῖον τοῦ γραφείου πρέπει νὰ ἐξελέγχηται κατὰ πᾶσαν ἑβδομάδα ὑπὸ τοῦ προέδρου.

Τὸ ταμεῖον τοῦτο κλείεται διὰ δύο διαφόρων κλείθρων· ὁ πρόεδρος κρατεῖ τὴν κλεῖδα τοῦ ἑνὸς, ὁ δὲ γραμματεὺς τὴν τοῦ ἄλλου.

Ἄρθρ. 68. Τὰ ἐν τοῖς προηγουμένοις ἄρθροις ἀναφερόμενα βιβλία καὶ πᾶν ἄλλο βιβλίον τοῦ γραφείου πρέπει νὰ ὦσι δεδεμένα καὶ νὰ ἀριθμῶνται, μονογράφωνται καὶ ἐξελέγχωνται κατὰ πᾶσαν ἑβδομάδα ὑπὸ τοῦ προέδρου.

Ἄρθρ. 69. Ἡ ὑπηρεσία τοῦ γραφείου, ἤτοι ἡ σύνταξις, διόρθωσις,

καταχώρησις, ἀντιγραφὴ καὶ παράδοσις τῶν ἀποφάσεων καὶ ἄλλων πράξεων τοῦ δικαστηρίου, ὡς καὶ ἡ καλὴ σύνταξις τῶν διαφόρων βιβλίων διανέμεται ὑπὸ τοῦ προέδρου εἰς τοὺς διαφόρους γραμματεῖς καὶ ὑπογραμματεῖς, ὅταν ὑπάρχωσι πλείονες, ὅπως ἕκαστος αὐτῶν γνωρίζῃ ἰδιαιτέρως τὰ καθήκοντά του, ἐπιμελῆται εἰς τὸ νὰ τὰ ἐκπληροῖ ἐγκαίρως, τακτικῶς καὶ ἀκριβῶς, καὶ ἡ ὑπηρεσία βαίνῃ κανονικώτερον καὶ ταχύτερον.

Ἄρθρ. 70. Πᾶς γραμματεὺς καὶ ὑπογραμματεὺς ὀφείλει ὁσάκις ζητεῖται νὰ ἐνεργῇ πάσας τὰς πράξεις τῆς ὑπηρεσίας του, ἐπὶ ποινῇ ἐπιπλήξεως παρὰ τοῦ προέδρου, ἔτι δὲ καὶ ἀντικαταστάσεως ὑπὸ ἄλλου, χρείας τυχούσης.

Ἄρθρ. 71. Ἐν τέλει ἑκάστης τριμηνίας, οἱ ἀρχιγραμματεῖς τῶν ἐμποροδικείων ὑποχρεοῦνται νὰ συντάσσωσιν ἐν περιλήψει τὸ στατιστικὸν ἐξαγόμενον ὅλων τῶν κατὰ τὸ εἰρημένον χρονικὸν διάστημα εἰς τὰ δικαστήρια εἰσαχθεισῶν δικῶν, ἐφ' ὧν ἐξεδόθησαν ἀποφάσεις καὶ ὅσων ἡ ἐκδίκασις ἐξακολουθεῖ, καὶ ὑποβάλλωσιν αὐτὸ εἰς τὸν ἐπὶ τοῦ ἐμπορίου ὑπουργόν.

Ἐν τέλει δ' ἑκάστου ἔτους θέλουσι συντάττει γενικὴν στατιστικὴν, ἣν, ἐπικεκυρωμένην ὡς ἀκριβῆ ὑπὸ τοῦ προέδρου τοῦ δικαστηρίου, διαβιβάζουσιν εἰς τὸν ὑπουργὸν τοῦ ἐμπορίου, ὅστις δημοσιεύει αὐτὴν εἰς διαφόρους γλώσσας διὰ τῶν ἐφημερίδων.

Ἄρθρ. 72. Οἱ πρόεδροι τῶν ἐμποροδικείων διὰ τῆς ὑπογραφῆς αὐτῶν καὶ τῆς σφραγίδος τοῦ ἐμποροδικείου ἐπικυροῦσι τὸ γνήσιον τῶν ὑπογραφῶν καὶ σφραγίδων παντὸς ἐγγράφου· ἵνα ὦσιν ὅμως ἔγκυροι αἱ ἐπικυρώσεις καθ' ὅλην τὴν ἔκτασιν τῆς Αὐτοκρατορίας, πρέπει πρὸς τοῖς ἄλλοις νὰ βεβαιοῦται τὸ γνήσιον τῆς ὑπογραφῆς τῶν προέδρων καὶ τῆς σφραγίδος τῶν δικαστηρίων ἐν μὲν Κωνσταντινουπόλει ὑπὸ τοῦ ὑπουργοῦ τοῦ ἐμπορίου, ἐν δὲ ταῖς ἐπαρχίαις, ὑπὸ τῆς ἀνωτάτης ἀρχῆς τοῦ τόπου.

Ἄρθρ. 73. Οἱ παρά τινι ἐμποροδικείῳ ὑπάρχοντες διερμηνεῖς θέλουσι λαμβάνει μισθὸν, ἀνάλογον τῶν ἀναγκῶν τοῦ τόπου.

Τὰ καθήκοντα αὐτῶν περιορίζονται εἰς τὴν προφορικὴν μετάφρασιν τῶν λόγων τῶν ἀγνοούντων τὴν Τουρκικὴν γλῶσσαν διαδίκων καὶ εἰς τὴν ἔγγραφον μετάφρασιν τῶν ἐκθέσεων, προτάσεων καὶ ἄλλων δικογράφων καὶ ἀποδεικτικῶν, τῶν προσαγομένων εἰς τὸ δικαστήριον καὶ συντεταγμένων εἰς ἄλλην γλῶσσαν, ἄνευ τινὸς παρεξηγήσεως ἢ ἀλλοιώσεως.

Ἄρθρ. 74. Οἱ διερμηνεῖς θέλουσιν ὑπογράφει τὰς ἐγγράφους αὐτῶν μεταφράσεις καὶ θέλουσιν εἶσθαι ὑπεύθυνοι διὰ πᾶσαν βλάβην, προξενηθεῖσαν εἰς τοὺς διαδίκους ἐκ τῆς μὴ ἀκριβείας τῶν προφορικῶν ἢ ἐγγράφων αὐτῶν μεταφράσεων.

ΤΙΤΛΟΣ ΠΕΜΠΤΟΣ.

Περὶ τοῦ ὀργανισμοῦ τοῦ ἐν Κωνσταντινουπόλει ἐφετείου.

Ἄρθρ. 75. Συνιστᾶται ἐν Κωνσταντινουπόλει ἐν τῷ ὑπουργείῳ τοῦ ἐμπορίου ἐφετεῖον, εἰς ὃ θέλουσιν ἀποστέλλεσθαι, σύμφωνα τοῖς διαγραφεῖσιν ὅροις ἐν τῇ ἐμπορικῇ δικονομίᾳ, αἱ ἐπιδεκτικαὶ ἐφέσεως ὑποθέσεις, δηλαδὴ, τὰ παράπονα καὶ οἱ ἰσχυρισμοὶ κατὰ ἀποφάσεως ἐκδοθείσης ἐπὶ διαφορᾶς, δικασθείσης καὶ ἀποφασισθείσης ἔν τινι ἐμποροδικείῳ.

Τὸ δικαστήριον τοῦτο ἀντικείμενον ἔχει τὴν ἐκ νέου ἐκδίκασιν τῆς διαφορᾶς, ὁσάκις, μετὰ τὴν ἐξέτασιν τῶν τοιούτων ἀποφάσεων, ἤθελεν εὕρει βασίμους τοὺς κατ' αὐτῶν προτεινομένους λόγους καὶ τὰ παράπονα, σύμφωνα πρὸς τοὺς ὅρους τῆς ἐφέσεως.

Ἄρθρ. 76. Τὸ ἐφετεῖον, προεδρευόμενον ὑπὸ τοῦ ὑπουργοῦ τοῦ ἐμπορίου, ἔχει τρία μέλη διαρκῆ καὶ πέντε προσωρινά.

Ἄρθρ. 77. Τὰ ἄρθρα 10, 11 καὶ 12 τοῦ παραρτήματος τούτου ἐφαρμόζονται ἐπίσης εἰς τὰ διαρκῆ μέλη τοῦ ἐφετείου.

Ἄρθρ. 78. Τὰ προσωρινὰ μέλη τοῦ ἐφετείου ἐκλέγονται ὑπὸ τοῦ προέδρου καὶ ὅλου τοῦ σωματείου τοῦ ἐμποροδικείου καὶ ὑπὸ τοῦ ὑπουργοῦ τοῦ ἐμπορίου, μεταξὺ τῶν ἐπισήμων ἐμπόρων τοῦ τόπου, ὅσοι ὑπηρέτησαν ἤδη ἐντίμως καὶ διέπρεψαν ὡς προσωρινὰ μέλη παρὰ τοῖς ἐμποροδικείοις καὶ φέρουσιν ἀποδεικτικὸν ἀξιεπαίνου διαγωγῆς, κατὰ τοὺς ὁρισμοὺς τοῦ ἄρθρου 44.

Ὁ διορισμὸς αὐτῶν γίνεται δι' Αὐτοκρατορικοῦ διατάγματος ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ ὑποβαλλομένου πρακτικοῦ ἐκλογῆς.

Ἄρθρ. 79. Τὰ ἄρθρα 17, 18, 19, 20, 21 καὶ 22 ἐφαρμόζονται ἐπίσης εἰς τὰ προσωρινὰ μέλη τοῦ ἐφετείου.

Ἄρθρ. 80. Ὑπάρχει παρὰ τῷ ἐφετείῳ εἷς διερμηνεὺς, εἷς γραμματεὺς, καὶ ἱκανὸς ἀριθμὸς ὑπογραμματέων καὶ κλητήρων.

Ἐκλέγονται δὲ οὗτοι καὶ διορίζονται κατὰ τὰ ἄρθρα 24 καὶ 25 τοῦ παραρτήματος τούτου.

Ἄρθρ. 81. Οἱ ὑπάλληλοι τοῦ ἐφετείου, οἱοιδήποτε καὶ ἂν ὦσιν, ὑποβάλλονται ἐξ ἴσου εἰς τὸν ἐν τῷ ἄρθρῳ 26 διαγραφόμενον διὰ τοὺς ὑπαλλήλους τῶν ἐμποροδικείων ὅρκον.

Ἄρθρ. 82. Τὸ ἐφετεῖον δὲν δύναται νὰ ἐκδώσῃ ἀπόφασιν, ἂν δὲν σύγκηται τοὐλάχιστον ἐκ τοῦ ἡμίσεως πλέον ἑνὸς τῶν μελῶν του, μὴ περιλαμβανομένου τοῦ προέδρου.

Ἄρθρ. 83. Πάντα τὰ ἐν τῷ τετάρτῳ τίτλῳ τοῦ παραρτήματος τούτου περιεχόμενα ἄρθρα, τὰ ἀφορῶντα τὴν ἐσωτερικὴν ὑπηρεσίαν τῶν ἐμποροδικείων, ἐφαρμόζονται ἐξ ἴσου εἰς τὴν ἐσωτερικὴν ὑπηρεσίαν τοῦ ἐφετείου.

ΤΙΤΛΟΣ ΕΚΤΟΣ.

Περὶ διαμαρτυρικῶν.

Ἄρθρ. 84. Πᾶν διαμαρτυρικὸν συναλλαγματικῆς πρέπει νὰ γίνηται ἐπὶ τῇ αἰτήσει τοῦ κομιστοῦ ἢ τοῦ ἐντολοδόχου του.

Ἄρθρ. 85. Τὰ ἄρθρα 130 καὶ 132 τοῦ Ἐμπορικοῦ Κώδηκος ἐπεξηγοῦνται καὶ διασαφίζονται κατὰ τὰ δύο ἑπόμενα ἄρθρα. Κατὰ συνέπειαν θέλουσιν ἐφαρμόζεσθαι ἀντ' αὐτῶν τὰ δύο ταῦτα ἄρθρα.

Ἄρθρ. 86. Τὸ ἐπὶ μὴ ἀποδοχῇ ἢ μὴ πληρωμῇ συναλλαγματικῆς τινος διαμαρτυρικὸν γίνεται ὑπὸ τοῦ Γραφείου τοῦ Ἐμποροδικείου, ἢ τοῦ ἐμπορικοῦ δικαστικοῦ Γραφείου τῆς κατοικίας τοῦ ἀποδέκτου.

Ἂν ἐν τῷ τόπῳ τῆς κατοικίας τοῦ ἀποδέκτου δὲν ὑπάρχῃ ἐμποροδικεῖον ἢ ἐμπορικὸν γραφεῖον, τὸ διαμαρτυρικὸν γίνεται ἐγκύρως ὑπὸ τῆς διοικητικῆς ἀρχῆς τοῦ τόπου τῆς κατοικίας του, τηρουμένων ὅμως ὅλων τῶν τύπων τοῦ διαμαρτυρικοῦ.

Ἄρθρ. 87. Οὐδὲν ἔγγραφον, ἐν εἴδει πιστοποιητικοῦ συντασσόμενον ὑπὸ ἐμπόρων ἢ ἄλλων προσώπων, δύναται νὰ ἀναπληρώσῃ τὸ διαμαρτυρικὸν, ὁποῖον ἀνωτέρω καὶ ἐν τῷ Ἐμπορικῷ Κώδηκι ὁρίζεται, ἐκτὸς τῆς ὑπὸ τῶν ἄρθρων 107 ἕως 111 τοῦ Ἐμπορικοῦ Κώδηκος προβλεπομένης περιπτώσεως τῆς ἀπωλείας τῆς συναλλαγματικῆς, ὅτε ἀκολουθοῦνται οἱ ἐν τοῖς ἄρθροις τούτοις διαγραφόμενοι κανόνες.

Ἄρθρ. 88. Τὸ διαμαρτυρικὸν γίνεται ἐν τῇ κατοικίᾳ τοῦ ἀποδέκτου, ἐν τῇ κατοικίᾳ τῶν προσώπων, ἅτινα ἡ συναλλαγματικὴ ἀναφέρει ὡς κατ' ἀνάγκην πληρωτὰς, καὶ εἰς τὴν κατοικίαν τοῦ τρίτου, ὅστις ἤθελεν ἀποδεχθῇ αὐτὴν κατὰ παρέμβασιν, πάντα δὲ ταῦτα δι' ἑνὸς καὶ τοῦ αὐτοῦ ἐγγράφου, κοινοποιουμένου, ἐν ἀκριβεῖ ἀντιγράφῳ, εἰς τὰς διαφόρους ταύτας κατοικίας.

Ἄρθρ. 89. Ἂν ἐν τῇ συναλλαγματικῇ ὑπάρχῃ ψευδὴς δήλωσις κατοικίας, ἡ δὲ ἀληθὴς κατοικία δὲν εὑρεθῇ, προηγεῖται τοῦ διαμαρτυρικοῦ ἔγγραφον ἐρεύνης, συνιστάμενον εἰς πρακτικὸν τοῦ δημοσίου ὑπαλλήλου, δι' οὗ δηλοῖ ὅτι μ' ὅλας τὰς παρ' αὐτοῦ γενομένας ἐρεύνας δὲν ὑπῆρξε δυνατὸν νὰ εὑρεθῇ ὁ ἀποδέκτης.

Κατόπιν γίνεται τὸ διαμαρτυρικὸν, ἀντίγραφον δὲ αὐτοῦ τοιχοκολλᾶται εἰς τὴν κυριωτέραν θύραν τοῦ ἐμποροδικείου ἢ τοῦ ἐμπορικοῦ γραφείου, ἂν ὑπάρχωσιν, ἕτερον δὲ εἰς τὴν τῆς διοικητικῆς ἀρχῆς τοῦ τόπου.

Ἄρθρ. 90. Αἱ διὰ τὰ ἐπὶ μὴ πληρωμῇ συναλλαγματικῆς διαμαρτυρικὰ ὁρισθεῖσαι διατυπώσεις ἐφαρμόζονται καὶ εἰς τὰ διαμαρτυρικὰ τῶν γραμματίων εἰς διαταγήν.

Ἐφαρμόζονται ἐπίσης, μετὰ τῶν ὑπὸ τῆς φύσεως αὐτῆς τῆς πράξεως ὑπαγορευομένων τροποποιήσεων, εἰς τὰ διαμαρτυρικὰ τὰ γινόμενα διὰ τὴν

μὴ ἐκτέλεσιν ἢ τὴν βραδύτητα τῆς ἐκτελέσεως συμβολαίου τινὸς ἢ ὑποχρεώσεως.

ΤΙΤΛΟΣ ΕΒΔΟΜΟΣ.

Περὶ ἀποζημιώσεων.

Ἄρθρ. 91. Ἀποζημιώσεις διὰ τὴν μὴ ἐκτέλεσιν ἢ τὴν βραδύτητα περὶ τὴν ἐκτέλεσιν συμβολαίου, ἢ ὑποχρεώσεως, τότε μόνον ὀφείλονται, ὅταν ὁ ὀφειλέτης προσκληθῇ ἐπισήμως καὶ ἐγγράφως ὡς καταστὰς ὑπερήμερος εἰς τὴν ἐκπλήρωσιν τῆς ὑποχρεώσεώς του· ἂν δὲ ὅ,τι ὁ ὀφειλέτης ὑπεχρεοῦτο νὰ δώσῃ, ἢ νὰ πράξῃ, μόνον ἐν ὡρισμένῳ χρόνῳ ἠδύνατο νὰ δοθῇ ἢ νὰ πραχθῇ, τὸν χρόνον δὲ τοῦτον ἄφησε νὰ παρέλθῃ, καὶ ἂν, ὑπόχρεως ὢν νὰ μὴ πράξῃ τι, ἔπραξε τὸ ἀπηγορευμένον εἰς αὐτὸν, εἰς τὰς περιπτώσεις ταύτας ὀφείλει ἀποζημιώσεις καὶ τόκους, καὶ χωρὶς νὰ καταστῇ ὑπερήμερος.

Ἄρθρ. 92. Ὁ ὀφειλέτης καθίσταται ὑπερήμερος, εἴτε διὰ κλήσεως, διαμαρτυρίας, ἢ ἄλλου ἰσοδυνάμου ἐγγράφου, εἴτε δυνάμει αὐτῆς τῆς συμβάσεως, ἂν ἀναφέρηται ἐν αὐτῇ ὅτι, ἄνευ τινὸς ἐγγράφου καὶ διὰ μόνης τῆς παρελεύσεως τῆς προθεσμίας, ὁ ὀφειλέτης καθίσταται ὑπερήμερος.

Ἄρθρ. 93. Ὁ ὀφειλέτης καταδικάζεται, ὑπαρχούσης περιπτώσεως, εἰς πληρωμὴν ἀποζημιώσεων, εἴτε λόγῳ τῆς μὴ ἐκτελέσεως τῆς ὑποχρεώσεώς του, εἴτε λόγῳ τῆς βραδύτητος περὶ τὴν ἐκτέλεσιν αὐτῆς, ὁσάκις δὲν δύναται νὰ ἀποδείξῃ ὅτι ἡ μὴ ἐκτέλεσις ἢ ἡ βραδύτης προῆλθεν ἀπὸ ἐξωτερικὴν αἰτίαν, ἥτις δὲν δύναται νὰ καταλογισθῇ εἰς αὐτόν.

Ἄρθρ. 94. Οὐδεμία ἀποζημίωσις ὀφείλεται ὅταν, συνεπείᾳ ἀνωτέρας δυνάμεως ἢ τυχαίου περιστατικοῦ, ὁ ὀφειλέτης ἐκωλύθη νὰ δώσῃ ἢ πράξῃ ὅ,τι ὑπεχρεώθη, ἢ ἔπραξεν ὅ,τι τῷ ἦτο ἀπηγορευμένον.

Ἄρθρ. 95. Αἱ εἰς τοὺς δανειστὰς ὀφειλόμεναι ἀποζημιώσεις συνίστανται ἐν γένει εἰς τὴν ζημίαν, ἣν ὑπέστησαν, καὶ εἰς τὸ κέρδος, οὗτινος ἐστερήθησαν, ἐκτὸς τῶν ἐφεξῆς ἐξαιρέσεων.

Ἄρθρ. 96. Ὁ ὀφειλέτης ὑπόκειται μόνον εἰς τὰς ἀποζημιώσεις, αἵτινες προεβλέφθησαν ἢ ἠδύναντο νὰ προβλεφθῶσι κατὰ τὴν σύμβασιν, ὅταν οὐχὶ ἐκ δόλου αὐτοῦ δὲν ἐξετελέσθη ἡ ὑποχρέωσις.

Ἄρθρ. 97. Καὶ ἐν περιπτώσει, καθ' ἣν ἡ μὴ ἐκτέλεσις τῆς συμβάσεως προέρχεται ἐκ τοῦ δόλου τοῦ ὀφειλέτου, αἱ ἀποζημιώσεις πρέπει νὰ περιέχωσιν, ὡς πρὸς τὴν ζημίαν ἣν ὑπέστη ὁ δανειστὴς, καὶ τὸ κέρδος οὗ ἐστερήθη, μόνον ὅ,τι εἶναι ἄμεσος συνέπεια τῆς μὴ ἐκτελέσεως τῆς συμβάσεως.

Ἄρθρ. 98. Ὅταν ἐν τῇ συμβάσει ἀναφέρηται ὅτι ὅστις παραλείψει τὴν ἐκτέλεσιν αὐτῆς θέλει πληρώσει ὡρισμένον ποσὸν ὡς ἀποζημίωσιν, δὲν δύ-

ναται νὰ ἐπιβληθῇ εἰς τὸ συμβαλλόμενον μέρος μεγαλείτερον ἢ μικρότερον ποσόν.

Ἄρθρ. 99. Εἰς τὰς ὑποχρεώσεις, αἵτινες περιορίζονται εἰς τὴν πληρωμὴν χρηματικοῦ ποσοῦ, αἱ ἀποζημιώσεις, αἱ προερχόμεναι ἐκ τῆς βραδύτητος περὶ τὴν ἐκτέλεσιν, ὁρίστανται πάντοτε εἰς τὴν καταδίκην πρὸς πληρωμὴν τῶν νομίμων τόκων πρὸς δώδεκα τῆς ἑκατὸν κατ' ἔτος.

Ὁ τόκος οὗτος ὀφείλεται, χωρὶς ὁ δανειστὴς νὰ ὑποχρεοῦται νὰ ἀποδείξῃ οὐδεμίαν ζημίαν.

Ἐν περιπτώσει, καθ' ἣν οὐδεμία περὶ τόκου συμφωνία ὑπάρχῃ ἐν τῷ χρεωστικῷ ἐγγράφῳ, ὁ τόκος τοῦ ὀφειλομένου ποσοῦ ὀφείλεται μόνον ἀπὸ τῆς ἡμέρας τοῦ διαμαρτυρικοῦ, ἂν ἐγένετο, ἢ ἀπὸ τῆς ἐπιψηφίσεως τῆς ἀγωγῆς, ἐὰν δὲν ἐγένετο τοιοῦτον.

Ἄρθρ. 100. Οἱ δεδουλευμένοι τῶν κεφαλαίων τόκοι δύνανται νὰ παράγωσι τόκους ἢ δυνάμει δικαστικῆς αἰτήσεως, ἢ δυνάμει εἰδικῆς συμφωνίας, ἀρκεῖ μόνον, εἴτε ἐν τῇ αἰτήσει, εἴτε ἐν τῇ συμφωνίᾳ, νὰ πρόκηται περὶ τόκων, ὀφειλομένων τοὐλάχιστον δι' ὅλον ἓν ὁλόκληρον ἔτος.

Ἄρθρ. 101. Ὁμοίως τὰ δεδουλευμένα ἐνοίκια παράγουσι τόκους μόνον ἀπὸ τῆς ἡμέρας τῆς ἐπιψηφίσεως τῆς ἀγωγῆς ἢ τῆς ὡρισμένης διὰ τῆς συμβάσεως ἡμέρας.

Ἄρθρ. 102. Ὁ κερδίσας τὴν δίκην του διάδικος ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ πληρωθῇ ἀπὸ τὸν ἡττηθέντα διάδικον τὰ καταβληθέντα τέλη διὰ τὰ διαμαρτυρικά, τὰς ἀγωγὰς καὶ τὰς ἀποφάσεις, καὶ πᾶν ἄλλο ἀναγνωριζόμενον ὑπὸ τοῦ νόμου ὡς δικαστικὸν ἔξοδον.

Δύνανται ὅμως τὰ ἐμποροδικεῖα καὶ τὸ ἐφετεῖον νὰ συμψηφίσωσι τὰ ἔξοδα ὅλα, ἢ ἐν μέρει, ἂν οἱ διάδικοι ἡττῶνται ἀμοιβαίως ἐπί τινων κεφαλαίων, ἢ ἂν ὦσι σύζυγοι, πατὴρ, ἢ μήτηρ, ἢ τέκνα, ἀδελφοὶ καὶ ἀδελφαὶ, ἢ ἀγχιστεῖς τοῦ αὐτοῦ βαθμοῦ.

Ἐγένετο ἐν Κωνσταντινουπόλει τὴν 9 Σεββὰλ 1276 (18(30 Ἀπριλίου 1860.)

ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ

Τοῦ Ἐμπορικοῦ δικαστικοῦ Γραφείου.

Γενικαὶ διατάξεις.

Ἄρθρ. 1. Συνιστᾶται ἐν τῷ Ὑπουργείῳ τοῦ Ἐμπορίου Γραφεῖον, ἐσόμενον συναφὲς πρὸς τὰ ἐμποροδικεῖα, ὑπὸ τὸ ὄνομα «Δικαστικὸν Γραφεῖον τῆς καθόλου ἐμπορίας».

Ἄρθρ. 2. Τὰ ὑπὸ τοῦ Γραφείου τούτου ἁρμοδίως ἐκδιδόμενα, ἐσφραγισμένα δὲ τῇ σφραγίδι αὐτοῦ καὶ κεκυρωμένα ἔγγραφα θεωροῦνται παρ' ἅπασι τοῖς ἐμποροδικείοις, καὶ ταῖς λοιπαῖς δικαστικαῖς ἀρχαῖς, παρὰ τοῖς νομαρχιακοῖς καὶ τοῖς ἐπαρχιακοῖς συμβουλίοις, ἐνὶ λόγῳ ἁπανταχοῦ τοῦ Κράτους, ὡς ἐπίσημα ἔγγραφα, ἔχοντα πλήρη ἰσχὺν καὶ κῦρος.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΠΡΩΤΟΝ.

Περὶ συνθέσεως τοῦ Δικαστικοῦ Ἐμπορικοῦ Γραφείου.

Ἄρθρ. 3. Τὸ δικαστικὸν ἐμπορικὸν Γραφεῖον σύγκειται ἐξ ἑνὸς Διευθυντοῦ, ἑνὸς πρώτου γραμματέως, καὶ ἐξ ἀρκοῦντος ἀριθμοῦ μεταφραστῶν καὶ γραμματέων. Διορισθήσονται δὲ παρ' αὐτῷ οἱ ἀναγκαῖοι κλητῆρες.

Ἄρθρ. 4. Παρὰ τῷ Γραφείῳ τούτῳ θέλουσι διαμένει ἐκ τῆς συντεχνίας τῶν ἀναφορογράφων ἐκλελεγμένοι δύω, ὅπως γράφωσι τὰς ἀναφορὰς τῶν πρὸς τὰς διαφόρους ἀρχὰς ἀπευθυνομένων, ἂν οὗτοι θέλωσιν, ἀπολαμβάνοντες τὰ ἐκ τῆς γραφῆς ταύτης ὠφελήματα.

Ἄρθρ. 5. Τοῦ δικαστικοῦ ἐμπορικοῦ Γραφείου ὁ μὲν διευθυντὴς διορίζεται δι' Αὐτοκρατορικοῦ διατάγματος, κατ' ἐκλογὴν καὶ πρότασιν τοῦ ὑπουργείου τῆς ἐμπορίας, οἱ δὲ λοιποὶ ὑπάλληλοι, ὑπὸ τοῦ ῥηθέντος ὑπουργείου ἐκλεγόμενοι.

Ἄρθρ. 6. Ὁ διευθυντὴς τοῦ δικαστικοῦ Γραφείου καὶ δύω κἂν ἐκ τῶν γραμματέων ἐκλεχθήσονται ἐκ τῶν ἀρκούντως εἰδότων τοὐλάχιστον τὴν Τουρκικὴν, τὴν Γαλλικὴν καὶ τὴν Ἑλληνικὴν, ἐχόντων δὲ καὶ ἱκανὴν γνῶσιν τῶν Ἐμπορικῶν νόμων καὶ κανονισμῶν.

Ἄρθρ. 7. Οἱ διοριζόμενοι κλητῆρες παρὰ τῷ δικαστικῷ Γραφείῳ πρέπει νὰ ἠξεύρωσι νὰ ὁμιλῶσι καὶ νὰ γράφωσι τουρκιστί.

Ἄρθρ. 8. Ὁ Διευθυντὴς τοῦ δικαστικοῦ Γραφείου εὐθύνεται δι' ἅπαντα τὰ ἔργα αὐτοῦ· οἱ ὑπάλληλοι τοῦ Γραφείου διατελοῦσιν ἀποκλειστικῶς ὑπὸ τὰς διαταγὰς τοῦ Διευθυντοῦ, ἐν δὲ τῇ ἀπουσίᾳ τούτου ὁ πρῶτος γραμματεὺς, ἐκτελῶν τὰ καθήκοντα τοῦ Διευθυντοῦ, ὑποβάλλεται εἰς τὴν ἐπὶ τούτου ἐπικειμένην εὐθύνην.

Ἄρθρ. 9. Τὰ εἰς τὸ δικαστικὸν Γραφεῖον πεμπόμενα διάφορα ἔγγραφα ἐγχειρίζονται ἀμέσως εἰς τὸν Διευθυντὴν, οὗτος δὲ παραγγέλλει καὶ συνιστᾷ τὴν ἐνέργειαν τῶν δεόντων πρὸς τοὺς ὑπαλλήλους.

Ἄρθρ. 10. Ἡ σφραγὶς τοῦ δικαστικοῦ Γραφείου φυλάττεται παρὰ τῷ Διευθυντῇ, τὰ δὲ ὑπὸ τοῦ Γραφείου συνταττόμενα καὶ ἐπικυρούμενα ἔγγραφα σφραγίζονται τῇ σφραγίδι ταύτῃ καὶ ὑπογράφονται ὑπὸ τοῦ Διευθυντοῦ.

Ἄρθρ. 11. Οἱ ὑπάλληλοι τοῦ δικαστικοῦ Γραφείου τὸ μὲν θέρος ἔρχονται εἰς τὸ γραφεῖον κατὰ τὴν τρίτην ὥραν, καὶ ἀπέρχονται τὴν δεκάτην, τὸν δὲ χειμῶνα ἔρχονται κατὰ τὴν τετάρτην, καὶ ἀπέρχονται κατὰ τὴν ἑνδεκάτην.

Ἄρθρ. 12. Ἐκτὸς τοῦ *Βαϊραμίου* καὶ τῶν ἐπισήμων ἑορτῶν, κατὰ τὰς λοιπὰς, καθ' ἃς σχολάζει τὸ Γραφεῖον ἡμέρας θέλουσι παραμένει ἐν αὐτῷ, τῇ ἐγκρίσει τοῦ Διευθυντοῦ, εἷς μὲν γραμματεὺς, δύο δὲ κλητῆρες, ἐξ ὑπαμοιβῆς ἐκτελοῦντες τὰ ὑπὸ τοῦ Διευθυντοῦ διαταχθέντα.

Ἄρθρ. 13. Οἱ ὑπάλληλοι τοῦ Γραφείου θέλουσι προθυμεῖσθαι εἰς τὴν μετὰ τῆς ἐφικτῆς ταχύτητος διεξαγωγὴν τῶν ὑποθέσεων, εἰς τὴν ἔγκαιρον γραφὴν καὶ καταχώρισιν τῶν εἰσερχομένων ἐγγράφων, ὡς καὶ εἰς τὴν ἀποστολὴν αὐτῶν εἰς τὸν πρὸς ὃν ὅρον, προσέχοντες ὅπως προσφέρωνται ἐξ ἴσου πρὸς πάντας τοὺς ἔχοντας ὑποθέσεις, καὶ μὴ διακοινοῦντές τι πρὸς ἄλλον, παρὰ τὸν ἁρμόδιον νὰ λάβῃ γνῶσιν αὐτοῦ. Οἱ παραβάται τῶν διατάξεων τούτων ὑπάλληλοι τιμωροῦνται κατὰ τὰ ὁριζόμενα ἐν τῷ *Παραρτήματι* τοῦ Ἐμπορικοῦ Κώδηκος.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΔΕΥΤΕΡΟΝ.

Καθήκοντα καὶ ἐργασίαι τοῦ δικαστικοῦ Γραφείου.

Ἄρθρ. 14. Κυριώτερα καθήκοντα τοῦ δικαστικοῦ Γραφείου εἰσὶ τὰ ἑξῆς.— ἐπικυροῖ παντὸς εἴδους συμβόλαια, ἔγγραφα πληρεξουσιότητος, ἐγγυήσεως, διαμαρτυρήσεως καὶ λοιπὰ δικαιόγραφα, τὴν ἠπειρωτικὴν ἐμπορίαν ἀφορῶντα, καὶ συντάττει δὲ ταῦτα, κατ' αἴτησιν τῶν βουλομένων· φροντίζει περὶ τῆς ἀποστολῆς καὶ ἐπιδόσεως τῶν ἀποφάσεων (*ἱλαμίων*),

τῶν ἐκδιδομένων κατὰ συνέπειαν ἀγωγῶν περὶ κατασχέσεως· ἀριθμεῖ καὶ σφραγίζει τὰ ἐμπορικὰ βιβλία· μεταφράζει τὰς εἰς τὰ ἐμποροδικεῖα ὑποβαλλομένας ἀγωγὰς, τὰς μὴ τουρκιστὶ γεγραμμένας· ἐνεργεῖ τὰς αὐτοψίας καὶ ἐκτιμήσεις τὰς ὑπὸ τοῦ ἐμπορικοῦ κώδηκος εἰς τὸ δικαστικὸν Γραφεῖον ἀνατεθειμένας, καὶ τὰς παρεμφερεῖς αὐταῖς· κρατεῖ σημείωσιν τῶν ὑπὸ τῶν ἐμποροδικείων ἐκδιδομένων ἀποφάσεων, καταχωρίζον ἑκάστην εἰς τὸ βιβλίον τοῦ τμήματος, εἰς ὃ ἀνάγεται, ποιούμενον δὲ μνείαν καὶ τοῦ δικαστικοῦ κλητῆρος, τοῦ λαβόντος αὐτὴν, ἐγγράφει εἰς χωριστὸν βιβλίον τὰς ἀποφάσεις, ὧν ἡ ἐκτέλεσις εἶναι ἔργον τοῦ ἐπὶ τῆς ἐμπορίας ὑπουργείου· τέλος, ἐξετάζον τοὺς λόγους, δι' οὓς καθυστέρησαν τυχὸν ἐνέργειαι τινὲς, ἀναφέρεται περὶ τούτων εἰς τὸ ὑπουργεῖον.

Ἄρθρ. 15. Ἐν τῷ δικαστικῷ Γραφείῳ κρατοῦνται δύω βιβλία, ἐν οἷς σημειοῦται ἐν περιλήψει, κατ' αὔξοντα ἀριθμὸν, πᾶν ἔγγραφον, εἰσερχόμενον ἢ ἐξερχόμενον, ἀπὸ τῆς πρώτης *Μουχαρρὲμ* ἑκάστου Ὀθωμανικοῦ ἔτους, ἡ δὲ χρονολογία τοῦ ἐγγράφου, τὸ ὄνομα τοῦ εἰς ὃν ἀνήκει, τὸ ποσὸν τῶν ἐν τῷ δικαστικῷ Γραφείῳ παρακατατεθειμένων χρημάτων, ἢ ἄλλων πραγμάτων, ταῦτα σημειοῦνται ἐν χωριστῷ βιβλίῳ. Ἐν δὲ τοῖς βιβλίοις τούτοις τηρεῖται ἀλφαβητικὴ τάξις. Τὰ παρὰ τοῖς ἐμποροδικείοις παρακατατιθέμενα χρήματα τίθενται ἐν τῷ δικαστικῷ Γραφείῳ ἐντὸς σιδηροῦ κιβωτίου, ὅπερ ἔχει τρεῖς κλεῖδας, τὴν μὲν φυλαττομένην παρὰ τῷ ὑπουργῷ τῆς ἐμπορίας, τὴν δὲ, παρὰ τῷ προέδρῳ τοῦ πρώτου ἐμποροδικείου καὶ τὴν τρίτην παρὰ τῷ διευθυντῇ τοῦ δικαστικοῦ Γραφείου.

Ἄρθρ. 16. Αἱ σελίδες τῶν βιβλίων τοῦ δικαστικοῦ Γραφείου εἰσὶν ἠριθμημέναι, καὶ ἐσφραγισμέναι τῇ σφραγίδι τοῦ ἐμποροδικείου· σημειουμένου δὲ ἐν τῇ τελευταίᾳ σελίδι ἐκ πόσων φύλλων σύγκειται ἕκαστον βιβλίον, τίθεται κάτωθεν ταύτης ἡ ὑπογραφὴ τοῦ προέδρου τοῦ ἐμποροδικείου. Τὰ βιβλία ταῦτα κρατοῦνται μετὰ προσοχῆς καὶ τάξεως, μηδόλως ἐπιτρεπομένου νὰ ὑπάρχωσιν ἐν αὐτοῖς ξέσματα καὶ σβέσματα, μηδὲ νὰ παρεντίθενται λέξεις μεταξὺ τῶν στίχων· ἂν ὅμως γενῇ λάθος ἢ παράλειψις ἐν τῷ κειμένῳ, σβύνεται τὸ ἐκ παραδρομῆς γραφὲν οὕτως, ὥστε νὰ ἀναγινώσκηται, τὸ δὲ ὀρθὸν γράφεται ἐν τῷ περιθωρίῳ. Οἱ δὲ ὑπογεγραμμένοι κάτωθι τῶν δικαιογράφων ἐπικυροῦσι τοῦτο διὰ τῆς ὑπογραφῆς καὶ τῆς σφραγίδος αὐτῶν.

Ἄρθρ. 17. Αἰτηθείσης τῆς ὑπὸ τοῦ δικαστικοῦ Γραφείου συντάξεως καὶ ἐπικυρώσεως δικαιογράφων, ἤτοι συμβολαίων, ἐγγράφων πληρεξουσιότητος, ἐγγυήσεως, διαμαρτυρήσεως παντὸς εἴδους, καὶ λοιπῶν, ἡ ἔννοια τοῦ προκειμένου νὰ συνταχθῇ ἐγγράφου σημειοῦται ἐπὶ τῇ ἀφηγήσει τῶν συμβαλλομένων· ἀναγνωσθεῖσα δὲ αὐτοῖς, ἂν ᾖ σύμφωνος πρὸς ὃν ἔθεντο σκοπὸν, γράφεται ὁλόκληρος ἐν ἰδιαιτέρῳ βιβλίῳ· ἀφ' οὗ δὲ ὑπο-

γραφῇ ἢ σφραγισθῇ ὑπὸ μαρτύρων, ἐχόντων τὰ νόμιμα προσόντα, γνωριζόντων δὲ τοὺς συμβαλλομένους, δίδεται εἰς ἕκαστον τούτων ἓν ἀντίγραφον ἐπικεκυρωμένον· ἐν τοῖς οὑτωσὶ συντασσομένοις δικαιογράφοις ἢ συμβολαίοις γίνεται μνεία τοῦ ὀνόματος, τοῦ ἐπωνύμου, τοῦ ἐπιτηδεύματος καὶ τῆς κατοικίας αὐτῶν, ὡς καὶ τῶν ὀνομάτων τῶν μαρτύρων.

Ἄρθρ. 18. Τοῦ μὴ εἰδότος γράφειν καὶ μὴ ἔχοντος σφραγίδα τὸ ὄνομα γράφεται εἰς τὸ ἰδιαίτερον βιβλίον καὶ εἰς τὰ ἀντίγραφα, σημειουμένου ὅτι « τὸ περὶ οὗ ὁ λόγος ἄτομον ἐδήλωσεν ὅτι δὲν ἠξεύρει νὰ γράφῃ, οὐδ' ἔχει σφραγίδα ». Ταύτην δὲ τὴν δήλωσιν οἱ ἐν τῷ 17 ἄρθρῳ διαλαμβανόμενοι μάρτυρες ὑπογράφουσιν ἢ σφραγίζουσιν.

Ἄρθρ. 19. Ὅπως ἐπικυρωθῇ ἡ ἐν δικαιογράφῳ τινὶ τεθειμένη ὑπογραφή, δέον, προσαχθέντος τοῦ ὑπογράψαντος προσώπου, νὰ βεβαιωθῇ ἡ δήλωσις αὐτοῦ ἐνώπιον δύω μαρτύρων γνωριζόντων αὐτόν· γραφεῖσαν δὲ τὴν κατάθεσιν νὰ τὴν ὑπογράψωσιν ἢ νὰ τὴν σφραγίσωσιν οἱ μάρτυρες. Τότε γινομένη ἡ ἐπικύρωσις σημειοῦται ἐν ἰδιαιτέρῳ βιβλίῳ· ἀλλὰ, ἂν δὲν ἔρχηται ὁ τὸ δικαιόγραφον ὑπογράψας, πέμπεται εἰς τὴν κατοικίαν αὐτοῦ εἷς ὑπάλληλος, ὅστις, ἐνώπιον δύω μαρτύρων γνωριζόντων τὸν μὴ προσελθόντα, συντάττει ἔκθεσιν περὶ τῆς δηλώσεως αὐτοῦ· τὴν δὲ ἔκθεσιν τοῦ ὑπαλλήλου ὑπογράφει καὶ σφραγίζει ὅ,τε ἐν τῷ δικαιογράφῳ ὑπογράψας καὶ οἱ μάρτυρες· ἀκολούθως ἐπικυροῦται ἡ ἐν τῷ δικαιογράφῳ ὑπογραφή.

Ἄρθρ. 20. Ἂν τὸ συντακτέον, ἢ τὸ προσαχθὲν, πρὸς ἐπικύρωσιν ἀντιγράφου ἢ ὑπογραφῆς, δικαιόγραφον ἢ συμβόλαιον περιέχῃ ἐννοίας προσβαλλούσας τὰ χρηστὰ ἤθη ἢ τὰ δικαιώματα τῆς ἀρχῆς, ἡ περὶ συντάξεως ἢ ἐπικυρώσεως αἴτησις ἀπορρίπτεται.

Ἄρθρ. 21. Αἱ σημειώσεις ἁπάντων τῶν ὑπὸ τοῦ δικαστικοῦ Γραφείου συνταττομένων καὶ ἐπικυρουμένων δικαιογράφων φέρουσι κάτωθεν Ἀραβικὴν καὶ Ἑλληνικὴν χρονολογίαν, σφραγίζονται τῇ σφραγίδι τοῦ Γραφείου, καὶ ὑπογράφονται ὑπὸ τοῦ Διευθυντοῦ.

Ἄρθρ. 22. Ἂν τις τῶν συμβαλλομένων, ἢ τῶν ἐκπροσωπούντων αὐτοὺς, ζητήσῃ ἀντίγραφον τοῦ συμβολαίου, δύναται νὰ τὸ λάβῃ, κατὰ διαταγὴν τοῦ ὑπουργείου, ἐσφραγισμένον τῇ σφραγίδι τοῦ Γραφείου καὶ κεκυρωμένον· ἀλλὰ δὲν δίδεται εἰς ἄλλον τινά.

Ἄρθρ. 23. Ἅπαντα τὰ ὑπὸ τοῦ δικαστικοῦ Γραφείου συνταττόμενα καὶ ἐπικυρούμενα συμβόλαια, ἔγγραφα διαμαρτυρήσεων, κατασχέσεων καὶ λοιπὰ δικαιόγραφα, πρέπει νὰ γράφωνται ἐπὶ χαρτοσήμου. Ἐν περιπτώσει, καθ' ἣν ἤθελε φανῇ δικαιόγραφόν τι ἐπὶ ἁπλοῦ χάρτου γεγραμμένον, ὁ προσάγων αὐτὸ ὑποβάλλεται εἰς πρόστιμον, κατὰ τὸν περὶ χαρτοσήμου κανονισμόν· γενομένης δὲ περὶ τούτου μνείας ἐπὶ τοῦ δικαιογράφου, λαμβάνεται ἀκολούθως αὐτὸ ὑπ' ὄψιν διὰ τὴν ἐνέργειαν τῶν δεόντων. Ἡ δὲ

γενομένη εἴσπραξις τοῦ προστίμου καταχωρίζεται εἰς τὸ βιβλίον τῶν ἐσόδων.

Ἄρθρ. 24. Αἱ ἐν τῷ δικαστικῷ Γραφείῳ συνταττόμεναι διαμαρτυρήσεις πρῶτον ἐγγράφονται εἰς ἰδιαίτερον βιβλίον, ἔνθα ὑπογράφει ὁ ὑποβάλλων τὴν αἴτησιν· ἀκολούθως γίνονται τόσα ἀντίγραφα, ὅσων ὑπάρχει ἀνάγκη, καὶ, τῇ σφραγίδι τοῦ Γραφείου σφραγιζόμενα καὶ ἐπικυρούμενα, πέμπονται καὶ ἐπιδίδονται πρὸς οὓς δεῖ.

Ἄρθρ. 25. Ἐν περιπτώσει, καθ' ἣν διαμαρτύρησις, μὴ γραφεῖσα ἐν τῷ δικαστικῷ Γραφείῳ, προσαχθῇ ἐν πρωτογράφῳ συντεταγμένη, γίνονται τούτου τόσα ἀντίγραφα, ὅσων ὑπάρχει ἀνάγκη, καὶ, ἀφοῦ σημειωθῇ ἐφ' ἑκάστου ἀντιγράφου ὅτι εἶναι ἀπαράλλακτον τοῦ πρωτογράφου, τοῦτο μὲν φυλάττεται, τὰ δὲ ἀντίγραφα πέμπονται καὶ ἐπιδίδονται πρὸς οὓς δεῖ.

Ἄρθρ. 26. Ἐν τοῖς διὰ τὴν καταχώρισιν τῶν διαμαρτυρήσεων κρατουμένοις βιβλίοις σημειοῦται ὑπὸ τίνος ἐγένετο ἡ διαμαρτύρησις, ἡ χρονολογία ταύτης, πρὸς τίνας ἀπευθύνεται, καὶ διὰ τίνος δικαστικοῦ ὀργάνου ἐπεδόθη.

Ἄρθρ. 27. Τὰ ὑπὸ τοῦ δικαστικοῦ Γραφείου πεμπόμενα ἔγγραφα δίδονται εἰς τοὺς κλητῆρας, ὅπως κομίσωσι καὶ ἐπιδώσωσιν αὐτὰ πρὸς οὓς δεῖ, λαμβάνοντες παρὰ τῶν πρὸς οὓς ἐπεδόθησαν ἀποδεικτικὰ τῆς γενομένης ἐπιδόσεως (*ἐπιδοστήρια*), ἅτινα, σημειούμενα ἐν ἰδίῳ βιβλίῳ, φυλάττονται ἐν τῷ Γραφείῳ.

Ἄρθρ. 28. Ἐν περιπτώσει, καθ' ἣν ἀποποιηθῇ τις νὰ λάβῃ τὰ ὑπὸ τοῦ δικαστικοῦ Γραφείου πεμφθέντα αὐτῷ ἔγγραφα, ἢ, κρύπτηται ἐπὶ τούτῳ, ἐγχειρίζονται εἰς τὸν προϊστάμενον (*κεχαγιᾶν*) τῆς συντεχνίας, εἰς ἣν ἀνήκει τυχὸν ὁ περὶ οὗ λόγος, ἢ εἰς τὸν Διευθυντὴν τοῦ τμήματος, εἰς ὃ ὑπάγεται, ἢ εἰς τὸν *Ἰμάμην*, ἢ τὸν *Μουχτάρην* τῆς συνοικίας, ἐν ᾗ κατοικεῖ, παρ' ὧν λαμβάνεται τότε τὸ τῆς ἐπιδόσεως ἀποδεικτικόν. Ἂν ὁ πρὸς ὃν εἶναι ἐπιδοτέον τὸ ἔγγραφον ἔχῃ ὑπηκοότητα ξένην, ἡ ἐπίδοσις ἐνεργηθήσεται διὰ τοῦ Ἐμπορικοῦ Γραφείου (*Καντζελλαρίας*) τῆς Κυριάρχου Δυνάμεως, τὸ δὲ ἐπιδοτήριον ληφθήσεται ἐκεῖθεν.

Ἄρθρ. 29. Ἂν ὁ πρὸς ὃν πέμπεται τὸ ἔγγραφον διατρίβῃ ἐκτὸς τῆς Πρωτευούσης, τὸ ἐπὶ τῆς ἐμπορίας Ὑπουργεῖον διαβιβάζει αὐτὸ δι' ἐπιστολῆς πρὸς τὴν ἁρμοδίαν ἐγχώριον ἀρχήν, ὅπως διὰ ταύτης ἐπιδοθῇ.

Ἄρθρ. 30. Διαμαρτυρήσεως τινὸς, ἢ ἄλλου ἐγγράφου, οὗ ὑπάρχει σημείωσις ἐν τῷ δικαστικῷ Γραφείῳ, ἂν ἀπαιτῆται νὰ ληφθῇ ἀντίγραφον, ἡ δ' ἐπὶ τούτῳ ὑποβληθεῖσα αἴτησις παρεπέμφθη εἰς τὸ γραφεῖον, ἢ ἂν πρόκηται τὸ Γραφεῖον νὰ ἐπιστείλῃ καὶ νὰ ὑπομνήσῃ ὑπόθεσιν, περὶ ἧς ἅπαξ ἐνήργησε, λαμβάνεται ἀντίγραφον ἐκ τῆς ὑπαρχούσης σημειώσεως, τίθεται ἐπ' αὐτοῦ ὁ ἀνήκων τακτικὸς ἀριθμὸς, ἐπικυροῦται τὸ ἔγ-

γραφον δεόντως, καὶ οὕτως ἐγχειρίζεται τῷ αἰτοῦντι, ἢ πέμπεται εἰς τὸν πρὸς ὃν ὅρον.

Ἄρθρ. 31. Τὰ βιβλία, ἃ ὁ Ἐμπορικὸς κώδηξ ὑποχρεοῖ τοὺς ἐμπόρους νὰ κρατῶσιν, ὑπὸ τοῦ δικαστικοῦ γραφείου ταχτοποιοῦνται, συμφώνως πρὸς τὴν διακέλευσιν τοῦ νόμου.

Ἄρθρ. 32. Ἅπαντα τὰ εἰς τὸ δικαστικὸν γραφεῖον παραπεμπόμενα περὶ θαλασσίας ἐμπορίας ἔγγραφα ἐνεργηθήσονται, κατὰ τὸν ἐν τοῖς προηγουμένοις ἄρθροις δηλωθέντα τρόπον, ἐκεῖ, ἔνθα ὑπάρχει δικαστικὸν γραφεῖον τῆς θαλασσίας ἐμπορίας, διὰ τοῦ τελευταίου τούτου γραφείου.

Ἄρθρ. 33. Τὰ ἔγγραφα, τὰ παραπεμφθέντα μὲν εἰς τὸ δικαστικὸν γραφεῖον, μὴ ὄντα δὲ παραδεκτέα, ἐπιστρέφονται εἰς τὸ ὑπουργεῖον τῆς ἐμπορίας, μετ' ἐκθέσεως τῶν λόγων τοῦ ἀπαραδέκτου, ὅπως διαταχθῇ ἡ ἐν τοῖς ἀρχείοις κατάθεσις αὐτῶν.

Ἄρθρ. 34. Τὰ ἐν ταῖς ἐπαρχίαις συστηθησόμενα δικαστικὰ γραφεῖα διατελέσουσιν ὑπὸ τὴν ἐπιτήρησιν τῶν ἐμποροδικείων, ἐνεργοῦντα συμφώνως πρὸς τὸς κανονισμὸν τοῦτον.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΤΡΙΤΟΝ.

Περὶ μεταφράσεως τῶν ἐγγράφων.

Ἄρθρ. 35. Τὰ εἰς τὰ ἐμποροδικεῖα ὑποβληθησόμενα δικόγραφα, ἂν μὴ ὦσι γεγραμμένα τουρκιστὶ, μεταφράζονται εἰς τὴν γλῶσσαν ταύτην ὑπὸ τοῦ δικαστικοῦ γραφείου, καὶ οὕτω προσάγονται εἰς τὰ δικαστήρια ταῦτα.

Ἄρθρ. 36. Καὶ ἂν τὸ προσαγόμενον ἔγγραφον τύχῃ ὂν μεταπεφρασμένον ὑπ' ἄλλου τινὸς, ἐκτὸς τοῦ γραφείου, δὲν γίνεται δεκτὸν παρὰ τῷ δικαστηρίῳ, εἰμὴ ἀφοῦ κυρωθῇ τὸ ἀκριβὲς τῆς μεταφράσεως ὑπὸ τοῦ δικαστικοῦ γραφείου.

Ἄρθρ. 37. Οἱ μεταφρασταὶ θέλουσι μεταφράζει τὰ διδόμενα αὐτοῖς ἔγγραφα, χωρὶς νὰ μεταβάλλωσι τὴν ἔννοιαν αὐτῶν, καὶ ἔσονται ὑπεύθυνοι κατὰ τὸν νόμον διὰ τὸ μὴ ἀκριβὲς τῆς μεταφράσεως.

Ἄρθρ. 38. Τὸ μεταφραστέον ἔγγραφον δίδει ὁ κύριος αὐτοῦ εἰς τὸ γραφεῖον, κατατιθεὶς εἰς τὸ ταμεῖον τούτου ἐκ προκαταβολῆς τὸ δικαίωμα, τὸ ὡρισμένον ἐν τῷ περὶ διατιμήσεως κεφαλαίῳ· λαμβάνει δὲ ἀπόδειξιν τῆς γενομένης παραδόσεως τοῦ ἐγγράφου.

Ἄρθρ. 39. Ἐπὶ τοῦ πρὸς μετάφρασιν εἰς τὸ γραφεῖον διδομένου ἐγγράφου τίθεται ἀριθμὸς, σημειοῦται δὲ καὶ τὸ ποσὸν τοῦ δικαιώματος, ὅπερ κατὰ σειρὰν καὶ ἐν περιλήψει καταχωρεῖται εἰς ἰδιαίτερον βιβλίον. Μεταφρασθέντος τοῦ ἐγγράφου, καὶ ἀποδοθέντος τῷ κυρίῳ αὐτοῦ μετὰ

τῆς μεταφράσεως, γίνεται τούτου μνεία ἐν τῷ βιβλίῳ, καὶ ἐπιστρέφεται τὸ περὶ τῆς παραλαβῆς τοῦ ἐγγράφου δοθὲν ἀποδεικτικόν.

Ἄρθρ. 40. Ἂν τὸ μεταφρασθησόμενον ἔγγραφον περιέχῃ ὀλιγωτέρας τῶν ἑκατὸν πεντήκοντα λέξεων, εἶναι μεταφραστέον ἐντὸς εἰκοσιτεσσάρων ὡρῶν· ἂν δὲ περιέχῃ πλείονας, προστίθεται μία ἡμέρα ἀνὰ ἑκατὸν πεντήκοντα λέξεις.

Ἄρθρ. 41. Τὰ σχέδια τῶν μεταφράσεων, ὑπογραφόμενα ὑπὸ τοῦ μεταφράσαντος, βιβλιοδετοῦνται, κατὰ σειρὰν ἀριθμούμενα, καὶ φυλάττονται.

Ἄρθρ. 42. Οἱ ἀντιγραφεῖς, ἀντιγράψαντες τὰ σχέδια τῶν μεταφράσεων, ὑπογράφουσι τὰ ἀντίγραφα.

Ἄρθρ. 43. Οἵ τε μεταφρασταὶ καὶ οἱ ὑπάλληλοι τοῦ γραφείου φυλάττουσιν ἐπιμελῶς τὰ δοθέντα αὐτοῖς δικαιόγραφα καὶ ἄλλα ἔγγραφα· ἂν δὲ ταῦτα ἀπολεσθῶσιν ἐκ προθέσεως, ἢ ἐξ ἀμελείας, οἱ ἀπολέσαντες ὑφίστανται τὴν νόμιμον τιμωρίαν.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΤΕΤΑΡΤΟΝ.

Περὶ τῆς διατιμήσεως τῶν ὑπὸ τοῦ Δικαστικοῦ Γραφείου ληπτέων τελῶν.

Ἄρθρ. 44. Ἅπαντα τὰ ὑπὸ τοῦ δικαστικοῦ γραφείου λαμβανόμενα τέλη πληρόνονται κατὰ τὴν διατίμησιν, τὴν γεγραμμένην ἐν τῷ παραρτήματι τοῦ κανονισμοῦ τούτου· ἡ δὲ διατίμησις αὕτη ἰσχύει ἐπὶ τρία ἔτη, ἀναθεωρηθησομένη ἀκολούθως.

Ἄρθρ. 45. Ἡ μετάφρασις τῶν ἀφορώντων ὑποθέσεις τῆς Κυβερνήσεως, κατὰ διαταγὴν δὲ τοῦ ἐπὶ τῆς ἐμπορίας ὑπουργείου μεταφραζομένων ἐπισήμων ἐγγράφων, γίνεται ἄνευ τινος δαπάνης.

Ἄρθρ. 46. Δι' ὁποιονδήποτε πληρωθὲν τέλος δίδεται ἀποδεικτικὸν παραλαβῆς, ἐκκοπτόμενον ἐκ διπλοτύπου βιβλίου, σημειοῦται δὲ ἐν τῷ βιβλίῳ τοῦ ταμείου, ὑπὸ τὸν ἀνήκοντα ἀριθμόν, ἥ τε ἡμερομηνία τῆς λήψεως καὶ τὸ ποσὸν τῶν ληφθέντων χρημάτων.

Ἄρθρ. 47. Τὰ κατὰ τὴν λῆξιν ἑκάστου μηνὸς εἰσπεπραγμένα χρήματα ὑπὸ τοῦ δικαστικοῦ γραφείου, μετὰ τὴν ἀφαίρεσιν τῶν γραφικῶν ἐξόδων, παραδίδονται εἰς τὸ Ταμεῖον τοῦ ἐπὶ τῆς ἐμπορίας ὑπουργείου. Ἐν τῇ λήξει δ' ἑκάστου ἔτους συντάττεται ἰσολογισμὸς, ὑποβαλλόμενος εἰς τὸ Ὑπουργεῖον.

ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ

Τοῦ ἐπὶ τοῦ Θαλασσίου Ἐμπορίου Δικαστικοῦ Γραφείου.

Ἄρθρ. 1. Τὸ ἐπὶ τοῦ θαλασσίου ἐμπορίου γραφεῖον ἔσεται παράρτημα τοῦ δικαστικοῦ γραφείου τῆς καθόλου ἐμπορίας, ἐνεργοῦν ἀπαραλλάκτως ὡς ἐκεῖνο.

Ἄρθρ. 2. Καθήκοντα τοῦ γραφείου τούτου εἰσὶ τὰ ἑξῆς. Ἐν γένει μὲν συντάττει, ἐπιδίδει καὶ φυλάττει τὰ ἀναγκαῖα ἐπίσημα ἔγγραφα, κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ περὶ θαλασσίου ἐμπορίου νόμου· ἰδίως δὲ, ἐκτὸς τῶν *μαουνῶν* καὶ ἄλλων τοιούτων μικρῶν φορτηγῶν πλοίων, εἰς ἅπαντα τὰ λοιπὰ Ὀθωμανικὰ πλοῖα δίδει, ἐπὶ τῇ αἰτήσει των, ἀντὶ τοῦ τεταγμένου τιμήματος, ἀνὰ ἓν ἀντίτυπον τοῦ ἐπὶ τοῦ θαλασσίου ἐμπορίου νόμου, ἀνὰ ἓν ἡμερολόγιον, καὶ ἀνὰ ἓν βιβλιάριον (**libretto**). Τὰ ὑπὸ τῶν πλοιάρχων παρ' ἄλλων ἠγορασμένα, προσαγόμενα δὲ πρὸς ἐπικύρωσιν ἡμερολόγια καὶ βιβλιάρια, κατὰ τὸν ἐμπορικὸν Κώδηκα, ἀριθμεῖ, καὶ σφραγίζει μὲ τὴν σφραγίδα τοῦ γραφείου. Προκαλεῖ τὴν σύνταξιν ἐκθέσεων περὶ τοῦ, ἂν ὦσιν ἐπιτήδεια πρὸς πλοῦν, ἢ οὐχὶ, τὰ ἐκ Κωνσταντινουπόλεως ἀποπλέοντα σκάφη, ἀνατιθὲν τὴν ἔρευναν καὶ ἐξακρίβωσιν τούτου εἰς ἐμπειροτέχνας. Κατὰ τὴν ἄφιξιν τῶν πλοίων, ἐπισημειοῦν διαβεβαιοῖ ὅτι ἐθεωρήθησαν τὰ ὑπὸ τῶν πλοιάρχων προσαχθέντα ἡμερολόγια, καὶ, ἐν περιπτώσει διορισμοῦ ἄλλου πλοιάρχου, ποιεῖται σαφῆ μνείαν, ἐν τῷ βιβλιαρίῳ, τοῦ ὀνόματος καὶ τοῦ ἐπωνύμου αὐτοῦ· πρὸς δὲ, σημειοῖ καθαρῶς μέχρι τίνος ποσοῦ ἐξουσιοδοτεῖ ὁ κύριος τοῦ πλοίου τὸν κυβερνήτην αὐτοῦ εἰς τὸ νὰ συνομολογήσῃ, ἐν ἀληθεῖ ἀνάγκῃ, θαλασσοδάνειον. Ἐν τῇ λήξει τοῦ πλοῦ, ἐπικυροῖ τοὺς μεταξὺ τοῦ κυβερνήτου καὶ τῶν ἰδιοκτητῶν τοῦ πλοίου λογαριασμοὺς, θεωρηθέντας καὶ γενομένους δεκτοὺς ὑπ' ἀμφοτέρων τῶν μερῶν· ἢ, ἂν ὁ κύριος τοῦ πλοίου διατρίβῃ ἀλλαχοῦ, λαμβάνει καὶ φυλάττει ἀντίγραφον τοῦ ὑπὸ τοῦ πλοιάρχου ὑποβαλλομένου λογαριασμοῦ· συντάττον δὲ καὶ καταχωρίζον τὰς ἀφηγήσεις τῶν πλοιάρχων περὶ τῶν κατὰ τὸν πλοῦν κινδύνων καὶ δυστυχημάτων, ἐνεργεῖ παντοίας αὐτοψίας διὰ πραγματογνωμόνων, διοριζομένων κατ' αἴτησιν τῶν πλοιάρχων, καὶ φυλάτ-

τον τὰ περὶ τούτων ἔγγραφα, πέμπει καὶ ἐπιδίδει ἐπίσημα αὐτῶν ἀντίγραφα πρὸς οὓς δεῖ. Τελευταῖον, φροντίζει περὶ τῆς τακτικῆς πωλήσεως τῶν πλοίων ἢ ἄλλων πραγμάτων, ὧν τὸ ναυτικὸν δικαστήριον διέταξε τὴν ἐκποίησιν, κατὰ τὸν νόμον.

Ἄρθρ. 3. Ὁ διευθυντὴς τοῦ ἐπὶ τοῦ θαλασσίου ἐμπορίου δικαστικοῦ γραφείου διαβιβάζει εἰς τὴν διεύθυνσιν τοῦ ἐπὶ τοῦ ἠπειρωτικοῦ ἐμπορίου δικαστικοῦ γραφείου, καθ' ἑβδομάδα, συνοπτικὸν κατάλογον τῶν ληφθέντων τελῶν· οὗτος δὲ, μετ' ἀκριβῆ ἐξέτασιν, ἂν ἐγκριθῇ, καταχωρίζεται εἰς ἴδιον βιβλίον.

Ἄρθρ. 4. Δι' ἁπάσας τὰς ἐνεργείας τοῦ γραφείου τούτου εἶναι προσωπικῶς ὑπεύθυνος ὁ διευθυντὴς αὐτοῦ.

ΔΙΑΤΙΜΗΣΙΣ

ΤΩΝ ΚΑΤΑΒΛΗΤΕΩΝ ΕΙΣ ΤΟ ΕΜΠΟΡΙΚΟΝ ΔΙΚΑΣΤΙΚΟΝ ΓΡΑΦΕΙΟΝ ΤΕΛΩΝ.

Διάφορα ἔγγραφα

1. Διὰ συμβόλαια παντὸς εἴδους, συνυποσχετικὰ, πληρεξουσιότητος ἢ ἐγγυήσεως ἔγγραφα, καὶ ἐν γένει διὰ πᾶν δικαιόγραφον, τῇ συναινέσει τῶν συνομολογούντων μερῶν ἐν τῷ δικαστικῷ Γραφείῳ συντασσόμενον.

2. Διὰ τὰ μὴ συντεταγμένα μὲν ἐν τῷ Γραφείῳ, ὑποβαλλόμενα δὲ αὐτῷ μόνον ὅπως ἐπικυρωθῶσι καὶ καταχωρισθῶσι.

3. Τῶν ἐν τοῖς ἄρθροις 1 καὶ 2 μνημονευομένων ἐγγράφων καταχωριζομένων ἐν τῷ Γραφείῳ, φυλασσομένων δὲ τῶν πρωτογράφων, δι' ἕκαστον τῶν, κατὰ τὸν κανονισμὸν, πρὸς τοὺς συμβαλλομένους, ἢ πρὸς

Τέλη.

Ἂν δὲν περιέχῃ πλείονας τῶν ἑκατὸν πεντήκοντα λέξεων, τριάκοντα γρόσια, ἂν δὲ περιέχῃ πλείονας τῶν ἑκατὸν πεντήκοντα λέξεων, προστίθενται ἀνὰ πέντε γρόσια δι' ἑκατὸν λέξεις πλεοναζούσας.

Τὸ ἥμισυ τοῦ ἐν τῷ ἀριθμῷ 1 ὁρισθέντος τέλους.

Τὸ τρίτον τοῦ ἐν τῷ ἀριθμῷ 1 ὁρισθέντος τέλους.

Διάφορα ἔγγραφα.	*Τέλη.*
θάτερον τούτων ἐκδιδομένων, ἐπικεκυρωμένων, ἀντιγράφων.	
4. Πρὸς καταχώρισιν, καὶ πρὸς ἔκδοσιν κεκυρωμένου ἀντιγράφου, ἐξοφλητικοῦ καὶ ἄλλων τοιούτων ἐπὶ αἰτήσει.	Τὰ ἐν τοῖς ἀριθμοῖς 1 καὶ 2 ὡρισμένα τέλη.
5. Ἂν ὑπάρχῃ ἀνάγκη ἐπιδόσεως τοῦ κατακεχωρισμένου ἐγγράφου, ἐκτὸς τῶν τελῶν τῆς καταχωρίσεως καὶ τῆς τῶν ἀντιγράφων ἐκδόσεως, διὰ τὴν ἀποστολὴν αὐτοῦ εἰς τὸν πρὸς ὃν ὅρον.	Ἂν ὁ πρὸς ὃν πέμπεται τὸ ἔγγραφον διατρίβῃ ἐν Κωνσταντινουπόλει (*ἐντὸς τῆς πόλεως*) γρόσια δέκα, ἂν εἰς Γαλατᾶν, Περαίαν ἢ Χρυσούπολιν, δέκα πέντε, ἂν εἰς τὸν Βόσπορον, εἴκοσιν, ἂν δὲ εἰς τὰς νήσους, εἰκοσιπέντε.
6. Πρὸς διαμαρτύρησιν συναλλαγματικῆς.	Δι' ἕκαστον ἀντίγραφον γρόσια εἴκοσι πέντε.
7. Πρὸς ἐπικύρωσιν ὑπογραφῆς καὶ σφραγίδος.	Δι' ἑκάστην ἐκ τούτων γρόσια εἴκοσιν.
8. Πρὸς ἐκποίησιν κινητῶν, ἢ ἀκινήτων, διὰ τοῦ δικαστικοῦ Γραφείου, ἐπὶ δημοπρασίας.	Ἐπὶ τοῦ ἐκπλειστηριάσματος ἓν τοῖς ἑκατόν.
9. Πρὸς παρακατάθεσιν χρημάτων, σκευῶν ἢ ἄλλης περιουσίας.	Ἀπὸ τῆς ἡμέρας, καθ' ἣν παρακατετέθησαν μέχρι τῆς ἀποδόσεως, κατὰ μῆνα πέντε παράδες δι' ἑκατὸν γρόσια, ἐπὶ τῆς ἀξίας τῶν παρακατατεθέντων.
10. Πρὸς παρακατάθεσιν ἐν τῷ Γραφείῳ, πρὸς φύλαξιν λογιστικῶν βιβλίων καὶ χειρογράφων.	Δέκα γρόσια.
11. Ἂν ὑπάρχῃ κατάλογος τῶν ἐν τῷ προηγουμένῳ ἄρθρῳ ἐγγράφων, διὰ τὴν συνταχθησομένην καὶ δοθησομένην ἀπόδειξιν.	Δέκα γρόσια.
12. Παντὸς πρωτογράφου φυλαττομένου ἐν τῷ δικαστικῷ Γραφείῳ, δι' ἕκαστον ἀντίγραφον κεκυρωμένον, ἐκδιδόμενον ὑπ' αὐτοῦ.	Τὸ ἐν τῷ ἀριθμῷ 3 ὁρισθὲν τέλος.
13. Πρὸς μετάφρασιν ἐγγράφων καὶ δικαιογράφων.	Δι' ἑκατὸν λέξεις γρόσια δέκα πέντε· διὰ δὲ τὰς πλεοναζούσας, τρία γρόσια ἀνὰ ἑκατὸν λέξεις.

Διάφορα ἔγγραφα.	*Τέλη.*
14. Πρὸς ἐπικύρωσιν μεταφράσεως.	Τὸ ἥμισυ τοῦ τέλους, τοῦ ὡρισμένου ἐν τῷ ἀριθμῷ 3.
15. Πρὸς ἀποστολὴν κατασχετηρίου (χρημάτων ἢ πραγμάτων, κατεχομένων ὑπό τινος.)	Τὸ ἐν τῷ ἀριθμῷ πέντε ὁρισθὲν τέλος.
16. Δι' ἕκαστον βιβλίον ἐμπορικόν.	Ἐκτὸς ὡρισμένου τέλους γροσίων πέντε, δι' ἑκάστην σελίδα παράδαις 2.
17. Δι' ἑκάστην ἔκθεσιν συνταχθησομένην περὶ κατασχέσεως καὶ σφραγίσεως ἀποθήκης, ἐμπορικοῦ καταστήματος ἢ ἐργαστηρίου, ἢ περὶ πωλήσεως πραγμάτων, ἢ περὶ τοιούτων.	Γρόσια εἰκοσιπέντε.
18. Πρὸς σύνταξιν ἀπογραφῆς περιουσίας.	18. Δι' ἑκάστην ὥραν παρερχομένην ἐν τῇ ἐργασίᾳ ταύτῃ, τριάκοντα γρόσια.

ΔΙΑΤΙΜΗΣΙΣ

ΤΩΝ ΤΕΛΩΝ ΤΩΝ ΚΑΤΑΒΛΗΤΕΩΝ ΕΝ ΤΩ ΕΠΙ ΤΟΥ ΘΑΛΑΣΣΙΟΥ ΕΜΠΟΡΙΟΥ ΔΙΚΑΣΤΙΚΩ ΓΡΑΦΕΙΩ.

Διάφορα ἔγγραφα.	*Τέλη.*
1. Δι' ἡμερολόγιον πλοίου, ἐξ ἑκατὸν εἴκοσι φύλλων συγκείμενον, ἀριθμητέον καὶ μονογραφητέον κατὰ πᾶσαν σελίδα.	Εἴκοσι πέντε γρόσια.
2. Πρὸς ἐπικύρωσιν ἡμερολογίου μακροῦ πλοῦ, ἔξω τοῦ Βοσπόρου καὶ τοῦ Ἑλλησπόντου.	Δεκαπέντε γρόσια.
3. Πρὸς ἐπικύρωσιν ἡμερολογίου βραχέως πλοῦ, μεταξὺ τῶν ῥηθέντων ἀνωτέρω δύω πορθμῶν.	Πέντε γρόσια.

Διάφορα ἔγγραφα.	*Τέλη.*
4. Πρὸς ἀρίθμησιν καὶ μονογράφησιν τῶν σελίδων τοῦ βιβλιαρίου (libretto).	Δέκα γρόσια.
5. Δι' ἓν ἀντίτυπον τοῦ περὶ ναυτιλίας νόμου.	Δέκα γρόσια.
6. Πρὸς σύνταξιν δηλοποιήσεως (*μανιφέστου*).	Τεσσαράκοντα γρόσια.
7. Πρὸς σύνταξιν ἐκθέσεως θαλασσίου δυστυχήματος.	Τριάκοντα γρόσια.
8. Δι' ἑκάστην φορτωτικήν.	Γρόσια πέντε.
9. Πρὸς ἐπικύρωσιν, καὶ καταχώρισιν ἐγγράφου ἀσφαλιστικοῦ.	Γρόσια πεντήκοντα.
10. Πρὸς ἐκπλειστηρίασιν πλοίου, ἢ μερίδος πλοίου, ἢ ἐπίπλων καὶ λοιπῶν σκευῶν αὐτοῦ.	Ἂν τὸ ἐκπλειστηρίασμα δὲν ὑπερβαίνῃ τὰς πεντήκοντα χιλιάδας γροσίων, δύο ἐπὶ τῶν ἑκατόν· ἂν δὲ ὑπερβαίνῃ τὰς 50 χιλιάδας, ἓν ἐπὶ τῶν ἑκατὸν διὰ τὸ πλεονάζον ποσόν.
11. Πρὸς ἐκποίησιν, διὰ συμβολαίου, μερίδος τινὸς πλοίου.	Ἂν τὸ τίμημα δὲν ἦναι ἀνώτερον τῶν πέντε χιλιάδων γροσίων, ἑκατὸν γρόσια, διὰ τὸ πλεονάζον, ἥμισυ ἐπὶ τῶν ἑκατόν.
12. Πρὸς μονογράφησιν καὶ κλείσιμον τοῦ λογιστικοῦ βιβλίου τοῦ πλοίου, ἐν τῷ τέλει ἑκάστου πλοῦ.	Γρόσια εἴκοσι.
13. Πρὸς σύνταξιν συμβολαίου περὶ ναύλου.	Ἂν τὸ ποσὸν τοῦ ναύλου εἶναι μέχρι 1000 γροσίων, εἴκοσι γρόσια, ἂν ἦναι περισσότερον, τεσσαράκοντα γρόσια.
14. Πρὸς σύνταξιν ἢ ἁπλῆν ἐπικύρωσιν συμβολαίων θαλασσοδανείου, συνομολογουμένου ἐπὶ τοῦ σκάφους, ἢ ἐπὶ τοῦ φορτίου τοῦ πλοίου.	Ἂν τὸ ποσὸν τοῦ δανείου δὲν ὑπερβαίνῃ τὰ χίλια γρόσια, εἴκοσι γρόσια· ἂν ἦναι πλέον τῶν 1000 γροσίων, ἥμισυ ἐπὶ τῶν ἑκατὸν διὰ τὸ πλεονάζον.
15. Ἐπὶ θαλασσίων ζημιῶν (ἀβαριῶν), πρὸς ἐπικύρωσιν τῆς ἐκθέσεως τῶν πραγματογνωμόνων.	Ἂν πρόκηται περὶ ποσοῦ μὴ ὑπερβαίνοντος χίλια γρόσια, ἑκατὸν γρόσια διὰ τὸ ὅλον, ἂν δὲ περὶ μείζονος ποσοῦ, ἥμισυ ἐπὶ τῶν ἑκατὸν διὰ τὸ περισσεῦον.

Διάφορα ἔγγραφα.	*Τέλη.*
16. Συμβάσης συγκρούσεως, διὰ τὴν πρὸς τοὺς διοριζομένους ἐμπειροτέχνας γραφομένην πρόσκλησιν.	Γρόσια εἴκοσι.
17. Πρὸς καταχώρησιν καὶ ἐπικύρωσιν τῆς ἐκθέσεως τῶν ἐμπειροτεχνῶν.	Γρόσια τριάκοντα.
18. Πρὸς σύνταξιν καταλόγου πραγμάτων ἀξίας ὡρισμένης, ἢ δι' ἐκτιμήσεως ὡς ἔγγιστα εὑρισκομένης	Γρόσιον ἓν τοῖς ἑκατὸν, ἐπὶ τῆς ἀξίας.
19. Πρὸς σύνταξιν πρωτοκόλλου ὁρκοδοσίας τῶν πραγματογνωμόνων, ἢ ἐκθέσεως τῆς γενομένης τυχὸν ἐγκαταλείψεως τοῦ φορτίου πλοίου τινός.	Γρόσια τριάκοντα.
20. Διὰ τὴν ἐν τῷ δικαστικῷ γραφείῳ παρακατάθεσιν τοῦ ἐκπλειστηριάσματος πλοίου, ναυαγήσαντος, ἢ συντριβέντος μετὰ σύγκρουσιν.	[a]Ἓν ἐπὶ τῶν ἑκατὸν γροσίων.
21. Διὰ τὸν ἐκ μέρους τοῦ δικαστικοῦ γραφείου, σύμφωνα τῷ νόμῳ, διορισμὸν τοῦ ἁρμοδίου προσώπου, ὅπως ἐξ ἰδίας ἀντιλήψεως βεβαιωθῇ, ἂν πλοῖόν τι ἦναι ἢ δὲν ἦναι ἐπιτήδειον πρὸς πλοῦν, καὶ ἑπομένως συνταχθῇ τὸ περὶ τούτου ἔγγραφον.	Εἴκοσι πέντε γρόσια.
22. Ταχθείσης ἀντιμισθίας πρὸς τοὺς διοριζομένους πραγματογνώμονας ὑπὸ τοῦ δικαστηρίου.	Πεντήκοντα γρόσια καὶ δι' ἑκάστην συνεδρίασιν.

ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ

περὶ βοηθῶν ἀκροατῶν παρὰ τοῖς ἐν Κωνστ]πόλει ἐμποροδικείοις.

Ἄρθρ. 1. Ὑπὸ τοῦ Ὑπουργείου τοῦ Ἐμπορίου διορισθήσονται παρὰ τοῖς ἐμποροδικείοις Κωνσταντινουπόλεως βοηθοὶ ἀκροαταὶ, οὐχὶ πλείονες τῶν τριῶν παρ' ἑκάστῳ δικαστηρίῳ.

Ἄρθρ. 2. Οἱ βοηθοὶ ἀκροαταὶ ἀπαιτεῖται νὰ γινώσκωσι τὴν Γαλλικήν· ἀλλ' οἱ κατὰ τὸ πρῶτον ἔτος ἐκλεχθησόμενοι ἀρκεῖ νὰ γινώσκωσι μόνον τὴν Τουρκικήν.

Ἄρθρ. 3. Δὲν εἶναι δεκτοὶ εἰς τὰς θέσεις ταύτας οἱ μὴ ὄντες ὑπήκοοι τῆς Αὐτοκρατορικῆς Κυβερνήσεως.

Ἄρθρ. 4. Ἡ τῶν βοηθῶν ἀκροατῶν ὑπηρεσία εἶναι διετής. Κατὰ τὸν χρόνον τοῦτον ὀφείλουσι ν' ἀσχολῶνται, πρῶτον, εἰς τὰ ὁρισθησόμενα αὐτοῖς καθήκοντα παρ' οἷς διατελοῦσι δικαστηρίοις· δεύτερον, εἰς τὰς ὑποθέσεις, τὰς ἀνατεθησομένας αὐτοῖς ὑπὸ τοῦ ἐπὶ τῆς ἐμπορίας ὑπουργείου, ἢ ὑπὸ τοῦ προεδρείου τοῦ παρ' ᾧ διατελοῦσι δικαστηρίου· τρίτον, περὶ τὴν ἀκρόασιν τῶν *ὁρισθησομένων* μαθημάτων τῶν Ἐμπορικῶν Νόμων καὶ τοῦ Δικαίου ἐν γένει· ὑποχρεοῦνται δὲ, τέταρτον, κατὰ τὴν λῆξιν ἑκατέρου ἔτους νὰ ὑποστῶσιν ἐξετάσεις, γεννησομένας ὡς ἐφεξῆς ῥηθήσεται.

Ἄρθρ. 5. Οἱ βοηθοὶ ἀκροαταὶ κάθηνται εἰς ὡρισμένον τόπον ἐν τοῖς ἐμποροδικείοις. Μὴ λέγοντες δέ τι ἐν μηδεμιᾷ περιπτώσει, μηδ' ἐκφέροντές ποτε γνώμην ἐπὶ τῶν ζητημάτων, τῶν ὑπὸ τοῦ δικαστηρίου ἐξεταζομένων, θέλουσιν ἀκροάζεσθαι, ἐπὶ πάσης δίκης, ἁπάσας τὰς συζητήσεις καὶ τὰς διασκέψεις.

Ἄρθρ. 6. Ὑποβληθείσης εἰς τὸ δικαστήριον ὑποθέσεως, ἐφ' ἧς εἰργάσθησαν τυχὸν λαβόντες ἐντολὴν παρὰ τοῦ προέδρου, ὁποία, π. χ. περὶ συντάξεως περιλήψεως καὶ λεπτομεροῦς ἐκθέσεως δίκης τινὸς, οἱ βοηθοὶ ἀκροαταὶ ἀπαντῶσιν ἐπὶ μόνης τῆς ὑποθέσεως ταύτης, ἐρωτώμενοι ὑπὸ τοῦ Προεδρείου, ἐκφράζοντες καὶ γνώμην, ἂν ὑπὸ τοῦ δικαστηρίου προσκληθῶσιν.

Ἄρθρ. 7. Αἱ ὧραι, καθ' ἃς οἱ βοηθοὶ ἀκροαταὶ θέλουσιν ἐκπληροῖ τὰ καθήκοντα αὐτῶν, ὡς καὶ αἱ ὧραι τῆς φοιτήσεως εἰς τὰ νομικὰ μαθήματα, ὁρισθήσονται ἐν τῷ ἐπὶ τούτῳ συνταχθησομένῳ *πίνακι*.

Ἄρθρ. 8. Μέχρι τῆς συντάξεως τοῦ πίνακος τούτου, οἱ βοηθοὶ ἀκροαταὶ, κατὰ μὲν τὴν λῆξιν τοῦ πρώτου ἔτους ὀφείλουσι νὰ δώσωσιν ἐξετάσεις ἐπὶ τῶν διαφόρων ἄρθρων, περὶ ὧν διαλαμβάνει ὁ αὐτοκρατορικὸς ἐμπορικὸς Κώδιξ· κατὰ δὲ τὴν λῆξιν τοῦ δευτέρου ἔτους, περὶ τὴν σύνταξιν δικαστικῶν ἀποφάσεων, περὶ τὰ συμπληρωματικὰ τοῦ ἐμπορικοῦ Κώδικος ἄρθρα, τὴν δικονομίαν, τὸν ναυτικὸν Κώδικα, καὶ ἄλλους ἐν ἰσχύϊ κανονισμοὺς περὶ ἐμπορίας· οἱ δὲ γινώσκοντες τὴν Γαλλικὴν ὑποχρεοῦνται, ἐκτὸς τῶν εἰρημένων, νὰ ὑποβληθῶσιν εἰς ἐξετάσεις, κατὰ μὲν τὸ πρῶτον ἔτος, ὡς πρὸς τὴν ἐκ τοῦ Γαλλικοῦ εἰς τὸ Τουρκικὸν, κατὰ δὲ τὸ δεύτερον, ὡς πρὸς τὴν ἐκ τοῦ Τουρκικοῦ εἰς τὸ Γαλλικὸν μετάφρασιν.

Ἄρθρ. 9. Κατ' ἔτος συνιστᾶται τριμελὴς ἐξεταστικὴ ἐπιτροπὴ, κατὰ πρότασιν τοῦ ἐπὶ τῆς ἐμπορίας ὑπουργείου, ὑφ' ἑνὸς μέλους τοῦ ἐμποροδικείου, ὑφ' ἑνὸς μέλους τοῦ Συμβουλίου τοῦ Κράτους ἐκ τοῦ δικαστικοῦ τμήματος, καὶ ὑφ' ἑνὸς μέλους τοῦ ἀνωτάτου ἐπὶ τῆς δικαιοσύνης Συμβουλίου συγκροτουμένη. Ἡ ἐπιτροπὴ αὕτη θέλει ὁρίζει τοὺς βαθμοὺς τῶν ἐξεταζομένων, διὰ τῶν ὅρων *καλῶς*, ἢ *πάνυ καλῶς*. Εἰς ἕκαστον δὲ τούτων δοθήσεται ἐνσφράγιστον καὶ κεκυρωμένον πτυχίον πρώτου ἢ δευτέρου βαθμοῦ. Οἱ κατὰ τὰς ἐξετάσεις τοῦ δευτέρου ἔτους οὐδετέρου τῶν βαθμῶν τούτων κριθέντες ἄξιοι, θεωρούμενοι ὡς μὴ ἐξετασθέντες, μένουσι μὲν, κατ' ἐπιείκειαν ὑπουργικὴν, ἐπὶ ἓν τρίτον ἔτος ἐν τῇ ὑπηρεσίᾳ ὡς βοηθοὶ ἀκροαταὶ, ἀλλὰ, καὶ ἐν τῇ λήξει τοῦ τρίτου ἔτους, ἂν πάλιν δὲν δυνηθῶσι νὰ δώσωσιν ἐξετάσεις, ἐξαλείφονται ἐκ τοῦ καταλόγου τῶν βοηθῶν ἀκροατῶν.

Ἄρθρ. 10. Οἱ μὴ ἀκριβῶς ἐκτελοῦντες τὰ ἀνατιθέμενα αὐτοῖς ἔργα βοηθοὶ ἀκροαταὶ ἐξαλείφονται ἐκ τοῦ καταλόγου ὑπὸ τοῦ Ὑπουργείου, ἀφ' οὗ πρότερον ἐξακριβωθῇ ἡ γενομένη παραμέλησις.

Ἄρθρ. 11. Καθὰ ἐρρέθη ἀνωτέρω, οἱ βοηθοὶ ἀκροαταὶ, οἱ λαβόντες πτυχίον κατὰ τὰς ἐξετάσεις, ἐν μὲν τοῖς ἐμποροδικείοις τῆς Κωνσταντινουπόλεως θεωροῦνται ὡς πάρεδροι ἐκλέξιμοι μόνον διὰ θέσιν δικαστοῦ, ἐν δὲ τοῖς ἐν ταῖς ἐπαρχίαις, ὡς πάρεδροι ἐκλέξιμοι καὶ διὰ τὴν προεδρείαν. Ἑπομένως, κενωθείσης τοιαύτης τινὸς θέσεως προέδρου ἢ δικαστοῦ, καλοῦνται πρῶτοι αὐτοὶ, καὶ, ἂν ἀποποιηθῶσι, τότε μόνον ἐκλέγεται καὶ διορίζεται ἄλλος τις ἔξωθεν.

Ἄρθρ. 12. Μέχρις οὗ διορισθῶσιν εἰς θέσιν τινὰ οἱ βοηθοὶ ἀκροαταὶ δὲν μισθοδοτοῦνται. Ἐν τούτοις, οἱ ὡς πάρεδροι θεωρούμενοι, ἀναπληροῦντες προσωρινῶς τοὺς ἕνεκα νομίμου λόγου ἀπόντας ἐμποροδίκας, ἐκτελοῦσι προσωρινῶς καὶ τὰ ἔργα τῶν ἄνευ λόγου τυχὸν σχολαζόντων, λαμβάνοντες ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει τὸν μισθὸν τούτων, κατὰ τὸν χρόνον τῆς ἀπουσίας.

ΑΝΤΙΓΡΑΦΟΝ ΤΟΥ ΑΥΤΟΚΡΑΤΟΡ. ΑΥΤΟΓΡΑΦΟΥ
(Ἐκτελεσθήτω.)

ΕΜΠΟΡΙΚΗ ΔΙΚΟΝΟΜΙΑ.

(10 Ῥεβιοὺλ-ἀχὴρ 1278.)

ΒΙΒΛΙΟΝ ΠΡΩΤΟΝ.

Περὶ τοῦ τρόπου τῆς ἐνάρξεως, τῆς διεξαγωγῆς, καὶ τῆς ἀποπερατώσεως τῶν δικῶν.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΠΡΩΤΟΝ.

Περὶ ἀγωγῶν.

Ἄρθρ. 1. Ἡ ἀγωγὴ ὑποβάλλεται ἐν εἴδει ἀναφορᾶς, γεγραμμένης ἐπὶ χαρτοσήμου.

Ἄρθρ. 2. Ἡ ἀναφορὰ πρέπει νὰ περιέχῃ χρονολογίαν τῆς ἡμέρας, τοῦ μηνὸς καὶ τοῦ ἔτους, τὸ ὄνομα, τὸ ἐπώνυμον, τὸ ἐπιτήδευμα καὶ τὴν κατοικίαν τοῦ τε ἐνάγοντος καὶ τοῦ ἐναγομένου· ἐν περιπτώσει, καθ' ἣν θάτερος τούτων δὲν εἶναι ὑπήκοος τῆς Ὑψηλῆς Κυβερνήσεως, ποίας Κυβερνήσεως ὑπήκοος εἶναι· τὸ ἀντικείμενον τῆς ἀγωγῆς καὶ περίληψιν τῶν ἀποδείξεων, καὶ τέλος, τὸ εἰς ὃ ζητεῖται νὰ παραπεμφθῇ ἡ ἐκδίκασις τῆς ὑποθέσεως ἐμποροδικεῖον. Εἶναι δὲ ὑπογραπτέα ἢ σφραγιστέα ὑπὸ τοῦ ὑποβάλλοντος. Ἀγωγὴ, ἐν ᾗ παρελείφθη τι τῶν ὡς ἀνωτέρω ἀπαιτουμένων, δὲν γίνεται δεκτή.

Ἄρθρ. 3. Τὸ περὶ ἁρμοδιότητος τοῦ δικάσοντος ἐμποροδικείου ὁρίζεται ὡς ἑξῆς.

Α'. Ὁ ἐνάγων δύναται, κατ' ἐκλογὴν, νὰ ζητήσῃ τὴν παραπομπὴν τῆς δίκης ἢ εἰς τὸ δικαστήριον τῆς κατοικίας τοῦ ἐναγομένου, ἢ, ἐν ἐλλείψει ταύτης, εἰς τὸ τῆς προσωρινῆς διαμονῆς αὐτοῦ, ἢ εἰς τὸ τοῦ τόπου, ἔνθα ἐγένετο ἡ συνομολόγησις ἢ ἡ παράδοσις, ἡ παραγαγοῦσα τὴν ἀπαίτησιν, ἢ ἐκεῖ, ἔνθα πρέπει νὰ πληρωθῶσι τὰ χρήματα. Ἂν ἐναγόμενοι ὦσι πολλοὶ

ὁ ἐνάγων δύναται νὰ εἰσαγάγῃ τὴν δίκην εἰς τὸ ἐμποροδικεῖον τῆς κατοικίας ἑνὸς τῶν κυριωτέρων.

Β'. Ἡ καθ' οἱασδήποτε ἑταιρίας, ἐκτὸς τῆς μετοχικῆς, δίκη τινος ἐκ τῶν μελῶν αὐτῆς, ἢ ἄλλου προσώπου, ἂν μὲν ἡ ἑταιρία ὑφίσταται, διεξαχθήσεται εἰς τὸ ἐμποροδικεῖον τῆς ἕδρας αὐτῆς, ἂν δὲ διελύθη καὶ οἱ λογαριασμοί της ἐθεωρήθησαν, εἰς τὸ τῆς κατοικίας τοῦ ἐναγομένου μέλους.

Γ'. Ἡ ὑπὸ δανειστῶν ἀποβιώσαντος κινουμένη ἀγωγή, ἂν ἡ καταλειφθεῖσα περιουσία ᾖναι εἰσέτι ἀδιανέμητος, ὑπάγεται εἰς τὸ ἐμποροδικεῖον τοῦ μέρους, ἔνθα διανεμηθήσεται, ἂν δὲ διενεμήθη, εἰς τὰ τῆς κατοικίας τῶν ἐναγομένων κληρονόμων.

Δ'. Ἡ περὶ πτωχεύσεως δίκη δικάζεται εἰς τὸ ἐμποροδικεῖον τῆς κατοικίας τοῦ πτωχεύσαντος. Σχετικὴ πρὸς πτώχευσιν δίκη εἶναι ἡ ἐκ τῆς πτωχεύσεως γεννηθεῖσα, ἡ λαβοῦσα χώραν κατὰ τὴν πτώχευσιν, καὶ ἡ ἐκ ταύτης μόνης ἐξηρτημένη.

Ε'. Διεξαγομένης δίκης τινός, ἂν παρεμπέσῃ ἑτέρα, παραγομένη ἐξ ὑποχρεώσεως ἢ ἐγγυήσεως, σχετικὴ δὲ πρὸς τὴν πρώτην, ἡ παρεμπίπτουσα αὕτη δίκη παραπέμπεται εἰς τὸ τὴν κυρίαν δίκην δικάζον ἐμποροδικεῖον. Ἀλλ' ἂν ἀποδειχθῇ ἐκ τῶν πραγμάτων, ἢ ἐξ ἐγγράφων, ὅτι ἡ κυρία δίκη εἶναι μηχάνημα ὅπως, κατὰ τὴν παρεμπίπτουσαν, δικασθῇ ὁ ἐναγόμενος εἰς ἄλλο δικαστήριον παρὰ τὸ τῆς κατοικίας αὐτοῦ, δύναται οὗτος, ἐν δίκῃ περὶ ὑποσχέσεως ἢ ἐγγυήσεως, ν' ἀπαιτήσῃ τὴν μεταβίβασιν αὐτῆς ἀπὸ τοῦ δικαστηρίου ἐνώπιον τοῦ ὁποίου ἐκλητεύθη, εἰς ἄλλο.

Ἄρθρ. 4. Ἀναφορὰ, ἐν μὲν τῇ Κωνσταντινουπόλει, ὑπὸ τοῦ ὑπουργείου τῆς ἐμπορίας, ἐν δὲ ταῖς ἐπαρχίαις, ὑπὸ τῆς ἀνωτάτης τοπικῆς ἀρχῆς μὴ ἐπιψηφισθεῖσα, δὲν γίνεται δεκτὴ ὑπὸ τῶν ἐμποροδικείων.

Ἄρθρ. 5. Ἐπιψηφισθείσης τῆς ἀναφορᾶς, διορίζεται κλητὴρ ἐπὶ τῆς ἐν αὐτῇ διαλαμβανομένης δίκης, καὶ δίδεται αὐτῷ σημείωσις περὶ τοῦ διορισμοῦ του τούτου.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΔΕΥΤΕΡΟΝ.

Περὶ κλητεύσεως τῶν διαδίκων.

Ἄρθρ. 6. Ἡ δι' ὡρισμένην ἡμέραν κλήτευσις τῶν διαδίκων εἰς τὸ δικαστήριον γίνεται κατὰ χρονολογικὴν τάξιν τῆς εἰς τὸ πινάκιον ἐγγραφῆς τῶν ἀναφορῶν. Ἐξαιροῦνται δ' αἱ κατεπείγουσαι δίκαι.

Ἄρθρ. 7. Ἡ κλῆσις, γραφομένη εἰς διπλοῦν, τουρκιστὶ καὶ εἰς ἄλλην γλῶσσαν, τὴν κατὰ τόπον κοινοτέραν, ὑπογράφεται ὑπὸ τοῦ Προέδρου τοῦ δικαστηρίου, καὶ σφραγίζεται τῇ σφραγίδι τούτου.

Ἄρθρ. 8. Ἡ κλῆσις περιέχει χρονολογίαν τῆς ἡμέρας, τοῦ μηνὸς καὶ

τοῦ ἔτους, τὸ ὄνομα, ἐπώνυμον, ἐπιτήδευμα καὶ τὴν κατοικίαν τοῦ τε ἐνάγοντος καὶ τοῦ ἐναγομένου· ἂν οὗτοι ὦσιν ὑπήκοοι ξένοι, τίνος Κράτους εἰσὶν ὑπήκοοι· τὸ ὄνομα, ἐπώνυμον, τὴν συνοικίαν τοῦ κλητῆρος καὶ τὸ τμῆμα, παρ' ᾧ ὑπηρετεῖ· τὸ ἐπίδικον ἀντικείμενον καὶ περίληψιν τῶν ἀποδεικτικῶν μέσων· τὸ ἐπὶ τοῦ προκειμένου δικάσον δικαστήριον, καὶ τελευταῖον, τὴν ταχθεῖσαν προθεσμίαν, ἢ τὴν ὁρισθεῖσαν ἡμέραν, ὅπως προσέλθωσιν οἱ διάδικοι εἰς τὸ δικαστήριον. Ἡ μὴ περιλαμβάνουσα πάντα ταῦτα κλῆσις θεωρεῖται ἄκυρος.

Ἄρθρ. 9. Ἂν ἡ κατοικία τῶν διαδίκων ἦναι ἐν ταῖς ἠπειρωτικαῖς Ὀθωμανικαῖς χώραις τῆς Εὐρώπης ἢ τῆς Ἀσίας, ἡ χορηγουμένη πρὸς ἐμφάνισιν αὐτῶν ἐνώπιον τοῦ δικαστηρίου προθεσμία ἔσται ὀκταήμερος, λογιζομένη ἀπὸ τῆς εἰς αὐτοὺς ἐπιδόσεως τῆς κλήσεως· προσίθενται δὲ εἰς τὴν ῥηθεῖσαν προθεσμίαν τόσαι ἡμέραι, ὅσων ἡμερησίων σταθμῶν ἀπόστασις ὑπάρχει ἀπὸ τῆς κατοικίας τῶν διαδίκων μέχρι τῆς ἕδρας τοῦ δικαστηρίου, ὑπολογιζομένου ἑξαώρου ἑκάστου σταθμοῦ.

Ἄρθρ. 10. Ἐν περιπτώσει καθ' ἣν, καίτοι τῆς κατοικίας κλητευομένου τινὸς οὔσης ἐν χώρᾳ ξένῃ, ἐπιδίδεται ὅμως αὐτῷ ἡ κλῆσις, καθὸ εὑρεθέντι ἐν χώρᾳ Ὀθωμανικῇ, προσθετέα προθεσμία ἔσται ἡ ὑπολογισθησομένη ὡς ἐκ τῆς ἀποστάσεως τοῦ τόπου, ἔνθα ὁ περὶ οὗ ὁ λόγος διαμένει προσωρινῶς· δύναται δὲ νὰ παραταθῇ, ἐν ἀνάγκῃ, ὑπὸ τοῦ Προέδρου. Οὗτος, ἂν ἡ δίκη ἦναι κατεπείγουσα, δύναται, ἐπὶ ὡρισμένῃ αἰτήσει τοῦ ἐνάγοντος, νὰ διατάξῃ τὴν κλήτευσιν τοῦ ἐναγομένου ἐντὸς βραχυτέρου χρόνου, ἢ καὶ ἀμέσως, τὴν ἐπιοῦσαν αὐτὴν τῆς ἀγωγῆς· ἐπίσης, κατὰ τὰς περιστάσεις, λαβὼν παρὰ τοῦ ἐνάγοντος ἐγγύησιν καὶ τὴν ἀποχρῶσαν ἐξασφάλισιν δι' ἐνδεχομένας ἀποζημιώσεις, δύναται, πρὸς διαφύλαξιν τῶν δικαιωμάτων αὐτοῦ, νὰ ἐπιτρέψῃ τὴν συντηρητικὴν κατάσχεσιν τῆς κινητῆς περιουσίας τοῦ ἐναγομένου.

Ἄρθρ. 11. Κλήτευσις τῆς ἐν τῷ προηγουμένῳ ἄρθρῳ βραχείας προθεσμίας ἐπιτρέπεται διὰ τὸν μὴ ἔχοντα κατοικίαν διάδικον, ἢ εἰς ὑποθέσεις ἀφορώσας τὰ ἔπιπλα, τὰς τροφάς, τὸ πλήρωμα καὶ τὴν ἐπισκευὴν πλοίων ἑτοίμων πρὸς ἀπόπλουν, καὶ εἰς ἄλλας, οἷαι αἱ περὶ συμβολαίων ναύλου καὶ φορτωτικῶν, ἐν γένει κατεπειγούσας, καὶ διὰ προσωρινῶς ἐκτελεστέων ἀποφάσεων περατουμένας δίκας τῆς θαλασσίας ἐμπορίας.

Ἄρθρ. 12. Ἂν ἡ κατοικία τοῦ κλητευομένου ἦναι ἔξω τῶν ἐν Εὐρώπῃ καὶ Ἀσίᾳ ἠπειρωτικῶν χωρῶν τοῦ Ὀθωμανικοῦ Κράτους, εἰς Κύπρον, Κρήτην, καὶ ἄλλας νήσους τοῦ Αἰγαίου, ἐκ τῶν θαλασσίων κτήσεων αὐτοῦ, δίδεται δίμηνος προθεσμία· ἂν κῆται εἰς τὰ ὑπαγόμενα τῇ Ὀθωμανικῇ αὐτοκρατορίᾳ ἀρκτικὰ παράλια τῆς Ἀφρικῆς, ἢ εἰς ξένας ὁμόρους τῇ Τουρκίᾳ χώρας, τετράμηνος· ἂν, ἐν Εὐρώπῃ μὲν, οὐχὶ δὲ εἰς μέρη ὅμορα τῷ Ὀθωμανικῷ Κράτει, ἑξάμηνος· ἂν, τέλος, ἐκτὸς τῶν ῥηθεισῶν χωρῶν

εἰς χώρας μεμακρυσμένας, ἐν Ἀφρικῇ, ἐν Ἀσίᾳ ἢ ἐν Ἀμερικῇ κειμένας, ἢ εἰς νήσους τοῦ Ὠκεανοῦ, ἐνιαύσιος. Ἡ ὡρισμένη προθεσμία διπλασιάζεται, ἂν ἡ κατοικία ὑπάρχῃ ἐντὸς Κράτους ἐμπολέμου πρὸς τὴν Τουρκίαν.

Ἄρθρ. 13. Θατέρα τῶν κλήσεων ἐπιδίδοται ὑπὸ τοῦ κλητῆρος εἰς αὐτὸν τὸν κλητευόμενον, ἢ εἴς τινα τῶν ἐν τῇ κατοικίᾳ του συνοικούντων αὐτῷ συγγενῶν ἢ ὑπηρετῶν.

Ἄρθρ. 14. Ἡ κλῆσις δὲν εἶναι ἀπολύτως ἐπιδοτέα εἰς τὸν κλητευόμενον ἐν τῇ κατοικίᾳ αὐτοῦ, ἀλλ' ἐπιδίδοται καὶ ἐκτὸς αὐτῆς, καὶ ἐν πλοίῳ ἂν εὑρεθῇ.

Ἄρθρ. 15. Ὁ κλητὴρ, ἐπιδοὺς οὕτω θατέραν τῶν κλήσεων εἰς τὸν κλητευόμενον, ἢ εἴς τινα τῶν ἐν τῇ συνοικίᾳ αὐτοῦ συγγενῶν ἢ ὑπηρετῶν, τὴν ἑτέραν, ὑπογραφεῖσαν ἢ σφραγισθεῖσαν ὑπὸ τοῦ πρὸς ὃν ἐγένετο ἡ ἐπίδοσις, προσάγει εἰς τὸ γραφεῖον τοῦ δικαστηρίου.

Ἄρθρ. 16. Ἂν ὁ πρὸς ὃν εἶναι ἐπιδοτέα ἡ κλῆσις δηλώσῃ ὅτι δὲν ἠξεύρει νὰ γράφῃ, οὐδ' ἔχει σφραγῖδα, ἢ ἂν δὲν θελήσῃ νὰ ὑπογράψῃ ἢ νὰ σφραγίσῃ αὐτὴν, ὁ κλητὴρ προσκαλεῖ τὸν προϊστάμενον τῆς συνοικίας καὶ δύω γείτονας τοῦ κλητευθέντος, ὅπως ὑπογράψωσι καὶ σφραγίσωσι τὴν κλῆσιν, γράφοντες σαφῶς καὶ τὸν λόγον τῆς πράξεώς των.

Ἄρθρ. 17. Ἂν ὁ κλητευόμενος ἦναι ξένος ὑπήκοος, θατέρα τῶν κλήσεων ἐπιδίδοται διὰ τοῦ προξένου ἢ τοῦ διερμηνέως τῆς πρεσβείας, εἰς ἣν ὑπάγεται· ἡ ἑτέρα δὲ, ἡ μένουσα εἰς χεῖρας τοῦ κλητῆρος, ὑπογράφεται ὑπὸ θατέρου τῶν ῥηθέντων ὑπαλλήλων, δηλοῦντος ὅτι ἐκομίσθη πρὸς αὐτὸν ἡ ἄλλη.

Ἄρθρ. 18. Ἡ ἀκριβὴς ἐκτέλεσις τῶν διατάξεων τῶν προηγουμένων ἓξ ἄρθρων ἀπαιτεῖται ἐπὶ ποινῇ ἀκυρότητος τῆς γενομένης ἐπιδόσεως.

Ἄρθρ. 19. Κηρυχθείσης ἀκύρου τῆς κλήσεως ἕνεκα παραλείψεως τοῦ κλητῆρος, δύναται οὗτος νὰ καταδικασθῇ εἰς πληρωμὴν τῶν ἐξόδων τῆς ἀκυρωθείσης κλήσεως καὶ διαδικασίας, προσέτι δὲ καὶ εἰς ἀποζημίωσιν τῶν διαδίκων. Κατὰ τὰς περιστάσεις, ἀποβάλλεται καὶ τῆς θέσεώς του.

Ἄρθρ. 20. Ἂν ἡ κλῆσις ἀπευθύνηται α) πρὸς ἀρχὴν τοῦ Κράτους ἢ τοῦ δήμου, ἐπιδίδοται, ἔνθα μὲν ὑπάρχει κεντρικὴ διεύθυνσις, εἰς τὸ γραφεῖον, θεωρούμενον ὡς κατοικίαν αὐτῆς, καὶ εἰς χεῖρας τοῦ διευθυντοῦ· ὅπου δὲ δὲν ὑπάρχει τοιαύτη, εἰς αὐτὸν τὸν ὑπάλληλον τῆς ἀρχῆς, ἢ εἰς τὸ γραφεῖόν του· β) πρὸς ἐμπορικὴν ἑταιρίαν συνεστῶσαν, ἐπιδίδοται, ἐν τῇ κατοικίᾳ αὐτῆς, πρὸς τὸν διευθυντὴν, μὴ ὑπάρχοντος δὲ διευθυντοῦ, εἴς τινα τῶν συνεταίρων, ἢ εἰς τὴν κατοικίαν αὐτοῦ· γ) πρὸς ἐμπορικὴν ἑταιρίαν, εὑρισκομένην εἰς κατάστασιν πτωχεύσεως, ἢ πρὸς ὁμάδα δανειστῶν, εἰς τοὺς συνδίκους, ἢ εἰς τὰς κατοικίας αὐτῶν. δ) πρὸς ἄνθρωπον μὴ ἔχοντα ἐν Τουρκίᾳ γνωστὴν κατοικίαν ἢ τόπον τινὰ διαμονῆς, ἐπὶ τῇ

διαταγῇ τοῦ προέδρου, ἡ κλῆσις τοιχοκολλᾶται εἰς τὴν αἴθουσαν τοῦ ἐμποροδικείου, εἰς ὃ παρεπέμφθη ἡ δίκη, ἀντίγραφον δὲ αὐτῆς δημοσιεύεται διὰ τῶν ἐφημερίδων, ἰδίως δὲ διὰ τῆς ἐκδιδομένης εἰς τὴν γλῶσσαν τοῦ κλητευομένου. ε) ἂν ὁ κλητευόμενος κατοικῇ ἐκτὸς τῆς περιφερείας τοῦ ἐμποροδικείου, ἡ κλῆσις πέμπεται δι' ἐπιστολῆς τοῦ προέδρου πρὸς τὴν ἀνωτάτην ἐγχώριον ἀρχὴν τῆς κατοικίας αὐτοῦ, ὅπως τῷ ἐπιδοθῇ ἀνυπερθέτως. Ὁ δὲ κομίσας τὴν ἐπιστολὴν εἰς τὸ ταχυδρομικὸν γραφεῖον κλητὴρ ὀφείλει νὰ λάβῃ παρὰ τούτου καὶ νὰ φέρῃ χρονολογουμένην καὶ ἐνσφράγιστον ἀπόδειξιν τῆς παραδόσεως αὐτῆς. ς) ἂν ὁ κλητευόμενος κατοικῇ εἰς ξένην χώραν, ὁ πρόεδρος πέμπει ἐπίσης δι' ἐπιστολῆς τὴν κλῆσιν πρὸς τὸ ἐπὶ τῶν ἐξωτερικῶν ὑπουργεῖον, ὅπως διὰ τούτου διαβιβασθῇ ταχέως εἰς τὴν κατοικίαν του.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΤΡΙΤΟΝ.

Περὶ δημοσιότητος τῶν συνεδριάσεων καὶ τῆς ἐν τῷ ἀκροατηρίῳ ἀστυνομίας.

Ἄρθρ. 21. Ἐν τε τοῖς ἐμποροδικείοις καὶ ἐν τῷ ἐφετείῳ ἡ διαδικασία γίνεται δημοσίᾳ· ἂν ὅμως ἐν τῇ δημοσιότητι τῆς συζητήσεως ὑπάρχῃ τι προσβλητικὸν τῶν ἠθῶν, ἢ ἄλλο σπουδαῖον κώλυμα, τὸ δικαστήριον δύναται ν' ἀποφασίσῃ, μετὰ διάσκεψιν, ὅπως μὴ γενῇ ἡ δίκη δημοσίᾳ· ὀφείλει ἐν τούτοις νὰ δηλώσῃ ἀκολούθως τὸν λόγον τοῦ μέτρου τούτου πρὸς τὸ ἐπὶ τοῦ ἐμπορίου ὑπουργεῖον.

Ἄρθρ. 22. Ἡ κατὰ τὰς συζητήσεις ἀστυνομία ἐν τῷ ἀκροατηρίῳ ἐπιτέτραπται τῷ προεδρεύοντι.

Ἄρθρ. 23. Οἱ εἰς τὸ ἀκροατήριον εἰσερχόμενοι χάριν ἀκροάσεως, ὀφείλουσι νὰ τηρῶσι σιωπὴν, παριστάμενοι σεμνοπρεπῶς, καὶ ὑπακούοντες παραχρῆμα εἰς πᾶσαν περὶ εὐταξίας διαταγὴν τοῦ προέδρου.

Ἄρθρ. 24. Ὅστις κατὰ τὴν δίκην δὲν σιωπᾷ, ἢ διὰ νευμάτων καὶ κινήσεων ἐπιδοκιμάζει ἢ ἀποδοκιμάζει εἴτε τὰς ἐκθέσεις τῶν διαδίκων εἴτε τοὺς λόγους τῶν μελῶν τοῦ δικαστηρίου, εἴτε τὰς διαταγὰς τοῦ προέδρου καὶ τὴν δικαστικὴν ἀπόφασιν, ἢ ὁπωσδήποτε γίνεται παραίτιος θορύβου, οὐδὲ πείθεται εἰς τὴν κατὰ συνέπειαν ἀπευθυνομένην αὐτῷ ὑπὸ τοῦ προέδρου διαταγὴν, προσκαλεῖται νὰ ἐξέλθῃ τῆς αἰθούσης, καὶ, ἂν δὲν ὑπακούσῃ, συλλαμβάνεται παραχρῆμα, καὶ γινομένης μνείας ἐν τοῖς πρακτικοῖς, τίθεται ὑπὸ κράτησιν ἐπὶ εἰκοσιτέσσαρας ὥρας, κατ' ἔγγραφον καὶ ἐνσφράγιστον διαταγὴν τοῦ προέδρου.

Ἄρθρ. 25. Ἂν ὁ τοῦ θορύβου παραίτιος ἦναι ὑπάλληλος τοῦ ἐμποροδικείου, ἐκτὸς τῆς ἐν τῷ προηγουμένῳ ἄρθρῳ ποινῆς, παύεται, κατὰ πρῶτον, οὐχὶ ἐπὶ πλέον τοῦ μηνός.

Ἂν ὁ καταδικασθεὶς ὑπάλληλος ἐφεσιβάλῃ τὴν ἀπόφασιν ταύτην, δὲν ἀναστέλλεται ἐκ τούτου ἡ ἐφαρμογὴ τῆς ποινῆς.

Ἄρθρ. 26. Οἱ προσβαλόντες ἢ ἀπειλήσαντες τοὺς δικαστὰς ἢ ὑπαλλήλους τοῦ δικαστηρίου, κατὰ τὴν ἐκτέλεσιν τῶν καθηκόντων αὐτῶν, ἐπὶ ἐγγράφῳ τοῦ προέδρου διαταγῇ συλλαμβάνονται ἄνευ ἀναβολῆς καὶ τίθενται ὑπὸ κράτησιν. Διεξαγομένης δὲ τῆς ἀνακρίσεως αὐτῶν ἐντὸς εἰκοσιτεσσάρων ὡρῶν, ἐπὶ ἐκθέσει συνταττομένῃ ὑπὸ τοῦ ἀρμοδίου ὑπαλλήλου, ἀποδεικνυούσῃ δὲ τὴν ἀξιόποινον πρᾶξιν, φυλακίζονται δι' ἀποφάσεως τοῦ δικαστηρίου ἀπὸ εἰκοσιτεσσάρων ὡρῶν μέχρι μιᾶς ἑβδομάδος, ὑποβαλλόμενοι καὶ εἰς χρηματικὴν ποινὴν μέχρις εἴκοσιν ἀργυρῶν πενταρίων. Ἂν δὲν συνελήφθησαν παραχρῆμα οἱ ἔνοχοι, αἱ ῥηθεῖσαι ποιναὶ καταγινώσκονται κατ' αὐτῶν ἐρήμην· ἀλλὰ, ἂν ἐντὸς δέκα ἡμερῶν ἀπὸ τῆς ἐπιδόσεως τῆς ἐρήμην ἀποφάσεως εἰς αὐτοὺς ἢ εἰς τὴν κατοικίαν αὐτῶν, ἔλθωσιν οἴκοθεν ὅπως φυλακισθῶσιν, ἔχουσι τότε δικαίωμα πρὸς ἀνακοπήν.

Ἄρθρ. 27. Ἂν ὁ ἔνοχος θεωρηθῇ τιμωρητέος διὰ ποινῆς βαρυτέρας τῶν ἀνωτέρω ῥηθεισῶν, παραπέμπεται ἡ ὑπόθεσις εἰς τὸ ἁρμόδιον *πλημμελιοδικεῖον* ἢ *κακουργιοδικεῖον*, ὅπως δικάσῃ καὶ ἐπιβάλῃ τὴν ποινὴν, σύμφωνα ταῖς διατάξεσι τοῦ Ποινικοῦ Νόμου.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΤΕΤΑΡΤΟΝ.

Περὶ τῆς προσελεύσεως τῶν διαδίκων εἰς τὸ δικαστήριον καὶ τῆς διεξαγωγῆς τῆς δίκης.

Ἄρθρ. 28. Οἱ διάδικοι ὀφείλουσιν ἢ νὰ ἔλθωσιν αὐτοπροσώπως εἰς τὸ δικαστήριον, ἢ νὰ πέμψωσι πληρεξουσίους, ἐγκύρως διορισθέντας. Ἔγκυρος πληρεξουσιότης ἐστὶν ἡ ἰδίως διὰ τὴν δίκην, περὶ ἧς πρόκειται, διδομένη· ἀλλὰ καὶ ἡ γενικὴ πληρεξουσιότης, ἡ δυναμένη νὰ περιλάβῃ τὴν δίκην ταύτην, θεωρεῖται ἔγκυρος. Δίδεται δὲ ἡ πληρεξουσιότης ἢ δι' ἐπισήμου ἐγγράφου, ἢ δι' ἰδιωτικοῦ, φέροντος τὴν ὑπογραφὴν ἢ τὴν σφραγίδα τοῦ διδόντος αὐτὴν, ἢ γραφομένη ἐπὶ τῆς κλήσεως· ἀλλ' ἂν δὲν δοθῇ ἐπισήμως, ἰσχύει, ἐὰν ὁ ἀντίδικος δὲν διαμφισβητήσῃ τὸ γνήσιον τῆς ὑπογραφῆς ἢ τῆς σφραγίδος τοῦ ἐντολέως.

Ἄρθρ. 29. Τὸ πληρεξούσιον προσάγεται πρὸ τῆς δίκης εἰς τὸν Αον Γραμματέα τοῦ δικαστηρίου, ὅστις ἐπισημειοῖ, ἄνευ τινὸς πληρωμῆς, «ἐθεωρήθη».

Ἄρθρ. 30. Οὐδεὶς γίνεται δεκτὸς ὡς πληρεξούσιος, ἂν δὲν φέρῃ ἔγκυρον πληρεξουσιότητος ἔγγραφον, ἢ ἂν δὲν διορισθῇ ὑπὸ τοῦ διαδίκου ἐνώπιον τοῦ δικαστηρίου.

Ἄρθρ. 31. Ὁ πρόεδρος, τὰ μέλη, οἱ γραμματεῖς, διερμηνεῖς καὶ κλη-

τῆρες, οἱ παρὰ τοῖς ἐμποροδικείοις καὶ τῷ Ἐφετείῳ, δὲν δύνανται νὰ ἦναι πληρεξούσιοι ἐπὶ τῶν διεξαγομένων δικῶν εἴτε ἐνώπιον τῶν παρ' οἷς διατελοῦσι δικαστηρίων, εἴτε ἐνώπιον ἄλλων ἐμποροδικείων. Ἔχοντες δὲ τὸ δικαίωμα νὰ δικασθῶσιν, αὐτοπροσώπως παριστάμενοι, ἐνώπιον τῶν ἐμποροδικείων καὶ τοῦ Ἐφετείου, δι' ἰδίας ὑποθέσεις, δύνανται νὰ παρασταθῶσι καὶ ὡς πληρεξούσιοι τῶν συζύγων αὐτῶν, καὶ τῶν ἀνιόντων ἢ κατιόντων ἑαυτῶν τε καὶ τῶν συζύγων, καὶ τῶν ὑπὸ τὴν ἐπιτροπείαν αὐτῶν διατελούντων ὀρφανῶν.

Ἄρθρ. 32. Δύναται καὶ ἐξ ἐπαγγέλματος ν' ἀποφασισθῇ ὅπως οἱ διάδικοι παραστῶσιν αὐτοπροσώπως εἰς τὸ δικαστήριον, ἵνα φέρωσιν αὐτοὶ τὸν λόγον. Τότε, ἂν ὑπάρχῃ νόμιμον κώλυμα τῆς προσελεύσεως αὐτῶν, τὸ δικαστήριον ἐντέλλεται ἕνα τῶν δικαστῶν, ἵνα μεταβὰς εἰς τὴν οἰκίαν των λάβῃ τὰς ἀπαιτουμένας πληροφορίας. Οὗτος, συμπαραλαβὼν ἕνα δικαστικὸν γραφέα, καὶ δύω μάρτυρας, μὴ ἔχοντας συγγενικὴν σχέσιν πρὸς τὸν διάδικον, κατὰ τὸν ἀπηγορευμένον ὑπὸ τοῦ νόμου βαθμὸν, μηδὲ οἰκείους, συντάττει ἔκθεσιν τῶν δηλωθέντων, ἣν προσυπογράφουσιν ἢ σφραγίζουσιν ὅ τε δικαστικὸς γραμματεὺς καὶ οἱ μάρτυρες.

Ἄρθρ. 33. Ἂν, ἐμφανισθέντων αὐτοπροσώπως τῶν διαδίκων, δὲν ἀποφασίσῃ ὁριστικῶς τὸ δικαστήριον κατὰ τὴν πρώτην συζήτησιν, ὁ διάδικος, οὗτινος ἡ κατοικία δὲν εἶναι ἐν τῷ τόπῳ ἔνθα ἑδρεύει τὸ δικαστήριον, ὑποχρεοῦται νὰ ἐκλέξῃ κατοικίαν ἐν τῷ τόπῳ τούτῳ, σημειωθησομένην ἐν τῷ βιβλίῳ τῶν πρακτικῶν. Ἐν περιπτώσει, καθ' ἣν δὲν ἤθελεν ἐκλέξει κατοικίαν, τὰ ὑπὸ τοῦ δικαστηρίου κοινοποιητέα αὐτῷ ἔγγραφα, καὶ αὐτὴ ἡ ἐκδοθησομένη ἀπόφασις πέμπονται εἰς τὸ δικαστικὸν γραφεῖον, θεωρούμενα ὡς νομίμως κοινοποιηθέντα.

Ἄρθρ. 34. Ἀποθανόντος θατέρου τῶν διαδίκων πρὸ τῆς ἀποπερατώσεως τῆς συζητήσεως, οἱ κληρονόμοι αὐτοῦ ἀγγελλουσι, κατὰ τὸν διαγεγραμμένον τύπον, τὸ γεγονὸς πρὸς τὸν ἕτερον διάδικον. Ἐν τῇ περιπτώσει ταύτῃ, ὀφείλει οὗτος νὰ ὑποβάλῃ νέαν ἀναφοράν, ἐξαιτούμενος τὴν κλήτευσιν τῶν κληρονόμων τοῦ ἀποθανόντος πρὸς ἀποπεράτωσιν τῆς ἐκκρεμοῦς διαδικασίας. Ἂν δὲν πράξῃ οὕτως, ὅ,τι γίνῃ, καὶ ὅ,τι ἀποφασισθῇ περὶ τῆς δίκης, μετὰ τὴν πρὸς αὐτὸν ἀγγελθεῖσαν ἀποβίωσιν, εἶναι ἄκυρον.

Ἄρθρ. 35. Ἂν οἱ κατὰ τὸ προηγούμενον ἄρθρον κληθευθέντες κληρονόμοι, πρὸς ἀποπεράτωσιν τῆς δίκης, δὲν προσέλθωσιν εἰς τὸ δικαστήριον κατὰ τὴν ταχθεῖσαν προθεσμίαν, δικάζον τοῦτο κατ' ἐρήμην, ἐκδίδει ἀπόφασιν ἐπὶ τῇ βάσει τῶν πρὸ τοῦ θανάτου τοῦ ἑτέρου διαδίκου γενομένων συζητήσεων· ἀλλ' ὁ καθ' οὗ ἐκδίδεται ἡ ἀπόφασις αὕτη ἔχει τὸ δικαίωμα τῆς ἀνακοπῆς.

Ἄρθρ. 36. Ἕκαστος ὑποχρεοῦται ν' ἀποδείξῃ τοὺς ἰσχυρισμοὺς αὐτοῦ· ἂν δὲ δὲν δυνηθῇ, ἀπορρίπτονται αἱ προτάσεις του. Ἐν τούτοις, ὡς ῥηθήσεται ἐν τῷ περὶ ἐπακτοῦ ὅρκου κεφαλαίῳ, ὁ μὴ δυνάμενος ν' ἀποδείξῃ διάδικος ἔχει δικαίωμα νὰ ἐπαγάγῃ ὅρκον εἰς τὸν ἀντίδικον.

Ἄρθρ. 37. Ἂν ὁ ἀντίδικος δὲν παραδεχθῇ τὸ πρὸς ἀπόδειξιν προσαχθὲν ἔγγραφον, ἢ ἀρνηθῇ τὸ κῦρος αὐτοῦ, ἢ τὸ προσβάλῃ ὡς πλαστὸν, ὁ δὲ προσαγαγὼν ἐπιμείνῃ εἰς τὸ νὰ γενῇ χρῆσις αὐτοῦ, ἀναβάλλεται, καθὰ διαλαμβάνει τὸ περὶ παραβολῆς καὶ ἐξακριβώσεως γραφῆς ἢ σφραγίδος κεφάλαιον, τῆς κυρίας δίκης ἡ πρόοδος μέχρι τῆς λύσεως τῆς ἐπιγενομένης ταύτης διαφωνίας. Ἀλλ' ἂν τὸ περὶ οὗ ὁ λόγος ἔγγραφον ἔχῃ σχέσιν πρός τινας μόνον ἐκ τῶν προτάσεων, τὸ δικαστήριον προβαίνει εἰς τὴν περὶ τῶν λοιπῶν ἐξέτασιν καὶ ἀπόφασιν.

Ἄρθρ. 38. Ἐν περιπτώσει, καθ' ἣν οἱ διάδικοι πρέπει νὰ παραπεμφθῶσιν εἰς ἐπιτροπὴν ἢ διαιτητίαν, ὅπως θεωρηθῶσι λογαριασμοὶ, ληφθῶσιν ὑπ' ὄψιν ἔγγραφα ἢ βιβλία, ἢ ἐξετασθῇ καὶ ἐξακριβωθῇ λεπτομερῶς δυσχερής τις καὶ περιπεπλεγμένη ἀπαίτησις, τὸ δικαστήριον, διὰ προπαρασκευαστικῆς ἀποφάσεως, διορίζει τρεῖς ἢ πέντε ἐπιτρόπους ἢ διαιτητὰς, ἐντελλόμενον αὐτοῖς ν' ἀκούσωσι τοὺς διαδίκους, καὶ νὰ συμβιβάσωσιν αὐτοὺς, εἰ δυνατόν· ἐν ἀποτυχίᾳ δὲ τοῦ συμβιβασμοῦ, ἐξακριβοῦντες τὴν ἐπίδικον ὑπόθεσιν σύμφωνα τῷ νόμῳ, νὰ δηλώσωσι τὴν γνώμην καὶ ἀπόφασιν αὐτῶν, ὑποβάλλοντες ἠτιολογημένην ἔκθεσιν, συντεταγμένην κατὰ πλειονοψηφίαν. Ἐν τούτοις, ὅταν αἱ γνῶμαι ὦσι διάφοροι, ἐν τῇ ἐκθέσει ταύτῃ, ἢ ἐν ἄλλῃ περιληφθήσεται ἑκάστη αὐτῶν μετὰ τῶν λόγων, ἐφ' ὧν ἐστηρίχθη.

Ἄρθρ. 39. Ἡ ἔκθεσις τῆς ἐπιτροπῆς δίδεται εἰς τὸ γραφεῖον τοῦ δικαστηρίου, τὴν δὲ ὑπὸ τοῦ προέδρου ὁρισθησομένην ἡμέραν, εἴτε ὦσι παρόντες, εἴτε, κλητευθέντες δεόντως, δὲν παρασταθῶσιν οἱ διάδικοι, ἀναγνωσθεῖσα ἐπικυροῦται ἢ τροποποιεῖται ὑπὸ τοῦ δικαστηρίου, μετὰ διάσκεψιν γενομένην συνεπείᾳ τῆς ἐπ' αὐτῆς συζητήσεως. Καθ' ἣν ὅμως περίπτωσιν οἱ διάδικοι ἐπέτρεψαν διὰ συνυποσχετικοῦ εἰς τὰ μέλη τῆς ἐπιτροπῆς νὰ λύσωσι τὴν προκειμένην διαφορὰν ὡς διαιτηταὶ, ἐφαρμόζονται αἱ ἐν τῷ περὶ διαιτητικῶν ἀποφάσεων κεφαλαίῳ διατάξεις.

Ἄρθρ. 40. Ἂν τὸ ἐμποροδικεῖον, μὴ παραδεξάμενον τὸ ὅλον ἢ μέρος τῶν ἐν τῇ ἐκθέσει ὑποβαλλομένων, δὲν φωτισθῇ ἀρκούντως ἐκ ταύτης πρὸς λύσιν τῆς προκειμένης διαφορᾶς, καὶ ἄνευ αἰτήσεως τῶν διαδίκων δύναται ν' ἀποφασίσῃ τὴν σύστασιν νέας ἐπιτροπῆς· ἡ δ' ἐπιτροπὴ αὕτη δύναται νὰ ζητήσῃ παρὰ τῆς προτέρας ὅσας ἂν νομίσῃ ἀναγκαίας διασαφήσεις.

Ἄρθρ. 41. Ἂν οἱ διάδικοι δὲν θελήσωσι νὰ λάβωσι μέρος ἢ δὲν συμφωνήσωσιν εἰς τὴν ἐκλογὴν τῶν μελῶν τῆς ἐπιτροπῆς, ἐκλέγει ταῦτα καὶ διορίζει τὸ δικαστήριον.

Ἄρθρ. 42. Ἐξαίρεσις δικαστοῦ εἶναι ἡ ὑπὸ τοῦ διαδίκου γινομένη αἴτησις τοῦ νὰ μὴ λάβῃ μέρος εἰς τὴν δίκην ὁ ἐξαιρούμενος, μηδὲ νὰ ἐκφράσῃ γνώμην περὶ αὐτῆς. Οἱ ἐν ἰδίῳ κεφαλαίῳ ῥηθησόμενοι νόμιμοι λόγοι, δι' οὓς ἑκάτερος τῶν διαδίκων δύναται νὰ ἐξαιρέσῃ δικαστὴν, ἐφαρμόζονται καὶ εἰς τὴν ἐξαίρεσιν τῶν τῆς ἐπιτροπῆς μελῶν· ἀλλὰ τῶν μελῶν τούτων ἡ ἐξαίρεσις πρέπει νὰ προταθῇ εἰς τὸ ἐμποροδικεῖον ἐντὸς τριῶν ἡμερῶν ἀπὸ τοῦ διορισμοῦ αὐτῶν.

Ἄρθρ. 43. Τὰ μέλη τῆς ἐπιτροπῆς, ἅπαξ ἀποδεξάμενα τὴν δοθεῖσαν αὐτοῖς ἐντολὴν, δὲν δύνανται νὰ παραιτηθῶσιν ἄνευ ἐπιγενομένων ἰσχυρῶν κωλυμάτων, τὰ ὁποῖα παραδέχεται ὡς τοιαῦτα τὸ δικαστήριον.

Ἄρθρ. 44. Ἀποθανόντος, ἢ ἐγκριθείσης τῆς παραιτήσεως μέλους τινὸς τῆς ἐπιτροπῆς, διορίζεται ἄλλος ἀντ' αὐτοῦ.

Ἄρθρ. 45. Τὸ ἐμποροδικεῖον δύναται, πρὸς εὐχερεστέραν διεξαγωγὴν περιπλόκου τινος καὶ δυσχεροῦς δίκης, καὶ νὰ ἐπιφορτίσῃ εἰς ἓν τῶν μελῶν αὐτοῦ τὴν σύνταξιν ἐκθέσεως, διαλαμβανούσης ἐν περιλήψει τὴν ὑπόθεσιν καὶ τοὺς προτεινομένους λόγους, ἐπὶ τῇ βάσει τῶν προφορικῶν ἀναπτύξεων καὶ τῶν προσαχθησομένων ὑπὸ τῶν διαδίκων ἐγγράφων, χωρὶς νὰ ὑποβάλῃ ἰδίαν γνώμην.

Ἡ ἔκθεσις αὕτη ἀναγινώσκεται ἐπίσης ἐπὶ ἀκροατηρίου, παρόντων τῶν διαδίκων, οἵτινες ἔχουσι τὸ δικαίωμα νὰ διορθώσωσιν ἂν παρεισέφρυσε παράραμά τι ἢ λάθος.

Ἄρθρ. 46. Ὅταν τὸ δικαστήριον ἐννοήσῃ ὅτι διεφωτίσθη ἀρκούντως ἡ ὑπόθεσις, ὁ πρόεδρος κηρύττει τὴν συζήτησιν ἀποπερατωμένην, μετὰ δὲ Τοῦτο ἐπ' οὐδεμιᾷ προφάσει δύνανται νὰ λάβωσι τὸν λόγον οἱ διάδικοι· ἐπιτρέπεται δὲ μόνον νὰ δώσωσιν ἀνυπερθέτως εἰς τὸν πρόεδρον σημείωσιν, περιέχουσαν ἰσχυρισμόν τινα.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΠΕΜΠΤΟΝ.

Περὶ τῆς κατ' ἀντιμωλίαν ἀποφάσεως.

Ἄρθρ. 47. Μετὰ τὸ πέρας τῆς συζητήσεως, ἐξέρχονται οἱ διάδικοι, ὁ δὲ πρόεδρος συλλέγει τὰς ψήφους τῶν δικαστῶν· ἂν πρὸ τῆς ψηφοφορίας θεωρηθῇ ἀναγκαία διάσκεψις κατ' ἰδίαν, τὸ δικαστήριον ἀποσύρεται εἰς τὸ δωμάτιον τῶν διασκέψεων.

Ἄρθρ. 48. Μετὰ τὴν διάσκεψιν, ἂν τὸ δικαστήριον ἠδυνήθη νὰ σχηματίσῃ πεποίθησιν, ἐπανέρχεται εἰς τὴν αἴθουσαν τοῦ ἀκροατηρίου, καὶ ἀπαγγέλλει τὴν ἀπόφασιν εἰς τοὺς διαδίκους· ἂν δὲν ἠδυνήθη, ἀναβάλλει τὴν ἀπόφασιν εἰς ἐπιοῦσαν τινὰ δικάσιμον, διασκεπτόμενον ἐν τῷ μεταξὺ χρόνῳ.

Ἄρθρ. 49. Αἱ ἀποφάσεις σχηματίζονται δι' ὁμοψηφίας, ἢ διὰ τῆς συμφωνίας τῶν πλειόνων ψήφων, τοῦ τε προέδρου καὶ τῶν δικαστῶν, πλειονοψηφία δὲ ὑπάρχει, ὅταν συμφωνῇ πλέον τοῦ ἡμίσεως ὅλων τῶν ψήφων.

Ἄρθρ. 50. Ἂν ἐξεδηλώθησαν γνῶμαι πλείονες τῶν δύω, ὑπὲρ οὐδεμιᾶς δὲ ἐδόθη πλέον τοῦ ἡμίσεως ὅλων τῶν ψήφων, γίνεται νέα ψηφοφορία, ἡ δὲ ἀριθμητικῶς ἐλάσσων μερὶς ὑποχρεοῦται νὰ παραδεχθῇ τὴν γνώμην μιᾶς ἐκ τῶν μειζόνων μερίδων.

Ἄρθρ. 51. Ἐν ἰσοψηφίᾳ, ἡ ψῆφος τοῦ προέδρου ἢ τοῦ προεδρεύοντος λογίζεται διπλῆ.

Ἄρθρ. 52. Τὴν καταρτισθεῖσαν ἀπόφασιν ἀπαγγέλλει ὁ πρόεδρος δημοσίᾳ εἰς τὸ ἀκροατήριον.

Ἄρθρ. 53. Ἐν τῇ περὶ αὐτοπροσώπου παραστάσεως τῶν διαδίκων, κατὰ τὸ 32ον ἄρθρον, *ἐκδιδυμένῃ* ἀποφάσει ἀπαιτεῖται νὰ ὁρίζηται καὶ ἡ πρὸς ἐμφάνισιν ἡμέρα.

Ἄρθρ. 54. Ἡ περὶ ὅρκου ἀπόφασις πρέπει νὰ περιέχῃ καὶ τὰ θέματα, ἐφ' ὧν ὁρκισθήσεται ὁ διάδικος.

Ἄρθρ. 55. Μετὰ τῆς παροχῆς ἀποζημιώσεων συναποφασίζεται καὶ τὸ ποσὸν τούτων, ἢ, ἂν εἰσέτι δὲν ἦναι γνωστὸν, προσκαλεῖται ὁ ἀπαιτῶν τὰς ἀποζημιώσεις νὰ ὑποβάλῃ λεπτομερῆ περὶ τούτων κατάλογον.

Ἄρθρ. 56. Ἀποδειχθέντος ὅτι ὁ ὀφειλέτης, ὑποστὰς ζημίας, εὑρίσκεται πραγματικῶς ἐν ἀπορίᾳ χρημάτων, καὶ κατὰ συνέπειαν ἐγκρίναντος τοῦ δικαστηρίου νὰ τῷ δοθῇ ἀνάλογός τις προθεσμία πρὸς ἀπότισιν τῆς ὀφειλῆς, αὕτη δίδεται ἐν τῇ ἐπὶ τῆς οὐσίας ἀποφάσει, δηλουμένων τῶν λόγων τῆς χορηγίας αὐτῆς.

Ἄρθρ. 57. Δὲν χορηγεῖται προθεσμία πρὸς ἀπότισιν ὀφειλῆς εἰς ὀφειλέτην, οὗ ἡ περιουσία ἐπωλήθη ἤδη κατ' αἴτησιν ἄλλων δανειστῶν, ἢ πτωχεύσαντα, ἢ φυγόντα καὶ δικασθέντα κατ' ἐρήμην, ἢ φυλακισθέντα ἢ ἐξασθενίσαντα τὰς πρὸς τὸν δανειστήν του ἐγγράφως δοθείσας ἀσφαλείας, οὔτε δύναται νὰ ὠφεληθῇ ὁ τοιοῦτος ἐκ τῆς ἤδη δοθείσης.

Ἄρθρ. 58. Κατὰ τὰ ἄρθρα 114 καὶ 144 τοῦ ἐμπορικοῦ Κώδηκος, δὲν ἐπιτρέπεται παροχὴ προθεσμίας ὑπὸ τοῦ δικαστηρίου οὐδὲ πρὸς ἐξόφλησιν συναλλαγματικῆς ἢ γραμματίου εἰς διαταγήν. Ἀποδειχθέντος ὅμως, ὅτι ὁ ἐκδοὺς τὴν συναλλαγματικὴν ἢ τὸ εἰς διαταγὴν γραμμάτιον δὲν εἶναι ἔμπορος, τὰ δὲ περὶ ὧν ὁ λόγος χρήματα δὲν εἶναι ὀφειλὴ προελθοῦσα ἐξ ἐμπορικῆς πράξεως, δύναται νὰ δοθῇ προθεσμία εἰς τὸν ὀφειλέτην.

Ἄρθρ. 59. Ἂν, διεξαγομένης τῆς κυρίας δίκης, ἐκινήθη ἀγωγὴ παρεμπίπτουσα, τὸ δὲ ἐμποροδικεῖον δύναται νὰ ἐκδώσῃ ἀπόφασιν ἐπ' ἀμφοτέρων, οὐσῶν ἤδη ὡρίμων, ὀφείλει ν' ἀποφασίσῃ καὶ ἐπὶ τῶν δύω διὰ μιᾶς. Ἐν ἐναντίᾳ περιπτώσει, ἐκδίδει πρῶτον τὴν ἐπὶ τῆς παρεμπιπτούσης δίκης ἀπόφασιν αὐτοῦ, ἀκολούθως δὲ τὴν ἐπὶ τῆς κυρίας.

Ἄρθρ. 60. Ἂν ἡ γενομένη ἀπαίτησις στηρίζηται ἐπὶ ἐγγράφου ἐπισήμου, ἢ ἐπὶ ὑποσχέσεως ἀνεγνωρισμένης ὑπὸ τοῦ ὀφειλέτου, ἢ ἐπὶ προηγουμένης ἀποφάσεως μὴ ἐφεσιβληθείσης, ἐν τῇ περὶ αὐτῆς ἀποφάσει διατάσσεται καὶ ἡ προσωρινὴ ἐκτέλεσις, ἀνεξαρτήτως τῆς γεννησομένης τυχὸν ἐφέσεως. Ἀλλ' ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει, ὑποβάλλεται ὁ ἐνάγων εἰς προσαγωγὴν ἐγγυητοῦ, ἢ εἰς παροχὴν ἀσφαλείας ἀποχρώσης· ἂν δὲ οὐδέτερον τούτων δυνηθῇ νὰ πράξῃ, τὰ ἐπιδικασθέντα χρήματα, εἰσπραχθέντα, παρακατατίθενται εἰς τὸ ἐμποροδικεῖον.

Ἄρθρ. 61. Ἂν δὲν στηρίζηται μὲν ἡ ἀπαίτησις ἐπὶ τῶν βάσεων, τῶν ἐν τῷ προηγουμένῳ ἄρθρῳ ῥηθεισῶν, ἐπείγῃ ἐν τούτοις ἡ ἐκτέλεσις, διατάσσεται ἡ προσωρινὴ ἐκτέλεσις τῆς ἀποφάσεως τότε μόνον, ὅταν ὁ πιστωτὴς προσαγάγῃ ἐγγυητὴν περὶ ἀποδόσεως τοῦ ἀπαιτουμένου πράγματος, ἢ ἐξασφαλίσῃ ἀρκούντως δι' ἐγγράφων, ἀποδεικνύντων τὸ ἀξιόχρεων αὐτοῦ.

Ἄρθρ. 62. Ἂν τὸ δικαστήριον δὲν διατάξῃ τὴν προσωρινὴν ἐκτέλεσιν τῆς ἐκδιδομένης ἀποφάσεως ἐν αὐτῇ ταύτῃ, δὲν δύναται ἀκολούθως νὰ τὴν διατάξῃ διὰ μεταγενεστέρας ἄλλης ἀποφάσεως· ἀλλ' οἱ διάδικοι δύνανται ἐνώπιον τοῦ ἐφετείου ν' ἀπαιτήσωσι τοῦτο, προτάσσοντες πάσης ἄλλης αἰτήσεως.

Ἄρθρ. 63. Ὁ ἡττηθεὶς διάδικος καταδικάζεται εἰς τὴν πληρωμὴν τῶν τῆς ἀποφάσεως, καὶ ὅλων τῶν νομίμων δικαστικῶν ἐξόδων, κατὰ τὸ ἄρθρ. 102 τοῦ παραρτήματος τοῦ ἐμπορικοῦ Κώδηκος· ἀλλ' ἐν οὐδεμιᾷ περιπτώσει, καὶ ἐν αὐτῇ προσέτι, καθ' ἣν τὰ ῥηθέντα ἔξοδα ἐπεδικάσθησαν ὡς ἀντισταθμίσοντα τὰς ζημίας τοῦ ἀντιδίκου, δὲν ἐπιτρέπεται νὰ διαταχθῇ δι' αὐτὰ προσωρινὴ ἐκτέλεσις.

Ἄρθρ. 64. Τὰ κατὰ τὸ 55 ἄρθρον τοῦ παραρτήματος τοῦ ἐμπορικοῦ Κώδηκος συντασσόμενα σχέδια τῶν ἀποφάσεων πρέπει νὰ περιέχωσι τὰ ὀνόματα τοῦ προέδρου καὶ τῶν δικαστῶν, τῶν ἐκδόντων αὐτάς, τὸ ὄνομα καὶ ἐπώνυμον, τὴν ἐθνικότητα καὶ ὑπηκοότητα, τὸ ἐπάγγελμα καὶ τὴν κατοικίαν τῶν διαδίκων, ἐν συντόμῳ δὲ τὰς ἀπαιτήσεις αὐτῶν, τὰ πραγματικὰ περιστατικὰ καὶ τὰ νομικὰ ζητήματα, τὸ αἰτιολογικὸν καὶ τὸ διατακτικὸν, καὶ προσέτι ἂν ἐξεδόθησαν καθ' ὁμοψηφίαν ἢ πλειονοψηφίαν, πρωτοδίκως ἢ ἐφεσίμως, καὶ τέλος, τὴν χρονολογίαν τῆς ἡμέρας, τοῦ μηνὸς καὶ τοῦ ἔτους.

Ἄρθρ. 65. Αἱ ἀποφάσεις, αἱ συντασσόμεναι κατὰ τὰ ἀνωτέρω σχέδια σύμφωνα πρὸς τὸ 58 ἄρθρον τοῦ παραρτήματος τοῦ ἐμπορικοῦ Κώδηκος, δὲν εἶναι ἐκτελεστέαι, εἰμὴ ἀφοῦ ἐπιδοθῶσιν ἢ εἰς τὸν ἡττηθέντα αὐτὸν, ἢ εἰς τὴν κατοικίαν αὐτοῦ.

Ἄρθρ. 66. Ὡς πρὸς τὴν ἐπίδοσιν τῶν ἀποφάσεων, τηροῦνται αἱ δια-

τυπώσεις, αἱ διαλαμβανόμεναι ἐν τοῖς ἄρθροις 17 μέχρις 20 τοῦ παρόντος νόμου, περὶ ἐπιδόσεως τῶν κλήσεων.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΕΚΤΟΝ.

Περὶ τῶν κατ' ἐρήμην ἀποφάσεων.

Ἄρθρ. 67. Ἂν, κλητευθέντων τῶν διαδίκων κατὰ τοὺς ἐν τῷ 2ῳ κεφαλαίῳ τοῦ παρόντος νόμου διαγεγραμμένους τύπους, θάτερος αὐτῶν δὲν ἐμφανισθῇ κατὰ τὴν δικάσιμον, ὁ ἐμφανισθεὶς ἕτερος δύναται νὰ ζητήσῃ ὅπως προβῇ τὸ δικαστήριον εἰς τὴν κατ' ἐρήμην ἀπόφασιν.

Ἐν τούτοις, ἂν τὸ δικαστήριον πεισθῇ ὅτι ὁ μὴ προσελθὼν ἐκωλύθη ἐξ ἀληθοῦς κωλύματος, δύναται ν' ἀναβάλῃ τὴν ἐκδίκασιν εἰς τὴν δικάσιμον τῆς ἐπιούσης ἑβδομάδος. Ἐν περιπτώσει ὅμως καθ' ἣν οὐδὲ τὴν ἡμέραν ταύτην ἐμφανισθῇ, θεωρεῖται ὡς ἐξ ἀπειθείας μὴ προσερχόμενος, τὸ δὲ δικαστήριον προβαίνει εἰς τὴν ἔκδοσιν τῆς ἐρήμην ἀποφάσεως, χωρὶς νὰ περιμένῃ περαιτέρω τὴν ἐμφάνισιν αὐτοῦ. Ἡ διάταξις αὕτη ἐφαρμόζεται καὶ ἐπὶ τῆς περιπτώσεως, καθ' ἣν ὁ διάδικος, προσελθὼν, δὲν θελήσῃ νὰ ἀναμιχθῇ εἰς τὴν συζήτησιν.

Ἄρθρ. 68. Ἂν ὁ μὴ παραστὰς εἰς τὸ δικαστήριον ἦναι ὁ ἐνάγων, ὁ ἐναγόμενος δύναται, μηδὲν ὑποχρεούμενος ν' ἀπαντήσῃ εἰς τὴν κατ' αὐτοῦ ἀπαίτησιν, νὰ ζητήσῃ καὶ λάβῃ ἀπόφασιν κατ' ἐρήμην, ἀπαλλάττουσαν αὐτὸν τῆς γενομένης ἀγωγῆς. Ἀλλ' ἂν ὁ ἐναγόμενος δὲν ἐμφανισθῇ, ἐκδίδεται ἐπίσης ἐρήμην ἀπόφασις, ἐπὶ τῇ αἰτήσει τοῦ ἐνάγοντος, ἀλλὰ δὲν ἐπιδικάζονται αἱ προτάσεις τούτου, εἰμὴ μετὰ λεπτομερῆ ἐξέτασιν καὶ ἐξακρίβωσιν, ἀφ' οὗ τὸ δικαστήριον σχηματίσῃ πεποίθησιν περὶ τῆς ἀληθείας αὐτῶν.

Ἄρθρ. 69. Ἂν δοθῶσι διάφοροι προθεσμίαι πρὸς ἐμφάνισιν πολλῶν διαδίκων, ἐπὶ τῆς αὐτῆς δίκης, ἐκ τούτων δέ τινες δὲν προσέλθωσι, δὲν ἐκδίδεται ἐρήμην ἀπόφασις κατ' οὐδενὸς πρὸ τῆς παρελεύσεως τῆς μακροτέρας προθεσμίας.

Ἄρθρ. 70. Ἡ ἐπίδοσις τῆς ἐρήμην ἀποφάσεως πρὸς τὸν ἐρήμην καταδικασθέντα, διότι κλητευθεὶς δὲν ἐνεφανίσθη, γίνεται κατὰ τὴν διάταξιν τοῦ 66 ἄρθρου, ὡς ἐπιδίδοται καὶ ἡ κατ' ἀντιμωλίαν ἀπόφασις. Ἂν οὐδ' αὐτὸς ὁ καταδικασθεὶς, οὐδ' ἄλλος οἰκεῖος ἐν τῇ οἰκίᾳ αὐτοῦ εὑρεθῇ, καὶ ἑπομένως ἦναι ἀδύνατον νὰ ἐπιδοθῇ ἡ ἀπόφασις εἰς αὐτὸν, ἢ ἐν τῇ κατοικίᾳ αὐτοῦ, ἀντίγραφον τῆς ἀποφάσεως δίδεται, ἐπὶ ἀποδείξει παραλαβῆς, πρὸς τὸν *μουχτάρην* τῆς συνοικίας, ἢ, ἂν ὁ καταδικασθεὶς ἦναι ξένος ὑπήκοος, πρὸς τὴν ἀρχὴν, εἰς ἣν ὑπάγεται, ἕτερον δὲ ἀντίγραφον τοιχοκολλᾶται εἰς τὴν αἴθουσαν τοῦ δικαστηρίου.

Ἄρθρ. 71. Ἡ ἐρήμην ἀπόφασις δὲν εἶναι ἐκτελεστέα, εἰ μὴ μετὰ παρέλευσιν δέκα πέντε ἡμερῶν ἀπὸ τῆς ὡς ἀνωτέρω ἐπιδόσεως, ἐκτὸς ἂν, ἐπὶ ὑποθέσεως ἐπειγούσης, διετάχθη ἡ πρὸ τῆς λήξεως τῆς προθεσμίας ταύτης ἐκτέλεσις.

Ἄρθρ. 72. Ἡ κατὰ τοῦ κλητευθέντος μὲν, μὴ ἐμφανισθέντος δὲ ἀπόφασις εἶναι ἐκτελεστέα τὸ βραδύτερον ἐντὸς ἓξ μηνῶν ἀπὸ τῆς ἐκδόσεως. Ἂν δ' ἐντὸς τοῦ χρόνου τούτου ἀφεθῇ ἀνεκτέλεστος, θεωρεῖται ὡς ἄκυρος.

Ἄρθρ. 73. Ἐν περιπτώσει, καθ' ἣν ἡ ἐρήμην ἐκδεδομένη ἀπόφασις ἐπιβάλλει εἰς τρίτον τὴν ὑποχρέωσιν τοῦ νὰ δώσῃ τι πρὸς θάτερον τῶν διαδίκων, ἢ νὰ πράξῃ τι ὑπὲρ αὐτοῦ, τότε μόνον ἐκτελεῖται κατὰ τοῦ τρίτου, ὅταν προσαχθῇ ἀποδεικτικὸν ὑπὸ τοῦ γραφείου τοῦ ἐμποροδικείου γεγραμμένον, διαλαμβάνον ὅτι δὲν ἐγένετο ἀνακοπὴ κατὰ τῆς ῥηθείσης ἀποφάσεως, κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἑπομένου κεφαλαίου. Τούτου ἕνεκα θέλει κρατεῖσθαι χωριστὸν βιβλίον ἐν τῷ γραφείῳ τοῦ δικαστηρίου, ὅπως, ἐπὶ τῇ αἰτήσει τοῦ ἀνακόπτοντος, σημειοῦται πᾶσα ἀνακοπὴ κατ' ἐρήμην ἀποφάσεως, γινομένης μνείας τῶν ὀνομάτων καὶ ἐπωνύμων τῶν διαδίκων, καὶ τῆς χρονολογίας τῆς τε ἀποφάσεως καὶ τῆς ἀνακοπῆς.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΕΒΔΟΜΟΝ.

Περὶ ἀνακοπῆς.

Ἄρθρ. 74. Πᾶς διάδικος, κλητευθεὶς καὶ μὴ ἐμφανισθεὶς, καθ' οὗ ἐξεδόθη ἐρήμην ἀπόφασις, δύναται ν' ἀνακόψῃ ταύτην.

Ἄρθρ. 75. Σκοπὸς τῆς ἀνακοπῆς εἶναι ἡ μὴ παραδοχὴ τῆς ἐκτελέσεως τῆς ἐρήμην ἀποφάσεως, καὶ ἡ ἐπίτευξις τῆς καταργήσεως αὐτῆς ἐκ μέρους τοῦ ἐκδόντος δικαστηρίου.

Ἄρθρ. 76. Ἂν ἡ ἐρήμην ἀπόφασις ἐξεδόθη διότι ὁ διάδικος, καίτοι προσελθὼν εἰς τὸ δικαστήριον, δὲν ἠθέλησεν ὅμως νὰ δικασθῇ, ἡ πρὸς ἀνακοπὴν προθεσμία, ἀπὸ τῆς ἐπιδόσεως τῆς ἀποφάσεως λογιζομένη, εἶναι δεκαπενθήμερος· ἂν δ' ἐξεδόθη, διότι δὲν ἐνεφανίσθη εἰς τὸ δικαστήριον, ἡ προθεσμία παρατείνεται μέχρι τῆς ἐκτελέσεως τῆς ἀποφάσεως. Παρελθουσῶν τῶν προθεσμιῶν τούτων, ἡ περὶ ἀνακοπῆς αἴτησις ἀπορρίπτεται.

Ἄρθρ. 77. Ἡ ἐρήμην ἐκδοθεῖσα ἀπόφασις θεωρεῖται ὡς ἐκτετελεσμένη, ἂν συνεπείᾳ ταύτης ἐφυλακίσθη ὁ καταδικασθεὶς, ἢ, εὑρισκομένου ἤδη τούτου ἐν φυλακῇ, διετάχθη ἡ περαιτέρω φυλάκισις, ἂν κατεσχέθησαν καὶ ἐπωλήθησαν τὰ κινητὰ αὐτοῦ, ἢ ἐγνωστοποιήθη αὐτῷ κατὰ τὸν νόμον ἡ γενομένη κατάσχεσις ἑνὸς ἢ τινῶν ἐκ τῶν ἀκινήτων αὐτοῦ, ἂν ἐπλήρωσε τὰ ἔξοδα τῆς ῥηθείσης ἀποφάσεως, ἐνὶ λόγῳ, ἂν ὑπάρχῃ ἔγγραφόν τι, καταδεικνύον ὅτι ὁ περὶ οὗ ὁ λόγος διάδικος ἔλαβε γνῶσιν τῆς ἐκτελέσεως τῆς ἐρήμην ἀποφάσεως.

Ἄρθρ. 78. Ἡ ἐντὸς τῶν ἀνωτέρω προθεσμιῶν, καὶ κατὰ τὰς ἐφεξῆς διατυπώσεις γινομένη ἀνακοπὴ ἐπιφέρει τὴν ἀναστολὴν τῆς ἐκτελέσεως τῆς ἀποφάσεως, ἐκτὸς ἂν αὕτη ἦναι προσωρινῶς ἐκτελεστὴ, κατὰ τὸ 71 ἄρθρον. Δύναται ὅμως ὁ διάδικος, ὑπὲρ οὗ ἐξεδόθη ἡ ἀπόφασις, νὰ λάβῃ συντηρητικὰ μέτρα, ὡς π. χ. νὰ ἐνεργήσῃ κατάσχεσιν.

Ἄρθρ. 79. Ἡ ἀνακοπὴ ἀνατρέπει τὴν κατὰ τοῦ ἐρήμην καταδικασθέντος ἐκδεδομένην ἀπόφασιν, ὑποβαλλομένη δι' ἀναφορᾶς περιεκτικῆς τῶν ἀνασκευαζόντων ταύτην λόγων. Ἂν ἐπὶ τοῦ πρὸς ἐκτέλεσιν τῆς ἀποφάσεως ἐγγράφου ἐπιδόσεως σημειώσῃ ὁ καταδικασθεὶς ὅτι προτίθεται ν' ἀνακόψῃ ταύτην, ἡ σημείωσις λαμβάνεται ὑπ' ὄψιν, ἀλλ' ἡ περὶ ἀνακοπῆς ἀναφορὰ εἶναι ὑποβλητέα ἐντὸς ὀκτὼ ἡμερῶν ἀπὸ τῆς χρονολογίας τῆς σημειώσεως, προστιθεμένης τυχὸν μιᾶς ἡμέρας ἀνὰ πάντα ἡμερήσιον σαθμὸν, ἀναλόγως τῆς ἀποστάσεως τοῦ τόπου. Παρελθόντος τοῦ χρόνου τούτου, ἡ αἴτησις ἀπορρίπτεται, ἡ δ' ἐκτέλεσις προβαίνει.

Ἄρθρ. 80. Ἡ περὶ ἀνακοπῆς αἴτησις ὑποβάλλεται, ὅπως ἐπιψηφισθῇ παραχρῆμα, πρὸς τὸ τὴν ἀπόφασιν ἐκδὸν δικαστήριον, ἐν Κωνσταντινουπόλει μὲν εἰς τὸ ἐπὶ τοῦ Ἐμπορίου ὑπουργεῖον, ἐκτὸς δὲ τῆς πρωτευούσης, εἰς τὴν ἀνωτάτην ἐγχώριον ἀρχήν.

Ἄρθρ. 81. Ἡ αἴτησις αὕτη ἐπιδίδεται ἄνευ ἀναβολῆς πρὸς τὸν ἀντίδικον, κλητευομένων συγχρόνως τῶν διαδίκων, ὅπως ἐμφανισθῶσι κατὰ τὴν ταχθεῖσαν ἡμέραν, συμφώνως πρὸς τὸ ἄρθρον 11 καὶ ἑπόμενα τοῦ παρόντος νόμου.

Ἄρθρ. 82. Κατὰ τὴν ταχθεῖσαν ἡμέραν ἐκφωνεῖται ἡ ὑπόθεσις ἐπὶ δικαστηρίου, ἐξετάζεται δὲ πρῶτον ἂν ἡ ἀνακοπὴ ἐγένετο κατὰ τύπον καὶ ἐμπροθέσμως.

Ἄρθρ. 83. Ἂν ἡ περὶ ἀνακοπῆς αἴτησις εὑρεθῇ κατὰ τύπους μὲν συντεταγμένη, ἐντὸς δὲ τοῦ ὡρισμένου χρόνου ὑποβεβλημένη, οἱ διάδικοι ἐπανέρχονται εἰς ἣν θέσιν εὑρίσκοντο πρὸ τῆς ἐρήμην ἀποφάσεως. Ἑπομένως ἡ ὑπόθεσις δικάζεται ἐκ νέου, κατὰ τὸν νόμον, εἴτε αὐτὴν ταύτην τὴν ἡμέραν, εἴτε ἄλλην τινὰ, καὶ οὕτως ἡ προτέρα ἀπόφασις ἐπικυροῦται, καταργεῖται ἢ τροποποιεῖται. Ἀλλὰ τὸ δικαίωμα τῆς ἐρήμην ἀποφάσεως καὶ λοιπὰ ἔξοδα, κατὰ τὴν περίστασιν, καταψηφίζονται πάντοτε εἰς τὸν δι' αὐτῆς καταδικασθέντα.

Ἄρθρ. 84. Ἂν ὁ ἀνακόπτων δὲν ἐμφανισθῇ οὐδὲ κατὰ τὴν ἡμέραν, τὴν πρὸς ἐκδίκασιν τῆς ἀνακοπῆς αὐτοῦ ταχθεῖσαν, δὲν δύναται πλέον ν' ἀνακόψῃ τὴν κατ' αὐτοῦ ἐκδοθησομένην δευτέραν ταύτην κατ' ἐρήμην ἀπόφασιν, ἔχει δὲ μόνον τὸ ἔνδικον τῆς ἐφέσεως μέσον. Ἀπ' ἐναντίας, ἂν ὁ ἀντίδικος αὐτοῦ δὲν ἐμφανισθῇ, κατὰ τῆς ἐκδοθησομένης ἐρήμην ἀποφάσεως ἐπιτρέπεται ἀνακοπὴ ἐντὸς τῆς ἀνωτέρω προθεσμίας καὶ κατὰ τοὺς διαγεγραμμένους τύπους.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΟΓΔΟΟΝ.

Περὶ ἀνακοπῆς τρίτου.

Ἄρθρ. 85. Ἀπόφασις, ἐν ἀπουσίᾳ ἐκδοθεῖσα, παραβλάπτουσα δὲ τὰ δικαιώματα τρίτου τινός, μὴ ὄντος ἐκ τῶν διαδίκων, ἤτοι μὴ κλητευθέντος, εἴτε ἰδίῳ ὀνόματι, εἴτε ὡς πληρεξουσίου, μηδ' ἐξαιτησαμένου νὰ παρέμβῃ εἰς τὴν δίκην, τοιαύτη ἀπόφασις δύναται νὰ προσβληθῇ ὑπὸ τούτου, δι' ἀνακοπῆς τρίτου.

Ἄρθρ. 86. Τὸ ἔνδικον μέσον τῆς ἀνακοπῆς τρίτου χορηγεῖται κατὰ πάσης εἴτε πρωτοδίκου εἴτε ὁριστικῆς ἀποφάσεως, ἐξαιρέσει τῶν περὶ πτωχεύσεως καὶ τῶν διαιτητικῶν ἀποφάσεων (1).

Ἄρθρ. 87. Ἡ κυρία ἀνακοπὴ τρίτου γίνεται ὑποβαλλομένης, ὡς συνήθως, ἀναφορᾶς, ἥτις παραπέμπεται εἰς τὸ ἐκδὸν τὴν προσβαλλομένην ἀπόφασιν δικαστήριον, κλητεύονται δὲ κατὰ τὴν τάξιν οἱ διάδικοι (2).

Ἄρθρ. 88. Ἡ παρεμπίπτουσα ἀνακοπὴ τρίτου, γινομένη δι' ἀναφορᾶς ἢ ἁπλῶς διὰ προφορικῆς αἰτήσεως, ἄνευ τῆς τῶν διαδίκων κλητεύσεως, οὔσης περιττῆς, παραπέμπεται εἰς τὸ ἐπειλημμένον τῆς κυρίας δίκης δικαστήριον, ἂν ἦναι ἀνώτερον ἢ ἴσον πρὸς τὸ ἐκδὸν τὴν προσβαλλομένην ἀπόφασιν· ἂν ὅμως ἦναι κατώτερον, ἡ ἀναφορὰ παραπέμπεται εἰς τὸ δικαστήριον, οὗτινος ἡ ἀπόφασις προσβάλλεται, κλητεύονται δὲ οἱ διάδικοι κατὰ τὴν τάξιν.

---

(1). Ἐκ τῶν περὶ πτωχεύσεως ἀποφάσεων τινὲς, ἀφορῶσαι τὰ πρὸς ἐξέτασιν καὶ διαρρύθμισιν τῆς πτωχεύσεως μέτρα, δὲν εἶναι δεκτικαὶ ἀνακοπῆς· ἄλλαι δὲ, κυρίως ἀποφάσεις οὖσαι, ὑπόκεινται εἰς ἀνακοπήν· ἀλλὰ τὴν περὶ ἀνακοπῆς αἴτησιν ὀφείλει νὰ ὑποβάλῃ ὁ μὲν πτωχεύσας ἐντὸς ἡμερῶν ὀκτὼ, οἱ δὲ ἔχοντες ἀπαιτήσεις κατὰ τῆς πτωχεύσεως, ἐντὸς τριάκοντα. Εἰς τὴν πρώτην τῶν κατηγοριῶν τούτων ὑπάγονται αἱ περὶ διορισμοῦ ἢ ἀντικαταστάσεως τοῦ εἰσηγητοῦ ἢ τῶν συνδίκων ἀποφάσεις, αἱ ἐπιτρέπουσαι τὴν ἐκποίησιν τῶν ὑπαρχόντων κτημάτων καὶ πραγμάτων, καὶ ἄλλα τοιαῦτα τακτοποιοῦσαι καὶ διατάττουσαι· εἰς δὲ τὴν δευτέραν, αἱ διακηρύττουσαι τὴν δήλωσιν τῆς πτωχεύσεως, ἢ ταύτην εἰς προγενέστερον χρόνον ἀνάγουσαι. Αἱ δὲ διαιτητικαὶ ἀποφάσεις, οὐδέποτε ἰσχύουσαι κατὰ τῶν τρίτων, οὐδ' εἶναι ἀνακοπτέαι ὑπ' αὐτῶν, δυναμένων νὰ τὰς ἀποῤῥίψωσιν ὡς τι ἄσχετον πρὸς αὐτούς.

(2). Ἂν δὲν προηγήθη δίκη μεταξὺ τοῦ ὑπὲρ οὗ ἐξεδόθη ἡ ἀνακοπτομένη ἀπόφασις καὶ τοῦ ἀνακόπτοντος ταύτην τρίτου, ἡ ἀνακοπὴ τούτου καλεῖται *κυρία*. Ἀπ' ἐναντίας, ἡ ἀνακοπὴ, ἡ κατὰ τὴν διεξαγωγὴν δίκης γινομένη πρὸς ἀντίκρουσιν προγενεστέρας ἀποφάσεως, ἣν ὁ ἀντίδικος προσάγει διὰ νὰ στηρίξῃ τὴν ἀπαίτησίν του, ὀνομάζεται *παρεμπίπτουσα*.

Ἄρθρ. 89. Ἡ ἀνακοπὴ τρίτου ἐπιτρέπεται μεχρισοῦ ἐκτελεσθῇ ἡ προσβαλλομένη ἀπόφασις· καὶ μετὰ τὴν ἐκτέλεσιν δὲ αὐτῆς κατὰ θατέρου τῶν ἐνδιαλαμβανομένων διαδίκων, ἐφόσον δὲν παρεγράφη τὸ δικαίωμα, ἐφ' οὗ ὁ τρίτος στηρίζει τὴν ἀνακοπὴν αὐτοῦ.

Ἄρθρ. 90. Ἐπὶ παρεμπιπτούσης ἀνακοπῆς τρίτου, τὸ ἐμποροδικεῖον δύναται, κατὰ τὰς περιστάσεις, νὰ προχωρήσῃ εἰς τὴν ἀπόφασιν τῆς ἀνὰ χεῖρας δίκης, χωρὶς νὰ παρεμποδισθῇ ἐκ τῆς ἀνακοπῆς· ἢ, ἂν θεωρήσῃ τὴν περὶ τῆς ῥηθείσης ἀνακοπῆς ἀπόφασιν ὡς δυναμένην νὰ μεταβάλῃ τὴν ἐπὶ τῆς κυρίας δίκης, ν' ἀναβάλῃ τὴν περὶ ταύτης ἀπόφασιν μέχρι τῆς ἐκδικάσεως τῆς παρεμπεσούσης ἀνακοπῆς.

Ἄρθρ. 91. Ἐκ τῆς ἀνακοπῆς τρίτου δὲν ἀναστέλλεται ἡ ἐκτέλεσις τῆς ἀνακοπτομένης ἀποφάσεως· ἀλλ' ἂν πρόκηται κίνδυνος ἢ βλάβη ὡς ἐκ τῆς ἐκτελέσεως, τὸ ἐμποροδικεῖον, εἰς ὃ παρεπέμφθη ἡ ἀνακοπή, δύναται νὰ διατάξῃ τὴν ἐπί τινα χρόνον ἀναβολὴν αὐτῆς.

Ἄρθρ. 92. Τῆς ἀνακοπῆς τρίτου ἀποδειχθείσης παραδεκτέας καὶ ἀποχρώντως βασίμου, ἡ ἀνακοπτομένη ἀπόφασις καταργεῖται μόνον καθόσον ἀφορᾷ τὰ δικαιώματα καὶ συμφέροντα τοῦ τρίτου, αἱ δὲ λοιπαὶ διατάξεις αὐτῆς μένουσιν ἰσχυραί· ἂν ὅμως ἀπόφασις ἐγένετο περὶ πράγματος ἀνεπιδέκτου διανομῆς, τότε καταργοῦνται καὶ τὰ μέρη τῆς ἀποφάσεως, τ' ἀφορῶντα τοὺς ἐν αὐτῇ διαλαμβανομένους διαδίκους.

Ἄρθρ. 93. Ἀπ' ἐναντίας, ἂν ἡ ἀνακοπὴ τρίτου ἀποδειχθῇ ἀπαράδεκτος ἢ ἀβάσιμος, ὁ ἀνακόπτων καταδικάζεται οὐ μόνον εἰς ἀποζημίωσιν τοῦ ἀντιδίκου του, δι' ἣν ὑπέστη ζημίαν ὡς ἐκ τούτου, ἀλλὰ καὶ εἰς χρηματικὴν ποινὴν ἡμισείας ὀθωμανικῆς λίρας μέχρι τριῶν, πληρωτέων εἰς τὸ ταμεῖον τοῦ δικαστηρίου.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΕΝΝΑΤΟΝ.

Περὶ ἐφέσεως.

Ἄρθρ. 94. Σκοπὸς τῆς ἐφέσεως εἶναι ἡ μεταῤῥύθμισις ἀποφάσεως, ἐκδοθείσης πρωτοδίκως ὑπό τινος ἐμποροδικείου, κατὰ τὸ 36 ἄρθρ. τοῦ παραρτήματος τοῦ Ἐμπορικοῦ Κώδικος, περιεχούσης δὲ ἄδικόν τινα διάταξιν.

Ἄρθρ. 95. Αἱ ὑπὸ τῶν ἐμποροδικείων τελεσιδίκως δικαζόμεναι δίκαι, ἐντὸς τῶν ὑπὸ τοῦ 36 ἄρθρου τοῦ παρατήματος τοῦ Ἐμπορικοῦ Κώδικος τιθεμένων ὁρίων, δὲν ὑπόκεινται εἰς ἔφεσιν, καὶ ἂν ζητηθῇ αὕτη ἐκ συμφώνου ὑπό τε τοῦ ἐνάγοντος καὶ τοῦ ἐναγομένου· ἀλλὰ, καὶ ἂν δὲν γίνηται ἐν τῇ ἀποφάσει μνεία ὅτι ἐξεδόθη τελεσιδίκως, ἢ καὶ ἂν ἀναφέρηται ὁπωσδήποτε ὅτι εἶναι ἐφέσιμος, οὐδὲ τότε χωρεῖ ἔφεσις.

Ἄρθρ. 96. Ἀπ' ἐναντίας, καὶ ἄν τι ἐμποροδικεῖον, ὃν ἁρμόδιον νὰ

δικάσῃ μόνον πρωτοβαθμίως, ὀνομάσῃ τελεσίδικον ἀπόφασίν του τινὰ, καθ' ὑπέρβασιν τοῦ ταχθέντος βαθμοῦ, ἡ ἀπόφασις αὕτη εἶναι οὐχ ἧττον ἐφέσιμος.

Ἄρθρ. 97. Ἐπίσης ἐφέσιμος εἶναι ἡ περὶ ἁρμοδιότητος ἀπόφασις τοῦ ἐμποροδικείου, ἐπὶ παραπεμφθείσης αὐτῷ δίκης. Ἀλλ' ἂν πρόκηται περὶ μεταβιβάσεως τῆς δίκης ἀπό τινος ἐμποροδικείου εἰς ἕτερον, ἐφαρμόζονται αἱ διατάξεις τοῦ 38 ἄρθρου τοῦ παραρτήματος τοῦ Ἐμπορικοῦ Κώδικος.

Ἄρθρ. 98. Ἡ ἐπὶ ἀπαιτήσεως ὡρισμένου χρηματικοῦ ἐκδεδομένη ἀπόφασις εἶναι ἐπίσης ἐφέσιμος. Ἀόριστος δὲ ἀπαίτησις εἶναι ἡ περὶ ἀντικειμένου, εἴτε φύσει ἀνεπιδέκτου ἐκτιμήσεως, εἴτε ἐκτιμητοῦ μὲν, μὴ ἐκτιμηθέντος δὲ ὑπὸ τῶν διαδίκων. Ἡ δὲ γενομένη ἐκτίμησις διαλαμβάνεται ἐν τῇ αἰτήσει τοῦ ἐνάγοντος, ἢ κατὰ τὴν διεξαγωγὴν τῆς δίκης δηλοῦται ἐν τῇ συζητήσει.

Ἄρθρ. 99. Δικαίωμα ἐφέσεως ἔχουσιν ὁ ἐνάγων καὶ ὁ ἐναγόμενος, οἱ ἐκπροσωποῦντες τούτους (1), καὶ οἱ ὁμόδικοι αὐτῶν. Ἐπίσης ἡ ἔφεσις γίνεται μόνον κατὰ τοῦ δικασθέντος ὡς ἐνάγοντος ἢ ἐναγομένου, ἢ κατὰ τῶν ἐκπροσωπούντων αὐτούς.

Ἄρθρ. 100. Αἱ ἀποφάσεις τῶν ἐμποροδικείων ἐφεσιβάλλονται ἐντὸς ἑκατὸν καὶ εἴκοσιν ἡμερῶν (2). Ἡ προθεσμία αὕτη, ἐπὶ μὲν τῶν κατ' ἀντιμωλίαν ἀποφάσεων, ὑπολογίζεται ἀπὸ τῆς ἐπιδόσεως τοῦ ἀντιγράφου τῆς ἀποφάσεως εἰς τοὺς διαδίκους αὐτοὺς, ἢ εἰς τὴν κατοικίαν των· ἐπὶ δὲ τῶν ἐρήμην ἐκδοθεισῶν, ἀπὸ τῆς λήξεως τῆς πρὸς ἀνακοπὴν προθεσμίας.

Ἄρθρ. 101. Ἡ ῥηθεῖσα προθεσμία τῶν ἑκατὸν εἴκοσιν ἡμερῶν χορηγεῖται εἰς τοὺς διαδίκους τοὺς οἰκοῦντας ἐν τῇ Εὐρωπαϊκῇ ἢ Ἀσιατικῇ Τουρκίᾳ, ἐν ταῖς τῷ ὀθωμανικῷ κράτει ὑποκειμέναις νήσοις τοῦ Αἰγαίου, ἐν Συρίᾳ, Αἰγύπτῳ, Τριπόλει τῆς Βαρβαρίας καὶ Τύνιδι. Πρὸς δὲ τοὺς εὑρισκομένους εἰς Χεδζὰζ, Ἰρὰκ, Ἀραβίαν, Σουδὰν, ἢ εἰς ξένας χώρας ὁμόρους τῇ Τουρκίᾳ, ἢ ἐν Εὐρώπῃ κειμένας, δίδεται προθεσμία ἡμερῶν ἑκατὸν ὀγδοήκοντα. Πρὸς δὲ τοὺς κατοικοῦντας ἐν χώρᾳ ἀλλοδαπῇ, εἰς τὰ ἀρκτικὰ ἢ δυτικὰ παράλια τῆς Ἀφρικῆς, καὶ εἰς τὰς παρακειμένας νήσους, διακοσίων τεσσαράκοντα ἡμερῶν· τελευταῖον, πρὸς τοὺς ὄντας

---

(1). Οἱ ἐκπροσωποῦντες τοὺς διαδίκους ὡς πρὸς τὰ δικαιώματα αὐτῶν εἶναι: οἱ πληρεξούσιοι, οἱ κληρονόμοι, οἱ ἐπίτροποι αὐτῶν, οἱ σύνδικοι, οἱ διευθυνταὶ ἑταιρίας, οἱ ὑπὸ τῆς κυβερνήσεως ἐπιτετραμμένοι διοίκησιν τινὰ καὶ ἄλλοι τοιοῦτοι.

(2). Ἐπὶ πτωχεύσεως, ἡ πρὸς ἔφεσιν προθεσμία εἶναι δεκαπενθήμερος, προστιθεμένης μιᾶς ἡμέρας δι' ἕκαστον ἡμερήσιον σταθμὸν, ἐν περιπτώσει, καθ' ἣν τοῦ ἐφεσιβάλλοντος ἡ κατοικία ἀπέχει πλέον τοῦ ἡμερησίου σταθμοῦ ἀπὸ τοῦ ἐκδόντος τὴν ἀπόφασιν δικαστηρίου.

πέραν τοῦ ἀκρωτηρίου τῆς Καλῆς Ἐλπίδος ἐν Ἀφρικῇ, Ἀσία καὶ Ἀμερικῇ, ἢ ἐν ἄλλοις ἀπωκισμένοις τόποις, τριακοσίων καὶ ἑξήκοντα ἡμερῶν.

Ἄρθρ. 102. Ἂν ἡ ἀπόφασις ἐξεδόθη ἐπὶ τῇ βάσει πλαστοῦ ἐγγράφου, ἢ ἂν θάτερος τῶν διαδίκων ἠττήθη, καίτοι ἔχων ἔγγραφον, ἀποδεικτικὸν τοῦ δικαιώματός του, διότι τὸ ἔγγραφον τοῦτο ἔκρυπτεν ὁ ἀντίδικος, ἡ πρὸς ἔφεσιν προθεσμία ἄρχεται ἀφ' ἧς τὸ μὲν πλαστὸν ἔγγραφον ἀναγνωρισθῇ καὶ ὁμολογηθῇ ὡς τοιοῦτον ὑπὸ τοῦ ἀντιδίκου, ἢ δικαστικῶς ἀποδειχθῇ, τὸ δὲ κεκρυμμένον ἐπιστραφῇ πρὸς ὃν ἀνήκει, ἢ ὅπως δήποτε περιέλθῃ εἰς χεῖρας αὐτοῦ. Ἐν τῇ τελευταίᾳ ὅμως περιπτώσει ἀπαιτεῖται ἔγγραφος ἀπόδειξις περὶ τῆς ἡμέρας, καθ' ἣν ἀνεῦρε τὸ κεκρυμμένον δικαιόγραφον.

Ἄρθρ. 103. Ἡ πρὸς ἔφεσιν προθεσμία διακόπτεται διὰ τοῦ θανάτου τοῦ ἠττηθέντος διαδίκου, τὸ δὲ ὑπόλοιπον ἄρχεται λογιζόμενον ἀπὸ τῆς ἐπιδόσεως τῆς ἀποφάσεως εἰς τοὺς κληρονόμους, ἐν τῇ κατοικίᾳ τοῦ ἀποθανόντος.

Ἄρθρ. 104. Ληξάσης τῆς πρὸς ἔφεσιν προθεσμίας, ἐκπίπτει ὁ διάδικος, εἴτε ἐνάγων, εἴτε ἐναγόμενος, τοῦ δικαιώματος τῆς ἐφέσεως. Ἀλλ' ἂν, διαρκούσης τῆς προθεσμίας, δὲν ἐγένετο ἔφεσις ὑπὸ τῶν ἐκπροσωπούντων τοὺς διαδίκους, οἱ ἐκ τούτου παθόντες δύνανται νὰ ἐναγάγωσιν αὐτοὺς ἐνώπιον τοῦ ἐμποροδικείου. Καίτοι δὲ, ὡς εἴρηται, ἀπολλυμένου τοῦ πρὸς ἔφεσιν δικαιώματος μετὰ τὴν λῆξιν τῆς προθεσμίας, ἂν θάτερος τῶν διαδίκων ἐφεσιβάλῃ, ὁ ἐφεσίβλητος δύναται, μεχρισοῦ δικασθῇ ἡ τοῦ ἀντιδίκου αὐτοῦ ἔφεσις, νὰ ἐφεσιβάλῃ καὶ οὗτος, κἂν παρέλθῃ ἡ προθεσμία.

Ἄρθρ. 105. Αἱ προδικαστικαὶ ἀποφάσεις ἐφεσιβάλλονται καὶ πρὸ τῆς ἐκδόσεως, ὡς καὶ μετὰ τὴν ἔκδοσιν τῶν ὁριστικῶν· προκειμένου δὲ νὰ ἐφεσιβληθῇ τοιαύτη ἀπόφασις πρὸ τῆς ὁριστικῆς, τὸ ἐμποροδικεῖον τὴν ἐκδίδει ἐγγράφως· ἀλλὰ κατὰ προπαρασκευαστικῆς ἢ προσωρινῆς ἀποφάσεως ἔφεσις ἐπιτρέπεται μόνον μετὰ τὴν ἔκδοσιν τῆς ὁριστικῆς, ἐφεσιβαλλομένης ὁμοῦ καὶ ταύτης· ἡ δὲ προθεσμία τῆς ἐφέσεως λογίζεται ἀπὸ τῆς ἐπιδόσεως τῆς ὁριστικῆς ἀποφάσεως (1).

Ἄρθρ. 106. Ἡ περὶ ἐφέσεως ἀναφορὰ πρέπει νὰ περιέχῃ τὰ ἑξῆς: 1) τὸ ὄνομα, ἐπώνυμον, ἐπάγγελμα καὶ τὴν κατοικίαν τοῦ τε ἐφεσιβάλλοντος καὶ τοῦ ἐφεσιβλήτου. 2) τὴν μνείαν τῆς ἐκκαλουμένης ἀποφάσεως,

---

(1). Προπαρασκευαστικὴ ἀπόφασις καλεῖται ἡ διατάττουσά τι, διευκολύνον τὴν διεξαγωγὴν τῆς δίκης, καὶ προπαρασκευάζον τὴν ὁριστικὴν ἀπόφασιν. Προδικαστικὴ δὲ, ἡ διευκολύνουσα μὲν ἐπίσης τὴν διεξαγωγὴν τῆς δίκης, καὶ προπαρασκευάζουσα τὴν ὁρισικὴν ἀπόφασιν, ἀλλὰ καὶ οἱονεὶ προδιατυποῦσα τὴν ἀπόφασιν ταύτην. Προσωρινὴ δὲ, ἡ πρὸ τῆς ὁρισικῆς λύσεως τῆς διαφορᾶς διατάττουσα προσωρινόν τι μέτρον, ὅπως προληφθῶσιν ἄτοπα ἢ κίνδυνοι, τοὺς διαδίκους ἢ τὰ ἐπίδικα πράγματα ἀπειλοῦντες.

καὶ ὑπὸ τίνος δικαστηρίου ἐξεδόθη. 3) τοὺς λόγους τῆς γινομένης ἐφέσεως. 4) τὴν αἴτησιν ὅπως, ἐντὸς τῆς νομίμου προθεσμίας, ἐμφανισθῇ ἐνώπιον τοῦ ἐφετείου ὁ ἐφεσίβλητος, αὐτοπροσώπως ἢ διὰ πληρεξουσίου. 5) τὴν δήλωσιν ὅτι, διὰ τὴν περίπτωσιν, καθ' ἣν ἤθελεν ἡττηθῆ κατὰ τὴν ἔφεσιν, προσήγαγεν ἀξιόχρεων ἐγγυητὴν περὶ τῆς ἐκτελέσεως τῆς πρώτης ἀποφάσεως, καὶ προσέτι περὶ ἀποζημιώσεως τοῦ ἐφεσιβλήτου διὰ τὰ ἔξοδα τῆς ἐφέσεως, καὶ τὰ ἐπιδικασθησόμενα δι' ὁδοιπορίας καὶ ἄλλας ζημίας αὐτοῦ, καὶ ὅτι ἐπεσύναψε κατὰ τὴν τάξιν κεκυρωμένον τὸ τῆς ἐγγυήσεως ἔγγραφον. Ἂν ἡ περὶ ἐφέσεως αἴτησις δὲν περιέχῃ τι ἐκ τῶν ἀπαιτουμένων τούτων, ἔσεται ἄκυρος· ἀλλ' ὁ ἐφεσιβάλλων δύναται νὰ ὑποβάλῃ ἐκ νέου αἴτησιν, περιεκτικὴν τῶν ἀπαιτουμένων, ἐνόσῳ δὲν ἔληξεν εἰσέτι ἡ πρὸς ἔφεσιν προθεσμία.

Ἄρθρ. **107.** Ἡ περὶ ἐφέσεως ἀναφορά, συντεταγμένη κατὰ τὴν διάταξιν τοῦ προηγουμένου ἄρθρου, καὶ τὸ ἐγγυητήριον, μετ' ἀντιγράφου ἑκατέρου αὐτῶν, ὑποβληθήσονται, ἐν Κωνσταντινουπόλει μὲν, εἰς τὸ ἐπὶ τοῦ Ἐμπορίου ὑπουργεῖον, ἀλλαχοῦ δὲ τοῦ Κράτους, εἰς τὴν ἀνωτάτην ἐγχώριον ἀρχήν. Καὶ τὸ μὲν ὑπουργεῖον, ἐπικυρώσαν τὸ ἀκριβὲς τῆς ἀντιγραφῆς, θέλει διατάξει τὴν ἐπίδοσιν τῶν ἀντιγράφων πρὸς τὸν ἐφεσίβλητον, καὶ παραπέμψει τὰ πρωτότυπα εἰς τὸ ἐφετεῖον· ἐν δὲ ταῖς ἐπαρχίαις, ἡ ἀνωτέρα ἐγχώριος ἀρχή, ἐπίσης ἐπικυρώσασα τὰ ἀντίγραφα, θέλει τὰ ἐπιδώσει πρὸς τὸν ἐφεσίβλητον, τὰ δὲ πρωτότυπα θέλει πέμψει πρὸς τὸ ῥηθὲν ὑπουργεῖον δι' ἐπιστολῆς, ὅπως ἐπιψηφισθῶσιν εἰς τὸ ἐφετεῖον.

Ἄρθρ. **108.** Ἐκκληθείσης ἀποφάσεώς τινος, καὶ τοῦ ἐφεσιβλήτου κλητευθέντος κατὰ τὰ ἐν τῷ προηγουμένῳ ἄρθρῳ ῥηθέντα, αὐτός τε καὶ ὁ ἐφεσιβάλλων ὀφείλουσι νὰ ἐμφανισθῶσιν ἐνώπιον τοῦ ἐφετείου, ἐντὸς τῆς νομίμου προθεσμίας, αὐτοπροσώπως ἢ διὰ πληρεξουσίων. Ἐν ἐναντίᾳ περιπτώσει, ἐκδίδεται κατ' ἐρήμην ἀπόφασις ἐπὶ τῇ αἰτήσει τοῦ ἐμφανισθέντος· ὁ δὲ καταδικασθεὶς δύναται ν' ἀνακόψῃ τὴν ἀπόφασιν ἐνώπιον τοῦ ἐφετείου, κατὰ τὰς περὶ ἀνακοπῆς διατάξεις τοῦ νόμου.

Ἄρθρ. **109.** Ἂν ἐν τῇ ὁριστικῇ ἢ τῇ προδικαστικῇ ἀποφάσει δὲν διατάσσηται προσωρινὴ ἐκτέλεσις, ἡ ἔφεσις ἀναστέλλει τὴν ἐκτέλεσιν.

Ἄρθρ. **110.** Ἂν, τῆς ἐφεσίμου ἀποφάσεως οὔσης προσωρινῶς ἐκτελεστέας κατὰ νόμον, δὲν διετάχθη ὑπὸ τοῦ δικαστηρίου ἡ προσωρινὴ ἐκτέλεσις, ὁ ἐφεσίβλητος δύναται νὰ ζητήσῃ ταύτην πρὸ τῆς ἀποφάσεως τοῦ ἐφετείου, ὑποβάλλων αἴτησιν καὶ προσάγων ἐγγυητὴν περὶ ἀποδόσεως τοῦ ἐπιδικασθέντος ποσοῦ, ἐν περιπτώσει ἥττης ἐνώπιον τοῦ ἐφετείου. Ἐπίσης, ἂν τὸ ἐμποροδικεῖον, δυνάμενον νὰ ἐκδώσῃ τελεσίδικον ἀπόφασιν, δὲν λέγῃ ὁποία τις εἶναι ἡ ὑπ' αὐτοῦ ἐκδοθεῖσα, ἢ ἀποκαλῇ ταύτην πρωτόδικον, ὁ ἐφεσίβλητος δύναται νὰ ζητήσῃ τὴν προσωρινὴν ἐκτέλεσιν, συμμορφούμενος πρὸς τὰ ἀνωτέρω διατασσόμενα.

Ἄρθρ. 111. Ἀπ' ἐναντίας, ἂν τὸ ἐμποροδικεῖον διέταξεν ἐν οὐ δέοντι τὴν προσωρινὴν ἐκτέλεσιν, ὁ ἐκκαλῶν τὴν ἀπόφασιν, κλητεύων δεόντως τὸν ἐφεσίβλητον ἐν τάχει ἐνώπιον τοῦ ἐφετείου, δύναται νὰ προκαλέσῃ τὴν ἀναστολὴν τῆς ἐκτελέσεως. Ὁ κανὼν οὗτος ἐφαρμόζεται καὶ ἐπὶ τῆς περιπτώσεως, καθ' ἣν τὸ ἐμποροδικεῖον ἐξέδωκε τελεσίδικον ἀπόφασιν παρὰ τὸν νόμον.

Ἄρθρ. 112. Ἐντὸς ὀκτὼ ἡμερῶν ἀπὸ τῆς ἐνώπιον τοῦ ἐφετείου ἐμφανίσεως τῶν διαδίκων ἢ τῶν πληρεξουσίων αὐτῶν, ὁ ἐφεσιβάλων ὀφείλει νὰ ὑποβάλῃ εἰς αὐτὸ ἔκθεσιν, ὑπογεγραμμένην καὶ ἐνσφράγιστον, περιέχουσαν ἄρθρον πρὸς ἄρθρον τὰς ἐνστάσεις αὐτοῦ κατὰ τῆς ἀποφάσεως τοῦ ἐμποροδικείου. Ἀντίγραφον τῆς ἐκθέσεως ταύτης ἐπιδίδεται εἰς τὸν ἐφεσίβλητον, ὀφείλοντα καὶ τοῦτον, ἐντὸς ἑτέρων ὀκτὼ ἡμερῶν, νὰ δηλώσῃ ἐγγράφως τὴν ἀπάντησίν του· ἀκολούθως, καλουμένων ἄνευ ἀναβολῆς τῶν διαδίκων, διεξάγεται ἡ δίκη.

Ἄρθρ. 113. Δὲν ἐπιτρέπονται ἐνώπιον τοῦ ἐφετείου προτάσεις νέαι, τουτέστι, μὴ ὑποβληθεῖσαι ἤδη εἰς τὸ πρωτοβάθμιον δικαστήριον. Γίνεται ὅμως δεκτὴ ἡ κατὰ πρωτοδίκως ὑποβληθείσης ἀπαιτήσεως κεφαλαίων πρότασις περὶ συμψηφισμοῦ, ἡ προσαγωγὴ νέων ἀποδείξεων πρὸς ἀντίκρουσιν ἢ ἐνίσχυσιν τῆς ἀρχικῆς ἀπαιτήσεως. Ἐπίσης ἐπιτρέπεται νὰ ζητηθῶσι κατὰ τὴν ἔφεσιν τόκοι, ἐνοίκια καὶ ἄλλα τοιαῦτα παρεπόμενα τῇ ἀρχικῇ ἀπαιτήσει, καὶ μετὰ τὴν ἔκδοσιν τῆς πρωτοδίκου ἀποφάσεως προσαυξηθέντα, ὡς καὶ ἀποζημιώσεις διὰ τὰς προκυψάσας μετὰ τὴν ἀπόφασιν ταύτην ζημίας.

Ἄρθρ. 114. Οὐδεὶς δύναται ν' ἀναμιχθῇ εἰς τὴν κατ' ἔφεσιν δίκην παρ' ἐκεῖνον, εἰς ὃν ὁ νόμος δίδει τὸ δικαίωμα τῆς ἀνακοπῆς τρίτου κατὰ τῆς ἐφεσιβαλλομένης ἀποφάσεως.

Ἄρθρ. 115. Ἂν ὁ ἐφεσιβάλλων ἀφήσῃ τὴν ἐνώπιον τοῦ ἐφετείου δίκην ἐπὶ τρία ἔτη ἀνεπιδίωκτον, ἐκδοθῇ δὲ, ἐπὶ τῇ αἰτήσει τοῦ ἐφεσιβλήτου, ἀπόφασις ὅτι ἡ ἔφεσις εἶναι ἤδη ἄκυρος, ὡς ῥηθήσεται ἐν ἰδίῳ κεφαλαίῳ, ἡ τοῦ ἐμποροδικείου ἀπόφασις θεωρηθήσεται ὡς τελεσιδίκως ἐκδεδομένη.

Ἄρθρ. 116. Αἱ λοιπαὶ δικονομικαὶ διατάξεις, αἱ ἰσχύουσαι κατὰ τὴν ἐνώπιον τῶν ἐμποροδικείων διαδικασίαν, ἐφαρμόζονται ἀπαραλλάκτως καὶ ἐνώπιον τοῦ ἐφετείου.

Ἄρθρ. 117. Ἂν ἡ ἔφεσις, γενομένη κατὰ τὰς διαγεγραμμένας διατυπώσεις, θεωρηθῇ κατ' οὐσίαν ἀβάσιμος, ἀπορρίπτεται, ἡ δὲ ἀπόφασις τοῦ ἐμποροδικείου ἐπικυροῦται· ἀπ' ἐναντίας, ἂν θεωρηθῇ βάσιμος, ἡ ἀπόφασις ἀκυροῦται, μεταρρυθμιζομένη ὅπῃ ἂν ἀποδειχθῇ ἄδικος.

Ἄρθρ. 118. Ἐφεσιβληθείσης ἀποφάσεως προδικαστικῆς, ἂν τὸ ἐφετεῖον ἀκυρώσῃ μὲν ταύτην, πεισθῇ δὲ κατὰ τὴν διαδικασίαν ὅτι ἡ ὑπόθεσις εἶναι ἤδη ὥριμος πρὸς ἐκδίκασιν, δύναται ἐν ταὐτῷ νὰ ἐκδώσῃ καὶ ὁρι-

στικὴν ἀπόφασιν ἐπὶ τῆς οὐσίας. Ἐπίσης, ἀκυρώσαν ὁριστικὴν ἀπόφασιν ἕνεκα παραβάσεως νόμου ἢ τύπου, δύναται νὰ δικάσῃ ἐξ ὑπαρχῆς ἐπὶ τῆς οὐσίας.

Ἄρθρ. 119. Ὁ ἡττηθεὶς ἐφεσίμως διάδικος καταδικάζεται εἰς ὅλα τὰ νόμιμα δικαστικὰ ἔξοδα τῆς τε πρωτοδίκου καὶ τῆς κατ' ἔφεσιν διαδικασίας, σύμφωνα πρὸς τὸ 102 ἄρθρον τοῦ παραρτήματος τοῦ ἐμπορικοῦ Κώδικος. Προσέτι δὲ καταδικάζεται νὰ πληρώσῃ εἰς τὸ ταμεῖον τοῦ ἐφετείου δέκα πεντάρια, ὡς χρηματικὴν ποινήν.

Ἄρθρ. 120. Αἱ ἀνακοπαὶ τῶν ἐρήμην ἀποφάσεων διεξάγονται ἐνώπιον τοῦ ἐφετείου, κατὰ τὰς περὶ ἀνακοπῆς διατάξεις.

Ἄρθρ. 121. Αἱ κατ' ἀντιμωλίαν ἐπὶ τῶν ἐφέσεων ἐκδιδόμεναι ἀποφάσεις, καὶ ἐκ τῶν κατ' ἐρήμην ἐκδιδομένων αἱ μὴ ἀνακοπεῖσαι ἐντὸς τῆς νομίμου προθεσμίας θεωροῦνται ὡς τελεσιδίκως ἐκδεδομέναι. Ὑπόκεινται δὲ μόνον εἰς ἀναψηλάφισιν ἐνώπιον τοῦ ἐφετείου ἐπίσης γενησομένην, κατὰ τὰς περὶ ταύτης εἰδικὰς διατάξεις.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΔΕΚΑΤΟΝ.

Περὶ ἀναψηλαφίσεως.

Ἄρθρ. 122. Κατὰ τῶν ὑπὸ τῶν ἐμποροδικείων ἢ τοῦ ἐφετείου ἐκδοθεισῶν κατ' ἀντιμωλίαν τελεσιδίκων ἀποφάσεων, καὶ κατὰ τῶν ἐρήμην μὲν ἐκδοθεισῶν τελεσιδίκως, ἀνακοπῆς δὲ ἀνεπιδέκτων, χορηγεῖται τὸ ἔνδικον μέσον τῆς ἀναψηλαφίσεως ἐπὶ αἰτήσει, γινομένῃ δι' ἀναφορᾶς τῶν διαδίκων, ἢ τῶν ἐκπροσωπούντων τούτους, ἕνεκα τῶν ἑξῆς λόγων.

Ἄρθρ. 123. Δύναται νὰ ζητηθῇ ἀναψηλάφισις 1) ἂν τὸ δικαστήριον ἀπεφάσισε περὶ πραγμάτων, μὴ ἐμπεριληφθέντων ἐν τῇ αἰτήσει· 2) ἂν ἐπεδίκασε πλέον τοῦ ζητηθέντος· 3) ἂν ἐν τῇ ἀποφάσει δὲν ἔκαμε λόγον περὶ προτάσεως τινος τοῦ διαδίκου· 4) ἂν, ἐκδοθείσης ἀποφάσεως τελεσιδίκου ὑπό τινος ἐμποροδικείου ἢ ὑπὸ τοῦ ἐφετείου, ἐκδοθῇ καὶ ἑτέρα ἐπίσης τελεσίδικος, διάφορος τῆς πρώτης, ὑπὸ τοῦ αὐτοῦ ἐμποροδικείου ἢ ὑπὸ τοῦ ἐφετείου, μεταξὺ τῶν αὐτῶν διαδίκων, ἐνεργούντων ὑπὸ τὰς αὐτὰς ἰδιότητας, ἰδίῳ ἢ ἀλλοτρίῳ ὀνόματι, ἐπὶ τῆς αὐτῆς ὑποθέσεως, καὶ χωρὶς νὰ ἐπέλθῃ τι μετὰ τὴν πρώτην ἀπόφασιν δυνάμενον νὰ τὴν μεταβάλῃ. 5) ἂν ἐν τῇ ἀποφάσει περιέχωνται διατάξεις ἐναντίαι πρὸς ἀλλήλας, ὥστε ἀποβαίνει ἀδύνατος ἡ ἐκτέλεσις ἁπασῶν διὰ μιᾶς· 6) ἂν κατὰ τὴν διεξαγωγὴν τῆς δίκης ἐνήργησε μετὰ δόλου ὁ ἀντίδικος, ἐπενήργησε δὲ ὁ δόλος ἐπὶ τῆς ἀποφάσεως· 7) ἂν τὰ ἔγγραφα, ἐφ' ὧν ἐστηρίχθη ἡ ἀπόφασις, ἀνεγνωρίσθησαν ἀκολούθως ἢ ἀπεδείχθησαν πλαστά· 8) ἂν μετὰ τὴν ἀπόφασιν περιῆλθον εἰς χεῖρας τοῦ αἰτοῦντος ἔγγραφα, δυνάμενα νὰ ἔχωσιν

ἐπιῤῥοὴν ἐπὶ τῆς ἀποφάσεως, τὰ ὁποῖα ἀμέσως ἢ ἐμμέσως εἶχεν ἀποκρύψει ὁ ἀντίδικος· 9) ἂν ἐξεδόθη ἀπόφασις κατὰ τῆς Κυβερνήσεως, κατὰ κωμοπόλεως ἢ χωρίου, ἐναντίον δημοσίων ἢ ἀφιερωμένων καταστημάτων, ἢ ἐναντίον ὀρφανῶν, χωρὶς νὰ παρασταθῶσι πρὸς ὑπεράσπισιν τῶν δικαιωμάτων αὐτῶν οἱ ὑπὸ τοῦ νόμου ἀπαιτούμενοι πληρεξούσιοι.

Ἄρθρ. 124. Ἐπίσης ἐπιτρέπεται αἴτησις ἀναψηλαφίσεως ἐν περιπτώσεσι, καθ' ἃς ὑπάρχει ἀκυρότης κατὰ τὸν νόμον· αἱ δὲ περιπτώσεις αὗται εἰσὶ 1) ἂν τὸ ἐκδὸν τὴν ἀπόφασιν δικαστήριον, ἢ τὸ ἐφετεῖον, δὲν ἦτο συντεθειμένον καὶ συγκεκροτημένον νομίμως· 2) ἂν ὑπερέβη τὰ ἑαυτοῦ καθήκοντα, δικάσαν ἀναρμοδίως, ἢ δικάσαν τελεσιδίκως ἐκτὸς τῶν ὑπὸ τοῦ νόμου τεθειμένων πρὸς τοιαύτην ἐκδίκασιν ὁρίων, ἢ θεωρῆσαν ἄκυρόν τι, κατὰ νόμον μὴ ἄκυρον, ἢ μὴ παραδεξάμενόν τι, παραδεκτέον κατὰ τὸν νόμον· 3) ἂν περὶ τὴν ἐκτέλεσιν τῶν διαδικαστικῶν διατυπώσεων, καὶ τὴν ἕνεκα τούτου σύνταξιν καὶ ἐπίδοσιν τῶν δικαιογράφων, δὲν ἐτηρήθησαν οἱ ἐπὶ ποινῇ ἀκυρότητος ἐπιβαλλόμενοι κανόνες καὶ ὅροι, εἴτε κατὰ τὴν διαδικασίαν, εἴτε πρὸ ταύτης, ἐκτὸς ἂν κατὰ τὴν τελευταίαν περίπτωσιν ἀπώλεσαν οἱ διάδικοι τὸ δικαίωμα τοῦ νὰ προτείνωσι τὴν γενομένην παρατυπίαν (1)· 4) ἂν παρελείφθη τὸ αἰτιολογικὸν τῆς ἀποφάσεως· 5) ἂν ἡ ἀπόφασις ἀντίκηται προφανῶς εἰς τὸ γράμμα τοῦ νόμου.

Ἄρθρ. 125. Ἡ πρὸς ἀναψηλάφισιν προθεσμία εἶναι αὐτὴ ἐκείνη, ἣν τὰ ἄρθρα 100 καὶ 101 ὁρίζουσι διὰ τὴν ἔφεσιν, ἀναλόγως τῆς ἀποστάσεως. Ὥστε ἡ περὶ αὐτῆς αἴτησις πρέπει νὰ ὑποβληθῇ ἐντὸς τῆς ἐν τοῖς ἄρθροις τούτοις ταχθείσης προθεσμίας.

Ἄρθρ. 126. Ἐκτὸς τῶν ἐν τοῖς ἑπομένοις ἄρθροις διαλαμβανομένων περιπτώσεων, ἡ προθεσμία τῆς πρὸς ἀναψηλάφισιν αἰτήσεως ὑπολογίζεται ἀπὸ τῆς ἐπιδόσεως τῶν κατ' ἀντιμωλίαν ἀποφάσεων πρὸς τοὺς διαδίκους αὐτοὺς ἢ εἰς τὴν κατοικίαν αὐτῶν, ἀπὸ τῆς λήξεως δὲ τῆς προθεσμίας, τῆς πρὸς ἀνακοπὴν τῶν κατ' ἐρήμην ἐκδοθεισῶν.

Ἄρθρ. 127. Ὡς πρὸς τὰ ὀρφανά, ὧν δὲν παρεστάθη κατὰ τὴν δίκην ὁ ὑπὸ τοῦ νόμου ἀπαιτούμενος ἐπίτροπος ἢ πληρεξούσιος, ἡ ῥηθεῖσα προθεσμία λογίζεται ἀπὸ τῆς ἐπιδόσεως τῆς ἀποφάσεως, γινομένης εἰς αὐτὰ προσωπικῶς, ἢ εἰς τὴν κατοικίαν των, μετὰ τὴν ἧβην.

Ἄρθρ. 128. Ἂν λόγος πρὸς ἀναψηλάφισιν ἦναι τὸ πλαστὸν τῶν προσαχθέντων ἐγγράφων, ἢ ὁ δόλος τοῦ ἀντιδίκου, ἢ ἡ ἀνεύρεσις ἐγγράφων κεκρυμμένων, καὶ μὴ ἐπιδειχθέντων ἑπομένως κατὰ τὴν διεξαγωγὴν τῆς δίκης, ἡ ὁριζομένη πρὸς αἴτησιν προθεσμία λογισθήσεται ἀρχομένη ἀπὸ

(1) Ἡ περὶ ἀκυρότητος διαδικασίας ἢ ἐπισήμων ἐγγράφων ἔνστασις εἶναι προτακτέα πάσης συζητήσεως ἐκτὸς τῆς περὶ ἁρμοδιότητος τοῦ δικαστηρίου, ἥτις προηγεῖται ταύτης. Ἂν οἱ διάδικοι δὲν ὑποβάλωσι τὴν περὶ ἧς ὁ λόγος ἔνστασιν ἐγκαίρως, δὲν δύνανται νὰ τὴν προτείνωσιν ἀκολούθως.

τῆς ἡμέρας, καθ' ἣν ἀπεδείχθη τὸ πλαστὸν, ἢ ὁ δόλος, ἢ καθ' ἣν περιῆλθον εἰς χεῖρας τοῦ αἰτοῦντος τὴν ἀναψηλάφισιν τὰ κεκρυμμένα ἔγγραφα. Ἐν τῇ τελευταίᾳ δὲ περιπτώσει ἀπαιτεῖται πρὸς ἀπόδειξιν τῆς χρονολογίας ἔγγραφον πίστιν παρέχον.

Ἄρθρ. 129. Ἂν πρόκηται νὰ ζητηθῇ ἀναψηλάφισις ἕνεκα διαφωνίας δύω ἀποφάσεων πρὸς ἀλλήλας, ἡ προθεσμία ἄρξεται ἀπὸ τῆς ἐπιδόσεως τῆς μεταγενεστέρας ἀποφάσεως.

Ἄρθρ. 130. Ἐν περιπτώσει ἀποβιώσεως τοῦ ἡττημένου διαδίκου, ἡ πρὸς ἀναψηλάφισιν προθεσμία διακόπτεται μέχρι τῆς πρὸς τοὺς κληρονόμους ἐπιδόσεως τῆς ἀποφάσεως, καθ' ἃ εἴρηται ἐν τῷ 103 ἄρθρῳ περὶ ἐφέσεως.

Ἄρθρ. 131. Μετὰ τὴν λῆξιν τῆς πρὸς ἀναψηλάφησιν προθεσμίας, δὲν ὑπολείπεται πλέον ἄλλο ἔνδικον μέσον εἰς τὸν ἡττηθέντα· ἀλλ' ὁ κατὰ τὴν ἀναψηλάφισιν ἐναγόμενος, καίτοι μὴ ὑποβαλὼν ἐγκαίρως αἴτησιν ἀναψηλαφίσεως τῶν ἐν τῇ ἀποφάσει κατ' αὐτοῦ διατεταγμένων, διότι ὑπῆρχον ἄλλαι διατάξεις ὑπὲρ αὐτοῦ, δύναται, μέχρι τῆς ἀποπερατώσεως τῆς ἐπὶ τῇ αἰτήσει τοῦ ἀντιδίκου γινομένης διαδικασίας, νὰ ζητήσῃ τὴν ἀναψηλάφισιν τῶν κατ' αὐτοῦ ἀποφασισθέντων.

Ἄρθρ. 132. Ἡ πρὸς ἀναψηλάφισιν αἴτησις, ὑποβαλλομένη δι' ἀναφορᾶς, ἐν Κωνσταντινουπόλει μὲν, εἰς τὸν ὑπουργὸν τοῦ Ἐμπορίου, ἐν ταῖς ἐπαρχίαις δὲ, εἰς τὴν ἀνωτάτην ἐγχώριον ἀρχὴν, παραπέμπεται πρὸς τὸ ἐκδὸν τὴν προσβαλλομένην ἀπόφασιν ἐμποροδικεῖον, ἢ τὸ ἐφετεῖον. Καὶ ἂν δὲ, ὑποβληθείσης τῆς ἀναφορᾶς εἰς ἄλλο παρὰ τὸ ἐκδὸν τὴν ἀπόφασιν δικαστήριον, κατὰ τὴν διεξαγωγὴν ἄλλης δίκης, ἐπὶ γενομένῃ τινὶ ἐνστάσει ζητηθῇ ἡ ἀναψηλάφισις, ἡ αἴτησις αὕτη παραπέμπεται οὐχ ἧττον εἰς τὸ ἐκδὸν τὴν ῥηθεῖσαν ἀπόφασιν δικαστήριον. Τὸ δὲ ἐπειλημμένον τῆς ἄλλης δίκης δικαστήριον, κατὰ τὰς περιστάσεις, ἢ ἀναβάλλει τὴν ἐκδίκασιν μέχρι τῆς ἐκδόσεως τῆς περὶ τῆς αἰτήσεως ἐκείνης ἀποφάσεως, ἢ προχωρεῖ ἀμέσως εἰς τὴν λύσιν τῆς προκειμένης διαφορᾶς.

Ἄρθρ. 133. Ὁ ὑποβάλλων αἴτησιν περὶ ἀναψηλαφίσεως, ἐκτὸς ἂν πρόκηται περὶ δίκης ἀφορώσης τὴν Κυβέρνησιν, ὀφείλει νὰ προκαταβάλῃ εἰς τὸ ταμεῖον τοῦ δικαστηρίου δέκα μὲν Ὀθωμανικὰς λίρας, ὡς χρηματικὴν ποινὴν, πέντε δὲ λίρας, δι' ἀποζημίωσιν τοῦ ἀντιδίκου, ἐπιφυλαττομένου ῥητῶς τοῦ ἐνδεχομένου δικαιώματος τούτου εἰς πλείονα ἀποζημίωσιν· ἄλλως ἡ αἴτησις ἀπορρίπτεται· ἀλλ' ἂν ἡ ἀπόφασις ᾖναι ἐκδεδομένη κατ' ἐρήμην, προκαταβάλλεται τὸ ἥμισυ τῶν δοθέντων ποσῶν.

Ἄρθρ. 134. Παραπεμφθείσης τῆς περὶ ἀποψηλαφίσεως αἰτήσεως εἰς τὸ δικαστήριον, οἱ διάδικοι κλητεύονται κατὰ τὴν τάξιν, ἐντὸς τῆς ὡρισμένης ἐν τῷ Β' κεφαλαίῳ τοῦ παρόντος νόμου προθεσμίας, ἡ δὲ δίκη διε-

ξάγεται κατὰ τὰς ἐν ἰσχύϊ διατυπώσεις ὑπὸ τοῦ δικαστηρίου, οἱαδήποτε ὦσι τὰ μέλη, ἐξ ὧν συγκροτεῖται.

Ἄρθρ. 135. Ἡ ἀναψηλάφισις δὲν ἀναστέλλει τὴν ἐκτέλεσιν τῆς προσβαλλομένης ἀποφάσεως· ἡ δὲ περὶ ἀναστολῆς αἴτησις εἶναι ἐν πάσῃ περιπτώσει ἀπαράδεκτος.

Ἄρθρ. 136. Κατὰ τὴν γενησομένην, συνεπείᾳ τῆς περὶ ἀναψηλαφίσεως αἰτήσεως, δίκην, δὲν ἐπιτρέπεται ἡ συζήτησις ἄλλου λόγου παρὰ τοὺς ἐν τοῖς ἄρθροις 123 καὶ 124 διαλαμβανομένους.

Ἄρθρ. 137. Ἂν τὸ δικαστήριον ἀπορρίψῃ τὴν περὶ ἀναψηλαφίσεως αἴτησιν, καταδικάζει τὸν ὑποβαλόντα ταύτην καὶ τὴν, ὡς ἀνωτέρω προκαταβληθεῖσαν, χρηματικὴν ποινὴν, εἰς τὴν πρὸς τὸν ἀντίδικον πληρωμὴν τοῦ λόγῳ ἀποζημιώσεως παρακατατεθέντος ἐπίσης ποσοῦ, καὶ, κατὰ τὴν χρείαν, εἰς ἔτι πλείονα ἀποζημίωσιν(1).

Ἄρθρ. 138. Ἀπ' ἐναντίας, ἂν γενῇ δεκτὴ ἡ περὶ ἀναψηλαφίσεως αἴτησις, ἀκυροῦται μὲν ἡ προσβληθεῖσα ἀπόφασις, καὶ ἐπανέρχονται οἱ διάδικοι εἰς ἣν πρὸ ταύτης ἦσαν θέσιν, ἀποδίδονται δὲ εἰς τὸν προκαταβαλόντα τὰ εἰς τὸ ταμεῖον τοῦ δικαστηρίου κατατεθειμένα ποσὰ, ἐπιστρέφονται δὲ καὶ ὅσα εἰσεπράχθησαν παρὰ τοῦ καταδικασθέντος δυνάμει τῆς ῥηθείσης ἀποφάσεως.

Ἄρθρ 139. Ἂν ἡ γενομένη δεκτὴ περὶ ἀναψηλαφίσεως αἴτησις στηρίζηται εἰς τὴν πρὸς ἀλλήλας διαφωνίαν δύω ἀποφάσεων, ἐκτελεσθήσονται καθ' ὁλοκληρίαν αἱ διατάξεις τῆς προγενεστέρας ἀποφάσεως. Ἂν δὲ στηρίζηται ἐπ' ἄλλων λόγων, τὸ αὐτὸ πάλιν δικαστήριον ἐξετάζει ἐκ νέου τὰ ἐπίδικα ἀντικείμενα, καὶ ἀποφασίζει ἐπ' αὐτῶν τελεσιδίκως.

Ἄρθρ. 140. Δὲν ἐπιτρέπεται δευτέρα αἴτησις ἀναψηλαφίσεως κατὰ τῆς ἀποφάσεως, τῆς μετὰ αἴτησιν ἀναψηλαφίσεως ἐκδοθείσης. Ἐν περιπτώσει δὲ, καθ' ἣν ἤθελε γενῇ τοιαύτη, ὁ ἀντίδικος ἔχει δικαίωμα ν' ἀπαιτήσῃ ἀποζημιώσεις.

---

(1). Ἡ περὶ ἀναψηλαφίσεως αἴτησις ἀπορρίπτεται, ἢ διότι ὑπεβλήθη μετὰ τὴν τεταγμένην προθεσμίαν, ἢ διότι δὲν ἐξεπληρώθησαν αἱ πρὸ τῆς ὑποβολῆς αὐτῆς ἀπαιτούμεναι διατυπώσεις, ἢ διότι συνέβη ἔλλειψίς τις περὶ τὴν διαδικασίαν, ἢ τελευταῖον, διότι δὲν ἀπεδείνθησαν οἱ προταθέντες λόγοι.

ΑΝΤΙΓΡΑΦΟΝ ΤΟΥ ΑΥΤΟΚΡΑΤΟΡ. ΑΥΤΟΓΡΑΦΟΥ
(Ἐκτελεσθήτω.)

ΚΩΔΙΞ ΤΟΥ ΝΑΥΤΙΚΟΥ ΕΜΠΟΡΙΟΥ.

ΤΙΤΛΟΣ ΠΡΩΤΟΣ.

Περὶ πλοίων.

Ἄρθρ. 1. Οὐδεὶς μὴ Ὀθωμανὸς ὑπήκοος δύναται νὰ ἦναι ἰδιοκτήτης ὁλοκλήρου ἢ μέρους πλοίου, φέροντος σημαίαν Ὀθωμανικήν, ἢ νὰ ἦναι μέτοχος ὁποιασδήποτε ἑταιρίας, ἐσχηματισμένης πρὸς ἐξεργασίαν τοιούτων πλοίων.

Ἄρθρ. 2. Οἱ Ὀθωμανοὶ ὑπήκοοι δύνανται νὰ ἀποκτῶσι τὴν κυριότητα ξένων πλοίων, καὶ νὰ ταξειδεύωσι ταῦτα ὑπὸ σημαίαν Ὀθωμανικὴν καὶ ὑπὸ τοὺς αὐτοὺς ὡς καὶ τὰ ὀθωμανικὰ πλοῖα ὅρους· ἀλλὰ τὸ συμβόλαιον τῆς ἀποκτήσεως αὐτῶν οὐδεμίαν συμφωνίαν ἢ ὅρον τινὰ, ἐναντίον τοῦ προηγουμένου ἄρθρου, δύναται νὰ περιέχῃ ἐπ' ὠφελείᾳ ξένου, ἐπὶ ποινῇ δημεύσεως τοῦ πλοίου.

Ἄρθρ. 3. Ἡ ἐκουσία πώλησις ὁλοκλήρου ἢ μέρους πλοίου, εἴτε πρὶν εἴτε διαρκοῦντος τοῦ πλοῦ γινομένη, πρέπει νὰ ἐνεργῆται, ἐπὶ ποινῇ ἀκυρότητος, διὰ πράξεως ἐπισήμου, ἐνώπιον μὲν ἐμποροδικείου ἢ ἐμπορικοῦ γραφείου, ἐὰν γίνηται ἐν τῇ Ὀθωμανικῇ ἐπικρατείᾳ, ἐνώπιον δὲ τῶν προξένων τῆς Ὀθωμ. Κυβερνήσεως, ἐὰν γίνηται ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ. Ἐλλείψει ἐμποροδικείου ἢ ἐμπορικοῦ γραφείου, εἰς τὸν τόπον τῆς πωλήσεως ἐν Τουρκίᾳ, τὸ πωλητήριον ἔγγραφον δύναται νὰ συνταχθῇ ἐνώπιον τοῦ ἐπαρχιακοῦ συμβουλίου τοῦ τόπου ὑπὸ τὴν ὑποχρέωσιν τοῦ νὰ γνωστοποιηθῇ τῷ πλησιεστέρῳ ναυτικῷ ἐμποροδικείῳ ἢ ἐμπορικῷ γραφείῳ· ἐλλείψει δὲ Ὀθωμανικοῦ προξένου ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ, ἐνώπιον τῆς ἁρμοδίας τοῦ τόπου ἀρχῆς, ὑπὸ τὴν ὑποχρέωσιν τοῦ νὰ γνωστοποιηθῇ τῷ πλησιεστέρῳ Ὀθωμανικῷ προξένῳ.

Ἄρθρ. 4. Τὰ πλοῖα παντὸς εἴδους, εἰ καὶ κινητὰ, ὑπόκεινται, ὡς τὰ ἀκίνητα, εἰς κατάσχεσιν ἐν χερσὶ τρίτων· δηλ. ἐάν ποτε πωληθῶσιν εἰς τρίτους ὑπὸ τῶν ἰδιοκτητῶν ὀφειλετῶν, ἕνεκα τῶν πλοίων αὐτῶν, οἱ δα-

νεισταὶ τούτων δύνανται νὰ ποιήσωσι κατάσχεσιν τῶν εἰρημένων πλοίων εἰς χεῖρας τῶν τρίτων ἀγοραστῶν, καὶ νὰ ἐκποιήσωσιν αὐτὰ διὰ τῆς ἀρχῆς πρὸς εἴσπραξιν τῶν δανείων αὐτῶν. Κατὰ συνέπειαν, τὰ τοιαῦτα πλοῖα ὑπόκεινται εἰς τὰ χρέη τοῦ ἰδιοκτήτου καὶ ἰδίως εἰς ὅσα ὁ νόμος ὁρίζει προνομιοῦχα.

Ἄρθρ. 5. Εἰσὶ προνομιοῦχα καὶ προτιμῶνται ἀλλήλων καθ' ἣν ἐφεξῆς καταγράφονται τάξιν τὰ ἑπόμενα χρέη: α) τὰ δικαστικὰ ἔξοδα, καὶ ὅσα ἄλλα ἤθελον γενῆ διὰ νὰ ἐπιτευχθῇ ἡ πώλησις τοῦ πλοίου καὶ ἡ διανομὴ τῶν ἐκ τῆς πωλήσεως χρημάτων. β') τὰ ναυαγωγικά, τὰ χωρητικότητος, προσδέσεως εἰς τὴν ξηράν, ἐλλιμενίσεως ἢ ἀγκυροβολίου. γ') ὁ μισθὸς τοῦ φύλακος καὶ αἱ πρὸς φύλαξιν τοῦ πλοίου δαπάναι, ἀπὸ τῆς ἐλλιμενίσεως μέχρι τῆς πωλήσεως αὐτοῦ. δ') τὰ ἐνοίκια τῶν ἀποθηκῶν, ἐν αἷς εἰσὶν ἐναποτειθεμένα τὰ ἄρμενα καὶ τὰ ἐξάρτια. ε) τὰ ἀπὸ τοῦ τελευταίου διάπλου καὶ τῆς εἰς τὸν λιμένα εἰσόδου τοῦ πλοίου πρὸς συντήρησιν αὐτοῦ, τῶν ἀρμένων καὶ ἐξαρτίων του ἔξοδα. ς') οἱ μισθοὶ τοῦ κατὰ τὸν τελευταῖον πλοῦν πλοιάρχου καὶ πληρώματος. ζ') τὰ κατὰ τὸν τελευταῖον πλοῦν δι' ἀνάγκας τοῦ πλοίου δοθέντα εἰς τὸν πλοίαρχον δάνεια, καὶ ἡ πληρωμὴ τῆς ἀξίας τῶν πραγματειῶν, ἃς ἤθελε πωλήσει ὁ πλοίαρχος δι' ἀνάγκας ὡσαύτως τοῦ πλοίου. η) τὰ εἰς τὸν πωλητὴν τοῦ πλοίου, εἰς τοὺς ὕλην ἢ χρήματα χορηγήσαντας, καὶ τοὺς ἐργασθέντας πρὸς κατασκευὴν τοῦ πλοίου ὀφειλόμενα χρήματα, ἂν τὸ πλοῖον οὐδέν εἰσέτι ἐποιήσατο πλοῦν· καὶ τὰ πρὸ τοῦ ἀπόπλου ὀφειλόμενα εἰς τοὺς δανειστὰς ἀπὸ χορήγησιν ὕλης, καὶ ἀπὸ μισθοὺς ἐργατῶν, ἢ ναυπηγῶν, δι' ἐπισκευὴν, τροφὰς, ἐφοπλισμὸν καὶ ἐξάρτισιν τοῦ πλοίου, ἐὰν τοῦτο ἤδη ἔπλευσεν. θ') τὰ ἐπὶ τοῦ σκάφους, τῶν ἀρμένων, καὶ τῶν ἐξαρτίων, δι' ἐπισκευὴν, τροφὰς, ἐφοπλισμὸν καὶ ἐξάρτισιν πρὸ τῆς ἀναχωρήσεως τοῦ πλοίου γενόμενα ναυτικὰ δάνεια. ι) τὰ πρὸς ἀσφάλειαν τοῦ σκάφους, τῶν ἀρμένων, τῶν ἐξαρτίων, καὶ τοῦ ἐφοπλίσματος διὰ τὸν τελευταῖον πλοῦν γενόμενα καὶ εἰσέτι ὀφειλόμενα ἀσφάλιστρα. ια) τὰ πρὸς ἀποζημίωσιν τῶν ναυλωτῶν ὀφειλόμενα διὰ τὴν μὴ παράδοσιν τῶν φορτωθεισῶν πραγματειῶν, αἵτινες ἀπωλέσθησαν ἢ ὑπέστησαν ἀβαρίας, ἐξ ἀμελείας τοῦ πλοιάρχου ἢ τοῦ πληρώματος. Οἱ ἐν ἑκάστῃ παραγράφῳ τοῦ παρόντος ἄρθρου διαλαμβανόμενοι δανεισταὶ θέλουσι διανέμει μεταξύ των τὰ ἐκ τῆς πωλήσεως τοῦ πλοίου χρήματα· ἐὰν δὲ ταῦτα δὲν ἐξαρκῶσι πρὸς ἀποπληρωμὴν, ἄνευ μέν τινος προνομίου ἢ προτιμήσεως ἀλλήλων πρὸς ἀλλήλους, ἀναλόγως δὲ πρὸς τὸ ποσὸν τῶν ἑνὶ ἑκάστῳ ὀφειλομένων, τηρουμένης ὅμως τῆς διατάξεως τοῦ ἄρθρου 162.

Ἄρθρ. 6. Τὸ προνόμιον τῶν ἐν τῷ προηγουμένῳ ἄρθρῳ σημειωθέντων χρεῶν δὲν ἰσχύει, ἐὰν ταῦτα δὲν ἀποδειχθῶσι προηγουμένως, ὡς ἐφεξῆς· α) τὰ δικαστικὰ ἔξοδα ἀποδεικνύονται διὰ λεπτομεροῦς λογαριασμοῦ ἐπικεκυρωμένου παρὰ τοῦ ἁρμοδίου δικαστηρίου, τοῦ τὴν κατάσχεσιν καὶ

πώλησιν τοῦ πλοίου ἀποφασίσαντος· β') τὰ ναυαγωγικὰ, ἐλλιμενίσεως, προσδέσεως εἰς τὴν ξηρὰν καὶ ἀγκυροβολήσεως δικαιώματα, διὰ τῶν νομίμων τῆς πληρωμῆς ἀποδείξεων τῶν δημοσίων εἰσπρακτόρων· γ') τὰ ἐν ταῖς ά, γ', δ' καὶ έ παραγράφοις τοῦ ἄρθρου 5 σημειούμενα χρέη ἀποδεικνύονται διὰ λεπτομεροῦς λογαριασμοῦ ἐπικεκυρωμένου παρὰ τοῦ ἐμποροδικείου· δ') οἱ μισθοὶ τοῦ πληρώματος, διὰ τοῦ ναυτολογίου ἐπικεκυρωμένου παρὰ τοῦ λιμεναρχείου, καὶ ἐν ἐλλείψει, παρὰ τοῦ ἐμπορικοῦ γραφείου· έ) τὰ ναυτικὰ δάνεια, ὅσα ἔγειναν, καὶ ἡ ἀξία τῶν πραγματειῶν, ὅσαι ἐπωλήθησαν δι' ἀνάγκας τοῦ πλοίου κατὰ τὸν τελευταῖον πλοῦν, διὰ λογαριασμῶν ἐπικεκυρωμένων παρὰ τοῦ πλοιάρχου· καὶ τῶν ἐπισημοτέρων ἐκ τοῦ πληρώματος τοῦ πλοίου, ἐπιβεβαιούντων ἰδίως τὴν ἀνάγκην τῶν δανείων· ς') ἡ πώλησις ὁλοκλήρου ἢ μέρους τοῦ πλοίου ἀποδεικνύεται διὰ δημοσίου ἐγγράφου, γενομένου κατὰ τὸ ἄρθρον 3· αἱ δὲ πρὸς κατασκευὴν, ἐφοπλισμὸν, ἐξάρτισιν καὶ τροφὰς τοῦ πλοίου προμήθειαι ἀποδεικνύονται διὰ λογαριασμῶν, τιμολογίων, ἢ καταγραφῶν, ἐπιθεωρημένων παρὰ τοῦ πλοιάρχου, καὶ ἐπιβεβαιωμένων παρὰ τοῦ ἰδιοκτήτου, τῶν ὁποίων ἀντίγραφον ἀπαράλλακτον θέλει παρακατατεθῆ εἰς τὸ γραφεῖον τοῦ ἐμποροδικείου ἢ τοῦ ἐμπορικοῦ γραφείου πρὸ τοῦ ἀπόπλου, ἢ τὸ πολὺ, ἐντὸς δέκα ἡμερῶν μετὰ τὸν ἀπόπλουν· ζ') τὰ ἐπὶ τοῦ σκάφους, τῶν ἁρμένων, τῶν ἐξαρτ ων, τοῦ ἐφοπλίσματος, καὶ ἄλλων ἀναγκῶν πρὸ τοῦ ἀπόπλου τοῦ πλοίου γενόμενα ναυτικὰ δάνεια ἀποδεικνύονται διὰ συμβολαίων ἐπισήμων ἢ ἰδιογράφων, ὧν ἀντίγραφον ἢ διπλοῦν θέλει παρακατατεθῆ εἰς τὸ γραφεῖον τοῦ ἐμποροδικείου, ἢ εἰς τὸ ἐμπορικὸν γραφεῖον, ἐντὸς δέκα ἡμερῶν ἀπὸ τῆς χρονολογίας αὐτῶν· ή) τὰ ἀσφάλιστρα ἀποδεικνύονται εἴτε διὰ τῶν ἀσφαλιστικῶν ἐγγράφων, εἴτε δι' ἀποσπασμάτων, ἐξηγμένων ἀπὸ τὰ βιβλία, τακτικῶς κρατημένα, τῶν ἀσφαλιστικῶν ἑταιριῶν· θ') τὰ πρὸς ἀποζημίωσιν τῶν τοῦ πλοίου ναυλωτῶν ὀφειλόμενα ἀποδεικνύονται δι' ἀποφάσεων τοῦ ἐμποροδικείου, ἢ τῶν διαιτητῶν, ἐὰν τὰ μέρη συγκατετέθησαν νὰ δικασθῶσιν ὑπὸ διαιτητῶν.

Ἄρθρ. 7. Τὰ προνόμια τῶν δανειστῶν σβέννυνται, οὐχὶ μόνον διὰ τῶν γενικῶν μέσων τῆς διαλύσεως τῶν ἐνοχῶν, ἀλλὰ καὶ διὰ τῆς δικαστικῆς πωλήσεως τοῦ πλοίου, γενομένης κατὰ τὰς διατυπώσεις τοῦ ἑπομένου βιβλίου, ἢ ἀφ' οὗ τὸ πλοῖον, μετὰ πώλησιν αὐτοῦ ἐκούσιον, κάμῃ ἕνα πλοῦν ὑπὸ τὸ ὄνομα καὶ μὲ κίνδυνον τοῦ ἀγοραστοῦ, καὶ χωρὶς νὰ γίνῃ καμμία ἀντίστασις παρὰ τῶν δανειστῶν τοῦ πωλητοῦ. Ἡ παρ' ἑνὸς δανειστοῦ γενομένη ἀντίστασις, κατὰ τοὺς ἐπὶ τούτῳ διαγεγραμμένους τύπους, δὲν ὠφελεῖ εἰμὴ αὐτὸν καὶ μόνον.

Ἄρθρ. 8. Τὸ πλοῖον λογίζεται ὅτι ἔκαμε πλοῦν, ὅταν ὁ ἀπόπλους καὶ ὁ κατάπλους αὐτοῦ ἤθελον ἀποδειχθῆ εἰς δύο διαφόρους λιμένας καὶ μετὰ τριάκοντα ἡμέρας ἀπὸ τοῦ ἀπόπλου· ἢ ὅταν, χωρὶς νὰ φθάσῃ εἰς ἄλλον

λιμένα, ἤθελον πα ἐλθει ἑξήκοντα ἡμέραι ἀπὸ τοῦ ἀπόπλου μέχρι τῆς εἰς τὸν λιμένα ἐπιστροφῆς αὐτοῦ· ἢ ὅταν τὸ πλοῖον, μακρὸν πλοῦν ἐπιχειρῆσαν, διέπλευσε πλέον τῶν ἑξήκοντα ἡμερῶν, χωρὶς νὰ ἐγερθῇ καμμία ἀπαίτησις παρὰ τῶν δανειστῶν τοῦ πωλητοῦ.

Ἄρθρ. 9. Ἡ κατὰ τὸν πλοῦν γενομένη ἑκούσιος πώλησις πλοίου τινὸς δὲν βλάπτει τὰ δικαιώματα καὶ τὰ προνόμια τῶν δανειστῶν τοῦ πωλητοῦ· ἑπομένως, καὶ γενομένης τῆς πωλήσεως, τὸ πλοῖον ἢ τὸ τίμημα αὐτοῦ μένει πάντοτε ὑπέγγυον εἰς τοὺς εἰρημένους δανειστὰς, δυναμένους, ἂν τὸ κρίνωσιν εὔλογον, καὶ νὰ προσβάλωσι τὴν πώλησιν ὡς δολίαν.

ΤΙΤΛΟΣ ΔΕΥΤΕΡΟΣ.

Περὶ κατασχέσεως καὶ πωλήσεως τῶν πλοίων.

Ἄρθρ. 10. Πάντα τὰ πλοῖα δύνανται νὰ κατασχεθῶσι καὶ νὰ πωληθῶσιν ἀδείᾳ τοῦ ἐμποροδικείου, τὰ δὲ προνόμια τῶν δανειστῶν σβέννυνται, κατὰ τὰς ἐφεξῆς διατυπώσεις.

Ἄρθρ. 11. Δὲν δύναται νὰ ἐνεργηθῇ κατάσχεσις πλοίου, εἰμὴ εἰκοσιτέσσαρας ὥρας μετὰ τὴν περὶ πληρωμῆς τοῦ χρέους ἐπιταγὴν, τὴν γενομένην κατ' αἴτησιν τοῦ ποιοῦντος τὴν κατάσχεσιν δανειστοῦ.

Ἄρθρ. 12. Ἡ ἐπιταγὴ πρέπει νὰ γίνηται διὰ τῆς ἐπιτοπίου ἀρχῆς πρὸς τὸν κύριον τοῦ πλοίου προσωπικῶς, ἢ νὰ ἀποσταλῇ εἰς τὸ μέρος τῆς διαμονῆς αὐτοῦ, ἐὰν πρόκηται περὶ δανείου, μὴ ἔχοντος προνόμιον ἐπὶ τοῦ πλοίου· δύναται δὲ νὰ γενῇ πρὸς τὸν πλοίαρχον, ἢ πρὸς τὸν ἰδιοκτήτην, ἐὰν τὸ δάνειον ᾖ προνομιοῦχον, κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 5.

Ἄρθρ. 13. Ἐὰν εἰκοσιτέσσαρας ὥρας μετὰ τὴν ἐπιταγὴν ὁ δανειστὴς δὲν πληρωθῇ, ἡ ἀρχὴ ἐνεργεῖ κατ'αἴτησίν του τὴν κατάσχεσιν τοῦ πλοίου, ὡς ἑξῆς: Ὑπάλληλος, ἐπὶ τούτῳ διωρισμένος, συνωδευμένος ὑπὸ κλητῆρος καὶ παραλαμβάνων δύω μάρτυρας, μεταβαίνει εἰς τὸ πλοῖον καὶ συντάσσει τὴν τῆς κατασχέσεως ἔκθεσιν.—Ἐν τῇ ἐκθέσει ταύτῃ σημειόνει τὸ ὄνομα, τὸ ἐπάγγελμα καὶ τὴν διαμονὴν τοῦ δανειστοῦ, ὑπὲρ τοῦ ὁποίου ἐνεργεῖ—Τὸν τίτλον, δυνάμει τοῦ ὁποίου ἐνεργεῖ—Τὸ ποσὸν, τοῦ ὁποίου τὴν πληρωμὴν ἐπιδιώκει—Τὴν παρὰ τοῦ δανειστοῦ γενομένην ἐκλογὴν κατοικίας (διορισμὸν ἀντικλήτου) ἐν προσώπῳ, διαμένοντι ἐν τῷ τόπῳ, ἔνθα ἑδρεύει τὸ ἐμποροδικεῖον, ἐνώπιον τοῦ ὁποίου κατ' αἴτησίν του ἡ πώλησις διεξάγεται, καὶ τῷ τόπῳ, ἔνθα τὸ πλοῖον εἶναι ἐλλιμενισμένον ἢ προσδεδεμένον εἰς τὴν ξηρὰν—Τὰ ὀνόματα τοῦ ἰδιοκτήτου τοῦ πλοίου καὶ τοῦ πλοιάρχου—Τὸ ὄνομα, τὸ εἶδος καὶ τὴν χωρητικότητα τοῦ πλοίου—Σημειόνει προσέτι καὶ περιγράφει τὰς λέμβους, τὰ ἄρμενα, τὰ ἐργαλεῖα, τὰ ὅπλα, τὰ πολεμεφόδια, τὰς ζωοτροφίας, καὶ τέλος διορίζει φύλακα.

Ἄρθρ. 14. Ἐὰν ὁ ἰδιοκτήτης τοῦ κατασχεθέντος πλοίου διαμένῃ ἐν τῇ πόλει, ἐν ᾗ ἐδρεύει τὸ τῆς κατασχέσεως ἐμποροδικεῖον, ἢ εἰς ἀπόστασιν ἓξ ὡρῶν ἀπὸ τῆς πόλεως ταύτης, ὁ τὴν κατάσχεσιν ἐπισπεύδων ὀφείλει νὰ τῷ κοινοποιήσῃ, ἐντὸς τριῶν ἡμερῶν, ἀντίγραφον τῆς ἐκθέσεως καὶ κατασχέσεως, καὶ νὰ τὸν κλητεύσῃ ὅπως παρουσιασθῇ εἰς τὸ δικαστήριον ἐντὸς τῆς συνήθους προθεσμίας καὶ παρευρεθῇ εἰς τὴν ἀπόφασιν τῆς πωλήσεως τοῦ κατασχεθέντος πλοίου καὶ τῶν ἐν αὐτῷ πραγμάτων. Ἐὰν δὲ ὁ ἰδιοκτήτης τοῦ πλοίου κατοικῇ εἰς τόπον μᾶλλον ἀπομεμακρυσμένον, αἱ κοινοποιήσεις καὶ κλητεύσεις γίνονται πρὸς τὸν πλοίαρχον τοῦ κατασχεθέντος πλοίου, καὶ ἐν ἀπουσίᾳ αὐτοῦ, πρὸς τὸν ἀντιπρόσωπον τοῦ ἰδιοκτήτου τοῦ πλοίου ἢ τοῦ πλοιάρχου· ἐν τοιαύτῃ δὲ περιπτώσει, ἡ συνήθης προθεσμία παρατείνεται ἀνὰ μίαν ἡμέραν διὰ πάντα σαθμὸν (*κοράκι*) ἀποστάσεως ἀπὸ τοῦ δικαστηρίου μέχρι τῆς κατοικίας του, ἐὰν διαμένῃ ἐντὸς τῆς κατ' ἤπειρον ἐπικρατείας. Ἐὰν δὲ τοὐναντίον ὁ ἰδιοκτήτης τοῦ πλοίου κατοικῇ ἐντὸς τῆς ἠπειρωτικῆς ἐπικρατείας, ἢ ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ, ἡ τῶν κλητεύσεων προθεσμία ἔσται ἡ ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 12 τῆς ἐμπορικῆς δικονομίας κατὰ τόπους ὁριζομένη, ἐπιφυλαττομένης τῆς ἐν τῷ 10 ἄρθρῳ τοῦ αὐτοῦ Κώδηκος ἀναφερομένης ἐξαιρέσεως.

Ἄρθρ. 15. Ἡ δι' ἀποφάσεως τοῦ δικαστηρίου διαταχθεῖσα πώλησις γίνεται ἐνώπιον τοῦ ἐπὶ τούτῳ διοριζομένου διὰ τῆς ἀποφάσεως ταύτης ὑπαλλήλου, καὶ διὰ πλειστηριασμοῦ, ἀφ' οὗ προηγουμένως ἐνεργηθῶσιν αἱ ἀναγκαῖαι κηρύξεις, δημοσιεύσεις καὶ τοιχοκολλήσεις, ὡς ἐφεξῆς.

Ἄρθρ. 16. Ἐὰν τὸ κατασχεθὲν πλοῖον χωρῇ πλέον τῶν 10 τόνων ἢ 400 κοιλῶν, γίνονται τρεῖς κηρύξεις καὶ δημοσιεύσεις διὰ τῶν ἐφημερίδων. Γίνονται δὲ ἀλληλοδιαδόχως ἀπὸ ὀκτὼ εἰς ὀκτὼ ἡμέρας περὶ τὸν λιμένα, ἔνθα τὸ πλοῖον εὑρίσκεται προσδεδεμένον εἰς τὴν ξηράν, εἰς τὸ χρηματιστήριον, καὶ εἰς τὰς κυριωτέρας πλατείας καὶ ἀγορὰς τοῦ αὐτοῦ τόπου. Ἡ περὶ τούτου εἰδοποίησις καταχωρίζεται εἰς ἐφημερίδας τοῦ τόπου, ἐν ᾧ ἐδρεύει τὸ δι' οὗ ἡ κατάσχεσις ἐπιδιώκεται ἐμποροδικεῖον, ἐὰν ἐκεῖ ἐφημερίδες ὑπάρχωσιν· εἰ δὲ μή, ἐν μιᾷ τῶν ἐν τῷ πλησιεστέρῳ μέρει δημοσιευομένων.

Ἄρθρ. 17. Ἐντὸς τῶν μεθ' ἑκάστην κήρυξιν καὶ δημοσίευσιν ἑπομένων δύο ἡμερῶν τοιχοκολλῶνται προγράμματα εἰς τὸν μέγαν ἱστὸν (*κατάρτι*) τοῦ κατασχεθέντος πλοίου, εἰς τὴν θύραν τοῦ δικαστηρίου, δι' οὗ ἡ πώλησις ἐνεργεῖται, εἰς τὴν πλατείαν καὶ τὸ παράλιον τοῦ λιμένος, ἔνθα τὸ πλοῖον εἶναι προσδεδεμένον, εἰς τὴν θύραν τοῦ χρηματιστηρίου, ἐν ἐλλείψει δὲ τούτου, εἰς τὴν πύλην τῆς τοπικῆς ἀρχῆς.

Ἄρθρ. 18. Αἱ κηρύξεις, δημοσιεύσεις καὶ τοιχοκολλήσεις πρέπει νὰ φανερώνωσι τὸ ὄνομα, ἐπώνυμον, ἐπάγγελμα καὶ τὴν διαμονὴν τοῦ ἐπισπεύδοντος· τοὺς τίτλους, ἤτοι τὰ ἔγγραφα, δυνάμει τῶν ὁποίων οὗτος ἐνεργεῖ·

τὴν αὐτῷ ὀφειλομένην ποσότητα· τὴν ὑπ' αὐτοῦ γενομένην ἐκλογὴν κατοικίας τοῦ τόπου, ἔνθα τὸ δικαστήριον ἑδρεύει, καὶ τοῦ τόπου, ἔνθα τὸ πλοῖον εἶναι προσδεδεμένον· τὸ ὄνομα, τὸ ἐπώνυμον καὶ τὴν κατοικίαν τοῦ ἰδιοκτήτου τοῦ κατασχεθέντος πλοίου· τὸ ὄνομα τοῦ πλοίου καὶ, ἐὰν ἦναι ὡπλισμένον, ἢ ἤδη ὁπλίζεται, τὸ τοῦ πλοιάρχου· τὴν χωρητικότητα τοῦ πλοίου· τὸν τόπον ἔνθα τοῦτο εἶναι ἠγκυροβολημένον ἢ προσδεδεμένον εἰς τὴν ξηράν· τὸ ὄνομα τοῦ ἐπὶ τούτῳ διωρισμένου ὑπαλλήλου καὶ κλητῆρος· τὴν πρώτην προσφερομένην τιμήν· καὶ τέλος, τὰς ἡμέρας, καθ' ἃς αἱ πλειοδοτήσεις θέλουσιν ἐνεργεῖσθαι.

Ἄρθρ. 19. Μετὰ τὸ πρῶτον κήρυγμα αἱ πλειοδοτήσεις γίνονται δεκταὶ κατὰ τὴν ἐν τῷ προγράμματι σημειωθεῖσαν ἡμέραν. Ὁ ἐπὶ τῆς πωλήσεως παρὰ τοῦ δικαστηρίου διωρισμένος ὑπάλληλος ἐξακολουθεῖ παραδεχόμενος τὰς πλειοδοτήσεις μετὰ πᾶν κήρυγμα ἀπὸ ἑβδομάδος εἰς ἑβδομάδα, κατὰ ῥητὴν ἡμέραν, προσδιωρισμένην ὑπ' αὐτοῦ.

Ἄρθρ. 20. Μετὰ τὸ τρίτον κήρυγμα, τὸ πωλούμενον κατακυροῦται εἰς τὸν τὰ πλείονα προσφέροντα καὶ τελευταῖον πλειοδότην, ἅμα σβεσθῶσι τὰ ἐν ἀρχῇ τῆς κατακυρώσεως ἀναφθέντα κηρία, ὡς εἴθισται. Δύναται ὅμως ὁ παρὰ τοῦ δικαστηρίου διωρισμένος ὑπάλληλος νὰ χορηγήσῃ ἐπ' ἐλπίδι ὑπερθεματίσεως μίαν ἢ δύω ἑβδομαδιαίας ἀναβολάς, αἵτινες δημοσιεύονται δι' ἐφημερίδων καὶ τοιχοκολλῶνται· ἀλλ' ἐὰν ἡ οὕτω χορηγηθεῖσα ἀναβολὴ οὐδεμίαν παραγάγῃ ὑπερθεμάτισιν, τὸ πλοῖον κατακυροῦται ὁριστικῶς εἰς τὸν πρὸ τῆς ἀναβολῆς ταύτης ὑπερθεματίσαντα.

Ἄρθρ. 21. Ἐὰν ἡ κατάσχεσις ἀφορᾷ ἀκάτια, λέμβους ἢ ἄλλα πλοῖα χωρητικότητος δέκα τόνων, ἢ 400 κοιλῶν καὶ κατωτέρω, τότε, καὶ μὴ τηρουμένων πάντων τῶν προειρημένων τύπων, ἡ κατακύρωσις γίνεται ἐν τῇ αἰθούσῃ τοῦ δικαστηρίου μετὰ τὴν ἐν τῷ παραλίῳ κήρυξιν ἐπὶ τρεῖς συνεχεῖς ἡμέρας καὶ τοιχοκόλλησιν εἰς τὸν ἱστόν, ἢ ἐν ἐλλείψει, εἰς ἄλλο καταφανὲς τοῦ πλοίου μέρος, καὶ εἰς τὴν θύραν τοῦ δικαστηρίου. Πρέπει ὅμως νὰ παρέλθωσιν ὀκτὼ ὁλόκληροι ἡμέραι ἀπὸ τῆς κοινοποιήσεως τῆς κατασχέσεως μέχρι τῆς πωλήσεως.

Ἄρθρ. 22. Ἡ κατακύρωσις τοῦ πλοίου ἐπιφέρει τὴν παῦσιν τῆς ὑπηρεσίας τοῦ πλοιάρχου, ἐπιφυλαττομένου αὐτῷ τοῦ δικαιώματος ἀποζημιώσεως, ἐὰν ὑπάρχῃ περίπτωσις κατὰ τοῦ ἰδιοκτήτου, τῶν ἐγγυητῶν αὐτοῦ, καὶ πάντων τῶν πρὸς αὐτὸν ὑποχρέων.

Ἄρθρ. 23. Οἱ διὰ πλειστηριασμοῦ ἀγορασταὶ πλοίων οἱασδήποτε χωρητικότητος ὀφείλουσιν, ἐντὸς εἰκοσιτεσσάρων ὡρῶν ἀπὸ τῆς κατακυρώσεως, νὰ πληρώσωσι τῷ παρὰ τοῦ δικαστηρίου διωρισμένῳ ὑπαλλήλῳ τὸ τρίτον τῆς τιμῆς τῆς κατακυρώσεως, καὶ νὰ δώσωσι διὰ τὰ λοιπὰ δύω τρίτα ἀξιόχρεων ἐγγύησιν ἑνὸς Ὀθωμανοῦ ὑπηκόου· ἀμφότεροι οὗτοι θέλουσιν ἀλληλεγγύως ὑποχρεωθῆ νὰ πληρώσωσι τὰ εἰρημένα δύο τρίτα ἐν-

τὸς ἑνδεκα ἡμερῶν ἀπὸ τῆς ἡμέρας τῆς κατακυρώσεως, ἐπὶ ποινῇ προσωπικῆς κρατήσεως. Τὸ πλοῖον παραδίδεται εἰς τοὺς διὰ πλειστηριασμοῦ ἀγοραστὰς, ἀφ' οὗ πληρώσωσι τὸ τρίτον τῆς τιμῆς, εἰς ἣν κατεκυρώθη εἰς αὐτοὺς, καὶ δώσωσι τὴν εἰρημένην ἐγγύησιν, τὸ δὲ ἀπόσπασμα τοῦ πρακτικοῦ τῆς κατακυρώσεως δὲν τοῖς παραδίδεται, εἰμὴ μετὰ τὴν τελείαν πληρωμὴν καὶ τῶν λοιπῶν δύο τρίτων ἐντὸς τῆς ὡρισμένης προθεσμίας. Μὴ γενομένης δὲ τῆς πληρωμῆς, εἴτε τοῦ ἑνὸς τρίτου ἐντὸς 24 ὡρῶν, ἢ μὴ δοθείσης τῆς ἐγγυήσεως διὰ τὰ λοιπὰ δύω τρίτα μετὰ τὴν πληρωμὴν τοῦ ἑνὸς τρίτου, ὡς εἴρηται, τὸ πλοῖον ἐκτίθεται ἐκ νέου εἰς δημοπρασίαν, καὶ μετὰ τρεῖς ἡμέρας, ἀφ' οὗ γενῇ νέα δημοσίευσις καὶ μία μόνη τοιχοκόλλησις, κατακυροῦται εἰς ἄλλον διὰ λογαριασμὸν τῶν ὑπερθεματιστῶν καὶ ἐγγυητῶν, οἵτινες τότε ὑποχρεοῦνται, ἐπίσης διὰ προσωπικῆς κρατήσεως, εἰς τὴν πληρωμὴν τοῦ ἐλλείμματος, ἐὰν ὑπάρχῃ, τῶν ζημιῶν, τῶν ἐξόδων καὶ τόκων, ἐν περιπτώσει, καθ' ἣν τὸ ἤδη πληρωθὲν τρίτον ἤθελεν εἶσθαι πρὸς ταῦτα ἀνεπαρκές· τὸ δὲ περίσσευμα, ἐὰν ὑπάρχῃ, θέλει ἀποδοθῆ εἰς τοὺς πρώτους ὑπερθεματιστάς.

Ἄρθρ. 24. Αἱ ἀγωγαὶ, περὶ τοῦ νὰ μὴ συμπεριληφθῇ εἰς τὴν πώλησιν μέρος τι τοῦ κατασχεθέντος πλοίου καὶ τῶν πραγμάτων, πρέπει νὰ γίνωνται καὶ κοινοποιῶνται εἰς τὸ γραφεῖον τοῦ ἐμπορικοῦ δικαστηρίου πρὸ τῆς κατακυρώσεως. Ἂν δὲ αἱ περὶ ἀποχωρισμοῦ ἐκ τῆς πωλήσεως αἰτήσεις γίνωσι μετὰ τὴν κατακύρωσιν, τότε αὗται μεταβάλλονται αὐτοδικαίως εἰς ἀνακοπὴν περὶ ἀποδόσεως τῶν ἐκ τῆς πωλήσεως χρημάτων.

Ἄρθρ. 25. Ὁ ἐνάγων ἢ ὁ ἀνακόπτων ἔχει τριῶν ἡμερῶν προθεσμίαν διὰ νὰ παρουσιάσῃ τὰ δικαιολογήματά του. Ὁ ἐναγόμενος ἔχει ἐπίσης τριήμερον προθεσμίαν ὅπως ἀντικρούσῃ ταῦτα. Μετὰ ταῦτα ἡ ὑπόθεσις φέρεται εἰς τὸ ἀκροατήριον δι' ἁπλῆς κλητεύσεως.

Ἄρθρ. 26. Αἱ ἀνακοπαὶ κατὰ τῆς παραδόσεως τοῦ τιμήματος εἶναι δεκταὶ μόνον ἐπὶ τρεῖς ἡμέρας μετὰ τὴν τῆς κατακυρώσεως· παρελθούσης τῆς προθεσμίας ταύτης, δὲν εἶναι πλέον δεκταὶ, εἰμὴ διὰ τὸ ὑπερβάλλον τὰ εἰς τοὺς κατασχόντας δανειστὰς ὀφειλόμενα.

Ἄρθρ. 27. Οἱ ἀνακόπτοντες δανεισταὶ ὀφείλουσι νὰ παρουσιάζωσιν εἰς τὸ γραφεῖον τοῦ ἐμποροδικείου, καὶ ἐν ἐλλείψει αὐτοῦ, εἰς τὴν διατάξασαν τὴν πώλησιν ἀρχὴν, τοὺς τίτλους τοῦ δανείου των, ἐντὸς τριῶν ἡμερῶν μετὰ τὴν ἐπὶ τούτῳ πρὸς αὐτοὺς γενησομένην πρόσκλησιν παρὰ τοῦ ἐπισπεύδοντος δανειστοῦ, παρὰ τοῦ κυρίου τῶν κατασχεθέντων πραγμάτων, ἢ παρὰ τῶν ἐπιτρόπων καὶ κληρονόμων αὐτοῦ· τούτου δὲ μὴ γενομένου, ἐνεργεῖται ἡ διανομὴ τῶν ἐκ τῆς πωλήσεως χρημάτων, ὡς ἀνωτέρω εἴρηται, χωρὶς αὐτοὶ νὰ συμπεριληφθῶσιν εἰς αὐτήν.

Ἄρθρ. 28. Ἡ κατάταξις τῶν δανειστῶν καὶ ἡ διανομὴ τῶν χρημάτων γίνονται, μεταξὺ μὲν τῶν προνομιούχων δανειστῶν, κατὰ τὴν ἐν

ἄρθρῳ 5 ὁρισθεῖσαν τάξιν, μεταξὺ δὲ τῶν ἄλλων δανειστῶν, κατ' ἀναλογίαν τῶν δανείων των. Πᾶς δὲ δανειστὴς κατατάττεται εἰς τὴν διανομὴν τῶν χρημάτων τόσον διὰ τὰ κεφάλαια, ὅσον καὶ διὰ τοὺς τόκους καὶ τὰ ἔξοδα αὐτοῦ.

Ἄρθρ. 29. Τὸ εἰς ἀπόπλουν ἕτοιμον πλοῖον δὲν δύναται νὰ κατασχεθῇ, εἰμὴ διὰ χρέη, γενόμενα χάριν τοῦ ἐπιχειρουμένου πλοός· καὶ εἰς ταύτην ὅμως τὴν περίπτωσιν, ἐὰν δοθῇ ἐγγύησις διὰ τὰ χρέη ταῦτα, ἐμποδίζεται ἡ κατάσχεσις. Τὸ πλοῖον λογίζεται ἕτοιμον εἰς ἀπόπλουν, ὅταν ὁ πλοίαρχος ἔχῃ ἤδη ἀνὰ χεῖρας τὰ διὰ τὸν πλοῦν αὐτοῦ ἀναγκαῖα ἀποδημητήρια (1).

ΤΙΤΛΟΣ ΤΡΙΤΟΣ.

Περὶ τῶν ἰδιοκτητῶν τῶν πλοίων.

Ἄρθρ. 30. Πᾶς ἰδιοκτήτης πλοίου εἶναι πολιτικῶς ὑπεύθυνος περὶ τῶν πράξεων τοῦ πλοιάρχου, δηλ. ὑποχρεοῦται εἰς τὴν πληρωμὴν τῶν ζημιῶν, τῶν ἐκ κινημάτων καὶ πράξεων τοῦ πλοιάρχου προερχομένων, καὶ ὑπόκειται εἰς τὰς ὑποχρεώσεις, τὰς παρ' αὐτοῦ συνομολογηθείσας διὰ τὰ ἀφορῶντα τὸ πλοῖον καὶ τὴν ἀποστολὴν αὐτοῦ. Δύναται ἐν πάσῃ περιπτώσει ν' ἀπαλλαχθῇ τῶν ἀνωτέρω ὑποχρεώσεων διὰ τῆς τοῦ πλοίου καὶ τοῦ ναύλου ἐγκαταλείψεως, ἐὰν αὗται δὲν συνωμολογήθησαν ῥητῶς ἐξ ἰδίας αὐτοῦ διαταγῆς. Ἀλλὰ τὸ δικαίωμα τοῦτο τῆς ἐγκαταλείψεως δὲν χορηγεῖται εἰς τὸν συνάμα πλοίαρχον καὶ ἰδιοκτήτην τοῦ πλοίου. Ἐὰν δὲ ὁ πλοίαρχος ἦναι μόνον συνιδιοκτήτης, τότε δὲν εἶναι προσωπικῶς ὑπεύθυνος διὰ τὰς ὑπ' αὐτοῦ συνομολογηθείσας ὑποχρεώσεις δι'ὅ,τι ἀφορᾷ τὸ πλοῖον καὶ τὴν ἀποστολήν, εἰμὴ ἀναλόγως τῆς ἰδίας αὐτοῦ ἐν τῷ πλοίῳ μετοχῆς.

Ἄρθρ. 31. Οἱ ἰδιοκτῆται τῶν πολεμικῶς ὑπὸ ἐγγύησιν καὶ ἀδείᾳ τῆς Κυβερνήσεως παρεσκευασμένων πλοίων δὲν εἶναι ὑπεύθυνοι περὶ τῶν πλημμελημάτων, ἐγκλημάτων καὶ λεηλασιῶν, ὅσας ἤθελον διαπράξει οἱ ἐπὶ τῶν πλοίων αὐτῶν στρατιῶται, ἢ οἱ τοῦ πληρώματος ἄνθρωποι, εἰμὴ μόνον μέχρι τῆς ποσότητος, περὶ τῆς ὁποίας ἔδωκαν ἐγγύησιν, ἐκτὸς ἂν ἦναι συμμέτοχοι ἢ συναυτουργοὶ τῶν τοιούτων ἀδικοπραγιῶν· ἡ ἐγγύησις αὕτη θέλει εἶσθαι διὰ πᾶν μὲν πλοῖον, οὗ τὸ πλήρωμα, συμπεριλαμβανομένων τῶν στρατιωτῶν καὶ ναυτῶν, σύγκειται ἐξ 150 ἀνθρώπων καὶ κατωτέρω, γροσίων 200,000· διὰ δὲ τὰ λοιπὰ, γροσίων 400,000.

(1) Τὰ πρὸς τὸν πλοῦν ἀναγκαῖα ἀποδημητήρια τοῦ πλοιάρχου εἰσὶ τὰ σημειούμενα ἐν τῷ 41 ἄρθρῳ.

Ἄρθρ. 32. Ὁ ἰδιοκτήτης δύναται πάντοτε νὰ ἀποβάλῃ τὸν πλοίαρχον, καὶ ἂν ἀκόμη ἔχῃ συμφωνίαν μετ' αὐτοῦ περὶ τῆς μὴ ἀποβολῆς του. Παρεκτὸς δὲ ἐγγράφου περὶ ἀποζημιώσεως συμφωνίας, ὁ ἀποβληθεὶς πλοίαρχος οὐδὲν ἔχει δικαίωμα ν' ἀπαιτῇ ἀποζημίωσιν παρὰ τοῦ ἀποβαλόντος αὐτὸν ἰδιοκτήτου, εἰμὴ μόνον τὰ ἀναγκαῖα εἰς ἐπιστροφήν του ἔξοδα, ἐν περιπτώσει, καθ' ἣν ἤθελεν ἀποβληθῇ ἐν ἄλλῳ τόπῳ ἢ ἔνθα διωρίσθη πλοίαρχος.

Ἄρθρ. 33. Ἐὰν ὁ ἀποβληθεὶς πλοίαρχος ἦναι συνιδιοκτήτης τοῦ πλοίου, δύναται νὰ παραιτηθῇ τῆς εἰς τὸ πλοῖον συμμετοχῆς του, καὶ νὰ ζητήσῃ τὴν πληρωμὴν τοῦ ἰσοτίμου αὐτῆς κεφαλαίου· τὸ ποσὸν τοῦ κεφαλαίου τούτου προσδιορίζεται ὑπὸ πραγματογνωμόνων, διωρισμένων ἐκ συμφώνου παρὰ τῶν διαδίκων, ἢ, ἐὰν οὗτοι δὲν συμφωνῶσι, παρὰ τοῦ ἐμπορικοῦ δικαστηρίου.

Ἄρθρ. 34. Καθ' ὅλα, ὅσα ἀφορῶσι τὸ κοινὸν συμφέρον τῶν ἰδιοκτητῶν πλοίου τινός, ἐὰν πάντες περὶ ληπτέου μέτρου τινὸς γνωμοδοτοῦντες οἱ ἰδιοκτῆται δὲν ἦναι σύμφωνοι, ὑπερισχύει ἡ γνώμη τῆς πλειονοψηφίας· τὴν δὲ πλειονοψηφίαν ταύτην ἀποτελεῖ οὐχὶ ὁ ἀριθμὸς τῶν γνωμοδοτούντων, ἀλλὰ τὸ τὴν ἡμισείαν ἀξίαν τοῦ πλοίου ὑπερβαῖνον μέρος τῆς ἐν αὐτῷ μετοχῆς. Ὅταν τὸ πλοῖον ἀνήκῃ ἀπὸ κοινοῦ εἰς πολλὰ ἄτομα, ἡ κατὰ πλειοψηφιασμὸν μεταξύ των ἐκποίησις τοῦ πλοίου δὲν συγχωρεῖται εἰμὴ κατ' αἴτησιν τῶν ἰδιοκτητῶν, τῶν συμμετεχόντων μέχρι τοῦ ἡμίσεως τοῦ πλοίου, ἐκτὸς ἐὰν ὑπάρχῃ ἐναντία ἔγγραφος συμφωνία.

ΤΙΤΛΟΣ ΤΕΤΑΡΤΟΣ.

Περὶ πλοιάρχου.

Ἄρθρ. 35. Πᾶς πλοίαρχος ἢ κυβερνήτης, ἐπιφορτισμένος τὴν διοίκησιν πλοίου ὁποιασδήποτε τάξεως, εἶναι ὑπεύθυνος περὶ τῶν σφαλμάτων καὶ αὐτῶν τῶν ἐλαφροτέρων, ἃ ἔκαμε, καὶ ὑπόχρεως εἰς τὴν πληρωμὴν τῶν ζημιῶν, ἃς ἐπροξένησεν ἐν καιρῷ τῆς ὑπηρεσίας αὐτοῦ.

Ἄρθρ. 36. Ὁ πλοίαρχος εἶναι ὑπεύθυνος περὶ πάσης ἀπωλείας ἢ βλάβης τῶν πραγμάτων καὶ ἐμπορευμάτων, ὧν τὴν μετακόμισιν ἀναδέχεται. Ὀφείλει δὲ νὰ δίδῃ περὶ τῆς παραλαβῆς τούτων ἀπόδειξιν. Ἡ ἀπόδειξις αὕτη ὀνομάζεται *φορτωτικὴ* (**polizza di carico** ἢ **connaissement**).

Ἄρθρ. 37. Εἰς τὸν πλοίαρχον ἀνήκει νὰ σχηματίσῃ τὸ πλήρωμα τοῦ πλοίου, καὶ νὰ ἐκλέξῃ καὶ μισθώσῃ τοὺς ναύτας καὶ τοὺς λοιποὺς τοῦ πληρώματος ἀνθρώπους, ὅπερ ὅμως θέλει πράττει ἐκ συμφώνου μετὰ τῶν ἰδιοκτητῶν, ὅταν εὑρίσκηται εἰς τὸν τόπον τῆς διαμονῆς αὐτῶν.

Ἄρθρ. 38. Ὁ πλοίαρχος ὑποχρεοῦται νὰ κρατῇ βιβλίον, ὀνομαζόμενον

Ναυτικὸν ἡμερολόγιον, ἠριθμημένον καὶ μονογραφημένον παρ' ἑνὸς ὑπαλλήλου τοῦ ἐμποροδικείου ἢ ἐμπορικοῦ γραφείου, καὶ ἐν ἐλλείψει τούτων, παρ' ἑνὸς ὑπαλλήλου τοῦ δημοτικοῦ συμβουλίου, καὶ ἐν τέλει ἐπικεκυρωμένον διὰ τῆς ἐπιθεωρήσεως τοῦ προέδρου ἢ ἀρχηγοῦ τοῦ εἰρημένου δικαστηρίου, γραφείου, ἢ τοῦ δημοτικοῦ συμβουλίου. Τὸ ῥηθὲν βιβλίον ἢ ἡμερολόγιον περιέχει — ά.) τὴν καθημερινὴν τοῦ καιροῦ καὶ τῶν ἀνέμων κατάστασιν — β'.) τὴν καθημερινὴν πρὸς τὰ ἐμπρὸς ἢ τὰ ὀπίσω κίνησιν τοῦ πλοίου — γ'.) τὸν βαθμὸν τοῦ μήκους καὶ πλάτους, εἰς ὃν τὸ πλοῖον εὑρίσκεται καθ' ἑκάστην ἡμέραν — δ'.) πάσας τὰς εἰς τὸ πλοῖον καὶ τὰς πραγματείας συμβαινούσας ζημίας, καὶ τὰς αἰτίας αὐτῶν — έ.) τὴν ὅσον οἷόν τε ἀκριβῆ ἀφήγησιν παντὸς ὅ,τι ἐκ δυστυχήματος ἤθελεν ἀπολεσθῇ, κοπῇ ἢ ἐγκαταλειφθῇ — ς'.) τὴν ὁδὸν, ἣν ἐβάδισε, καὶ τὰς αἰτίας τῶν ἑκουσίων ἢ ἀκουσίων ἀλλαγῶν πορείας — ζ'.) πᾶσαν ἀπόφασιν κατὰ τὸν πλοῦν, ὑπὸ τὴν προεδρείαν τοῦ πλοιάρχου ληφθεῖσαν ἐν συμβουλίῳ μετὰ τῶν ἀξιωματικῶν καὶ λοιπῶν ναυτῶν τοῦ πληρώματος — ή.) τὰ ὀνόματα τῶν ἀπολυθέντων ἀξιωματικῶν καὶ λοιπῶν ναυτῶν, ὡς καὶ τὰς αἰτίας τῆς ἀπολύσεως αὐτῶν — θ'.) τὰ ἀφορῶντα τὸ πλοῖον καὶ τὰς πραγματείας ἔσοδα καὶ ἔξοδα, καὶ ἐν γένει πᾶν ὅ,τι ἀφορᾷ τὸ πλοῖον ἢ τὸ φορτίον αὐτοῦ καὶ πᾶν ὅ,τι δύναται νὰ δώσῃ ἀφορμὴν εἰς λογοδοσίαν, ἢ εἴς τινος ἀγωγῆς κίνησιν ἢ ἀμφισβήτησιν.

Ἄρθρ. **39.** Ἐκτὸς τοῦ *ἡμερολογίου*, ὁ πλοίαρχος ὑποχρεοῦται νὰ ἔχῃ ἐπὶ τοῦ πλοίου, μὲ τὰς αὐτὰς διατυπώσεις, ἓν *βιβλιάριον* (**Libretto**), προωρισμένον εἰδικῶς εἰς τακτικὴν τῶν ναυτοδανείων ἐγγραφήν.

Ἄρθρ. **40.** Ὁ πλοίαρχος ὀφείλει, πρὶν ἢ φορτώσῃ, νὰ φροντίσῃ, ὥστε νὰ γίνῃ ἐπίσκεψις εἰς τὸ πλοῖόν του ὑπὸ πραγματογνωμόνων, ἐπὶ τούτῳ ὑπὸ τοῦ ἐμποροδικείου, ἢ ἐν ἐλλείψει, ὑπὸ τοῦ ἐμπορικοῦ γραφείου, καὶ ἐὰν δὲν ὑπάρχῃ, ὑπὸ τοῦ δημοτικοῦ συμβουλίου τοῦ τόπου διοριζομένων, διὰ νὰ γνωσθῇ, ἐὰν τὸ πλοῖόν του ἦναι προμηθευμένον ἀπὸ τὰ πρὸς τὸν πλοῦν ἀναγκαῖα· καὶ ἐὰν εὑρίσκηται εἰς κατάστασιν τοῦ νὰ πλεύσῃ, ἡ περὶ τῆς ἐπισκέψεως ἔκθεσις κατατίθεται εἰς τὸ γραφεῖον τοῦ ἐμποροδικείου, τοῦ ἐμπορικοῦ γραφείου, ἢ τοῦ δημοτικοῦ συμβουλίου, ἀντίγραφον δὲ αὐτῆς ἐπικεκυρωμένον δίδεται εἰς τὸν πλοίαρχον. Οὗτος δὲν δύναται νὰ λάβῃ τὰ ἀποδημητήριά του, χωρὶς νὰ παρουσιάσῃ τὴν τῆς ἐπισκέψεως τοῦ πλοίου ἔκθεσιν, καὶ ἂν ἀκόμη οἱ φορτωταὶ ἤθελον παραιτηθῇ τῆς τοιαύτης ἐπισκέψεως.

Ἄρθρ. **41.** Ἐκτὸς τῶν ἄνω μνησθέντων βιβλίων καὶ τοῦ ἀντιγράφου τῆς ἐκθέσεως τῶν πραγματογνωμόνων, ὁ πλοίαρχος ὀφείλει προσέτι νὰ ἔχῃ ἐν τῷ πλοίῳ ά.) τὸ ἔγγραφον τῆς ἰδιοκτησίας τοῦ πλοίου, ἢ ἀντίγραφον αὐτοῦ, δεόντως ἐπικεκυρωμένον. β'.) τὸ τῆς ἐθνικότητος αὐτοῦ· ἤτοι τὸ *βεράτιον*, δι' οὗ ἀποδεικνύεται ὅτι εἶναι ὑπὸ σημαίαν

Θωμανικήν. γ'.) τὸ ναυτολόγιον. δ'.) τὰ φορτωτικὰ καὶ τὰ ναυλωτικά. ε.) τὸ δηλωτικὸν (manifesto) τοῦ φορτίου. ς'.) τὰ ἐξοφλητικὰ τῆς διὰ μετρητῶν ἢ δι' ἐγγυήσεως πληρωμῆς τῶν τελωνειακῶν δικαιωμάτων. ζ'.) τὴν ἄδειαν τῆς ἀναχωρήσεως, ἤτοι τὸ ναυτικὸν διαβατήριον. η.) τὸ τοῦ ὑγειονομείου ἔγγραφον. θ'.) ἓν ἀντίτυπον τοῦ Κώδηκος τοῦ ναυτικοῦ ἐμπορίου.

Ἄρθρ. 42. Ὁ πλοίαρχος ὀφείλει νὰ εὑρίσκηται αὐτοπροσώπως ἐν τῷ πλοίῳ ἀφ' ἧς στιγμῆς ἤρχισεν ὁ πλοῦς, μέχρι τῆς εἰς ὅρμον ἀσφαλῆ, ἢ εἰς καλὸν λιμένα, ἀφίξεως αὐτοῦ. Ὁ πλοίαρχος, προκειμένου νὰ προσορμισθῇ εἰς λιμένα ἔνθα μήτε αὐτὸς, μήτε κάνεὶς ἐκ τοῦ πληρώματος προσωρμίσθη ποτὲ, καὶ ἔνθα εὑρίσκονται ναυαγωγοὶ, γνωρίζοντες τὴν τοῦ λιμένος, τῆς διώρυγος ἢ τοῦ ποταμοῦ εἴσοδον, ὀφείλει νὰ μεταχειρισθῇ τινὰ ἐξ αὐτῶν, δαπάνῃ τοῦ πλοίου.

Ἄρθρ. 43. Ἐν περιπτώσει παραβάσεως τῶν ἐν τοῖς προηγουμένοις πέντε ἄρθροις ἐπιβαλλομένων ὑποχρεώσεων, ὁ πλοίαρχος εἶναι ὑπεύθυνος περὶ παντὸς συμβεβηκότος πρὸς τοὺς εἰς τὸ πλοῖον καὶ τὸ φορτίον ἐνδιαφερομένους.

Ἄρθρ. 44. Ὁ πλοίαρχος εἶναι προσέτι ὑπεύθυνος περὶ πάσης βλάβης, ἥτις δύναται νὰ συμβῇ εἰς τὰς πραγματείας, ἃς ἤθελε φορτώσει ἐπὶ τοῦ καταστρώματος τοῦ πλοίου του ἄνευ τῆς ἐγγράφου συγκαταθέσεως τοῦ φορτωτοῦ· ἡ διάταξις αὕτη δὲν ἐφαρμόζεται εἰς τὴν μικρὰν ἀκτοπλοΐαν.

Ἄρθρ. 45. Ὁ πλοίαρχος δὲν ἀπαλλάττεται τῆς εὐθύνης, εἰμὴ ἂν ἀποδείξῃ ὅτι ὑπῆρξε πρόσκομμα ἐξ ἀνυπερβλήτου δυνάμεως εἰς τὴν ἐκπλήρωσιν τῶν χρεῶν του.

Ἄρθρ. 46. Ὁ πλοίαρχος καὶ οἱ τοῦ πληρώματος ἄνθρωποι, οἱ εὑρισκόμενοι ἐν τῷ πλοίῳ, ἢ ἐπὶ λέμβων ἐπιβάντες, διευθύνονται εἰς τὸ πλοῖον πρὸς ἀπόπλουν, δὲν δύνανται νὰ κρατηθῶσι διὰ χρέη, ἐκτὸς ἂν πρόκηται περὶ χρεῶν, γενομένων διὰ τὸν ἀπόπλουν αὐτόν. Ἀλλὰ, καὶ ἐν τῇ τελευταίᾳ ἀκόμη ταύτῃ περιπτώσει, δὲν δύνανται νὰ κρατηθῶσιν, ἂν δώσωσιν ἐγγύησιν διὰ τὴν πληρωμήν.

Ἄρθρ. 47. Ὁ πλοίαρχος, εἰς τὸν τόπον τῆς διαμονῆς τῶν ἰδιοκτητῶν ἢ τῶν ἐπιτρόπων αὐτῶν εὑρισκόμενος, δὲν δύναται, ἄνευ τῆς συγκαταθέσεως αὐτῶν, νὰ ἐπισκευάσῃ τὸ πλοῖον, νὰ ἀγοράσῃ πανία, σχοινία καὶ ἄλλα χρήσιμα εἰς τὸ πλοῖον, νὰ δανεισθῇ πρὸς τοῦτο χρήματα ἐπὶ τοῦ πλοίου, οὐδὲ νὰ ἐκναυλώσῃ τὸ πλοῖον.

Ἄρθρ. 48. Ἐὰν τὸ πλοῖον ἐξεναυλώθη συναινέσει τῶν ἰδιοκτητῶν, τινὲς δὲ ἐξ αὐτῶν δὲν θέλωσι νὰ συνεισφέρωσιν εἰς τὰ πρὸς ἀπόπλουν τοῦ πλοίου ἀναγκαῖα ἔξοδα, τότε ὁ πλοίαρχος, ἀφ' οὗ τοὺς προσκαλέσῃ ἐπισήμως νὰ προσφέρωσι τὸ ἐπιβάλλον αὐτοῖς μέρος, καὶ παρέλθωσιν ἄνευ ἀποτελέσματος εἰκοσιτέσσαρες ὧραι ἀπὸ τῆς προσκλήσεως ταύτης, δύνα

ται, τῇ ἀδείᾳ τοῦ ἐμποροδικείου, ἢ ἐν ἐλλείψει, τοῦ δημοτικοῦ συμβουλίου, νὰ λάβῃ ναυτοδάνειον διὰ λογαριασμόν των ἐπὶ τῆς εἰς τὸ πλοῖον μετοχῆς αὐτῶν.

Ἄρθρ. 49. Ἐὰν, διαρκοῦντος τοῦ πλοὸς, γίνῃ χρεία ἐπισκευῆς, ἢ ἀγορᾶς πανίων, σχοινίων, ἁρμένων, τροφίμων, ἢ ἄλλων ἀπολύτως ἀναγκαίων, αἱ δὲ περιστάσεις, ἢ ἡ τῆς διαμονῆς τῶν ἰδιοκτητῶν τοῦ πλοίου ἢ τοῦ τοῦ φορτίου ἀπόστασις δὲν τῷ ἐπιτρέπωσι νὰ ζητήσῃ τὰς διαταγὰς αὐτῶν, ὁ πλοίαρχος, ἀφ' οὗ ἐπιβεβαιώσῃ τὴν ἀνάγκην ταύτην δι' ἐκθέσεως, ὑπογεγραμμένης παρ' αὐτοῦ τε καὶ τῶν ἐγκριτοτέρων τοῦ πληρώματος, δύναται, λαβὼν τὴν ἄδειαν, ἐν μὲν Τουρκίᾳ, παρὰ τοῦ ἐμποροδικείου, ἢ ἐν ἐλλείψει, παρὰ τοῦ δημοτικοῦ συμβουλίου, ἐν δὲ τῇ ἀλλοδαπῇ, παρὰ τοῦ Ὀθωμανοῦ προξένου, ἢ ἐνἐλλείψει, παρὰ τῆς ἁρμοδίας ἐπιτοπίου ἀρχῆς, νὰ κάμῃ ναυτοδάνειον ἐπὶ τοῦ σκάφους τοῦ πλοίου καὶ τῶν ἐξαρτημάτων αὐτοῦ, καὶ ἐν ἀνάγκῃ, ἐπὶ τοῦ φορτίου, ἢ ἐὰν τὸ δάνειον αὐτὸ δὲν ἦναι δυνατὸν νὰ γίνῃ ὅλον ἢ ἐν μέρει, νὰ ἐνεχυριάσῃ ἢ νὰ πωλήσῃ ἐπὶ πλειστηριασμῷ πραγματείας μέχρι τοῦ ποσοῦ τῶν διὰ τὰς ἐπιβεβαιωθείσας ἀνάγκας ἀπαιτουμένων χρημάτων. Οἱ ἰδιοκτῆται, ἢ ὁ παριστῶν αὐτοὺς πλοίαρχος, θέλουσιν ἀναπληρώσει τὰς πωληθείσας πραγματείας κατὰ τὴν τρέχουσαν τιμὴν τῶν τοῦ αὐτοῦ εἴδους καὶ τῆς αὐτῆς ποιότητος πραγματειῶν, κατὰ τὴν ἄφιξιν τοῦ πλοίου εἰς τὸ μέρος τῆς ἐκφορτώσεως. Ὁ μόνος τοῦ πλοίου ναυλωτὴς, ἢ οἱ διάφοροι φορτωταὶ, ἐὰν ὦσι σύμφωνοι πρὸς ἀλλήλους, δύνανται ν' ἀντισταθῶσιν εἰς τὴν πώλησιν ἢ εἰς τὴν ἐνεχυρίασιν τῶν πραγματειῶν αὐτῶν, ἐκφορτόνοντες αὐτὰς καὶ πληρόνοντες τὸν ναῦλον, ἀναλόγως τῆς προχωρήσεως τοῦ πλοός. Ἂν δέ τινες τῶν φορτωτῶν εἰς τοῦτο δὲν συμφωνῶσιν, ὁ θέλων νὰ κάμῃ χρῆσιν τοῦ δικαιώματος τῆς ἐκφορτώσεως ὑποχρεοῦται νὰ πληρώσῃ ὁλόκληρον τὸν ναῦλον διὰ τὰς πραγματείας του.

Ἄρθρ. 50. Ὁ πλοίαρχος, πρὶν ἐκπλεύσῃ ἀπὸ λιμένα ξένον, ἢ ἀπὸ λιμένας Ὀθωμανικοὺς, κειμένους ἐντὸς τοῦ κόλπου τῆς Βασσόρας, ἢ εἰς τὰ παράλια τῆς Ἀραβίας καὶ τῆς Ἀφρικῆς, διὰ νὰ ἐπανέλθῃ εἰς ἄλλους τῆς Τουρκίας λιμένας, χρεωστεῖ νὰ στείλῃ πρὸς τοὺς ἰδιοκτήτας τοῦ πλοίου, ἢ τοὺς πληρεξουσίους αὐτῶν, λογαριασμὸν, παρ' αὐτοῦ ὑπογεγραμμένον, καὶ περιέχοντα τὸν κατάλογον τοῦ φορτίου του, τὴν τιμὴν τῶν παρ' αὐτοῦ, εἰς λογαριασμὸν τῶν ἰδιοκτητῶν, ἀγορασθεισῶν καὶ φορτωθεισῶν πραγματειῶν, τὰ ποσὰ τῶν παρ' αὐτοῦ ληφθέντων δανείων, τὰ ὀνόματα, τὰ ἐπώνυμα καὶ τὴν διαμονὴν τῶν δανειστῶν.

Ἐὰν ἡ εἰς τοὺς εἰρημένους λιμένας φόρτωσις ἐγένετο διὰ λογαριασμὸν τῶν ναυλωτῶν καὶ ὑπὸ τῶν ἐντολοδόχων αὐτῶν, τότε ὁ πλοίαρχος δὲν ὑποχρεοῦται νὰ στείλῃ εἰς τοὺς ἰδιοκτήτας ἢ εἰς τοὺς πληρεξουσίους αὐτῶν εἰμὴ τὸν ἀπὸ τὰς φορτωτικὰς, ἃς ὑπέγραψαν, ἐξαγόμενον κατάλογον τοῦ

φορτίου του, καὶ τὸν κατάλογον τῶν χρημάτων, ἅπερ ἐδανείσθη, περιέχοντα καὶ τὸ ὄνομα, τὸ ἐπώνυμον καὶ τὴν διαμονὴν τῶν δανειστῶν.

Ἄρθρ. 51. Ὁ πλοίαρχος, ὅστις ἄνευ ἀνάγκης ἤθελε δανεισθῇ χρήματα ἐπὶ τοῦ σκάφους, τῶν ζωοτροφιῶν καὶ τῆς ἀποσκευῆς τοῦ πλοίου, ἢ ἤθελεν ἐνεχυριάσει ἢ πωλήσει πραγματείας ἢ τροφὰς, ἢ ὅστις ἤθελε παρεμβάλει εἰς τοὺς λογαριασμούς του ἀβαρίας καὶ δαπάνας πλαστὰς, εἶναι ὑπεύθυνος πρὸς τοὺς ἐνδιαφερομένους καὶ προσωπικῶς ὑπόχρεως εἰς τὴν ἀπόδοσιν τῶν χρημάτων, ἢ τὴν πληρωμὴν τῶν πραγμάτων, ἅπερ ἐνεχυρίασεν ἢ ἐπώλησεν, ὑπόκειται δὲ, ἐν ἀνάγκῃ, καὶ εἰς ποινικὴν διὰ ταῦτα καταδίωξιν.

Ἄρθρ. 52. Ἐκτὸς ἐὰν νομίμως ἀποδειχθῇ ὅτι τὸ πλοῖον εἶναι ἀνίκανον εἰς πλοῦν, ἡ ἄνευ ἀδείας εἰδικῆς τῶν ἰδιοκτητῶν πώλησις αὐτοῦ ἀπαγορεύεται εἰς τὸν πλοίαρχον, ἐπὶ ποινῇ ἀκυρότητος τῆς πωλήσεως καὶ ὑποχρεώσεως αὐτοῦ προσωπικῆς εἰς τὰς ἐκ ταύτης ζημίας.

Ἡ εἰς πλοῦν ἀνικανότης τοῦ πλοίου ἀποδεικνύεται δι' ἐκθέσεως, γενομένης ὑπὸ ὁρκωτῶν πραγματογνωμόνων, διοριζομένων, ἐν Τουρκίᾳ μὲν, παρὰ τοῦ ἐμποροδικείου, ἢ ἐν ἐλλείψει, παρὰ τοῦ ἐμπορικοῦ γραφείου, καὶ ἂν δὲν ὑπάρχῃ τοιοῦτον, παρὰ τοῦ δημοτικοῦ συμβουλίου· ἐν ἀλλοδαπῇ δὲ, παρὰ τοῦ Ὀθωμανοῦ προξένου, ἢ ἐν ἐλλείψει, παρὰ τῆς ἐπιτοπίου ἁρμοδίας ἀρχῆς.

Ἐν ἐλλείψει πληρεξουσιότητος καὶ ὁδηγιῶν ἐκ μέρους τῶν ἰδιοκτητῶν, ἡ δι' οὕτωσὶ ἀποδεδειγμένην ἀνικανότητα εἰς πλοῦν πώλησις τοῦ πλοίου ἐνεργεῖται ἐπὶ δημοσίων πλειστηριασμῶν.

Ἄρθρ. 53. Πᾶς εἰς πλοῦν ὑποχρεωθεὶς πλοίαρχος ὀφείλει νὰ τὸν ἀποτελειώσῃ· ἄλλως, ὑποχρεοῦται νὰ πληρώσῃ πρὸς τοὺς ἰδιοκτήτας καὶ ναυλωτὰς πᾶσαν δαπάνην καὶ ἀποζημίωσιν.

Ἄρθρ. 54. Ὁ ἐπὶ συμμετοχῇ τοῦ ἐκ τοῦ φορτίου κέρδους κυβερνῶν πλοίαρχος δὲν δύναται νὰ κάμῃ κανὲν εἶδος ἐμπορίου δι' ἴδιον ἑαυτοῦ λογαριασμὸν, ἐκτὸς ἐὰν συνεφωνήθη τοῦτο ἰδίᾳ.

Ἄρθρ. 55. Ἐν περιπτώσει παραβάσεως τῶν ἐν τῷ προηγουμένῳ ἄρθρῳ περιεχομένων διατάξεων, αἱ παρὰ τοῦ πλοιάρχου δι' ἴδιον αὐτοῦ λογαριασμὸν φορτωθεῖσαι πραγματεῖαι δημεύονται δι' ἀποφάσεως τοῦ ἐμποροδικείου, πρὸς ὄφελος τῶν ἄλλων συμμετόχων.

Ἄρθρ. 56. Ὁ πλοίαρχος δὲν δύναται, ἐφ' οἱῳδήποτε κινδύνῳ, νὰ ἐγκαταλείψῃ τὸ πλοῖόν του, διαρκοῦντος τοῦ πλοὸς, ἄνευ τῆς γνώμης τῶν ἀξιωματικῶν καὶ τῶν ἐγκριτωτέρων τοῦ πληρώματος. Καὶ ἐν τοιαύτῃ δὲ περιπτώσει, ὀφείλει νὰ διασώσῃ μεθ' ἑαυτοῦ ὁμοῦ μὲ τὰ ἀναγκαῖα ἔγγραφα, οἷον τὸ ναυτικὸν ἡμερολόγιον, τὰ ναυλοσυμφωνητικὰ, φορτωτικὰ, ἀποδημητήρια, καὶ τὰ χρήματα, καὶ ὅσας ἐκ τῶν πολυτιμοτέρων πραγματειῶν τοῦ φορτίου του δυνηθῇ· ἄλλως, εἶναι προσωπικῶς περὶ αὐτῶν ὑπεύθυνος.

Ἐὰν δὲ τὰ οὕτω διασωθέντα ἐκ τοῦ πλοίου πράγματα ἀπολεσθῶσιν ἔπειτα ἐκ τυχαίου συμβεβηκότος, ὁ πλοίαρχος ἀπαλλάττεται πάσης περὶ αὐτῶν εὐθύνης.

Ἄρθρ. 57. Ὁ πλοίαρχος ὀφείλει, ἐντὸς εἰκοσιτεσσάρων ὡρῶν ἀπὸ τῆς ἀφίξεως αὐτοῦ εἰς τὸν προσδιωρισμένον λιμένα, νὰ ἐνεργήσῃ τὴν ἐπιθεώρησιν τοῦ ἡμερολογίου του ὑπὸ τῶν ἐν τοῖς δύο ἑπομένοις ἄρθροις σημειουμένων ἀρχῶν, νὰ κάμῃ δὲ πρὸς αὐτὰς καὶ τὴν ἔκθεσίν του, τῆς ὁποίας ἀντίγραφον ἐπικεκυρωμένον θέλει δοθῇ πρὸς αὐτόν. Ἡ ἔκθεσις πρέπει νὰ φανερώνῃ τὸν τόπον καὶ τὸν χρόνον τοῦ ἀπόπλου, τὸν δρόμον, τὸν ὁποῖον ἠκολούθησε, τὰς συμφορὰς καὶ τοὺς κινδύνους, οἵτινες συνέβησαν, τὰς ἐν τῷ πλοίῳ συμβάσας ἀταξίας, καὶ πάντα τὰ τοῦ πλοὸς αὐτοῦ ἀξιοσημείωτα περιστατικά.

Ἄρθρ. 58. Ἐν Τουρκίᾳ ἡ ἔκθεσις γίνεται εἰς τὸν πρόεδρον τοῦ ἐμποροδικείου, καὶ, ἐν ἐλλείψει, εἰς τὸν διευθυντὴν τοῦ ἐμπορικοῦ γραφείου, καὶ ἐὰν δὲν ὑπάρχῃ τοιοῦτον, εἰς τὸν ἀρχηγὸν τῆς ἀνωτέρας ἐπιτοπίου ἀρχῆς. Ὁ τὴν ἔκθεσιν παραλαβὼν διευθυντὴς τοῦ ἐμπορικοῦ γραφείου ἢ ἀρχηγὸς τῆς ἐπιτοπίου ἀρχῆς ὀφείλει νὰ τὴν διαβιβάσῃ ἄνευ ἀναβολῆς εἰς τὸν πρόεδρον τοῦ πλησιεστέρου ἐμποροδικείου· ἐν ἑκατέρᾳ τῶν περιπτώσεων τούτων ἡ ἔκθεσις αὕτη παρακατατίθεται εἰς τὸ γραφεῖον τοῦ ἐμποροδικείου.

Ἄρθρ. 59. Ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ ὁ πλοίαρχος ὀφείλει νὰ κάμῃ τὴν ἔκθεσίν του πρὸς τὸν Ὀθωμανὸν πρόξενον, ἢ ἐν ἐλλείψει, πρὸς τὴν ἁρμοδίαν τοῦ τόπου ἀρχήν, καὶ νὰ λάβῃ πιστοποιητικόν, βεβαιοῦν τὴν ἐποχὴν τῆς ἀφίξεως καὶ τῆς ἀναχωρήσεώς του, καὶ τὴν κατάστασιν καὶ τὸ εἶδος τοῦ φορτίου του.

Ἄρθρ. 60. Ἐὰν, διαρκοῦντος τοῦ πλοὸς, ὁ πλοίαρχος ἀναγκασθῇ νὰ προσορμισθῇ εἰς Ὀθωμανικὸν ἢ ξένον λιμένα, ὀφείλει νὰ δηλώσῃ, κατὰ τὰς περιστάσεις, ἐνώπιον μιᾶς τῶν εἰς τὰ προηγούμενα 58 καὶ 59 ἄρθρα σημειωθεισῶν ἀρχῶν, τὰς αἰτίας τῆς ἐκεῖ προσορμίσεώς του.

Ἄρθρ. 61. Ὁ ναυαγήσας, καὶ, μόνος, ἢ μὲ ὲν μέρος τοῦ πληρώματος, διασωθεὶς πλοίαρχος, ὀφείλει νὰ ἐμφανισθῇ ἄνευ ἀναβολῆς, κατὰ τοὺς τόπους καὶ τὰς περιπτώσεις, ἐνώπιον τῶν αὐτῶν ἀρχῶν, νὰ κάμῃ τὴν ἔκθεσίν του, νὰ ἐνεργήσῃ τὴν βεβαίωσιν αὐτῆς ὑπὸ τῶν ἐκ τοῦ πληρώματος διασωθέντων καὶ μετ' αὐτοῦ εὑρισκομένων, καὶ νὰ λάβῃ ἐπίσημον ἀντίγραφον αὐτῆς.

Ἄρθρ. 62. Πρὸς βεβαίωσιν τῆς ἐκθέσεως τοῦ πλοιάρχου, ἡ ἀρχὴ ἐξετάζει τοὺς ἐκ τοῦ πληρώματος, καὶ, εἰ δυνατὸν, τοὺς ἐπιβάτας, ἄνευ βλάβης καὶ τῶν ἄλλων ἀποδείξεων. Αἱ μὴ ἐπιβεβαιωμέναι ἐκθέσεις δὲν εἶναι δεκταὶ ὑπὲρ τοῦ πλοιάρχου, οὐδὲ παρέχουσι πίστιν εἰς τὸ δικαστήριον, ἐκτὸς τῆς περιπτώσεως, καθ' ἣν ὁ ναυαγήσας πλοίαρχος διεσώθη μόνος εἰς

τὸν τόπον, ὅπου ἔκαμε τὴν ἔκθεσίν του. Ἐπιφυλάττεται ἐν τούτοις εἰς τοὺς διαδίκους ἀπόδειξις τοῦ ἐναντίου.

Ἄρθρ. 63. Ἐκτὸς τῆς περιπτώσεως ἐπικειμένου κινδύνου, ὁ πλοίαρχος δὲν δύναται νὰ ἀποβιβάσῃ κἀμμίαν πραγματείαν πρὶν κάμῃ τὴν ἔκθεσίν του, ἐπὶ ποινῇ ἐκτάκτων κατ' αὐτοῦ καταδιώξεων.

Ἄρθρ. 64. Ἐὰν αἱ ζωοτροφίαι τοῦ πλοίου ἐκλίπωσι διαρκοῦντος τοῦ πλοὸς, ὁ πλοίαρχος, λαμβάνων τὴν γνώμην τῶν ἐγκριτοτέρων τοῦ πληρώματος, δύναται νὰ βιάσῃ τοὺς ἔχοντας κατ' ἰδίαν τρόφιμα νὰ τὰ καταθέσωσιν εἰς τὸ κοινὸν, ὑποχρεούμενος νὰ τοῖς πληρώσῃ τὴν ἀξίαν αὐτῶν.

ΤΙΤΛΟΣ ΠΕΜΠΤΟΣ.

Περὶ τῆς ὑποχρεώσεως καὶ τῶν μισθῶν τοῦ πληρώματος.

Ἄρθρ. 65. Οἱ ὅροι τῆς μισθώσεως τοῦ πλοιάρχου, τῶν ἀξιωματικῶν καὶ τῶν ἀνδρῶν τοῦ πληρώματος παντὸς πλοίου ἀποδεικνύονται διὰ τοῦ ναυτολογίου ἢ διὰ τῶν ἐγγράφων συμβολαίων τῶν συμβαλλομένων μερῶν. Ἐὰν δὲν ὑπάρχωσι συμφωνίαι γραπταὶ, καὶ ἐν τῷ ναυτολογίῳ δὲν ἀναφέρωνται οἱ τῆς μισθώσεως ὅροι, τότε τὰ μέρη θεωροῦνται ὡς θελήσαντα ν' ἀνατεθῶσιν εἰς τὴν συνήθειαν τοῦ τόπου, ἐν ᾧ ἡ μίσθωσις ἐγένετο.

Τὸ ναυτολόγιον συντάττεται ἐν Τουρκίᾳ μὲν ἐνώπιον τοῦ λιμεναρχείου, ἢ ἐν ἐλλείψει, ἐνώπιον τοῦ ἐμπορικοῦ γραφείου, καὶ ἐὰν δὲν ὑπάρχῃ τοιοῦτον, ἐνώπιον τοῦ δημοτικοῦ συμβουλίου· ἐν ἀλλοδαπῇ δὲ, ἐνώπιον τῶν Ὀθωμανικῶν προξένων ἢ προξενικῶν πρακτόρων, καὶ, ἐν ἐλλείψει, ἐνώπιον τῆς τοῦ τόπου ἁρμοδίας ἀρχῆς.

Ἄρθρ. 66. Ὁ πλοίαρχος, οἱ ἀξιωματικοὶ καὶ οἱ ναῦται δὲν δύνανται, ἐπ' οὐδεμιᾷ προφάσει, νὰ φορτώσωσιν ἐπὶ τοῦ πλοίου δι' ἴδιον ἑαυτῶν λογαριασμὸν κἀμμίαν πραγματείαν, χωρὶς νὰ πληρώσωσι τὸν ναῦλον, καὶ ἄνευ ἀδείας τῶν ἰδιοκτητῶν, ἢ ἐὰν τὸ πλοῖον ἦ ὅλον ναυλωμένον, ἄνευ ἀδείας τοῦ ναυλωτοῦ, ἐπὶ ποινῇ δημεύσεως αὐτῆς πρὸς ὄφελος τῶν ἐνδιαφερομένων, δηλ. τῶν ἰδιοκτητῶν τοῦ πλοίου ἢ τῶν ναυλωτῶν, ἐκτὸς ἂν τοῖς ἐπετράπη τὸ τοιοῦτον, ἐν μὲν τῇ πρώτῃ περιπτώσει παρὰ τῶν ἰδιοκτητῶν, ἐν δὲ τῇ δευτέρᾳ παρὰ τῶν ναυλωτῶν.

Ἄρθρ. 67. Ἐὰν ὁ πλοῦς διακοπῇ ἐξ αἰτίας τῶν ἰδιοκτητῶν, τοῦ πλοιάρχου ἢ τῶν ναυλωτῶν, πρὸ τοῦ ἀπόπλου τοῦ πλοίου, οἱ κατὰ πλοῦν ἢ ἐπὶ μηνιαίῳ μεμισθωμένοι ἀξιωματικοὶ καὶ ναῦται πληρόνονται δι' ὅσας ἡμέρας εἰργάσθησαν εἰς τὴν τοῦ πλοίου ἐξάρτισιν, καὶ πρὸς τούτοις λαμβάνουσι πρὸς ἀποζημίωσίν των κατ' ἐκλογὴν ἢ τὴν γενομένην τυχὸν αὐτοῖς ἐπὶ τῶν μισθῶν των προπληρωμὴν, ἢ, ἐκπιπτομένης τῆς προπληρωμῆς ταύτης, ἐὰν ὑπάρχῃ, ἓν μηνιαῖον ἐκ τῶν συμφωνηθέντων μισθῶν

των, ἢ τὸ τέταρτον τοῦ ὅλου μισθοῦ αὐτῶν, ὅταν ἦναι μεμισθωμένοι κατὰ πλοῦν. Ἐὰν ὁ πλοῦς διακοπῇ μετὰ τὴν ἀναχώρησιν τοῦ πλοίου, λαμβάνουσι τοὺς μισθούς των δι' ὅσον ὑπηρέτησαν καιρὸν, καὶ προσέτι δι' ἀποζημίωσιν τὸ διπλοῦν τῶν ὅσα χορηγοῦνται αὐτοῖς διὰ τῆς προηγουμένης παραγράφου, καὶ τὰ ἔξοδα τῆς ἐπιστροφῆς αὐτῶν μέχρι τοῦ τόπου τῆς ἀναχωρήσεως τοῦ πλοίου· ἐκτὸς ἐὰν ὁ πλοίαρχος, οἱ ἰδιοκτῆται καὶ οἱ ναυλωταὶ τοὺς ἐπιβιβάσωσιν εἰς ἄλλο πλοῖον, ἐπανερχόμενον εἰς τὸν ῥηθέντα τόπον. Ποτὲ ὅμως οἱ μισθοὶ καὶ αἱ ἀποζημιώσεις δὲν δύνανται νὰ ὑπερβῶσι τὸ ποσὸν, τὸ ὁποῖον ἤθελον λάβει, ἂν ὁ πλοῦς ἐξετελεῖτο.— Ἡ διὰ τὴν ἐπιστροφὴν ἀποζημίωσις ὑπολογίζεται κατὰ τὴν ποιότητα τῶν ἀποπεμπομένων ναυτῶν.

Ἄρθρ. 68. Ἐὰν πρὸ τῆς ἐνάρξεως τοῦ πλοὸς ἐπέλθῃ ἀπαγόρευσις ἐμπορίας μὲ τὸν τόπον, πρὸς ὃν τὸ πλοῖον ἀπέρχεται, ἢ, ἐὰν ἡ ἐξαγωγὴ τῶν πραγματειῶν, δι' ἃς τὸ πλοῖον ἐξεναυλώθη, ἀπαγορευθῇ, ἢ, ἂν ἀκόμη τὸ πλοῖον κρατηθῇ κατὰ διαταγὴν τῆς κυβερνήσεως, τότε δὲν ὀφείλεται πληρωμὴ εἰς τοὺς ἀποπεμπομένους ἀξιωματικοὺς καὶ ναύτας, εἰμὴ δι' ὅσας ἡμέρας εἰργάσθησαν εἰς τὴν ὑπηρεσίαν τοῦ πλοίου.

Ἄρθρ. 69. Ἐὰν ἡ τῆς ἐμπορίας ἀπαγόρευσις ἢ ἡ τοῦ πλοίου κράτησις συμβῇ διαρκοῦντος τοῦ πλοὸς, τότε οἱ ἀξιωματικοὶ καὶ ναῦται πληρόνονται, ἐν μὲν τῇ τῆς ἀπαγορεύσεως περιπτώσει, ἀναλόγως τοῦ χρόνου τῆς ὑπηρεσίας των, ὁμοῦ καὶ τὰ ἔξοδα τῆς ἐπιστροφῆς των, ἐν δὲ τῇ τῆς κρατήσεως, λαμβάνουσιν, εἰ μὲν ἐμισθώθησαν ἐπὶ μηνιαίῳ, τὸ ἥμισυ τῶν μισθῶν των δι' ὅσον καιρὸν διαρκέσῃ ἡ κράτησις, εἰ δὲ ἐμισθώθησαν κατὰ πλοῦν, ὁλόκληρον τὸν συμφωνηθέντα μισθόν των, ἀλλ' ἄνευ αὐξήσεώς τινος διὰ τὸν καιρὸν τῆς κρατήσεως.

Ἄρθρ. 70. Ἐὰν ὁ πλοῦς παραταθῇ ἑκουσίως, ἡ τιμὴ τοῦ μισθοῦ τῶν κατὰ πλοῦν μεμισθωμένων ναυτῶν αὐξάνει ἀναλόγως τῆς παρατάσεως.

Ἄρθρ. 71. Ἐὰν τὸ φορτίον ἀποβιβασθῇ ἑκουσίως εἰς τόπον πλησιέστερον παρὰ τὸν εἰς τὸ ναυλωτικὸν σημειωμένον, οὐδεμία μισθοῦ γίνεται ἐλάττωσις πρὸς τοὺς κατὰ πλοῦν μεμισθωμένους ναύτας.

Ἄρθρ. 72. Ἐὰν οἱ ναῦται ἐμισθώθησαν ἐπὶ μετοχῇ τοῦ κέρδους ἢ τοῦ ναύλου, δὲν τοῖς ὀφείλεται κἀμμία ἀποζημίωσις, οὐδὲ ἡμερομίσθια διὰ τὴν ἐξ ἀκαταμαχήτου δυνάμεως ἐπελθοῦσαν διακοπὴν, ἀναβολὴν ἢ παράτασιν τοῦ πλοός. — Ἐὰν ἡ διακοπὴ, ἡ ἀναβολὴ, ἢ ἡ παράτασις προῆλθεν ἐξ αἰτίας τῶν φορτωτῶν, οἱ τοῦ πληρώματος λαμβάνουσι μέρος εἰς τὰς τῷ πλοίῳ ἐπιδικαζομένας ἀποζημιώσεις.—Αἱ ἀποζημιώσεις αὗται διανέμονται μεταξὺ τῶν ἰδιοκτητῶν τοῦ πλοίου, καὶ τῶν ἐκ τοῦ πληρώματος, κατὰ τὴν αὐτὴν ἀναλογίαν, καθ' ἣν ἤθελε διανεμηθῇ τὸ κέρδος ἢ ὁ ναῦλος. — Ἐὰν δὲ ἡ διακοπὴ, ἡ ἀναβολὴ, ἢ ἡ παράτασις προῆλθεν ἐξ αἰτίας τοῦ πλοιάρχου ἢ τῶν ἰδιοκτητῶν, τότε οὗτοι ὀφεί-

λουσι ν' ἀποζημιώσωσιν ἀναλόγως τὸ πλήρωμα, κατὰ τὰς συμφωνίας αὐτῶν.

Ἄρθρ. 73. Ἐν περιπτώσει ἁλώσεως καὶ δημεύσεως, διαρρήξεως καὶ ναυαγίας, μετὰ ἀπώλειαν τοῦ πλοίου ὁλοκλήρου καὶ τῶν ἐν αὐτῷ πραγματειῶν, οἱ ἀξιωματικοὶ καὶ λοιποὶ ναῦται δὲν δύνανται νὰ κάμωσι, λόγῳ τοῦ πλοὸς, κἀμμίαν περὶ μισθοῦ ἀπαίτησιν. Δὲν εἶναι ὅμως καὶ ὑπόχρεοι ν' ἀποδώσωσι τὰς λόγῳ μισθοῦ γενομένας πρὸς αὐτοὺς προπληρωμάς.

Ἄρθρ. 74. Ἐὰν μέρος τοῦ πλοίου διασωθῇ, οἱ κατὰ πλοῦν ἢ ἐπὶ μηνιαίῳ μεμισθωμένοι ναῦται λαμβάνουσι τοὺς δεδουλευμένους μισθούς των ἐκ τῶν ναυαγίων, τὰ ὁποῖα διέσωσαν.—Ἐὰν δὲ τὰ ναυάγια δὲν ἐπαρκῶσιν, ἢ, ἂν δὲν διεσώθησαν εἰμὴ πραγματεῖαι μόνον, τότε ἀποπληρόνονται τοὺς μισθούς των ἐπιβοηθητικῶς ἐκ τοῦ ναύλου τῶν εἰρημένων πραγματειῶν.

Ἄρθρ. 75. Οἱ ἐπὶ μετοχῇ εἰς τὸν ναῦλον μεμισθωμένοι ἀξιωματικοὶ καὶ λοιποὶ ναῦται πληρόνονται τοὺς μισθούς των μόνον ἐκ τοῦ ναύλου κατ' ἀναλογίαν ἐκείνου, τὸν ὁποῖον λαμβάνει ὁ πλοίαρχος ἢ ὁ ναυλωτής.

Ἄρθρ. 76. Καθ' ὁποιονδήποτε τρόπον καὶ ἂν ἤθελον εἶσθαι μεμισθωμένοι οἱ ἀξιωματικοὶ καὶ λοιποὶ ναῦται, πληρόνονται δι' ὅσας ἡμέρας ἐργασθῶσι πρὸς διάσωσιν τῶν λειψάνων τοῦ πλοίου καὶ τῶν ναυαγησάντων πραγμάτων.

Ἄρθρ. 77. Πᾶς ναύτης, ὅστις κατὰ τὸν πλοῦν ἀσθενήσῃ, πληγωθῇ ἢ ἀκρωτηριασθῇ, ὑπηρετῶν ἐν τῷ πλοίῳ, ἢ μαχόμενος κατ' ἐχθρῶν ἢ πειρατῶν, πληρόνεται τοὺς μισθούς του, τροφοδοτεῖται καὶ θεραπεύεται, καὶ ἐν περιπτώσει ἀκρωτηριάσεως, ἀποζημιοῦται, κατὰ τὴν ἐκτίμησιν τοῦ ἐμποροδικείου, ἐὰν ὑπάρχῃ διαφωνία.—Τὰ ἔξοδα τῆς διατροφῆς καὶ θεραπείας του, καὶ ἡ ἀποζημίωσις, ἐν περιπτώσει ἀκρωτηριασμοῦ, εἶναι εἰς βάρος τοῦ πλοίου καὶ τοῦ ναύλου, ἐὰν ἡ ἀσθένεια, αἱ πληγαὶ καὶ ὁ ἀκρωτηριασμὸς προῆλθον ἐκ τῆς ὑπηρεσίας τοῦ πλοίου· διανέμονται δὲ ἐπὶ τοῦ πλοίου, τοῦ ναύλου καὶ τοῦ φορτίου, ὡς γενικαὶ ἀβαρίαι, ἐὰν αὗται συνέβησαν ἐν μάχῃ πρὸς ὑπεράσπισιν τοῦ πλοίου.

Ἄρθρ. 78. Ἐὰν ὁ ἀσθενήσας, πληγωθεὶς ἢ ἀκρωτηριασθεὶς ναύτης δὲν δύναται νὰ ἐξακολουθήσῃ τὸν πλοῦν ἄνευ κινδύνου, ὁ πλοίαρχος, πρὸ τοῦ ἀπόπλου αὐτοῦ, ὀφείλει νὰ τὸν ἀποβιβάσῃ εἰς νοσοκομεῖόν τι ἢ ἀλλαχοῦ, ὅπου δύναται νὰ λάβῃ τὴν ἀνήκουσαν θεραπείαν, καὶ νὰ παράσχῃ τὰ ἔξοδα τῆς ἀσθενείας καὶ τῆς διατηρήσεώς του, πρὸς δὲ καὶ τὰ τῆς ἐπιστροφῆς του, ἐὰν ὁ ἀσθενὴς ἰαθῇ, ἢ τὰ τῆς ἐνταφιάσεώς του, ἐὰν ἀποθάνῃ. Ἐπὶ τούτῳ θέλει καταθέσει ἐπαρκῆ τινα ποσότητα ἢ ἐγγύησιν εἰς χεῖρας, ἐν Τουρκίᾳ μὲν, τοῦ διευθυντοῦ τοῦ ἐμπορικοῦ γραφείου ἢ τοῦ ἀνωτέρου ὑπαλλήλου ἐπιτοπίου ἀρχῆς, ἐν ἀλλοδαπῇ δὲ, τοῦ Ὀθωμανοῦ προξένου, καὶ, ἐν

ἐλλείψει αὐτοῦ, τῆς ἐπιτοπίου ἐξουσίας. Ἐν ταύταις ταῖς περιπτώσεσιν, ἐκτὸς τῶν τῆς ἐπιστροφῆς ἐξόδων του, ὁ ἀσθενήσας, πληγωθείς, ἢ ἀκρωτηριασθεὶς ναύτης δικαιοῦται νὰ λάβῃ τοὺς μισθούς του, οὐχὶ μόνον μέχρι τῆς θεραπείας αὐτοῦ, ἀλλὰ καὶ μέχρι τῆς ἡμέρας, καθ' ἣν θέλει δυνηθῆ ἐπιστρέφων νὰ φθάσῃ εἰς τὸν τόπον, ὅθεν τὸ πλοῖον ἀνεχώρησεν.

Ἄρθρ. 79. Ἐὰν ὁ ναύτης, ἐν τῷ πλοίῳ εὑρισκόμενος, ἢ μὲ ἄδειαν ἐξελθὼν, πληγωθῇ ἐν συγκρούσει τινὶ, ἢ ἀσθενήσῃ ἐξ ἀτάκτου καὶ κακοήθους αὐτοῦ διαγωγῆς, θέλει μὲν ὡσαύτως τροφοδοτηθῆ καὶ θεραπευθῆ δι' ἐξόδων τοῦ πλοίου, ὡς ἀνωτέρω, τὰ ἔξοδα ὅμως ταῦτα θέλουσιν ἀπαιτηθῆ ἑπομένως παρ' αὐτοῦ δι' ἀγωγῆς. Ἐὰν ὁ ναύτης, ἀποβὰς τοῦ πλοίου ἄνευ ἀδείας, πληγωθῇ, ἀκρωτηριασθῇ, ἢ ἀσθενήσῃ ἐκ συγκρούσεως ἢ κακῆς διαγωγῆς, τὰ μὲν ἔξοδα τῆς διατροφῆς καὶ θεραπείας αὐτοῦ εἶναι ἐπίσης εἰς βάρος του, ὁ δὲ πλοίαρχος δύναται καὶ νὰ τὸν ἀποβάλῃ, καὶ ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει οἱ μισθοί του πληρόνονται ἀναλόγως τοῦ χρόνου τῆς ὑπηρεσίας του.

Ἄρθρ. 80. Ἐάν τις τῶν ναυτῶν ἀποθάνῃ κατὰ τὸν πλοῦν, οἱ μισθοὶ του ὀφείλονται εἰς τοὺς κληρονόμους του, ὡς ἀκολούθως· ἐὰν ἦτο μεμισθωμένος κατὰ μῆνα, οἱ μισθοί του ὀφείλονται μέχρι τῆς ἡμέρας τῆς τελευτῆς του· ἐὰν ἦτο μεμισθωμένος κατὰ πλοῦν, οἱ κληρονόμοι λαμβάνουσι τὸ ἥμισυ μὲν τῶν μισθῶν του, ἐὰν ἀποθάνῃ ὑπάγων ἢ φθάνων εἰς τὸν προωρισμένον λιμένα, τὸ ὅλον δὲ, ἐὰν ἀποθάνῃ ἐπανερχόμενος· ἐὰν δὲ ἦτο μεμισθωμένος ἐπὶ μετοχῇ εἰς τὸ κέρδος ἢ εἰς τὸν ναῦλον, ὀφείλεται ὁλόκληρον τὸ μερίδιόν του, ἀφ' ἧς ὁ πλοῦς ἤρχισεν. Ἐὰν ὁ ναύτης, ὁπωσδήποτε καὶ ἂν ἦ μεμισθωμένος, φονευθῇ ὑπερασπιζόμενος τὸ πλοῖον κατὰ ἐχθροῦ ἢ πειρατῶν, τὸ δὲ πλοῖον φθάσῃ εἰς τὸν προωρισμένον λιμένα, οἱ μισθοὶ αὐτοῦ, θεωρουμένου ὡς μὴ ἀποθανόντος, ὀφείλονται ὁλόκληροι δι' ὅλον τὸν πλοῦν.

Ἄρθρ. 81. Ὁ ἐντὸς τοῦ πλοίου αἰχμαλωτισθεὶς ναύτης δὲν δύναται νὰ κάμῃ ἐναντίον τοῦ πλοιάρχου, τῶν ἰδιοκτητῶν, ἢ τῶν τοῦ πλοίου ναυλωτῶν κἀμμίαν περὶ πληρωμῆς τῶν λύτρων αὐτοῦ ἀπαίτησιν· λαμβάνει δὲ τὸν μισθόν του μέχρι τῆς ἡμέρας, καθ' ἣν ἐζωγρήθη καὶ ᾐχμαλωτίσθη.

Ἄρθρ. 82. Ὁ εἰς ὑπηρεσίαν τοῦ πλοίου κατὰ γῆν ἢ κατὰ θάλασσαν ἀποσταλεὶς καὶ ἐν τῇ ἀποστολῇ αὐτοῦ αἰχμαλωτισθεὶς ναύτης δικαιοῦται νὰ λάβῃ ὁλόκληρον τὸν μισθόν του, πρὸς δὲ καὶ ἀποζημίωσιν διὰ τὴν ἐξαγοράν του, ἐὰν τὸ πλοῖον φθάσῃ εἰς τὸν προωρισμένον λιμένα.

Ἄρθρ. 83. Ἡ ἀποζημίωσις αὕτη ὀφείλεται ὑπὸ μόνων τῶν ἰδιοκτητῶν τοῦ πλοίου, ἐὰν ὁ ναύτης ἐστάλη κατὰ γῆν ἢ κατὰ θάλασσαν πρὸς ὑπηρεσίαν τοῦ πλοίου. Ὀφείλεται δὲ ὑπὸ τῶν ἰδιοκτητῶν τοῦ τε πλοίου

καὶ τοῦ φορτίου, ἐὰν ὁ ναύτης ἐστάλη κατὰ γῆν ἢ κατὰ θάλασσαν πρὸς ὑπηρεσίαν τοῦ πλοίου καὶ τοῦ φορτίου.

Ἄρθρ. 84. Τὸ ποσὸν τῆς ῥηθείσης ἀποζημιώσεως ὁρίζεται εἰς τριάκοντα χρυσᾶς Ὀθωμανικὰς λίρας.

Ἄρθρ. 85. Ἐὰν τὸ πλοῖον πωληθῇ διαρκούσης τῆς μισθώσεως, οἱ ναῦται, οἵτινες δὲν συνήνεσαν εἰς ἐναντίας συμφωνίας, δικαιοῦνται νὰ ἐπανέλθωσιν εἰς τὸν τόπον των δι' ἐξόδων τοῦ πλοίου καὶ νὰ πληρωθῶσι τοὺς μισθούς των.

Ἄρθρ. 86. Ὅταν ὁ πλοίαρχος διὰ νομίμους αἰτίας ἀποβάλῃ διαρκεῖς ἢ προσωρινοὺς ναύτας, δὲν ὀφείλει νὰ τοῖς πληρώσῃ εἰμὴ τοὺς συμφωνηθέντας μισθοὺς μέχρι τῆς ἡμέρας τῆς ἀποβολῆς, λογιζομένους κατὰ τὸ διάστημα τοῦ γενομένου ἤδη πλοός.—Ἐὰν ἡ ἀποβολὴ ἐγένετο πρὶν τῆς ἐνάρξεως τοῦ πλοὸς, τότε πληρόνονται μόνον δι' ὅσας ἡμέρας ὑπηρέτησαν, καὶ οὐδὲν πλέον.

Ἄρθρ. 87. Νόμιμοι αἰτίαι ἀποβολῆς τῶν τοῦ πληρώματος θεωροῦνται ἀ) ἡ ἐν τῇ ὑπηρεσίᾳ ἀνικανότης.—β'.) ἡ ἀπείθεια.—γ'.) ἡ συστηματικὴ οἰνοφλυγία.—δ'.) αἱ βιαιοπραγίαι ἐν τῷ πλοίῳ καὶ πᾶν ἄλλο ἐλάττωμα χαρακτῆρος, δυνάμενον νὰ φέρῃ διατάραξιν τῆς ἡσυχίας τοῦ πλοίου.—ε.) ἡ ἄνευ ἀδείας ἀπὸ τοῦ πλοίου ἔξοδος.—ς'.) ἡ τοῦ πλοὸς διακοπὴ ἕνεκα λόγων ἀνυπερβλήτων, ἢ περιπτώσεων προβλεπομένων ἐν τῷ νόμῳ.

Ἄρθρ. 88. Πᾶς ναύτης, ἀποδεικνύων ὅτι ἀπεβλήθη ἄνευ νομίμου αἰτίας, μετὰ τὴν εἰς τὸ ναυτολόγιον ἐγγραφήν του, δικαιοῦται νὰ ζητήσῃ ἀποζημίωσιν παρὰ τοῦ πλοιάρχου.—Ἡ ἀποζημίωσις ὁρίζεται ἴση μὲ τὸ τρίτον μὲν τοῦ μισθοῦ, τὸν ὁποῖον ὁ ἀποβληθεὶς ἤθελε προφανῶς κερδίσει κατὰ τὸ διάστημα τοῦ πλοὸς, ἐὰν ἡ ἀποβολὴ ἐγένετο πρὸ τοῦ ἀπόπλου· μὲ τὸ ὅλον δὲ τοῦ μισθοῦ, ὃν ἤθελε λάβει ἀπὸ τῆς στιγμῆς τῆς ἀποβολῆς μέχρι τοῦ τέλους τοῦ πλοὸς, καὶ μὲ τὰ ἔξοδα τῆς ἐπιστροφῆς, ἂν ἡ ἀποβολὴ ἐγένετο ἐν τῷ μεταξὺ τοῦ πλοός. Ἐν οὐδεμιᾷ ἐν τούτοις τῶν ἀνωτέρω περιπτώσεων ὁ πλοίαρχος δὲν δύναται ν' ἀνταπαιτήσῃ τὸ ποσὸν τῶν ἀποζημιώσεων παρὰ τῶν ἰδιοκτητῶν τοῦ πλοίου, ἐκτὸς ἂν ἐπετράπη αὐτῷ παρὰ τούτων ἡ ἀποβολή.

Ἄρθρ. 89. Οἱ εἰς τὸ ναυτολόγιον ἐγγραφέντες διαρκεῖς καὶ προσωρινοὶ ναῦται δὲν δύνανται νὰ παραιτηθῶσι τῆς ὑπηρεσίας καὶ νὰ ἐγκαταλίπωσι τὸ πλοῖον, εἰμὴ ἐν ταῖς ἑπομέναις περιπτώσεσι ἀ.) ἐὰν πρὸ τῆς ἐνάρξεως τοῦ πλοὸς, δι' ὃν ὑπεχρεώθησαν, ὁ πλοίαρχος θέλῃ νὰ διευθύνῃ τὸ πλοῖον εἰς ἄλλον παρὰ τὸν προωρισμένον λιμένα.—β'.) ἐὰν πρὸ τῆς ἐνάρξεως τοῦ πλοὸς ἡ Ὀθωμ. Κυβέρνησις κηρύξῃ ναυτικὸν πόλεμον, ἢ ἐὰν, τοῦ πλοίου προσορμισθέντος ἐν τῷ πλῷ εἰς λιμένα τινὰ, ἐπέλθῃ μεταξὺ Ὀθωμ. Κυβερνήσεως καὶ τοῦ κράτους, πρὸς λιμένα τοῦ ὁποίου τὸ πλοῖον διευθύνεται, πόλεμος, δυνάμενος νὰ ἐμβάλῃ τὸ πλοῖον εἰς κίνδυνον πιθα-

νὸν, ἢ ἐὰν ὁ λιμὴν πρὸς ὃν διευθύνεται εἶναι ὑπὸ ἀποκλεισμόν· —γ'.) ἐὰν πρὸ τῆς ἐνάρξεως τοῦ πλοὸς, ἢ ἐν ᾧ τὸ πλοῖον εἶναι προσωρμισμένον εἰς λιμένα τινὰ, ληρθῶσι βέβαιαι εἰδήσεις, ὅτι εἰς τὸ μέρος, πρὸς ὃ τὸ πλοῖον διευθύνεται, ἐπικρατοῦσι πανώλης, κακοήθης πυρετὸς, ἢ ἄλλη τοιαύτη ἐπιδημικὴ νόσος·—δ'.) ἐὰν πρὸ τοῦ ἀπόπλου τὸ πλοῖον μεταβιβασθῇ ὁλόκληρον ὑπὸ τὴν κυριότητα ἄλλων·—έ.) ἐὰν πρὸ τοῦ ἀπόπλου ὁ πλοίαρχος ἀποθάνῃ ἢ ἀποπεμφθῇ ὑπὸ τῶν ἰδιοκτητῶν τοῦ πλοίου.

Ἄρθρ. 90. Τὸ πλοῖον καὶ ὁ ναῦλος εἶναι εἰδικῶς ὑπέγγυα εἰς τὴν πληρωμὴν τῶν μισθῶν, ἀποζημιώσεων, καὶ ὁδοιπορικῶν ἐξόδων τῶν ναυτῶν.

Ἄρθρ. 91. Τὸ πλοῖον καὶ ὁ ναῦλος εἶναι ἐπίσης ὑπέγγυα εἰς τοὺς ἰδιοκτήτας τοῦ φορτίου διὰ τὴν ζημίαν, ἣν ἤθελον ὑποστῆ ἐκ τῆς καταχρήσεως ἢ τοῦ σφάλματος τῶν διαρκῶν καὶ προσωρινῶν ναυτῶν, ἐπιφυλαττομένου τοῦ δικαιώματος τῆς ἀναγωγῆς εἰς τοὺς ἰδιοκτήτας τοῦ πλοίου κατὰ τοῦ πλοιάρχου, καὶ εἰς τοῦτον κατὰ τῶν ναυτῶν.

ΤΙΤΛΟΣ ΕΚΤΟΣ.

Περὶ τῶν ναυλωτικῶν καὶ ναυλώσεων.

Ἄρθρ. 92. Πᾶσα περὶ μισθώσεως πλοίου συμφωνία, ὀνομαζομένη ναυλωτικὸν ἢ ναύλωσις, πρέπει νὰ γίνηται ἐγγράφως, καὶ νὰ φανερώνῃ ά.) τὸ ὄνομα, τὴν χωρητικότητα, καὶ τὴν ἐθνικότητα τοῦ πλοίου· β'.) τὸ ὄνομα καὶ ἐπώνυμον τοῦ πλοιάρχου· γ'.) τὰ ὀνόματα καὶ ἐπώνυμα τοῦ ἐκναυλωτοῦ καὶ τοῦ ναυλωτοῦ· δ'.) τὸν συμφωνηθέντα τόπον καὶ χρόνον τῆς φορτώσεως καὶ τῆς ἐκφορτώσεως· έ.) τὴν τιμὴν καὶ τὸ ποσὸν τοῦ ναύλου· ς'.) ἂν ἡ ναύλωσις ἦναι ὁλικὴ ἢ μερικὴ, σημειουμένου τοῦ ποσοῦ τῆς συμφωνηθείσης φορτώσεως· ζ'.) τὴν συμφωνηθεῖσαν ἀποζημίωσιν, ἐὰν βραδύνῃ ἡ φόρτωσις ἢ ἡ ἐκφόρτωσις.

Ἄρθρ. 93. Ἐὰν αἱ ἡμέραι τῶν *σταριῶν*, δηλ. ὁ χρόνος, ὅσον πρέπει νὰ διαρκέσῃ ἡ τοῦ πλοίου φόρτωσις καὶ ἐκφόρτωσις, δὲν ὁρίζωνται ἐν ταῖς συμφωνίαις τῶν συμβαλλομένων, κανονίζονται κατὰ τὴν ὑπάρχουσαν τοπικὴν συνήθειαν· ἐν ἐλλείψει δὲ τοιαύτης, τότε ἡ φόρτωσις καὶ ἡ ἐκφόρτωσις πρέπει νὰ γινωνται ἐντὸς δεκαπέντε κατὰ συνέχειαν ἐργασίμων ἡμερῶν, ἀπὸ τῆς δηλώσεως τοῦ πλοιάρχου ὅτι εἶναι ἕτοιμος νὰ φορτώσῃ ἢ νὰ ἐκφορτώσῃ.

Ἄρθρ. 94. Ἐὰν μέρος μὲν τοῦ φορτίου μέλλῃ νὰ φορτωθῇ ἢ ἐκφορτωθῇ εἰς ἕνα τόπον, μέρος δὲ εἰς ἄλλον τότε ὁ χρόνος τῆς ἐκ τοῦ ἑνὸς τόπου εἰς τὸν ἄλλον μεταβάσεως τοῦ πλοίου δὲν συναριθμεῖται μεταξὺ τῶν δεκαπέντε ἡμερῶν τῆς φορτώσεως καὶ ἐκφορτώσεως.

Ἄρθρ. 95. Ἐὰν τὸ πλοῖον ἐναυλώθη κατὰ μῆνα, ὁ ναῦλος ἄρχεται ἀφ' ἧς ἡμέρας ἀποπλεύσῃ τὸ πλοῖον, ἐκτὸς ἐὰν ὑπάρχῃ ἐναντία περὶ τούτου συμφωνία.

Ἄρθρ. 96. Ἐὰν πρὸ τῆς ἀναχωρήσεως τοῦ πλοίου συμβῇ ἀπαγόρευσις ἐμπορίας μὲ τὸν τόπον, πρὸς ὃν τοῦτο διευθύνεται, αἱ συμφωνίαι διαλύονται ἄνευ ἀποζημιώσεων οὐδετέρου τῶν συμβαλλομένων.— Ὁ φορτωτὴς ὑπόκειται εἰς τὰ ἔξοδα τῆς εἰς τὸ πλοῖον φορτώσεως καὶ ἐκφορτώσεως τῶν πραγματειῶν του.

Ἄρθρ. 97. Ἐὰν βία ὑπερτέρα ἐμποδίσῃ τὴν εἴσοδον τοῦ πλοίου εἰς τὸν προωρισμένον λιμένα ἢ τὴν ἐκφόρτωσιν τοῦ πλοίου καὶ ὁ πλοίαρχος δὲν ἔχῃ ἄλλας διαταγὰς καὶ ὁδηγίας ὡς πρὸς τοῦτο, δύναται νὰ προσορμισθῇ εἰς ἄλλον πλησιέστερον λιμένα, τοῦ ὁποίου ἡ εἴσοδος δὲν εἶναι ἀπηγορευμένη, καὶ ἐκεῖθεν εἰδοποιῶν τὸν φορτωτὴν ἢ παραλήπτην, δύναται νὰ περιμείνῃ ἀπάντησίν των.

Ἄρθρ. 98. Ἐὰν βία ὑπερτέρα ἐμποδίζῃ προσκαίρως τὸν ἀπόπλουν, αἱ μὲν συμφωνίαι μένουσιν ἰσχύουσαι, ἀποζημιώσεις δὲ ἕνεκα τῆς ἀναβολῆς δὲν χορηγοῦνται.— Αἱ συμφωνίαι μένουσιν ὡσαύτως ἰσχύουσαι, καὶ καμμία ναύλου αὔξησις δὲν γίνεται, ἂν τὸ ἐξ ὑπερτέρας βίας ἐμπόδιον συμβῇ κατὰ τὸν πλοῦν.

Ἄρθρ. 99. Ἐν περιπτώσει, καθ' ἣν τὸ πλοῖον ἕνεκα ὑπερτέρας βίας ἐμποδισθῇ ν' ἀποπλεύσῃ, ὁ φορτωτὴς δύναται νὰ ἐκφορτώσῃ τὰς πραγματείας του δι' ἰδίων ἐξόδων, ὑπὸ τὸν ὅρον τοῦ νὰ τὰς φορτώσῃ πάλιν ὕστερον, ἢ νὰ πληρώσῃ τὸν ναῦλον.

Ἄρθρ. 100. Τὸ πλοῖον, τὰ ἄρμενα καὶ ἐξάρτια, ὁ ναῦλος καὶ αἱ φορτωθεῖσαι πραγματεῖαι εἰσὶν ἀμοιβαίως ὑπέγγυα εἰς τὴν ἐκτέλεσιν τῶν συμφωνιῶν τῶν συμβαλλομένων μερῶν.

ΤΙΤΛΟΣ ΕΒΔΟΜΟΣ.

Περὶ τῆς φορτωτικῆς.

Ἄρθρ. 101. Ἡ φορτωτική, ἡ ὁποία δύναται νὰ συνταχθῇ ἐπ' ὀνόματι ὡρισμένου προσώπου, ἢ εἰς διαταγὴν αὐτοῦ, ἢ εἰς τὸν φέροντα, πρέπει νὰ φανερώνῃ τὸ γένος καὶ τὴν ποσότητα, ὡς καὶ τὸ εἶδος ἢ τὴν ποιότητα τῶν πρὸς μετακομιδὴν πραγμάτων, καὶ πρὸς τούτοις νὰ περιέχῃ· 1ον τὸ ὄνομα καὶ ἐπώνυμον τοῦ φορτωτοῦ· 2ον τὸ ὄνομα καὶ τὴν διαμονὴν ἐκείνου, πρὸς ὃν ἡ ἀποστολὴ γίνεται· 3ον τὸ ὄνομα καὶ τὴν κατοικίαν τοῦ πλοιάρχου, 4ον τὸ ὄνομα, τὴν χωρητικότητα καὶ τὴν ἐθνικότητα τοῦ πλοίου, 5ον τὸν τόπον τοῦ ἀπόπλου καὶ τοῦ κατάπλου, 6ον τὸ ποσὸν τοῦ ναύλου, εἰς δὲ τὸ περιθώριον νὰ φέρῃ τὰ σημεῖα καὶ τοὺς ἀριθμοὺς τῶν πρὸς μετακομιδὴν πραγμάτων.

Ἄρθρ. 102. Πᾶσα φορτωτικὴ γίνεται τοὐλάχιστον εἰς τέσσαρα πρωτότυπα·—μία διὰ τὸν φορτωτὴν,—μία διὰ τὸν παραλήπτην τῶν πραγματειῶν,—μία διὰ τὸν πλοίαρχον, —καὶ μία διὰ τὸν ἰδιοκτήτην ἢ ἐφοπλιστὴν τοῦ πλοίου. Τὰ τέσσαρα πρωτότυπα ὑπογράφονται παρὰ τοῦ φορτωτοῦ καὶ παρὰ τοῦ πλοιάρχου ἐντὸς εἰκοσιτεσσάρων ὡρῶν μετὰ τὴν φόρτωσιν. Ὁ φορτωτὴς ὀφείλει νὰ παραδώσῃ εἰς τὸν πλοίαρχον ἐντὸς τῆς αὐτῆς προθεσμίας τὰ περὶ τῶν φορτωθεισῶν πραγματειῶν ἐξοφλητικὰ τῶν τελωνείων.

Ἄρθρ. 103. Ἡ κατὰ τὸν ἀνωτέρω τρόπον συντεταγμένη φορτωτικὴ ἀποτελεῖ πίστιν μεταξὺ πάντων τῶν εἰς τὸ φορτίον ἐνδιαφερομένων καὶ μεταξὺ αὐτῶν καὶ τῶν ἀσφαλιστῶν, ἐκτὸς ἂν οἱ τελευταῖοι οὗτοι ἀποδείξωσι τοὐναντίον.

Ἄρθρ. 104. Ἐν περιπτώσει διαφορᾶς μεταξὺ τῶν φορτωτικῶν τοῦ αὐτοῦ φορτίου, ἡ ἀνὰ χεῖρας τοῦ πλοιάρχου παρέχει πίστιν, ἐὰν τὰ κενὰ μέρη αὐτῆς εἰσὶν ἀναπληρωμένα διὰ χειρὸς τοῦ φορτωτοῦ, ἢ τοῦ παραγγελιοδόχου αὐτοῦ· ἡ δὲ παρὰ τοῦ φορτωτοῦ ἢ τοῦ παραλήπτου ἐμφανιζομένη ὑπερισχύει, ἐὰν ᾖ ἀναπληρωμένη διὰ χειρὸς τοῦ πλοιάρχου.

Ἄρθρ. 105. Πᾶς παραγγελιοδόχος ἢ παραλήπτης, παραλαβὼν τὰς εἰς τὸ ναυλωτικὸν ἢ εἰς τὴν φορτωτικὴν σημειωμένας πραγματείας, ὀφείλει νὰ δώσῃ ἀπόδειξιν εἰς τὸν ζητήσοντα αὐτὴν πλοίαρχον· ἄλλως, ὑπόκειται εἰς ὅλας τὰς δαπάνας καὶ τὰς ἀποζημιώσεις, καὶ αὐτὰς ἀκόμη τὰς τῆς ἀναβολῆς.—Ἐπίσης καὶ ὁ πλοίαρχος ὀφείλει νὰ ζητήσῃ ἀπόδειξιν παραλαβῆς τῶν πραγματειῶν, ὅσας παρέδωκεν εἰς τὸν παραλήπτην, καὶ ἐν ἐλλείψει αὐτοῦ, νὰ προμηθευθῇ ἀποδεικτικὸν τοῦ τελωνείου, διαβεβαιοῦν τὴν κατὰ τὴν φορτωτικὴν ἐκφόρτωσιν τῶν πραγματειῶν· ἄλλως, ὑπόκειται εἰς ὅλας τὰς ἀποζημιώσεις τῶν ἰδιοκτητῶν ἢ παραληπτῶν.

ΤΙΤΛΟΣ ΟΓΔΟΟΣ.

Περὶ τοῦ ναύλου.

Ἄρθρ. 106. Ἡ τιμὴ τῆς μισθώσεως παντὸς πλοίου ὀνομάζεται ναῦλος.—Κανονίζεται διὰ τῶν συμφωνιῶν τῶν συμβαλλομένων.—Ἀποδεικνύεται διὰ τοῦ ναυλωτικοῦ ἢ τῆς φορτωτικῆς, καὶ συμφωνεῖται διὰ τὸ ὅλον ἢ διὰ μέρος τοῦ πλοίου, διὰ διάπλουν ὁλόκληρον, ἢ διὰ ῥητὸν χρόνου διάστημα, κατὰ τόνον, κοιλὸν, ἢ στιτῆρα (καντάρι), κατ' ἀποκοπὴν, ἢ συλλογάδην, σημειουμένης καὶ τῆς χωρητικότητος τοῦ πλοίου.

Ἄρθρ. 107. Ἐὰν τὸ πλοῖον ἐναυλώθη ὁλόκληρον, καὶ ὁ ναυλωτὴς αὐτοῦ δὲν προσφέρῃ ὅλον τὸ φορτίον, ὁ πλοίαρχος δὲν δύναται νὰ λάβῃ ἄλλας πραγματείας, ἄνευ τῆς συναινέσεως τοῦ ναυλωτοῦ.—Ὁ ὁλοκλήρου τοῦ

πλοίου ναυλωτὴς ἀπολαμβάνει τὸν ναῦλον τῶν πραγματειῶν, ὅσαι πρὸς συμπλήρωσιν τοῦ φορτίου αὐτοῦ φορτωθῶσιν.

Ἐὰν ὁ ναυλωτὴς οὐδὲν φορτώσῃ ἐν τῇ ὑπὸ τοῦ ναυλωτικοῦ ἢ τοῦ νόμου ὡρισμένῃ προθεσμίᾳ, ὁ ἐκναυλωτὴς δύναται κατὰ προαίρεσιν ἢ νὰ ζητήσῃ τὴν διὰ βραδύτητα ὑπὸ τοῦ ναυλωτικοῦ ὁριζομένην, καὶ ἐν ἐλλείψει συμφωνιῶν, ὑπὸ πραγματογνωμόνων κανονισθησομένην ἀποζημίωσιν, ἢ νὰ διαλύσῃ τὴν τῆς ναυλώσεως συμφωνίαν, καὶ νὰ ἀπαιτήσῃ παρὰ τοῦ ναυλωτοῦ τὸ ἥμισυ τοῦ συμπεφωνημένου ναύλου καὶ τῶν λοιπῶν ὠφελημάτων.—Ἐν τῇ αὐτῇ περιπτώσει, ὁ ναυλωτὴς, ὁ μηδὲν φορτώσας ἐντὸς τῆς ῥηθείσης προθεσμίας, δύναται, πρὸ τῆς ἐνάρξεως τῶν συμπληρωτικῶν *σταριῶν* (1), νὰ παραιτηθῇ τῆς συμφωνίας, ὑποχρεούμενος νὰ πληρώσῃ εἰς τὸν ἐκναυλωτὴν ἢ τὸν πλοίαρχον τὸ ἥμισυ τῶν διὰ τοῦ ναυλωτικοῦ συμπεφωνημένων ναύλου καὶ λοιπῶν ὠφελημάτων.

Ἄρθρ. 109. Ἐὰν ὁ ναυλωτὴς δὲν φορτώσῃ ἐντὸς τῆς ὁρισθείσης προθεσμίας εἰμὴ μέρος τῶν ἐν τῷ ναυλωτικῷ συμπεφωνημένων πραγματειῶν, ὁ ἐκναυλωτὴς δύναται ὁμοίως κατ' ἐκλογὴν ἢ νὰ ζητήσῃ τὰς ἐν τῇ πρώτῃ παραγράφῳ τοῦ προηγουμένου ἄρθρου ἀναφερομένας ἀποζημιώσεις, ἢ νὰ ἐπιχειρήσῃ τὸν πλοῦν μὲ μόνον τὸ φορτωθὲν μέρος τῶν πραγματειῶν· ἐν τῇ τελευταίᾳ ταύτῃ περιπτώσει, ὁ ναῦλος χρεωστεῖται ὁλόκληρος εἰς τὸν ἐκναυλωτήν.

Ἄρθρ. 110. Ἐὰν ὁ ναυλωτὴς φορτώσῃ περισσοτέρας τῶν ὅσας ἐσυμφώνησε πραγματείας, διὰ τὸ περιπλέον πληρόνει ναῦλον, ἀνάλογον πρὸς τὸν ἐν τῷ ναυλωτικῷ συμπεφωνημένον.

Ἄρθρ. 111. Ὁ τοῦ πλοίου τὴν χωρητικότητα μείζονα παρ' ὅσον εἶναι παραστήσας ἐκναυλωτὴς ἢ πλοίαρχος, ὀφείλει ἀνάλογον ἐλάττωσιν ἐπὶ τῆς τοῦ ναύλου τιμῆς, καὶ ἀποζημίωσιν πρὸς τὸν ναυλωτὴν—ἐὰν ἡ δήλωσις τῆς χωρητικότητος τοῦ πλοίου δὲν διαφέρῃ κατὰ τὴν πραγματικὴν εἰμὴ κατὰ $3\ ^{0}]_{0}$, ἢ ἐὰν ᾖ σύμφωνος μὲ τὸ τῆς καταμετρήσεως τοῦ πλοίου πιστοποιητικὸν, ἡ διαφορὰ δὲν λαμβάνεται ὑπ' ὄψιν.

Ἄρθρ. 112. Ὅταν τὸ πλοῖον ᾖναι ναυλωμένον *συλλογάδην*, ἐὰν ὁ ἐκναυλωτὴς ἢ ὁ πλοίαρχος προσδιώρισε διορίαν τινὰ, καθ' ἣν τὸ πλοῖον θέλει μείνῃ διὰ φόρτωσιν, εἶναι εἰς χρέος μετὰ τὴν διορίαν ταύτην, ἅμα πνεύσῃ ὁ πρῶτος οὔριος ἄνεμος, ν' ἀναχωρήσῃ, ἐκτὸς ἐὰν συμφωνήσῃ μετὰ τῶν φορτωτῶν περὶ ἄλλης διορίας.

Ἄρθρ. 113. Ἐὰν τὸ πλοῖον ἐναυλώθη συλλογάδην. ἀλλὰ δὲν ὡρίσθη διορία πρὸς φόρτωσιν, ἕκαστος τῶν ναυλωτῶν δύναται νὰ ἀποσύρῃ τὰς

(1) *Σταρίαι, ἡμέραι σταριῶν* ἢ *ἡμέραι παραμονῆς* εἶναι αἱ πρὸς φόρτωσιν καὶ ἐκφόρτωσιν παραχωρούμεναι τῷ φορτωτῇ ἄνευ ἀμοιβῆς ἐκ μέρους του· *συμπληρωτικαὶ δὲ σταρίαι* ἢ *ἀντισταρίαι* ὀνομάζονται αἱ μετὰ τὰς πρώτας *σταρίας* ἀλλ' ἐπ' ἀμοιβῇ αὐτῷ παραχωρούμεναι.

τὰς πραγματείας του, ἐπιστρέφων τὰς ὑπὸ τοῦ πλοιάρχου ὑπογεγραμμένας φορτωτικὰς καὶ δίδων ἐγγύησιν διὰ τὰς ἤδη ἀποσταλείσας φορτωτικὰς, καὶ πληρόνων, ἐκτὸς τῶν ἐξόδων φορτώσεως καὶ ἐκφορτώσεως, καὶ τῶν τῆς ἀναφορτώσεως τῶν ἐπὶ τούτῳ μετακινηθεισῶν ἄλλων πραγματειῶν, τὸ ἥμισυ τοῦ συμφωνηθέντος ναύλου. Ἐὰν ὅμως τὸ πλοῖον ἔχῃ ἤδη τὰ $^3/_4$ τοῦ φορτίου του, καὶ ἡ πλειοψηφία τῶν φορτωτῶν ἀπαιτήσῃ διὰ προσκλήσεως τὴν ἀναχώρησιν αὐτοῦ, ὁ πλοίαρχος ὀφείλει νὰ ἀναχωρήσῃ μὲ τὸν πρῶτον οὔριον ἄνεμον μετὰ ὀκτὼ ἡμέρας ἀπὸ τὴν πρόσκλησιν, χωρὶς κανεὶς τῶν φορτωτῶν νὰ δύναται ν' ἀποσύρῃ τὰς πραγματείας του.

Ἄρθρ. 114. Ἐὰν ἐφορτώθησαν πραγματεῖαι ἐπὶ τοῦ πλοίου ἐν ἀγνοίᾳ τοῦ ἐκναυλωτοῦ ἢ τοῦ πλοιάρχου, οὗτος εὑρισκόμενος εἰσέτι εἰς τὸν τόπον τῆς φορτώσεως δύναται, μετὰ πρόσκλησιν πρὸς τοὺς φορτωτὰς, δεόντως αὐτοῖς κοινοποιηθεῖσαν ὅπως ἀναλάβωσιν αὐτὰς, νὰ τὰς ἀποβιβάσῃ εἰς τὸν εἰρημένον τόπον, ἢ νὰ λάβῃ δι' αὐτὰς τὸν μεγαλήτερον ναῦλον, ὅστις ἤθελε πληρωθῇ εἰς τὸν αὐτὸν τόπον διὰ πραγματείας τοῦ αὐτοῦ εἴδους· ἐὰν ὅμως δὲν ἤθελε παρατηρήσῃ τὰς περὶ ὧν ὁ λόγος πραγματείας, εἰμὴ μετὰ τὴν ἀναχώρησιν τοῦ πλοίου, τότε πλέον δὲν δύναται νὰ τὰς ἀποβιβάσῃ, εἰμὴ ὅπου διευθύνονται· ἀλλ' ἐπιφυλάττεται αὐτῷ δικαίωμα τοῦ νὰ πληρωθῇ ναῦλον δι' αὐτὰς κατὰ τὴν προλεχθεῖσαν τιμήν.

Ἄρθρ. 115. Ὁ φορτωτὴς, ὅστις ἀποσύρῃ τὰς πραγματείας του κατὰ τὸν πλοῦν, χρεωστεῖ νὰ πληρώσῃ ὁλόκληρον τὸν ναῦλον, καὶ ὅλα τὰ ἐκ τῆς ἐκφορτώσεως προξενηθέντα μετακινήσεως ἔξοδα. Ἐὰν ὅμως αἱ πραγματεῖαι ἀποσυρθῶσιν ἐξ αἰτίας πράξεων ἢ πταισμάτων τοῦ πλοιάρχου, τότε οὗτος, οὐ μόνον δὲν ἔχει κανὲν ναύλου δικαίωμα, ἀλλ' εἶναι καὶ ὑπεύθυνος δι' ὅλα τὰ ἔξοδα, καὶ ἀκόμη διὰ τὰς ἀποζημιώσεις, ἕνεκα τῆς μὴ ἐκτελέσεως τοῦ ναυλωτικοῦ, ἐὰν ζημίαι ὑπάρχωσιν.

Ἄρθρ. 116. Ἐὰν τὸ πλοῖον ἐμποδισθῇ κατὰ τὸν ἀπόπλουν, διαρκοῦντος τοῦ πλοὸς ἢ εἰς τὸν τόπον τῆς ἐκφορτώσεώς του, ἐκ πράξεως ἢ ἀμελείας τοῦ ναυλωτοῦ ἢ ἑνὸς τῶν φορτωτῶν, ὁ ναυλωτὴς ἢ ὁ φορτωτὴς ὑποχρεοῦται νὰ πληρώσῃ πρὸς τὸν ἐκναυλωτὴν, τὸν πλοίαρχον ἢ τοὺς ἄλλους φορτωτὰς ὅλας τὰς ἐκ τῆς βραδύτητος προελθούσας δαπάνας καὶ ἀποζημιώσεις. Ἐὰν τὸ πλοῖον, δι' ἀμφοτερόπλουν ναυλωθὲν, ἐπιστρέψῃ χωρὶς φορτίον ἢ μὲ φορτίον ἐλλειπὲς, ὀφείλεται τῷ πλοιάρχῳ ὁ ναῦλος ὁλόκληρος καὶ αἱ ἐκ τῆς ἀργοπορίας αὐτοῦ ἀποζημιώσεις, ἂν τὸ πλοῖον ἐβράδυνεν ἐκ τούτου.

Ἄρθρ. 117. Ὁ ἐκναυλωτὴς ἢ ὁ πλοίαρχος ὀφείλει ὡσαύτως ἀποζημίωσιν πρὸς τὸν ναυλωτὴν, ἐὰν ἐκ πταίσματος ἢ ἀμελείας αὐτοῦ τὸ πλοῖον ἐμποδίσθη ἢ ἐβράδυνε κατὰ τὸν ἀπόπλουν, διαρκοῦντος τοῦ πλοὸς ἢ εἰς τὸν τόπον τῆς ἐκφορτώσεώς του. Αἱ ἐν τῷ παρόντι καὶ ἐν τῷ προηγουμένῳ

ἄρθρῳ ἀναφερόμεναι ἀποζημιώσεις προσδιορίζονται ὑπὸ πραγματογνωμόνων.

Ἄρθρ. 118. Ἐὰν ὁ πλοίαρχος ἀναγκασθῇ νὰ ἐπισκευάσῃ τὸ πλοῖον κατὰ τὸν πλοῦν, ὁ ναυλωτὴς ἢ ὁ φορτωτὴς ὀφείλει νὰ περιμείνῃ ὅπως τὸ πλοῖον ἐπισκευασθῇ, ἢ ν' ἀποσύρῃ τὰς πραγματείας του, πληρόνων τὸν ναῦλον ὁλόκληρον, καὶ τὴν γενικὴν ἀβαρίαν, ἐὰν ὑπάρχῃ. Ἐὰν τὸ πλοῖον ἦναι ναυλωμένον κατὰ μῆνα, δὲν ὀφείλει ναῦλον κατὰ τὸ διάστημα τῆς ἐπισκευῆς, ἐὰν δὲ ἐναυλώθη κατὰ πλοῦν, δὲν χρεωστεῖ αὔξησιν ναύλου. Ἐὰν τὸ πλοῖον δὲν δύναται νὰ ἐπισκευασθῇ, ὁ πλοίαρχος ὀφείλει νὰ ναυλώσῃ ἓν ἢ πλείονα πλοῖα μὲ ἴδια αὐτοῦ ἔξοδα, καὶ χωρὶς νὰ δύναται διὰ τοῦτο ν' ἀπαιτήσῃ αὔξησιν ναύλου, διὰ νὰ μετακομίσῃ τὰς πραγματείας εἰς τὸν τόπον τοῦ προορισμοῦ των. Ἐὰν ὁ πλοίαρχος δὲν δυνηθῇ νὰ ναυλώσῃ ἓν ἢ περισσότερα πλοῖα, τότε μόνον ὁ ἀνάλογος τοῦ διανυθέντος ἤδη πλοὸς τῷ ὀφείλεται ναῦλος (1). Κατὰ τὴν τελευταίαν ταύτην περίπτωσιν, ἡ τῶν πραγματειῶν μετακόμισις ἀνατίθεται εἰς τὴν φροντίδα ἑκάστου φορτωτοῦ, ὑποχρεουμένου ὅμως συγχρόνως τοῦ πλοιάρχου νὰ τοῖς κοινοποιήσῃ τὴν θέσιν του, καὶ νὰ λάβῃ ἐν τῷ μεταξὺ πάντα τὰ πρὸς συντήρησιν τοῦ φορτίου ἀναγκαῖα μέτρα. Ταῦτα δὲ πάντα, ἐὰν δὲν ὑπάρχῃ ἐναντία συμφωνία μεταξὺ τῶν συμβαλλομένων.

Ἄρθρ. 119. Ὁ πλοίαρχος χάνει τὸν ναῦλόν του, καὶ ὑπόκειται εἰς ἀποζημίωσιν πρὸς τὸν ναυλωτὴν, ἐὰν οὗτος ἀποδείξῃ, ὅτι, ὅταν τὸ πλοῖον ἐξέπλευσεν, ἦτον ἀνίκανον πρὸς πλοῦν. Ἡ περὶ τούτου ἀπόδειξις εἶναι δεκτὴ, καὶ ἂν ἤθελον ὑπάρχῃ πιστοποιητικὰ τῆς κατὰ τὸν ἀπόπλουν ἐπισκέψεως ἐναντίον αὐτῶν.

Ἄρθρ. 120. Ὀφείλεται ναῦλος διὰ τὰς πραγματείας, τὰς ὁποίας ὁ πλοίαρχος ἤθελεν ἀναγκασθῇ νὰ πωλήσῃ διὰ νὰ ἐπαρκέσῃ εἰς τὰς τροφὰς, τὴν ἐπισκευὴν καὶ τὰς λοιπὰς κατεπειγούσας τοῦ πλοίου ἀνάγκας, καταλογιζομένης αὐτῷ τῆς ἀξίας των, εἰς ἣν τιμὴν ἤθελον πωληθῇ αἱ ὑπόλοιποι, ἢ ἄλλαι ὅμοιαι τῆς αὐτῆς ποιότητος πραγματεῖαι, εἰς τὸν τόπον τῆς ἐκφορτώσεως, ἂν τὸ πλοῖον εὐοδωθῇ. Ἂν δὲ τὸ πλοῖον ἀπολεσθῇ, ὁ πλοίαρχος ἀναπληροῖ τὰς πωληθείσας πραγματείας εἰς ἣν τιμὴν τὰς ἐπώλησε, παρακρατῶν ναῦλον ἀνάλογον πρὸς τὸν διανυθέντα πλοῦν.

Καὶ εἰς τὰς δύο ταύτας περιπτώσεις οἱ ἰδιοκτῆται τοῦ πλοίου ἔχουσι τὸ ὑπὸ τῆς παραγράφου 2 τοῦ ἄρθρου 30 ἐπιφυλαχθὲν αὐτοῖς δικαίωμα.

Ἐὰν ἐκ τῆς χρήσεως τοῦ δικαιώματος τούτου προκύπτῃ ζημία τις δι' ἐκείνους, ὧν τὰ ἐμπορεύματα ἐπωλήθησαν ἢ ἐνεχυριάσθησαν, αὕτη μερίζε-

(1) Πρὸς ὑπολογισμὸν τοῦ ἀναλογοῦντος ναύλου, πρέπει νὰ λαμβάνηται ὑπ' ὄψιν οὐ μόνον ἡ ἀναλογία τοῦ διανυθέντος διαστήματος πρὸς τὸ μένον νὰ διανυθῇ, ἀλλὰ καὶ αἱ δαπάναι, ὁ χρόνος, οἱ κίνδυνοι καὶ οἱ συνήθως ἐνυπάρχοντες κόποι εἰς ἑκάτερον τῶν διαστημάτων τούτων.

ται κατ' ἀναλογίαν τῆς ἀξίας των μεταξὺ τῶν ἐμπορευμάτων τούτων καὶ ὅλων, ὅσα ἔφθασαν εἰς τὸν προορισμόν των, ἢ ἐσώθησαν τοῦ ναυαγίου μετὰ τὰ θαλάσσια δυστυχήματα, ἅτινα προϋκάλεσαν τὴν ἀνάγκην τῆς πωλήσεως ἢ ἐνεχυριάσεως.

Ἄρθρ. 121. Ἐὰν συμβῇ ἀπαγόρευσις ἐμπορίας μετὰ τοῦ τόπου, πρὸς ὃν κατευθύνεται τὸ πλοῖον, καὶ ἀναγκασθῇ νὰ ἐπανέλθῃ μετὰ τοῦ φορτίου του, εἰς τὸν πλοίαρχον ὀφείλεται ἑτερόπλους μόνον ναῦλος, καὶ ἂν τὸ πλοῖον ἐναυλώθη δι' ἀμφοτερόπλουν.

Ἄρθρ. 122. Ἐὰν διαρκοῦντος τοῦ πλοὸς τὸ πλοῖον κρατηθῇ προσκαίρως κατὰ διαταγὴν δυνάμεώς τινος, οὐδεὶς ὀφείλεται ναῦλος κατὰ τὸν χρόνον τῆς κρατήσεώς του, ἂν τὸ πλοῖον ἦναι ναυλωμένον κατὰ μῆνα, ἢ κατὰ πλοῦν, οὔτε αὔξησις τοῦ ναύλου, ἂν ἦναι ναυλωμένον κατὰ πλοῦν.

Ἡ τροφοδοσία καὶ οἱ μισθοὶ τοῦ πληρώματος καθ' ὅλην τὴν διάρκειαν τῆς κρατήσεως τοῦ πλοίου θεωροῦνται ἀβαρίαι.

Ὁ φορτωτὴς δύναται, διαρκούσης τῆς ἐμποδίσεως, νὰ ἐκφορτώσῃ τὰ ἐμπορεύματά του δι' ἐξόδων του, ὑπὸ τὸν ὅρον νὰ τὰς φορτώσῃ ἐκ νέου δι' ἐξόδων του ἢ νὰ ἀποζημιώσῃ τὸν ἐκναυλωτὴν ἢ τὸν πλοίαρχον.

Ἄρθρ. 123. Ὁ πλοίαρχος πληρόνεται τὸν ναῦλον τῶν ῥιφθεισῶν εἰς τὴν θάλασσαν διὰ τὴν κοινὴν σωτηρίαν πραγματειῶν, ὑποχρεούμενος ἀπέναντι τῶν ζημιῶν καὶ αὐτὸς εἰς συνεισφοράν.

Ἄρθρ. 124. Οὐδεὶς ὀφείλεται ναῦλος διὰ τὰς ἐκ ναυαγίας ἢ καθίσματος ἀπολεσθείσας πραγματείας, διὰ τὰς ὑπὸ πειρατῶν διαρπαγείσας ἢ ὑπὸ τῶν ἐχθρῶν καταληφθείσας. Ὁ πλοίαρχος ὑποχρεοῦται νὰ ἀποδώσῃ τὸν προκαταβληθέντα αὐτῷ ναῦλον, ἂν δὲν ὑπάρχῃ ἐναντία συμφωνία.

Ἄρθρ. 125. Ἐὰν τὸ πλοῖον καὶ αἱ πραγματεῖαι ἐξηγοράσθησαν διὰ χρημάτων ἢ ὑποχρεώσεων ἀπὸ τῶν χειρῶν τῶν πειρατῶν, ἢ ἂν αἱ πραγματεῖαι διεσώθησαν τοῦ ναυαγίου τῇ συνδρομῇ τοῦ πλοιάρχου, οὗτος πληρόνεται ὁλόκληρον τὸν ναῦλον μέχρι τοῦ τόπου τῆς λείας ἢ τῆς ναυαγίας, ἂν δὲν δύναται νὰ τὰς μεταφέρῃ μέχρι τοῦ τόπου τοῦ προορισμοῦ των. Πληρόνεται ὁλόκληρον τὸν ναῦλον συνεισφέρων εἰς τὴν ἐξαγορὰν, ἂν φέρῃ τὰς πραγματείας εἰς τὸν τόπον τοῦ προορισμοῦ των. Ἂν ὁ πλοίαρχος οὐδόλως συνέπραξεν εἰς τὴν διάσωσιν, οὐδεὶς ὀφείλεται ναῦλος διὰ τὰς ἐν θαλάσσῃ ἢ ἐν τῇ ἀκτῇ διασωθείσας καὶ εἰς τοὺς ἐνδιαφερομένους παραδοθείσας πραγματείας.

Ἄρθρ. 126. Συνεισφέρουσιν εἰς τὴν ἐξαγορὰν αἱ πραγματεῖαι, τὸ πλοῖον καὶ ὁ ναῦλος, ἀλλ' οἱ μισθοὶ τῶν ναυτῶν δὲν ὑπάγονται εἰς συνεισφοράν.

Ἡ συνεισφορὰ αὕτη γίνεται ἐπὶ τῆς ἀγοραίας τιμῆς τῶν πραγματειῶν εἰς τὸν τόπον τῆς ἐκφορτώσεώς των, ἀφαιρουμένων τῶν ἐξόδων, καὶ ἐπὶ τοῦ ἡμίσεως τῆς ἀξίας τοῦ πλοίου ἐν τῷ αὐτῷ τόπῳ, καὶ τοῦ ἡμίσεως ναύλου.

Ἄρθρ. 127. Ἐὰν ὁ παραλήπτης ἀρνῆται νὰ παραλάβῃ τὰς πραγματείας, ὁ πλοίαρχος δύναται, ἀφοῦ ἀπευθύνῃ αὐτῷ ἐπίσημον πρόσκλησιν, νὰ τὰς παραλάβῃ, νὰ ἐκποιήσῃ δι' ἀποφάσεως τοῦ ἐμποροδικείου τὸ ὅλον ἢ μέρος τῶν πραγματειῶν πρὸς πληρωμὴν τοῦ ναύλου του, τῶν ἀβαριῶν καὶ τῶν ἐξόδων, καὶ νὰ ἐνεργήσῃ τὴν παρακαταθήκην τοῦ ὑπολοίπου, ἐὰν μείνῃ. Ἐὰν τοὐναντίον δὲν ἐξαρκῶσι, διατηρεῖ τὴν κατὰ τοῦ φορτωτοῦ ἀναγωγήν του διὰ τὸ ὑπόλοιπον.

Ἄρθρ. 128. Ὁ πλοίαρχος δὲν δύναται νὰ κρατήσῃ τὰς πραγματείας ἐντὸς τοῦ πλοίου του, διὰ τὴν μὴ πληρωμὴν τοῦ ναύλου του, τῆς γενικῆς ἀβαρίας, καὶ τῶν ἐξόδων, ἐὰν ὑπάρχωσι.

Δύναται νὰ ζητήσῃ τὴν εἰς τρίτου χεῖρας παρακατάθεσιν μέχρι τῆς πληρωμῆς τοῦ εἰς αὐτὸν ὀφειλομένου· ἐὰν δὲ ὑπόκηνται εἰς φθοράν, δύναται νὰ ζητήσῃ καὶ τὴν πώλησιν αὐτῶν, ἐκτὸς ἂν ὁ παραλήπτης δώσῃ αὐτῷ ἐγγύησιν διὰ τὴν πληρωμήν.

Ὑπαρχούσης γενικῆς ἀβαρίας, καὶ μὴ δυναμένης ἀμέσως νὰ κανονισθῇ, δύναται νὰ ζητήσῃ τὴν δικαστικὴν παρακαταθήκην χρηματικῆς ποσότητος, ὁριστέας ὑπὸ τοῦ ἐμποροδικείου, ἢ ἐξιόχρεων ἐγγύησιν.

Ἄρθρ. 129. Ὁ πλοίαρχος προτιμᾶται ὅλων τῶν δανειστῶν διὰ τὸν ναῦλόν του, τὰς ἀβαρίας καὶ τὰ ἔξοδα ἐπὶ τῶν πραγματειῶν τοῦ φορτίου του, ἐπὶ δεκαπέντε ἡμέρας μετὰ τὴν παράδοσιν αὐτῶν, ἂν δὲν περιῆλθον εἰς τρίτων χεῖρας, ἐξαιρέσει τῆς ἐν τῷ προηγουμένῳ ἄρθρῳ ἀναφερομένης παρακαταθήκης.

Ἄρθρ. 130. Ἐν περιπτώσει πτωχεύσεως τῶν φορτωτῶν ἢ ἀπαιτητῶν πρὸ τῆς παρελεύσεως τῶν δεκαπέντε ἡμερῶν, ὁ πλοίαρχος διατηρεῖ τὸ προνόμιον αὐτοῦ ἐπὶ τῶν πραγματειῶν τούτων ἀπέναντι ὅλων τῶν ἄλλων δανειστῶν πρὸς πληρωμὴν τοῦ ναύλου του, τῶν ἀβαριῶν καὶ τῶν ὀφειλομένων αὐτῷ ἐξόδων.

Ἄρθρ. 131. Ἐν περιπτώσει, καθ' ἣν ὁ ναῦλος εἶναι συμπεφωνημένος κατὰ ποσὸν, μέτρον, ἢ βάρος, ὁ πλοίαρχος δύναται νὰ ἀπαιτήσῃ νὰ ἀριθμηθῶσι, μετρηθῶσιν, ἢ σταθμισθῶσιν αἱ πραγματεῖαι κατὰ τὴν ἐκφόρτωσιν, καὶ ἂν δὲ παρέλειψε τοῦτο, ὁ παραλήπτης ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ βεβαιώσῃ τὴν ταὐτότητα αὐτῶν, τὴν ποσότητα ἢ τὸ βάρος καὶ δι' αὐτῆς ἀκόμη τῆς ἐνόρκου μαρτυρίας τῶν χρησιμευσάντων εἰς τὴν ἐκφόρτωσιν αὐτῶν.

Ἄρθρ. 132. Ὑπαρχούσης ὑπονοίας ὅτι αἱ πραγματεῖαι ἐβλάφθησαν, ἐφθάρησαν, ἐκλάπησαν ἢ ἠλαττώθησαν, ὁ πλοίαρχος καὶ ὁ παραλήπτης ἢ πᾶς ἐνδιαφερόμενος, ἔχουσι τὸ δικαίωμα νὰ ἀπαιτήσωσι τὴν δικαστικὴν αὐτοψίαν καὶ ἐξέτασιν τῶν πραγματειῶν καὶ τὴν ἐκτίμησιν τῶν ζημιῶν ἐν τῷ πλοίῳ πρὸ τῆς ἐκφορτώσεως.

Ἐὰν ἡ ἀβαρία ἢ ἡ ἐλάττωσις δὲν φαίνωνται ἔξωθεν, ἡ δικαστικὴ αὐτοψία δύναται νὰ γίνῃ καὶ ἀφοῦ αἱ πραγματεῖαι περιέλθωσιν εἰς χεῖρας

τῶν παραληπτῶν, ἀρκεῖ νὰ γίνῃ εντὸς τεσσαράκοντα ὀκτὼ ὡρῶν μετὰ τὴν ἐκφόρτωσιν καὶ ἡ ταὐτότης αὐτῶν νὰ ἀποδειχθῇ σύμφωνα μὲ τὰς διατάξεις τοῦ προηγουμένου ἄρθρου, ἢ κατ' ἄλλον νόμιμον τρόπον.

Οἱ παραλῆπται διατηροῦσι τὸ δικαίωμα τοῦ νὰ ζητήσωσι τὴν δικαστικὴν αὐτοψίαν καὶ ἐξέτασιν τῶν πραγματειῶν ἐντὸς τεσσαράκοντα ὀκτὼ ὡρῶν ἀπὸ τῆς παραδόσεώς των, καὶ ἂν ἀκόμη ἤθελον ἐξοφλήσει τὴν φορτωτικὴν, ἢ ἤθελον δώσει χωριστὴν ἀπόδειξιν παραλαβῆς, ἀρκεῖ ἡ ἐξόφλησις ἢ ἡ ἀπόδειξις παραλαβῆς νὰ ἀναφέρωσιν ὅτι ὑπάρχει ὑπόνοια ὅτι αἱ πραγματεῖαι εἰσὶ βεβλαμμέναι, ἐφθαρμέναι, κεκλεμμέναι ἢ ἠλαττωμέναι.

Ἄρθρ. 133. Ὅταν ὁ ἐκναυλωτὴς ἢ ὁ πλοίαρχος ἐξεπλήρωσαν τὸ καθ' ἑαυτοὺς τὸ ναυλοσυμφωνητικὸν, ὁ ναυλωτὴς ἢ ὁ φορτωτὴς δὲν δύναται νὰ ζητήσῃ ἐλάττωσιν τοῦ συμπεφωνημένου ναύλου.

Ἄρθρ. 134. Ὁ φορτωτὴς δὲν δύναται νὰ ἐγκαταλίπῃ ἀπέναντι τοῦ ναύλου τὰς ἐκπεπτωκυίας τῆς τιμῆς των πραγματείας, ἢ τὰς βλαφθείσας ἐξ ἰδίου αὐτῶν ἐλαττώματος, ἢ ἐκ τυχαίου συμβεβηκότος.

Ἂν ὅμως πίθοι, περιέχοντες οἶνον, ἔλαιον, μέλι καὶ ἄλλα ὑγρὰ, ἔρρευσαν ἐπὶ τοσοῦτον ὥστε ἔμειναν κενοὶ ἢ σχεδὸν κενοὶ, οἱ πίθοι οὗτοι δύνανται νὰ ἐγκαταλειφθῶσιν ἀπέναντι τοῦ ναύλου.

ΤΤΛΟΣ ΕΝΝΑΤΟΣ.

Περὶ ἐπιβατῶν.

Ἄρθρ. 135. Ἂν τὸ πλοῖον δὲν ἦναι προωρισμένον, ὡς τὰ ταχυδρομικὰ ἢ φακελλοφόρα ἀτμόπλοια, εἰς μεταφορὰν ἐπιβατῶν, δὲν δύναται νὰ ἀπαιτηθῇ παρὰ τοῦ πλοιάρχου νὰ παραλάβῃ ἐπιβάτας, μὴ ἔχοντας οὐδὲν ἐπὶ τοῦ φορτίου συμφέρον.

Ἄρθρ. 136. Ὁ παραδεκτὸς γενόμενος ἐπιβάτης ὑποχρεοῦται νὰ τηρῇ ὅλας τὰς διατάξεις τοῦ πλοιάρχου, τὰς ἀφορώσας τὴν εὐταξίαν τοῦ πλοίου.

Ἄρθρ. 137. Τὸ ἀντίτιμον τοῦ ταξειδίου ἀποδεικνύεται διὰ συμφωνητικοῦ ἢ διὰ γραμματίου ταξειδιωτικοῦ, ὅπερ δύναται νὰ ἦναι εἰς τὸν κομιστὴν ἢ εἰς ὄνομα τοῦ ἐπιβάτου. Ἂν τὸ ταξείδιον ἐγένετο χωρὶς νὰ γίνῃ συμφωνία ἔγγραφος περὶ τοῦ ἀντιτίμου, τοῦτο ὁρίζεται κατ' ἀναλογίαν, ἐν ἐλλείψει συμφωνίας τῶν μερῶν, ὑπὸ τοῦ δικαστηρίου, μετὰ προηγουμένην γνωμοδότησιν πραγματογνωμόνων.

Ἄρθρ. 138. Ἂν ἐν τῷ συμφωνητικῷ ἢ τῷ γραμματίῳ τῆς διαπορθμεύσεως ἀναφέρηται τὸ ὄνομα τοῦ ἐπιβάτου, οὗτος δὲν δύναται νὰ ἐκχωρήσῃ τὸ δικαίωμά του εἰς ἄλλον, ἄνευ συναινέσεως τοῦ πλοιάρχου.

Ἄρθρ. 139. Ἂν, πρὸ ἢ μετὰ τὴν ἔναρξιν τοῦ ταξειδίου, ὁ ἐπιβάτης κατὰ τὸν προσδιωρισμένον διὰ τὸν ἀπόπλουν χρόνον δὲν μεταβαίνῃ εἰς τὸ

πλοῖον, ἢ ἐξελθὼν δὲν ἐπιστρέφῃ εἰς αὐτὸ, ὁ πλοίαρχος δύναται νὰ ἀναχωρήσῃ χωρὶς νὰ ἦναι ὑποχρεωμένος νὰ τὸν περιμείνῃ, ὁ δὲ ἐπιβάτης ὑποχρεοῦται νὰ πληρώσῃ ὁλόκληρον τὸ τίμημα τοῦ ταξειδίου.

Ἄρθρ. 140. Ἂν πρὸ τῆς ἐνάρξεως τοῦ πλοὸς ὁ ἐπιβάτης δηλώσῃ ὅτι θέλει νὰ διαῤῥήξῃ τὸ συμφωνητικὸν τοῦ ταξειδίου του, ἢ ἂν, χωρὶς νὰ κάμῃ οὐδεμίαν τοιαύτην δήλωσιν, ἀποδειχθῇ ὅτι ἠμποδίσθη νὰ μεταβῇ εἰς τὸ πλοῖον ἕνεκεν θανάτου, ἀσθενείας ἢ ἄλλου τινὸς συμβεβηκότος, ἀφορῶντος τὸ πρόσωπον αὐτοῦ, μόνον τὸ ἥμισυ τοῦ ταξειδίου ὀφείλει νὰ πληρώσῃ.

Ἂν τοιαύτη δήλωσις γίνῃ ἢ ἓν τῶν σημειωθέντων συμβεβηκότων συμβῇ μετὰ τὴν ἔναρξιν τοῦ πλοὸς, ὀφείλει νὰ πληρώσῃ ὁλόκληρον τὸ τίμημα τοῦ ταξειδίου.

Ἄρθρ. 141. Τὸ συμφωνητικὸν τοῦ ταξειδίου ἀκυροῦται καθ' ὁλοκληρίαν, ἂν τὸ πλοῖον ἀπολεσθῇ ἐκ θαλασσίου δυστυχήματος.

Ἄρθρ. 142. Ὁ ἐπιβάτης δύναται νὰ ἀκυρώσῃ τὸ συμφωνητικὸν ἐὰν, πολέμου ἐκραγέντος, τὸ πλοῖον, ἐκτεθειμένον εἰς κίνδυνον αἰχμαλωσίας, δὲν δύναται πλέον νὰ θεωρῆται ὡς ἐλεύθερον, ἢ ἂν ὁ πλοῦς διεκόπη ἢ ἀνεστάλη, εἴτε πρὸ, εἴτε μετὰ τὴν ἔναρξίν του, ἐξ ἀνωτέρας βίας ἢ ἄλλης αἰτίας, ἀνεξαρτήτου τοῦ πλοιάρχου ἢ τῆς ἑταιρίας, εἰς ἣν ὑπάγεται.

Ὁ ἐκναυλωτὴς ἢ ὁ πλοίαρχος ἢ ἡ ἑταιρία, εἰς ἣν οὗτος ὑπάγεται, ἔχει ἐπίσης δικαίωμα νὰ ἀκυρώσῃ τὸ συμφωνητικὸν, ἂν εἰς μίαν τῶν προμνησθεισῶν περιπτώσεων διακόπτῃ τὸν πλοῦν, ἢ ἂν, τοῦ πλοίου ὄντος κυρίως προωρισμένου εἰς μεταφορὰν ἐμπορευμάτων, ὁ πλοῦς πρέπει νὰ ἐγκαταλειφθῇ, διότι αἱ πραγματεῖαι δὲν δύνανται νὰ μεταφερθῶσι, χωρὶς αὐτὸς νὰ ἦναι ὑπαίτιος εἰς τοῦτο.

Ἄρθρ. 143. Ἀκυρωθέντος τοῦ συμφωνητικοῦ ἐν ταῖς περιπτώσεσι τῶν δύο προηγουμένων ἄρθρων, οὐδέτερος τῶν συμβαλλομένων ὑπόκειται εἰς ἀποζημίωσιν πρὸς τὸν ἄλλον. Ἐὰν ὅμως ἡ ἀκύρωσις γίνῃ μετὰ τὴν ἔναρξιν τοῦ πλοὸς, ὁ ἐπιβάτης ὀφείλει νὰ πληρώσῃ τὸ ἀντίτιμον τοῦ ταξειδίου ἀναλόγως τῆς διαπλευσθείσης ἀποστάσεως, ἥτις ὑπολογίζεται καὶ προσδιορίζεται κατὰ τὸν ἐν τῇ σημειώσει τοῦ ἄρθρου 188 ὁριζόμενον τρόπον.

Ἄρθρ. 144. Ἂν τὸ πλοῖον ἔχῃ ἀνάγκην ἐπισκευῆς κατὰ τὸν πλοῦν, ὁ ἐπιβάτης ὀφείλει νὰ πληρώσῃ ὁλόκληρον τὸ τίμημα τοῦ ταξειδίου, καίτοι μὴ θέλων νὰ περιμείνῃ τὸ τέλος τῆς ἐπισκευῆς.

Ἀλλ' ἂν περιμείνῃ τὴν ἐπισκευὴν, ὁ ἐκναυλωτὴς ὑποχρεοῦται νὰ τῷ παράσχῃ δωρεὰν οἴκημα μέχρι τῆς ἐπαναλήψεως τοῦ πλοὸς καὶ νὰ ἐκπληρώσῃ πάσας τὰς ὑποχρεώσεις, ἃς ἔχει ἀπέναντι αὐτοῦ, σύμφωνα μὲ τὸ συμφωνητικὸν ἢ τὸ γραμμάτιον τοῦ ταξειδίου, ὅσον ἀφορᾷ τὴν τροφήν.

Ἐὰν ὅμως ὁ ναυλωτὴς προτείνῃ νὰ μεταφέρῃ τὸν ἐπιβάτην δι' ἄλλου

πλοίου τῆς αὐτῆς ποιότητος καὶ ἄνευ βλάβης τῶν ἄλλων συμπεφωνημένων δικαιωμάτων τοῦ ἐπιβάτου μέχρι τοῦ λιμένος τοῦ προορισμοῦ του, ὁ δὲ ἐπιβάτης ἀπορρίψῃ τὴν πρότασιν ταύτην, δὲν δύναται πλέον οὗτος νὰ ἀπαιτήσῃ οἴκημα καὶ τροφὴν μέχρι τῆς ἐπαναλήψεως τοῦ πλοός.

Ἄρθρ. **145.** Μὴ ὑπαρχούσης συμφωνίας περὶ τροφῆς τοῦ ἐπιβάτου, οὗτος ὑποχρεοῦται νὰ φροντίσῃ ὁ ἴδιος περὶ τῆς διατηρήσεώς του. Ἂν ὅμως ἐξ ἀπροόπτου τινὸς συμβεβηκότος ἡ τῆς παρατάσεως τοῦ διάπλου περιέλθῃ εἰς στέρησιν τροφίμων, ὁ πλοίαρχος ὑποχρεοῦται νὰ τῷ προμηθεύσῃ τὰ ἀναγκαιοῦντα ἐπὶ εὐλόγῳ τιμῇ, ὅπως καὶ ὁ ἐπιβάτης ὑποχρεοῦται ἂν ἔχῃ πλεονάζοντα τρόφιμα νὰ προμηθεύσῃ τοιαῦτα εἰς τὸ πλοῖον κατὰ τὸ ἄρθρον **64**.

Ἄρθρ. **146.** Ἐκτὸς ἐναντίας συμφωνίας, ὁ ἐπιβάτης δὲν ὑπόκειται εἰς οὐδεμίαν πληρωμὴν διὰ τὴν μεταφορὰν τῶν ὁδοιπορικῶν πραγμάτων, ὅσα ἔχει δικαίωμα νὰ φέρῃ εἰς τὸ πλοῖον, κατὰ τὸ συμφωνητικὸν τοῦ ταξειδίου.

Ἄρθρ. **147.** Ὁ ἐπιβάτης θεωρεῖται ὡς φορτωτὴς ὡς πρὸς τὰ πράγματα, ἅτινα ἔχει ἐπὶ τοῦ πλοίου. Κατὰ συνέπειαν ὁ ἐπιβάτης, ὁ ἐμπιστευθεὶς τὰ πράγματά του εἰς τὴν φύλαξιν τοῦ πλοιάρχου καὶ διὰ τὰ ὁποῖα οὗτος ὀφείλει νὰ τῷ παραδώσῃ ἀπόδειξιν παραλαβῆς, ἀπολαύει ὡς πρὸς αὐτὰ τῶν αὐτῶν δικαιωμάτων καὶ ὑπόκειται εἰς τὰς αὐτὰς ὑποχρεώσεις, εἰς τὰς ὁποίας καὶ οἱ ναυλωταί.

Ἀλλ' ἂν δὲν παρέδωκε ταῦτα εἰς τὸν πλοίαρχον ἢ εἰς ἄλλον τινα ἐπιφορτισμένον νὰ τὰ παραλάβῃ ἀντ' αὐτοῦ, τὰ ἐκράτησε δὲ ὑπὸ ἰδίαν αὐτοῦ φύλαξιν, ἐν τῇ περιπτώσει ταύτῃ δὲν ἔχει δικαίωμα εἰς οὐδεμίαν ἀποζημίωσιν ἐκ μέρους τοῦ πλοιάρχου διὰ τὴν ἐπελθοῦσαν εἰς τὰ πράγματα ταῦτα ἀπώλειαν καὶ βλάβην, ἐκτὸς ἂν ἡ ἀπώλεια αὕτη ἢ ἡ βλάβη ἐπῆλθεν ἐκ πράξεως ἢ ἐλλείψεως τοῦ πλοιάρχου ἢ τοῦ πληρώματος.

Ἄρθρ. **148.** Ἐν περιπτώσει θανάτου τινὸς τῶν ἐπιβατῶν, διαρκοῦντος τοῦ πλοὸς, ὁ πλοίαρχος ὑποχρεοῦται νὰ λάβῃ τὰ κατάλληλα μέτρα ἀναλόγως τῶν περιστάσεων, πρὸς διαφύλαξιν τῶν ἐν τῷ πλοίῳ εὑρισκομένων πραγμάτων του καὶ παράδοσιν αὐτῶν εἰς τοὺς κληρονόμους του.

Ἄρθρ. **149.** Ὁ πλοίαρχος ἔχει δικαίωμα ἐπισχέσεως τῶν εἰς τὸ πλοῖον μεταφερθέντων παρὰ τοῦ ἐπιβάτου πραγμάτων ὅπως πληρωθῇ κατὰ προνόμιον τὰ ὀφειλόμενα αὐτῷ ἐκ τοῦ ἀντιτίμου τοῦ ταξειδίου καὶ τῆς τροφῆς, ἀλλὰ τὸ δικαίωμα τοῦτο ἔχει μόνον ἐφ' ὅσον τὰ πράγματα ταῦτα εἰσὶν ἐπισχεμένα ἢ παρακατατεθειμένα.

Ἄρθρ. **150.** Ὁ πλοίαρχος δὲν ὀφείλει οὔτε ἔχει κἂν δικαίωμα νὰ εἰσέλθῃ εἴς τινα λιμένα ἢ νὰ σταματήσῃ, διαρκοῦντος τοῦ πλοὸς, κατ' αἴτησιν ἢ χάριν ἰδιαιτέρου συμφέροντος ἐπιβάτου τινός.

Ἂν ὅμως πρόκηται περὶ ἐπιβάτου προσβεβλημένου ὑπὸ κολλητικῆς

ἀσθενείας, ὀφείλει, καὶ παρὰ τὴν θέλησίν του, νὰ τὸν ἀποβιβάσῃ εἰς τὸν πρῶτον κατωκημένον τόπον, ὅπου ὁ πλοίαρχος δύναται νὰ ἀῤῥάξῃ.

ΤΙΤΛΟΣ ΔΕΚΑΤΟΣ.

Περὶ Ναυτοδανείων.

Ἄρθρ. 151. Ναυτοδάνειον εἶναι τὸ συνάλλαγμα, δι' οὗ δανείζει τις ἐπὶ τοῦ πλοίου, ἢ τοῦ φορτίου, ἢ ἐπ' ἀμφοτέρων ὁμοῦ, ὑπὸ τὸν ὅρον τοῦ νὰ ἀπολέσῃ ὁ δανειστὴς τὸ δανειζόμενον ποσὸν, ἂν τὰ εἰς τὸ δάνειον ὑπέγγυα ταῦτα πράγματα ἀπολεσθῶσιν ἐκ θαλασσίου δυστυχήματος, νὰ ἀποδοθῇ δὲ εἰς αὐτὸν μετὰ τοῦ ναυτικοῦ κέρδους, δηλαδὴ μετὰ τῶν συμπεφωνημένων τόκων, καὶ ἂν οὗτοι ὑπερβαίνωσι τὸ ὑπὸ τοῦ νόμου ὡρισμένον ὅριον, ἂν εὐοδοθῶσιν.

Ἄρθρ. 152. Τὸ ναυτοδάνειον γίνεται δι' ἐπισήμου ἐγγράφου, ἢ ἰδιογράφως. Πρέπει δὲ νὰ φανερώνῃ. — ά.) Τὸ δανεισθὲν κεφάλαιον καὶ τὸ συμπεφωνημένον ποσὸν τοῦ ναυτικοῦ κέρδος — β'.) Τὰ εἰς τὸ δάνειον ὑπέγγυα πράγματα — γ'.) Τὸ ὄνομα τοῦ πλοίου καὶ τὸ ὄνομα καὶ ἐπώνυμον τοῦ ἰδιοκτήτου καὶ τοῦ πλοιάρχου, τοῦ δανειστοῦ καὶ τοῦ δανειζομένου — δ'.) Ἂν τὸ δάνειον γίνηται δι' ἕνα πλοῦν ἢ δι' ὡρισμένον χρόνον, διὰ ποῖον πλοῦν καὶ διὰ πόσον χρόνον — έ.) Τὴν ἐποχὴν τῆς ἀποδόσεως — ς'.) Τέλος τὴν ἡμέραν καὶ τὸν τόπον, ἔνθα τὸ δάνειον γίνεται.

Ἄρθρ. 153. Τὸ ἐπίσημον ἔγγραφον συντάσσεται, ἐν Τουρκίᾳ μὲν, ἐνώπιον τοῦ ἐμποροδικείου ἢ τοῦ ἐμπορικοῦ γραφείου, καὶ ἐν ἐλλείψει τούτων ἐνώπιον τοῦ δημοτικοῦ συμβουλίου τοῦ τόπου· ἐν δὲ τῇ ἀλλοδαπῇ, ἐνώπιον τοῦ Ὀθωμανικοῦ προξενείου τοῦ τόπου, καὶ ἐν ἐλλείψει τούτων, ἐνώπιον τῆς ἁρμοδίας ἀρχῆς τοῦ τόπου, κατὰ τὰς ἐν χρήσει διατυπώσεις.

Ἄρθρ. 154. Ἂν τὸ συμβόλαιον γίνῃ ἰδιογράφως, ὁ ναυτοδανειστὴς ὀφείλει νὰ ζητήσῃ τὴν ἐπικύρωσιν καὶ καταχώρησιν αὐτοῦ, ἐντὸς δέκα ἡμερῶν ἀπὸ τῆς χρονολογίας του, ἐνώπιον μιᾶς τῶν ἐν τῷ προηγουμένῳ ἄρθρῳ ὁριζομένων ἀρχῶν, κατὰ τοὺς τόπους καὶ τὰς περιπτώσεις.

Ἄρθρ. 155. Ἂν αἱ διατάξεις τῶν δύο προηγουμένων ἄρθρων δὲν ἐτηρήθησαν, τὸ συμβόλαιον, ἀποβάλλον τὴν ναυτοδανείου ἰδιότητά του, μεταβάλλεται εἰς ἁπλοῦν δάνειον, καὶ ἐν τῇ περιπτώσει ταύτῃ ὁ δανειστὴς χάνει τὸ προνόμιόν του ἐπὶ τῶν ὑπεγγύων πραγμάτων· ὁ δὲ δανεισθεὶς ὑποχρεοῦται προσωπικῶς εἰς πληρωμὴν τοῦ κεφαλαίου καὶ τῶν νομίμων τόκων.

Ἄρθρ. 156. Τὸ ἔγγραφον ναυτοδανείου δύναται νὰ συνταχθῇ *εἰς διαταγὴν*, καὶ ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει διαπραγματεύεται δι' ὀπισθογραφήσεως κατὰ τὸν αὐτὸν ὡς καὶ ἡ συναλλαγματικὴ τύπον.

Ἐν περιπτώσει ὀπισθογραφήσεως, ὁ ἐκδοχεὺς ἀντικαθιστᾷ τὸν ὀπισθογράφον ὡς πρός τε τὸ κέρδος καὶ τὰς ζημίας καὶ χωρὶς ὁ ὀπισθογράφος νὰ ὑπόκηται εἰς ἄλλην ἐγγύησιν ἐκτὸς τῆς πληρωμῆς τοῦ δανεισθέντος κεφαλαίου καὶ ὄχι τοῦ ναυτικοῦ κέρδους, ἐκτὸς ἂν ῥητῶς συνεφωνήθη τὸ ἐναντίον.

Ἄρθρ. 157. Εἰς τὰ ναυτοδάνεια δύνανται νὰ ὑπεγγυηθῶσι—τὸ σκάφος τοῦ πλοίου—τὰ ἄρμενα καὶ ἐξάρτια—τὸ ἐφόπλισμα καὶ αἱ τροφαὶ —τὸ φορτίον —ὅλα τὰ ἀντικείμενα ταῦτα συνάμα, ἢ ὡρισμένον μέρος ἑκάστου αὐτῶν.

Ἄρθρ. 158. Πᾶν ναυτοδάνειον, ὑπερβαῖνον τὴν ἀξίαν τῶν ὑπεγγύων εἰς αὐτὸ πραγμάτων, δύναται νὰ κηρυχθῇ ἄκυρον, κατ' αἴτησιν τοῦ δανειστοῦ καὶ ἀποδοθῇ εἰς αὐτὸν τὸ κεφάλαιον μετὰ τῶν νομίμων τόκων, ἂν ἀποδειχθῇ ὅτι ὁ δανεισθεὶς μετεχειρίσθη δόλον.

Ἄρθρ. 159. Μὴ ὑπάρχοντος δόλου, τὸ συμβόλαιον ἰσχύει διὰ ποσὸν ἴσον μὲ τὴν ἀξίαν τῶν εἰς τὸ δάνειον ὑπεγγύων πραγμάτων, κατὰ τὴν γενομένην ἢ συμφωνηθεῖσαν ἐκτίμησιν αὐτῶν—Τὸ ὑπερβάλλον τοῦ δανεισθέντος ποσοῦ ἀποδίδεται μετὰ τῶν νομίμων τόκων.

Ἄρθρ. 160. Πᾶν δάνειον ἐπὶ τοῦ μέλλοντος ναύλου τοῦ πλοίου ἢ ἐπὶ τοῦ ἐλπιζομένου ἐκ τῶν πραγματειῶν κέρδους ἀπαγορεύεται. Ὁ δανειστὴς, ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει, ἔχει μόνον δικαίωμα εἰς ἀπόληψιν τοῦ κεφαλαίου ἄνευ οὐδενὸς τόκου.

Ἄρθρ. 161. Ἐπίσης ἐπὶ τῇ αὐτῇ ποινῇ ἀπαγορεύεται πᾶν ναυτοδάνειον εἰς ναύτας ἢ ναυτικοὺς ἐπὶ τῶν μισθῶν ἢ ταξειδευτικῶν των.

Ἄρθρ. 162. Τὸ πλοῖον, τὰ ἄρμενα καὶ τὰ ἐξάρτια, τὸ ἐφόπλισμα καὶ αἱ ζωοτροφίαι καὶ αὐτὸς ὁ ἀποκτηθεὶς ναῦλος, εἶναι κατὰ προνόμιον ὑπέγγυα εἰς τὸ κεφάλαιον καὶ τοὺς τόκους τῶν ἐπὶ τοῦ πλοίου ναυτοδανείων.—Τὸ φορτίον εἶναι ἐπίσης ὑπέγγυον εἰς τὸ κεφάλαιον καὶ τοὺς τόκους τῶν ἐπὶ τοῦ φορτίου ναυτοδανείων.—Ἂν τὸ δάνειον ἐγένετο ἐπὶ μερικοῦ τινος πράγματος τοῦ πλοίου ἢ τοῦ φορτίου, τὸ προνόμιον ὑπάρχει μόνον ἐπὶ τοῦ πράγματος, καὶ κατ' ἀναλογίαν τοῦ εἰς τὸ δάνειον ὑπεγγυηθέντος μέρους αὐτοῦ.

Ἄρθρ. 163. Ναυτοδάνειον γενόμενον ὑπὸ τοῦ πλοιάρχου ἐν τῷ τόπῳ τῆς διαμονῆς τῶν ἰδιοκτητῶν τοῦ πλοίου ἢ τῶν πληρεξουσίων των, ἄνευ τῆς ἐπισήμου αὐτῶν ἀδείας ἢ τῆς παρεμβάσεώς των ἐν τῷ ἐγγράφῳ, καὶ πᾶν συμβόλαιον συνομολογούμενον ἐκτὸς τοῦ τόπου τῆς διαμονῆς των, χωρὶς νὰ τηρηθῶσιν αἱ ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 49 διαγραφόμεναι διατυπώσεις, δὲν παρέχουσιν ἀγωγὴν καὶ προνόμιον εἰμὴ ἐπὶ τῆς μετοχῆς, ἣν ὁ πλοίαρχος ἤθελεν ἔχει ἐπὶ τοῦ πλοίου καὶ τοῦ ναύλου.

Ἄρθρ. 164. Τὰ μερίδια καὶ αἱ μετοχαὶ τῶν ἰδιοκτητῶν, οἵτινες κατὰ τὴν περίπτωσιν τοῦ ἄρθρ. 48 δὲν ἤθελον χορηγήσει ἐντὸς εἰκοσιτεσσάρων

ὡρῶν ἀπὸ τῆς πρὸς αὐτοὺς γενομένης προσκλήσεως τὸ ἀναλογοῦν αὐτοῖς ὅπως τὸ πλοῖον τεθῇ εἰς κατάστασιν νὰ ἀποπλεύσῃ, εἰσὶν ὑπέγγυα εἰς τὰ συνομολογηθέντα δάνεια δι' ἐπισκευὴν καὶ τροφὰς καὶ ἐν αὐτῷ τῷ τόπῳ τῆς διαμονῆς των.

Ἄρθρ. 165. Τὰ διὰ τὸν τελευταῖον πλοῦν τοῦ πλοίου γενόμενα δάνεια πληρόνονται κατὰ προτίμησιν τῶν διὰ προγενέστερον πλοῦν δανεισθέντων χρημάτων, καὶ ἂν ἀκόμη ἤθελε συνομολογηθῇ ἡ ἐξακολούθησις ἢ ἀνανέωσις τοῦ δανείου. Τὰ κατὰ τὴν διάρκειαν τοῦ πλοὸς γενόμενα δάνεια προτιμῶνται ἐκείνων, ἅτινα ἐδόθησαν πρὸ τοῦ ἀπόπλου τοῦ πλοίου, καὶ ἂν κατὰ τὸν αὐτὸν πλοῦν ἐγένοντο πλείονα δάνεια, τὸ τελευταῖον προτιμᾶται πάντοτε τοῦ πρὸ αὐτοῦ γενομένου.—Τὰ δάνεια, τὰ γενόμενα κατὰ τὸν αὐτὸν πλοῦν ἐν τῷ αὐτῷ λιμένι τῆς βιαίας προσορμίσεως καὶ κατὰ τὴν αὐτὴν διαμονὴν, κατατάσσονται συμμέτρως.

Ἄρθρ. 166. Ὁ ναυτικῶς δανείσας ἐπὶ πραγματειῶν φορτωμένων ἐπὶ πλοίου, ὁριζομένου ἐν τῷ ἐγγράφῳ, δὲν ὑφίσταται τὴν ἀπώλειαν τῶν πραγματειῶν, καὶ ἐκ θαλασσίου δυστυχήματος ἂν ἐπῆλθεν αὕτη, ἂν ἐφορτώθησαν ἐπὶ ἄλλου πλοίου, ἐκτὸς ἂν νομίμως ἀποδειχθῇ ὅτι ἡ φόρτωσις αὕτη ἐγένετο ἕνεκεν ἀνωτέρας βίας.

Ἄρθρ. 167. Τὸ δανεισθὲν ποσὸν δὲν δύναται νὰ ἀπαιτηθῇ, ἂν τὰ πράγματα, ἐφ' ὧν τὸ ναυτοδάνειον ἐγένετο, ἀπωλέσθησαν καθ' ὁλοκληρίαν, ἢ συλληφθέντα ἐκηρύχθησαν καλὴ λεία, ἡ δὲ ἀπώλεια ἢ σύλληψις αὕτη συνέβησαν ἐκ τυχαίου συμβεβηκότος ἢ ἀνωτέρας βίας ἐν τῷ χρόνῳ καὶ τῷ τόπῳ τῶν κινδύνων, δι' ὃν τὸ δάνειον ἐγένετο.—Ἂν μέρος τῶν ὑπεγγύων πραγμάτων διεσώθη, ὁ δανειστὴς διατηρεῖ τὸ δικαίωμά του ἐπὶ τῶν διασωθέντων πραγμάτων.

Ἄρθρ. 168. Ἡ ἐξ ἰδίου τοῦ πράγματος ἐλαττώματος φύρα, ἐλάττωσις καὶ ἀπώλεια καὶ αἱ ἐξ αἰτίας τοῦ δανεισθέντος ἢ ἐκ πταίσματος τοῦ πλοιάρχου ἢ τοῦ πληρώματος προξενηθεῖσαι βλάβαι, δὲν βαρύνουσι τὸν δανειστήν.

Ἄρθρ. 169. Ἐν περιπτώσει ναυαγίου, ἡ πληρωμὴ τοῦ ναυτοδανείου περιορίζεται εἰς τὴν ἀξίαν τῶν διασωθέντων καὶ εἰς τὸ συμβόλαιον ὑπεγγύων πραγμάτων, ἀφαιρουμένων τῶν ἐξόδων τῆς διασώσεως.

Ἄρθρ. 170. Ἂν ὁ χρόνος τῶν θαλασσίων κινδύνων δὲν ὡρίσθη ἐν τῷ συμβολαίῳ τοῦ ναυτοδανείου, οὗτοι ἄρχονται ὡς πρὸς τὸ πλοῖον, τὰ ἄρμενα, τὰ ἐξάρτια, τὸ ἐφόπλισμα καὶ τὰς τροφὰς, ἀπὸ τῆς στιγμῆς, καθ' ἣν τὸ πλοῖον ἐξέπλευσε καὶ διαρκοῦσι μέχρι τῆς στιγμῆς, καθ' ἣν τὸ πλοῖον ἠγκυροβόλησεν ἢ προσωρμίσθη εἰς τὸν λιμένα ἢ τόπον τοῦ προορισμοῦ του —Ὡς πρὸς τὰ ἐμπορεύματα, ἄρχονται ἀφ' ἧς στιγμῆς ταῦτα ἐφορτώθησαν ἐπὶ τοῦ πλοίου ἢ ἐπὶ τῶν προωρισμένων νὰ μεταφέρωσι ταῦτα εἰς αὐτὸ λέμβων, ἢ ἂν τὸ δάνειον ἐγένετο διαρκοῦντος τοῦ πλοὸς ἐπὶ φορτωμένων

ἤδη πραγματειῶν ἀπὸ τῆς ἡμέρας τοῦ συμβολαίου μέχρι τῆς στιγμῆς, καθ' ἣν ἀπεβιβάσθησαν ἢ ἔπρεπε νὰ ἀποβιβασθῶσιν ἐπὶ τῆς ξηρᾶς εἰς τὸν τόπον τοῦ προορισμοῦ των.

Ἄρθρ. 171. Ἂν ὁ πλοῦς, δι' ὃν ἐδόθη τὸ ναυτοδάνειον, δὲν πραγματοποιηθῇ, ὁ δανειστὴς ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ ἀπαιτήσῃ κατὰ προνόμιον τὸ κεφάλαιον καὶ τοὺς νομίμους τόκους ἄνευ ναυτικοῦ κέρδους· ἀλλ' ἂν ὁ κίνδυνος ἤρξατο ἤδη νὰ τρέχῃ εἰς λογαριασμόν του κατὰ τὸ προηγούμενον ἄρθρον, ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει δικαιοῦται νὰ λάβῃ ναυτικὸν κέρδος.

Ἄρθρ. 172. Ὁ ναυτικῶς δανειζόμενος ἐπὶ πραγματειῶν δὲν ἀπαλλάσσεται διὰ τῆς ἀπωλείας τοῦ πλοίου καὶ τοῦ φορτίου, ἂν δὲν ἀποδείξῃ ὅτι ὑπῆρχον ἐν αὐτῷ διὰ λογαριασμόν του πράγματα, ἐπάξια τοῦ δανεισθέντος ποσοῦ.

Ἄρθρ. 173. Οἱ ναυτικοδανεισταὶ συνεισφέρουσιν ὑπὲρ τῶν δανεισθέντων εἰς τὰς γενικὰς ἀβαρίας, οἱαδήποτε ἐναντία συμφωνία καὶ ἂν ἐγένετο —συνεισφέρουσιν ἐπίσης εἰς τὰς μερικὰς ἀβαρίας, ἂν δὲν ὑπάρχῃ ἐναντία συμφωνία·—ἡ συνεισφορὰ αὕτη γίνεται ἐπὶ τοῦ δανεισθέντος κεφαλαίου καὶ τοῦ συμπεφωνημένου ναυτικοῦ κέρδους.

Ἄρθρ. 174. Ἂν ὑπάρχῃ ναυτοδάνειον καὶ ἀσφάλεια ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ πλοίου ἢ ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ φορτίου, τὸ προϊὸν τῶν ἐκ τοῦ ναυαγίου διασωθέντων πραγμάτων διανέμεται μεταξὺ τοῦ ναυτοδανειστοῦ, κατ' ἀναλογίαν μόνου τοῦ κεφαλαίου, καὶ τοῦ ἀσφαλιστοῦ, κατ' ἀναλογίαν τῆς ἀσφαλισθείσης ποσότητος, μὴ παραβλαπτομένων τῶν ἐν ἄρθρῳ 5 καθιερωμένων προνομίων.

ΤΙΤΛΟΣ ΕΝΔΕΚΑΤΟΣ.

Περὶ ἀσφαλειῶν.

ΤΜΗΜΑ ΠΡΩΤΟΝ.

Περὶ τοῦ τύπου καὶ τοῦ ἀντικειμένου τοῦ συναλλάγματος τῆς ἀσφαλείας.

Ἄρθρ. 175. Ἡ θαλάσσιος ἀσφάλεια εἶναι συνάλλαγμα, δι' οὗ ὁ ἀσφαλιστὴς ἐγγυᾶται εἰς τὸν ἀσφαλιζόμενον, ἐπὶ συμπεφωνημένῳ ἀσφαλίστρῳ, τὴν ὁλοσχερῆ πληρωμὴν, μέχρις ὡρισμένης ποσότητος, τῶν ἀπωλειῶν καὶ ζημιῶν, ἃς ἤθελεν ὑποστῆ ἐκ θαλασσίου δυστυχήματος ἐπὶ πραγμάτων, ἐκτιθεμένων εἰς τοὺς κινδύνους τῆς θαλασσοπλοΐας.

Ἄρθρ. 176. Τὸ συμβόλαιον τῆς ἀσφαλείας γίνεται δι' ἐπισήμου ἐγγράφου ἢ δι' ἰδιογράφου—Γράφεται ἄνευ κενῶν διαστημάτων καὶ φανερόνει—ά.) Τὸ ἔτος, τὸν μῆνα, τὴν ἡμέραν καὶ τὴν ὥραν, καθ' ἣν ὑπογράφε-

ται·—β'.) Τὸ ὄνομα καὶ τὴν κατοικίαν τοῦ ἐνεργοῦντος τὴν ἀσφάλειαν, μετὰ τοῦ προσδιορισμοῦ, ἂν ἐνεργῇ ὡς ἰδιοκτήτης ἢ παραγγελιοδόχος·—γ'.) Τὸ εἶδος καὶ τὴν ἀξίαν, ἢ τὴν ἐκτίμησιν τῶν ἀσφαλιζομένων ἐμπορευμάτων ἢ πραγμάτων, καὶ τὴν ποσότητα, δι' ἣν ἀσφαλίζονται·—δ'.) Τοὺς κινδύνους οὓς ἀναδέχεται εἰς λογαριασμόν του ὁ ἀσφαλιστής·—έ.) Τὸν χρόνον, καθ ὃν οἱ κίνδυνοι ἄρχονται καὶ παύουν διὰ τὸν ἀσφαλιστήν·—ς'.) Τὸ ἀσφάλιστρον, ἤτοι τὸ ἀντίτιμον τῆς ἀσφαλείας—ζ'.) Τὸ ὄνομα τοῦ πλοιάρχου καὶ τὸ ὄνομα καὶ τὸ εἶδος τοῦ πλοίου·—ή.) Τὸν τόπον, ἔνθα τὰ ἐμπορεύματα ἐφορτώθησαν ἢ μέλλουσι νὰ φορτωθῶσι—θ'.) Τὸν λιμένα, ἐξ οὗ τὸ πλοῖον ἐξέπλευσεν ἢ μέλλει νὰ ἐκπλεύσῃ.—ί.) Τοὺς λιμένας καὶ ὅρμους, ἐν οἷς μέλλει νὰ φορτώσῃ ἢ ἐκφορτώσῃ, καὶ ἐκείνους, εἰς οὓς μέλλει νὰ εἰσέλθῃ—ιά.) Τὴν ὑπαγωγὴν τῶν συμβαλλομένων εἰς διαιτητὰς, ἐν περιπτώσει ἀμφισβητήσεως, ἂν τοῦτο συνεφωνήθη—ιβ'.) Ἐν γένει δὲ πάντας τοὺς ἄλλους ὅρους, περὶ ὧν συνεφώνησαν τὰ συμβαλλόμενα μέρη.

Ἄρθρ. 177. Τὸ αὐτὸ συμβόλαιον δύναται νὰ περιέχῃ πλείονας ἀσφαλείας, εἴτε ὡς πρὸς τὰ ἐμπορεύματα, εἴτε ὡς πρὸς τὴν τιμὴν τῶν ἀσφαλίστρων, εἴτε πρὸς τοὺς διαφόρους ἀσφαλιστάς.

Ἄρθρ. 178. Ἡ ἀσφάλεια δύναται νὰ ἔχῃ ἀντικείμενον—ά.) Τὸ σκάφος καὶ τὴν τρόπιδα τοῦ πλοίου, κενοῦ ἢ φορτωμένου, ὡπλισμένου ἢ μὴ, μόνου ἢ ἐν συνοδίᾳ—β'.) Τὰ ἅρμενα καὶ ἐξάρτια—γ'.) Τὸ ἐφόπλισμα—δ'.) Τὰς τροφὰς—έ.) Τὰ λόγῳ ναυτικοῦ δανείου δοθέντα χρήματα—ς'.) Τὰ ἐμπορεύματα τοῦ φορτίου καὶ—ζ'.) Πᾶν ἄλλο πρᾶγμα ἢ ἀξίαν, δυναμένην νὰ ἐκτιμηθῇ εἰς χρήματα καὶ ὑποκειμένην εἰς τοὺς κινδύνους τῆς θαλασσοπλοΐας.

Ἄρθρ. 179. Ἡ ἀφάλεια δύναται νὰ γίνῃ ἐπὶ τοῦ ὅλου ἢ μέρους τῶν πραγματειῶν τούτων, ὁμοῦ ἢ διακεκριμμένως.—Δύναται νὰ γίνῃ ἐν καιρῷ εἰρήνης ἢ ἐν καιρῷ πολέμου, πρὸ ἢ διαρκοῦντος τοῦ πλοός.—Δύναται νὰ γίνῃ δι' ἀμφοτερόπλουν ἢ ἑτερόπλουν μόνον, δι' ὁλόκληρον τὸν πλοῦν, ἢ δι' ὡρισμένον χρόνον—Διὰ πάντα διάπλουν καὶ μεταφορὰν διὰ θαλάσσης, πλευστῶν διωρύγων καὶ ποταμῶν.—Καὶ ἐν γένει δι' ὅλους τοὺς κινδύνους τῆς θαλασσοπλοΐας διὰ θαλάσσης ἢ ὕδατος.

Ἄρθρ. 180. Ἐν περιπτώσει δόλου εἰς τὴν ἐκτίμησιν τῶν ἠσφαλισμένων πραγμάτων καὶ ἐν περιπτώσει ὑποβολῆς ἢ παραποιήσεως, ὁ ἀσφαλιστὴς δύναται νὰ ἐνεργήσῃ τὴν ἐπαλήθευσιν καὶ ἐκτίμησιν τῶν πραγμάτων, μὴ παραβλαπτομένης πάσης ἄλλης καταδιώξεως πολιτικῆς ἢ ποινικῆς.

Ἄρθρ. 181. Ἂν ὁ ἀσφαλιζόμενος ἀγνοῇ ἐπὶ ποίου πλοίου εἰσὶ φορτωμένα τὰ ἐμπορεύματα, ἅτινα περιμένει ἐκ τοῦ ἐξωτερικοῦ, ἀπαλλάσσεται τῆς ὑποχρεώσεως νὰ ὁρίσῃ τὸν πλοίαρχον καὶ τὸ πλοῖον, ἀρκεῖ ἡ περὶ

τούτου ἄγνοια τοῦ ἀσφαλιζομένου νὰ δηλοῦται ἐν τῷ ἀσφαλιστηρίῳ μετὰ τῆς χρονολογίας καὶ τῆς ὑπογραφῆς τῆς τελευταίας εἰδοποιήσεως ἢ διαταγῆς ἣν ἔλαβεν. Ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει, ἡ ἀσφάλεια δι' ὡρισμένον μόνον χρόνον δύναται νὰ γίνῃ.

Ἄρθρ. 182. Ἐὰν ὁ ἀσφαλιζόμενος ἀγνοῇ τὸ εἶδος καὶ τὴν ἀξίαν τῶν πρὸς αὐτὸν πεμπομένων ἢ παραδιδομένων ἐμπορευμάτων, δύναται νὰ ἀσφαλίσῃ ταῦτα ἁπλῶς ὑπὸ τὴν γενικὴν ὀνομασίαν *Πραγματεῖαι*· ἀλλ' ἡ φορτωτικὴ πρέπει ν' ἀναφέρῃ τὸ ὄνομα ἐκείνου, πρὸς ὃν πέμπονται ἢ εἰσὶ παραδοτέαι αἱ πραγματεῖαι, ἐὰν δὲν ὑπάρχῃ ἐναντία συμφωνία εἰς τὸ ἀσφαλιστικὸν συμβόλαιον. Εἰς τὴν ἀσφάλειαν ταύτην δὲν συμπεριλαμβάνονται χρυσὸς καὶ ἄργυρος εἰς νομίσματα, τεμάχια τῆς αὐτῆς ὕλης, ἀδάμαντες, μαργαρῖται, κοσμήματα καὶ πολεμεφόδια.

Ἄρθρ. 183. Ὅλα τὰ πράγματα, τῶν ὁποίων ἡ ἀξία συνεφωνήθη ἐν τῷ συμβολαίῳ εἰς ξένον νόμισμα, ἐκτιμῶνται σχετικῶς πρὸς τὴν ἀξίαν τοῦ ξένου νομίσματος καὶ τῶν ὀθωμανικῶν νομισμάτων, κατὰ τὴν τρέχουσαν αὐτῶν ἀξίαν εἰς τὸν τόπον, ὅπου ἐγένετο καὶ ὅτε ὑπεγράφη ἡ φορτωτική.

Ἄρθρ. 184. Ἐὰν ἡ ἀξία τῶν πραγματειῶν δὲν ὡρίσθη εἰς τὸ ἀσφαλιστικὸν συμβόλαιον, δύναται νὰ βεβαιωθῇ διὰ τῶν τιμολογίων ἢ διὰ τῶν βιβλίων. Ἐν ἐλλείψει δὲ τούτων, γίνεται ἐκτίμησις κατὰ τὴν ἀγοραίαν τιμὴν, ἣν εἶχον κατὰ τὸν τόπον καὶ τὸν χρόνον τῆς φορτώσεως, προστιθεμένων τῶν πληρωθέντων δικαιωμάτων καὶ τῶν γενομένων ἐξόδων μέχρι τῆς εἰς τὸ πλοῖον ἐπιβιβάσεως.

Ἄρθρ. 185. Ἐὰν ἀσφαλίζωνται πραγματεῖαι ἐξερχόμεναι ἐκ τόπου τινὸς, ὅπου ἡ ἐμπορία γίνεται δι' ἀνταλλαγῆς, χωρὶς νὰ ἐκτιμῶνται εἰς τὸ συμβόλαιον, τότε ἡ ἐκτίμησις αὐτῶν προσδιορίζεται ἐκ τῆς ἀξίας τῶν πρὸς ἀνταλλαγὴν δοθεισῶν, προστιθεμένων τῶν ἐξόδων τῆς μετακομίσεως.

Ἄρθρ. 186. Ἐὰν τὸ ἀσφαλιστικὸν συμβόλαιον δὲν κανονίζῃ παντελῶς τὸν χρόνον τῶν κινδύνων, οἱ κίνδυνοι ἄρχονται καὶ παύουν καθ' ἃς ἐποχὰς ὁρίζει τὸ ἄρθρον 170 διὰ τὰ συμβόλαια τῶν ναυτοδανείων.

Ἄρθρ. 187. Ὁ ἀσφαλιζόμενος δὲν δύναται, ἐπὶ ποινῇ ἀκυρώσεως, ν' ἀσφαλίσῃ ἐκ δευτέρου διὰ τὸν αὐτὸν χρόνον καὶ τοῖς αὐτοῖς κινδύνοις τὰ πράγματα, τῶν ὁποίων ὁλόκληρος ἡ ἀξία ἦτον ἤδη ἠσφαλισμένη· ἀλλ' ὁ ἀσφαλιστὴς δύναται ἐν πάσῃ περιπτώσει ν' ἀντασφαλίσῃ εἰς ἄλλους τὰ ὑπ' αὐτοῦ ἀσφαλισθέντα·—ὁ ἀσφαλιζόμενος δύναται ν' ἀσφαλίσῃ τὰ ἀσφάλιστρα· τὰ δὲ τῆς ἀντασφαλείας ἀσφάλιστρα δύνανται νὰ ὦσιν ὀλιγώτερα ἢ πλείονα τῶν τῆς ἀσφαλείας.

Ἄρθρ. 188. Τὰ ἐν καιρῷ εἰρήνης συμφωνηθέντα ἀσφάλιστρα δὲν αὐξάνουσιν ἐὰν ἐπῆλθε πόλεμος, ὅπως ἀμοιβαίως δὲν δύναται νὰ ἐλαττωθῇ τὸ

ἀσφάλιστρον ἐὰν κλεισθῇ εἰρήνη, ἐκτὸς ἐναντίας τῶν συμβαλλομένων συμφωνίας.

Ἐὰν ἥ τε αὔξησις καὶ ἐλάττωσις τῶν συμφωνηθέντων ἀσφαλίστρων δὲν προσδιορίζηται εἰς τὸ ἀσφαλιστικὸν συμβόλαιον, τὸ Ἐμποροδικεῖον ἢ διαιτηταὶ κανονίζουσι ταῦτα, λαμβανομένων ὑπ' ὄψιν τῶν κινδύνων, τῶν περιστάσεων καὶ τῶν ὅρων τοῦ ἀσφαλιστικοῦ συμβολαίου.

Ἄρθρ. 189. Ἐὰν πραγματεῖαι ἠσφαλισμέναι καὶ διὰ λογαριασμὸν τοῦ πλοιάρχου, ἢ τοῦ παρ' αὐτοῦ διοικουμένου πλοίου, φορτωμέναι, ἀπολεσθῶσιν, ὁ πλοίαρχος ὀφείλει ν' ἀποδείξῃ εἰς τοὺς ἀσφαλιστὰς τὴν ἀγορὰν αὐτῶν, προσάγων περὶ τούτου φορτωτικὴν, ὑπογεγραμμένην παρὰ δύω ἐκ τῶν ἐπισημοτέρων τοῦ πληρώματος.

Ἄρθρ. 190. Πάντες οἱ τοῦ πληρώματος καὶ πᾶς ἐπιβάτης, μεταφέροντες ἐκ τῆς ἀλλοδαπῆς πραγματείας ἠσφαλισμένας εἰς τὴν Τουρκίαν, ὀφείλουν ν' ἀφήσωσιν εἰς τὸν τόπον τῆς φορτώσεως φορτωτικὴν παρὰ τῷ ἐκεῖσε Ὀθωμανῷ Προξένῳ, καὶ ἐν ἐλλείψει τούτου, παρ' ἑνὶ τῶν ἐπισημοτέρων ὀθωμανῶν ἐμπόρων, ἢ παρὰ τῇ τοπικῇ ἀρχῇ.

Ἄρθρ. 191. Ἐὰν ὁ ἀσφαλιστὴς περιπέσῃ εἰς πτώχευσιν διαρκοῦντος τοῦ χρόνου τῶν κινδύνων, ὁ ἀσφαλιζόμενος δύναται νὰ ζητήσῃ ἐγγύησιν περὶ τῆς ἐκπληρώσεως τῶν ὑποχρεώσεων τοῦ ἀσφαλιστοῦ, ἢ τὴν διάλυσιν τοῦ συμβολαίου. Ὁ ἀσφαλιστὴς ἔχει τὸ αὐτὸ δικαίωμα ἐν περιπτώσει πτωχεύσεως τοῦ ἀσφαλιζομένου, ἐὰν εἰσέτι τῷ ὀφείληται τὸ ἀσφάλιστρον.

Ἄρθρ. 192. Τὸ ἀσφαλιστικὸν συμβόλαιον εἶναι ἄκυρον, ἐὰν ἔχῃ ἀντικείμενον — τὸν ναῦλον τῶν ἐν τῷ πλοίῳ πραγματειῶν — τὸ ἐκ τῶν πραγματειῶν ἐλπιζόμενον κέρδος — τοὺς μισθοὺς τοῦ πληρώματος — τὰ ναυτοδάνεια — τοὺς τόκους τῶν ναυτοδανείων.

Ἄρθρ. 193. Πᾶσα ἀποσιώπησις, πᾶσα ψευδὴς δήλωσις τοῦ ἀσφαλιζομένου, πᾶσα διαφορὰ μεταξὺ φορτωτικῆς καὶ ἀσφαλιστικοῦ συμβολαίου, σμικρύνουσαι τὴν τοῦ ἐνδεχομένου κινδύνου ἔννοιαν, ἢ μεταβάλλουσαι τὸ ὑποκείμενον τοῦ κινδύνου καὶ δυνάμεναι νὰ ἐμποδίσωσι τὸ ἀσφαλιστικὸν συμβόλαιον, ἢ νὰ τροποποιήσωσι τὰς συμφωνίας, ἐὰν ὁ ἀσφαλιστὴς ἤθελε λάβει ἀληθεῖς πληροφορίας περὶ τῆς καταστάσεως τῶν πραγμάτων, ἀκυροῦσι τὴν ἀσφάλειαν ὡς πρὸς τὸν ἀσφαλιστήν.

Ἡ ἀσφάλεια ἀκυροῦται προσέτι, καὶ ἂν ἡ ἀποσιώπησις, ἡ ψευδολογία ἢ ἡ διαφορὰ, δὲν ἤθελον ἔχει ἐπιρροὴν εἰς τὴν βλάβην ἢ τὴν ἀπώλειαν τοῦ ἀσφαλισθέντος πράγματος.

ΤΜΗΜΑ ΔΕΥΤΕΡΟΝ.

Περὶ τῶν ὑποχρεώσεων τοῦ ἀσφαλιστοῦ καὶ τοῦ ἀσφαλιζομένου.

Ἄρθρ. 194. Ἐὰν ὁ πλοῦς διεκόπη ἕνεκα καὶ αὐτοῦ τοῦ ἀσφαλιζομέ-

νου, πρὶν ἀρχίσουν οἱ κίνδυνοι διὰ τὸν ἀσφαλιστὴν, συμφώνως μὲ τὸ ἄρθρ. 170, ἡ ἀσφάλεια ἀκυροῦται, τὸ δὲ ἀσφάλιστρον, ἐὰν εἶχεν ἤδη καταβληθῇ, ἀποδίδεται ὑπὸ τοῦ ἀσφαλιστοῦ, δικαιουμένου νὰ λάβῃ λόγῳ ἀποζημιώσεως ἥμισυ ταῖς ἑκατὸν ἐπὶ τοῦ ἀσφαλισθέντος ποσοῦ, ἢ τὸ ἥμισυ τῶν ἀσφαλίστρων, ἐὰν ταῦτα δὲ φθάνωσιν ὁλοκλήρως εἰς ἓν τοῖς ἑκατόν.

Ἄρθρ. 195. Λογίζεται εἰς βάρος τῶν ἀσφαλιστῶν πᾶσα φθορὰ καὶ βλάβη, προξενηθεῖσα εἰς τὰ ἀσφαλισθέντα πράγματα ἐκ τρικυμίας, ναυαγίου, καθίσματος, τυχαίας συγκρούσεως, βιαίας ἀλλαγῆς πορείας πλοὸς ἢ πλοίου, χύσεως, πυρὸς, ἁλώσεως, διαρπαγῆς, ἐμποδίου κατὰ διαταγὴν δυνάμεως, διακηρύξεως πολέμου, ἀντεκδικήσεως, καὶ ἐν γένει ἐκ παντὸς ἄλλου θαλασσίου συμβεβηκότος, ἐκτὸς ἐναντίας τῶν συμβαλλομένων συμφωνίας.

Ἄρθρ. 196. Πᾶσα ἐκουσία ἀλλαγὴ πορείας πλοὸς ἢ πλοίου, καὶ πᾶσα φθορὰ καὶ βλάβη, προερχόμεναι ἐξ αἰτίας τοῦ ἀσφαλιζομένου, δὲν εἶναι εἰς βάρος τοῦ ἀσφαλιστοῦ, ὅστις μάλιστα ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει κερδίζει τὰ ἀσφάλιστρα, ἐὰν ἡ ἐποχὴ τῶν κινδύνων ἤρχισε δι' αὐτόν.

Ἄρθρ. 197. Ἡ φύρα, ἡ ἐλάττωσις καὶ ἡ φθορὰ, αἱ ἐξ ἰδίων ἐλαττωμάτων τοῦ πράγματος προερχόμεναι, καὶ αἱ ζημίαι αἱ προξενούμεναι ἐκ πράξεων καὶ ἐλλείψεων τῶν ἰδιοκτητῶν, ναυλωτῶν ἢ φορτωτῶν, δὲν λογίζονται εἰς βάρος τῶν ἀσφαλιστῶν.

Ἄρθρ. 198. Ὁ ἀσφαλιστὴς δὲν εἶναι ὑπεύθυνος διὰ τὴν ναυταπάτην, καὶ ἄλλας παραβάσεις καὶ ἐλλείψεις τοῦ πλοιάρχου καὶ τοῦ πληρώματος, ἐκτὸς ἐναντίας συμφωνίας.

Ἐὰν ἡ ἀσφάλεια ἀφορᾷ τὸ πλοῖον, καὶ ὁ πλοίαρχος ἦναι ἰδιοκτήτης τοῦ ὅλου ἢ ἐν μέρει, ἡ ἐναντία συμφωνία εἶναι ἄκυρος ὡς πρὸς τὸ μέρος τῆς ἰδιοκτησίας του.

Ἄρθρ. 199. Ὁ ἀσφαλιστὴς δὲν ὑπόκειται εἰς τὴν πληρωμὴν τῶν περὶ ναυαγωγίας, ῥυμουλκίας καὶ πρωρείας δικαιωμάτων, οὐδ' εἰς οἱονδήποτε ἄλλο εἶδος τέλους, ἀφορῶν τὸ πλοῖον ἢ τὰς πραγματείας, ἐκτὸς ἀνωτέρας βίσς.

Ἄρθρ. 200. Εἰς τὸ ἀσφαλιστήριον πρέπει νὰ σημειόνωνται αἱ πραγματεῖαι, ὅσαι ἐκ τῆς φύσεως αὐτῶν ὑπόκεινται εἰς ἰδιαιτέραν φθορὰν ἢ ἐλάττωσιν, ὡς τὰ γεννήματα ἢ τὸ ἅλας, καὶ ὅσαι εἰσὶν ἐπιδεκτικαὶ ῥεύσεως· ἄλλως, οἱ ἀσφαλισταὶ δὲν εἶναι ὑπεύθυνοι διὰ τὴν βλάβην ἢ ἀπώλειαν, ἥτις ἤθελε συμβῆ εἰς τὰ προϊόντα ταῦτα, ἐκτὸς ἂν ὁ ἀσφαλιζόμενος ἠγνόει τὸ εἶδος τοῦ φορτίου, ὅταν ὑπεγράφη τὸ ἀσφαλιστήριον.

Ἄρθρ. 201. Ἐὰν ἡ ἀσφάλεια ἀφορᾷ τὰς πραγματείας τοῦ τε ἀπόπλου καὶ τοῦ κατάπλου, τὸ δὲ πλοῖον, φθάσαν εἰς τὸν πρῶτον αὐτοῦ προορισμὸν, δὲν φορτωθῇ κατὰ τὴν ἐπιστροφὴν, ἢ φορτωθῇ ἐλλειπῶς, τότε ὁ ἀσφα-

λιστὴς λαμβάνει μόνον τὰ δύω τρίτα τῶν συμφωνηθέντων ἀσφαλίστρων, ἂν δὲν ὑπάρχῃ ἐναντία συμφωνία.

Ἄρθρ. 202. Ἀσφαλιστικὸν ἢ ἀντασφαλιστικὸν συμβόλαιον, συνομολογηθὲν διὰ ποσότητα ὑπερβαίνουσαν τὴν ἀξίαν τῶν φορτωθέντων πραγμάτων, εἶναι ἄκυρον ὡς πρὸς μόνον τὸν ἀσφαλιζόμενον, ἐὰν ἀποδειχθῇ ὅτι ὑπάρχει δόλος ἢ ἀπάτη ἐκ μέρους του.

Ἄρθρ. 203. Ἂν δὲν ὑπάρχῃ ἐν τῇ ἀσφαλείᾳ οὔτε δόλος οὔτε ἀπάτη ἐκ μέρους τοῦ ἀσφαλιζομένου, τὸ συμβόλαιον ἰσχύει μέχρι τῆς ἀξίας τῶν φορτωμένων πραγμάτων, κατὰ τὴν ὑπὸ πραγματογνωμόνων γινομένην ἢ μεταξὺ τῶν μερῶν συμφωνηθεῖσαν ἐκτίμησιν.—Ἐν περιπτώσει ἀπωλείας τῶν πραγματειῶν, οἱ ἀσφαλισταὶ ὀφείλουσι νὰ συνεισφέρωσιν εἰς τὴν ἐκ ταύτης ζημίαν, ἀναλόγως ἕκαστος τῶν ποσοτήτων, ἃς περ ἠσφάλισε. Δὲν λαμβάνουσι δὲ ἀσφάλιστρα διὰ τὸ περιπλέον τοῦτο τῆς ἀξίας, ἀλλὰ μόνον τὴν ἐν ἄρθρῳ 194 ὁριζομένην ἀποζημίωσιν.

Ἄρθρ. 204. Ἂν ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ φορτίου ὑπάρχωσι πολλὰ ἀσφαλιστικὰ συμβόλαια, συνταχθέντα ἄνευ δόλου, τὸ δὲ πρῶτον αὐτῶν ἀσφαλίζῃ ὅλην τὴν τῶν φορτωθέντων πραγμάτων ἀξίαν, αὐτὸ μόνον ἰσχύει·—οἱ τὰ μετὰ ταῦτα συμβόλαια ὑπογράψαντες ἀσφαλισταὶ ἀπαλλάττονται τῆς ὑποχρεώσεώς των, καὶ λαμβάνουσι μόνον ἀποζημίωσιν κατὰ τὸ ἄρθρον 194 — Ἐὰν τὸ πρῶτον συμβόλαιον δὲν ἀσφαλίζῃ τὸ ὅλον τῆς ἀξίας τῶν φορτωθέντων πραγμάτων, οἱ τὰ μεταγενέστερα συμβόλαια ὑπογράψαντες ἀσφαλισταὶ εὐθύνονται διὰ τὸ ὑπόλοιπον τῆς ἀξίας, κατὰ τὴν χρονολογικὴν τῶν συμβολαίων τάξιν.

Ἄρθρ. 205. Ἐὰν ἐφορτώθησαν πράγματα ἰσάξια τῆς ἀσφαλισθείσης ποσότητος, ἀπολεσθῇ δὲ μέρος μόνον τῶν πραγμάτων τούτων, ἡ ἀπώλεια πληρόνεται παρ' ὅλων τῶν ἀσφαλιστῶν, κατ' ἀναλογίαν τοῦ συμφέροντος αὐτῶν.

Ἄρθρ. 206. Ἐὰν ἠσφαλίσθησαν χωριστὰ πραγματεῖαι, μέλλουσαι νὰ φορτωθῶσιν εἰς πολλὰ ὡρισμένα πλοῖα, καὶ ἐγένετο μνεία τῆς ἐπὶ ἑκάστου πλοίου ἀσφαλισθείσης ποσότητος, ὅλον δὲ τὸ φορτίον ἐπεβιβάσθη εἰς ἓν μόνον πλοῖον, ἢ εἰς ὀλιγώτερα τῶν ἐν τῷ συμβολαίῳ ὁρισθέντων, ὁ ἀσφαλιστὴς δὲν ὀφείλει εἰμὴ τὸ ποσὸν, ὅπερ ἠσφάλισεν ἐπὶ τοῦ πλοίου ἢ τῶν πλοίων, ἅτινα ἔλαβον τὸ φορτίον, καὶ ἂν ὅλα τὰ ἐν τῷ συμβολαίῳ ὁρισθέντα πλοῖα ἤθελον ἀπολεσθῇ. Λαμβάνει δὲ καὶ τὴν ἐν ἄρθρῳ 194 ὁριζομένην ἀποζημίωσιν διὰ τὰ ποσὰ, ὧν αἱ ἀσφάλειαι ἀκυροῦνται.

Ἄρθρ. 207. Ἐὰν ὁ πλοίαρχος ἔχῃ τὴν ἄδειαν νὰ εἰσέλθῃ εἰς διαφόρους λιμένας πρὸς συμπλήρωσιν ἢ ἀλλαγὴν τοῦ φορτίου του, οἱ κίνδυνοι τῶν ἠσφαλισμένων πραγμάτων δὲν εἶναι εἰς βάρος τοῦ ἀσφαλιστοῦ, εἰμὴ ἐν ὅσῳ ταῦτά εἰσιν ἐν τῷ πλοίῳ ἢ ἐν ταῖς διὰ τὴν φόρτωσιν ἢ τὴν ἐκ-

φόρτωσιν αὐτῶν προσδιωρισμέναις λέμβοις· ἐκτὸς ἂν ὑπάρχῃ ἐναντία συμφωνία.

Ἄρθρ. 208. Ἂν ἡ ἀσφάλεια ἐγένετο δι' ὡρισμένον καιρὸν, μετὰ τὴν παρέλευσιν τούτου, ὁ μὲν ἀσφαλιστὴς ἀπαλλάττεται πάσης ὑποχρεώσεως, ὁ δὲ ἀσφαλιζόμενος δύναται νὰ ἀσφαλίζῃ τοὺς νέους κινδύνους.

Ἄρθρ. 209. Ὁ ἀσφαλιστὴς ἀπαλλάττεται τῶν κινδύνων καὶ ἀποκτᾷ τὰ ἀσφάλιστρα, ἐὰν ὁ ἀσφαλιζόμενος στείλῃ τὸ πλοῖον ἀπωτέρω τοῦ ἐν τῷ συμβολαίῳ ὡρισμένου τόπου, ἔστω καὶ ἐπὶ τῆς αὐτῆς ὁδοῦ.—Ἰσχύει δὲ καθ' ὅλα ἡ ἀσφάλεια, ἐὰν ὁ διάπλους συντμηθῇ.

Ἄρθρ. 210. Πᾶσα ἀσφάλεια, μετὰ τὴν ἀπώλειαν ἢ τὴν ἄφιξιν τῶν ἠσφαλισμένων πραγμάτων γενομένη, εἶναι ἄκυρος, ἐὰν ὑπάρχῃ ἀπόδειξις, ὅτι ὁ ἀσφαλιζόμενος ἦτον εἰδοποιημένος περὶ τῆς ἀπωλείας, ἢ ὁ ἀσφαλιστὴς περὶ τῆς ἀφίξεως τῶν ἠσφαλισμένων πραγμάτων, ἢ ἂν ὑπάρχῃ τεκμήριον, ὅτι πρὸ τῆς ὑπογραφῆς τοῦ συμβολαίου ἠδύναντο νὰ ἔχωσι πληροφορίαν περὶ τῶν γεγονότων τούτων.

Ἄρθρ. 211. Τὸ τεκμήριον ὑπάρχει, ἐὰν λαμβανομένων ὑπ' ὄψιν τῆς τῶν τόπων ἀποστάσεως καὶ τῶν μέσων τῆς συγκοινωνίας, προκύπτῃ ὅτι ἀπὸ τοῦ τόπου, ἔνθα τὸ πλοῖον ἔφθασεν ἢ ἀπωλέσθη, ἢ τοῦ τόπου ἔνθα ἔφθασεν ἡ πρώτη περὶ τούτου εἴδησις, ἦτο δυνατὸν ἡ εἴδησις αὕτη νὰ μεταβιβασθῇ πρὸ τῆς ὑπογραφῆς τοῦ ἀσφαλιστικοῦ συμβολαίου εἰς τὸν τόπον, ὅπου συνετάχθη.

Ἄρθρ. 212. Ἐὰν ὅμως ἡ ἀσφάλεια ἐγένετο ἐπὶ καλῇ ἢ κακῇ ἀγγελίᾳ, τὸ ἐν τοῖς προηγουμένοις ἄρθροις ἀναφερόμενον τεκμήριον εἶναι ἀπαράδεκτον.—Τότε τὸ συμβόλαιον δὲν ἀκυροῦται, εἰμὴ ἂν ἀποδειχθῇ, ὅτι ὁ ἀσφαλιζόμενος ἐγνώριζε τὴν ἀπώλειαν, ἢ ὁ ἀσφαλιστὴς τὴν ἄφιξιν τοῦ πλοίου πρὸ τῆς ὑπογραφῆς τοῦ συμβολαίου.

Ἄρθρ. 213. Ὑπαρχούσης ἀποδείξεως κατὰ τοῦ ἀσφαλιζομένου, οὗτος πληρόνει πρὸς τὸν ἀσφαλιστὴν διπλᾶ ἀσφάλιστρα.—Ὑπαρχούσης ἀποδείξεως κατὰ τοῦ ἀσφαλιστοῦ, οὗτος πληρόνει πρὸς τὸν ἀσφαλιζόμενον ποσὸν, διπλάσιον τῶν συμφωνηθέντων ἀσφαλίστρων.—Ὁ καθ' οὗ προήχθη ἡ ἀπόδειξις καταδιώκεται καὶ ποινικῶς.

ΤΜΗΜΑ ΤΡΙΤΟΝ.

Περὶ τῆς ἐγκαταλείψεως τῶν ἠσφαλισμένων πραγμάτων.

Ἄρθρ. 214. Ἡ ἐγκατάλειψις τῶν ἀσφαλισθέντων πραγμάτων δύναται νὰ γίνῃ—ἐν περιπτώσει ναυαγίας, καθίσματος μετὰ διαῤῥήξεως, ἀνικανότητος τοῦ πλοίου εἰς πλοῦν ἐκ θαλασσίου δυστυχήματος—ἐν περιπτώσει ἁλώσεως ὑπὸ τοῦ ἐχθροῦ ἢ πειρατῶν, ἢ κρατήσεως παρὰ ξένης δυνά-

μεως—ἐν περιπτώσει κρατήσεως παρὰ τῆς Ὀθωμανικῆς Κυβερνήσεως μετὰ τὴν ἔναρξιν τοῦ πλοὸς—καὶ ἐν περιπτώσει ἀπωλείας ἢ βλάβης τῶν ἀσφαλισθέντων, ἂν ἡ ἀπώλεια ἢ ἡ βλάβη αὕτη ἀναβαίνῃ τοὐλάχιστον μέχρι τῶν τριῶν τεταρτημορίων τῆς ἀσφαλεισθείσης αὐτῶν ἀξίας.

Ἡ ἐγκατάλειψις ὅμως οὐδέποτε δύναται νὰ γίνῃ, διά τε τὸ πλοῖον καὶ τὰς πραγματείας, πρὸ τῆς τῶν κινδύνων ἐνάρξεως, κατὰ τὸ 170 ἄρθρον.

Ἄρθρ. 215. Πᾶσα ἄλλη ζημία θεωρεῖται ὡς ἀβαρία, καὶ κανονίζεται μεταξὺ τῶν ἀσφαλιστῶν καὶ τῶν ἀσφαλιζομένων, κατὰ λόγον τοῦ συμφέροντος αὐτῶν.

Ἄρθρ. 216. Ἡ ἐγκατάλειψις τῶν ἀσφαλισθέντων πραγμάτων δὲν δύναται νὰ γίνῃ ἐν μέρει ἢ ὑπὸ ὅρον· περιορίζεται δὲ εἰς μόνα τὰ πράγματα καὶ τὸ ποσὸν τῶν πραγμάτων, ἅτινα εἶναι τὸ ἀντικείμενον τῆς ἀσφαλείας καὶ τοῦ κινδύνου.

Ἄρθρ. 217. Ἡ ἐγκατάλειψις πρέπει νὰ γίνῃ εἰς τοὺς ἀσφαλιστὰς ἐντὸς ἓξ μηνῶν, ἢ ἑνὸς ἢ δύο ἐτῶν, κατὰ τοὺς κατωτέρω σημειουμένους τόπους, ἤτοι — ἐντὸς ἓξ μηνῶν, ἀφ' ἧς ἡμέρας ἐλήφθη ἡ εἴδησις ὅτι τὸ πλοῖον ἀπωλέσθη εἰς τοὺς λιμένας ἢ τὰ παράλια τῆς Εὐρώπης, ἢ τῆς Ἀσίας, ἢ Ἀφρικῆς, εἰς τὸν Εὔξεινον πόντον ἢ τὴν Μεσόγειον· ἢ ἐν περιπτώσει ἁλώσεως, ἀφ' ἧς ἡμέρας ἐλήφθη ἡ εἴδησις, ὅτι τὸ πλοῖον ἐφέρθη εἰς ἕνα τῶν εἰς τὰ εἰρημένα παράλια κειμένων λιμένων ἢ τόπων· — ἐντὸς ἑνὸς ἔτους, ἀφοῦ ληφθῇ ἡ ἀγγελία, ὅτι τὸ πλοῖον ἀπωλέσθη ἢ ἁλωθὲν ἐφέρθη εἰς τὰς Ἀσόρας, Καναρίας, Μαδέραν καὶ ἄλλας νήσους ἢ παράλια Δυτικὰ τῆς Ἀφρικῆς καὶ Ἀνατολικὰ τῆς Ἀμερικῆς· — ἐντὸς δύο ἐτῶν, ἀφ' οὗ ληφθῇ ἡ ἀγγελία, ὅτι τὸ πλοῖον ἀπωλέσθη ἢ ἁλωθὲν ἐφέρθη εἰς οἱονδήποτε ἄλλο μέρος τοῦ κόσμου. — Μετὰ παρέλευσιν τῶν προθεσμιῶν τούτων, οἱ ἀσφαλιζόμενοι δὲν δύνανται νὰ κάμωσιν ἐγκατάλειψιν.

Ἄρθρ. 218. Ἐν περιπτώσει, καθ' ἣν δύναται νὰ γίνῃ ἐγκατάλειψις, καὶ ἐν περιπτώσει παντὸς ἄλλου δυσυχήματος εἰς βάρος τῶν ἀσφαλισῶν, ὁ ἀσφαλιζόμενος χρεωστεῖ νὰ κοινοποιήσῃ πρὸς τὸν ἀσφαλιστὴν ὅσας ἔλαβεν εἰδήσεις. — Ἡ δὲ κοινοποίησις αὕτη πρέπει νὰ γίνηται ἐντὸς τριῶν ἡμερῶν ἀπὸ τῆς παραλαβῆς τῆς εἰδήσεως.

Ἄρθρ. 219. Ὁ ἀσφαλιζόμενος δύναται προσέτι νὰ κάμῃ τὴν ἐγκατάλειψιν εἰς τὸν ἀσφαλιστὴν, καὶ νὰ ζητήσῃ τὴν πληρωμὴν τῶν συμφωνηθεισῶν ἀποζημιώσεων, χωρὶς νὰ ἦναι ὑπόχρεως νὰ ἀποδείξῃ τὴν ἀπώλειαν τοῦ πλοίου ἢ τοῦ φορτίου του, ἐὰν, ἀφ' ἧς ἡμέρας τὸ πλοῖον ἀπέπλευσεν, ἢ, ἀφ' ἧς χρονολογοῦνται αἱ τελευταῖαι περὶ αὐτοῦ ληφθεῖσαι ἀγγελίαι, παρῆλθον αἱ ἀκόλουθοι προθεσμίαι, χωρὶς νὰ ληφθῇ περὶ αὐτοῦ καμμία εἴδησις. Αἱ προθεσμίαι αὗται εἰσὶν — Ἓξ μῆνες διὰ τοὺς συνήθεις πλοῦς, τοὺς γινομένους ἀπὸ τῆς Τουρκίας πρὸς τοὺς λιμένας ἢ τὰ παράλια τῆς Εὐρώπης, τῆς Ἀσίας ἢ τῆς Ἀφρικῆς, καὶ ἀμοι-

βαίως, ἐν τῷ Εὐξείνῳ Πόντῳ, ἢ ἐν τῇ Μεσογείῳ. — Ἕν ἔτος διὰ τοὺς μακροὺς πλοῦς, τοὺς γινομένους ἀπὸ τῆς Τουρκίας πρὸς τὰς Ἀσόρας, Καναρίας, Μαδέραν καὶ ἄλλας νήσους, ἢ παράλια Δυτικὰ τῆς Ἀφρικῆς καὶ Ἀνατολικὰ τῆς Ἀμερικῆς, καὶ τ' ἀνάπαλιν. — Δεκαοκτὼ μῆνες διὰ τοὺς ἐπίσης μακροὺς πλοῦς, τοὺς γινομένους ἀπὸ τῆς Τουρκίας πρὸς τὰ ἄλλα μεμακρυσμένα μέρη τοῦ κόσμου, καὶ ἀμοιβαίως.— Ἐν περιπτώσει πλοὸς μεταξὺ δύο λιμένων, κειμένων ἀμφοτέρων ἐκτὸς τοῦ Κράτους, ἡ προθεσμία κανονίζεται κατὰ τὴν ἀπόστασιν τῶν λιμένων, τὴν μᾶλλον σχετιζομένην πρὸς τὰς ἀνωτέρω διατάξεις. Κατὰ πάσας ταύτας τὰς περιπτώσεις, ὅπως ὁ ἀσφαλιζόμενος δυνηθῇ νὰ κάμῃ τὴν ἐγκατάλειψιν, ἀρκεῖ νὰ δηλώσῃ ἐνόρκως ὅτι δὲν ἔλαβε καμμίαν ἄμεσον ἢ ἔμμεσον εἴδησιν περὶ τοῦ ἀσφαλισθέντος πλοίου, ἢ ἐκείνου, ἐφ' οὗ αἱ ἀσφαλισθεῖσαι πραγματεῖαι ἐφορτώθησαν, ἐκτὸς ἂν ἀποδειχθῇ τὸ ἐναντίον· ἀλλὰ μετὰ παρέλευσιν τῶν εἰρημένων προθεσμιῶν, ὅπως ἐναγάγῃ τὸν ἀσφαλιστὴν, ἔχει μόνον τὰς ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 217 ὁριζομένας πρόθεσμίας.

Ἄρθρ. 220. Ἐὰν ἡ ἀσφάλεια ἐγένετο δι' ὡρισμένον χρόνον, τότε, μετὰ τὴν παρέλευσιν τῶν διὰ τοὺς συνήθεις καὶ μακροὺς πλοῦς ἐν τῷ προηγουμένῳ ἄρθρῳ τεθειμένων προθεσμιῶν, ἡ ἀπώλεια τοῦ πλοίου θεωρεῖται ὡς γενομένη ἐν τῷ χρόνῳ τῆς ἀσφαλείας·—ἀλλ' ἂν κατόπιν ἀποδειχθῇ ὅτι ἡ ἀπώλεια ἐγένετο ἐκτὸς τοῦ χρόνου τῆς ἀσφαλείας, ἡ ἐγκατάλειψις παύει τοῦ νὰ ἔχῃ τὸ ἀποτέλεσμά της, καὶ ἡ πληρωθεῖσα ἀποζημίωσις πρέπει ν' ἀποδοθῇ μετὰ τῶν νομίμων τόκων.

Ἄρθρ. 221. Μακροὶ πλόες θεωροῦνται οἱ γινόμενοι εἰς τὴν Βόρειον καὶ Νότιον Ἀμερικὴν, ἢ εἰς τὰς πέριξ νήσους καὶ χώρας καὶ εἰς ὅλα τὰ παράλια, τὰς νήσους, καὶ τοὺς τόπους, τοὺς κειμένους πέραν τοῦ πορθμοῦ τοῦ Γιβραλτὰρ, ἐπὶ τῆς Ἀφρικῆς, Ἀσίας, Εὐρώπης καὶ τοῦ Ὠκεανοῦ.

Ἄρθρ. 222. Ὁ ἀσφαλιζόμενος δύναται, διὰ τῆς ἐν ἄρθρῳ 218 ἀναφερομένης κοινοποιήσεως, ἢ νὰ κάμῃ τὴν ἐγκατάλειψιν προσκαλῶν ἐπισήμως τὸν ἀσφαλιστὴν νὰ τῷ πληρώσῃ τὴν ἀσφαλισθεῖσαν ποσότητα, ἐντὸς τῆς ἐν τῷ συμβολαίῳ ὁρισθείσης προθεσμίας, ἢ νὰ ἐπιφυλαχθῇ τὸ δικαίωμα τοῦ νὰ κάμῃ τὴν ἐγκατάλειψιν ἐντὸς τῶν ὑπὸ τοῦ νόμου ὁριζομένων προθεσμιῶν.

Ἄρθρ. 223. Ὁ ἀσφαλιζόμενος ὀφείλει, κάμνων τὴν ἐγκατάλειψιν, νὰ δηλώσῃ ὅλας τὰς ἀσφαλείας, ὅσας ἢ αὐτὸς ἢ δι' ἄλλου συνωμολόγησε, καὶ ἐκείνας ἀκόμη ὅσας διέταξε, καὶ ὅσα χρήματα ἔλαβεν εἰς ναυτικὰ δάνεια εἴτε ἐπὶ τοῦ πλοίου, εἴτε ἐπὶ τῶν πραγματειῶν· τούτου μὴ γενομένου, ἡ προθεσμία τῆς πληρωμῆς, ἥτις ἄρχεται ἀπὸ τῆς ἡμέρας τῆς ἐγκαταλείψεως, ἀναβάλλεται μέχρι τῆς ἡμέρας, καθ' ἣν ἤθελε γνωστοποιήσει τὴν εἰρημένην δήλωσιν, χωρὶς ἐκ τούτου νὰ παρατείνηται ἡ διὰ τὴν περὶ ἐγκαταλείψεως ἀγωγὴν ὡρισμένη προθεσμία.

Ἄρθρ. 224. Ἂν ὁ ἀσφαλιζόμενος κάμῃ δολίαν δηλοποίησιν, στερεῖται τῶν ἀποτελεσμάτων τῆς ἀσφαλείας καὶ ὑποχρεοῦται νὰ πληρώσῃ τὰ ποσὰ, ὅσα ἐδανείσθη, καὶ ἂν τὸ πλοῖον ἀπωλέσθη ἢ ἡλώθη.

Ἄρθρ. 225. Ἐν περιπτώσει ναυαγίας ἢ καθίσματος μετὰ διαῤῥήξεως, ὁ ἀσφαλιζόμενος ὀφείλει, φυλαττομένων τῶν περὶ ἐγκαταλείψεως ἐν δέοντι χρόνῳ καὶ τόπῳ δικαιωμάτων του, ν' ἀσχοληθῇ εἰς τὴν διάσωσιν τῶν ναυαγησάντων πραγμάτων. — Ἐπὶ τῇ ἰδίᾳ δὲ αὐτοῦ ἐνόρκῳ διαβεβαιώσει ἐπιδικάζονται αὐτῷ τὰ πρὸς διάσωσιν ἔξοδά του μέχρι τῆς ἀξίας τῶν διασωθέντων πραγμάτων.

Ἄρθρ. 226. Ἐὰν ἡ ἐποχὴ τῆς πληρωμῆς δὲν προσδιορίζηται ἐν τῷ συμβολαίῳ, ὁ ἀσφαλιστὴς χρεωστεῖ νὰ πληρώσῃ τὸ ποσὸν τῆς ἀσφαλείας καὶ τῶν ἐξόδων τρεῖς μῆνας μετὰ τὴν κοινοποίησιν τῆς ἐγκαταλείψεως. — Μετὰ τὴν προθεσμίαν ταύτην, ὀφείλει καὶ τὸν νόμιμον τόκον.— Τὰ ἐγκαταλειφθέντα πράγματά εἰσιν ὑπέγγυα εἰς τὴν πληρωμήν.

Ἄρθρ. 227. Τὰ πρὸς ἀπόδειξιν τῆς φορτώσεως καὶ τῆς ἀπωλείας ἔγγραφα κοινοποιοῦνται εἰς τὸν ἀσφαλιστήν· πρὶν δὲ τῆς κοινοποιήσεως ταύτης, οὗτος δὲν δύναται νὰ ἐναχθῇ διὰ τὴν πληρωμὴν τῶν ἀσφαλισθέντων ποσῶν.

Ἄρθρ. 228. Ἐπιτρέπεται εἰς τὸν ἀσφαλιστὴν ν' ἀποδείξῃ τὰ ἐναντία τῶν ὅσα περιέχονται εἰς τὰ προειρημένα ἔγγραφα. — Ἀλλ' ἡ πρὸς ἀπόδειξιν παραδοχὴ δὲν ἀναστέλλει τὴν καταδίκην τοῦ ἀσφαλιστοῦ εἰς τὴν προσωρινὴν πληρωμὴν τῆς ἀσφαλισθείσης ποσότητος, ἐπὶ ἐγγυήσει τοῦ ἀσφαλισθέντος. — Ἡ ὑποχρέωσις τοῦ ἐγγυητοῦ παύει μετὰ συμπλήρωσιν τεσσάρων ἐτῶν, ἂν ἐν τῷ διαστήματι τούτῳ οὐδεμία ἐγένετο καταδίωξις.

Ἄρθρ. 229. Ἀφοῦ ἡ ἐγκατάλειψις κοινοποιηθῇ καὶ γίνῃ παραδεκτὴ, ἢ δικαστικῶς κριθῇ ἔγκυρος, τὰ ἀσφαλισθέντα πράγματα ἀνήκουσιν εἰς τὸν ἀσφαλιστὴν ἀπὸ τῆς ἐποχῆς τῆς ἐγκαταλείψεως. — Ὁ ἀσφαλιστὴς δὲν δύναται, προτείνων ὅτι τὸ πλοῖον ἢ αἱ πραγματεῖαι ἐπανῆλθον μετὰ τὴν ἐγκατάλειψιν, ν' ἀποφύγῃ τὴν πληρωμὴν τοῦ ἀσφαλισθέντος ποσοῦ.

Ἄρθρ. 230. Ὁ ναῦλος τῶν διασωθεισῶν πραγματειῶν, καὶ ἂν ἤθελεν εἶσθαι προπληρωμένος, ἀποτελεῖ μέρος τῆς ἐγκαταλείψεως τοῦ πλοίου, καὶ ἀνήκει ἐπίσης εἰς τὸν ἀσφαλιστὴν, ἄνευ βλάβης τῶν δικαιωμάτων τῶν τακτικῶς δανεισάντων, τῶν ναυτῶν διὰ τοὺς μισθούς των, καὶ τῶν κατὰ τὸν πλοῦν ἐξόδων.

Ἄρθρ. 231. Ἐν περιπτώσει ἁλώσεως ἢ ἐμποδίσεως ἐκ μέρους δυνάμεώς τινος, ὁ ἀσφαλιζόμενος ὀφείλει νὰ κοινοποιήσῃ τοῦτο πρὸς τὸν ἀσφαλιστὴν ἐντὸς τριῶν ἡμερῶν ἀπὸ τῆς παραλαβῆς τῆς περὶ τούτου ἀγγελίας.—Ἡ ἐγκατάλειψις τῶν ἐμποδισθέντων πραγμάτων δὲν δύναται νὰ γίνῃ, εἰμὴ μετὰ ἓξ μῆνας ἀπὸ τῆς κοινοποιήσεως, ἐὰν ἡ ἐμπόδισις συνέβη εἰς τὰς Εὐρωπαϊκὰς θαλάσσας, εἰς τὴν Μεσόγειον, ἢ εἰς τὴν Βαλτικήν.— Μετὰ ἓν ἔτος, ἐὰν ἡ ἅλωσις ἢ ἡ ἐμπόδισις συνέβη εἰς τόπον ἀπώτερον.—

Αἱ προθεσμίαι αὗται ἄρχονται ἀπὸ τῆς ἡμέρας, καθ' ἣν ἐκοινοποιήθη ἡ ἄλωσις ἢ ἡ ἐμπόδισις. Ἐὰν αἱ ἐμποδισθεῖσαι πραγματεῖαι ὑπόκηνται εἰς φθορὰν, αἱ ἀνωτέρω ὁρισθεῖσαι προθεσμίαι περιορίζονται, ἐν μὲν τῇ πρώτῃ περιπτώσει, εἰς ἕνα καὶ ἥμισυν μῆνα, ἐν δὲ τῇ δευτέρᾳ εἰς τρεῖς μῆνας.

Ἄρθρ. 232. Ἐν ὅσῳ διαρκοῦσιν αἱ ἐν τῷ προηγουμένῳ ἄρθρῳ ὁρισθεῖσαι προθεσμίαι, οἱ ἀσφαλιζόμενοι ὀφείλουσι νὰ καταβάλωσι πᾶσαν δυνατὴν ἐπιμέλειαν, ἵνα ἐπιτύχωσι τὴν ἐλευθέρωσιν τῶν ἐμποδισθέντων πραγμάτων.—Δύνανται δὲ καὶ οἱ ἀσφαλισταὶ, εἴτε ἐκ συμφώνου μετὰ τῶν ἀσφαλιζομένων, εἴτε ἰδίᾳ μόνοι, νὰ μετέλθωσιν ἐπὶ τῷ αὐτῷ σκοπῷ πᾶν διάβημα.

Ἄρθρ. 233. Ἡ δι' ἀνικανότητα τοῦ πλοίου εἰς πλοῦν ἐγκατάλειψις δὲν δύναται νὰ γίνῃ, ἂν τὸ πλοῖον, ἐξοκεῖλαν ἢ καθίσαν, δύναται ν' ἀνακινηθῇ, νὰ ἐπισκευασθῇ καὶ νὰ τεθῇ εἰς κατάστασιν τοῦ νὰ ἐξακολουθήσῃ τὸν πλοῦν αὐτοῦ πρὸς τὸν τόπον τοῦ προορισμοῦ του, ἐκτὸς ἐὰν τὰ τῆς ἐπισκευῆς ἔξοδα ὑπερβαίνωσι τὰ $^3/_4$ τῆς ἀξίας, δι' ἣν ἠσφαλίσθη.—Ἐν περιπτώσει ἐπισκευῆς, ὁ ἀσφαλιζόμενος ἔχει δικαίωμα ἀγωγῆς κατὰ τῶν ἀσφαλιστῶν, διὰ τὰ ἐκ τοῦ καθίσματος ἔξοδα καὶ τὰς ἀβαρίας.

Ἄρθρ. 234. Ἐὰν τὸ πλοῖον ἐκηρύχθη ὑπὸ τῶν πραγματογνωμόνων ἀνίκανον πρὸς πλοῦν, ὁ ἐπὶ τοῦ φορτίου ἠσφαλισμένος ὀφείλει νὰ κοινοποιήσῃ τοῦτο πρὸς τὸν ἀσφαλιστὴν ἐντὸς τριῶν ἡμερῶν ἀπὸ τῆς παραλαβῆς τῆς περὶ τούτου ἀγγελίας.

Ἄρθρ. 235. Ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει ὁ πλοίαρχος ὀφείλει νὰ καταβάλῃ πᾶσαν προσπάθειαν, διὰ νὰ εὕρῃ ἄλλο πλοῖον, πρὸς μετακόμισιν τῶν πραγματειῶν εἰς τὸν προωρισμένον τόπον.

Ἄρθρ. 236. Ἐν τῇ ὑπὸ τοῦ προηγουμένου ἄρθρου προβλεπομένῃ περιπτώσει, οἱ κίνδυνοι τῶν εἰς ἄλλο πλοῖον φορτωθεισῶν πραγματειῶν εἶναι ὡσαύτως εἰς βάρος τοῦ ἀσφαλιστοῦ, μέχρι τῆς εἰς τὸν προωρισμένον τόπον ἀφίξεως καὶ ἐκφορτώσεως αὐτῶν.

Ἄρθρ. 237. Ἐν τῇ αὐτῇ περιπτώσει ὁ ἀσφαλιστὴς ὑπόκειται προσέτι εἰς τὰς ἀβαρίας καὶ τὰ ἔξοδα τῆς ἐκφορτώσεως, ἀποθήκης, ἀναφορτώσεως, εἰς τὸ περιπλέον τοῦ ναύλου, καὶ εἰς πᾶν ἄλλο πρὸς διάσωσιν τῶν πραγματειῶν γενόμενον ἔξοδον, μέχρι τοῦ ποσοῦ τῆς ἀσφαλείας.

Ἄρθρ. 238. Ἐὰν, ἐντὸς τῶν ἐν τῷ ἄρθρῳ 231 ὡρισμένων προθεσμιῶν, ὁ πλοίαρχος δὲν ἠδυνήθη νὰ εὕρῃ πλοῖον, ἵνα μεταφορτώσῃ τὰς πραγματείας καὶ τὰς μετακομίσῃ εἰς τὸν προωρισμένον τόπον, ὁ ἀσφαλιζόμενος δύναται νὰ κάμῃ ἐγκατάλειψιν αὐτῶν ἐντὸς τῶν ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 217 ὡρισμένων προθεσμιῶν, ἀρχομένων ἀπὸ τῆς ἡμέρας καθ' ἣν ἔληξεν ἡ πρὸς μεταφόρτωσιν τῶν πραγματειῶν προθεσμία.

Ἄρθρ. 239. Ἐν περιπτώσει ἁλώσεως, ἂν ὁ ἀσφαλισθεὶς δὲν ἠδυνήθη

νὰ εἰδοποιήσῃ περὶ τούτου τὸν ἀσφαλιστὴν, δύναται νὰ ἐξαγοράσῃ τὰ ἀλωθέντα, χωρὶς νὰ περιμείνῃ τὴν διαταγήν του·—ὁ ἀσφαλισθεὶς ὀφείλει νὰ γνωστοποιήσῃ εἰς τὸν ἀσφαλιστὴν τὸν παρ' αὐτοῦ γενόμενον περὶ ἐξαγορᾶς συμβιβασμὸν, ἅμα ἐπιτύχῃ τὰ μέσα.

Ἄρθρ. 240. Ἐν τῇ περιπτώσει ταύτῃ ὁ ἀσφαλιστὴς δύναται κατ' ἐκλογὴν νὰ δεχθῇ εἰς λογαριασμόν του τὸν περὶ ἐξαγορᾶς συμβιβασμὸν, ἢ νὰ τὸν ἀπορρίψῃ· τὴν ἐκλογήν του ὀφείλει νὰ γνωστοποιήσῃ πρὸς τὸν ἀσφαλιζόμενον ἐντὸς εἰκοσιτεσσάρων ὡρῶν ἀπὸ τῆς κοινοποιήσεως τοῦ περὶ ἐξαγορᾶς συμβιβασμοῦ.—Ἐὰν δηλώσῃ ὅτι δέχεται τὸν συμβιβασμὸν εἰς λογαριασμόν του, ὀφείλει νὰ συνεισφέρῃ ἀνυπερθέτως εἰς τὴν πληρωμὴν τῆς ἐξαγορᾶς, κατὰ τὴν γενομένην συμφωνίαν, καὶ καθ' ὅσον ἀναλογεῖ εἰς τὰ ὑπ' αὐτοῦ ἀσφαλισθέντα πράγματα· ἐξακολουθεῖ δὲ νὰ διατρέχῃ τοὺς κινδύνους τοῦ πλοὸς, κατὰ τὸ ἀσφαλιστικὸν συμβόλαιον.—Ἐὰν δηλώσῃ ὅτι ἀποδοκιμάζει τὸν περὶ ἐξαγορᾶς συμβιβασμὸν, ὑποχρεοῦται εἰς τὴν πληρωμὴν τῆς ἀσφαλισθείσης ποσότητος, ἀποκλειόμενος πάσης ὡς πρὸς τὰ ἐξαγορασθέντα πράγματα ἀντιποιήσεως.—Ἐὰν ὁ ἀσφαλιστὴς δὲν δηλώσῃ τὴν ἐκλογήν του ἐντὸς τῆς εἰρημένης προθεσμίας, θεωρεῖται ὡς ἀποδοκιμάσας τὸν περὶ ἐξαγορᾶς συμβιβασμόν.

ΤΙΤΛΟΣ ΔΩΔΕΚΑΤΟΣ.

Περὶ ἀβαριῶν.

ΜΕΡΟΣ Α'.

Ὁρισμὸς, διαίρεσις καὶ κανονισμὸς τῶν ἀβαριῶν.

Ἄρθρ. 241. Ὑπολαμβάνονται ἀβαρίαι πᾶσαι αἱ εἰς τὸ πλοῖον καὶ τὰς πραγματείας γενόμεναι βλάβαι, καὶ πάντα τὰ ἔκτακτα ἔξοδα, τὰ διὰ τὸ πλοῖον καὶ τὰς πραγματείας εἴτε συνάμα εἴτε ἰδιαιτέρως γενόμενα ἐν τῷ χρονικῷ διαστήματι, καθ' ὃ οἱ κίνδυνοι ἄρχονται καὶ λήγουσι, κατὰ τὸ ἄρθρον 170.

Ἄρθρ. 242. Αἱ ἀβαρίαι διαιροῦνται εἰς δύο εἴδη: εἰς ἀβαρίας *γενικὰς ἢ κοινὰς* καὶ εἰς ἀβαρίας *ἁπλᾶς ἢ μερικάς*.

Ἄρθρ. 243. Ἐν ἐλλείψει ἰδίων συμφωνιῶν μεταξὺ τῶν συμβαλλομένων, αἱ ἀβαρίαι κανονίζονται, κατὰ τὰς ἑξῆς διατάξεις.

Ἄρθρ. 244. Αἱ κοιναὶ ἀβαρίαι εἶναι εἰς βάρος τῶν πραγματειῶν, καὶ αὐτῶν ἀκόμη τῶν εἰς τὴν θάλασσαν ἐκβληθεισῶν, καὶ τοῦ ἡμίσεως τοῦ πλοίου καὶ τοῦ ναύλου, κατ' ἀναλογίαν τῆς ἀξίας ἑκάστου αὐτῶν.—Αἱ μερικαὶ ἀβαρίαι εἶναι εἰς βάρος τοῦ ἰδιοκτήτου τοῦ πράγματος, τὸ ὁποῖον ἔπαθε τὴν βλάβην, ἢ ἐπροξένησε τὰ ἔξοδα, καὶ πληρόνονται παρ' αὐτοῦ.

Ἄρθρ. 245. Κοιναὶ ἀβαρίαι εἶναι—ά.) Τὰ διὰ συμβιβασμοῦ καὶ λόγῳ ἐξαγορᾶς τοῦ πλοίου καὶ τῶν πραγματειῶν διδόμενα πράγματα.—β'.) Τὰ πρὸς κοινὴν σωτηρίαν ἢ ὠφέλειαν τοῦ τε πλοίου καὶ τοῦ φορτίου συνάμα εἰς τὴν θάλασσαν ἐκβληθέντα.—γ'.) Οἱ κάμιλοι, οἱ ἱστοὶ, τὰ ἱστία καὶ ἄλλα ἐξαρτήματα, ὅσα πρὸς τὸν αὐτὸν σκοπὸν ἔκοψαν ἢ συνέτριψαν.—δ'.) Αἱ ἄγκυραι, τὰ σχοινία, τὰ ἐμπορεύματα, καὶ ἄλλα πράγματα, ἐγκαταλειφθέντα διὰ τὴν αὐτὴν αἰτίαν.—έ.) Ἡ ἐκ τῆς χύσεως εἰς τὰς ἐναπολειφθείσας τῷ πλοίῳ πραγματείας προξενηθεῖσα ζημία.—ς'.) Αἱ πρὸς διευκόλυνσιν τῆς χύσεως, τῆς ἐλαφρώσεως τοῦ πλοίου, ἢ τῆς διασώσεως τῶν πραγματειῶν, ἢ τῆς ἐκροῆς τοῦ ὕδατος, ἐπίτηδες εἰς τὸ πλοῖον ἐμποιοῦμεναι βλάβαι, ὡς καὶ αἱ τῷ φορτίῳ ἐκ τῆς περιστάσεως ταύτης προξενούμεναι ζημίαι.—ζ'.) Ἡ μισθοδοσία, θεραπεία, διατροφὴ καὶ ἀποζημίωσις ἐκείνων, οἵτινες, ἐν τῷ πλοίῳ εὑρισκόμενοι, ἐπληγώθησαν ἢ ἠκρωτηριάσθησαν, ὑπερασπιζόμενοι τὸ πλοῖον.—ή.) Ἡ ἀποζημίωσις, ἢ τὰ λύτρα τῶν εἰς τὴν ξηρὰν ἢ κατὰ θάλασσαν εἰς ὑπηρεσίαν τοῦ πλοίου ἀποσταλέντων καὶ συλληφθέντων, αἰχμαλωτισθέντων, ἢ δουλωθέντων.—θ'.) Οἱ μισθοὶ καὶ ἡ τροφὴ τοῦ πληρώματος, ὅταν τὸ πλοῖον ἐμποδισθῇ μετὰ τὴν ἔναρξιν τοῦ πλοὸς, ἐκ διαταγῆς ξένης δυνάμεως, ἢ ἐξ αἰτίας πολέμου ἐπελθόντος, ἐφ' ὅσον τὸ πλοῖον καὶ τὸ φορτίον δὲν ἤθελον ἀπαλλαχθῆ τῶν ἀμοιβαίων ὑποχρεώσεων, καὶ ἐφ' ὅσον οὐδεὶς κατὰ τὸ ἄρθρον 122 ὀφείλεται ναῦλος, ἂν τὸ πλοῖον ἦτο κατὰ μῆνα ναυλωμένον.—ί.) Τὰ ναυαγωγικὰ καὶ ἄλλα ἔξοδα πρὸς εἴσοδον καὶ ἔξοδον τοῦ πλοίου εἰς λιμένα βιαίας προσορμίσεως, γενομένης εἴτε πρὸς διόρθωσιν τῶν διὰ κοινὴν σωτηρίαν ἑκουσίως εἰς αὐτὸ προξενηθεισῶν ζημιῶν, εἴτε πρὸς ἀποφυγὴν ἐπικειμένου κινδύνου ὡς ἐκ τρικυμίας ἢ καταδιώξεως τοῦ ἐχθροῦ· πρὸς δὲ, καὶ τὰ ἔξοδα τῆς ἐκφορτώσεως πρὸς ἐλάφρωσιν τοῦ πλοίου, ἵνα εἰσέλθῃ εἰς λιμένα, ὅρμον ἢ ποταμὸν, ἐν ὁμοίᾳ περιπτώσει.—ιά.) Τὰ πρὸς ἀποβίβασιν τῶν πραγματειῶν, ἐναποθήκευσιν καὶ ἐπαναφόρτωσιν αὐτῶν ἔξοδα, γινόμενα ἐξ ἀνάγκης ἵνα διορθωθῇ βλάβη τις τοῦ πλοίου, ἑκουσίως προξενηθεῖσα, διὰ τὴν κοινὴν ὠφέλειαν.—ιβ'.) Τὰ διὰ τὴν περὶ ἀποδόσεως τοῦ πλοίου καὶ τοῦ φορτίου ἀγωγὴν γενόμενα ἔξοδα, ὅταν ταῦτα ἐκρατήθησαν ἢ ἀπήχθησαν καὶ διεξεδικήθησαν συγχρόνως ὑπὸ τοῦ πλοιάρχου.—ιγ'.) Τὰ πρὸς ἀνακίνησιν τοῦ πλοίου, ἐξεπίτηδες καθισθέντος, ἵν' ἀποφύγῃ τὴν παντελῆ ἀπώλειαν, ἢ τὴν ἅλωσιν αὐτοῦ, ἔξοδα, ὡς καὶ αἱ ζημίαι, αἱ εἰς τὸ πλοῖον καὶ τὸ φορτίον συνάμα ἢ ἰδιαιτέρως προξενηθεῖσαι ἐν ὁμοίᾳ περιστάσει.—ιδ'.) Καὶ ἐν γένει, πᾶσαι αἱ ἐν περιπτώσει κινδύνου ἑκουσίως προξενούμεναι ζημίαι, καὶ αἱ ὡς ἄμεσος συνέπεια τοῦ κινδύνου αὐτοῦ ἐπερχόμεναι βλάβαι, ὡς καὶ τὰ ἐν ὁμοίαις περιστάσεσι γενόμενα ἔξοδα, δυνάμει διασκέψεως ἠτιολογημένης, πρὸς κοινὴν τοῦ πλοίου καὶ τοῦ φορτίου σωτηρίαν, κατὰ τὴν διάρκειαν τῶν κινδύνων.

Ἄρθρ. 246. Μερικαὶ ἀβαρίαι εἰσίν—ά.) Αἱ ἐπελθοῦσαι ζημίαι εἰς τὸ πλοῖον καὶ τὰς πραγματείας ἐξ ἰδίου αὐτῶν ἐλαττώματος, ἐκ τρικυμίας, ἁλώσεως, ναυαγίας, ἢ καθίσματος τυχαίου.—β'.) Τὰ πρὸς διάσωσιν αὐτῶν ἔξοδα.—γ'.) Ἡ ἐκ τρικυμίας ἢ ἄλλου θαλασσίου συμβεβηκότος ἀπώλεια καὶ βλάβη καμίλων, ἀγκυρῶν, ἱστίων, ἱστῶν, σχοινίων καὶ λέμβων. —δ'.) Τὰ ἔξοδα ὅσα ἐγένοντο ἐκ προσορμίσεως τοῦ πλοίου δι' ἀνάγκην εἴτε προμηθείας τροφῶν, εἴτε ἐπιδιορθώσεως ῥήγματος, ἢ ἄλλης βλάβης αὐτοῦ τυχηρᾶς.—έ.) Ἡ τροφὴ καὶ ὁ μισθὸς τῶν ναυτῶν, διαρκούσης τῆς ἐμποδίσεως τοῦ πλοίου, ὅταν τὸ πλοῖον ἐμποδισθῇ κατὰ τὸν πλοῦν ἐκ διαταγῆς δυνάμεώς τινος, ἐὰν ἦναι ναυλωμένον κατὰ πλοῦν.—ς'.) Ἡ τροφὴ καὶ ὁ μισθὸς τῶν ναυτῶν, διαρκούσης τῆς ἐπισκευῆς οἱασδήποτε ζημίας καὶ κατὰ τὸ διάστημα τῆς καθάρσεως τοῦ πλοίου, ναυλωμένου εἴτε διὰ τὸν διάπλουν, εἴτε κατὰ μῆνα.—ζ'.) Καὶ ἐν γένει, πᾶσα βλάβη, ἀπώλεια καὶ δαπάνη, γενομένη καὶ ἐπελθοῦσα εἰς μόνον τὸ πλοῖον, ἢ εἰς μόνας τὰς πραγματείας, ἀπὸ τῆς φορτώσεως καὶ ἀναχωρήσεως μέχρι τῆς ἐπιστροφῆς καὶ ἐκφορτώσεως αὐτῶν.

Ἄρθρ. 247. Αἱ εἰς τὰς πραγματείας προξενηθεῖσαι βλάβαι, ἐκ τοῦ ὅτι ὁ πλοίαρχος δὲν ἔκλεισε καλῶς τὰς θυρίδας τοῦ καταστρώματος, δὲν προσέδεσε τὸ πλοῖον εἰς τὴν ξηράν, δὲν ἐπρομήθευσε στερεὰ ἐπίσπαστρα, ἤτοι σχοινία πρὸς ἀνέλκυσιν τῶν πραγματειῶν κατὰ τὴν φόρτωσιν ἢ ἐκφόρτωσιν αὐτῶν, καὶ ἐκ παντὸς ἄλλου συμβεβηκότος, προερχομένου ἐξ ἀμελείας τοῦ πλοιάρχου ἢ τοῦ πληρώματος, εἶναι μὲν ὡσαύτως μερικαὶ ἀβαρίαι, τὸν κύριον τῶν πραγματειῶν ἐπιβαρύνουσαι, ἀλλ' ἔχει οὗτος τὸ δικαίωμα ν' ἀπαιτήσῃ ταύτας ἀπὸ τὸν πλοίαρχον, τὸ πλοῖον, καὶ τὸν ναῦλον.

Ἄρθρ. 248. Τὰ πρὸς εἴσπλουν ἢ ἔκπλουν ὅρμων ἢ ποταμῶν λιμενοδηγίας, ῥυμουλκίας ἢ ναυαγωγίας δικαιώματα, τὰ δικαιώματα ἀπόπλου, ἐπισκέψεως τοῦ πλοίου, ἐκθέσεως, χωρητικότητος, σημαντῆρος, ἀγκυροβολίου, καὶ λοιπὰ ναυτιλιακὰ τέλη, δὲν εἶναι ἀβαρία, ἀλλ' ἁπλῶς ἔξοδα εἰς βάρος τοῦ πλοίου.

Ἄρθρ. 249. Ἐν περιπτώσει συγκρούσεως πλοίων, ἂν ἡ σύγκρουσις ἐγένετο ἁπλῶς κατὰ τυχαίαν σύμπτωσιν, τὴν ἐκ τούτου ζημίαν ὑφίστανται, χωρὶς δικαιώματος ἀνταπαιτήσεως, μόνον τὸ παθὸν πλοῖον.—Ἐὰν ἡ σύγκρουσις ἐγένετο ἐκ σφάλματος ἑνὸς τῶν πλοιάρχων, ἡ ζημία πληρόνεται παρὰ τοῦ προξενήσαντος αὐτήν.—Ἐὰν ἡ σύγκρουσις συνέβη ἐκ σφάλματος ἀμφοτέρων τῶν πλοιάρχων, ἢ ἂν ὑπάρχῃ ἀμφιβολία περὶ τῶν αἰτιῶν τῆς συγκρούσεως, ἡ ζημία ἐπιδιορθοῦται κοινῇ δαπάνῃ τῶν προξενησάντων καὶ παθόντων αὐτὴν πλοίων, ἀναλόγως τῆς ἀξίας ἑκάστου αὐτῶν. Εἰς τὰς δύο τελευταίας περιπτώσεις ἡ ἐκτίμησις τῆς ζημίας γίνεται διὰ πραγματογνωμόνων.

Ἄρθρ. 250. Αἴτησις περὶ ἀβαρίας δὲν εἶναι δεκτὴ παρὰ τῶν ἀσφαλι-

στῶν, ἐὰν ἡ ἀβαρία δὲν ὑπερβαίνῃ, κοινὴ μὲν οὖσα, τὸ ἑκατοστὸν τοῦ ἀθροίσματος τῆς ἀξίας τοῦ πλοίου καὶ τῶν πραγματειῶν, μερικὴ δὲ, τὸ ἑκατοστὸν τῆς ἀξίας τοῦ βλαφθέντος πράγματος.

Ἄρθρ. 251. Ὁ ὅρος *λεύθερον ἀβαρίας* ἀπαλλάττει τοὺς ἀσφαλιστὰς πάσης ἀβαρίας κοινῆς ἢ μερικῆς, ἐξαιρουμένων τῶν περιπτώσεων, αἱ ὁποῖαι δίδουσιν ἀφορμὴν εἰς ἐγκατάλειψιν· ἐν ταῖς περιπτώσεσι δὲ ταύταις οἱ ἀσφαλιζόμενοι δύνανται, κατ' ἐκλογὴν, ἢ τὴν ἐγκατάλειψιν νὰ κάμωσιν, ἢ τὴν περὶ ἀβαρίας ἀγωγὴν νὰ κινήσωσι.

ΜΕΡΟΣ Β΄.

Περὶ χύσεως καὶ συνεισφορᾶς ἐν γενικῇ ἀβαρίᾳ.

Ἄρθρ. 252. Ἐὰν ἐκ τρικυμίας ἢ ἐχθρικῆς καταδιώξεως ὁ πλοίαρχος κρίνῃ ἀναγκαῖον νὰ ῥίψῃ εἰς τὴν θάλασσαν μέρος τοῦ φορτίου του, νὰ κόψῃ τὰ κατάρτια ἢ τοὺς καμίλους, νὰ ἐγκαταλίπῃ τὰς ἀγκύρας του, νὰ καθίσῃ τὸ πλοῖον, ἢ νὰ λάβῃ πᾶν ἄλλο ἔκτακτον μέτρον διὰ τὴν κοινὴν σωτηρίαν, λαμβάνει τὴν γνώμην τῶν ἐνδιαφερομένων εἰς τὸ φορτίον, ἐὰν τοιοῦτοι εὑρίσκωνται ἐν τῷ πλοίῳ, καὶ τῶν ἐγκριτωτέρων τοῦ πληρώματος. —Ἐν περιπτώσει διαφωνίας, ἡ γνώμη τοῦ πλοιάρχου καὶ τῶν ἐγκριτωτέρων τοῦ πληρώματος ὑπερισχύει.

Ἄρθρ. 253. Ἐν περιπτώσει χύσεως, ἤτοι ἐκβολῆς, ὁ πλοίαρχος ὀφείλει νὰ ῥίψῃ πρῶτον καὶ κατὰ προτίμησιν, καθ' ὅσον τοῦτο εἶναι δυνατὸν, τὰ ἧττον ἀναγκαῖα, τὰ βαρύτερα καὶ εὐτελέστερα πράγματα καὶ κατόπιν τὰς πραγματείας τοῦ πρώτου καταστρώματος, κατ' ἰδίαν ἐκλογὴν, ἀφοῦ λάβῃ τὴν γνώμην τῶν ἐγκριτωτέρων τοῦ πληρώματος.

Ἄρθρ. 254. Ὁ πλοίαρχος ὀφείλει, ἅμα δυνηθῇ, νὰ συντάξῃ ἐγγράφως τὴν ἐπὶ τούτῳ γενομένην συνδιάσκεψιν. Ἡ ἐπὶ τούτῳ συντεταγμένη ἔκθεσις περιέχει—ά.) τὰ τὴν χύσιν ὑπαγορεύσαντα αἴτια —β΄.) τὴν σημείωσιν τῶν ἐκβληθέντων ἢ βλαφθέντων πραγμάτων—γ΄.) τὰς ὑπογραφὰς τῶν συνδιασκεψαμένων, ἢ τὰς αἰτίας, δι' ἃς οὗτοι ἠρνήθησαν νὰ ὑπογράψωσιν. —Ἡ συνδιάσκεψις αὕτη ἐγγράφεται εἰς τὸ ἡμερολόγιον τοῦ πλοίου.

Ἄρθρ. 255. Εἰς τὸν πρῶτον λιμένα, ὅπου τὸ πλοῖον ἤθελε προσορμισθῇ, ὁ πλοίαρχος ὀφείλει ἐντὸς εἰκοσιτεσσάρων ὡρῶν, ἀφοῦ φθάσῃ, νὰ βεβαιώσῃ ἐνόρκως, ἐνώπιον τῆς ἐν τῷ ἑπομένῳ ἄρθρῳ ἀναφερομένης ἀρχῆς, τὴν ἀλήθειαν τῶν περιεχομένων εἰς τὴν ἐν τῷ ῥηθέντι ἡμερολογίῳ ἐγγεγραμμένην συνδιάσκεψιν.

Ἄρθρ. 256. Ὁ κατάλογος τῶν ἀπωλειῶν καὶ ζημιῶν γίνεται εἰς τὸν τόπον τῆς ἐκφορτώσεως τοῦ πλοίου ἐπιμελείᾳ τοῦ πλοιάρχου καὶ διὰ πραγματογνωμόνων.—Οἱ πραγματογνώμονες διορίζονται ἐν Ὀθωμανικῷ

μὲν λιμένι παρὰ τοῦ ἐμποροδικείου ἢ τοῦ ἐμπορικοῦ γραφείου, καὶ ἐν ἐλλείψει τούτου, παρὰ τοῦ ἐπιτοπίου συμβουλίου, ἐν δὲ λιμένι ξένης ἐπικρατείας, παρὰ τοῦ ἐκεῖ Ὀθωμανοῦ προξένου, καὶ ἐν ἐλλείψει, παρὰ τῆς τοπικῆς ἀρχῆς.—Οἱ πραγματογνώμονες ὁρκίζονται, πρὶν ἢ ἀρχίσωσι τὰς ἐργασίας των.

Ἄρθρ. 257. Τὰ θαλασσοβλαφθέντα ἢ εἰς τὴν θάλασσαν ἐκβληθέντα πράγματα καὶ ἐμπορεύματα ἐκτιμῶνται κατὰ τὴν ἐν τῷ τόπῳ τῆς ἐκφορτώσεως ἀξίαν αὐτῶν.—Τὸ εἶδος καὶ ἡ ποιότης τῶν ῥιφθεισῶν πραγματειῶν ἀποδεικνύονται διὰ τῆς προσαγωγῆς τῶν φορτωτικῶν, τῶν τιμολογίων, ἢ ἄλλων ἐγγράφων ἀποδείξεων.

Ἄρθρ. 258. Οἱ δυνάμει τοῦ προηγουμένου ἄρθρου διὰ τὴν ἐκτίμησιν διοριζόμενοι πραγματογνώμονες ποιοῦσι καὶ τὴν διανομὴν τῶν ἀπωλειῶν καὶ ζημιῶν.—Πρὸς πληρωμὴν τῶν ἀπωλειῶν καὶ ζημιῶν τούτων συνεισφέρουσι τὰ εἰς τὴν θάλασσαν ἐκβληθέντα, τὰ ἐγκαταλειφθέντα καὶ τὰ διασωθέντα πράγματα, καὶ τὸ ἥμισυ τοῦ πλοίου καὶ τοῦ ναύλου, ἀναλόγως τῆς ἐν τῷ τόπῳ τῆς ἐκφορτώσεως ἀξίας αὐτῶν.

Ἄρθρ. 259. Ἡ διανομὴ αὕτη καθίσταται ἐκτελεστὴ διὰ τῆς ἐπικυρώσεως αὐτῆς, ἐν μὲν Ὀθωμανικῷ λιμένι, παρὰ τοῦ ἐμποροδικείου, καὶ ἐν ἐλλείψει, παρὰ τοῦ ἐπιτοπίου συμβουλίου· ἐν δὲ λιμένι ξένης ἐπικρατείας, παρὰ τοῦ ἐκεῖ Ὀθωμανοῦ προξένου, καὶ ἐν ἐλλείψει, παρὰ τοῦ ἁρμοδίου τοπικοῦ δικαστηρίου.

Ἄρθρ. 260. Ἐὰν τὸ εἶδος ἢ ἡ ποιότης τῶν πραγματειῶν παρεμορφώθησαν διὰ τῶν φορτωτικῶν, εὑρεθῶσι δὲ μείζονος ἀξίας, τότε αἱ πραγματεῖαι αὗται, διασωθεῖσαι μὲν, συνεισφέρουσι κατὰ τὴν ἐκτίμησιν αὐτῶν, ἀπολεσθεῖσαι δὲ, πληρόνονται κατὰ τὴν ἐν τῇ φορτωτικῇ σημειουμένην ποιότητα αὐτῶν.—Ἂν αἱ πραγματεῖαι εὑρεθῶσι ποιότητος κατωτέρας τῆς ἐν τῇ φορτωτικῇ δηλωθείσης, τότε, διασωθεῖσαι μὲν, συνεισφέρουσι κατὰ τὴν ἐν τῇ φορτωτικῇ σημειουμένην ποιότητα, εἰς θάλασσαν δὲ ῥιφθεῖσαι ἢ βλαφθεῖσαι, πληρόνονται κατὰ τὴν ἀληθῆ ἀξίαν αὐτῶν.

Ἄρθρ. 261. Τὰ πολεμεφόδια καὶ αἱ ζωοτροφίαι αἱ προωρισμέναι εἰς ὑπεράσπισιν τοῦ πλοίου καὶ εἰς διατροφὴν τοῦ πληρώματος, ὁ τῶν ναυτῶν ἱματισμὸς καὶ τὰ τῶν ἐπιβατῶν ἐνδύματα, δὲν συνεισφέρουσιν εἰς τὴν χύσιν, ἡ δὲ ἀξία τῶν εἰς τὴν θάλασσαν ἐκβληθέντων πληρόνεται ἐκ συνεισφορᾶς ὅλων τῶν ἄλλων πραγμάτων.

Ἄρθρ. 262. Τὰ πράγματα, περὶ ὧν δὲν ὑπάρχει φορτωτικὴ ἢ δηλωτικὸν τοῦ πλοιάρχου, ἢ δὲν εὑρίσκονται ἐν τῷ δηλωτικῷ (μανιφέστῳ) ἢ καταλόγῳ τοῦ φορτίου, ἐκβληθέντα μὲν, δὲν πληρόνονται, διασωθέντα δὲ, συνεισφέρουσιν εἰς τὴν ἀβαρίαν.

Ἄρθρ. 263. Τὰ ἐπὶ τοῦ καταστρώματος τοῦ πλοίου φορτωμένα πράγματα, ἂν μὲν διασωθῶσι, συνεισφέρουσιν, ἐὰν ὅμως ἐκβληθῶσιν ἢ βλα-

φθῶσιν ἐκ τῆς χύσεως, ὁ κύριος αὐτῶν δὲν δύναται νὰ κάμῃ κἀμμίαν περὶ συνεισφορᾶς ἀγωγὴν, ἐκτὸς ἂν πρόκηται περὶ μικρᾶς ἀκτοπλοΐας, δύναται ὅμως νὰ κινήσῃ κατὰ τοῦ πλοιάρχου τὴν περὶ ἀποζημιώσεως ἀγωγὴν, συμφώνως τῷ ἄρθρῳ 44.

Ἄρθρ. 264. Δὲν γίνεται συνεισφορὰ διὰ βλάβην, ἐπελθοῦσαν ἐκ τῆς χύσεως εἰς τὸ πλοῖον, ἐκτὸς ἂν ἡ βλάβη ἐγένετο πρὸς εὐκολίαν τῆς χύσεως.

Ἄρθρ. 265. Ἂν ἐκ τῆς χύσεως τῶν πραγματειῶν δὲν σωθῇ τὸ πλοῖον, οὐδεμία γίνεται συνεισφορά. Τὰ διασωθέντα ἐμπορεύματα ἢ ἄλλα πράγματα δὲν ὑπόκεινται εἰς κἀμμίαν πληρωμὴν ἢ συνεισφορὰν ἀβαρίας διὰ τὰς ἐκβληθείσας ἢ βλαφθείσας πραγματείας.

Ἄρθρ. 266. Ἂν σωθῇ μὲν τὸ πλοῖον ἐκ τῆς χύσεως τῶν πραγματειῶν, ἐξακολουθοῦν δὲ τὸν δρόμον αὐτοῦ, ἀπολεσθῇ, τότε τὰ διασωθέντα πράγματα συνεισφέρουσι μόνα ὑπὲρ τῆς χύσεως, ἀναλόγως τῆς ἀξίας αὐτῶν, εἰς ἣν εὑρίσκονται κατάστασιν, ἀφαιρουμένων τῶν σώστρων.

Ἄρθρ. 267. Ἐὰν τὸ μὲν πλοῖον καὶ τὸ φορτίον σωθῶσι διὰ τῆς ἐκκοπῆς ἀρμένων, ἢ δι' ἄλλων εἰς τὸ πλοῖον ἐπενεχθεισῶν ζημιῶν, αἱ δὲ πραγματεῖαι ἀπολεσθῶσιν ἢ διαρπαγῶσι κατόπιν, ὁ πλοίαρχος δὲν δύναται ν' ἀπαιτῇ παρὰ τῶν ἰδιοκτητῶν, τῶν φορτωτῶν, ἢ τῶν παραληπτῶν τῶν πραγματειῶν τούτων, ὅπως συνεισφέρωσιν εἰς τὴν ἀβαρίαν ταύτην.

Ἄρθρ. 268. Ἐὰν αἱ πραγματεῖαι ἀπολεσθῶσιν ἐκ πράξεως ἢ ἐλλείψεως τοῦ ἰδιοκτήτου ἢ τοῦ παραλήπτου, θεωροῦνται ὡς μὴ ἀπολεσθεῖσαι, καὶ ἐπομένως συνεισφέρουσιν εἰς τὴν κοινὴν ἀβαρίαν.

Ἄρθρ. 269. Τὰ ἐκβληθέντα πράγματα δὲν συνεισφέρουσι ποτὲ εἰς τὴν πληρωμὴν τῶν μετὰ τὴν χύσιν εἰς τὰς διασωθείσας πραγματείας ἐπιγενομένων ζημιῶν.—Ὡσαύτως αἱ πραγματεῖαι δὲν συνεισφέρουσι ποσῶς εἰς τὴν πληρωμὴν τοῦ πλοίου, ἀπολεσθέντος ἢ καταστάντος ἀνικάνου πρὸς πλοῦν.

Ἄρθρ. 270. Ἐὰν, δυνάμει διασκέψεως τῶν ἐν τοῖς ἄρθροις 252 καὶ 253 ἀναφερομένων προσώπων, ἠνοίχθη τὸ πλοῖον πρὸς ἐξαγωγὴν τῶν πραγματειῶν, αὗται συνεισφέρουσιν εἰς τὴν διόρθωσιν τῆς οὕτως εἰς τὸ πλοῖον προξενηθείσης βλάβης.

Ἄρθρ. 271. Ἐὰν αἱ πρὸς ἀνακούφισιν τοῦ εἰς λιμένα ἢ ποταμὸν εἰσπλέοντος πλοίου εἰς λέμβους τεθεῖσαι πραγματεῖαι ἀπολεσθῶσιν, ἡ ζημία μερίζεται ἐπὶ τοῦ ὅλου πλοίου καὶ τοῦ φορτίου.—Ἐὰν τὸ πλοῖον ἀπολεσθῇ μὲ τὸ ὑπόλοιπον τοῦ φορτίου αὐτοῦ, αἱ εἰς τὰς λέμβους τεθεῖσαι πραγματεῖαι δὲν ὑπόκεινται εἰς κἀμμίαν συνεισφορὰν, καίτοι εὐοδωθεῖσαι.

Ἄρθρ. 272. Εἰς ὅλας τὰς ἀνωτέρω περιπτώσεις ὁ πλοίαρχος καὶ οἱ τοῦ πληρώματος ἔχουσι προνόμιον ἐπὶ τῶν πραγματειῶν ἢ ἐπὶ τῆς τιμῆς αὐτῶν διὰ τὸ ποσὸν τῆς συνεισφορᾶς.—Δύνανται ἐπομένως πρὸς ἐξασφά-

λισιν τῆς συνεισφορᾶς, ἣν ἔχουσι δικαίωμα ν' ἀπαιτήσωσιν εἴτε προσωπικῶς, εἴτε ἐξ ἐπιτροπῆς, διὰ λογαριασμὸν ἄλλων δανειστῶν, νὰ παρακρατήσωσιν, ἐν περιπτώσει ἀρνήσεως τῆς πληρωμῆς, μάλιστα δὲ καὶ νὰ ἐκποιήσωσι, διὰ δικαστικῆς ἀρχῆς, πραγματείας, μέχρι συμπληρώσεως τοῦ ἐκ τῆς συνεισφορᾶς ἀναλογοῦντος αὐτοῖς ποσοῦ.

Ἄρθρ. 273. Ἂν, μετὰ τὴν συνεισφοράν, οἱ κύριοι τῶν ἐκβληθέντων πραγμάτων διασώσωσι καὶ ἀνακτήσωσιν αὐτὰ, ὀφείλουσι ν' ἀποδώσωσιν εἰς τὸν πλοίαρχον καὶ τοὺς λοιποὺς ἐνδιαφερομένους πᾶν ὅ,τι ἔλαβον ἐκ τῆς συνεισφορᾶς, ἀφαιρουμένων τῶν ἐκ τῆς χύσεως αὐτοῖς γενομένων ζημιῶν καὶ τῶν τῆς διασώσεως καὶ ἀνακτήσεως ἐξόδων.—Ἐν τῇ περιπτώσει ταύτῃ τὸ ἀποδοθὲν ποσὸν διανέμεται μεταξὺ τοῦ πλοίου καὶ τῶν εἰς τὸ φορτίον ἐνδιαφερομένων προσώπων, κατὰ τὴν αὐτὴν ἀναλογίαν μὲ ἐκείνους, οἵτινες συνεισέφερον εἰς τὴν ἐκ τῆς χύσεως προξενηθεῖσαν ζημίαν.

ΤΙΤΛΟΣ ΔΕΚΑΤΟΣ ΤΡΙΤΟΣ.

Περὶ Παραγραφῶν.

Ἄρθρ. 274. Ὁ πλοίαρχος δὲν δύναται νὰ γίνῃ κύριος τοῦ πλοίου διὰ τῆς παραγραφῆς.

Ἄρθρ. 275. Ἡ περὶ ἐγκαταλείψεως ἀγωγὴ παραγράφεται ἐντὸς τῶν παρὰ τοῦ ἄρθρου 217 ὁριζομένων προθεσμιῶν.

Ἄρθρ. 276. Πᾶσα ἀγωγὴ, πηγάζουσα ἐκ ναυτικοῦ δανείου ἢ ἐξ ἀσφαλιστικοῦ συμβολαίου, παραγράφεται μετὰ πέντε ἔτη ἀπὸ τῆς χρονολογίας τοῦ συμβολαίου.

Ἄρθρ. 277. Αἱ περὶ πληρωμῆς τῶν χορηγηθέντων ξύλων, ἱστίων, ἀγκυρῶν καὶ ἄλλων πρὸς κατασκευὴν, ἐπισκευὴν, ἐξοπλισμὸν καὶ τροφοδοσίαν τοῦ πλοίου ἀναγκαίων πραγμάτων ἀγωγαὶ, ὡς καὶ αἱ περὶ πληρωμῆς τῶν ἐργατικῶν μισθῶν καὶ τῶν εἰς τὸ πλοῖον γενομένων ἔργων, παραγράφονται μετὰ τρία ἔτη ἀπὸ τὰς γενομένας χορηγήσεις καὶ τὴν παραλαβὴν τῶν ἀπεργασθέντων πραγμάτων.

Ἄρθρ. 278. Πᾶσα ἀγωγὴ περὶ πληρωμῆς ναύλου καὶ μισθῶν ἢ ἀντιμισθιῶν τοῦ πλοιάρχου, τῶν ἀξιωματικῶν, ναυτῶν καὶ λοιπῶν τοῦ πληρώματος, περὶ πληρωμῆς τῶν ὑπὸ τῶν ἐπιβατῶν χρεωστουμένων, ὡς καὶ αἱ περὶ παραδόσεως τῶν φορτωθεισῶν πραγματειῶν, παραγράφονται μετὰ ἓν ἔτος ἀπὸ τὴν ἄφιξιν τοῦ πλοίου.—Αἱ ἀγωγαὶ περὶ τροφῶν χορηγηθεισῶν τοῖς ναύταις καὶ λοιποῖς τοῦ πληρώματος κατὰ διαταγὴν τοῦ πλοιάρχου, παραγράφονται ὡσαύτως μετὰ ἓν ἔτος ἀπὸ τὴν παράδοσιν.

Ἄρθρ. 279. Καίτοι ὑπαρχουσῶν τῶν εἰς τὰ τέσσαρα προηγούμενα ἄρθρα ἀναφερομένων παραγραφῶν, οἱ καθ' ὧν αὗται ἀντιτάττονται, δύνανται

νὰ ἐπαναγάγωσιν ὅρκον εἰς τοὺς ταύτας προτείναντας, οἵτινες τότε ὀφείλουσι νὰ ὁρκισθῶσιν, ἂν μὲν ὦσιν αὐτοὶ οἱ χρεῶσται, ὅτι ἐπλήρωσαν ἐξ ὁλοκλήρου τὸ χρέος των· ἂν δὲ, τοῦ χρεώστου ἀποθανόντος, ἐνάγεται ἡ σύζυγος ἢ οἱ κληρονόμοι αὐτοῦ, καὶ τῶν κληρονόμων ἀνηλίκων ὄντων, οἱ κηδεμόνες αὐτῶν, ὅτι δὲν γνωρίζουσι νὰ ἦναι χρέος τοῦ ἀποθανόντος τὸ ἀπαιτούμενον.

Ἄρθρ. 280. Δὲν δύναται νὰ γίνῃ παραγραφὴ, ὅταν ὑπάρχῃ τίτλος, ὁμόλογον ἢ λογαριασμὸς, ὑπογεγραμμένα ὑπὸ τοῦ ὀφειλέτου, ἡ πρόσκλησις ἐπίσημος εἰς πληρωμὴν, διαμαρτύρησις ἢ αἴτησις δικαστικὴ, προσηκόντως συντεταγμένα καὶ ἐγκαίρως τῷ χρεώστῃ κοινοποιηθέντα. — Ἐὰν ὅμως, μετὰ τὴν δικαστικὴν πρόσκλησιν ἢ ἀγωγὴν, ὁ δανειστὴς ἀφῆκε νὰ παρέλθωσι τρία ἔτη ἄνευ ἐπιδιώξεως, τότε, ἐπὶ τῇ αἰτήσει τοῦ χρεώστου, ἡ ἀγωγὴ, θεωρουμένη μὴ ὑπάρξασα, καταργεῖται, καὶ ἡ παραγραφὴ λαμβάνει χώραν, ἐὰν ὁ πρὸς τοῦτο ἀπαιτούμενος χρόνος ἤδη παρῆλθε.

ΤΙΤΛΟΣ ΔΕΚΑΤΟΣ ΤΕΤΑΡΤΟΣ.

Περὶ τοῦ ἀπαραδέκτου.

Ἄρθρ. 281. Εἶναι ἀπαράδεκτοι — Πᾶσαι αἱ κατὰ τοῦ πλοιάρχου καὶ τῶν ἀσφαλιστῶν ἀγωγαὶ περὶ βλάβης, προξενηθείσης εἰς τὰς φορτωθείσας πραγματείας, ἂν αὗται παρελήφθησαν ἄνευ διαμαρτυρήσεως. — Πᾶσα κατὰ τοῦ ναυλωτοῦ περὶ ἀβαρίας ἀγωγὴ, ἐὰν ὁ πλοίαρχος παρέδωκε τὰς πραγματείας καὶ ἔλαβε τὸν ναῦλόν του χωρὶς νὰ διαμαρτυρηθῇ. — Πᾶσα ἀγωγὴ περὶ ἀποζημιώσεως διὰ βλάβην, προξενηθεῖσαν ἐκ συγκρούσεως εἰς τόπον, ὅπου ὁ πλοίαρχος ἠδύνατο νὰ ἐνεργήσῃ, ἂν δὲν ἔκαμε καμμίαν ἀπαίτησιν.

Ἄρθρ. 282. Αἱ διαμαρτυρήσεις καὶ ἀπαιτήσεις αὗται εἰσιν ἄκυροι, ἐὰν δὲν ἐγένοντο καὶ δὲν ἐκοινοποιήθησαν ἐντὸς τεσσαράκοντα ὀκτὼ ὡρῶν, καὶ ἐὰν μετὰ τριάκοντα καὶ μίαν ἡμέραν ἀπὸ τῆς χρονολογίας των δὲν ἐκινήθη ἀγωγὴ εἰς τὸ δικαστήριον.

ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ ΠΕΡΙ ΧΑΡΤΟΣΗΜΟΥ.

(Τῇ 27 Ῥεβίουλ-Ἐββὲλ, 1278.)

Ἄρθρ. 1. Τὰ ἀπανταχοῦ τῆς Ὀθωμανικῆς Αὐτοκρατορίας περὶ δανείων καὶ ἄλλων δοσοληψιῶν συντασσόμενα, τὰ ἑταιρικὰ καὶ διαφόρους ἄλλας συμφωνίας καὶ ὑποχρεώσεις ἀφορῶντα παντὸς εἴδους συμβόλαια, τὰ ἀποδεικτικὰ παραλαβῆς, αἱ συναλλαγματικαὶ, καὶ ἐν γένει, ἅπαντα τὰ εἰς τὰ δικαστήρια καὶ τὰ Συμβούλια τοῦ Κράτους ὡς τίτλοι προσαγόμενα ἔγγραφα πρέπει νὰ γράφωνται ἐπὶ σφραγιστοῦ χάρτου.

Ἄρθρ. 2. Τὰ εἰς τὰ αὐτοκρατορικὰ ἢ ἄλλα ταμεῖα, εἰς τὰ γραφεῖα, καὶ λοιπὰς οἰκονομικὰς ἢ διοικητικὰς ἀρχὰς διδόμενα ὑποσχετικὰ ἢ ἀποδεικτικὰ παραλαβῆς γράφονται ἐπίσης ἐπὶ σφραγιστοῦ χάρτου. Ἀλλὰ τὰ ὑπὸ τῶν ταμείων πρὸς ἄλληλα καὶ πρὸς τοὺς ἰδιώτας ἐκδιδόμενα ἐνδεικτικὰ, ἀντίγραφα καὶ λοιπὰ ἐξαιροῦνται τοῦ κανόνος τούτου.

Ἄρθρ. 3. Τὰ ὑπὸ τῶν δικαζόντων κατὰ τὸν ἱερὸν νόμον δικαστηρίων ἐκδιδόμενα παντὸς εἴδους χοδζέτια, ἰλάμια, αἱ ἀπογραφαὶ κληρονομιῶν, καὶ λοιπὰ δικαστικὰ ἔγγραφα γράφονται ἐπίσης ἐπὶ σφραγιστοῦ χάρτου.

Ἄρθρ. 4. Αἱ ἐπὶ ἰδιωτικῶν διαφορῶν ὑπὸ τῶν ἐμποροδικείων ἢ ἄλλων συμβουλίων, συμπεριλαμβανομένων καὶ τῶν ἐπαρχιακῶν, ἐκδιδόμεναι ἀποφάσεις καὶ ἐκθέσεις ἐπίσης πρέπει νὰ γράφωνται ἐπὶ σφραγιστοῦ χάρτου.

Ἄρθρ. 5. Κατὰ τὰ ἐν τῇ διατιμήσει τοῦ χαρτοσήμου λεπτομερῶς ἐκτιθέμενα, ὁ σφραγιστὸς χάρτης εἶναι διττὸς: ἀξίας καὶ τάξεως. Καὶ τὸ μὲν χαρτόσημον ἀξίας ὑποδιαιρεῖται εἰς πολλὰς κλάσεις, τιμώμενον ἀναλόγως τοῦ ἐπ' αὐτοῦ γραφησομένου χρηματικοῦ ποσοῦ. Ἐπὶ τούτου γράφονται παντὸς εἴδους ὁμόλογα, εἰς διαταγὴν καὶ λοιπὰ γραμμάτια, συναλλαγματικαὶ, ἀποδεικτικὰ παραλαβῆς, ἐπὶ ὡρισμένου ποσοῦ πρωτότυπα ὑποσχετικὰ, ἐγγυητήρια, ἑταιρικὰ καὶ λοιπὰ συμφωνητικὰ ἔγγραφα, χοτζέτια, ὑπὸ τῶν τοῦ ἱεροῦ νόμου δικαστηρίων ἐκδιδόμενα, περὶ δανείου ἢ ἀγοροπωλησίας, περιουσίας ἀπογραφαὶ, δικαστικὰ ἰλάμια, ἀφορῶντα ἐπιδικασθὲν τίμημα ἢ ποσόν τι, ἐκθέσεις καὶ ἀποφάσεις τῶν ἐμπορικῶν ἢ ἐπαρχιακῶν καὶ λοιπῶν συμβουλίων ἐπὶ ἰδιωτικῆς ἀπαιτήσεως περὶ τιμήματος ἢ ποσοῦ, ὁριζομένου τοῦ χαρτοσήμου ἀναλόγως τῆς χρηματικῆς ἀξίας ἢ τοῦ ποσοῦ, τοῦ ἐν τῷ ἐγγράφῳ διαληφθησομένου. Τὸ δὲ χαρτόσημον τάξεως εἶναι μονοειδὲς καὶ αἱ τιμαὶ αὐτοῦ ὡρισμέναι. Ἐπὶ τούτου γράφονται τὰ μὴ ἐν τοῖς ἀνωτέρω περιλαμβανόμενα, ἐν τῇ διατιμήσει ἐπιδηλούμενα δικαιόγραφα, χοδζέτια, ἀποφάσεις, ἐκθέσεις καὶ λοιπά.

Ἄρθρ. 6. Τὸ διὰ χαρτόσημον ἀξίας πληρωτέον τέλος ὑπολογίζεται εἴκοσι παράδες ἀνὰ χίλια γρόσια ἐπὶ τοῦ ἄκρου, ἤτοι τοῦ μείζονος, ὅρου τοῦ ἐπὶ τοῦ σφραγιστοῦ χάρτου γραφησομένου ποσοῦ· τὸ δὲ διὰ τὸ χαρτόσημον τάξεως πληρωτέον ὁρίζεται ἐν τῇ διατιμήσει ὡς ἐκ τοῦ εἴδους τοῦ ἐγγράφου.

Ἄρθρ. 7. Διὰ τὰ ὁμόλογα, τὰ εἰς διαταγὴν καὶ λοιπὰ γραμμάτια, τὰς συναλλαγματικὰς, τὰ ἀποδεικτικὰ παραλαβῆς, τὰ ἐπὶ ὡρισμένου χρηματικοῦ ποσοῦ πρωτόγραφα συνυποσχετικῶν, ἐγγυητηρίων, ἑταιρικῶν καὶ ἄλλων συμφωνητικῶν ὑπάρχει τεταγμένον ἓν εἶδος χαρτοσήμου ἀξίας. Πᾶν δὲ τοιοῦτον ἔγγραφον, ὅ,τι δήποτε εἶδος χρημάτων ἂν περιέχῃ, καὶ εἰς οἱανδήτινα γλῶσσαν ᾖναι συντεταγμένον, γραφήσεται ἐπὶ τοῦ χαρτοσήμου τούτου. Ἐπειδὴ δὲ τὰ ὑποσχετικὰ, τὰ ἐγγυητήρια, τὰ ἑταιρικὰ καὶ τ' ἄλλα συμφωνητικὰ ἔσονται μᾶλλον ἀνεπτυγμένα, ἐπομένως ἀπαιτεῖται δι' αὐτὰ χάρτης μεγαλήτερος, ἐν ἑκάστῃ κλάσει τῶν χαρτοσήμων τοῦ εἴδους τούτου εἴκοσιν ἐπὶ τοῖς ἑκατὸν ἔσονται ὁλόκληρα φύλλα, ὅπως χρησιμεύωσι διὰ τὰ τοιαῦτα ἔγγραφα, εὑρεθήσονται δὲ πανταχοῦ ἐν τῇ ἀναλογίᾳ καὶ τῷ σχήματι τούτῳ. Οἱ ἐκ τῶν τραπεζιτῶν, ἐμπόρων καὶ λοιπῶν ἔχοντες ἐπὶ ἰδίῳ ὀνόματι ἐκτετυπωμένον χάρτην διὰ συναλλαγματικὰς καὶ γραμμάτια δύνανται, κατὰ βούλησιν, νὰ γράφωσιν ἐπὶ τοῦ ἰδίου αὐτῶν χάρτου, ὀφείλοντες ἐν τούτοις, πρὶν ἢ γράψωσι, νὰ πέμπωσι τὸν περὶ οὗ ὁ λόγος χάρτην αὐτῶν εἰς τὸ ἐν Κωνσταντινουπόλει σφραγιστήριον, ὅπως ἐπισφραγισθῇ, πληρονομένου τέλους χαρτοσήμου, ἀναλόγως τῆς ἐν τῷ ἐγγράφῳ δηλωθησομένης ποσότητος, ἐπὶ τῇ βάσει τῆς ὁποίας ὁρισθήσεται ἡ ἀξία τοῦ καταλλήλου χαρτοσήμου.

Ἂν δὲ ἡ συναλλαγματικὴ πρέπῃ νὰ γραφῇ εἰς διπλοῦν, τριπλοῦν, κτλ. δικαίωμα ἐπισφραγίσεως πληρόνεται μόνον διὰ τὸ πρωτόγραφον, οὐχὶ δὲ καὶ διὰ τὰ λοιπά.

Ἄρθρ. 8. Αἱ ἐκ τοῦ Ὀθωμανικοῦ Κράτους εἰς τὴν ἀλλοδαπὴν πεμπόμεναι συναλλαγματικαὶ πρέπει ἐπίσης, κατὰ τὴν διάταξιν τοῦ προηγουμένου ἄρθρου, ἢ νὰ γράφωνται ἐπὶ τοῦ ὡρισμένου σφραγιστοῦ χάρτου, ἢ οἱ θέλοντες νὰ τὰς γράψωσιν ἐπὶ ἰδίου αὐτῶν χάρτου νὰ πέμπωσι, πρὶν ἢ ἐπ' αὐτοῦ γράψωσι, τὸν χάρτην τοῦτον εἰς τὸ ἐν Κωνσταντινουπόλει σφραγιστήριον, ὅπως ἐπισφραγισθῇ, πληρονομένου τέλους χαρτοσήμου, ἴσου τῇ ἀξίᾳ τοῦ ἀνήκοντος σφραγιστοῦ χάρτου.

Ἄρθρ. 9. Ἐν περιπτώσει καθ' ἣν συμφωνητικά τινα, ἢ ὑποσχετικὰ, ἢ ἐγγυητήρια ἔγγραφα, ὡς ἐκ τοῦ σχήματος καὶ τοῦ τύπου, ἢ ἄλλου λόγου, δὲν ἁρμόζει νὰ γραφῶσιν ἐπὶ τοῦ τεταγμένου σφραγιστοῦ χάρτου, ἐπιτέτραπται νὰ γραφῶσιν ἐπὶ συνήθους χάρτου, ἀλλὰ τότε εἶναι ἐπάναγκες νὰ σφραγισθῇ προηγουμένως ὁ χάρτης οὗτος, ὡς ἀνωτέρω ἐρρέθη, καταβαλλομένου τοῦ τέλους, ἴσου τῇ ὁριζομένῃ ἀξίᾳ τοῦ χαρτοσήμου. Ἂν δὲ, τῆς συμφωνίας

οὔσης μακρᾶς, ἀπαιτῶνται πολλὰ φύλλα πρὸς ἐγγραφὴν αὐτῆς, σφραγίζεται μόνον τὸ πρῶτον φύλλον.

Ἄρθρ. 10. Ἐπειδὴ αἱ ὑπὸ πάσης ἑταιρίας, διὰ μετοχῶν συνιστωμένης ἐν τῷ Ὀθωμανικῷ Κράτει, ἐκδοθησόμεναι μετοχαὶ πρέπει νὰ ἦναι σεσημασμέναι, θέλουσιν ἐπισφραγίζεσθαι προηγουμένως πληρονομένου τέλους, σύμφωνα ταῖς περὶ χαρτοσήμου ἀξίας διατάξεσιν, ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ ἀρχικοῦ αὐτῶν κεφαλαίου. Καθόσον δὲ αἱ ὀνοματικαὶ μετοχαὶ ἐκποιῶνται, ἀνανεουμένων τῶν ἐγγράφων, τὰ νέα ταῦτα πρὸς τοὺς μετόχους ἐκδιδόμενα ἔγγραφα θέλουσιν ἐπισφραγίζεσθαι ἐπίσης, ὡς ἀνωτέρω, ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ ἀρχικοῦ αὐτῶν κεφαλαίου, καταβαλλομένου τοῦ τέλους. Ἐν ἐνὶ λόγῳ, οὐδεμία ἑταιρία δύναται νὰ ἐκδώσῃ μετοχὴν μὴ σεσημασμένην.

Ἄρθρ. 11. Διὰ τὰ συμφωνητικά, ἐγγυητήρια καὶ ὑποσχετικά, τὰ μὴ διαλαμβάνοντα τίμημα ἢ ποσόν τι, ὡρίσθη ἓν χαρτόσημον τάξεως, ἐφ' οὗ θέλει γράφεσθαι πᾶν τοιοῦτον ἔγγραφον.

Ἄρθρ. 12. Διὰ τὰ ὑπὸ τῶν δικαστηρίων τοῦ ἱεροῦ νόμου ἐκδιδόμενα χοδζέτια περὶ δανείων καὶ ἀγοροπωλησιῶν ὡρίσθη ἓν εἶδος χαρτοσήμου ἀξίας, ἐφ' οὗ γραφήσεται ὁποιονδήποτε χοδζέτιον, τοιαύτην σύμβασιν ἀφορῶν. Διὰ δὲ τὰ χοδζέτια περὶ διαζυγίου, πληρεξουσιότητος, διατροφῆς, ὡς καὶ τὰ περὶ ἐπιτροπείας, συμβιβασμοῦ καὶ ἐξοφλήσεως, καὶ ἄλλα, μὴ διαλαμβάνοντα χρηματικὴν ἀξίαν, ὡρίσθη ἓν εἶδος χαρτοσήμου τάξεως, ἐφ οὗ γραφήσεται πᾶν χοδζέτιον τοῦ ἱεροῦ δικαστηρίου, περὶ τῶν πράξεων τούτων πραγματευόμενον. Δι' ἀπογραφὴν κληρονομίας ἐτάχθη ἐπίσης ἓν χαρτόσημον ἀξίας, ἡ δὲ διανομὴ γράφεται ἐπὶ ὡρισμένου χαρτοσήμου τάξεως.

Ἄρθρ. 13. Πρὸς γραφὴν τῶν ἀποφάσεων ἐτάχθη ἓν χαρτόσημον ἀξίας καὶ ἓν χαρτόσημον τάξεως· εἴτε δὲ ὑπὸ τῶν τοῦ ἱεροῦ νόμου δικαστηρίων, εἴτε ὑπὸ τῶν ἐμποροδικείων, ἢ ἄλλων συμβουλίων, καὶ τῶν ἐπαρχιακῶν συμπεριλαμβανομένων, ἐκδιδόμεναι, αἱ ἀποφάσεις, κατὰ τὸ εἶδος τῆς ὑποθέσεως, καὶ κατὰ τὰ διαγεγραμμένα ἐν τῷ πέμπτῳ ἄρθρῳ, γραφήσονται εἰς θάτερον τῶν χαρτοσήμων τούτων.

Ἄρθρ. 14. Πρὸς γραφὴν τῶν διασκέψεως πρακτικῶν (μαζπατάδων), ἐπὶ δικῶν διεξαχθεισῶν ἐνώπιον τῶν ἐμποροδικείων, ἢ ἄλλων συμβουλίων, καὶ τῶν ἐν ταῖς ἐπαρχίαις συμπεριλαμβανομένων, ὡρίσθη ἓν χαρτόσημον ἀξίας, καὶ ἓν τάξεως· αἱ δὲ τοιαῦται ἐκθέσεις, κατὰ τὴν φύσιν τῆς ὑποθέσεως, καὶ συμφώνως πρὸς τὴν διάταξιν τοῦ πέμπτου ἄρθρου, γραφήσονται ἐπὶ θατέρου τῶν χαρτοσήμων τούτων. Ἀλλ' αἱ ἐκθέσεις, αἱ πρὸς τοὺς ἔχοντας συμφέρον ἐκδιδόμεναι, ἀπευθυνόμεναι δὲ περί τινος ὑποθέσεως ὑποδιοικητικῶν συμβουλίων πρὸς τὰ διοικητικά, ὑπὸ τούτων δὲ πρὸς τὰ τῶν γενικῶν διοικήσεων, ὑπ' ἀμφοτέρων δὲ τῶν συμβουλίων τούτων εἰς Κωνσταντινούπολιν, οἱανδήποτε ὑπόθεσιν ἂν ἀφορῶσι, γράφον-

ται ἐν γένει ἐπὶ χαρτοσήμου τινος τάξεως, ὡρισμένου ἐπίτηδες δι' αὐτάς.

Ἄρθρ. 15. Αἱ περὶ ἰδιωτικῶν ὑποθέσεων πρωτόγραφοι ἐπιστολαὶ τῶν ἀρχῶν, διακοινώσεις καὶ ἀναφοραὶ γράφονται ἐπὶ ὡρισμένου σφραγιστοῦ χάρτου, αἱ δὲ περὶ τοιούτων ὑποθέσεων ἐπὶ συνήθους χάρτου γραφόμεναι ἐπίσημοι ἐπιστολαὶ, διακοινώσεις καὶ ἀναφοραὶ, εἴτε ἐν Κωνσταντινουπόλει, εἴτε ἐν ταῖς ἐπαρχίαις, καὶ ὑφ' οἱουδήποτε, δὲν γίνονται δεκταὶ παρ' οὐδεμιᾷ ἀρχῇ, ἀλλ' ἀπορρίπτονται ἢ ἐπιστρέφονται.

Ἄρθρ. 16. Αἱ ἐπὶ δικῶν, ἐπ' ἀναφορᾷ εἰς τὰ τοῦ ἱεροῦ νόμου δικαστήρια, ἢ εἰς ἐπιτετραμμένα νὰ δικάζωσι συμβούλια παραπεμπομένων ἀποφάσεις δὲν γράφονται ἐπὶ τῶν ἀναφορῶν αὐτῶν, ἀλλ' ἐπὶ προσαρτωμένου κάτωθεν τῶν ἀναφορῶν σφραγιστοῦ χάρτου, τοῦ ἀνήκοντος εἰς τὴν προκειμένην ἀπόφασιν, κατὰ τὸ εἶδος τῆς ὑποθέσεως, καὶ τὴν ἐν τῷ ἄρθρῳ πέμπτῳ διάταξιν.

Ἄρθρ. 17. Αἱ κατηγορίαι, τὰ εἴδη, αἱ κλάσεις, καὶ αἱ ἀξίαι τῶν ὡρισμένων, ὡς ἀνωτέρω, χαρτοσήμων, καὶ ποῖαι ὑποθέσεις ἐπὶ τίνος χαρτοσήμου γράφονται, τὰ περὶ τούτων εἶναι ἐν ἐκτάσει ἐκτεθειμένα ἐν τῇ διατιμήσει αὐτοῦ.

Ἄρθρ. 18. Ἂν, ὑποβαλλομένης δίκης τινὸς, προσαχθῶσιν ἐνώπιον δικαστηρίων, συμβουλίων, ἢ ἄλλων ἀρχῶν διοικητικῶν, ἢ συντεχνίας, ἔγγραφα συντεταγμένα ἐπὶ μὴ σεσημασμένου χάρτου, παρὰ τὸν νόμον, πρὶν ἢ ἐπιληφθῇ τῆς δίκης ἡ ἀρχὴ, ὁ κύριος τῶν ἐγγράφων ὀφείλει, ἂν ταῦτα ἔπρεπε νὰ γραφῶσιν ἐπὶ χαρτοσήμου ἀξίας, νὰ πληρώσῃ ὡς χρηματικὴν ποινὴν χαρτόσημον τριῶν τοῖς ἑκατὸν ἐπὶ τοῦ ἐνδιαλαμβανομένου ποσοῦ, ἂν δὲ ἔπρεπε νὰ γραφῶσιν ἐπὶ χαρτοσήμου τάξεως, ἀναλόγως τῆς σπουδαιότητος καὶ τοῦ ὄγκου τῆς ὑποθέσεως περὶ ἧς πραγματεύονται, χαρτόσημον ἀπὸ πεντήκοντα μέχρι τριακοσίων γροσίων, ἐφ' οὗ, προσαρτωμένου, κάτωθεν τοῦ ἀσφραγίστου χάρτου, ἀντιγράφεται τὸ περὶ οὗ ὁ λόγος ἔγγραφον, ἢ σημειοῦται μόνον ἐν περιλήψει. Τούτου μὴ γενομένου, ἡ δίκη του δὲν λαμβάνεται ὑπ' ὄψιν. Ἂν δὲν εὑρεθῇ χαρτόσημον τοσαύτης ἀξίας, προσαρτωμένων πολλῶν χαρτοσήμων, μέχρι συμπληρώσεως τοῦ ἀπαιτουμένου ποσοῦ, γράφεται ἐπὶ τοῦ ἑνὸς τὸ ἀντίγραφον ἢ ἡ περίληψις, ὡς ἀνωτέρω, ἐπὶ δὲ τῶν λοιπῶν, ὑπὸ τὴν σφραγῖδα, καθαρῶς, *ἐπισυνημμένον εἰς τὸ ἔγγραφον τοῦ δεῖνος*. Τὴν διὰ τὰ οὕτω προσηρτημένα χαρτόσημα δαπάνην ὀφείλει νὰ ὑποστῇ ὁ κύριος τοῦ προσαχθέντος ἐγγράφου μετὰ τοῦ σφραγίσαντος ἢ ὑπογράψαντος τοῦτο ἐξίσου· ἀλλὰ, προκαταβάλλων ἐν τούτοις ὁ προσαγαγὼν τὸ ἔγγραφον, ἀκολούθως, ἂν ἀπαιτήσῃ, λαμβάνει διὰ τῆς ἀρχῆς τὸ ὑπὸ τῶν ὑπογραψάντων ἢ σφραγισάντων τὸ ἔγγραφον τοῦτο ἀναλόγως πληρωτέον ποσόν. Καὶ ἐν περιπτώσει δὲ, καθ' ἣν οἱ τοιαῦτα ἔγγραφα εἰς τὰ δικαστήρια ἢ τὰ συμβούλια ὑποβαλόντες παραιτηθῶσι τῆς ἀγωγῆς, οὐχ ἧττον γίνεται ἐπίσχεσις τῶν ἐγγράφων,

πρὸς ἐκτέλεσιν τῆς ῥηθείσης διατάξεως. Τέλος, ἐπειδὴ ἡ διάταξις αὕτη δὲν εἶναι ἐφαρμοστέα ἐπὶ τῶν ἐγγράφων τῶν ἐχόντων προγενεστέραν αὐτῆς χρονολογίαν, ὡς πρὸς ταῦτα τηρηθήσεται ἡ προτέρα τάξις, ἡ δὲ περὶ ἧς ἐνταῦθα ὁ λόγος ἐκτελεσθήσεται ἀκριβῶς ἐπὶ τῶν μετὰ τὴν ἔκδοσιν αὐτῆς συντασσομένων ἐγγράφων.

Ἄρθρ. 19. Μεταξὺ τῶν ἐγγράφων, τῶν ὑπαβαλλομένων εἰς δικαστήριον ἢ συμβούλιόν τι μετὰ τῆς ἀγωγῆς, ἂν εὑρεθῶσί τινα τὰ ὁποῖα γεγραμμένα ὄντα ἐπὶ χαρτοσήμου τάξεως, ἢ ἐπὶ χαρτοσήμου κατωτέρας κλάσεως, δέον νὰ γραφῶσιν ἐπὶ χαρτοσήμου ἀξίας, θέλουσι θεωρεῖσθαι ὡς ἐπὶ συνήθους χάρτου γραφέντα, ἐφαρμοζομένης τῆς διατάξεως τοῦ προηγουμένου ἄρθρου.

Ἄρθρ. 20. Ὡς γίνεται, κατὰ τὰ ἀνωτέρω ἄρθρα, περὶ τῶν μετὰ τῆς ἀγωγῆς ὑποβαλλομένων εἰς τὰ δικαστήρια καὶ τὰ συμβούλια ἐγγράφων, οὕτω καὶ ἐν τῇ περιπτώσει, καθ' ἣν τοιαῦτα ἔγγραφα, μὴ σεσημασμένα, ἢ, ἀντὶ νὰ γραφῶσιν ἐπὶ χαρτοσήμου ἀξίας, εἰσὶ γεγραμμένα ἐπὶ χαρτοσήμου τάξεως, ἢ ἐπὶ χαρτοσήμου κατωτέρας κλάσεως, περιέλθωσιν εἰς χεῖρας τῆς ἀρχῆς ἐξ ἄλλων λόγων, κατάσχονται παραχρῆμα, ὑποχρεοῦνται δὲ οἱ κύριοι αὐτῶν εἰς τὴν ἐκτέλεσιν τῆς ῥηθείσης διατάξεως.

Ἄρθρ. 21. Ἂν συναλλαγματικαὶ, ἢ γραμμάτια εἰς διαταγὴν, δυνάμενα νὰ κυκλοφορῶσι, γεγραμμένα δὲ τυχὸν ἐπὶ ἀσφραγίστου χάρτου ἐν τῷ Ὀθωμανικῷ Κράτει, κομισθῶσιν εἰς τὸ σφραγιστήριον πρὸ τῆς λήξεως τῆς προθεσμίας καὶ χωρὶς νὰ ἦναι ὀπισθογραφημένα, σφραγίζονται ἀφ' οὗ ληφθῇ τέλος τριπλάσιον τῆς ἀξίας τοῦ ἀνήκοντος χαρτοσήμου. Ἂν δὲ ἔληξεν ἡ προθεσμία, ἢ ἦναι ὀπισθογραφημένα, τότε σφραγίζονται, προσαρτωμένου σφραγιστοῦ χάρτου, τιμωμένου τριῶν τοῖς ἑκατὸν ἐπὶ τῆς περιεχομένης ποσότητος, σύμφωνα τῷ δεκάτῳ ὀγδόῳ ἄρθρῳ, καὶ ἀντιγραφομένου ἐπὶ τοῦ χάρτου τούτου τοῦ περὶ οὗ ὁ λόγος τίτλου. Ἂν δὲ ὁ κομιστὴς τοῦ ἐγγράφου μεταμεληθεὶς παραιτηθῇ τῆς σφραγίσεως, οὐχ ἧττον τοῦτο κρατεῖται εἰς τὸ σφραγιστήριον, ἡ δὲ ἀρχὴ φροντίζει περὶ τῆς ἐφαρμογῆς τῶν περὶ τούτου νενομισμένων.

Ἄρθρ. 22. Αἱ διατάξεις τῶν ἀνωτέρω ἄρθρων 18, 19, 20 καὶ 21 εἰσὶν ἀκριβῶς ἐκτελεστέαι, τῇ ἐπιμελείᾳ ἁπάντων τῶν δικαστηρίων καὶ συμβουλίων, καὶ ἐν γένει τῶν ἐπιτετραμμένων τὴν λύσιν διαφορῶν καὶ ἀπονομὴν δικαιωμάτων ἀρχῶν, καὶ τῶν ὑπαλλήλων τοῦ σφραγιστηρίου. Οἱ ἀμελοῦντες περὶ τὴν ἐκτέλεσιν αὐτῶν παύονται τῆς θέσεώς των ἄνευ ἀναβολῆς, κατὰ τὸ ἄρθρον 101 τοῦ Ποινικοῦ Κώδηκος, ἀκολούθως δὲ, ἐξεταζομένου κατὰ τὸ δέον τοῦ πράγματος, ἂν ἀποδειχθῇ ὅτι ἔλαβε χώραν καὶ κατάχρησις, ἐφαρμόζονται καὶ ἄλλαι ποιναὶ, ὑπὸ τοῦ ῥηθέντος νόμου ὁριζόμεναι.

Ἄρθρ. 23. Οἱ ἐπιτετραμμένοι τὴν δαπάνην δημοσίων χρημάτων ὀφεί-

λουσι διὰ ποσὸν ὑπερβαῖνον τὰ ἑκατὸν γρόσια, δαπανώμενον ἕνεκα σιτηρεσίων, μισθῶν, καὶ ἐν γένει ἕνεκα πάσης ἰδιωτικῆς ἀπαιτήσεως, νὰ λαμβάνωσιν ἀποδεικτικὸν ἐπὶ σφραγιστοῦ χάρτου γεγραμμένον, κατὰ τὸν προκείμενον κανονισμόν· ἄλλως, δὲν δύνανται νὰ δαπανήσωσι χρήματα, οὐδὲ τὸν ἴδιον αὐτῶν μισθὸν καὶ τὰ σιτηρέσια νὰ λάβωσι, μόναι δὲ αἱ περὶ ἐλάσσονος τῶν ἑκατὸν γροσίων ἀποδείξεις ἐπιτρέπεται νὰ γράφωνται ἐπὶ συνήθους χάρτου. Ἡ παράβασις τῆς διατάξεως ταύτης τιμωρεῖται διὰ τῆς ἐν τῷ προηγουμένῳ ἄρθρῳ ἐπιδηλουμένης ποινῆς.

Ἄρθρ. 24. Αἱ διατάξεις αὗται ἐφαρμόζονται ἐπὶ τῶν ἐν τῷ Ὀθωμανικῷ Κράτει εὑρισκομένων αὐτοχθόνων τε καὶ ξένων, ἁπάντων ἄνευ ἐξαιρέσεως.

Ἄρθρ. 25. Τὸ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργεῖον θέλει δηλοποιήσει διὰ τῆς *Ἐφημερίδος τῶν Εἰδήσεων* (*Δζεριδέι-Χαβατὶς*) καὶ τῆς *Κωνσταντινουπόλεως* (*Ἰσταμπὸλ*) εἰς ποῖα μέρη ἐν Κωνσταντινουπόλει καὶ ἐν ταῖς ἐπαρχίαις εὑρίσκεται χαρτόσημον.

ΠΕΡΙ ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΕΩΣ ΤΟΥ ΣΦΡΑΓΙΣΤΟΥ ΧΑΡΤΟΥ.

Ἄρθρ. 1. Ἡ ἐν γένει διεύθυνσις τῶν τοῦ χαρτοσήμου ἀνετέθη εἰς ὑπάλληλον ἐπὶ τούτῳ, φέροντα τὸν τίτλον *Διευθυντὴς τοῦ χαρτοσήμου*, ὄντα δὲ ἐντελῶς ὑπὸ τὰς διαταγὰς καὶ τὴν ἐποπτείαν τοῦ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργείου, ὡς αἱ λοιπαὶ οἰκονομικαὶ ἀρχαί, καὶ ὑπεύθυνον ἀπέναντι τοῦ ὑπουργείου τούτου ἐπὶ πάσης ὑποθέσεως. Ὁ διευθυντὴς οὗτος διατρίβει, μετὰ τῶν ὑπ' αὐτὸν, ἐν ὡρισμένοις δωματίοις.

Ἄρθρ. 2. Καθήκοντα τοῦ διευθυντοῦ εἰσὶν ἡ κατὰ τὸν κανονισμὸν καὶ τὴν διατίμησιν καὶ κατὰ τὴν κατωτέρω ὑποδειχθησομένην τάξιν, ἐκτύπωσις καὶ σφράγισις τοῦ χαρτοσήμου, ἡ ἐν Κωνσταντινουπόλει κατανάλωσις καὶ ἡ ἔγκαιρος εἰς τὰς ἐπαρχίας ἀποστολὴ αὐτοῦ, ἡ φροντὶς ὅπως εὑρίσκηται εἰς τὰ διάφορα τῆς Κωνσταντινουπόλεως μέρη, καὶ εἰς ἑκάστην πόλιν καὶ κωμόπολιν ἐν ταῖς ἐπαρχίαις, καὶ ἡ κράτησις λογιστικῶν βιβλίων.

Ἄρθρ. 3. Τοῦ χαρτοσήμου, ὡς ἐν τῷ κανονισμῷ καὶ τῇ διατιμήσει καταφαίνεται, διαιρουμένου εἰς διάφορα εἴδη καὶ κλάσεις, καθόσον ὑπάρχει ἀνάγκη ἀγορᾶς χάρτου ἐπὶ τούτῳ, ὑποβάλλεται ὑπὸ τοῦ ῥηθέντος διευθυντοῦ εἰς τὸ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργεῖον ἔκθεσις περὶ τοῦ εἴδους καὶ τοῦ ποσοῦ τοῦ ἀναγκαιοῦντος χάρτου, τὸ δὲ ὑπουργεῖον παραπέμπει τὴν ἔκθεσιν εἰς τὸ ἐπὶ τοῦ λογιστικοῦ συμβούλιον, τὸ ὁποῖον φροντίζει ὅπως ἀγοράζηται οὗτος ἐκεῖ κατὰ μειοδοσίαν καὶ καθ' ὡρισμένα δείγματα· πιστωθέντος δὲ τοῦ διευθυντοῦ δι' αὐτὸν κατ' εἶδος, ἐπὶ ἀποδείξει παρακατατίθεται εἰς τὸ λογιστήριον. Τὸ δὲ ἐπὶ τοῦ λογιστικοῦ συμβούλιον

συντάττου ἔκθεσιν ἑκάστοτε περὶ τοῦ ἀγορασθησομένου χάρτου, καταχωρίζει ἐν αὐτῇ τὸ εἶδος τούτου τοῦ χάρτου, τίνος ἕνεκεν θέλει ἀγορασθῇ, ἕκαστον δέμα ἐκ πόσων φύλλων σύγκειται, καὶ ἐξ ἑκάστου φύλλου πόσα χαρτόσημα ἐξαχθήσονται· ἅμα τὸ ὑπουργεῖον ἐπικυρώσῃ τὴν ἔκθεσιν, ἀγοράζεται καὶ παραλαμβάνεται ὁ χάρτης, ἡ δὲ ἔκθεσις παραπέμπεται εἰς τὸ λογιστήριον, ὅπως χρησιμεύσῃ ὡς βάσις εἰς τὸν κατὰ φυσικὸν λόγον θεωρηθησόμενον, ἐν τῇ λήξει τοῦ ἔτους, λογαριασμὸν τοῦ διευθυντοῦ τοῦ χαρτοσήμου, καὶ φυλαχθῇ παρ' ἐκείνῳ. Ἡ τάξις αὕτη τηρηθήσεται προσωρινῶς μεχρισοῦ ἀποπερατωθῇ τὸ ἤδη οἰκοδομούμενον χαρτοποιεῖον, καὶ γενῇ ἔναρξις τῆς ἐν τούτῳ κατασκευῆς τοῦ πρὸς τοσαύτην χρῆσιν ὡρισμένου χάρτου· τότε δὲ θέλει ληφθῇ ἄλλο μέτρον.

Ἄρθρ. 4. Συνέστη παρὰ τῷ διευθυντῇ τοῦ χαρτοσήμου λογιστικὸν γραφεῖον, πρὸς καταχώρισιν τακτικὴν καὶ ἀκριβῆ πάσης τὸ χαρτόσημον ἀφορώσης ἐνεργείας, πρὸς σημείωσιν τῆς ἀναλώσεως καὶ τῶν ἐκ ταύτης προσόδων, καὶ πρὸς ἐπεξεργασίαν τῶν λογαριασμῶν· διωρίσθη δὲ παρ' αὐτῷ καὶ ταμίας, ὅστις θέλει φυλάττει τὸν πρὸς τὸν διευθυντὴν παραδιδόμενον ἐπὶ πιστώσει ἀσφράγιστον χάρτην, καὶ τὸ ἐντεῦθεν κατασκευαζόμενον χαρτόσημον, καὶ θέλει παραλαμβάνει τὰ ἐκ τούτου ἐν Κωνσταντινουπόλει εἰσπραττόμενα χρήματα.

Ἄρθρ. 5. Ἐξαιρουμένων τῶν δι' ἀναφορὰς, ἐκθέσεις καὶ ἐπιστολὰς χαρτοσήμων, τὰ λοιπὰ χαρτόσημα σφραγίζονται πρῶτον διὰ σφραγιστήρων, ἐχόντων ἐπικεχαραγμένον τὸν αὐτοκρατορικὸν *Τουγρᾶν*, τὰ δὲ δι' ἀναφορὰς, ἐκθέσεις καὶ ἐπιστολὰς χαρτόσημα, διὰ τοῦ ὡρισμένου αὐτοῖς σφραγιστῆρος τοῦ καλουμένου *ψυχροῦ*· ἀκολούθως ἐπισφραγίζονται ἅπαντα διὰ τοῦ σφραγιστῆρος, τοῦ καλουμένου *ὑπουργικοῦ*.

Ἄρθρ. 6. Ἡ διὰ τῶν σφραγιστήρων, τῶν ἐχόντων ἐπικεχαραγμένον τὸν αὐτοκρατορικὸν *Τουγρᾶν*, πρώτη σφράγισις τῶν χαρτοσήμων, ὡς καὶ ἡ τῶν ἐκθέσεων καὶ ἐπιστολῶν διὰ τῶν ψυχρῶν σφραγιστήρων, γενήσεται ἐν τῷ σφραγιστηρίῳ. Οἱ σφραγιστῆρες οὗτοι τεθήσονται ἐντὸς ἐπίτηδες θήκης, ἐν τῷ ῥηθέντι καταστήματι, τὴν δὲ κλεῖδα αὐτῆς καὶ τοὺς σφραγιστῆρας φυλάττει ὑπ' εὐθύνην του ὁ ἐπὶ τοῦ σφραγιστηρίου ὑπάλληλος.

Ἄρθρ. 7. Ὁ ὑπουργικὸς σφραγιστὴρ, δι' οὗ ἐπισφραγίζονται, ὡς ἀνωτέρω, τὰ χαρτόσημα, φυλάττεται παρὰ τῷ λογιστῇ τῶν ἐσόδων, ὑπὸ ἰδίαν τούτου εὐθύνην. Ἡ δὲ πρὸς ἐπισφράγισιν μηχανὴ ἔσεται τοποθετημένη ἐντὸς ὡρισμένου δωματίου παρὰ τῷ διευθυντῇ τοῦ χαρτοσήμου.

Ἄρθρ. 8. Προκειμένου περὶ σφραγίσεως χαρτοσήμων, ὁ διευθυντὴς χωρίζει διὰ τοῦ ταμίου τὰ ἀναγκαῖα χαρτία, καὶ παραδίδει αὐτὰ εἰς τὸν ἐπὶ τοῦ σφραγιστηρίου ὑπάλληλον, μετὰ σημειώσεως περὶ τοῦ εἴδους καὶ τοῦ ποσοῦ, καὶ τῆς ἀξίας, ἐφ' ᾗ θέλουσι σφραγισθῇ· οὗτος δὲ, παραλαμβάνων τὰ χαρτία, δίδει ἀποδεικτικὸν περὶ τοῦ ἀριθμοῦ αὐτῶν μόνον, φυλαττόμενον

παρὰ τῷ ταμείῳ· αἱ δὲ λέξεις, αἱ ἐπὶ τῶν χαρτοσήμων ἐκτυπωτέαι, κατὰ τὰ περὶ τούτων ὑποδείγματα, ἐκτυποῦνται ἐν τῷ ὡρισμένῳ τόπῳ πρὸ τῆς σφραγίσεως, τῇ ἐπιμελείᾳ τοῦ ῥηθέντος διευθυντοῦ.

Ἄρθρ. 9. Ὁ ἐπὶ τοῦ σφραγιστηρίου ὑπάλληλος ἐξάγει τῆς θήκης τοὺς ἀναγκαιοῦντας δι' ἃ ἔλαβε χαρτία σφραγιστῆρας, καὶ σφραγίσας ταῦτα πρῶτον δι' αὐτῶν, ἂν κατὰ τὴν σφράγισιν ἐσχίσθη ἢ ἐβλάφθη χαρτίαν τι, προσθέτει καὶ ταῦτο μετὰ τῶν σφραγισθέντων, καὶ ἐγχειρίζει ἅπαντα πρὸς τὸν διευθυντὴν, χωρὶς νὰ ἐλλείπῃ τι ἐξ ὅσων ἔλαβε προηγουμένως παρ' αὐτοῦ, λαμβάνει δὲ παρὰ τοῦ λογιστοῦ ἀποδεικτικὸν περὶ τοῦ ποσοῦ, τοῦ εἴδους, καὶ τῆς ἀξίας τοῦ χάρτου, ὃν παρέδωκε. Τὸ ἀποδεικτικὸν τοῦτο καταχωρίζει εἰς βιβλίον, τὸ δὲ πρωτότυπον φυλάττει, ὅπως δώσῃ εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τῶν οἰκονομικῶν, ὅταν ζητηθῇ.

Ἄρθρ. 10. Ἀφ' οὗ ἐπιστραφῶσι τὰ χαρτόσημα, ἐσφραγισμένα διὰ τῶν πρώτων σφραγιστήρων, ἐν τῷ σφραγιστηρίῳ, ὅπως ἐπιτεθῇ καὶ ὁ ὑπουργικὸς, ὁ διευθυντὴς εἰδοποιεῖ τὸν λογιστὴν τῶν ἐσόδων, οὗτος δὲ πέμπει τὸν παρ' ἑαυτῷ ὑπουργικὸν σφραγιστῆρα παραδιδοὺς πρός τινα τῶν ἀξιοπίστων γραμματέων τοῦ λογιστηρίου τούτου, εἰς ὃν ἀναθέτει τὴν ἐντολήν. Τιθεμένου δὲ τοῦ σφραγιστῆρος εἰς τὴν παρὰ τῷ διευθυντῇ τοῦ χαρτοσήμου οὖσαν μηχανὴν, ἐνώπιον καὶ τοῦ ῥηθέντος ἀπεσταλμένου, ἐπισφραγίζονται τὰ χαρτόσημα· τῶν ἑκάστοτε ἐπισφραγιζομένων χαρτοσήμων τὸν ἀριθμὸν, τὸ εἶδος καὶ τὴν ἀξίαν σημειοῖ αὐθημερὸν ὁ ὑπάλληλος οὗτος, γράψας δὲ τὴν ἡμερομηνίαν καὶ διὰ τῆς ἰδίας αὐτοῦ σφραγίδος σφραγίσας τὴν σημείωσιν, τὴν δίδει πρὸς τὸν διευθυντὴν, ὅπως βεβαιώσῃ τὴν παραλαβὴν τῶν χαρτοσήμων, θέσῃ δὲ καὶ οὗτος τὴν ἑαυτοῦ σφραγίδα ἐπὶ τοῦ ἐγγράφου· ἀκολούθως τὰ μὲν ἐπισφραγισμένα χαρτόσημα ἐγχειρίζει πρὸς τὸν διευθυντὴν, λαμβάνει δὲ τὸ ἔγγραφον καὶ τὸν σφραγιστῆρα, καὶ ἐπανελθὼν παραδίδει αὐτὰ πρὸς τὸν λογιστήν.

Ἄρθρ. 11. Ὁ λογιστὴς τῶν ἐσόδων, λαμβάνων ὡς ἐῤῥέθη ἐν τῷ προηγουμένῳ ἄρθρῳ τὰς σημειώσεις τῶν ἑκάστοτε σφραγιζομένων χαρτοσήμων, φροντίζει ὅπως ἐν τῷ οἰκείῳ τόπῳ καταχωριζόμεναι διατηρῶνται, ἵνα χρησιμεύσωσιν ἀκολούθως ὡς βάσις εἰς τὴν γενησομένην ἐξέλεγξιν.

Ἄρθρ. 12. Τὸ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργεῖον, ὀφεῖλον ἰδίως νὰ ἐπιμελῆται καὶ ἐπαγρυπνῇ, ὅπως μὴ συμβαίνῃ κατ' ἐλάχιστον δόλος ἢ περιπλοκὴ εἴτε περὶ τὴν σφράγισιν, εἴτε περὶ τὴν ἄλλην διαχείρισιν τοῦ χαρτοσήμου, ἔσται ἁρμόδιον νὰ λάβῃ ἐκ προσθήκης πᾶν μέτρον, τὸ ὁποῖον, ὡς ἐκ τῶν χρονικῶν καὶ τῶν τοπικῶν περιστάσεων, ἤθελε κρίνει ἀναγκαῖον πρὸς ἐπίτασιν τῆς ἐπιμελείας καὶ τάξεως ἐπὶ τοῦ ἀντικειμένου τούτου, καὶ νὰ ἐπιχειρήσῃ δὲ, κατὰ τὴν χρείαν, τὴν ἐπὶ τὸ βέλτιον μεταβολὴν καὶ μεταῤῥύθμισιν τινῶν ἐκ τῶν ἀνωτέρω διατάξεων.

Ἄρθρ. 13. Ἐν τῷ λογιστηρίῳ κρατεῖται βιβλίον ἐν εἴδει πίνακος, ἐν

ᾧ καταγράφεται καθ' ἑκάστην εὐκρινῶς τῶν ἐκτυπουμένων καὶ σφραγιζομένων χαρτοσήμων τὸ εἶδος, ἡ κλάσις καὶ ἡ ἀξία, πρὸς δὲ, ὁ ἀριθμὸς καὶ τὸ ποσὸν τῶν ἐξ ἑκάστου εἴδους ἐκτυπουμένων. Ἐπίσης, διὰ τὴν κατανάλωσιν, κρατεῖται παρόμοιον βιβλίον, καθύσον δὲ τὰ χαρτόσημα δίδονται, ὅπως ἐκποιηθῶσιν ἐνταῦθα, εἰς τοὺς ἐπὶ τούτῳ διωρισμένους ὡς ῥηθήσεται κατωτέρω, ἢ πέμπονται εἰς τὰς Γενικὰς διοικήσεις καὶ τὰς διοικήσεις, ἐκπίπτονται ἐκ τῶν ἐν τῷ λογιστηρίῳ καταγεγραμμένων εἰδῶν, καὶ οὕτως γίνεται ὁ ἰσολογισμὸς τῶν καταναλωθέντων καὶ τῶν ὑπαρχόντων.

Ἄρθρ. 14. Ὁ διευθυντὴς τοῦ χαρτοσήμου ὀφείλων, ὡς ἐῤῥέθη ἐν τῷ ἄρθρῳ 2, ἰδίως νὰ μεριμνᾷ περί τε τῆς ἀναλώσεως τῶν χαρτοσήμων ἐν Κωνσταντινουπόλει, καὶ ὅπως εὑρίσκωνται ταῦτα ἁπανταχοῦ τοῦ Κράτους, θέλει ἐκλέξει ἔν τε τῷ Βυζαντίῳ καὶ ἐν ταῖς τρισὶ πόλεσιν ἐργαστήρια κατάλληλα καὶ ἀποθήκας ἠνεῳγμένας, εἰς διαφόρους θέσεις καὶ τόπους ὅθεν διαβαίνουσι πολλοὶ, πρὸς ἐξάσκησιν ἄλλης ἐμπορίας, καὶ παρέχων πρὸς τοὺς κυρίους αὐτῶν ἀμοιβὴν ἀρκοῦσαν δέκα γρόσια ἐπὶ τοῖς ἑκατὸν ἐκ τῶν γενησομένων εἰσπράξεων, λαμβάνων δὲ ἀποχρῶσαν ἐγγύησιν, θέλει τοῖς δίδει ἱκανὸν ποσὸν χαρτοσήμου πρὸς ἐκποίησιν. Ἂν δὲ ἀπαιτῆται νὰ ὑπάρχωσιν ἐπίτηδες πρὸς πώλησιν καταστήματα, καὶ τοῦτο ἐπιτρέπεται νὰ γενῇ, τῇ ἐγκρίσει τοῦ ἐπὶ τοῦ λογιστικοῦ συμβουλίου. Ὅπως δὲ οἱ τόποι οὗτοι περιέλθωσιν εἰς γνῶσιν ἁπάντων, θέλουσιν, ἐπιμελείᾳ τοῦ ῥηθέντος διευθυντοῦ, δημοσιευθῇ διὰ τῆς *Ἐφημερίδος τῶν Εἰδήσεων (Ἀζεριδεΐ Χαβαδὶς)* καὶ δι' ἄλλων ἐφημερίδων τῆς Κωνσταντινουπόλεως. Ἐπὶ τῶν ἐργαστηρίων καὶ τῶν ἀποθηκῶν, ἐν αἷς πωλοῦνται χαρτόσημα, θέλει προσαρτηθῇ σανὶς, ἔχουσα ἐπιγεγραμμένον εὐκρινῶς *σφραγιστὸς χάρτης*. Καθόσον τοιούτῳ τρόπῳ ἐκποιοῦνται τὰ χαρτόσημα, θέλει ἐγγράφεσθαι σαφῶς τὸ εἶδος, ἡ κλάσις καὶ ἡ ἀξία αὐτῶν ἐν καταλόγῳ δίκην πίνακος, λαμβανόμενα δὲ τὰ εἰσπραττόμενα ποσὰ δοθήσονται ἅπαξ τῆς ἑβδομάδος μετὰ τοῦ καταλόγου εἰς τὸ ταμεῖον τῶν Οἰκονομικῶν, ἐπὶ ἀποδείξει παραλαβῆς, κατὰ τὴν ταμειευτικὴν τάξιν, φυλαττομένη παρὰ τῷ λογιστηρίῳ. Ἡ διεύθυνσις τοῦ χαρτοσήμου θέλει ἐπαγρυπνεῖ ὅπως οἱ ἐπιτετραμμένοι τὴν ἐκποίησιν αὐτοῦ μὴ πωλῶσιν εἰς ἀνωτέραν τῶν ὡρισμένων τιμῶν, οἱ δὲ τυχὸν πράξαντες τοῦτο θέλουσι τιμωρεῖσθαι κατὰ τὸν νόμον, μετὰ τὴν δέουσαν ἐξέτασιν.

Ἄρθρ. 15. Ὅπως ὑπάρχῃ ἡ ἀναγκαία προμήθεια χαρτοσήμου παντὸς εἴδους καὶ πάσης κλάσεως ἐν πάσῃ πόλει καὶ κωμοπόλει τῆς Αὐτοκρατορίας, κατὰ πρῶτον τὰ εἰς τὰς ἐπαρχίας πεμφθησόμενα χαρτόσημα θέλουσι σημειωθῇ ὡς ὀφειλὴ κατ' εἶδος τῶν ἐν ταῖς ἕδραις τῶν Γενικῶν διοικήσεων καὶ τῶν διοικήσεων οἰκονομικῶν ἀρχῶν. Παρόντος δὲ τοῦ ἐνταῦθα διευθύνοντος τὰς ὑποθέσεις, ἢ τοῦ παρὰ τῇ Πύλῃ ἐπιμελητοῦ τοῦ ὑπαλλήλου, πρὸς ὃν πρόκειται νὰ πεμφθῶσι τὰ χαρτόσημα, ταῦτα ἀριθμούμενα

περιτυλίσσονται ἐντὸς δέματος, ἐφ' οὗ ἐπιγράφεται εὐκρινῶς τὸ ὄνομα καὶ ἐπώνυμον καὶ ἡ θέσις τοῦ ῥηθέντος ὑπαλλήλου, ἐπιτιθεμένης τῆς σφραγίδος τοῦ τε διευθυντοῦ τοῦ χαρτοσήμου, καὶ τοῦ διευθύνοντος τὰς ὑποθέσεις ἢ τοῦ παρὰ τῇ Πύλῃ ἐπιμελητοῦ τοῦ Οἰκονομικοῦ ὑπαλλήλου, πρὸς ὃν πέμπονται τὰ χαρτόσημα. Λαμβάνεται δὲ προσωρινῶς παρὰ τοῦ διευθύνοντος τὰς ὑποθέσεις, ἢ τοῦ ἐπιμελητοῦ, ἀποδεικτικὸν περὶ τοῦ εἴδους καὶ τῆς κλάσεως καὶ τοῦ ποσοῦ καὶ τῆς ἀξίας τῶν πεμπομένων χαρτοσήμων, ἃ παρέλαβεν, ἐπιστραφησόμενον μετὰ τὴν ἀποστολὴν τοῦ ἀποδεικτικοῦ τοῦ Οἰκονομικοῦ ὑπαλλήλου. Μετὰ δὲ τὴν λῆξιν τοῦ ἀποδεικτικοῦ τούτου, δίδεται ὑπὸ τῆς διευθύνσεως πρὸς τὸ ἐπὶ τῆς ἀλληλογραφίας τμῆμα τῶν Οἰκονομικῶν σημείωσις ἐνσφράγιστος τοῦ εἴδους, τῆς κλάσεως τοῦ ἀριθμοῦ καὶ τῆς ἀξίας τῶν πεμφθησομένων χαρτοσήμων, ὅπως γραφῇ ἡ περὶ τούτων ἐπιστολὴ ὑπὸ τοῦ ὑπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν κατὰ τὴν τάξιν. Συμφώνως πρὸς τὴν σημείωσιν ταύτην γραφεῖσα ἡ ἀπαιτουμένη ἐπιστολὴ ἄνευ ἀναβολῆς ὑπὸ τοῦ ῥηθέντος γραφείου, καὶ σφραγισθεῖσα ὑπὸ τοῦ ὑπουργείου, πέμπεται αὐτή τε καὶ τὰ χαρτόσημα εἰς τὸν πρὸς ὃν ὅρον, τῇ φροντίδι καὶ ἐπιμελείᾳ τοῦ διευθυντοῦ. Τὰ εἰς τὰς διοικήσεις πεμπόμενα χαρτόσημα σημειοῦνται εὐκρινῶς κατ' εἶδος, κλάσιν, ἀριθμὸν καὶ ἀξίαν, ἐν βιβλίοις, κρατουμένοις ἐν τῷ λογιστηρίῳ, δι' ἑκάστην διοίκησιν ἰδίᾳ.

Ἄρθρ. 16. Ὅπως μὴ ἐμποδίζωνται καθ' ὁδὸν τὰ πρὸς τὰς Οἰκονομικὰς ἀρχὰς τῶν ἐπαρχιῶν διαβιβαζόμενα χαρτόσημα, τὰ μὲν εἰς παραλίους διοικήσεις διευθυνόμενα πέμπονται ἀμέσως, παραδιδόμενα ἐπὶ τούτῳ ὑπὸ τοῦ διευθυντοῦ τοῦ χαρτοσήμου εἰς τὰ ἀτμόπλοια, τὰ ἐκπληροῦντα τὴν ταχυδρομικὴν ὑπηρεσίαν· τὰ δὲ διαβιβαστέα πρὸς τὰς μεσογείους διοικήσεις, τὰς κειμένας μέχρις εἴκοσιν ἢ τριάκοντα ὡρῶν μακρὰν τῆς θαλάσσης, ἀφ' ἧς ὑπάρχει κατάλληλος ὁδὸς καὶ εὐχέρεια πρὸς μετακόμισιν πραγμάτων ἐκεῖ, πέμπονται πρὸς τὴν διοικητικὴν ἀρχὴν τῆς λόγῳ τοῦ πλησιοχώρου καὶ τῆς θέσεως καταλληλοτέρας ἀποβάθρας. Ἡ ἀρχὴ αὕτη ὀφείλει, ἐντὸς μιᾶς ἢ δύο ἡμερῶν τὸ πολύ, ν' ἀποστέλλῃ τὰ χαρτόσημα, διὰ τιμίων καὶ ἀξιοπίστων ἀγωγιατῶν, εἰς τὸν ἀνήκοντα οἰκονομικὸν ὑπάλληλον, εὐθυνομένη διὰ τὴν ἐλαχίστην περὶ τοῦτο ἀμέλειαν. Θέλει δὲ σημειοῖ εἰς τὸ βιβλίον τῶν ἐξόδων τὴν εἰς τοὺς ἀγωγιάτας διδομένην ἀμοιβήν. Καθόσον ἀφορᾷ τὰ χαρτόσημα, τὰ σταλησόμενα εἰς διοικήσεις ἀπεχούσας τῆς παραλίας ἔτι μᾶλλον, καὶ μακρὰν κειμένας, αὐτὰ πέμπονται διὰ τοῦ ταχυδρομείου.

Ἄρθρ. 17. Ὁ διευθυντὴς τοῦ χαρτοσήμου συντάττει κατὰ μῆνα κατάλογον τῆς ἀληθοῦς δαπάνης, τῆς ἀναγκαίως συμβαινούσης ἐνταῦθα διὰ τὴν ἀνάλωσιν καὶ ἀποστολὴν τῶν χαρτοσήμων, ὁποία ἡ διὰ τὰ δέματα καὶ τὸν ναῦλον τῶν ἀτμοκινήτων, τὸν ὁποῖον πέμπει πρὸς τὸ ἐπὶ τῶν οἰ-

κονομικὸν Ὑπουργεῖον. Ἐξακριβωθέντος τοῦ καταλόγου τούτου, ἐκτίθεται ταμειευτικῶς τὸ ἐνεργητικὸν καὶ παθητικὸν, κατὰ τὰς γενομένας εἰσπράξεις ἐκ τοῦ χαρτοσήμου.

Ἄρθρ. 18. Ἅμα παραλαβόντες τὰ ὡς ἀνωτέρω πεμφθέντα χαρτόσημα, οἱ διὰ ταῦτα πιστωθέντες οἰκονομικοὶ ὑπάλληλοι τῶν ἐπαρχιῶν γράφουσι καὶ σφραγίζουσι τὸ κυρίως ἀποδεικτικὸν, ἐν ᾧ σαφῶς δηλοῦται τὸ εἶδος, ἡ κλάσις, καὶ ἡ ἀξία αὐτῶν, καὶ ἀπαντῶντες εἰς τὴν ἐπιστολὴν τοῦ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργείου, περὶ ἧς εἴπομεν, πέμπουσιν αὐτὸ πρὸς τὸ Ὑπουργεῖον τοῦτο. Τὴν δὲ ἀπάντησιν καὶ τὸ ἐπισυνημμένον ἀποδεικτικὸν παραπέμπει τὸ Ὑπουργεῖον πρὸς τὸν διευθυντὴν τοῦ χαρτοσήμου, ὅπως φυλάττωνται ἐν τῷ λογιστηρίῳ, καὶ ἀποδοθῇ πρὸς τὸν διευθύνοντα τὰς ὑποθέσεις ἢ τὸν ἐπιμελητὴν τοῦ ἀνήκοντος ὑπαλλήλου τὸ πρότερον ληφθὲν προσωρινὸν ἀποδεικτικόν· ἀκολούθως, γινομένων τῶν ἀναγκαίων σημειώσεων, ἀποδίδεται τὸ ἀποδεικτικὸν τοῦτο.

Ἄρθρ. 19. Πρὶν ἢ καταναλωθῶσιν ἅπαντα τὰ ἐν ταῖς ἐπαρχίαις χαρτόσημα, οἱ διοικητικοὶ ὑπάλληλοι ὀφείλουσι νὰ ζητῶσι τοιαῦτα, ἡ δὲ ἔγκαιρος προμήθεια τῶν ζητουμένων χαρτοσήμων εἶναι καθῆκον τῶν τὴν διεύθυνσιν ἐπιτετραμμένων. Ἐπὶ τούτῳ οἱ διοικητικοὶ ὑπάλληλοι, ἐπὶ τῇ βάσει τῶν ἐν τῷ ὑπὸ τὴν διοίκησιν αὐτῶν τμήματι πωληθέντων καὶ ἀναλωθέντων χαρτοσήμων, κατὰ μῆνα, ἐξ ἑκάστης κατηγορίας καὶ εἴδους καὶ κλάσεως αὐτῶν, καὶ τῶν ὑπαρχόντων ἤδη, ὑπολογίζοντες ὡς ἔγγιστα τὸ ποσὸν τῶν ἀναγκαιούντων, θέλουσι γράφει ἰδίως περὶ τούτου πρὸς τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Οἰκονομικῶν, πρὶν ἢ ἐξαντληθῶσι τὰ χαρτόσημα, ἐκτιθέντες σαφῶς πόσων ἔχουσιν ἀνάγκην ἐξ ἑκάστης κατηγορίας καὶ εἴδους καὶ κλάσεως. Τὸ δὲ Ὑπουργεῖον παραπέμπει τὴν ἐπιστολὴν πρὸς τὸν διευθυντὴν τοῦ χαρτοσήμου, ὅστις ὀφείλει νὰ πέμψῃ κατὰ τὴν τάξιν ἄνευ ἀναβολῆς τὰ ζητούμενα χαρτόσημα, εὐθυνόμενος ἂν ἤθελεν ὀλιγωρήσει ἢ καθυστερήσει.

Ἄρθρ. 20. Πρὸς διευκόλυνσιν τῶν ἐργασιῶν καὶ τήρησιν τῶν διατάξεων, ἀπαιτεῖται νὰ ὑπάρχῃ πάντοτε ἐπαρκὲς ποσὸν ἐξ ἑκάστου εἴδους καὶ κλάσεως χαρτοσήμων, ἀναλόγως τῆς γινομένης ἀναλώσεως, εἰς διάφορα μέρη τῶν μεγάλων πόλεων, εἰς τὰς πρωτευούσας τῶν δήμων καὶ εἰς τὰς κωμοπόλεις. Τούτου ἕνεκα, οἱ ἐν ταῖς ἐπαρχίαις οἰκονομικοὶ ὑπάλληλοι θέλουσι φροντίζει, ὥστε, ἐν τῷ ὑπὸ τὴν προσωπικὴν αὐτῶν δικαιοδοσίαν τμήματι, εἰς πᾶσαν πόλιν, ἢ κωμόπολιν, ἢ χωρίον, καὶ εἰς πᾶν μέρος, ἔνθα ἤθελον κρίνει ἀναγκαίαν τὴν ἐκποίησιν χαρτοσήμων, νὰ ἐκλέγωνται ἄνθρωποι ἀσφαλεῖς καὶ ἀξιόπιστοι, πρὸς οὓς, παρασχόντας ἔγκυρον καὶ ἀποχρῶσαν ἐγγύησιν, ὑποχρεωθέντας δὲ ἐγγράφως, νὰ παραδίδωνται τὰ ἀναγκαῖα χαρτόσημα, ὅπως ἐκποιηθῶσιν αὐτὰ ἐντὸς τόπων καταλλήλων, οἷα τὰ ἐργαστήρια καὶ αἱ ἀποθῆκαι, ὅθεν διέρχεται καὶ βλέπει πᾶς τις,

λαμβάνοντες δέκα ἐπὶ τοῖς ἑκατὸν ἀμοιβὴν ἐπὶ τῆς εἰσπράξεως τῶν πωληθησομένων.

Ἄρθρ. 21. Τὰ δὲ χαρτόσημα τὰ ἐκποιητέα εἰς τμήματα, προσηρτημένα εἰς τὴν περιφέρειαν οἰκονομικῆς τινος ἀρχῆς, ἡ ἀρχὴ αὕτη, ἡ ἐν τῇ πρωτευούσῃ τῆς Γ. διοικήσεως, ἢ τῆς διοικήσεως ἐδρεύουσα, θέλει τὰ σημειοῖ ὡς ὀφειλὴν τῶν ὑποδιοικητῶν τῶν ῥηθέντων τμημάτων, πρὸς οὓς τ' ἀποστέλλει ἐπὶ ἀποδείξει παραλαβῆς· οὗτοι δὲ φροντίζουσι περὶ τῆς ἐκποιήσεως ἐν τῇ ἕδρᾳ αὐτῶν, καὶ ἀλλαχοῦ, ἐντὸς τῆς περιφερείας αὐτῶν, ἂν ὑπάρχωσιν ἕτεραι ὁπωσοῦν μεγάλαι κωμοπόλεις, εἰς μέρη παρέχοντα εὐχέρειαν εἰς πάντας, διὰ καταλλήλων ἀνθρώπων, κατὰ τὸν ἐν τῷ προηγουμένῳ ἄρθρῳ ὑποδειχθέντα τρόπον. Ἐν τῇ λήξει δ' ἑκάστου μηνὸς, μετὰ τὴν ἀφαίρεσιν τῆς χορηγουμένης ἀμοιβῆς διὰ τὴν ἐκποίησιν, πέμπουσι τὸ λοιπὸν τῶν εἰσπραχθέντων πρὸς τὴν διοίκησιν, μετ' ἐκθέσεως συντασσομένης ὑπὸ τοῦ ἐπαρχιακοῦ συμβουλίου, ἐφ' ἧς ὑπάρχει ἐπισεσημειωμένος ὁ λογαριασμὸς τῶν κατὰ τὸν μῆνα πωληθέντων καὶ τῶν εἰσέτι ὑπαρχόντων χαρτοσήμων.

Ἄρθρ. 22. Ἡ ἐξέλεγξις τοῦ λογαριασμοῦ τῶν ἐν τοῖς ῥηθεῖσι τμήμασι δαπανωμένων χαρτοσήμων πρέπει νὰ γίνηται ἐπιτοπίως, ἐν περιπτώσει δὲ διορισμοῦ νέου ὑποδιοικητοῦ, ἐξετάζονται οἱ λογαριασμοὶ αὐτῶν ἐνώπιον τοῦ συμβουλίου, καὶ τὰ ὑπάρχοντα χαρτόσημα, περιερχόμενα ἀπὸ τοῦ προκατόχου εἰς τὸν διάδοχον, ἐγγράφονται ὡς ὀφειλὴ τοῦ ἐν ἐνεργείᾳ ὑποδιοικητοῦ, κατὰ τὴν ῥηθεῖσαν τάξιν. Ἐπὶ τούτου ἐπιτηροῦσι κατὰ καθῆκον αἱ τῶν Γενικῶν διοικήσεων καὶ τῶν διοικήσεων οἰκονομικαὶ ἀρχαί. Τὸ δὲ ταμεῖον, οὐδόλως ἀπευθυνόμενον πρὸς τοὺς ὑποδιοικητὰς καὶ λοιποὺς, ζητεῖ λόγον περὶ τῶν χαρτοσήμων ταμειευτικῶς παρὰ τῶν οἰκονομικῶν ἀρχῶν τῶν Γ. διοικήσεων καὶ διοικήσεων, αἵτινες ἐσημειώθησαν ὡς ὀφειλέται, καὶ παρ' ἐκείνων ἀποζημιοῦται διὰ τὴν συμβᾶσαν τυχὸν ἀπώλειαν ἢ τὸ ἔλλειμμα· ἀφ' ἑτέρου αἱ ἀρχαὶ αὗται ἀπευθύνονται πρὸς οὓς παρέδωκαν τὰ χαρτόσημα καὶ πρὸς τοὺς ὑποδιοικητὰς, ζητοῦσαι παρὰ τούτων λόγον καὶ παρὰ τούτων ἀποζημιούμεναι διὰ τὴν συμβᾶσαν ἀπώλειαν ἢ τὸ ἔλλειμμα· οὕτως, ἐκ τῶν εἰσπράξεων τῶν κατὰ τὰς ἐπαρχίας δαπανωμένων καὶ ἐκποιουμένων χαρτοσήμων, ἀφαιρέσει δέκα τοῖς ἑκατὸν, ἀμοιβῆς πρὸς τοὺς ἐπιτραπέντας τὴν πώλησιν αὐτῶν, ὡς εἴρηται, τὰ λοιπὰ, συμπεριλαμβανόμενα εἰς τοὺς περὶ τῶν προσόδων πίνακας, πέμπονται κατὰ μῆνα εἰς τὸ ταμεῖον τῶν οἰκονομικῶν ὑπὸ τῶν διοικήσεων, γινομένης μνείας καὶ περὶ τῆς κρατηθείσης ἀμοιβῆς διὰ τὴν ἐκποίησιν. Ἐκτὸς δὲ τούτου, θέλει συντάττεσθαι, κατὰ τὸ ὑπὸ τοῦ ταμείου πεμφθὲν ὑπόδειγμα, πίναξ περιέχων τὸ εἶδος, τὴν κλάσιν καὶ τὸ ποσὸν τῶν εἰς ἑκάστην διοίκησιν ἐν διαστήματι ἑνὸς μηνὸς πωληθέντων, ὡς καὶ τῶν μὴ πωληθέντων καὶ ἑπομένως διαθεσίμων ὄντων χαρτοσήμων, καὶ

σφραγιζόμενος ὑπὸ τῆς οἰκονομικῆς ἀρχῆς θέλει πέμπεσθαι πρὸς τὸ Ὑπουργεῖον τῶν οἰκονομικῶν. Οἱ πίνακες οὗτοι, ἐγχειριζόμενοι εἰς τὸν διευθυντὴν τοῦ χαρτοσήμου, φυλάττονται ἐν τῷ λογιστηρίῳ.

Ἄρθρ. 23. Ἐν ἑκάστῃ διοικήσει ἡ οἰκονομικὴ ἀρχὴ συντάττει, κατὰ τὸν Μάρτιον ἑκάστου ἔτους, γενικὸν πίνακα, ἐν ᾧ σημειοῖ, κατ' εἶδος, κλάσιν καὶ ποσὸν, τὰ ἐκ τοῦ προπαρελθόντος ἔτους μείναντα χαρτόσημα, τὰ κατὰ τὸ παρελθὸν ἔτος πεμφθέντα εἰς τὴν διοίκησιν, καὶ ἐκ τούτων πόσα ἐντὸς τοῦ ἔτους τούτου ἐπωλήθησαν, καὶ πόσα ἔμειναν ἀνεκποίητα, καὶ σφραγίσασα πέμπει αὐτὸν πρὸς τὸ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργεῖον. Οἱ πίνακες οὗτοι, παραπεμπόμενοι ὑπὸ τοῦ ὑπουργείου πρὸς τὸν διευθυντὴν τοῦ χαρτοσήμου, παραβάλλονται πρὸς τὰς ἐν τῷ γραφείῳ αὐτοῦ σημειώσεις, καὶ μετ' ἀκριβῆ ἐξέτασιν τὰ ἀποδεδειγμένως δαπανηθέντα χαρτόσημα ἐκπίπτονται ἐκ τῶν ὁμοειδῶν κεφαλαίων, τῶν σεσημειωμένων εἰς τὰ διὰ τὰς Γ. διοικήσεις καὶ τὰς διοικήσεις ὡρισμένα βιβλία, καὶ οὕτω τακτοποιουμένων τῶν λογαριασμῶν κατὰ τὴν ὑπὸ τοῦ ταμείου παραδεδεγμένην τάξιν, ὁ διευθυντὴς ἐκδίδει ἐνσφράγιστον ἀποδεικτικὸν, ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ ὁποίου τὸ ὑπουργεῖον γράφει καὶ πέμπει τὰς ἀνηκούσας ἐπιστολάς. Ἂν οἱ πίνακες, περὶ ὧν ἐνταῦθα ὁ λόγος, δὲν σταλῶσι κατὰ τὸν ὡρισμένον χρόνον, κατὰ πρῶτον ὁ διευθυντὴς τοῦ χαρτοσήμου, γράφων οἴκοθεν ἀπ' εὐθείας πρὸς τὰς ῥηθείσας ἀρχὰς, ἐπισπεύδει τὴν ἀποστολὴν τῶν πινάκων. Καὶ ἂν δὲ πάλιν δὲν ἔλθωσιν, ἐξ ἀνάγκης ἀναφέρεται εἰς τὸ ὑπουργεῖον, καὶ ἐπὶ τῇ ἐκθέσει αὐτοῦ ἐκδίδονται ὑπὸ τοῦ ὑπουργείου ἐπιστολαὶ ἐπισπευστικαὶ πρὸς τοὺς καθυστεροῦντας, οἵτινες ἄλλως τε ἔσονται ὑπεύθυνοι διὰ τὴν ὀλιγωρίαν των ταύτην.

Ἄρθρ. 24. Κατὰ τὴν διακέλευσιν τοῦ ἄρθρου 19, πρὶν ἢ καταναλωθῇ τὸ ἔν τινι ἐπαρχίᾳ πρὸς ἐκποίησιν ὡρισμένον χαρτόσημον, ἡ διοικητικὴ ἀρχὴ ὀφείλει ν' ἀναφέρῃ δι' ἰδίας ἐκθέσεως περὶ τῆς ἀνάγκης τῆς ἀποστολῆς τοιούτου, ὑποβάλλουσα εἰς τὸ ὑπουργεῖον τῶν Οἰκονομικῶν καὶ σημείωσιν τοῦ εἴδους, τῆς κλάσεως καὶ τῆς ἀξίας τοῦ πεμπτέου χαρτοσήμου. Ἀλλ' ὁ κατὰ καιρὸν διευθυντὴς τοῦ χαρτοσήμου, μὴ περιμένων μόνην τὴν ἐκεῖθεν εἰδοποίησιν, συμφώνως δὲ πρὸς τοὺς μηνιαίους πίνακας ἀφαιρῶν ἀπὸ τῶν πεμφθέντων χαρτοσήμων τὰ ἀναλωθέντα, καθόσον ἐλαττοῦται ὁ ἀριθμὸς αὐτῶν, θέλει, φειδόμενος τοῦ χρόνου, προκαλεῖ δι' ἰδίων ἐπιστολῶν τὰς ἐκ τῶν ἐπαρχιῶν περὶ τοῦ ἀναγκαιοῦντος χάρτου πληροφορίας, δυνάμενος ἐπίσης νὰ ζητῇ καὶ πᾶσαν ἄλλην διασάφησιν οἴκοθεν, χωρὶς τὰ ἔγγραφά του ταῦτα νὰ περιέρχωνται εἰς τὸ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργεῖον.

Ἄρθρ. 25. Κατὰ τὸν διορισμὸν νέου οἰκονομικοῦ ἐφόρου, ἅμα τῇ ἀφίξει αὐτοῦ εἰς τὴν ἐπαρχίαν, ὁ προκάτοχος δίδει λόγον τῆς διαχειρίσεως αὐτοῦ ἐνώπιον τοῦ συμβουλίου, καταδειχθέντος δὲ οὕτω πόσα

χαρτότημα εἰσὶν ἐγγεγραμμένα ἐπ' ὀνόματι τοῦ πρώην ἐφόρου, πόσα ἐξ αὐτῶν ἐξεποιήθησαν, ὧν τὸ τίμημα ἐσημειώθη εἰς τοὺς πίνακας καὶ ἐπέμφθη εἰς τὸ ταμεῖον, πόσα δὲ εἰς τὴν ἔδραν τῆς Γ. διοικήσεως καὶ τῆς διοικήσεως καὶ πόσα εἰς τὰς ὑποδιοικήσεις ὑπάρχουσιν ἤδη, καὶ ἐκ τίνων εἰδῶν καὶ κλάσεων, ἀριθμηθέντων δὲ τῶν ὑπαρχόντων χαρτοσήμων, καὶ γενομένης τῆς ἀπὸ τοῦ προκατόχου εἰς τὸν διάδοχον τακτικῆς μεταβιβάσεως αὐτῶν, συντάσσεται λογιστικὸς πίναξ ἀπολήγων εἰς ἔκθεσιν τοῦ συμβουλίου, καὶ πέμπεται εἰς τὸ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργεῖον, μετ' ἀποδεικτικοῦ παραλαβῆς τῶν ῥηθέντων χαρτοσήμων (κατ' εἶδος καὶ κλάσιν ἀναφερομένων) ὑπὸ τοῦ νῦν ἐφόρου. Τὸ δὲ ὑπουργεῖον, παραπέμπον πρὸς τὸν διευθυντὴν τοῦ χαρτοσήμου τόν τε πίνακα καὶ τὸ ἐπισυνημμένον ἀποδεικτικόν, προκαλεῖ τὴν ἀκριβῆ ἐπὶ τούτων ἐξέτασιν, μεθ' ἣν, ἂν ἀπεδείχθη ὅτι ὁ παυθεὶς ἔφορος δὲν ὀφείλει τι, ἀποδίδοται τούτῳ τὸ πρότερον ληφθὲν παρ' αὐτοῦ ἀποδεικτικόν, σημειοῦται ὁ νῦν ἔφορος ὡς ὀφειλέτης τῶν νέων χαρτοσήμων, καὶ οὕτως ἐνεργοῦνται κατὰ συνέπειαν τὰ δέοντα. Ἂν δὲ ὁ παυθεὶς ἔμεινεν ὀφειλέτης ποσοῦ τινος, ὅπερ καταχωρισθήσεται σαφῶς ἐν τῇ ῥηθείσῃ ἐκθέσει, τὸ ὀφειλόμενον εἰσπράττεται, κατὰ τὴν περὶ τούτου διάταξιν, παρ' αὐτοῦ τοῦ ἰδίου ἢ παρὰ τοῦ ἐγγυητοῦ, καὶ ἀκολούθως γίνεται πάλιν ἡ ἐνέργεια τῶν δεόντων.

Ἄρθρ. 26. Τοῦ ἐπὶ τοῦ λογιστικοῦ συμβουλίου προσδιορίζοντος τὸ εἶδος καὶ τὸ σχῆμα τοῦ χάρτου, τοῦ ὁποίου γενήσεται χρῆσις δι' ἑκάστην κατηγορίαν χαρτοσήμων, ὁ ἐπὶ τούτῳ ἀναγκαῖος χάρτης, ἀγοραζόμενος ἐπίσης τῇ φροντίδι τοῦ συμβουλίου τούτου, καταλογίζεται εἰς βάρος τοῦ διευθυντοῦ τοῦ χαρτοσήμου, ὅστις, κατὰ τὸν κανονισμόν, ἐνεργεῖ τὰ περὶ τῆς σφραγίσεως καὶ τῆς ἐκδόσεως αὐτοῦ, ὀφείλων κατὰ τὴν λῆξιν ἑκάστου ἔτους νὰ δώσῃ λόγον κατὰ τὴν ἰσχύουσαν ταμειευτικὴν τάξιν. Ἑπομένως, ἀπὸ τῆς ἐνάρξεως τῆς ἐφαρμογῆς τοῦ νέου τούτου συστήματος μέχρι τῆς συμπληρώσεως ἑνὸς ἔτους, ἤτοι κατ' ἔτος ἀπὸ τῆς πρώτης Μαρτίου μέχρι τέλους Φεβρουαρίου, ἐκ τοῦ ὑπὸ τοῦ ταμείου ἀγορασθέντος, κατὰ δεσμίδας δὲ καὶ φύλλα εἰς βάρος τοῦ διευθυντοῦ καταλογισθέντος χάρτου ὅσα ἂν ἐξετυπώθησαν χαρτόσημα, ἀξίας τε καὶ τάξεως, σημειοῦνται εὐκρινῶς κατ' εἶδος, κλάσιν καὶ ἀξίαν, εἰς πίνακα συνταττόμενον ὑπὸ τοῦ διευθυντοῦ τοῦ χαρτοσήμου, τοῦ ὁποίου πίνακος τὸ μὲν πρωτότυπον φυλάττεται εἰς τὸ γραφεῖον τοῦ λογιστηρίου, ἀντίγραφον δὲ ὑποβάλλεται εἰς τὸ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργεῖον. Τὸ δὲ ὑπουργεῖον παραπέμπει τὸν πίνακα τοῦτον, ὅπως ἐκ παραβολῆς πρὸς τὰς ὑπαρχούσας σημειώσεις ἐκκαθαρισθῇ ὁ λογαριασμός, πρὸς τὸ ἐπὶ τῶν ἐξόδων λογιστικὸν τμῆμα, ἔνθα, ἐξακριβουμένου τοῦ ποσοῦ καὶ τοῦ εἴδους τῶν χαρτοσήμων, ἅπερ ἐξετυπώθησαν ἐντὸς τοῦ ἔτους ἐκ τοῦ χάρτου τοῦ εἰς βάρος τοῦ ῥηθέντος διευθυντοῦ ἐγγεγραμμένου, τακτοποιεῖται ἡ περὶ τούτου σημείωσις,

ἀφαιρεθέντων τῶν ἐκτυπωθέντων χαρτοσήμων ἐκ τῆς σεσημειωμένης ὀφειλῆς τοῦ εἰρημένου ὑπαλλήλου, τὰ δὲ λοιπὰ, ὁπόσα εἴδη καὶ ὁπόσαι δεσμίδες ἐξ ἑκάστου εἴδους χάρτου ἂν ὑπάρχωσι παρὰ τῷ διευθυντῇ τοῦ χαρτοσήμου, κατ' ἀφαίρεσιν πάλιν τοῦ ἐν τῇ ἐκτυπώσει ἢ τῇ σφραγίσει φθαρησομένου, θέλουσι σημειωθῆ διὰ τὸ ἐπιὸν ἔτος ὡς αὐτουσίως ὀφειλόμενα ὑπὸ τοῦ ὑπαλλήλου τούτου, καὶ λαμβανομένου παρ' αὐτοῦ νέου ἀποδεικτικοῦ.

Ἄρθρ. 27. Ἡ διεύθυνσις τοῦ χαρτοσήμου θέλει κατ' ἔτος ὑποβάλλει εἰς τὸ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργεῖον περιληπτικὸν γενικὸν λογαριασμὸν, περιέχοντα σαφῶς πόσα ἐξ ἑκάστης κατηγορίας, καὶ εἴδους καὶ κλάσεως, κατὰ τὴν διατίμησιν, χαρτόσημα ἐξετυπώθησαν ἐντὸς ἑνὸς ἔτους, ἐκ τούτων πόσα κατηναλώθησαν καὶ ἐξεποιήθησαν ἐν Κωνσταντινουπόλει, τὸ δὲ τίμημα αὐτῶν ἐδόθη εἰς τὸ ταμεῖον, πόσα δοθέντα ἐπὶ ἀποχρώσῃ ἐγγυήσει εἰς ἀνθρώπους ἐπιτραπέντας τὴν ἐκποίησιν αὐτῶν, καὶ εἰσέτι μὴ ἐκποιηθέντα, ὑπάρχουσι παρ' αὐτοῖς, πόσα, κατὰ τὸν ἀνωτέρω ὑποδειχθέντα τρόπον, ἐπέμφθησαν εἰς τὰς ἐπαρχίας, καὶ ἐπωλήθησαν ἐπιτοπίως, περιληφθείσης τῆς ἀξίας αὐτῶν εἰς τοὺς πίνακας καὶ διαβιβασθείσης εἰς τὸ ταμεῖον, ἢ μὴ πωληθέντα ἐπιτοπίως μένουσι διαθέσιμα, ἐγγεγραμμένα ὡς τοιαῦτα εἰς τοὺς λογαριασμοὺς τοῦ ἐπιόντος ἔτους, καὶ πόσα δέον νὰ ὑπάρχωσιν ἑπομένως ἐν τῷ ταμείῳ τῆς διευθύνσεως αὐτούσια, ἅπαντα ταῦτα κατ' εἶδος, κλάσιν καὶ ἀριθμὸν, πόσαι εἰσὶν αἱ βεβαιωθεῖσαι εἰσπράξεις, καὶ πόσα ἐδόθησαν ὡς ἀμοιβὴ δέκα τοῖς ἑκατὸν ἐκ τῶν εἰσπράξεων πρὸς τοὺς ἐνταῦθα καὶ ἐν ταῖς ἐπαρχίαις διωρισμένους εἰς τὴν ἐκποίησιν τῶν χαρτοσήμων. Τὸ δὲ ὑπουργεῖον παραπέμπει τὴν γενικὴν ταύτην ἔκθεσιν, ὡς καὶ τὰς τῶν ἄλλων ἀρχῶν, εἰς τὸ ἐπὶ τοῦ λογιστικοῦ συμβούλιον, καὶ ἀφ' οὗ γενῇ ἀντιπαράθεσις τῶν μὲν ὑποδεικνυομένων ὡς ἐκτυπωθέντων χαρτοσήμων, κατ' εἶδος, κλάσιν καὶ ἀξίαν, πρὸς τὰς ἐν τῷ λογιστηρίῳ τῶν ἐξόδων, τοῦ δὲ ἐν Κωνσταντινουπόλει καὶ ταῖς ἐπαρχίαις εἰσπραχθέντος καὶ εἰς τὸ ταμεῖον παραδοθέντος καὶ ἐν τοῖς πίναξι σημειωθέντος ποσοῦ πρὸς τὰς ἐν τῷ λογιστηρίῳ τῶν *σεργκίων* καὶ τῶν ἐσόδων ὑπαρχούσας σημειώσεις, ἐξετασθῇ δὲ ἐν συμβουλίῳ ὁ κατὰ συνέπειαν καταστρωθεὶς λογαριασμὸς, ἐνεργοῦνται αἱ περαιτέρω ταμειευτικαὶ διατυπώσεις σύμφωνα πρὸς τὸ ἐπὶ τούτῳ προκαλεσθησόμενον αὐτοκρατορικὸν διάταγμα. Τὴν ἀκριβῆ ἐκτέλεσιν τῶν ἀνωτέρω ἐπιμελεῖται ὁ διαληφθεὶς ὑπάλληλος, προσέχων ὅπως μήποτε συμβῇ τι ἀπάδον πρὸς αὐτά.

Ἄρθρ. 28. Ἐπειδὴ, κατὰ τὸ ἕβδομον ἄρθρον τοῦ κανονισμοῦ, ὅπως τραπεζῖται καὶ ἔμποροί τινες ποιῶνται χρῆσιν ἰδίου χάρτου διὰ συναλλαγματικὰς καὶ γραμμάτια, ὀφείλουσι νὰ τὸν ἐπισφραγίζωσι, πρὶν γράψωσιν ἐπ' αὐτοῦ, πληρόνοντες τέλη ἀνάλογα πρὸς τὰ ἐγγραφησόμενα ποσὰ, κατὰ

τὴν περὶ χαρτοσήμου διάταξιν καὶ διατίμησιν, καὶ κατὰ τὸ 21 ἄρθρον δὲ, ἂν συναλλαγματικὴ, ἢ γραμμάτιον, ἐντὸς τοῦ Ὀθωμανικοῦ Κράτους ἐπὶ ἀσφραγίστου χάρτου γεγραμμένον καὶ κυκλοφοροῦν, προσαχθῇ εἰς τὸ σφραγιστήριον, πρὶν ἢ λήξῃ ἡ προθεσμία του καὶ πρὶν ὀπισθογραφηθῇ, θέλει ἐπισφραγίζεσθαι, καταβαλλομένου τοῦ τριπλασίου τοῦ ἀναλογοῦντος τέλους, τούτων ἕνεκα παρασκευασθήσεται χάριν εὐκολίας τῶν θελόντων νὰ ἐπισφραγίζωνται τοιαῦτα ἔγγραφα, ἐν τῷ Γενικῷ Ἐφορείῳ τοῦ ἐν Κωνσταντινουπόλει τελωνείου, Γραφεῖον ἐπὶ τούτῳ, ἐφοδιασθησόμενον μὲ τοὺς ἀναγκαίους σφραγιστήρας, μηχανὰς καὶ λοιπά. Τῆς ἐποπτείας τοῦ γραφείου τούτου ἀνατιθεμένης εἰς τὴν ῥηθεῖσαν ἐφορείαν, αὕτη θέλει συντάξει καὶ δώσει εἰς τὸ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργεῖον σχέδιον διατυπώσεών τινων, ἀπαιτουμένων τυχὸν ὡς ἐκ τοῦ τόπου καὶ τῆς θέσεως, ὅπως μὴ συμβαίνῃ καταδολίευσις καὶ κατάχρησις περὶ τὴν σφράγισιν, ἢ τὴν εἴσπραξιν τοῦ τέλους. Ἑπομένως, ὅ,τε ὑπὸ τῶν ῥηθέντων τραπεζιτῶν, ἐμπόρων καὶ λοιπῶν προσαγόμενος ἴδιος χάρτης, καὶ αἱ συναλλαγματικαὶ, τὰ καλὰ καὶ τὰ εἰς διαταγὴν γραμμάτια, τὰ, ὡς ἀνωτέρω, πρῶτον γεγραμμένα ἐπὶ ἀσφραγίστου χάρτου, πρὸ τῆς λήξεως δὲ τῆς προθεσμίας καὶ ἄνευ ὀπισθογραφήσεως προσαγόμενα ἐπίσης ὅπως ἐπισφραγισθῶσι, σύμφωνα πρὸς τὰς ταχθησομένας διατυπώσεις, περὶ ὧν ἤδη ἐγένετο λόγος, θέλουσιν ὑποβάλλεσθαι εἰς τὴν σφράγισιν ἄνωθεν, κατὰ τὴν διάταξιν καὶ διατίμησιν, λαμβανομένου τοῦ ὡρισμένου τέλους, ἐπὶ τούτῳ δὲ κρατεῖται βιβλίον, διηρημένον ὡς πίναξ, ἐν ᾧ ἐγγράφονται σαφῶς καὶ εὐκρινῶς, κατὰ τὴν διαληφθεῖσαν τάξιν, τῶν ἑκάστοτε σφραγιζομένων ἐκεῖ, τὸ εἶδος, ἡ κλάσις, ἡ ἀξία, τὸ ποσὸν τοῦ λαμβανομένου τέλους, τὸ ὄνομα τοῦ προκαλέσαντος τὴν σφράγισιν, ὡς καὶ τὸ ἐπιτήδευμα καὶ ἡ ὑπηκοότης αὐτοῦ. Αἱ εἰσπράξεις διαβιβαζόμεναι ἅπαξ τῆς ἑβδομάδος εἰς τὸ ταμεῖον τῆς διευθύνσεως, ἐπὶ ἀποδείξει παραλαβῆς, παραδίδονται ὑπὸ ταύτης μετὰ τῶν λοιπῶν προσόδων εἰς τὸ Ταμεῖον τῶν Οἰκονομικῶν.

ΟΥΣΙΩΔΕΙΣ ΟΡΟΙ

ἀπαιτούμενοι κατὰ τὴν σύνταξιν τῶν συμβολαίων, τῶν μεταξὺ ἐμπόρων καὶ ἰδιοκτητῶν περὶ σιτηρῶν καὶ ἄλλων τοιούτων ἐμπορευμάτων συναπτομένων.

Ἄρθρον 1. Τὰ τοιαῦτα συμβόλαια, κατὰ τὸν ἐν ἰσχύϊ κανονισμὸν, πρέπει νὰ γράφωνται ἐπὶ χαρτοσήμου τάξεως, οὐχὶ δὲ ἐπὶ ἁπλοῦ χάρτου.

Ἄρθρ. 2. Περὶ ὁποιουδήποτε ἀντικειμένου ἂν πρόκηται, τὰ συμφωνητικὰ ταῦτα συντάττονται εἰς διπλοῦν, καὶ θάτερον μὲν τῶν ἐγγράφων μένει παρὰ τῷ ἰδιοκτήτῃ, τὸ δ' ἕτερον παρὰ τῷ ἀγοραστῇ τῶν περὶ ὧν ὁ λόγος ἐμπορευμάτων· ὑπογραφέντα δὲ ἢ σφραγισθέντα ἀμφότερα ὑπ' ἀμφοτέρων, προσάγονται, ἐν πάσῃ ἐπαρχίᾳ, εἰς τὸ ὑποδιοικητήριον, ἔνθα, ἂν περιέχωσι τοὺς ἐφεξῆς ῥηθησομένους ὅρους, ἐγγράφονται εἰς ἴδιον βιβλίον, κρατούμενον διὰ τοιαῦτα συμβόλαια, καὶ ἐπικυροῦνται σφραγιζόμενα τῇ σφραγίδι τοῦ ὑποδιοικητηρίου.

Ἄρθρ. 3. Τὸ συμβόλαιον πρέπει νὰ διαλαμβάνῃ τῶν πραγμάτων, περὶ ὧν τὰ μέρη συμβάλλονται, τὸ γένος, τὸ εἶδος, τὸ ποσὸν καὶ τὴν ὡρισμένην τιμήν· πρὸς δὲ, τὸν τόπον, ἔνθα εἶναι παραδοτέα, καὶ τὸν χρόνον, ἐντὸς πόσων ἡμερῶν.

Ἄρθρ. 4. Ἂν τὸ ἀντικείμενον τοῦ συμβολαίου ἦναι τρόφιμα, ἐκτὸς τοῦ εἴδους, πρέπει νὰ γίνηται μνεία καὶ τίνος ἐπαρχίας, χωρίου καὶ ἔτους προϊόντα εἶναι, τὸ δὲ ποσὸν νὰ ὑπολογίζηται κατὰ κοιλὰ Κωνσταντινουπόλεως, ἢ ὀκάδας, μηδόλως ἐπιτρεπομένου νὰ συνομολογηθῇ καὶ συνταχθῇ συμβόλαιον ἐπὶ τῇ βάσει ἄλλου κοιλοῦ ἢ μέτρου.

Ἄρθρ. 5. Ἀφ οὗ οἱ συμβαλλόμενοι ἴδωσι τὸ δεῖγμα τῶν πραγμάτων, περὶ ὧν συμφωνοῦσι, τοῦτο διαιρεῖται εἰς δύω, καὶ σφραγισθὲν ὑπό τε τοῦ πωλητοῦ καὶ τοῦ ἀγοραστοῦ, φυλάττεται παρ' ἑκατέροις· ἀλλὰ, ἂν θάτερος τούτων δὲν ἔχῃ σφραγίδα, τότε ἐπιτίθεται ἡ σφραγὶς τοῦ ὑποδιοικητηρίου.

Ἄρθρ. 6. Μὴ ὑπάρχοντος τυχὸν δείγματος τοῦ πωλουμένου πράγματος, ἀνάγκη ἀπαραίτητος νὰ γίνῃ ἡ ἀποχρῶσα διασάφησις, ἐκτιθεμένου σαφῶς ἂν τοῦτο ἦναι ἐκ τοῦ ἀρίστου, ἐκ τοῦ μέσου, ἢ ἐκ τοῦ κατωτάτου εἴδους, καὶ τίνος τόπου καὶ ποίου ἔτους προϊόν.

Ἄρθρ. 7. Δὲν ἐπιτρέπεται ἡ, καθ' οἱανδήποτε ἑρμηνείαν ἢ δι' οἱανδήτινα πρόφασιν, παραδοχὴ καὶ ἐπικύρωσις συμβολαίου περὶ πράγματος ἀπηγορευμένου δι' ἐπισήμου διακηρύξεως τῆς Κυβερνήσεως, ἢ ἀντικειμένου εἰς τοὺς νόμους καὶ τοὺς κανονισμοὺς τοῦ Κράτους.

Ἄρθρ. 8. Ἐπειδὴ, ὁσάκις συμβάλλωνται ἅπαντες οἱ κάτοικοι χωρίου τινος, ἢ μέρος τούτων μετ' ἐμπόρων ἢ ἄλλων ἀγοραστῶν, εἶναι ἀδύνατον νὰ ὑπογράφωσιν ἢ νὰ σφραγίζωσιν ὅλοι οἱ χωρικοὶ διὰ μιᾶς τὸ περὶ τῶν τροφίμων καὶ λοιπῶν συμβόλαιον, τὸ δὲ ὑπὸ τοῦ προϊσταμένου ἢ ἄλλου τινος ἐν ὀνόματι ἑαυτοῦ συνομολογηθὲν καὶ σφραγισθὲν δὲν ἰσχύει ὡς πρὸς τὸν τρίτον, αἱ τοιαῦται συμφωνίαι πρέπει νὰ γίνωνται τῇ γνώμῃ καὶ γνώσει τῶν δημογερόντων τοῦ χωρίου· ἂν δὲ τὰ ἐπ' ὀνόματι τῶν χωρικῶν συνομολογούμενα συμβόλαια δὲν γίνωσι τῇ εἰδήσει καὶ βουλῇ τῶν δημογερόντων, καὶ δὲν ὑπάρχῃ πλήρης βεβαιότης περὶ τοῦ ὅτι οὕτω πως ἐγένοντο, δὲν ἐπιτρέπεται νὰ κυρῇ ταῦτα ἡ ἀρχή. Ἐπίσης, ἐπὶ πραγμάτων καὶ ἐμπορευμάτων συντεχνίας τινὸς, δὲν ἰσχύει ἡ διὰ τοῦ προϊσταμένου τῆς συντεχνίας μόνου συνομολόγησις τοῦ συμβολαίου, ἀλλ' ἀπαιτεῖται νὰ ὑπογράφηται καὶ σφραγίζηται τοῦτο ὑπὸ πάντων τῶν μελῶν αὐτῆς, πρὸς ἀπόδειξιν ὅτι ἐπωλήθησαν τῇ συναινέσει αὐτῶν.

Ταῦτά εἰσιν οἱ οὐσιώδεις ὅροι τῶν συμβολαίων καὶ συμφωνητικῶν, καὶ ὁσάκις τηρηθῶσιν, ἡ ἐκ μέρους τῶν ὑποδιοικητῶν ἐπικύρωσις καὶ σφράγισις παρέπεται ἀναγκαίως. Κινηθείσης δὲ ἀγωγῆς ἕνεκα δοσοληψίας λαβούσης χώραν ἐπὶ τῇ βάσει οὕτως ἐσφραγισμένου καὶ κεκυρωμένου συμβολαίου, τὸ ἁρμόδιον συμβούλιον, ἐπιλαμβανόμενον τῆς δίκης, ἐκδίδει ἀπόφασιν σύμφωνον τῷ νόμῳ καὶ τῇ ἰσχυούσῃ τάξει. Ἂν δὲ τὰ συμβόλαια δὲν συνταχθῶσι κατὰ τὰς ἀνωτέρω διατυπώσεις, οὐδ' ἐπικυρωθῶσιν ὑπὸ τῆς ἀρχῆς ἀκολούθως, ἀναφυείσης δίκης μετέπειτα, ἂν προκύψωσι δυσχέρειαι, δὲν ἐπιτρέπεται νὰ παραπονῆταί τις διὰ τοῦτο. Ἐπίσης πρέπει νὰ ἠξεύρῃ πᾶς τις, καὶ μάλιστα οἱ χωρικοὶ ὅτι, ἂν τὸ ἐμπόρευμα, τοῦ ὁποίου ἡ παράδοσις συνωμολογήθη διὰ συμβολαίου σφραγισθέντος καὶ κυρωθέντος ὑπὸ τῆς διοικήσεως, δὲν παραδοθῇ κατὰ τὸν συμπεφωνημένον τρόπον, τουτέστιν, ἂν δὲν ὁμοιάζῃ πρὸς τὸ δεῖγμα, ἢ δὲν παρεδόθη εἰς τὸν ὡρισμένον χρόνον, ἢ ἂν συμβῇ τι ἄλλο παρὰ τὰ συνομολογηθέντα, ὁ ἔμπορος ἢ ὁ ἀγοραστὴς ἔχει δικαίωμα πρὸς ἀγωγὴν, τῆς ὁποίας εἰσαχθείσης ἐνώπιον τῆς ἀρχῆς, καὶ βασίμου ἀποδειχθείσης, ὁ πωλητὴς ὑφίσταται ζημίας, ὑποχρεούμενος εἰς πληρωμὴν τόκων καὶ ἄλλων τοιούτων· καὶ τὸ ἀνάπαλιν, ἂν ὁ ἔμπορος, συνάψας συμβόλαιον μετὰ χωρικῶν, κατὰ τοὺς ἄνωθι ῥηθέντας ὅρους, ἀκολούθως, παρὰ τὴν συμφωνίαν, δὲν θέλῃ νὰ λάβῃ τὸ παραδιδόμενον ἐμπόρευμα, ἢ προσφέρῃ τιμὴν ὀλιγωτέραν, ἢ θέλῃ νὰ δώσῃ νόμισμα εἰς ἀνωτέραν τῆς τεταγμένης τιμῆς, ζημιῶν ὁπωσδήποτε τὸν ἰδιοκτήτην, οὗτος δὲ δι' ἐγγράφου ἀναφορᾶς ἐκθέσῃ τὸ πρᾶγμα εἰς τὴν ἀρχὴν, ἐξεταζομένης ἐπίσης τῆς ὑποθέσεως καὶ τοῦ ἰδιοκτήτου ἀποδειχθέντος ὅτι λέγει ἀληθῆ, ὑποβάλλεται ὁ ἀδικῶν, καὶ εἴτις ἄλλος ὑπεσχέθη, εἰς τὰς ἀνηκούσας ἀποζημιώσεις, καὶ ἀποδίδεται δεόντως τὸ δίκαιον.

ΑΝΤΙΓΡΑΦΟΝ ΤΟΥ ΑΥΤΟΚΡΑΤΟΡ. ΑΥΤΟΓΡΑΦΟΥ.

(Ἐκτελεσθήτω.)

ΑΥΤΟΚΡΑΤΟΡΙΚΟΣ

ΠΟΙΝΙΚΟΣ ΝΟΜΟΣ.

(28 Ζιλχιδζὲ 1274.) 1858

ΠΡΟΚΑΤΑΡΚΤΙΚΑ ΑΡΘΡΑ.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Α'.

Περὶ διακρίσεως τῶν ἀθεμίτων πράξεων καὶ τῶν ἐπιβαλλομένων αὐταῖς ποινῶν, καὶ περὶ τινων γενικῶν ἀρχῶν.

Ἄρθρ. 1. Ἐπειδὴ, ὡς εἶναι ἔργον τῆς Κυβερνήσεως τὸ τιμωρεῖν τὰς ἀμέσως κατὰ τῆς ἀρχῆς διαπραττομένας ἀξιοποίνους πράξεις, οὕτως ἔργον τῆς Κυβερνήσεως εἶναι καὶ τὸ τιμωρεῖν τὰς ἐναντίον τῶν ἰδιωτῶν πραττομένας, διὰ τὴν ἐκ τούτων συμβαίνουσαν διατάραξιν τῆς δημοσίας ἡσυχίας, τούτου ἕνεκα τεθεῖσα ἐν τῷ παρόντι Νόμῳ ἐβεβαιώθη καὶ ἡ διάκρισις τῶν ποινῶν, ὧν ἡ ἐπιβολὴ καὶ ἡ ἐκτέλεσις ἀνήκει κατὰ τὸν ἱερὸν νόμον εἰς τὴν ἀνωτάτην ἀρχὴν, διατηρουμένων ἐν πάσῃ περιπτώσει ἀπροσβλήτων τῶν ἀτομικῶν δικαιωμάτων, τῶν ὑπὸ τοῦ θρησκευτικοῦ νόμου ὡρισμένων.

Ἄρθρ. 2. Αἱ ὑπὸ τοῦ νόμου τιμωρούμεναι ἀξιόποινοι πράξεις διαιροῦνται εἰς τρεῖς τάξεις. Καὶ ἡ μὲν πρώτη περιλαμβάνει τὰ κακουργήματα· ἡ δὲ δευτέρα, τὰ πλημμελήματα· ἡ δὲ τρίτη, τὰ πταίσματα.

Ἄρθρ. 3. Κακουργήματα εἰσὶν αἱ πράξεις, αἱ συνεπαγόμεναι ποινήν τινα φοβερὰν, οἷα ἡ ποινὴ τοῦ θανάτου, τὰ μετ' ἐκθέσεως ἰσόβια ἢ πρόσκαιρα δεσμὰ, ἡ εἱρκτὴ, ἡ διὰ βίου ὑπερορία, ἡ διὰ βίου στέρησις βαθμοῦ καὶ ὑπηρεσίας, καὶ ἡ τῶν ἀστυκῶν δικαιωμάτων ἀφαίρεσις.

Ἄρθρ. 4. Πλημμελήματα εἰσὶν αἱ πράξεις, εἰς ἃς ἐπιβάλλονται ἐπανορθωτικαὶ ποιναί· ἐπανορθωτικαὶ δὲ ποιναὶ εἰσί· φυλάκισις πλέον μιᾶς ἑβδομάδος, προσωρινὴ ὑπερορία, ἀποβολὴ ἐκ τῆς δημοσίας ὑπηρεσίας καὶ πρόστιμον.

Ἄρθρ. 5. Πταίσματα δὲ εἰσὶν αἱ πράξεις, καθ' ὧν ὁ νόμος ὁρίζει ποινήν τινα, λυποῦσαν τὸν πράξαντα· τοιαῦται δὲ εἰσὶν ἡ ἀπὸ 24 ὡρῶν μέχρι μιᾶς ἑβδομάδος κράτησις καὶ πρόστιμον μέχρις ἑκατὸν γροσίων τὸ πολύ.

Ἄρθρ. 6. Αἱ ποιναὶ αὗται καταγινώσκονται καὶ ἐκτελοῦνται, ἐν ταῖς ὑπὸ τοῦ νόμου ὡρισμέναις περιπτώσεσι, ποτὲ μὲν ἰδίᾳ ἑκάστη, ποτὲ δὲ συλλήβδην ἅπασαι.

Ἄρθρ. 7. Ἐὰν οἱ εἰς προσωρινὴν ὑπερορίαν, φυλάκισιν, πρόσκαιρον εἱρκτὴν, ἢ πρόσκαιρα δεσμὰ καταδεδικασμένοι δραπετεύσωσιν ἐκεῖθεν, ἔνθα ὀφείλουσι νὰ ὑποστῶσι τὴν ποινὴν αὐτῶν, εἰς τὸ ὑπολειπόμενον πρὸς συμπλήρωσιν τῆς ποινῆς χρονικὸν διάστημα προστίθεται, ὅταν συλληφθῶσιν, ἀπὸ τοῦ τρίτου μέχρι τοῦ ἡμίσεως τῆς ἐν ἀρχῇ καταγνωσθείσης ποινῆς. Ἀλλὰ, ἐὰν ὁ δραπετεύσας ἦναι καταδεδικασμένος εἰς ἐξορίαν ἰσόβιον, ἡ ποινὴ αὐτοῦ μεταβάλλεται εἰς διὰ βίου εἱρκτήν· ἂν κατεγνωσμένη ποινὴ ἦναι ἡ διὰ βίου εἱρκτὴ, ὁ δραπέτης καταδικάζεται εἰς διὰ βίου δεσμά.

Ἄρθρ. 8. Ἐκτὸς τῶν ὑπὸ τοῦ νόμου ὁριζομένων περιπτώσεων, ἐν ὑποτροπῇ ἡ ποινὴ διπλασιάζεται.

Ἄρθρ. 9. Ἡ κατάγνωσις καὶ ἡ ἐκτέλεσις τῶν ποινῶν οὐδόλως παραβλάπτουσι τὰ δικαιώματα τῶν πολιτικῶς ἐναγόντων, καὶ τὰς περὶ ἀποζημιώσεως ἀπαιτήσεις αὐτῶν κατὰ τῶν διαπραξάντων κακούργημα, πλημμέλημα, ἢ πταῖσμά τι.

Ἄρθρ. 10. Ἐὰν ἐν τῇ ἀποφάσει διατάττηται ἥ τε καταβολὴ προστίμου, καὶ ἡ ἀπόδοσις τῶν κλαπέντων καὶ ἀποζημίωσις καὶ λοιπὰ ἐνταῦτῷ, πρὸ παντὸς ἄλλου λαμβάνονται τὰ κλοπιμαῖα καὶ αἱ ἀποζημιώσεις.

Ἄρθρ. 11. Αἱ ἀποφάσεις περὶ προστίμου, περὶ ἀποδόσεως κλοπιμαίων, περὶ ἀποζημιώσεων καὶ τόκων καὶ ἐξόδων, ἐκτελοῦνται διὰ τῆς φυλακίσεως καὶ πιέσεως τοῦ καταδικασθέντος, ἂν δὲν ὑπακούσῃ.

Ἄρθρ. 12. Ἐπὶ κακουργημάτων καὶ πλημμελημάτων, ἡ ἀπόφασις δύναται νὰ ἐπιβάλῃ συλλήβδην τὴν ἀστυνομικὴν ἐπιτήρησιν, τὸ πρόστιμον καὶ τὴν εἰδικὴν δήμευσιν τῶν ἐκ τοῦ κακουργήματος ἢ τοῦ πλημμελήματος παραχθέντων, καὶ τῶν πραγμάτων, ὧν ἐγένετο ἢ προέκειτο νὰ γίνῃ χρῆσις κατὰ τὴν τέλεσιν αὐτῶν.

Ἄρθρ. 13. Οἱ διαπράξαντες κακουργήματα ἢ πλημμελήματα, ἐσωτερικῶς ἢ ἐξωτερικῶς τὴν ἡσυχίαν τοῦ Κράτους διαταράττοντα, ἀφοῦ ὑποστῶσι πλήρη τὴν νόμιμον ποινὴν, διατελοῦσιν ἐξάπαντος ὑπὸ τὴν ἀστυνομικὴν ἐπιτήρησιν.

+ Ἡ ὑπ' ὄψιν διάταξις αὐτὴ ἐτροποποιήθη διὰ τοῦ ἀρθρ. 197.

Ἄρθρ. 14. Τὸ δὲ διατελεῖν ὑπὸ τὴν ἀστυνομικὴν ἐπιτήρησιν σημαίνει: Τὸ νὰ μὴ δύναταί τις νὰ διαμένῃ εἰς μέρη τινὰ ὁριζόμενα ὑπὸ τῆς Κυβερνήσεως. Ὁρίζων δὲ καὶ δηλῶν τὸν τόπον τῆς μελλούσης διαμονῆς αὐτοῦ, καὶ τὰ μέρη, ὅθεν θέλει διαβῇ διὰ νὰ φθάσῃ ἐκεῖ, νὰ λαμβάνῃ διαβατήριον, ἔνθα πάντα ταῦτα ἔσονται σεσημειωμένα· ἅμα δὲ ἀφιχθεὶς, ἐντὸς εἰκοσιτεσσάρων ὡρῶν ν' ἀναγγείλῃ τὴν ἄφιξίν του εἰς τὴν ἐγχώριον ἀρχήν. Μέλλων δὲ νὰ μεταβῇ ἀλλαχόσε, εἰδοποιῶν τὴν ἀρχὴν πρὸ τριῶν ἡμερῶν νὰ λαμβάνῃ ἐκ νέου διαβατήριον. Ἐν περιπτώσει, καθ' ἣν ἤθελε παραβῇ τοὺς ὅρους τούτους, τιμωρεῖται φυλακιζόμενος οὐχὶ πλέον τοῦ ἔτους. Οὐδεὶς τίθεται ὑπὸ ἀστυνομικὴν ἐπιτήρησιν εἰμὴ σύμφωνα τῇ διακελεύσει τοῦ Νόμου.

Ἄρθρ. 15. Πᾶν κακούργημα, πλημμέλημα, ἢ πταῖσμα, τιμωρεῖται κατὰ τὸν Νόμον καὶ τοὺς κανονισμοὺς τοὺς ἰσχύοντας, ὅτε ἀνεκαλύφθη ὑπὸ τῆς ἀρχῆς, ἢ κατηγγέλθη πρὸς αὐτὴν, οὐχὶ δὲ κατὰ νόμον μεταγενέστερον.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Β'.

Περὶ τῶν ἐπιβαλλομένων εἰς τὰ κακουργήματα ποινῶν.

Ἄρθρ. 16. Ἡ θανατικὴ ποινὴ ἐπιβάλλεται κατὰ τῶν διαπραξάντων τὰ ἐν τοῖς κατωτέρω ἄρθροις διαλαμβανόμενα κακουργήματα· δὲν ἐκτελεῖται δὲ, πρὶν ἢ ἀναγνωσθῇ δημοσίᾳ, ἐν τῷ ὡρισμένῳ διὰ τὴν ἐκτέλεσιν τόπῳ, ἡ τὴν βεβαίωσιν τοῦ κακουργήματος καὶ τὴν περὶ τούτου ἀπόφασιν διαλαμβάνουσα ὑψηλὴ διαταγὴ, ἐπικεκυρωμένη τῷ αὐτοκρατορικῷ Τουγρᾷ.

Ἄρθρ. 17. Τὸ σῶμα τοῦ θανατωθέντος, μὴ ὑπαρχόντων κληρονόμων, ἐνταφιάζεται παραδιδόμενον εἰς ὃ ἐκεῖνος ἀνῆκεν ἔθνος.

Ἄρθρ. 18. Ἡ εἰς θάνατον καταδικασθεῖσα γυνὴ, ἂν δηλώσῃ ὅτι εἶναι ἔγκυος, βεβαιωθῇ δὲ ἡ ἐγκυμοσύνη αὐτῆς, θανατοῦται μετὰ τὸν τοκετόν.

Ἄρθρ. 19. Δεσμὰ εἰσὶ τὸ ὑποβάλλεσθαι εἰς βαρέα ἔργα, φέροντα ἁλύσεις εἰς τοὺς πόδας· ἡ δὲ εἰς δεσμὰ καταδίκη συνεπάγεται καὶ τὴν ἔκθεσιν, ἥτις συνίσταται εἰς τὰ ἑξῆς. Τῆς ποινικῆς ἀποφάσεως περίληψις, γεγραμμένη γράμμασι μεγίστοις, τίθεται ἐπὶ τοῦ στήθους τοῦ καταδίκου, ἀχθέντος ἐπὶ τούτῳ εἰς πλατεῖαν τινὰ, ἢ εἰς ἄλλο πολυάνθρωπον μέρος τῆς πόλεως, ἐν ᾗ εὑρίσκεται· ἀφοῦ δὲ μείνῃ ἐκεῖ ἐπὶ δύω ὥρας ἐκτεθειμένος εἰς τὰς ὄψεις ἁπάντων, δεσμεύεται τότε τοὺς πόδας δι' ἁλύσσεων, καὶ πέμπεται εἰς τὸν τόπον, ἔνθα ὑποστήσεται τὴν καταγνωσθεῖσαν ποινήν. Ἀπαλλάσσονται τῆς ἐκθέσεως οἱ κακοῦργοι, οἱ ἔχοντες ἡλικίαν μείζονα μὲν τῶν ἑβδομήκοντα, ἐλάσσονα δὲ τῶν δεκαοκτὼ ἐτῶν. Οἱ Οὐλε-

μὰ, πρεσβύτεροι, ἱεροκήρυκες καὶ ἱμάμαι, καὶ οἱ ἐκ τοῦ κλήρου τῶν ἄλλων ἐθνῶν, ἐξαιροῦνται, ἀπαλλασσόμενοι τῆς ἐκθέσεως.

Ἄρθρ. 20. Ἰσόβια δεσμὰ εἰσὶ, ἀφ' οὗ ὑποστῇ τὴν ἔκθεσιν, νὰ ὑποβάλληταί τις, φέρων ἁλύσσεις εἰς τοὺς πόδας ἐφ' ὅρου ζωῆς, εἰς βαρέα ἔργα, ὅπου ἤθελε διατάξει ἡ Κυβέρνησις.

Ἄρθρ. 21. Πρόσκαιρα δεσμὰ εἰσὶ, ἀφ' οὗ ὑποστῇ τὴν ἔκθεσιν νὰ ὑποβάλληταί τις ἐπίσης, μὲ ἁλύσσεις εἰς τοὺς πόδας, εἰς βαρέα ἔργα, ὅπου ἡ Κυβέρνησις ἤθελε διατάξει, ἀπὸ τριῶν μέχρι δεκαπέντε ἐτῶν· ἀλλ' ἂν ἡ ποινὴ ἦναι βραχυτέρα τῶν πέντε ἐτῶν, ἐκτελεῖται καὶ ἐπιτοπίως.

Ἄρθρ. 22. Ἡ θανατικὴ ποινὴ καὶ ἡ ἔκθεσις δὲν ἐκτελοῦνται κατὰ τὰς ἑορτὰς τῆς θρησκείας, ἣν πρεσβεύει ὁ καταδικασθείς.

Ἄρθρ. 23. Ἰσόβιος εἱρκτὴ ἐστὶ τὸ διαμένειν μέχρι θανάτου πεφυλακισμένος ἐντὸς φρουρίου, ὁριζομένου ὑπὸ τῆς Κυβερνήσεως.

Ἄρθρ. 24. Πρόσκαιρος εἱρκτὴ ἐπίσης, τὸ κρατεῖσθαι πεφυλακισμένον ἐντὸς φρουρίου, ὁριζομένου ὑπὸ τῆς Κυβερνήσεως, ἀπὸ τριῶν μέχρι δεκαπέντε ἐτῶν.

Ἄρθρ. 25. Ἡ ποινὴ τῆς εἱρκτῆς ἐστὶ συνδυασμὸς φυλακίσεως μεθ' ὑπερορίας. Ὁ καθειργμένος δύναται νὰ συγκοινωνῇ μετὰ τῶν ἔσω ἢ ἔξω τοῦ φρουρίου, ἐφόσον ἐπιτρέπουσιν αἱ ἀστυνομικαὶ διατάξεις.

Ἄρθρ. 26. Ἡ ποινὴ τῶν προσκαίρων δεσμῶν καὶ τῆς προσκαίρου εἱρκτῆς λογίζεται ἀρχομένη ἀπὸ τῆς ἡμέρας, καθ' ἣν ἐπεκυρώθη ἡ ποινικὴ ἀπόφασις.

Ἄρθρ. 27. Ὁ καταδικασθεὶς εἰς πρόσκαιρα δεσμὰ ἢ εἰς πρόσκαιρον εἱρκτὴν, ἐκπίπτων τοῦ δικαιώματος πάσης διαχειρίσεως καὶ συναλλαγῆς, κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς ποινῆς, διορίζει, τῇ ἐγκρίσει τῆς ἀρχῆς, πληρεξούσιον πρὸς διαχείρισιν τῆς περιουσίας του κατὰ τὸ ὡρισμένον τοῦτο χρονικὸν διάστημα. Ἐφ' ὅσον δὲ διαρκεῖ ἡ ποινὴ, δίδεται αὐτῷ, διὰ τοῦ πληρεξουσίου, ἐκ τῶν προσόδων του τοσοῦτον μόνον, ὅσον ἐπιτρέπουσιν αἱ εἰδικαὶ περὶ φυλακῶν διατάξεις, καὶ μηδὲν ἕτερον. Μετὰ δὲ τὴν συμπλήρωσιν τοῦ χρόνου τῆς ποινῆς, ἐπιστρέφεται αὐτῷ ἡ περιουσία του ἅπασα, καὶ τῷ δίδεται λόγος (λογοδοσία) διὰ τὴν γενομένην διαχείρισιν ὑπὸ τοῦ πληρεξουσίου.

Ἄρθρ. 28. Ὁ εἰς ἰσόβιον ὑπερορίαν καταδικασθεὶς ἀποπέμπεται εἰς τόπον, ὡρισμένον ὑπὸ τῆς Κυβερνήσεως, ὅπως διαμείνῃ ἐκεῖ ἰσοβίως. Ἂν δὲ ζητήσῃ καὶ τῆς οἰκογενείας αὐτοῦ τὴν μετάβασιν εἰς τὸν αὐτὸν τόπον, τοῦτο ἐπιτρέπεται κατ' ἐπιείκειαν.

Ἄρθρ. 29. Ἡ ἰσόβιος στέρησις βαθμοῦ καὶ δημοσίας ὑπηρεσίας συνίσταται εἰς τὸ μὴ γίνεσθαι τινὰ, κατὰ τὴν διακέλευσιν τοῦ νόμου, τοῦ λοιποῦ δεκτὸν εἰς ὑπηρεσίαν τοῦ Κράτους, μικρὰν ἢ μεγάλην, εἴτε ἀπ' εὐθείας, εἴτε ὡς ἐνοικιαστὴν, μηδ' ἀξιοῦσθαι βαθμοῦ ἢ μισθοῦ, μηδὲ φέρειν

παράσημον· ἂν δὲ τύχῃ ἔχων ἤδη βαθμὸν ἢ ὑπηρεσίαν, ἀπόλλυσι ταῦτα μετὰ τοῦ μισθοῦ.

Ἄρθρ. 30. Οἱ καταδικασθέντες εἰς ἰσόβια ἢ πρόσκαιρα δεσμὰ, ἢ εἰς ἰσόβιον εἱρκτὴν, ἢ εἰς ἰσόβιον ὑπερορίαν, ὑφίστανται καὶ τὴν ἰσόβιον στέρησιν βαθμοῦ καὶ δημοσίας ὑπηρεσίας. Ὡς δὲ πρὸς τὴν ποινὴν τῆς προσκαίρου εἱρκτῆς, ἂν αὕτη κατεγνώσθη ὡς εἰδικὴ ποινὴ, ὁ εἰς ταύτην καταδικασθεὶς ὑφίσταται καὶ τὴν ἐν λόγῳ στέρησιν ἐφ' ὅσον διαρκεῖ ἡ ποινή· συμπληρωθέντος δὲ τοῦ ὁρισθέντος χρόνου τῆς ποινῆς, ἂν ἡ κυβέρνησις πεισθῇ περὶ τῆς ἐπὶ τὸ κρεῖττον μεταβολῆς τοῦ ἤθους αὐτοῦ, ἐπιτρέπεται ἡ ἀνάκτησις τῆς ἱκανότητος τοῦ προσέρχεσθαι εἰς δημοσίαν λειτουργίαν καὶ βαθμολογεῖσθαι. Ἐν τούτοις, ἂν μὴ παρέλθῃ τὸ ἥμισυ τοῦ διὰ τὴν εἱρκτὴν ὁρισθέντος χρόνου, ἡ ἀνάκτησις αὕτη δὲν εἶναι ἐφικτή· ἀλλὰ ἂν ἡ πρόσκαιρος εἱρκτὴ κατεγνώσθη ἀντὶ δεσμῶν, ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει ὁ καταδικασθεὶς εἰς εἱρκτὴν, ὡς οἱ καταδικασθέντες εἰς δεσμὰ, ὑφίσταται ἰσοβίως τὴν τοῦ βαθμοῦ καὶ τῆς ὑπηρεσίας στέρησιν.

Ἄρθρ. 31. Ἡ τῶν ἀστυκῶν δικαιωμάτων ἰσόβιος ἔκπτωσις ἐστὶ α') ἡ ἐν τῷ 29 ἄρθρῳ ῥηθεῖσα ἰσόβιος στέρησις βαθμοῦ καὶ δημοσίας ὑπηρεσίας· β') ἡ στέρησις ἁπάντων τῶν πολιτικῶν δικαιωμάτων, ἤτοι τὸ μὴ εἶναι δεκτὸν εἰς ὑπηρεσίαν τινὰ τῆς ἐπαρχίας, εἴτε τοῦ ἔθνους, εἴτε τῆς συντεχνίας· γ') τὸ μὴ δύνασθαι διδάσκειν ἐν σχολῇ· δ') τὸ μὴ δύνασθαι εἶναι μάρτυρα ἢ πραγματογνώμονα· ἐπὶ δίκης δὲ τινὸς, ἂν ὑπάρξῃ ἀνάγκη ἐξετάσεως αὐτοῦ, τὸ ἐκλαμβάνεσθαι τὴν κατάθεσιν αὐτοῦ ὡς ἁπλῆν πληροφορίαν, μὴ ἔχουσαν οὐσιώδη ἐπιῤῥοὴν ἐπὶ τῆς ἀποφάσεως· τὸ μὴ εἶναι πληρεξούσιον ἐν δίκῃ· ε) τὸ μὴ δύνασθαι ἐπιτροπεύειν καὶ ς') τὸ μὴ ὁπλοφορεῖν.

Ἄρθρ. 32. Αἱ ἐν τοῖς ἄρθροις 29 καὶ 31 διαλαμβανόμεναι ποιναὶ, ἤτοι ἡ τοῦ βαθμοῦ ἀφαίρεσις καὶ ἡ ἐκ τῶν ἀστυκῶν δικαιωμάτων ἔκπτωσις, καταγινώσκονται ποτὲ μὲν μετὰ τῶν ἰσοβίων ἢ προσκαίρων δεσμῶν, καὶ τῆς εἱρκτῆς καὶ τῆς ἰσοβίου ὑπερορίας, ποτὲ δὲ ὡς ποιναὶ εἰδικαὶ καὶ ἀνεξάρτητοι. Ὅτε καταγινώσκονται ὡς εἰδικαὶ ποιναὶ, ἐπιβάλλεται διὰ τῆς αὐτῆς ἀποφάσεως καὶ φυλάκισις, μὴ ὑπερβαίνουσα τὰ τρία ἔτη.

Ἄρθρ. 33. Περιλήψεις τῶν περὶ θανατικῆς ποινῆς ἰσοβίων ἢ προσκαίρων δεσμῶν, εἱρκτῆς, ἰσοβίου ὑπερορίας, ἀφαιρέσεως βαθμοῦ καὶ ἐκπτώσεως ἐκ τῶν ἀστυκῶν δικαιωμάτων, ἀποφάσεων δημοσιεύονται: ἐν τῇ πρωτευούσῃ τοῦ Νομοῦ, ἔνθα ἐξεδόθη ἡ ἀπόφασις, ἐν τῇ χώρᾳ ἔνθα διεπράχθη τὸ κακούργημα, ἐν τῷ τόπῳ, ἔνθα πρόκειται νὰ ἐκτελεσθῇ ἡ ἀπόφασις, καὶ ἐν τῷ τόπῳ ἔνθα κατοικεῖ ὁ καταδικασθείς· ὥστε, ἐν μὲν τῇ Κωνσταντινουπόλει αἱ περιλήψεις αὗται τοιχοκολλῶνται εἰς τὰ πρόθυρα τοῦ Καταστήματος τοῦ Ὑπουργείου τῆς ἀστυνομίας, ἐν δὲ ταῖς ἐπαρχίαις εἰς τὰ πρόθυρα τῶν Διοικητηρίων.

ΚΑΦΑΛΑΙΟΝ Γ'.

Περὶ τῶν εἰς τὰ πλημμελήματα καὶ τὰ πταίσματα ἐπιβαλλομένων ποινῶν.

Ἄρθρ. 34. Φυλάκισις ἐστὶν ἡ ἐν ταῖς φυλακαῖς τῆς Κυβερνήσεως κράτησις ἐπὶ χρόνον ὁρισθέντα διὰ τῆς ποινικῆς ἀποφάσεως. Ὁ δὲ χρόνος τῆς φυλακίσεως, ὑπολογιζόμενος ἀφ' ἧς εἰσῆλθεν εἰς τὴν φυλακὴν ὁ πλημμελήσας, ἐστὶν ὧραι 24 κατ' ἐλάχιστον ὅρον, τριετία δὲ, κατὰ μέγιστον. Οἱ οὕτω φυλακισμένοι ἀσχολοῦνται, κατὰ τοὺς Κανονισμοὺς τῆς Κυβερνήσεως καὶ τὴν ἰδίαν αὐτῶν κατάστασιν, εἰς ἔργα κατάλληλα καὶ ἀνάλογα πρὸς τὴν κλίσιν αὐτῶν.

Ἄρθρ. 35. Πρόσκαιρος ὑπερορία ἐστὶν ἡ ἀποπομπή τινος εἰς ἄλλον τόπον, παρ' ἐκεῖνον, ἔνθα διαμένει, τρεῖς μὲν μῆνας, κατ' ἐλάχιστον, τρία δὲ ἔτη, κατὰ μέγιστον ὅρον.

Ἄρθρ. 36. Ἀποβολὴ ἐκ τῆς δημοσίας ὑπηρεσίας ἐστὶ τὸ ἀποβληθῆναι τινὰ, σύμφωνα τῇ διατάξει τοῦ Ποινικοῦ Νόμου, ἀπὸ τῆς δημοσίας θέσεως ἣν κατέχει, ἀφαιρουμένου καὶ τοῦ μισθοῦ, τοῦ διὰ τὴν θέσιν ταύτην ὡρισμένου· ὁ ἐλάχιστος χρόνος τῆς ποινῆς εἶναι τρίμηνος, ὁ δὲ μέγιστος ἑξαετὴς, καθ' ὃν ὁ καταδικασθεὶς στερεῖται θέσεως καὶ μισθοῦ. Ὁ μὴ ἐν ὑπηρεσίᾳ διατελῶν, ἂν καταγνωσθῇ κατ' αὐτοῦ ἡ περὶ ἧς ὁ λόγος ποινὴ, δὲν δύναται ἐπίσης νὰ λάβῃ θέσιν καὶ μισθὸν κατὰ τὴν διάρκειαν αὐτῆς.

Ἄρθρ. 37. Χρηματικὴ ποινὴ καλεῖται τὸ παρά τινος λαβεῖν χρήματα κατὰ τὸν ποινικὸν νόμον. Ἂν κατὰ τοῦ καταδικασθέντος εἰς πρόστιμον ἀπηγγέλθῃ συγχρόνως καὶ φυλάκισις, δὲν δύναται δὲ, δι' ἀπορίαν χρημάτων, νὰ πληρώσῃ τὸ πρόστιμον, παρατείνεται ὁ χρόνος τῆς φυλακίσεως, κατὰ προσθήκην τοῦ ἡμίσεως τῆς ἀρχῆθεν ὁρισθείσης διαρκείας τῆς ποινῆς· ἂν δὲ ἀπηγγέλθῃ μόνον τὸ πρόστιμον, δὲν δύναται δὲ νὰ πληρώσῃ τοῦτο ὁ καθ' οὗ ἐπεβλήθη, ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει, ἀναλόγως τοῦ ποσοῦ, φυλακίζεται ἀπὸ 24 ὡρῶν μέχρι τριῶν μηνῶν.

Ἄρθρ. 38. Τὸ εἰς πλημμέλημα ἐπιβαλλομένην ποινὴν ἀπαγγέλλον δικαστήριον δύναται συγχρόνως νὰ ἐπιβάλῃ καί τινας τῶν ἀπαγορεύσεων, ἃς διαλαμβάνει τὸ 31 ἄρθρον, τὴν ἀφαίρεσιν τῶν ἀστυκῶν δικαιωμάτων ὁρίζον.

Ἄρθρ. 39. Τὸ πρόστιμον εἶναι πληρωτέον πρὸς τὸ Ταμεῖον τῆς Κυβερνήσεως. Ἂν ὁ εἰς τοῦτο καταδικασθεὶς, μετὰ τὴν συμπλήρωσιν τοῦ χρόνου τῆς ποινῆς, διαμείνῃ ἐν τῇ φυλακῇ ἐπὶ ἓξ μῆνας, διότι δὲν ἀπέτισε τὸ πρόστιμον, ἀκολούθως, ἀποδεικνύων ὅτι δὲν δύναται νὰ τὸ πληρώσῃ, ἀποφυλακίζεται προσωρινῶς· ἂν ἡ ἕνεκα προστίμου φυλάκισις προῆλθεν ἐκ πταίσματος, δὲν παρατείνεται ὑπὲρ τοὺς τρεῖς μῆνας.

Ἅμα δὲ γνωσθῇ ὅτι ὁ προσωρινῶς ἀποφυλακισθεὶς ὑπόρησεν, ὑποχρεοῦται εἰς τὴν ἀπότισιν τοῦ προστίμου.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Δ'.

Περιστάσεις παραίτιοι ἢ μὴ συγγνώμης ἢ εὐθύνης, ἢ παράγουσαι τὸ ἀξιόποινον (Περὶ καταλογισμοῦ).

Ἄρθρ. 40. Ἂν ὁ ἔνοχος ἀξιοποίνου πράξεως ἦναι ἄνηβος, δὲν ὑποβάλλεται εἰς τὴν ποινὴν, τὴν ὡρισμένην δι' ὅπερ ἔπραξεν ἔγκλημα. Καὶ ἂν μὲν στερῆται ἱκανότητος τοῦ διαγινώσκειν τὸ καλὸν καὶ τὸ κακὸν, παραδίδεται εἰς τοὺς γονεῖς, ἢ τοὺς συγγενεῖς αὐτοῦ, ἐπὶ ἀποχρώσει ἐγγυήσει· τούτων δὲ μὴ παρεχόντων τοιαύτην ἐγγύησιν, φυλακίζεται διὰ τῆς ἀστυνομίας ἐπὶ ἀνάλογον χρόνον πρὸς σωφρονισμόν· ἂν δὲ ὁ ἐγκληματίας ἦναι πρόσηβος, τοὐτέστιν, ἂν, διαγινώσκων ὅτι ἐξ ἧς ἐπιχειρεῖ πράξεως ἀποτελεῖται ἔγκλημα, ἔπραξε τοῦτο ἐν γνώσει, ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει, ἂν ἡ ἀξιόποινος πρᾶξίς του ἦναι κακούργημα, τιμωρούμενον διὰ θανατώσεως, δι' ἰσοβίων δεσμῶν, δι' εἱρκτῆς, ἢ δι' ὑπερορίας ἰσοβίου, πρὸς σωφρονισμὸν φυλακίζεται ἀπὸ πέντε μέχρι δέκα ἐτῶν· ἂν δὲ ἦναι ἐκ τῶν συνεπαγομένων πρόσκαιρα δεσμὰ, ἢ πρόσκαιρον εἱρκτὴν, ἢ πρόσκαιρον ὑπερορίαν, ἐπίσης σωφρονισμοῦ χάριν φυλακίζεται, ἀπὸ τοῦ τετάρτου μέχρι τοῦ τρίτου τοῦ χρόνου τῆς εἰς τὸ κακούργημά του ἐπιβαλλομένης ποινῆς. Κατ' ἀμφοτέρας δὲ τὰς περιπτώσεις ταύτας δύναται νὰ τεθῇ, ἀπὸ πέντε μέχρι δέκα ἐτῶν, ὑπὸ ἀστυνομικὴν ἐπιτήρησιν. Ἂν δὲ ἡ ἐπιβαλλομένη εἰς τὴν ἀθέμιτον πρᾶξίν του ποινὴ ἦναι ἀφαίρεσις τῶν ἀστυκῶν δικαιωμάτων, ὡσαύτως πρὸς σωφρονισμὸν φυλακίζεται, ἀπὸ ἓξ μηνῶν μέχρι τριῶν ἐτῶν. Τελευταῖον, ἂν ἔπραξέ τι ὑπαγόμενον εἰς ἐλαφροτέραν ποινὴν, πρὸς σωφρονισμὸν πάλιν, φυλακίζεται ἐπί τινα ὡρισμένον χρόνον, μὴ ὑπερβαίνοντα τὸ τρίτον τῆς διαρκείας τῆς ποινῆς ἐκείνης.

Ἄρθρ. 41. Ἀπαλλάσσεται τῆς ποινῆς ἐκεῖνος, ὅστις ἀπεδείχθη ὅτι παρεφρόνει κατὰ τὴν τέλεσιν τοῦ ἐγκλήματος.

Ἄρθρ. 42. Ἐπίσης δὲν ὑποβάλλεται εἰς ποινὴν καί τις, περὶ οὗ ἀπεδείχθη ὅτι ἔπραξε τὸ ἔγκλημα ἀκουσίως, καὶ ἐνδοὺς εἰς βίαν. Ἀλλ' ἡ ἐπὶ τοῦ προκειμένου ἀπαιτουμένη ὑπὸ τοῦ νόμου βία ἔγκειται ἐν γεγονότι, ἐξ οὗ καταφαίνεται πλήρης ἀθωότης τοῦ πράξαντος (ὡς πρὸς τὸν βαθμὸν τοῦ ἐγκλήματος), καὶ ἀνάγκη, εἰς ἣν ἦτον ἀδύνατον ν' ἀντιστῇ· ὥστε ἡ τῶν γονέων πρὸς τὰ τέκνα, καὶ τοῦ κυρίου πρὸς τὸν ὑπηρέτην διαταγὴ, καὶ τοιαῦται σχέσεις ὑποταγῆς δὲν λογίζονται ὡς παράγουσαι τοιαῦτα γεγονότα.

Ἄρθρ. 43. Ἐν ταῖς ὑπὸ τοῦ νόμου ἐπιβαλλομέναις ποιναῖς, οὐδεμία

διάκρισις γίνεται μεταξὺ ἄρρενος καὶ θήλεος. Ἐν τούτοις, ὡς πρὸς τὸν τρόπον τῆς ἐφαρμογῆς ποινῶν τινων, καθίσταται ἀναγκαία ἐπιείκειά τις πρὸς τὰς γυναῖκας.

Ἄρθρ. 44. Τὰ κλοπιμαῖα λαμβάνονται παρ' ἐκείνου, παρ' ᾧ εὑρεθῶσιν· ἀλλ' ἀποζημιώσεις καὶ λοιπὰ ἔξοδα ἐπιβάλλονται μόνον εἰς τὸν αὐτουργὸν τοῦ ἐγκλήματος.

Ἄρθρ. 45. Οἱ συνεργοὶ πράξεώς τινος ἀξιοποίνου, ἐν ταῖς περιπτώσεσι καθ' ἃς ὁ νόμος δὲν ὁρίζει ἄλλως, τιμωροῦνται ὡς τὸν αὐτουργὸν αὐτῆς.

Ἄρθρ. 46. Οἱ ἐνεχόμενοι εἰς ἓν καὶ τὸ αὐτὸ ἔγκλημα θεωροῦνται, ὡς πρὸς τὴν ἀπόδοσιν τῶν κλοπιμαίων καὶ τὴν ἀπότισιν ἀποζημιώσεων καὶ ἄλλων ἐξόδων, ὡς ὀφειλέται *ἀλληλέγγυοι*· ὥστε, μὴ δυναμένου νὰ πληρώσῃ τινὸς ἐξ αὐτῶν, ἀντ' ἐκείνου πληρόνει ὁ δυνάμενος.

Ἄρθρ. 47. Μόνον δι' αὐτοκρατορικοῦ διατάγματος μεταβάλλεται ἡ μὲν θανατικὴ ποινὴ εἰς δεσμὰ, τὰ δεσμὰ εἰς εἱρκτὴν, ἡ ἰσόβιος εἱρκτὴ εἰς ἰσόβιον ὑπερορίαν, ἡ δὲ πρόσκαιρος εἱρκτὴ καὶ ἡ φυλάκισις εἰς πρόσκαιρον ὑπερορίαν.

Ἐπίσης, ἄνευ αὐτοκρατορικοῦ διατάγματος, ἢ ἄνευ ῥητῆς διατάξεως τοῦ νόμου, οὐδεμία ποινὴ χαρίζεται, οὐδὲ μεταβάλλεται, οὐδὲ μετριάζεται.

ΤΙΤΛΟΣ ΠΡΩΤΟΣ.

Περὶ κακουργημάτων καὶ πλημμελημάτων κατὰ τῆς πολιτείας, καὶ περὶ τῶν ἐπιβαλλομένων αὐτοῖς ποινῶν.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Α'.

Περὶ κακουργημάτων καὶ πλημμελημάτων κατὰ τῆς ἐξωτερικῆς ἀσφαλείας τοῦ Ὀθωμανικοῦ Κράτους.

Ἄρθρ. 48. Ὅστις δήποτε ἐκ τῶν ὑπηκόων τῆς Ὀθωμανικῆς αὐτοκρατορίας, συνταχθεὶς μετὰ τῶν ἐχθρῶν, ἄρῃ ὅπλα κατ' αὐτῆς, τιμωρεῖται διὰ θανάτου.

Ἄρθρ. 49. Ὅστις ἐκ τῶν ὑπηκόων τῆς Ὀθωμανικῆς αὐτοκρατορίας, προθέμενος νὰ παροτρύνῃ ξένας δυνάμεις, ἢ νὰ ἐξεύρῃ αὐταῖς τὸν λόγον καὶ τὸν τρόπον, ὅπως προβῶσιν εἰς διαβήματα ἐχθρικὰ ἢ εἰς πόλεμον κατὰ τῆς Ὀθωμανικῆς αὐτοκρατορίας, ἐπιχειρῇ συνεννοήσεις μετ' αὐτῶν, ἢ μετὰ τῶν πρακτόρων αὐτῶν καὶ ῥαδιουργῇ, εἴτε αἱ ῥαδιουργίαι του αὗται ἐπήνεγκαν τὰ ἐχθρικὰ διαβήματα, εἴτε οὐχὶ, ὁ τοιοῦτος τιμωρεῖται ἐπίσης μὲ θάνατον.

Ἄρθρ. 50. Ὅστις ἐκ τῶν ὑπηκόων τῆς Ὀθωμανικῆς αὐτοκρατορίας, ἐπὶ σκοπῷ τοῦ νὰ βοηθήσῃ τοὺς ἐχθροὺς αὐτῆς, διευκολύνων τὴν εἰς τὰς ὀθωμανικὰς ἐπαρχίας εἴσοδον, ἢ παραδιδοὺς πόλιν, φρούριον, θέσεις ὀχυρὰς, λιμένα, ἀποθήκην, ναύσταθμιον, πλοῖον τοῦ Κράτους, ἢ χρηγῶν στρατὸν, χρήματα, τροφὰς, ὅπλα καὶ πολεμεφόδια, ἢ ἐπὶ σκοπῷ τοῦ νὰ προσενέγκῃ εἰς αὐτοὺς ὑπηρεσίας, διαφθείρων τὴν πίστιν καὶ διαταράσσων τὴν στρατιωτικὴν πειθαρχίαν, ἢ δι' ἄλλου τρόπου συντελῶν, ὅπως ὁ ἐχθρικὸς στρατὸς εἰσελάσῃ εἰς τὴν Ὀθωμανικὴν χώραν καὶ νικήσῃ τὸν Ὀθωμανικὸν στρατὸν, ὅστις, πρὸς ἐπίτευξιν τοιούτου σκοποῦ, συνεννοεῖται μετὰ τῶν πολεμίων, καὶ μηχανορράφῃ, καὶ οὗτος τιμωρεῖται ἐπίσης μὲ θάνατον.

Ἄρθρ. 51. Ἐὰν ἡ μεθ' ὑπηκόων πολεμίου δυνάμεως συνεννόησις, μηδὲν τῶν ἐν τῷ προηγουμένῳ ἄρθρῳ ἐγκλημάτων ἀφορῶσα, ἀπολήγῃ εἰς παροχὴν πληροφοριῶν πρὸς τὸν ἐχθρὸν, ἐπιζημίων εἰς τὴν αὐτοκρατορικὴν κυβέρνησιν ἢ εἰς τοὺς συμμάχους αὐτῆς, ὑπὸ στρατιωτικὴν ἢ πολιτικὴν ἔποψιν, ὁ οὕτω συνεννοηθεὶς, ἀναλόγως τοῦ βαθμοῦ τοῦ ἐγκλήματος, τιμωρεῖται διὰ προσκαίρου εἱρκτῆς. Ἀλλ', ἐὰν ὁ παρασχὼν τοιαύτας πληροφορίας ἐξετέλεσεν ἔργον κατασκόπου, τουτέστι, προέθετο νὰ δηλώσῃ πρὸς τὸν ἐχθρὸν τὰ πολεμικὰ σχέδια τῆς αὐτοκρατορικῆς Κυβερνήσεως, ἀναλόγως τοῦ βαθμοῦ τοῦ ἐγκλήματος, τιμωρεῖται διὰ προσκαίρων δεσμῶν. Ἐὰν δὲ τοῦτο διαπραχθῇ ἐν στρατοπέδῳ, ἐπιβάλλεται θανατικὴ ποινὴ τῷ πράξαντι, κατὰ τοὺς στρατιωτικοὺς νόμους.

Ἄρθρ. 52. Ὅστις δήποτε ἐκ τῶν δημοσίων λειτουργῶν ἢ πρακτόρων τῆς Κυβερνήσεως, ἢ καὶ ἄλλος, εἰδὼς, ὡς ἐκ τῆς θέσεώς του ἢ ἐπισήμως, μυστικήν τινα διαπραγμάτευσιν περὶ σπουδαίου πολιτικοῦ ἀντικειμένου τῆς αὐτοκρατορίας, ἢ ἀπόφασιν περὶ κεκρυμμένης καὶ λανθανούσης κινήσεως στρατιωτικῶν αὐτῆς δυνάμεων, ἀποκαλύψῃ τὰ ἀπόῤῥητα ταῦτα, μὴ διαταξάσης μηδ' ἐπιτρεψάσης τῆς Κυβερνήσεως, πρὸς ὑπαλλήλους ξένου ἢ πολεμίου Κράτους, εἴτε ἀπ' εὐθείας, εἴτε ἐμμέσως, καταδικάζεται εἰς θάνατον.

Ἄρθρ. 53. Ὅστις ἐκ τῶν ὑπαλλήλων τῆς αὐτοκρατορικῆς Κυβερνήσεως, ὢν, ὡς ἐκ τῆς θέσεως αὐτοῦ, ἰδίως ἐμπεπιστευμένος τὰ σχέδια καὶ τοὺς χάρτας ὀχυρωμάτων, ναυστάθμων ἢ λιμένων τοῦ Κράτους, παραδώσῃ εἰς τὸν ἐχθρὸν ἢ εἰς πράκτορας αὐτοῦ ἅπαντα, ἢ μόνον ἓν ἐκ τούτων, τιμωρεῖται μὲ δεσμὰ ἀπὸ τριῶν μέχρι δεκαπέντε ἐτῶν. Ἂν δὲ παραδώσῃ ταῦτα, ἄνευ ἀδείας τῆς Κυβερνήσεως, εἰς ἀνθρώπους φίλου ἢ οὐδετέρου Κράτους, φυλακίζεται ἀφ' ἑνὸς μέχρι τριῶν ἐτῶν.

Ἄρθρ. 54. Ὅστις, ὑπήκοος ὢν τῆς Αὐτοῦ Αὐτοκρατορικῆς Μεγαλειότητος, κρύψῃ ἢ αὐτὸς, ἢ δι' ἄλλων, κατασκόπους πεμφθέντας ὑπὸ τοῦ

ἐχθροῦ πρὸς ἀνακάλυψιν καὶ ἐξακρίβωσιν τῶν πραγμάτων, ἐν ᾧ ἠξεύρει ὅτι εἶναι κατάσκοποι, καταδικάζεται εἰς ἰσόβια δεσμά.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Β'.

Περὶ κακουργημάτων καὶ πλημμελημάτων κατὰ τῆς ἐσωτερικῆς τοῦ Ὀθωμανικοῦ Κράτους ἀσφαλείας.

Ἄρθρ. 55. Ὅστις, ἀμέσως ἢ ἐμμέσως, διεγείρῃ ὑπηκόους τῆς αὐτοκρατορικῆς κυβερνήσεως καὶ κατοίκους τῆς ὀθωμανικῆς χώρας εἰς ἔνοπλον στάσιν κατὰ τῆς αὐτοκρατορίας, εἴτε ἐτελέσθη ἡ προτεθεῖσα στάσις, εἴτε ἐγένετο μόνον ἔναρξις τῆς τελέσεως αὐτῆς, τιμωρεῖται διὰ θανατικῆς ποινῆς.

Ἄρθρ. 56. Ὅστις, γινόμενος παραίτιος τοῦ νὰ ἐξοπλισθῶσι κατ' ἀλλήλων κάτοικοι τῆς ὀθωμανικῆς χώρας, ὠθεῖ τούτους εἰς ἐμφύλιον πόλεμον, ἢ εἰς διαρπαγὰς, δηώσεις καὶ φόνους, ἂν ἐτελέσθησαν ἤδη αἱ διαταράξεις αὗται τῆς δημοσίας τάξεως, ἢ ἂν μόνον ἐγένετο ἔναρξις τῆς πρὸς τέλεσιν αὐτῶν ἐνεργείας, τιμωρεῖται ἐπίσης διὰ θανατικῆς ποινῆς.

Ἄρθρ. 57. Ἂν τινὰ τῶν ἐν τοῖς ἀνωτέρω ἄρθροις 55 καὶ 56 διαλαμβανομένων διαταράξεων πράξῃ ἢ ἐπιχειρήσῃ νὰ πράξῃ ὁμὰς κακούργων ἀπὸ κοινοῦ, ἐκ τῶν συγκροτούντων τὴν ὁμάδα ταύτην οἱ ἀρχηγοὶ καὶ οἱ πρὸς τὴν διατάραξιν προτρέψαντες, ὅπου ἂν συλληφθῶσι, θανατοῦνται. Ἐκ δὲ τῶν λοιπῶν οἱ ἐν τῷ τόπῳ τοῦ κακουργήματος συλληφθέντες τιμωροῦνται δι' ἰσοβίων ἢ προσκαίρων δεσμῶν, ἀναλόγως τῶν βαθμῶν τοῦ ἀποδειχθησομένου ἐγκλήματος, καὶ τῆς ἐποχῆς αὐτῶν ἐν ταῖς γενομέναις ταραχαῖς.

Ἄρθρ. 58. Ἂν τινες συνομώσαντες ἐπὶ σκοπῷ τοῦ νὰ διαπράξωσι κακούργημά τι ἐκ τῶν μνημονευομένων ἐν τοῖς ἄρθροις 55 καὶ 56, συνεννοήθησαν μὲν περὶ τῆς τελέσεως καὶ ἀπεφάσισαν νὰ προβῶσιν εἰς ταύτην, λαβόντες καὶ μέτρα τινὰ προπαρασκευαστικὰ τῶν τῆς τελέσεως μέσων, ἀλλὰ δὲν περιῆλθεν εἰσέτι ἡ ἐνέργεια αὐτοῦ μέχρι τοῦ σταδίου τῆς τελέσεως τοῦ κακουργήματος, οἱ συνωμόται οὗτοι τιμωροῦνται δι' ἰσοβίου ὑπερορίας. Ἀλλ' ἐὰν οὐδεμία πρόκηται βουλὴ ἢ πρᾶξις αὐτοῦ τείνουσα πρὸς παρασκευὴν τῶν μέσων τῆς τελέσεως τοῦ κακουργήματος, ἐγένετο δὲ μόνον σκέψις καὶ ἀπόφασις περὶ ταύτης, οἱ συνωμόται καταδικάζονται εἰς πρόσκαιρον εἱρκτήν. Ἂν δὲ πάλιν, πρὸς ἐκδήλωσιν τινὸς τῶν ἐν τοῖς μνημονευθεῖσι δύω ἄρθροις διαλαμβανομένων διαταράξεων, γενῇ μὲν πρότασις περὶ σχηματισμοῦ συνωμοσίας, δὲν τύχῃ δὲ παραδοχῆς, τὸ ποιησάμενον τὴν πρότασιν ἄτομον φυλακίζεται ἀφ' ἑνὸς μέχρι τριῶν ἐτῶν.

Ἄρθρ. 59. Ὅστις, ἄνευ ἐντολῆς τῆς αὐτοκρατορικῆς Κυβερνήσεως, ἢ ἄνευ λόγου δεκτοῦ παρ' αὐτῇ, ἀναλάβῃ τὴν ἀρχηγίαν μοίρας, ἢ

ἀποσπάσματος στρατιωτικοῦ, σόλου, πολεμικοῦ πλοίου, φρουρίου ἢ ὀχυρᾶς θέσεως, λιμένος ἢ πόλεως αὐτῆς, καὶ ὅστις, διαταχθεὶς ὑπὸ τῆς αὐτοκρατορικῆς κυβερνήσεως νὰ καταλίπῃ τὴν ὁποίαν περιβέβληται στρατιωτικὴν ἀρχηγίαν, ἀπειθήσῃ, καὶ ὅστις, ἐπίσης ἄνευ λόγου ἀποχρῶντος, δὲν ὑπακούσῃ εἰς τὰς περὶ διαλύσεως τοῦ ὑπ' αὐτὸν στρατοῦ, δι' ἀποπομπῆς εἰς τὰ ἴδια, διαταγὰς τῆς αὐτοκρατορικῆς Κυβερνήσεως, ἀλλὰ τὸν διατηρῇ συντεταγμένον, καταδικάζεται εἰς θάνατον.

Ἄρθρ. 60. Ὅστις δήποτε ἐκ τῶν ἐπιτετραμμένων τὴν διάθεσιν καὶ τὴν διοίκησιν στρατοῦ, τακτικοῦ ἢ ἀστυνομικοῦ, ζητήσῃ παρὰ τούτου ἢ τὸν διατάξῃ νὰ πράξῃ τι κατὰ τῆς ἐκ διαταγῆς τῆς Αὐτοκρατορικῆς Κυβερνήσεως ἐνεργουμένης στρατολογίας, τιμωρεῖται δι' ἰσοβίου ὑπερορίας. Ἐὰν δὲ φανῶσι καὶ πρακτικὰ ἀποτελέσματα τῆς ἐνεργείας ταύτης, τουτέστιν, ἐὰν, ὑπακούσαντος τοῦ στρατοῦ εἰς τοιαύτην παράνομον διαταγὴν, ἀντιταχθῶσι πραγματικὰ προσκόμματα εἰς τὴν ἐκτέλεσιν τοῦ ὑπὸ τῆς Ὑψηλῆς Κυβερνήσεως ἐπιδιωκομένου σκοποῦ τῆς στρατολογίας, ὁ διατάξας καταδικάζεται εἰς θάνατον. Οἱ δὲ ἀξιωματικοὶ τῶν ὑπακουσάντων εἰς διαταγὴν, τῇ αὐτοκρατορικῇ βουλήσει ἀντιβαίνουσαν, τιμωροῦνται διὰ προσκαίρων δεσμῶν.

Ἄρθρ. 61. Ὅστις ἐκ προμελέτης, ἤτοι ἐκ κακοβουλίας, πυρπολήσῃ ἢ κατεδαφίσῃ οἰκοδομὰς τοῦ Κράτους, ἢ ἀποθήκας παντὸς εἴδους ἐφοδίων, θανατοῦται.

Ἄρθρ. 62. Ὅστις γίνῃ ἀρχηγὸς, ἢ ἀναλάβῃ διεύθυνσίν οἱανδήποτε ἐν ἐνόπλῳ συμμορίᾳ, συσταθείσῃ ἵνα καταλάβῃ καὶ διαρπάσῃ κτηματικὴν χρηματικὴν περιουσίαν τῆς Ὑψηλῆς Κυβερνήσεως, ἢ κτήματα ἀνήκοντα εἰς κοινότητα κατοίκων, ἢ ἵνα ἀντιστῇ εἰς τὸν κατὰ τοιούτων κακούργων πορευόμενον αὐτοκρατορικὸν στρατὸν, τιμωρεῖται θανάτῳ. Ὅσοι δ' ἐκ τοιούτων συμμοριῶν, μηδεμίαν ἀρχὴν ἢ ἰσχὺν ἔχοντες ἐν αὐταῖς, συλληφθῶσιν ἐν τῷ τόπῳ τῆς συστάσεως, τιμωροῦνται διὰ προσκαίρων δεσμῶν (1).

Ἄρθρ. 63. Ὅσοι μακρόθεν ἢ ἐκ τοῦ σύνεγγυς διευθύνουσι τὰς ὑποθέσεις τοιαύτης ἐκ κακούργων συμμορίας, ὁποῖαι αἱ ῥηθεῖσαι ἐν τῷ προηγουμένῳ ἄρθρῳ, ἢ οἱ ὀργανίσαντες ταύτην, οἱ ἐν γνώσει καὶ ἐκ προαιρέσεως διδόντες ἢ προμηθεύοντες αὐτῇ ὅπλα, πολεμεφόδια καὶ ἄλλα, πρὸς ἐκτέλεσιν τῶν κακουργημάτων τούτων κατάλληλα, οἱ πέμποντες τροφὰς,

(1) Προσθήκη εἰς τὸ ἄρθρον 62. Οἱ εἰς τὰ ὄρη καὶ τὰς πεδιάδας περιφερόμενοι ἔνοπλοι, συλλαμβάνοντες δὲ καὶ ληστεύοντες οὓς ἤθελον συναντήσει, οἱ καλούμενοι *λῃσταὶ*, καθὸ εἰς τοιοῦτον ἀποτρόπαιον βίον ἐπιδιδόμενοι, τιμωροῦνται, ἀναλόγως τοῦ ἀξιοποίνου τῶν πράξεων αὐτῶν, διὰ προσκαίρων ἢ δι' ἰσοβίων δεσμῶν. Ἀλλ' οἱ ἐκ τούτων ἔχοντες προηγούμενα, καὶ πολλάκις ληστεύσαντες, ἢ τοὺς συλληφθέντας βασανίσαντες καὶ κακώσαντες, ἢ φονεύσαντες, καταδικάζονται εἰς θάνατον.

οἱ ὁπωσδήποτε συνεννοούμενοι κρυφίως μετὰ τοῦ ἀρχηγοῦ καὶ τῶν διευθυνόντων αὐτὴν, καὶ τελευταῖον οἱ εἰδότες μὲν τοὺς σκοποὺς καὶ τὸν χαρακτῆρα αὐτῆς, παρέχοντες δὲ οὐχ ἧττον ἄνευ ἀνάγκης αὐτῇ κατοικίαν, καταφύγιον, ἢ τόπον πρὸς συνάθροισιν, πάντες οὗτοι ὑποβάλλονται εἰς τὴν ποινὴν τῶν προσκαίρων δεσμῶν (1).

Ἄρθρ. 64. Καθόσον ἀφορᾷ τὰ ἄτομα, τὰ ἐν τοιαύταις συμμορίαις μὴ ἔχοντα ἀρχὴν ἢ ὑπηρεσίαν τινὰ, ἀποχωρήσαντα δὲ ἅμα τῇ ὑπὸ τῶν πολιτικῶν ἢ στρατιωτικῶν ἀρχῶν γενομένῃ προσκλήσει περὶ διαλύσεως, καὶ συλληφθέντα ἐν ᾧ ἀπείρχοντο, ἢ μετὰ ταῦτα, ἄοπλα, ἄνευ ἀντιστάσεως, καὶ οὐχὶ ἐπὶ τοῦ τόπου ἔνθα ἦσαν συνεσπειρωμένα, τὰ ἄτομα ταῦτα δὲν τιμωροῦνται ὡς ἀνήκοντα εἰς τὴν συμμορίαν, ἀλλὰ μόνον διὰ τὰ κακουργήματα, τὰ ὁποῖα τυχὸν ἰδίᾳ ἕκαστον ἔπραξε. Τίθενται δὲ καὶ ὑπὸ ἀσυνομικὴν ἐπιτήρησιν.

Ἄρθρ. 65. Οἱ συνταχθέντες μὲν μετὰ τοιούτων κακούργων, ἀλλὰ, πρὸ πάσης ἐκτελέσεως τῶν σκοπουμένων ἀθεμιτουργιῶν, ἢ πρὸ τῆς ἐνάρξεως τῶν ἐρευνῶν, καταγγείλαντες τοὺς ἐκ τῆς συμμορίας αὐτῶν πρὸς τὰς αὐτοκρατορικὰς ἀρχὰς, καὶ οἱ μετὰ τὴν τῶν ἐρευνῶν ἔναρξιν παρασχόντες τὰ μέσα πρὸς τὴν σύλληψιν αὐτῶν, ἀπαλλάσσονται τῆς εἰς τοὺς λοιποὺς ἐπιβαλλομένης ποινῆς, τιθέμενοι μόνον ὑπὸ ἀστυνομικὴν ἐπιτήρησιν διετῆ κατὰ μέγιστον ὅρον.

Ἄρθρ. 66. Ὁ εἰς πλατείας, ἀγορὰς, καὶ ἄλλα πολυάνθρωπα μέρη, εἴτε δι' ἀγορεύσεως, εἴτε διὰ τοιχοκολλήσεως καὶ διαδόσεως ἐγγράφων ἢ ἐντύπων, καλῇ ἀπ' εὐθείας τοὺς πολίτας ἢ κατοίκους εἰς τέλεσιν τῶν ἐν τῷ παρόντι κεφαλαίῳ δηλωθέντων ἐγκλημάτων, τιμωρεῖται ὡς πράξας αὐτὸς τὰ ἐγκλήματα ταῦτα· καταδικάζεται δὲ εἰς ἰσόβιον ὑπερορίαν, ἂν οὐδὲν προέκυψεν ἐκ τῶν προτροπῶν πραγματικὸν ἀποτέλεσμα.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Γ'.

Περὶ δωροδοκίας.

Ἄρθρ. 67. Ἡ ὑφ' οἱονδήποτε ὄνομα λῆψις καὶ δόσις πράγματός τινος πρὸς ἐπίτευξιν σκοποῦ, εἶναι δωροδοκία· πρὸς δὲ ἐν περιπτώσει, καθ' ἣν, ἐπὶ τοιούτῳ τέλει, ἀκίνητόν τι ἢ κινητὸν ἠγοράσθη ἢ ἐπωλήθη ἀντὶ τιμήματος πολὺ μείζονος ἢ ἐλάσσονος τῆς ἐν τῷ χρόνῳ τῆς ἐκποιήσεως ἀγοραίας ἀξίας, ἡ διαφορὰ τοῦ τιμήματος τούτου ἀπὸ τῆς πραγματικῆς ἀξίας ἀποτελεῖ αὐτόχρημα δωροδοκίαν. Κατὰ τὴν τέλεσιν γάμων, ἢ ἄλλων τοιούτων ἑορτῶν ἐν ταῖς οἰκίαις ὑπαλλήλων τοῦ Κράτους, πολὺ ἢ

(1) Προσθήκη εἰς τὸ ἄρθρον 63. Ὅσοι ἐν γνώσει γίνονται λησταποδόχοι, καταδικάζονται ἐπίσης εἰς πρόσκαιρα δεσμά.

ὀλίγον, πᾶν ὅ,τι ὑπὸ γυναικῶν ἢ ὑπ' ἀνδρῶν προσενεχθῇ δι' αὐτοὺς δῶρον (ἐκτὸς τῶν πρὸς τοὺς ὑπηρέτας συνήθων δωρημάτων), ὅ,τι δήποτε, θεωρεῖται καὶ τοῦτο δωροδοκία· ἀλλὰ δὲν λογίζονται δωροδοκία τὰ ὑπὸ ἐνδεοῦς προσφερόμενα ὡς ἀφορμὴ πρὸς ἐξαίτησιν φιλοδωρημάτων ἢ ἐλεῶν, ἢ τὰ μεταξὺ φίλων φιλικῶς διδόμενα, οἷα, ὀπῶραι, καὶ ἄλλα ἐδώδιμα καὶ ποτὰ, μικρᾶς ἀξίας πράγματα, ὡς καὶ τὰ πρὸς τοὺς ἐνδεεῖς, τοὺς ἀξίους καὶ τοὺς ὑπηρέτας γενναιοφρόνως διδόμενα, καὶ τὰ ἐπίσημα καὶ φανερὰ δῶρα, τὰ λαμβανόμενα τῇ αὐτοκρατορικῇ ἀδείᾳ. Ὁ λαμβάνων δῶρα, ὑπὸ τοῦ νόμου ἀπαγορευόμενα, εἴτε ἀπ' εὐθείας αὐτὸς, εἴτε δι' ὀργάνων του, ἐμμέσως, καλεῖται δωρολήπτης, ὁ δὲ διδοὺς, δωροδότης, τὸ δὲ μεταξὺ αὐτῶν μεσολαβοῦν πρόσωπον, συνεργὸς τῆς δωροδοκίας.

Ἄρθρ. 68. Ὅστις δήποτ' ἂν ᾖ, οἱονδήποτε βαθμὸν, θέσιν καὶ ὑπηρεσίαν ἔχῃ ὁ δωρολήπτης, πρῶτον ἀφαιρεῖται παρ' αὐτοῦ ὅπερ ἔλαβε δῶρον, ὡς πρόστιμον τοῦ δωροδότου· καὶ ποσὸν, ἴσον τῇ ἀξίᾳ ἐκείνου, ὡς πρόστιμον αὐτοῦ τοῦ δωρολήπτου, ἀκολούθως, ἂν πρώτην ἤδη φορὰν κατέστη ἔνοχος τοῦ πλημμελήματος τούτου, καταδικάζεται εἰς πρόσκαιρον εἱρκτὴν, ἀποβαλλόμενος ἐπὶ ἑξαετίαν τῆς ὑπηρεσίας.

Ἄρθρ. 69. Ὅστις δήποτ' ἂν ᾖ, οἱονδήποτε βαθμὸν, θέσιν καὶ ὑπηρεσίαν ἔχῃ ὁ δωροδότης, ἀφαιρεθέντων, κατὰ τὸ προηγούμενον ἄρθρον, τῶν πρὸς τὸν δωρολήπτην δοθέντων, ὡς πρόστιμον τοῦ δωροδότου· καὶ οὗτος, ἀπαραλλάκτως ὡς ὁ δωρολήπτης, ἂν ἔπραξε πρῶτον ἤδη τὸ πλημμέλημα τοῦτο, καταδικάζεται εἰς πρόσκαιρον εἱρκτὴν, καὶ ἀποβάλλεται ἐπὶ ἓξ ἔτη τῆς ὑπηρεσίας.

Ἄρθρ. 70. Ὁ συνεργὸς δωροδοκίας, ὅστις δήποτ' ἂν ᾖ, καὶ οἱονδήποτε βαθμὸν, θέσιν καὶ ὑπηρεσίαν ἂν ἔχῃ, ἀπαραλλάκτως ὡς ὁ δωρολήπτης καὶ ὁ δωροδότης, ἂν πρώτην ἤδη φορὰν ἔπραξε τὸ πλημμέλημα τοῦτο, καταδικάζεται εἰς πρόσκαιρον εἱρκτὴν, ὑφιστάμενος ἐπὶ ἓξ ἔτη καὶ τὴν ποινὴν τῆς ἀπὸ τῆς ὑπηρεσίας ἀποβολῆς.

Ἄρθρ. 71. Ὁ δωρολήπτης, ὁ δωροδότης καὶ τὸ μεσολαβοῦν πρόσωπον, καὶ ἂν μὴ τύχωσιν ἔχοντες βαθμὸν καὶ ὑπηρεσίαν, τιμωροῦνται οὐχ ἧττον ἀπαραλλάκτως, ὡς οἱ ἔχοντες βαθμὸν καὶ ὑπηρεσίαν.

Ἄρθρ. 72. Ἂν δωρολήπτης ἦναι γυνὴ ὕπανδρος, ἀποδειχθῇ δὲ ὅτι ὁ σύζυγος αὐτῆς εἶχε γνῶσιν τῆς δωροδοκίας, λαμβάνεται παρ' αὐτῶν ἐπίσης διπλοῦν τὸ προσενεχθὲν δῶρον, ἐφαρμόζεται δὲ ἐπ' ἀμφοτέρων τῶν συζύγων ἡ κατὰ τὸ 68 ἄρθρον εἰς τὸν δωρολήπτην ἐπιβαλλομένη ποινή· ἂν δὲ ἡ δωρολήπτης γυνὴ δὲν ἦναι ὕπανδρος, ἢ ἂν δὲν ἀπεδείχθη δικαστικῶς ἡ γνῶσις καὶ ἡ θέλησις τοῦ συζύγου ἐν τῇ δωροδοκίᾳ, ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει, ἡ γυνὴ μόνη, ὑποστᾶσα τὸ πρόστιμον, φυλακίζεται ἐπὶ ἓν ἔτος.

Ἄρθρ. 73. Ἡ δωροδότις καὶ ἡ συνεργήσασα εἰς δωροδοκίαν γυνὴ,

καὶ ὁ συναινέσας σύζυγος καταδικάζονται εἰς τὰς ἐν τῷ προηγουμένῳ ἄρθρῳ κατὰ τῆς δωρολήπτου ὁριζομένας ποινάς.

Ἄρθρ. 74. Ἂν τις, τιμωρηθεὶς ἅπαξ κατὰ τὸν νόμον διὰ δωροδοκίαν, πράξῃ καὶ δεύτερον τὴν ἀξιόποινον ταύτην πρᾶξιν, ἀφ' οὗ ἀποτίσῃ διπλοῦν ὅ,τι ἔλαβε, τιμωρεῖται μὲ εἱρκτὴν οὐχὶ βραχυτέραν τῆς πενταετοῦς, καταδικαζόμενος προσέτι καὶ εἰς τὴν ποινὴν τῆς ἰσοβίου στερήσεως βαθμοῦ καὶ ὑπηρεσίας.

Ἄρθρ. 75. Ὁ δωροδότης καὶ ὁ συνεργὸς δωροδοκίας, ἐν ὑποτροπῇ, καταδικάζονται ἐπίσης εἰς εἱρκτὴν, τοὐλάχιστον πενταετῆ, καὶ εἰς τὴν ἰσόβιον στέρησιν βαθμοῦ καὶ ὑπηρεσίας.

Ἄρθρ. 76. Ἀποδειχθέντος δικαστικῶς ὅτι δὲν ἐλήφθησαν μὲν εἰσέτι, λόγῳ δωροδοκίας, χρήματα ἢ πράγματα, ἐδόθη δ' ἐπὶ τούτῳ δικαιόγραφον ἢ ὁμόλογον, ἢ ὅτι, μηδ' ἔγγράφου δοθέντος, συνωμολογήθη διὰ ζώσης ἡ δωροδοκία ὡρισμένως, ἡ δὲ μήπω γενομένη ἐκτέλεσις τῶν συντεθειμένων προῆλθεν ἐκ προσκομμάτων, τὰ ὁποῖα οἱ συμβαλλόμενοι δὲν ἠδυνήθησαν νὰ ὑπερνικήσωσι, τὸ τοιοῦτον προφορικὸν σύμφωνον θεωρεῖται ὡς αὐτόχρημα τελεσθεῖσα δωροδοκία, ἐπιβάλλονται δὲ εἰς τοὺς συνομολογήσαντας αἱ διὰ τὸν δωρολήπτην, τὸν δωροδότην καὶ τὸν συνεργὸν ὡρισμέναι ποιναί. Ἐν τούτοις, ὡς πρόστιμον λαμβάνεται ἐνταῦθα τὸ συνομολογηθὲν ποσὸν τῆς δωροδοκίας παρὰ τοῦ ὑποχρεωθέντος εἰς τὴν παροχὴν αὐτοῦ, ἴσον δὲ ποσὸν, παρ' οὗ ἔμελλε νὰ τὸ λάβῃ.

Ἄρθρ. 77. Ὁ πραγματικῶς καταναγκασθεὶς εἰς δωροδοκίαν, πρὸς διάσωσιν τῆς ζωῆς, τῆς περιουσίας, τῆς τιμῆς καὶ ἐν γένει τῶν νομίμων συμφερόντων αὐτοῦ, ἂν καταγγείλῃ τὴν πρᾶξιν εἰς τὴν ἀρχὴν, εἰς αὐτὸν μὲν ἀποδίδονται ἅπερ ἔδωκε χρήματα, λαμβανόμενα παρὰ τοῦ δωρολήπτου, οὗτος δὲ τιμωρεῖται διὰ τῆς εἰς τοὺς δωρολήπτας ἐπιβαλλομένης ποινῆς. Ἂν δὲ τὸ περὶ οὗ ὁ λόγος ἄτομον δὲν καταγγείλῃ ἦν ὡς ἀνωτέρω διὰ τῆς βίας ἔπραξε δωροδοκίαν ἐγκαίρως, τουτέστιν ἅμα ἐκλιπόντος τοῦ καταναγκασμοῦ, καὶ διασκεδασθέντος τοῦ ἐκ τούτου φόβου, δι' ἀναφορᾶς πρὸς τὸ Πρωθυπουργεῖον, ἂν ἦναι ἐν Κωνσταντινουπόλει, πρὸς τὸν Νομάρχην δὲ καὶ τὰ ἐγχώρια συμβούλια, ἂν διατρίβῃ ἀλλαχοῦ, περιέλθῃ δὲ τὸ πρᾶγμα εἰς γνῶσιν τῆς Κυβερνήσεως ἀλλαχόθεν, ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει, ὁ μὴ καταγγείλας ὑποβάλλεται εἰς τὰς ὡρισμένας διὰ τὸν δωροδότην ποινάς.

Ἄρθρ. 78. Ἂν, ἔχων τις ὑπόθεσιν δικαίαν, καὶ ὑπὸ τοῦ ἁρμοδίου εἰς διεξαγωγὴν αὐτῆς ὑπαλλήλου, πρὸς ὃν προσῆλθεν, ἀπαιτηθεὶς νὰ δώσῃ χρήματα, καταγγείλῃ τοῦτον, καὶ ἀποδείξῃ τὸν ἰσχυρισμὸν αὐτοῦ, οὐχὶ μόνον διεξάγεται κατὰ τὸ δίκαιον ἡ ὑπόθεσίς του ἐκείνη, ἀλλὰ καὶ τὸ ποσὸν, ὅπερ ἀπήτησεν ὡς ὑπάλληλος, λαμβάνεται παρὰ τούτου, καὶ δι-

θεται τὸ ἥμισυ ὡς ἀμοιβὴ εἰς τὸν καταγγείλαντα. Ὁ δ' ἀπαιτήσας τὴν δωροδοκίαν τιμωρεῖται ὡς δωρολήπτης.

Ἄρθρ. 79. Ἐφ' οἱασδήποτε ὑποθέσεως, ἂν ὁ πρὸς ὃν προετάθη δωροδοκία, εἴτε πρὶν λάβῃ, εἴτε ἀφ' οὗ λάβῃ τὸ προσενεχθὲν, καταγγείλῃ τὴν πρᾶξιν, πρὶν ἔτι γενῇ ἄλλοθεν γνωστὴ, τοὐλάχιστον πρὸ τῆς παρελεύσεως δύω μηνῶν, ἐν Κωνσταντινουπόλει μὲν, πρὸς τὸ Πρωθυπουργεῖον, ἐν δὲ ταῖς ἐπαρχίαις, πρὸς τὸν ἀνώτερον ὑπάλληλον ἢ τὸ συμβούλιον τοῦ τόπου, ἔνθα διαμένει, δώσῃ δὲ καὶ τὰ χρήματα ἂν τὰ ἔλαβεν, ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει ἀπονέμεται αὐτῷ ἔπαινος. Ἂν δὲ δὲν ἔλαβεν εἰσέτι χρήματα, ὁ δωροδότης πληρόνει, ὡς πρόσιμον, ποσὸν ἴσον τῷ ὑπεσχημένῳ, καταδικαζόμενος καὶ εἰς τὰς λοιπὰς ποινὰς, τὰς ἐπιβαλλομένας εἰς τὸν δωροδότην, ὡς εἴδομεν ἀνωτέρω.

Ἄρθρ. 80. Ὅστις, ὑπάλληλος ἐπὶ τῆς κατακυρώσεως τῶν δημοσίων προσόδων, κατακυρώσῃ τὸ δικαίωμα τῆς εἰσπράξεως τούτων, ἄλλου πλειοδοτοῦντος, ἐπὶ εὐτελεστέρᾳ παροχῇ, εἴτε χρήματα λαβὼν παρά τινος, εἴτε εἰς ἀτομικὴν αὐτοῦ ὠφέλειαν ἀφορῶν, ὁ τοῦτο πράξας ὑπάλληλος, λογιζόμενος σφετεριστὴς τῆς περιουσίας τοῦ Κράτους, ὑποβάλλεται εἰς τὰς ἐν τῷ ἑπομένῳ Δ' κεφαλαίῳ ἄρθρ. 82 περὶ σφετερισμοῦ ὁριζομένας ποινάς.

Ἄρθρ. 81. Ἂν τις δωροδοκήσῃ πρὸς τέλεσιν ἐγκλήματος, συνεπαγομένου ποινὴν βαρυτέραν τῶν εἰς τὴν δωροδοκίαν ἐπιβαλλομένων, πρῶτον, λαμβάνονται παρὰ τοῦ δωρολήπτου, ἤτοι τοῦ ἐπὶ χρήμασι διαπράξαντος τὸ κακούργημα, μόνα τὰ δοθέντα χρήματα, ἀκολούθως αὐτός τε καὶ ὁ δωροδότης (ὁ καὶ ἠθικὸς ἐνεργὸς τοῦ κακουργήματος) καὶ τὸ μεσολαβῆσαν πρόσωπον, ἂν ὑπάρχῃ, τιμωροῦνται διὰ τῶν ὑπὸ τοῦ αὐτοκρατορικοῦ τούτου ποινικοῦ νόμου ἐπιβαλλομένων ποινῶν εἰς τοὺς αὐτουργοὺς καὶ τοὺς συνεργοὺς τοῦ περὶ οὗ ὁ λόγος κακουργήματος.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Δ'.

Περὶ σφετερισμοῦ δημοσίας περιουσίας καὶ ἄλλων καταχρήσεων.

Ἄρθρ. 82. Ὁ σφετεριζόμενος δημοσίαν περιουσίαν εἰς χρήματα ἢ πράγματα καταδικάζεται εἰς ἀπόδοσιν τοῦ διπλοῦ τοῦ ὑπεξαιρεθέντος εἰς τὸ Ταμεῖον τῆς Κυβερνήσεως, τιμωρούμενος συγχρόνως δι' εἱρκτῆς οὐχὶ βραχυτέρας τῆς πενταετοῦς, καὶ διὰ τῆς ἰσοβίου στερήσεως βαθμοῦ καὶ ὑπηρεσίας.

Ἄρθρ. 83. Ὅστις, ἐπιτραπεὶς ἀγορὰν ἢ πώλησιν, ἢ κατασκευὴν οἱουδήποτε πράγματος διὰ λογαριασμὸν τῆς Αὐτοκρατορικῆς Κυβερνήσεως, καταχρασθῇ ὁπωσδήποτε περὶ τὴν ἀγοραπωλησίαν, τὴν ἀξίαν, τὸ ποσὸν ἢ

τὴν κατασκευὴν αὐτοῦ, οὗτος, κλέπτης λογιζόμενος, τιμωρεῖται διὰ τῆς ἐν τῷ προηγουμένῳ ἄρθρῳ ποινῆς.

Ἄρθρ. 84. Καὶ ἂν δὲν ἔχωσι βαθμὸν καὶ ὑπηρεσίαν, οἱ τὰ δημόσια κλέπτοντες τιμωροῦνται ἀπαραλλάκτως, ὡς οἱ ἔχοντες, κατὰ τὸν ἐν τοῖς προηγουμένοις ἄρθροις διαγεγραμμένον τρόπον.

Ἄρθρ. 85. Οἱ ὑπάλληλοι τῆς αὐτοκρατορικῆς Κυβερνήσεως, οἱ λόγῳ προεξοφλήσεως λαμβάνοντες χρήματα παρὰ τῶν κατόχων *σεργκίων* ἢ ἄλλων ὁμολόγων τοῦ Κράτους, ἢ διὰ τὴν ἀπότισιν τῶν ὀφειλομένων πρὸς τοὺς δανειστὰς τούτους ἀμειβόμενοι διὰ χρημάτων ἢ δώρων, ταῦτα μὲν ἀποδίδουσι, καταδικάζονται δὲ εἰς πρόσκαιρον εἱρκτήν. Ἂν, τῇ συγκαταθέσει τοῦ ὑπαλλήλου, πράξωσι τὴν προεξόφλησιν ἄτομα τῆς ἰδιαιτέρας αὐτοῦ ὑπηρεσίας, ἢ οἰκεῖα πρὸς αὐτὸν, ἐν τῇ περιπτώσει ταύτῃ, καὶ οἱ πράξαντες καὶ ὁ συναινέσας ὑπάλληλος καταδικάζονται ἐξίσου εἰς τὴν ῥηθεῖσαν ποινήν.

Ἄρθρ. 86. Πᾶς ὑπάλληλος, μὴ ἀποδιδοὺς τὸ ὅλον τῶν ὡρισμένων ἐργατικῶν μισθῶν ἢ τῶν ἀγωγίων ἐκείνων, τοὺς ὁποίους ἐπασχολεῖ ὡς ἐκ τῆς ὑπηρεσίας αὐτοῦ, ἢ τὸ ὅλον τοῦ τιμήματος ἀγορασθέντων πραγμάτων, ὡς καὶ ὁ πληρόνων μέρος τούτων, ὑποχρεῶν δὲ τοὺς ἐργάτας νὰ ἐργάζωνται δωρεὰν, καταδικάζεται ν' ἀποδώσῃ τοῦ προηγουμένου αὐτῷ κέρδους τὸ διπλάσιον, οὗτινος τὸ μὲν ἥμισυ δίδεται πρὸς οὓς ὀφείλονται μισθοὶ ἐργατικοὶ καὶ χρήματα ἐξ ἀγορᾶς πραγμάτων, τὸ δὲ ἄλλο ἥμισυ λαμβάνεται ὡς πρόστιμον. Τιμωρεῖται δὲ προσέτι διὰ προσκαίρου εἱρκτῆς.

Ἄρθρ. 87. Πᾶς ὑπάλληλος, ἀνατιθεὶς τὴν φρούρησιν τῆς χώρας ἢ τὴν εἴσπραξιν τῶν φόρων εἰς ὀλιγωτέρους χωροφύλακας παρὰ τοὺς ἐπὶ τούτοις ὡρισμένους, λαμβάνων δὲ τοὺς μισθοὺς ἁπάντων, ἢ ἀποτρέπων ἐντελῶς τοὺς ὑπάρχοντας στρατιώτας ἀπὸ τῶν κυρίων ἔργων, καὶ προσλαμβάνων ὡς ὑπηρέτας παρ' ἑαυτῷ, ἢ τοὺς παρ' αὐτῷ ὑπηρετοῦντας ἐγγράφων εἰς τὸ μητρῷον τῶν χωροφυλάκων καὶ μισθοδοτῶν ἐκ τῶν διὰ τούτους ὡρισμένων χρημάτων, καταδικάζεται εἰς τὴν ἀπότισιν διπλασίου ποσοῦ τῶν ὅσων ἔλαβε χρημάτων, εἴτε διὰ τοὺς ἐλλείποντας χωροφύλακας, εἴτε δι' ὅσους παρ' ἑαυτῷ ὡς ὑπηρέτας παρέλαβεν, εἴτε δι' ὅσους ἔδωκε μισθοὺς πρὸς τοὺς ὑπηρετήσαντας αὐτῷ, ἐγγράψας ὡς χωροφύλακας. Τιμωρεῖται δὲ διὰ προσκαίρου εἱρκτῆς.

Ἄρθρ. 88. Ὅστις, ὑπάλληλος ἢ καὶ ἄλλος, πράξῃ τι κατὰ παράβασιν ἰδίως τῶν περὶ ἐκπλειστηριάσεως διατάξεων τοῦ ἀφορῶντος τὰς ἐκμισθουμένας προσόδους κανονισμοῦ, ἢ ἀντιβαῖνον ἐν γένει τῷ κανονισμῷ τούτῳ, ἀποβάλλεται τῆς ὑπηρεσίας, φυλακιζόμενος ἀπὸ ἑνὸς μέχρι δύω ἐτῶν, ἢ ἐξοριζόμενος ἀπὸ δύω μέχρι τριῶν ἐτῶν, καταδικάζεται δὲ καὶ εἰς τὴν ἀποζημίωσιν τοῦ δημοσίου ταμείου, διὰ τὴν προελθοῦσαν ἐκ τῆς διαγωγῆς αὐτοῦ ζημίαν.

Ἄρθρ. 89. Ἅπαντες οἱ ὑπάλληλοι τῆς Κυβερνήσεως, οἱουδήποτε βαθμοῦ ἂν ὦσιν, οἵτινες ἐπὶ ὑποθέσεων, μεγάλων ἢ μικρῶν, ὧν τὴν διαχείρισιν ἢ τὴν ἐποπτείαν εἰσὶν ἐμπεπιστευμένοι, προκειμένης ἀγοραπωλησίας ἀναγκαιούντων τῷ δημοσίῳ πραγμάτων, εἴτε παῤῥησίᾳ, εἴτε κρυφίως, αὐτοπροσώπως ἢ ἐμμέσως, ἢ καὶ ὡς συνέταιροι, κερδοσκοπήσωσιν, ἢ προκειμένης κατασκευῆς ἢ οἰκοδομῆς τινος τοιαύτης, ἀναλάβωσι κατ' ἀποκοπὴν αὐτὴν, ἢ συνάψωσιν ἑταιρίαν μετὰ τοῦ ἀναλαβόντος τὴν ἐργασίαν, οἱ ὑπάλληλοι οὗτοι, ἀποβαλλόμενοι τῆς θέσεώς των, ἐξορίζονται ἀφ' ἑνὸς μέχρι δύω ἐτῶν. Ἐὰν δὲ ἐν τοιαύταις ληψοδοσίαις τοῦ δημοσίου λαμβάνωσι προμήθειαν, ἢ κερδίζωσιν ἐξ ἀμοιβῆς νομισμάτων, ἀποβαλλόμενοι τῆς ὑπηρεσίας ἢ φυλακίζονται ἀφ' ἑνὸς ἔτους μέχρι δύω, ἢ ἐξορίζονται ἀπὸ δύω μέχρι τριῶν ἐτῶν.

Ἄρθρ. 90. Οἱ διοικητικοὶ ἢ οἰκονομικοὶ ὑπάλληλοι, οἱ ὁπωσδήποτε καταστήσαντες ἑαυτοὺς ὀφειλέτας δημοσίων χρημάτων, ἢ ἐπιτρέψαντες νὰ περιέλθωσι ταῦτα εἰς χεῖρας ἄλλου, παυόμενοι τιμωροῦνται καὶ μὲ φυλάκισιν ἀπὸ τριῶν μηνῶν μέχρι δύω ἐτῶν, ἢ μὲ ὑπερορίαν ἓξ μηνῶν μέχρι τριῶν ἐτῶν.

Ἄρθρ. 91. Ὅστις διωρίσθη ἢ ἀνέλαβε τὴν ὑποχρέωσιν νὰ προμηθεύσῃ ἀναγκαιοῦντα τῷ στρατῷ, ξηρᾶς καὶ θαλάσσης, πράγματα, ἀκολούθως δὲ κατέστη αὐτὸς μόνος παραίτιος τῆς μὴ ἐκπληρώσεως τῆς ὑπηρεσίας ταύτης, ἀφ' οὗ ἀποδώσῃ, μετ' ἀποζημιώσεων, ὅσα ἔλαβε τυχὸν χρήματα ἀπέναντι τῆς ἀξίας τῶν προμηθευτέων πραγμάτων, ὑποβάλλεται καὶ εἰς πρόστιμον ἴσον τῷ τετάρτῳ τῶν ἀποζημιώσεων.

Ἄρθρ. 92. Ἂν ὑπάλληλοι τῆς Κυβερνήσεως συνετέλεσαν εἰς τὸ νὰ μὴ ἐκπληρώσωσι τὰς περὶ τῶν ἀνωτέρω προμηθειῶν ὑποχρεώσεις των, οἱ ἀναλαβόντες αὐτὰς καταδικάζονται εἰς τριετῆ φυλάκισιν.

Ἄρθρ. 93. Ἂν, τῷ στρατῷ ἀναγκαῖα πράγματα, τῶν ὁποίων ἡ κατεργασία ἢ ἡ ἀγορὰ συνεφωνήθη, καὶ ἐξησφαλίσθη ἐγγράφως, δὲν παρεδόθησαν ἐγκαίρως, ἄνευ λόγου ἀποχρῶντος, ἢ ἂν ὑπάρχῃ δόλος καὶ ἀπάτη περὶ τὸ εἶδος, τὸ ποιὸν ἢ τὸ ποσὸν τῶν κατειργασμένων ἢ παραδεδομένων, πρὸς ταῖς ληφθησομέναις παρὰ τῶν καθυστερησάντων ἢ τῶν καταδολιευσαμένων ἀποζημιώσεσι προστεθήσεται πρόστιμον ἴσον τῷ τετάρτῳ αὐτῶν.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ε'.

Περὶ τῶν ποιουμένων κακὴν χρῆσιν τῆς ὡς ἐκ τῆς θέσεως καὶ τῆς ὑπηρεσίας των ἐπιῤῥοῆς, καὶ περὶ τῶν μὴ ἐκτελούντων τὰ καθήκοντα τῆς ὑπηρεσίας αὐτῶν.

Ἄρθρ. 94. Ἐπὶ πάσης ὑποθέσεως, ὑποβεβλημένης εἰς τὴν κρίσιν καὶ

ἀπόφασιν τοῦ δικαστηρίου, δύναται πᾶς τις, μόνον ὑπὲρ τοῦ δικαίου μεριμνῶν, νὰ δώσῃ, προφορικῶς καὶ ἐγγράφως, πληροφορίας εἰς τὴν ἐπιληφθεῖσαν τῆς δίκης ἀρχήν· αἱ δὲ τοιαῦται κοινοποιήσεις μόνον ὡς ἐνδείξεις καὶ τεκμήρια ἁπλᾶ δύνανται νὰ ἐπενεργήσωσιν ἐπὶ τῆς ἐκδοθησομένης ἀποφάσεως. Παρὰ τὸν κανόνα τοῦτον, ἂν ὑπάλληλός τις οἱοσδήποτε ἀπευθύνῃ ἄλλως πως, ἐμπαθῶς ὑπὲρ ἢ κατὰ τοῦ ἐνάγοντος ἢ τοῦ ἐναγομένου, εἴτε αὐτοπροσώπως ἢ ἐμμέσως, ἐγγράφως ἢ προφορικῶς, διαταγήν τινα, ἀξίωσιν ἢ παράκλησιν πρὸς δικαστήριον ἢ πρὸς συμβούλιον, εἴς τε τὸν ταῦτα πράττοντα ὑπάλληλον, καὶ εἰς τὸ δικαστήριον ἢ τὸ συμβούλιον, τὸ ἐκτρεπόμενον τοῦ καθήκοντος αὐτοῦ, ἐπιβάλλονται ἀναλόγως διάφοροι ποιναὶ, περὶ ὧν ἀκολούθως γενήσεται λόγος.

Ἄρθρ. 95. Ἂν ἡ ἀνωτέρω ῥηθεῖσα ἐπέμβασις ἐγένετο ὑπὸ τὸν τύπον διαταγῆς, ἐπιβολῆς ἢ ἐκβιάσεως, τοῦ ὑπαλλήλου ἐπωφεληθέντος ἐκ τῆς ἐπιῤῥοῆς αὐτοῦ ἕνεκα τῆς θέσεως, ἣν κατέχει ἐν τῇ ὑπηρεσίᾳ, ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει, ἅμα τὸ συμβούλιον ἢ τὸ δικαστήριον ἀποκροῦσαν τὴν ἐπέμβασιν καταγγείλῃ τὴν πρᾶξιν εἰς τὴν Κυβέρνησιν, ὁ ὑπάλληλος τιμωρεῖται διὰ παύσεως· ἀλλ' ἂν ἡ ἐπέμβασις ἐγένετο ὑπὸ τὸν τύπον ἀξιώσεως ἢ παρακλήσεως, καταγγείλαντος ἐπίσης αὐτὴν τοῦ συμβουλίου ἢ τοῦ δικαστηρίου, τοῦ ἀπορῥίψαντος τὴν πρότασιν, ὁ ἀπευθύνας τὴν ἀξίωσιν ἢ τὴν παράκλησιν καταδικάζεται εἰς πρόστιμον λιρῶν Ὀθωμανικῶν τοὐλάχιστον δέκα, μέχρι πεντήκοντα, κατὰ μέγιστον ὅρον.

Ἄρθρ. 96. Ἂν συνεπείᾳ τοιαύτης ἐπεμβάσεως ἐκδοθῇ ἄδικος ἀπόφασις, ὁ τῇ διαταγῇ αὐτοῦ τὴν ἀπόφασιν προκαλέσας ὑπάλληλος οὐχὶ μόνον παύεται, ἀλλὰ τιμωρεῖται καὶ διὰ φυλακίσεως τοὐλάχιστον τριῶν μηνῶν μέχρις ἑνὸς καὶ ἡμίσεως ἔτους, ἢ δι' ὑπερορίας ἐπὶ ἓξ μῆνας κατ' ἐλάχιστον, μέχρι τριῶν ἐτῶν· ἀλλ' ἂν ἡ ἀπόφασις αὕτη ἐξεδόθη ἐπὶ ἀξιώσει ἢ αἰτήσει, ὁ ἀξιώσας ἢ ἐξαιτησάμενος ὑποβάλλεται εἰς πρόστιμον, καὶ φυλακίζεται ἀφ' ἑνὸς καὶ ἡμίσεως μηνὸς μέχρι τριῶν, ἢ ἐξορίζεται ἀπὸ τριῶν μέχρις ἓξ μηνῶν.

Ἄρθρ. 97. Τὴν ἐπί τινος δίκης λαβοῦσαν χώραν διαταγὴν, ἀξίωσιν ἢ αἴτησιν ἂν δὲν καταγγείλῃ πρὸς τὴν Κυβέρνησιν τὸ δικαστήριον ἢ τὸ συμβούλιον, πρὸς ὃ ἀπηυθύνθη, καίτοι μὴ ἐκτελέσαν ταύτην, ὁ δικαστὴς, ἢ ὁ Πρόεδρος τοῦ συμβουλίου τιμωρεῖται διὰ παύσεως.

Ἄρθρ. 98. Ἀλλ' ἂν οὐχὶ μόνον δὲν δηλώσῃ πρὸς τὴν Κυβέρνησιν τὴν περὶ ἧς ὁ λόγος διαταγὴν, ἀξίωσιν ἢ παράκλησιν τὸ δικαστήριον ἢ τὸ συμβούλιον, ἀλλὰ καὶ στηριχθὲν ἐπ' αὐτῆς ἐκδώσῃ ἀπόφασιν παράνομον, ὁ δικαστὴς ἢ ὁ Πρόεδρος παύεται ἐπὶ ἓξ ἔτη, καὶ ἐξορίζεται ἐπὶ τρία, τὰ δὲ μέλη τοῦ συμβουλίου παύονται μόνον ἐπὶ ἓξ ἔτη. Πρὸς δὲ, ὅ,τε δικαστὴς καὶ ὁ Πρόεδρος ὡς καὶ τὰ μέλη τοῦ συμβουλίου ἀποκλείονται τοῦ λοιποῦ τῶν τοιούτων θέσεων.

Ἄρθρ. 99. Πᾶς ὑπάλληλος, οἱουδήποτε βαθμοῦ, ποιούμενος χρῆσιν τῆς ἐπιρροῆς ἢ τῆς ἐξουσίας αὐτοῦ, ἢ ἄλλου, ὅπως ἐμποδίσῃ τὴν ἐκτέλεσιν Κυβερνητικῶν διαταγῶν, ἢ διατάξεων τῶν νόμων καὶ τῶν κανονισμῶν, ἢ τὴν εἴσπραξιν νενομισμένων προσόδων, τιμωρεῖται διὰ προσκαίρου φυλακίσεως. Ἂν δὲ ταῦτα πράττων ὁ ὑπάλληλος, ἐξ ἀνάγκης ἐκτελῇ διαταγὴν προϊσταμένου, δὲν ἐφαρμόζεται αὐτῷ ἡ ῥηθεῖσα ποινή, ἀλλ' ἐκείνῳ, ἐξ οὗ ἀρχικῶς ἀπορρέει ἡ διαταγή. Ἂν δὲ τοιούτῳ τρόπῳ ἐτελέσθη πρᾶξις, ποινὴν βαρυτέραν συνεπαγομένη, καταγινώσκεται αὕτη ἡ βαρυτέρα ποινή(1).

Ἄρθρ. 100. Ἀπαγορεύεται ἀπολύτως εἰς τοὺς Γ. Διοικητὰς, διοικητὰς, ὑποδιοικητὰς, οἰκονομικοὺς ἐφόρους, δικαστὰς, εἰσπράκτορας, καὶ δημάρχους νὰ μετέρχωνται ἐμπορίαν, ἀγοράζοντες καὶ πωλοῦντες, ἐν οἷς ἐδρεύουσι νομοῖς, διοικήσεσι, δήμοις, καὶ ἐν γένει, ἐν τοῖς ὑπὸ τὴν δικαιοδοσίαν αὐτῶν τόποις, σιτηρὰ, τρόφιμα καὶ ἄλλα τοιαῦτα, ἐκ τῶν μάλιστα ἀναγκαίων τοῖς κατοίκοις. Ὅστις δ' ἐκ τῶν εἰρημένων ὑπαλλήλων τολμήσῃ νὰ ἐπιχειρήσῃ τὴν ἀπηγορευμένην ταύτην ἐμπορίαν, εἴτε αὐτοπροσώπως, εἴτε ὡς συνέταιρος, εἴτε δι' ἄλλου οἱουδήποτε μέσου, δημοσίᾳ ἢ ἐν κρυπτῷ, ἀποβαλλόμενος τῆς θέσεως, ἣν κατέχει, καταδικάζεται καὶ εἰς πρόστιμον εἰκοσιπέντε λιρῶν Ὀθωμανικῶν, κατ' ἐλάχιστον, χιλίων δὲ κατὰ μέγιστον ὅρον· ἐξαιρεῖται τοῦ κανόνος τὸ ἐμπόριον, τὸ ὁποῖον δύνανται νὰ μετέλθωσι, πωλοῦντες τὰ προϊόντα τῶν κτημάτων καὶ τῶν γαιῶν αὐτῶν, ἂν τύχωσιν ἔχοντες ἐντὸς τοῦ κύκλου τῆς δικαιοδοσίας των.

Ἄρθρ. 101. Ὁ ὑπάλληλος, ὁ ἄνευ ἀληθοῦς καὶ παρὰ τῇ αὐτοκρατορικῇ Κυβερνήσει εὐαποδέκτου δικαιολογήματος ἀναβάλλων τὴν ὑπὸ ταύτης διαταχθεῖσαν δημοσίευσιν ὑψηλῶν διαταγμάτων, Βεζυρικῶν διαταγῶν καὶ ἄλλων προσταγμάτων, παύεται· ἂν δὲ ἡ πρᾶξις αὕτη ἐγένετο καὶ παραγωγὸς βλάβης πρὸς τὴν Κυβέρνησιν ἢ τὸν τόπον, ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει ἐπιβάλλονται αὐτῷ ἐκ προσθήκης καὶ αἱ ποιναὶ, δι' ὧν τιμωροῦνται οἱ παραίτιοι τῆς περὶ ἧς ὁ λόγος βλάβης.

Ἄρθρ. 102. Ὁ ὑπὸ τὰς ἀμέσους διαταγάς τινος ὑπηρετῶν ὑπάλληλος, ἂν, ἄνευ ἀληθοῦς λόγου, ἀμελήσῃ, ἢ ἐλλειπῶς ἐκτελέσῃ τὰς διαταγὰς τοῦ ἀνωτέρου του, ἀφορώσας καθῆκον τῆς ὑπηρεσίας αὐτοῦ, ὑποβάλλεται εἰς πρόστιμον ἴσον τῷ μηνιαίῳ μισθῷ του. Ἂν δὲ ὁ ὑπάλληλος δὲν ἐνήργησε, μὴ πειθόμενος τῇ διαταγῇ τοῦ ἀρχηγοῦ, τιμωρεῖται διὰ παύσεως. Πρὸς δὲ, ἂν ἐκ τῆς ἀναβολῆς, παραλείψεως ἢ ἀπειθείας ταύτης προέλθῃ βλάβη τις εἰς τὴν Κυβέρνησιν ἢ εἰς τὸν τόπον, ἐπιβάλλονται ἐκ προσθήκης καὶ αἱ ποιναὶ, αἱ ὡρισμέναι διὰ τοὺς παραιτίους τῆς περὶ ἧς ὁ λόγος βλάβης.

---

(1) Προσθήκη εἰς τὸ ἄρθρ. 99. Ἂν οἱ τοιαύτην χρῆσιν ποιησάμενοι τῆς ἐπιρροῆς καὶ τῆς ἐξουσίας αὐτῶν μὴ ὦσιν ὑπάλληλοι, τιμωροῦνται φυλακιζόμενοι ἐπὶ ἓν ἔτος κατὰ μέγιστον ὅρον.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΣΤ'.

Περὶ τῶν ἐπιβαλλομένων εἰς τοὺς ὑπαλλήλους τῆς Κυβερνήσεως ποινῶν, ἕνεκα πιέσεων ἢ κακώσεως τῶν ἰδιωτῶν.

Ἄρθρ. 103. Ὅστις, ἐκ τῶν μελῶν δικαστηρίου ἢ συμβουλίου, ἢ εἰς ἄλλην τῆς Κυβερνήσεως ὑπηρεσίαν διατελῶν, ἢ διατάξῃ, ἢ αὐτὸς κάμῃ χρῆσιν πιέσεως καὶ βασάνων, ὅπως ἀποσπάσῃ παρὰ τοῦ κατηγορουμένου ὁμολογίαν τῆς ἀξιοποίνου πράξεως, δι' ἣν κατηγορεῖται, τιμωρεῖται διὰ προσωρινῆς μὲν εἱρκτῆς, δι' ἰσοβίου δὲ στερήσεως βαθμοῦ καὶ ὑπηρεσίας. Ἂν δὲ ἔπραξε τοῦτο κατώτερός τις ὑπάλληλος, κατὰ διαταγὴν τοῦ ἀνωτέρου, αἱ τιμωρίαι αὗται ἐπιβάλλονται εἰς τὸν δόντα τὴν διαταγὴν ἀνώτερον. Ἂν δὲ ὁ βασανισθεὶς ἀπέθανεν ἐκ τῶν βασάνων, ἢ ἐβλάφθη καὶ ἠκρωτηριάσθη καθ' ἓν μέλος αὐτοῦ, ὁ περὶ οὗ ὁ λόγος ὑπάλληλος τιμωρεῖται ὡς φονεύσας ἢ τραυματίσας.

Ἄρθρ. 104. Ὅστις, μέλος δικαστηρίου ἢ συμβουλίου, ἢ ἐν ἄλλῃ τῆς Κυβερνήσεως ὑπηρεσίᾳ διατελῶν, διατάξῃ, ἢ αὐτὸς ἐφαρμόσῃ ποινὴν μακροτέραν ἢ βαρυτέραν τῆς ὑπὸ τοῦ νόμου ὡρισμένης, φυλακίζεται ἀπὸ ἓξ μηνῶν μέχρι τριῶν ἐτῶν, καὶ ἀποβάλλεται τῆς ὑπηρεσίας, μὴ διοριζόμενος τοῦ λοιποῦ μέλος δικαστηρίου ἢ συμβουλίου.

Ἄρθρ. 105. Ὅστις τῶν ὑπαλλήλων, ὡς ἐκπληρῶν καθῆκον τῆς ἐπιτετραμμένης αὐτῷ ὑπηρεσίας, εἰσέλθῃ διὰ τῆς βίας εἰς οἰκίαν τινὰ, οὐχὶ κατὰ τὰς ὑπὸ τῶν πολιτικῶν καὶ στρατιωτικῶν νόμων καὶ τῶν ἀστυνομικῶν κανονισμῶν διαγεγραμμένας περιπτώσεις, καὶ παρὰ τὰς διατεταγμένας διατυπώπεις, φυλακίζεται ἐπὶ ἓξ μῆνας κατ' ἐλάχιστον, ἐπὶ τρία δὲ ἔτη κατὰ μέγιστον ὅρον. Ἀποδειχθέντος δὲ ὅτι ἔπραξε τοῦτο κατὰ διαταγὴν τοῦ ἀρχηγοῦ του, αὐτὸς μὲν μένει ἀτιμώρητος, ὑποβάλλεται δὲ εἰς τὴν ποινὴν ὁ διατάξας, ὅστισδήποτ' ἂν ᾖ· πᾶς δὲ ἄλλος μὴ δημόσιος ὑπάλληλος, εἰσερχόμενος εἰς οἰκίαν εἴτε δι' ἀπειλῆς, εἴτε διὰ βίας, τιμωρεῖται φυλακιζόμενος ἐπὶ μίαν ἑβδομάδα κατ' ἐλάχιστον, ἓξ δὲ μῆνας κατὰ μέγιστον ὅρον.

Ἄρθρ. 106. Ὅστις, διοικητὴς τῆς δημοσίας δυνάμεως, ἢ ἀστυνομικὸς ὑπάλληλος, ἢ κλητὴρ ὢν, ἐν τῇ ἐκπληρώσει ἰδίου καθήκοντος, ἢ ἐν τῇ ἐκτελέσει ἀνωτέρας διαταγῆς δὲν τηρήσῃ τὰς ὑπὸ τοῦ νόμου ἢ τοῦ κανονισμοῦ ὁριζομένας διατυπώσεις, ἀλλὰ κατενεχθῇ κατά τινος τοιούτῳ τρόπῳ, ὥστε νὰ προσβληθῇ ἐντεῦθεν ἡ ὑπόληψις αὐτοῦ ἢ νὰ προέλθῃ σωματική τις πάθησις, ἀναλόγως τοῦ βαθμοῦ τῆς βιαιοπραγίας τιμωρεῖται φυλακιζόμενος ἀπὸ μιᾶς ἑβδομάδος μέχρις ἑνὸς ἔτους.

Ἄρθρ. 107. Ὅστις ἐκ τῶν ἀνωτέρων ἢ κατωτέρων ὑπαλλήλων τοῦ

Κράτους, ἢ τῶν ἐχόντων βαθμὸν, ἀγοράσας διὰ τῆς βίας περιουσίαν κινητὴν ἢ ἀκίνητον τινὸς, ἢ αὐθαιρέτως ἀπαιτῶν ταύτην, γίνῃ αἴτιος τοῦ νὰ περιέλθῃ ἀδίκως εἰς ἀλλοτρίαν κτῆσιν, ὑποχρεοῦται νὰ τὴν ἀποδώσῃ αὐτούσιον, μὴ ὑπαρχούσης δὲ ταύτης, ν' ἀποδώσῃ τὴν ἀξίαν της εἰς χρήματα πρὸς τὸν πρῶτον κύριον· πρὸς δὲ, οἱονδήποτε βαθμὸν ἔχῃ ὁ πράξας τὸ ἀδίκημα τοῦτο, τιμωρεῖται δι' ὑπερορίας ἐπὶ ἓξ μῆνας κατ' ἐλάχιστον, ἐπὶ τρία δὲ ἔτη κατὰ μέγιστον ὅρον, καὶ δι' ἰσοβίου στερήσεως βαθμοῦ καὶ ὑπηρεσίας.

Ἄρθρ. 108. Οἱ διευθυνταὶ ὑπηρεσίας, μεγάλοι ἢ μικροὶ ὑπάλληλοι, οἱ ὑπὸ τὰς ἀμέσους τούτων διαταγὰς ἐργαζόμενοι, οἱ ὑπὸ τῶν διευθυντῶν διάφορα ἔργα παραγγελλόμενοι, οἱ ἀναλαμβάνοντες κατ' ἀποκοπὴν τὴν εἴσπραξιν παντὸς εἴδους προσόδων τοῦ Κράτους, καὶ οἱ ὑπ' αὐτοὺς, ἂν εἰσπράξωσί τι πλέον τῶν ὑπὸ τῆς Κυβερνήσεως τεταγμένων φόρων, δεκάτων, δασμῶν ἢ ἄλλων τελῶν, οἱ μὲν διευθυνταὶ ὑπηρεσίας καὶ οἱ εἰσπράκτορες τιμωροῦνται διὰ προσκαίρου εἱρκτῆς, οἱ δὲ ὑπὸ τὰς ἀμέσους ἐκείνων διαταγὰς ὑπάλληλοι καὶ οἱ κατὰ παραγγελίαν τῶν διευθυντῶν ὑπηρετήσαντες, διὰ φυλακίσεως ἐπὶ μῆνας ἓξ κατ' ἐλάχιστον, τρία δὲ ἔτη κατὰ μέγιστον ὅρον. Ἀποδόντες δὲ προσέτι ὅ,τι πλέον τῶν τεταγμένων ἔλαβον, ὑποβάλλονται καὶ εἰς πρόστιμον ἴσον τῷ πλεονάζοντι τούτῳ ποσῷ.

Ἄρθρ. 109. Ὅστις δήποτε ἐκ τῶν ὑπαλλήλων λάβῃ, ἐκτὸς τῆς ἐν τῷ νόμῳ ὡρισμένης χρηματικῆς ποινῆς, χρήματα ἢ ἄλλο τι, ὀλίγον ἢ πολὺ, λόγῳ προστίμου, ἢ λάβῃ περισσότερα, ἀφ' ὅσα ὁ νόμος διατάσσει, ὡς χρηματικὴν ποινὴν, ἢ τὴν ὁρισθησομένην χρηματικὴν ποινὴν λάβῃ πρὸ τῆς ἀποπερατώσεως τῆς δίκης, καταδικάζεται ν' ἀποτίσῃ δὶς τόσα, ὅσα ἔλαβε, τοῦ παρανόμως ληφθέντος ποσοῦ ἀποδιδομένου πρὸς ὃν ἀνήκει. Τιμωρεῖται δὲ προσέτι κατὰ τὰς περὶ δωροδοκίας διατάξεις τοῦ νόμου.

Ἄρθρ. 110. Οἱ ὑπάλληλοι, ἢ προΰχοντες τόπου τινος, οἱ ἐπιβαλόντες ἀμισθὶ (ὡς ἀγγαρίαν) εἴς τινας ἐργασίαν οἱανδήποτε, ἐκτὸς τῶν διατασσομένων ὑπὸ τῆς Κυβερνήσεως σύμφωνα τῷ νόμῳ, καὶ τῶν ὡς ὠφελίμων τοῖς κατοίκοις ἀναγκαίων θεωρουμένων δημοσίων ἔργων, ὑποχρεοῦνται εἰς τὴν ἀπότισιν τῶν ἡμερομισθίων (ὡς εἶναι ὡρισμένα ἐπιτοπίως), τῶν πρὸς τοὺς ἀμισθὶ ἐργασθέντας ὀφειλομένων, ἀποβάλλονται τῆς ὑπηρεσίας (ἂν ὦσιν ὑπάλληλοι), καὶ ἐξορίζονται ἐπὶ ἓξ μῆνας μέχρι τριῶν ἐτῶν, κατὰ τὰς περιστάσεις.

Ἄρθρ. 111. Πᾶς ὑπάλληλος, ἢ ἄλλος ὑπὸ τούτου ἐπιτραπεὶς δημοσίαν ὑπηρεσίαν κλητὴρ, ἀξιωματικὸς ἢ στρατιώτης τοῦ στρατοῦ, ἀξιωματικὸς ἢ ἄνευ βαθμοῦ ἐν τῇ ἀστυνομίᾳ ὑπηρετῶν, ὅστις κατὰ τὴν διάβασιν αὐτοῦ καταλύσας εἰς οἰκίαν τινὰ, ἤθελε λάβει διὰ τῆς βίας καὶ ἄνευ πληρωμῆς τροφὰς δι' ἑαυτὸν καὶ τὰ ὑποζύγια, ὑποβάλλεται εἰς τὴν ἀπό-

τισιν τῆς ἀξίας αὐτῶν, παύεται, καὶ ἐπὶ μίαν ἑβδομάδα κατ' ἐλάχιστον, ἐπὶ ἕνα δὲ μῆνα κατὰ μέγιστον ὅρον φυλακίζεται. Ἂν δὲ τοιοῦτο τι ἐτολμήθη κατὰ τὴν διάβασιν στρατιωτῶν συντεταγμένων εἰς σῶμα, τότε οἱ εἰς οὓς ὑπάγονται ἀξιωματικοὶ, πρὸς τῇ ἀποδόσει τῆς ἀξίας καὶ τῇ παύσει, ὑποβάλλονται καὶ εἰς φυλάκισιν ἐπὶ ἓξ μῆνας μέχρι τριῶν ἐτῶν.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ζ'.

Περὶ τῶν ποινῶν, τῶν ἐπιβαλλομένων εἰς τοὺς ἀνθισταμένους, ἀπειθοῦντας, ἢ μετὰ περιφρονήσεως προσφερομένους πρὸς τὰς ἀρχάς.

Ἄρθρ. 112. Ἂν τις προσενεχθῇ περιφρονητικῶς, διὰ τρόπου προσβάλλοντος τὴν ἀξιοπρέπειαν ἢ τὴν τιμὴν, πρὸς μέλος τι δικαστηρίου ἢ συμβουλίου, ἢ πρὸς ἄλλον ὑπάλληλον τῆς Ὑψηλῆς Κυβερνήσεως, ἢ ἂν ἐξυβρίσῃ οὕτως ἢ ἀπειλήσῃ αὐτὸν, ἐν ᾧ ἐξετέλει τὴν ὑπηρεσίαν του, ἢ διότι ἐποιήσατο χρῆσιν τῆς ἐξουσίας, ἣν ἦτο περιβεβλημένος, φυλακίζεται μίαν ἑβδομάδα κατ' ἐλάχιστον, ἓξ δὲ μῆνας κατὰ μέγιστον ὅρον. Ἐὰν δὲ ἡ περιφρόνησις, ἡ ἐξύβρισις, ἢ ἡ ἀπειλὴ ἐγένετο ἐπὶ συνεδριάσεως τοῦ δικαστηρίου ἢ τοῦ συμβουλίου, ἐπιβάλλεται φυλάκισις ἀπὸ ἓξ μηνῶν μέχρις ἑνὸς ἔτους.

Ἄρθρ. 113. Ὁ διὰ τρόπου προσβλητικοῦ τῆς ἀξιοπρεπείας ἢ τῆς τιμῆς περιφρονήσας, ἐξυβρίσας ἢ ἀπειλήσας στρατιωτικὸν ἐν ἐνεργείᾳ, ἢ τινὰ, ἐν γένει, ἐπιτετετραμμένον τὴν δημοσίαν δύναμιν, ἢ διοικητικῆς ἐντολῆς ἐκτελεστὴν, ἐν ᾧ ἐξετέλει τὴν ὑπηρεσίαν του, ἢ διότι ἐποιήσατο χρῆσιν τῆς ἐξουσίας, ἣν ἦτο περιβεβλημμένος, ὑποβάλλεται εἰς χρηματικὴν ποινὴν μιᾶς λίρας ὀθωμανικῆς μέχρι τριῶν κατὰ μέγιστον ὅρον· ἂν δὲ ταῦτα πράξῃ κατ' ἀξιωματικῶν τοῦ τακτικοῦ στρατοῦ, ἢ ἀρχηγῶν ἀστυνομικῶν, φυλακίζεται ἀπὸ μιᾶς ἑβδομάδος μέχρις ἑνὸς μηνός. Προσέτι, ἂν ἐν τῇ περιφρονήσει ἢ τῇ ἀπειλῇ ἐποιήσατο καὶ ἐπίδειξιν ὅπλου, φυλακίζεται ἀπὸ ἓξ μηνῶν, μέχρι δύω ἐτῶν.

Ἄρθρ. 114. Ὁ αἰκίσας ὑπάλληλον τινὰ ἢ στρατιώτην τοῦ τακτικοῦ στρατοῦ, ἢ ἀστυνομικὸν, ἐν ᾧ ἐξετέλει τὰ καθήκοντά του, ἢ διότι ἐποιήσατο χρῆσιν τῆς ἐξουσίας, ἣν ἦτο περιβεβλημένος, ἔστω καὶ ἄνευ ὅπλου, ὥστε νὰ μὴ τραυματισθῇ, φυλακίζεται ἀπὸ ἓξ μηνῶν μέχρι δύω ἐτῶν.

Ἄρθρ. 115. Ὁ τολμήσας νὰ τραυματίσῃ ὑπάλληλον, μικρὸν ἢ μέγαν, ἐπιτετραμμένον ἐκτελεστικὴν δύναμιν, ἤ τινα διοίκησιν ἢ ἀστυνομικὴν ἐπιτήρησιν, ἐν ᾧ ἐξεπλήρου τὰ τῆς ὑπηρεσίας αὐτοῦ καθήκοντα, ἢ διότι ἐποιήσατο χρῆσιν τῆς ἐξουσίας, ἣν ἦτο περιβεβλημένος, ἢ ὁ διὰ βιαιο-

πραγίας τινὸς γενόμενος παραίτιος τῆς ἀσθενείας αὐτοῦ, τιμωρεῖται διὰ τοῦ διπλασίου τῆς ὑπὸ τοῦ νόμου ὁριζομένης ποινῆς διὰ τὴν πρᾶξιν ταύτην, ἀναλόγως τῶν περιστάσεων, ἐν αἷς διεπράχθη ἡ ἀξιόποινος πρᾶξις.

Ἄρθρ. 116. Ὁ ἐπισήμως κληθεὶς, ἀποποιούμενος δὲ, ἄνευ νομίμου λόγου, νὰ προσέλθῃ εἰς δικαστήριον ἢ συμβούλιον, ὑποβάλλεται εἰς χρηματικὴν ποινὴν ἑνὸς ἀργυροῦ Μεδζιδιὲ κατ' ἐλάχιστον, πέντε δὲ λιρῶν κατὰ μέγιστον ὅρον. Ἐν περιπτώσει δὲ ὑποτροπῆς, διπλασιάζεται ἑκάστοτε ἡ ποινὴ αὕτη.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Η'.

Περὶ τῶν φυγαδευόντων φυλακισμένους, ἢ παρεχόντων ἄσυλον εἰς κακούργους.

Ἄρθρ. 117. Ἐν περιπτώσει δραπετεύσεως, ὁπωσδήποτε συμβάσης, συλληφθέντων καὶ φυλακισθέντων ὑπὸ τῆς ἀρχῆς ἀτόμων, ἂν οἱ ἐπιτετραμμένοι τὴν μεταβίβασιν αὐτῶν ἀξιωματικοὶ, στρατιῶται, ἢ κλητῆρες, ἢ τὴν ἐν ταῖς φυλακαῖς τήρησιν αὐτῶν σκοποὶ, δεσμοφύλακες, θυρωροὶ καὶ λοιποὶ, γίνωσιν αὐτοὶ ὑπαίτιοι τῆς δραπετεύσεως, μὴ προσέχοντες καὶ ἀμελοῦντες παρὰ τὸν νόμον, φυλακίζονται ἐπὶ μίαν ἑβδομάδα κατ' ἐλάχιστον, μέχρι δύω μηνῶν κατὰ μέγιστον ὅρον. Ἂν δὲ ὑπῆρξε συνεννόησις, καὶ ἡ παράλειψις ἐγένετο ἐκ προθέσεως, ὁ διαπράξας τὸ ἔγκλημα τοῦτο ὑπάλληλος, ἢ ὑπηρέτης, ἀναλόγως τοῦ κακουργήματος δι' ὃ εἶχε φυλακισθῇ ὁ δραπετεύσας, φυλακίζεται ἐπὶ ἓξ μῆνας μέχρι τριῶν ἐτῶν.

Ἄρθρ. 118. Ἂν ἄλλος, παρὰ τοὺς ἐπιτετραμμένους τὴν ἐπιτήρησιν τῶν φυλακισμένων, χορηγήσῃ τούτοις ἢ διευκολύνῃ τὰ πρὸς δραπέτευσιν μέσα, τιμωρεῖται διὰ φυλακίσεως ἐπὶ μίαν τὸ ἐλάχιστον ἑβδομάδα μέχρις ἓξ μηνῶν τὸ πολύ.

Ἄρθρ. 119. Ὁ διδοὺς εἰς τοὺς φυλακισμένους ἐργαλεῖα καὶ ὅπλα, ὅπως δυνηθῶσι νὰ δραπετεύσωσι διὰ τῆς βίας, εἴτε ἦ τὴν φύλαξιν τούτων ἐπιτετραμμένος, εἴτε μὴ, τιμωρεῖται διὰ προσκαίρων δεσμῶν.

Ἄρθρ. 120. Ὅσις, διωρισμένος νὰ ἐπιτηρῇ τοὺς φυλακισμένους, φυγαδεύσῃ τινὰ ἐκ τούτων, λαβὼν χρήματα, ἂν ἡ ἀξιόποινος πρᾶξις τοῦ φυλακισμένου ἦτον ἐκ τῶν συνεπαγομένων θανατικὴν ποινὴν, ἰσόβια δεσμὰ, ἢ ἰσόβιον εἰρκτὴν, ὑποχρεοῦται εἰς τὴν ἀπότισιν διπλασίου τοῦ ὅπερ ἔλαβε ποσοῦ, καὶ τιμωρεῖται διὰ προσκαίρων δεσμῶν· ἀλλὰ, ἂν ὁ φυλακισμένος ἔπραξέ τι, συνεπαγόμενον ἧττον βαρεῖαν ποινὴν, τιμωρεῖται κατὰ τὰς περὶ δωροδοκίας διατάξεις τοῦ νόμου.

Ἄρθρ. 121. Ἂν τὸν ἐκ τῆς φυλακῆς δραπετεύσαντα, ἢ τὸν ἐπὶ κακουργήματι κατηγορούμενον κρύψῃ τις, ἐν γνώσει, ἐν τῇ ἰδίᾳ αὐτοῦ οἰκίᾳ, φυ-

λακίζεται ἀπὸ ἓξ μηνῶν μέχρι δύο ἐτῶν τὸ πολύ. Ἐξαιροῦνται οἱ ἀνιόντες καὶ οἱ κατιόντες, οἱ σύζυγοι, οἱ ἀδελφοὶ καὶ αἱ ἀδελφαί.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Θ'.

Περὶ τῶν ποινῶν, τῶν ἐπιβαλλομένων εἰς τοὺς ῥηγνύοντας σφραγίδας, καὶ ἀφαιροῦντας παρακατατεθειμένα πράγματα καὶ ἔγγραφα ἐπίσημα.

Ἄρθρ. 122. Ἐν περιπτώσει ῥήξεως σφραγίδος, τεθείσης πρὸς φύλαξιν τόπου, πραγμάτων ἢ ἐγγράφων, εἰς οἱανδήποτε ὑπόθεσιν ἀναγομένων, ἐκ διαταγῆς τῆς διοικητικῆς ἢ τῆς δικαστικῆς ἀρχῆς, ἂν ὑπάρχῃ φύλαξ τῆς σφραγῖδος, ἡ δὲ ῥῆξις συνέβη ἐκ τῆς ἀδιαφορίας καὶ τῆς ἀμελείας αὐτοῦ, καταδικάζεται εἰς χρηματικὴν ποινὴν πέντε Ὀθωμανικῶν λιρῶν μέχρι πεντήκοντα. Ἐὰν δὲ ἡ σφραγὶς ἦτο τεθειμένη ἐπὶ ἐγγράφων ἢ πραγμάτων σχετικῶν πρὸς κακούργημα, ἐκτὸς τῆς χρηματικῆς ποινῆς, ὁ φύλαξ τιμωρεῖται καὶ μὲ φυλάκισιν τριῶν μηνῶν τοὐλάχιστον, ἑνὸς δὲ ἔτους κατὰ μέγιστον ὅρον, ἀναλόγως τοῦ βαθμοῦ τοῦ κακουργήματος, πρὸς ὃ ἔχουσι σχέσιν τὰ ἔγγραφα, ἢ τὰ πράγματα.

Ἄρθρ. 123. Ὁ ῥηγνύων σφραγίδα, τεθειμένην, ὡς ἀνωτέρω εἴρηται, ἐπὶ ἐγγράφων ἢ πραγμάτων σχετικῶν πρὸς κακούργημα, παιδεύεται φυλακιζόμενος ἐπὶ ἓξ μῆνας μέχρις ἑνὸς ἔτους. Ἂν δὲ αὐτὸς ὁ φύλαξ ἔπραξε τὴν ῥῆξιν, τιμωρεῖται διὰ φυλακίσεως ἑνὸς μέχρι τριῶν ἐτῶν.

Ἄρθρ. 124. Ὁ ῥήξας σφραγῖδα ἐπιτεθειμένην εἰς τόπον, πράγματα ἢ ἔγγραφα, πρὸς ἄλλας διαφόρους ὑποθέσεις ἀναγόμενα, τιμωρεῖται φυλακιζόμενος μίαν ἑβδομάδα κατ' ἐλάχιστον ὅρον, ἓξ δὲ μῆνας κατὰ μέγιστον. Ἂν δὲ αὐτὸς ὁ φύλαξ ἔπραξε τὴν ῥῆξιν, τιμωρεῖται διὰ φυλακίσεως ἓξ μηνῶν, μέχρις ἑνὸς ἔτους.

Ἄρθρ. 125. Ὁ πράξας κλοπὴν διὰ ῥήξεως σφραγίδος τιμωρεῖται ἀπαραλλάκτως ὡς ὁ κλέψας διὰ ῥήξεως τῶν κλείθρων τῆς θύρας πεφυλαγμένου καὶ κεκλεισμένου τόπου.

Ἄρθρ. 126. Ἐν περιπτώσει, καθ' ἣν σπουδαῖα τῆς Κυβερνήσεως ἔγγραφα, δικαιόγραφα, Κώδηκες, κατάστιχα ἢ δικαστικὰ ἔγγραφα, ὑφαιρεθῶσιν ἢ ἐξαφανισθῶσιν ἐκεῖθεν, ἔνθα ἦσαν πεφυλαγμένα, ἢ ἐκ τῶν χειρῶν τοῦ ἐπιτετραμμένου τὴν φύλαξίν των, ἂν ἀποδειχθῇ ὅτι συνέβη τοῦτο ὡς ἐκ τῆς ἀμελείας καὶ ἀμεριμνησίας τῶν φυλάκων, ὑποβάλλονται εἰς χρηματικὴν ποινὴν ἴσην τῷ μηνιαίῳ αὐτῶν μισθῷ, καὶ φυλακίζονται ἀπὸ μιᾶς ἑβδομάδος μέχρι τριῶν μηνῶν.

Ἄρθρ. 127. Ὁ πράξας τὴν ὑφαίρεσιν ἢ ἐξαφάνισιν, περὶ ἧς διέλαβε τὸ προηγούμενον ἄρθρον, φυλακίζεται ἓξ μῆνας κατ' ἐλάχιστον, δύω δὲ

ἔτη κατὰ μέγιστον ὅρον· ἂν δὲ αὐτὸς ὁ φύλαξ ἦναι τῆς ὑφαιρέσεως ἢ τῆς ἐξαφανίσεως τῶν σπουδαίων ἐγγράφων ὁ αὐτουργὸς, ἐκτὸς χρηματικῆς ποινῆς, ἴσης τῷ μηνιαίῳ αὐτοῦ μισθῷ, τιμωρεῖται καὶ διὰ φυλακίσεως ἐπὶ ἓν ἔτος μέχρι τριῶν.

Ἄρθρ. 128. Ἂν ὁ ῥήξας τὴν σφραγῖδα, καὶ ὑφελὼν ἢ ἐξαφανίσας τὰ ἔγγραφα, ἔπραξε τὰς ἀξιοποίνους ταύτας πράξεις ἐπιτεθεὶς κατὰ τοῦ φύλακος καὶ διὰ τῆς βίας ἀποτρέψας τοῦτον τοῦ καθήκοντος, τιμωρεῖται διὰ προσκαίρων δεσμῶν.

Ἄρθρ. 129. Ὁ ὑπάλληλος, ὁ ἀποσφραγίσας ἀμέσως ἢ ἐμμέσως τὴν εἰς ταχυδρομεῖον ἢ εἰς ἄλλο τοιοῦτο μέσον ἀποστολῆς ἐμπεπιστευμένα γράμματα, ἰδίως δὲ οἱ ταχυδρομικοὶ ὑπάλληλοι, οἱ ἔχοντες γνῶσιν τοῦ γεγονότος, ὑποβαλλόμενοι εἰς χρηματικὴν ποινὴν μιᾶς λίρας Ὀθωμανικῆς μέχρι πέντε κατὰ μέγιστον ὅρον, φυλακίζονται προσέτι ἀπὸ ἑνὸς μηνὸς μέχρι τριῶν ἐτῶν.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ι΄.

Περὶ τῶν αὐθαιρέτως ἐπίσημον χαρακτῆρα ἀντιποιουμένων.

Ἄρθρ. 130. Ὅστις, ἄνευ δικαιώματος, ἢ ἀδείας ἐκ μέρους τῆς αὐτοκρατορικῆς Κυβερνήσεως, ἀντιποιῆται τὸν χαρακτῆρα δημοσίου ὑπαλλήλου, πολιτικοῦ ἢ στρατιωτικοῦ, ἢ ἐκτελῇ τὰ εἰς τὰς ὑπηρεσίας ταύτας ἀναγόμενα καθήκοντα, τιμωρεῖται διὰ φυλακίσεως οὐχὶ βραχυτέρας τῆς τριμήνου. Ὁ δὲ πράξας τοῦτο, ἂν ἐπιδείξῃ καὶ διαδώσῃ πλαστὸν ἐπίσημον ἔγγραφον, οἷον διάταγμα, βεζυρικὴν διαταγὴν, ἢ ἄλλο πρόσταγμα, καταγινώσκεται καὶ ἐφαρμόζεται κατ' αὐτοῦ ἐκ προσθήκης καὶ ἡ τῆς πλαστογραφίας ποινὴ, περὶ ἧς γενήσεται λόγος ἐν τῷ ΙΕ΄ κεφαλαίῳ.

Ἄρθρ. 131. Ὁ φέρων παράσημον, μὴ ἀπονεμηθὲν αὐτῷ ὑπὸ τῆς Ὑψηλῆς Κυβερνήσεως, ἢ ἄνευ ἀδείας ταύτης, ὁ φέρων στολὴν ἀνωτέραν τοῦ βαθμοῦ του, ἢ χωρὶς νὰ ἔχῃ βαθμόν τινα ἢ ὑπηρεσίαν, τιμωρεῖται διὰ φυλακίσεως τριῶν μηνῶν μέχρις ἑνὸς ἔτους.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΑ΄.

Περὶ τῶν ἐμποδιζόντων τὰς θρησκευτικὰς τελετὰς καὶ περὶ τῶν καταστρεφόντων ἢ ἐπιφερόντων βλάβην εἰς παλαιὰ καὶ περισπούδαστα ἱδρύματα.

Ἄρθρ. 132. Ἂν τις διαταράξῃ τὴν τέλεσιν τῶν θρησκευτικῶν καθηκόντων καὶ τελετῶν, ἐπιτρεπομένην ὑπὸ τῆς Κυβερνήσεως πρὸς πάντας

τοὺς ὑπηκόους τῆς Αὐτοκρατορίας, ἢ διακωλύσῃ αὐτὴν δι' ἔργων ἢ ἀπειλῶν, τιμωρεῖται, ἀναλόγως τοῦ ἀξιοποίνου τῆς πράξεως αὐτοῦ, διὰ φυλακίσεως μιᾶς ἑβδομάδος μέχρι τριῶν μηνῶν.

Ἄρθρ. 133. Ἂν τις κατεδαφίσῃ, καταστρέψῃ ἢ καὶ μόνον ἀκρωτηριάσῃ οἰκοδομὰς καὶ ἱδρύματα εὐποιητικά, τὴν πόλιν κοσμοῦντα, ἄν τις κόψῃ καὶ καταστρέψῃ τὰ ἐντὸς περιβόλων δζαμίων, εἰς περιπάτους, ἀγορὰς καὶ πλατείας δένδρα, ὑποβληθεὶς εἰς ἀποζημίωσιν, φυλακίζεται ἐπὶ ἕνα μῆνα, μέχρις ἑνὸς ἔτους κατὰ μέγιστον ὅρον, καὶ καταδικάζεται προσέτι εἰς χρηματικὴν ποινὴν μιᾶς Ὀθωμανικῆς λίρας μέχρι δέκα τὸ πολύ.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΒ'.

Περὶ τῶν διακωλυόντων τὴν διὰ τηλεγράφων συγκοινωνίαν.

Ἄρθρ. 134. Ὅστις δήποτε ἐξ ἀπροσεξίας διακωλύσῃ τὴν ἐνέργειαν καὶ τὴν κίνησιν τοῦ τηλεγράφου, ἢ βλάψῃ τὸν μηχανισμὸν αὐτοῦ, ὥστε νὰ ἐμποδισθῇ ἡ ἀνταπόκρισις, καταδικάζεται εἰς χρηματικὴν ποινὴν πέντε μέχρι πεντήκοντα λιρῶν. Ἐὰν δὲ ἀποδειχθῇ ὅτι ἔπραξε τοῦτο ἐκ προθέσεως, παρὰ τὴν χρηματικὴν ποινὴν ἐπιβάλλεται αὐτῷ καὶ φυλάκισις τριῶν μηνῶν μέχρι δύω ἐτῶν.

Ἄρθρ. 135. Ὅστις δήποτε, κόπτων ἢ καταστρέφων τὰ σύρματα, τὰς πορσελάνας ἢ τοὺς πασσάλους τοῦ τηλεγράφου, ἢ ἄλλο τι τοιοῦτο πράττων, γίνῃ παραίτιος διακοπῆς τῆς ἀνταποκρίσεως, τιμωρεῖται διὰ φυλακίσεως τριῶν μηνῶν μέχρι δύω ἐτῶν, καὶ διὰ προστίμου πέντε μέχρι πεντήκοντα λιρῶν.

Ἄρθρ. 136. Ὅστις δήποτε, ἐν καιρῷ ταραχῆς τινος καὶ στάσεως ἐν τῷ Ὀθωμανικῷ Κράτει, καταστρέψῃ μίαν ἢ πλείονας τηλεγραφικὰς γραμμὰς, ἢ ἄλλως πως ἐμποδίσῃ τὴν τηλεγραφικὴν ὑπηρεσίαν, ἢ, λαβὼν κατοχὴν τοῦ τηλεγράφου διὰ τῆς βίας ἢ ὅπως δήποτε, διακόψῃ τὴν τῶν ἀρχῶν πρὸς ἀλλήλας ἀνταπόκρισιν καὶ διαβίβασιν εἰδήσεων καὶ τὴν ἰδιωτικὴν ἀλληλογραφίαν, ἢ βιαίως ἀντιστῇ εἰς τὴν ἐπισκευὴν τῆς τηλεγραφικῆς γραμμῆς, καταδικάζεται εἰς χρηματικὴν ποινὴν πεντήκοντα μέχρι διακοσίων λιρῶν, καὶ εἰς πρόσκαιρα δεσμά.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΓ'.

Περὶ τῶν συνιστώντων τυπογραφεῖα ἄνευ ἀδείας, τῶν ἐκτυπούντων καὶ δημοσιευόντων ἐπιβλαβῆ ἔγγραφα, καὶ τῶν παραβαινόντων τοὺς εἰς τὴν ἐν τοῖς σχολείοις διδασκαλίαν ἐπιβεβλημένους ὅρους.

Ἄρθρ 137. Ὅστις ἄνευ διαταγῆς ἢ ἀδείας τῆς Αὐτοκρατορικῆς Κυ-

βερνήσεως, συστήσῃ τυπογραφεῖον, καὶ ἐκτυπῇ βιβλία καὶ ἔγγραφα, κλειομένου τοῦ τυπογραφείου του, καταδικάζεται καὶ εἰς χρηματικὴν ποινὴν πεντήκοντα λιρῶν.

Ἄρθρ. 138. Ὅστις, ἐν τυπογραφείῳ, τῇ διαταγῇ ἢ τῇ ἀδείᾳ τῆς Αὐτοκρατορικῆς Κυβερνήσεως συνεστῶτι, ἐκτυπώσῃ καὶ δημοσιεύσῃ ἐφημερίδας, βιβλία, ἢ ἄλλα ἔντυπα ἐπιβλαβῆ, προσβάλλοντα τὴν Αὐτοκρατορίαν, τὰς ἀρχὰς, ἢ ἔθνος τι ἐκ τῶν ὑποκειμένων τῷ αὐτοκρατορικῷ θρόνῳ, μετὰ τὴν κατάσχεσιν τῶν ἐκτυπωθέντων, καὶ τὸ κλείσιμον τοῦ τυπογραφείου προσκαίρως ἢ διαρκῶς, ἀναλόγως τοῦ ἀξιοποίνου τῆς πράξεως, ὑποβάλλεται εἰς χρηματικὴν ποινὴν δέκα μέχρι πεντήκοντα λιρῶν.

Ἄρθρ. 139. Ὅστις, ἐναντίον τῶν χρηστῶν ἠθῶν, ἐκτυπῇ καὶ δημοσιεύῃ ἀμέσως, ἢ ἐμμέσως, ἐμμέτρους ἢ διὰ τοῦ πεζοῦ λόγου συντεταγμένας σατυρικὰς καὶ λοιδόρους διατριβὰς, φωτογραφίας ἢ ἀπεικονίσματα ἄσεμνα, καταδικάζεται εἰς χρηματικὴν ποινὴν μιᾶς μέχρι πέντε λιρῶν, καὶ εἰς φυλάκισιν εἰκοσιτεσσάρων ὡρῶν μέχρι μιᾶς ἑβδομάδος.

Ἄρθρ. 140. Ἂν τις συστήσῃ σχολεῖον παρὰ τὰς περὶ δημοσίας ἐκπαιδεύσεως διατάξεις, τοῦτο μὲν κλείεται, ὁ δὲ συστήσας αὐτὸ καταδικάζεται εἰς χρηματικὴν ποινὴν πέντε μέχρι τριάκοντα λιρῶν.

Ἄρθρ. 141. Ἂν τις μετέρχηται τὸ διδασκαλικὸν ἐπάγγελμα ἄνευ ἀδείας, παρὰ τὰς περὶ δημοσίας ἐκπαιδεύσεως διατάξεις, κωλυόμενος τοῦ διδάσκειν, καταδικάζεται καὶ εἰς χρηματικὴν ποινὴν δύω μέχρι δέκα λιρῶν.

Ἄρθρ. 142. Ἂν βιβλίον τι λαμβάνηται, παρὰ τὰς περὶ δημοσίας ἐκπαιδεύσεως διατάξεις, ὡς κείμενον διδασκαλίας ἔν τινι σχολείῳ, ὁ ἐπιτρέπων τὴν ἀνάγνωσιν τοῦ βιβλίου διευθυντὴς τοῦ σχολείου, ἢ, μὴ ὑπάρχοντος διευθυντοῦ, ὁ εἰς τοὺς μαθητάς του πρὸς ἀνάγνωσιν διδοὺς τὸ βιβλίον διδάσκαλος τιμωρεῖται διὰ φυλακίσεως μιᾶς ἑβδομάδος μέχρις ἑνὸς ἔτους.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΔ΄.

Περὶ κιβδηλείας καὶ παραχαράξεως.

Ἄρθρ. 143. Ὁ ἐκτυπώσας νομίσματα κατὰ μίμησιν τῶν χρυσῶν καὶ τῶν ἀργυρῶν νομισμάτων, ὧν τὴν ἐν τῷ Ὀθωμανικῷ Κράτει κυκλοφορίαν ἐπιτρέπουσιν αἱ περὶ τούτων διατάξεις, ὁ ἀφαιρέσας ἐκ τούτων, δι' ὀξέων, ῥινίου, ἢ ἀποκοπτῆρος καὶ ἄλλων τοιούτων, μέρος χρυσοῦ ἢ ἀργύρου, καὶ ἐλαττώσας ἐπομένως τὴν ἀξίαν αὐτῶν, ὁ δι' ἐπιχρυσώσεως δοὺς τὸ χρῶμα πολυτιμοτέρου νομίσματος εἰς ἄλλο νόμισμα, ὅπως μεταχειρισθῇ τοῦτο ἀντ' ἐκείνου, ὁ συνεργήσας εἰς τὴν ἐντὸς τοῦ Κράτους κυκλοφορίαν τοιούτων κιβδήλων ἢ παρακεχαραγμένων νομισμάτων, ἢ εἰς τὴν ἐξ ἄλλων

τόπων εἰσαγωγὴν αὐτῶν εἰς τὰς Ὀθωμανικὰς χώρας, καὶ ὁ ἀσχολούμενος εἰς τὴν διάδοσιν τῶν κιβδήλων, καταδικάζονται εἰς πρόσκαιρα δεσμὰ, ἐπὶ δεκαετίαν τοὐλάχιστον.

Ἄρθρ. 144. Ὁ παραχαράξας τὰ ἐντὸς τῆς Ὀθωμανικῆς ἐπικρατείας κυκλοφοροῦντα χαλκονομίσματα, καὶ ὁ συντελέσας εἰς τὴν κυκλοφορίαν, ἢ εἰς τὴν ἐκ χωρῶν ξένων εἰσαγωγὴν αὐτῶν εἰς τὰς Αὐτοκρατορικὰς χώρας, καταδικάζεται εἰς πρόσκαιρα δεσμά.

Ἄρθρ. 145. Ὅστις ἐντὸς τοῦ Ὀθωμανικοῦ Κράτους παραχαράξῃ ξένα νομίσματα, ἢ διὰ τῶν ἐν τῷ ἄρθρῳ 143 διαληφθέντων μέσων ἐλαττώσῃ τὴν ἀξίαν ἢ μεταβάλῃ τὸ χρῶμα αὐτῶν, ὅστις συνεργήσῃ εἰς τὴν τοιούτων κιβδήλων καὶ παρακεχαραγμένων ξένων νομισμάτων κυκλοφορίαν ἐν τῇ Ὀθωμανικῇ Αὐτοκρατορίᾳ, ἢ εἰς τὴν εἰσαγωγὴν αὐτῶν ἐκ ξένων χωρῶν, ἢ ἀσχολῆται εἰς τὴν διάδοσιν αὐτῶν, καταδικάζεται εἰς πρόσκαιρα δεσμά.

Ἄρθρ. 146. Ὁ τὰ περὶ ὧν ἐν τοῖς ἀνωτέρω ἄρθροις ὁ λόγος κίβδηλα καὶ παρακεχαραγμένα νομίσματα νομίσας γνήσια, καὶ ὡς τοιαῦτα λαβὼν καὶ δοὺς δὲν εἶναι τιμωρητέος ὡς ὑπαίτιος διαδόσεως κιβδήλων, ἀλλ' ἂν, περιελθόντων εἰς χεῖράς του τοιούτων νομισμάτων, μάθῃ μὲν ὅτι εἶναι κίβδηλα ἢ παρακεχαραγμένα, οὐχ ἧττον δὲ τὰ θέσῃ εἰς κυκλοφορίαν, καταδικάζεται εἰς χρηματικὴν ποινὴν, τοὐλάχιστον τοῦ τριπλασίου οὗπερ ἔθετο εἰς κυκλοφορίαν ποσοῦ, τοῦ ἑξαπλασίου δὲ κατὰ μέγιστον ὅρον· ἐν οὐδεμιᾷ δὲ περιπτώσει ἡ χρηματικὴ αὕτη ποινὴ ἔσται ἐλάσσων μιᾶς λίρας.

Ἄρθρ. 147. Ἐκ τῶν ὑπαιτίων τῶν ἐν τοῖς ἄρθροις 143, 144, καὶ 145 μνημονευομένων ἀξιοποίνων πράξεων ἄν τις, πρὸ τῆς συμπληρώσεως τῆς ἀξιοποίνου πράξεως, ἢ πρὶν γίνῃ ἔναρξις ἀνακρίσεων ἐκ μέρους τῆς Ἀρχῆς, καταγγείλῃ τό τε γεγονὸς καὶ τοὺς πράξαντας εἰς τὴν ἐξουσίαν, ἢ, καὶ μετὰ τὴν ἔναρξιν αὐτὴν τῶν ἐξετάσεων συντελέσῃ εἰς τὴν σύλληψιν τῶν ἄλλων ὑπαιτίων, μένει μὲν ἀτιμώρητος, ὑποβάλλεται δὲ προσωρινῶς ὑπὸ ἀστυνομικὴν ἐπιτήρησιν.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΕ'.

Περὶ πλαστογραφίας.

Ἄρθρ. 148. Ὁ παραποιήσας ἢ πλαστογραφήσας ἀμέσως ἢ ἐμμέσως ὑψηλὰ Κυβερνητικὰ διατάγματα, ὁ παραποιήσας ἐπίσης μονογραφὴν ἢ ὑπογραφὴν ὑπαλλήλου τοῦ Κράτους, ὁ παραχαράξας σφραγίδα ἀρχῆς ἢ ὑπαλλήλου τοῦ Κράτους, ἢ ὁ ποιούμενος χρῆσιν τοιαύτης παρακεχαραγμένης σφραγίδος, ὁ παραποιήσας ἢ πλαστογραφήσας χρεώγραφα πληρωτέα τῷ φέροντι, *σεργκίι*, καὶ ἄλλα διάφορα γραμμάτια ἐκδιδόμενα καὶ εἰς κυκλο-

φορίαν τιθέμενα ὑπὸ τῶν δημοσίων ταμείων, καὶ ὁ τοιαῦτα πλαστὰ γραμμάτια μεταχειρισθεὶς ἢ εἰσαγαγὼν εἰς τὸ Ὀθωμανικὸν Κράτος, τιμωροῦνται διὰ προσκαίρων δεσμῶν, ἢ προσκαίρου εἱρκτῆς, οὐχὶ ἐπὶ βραχύτερον τῆς δεκαετίας χρόνον.

Ἄρθρ. 149. Ὅστις παραποιήσῃ, ἢ πλαστογραφήσῃ οἱονδήποτε τῶν φερόντων Τουγρᾶν σημάντρων τοῦ δημοσίου, καταδικάζεται εἰς πρόσκαιρα δεσμὰ ἢ εἰς πρόσκαιρον εἱρκτὴν, ἐπὶ χρόνον οὐχὶ μακρότερον τῆς δεκαετίας· φυλακίζεται δ' ἐπὶ τριετίαν ὁ καταλαβὼν ἀτόπως τοιοῦτον τῷ δημοσίῳ ἀνῆκον καὶ Τουγρᾶν φέρον σήμαντρον, καὶ ποιησάμενος αὐτοῦ χρῆσιν ἐπὶ βλάβῃ τοῦ δημοσίου ταμείου, ἢ τῆς χώρας.

Ἄρθρ. 150. Ὅστις παραποιήσῃ σφραγῖδα ἢ σήμαντρον ἢ ἄλλο τι γνώρισμα, ἐν ὀνόματι τῆς αὐτοκρατορικῆς Κυβερνήσεως ἐφ' οἱουδήποτε ἐμπορεύματος ἢ πράγματος τιθέμενον, ἢ ἀνῆκον εἴς τινα ἀρχὴν τοῦ Κράτους, ἢ εἰς συνεστῶσαν ἀδείᾳ τῆς Κυβερνήσεως ἑταιρίαν, ἢ εἰς ἐμπορικὸν οἶκον, καὶ ὅστις κάμῃ χρῆσιν τοῦ παραπεποιημένου τούτου σημάντρου ἢ γνωρίσματος, τιμωρεῖται διὰ τριετοῦς φυλακίσεως, καὶ ὑποβάλλεται εἰς ἀποζημίωσιν διὰ τὴν ἐκ τῆς παραποιήσεως ταύτης προελθοῦσαν ζημίαν. Ὁ δὲ καταλαβὼν ἐπιτηδείως γνησίας σφραγίδας, σήμαντρα καὶ γνωρίσματα καὶ ποιησάμενος χρῆσιν τούτων ἐπὶ βλάβῃ τῶν συμφερόντων εἴτε τοῦ δημοσίου, ἢ ἀρχῆς τινος, εἴτε ἐμπορικῆς ἑταιρίας, ἢ τοιούτου ἰδιωτικοῦ καταστήματος, τιμωρεῖται διὰ φυλακίσεως ἓξ μηνῶν μέχρις ἑνὸς ἔτους, ὑποβαλλόμενος ἐπίσης εἰς ἀποζημιώσεις διὰ τὴν ἐκ τῆς πράξεώς του ταύτης προκύψασαν ζημίαν.

Ἄρθρ. 151. Ἐκ τῶν πραξάντων τὰς ἐν τοῖς προηγουμένοις ἄρθροις διαληφθείσας παραποιήσεις ὅστις καταγγείλῃ τὰ γεγονότα καὶ τοὺς παραποιήσαντας εἰς τὴν ἀρχὴν, πρὸ τῆς τελέσεως τῆς ἀξιοποίνου πράξεως, ἢ πρὶν ἔτι γίνῃ ἔναρξις ἐρευνῶν ἐκ μέρους τῆς ἐξουσίας, καὶ μετὰ τὸ γενέσθαι δὲ τὴν ἔναρξιν ταύτην, ὅστις συντελέσῃ εἰς τὴν σύλληψιν τῶν ἄλλων ὑπαιτίων, μένει ἀτιμώρητος, τιθέμενος μόνον ἐπί τινα χρόνον ὑπὸ ἀστυνομικὴν ἐπιτήρησιν.

Ἄρθρ. 152. Ὅστις δήποτε τῶν ὑπαλλήλων, κατὰ τὴν ἐκτέλεσιν τῶν τῆς ὑπηρεσίας αὐτοῦ καθηκόντων, πράξῃ πλαστογραφίαν, εἴτε διὰ παραγραφῆς μεταξὺ τῶν στίχων προγενεστέρων ἀποφάσεων, ἐκθέσεων καὶ ἄλλων τοιούτων δικαιογράφων, ἢ βιβλίων, κωδήκων καὶ λοιπῶν, εἴτε διὰ μεταβολῆς τῆς ἐν τούτοις γραφῆς, σφραγίδων καὶ ὑπογραφῶν, εἴτε διὰ γραφῆς ἄλλου ὀνόματος ἀντ' ἄλλου, τιμωρεῖται διὰ προσκαίρων δεσμῶν ἢ προσκαίρου εἱρκτῆς, οὐχὶ ἐπὶ βραχύτερον τῆς δεκαετίας χρόνον. Ἂν δὲ ὁ πλαστογραφήσας δὲν ἦναι δημόσιος ὑπάλληλος,, τιμωρεῖται διὰ προσκαίρου εἱρκτῆς οὐχὶ ἐπὶ μακρότερον τῆς ἑπταετίας.

Ἄρθρ. 153. Ὁ ὑπάλληλος, ὁ ἐν Συμβουλίῳ, ἢ δικαστηρίῳ, ἢ ἐν γέ-

νει ὅπου θεωροῦνται δημόσιαι ὑποθέσεις, συντάττων, ὡς ἐκ τῆς ὑπηρεσίας αὐτοῦ, οἱονδήποτε δικαιόγραφον, ἢ ἐπίσημον ἔγγραφον, ἂν ἐκ δόλου παραμορφώσῃ τὴν οὐσίαν τῆς ὑποθέσεως, ἢ περιστάσεις εἰς αὐτὴν ἀναγομένας, εἴτε γράφων ἄλλως τὰ ὑπὸ τῶν ἐχόντων συμφέρον ἐκτιθέμενα, εἴτε ψευδές τι ὡς ἀληθὲς, ἢ μὴ ὁμολογηθὲν ὡς ὁμολογηθὲν παριστῶν, τιμωρεῖται ὡς πλαστογράφος διὰ προσκαίρων δεσμῶν ἢ προσκαίρου εἱρκτῆς, ἐπὶ χρόνον οὐχὶ βραχύτερον τῆς δεκαετίας.

Ἄρθρ. 154. Οἱ ἐν γνώσει ποιούμενοι χρῆσιν τῶν ἐν τοῖς δυσὶν ἀνωτέρω ἄρθροις διαλαμβανομένων πλαστῶν ἐγγράφων καταδικάζονται εἰς πρόσκαιρα δεσμὰ, ἢ εἰς πρόσκαιρον εἱρκτὴν οὐχὶ ἐπὶ μακρότερον τῆς ἑπταετίας χρόνον.

Ἄρθρ. 155. Ὁ κατὰ τὸν ἀνωτέρω δηλωθέντα τρόπον πλαστογραφήσας ἐν ἐγγράφῳ ἰδιωτικῷ, καὶ ὁ ποιησάμενος χρῆσιν τοιούτου ἐγγράφου ἐν γνώσει, τιμωροῦνται διὰ φυλακίσεως ἑνὸς ἔτους μέχρι τριῶν.

Ἄρθρ. 156. Ὁ ὑπὸ πλαστὸν ὄνομα διαβατήριον ἐσωτερικὸν ἢ ἐξωτερικὸν ἢ ὁδοιπορικὴν ἄδειαν λαμβάνων, ἢ ὁ ἐγγυώμενος ὅπως δοθῇ διὰ τοῦ δόλου τούτου τὸ περὶ οὗ ὁ λόγος ἔγγραφον, φυλακίζεται ἀπὸ ἓξ μηνῶν μέχρι δύω ἐτῶν.

Ἄρθρ. 157. Ὁ παραποιήσας ἐσωτερικὸν ἢ ἐξωτερικὸν διαβατήριον, ἢ ὁδοιπορικὴν ἄδειαν, ἢ ὁ ἀλλοιώσας καὶ διαφθείρας γνήσιον ὂν τοιοῦτον ὁδοιπορικὸν ἔγγραφον, καὶ ὁ χρῆσιν ποιησάμενος τοιούτου πλαστοῦ ἢ ἠλλοιωμένου ἐγγράφου φυλακίζεται ἀφ' ἑνὸς μέχρι τριῶν ἐτῶν.

Ἄρθρ. 158. Οἱ ἔχοντες πανδοχεῖα (χάνια), καφφενεῖα, οἱ ξενοδόχοι, καὶ λοιποὶ, οἱ χορηγοῦντες ἐπὶ ἡμερησίῳ μισθώματι δωμάτια καὶ κατοικίας, εἰδότες τ' ἀληθῆ ὀνόματα τῶν ἐνοικούντων ἐν τοῖς δωματίοις αὐτῶν, ἂν ἐγγράψωσιν ἄλλα πλαστὰ εἰς τὸ βιβλίον των, τιμωροῦνται διὰ φυλακίσεως ἑνὸς μηνὸς μέχρι τριῶν.

Ἄρθρ. 159. Οἱ ὑπάλληλοι, οἱ ἐκδόντες ὁδοιπορικὰς ἀδείας χωρὶς νὰ λάβωσι τὴν κατὰ τὰς ἰσχυούσας διατάξεις ἀπαιτουμένην καὶ εἰθισμένην ἐγγύησιν, παύονται τῆς θέσεως αὐτῶν, τιμωρούμενοι προσέτι δι' ἑξαμήνου φυλακίσεως κατ' ἐλάχιστον, μέχρις ἑνὸς ἔτους κατὰ μέγιστον ὅρον. Οἱ ὑπάλληλοι οὗτοι, ἂν ἐν γνώσει ἐκδώσωσι διαβατήρια ὑπὸ πλαστὸν ὄνομα, τιμωροῦνται διὰ φυλακίσεως ἑξαμήνου, μέχρι διετοῦς.

Ἄρθρ. 160. Ὁ πρὸς ἀπαλλαγὴν ἑαυτοῦ ἢ ἄλλου τινὸς ἀφ' οἱασδήποτε δημοσίας ὑπηρεσίας ἐκδοὺς πλαστὸν, ἐπ' ὀνόματι ἰατρῶν ἢ χειρούργων, μαρτυρικὸν περὶ σωματικῆς τινος ἀσθενείας, φυλακίζεται ἐπὶ ἓν ἔτος μέχρι τριῶν.

Ἄρθρ. 161. Ὁ ἰατρὸς ἢ χειροῦργος, ὁ ἐπὶ αἰτήσει, ἢ πρὸς χάριν τινος μαρτυρήσας ὅτι νοσεῖ τις, ἐν ᾧ δὲν νοσεῖ, ὅπως τὸν ἀπαλλάξῃ ἀφ' οἱασδήποτε δημοσίας ὑπηρεσίας, φυλακίζεται ἀφ' ἑνὸς ἔτους μέχρι τριῶν. Ἂν δὲ ἔπραξε τὴν πλαστογραφίαν ταύτην, λαβὼν χρήματα ἢ δῶρα, αὐτὸς μὲν τιμωρεῖται ς δωροληπτης, ὁ δὲ δοὺς τὰ χρήματα, ὡς δωροδότης.

Ἄρθρ. 162. Οἱ ἐν ἀγνοίᾳ οἱουδήτινος πλαστοῦ ἢ παραπεποιημένου πράγματος ποιούμενοι χρῆσιν, δὲν τιμωροῦνται.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΣΤ'.

Περὶ ἐμπρηστῶν.

Ἄρθρ. 163. Ὅστις ἐκ προθέσεως πυρπολήσῃ οἱονδήποτε ἐντὸς πόλεως, κωμοπόλεως ἢ χωρίου, κατοικούμενον ἢ ἀκατοίκητον οἰκοδόμημα, ἢ ἔξω μὲν τούτων κείμενον, ὡρισμένον δὲ τῷ ἀνθρώπῳ πρὸς οἴκησιν καὶ χρῆσιν κατάλληλον, ἢ πλοῖον, εἴτε ταῦτα ὦσιν ἴδια αὐτοῦ, εἴτε ἀλλότρια κτήματα, καταδικάζεται εἰς θάνατον.

Ἄρθρ. 164. Ὅστις ἐκ προθέσεως πυρπολήσῃ ἔξω τῶν πόλεων, κωμοπόλεων καὶ χωρίων κείμενα, μὴ ὡρισμένα δὲ τῷ ἀνθρώπῳ, ἢ οἰκήσεως καὶ χρήσεως ἀνεπίδεκτα οἰκοδομήματα, ἢ πλοῖα, ἢ δάση, ἢ ἀσυγκομίστους εἰσέτι καρποὺς, ἂν μὲν ταῦτα ὦσιν ἀλλότρια, τιμωρεῖται διὰ ἰσοβίων δεσμῶν, ἂν δὲ ὦσιν ἴδια αὐτοῦ κτήματα, ἐκ τῆς ἐθελουσίου ὅμως ταύτης πυρπολήσεως διαδοθέντος τοῦ πυρὸς ἐζημιώθησαν ἄλλοι, τιμωρεῖται διὰ προσκαίρων δεσμῶν.

Ἄρθρ. 165. Ὁ ἐκ προθέσεως πυρπολήσας ξύλα καύσιμα ἢ ξυλείαν, καὶ συγκεκομισμένους καρποὺς, ὄντας ἀλλότριον κτῆμα, καταδικάζεται εἰς πρόσκαιρα δεσμά· ἀλλ' ἂν ὦσι μὲν ταῦτα ἰδιόκτητα, ἐζημιώθησαν δὲ ἄλλοι ἐκ τῆς ἐθελουσίου ταύτης πυρπολήσεως, καταδικάζεται εἰς πρόσκαιρον εἱρκτήν.

Ἄρθρ. 166. Ἐν πάσῃ περιπτώσει, ἂν, κατὰ τὴν συμβᾶσαν πυρκαϊὰν, ἀπωλέσθη εἷς ἢ πλειότεροι ἄνθρωποι, εὑρεθέντες, ὅταν ἐξερράγη, εἰς τὰ πυρποληθέντα μέρη, οἱ πυρπολήσαντες καταδικάζονται ἐν γένει εἰς θάνατον (1).

Ἄρθρ. 167. Καταγινώσκεται ποινὴ δεσμῶν κατὰ παντὸς καταναγκάζοντος ἕτερον εἰς πυρπόλησιν οἰκοδομῶν, ἢ οἰωνδήποτε ἀκινήτων ἢ κινητῶν κτημάτων.

---

(1) Προσθήκη εἰς τὸ ἄρθρ. 166 περὶ ἐμπρηστῶν. Ἂν εὑρεθῇ πυρίτις πρὸς πώλησιν εἰς μέρη, ἔνθα ἀπαγορεύεται, αὕτη μὲν κατάσχεται, ὁ δὲ κύριος αὐτῆς, ὅστις τὴν εἶχε κεκρυμμένην, καταδικάζεται εἰς τριετῆ δεσμά. Ἂν συμβάσης πυρκαϊᾶς προκύψῃ βλάβη ἐκ τῆς διαδόσεως τοῦ πυρὸς εἰς τὴν πυρίτιδα, τὴν εὑρισκομένην εἰς τόπον ἀπηγορευμένον, ὁ κύριος ταύτης, ἀναλόγως τῆς προκυψάσης βλάβης, καταδικάζεται εἰς δεσμὰ ἀπὸ τριῶν μέχρι πέντε ἐτῶν· ἂν δὲ συνέβη καὶ ἀπώλεια ἀνθρώπου, ἀπὸ δέκα μέχρι δεκαπέντε ἐτῶν.

ΤΙΤΛΟΣ ΔΕΥΤΕΡΟΣ.

Περὶ ἰδιωτικῶν κακουργημάτων καὶ πλημμελημάτων καὶ τῶν ἐπιβαλλομένων ποινῶν.

ΚΑΦΑΛΑΙΟΝ Α΄.

Περὶ ἀνθρωποκτονίας, τραυματίσεως, αἰκίσεως καὶ ἀπειλῆς.

Ἄρθρ. 168. Ἀνθρωποκτονία ἐστὶ τὸ δι' ὅπλου, ἢ δηλητηρίου, ἢ ἄλλου οἱουδήτινος μέσου ἀποκτεῖναι τινά.

Ἄρθρ. 169. Ἐκ προμελέτης ἀνθρωποκτονία ἐστὶν ἡ γενομένη ὑπό τινος πρότερον σκεψαμένου καὶ ἀποφασίσαντος ταύτην.

Ἄρθρ. 170. Ἀποδειχθέντος, σύμφωνα τῷ νόμῳ, ὅτι ἔπραξέ τις ἀνθρωποκτονίαν ἐκ προμελέτης, καταγινώσκεται κατ' αὐτοῦ θανατικὴ ποινὴ κατὰ τὸν νόμον.

Ἄρθρ. 171. Ἡ διάταξις αὕτη δὲν καταστρέφει δικαιώματα ἀτομικά. Ἑπομένως, ἐν περιπτώσει, καθ' ἣν ὑπάρχουσι κληρονόμοι τοῦ φονευθέντος, ἡ περὶ τῶν δικαιωμάτων αὐτῶν ἀγωγὴ παραπέμπεται εἰς τὰ κατὰ τὸν θρησκευτικὸν νόμον δικάζοντα δικαστήρια.

Ἄρθρ. 172. Ὁ πράξας ἀνθρωποκτονίαν, ἀπαλλαγεὶς τοῦ ἴσου, ἤτοι τῆς θανατικῆς ποινῆς, ὑφίσταται τὴν τῶν ισοβίων, ἢ τῶν προσκαίρων δεσμῶν, οὐχὶ ἐπὶ ἐλάσσονα τῆς δεκαπενταετίας χρόνον.

Ἄρθρ. 173. Τιμωρεῖται κατὰ τὸν νόμον ὡς πράξας ἀνθρωποκτονίαν ὁ πρότερον μὲν πολλάκις κακουργήσας, ἤδη δὲ, πρὸς ἐκτέλεσιν μεγάλου κακουργήματος, βασανίσας ἢ λίαν ἀπηνῶς κακώσας ἄλλον, ἂν ἀποδειχθῇ σαφῶς ὅτι ἔχει τοιαῦτα κακὰ προηγούμενα.

Ἄρθρ. 174. Ὁ πράξας ἀνθρωποκτονίαν ἄνευ προμελέτης, καταδικάζεται εἰς δεσμὰ ἐπὶ δεκαπενταετίαν· ἀλλ' ἂν ἡ ἀνθρωποκτονία συνέβη διαπραττομένου ἄλλου κακουργήματος, ἢ πρὸ τῆς τελέσεως, ἢ μετὰ τὴν τέλεσιν αὐτοῦ, ἢ πρὸς τέλεσιν πλημμελήματος, ὁ ἀποκτείνας τιμωρεῖται διὰ θανατικῆς ποινῆς, κατὰ τὸν νόμον.

Ἄρθρ. 175. Ὁ συνεργήσας εἰς ἀνθρωποκτονίαν καταδικάζεται εἰς πρόσκαιρα δεσμά.

Ἄρθρ. 176. Ὅστις κρύψῃ τὸ σῶμα τοῦ φονευθέντος, ἢ ἐνταφιάσῃ αὐτὸ μὴ εἰδοποιήσας τὴν ἀρχὴν, καὶ πρὸ τῆς ἀναγκαίας αὐτοψίας, φυλακίζεται ἐπὶ ἕνα μῆνα μέχρις ἑνὸς ἔτους, ὑποβάλλεται δὲ καὶ εἰς πρόστιμον μιᾶς Ὀθωμανικῆς λίρας μέχρι πέντε. Ἐὰν δὲ ἤθελε συνεργήσει εἰς τὸ πραχθὲν κακούργημα, ἡ τούτου ἕνεκα ἐπιβληθησομένη τιμωρία ἐκτελεῖται ἰδίᾳ.

Ἄρθρ. 177. Ὅστις διὰ τραύματος ἢ αἰκιῶν ἀποκόψῃ ἢ καταστήσῃ ἄχρηστον μέλος τι τοῦ παθόντος, καταδικάζεται οὐ μόνον εἰς ἀπότισιν τῶν πρὸς θεραπείαν ἐξόδων καὶ τοῦ ὁρισθησομένου ποσοῦ, ἀλλὰ καὶ εἰς δεσμὰ ἐπὶ τριετίαν. Ἐὰν δὲ ἀποδειχθῇ ὅτι ἔπραξε τὸ κακούργημα τοῦτο ἐκ προμελέτης, ἡ ποινὴ τῶν δεσμῶν παρατείνεται ἐπὶ δεκαετίαν.

Ἄρθρ. 178. Ὁ τραυματίσας ἢ αἰκίσας τινά, ὥστε νὰ διακόψῃ τὴν ἐρ-

Αρ. 177 (Προσθήκη.)
Ο' ἄνω θραύσεως τοῦ γο-
νάτου του, ποὺ σᾶς ἀπὸ
τ' ἀριστερὸ πόδι του
δάκτυλον (ὡς τὴν ἀρχὴν ἄν
ὦμος ἢ ὠλένη), ἂν
ἀπὸ τὸ ἀριστερὸ καὶ
πλευρὰ ἢ μελανιασμα-
τιὰ ἀπὸ τοῦ ἀνὰ
χειρὸς τοῦ
(27 Ἰουλίου 1892.)

γεσθαι ὑπὸ τῶν τοιούτων τολμημάτων, οἱ ἠθικοὶ ἐνεργοὶ καὶ παραίτιοι τῆς ῥηθείσης διαταράξεως τιμωροῦνται ἀπαραλλάκτως ὡς ἂν εἶχον πράξει τὰς ἀξιοποίνους ἐκείνας πράξεις· ὡς πρὸς τὴν ἐφαρμογὴν

(1) Προσθήκη εἰς τὸ ἄρθρ. 179. Ὁ ἀνασύρας ὅπλον κατά τινος, οὐχὶ ὅπως φονεύσῃ αὐτὸν, ἀλλὰ μόνον ὅπως τὸν ἀπειλήσῃ, τιμωρεῖται διὰ φυλακίσεως μιᾶς ἑβδομάδος μέχρις ἓξ μηνῶν.

(2) Προσθήκη εἰς τὸ ἄρθρ. 180. Ἡ ποινὴ τῶν προσκαίρων δεσμῶν ἐπιβάλλεται ἐπίσης ἐν τῇ περιπτώσει, καθ' ἣν ἀποδειχθῇ ὅτι ἐγένετο χρῆσις τοῦ ὅπλου ἐπὶ σκοπῷ ἀνθρωποκτονίας, ἀλλὰ δὲν ἐτελέσθη αὕτη ἕνεκα λόγων ἀνεξαρτήτων ἐκ τῆς θελήσεως τοῦ κατηγορουμένου.

ΤΙΤΛΟΣ ΔΕΥΤΕΡΟΣ.

Περὶ ἰδιωτικῶν κακουργημάτων καὶ πλημμελημάτων καὶ τῶν ἐπιβαλλομένων ποινῶν.

ζεται εἰς θάνατον

διαπραττομένου ἄλλου κακουργήματος, ἢ πρὸ τῆς τελέσεως, ἢ μετὰ τὴν τέλεσιν αὐτοῦ, ἢ πρὸς τέλεσιν πλημμελήματος, ὁ ἀποκτείνας τιμωρεῖται διὰ θανατικῆς ποινῆς, κατὰ τὸν νόμον.

Ἄρθρ. 175. Ὁ συνεργήσας εἰς ἀνθρωποκτονίαν καταδικάζεται εἰς πρόσκαιρα δεσμά.

Ἄρθρ. 176. Ὅστις κρύψῃ τὸ σῶμα τοῦ φονευθέντος, ἢ ἐνταφιάσῃ αὐτὸ μὴ εἰδοποιήσας τὴν ἀρχὴν, καὶ πρὸ τῆς ἀναγκαίας αὐτοψίας, φυλακίζεται ἐπὶ ἕνα μῆνα μέχρις ἑνὸς ἔτους, ὑποβάλλεται δὲ καὶ εἰς πρόστιμον μιᾶς Ὀθωμανικῆς λίρας μέχρι πέντε. Ἐὰν δὲ ἤθελε συνεργήσει εἰς τὸ πραχθὲν κακούργημα, ἡ τούτου ἕνεκα ἐπιβληθησομένη τιμωρία ἐκτελεῖται ἰδίᾳ-

Ἄρθρ. 177. Ὅστις διὰ τραύματος ἢ αἰκιῶν ἀποκόψῃ ἢ καταστήσῃ ἄχρηστον μέλος τι τοῦ παθόντος, καταδικάζεται οὐ μόνον εἰς ἀπότισιν τῶν πρὸς θεραπείαν ἐξόδων καὶ τοῦ ὁρισθησομένου ποσοῦ, ἀλλὰ καὶ εἰς δεσμὰ ἐπὶ τριετίαν. Ἐὰν δὲ ἀποδειχθῇ ὅτι ἔπραξε τὸ κακούργημα τοῦτο ἐκ προμελέτης, ἡ ποινὴ τῶν δεσμῶν παρατείνεται ἐπὶ δεκαετίαν.

Ἄρθρ. 178. Ὁ τραυματίσας ἢ αἰκίσας τινά, ὥστε νὰ διακόψῃ τὴν ἐργασίαν του ὑπὲρ τὰς εἴκοσιν ἡμέρας, ἢ ν' ἀσθενήσῃ, φυλακίζεται δύω μῆνας τοὐλάχιστον, μέχρι δύω ἐτῶν κατὰ μέγιστον ὅρον· πληρόνει δὲ οὐ μόνον τὰ πρὸς θεραπείαν ἔξοδα, ἀλλὰ καὶ ὅ,τι ἤθελε κερδίσει ἐκ τοῦ ἐπαγγέλματος ἢ ἐκ τοῦ μισθοῦ του ὁ παθὼν, ἂν ἦτο ὑγιής. Ἂν δὲ ἀποδειχθῇ ὅτι ἐνήργησεν ἐκ προμελέτης, ὁ χρόνος τῆς φυλακίσεως αὐτοῦ παρατείνεται ἀπὸ τριῶν μηνῶν μέχρι τριῶν ἐτῶν.

Ἄρθρ. 179. Ἐὰν τὸ τραῦμα ἢ ἡ αἰκία ὦσιν ἐλαφρότερα τοῦ ἐν τῷ προηγουμένῳ ἄρθρῳ ὑποτεθέντος βαθμοῦ, ὁ τραυματίσας ἢ αἰκίσας φυλακίζεται ἀπὸ μιᾶς ἑβδομάδος μέχρις ἑνὸς ἔτους, ἢ ἀντὶ τῆς φυλακίσεως δίδει πρὸς τὸν παθόντα μίαν Ὀθωμανικὴν λίραν μέχρι πέντε, ἢ καταδικάζεται εἰς ἀμφοτέρας τὰς ποινάς· ἂν δὲ ἀποδειχθῇ ὅτι ἐνήργησεν ἐκ προμελέτης, πληρόνει μὲν τὸ ῥηθὲν ποσὸν, ἡ δὲ φυλάκισις παρατείνεται ἀφ' ἑνὸς μηνὸς μέχρι δύω ἐτῶν (1).

Ἄρθρ. 180. Ἂν ἀποδειχθῇ ὅτι ὁ τραυματίσας ἢ αἰκίσας προέθετο νὰ φονεύσῃ διὰ τῆς πράξεώς του ταύτης, ἀλλὰ δὲν ἐξετελέσθη ὁ σκοπὸς ἕνεκα ἀνεξαρτήτων τῆς θελήσεως αὐτοῦ κωλυμάτων, εἴτε βαρεῖαι, εἴτε ἐλαφραὶ ὦσιν αἱ πληγαὶ καὶ αἱ αἰκίαι, ὁ κακουργήσας τιμωρεῖται, οὐ μόνον κατὰ τὰ προηγούμενα τρία ἄρθρα, ὑποβαλλόμενος εἰς παροχὴν ὁρισθησομένου ἀναλόγως τῶν κατενεχθεισῶν πληγῶν καὶ αἰκιῶν ποσοῦ τινος χρηματικοῦ καὶ ἐξόδων θεραπείας, ἀλλ' ἐν πάσῃ περιπτώσει καὶ εἰς πρόσκαιρα δεσμά (2).

Ἄρθρ. 181. Ἂν ἡ ἀνθρωποκτονία, ἡ τραυμάτισις, ἢ ἡ αἴκισις ἐγένοντο μετά τινος διαταράξεως τῆς δημοσίας ἡσυχίας καὶ διαρπαγῆς, παρὰ τοὺς αὐτουργοὺς ἰδίως τῶν τοιούτων τολμημάτων, οἱ ἠθικοὶ ἐνεργοὶ καὶ παραίτιοι τῆς ῥηθείσης διαταράξεως τιμωροῦνται ἀπαραλλάκτως ὡς ἂν εἶχον πράξει τὰς ἀξιοποίνους ἐκείνας πράξεις· ὡς πρὸς τὴν ἐφαρμογὴν

(1) Προσθήκη εἰς τὸ ἄρθρ. 179. Ὁ ἀνασύρας ὅπλον κατά τινος, οὐχὶ ὅπως φονεύσῃ αὐτὸν, ἀλλὰ μόνον ὅπως τὸν ἀπειλήσῃ, τιμωρεῖται διὰ φυλακίσεως μιᾶς ἑβδομάδος μέχρις ἓξ μηνῶν.

(2) Προσθήκη εἰς τὸ ἄρθρ. 180. Ἡ ποινὴ τῶν προσκαίρων δεσμῶν ἐπιβάλλεται ἐπίσης ἐν τῇ περιπτώσει, καθ' ἣν ἀποδειχθῇ ὅτι ἐγένετο χρῆσις τοῦ ὅπλου ἐπὶ σκοπῷ ἀνθρωποκτονίας, ἀλλὰ δὲν ἐτελέσθη αὕτη ἕνεκα λόγων ἀνεξαρτήτων ἐκ τῆς θελήσεως τοῦ κατηγορουμένου.

τῆς ἐκ τοῦ ἴσου ποινῆς ἐφαρμόζεται ἐνταῦθα ἡ διακέλευσις τοῦ ἱεροῦ νόμου.

Ἄρθρ. 182. Ὁ φονεύσας τινὰ τυχαίως, ἢ γενόμενος αἴτιος φόνου ἀκουσίως, μετὰ τὴν ἐκπλήρωσιν τῶν πρὸς τοὺς κληρονόμους τοῦ φονευθέντος ὀφειλομένων, σύμφωνα τῷ ἱερῷ νόμῳ, καὶ συνεπείᾳ δικαστικῆς ἀποφάσεως, τιμωρεῖται, ἂν ὁ φόνος συνέβη ἐξ ἀμελείας ἢ ὀλιγωρίας περὶ τὰς ἀστυνομικὰς διατάξεις, μὲ φυλάκισιν ἓξ μηνῶν μέχρι δύω ἐτῶν.

Ἄρθρ. 183. Ἂν τις τυχαίως τραυματίσῃ ἢ αἰκίσῃ τινὰ, ἢ γίνῃ ἀκουσίως παραίτιος τοῦ νὰ τραυματισθῇ ἢ νὰ αἰκισθῇ, πληρόνει τὰ πρὸς θεραπείαν ἔξοδα· ἀλλ' ἂν ἐπῆλθε καὶ ἐκκοπὴ ἢ ἀχρηστία μέλους τινὸς τοῦ παθόντος, ὑποβάλλεται εἰς πληρωμὴν τοῦ ποσοῦ τοῦ ὑπὸ τοῦ ἱεροῦ νόμου ὁριζομένου. Τελευταῖον, ἂν τὸ τραῦμα καὶ αἱ αἰκίαι προῆλθον ἐξ ἀμελείας ἢ ἐξ ὀλιγωρίας περὶ τὰς ἀστυνομικὰς διατάξεις, τότε καὶ φυλακίζεται ἀπὸ μιᾶς ἑβδομάδος μέχρι δύω μηνῶν.

Ἄρθρ. 184. Ἂν τις ἀποκτείνῃ τινὰ κατὰ διαταγὴν ἀρχηγοῦ καταναγκάζοντος, ὡς φονεὺς τιμωρεῖται ὁ διατάξας. Ἀρχηγὸς δὲ καταναγκάζων ἐστὶν ὁ δυνάμενος ν' ἀποκτείνῃ τὸν εἰς τὴν διαταγὴν αὐτοῦ ἀπειθοῦντα· ἄλλως, ὁ τὴν διαταγὴν ἐκτελέσας, μὴ ἀπαλλαττόμενος τῆς ποινῆς, καταδικάζεται αὐτὸς ὡς πράξας τὴν ἀνθρωποκτονίαν· ἀλλὰ καὶ ὁ μὴ καταναγκάζων ἀρχηγὸς τιμωρεῖται διὰ προσκαίρων δεσμῶν.

Ἄρθρ. 185. Ἂν τις τραυματίσῃ ἢ αἰκίσῃ τινὰ κατὰ διαταγὴν ἀρχηγοῦ καταναγκάζοντος, αἱ, περὶ ὧν ἀνωτέρω ὁ λόγος, ἀνάλογοι τοῖς τραύμασι καὶ ταῖς αἰκίαις ποιναὶ ἐπιβάλλονται εἰς τὸν καταναγκάσαντα. Ἀλλ' ἂν ὁ δοὺς τὴν διαταγὴν δὲν λογίζηται ὡς ἐπενεγκὼν καταναγκασμὸν, αἱ ποιναὶ αὗται καταγινώσκονται κατὰ τοῦ αὐτουργοῦ τῶν πράξεων τούτων, τοῦ διατάξαντος ἄνευ καταναγκασμοῦ φυλακιζομένου ἀπὸ μιᾶς ἑβδομάδος μέχρις ἑνὸς ἔτους. Ἀλλ' ἂν ἀπεκόπη ἢ ἔγεινεν ἄχρηστον μέλος τι, ὁ διατάξας ἐν πάσῃ περιπτώσει τιμωρεῖται διὰ προσκαίρων δεσμῶν.

Ἄρθρ. 186. Ὅστις, ἀμυνόμενος κατὰ τοῦ ἀπειλοῦντος τὴν ζωὴν ἢ τὴν τιμὴν αὐτοῦ, ἀποκτείνῃ ἢ τραυματίσῃ τὸν ἐπιτιθέμενον, δὲν τιμωρεῖται.

Ἄρθρ. 187. Ὅστις φονεύσῃ, τραυματίσῃ ἢ αἰκίσῃ τινὰ, διὰ νυκτὸς ἐπιστηρίξαντα κλίμακα, καὶ ἀναβαίνοντα εἰς τὴν οἰκίαν, τὸ ἐργαστήριον ἢ τὸ δωμάτιον αὐτοῦ, ἢ ῥηγνύοντα κλεῖθρα κεκλεισμένων τόπων, ἢ τοὺς τοίχους οἰκίας κατοικουμένης ἢ τῶν παραρτημάτων αὐτῆς, ἢ θραύοντα τὴν θύραν, ἐπίσης δὲν τιμωρεῖται· ἀλλ' ἂν ταῦτα συμβαίνωσιν ἐν ἡμέρᾳ, ὁ φονεύσας, τραυματίσας ἢ αἰκίσας, μὴ ἀπαλλαττόμενος πάσης ποινῆς, θεωρεῖται ἐν τούτοις συγγνωστέος, καὶ ὑποβάλλεται εἰς τὰ ἐν τῷ ἄρθρῳ 190 ὁριζόμενα.

Ἄρθρ. 188. Ὅστις, συλλαβὼν ἐπ' αὐτοφώρῳ μοιχευομένην τὴν ἰδίαν

αὐτοῦ σύζυγον, ἢ ἄλλην τινὰ ἐκ τῶν πεφυλαγμένων, ἀποκτείνῃ αὐτήν τε καὶ τὸν μοιχὸν, θεωρεῖται ἐπίσης συγγνωστέος.

Ἄρθρ. 189. Ὁ κατ' ἀντεκδίκησιν φονεύσας, τραυματίσας ἢ αἰκίσας θεωρεῖται συγγνωστέος. Ἀλλὰ τὰ ἐπιτετραμμένα τὴν ἐκτέλεσιν τῶν προσταγμάτων τῆς ἀρχῆς ὄργανα τῆς δημοσίας δυνάμεως δὲν εὐθύνονται, ἂν, κατὰ τὴν ἐκπλήρωσιν τῆς ὑπηρεσίας αὐτῶν, καὶ ἐντὸς τῶν διαγεγραμμένων ὅρων ἐνεργοῦντα, γίνωσι παραίτια φόνου, τραύματος ἢ αἰκιῶν· ὥστε, κατ' ἐξαίρεσιν, οἱ κατὰ τούτων ἀντεκδικούμενοι οὐδόλως εἰσὶ συγγνωστέοι.

Ἄρθρ. 190. Ὁ ἀποκτείνας, τραυματίσας ἢ αἰκίσας τινὰ, ἂν θεωρηθῇ συγγνωστέος, φυλακίζεται ἀπὸ τριῶν μηνῶν μέχρι τριῶν ἐτῶν, τιθέμενος καὶ ὑπὸ ἀστυνομικὴν ἐπιτήρησιν ἀπὸ πέντε μέχρι δέκα ἐτῶν, κατὰ τὴν περίστασιν.

Ἄρθρ. 191. Ὅστις, πέμψας ἐπιστολὴν ἐσφραγισμένην ἢ ἀσφράγιστον, ὑπογεγραμμένην ἢ ἀνυπόγραφον, ἢ ἄνθρωπον ἐπὶ τούτῳ, ἀπαιτήσῃ παρά τινος νὰ τῷ ἀποστείλῃ, ἢ νὰ καταθέσῃ εἰς ὡρισμένον μέρος χρήματα ἢ πράγματα, ἢ τῷ διαμηνύσῃ ἄλλας ἀπαιτήσεις, ἀπειλῶν ὅτι, ἐν περιπτώσει μὴ ἐκτελέσεως τῶν ἀπαιτήσεων τούτων, θέλει τὸν κακοποιήσει οὗτος, ἂν μὲν ἡ ἐπιβλαβὴς πρᾶξις, ἣν ἠπείλησε, τελεσθεῖσα συνεπάγηται κατὰ τὸν νόμον θανατικὴν ποινὴν ἢ δεσμὰ διὰ βίου, δὲν ἐξετελέσθη δὲ τιμωρεῖται διὰ προσκαίρων δεσμῶν· ἂν δὲ αὕτη, μὴ ὑπαγομένη εἰς τὰ κακουργήματα, τὰ προκαλοῦντα τὰς ἀνωτέρω ποινὰς, ἦναι ἧττον ἀξιόποινος, δὲν ἐξετελέσθη δὲ ἐπίσης, ὁ ἔνοχος φυλακίζεται ἀφ' ἑνὸς μέχρι τριῶν ἐτῶν, ὑποβάλλεται δὲ καὶ εἰς πρόστιμον ἀπὸ τριῶν μέχρις εἴκοσι λιρῶν Ὀθωμανικῶν.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Β'.

Περὶ ἀμβλώσεως, περὶ πωλήσεως νεοθευμένων ποτῶν ἢ δηλητηρίων ἄνευ ἐγγυήσεως.

Ἄρθρ. 192. Ὅστις δι' αἰκιῶν, ἢ ἄλλως πως, ἐγένετο παραίτιος ἀμβλώσεως, πρὸς τῇ ἀποτίσει τοῦ ὑπὸ τοῦ ἱεροῦ νόμου ὁριζομένου ποσοῦ, καταδικάζεται, ἂν ἐνήργησεν ἐκ προθέσεως, καὶ εἰς πρόσκαιρα δεσμά.

Ἄρθρ. 193. Ὅστις ἔδωκεν εἰς ἔγκυον γυναῖκα, ἐκοῦσαν ἢ ἄκουσαν, νὰ πίῃ φάρμακον, ἢ τῇ συνεβούλευσε τρόπον πρὸς ἄμβλωσιν, συνεπείᾳ δὲ τῆς ἐνεργείας του ἐπραγματοποιήθη ἡ ἄμβλωσις, φυλακίζεται ἀπὸ ἓξ μηνῶν μέχρι δύω ἐτῶν· ἂν δὲ τοῦτο πράξῃ ἰατρὸς ἢ χειροῦργος, ἢ φαρμακοποιὸς, καταδικάζεται εἰς πρόσκαιρα δεσμά.

Ἄρθρ. 194. Ὁ θανάτου μὲν παραίτιος μὴ γενόμενος, ἐπενεγκὼν δὲ,

διὰ παροχῆς τινῶν πραγμάτων, ἐκ προσθέσεως ἀσθένειαν, ἢ ἀνικανότητα πρὸς ἐργασίαν ἐπί τινα χρόνον, φυλακίζεται ἕνα μῆνα κατ' ἐλάχιστον, μέχρις ἑνὸς ἔτους κατὰ μέγιστον ὅρον, λαμβανομένη δὲ παρ' αὐτοῦ δίδεται πρὸς τὸν παθόντα ἀποζημίωσις ἐκ τριῶν μέχρις εἴκοσι πέντε Ὀθωμανικῶν λιρῶν.

Ἄρθρ. 195. Ὅστις, φαρμακοποιὸς ἄνευ διπλώματος, ἀνοίξῃ φαρμακεῖον, τιμωρεῖται διὰ χρηματικῆς ποινῆς δέκα μέχρι πεντήκοντα Ὀθωμανικῶν λιρῶν, ἀφοῦ πρότερον κλεισθῇ τὸ φαρμακεῖόν του.

Ἄρθρ. 196. Οἱ πωλοῦντες πρὸς βλάβην τῆς δημοσίας ὑγείας ἐπιβλαβῆ φάρμακα, νενοθευμένα ποτὰ καὶ δηλητήρια ἄνευ ἐγγυήσεως, φυλακίζονται ἀπὸ μιᾶς ἑβδομάδος μέχρι δύω ἐτῶν, καὶ ὑποβάλλονται εἰς χρηματικὴν ποινὴν μιᾶς μέχρις εἰκοσιπέντε λιρῶν Ὀθωμανικῶν. Τὰ δὲ πρὸς πώλησιν ὑπ' αὐτῶν ἐκτεθειμένα, ὅ,τι καὶ ἂν ὦσι, δημεύονται.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Γ'.

Περὶ τῶν ἐπιβαλλομένων εἰς τοὺς προσβάλλοντας τὰ χρηστὰ ἤθη ποινῶν.

Ἄρθρ. 197. Ὁ ἀσελγήσας ἐπὶ παιδίου, μὴ ἔχοντος συμπεπληρωμένα ἕνδεκα ἔτη, τιμωρεῖται διὰ προσκαίρου φυλακίσεως, οὐχὶ ἐπ'ἐλάσσονα τῶν ἓξ μηνῶν χρόνον.

Ἄρθρ. 198. Ὁ ἀσελγήσας ἐπί τινος διὰ τῆς βίας, καταδικάζεται εἰς πρόσκαιρα δεσμα (1).

Ἄρθρ. 199. Ἐὰν ἡ διὰ τῆς βίας ἀσέλγεια ἐπράχθη ὑπ' ἀνθρώπου ἐξασκοῦντος κράτος ἐπὶ τοῦ βιασθέντας, οἷον παιδαγωγοῦ, κηδεμόνος, ἢ ἐμμίσθου ὑπηρέτου, ἐπιβάλλεται εἰς τὸν βιάσαντα ἡ ποινὴ τῶν προσκαίρων δεσμῶν, οὐχὶ διὰ βραχύτερον τῆς πενταετίας χρόνον.

Ἄρθρ. 200. Ὁ βιάσας κόρην εἰσέτι ἄγαμον οὐ μόνον τιμωρεῖται διὰ τῆς ἀνωτέρω ποινῆς τῶν προσκαίρων δεσμῶν, ἀλλ' ὑποβάλλεται καὶ εἰς ἀποζημιώσεις (2).

---

(1) Προσθήκη εἰς τὸ ἄρθρ. 198. Ἂν ἐπεχειρήθη μὲν, δὲν ἐξετελέσθη δὲ ὁ βιασμὸς, ἕνεκα λόγων ἀνεξαρτήτων τῆς θελήσεως τοῦ ἐπιχειρήσαντος, ἐπιβάλλεται τούτῳ φυλάκισις οὐχὶ βραχυτέρα τῆς τριμήνου.

(2) Προσθήκη εἰς τὸ ἄρθρ. 200. Ὅσις διαφθείρῃ ἔνηβον παρθένον, παραπείσας αὐτὴν ὅτι θέλει τὴν λάβει σύζυγον, ἀκολούθως δὲ δὲν συζευχθῇ μετ' αὐτῆς, καταδικάζεται εἰς ἀποζημίωσιν τῆς φθαρείσης παρθενίας καὶ εἰς φυλάκισιν μιᾶς ἑβδομάδος μέχρις ἓξ μηνῶν κατὰ μέγιστον ὅρον. Ἀλλ' ὅπως ἐκδοθῇ τοιαύτη ἀπόφασις, ἀπαιτεῖται ἵνα ἢ ὁ ἀνὴρ ὁμολογήσῃ ὅτι παρέπεισε τὴν κόρην ὑποσχεθεὶς τὸν γάμον, ἢ ἀποδείξῃ τοῦτο ἡ κόρη.

Ἄρθρ. 201. Ὅστις, διαφθείρων καὶ ἐξαπατῶν νέους ἢ νέας, ὠθῇ αὐτοὺς εἰς ἀσέλγειαν, συνήθως δὲ διευκολύνων τὰ πρὸς ταύτην μέσα, παραβαίνῃ τοὺς ὅρους τῆς δημοσίας ἠθικῆς, φυλακίζεται ἀφ' ἑνὸς μηνὸς μέχρις ἑνὸς ἔτους. Ἂν δὲ ἔνοχος τοιαύτης ἀποπληνήσεως καὶ διαφθορᾶς ᾖναι ὁ πατὴρ, ἡ μήτηρ ἢ ὁ ἐπίτροπος, τιμωρεῖται φυλακιζόμενος τοὐλάχιστον ἓξ μῆνας, μέχρις ἑνὸς καὶ ἡμίσεως ἔτους κατὰ μέγιστον ὅρον (1).

Ἄρθρ. 202. Ὁ ἀναιδῶς δημοσίᾳ ἀσελγαίνων φυλακίζεται ἀπὸ τριῶν μηνῶν μέχρις ἑνὸς ἔτους, ὑποβάλλεται δὲ εἰς χρηματικὴν ποινὴν μιᾶς μέχρι δέκα Ὀθωμανικῶν λιρῶν (2).

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Δ'.

Περὶ παρανόμου φυλακίσεως καὶ κρατήσεως. Περὶ ἀπαγωγῆς παιδίων καὶ προσήβων καὶ περὶ φυγαδεύσεως κορασίων.

Ἄρθρ. 203. Ὅστις δήποτε, ἄνευ διαταγῆς τῆς ἀρχῆς, καὶ ἐκτὸς

(1) Προσθήκη εἰς τὸ ἄρθρ. 201. Ἡ περὶ μοιχείας ἀγωγὴ κατὰ γυναικὸς ἀπόκειται ἀποκλειστικῶς τῷ συζύγῳ, ἢ, συζύγου μὴ ὑπάρχοντος, τῷ ἐπιτρόπῳ. Ἀποδειχθείσης δὲ τῆς μοιχείας, καταδικάζεται ἡ γυνὴ εἰς φυλάκισιν μὴ βραχυτέραν μὲν τῆς τριμήνου, μὴ μακροτέραν δὲ τῆς διετοῦς· ἀλλὰ δύναται ὁ σύζυγος δεξάμενος τὴν σύζυγον, νὰ ἐμποδίσῃ τὴν ἐκτέλεσιν τῆς ποινικῆς ἀποφάσεως. Ὁ συνεργὸς τῆς ὡς μοιχαλίδος καταδικασθείσης ὑφίσταται τὴν αὐτὴν ποινὴν τῆς ἀπὸ τριῶν μηνῶν μέχρι δύω ἐτῶν φυλακίσεως, ὑποχρεούμενος προσέτι καὶ εἰς χρηματικὴν, ἀπὸ πέντε μέχρις ἑκατὸν λιρῶν. Ἀπόδειξιν δὲ κατὰ τοῦ κατηγορουμένου ἐπὶ συνεργείᾳ δύναται τὸ δικαστήριον νὰ παραδεχθῇ πρῶτον μὲν τὸ ὅτι συνελήφθη ἐπ' αὐτοφώρῳ, ἀλλ' ἐκτὸς τούτου, τὴν παρουσίαν τοῦ κατηγορουμένου εἰς τὴν γυναικωνίτιν ἑνὸς Ὀθωμανοῦ, ἢ τὰς γραφείσας ὑπ' ἐκείνου ἐπιστολὰς, ἢ ἄλλα ἔγγραφα. Τῆς διατάξεως τοῦ παρόντος ἄρθρου ἐφαρμοζομένης μόνον ἐν τῇ περιπτώσει, καθ' ἣν ὁ σύζυγος ἢ ὁ ἐπίτροπος κινεῖ ἀγωγὴν περὶ μοιχείας, κατὰ τὰς συνήθεις περιστάσεις, ἐπὶ τῶν τοιούτων ἀκολασιῶν ἐφαρμοσθήσονται καὶ τοῦ λοιποῦ αἱ νῦν ἰσχύουσαι ἀστυνομικαὶ διατάξεις τῆς Ὑψηλῆς Κυβερνήσεως. Ὁ σύζυγος, ὁ ἐν τῇ συζυγικῇ οἰκίᾳ διατηρῶν μοιχικὰς σχέσεις μετ' ἄλλης γυναικὸς, καὶ οὗ τινος ἡ τοιαύτη διαγωγὴ ἀπεδείχθη ἐπὶ τῇ μηνύσει τῆς ἰδίας συζύγου, τιμωρεῖται διὰ χρηματικῆς ποινῆς πέντε μέχρις ἑκατὸν λιρῶν.

(2) Προσθήκη εἰς τὸ ἄρθρ. 202. Οἱ ἀπευθύνοντες ἀσέμνους ἐκφράσεις πρὸς νέους ἢ νέας τιμωροῦνται, φυλακιζόμενοι ἐπὶ μίαν ἑβδομάδα μέχρις ἑνὸς μηνός. Οἱ δ' ἐπιβάλλοντες χεῖρα ἐπ' αὐτῶν, ἐπὶ ἕνα μέχρι τριῶν μηνῶν.

Οἱ εἰσελθόντες, γυναικεῖα ἐνδεδυμένοι, εἰς τόπον ἔνθα διατρίβουσι μόνον γυναῖκες, διὰ τὴν πρᾶξίν των ταύτην καὶ μόνην φυλακίζονται ἐπὶ τρεῖς μῆνας μέχρις ἑνὸς ἔτους· ἂν δ' ἐν τῷ τόπῳ, εἰς ὃν εἰσῆλθον οὕτω

τῶν ὑπὸ τῶν νόμων καὶ τῶν κανονισμῶν ὁριζομένων διατυπώσεων περὶ κρατήσεως, φυλακίσῃ, κρατήσῃ, ἢ κρύψῃ τινὰ ὡς ἐνέχυρον, φυλακίζεται ἀπὸ ἓξ μηνῶν μέχρι τριῶν ἐτῶν. Ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει, καὶ ὁ ἐν γνώσει ὑποδείξας τόπον πρὸς ἀπόκρυψιν τοῦ φυλακισθέντος, κρατηθέντος ἢ ὡς ἐνέχυρον τεθέντος, φυλακίζεται ἀπὸ τριῶν μηνῶν μέχρι τριῶν ἐτῶν.

Ἄρθρ. 204. Ἂν τὴν ἐν τῷ προηγουμένῳ ἄρθρῳ κράτησιν προσώπου ἔπραξέ τις, περιβαλὼν ἑαυτὸν μὲ ἔνδυμα ἢ στολὴν ὑπαλλήλου, ἢ πλαστὸν ὄνομα μεταχειριζόμενος, ἢ ἐπιδεικνύων πλαστὴν διαταγήν, ὡς δῆθεν προερχομένην ἐκ τῆς ἁρμοδίας ἀρχῆς, τιμωρεῖται διὰ προσκαίρων δεσμῶν.

Ἐπίσης, ἂν τὸ ἐν κρυπτῷ τεθὲν ἄτομον ἠπειλήθη ὅτι θέλει φονευθῇ, ἢ ὑπεβλήθη εἰς σωματικὴν πίεσιν καὶ βασάνους, ὁ πράξας ταῦτα τιμωρεῖται ἐν πάσῃ περιπτώσει διὰ προσκαίρων δεσμῶν.

Ἄρθρ. 205. Ὅστις ἀντικαθιστᾷ ἓν παιδίον ἀντ' ἄλλου, ἢ θέτῃ παρὰ γυναικὶ βρέφος ἀντὶ τοῦ τεχθέντος ὑπ' αὐτῆς, φυλακίζεται ἀπὸ ἓξ μηνῶν μέχρι τριῶν ἐτῶν.

Καὶ ὁ ἀπαγαγὼν δὲ ἢ ἄφαντον ποιήσας παιδίον τι, τιμωρεῖται ἐπίσης διὰ φυλακίσεως ἓξ μηνῶν μέχρι τριῶν ἐτῶν· ἀλλ' ἐν περιπτώσει, καθ' ἣν δὲν προσαγάγῃ αὐτὸ ἐντὸς τοῦ ῥηθέντος χρόνου, δὲν ἀποφυλακίζεται ἐφόσον δὲν τὸ παρουσιάσῃ, ἢ δὲν ἀποδειχθῇ ὅτι τὸ παιδίον ἀπέθανεν.

Ἄρθρ. 206. Ὅστις φυγαδεύσῃ παιδίον μηκέτι ἔφηβον διὰ βίας ἢ ἀπάτης, φυλακίζεται ἀπὸ τριῶν μηνῶν μέχρις ἑνὸς ἔτους.

Ἂν τὸ φυγαδευθὲν οὕτω παιδίον εἶναι κόρη μηκέτι ἔφηβος, ὁ φυγαδεύσας τιμωρεῖται διὰ προσκαίρων δεσμῶν.

Ἂν δὲ ἡ φυγαδευθεῖσα αὕτη κόρη φθαρῇ, τότε ὁ ἔνοχος καταδικάζεται εἰς τὴν βαρυτέραν τῶν διὰ τὴν πρᾶξιν ταύτην ὡρισμένων ποινῶν.

Ἂν δὲ συνήφθη γάμος μετὰ τῆς ἁρπαγείσης, ἐφαρμόζεται ἡ ἐπὶ τῆς περιπτώσεως ταύτης διακέλευσις τοῦ ἱεροῦ νόμου. (1)

μετημφιεσμένοι, ἔπραξαν κακούργημα ἢ πλημμέλημα, συνεπαγόμενον ποινὴν βαρυτέραν τῆς ὑπὸ τοῦ ἄρθρου τούτου ἐπιβαλλομένης, τιμωροῦνται διὰ τῆς βαρυτέρας ταύτης ποινῆς.

(1) Προσθήκη εἰς τὸ ἄρθρ. 206. Ὁ διὰ τῆς βίας ἀπαγαγὼν ἔφηβον κόρην φυλακίζεται ἐπὶ τρεῖς μῆνας, μέχρι τριῶν ἐτῶν· ἂν δὲ ἡ ἔγγαμος ἡ ἀπαχθεῖσα, τότε ἐπιβάλλεται ἡ ποινὴ τῶν προσκαίρων δεσμῶν.

Ὅστις συνεργήσῃ τινὶ πρὸς ἀπαγωγὴν ἐφήβου ἢ ἀνήβου νέας, τιμωρεῖται διὰ φυλακίσεως ἐπὶ ἕνα μῆνα μέχρις ἓξ.

12 Ιουν 1877

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ε'.

Περὶ τῶν ἐπιβαλλομένων εἰς τὴν ψευδομαρτυρίαν καὶ τὴν ψευδορκίαν ποινῶν.

Ἄρθρ. 207. Ὁ ὑπὲρ ἢ κατά τινος ἐπὶ κακουργήματι κατηγορουμένου ψευδῶς μαρτυρήσας καταδικάζεται εἰς πρόσκαιρα δεσμὰ, μετ' ἐκθέσεως.

Ἂν δὲ ὁ ἐπὶ κακουργήματι κατηγορούμενος κατεδικάσθη, ἐπὶ τῇ βάσει τῆς ψευδοῦς καταθέσεως, εἰς ποινὴν βαρυτέραν τῆς τῶν προσκαίρων δεσμῶν, καὶ κατὰ τοῦ ψευδῆ καταθέντος καταγινώσκεται ἡ αὐτὴ ποινή.

Ἄρθρ. 208. Ὁ ὑπὲρ ἢ κατά τινος ἐπὶ πλημμελήματι ἢ πταίσματι κατηγορουμένου ψευδῶς μαρτυρῶν φυλακίζεται ἕνα μῆνα μέχρι πέντε.

Ἄρθρ. 209. Ὁ ποιούμενος ψευδῆ κατάθεσιν ἐπὶ πολιτικῆς δίκης φυλακίζεται ἐπὶ ἓξ μῆνας μέχρις ἑνὸς ἔτους.

Ἄρθρ. 210. Ἐὰν ὁ ψευδομαρτυρήσας ἔλαβεν ἐπὶ τούτῳ χρήματα, καταβάλλων ἐκ προσθήκης ποσὸν ἴσον τῷ ληφθέντι, ὑφίσταται, αὐτός τε καὶ ὁ δοὺς τὰ χρήματα, τὰς περὶ δωροδοκίας ποινάς.

Ἄρθρ. 211. Ὁ διὰ τῆς βίας κωλύσας τινὰ τοῦ μαρτυρῆσαι τὴν ἀλήθειαν, καὶ ὁ ἀναγκάσας εἰς ψευδῆ κατάθεσιν τιμωροῦνται διὰ τῶν ἐπιβαλλομένων εἰς τοὺς διαφόρους βαθμοὺς τῆς ψευδομαρτυρίας ποινῶν.

Ἄρθρ. 212. Εἰς τὸν ἐπὶ πολιτικῆς δίκης ψευδῶς ὁμόσαντα τὸν ἐπαχθέντα ὅρκον ἐπιβάλλεται μετ' ἐκθέσεως φυλάκισις οὐχὶ βραχυτέρα τῆς ἑξαμήνου.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΣΤ'.

Περὶ συκοφαντίας, ἐξυβρίσεως καὶ διακοινώσεως ἀπορρήτων.

Ἄρθρ. 213. Ὅστις, προφορικῶς, παρόντων καὶ ἄλλων, ἢ διὰ τοιχοκολλήσεως καὶ διαδόσεως χειρογράφων ἢ ἐντύπων, προσάψῃ εἴς τινα πρᾶξιν, τιμωρουμένην ὑπὸ τοῦ νόμου, ἢ τῆς κοινῆς ἀπεχθείας παραίτιον, καὶ ὅστις ὑπὸ πάθους κινούμενος συκοφαντήσῃ δημόσιον ὑπάλληλον, ἀποδειχθέντος ὅτι τὰ ῥηθέντα ἦσαν ἀνύπαρκτα καὶ καθαρὰ συκοφαντία, ἐφαρμόζεται κατὰ τοῦ συκοφάντου ἀπαραλλάκτως ἡ ποινὴ, ἣ νομίμως καταγινωσκομένη κατὰ τοῦ πράττοντος τὴν ἀποδοθεῖσαν εἰς τὸν συκοφαντηθέντα πρᾶξιν. Ἐξαιροῦνται αἱ συμφώνως τοῖς νόμοις καὶ τοῖς κανονισμοῖς γινόμεναι καταμηνύσεις πρὸς τὴν ἀρχὴν καὶ αἱ ἀγωγαί.

Ἄρθρ. 214. Ὁ μὴ προσάπτων μὲν ὡρισμένην πρᾶξιν, ἐπιῤῥίπτων δὲ αἰσχράν τινα ἰδιότητα, ἢ ἄλλως προσβάλλων τὴν ὑπόληψιν διὰ λόγων ἢ

ὕβρεων, φυλακίζεται ἐπὶ εἰκοσιτέσσαρας ὥρας μέχρις ἑνὸς μηνὸς, ἢ ἀντὶ τῆς φυλακίσεως, ὑποβάλλεται εἰς χρηματικὴν ποινὴν ἡμισείας Ὀθωμανικῆς λίρας μέχρι τριῶν.

Ἄρθρ. 215. Ἰατροὶ, χειροῦργοι, φαρμακοποιοὶ, μαῖαι, καὶ οἱ τοιοῦτοι, ἂν διαδώσωσι τὰ ὡς ἐκ τοῦ ἐπαγγέλματός των ἐμπεπιστευμένα αὐτοῖς ἰδιωτικὰ ἀπόῤῥητα, κατ' ἄλλας παρὰ τὰς ὑπὸ τοῦ νόμου ὁριζομένας περιπτώσεις, φυλακίζονται ἐπὶ εἰκοσιτέσσαρας ὥρας μέχρι μιᾶς ἑβδομάδος, καὶ ὑποβάλλονται εἰς χρηματικὴν ποινὴν ἑνὸς ἀργυροῦ εἰκοσαρίου μέχρι μιᾶς λίρας.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ζ'.

Περὶ κλοπῆς.

Ἄρθρ. 216. Ἂν θάτερος τῶν συζύγων, εἴτε συνοικούντων, εἴτε κεχωρισμένων, ὑφαιρέσῃ πράγματα τοῦ ἑτέρου, ἂν τέκνα καὶ λοιποὶ κατιόντες ὑφαιρέσωσι πράγματα, εἰς τοὺς γονεῖς αὐτῶν ἢ εἰς ἄλλους ἀνιόντας ἀνήκοντα, ἢ ἂν γονεῖς καὶ λοιποὶ ἀνιόντες ὑφαιρέσωσι πράγματα τῶν τέκνων καὶ λοιπῶν κατιόντων, τὰ ὑφαιρεθέντα λαμβανόμενα ἀποδίδονται εἰς τοὺς κυρίους· ἐὰν δὲ ἐδαπανήθησαν ἢ ἀπωλέσθησαν, ὁ δὲ ὑφαιρέσας δὲν δύναται ν' ἀποζημιώσῃ, ἔχει δὲ καὶ τὴν ἔξιν τῆς κλοπῆς, τιμωρεῖται διὰ φυλακίσεως. Οἱ δὲ δεχόμενοι παρ' ἑαυτοῖς τὰ ὡς ἀνωτέρω ὑφῃρημένα τρίτοι, ὡς καὶ οἱ μεταχειριζόμενοι τὸ ὅλον ἢ μέρος αὐτῶν ἐπὶ ἰδίᾳ ὠφελείᾳ, τιμωροῦνται ὡς οἱ συνήθεις κλέπται.

Ἄρθρ. 217. Ἂν ἡ τελεσθεῖσα κλοπὴ περιλαμβάνῃ τὰς ἑξῆς πέντε περιστάσεις, ἐπιβάλλονται ἰσόβια δεσμὰ εἰς τὸν πράξαντα αὐτήν. Πρῶτον, ἂν ἡ κλοπὴ συνέβη ἐν νυκτί· δεύτερον, ἂν δύω ἢ πλείονες ὦσιν οἱ κλέπται· τρίτον, ἂν ὦσιν ἅπαντες ὡπλισμένοι, ἢ καὶ εἷς μόνος ἐξ αὐτῶν, εἴτε φέρωσι καταφανῆ, εἴτε κρύπτωσι τὰ ὅπλα· τέταρτον, ἂν εἰσέλθωσιν εἰς οἰκίαν, ἢ εἰς παράρτημα αὐτῆς, ἢ εἰς δωμάτιον, καὶ ἐν γένει, εἰς τόπον κατοικούμενον ὑπ' ἀνθρώπου οἱουδήποτε, ἢ ῥήξαντες τὸν τοῖχον, ἢ ἀναβάντες τοῦτον διὰ κλίμακος, ἢ θραύσαντες τὴν θύραν, ἢ ἀνοίξαντες τὸ κλεῖθρον δι' ἐργαλείου, ἢ ἐξαπατήσαντες δι' ἧς ἔφερον στολῆς δημοσίου ὑπαλλήλου, ἢ ἐπιδείξαντες πλαστὴν διαταγὴν ἐκ μέρους τῆς ἀρχῆς, καὶ πέμπτον ἂν μετεχειρίσθησαν τὴν βίαν, ἢ ἐξεφόβισαν δι' ἐπιδείξεως ὅπλων.

Ἄρθρ. 218. Ἂν ἡ κλοπὴ ἐγένετο μετὰ βιαιοπραγιῶν, ἀλλὰ καὶ ἐν ταῖς περιστάσεσι τοῦ πρώτου καὶ δευτέρου ἐδαφίου τοῦ προηγουμένου ἄρθρου, ὁ κλέπτης τιμωρεῖται διὰ προσκαίρων δεσμῶν· ἀλλ' ἂν ἐκ τῶν πρὸς τέλεσιν τῆς κλοπῆς βιαιοπραγιῶν ἔμειναν ἴχνη τραύματος, οἱ πράξαντες τὴν τοιαύτην κλοπὴν καταδικάζονται εἰς ἰσόβια δεσμά.

Ἄρθρ. 219. Ἂν τινες ὁμοῦ πράξωσι κλοπὴν ἐν δημοσίᾳ ὁδῷ διὰ νυκτὸς, τιμωροῦνται δι' ἰσοβίων δεσμῶν.

Ἄρθρ. 220. Οἱ διὰ ῥήξεως, ἢ βάσεως, ἢ δι' ἀνεώξεως τῆς θύρας δι' ἰδίου ἐργαλείου εἰσελθόντες καὶ πράξαντες κλοπὴν εἰς τόπους κεκλεισμένους καὶ περιτετοιχισμένους καίτοι μὴ κατοικουμένους, μηδὲ παραρτήματα κατοικουμένων ὄντας, καταδικάζονται εἰς πρόσκαιρα δεσμά.

Ἄρθρ. 221. Ἂν ἡ κλοπὴ ἐγένετο μετὰ βιαιοπραγιῶν, μὴ καταλιπουσῶν ἴχνη τραύματος, καὶ ἄνευ τινος ἄλλης ἐπιβαρυντικῆς περιπτώσεως, ἢ ἂν δὲν ἐπηνέχθη μὲν βία, ἀλλ' ἡ κλοπὴ ἐτελέσθη ἀ ἐν νυκτὶ, καὶ β' ὑπὸ δύω ἢ πλειόνων ἀνθρώπων, εἴτε ἁπάντων, εἴτε ἑνὸς μόνου ἐκ τούτων ὄντος ὡπλισμένου, οἱ κλέπται τιμωροῦνται οὐχ ἧττον διὰ δεσμῶν προσκαίρων.

Ἄρθρ. 222. Τρισετὴς φυλάκισις ἐπιβάλλεται εἰς τοὺς κλέψαντας, ἂν ἐφαρμόζηται μία τῶν ἐφεξῆς ῥηθησομένων περιπτώσεων· 1) ἂν ἡ κλοπὴ ἐγένετο ἐν νυκτὶ, καὶ ἂν ὦσι δύω ἢ πλείονες ὁμοῦ οἱ κλέπται, ἢ, καὶ θατέρου τῶν ὅρων τούτων ὑπάρχοντος, ἐν τόπῳ οἰκουμένῳ, ἢ ἐν ἱερῷ τεμένει· 2) καίτοι ἐν ἡμέρᾳ, καὶ ὑφ' ἑνὸς μόνου, καὶ οὐχὶ ἐν κατοικίᾳ τινὸς συμβάσης τῆς κλοπῆς, ἂν ἔφερεν ὁ κλέπτης ὅπλα κεκρυμμένα ἢ φανερά· 3) ἄν τις, ἔμμισθος ὑπηρέτης ὢν, κλέψῃ πράγματα τοῦ κυρίου, παρ' ᾧ διατελεῖ, ἤ τινος ἐλθόντος εἰς τὴν οἰκίαν τοῦ κυρίου αὐτοῦ, ἢ οἰκοδεσπότου, εἰς οὗ τὴν οἰκίαν ἀπῆλθε μετὰ τοῦ κυρίου του, ἢ ἂν, χειρώναξ ὢν, ἢ παρὰ τεχνίτῃ μαθητεύων, κλέψῃ ἐν τῇ οἰκίᾳ, ἐν τῷ ἐργοστασίῳ ἢ ἐν τῷ καταστήματι τούτου, ἢ ἄν τις κλέψῃ εἰς ἄλλον τόπον, ἔνθα διαρκῶς ἐργάζεται· 4) ἄν τις, ἔχων πανδοχεῖον, ἢ ξενοδοχεῖον, ἢ ἁμαξηλάτης καὶ κωπηλάτης, καὶ ἄλλος τοιοῦτος ὢν, ἢ παρ' αὐτοῖς ἐργαζόμενος, ὑπεξαιρέσῃ τὸ ὅλον, ἢ μέρος τῶν ἐμπεπιστευμένων αὐτῷ πραγμάτων.

Ἄρθρ. 223. Οἱ ἁμαξηλάται, οἱ κωπηλάται, καὶ ἐν γένει οἱ ἐπὶ μισθῷ μεταφέροντες, ἂν, ὑπεξαιρέσαντες μέρος τῶν μεταφερομένων ἐδωδίμων ἢ ποτῶν, ἀντικαταστήσωσιν οὐσίας ἐπιβλαβεῖς εἰς τὴν ὑγείαν, τιμωροῦνται ἐπίσης διὰ τριετοῦς φυλακίσεως. Ἐν περιπτώσει δὲ, καθ' ἣν αἱ εἰς τὰ ἐδώδιμα ἢ τὰ ποτὰ ἀναμιχθεῖσαι οὐσίαι δὲν εἶναι ἐπιβλαβεῖς, φυλακίζονται ἀφ' ἑνὸς μηνὸς μέχρις ἑνὸς ἔτους, ὑποβαλλόμενοι εἰς χρηματικὴν ποινὴν ἡμισείας μέχρι πέντε Ὀθωμανικῶν λιρῶν.

Ἄρθρ. 224. Ὅστις κλέψῃ ἵππον, ἢ ἄλλο φορτηγὸν, ἢ δι' ἅμαξαν καὶ ἱππασίαν χρήσιμον ζῶον, ἢ ἄλλο παντὸς εἴδους ζῶον, μικρὸν ἢ μέγα, ἐκ τῶν ἐν γένει καλουμένων κτηνῶν, ἢ σκεύη καὶ ἐργαλεῖα γεωργικὰ, ἢ ξύλα πρὸς οἰκοδομὴν ἢ ἄλλην χρῆσιν κατάλληλα, κεκομμένα καὶ ἡτοιμασμένα πρὸς πώλησιν, ἢ λίθους ἐκκεκομμένους ἐκ λατομείων, ἢ ἰχθύας ἐξ ἰχθυοτροφείων, ἢ βδέλλας ἐκ λιμνῶν, τιμωρεῖται διὰ φυλακίσεως μηνιαίας μέχρις ἑνὸς ἔτους, ἀποδιδοὺς μὲν τὰ κλαπέντα αὐτούσια, ἂν ὑπάρχωσιν, ἀποζημιῶν δὲ τὸν κύριον αὐτῶν, ἂν δὲν δύναται πλέον νὰ τ' ἀποδώσῃ.

Ἐξάμηνος φυλ[illegible]

Ἄρθρ. 225. Ὁ κλέψας ἐξ ἐκκοπέντων καὶ συνειλεγμένων καρπῶν, ἢ ἄλλων χρησίμων προϊόντων τῆς γῆς, ἢ ἐκ θημωνιῶν σιτηρῶν, ἐκτὸς τῆς πρὸς τὸν ἰδιοκτήτην ἀποζημιώσεως, φυλακίζεται ἀπὸ εἰκοσιτεσσάρων ὡρῶν μέχρι τριῶν μηνῶν. Ἂν δὲ ἡ κλοπὴ αὕτη τῶν προϊόντων ἐγένετο διὰ νυκτὸς ὑπὸ πολλῶν ἀτόμων, μεταχειρισθέντων πρὸς τοῦτο ἁμάξας ἢ φορτηγὰ ζῶα, τιμωρεῖται διὰ φυλακίσεως μέχρις ἑνὸς ἔτους.

Ἄρθρ. 226. Ἂν οἱ καρποὶ καὶ τ' ἄλλα ὠφέλιμα προϊόντα τῆς γῆς, μηκέτι ἐκκοπέντα καὶ συλλεχθέντα, κλαπῶσιν, εἴτε διὰ κοφινίων, σάκκων καὶ τῶν τοιούτων, εἴτε δι' ἁμαξῶν καὶ φορτηγῶν ζώων, εἴτε ὑπὸ πολλῶν ἀτόμων ὁμοῦ, οἱ κλέψαντες τιμωροῦνται ἀπὸ εἰκοσιτεσσάρων ὡρῶν μέχρι τριῶν μηνῶν.

Ἄρθρ. 227. Ὅστις, ἐπὶ σκοπῷ κλοπῆς, ἐκτοπίσῃ τὰ διακριτικὰ τῶν κτημάτων ὁρόσημα, φυλακίζεται ἀπὸ δεκαπέντε ἡμερῶν μέχρι τριῶν μηνῶν.

Ἄρθρ. 228. Ὁ παραποιήσας κλεῖδα, ἢ κατασκευάσας ἐργαλεῖον πρὸς ἀνέωξιν κλείθρου, τιμωρεῖται μὲ φυλάκισιν τριῶν μηνῶν μέχρις ἑνὸς ἔτους. Ἂν δὲ ὁ τολμήσας τοῦτο ἦναι κλειδοποιὸς τὸ ἐπάγγελμα, καταδικάζεται εἰς πρόσκαιρα δεσμά.

Ἄρθρ. 229. Ὁ διὰ τῆς βίας λαβὼν ἐκ τῶν χειρῶν τινὸς ὁμόλογον χρεωστικὸν, ἢ ἀποδεικτικὸν παραλαβῆς, ἢ καταναγκάσας εἰς σφράγισιν ἢ ὑπογραφὴν τοιούτου ὁμολόγου, τιμωρεῖται διὰ προσκαίρων δεσμῶν.

Ἄρθρ. 230. Οἱ πράττοντες κλοπὰς ἄλλας παρὰ τὰς ἐν τῷ παρόντι κεφαλαίῳ ἐκτεθείσας, ὁποῖοι οἱ βαλαντιοτόμοι καὶ λοιποὶ ἐπιτήδειοι κλέπται καὶ ἅρπαγες, φυλακίζονται ἀπὸ τριῶν μηνῶν μέχρις ἑνὸς ἔτους, ὑποβαλλόμενοι καὶ εἰς παροχὴν ἐγγυήσεως πρὸς τὴν ἀστυνομίαν (1).

---

(1) Προσθήκη εἰς τὸ ἄρθρ. 230. Ὁ ἐπιχειρήσας τὴν τέλεσιν τῆς κλοπῆς, μὴ δυνηθεὶς δὲ νὰ λάβῃ τι ἕνεκα κωλυμάτων ἀνεξαρτήτων τῆς θελήσεως αὐτοῦ, τιμωρεῖται διὰ τῆς ποινῆς τῆς εἰς τὴν κλοπὴν ἐπιβαλλομένης, ἀναλόγως τοῦ βαθμοῦ τῆς ἐνεργείας, εἰς ὃν προέβη.

Οἱ ἐν γνώσει παρέχοντες ἄσυλον καὶ συνδρομὴν εἰς κλέπτας, εἰς δεσμὰ καταδικαστέους, τιμωροῦνται διὰ προσκαίρων δεσμῶν. Ἐπίσης οἱ δεχόμενοι παρ' ἑαυτοῖς καὶ βοηθοῦντες τοὺς διὰ φυλακίσεως τιμωρητέους κλέπτας, ἐνῷ διατελοῦσιν ἐν γνώσει τῶν κατ' αὐτοὺς, τιμωροῦνται διὰ τοῦ εἴδους τῆς εἰς τοὺς κλέπτας ἐπιβληθησομένης ποινῆς. Ἂν δέ τις ἐκ τῶν ἑταίρων, ἢ βοηθῶν τῶν κλεπτῶν, πρὸ τῆς ἐνάρξεως πάσης ἐρεύνης ἐκ μέρους τῆς ἀρχῆς, ἐλθὼν καταγγείλῃ αὐτοὺς, ἢ καὶ μετὰ τὴν ἔναρξιν τῶν ἐρευνῶν, ἐπίσης προσελθὼν οἰκοθεν καὶ καταγγείλας τοὺς κλέπτας, διευκολύνῃ τὰ μέσα τῆς συλλήψεως αὐτῶν, ἀπαλλάσσεται τῆς ἀνηκούσης εἰς τὴν κλοπὴν τιμωρίας, ὑποβαλλόμενος μόνον εἰς ἀστυνομικὴν ἐπιτήρησιν, οὐχὶ μακροτέραν τῆς ἐτησίας (Τῇ 3 Σαβὰν, 1277.)

(Ἑτέρα πρόσθήκη, καθιερωθεῖσα διὰ τοῦ ἀπὸ 3 Ῥεβιοὺλ ἀχὶρ 1285

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Η'.

Περὶ χρεωκοπίας καὶ ἀπάτης.

Ἄρθρ. 231. Οἱ, κατὰ τὰ ἐν τῷ ἐμπορικῷ νόμῳ περὶ τούτου ἐκτιθέμενα, δολίως πτωχεύσαντες (χρεωκοπήσαντες), καὶ οἱ ἀποδειχθέντες συνεργοὶ τούτων, τιμωροῦνται διὰ προσκαίρων δεσμῶν.

Ἄρθρ. 232. Οἱ ἁπλῶς πτωχεύσαντες, ἤτοι οἱ ἐξ ἀπερισκέπτου διαχειρίσεως καὶ σπατάλης κηρυχθέντες εἰς κατάστασιν πτωχεύσεως, φυλακίζονται ἀφ' ἑνὸς μηνὸς μέχρι δύω ἐτῶν κατὰ μέγιστον ὅρον.

Ἄρθρ. 233. Ὁ διὰ δόλου καὶ ἀπάτης λαμβάνων παρ' ἄλλου χρήματα, κτήματα, ὁμόλογα καὶ ἄλλα δικαιόγραφα, ἢ πράγματα, τιμωρεῖται διὰ φυλακίσεως τριμήνου, μέχρι τριετοῦς κατὰ μέγιστον ὅρον, καὶ διὰ χρηματικῆς ποινῆς μιᾶς Ὀθωμανικῆς λίρας μέχρι πεντήκοντα· ἂν δὲ τύχῃ ὢν ἐκ τῶν ὑπαλλήλων τῆς Κυβερνήσεως, ἐκ προσθήκης τιμωρεῖται καὶ διὰ τῆς ἀποπομπῆς ἐκ τῆς ὑπηρεσίας.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Θ'.

Περὶ καταχρήσεως ἐμπιστοσύνης.

Ἄρθρ. 234. Ὅστις, ἐπωφελούμενος τῶν ἀναγκῶν, τῆς ἀδυναμίας καὶ τῶν κλίσεων ἀνήλικος, ἱκανοῦ πρὸς τὸ διαγινώσκειν, λάβῃ δολίως ἐκ τῶν χειρῶν, καὶ πρὸς ζημίαν αὐτοῦ, ὅπωσδήποτε συντεταγμένον, ὑποσχετικὸν ἢ ἐξοφλητικὸν ἔγγραφον περὶ δανείου ἢ χρησιδανείου, ἢ περὶ παροχῆς ἐμπορικῶν καὶ ἄλλων ἐγγράφων, φυλακίζεται ἀπὸ δύο μηνῶν μέχρι δύο ἐτῶν· πρὸς δὲ, ἀποζημιῶν διὰ τὴν προελθοῦσαν ζημίαν, ὑποβάλλεται καὶ εἰς χρηματικὴν ποινὴν, μὴ ὑπερβαίνουσαν μὲν τῶν ἀποζημιώσεων τὸ τέταρτον, ἀλλὰ καὶ μὴ ἐλάσσονα, ἐν πάσῃ περιπτώσει, μιᾶς ὀθωμανικῆς λίρας.

Ἂν δὲ ὁ τὸ τοιοῦτον ἔγγραφον λαβὼν ἦναι τοῦ περὶ οὗ ὁ λόγος ἀνήλικος κηδεμὼν ἢ ἐπίτροπος, ἡ φυλάκισις αὐτοῦ ἀπὸ τριῶν μηνῶν παρατείνεται μέχρι τριῶν ἐτῶν.

Ἄρθρ. 235. Ὅστις, κακὴν χρῆσιν ποιούμενος τοῦ ἐμπεπιστευμένου αὐτῷ ἐσφραγισμένου ἢ ὑπογεγραμμένου ἀγράφου χάρτου, γράψῃ δολίως

Αὐτοκρατορικοῦ διατάγματος.) Οἱ ἐν γνώσει κλοπιμαῖον λαμβάνοντες τιμωροῦνται, ἀναλόγως τοῦ βαθμοῦ τῆς ἐνεργείας αὐτῶν, ἀπὸ εἰκοσιτεσσάρων ὡρῶν μέχρις ἑνὸς ἔτους φυλακιζόμενοι· τὸ δὲ κλαπὲν ἀποδίδεται, ἂν ὑπάρχῃ, εἰς τὸν κύριον αὐτοῦ· ἂν δὲν ὑπάρχῃ, δίδεται ἀποζημίωσις.

καὶ ἐπὶ κλοπῇ ἄνωθεν αὐτοῦ φράσεις ὑποσχέσεως ἢ ἐξοφλήσεως ἐνδεικτικὰς, ἢ συντάξῃ δικαιόγραφον, ἐνοχοποιοῦν ἢ χρηματικῶς ζημιοῦν τὸν σφραγίσαντα ἢ ὑπογράψαντα, τιμωρεῖται διὰ φυλακίσεως οὐχὶ βραχυτέρας τῆς ἑξαμήνου, καὶ διὰ χρηματικῆς ποινῆς πέντε μέχρι πεντήκοντα Ὀθωμανικῶν λιρῶν.

Ἂν δὲ τὸ περὶ οὗ ὁ λόγος ἐνσφράγιστον ἢ ἐνυπόγραφον χαρτίον δὲν ἐδόθη αὐτῷ ὡς ἐκ τῆς ὑπαρχούσης πίστεως, ἀλλ' ἐλήφθη ὁπωσδήποτε δολίως καὶ ἐπληρώθη, ὡς ἀνωτέρω, διὰ ψευδῶν καὶ πλαστῶν δηλώσεων, ὁ τοῦτο πράξας θεωρεῖται καὶ παιδεύεται ὡς πλαστογράφος.

Ἄρθρ. 236. Ὅστις, ἐπὶ βλάβῃ τῶν ἰδιοκτητῶν, κρύπτῃ ἢ ἀφίνει ν' ἀπολεσθῶσι κινητὰ, χρήματα, ὁμόλογα, ἢ ἄλλα, ὑποσχετικὰ ἢ ἐξοφλητικὰ ἔγγραφα, καὶ λοιπὰ, δοθέντα αὐτῷ ἐπὶ μισθῷ ἢ ἀμισθὶ, ὡς παρακαταθήκη ἢ λόγῳ πληρεξουσιότητος, ἢ ὅπως ἐπιδειχθέντα ἐπιστραφῶσιν, ἢ ὅπως γίνῃ ὡρισμένη τις χρῆσις αὐτῶν, φυλακίζεται ἀπὸ δύω μηνῶν μέχρι δύω ἐτῶν, πληρόνει τὴν ἀνήκουσαν ἀποζημίωσιν, καὶ χρηματικὴν ποινὴν ἴσην τῷ τετάρτῳ τῆς ἀποζημιώσεως. Ἐὰν δὲ τὴν κατάχρησιν ταύτην πράξῃ μισθωτὸς ὑπηρέτης, μαθητευόμενος, γραφεὺς, ἢ ἡμερομίσθιος ἐργάτας, ἐπὶ βλάβῃ τοῦ προϊσταμένου αὐτοῦ, ἀποζημιοῖ μὲν προσηκόντως, φυλακίζεται δὲ οὐχὶ ἐπὶ ἔλαττον τοῦ ἔτους.

Ἄρθρ. 237. Ὅστις, κατὰ τὴν διεξαγωγὴν δίκης τινὸς, προσαγαγὼν καὶ παραδοὺς δικαιόγραφόν τι ἢ ἕτερον ἔγγραφον εἰς τὸ δικαστήριον, ὑφαιρέσῃ ἀκολούθως ὁπωσδήποτε καὶ ἀποκρύψῃ αὐτὸ, καταδικάζεται εἰς χρηματικὴν ποινὴν μιᾶς μέχρι δεκαπέντε Ὀθωμανικῶν λιρῶν.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ι'.

Περὶ τῶν ἐπηρεαζόντων τὰς δημοπρασίας, καὶ τῶν καταδολιευομένων κατὰ τὴν ἐξάσκησιν τοῦ ἐμπορίου αὐτῶν.

Ἄρθρ. 238. Ὁ διὰ λόγων ἢ δι' ἔργων ἐπηρεάζων τὴν ἐκπλειστηρίασιν κινητῶν ἢ ἀκινήτων, ἐκποιουμένων ἢ ἐκμισθουμένων ἐπὶ δημοπρασίας, φυλακίζεται ἀπὸ δεκαπέντε ἡμερῶν μέχρι τριῶν μηνῶν, καὶ πληρόνει, ὡς χρηματικὴν ποινὴν, ἀπὸ μιᾶς μέχρις ἑκατὸν Ὀθωμανικῶν λιρῶν.

Ἄρθρ. 239. Ἂν τινὲς, εἴτε ἐξ ἐπίτηδες διαδίδοντες ψεύδη καὶ συκοφαντίας, ἢ προσφέροντες τιμὰς μεγαλητέρας παρὰ τὰς ὑπὸ τῶν πωλητῶν ὁρισθείσας, εἴτε συμφωνοῦντες μεταξύ των, καθὸ πρώτιστοι κύριοι εἴδους τινος ἐμπορευμάτων ἢ σιτηρῶν, ὅπως μὴ πωλήσωσι τοῦτο, ἐμποδίσωσι δὲ καὶ τὴν ὑπὲρ ὡρισμένην τινὰ τιμὴν ἐκποίησιν αὐτοῦ ὑπ' ἄλλων, εἴτε δι' οἱουδήτινος ἄλλου δολίου μέσου γίνωσι παραίτιοι αὐξήσεως ἢ ἐλαττώσεως τῶν τιμῶν, εἰς ἃς ἤθελον ἐκποιηθῆ τὰ ἐμπορεύματα ταῦτα, ἢ τὰ

χαρτονομίσματα καὶ ἄλλα χρεώγραφα τῆς Κυβερνήσεως ἐπὶ ἐλευθέρου διαγωνισμοῦ, τιμωροῦνται φυλακιζόμενοι ἀφ' ἑνὸς μηνὸς μέχρις ἑνὸς ἔτους· καὶ πληρόνουσιν, ὡς χρηματικὴν ποινὴν, ἀπὸ πέντε μέχρις ἑκατὸν Ὀθωμανικῶν λιρῶν· ἂν δὲ ταῦτα πράξωσιν ἐπὶ τροφίμων καὶ ἐμπορευμάτων τῆς πρώτης ἀνάγκης, οἷα τὸ κρέας, ὁ ἄρτος, τὰ ξύλα, οἱ ἄνθρακες καὶ τὰ τοιαῦτα, αἱ ἀνωτέρω ποιναὶ διπλασιάζονται.

Ἄρθρ. 240. Ὁ πωλήσας ψευδῆ λίθον ὡς τιμαλφῆ, ἢ ἀπατήσας περὶ τὴν ποιότητα ἀργυροῦ ἢ χρυσοῦ σκεύους, ἢ ὁποιουδήποτε ἄλλου ἐμπορεύματος τὸν ἀγοραστὴν, ὡς καὶ ὁ μεταχειριζόμενος ἐλλειπῆ σταθμὰ καὶ μέτρα, καὶ ἀδικῶν αὐτὸν κατὰ τὸ ποσὸν τῶν πωλουμένων πραγμάτων, φυλακίζεται ἐπὶ τρεῖς μῆνας μέχρις ἑνὸς ἔτους, ἀποζημιοῖ τὸν ἀπατηθέντα, καὶ πληρόνει ὡς χρηματικὴν ποινὴν ποσὸν, μὴ ὑπερβαῖνον τὸ τέταρτον τῆς ἀποζημιώσεως, ἀλλ' ἐν πάσῃ περιπτώσει οὐχὶ ἔλασσον τριῶν μεδζιδιέδων· τὰ δ' ἐλλειπῆ σταθμὰ καὶ μέτρα θραύονται καὶ ἀφανίζονται.

Ἄρθρ. 241. Οἱ ἐκτυποῦντες ἀμέσως ἢ ἐμμέσως βιβλία, κατὰ παράβασιν τῶν ἀπονεμημένων εἰς τοὺς συγγραφεῖς προνομίων, καὶ οἱ κατασκευάζοντες ἀμέσως ἢ ἐμμέσως πράγματα, ὧν ἡ κατασκευὴ καὶ ἡ κατεργασία παρεχωρήθη ἀποκλειστικῶς εἰς ἄτομόν τι, ἢ εἰς ἑταιρίαν, ὡς προνόμιον, καθὸ πράττοντες πλαστογραφίαν τινὰ, καταδικάζονται εἰς τὸ ν' ἀπολέσωσι τὰ ἐκτυπωθέντα βιβλία καὶ τὰ τοιαῦτα, ὡς καὶ τὰ κατασκευασθέντα πράγματα, τὰ ὁποῖα δίδονται πρὸς τοὺς προνομιούχους, πληρόουσι δὲ, λόγῳ χρηματικῆς ποινῆς, ἀπὸ πέντε μέχρις ἑκατὸν ὀθωμανικῶν λιρῶν. Εἰς τὴν αὐτὴν χρηματικὴν ποινὴν, πέντε μέχρις ἑκατὸν Ὀθωμανικῶν λιρῶν, καταδικάζονται καὶ οἱ εἰσάγοντες εἰς τὰς Ὀθωμανικὰς χώρας τοιαῦτα, εἰς τὸ ἐξωτερικὸν ἐκτυπωθέντα ἢ κατεργασθέντα. Οἱ δ' ἐν γνώσει πωλοῦντες τὰ περὶ ὧν ὁ λόγος ἔντυπα καὶ πράγματα τιμωροῦνται διὰ χρηματικῆς ποινῆς μιᾶς μέχρις εἴκοσι πέντε Ὀθωμανικῶν λιρῶν.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΑ'.

Περὶ τυχηρῶν παιγνίων καὶ λαχείων.

Ἄρθρ. 242. Οἱ μετερχόμενοι ὡς ἔργον τὰ τυχηρὰ παίγνια, καὶ ἐπὶ τούτῳ εἰς ὡρισμένα μέρη καλοῦντες καὶ δεχόμενοι, ὡς καὶ οἱ δίκην τραπεζιτῶν διδόντες χρήματα εἰς τοιαῦτα μέρη, φυλακίζονται ἐπὶ ἕνα μῆνα μέχρις ἓξ, καὶ ὑποβάλλονται εἰς χρηματικὴν ποινὴν μιᾶς μέχρι πεντήκοντα Ὀθωμανικῶν λιρῶν. Τὰ δ' ἐν τῷ τόπῳ τῶν τυχηρῶν παιγνίων εὑρεθέντα χρήματά τε καὶ πράγματα λαμβάνονται διὰ λογαριασμὸν τοῦ δημοσίου ταμείου.

Ἄρθρ. 243. Οἱ ἐκτιθέντες λαχεῖα τιμωροῦνται ἐπίσης διὰ φυλακίσεως

ἐπὶ ἕνα μῆνα μέχρις ἓξ, καὶ χρηματικῆς ποινῆς μιᾶς μέχρι πεντήκοντα Ὀθωμανικῶν λιρῶν. Τὰ δὲ τεθέντα εἰς τὸ λαχεῖον χρήματα καὶ πράγματα λαμβάνονται διὰ λογαριασμὸν τοῦ δημοσίου ταμείου.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΒ'.

Περὶ καταστροφῆς ἀλλοτρίων πραγμάτων, καὶ περὶ ζημιῶν ἐν γένει.

Ἄρθρ. 244. Ὁ βλάπτων ἢ θραύων γεωργικὰ ἐργαλεῖα καὶ σκεύη, ὁ καταστρέφων μάνδραν, ἢ καλύβην φύλακος, ἀποζημιοῖ μὲν τὸν ζημιωθέντα, τιμωρεῖται δὲ μὲ φυλάκισιν μιᾶς ἑβδομάδος μέχρις ἓξ μηνῶν.

Ἄρθρ. 245. Ὁ ἄνευ ἀνάγκης ἀποκτείνας ἐκ προθέσεως πρὸς ἱππασίαν ἢ δι' ἅμαξαν ἵππους, ἢ ἄλλα ζῶα, ὡς καὶ φορτηγὰ καὶ ὑποζύγια, καὶ ἐν γένει πάντα τὰ καλούμενα κτήνη, τιμωρεῖται ἀναλόγως τῶν ἐξῆς περιστάσεων. Ἂν ἡ ἀξιόποινος αὕτη πρᾶξις ἐγένετο εἰς σταῦλον, μάνδραν, καὶ τοιαῦτα παραρτήματα, ἢ ἐπὶ γαιῶν τῶν κτημάτων, τὰ ὁποῖα ὁ κύριος τῶν ἀπολεσθέντων ζώων ἔχει ὡς κάτοχος, ἐνοικιαστὴς, εἰσπράκτωρ ἢ συνέταιρος, ὁ ἀποκτείνας φυλακίζεται ἀφ' ἑνὸς μέχρις ἓξ μηνῶν· ἂν δ' ἐγένετο ἐπὶ τόπου, τὸν ὁποῖον ἔχει αὐτὸς ὁ ἀποκτείνας τὰ ζῶα λόγῳ τινὶ τῶν ἀνωτέρω εἰρημένων, φυλακίζεται ἐπὶ μίαν ἑβδομάδα μέχρις ἑνὸς μηνός· ἂν δὲ ἀλλαχοῦ, τιμωρεῖται μὲ φυλάκισιν δέκα πέντε ἡμερῶν μέχρις ἑνὸς καὶ ἡμίσεως μηνός. Ὁ δὲ τὰ ῥηθέντα ζῶα δηλητηριάσας φυλακίζεται ἐν πάσῃ περιπτώσει ἐπὶ τρεῖς μῆνας μέχρι δύω ἐτῶν. Κατὰ πάσας δὲ τὰς ἀνωτέρω περιστάσεις ὑποχρεοῦται εἰς ἀποζημίωσιν τοῦ κυρίου τῶν ζώων, καὶ εἰς χρηματικὴν ποινὴν ἑνὸς ἀργυροῦ μεδζιδιὲ μέχρι δύω λιρῶν.

Ἄρθρ. 246. Ὅστις πληροῖ χώματος τάφρους ἠνεωγμένας πρὸς διάκρισιν κτημάτων καὶ γαιῶν ἀπ' ἄλλων, ἢ ἐπιφέρῃ βλάβην εἰς περιφράγματα κατεσκευασμένα ἐκ χλωρῶν ἢ ξηρῶν δένδρων ἢ ἄλλως πως, τιμωρεῖται φυλακιζόμενος μίαν ἑβδομάδα μέχρι τριῶν μηνῶν, ἀποζημιοῖ δὲ τὴν προκύψασαν ζημίαν, καὶ, λόγῳ χρηματικῆς ποινῆς, πληρόνει ποσὸν ἴσον τῷ τετάρτῳ τῆς ἀποζημιώσεως.

Ἄρθρ. 247. Οἱ κύριοι ἢ μισθωταὶ ὑδρομύλων, ἢ ἄλλων ὑδροκινήτων ἐργοστασίων, δεξαμενῶν καὶ τεχνιτῶν λιμνῶν, οἱ κατασκευάζοντες τοὺς διὰ τὰ ὕδατα αὐτῶν ὀχετοὺς οὐχὶ κατὰ τὸν ὑπὸ τοῦ κανονισμοῦ ὑποδεικνυόμενον τρόπον, καὶ γινόμενοι παραίτιοι τοῦ νὰ κατακλύζωνται αἱ ὁδοὶ ἢ γαῖαι ἀλλότριαι, ἀποζημιοῦσι προσηκόντως, ὑφίστανται δὲ καὶ χρηματικὴν ποινὴν, ἴσην τῷ τετάρτῳ τῶν ἀποζημιώσεων.

Ἄρθρ. 248. Ὅστις, εἴτε ἀμελῶν τὸν καθαρισμὸν ἢ τὴν ἐπισκευὴν κλιβάνου, καπνοδόχης, καὶ ἄλλων διὰ τοῦ πυρὸς χρησιμοποιουμένων τό-

πων, εἴτε ἀνάψας πῦρ εἰς ἀγρὸν, πλησίον οἰκίας ἢ ἄλλου οἰκοδομήματος, δάσους, ἀμπέλου, κήπου, σωροῦ ἀχύρων ἢ χόρτου, ἢ ἄλλης καυσίμου ὕλης, εἴτε ῥίψας πυροτέχνημα ἐντὸς συνοικίας, εἴτε ἄλλο τοιοῦτο πράξας, γίνῃ αἴτιος πυρκαϊᾶς, καταδικάζεται εἰς φυλάκισιν τριῶν ἡμερῶν μέχρι μιᾶς ἑβδομάδος, καὶ εἰς χρηματικὴν ποινὴν μιᾶς μέχρις εἰκοσιπέντε λιρῶν.

Ἄρθρ. 249. Ὁ ἐκ προθέσεως κρημνίζων καὶ καταστρέφων ὁπωσδήποτε ἀλλότριον οἰκοδόμημα, ἢ ὁδὸν, γέφυραν, κρήνην, ὑδραγωγεῖον καὶ τὰ τοιαῦτα, φυλακίζεται ἐπὶ τρεῖς μῆνας μέχρι δύω ἐτῶν, καὶ καταδικάζεται προσέτι εἰς ἀποζημίωσιν, καὶ εἰς χρηματικὴν ποινὴν ἴσην τῷ τετάρτῳ τῆς ἀποζημιώσεως· ἂν δὲ ὡς ἐκ τῆς ἀξιοποίνου ταύτης πράξεως αὐτοῦ προῆλθεν ἀπώλεια ἀνθρώπου ἢ τραῦμα, ὑφίσταται ἐκ προσθήκης καὶ τὰς ὁριζομένας διὰ ταῦτα ποινάς.

Ἄρθρ. 250. Ὅστις ἄνευ λόγου ἐμποδίζῃ τὴν ὑπὸ τῆς Ὑψηλῆς Κυβερνήσεως ἐπιτραπεῖσαν ἀνέγερσιν οἰκοδομήματος, φυλακίζεται ἕνα μῆνα μέχρις ἑνὸς ἔτους, ἀποζημιοῖ, ὑφιστάμενος καὶ τὴν ἴσην τῷ τετάρτῳ τῆς ἀποζημιώσεως χρηματικὴν ποινήν.

Ἄρθρ. 251. Ὁ ἐκ προθέσεως καύσας, ἢ ὁπωσδήποτε ἐξαφανίσας βιβλία, κώδηκας, δικαιόγραφα, καὶ λοιπὰ ἐπίσημα ἔγγραφα τῆς ἀρχῆς, ἢ συναλλαγματικὰς καὶ ὁμόλογα ἐμπόρων ἢ τραπεζιτῶν, ἐν γένει δὲ, πᾶν ἔγγραφον ἐκ τῆς ἀπωλείας τοῦ ὁποίου προκύπτει βλάβη, τιμωρεῖται ἐπὶ ἓν ἔτος μέχρι τριῶν φυλακιζόμενος, καὶ χρηματικῶς ζημιούμενος μίαν μέχρι δεκαπέντε λιρῶν.

Ἄρθρ. 252. Ἂν πολλοὶ συναθροισθέντες διαρπάσωσι καὶ καταστρέψωσι, δημοσίᾳ καὶ βιαίως, περιουσίαν καὶ προϊόντα ἀλλότρια, τιμωροῦνται διὰ προσκαίρων δεσμῶν. Ἐκτὸς δὲ τῆς ἀποδόσεως καὶ ἀποζημιώσεως, ὑποβάλλονται καὶ εἰς χρηματικὴν ποινὴν, ἕκαστος ἀνὰ μίαν μέχρι πεντήκοντα λιρῶν· ἂν οἱ εἰς τοιαύτην διαρπαγὴν ἐπιδοθέντες ἀποδείξωσιν ὅτι ἔπραξαν κατὰ προτροπὴν ἄλλων, φυλακίζονται ἐπὶ ἓν ἔτος μέχρι τριῶν.

Ἄρθρ. 253. Ὁ κόπτων καὶ ἀφανίζων προϊόντα εἰσέτι μὴ συγκεκομισμένα, δένδρα αὐτοφυῆ ἢ πεφυτευμένα, ἢ ἄλλα φυτὰ, ὡς καὶ ὁ καταστρέφων δένδρα ἐμφυλλισμένα, ἄμπελον ἢ κῆπον ἀλλότριον, τιμωρεῖται μὲ φυλάκισιν μιᾶς ἑβδομάδος μέχρι δεκαπέντε ἡμερῶν, ἀποζημιοῖ δὲ καὶ τοὺς κυρίους τῶν κτημάτων τούτων.

ΤΙΤΛΟΣ ΤΡΙΤΟΣ.

Περὶ τῶν ποινῶν τῶν ἐπιβαλλομένων εἰς τοὺς παραβαίνοντας τὰ περὶ τῆς δημοσίας ὑγείας καὶ καθαριότητος μέτρα καὶ τοὺς ὀλιγωροῦντας τῶν ἀστυνομικῶν διατάξεων ἐν γένει.

Ἄρθρ. 254. Ὅσοι ἐκ τῶν διευθυνόντων χάνια καὶ ξενοδοχεῖα δὲν ἀνάπτωσι τὴν νύκτα φανοὺς, μὴ συμμορφούμενοι πρὸς τὴν ἐπὶ τούτῳ ἀστυνομικὴν διαταγὴν, ὅσοι θέτωσι καὶ καταλείπωσιν ἄνευ ἀνάγκης εἰς τὰς ὁδοὺς πράγματα διακωλύοντα τὴν ἐλευθέραν διάβασιν τῶν ἀνθρώπων, ὁσάκις δ' ἐτέθησαν ἐξ ἀνάγκης τοιαῦτα πράγματα εἰς ὁδὸν ἢ εἰς πλατεῖαν τινὰ, ἢ ὁσάκις, εἰς μέρη διαβατικὰ ἀνασκαπτόμενοι ὀχετοὶ ὕδατος ἢ ἀκαθαρσιῶν μένωσι τὴν νύκτα ἠνεωγμένοι, δὲν ἀνάπτωσιν ἐπ' αὐτῶν λύχνον ἢ φανὸν, ὅπως μὴ πάθωσί τι ἀπευκταῖον οἱ διαβαίνοντες, οἱ παραβαίνοντες τὰς περὶ ὁδῶν διατάξεις, οἱ μὴ πειθόμενοι εἰς τὸ πρόσταγμα τῆς ἀρχῆς τοῦ νὰ ἐπισκευάζωσιν ἢ κρημνίζωσι τὰ ἐτοιμόῤῥοπα οἰκοδομήματα, οἱ ῥίπτοντες εἰς τὰς ὁδοὺς σκύβαλα καὶ τοιαῦτα, ἐκπέμποντα ἐπιβλαβεῖς ἀναθυμιάσεις, οἱ ἐξ ἀμελείας χύνοντες ἐπί τινος ἀκαθαρσίας καὶ σκύβαλα, ἢ ῥίπτοντες εἰς τὰς ὁδοὺς πράγματα, ὧν ἡ πτῶσις δύναται νὰ βλάψῃ τοὺς διαβάτας, ἐν γένει δὲ οἱ μὴ τηροῦντες τὰ προστάγματα τῆς Διοικήσεως, ὡς καὶ τὰς ὑπὸ τῆς δημοτικῆς ἀρχῆς δημοσιευομένας διατάξεις, τιμωροῦνται διὰ χρηματικῆς ποινῆς ἑνὸς μέχρι πέντε ἀργυρῶν πενταρίων.

Ἄρθρ. 255. Ὅσοι, ὄντες ἐκ τῶν συντεχνιῶν τῶν διὰ τοῦ πυρὸς ἐργαζομένων, δὲν ἐπισκευάζωσι καὶ καθαρίζωσιν ἐκ διαλειμμάτων τὰς καπνοδόχας τῶν ἐργοστασίων, κλιβάνων καὶ λοιπῶν καταστημάτων αὐτῶν, ὅσοι ῥίπτωσι πυροτεχνήματα ἐντὸς συνοικιῶν, καὶ ὅπου δυνατὸν νὰ προέλθῃ ἐξ αὐτῶν βλάβη, ἐπίσης καὶ οἱ πυροβολοῦντες ἐντὸς πόλεων, κωμοπόλεων καὶ χωρίων, τιμωροῦνται διὰ χρηματικῆς ποινῆς ἑνὸς μέχρι πέντε ἀργυρῶν πενταρίων, φυλακίζονται δὲ προσέτι ἐπὶ εἰκοσιτέσσαρας ὥρας μέχρι τριῶν ἡμερῶν.

Ἄρθρ. 256. Ὅσοι ἐκ τῶν διευθυνόντων πανδοχεῖα, ξενοδοχεῖα ἢ ἄλλα τοιαῦτα ἐκμισθωμένα καταστήματα, ἀμελῶσι περὶ τὴν ἐγγραφὴν τῶν εἰς ταῦτα ἀφικνουμένων, ἢ δὲν προσάγωσιν ἐγκαίρως εἰς τὴν ἀρχὴν τὸ βιβλίον, ὅπερ ὀφείλουσι νὰ κρατῶσιν, οἱ τρέχοντες ἐν γένει ὅπου ὑπάρχει συῤῥοὴ ἀνθρώπων ἔφιπποι, οἱ ἀπολύοντες τοὺς ὑπὸ τὴν φύλαξιν αὐτῶν εὑρισκομένους παράφρονας, ἢ τὰ ἐπιβλαβῆ καὶ ἁρπακτικὰ ζῶα, οἱ ἀποποιούμενοι νὰ λάβωσι τὰ νομίσματα τῆς Κυβερνήσεως κατὰ τὴν ἐπίσημον αὐτῆς διατίμησιν, καὶ οἱ ἀποποιούμενοι ἢ μὴ προθυμούμενοι νὰ παράσχωσιν, ἐν ᾧ

δύνανται, τὴν ζητουμένην συνδρομὴν καὶ βοήθειαν ἐν περιπτώσει μεγάλου τινὸς δυστυχήματος, ἐν κινδύνῳ πλοίου ἢ πλοιαρίου, ἐν πλημμύρᾳ, πυρκαϊᾷ, καὶ τοῖς τοιούτοις, ἐν λησταίᾳ, διαρπαγῇ, ἐνῷ δημοσίως τελεῖται κακούργημά τι, κραυγάζει δὲ καὶ ἐπικαλεῖται τὸ πλῆθος, ἅπαντες οὗτοι καταδικάζονται εἰς χρηματικὴν ποινὴν ἓξ μέχρι δέκα πενταρίων.

Ἄρθρ. 257. Αἱ ὀπῶραι καὶ ἄλλα τρόφιμα, τὰ ἐπιβλαβῆ εἰς τὴν ὑγείαν, ἢ τὰ σεσηπότα ἐντὸς τῶν μεταπρατηρίων, καὶ ἐκπέμποντα ἐπιβλαβεῖς ἀναθυμιάσεις, ῥίπτονται εἰς τὴν θάλασσαν ἢ εἰς τὸν ποταμὸν, ἢ ἔξω τῆς πόλεως· οἱ δὲ πωλοῦντες αὐτὰ τιμωροῦνται διὰ χρηματικῆς ποινῆς ἓξ μέχρι δέκα ἀργυρῶν πενταρίων.

Ἄρθρ. 258. Ὅστις ἑκουσίως ῥίπτει κατά τινος, ἢ εἰς τὴν οἰκίαν, ἢ εἰς ἄλλα οἰκοδομήματα, εἰς τὸν περίβολον ἢ εἰς τὸν κῆπον τινὸς, λίθους ἢ ἄλλα βαρέα σώματα ἢ ἀκαθαρσίας, καὶ ὁ εἰσερχόμενος εἴς τινα τόπον, ἢ διαβαίνων δι' αὐτοῦ ἄνευ δικαιώματος, τιμωροῦνται ἐπίσης διὰ χρηματικῆς ποινῆς ἓξ μέχρι δέκα ἀργυρῶν πενταρίων, φυλακιζόμενοι προσέτι ἐπὶ εἰκοσιτέσσαρας ὥρας μέχρι πέντε ἡμερῶν.

Ἄρθρ. 259. Ὁ ἐκ προθέσεως βλάψας κινητὰ κτήματα τινὸς, ἢ γενόμενος αἴτιος ἀπωλείας ἢ τραυματισμοῦ ζώων ἢ κτηνῶν αὐτοῦ, εἴτε διότι ἀπέλυσε παράφρονας, ἢ ἐπιβλαβῆ καὶ ἁρπακτικὰ ζῶα, εἴτε διότι ἐξέθεσεν ἐκεῖνα εἰς δρόμον ὑπέρμετρον ἢ ἔθετο ἐπ' αὐτῶν φορτίον ὑπέρογκον, εἴτε διότι ἔῤῥιψε κατ' αὐτῶν λίθους ἢ ἄλλα βαρέα σώματα, εἴτε, τέλος, κατὰ συνέπειαν ἀνασκαφῆς τινος, καταδικάζεται εἰς ἀποζημίωσιν, καὶ εἰς χρηματικὴν ποινὴν δέκα μέχρι δεκαπέντε ἀργυρῶν πενταρίων.

Ἄρθρ. 260. Οἱ ἄνευ λόγου θόρυβον καὶ πάταγον ποιοῦντες, καὶ διαταράττοντες οὕτω τὴν ἡσυχίαν τῶν κατοίκων, ~~καὶ οἱ ἑκουσίως ἀποσπῶντες ἢ σχίζοντες τὰς ἐκ διαταγῆς τῆς ἀρχῆς τοιχοπολλημένας διακηρύξεις~~, ὑποβάλλονται ἐπίσης εἰς χρηματικὴν ποινὴν δέκα μέχρι δεκαπέντε πενταρίων, φυλακιζόμενοι προσέτι ἀπὸ τριῶν ἡμερῶν μέχρι μιᾶς ἑβδομάδος.

Ἄρθρ. 261. Οἱ φέροντες καὶ καταλείποντες ζῶα εἰς γαίας περιφράκτους ἢ ἐσπαρμένας, ἢ περιεχούσας καρποὺς καὶ προϊόντα, ἢ εἰς ἄμπελον καὶ κῆπον τινὸς, καταδικάζονται ἐπίσης εἰς δέκα μέχρι δεκαπέντε πενταρίων χρηματικὴν ποινὴν καὶ εἰς ἀποζημίωσιν.

Ἄρθρ. 262. Οἱ ἐν τοῖς πρακτωρίοις ἢ ταῖς ἀποθήκαις αὐτῶν ἐν ταῖς ἀγοραῖς καὶ ταῖς πανηγύρεσι κρύπτοντες ἐλλειπῆ σταθμὰ, ζυγὰ, μέτρα, κοιλὰ, κλπ. καὶ οἱ μεταχειριζόμενοι ἄλλα σταθμὰ καὶ μέτρα παρὰ τὰ ὑπὸ τοῦ νόμου ὡρισμένα, καὶ ἐν χρήσει παρὰ πᾶσιν ὄντα, ὑφίστανται εἰς χρηματικὴν ποινὴν δέκα μέχρι δεκαπέντε πενταρίων, τὰ δὲ σταθμὰ καὶ μέτρα, περὶ ὧν ὁ λόγος, κατάσχονται καὶ δημεύονται.

Ἄρθρ. 263. Οἱ πωλοῦντες πράγματα ὑπὲρ τὴν τεταγμένην ὑπὸ τῆς ἀρχῆς καὶ δημοσιευμένην διατίμησιν, ὑποβάλλονται ἐπίσης εἰς τὴν χρηματι-

κὴν ποινὴν δέκα μέχρι δεκαπέντε πενταρίων, καὶ εἰς φυλάκισιν εἰκοσιτεσσάρων ὡρῶν μέχρι τριῶν ἡμερῶν. Ἂν δὲ τὰ ὑπὲρ τὴν διατίμησιν πωληθέντα ὦσιν ἐκ τῶν τῆς πρώτης ἀνάγκης, οἷα ὁ ἄρτος, τὸ κρέας, ξύλα, ἄνθρακες καὶ τὰ τοιαῦτα, τότε οἱ πωλήσαντες φυλακίζονται ἀπὸ τριῶν ἡμερῶν μέχρι μιᾶς ἑβδομάδος, καὶ πληρόνουσιν ἀπὸ δεκαπέντε μέχρις εἴκοσι πενταρίων.

Ἄρθρ. 264. Οἱ βλάπτοντες τοὺς πρὸς δημοσίαν χρῆσιν ἀφεθέντας καὶ ὁρισθέντας τόπους, οἷοι αἱ δημόσιαι ὁδοὶ, αἱ πλατεῖαι καὶ οἱ περίπατοι, καὶ οἱ ἀφαιροῦντες εἴτε ἐκ τοῦ πλάτους, εἴτε ἐκ τοῦ μήκους αὐτῶν, ὑποχρεοῦνται εἰς τὴν πληρωμὴν τῶν τῆς ἐπισκευῆς ἐξόδων, καὶ εἰς τὴν ἀπόδοσιν τοῦ ληφθέντος τόπου, τιμωροῦνται δὲ διὰ φυλακίσεως ἐπὶ τρεῖς ἡμέρας μέχρι μιᾶς ἑβδομάδος, καὶ διὰ χρηματικῆς ποινῆς δεκαπέντε μέχρις εἴκοσι πενταρίων.

ΟΔΗΓΙΑΙ,

δοθεῖσαι καθ' ὑψηλὴν ἐπιταγὴν πρός τε τοὺς ἀστυνομικοὺς ὑπαλλήλους καὶ τοὺς ἐν τοῖς σταθμοῖς ἀξιωματικοὺς τῆς χωροφυλακῆς ἅπαντας, ἀφορῶσαι δὲ τὴν τήρησιν ἀστυνομικῶν ἀπαγορεύσεων.

(Τῇ 23 Μουχαρρέμ, 1278.)

Περὶ τινων ἀπηγορευμένων πραγμάτων, περὶ καθαριότητος τῶν ὁδῶν, καὶ περὶ ὑδρορόμων, καὶ λοιπῶν.

Ἄρθρ. 1. Ὄντος ἀπηγορευμένου τοῦ καπνίζειν σιγάρα ἐπὶ τῆς νέας γεφύρας, τοῦ λοιποῦ ἅμα τις ἤθελε φανῇ καπνίζων τοιαῦτα, πρῶτον ὑπενθυμίζεται μετὰ πραότητος τὴν περὶ τούτου διάταξιν, καὶ ἂν δὲν πείθηται, πέμπεται εἰς τὸ ὑπουργεῖον τῆς Ἀστυνομίας.

Ἄρθρ. 2. Ἀπηγόρευται ἡ διὰ τῆς ῥηθείσης γεφύρας διάβασις ἁμαξῶν φορτηγῶν, συρομένων ὑπὸ τεσσάρων βοῶν ἢ δαμάλεων, ὡς καὶ ἡ διάβασις ζώων φερόντων ξυλείαν, ἢ σίδηρον, ἢ ἄλλον φόρτον, τοῦ ὁποίου τὰ ἄκρα νὰ σύρωνται ἐπὶ τοῦ ἐδάφους.

Ἄρθρ. 3. Δὲν ἐπιτρέπεται ν' ἀφίνωνται πρὸ τῶν ἐργαστηρίων, ἀποθηκῶν, οἰκιῶν καὶ ἄλλων οἰκοδομημάτων, ἐν τῷ μέσῳ τῶν ὁδῶν, πέτραι καὶ χώματα, ἐξ ὧν βλάπτονται οἱ διαβαίνοντες. Καὶ ὅταν δ' ἐγείρηται ἢ ἐπισκευάζηται οἰκοδόμημά τι, πρέπει νὰ τηρῶνται τὰ ἐν τῇ περιπτώσει ταύτῃ διατασσόμενα, καὶ περαιωθεῖσα ἡ οἰκοδομὴ, νὰ καθαρίζηται ὅλη. Οἱ μὴ συμμορφούμενοι πρὸς τὴν διάταξιν ταύτην τιμωροῦνται ὑποβαλλόμενοι εἰς πρόστιμον, δυνάμει τοῦ ἄρθρου 254 τοῦ νόμου, ὅπερ λαμβάνει τὸ ἀστυνομικὸν τμῆμα, εἰς ὃ ὑπάγονται.

Ἄρθρ. 4. Αἱ εἰς τὰς ὁδοὺς μετὰ πυρκαϊὰν εὑρισκόμεναι πέτραι καὶ τὰ χώματα, πρέπει, ἐπιμελείᾳ ἀστυνομικῇ, ν' ἀφαιρῶνται ἐκεῖθεν ταχέως ὑπὸ τῶν ἰδιοκτητῶν. Ἂν δὲ εἷς τινα μέρη ἡ ἀρχὴ αὕτη δὲν δυνηθῇ νὰ ἐνεργήσῃ ἀποτελεσματικῶς, ὀφείλει ἐξακριβοῦσα τὸ ὄνομα, τὸ ἐπώνυμον καὶ τὴν κατοικίαν τοῦ ἰδιοκτήτου, νὰ ὑποβάλῃ εἰς τὴν Γ. Διεύθυνσιν τῆς ἀστυνομίας ἔκθεσιν.

Ἄρθρ. 5. Ἕκαστος ὀφείλει νὰ διατηρῇ καθαρὰ τὰ ὁρίζοντα μέρη τὴν οἰκίαν καὶ τὸ ἐργαστήριον αὐτοῦ, καὶ ἂν ταῦτα κεῖνται ἐντὸς τῶν συνοικιῶν, ἀλλ' ἰδίως ἂν κεῖνται ἐπὶ λεωφόρων, νὰ καθαρίζῃ δὲ καὶ τοὺς ὑάλους τῶν παραθύρων πάντοτε. Οἱ παραβάται τῆς διατάξεως ταύτης τιμωροῦνται ἐπίσης, κατὰ τὸ 254 ἄρθρον, πληρόνοντες εἰς τὸ ἀστυνομικὸν τμῆμα, ἐν τῇ περιφερείᾳ τοῦ ὁποίου κεῖται ἡ οἰκία ἢ τὸ ἐργαστήριον, πρόστιμον.

Ἄρθρ. 6. Οἱ ἐπιτετραμμένοι τὴν ἀστυνομικὴν ἐπιτήρησιν θέλουσιν ἐπαγρυπνῇ ἐπὶ τῶν ἀχθοφόρων καὶ τῶν ὀνηλατῶν, τῶν φερόντων εἰς τὴν θάλασσαν τὰ σκύβαλα, ὅπως μὴ ῥίπτωνται τοιαῦτα ἐν μέσῳ τῶν συνοικιῶν, ἐντὸς οἰκοπέδων ἢ εἰς τόπους ἀδιεξόδους· ἂν τις φωραθῇ ῥίπτων, συλλαμβανόμενος ἀμέσως, καὶ μὴ φωραθεὶς δὲ, ὅταν μετά τινα ἔρευναν ἀνευρεθῇ, ὑποβάλλεται ἐπίσης εἰς πρόστιμον, πληρωτέον πρὸς τὴν ἀστυνομίαν, κατὰ τὸ 254 ἄρθρον.

Ἄρθρ. 7. Τὰ ὑπὸ τῶν ὀνηλατῶν καὶ τῶν ἀχθοφόρων εἰς τὸν λιμένα μεταφερόμενα σκύβαλα καὶ χώματα τεθήσονται εἰς *μαούνας*, ἐπὶ τούτῳ ὡρισμένας καὶ εἴς τινας ἀποβάθρας εὑρισκομένας, οὐδ' ἐπιτρέπεται νὰ ῥίπτωνται εἰς ἀποβάθραν, ἔνθα δὲν ὑπάρχουσι *μαοῦναι*. Ὁ φωραθεὶς ῥίπτων τιμωρεῖται, κατὰ τὸ ἄρθρον 254, διὰ προστίμου.

Ἄρθρ. 8. Οἱ ἰδιοκτῆται οἰκοπέδων, μὴ χωριζομένων διὰ τοίχων ἢ ξυλίνων φραγμῶν, θέλουσι προτραπῇ νὰ ἐγείρωσι τοιαῦτα περὶ τὰ οἰκόπεδα αὐτῶν. Καὶ τῶν μὲν ἀπειθούντων γνωστοποιηθήσεται τὸ ὄνομα, τὸ ἐπώνυμον καὶ ἡ κατοικία, περὶ τῶν ἀπεριτοιχίσων δὲ ἢ ἀπεριφράκτων οἰκοπέδων, τῶν ὑπαγομένων εἰς τὰ βασιλικὰ ἀφιερώματα, ὑποβληθήσεται κατὰ τὴν τάξιν ἔκθεσις εἰς τὸ ὑπουργεῖον τῆς ἀστυνομίας.

Ἄρθρ. 9. Τὰ ἐν Κωνσταντινουπόλει καὶ ταῖς τρισὶ πόλεσι κείμενα ἐργαστήρια κρεοπωλῶν, καὶ τὰ τοιαῦτα, ὅθεν ἐκπέμπονται ἀναθυμιάσεις, πρέπει νὰ διατηρῶνται πάντοτε καθαρά.

Ἄρθρ. 10. Κατὰ τὸ θέρος, ὅπως μὴ ἐπικάθηνται μυῖαι ἐπὶ τῶν κρεάτων, καὶ διὰ τὴν δυσοσμίαν, ἕκαστος ἰδιοκτήτης ὀφείλει νὰ θέσῃ εἰς τόπον τινὰ κατάλληλον τοῦ κρεοπωλείου του θήκην τινὰ ὁπωσοῦν μεγάλην, κατειργασμένην ἐκ ξύλου καὶ σύρματος λεπτοῦ, ὥστε νὰ μὴ διέρχωνται αἱ μυῖαι, καὶ νὰ τίθενται ἐκεῖ τὰ κρέατα. Οἱ μὴ πράττοντες τοῦτο τιμωροῦνται, κατὰ τὸ 254 ἄρθρον τοῦ νόμου, διὰ προστίμου πληρωτέου εἰς τὴν ἀστυνομίαν.

Ἄρθρ. 11. Ἀπαγορεύεται ἡ ἐντὸς κρεοπωλείων σφαγὴ προβάτων, βοῶν, τράγων, καὶ τῶν τοιούτων ζώων, ἥτις πρέπει νὰ γίνηται ἐν Κωνσταντινουπόλει ἔξω τοῦ φρουρίου, ἐν δὲ ταῖς τρισὶ πόλεσιν εἰς τόπους μὴ κειμένους ἐγγὺς τῆς ἀγορᾶς καὶ τῶν συνοικιῶν, καὶ τὴν δημόσιον ὑγείαν μὴ ἐπηρεάζοντας, ἔνθα θέλει διατάξει ἡ ἀστυνομία. Οἱ παραβαίνοντες τὴν

ἀπαγόρευσιν ταύτην ὑφίστανται τὴν ποινὴν προστίμου, κατὰ τὸ 254 ἄρθρ.

Ἄρθρ. 12. Οἱ πωλοῦντες ἐντὸς κωφινίων ἢ ἄλλως πως τρόφιμα, καρποὺς, λάχανα καὶ τὰ τοιαῦτα, δύνανται, ἐπὶ τῷ ὅρῳ τοῦ νὰ μὴ κατασκευάσωσί τι δίκην παραπήγματος ἢ ἐργαστηρίου, νὰ ἐξασκῶσι τὸ ἐμπόριον αὐτῶν παραμένοντες πρωΐας καὶ ἑσπέρας ἀνὰ δύω καὶ τρεῖς ὥρας εἰς θέσεις ὁρισθησομένας αὐτοῖς ὑπὸ τῆς ἀστυνομίας, ἀλλὰ δὲν τοῖς ἐπιτρέπεται νὰ παραμένωσιν ἀλλαχοῦ θέτοντες τὰ πωλούμενα εἴδη· ἂν δέ τις παραμείνῃ, ὑφίσταται χρηματικὴν ποινὴν, κατὰ τὸ ἄρθρον 254.

Περὶ ὑδρονόμων καὶ τῶν σκαπτόντων ὀχετοὺς καὶ ὑπονόμους.

Ἄρθρ. 13. Εἰς τὰς ὁδοὺς καὶ ἐντὸς τῶν συνοικιῶν, ἀφ' οὗ ὁ ὑδρονόμος ἢ ὁ σκάπτων ὑπονόμους καὶ ὀχετοὺς ἀνοίξῃ τὸν ὀχετὸν ἢ τὴν ὑπόνομον καὶ περατώσας τὸ ἔργον του κλείσῃ πάλιν αὐτὰ, πρέπει νὰ διορθοῦται ἄνευ ἀναβολῆς, στρωννύμενον καὶ διευθετούμενον στερεῶς τὸ ἀνασκαφὲν λιθόστρωμα διὰ τοῦ καταλλήλου ἐργάτου, ὅστις φυσικῷ τῷ λόγῳ εὑρεθήσεται πλησίον αὐτῶν.

Ἄρθρ. 14. Ἂν ὁ ὀχετὸς ᾖναι μέγας, ἢ ἂν, ὑπαρχόντων πολλῶν ὀχετῶν, ἀποβῇ ἀδύνατον νὰ κλεισθῶσιν ὅλοι αὐθημερὸν, καὶ μείνωσί τινες ἀνοικτοὶ, ὁ ἰδιοκτήτης ὀφείλει, ὅπως μὴ βλαφθῶσιν οἱ ἐκεῖθεν διαβαίνοντες, ν' ἀναρτήσῃ ἐν καιρῷ νυκτὸς λύχνον παρὰ τὸν ἀνοικτὸν μείναντα ὀχετόν.

Ἄρθρ. 15. Ἂν τὸ λιθόστρωμα δὲν γίνῃ ὡς ἔδει καὶ στερεὸν, ὁ ὑδρονόμος καὶ ὁ τὴν ὑπόνομον διορθώσας πέμπονται παραχρῆμα εἰς τὸ ὑπουργεῖον τῆς ἀστυνομίας, κατὰ τὴν τάξιν.

Ἄρθρ. 16. Ὁπουδήποτε, ἅμα, βλαβέντος ὀχετοῦ τινος ἢ ὑπονόμου, φανῶσιν ἔξω ῥέουσαι ἀκαθαρσίαι, εἰδοποιεῖται, ὅστις ἂν ᾖ ὁ κάτοχος, ὑπὸ τοῦ Ἰμάμη καὶ τῶν τῆς συνοικίας προϊσταμένων ἄνευ ἀναβολῆς, ὅπως λάβῃ ταχέως πρόνοιαν πρὸς ἀποφυγὴν τῆς ἐντεῦθεν βλάβης, καὶ οὕτως ἐπάγεται ἡ ἀπαιτουμένη θεραπεία. Ἂν δέ τις δὲν παραδέχηται νὰ πράξῃ τὰ δέοντα, ἐφαρμόζεται ἐπ' αὐτοῦ ἡ ἐν τῷ 254 ἄρθρῳ διαλαμβανομένη χρηματικὴ ποινή. Ἂν δὲ ὁ τόπος ἀνήκῃ εἰς τὸ δημόσιον, ἢ εἰς ἀφιέρωμα, ὑποβάλλεται εἰς τὸ ὑπουργεῖον τῆς ἀστυνομίας ἔκθεσις περὶ τοῦ γεγονότος.

Ἄρθρ. 17. Εἰς οὐδένα ἐπιτρέπεται νὰ χύσῃ ἀκαθαρσίας ἢ ὕδωρ ἐκ τῆς οἰκίας, ἢ ἐκ τοῦ ἐργαστηρίου του, ἢ ἄλλοθεν εἰς τὴν ὁδὸν, οὔτε ν' ἀφήσῃ νὰ ῥέωσι τοιαῦτα, ὥστε νὰ σχηματισθῇ ἐντεῦθεν βόρβορος, ἢ νὰ προξενηθῇ βλάβη εἰς τοὺς διαβάτας. Οἱ μὴ τηροῦντες τὴν διάταξιν ταύτην τιμωροῦνται διὰ προστίμου, κατὰ τὸ 254 ἄρθρον, λαμβανομένου ὑπὸ τῆς ἀστυνομίας.

Ἄρθρ. 18. Ἀπαγορεύεται νὰ ῥίπτωνται ἐκ τῶν ἀνοιγομένων ἢ καθαριζομένων ὀχετῶν, φρεάτων ἢ ὑπονόμων ἀκαθαρσίαι, καὶ παντὸς

εἴδους σκύβαλα, ἢ πτώματα ζώων ἐν μέσῳ τῶν ὁδῶν, ἢ ἐντὸς τῶν συνοικιῶν καὶ τῶν οἰκοπέδων. Ἂν τις φωραθῇ ῥίπτων τοιοῦτόν τι, ὑποχρεοῦται πρῶτον νὰ ἐκβάλῃ ἐκεῖθεν τοῦτο, καὶ προσέτι τιμωρεῖται διὰ τῆς πληρωμῆς τοῦ προστίμου, τοῦ ἐπιβαλλομένου ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 254 τοῦ αὐτοκρατορικοῦ νόμου.

Περὶ ἱππηλατῶν καὶ ὀνηλατῶν.

Ἄρθρ. 19. Οἱ ἱππηλάται καὶ ὀνηλάται δὲν ἐργάζονται τὴν παρασκευήν.

Ἄρθρ. 20. Ἀπαγορεύεται ἡ χρῆσις ζώων μὴ δυναμένων νὰ φέρωσι φορτίον, οἷα τὰ πληγωμένα, τὰ ἐξησθενημένα καὶ τὰ ἠκρωτηριασμένα. Δὲν θέλουσι δὲ ἐπιθέτει φορτίον περισσότερον, ἀφ' ὅσον δύνανται νὰ φέρωσι.

Ἄρθρ. 21. Ἐπὶ τῶν ἐπισαγμάτων τῶν ἀχθοφόρων ἵππων πρέπει νὰ ὑπάρχωσιν ἧλοι.

Ἄρθρ. 22. Δὲν θέλουσιν ἀναβαίνει ἐπὶ τῶν ἀχθοφόρων ἵππων καὶ ὄνων, ὅταν οὗτοι ἐκφορτωθέντες ἐπιστρέφωσι.

Ἄρθρ. 23. Ξυλείαν, λίθους, κεράμους, ἄμμον, ξύλα, ἄνθρακας, σκύβαλα, καὶ ἐξ οἰκοπέδων λίθους καὶ χώματα, καὶ τὰ τοιαῦτα, ὧν ἡ μεταφορὰ μὴ κατεπείγουσα δύναται ἀζημίως ν' ἀναβληθῇ εἰς αὔριον, θέλουσι μεταφέρει μέχρι τῆς ἑνδεκάτης, μετὰ τὴν ἑνδεκάτην δὲ θέλουσι καταπαύει τοῦ ἔργου. Ἀλλ' ὡς πρὸς τὴν μεταφορὰν σίτου, ἀλεύρων καὶ ἄρτου εἰς τοὺς μύλους καὶ τὰ ἀρτοποιεῖα καὶ εἰς ἄλλα μέρη, καὶ ὡς πρὸς τὴν πώλησιν αὐτῶν, δὲν ὑπάρχει ὁ περιορισμὸς οὗτος.

Ἄρθρ. 24. Δὲν θέλει γίνεσθαι παρατήρησις πρὸς τοὺς δι' ἵππων μεταφέροντας εἰς τὰς ἑκάστην ἡμέραν ὡρισμένας ἀγορὰς τὰ φορτία τῶν προτιθεμένων νὰ πωλήσωσιν ἐκεῖ, ἢ ἄλλα ἐμπορεύματα, ὧν ἡ μεταφορὰ εἶναι ἀπαραίτητος.

Ἄρθρ. 25. Τῶν ἀχθοφόρων τὰ ζῶα καὶ οἱ ὄνοι, ἐπιστρέφοντες μετὰ τὴν ἐκφορτωσιν, θέλουσιν εἶσθαι προσδεδεμένοι πρὸς ἀλλήλους.

Ἄρθρ. 26. Τὰ τῶν ἀχθοφόρων ζῶα, ἐλαυνόμενα ὅταν φέρωσι φορτίον, δὲν θέλουσι μὲν εἶσθαι πρὸς ἄλληλα προσδεδεμένα, θέλουσιν ὅμως ἐλαύνεσθαι ὡς ἂν ἦσαν προσδεδεμένα κατὰ γραμμὴν, καὶ οὐχὶ κεχωρισμένα καὶ διεσπαρμένα. Πέντε δὲ ἀχθοφόρων ὄνων ἀποτελούντων μίαν σειρὰν, δύω σειραὶ δὲν θέλουσι βαδίζει κατὰ συνέχειαν, ἀλλὰ χωρισμένη ἡ μία ἀπὸ τῆς ἄλλης.

Ἄρθρ. 27. Τὰ ἀχθοφόρα ζῶα καὶ οἱ ὄνοι, εἴτε φέρωσι φορτίον, εἴτε μὴ, βαδίζοντες δὲν πρέπει νὰ πλήττωνται διὰ ῥάβδου ἢ ῥοπάλου, ἢ ἄλλων τοιούτων, οὔτε νὰ ἐλαύνωνται λίαν ταχέως.

Ἄρθρ. 28. Ἡ παράβασις τῶν ἀνωτέρω διατάξεων συνεπάγεται τὴν χρηματικὴν ποινὴν περὶ ἧς ὁ λόγος ἐν τῷ ἄρθρῳ 254.

Περὶ τῶν ἄνευ φανοῦ τὴν νύκτα περιπατούντων.

Ἄρθρ. 29. Ὁ μετὰ τὴν μίαν καὶ ἡμίσειαν ἑσπερινὴν ὥραν ἄνευ φανοῦ περιπατῶν εἰς τὰς ὁδοὺς, κρατούμενος, ὑποβάλλεται εἰς τὸ διὰ τοῦ 254 ἄρθρου ὁριζόμενον πρόστιμον.

Ἄρθρ. 30. Ἂν ὁ, ὡς ἀνωτέρω, ἄνευ φανοῦ περιπατῶν τύχῃ ὢν πρόσωπον γνωστὸν καὶ λόγου ἄξιον, εἰς μὲν τὸ ἀρχηγεῖον δὲν θέλει κρατεῖσθαι παντάπασιν, ἀλλ' ἐρωτηθεὶς περὶ τοῦ ὀνόματος καὶ τοῦ ἐπωνύμου του, καὶ περὶ τῆς ὑπηρεσίας καὶ τῆς κατοικίας του, μεθ' ἁβροφροσύνης, θέλει ὁδηγεῖσθαι εἰς τὴν οἰκίαν αὐτοῦ, ἀκολούθως δὲ θέλει ὑποβάλλεσθαι περὶ τούτου ἔκθεσις εἰς τὸ ὑπουργεῖον τῆς ἀστυνομίας. Ἂν δὲ φωραθῇ ὑπὸ σταθμοῦ τινος περιπατῶν ἄνευ φανοῦ, μὴ προσαγόμενος εἰς τὸ ἀρχηγεῖον, ὁδηγηθήσεται κατ' εὐθεῖαν εἰς τὴν οἰκίαν αὐτοῦ, καὶ μετὰ ταῦτα εἰδοποιηθήσεται τὸ ἀρχηγεῖον περὶ τοῦ γεγονότος. Αὐτὸ τοῦτο θέλουσι πράττει καὶ οἱ περίπολοι. Τὴν δ' ἐπιοῦσαν τὸ ἀρχηγεῖον ἐκτίθησι τὸ πρᾶγμα εἰς τὸ ὑπουργεῖον τῆς ἀστυνομίας.

Ἄρθρ. 31. Ἂν ὁ ἄνευ φανοῦ, ἢ καὶ μετὰ φανοῦ, καὶ εἰς οἱανδήποτε ὥραν περιπατῶν δώσῃ περὶ ἑαυτοῦ ὑπονοίας, πέμπεται ἀπ' εὐθείας εἰς τὸ ὑπουργεῖον τῆς ἀστυνομίας.

Ἄρθρ. 32. Ἀπαγορεύεται, ἔν τε τῷ Βυζαντίῳ καὶ ἐν ταῖς τρισὶ πόλεσι, νὰ θέτωσιν οἱ παντοπῶλαι καὶ μεταπράται καὶ ἄλλοι τοιοῦτοι πρὸ τῶν ἐργαστηρίων αὐτῶν, ἤτοι ἐπὶ τῶν ὁδῶν, ὥστε νὰ βλάπτωνται οἱ διαβαίνοντες, κενὰ εἴτε πλήρη κοφίνια, βαρέλια, καὶ τὰ τοιαῦτα. Εἰς τοὺς παραβάτας ἐφαρμοσθήσεται ἡ ποινὴ τοῦ ἄρθρου 254.

Περὶ τοῦ τρόπου, καθ' ὃν ὀφείλουσιν οἱ ἐπιβάται νὰ εἰσέρχωνται καὶ ἐξέρχωνται ἐκ τῶν ἀτμοπλοίων τοῦ Βοσπόρου, τοῦ Χάσ-κιοϊ καὶ Καδίκιοϊ.

Ἄρθρ. 33. Καταβληθήσεται ἡ δέουσα ἐπιτήρησις, ὥστε οἱ ἐπιβᾶται, εἴτε εἰσερχόμενοι εἰς τὰ ἐκ τῆς γεφύρας ἀποπλέοντα, ἢ εἰς τὰς ἀποβάθρας προσεγγίζοντα ἀτμόπλοια, εἴτε ἐξερχόμενοι αὐτῶν, νὰ εἰσέρχωνται καὶ ἐξέρχωνται διὰ τῆς κλίμακος τοῦ ἀτμοπλοίου, καὶ οὐχὶ ἀπὸ τῆς πρύμνας ἢ τῆς πρώρας ἢ ἄλλοθεν εἰσπηδῶντες καὶ ἐκπηδῶντες.

Ἄρθρ. 34. Καταβληθήσεται πᾶσα φροντὶς ὥστε, ἀφ' οὗ τὸ ἀτμόπλοιον λάβῃ ἐκ τῆς ἀποβάθρας, εἰς ἣν προσήγγισε, τόσους ἐπιβάτας, ὅσων εἶναι χωρητικὸν, καὶ ἀποσυρθῇ ἡ κλίμαξ αὐτοῦ, μηδεὶς νὰ ἐξέρχηται ἢ νὰ εἰσέρχηται ἀπὸ τῆς πρύμνης, τῆς πρώρας ἢ τῶν τροχῶν.

Περὶ συμβολαίων.

Ἄρθρ. 35. Ἂν εἰς πανδοχεῖα, ἢ οἰκίας, εἰς βαλανεῖα, ἢ ἐργαστήρια, καὶ ἄλλα τοιαῦτα ἐπὶ μισθῷ εἰς οἴκησιν χρήσιμα μέρη εὑρίσκωνταί τινες ἄνευ συμβολαίου οἰκοῦντες, πρέπει νὰ ὑποβάλληται περὶ τούτων ἔκθεσις εἰς τὸ ὑπουργεῖον τῆς ἀστυνομίας. Ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος κανονισμοῦ οἱ τοῦ ἀντικειμένου τούτου τυχὸν ὀλιγωρήσοντες Ἰμάμαι, συνοικιῶν προϊστάμενοι, ἢ τῶν συντεχνιῶν πρωτεύοντες, ἔσονται ὑπεύθυνοι διὰ τὴν ὀλιγωρίαν ταύτην.

Περὶ τοῦ πῶς πρέπει νὰ προσφέρωνται οἵ τε ἄνδρες καὶ αἱ γυναῖκες ἐν τῇ ἀγορᾷ καὶ τοῖς περιπάτοις.

Ἄρθρ. 36. Αἱ γυναῖκες, αἱ εἰσερχόμεναι εἰς τὰ ἐργαστήρια, ὅπως ἀγοράσωσί τι, καὶ αἱ καθήμεναι εἰς αὐτὰ, πρέπει νὰ ἀποτρέπωνται τοῦ τοιούτου, καὶ νὰ εἰδοποιῆται τὸ Ὑπουργεῖον τῆς ἀστυνομίας δι' ἐκθέσεως περὶ τοῦ ὀνόματος καὶ ἐπωνύμου τοῦ διευθύνοντος τὸ ἐργαστήριον, περὶ οὗ ὁ λόγος. Καὶ ὅπου δὲ γίνονται περίπατοι χάριν διασκεδάσεως, πρέπει νὰ ἐμποδίζωνται ἀμέσως αἱ πορευόμεναι εἰς τόπους, ὡρισμένους διὰ τοὺς ἄνδρας.

Ἄρθρ. 37. Καὶ ἐκ τῶν ἀνδρῶν δὲ ὅστις δήποτε, ἐν ταῖς ἀγοραῖς ἢ ἀλλαχοῦ, καὶ ἰδίως εἰς περιπάτους, ἤθελε πράξει τι ἀντιβαῖνον εἰς τὰ χρηστὰ ἤθη, ἢ μείνῃ εἰς τόπον ὡρισμένον διὰ τὰς γυναῖκας, ἢ ἐν καταστάσει μέθης ὢν ἐρίζῃ καὶ θορυβῇ, ἢ ἐν τοῖς περιπάτοις εὐωχῆται τῇδε κἀκεῖσε περιφερόμενος, καὶ οὗτος θέλει παραχρῆμα ἀποτρέπεσθαι τῶν τοιούτων πράξεων. Ἂν δὲ ἀπειθήσῃ, ἀναλόγως τῶν προσόντων αὐτοῦ, πέμπεται εἰς τὴν κεντρικὴν ἀστυνομίαν.

Περὶ ὁπλοφορίας, πυροβολῆς καὶ πυροτεχνημάτων.

Ἄρθρ. 38. Ἐκ τῶν ὑπηκόων τῆς Ὑψηλῆς Ὀθωμανικῆς Αὐτοκρατορίας, καὶ ἐκ τῶν ὑπηκόων τῶν ξένων Δυνάμεων ὅστις δήποτε, λαθραίως ἢ δημοσίᾳ, φέρῃ πυροβόλον, ἢ ξίφος, ἢ μάχαιραν μεγάλην, ἢ ἐγχειρίδιον, ἢ ἀκινάκην, ἢ ῥάβδον μετ' αἰχμῆς, καὶ ἐν γένει τοιοῦτόν τι, δι οὗ δύναται νὰ κατενεχθῇ πληγὴ, ἅμα φωραθῇ, ἀφαιρουμένου τοῦ ὅπλου, ἄγεται μετὰ τούτου ὑπὸ χωροφύλακος εἰς τὸ ὑπουργεῖον τῆς ἀστυνομίας, εἰς ὃ ὑποβάλλεται συγχρόνως καὶ ἡ ἀνήκουσα ἔκθεσις.

Ἄρθρ. 39. Ἐξαιροῦνται τῆς ἀπαγορεύσεως ταύτης οἱ ἀξιωματικοὶ καὶ στρατιῶται τοῦ αὐτοκρατορικοῦ στρατοῦ, οἱ ὑπηρέται τῶν Ὑπουργῶν, οἱ παρὰ τοῖς πρεσβευταῖς καὶ ἐν τοῖς ξένοις πολεμικοῖς πλοίοις διατελοῦντες

ἀξιωματικοὶ, οἱ ἕνεκα ὑπηρεσίας τινος εἰς Κωνσταντινούπολιν ἀφιχθέντες χωροφύλακες, οἱ φέροντες ἄδειαν ὁπλοφορίας κυνηγοὶ καὶ ταξειδιῶται, οἱ πρὸς πώλησιν ἀνὰ χεῖρας ταῦτα ἔχοντες μεσῖται, καὶ ὅσοι, ἂν ἦναι τίμιοι ἄνθρωποι, φέρωσιν ἐν χερσὶ τὰ ὅπλα αὐτῶν, πρὸς πώλησιν ἢ πρὸς ἐπισκευὴν, ἐκ τῆς ἀγορᾶς εἰς τὴν οἰκίαν, ἢ ἐκ τῆς οἰκίας εἰς τὴν ἀγοράν.

Ἄρθρ. 40. Οἱ κατὰ τὸ Ῥαμαζάνιον, καὶ ἄλλοτε, ἐν ταῖς περιοχαῖς τῶν ἱερῶν προσκυνημάτων, ἢ εἰς τὰς ὁδοὺς καὶ ἐν τῷ μέσῳ τῶν συνοικιῶν πυροβολοῦντες, ἢ ῥίπτοντες πυροτεχνήματα καὶ οἱ κατασκευάζοντες ταῦτα καὶ οἱ πωλοῦντες αὐτὰ ἐν τοῖς ἐργαστηρίοις καὶ τῇδε κἀκεῖσε, θέλουσι τιμωρεῖσθαι διὰ τῆς ἐνδιαλαμβανομένης ἐν τῷ ἄρθρῳ 254 χρηματικῆς ποινῆς.

Περὶ τοῦ μὴ λούεσθαι εἰς μέρη, ἔνθα τοῦτο ἀπηγόρευται.

Ἄρθρ. 41. Οἱ λουόμενοι εἰς τὴν θάλασσαν, οὐχὶ εἰς τὰ θαλάσσια λουτρὰ τὰ ἐν τῷ Βοσπόρῳ καὶ ἀλλαχοῦ κατεσκευασμένα, ἀλλ' εἰς μέρη βαθέα καὶ ἐπικίνδυνα, καὶ εἰς ῥεύματα, θέλουσιν ἐμποδίζεσθαι αὐστηρῶς ἀπὸ τούτου. Ἂν δέ τις ἀπειθήσῃ, τιμωρηθήσεται κατὰ τὸ 254 ἄρθρον, καταβάλλων τὸ ὁριζόμενον πρόστιμον εἰς τὴν ἀστυνομικὴν ἀρχήν.

Περὶ τῆς ὥρας, καθ' ἣν πρέπει νὰ κλείωνται τὰ καφεπωλεῖα, τεϊπωλεῖα, κουρεῖα καὶ οἰνοπωλεῖα.

Ἄρθρ. 42. Τὰ ἐν ταῖς συνοικίαις καὶ τῇ ἀγορᾷ κείμενα καφενεῖα, κουρεῖα καὶ τεϊπωλεῖα, τὸν μὲν χειμῶνα κλείονται κατὰ τὴν πέμπτην ἑσπερινὴν ὥραν, τὸ δὲ θέρος κατὰ τὴν τετάρτην.

Ἄρθρ. 43. Ὅλα τὰ καπηλεῖα καὶ τὰ δι' ἐπισήμων συμβολαίων ἠνεωγμένα οἰνοπνευματοπωλεῖα δὲν θέλουσι μένει ἀνοικτὰ, εἰ μὴ μεχρι τῆς πρώτης ἑσπερινῆς ὥρας, καὶ οἱ καταναλωταὶ, οἱ ἐν αὐτοῖς τυχὸν ὑπάρχοντες, δὲν ἐπιτρέπεται νὰ διαμένωσι παρελθούσης τῆς ὥρας ταύτης. Ἐν περιπτώσει παραβάσεως, ὑποβληθήσεται ἔκθεσις εἰς τὸ ὑπουργεῖον τῆς ἀστυνομίας, πρὸς ἐκτέλεσιν τῆς ἀνηκούσης ποινῆς.

Περὶ ἐπικουρίας, χορηγητέας πρὸς τοὺς ὑπὸ τῆς Ὑψηλῆς Πύλης πεμπομένους κλητῆρας.

Ἄρθρ. 44. Ἅμα κλητήρ τις, ἐπισήμως διωρισμένος ὑπὸ τῆς Ὑψηλῆς Πύλης ἐπὶ πολιτικῆς ἢ ἄλλης δίκης, ἐπιδείξῃ ἐπεψηφισμένην ἀναφορὰν, ἢ ἕτερον ἐπίσημον ἔγγραφον περὶ προσαγωγῆς τοῦ καλουμένου νὰ ἐμφανισθῇ, ἥ τε διεύθυνσις καὶ τὰ ἀστυνομικὰ ἀρχηγεῖα φροντίζουσιν ἐπιμελῶς ὅπως διὰ τοῦ Ἰμάμη ἢ τῶν προϊσταμένων τῆς συνοικίας ἀναζητηθεὶς, εἴτε ἐν

τῇ οἰκίᾳ αὐτοῦ, εἴτε ἀλλαχοῦ ἀνευρεθῇ ὁ ἐναγόμενος καὶ παραδοθῇ εἰς τὸν κλητῆρα. Ἂν ὁ ἐναγόμενος ἀσθενῇ πραγματικῶς ἢ ἔχῃ νόμιμον κώλυμα, δηλοῦται τοῦτο εἰς τὸν ἐλθόντα κλητῆρα, ἐπιφυλαττομένης τῆς περαιτέρω ἐνεργείας τῶν δεόντων. Ἂν δὲ, μηδὲν νόμιμον κώλυμα ἔχων καὶ μὴ ἀσθενῶν, ἀρνῆται ὅμως νὰ προσέλθῃ, ἀναγγέλλεται τοῦτο δι' ἐκθέσεως εἰς τὸ ὑπουργεῖον τῆς ἀστυνομίας, εἰς ὃ ἀπόκειται νὰ διατάξῃ τὰ περαιτέρω.

Περὶ τῶν εἰς δημόσια οἰκοδομήματα ἐργαζομένων ἐργατῶν, τῶν συλλαμβανομένων ὑπὸ κλητήρων τοῦ ὑπουργείου τῆς ἐμπορίας, καὶ περὶ ἄλλων βιομηχάνων.

Ἄρθρ. 45. Ἐκ τῶν εἰς δημόσια οἰκοδομήματα ἐργαζομένων ἐργατῶν οἱ μὴ φέροντες τὴν ἀπαιτουμένην σημείωσιν, καὶ ἐκ τῶν βιομηχάνων οἱ παραβαίνοντες τὰς διατυπώσεις καὶ τὰς διατάξεις τῆς ἀρχῆς, συλλαμβανόμενοι, οἱ μὲν ὑπὸ τῶν ἁρμοδίων κλητήρων, οἱ δὲ ὑπὸ δημαρχικῶν ὀργάνων, εἶναι παραδοτέοι εἰς τὰ ἀρχηγεῖα ἢ τοὺς σταθμοὺς τοὺς ἀστυνομικοὺς, ὅπως ἀχθῶσιν εἰς τὸ ὑπουργεῖον τοῦ ἐμπορίου ἢ εἰς τὸ δημαρχεῖον. Οἱ τοιοῦτοι, λαμβανομένου παρὰ τοῦ παραδιδόντος φύλακος ἢ κλητῆρος ἐνσφραγίστου τινὸς δηλωτικοῦ, πεμφθήσονται μετὰ τοῦ δηλωτικοῦ τούτου κατ' εὐθεῖαν εἰς τὸ ὑπουργεῖον τῆς ἀστυνομίας, ὅπως ἐκεῖθεν ὁδηγηθῶσιν, ἂν μὲν ὦσιν ἐργάται, εἰς τὸ ὑπουργεῖον τοῦ ἐμπορίου, ἂν δὲ βιομήχανοι, εἰς τὸ Δημαρχεῖον.

Περὶ τοῦ μὴ ἀφίεσθαι τοὺς βόας καὶ τὰς δαμάλεις ἄνευ βουκόλου εἰς τὰς ὁδούς.

Ἄρθρ. 46. Εἰς οὐδένα ἐπιτρέπεται ν' ἀφίνῃ βόας ἢ δαμάλεις αὐτοῦ ἄνευ ἀνθρώπου ἢ βουκόλου ἐπιτηροῦντος ἐντὸς συνοικιῶν, ἰδίως δὲ, εἴτε ἐντὸς τοῦ φρουρίου, εἴτε ἐκτὸς αὐτοῦ εἰς τὴν πεδιάδα, ὅπου ὑπάρχουσι τηλεγραφικοὶ στύλοι, οὔτε νὰ δένῃ πρὸ τῶν ἐργαστηρίων ζῶα καὶ νὰ τ' ἀφίνῃ ἢ νὰ τοῖς δίδῃ ἐκεῖ τροφήν. Οἱ παραβαίνοντες τὰς διατάξεις ταύτας καταδικάζονται εἰς τὴν ἐν τῷ ἄρθρῳ 254 χρηματικὴν ποινήν.

Ἄρθρ. 47. Ἂν προκύψῃ βλάβη εἰς τοὺς τηλεγραφικοὺς στύλους, ὁ κύριος τῶν ἐν τῷ ἀνωτέρῳ ἄρθρῳ ῥηθέντων ζώων πέμπεται μετὰ τῆς δεούσης ἐκθέσεως εἰς τὸ ὑπουργεῖον τῆς ἀστυνομίας κατ' εὐθεῖαν, πρὸς ἐκτέλεσιν τῆς ὡρισμένης ποινῆς.

Περὶ τῶν μαιῶν τῶν μὴ φερουσῶν δίπλωμα.

Ἄρθρ. 48. Ἀπηγόρευται δι' αὐτοκρατορικοῦ διατάγματος νὰ μετέρ-

χωνται τὸ ἐπάγγελμα μαίας ἔκ τε τῶν Ὀθωμανίδων καὶ τῶν χριστιανῶν αἱ μὴ ἔχουσαι δίπλωμα τῆς Ἰατρικῆς Σχολῆς. Γενομένου δὲ γνωστοῦ ὅτι ἐξασκεῖ τὸ ἐπάγγελμα τοῦτο τοιαύτη τις ἄνευ διπλώματος, ἐξακριβοῦται τὸ ὄνομα, τὸ ἐπώνυμον καὶ ἡ κατοικία αὐτῆς διὰ τοῦ Ἰμάμη καὶ τῶν προϊσταμένων τῆς συνοικίας, καὶ διαβιβάζεται ἔκθεσις εἰς τὸ ὑπουργεῖον τῆς ἀστυνομίας.

Περὶ τῆς ἀπαγορεύσεως
τοῦ φέρειν στρατιωτικὴν στολὴν, ἢ σημεῖον ἐπὶ τοῦ πίλου, ἢ ξίφος.

Ἄρθρ. 49. Ἀπηγόρευται εἰς τοὺς μὴ ὄντας στρατιωτικοὺς νὰ φέρωσι τὸ εἰς τοὺς στρατιώτας ὡρισμένον ἐπὶ τοῦ πίλου σημεῖον, ἢ ξίφος, ἢ στολὴν στρατιωτικήν. Ἂν δέ τις, μὴ ὢν ἐκ τῶν τοιούτων, φέρῃ σημεῖον ἐπὶ τοῦ πίλου, ἢ ξίφος, ἢ στολὴν στρατιωτικὴν, καὶ φωραθῇ, πεμφθήσεται μετ' ἐκθέσεως εἰς τὸ ὑπουργεῖον τῆς ἀστυνομίας.

Περὶ τοῦ μὴ διανυκτερεύειν
ἐν τοῖς ἐργαστηρίοις περιττοὺς ἀνθρώπους.

Ἄρθρ. 50. Ἐκτὸς τοῦ μαΐστορος, τῶν ἀναγκαίων ἐργατῶν καὶ τῶν μαθητῶν αὐτοῦ, οἵτινες ἀπαιτεῖται νὰ κοιμῶνται τὴν νύκτα ἐντὸς βιομηχανικῶν τινων ἐργαστηρίων, ὡς ἐκ τοῦ ἐπιτηδεύματος αὐτῶν, ἀπηγόρευται νὰ διανυκτερεύωσιν ἐν αὐτοῖς ἄλλοι, ἀδιαφόρως ἂν ἔχωσιν ἢ δὲν ἔχωσιν ἄδειαν ἐπιτηδεύματος, ἀνέστιοι καὶ μὴ γνωστοὶ ἄνθρωποι. Ἂν δέ τις ἐπιτρέψῃ τοῦτο ἐντὸς τοῦ ἐργαστηρίου, ἐξακριβοῦται τὸ γεγονὸς, καὶ ὑποβάλλεται ἔκθεσις εἰς τὴν κεντρικὴν ἀστυνομίαν.

Περὶ πυρκαΐας (ἧς διαφυλάττοι ὁ Κύριος ἡμῶν!)

Ἄρθρ. 51. Τιμωρεῖται διὰ τῆς ἐν τῷ ἄρθρῳ 254 διαλαμβανομένης χρηματικῆς ποινῆς ὅστις θέσῃ ρινίσματα ξύλου, ἢ ξηρὰ χόρτα καὶ τοιαῦτα ἐντὸς ξυλίνων πανδοχείων, ἐργαστηρίων, ὑπογείων, καὶ ἐν γένει, ὅπου ὑπάρχει κίνδυνος ν' ἀναφθῇ πυρκαϊὰ (ἧς διαφυλάττοι ὁ Κύριος ἡμῶν!)

Ἄρθρ. 52. Συμβάσης, ὅπερ ἀπείη τοῦ λόγου, πυρκαϊᾶς, ὑποβάλλεται ταχέως μετὰ τὴν δέουσαν ἐξακρίβωσιν ἔκθεσις περὶ τοῦ ἂν συνέβη τυχαίως, ἢ κατὰ συνέπειαν ἀξιοποίνου προθέσεως.

Ἄρθρ. 53. Ἐπιτηρουμένων ἀείποτε ἐπιμελῶς τῶν κατ' ἀποστάσεις ὑπαρχουσῶν διὰ τὰς πυρκαϊὰς δεξαμενῶν, ὅπως οὐδεμία μένῃ κενὴ ὕδατος, ἅμα τις ἐξ αὐτῶν κενωθῇ, εἰδοποιηθήσεται ταχέως δι' ἐκθέσεως τὸ ὑπουργεῖον τῆς ἀστυνομίας.

Περὶ τῶν ἐν ταῖς ὁδοῖς μεμόρτων ἐμπαθῶν καὶ γερόντων.

Ἄρθρ. 54. Ἂν τις, ὁποιασδήποτε ἐθνικότητος ἂν ᾖ, ἀλλ' ἀσθενὴς ἢ γέρων ἢ ἐμπαθὴς, ἤθελεν εὑρεθῇ μένων ἐν τῇ ὁδῷ, ἢ ἕνεκα ἀσθενείας ἢ γήρατος, ἢ διότι ἀπεπλανήθη τῆς ὁδοῦ, ἢ διότι δὲν ἠδυνήθη ν' ἀφιχθῇ ἐγκαίρως εἰς τὸν πρὸς ὃν ὅρον, ἐκτεθειμένος ἐν ἡμέρᾳ ἢ ἐν νυκτὶ εἰς τὸ ψύχος, ἢ εἰς τὴν βροχὴν, τὸν τοιοῦτον οἱ ἀστυνομικοὶ ὑπάλληλοι, μαθόντες τὸ ὄνομα καὶ τὴν κατοικίαν του, ἂν μὲν αὕτη ἦναι πλησίον, πέμπουσι μετά τινος ἐκ τοῦ παρακειμένου σταθμοῦ εἰς τὴν κατοικίαν του, ἂν δὲ ἦναι μακρὰν, ὁδηγοῦσιν ὅπως ξενισθῇ εἰς κατάλληλόν τινα τόπον ἐγγὺς τοῦ σταθμοῦ, τὴν δ' ἐπιοῦσαν ἀναφέρουσιν ἐγγράφως τὸ γεγονὸς εἰς τὴν κεντρικὴν ἀστυνομίαν.

Ἄρθρ. 55. Καὶ γυνὴ δὲ ἂν ἤθελε τοιουτοτρόπως μείνῃ τὴν νύκτα παρακαίρως εἰς τὴν ὁδὸν, οἱασδήποτε ἐθνικότητος ἂν ᾖ, οἱ ἀστυνομικοὶ ὑπάλληλοι, ἐρωτῶντες καὶ ἐξακριβοῦντες τὴν κατοικίαν, καὶ τὰ κατ' αὐτὴν, καὶ τὸν λόγον δι' ὃν ἔμεινεν εἰς τὴν ὁδὸν, ἅπαντα ἐν λεπτομερείᾳ, ἂν μὲν ἡ περὶ ἧς ὁ λόγος ᾖ ἐκ τῶν ἐντίμων καὶ ἡ κατοικία αὐτῆς κῆται πλησίον, δίδουσιν αὐτῇ συνοδίτας ἀξιοπίστους καὶ ἀσφαλεῖς ἀνθρώπους ἐκ τοῦ σταθμοῦ, καὶ τὸν νυκτοφύλακα τῆς ἐνορίας, καὶ πέμπουσιν εἰς τὴν οἰκίαν· ἂν δὲ κῆται μακρὰν, πέμπουσιν αὐτὴν ὅπως ξενισθῇ κατ' ἐκείνην τὴν νύκτα παρὰ τῷ Ἰμάμῃ τῆς συνοικίας, ἢ παρά τινι τῶν προϊσταμένων ταύτης.

Ἄρθρ. 56. Ἀπαγορεύεται νὰ περιπατῶσιν αἱ δημόσιαι γυναῖκες ἢ νὰ ἐνδιατρίβωσιν εἰς τὰς ὁδοὺς μετὰ τὴν δύσιν τοῦ ἡλίου· αἱ μετὰ τὴν ὥραν ταύτην εἰς τὰς ὁδοὺς εὑρεθεῖσαι πεμφθήσονται ὑπὸ τῶν ἐπιτετραμμένων τὴν ἀστυνομικὴν ἐπιτήρησιν, αἱ μὲν ἐν Κωνσταντινουπόλει οὖσαι, εἰς τὸν ὡρισμένον αὐταῖς τόπον εἰς Χασεκὶ, αἱ δὲ ἀλλαχοῦ, εἰς τὰς οἰκίας τῶν φροντιζουσῶν περὶ αὐτῶν γυναικῶν.

Περὶ τῶν ξένων καὶ τῶν ἀγάμων.

Ἄρθρ. 57. Οἱ τὴν ἀστυνομικὴν ἐπιτήρησιν ἐπιτετραμμένοι θέλουσιν ἐπαγρυπνεῖ διηνεκῶς, ὅπως οἱ ξένοι καὶ ἄγαμοι, οἱ μὴ φέροντες ἀδείας διαμονῆς, ἢ ἄνευ ἔργου καὶ ἀγνώστου καταστάσεως ὄντες, μὴ παρεισδύωσιν εἰς τὰ πανδοχεῖα καὶ ἐργαστήρια, μηδὲ διανυκτερεύωσιν ἐκεῖ. Γενομένου δὲ γνωστοῦ ὅτι διενυκτέρευσαν τοιοῦτοι εἰς τὰ ῥηθέντα μέρη, θέλουσι πέμπεσθαι παραχρῆμα εἰς τὸ ὑπουργεῖον τῆς ἀστυνομίας μετ' ἐκθέσεως, οἵ τε ἐπιτρέποντες τὰ τοιαῦτα καὶ οἱ περὶ ὧν ὁ λόγος ἄγνωστοι ἄνθρωποι, ὅπως τιμωρηθῶσι κατὰ τὸν νόμον.

ΟΔΗΓΙΑΙ,

ἐπεξηγοῦσαι τὰ περὶ ἐκλογῆς τῶν πρὸς ἔρευναν καὶ ἐξακρίβωσιν (τεφτὶς - μεμουρὴ) ὑπαλλήλων, καὶ περὶ διεξαγωγῆς τῆς ἀνατεθειμένης αὐτοῖς ὑπηρεσίας.

(Τῇ 23 Μουχαρρέμ 1286.)

Γενικὰ προσόντα τῶν ὑπαλλήλων τούτων.

Ἄρθρ. 1. Ὁ ἐκλεγησόμενος καὶ διορισθησόμενος εἰς τὴν ὑπηρεσίαν ταύτην ἀπαιτεῖται ἀ) νὰ ἔχῃ ἡλικίαν ἀπὸ 20 μέχρι 50 ἐτῶν, μὴ ὢν δὲ ἠκρωτηριασμένος μηδ' ἐμπαθὴς, νὰ ἦναι προσέτι τὸ σῶμα ἀναλόγως ἐσχηματισμένος· β') νὰ μὴ κατεδικάσθη ποτὲ εἰς ποινὴν ἕνεκα κακουργήματος· γ') νὰ ἦναι γνωστὴ καὶ ἀποδεδειγμένη ἡ ἱκανότης του εἰς τὸ ὑπηρετῆσαι παρὰ τῇ ἀρχῇ, ἡ περὶ τοὺς λόγους καὶ τὰ ἔργα εὐθύτης, καὶ ἄλλαι ἔντιμοι ἰδιότητες αὐτοῦ· δ') νὰ ἦναι κατάλληλος εἰς τὸ νὰ δώσῃ, χρείας τυχούσης, διαταγὰς πρὸς τοὺς χωροφύλακας, ὥστε ὁ λόγος καὶ τὸ πρόσταγμα αὐτοῦ νὰ παραγάγωσι τὸ ζητούμενον ἀποτέλεσμα. ε) νὰ δώσῃ ἐγγυητὴν, καὶ νὰ ὑποσχεθῇ ἐγγράφως ὅτι θέλει ὑπηρετήσει καλῶς, ἐκπληρῶν ἀκριβῶς τὰ ὁριζόμενα.

Προσόντα ἰδίως τῶν ἀνηκόντων εἰς τὴν πρώτην τάξιν τῶν ὑπαλλήλων τούτων.

Ἄρθρ. 2. Ἀνάγκη πρῶτον νὰ ἀναγινώσκωσι καὶ νὰ γράφωσιν ἀρκούντως, ὥστε νὰ γίνωνται εὐνόητοι· δεύτερον δὲ, ἂν ἠξεύρωσι μόνον νὰ ἀναγινώσκωσιν, οὐχὶ δὲ καὶ νὰ γράφωσιν, ἀντὶ τοῦ γράφειν νὰ ἔχωσι γνῶσιν ἄλλης τινος γλώσσης, ἢ νὰ παρέσχωσιν ὁμολογουμένως ὑπηρεσίας ἐκτάκτους περὶ τὴν ἐκτέλεσιν τῶν ἀνατεθέντων αὐτοῖς ἔργων ἐρεύνης καὶ ἐξακριβώσεως. Οἱ τῆς πρώτης τάξεως λαμβάνουσι κατὰ μῆνα μισθὸν ἑπτακοσίων πεντήκοντα γροσίων.

Προσόντα, ἰδίως ἀναγκαῖα τοῖς ἀνήκουσιν εἰς τὴν δευτέραν τάξιν.

Ἄρθρ. 3. Πρῶτον, νὰ γνωρίζωσιν ὁπωσοῦν τὴν ἀνάγνωσιν καὶ τὴν γραφήν· δεύτερον, ἐκτὸς τῆς Ὀθωμανικῆς, νὰ ἔχωσι γνῶσιν τοὐλάχιστον μιᾶς τῶν γλωσσῶν, τῶν ἐν χρήσει εἰς τὴν ἐπαρχίαν, εἰς ἣν τυχὸν διατρίβουσιν, ἢ νὰ ὁμολογῶνται ὡς ἔμπειροι περὶ τὸ διεξάγειν τὰς παραγγελλομένας ἐρεύνας. Ὁ μηνιαῖος μισθὸς τῶν τῆς δευτέρας τάξεως εἶναι γρόσια πεντακόσια.

Προσόντα τῶν τῆς τρίτης καὶ τετάρτης τάξεως.

Ἄρθρ. 4. Ἂν δὲν γνωρίζωσι τὴν γραφήν, εἶναι ὅμως ἀπαραίτητον νὰ δύνανται ν' ἀναγινώσκωσι, καὶ νὰ ὑπηρέτησαν ἤδη ἢ παρὰ τῇ ἀστυνομίᾳ, ἢ ἐν τῷ στρατῷ, ἢ παρ' ὑπαλλήλιος τοῦ Κράτους, ἢ νὰ ἦναι γνωστοὶ ὡς κτησάμενοι πεῖραν εἰς τὸ ἐξερευνᾶν καὶ ἐξακριβοῦν κατὰ τὰ παραγγελλόμενα. Ὁ μισθὸς τῶν τῆς τρίτης τάξεως εἶναι τριακόσια πεντήκοντα, ὁ δὲ τῆς τετάρτης, διακόσια πεντήκοντα γρόσια κατὰ μῆνα.

Ἄρθρ. 5. Οἱ ἔχοντες τ' ἀνωτέρω προσόντα ἐκλέγονται ἐκ τῶν ὑπηκόων τῆς Ὑψηλῆς Αὐτοκρατορικῆς Κυβερνήσεως, εἴτε μουσουλμάνων, εἴτε χριστιανῶν, δι' ἑκάστην τῶν ῥηθεισῶν τριῶν τάξεων, ἀναλόγως τῆς ἱκανότητος καὶ καταλληλότητος αὐτῶν, ὑπὸ τῶν Διοικητικῶν ἀρχῶν, ἢ τῶν ἀνωτέρων ἀξιωματικῶν τῆς χωροφυλακῆς, ἐπιφυλαττομένης τῆς ἐγκρίσεως καὶ κυρώσεως ἐκ μέρους τῆς Γενικῆς Διοικήσεως.

Περὶ τῶν κυρίως καθηκόντων αὐτῶν.

Ἄρθρ. 6. Πρώτιστον καθῆκον αὐτῶν ἁπανταχοῦ τοῦ Κράτους εἶναι ἡ ἐκτέλεσις τῶν ὑπὸ ἀστυνομικὴν ἔποψιν ἀναγκαίων ἔργων· ὀφείλουσι δηλονότι νὰ μανθάνωσιν ἐγκαίρως καὶ ἀκριβῶς, ἐξιχνιάζοντες καὶ ἀναφέροντες πᾶν, μικρὸν ἢ μέγα, ὅ,τι ἀπαιτεῖται νὰ ἠξεύρωσι καὶ νὰ πληροφορῶνται αἱ διοικητικαὶ ἀρχαί, εἴτε τὴν κυβέρνησίν, εἴτε τοὺς ἰδιώτας ἀφορῶν, τὰς δὲ πρὸς τοῦτο ἐρεύνας διεξάγοντες ἐπισήμως καὶ δημοσίᾳ, ἀλλὰ, χρείας τυχούσης, καὶ λαθραίως, καὶ διὰ μεταβολῆς τοῦ σχήματος, καὶ προσέτι νὰ φροντίζωσι περὶ διορθώσεως καὶ διαῤῥυθμίσεως, σύμφωνα τῷ νόμῳ καὶ ταῖς ἐν ἰσχύϊ διατάξεσι, τῶν παρανόμως καὶ ἀτάκτως πραττομένων. Ἐπομένως, ἐν ἑκάστῃ ἐπαρχίᾳ, οἱ ὑπάλληλοι οὗτοι ἅπαντες ἢ ἐναλλὰξ, παρόντες εἰς τὸ Διοικητήριον ἀείποτε, θέλουσιν ἐκτελεῖ ὑποχρεωτικῶς τὰ τῆς κυρίας αὐτῶν ὑπηρεσίας. Τοιαῦτα δὲ εἰσὶ: α') ἐντὸς τῆς χώρας, ἢ εἰς ὑποκειμένους αὐτῇ τόπους, ἅμα συμβῇ τι ἀντιβαῖνον εἰς τὴν τάξιν καὶ τὰ νενομισμένα, ἢ παρὰ τὰ εἰθισμένα, σπεύδοντες ν' ἀφιχθῶ-

σιν ἐκεῖ, νὰ ἐξετάσωσιν ἀκριβῶς περὶ τοῦ γεγονότος, καὶ περὶ τῶν πραξάντων τυχὸν τὴν ἀξιόποινον πρᾶξιν, καὶ νὰ ὑποβάλωσι τὴν περὶ αὐτῶν ἔκθεσιν. β') Λαβόντες ἀκριβεῖς καὶ λεπτομερεῖς πληροφορίας περὶ τῶν ἔξωθεν εἰς τὴν χώραν ἐρχομένων, ἢ ἐκ ταύτης ἀπερχομένων ὁδοιπόρων, ἰδίως δὲ περὶ τῶν εἰς παραλίους τόπους ἐξ ἀτμοκινήτων ἢ πλοίων ἀποβιβαζομένων, ἢ διὰ τούτων ἀναχωρούντων, νὰ φέρωσιν ἀμέσως εἰς γνῶσιν τῆς Διοικήσεως ἂν ὑπάρχῃ τι λόγου καὶ προσοχῆς ἄξιον, εἴτε σχετικῶς πρὸς τοὺς κανονισμοὺς καὶ τὰς διατυπώσεις, εἴτε ὡς ἐκ τῆς φύσεως αὐτῆς τοῦ πράγματος. γ') Βλέποντες τὰ διαβατήρια ἢ τὰς ἀδείας μεταβάσεως τῶν ἐρχομένων ἢ ἀναχωρούντων, νὰ παραδίδωσιν εἰς τὴν ἀρχὴν τοὺς ὑπόπτους, τοὺς ἄνευ διαβατηρίων ἢ ἀδειῶν, τοὺς φέροντας διαβατήρια ἢ ἀδείας ἀτάκτως ἐκδεδομένας, τοὺς ἐντὸς τῆς χώρας ἄνευ ἐγγυητῶν διατρίβοντας, καὶ ὅσους θέλει ἡ ἀρχὴ νὰ συλλάβῃ. δ') Ἐπαγρυπνοῦντες εἰς τὴν ἀκριβῆ ἐκτέλεσιν τῶν ὑπὸ τῆς ἀρχῆς δημοσιευομένων διαταγῶν, σύμφωνα τῷ νόμῳ καὶ τοῖς κανονισμοῖς, ὅταν ἴδωσί τι κατὰ παράβασιν αὐτῶν πραττόμενον, ἂν δὲν δυνηθῶσι νὰ τὸ διορθώσωσιν, ἢ ἂν ἡ πρᾶξις τιμωρῆται ὑπὸ τοῦ νόμου, ν' ἀναφέρωσι περὶ αὐτῆς. ε) Νὰ ἐπιτηρῶσιν αὐτοπροσώπως καὶ δραστηρίως ὅπως τὰ τρόφιμα καὶ τὰ ἐμπορεύματα πωλῶνται κατὰ τὴν διατίμησιν, ὅπως μὴ γίνηται χρῆσις ἐλλειπῶν καντα-ρίων, σταθμῶν, δραμίων, κοιλῶν, καὶ πήχεων, ὅπως μὴ κατασκευάζηται ἄρτος ὠμὸς καὶ διεφθαρμένος, μηδ' ἐκτίθηνται πρὸς πώλησιν ἀσθενῆ καὶ ἰσχνὰ πρόβατα ἢ βόες, μηδὲ ἄωροι ἢ βλαβεραὶ ὀπῶραι, ὅπως τηρῆται ἡ καθαριότης τῶν ὁδῶν, καὶ ἐκτελῶνται πάντοτε αἱ περὶ οἰκοδομῶν διατάξεις, καὶ ἐνὶ λόγῳ, ὅπως μηδὲν παραλείπηται διὰ τὴν καθαριότητα καὶ τῆς πόλεως ἀναγκαῖον, καὶ ς') Ἐφ'οἱασδήποτε ὑποθέσεως διορισθῶσιν ὑπὸ τῆς ἀρχῆς εἰς ἐξακρίβωσίν τινα, νὰ διεξάγωσι τὰς ἐρεύνας των κατὰ τὸν διαταχθέντα τρόπον. Οἱ μὴ ἐκπληροῦντές τι τῶν ἀνωτέρω, εἰς τὰ πρώτιστα αὐτῶν καθήκοντα ἀναγομένων, θεωρηθήσονται ὡς μὴ ἐκτελοῦντες τὴν ὑπηρεσίαν αὐτῶν. Ὅπως δὲ δύναται νὰ ἐκτελῇ ταύτην δεόντως, ὀφείλει ἕκαστος αὐτῶν νὰ κρατῇ ἓν βιβλιάριον, ἔνθα θέλει σημειοῖ τὰς κυριωτέρας ὑποθέσεις, ἰδίως δὲ τὰ ὀνόματα καὶ τὰς ἰδιότητας τῶν παρεχόντων ὑπονοίας, καὶ ὑπ' αὐτῶν ζητουμένων προσώπων. Διὰ νὰ λάβῃ δὲ γνῶσιν πλήρη τῶν κανονισμῶν καὶ τῶν διαταγῶν, πρέπει νὰ φέρῃ μεθ' ἑαυτοῦ ἓν δελτίον, περιέχον τοὐλάχιστον τὸ τρίτον βιβλίον τοῦ ποινικοῦ νόμου καὶ τὰς περὶ ὧν ὁ λόγος διαταγάς.

Ἄρθρ. 7. Οἱ ὑπάλληλοι οὗτοι, οἱ ἔχοντες βαθμὸν ἀξιωματικῶν τῆς χωροφυλακῆς, καθόσον μὲν ἀφορᾷ τὴν στρατιωτικὴν πειθαρχίαν, ὑπάγονται εἰς τούτους, ὡς δὲ πρὸς τὰς ἐνεργείας των, ὑπόκεινται εἰς τὴν ἀνωτέραν πολιτικὴν ἀρχὴν, τὴν ἐδρεύουσαν ὅπου αὐτοὶ εὑρίσκονται. Τούτου ἕνεκα, οἱ μηνιαῖοι μισθοὶ αὐτῶν, ἐγκριθέντες ὑπὸ τῆς ἐγχωρίου πολιτι-

κῆς ἀρχῆς, θέλουσι τοῖς πληρόνεσθαι ἐγγραφόμενοι εἰς τὰς μισθοδοτικὰς καταστάσεις τῶν ἐκεῖ χωροφυλάκων. Ἐπειδὴ δὲ, ἐκτὸς τῶν τῆς πρώτης, δευτέρας καὶ τρίτης τάξεως, ἐν τῇ ἕδρᾳ τῆς Γ. διοικήσεως ὑπάρχει καὶ εἷς ἀρχηγὸς αὐτῶν, καὶ βοηθὸς τούτου, ἂν ἐν ταῖς ὑπαγομέναις διοικήσεσιν ὑπηρετοῦντες ἔχωσιν ἔκτακτόν τι ν' ἀνακοινώσωσι, τὴν ὑπηρεσίαν ἢ ἄλλας ἀτομικὰς ἑαυτῶν περιστάσεις ἀφορῶν, ἀναφέρονται γράφοντες πρὸς τὸν ἐν τῇ ἕδρᾳ τῆς Γ. Διοικήσεως εὑρισκόμενον ἀρχηγόν.

Ἄρθρ. 8. Πεμφθέντος ἤδη δείγματος τῆς στολῆς, τῆς ὁρισθείσης διὰ τὰς τρεῖς τάξεις τῶν ὑπαλλήλων τούτων, τῆς δὲ διὰ ταύτην, καὶ διὰ τὰ ξίφη, τὰ ὁποῖα θέλουσι μεταχειρίζεσθαι, δαπάνης οὔσης πληρωτέας ἐκ τοῦ μηνιαίου αὐτῶν μισθοῦ, εἰς μὲν τοὺς τρίτης καὶ δευτέρας τάξεως ἐπιτρέπεται νὰ κατασκευάσωσι τὴν στολὴν αὐτῶν ἐξ ἐρίου, χρώματος βαθέως κυανοῦ πάντοτε, ἢ ἐξ ἀμβᾶ χάριν οἰκονομίας, κατὰ βούλησιν, ἀλλ' οἱ τῆς πρώτης τάξεως θέλουσι φέρει ἀπαραιτήτως στολὴν ἐξ ἐρίου, ἐπίσης χρῶμα βαθὺ κυανοῦν ἔχοντος. Ἅπαντες δὲ διατηροῦντες αὐτὴν, κατὰ τὸ διατεταγμένον σχῆμα, ἐν μεγίστῃ καθαριότητι, ὀφείλουσι νὰ τὴν μεταχειρίζωνται καλῶς, καὶ ἐν τῇ ὑπηρεσίᾳ νὰ ἦναι πάντοτε τὴν ἐπίσημον ταύτην στολὴν ἐνδεδυμένοι, ἂν δὲ ἐντὸς τοῦ ἔτους σχισθῇ ἢ φθαρῇ, νὰ κατασκευάζωσιν ἄλλην ἄνευ ἀναβολῆς.

Ἄρθρ. 9. Οἱ ἐρευνηταὶ κατὰ τὴν ἐκτέλεσιν τῆς ἀνατεθειμένης αὐτοῖς ὑπηρεσίας, δύνανται, χρείας τυχούσης, νὰ ζητήσωσι τὴν σύμπραξιν τῶν χωροφυλάκων· οὗτοι δὲ θέλουσιν ὑπακούει εἰς τὰς τοιαύτας προσκλήσεις καὶ παραγγελίας, τὰς συμφώνους πρὸς τὸν νόμον καὶ τὰς ἰσχυούσας διατάξεις.

Ἄρθρ. 10. Οἱ ἐν ταῖς ὑποδιοικήσεσι διωρισμένοι ἐρευνηταὶ πέμπουσι, κατὰ τὴν λῆξιν ἑκάστου μηνὸς, πρὸς τοὺς ἐν τῇ ἕδρᾳ τῆς Διοικήσεως πρώτης τάξεως ἐκθέσεις περὶ τῶν ἐν τῷ διαστήματι τοῦ μηνὸς διαπραχθέντων φόνων, ληστειῶν καὶ ἄλλων τοιούτων ἐκτάκτων γεγονότων, τῶν δὲ συμβάντων εἰς τοὺς τόπους, ἔνθα δὲν ὑπάρχουσι τοιοῦτοι ὑπάλληλοι, ἐξακριβουμένων διὰ τῶν ἀξιωματικῶν τῆς χωροφυλακῆς, προστιθεμένων δὲ καὶ τῶν ἐντὸς τῆς ἕδρας τῆς Διοικήσεως λαβόντων χώραν, συντάσσεται δι'ἑκάτερα περίληψις, καὶ πέμπεται, μετὰ τῶν ἐκ τῶν ὑποδιοικήσεων ὑποβληθεισῶν ἐκθέσεων, κατὰ μῆνα ὑπὸ τοῦ ἐν τῇ ἕδρᾳ τῆς διοικήσεως ταγματάρχου πρὸς τὸν συνταγματάρχην. Ἀλλὰ καὶ ἐν περιπτώσει, καθ' ἣν εἰς διοίκησιν ἢ εἰς ὑποδιοίκησίν τινα δὲν συνέβη τοιοῦτόν τι ἐντὸς ἑνὸς μηνὸς, οὐχ ἧττον πρέπει νὰ σταλῇ ἔκθεσις, δηλοῦσα αὐτὸ τοῦτο, ὅτι οὐδὲν συνέβη.

Ἄρθρ. 11. Ἅπαντες οἱ ἔν τινι ὑποδιοικήσει ἐρευνηταὶ θέλουσι παρευρίσκεσθαι πάντοτε, ὡς ἀνωτέρω ἐρρέθη, ἢ ὅλοι ὁμοῦ, ἢ ἐναλλὰξ, εἰς τὸ Ὑποδιοικητήριον, ἢ εἰς ὡρισμένον ὑπὸ τῆς ἀρχῆς τόπον· εἰς δὲ τὰς ἕδρας

τῶν Διοικήσεων θέλουσι παραμένει εἰς τὰ δωμάτια τοῦ ἀρχηγείου, ἔνθα, φυσικῷ τῷ λόγῳ, οἱ τῆς πρώτης τάξεως θέλουσι κάθησθαι εἰς τὸ κυρίως δωμάτιον τῶν ἀξιωματικῶν, οἱ δὲ τῆς δευτέρας καὶ τῆς τρίτης παρὰ τῷ δωματίῳ τούτῳ.

Ἄρθρ. 12. Οἱ ἐρευνηταὶ δὲν δύνανται νὰ διακόψωσι τὴν ὑπηρεσίαν των ἄνευ ἀδείας, ἢ νομίμου λόγου.

Ἄρθρ. 13. Ὁ τοὺς ἀνωτέρω ἐκτεθέντας ὅρους μὴ ἐκτελέσας *Τεφτίσης*, θεωρούμενος ὡς παραβάτης τῶν καθηκόντων τῆς ὑπηρεσίας αὐτοῦ, κατὰ πρῶτον μὲν συμβουλεύεται καὶ ἐπιπλήττεται, ἐν ὑποτροπῇ δὲ τιμωρεῖται δι' ἀφαιρέσεως χρηματικοῦ ποσοῦ, ἴσου πρὸς τὸν μηνιαῖον αὐτοῦ μισθὸν, καὶ ἂν πάλιν μὴ σωφρονισθεὶς, ἢ ἀπειθῶν, δὲν ἐκτελέσῃ τὰ παραγγελλόμενα, ἀποβάλλεται τότε κατ' ἀνάγκην τῆς θέσεώς του. Συμβάσης τοιαύτης ὀλιγωρίας ἐκ μέρους τινὸς τῶν ὑπαλλήλων τούτων, δέον νὰ βεβαιωθῇ πρῶτον τὸ γεγονὸς ἀκριβῶς ἐξετασθὲν ἐν τῷ διοικητικῷ συμβουλίῳ, ἀκολούθως δὲ, ζητηθείσης δι' ἐκθέσεως τῆς ἀδείας τῆς ὑποδιοικήσεως, ἢ, ἂν πρόκηται περὶ ἀποβολῆς ἐκ τῆς θέσεως, καὶ ὑποβληθείσης τῆς περὶ τούτου ἀναφορᾶς εἰς τὴν Γ. Διοίκησιν, ἐνεργοῦνται τὰ δέοντα. Τὰ παρὰ τῶν τοιούτων, ποινῆς χάριν, λαμβανόμενα ποσὰ, ἴσα ἕκαστα πρὸς τὸν μηνιαῖον μισθὸν τοῦ περὶ οὗ ὁ λόγος ὑπαλλήλου, πέμπονται μετ' ἐκθέσεως εἰς τὴν ἕδραν τῆς Διοικήσεως, παρακατατιθέμενα δὲ ἐν τῷ ἀρχηγείῳ, διανέμονται κατὰ τὴν λῆξιν τοῦ ἔτους εἰς τοὺς ἐρευνητὰς τοῦ τόπου ἐκείνου, τοὺς περὶ τὴν ἐκτέλεσιν τῆς ὑπηρεσίας αὐτῶν διακριθέντας, ἀναλόγως τοῦ ζήλου καὶ τῆς ἐπιμελείας των, εἰδοποιουμένης περὶ τούτων τῆς Γ. Διοικήσεως ἅπαξ ἐν τῇ λήξει τοῦ ἔτους. Τὰ περὶ τῶν ὑπαλλήλων τούτων λαμβανόμενα μέτρα, τῆς ἀφαιρέσεως χρημάτων λόγῳ ποινῆς, καὶ τῆς ἀπὸ τῆς ὑπηρεσίας ἀποπομπῆς, ἐφαρμόζονται μόνον εἰς τὰς περιπτώσεις, καθ' ἃς εἶναι ἔνοχοι ὀλιγωρίας καὶ ἀμελείας περὶ τὰ ἔργα των· ἀλλ ἂν πρόκηνται ἄλλαι περιστάσεις πταίσματος, πλημμελήματος ἢ ἐγκλήματος, ἰδίως ἂν περὶ τὴν ἐκπλήρωσιν τῆς ἐρευνητικῆς ὑπηρεσίας αὐτῶν ἐποιήσαντο κακὴν χρῆσιν τῆς ἐντολῆς των, ἢ εἰπόντες ψεύδη, ἢ μεροληπτήσαντες ὑπὲρ ἢ κατά τινος, ἢ ἀποκρύψαντες τὰς γενομένας ἐξακριβώσεις ὑφ' ὁποιανδήποτε πρόφασιν, τότε ἐκτελοῦνται καθ' ὁλοκληρίαν αἱ διατάξεις τοῦ ποινικοῦ νόμου, αἱ τὰς περιστάσεις ταύτας προβλέπουσαι καὶ τιμωροῦσαι.

Συμπληρωματικὰ ἄρθρα.

Ἄρθρ. 14. Ὁ εἰς τὴν ὑπηρεσίαν ταύτην κατατασσόμενος, ἂν παραιτηθῇ πρὶν ἢ ὑπηρετήσῃ ἐπὶ ἓν ἔτος, δύναται ν' ἀποσυρθῇ τότε μόνον, ὅ-

ταν προτείνῃ ἀληθὲς κώλυμα καὶ λόγον καταναγκάζοντα· ἄλλως, ἂν στηρίζηται ἐπ' ἄλλων λόγων, ἢ θέλῃ νὰ λάβῃ ἄλλην ὑπηρεσίαν, ἡ παραίτησίς του ἀπορρίπτεται.

Ἄρθρ. 15. Ἐν περιπτώσει, καθ' ἣν *τεφτίσης*, συμπληρώσας τὸν χρόνον τῆς ὑπηρεσίας αὐτοῦ, ἢ διοικητικῶς ἀποβληθεὶς, κενώσῃ τὴν θέσιν, ἂν ὑπάρχῃ τις ἐκ τῆς Γ. Διοικήσεως, τάξεως δὲ κατωτέρας ἐκείνης, εἰς ἣν ἀνῆκεν ὁ κατέχων πρότερον τὴν περὶ ἧς ὁ λόγος θέσιν, καὶ κεκτημένος τὴν ἱκανότητα καὶ τὸ δικαίωμα τοῦ νὰ περιέλθῃ εἰς ταύτην, οὗτος βεβαίως διορίζεται ἀντὶ τοῦ ἀποσυρθέντος ἢ παυθέντος, καὶ οὐχὶ ἄλλος τις ἔξωθεν.

ΟΔΗΓΙΑΙ

περὶ τοῦ προστίμου, εἰσπρακτέου παρὰ τῶν διαπραξαμένων κακούργημα, πλημμέλημα, ἢ πταῖσμα ὑπὸ τῆς διοικητικῆς ἀρχῆς, σύμφωνα ταῖς διατάξεσι τοῦ Αὐτοκρ. Ποινικοῦ Νόμου καὶ τῶν ἐν ἰσχύϊ κανονισμῶν.

Ἄρθρ. 1. Τὸ ἐν ταῖς ὁριζομέναις ὑπὸ τοῦ νόμου περιπτώσεσι ληπτέον πρόστιμον ἐστὶ συνέπεια δίκης, διεξαγομένης ἐνώπιον τῶν ἐφετείων καὶ τῶν ποινικῶν δικαστηρίων, ἐν ταῖς ἕδραις τῶν Διοικήσεων, ἐνώπιον δὲ τῶν πρωτοδικείων ἐν ταῖς ὑποδιοικήσεσι, καὶ περατουμένης δι' ἀποφάσεως ἥτις ἐπιβάλλει τοῦτο, εἴτε μετ' ἄλλης, εἴτε ἄνευ ἄλλης ποινῆς. Ἐκδοθείσης τοιαύτης ἀποφάσεως, συντάσσεται δελτίον περιληπτικὸν τοῦ ποσοῦ τοῦ καταβλητέου προστίμου, καὶ τοῦ ἄρθρου καθ' ὃ τοῦτο διετάχθη, καὶ ἀφ' οὗ πρωτοκολλισθῇ, σφραγίζεται τῇ σφραγίδι τοῦ συμβουλίου καὶ πέμπεται πρὸς τὸν ὑποδιοικητὴν, ἐγχειριζόμενον εἰς τὸν ἐπὶ τῆς δίκης διωρισμένον κλητῆρα, ὅστις ἂν ᾖ, εἴτε ἀστυνομικὸς ὑπάλληλος, εἴτε χωροφύλαξ.

Ἄρθρ. 2. Τοῦ λοιποῦ τὰ πρόστιμα ληφθήσονται, διδομένων ἐνδεικτικῶν ὑπὸ τῶν ἐπιτετραμμένων τὴν εἴσπραξιν αὐτῶν. Ἐπὶ τούτῳ ὡρίσθη ἤδη ἐν παντὶ τμήματι καὶ ἐν πάσῃ κωμοπόλει ἴδιον βιβλίον, τὰ δὲ ἐνδεικτικὰ τῆς παραλαβῆς τῶν προστίμων, κατὰ τὴν τάξιν τὴν τηρουμένην ἐπὶ τῶν ἐξόδων καὶ τῶν φόρων, ἐξετυπώθησαν ἐν τῷ αὐτῷ βιβλίῳ· καὶ τοῦτο μὲν κρατεῖ ὁ ὑποδιοικητὴς, καθόσον δὲ λαμβάνει τὰ πρόστιμα, θέλει σημειοῖ κατὰ στήλην τὴν ὑπόθεσιν, τὸ ποσὸν καὶ τὴν χρονολογίαν τῆς παραλαβῆς· ἀκολούθως, γραφομένου ἐπίσης τοῦ ποσοῦ καὶ τοῦ ὀνόματος τοῦ πρὸς ὃν ἐπεβλήθη τὸ πρόστιμον εἰς ἀμφότερα τὰ ἐνδεικτικὰ, ἑκατέρωθεν τοῦ βιβλίου ἐκτετυπωμένα, ἐκκόπτονται ταῦτα ἐκ τοῦ στελέχους, καὶ κατὰ τὸ ὑπόδειγμα σφραγιζόμενα ὄπισθεν τῇ σφραγίδι τῆς ὑποδιοικήσεως, δίδονται τὸ μὲν πρὸς τὸν καταβαλόντα τὰ χρήματα, τὸ δὲ πρὸς τὸν ἐκπληρώσαντα χρέη κλητῆρος χωροφύλακα, ἢ ἀστυνομικὸν ὑπάλληλον· θάτερον τῶν ἐνδεικτικῶν μένει παρὰ τῷ πληρώσαντι τὸ πρόστιμον, ἀλλ' ὁ χωροφύλαξ ἢ ὁ ἀστυνομικὸς ὑπάλληλος παραδίδει

τὸ ἕτερον, ὅπερ ἔλαβεν, εἰς τὸν ἀνώτερον ἀξιωματικὸν τοῦ ὅπλου του, τὸν εὑρισκόμενον ἐν τῷ τόπῳ ἐκείνῳ. Οὕτως, ἀθροιζόμενα ἐκεῖ τὰ ἐνδεικτικά, πέμπονται κατὰ τριμηνίαν εἰς τὸ συμβούλιον τοῦ Τάγματος, καὶ ἐντεῦθεν ἐπίσης τὰ ἐν τῇ τριμηνίᾳ ἠθροισμένα πέμπονται διὰ μιᾶς πρὸς τὸ Συμβούλιον τοῦ Συντάγματος. Ὁ δὲ χωροφύλαξ, ἢ ἀστυνομικὸς ὑπάλληλος, ὀφείλει νὰ δίδῃ ἑκάστοτε πρὸς τὸν ἀνώτερον ἀξιωματικὸν αὐτοῦ ὅπερ λαμβάνει παρὰ τοῦ ὑποδιοικητοῦ ἐνδεικτικὸν προστίμου.

Ἄρθρ. 3. Τὰ ἐκ τῶν προστίμων εἰσπραττόμενα φυλάττοντες παρ' ἑαυτοῖς οἱ ὑποδιοικηταὶ, παραδίδουσι τὴν πρώτην ἑκάστου μηνὸς τὰς γενομένας εἰσπράξεις εἰς τὰ ἐγχώρια ταμεῖα ἐπὶ ἀποδείξει. Τῶν εἰσπράξεων ἀθροιζομένων οὕτως εἰς τὰ ταμεῖα, συντάττονται κατὰ τριμηνίαν λεπτομερεῖς κατάλογοι, ἐν οἷς σημειοῦνται καὶ οἱ ἀριθμοὶ αὐτῶν, παραβληθέντες δὲ ὑπὸ τῶν ἁρμοδίων ἐφετείων, ἢ ποινικῶν δικαστηρίων, ἢ πρωτοδικείων πρὸς τὰς ὑπαρχούσας σημειώσεις, καὶ ἐπικυρωθέντες, θεωρηθέντες δὲ προσέτι ἐν τοῖς διοικητικοῖς συμβουλίοις, ὑποβάλλονται πεμπόμενοι μετὰ τῶν χρημάτων εἰς τὰς Διοικήσεις, αἵτινες πάλιν ὑποβάλλουσι μόνους τοὺς τριμήνους καταλόγους τῶν ἐπαρχιῶν καὶ τῶν ὑπαγομένων ὑποδιοικήσεων εἰς τὰς Γενικὰς Διοικήσεις. Τὰ χρήματα μένουσι παρακατατεθειμένα εἰς τὰ ταμεῖα τῶν Διοικήσεων, δοθησόμενα ἢ δαπανηθησόμενα, ὡς ἤθελον προσδιορίσει αἱ Γενικαὶ Διοικήσεις.

Ἄρθρ. 4. Ὡς ἐρρέθη ἐν τῷ ἀνωτέρῳ ἄρθρῳ, ἐκ τῶν δι' ἕκαστον πρόστιμον, ὅπερ λαμβάνει ὁ ὑποδιοικητὴς, ἀπὸ τοῦ στελέχους ἐκκοπτομένων ἐνδεικτικῶν, θατέρου διδομένου πρὸς τὸν καταδικασθέντα εἰς τὴν πληρωμὴν, τοῦ δ' ἑτέρου, διὰ χειρὸς τοῦ ἁρμοδίου χωροφύλακος ἢ ἀστυνομικοῦ ὑπαλλήλου, διαβιβαζομένου πρὸς τὸν κατὰ τόπον ἀνώτερον ἀξιωματικὸν, οὗτος πέμπει κατὰ τριμηνίαν τὰ εἰς αὐτὸν ἐγχειριζόμενα ἐνδεικτικὰ πρὸς τὸν Διοικητὴν τοῦ Τάγματος, οὗτος δὲ ἀπ' εὐθείας καὶ διὰ μιᾶς πρὸς τὸν διοικητὴν τοῦ Συντάγματος. Καθ' ὅσον δὲ αἱ Διοικήσεις καὶ αἱ Γ. Διοικήσεις λαμβάνουσι τοὺς ὑπὸ τῶν ὑποδιοικητῶν πεμπομένους καταλόγους τῶν εἰσπράξεων, διευθύνουσιν αὐτοὺς ἐπίσης πρὸς τὰς ῥηθείσας ἀρχὰς, αἵτινες, γενομένης τῆς πρὸς τὰ ἐνδεικτικὰ παραβολῆς τῶν καταλόγων καὶ εὑρεθέντων τούτων συμφώνων πρὸς ἐκεῖνα, ἐπισημειοῦσι τὰ δέοντα, καὶ ἀπαντῶσι πρὸς τοὺς πέμψαντας.

Ἄρθρ. 5. Ὄντος ἀπηγορευμένου νὰ λαμβάνηται τοῦ λοιποῦ πρόστιμον ἄνευ τοιούτων ἐντύπων ἐνδεικτικῶν, ὅσον ἂν ᾖ τὸ ποσὸν, εἰς ὃ συνίσταται τὸ πρόστιμον, πρέπει νὰ δίδωνται ἀπέναντι τὰ ἔντυπα ταῦτα ἐνδεικτικά. Ἑκάστοτε δὲ τιθεμένου ἐπὶ τῶν δύω ἐνδεικτικῶν τοῦ ἀριθμοῦ, τοῦ ὑπάρχοντος εἰς τὸ βιβλίον, ἄρχεται ἡ ἀρίθμησις ἀπὸ τοῦ ἀριθμοῦ 1, καὶ τίθενται μέχρι τέλους ἀριθμοὶ κατὰ σειράν. Γενομένης δὲ τῆς πρὸς τὸ βιβλίον παραβολῆς ἐνταῦθα, ἂν εὑρεθῶσιν ἐνδεικτικὰ πλείονα

παρὰ τὰς εἰς τὸ βιβλίον ὑπαρχούσας σημειώσεις, θέλουσιν ἐφαρμοσθῇ τὰ ἐν τῇ περιπτώσει ταύτῃ ὑπὸ τοῦ νόμου διατασσόμενα· καὶ τοὐναντίον, ἂν, ὑπαρχούσης ἐν τῷ βιβλίῳ σημειώσεως, δὲν φαίνηται τὸ ἀντιστοιχοῦν ἐνδεικτικὸν, θέλει ἀποδοθῇ τοῦτο εἰς τὴν ἀμέλειαν τῶν ἐγχωρίων ἀστυνομικῶν ἀρχῶν. Καὶ ἐπειδὴ τὰ περὶ ὧν ὁ λόγος ἐνδεικτικὰ θέλουσι φέρει ἀριθμοὺς τεθειμένους τακτικῶς, ἡ ἔλλειψις δηλωθήσεται ἐκ τοῦ ἀριθμοῦ· π. χ. πρὸ τοῦ ἐνδεικτικοῦ ὑπ' ἀρ. 8 βεβαίως πρέπει νὰ προϋπάρχῃ ἐνδεικτικὸν ὑπ' ἀρ. 7, ὅπερ εὐκολώτατα δύναται νὰ γνωσθῇ ἐπιτοπίως. Ἀνάγκη ἑπομένως νὰ καταβάλληται μεγίστη προσοχὴ καὶ ἐπιμέλεια ἐπὶ τοῦ ἀντικειμένου τούτου.

Ἄρθρ. 6. Μολονότι τὸ πρόστιμον λαμβάνεται ἐν γένει κατ' ἀπόφασιν τῶν ἐφετείων ἢ ποινικῶν δικαστηρίων, ἢ πρωτοδικείων, ἐπειδὴ εἰς κώμας καὶ χωρία, ἔνθα ὑπάρχουσιν ἀστυνομικοὶ ὑπάλληλοι, δὲν ὑπάρχουσι δικαστήρια καὶ συμβούλια πρὸς διεξαγωγὴν τῶν δικῶν, ἐν περιπτώσει δὲ καθ' ἣν εἰς τοιούτους τόπους ἤθελεν ἀφεθῇ ζῶον εἰς ἐσπαρμένον καὶ καλλιεργημένον ἀγρὸν ἀλλότριον, ἢ πωληθῇ τι ἐφθαρμένον καὶ ἐπιβλαβὲς εἰς τὴν ὑγείαν, ἢ ἤθελον ῥιφθῇ εἰς τὰς ὁδοὺς σκύβαλα καὶ δυσώδη πράγματα, διὰ τοιαῦτα συνήθη καὶ μικροῦ λόγου ἄξια, προβλεπόμενα ἐν τῷ τρίτῳ τίτλῳ τοῦ Ποινικοῦ νόμου, εἶναι ἀδύνατον, πρὸς πληρωμὴν τοῦ καταβλητέου προστίμου, νὰ πέμπωνται οἱ ὑπαίτιοι εἰς τὴν πρωτεύουσαν τῆς ὑποδιοικήσεως ἢ τῆς Διοικήσεως, ἀλλ' ἀφ' ἑτέρου δὲν πρέπει νὰ μένωσιν ἀνεκτέλεστοι αἱ περὶ τούτου διατάξεις· διὰ ταῦτα, ὅπου μὲν ὑπάρχουσιν ἀρχηγεῖα, τὸ διὰ τοιαύτας συνήθεις καὶ μικροῦ λόγου ἀξίας παραβάσεις ὑπὸ τοῦ νόμου ὁριζόμενον πρόστιμον λαμβάνεται, ἀφ' οὗ πρότερον ἐξακριβωθῇ τὸ γεγονὸς ἐκ συσκέψεως μεταξὺ τῶν ἐκεῖ εὑρισκομένων ὑπαλλήλων, ἤτοι τοῦ δημάρχου, τῶν ἀξιωματικῶν τῆς χωροφυλακῆς, τῶν ἀστυνομικῶν ὑπαλλήλων καὶ λοιπῶν· ἐν δὲ ταῖς κώμαις καὶ τοῖς χωρίοις, ἀφ' οὗ ἀποδειχθῇ τὸ γεγονὸς ἐξετασθὲν κατὰ σύσκεψιν μεταξὺ τοῦ διοικητικοῦ ὑπαλλήλου, τοῦ γραμματέως του, τοῦ ἐκεῖ εὑρισκομένου ἀξιωματικοῦ τῆς χωροφυλακῆς, καὶ τῶν κληθησομένων ὡς τῶν μᾶλλον καταλλήλων ἐκ τῶν δημογερόντων τοῦ χωρίου· σημειοῦται δὲ ἑκάστοτε εἰς ἰδιαίτερον βιβλίον. Τὸ δὲ ἐντεῦθεν εἰσπραττόμενον ποσὸν ἐγγραφόμενον προστίθεται εἰς τὸν κατὰ τριμηνίαν συνταχθησόμενον κατάλογον ὑπὸ τῆς, εἰς ἣν ὑπάγεται ἡ κώμη, ὑποδιοικήσεως, καὶ πέμπεται μετὰ τῶν εἰσπράξεων ταύτης εἰς τὴν ἕδραν τῆς Διοικήσεως. Ὡς δὲ ἡ παρὰ τὸν νόμον καὶ τοὺς κανονισμοὺς ἐπιβολὴ καὶ λῆψις προστίμου παράγει εὐθύνην καὶ παράβασιν καθήκοντος, οὕτω καὶ ἡ μὴ λῆψις τοῦ προστίμου παρὰ τοῦ πράξαντος ἀξιόποινον πρᾶξιν ταὐτὸν ἐστὶ τῷ μὴ ἐκτελέσαι τὴν δέουσαν τιμωρίαν, καὶ καταμαρτυρεῖ ὀλιγωρίαν τοῦ ὑπαλλήλου περὶ τὴν ἐκπλήρωσιν τῆς ἐντολῆς ἑαυτοῦ· ἑπομένως ὀφείλει οὗτος ἀπαραιτήτως καὶ

νὰ μὴ ἐπιβάλλῃ εἴς τινα τιμωρίαν μείζονα τῆς νομίμου, καὶ νὰ μὴ ἐξαιρῇ τὸν πράξαντα ἀξιόποινον πρᾶξιν τῆς τιμωρίας, ἣν δέον νὰ ὑποστῇ.

Ἄρθρ. 7. Εἰς τὸ βιβλίον καὶ εἰς τὰ ἐνδεικτικὰ τὰ περὶ προστίμων δὲν πρέπει νὰ ὑπάρχωσι ξέσματα καὶ σβέσματα· ἐπειδὴ δὲ τὸ σφάλλεσθαι ἀνθρώπινον, ἐν περιπτώσει λάθους, θέλει σύρεσθαι γραμμὴ ἐπὶ τῆς ἐσφαλμένης γραφῆς, καὶ γράφεσθαι κατωτέρω τὸ ὀρθὸν, καταβαλλομένης πάντοτε προσοχῆς ὅπως μὴ συμβαίνωσι τοιαῦτα λάθη, κρατῶνται δὲ καθαρὰ τὰ φύλλα καὶ αἱ σημειώσεις.

Ἄρθρ. 8. Ἐπιτρέπεται ἡ διόρθωσις, μεταβολὴ καὶ συμπλήρωσις τῶν ὁδηγιῶν τούτων ἐν Νομαρχιακῷ συμβουλίῳ, καθ' ὅσον ἠθελεν ὑπαγορεύσει ταῦτα ἡ πεῖρα, καὶ ἡ ἐντεῦθεν προσκτηθησομένη γνῶσις.

ΟΔΗΓΙΑΙ

περὶ τῆς ἀμοιβῆς, ἣν πρέπει νὰ λαμβάνωσιν οἱ ἀξιωματικοὶ καὶ στρατιῶται τῆς χωροφυλακῆς ἕνεκα τῆς δι' αὐτῶν ἐκτελουμένης προσαγωγῆς ἀντιδίκων ἐπὶ πολιτικῶν δικῶν.

Ἄρθρ. 1. Οἱ ἀξιωματικοὶ καὶ στρατιῶται τῆς χωροφυλακῆς λαμβάνοντες, ὑπὸ τὰ σκῆπτρα τῆς Α. Α. Μεγαλειότητος, τακτικὸν μισθὸν, ἔχοντες δὲ καθῆκον νὰ διατηρῶσι τὴν εὐταξίαν, νὰ εἰσπράττωσι καὶ νὰ προσάγωσι, κατὰ τὰς διδομένας αὐτοῖς διαταγὰς, δι' οἱανδήποτε ἐνέργειαν, ἐν τῇ ἐκπληρώσει ἢ ἀνεξαρτήτως τοῦ καθήκοντος αὐτῶν, μικρὰν ἢ μεγάλην, ἀπηγόρευται ἐντόνως καὶ ἀπολύτως νὰ λαμβάνωσι παρ' οὐδενὸς χρήματα ἢ ἄλλο τι, ὡς ἀμοιβὴν ἢ ἀντιμισθίαν, ἢ ἑτέρῳ οἱῳδήτινι λόγῳ. Οἱ δὲ τυχὸν παραβάται τῆς ἀπαγορεύσεως ταύτης τιμωροῦνται κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ποινικοῦ νόμου.

Ἄρθρ. 2. Παρὰ τὰς εἰς πταῖσμα, πλημμέλημα ἢ κακούργημα ἀναγομένας, ἤτοι τὰς ἐν τῷ ποινικῷ νόμῳ διαλαμβανομένας περιπτώσεις, καθ' ἃς ἀπαιτεῖται ἡ προσαγωγή τινων ἀτόμων, ἐπὶ πολιτικῶν δικῶν, ἂν κατὰ συνέπειαν αἰτήσεως πρὸς τὴν Διοίκησιν, πρόκηται νὰ πεμφθῇ ὡς μηνύτωρ ἀξιωματικὸς τῆς χωροφυλακῆς ἢ ἁπλοῦς χωροφύλαξ, εἰς τοὺς τοιούτους ἀπεφασίσθη νὰ δίδηται ὡρισμένη τις ἀμοιβὴ, ἀναλόγως τῆς ἀποστάσεως τοῦ τόπου εἰς ὃν θέλουσιν ἀπέλθει καὶ ὅθεν θέλουσιν ἐπανέλθει· ἀλλ' ἐπειδὴ, ὡς ἀνωτέρω ἐρρέθη, ἡ παροχὴ αὕτη πρὸς τοὺς χωροφύλακας ἀντιβαίνει εἰς τὸν κανονισμὸν, τοῦ ἐκ τοιούτων ἀμοιβῶν προερχομένου ποσοῦ, παρακατατιθεμένου παρὰ τῷ Τάγματι καὶ τῷ Συντάγματι, θέλει γίνεσθαι χρῆσις πρὸς νοσηλείαν τῶν νοσούντων ἢ πληγωμένων χωροφυλάκων, ἢ πρὸς ἐπικουρίαν τῶν ἐν τῇ ὑπηρεσίᾳ τῆς Κυβερνήσεως παθόντων ζημίαν τινὰ, οἵα ἡ ἀπώλεια ἵππου, στολῆς, ἢ ὅπλου, ἢ τέλος, πρὸς παραμυθίαν ἄλλων στρατιωτικῶν ἀναγκῶν, δι' ἃς δὲν ὑπάρχει τεταγμένον κεφάλαιον.

Ἰδοὺ δὲ πῶς εἶναι εἰσπρακτέα ἡ ἀμοιβὴ αὕτη.

Ἄρθρ. 3. Ἐπειδὴ τῆς ἀρχῆς καὶ τῆς χωροφυλακῆς ἔργον εἶναι ἥτε ἐξακρίβωσις τῶν πραττομένων πταισμάτων, πλημμελημάτων καὶ κακουργημάτων καὶ ἡ σύλληψις τῶν διαπραττόντων ταῦτα, ἐπὶ τῶν τοιού-

των, π χ, ἂν ἔλθωσιν εἰς χεῖρας δύω ἄνθρωποι, πρόκειται δὲ νὰ ἐξακριβωθῇ τὸ γεγονὸς, καὶ νὰ προσαχθῇ ὁ παίσας, ἢ ἂν, συμβάσης κλοπῆς πρέπει νὰ ἐξετασθῇ τὸ γεγονὸς τῆς κλοπῆς, καὶ νὰ συλληφθῇ ὁ κλέπτης, ἢ ἂν ἦναι ἀνάγκη νὰ περιέλθωσιν εἰς χεῖρας τῆς ἀρχῆς φονεῖς ἢ λῃσταὶ, ἢ κακοῦργοι ἐν γένει, ἐνὶ λόγῳ, ὁσάκις πρὸς ἐκτέλεσιν τῶν καθηκόντων τῆς χωροφυλακῆς, ἐπὶ πράξεων προβλεπομένων ὑπὸ τοῦ αὐτοκρατορικοῦ ποινικοῦ νόμου, ἀνατεθῇ εἴς τινα εἰδικὴ ἐντολὴ ὁποιαδήποτε, δὲν ἐπιτρέπεται νὰ λαμβάνῃ οὗτός τι, ἀπ' εὐθείας ἢ δι' ἄλλου, εἴτε παρὰ τοῦ ἐνάγοντος, εἴτε παρ' ἑτέρου τινὸς, λόγῳ ἀμοιβῆς, ἢ ἀντιμισθίας, ἢ δαπάνης, ἢ δώρου. Ἐκτὸς ὅμως τῶν περιπτώσεων ἐκείνων, ἐπὶ πολιτικῆς δηλονότι δίκης, π χ, ἂν ἕνεκα δοσοληψίας ἐναγόμενοι τινὲς πρέπῃ νὰ προσέλθωσιν ἐκ χωρίων ἢ ἐξ ἄλλης επαρχίας, ἢ ἂν ἐκ πολιτικοῦ καὶ συνήθους λόγου ἀπαιτούμενα χρήματα, πράγματα καὶ λοιπὰ ἦναι εἰσπρακτέα, ἢ, κατὰ συνέπειαν ἀγωγῆς περὶ δάσους, βοσκῆς, ἰδιοκτησίας καὶ λοιπῶν, ἀπαιτῆται νὰ γίνῃ ἐπιτοπίως ἐξέτασις τῆς ὑποθέσεως, ἀλλὰ δὲν κατορθοῦνται ταῦτα δι' ἁπλῆς παραγγελίας ἐγγράφου, πεμπομένης ἔξω τῆς χώρας, πλησίον ἢ μακρὰν, ὥστε πρέπει νὰ σταλῇ ἐξεπίτηδες χωροφύλαξ τις, ζητῇ δὲ τοῦτο ὁ ἐνάγων, τότε, ὁ εἰς τὴν ὑπηρεσίαν ταύτην διοριζόμενος χωροφύλαξ, ἱππεὺς ἢ πεζὸς, ὁριζομένου πρότερον πόσας ὥρας ἀπέχει ὁ τόπος ὅπου πρόκειται νὰ ὑπάγῃ, λαμβάνει ἐκ προκαταβολῆς παρὰ τοῦ ἐνάγοντος, δι' ἀπόστασιν μιᾶς ὥρας μόνης, πέντε γρόσια, ἂν δὲ ἡ ἀπόστασις ἦναι μεγαλητέρα, ἀνὰ ἓν γρόσιον διὰ τὰς λοιπὰς ὥρας, ἐπίσης καὶ διὰ τὴν ἐπιστροφήν. Οὕτω, κατὰ τὸν ῥηθέντα ὑπολογισμὸν, ἂν χωροφύλαξ τις μέλλῃ νὰ μεταβῇ εἰς τόπον ἀπέχοντα ἓν τέταρτον τῆς ὥρας, ἢ ἡμίσειαν, ἢ τὸ πολὺ μίαν ὥραν, θέλει λάβει διὰ τὴν μετάβασιν καὶ τὴν ἐπάνοδον αὐτοῦ ἀνὰ πέντε γρόσια, τὸ ὅλον δέκα· ἂν εἰς τόπον ἀπέχοντα δύω ὥρας, πέντε διὰ τὴν πρώτην ὥραν, καὶ ἓν διὰ τὴν δευτέραν, ἓξ γρόσια διὰ τὴν ἐκεῖσε μετάβασιν, καὶ ἓξ διὰ τὴν ἐπιστροφὴν, τὸ ὅλον δώδεκα γρόσια. Διὰ τριῶν ὡρῶν ἀπόστασιν, γρόσια δεκατέσσαρα καὶ οὕτω καθεξῆς. Ἂν ὁ πεμπόμενος ἦναι ἀξιωματικὸς τῆς χωροφυλακῆς, τὸ ποσὸν τῆς ἀμοιβῆς αὐτοῦ ὁρισθήσεται ἐν συμβουλίῳ κατ' ἀμοιβαίαν συναίνεσιν καὶ σύμφωνα πρὸς τὸν περὶ ἀμοιβῆς τῶν ἐξεπίτηδες διὰ τοιαύτας ὑπηρεσίας ἀποστελλομένων κανονισμὸν, ἀναλόγως δὲ τῆς καταστάσεως καὶ τοῦ βαθμοῦ αὐτοῦ, καὶ τοῦ ἐνδιαφέροντος τῆς ὑποθέσεως, δι' ἣν μεταβαίνει.

Ἄρθρ. 4. Αἱ ἀμοιβαὶ αὗται ἅπασαι προκαταβάλλονται ὑπὸ τοῦ ἐνάγοντος. Ἐν τούτοις, ἐκτὸς ὅταν πρόκειται περὶ εἰσπράξεων, ἐπὶ τῶν δικῶν, ἐν περιπτώσει ἥττης τοῦ ἐναγομένου, ἡ ὑπὸ τοῦ ἐνάγοντος δοθεῖσα ἀμοιβὴ λαμβάνεται κατὰ τὴν ἐπικρατοῦσαν τάξιν παρ' ἐκείνου, καὶ ἀποδίδεται τῷ ἐνάγοντι.

Ἄρθρ. 5. Ἐν ἑκάστῃ ἐπαρχίᾳ κρατοῦνται, κατὰ τὸ περὶ τούτου ὑπόδειγμα, δύω βιβλία· τὸ μὲν εἰς τὴν ἕδραν τῆς Διοικήσεως, ἐν τῷ ἀρχηγείῳ τῆς χωροφυλακῆς, παρὰ τῷ κρατοῦντι τὴν μετὰ τῶν ὑποδιοικήσεων ἀλληλογραφίαν· τὸ δ' ἕτερον, εἰς τὸ στρατιωτικὸν Διοικητήριον, παρὰ τῷ καταλυματίᾳ, ἢ τῷ ἐπιλοχίᾳ, ἐν δὲ ταῖς ὑποδιοικήσεσι, παρὰ τοῖς ἐκπληροῦσι τὰ ἔργα τῶν ἀνωτέρω ἀρχῶν. Κατὰ δὲ τὸν ἀνωτέρω κανόνα, ὁρισθείσης πρῶτον τῆς νομίμου ἀμοιβῆς ἐν τῶν Ἐφετείῳ ἢ τῷ Πρωτοδικείῳ, καὶ καταβληθείσης ὑπὸ τοῦ ἐνάγοντος τὸ ποσὸν αὐτῆς, τὸ ὄνομα τοῦ ἐνάγοντος, τοῦ ἐναγομένου καὶ τοῦ διορισθέντος χωροφύλακος, ἡ χρονολογία, καὶ ἡ ἀπόστασις τοῦ τόπου ἔνθα θέλει μεταβῆ οὗτος, ἐγγράφονται εἰς ἀμφότερα τὰ βιβλία, τὰ δὲ ληφθέντα χρήματα παρακατατίθενται παρὰ τῷ ἐκεῖ ἀνωτέρῳ ἀξιωματικῷ τῆς χωροφυλακῆς.

Ἄρθρ. 6. Ἐν ἑκάστῃ ὑποδιοικήσει συντάσσεται κατὰ τριμηνίαν πίναξ τοῦ ἐκ τοιούτων ἀμοιβῶν σχηματισθέντος ποσοῦ, σφραγιζόμενος τῇ σφραγίδι τοῦ λοχαγοῦ, ἢ τοῦ ὑπολοχαγοῦ καὶ τοῦ λογιστοῦ, καὶ πέμπεται μετὰ τῶν χρημάτων εἰς τὸ συμβούλιον τοῦ τάγματος. Οἱ ὑποδιοικηταὶ διευθύνουσι καὶ οὗτοι πρὸς τὰς Διοικήσεις πίνακα περὶ τοῦ αὐτοῦ ἀντικειμένου, κεκυρωμένον ὅμως ὑπὸ τοῦ Πρωτοδικείου. Ὑπὸ δὲ τῶν ταγμάτων πέμπονται κατὰ τριμηνίαν περιλήψεις μόνον τῶν πινάκων εἰς τὸ συμβούλιον τοῦ συντάγματος.

Ἄρθρ. 7. Τὸ ἐκ τῶν ἀμοιβῶν τούτων ἐντὸς ἑνὸς ἔτους εἰσπραχθὲν ποσὸν εἰς τὰ μέρη, ἔνθα ἑδρεύει τάγμα χωροφυλακῆς, παρακατατίθεται παρὰ τῷ τάγματι, δαπανώμενον, κατὰ τὸν ἀνωτέρω κανόνα, πρὸς θεραπείαν τῶν παρουσιαζομένων ἀναγκῶν· ἀλλ' ἡ δαπάνη αὕτη δὲν ἐπιτρέπεται νὰ γίνηται ἄνευ ἀποδείξεως καὶ ἄνευ διαταγῆς. Τούτου ἕνεκα δύναται ὁ ταγματάρχης, τῇ γνώμῃ καὶ ἐνσφραγίστῳ κυρώσει τοῦ κυρίου τῶν χρημάτων, νὰ διαθέσῃ ἑκάστοτε ἐκ τοῦ ποσοῦ τούτου μέχρις ἑκατὸν γροσίων διά τινα τῶν ἐν τῷ ἄρθρῳ 2ῳ ἀναφερομένων λόγων, πέμπων κατάλογον τῶν οὕτω δαπανηθέντων πρὸς τὸ συμβούλιον τοῦ συντάγματος μετὰ τῆς περιλήψεως, περὶ ἧς ἀνωτέρω ὁ λόγος, ἀνὰ πᾶσαν τριμηνίαν, θέλει δὲ ζητεῖ τὴν ἄδειαν τοῦ συμβουλίου τούτου, ὑποβάλλων ἔκθεσιν τοῦ συμβουλίου τοῦ τάγματος, ὁσάκις θεωρῆται ἀναγκαία ἡ δαπάνη μείζονος τῶν ἑκατὸν γροσίων ποσοῦ, καὶ πράττει κατὰ τὴν ὑπ' ἐκείνου δοθησομένην διαταγήν· ἢ ἄλλως, ἂν δαπανηθῇ τι ἐκνόμως καὶ ἀτάκτως, ὁ ταγματάρχης ὑποβληθήσεται εἰς ἀποζημίωσιν.

ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ ΠΕΡΙ ΕΓΓΥΗΣΕΩΣ.

(Τῇ 21 Σαμπὰν, 1286.)

Ἄρθρ. 1. Δὲν ἐπιτρέπεται ἡ δι' ἐγγυήσεως προσωρινὴ ἀποφυλάκισις τῶν εἰς δεσμὰ, ἢ τὴν ἐσχάτην τῶν ποινῶν (ἀποκεφάλισιν) καταδικασθέντων.

Ἄρθρ. 2. Ἡ πρὸς ἀποζημίωσιν διδομένη ἐγγύησις εἶναι δύω εἰδῶν· 1ον *χρηματικὴ*, ἥτις δίδοται διὰ τὴν πληρωμὴν τῶν ὑπὸ τοῦ ἐναγομένου ὀφειλομένων, δηλ. μὴ ὄντος τούτου εἰς κατάστασιν νὰ πληρώσῃ ἐντὸς ὡρισμένης προθεσμίας εἴτε ὅλον εἴτε μέρος τοῦ χρέους του, ἀντ' αὐτοῦ ὑποχρεοῦται εἰς τὴν πληρωμὴν ὁ ἐγγυητὴς, ὅστις ἀφοῦ ἅπαξ δόσῃ τὴν ἐγγύησίν του δὲν δύναται ἀκολούθως ἐπ' οὐδενὶ λόγῳ νὰ ἀνακαλέσῃ ταύτην καὶ νὰ παραιτηθῇ τῶν ὑποχρεώσεων, ἃς ἀνεδέξατο.

Ἄρθρ. 3. Ἡ δευτέρα ἤτοι *ἡ προσωπικὴ* ὑποχρεοῖ τὸν δίδοντα αὐτὴν νὰ παρουσιάζῃ τὸν ἐναγόμενον ὁπότε ἤθελεν οὗτος ζητηθῇ. Οἱασδήποτε φύσεως καὶ ἂν ἤθελεν εἶσθαι ἡ προσωπικὴ ἐγγύησις, ὁ δοὺς αὐτὴν, ἅμα ὡς δὲν δυνηθῇ νὰ παρουσιάσῃ τὸν ἐναγόμενον ἐν καιρῷ, ὑποχρεοῦται εἰς τὴν πληρωμὴν τῶν ὑποχρεώσεων ἐκείνου, ὑπὲρ οὗ ἐγγυήθη.

Ἄρθρ. 4. Ὁ προσωπικῶς ἐγγυηθεὶς, ἅμα ὡς ἤθελε δυσπιστήσει εἰς τὴν κατάστασιν ἢ τὸ ἄτομον τοῦ ὑπὲρ οὗ ἐγγυήθη, δύναται φέρων καὶ παραδίδων αὐτὸν εἰς τὴν ἁρμοδίαν Ἀρχὴν νὰ ἀπαλλαχθῇ τῆς δοθείσης ἐγγυήσεως καὶ λάβῃ τὴν δοθεῖσαν διὰ τὴν ἐγγύησιν ἔγγραφον ἀπόδειξίν του.

Ἄρθρ. 5. Εἰς ἑκατέραν τῶν ὡς ἄνω ἐγγυήσεων, δηλ. εἴς τε τὴν *χρηματικὴν* καὶ τὴν *προσωπικὴν* τοῦ ὡς ἐγγυητοῦ παρισταμένου, δέον νὰ ᾖ γνωστὴ ἡ κατοικία καὶ τὸ ἐπάγγελμα, προσέτι δὲ ἀνάγκη οὗτος νὰ ᾖ ἐκ τῶν ἐντίμων πολιτῶν καὶ Ὀθωμανὸς ὑπήκοος, συνάμα δὲ ἡ περιουσία αὐτοῦ νὰ ᾖ διπλασία τῶν ὑπὸ τοῦ ἐναγομένου ὀφειλομένων καὶ ὑπὲρ ὧν οὗτος ἐγγυᾶται. Εἰς τὰς ἁρμοδίους ἀρχὰς ἀπόκειται ἡ ἐξακρίβωσις τῶν ἀνωτέρω.

Ἄρθρ. 6. Ὑπὲρ ἑνὸς ἐναγομένου δύνανται νὰ ἐγγυηθῶσι καὶ πλέον τοῦ ἑνὸς, ἡ δ' ἐν τοιαύτῃ περιστάσει διδομένη ἐγγύησις εἶναι ἢ ἀλληλέγγυος ἢ ἁπλῆ· καὶ ἀλληλέγγυος μέν ἐστιν ἡ ὑποχρεοῦσα ἕκαστον τῶν ἐγγυητῶν ἰδίως εἰς τὴν πληρωμὴν τοῦ ὅλου ποσοῦ, δυναμένου τοῦ ἐπισπεύ-

δοντος νὰ ἐκζητήσῃ κατὰ προτίμησιν παρ' οὗτινος ἐξ αὐτῶν θέλει τὴν πληρωμὴν ὁλοκλήρου τοῦ ποσοῦ, δι' ὃ οἱ ἀλληλέγγυοι ἐγγυήθησαν· ἁπλῆ δὲ, ἡ ὑποχρεοῦσα ἕκαστον εἰς τὴν πληρωμὴν τοῦ ἀναλογοῦντος αὐτῷ μέρους.

Ἄρθρ. 7. Ὁ ἐναγόμενος δύναται νὰ ἐγγυηθῇ καὶ δι' ἑαυτὸν ἅμα δυνηθῇ νὰ δώσῃ ὡς ἐνέχυρον τιμαλφῆ πράγματα, μετρητὰ, ἢ τίτλους ἀξίας ἑνὸς καὶ ἡμίσεως ἐν συγκρίσει πρὸς τὰς ὑποχρεώσεις του· ἐν τοιαύτῃ δὲ περιπτώσει διατάσσεται ἡ προσωρινὴ ἀποφυλάκισίς του.

Ἄρθρ. 7. Ἐν περιπτώσει καθ' ἣν ἐγγυητής τις ἤθελεν ἐκπληρώσει ἐγκαίρως τὰς ὑποχρεώσεις, ἃς διὰ τῆς ἐγγυήσεως ἀνεδέξατο, ἐκεῖνος δὲ ὑπὲρ οὗ εἶχεν ἐγγυηθῆ ὀφείλει νὰ προσφέρῃ καὶ αὖθις ἐγγύησιν διὰ τὴν αὐτὴν ἢ ἄλλην αἰτίαν, ὁ πρῶτος ἐγγυητὴς θὰ ἐρωτᾶται ἐὰν δέχηται νὰ ἐγγυηθῇ καὶ αὖθις· ἐπὶ τῇ καταφατικῇ δὲ ἀπαντήσει του θέλει γίνεσθαι δεκτὴ καὶ πάλιν ἡ ἐγγύησίς του.

ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ ΠΕΡΙ ΧΩΡΟΦΥΛΑΚΗΣ.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Α'.

Σχηματισμὸς τῆς χωροφυλακῆς.

Ἄρθρ. 1. Οἱ ἐν ἑκάστῃ Διοικήσει χωροφύλακας, ἱππεῖς τε καὶ πεζοὶ, θεωροῦνται ἀποτελοῦντες ἓν σύνταγμα.

Ἄρθρ. 2. Ἕκαστον σύνταγμα χωροφυλακῆς διαιρεῖται εἰς τάγματα, τὰ τάγματα εἰς λόχους, οὗτοι δὲ εἰς ἐνωμοτίας.

Ἄρθρ. 3. Ἕκαστον τάγμα σύγκειται τοὐλάχιστον ἐκ δύω, καὶ τὸ πολὺ ἐκ δέκα λόχων, ὁ δὲ λόχος τοὐλάχιστον ἐκ πέντε, καὶ τὸ πολὺ ἐκ δέκα ἐνωμοτιῶν.

Ἄρθρ. 4. Ἡ ἐνωμοτία, τῶν μὲν ἱππέων, ἀποτελεῖται ἐκ τεσσάρων, τῶν δὲ πεζῶν, ἐξ ὀκτὼ χωροφυλάκων, καὶ δύω ἀξιωματικῶν, τοῦ ἐνωμοτάρχου, καὶ τοῦ ὑπενωμοτάρχου.

Ἄρθρ. 5. Ὁ λόχος, ἔχων δύναμιν, τῶν μὲν ἱππέων, κατὰ μέγιστον ὅρον, ἀνδρῶν ἑξήκοντα, τῶν δὲ πεζῶν, κατὰ μέγιστον ὅρον, ἑκατὸν, διατελεῖ ὑπὸ τὰς διαταγὰς καὶ τὴν διοίκησιν τριῶν ἀξιωματικῶν, τοῦ λοχαγοῦ, τοῦ ὑπολοχαγοῦ, καὶ τοῦ ἐπιλοχίου.

Ἄρθρ. 6. Εἰς ἑκάστην Διοίκησιν ὑπάρχει ἓν τάγμα χωροφυλακῆς, διανεμόμενον ἀνὰ λόχον εἰς τὰς ὑποδιοικήσεις· ἑκάστου τῶν ταγμάτων τούτων ἡ διοίκησις ἀνατέθειται εἰς ἕνα ταγματάρχην, τὰ δὲ λογιστικὰ εἰς ἕνα καταλυματίαν, ἁπάντων δὲ τῶν ταγμάτων συλλήβδην ἡ ἀρχηγία, εἰς ἀνώτερον ἀξιωματικὸν, τὸν συνταγματάρχην, τὰ δὲ λογιστικὰ εἰς ἕνα ἐπικαταλυματίαν. Τοῦ δὲ συνόλου τούτων ἄρχει καὶ ἐφορᾷ ὁ Γ. Διοικητής.

Ἄρθρ. 7. Ὁ ἐν ἑκάστῃ Γ. Διοικήσει διωρισμένος συνταγματάρχης καὶ ὁ ἐπικαταλυματίας ἑδρεύουσιν ἐν τῇ πρωτευούσῃ αὐτῆς, ἐν δὲ ταῖς Διοικήσεσι διαμένουσιν οἱ ταγματάρχαι, καὶ ἐν ταῖς ὑποδιοικήσεσιν οἱ λοχαγοί. Εἰς τὰς Διοικήσεις, δι' ἃς εἶναι δυσβάστακτος ἡ ὑπηρεσία τοῦ ταγματάρχου, μένει εἷς λοχαγὸς, καὶ εἰς τὰς ὑποδιοικήσεις, ἐν αἷς δὲν θεωρεῖται ἀναγκαία ἡ παρουσία τοῦ λοχαγοῦ, ὑπάρχει εἷς ἐνωμοτάρχης· ἡ δὲ τῶν λόχων εἰς ἐνωμοτίας καὶ τοῦ συντάγματος εἰς τάγματα διαίρεσις, καὶ ὁ προσδιορισμὸς τῆς δυνάμεως αὐτῶν, γίνεται ἀναλόγως

πρὸς τὴν χρείαν ἑκάστης Γ. Διοικήσεως, καὶ τῶν ὑπαγομένων διοικητικῶν περιφερειῶν, καὶ συμφώνως πρὸς τὰ ἄρθρα 3 καὶ 4 τοῦ παρόντος κανονισμοῦ.

Ἄρθρ. 8. Ὁ χρόνος τῆς ὑπηρεσίας τῶν χωροφυλάκων ὁρίζεται διετὴς, πρὸ δὲ τῆς συμπληρώσεως τῆς διετίας δὲν ἐπιτρέπεται εἰς τὸν χωροφύλακα ν' ἀποσυρθῇ τῆς ὑπηρεσίας. Οἱ συμπληρώσαντες τὸν τεταγμένον χρόνον δύνανται, ἂν θέλωσι, νὰ ὑπηρετήσωσι πάλιν. Ὁ δὲ ὅρος οὗτος καὶ ὁ χρόνος ἀφορῶσι τοὺς ἐνωμοτάρχας, τοὺς ὑπενωματάρχας καὶ τοὺς ἁπλοῦς χωροφύλακας.

Ἄρθρ. 9. Ὁ ἐγγραφησόμενος εἰς τὴν χωροφυλακὴν ὡς χωροφύλαξ δὲν πρέπει νὰ ὑπερβαίνῃ τὰ πεντήκοντα ἔτη, ἀλλ' οὐδὲ νὰ ἔχῃ ὀλιγώτερα τῶν εἴκοσι καὶ ἑνὸς, πρὸς δὲ, ἀπαιτεῖται νὰ ἦναι ἀπηλλαγμένος ἐλαττωμάτων σωματικῶν, ἐμποδιζόντων τὸ βάδισμα καὶ τὰς κινήσεις, καὶ ἐνισταμένων εἰς τὴν ἐκπλήρωσιν τῆς ὑπηρεσίας αὐτοῦ, καὶ ἄνθρωπος καλῆς διαγωγῆς. Τούτου ἕνεκα, ὁ εἰς τὴν ὑπηρεσίαν ταύτην προσληφθησόμενος, ἂν δὲν ἐξετασθῇ ὑπὸ ἰατροῦ, καὶ δὲν δώσῃ ἐγγυητὴν, δὲν ἐγγράφεται εἰς τὰ μητρῷα· ἀλλὰ καὶ οἱ μὴ συμπληρώσαντες τὸ εἰκοστὸν πέμπτον ἔτος χωροφύλακες δὲν πρέπει νὰ ὑπερβαίνωσι τὸ τρίτον τῆς δυνάμεως τοῦ λόχου.

Ἄρθρ. 10. Ἐν τῇ ἕδρᾳ τῆς Γ. Διοικήσεως, ἔνθα διαμένει ὁ συνταγματάρχης, σχηματισθήσεται συμβούλιον συντάγματος, συγκείμενον ἐκ τῶν ἀνωτέρων ἀξιωματικῶν. Ἐν δὲ ταῖς ἕδραις τῶν Διοικήσεων, ἔνθα διαμένουσι ταγματάρχαι, σχηματισθήσεται συμβούλιον τάγματος, ἐπίσης ἐξ ἀνωτέρων ἀξιωματικῶν συγκείμενον.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Β'.

Περὶ τῶν μισθῶν τῶν ἀξιωματικῶν καὶ τῶν χωροφυλάκων, καὶ περὶ τῶν ὅπλων καὶ τῆς στολῆς αὐτῶν.

Ἄρθρ. 11. Οἱ μισθοὶ τῆς χωροφυλακῆς εἰσὶ διάφοροι, ὡρισμένοι ἀναλόγως τῆς διατιμήσεως, τῆς ὑπαρχούσης ἐκεῖ ἔνθα ἐκτελεῖ τὴν ὑπηρεσίαν αὐτῆς. Οἱ ἱππεῖς χωροφύλακες λαμβάνουσι κατὰ μῆνα μισθὸν κατὰ τὸ τέταρτον ἀνώτερον τοῦ πρὸς τοὺς πεζοὺς χωροφύλακας διδομένου.

Ἄρθρ. 12. Οἱ ἐνωμοτάρχαι λαμβάνουσι τριάκοντα γρόσια, οἱ δὲ ὑπενωμοτάρχαι δεκαπέντε πλέον τῶν ἁπλῶν χωροφυλάκων, πεζῶν τε καὶ ἱππέων.

Ἄρθρ. 13. Οἱ ἐπιλοχίαι μισθοδοτοῦνται ἀνὰ 150—200 γροσίων, οἱ δὲ λοχαγοὶ καὶ οἱ καταλυματίαι ἀνὰ 400—500, οἱ δὲ ὑπολοχαγοὶ ἀνὰ 250—400, οἱ δὲ ταγματάρχαι καὶ οἱ ἐπικαταλυματίαι ἀνὰ 755—1000, τέλος οἱ συνταγματάρχαι ἀνὰ 1500—2500.

Ἄρθρ. 14. Οἱ συγκροτοῦντες ἓν τάγμα, ἐκ τῶν ὑπαγομένων εἰς τὸ κατά τινα Γ. Διοίκησιν σύνταγμα, χωροφύλακες ἐπιτρέπεται νὰ μισθοδοτῶνται διαφόρως παρὰ τοὺς χωροφύλακας, ἐξ ὧν συγκροτεῖται ἕτερον τάγμα τοῦ αὐτοῦ συντάγματος. Ἀλλὰ δὲν ἐπιτρέπεται νὰ ὑπάρχῃ διαφορὰ μεταξὺ τῶν μισθῶν τῶν χωροφυλάκων, τῶν ἐν τῷ αὐτῷ τάγματι διατελούντων, ὡς ἐπίσης ἀπαγορεύεται προσθήκη ἢ ἀφαίρεσις ἐκ τοῦ μισθοῦ ἀξιωματικῶν, εὑρισκομένων εἰς ἓν σῶμα.

Ἄρθρ. 15. Ἐκτὸς τῶν ἐν τοῖς προλαβοῦσιν ἄρθροις ἀναφερομένων μισθῶν, δίδεται εἴς τε τοὺς ἱππεῖς καὶ τοὺς πεζοὺς χωροφύλακας, τοὺς μὲν στρατιώτας, τοὺς ἐνωματάρχας καὶ τοὺς ἐπιλοχίας ἡμερήσιον σιτηρέσιον ἀνὰ εἷς ἄρτος τριακοσίων δραμίων, τοὺς δὲ λοχαγοὺς καὶ ὑπολοχαγοὺς ἀνὰ δύω· εἰς δὲ τοὺς ἱππεῖς ἰδίως, ἀξιωματικούς τε καὶ στρατιώτας, ἐκτὸς τοῦ ἄρτου, δίδεται ἱπποφορβὴ ἀνὰ 3 ὀκάδες καὶ ὀγδοήκοντα δράμια κριθῆς, καὶ 4 ὀκάδες ἀχύρου, εἰς δὲ τοὺς ταγματάρχας τὸ διπλάσιον, εἰς δὲ τὸν συνταγματάρχην τὸ τριπλάσιον.

Ἄρθρ. 16. Ἐν γένει οἱ πεζοὶ χωροφύλακες φέρουσιν ἓν πυροβόλον, μίαν *καπατοῦραν*, καὶ μίαν *ταπάντζαν*, οἱ δὲ ἱππεῖς μίαν *φιλίδαν*, δύω ταπάντζας καὶ ξίφος, ἅτινα μετὰ τοῦ ζωστῆρος δίδονται ὑπὸ τῆς Κυβερνήσεως. Καὶ τὰ πολεμεφόδια δὲ παρέχει ἐν δέοντι τὸ δημόσιον.

Ἄρθρ. 17. Εἰς τοὺς χωροφύλακας δίδεται κατ' ἔτος ἓν σουρτοῦκον, ἓν πανταλόνιον, ἓν φέσι, κατὰ τριετίαν δὲ εἷς ἐπενδύτης· ἰδίως δὲ εἰς τοὺς πεζοὺς δύω ζεύγη κουντοῦραι κατ' ἔτος, εἰς δὲ τοὺς ἱππεῖς ἓν ζεῦγος ὑποδημάτων.

Ἄρθρ. 18. Τῶν πεζῶν χωροφυλάκων, ἐνωμοταρχῶν, ὑπενωμοταρχῶν καὶ ἐπιλοχιῶν ἡ στολή, καὶ οἱ ἐπενδύται τοῦ ὅλου σώματος τῆς χωροφυλακῆς, ὁμοιομόρφως ῥαπτόμενοι, πληρόνονται ὑπὸ τοῦ δημοσίου ταμείου, ὡς καὶ τὰ ὑποδήματα, αἱ κουντοῦραι καὶ τὰ φέσια.

Ἄρθρ. 19. Οἱ ἵπποι, τὰ ὑποζύγια τῶν χωροφυλάκων εἶναι κτῆμα αὐτῶν. Τὰ ἐφίππια καὶ ἡ λοιπὴ ἀποσκευή, ἀπαράλλακτα ὡς ἡ τοῦ ἱππικοῦ τοῦ αὐτοκρατορικοῦ στρατοῦ, κατασκευάζονται ἐπίσης καὶ χορηγοῦνται ὑπὸ τῆς Κυβερνήσεως, τῆς δαπάνης κρατουμένης ἐκ τῶν ἐτησίων μισθῶν τῆς ἐφίππου χωροφυλακῆς.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Γ'.

Περὶ ἐκλογῆς τῶν ἀξιωματικῶν τῆς χωροφυλακῆς.

Ἄρθρ. 20. Οἱ ὑπενωμοτάρχαι, ἐνωμοτάρχαι καὶ ἐπιλοχίαι διορίζονται τῇ κυρώσει τοῦ συνταγματάρχου· οἱ δὲ μέχρι ταγματάρχου ἀξιωματικοί, τῇ τοῦ Γ. Διοικητοῦ· τῶν δὲ ταγματαρχῶν καὶ τῶν συνταγματαρχῶν ὁ διορισμὸς κυροῦται ὑπὸ τοῦ σχετικοῦ ὑπουργοῦ τῆς ἀστυνομίας.

Ἄρθρ. 21. Ἀπὸ τοῦ ταγματάρχου μέχρι τοῦ ἐπιλοχίου οὐδεὶς ἀξιωματικὸς τῆς χωροφυλακῆς ἀποχωρεῖ τῆς ὑπηρεσίας εἰμὴ κατὰ συνέπειαν παραιτήσεως, οὐδ' ἀπολύεται εἰμὴ ἐπὶ λόγῳ ἀποδεδειγμένῳ, ὁριζομένῳ δὲ ἐν τῷ νόμῳ ἢ τοῖς κανονισμοῖς. Ἑπομένως, τότε μόνον παύεται ὁ ἀξιωματικὸς, ὅταν, λαβούσης χώραν τοιαύτης τινὸς πράξεως καὶ ἀποδειχθείσης, διεξαχθῇ δίκη καὶ αἱ ἀναφερόμεναι αἰτιολογίαι ἐπικυρωθῶσιν ὑπὸ τοῦ Συμβουλίου τῆς Γ. Διοικήσεως.

Ἄρθρ. 22. Κενωθείσης θέσεως ἀξιωματικοῦ ἔν τινι συντάγματι χωροφυλακῆς, ἂν ἡ θέσις ἦναι μικρὰ, ἐκ τῶν ἐν τῷ λόχῳ, ἂν δὲ πρόκηται περὶ λοχαγοῦ ἢ ὑπολοχαγοῦ, ἐκ τῶν ἐν τῷ τάγματι, ἐκλέγεταί τις τῶν ἀρχαιοτέρων καὶ ἱκανωτέρων· μὴ ὑπάρχοντος δὲ τοιούτου εἰς τὸν σχετικὸν λόχον ἢ εἰς τὸ τάγμα, λαμβάνεται ὁ κατάλληλος ἐξ ἑτέρου τάγματος. Ἐν περιπτώσει, καθ' ἣν οὐδ' εἰς ἄλλο τάγμα εὑρίσκεται, ζητεῖται παρὰ τοῦ σχετικοῦ Ὑπουργείου. Οὐδέποτε δ' ἐπιτρέπεται νὰ ἐκλεχθῇ καὶ διορισθῇ τις ἀπ' εὐθείας εἰς θέσιν ἀξιωματικοῦ ἐν τῷ σώματι τῆς χωροφυλακῆς, μὴ ὑπηρετήσας ὡς ἀξιωματικὸς ἐν τῷ τακτικῷ στρατῷ ἢ ἐν τῇ χωροφυλακῇ.

Ἄρθρ. 23. Οἱ ἐνωμοτάρχαι, οἱ λοχαγοὶ καὶ οἱ ὑπ' αὐτοὺς ἀξιωματικοὶ ἀπαιτεῖται νὰ ὦσιν ἱκανοὶ εἰς τὸ γυμνάζειν τοὺς στρατιώτας, καὶ νὰ δύνανται ν' ἀναγινώσκωσι καὶ νὰ γράφωσιν ὁπωσοῦν, προσέτι δὲ νὰ μὴ ἔπραξάν τι ἐκ τῶν ἀσυμβιβάστων πρὸς τὸν χαρακτῆρα τοῦ ἀξιωματικοῦ. Οἱ ἐν τῷ τακτικῷ στρατῷ ὡς ἀξιωματικοὶ διατελέσαντες, κεκτημένοι δὲ τὰ προσόντα ταῦτα, ἐκλέγονται κατὰ προτίμησιν.

Ἄρθρ. 24. Κενωθείσης τῆς θέσεως ἀξιωματικοῦ τινος τῆς χωροφυλακῆς, ἐκλέγεται πρῶτον ὁ κατάλληλος ὑπὸ τοῦ συμβουλίου τοῦ τάγματος, κυρωθείσης δὲ τῆς ἐκλογῆς ὑπὸ τοῦ Στρατιωτικοῦ Διοικητοῦ, γίνεται ἡ δέουσα λεπτομερὴς ἐξέτασις ἐν τῷ συμβουλίῳ τοῦ συντάγματος, καὶ ἂν ἡ ἐκλογὴ τοῦ συμβουλίου τοῦ τάγματος κριθῇ σύμφωνος τοῖς κανονισμοῖς, προκειμένου μὲν περὶ ἐνωμοτάρχου, ὑπενωμοτάρχου, ἢ ἐπιλοχίου, ἐκτελεῖται ὁ διορισμὸς ὑπὸ τοῦ Συνταγματάρχου, προκειμένου δὲ περὶ ὑπολοχαγοῦ, λοχαγοῦ, ἢ καταλυματίου, ἐπὶ τῆς περὶ αὐτοῦ ἐκθέσεως ἐπιγράφεται ἡ διαταγὴ τοῦ Γ. Διοικητοῦ, καὶ ἐπιδίδοται αὐτῷ, πεμπομένου συγχρόνως εἰς τὸ Ὑπουργεῖον ἀντιγράφου τῆς περὶ ἐκλογῆς ἐκθέσεως, καὶ προσέτι ὑποβαλλομένης ἐκθέσεως τῆς δίκης τοῦ προκατόχου, ἂν νομίμως ἐπαύθη, ἢ τῆς παραιτήσεως αὐτοῦ, ἂν παρητήθη. Οἱ δὲ ταγματάρχαι καὶ οἱ ἐπικαταλυματίαι διορίζονται ὑπὸ τῆς Γ. Διοικήσεως, κατὰ προηγουμένην ἔγκρισιν τοῦ σχετικοῦ Ὑπουργείου τῆς ἀστυνομίας· τελευταῖον οἱ Συνταγματάρχαι διορίζονται δι' αὐτοκρατορικοῦ διατάγματος.

Ἄρθρ. 25. Πρὸ τῆς συμπληρώσεως τοῦ χρόνου τῆς ὑπηρεσίας αὐτῶν, οἱ ἀξιωματικοὶ τῆς χωροφυλακῆς δύνανται νομίμως ν' ἀπολυθῶσιν ἕνεκα

τῶν ἑξῆς πέντε λόγων· α) ἕνεκα παραιτήσεως — β) ἕνεκα ἀπαγγελθείσης φυλακίσεως, μακροτέρας τῆς τριμήνου — γ) ἕνεκα φυλακίσεως, ἐπιβληθείσης αὐτῷ τρὶς ἐντὸς τοῦ ἔτους, διὰ παράλειψιν καθήκοντος, εἰς τὴν στρατιωτικὴν ἢ τὴν πολιτικὴν ὑπηρεσίαν αὐτοῦ ἀναγομένου—δ) ἕνεκα ἕξεων ἀντιβαινουσῶν εἰς τὸν στρατιωτικὸν χαρακτῆρα—ε) ἕνεκα ἀνικανότητος περὶ τὴν ἐκπλήρωσιν τῶν καθηκόντων αὐτοῦ, ἐξ ἀσθενείας συμβάσης οὐχὶ ἐν τῇ ἐνεργείᾳ τῆς ὑπηρεσίας, καὶ πρὸ τῆς συμπληρώσεως τοῦ πρὸς κτῆσιν συντάξεως τεταγμένου χρόνου.

Ἄρθρ. 26. Πληρωθεισῶν τῶν τάξεων τοῦ συντάγματος, οἱ θέλοντες νὰ ἐγγραφῶσιν εἰς τὴν χωροφυλακὴν καταγράφονται ὀνομαστὶ καὶ ἐμπεριστατωμένως εἰς κατάλογον, εἰς δὲ τὴν κενωθησομένην θέσιν διορίζεται ἐξ αὐτῶν ὁ πρὸ τῶν ἄλλων ἐγγραφεὶς καὶ προτιμότερος, λόγῳ τῶν ὧν κέκτηται προσόντων.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Δ'.

Περὶ τῶν πρὸς τοὺς χωροφύλακας χορηγουμένων ἀμοιβῶν.

Ἄρθρ. 27. Ἀπὸ τῆς χρονολογίας τοῦ παρόντος κανονισμοῦ, οἵ τε ἁπλοῖ χωροφύλακες καὶ οἱ ἀξιωματικοί, οἱ τριακονταετίαν ὅλην ἐν ἐνεργείᾳ διατελέσαντες, δύνανται, ἂν θέλωσι, κατὰ τὸν περὶ ἀποστράτων νόμον, νὰ τεθῶσιν εἰς ἀποστρατείαν, λαμβάνοντες τὸν ἀναλογοῦντα εἰς τὸν βαθμὸν αὐτῶν μισθόν.

Ἄρθρ. 28. Οἱ ἀξιωματικοὶ ἢ στρατιῶται, οἱ μὴ συμπληρώσαντες τὸν ἐν τῷ προηγουμένῳ ἄρθρῳ διαλαμβανόμενον χρόνον, γίνονται ἐπίσης ἀπόστρατοι, ἂν ἕνεκα τῆς ὑπηρεσίας ὦσιν ἐμπαθεῖς ἢ ἀνάπηροι, ἀναγόμενοι εἰς μίαν τῶν ἐν τῷ 15ῳ ἄρθρῳ τοῦ περὶ ἀποστράτων νόμου περιεχομένων τριῶν κατηγοριῶν, καὶ λαμβάνοντες τὸν ἐν τῷ νόμῳ ἐκείνῳ ὁριζόμενον μισθόν.

Ἄρθρ. 29. Εἰς τὴν σύζυγον καὶ τὰ τέκνα τοῦ θανόντος ἕνεκα πληγῆς (κατενεχθείσης εἴτε κατὰ τὴν καταδίωξιν, εἴτε κατὰ τὴν σύλληψιν κακούργων) ἀξιωματικοῦ ἢ στρατιώτου δίδεται σύνταξις μέχρι τοῦ ἡμίσεως τοῦ μισθοῦ του, διανεμομένη ἀναλόγως τοῦ ἀριθμοῦ τῶν ἐπιζώντων.

Ἄρθρ. 30. Ὁ κανονισμὸς οὗτος ἐφαρμόζεται ἐπὶ τῶν τακτικῶς συγκεκροτημένων συνταγμάτων καὶ ταγμάτων τῆς χωροφυλακῆς, οὐχὶ δὲ ἐπὶ τῶν σχηματιζόντων ἄλυσιν (cordon) στρατιωτῶν, οὐδ' ἐπὶ τῶν μεταβατικῶν ἢ καταδιωκτικῶν ἀποσπασμάτων.

Δι' ἰδιαιτέρων δὲ ὁδηγιῶν ὡρίσθησαν τά τε στρατιωτικὰ καὶ τὰ πολιτικὰ καθήκοντα τῆς χωροφυλακῆς.

Ἄρθρον προστεθὲν νεωστὶ δι' Αὐτ. διατάγματος.

Ὅσοι, ἐνῷ εὑρίσκονται ἐν τῇ στρατευσίμῳ ἡλικίᾳ, ἐφοδιασθῶσι δι' ἀποδεικτικοῦ περὶ τῆς ἐκλογῆς αὐτῶν ὡς ἀξιωματικῶν τῆς χωροφυλακῆς, δὲν δύνανται νὰ παραιτηθῶσι χωρὶς νὰ ὑπηρετήσωσιν εἰς αὐτὴν ἐπὶ δεκαετίαν. Ἐκεῖνοι δὲ, τῶν ὁποίων ἡ παραίτησις γίνεται δεκτὴ δι' αἰτίας νομίμους πρὸ τῆς λήξεως τῆς δεκαετίας ὡς καὶ οἱ ἔνοχοι πλημμελήματος, συνεπάγοντος τὴν ἀποβολὴν αὐτῶν ἀπὸ τῆς χωροφυλακῆς, συμπεριλαμβάνονται εἰς τὴν κλήρωσιν τῆς στρατολογίας ἀπὸ τῆς ἡμέρας τῆς ἀπομακρύνσεώς των.

ΟΔΗΓΙΑΙ

πρὸς τοὺς ἀξιωματικοὺς καὶ στρατιώτας τῆς χωροφυλακῆς, περὶ μεταβιβάσεως τῶν φυλακισμένων.

Ἂν ὁ ἀφ' ἑνὸς εἰς ἄλλον τόπον μεταβιβαστέος φυλακισμένος ἦναι φονεὺς, ἢ λῃστὴς, ἢ τοιοῦτός τις κακοῦργος, οὗτος ἀπάγεται δεδεμένος τοὺς βραχίονας, φέρων δὲ ἁλύσεις εἰς τὸν λαιμὸν, καὶ, ἐν ἀνάγκῃ, χειροπέδας. Ἀλλὰ τοῦτο, τὸ ἀπάγεσθαι ἁλυσιδέτους, ἐπιτρέπεται μόνον διὰ τοὺς εἰρημένους κακούργους, ἤτοι τοὺς ὑπὸ τοῦ νόμου διὰ τῆς ποινῆς τῶν δεσμῶν τιμωρουμένους.

Ἂν δέ τις μεταφέρηται ἀπὸ τόπου εἰς τόπον, διαπραξάμενος συνήθη κλοπὴν, ἢ αἰκίαν, ἢ ἄλλα τοιαῦτα ἐλαφρὰ πλημμελήματα ἢ πταίσματα, ἀπαγορεύεται νὰ δεσμεύηται τὸν λαιμὸν καὶ τὰς χεῖρας. Μόνον δὲ, ἂν ἦναι πιθανὸν ν' ἀποδράσῃ ὁ τοιοῦτος, πρέπει, τῇ ἀδείᾳ τοῦ ὑποδιοικητοῦ ἢ τοῦ ἐν τῇ χώρᾳ ἐκείνῃ εὑρισκομένου ἀνωτέρου ἀξιωματικοῦ τῆς χωροφυλακῆς, νὰ ἦναι δεδεμένος τοὺς βραχίονας.

Οἱοιδήποτε ὦσιν οἱ ὑπὸ τῆς ἀρχῆς εἰς τοὺς χωροφύλακας παραδοθέντες φυλακισμένοι, ἂν ἀποδράσωσι κατὰ συνέπειαν ἀπροσεξίας τούτων, οἱ ἀμελήσαντες ἢ ὀλιγωρήσαντες στρατιῶται τιμωροῦνται, κατὰ τὸ 117 ἄρθρον τοῦ ποινικοῦ νόμου, διὰ φυλακίσεως μέχρι δύο μηνῶν· ἂν δ' ἐφυγαδεύθησαν ἐπίτηδες, ὁ φυγαδεύσας χωροφύλαξ φυλακίζεται ἐπὶ τρία ἔτη κατὰ μέγιστον ὅρον· ἂν δ' ὁ ἐπιτραπεὶς τὴν μεταβίβασιν ἀφῆκε νὰ δραπετεύσωσι λαβὼν καὶ χρήματα, ἐν τῇ περιπτώσει ταύτῃ ἐφαρμόζεται τὸ 120 ἄρθρον τοῦ νόμου, ὁρίζον τὴν τῶν δεσμῶν ποινήν. Ἐν τούτοις, καὶ οἱ στρατιῶται, οἱ καθ' ὁδὸν αὐθαιρέτως δι' ἁλύσεων δεσμεύσαντες τὸν πράξαντα πλημμέλημα ἢ πταῖσμα, δι' ἃ δὲν ἐπιτρέπεται νὰ ἦναι δεδε-

μένος, ἢ νὰ φέρῃ ἀλύσεις, καὶ ἰδίως τὸν συλληφθέντα καὶ πεμπόμενον ἐπὶ ἁπλῇ ὑπονοίᾳ, φυλακίζονται καὶ οὗτοι ἀπὸ μιᾶς ἑβδομάδος μέχρις ἑνὸς ἔτους κατὰ τὸ 106 ἄρθρον τοῦ ποινικοῦ νόμου.

Σύμφωνα τοῖς ἀνωτέρω, καταβάλλοντες μεγίστην προσοχὴν οἱ ἀξιωματικοὶ καὶ στρατιῶται τῆς χωροφυλακῆς κατὰ τὴν μεταφορὰν τῶν φυλακισμένων ἀπὸ τόπου εἰς τόπον, θέλουσιν ἐπιμελεῖσθαι ὅπως ὁ μεταφερόμενος ἢ οἱ μεταφερόμενοι συνοδεύωνται ὑπὸ ἀποχρῶντος ἀριθμοῦ χωροφυλάκων, ὅπως, κατὰ τὴν διάβασιν αὐτῶν, καταλύωσι μόνον ἐν τοῖς σταθμοῖς, ὄντων δὲ σταθμῶν, μὴ μένωσιν εἰς πανδοχεῖα ἢ οἰκίας, καὶ ὅπως δίδωνται οἱ ἀναγκαῖοι χωροφύλακες ὑπὸ τῶν καθ' ὁδὸν ἀπαντωμένων σταθμῶν, καθόσον ζητῶνται διὰ τοὺς φυλακισμένους. Ἂν διὰ τοιαύτην ἀνάγκην ζητηθῶσι χωροφύλακες, δὲν δώσῃ δὲ ὁ ἀξιωματικὸς τὸν ἀπαιτούμενον αὐτῶν ἀριθμὸν πρὸς συνοδείαν τῶν φυλακισμένων, ἐπισύρει καὶ οὗτος μεγίστην εὐθύνην διὰ τὴν παράλειψιν ταύτην.

Ἐφ' ᾧ ἐξεδόθη τὸ παρὸν ἔγγραφον, πρὸς γνῶσιν καὶ ὁδηγίαν ἁπάντων τῶν ἐν τῇ Γεν. Διοικήσει ἀξιωματικῶν καὶ ἐνωμοταρχῶν τῆς χωροφυλακῆς.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ

τοῦ περὶ τῆς πωλήσεως τῆς πυρίτιδος Κανονισμοῦ.

Ἐγκύκλιος διαταγὴ τῆς Α. Υ. τοῦ Μ. Βεζύρου πρὸς τὴν Α. Ε. τὸν γενικὸν διοικητὴν τῆς νομαρχίας Ἰωαννίνων ὑπὸ ἡμερομηνίαν 17 *ἰανουαρίου* 1870 (27 Σεβὰλ 1286.)

Γινώσκει ἡ Ὑμετέρα Ἐξοχότης ὅτι κατὰ τὸ ἔτος 1278 ὄχι μόνον ἡ εἰσαγωγὴ πυρίτιδος καὶ νίτρου ἀλλὰ καὶ ἡ κατασκευὴ αὐτῶν ἐν τῇ Θεοφρουρήτῳ Ὀθωμανικῇ Αὐτοκρατορίᾳ εἶχεν ἀπαγορευθῆ, καὶ ἡ ἀπαγόρευσις αὕτη εἶχε δηλοποιηθῆ πρὸς ἅπαντα τὰ μέρη δι' Αὐτοκρατορικοῦ Φιρμανίου· μάλιστα δὲ κατὰ τὴν τότε ἀπόφασιν τῆς Αὐτοκρ. Κυβερνήσεως ἵνα μὴ πωλῶσι τὰ ἐν ταῖς ἐπαρχίαις ἰδιωτικὰ καταστήματα τὸ νίτρον εἰ μὴ εἰς τὰ δημόσια ἐργοστάσια, εἶχεν ἐνταλθῆ καὶ ἡ κατεδάφισις τῶν πυριτοποιείων, ἅτινα εἶχον συστηθῆ εἴς τινα μέρη. Ἀλλ' ἐπειδὴ πρὸς ἐντελῆ καὶ διαρκῆ ἐφαρμογὴν τῆς ἀπαγορεύσεως ταύτης ἔπρεπε νὰ τεθῇ καὶ νομική τις ποινή, ἐφαρμοζομένη ἐξ ἴσου εἴς τε τοὺς εἰσάγοντας ἔξωθεν καὶ εἰς τοὺς κατασκευάζοντας ἐντὸς τοῦ τόπου νίτρον, καὶ ἐπειδὴ τὸ νίτρον εἶναι ἓν τῶν μεγαλειτέρων συστατικῶν στοιχείων τῆς πυρίτιδος, ἐξαιρουμένης μόνον τῆς χρησίμου ποσότητος εἴς τινας ἀνάγκας καὶ φάρ-

μακα, διὰ τὴν χρῆσιν τῶν ὁποίων ἐπιτρέπεται ἡ πώλησις τοῦ νίτρου, τὸ Συμβούλιον τοῦ Κράτους ἐν Γενικῇ Συνεδριάσει ἀπεφάνθη ὅτι πρέπει ἀπὸ τοῦδε ἡ πώλησις τοῦ νίτρου ν' ἀνήκῃ ἀποκλειστικῶς τῇ Κυβερνήσει, καὶ οἱ ἔχοντες ποσότητά τινα νίτρου εἰς χεῖρας των νὰ ἦναι καὶ εἰς τὸ ἑξῆς ὑπόχρεοι νὰ πωλῶσιν εἰς τὴν Κυβέρνησιν, καὶ ἐν τοῖς μέρεσιν ἔνθα πωλεῖται παρὰ τοῦ δημοσίου πυρῖτις νὰ εὑρίσκηται καὶ ποσότης νίτρου, ἥτις νὰ ἐξοδεύηται ἀναλόγως τῆς ποσότητος τῆς πωλουμένης εἰς μικρὰς δόσεις πυρίτιδος, καὶ ἅμα φθάσῃ εἰς τὰ τελωνεῖα τοῦ Κράτους ποσότης νίτρου, εἴτε ἐκ τοῦ ἐξωτερικοῦ εἰσαγομένη εἴτε ἐν τῷ ἐσωτερικῷ κατασκευαζομένη, ἀμέσως νὰ δηλεύηται ἐν τοῖς Τελωνείοις, καὶ ἡ περὶ τούτου ἀπόφασις νὰ τεθῇ ὡς παράρτημα τοῦ περὶ πωλήσεως τῆς πυρίτιδος κανονισμοῦ. Καὶ ἐπειδὴ ἡ ἀπόφανσις αὕτη ἐθεωρήθη ὡς κατάλληλος διὰ τὰς περιστάσεις καὶ τὸν σκοπὸν, ἐκοινοποιήσαμεν αὐτὴν πρός τε τὸ Αὐτοκρ. Ὑπουργεῖον τοῦ Πυροβολικοῦ καὶ πρὸς τὴν Διεύθυνσιν τῶν Τελωνείων τοῦ Κράτους, ἣν διαβιβάζοντες καὶ πρὸς τὴν Ὑμετέραν Ἐξοχότητα, ἀξιοῦμεν ὅπως εὐαρεστηθῇ καὶ γνωστοποιήσῃ αὐτὴν εἰς τὸ δημόσιον.

ΕΓΚΥΚΛΙΟΣ

περιέχουσα τοὺς ὅρους, ὑφ' οὓς ἀφίεται ἐλεύθερος καὶ νυκτὸς ὁ διὰ τοῦ στενοῦ τοῦ Βοσπόρου καὶ τῶν Δαρδανελλίων διάπλους τῶν ἐμπορικῶν ἱστιοφόρων καὶ τῶν ἀτμοπλοίων.

Ἄρθρ. 1. Δυνάμει Αὐτοκρατορικοῦ Ἰραδὲ, τὰ ἐμπορικὰ ἱστιοφόρα καὶ τὰ ἀτμόπλοια, ἰθαγενῆ τε καὶ ὑποτελῆ ἢ ξένα, ἀπὸ Κωνσταντινουπόλεως ἀναχωροῦντα καὶ διευθυνόμενα εἴτε εἰς τὸν Εὔξεινον Πόντον, εἴτε εἰς τὴν Μεσόγειον ἀπὸ τῆς 1]13 τοῦ προσεχοῦς Μαΐου 1870 θὰ δύνανται νὰ διέρχωνται τὰ στενὰ τοῦ Βοσπόρου καὶ τῶν Δαρδανελλίων κατὰ πᾶσαν ὥραν τῆς νυκτὸς ἐπὶ τοῖς ἑξῆς ὅροις.

Ἄρθρ. 2. Τὰ ἄνω εἰρημένα σκάφη, διερχόμενα τὰ στενὰ, θὰ ἐγχειρίζωσι τὸ φιρμάνιον τῆς διόδου, ὡς τοῦτο γίνεται καὶ κατὰ τὴν ἡμέραν, ἐπὶ τούτῳ δὲ ἰδιαιτέρα ὑπηρεσία συνέστη.

Ἄρθρ. 3. Ἡ ἔξοδος θὰ κωλύηται αὐστηρῶς εἰς πᾶν πλοῖον, ὅπερ θὰ θελήσῃ νὰ διέλθῃ τοσοῦτον τὴν ἡμέραν ὅσον καὶ τὴν νύκτα, χωρὶς νὰ ἐγχειρίσῃ τὸ φιρμάνιον τῆς διόδου.

Ἄρθρ. 4. Τὰ φιρμάνια ἀπὸ τοῦδε θὰ ἐκδίδωνται ἀμέσως ἀπὸ τοῦ Γραφείου τῶν φιρμανίων τῆς Ὑψ. Πύλης ἐπὶ τῇ ἐγγράφῳ αἰτήσει τοῦ προ-

ξενείου, ἀφ' οὗ ἐξαρτᾶται τὸ σκάφος, ἐὰν πρόκηται περὶ πλοίου ξένης σημαίας, ἢ τῇ αἰτήσει τοῦ λιμεναρχείου, ἐὰν ἦναι τὸ πλοῖον ὑπὸ ὀθωμανικὴν σημαίαν.

Ἄρθρ. 5. Δι' ἕκαστον φιρμάνιον θὰ πληρώνονται εἰς τὸ Γραφεῖον τῶν φιρμανίων ἑβδομήκοντα καὶ πέντε γρόσια ἀργυρᾶ. Τὰ δὲ πλοῖα οὐδὲν τέλος θ' ἀποτίωσι κατὰ τὴν ἐν τοῖς στενοῖς ἐγχείρισιν τοῦ φιρμανίου. Τὰ ταχυδρομικὰ ἀτμόπλοια, ἄνευ διακρίσεως σημαίας, θὰ πληρόνωσι διὰ τὸ φιρμάνιον τριάκοντα ἑπτὰ καὶ ἥμισυ γρόσια ἀργυρᾶ.

Ἄρθρ. 6. Συνῳδὰ τοῖς καθεστῶσι κανονισμοῖς, δι' οἱονδήποτε λόγον δὲν θὰ δύνανται πρὸ τῆς ἀνατολῆς καὶ μετὰ τὴν δύσιν τοῦ ἡλίου νὰ κάμνωσιν οὐδεμίαν ἐργασίαν φορτώσεως ἢ ἐκφορτώσεως πραγματειῶν, ἢ ἐπιβιβασμοῦ ἢ ἀποβιβασμοῦ ἐπιβατῶν ἐν τῷ λιμένι Κωνσταντινουπόλεως, ἐν τῷ Βοσπόρῳ καὶ καθ' ὅλον τὸν Ἑλλήσποντον.

ΔΙΑΤΙΜΗΣΙΣ ΤΟΥ ΧΑΡΤΟΣΗΜΟΥ. (α)

Πίναξ τῶν κλάσεων καὶ τῶν τιμῶν τοῦ χαρτοσήμου ἀξίας, τοῦ προσδιωρισμένου εἰς πᾶν εἶδος γραμματίων, εἰς τὰ εἰς διαταγὴν γραμμάτια, εἰς τὰς ἀποδείξεις παραλαβῆς, εἰς τὰς συναλλαγματικὰς, εἰς τὰ ἐγγυητικὰ τὰ ἀναφέροντα ὡρισμένον ποσὸν καὶ εἰς πᾶν εἶδος χρεωστικῶν.

Σημείωσις. Ἓν χαρτόσημον τάξεως ἐνεκρίθη εἰδικῶς διὰ τὴν σύνταξιν τῶν *μαζμπατάδων*, τῶν ἀφορώντων δίκας μεταξὺ ἰδιωτῶν δικαζομένας ἐν τοῖς συμβουλίοις καὶ ἀναφερόντων ὡρισμένον ποσόν. Αἱ κλάσεις καὶ αἱ τιμαὶ τοῦ χαρτοσήμου τούτου ἐκανονίσθησαν ἐπὶ τῶν χαρτοσήμων τῶν προσδιωρισμένων εἰς τὰ ἐν τῷ παρόντι πίνακι ἀναφερόμενα ἔγγραφα καὶ τὸ ποσὸν 500,000 γροσίων ἐλήφθη ὡς ἐλάχιστος ὅρος τῆς τελευταίας κλάσεως τοῦ τοιούτου χαρτοσήμου ἀξίας. Κατὰ συνέπειαν, οἱ *μαζμπατάδες* οὗτοι θέλουσι συντάττεσθαι ἐπὶ τοῦ χαρτοσήμου τούτου. Οἱ *μαζμπατάδες* οἱ ἀφορῶντες ὑποθέσεις ὑπερβαινούσας τὸ ποσὸν 500,000 γροσίων θέλουν συντάττεσθαι ἐπὶ τῆς τελευταίας τάξεως τῶν χαρτοσήμων τούτων.

Παρατήρησις. Ἐπειδὴ δὲν ὑπάρχει εἰδικὸν χαρτόσημον διὰ τὰς ὑπὸ τῶν ἐμποροδικείων καὶ τῶν ἄλλων συμβουλίων ἐκδιδομένας ἀποφάσεις, αἱ ἀποφάσεις αὗται θέλουν συντάττεσθαι ἐπὶ τῶν χαρτοσήμων ἀξίας ἢ τάξεως τῶν παραδεδεγμένων ὑπὸ τῶν *μεχκεμέδων* κατὰ τὴν φύσιν τῆς ὑποθέσεως.

Εἶδος χαρτοσήμου.	Ἀπὸ	ἕως	τιμή.
1	100	1000	1/2
2	1001	2000	1
3	2001	4000	2
4	4001	6000	3
5	6001	8000	4
6	8001	10000	5
7	10001	15000	7 1/2
8	15001	20000	10
9	20001	25000	12 1/2

(α) Σημ. Μὴ κατορθώσαντες νὰ ἐπιτύχωμεν ἐγκαίρως ἀντίτυπον τῆς διατιμήσεως ταύτης ὅπως δημοσιεύσωμεν αὐτὴν κατόπιν τοῦ περὶ χαρτοσήμων Κανονισμοῦ, δημοσιεύομεν αὐτὴν ἐν τῷ Ε΄. φυλλαδίῳ, καίτοι σχετιζομένην μὲ τὸν μνησθέντα κανονισμὸν, ὅστις περιελήφθη ἐν τῷ προεκδοθέντι Δ΄. φυλλαδίῳ.

Εἶδος χαρτοσήμου.	Ἀπὸ	ἕως	τιμή.
10	25001	30000	15
11	30001	35000	17½
12	35001	40000	20
13	40001	45000	22½
14	45001	50000	25
15	50001	60000	30
16	60001	70000	35
17	70001	80000	40
18	80001	90000	45
19	90001	100000	50
20	100000	150000	75
21	150001	200000	100
22	200001	250000	125
23	250001	300000	150
24	300001	350000	175
25	350001	400000	200
26	400001	450000	225
27	450001	500000	250
28	500001	600000	300
29	600001	700000	350
30	700001	800000	400
31	800001	900000	450
32	900001	1000000	500
33	1000001	1250000	625
34	1250001	1500000	750
35	1500001	1750000	875
36	1750001	2000000	1000
37	2000001	2250000	1125
38	2250001	2500000	1250
39	2500001	2750000	1375
40	2750001	3000000	1500
41	3000001	3250000	1625
42	3250001	3500000	1750
43	3500001	3750000	1875
44	3750001	4000000	2000
45	4000001	4250000	2125
46	4250001	4500000	2250
47	4500001	4750000	2375
48	4750001	5000000	2500

Τὰ ἔγγραφα τὰ ἀφορῶντα ποσὸν ἀνώτερον τῶν 5000000 γροσίων θέλουσιν ἐπίσης συντάττεσθαι ἐπὶ χαρτοσήμου παριστῶντος 5,000,000.

Κλάσεις καὶ τιμαὶ τῶν χαρτοσήμων τάξεως, τῶν προσδιωρισμένων διὰ τοὺς *μαζμπατάδες*, τὰ ἐγγυητικὰ, τὰ συμφωνητικὰ, τοὺς *τεζκερέδες*, τὰς ἐκθέσεις καὶ ἄλλας ἀναφορὰς μὴ περιεχούσας οὐδὲν ποσόν.

Εἶδος χαρτοσήμου Τιμή.	
1 . . . 10	Χαρτόσημον πρὸς ἐγγραφὴν τῶν ἀποφάσεων μεταξὺ ἰδιωτῶν, καὶ μὴ προσδιοριζουσῶν οὐδὲν ποσὸν, καὶ διὰ τοὺς *μαζμπατάδες* τοὺς παραδιδομένους εἰς τοὺς ἐνδιαφερομένους ὑπὸ τῶν τοπικῶν συμβουλίων πρὸς ἐκδίκασιν ὑποθέσεώς τινος ἐν Κωνσταντινουπόλει ἢ ἀλλαχοῦ.
2 . . . 10	Χαρτόσημον τάξεως πρὸς ἐγγραφὴν ἐγγυητηρίων καὶ συμφωνητικῶν, μὴ περιεχόντων οὐδὲν ὡρισμένον ποσόν.
3 . . . 3	Χαρτόσημον τάξεως προσδιωρισμένον ὅπως ἐγγράφωνται ἐν αὐτῷ ἐπισήμως *τεζκερέδες* καὶ *ἐκθέσεις*, ἀφορῶσαι ἰδιωτικὰς ὑποθέσεις.
4 . . . 2	Ἀναφορὰ *Χουγκιαρί*.
5 . . . 1	Ἀναφορὰ Συνήθης
6 . . . 1	*Ἰλμι-ου-χαμπὲρ*, ὅπως καταγραφῇ τις ἢ λάβῃ ἄδειαν ταξειδίου.
7 . . . 1	Ἄδεια ὁπλοφορίας.

Πίναξ τῶν κλάσεων καὶ τῶν τιμῶν τῶν χαρτοσήμων ἀξίας, τῶν προσιωρισμένων διὰ τὰ *χοτζέτια* πωλήσεως, δανείου καὶ ἀγορᾶς, τὰ ἐκδιόμενα ὑπὸ τῶν *μεχκεμέδων*.

Εἶδος χαρτοσήμου	Ἀπὸ	ἕως	τιμή.
1	100	1000	½
2	1001	2000	1
3	2001	4000	2
4	4001	6000	3
5	6001	8000	4
6	8001	10000	5
7	10001	15000	7½
8	15001	20000	10
9	20001	25000	12½
10	25001	30000	15

Εἶδος χαρτοσήμου.	Ἀπὸ	ἕως	τιμή.
11	30001	35000	17½
12	35001	40000	20
13	40001	45000	22½
14	45001	50000	25
15	50001	60000	30
16	60001	70000	35
17	70001	80000	40
18	80001	90000	45
19	90001	100000	50
20	100001	150000	75
21	150001	200000	100
22	200001	250000	125
23	250001	300000	150
24	300001	350000	175
25	350001	400000	200
26	400001	450000	225
27	450001	500000	250

Τὰ χοτζέτια τὰ ἀφορῶντα ποσὸν ἀνώτερον τῶν 500,000 γροσίων θέλουσιν ἐπίσης γράφεσθαι ἐπὶ χαρτοσήμου προσδιωρισμένου ὅπως παριςᾷ 500,000 γρόσια.

Ὁρισθέντος εἰδικῶς ἑνὸς χαρτοσήμου ἀξίας διὰ τὰς ἀποφάσεις τὰς περιεχούσας ὡρισμένον ποσὸν, κατὰ τὰς κλάσεις καὶ τὰς τιμὰς τῶν χαρτοσήμων τῶν προσδιωρισμένων διὰ τὰ ἐν τῷ πίνακι τούτῳ ἀναφερόμενα *χοτζέτια*, αἱ τοιαῦται ἀποφάσεις ὡς καὶ αἱ ἐκδοθησόμεναι ὑπὸ τῶν ἐμποροδικείων καὶ ἄλλων συμβουλίων θέλουσι γράφεσθαι ἐπὶ τοῦ εἰρημένου χαρτοσήμου.

Χαρτόσημον εἰδικὸν ὡρίσθη διὰ τὰ βιβλία τῆς διανομῆς κληρονομιῶν, κατὰ τὰς κλάσεις καὶ τὰς τιμὰς τῶν χαρτοσήμων τῶν *χοτζετίων* τὰς ἐν τῷ παρόντι πίνακι ὁριζομένας.

Τιμαὶ καὶ κλάσεις τῶν χαρτοσήμων τάξεως τῶν προωρισμένων διὰ πάντα τὰ λοιπὰ *χοτζέτια* ἐκτὸς τῶν περὶ δανείων, ἀγορῶν καὶ πωλήσεων, διὰ τὰς ὑπὸ τῶν *μεχκεμέδων* ἐκδιδομένας ἀποφάσεις, διὰ τὰ λογιστικὰ βιβλία τὰ ἐν εἴδει βιβλίων διανομῆς κληρονομιῶν, διὰ τὰ ἔγγραφα ἀδείας καὶ διὰ τοὺς *μουρασελὲς* (δικαστικὰ διατάγματα).

Εἶδος χαρτοσήμου Τιμὴ		
1 . . .	10	Χαρτόσημον τάξεως διὰ πᾶν εἶδος *χοτζετίων* ἐκτὸς τῶν περὶ δανείου, ἀγορᾶς καὶ πωλήσεως.
2 . . .	10	Χαρτόσημον τάξεως πρὸς ἐγγραφὴν τῶν ὑπὸ τῶν *μεχχεμέδων* καὶ ἄλλων συμβουλίων ἐκδιδομένων ἀποφάσεων, τῶν μὴ ἀποφαινομένων ἐπὶ ὡρισμένου ποσοῦ.
3 . . .	5	Χαρτόσημον τάξεως πρὸς ἐγγραφὴν τῶν λογαριασμῶν ἐν εἴδει βιβλίων διανομῆς κληρονομίας.
4 . . .	1	Ἔγγραφον ἀδείας.
5 . . .	$^1/_2$	*Μουρασελὲ* (δικαστικὸν διάταγμα.)

ΝΟΜΟΣ

Περὶ τῶν ἐν Κων]πόλει, ταῖς τρισὶ πόλεσι [1], καὶ τῷ Βοσπόρῳ καπήλων καὶ καπηλείων.

(Τῇ 3 Ῥαμαζὰν 1278.)

Ἄρθρ. 1. Πᾶς ὁ θέλων νὰ μετέλθῃ τὸν κάπηλον, πωλῶν πνευματώδη ποτὰ διὰ ποτηρίου καὶ ὀκᾶς, ὀφείλει νὰ ἐφοδιασθῇ δι' ἐπὶ τούτῳ ἐγγράφου ἀδείας (*τεζκερὲ*) τῆς κυβερνήσεως· ἀπαγορεύεται ἡ πώλησις πνευματωδῶν ποτῶν εἰς τοὺς μὴ ἐφωδιασμένους διὰ τῆς ἀδείας ταύτης.

Ἄρθρ. 2. Δὲν ἐπιτρέπεται νὰ συσταίνωνται καπηλεῖα εἰς μέρη κείμενα πλησίον τῶν τεμενῶν καὶ *τεκκέδων* τοὐλάχιστον κατ' ἀπόστασιν διακοσίων τετραγωνικῶν πήχεων, εἰς συνοικίας, οὔσας πλησίον ἢ καὶ ἀπέναντι τῶν ἀστυνομικῶν σταθμῶν, εἰς συνοικίας κατοικουμένας ἀποκλειστικῶς ὑπὸ Μουσουλμάνων, καὶ εἰς τὰ μέρη, τὰ ὁποῖα ἤθελον κριθῇ ἐπισφαλῆ διά τε τὴν ἀστυκὴν εὐνομίαν καὶ τὰ ἔθιμα τοῦ τόπου.

Ἄρθρ. 3. Εἰς τὰ ἐργαστήρια, ἐν οἷς πωλοῦνται πνευματώδη ποτά, ἐπειδὴ θεωροῦνται ὡς δημόσια μέρη, οἱ ὑπάλληλοι τῆς ἀστυνομίας δύνανται καὶ ὀφείλουσι νὰ εἰσέρχωνται ἀνὰ πᾶσαν ὥραν ἢ στιγμὴν, οἱονδήποτε κἂν ᾖ τὸ κατέχον αὐτὰ ἄτομον, ὅπως παρακωλύωσι πᾶν τὸ ἀντικείμενον εἴς τε τοὺς νόμους καὶ τὴν εὐνομίαν τοῦ τόπου, ὅπως ἐνεργῶσιν ἐρεύνας καὶ ἐξετάσεις ἐπὶ παντὸς ὅπερ ἤθελε θεωρηθῇ ὕποπτον, καὶ τέλος ὅπως συλλαμβάνοντες ἀποστέλλωσιν εἰς τὰς ἀρχὰς τοὺς ἐγκληματίας. Οἱ κατέχοντες τὰ ἐργαστήρια ταῦτα ὀφείλουσιν ἀφ' ἑτέρου νὰ συμπράττωσι καὶ διευκολύνωσι τοὺς ἀστυνομικοὺς ὑπαλλήλους εἰς τὴν ἐκτέλεσιν τῶν χρεῶν των ἐν τοιαύταις περιστάσεσιν, οἱ δὲ ἀνθιστάμενοι καὶ παρακωλύοντες αὐτοὺς εἰς τὴν ἐκτέλεσιν τούτων θέλουσιν ὑποστῆ τὰς ὑπὸ τοῦ νόμου ἐπιβαλλομένας ποινάς. Πᾶσα δὲ βεβιασμένη διαγωγὴ ἐκ μέρους τῶν ἀστυνομικῶν ὑπαλλήλων κατὰ τὴν ἐκτέλεσιν τῶν ἀστυνομικῶν τούτων μέτρων, ἐπὶ τῇ καταθέσει τοῦ ζημιουμένου προσώπου, θέλει ἐξετάζεσθαι μετ' ἐπιστασίας ἐκ μέρους τῆς ἀρχῆς, καὶ οἱ εὑρεθησόμενοι ἔνοχοι θέλουσι τιμωρεῖσθαι.

Ἄρθρ. 4. Ἐκτὸς τῶν ἰδιοκτητῶν καὶ τῶν ὑπαλλήλων αὐτῶν, εἰς οὐ-

(1) Αἱ τρεῖς πόλεις (*πιλάδι σελεσὲ*) εἰσὶ τὸ Ἐγιοὺπ, ὁ Γαλατᾶς καὶ ἡ Χρυσούπολις, αἵτινες μετὰ τῆς μητροπόλεως ἀποτελοῦσι τὸ σύνολον τῆς πρωτευούσης.

δένα ἕτερον ἐπιτρέπεται νὰ διανυκτερεύῃ ἐντὸς τῶν καπηλείων, ὅσα τυχὸν ἔχουσιν, ὡς αἱ οἰκίαι, δωμάτια πρόσφορα πρὸς διαμονήν.

Ἄρθρ. 5. Ἐξαιρέσει τῶν ἐργαστηρίων τῶν καλουμένων *ποντσαρίαι* καὶ τῶν συνήθων καφφενείων, ὅλα ἐν γένει τὰ λοιπὰ ἐργαστήρια, ἐν οἷς πωλοῦνται πνευματώδη ποτά, ὀφείλουσι καθ' ἑκάστην νὰ κλείωσι μετὰ τὴν δύσιν τοῦ ἡλίου, κατὰ τὰς ἐκ μέρους τοῦ ὑπουργείου τῆς ἀστυνομίας καὶ ἀναλόγως τῶν περιστάσεων, τῶν θέσεων καὶ τῶν ὡρῶν τοῦ ἔτους ὁρισθησομένας καὶ κοινοποιηθησομένας ὥρας.

Ἄρθρ. 6. Οἱ ἰδιοκτῆται τῶν καπηλείων ὀφείλουσι νὰ ἐπαγρυπνῶσιν ὅπως μηδεὶς κρύπτηται ἐντὸς τῶν ἐργαστηρίων των καὶ ὅπως μὴ συμβαίνῃ τι ἐκ μέρους τῶν θαμώνων αὐτῶν ἀντικείμενον τῇ δημοσίᾳ ἠθικῇ· ἐν περιπτώσει, καθ' ἣν οὗτοι δὲν ἤθελον δυνηθῇ νὰ προλάβωσι καὶ ἐμποδίσωσι τὰ τοιαῦτα, ὑποχρεοῦνται νὰ εἰδοποιῶσιν ἐπὶ τούτῳ τοὺς ἀστυνομικοὺς ὑπαλλήλους.

Ἄρθρ. 7. Ἀπαγορεύονται αὐστηρῶς τὰ τυχηρὰ παιγνίδια, οἱουδήποτε κἂν ὦσιν εἴδους, ἐντὸς τῶν καπηλείων. Ἐπίσης ἀπαγορεύονται ἐν αὐτοῖς ἡ μουσικὴ καὶ τὰ παρόμοια ἐκτὸς ἰδιαιτέρας ἀδείας, λαμβανομένης παρὰ τῆς δημαρχίας μὲν διὰ τὰ μέρη τὰ ὑπὸ τὴν δικαιοδοσίαν αὐτῆς, παρὰ τῆς ἀστυνομίας δὲ, διὰ τὰ ἐκτὸς τῆς δικαιοδοσίας τῆς Δημαρχίας κείμενα.

Ἄρθρ. 8. Πᾶς ὁ θέλων νὰ συστήσῃ καπηλεῖον πρὸς πώλησιν οἰνοπνευμάτων, εἴτε ἰθαγενὴς εἴτε ξένος, ὀφείλει πρὸ παντὸς ἄλλου νὰ ἐπιδώσῃ ἀναφορὰν εἰς τὸ ὑπουργεῖον τῆς ἀστυνομίας, ἢ ἂν τὸ τῆς συστάσεως τοῦ καπηλείου μέρος κῆται ἐντὸς τῆς Δημαρχίας (τοῦ 6ου τμήματ.), εἰς τὸ συμβούλιον τῆς Δημαρχίας, ἐν ᾗ ἐκτίθησι μετ' ἀκριβείας τὸ μέρος καὶ τὸν δεσπότην τῆς ἰδιοκτησίας (*μουκλ-σαχιπί*). Ἀφοῦ δ'ἐνεργηθῶσιν αἱ νόμιμοι ἐξακριβώσεις, τότε, ἂν τὸ περὶ οὗ πρόκειται ἐργαστήριον ἢ ἡ ἀποθήκη μέλλουν νὰ συστηθῶσιν εἰς μέρη πρόσφορα κατὰ νόμον, ἀποστέλλεται ἐκ μέρους τοῦ ὑπουργείου τῆς ἀστυνομίας, εἴτε ἐκ μέρους τῆς Δημαρχίας, δηλωτήριον ἔγγραφον (*ἰλμ-ου-χαπὲρ*) εἰς τὸ ἐπὶ τῶν ποτῶν τμῆμα (*ζεδζριέ*)(1) ὅπως ἐκδώσῃ τὴν ἐπὶ τούτῳ ἄδειαν (*τεζκερὲ*) ἀφοῦ πρῶτον εἰσπράξῃ τὸ τῆς ἀδείας δικαίωμα. Ἐπὶ τούτῳ δὲ θέλει κρατηθῇ ἐν τῷ ὑπουργείῳ τῆς ἀστυνομίας καὶ ἐν τῷ Συμβουλίῳ τῆς Δημαρχίας ἰδιαίτερον βιβλίον. Αἱ ἀναφοραὶ τῶν ξένων δὲν γίνονται παραδεκταὶ, ἂν οὗτοι δὲν φέρωσιν ἀνὰ χεῖρας δηλωτήριον (*ἰλμ-ου-χαπὲρ*) ἀδείας, ἐκ μέρους τοῦ δι-

(1) *Ζεδζριὲ*, ἡ ἐπὶ τῶν εἰσπράξεων τῶν ποτῶν διεύθυνσις, τμῆμα πρό τινος μὲν ἔτι ἀποτελοῦν ἴδιον κλάδον, ἐπὶ ψιλῷ μόνον ὀνόματι ὑπαγόμενον εἰς τὴν ἐπὶ τῶν ἐμμέσων φόρων διεύθυνσιν (τελωνεῖον), ἤδη δὲ ὁλοσχερῶς ὑπὸ τὴν ἐποπτείαν καὶ ἐξάρτησιν τῆς διευθύνσεως ταύτης διατελοῦν.

καστικοῦ γραφείου (Chancellerie) τῆς πρεσβείας τοῦ κράτους, οὗτινος ἤθελον εἶσθαι ὑπήκοοι.

Ἄρθρ. 9. Παρουσιαζομένου τινὸς εἰς τὸ ἐπὶ τῶν ποτῶν τμῆμα (*Ζεδζριὲ*) μὲ τὸ δηλωτήριον ἔγγραφον τῆς ἀστυνομίας, ἡ τοῦ τμήματος τούτου διεύθυνσις ὀφείλει, ἀμέσως μετὰ τὴν ἐκτέλεσιν τῶν διατάξεων τοῦ παρακατιόντος ἑνδεκάτου ἄρθρου, νὰ εἰσπράξῃ τὸ τῆς ἀδείας δικαίωμα καὶ ἐκδώσῃ τὸ ἔγγραφον τῆς ἀδείας (*τεζκερέ*)· ἐν τῷ ἐγγράφῳ τούτῳ δέον νὰ σημειῶνται μετ' ἀκριβείας ἡ θέσις τοῦ ἐργαστηρίου ἢ τῆς ἀποθήκης, καὶ τὸ ποσὸν τοῦ εἰσπραχθέντος δικαιώματος τῆς ἀδείας.

Ἄρθρ. 10. Τὸ ἐκ τῶν καπηλείων διὰ τὰς προσόδους τοῦ Κράτους λαμβανόμενον δικαίωμα ἀδείας εἰσπράττεται κατ' ἀναλογίαν ἑνὸς καὶ ἡμίσεως ἐπὶ δέκα, λογιζόμενον ἐπὶ τοῦ ποσοῦ τῆς ἀξίας τῶν ἐτησίων ἐνοικίων τῶν ἐργαστηρίων τούτων. Καθ' ὅσον ὅμως ἀφορᾷ τὰ οἰνοπωλεῖα τὰ ἔχοντα *γεδίκια* (1) καὶ μέλλοντα νὰ διατηρήσωσι τὸν ἀρχικὸν αὐτῶν χαρακτῆρα, χωρὶς νὰ μεταβάλλωνται ἀπὸ οἰνοπωλείων εἰς ἐργαστήρια ἑτέρας συντεχνίας ἢ ἐμπορίου, ἐπειδὴ ταῦτα συνέστησαν εἰσπραχθέντος παρὰ τῶν ἰδιοκτητῶν αὐτῶν δικαιώματος ἑτέρας φύσεως, τὸ ἐξ αὐτῶν ὡς ἄνωθι ὁρισθὲν λαμβάνεσθαι δικαίωμα ἀδείας θέλει εἰσπράττεσθαι κατὰ τὸ ἥμισυ, τοῦ ἑτέρου ἡμίσεως ἀφιερωμένου εἰς τοὺς ἰδιοκτήτας ἀπέναντι τόκων τῶν ἀπὸ τῶν *γεδικίων* εἰσπραχθέντων δικαιωμάτων. Ἐκ δὲ τοῦ δικαιώματος τῆς ἀδείας, ὅπερ εἰσπράτετται ἀπὸ τὰς ἐχούσας *γεδίκια πορτσαρίας* ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ ποσοῦ τῶν ἐνοικίων αὐτῶν, ἀφαιρουμένων διακοσίων πεντήκοντα γροσίων, ἅπερ εἰσπράττονται κατ' ἔτος ἐκ μέρους τοῦ αὐτοκρατορικοῦ ἐβκαφίου ἐπὶ τῶν γεδικίων αὐτῶν, τὸ ὑπόλοιπον μόνον, εἰσπραττόμενον παρὰ τῶν ἰδιοκτητῶν, καταγράφεται εἰς τὰς προσόδους τοῦ Κράτους.

Ἄρθρ. 11. Τὸ δικαίωμα τῆς ἀδείας εἰσπράττεται ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ ἐνοικίου τῶν ἐργαστηρίων τούτων, πρὸς γνῶσιν τοῦ ὁποίου λαμβάνεται ὑπ' ὄψιν τὸ μεταξὺ τοῦ ἰδιοκτήτου καὶ τοῦ ἐνοικιαστοῦ συντασσόμενον ἐνοικιαστήριον συμβόλαιον. Συνεπείᾳ τῆς διατάξεως ταύτης, ὅταν παρουσιασθῇ τις ζητῶν νὰ συστήσῃ ἀποθήκην ἢ ἐργαστήριον πνευματωδῶν ποτῶν, πρῶτον ἐξακριβοῦται ἐκ μέρους τῆς Ἀστυνομίας ἢ τῆς Δημαρχίας ἂν ἡ ἀποθήκη ἢ τὸ ἐργαστήριον κεῖνται ἢ οὐ εἰς μέρος ἀντικείμενον ταῖς

---

(1) *Γεδὶκ* εἶδος συμφωνητικοῦ, δυνάμει τοῦ ὁποίου ὁ πληρώσας ἅπαξ διὰ παντὸς ὡρισμένον τι ποσὸν γίνεται κάτοχος ἑνὸς μέρους, δυνάμενος νὰ τὸ μετασχηματίσῃ εἰς ἐργαστήριον οἱουδήποτε εἴδους· ὁ κάτοχος *γεδικίου* μεταφέρει τὰ δικαιώματά του ταῦτα καὶ εἰς τοὺς κληρονόμους αὐτοῦ· ἄλλοτε συνεχωροῦντο *γεδίκια* ἐπὶ βακουφικῶν (ἀφιερωμένων) κτημάτων καὶ ἐπὶ ἰδιοκτησιῶν (*μουλκ*), ἤδη ὅμως μόνον ἐπὶ ἰδιοκτησιῶν (*μούλκ*).

διατάξεσι τοῦ 2 ἄρθρου τοῦ παρόντος νόμου, εἶτα δὲ συντάσσεται τὸ ἐνοικιαστήριον συμβόλαιον, ὅπερ ἀποστέλλεται εἰς τὴν ἐπὶ τοῦ συνόλου τῶν δικαιωμάτων ἐπιτροπὴν (1), ἥτις, σημειοῦσα ὄπισθεν τοῦ συμβολαίου τὴν εἴσπραξιν τῶν νενομισμένων καὶ τὴν ὡς ἐκ τούτου παραχώρησιν τῆς ἀδείας, σφραγίζει τοῦτο. Καὶ ἐν περιπτώσει δὲ καθ' ἣν ὁ ἰδιοκτήτης τῆς ἀποθήκης ἢ τοῦ ἐργαστηρίου τῶν πνευματωδῶν ποτῶν, μὴ ἐνοικιάσας αὐτὸ εἰς ἄλλον, προτίθεται αὐτὸς ὁ ἴδιος νὰ μετέλθῃ τὸ ἐπάγγελμα τοῦτο, πρῶτον ἐκτελοῦνται αἱ δέουσαι ἐξακριβώσεις ἐκ μέρους τῆς ἀστυνομίας ἢ τῆς Δημαρχίας περὶ τῆς θέσεως καὶ τοῦ ἐνοικίου καὶ ἀποστέλλεται πρὸς τὴν προεκτεθεῖσαν ἐπιτροπὴν δηλωτήριον (*Ἰλμ-ου-χαπὲρ*), αὕτη δὲ κατόπιν ὀπισθογράφει ὡς καὶ ἄνω τὴν παραχώρησιν τῆς ἀδείας, σφραγίζουσα καὶ εἰσπράττουσα τὰ νενομισμένα.

Ἄρθρ. 12. Τὸ τῆς ἀδείας δικαίωμα εἰσπράττεται ἀπ' εὐθείας παρὰ τοῦ συστήσαντος καὶ διαχειριζομένου τὸ καπηλεῖον, εἴτε ἰδιοκτήτης εἴτε ἐνοικιαστὴς εἶναι οὗτος. Ἂν ὅμως ἦναι ἐνοικιαστὴς, τὸ μεταξὺ αὐτοῦ καὶ τοῦ ἰδιοκτήτου ἐνοικιαστήριον συμβόλαιον ὀφείλει νὰ συνταχθῇ κατὰ τὰ εἰθισμένα ἐνώπιον τῆς ἀστυνομίας, καὶ ἐνώπιον τοῦ συμβουλίου τῆς Δημαρχίας, ἂν τὸ καπηλεῖον κῆται εἰς τὰ ὑπὸ τὴν δικαιοδοσίαν αὐτῆς μέρη. Τὰ συμβόλαια ταῦτα δὲν δύνανται νὰ φέρωσι προθεσμίαν ἀνωτέραν τῶν ἑπτὰ ἐτῶν.

Ἄρθρ. 13. Τὸ ἐτήσιον δικαίωμα ἀδείας εἰσπράττεται κατὰ δύω δόσεις· τὸ ἥμισυ μὲν τὸν μῆνα Μάρτιον, ἀρχὴν τοῦ ἔτους, ὅτε δίδοται καὶ τὸ ἔγγραφον τῆς ἀδείας (*Ῥουχσὰτ τεζκερεσὶ*), τὸ δ' ἕτερον ἥμισυ τὴν 1 Σεπτεμβρίου. Τὰ ἐκδοθησόμενα ἔγγραφα ἀδείας (*ῥουχσὰτ τεζκερεσὶ*) δέον νὰ περιέχωσι λεπτομερῶς τὸ ὄνομα τοῦ αἰτοῦντος τὴν ἄδειαν, τὴν πατρίδα, τὴν διαμονὴν καὶ τὴν ὑπηκοότητα αὐτοῦ, τὴν θέσιν τοῦ καπηλείου, τὸ ὄνομα τοῦ ἰδιοκτήτου ἂν ὁ αἰτῶν τὴν ἄδειαν τύχῃ ἐνοικιαστὴς, τὸ ἐτήσιον ἐνοίκιον αὐτοῦ καὶ τὸ ποσὸν τοῦ δικαιώματος τῆς ἀδείας, ὅπερ ὀφείλει νὰ εἰσπραχθῇ ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ ποσοῦ τοῦ ἐνοικίου τούτου, καὶ τέλος τὴν εἴσπραξιν τοῦ ἡμίσεως τοῦ ἐτησίου δικαιώματος ἀδείας· περιπλέον δὲ δέον νὰ φέρωσι ταῦτα τὴν σφραγίδα τοῦ ἐπὶ τῶν ποτῶν τμήματος. Εἰσπραττομένης δὲ τῆς κατὰ σεπτέμβριον δευτέρας δόσεως, γίνεται καὶ αὖθις σημείωσις κάτωθι τοῦ αὐτοῦ ἐγγράφου, σφραγιζομένη τῇ αὐτῇ σφραγίδι. Τὰ τῆς ἀδείας ἔγγραφα ταῦτα ἰσχύουσιν ἐπὶ ἓν καὶ μόνον

---

(1) *Ῥουσσουμάτι Μουδζτεμιὰ ἐμανετὶ* ἤτοι ἡ ἐπὶ τοῦ συνόλου τῶν εἰσπράξεων ἐπιτροπὴ, ἐπιτετραμένη κυρίως τὴν εἴσπραξιν τοῦ ἄλλοτε ἀπὸ τῶν οἰνοπνευματοποιίων λαμβανομένου δικαιώματος καὶ συνισταμένου εἰς 20 %, μετὰ τὴν κατάργησιν καὶ ἀντικατάστασιν τοῦ ὁποίου διὰ τοῦ 10 % ὑπὸ τὴν ἐπωνυμίαν *ῥέσμι μπεϊὰ*, κατηργήθη καὶ αὕτη.

ἔτος, μετὰ τὴν λῆξιν τοῦ ὁποίου ἀνανεοῦνται, εἰσπραττομένου νέου δικαιώματος ἀδείας. Διὰ τὰ καπηλεῖα τὰ συνιστώμενα ἐν μέσῳ τοῦ ἔτους, τὸ δικαίωμα τῆς ἀδείας εἰσπράττεται λογιζόμενον ἀπὸ τῆς ἡμέρας τῆς συστάσεως αὐτῶν μέχρι τέλους τῆς ὡς ἄνωθι ἐνιαυσίου προθεσμίας· ἂν δέ τις ἀποτίσας τὴν ἐν ἀρχῇ τοῦ ἔτους πρώτην δόσιν, ἐπελθούσης τῆς κατὰ σεπτέμβριον δευτέρας δόσεως, δυστροπήσῃ καὶ ἀποποιηθῇ τὴν ἀπότισιν αὐτῆς, τότε κλείεται ἀμέσως τὸ ἐργαστήριον αὐτοῦ.

Ἄρθρ. 14. Ὅστις ἐκ τῶν πωλούντων πνευματώδη ποτὰ ἐν μέσῳ τοῦ ἔτους παραιτηθῇ τοῦ ἐπαγγέλματός του τούτου εἴτε οἰκείᾳ βουλήσει, εἴτε συνεπείᾳ διαγωγῆς ἀντικειμένης εἰς τοὺς καθεστῶτας νόμους, καὶ προκληθῇ ἡ Ἀρχὴ ὅπως κλείσῃ τὸ ἐργαστήριον ἢ τὴν ἀποθήκην αὐτοῦ, κατ' οὐδὲν δικαιοῦται ὅπως ἀπαιτήσῃ τὴν ἀπόδοσιν τοῦ παρ' αὐτοῦ ἀποτιθέντος δικαιώματος τῆς ἀδείας· ἐπίσης ὁ ἀπὸ ἑνὸς μέρους εἰς ἕτερον μεταβιβαζόμενος οἰνοπνευματοπώλης ὑποχρεοῦται νὰ ἐφοδιασθῇ διὰ νέου ἐγγράφου ἀδείας (*Ρουχσὰτ τεζκερεσὶ*), μὴ ἔχων τὸ δικαίωμα ν' ἀπαιτήσῃ ὅπως τὸ ὑπ' αὐτοῦ ἐξ ἀρχῆς καταβληθὲν δικαίωμα ἀδείας ἰσολογισθῇ ἐν τῷ λογαριασμῷ τοῦ νέου ἐγγράφου.

Ἄρθρ. 15. Δίδεται ἔγγραφον ἀδείας εἰς τοὺς πωλητὰς ἐδωδίμων πραγμάτων καὶ ἄλλων ἐμπορευμάτων, ὅτε οὗτοι ἤθελον ζητήσει τὴν ἄδειαν τοῦ πωλεῖν ἐν τοῖς ἐργαστηρίοις αὐτῶν κατὰ τὸ μᾶλλον καὶ ἧττον καὶ πνευματώδη ποτὰ διὰ ποτηρίου καὶ ὀκᾶς, ἀφοῦ ὅμως πρῶτον ἐνεργηθῶσιν αἱ ὡρισμέναι ἐξακριβώσεις, καὶ ἀποδειχθῇ ὅτι αἱ θέσεις τῶν ἐργαστηρίων των δὲν ἀντίκεινται εἰς τὰς διατάξεις τοῦ 2 ἄρθρου. Ἐν τῇ περιπτώσει ταύτῃ, τὸ τῆς ἀδείας δικαίωμα εἰσπράττεται λογιζόμενον ἐπὶ τοῦ ποσοῦ τοῦ ὅλου ἐτησίου ἐνοικίου τῶν ἐργαστηρίων τούτων καὶ συνῳδὰ ταῖς διατάξεσι τοῦ παρόντος νόμου.

Ἄρθρ. 16. Ἐὰν δέ τις, μὴ ἔχων ἔγγραφον ἀδείας, συστήσῃ ἐργαστήριον πνευματωδῶν ποτῶν, ἢ πωλῇ τοιαῦτα διὰ ποτηρίου καὶ ὀκᾶς εἰς μέρη προωρισμένα πρὸς πώλησιν ἐδωδίμων καὶ ἑτέρων ἐμπορευμάτων, τὸ ἐργαστήριον ἢ ἡ ἀποθήκη του αὕτη θέλει κλείεσθαι ἀμέσως καὶ σφραγίζεσθαι παρὰ τοῦ ὑπουργείου τῆς ἀστυνομίας, ἢ παρὰ τοῦ συμβουλίου τῆς Δημαρχίας διὰ τὰ ἐν τῇ περιοχῇ αὐτῆς κείμενα μέρη· μετὰ δὲ ταῦτα, ὁ παραβάτης ἐνάγεται, ἐφαρμόζονται δ' ἐπ' αὐτοῦ αἱ διατάξεις τοῦ παρόντος κανονισμοῦ.

Ἄρθρ. 17. Οἱ οὕτως, ἐναντίον τῶν διατάξεων τοῦ ἀνωτέρου ἄρθρου, ἄνευ ἐγγράφου ἀδείας συνιστῶντες ἐργαστήρια ἢ ἀποθήκας πνευματωδῶν ποτῶν, ἢ πωλοῦντες τοιαῦτα διὰ ποτηρίου καὶ ὀκᾶς ἐντὸς ἐργαστηρίων, στηθέντων πρὸς πώλησιν ἐδωδίμων, ὑποβάλλνοται εἰς πρόστιμον τριῶν μέχρι δέκα χρυσῶν Ὀθωμ. λιρῶν, κλειομένων συγχρόνως, ὡς ἐρρέθη, καὶ τῶν ἐργαστηρίων αὐτῶν.

Ἄρθρ. 18. Οἱ κάτοχοι τῶν καπηλείων ὑποχρεοῦνται νὰ δεικνύωσιν, ἄνευ τῆς ἐλαχίστης ἀντιστάσεως, τὰ τῆς ἀδείας ἔγγραφά των ἑκάστοτε, ὁσάκις οἱ ὑπάλληλοι τῆς ἀστυνομίας, ἢ τῆς Δημαρχίας, ἢ τοῦ ἐπὶ τῶν ποτῶν τμήματος, ζητήσωσιν ὅπως ἴδωσιν αὐτά.

Ἄρθρ. 19. Πάντα τὰ μέχρι τοῦδε ὑπάρχοντα παντὸς εἴδους καπηλεῖα ὑπόκεινται καθ' ὁλοκληρίαν εἰς τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος νόμου.

Ἄρθρ. 20. Οἱ κάτοχοι τῶν μέχρι τοῦδε συστηθέντων ἐργαστηρίων, ἀποθηκῶν, οἰνοπωλείων, *ποντζαριῶν*, *κουλτουκίων*, *σερπετχανέδων* καὶ λοιπῶν καπηλείων, ἐν οἷς πωλοῦνται διὰ ποτηρίου καὶ ὀκᾶς πνευματώδη ποτά, ὑποχρεοῦνται ἀπὸ τῆς ἡμέρας τῆς διακοινώσεως τοῦ παρόντος νόμου τοὐλάχιστον μέχρι τῆς ἐλεύσεως τῆς προσεχοῦς 1 Σεπτεμβρίου νὰ προμηθευθῶσιν ἔγγραφον ἀδείας (*ρουχσὰτ τεζκερεσί*). Εἰς τὰ καπηλεῖα, ἅτινα μετὰ τὴν ἀνωτέρω προθεσμίαν καὶ ἄνευ ἰσχυρᾶς αἰτίας δὲν ἤθελον προμηθευθῆ τοιοῦτον ἔγγραφον, ἐφαρμόζονται αἱ διατάξεις τοῦ παρόντος νόμου.

Ἄρθρ. 21. Ἅπασαι αἱ διατάξεις τοῦ παρόντος νόμου ἀφορῶσι ταὐτοχρόνως καὶ τοὺς ἐκ τῶν ξένων ὑπηκόων πωλοῦντας πνευματώδη ποτὰ διὰ ποτηρίου καὶ ὀκᾶς. Κατὰ τὰς συνθήκας ὅμως, αἱ δίκαι καὶ ἀνακρίσεις αὐτῶν, ἐὰν φωραθῶσι παραβαίνοντες τὰς διατάξεις τοῦ νόμου τούτου, διεξάγονται μὲν ὑπὸ τῆς Ἀστυνομίας, ἐπὶ παρουσίᾳ ὅμως καὶ τοῦ διερμηνέως αὐτῶν.

ΝΟΜΟΣ

Περὶ τῶν ἐν ταῖς ἐπαρχίαις καπήλων καὶ καπηλείων.

(Τῇ 3 Ῥαμαζὰν 1278.)

Ἄρθρ. 1. Πᾶς ὁ θέλων νὰ πωλήσῃ πνευματώδη ποτὰ διὰ ποτηρίου καὶ ὀκᾶς, εἰς οἱονδήποτε μέρος κἂν ᾖ, ὀφείλει νὰ λάβῃ παρὰ τῆς ἀρχῆς τὸ ἐπὶ τούτῳ ἔγγραφον τῆς ἀδείας (*ρουχσὰτ τεζκερεσί*)· ἀπαγορεύεται ἡ πώλησις πνευματωδῶν ποτῶν εἴτε διὰ ποτηρίου εἴτε δι' ὀκᾶς εἰς τοὺς μὴ ἔχοντας τὸ ἔγγραφον τοῦτο.

Ἄρθρ. 2. Δὲν ἐπιτρέπεται ἡ σύστασις καπηλείων εἰς μέρη, κείμενα τοὐλάχιστον κατ' ἀπόστασιν ἑκατὸν τετραγωνικῶν πήχεων πλησίον τῶν τεμενῶν καὶ *τεκέδων*, εἰς συνοικίας κειμένας πλησίον ἢ καὶ ἀπέναντι τῶν ἀστυνομικῶν σταθμῶν, καὶ εἰς τὰ τυχὸν θεωρηθησόμενα ὡς ἐπισφαλῆ διὰ τὴν δημοσίαν ἀσφάλειαν, τὴν ἠθικὴν καὶ τὰ ἔθιμα τοῦ τόπου μέρη.

Ἄρθρ. 3. Εἰς τὰ ἐργαστήρια, ἐν οἷς πωλοῦνται πνευματώδη ποτά, ἐπειδὴ θεωροῦνται ὡς δημόσια μέρη, οἱ ὑπάλληλοι τῆς ἀστυνομίας δύνανται καὶ ἔχουσι καθῆκον νὰ εἰσέρχωνται κατὰ πᾶσαν ὥραν καὶ στιγμὴν, οἱονδήποτε κἂν ᾖ τὸ κατέχον αὐτὰ ἄτομον, ὅπως παρακωλύωσι πᾶν τὸ ἀντικείμενον εἰς τὴν εὐταξίαν καὶ εὐνομίαν τοῦ τόπου, ὅπως ἐνεργῶσιν ἐρεύνας καὶ ἐξετάσεις ἐπὶ παντὸς, ὅπερ ἤθελε θεωρηθῇ ὕποπτον, καὶ τέλος ὅπως συλλαμβάνοντες ἀποστέλλωσιν εἰς τὰς ἀρχὰς τοὺς ἐγκληματίας. Οἱ κάτοχοι τῶν ἐργαστηρίων τούτων ὀφείλουσιν ἀφ' ἑτέρου νὰ συμπράττωσι καὶ διευκολύνωσι τοὺς ἀστυνομικοὺς ὑπαλλήλους εἰς τὴν ἐκτέλεσιν τῶν χρεῶν αὐτῶν κατὰ τὰς τοιαύτας περιστάσεις· οἱ δὲ ἀνθιστάμενοι καὶ παρακωλύοντες αὐτοὺς περὶ τὴν ἐκτέλεσιν τῶν χρεῶν των θέλουσιν ὑποστῆ τὰς ὑπὸ τοῦ νόμου ἐπιβαλλομένας ποινάς. Πᾶσα δὲ βιαία διαγωγὴ ἐκ μέρους τῶν ἀστυνομικῶν ὑπαλλήλων εἰς τὴν ἐκτέλεσιν τῶν ἀστυνομικῶν τούτων μέτρων, ἐπὶ τῇ καταθέσει τοῦ ζημιουμένου προσώπου, θέλει ἐξετάζεσθαι μετ' ἐπιστασίας ἐκ μέρους τῆς ἀρχῆς, καὶ οἱ εὑρεθησόμενοι ἔνοχοι θέλουσι τιμωρεῖσθαι.

Ἄρθρ. 4. Ἐξαιρέσει τῶν ἰδιοκτητῶν καὶ τῶν ὑπαλλήλων αὐτῶν, εἰς οὐδένα ἕτερον ἐπιτρέπεται νὰ διανυκτερεύῃ ἐντὸς τῶν καπηλείων, τῶν ἐχόντων δωμάτια πρόσφορα πρὸς διαμονήν.

Ἄρθρ. 5. Ἐξαιρέσει τῶν ἐργαστηρίων, τῶν καλουμένων *πορτσαρίαι*

καὶ τῶν συνήθων καφφενείων, ὅλα ἐν γένει τὰ λοιπὰ ἐργαστήρια, ἐν οἷς πωλοῦνται πνευματώδη ποτὰ, δέον καθ' ἑκάστην νὰ κλείωνται μετὰ τὴν δύσιν τοῦ ἡλίου, κατὰ τὰς ὑπὸ τῶν ἀρχῶν τοῦ τόπου καὶ ἀναλόγως τῶν περιστάσεων, τῶν θέσεων καὶ τῶν ὡρῶν τοῦ ἔτους ὁρισθησομένας καὶ κοινοποιηθησομένας ὥρας.

Ἄρθρ. 6. Οἱ ἰδιοκτῆται τῶν καπηλείων ὀφείλουσι νὰ ἐπαγρυπνῶσιν ὅπως μηδεὶς κρύπτηται ἐντὸς τῶν ἐργαστηρίων αὐτῶν καὶ ὅπως μὴ συμβαίνῃ τι ἐκ μέρους τῶν θαμώνων των ἀντικείμενον τῇ δημοσίᾳ ἠθικῇ· ἐν περιπτώσει καθ' ἣν δὲν ἤθελον νὰ προλάβωσι καὶ κωλύσωσι τὰ τοιαῦτα αὐτοὶ οὗτοι, ὑποχρεοῦνται νὰ εἰδοποιήσωσιν ἐπὶ τούτῳ τοὺς ἀστυνομικοὺς ὑπαλλήλους.

Ἄρθρ. 7. Ἀπαγορεύονται τὰ τυχηρὰ παιγνίδια οἱουδήποτε εἴδους ἐντὸς τῶν καπηλείων· ἀπαγορεύονται ἐπίσης ἐν αὐτοῖς ἡ μουσικὴ καὶ τὰ παρόμοια, ἐκτὸς ἰδιαιτέρας ἀδείας, λαμβανομένης παρὰ τῆς ἀρχῆς τοῦ τόπου.

Ἄρθρ. 8. Τὸ ἐκ τῶν καπηλείων, ἐν οἷς πωλοῦνται πνευματώδη ποτὰ διὰ ποτηρίου ἢ ὀκᾶς, μικρὸν ἢ μέγα διὰ τὰς προσόδους τοῦ Κράτους λαμβανόμενον δικαίωμα ἀδείας εἰσπράττεται κατ' ἀναλογίαν ἑνὸς καὶ ἡμίσεως ἐπὶ δέκα, λογιζόμενον ἐπὶ τοῦ ποσοῦ τῆς ἀξίας τῶν ἐτησίων ἐνοικίων τῶν καπηλείων τούτων. Καθ' ὅσον ὅμως ἀφορᾷ τὰ εἴς τινας πόλεις διὰ *γεδικίου* ἀνέκαθεν ὡς τοιαῦτα συνεστημένα οἰνοπωλεῖα καὶ μέλλοντα νὰ διατηρήσωσι τὸν ἀρχικὸν αὐτῶν χαρακτῆρα, χωρὶς νὰ μεταβάλλωνται ἀπὸ οἰνοπωλείων εἰς ἐργαστήρια ἑτέρας συντεχνίας ἢ ἐμπορίου, ἐπειδὴ οἱ κάτοχοι αὐτῶν ἀπέτισαν ἑτέρας φύσεως δικαιώματα πρὸς σύστασίν των, θέλει εἰσπράττεσθαι ἐξ αὐτῶν τὸ ἥμισυ μόνον τοῦ κατὰ τὸν νόμον τοῦτον δικαιώματος ἀδείας, τοῦ ἄλλου ἡμίσεως δωρουμένου τοῖς ἰδιοκτήταις αὐτῶν, ἀπέναντι τόκου δι' ὅσα ἀπέτισαν διὰ τὸ *γεδίκιον*.

Ἄρθρ. 9. Τὸ τῆς ἀδείας δικαίωμα εἰσπράττεται λογιζόμενον ἐπὶ τοῦ ποσοῦ τοῦ ἐνοικίου τῶν καπηλείων, πρὸς γνῶσιν τοῦ ὁποίου λαμβάνεται ὑπ' ὄψιν τὸ μεταξὺ ἰδιοκτήτου καὶ ἐνοικιαστοῦ συντασσόμενον ἐνοικιαστήριον συμβόλαιον. Ἂν δὲ ὁ ἰδιοκτήτης τοῦ ἐργαστηρίου ἢ τῆς ἀποθήκης ταύτης, μὴ ἐνοικιάσας αὐτὸ εἰς ἄλλον, προτίθεται νὰ μετέλθῃ ὁ ἴδιος τὸ ἐπάγγελμα τοῦτο, τότε τὸ τῆς ἀδείας δικαίωμα εἰσπράττεται ἐπὶ τοῦ ποσοῦ τοῦ ἐνοικίου τοῦ ἐργαστηρίου ἢ τῆς ἀποθήκης ταύτης, κατὰ τὴν ὑπὸ πραγματογνωμόνων ἐξακρίβωσιν καὶ ὑπολογισμὸν ἐν τῷ διοικητικῷ συμβουλίῳ (1).

(1) Εἰς τὰς ἐπαρχίας ἐν ἑκάστῃ νομαρχίᾳ (*βιλαγὲτ*), ἐπαρχίᾳ (*σανδζὰκ*), ἢ δήμῳ (*καζᾶ*), ὑπάρχει καὶ ἀνὰ ἓν διοικητικὸν συμβούλιον. Αἱ κοινότητες καὶ τὰ προσαυξήματα (*ναχιὲ*) ἔχουσι δημογεροντίαν (*ἰχτιὰρ μεδζλισί*.). Τὰ περὶ τῶν καθηκόντων τῶν συμβουλίων τούτων ὅρα ἀρθρ. 27 καὶ 35 ἐν τῷ περὶ Νομαρχιῶν (*Βιλαγὲτ*) νόμῳ.

Ἄρθρ. 10. Τὸ τῆς ἀδείας δικαίωμα καταβάλλεται ἀπ' εὐθείας ὑπὸ τοῦ συστήσαντος καὶ διαχειριζομένου τὸ καπηλεῖον, εἴτε ἰδιοκτήτης εἴτε ἐνοικιαστὴς εἶναι οὗτος.

Ἄρθρ. 11. Πᾶς ὁ θέλων νὰ συστήσῃ καπηλεῖον, εἴτε ξένος εἴτε ἰθαγενής, ὀφείλει πρὸ παντὸς νὰ ἐπιδώσῃ εἰς τὴν ἀρχὴν τοῦ τόπου ἀναφοράν, ἐν ᾗ ἐκτίθησι τὴν θέσιν καὶ τὸν δεσπότην τῆς ἰδιοκτησίας· ἡ ἀναφορὰ δὲ αὕτη παραπέμπεται εἰς τὸ διοικητικὸν συμβούλιον, ὅπως ἐκτελεσθῶσιν αἱ κατὰ νόμον ἐξακριβώσεις. Ἡ ἀναφορὰ τῶν ξένων ἐστὶν ἀπαράδεκτος, ἂν δὲν συνοδεύηται μετὰ δηλωτηρίου (*ἴλμ-ου-χαπὲρ*) ἀδείας, ἐκ μέρους τοῦ προξενείου τοῦ κράτους, οὗτινος ἤθελον εἶσθαι ὑπήκοοι.

Ἄρθρ. 12. Ἂν ὁ ζητῶν τὴν σύστασιν καπηλείου ἢ ἐνοικιαστὴς, μετὰ τὰς ἐν τῷ διοικητικῷ συμβουλίῳ γενομένας ἐξακριβώσεις περὶ τοῦ ἐπισφαλοῦς ἢ μὴ τῆς θέσεως τῶν καπηλείων τούτων, γράφεται ἐπὶ τῆς ἀναφορᾶς ἔκθεσις (*ἰλὰμ*), ἥτις καὶ σφραγίζεται τῇ σφραγίδι τοῦ συμβουλίου τούτου· ἀκολούθως συντάσσεται τὸ ἐνοικιαστήριον συμβόλαιον, ὅπερ παραπέμπεται ἐν μὲν ταῖς πρωτευούσαις τῶν ἐπαρχιῶν εἰς τοὺς οἰκονομικοὺς ἐπιστάτας (1), ἐν δὲ τοῖς δήμοις (*καζᾶ*) εἰς τοὺς δημάρχους αὐτοὺς (*καζᾶ μουδιρὶ*), ἔνθα σφραγίζεται, ἀφοῦ πρῶτον εἰσπραχθῶσι τὰ δέοντα τέλη (*χὰρδζ*) καὶ ὀπισθογραφῇ ἐν αὐτῷ ἡ εἴσπραξις αὐτῶν καὶ ἡ κατὰ συνέπειαν παραχώρησις τῆς ἀδείας. Τελεσθέντων δὲ τούτων, δίδοται τῷ αἰτοῦντι τὸ τῆς ἀδείας ἔγγραφον (*ρουχσὰτ-τεζκερεσί*). Ἂν δ' ἐξ ἐναντίας ὁ αἰτῶν ἢ αὐτὸς ὁ ἰδιοκτήτης τοῦ ἐργαστηρίου ἢ τῆς ἀποθήκης, τότε ἐν τῷ διοικητικῷ συμβουλίῳ, σὺν τῇ ἐξακριβώσει περὶ τοῦ κατὰ νόμον ἐπισφαλοῦς ἢ μὴ τῆς τοῦ καπηλείου θέσεως, ἐξακριβοῦται ταὐτοχρόνως καὶ ἡ ἀξία τοῦ ἐτησίου αὐτοῦ ἐνοικίου, γίνεται ἔκθεσις (*ἰλὰμ*) ὡς καὶ ἀνωτέρω ἐπὶ τῆς ἀναφορᾶς, εἰσπράττονται τὰ δέοντα τέλη καὶ οὕτω δίδοται τὸ τῆς ἀδείας ἔγγραφον.

Ἄρθρ. 13. Τὰ ἐνοικιαστήρια συμβόλαια τῶν καπηλείων δὲν δύνανται νὰ συνταχθῶσιν ἐπὶ διαρκεῖ προθεσμίᾳ μεγαλειτέρα τῆς τῶν ἑπτὰ ἐτῶν.

Ἄρθρ. 14. Τὸ τῆς ἀδείας δικαίωμα ἀποτίεται κατὰ δύω δόσεις· τὸ ἥμισυ μὲν κατὰ Μάρτιον, ἀρχὴν τοῦ ἔτους, ὅτε δίδοται καὶ τὸ τῆς ἀδείας ἔγγραφον (*ρουχσὰτ-τεζκερεσί*), καὶ τὸ δεύτερον ἥμισυ τὴν 1ην τοῦ Σεπτεμβρίου. Τὰ ἔγγραφα τῆς ἀδείας ἐκδίδονται ἐπὶ διπλοτύπων (*κοτσὰρ*)

(1) Ἑκάστη Νομαρχία ἔχει ἕνα εἰσπράκτορα καὶ ἐλεγκτὴν, ἢ οἰκονομικὸν ἔφορον (*δεφτερδάρ*·) τοιοῦτοι οἰκονομικοὶ ἔφοροι εὑρίσκονται καὶ ἐν ἑκάστῃ ἐπαρχίᾳ, ἀλλ' εἶχον πρὸ μὲν τῆς νέας διαιρέσεως τῶν Νομαρχιῶν τὸν τίτλον *μὰλ μεεμουρὴ*, ἢ *μὰλ-μουδιρὴ*, ὡς εὕρηται καὶ ἐν τῷ κειμένῳ τοῦ παρόντος κανονισμοῦ, ἤδη δὲ συνηθέστερον τὸν τίτλον *μουχασεβεδζῆ*. Τὰ χρέη τῶν ὑπαλλήλων τούτων ἐν τοῖς δήμοις (*καζᾶ*) ἐκτελεῖ αὐτὸς ὁ λήμαρχος (*καζᾶ-μουδιρὶ, καϊμακάμης.*)

καὶ ἐν αὐτοῖς ὡς καὶ ἐν τῷ σκελετῷ αὐτῶν δέον νὰ σημειοῦται μετ' ἀκριβείας τὸ ὄνομα, ἡ πατρὶς καὶ ἡ ὑπηκοότης τοῦ καπήλου, ἡ θέσις τοῦ καπηλείου, τὸ ὄνομα τοῦ ἰδιοκτήτου ἂν ὁ αἰτῶν τύχῃ ἐνοικιαστὴς, τὸ ποσὸν τοῦ ἐτησίου ἐνοικίου, τὸ ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ ποσοῦ τούτου εἰσπρακτέον δικαίωμα ἀδείας, καὶ ἡ ἐκ προκαταβολῆς ἀπότισις τοῦ ἡμίσεως τοῦ δικαιώματος τούτου· περιπλέον δὲ τὰ ἔγγραφα ταῦτα δέον νὰ σφραγίζωνται ἐν μὲν ταῖς πρωτευούσαις τῶν ἐπαρχιῶν παρὰ τοῦ οἰκονομικοῦ ἐπιστάτου (*μὰλ-μεεμουρὴ*), ἐν δὲ τοῖς προσηρτημένοις δήμοις (*καζᾶ*) παρὰ τοῦ Δημάρχου, ἀποτιομένης δὲ τῆς κατὰ σεπτέμβριον ἑτέρας δόσεως, γίνεται καὶ αὖθις ἰδιαιτέρα σημείωσις κάτωθι τοῦ αὐτοῦ ἐγγράφου καὶ σφραγίζεται τοῦτο ὡς ἄνω. Τὰ τῆς ἀδείας ἔγγραφα ἰσχύουσιν ἐπὶ ἓν μόνον ἔτος, οὗ λήξαντος, ἀνανεοῦνται ταῦτα, εἰσπραττομένου νέου δικαιώματος ἀδείας. Διὰ τὰ καπηλεῖα τὰ συνιστώμενα ἐν μέσῳ τοῦ ἔτους, τὸ τῆς ἀδείας δικαίωμα εἰσπράττεται λογιζόμενον ἀπὸ τῆς ἡμέρας τῆς συστάσεως αὐτῶν μέχρι τέλους τοῦ ἔτους· ἐὰν δέ τις ἀποτίσας τὴν ἐν ἀρχῇ τοῦ ἔτους πρώτην δόσιν λάβῃ τὸ τῆς ἀδείας ἔγγραφον, ἐπελθούσης δὲ τῆς κατὰ σεπτέμβριον δευτέρας δόσεως, δυστροπήσῃ καὶ ἀποποιηθῇ τὴν ἀπότισιν καὶ ταύτης, τότε κλείεται ἀμέσως τὸ ἐργαστήριον αὐτοῦ.

Ἄρθρ. 15. Ὅστις ἐκ τῶν πωλούντων πνευματώδη ποτὰ ἐν μέσῳ τοῦ ἔτους παραιτηθῇ τοῦ ἐπαγγέλματός του εἴτε οἰκείᾳ βουλήσει, εἴτε συνεπείᾳ διαγωγῆς του ἀντικειμένης εἰς τοὺς καθεσῶτας νόμους, καὶ προκαλεσάσης τὴν ἀρχὴν ὅπως κλείσῃ τὸ ἐργαστήριον ἢ τὴν ἀποθήκην αὐτοῦ, κατ' οὐδὲν δικαιοῦται οὗτος ὅπως ἀπαιτήσῃ τὴν ἐπιστροφὴν τοῦ ὑπ' αὐτοῦ ἀποτιθέντος δικαιώματος τῆς ἀδείας· ἐπίσης ὁ ἀπὸ ἑνὸς εἰς ἕτερον μέρος μεταβιβαζόμενος ὑποχρεοῦται νὰ ἐφοδιασθῇ διὰ νέου ἐγγράφου ἀδείας, μὴ ἔχων τὸ δικαίωμα ν' ἀπαιτήσῃ ὅπως τὸ παρ' αὐτοῦ διὰ τὸ πρότερον μέρος ἀποτιθὲν δικαίωμα ἀδείας ἰσολογισθῇ ἐν τῷ λογαριασμῷ τοῦ νέου ἐγγράφου.

Ἄρθρ. 16. Ἔγγραφον ἀδείας πρὸς πώλησιν κατὰ τὸ μᾶλλον καὶ ἧττον πνευματωδῶν ποτῶν διὰ ποτηρίου καὶ ὀκᾶς ἐπιτρέπεται νὰ δίδηται καὶ εἰς τοὺς κατόχους ἐργαστηρίων ἢ ἀποθηκῶν, ἐν οἷς πωλοῦνται ἐδώδιμα ἢ ἕτερα ἀντικείμενα, ἐπὶ τῇ αἰτήσει αὐτῶν, ἀφοῦ ὅμως πρῶτον ἐκτελεσθῶσιν αἱ ὡρισμέναι ἐξακριβώσεις, καὶ εὑρεθῶσιν αἱ θέσεις τῶν ἐργαστηρίων τούτων μὴ ἀντικείμεναι ταῖς διατάξεσι τοῦ 2 ἄρθρου τοῦ παρόντος νόμου. Ἐν τῇ περιπτώσει ταύτῃ τὸ τῆς ἀδείας δικαίωμα εἰσπράττεται, λογιζόμενον ἐπὶ τοῦ ποσοῦ τοῦ ὅλου ἐνοικίου τῶν ἐργαστηρίων τούτων καὶ συμφώνως μὲ τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος νόμου.

Ἄρθρ. 17. Ἐάν τις, μὴ ἔχων ἔγγραφον ἀδείας, συστήσῃ ἐργαστήριον πνευματωδῶν ποτῶν, ἢ πωλῇ τοιαῦτα διὰ ποτηρίου καὶ ὀκᾶς εἰς μέρη προωρισμένα πρὸς πώλησιν ἐδωδίμων καὶ ἑτέρων ἐμπορευμάτων, τὸ ἐρ-

γαστήριον ἢ ἡ ἀποθήκη του αὕτη θέλει κλείσθαι καὶ σφραγίζεσθαι ὑπὸ τῆς ἀρχῆς τοῦ τόπου, αὐτὸς δὲ ἐνάγεται, ἐφαρμοζομένων τῶν ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει διατάξεων τοῦ παρόντος νόμου.

Ἄρθρ. 18. Οἱ ἄνευ ἐγγράφου ἀδείας συνιστῶντες ἐργαστήρια ἢ ἀποθήκας πνευματωδῶν ποτῶν, ἢ πωλοῦντες τοιαῦτα διὰ ποτηρίου καὶ ὀκᾶς ἐντὸς ἐργαστηρίων συστηθέντων πρὸς πώλησιν ἐδωδίμων, ὑποβάλλονται εἰς πρόστιμον τριῶν μέχρι δέκα χρυσῶν Ὀθωμ. λιρῶν, κλειομένων συγχρόνως, ὡς εἴρηται, καὶ τῶν ἐργαστηρίων αὐτῶν.

Ἄρθρ. 19. Οἱ κάπηλοι ὑποχρεοῦνται νὰ δεικνύωσιν ἄνευ τῆς ἐλαχίστης ἀντιστάσεως τὰ τῆς ἀδείας αὐτῶν ἔγγραφα ἑκάστοτε, ὁσάκις οἱ ὑπάλληλοι τῆς ἐξουσίας ζητήσωσιν ἵνα ἴδωσιν αὐτά.

Ἄρθρ. 20. Πάντα τὰ μέχρι τοῦδε ὑπάρχοντα παντὸς εἴδους καπηλεῖα ὑπόκεινται καθ' ὁλοκληρίαν εἰς τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος νόμου.

Ἄρθρ. 21. Οἱ κάτοχοι τῶν μέχρι τοῦδε συστηθέντων ἐργαστηρίων, ἀποθηκῶν, *κουλτουκίων*, οἰνοπωλείων καὶ παντὸς εἴδους ἑτέρων καπηλείων ἐν οἷς πωλοῦνται πνευματώδη ποτὰ, ὑποχρεοῦνται, ἀπὸ τῆς ἡμέρας τῆς διακοινώσεως τοῦ παρόντος νόμου τοὐλάχιστον μέχρι τῆς ἐλεύσεως τῆς προσεχοῦς 1ης σεπτεμβρίου, νὰ προμηθευθῶσιν ἔγγραφον ἀδείας. Ἐπὶ τῶν καπηλείων, ἅτινα μετὰ τὴν ἀνωτέρω προθεσμίαν καὶ ἄνευ ἰσχυροῦ τινος αἰτίου δὲν ἤθελον ἐφωδιασθῆ διὰ τοῦ ἀνωτέρου ἐγγράφου, ἐφαρμόζονται αἱ διατάξεις τοῦ παρόντος νόμου.

Ἄρθρ. 22. Ἅπασαι αἱ διατάξεις τοῦ παρόντος νόμου ἐφαρμόζονται ἐπίσης καὶ εἰς τοὺς ἐκ τῶν ξένων ὑπηκόων πωλοῦντας πνευματώδη ποτὰ διὰ ποτηρίου καὶ ὀκᾶς, ἐκτὸς τῶν ποινικῶν ἐφαρμογῶν. Ὁπωσδήποτε ὅμως, οἱ παραβαίνοντες ἐξ αὐτῶν τὰς διατάξεις τοῦ νόμου τούτου προσάγονται διὰ τοῦ προξένου αὐτῶν κατὰ τὰς συνθήκας ἐνώπιον τοῦ διοικητικοῦ συμβουλίου, ἔνθα δικάζονται καὶ ἀνακρίνονται ἐπὶ παρουσίᾳ τῶν διερμηνέων αὐτῶν. Τὰ ξενοδοχεῖα δὲν ὑπόκεινται εἰς τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος νόμου.

ΝΕΩΤΕΡΟΣ ΝΟΜΟΣ

Περὶ τοῦ ἀπὸ τῆς 1ης Μαρτίου ἔ. ἐγ. 1282 (1866) ἀποφασισθέντος εἰσπράττεσθαι δικαιώματος πωλήσεως (*ρέσμι-μπειὲ*) ἀπὸ τῶν πωλούντων πνευματώδη ποτὰ διὰ ποτηρίου καὶ ὀκᾶς ἐν Κωνσταντινουπόλει, ταῖς τρισὶ πόλεσι (Ἐγριοὺπ, Γαλατᾷ καὶ Χρυσουπόλει), τῷ Βοσπόρῳ, ταῖς Πριγκηπονήσοις καὶ ταῖς λοιπαῖς πόλεσι, κωμοπόλεσι καὶ χωρίοις τοῦ Ὀθωμανικοῦ κράτους, ἐφαρμοστέος ἄνευ διακρίσεως ἐπί τε τῶν ὀθωμανῶν καὶ τῶν ξένων ὑπηκόων.

Ἐξεδόθη ἐν παραρτήματι ὑπὸ ἡμερομηνίαν 12 Ζιλκαδὲ 1282 (17 Μαρτίου 1866). Συνεπείᾳ τούτου, οἱ ὑπὸ χρονολογίαν προγενεστέραν ἤτοι 3 Ῥαμαζὰν 1278 συνταχθέντες καὶ ἐν τῇ Συλλογῇ τῶν Κωδήκων (*Δουστοὺρ*) καταχωρηθέντες δύο διάφοροι περὶ τῶν ἐν Κωνσταντινουπόλει καὶ τῷ ἐξωτερικῷ καπήλων καὶ καπηλείων νόμοι, οἵτινες καὶ μεταφρασθέντες κατεχωρήθησαν πρὸ αὐτοῦ, ἀποβάλλουσι πᾶν κῦρος καὶ πᾶσαν ἰσχὺν ἐφαρμογῆς.

Ἄρθρ. 1. Πᾶς ὁ θέλων νὰ μετέλθῃ τὸν κάπηλον, πωλῶν πνευματώδη ποτὰ διὰ ποτηρίου καὶ ὀκᾶς, ὀλίγην ἢ πολλὴν ποσότητα, ὁπουδήποτε τῆς Κωνσταντινουπόλεως, τῶν τριῶν πόλεων (Ἐγριοὺπ, Γαλατᾶ καὶ Χρυσουπόλεως), τοῦ Βοσπόρου καὶ τῶν Πριγκηπονήσων, ὀφείλει νὰ ἐφοδιασθῇ δι' ἐπὶ τούτῳ ἐγγράφου πωλήσεως (*μπεϊγὲ τεζκερεσὶ*) ἐκ μέρους τῆς κυβερνήσεως. Ἀπαγορεύεται ἡ εἰς οἱονδήποτε μέρος πώλησις πνευματωδῶν ποτῶν διὰ ποτηρίου ἢ ὀκᾶς εἰς τοὺς μὴ ἐφωδιασμένους τῷ ἐγγράφῳ τούτῳ.

Ἄρθρ. 2. Δὲν ἐπιτρέπεται νὰ συνιστῶνται καπηλεῖα εἰς μέρη, κείμενα τοὐλάχιστον κατ' ἀπόστασιν ἐντὸς ἑκατὸν τετραγωνικῶν πήχεων πλησίον τῶν τεμενῶν καὶ *τεκέδων*, εἰς συνοικίας κειμένας πλησίον ἢ καὶ ἀπέναντι τῶν ἀστυνομικῶν ςαθμῶν, εἰς συνοικίας κατοικουμένας ἀποκλειστικῶς ὑπὸ Μουσουλμάνων καὶ εἰς ὅσα μέρη ἤθελον θεωρηθῆ ἐπισφαλῆ διά τε τὴν ἀστυκὴν εὐνομίαν καὶ τὰ ἔθιμα τοῦ τόπου.

Ἄρθρ. 3. Εἰς τὰ ἐργαστήρια, ἐν οἷς πωλοῦνται πνευματώδη ποτὰ, ἐπειδὴ θεωροῦνται ὡς δημόσια μέρη, οἱ ὑπάλληλοι τῆς ἀστυνομίας δύνανται καὶ ἔχουσι καθῆκον νὰ εἰσέρχωνται ἀνὰ πᾶσαν ὥραν καὶ στιγμὴν, οἱονδήποτε κἂν ᾖ τὸ κατέχον αὐτὰ ἄτομον, ὅπως κωλύωσι πᾶσαν διαγωγὴν ἀντικειμένην τῇ εὐνομίᾳ καὶ ἡσυχίᾳ τοῦ τόπου, ὅπως ἐνεργῶσιν

ἐρεύνας ἐπὶ παντὸς, ὅπερ ἤθελε θεωρηθῇ ὕποπτον, καὶ τέλος ὅπως συλλαμβάνοντες ἀποστέλλωσιν εἰς τὴν ἐξουσίαν τοὺς ἐγκληματίας. Οἱ κατέχοντες τὰ ἐργαστήρια ταῦτα ὀφείλουσιν ἀφ' ἑτέρου νὰ συμπράτωσι καὶ διευκολύνωσι παντὶ σθένει τοὺς ἀστυνομικοὺς ὑπαλλήλους ἐν τῇ ἐκτελέσει τῶν χρεῶν των εἰς τοιαύτας περιστάσεις· οἱ δὲ ἀνθιστάμενοι καὶ παρακωλύοντες αὐτοὺς ὑποστήσονται τὰς ὑπὸ τοῦ νόμου ἐπιβαλλομένας ποινάς. Πᾶσα δὲ βιαία διαγωγὴ ἐκ μέρους τῶν ἀστυνομικῶν ὑπαλλήλων ἐν τῇ ἐκτελέσει τῶν ἀστυνομικῶν τούτων μέτρων, ἐπὶ τῇ καταθέσει τοῦ ζημιουμένου προσώπου, θέλει ἐξετάζεσθαι μετ' ἐπιστασίας ἐκ μέρους τῶν ἀρχῶν, καὶ οἱ ἐκ τῶν ὑπαλλήλων τούτων εὑρεθησόμενοι ἔνοχοι θέλουσι τιμωρεῖσθαι.

Ἄρθρ. 4. Ἐξαιρέσει τῶν καπήλων καὶ τῆς θεραπείας αὐτῶν, εἰς οὐδένα ἕτερον ἐπιτρέπεται τὸ διανυκτερεύειν ἐντὸς τῶν καπηλείων, ὅσα τυχὸν ἔχουσι δωμάτια πρόσφορα πρὸς διαμονὴν ὡς ἐν οἰκίᾳ.

Ἄρθρ. 5. Ἐξαιρέσει τῶν καφφενείων τῶν καλουμένων *πορτσαρίαι*, κατῶν συνήθων καφφενείων, ὅλα ἐν γένει τὰ λοιπὰ καπηλεῖα δέον νὰ κλείωνται μετὰ τὸ ἑσπέρας· αἱ περὶ τούτου ὧραι ὁρισθήσονται ἐκ μέρους τοῦ ὑπουργείου τῆς ἀστυνομίας, ἢ ἐκ μέρους τοῦ συμβουλίου τῆς Δημαρχίας (τοῦ 6ου τμήματος) διὰ τὰ ἐν τῇ περιφερείᾳ αὐτῆς κείμενα μέρη, ἀναλόγως τῶν περιστάσεων, θέσεων καὶ ὡρῶν τοῦ ἔτους.

Ἄρθρ. 6. Ἅπαντες οἱ κάπηλοι ὀφείλουσι νὰ ἐπαγρυπνῶσιν ὅπως μηδένα κρύπτωσιν ἑκουσίως ἢ ἐξ ἀπροσεξίας εἰς τὰ ἐργαστήριά των, καὶ ὅπως μὴ συμβαίνῃ τι ἐκ μέρους τῶν θαμώνων αὐτῶν ἀντικείμενον τῇ δημοσίᾳ ἠθικῇ· ἐν περιπτώσει καθ' ἣν δὲν ἤθελον δυνηθῇ νὰ προλάβωσι καὶ ἐμποδίσωσι τὰ τοιαῦτα αὐτοὶ οὗτοι, ὑποχρεοῦνται νὰ εἰδοποιῶσιν ἐπὶ τούτῳ τοὺς ὑπαλλήλους τῆς ἀστυνομίας.

Ἄρθρ. 7. Ἀπαγορεύονται αὐστηρῶς τὰ οἱουδήποτε εἴδους τυχηρὰ παίγνίδια ἐν τοῖς καπηλείοις. Ἐπίσης ἀπαγορεύονται ἐν αὐτοῖς ἡ μουσικὴ καὶ τὰ παραπλήσια, ἂν δὲν ληφθῇ πρὸς τοῦτο ἰδιαιτέρα ἄδεια παρὰ τῆς ἀστυνομίας, ἢ παρὰ τοῦ Συμβουλίου τῆς Δημαρχίας (τοῦ 6ου τμήματος) διὰ τὰ ἐν τῇ περιφερείᾳ αὐτῆς κείμενα μέρη.

Ἄρθρ. 8. Πᾶς ὁ βουλόμενος νὰ συστήσῃ καπηλεῖον πρὸς πώλησιν πνευματωδῶν ποτῶν, εἴτε ἰθαγενὴς εἴτε ξένος, ὀφείλει πρὸ παντὸς ἄλλου νὰ ἐπιδώσῃ ἀναφορὰν ἐπὶ τούτῳ εἰς τὸ ὑπουργεῖον τῆς ἀστυνομίας, ἢ, ἂν τὸ συστηθησόμενον καπηλεῖον εὑρηται ἐν τῇ περιφερείᾳ τῆς Δημαρχίας (τοῦ ἕκτου τμήματος), εἰς τὸ συμβούλιον τῆς Δημαρχίας, ἥτις δέον νὰ περιέχῃ μετ' ἀκριβείας τὸ μέρος καὶ τὸν ἰδιοκτήτην τοῦ ἐργαστηρίου. Ἐκεῖθεν δὲ, ἐκτελεσθεισῶν πρῶτον τῶν κατὰ νόμον ἐξακριβώσεων, ἂν τὸ συστηθησόμενον ἐργαστήριον ἢ ἀποθήκη κῆται εἰς μέρος πρόσφορον κατὰ νόμον, ἀποστέλλεται πρὸς τὴν διεύθυνσιν τῶν ποτῶν (*Ζεδζιὲ ναζαρετὶ*,

δηλωτήριον (*ἠλμ-ου-χαπὲρ*), ὅπως ληφθῇ τὸ δικαίωμα τῆς πωλήσεως (*ρέσμι μπεϊὲ*), καὶ ἐκδοθῇ τὸ τῆς ἀδείας ἔγγραφον (*τεζκερὲ*). Ἐπὶ τούτῳ ἔν τε τῷ ὑπουργείῳ τῆς ἀστυνομίας καὶ τῷ τῆς Δημαρχίας συμβουλίῳ δέον νὰ κρατῆται ἰδιαίτερον βιβλίον. Αἱ ἀναφοραὶ τῶν ξένων εἰσὶν ἀπαράδεκτοι, ἂν δὲν συνοδεύωνται καὶ ὑφ' ἑνὸς δηλωτηρίου ἀδείας (*ἠλμ-ου-χαπὲρ*) τοῦ Δικαστικοῦ γραφείου (Chancellerie) τῆς πρεσβείας αὐτῶν.

Ἄρθρ. 9. Τὸ ἐκ τῶν ἐργαστηρίων, ἐν οἷς κατὰ μικρὰν ἢ μεγάλην ποσότητα πωλοῦνται πνευματώδη ποτὰ διὰ ποτηρίου καὶ ὀκᾶς, ὁρισθὲν λαμβάνεσθαι δικαίωμα πωλήσεως (*ρέσμι μπεϊὲ*) (1) εἰσπράττεται κατ' ἀναλογίαν τριῶν ἐπὶ δέκα, λογιζόμενον ἐπὶ τῆς ἀξίας τοῦ ἐτησίου ἐνοικίου τῶν ἐργαστηρίων τούτων.

Καθ' ὅσον ὅμως ἀφορᾷ τὰ διὰ *γεδικίου* ὡς τοιαῦτα ἀνέκαθεν συνεστημένα οἰνοπωλεῖα καὶ μέλλοντα νὰ ἐξακολουθήσωσι τὴν ἀρχικὴν αὐτῶν ἐργασίαν, μὴ μεταβαλλόμενα ἀπὸ οἰνοπωλείων εἰς ἐργαστήρια ἑτέρας συντεχνίας ἢ ἐμπορίου, ἐπειδὴ οἱ κάτοχοι αὐτῶν ἀπέτισαν ἤδη ἑτέρας φύσεως δικαιώματα πρὸς σύστασίν των, θέλει εἰσπράττεσθαι ἐξ αὐτῶν τὸ ἥμισυ μόνον τοῦ κατὰ τὸν νόμον τοῦτον δικαιώματος τῆς πωλήσεως (*ρέσμι μπεϊὲ*), τοῦ ἑτέρου ἡμίσεως δωρουμένου ταῖς ἰδιοκτήταις αὐτῶν ἀπέναντι τόκου διὰ τὸ ποσὸν, ὅπερ ἀπέτισαν διὰ τὸ *γεδίκιον*. Ἐκ δὲ τοῦ δικαιώματος τῆς πωλήσεως, τοῦ εἰσπρακτέου ὑπὸ τῶν διὰ *γεδικίου* ἐργαστηρίων καὶ *πορτσαρίαι* καλουμένων ἐπὶ τῇ βάσει τῆς ἀξίας τοῦ ἐνοικίου αὐτῶν, ἀφαιρουμένου τοῦ ποσοῦ τῶν διακοσίων πεντήκοντα γροσίων, ὅπερ ἀποτίει ἕκαστον τούτων εἰς τὸ Αὐτοκρατορικὸν Ἐβκάφιον, τὸ ὑπόλοιπον μόνον εἰσπράττεται παρ' αὐτῶν.

Ἄρθρ. 10. Τὸ δικαίωμα τῆς πωλήσεως εἰσπράττεται ἐπὶ τῇ βάσει τῆς ἀξίας τοῦ ἐνοικίου, πρὸς ὁρισμὸν τῆς ὁποίας ἐλήφθησαν τὰ ἑξῆς μέτρα. Σχηματίζεται ἐπιτροπὴ συγκειμένη ἐκ τοῦ εἰσπράκτορος τοῦ δικαιώματος καὶ ἐκ δύω τῶν προϋχόντων τῆς συντεχνίας καὶ τῶν πραγματογνωμόνων καὶ εὐυπολήπτων τῆς συνοικίας ἢ τοῦ μέρους, ἐν ᾧ εὑρίσκονται εἴτ' ὑπὸ ἐνοίκιον εἴτε ὑπὸ τὴν ἄμεσον διαχείρισιν ταῦ ἰδιοκτήτου τὰ ἐργαστήρια τῶν πνευματωδῶν ποτῶν, ἥτις ἐν μεγίστῃ ἀμεροληψίᾳ ὁρίζουσα τὸ ἐτήσιον ἐνοίκιον αὐτῶν, συντάσσει βιβλίον, ἐν ᾧ δέον νὰ σημειῶνται ἡ οὕτως ὁρισθεῖσα ἀξία τοῦ ἐτησίου ἐνοικίου, τὸ ὄνομα τοῦ ἐνοικιαστοῦ ἢ τοῦ ἰδιοκτήτου τῶν καπηλείων, ἂν ἀπεδείχθη ὅτι ταῦτα πραγματικῶς δι' ἐγγράφων ἔχουσι *γεδίκιον* πνευματοπωλείου, ἂν μετα-

(1) Τὸ δικαίωμα τοῦτο κατὰ τοὺς προδημοσιευθέντας καὶ ἤδη καταργηθέντας νόμους εἰσεπράττετο ὑπὸ τὸ ὄνομα *ρέσμι χουχσατιὲ*, ἤτοι δικαίωμα ἀδείας, ἐλαμβάνετο δὲ κατ' ἀναλογίαν ἑνὸς καὶ ἡμίσεως ἐπὶ δέκα.

γενέστερον συστηθέντα δὲν ἔχωσι *γεδίκιον*· τὸ δὲ βιβλίον τοῦτο, ὑπογραφόμενον καὶ σφραγιζόμενον παρὰ τῆς ἐπιτροπῆς ταύτης, ἀποστέλλεται εἰς τὴν διεύθυνσιν τῶν ποτῶν, ἀφοῦ πρῶτον ὅμως εἰσπραχθῇ τὸ τῆς πωλήσεως δικαίωμα (*ρέσμι μπεϊὲ*) καὶ δοθῇ τοῖς κατόχοις τῶν ἐργαστηρίων διὰ τοῦ εἰσπράκτορος τὸ ἔγγραφον τῆς ἀδείας (*ρουχσὰτ τεζκερεσί*). Ἐπειδὴ δὲ ἀπαγορεύεται αὐστηρῶς πᾶσα ζημία δημόσιος εἴτε ἰδιωτική, ἡ ἐπιτροπὴ θεωρεῖται ὑπεύθυνος διὰ τὰ τυχὸν ἀδικήματα ἢ τὴν ἐκ προθέσεως παραμέλησιν τῶν χρεῶν της. Καθ' ὅσον δ' ἀφορᾷ τὰ ἔγγραφα (*σενὲτ*), ἀντίτυπα (*σουρὲτ*), καὶ λοιποὺς τοιούτους τίτλους, οἵτινες ἤθελον δοθῇ ἀπὸ τοῦδε εἴτε ἐκ μέρους τοῦ ὑπουργείου τῶν οἰκονομικῶν (*Χαζινεΐ Δζελιλὲ*), εἴτε ἐκ μέρους τοῦ Αὐτοκρατορικοῦ Ἐβκαφίου, πρὸς σύστασιν ἢ μεταφορὰν νέου *γεδικίου* ἐπί τινος ἐργαστηρίου, ἐπειδὴ οἱ τίτλοι οὗτοι θεωροῦνται ἄσχετοι τὴν ἀξίαν πρὸς τὴν εἴσπραξιν τοῦ τῆς πωλήσεως δικαιώματος, τὸ δικαίωμα τοῦτο θέλει εἰσπράττεσθαι καὶ παρὰ τῶν ἐργαστηρίων τούτων ὁλόκληρον. Ἡ διάρκεια τῆς ἐπιτροπῆς ὁρίζεται ἐπὶ ἓν μόνον ἔτος, ἐν διαστήματι τοῦ ὁποίου θέλουσιν εἶσθαι συντεταγμένα τὰ βιβλία τῶν ἐτησίων ἐνοικίων ὅλων τῶν καπηλείων, κατὰ συνέπειαν δὲ ἕκαστος τῶν καπήλων ὀφείλει διὰ τὰ ἑπόμενα ἔτη νὰ προσέρχηται αὐτοπροσώπως εἰς τὴν διεύθυνσιν τῶν ποτῶν καὶ ἀνανεώνῃ τὸ ἔγγραφόν του.

Ἄρθρ. 11. Τὸ δικαίωμα τῆς πωλήσεως (*ρέσμι μπεϊὲ*) εἰσπράττεται ἀπ' εὐθείας παρὰ τοῦ συστήσαντος καὶ διαχειριζομένου τὸ καπηλεῖον, εἴτε ἰδιοκτήτης εἴτ' ἐνοικιαστὴς ἤθελεν εἶσθαι οὗτος.

Ἄρθρ. 12. Τὸ ἑνὸς ἔτους δικαίωμα ἀδείας εἰσπράττεται ὅλον καὶ ἐκ προκαταβολῆς. Τὰ δ' ἐκδιδόμενα ἔγγραφα πωλήσεως δέον νὰ περιέχωσι λεπτομερῶς τὸ ὄνομα τοῦ αἰτοῦντος τὸ ἔγγραφον, τὴν πατρίδα, τὴν διαμονὴν καὶ τὴν ὑπηκοότητα αὐτοῦ, τὴν θέσιν τοῦ ἐργαστηρίου, τὸ ὄνομα τοῦ ἰδιοκτήτου ἂν ὁ αἰτῶν τύχῃ ἐνοικιαστής, τὸ ποσὸν τοῦ ἐτησίου αὐτοῦ ἐνοικίου καὶ τὸ ἐπὶ τοῦ ποσοῦ τούτου εἰσπρακτέον δικαίωμα πωλήσεως, περιπλέον δὲ νὰ φέρωσι καὶ τὴν σφραγῖδα τῆς ἐπὶ τῶν ποτῶν διευθύνσεως. Τὰ ἔγγραφα ταῦτα ἰσχύουσιν ἐπὶ ἓν μόνον ἔτος, μετὰ τὴν λῆξιν τοῦ ὁποίου δέον ν' ἀνανεῶνται, ἀποτιομένου νέου δικαιώματος. Ἀπὸ δὲ τὰ καπηλεῖα, τὰ συνιστώμενα ἐν μέσῳ τοῦ ἔτους, τὸ τῆς πωλήσεως δικαίωμα εἰσπράττεται λογιζόμενον ἀπὸ τῆς χρονολογίας τῆς ἀποτίσεως αὐτοῦ μέχρι τέλους τοῦ ἔτους.

Ἄρθρ. 13. Ὅστις ἐκ τῶν πωλούντων πνευματώδη ποτὰ ἐν μέσῳ τοῦ ἔτους ἐγκαταλίπῃ οἰκεία θελήσει τὸ ἐπάγγελμα αὐτοῦ, εἴτε συνεπείᾳ διαγωγῆς του, προσβαλούσης τοὺς καθεστῶτας νόμους καὶ προκαλεσάσης ἕνεκα τούτου τὴν ἀρχὴν ὅπως κλείσῃ τὸ ἐργαστήριον ἢ τὴν ἀποθήκην του, ἀπόλλυσιν οὗτος πᾶν δικαίωμα ἀπαιτήσεως πρὸς ἐπιστροφὴν τοῦ παρ' αὐ-

τοῦ ἀποτιθέντος δικαιώματος πωλήσεως. Ἐπίσης ὁ ἀπὸ ἑνὸς μέρους εἰς ἕτερον μεταβιβάσας τὴν ἐξάσκησιν τοῦ ἐπαγγέλματός του ὀφείλει νὰ ἐφοδιάζηται διὰ νέου ἐγγράφου *(τεζκερὲ)*, μὴ δικαιούμενος νὰ ἀπαιτήσῃ ὅπως τὸ παρ' αὐτοῦ πρότερον ἀποτιθὲν δικαίωμα συμπεριληφθῇ ἐν τῷ λογαριασμῷ τοῦ νέου ἐγγράφου.

Ἄρθρ. 14. Ἔγγραφον ἀδείας *(τεζκερὲ)* πρὸς πώλησιν πνευματωδῶν ποτῶν ἐν αὐτοῖς διὰ ποτηρίου καὶ ὀκᾶς ἐπιτρέπεται νὰ δίδηται καὶ εἰς τοὺς κατόχους ἐργαστηρίων ἢ ἀποθηκῶν, ἐν οἷς πωλοῦνται ἐδώδιμα καὶ διάφορα ἀντικείμενα, ἐπὶ τῇ αἰτήσει αὐτῶν, ἀφοῦ ὅμως πρῶτον, ἐκτελεσθεισῶν τῶν ὡρισμένων ἐξακριβώσεων, εὑρεθῶσιν αἱ θέσεις τῶν ἐργαστηρίων τούτων μὴ ἀντικείμεναι ταῖς διατάξεσι τοῦ 2 ἄρθρου. Ἐν τῇ περιπτώσει ταύτῃ τὸ τῆς πωλήσεως δικαίωμα *(ρέσμι μπεϊὲ)* εἰσπράττεται ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ ὁρισθέντος ἐτησίου ἐνοικίου τοῦ ὅλου ἐργαστηρίου καὶ σύμφωνα ταῖς διατάξεσι τοῦ παρόντος νόμου.

Ἄρθρ. 15. Ἐάν τις, ἄνευ ἐγγράφου ἀδείας (*τεζκερὲ*), συστήσῃ καπηλεῖον, ἢ πωλῇ πνευματώδη ποτὰ διὰ ποτηρίου καὶ ὀκᾶς εἰς ἐργαστήρια, συνεστημένα πρὸς πώλησιν ἐδωδίμων καὶ ἄλλου εἴδους ἀντικειμένων, τὸ μὲν ἐργαστήριον ἢ ἡ ἀποθήκη του αὕτη θέλει κλείεσθαι καὶ σφραγίζεσθαι συγχρόνως παρὰ τοῦ ὑπουργείου τῆς ἀστυνομίας, οὗτος δὲ ἐνάγεται καὶ ἐφαρμόζονται ἐπ' αὐτοῦ τὰ δέοντα, κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος κανονισμοῦ.

Ἄρθρ. 16. Οἱ ἄνευ ἐγγράφου ἀδείας συνιστῶντες ἐργαστήρια, ἀποθήκας καὶ λοιπὰ παραπλήσια μέρη πνευματωδῶν ποτῶν, ἢ πωλοῦντες τοιαῦτα διὰ ποτηρίου καὶ ὀκᾶς ἐντὸς ἐργαστηρίων, ἐν οἷς πωλοῦνται ἐδώδιμα καὶ ἕτερα ἀντικείμενα, ἐκτὸς τοῦ ὅτι ὑποχρεοῦνται ἀμέσως ν' ἀποτίσωσι τὸ τῆς πωλήσεως δικαίωμα (*ρέσμι μπεϊὲ*), ὑποβάλλονται καὶ εἰς πρόστιμον πέντε μὲν χρυσῶν Τουρκικῶν λιρῶν ὅταν τὰ ἐργαστήρια δίδωσιν ἐνοίκιον καπηλικὸν δισχιλίων γροσίων, δεκαπέντε δὲ, ὅταν δίδωσιν ἐνοίκιον πλέον τοῦ ἀνωτέρω ποσοῦ, κλειομένων ταὐτοχρόνως καὶ τῶν ἐργαστηρίων αὐτῶν.

Ἄρθρ. 17. Οἱ κάπηλοι ὑποχρεοῦνται νὰ δεικνύωσιν ἄνευ τῆς ἐλαχίστης ἀντιστάσεως τὰ τῆς ἀδείας ἔγγραφά των (*τεζκερὲ*), ὁσάκις οἱ ὑπάλληλοι τῆς ἐπὶ τῶν ποτῶν διευθύνσεως ζητήσωσι νὰ ἴδωσιν αὐτά.

Ἄρθρ. 18. Πάντα τὰ μέχρι τοῦδε ὑπάρχοντα παντὸς εἴδους καπηλεῖα ὑπόκεινται καθ' ὁλοκληρίαν εἰς τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος νόμου.

Ἄρθρ. 19. Ἅπασαι αἱ διατάξεις τοῦ παρόντος νόμου ἐφαρμόζονται ἐξ ἴσου καὶ ἐπὶ τῶν ἐκ τῆς ξένης ὑπηκοότητος πωλούντων πνευματώδη ποτὰ διὰ ποτηρίου καὶ ὀκᾶς ἄνευ διακρίσεως· αἱ δίκαι ὅμως καὶ ἀνακρίσεις αὐτῶν, ὅταν φωραθῶσιν ἐπὶ παραβάσει τῶν διατάξεων τούτων, κατὰ τὰς συνθήκας, διεξάγονται ὑπὸ τῆς ἀστυνομίας, ἐπὶ παρουσίᾳ καὶ τῶν διερμηνέων αὐτῶν.

Ἄρθρ. 20. Αἱ διατάξεις τοῦ παρόντος νόμου ἐφαρμόζονται ἐξ ἴσου ἐπὶ τῶν ἐν ταῖς ἐπαρχίαις ἐργαστηρίων τῶν πνευματωδῶν ποτῶν, τὸ δ' ἐξ

αὐτῶν δικαίωμα τῆς πωλήσεως (*ρέσμι μπεϊέ*) εἰσπράττεται παρὰ τῶν ἐπὶ τῶν εἰσπράξεων ὑπαλλήλων τῆς κυβερνήσεως. Συνεπείᾳ τούτου διὰ τὰ καπηλεῖα τὰ εἰς τὰς λοιπὰς τῆς ὀθωμανικῆς αὐτοκρατορίας πόλεις, κωμοπόλεις καὶ κώμας ὑπάρχοντα, ἂν μὲν ἐν αὐταῖς ὑπάρχωσι διευθυνταὶ ἢ ὑπάλληλοι ἐπὶ τοῦ δασμοῦ τῶν καπνῶν, οἱ διευθυνταὶ ἢ ὑπάλληλοι οὗτοι, ἐλλείψει δὲ τούτων, οἱ ἐπὶ τῶν τελωνειακῶν δασμῶν διευθυνταὶ ἢ ὑπάλληλοι, ἐλλείψει δὲ καὶ τούτων, οἱ ἐπὶ τῶν ἁλατωρυχείων, μὴ ὑπαρχόντων δὲ διευθυντῶν ἢ ὑπαλλήλων οὔτε ἐπὶ τῶν καπνῶν, οὔτ' ἐπὶ τῶν τελωνειακῶν δασμῶν, οὔτ' ἐπὶ τῶν ἁλατωρυχείων, ὁ ἐν τῇ πόλει, κωμοπόλει, ἢ κώμῃ ἐκείνῃ ὑπάρχων ἐπὶ τῆς μετάξης διευθυντὴς ἢ ὑπάλληλος, ὀφείλουσι πρῶτον νὰ συντάξωσι μητρῷον τῶν ἐν τῇ πόλει, κωμοπόλει ἢ κώμῃ αὐτῶν καπηλείων, εἶτα δ' ἐνεργοῦντες κατὰ γράμμα πρὸς τὰς διατάξεις τοῦ 10 ἄρθρου, νὰ σχηματίσωσιν ἐκ τῶν μελῶν τοῦ τοπικοῦ διοικητικοῦ συμβουλίου, ἐκ τῶν προϋχόντων καὶ πραγματογνωμόνων τῶν τε κατοίκων καὶ τῆς συντεχνίας, ἅμα δὲ καὶ ἐκ τοῦ διοικητικοῦ ὑπαλλήλου ἐπιτροπὴν, ἥτις ὀφείλει πρῶτον νὰ ὁρίσῃ τὴν ἀξίαν τοῦ ἐτησίου ἐνοικίου τῶν καπηλείων τούτων, εἶτα δὲ νὰ καταστρώσῃ βιβλίον, ἐν ᾧ δέον νὰ σημειωθῶσι τὸ οὕτως ὁρισθὲν ποσὸν τοῦ ἐνιαυσίου ἐνοικίου τῶν καπηλείων, τὸ ὄνομα τῶν ἰδιοκτητῶν ἢ ἐνοικιαστῶν αὐτῶν, καὶ ἂν δυνάμει ἐπισήμων ἐγγράφων ἔχωσι ταῦτα ἀληθὲς *γεδίκιον*, ἢ οὔ. Ἀφοῦ δὲ τὸ οὕτω πως καταστρωθὲν βιβλίον ὑπογραφῇ καὶ σφραγισθῇ ὑπὸ τῆς ἐπιτροπῆς ταύτης, τότε διενεργεῖται ἡ ἐκ προκαταβολῆς εἴσπραξις τοῦ τῆς πωλήσεως δικαιώματος (*ρέσμι μπεϊέ*) παρὰ τῶν ἐπὶ τοῦ καπνοῦ εἴτ' ἐπὶ τῶν τελωνειακῶν δασμῶν, εἴτ' ἐπὶ τῶν ἁλατωρυχείων, εἴτ' ἐπὶ τῆς μετάξης τυγχανόντων διευθυντῶν ἢ ὑπαλλήλων, καὶ δίδοται παρ' αὐτῶν τοῖς ἰδιοκτήταις ἢ ἐνοικιασταῖς τῶν καπηλείων ἔγγραφον ἀδείας (*ρουχσὰτ τεζκερεσί*). Ἂν δὲ μεταξὺ τῶν καπηλείων τούτων ὑπάρχωσί τινα ἀποφέροντα ὡς ἐκ τῆς ἀξίας τοῦ ἐτησίου αὐτῶν ἐνοικίου δικαίωμα πωλήσεως (*ρέσμι μπεϊέ*) ἔλαττον τῶν πεντήκοντα γροσίων, οἱ διαχειριζόμενοι ταῦτα ὀφείλουσι ν' ἀποτίωσιν ἀδιακρίτως πεντήκοντα γρόσια κατ' ἔτος καὶ οὕτω προμηθεύωνται ἔγγραφον ἀδείας (*ρουχσὰτ τεζκερεσί*) ὅσοι δὲ ἐκ τῶν κατόχων καπηλείων ἐπιτύχωσιν ἀπὸ τοῦδε παρ' οἱασδήποτε ἀρχῆς ἔγγραφα (*σενὲτ*) πρὸς σύστασιν ἢ μεταφορὰν *γεδικίου* ἐν τοῖς ἐργαστηρίοις αὐτῶν, δὲν δύνανται ν' ἀξιῶσιν ὅπως τὰ ἔγγραφα ταῦτα ἐπιρεάσωσι κατά τι τὴν ἀπότισιν τοῦ τῆς πωλήσεως δικαιώματος (*ρέσμι μπεϊέ*)· ἀλλὰ τὸ δικαίωμα τοῦτο ἐξακολουθήσει εἰσπραττόμενον ὡς καὶ πρὶν, τουτέστιν ὡς ἐὰν τὰ καπηλεῖα των δὲν εἶχον *γεδίκιον*, ἐπειδὴ τὰ ἔγγραφα ταῦτα θεωρηθήσονται ἄσχετα πρὸς τὴν ἀξίαν διὰ τὴν εἴσπραξιν τοῦ ἀνωτέρω δικαιώματος.

ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ

Περὶ τῶν πωλούντων ποτὰ διὰ ποτηρίου καὶ διὰ μέτρου, δημοσιευθεὶς τῇ 12[24 *Σεπτεμβρίου τοῦ* 1867 *καὶ ἐφαρμοστέος ἄνευ διακρίσεως ἐπὶ τῶν Ὀθωμανῶν καὶ ξένων ὑπηκόων ἀπὸ τῆς* 12[24 *Ὀκτωβρίου τοῦ* 1867.

Ἄρθρ. 1. Πᾶς ὁ θέλων ν' ἀσχοληθῇ εἰς τὴν διὰ ποτηρίου ἢ μέτρου πώλησιν ποτῶν, εἰς οἱονδήποτε καὶ ἂν ᾖ μέρος ἐν Κωνσταντινουπόλει, ἐν τοῖς προαστείοις, τοῖς χωρίοις τοῦ Βοσπόρου, ταῖς Νήσοις τῶν Πριγκήπων καὶ ταῖς ἄλλαις πόλεσι, κωμοπόλεσι καὶ χωρίοις τῆς Ὀθωμανικῆς χώρας, θέλει εἶσθαι ὑπόχρεως ὅπως προμηθευθῇ προηγουμένως ἄδειαν πωλήσεως ἐκ μέρους τῆς ἁρμοδίου Ἀρχῆς. Δὲν δύναται δὲ νὰ λάβῃ τὴν ἄδειαν ταύτην πᾶς ὁ ὑποστὰς ἀτιμωτικήν τινα ποινὴν εἴτε ἐν Τουρκίᾳ εἴτε ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ.

Ἄρθρ. 2. Δὲν ἐπιτρέπεται ν' ἀνοίγωνται ἀποθῆκαι ἢ ἐργαστήρια ποτῶν, εἰς ἀπόστασιν ἐλάσσονα τῶν ἑκατὸν πήχεων ἀπὸ τῶν Τεμενῶν, τῶν τεκέδων, τῶν *μεδρεσέδων* καὶ *τουρβέδων*, πλησίον ἢ ἀπέναντι τῶν στρατιωτικῶν σταθμῶν, εἰς συνοικίας κατοικουμένας ἀποκλειστικῶς ὑπὸ Μουσουλμάνων, καὶ τέλος εἰς μέρη, ὅπου ἤθελεν ἐγκριθῇ ὅτι δύνανται νὰ συμβῶσιν ἀτοπήματα εἰς τὴν διατήρησιν τῆς εὐταξίας καὶ εἰς τὰς συνηθείας τοῦ τόπου.

Τὰ καταστήματα, εἰς τὰ ὁποῖα πωλοῦνται ἀποκλειστικῶς ποτὰ, πρέπει νὰ ὦσι πεφραγμένα πανταχόθεν καὶ μίαν μόνην νὰ ἔχωσιν εἴσοδον.

Ἡ ἐξέτασις τῶν ἀτοπημάτων τούτων διαβιβάζεται, ἐν Κωνσταντινουπόλει, εἰς ἐπιτροπὴν συγκειμένην ἐκ τεσσάρων μελῶν ἐκλεγομένων ἀπὸ τῶν δύω κυριωτέρων Συμβουλίων τῆς Ἀστυνομίας, καὶ ἐὰν τὸ ἐργαστήριον ἢ ἡ ἀποθήκη εὑρίσκηται εἰς τὴν περιφέρειαν τοῦ 6ου τμήματος, εἰς τὸ Δημαρχικὸν Συμβούλιον, ἐκτὸς ἐὰν γίνῃ ἀνάγκη, εἰς τὴν ἀνωτέραν Ἀρχήν.

Ἐν ταῖς ἐπαρχίαις, αἱ ἄδειαι αὗται δίδονται· ἢ δὲν δίδονται ὑπὸ τῶν Συμβουλίων τῶν *καζάδων*, *Σαντζακίων* ἢ *Βιλαγετίων*. Ἐν περιπτώσει δὲ παραπόνων, οἱ ζημιούμενοι θέλουσιν ἀναφέρεσθαι ἀπὸ τοῦ *Καζᾶ* ἐνώπιον τοῦ Συμβουλίου τοῦ *Σαντζακίου* ὡς καὶ οἱ κάτοικοι τῶν *Σαντζακίων* καὶ *Βιλαγετίων* δύνανται οἱ μὲν πρῶτοι ν' ἀναφέρωνται εἰς τὰ Συμβούλια τῶν *Βιλαγετίων*, οἱ δὲ δεύτεροι εἰς τὴν ἐν Κωνσταντινουπόλει ἀνωτέραν Ἀρχήν.

Ἄρθρ. 3. Αἱ ἀποθῆκαι ἢ ἐργαστήρια, ἐν οἷς πωλοῦνται ποτὰ, ἐπειδὴ θεωροῦνται ὡς δημόσια μέρη, οἱ ἀστυνομικοὶ ὑπάλληλοι ἐν Κωνσταντινουπόλει καὶ ἐν ταῖς ἐπαρχίαις, (ἢ τὸ Δημαρχεῖον ἐν τῷ 6ῳ τμήματι), δύνανται νὰ εἰσέρχωνται εἰς αὐτὰ ἀνὰ πᾶσαν ὥραν, καὶ οἷον δήποτε ἂν ᾖ τὸ πρόσωπον, ὅπερ διευθύνει αὐτὰ, ἐν περιπτώσει ἐγκλήματος διαπραχθέντος ἐπ' αὐτοφώρῳ, φιλονεικίας, ἢ πάσης πράξεως ἐναντίας εἰς τὴν εὐταξίαν καὶ τὴν κοινὴν ἡσυχίαν, ὅπως συλλάβωσι τοὺς ἐνόχους, ὡς καὶ τοὺς καταδιωκομένους ὑπὸ τῶν ὑπαλλήλων τῆς δημοσίας ἀρχῆς, καὶ ὅπως ἐνεργῶσιν ἐρεύνας ἢ ἀναζητήσεις, ἐν ταῖς περιπτώσεσι μόνον, καθ' ἃς αἱ ὑποψίαι τῶν ὑπαλλήλων τῆς Ἀστυνομίας ἢ τῆς Δημαρχίας ὑπάρχουσιν ἐστηριγμέναι ἐπὶ εὐλογοφανῶν λόγων. Αἱ δ' ἔρευναι καὶ ἀναζητήσεις αὗται δὲν δύνανται νὰ γείνωσιν εἰμὴ ὑπὸ ὑπαλλήλων ἐχόντων βαθμὸν ἀξιωματικοῦ.

Οἱ κρατοῦντες τὰς ἀποθήκας ἢ τὰ ἐργαστήρια ταῦτα ὀφείλουσι νὰ παρευρίσκωνται καὶ νὰ παρέχωσι τὴν ἑαυτῶν σύμπραξιν καὶ δίδωσι τὰς ἀναγκαίας εὐκολίας πρὸς τοὺς ὑπαλλήλους, προκειμένου περὶ τοιούτων περιστάσεων· ἐν ἐναντίᾳ δὲ περιπτώσει, θέλουσιν ὑποστῆ τὰς ὑπὸ τοῦ νόμου ἐπιβαλλομένας ποινάς. Πᾶσα βιαία διαγωγὴ ἐν τῇ ἐκτελέσει τῶν ἀστυνομικῶν τούτων μέτρων, ἐπὶ τῇ καταθέσει τοῦ ζημιουμένου προσώπου, θέλει ἐξετασθῆ ἐπισταμένως ὑπὸ τῆς ἀρχῆς, καὶ οἱ εὑρεθησόμενοι ἔνοχοι θέλουσι τιμωρηθῆ.

Ἄρθρ. 4. Οὐδεὶς, ἐκτὸς τοῦ ἰδιοκτήτου καὶ τῶν ὑπηρετῶν του, δύναται νὰ διαμένῃ τὴν νύκτα εἰς τὰς ἀποθήκας ἢ τὰ ἐργαστήρια, ἐν οἷς πωλοῦνται ποτά· ὅσοι δὲ ἐκ τῶν πωλητῶν, ἔχοντες δωμάτια, ἐνοικιάζουσιν αὐτὰ ἐπὶ ὡρισμένῳ χρόνῳ, ἢ τυχαίως παραδέχονται ἐν αὐτοῖς ξένους, ὑποχρεοῦνται ὅπως λαμβάνωσι προηγουμένως καὶ ἑκάστοτε τὴν ἔγγραφον ἄδειαν τοῦ ἀρχηγοῦ τοῦ ἀστυνομ. τμήματος (*Μεφκὶ*) ἐν Κωνσταντινουπόλει καὶ τῶν ἐπιτοπίων ἀρχῶν ἐν ταῖς ἐπαρχίαις· ἐν πάσῃ δὲ περιπτώσει ἡ ἄδεια αὕτη θέλει δίδεσθαι δωρεάν.

Ἄρθρ. 5. Οἱ πωληταὶ τῶν ποτῶν ὑποχρεοῦνται νὰ ἐπαγρυπνῶσιν ὅπως μηδεὶς κρύπτηται εἰς τὰ ἐργαστήριά των ἢ τὰς ἀποθήκας καὶ ὅπως οἱ πελάται αὐτῶν μὴ πράττωσί τι ἀντικείμενον πρὸς τὴν δημοσίαν ἠθικήν. Ἐν περιπτώσει δὲ καθ' ἣν δὲν ἤθελον εἶσθαι εἰς κατάστασιν ὅπως ἐμποδίσωσιν αὐτοὺς οἱ ἴδιοι, ὑποχρεοῦνται νὰ γνωστοποιῶσι τοῦτο πρὸς τὴν Ἀστυνομίαν.

Ἄρθρ. 6. Ἐκτὸς τῶν καφενείων τῶν λεγομένων *Ποντζαρίαι*, τὰ συνήθη καφενεῖα καὶ τὰ ζαχαροπλαστεῖα, τὰ ἐργαστήρια ἢ ἀποθῆκαι, αἵτινες πωλοῦσι ποτὰ, ἀναγκαίως ὀφείλουσι νὰ κλείωνται μετὰ τὴν δύσιν τοῦ ἡλίου. Αἱ διὰ τὸ κλείσιμον ὧραι θέλουσιν ὁρισθῆ κατὰ τὰς περιστάσεις, τὰς ὥρας τοῦ ἔτους καὶ τὰς θέσεις, ἐν Κωνσταντινουπόλει μὲν ὑπὸ τοῦ

ὑπουργείου τῆς Ἀσυνομίας, ἐν τῷ 6ῳ τμήματι, ὑπὸ τῆς Δημαρχίας, καὶ ἐν ταῖς ἐπαρχίαις ὑπὸ τῶν ἐπιτοπίων ἀρχῶν.

Ἄρθρ. 7. Εἰς τὰ μέρη, εἰς τὰ ὁποῖα πωλοῦνται ποτά, τὰ παντὸς εἴδους παιγνίδια χαρτίων ἢ ἄλλων ἀπαγορεύονται ἀπολύτως.

Εἰς τὰ καφενεῖα τὰ λεγόμενα *ποντζαρίαι*, εἰς τὰ συνήθη καφενεῖα καὶ εἰς τὰ ζαχαροπλαστεῖα, τὰ παιγνιόχαρτα μόνον καὶ ἄλλα τυχηρὰ παιγνίδια ἀπαγορεύονται. Ἡ μουσικὴ καὶ ἄλλαι διασκεδάσεις ἀπαγορεύονται ἐπίσης ἐν αὐτοῖς, ἐκτὸς ἰδιαιτέρας ἀδείας ἐν Κωνσταντινουπόλει ἐκ μέρους τῆς Ἀστυνομίας, ἐν τῷ 6ῳ τμήματι ἐκ μέρους τῆς Δημαρχίας, καὶ ἐν ταῖς ἐπαρχίαις παρὰ τῶν ἐπιτοπίων ἀρχῶν.

Ἄρθρ. 8. Ὁπόταν ἰθαγενής τις θέλῃ νὰ συστήσῃ πνευματοπωλεῖον, ὑποχρεοῦται ὅπως ἀπευθύνῃ αἴτησιν ἔγγραφον ἐν μὲν τῇ Κωνσταντινουπόλει πρὸς τὸ Ὑπουργεῖον τῆς Ἀστυνομίας (ἢ ἐν τῷ 6ῳ τμήματι πρὸς τὴν Δημαρχίαν), ἐν δὲ ταῖς ἐπαρχίαις πρὸς τὰς ἐπιτοπίους ἀρχάς. Ἡ αἴτησις τῶν ξένων δέον ν' ἀπευθύνηται πρὸς τὰς ἰδίας ἀρχὰς ὑπὸ τὸν αὐτὸν τύπον διὰ τῶν οἰκείων Προξενείων. Ἡ ἄδεια δὲ διὰ τὴν σύστασιν τῶν ἐργαστηρίων τούτων, ἥτις θέλει δίδεσθαι ἔγγραφος συμφώνως μὲ τὰ ἄρθρα 1 καὶ 2 τοῦ Κανονισμοῦ, θέλει παρουσιάζεσθαι εἰς τὸ ἐπὶ τῶν Ποτῶν Τμῆμα, ὅπερ μετὰ τὴν εἴσπραξιν τοῦ ἐπιβαλλομένου φόρου θέλει δίδει τὴν διὰ τὸ ἄνοιγμα ἀναγκαίαν ἄδειαν.

Ἄρθρ. 9. Πᾶν ἐργαστήριον ἢ ἀποθήκη, ἔνθα πωλοῦνται ποτὰ διὰ ποτηρίου ἢ μέτρου, θέλει πληρόνει κατ' ἔτος πρὸς τὸ Κράτος δασμὸν 25 τοῖς 0[0 ἐπὶ τοῦ ἐνοικίου.

Ἐν τοσούτῳ τὰ πνευματοπωλεῖα τὰ ἔχοντα *γεδίκιον*, καὶ τὰ ὁποῖα μέλλουσι νὰ τηρήσωσι τὴν ἑαυτῶν ἀρχικὴν ἰδιότητα, θέλουσι πληρώνει τὸ ἥμισυ τοῦ δικαιώματος τούτου. Καθ' ὅσον δ' ἀφορᾷ τὰ καφφενεῖα τὰ λεγόμενα *Ποντζαρίαι* καὶ τὰ ἄλλα τὰ πληρόνοντα κατ' ἔτος εἰς τὸ Ἐβκάφιον ὡρισμένον τινὰ φόρον, θέλει ἐπιστρέφεσθαι εἰς αὐτὰ παρὰ τοῦ ἐπὶ τῶν Ποτῶν Τμήματος ὁ δασμὸς οὗτος ἐπὶ τῇ παρουσιάσει ἐξοφλήσεως τοῦ Ἐβκαφίου.

Αἱ ἀποθῆκαι καὶ τὰ ἐργαστήρια, ἐν οἷς δὲν καταναλίσκονται ποτὰ, ἀλλ' εἰς τὰ ὁποῖα πωλοῦνται αὐτὰ *χονδρικῶς* καὶ *λιανικῶς*, ὅπως μεταφερθῶσιν εἰς οἰκίας, ἀπαλλάττονται τοῦ ῥηθέντος δασμοῦ.

Ἄρθρ. 10. Ἡ διεύθυνσις τοῦ ἐπὶ τῶν Ποτῶν Τμήματος, ὅπως ὁρίσῃ τὸ ποσὸν τοῦ δασμοῦ, θέλει λάβει ὡς βάσιν τὸ ἐνοίκιον ὅπερ ἀναφέρεται ἐν τῷ ἐνοικιαστηρίῳ συμβολαίῳ, τῷ γενομένῳ ἐνώπιον τῶν ἁρμοδίων ἀρχῶν μεταξὺ τοῦ ἰδιοκτήτου καὶ τοῦ ἐνοικιαστοῦ.

Ἐν περιπτώσει δὲ καθ' ἣν δὲν ἤθελεν ὑπάρξει τακτικὸν ἐνοικιαστήριον, ἢ τὸ ἀκίνητον κατέχηται ὑπὸ τοῦ ἰδίου ἰδιοκτήτου, ἢ ὅταν τέλος ἡ διεύθυνσις ἔχει λόγους ἐξακριβώσεως τοῦ ἐν τῷ συμβολαίῳ ἀναφερομέ-

νου ποσοῦ, θέλει σχηματίζεσθαι ἐπιτροπὴ συγκειμένη ἐκ τοῦ εἰσπράκτορος τοῦ δικαιώματος καὶ ἄλλων εὐϋπολήπτων τεσσάρων ἀτόμων, κατοικούντων ἐν τῇ συνοικίᾳ, ἥτις θέλει ὁρίσει, μετὰ τῆς μεγαλειτέρας ἀμεροληψίας τὴν ἐτησίαν ἀξίαν τοῦ ἐνοικίου τῶν ἐργαστηρίων ἢ ἀποθηκῶν τούτων, καὶ θέλει παρουσιάσει τὴν ἔκθεσίν της εἰς τὴν Διεύθυνσιν.

Ἐπειδὴ δὲ πᾶν διάβημα τεῖνον πρὸς ζημίαν τῶν συμφερόντων τοῦ δημοσίου ἢ τῶν φόρου ὑποτελῶν ἐν τῇ ἐκτιμήσει τοῦ ἐνοικίου ἀπαγορεύεται, αἱ ἐπιτροπαὶ ἔσονται ὑπεύθυνοι διὰ τὰς διαπραττομένας ὑπ' αὐτῶν ἀδικίας. Τὸ ἐτήσιον ἐνοίκιον ἑκάστου ἐργαστηρίου ἢ ἀποθήκης ποτῶν πρὸς πώλησιν θέλει ἐγγράφεσθαι ἐν ἰδιαιτέρῳ βιβλίῳ, εἰς τὸ ὁποῖον θέλει καταδεικνύεσθαι τὸ ὄνομα τοῦ ἰδιοκτήτου καὶ ἐνοικιαστοῦ, ὡς καὶ ἡ ἐπαλήθευσις τοῦ *γεδικίου*, ἐὰν ὑπάρχῃ τοιαύτη δυνάμει ἐπισήμων τίτλων.

Ἐπειδὴ δὲ τὰ *σουρέτια*, *σενέτια* καὶ ἄλλοι τίτλοι οἵτινες θέλουσι δοθῆ εἰς τὸ μέλλον, εἴτε ὑπὸ τοῦ Ταμείου εἴτε ὑπὸ τοῦ Ὑπουργείου τοῦ Ἐβκαφίου διὰ τὴν ἐνοικίασιν ἢ τὴν μεταβίβασιν τῶν νέων *γεδικίων*, δὲν θέλουσιν ἔχει ἀξίαν τινὰ σχετικῶς πρὸς τὴν εἴσπραξιν τοῦ δικαιώματος, οἱ πωληταὶ ποτῶν, οἱ κατέχοντες τοιαύτης φύσεως ἐπίσημα ἔγγραφα, ὑποχρεοῦνται ν' ἀποτίωσιν ὁλόκληρον τὸ ποσὸν τοῦ δικαιώματος.

Ὁ εἰσπράκτωρ μόνον τὸ πρῶτον ἔτος ὀφείλει νὰ εἰσπράξῃ τὸ ποσὸν τοῦ δικαιώματος, τὰ δὲ ἀκόλουθα ἔτη οἱ πωληταὶ ὀφείλουσι νὰ μεταβαίνωσιν οἱ ἴδιοι εἰς τὸ κατάστημα τοῦ ἐπὶ τῶν Ποτῶν Τμήματος πρὸς ἀνανέωσιν τῶν ἀδειῶν των.

Ἄρθρ. 11. Τὰ ξενοδοχεῖα, πανδοχεῖα καὶ ξενῶνες (**Restaurants**) θέλουσιν ἀπαλλάττεσθαι τῆς ἀποτίσεως τοῦ δικαιώματος, ἐκτὸς ἀ. ἐὰν δὲν ἔχωσιν ἓν ἢ πολλὰ δωμάτια προσδιωρισμένα εἰς τὴν πώλησιν τῶν ποτῶν· β'. ἐὰν δὲν πωλῶσι ποτὰ ἐκτὸς τῶν ἐν τῇ τραπέζῃ.

Ἐν τῇ πρώτῃ περιστάσει, τὸ δικαίωμα θέλει εἰσπράττεσθαι ἐπὶ τοῦ ἐνοικίου τοῦ ἀναλογοῦντος ἐπὶ τῶν δωματίων τούτων, ἐκτιμωμένου ὑπὸ τῆς ῥηθείσης ἐπιτροπῆς κατὰ τὸ προηγούμενον ἄρθρον, καὶ ἐν τῇ δευτέρᾳ περιστάσει ἐπὶ ὁλοκλήρου τοῦ ἐνοικίου κατὰ τὰς κατωτέρω ἀναναφερομένας κατηγορίας.

Αἱ ἀποθῆκαι καὶ τὰ ἐργαστήρια ἐν οἷς πωλοῦνται, ἐκτὸς τῶν ποτῶν, εἴδη διαφόρου φύσεως, διαιροῦνται ὡς πρὸς τὸ δικαίωμα φόρου εἰς τρεῖς κατηγορίας: 1ον. εἰς τὰ πωλοῦντα ὀλιγώτερα ποτὰ ἢ ἄλλα εἴδη· 2ον. εἰς τὰ πωλοῦντα ποτὰ ἐξ ἴσου καὶ ἄλλα εἴδη· 3ον. εἰς τὰ πωλοῦντα ποτὰ ἀνώτερα κατὰ τὰς ποσότητας πρὸς τὰ λοιπὰ εἴδη.

Ἡ πρώτη κατηγορία θέλει ἀποτίει τὸ τρίτον τοῦ δικαιώματος, ἡ δευτέρα τὸ ἥμισυ, καὶ ἡ τρίτη ὅλον τὸ δικαίωμα.

Αἱ δὲ κατηγορίαι αὗται θέλουσι προσδιορισθῆ ὑπὸ τῶν ῥηθεισῶν ἐπιτροπῶν κατὰ τὸ προηγούμενον ἄρθρον.

Ἄρθρ. 12. Τὰ ἀποστακτήρια ἢ ἐργοσάσια πνευματωδῶν ἢ ἄλλων μεθυστικῶν ποτῶν, πωλουμένων χονδρικῶς ἢ λιανικῶς, ὅπως μεταφερθῶσιν ἔξω τοῦ καταστήματος ἀπαλλάττονται τῆς πληρωμῆς φόρου.

Ἐν τῇ περιπτώσει ὅμως καθ' ἣν ἤθελον πωλεῖ τὰ ποτὰ ταῦτα διὰ νὰ καταναλίσκωνται ἐν τῷ ἀποστακτηρίῳ, ἢ τῷ ἐργοστασίῳ, ὀφείλουσιν ἢ νὰ ἔχωσιν ἰδιαίτερον πρὸς τοῦτο δωμάτιον, διὰ τὸ ὁποῖον θέλουσι πληρόνει ὁλόκληρον τὸν φόρον, ἢ, ἐν ἐλλείψει τούτου, θέλουσι πληρόνει τὸ τέταρτον τοῦ φόρου ἐπὶ τοῦ ἐνοικίου ὁλοκλήρου τοῦ κτιρίου.

Τὰ καταστήματα ἢ ἐργαστήρια τὰ κατασκευάζοντα ποτὰ ποσότητος μᾶλλον ἢ ἧττον μεγάλης διὰ τὴν κατανάλωσιν τοῦ ἰδίου ἑαυτῶν καταστήματος, θέλουσι πληρόνει ὁλόκληρον τὸ δικαίωμα ἐπὶ τοῦ ἐνοικίου τοῦ καταστήματος τούτου.

Ἄρθρ. 13. Ὁ φόρος θέλει ἀπ' εὐθείας πληρόνεται ὑπὸ τοῦ προσώπου, ὅπερ ἤθελε συστήσει καὶ διαχειρίζεται τὸ ἐργαστήριον ἢ τὸ κατάστημα τῶν ποτῶν, εἴτε ἰδιοκτήτης, εἴτε ἐνοικιαστὴς εἶναι τούτου.

Ἄρθρ. 14. Τὸ ποσὸν τοῦ ἐτησίου φόρου θέλει πληρόνεσθαι εἰς δύο δόσεις, τὸ μὲν ἥμισυ τὴν 1[13 Μαρτίου, τὸ δ' ἕτερον τὴν 1[13 Σεπτεμβρίου ἑκάστου ἔτους, ἕνα μῆνα πρὸ τῆς λήξεως. Οἱ παραβάται τῶν διατάξεων τούτων ὑπόκεινται εἰς τὸ διὰ τοῦ ἄρθρου 18 τοῦ Κανονισμοῦ τούτου ὁριζόμενον πρόστιμον.

Τὰ καταστήματα, ἅτινα ἤθελον συστηθῆ διαρκούσης τῆς ἐξαμηνίας, θέλουσι πληρόνει μόνον διὰ τὸ ὑπολειπόμενον τοῦ χρόνου, πρὸς συμπλήρωσιν τῆς ἐξαμηνίας ταύτης.

Ὅσοι ἐκ τῶν φορολογουμένων ἔλαβον τὰς ἀδείας αὐτῶν, πληρώσαντες τὸ ἥμισυ τοῦ ἐτησίου φόρου, ἀρνοῦνται δὲ νὰ πληρώσωσι τὸ ἕτερον ἥμισυ κατὰ τὴν λῆξίν του, τούτων τὰ καταστήματα θέλουν κλείεσθαι καὶ διαμένει κεκλεισμένα μέχρι τῆς ἐντελοῦς πληρωμῆς τῆς ὀφειλομένης ποσότητος.

Ἡ ἄδεια τοῦ πωλεῖν, ἡ διδομένη ἐπὶ τῇ ἀνωτέρῳ πληρωμῇ, πρέπει νὰ περιέχῃ τὸ ὄνομα τοῦ λαμβάνοντος, τὸν τόπον τῆς γεννήσεως αὐτοῦ, τὴν ἐθνικότητά του, ἐὰν ἦναι ἐνοικιαστὴς ἢ ἰδιοκτήτης, τὸ ὄνομα τοῦ ἰδιοκτήτου τοῦ ἀκινήτου, τὸ ποσὸν τοῦ ἐτησίου ἐνοικίου, τὸ εἶδος τοῦ φόρου καὶ τὴν τάξιν εἰς ἣν ἀνήκει.

Ἡ ἄδεια αὕτη θέλει φέρει τὴν σφραγίδα τῆς Διευθύνσεως τῶν πνευματωδῶν ποτῶν καὶ θέλει ἰσχύει μόνον δι' ἓξ μῆνας. Πρέπει νὰ ἀνανεοῦται κατὰ πᾶσαν τριμηνίαν, μετὰ νέαν πληρωμὴν τοῦ φόρου, καὶ ἕνα μῆνα πρὸ τῆς λήξεώς της.

Ἄρθρ. 15. Οὐδεὶς οἰνοπνευματοπώλης δύναται νὰ ζητήσῃ τὴν ἐπιστροφὴν τοῦ φόρου ὃν ἐπλήρωσεν, ἂν ἐν τῷ διαστήματι τῆς ἐξαμηνίας παραιτηθῇ τοῦ ἐπαγγέλματός του, ἢ ἂν τὸ κατάστημα ἢ τὸ ἐργαστήριόν του ἐκλεισθῇ, ἕνεκα παραβάσεώς τινος τῶν ὑπαρχόντων κανονισμῶν, ἢ

τέλος ἂν θέλῃ νὰ μεταφέρῃ τὴν ἐξάσκησιν τοῦ ἐπιτηδεύματός του ἀπὸ τόπου εἰς τόπον.

Ὅταν τις πληρώσας τὸν φόρον ἤθελε μεταβιβάσει τὸ κατάστημά του εἰς ἄλλον, ὁ τελευταῖος οὗτος δὲν ὑπόκειται εἰς πληρωμὴν νέου φόρου, ἀλλ' ὑποχρεοῦται νὰ ἐμφανισθῇ εἰς τὸ γραφεῖον τῆς Διευθύνσεως τῶν πνευματωδῶν ποτῶν, ἵνα ἐπὶ τῆς ἀδείας τῆς χορηγηθείσης τῷ προκατόχῳ του σημειωθῇ ἡ μεταβολὴ αὕτη.

Ἄρθρ. 16. Ἐάν τις, ἄνευ τῆς ἀπαιτουμένης ἀδείας, ἀνοίγῃ ἐργαστήριον ἢ κατάστημα ποτῶν, ἢ πωλῇ τοιαῦτα διὰ ποτηρίου ἢ κατὰ μέτρον, εἰς ἐργαστήρια ἢ καταστήματα προωρισμένα πρὸς πώλησιν ἄλλων εἰδῶν, τὰ καταστήματα ταῦτα θέλουν κλείεσθαι καὶ σφραγίζεσθαι ὑπὸ τοῦ ὑπουργείου τῆς Ἀστυνομίας ἐν Κωνσταντινουπόλει, τῆς Δημαρχίας ἐν τῷ 6ῳ τμήματι καὶ τῶν ἐπιτοπίων ἀρχῶν ἐν ταῖς ἐπαρχίαις, μεθ' ὃ ὁ αὐτουργὸς τῆς παραβάσεως ταύτης θέλει καταγγέλλεσθαι καὶ δικάζεσθει κατὰ τὰ ἐν τῷ παρόντι κανονισμῷ ὡρισμένα. Ἐὰν ὁ παραβάτης ἦναι ἀλλοδαπὸς, τὸ κλείσιμον θέλει ἐνεργεῖσθαι ἀπὸ κοινοῦ μετὰ τοῦ προξενείου του, συντασσομένου πρακτικοῦ εἰς διπλοῦν καὶ ὑπογραφομένου ὑπὸ τῶν ἀπεσταλμένων τῆς Ἀρχῆς καὶ τοῦ Προξενείου.

Αἱ ὧραι, καθ' ἃς δύναται νὰ ζητηθῇ παρὰ τῶν Προξενείων ὁ ἀπεσταλμένος οὗτος, ὁρίζονται ἀπὸ τῆς 9 πρωϊνῆς μέχρι τῆς 3 ἑσπερινῆς Εὐρωπαϊστί.

Ἐὰν ἡ ἐπέμβασις αὕτη βραδύνῃ νὰ ἐκτελεσθῇ ἢ δὲν γίνεται δεκτὴ δι' οἱονδήποτε λόγον, ἢ ὁ ἀπεσταλμένος δὲν θέλει νὰ ὑπογράψῃ τὸ πρακτικὸν, τὸ κλείσιμον δύναται νὰ γίνῃ ὑπὸ τὴν εὐθύνην τῆς διοικήσεως, ἥτις θέλει βεβαιοῖ ἐν τῷ πρακτικῷ τὸ αἴτιον τῆς ἀπουσίας ἢ τῆς ἀρνήσεως τῆς ὑπογραφῆς τοῦ ἀπεσταλμένου τοῦ Προξενείου.

Ἄρθρ. 17. Ἐν περιπτώσει παραβάσεως τοῦ προηγουμένου ἄρθρου, ὁ παραβάτης ὀφείλει νὰ πληρώσῃ, ἐκτὸς τοῦ φόρου, καὶ πρόστιμον ἴσον τῷ φόρῳ τούτῳ. Ἐν ὑποτροπῇ τὸ πρόστιμον ἀναβιβάζεται εἰς τὸ τριπλοῦν τοῦ φόρου τούτου, μεθ' ὃ θέλει ἐπιτρέπεσθαι εἰς τὸν παραβάτην νὰ ἀνοίξῃ πάλιν τὸ κατάστημά του, ἐὰν ἡ παράβασις δὲν ἦναι ἐκ τῶν ἐν τοῖς ἄρθροις 1 καὶ 2 τοῦ παρόντος κανονισμοῦ.

Ἄρθρ. 18. Ὁσάκις οἱ ὑπάλληλοι τῆς Διευθύνσεως τῶν πνευματωδῶν ποτῶν ζητήσωσι νὰ ἴδωσι τὰς ἀδείας, οἱ κύριοι τῶν τοιούτων καταστημάτων ὑποχρεοῦνται νὰ ἐπιδεικνύωσιν αὐτὰς, ἄνευ τῆς ἐλαχίστης ἀντιστάσεως.

Ἄρθρ. 19. Ἐν περιπτώσει καθ' ἣν ἄδειά τις ἀπολεσθῇ, ὁ ἐργοστασιάρχης ὀφείλει ἀνυπερθέτως νὰ ὑποβάλλῃ αἴτησιν εἰς τὴν Διεύθυνσιν, ἥτις θέλει τῷ παραδίδει ἀνεξόδως ἀντίγραφον αὐτῆς. Ἂν ὁ ἐπιστάτης ζητῇ τὴν παράστασιν αὐτῆς, πρὸ τῆς ἐκπληρώσεως τῶν διατυπώσεων τούτων,

ὀφείλει νὰ ἐπιδώσῃ αὐτῷ δήλωσιν, δι' ἧς νὰ ὑποχρεοῦται νὰ τῷ προσαγάγῃ ἐντὸς ὀκτὼ ἡμερῶν (τῶν μὴ ἐργασίμων ἡμερῶν ἐξαιρουμένων) τὸ ἀνωτέρω ἀντίγραφον τῆς ἀδείας.

Ἀρνουμένου τοῦ ἐργαστηριάρχου νὰ δώσῃ τὴν δήλωσιν ταύτην καὶ παρελθούσης τῆς εἰρημένης προθεσμίας χωρὶς νὰ ἀντικαταστήσῃ τὴν ἄδειάν του, θέλουσιν ἐφαρμόζεσθαι ἀνυπερθέτως αἱ διατάξεις τῶν ἄρθρων 16 καὶ 17 τοῦ παρόντος κανονισμοῦ.

Ἄρθρ. 20. Πάντα τὰ ἤδη ὑπάρχοντα καταστήματα πνευματωδῶν ποτῶν, οἱαδήποτε καὶ ἂν ὦσιν, ὑπόκεινται ἐν γένει καὶ καθ' ὁλοκληρίαν εἰς τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος κανονισμοῦ.

Ἄρθρ. 21. Ὡς ἀνωτέρω ἐρρέθη, αἱ διατάξεις τοῦ παρόντος κανονισμοῦ θέλουσιν ἐφαρμόζεσθαι ἐπί τε τῶν ὑπηκόων τῆς Α. Μ. τοῦ Σουλτάνου καὶ ἐπὶ τῶν ξένων ὑπηκόων, ὅσοι ἐπιδίδονται εἰς τὴν πώλησιν πνευματωδῶν ποτῶν διὰ ποτηρίου ἢ κατὰ μέτρον, ἐκτὸς τῆς δικονομικῆς ἐξαιρέσεως, καθ' ἣν οἱ ξένοι, οἱ παραβαίνοντες τὸν κανονισμὸν τοῦτον, ἀνακρίνονται καὶ δικάζονται ἐν τῇ Ἀστυνομίᾳ, παρόντος, τοῦ διερμηνέως τοῦ Προξενείου, συμφώνως πρὸς τὰς ὑπαρχούσας συνθήκας.

Ἄρθρ. 22. Οἱ ἐργαστηριάρχαι ὧν ὁ φόρος ὑπολογιζόμενος κατ' ἀναλογίαν ἐπὶ τῆς ἐκτιμήσεως τῶν ἐνοικίων των δὲν ἤθελεν ὑπερβαίνει ἐν Κωνσταντινουπόλει τὰ 100 γρόσια καὶ ἐν ταῖς ἐπαρχίαις τὰ 50 ὑποχρεοῦνται νὰ πληρώνωσιν ἐτησίως ἐν Κωνσαντινουπόλει ταθερὸν ποσὸν 100 γροσίων, καὶ ἐν ταῖς ἐπαρχίαις 50 γροσίων, ἵνα λάβωσι τὴν ἄδειαν τοῦ πωλεῖν.

Ἄρθρ. 23. Δὲν θέλουσι λαμβάνεσθαι ὑπ' ὄψιν οἱ τίτλοι *γεδικίων* οἱ ἐκ νέου ἀποκτηθέντες διὰ μεταβιβάσεως, μετὰ τὴν δημοσίευσιν τοῦ παρόντος Κανονισμοῦ. Ἐξ οἱασδήποτε ἀρχῆς καὶ ἂν προέρχωνται οἱ τίτλοι οὗτοι, οἱ κάτοχοι τοιούτων ἐγγράφων θέλουσι πληρώνει ὁλόκληρον τὸν φόρον.

Ἄρθρ. 24. Οἱ λαβόντες ἄδειαν παρὰ τῆς Ἀστυνομίας ἢ τῶν ἁρμοδίων ἀρχῶν τοῦ πωλεῖν πνευματώδη ποτὰ ἐν ταῖς πανηγύρεσιν ἢ ἐν ὑπαίθρῳ, ὀφείλουσι νὰ ἐμφανίζωνται εἰς τὴν Διεύθυνσιν καὶ νὰ ἐφοδιάζωνται δι' ἀδείας δι ἑκάστην τῶν πανηγύρεων τούτων. Τὸ δικαίωμα τὸ πληρωνόμενον διὰ τὰς ἀδείας ταύτας ἐν Κωνσταντινουπόλει καὶ ἐν τοῖς πέριξ αὐτῆς ὁρίζεται εἰς γρόσια 10 καὶ ἐν ταῖς ἐπαρχίαις εἰς 5 γρόσια καθ ἡμέραν, ἐφ' ὅσον καιρὸν ἤθελε διαρκέσει ἡ πανήγυρις. Αἱ ἄδειαι αὗται θέλουσιν ἰσχύει διὰ μόνην τὴν πανήγυριν δι' ἣν ἐδόθησαν.

Ἐν περιπτώσει παραβάσεως τοῦ ἄρθρου τούτου, οἱ παραβάται θέλουσι καταδικάζεσθαι εἰς πρόστιμον τριπλοῦν τοῦ φόρου, ὃν ἤθελον πληρώσει ἂν εἶχον ἄδειαν.

Ἄρθρ. 25. Ἀπαγορεύεται ῥητῶς τὸ μετέρχεσθαι τὸ ἐπάγγελμα κινητοῦ μεταπράτου ποτῶν εἴτε ἐν ταῖς πόλεσιν εἴτε ἐν ταῖς ἐξοχαῖς.

ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ

περὶ εἰσπράξεως φόρου 10 % (ῥέσμι μερὶ) *ἀπὸ τοὺς κατασκευάζοντας οἰνοπνεύματα ἀντὶ τῶν καταργηθέντων ἠρωμένων φόρων* (Ῥουσούμι μουδζτεμιὰ) *τῶν* 20 %.

(Τῇ 7 Σεφὲρ 1278.)

Ἄρθρ. 1. Ἀπὸ τοὺς κατασκευάζοντας οἶνον, ρακὴν καὶ ἄλλα ποτὰ ἐν Κωνσταντινουπόλει καὶ καθ' ὅλον τὸ Ὀθωμανικὸν Κράτος εἰσπράττεται φόρος δέκα τοῖς ἑκατὸν (ῥέσμι μιρί.)

Ἄρθρ. 2. Ἐν τῇ ἐποχῇ των, ἤτοι μετὰ τὸν τρυγητὸν, ὁ ἐπὶ τούτῳ ὑπάλληλος καὶ οἱ *μουχτάραι* ἢ δημογέροντες ἑκάστης συνοικίας ἢ χωρίου ἐπισκέπτονται τὰς οἰκίας, ἐργαστήρια, ἢ ἀποθήκας τῶν περὶ τὴν οἰνοποιΐαν ἀσχολουμένων, ἔνθα ὑπολογίζοντες καὶ ἐκτιμῶντες τοὺς παρεσκευασμένους οἴνους, χρεοῦσι τοὺς οἰνοποιοὺς διὰ τοῦ ποσοῦ τῶν οἴνων τούτων. Ἐπὶ τούτῳ δέον νὰ κρατῶσι βιβλίον, ἐν ᾧ νὰ ἐγγράφωσι κατὰ μερίδας τὸ ὄνομα ἑκάστου οἰνοποιοῦ καὶ ὑπ' αὐτὸ τὸ ποσὸν τοῦ οἴνου δι' οὗ ἐχρεώθη. Ἑκάστη μερὶς ὀφείλει νὰ φέρῃ κάτωθι τὴν ὑπογραφὴν ἢ τὴν σφραγίδα τοῦ χρεουμένου ἀτόμου.

Ἄρθρ. 3. Ἀφοῦ μετὰ τὸν τρυγητὸν κατασκευασθῇ ἡ ἀπὸ τὰ σέμφυλα ἐξαγομένη ρακὴ, τὸ ποσὸν αὐτῆς καταγράφεται ἐν τῷ βιβλίῳ, ἀπαραλλάκτως ὡς ὁ οἶνος, ἢ τὸ ποσὸν τῆς ρακῆς ἥτις ὑπολογίζεται ὅτι θέλει παραχθῇ ἀπὸ τὰ ἐπίτηδες κρατηθέντα στέμφυλα, μὲ τὸ ὁποῖον χρεοῦνται, συμφώνως πάλιν μὲ τὰς διατυπώσεις τοῦ ῥηθέντος ἄρθρου, οἱ κάτοχοι αὐτῶν.

Ἄρθρ. 4. Ἀφοῦ καταγραφῶσιν οὕτως ἐν τῷ βιβλίῳ τὰ ποσὰ καὶ εἴδη τῶν ἐν τῇ περιοχῇ δήμου τινος (*καζᾶ*) ὑπαρχόντων οἴνου καὶ ρακῆς, προσκαλοῦνται ἐνώπιον τοῦ διοικητικοῦ συμβουλίου τῆς πρωτευούσης τοῦ δήμου τούτου (*καζᾶ*) οἱ *μουχτάραι* καί τινες εὐϋπόληπτοι ἐκ τῶν πραγματογνωμόνων, ὅπως ἐκτιμήσωσι δεόντως, κατὰ τὴν τρέχουσαν τιμὴν, τόν τε οἶνον καὶ τὴν ρακὴν, εἶτα δὲ συντάσσεται ἔκθεσις (*μαζπατᾶς*), ἥτις ἀποστέλλεται εἰς τὴν πρωτεύουσαν τῆς ἐπαρχίας (*λιβᾶ*) [1], εἰς ἣν ὑπόκειται ὁ δῆμος οὗτος, ἔνθα ἀφοῦ γίνωσιν αἱ δέουσαι ἐξετάσεις καὶ ἐξακριβώσεις,

[1] *Σανδζὰκ* ἢ *Λιβᾶ* ἢ καὶ *μουτεσσαριφλίκιον* καλοῦνται ἀδιαφόρως αἱ ἐπαρχίαι, ὡς προανεφέραμεν.

σημειοῦται ἐν τῷ βιβλίῳ, ὑπὸ τὴν μερίδα ἑκάστου κατόχου, τὸ ποσὸν τοῦ παρ' αὐτοῦ εἰσπραχθησομένου φόρου τῶν 10 τοῖς 0/0 ἐπὶ τοῦ ἀντιτίμου τοῦ οἴνου ἢ τῆς ῥακῆς, δι' οὗ ἐχρεώθη ἐν τῷ βιβλίῳ, ὡς ἀνωτέρω.

Ἄρθρ. 5. Ἀπὸ τῶν ἐν ταῖς οἰκίαις κατασκευαζομένων οἴνων χωρίζεται ποσὸν ἀφορολόγητον διακοσίων ὀκάδων πρὸς ἰδιαιτέραν τῶν ἐν αὐταῖς χρῆσιν καὶ δὲν λαμβάνεται φόρος διὰ τὸ ποσὸν τοῦτο ἢ καὶ δι' ὀλιγώτερον. Οὕτως ἐν καιρῷ τῆς καταγραφῆς τῶν παρασκευασμένων οἴνων ἀφαιρεῖται πρῶτον τὸ δι' ἰδιαιτέραν χρῆσιν αὐτῶν ἀφινόμενον ποσὸν τῶν διακοσίων ὀκάδων, μὲ τὸ περιπλέον δὲ, ὁσονδήποτε ἤθελεν εἶσθαι, χρεοῦνται αἱ τῶν οἰνοποιῶν μερίδες. Ἐὰν δὲ ὁ οἰνοποιὸς ζητήσῃ νὰ πωλήσῃ μέρος τοῦ ἀφινομένου αὐτῷ πρὸς ἰδίαν χρῆσιν, ὑποχρεοῦται τότε εἰς τὴν ἀπότισιν φόρου ἐπὶ τοῦ πωληθησομένου τούτου ποσοῦ.

Ἄρθρ. 6. Ὁ φόρος οὗτος τῆς κατασκευάσεως τοῦ οἴνου καὶ ῥακῆς εἰσπράττεται ἐκ διαλειμμάτων διὰ τῶν ἐπὶ τούτῳ ὑπαλλήλων ἄχρι τέλους φεβρουαρίου· ἐπὶ τούτῳ δίδοται ἑκάστῳ τῶν οἰνοποιῶν γραμμάτιον, δηλοῦν τὸ ποσὸν τοῦ φόρου ὅπερ ὀφείλει νὰ ἀποτίσῃ.

Ἄρθρ. 7. Τὸ κατὰ τὰς ἀνωτέρω διατυπώσεις συνταχθησόμενον βιβλίον γίνεται εἰς διπλοῦν, ὧν τὸ μὲν παρακατατίθεται ἐν τῷ συμβουλίῳ τοῦ δήμου (*καζᾶ*), τὸ δὲ μένει εἰς τὰς χεῖρας τοῦ ὑπαλλήλου. Ἐκτὸς δὲ τούτων συντάσσεται καὶ ἓν συνοπτικὸν βιβλίον, ἐπικεκυρωμένον κάτωθι διὰ πρακτικοῦ (*μαζπατᾶ*), περιέχον τὰ ὀνόματα τῶν κωμοπόλεων καὶ κωμῶν ἐν αἷς κατασκευάζονται οἶνοι καὶ ῥακὴ, τὸ ποσὸν τῶν κατασκευασθέντων, τὴν τιμὴν αὐτῶν, καὶ τὸ ἄθροισμα τοῦ εἰσπρακτέου φόρου, καὶ ἀποστέλλεται εἰς τὴν πρωτεύουσαν τῆς ἐπαρχίας.

Ἄρθρ. 8. Αἱ αὐταὶ διατυπώσεις ἐνεργοῦνται καὶ εἰς τοὺς κεντρικοὺς δήμους ἐπαρχιῶν ἢ νομαρχιῶν, ἀποστέλλεται δὲ ἐκεῖθεν εἰς τὸ ὑπουργεῖον τῶν οἰκονομικῶν βιβλίον συνοπτικὸν, ἐπικεκυρωμένον διὰ πρακτικοῦ (*μαζπατᾶ*) κάτωθι καὶ περιέχον κατὰ ἰδιαιτέρας μερίδας τὸ εἰς τοὺς κεντρικοὺς δήμους καὶ εἰς τοὺς ἄλλους εὑρεθὲν ποσὸν οἴνου καὶ ῥακῆς, τὴν τιμὴν αὐτῶν καὶ τὸ ἄθροισμα τοῦ εἰσπρακτέου φόρου.

Ἄρθρ. 9. Εἰσπραττομένου τοῦ φόρου, σημειοῦνται παρὰ τοῦ ὑπαλλήλου ὑπὸ τὰς ἐν τῷ βιβλίῳ μερίδας ἑκάστου καὶ εἰς τὰ ἀνὰ χεῖρας αὐτῶν γραμμάτια τὰ εἰσπραττόμενα ποσά.

Ἄρθρ. 10. Ἐπειδὴ δὲν δύναται νὰ εἰσπραχθῇ ἐκ δευτέρου φόρος (*ρέσμι μερὶ*) ἀπὸ τῶν ἅπαξ ἤδη φορολογηθέντων οἰνοπνευμάτων, ὅπως μὴ σημειωθῶσιν εἰς τὰ βιβλία τοῦ ἑπομένου ἔτους τὰ ἐκ τοῦ πρώτου ἔτους ἐναπολειφθέντα οἰνοπνεύματα, ἐλήφθησαν τὰ ἑξῆς μέτρα, καθ' ἃ ἕνα μῆνα πρὸ τῆς ἐποχῆς τῆς ἐκτιμήσεως τῶν οἰνοπνευμάτων τοῦ νέου ἔτους ἐνεργεῖται ἐκ δευτέρου ἐπιθεώρησις εἰς ὅλα τὰ οἰνοποιεῖα, τὸ δ' ἐν αὐτοῖς μεῖναν ποσὸν τῶν οἰνοπνευμάτων, ὧν ὁ φόρος ἐλήφθη, καταχωρεῖται ἐν

ἰδιαιτέρῳ βιβλίῳ, καὶ ἐν τῇ ἐκτιμήσει τῶν οἰνοπνευμάτων τοῦ νέου ἔτους ἐξαιροῦνται τὰ ἀπὸ τοῦ παρελθόντος ἔτους ἐγκαταλειφθέντα ποτά.

Ἄρθρ. 11. Καθ' ὅσον ἀφορᾷ τὴν ἐν τοῖς ἐργοστασίοις ἀπὸ σταφίδα, σῦκα, καὶ ῥοῦμι ἐξαγομένην ῥακὴν, πρῶτον σταθμίζονται αἱ ἀνωτέρω ὕλαι ὅπως γνωσθῇ τὸ ποσὸν αὐτῶν καὶ οὕτως ὑπολογισθῇ τὸ ἀπ' αὐτῶν παραχθησόμενον ποσὸν ῥακῆς, ἔπειτα δὲ γίνεται ἡ ἐκτίμησις αὐτοῦ κατὰ τὴν τρέχουσαν τιμὴν καὶ ἐπὶ τῆς ἐκτιμήσεως αὐτοῦ εἰσπράττεται ὁ φόρος.

Ἄρθρ. 12. Αἱ αὐταὶ διατυπώσεις ἐνεργοῦνται καὶ ἐπὶ τῆς εἰσπράξεως τοῦ ἀπὸ τοῦ ζύθου φόρου. Ἐνταῦθα ὅμως γίνεται ἔκπτωσις εἴκοσι τοῖς ἑκατὸν ἕνεκα τῆς φθορᾶς, ἣν ὑφίσταται τὸ ποτὸν τοῦτο.

Ἄρθρ. 13. Ἐν οὐδενὶ τόπῳ θέλει ληφθῇ ὑπ' ἄλλο ὄνομα δικαίωμα ἀπὸ τὰ ποτὰ, ὧν ὁ φόρος τῶν 10 τοῖς 0[0 ἐπληρώθη. Μόνον ὅταν φορτωθῶσι ἀπὸ λιμένα τινὰ εἰς πλοῖον, τότε θὰ ληφθῇ τὸ τελωνειακὸν δικαίωμα συμφώνως τοῖς τελωνειακοῖς νόμοις.

Ἄρθρ. 14. Οἱ βουλόμενοι νὰ μεταφέρωσιν ἀπὸ ἑνὸς εἰς ἕτερον μέρος οἰνοπνεύματα, ὑποχρεοῦνται νὰ προμηθευθῶσιν ἔγγραφον, ἀδείας καὶ ἀποτίσωσι τὸν φόρον τοῦ μεταφερομένου ποσοῦ. Οἱ ἄνευ ἐγγράφου ἀδείας μεταφέροντες οἰνοπνεύματα καταδικάζονται ν' ἀποτίσωσι τὸν φόρον διπλασίως.

Ἀπὸ τῆς ἡμέρας τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος νόμου ὁ πρὸ αὐτοῦ περὶ τοῦ καταργηθέντος ἤδη φόρου τῶν εἴκοσι τοῖς ἑκατὸν *ρουσούμι μουδζτεμιὰ* καταργεῖται.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ.

Κατὰ τὴν ἀπὸ τοῦ ἑνὸς εἰς ἕτερον μέρος μεταφορὰν τῶν οἰνοπνευμάτων, ὅσα ἀπέτισαν ἤδη τὸν φόρον, τὸ ἔγγραφον τῆς ἀδείας διὰ τὴν μεταφορὰν δίδοται δωρεάν. Τὸ ποσὸν ὅπερ ἀποδειχθήσεται ὅτι ὑπεξῃρέθη ἐν καιρῷ τῆς ἐκτιμήσεως τῶν οἰνοπνευμάτων ἀποτίει φόρον διπλάσιαν ὡς τὰ ἀπὸ τοῦ τελωνείου λαθρεμπορεύματα.

ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ

Περὶ τῶν ἐνταφιάσεων ἐν Κωνσταντινουπόλει, τοῖς προαστείοις καὶ τῷ Βοσπόρῳ.

Ἄρθρ. 1. Ἀπαγορεύεται αὐστηρῶς τὸ ἐνταφιάζειν ἐν ταῖς αὐλαῖς τῶν Τεμενῶν καὶ τῶν Ἐκκλησιῶν ἢ καὶ ἐν αὐταῖς ταῖς Ἐκκλησίαις, ὡς ἐπίσης καὶ εἰς τὰ νεκροταφεῖα, τὰ κείμενα πλησίον συνοικιῶν κατοικουμένων.

Ἄρθρ. 2. Τοῦ κανόνος τούτου ἐξαιροῦνται μόνον αἱ οἰκογένειαι, αἵτινες ἀπὸ *παλαιᾶς ἐποχῆς* κατέχουσι *τουρβέδες* ἢ μνήματα, ἐκτισμένα καὶ ἑρμητικῶς κεκαλυμμένα διὰ πλακῶν.

Ἐννοεῖται ὅτι, ἀπὸ τῆς ἐποχῆς τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος κανονισμοῦ, οὐδεμία τοιούτου εἴδους νέα παραχώρησις θέλει γείνει εἰς οὐδένα. Ἐννοεῖται ὡσαύτως ὅτι ἁπλᾶ μνημεῖα ἄκτιστα, καίτοι παλαιόθεν ἀνήκοντα εἰς Ὀθωμανικὰς οἰκογενείας ἐν ταῖς αὐλαῖς Τεμενῶν τινῶν, ἢ εἰς χριστιανικὰς οἰκογενείας, ἐν τῇ αὐλῇ ἢ ἐν τῷ ἐσωτερικῷ τῶν Ἐκκλησιῶν, ὑπάγονται ὑπὸ τὴν γενικὴν κατηγορίαν, καὶ ἡ χρῆσις αὐτῶν ἀπαγορεύεται ῥητῶς.

Ἄρθρ. 3. Ἐκτὸς τῶν ἐξαιρέσεων τῶν ἀναφερομένων ἐν τῇ πρώτῃ παραγράφῳ τοῦ προηγουμένου ἄρθρου, ἐπιτρέπεται τὸ ἐνταφιάζειν εἰς *Τουρβέδες* ἢ μνήματα, ἐκτισμένα καὶ κεκαλυμμένα διὰ πλακῶν ἑρμητικῶς·

α) Τοὺς ἀνωτέρους ἀρχηγοὺς τῶν διαφόρων θρησκευμάτων, ὡς τοὺς Πατριάρχας καὶ Ἀρχιερεῖς.

β) Τοὺς *Σεΐχας* καὶ ἀρχηγοὺς τῶν μοναστηρίων καὶ θρησκευτικῶν κοινοτήτων.

γ) Τὰ μέλη τῶν οἰκογενειῶν τῶν *Σεΐχιδων*, ὧν ὁ βαθμὸς εἶναι κληρονομικὸς, ἤτοι τὰς γυναῖκάς των καὶ τοὺς κατ' εὐθεῖαν ἀπογόνους των.

δ) Τοὺς θεμελιωτὰς κτιρίων προωρισμένων πρὸς κοινὴν χρῆσιν τῶν διαφόρων θρησκευμάτων καὶ τὰ κατ' εὐθεῖαν γραμμὴν μέλη τῶν οἰκογενειῶν αὐτῶν.

Ἄρθρ. 4. Οὐδεμία ἐνταφίασις δύναται νὰ γίνῃ παρὰ τὰς ἐξαιρετικῶς διατυπωθείσας ἐν τῷ παρόντι διατάξεις, ἄνευ εἰδικῆς ἀδείας τῆς ὑγειονομικῆς ἀρχῆς.

Ἄρθρ. 5. Οὐδεμία ἀνακομιδὴ λειψάνων δύναται νὰ γίνῃ ἄνευ εἰδικῆ ἀδείας, ἐξαιτουμένης ὑπὸ τῆς αὐτῆς Ἀρχῆς.

ΒΕΖΥΡΙΚΗ ΔΙΑΤΑΓΗ

ΠΕΡΙ ΜΕΤΡΩΝ,

Ληπτέων πρὸς ἐκμίσθωσιν ζώων διὰ μετακόμισιν στρατιωτικῶν ἀποσκευῶν κλπ. ἐν ταῖς ἐπαρχίαις.

(Τῇ 29 Δζεμαζι-ουλ ἀχὴρ 1286—23 Ἰουνίου 1869.)

Γνωστὸν ὑπάρχει ὅτι, προκειμένου περὶ μετακομίσεως στρατιωτικῶν ἀποσκευῶν καὶ πολεμεφοδίων, ὡς καὶ περὶ τῆς ἱππεύσεως τῶν ἀξιωματικῶν τοῦ στρατοῦ καί τινων πολιτικῶν ὑπαλλήλων, ἡ ἐπιτόπιος ἐξουσία συνάγει τὰ ἀναγκαιοῦντα ζῶα παρὰ τῶν ἀγωγιατῶν, καὶ ἐν ἐλλείψει τούτων, παρὰ τῶν γεωργῶν καὶ ἄλλων κατοίκων· κατὰ συνέπειαν δὲ ὁ ἰδιοκτήτης τῶν συλλαμβανομένων ζώων περιέρχεται εἰς τὴν ἀνάγκην ὅπως ἐγκαταλιμπάνῃ τὰς ἑαυτοῦ ἐργατικὰς ἐργασίας, ἵνα συνοδεύσῃ τὸ ζῶόν του, ἢ νὰ μισθώσῃ ἐπίτηδες ἄνθρωπον ὅπως συνοδεύσῃ αὐτό.

Ἐπειδὴ δὲ ἡ ἀμοιβὴ τῶν 60 παράδων καθ' ὥραν, ἡ ὁρισθεῖσα πρό τινος καιροῦ ὅπως δίδηται κατ' ἀποκοπὴν καὶ ὁμοιομόρφως διὰ τὰ ζῶα τὰ μετακομίζοντα στρατιωτικὰς ἀποσκευὰς εἰς πᾶν μέρος τῆς Αὐτοκρατορίας, δὲν ἐξήρκει διὰ τὸ ἡμερομίσθιον εἴτε τοῦ κυρίου τοῦ ζώου, εἴτε τοῦ ἀνθρώπου ὃν οὗτος ἤθελεν ἀποστείλει ἀντ' αὐτοῦ, καὶ ἐπειδὴ ἐν περιπτώσει, καθ' ἣν δὲν ἐστέλλετο ἄνθρωπος, συνέβαινον τυχὸν καὶ ἀπώλειαι, ἐπειδὴ δὲ, ἕνεκα τῆς ἐγκαταλείψεως τοῦ ζώου τῆδε κἀκεῖσε καὶ τῆς φορτώσεως αὐτοῦ ἔστιν ὅτε περισσότερον τοῦ δέοντος, μήτε οἱ ἀγωγιάται, μήτε οἱ ἄλλοι ἰδιοκτῆται ζώων παρεῖχον μετ' εὐχαριστήσεως τὰ ἑαυτῶν ζῶα.

Κατὰ συνέπειαν ἐπειδὴ οἱ ὑπάλληλοι τῆς ἀρχῆς συνελάμβανον βιαστικῶς τὰ ζῶα καὶ ἀπέστελλον αὐτὰ ὅπου δήποτε, τούτου δὲ ἕνεκα ἐκτὸς τοῦ ὅτι οἱ κύριοι αὐτῶν ἐζημιοῦντο μεγάλως, ἀνεφαίνοντο συγχρόνως καὶ παντὸς εἴδους δυσχέρειαι, καὶ, ἐπὶ τέλους, καίτοι τὸ σύστημα τοῦ λαμβάνειν παρὰ τῶν κατοίκων ζῶα διὰ πληρωμῆς ἀποκεκομμένης ἐλήφθη ἐπὶ τῷ σκοπῷ διευκολύνσεως διὰ τρόπου εὐθυνοῦ πρὸς τὴν μετακόμισιν τῶν στρατιωτικῶν ἀποσκευῶν, ἀκολούθως ὅμως, τῆς χάριτος ταύτης ἐπεκταθείσης καὶ εἰς τοὺς πολιτικοὺς ὑπαλλήλους καὶ τοὺς λοιποὺς, παρεγνωρίσθη ὁ ἀρχικὸς σκοπὸς αὐτῶν, ἐπειδὴ ἐκ τῶν πληροφοριῶν, ἃς ἐλάβομεν, ἔγνωμεν ὅτι τὸ περὶ οὗ ὁ λόγος σύστημα, ἐκτὸς τοῦ

ὅτι δὲν παρέχει καθ' ἑαυτὸ τὰς ποθουμένας εὐκολίας, ἀπ' ἐναντίας μάλιστα, ἐγκαταλειπομένων τῶν στρατιωτικῶν ἀποσκευῶν εἰς τὰς ὁδοὺς, τοῦτο παρουσιάζει διαφόρους δυσκολίας καὶ πρὸς τοὺς ἰδιοκτήτας τῶν ζώων μόχθους καὶ δυσκολίας παρέχει.

Καὶ ἐπειδὴ ταῦτα ἀπάδουσι πρὸς τὰς φιλοδικαίους διαθέσεις τῆς Αὐτοκρατορικῆς Κυβερνήσεως, ἐνεκρίθη ἔν τε τῷ Συμβουλίῳ τοῦ Κράτους καὶ ἐν τῷ ἡμετέρῳ ἰδιαιτέρῳ Συμβουλίῳ, ὅπως τοῦ λοιποῦ καθ' ἑξαμηνίαν γίνηται ἐξέτασις ἐν τῇ ἕδρᾳ ἑκάστης νομαρχίας καὶ ἑκάστης ἐπαρχίας περὶ τοῦ ποσοῦ, τὸ ὁποῖον δίδουσιν εἰς τοὺς ἀγωγιάτας καὶ ἀμαξηλάτας πρὸς μετακόμισιν τῶν ἐμπορευμάτων αὐτῶν, ὅπως τοιουτοτρόπως εὑρεθῇ ἡ ἀναλογία τῆς δι' ἑκάστην ὥραν πληρωμῆς ἀπὸ τῆς ἡμέρας τοῦ Ἁγίου Δημητρίου μέχρι τῆς τοῦ Ἁγίου Γεωργίου, καὶ ἀπὸ τῆς τελευταίας ταύτης μέχρι τῆς πρώτης· καὶ ἂν κατὰ τὴν ἀναλογίαν ταύτην πληρωθῶσι καὶ τὰ ἀγώγια διὰ τὰς στρατιωτικὰς ἀποσκευὰς καὶ τὰ πολεμεφόδια, οὐ μόνον οἱ κάτοικοι ἀπαλλάσσονται ἀπὸ τοιούτου καταναγκαστικοῦ ἄχθους καὶ ὠφελοῦνται ἐκ τῆς ἐν τῷ μέτρῳ τούτῳ ἐνδιαλαμβανομένης Αὐτοκρατορικῆς δικαιοσύνης, ἀλλ' ἐπειδὴ προσέτι οἱ κάτοικοι, μὴ ἀποφεύγοντες ὡς μέχρι τοῦδε τὸ εἶδος τοῦτο τῆς ὑπηρεσίας, θὰ παρέξωσιν εὐχαρίστως τὰ ζῶα καὶ τὰς ἁμάξας των, καὶ τοιουτοτρόπως ἡ μετακόμισις τῶν στρατιωτικῶν ἀποσκευῶν θέλει γίνεσθαι εὐκόλως καὶ ἐν καιρῷ τῷ ἀποχρῶντι, ὡς ἐκ τούτου δὲ τὸ μέχρι τοῦδε ἐπικρατοῦν ἐν παντὶ τόπῳ σύστημα τῆς μετακομίσεως καταργεῖται ἄρδην, καὶ γενομένης ἐνάρξεως ἀπὸ τῆς ἡμέρας τοῦ προσεχοῦς Ἁγίου Δημητρίου, τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον ἑκάστης ἐπαρχίας καθ' ἑκάστην ἑξαμηνίαν, λαμβάνον ὡς βάσιν τὴν ἀμοιβὴν ἣν προσφέρουσιν οἱ ἔμποροι πρὸς μετακόμισιν τῶν ἰδίων τῶν ἐμπορευμάτων, τὴν ἀμοιβὴν τὴν ὁποίαν θέλει ὁρίσει διὰ τὰ ἀγώγια τῶν ζώων καὶ ἁμαξῶν πρὸς μετακόμισιν τῶν στρατιωτικῶν ἀποσκευῶν καὶ πολεμεφοδίων, νὰ ἐκθέτῃ πρὸς τὴν νομαρχίαν διὰ *μαζβατᾶ*, αὕτη δὲ νὰ κοινοποιῇ τὰς τιμὰς ταύτας πρὸς τὴν Υ. Πύλην, πρὸς τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Στρατιωτικῶν καὶ τοῦ Πυροβολικοῦ, καὶ πρὸς τοὺς στρατάρχας τῶν Αὐτοκρατορικῶν στρατοπέδων· πρὸς τούτοις, ὑπαρχούσης πραγματικῆς ἀνάγκης πρὸς προμήθειαν ζώων καὶ ἁμαξῶν, προκειμένου ὅπως ἀποσταλῇ εἰς μέρος τι στρατὸς τῆς χωροφυλακῆς ἐν σπουδῇ, νὰ δίδωνται δι' αὐτὸν ζῶα καὶ ἅμαξαι διὰ τῆς ἰδίας ἀμοιβῆς, καὶ ἐν ἀνάγκῃ νὰ εὑρίσκωνται ἀγωγιάται, οἵτινες συμφωνούμενοι μὲ δικαίαν ἀνταμοιβὴν, ἀνταλλασσομένων συμβολαίων, νὰ μετακομίζωσι τὰς στρατιωτικὰς ἀποσκευάς.

Καθ ὅσον δ' ἀφορᾷ τοὺς ὑπαλλήλους, οἵτινες μέχρι τοῦδε ἐλάμβανον ζῶα ἀγωγιατῶν διὰ μέσου τῆς ἀρχῆς, καίπερ ὑπάρχει πρόδηλον ὅτι, ὁπόταν ἀποσταλῶσιν εἰς μέρος τι, ἀναγκάζωνται ἵνα προμηθεύωνται ζῶα, ἐπειδὴ ὅμως οἱ τοιοῦτοι λαμβάνουσι τὰ τῆς ὁδοιπορίας ἔξοδα παρὰ τῆς

Κυβερνήσεώς δι' ὅπου καὶ ἂν μεταβῶσι, καὶ ἐπειδὴ οἱ ἔμμισθοι ὑπάλληλοι, οἵτινες δὲν λαμβάνουσιν ὁδοιπορικὰ ἔξοδα, δὲν ἔχουσι τὸ δικαίωμα τοῦ ἐπωφελεῖσθαι ἐκ συστήματος ὡρισμένου διὰ τὸν Αὐτοκρατορικὸν στρατὸν, διὰ τοῦτο οἱ ὑπάλληλοι, οἱ ἔχοντες ἀνάγκην ὅπως προμηθευθῶσι ζῶα παρὰ τῶν κατοίκων, δέον ἵνα ἐνοικιάζωσιν αὐτὰ οἱ ἴδιοι παρὰ τῶν κυρίων των, ἀμειβοντες αὐτοὺς κατὰ τὴν εὐχαρίστησίν των.

Ἐπειδὴ δ' ἐξεδόθη καὶ Αὐτοκρατορικὸς *Ἰραδὲς* ἐπὶ τούτῳ ἐγράφη καὶ συνετάχθη τὸ παρὸν μέτρον, ἀπευθυνόμενον πρὸς πάσας τὰς νομαρχίας καὶ πρὸς τὰ Ὑπουργεῖα τῶν Στρατιωτικῶν, τῶν Οἰκονομικῶν καὶ τοῦ Πυροβολικοῦ, ὅπερ ἀξιοῦμεν ἵνα ἐφαρμοσθῇ καθ' ὅλας τὰς νομαρχίας.

ΠΕΡΙ ΜΕΤΡΩΝ,

ἐγκριθέντων λαμβάνεσθαι καὶ ἐκτελεῖσθαι πρὸς παρεμπόδισιν τῆς κλοπῆς τῶν βοῶν, βουβάλων, ὄνων καὶ λοιπῶν συναγελαζομένων ζώων.

Ἄρθρ. 1. Ἐσχάτως ἀπεφασίσθη νὰ παραχωρῶνται ὑπὸ τῆς ἀρχῆς ἄδεια (*τεζκερὲς*) διὰ τὰ ἐν ταῖς πανηγύρεσι, κώμαις καὶ ἀλλαχοῦ ἀγοροπωλούμενα ζῶα, τούτου δ' ἕνεκα ἀπεστάλη ἀναγκαία ποσότης ἀντιτύπων τῶν *τεζκερέδων* τούτων εἰς πᾶσαν συνοικίαν καὶ κώμην. Πᾶς τις λοιπόν, οἱοσδήποτε καὶ ἂν ᾖ, ὅταν θελήσῃ νὰ ἐκθέσῃ τὸ ζῶόν του εἰς τὴν ἀγορὰν, ὀφείλει νὰ εἰδοποιήσῃ περὶ τούτου τὸν *μουχτάρην* τῆς συνοικίας ἢ κώμης, ἐν ᾗ διαμένει, καὶ δηλώσας τὸ γένος, τὴν ἡλικίαν καὶ τὰ διακριτικὰ σημεῖα τοῦ εἰς ἀγορὰν ἐκθετομένου ζώου του, νὰ λάβῃ παρ' αὐτοῦ ἄδειαν διὰ πᾶν τῆς κατηγορίας ταύτης ζῶον ἐπὶ πληρωμῇ ἐφ' ἑκάστης εἴκοσι παράδων, ὡς ἀμοιβῆς τῆς τοιαύτης ὑπηρεσίας του.

Ἄρθρ. 2. Ἐπειδὴ ἡ ἄδεια αὕτη θέλει χρησιμεύσει ὡς ἔγγραφον κυριότητος ἐπὶ τοῦ ζώου, ὁ ἀγοραστὴς αὐτοῦ, πρὶν μετρήσῃ τὴν ἀξίαν του, ὀφείλει ζητήσας νὰ λάβῃ ταύτην καὶ τὴν διατηρήσῃ· ἐν δὲ ταῖς ἀγοραῖς, ὅταν ὁ δεκατιστὴς προσέλθῃ ἵνα εἰσπράξῃ ἕνα παρᾶν δι' ἓν γρόσιον, παρουσιάζεται ἡ ἄδεια καὶ σφραγίζεται τὸ κάτωθι μέρος τῆς ἡμερομηνίας της.

Ἄρθρ. 3. Τοῦ λοιποῦ ὅσα προωρισμένα διὰ πώλησιν ζῶα εὑρεθῶσιν ἄνευ ἀδείας, θεωρούμενα κλοπιμαῖα, κατάσχονται καὶ ἐξακριβοῦνται ὑπὸ τῆς ἀρχῆς· ἤτοι ὅσα ἐκ τῶν ἐντὸς καὶ ἐκτὸς τῆς χώρας πωλουμένων ἢ πρὸς πώλησιν ἐκθετομένων, ἢ εἰς σφαγεῖα καὶ κρεοπωλεῖα προσαγομένων ζώων, ἐξεταζόμενα διὰ τῶν *καϊμακάμιδων* καὶ ἐρευνητῶν χωροφυλάκων (*Τεφτὶς-ζαπτιέδων*) εὑρεθῶσιν ἄνευ ἀδείας, παραδίδονται εἰς τὴν ἀρχήν.

Ἄρθρ. 4. Τὰ ζῶα ταῦτα, ἀφοῦ παραδοθῶσιν εἰς τὴν ἀρχὴν, ἐὰν διὰ τῶν ἐρευνῶν καὶ ἐξετάσεων ἀποδειχθῇ ἡ ἐπ' αὐτῶν κυριότης τοῦ ἰδιοκτήτου των, ἐπιστρέφονται μὲν αὐτῷ, ἀλλ' ἕνεκα τῆς ἐναντίον τῆς παρούσης διατάξεως ἐνεργείας του, καταβάλλεται ὑπ' αὐτοῦ πρόστιμον πέντε πενταρίων. Ὅταν τὸ ἄνευ ἀδείας ζῶον εὑρεθῇ εἰς τὰς χεῖρας τοῦ ἀγοραστοῦ, οὗτος δεικνύει τὸν ἄνθρωπον παρ' οὗ τὸ ἠγόρασε, καὶ ἐὰν ἀποδειχθῇ ἡ κυριότης τοῦ πωλητοῦ ἐπὶ τοῦ ζώου, παραδίδεται μὲν τοῦτο αὐτοῖς, ἀλλ' ὁ πωλητὴς καὶ ὁ ἀγοραστὴς ὑποβάλλονται ἕκαστος εἰς πρόστιμον ἐκ πέντε πενταρίων. Ἐν περιπτώσει δὲ καθ' ἣν ἀποδειχθῇ τὸ

ἄνευ ἀδείας ζῶον κλοπιμαῖον, ὁ μὲν κλέπτης ὑφίσταται τὴν ἐν τῷ νόμῳ ὁριζομένην ποινήν, ὁ δὲ ἀγοραστὴς τοῦ κλοπιμαίου ζώου τιμωρεῖται ὡς κλεπταποδόχος, ὡς ἀγοράσας τὸ ζῶον, καίτοι ἐν γνώσει τοῦ κλοπιμαίου διατελῶν.

Ἄρθρ. 5. Ἐν πάσῃ χώρᾳ εἷς ἐκ τῶν ἐρευνητῶν χωροφυλάκων (*τεφτίσιδων*) ἢ χωροφυλάκων καὶ ἐν οἷς μέρεσιν ὑπάρχει δημαρχία, εἷς ὑπάλληλος τοῦ δημοτικοῦ Συμβουλίου, καθ' ἑκάστην περιερχόμενος τὰ σφαγεῖα καὶ κρεοπωλεῖα, ἐξετάζει τὸν ἀριθμὸν τῶν προσαγομένων εἰς αὐτὰ ζώων, καὶ συνάζων τὰς ἀδείας τῶν σφαζομένων, παραδίδει ταύτας εἰς τὴν ἀρχήν, ἥτις ἀφοῦ τὰς σχίσῃ τὰς ῥίπτει εἰς τὸ πῦρ.

Ἄρθρ. 6. Ὁ *μουχτάρης*, ὁσάκις δίδει ἀδείας, ὀφείλει νὰ γνωρίζῃ ἐὰν ὁ ζητήσας ἄδειαν εἶναι ἀληθῶς κύριος τοῦ ζώου· ἐὰν δὲ ἀγνοῇ τοῦτο, νὰ ἐξετάζῃ καὶ ἀκολούθως νὰ χορηγῇ τὴν ἄδειαν. Ἐὰν ἀποδειχθῇ ὅτι τὸ ζῶον, δι' ὃ ἐδόθη ἄδεια δὲν ἀνήκει τῷ αἰτήσαντι, ἀλλ' εἶναι κλοπιμαῖον, ὁ *μουχτάρης* τιμωρεῖται διὰ ποινῆς ἐπιβαλλομένης εἰς τοὺς συνεργοὺς τῆς κλοπῆς. Οἱ *μουχτάραι* δὲν λαμβάνουσιν οὔτε ζητοῦσι πλέον τῶν εἴκοσι παράδων, τῶν ὁρισθέντων δι' ἀμοιβήν των, ἐν ἐναντίᾳ δὲ περιπτώσει τιμωροῦνται προσηκόντως.

ΝΟΜΟΣ ΠΕΡΙ ΤΩΝ ΓΑΙΩΝ. (*)

(*Τῇ 7 Ῥαμαζὰν* 1274.)

ΕΙΣΑΓΩΓΗ.

Ἄρθρ. 1. Αἱ ἐν τῇ Ὀθωμανικῇ ἐπικρατείᾳ εὑρισκόμεναι γαῖαι διαιροῦνται εἰς πέντε κατηγορίας. 1.) Εἰς γαίας ἰδιοκτήτους (*μεμλουκὲ*), 2.) Εἰς γαίας δημοσίας ἢ τιμαριωτικὰς (*ἐμιριγὲ*), 3.) Εἰς γαίας ἀφιερωμένας (*μεβκουφὲ*), 4.) Εἰς γαίας ἀφεθείσας εἰς κοινὴν χρῆσιν (*μετρουκὲ*), καὶ 5.) Εἰς γαίας νεκρὰς (*μεβάτ.*)

Ἄρθρ. 2. Αἱ ἰδιόκτητοι γαῖαι εἰσὶ τεσσάρων εἰδῶν. 1.) Τὰ ἐν τοῖς χωρίοις καὶ κώμαις κείμενα οἰκόπεδα καθὼς καὶ αἱ εἰς τὸν περίβολόν των εὑρισκόμεναι γαῖαι, αἵτινες δὲν δύνανται νὰ μὴ ὦσι πλέον τοῦ ἡμίσεως στρέμματος καὶ θεωροῦνται ὡς συμπλήρωμα τῆς κατοικίας. 2.) Αἱ γαῖαι, αἱ ἀποσπασθεῖσαι ἀπὸ δημοσίας γαίας καὶ τῇ ἀδείᾳ τοῦ ἱεροῦ νόμου (1) ὑπαχθεῖσαι εἰς τὴν ἀληθῆ ἰδιοκτησίαν τινός, ἵνα κατέχωνται κατὰ τοὺς διαφόρους τρόπους τῆς κυριότητος. 3.) Αἱ δεκατιζόμεναι γαῖαι (*οὐσσριγὲ* δηλ. **terres décimales**), καὶ 4.) Αἱ φορολογούμεναι γαῖαι (*χαραζδζιὲ*, δηλ. **terres tributaires**)· ἤτοι ἐν καιρῷ τῆς κατακτήσεως αἱ εἰς τοὺς

(*) *Τὴν μετάφρασιν τοῦ σπουδαίου τούτου νόμου ὀφείλομεν εἰς τὴν φιλόμουσον συνδρομὴν τοῦ ἐμβριθοῦς Κυρίου Δ. Ῥαζῆ, Α΄ Διερμηνέως τῆς παρὰ τῇ Ὑψ. Πύλῃ Β. Ἑλλ. Πρεσβείας. Ἡ παιδεία τοῦ Κυρίου Ῥαζῆ καὶ ἰδίως ἡ περὶ τὴν φιλολογίαν τῶν ἀσιατικῶν γλωσσῶν δεινότης αὐτοῦ, γνωσταὶ τοῖς πᾶσιν, ἀπαλλάττουσιν ἡμᾶς πάσης συστάσεως τοῦ ἔργου τούτου· διὸ καὶ περιοριζόμεθα μόνον εἰς τὸ νὰ ὁμολογήσωμεν δημοσίᾳ τὰς ὀφειλομένας αὐτῷ χάριτας, ἀνθ' ἧς παρέσχεν ἡμῖν συνδρομῆς διὰ τῆς σοφῆς αὐτοῦ μεταφράσεως, τιμώσης τὰ μάλιστα τὸ ἔργον ἡμῶν. Λυπηρὸν ὅτι αἱ πολλαὶ καὶ σπουδαῖαι ἀσχολίαι τοῦ ἀνδρὸς ἐν τῇ δημοσίῳ ὑπηρεσίᾳ δὲν παρέχουσιν αὐτῷ τὸν ἀναγκαῖον ὑλικὸν καιρὸν πρὸς ἐκπόνησιν καὶ ἄλλων τοιούτων ἔργων.*

(1) Σημ. Ἡ Τουρκικὴ νομοθεσία σύγκειται κυρίως ἀπὸ τὸν ἱερὸν ἢ θρησκευτικὸν νόμον (*Σσέρι-Σσερὶφ*) καὶ περιλαμβάνοντα τὸ Κοράνιον, τὰ διάφορα σχόλια αὐτοῦ καὶ τὰς ἀποφάνσεις (*φετβάδες*) τῶν διαφόρων *μουφτήδων* καὶ λοιπά, καὶ ἀπὸ τὸν πολιτικὸν νόμον καλούμενον *Καγοὺρ*, ὅστις ἀποτελεῖ τὴν οὕτως εἰπεῖν κοσμικὴν νομοθεσίαν τῆς Τουρκίας.

πορθητὰς ὡς λάφυρα διανεμηθεῖσαι γαῖαι ὀνομάζονται δεκατιζόμεναι γαῖαι, αἱ δὲ γαῖαι, αἵτινες εἶχον μείνει εἰς τὴν κατοχὴν τῶν κατοίκων μὴ Μουσουλμάνων, ὀνομάζονται φορολογούμεναι γαῖαι. Ὁ ἐπὶ τῶν γαιῶν τούτων ἐπιβληθεὶς φόρος καὶ καλούμενος *χαρὰτζ* εἶναι δύο εἰδῶν: Ὁ ἐπὶ τῆς προσόδου λαμβανόμενος καὶ καλούμενος *χαράτζι μουκασεμέ*, ὅστις σύγκειται ἀπὸ τὸ δέκατον μέχρι τοῦ ἡμίσεως τοῦ εἰσοδήματος, ὁριζόμενος καὶ εἰσπραττόμενος ἀναλόγως τῆς ἐπιδεκτικότητος τῆς γῆς, καὶ ὁ ἐπὶ τοῦ κτήματος λαμβανόμενος καὶ καλούμενος *χαράτζι μουβαζαφὲ*. Σύγκειται δὲ ἀπὸ ποσὸν προσδιωρισμένον καὶ εἰσπραττόμενον κατ' ἀποκοπὴν ἐπὶ τῆς γῆς.

Ἡ ἰδιοκτησία (*ρακαμπὲ* ἤτοι ἡ οὐσία καὶ ἡ κυριότης [1]) τῶν ἰδιοκτήτων γαιῶν ἀνήκει τῷ κυρίῳ αὐτῶν καὶ μεταβαίνουσιν αἱ τοιαῦται γαῖαι κληρονομικῶς ὡς τὰ κινητὰ κτήματα. Ἐνεργοῦνται δὲ ἐπ' αὐτῶν ἡ ἀφιέρωσις, ἡ ὑποθήκη, ἡ δώρησις, τὸ γειτονικὸν δικαίωμα (2) κλπ. Ὅταν ὁ κύριος γαιῶν *οὐσσριγιὲ* καὶ *χαραδζιὲ* ἀποθάνῃ ἄκληρος, καὶ περιέπεσαν αὗται εἰς τὸ δημόσιον, καθίστανται γαῖαι δημόσιαι (*ἐμιριγέ*). Ἐπειδὴ αἱ νομολογικαὶ βίβλοι (*κουτούμπι φηκχιὲ*) πραγματεύονται περὶ τῶν διατάξεων τῶν ἐφαρμοζομένων εἰς τὰ τέσσαρα εἴδη τῶν ἰδιοκτήτων γαιῶν, ὁ παρὼν κώδηξ δὲν θελει πραγματευθῆ περὶ τῶν ἀντικειμένων τούτων.

Ἄρθρ. 3. Δημόσιαι γαῖαί εἰσι τὰ χωράφια, λειμῶνες, χειμάδια, θέρετρα (θερινὰ βοσκαὶ), δάση καὶ παραπλήσια, τῶν ὁποίων ἡ ἰδιοκτησία ἀνήκει εἰς τὸ δημόσιον. Παρεχωροῦντο (3) δὲ παρὰ τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἐν περιπτώσει πωλήσεως ἢ διαθεσιμότητος (4) ἐλαμβάνοντο ἄλλοτε ὑπὸ κατοχὴν διὰ τῆς ἀδείας καὶ παραχωρήσεως τῶν ἰδιοκτητῶν τῶν τιμα-

---

(1) Σημ. Ἡ λέξις *ρακαμπὲ* εἶναι ὅρος τεχνικὸς, τοῦ ὁποίου ἡ κυριολεκτικὴ σημασία εἶναι αὐχὴν, μεταχειριζομένη δὲ ἐνταῦθα μεταφορικῶς ἐμφαίνει τὴν ἰδιοκτησίαν. Κατὰ τὰς Ἀνατολικὰς ἰδέας, τὸ νὰ ἦναί τις κύριος τοῦ αὐχένος τινὸς, σημαίνει κατὰ συνεκδοχὴν νὰ ἦναι κύριος τοῦ ἀτόμου του καὶ ἐκ τούτου ὁ Σουλτάνος λαμβάνει τὸν τίτλον *μαλίκι ρεκάμπελ-οὐμὲμ*, ἤτοι κύριος τῶν αὐχένων τῶν ἐθνῶν.

(2) Σημ. Γειτονικὸν δικαίωμα (*σσεφάα*) λέγεται τὸ δικαίωμα προτιμήσεως, τὸ ὁποῖον ἔχουσιν οἱ γείτονες προκειμένου περὶ ἐκποιήσεως κτήματός τινος.

(3) Τὸ Τουρκικὸν κείμενον λέγει *ἰχαλὲ βὲ τεφβίζ*, ἤτοι κυριολεκτικῶς ἀναθέτειν καὶ χορηγεῖν. Αἱ λέξεις αὗται ἀντιστοιχοῦσι κατά τι καὶ μὲ τὴν Γαλλικὴν λέξιν **investir**, προκειμένου περὶ προικοδοτήσεως οὕτως εἰπεῖν, τὴν ὁποίαν ἡ Κυβέρνησις εἶχε κάμει εἰς τοὺς Σιπαχῆδας, διατηροῦσα μὲν τὴν ψιλὴν ἰδιοκτησίαν τῶν γαιῶν τούτων, χορηγοῦσα δὲ μόνον τὸ δικαίωμα τῆς κατοχῆς καὶ καρπώσεως.

(4). Ἤτοι ὅταν ὁ κάτοχος αὐτῶν ἀποθάνῃ ἄκληρος.

ρίων καὶ ζιαμετίων (fiefs militaires) (1), θεωρουμένων ὡς κυρίων τῆς γῆς, ἢ ἐνίοτε τῶν ἐκμισθωτῶν καὶ εἰσπρακτόρων αὐτῶν. Ἀλλ' ἐσχάτως, καταργηθέντος τοῦ συστήματος τούτου, μεταβιβάζεται ἡ κατοχὴ των τῇ ἀδείᾳ καὶ παραχωρήσει τοῦ εἰδικοῦ ὑπαλλήλου τῆς Ὑψ. Πύλης. Ἐφοδιάζονται δὲ οἱ κάτοχοι αὐτῶν μὲ ταπία, φέροντα ἄνωθι τὸν Τουγρᾶν τοῦ Σουλτάνου.

Ταπίον λέγεται τὸ διδόμενον ποσὸν ἀπέναντι τοῦ δικαιώματος τοῦ κατέχειν, καὶ τὸ ὁποῖον εἰσπράττεται παρὰ τοῦ εἰδικοῦ ὑπαλλήλου διὰ τὸ δημόσιον.

Ἄρθρ. 4. Αἱ ἀφιερωμέναι γαῖαι εἰσὶ δύο εἰδῶν:

Α'.) Αἱ ἀληθῶς ἰδιόκτητοι γαῖαι, αἱ συμφώνως τῷ Ἱερῷ Νόμῳ ἀφιερωθεῖσαι. Ἡ ἰδιοκτησία καὶ τὰ κατοχικὰ δικαιώματα τῶν τοιούτων γαιῶν ἀνήκουσιν εἰς τὸ ἀφιέρωμα. Ἐπ' αὐτῶν δὲ δὲν ἐφαρμόζονται αἱ διατάξεις τοῦ Πολιτικοῦ Νόμου (*Κανοὺν*), ἀλλὰ διέπονται ἀπὸ τοὺς ὅρους, οὓς ἔθεσεν ὁ ἀφιερωτής. Ὁ παρὼν Κώδηξ δὲν θέλει λοιπὸν πραγματευθῆ περὶ τοῦ εἴδους τούτου τῶν ἀφιερωμένων γαιῶν.

Β'.) Αἱ γαῖαι αἱ ἀποσπασθεῖσαι ἀπὸ γαίας δημοσίας καὶ ἀφιερωθεῖσαι παρὰ τῶν Σουλτάνων ἢ δι' ἀδείας Σουλτανικῆς παρ' ἄλλων ἀτόμων. Ἡ ἀφιέρωσις τῶν τοιούτων γαιῶν συνίσταται εἰς τὸ ὅτι τὰ δημόσια τέλη, οἷον δέκατα καὶ ἄλλοι φόροι τοῦ ἀποσπασθέντος τούτου μέρους τῶν δημοσίων γαιῶν, καθιερώθησαν παρὰ τῆς Κυβερνήσεως εἰς σκοπόν τινα (ἤτοι εἰς κοινωφελές τι κατάστημα, ὡς *τζαμίον*, ἐκπαιδευτήριον κλπ.). Αἱ τοιούτου εἴδους ἀφιερωμέναι γαῖαι δὲν εἶναι ἀληθῆ *Βακούφια* (2). Αἱ πλεῖσται τῶν ἐν τῇ Ὀθωμανικῇ ἐπικρατείᾳ ἀφιερωμένων γαιῶν ἀνήκουσιν εἰς τὴν κατηγορίαν ταύτην. Ἡ ἰδιοκτησία τῶν οὕτως εἰς σκοπόν τινα καθιερωθεισῶν βακουφικῶν γαιῶν ἀνήκει ὡς ἡ τῶν καθαρῶς δημοσίων γαιῶν εἰς τὸ δημόσιον, καὶ ἐφαρμόζονται ἐπ' αὐτῶν πληρέστατα αἱ κάτωθι διαγραφησόμεναι νομικαὶ διατάξεις, μετὰ μόνης τῆς διαφορᾶς ὅτι, καθὼς ἐπὶ τῶν δημοσίων γαιῶν τὰ *δικαιώματα* πωλήσεως καὶ κληρονομικῆς μεταβιβάσεως καὶ τὸ ἀντίτιμον τῶν *μαχλουλίων* (3) ἀνήκουσιν εἰς

---

(1). Οὗτοί εἰσιν οἱ καλούμενοι Σιπαχῆδες.

(2). Κατὰ τὸ Τουρκικὸν δίκαιον, διὰ νὰ ἦναι ἔγκυρος καὶ γνησία ἡ ἀφιέρωσις πράγματός τινος, ἀπαιτεῖται ὅπως τὸ ἀφιερούμενον πρᾶγμα ἦναι κτῆμα ἰδιόκτητον τοῦ ἀφιερωτοῦ. Ἄρα αἱ τοιουτοτρόπως εἰς κοινωφελῆ καταστήματα ἀφιερωθεῖσαι δημόσιαι γαῖαι δὲν εἶναι γνήσια *Βακούφια*, ἐπειδὴ δὲν ἦσαν κτήματα τῶν ἀφιερωσάντων αὐτὰ, ἀλλὰ τοῦ δημοσίου.

(3). *Μαχλούλιον* λέγεται τὸ κτῆμα, τὸ περιελθὸν εἰς τὸ δημόσιον ἢ εἰς τὸ βακούφιον, συνεπείᾳ θανάτου τοῦ κυρίου αὐτοῦ ἄνευ κληρονόμων.

τὸ δημόσιον, οὕτως ἐπὶ τῶν τοιούτων ἀφιερωμένων γαιῶν ἀνήκουσι ταῦτα εἰς τὸ ἀφιέρωμα.

Αἱ διατάξεις, αἱ ἀφορῶσαι τὰς δημοσίας γαίας, αἵτινες θέλουσιν ἐκτεθῆ κάτωθι, ἐφαρμόζονται καὶ εἰς τὰς τοιαύτας ἀφιερωμένας γαίας. Ὁσάκις ὁ Κώδηξ οὗτος ἀναφέρει τὴν λέξιν *γαῖαι ἀφιερωμέναι*, ἐννοεῖ τὰς τοιαύτας εἰς σκοπόν τινα καθιερωθείσας βακουφικὰς γαίας.

Ἀλλ' ὑπάρχει καὶ ἓν ἄλλο εἶδος τῶν τοιούτων ἀφιερωμένων γαιῶν, ἤτοι ἡ ψιλὴ ἰδιοκτησία καθὼς καὶ τὰ δέκατα καὶ οἱ φόροι αὐτῶν ἀνήκουσιν εἰς τὸ δημόσιον, καὶ μόνον τὰ κατοχικὰ δικαιώματα καθιερώθησαν εἰς σκοπόν τινα· ἢ ἡ μὲν ψιλὴ ἰδιοκτησία αὐτῶν ἔμεινεν εἰς τὸ δημόσιον, τὰ δὲ δέκατα καὶ οἱ φόροι μετὰ τῶν κατοχικῶν δικαιωμάτων καθιερώθησαν εἰς σκοπόν τινα. Ἐπὶ τῶν τοιούτων ἀφιερωμένων γαιῶν δὲν ἐφαρμόζονται αἱ περὶ παραχωρήσεως καὶ μεταβιβάσεως διατάξεις τοῦ Πολιτικοῦ Νόμου, ἀλλὰ καλλιεργοῦνται καὶ κατέχονται ἀπὸ τὸ ἀφιέρωμα ἢ ἀπ' εὐθείας ἢ δι' ἐνοικιάσεως, αἱ δὲ πρόσοδοι ἐξοδεύονται εἰς ἃς χρήσεις διαγράφουσιν οἱ ὅροι τοῦ ἀφιερώματος.

Ἄρθρ. 5. Αἱ εἰς κοινὴν χρῆσιν ἀφεθεῖσαι γαῖαί εἰσι δύο εἰδῶν· 1) αἱ διὰ γενικὴν χρῆσιν ἀφεθεῖσαι, ὡς αἱ δημόσιοι ὁδοί, καὶ 2) αἱ ἐξιδιασθεῖσαι εἰς τὴν χρῆσιν τῆς ὁλομελείας τῶν κατοίκων ἑνὸς ἢ πολλῶν χωρίων καὶ κωμῶν, καὶ τοιαῦταί εἰσιν αἱ βοσκαί.

Ἄρθρ. 6. Γαῖαι νεκραὶ λέγονται αἱ ἀκατοίκητοι γαῖαι, αἵτινες δὲν εἶναι ὑπὸ τὴν κατοχὴν οὐδενὸς καὶ μήτε ἀφέθησαν εἰς τὴν χρῆσιν τῶν κατοίκων· εἰσὶ δὲ τοσοῦτον μεμακρυσμέναι τῶν χωρίων καὶ κωμῶν, ὥστε ἡ φωνὴ μεγαλοφώνου τινος νὰ μὴ ἀκούηται ἀπὸ τῶν ἄκρων τῶν κατοικουμένων τόπων, ἤτοι ἀπέχουσαι τῶν κατοικουμένων τόπων ἓν καὶ ἥμισυ μίλιον, ἢ κατὰ ἡμισείας ὥρας ἀπόστασιν.

Ἄρθρ. 7. Ὁ παρὼν Κώδηξ διηρέθη εἰς τρία τμήματα. Τὸ Α'. τμῆμα πραγματεύεται περὶ τῶν δημοσίων γαιῶν, τὸ Β'. περὶ τῶν εἰς κοινὴν χρῆσιν ἀφεθεισῶν καὶ νεκρῶν γαιῶν καθὼς καὶ περὶ τῶν κοινῶν ὀρέων, καὶ τὸ Γ'. περὶ διαφόρων ἀντικειμένων. Τὸ Α'. τμῆμα περιλαμβάνει τέσσαρα κεφάλαια: Α'. περὶ κατοχῆς, Β'. περὶ πωλήσεως, Γ'. περὶ κληρονομίας, Δ'. περὶ *μαχλουλίων*.

ΤΜΗΜΑ ΠΡΩΤΟΝ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΠΡΩΤΟΝ.

Περὶ τοῦ τρόπου τῆς διακατοχῆς τῶν δημοσίων γαιῶν.

Ἄρθρ. 8. Τὸ σύνολον τῶν γαιῶν ἑνὸς χωρίου καὶ μιᾶς κώμης δὲν δύ-

ναται νὰ παραχωρηθῇ συλλήβδην εἰς τὴν ὁλομέλειαν τῶν κατοίκων ἢ εἰς ἓν ἢ δύο ἄτομα ἐκλεχθέντα μεταξὺ αὐτῶν, ἀλλὰ δίδονται ὑπὸ κατοχὴν ἰδίᾳ εἰς ἕκαστον κάτοικον καὶ χορηγοῦνται αὐτοῖς ἐπὶ τούτῳ ταπία.

Ἄρθρ. 9. Εἰς τὰς καλλιεργησίμους δημοσίας γαίας σπείρονται παντὸς εἴδους σπαρτὰ, οἷον σῖτος, κριθὴ, ὀρύζιον, κόκκοι βαφῶν κλπ. Δίδονται δὲ καὶ ὑπὸ ἐνοίκια ἢ δανείζονται διὰ νὰ σπαρῶσι, καὶ ἐκτὸς τῶν περιπτώσεων νομίμου κωλύματος, περὶ ὧν διαλαμβάνει τὸ Κεφάλαιον τῶν *μαχλουλίων*, δὲν ἀφίενται ἀργαὶ (ἤτοι χέρσοι καὶ ἀκαλλιέργητοι).

Ἄρθρ. 10. Οἱ λειμῶνες, τῶν ὁποίων τὸ χόρτον ἐθερίζετο ἀνέκαθεν καὶ ἐλαμβάνετο δέκατον, ἀφομοιοῦνται πρὸς τὰς καλλιεργημένας γαίας καὶ κατέχονται διὰ ταπίου. Ἐκ τοῦ παραγομένου δ' ἐξ αὐτῶν χόρτου ὠφελεῖται μόνος ὁ κάτοχος καὶ δύναται νὰ ἀπαγορεύσῃ εἰς ἄλλους τὸ νὰ ὠφελῶνται ἐκ τούτου. Οἱ τοιοῦτοι λειμῶνες δύνανται νὰ ἀροτριωθῶσι καὶ καλλιεργηθῶσι τῇ ἀδείᾳ τοῦ εἰδικοῦ ὑπαλλήλου.

Ἄρθρ. 11. Ὡς πρὸς τὸ βλαστάνον ἄγριον χόρτον, τὸ καλούμενον *κελεμτὲ* καὶ παραγόμενον ἐξ ἑνὸς τῶν διὰ ταπίου κατεχομένων χωραφίων, τὸ ὁποῖον ἀφίεται ἀκαλλιέργητον πρὸς ἀνάπαυσιν (1) ἀναλόγως τῆς ἐπιδεκτικότητος τῆς γῆς, μόνον ὁ κάτοχος τοῦ χωραφίου νέμεται αὐτὸ καὶ δύναται νὰ ἐμποδίσῃ τὸ νὰ εἰσέρχωνται ἄλλοι καὶ νὰ φέρωσι καὶ βόσκωσι τὰ ζῶά των.

Ἄρθρ. 12. Ὁ κάτοχος γαιῶν δὲν δύναται νὰ μεταχειρισθῇ τὸ χῶμα αὐτῶν εἰς κατασκευὴν πλίνθων καὶ κεραμίδων ἄνευ τῆς ἀδείας τοῦ εἰδικοῦ ὑπαλλήλου. Ἂν δὲ κατασκευάσῃ, λαμβάνεται παρ' αὐτοῦ ἐπ' ὀφέλει τοῦ δημοσίου τὸ ἀντίτιμον τοῦ χώματος κατὰ τὴν ἐπιτόπιον ἀξίαν, εἴτε βακουφικαὶ ὦσιν αἱ γαῖαι, εἴτε δημόσιοι.

Ἄρθρ. 13. Ὁ διὰ ταπίου κάτοχος γαιῶν δύναται νὰ ἐμποδίσῃ τὸ νὰ διέλθῃ ἄλλος δι' αὐτῶν ἄνευ δικαιώματος. Ἂν ὅμως οὗτος ἔχῃ ἐκπαλαι δικαίωμα διόδου, δὲν δύναται νὰ τὸν ἐμποδίσῃ.

Ἄρθρ. 14. Δὲν δύναταί τις νὰ διωρύξῃ χάνδακα, ἢ νὰ κάμῃ ἀλώνιον, ἢ νὰ λάβῃ κατοχὴν δι' ὁποιουδήποτε ἄλλου τρόπου ἐπὶ τῶν παρ' ἄλλου κατεχομένων γαιῶν ἀδίκως καὶ ἄνευ τῆς ἀδείας καὶ συμπράξεως τοῦ κατόχου αὐτῶν.

Ἄρθρ. 15. Ἂν αἱ συντροφικῶς κατεχόμεναι γαῖαι εἰσὶν ἐπιδεκτικαὶ διανομῆς, ἂν δηλαδὴ ἕκαστος τῶν συνεταίρων δύναται νὰ νέμηται χωριστὰ τὴν μερίδα του, καὶ ζητήσωσιν οἱ συνεταῖροι, ἢ τινὲς μεταξὺ αὐτῶν, τὴν διανομὴν, διαιρεῖται καὶ προσδιορίζεται τὸ μέρος ἑκάστου παρὰ τοῦ

(1) Ἐνταῦθα ἐννοεῖ ὁ νομοθέτης τὰ χωράφια, τὰ ὁποῖα ὁ ἰδιοκτήτης ἀφίνει ἀκαλλιέργητα προσωρινῶς πρὸς ἀνάπαυσιν, ἤτοι διὰ νὰ μὴ ἐξασθενισθῇ ἡ *παραγωγὸς δύναμις τῆς γῆς*.

εἰδικοῦ ὑπαλλήλου καὶ ἐνώπιον αὐτῶν ἢ τῶν ἐπιτρόπων των, διὰ τῆς κληρώσεως, ἢ δι' ἄλλων δικαίων μέσων, ὑπολογιζομένης τῆς γῆς ἀναλόγως τῆς θέσεως εἰς πρώτην, μεσαίαν καὶ κατωτέραν ποιότητα. Ἂν δὲ δὲν ἦναι ἐπιδεκτικαὶ διανομῆς, διακατέχονται ἑταιρικῶς εἰς τὴν αὐτὴν ὡς πρότερον κατάστασιν καὶ δὲν ἐπιτρέπεται ἡ ἐκ περιτροπῆς (à tour de rôle) κατοχή των.

Ἄρθρ. 16. Ἀφοῦ αἱ γαῖαι διανεμηθῶσι κατὰ τὸν ἐν τῷ προλαβόντι ἄρθρῳ διαληφθέντα τρόπον καὶ ἕκαστος τῶν συνεταίρων προσδιορίσῃ ὅρια καὶ λάβῃ ἰδίᾳ κατοχὴν τῆς μερίδος του, δὲν δύνανταί τινες ἐξ αὐτῶν νὰ ζητήσωσι τὴν ἀκύρωσιν τῆς γενομένης διανομῆς καὶ τὴν ἐκτέλεσιν νέας.

Ἄρθρ. 17. Δὲν δύναται νὰ γίνῃ διανομὴ γαιῶν ἄνευ τῆς ἀδείας καὶ συμπράξεως τοῦ ἁρμοδίου ὑπαλλήλου καὶ τῆς παρουσίας τῶν κατόχων ἢ τῶν νομίμων ἐπιτρόπων των· καὶ πᾶσα τυχὸν γενησομένη τοιαύτη διανομὴ εἶναι ἄκυρος.

Ἄρθρ. 18. Ἂν οἱ ἑταιρικῶς κάτοχοι γαιῶν, ἢ τινὲς ἐξ αὐτῶν, ὦσιν ἀνήλικες, αἱ καθ' ἃ διαλαμβάνει τὸ 15 ἄρθρον ἐπιδεκτικαὶ διανομῆς γαῖαι διανέμονται διὰ τῶν κηδεμόνων των. Αἱ γαῖαι τῶν φρενοβλαβῶν καὶ παλιμπαίδων διανέμονται ὁμοίως διὰ τῶν κηδεμόνων αὐτῶν.

Ἄρθρ. 19. Ὁ διὰ ταπίου ἀποκλειστικῶς κάτοχος τόπων δασωδῶν δύναται νὰ τοὺς καλλιεργήσῃ καὶ νὰ σχηματίσῃ χωράφια. Ἀλλ' εἷς τῶν ἑταιρικῶς κατεχόντων τοιούτους τόπους δὲν δύναται νὰ καλλιεργήσῃ καὶ μετατρέψῃ εἰς χωράφιον τὸ ὅλον ἢ μέρος αὐτῶν ἄνευ προηγουμένης ἀδείας τῶν συνεταίρων· ἂν δὲ πράξῃ τοῦτο, ὁ συνέταιρος δύναται νὰ λάβῃ κατοχὴν καὶ ἐπὶ τοῦ καλλιεργηθέντος μέρους.

Ἄρθρ. 20. Ἐκτὸς τῶν περιπτώσεων ἐγκύρου κωλύματος νομίμως ἀποδεδειγμένου, ἤτοι ἀνηλικιότητος, φρενοβλαβείας, βίας καὶ ἀποδημίας εἰς μεμακρυσμένους τόπους, πᾶσα ἀγωγὴ, ἀφορῶσα γαίας κατεχομένας ἐπὶ δέκα ἔτη διὰ ταπίου καὶ ἄνευ διενέξεως, παραγράφεται· δικάζονται δὲ αἱ ἀφορῶσαι γαίας ἀγωγαὶ μέχρι δέκα ἐτῶν, ἀριθμουμένων ἀπὸ τῆς ἐποχῆς τῆς καταπαύσεως καὶ ἀποτροπῆς τῶν ῥηθέντων ἐγκύρων κωλυμάτων, μετὰ παρέλευσιν δὲ τοῦ χρόνου τούτου παραγράφονται. Ἂν ὅμως ὁ ἐναγόμενος ὁμολογήσῃ ὅτι ἀδίκως κατέσχε καὶ ἐκαλλιέργησε τὰς παρ' αὐτοῦ κατεχομένας γαίας, δὲν λαμβάνονται ὑπ' ὄψιν ἡ παρέλευσις καιροῦ καὶ ἡ κατοχὴ, ἀλλ' αἱ γαῖαι ἐπιστρέφονται τῷ κυρίῳ αὐτῶν.

Ἄρθρ. 21. Ἀφοῦ αἱ ἀδίκως ἢ βιαίως κατασχεθεῖσαι καὶ καλλιεργηθεῖσαι γαῖαι, ἐφ' ὧν εἶχον εἰσπραχθῇ κατ' ἔτος τὰ νενομισμένα δικαιώματα, ἐπιστραφῶσι καὶ ληφθῶσιν ὑπὸ κατοχὴν δικαστικῶς διὰ τοῦ ἁρμοδίου ὑπαλλήλου, ὁ ὑπάλληλος καθὼς καὶ ἐκεῖνος, εἰς ὃν ἐπεστράφησαν αἱ γαῖαι, δὲν ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ ζητῇ παρὰ τοῦ ἀδίκως ἢ βιαίως κατα-

σχόντος αὐτὰς ἀποζημίωσιν λόγῳ ἐλαττώσεως γῆς (1), ἢ ἀντίτιμον ἐνοικίου. Εἰς τὰς αὐτὰς διατάξεις ὑπάγονται καὶ αἱ γαῖαι τῶν ἀνηλίκων, φρενοβλαβῶν καὶ παρηλίκων.

Ἄρθρ. 22. Ὅταν αἱ ἀδίκως ἢ βιαίως κατασχεθεῖσαι καὶ καλλιεργηθεῖσαι γαῖαι ἐπιστραφῶσιν, ἐκεῖνος, εἰς ὃν ἐπεστράφησαν, δύναται νὰ ἐνεργήσῃ διὰ τοῦ ἁρμοδίου ὑπαλλήλου ὅπως ὁ κατὰ τὸν διαληφθέντα τρόπον κατασχὼν αὐτὰς ἐξορύξῃ τὰ παρ' αὐτοῦ σπαρέντα καὶ βλαστήσαντα ἐν αὐταῖς σπαρτὰ καὶ ἄλλα χορταρικά, ἀλλὰ δὲν ἔχει δικαίωμα νὰ λάβῃ κατοχὴν τούτων.

Ἄρθρ. 23. Ὅταν κάτοχός τις γαιῶν ἐνοικιάσῃ ἢ δανείσῃ αὐτὰς, ὁ ὑπὸ ἐνοίκιον ἢ δάνειον λαβὼν αὐτὰς δὲν δύναται μετὰ πολυχρόνιον διακατοχὴν καὶ καλλιέργειαν νὰ ἀποκτήσῃ ἐπ' αὐτῶν δικαίωμα ἐγκαταστάσεως, ἐνῷ ὁμολογεῖ ὅτι εἶναι ἐνοικιαστής. Ἐν τοιαύτῃ δὲ περιπτώσει, δὲν λαμβάνεται ὑπ' ὄψιν ἡ παρέλευσις καιροῦ, ἀλλὰ πάντοτε δύναται ὁ κάτοχος αὐτῶν νὰ τὰς παραλάβῃ ὑπὸ τῶν διακατόχων του ἀπὸ τὰς χεῖρας τοῦ κρατοῦντος αὐτὰς ὑπὸ ἐνοίκιον ἢ ὑπὸ δάνειον.

Ἄρθρ. 24. Ἐκτὸς τῶν χειμαδίων καὶ θερέτρων τῶν ἐξιδιασμένων εἰς τὴν χρῆσιν τῶν κατοίκων ἑνὸς ἢ πολλῶν χωρίων, αἱ γαῖαι, αἱ ἀνέκαθεν μεταχειρισθεῖσαι παρ' ἑνὸς ἀτόμου ἀποκλειστικῶς ὡς παραχειμάδια καὶ ἐαρινὰ καταγώγια, καὶ ληφθεῖσαι ὑπὸ κατοχὴν διὰ ταπίου εἴτε παρ' ἑνὸς ἀποκλειστικῶς εἴτε παρὰ πολλῶν ἑταιρικῶς, δὲν διαφέρουσι τῶν καλλιεργουμένων γαιῶν καὶ ἐφαρμόζονται ἐπ' αὐτῶν πληρέστατα αἱ κάτωθι διαγραφησόμεναι διατάξεις. Λαμβάνεται δὲ παρὰ τῶν κυρίων τῶν δύο τούτων εἰδῶν τῶν χειμαδίων καὶ θερέτρων, ἀναλόγως τῆς ἐπιδεκτικότητος τῆς γῆς, δικαίωμα χειμαδίου καὶ θερέτρου.

Ἄρθρ. 25. Οὐδεὶς δύναται νὰ φυτεύσῃ κλήματα καὶ ἄλλα καρποφόρα δένδρα εἰς τὰς παρ' αὐτοῦ κατεχομένας γαίας, καὶ νὰ σχηματίσῃ ἄμπελον ἢ κῆπον ἄνευ τῆς ἀδείας τῆς εἰδικῆς ἀρχῆς. Ἂν δὲ πράξῃ τοῦτο ἄνευ ἀδείας, τὸ δημόσιον ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ ἐνεργήσῃ τὴν ἐξόρυξίν των μέχρι τριῶν ἐτῶν· ἂν ὅμως παρέλθῃ ὁ χρόνος οὗτος καὶ τὰ δένδρα φθάσωσιν εἰς ἀκμὴν καρποφορίας, πρέπει νὰ ἀφεθῶσιν εἰς ἣν εὑρίσκονται κατάστασιν. Ἀλλὰ τόσον τὰ ἄνευ ἀδείας φυτευθέντα καὶ τὰ ὁποῖα ὑπερέβησαν τὰ τρία ἔτη καθὼς καὶ τὰ τῇ ἀδείᾳ τοῦ ἁρμοδίου ὑπαλλήλου φυτευθέντα καρποφόρα δένδρα, δὲν ὑπάγονται εἰς τὴν γῆν, ἀλλ' εἰσὶ κτῆμα τοῦ κυρίου αὐτῶν. Λαμβάνεται ἐνιαυσίως δέκατον ἐπὶ τῶν εἰσοδημάτων των. Διὰ δὲ τὸ ἔδαφος τῶν ἀμπέλων καὶ κήπων δὲν λαμβάνεται μουκα-

(1) Ἤτοι διότι, καλλιεργηθείσης τῆς γῆς, ἐξησθενίσθη ἡ παραγωγὸς δύναμίς της.

τὰς (φόρος κατ' ἀποκοπὴν), ὁπότε λαμβάνεται δέκατον ἐκ τῶν εἰσοδημάτων τῶν ἐν αὐτοῖς δένδρων.

Ἄρθρ. 26. Ὅστις ἤθελεν *ἐμβολιάσει καὶ ἡμερεύσει* τὰ αὐτομάτως βλαστήσαντα δένδρα ἐν ταῖς παρ' αὐτοῦ κατεχομέναις γαίαις εἴτε ἐταιρικῶς εἴτε ἀποκλειστικῶς, καθίσταται ἰδιοκτήτης αὐτῶν, καὶ μήτε ὁ συνέταιρός του μήτε ἡ ἀρχὴ δύναται νὰ ἐπεμβαίνῃ εἰς αὐτά· ἀλλὰ λαμβάνεται τὸ νόμιμον δέκατον ἐνιαυσίως ἐπὶ τῶν εἰσοδημάτων.

Ἄρθρ. 27. Οὐδεὶς δύναται νὰ ἐμβολιάσῃ καὶ νὰ καταστῇ ἰδοκτήτης δένδρων αὐτομάτως βλαστησάντων εἰς γαίας κατεχομένας παρ' ἄλλου ἀτόμου ἄνευ τῆς ἀδείας τοῦ τελευταίου. Δύναται ὁ ἰδιοκτήτης νὰ ἐμποδίσῃ ἐκεῖνον, ὅστις ἤθελεν ἀποπειραθῇ νὰ πράξῃ τοῦτο. Ἂν ὅμως φθὰς ἐμβολίασε ταύτας, ὁ κάτοχος τῶν γαιῶν ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ ἐνεργήσῃ τὴν ἐκκοπὴν τῶν δένδρων ἀπὸ τοῦ μέρους ἐφ' οὗ ἐμβολιάσθησαν.

Ἄρθρ. 28. Ἐν γένει τὰ δένδρα τὰ βλαστάνοντα αὐτομάτως ἐπὶ δημοσίων γαιῶν, καρποφόρα τε καὶ μὴ, οἷον βαλανίδια, κασταναῖαι, καρύαι, δρῦς, καὶ τὰ τοιαῦτα, ὑπάγονται εἰς τὴν γῆν, ἡ δὲ ἐπικαρπία των ἀνήκει τῷ διακατόχῳ τῆς γῆς. Ἐκ τοῦ εἰσοδήματος τῶν καρποφόρων δένδρων πληρόνεται δέκατον εἰς τὸ δημόσιον. Τὰ δὲ αὐτόφυτα δένδρα δὲν δύνανται νὰ ἐκκοπῶσιν ἢ νὰ ἐξορυχθῶσι μήτε ἀπὸ τὸν κάτοχον αὐτῶν μήτε ἀπὸ ξένον. Ἂν τις πράξῃ τοῦτο, λαμβάνεται παρ' αὐτοῦ ἡ ἀξία τῶν δένδρων πρὸ τῆς ἐκκοπῆς ἢ ἐξορύξεώς των.

Ἄρθρ. 29. Ἂν φυτεύσῃ τις, τῇ ἀδείᾳ τοῦ εἰδικοῦ ὑπαλλήλου, δένδρα μὴ καρποφόρα ἐν ταῖς παρ' αὐτοῦ κατεχομέναις γαίαις καὶ σχηματίσῃ δάσος, τὰ δένδρα αὐτὰ εἶναι κτῆμά του καὶ αὐτὸς μόνος ἔχει δικαίωμα ἐκκοπῆς καὶ ἐξορύξεως. Ἂν ἄλλος δέ τις τὰ κόψῃ, λαμβάνεται παρ' αὐτοῦ ἡ ἀξία τῶν δένδρων πρὸ τῆς ἐκκοπῆς των· προσδιορίζεται δὲ καὶ λαμβάνεται ἐπὶ τῶν τοιούτων δασῶν ἐνοίκιον γῆς, ἀντιστοιχοῦν τῷ δεκάτῳ ἀναλόγως τοῦ μᾶλλον ἢ ἧττον εὐϋπολήπτου τῆς θέσεώς των.

Ἄρθρ. 30. Ἐκτὸς τῶν κοινῶν ὀρέων (1) καὶ τῶν εἰς τὴν χρῆσιν τῶν κατοίκων χωρίων ἐξιδιασμένων δασῶν, τὰ δάση, τῶν ὁποίων τὰ δένδρα εἰσὶν αὐτόφυτα, ἡ δὲ κατοχὴ καὶ τὸ δικαίωμα τῆς ξυλεύσεως εὑρίσκονται εἰς χεῖρας τινὸς εἴτε προπατορικῶς εἴτε συνεπείᾳ παραχωρήσεως ἄλλου, διακατέχονται διὰ ταπίου καὶ μόνον ὁ κάτοχος δύναται νὰ κόψῃ τὰ δένδρα των. Ἂν δέ τις τῶν ἀλλοτρίων ἀποπειραθῇ νὰ κόψῃ, ὁ ἁρμόδιος ὑπάλληλος δύναται νὰ τὸν ἐμποδίσῃ. Ἂν δὲ φθὰς κόψῃ δένδρα, λαμβάνεται παρ' αὐτοῦ διὰ τὸ δημόσιον ἡ πρὸ τῆς ἐκκοπῆς των ἀξία. Λαμβάνεται δὲ διὰ τὸ ἔδαφος τῶν δασῶν τούτων παρὰ τοῦ δη-

(1) Ἡ κατὰ λέξιν μετάφρασις ἤθελεν εἶσθαι *ὄρη θεμιτὰ (τζιμπαλὶ μεμσαχὰ)*, σημεῖον ὅτι εἶναι θεμιτὸν ἤτοι ἐπιτρέπεται τῷ τυχόντι νὰ ξυλευθῇ ἐκ τούτων.

μοσίου ἐνοίκιον γῆς ἀντὶ δεκάτου. Ὑπάγονται δὲ τὰ τοιαῦτα δάση εἰς τὴν κατηγορίαν τῶν ἄλλων γαιῶν.

Ἄρθρ. 31. Δὲν δύναται νὰ ἀνεγερθῇ νέα οἰκοδομὴ ἐπὶ δημοσίων γαιῶν ἄνευ τῆς ἀδείας τοῦ εἰδικοῦ ὑπαλλήλου. Ἂν δὲ ἀνεγερθῇ τοιαύτη, τὸ δημόσιον δύναται νὰ ἐνεργήσῃ τὴν κατεδάφισίν της.

Ἄρθρ. 32. Ὁ κάτοχος δημοσίων γαιῶν δύναται νὰ οἰκοδομήσῃ ἐπ' αὐτῶν, ἀνάγκης τυχούσης, τῇ ἀδείᾳ τοῦ εἰδικοῦ ὑπαλλήλου, οἰκοδομήματα ἀγροκηπίου, οἷον μύλους, μάνδρας, σταύλους, ἀποθήκας, καὶ ἀχυρῶνας ἐπὶ πληρωμῇ ἐνοικίου γῆς, ἰσοδυναμοῦντος μὲ τὸ δέκατον, διὰ τὸ ἔδαφός των ἀναλόγως τῆς ἀξίας καὶ τοῦ εὐϋπολήπτου τῆς θέσεώς των. Ἀλλὰ διὰ νὰ ἀνεγερθῶσι νέαι οἰκοδομαὶ καὶ σχηματισθῇ συνοικία ἢ χωρίον ἐπὶ γαιῶν, ὅπου δὲν ὑπάρχει ἴχνος οἰκοδομῶν, ἀπαιτεῖται ἀφεύκτως εἰδικὸν Αὐτοκρατορικὸν θέσπισμα, καὶ δὲν ἀρκεῖ μόνη ἡ ἄδεια τοῦ εἰδικοῦ ὑπαλλήλου.

Ἄρθρ. 33. Ἐπὶ τῶν διὰ ταπίου κατεχομένων γαιῶν δὲν δύναται νὰ ἐνταφιασθῇ νεκρὸς μήτε παρὰ τοῦ κατόχου αὐτῶν, μήτε παρ' ἄλλου. Ἂν δὲ πράξῃ τοῦτο, ἂν τὸ σῶμα δὲν διελύθη εἰσέτι, μετακομίζεται παρὰ τοῦ εἰδικοῦ ὑπαλλήλου εἰς ἄλλον τόπον, ἂν δὲ διελύθη, ἰσοπεδοῦται ἡ καλύπτουσα αὐτὸν γῆ.

Ἄρθρ. 34. Οἱ τόποι, οἱ ἀποσπασθέντες ἀπὸ δημοσίας γαίας καὶ οἵτινες μετασχηματισθέντες εἰς ἀλώνια διακατέχονται διὰ ταπίου παρ' ἑνὸς ἀποκλειστικῶς ἢ παρὰ πολλῶν ἑταιρικῶς, ὑπάγονται εἰς τὴν κατηγορίαν τῶν ἄλλων γαιῶν. (Εἰς αὐτὴν τὴν τάξιν κατατάσσονται καὶ οἱ ἄλατος ἀλωνότοποι, οἱ ἀποσπασθέντες ἀπὸ δημοσίας γαίας.) Διὰ δὲ τοὺς τοιούτους ἀλωνοτόπους λαμβάνεται ἐτησίως ἔγγειος φόρος κατ' ἀποκοπὴν ἀντὶ δεκάτου.

Ἄρθρ. 35. Ἂν ἐπὶ τῶν ἀληθῶς παρά τινος κατεχομένων γαιῶν οἰκοδομήσῃ ἄλλος τις ἀδίκως οἰκοδομήματα ἢ φυτεύσῃ κλήματα ἢ δένδρα, ὁ διακάτοχος τῶν γαιῶν δύναται νὰ ἐνεργήσῃ διὰ τοῦ εἰδικοῦ ὑπαλλήλου τὴν κατεδάφισιν καὶ ἐξόρυξιν τῶν οἰκοδομῶν, κλημάτων καὶ δένδρων. Ἂν εἷς τῶν συνεταίρων ἐγείρῃ ἀδίκως οἰκοδομὰς ἢ φυτεύσῃ δένδρα ἐπὶ τοῦ ὅλου τῶν ἑταιρικῶς κατεχομένων γαιῶν, χωρὶς νὰ ζητηθῇ ἡ ἄδεια τοῦ ἄλλου συνεταίρου, ἐνεργοῦνται τὰ ἄνωθι ὡς πρὸς τὴν μερίδα τοῦ ἄλλου συνεταίρου. Ἂν ὅμως κατασκευάσῃ τις οἰκοδομὰς ἢ φυτεύσῃ δένδρα ἐπὶ γαιῶν, τὰς ὁποίας κατέχει δυνάμει ἐγκύρων τίτλων καὶ δι' ἑνὸς τῶν μέσων τῆς κατοχῆς, ἤτοι συνεπείᾳ παραχωρήσεως ἄλλου ἀτόμου, ἢ τοῦ δημοσίου, νομίσαντος ὅτι εἶναι ἐξ ἀκληρίας ἀδέσποτος γῆ (*μαχλούλιον*), ἢ διὰ κληρονομικῆς μεταβιβάσεως ἀπὸ πατρὸς ἢ μητρός, ἀναφανῇ δὲ μετὰ ταῦτα ἄλλος τις ἔχων δικαιώματα ἐπὶ τοῦ ἐδάφους ἐκείνων τῶν οἰκοδομῶν καὶ δένδρων, καὶ ἀποδειχθῇ τὸ δικαίωμα τῆς κα-

τοχῆς του, ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει ἂν ἡ μετὰ τὴν κατεδάφισιν καὶ ἐξόρυξιν ἀξία τῶν οἰκοδομῶν καὶ δένδρων ἦναι ἀνωτέρα τῆς ἀξίας τοῦ ὑπ' αὐτὰ ἐδάφους, πληρόνεται ἡ ἀληθὴς αὐτοῦ ἀξία εἰς τὸν ἀποδείξαντα τὰ ἐπ' αὐτοῦ δικαιώματά του, αἱ δὲ ἐπ' αὐτοῦ οἰκοδομαὶ καὶ τὰ δένδρα μένουσιν εἰς τὰς χεῖρας τοῦ κυρίου των. Ἂν ὅμως ἡ ἀξία ἐκείνου τοῦ τόπου ὑπερβαίνῃ τὴν τῶν οἰκοδομῶν καὶ δένδρων, ὑπολογίζεται ἡ ἀξία τὴν ὁποίαν ἤθελον ἔχει ἐν περιπτώσει ἐξορύξεως καὶ κατεδαφήσεως, καὶ πληρόνεται τῷ κυρίῳ αὐτῶν, τὰ δὲ δένδρα καὶ αἱ οἰκοδομαὶ μεταβαίνουσιν εἰς τὴν κυριότητα τοῦ ἀτόμου ἐκείνου (ἤτοι τοῦ ἀποδείξαντος τὰ ἐπὶ τῆς γῆς δικαιώματά του). Ἂν δὲ εἰς ἕνια μέρη γαιῶν κατεχομένων ἑταιρικῶς ἀνεγείρῃ ὁ εἷς τῶν συνεταίρων οἰκοδομὰς ἢ φυτεύσῃ δένδρα ἄνευ τῆς ἀδείας τοῦ ἑτέρου συνεταίρου, αἱ γαῖαι αὗται διανέμονται κατὰ τὸν ἐν τῷ 15ῳ ἄρθρῳ διαγραφόμενον τρόπον, καὶ ἂν ὁ τόπος, ἐφ' οὗ ὑπάρχουν αἱ οἰκοδομαὶ ἢ τὰ δένδρα, πέσῃ εἰς τὴν μερίδα τοῦ ἑτέρου συνεταίρου του, ἐνεργοῦνται καὶ ἐν ταύτῃ τῇ περιπτώσει τὰ ἄνωθι διαγραφόμενα.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΔΕΥΤΕΡΟΝ.

Περὶ τοῦ τρόπου τῆς παραχωρήσεως τῶν δημοσίων γαιῶν.

Ἄρθρ. 36. Ὁ κάτοχος τῶν διὰ ταπίου κατεχομένων γαιῶν δύναται νὰ παραχωρήσῃ αὐτὰς εἰς ὅντινα θελήσῃ τῇ ἀδείᾳ τοῦ ἁρμοδίου ὑπαλλήλου εἴτε δωρεὰν, εἴτε ἀντὶ γνωστοῦ τιμήματος. Ἐν γένει δὲ εἶναι ἄκυρος πᾶσα παραχώρησις δημοσίων γαιῶν, ἄνευ τῆς ἀδείας καὶ συμπράξεως τοῦ εἰδικοῦ ὑπαλλήλου. Ἀπαιτεῖται ἀφεύκτως ἡ ἄδεια τοῦ εἰδικοῦ ὑπαλλήλου, ἵνα ὁ ἐκδοχεὺς λάβῃ κατοχήν. Ἂν ὁ ἐκδοχεὺς ἀποθάνῃ χωρὶς νὰ δοθῇ ἡ ἄδεια τοῦ ὑπαλλήλου, ὁ παραχωρητὴς δύναται νὰ τὰς κατέχῃ ὡς καὶ πρότερον (ἤτοι πρὸ τῆς παραχωρήσεως). Ἂν δὲ ὁ παραχωρητὴς ἀποθάνῃ, ἡ κυριότης μεταβιβάζεται εἰς τοὺς κατὰ τὸν ἐφεξῆς τρόπον ἔχοντας δικαίωμα κληρονομίας· ἂν δὲ δὲν ὑπάρχωσι τοιοῦτοι, καθίστανται διαθέσιμοι διὰ ταπίου, καὶ ὁ ἐκδοχεὺς λαμβάνει τὸ παρ' αὐτοῦ δοθὲν τίμημα ἐκ τῆς περιουσίας τοῦ παραχωρητοῦ. Πρὸς ἀνταλλαγὴν γαιῶν ἀπαιτεῖται ὁμοίως ἡ ἄδεια τοῦ εἰδικοῦ ὑπαλλήλου. Εἰς τὰς παρὰ τοῦ κατόχου τῶν γαιῶν τούτων τῇ ἀδείᾳ τοῦ εἰδικοῦ ὑπαλλήλου γινομένας παραχωρήσεις ἀπαιτεῖται ὅπως ὁ ἐκδοχεὺς ἢ ὁ ἐπίτροπός του δεχθῇ τὴν παραχώρησιν.

Ἄρθρ. 37. Ἐπὶ παραχωρήσεως δημοσίων γαιῶν ἀρκεῖ μόνη ἡ ἄδεια τοῦ εἰδικοῦ ὑπαλλήλου. Ἂν, ἀφοῦ παραχωρήσῃ τις τῇ ἀδείᾳ τοῦ ὑπαλλήλου εἰς ἄλλον τὰς γαίας του, ἀποθάνῃ, πρὶν ὁ ἐκδοχεὺς λάβῃ τὸ τα-

πίον, ἡ παραχώρησις εἶναι ἔγκυρος καὶ αἱ γαῖαι ἐκεῖναι δὲν θεωροῦνται ἀδέσποτοι.

Ἄρθρ. 38. Ἀφοῦ παραχωρήσῃ τις δωρεὰν, ἤτοι χωρὶς νὰ ὀνοματίσῃ ἀντάλλαγμα, τὰς γαίας του εἰς ἄλλον, δὲν δύναται νὰ ζητήσῃ ἀντίτιμον μήτε μετὰ τὸν θάνατόν του οἱ κληρονόμοι του. Ἂν ὅμως τὰς παραχωρήσῃ τῇ ἀδείᾳ τοῦ ὑπαλλήλου ἀντὶ γνωστοῦ τιμήματος καὶ ὁ ἐκδοχεὺς δὲν πληρώσῃ τὸ ἀντίτιμον τῷ παραχωρητῇ, ὁ παραχωρητὴς ἢ μετὰ τὸν θάνατόν του οἱ ἄμεσοι κληρονόμοι του (1) δύναται νὰ ἐνεργήσωσι τὴν ἀπόδοσιν τῶν γαιῶν παρὰ τοῦ ἐκδοχέως ἢ παρὰ τῶν ἀμέσων κληρονόμων του καὶ νὰ καθέξωσιν αὐτάς. Ἂν ὅμως δοθῇ τὸ ἀντάλλαγμα, δὲν ἔχουσι δικαίωμα νὰ κινήσωσι διαδικαστικὴν ἀγωγήν.

Ἄρθρ. 39. Ἀφοῦ παραχωρήσῃ τις δι' ὁριστικῆς καὶ ἐγκύρου παραχωρήσεως τὰς γαίας του τῇ ἀδείᾳ τοῦ ὑπαλλήλου εἴτε δωρεὰν εἴτε ἀντὶ γνωστοῦ τιμήματος, δὲν δύναται νὰ ἀνακαλέσῃ τὴν παραχώρησίν του.

Ἄρθρ. 40. Ἂν, ἀφοῦ παραχωρήσῃ τις τὰς γαίας του εἰς ἄλλον τῇ ἀδείᾳ τοῦ ὑπαλλήλου, τὰς παραχωρήσῃ ἐκ δευτέρου καὶ εἰς ἕτερον ἄτομον ἄνευ τῆς ἀδείας τοῦ πρώτου ἐκδοχέως, ἡ δευτέρα παραχώρησις δὲν εἶναι ἔγκυρος.

Ἄρθρ. 41. Ὁ ἑταιρικῶς κατέχων γαίας, ἄνευ τῆς ἀδείας τοῦ συνεταίρου του, δὲν δύναται νὰ παραχωρήσῃ εἰς ἄλλον δωρεὰν ἢ ἀντὶ τιμήματος τὴν μερίδα του· ἂν δὲ πράξῃ τοῦτο, ὁ συνέταιρος δύναται μέχρι πέντε ἐτῶν νὰ διεκδικήσῃ τὴν μερίδα ταύτην παρὰ τοῦ λαβόντος αὐτὴν, πληρόνων τὴν κατὰ τὴν ἐποχὴν τῆς ζητήσεως ἀξίαν της. Ἀφοῦ δὲ παρέλθωσι τὰ πέντε ταῦτα ἔτη, καὶ ἂν ἀκόμη ὑπάρχωσι τὰ νόμιμα κωλύματα ἀνηλικιότητος, φρενοβλαβείας, καὶ ἀποδημίας εἰς μεμακρυσμένους τόπους, δὲν μένει πλέον δικαίωμα ἀγωγῆς. Ἂν ὅμως ὁ συνέταιρος δώσῃ τὴν συγκατάθεσίν του ἐν καιρῷ τῆς παραχωρήσεως ἢ ἀρνηθῇ νὰ λάβῃ τὴν πωληθεῖσαν μερίδα, καίτοι προταθεῖσαν αὐτῷ, καὶ ἀπολέσῃ οὕτω τὰ δικαιώματά του, δὲν δύναται πλέον νὰ κινήσῃ ἀγωγήν.

Ἄρθρ. 42. Ἂν τις τῶν τριῶν ἢ πλειοτέρων συνεταίρων θελήσῃ νὰ παραχωρήσῃ τὴν μερίδα του εἰς ξένον τι ἄτομον, ὁ εἷς τῶν λοιπῶν συνεταίρων δὲν προτιμᾶται ἐπὶ τοῦ ἀλλοτρίου τούτου. Ἂν ὅμως ὅλοι ὁμοῦ οἱ λοιποὶ συνεταῖροι εἰσὶν ἀγορασταὶ, ἔχουσι δικαίωμα νὰ λάβωσι τὴν μερίδα ταύτην ἑταιρικῶς· ἂν ὁ εἷς τῶν ῥηθέντων συνεταίρων παραχωρήσῃ

---

(1) Σημ. Τὸ κείμενον λέγει: οἱ κληρονόμοι, οἱ ἔχοντες δικαίωμα μεταβιβάσεως, ἤτοι ἐκεῖνοι, εἰς οὓς μεταβαίνει αὐτοδικαίως ἡ κυριότης τῶν γαιῶν, τῶν ὁποίων ὁ κάτοχος ἤθελεν ἀποθάνει, καὶ τοιοῦτοι εἰσὶ τὰ τέκνα καὶ οἱ γονεῖς. Χάριν δὲ συντομίας μετεχειρίσθημεν τὴν λέξιν: ἄμεσοι κληρονόμοι. Ὅρα ἄρθρ. 54—55 καὶ 59 τοῦ παρόντος νόμου.

ἐξ ὁλοκλήρου τὴν μερίδα του εἰς ἕνα ἐκ τῶν συνεταίρων του, ὁ μένων ἄλλος συνεταῖρος δύναται νὰ λάβῃ τὸ ἐπιβάλλον αὐτῷ μέρος ἐξ ἐκείνης τῆς μερίδος. Αἱ ἐν τῷ προλαβόντι ἄρθρῳ διατάξεις ἐφαρμόζονται καὶ ἐπὶ τοῦ προκειμένου.

Ἄρθρ. 43. Ἂν παραχωρήσῃ τις, τῇ ἀδείᾳ τῆς ἀρχῆς, τὰς γαίας ἄλλου ἀτόμου ἢ τοῦ συνεταίρου του χωρὶς νὰ ἦναι ἐπὶ τούτῳ ἐπιτετραμμένος παρὰ τοῦ κατόχου αὐτῶν, ὁ κάτοχος αὐτῶν δύναται, ἂν δὲν ἀναγνωρίσῃ τὴν γενομένην παραχώρησιν, νὰ ἐνεργήσῃ τὴν ἀπόδοσιν τῶν γαιῶν του διὰ τοῦ εἰδικοῦ ὑπαλλήλου παρὰ τοῦ ἀδίκως λαβόντος καὶ κατασχόντος αὐτάς.

Ἄρθρ. 44. Ὁ κάτοχος γαιῶν, ἐπὶ τῶν ὁποίων ὑπάρχουσι δένδρα ἢ οἰκοδομαὶ ἰδιόκτητοι ἄλλου τινος, καὶ αἱ ὁποῖαι γαῖαι κατέχονται καὶ καλλιεργοῦνται ὡς ὑπαγόμεναι εἰς τὰ δένδρα καὶ τὰς οἰκοδομὰς ταύτας, δὲν δύναται νὰ τὰς παραχωρήσῃ εἰς ἄλλον δωρεὰν ἢ ἀντὶ τιμήματος, ἂν ὁ κάτοχος τῶν δένδρων τούτων καὶ τῶν οἰκοδομῶν ζητῇ νὰ τὰς ἀγοράσῃ διὰ ταπίου. Ἂν ὅμως τὰς παραχωρήσῃ, ὁ ἰδιοκτήτης τῶν δένδρων δύναται νὰ κινήσῃ διεκδικητικὴν ἀγωγὴν μέχρι δέκα ἐτῶν καὶ ἔχει δικαίωμα νὰ τὰς λάβῃ, πληρώνων τὴν ἀξίαν, τὴν ὁποίαν εἶχον κατὰ τὴν ἐποχὴν τῆς ζητήσεως. Δὲν λαμβάνονται δὲ ὑπ' ὄψιν τὰ κωλύματα ἀνηλικιότητος, φρενοβλαβείας καὶ ἀποδημίας εἰς μεμακρυσμένους τόπους.

Ἄρθρ. 45. Ἂν ὁ διὰ ταπίου κάτοχος γαιῶν, κειμένων ἐντὸς τῶν ὁρίων χωρίου τινός, παραχωρήσῃ αὐτὰς εἴς τινα τῶν κατοίκων ἑτέρου χωρίου, ἐκεῖνοι τῶν κατοίκων τοῦ χωρίου, ἔνθα κεῖνται αἱ γαῖαι αὗται, οἵτινες ἤθελον ἔχει ἀνάγκην γῆς, δύνανται νὰ τὰς διεκδικήσωσιν ἐπὶ πληρωμῇ τοῦ ἀντιτίμου μέχρις ἑνὸς ἔτους.

Ἄρθρ. 46. Τὸ δικαίωμα τῆς γειτονικῆς παρεμβάσεως, τὸ ἰσχύον ὡς πρὸς τὰ ἰδιόκτητα κτήματα, δὲν ἰσχύει ὡς πρὸς τὰς δημοσίας καὶ ἀφιερωμένας γαίας· δηλαδή, ἂν ὁ κάτοχος τοιούτων γαιῶν τὰς πωλήσῃ εἰς ἄλλον ἀντὶ γνωστοῦ τιμήματος, ὁ γείτων αὐτοῦ δὲν ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ κινήσῃ ἀγωγὴν διὰ νὰ λάβῃ αὐτὰς ἀντὶ τοῦ αὐτοῦ τιμήματος.

Ἄρθρ. 47. Ὡς πρὸς τὰς γαίας, αἵτινες παραχωροῦνται δηλουμένου τοῦ ποσοῦ τῶν στρεμμάτων ἢ πήχεων, λαμβάνονται ὑπ' ὄψιν τὰ στρέμματα καὶ αἱ πήχεις. Ἀλλ' ὡς πρὸς τὰς γαίας, αἵτινες πωλοῦνται ἀφοῦ προηγουμένως προσδιορισθῶσι τὰ ὅριά των, δὲν λαμβάνονται ὑπ' ὄψιν. Παραδ. χάριν. Ἂν πωλήσῃ τις τὰς γαίας του λέγων ὅτι περιέχουσιν εἴκοσι πέντε στρέμματα, δείξῃ αὐτὰς καὶ θέσῃ ὅρια, φανῇ δὲ μετὰ ταῦτα ὅτι αἱ γαῖαι αὗται ἀναβαίνουσιν εἰς τριάκοντα δύο στρέμματα, δὲν δύναται νὰ ζητήσῃ παρὰ τοῦ ἀγοραστοῦ νὰ χωρισθῶσι καὶ νὰ ἀποδοθῶσι τὰ ἑπτὰ στρέμματα, ἢ νὰ ἀπαιτήσῃ ἀνώτερον χρηματικὸν ποσόν. Ἂν μετὰ τὴν πώλησιν ἀποθάνῃ, τὰ τέκνα του ἢ ὁ πατὴρ ἢ μήτηρ του δὲν δύνανται

ὁμοίως νὰ ἐπέμβωσι· παρομοίως ἂν αἱ ῥηθεῖσαι γαῖαι εὑρεθῶσιν ὅτι εἶναι ἐκτάσεως δέκα ὀκτὼ στρεμμάτων, δὲν δύναται ὁ ἀγοραστὴς νὰ ἀπαιτήσῃ ὅπως τῷ ἐπιστραφῇ τὸ εἰς τὰ ἑπτὰ στρέμματα ἀναλογοῦν μέρος τοῦ παρ' αὐτοῦ δοθέντος τιμήματος.

Ἄρθρ. 48. Ὅταν πωλήσῃ τις τὰς γαίας του, τὰ ἐπὶ αὐτῶν αὐτόφυτα δένδρα συμπεριλαμβάνονται εἰς τὴν πώλησιν ὡς ὑπαγόμενα εἰς τὴν γῆν. Ἂν ὅμως ἐν καιρῷ τῆς πωλήσεως δὲν πωλήσῃ καὶ τὰ ἐπ' αὐτῶν ἰδιόκτητα δένδρα, ποιῶν μνείαν αὐτῶν, ὁ ἀγοραστὴς δὲν δύναται νὰ τὰ λάβῃ ὑπὸ τὴν κατοχήν του.

Ἄρθρ. 49. Ὅταν οἱ κάτοχοι διὰ ταπίου γαιῶν πωλήσωσι, τῇ ἀδείᾳ τοῦ ὑπαλλήλου, τὰ ἐπ' αὐτῶν μετὰ ταῦτα φυτευθέντα ἢ οἰκοδομηθέντα ἰδιόκτητα δένδρα, κλήματα καὶ οἰκοδομήματα, τὸ ἔδαφος ἐφ' οὗ κεῖνται πωλεῖται ὁμοίως, τῇ ἀδείᾳ τοῦ ὑπαλλήλου, εἰς τὸν ἀγοραστὴν τῶν δένδρων, κλημάτων καὶ οἰκοδομῶν. Τὸ αὐτὸ πράττεται καὶ ὡς πρὸς τὰ δάση, τῶν ὁποίων τὸ μὲν ἔδαφος εἶναι ἐκ τῶν δημοσίων γαιῶν, τὰ δὲ δένδρα ἰδιόκτητα.

Ἄρθρ. 50. Εἶναι ἄκυρος ἡ εἰς ἄλλον παραχώρησις γαιῶν εὑρισκομένων ὑπὸ τὴν κατοχὴν ἀνηλίκων, φρενοβλαβῶν καὶ ὑπερηλίκων· ἂν δὲ τυχὸν παραχωρήσωσιν αὐτὰς καὶ ἀποθάνωσι πρὸ τῆς ἐνηλικιότητος ἢ ἰάσεώς των, ἂν μὲν ὑπάρχωσι κληρονόμοι ἔχοντες δικαίωμα κληρονομίας, καθὰ θέλομεν ἀναφέρει κάτωθι, αἱ γαῖαι μεταβαίνουσιν εἰς αὐτούς, ἐν ἐλλείψει δὲ τοιούτων, καθίστανται διαθέσιμοι διὰ ταπίου.

Ἄρθρ. 51. Οἱ ἀνήλικες, φρενοβλαβεῖς καὶ παρήλικες δὲν δύνανται νὰ ἀγοράσωσι γαίας· ἂν ὅμως ὑπάρχῃ βεβαιότης ὅτι θέλει προκύψει ἐκ τούτου ὠφέλειαν εἰς αὐτούς, οἱ κηδεμόνες των δύνανται νὰ ἀγοράσωσι γαίας δι' αὐτούς.

Ἄρθρ. 52. Ὁ κηδεμὼν ἀνηλίκων δὲν δύναται νὰ μεταβιβάσῃ εἰς τὴν ἰδίαν του κατοχὴν, εἴτε νὰ παραχωρήσῃ εἰς ἄλλον ἢ ἕνεκα χρέους, ἢ χάριν ζωοτροφίας, ἢ δι' ἄλλην τινὰ αἰτίαν, γαίας περιελθούσας εἰς τὴν κυριότητα ἀνηλίκων διὰ τῆς κληρονομικῆς ὁδοῦ ἐκ μέρους τοῦ πατρός των ἢ τῆς μητρός των ἢ δι' ἄλλης τινος ὁδοῦ. Ἂν ὁ κηδεμὼν παραχωρήσῃ εἰς ἄλλον ἢ μεταβιβάσῃ εἰς τὴν ἰδίαν του κυριότητα (γαίας τοιαύτας), ὁ ἀνῆλιξ, ὅταν καταστῇ ἐνῆλιξ καὶ ἱκανὸς εἰς τὸ κατέχειν, δύναται μέχρι δέκα ἐτῶν νὰ ἐνεργήσῃ διὰ τῶν ἀρχῶν τὴν ἀπόδοσιν τῶν γαιῶν του παρὰ τοῦ κατέχοντος αὐτὰς, καὶ νὰ λάβῃ κατοχὴν αὐτῶν. Ἂν δὲ ἀποθάνῃ πρὸς τῆς ἐνηλικιότητος, αἱ γαῖαι μεταβαίνουσιν εἰς τοὺς ἀμέσους κληρονόμους του, ἐν ἐλλείψει δὲ τοιούτων, καθίστανται διαθέσιμοι διὰ ταπίου. Ἂν ὅμως τὰ ὑπὸ τὴν κατοχὴν ἀνηλίκων εὑρισκόμενα ἀγροκήπια δὲν δύναται νὰ διαχειρισθῶσι παρὰ τῶν κηδεμόνων των, χωρὶς νὰ ἐπέλθῃ ζημία εἰς αὐτούς, καὶ ἐὰν τὰ ἐν αὐτοῖς περιεχόμενα ὦσι πράγματα

ἀξίας καὶ ἐκ τῆς ἀπωλείας ἢ φθορᾶς των προσγίνηται μεγάλη βλάβη εἰς τοὺς ἀνήλικας, καὶ ἀποδεικνυομένης τῆς περιστάσεως ταύτης καταστῇ ἀναγκαῖον νὰ πωληθῶσι τῇ ἀδείᾳ τοῦ Ἱεροῦ Νόμου, ἀποδειχθῇ δὲ πρὸς τούτοις διὰ τοῦ Νόμου ὅτι ἂν τὰ ἐν ταῖς γαίαι περιεχόμενα οἰκοδομήματα καὶ ἄλλα ἀποχωρισθῶσιν ἀπ' αὐτὰς καὶ μείνωσι μόνον γαῖαι, ἤθελον ἐν τούτοις ζημιωθῇ οἱ ἀνήλικες, λαμβάνεται παρὰ τοῦ Ἱεροῦ Νόμου *Χοδζέτιον* ἀδείας καὶ πωλοῦνται αἱ γαῖαι μετὰ τῶν ἐν αὐταῖς περιεχομένων κατὰ τὴν τρέχουσαν καὶ ἀληθῆ αὐτῶν ἀξίαν. Ἀφοῦ δὲ πωληθῶσι κατὰ τὸν διαληφθέντα τρόπον, δὲν δύνανται οἱ ἀνήλικες μετὰ τὴν ἐνηλικιότητά των νὰ διεκδικήσωσι τὰς γαίας ταύτας. Αἱ διατάξεις αὗται ἐφαρμόζονται καὶ ἐπὶ τῶν γαιῶν τῶν φρενοβλαβῶν καὶ ὑπερηλίκων.

Ἄρθρ. 53. Ὅταν οἱ κάτοχοι ἀμπέλων καὶ κήπων, σχηματισθέντων διὰ φυτεύσεως κλημάτων καὶ δένδρων ἐπὶ γαιῶν δημοσίων καὶ βακουφικῶν, ἢ οἰκοδομημάτων ἐπὶ τοιούτων γαιῶν, ἦναι ἀνήλικες, φρενοβλαβεῖς ἢ ὑπερήλικες, οἱ κηδεμόνες δύνανται νὰ πωλήσωσιν εἰς ἄλλον, καθ' ἃς περιπτώσεις ἐπιτρέπει ὁ ἱερὸς Νόμος, τὰς τοιαύτας ἀμπέλους, κήπους καὶ οἰκοδομὰς καὶ νὰ παραχωρήσωσιν ὁμοίως τὰς εἰς τὰ κτήματα ταῦτα ὑπαγομένας γαίας.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΤΡΙΤΟΝ.

Περὶ τῆς κληρονομικῆς μεταβιβάσεως τῶν δημοσίων γαιῶν.

Ἄρθρ. 54. Μετὰ τὸν θάνατον κατόχου δημοσίων καὶ βακουφικῶν γαιῶν, αἱ ὑπὸ τὴν κατοχὴν των γαῖαι μεταβαίνουσιν ἐξ ἴσου δωρεὰν καὶ ἄνευ πληρωμῆς ἀντιτίμου εἰς τὰ ἄῤῥενα καὶ θήλεα τέκνα του, εἴτε εὑρίσκονται ἔνθα κεῖνται αἱ γαῖαι, εἴτε εἰς ἄλλους τόπους. Ἂν καταλίπῃ μόνον ἄῤῥενα ἢ μόνον θήλεα τέκνα, μεταβαίνουσιν ὁμοίως αἱ γαῖαι εἰς αὐτὰ ἀποκλειστικῶς καὶ δωρεάν. Ἂν κάτοχός τις γαιῶν ἀποθανὼν καταλίπῃ τὴν σύζυγόν του ἔγκυον, αἱ γαῖαι μένουσιν εἰς ἐκκρεμῆ κατάστασιν μέχρι τοῦ τοκετοῦ.

Ἄρθρ. 55. Αἱ δημόσιαι καὶ βακουφικαὶ γαῖαι, τῶν ὁποίων οἱ κάτοχοι ἤθελον ἀποθάνει ἄνευ τέκνων, μεταβαίνουσι δωρεὰν κὰι κατὰ τὸν διαληφθέντα τρόπον εἰς τὸν πατέρα καὶ ἐν ἐλλείψει εἰς τὴν μητέρα των.

Ἄρθρ. 56. Ἂν ἐκ τῶν τέκνων τοῦ ἀποθανόντος τινὰ μὲν ἦναι παρόντα, τ.νὰ δὲ ἀπόντα ἀδιάλειπτον ἀπουσίαν καὶ ἄφαντα (α), αἱ γαῖαι

(α) Σημ. Ἤτοι μακρὰ καὶ συνεχὴς ἀποδημία, καθ' ἣν δὲν ἐπέστρεψαν εἰς τὴν οἰκίαν των, μηδὲ ἔδωσαν σημεῖον ὑπάρξεως.

δίδονται εἰς τὰ παρόντα καὶ ὑπάρχοντα τέκνα. Ἂν ὅμως τὸ ἀπὸν τέκνον ἀναφανῇ ἐν τῷ διαστήματι τριῶν ἐτῶν ἀπὸ τοῦ θανάτου τοῦ πατρός του ἢ τῆς μητρός του, ἢ ἀποδειχθῇ ὅτι εἶναι ζῶν, λαμβάνει τὴν μερίδα του ἐκ τῶν γαιῶν. Αἱ διατάξεις αὗται ἐφαρμόζονται καὶ ἐπὶ τοῦ πατρὸς καὶ μητρός.

Ἄρθρ. 57. Αἱ γαῖαι, τῶν ὁποίων ὁ κάτοχος εἶναι ἀπὼν τριῶν ἐτῶν ἀδιάλειπτον ἀπουσίαν, καὶ τοῦ ὁποίου εἶναι ἄγνωστος ἡ ὕπαρξις ἢ ὁ θάνατος, μεταβαίνουσι καθ' ἃ διαλαμβάνει τὸ προλαβὸν ἄρθρον, εἰς τὰ τέκνα του, καὶ ἐν ἐλλείψει τούτων εἰς τὸν πατέρα, καὶ ἐν ἐλλείψει πατρὸς εἰς τὴν μητέρα. Ἐν ἐλλείψει δὲ τούτων ἁπάντων, καθίστανται διαθέσιμοι διὰ ταπίου, κατὰ τὸν κάτωθι τρόπον, καὶ ἐν ἐλλείψει τοιούτου, ἐπιδικάζονται ἐπὶ δημοπρασίας τῷ αἰτοῦντι.

Ἄρθρ. 58. Ὡς πρὸς ἐκείνους, οἵτινες ἀνήκουσιν εἰς τὸν αὐτοκρατορικὸν στρατὸν καὶ διατελοῦσιν ἐν ἐνεργητικῇ στρατιωτικῇ ὑπηρεσίᾳ εἰς ἄλλους τόπους, εἴτε ἡ ὕπαρξίς των εἶναι γνωστή, εἴτε ὦσιν ἀπόντες ἀδιάλειπτον ἀπουσίαν, αἱ γαῖαι τοῦ πατρός των καὶ τῆς μητρός των ἢ τῶν τέκνων των μεταβαίνουσιν εἰς αὐτοὺς καὶ δὲν παραχωροῦνται εἰς ἄλλον, ἐνόσῳ δὲν ἀποδειχθῇ νομίμως ὁ θάνατός των. Ἂν τυχὸν γίνῃ τοιαύτη παραχώρησις, ὁ στρατιώτης ἔχει δικαίωμα, ὁπόταν ἀναφανῇ, νὰ παραλάβῃ ὑπὸ τὴν κατοχήν του τὰς κληρονομικῶς περιελθούσας αὐτῷ γαίας ἐκ τῶν χειρῶν τοῦ κατέχοντος αὐτάς. Ἀλλὰ πρὸς προφύλαξιν τῶν δικαιωμάτων τῆς γῆς, οἱ συγγενεῖς ἢ ἐπιστάται, οἱ ἐπιφορτισμένοι τὴν τήρησιν τῆς περιουσίας καὶ τῶν πραγμάτων τῶν στρατιωτῶν, καὶ ἐν ἐλλείψει τοιούτων ἄλλος τις, δύναται νὰ καλλιεργήσῃ τὰς γαίας ταύτας, ὅπως εἰσπραχθῶσι τὰ δικαιώματα τῆς γῆς.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΤΕΤΑΡΤΟΝ.

Περὶ τῶν ἀδεσπότων δημοσίων γαιῶν.

Ἄρθρ. 59. Αἱ γαῖαι, τῶν ὁποίων οἱ κάτοχοι ἤθελον ἀποθάνει χωρὶς νὰ καταλείπωσι τέκνα, μητέρα καὶ πατέρα, δίδονται:

Α'.) Εἰς τὸν ἀμφιθαλλῆ καὶ εἰς τὸν πρὸς πατρὸς ἀδελφὸν ἐπὶ ἀντιτίμῳ ταπίου, ἤτοι ἀντὶ τιμήματος, ὁριζομένου τῇ ἐκτιμήσει ἀμεροληπτων καὶ εἰδημόνων ἀνθρώπων, ἐχόντων γνῶσιν τῆς ἐκτάσεως, τῶν στρεμμάτων, τῶν ὁρίων καὶ τοῦ εὐϋπολήπτου τῶν γαιῶν τούτων, ἀναλόγως τῆς φυτικῆς των δυνάμεως ὡς ἐκ τῆς θέσεώς των. Ἔχουν δὲ οἱ διαληφθέντες δικαίωμα διεκδικητικῆς ἀγωγῆς μέχρι δέκα ἐτῶν.

Β'.) Ἐν ἐλλείψει ἀμφιθαλλοῦς καὶ πρὸς πατρὸς ἀδελφοῦ εἰς τὴν ἀμφιθαλλῆ καὶ πρὸς πατρὸς ἀδελφὴν ἐπὶ ἀντιτίμῳ ταπίου, εἴτε διαμένει

αὕτη ἐν τῷ χωρίῳ καὶ τῇ κωμοπόλει, ἔνθα κεῖνται αἱ γαῖαι, εἴτε ἀλλαχοῦ· ἔχει δὲ δικαίωμα διεκδικήσεως μέχρι πενταετίας.

Γ'.) Ἐν ἐλλείψει ἀμφιθαλλοῦς ἢ πρὸς πατρὸς ἀδελφῆς, δίδονται ἐξ ἴσου εἰς τὸν υἱὸν τοῦ υἱοῦ ἢ τὴν θυγατέρα τοῦ υἱοῦ ἐπὶ ἀντιτίμῳ ταπίου μὲ δικαίωμα διεκδικήσεως μέχρι δέκα ἐτῶν.

Δ'.) Ἐν ἐλλείψει υἱοῦ τοῦ υἱοῦ ἢ θυγατρὸς τοῦ υἱοῦ, εἰς τὸν σύζυγον ἢ εἰς τὴν σύζυγον ἐπὶ ἀντιτίμῳ ταπίου καὶ μὲ δικαίωμα διεκδικήσεως μέχρι δέκα ἐτῶν.

Ε'.) Ἐν ἐλλείψει συζύγου, εἰς τὸν πρὸς μητρὸς ἀδελφὸν ἢ ἀδελφὴν ἐξ ἴσου ἐπὶ ἀντιτίμῳ ταπίου καὶ μὲ δικαίωμα διεκδικήσεως μέχρι πενταετίας.

Ϛ'.) Ἐν ἐλλείψει πρὸς μητρὸς ἀδελφοῦ ἢ ἀδελφῆς, εἰς τὸν υἱὸν τῆς θυγατρὸς ἢ εἰς τὴν κόρην τῆς θυγατρὸς ἐξ ἴσου καὶ ἐπὶ ἀντιτίμῳ ταπίου καὶ μὲ δικαίωμα διεκδικήσεως μέχρι πενταετίας.

Ζ'.) Ἐν ἐλλείψει υἱοῦ τῆς θυγατρὸς ἢ κόρης τῆς θυγατρὸς, εἰς ἐκείνους τῶν κληρονόμων, εἰς τὴν κατοχὴν τῶν ὁποίων μετέβησαν τὰ ἐπὶ τῶν γαιῶν ἰδιόκτητα δένδρα καὶ οἰκοδομήματα ἐξ ἴσου, ἐπὶ ἀντιτίμῳ ταπίου καὶ μὲ δικαίωμα διεκδικήσεως μέχρι δεκαετίας. Ἐκτὸς τῶν μνησθέντων, οὐδεὶς συγγενὴς ἔχει δικαίωμα ταπίου.

Η'.) Ἐν ἐλλείψει τῶν διαληφθέντων κληρονόμων, εἰς τοὺς συνιδιοκτήτας τῶν γαιῶν, ἐπὶ ἀντιτίμῳ ταπίου καὶ μὲ δικαίωμα διεκδικήσεως μέχρι πενταετίας.

Θ'.) Ἐν ἐλλείψει συνιδιοκτητῶν, εἰς ἐκείνους τῶν κατοίκων τοῦ χωρίου, ἔνθα κεῖνται αἱ γαῖαι, οἵτινες ἔχουσιν ἀνάγκην γῆς ἐπὶ ἀντιτίμῳ ταπίου καὶ μὲ δικαίωμα διεκδικήσεως μεχρις ἑνὸς ἔτους. Ἂν οἱ κάτοικοι τοῦ χωρίου, οἱ ἔχοντες ἀνάγκην γῆς, ὦσι πολλοὶ, καὶ ζητῶσιν ὅλοι συγχρόνως νὰ λάβωσι τὰς, ὡς προείρηται, διαθεσίμους διὰ ταπίου γαίας, ἐν περιπτώσει καθ' ἣν ἡ διανομὴ τῶν γαιῶν δὲν παρέχει τι ἄτοπον καὶ ἐπιβλαβὲς, διαιροῦνται εἰς τεμάχια καὶ δίδεται ἀνὰ ἓν εἰς ἕκαστον· ἂν ὅμως δὲν εἶναι διαιρέσιμος ἢ ἤθελε προκύψει ζημία ἐκ τῆς διανομῆς, δίδεται εἰς ἐκείνους μεταξὺ αὐτῶν, οἵτινες ἔχουσι περισσοτέραν ἀνάγκην γῆς. Ἂν ἅπαντες ἔχωσιν ἴσην ἀνάγκην γῆς, δίδεται εἰς ἐκείνους, οἵτινες, πραγματικῶς ὑπηρετήσαντες εἰς τὸν στρατὸν, ἐπανέκαμψαν εἰς τὰς ἑστίας των, ἀποπερατώσαντες τὸ τέρμα τῆς ὑπηρεσίας των. Ἐν ἐλλείψει δὲ τοιούτων, ῥίπτεται κλῆρος καὶ δίδοται εἰς ὅ,τι ὄνομα ἤθελε πέσει ὁ κλῆρος, καὶ ἀφοῦ δοθῇ εἰς ἕνα ἐξ αὐτῶν, ὁ ἕτερος δὲν δύναται νὰ κάμῃ μετὰ ταῦτα ἀγωγὴν ζητῶν αὐτάς.

† Ἄρθρ. 60. Ὅταν ἀποθάνῃ κάτοχός τις γαιῶν ἄνευ ἀμέσων κληρονόμων, ἤτοι τέκνων, πατρὸς καὶ μητρὸς, δὲν ὑπάρχουσι δὲ ἄτομα ἔχοντα δικαίωμα ταπίου κατὰ τὸν διαληφθέντα τρόπον· ἢ, ἂν ὑπάρχωσι τοιοῦ-

τοι, ἀπολέσωσι τὰ δικαιώματά των ἀρνηθέντες νὰ λάβωσιν ἐπὶ ἀντιτίμῳ ταπίου τὰς γαίας, εἰς ἃς εἶχον δικαίωμα ταπίου, αἱ γαῖαι αὗται εἶναι καθαρῶς *μαχλούλια* (ἀδέσποτοι γαῖαι) καὶ δίδονται εἰς τὸν πλειοδοτήσοντα. Ἂν ὅμως οἱ ἔχοντες δικαίωμα ταπίου ὦσιν ἀνήλικες ἢ φρενοβλαβεῖς, ἡ ἀπώλεια τοῦ δικαιώματος, εἴτε ἐκ μέρους των προέλθῃ, εἴτε ἐκ μέρους τῶν κηδεμόνων των, δὲν εἶναι ἔγκυρος.

Ἄρθρ. **61**. Αἱ ὁρισθεῖσαι προθεσμίαι ὡς πρὸς τὸ δικαίωμα διεκδικήσεως, τὸ ὁποῖον κέκτηνται οἱ καθ' ἃ ἀνωτέρω εἴρηται ἔχοντες δικαίωμα ταπίου, λογίζονται ἀπὸ τῆς ἐποχῆς τοῦ θανάτου τῶν κατόχων τῶν γαιῶν. Ἐν τῷ διαστήματι τῶν προθεσμιῶν τούτων δύνανται οἱ ἔχοντες δικαίωμα ταπίου νὰ λάβωσι τὰς γαίας ταύτας παρὰ τοῦ δημοσίου, πληρόνοντες τὸ ἀντίτιμον τοῦ ταπίου κατὰ τὴν ἐποχὴν τῆς ζητήσεως, εἴτε αἱ γαῖαι ἐδόθησαν εἰς ἄλλον εἴτε μή. Μετὰ τὴν παρέλευσιν τῶν προθεσμιῶν τούτων, ἢ ἂν οἱ ἔχοντες δικαίωμα ταπίου τὸ ἀπώλεσαν, δὲν εἶναι πλέον δεκτὴ ἡ περὶ δικαιώματος ταπίου ἀγωγή. Δὲν ἰσχύουσιν ὡς πρὸς τὴν περὶ δικαιώματος ταπίου ἀγωγὴν τὰ κωλύματα ἀνηλικιότητος, φρενοβλαβείας καὶ ἀποδημίας εἰς μεμακρυσμένους τόπους, ἀλλὰ μετὰ τὴν ἔκπνευσιν τῶν ὡρισμένων προθεσμιῶν, καίτοι συνυπαρχόντων τῶν κωλυμάτων τούτων, τὸ δικαίωμα ταπίου παραγράφεται.

Ἄρθρ. **62**. Ἂν ὁ εἷς ἐκ τῶν ἐχόντων ἰσόβαθμον δικαίωμα ταπίου ἀποποιηθῇ νὰ λάβῃ τὸ μερίδιόν του ἐπὶ ἀντιτίμῳ ταπίου ἐκ τῶν ἀδεσπότων γαιῶν, καὶ ἀπολέσῃ οὕτω τὰ ἐπ' αὐτῶν δικαιώματά του, ὁ ἕτερος δύναται νὰ λάβῃ ὁλοσχερῶς τὰς γαίας ταύτας ἐπὶ ἀντιτίμῳ ταπίου.

Ἄρθρ. **63**. Ἐν περιπτώσει καθ' ἣν οἱ ἀνήλικες, φρενοβλαβεῖς καὶ οἱ ἀποδημοῦντες εἰς μεμακρυσμένους τόπους, οἵτινες ἔχουσι δικαίωμα ταπίου ἐπὶ γαιῶν ἀδεσπότων, δὲν δυνηθῶσι νὰ τὰς λάβωσιν, ἡ διὰ ταπίου παραχώρησις τῶν τοιούτων γαιῶν δὲν σταματᾷ μήτε ἀναβάλλεται, ἀλλὰ δίδονται αὗται, ἐπὶ ἀντιτίμῳ ταπίου, εἰς τοὺς ἔχοντας ἴσον μὲ τοὺς διαληφθέντας ἢ κατώτερον δικαίωμα ταπίου, ἐπιφυλαττομένου εἰς τοὺς πρώτους, ἀναλόγως τοῦ βαθμοῦ των, τοῦ δικαιώματος τῆς διεκδικητικῆς ἀγωγῆς ἐντὸς τῶν ταχθεισῶν προθεσμιῶν. Ἂν ὅμως δὲν ὑπάρχωσι τοιοῦτοι, ἢ ἀπώλεσαν τὸ δικαίωμά των, δίδονται τῷ πλειοδοτήσοντι.

Ἄρθρ. **64**. Ἂν ἐκ τῶν ἐχόντων δικαίωμα ταπίου, οἵτινες κατατάσσονται εἰς ἐννέα βαθμούς, οἱ τοῦ ἀνωτέρου βαθμοῦ ἀποποιηθῶσι νὰ λάβωσιν ἐπὶ ἀντιτίμῳ ταπίου τὰς γαίας, εἰς ἃς ἔχουσι δικαίωμα ταπίου καὶ ἀπολέσωσιν οὕτω τὸ δικαίωμά των, προσφέρονται αὗται εἰς τοὺς τοῦ δευτέρου βαθμοῦ. Ἂν καὶ οὗτοι ἀποποιηθῶσι, προσφέρονται κατὰ τάξιν βαθμολογίας εἰς τοὺς λοιποὺς μέχρι τῶν τοῦ τελευταίου βαθμοῦ. Ἂν δ' ἅπαντες οὗτοι ἀποποιηθῶσι, δίδονται τῷ πλειοδοτήσοντι. Ἂν τις ἐκ τῶν ἐχόντων δικαίωμα ταπίου ἀποθάνῃ πρὶν λάβῃ διὰ ταπίου τὰς γαίας

ἐφ' ὧν ἔχει δικαίωμα ταπίου, τὸ δικαίωμα τοῦτο δὲν μεταβαίνει εἰς τὰ τέκνα του καὶ εἰς τοὺς ἄλλους κληρονόμους του.

Ἄρθρ. 65. Ἂν οἱ ἔχοντες δικαίωμα ταπίου εἰσὶν ἀνήλικες, φρενοβλαβεῖς, ἢ ὑπερήλικες, οἱ κηδεμόνες των λαμβάνουσι δι' αὐτοὺς ἐπὶ ἀντιτίμῳ ταπίου τὰς γαίας, ἐφ' ὧν ἔχουσι δικαίωμα ταπίου, ἂν ἐκ τούτου προσδοκᾶται ἡ αὐτὴ ὠφέλεια.

Ἄρθρ. 66. Ὡς πρὸς τὰς γαίας, ἐφ' ὧν εὑρίσκονται δένδρα καὶ οἰκοδομήματα ἰδιόκτητα ἄλλου τινος, καὶ αἵτινες καλλιεργοῦνται καὶ διακατέχονται ὡς ἐξαρτήματα τῶν δένδρων καὶ τῶν οἰκοδομημάτων ἐκείνων, ἂν ὁ κάτοχος τῶν γαιῶν τούτων ἀποθάνῃ χωρὶς νὰ ὑπάρχῃ τις ἐκ τῶν ἐχόντων δικαίωμα ταπίου, καθ' ἃ ἀνωτέρω εἴρηται, ὁ ἰδιοκτήτης τῶν δένδρων προτιμᾶται ἀπὸ τοὺς ἄλλους, καὶ, ἂν ζητήσῃ τὰς γαίας, δίδονται αὐτῷ ἐπὶ πληρωμῇ ἀντιτίμου, ἂν δὲ δὲν προσεφέρθησαν εἰς αὐτὸν ἀλλ' ἐδόθησαν εἰς ἄλλον, δύναται ὁ ῥηθεὶς νὰ κινήσῃ ἀγωγὴν μέχρι δέκα ἐτῶν, ζητῶν τὴν ἀπόδοσίν των ἐπὶ πληρωμῇ τῆς κατὰ τὴν ἐποχὴν τῆς ζητήσεως ἀξίας αὐτῶν.

Ἄρθρ. 67. Εἰς τοὺς ἔχοντας δικαίωμα ταπίου, οἵτινες ἤθελον ἀποδειχθῇ ὅτι ὑπηρέτησαν πραγματικῶς εἰς τὸν τακτικὸν στρατόν, δίδονται δωρεὰν καὶ ἄνευ ἀνταλλάγματος πέντε στρέμματα ἐκ τῶν γαιῶν, ἐφ' ὧν κέκτηνται δικαίωμα ταπίου. Ὅσον δ' ἀφορᾷ τὸ περιπλέον τῶν πέντε στρεμμάτων, ὑπάγονται οἱ διαληφθέντες εἰς τὰς αὐτὰς νομικὰς διατάξεις, εἰς ἃς καὶ ἄλλοι, οἱ ἔχοντες δικαίωμα ταπίου.

Ἄρθρ. 68. Ἂν δὲν ἀποδειχθῇ ὅτι ἔλαβε χώραν ἢ ἐκ τῶν ἀληθῶν κωλυμάτων, οἷον ν' ἀφεθῶσιν αἱ γαῖαι ἀναλόγως τῆς ἐπιδεκτικότητός των ἓν ἢ δύο ἔτη καὶ ἕνεκα τῆς θέσεώς των, ὅπερ σπάνιον, περισσότερον καιρὸν ἀκαλλιέργητοι πρὸς ἀνάπαυσιν, ἢ ἕνεκα ἐπικλύσεως ὕδατος ν' ἀφεθῇ ἀγεώργητος ἡ γῆ μέχρις οὗ ἀποσυρθῇ τὸ ὕδωρ καὶ καταστῇ γεωργήσιμος, ἢ νὰ ἦναί τις αἰχμάλωτος, ὁ κάτοχος χωραφίου δὲν ἤθελε καλλιεργήσει αὐτὸ ἢ ἀπ' εὐθείας ἢ δίδων αὐτὸ ὑπὸ ἐνοίκιον, ἢ ὑπὸ δάνειον, ἐπὶ τρία κατὰ συνέχειαν ἔτη, τὸ χωράφιον ἐκεῖνο καθίσταται διαθέσιμον διὰ ταπίου, εἴτε εὑρίσκεται ὁ κάτοχος αὐτῶν ἔνθα κεῖνται αἱ γαῖαι, εἴτε ἀποδημῇ εἰς μεμακρυσμένους τόπους, καὶ ἂν μὲν ὁ ἀρχικὸς κάτοχος αὐτοῦ ζητήσῃ νὰ τὸ λάβῃ ἐκ νέου, δίδεται εἰς αὐτὸν ἐπὶ ἀντιτίμῳ ταπίου, ἂν δὲ δὲν τὸ ζητήσῃ, δίδεται τῷ πλειοδοτήσοντι.

Ἄρθρ. 69. Ἂν γαῖαι κατεχόμεναι παρά τινος ἐπικλυσθῶσιν ἐπὶ μακρὸν χρόνον ὑπὸ τοῦ ὕδατος, καὶ μετὰ ταῦτα ἀποσυρθῇ τὸ ὕδωρ, δὲν χρήζουσιν αὖται νέου ταπίου, ἀλλ' ὁ ἀρχαῖος κάτοχος αὐτῶν τὰς διατηρεῖ ὑπὸ τὴν κατοχήν του, καὶ ἐν περιπτώσει θανάτου του, τὰ τέκνα του, ἢ ὁ πατὴρ ἢ ἡ μήτηρ του. Ἐν ἐλλείψει δὲ τούτων, δίδονται ἐπὶ ἀντιτίμῳ ταπίου εἰς τοὺς ἔχοντας δικαίωμα ταπίου. Ἀλλ' ἂν ἀποσυρθῇ τὸ

ὕδωρ καὶ καταστῶσι καλλιεργήσιμα, δὲν λάβῃ κατοχὴν αὐτῶν, εἴτε ὁ ἴδιος εἴτε οἱ κληρονόμοι του, ἀλλὰ ἀφεθῶσιν ἀργαὶ ἄνευ κωλύματος ἐπὶ τρία κατὰ συνέχειαν ἔτη, καθίστανται διαθέσιμοι διὰ ταπίου.

Ἄρθρ. 70. Ἂν, ἀφοῦ ἀφήσῃ τις χέρσους τὰς γαίας του ἄνευ κωλύματος ἐπὶ δύο κατὰ συνέχειαν ἔτη, τὰς παραχωρήσῃ εἰς ἄλλον, ἢ ἀποθάνῃ καὶ περιέλθωσιν αὗται κληρονομικῶς εἰς τὰ τέκνα του, ἢ εἰς τὸν πατέρα καὶ μητέρα του, ἐκεῖνος δὲ εἰς ὃν παρεχωρήθησαν ἢ οἱ διαληφθέντες κληρονόμοι του τὰς ἀφήσωσι προσέτι χέρσους ἄνευ κωλύματος ἐπὶ ἓν ἢ δύο ἔτη μετὰ τὴν ἐποχὴν, καθ' ἣν τὰς ἀφῆκεν ἀργὰς ὁ κάτοχός των, αἱ γαῖαι αὗται δὲν καθίστανται διαθέσιμοι διὰ ταπίου.

Ἄρθρ. 71. Ἂν ὁ κάτοχος γαιῶν, ὅστις ἤθελεν ἀποδειχθῇ ὅτι ἀφῆκεν αὐτὰς ἀργὰς, καθ' ἃ ἀνωτέρω εἴρηται, ἐπὶ τρία ἔτη κατὰ συνέχειαν καὶ ἄνευ κωλύματος, ἀποθάνῃ κατὰ τὴν λῆξιν τῶν τριῶν ἐτῶν, καταλίπῃ δὲ τέκνα ἢ πατέρα ἢ μητέρα χωρὶς νὰ δοθῶσιν αἱ γαῖαι εἰς ἄλλον διὰ τοῦ ἁρμοδίου ὑπαλλήλου, αἱ γαῖαι αὗται δὲν δίδονται δωρεὰν εἰς τοὺς διαληφθέντας, ἀλλὰ προσφέρονται αὐτοῖς ἐπὶ ἀντιτίμῳ ταπίου. Ἂν οὗτοι ἀποποιηθῶσιν ἢ ἀποθάνῃ ὁ κάτοχος τῶν γαιῶν, χωρὶς νὰ ἔχῃ ἀμέσους κληρονόμους, δὲν ἀναζητοῦνται οἱ ἔχοντες δικαίωμα ταπίου, ἀλλὰ διατίθενται αἱ γαῖαι ἐπὶ δημοπρασίας τῷ αἰτοῦντι.

Ἄρθρ. 72. Ἂν οἱ κάτοικοι χωρίου ἢ κωμοπόλεως, εἴτε ὅλοι ἐν γένει, εἴτε τινὲς ἐξ αὐτῶν, παραιτήσωσι τὴν πατρίδα των συνεπείᾳ ἀληθοῦς κωλύματος, αἱ παρ' αὐτῶν κατεχόμεναι γαῖαι δὲν καθίστανται διαθέσιμοι διὰ ταπίου· ἂν ὅμως καταλίπωσι τὴν πατρίδα των ἄνευ κωλύματος, ἢ ἂν δὲν ἐπανακάμψωσιν ἐντὸς τριῶν ἐτῶν, ἀριθμουμένων ἀπὸ τῆς ἐποχῆς, καθ' ἣν ἔπαυσε τὸ ἀναγκάζον αὐτοὺς νὰ ἀποδημήσωσι κώλυμα καὶ ἀφήσωσιν οὕτω ἀργὰς τὰς γαίας των ἄνευ αἰτίας, τότε καθίστανται αὗται διαθέσιμοι διὰ ταπίου.

Ἄρθρ. 73. Αἱ γαῖαι, αἱ εὑρισκόμεναι ὑπὸ τὴν κατοχὴν ἀτόμων ὑπηρετούντων πραγματικῶς εἰς τὸν στρατὸν καὶ ἀπόντων εἰς ἄλλους τόπους, εἴτε εὑρίσκονται εἰς τὰς χεῖρας τοῦ ἐνοικιαστοῦ καὶ τοῦ ὑπὸ δάνειον ἔχοντος αὐτὰς, εἴτε ἀφεθῶσι χέρσοι, δὲν καθίστανται διαθέσιμοι διὰ ταπίου, ἂν δὲν ἀποδειχθῇ ὁ θάνατος αὐτῶν· ἂν τυχὸν ἐδόθησαν εἰς ἄλγον τινὰ, δύνανται οὗτοι, ἀφοῦ πληρώσωσι τὴν ὑπηρεσίαν των καὶ ἐπανακάμψωσιν εἰς τὴν ἑστίαν των, νὰ λάβωσι τὰς γαίας των εἰς οἱονδήποτε χεῖρας καὶ ἂν ἤθελον τὰς εὕρει.

Ἄρθρ. 74. Ἂν τις ἀποδημῶν εἰς μεμακρυσμένους τόπους (καὶ οὗτινος ἡ ὕπαρξις εἶναι γνωστὴ) ἤθελε κληρονομήσει γαίας εἴτε ἐκ τῶν γονέων του εἴτε ἐκ τῶν τέκνων του, ἀρρένων τε καὶ θηλέων, δὲν μεταβῇ δὲ αὐτοπροσώπως διὰ νὰ λάβῃ κατοχὴν τῶν εἰς αὐτὸν περιελθουσῶν γαιῶν, ἢ δὲν διορίσῃ ἐπίτροπόν του δι' ἐπιστολῆς ἢ δι' ἄλλου μέσου

ἵνα γεωργήσῃ αὐτὰς, ἀλλὰ τὰς ἀφήσῃ χέρσους ἐπὶ τρία κατὰ συνέχειαν ἔτη ἄνευ κωλύματος, καθίστανται αὗται διαθέσιμοι διὰ ταπίου.

Ἄρθρ. 75. Ἂν μετὰ τὸν θάνατον κατόχου τινὸς γαιῶν, οἱ ἄμεσοί του κληρονόμοι ὦσιν ἀπόντες ἀδιάλειπτον ἀπουσίαν, χωρὶς νὰ ἦναι γνωστὸν ἂν ζῶσιν ἢ ἀπέθανον, αἱ γαῖαι αὗται καθίστανται διαθέσιμοι διὰ ταπίου. Ἀλλ' ἂν ἀναφανῶσιν οὗτοι ἐντὸς τριῶν ἐτῶν ἀπὸ τῆς ἐποχῆς τοῦ θανάτου του, ἔχουσι τὸ δικαίωμα νὰ καταλάβωσι τὰς γαίας ταύτας δωρεάν. Ἂν δὲ παρουσιασθῶσι μετὰ τὴν ῥηθεῖσαν προθεσμίαν, δὲν δύνανται νὰ κινήσωσι διεκδικητικὴν ἀγωγήν.

Ἄρθρ. 76. Αἱ ὑπὸ τὴν κατοχὴν ἀνηλίκων, φρενοβλαβῶν, καὶ ὑπερηλίκων εὑρισκόμεναι γαῖαι οὐδέποτε καθίστανται διαθέσιμοι διὰ ταπίου ἕνεκα ἀργίας (ὡς ἀφεθεῖσαι ἀκαλλιέργητοι). Ἂν οἱ κηδεμόνες αὐτῶν τὰς ἀφήσωσιν ἀγεωργήτους ἐπὶ τρία κατὰ συνέχειαν ἔτη ἄνευ κωλύματος, ὁ ἀρμόδιος ὑπάλληλος προτείνει εἰς τοὺς ῥηθέντας κηδεμόνας νὰ γεωργήσωσι τὰς γαίας ταύτας εἴτε ἀμέσως εἴτε ἐμμέσως. Ἂν δὲ ἀποποιηθῶσι τοῦτο, ὁ ἀρμόδιος ὑπάλληλος τὰς δίδει ἐπὶ μισθώματι εἰς τοὺς ἐπιθυμοῦντας ἐνοικιαστὰς, ἐπὶ μόνῳ τῷ σκοπῷ τοῦ νὰ προφυλαχθῶσιν ἀπὸ τὸ νὰ μείνωσι χέρσοι· τὸ δὲ παρὰ τοῦ ἐνοικιαστοῦ ληφθησόμενον ὡρισμένον ἐκμίσθωμα παραδίδεται εἰς τοὺς κηδεμόνας διὰ τοὺς ἀνήλικας, φρενοβλαβεῖς ἢ ὑπερήλικας. Οἱ ἀνήλικες ἢ φρενοβλαβεῖς δύνανται μετὰ τὴν ἐνηλικιότητα ἢ μετὰ τὴν ἴασίν των νὰ παραλάβωσι τὰς γαίας των ἀπὸ τὰς χεῖρας τῶν ἐκμισθωτῶν.

Ἄρθρ. 77. Ἂν ἀποδειχθῇ ὅτι ὁ ἔχων δικαίωμα ταπίου κατὰ τὸν ἀνώτερον βαθμὸν ἐπὶ γαιῶν διαθεσίμων ἔλαβεν αὐτὰς κρύφα καὶ αὐτογνωμόνως ὑπὸ τὴν κατοχήν του χωρὶς νὰ παραχωρηθῶσιν αὗται εἰς αὐτὸν παρὰ τοῦ δημοσίου καὶ τὰς καθεῖξεν ὀλιγώτερον ἀπὸ δέκα ἔτη, λαμβάνεται παρ' αὐτοῦ τὸ ἀντίτιμον τοῦ ταπίου τῆς ἐποχῆς ἐκείνης, καὶ διατίθενται αἱ γαῖαι εἰς αὐτόν. Ἂν οὗτος δὲν θέλῃ, ὑπάρχῃ δὲ ἄλλος ἔχων δικαίωμα ταπίου, τοῦ ὁποίου ἡ ἀναλόγως τοῦ βαθμοῦ του ὁρισθεῖσα προθεσμία δὲν παρῆλθε, δίδονται εἰς αὐτόν· ἐν ἐλλείψει τοιούτου, ἢ ἂν ὑπάρχωσι τοιοῦτοι, ἀλλ' ἀπώλεσαν τὰ δικαιώματά των, δίδονται τῷ πλειοδοτήσοντι. Ἂν ὅμως ἀποδειχθῇ ὅτι ἐκεῖνος ὅστις, καθ' ἃ ἀνωτέρω εἴρηται, κατέλαβε καὶ ἐγεώργησεν αὐτογνωμόνως ὀλιγώτερα ἀπὸ δέκα ἔτη τοιαύτας γαίας, εἶναι ἐκ τῶν ἀλλοτρίων (ἤτοι τῶν μὴ ἐχόντων δικαίωμά ταπίου), αἱ γαῖαι λαμβάνονται παρ' αὐτοῦ καὶ δίδονται τῷ ἔχοντι δικαίωμα ταπίου ἐπὶ ἀντιτίμῳ ταπίου τῆς ἐποχῆς ἐκείνης. Ἐν ἐλλείψει τοιούτου, ἢ ἂν ἀπώλεσε τὰ δικαιώματά του, δίδονται τῷ πλειοδοτήσοντι.

Ἄρθρ. 78. Ἂν καταλάβῃ καὶ καλλιεργήσῃ τις γαίας δημοσίας καὶ ἀφιερωμένας ἐπὶ δέκα ἔτη ἄνευ ἀμφισβητήσεως, ἀποκτᾷ δικαίωμα ἐγκα-

ταστάσεως, καὶ εἴτε ἔχῃ ἀνὰ χεῖρας τίτλον ἔγκυρον εἴτε μὴ, αἱ γαῖαι αὗται δὲν θεωροῦνται ὡς διαθέσιμοι, ἀλλὰ δίδεται εἰς αὐτὸν νέον ταπίον δωρεάν. Ἂν ὅμως ὁμολογήσῃ ὁ ἴδιος ὅτι κατέλαβεν ἀδίκως τὰς γαίας ταύτας οὔσας διαθεσίμους, αἱ γαῖαι αὗται προσφέρονται εἰς αὐτὸν ἐπὶ ἀντιτίμῳ ταπίου, χωρὶς νὰ ληφθῇ ὑπ' ὄψιν ἡ παρέλευσις τοῦ χρόνου, ἂν δὲ δὲν δεχθῇ, δίδονται τῷ πλειοδοτήσοντι.

Ἄρθρ. 79. Δὲν δύναται νὰ ληφθῇ τι λόγῳ ἐλαττώσεως γῆς ἢ ἐνοικίου παρ' ἐκείνου, ὅστις, καθ' ἃ ἀναφέρουσι τὰ προλαβόντα δύο ἄρθρα, ἤθελεν αὐτογνωμόνως καταλάβει καὶ γεωργήσει γαίας ἀδεσπότους, δημοσίας ἢ ἀφιερωμένας, καὶ πληρώσει ὁλοσχερῶς τὰ δικαιώματα τῆς γῆς.

Ἄρθρ. 80. Ἂν ἀφοῦ σπείρῃ τις τὸ ὑπὸ τὴν κατοχήν του χωράφιον ἀποθάνῃ ἄνευ ἀμέσων κληρονόμων, ἡ ἁρμόδιος ἀρχὴ διαθέτει τὸ χωράφιον εἰς τὸν ἔχοντα δικαίωμα ταπίου ἢ εἰς ἄλλον ἀγοραστὴν, καὶ τὰ ἐν αὐτῷ βλαστήσαντα σπαρτὰ λογίζονται ὡς ἀνήκοντα εἰς τὴν περιουσίαν τοῦ ἀποθανόντος, καὶ δὲν δύναται ἐκεῖνος, ὅστις ἤθελε λάβει τὸ χωράφιον, νὰ ζητήσῃ ὅπως ἀρθῶσι τὰ σπαρτὰ καὶ νὰ ζητήσῃ τι λόγῳ ἐνοικίου παρὰ τῶν κληρονόμων. Τὸ χόρτον, τὸ ὁποῖον ἤθελεν ἀναφυῇ δι' ἀρδεύσεως καὶ φυτεύσεως, ἀνήκει εἰς τὴν κατηγορίαν τῶν ῥηθέντων σπαρτῶν· ἀλλὰ τὸ αὐτοφυὲς χόρτον, εἰς τὴν βλάστησιν τοῦ ὁποίου δὲν ἤθελε συντελέσει ἡ ἐργασία τοῦ ἀποθανόντος, δὲν μεταβαίνει εἰς τοὺς κληρονόμους.

Ἄρθρ. 81. Ὅσον ἀφορᾷ τὰς ἀμπέλους καὶ τοὺς κήπους, τοὺς σχηματισθέντας μετὰ ταῦτα ἐπὶ δημοσίων γαιῶν, κατεχομένων διὰ ταπίου τῇ ἀδείᾳ τῆς ἁρμοδίας ἀρχῆς, διὰ τῆς φυτεύσεως ἰδιοκτήτων δένδρων καὶ κλημάτων, καθὼς καὶ τὰ ἐπ' αὐτῶν ἀνεγερθέντα ἰδιόκτητα οἰκοδομήματα, ἀφοῦ ἀποθάνῃ ὁ ἰδιοκτήτης αὐτῶν, τὰ δένδρα, κλήματα καὶ οἰκοδομήματα ταῦτα μεταβαίνουσιν εἰς τὴν κυριότητα τῶν κληρονόμων τοῦ ἀποθανόντος, ὅπως καὶ τὰ λοιπὰ ἰδιόκτητα κτήματα. Ἐπὶ δὲ τοῦ ὡρισμένου τιμήματος διὰ τὴν γῆν, ἐφ' ἧς κεῖνται τὰ δένδρα, κλήματα καὶ οἰκοδομήματα, λαμβάνεται μόνον δικαίωμα μεταβιβάσεως, καὶ ἡ γῆ αὕτη δίδεται δωρεὰν εἰς τοὺς κληρονόμους, ἀναλόγως τῶν κληρονόμων ἑκάστης μερίδος ἐπὶ τῶν δένδρων, κλημάτων καὶ οἰκοδομημάτων. Αἱ ἐν τῷ Βασιλικῷ Δεφτερχανὲ εὑρισκόμεναι ἐγγραφαί των διαῤῥυθμίζονται καὶ λαμβάνεται σημείωσις εἰς τὸ περιθώριον τῶν ἀνὰ χεῖρας των ἐγγράφων.

Ἄρθρ. 82. Ἀφοῦ ἐρειπωθῶσι τὰ ἐπὶ δημοσίων γαιῶν ἀνεγερθέντα ἰδιόκτητα οἰκοδομήματα, οἷον μάνδραι, σταῦλοι, μῦλοι, κλπ. καὶ δὲν μείνῃ ἴχνος οἰκοδομῆς, τὸ ἔδαφος ἐκείνων τῶν οἰκοδομημάτων καθίσταται διαθέσιμον διὰ ταπίου καὶ δίδεται εἰς τὸν ἰδιοκτήτην τῶν οἰκοδομῶν, ἂν τὸ ζητήσῃ, εἰ δὲ μὴ, εἰς ἄλλον. Ἂν ὅμως οἱ τοιοῦτοι τόποι περιῆλθον κληρονομικῶς ἀπὸ γονεῖς ἢ τέκνα, ἢ δι' ἄλλου τρόπου μετέβησαν

εἰς τὴν κατοχὴν τοῦ ἰδιοκτήτου τῶν ἐπ' αὐτῶν οἰκοδομημάτων, καὶ ὁ κατ' ἀποκοπὴν δασμὸς ἐξηκολούθει νὰ πληρόνηται εἰς τὸ δημόσιον, οἱ τοιοῦτοι τόποι δὲν λαμβάνονται ἀπὸ τὰς χεῖρας τοῦ ἰδιοκτήτου τῶν οἰκοδομῶν καὶ δὲν κωλύονται εἰς τὴν κατοχήν των.

Ἄρθρ. 83. Ἀφοῦ ξηρανθῶσιν ἢ ἐξορυχθῶσι τὰ ἰδιόκτητα δένδρα καὶ κλήματα κήπου ἢ ἀμπέλου, σχηματισθέντος ἐπὶ γῆς δημοσίας, κατεχομένης διὰ ταπίου, καὶ δὲν μείνῃ ἴχνος αὐτῶν, ὁ τόπος τῶν δένδρων καὶ κλημάτων αὐτῶν καθίσταται διαθέσιμος διὰ ταπίου καὶ δίδεται εἰς τοὺς ἰδιοκτήτας τῶν δένδρων καὶ κλημάτων, ἂν τὸν ζητήσωσιν, εἰδεμὴ, εἰς ἄλλον. Ἂν ὅμως οἱ τοιοῦτοι τόποι περιῆλθον προλαβόντως κληρονομικῶς ἀπὸ τοὺς γονεῖς ἢ τὰ τέκνα, ἢ δι' ἄλλου μέσου μετέβησαν εἰς τὴν κατοχὴν τῶν ἰδιοκτητῶν τῶν δένδρων, οἱ τόποι οὗτοι δὲν λαμβάνονται ἀπὸ τὰς χεῖρας τῶν κατόχων αὐτῶν καὶ δὲν ἐμποδίζεται ἡ κατοχή των.

Ἄρθρ. 84. Τὰ χειμάδια καὶ θέρετρα, τὰ κατεχόμενα διὰ ταπίου, τῶν ὁποίων δὲν ἤθελε γίνει χρῆσις κατὰ τὴν ἐποχὴν των ἐπὶ τρία κατὰ συνέχειαν ἔτη ἄνευ κωλύματος καὶ δι' ἃ δὲν ἤθελον πληρωθῇ δασμοὶ, καθίστανται διαθέσιμοι διὰ ταπίου.

Ἄρθρ. 85. Οἱ λειμῶνες, οἱ κατεχόμενοι διὰ ταπίου καὶ πληρόνοντες ἀρχαιόθεν ἐκ τῆς ἐπικαρπίας δέκατον, τῶν ὁποίων τὸ χόρτον δὲν ἤθελε θερισθῇ ἐπὶ τρία κατὰ συνέχειαν ἔτη ἄνευ κωλύματος καὶ δὲν ἤθελεν εἰσπραχθῇ τὸ δέκατον, ἀλλὰ μένωσιν ἀργοὶ, καθίστανται διαθέσιμοι διὰ ταπίου.

Ἄρθρ. 86. Ὅταν ἔχων τις δικαίωμα ταπίου θελήσῃ νὰ παραλάβῃ ἐπὶ ἀντιτίμῳ ταπίου τὰς γαίας, ἐφ' ὧν ἔχει δικαίωμα ταπίου, παρουσιασθῇ δὲ ξένος τις καὶ ζητήσῃ νὰ τὰς λάβῃ διὰ προσθήκης εἰς τὸ ἀντίτιμον τοῦ ταπίου, ἡ αἴτησις αὕτη δὲν εἶναι παραδεκτή.

Ἄρθρ. 87. Ἂν, ἀφοῦ ἀδέσποτοι γαῖαι ἢ ἀφιερωμέναι κατακυρωθῶσιν εἴς τινα ἐπὶ πλειοδοσίας καὶ ἐπὶ ἀποφασισθέντι τιμήματι, παρουσιασθῇ ἄλλος προσφέρων ἀνωτέραν τιμὴν, δὲν δύναται ὁ τελευταῖος, ἐπὶ τῷ λόγῳ τοῦ ὅτι ὁ τίτλος δὲν παρεδόθη εἰσέτι, νὰ ἐπέμβῃ καὶ νὰ παραλάβῃ ἀπὸ τὰς χεῖρας τοῦ πρώτου τὰς εἰς αὐτὸν κατακυρωθείσας γαίας. Ἂν ὅμως, ἀφοῦ δοθῶσιν εἴς τινα ἀδέσποτοι γαῖαι, ἀποδειχθῇ ὅτι ἐδόθησαν εἰς τιμὴν πολὺ κατωτέραν τοῦ ἀντιτίμου τοῦ ταπίου, προτείνεται αὐτῷ ἐντὸς δέκα ἐτῶν ἀπὸ τῆς ἐποχῆς τῆς κατακυρώσεως νὰ συμπληρώσῃ τὸ κατὰ τὴν ἐποχὴν τῆς κατακυρώσεως ἀντίτιμον τοῦ ταπίου, καὶ ἂν δὲν τὸ συμπληρώσῃ, τῷ ἐπιστρέφεται τὸ παρ' αὐτοῦ δοθὲν ποσὸν καὶ διατίθενται αἱ γαῖαι τῷ αἰτοῦντι. Ἂν παρῆλθον δέκα ἔτη ἀπὸ τῆς ἐποχῆς τῆς κατακυρώσεως, δὲν δύναται πλέον νὰ ἐνοχληθῇ καὶ δὲν λαμβάνονται αἱ γαῖαι παρ' αὐτοῦ. Αἱ αὐταὶ διατάξεις ἐφαρμόζονται καὶ εἰς τοὺς

ἔχοντας δικαίωμα ταπίου, οἵτινες ἤθελον λάβει γαίας ἀδεσπότους ἐπὶ ἀντιτίμῳ ταπίου.

Ἄρθρ. 88. Ὁ ἐπὶ τῶν ταπίων ὑπάλληλος ἑνὸς διοικητικοῦ τμήματος (*καζᾶ*) δὲν δύναται, κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς ὑπηρεσίας του, νὰ λάβῃ δι' ἑαυτὸν τὰς ἀδεσπότους καὶ διὰ ταπίου διαθεσίμους γαίας, καθὼς δὲν δύναται ὁμοίως νὰ δώσῃ αὐτὰς εἰς τὰ τέκνα του, εἰς τὸν ἀδελφὸν ἢ ἀδελφήν του, εἰς τὸν πατέρα καὶ τὴν μητέρα του, εἰς τὴν σύζυγόν του, εἰς τὸν ἀργυρώνητον δοῦλον καὶ δούλην του, καὶ εἰς τοὺς ὑπαλλήλους του. Δύναται μόνον νὰ λάβῃ κατοχὴν τῶν γαιῶν, αἵτινες ἤθελον περιέλθει αὐτῷ κληρονομικῶς ἀπὸ τοὺς γονεῖς του ἢ ἀπὸ τὰ τέκνα του. Ἂν δὲ ἦναι ἐκ τῶν ἐχόντων δικαίωμα ταπίου, λαμβάνει τὰς γαίας κατὰ τὰ νενομισμένα διὰ τοῦ ἐπὶ τῶν ταπίων ὑπαλλήλου ἑνὸς ἄλλου διοικητικοῦ τμήματος (*καζᾶ*).

Ἄρθρ. 89. Ἀφοῦ ἐρειπωθῶσιν αἱ οἰκοδομαὶ, τῶν ὁποίων τὸ μὲν ἔδαφος εἶναι δημόσιος γῆ, τὸ δὲ οἰκοδόμημα ἀφιερωμένον εἰς σκοπόν τινα καὶ δὲν μείνῃ ἴχνος αὐτῶν, ὁ δὲ ἔφορος δὲν τὰς ἀνακαινίσῃ καὶ δὲν ἀποτίσῃ εἰς τὸ δημόσιον τὸ ἐνοίκιον τῆς γῆς, οἱ τοιοῦτοι τόποι λαμβάνονται ἀπὸ τὰς χεῖρας τοῦ ἐφόρου καὶ δίδονται τῷ ἐπιθυμοῦντι νὰ τοὺς ἀγοράσῃ. Ἂν ὅμως ὁ ἔφορος τοὺς ἀνακαινίσῃ καὶ πληρώσῃ τὸν κατ' ἀποκοπὴν ἔγγειον δασμὸν, οὐδεμία ἐπέμβασις γίνεται, ἀλλὰ μένουσιν εἰς τὰς χεῖρας τοῦ ἐφόρου. Αἱ αὐταὶ διατάξεις ἐφαρμόζονται καὶ εἰς τοὺς τόπους, τῶν ὁποίων τὸ μὲν ἔδαφος εἶναι ἐκ τῶν ἀφιερωμένων (*βακοὺφ*) γαιῶν, τὸ δὲ οἰκοδόμημα καθιερωμένον εἰς ἕτερόν τινα σκοπόν.

Ἄρθρ. 90. Ἂν, ἀφοῦ ἐρειπωθῶσιν ἡ ἄμπελος καὶ ὁ κῆπος, τῶν ὁποίων ἡ γῆ εἶναι δημοσία, τὰ δὲ κλήματα καὶ δένδρα ἀφιερωμένα εἰς σκοπόν τινα, καὶ δὲν μείνῃ ἴχνος τῶν δένδρων καὶ τῶν κλημάτων, ὁ ἔφορος τοῦ ἀφιερώματος τὰς ἀφήσῃ χέρσους τρία κατὰ συνέχειαν ἔτη ἄνευ κωλύματος, δὲν πληρώσῃ τὸν κατ' ἀποκοπὴν δασμὸν καὶ δὲν τὰς ἐπαναφέρῃ εἰς τὴν παλαιάν των κατάστασιν διὰ τῆς φυτεύσεως δένδρων καὶ κλημάτων, οἱ τοιοῦτοι τόποι καθίστανται διαθέσιμοι διὰ ταπίου. Αἱ αὐταὶ διατάξεις ἐφαρμόζονται εἰς τοὺς τόπους, τῶν ὁποίων τὸ μὲν ἔδαφος εἶναι ἀφιερωμένη (*βακοὺφ*) γῆ, τὰ δὲ δένδρα καὶ κλήματα καθιερωμένα εἰς ἕτερόν τινα σκοπόν.

ΤΜΗΜΑ ΔΕΥΤΕΡΟΝ.

Περὶ τῶν εἰς κοινὴν χρῆσιν ἀφεθεισῶν καὶ τῶν νεκρῶν γαιῶν.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΠΡΩΤΟΝ.

Περὶ τῶν εἰς κοινὴν χρῆσιν ἀφεθεισῶν γαιῶν.

Ἄρθρ. 91. Ἐκ τῶν δένδρων τῶν δασῶν, τῶν λεγομένων *Μπαλτα-λίκ*

καὶ τὰ ὁποῖα εἰσὶν ἀνέκαθεν ἐξιδιασμένα εἰς χωρίον ἢ κωμόπολίν τινα διὰ νὰ ξυλεύωνται καὶ ὠφελῶνται οἱ κάτοικοι αὐτοῦ, μόνον οἱ κάτοικοι ἐκείνου τοῦ χωρίου καὶ τῆς κωμοπόλεως δύνανται νὰ ὑλοτομῶσιν. Οἱ κάτοικοι ἄλλης κωμοπόλεως ἢ χωρίου δὲν δύνανται νὰ ξυλευθῶσιν. Ἐκ τῶν δένδρων τῶν δασῶν, τῶν ἐξιδιασμένων ἀνέκαθεν εἰς πολλὰ χωρία ἢ κωμοπόλεις, διὰ νὰ ξυλεύωνται καὶ ὠφελῶνται ἐκ τούτων οἱ κάτοικοί των, δύνανται νὰ ὑλοτομῶσι μόνον οἱ κάτοικοι τῶν χωρίων ἐκείνων καὶ ὄχι οἱ κάτοικοι ἄλλων χωρίων. Δὲν λαμβάνεται δὲ δικαίωμα διὰ τοιαῦτα δάση.

Ἄρθρ. 92. Δὲν δύναται νὰ ἀποσπασθῇ μέρος τι τῶν εἰς τοὺς κατοίκους χωρίων ἐξιδιασμένων δασῶν καὶ νὰ διατεθῇ διὰ ταπίου εἰς ἄλλον τινὰ, ἵνα λάβῃ κατοχὴν αὐτοῦ ἀποκλειστικῶς ἢ συνεταιρικῶς καὶ σχηματίσῃ ἰδιωτικὸν δάσος, ἢ τὸ ἀροτριάσῃ πρὸς καλλιέργειαν. Ἂν τις λάβῃ κατοχὴν, οἱ κάτοικοι δύνανται ἐν παντὶ χρόνῳ νὰ τὸν ἐμποδίσωσιν.

Ἄρθρ. 93. Οὐδεὶς δύναται νὰ φυτεύσῃ δένδρα ἢ ν' ἀνεγείρῃ οἰκοδομήματα ἐπὶ δημοσίας ὁδοῦ· ἂν δέ τις πράξῃ τοῦτο, κατεδαφίζονται καὶ ἐξορύττονται. Ἐν γένει, οὐδεὶς δύναται νὰ λάβῃ κατοχὴν ἐπὶ δημοσίας ὁδοῦ, καὶ ἄν τις λάβῃ τοιαύτην κατοχὴν ἐμποδίζεται.

Ἄρθρ. 94. Αἱ πλατεῖαι αἱ ἀφεθεῖσαι ἐντὸς ἢ ἐκτὸς χωρίου ἢ κωμοπόλεως πρὸς ὄφελος τῶν κατοίκων διὰ νὰ τοποθετῶσι τὰς ἁμάξας, ἢ νὰ συναθροίζωσι τὰ ζῶά των, καθὼς καὶ τὰ μέρη, τὰ ἐξιδιασμένα εἰς τὸ νὰ τελῶνται προσευχαὶ (*ναμάζι κὰχ*) (1), θεωροῦνται ὡς δημόσιοι δρόμοι καὶ δὲν ἀγοροπωλοῦνται· δὲν φυτεύονται ἐπ' αὐτῶν δένδρα, μήτε ἀνεγείρονται οἰκοδομήματα. Οὐδεὶς δύναται νὰ τὰς ἐξουσιάσῃ ἀποκλειστικῶς, καὶ ἄν τις πράξῃ τοῦτο, οἱ κάτοικοι τὸν παρεμποδίζουσιν.

Ἄρθρ. 95. Οἱ τόποι, οἱ ἐγγεγραμμένοι εἰς τὸν Δεφτερχανὲν, καὶ οἵτινες ἀφέθησαν ἀνέκαθεν εἰς παζάριον ἢ πανήγυριν, δὲν ἀγοροπωλοῦνται, καὶ δὲν δίδεται εἰς οὐδένα τίτλος, δυνάμει τοῦ ὁποίου νὰ τὰς ἐξουσιάσῃ ἀποκλειστικῶς. Ἂν τις τὰς ἐξουσιάσῃ, ἐμποδίζεται· ἀλλ' ἐπὶ τῶν τοιούτων τόπων λαμβάνεται παρὰ τοῦ δημοσίου ταμείου καταγεγραμμένον δόσιμον.

Ἄρθρ. 96. Οἱ ἀλωνότοποι, οἱ ἀφεθέντες καὶ ἐξιδιασθέντες ἔκπαλαι εἰς τὴν κοινότητα χωρίου τινος, δὲν ἀγοροπωλοῦνται, μήτε καλλιεργοῦνται. Δὲν ἐπιτρέπεται ἡ ἐπ' αὐτῶν ἀνέγερσις οἰκοδομήματός τινος Δὲν ἐξουσιά-

(1) Εἴς τινα μέρη τῶν ἐπαρχιῶν τοῦ Ὀθωμ. Κράτους, ὅπου δὲν ὑπάρχει τζαμίον, ἱκανῶς ἐκτεταμένον διὰ τοὺς κατοίκους, ὑπάρχουσι τόποι περιωρισμένοι μὲ χάνδακας ἢ μὲ τείχους, ἐν οἷς οἱ Μουσουλμάνοι τελοῦσι τὴν προσευχήν των, τὴν καλουμένην ναμάζιον, τὴν παρασκευὴν καὶ ἄλλας ἑορτασίμους ἡμέρας.

ζονται διὰ ταπίου μήτε παρ' ἑνὸς ἀποκλειστικῶς, μήτε παρὰ πολλῶν συνεταιρικῶς. Ἂν δέ τις λάβῃ αὐτοὺς ὑπὸ τὴν κατοχήν του, οἱ κάτοικοι τὸν ἀποβάλλουσιν. Οἱ κάτοικοι ἄλλων χωρίων δὲν δύνανται νὰ μετακομίσωσι καὶ καταθέτωσι τὰ σπαρτά των εἰς τοὺς τοιούτους ἀλωνοτόπους.

Ἄρθρ. 97. Εἰς τὴν βοσκὴν, τὴν ἐξιδιασμένην ἀνέκαθεν εἰς ἓν χωρίον, μόνον οἱ κάτοικοι ἐκείνου τοῦ χωρίου δύνανται νὰ βόσκωσι τὰ ζῶά των· οἱ κάτοικοι ἄλλων χωρίων δὲν δύνανται νὰ φέρωσιν αὐτόσε πρὸς νομὴν τὰ ζῶά των. Ὅταν μία βοσκὴ ἀνήκῃ ἔκπαλαι συνεταιρικῶς εἰς τοὺς κατοίκους δύο, τριῶν ἢ καὶ πλειοτέρων χωρίων, οἱ κάτοικοι τῶν χωρίων τούτων δύνανται νὰ βόσκωσι συνεταιρικῶς τὰ ζῶά των, ἀδιάφορον ἐντὸς τῶν ὁρίων τίνος ἐκ τῶν χωρίων τούτων κεῖται ἡ βοσκὴ, καὶ δὲν δύναται νὰ ἐμποδίσῃ ὁ εἷς τὸν ἄλλον. Αἱ τοιούτῳ τρόπῳ ἀνέκαθεν εἰς τοὺς κατοίκους ἑνὸς χωρίου ἀποκλειστικῶς ἢ εἰς τοὺς κατοίκους πολλῶν χωρίων συνεταιρικῶς ἀνήκουσαι βοσκαὶ δὲν ἀγοράζονται μήτε πωλοῦνται καὶ δὲν κατασκευάζεται ἐπ' αὐτῶν μάνδρα, σταῦλος καὶ ἄλλα οἰκοδομήματα. Δὲν δύνανται νὰ μετασχηματισθῶσιν εἰς ἀγρὸν ἢ ἄμπελον διὰ τῆς φυτεύσεως κλημάτων ἢ δένδρων. Ἂν δέ τις ἀνεγείρῃ οἰκοδομὰς, ἢ φυτεύσῃ δένδρα, οἱ κάτοικοι δύνανται πάντοτε νὰ κατεδαφίσωσι καὶ ἐξορύξωσιν αὐτὰ, εἰς οὐδένα ἐπιτρέποντες νὰ τὰς ἀροτριάσῃ καὶ καλλιεργήσῃ ὡς τὰς λοιπὰς σπορίμους γαίας· ἂν δέ τις τὰς καλλιεργήσῃ, ἀποβάλλεται καὶ διατηροῦνται πάντοτε ὡς βοσκαί.

Ἄρθρ. 98. Θεωρεῖται ὡς βοσκὴ τοσαύτη ἔκτασις ὡρισμένων γαιῶν, ὁπόση ἀφέθη καὶ ὡρίσθη ὡς τοιαύτη ἀνέκαθεν, καὶ πᾶσα ὁροθέτησις γενομένη μετὰ ταῦτα δὲν ἰσχύει.

Ἄρθρ. 99. Ὅσα ζῶα ἑνὸς ζευγηλατείου, κειμένου ἐντὸς χωρίου ἢ κωμοπόλεως, ἔβοσκον ἀνέκαθεν εἰς τὴν κοινοτικὴν βοσκὴν ἐκείνου τοῦ χωρίου ἢ τῆς κωμοπόλεως, τόσα δύνανται νὰ βόσκωσιν ἀκωλύτως· ἀλλ' αἱ ἐκτὸς τῶν κοινοτικῶν βοσκῶν τοῦ χωρίου ἢ τῆς κωμοπόλεως ἀποκλειστικῶς καὶ ἔκπαλαι ἐξιδιασμέναι εἰς τὰ τοιαῦτα ζευγηλατεῖα ἰδιωτικαὶ βοσκαὶ δὲν ὑπάγονται εἰς τὴν κατηγορίαν τῶν εἰς κοινὴν χρῆσιν ἀφεθεισῶν γαιῶν, ὅπως αἱ εἰς τοὺς κατοίκους τῶν χωρίων καὶ κωμοπόλεων ἀρχαιόθεν ἀφεθεῖσαι καὶ ἐξιδιασθεῖσαι νομαί. Εἰς τὰς τοιαύτας βοσκὰς μόνος ὁ κάτοχος τοῦ ζευγηλατείου, εἰς ὃ ἀνήκουσι, δύναται νὰ βόσκῃ τὰ ζῶά του, ἐμποδίζει δὲ τοὺς ἄλλους νὰ φέρωσι πρὸς νομὴν τὰ ζῶά των. Αἱ τοιαῦται βοσκαὶ κατέχονται διὰ ταπίου καὶ ὑπάγονται εἰς τὰς διατάξεις, τὰς ἀφορώσας τὰς δημοσίας γαίας· λαμβάνεται δὲ διὰ τὰς τοιαύτας βοσκὰς ζευγηλατείων ἐτήσιος δασμὸς, ἰσοδυναμῶν μὲ τὸ δέκατον.

Ἄρθρ. 100. Εἰς τὰς βοσκὰς, τὰς ἐξιδιασμένας εἰς ἓν χωρίον ἢ κοινὴν εἰς πολλὰ, δύναται ὁ κάτοικος τοῦ χωρίου νὰ βόσκῃ ἀκωλύτως καὶ τὰ ζῶα τὰ γεννώμενα ἐκ τῶν ὅσων ζώων ἔβοσκεν· οὐδεὶς δὲ τῶν κατοίκων

ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ φέρῃ ἔξωθεν καὶ ἄλλα ζῶα καὶ νὰ ἐπιφέρῃ οὕτω στενοχωρίαν εἰς τὰ ζῶα τῶν κατοίκων. Ἐκεῖνος ὅστις ἤθελεν ἔλθει ἔξωθεν εἰς ἓν χωρίον καὶ κατοικήσῃ νεωστὶ ἐν αὐτῷ κατασκευάσας κατοίκημα, δύναται νὰ φέρῃ ἔξωθεν ποσόν τι ζώων καὶ νὰ τὰ βόσκῃ ἐν τῇ βοσκῇ τοῦ χωρίου ἐκείνου, ἐπὶ τῷ ὅρῳ τοῦ νὰ μὴν ἐπιφέρῃ στενοχωρίαν εἰς τὰ ζῶα ἐκείνου τοῦ χωρίου. Ὅστις λάβῃ τὴν καλύβην ἑνὸς κατοίκου τοῦ χωρίου δύναται νὰ βόσκῃ ἀκωλύτως τόσα ζῶα, ὅσα ἔβοσκεν ὁ κύριος τῆς καλύβης ἐν τῇ βοσκῇ τοῦ χωρίου.

Ἄρθρ. 101. Ὅσον ἀφορᾷ τὰ θέρετρα καὶ χειμάδια, τὰ ἐγγεγραμμένα εἰς τὸν *Δεφτερχανὲ* καὶ ἀνήκοντα ἀνέκαθεν εἰς τοὺς κατοίκους ἑνὸς χωριου ἀποκλειστικῶς ἢ κοινῇ εἰς τοὺς κατοίκους τριῶν ἢ πέντε χωρίων, μόνον οἱ κάτοικοι τῶν χωρίων, εἰς ἃ εἶναι ἐξιδιασμένα, δύνανται νὰ ὠφεληθῶσιν ἐκ τοῦ χόρτου καὶ ὕδατός των, καὶ ὄχι οἱ κάτοικοι ἄλλων χωρίων ξένων· λαμβάνεται δὲ ἀναλόγως τῆς ἐπιδεκτικότητος τῶν βοσκῶν τούτων δασμὸς θερέτρου καὶ χειμαδίων διὰ τὸ δημόσιον ἀπὸ τοὺς κατοίκους τοὺς ὠφελουμένους ἐκ τοῦ χόρτου καὶ ὕδατός των. Τὰ οὕτω εἰς τοὺς κατοίκους ἐξιδιασμένα θέρετρα καὶ χειμάδια δὲν ἀγοράζονται μήτε πωλοῦνται, μήτε δίδεται ἡ κατοχὴ εἰς οὐδένα διὰ ταπίου ἀποκλειστικῶς, καὶ δὲν καλλιεργοῦνται ἄνευ τῆς συστάσεως τῶν κατοίκων.

Ἄρθρ. 102. Δὲν λαμβάνεται ὑπ' ὄψιν ἡ παρέλευσις καιροῦ (ἤτοι δὲν ὑπάρχει παραγραφὴ) διὰ τὰς ἀγωγὰς, τὰς ἀφορώσας γαίας ἀφεθείσας καὶ καθιερωθείσας ἀνέκαθεν εἰς κοινὴν χρῆσιν τῶν κατοίκων· οἷον δάση, δημόσιοι δρόμοι, πανηγύρεις, παζάρια, ἀλωνότοποι, βοσκαὶ, θέρετρα, χειμάδια.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΔΕΥΤΕΡΟΝ.

Περὶ τῶν νεκρῶν γαιῶν.

Ἄρθρ. 103. Θεωροῦνται ὡς νεκραὶ γαῖαι οἱ κενοὶ τόποι, οἷον βουνὰ, δασώδεις καὶ πετρώδεις τόποι, οἱ μὴ ὄντες ὑπὸ τὴν κατοχὴν οὐδενὸς διὰ ταπίου, οἱ μὴ ἐξιδιασθέντες ἀνέκαθεν εἰς τοὺς κατοίκους κωμοπόλεων καὶ χωρίων καὶ ἀπέχοντες τῶν κωμοπόλεων καὶ χωρίων τοσοῦτον, ὅσον νὰ μὴ ἀκούηται ἀνθρώπινος φωνὴ ἀπὸ τὰ ἄκρα τῶν κατῳκημένων τόπων. Ὁ ἔχων ἀνάγκην γῆς δύναται δωρεὰν καὶ τῇ ἀδείᾳ τοῦ ἁρμοδίου ὑπαλλήλου νὰ ἀροτριάσῃ αὐτοὺς καὶ σχηματίσῃ χωράφιον, ἐπὶ τῷ ὅρῳ τοῦ νὰ ἀνήκῃ ἡ ἰδιοκτησία εἰς τὸ δημόσιον· ἐφαρμόζονται δὲ εἰς τὰς γαίας ταύτας αἱ νομικαὶ διατάξεις, αἱ διέπουσαι τὰς λοιπὰς σπορίμους γαίας. Ἂν ὅμως ἐκεῖνος, ὅστις λάβῃ παρὰ τῆς ἁρμοδίου ἀρχῆς ἄδειαν νὰ καλλιεργήσῃ τὴν εἰς αὐτὸν δοθεῖσαν γῆν, τὴν ἀφήσῃ χέρσον καὶ εἰς τὴν

αὐτὴν κατάστασιν ἐπὶ τρία ἔτη ἄνευ γνησίου κωλύματος, δίδεται αὕτη εἰς ἄλλον· ἂν δέ τις ἀροτριάσῃ τοιαύτην γῆν καὶ σχηματίσῃ χωράφιον ἄνευ ἀδείας, λαμβάνεται παρ' αὐτοῦ τὸ ἀντίτιμον τοῦ δικαιώματος τοῦ ταπίου διὰ τὸ καλλιεργηθὲν μέρος τῆς γῆς, καὶ δίδεται αὐτῷ διὰ τῆς ἐκδόσεως ταπίου.

Ἄρθρ. 104. Πᾶς ὁ βουλόμενος δύναται νὰ ξυλευθῇ καὶ ὑλοτομήσῃ ἐκ τῶν κοινῶν ὀρέων καὶ βαλκανίων, τὰ ὁποῖα δὲν εἶναι ἐκ τῶν εἰς τοὺς κατοίκους ἀνέκαθεν καθιερωθέντων δασῶν· οὐδεὶς δύναται νὰ γίνῃ ἐμποδών. Δὲν λαμβάνεται δέκατον ἐκ τοῦ παραγομένου ἐξ αὐτοῦ χόρτου καὶ ἐκ τῶν ἐκκοπτομένων δένδρων. Ἐκ τῶν τοιούτων κοινῶν ὀρέων δὲν δύναται νὰ ἀποσπασθῇ μέρος του καὶ νὰ δοθῇ παρὰ τοῦ ἁρμοδίου ὑπαλλήλου εἰς τὴν ἀπόλυτον ἢ συνεταιρικὴν κατοχήν τινος, ἵνα τὸ μετασχηματίσῃ εἰς δάσος.

Ἄρθρ. 105. Ὅταν ἐντὸς τῶν ὀρέων χωρίου τινος ὑπάρχῃ βοσκήσιμος γῆ, ἐκτὸς τῶν εἰς τοὺς κατοίκους τῶν χωρίων ἢ κωμοπόλεων ἐξιδιασμένων βοσκῶν, οἱ κάτοικοι ἐκείνου τοῦ χωρίου δύναται νὰ βόσκωσι τὰ ζῶά των καὶ νὰ ὠφελῶνται ἐκ τοῦ χόρτου καὶ ὕδατός της ἄνευ τῆς ἀποδόσεως δασμοῦ τινος. Ἀπὸ ἐκείνους, οἵτινες ἤθελον φέρει ἔξωθεν τὰ ζῶά των διὰ νὰ ὠφεληθῶσιν ἐκ τοῦ χόρτου καὶ ὕδατος ἐκείνης τῆς βοσκῆς, λαμβάνεται πρὸς ὄφελος τοῦ δημοσίου ἀναλόγως δασμὸς βοσκῆς καὶ δὲν δύνανται οἱ κάτοικοι τοῦ χωρίου νὰ τὸν ἐμποδίσωσι, μήτε νὰ λάβωσι μερίδιον ἐκ τοῦ δασμοῦ τῆς βοσκῆς.

ΤΜΗΜΑ ΤΡΙΤΟΝ.

Περὶ διαφόρων ἀντικειμένων.

Ἄρθρ. 106. Δὲν κατέχονται διὰ ταπίου τὰ αὐτομάτως βλαστάνοντα δένδρα εἰς τὰς νεκράς, εἰς τὰς ἀφεθείσας εἰς κοινὴν χρῆσιν, εἰς τὰς δημοσίας, ἀφιερωμένας καὶ ἰδιοκτήτους γαίας. Ἀλλὰ τὰ εἰς τὰς δημοσίας καὶ βακουφικὰς γαίας βλαστάνοντα αὐτοφυῆ δένδρα κατέχονται ὡς ὑπαγόμενα εἰς τὴν γῆν, καθ' ἃ διαλαμβάνει τὸ περὶ κατοχῆς κεφάλαιον.

Ἄρθρ. 107. Τὰ μέταλλα, οἷον χρυσὸς, ἄργυρος, χαλκὸς, σίδηρος, διάφοροι λίθοι, τίτανος, θεῖον, νίτρον, σμυρὶς, ἄνθραξ, ἅλας καὶ λοιπὰ ὀρυκτὰ, τὰ ὁποῖα ἤθελον ἀναφανῆ εἰς μέρος τι δημοσίων γαιῶν, εἰς οὗτινος τὴν κατοχὴν καὶ ἂν ὑπάρχῃ, ἀνήκουσιν εἰς τὸ δημόσιον, οἱ δὲ κάτοικοι τῆς γῆς δὲν δύνανται νὰ ἐξουσιάσωσιν οὐδὲν μεταλλεῖον ἢ νὰ λάβωσι μέρος ἐκ τοῦ ἐξαγομένου μετάλλου. Τὰ ἐν ἀφιερωμέναις γαίαις, αἵτινες εἰσὶν ἐκ τοῦ εἴδους τῶν εἰς σκοπόν τινα καθιερωθεισῶν γαιῶν (τ α χ η σ ὰ τ) ἀνακαλυπτόμενα ὀρυκτὰ ἀνήκουσιν ὁμοίως εἰς τὸ δημόσιον, καὶ δὲν

δύναται νὰ ἐπέμβῃ ὁ κάτοχος τῶν γαιῶν μήτε τὸ ἀφιέρωμα. Ἀλλὰ τόσον εἰς τὰς δημοσίας γαίας καθὼς καὶ εἰς τὰς ῥηθείσας ἀφιερωμένας γαίας ἀποδίδεται τῷ κατόχῳ αὐτῶν τὸ ἀντίτιμον τοῦ μέρους τῆς γῆς, τὸ ὁποῖον ἤθελε μείνει χέρσος ἕνεκα τῆς ἐξορύξεως τῶν μετάλλων. Ἐκ τῶν εἰς τὰς εἰς κοινὴν χρῆσιν ἀφεθείσας καὶ εἰς τὰς νεκρὰς γαίας ἀνακαλυπτομένων ὀρυκτῶν, τὸ πέμπτον δίδεται εἰς τὸ δημόσιον, τὸ δὲ ἐπιλοιπον εἰς τὸν ἀνακαλύψαντα αὐτά. Τὰ δὲ εἰς τὰς ἀληθῶς ἀφιερωμένας γαίας εὑρισκόμενα ὀρυκτὰ ἀνήκουσιν εἰς τὸ ἀφιέρωμα. Τὰ εἰς τὰ ἰδιόκτητα οἰκόπεδα, τὰ κείμενα ἐντὸς τῶν χωρίων καὶ κωμοπόλεων, εὑρισκόμενα ὀρυκτὰ ἀνήκουσιν ὅλα εἰς τὸν ἰδιοκτήτην τῶν γηπέδων. Ὡς πρὸς τὰ εἰς τὰς δεκατιζομένας καὶ φορολογουμένας γαίας ἀνακαλυπτόμενα ὀρυκτὰ, ἂν τὰ μὲν εἰσὶν ἐπιδεκτικὰ τάξεως, τὸ πέμπτον αὐτῶν ἀνήκει εἰς τὸ δημόσιον καὶ τὸ ἐπίλοιπον εἰς τὸν ἰδιοκτήτην τῶν γαιῶν· τὰ δὲ μὴ ἐπιδεκτικὰ τάξεως ἀνήκουσιν ὅλα εἰς τὸν ἰδιοκτήτην. Ὡς πρὸς τὰ ἀρχαῖα καὶ νέα νομίσματα καὶ διαφόρους θησαυροὺς, τὰ ὁποῖα ἤθελον εὑρεθῆ εἰς παντὸς εἴδους γαίας, καὶ τῶν ὁποίων ὁ ἰδιοκτήτης εἶναι ἄγνωστος, αἱ νομολογικαὶ βίβλοι πραγματεύονται περὶ τῶν ἀφορωσῶν αὐτὰ διατάξεων.

Ἄρθρ. 108. Αἱ γαῖαι τοῦ φονευθέντος δὲν περιέρχονται διὰ κληρονομίας εἰς τὸν φονέα αὐτοῦ. Ὁ φονεὺς δὲν δύναται ὁμοίως νὰ ἔχῃ δικαίωμα ταπίου ἐπὶ τῶν γαιῶν τοῦ φονευθέντος.

Ἄρθρ. 109. Αἱ γαῖαι τοῦ Μουσουλμάνου δὲν μεταβαίνουσι κληρονομικῶς εἰς τὰ τέκνα, πατέρα καὶ μητέρα του, ἂν δὲν πρεσβεύωσι τὴν Μουσουλμανικὴν θρησκείαν. Αἱ γαῖαι τοῦ μὴ Μουσουλμάνου δὲν περιέρχονται εἰς τὰ τέκνα του καὶ τὸν πατέρα του καὶ μητέρα του, ἂν πρεσβεύωσι τὴν Μουσουλμανικὴν θρησκείαν. Ὁ μὴ Μουσουλμάνος δὲν δύναται νὰ ἔχῃ δικαίωμα ταπίου ἐπὶ γαιῶν Μουσουλμάνου, καὶ ὁ Μουσουλμάνος δὲν δύναται νὰ ἔχῃ δικαίωμα ταπίου ἐπὶ γαιῶν μὴ Μουσουλμάνου.

Ἄρθρ. 110. Αἱ γαῖαι ὑπηκόου τῆς Ὑψ. Πύλης δὲν περιέρχονται εἰς τὰ τέκνα του καὶ τοὺς γονεῖς του, ὑπηκόους ξένους, καὶ δὲν δύναται ξένος ὑπήκοος νὰ ἔχῃ δικαίωμα ταπίου ἐπὶ γαιῶν ὑπηκόων τῆς Ὑψηλῆς Πύλης.

Ἄρθρ. 111. Αἱ γαῖαι τοῦ παραιτουμένου τῆς Ὀθωμανικῆς ὑπηκοότητος δὲν περιέρχονται εἰς τὰ τέκνα του ἢ τοὺς γονεῖς του, ὑπηκόους τῆς Ὑψ. Πύλης, ἢ ξένους ὑπηκόους, ἀλλὰ καθίστανται διαθέσιμοι, καὶ, χωρὶς νὰ ἀναζητηθῶσιν οἱ ἔχοντες δικαίωμα ταπίου, δίδονται ἐπὶ δημοπρασίας τῷ αἰτοῦντι.

Ἄρθρ. 112. Πρὶν καὶ ἀφοῦ ἀπελευθερωθῇ ὁ ἀργυρώνητος δοῦλος, ἢ δοῦλος, ὅστις ἤθελεν ἀποκτήσει γαίας τῇ ἀδείᾳ τοῦ κυρίου του καὶ διὰ τῆς ἁρμοδίας ἀρχῆς, ὁ κύριός του δὲν δύναται νὰ τοῦ τὰς ἀφαιρέσῃ καὶ

κατ' οὐδένα τρόπον δὲν δύναται νὰ ἐπέμβῃ· καὶ ἂν ὁ κύριός του ἀποθάνῃ πρὶν τῆς ἀπελευθερώσεώς του, οἱ κληρονόμοι δὲν δύνανται ὁμοίως νὰ θέσωσι χεῖρα ἐπὶ τῶν γαιῶν του. Ἐν περιπτώσει δὲ θανάτου τοῦ δούλου ἢ τῆς δούλης πρὶν τῆς ἀπελευθερώσεώς των, αἱ γαῖαι ἐκεῖναι δὲν περιέρχονται κληρονομικῶς εἰς οὐδένα· ἀλλ' ἂν ἐπ' ἐκείνων τῶν γαιῶν δὲν ὑπάρχωσιν ἰδιόκτητα δένδρα καὶ οἰκοδομήματα, οὐδεὶς δύναται νὰ ἔχῃ δικαίωμα ταπίου ἐπὶ τῆς γῆς, ἐκτὸς τῶν κοινῇ κατεχόντων αὐτὴν καὶ καὶ τῶν κατοίκων τοῦ χωρίου τῶν ἐχόντων ἀνάγκην γῆς. Ἂν ὑπάρχωσιν ἐπ' αὐτῶν ἰδιόκτητα δένδρα καὶ οἰκοδομήματα, ὁ κύριος τοῦ δούλου προτιμᾶται ἀπὸ τοὺς ἄλλους καὶ δικαιοῦται νὰ τὰς λάβῃ ἐπὶ ἀντιτίμῳ ταπίου μέχρι δέκα ἐτῶν. Ἂν ὁ δοῦλος ἀποθάνῃ ἀφοῦ ἀπελευθερωθῇ, αἱ γαῖαί του περιέρχονται εἰς τὰ ἐλεύθερα τέκνα ἢ γονεῖς του· ἐν ἐλλείψει δὲ τοιούτων, ἂν ἐπὶ τῶν γαιῶν τούτων δὲν ὑπάρχωσιν ἰδιόκτητα δένδρα καὶ οἰκοδομήματα, δὲν ἔχουσι δικαίωμα ταπίου ἐπὶ τῶν γαιῶν τούτων ὁ ἀπελευθερώσας τὸν δοῦλον ἢ τὰ τέκνα αὐτοῦ, ἀλλὰ δίδονται αὗται ἐπὶ ἀντιτίμῳ ταπίου εἰς τοὺς ἐλευθέρους συγγενεῖς τοῦ ἀπελευθερωθέντος, τοὺς ἔχοντας δικαίωμα ταπίου· ἐν ἐλλείψει δὲ αὐτῶν δίδονται τῷ πλειοδοτήσοντι· ἂν δὲ ἐπὶ τούτων τῶν γαιῶν ὑπάρχωσιν ἰδιόκτητα δένδρα καὶ οἰκοδομήματα, δίδονται αὗται ἐπὶ ἀντιτίμῳ ταπίου εἰς ἐκείνους ἐκ τῶν κληρονόμων, εἰς οὓς περιῆλθον τὰ ἰδιόκτητα δένδρα καὶ οἰκοδομήματα, οἵτινες ἔχουσι δικαίωμα ταπίου κατὰ τὸν ἀνώτερον βαθμόν.

Ἄρθρ. **113.** Ἡ παραχώρησις γαιῶν δημοσίων καὶ ἀφιερωμένων, ἡ γινομένη συνεπείᾳ βίας καὶ δυναστείας ἀτόμου, δυναμένου νὰ μετέλθῃ ἀπειλητικὰ μέσα, δὲν εἶναι ἔγκυρος, καὶ ἂν τις παραχωρήσῃ εἰς ἄλλον τὰς γαίας, τὰς ὁποίας ἀπέκτησε διὰ βίας καὶ δυναστείας, ἢ μετὰ τὸν θάνατόν του περιέλθωσιν αὗται εἰς τὰ τέκνα του ἢ εἰς τὸν πατέρα ἢ μητέρα του, ἢ ἀποθάνῃ χωρὶς νὰ ὑπάρχῃ τοιοῦτός τις, καὶ καταστῶσιν ἀδέσποτοι, δύναται πάλιν ὁ παραχωρητὴς νὰ κινήσῃ ἀγωγὴν εἰς ἐκβιάσεις καὶ μετὰ τὸν θάνατον αὐτοῦ τὰ τέκνα του ἢ οἱ γονεῖς του. Ἂν ὅμως ἀποθάνῃ ἄνευ τοιούτων κληρονόμων, αἱ γαῖαι αὗται δὲν θεωροῦνται ἀδέσποτοι, ἀλλὰ μένουσιν εἰς τὰς χεῖρας τοῦ κατόχου αὐτῶν.

Ἄρθρ. **114.** Δὲν ἰσχύει ἡ παραχώρησις δημοσίων καὶ ἀφιερωμένων γαιῶν, ἡ γενομένη ὑπὸ ὅρους, θεωρουμένους ἀκυρωτικοὺς παρὰ τοῦ ἱεροῦ νόμου· οἷον ἡ παραχώρησις ἡ γενομένη ἐπὶ τῷ ὅρῳ τοῦ νὰ περιθάλπῃ ὁ ἐκδοχεὺς τὸν παραχωρητὴν μέχρι τοῦ θανάτου του καὶ νὰ ζῇ ἐν ἁρμονίᾳ. Ἑπομένως ἂν τις παραχωρήσῃ εἰς ἄλλον τὰς γαίας, τὰς ὁποίας ἔλαβεν ὑπὸ τοιούτους ἀκυρωτικοὺς ὅρους, ἢ ἂν ἀκόμη, ἀποθανόντος αὐτοῦ, περιέλθωσιν αὗται εἰς τὰ τέκνα του ἢ εἰς τὸν πατέρα καὶ μητέρα του, δύναται ὁ πρῶτος παραχωρητὴς, καὶ, ἐν περιπτώσει θανάτου, οἱ κληρονόμοι του, νὰ κινήσωσιν ἀγωγὴν, ζητοῦντες τὴν ἀκύρωσιν τῆς γενομένης παραχωρήσεως.

Ἄρθρ. 115. Αἱ παρὰ τοῦ ὀφειλέτου κατεχόμεναι γαῖαι δὲν δύνανται νὰ ἐξουσιασθῶσι παρὰ τοῦ δανειστοῦ ἀπέναντι τῶν ὀφειλομένων αὐτῷ· δὲν δικαιοῦται ὁ τελευταῖος νὰ τὸν βιάσῃ νὰ τὰς παραχωρήσῃ εἰς ἄλλον ἵνα ἐκ τοῦ ἀντιτίμου ἀποτιθῇ τὸ χρέος. Μετὰ τὸν θάνατον τοῦ ὀφειλέτου, εἴτε ὑπάρχῃ ἄλλη κινητὴ περιουσία, εἴτε μὴ, αἱ παρ' αὐτοῦ κατεχόμεναι γαῖαι μεταβαίνουσιν εἰς τοὺς ἀμέσους κληρονόμους του, ἐν ἐλλείψει δὲ τούτων, καθίστανται διαθέσιμοι διὰ ταπίου καὶ δίδονται ἐπὶ ἀντιτίμῳ ταπίου εἰς τοὺς ἔχοντας δικαίωμα ταπίου, ἂν ὑπάρχωσι τοιοῦτοι, εἰδεμὴ δίδονται τῷ αἰτοῦντι ἐπὶ πλειοδοσίας.

Ἄρθρ. 116. Αἱ δημόσιαι καὶ ἀφιερωμέναι γαῖαι δὲν ὑποθηκεύονται. Ἂν ὅμως παραχωρήσῃ τις τὰς γαίας του εἰς τὸν δανειστήν του ἀπέναντι τοῦ πρὸς αὐτὸν χρέους του διὰ τῆς ἁρμοδίας ἀρχῆς ἐπὶ τῷ ὅρῳ τοῦ νὰ ἐπιστραφῶσιν αὐτῷ μετὰ τὴν ἀπότισιν τῆς ὀφειλῆς, ἢ ἐπὶ τῷ ὅρῳ τοῦ νὰ ἔχῃ τὸ δικαίωμα νὰ ζητήσῃ τὴν ἐπιστροφὴν αὐτῶν μετὰ τὴν πληρωμὴν τοῦ χρέους, τοῦθ' ὅπερ καλεῖται παραχώρησις, ἰσχύουσα μέχρι τῆς ἐξοφλήσεως *(φιρὰγ πὶλ βεφὰ)*, δὲν δύναται ὁ ὀφειλέτης, εἴτε προσδιορισθῇ προθεσμία εἴτε μὴ, νὰ ζητήσῃ τὴν ἐπιστροφὴν τῶν γαιῶν πρὶν πληρώσῃ τὸ χρέος του, ὅταν δὲ ὁλοσχερῶς πληρώσῃ τὸ χρέος του, δύναται νὰ τὰς παραλάβῃ.

Ἄρθρ. 117. Ἂν παραχωρήσῃ τις εἰς ἄλλον τὰς παρ' αὐτοῦ κατεχομένας γαίας ἀπέναντι τοῦ χρέους του ὑπὸ τὸν ἐν τῷ προλαβόντι ἄρθρῳ ἐκτεθέντα ὅρον, δώσῃ δὲ εἰς τὸν δανειστήν του ἀμετάκλητον πληρεξουσιότητα (1) ὅπως, ἂν ἐντὸς ὡρισμένου χρόνου δὲν πληρώσῃ τὸ χρέος του, πωλήσῃ τὰς γαίας του εἰς ἄλλον, καὶ ἀφοῦ ἐκ τοῦ τιμήματος ἀφαιρέσῃ ὅσα ἔχει νὰ λαμβάνῃ, νὰ τῷ ἐγχειρίσῃ τὰ ἐπίλοιπα, δὲν δυνηθῇ δὲ νὰ πληρώσῃ τὸ χρέος του ἐντὸς τῆς ταχθείσης προθεσμίας, ὁ δανειστὴς δύναται νὰ ἐνεργήσῃ τὴν πώλησιν τῶν γαιῶν, ζῶντος τοῦ ὀφειλέτου, διὰ τῆς ἁρμοδίας ἀρχῆς καὶ νὰ εἰσπράξῃ οὕτω ὅσα ἔχει νὰ λάβῃ· ἂν δὲ ὁ ὀφειλέτης διορίσῃ ἄλλον τινὰ πληρεξούσιον (ὄχι, δηλαδὴ, τὸν χρεώστην) κατὰ τὸν διαληφθέντα τρόπον, δύναται καὶ οὗτος κατὰ τὴν ἔκπνευσιν τῆς προθεσμίας νὰ διαθέσῃ τὰς γαίας εἰς ἄλλον δυνάμει τοῦ πληρεξουσίου, καὶ ἐκ τοῦ τιμήματος νὰ πληρώσῃ τὸ χρέος τοῦ ὀφειλέτου.

Ἄρθρ. 118. Ἂν ἐκεῖνος, ὅστις παραχωρήσῃ τὰς γαίας του εἰς τὸν δανειστήν του ὑπὸ τὸν ἄνωθι ἐκτεθέντα ὅρον, ἀποθάνῃ πρὶν ἀποτίσῃ ὁλοσχερῶς τὸ χρέος του, καταλείψῃ δὲ τέκνα ἢ πατέρα ἢ μητέρα, ὁ δανει-

(1). *Βεκιλετὶ δεβριγὲ* λέγεται κατὰ τὸ ὀθωμανικὸν δίκαιον ἡ πληρεξουσιότης, τὴν ὁποίαν δίδει τις εἰς ἄτομόν τι ἐπὶ τῷ ῥητῷ ὅρῳ ὅπως, καὶ ἂν ἀφαιρέσῃ ἀπ' αὐτοῦ τὴν ἐπιτροπείαν του, ἐξακολουθῇ νὰ ᾖναι ἐπίτροπός του.

στής του, καὶ, ἐν περιπτώσει θανάτου του, ἐν γένει οἱ κληρονόμοι του δικαιοῦνται νὰ κάμωσι κατάσχεσιν τῶν γαιῶν τούτων καὶ δὲν δύνανται τὰ τέκνα ἢ ὁ πατὴρ ἢ ἡ μήτηρ τοῦ ὀφειλέτου νὰ λάβωσι κατοχὴν τῶν κληρονομικῶς περιελθουσῶν αὐτοῖς γαιῶν πρὸ τῆς ἐντελοῦς ἀποτίσεως τοῦ χρέους. Ἂν ὅμως ὁ ὀφειλέτης ἀποθάνῃ χωρὶς νὰ καταλίπῃ ἀμέσους κληρονόμους, μήτε ὁ δανειστής του μήτε, ἐν περιπτώσει θανάτου αὐτοῦ, οἱ κληρονόμοι του ἔχουσι δικαίωμα κατασχέσεως, ἀλλ' ὑπάγονται αἱ γαῖαι αὗται εἰς τὰς διατάξεις, τὰς διεπούσας τὰς ἀδεσπότους γαίας.

Ἄρθρ. 119. Ἐν γένει ἐπὶ τῶν ἀφιερωμένων γαιῶν εἶναι δεκτὴ ἡ μεταξὺ τοῦ παραχωρητοῦ καὶ τοῦ ἐκδοχέως δίκη περὶ δόλου καὶ ἀπάτης (1)· ἀλλὰ μετὰ τὸν θάνατον τοῦ παραχωρητοῦ δὲν μένει δικαίωμα ἀγωγῆς εἰς τὰ τέκνα του, ἢ τὸν πατέρα καὶ μητέρα του, καὶ δὲν θεωροῦνται αἱ τοιαῦται γαῖαι ὡς ἀδέσποτοι.

Ἄρθρ. 120. Ἡ παραχώρησις δημοσίων καὶ ἀφιερωμένων γαιῶν, γινομένη ἀπὸ ἐπιθάνατον, εἶναι ἔγκυρος, καὶ ἑπομένως δὲν μεταβαίνουσιν εἰς τοὺς κληρονόμους του αἱ τῇ ἀδείᾳ τοῦ ἁρμοδίου ὑπαλλήλου ἐν στιγμῇ νόσου θανασίμου παραχωρηθεῖσαι παρ' αὐτοῦ γαῖαι, μηδὲ, ἐν ἐλλείψει τοιούτων, καθίστανται διαθέσιμοι διὰ ταπίου.

Ἄρθρ. 121. Οὐδεὶς δύναται νὰ ἀφιερώσῃ εἰς κατάστημά τι τὰς παρ' αὐτοῦ διὰ ταπίου κατεχομένας γαίας, ἂν προλαβόντως δὲν τὰς καταστήσῃ ἰδιόκτητα καὶ ἀνελλειπῆ αὐτοῦ κτήματα δι' Αὐτοκρατορικοῦ *Mουλκραμὲ* (διατάγματος).

Ἄρθρ. 122. Αἱ ἀνέκαθεν εἰς Μονήν τινα προσηρτημέναι καὶ ὡς τοιαῦται εἰς τὸν *Δεφτερχαρὲν* καταγεγραμμέναι γαῖαι δὲν κατέχονται διὰ ταπίου, μήτε ἀγοροπωλοῦνται. Ἀλλ' αἱ γαῖαι, αἵτινες κατείχοντο ἀνέκαθεν διὰ ταπίου, καὶ περιελθοῦσαι μετὰ ταῦτα ὁπωσδήποτε εἰς τὰς χεῖρας τῶν Μοναχῶν, κατέχονται ἄνευ ταπίου ὡς προσηρτημέναι εἰς τὴν Μονὴν, ὑπάγονται εἰς τὴν κατηγορίαν τῶν ἄλλων δημοσίων γαιῶν, καὶ λαμβάνονται ὑπὸ κατοχὴν διὰ ταπίου ὡς ἔκπαλαι.

Ἄρθρ. 123. Ὅταν τὸ ὕδωρ ἀρχαίας λίμνης ἢ ποταμοῦ ἀποσυρθῇ καὶ ἀναφανῶσι γαῖαι καλλιεργήσιμοι, δίδονται αὗται τῷ πλειοδοτήσοντι, καὶ κατατάσσονται εἰς τὴν κατηγορίαν τῶν δημοσίων γαιῶν.

Ἄρθρ. 124. Ἐπὶ τῶν διαφορῶν, τῶν ἀφορωσῶν δικαίωμα πόσεως, ἀρδεύσεως καὶ διόδου ὕδατος λαμβάνεται ὑπ' ὄψιν ὅ,τι ἔκπαλαι ἐγίνετο.

---

(1) Τὸ τουρκικὸν κείμενον λέγει *ταγρὶρ βὲ γάβνι φαχὶς*, ὅπερ σημαίνει νὰ ἀπατήσῃ τις τὸν ἀγοραστὴν, παριστῶν τὸ πωλούμενον πρᾶγμα ὡς ἔχον ἰδιότητας, τὰς ὁποίας δὲν ἔχει, ἢ ἐκποιῶν αὐτὸ εἰς τιμὴν, πολὺ ἀνωτέραν τῆς ἀληθοῦς αὐτῶν ἀξίας. Δύνανται ἴσως νὰ μεταφρασθῶσιν αἱ λέξεις αὗται: ἀπάτη κατὰ τὸ ποιὸν καὶ κατὰ τὸ ποσόν!

Ἄρθρ. 125. Δὲν ἐπιτρέπεται νὰ περιφέρωνται ζῶα μεταξὺ τῶν συγκομιστέων δημητριακῶν καρπῶν καὶ μεταξὺ τῆς ἀμπέλου καὶ τοῦ ἀγροῦ, καὶ ἂν ἀκόμη ἀνέκαθεν περιείρχοντο· τὸ ἐπιζήμιον δὲν καθιεροῦται διὰ τῆς ἀρχαιότητος. Μέχρις οὗ συγκομισθῶσιν οἱ καρποὶ, οἱ κύριοι τῶν ζώων διατάττονται νὰ τὰ ἐπιτηρῶσιν αὐστηρῶς, καὶ ἂν μετὰ τὴν παραγγελίαν ταύτην οἱ κύριοί των ἐῶσι τὰ κτήνη των, καὶ προξενοῦνται ἐκ τούτου ζημίαι, ὑποχρεοῦνται εἰς ἀποζημίωσιν, ἀφοῦ δὲ συγκομισθῶσιν οἱ καρποὶ, περιέρχονται τὰ ζῶα ἐκεῖ ὅπου ἀρχαιόθεν περιείρχοντο.

Ἄρθρ. 126. Ἂν τὰ ἀνέκαθεν ὁρισθέντα ὅρια χωρίου ἢ κωμοπόλεως καταστραφῶσι καὶ δὲν εἶναι πλέον γνωστὰ, οἱ προβεβηκότες τὴν ἡλικίαν καὶ ἄξιοι πίστεως μεταξὺ τῶν κατοίκων τῶν γειτνιαζόντων χωρίων καὶ κωμοπόλεων μεταβαίνουσιν ἐπιτοπίως, καὶ διὰ τοῦ Ἱεροῦ Νόμου τὰ τέσσαρα ἀρχαῖα ὅριά των ὁρίζονται καὶ τὰ σημεῖα ἀνανεοῦνται.

Ἄρθρ. 127. Τὰ δέκατα τῶν γεωργικῶν προϊόντων καὶ σπαρτῶν θεωροῦνται ὡς εἰσόδημα τοῦ χωρίου, ἐντὸς τῶν ὁρίων τοῦ ὁποίου κεῖνται αἱ γαῖαι, ἐν αἷς ἐβλάστησαν, ἀδιάφορον ποῦ γίνεται τὸ ἁλώνιον. Παρομοίως οἱ φόροι καὶ κατ' ἀποκοπὴν δασμοὶ τῶν θερέτρων, χειμαδίων, βοσκῶν, σταύλων, μύλων κλπ. θεωροῦνται ὡς εἰσόδημα τοῦ χωρίου, ἐντὸς τῶν ὁρίων τοῦ ὁποίου κεῖνται.

Ἄρθρ. 128. Ὅταν ὁ ῥύαξ τῶν ὀρυζώνων, οἱ ὁποῖοι εἶναι καταγεγραμμένοι ὡς τοιοῦτοι εἰς τὸν *Δεφτερχανὲν*, καταστραφῇ, ἐπισκευάζεται ἀπὸ ἐκεῖνον, ὅστις εἶχε σπείρει τὸν ὀρυζῶνα. Αἱ γαῖαι τῶν ὀρυζώνων κατέχονται διὰ ταπίου ὡς αἱ ἄλλαι δημόσιοι γαῖαι, μὲ τὴν διαφορὰν ὅτι αἱ πρὸ τοῦ ὀρυζῶνος ἀνέκαθεν ὑπάρχουσαι τοπικαὶ συνήθειαι τηροῦνται.

Ἄρθρ. 129. Αἱ γαῖαι αἱ καλούμεναι *Χασὲ*, αἵτινες πρὸ τοῦ *Ταρζιματίου* εἶχον ἐξιδιασθῇ εἰς τοὺς *Σεπαχῆδες* καὶ εἰς ἄλλους, καὶ αἱ ὀνομαζόμεναι *Βατεκὲ*, αἱ ἐξιδιασμέναι εἰς τοὺς *Βοϊβίκηδες* (Βουλγάρους ποιμένας), τῶν ὁποίων τὸ σύστημα κατηργήθη, καὶ αἱ παρὰ τῶν ἀγάδων τῶν δασῶν διὰ ταπίου διδόμεναι γαῖαι, ὅπερ ὁμοίως κατηργήθη, κατέχονται ἤδη διὰ ταπίου καὶ ὑπάγονται ἀπαραλλάκτως εἰς τὰς διατάξεις τῶν δημοσίων γαιῶν ὡς πρὸς τὴν παραχώρησιν, κληρονομίαν καὶ μεταβίβασιν.

Ἄρθρ. 130. Δὲν δύνανται νὰ δοθῶσιν ἀποκλειστικῶς εἰς ἓν ἄτομον καὶ νὰ μετασχηματισθῶσιν εἰς ζευγηλατεῖον αἱ γαῖαι χωρίου τινὸς, τοῦ ὁποίου οἱ κάτοικοι ὑπάρχουσιν. Ἀλλὰ, καθ' ἃ διαλαμβάνει τὸ 72 ἄρθρον, ὅταν οἱ λοιποὶ κάτοικοι ἑνὸς χωρίου διασκορπισθῶσι καὶ αἱ γαῖαί των καταστῶσι διαθέσιμοι διὰ ταπίου, μεταφέρονται ἐκ νέου γεωργοὶ καὶ συνοικίζονται, δίδονται δὲ ἰδίᾳ εἰς ἕκαστον αὐτῶν γαῖαι, καὶ ἂν ἦναι ἀδύνατον νὰ ἐπανέλθῃ τὸ χωρίον ἐκεῖνο εἰς τὴν προτέραν του κατάστασιν, δίδονται αἱ γαῖαί του συλλήβδην εἰς ἕν, δύο ἢ τρία ἄτομα διὰ νὰ μετασχηματισθῇ εἰς ζευγηλατεῖον.

Ἄρθρ. 131. Κατὰ τὸν νόμον, ζευγηλατεῖον καλεῖται ἀγρὸς χωρητικότητος ἑνὸς ζεύγους βοῶν, καλλιεργούμενος κατ' ἔτος καὶ φέρων πρόσοδον· σύγκειται δὲ ἀπὸ γαίας ἑβδομήκοντα μέχρις ὀγδοήκοντα στρεμμάτων, ὅταν ἦναι γῆ πρώτης ποιότητος, ἑκατὸν, μεσαίας, καὶ ἑκατὸν τριάκοντα, κατωτέρας. Τὸ στρέμμα σύγκειται ἀπὸ τεσσαράκοντα βήματα κατὰ πλάτος καὶ μῆκος ἤτοι ἀπὸ 1600 τετραγωνικοὺς πήχεις· ἡ γῆ ἡ μικροτέρα στρέμματος λέγεται τμῆμα. Ἀλλὰ τὸ κοινῶς καλούμενον ζευγηλατεῖον (*τζιφτλίκιον*) περιλαμβάνει τὰς γαίας μετὰ τῶν πρὸς καλλιέργειαν αὐτῶν οἰκοδομηθέντων οἰκοδομημάτων καὶ τῶν προμηθευθέντων ζώων, σπόρων, γεωργῶν, ἐργαλείων καὶ ἄλλων πραγμάτων. Ἂν κάτοχος τοιούτων ζευγηλατείων ἀποθάνῃ, χωρὶς νὰ ὑπάρχῃ κληρονόμος τις, ἢ ἄλλος ἔχων δικαίωμα ταπίου, τὸ ζευγηλατεῖον πωλεῖται ἐπὶ δημοπρασίας παρὰ τοῦ δημοσίου τῷ αἰτοῦντι. Ἂν ἀποθάνῃ χωρὶς νὰ ὑπάρχωσιν ἄμεσοι κληρονόμοι τῶν γαιῶν, τὰ δὲ οἰκοδομήματα, ζῶα, σπόροι, κλπ. περιέλθουν εἰς ἄλλους κληρονόμους, οἱ κληρονόμοι οὗτοι, καθ' ἃ διαλαμβάνει τὸ περὶ *μαχλουλίων* κεφάλαιον, ἔχουσι δικαίωμα ταπίου ἐπὶ τῶν γαιῶν τῶν ὑπαγομένων εἰς τὸ ζευγηλατεῖον, καὶ δίδονται ἑπομένως αἱ γαῖαι αὗται αὐτοῖς ἐπὶ ἀντιτίμῳ ταπίου. Ἂν ἀποποιηθῶσι δὲ νὰ τὰς λάβωσι, διατίθενται μόνον αἱ γαῖαι αὗται τῷ πλειοδοτήσοντι, χωρὶς νὰ ἐγγιχθῶσι τὰ εἰς αὐτοὺς κληρονομικῶς περιελθόντα κτήματα καὶ πράγματα.

Ἄρθρ. 132. Ὅστις τῇ ἀδείᾳ τοῦ Σουλτάνου ἐμπλήσῃ μέρος τι τῆς θαλάσσης, καθίσταται κύριος αὐτοῦ. Ἀλλ' ἂν ἀφοῦ λάβῃ τὴν ἐπὶ τούτῳ ἀπαιτουμένην ἄδειαν δὲν τὸ ἐμπλήσῃ ἐπὶ τρία ἔτη, δὲν τῷ μένει πλέον ἐπ' αὐτῷ οὐδὲν δικαίωμα, ἀλλ' ἄλλος τις δύναται νὰ ἐμπλήσῃ τὸν τόπον ἐκεῖνον διὰ Σουλτανικῆς ἀδείας καὶ νὰ καταστῇ ἰδιοκτήτης του. Ἂν δέ τις ἄνευ ἀδείας ἐμπλήσῃ μέρος τι τῆς θαλάσσης, ἀνήκει τοῦτο τῷ δημοσίῳ, τὸ ὁποῖον τὸ διαθέτει ἐπὶ πληρωμῇ ἀντιτίμου, ἐν περιπτώσει δὲ ἀρνήσεως, δίδεται τῷ πλειοδοτήσοντι.

Ὁ παρὼν Αὐτοκρατορικὸς Κώδηξ θέλει τεθῇ εἰς ἐνέργειαν ἀπὸ τῆς ἐποχῆς τῆς δημοσιεύσεώς του. Αἱ διατάξεις τῶν Σουλτανικῶν διαταγμάτων, τῶν ἐκδοθέντων μέχρι τοῦδε ὡς πρὸς τὰς δημοσίας καὶ τὰς εἰς σκοπόν τινα ἀφιερωμένας γαίας, ἂν τις ἤθελεν εἶσθαι ἐναντία πρὸς τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος Κώδηκος, καταργοῦνται. Δὲν ἰσχύουσι δὲ καὶ οἱ *φετβάδες*, οἱ ἐκδοθέντες ἐπὶ τῇ βάσει ἐκείνων τῶν διαταγμάτων, καὶ εἰς τὸ ἑξῆς μόνος ὁ παρὼν Κώδηξ θέλει ἰσχύει εἰς τὰ Αὐτοκρ. Γραφεῖα καὶ ἅπαντα τὰ δικαστήρια καὶ συμβούλια. Καταργοῦνται δὲ καὶ οἱ περὶ δημοσίων καὶ ἀφιερωμένων γαιῶν ἀρχαῖοι κανονισμοὶ καὶ νόμοι, καταγεγραμμένοι εἰς τὰ βιβλία τοῦ *Διβάνι χουμαγιοὺν*, *Δεφτερχανὲ* κ.λ.π.

ΑΝΤΙΓΡΑΦΟΝ ΑΥΤΟΚΡ. ΑΥΤΟΓΡΑΦΟΥ

(Ἐκτελεσθήτω.)

ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ

Χορηγῶν τὸ περὶ ἰδιοκτησίας ἀκινήτων κτημάτων δικαίωμα εἰς τοὺς ξένους ὑπηκόους.

(Τῇ 13 Σεφὲρ 1284—23 Μαΐου 1868.)

Πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦ νὰ ἀναπτυχθῇ ὁ πλοῦτος καὶ ἡ εὐημερία ἐν τῇ Αὐτοκρατορικῇ ἐπικρατείᾳ, τοῦ νὰ ἐκλείψωσιν αἱ ἐκ τοῦ περὶ ἰδιοκτησίας τῶν ξένων ὑπηκόων πηγάζουσαι δυσχέρειαι, καταχρήσεις καὶ ἀμφιβολίαι, καὶ τοῦ νὰ συμπληρωθῇ ἡ ὀφειλομένη οἰκονομικὴ καὶ πολιτικὴ ἀσφάλεια, ῥυθμιζομένου καὶ κανονιζομένου καλῶς καὶ τοῦ σπουδαίου τούτου ἀντικειμένου, ἀπεφασίσθησαν ἤδη δι' ὑψηλοῦ *ἰραδὲ* αἱ ἀκόλουθοι νομοθετικαὶ διατάξεις.

Ἄρθρ. 1. Οἱ ξένοι ὑπήκοοι θέλουσιν ἀπολαύει καθ' ὅλην τὴν Αὐτοκρατορικὴν ἐπικράτειαν (ἐκτὸς μόνον τῶν γαιῶν τῆς ἐπαρχίας Χεζδὰζ) τοῦ αὐτοῦ δικαιώματος τῆς ἰδιοκτησίας, ὅπερ καὶ οἱ Ὀθωμανοὶ ὑπήκοοι, ἄνευ οὐδενὸς ἄλλου ἰδίου ὅρου, τόσον ἐντὸς, ὅσον καὶ ἐκτὸς πόλεών τε καὶ κωμοπόλεων, ὑποκείμενοι εἰς τοὺς αὐτοὺς κανονισμοὺς καὶ τὰς αὐτὰς ὑποχρεώσεις, εἰς ἃς καὶ οὗτοι ὑπόκεινται ὡς πρὸς τὸ ἀντικείμενον τοῦτο, ὡς ἐν τοῖς κατωτέρω ἄρθροις εἰρήσεται. Ἐξαιροῦνται τῆς διατάξεως ταύτης ὅσοι, ὑπήκοοι Ὀθωμανοὶ ὄντες ἀνέκαθεν, μετέβαλον κατόπιν ἐθνικότητα· οὗτοι ὡς πρὸς τὸ ἀντικείμενον τοῦτο θέλουσιν ὑπάγεσθαι εἰς τὸν εἰδικῶς περὶ τούτου γενησόμενον νόμον.

Ἄρθρ. 2. Συνεπείᾳ τῆς ἐν τῷ ά. ἄρθρῳ διατάξεως, οἱ ξένοι ἰδιοκτῆται κτημάτων, ἐντὸς ἢ ἐκτὸς πόλεων κειμένων (ἀστυκῶν δηλ. ἢ ἀγροτικῶν), ὑποχρεοῦνται εἰς τὴν ἐκπλήρωσιν τῶν αὐτῶν ὅρων πρὸς πᾶν ὅ,τι ἀφορᾷ τὰ ἑαυτῶν κτήματα, εἰς οὓς ὑπόκεινται καὶ οἱ Ὀθωμανοὶ ὑπήκοοι. Νόμιμον δὲ ἀποτέλεσμα τῆς τελικῆς ὑποχρεώσεως ταύτης εἶναι.

Α'.) Ὅτι θέλουσιν ὑπάγεσθαι ὡς πρὸς τὴν κατοχὴν, μεταβίβασιν, ἐκποίησιν καὶ ὑποθήκευσιν τῶν κτημάτων, τόσον εἰς τοὺς ἐν ἐνεργείᾳ ἤδη κανονισμοὺς, ὅσον καὶ εἰς τοὺς μετὰ ταῦτα τεθησομένους ἀστυνομικοὺς καὶ δημοτικοὺς νόμους καὶ κανονισμούς.

Β'.) Θέλουσι πληρόνει πάντας τοὺς δασμοὺς καὶ τοὺς φόρους, εἰς οὓς εἰσὶν ὑπόχρεοι οἱ ὑπὸ οἱονδήποτε ὄνομα ἢ σχῆμα ἐντὸς ἢ ἐκτὸς πόλεων κατέχοντες κτήματα ὑπήκοοι Ὀθωμανοὶ, καὶ εἰς οὓς δύνανται τοὐντεῦθεν νὰ ὑποχρεωθῶσι.

Γ'.) Διὰ πᾶν ὅ,τι ἀφορᾷ τὰ κτήματα, ὡς καὶ ἐν περιπτώσει ἀγωγῆς τινος ἀφορώσης ταῦτα, εἴτε ἐνάγοντές εἰσιν, εἴτε ἐναγόμενοι, καὶ εἴτε προσέτι ἀμφότερα τὰ μέρη εἰσὶ ξένοι ὑπήκοοι, θέλουσι προστρέχει κατ' εὐθεῖαν εἰς τὰ δικαστήρια τῆς Ὑψηλῆς Κυβερνήσεως, ἐν οἷς καὶ θέλουσι διαδικάζεσθαι μὲ τὰ αὐτὰ δικαιώματα καὶ κατὰ τοὺς αὐτοὺς ὅρους καὶ τύπους, δι' ὧν οἱ ἰδιοκτῆται ὑπήκοοι Ὀθωμανοὶ, χωρὶς νὰ ἐπηρεάζῃ παντελῶς τὸ διεκδικούμενον ἀντικείμενον ἡ προσωπικὴ αὐτῶν ἐθνικότης, ἐπιφυλαττομένων τῶν πρὸς τὰ ἴδια αὐτῶν ἄτομα καὶ τὰ κινητὰ αὐτῶν κτήματα κατὰ τοὺς ὅρους τῶν συνθηκῶν ἀναγομένων ἀτελειῶν.

Ἄρθρ. 3. Ἐν περιπτώσει πτωχεύσεως ξένου τινὸς, κατέχοντος κτήματα, οἱ σύνδικοι τῆς πτωχεύσεως αὐτοῦ θέλουσιν ἀναφέρεσθαι εἰς τὴν Κυβέρνησιν καὶ εἰς τὰ ἐπίσημα αὐτῆς δικαστήρια διὰ τὴν ἐκποίησιν τῶν ὑπ' αὐτοῦ κατεχομένων κτημάτων, τὰ ὁποῖα ὡς ἐκ τῆς φύσεως αὐτῶν καὶ κατὰ τὸν Κανονισμὸν, ἐπιτρέπεται ἵν' ἀποτίσωσι τὰ χρέη αὐτοῦ. Ὡσαύτως ἐὰν ξένος τις ἤθελεν ἔχει ἀγωγήν τινα διὰ μίαν ἄλλην (ἐκτὸς κτηματικῆς) ὑπόθεσιν κατὰ ἑτέρου ξένου, ἰδιοκτήτου ἀκινήτων κτημάτων, καὶ ἤθελε κερδίσει τὴν δίκην του δι' ἀποφάσεως τοῦ προξενείου, ἀποφαινομένης τὴν ἐκποίησιν τῶν κτημάτων τοῦ καταδικαζομένου ξένου (ὅσα δύνανται νὰ πληρώσωσι τὸ χρέος αὐτοῦ), καὶ τότε πάλιν θέλει ἀπευθύνεσθαι εἰς τὴν Ὑψ. Κυβέρνησιν καὶ τὰ δικαστήρια αὐτῆς, καὶ ἀφ' οὗ πρῶτον ἀποδειχθῇ ὑπὸ τῶν Ὀθωμανικῶν ἀρχῶν καὶ δικαστηρίων ὅτι τὰ κτήματα, ὧν ἐξκιτεῖται τὴν πώλησιν ὁ ἔχων λαμβάνειν, εἶναι ἐκ τῆς τάξεως ἐκείνων, ὧν ἡ πώλησις ἐπιτρέπεται κατὰ τὸν Κανονισμὸν, τότε ἐκτελεῖται αὕτη.

Ἄρθρ. 4. Ὁ ξένος ἔχει τὸ δικαίωμα τοῦ νὰ διαθέσῃ καὶ δωρήσῃ τὰ κτήματά του, ὅσων ἡ μεταβίβασις καὶ δώρησις ἐπιτρέπονται. Ὅσα ὅμως δὲν ἐδωρήθησαν ἢ διετέθησαν, ἢ ὅσα ὁ νόμος τοῦ Κράτους δὲν ἐπιτρέπει ἵνα δωρηθῶσιν ἢ διατεθῶσι, πρὸς ταῦτα θέλει ἐφαρμόζεσθαι ὁ καθεστὼς τῆς Κυβερνήσεως νόμος.

Ἄρθρ. 5. Ἕκαστος ξένος θέλει ἀπολαύει τῆς ὠφελείας τοῦ παρόντος Κανονισμοῦ, ἅμα ἡ Κυβέρνησις, εἰς ἣν ὑπάγεται, ἤθελε παραδεχθῇ τοὺ

πρὸς ἐξάσκησιν τοῦ δικαιώματος τῆς ἰδιοκτησίας ὑπὸ τῆς Ὑψ. Κυβερνήσεως προταθέντας ὅρους (1).

(1) ΠΑΤΡΙΑΡΧΙΚΗ ΕΓΚΥΚΛΙΟΣ.

ἀφορῶσα τὴν ἔκδοσιν τοῦ περὶ ἰδιοκτησίας τῶν ξένων ὑπηκόων Κανονισμοῦ.

» Ἔστω γνωστὸν καὶ τῇ Αὐτῆς ἀρχιερωσύνῃ ὅτι, ἐπειδὴ Ὑψηλῇ Ἀνακτορικῇ εὐμενείᾳ ἐνεκρίθη ἵνα ἀρθῇ ἡ μέχρι τοῦδε ἀπαγόρευσις τοῦ κατέχειν τοὺς ξένους ὑπηκόους κτήματα ἐν τῇ Αὐτοκρατορικῇ ἐπικρατείᾳ, παρεχωρήθη δὲ αὐτοῖς τὸ χαίρειν τὰ αὐτὰ τοῖς αὐτοκρατορικοῖς ὑπηκόοις δικαιώματα, ὑπὸ τῷ ὅρῳ τοῦ ὑποκεῖσθαι κἀκείνους εἰς τὰς αὐτὰς ὑποχρεώσεις, αἷς καὶ οὗτοι ὑπόκεινται, διὰ ταῦτα συνταχθεὶς καὶ προεκδοθεὶς ὁ περὶ τοῦ ἀντικειμένου τούτου Κανονισμὸς, καθορίζων τὰ πρακτέα ἐν περιπτώσει, καθ' ἣν ἤθελον ἀπολαύει τῶν τῆς ἰδιοκτησίας δικαιωμάτων οἱ ξένοι ὑπήκοοι, ἐγένετο παραδεκτὸς ὑπὸ τῶν ἐφεξῆς μόνον Κυβερνήσεων: ἤτοι Ἀγγλίας, Γαλλίας, Σουηδίας καὶ Βελγίου, καὶ ὑπογραφεὶς ἤδη ὑπό τε τοῦ ὑψηλοῦ ὑπουργείου τῶν ἐξωτερικῶν καὶ τῶν ἐν τῇ βασιλευούσῃ ἐξόχων πρεσβειῶν τῶν διαληφθεισῶν κυβερνήσεων, ἀντηλλάγη μεταξὺ αὐτῶν, οὔσης ἀνακτορικῆς ἐπινεύσεως ἵνα καὶ διὰ τὰς κυβερνήσεις, αἵτινες τοὐντεῦθεν ἤθελον παραδεχθῇ τὴν ἀπόφασιν ταύτην, μόνη ἡ σημείωσις τῆς παραδοχῆς των ὑπάρχῃ ἱκανή. Ὅπως δὲ διατηρῶνται ἀπαραλλάκτως τὰ ἐν αὐτῷ τῷ Κανονισμῷ διαλαμβανόμενα, καὶ καταβάλληται πᾶσα προσοχὴ ὡς πρὸς τὴν καλὴν διαχείρισιν τῶν πράξεων, δι' ἃς ἐδόθη ἑκατέρωθεν ὑπόσχεσις καὶ ἀσφάλεια, γνωστοῦ ὄντος, ὅτι ἐπὶ παντὸς πράγματος, μὴ γενομένης ἐν τῇ ἀρχῇ καλῆς χρήσεως, τοῦτο, ἐξερχόμενον τῆς περιφερείας του, ἀποβαίνει δύσκολον νὰ ἐπαναχθῇ εἰς τὴν εὐθεῖαν ὁδὸν αὐτοῦ· καὶ ἐπειδὴ τὸ περὶ οὗ ὁ λόγος ἀντικείμενον ὑπάρχει οὐ μικρᾶς σπουδαιότητος ἄξιον, ἀπεστάλη καὶ πρὸς ἡμᾶς βεζυρικὸν διάταγμα, ὑπαγορεῦον ὅπως, διακοινώσαντες ταῦτα εἰς οὓς δεῖ, ἐπιστήσωμεν τὴν κοινὴν προσοχὴν περὶ τῆς ἀπαραλλάκτου καὶ ἄνευ παραδρομῆς ἢ λάθους ἐνεργείας τῶν ἐν τῷ Κανονισμῷ διαλαμβανομένων. Τούτων τοίνυν ἀντίτυπα ἀποστέλλοντες καὶ τῇ Αὐτῆς Ἀρχιερωσύνῃ, ἐντελλόμεθα καὶ προτρεπόμεθα καὶ διὰ τῆς παρούσης Ἐκκλησιαστικῆς ἡμῶν ἐπιστολῆς, ὅπως κοινοποιήσῃ πᾶσι τοῖς ἐπαρχιώταις αὐτῆς εὐλογημένοις χριστιανοῖς, καὶ συγχρόνως ὑπαγορεύσῃ αὐτοῖς ἐντόνως, ἵνα καταβάλληται παρ' αὐτῶν ἡ ἀπαιτουμένη προσοχὴ, ὥστε ἐν ταῖς ἐνεργουμέναις πράξεσιν ἐπὶ τοῦ ἀντικειμένου τούτου τῆς τῶν ξένων ὑπηκόων ἰδιοκτησίας νὰ ἐφαρμόζωνται ἄνευ τινὸς παραδρομῆς ἢ λάθους τὰ ἐν αὐτοῖς ὡρισμένα. Ἡ δὲ τοῦ Θεοῦ χάρις καὶ τὸ ἄπειρον ἔλεος εἴη μετ' αὐτῆς.

1868 Σεπτεμβρίου 2.

(Ἕπονται αἱ ὑπογραφαὶ τοῦ Πατριάρχου καὶ τῆς Ἱ. Συνόδου).

ΠΡΩΤΟΚΟΛΛΟΝ,

Περιλαμβάνον τοὺς ὅρους ἐφ' οἷς ἡ Ὑψ. Πύλη παραχωρεῖ εἰς ξένους ὑπηκόους τὸ δικαίωμα τῆς ἀκινήτου ἰδιοκτησίας ἐν τῷ Ὀθωμανικῷ Κράτει.

(Τῇ 11 Ῥεμπίουλ-εββὲλ 1284—20 Ἰουνίου 1868.)

« Ὁ πρὸς τοὺς ξένους χορηγῶν τὸ δικαίωμα τῆς ἀκινήτου ἰδιοκτησίας νόμος οὐδεμίαν ἐμπεριέχει ἐν ἑαυτῷ προσβολὴν κατὰ τῶν διὰ τῶν συνθηκῶν καθιερωμένων προνομιῶν, αἵτινες θέλουσιν ἐξακολουθήσει προστατεύουσαι τά τε πρόσωπα καὶ τὰς κινητὰς περιουσίας τῶν ξένων, καθισαμένων ἰδιοκτητῶν ἀκινήτων κτημάτων.

» Ἡ δ' ἐξάσκησις τοῦ τῆς ἰδιοκτησίας τούτου δικαιώματος ἐπειδὴ μέλλει νὰ προτρέψῃ τοὺς ξένους νὰ ἀποκατασταθῶσι πολυαριθμότεροι ἐπὶ τοῦ Ὀθωμανικοῦ ἐδάφους, ἡ Αὐτοκρατορικὴ Κυβέρνησις θεωρεῖ καθῆκον ἑαυτῆς νὰ προϊδῃ καὶ προλάβῃ τὰς δυσχερείας, εἰς ἃς ἡ ἐφαρμογὴ τοῦ νόμου τούτου δύναται νὰ δώσῃ αἰτίαν τινά. Τοιοῦτόν ἐστι τὸ ἀντικείμενον τῶν ἀκολούθων συμβιβασμῶν.

» Ἡ κατοικία παντὸς ξένου διαμένοντος ἐν τῷ Ὀθωμανικῷ κράτει ἐπειδὴ ὑπάρχει ἀπαραβίαστος καὶ οὐδεὶς δύναται νὰ εἰσχωρήσῃ εἰς αὐτὴν ἄνευ τῆς συγκαταθέσεως τοῦ ἰδιοκτήτου, εἰμὴ δυνάμει διατάξεως τῆς ἁρμοδίου ἀρχῆς καὶ συμπράξει τοῦ κριτοῦ ἢ τοῦ ὑπαλλήλου τοῦ φέροντος τὸν αὐτὸν τίτλον, συμφώνως πρὸς τὰς συνθήκας, οἱ ὑπάλληλοι τῆς δημοσίας δυνάμεως δὲν δύνανται νὰ εἰσέλθωσιν εἰς αὐτὴν ἄνευ τῆς παρουσίας τοῦ Προξένου ἢ τοῦ ἀντιπροσώπου τοῦ Προξένου, ἀφ' οὗ ἐξαρτᾶται ὁ ξένος οὗτος.

» Διὰ τῆς λέξεως κατοικίας ἐννοοῦνται ἡ οἰκία καὶ τὰ παρεπόμενα αὐτῇ, δηλ. οἱ διάδρομοι, αἱ αὐλαὶ, οἱ κῆποι καὶ αἱ περιοχαὶ, ἐξαιρουμένων ἁπάντων τῶν ἄλλων μερῶν τῆς ἰδιοκτησίας.

» Εἰς μέρη ἀπέχοντα τοὐλάχιστον ἐννέα ὥρας ἀπὸ τῆς προξενικῆς ἕδρας, οἱ ὑπάλληλοι τῆς δημοσίας δυνάμεως δὲν δύνανται νὰ εἰσέλθωσιν εἰς τὴν κατοικίαν ξένου ἄνευ τῆς παρουσίας τοῦ προξένου, ὡς ἐρρέθη ἀνωτέρω. Τὸ ἐκ μέρους του δ' ὁ πρόξενος ὑποχρεοῦται ὅπως παρέχῃ τὴν

ἑαυτοῦ ἄμεσον σύμπραξιν πρὸς τὴν ἐπιτόπιον ἐξουσίαν, εἰς τρόπον ὥστε νὰ μὴ παρέρχωνται πλέον τῶν ἓξ ὡρῶν ἀφ' ἧς στιγμῆς εἰδοποιηθῇ μέχρι τῆς ἀναχωρήσεως αὐτοῦ ἢ τῆς τοῦ ἀπεσταλμένου του, ὅπως ἡ ἐνέργεια τῆς ἐξουσίας μηδέποτε ἀναχαιτισθῇ πλέον τῶν 24 ὡρῶν.

» Εἰς μέρη ἀπέχοντα ἐννέα ὥρας ἢ πλέον τῶν ἐννέα ὡρῶν πορείας ἀπὸ τῆς ἕδρας τοῦ προξενικοῦ πράκτορος, οἱ ὑπάλληλοι τῆς δημοσίας δυνάμεως, ἐπὶ τῇ αἰτήσει τῆς ἐπιτοπίου ἐξουσίας καὶ ἐπὶ παρουσίᾳ τριῶν ἐκ τῶν δημογερόντων τῆς κοινότητος, δύνανται νὰ εἰσέλθωσιν εἰς τὴν κατοικίαν ξένου ὑπηκόου, ἄνευ τῆς παρουσίας τοῦ προξενικοῦ πράκτορος, ἀλλὰ μόνον ἐν κατεπειγούσῃ ἀνάγκῃ ἢ διὰ τὴν ἀναζήτησιν ἢ τὴν ἀπόδειξιν ἐγκλήματος φόνου, ἀποπείρας φόνου, πυρκαϊᾶς, κλοπῆς ἐνόπλου ἢ διὰ ῥήξεως ἢ διὰ νυκτὸς ἐν οἰκίᾳ κατοικουμένῃ, ἐνόπλου ἀνταρσίας καὶ κιβδηλοποιΐας, τοῦτο δὲ, εἴτε τὸ ἔγκλημα διεπράχθη ὑπὸ ξένου ἢ ὑπὸ Ὀθωμανοῦ ὑπηκόου, εἴτε ἐγένετο ἐν τῇ κατοικίᾳ τοῦ ξένου, ἢ ἐκτὸς αὐτῆς, ἢ ὅπου δήποτε ἀλλαχοῦ.

» Αἱ διατάξεις ὅμως αὗται δὲν εἶναι ἐφαρμοστέαι εἰμὴ ἐντὸς τῶν ὅρων τῆς ἰδιοκτησίας τῶν ὁριζόντων τὴν κατοικίαν, ὡς ἀνωτέρω εἴρηται. Ἐκτὸς τῆς κατοικίας ἡ ἀστυνομία θέλει ἐνεργεῖ ἐλευθέρως καὶ ἄνευ ἐπιφυλάξεως· ἐν περιπτώσει, ὅμως καθ' ἣν ἄτομόν τι κατηγορούμενον ἐπὶ πλημμελήματι ἢ κακουργήματι ἤθελε συλληφθῇ, καὶ τοῦτο ἤθελεν εἶσθαι ξένος ὑπήκοος, αἱ ἐπὶ τοῦ προσώπου τούτου ἰσχύουσαι προνομίαι δέον νὰ τηρῶνται ἀπέναντι αὐτοῦ.

» Ὁ ὑπάλληλος ἢ ἀξιωματικὸς, ὁ ἐπιφορτισμένος τὴν ἐκτέλεσιν τῆς κατ' οἶκον ἐρεύνης ἐν ταῖς ἀνωτέρω ὁρισθείσαις ἐξαιρετικαῖς περιστάσεσι, καὶ τὰ μέλη τῆς δημογεροντίας, ἅτινα θέλουσι παρευρεθῇ, ὑποχρεοῦνται ὅπως συντάξωσι πρακτικὸν διὰ τὴν κατ' οἶκον ἔρευναν καὶ ἀμέσως κοινοποιήσωσιν αὐτὸ πρὸς τὴν ἀνωτέραν ἀρχὴν ἀφ' ἧς ἐξαρτῶνται, ἥτις θέλει διαβιβάσει αὐτὸ ἄνευ βραδύτητος πρὸς τὸν ἐγγύτερον ὑπάρχοντα προξενικὸν πράκτορα.

» Ἰδιαίτερος κανονισμὸς θέλει δημοσιευθῇ παρὰ τῆς Ὑψηλῆς Πύλης, ὅπως καθορισθῇ ὁ τρόπος τῆς ἐνεργείας τῆς ἐπιτοπίου ἀστυνομίας ἐν ταῖς ἀνωτέρω προβλεπομέναις περιστάσεσιν.

» Εἰς μέρη ἀπέχοντα πλέον τῶν ἐννέα ὡρῶν ἀπὸ τῆς προξενικῆς ἕδρας, εἰς τὰ ὁποῖα θέλει ἰσχύει ὁ νόμος ὁ περὶ τοῦ δικαστικοῦ διοργανισμοῦ τῆς νομαρχίας, οἱ ξένοι ὑπήκοοι θέλουσι δικάζεσθαι, ἄνευ τῆς παρουσίας τοῦ προξενικοῦ ἀντιπροσώπου, ὑπὸ τοῦ συμβουλίου τῶν δημογερόντων, ἐκπληροῦντος χρέη εἰρηνοδίκου, καὶ ὑπὸ τοῦ δικαστηρίου τῆς ἐπαρχίας, διά τε τὰς διαφορὰς τὰς μὴ ὑπερβαινούσας τὰ χίλια γρόσια καὶ διὰ τὰς παραβάσεις τὰς μὴ ἐπιφερούσας κατακλείσην εἰς πρόστιμον πλέον τῶν πεντακοσίων γροσίων.

» Οἱ ξένοι ὑπήκοοι κατ' ἐξαίρεσιν εἰς τὰς περιστάσεις θέλουσιν ἔχει τὸ δικαίωμα τοῦ ἐφεσιβάλλειν ἐνώπιον τοῦ δικαστηρίου τῆς ἐπαρχίας τὰς ἐκδοθησομένας ἀποφάσεις, ὡς ἀνωτέρω εἴρηται, καὶ ἡ ἔφεσις θέλει δικάζεσθαι παρόντος καὶ τοῦ προξένου, συμφώνως ταῖς ὑφισταμέναις συνθήκαις.

» Ἡ ἔφεσις πάντοτε θέλει ἀναστέλλει τὴν ἐκτέλεσιν τῆς ἀποφάσεως.

» Καθ' ὅλας τὰς περιστάσεις, ἡ ἀναγκαστικὴ ἐκτέλεσις τῶν ἐκδιδομένων ἀποφάσεων ἐν τοῖς ἄνω καθωρισμένοις ὅροις δὲν δύναται νὰ λάβῃ χώραν ἄνευ τῆς συμπράξεως τοῦ προξένου ἢ τοῦ ἀντιπροσώπου αὐτοῦ.

» Ἡ Αὐτοκρατορικὴ Κυβέρνησις θέλει ἐκδώσει νόμον καθορίζοντα τοὺς κανόνας τῆς διαδικάσεως, οὓς θέλουσι τηρεῖ οἱ ἐνδιαφερόμενοι ἐν τῇ ἐφαρμογῇ τῶν προηγουμένων διατάξεων.

» Οἱ ξένοι ὑπήκοοι, ὁπουδήποτε καὶ ἂν ὦσιν, εἶναι ἐλεύθεροι νὰ προτιμῶσι κατ' οἰκείαν θέλησιν τὸ συμβούλιον τῶν δημογερόντων ἢ τὰ ἐπαρχιακὰ συμβούλια, ἄνευ τῆς παρουσίας τοῦ προξένου, ἐν ταῖς διαφοραῖς ταῖς μὴ ὑπερβαινούσαις τὴν ἁρμοδιότητα τῶν συμβουλίων τούτων, ἔχοντες πάντοτε τὸ δικαίωμα τῆς ἐφέσεως ἐνώπιον τοῦ ἐπαρχιακοῦ συμβουλίου, ὅπου ἐφεσιβληθήσεται ἡ ὑπόθεσις καὶ ἐκδικασθήσεται ἐπὶ παρουσίᾳ τοῦ προξένου ἢ τοῦ ἀντιπροσώπου αὐτοῦ.

» Ἀλλ' ἡ συγκατάθεσις τοῦ ξένου ὑπηκόου ὅπως δικασθῇ, ὡς ἀνωτέρω ἐρρέθη, ἄνευ τῆς παρουσίας τοῦ προξένου, δέον νὰ δοθῇ ἐγγράφως πρὸ πάσης διαδικασίας.

» Ἐννοεῖται ὅτι πάντες οἱ ὅροι οὗτοι οὐδόλως ἀφορῶσι τὰς δίκας τὰς ἐχούσας ἀντικείμενον ζήτημά τι περὶ ἰδιοκτησίας ἀκινήτου, αἵτινες θέλουσι διεξάγεσθαι καὶ ἐκδικάζεσθαι κατὰ τὰ ὑπὸ τοῦ νόμου καθεστῶτα.

» Τὸ τῆς ὑπερασπίσεως δικαίωμα καὶ ἡ δημοσία συζήτησις ἐπιτρέπονται καθ' ὅλα πρὸς τοὺς ξένους, τοὺς δικασθησομένους ἐνώπιον τῶν ὀθωμανικῶν δικαστηρίων, ὡς καὶ πρὸς τοὺς ὀθωμανοὺς ὑπηκόους.

» Αἱ προηγούμεναι συμβάσεις θέλουσιν εἶσθαι ἐν ἰσχύϊ μέχρι τῆς ἀναθεωρήσεως τῶν ἀρχαίων συνθηκῶν, ἀναθεωρήσεως, ἐφ' ἧς ἡ Ὑψ. Πύλη ἐπιφυλάττεται κατόπιν νὰ προκαλέσῃ συνεννόησίν τινα μεταξὺ αὐτῆς καὶ τῶν φίλων Δυνάμεων. »

ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ

Περὶ τῶν ἐσχάτως ἐπενεχθεισῶν τροποποιήσεων εἰς τὰς γεωργικὰς σχέσεις, τὰς μεταξὺ γαιοκτητῶν καὶ μισθωτῶν τῶν ἐν Βοσνίᾳ καὶ Ἐρζεγοβίνῃ τζιφτλικίων ὑπαρχούσας, ἐπὶ τῇ βάσει τῆς αὐτόθι ἰσχυούσης ἐκμισθώσεως τούτων ἐπὶ παροχῇ τοῦ ἡμίσεως, τοῦ τρίτου, τοῦ τετάρτου, ἢ τοῦ πέμπτου τῶν προϊόντων.

Τῇ 14 Σαφὲρ, τοῦ 1276 ἔτους.

Ἄρθρ. 1. Εἰς τὰ πλεῖστα τῶν εἰς τὴν Διοίκησιν τοῦ Σεραγίου ὑπαγομένων μερῶν ἐπικρατεῖ τὸ σύστημα τῆς ἐκμισθώσεως ἐπὶ παροχῇ τοῦ τρίτου, ἐνιαχοῦ δὲ τοῦ ἡμίσεως τῶν προϊόντων. Τηρουμένων ὅθεν ἐν τῇ διοικήσει ταύτῃ, ὡς ἔχουσι, τῶν λοιπῶν ἀνέκαθεν ἰσχυόντων ὅρων μεταξὺ τῶν γαιοκτημόνων καὶ τῶν μισθωτῶν, μόνον ἔνθα ἐφαρμόζεται τὸ σύστημα τοῦ τρίτου, ἀντὶ τοῦ ἄχρι τοῦδε τοῖς γαιοκτήταις ἀνήκοντος ἡμίσεως, τοῦ λοιποῦ θέλει δίδεσθαι αὐτοῖς τὸ τρίτον τῆς ἐκ τῶν ὀπωρῶν προσόδου, τὰ δὲ δύω τρίτα θέλουσι κρατεῖ οἱ ἐνοικιασταί. Τῶν δὲ οἰκημάτων, ἐν οἷς οἰκοῦσιν οἱ ἐνοικιασταὶ, καὶ λοιπῶν οἰκοδομημάτων ἥτε ἐκ βάθρων ἀνέγερσις καὶ ἡ ἐπισκευὴ γενήσεται, ὡς ἐγίνετο μέχρι τοῦ νῦν, ἅπασα δαπάνη τῶν γαιοκτημόνων· ἀλλ', ἂν ὑπάρχωσιν οἰκήματα ἢ ἄλλαι οἰκοδομαὶ, ὑπὸ τῶν ἐνοικιαστῶν ἐγηγερμέναι, καὶ ἰδιοκτησία τούτων οὖσαι, αἱ τοιαῦται οἰκοδομαὶ, μέχρις οὗ καταστῶσιν ἐπιδεεῖς ἀνακαινίσεως, θέλουσιν ἐν τῷ μεταξὺ ἐπισκευάζεσθαι, κατὰ τὴν χρείαν, ἀναλώμασι πάλιν τῶν ἐνοικιαστῶν. Ὡς δὲ ἀπηγόρευται ἤδη, οὕτως ἀπαγορεύεται ἀπολύτως καὶ εἰς τὸ ἐπιὸν, νὰ μεταχειρίζωνται ἀμισθὶ οἱ γαιοκτῆται τοὺς ἐνοικιαστὰς εἰς ὑπηρεσίαν αὐτῶν οἱανδήποτε, μεγάλην ἢ μικράν· ὡς πρὸς τὰς συμφωνίας, τὰς ἐφαρμοζομένας ἐπὶ τῶν τζιφτλικίων, ἅτινα ἐκμισθοῦνται κατὰ τὸ σύστημα τῆς ἐξίσου διανομῆς, αὗται εἰσὶν ἀνεπίδεκτοι τροποποιήσεως τινὸς, καθόσον ἀφορᾷ τὴν πρόσοδον. Λαμβάνουσιν ὅμως ἀπαραλλάκτως χώραν καὶ ἐπὶ τούτων τὰ ἀνωτέρω ῥηθέντα περὶ τοῦ συστήματος τοῦ τρίτου, ὡς πρὸς τὰς οἰκοδομὰς δηλονότι καὶ τὴν ἀπαγόρευσιν τῆς ἀμίσθου ὑπηρεσίας.

Ἄρθρ. 2. Εἰς τὰ πλεῖστα τῆς διοικήσεως *Τραβενὶκ* μέρη, τὰ τζιφτλίκια ἐκμισθοῦνται κατὰ τὸ σύστημα τῆς πρὸς τοὺς γαιοκτήτας παροχῆς τοῦ τρίτου, εἰς ὀλίγιστα δὲ τοῦ τετάρτου ἢ τοῦ πέμπτου. Ἐν τῇ διοικήσει ταύτῃ, οἱ μὲν ἄλλοι μεταξὺ τῶν γαιοκτητῶν καὶ τῶν ἐνοικια-

στῶν ἀνέκαθεν ἰσχύοντες ὅροι τῆς ἐκμισθώσεως τηρηθήσονται ὡς ἔχουσιν, ἐν τοῖς τζιφτλικίοις ὅμως τοῖς ἐκμισθουμένοις κατὰ τὸ σύστημα τοῦ τρίτου, ἐκ τῆς προσόδου τῶν ὀπωρῶν, ἧς τὸ ἥμισυ ἀνῆκε μέχρι τοῦδε τοῖς γαιοκτήταις, εἰς τούτους μὲν τοῦ λοιποῦ δοθήσεται τὸ τρίτον, τὰ δὲ δύω τρίτα ἀνήκουσι τοῖς ἐνοικιασταῖς. Τὰ δὲ ἀγροτικὰ οἰκοδομήματα, ὧν ἡ ἀνέγερσις καὶ ἡ ἐπισκευὴ ἐγίνετο ἄχρι τοῦδε ποτὲ μὲν ὑπὸ τῶν γαιοκτητῶν, ποτὲ δὲ ὑπὸ τῶν ἐνοικιαστῶν, ἀνεγερθήσονται καὶ ἐπισκευασθήσονται ἀπὸ τοῦδε ἀνεξαιρέτως καὶ διηνεκῶς ὑπὸ τῶν γαιοκτημόνων· μόναι αἱ οἰκοδομαὶ, αἱ ὑπὸ τῶν ἐνοικιαστῶν κατασκευασθεῖσαι, καὶ εἰς τὴν κυριότητα αὐτῶν ὑπαγόμεναι, μέχρις οὗ ἀποβῇ ἀναγκαία ἡ πλήρης ἀνακαίνισις, θέλουσιν ἐπισκευάζεσθαι ἐν τῷ μεταξὺ, καθόσον ἡ χρεία τὸ καλεῖ, πάλιν ὑπὸ τῶν ἐνοικιαστῶν· ὡς δὲ καὶ πρότερον, οὕτω καὶ εἰς τὸ ἑξῆς οὐδόλως ὑποχρεοῦνται οὗτοι εἰς παροχὴν ἀμίσθου ὑπηρεσίας, εἴτε μεγάλης εἴτε μικρᾶς, πρὸς τοὺς γαιοκτήμονας· αἱ περὶ τῶν τζιφτλικίων, εἰς ἃ ἐφαρμόζεται τὸ σύστημα τοῦ τετάρτου ἢ τοῦ πέμπτου, συμφωνίαι δὲν ὑπόκεινται εἰς τροποποίησίν τινα καθόσον ἀφορᾷ τὴν πρόσοδον. Ἐν τούτοις, ἐκ τῶν διαφόρων ὑπηρεσιῶν, ὧν ἡ πρὸς τοὺς γαιοκτήτας παροχὴ εἶναι ὡρισμένη καὶ συμπεφωνημένη, οἱ ἐνοικιασταὶ, ὑποβαλλόμενοι τοῦ λοιποῦ εἰς μόνην τὴν μετακόμισιν τῆς ἐκ τῶν προϊόντων μερίδος τῶν γαιοκτητῶν, εἴτε εἰς τὴν οἰκίαν αὐτῶν, εἴτε εἰς τὴν ἀγοράν, πρὸς δὲ καὶ εἰς γεωργικά τινα ἔργα ἐν τοῖς ἀγροῖς, ταῖς ἀμπέλοις καὶ τοῖς κήποις αὐτῶν, οὐδὲν ἄλλο ὑποχρεοῦνται νὰ πράξωσι δωρεὰν, εἴτε συνεφωνήθη εἴτε οὔ. Ὡς πρὸς τὰς οἰκοδομὰς, καὶ ἐν τοῖς τζιφτλικίοις τούτοις τηρηθήσονται ἀπαραλλάκτως τὰ ἀνωτέρω περὶ τῶν ὑπὸ τὸ σύστημα τοῦ τρίτου διατελούντων τζιφτλικίων διαταχθέντα.

Ἄρθρ. 3. Εἰς τὰς διοικήσεις Μπεναλούκας καὶ Μπέχκας, ἔνθα ἐπικρατεῖ ἀνεξαιρέτως τὸ σύστημα τῆς ἐκμισθώσεως ἐπὶ παροχῇ τοῦ τρίτου, τὰ μὲν λοιπὰ τὴν μεταξὺ γαιοκτητῶν καὶ ἐνοικιαστῶν σχέσιν ἀφορῶντα τηρηθήσονται ὡς εἰσὶ συμπεφωνημένα καὶ ὡρισμένα, ἀλλὰ τὸ τέταρτον τῆς ἐξ ὅλων τῶν λαχάνων προσόδου θέλουσι λαμβάνει εἰς τὸ ἑξῆς οἱ γαιοκτῆται, ἀντὶ τοῦ τρίτου ὃ ἄχρι τοῦδε ἐλάμβανον, τὰ δὲ τρία τέταρτα οἱ ἐνοικιασταί· τὰ δὲ ἀγροτικὰ οἰκοδομήματα, τέως ἐν μέρει ὑπὸ τῶν γαιοκτητῶν, ἐν μέρει δὲ ὑπὸ τῶν ἐνοικιαστῶν ἀνεγειρόμενα καὶ ἐπισκευαζόμενα, ἀπὸ τοῦδε θέλουσιν ἀνεγείρεσθαι καὶ ἐπισκευάζεσθαι δαπάνῃ τῶν γαιοκτητῶν μόνον, ἐξαιρουμένων τῶν οἰκοδομῶν, αἵτινες ὑπὸ τῶν ἐνοικιαστῶν κατεσκευάσθησαν, καὶ τούτοις ἀνήκουσι, καὶ ἃς, μεχρισοῦ προκύψῃ ἀνάγκη πλήρους ἀνακαινίσεως, θέλουσιν ἐπισκευάζει κατὰ τὴν χρείαν ἐν τῷ μεταξὺ αὐτοὶ οἱ ἐνοικιασταί. Τέλος οὐδαμοῦ καὶ ἐν οὐδεμιᾷ περιπτώσει ἐπιτρέπεται νὰ μεταχειρισθῶσιν οἱ γαιοκτῆται ἀμισθὶ εἰς ἰδίας αὐτῶν ὑπηρεσίας τοὺς ἐνοικιαστάς.

Ἄρθρ. 4. Ἐν τῇ διοικήσει Σβορνικίου, ὅπου ἰσχύει ἀποκλειστικῶς τὸ σύστημα τοῦ τρίτου, διατηροῦνται, ὡς ἔχουσιν, ἅπαντες οἱ ὅροι οἱ ἀνέκαθεν ὑπὸ τῶν γαιοκτητῶν καὶ τῶν ἐνοικιαστῶν τῶν τζιφτλικίων συμπεφωνημένοι, ἀλλὰ ἐκ τῆς προσόδου τοῦ χόρτου, ἐξ ἧς ἄχρι τοῦδε, εἰς τέσσαρας ὑποδιοικήσεις, ἐδίδετο τὸ τρίτον εἰς τοὺς γαιοκτήτας, καὶ τὰ δύω τρίτα εἰς τοὺς ἐνοικιαστάς, εἰς ἄλλας δὲ ὑποδιοικήσεις ἐγίνετο ἐξίσου διανομὴ πρὸς ἑκατέρους, ἐκ τῆς προσόδου ταύτης δοθήσεται τοῦ λοιποῦ καθ' ἁπάσας τὰς ὑποδιοικήσεις τὸ τρίτον εἰς τοὺς γαιοκτήτας, τὰ δὲ δύω τρίτα εἰς τοὺς ἐνοικιαστάς. Αἱ δὲ ἀγροτικαὶ οἰκοδομαί, αἵτινες ἐπεκράτησε νὰ ἐγείρωνται καὶ νὰ ἐπισκευάζωνται ποτὲ μὲν ὑπὸ τῶν γαιοκτητῶν, ποτὲ δὲ ὑπὸ τῶν ἐνοικιαστῶν, θέλουσιν ἐγείρεσθαι καὶ ἐπισκευάζεσθαι εἰς τὸ ἑξῆς διὰ δαπάνης τῶν γαιοκτητῶν, ἐκτὸς ἐκείνων, ὅσαι ἐγένοντο ὑπὸ τῶν ἐνοικιαστῶν, καὶ εἰσὶ τούτων κτῆμα, αἵτινες, μέχρις οὗ καταστῇ ἀναγκαία ἡ ἀνακαίνισις, θέλουσιν ἐπισκευάζεσθαι κατὰ τὴν χρείαν ἐν τῷ μεταξὺ ὑπὸ τῶν ἐνοικιαστῶν· ἀπηγόρευται προσέτι ἀπολύτως ἡ ὑπὸ τῶν γαιοκτητῶν ἄμισθος χρῆσις τῶν ἐνοικιαστῶν εἰς ἰδίαν ὑπηρεσίαν οἱανδήποτε.

Ἄρθρ. 5. Ἀπανταχοῦ τῆς διοικήσεως *Γενὶ-Παζὰρ* ὑπάρχοντος τοῦ συστήματος τοῦ τετάρτου, οἱ ὅροι τῆς ἐκμισθώσεως τῶν αὐτόθι τζιφτλικίων δὲν εἶναι δεκτικοὶ τροποποιήσεώς τινος καθόσον ἀφορᾷ τὰ προϊόντα· ἀλλ' ἐκ τῶν κατὰ τὸ σύστημα τοῦτο ὡρισμένων καὶ εἰθισμένων διαφόρων ὑπηρεσιῶν τῶν ἐνοικιαστῶν πρὸς τοὺς γαιοκτήτας, μόνη ἡ εἰς τὰς οἰκίας τούτων ἢ εἰς τὴν ἀγορὰν μετακόμισις τῆς ἐκ τῶν προϊόντων μερίδος αὐτῶν γενήσεται ἀμισθί, οὐδεμία δὲ ἄλλη ἐργασία θέλει ἐπιβληθῇ δωρεὰν εἰς τοὺς ἐνοικιαστάς, εἴτε μεγάλη εἴτε μικρά· αἱ δὲ ἀγροτικαὶ οἰκοδομαί, αἵτινες ἄχρι τοῦδε κατεσκευάζοντο καὶ ἐπεσκευάζοντο ποτὲ μὲν ὑπὸ τῶν γαιοκτητῶν, ἄλλοτε δὲ ὑπὸ τῶν ἐνοικιαστῶν, τοῦ λοιποῦ θέλουσιν εἶσθαι ἑκάστοτε εἰς βάρος τῶν γαιοκτητῶν, καὶ κατὰ τὴν ἐκ βάθρων ἀνέγερσιν καὶ κατὰ τὴν ἐπισκευήν, ἐκτὸς τῶν γενομένων ὑπὸ τῶν ἐνοικιαστῶν καὶ εἰς τὴν κτῆσιν αὐτῶν ἀνηκουσῶν. Τὰ τοιαῦτα οἰκοδομήματα, μέχρις οὗ ἐπιστῇ ἡ ἀνάγκη τοῦ ν' ἀνακαινισθῶσι, θέλουσιν ἐπισκευάζει ἐν τῷ μεταξὺ αὐτοὶ οἱ ἐνοικιασταί, καθόσον ὑπάρχει χρεία ἐπισκευῆς.

Ἄρθρ. 6. Κατὰ τὴν διοίκησιν Ἐρζεγοβίνης, ἐνιαχοῦ μὲν ἐπικρατεῖ τὸ σύστημα τοῦ τρίτου, ἀλλαχοῦ δὲ τὸ τοῦ ἡμίσεως, ἢ τοῦ τετάρτου, ἢ τοῦ πέμπτου. Ἐν γένει ὅθεν οἱ μὲν ἄλλοι μεταξὺ ἐκμισθωτῶν καὶ μισθωτῶν ἀνέκαθεν τεταγμένοι ὅροι μένουσιν ἐν τῇ διοικήσει ταύτῃ ἐν ἰσχύϊ ὡς εἶχον ἄχρι τοῦδε, ἀλλ' ἐκεῖ ἔνθα ἐπικρατεῖ τὸ σύστημα τοῦ τρίτου, τῆς προσόδου τῶν λαχάνων καὶ ὀπωρῶν ἀνηκούσης ἄχρι τοῦδε ἐξ ἡμισείας εἰς τοὺς ἐκμισθωτὰς καὶ τοὺς μισθωτάς, κατὰ μὲν τὰς ὑποδιοικήσεις, ὅπου πλεονάζουσι τὰ λάχανα, ἐκ τούτων ὅλων τὸ τρίτον, κατὰ δὲ

τὰς ὑποδιοικήσεις ὅπου πλεονάζουσιν αἱ ὀπῶραι, ἐκ τῶν ὀπωρῶν τὸ τρίτον, δοθήσεται τοῦ λοιποῦ εἰς τοὺς ἐκμισθωτὰς, τὰ δὲ δύω τρίτα λαμβάνουσιν οἱ μισθωταί· ἀλλ' ὁ κανὼν οὗτος ἐφαρμοσθήσεται ἐν τῇ ὑποδιοικήσει ἢ ἐπὶ τῶν ὀπωρῶν ἢ ἐπὶ τῶν λαχάνων, εἰς ὁπότερον δὲ τούτων ἐφαρμοσθῇ, μένει τὸ ἕτερον ὡς ἦτον ἄχρι τοῦδε. Ὡς δὲ εἰς τὰ τζιφτλίκια, τὰ διεπόμενα ὑπὸ τοῦ συστήματος τοῦ τρίτου, ἀπηγόρευται τοῖς ἐκμισθωταῖς νὰ μεταχειρίζωνται εἰς οἱανδήτινα αὐτῶν ὑπηρεσίαν ἄνευ ἀμοιβῆς τοὺς μισθωτὰς, οὕτω καὶ οἱ ἐκμισθωταὶ τζιφτλικίων, κατὰ τὸ σύστημα τῆς ἐξίσου διανομῆς ἐκμισθουμένων, καί τοι τοῦ συστήματος τούτου μὴ ὄντος δεκτικοῦ τροποποιήσεώς τινος ὡς πρὸς τὰ προϊόντα, οὐχ ἧττον ἀπηγόρευται νὰ μεταχειρίζωνται εἰς τὰς ὑπηρεσίας των ἀμισθὶ τοὺς ἐνοικιαστάς· ἡ ὑπὸ τὸν ὅρον τῆς παροχῆς τοῦ τετάρτου ἢ τοῦ πέμπτου ἐκμίσθωσις οὐδ' αὐτὴ ἔχει τι τὸ δυνάμενον νὰ τροποποιηθῇ, ἐκτὸς τῶν ὑπὸ τὸ κράτος τοῦ συστήματος τούτου συμπεφωνημένων ὑπηρεσιῶν. Ἐκ τῶν ὑπηρεσιῶν τούτων ἐπιτρέπεται μόνη ἡ ὑπὸ τῶν ἐνοικιαστῶν μετακόμισις τῆς μερίδος τῶν ἐκμισθωτῶν εἰς τὰς οἰκίας αὐτῶν, ἢ εἰς τὴν ἀγορὰν, καὶ γεωργική τις ἐργασία ἐν τοῖς ἀγροῖς, τοῖς κήποις καὶ ταῖς ἀμπέλοις αὐτῶν, ἀπαγορεύεται δὲ ἡ ἐπιβολὴ ἄλλης τινος ἀμίσθου ὑπηρεσίας. Τὰ ἀνωτέρω περὶ τῶν οἰκοδομῶν ῥηθέντα, ἐπὶ τῶν τζιφτλικίων δὲ τῶν κατὰ τὸ σύστημα τοῦ τρίτου ἐκμισθουμένων ἐφαρμοζόμενα, λαμβάνουσι χώραν ἀπαραλλάκτως καὶ ἐνταῦθα.

Τροποποιήσεις καὶ διατάξεις ἀφορῶσαι τὰ περὶ ὧν ὁ λόγος τσιφτλίκια ἐν γένει.

Ἄρθρ. 7. Ὡς ἐῤῥέθη ἐν τοῖς προηγουμένοις ἄρθροις περὶ ἑκάστης διοικήσεως ἰδίως, τῶν ἐν τοῖς τσιφτλικίοις ἀγροτικῶν οἰκοδομῶν ἥ τε ἐκ βάθρων ἀνέγερσις καὶ ἡ ἐπισκευὴ γενήσεται τοῦ λοιποῦ ἀείποτε ὑπὸ τῶν γαιοκτητῶν. Ἐπειδὴ ὅμως ὑπάρχουσιν ἤδη πλεῖσται οἰκοδομαὶ γενόμεναι ὑπὸ τῶν ἐνοικιαστῶν, ταύτας δὲ ἂν ἐπισκευάζωσιν οἱ ἐκμισθωταὶ, ἀκολούθως, ἐν περιπτώσει καθ' ἣν ὁ ἐνοικιαστὴς προτίθεται νὰ καταλίπῃ ἓν τσιφτλίκιον καὶ νὰ μεταβῇ εἰς ἄλλο, οὗτος μὲν θέλει ἀπαιτεῖ τὰ χρήματα τῆς οἰκοδομῆς, ὁ δὲ γαιοκτήτης τὰ διὰ τὴν ἐπισκευὴν δαπανηθέντα, διὰ δὲ τὴν πάροδον τοῦ χρόνου ἀποβήσεται ἀδύνατος ἡ διάκρισις, καὶ ἐντεῦθεν βεβαίως προκύψουσιν ἔριδες πολλαὶ, τούτου ἕνεκα αἱ οἰκοδομαὶ ὧν ἰδιοκτῆται εἰσὶν οἱ ἐνοικιασταὶ, θέλουσιν ἀνεγείρεσθαι ἐκ βάθρων ὑπὸ τῶν γαιοκτητῶν, ὅταν ἡ ἀνακαίνισις καθίσταται ἀναγκαία, ἐπισκευαζόμεναι ἐν τῷ μεταξὺ, κατὰ τὴν χρείαν, ὑπὸ τῶν ἐνοικιαστῶν· ὥστε προκειμένου νὰ μεταβῇ ὁ ἐνοικιαστὴς ἐξ ἑνὸς εἰς ἄλλο τσιφτλίκιον, ἡ ἰδιόκτητος οἰκοδομὴ, ἣν θέλει καταλίπει, ἐκτιμᾶται ὑπὸ τῆς διοικήσεως διὰ

πραγματογνωμόνων, ἡ δὲ ἀξία αὐτῆς δίδεται ἀνελλειπῶς ὑπὸ τοῦ γαιοκτήτου πρὸς τὸν ἐνοικιαστήν. Ὅπως δὲ ἡ αὐτοψία καὶ ἡ ἐκτίμησις αὕτη γίνηται τακτικῶς καὶ δικαίως, ὅ τε γαιοκτήτης καὶ ὁ ἐνοικιαστὴς θέλουσιν ἐκλέγει ἀνὰ δύω ἀνθρώπους τῆς ἐμπιστοσύνης των, οἱ δ' ἐκλεγέντες οὗτοι τέσσαρες συνερχόμενοι ἐν τῷ συμβουλίῳ τῆς ἐπαρχίας θέλουσι δηλοῖ τὴν ἀξίαν τοῦ οἰκοδομήματος, ὅπερ πρόκειται νὰ καταλίπῃ ὁ ἐνοικιαστὴς, καὶ ἐπὶ τῇ βάσει τῆς οὕτως ὁρισθείσης ἀξίας τὸ συμβούλιον θέλει διευθετεῖ τὴν ὑπόθεσιν κατὰ τὴν γνώμην τῆς πλειονοψηφίας. Ἂν ὅμως οἱ τέσσαρες οὗτοι δὲν συμφωνήσωσιν, οὐδὲ σχηματισθῇ πλειονοψηφία ἐξ αὐτῶν, ἐκλέγουσι πέμπτον, ἐπιδιαιτητὴν, τινὰ ἀπολαύοντα τῆς ἐμπιστοσύνης ἁπάντων· τούτου δὲ ἡ γνώμη, ὁποία τις ἦ, εἶναι ὑποχρεωτικὴ δι' ὅλους.

Ἄρθρ. 8. Οἱ γαιοκτῆται δὲν δύνανται ν' ἀποβάλλωσι τοὺς ἐνοικιαστὰς ἐκ τῶν τζιφτλικίων, ὁσάκις θέλωσιν· ἂν ὅμως ὁ ἐνοικιαστὴς, μὴ καλλιεργῶν τὰς γαίας τοῦ τζιφτλικίου, καὶ ὀλιγωρῶν τοῦ ἔργου του ἄνευ νομίμου λόγου, στερῇ τὸν ἰδιοκτήτην τῆς ἐκ τοῦ κτήματός του ὠφελείας, ἢ τὸν ζημιῇ ἄλλως πῶς, ἢ μὴ ἀποδιδοὺς ἄνευ ἰσχυροῦ λόγου τὴν ἀνήκουσαν αὐτῷ μερίδα τὸν ἀδικῇ καὶ τὸν πιέζῃ, ἐνὶ λόγῳ, ἂν πράττῃ παρὰ τὰ συμπεφωνημένα διὰ τοῦ μεταξὺ αὐτῶν συνημμένου συμβολαίου, τότε ὁ γαιοκτήτης, προσφεύγων καὶ παραπονούμενος πρὸς τὴν διοίκησιν, προκαλεῖ τὴν ἐξέτασιν τοῦ πράγματος· ἀποδειχθέντος δὲ ἐπισήμως καὶ ἀποχρώντως ὅτι συνέβησαν τοιαῦτα, καὶ τῆς διαγωγῆς τοῦ ἐνοικιαστοῦ οὔσης ἀνεπιδέκτου βελτιώσεως, ἀποβάλλεται οὗτος τοῦ τζιφτλικίου ὑπὸ τῆς ἀρχῆς. Οἱ δὲ καταλείποντες αὐτοθελήτως τὰ τζιφτλίκια ἐνοικιασταὶ ὀφείλουσι νὰ εἰδοποιῶσι περὶ τούτου τοὺς γαιοκτήτας μετὰ τὸ θέρος, καὶ ἂν τις ἀφήσῃ παρακαίρως ἓν τζιφτλίκιον, χωρὶς νὰ εἰδοποιήσῃ κατὰ τὸν ὡρισμένον χρόνον, ὑποβάλλεται ὑπὸ τῆς ἀρχῆς εἰς παροχὴν ἀποζημιώσεων πρὸς τὸν γαιοκτήτην, δι' ἣν τῷ ἐπήνεγκε ζημίαν ἐκ τῆς πράξεώς του ταύτης.

Ἄρθρ. 9. Ἀπηγόρευται ἀπολύτως καὶ ὁριστικῶς νὰ παραχωρῶσιν εἰς εἰσπράκτορα οἱ γαιοκτῆται τὴν ἀνήκουσαν αὐτοῖς μερίδα τῆς ἐκ τῶν τζιφτλικίων προσόδου, οἱ δὲ τυχὸν πράττοντες τοῦτο θέλουσι κωλύεσθαι καὶ παιδεύεσθαι ὑπὸ τῆς ἀρχῆς.

Ἄρθρ. 10. Ὅταν μεταβαίνωσιν ἐνίοτε οἱ γαιοκτῆται εἰς τὰ τζιφτλίκιά των, δὲν ἐπιτρέπεται νὰ ἐκβάλλωσι τοὺς ἐνοικιαστὰς ἐκ τῶν ἰδίων οἰκημάτων, καὶ νὰ κατοικῶσιν αὐτοὶ, ὡς ἄχρι τοῦδε ἐγίνετο, οὐδὲ νὰ ζητῶσι καὶ λαμβάνωσι παρ' αὐτῶν δωρεὰν τροφὰς δι' ἑαυτοὺς καὶ τὰ ζῶά των.

Ἄρθρ. 11. Τινὲς τῶν γαιοκτητῶν ἐπεκράτησε νὰ λαμβάνωσιν ἄχρι τοῦδε τὴν ἐκ τῶν δαμασκήνων, τῶν λεγομένων *Σλίβα*, μερίδα των μετὰ τὴν ἐξαγωγὴν τῆς ῥακῆς. Ἐπειδὴ ἐν τούτοις ἡ ἐκ δαμασκήνων κατα-

σκευὴ τῆς ῥακῆς εἶναί τι πολυδάπανον, οἱ δ' ἐνοικιασταὶ δυσκόλως φέρουσι τὴν ῥήτραν ταύτην, καίτοι ἀρχῆθεν διωμολογημένην, τοῦ λοιποῦ οἱ γαιοκτῆται θέλουσι λαμβάνει τὴν ἐκ τῆς σλίβας μερίδα των, ὅταν ᾖναι νωπὴ, ἢ ξηρὰ, ἀλλ' οὐχὶ ἀφ' οὗ ἐξαχθῇ ῥακή.

Ἄρθρ. 12. Καθὰ εἶπον ἐν τῷ ἐπὶ τῶν βελτιώσεων καὶ μεταῤῥυθμίσεων ὑψηλῷ Συμβουλίῳ ἐξεταζόμενοι οἱ πληρεξούσιοι τῶν ἐνοικιαστῶν, τινὲς τῶν γαιοκτητῶν, καίτοι ἐκμισθώσαντες τὰ τζιφτλίκιά των ἐπὶ ὅροις ῥητοῖς, ἀκολούθως ἀπῄτουν καὶ ἐπέβαλον τινὰ παρὰ τὰ συμπεφωνημένα· καὶ ἂν δὲ οἱ ἐνοικιασταὶ δὲν παρεδέχοντο τὰς τοιαύτας ἀπαιτήσεις, ἐκεῖνοι ἐπίεζον καὶ κατηνάγκαζον αὐτοὺς, ἰσχυριζόμενοι ὅτι περιελαμβάνοντο ἐντὸς τῶν γενομένων συμφωνιῶν, καὶ ἀπειλοῦντες ὅτι θέλουσιν ἀποβάλει τοὺς ἐνοικιαστὰς, ἂν δὲν δώσωσι τὰ ζητούμενα. Καὶ ὅτι μὲν ἅπαντες οἱ γαιοκτῆται δὲν εἶναι τοιοῦτοι, πρόδηλον. Ἐπειδὴ ἐν τούτοις δυνατὸν νὰ εὑρεθῶσιν ἐν τῷ μεταξὺ τινὲς, ὑπὸ ἀπληστίας παρατρεπόμενοι εἰς παραπλήσια ἀδικήματα, κατὰ δὲ τὸ εἰς ἐκεῖνα τὰ μέρη ἐπικρατοῦν ἔθος ἡ ἐκμίσθωσις τῶν τζιφτλικίων γίνεται ἐπὶ τῇ βάσει προφορικῶν συμφωνιῶν, ἄνευ τινὸς ἐγγράφου, ὥστε, ἐν περιπτώσει ἔριδος καὶ προσφυγῆς εἰς τὴν ἀρχὴν, μηδενὸς ὑπάρχοντος ἐγγράφου, οἱ ὅροι τῆς γενομένης συμφωνίας ἔσονται ἄγνωστοι, καὶ ἐπομένως ἡ λύσις τῆς διαφορᾶς ἀποβήσεται δυσχερὴς, ἐν ᾧ ἀπ' ἐναντίας ἂν οἱ περὶ ὧν ὁ λόγος ὅροι ἐκτίθενται ἐν ἐγγράφῳ συμβολαίῳ, ἐντεῦθεν καθίσταται ἐφικτὴ ἡ τακτοποίησις τῶν πραγμάτων τούτων, καὶ οἱ συναλλαξάμενοι δὲν δύνανται οὕτω νὰ προτείνωσιν ἀπαιτήσεις ἐκτὸς τῶν διὰ τοῦ συμβολαίου ὡρισμένων, διὰ ταῦτα, μεταξὺ τοῦ γαιοκτήτου καὶ τοῦ οἰκογενειάρχου τῶν ἐνοικιαστῶν, ἤτοι τοῦ ἐπὶ μισθώματι λαβόντος τὸ τζιφτλίκιον, ὅστις ἂν ᾖ, διὰ τῆς ἀρχῆς καὶ εἰς γλῶσσαν καταληπτὴν εἰς ἀμφοτέρους, θέλει συντάττεσθαι συμβολαιόγραφον, περιέχον τοὺς ἐν ταῖς τσιφτλικίοις τῶν ῥηθεισῶν διοικήσεων ἰσχύοντας ὅρους ἐκμισθώσεως, τοὺς τηρητέους ὑφ' ἑκατέρων τῶν μερῶν, ὅπερ θέλει ὑπογράφεσθαι ἢ σφραγίζεσθαι ὑπ' αὐτῶν, καὶ ἐπικυροῦσθαι ὑπὸ τῆς ἀρχῆς· γραφόμενον δὲ εἰς διπλοῦν, θέλει φυλάττεσθαι παρά τε τῷ γαιοκτήτῃ καὶ παρὰ τῷ ἐνοικιαστῇ. Ἐν τοῖς συμβολαίοις τούτοις, παρὰ τὰς νῦν μεταξὺ γαιοκτητῶν καὶ ἐνοικιαστῶν ἰσχυούσας συμφωνίας, καὶ τὰς ἤδη διὰ τοῦ παρόντος κανονισμοῦ ἐπενεχθείσας τροποποιήσεις οὐδὲν ἐπιτρέπεται νὰ προστεθῇ, ἀπόκειται δὲ τῷ γαιοκτήτῃ, ἂν κατ' ἐπιείκειαν θέλῃ οἴκοθεν νὰ ἐλαττώσῃ καὶ ἐλαφρύνῃ κατά τι τὴν ὑποχρέωσιν τοῦ ἐνοικιαστοῦ. Ἐνόσῳ δὲ μένει ὁ αὐτὸς ἐνοικιαστὴς τσιφτλικίου τινὸς, ἢ ἐνόσῳ δὲν ἀποθάνῃ ὁ ὑπογράψας τὸ συμβαλαιόγραφον οἰκογενειάρχης, τοῦτο θεωρεῖται ἰσχυρὸν πάντοτε· ἀλλ' ὅταν εἷς ἐνοικιαστὴς ἐμβαίνῃ κατὰ πρῶτον εἰς τὸ τσιφτλίκιον, ἢ ὅταν ὁ τὸ συμβόλαιον τῆς ἐν τῷ τσιφτλικίῳ οἰκούσης οἰκογενείας ὑπογράψας ἀρχηγὸς αὐτῆς ἀποθάνῃ, τότε, τοῦ

παλαιοῦ συμβολαίου μὴ ἰσχύοντος πλέον, πρέπει νὰ συντάσσηται νέον. Ὁ χάρτης, ἐφ' οὗ γραφήσονται τὰ συμβόλαια, παρασκευασθεὶς ἐντεῦθεν, θέλει πεμφθῆ καὶ διανεμηθῆ κατὰ χώρας καὶ χωρία, δοθησόμενος ἐκάστῳ δωρεὰν, οὐδ' ἐπιτρέπεται νὰ ληφθῆ ὀβολὸς, ὡς τίμημα τοῦ χάρτου, ἢ λόγῳ τέλους ἢ ἐξόδου, εἴτε παρὰ τοῦ γαιοκτήτου, εἴτε παρὰ τοῦ ἐνοικιαστοῦ. Ἡ τήρησις τῶν διατάξεων τούτων συνιστᾶται εἰς τὴν ἐπιμέλειαν καὶ προσοχὴν ἁπάντων τῶν ὑπαλλήλων. Ἂν δὲ, εἴτε ὑπάλληλος τῆς Κυβερνήσεως, ἢ προϊστάμενός τις ἢ δημογέρων χωρίου λάβῃ ἓν λεπτὸν παρά τινος ἐν τῇ ἀνωτέρῳ περιπτώσει, θέλει τιμωρηθῆ κατὰ τὸν ποινικὸν νόμον.

Ἄρθρ. 13. Ἅπασαι αἱ διοικητικαὶ ἀρχαὶ, ἀπὸ τοῦ Γ. Διοικητοῦ μέχρι τοῦ δημάρχου, θέλουσι καταβάλλει πᾶσαν προσπάθειαν εἰς τὴν ἀκριβῆ ἐκτέλεσιν τῶν ἐν τῷ κανονισμῷ τούτῳ περιεχομένων· ἂν δὲ περὶ τούτων εἴπωσί τι ἢ παραπονεθῶσιν οἱ γαιοκτῆται ἢ οἱ ἐνοικιασταὶ, θέλουσιν ἀκούει μετὰ προσοχῆς, καὶ ἐνεργεῖ τὰ δέοντα, ἀπονέμουσαι τὸ δίκαιον. Ὁ ὀλιγωρῶν ἐπισύρει ἐφ' ἑαυτοῦ βαρεῖαν εὐθύνην.

ΣΧΕΔΙΟΝ ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΥ

Περὶ τῶν ἐν τῇ Γ. Διοικήσει Βοσνίας Τιμαρίων καὶ Ζιαμετίων (Φεουδων.)

Ἄρθρ. 1. Ἐπὶ τῇ βάσει τῶν ὑπὸ τοῦ αὐτοκρατορικοῦ ταμείου ληφθεισῶν πραγματικῶν προσόδων τῶν τιμαρίων καὶ ζιαμετίων, τῶν κειμένων ἐντὸς τῶν Διοικήσεων Σεραγίου, Μπέχκης, Γενὶ Παζαρίου, Σβορνικίου, Μπεναλούκας, Ἐρσεκίου καὶ Τραβνικίου ἐν Βοσνία, κατὰ τὰς ὑποβληθείσας ἐκθέσεις καὶ τὰ κατάστιχα μετ' ἀποχρώσας ἐπιτοπίους ἐξακριβώσεις, ὁρισθήσονται κατ' ἀποκοπὴν τὰ ἀνταλλάγματα αὐτῶν καὶ δοθήσονται καθ' ὡρισμένους χρόνους ἀνελλειπῶς πρὸς τοὺς κυρίους τῶν τιμαρίων καὶ ζιαμετίων ὑπὸ τῶν ἐγχωρίων ταμείων.

Ἄρθρ. 2. Ἐκ τῶν ἐπὶ τοῦ ὅλου τῶν εἰσπράξεων ταμειευτικῶς ὁρισθησομένων ἀνταλλαγμάτων τῶν ῥηθέντων τιμαρίων καὶ ζιαμετίων, τὰ μὲν ὄντα ἐλάσσονα τῶν πεντήκοντα γροσίων θέλουσιν αὐξηθῆ μέχρι τοῦ ποσοῦ τούτου, ἐκ δὲ τῶν ὑπερβαινόντων τὰ πεντήκοντα γρόσια θέλουσιν ἀφαιρεθῆ τὰ ἐν τῷ τμήματι τῆς ἀποδεκατώσεως σεσημειωμένα ποσὰ, χωρισθείσης δὲ οὕτω τῆς ἐξ ἑκάστου ἀνταλλάγματος ἀνηκούσης μερίδος εἰς τὸν μόνον, ἢ τὸν μετ' ἄλλων ὄντα κύριον τοῦ τιμαρίου ἢ ζιαμετίου, συνταχθήσεται ἀκριβὴς καὶ λεπτομερὴς κατάλογος, καὶ περιφθήσεται εἰς τὴν Γ. Διοίκησιν Βοσνίας. Ἐπὶ τούτου τοῦ καταλόγου, καὶ σύμφωνα ταῖς διατάξεσι τῶν ἑπομένων ἄρθρων, ἡ Γ. Διοίκησις θέλει συντάξει καὶ πέμψει πρὸς τὸ αὐτοκρατορικὸν ταμεῖον ἕτερον κατάλογον ἀληθῆ, ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ ὁποίου ἐκδοθήσονται δωρεὰν τὰ διπλώματα ἁπάντων.

Ἄρθρ. 3. Ἐκ τῶν κυρίων τῶν περὶ ὧν ὁ λόγος τιμαρίων καὶ ζιαμετίων, οἱ μὲν ἄχρι τοῦδε ζῶντες θέλουσι λάβει τὰ ὡρισμένα ἀνταλλάγματα αὐτῶν, ὑπολογιζόμενα ἀφ' ἧς ἐκεῖνα περιῆλθον εἰς χεῖρας τοῦ ταμείου, τῶν δὲ ἀποθανόντων οἱ ὑπάρχοντες κληρονόμοι θέλουσι λάβει τὰ τοῖς ὑπ' αὐτῶν κληρονομουμένοις μέχρι τοῦ θανάτου των ἀνήκοντα. Ὅσα δὲ ἐδόθησαν ἤδη ἀπέναντι ἐκπεσθήσονται ἐκ τῶν ποσῶν, ἅτινα δικαιοῦνται νὰ λάβωσιν.

Ἄρθρ. 4. Ἂν οἱ μέχρι λήξεως τοῦ 1285 λογιστικοῦ ἔτους θανόντες τιμαρίων καὶ ζιαμετίων κύριοι ἔχωσιν ἕνα υἱὸν, ἢ τούτου, θανόντος μετὰ τὸν πατέρα, ὑπάρχῃ υἱὸς, τὸ τιμάριον ἢ ζιαμέτιον περιέρχεται εἰς αὐτὸν, εἴτε

ἐνήλιξ ἢ εἴτε ἀνήλιξ· ἂν δὲ ὑπάρχωσι πολλὰ ἄῤῥενα τέκνα τοῦ θανόντος, ἢ τοῦ μετὰ τοῦτον θανόντος υἱοῦ, περιέρχεται εἰς τὸν πρεσβύτερον αὐτῶν. Μηδενὸς δὲ τούτων ὑπάρχοντος, τὰ περὶ ὧν ὁ λόγος κτήματα δὲν μεταβαίνουσιν εἰς ἀδελφοὺς, ἢ ἄλλους συγγενεῖς, ἀλλ' εἰς τὸ αὐτοκρατορικὸν ταμεῖον.

Ἄρθρ. 5. Περὶ δ' ἐκείνων, οἵτινες καθίστανται κύριοι τιμαρίων ἢ ζιαμετίων, ἐκ τοῦ πατρὸς ἢ τοῦ πάππου περιερχομένων, ἀπὸ τῆς χρονολογίας τοῦ παρόντος κανονισμοῦ, τούτων θνησκόντων, τὰ τιμάρια καὶ ζιαμέτια μεταβαίνουσιν εἰς τὸν ἐνήλικα ἢ ἀνήλικα υἱὸν, ἂν εἷς μόνος τοιοῦτος ὑπάρχῃ, ἢ εἰς τὸ πρεσβύτερον τῶν ὑπαρχόντων ἀῤῥένων τέκνων· τοιούτων δὲ μὴ ὄντων, εἰς τὸν ἐκ πατρὸς ἢ τὸν ἀμφιθαλῆ ἀδελφὸν, πολλῶν δὲ ὑπαρχόντων ἐκ πατρὸς ἢ ἀμφιθαλῶν ἀδελφῶν, εἰς τὸν πρεσβύτερον αὐτῶν, καὶ οὕτω καθεξῆς· ἂν ὅμως οὐδεὶς ὑπάρχῃ ἐκ τῶν ἐνταῦθα μνημονευομένων, δὲν δίδονται εἰς ἄλλον τινὰ συγγενῆ, ἀλλὰ καταλαμβάνονται ὑπὸ τοῦ ταμείου.

Ἄρθρ. 6. Τὰ τοῖς θανοῦσι κυρίοις τιμαρίων ἢ ζιαμετίων μέχρι τοῦ θανάτου αὐτῶν ἀνήκοντα ἀνταλλάγματα ληφθήσονται ὑπὸ τῶν κληρονόμων αὐτῶν ἐν γένει· ἀλλὰ τὰ μετέπειτα παραχθέντα ἔσονται κτῆσις μόνον τῶν καθισταμένων κυρίων τῶν τιμαρίων καὶ ζιαμετίων κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ τετάρτου καὶ πέμπτου ἄρθρου.

Ἄρθρ. 7. Δὲν ἐπιτρέπεται ἡ εἰς μερίδας διαίρεσις τῶν ῥηθέντων τιμαρίων καὶ ζιαμετίων κατὰ τὴν ἀπονομὴν αὐτῶν, ὡς οὐδ' ὑπὸ τῶν κυρίων οἱαδήποτε τούτων παραχώρησις πρὸς ἕτερον.

Ἄρθρ. 8. Ἡ ὑπὸ τῆς Γ. Διοικήσεως συνταχθησομένη καὶ περιφθησομένη ἔκθεσις περὶ τῶν προσώπων, πρὸς ἃ κατὰ τὸν ἐν τοῖς ἀνωτέρω ἄρθροις τεθέντα κανόνα δέον ν' ἀπονεμηθῶσι τοῦ λοιποῦ τιμάρια καὶ ζιαμέτια, περιέχουσα τὸ ὄνομα, τὸ ἐπώνυμον, τὴν κατοικίαν, τὸ ἐπιτήδευμα τῶν προσώπων τούτων, καὶ τὸ ἀντάλλαγμα τοῦ ἀπονεμητέου τιμαρίου ἢ ζιαμετίου, παραβληθήσεται πρὸς τὰς ἐν τῷ ταμείῳ σημειώσεις, ἀκολούθως δὲ ἐκδοθήσεται ἄνευ ἀναβολῆς τὸ ἀπαιτούμενον δίπλωμα δωρεὰν ὑπὸ τοῦ ταμείου, καὶ περιφθήσεται εἰς τὸν πρὸς ὃν ὅρον.

Ἄρθρ. 9. Τὰ ἀνωτέρω προνόμια ἀφορῶσι μόνους τοὺς ἔχοντας μὲν τιμάρια καὶ ζιαμέτια, κείμενα κατὰ τὰς ῥηθείσας Διοικήσεις, οἰκοῦντας δὲ καὶ αὐτοὺς καὶ ἐγκαταστημένους εἰς τὰ μέρη ἐκεῖνα. Οἱ ἄχρι τοῦδε μεταβάντες καὶ μετοικήσαντες ἀλλαχοῦ, ἔξω τῆς Γ. Διοικήσεως τῆς Βοσνίας, ἂν δὲν ἐπανῆλθον, στεροῦνται τῶν προνομίων τούτων, ἐξομοιοῦνται δὲ πρὸς τοὺς τιμαριώτας τῆς Εὐρωπαϊκῆς Τουρκίας καὶ τῆς Μικρᾶς Ἀσίας ἐν γένει, καὶ θεωροῦνται ὡς συνταξιοῦχοι, ὁριζομένου τοῦ ἀνταλλάγματος τῶν τιμαρίων καὶ ζιαμετίων αὐτῶν ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ ἡμίσεως τῶν προσόδων. Κατὰ δὲ τὸν θάνατον αὐτῶν, τὰ ῥηθέντα κτήματα πε-

ριέρχονται εἰς τὸ ταμεῖον. Αἱ αὐταὶ διατάξεις ἰσχύουσι καὶ περὶ τῶν τιμαρίων καὶ ζιαμετίων, ὧν οἱ μὲν κύριοι κατοικοῦσιν ἐκτὸς τῆς Διοικήσεως, τὰ δὲ πρωτεύοντα μέρη, ἢ ἄλλα τμήματα, κεῖνται ἐντὸς ταύτης.

Ἄρθρ. 10. Τὰ τιμάρια καὶ ζιαμέτια τῶν ἐντὸς τῆς Διοικήσεως εὑρισκομένων δὲν μεταβιβάζονται, μετὰ τὸν θάνατον τούτων, εἰς κτῆσιν ἐκτὸς τῆς χώρας οἰκούντων τέκνων, ἢ ἄλλων συγγενῶν. Ἂν δὲ τυχὸν μετεβιβάσθησαν ἤδη τινὰ ἄχρι τῆς ἐκδόσεως τοῦ παρόντος κανονισμοῦ, τῶν ἀνταλλαγμάτων αὐτῶν ὁριζομένων ἐπὶ τοῦ ἡμίσεως τῶν προσόδων, οἱ κατέχοντες θέλουσι στερηθῆ τῶν ἐν τοῖς προηγουμένοις ἄρθροις διαλαμβανομένων προνομίων.

Ἄρθρ. 11. Ἂν τις τῶν ἐχόντων τιμάρια καὶ ζιαμέτια, ὧν τὰ ἀνταλλάγματα ὡρίσθησαν ἐπὶ τοῦ ὅλου τῶν προσόδων, καταλιπὼν τὴν πατρίδα, κατοικήσῃ ἔξω τῆς χώρας, θέλει ἀφαιρεθῆ τὸ ἥμισυ τοῦ ἀνταλλάγματος οὗ κατέχει τιμαρίου ἢ ζιαμετίου, καὶ μετὰ θάνατον τοῦτο δὲν θέλει περιέλθει εἰς τοὺς κληρονόμους αὐτοῦ.

Ἄρθρ. 12. Οἱ ἐκ τῶν ἰθαγενῶν κάτοχοι τιμαρίων καὶ ζιαμετίων θέλουσι προσλαμβάνεσθαι, χρείας τυχούσης, εἰς τὴν ἐπιτόπιον ὑπηρεσίαν, ἰδιαίτεραι δὲ ὁδηγίαι θέλουσι κανονίσει τὸν τρόπον τῆς ὑπηρεσίας αὐτῶν.

Ἄρθρ. 13. Τὰ εἰς τὰς θέσεις τῶν ἱερέων (*ἱμὰμ*) καὶ τῶν ἱεροκηρύκων προσηρτημένα τιμάρια καὶ ζιαμέτια δὲν ὑπάγονται εἰς τὰς διατάξεις τῶν προηγουμένων ἄρθρων. Τὰ ἀνταλλάγματα αὐτῶν, ὡρισμένα ἐπὶ τοῦ ὅλου τῶν εἰσπράξεων, δὲν περιέρχονται, μετὰ τὴν τελευτὴν ἢ τὴν ἀποχώρησιν τῶν κατόχων, εἰς τὸ δημόσιον ταμεῖον, ἀλλὰ δίδονται ἀντὶ μισθοῦ πρὸς τοὺς διαδεξαμένους τὰς περὶ ὧν ὁ λόγος θέσεις.

ΑΝΤΙΓΡΑΦΟΝ ΤΟΥ ΑΥΤΟΚΡ. ΑΥΤΟΓΡΑΦΟΥ

(Ἐκτελεσθήτω.)

ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ ΠΕΡΙ ΤΑΠΙΩΝ·

(7 Σαμπὰν 1276.)

Ἄρθρ. 1. Κατὰ τὰς ἐπαρχίας ἡ τῶν βασιλικῶν γαιῶν παραχώρησις εἶναι ἐπιτετραμμένη εἰς τοὺς ἐγχωρίους οἰκονομικοὺς ὑπαλλήλους καὶ τοὺς ὑποδιοικητὰς, ἐπέχοντας τόπον τῶν κυρίων τῆς γῆς.

Ἄρθρ. 2. Εἰς τὴν ἐκποίησιν, μεταβίβασιν καὶ παραχώρησιν τῶν γαιῶν τούτων, οὐδεμία λαμβάνει χώραν εἰδικὴ τῶν ἐπὶ τῆς γεωργίας ἀρχῶν ἀνάμιξις, θεωρουμένων ἐπὶ τοῦ ἀντικειμένου τούτου ὡς ἁπλῶν τοῦ συμβουλίου μελῶν, εἰς οὐδὲν πλέον τῶν λοιπῶν μελῶν ἁρμοδίων.

Ἄρθρ. 3. Προθέμενος νὰ ἐκποιήσῃ τις τὰς ἑαυτοῦ γαίας, λαμβάνει ταῖς σφραγῖσι τοῦ Ἰμάμη καὶ τῶν προϊσταμένων τῆς συνοικίας ἢ τοῦ χωρίου του ἐσφραγισμένον ἔγγραφον, δηλωτικὸν τῆς ἀληθοῦς τοῦ ἐκποιοῦντος κατοχῆς ἐπὶ τῶν περὶ ὧν ὁ λόγος γαιῶν, τοῦ ποσοῦ, ἀνθ' οὗ αὗται ἐκποιηθήσονται, τῆς ἐπαρχίας καὶ τοῦ χωρίου, ἐν ᾧ κεῖνται, τῶν ὁρίων αὐτῶν καὶ ἐκ πόσων στρεμμάτων σύγκεινται, προσέρχονται δὲ μετὰ τοῦ πρὸς ὃν γενήσεται ἡ ἐκποίησις, ἢ ἀμφοτέρων τούτων νόμιμοι πληρεξούσιοι, εἰς τὸ ἐγχώριον συμβούλιον, ἔνθα τὸ μὲν ἔγγραφον λαμβανόμενον φυλάττεται, καταβάλλεται δὲ τὸ ἔξοδον τῆς παραχωρήσεως. Ἀκολούθως, ἂν μὲν ἡ πρᾶξις αὕτη γίνηται ἐν ὑποδιοικήσει τινὶ, ἐνώπιον τοῦ ὑποδιοικητοῦ, ἂν δὲ ἔν τινι Διοικήσει ἢ Γ. Διοικήσει, ἐνώπιον τῶν αὐτόθι οἰκονομικῶν ἀρχῶν δηλοῦσι τὰ περὶ τῆς προκειμένης ἐκποιήσεως, ἐπὶ δὲ τῇ δηλώσει αὐτῶν, μετὰ τὰς ἀναγκαίας ἐν τῷ γραφείῳ σημειώσεις καὶ καταχωρήσεις, λαμβάνεται ὁ ἐπιφερόμενος περὶ τῶν γαιῶν Τίτλος (*σενέτι*) καὶ ἐν μὲν τῇ ὑποδιοικήσει, πέμπεται δι' ἐκθέσεως μετὰ τοῦ ῥηθέντος ἐξόδου πρὸς τὴν ἀνωτέραν Διοικητικὴν ἀρχὴν, παρ' ᾗ φυλάττεται ἡ ἔκθεσις τῆς ὑποδιοικήσεως, καὶ μετὰ τὴν ἀναγκαίαν καταχώρισιν συντάσσεται ἑτέρα, ὑποβαλλομένη εἰς τὸ ἐν Κωνσταντινουπόλει ἀρχειοφυλακεῖον μετὰ τοῦ Τίτλου, ὅπως γραφῇ ἐν τῷ περιθωρίῳ ἡ ἐκποίησις, ἢ ἂν ὁ Τίτλος ᾖναι παλαιὸς, ἐκδοθῇ νέος, τοῦ παλαιοῦ φυλαττομένου ἐν τοῖς ἀρχείοις· ἂν δὲ ἡ πρὸς ἐκποίησιν γαιῶν αὕτη ἐνέργεια λαμβάνῃ χώραν ἐν τῇ ἕδρᾳ τῆς Διοικήσεως, συντάσσεται παραχρῆμα ἡ ἀνή-

κουσα ἔκθεσις, καὶ πέμπεται ἀμέσως εἰς τὸ ἀρχειοφυλακεῖον. Ἂν δ' ὁ ἐκποιῶν δὲν ἔχῃ παλαιὸν Τίτλον, ἐν ταῖς ὡς ἀνωτέρω συνταχθησομέναις ἐκθέσεσι πρέπει νὰ γίνηται μνεία τῆς πραγματικῆς αὐτοῦ κατοχῆς.

Ἄρθρ. 4. Ἂν τις ἐν ἐπαρχίᾳ κατέχων γαίας θέλῃ νὰ ἐκποιήσῃ ταύτας πρός τινα ἐν Κωνσταντινουπόλει, δέον νὰ λάβῃ παρὰ τοῦ συμβουλίου τῆς Διοικήσεως, ἐν τῇ περιφερείᾳ τῆς ὁποίας κεῖνται αἱ γαῖαι, ἔγγραφον ἔκθεσιν, ὅτι ὁ ἐκποιῶν εἶναι ἀληθῶς κάτοχος τῶν γαιῶν τούτων, ἀκολούθως δὲ αὐτός τε καὶ ὁ ἀγοραστὴς, ἢ νόμιμοι ἀμφοτέρων πληρεξούσιοι, προσελθόντες εἰς τὸ ἀρχειοφυλακεῖον, νὰ δηλώσωσι τὰ δέοντα, καὶ ἐπὶ τούτῳ, κατὰ τὰ ἐν τῷ προηγουμένῳ ἄρθρῳ ῥηθέντα, ἂν ὁ ἐκποιῶν ἔχῃ νέον *Ταπίον*, γραφήσεται ἐν τῷ περιθωρίῳ ἡ γενομένη ἐκποίησις, ἂν δὲ δὲν ἔχῃ νέον Τίτλον, δοθήσεται αὐτῷ τοιοῦτος. Ὁσάκις δὲ ἐκδίδεται Τίτλος, τὸ ἀρχειοφυλακεῖον θέλει πέμπει πρὸς τὴν ἀνήκουσαν Διοικητικὴν ἀρχὴν τὴν δέουσαν εἰδοποίησιν, ὅπως γίνωνται ἐπιτοπίως αἱ ἀναγκαῖαι σημειώσεις.

Ἄρθρ. 5. Ἐν περιπτώσει μεταβιβάσεως κατοχῆς γαιῶν λόγῳ κληρονομικῷ, ἐκδοθήσεται ὑπὸ τοῦ Ἰμάμη καὶ τῶν προεστώτων τῆς συνοικίας ἢ τοῦ χωρίου ἐνσφράγιστον δηλωτικὸν, ὅτι ὁ ἀποθανὼν ἢ ἡ ἀποθανοῦσα ἦταν κάτοχοι ἀληθῶς τῶν ἤδη μεταβιβαζομένων γαιῶν, τῆς ὡς ἔγγιστα ἀξίας αὐτῶν, καὶ τοῦ ὅτι τὸ ἄτομον, ὑπὲρ οὗ πρόκειται νὰ ἐνεργηθῇ ἡ μεταβίβασις αὐτῶν, σύμφωνα πρὸς τὰ ἄρθρα 54 καὶ 55 τοῦ περὶ γαιῶν νόμου, ἔχει ἀποκλειστικῶς τὸ δικαίωμα τοῦτο. Ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ δηλωτικοῦ, τὸ παρὰ τοῦ ῥηθέντος ἀτόμου ληφθησόμενον ἔξοδον καὶ ἡ συνταχθησομένη ἔκθεσις πεμφθήσονται, ὡς ἐῤῥέθη ἐν τῷ τρίτῳ ἄρθρῳ, εἰς τὸ ἀρχειοφυλακεῖον, καὶ κατὰ συνέπειαν ἐνεργηθήσεται ἡ μεταβίβασις.

Ἄρθρ. 6. Ἐπὶ τοῦ ποσοῦ, ἀνθ' οὗ ἐκποιοῦνται αἱ γαῖαι, ὁ εἰς τὴν κατοχὴν αὐτῶν ἐγκαθιστάμενος πληρόνει ἔξοδον γρόσια πέντε τοῖς ἑκατόν. Ἂν δέ τις, ὅπως δώσῃ ἐλλειπὲς τὸ ἔξοδον τοῦτο, δηλώσῃ ἔλασσον τοῦ ἀληθοῦς τιμήματος ποσὸν, τῆς ἀξίας τῶν γαιων ἐξακριβουμένης καὶ ὁριζομένης ἀμερολήπτως, λαμβάνεται τὸ ἔξοδον ἀναλόγως πρὸς τὴν γενομένην ταύτης ἐκτίμησιν. Καὶ καθ' ἣν περίπτωσιν ἐκποιηθῶσι γαῖαι δωρεὰν, πληρόνεται ἐπίσης ἔξοδον πέντε τοῖς ἑκατὸν ἐπὶ τῆς κατ' ἐκτίμησιν ὁρισθείσης ἀξίας αὐτῶν. Ὁ τὰς ἑαυτοῦ γαίας ὑποθηκεύσας πρὸς ἐξασφάλισιν τῆς ἀποτίσεως τῆς ὀφειλῆς του πληρόνει καὶ οὗτος τὸ ἥμισυ τοῦ ἐξόδου, ἤτοι δύω καὶ ἥμισυ τοῖς ἑκατὸν ἐπὶ τοῦ ὀφειλομένου ποσοῦ.

Ἄρθρ. 7. Ἐπὶ ἀνταλλαγῆς γαιῶν, ἐκτιμωμένης τῆς ἀξίας τῶν ἀνταλλασσομένων γαιῶν, λαμβάνεται ὡς βάσις τὸ ἥμισυ ταύτης, ἐπὶ δὲ τοῦ ἡμίσεως πληρόνεται τὸ ἔξοδον πέντε τοῖς ἑκατόν· ἀλλὰ τοῦ ἐξόδου τούτου τὸ ἥμισυ πληρόνει ὁ εἷς, τὸ δὲ ἄλλο ἥμισυ ὁ ἕτερος τῶν ἀνταλλαξάντων.

Ἄρθρ. 8. Ἐπίσης, ἐπὶ μεταβιβάσεως γαιῶν λόγῳ κληρονομικῷ, ὑπολογιζόμενον ἐπὶ τῆς ἐκτιμηθείσης ἀξίας αὐτῶν, ληφθήσεται ἔξοδον πέντε τοῖς ἑκατὸν παρὰ τοῦ πρὸς ὃν γίνεται ἡ μεταβίβασις.

Ἄρθρ. 9. Παρὰ τὸ ὡς ἀνωτέρω ληφθησόμενον ἔξοδον διὰ τὴν γενομένην ἐκποίησιν ἢ μεταβίβασιν, ὁσάκις δίδηται νέσν ἐγγραφον (*σενέτι*), ληφθήσονται καὶ γρόσια τρία διὰ τὴν ἀξίαν τοῦ χάρτου, ἐπὶ μὲν ἐκποιήσεως παρὰ τοῦ ἐκποιοῦντος, ἐπὶ δὲ μεταβιβάσεως παρὰ τοῦ πρὸς ὃν γίνεται ἡ μεταβίβασις τῶν γαιῶν.

Ἄρθρ. 10. Προκειμένης ἐκποιήσεως γαιῶν, μήπω μεταβιβασθεισῶν κατὰ τὴν τάξιν, ὅ τε ἐκποιῶν καὶ ὁ ἀγοραστὴς καταβάλλουσιν ἔξοδον ἀνὰ πέντε τοῖς ἑκατὸν, ὁ μὲν λόγῳ μεταβιβάσεως, ὁ δὲ λόγῳ τῆς πρὸς αὐτὸν ἐκποιήσεως, προστιθεμένης καὶ τῆς διὰ τὸν χάρτην πληρωμῆς τριῶν γροσίων ὑπὸ τοῦ ἐκποιοῦντος, ἂν ἐκδοθῇ τίτλος νέος.

Ἄρθρ. 11. Ἐπὶ τῇ δηλώσει τοῦ σχετικοῦ χωρίου, ἢ τῆς συνοικίας μετὰ τὰς δεούσας ἐξακριβώσεις συνταχθήσεται καὶ ὑποβληθήσεται μετὰ τοῦ δηλωτικοῦ ἔκθεσις πρὸς τὸ ἀρχειοφυλακεῖον, ὅπως ἐκδοθῶσιν ἐξ ὑπαρχῆς τίτλοι, πρὸς μὲν τοὺς ἄνευ τοιούτων κατέχοντας γαίας (ἐκτὸς τῶν ἀνηκουσῶν τῷ δημοσίῳ, κατεχομένων δὴ λάθρᾳ), ἐπὶ πληρωμῇ ἐξόδου, οἷον τὸ διὰ τὴν μεταβίβασιν αὐτῶν, καὶ τῆς ἀξίας τοῦ χάρτου, πρὸς δὲ τοὺς ἔχοντας παλαιὰ ἔγγραφα, δοθέντα ὑπὸ Σεπαχήδων ἐνοικιαστῶν καὶ ἄλλων τοιούτων, ἢ τοὺς ἀποδεδειγμένους, ὡς ἐκ τῶν ὑπαρχουσῶν ἐπισήμων σημειώσεων, ἀπολέσαντας τὰ ἔγγραφα αὐτῶν, ἐπὶ πληρωμῇ μόνης τῆς ἀξίας τοῦ χάρτου.

Ἄρθρ. 12. Κατὰ τὸ 103 ἄρθρον τοῦ περὶ γαιῶν αὐτοκρατορικοῦ νόμου, πρὸς τοὺς προτιθεμένους τὴν καλλιέργειαν χέρσων γαιῶν, αὗται παραχωροῦνται δωρεὰν καὶ ἄνευ ἐξόδου, ἐκδιδομένου νέου τίτλου ἐπὶ παροχῇ τριῶν μόνον γροσίων διὰ τὴν ἀξίαν τοῦ χάρτου. Ἀπαλλάσσονται δὲ καὶ τῆς πληρωμῆς τοῦ δεκάτου οἱ χέρσου γῆς καλλιεργηταὶ ἐπὶ ἓν ἔτος, ἂν δ' αὕτη ἦναι πετρώδης, ἐπὶ δύω.

Ἄρθρ. 13. Αἱ διοικητικαὶ καὶ οἰκονομικαὶ ἀρχαὶ ὀφείλουσι νὰ ἐπαγρυπνῶσιν ὅπως αἱ ἀγεώργητοι γαῖαι μὴ παραχωρῶνται εἰμὴ πρὸς τοὺς ζητοῦντας ἵνα ἐκχερσώσωσι καὶ καλλιεργήσωσιν αὐτὰς, ὡς ἀνωτέρω εἴρηται, ἰδίως δὲ ὅπως ἐπὶ ὀρέων καὶ χάριν δημοσίας ὠφελείας καταλειφθεισῶν καὶ ὁρισθεισῶν γαιῶν μηδεὶς λαμβάνῃ τίτλον κατοχῆς, μηδ' ἐγκαθίσταται, καὶ προσέτι ὅπως ἐκδίδωνται πρὸς καλλιέργειαν αἱ ἐλλείψει ταύτης ἐπιδεεῖς ταπίου καταστᾶσαι.

Ἄρθρ. 14. Τὰ πρὸς τοὺς γαιοκτήτας ἐκδιδόμενα ἔντυπα ταπία, φέροντα ἄνωθεν ἐκτετυπωμένον τὸν αὐτοκρατορικὸν τουγρᾶν, θέλουσι διαλαμβάνει ἐν τίνι ἐπαρχίᾳ καὶ χωρίῳ κεῖνται αἱ γαῖαι, ὡς καὶ τὰ ὅρια

καὶ τὸν ἀριθμὸν τῶν στρεμμάτων, σφραγισθήσονται δὲ δι' ὡρισμένης σφραγίδος τοῦ ἀρχειοφυλακείου.

Ἄρθρ. 15. Ὡς πρὸς τὰ δι' αὐτοκρατορικῶν ἰδιοκτησίας ἐγγράφων καὶ τεχόμενα τσιφτλίκια, ἐκτελεσθήσονται οἱ ἐν τοῖς ἐγγράφοις τούτοις περιεχόμενοι ὅροι.

Ἄρθρ. 16. Ἂν ὑπάρχωσιν ἄτομα, πρὸς ἃ κατὰ προτίμησιν εἰσὶ παραχωρητέαι διὰ *ταπίου* αἱ γαῖαι, κατὰ τὸ 59 ἄρθρον τοῦ περὶ τούτων νόμου, ἐπιτοπίως, ἤτοι ἐν ᾗ κεῖνται κώμῃ ἢ χωρίῳ, δι' ἀμεροληπτων ἅμα δὲ καὶ τῶν τοιούτων γνῶσιν ἐχόντων κατοίκων ἐξερευνώμεναι, προσφέρονται κατὰ τάξιν πρὸς τοὺς δικαιούχους, ἀντὶ τοῦ ὑπὸ τῶν ἀνωτέρω πραγματογνωμόνων οὐχὶ ἐπὶ ζημίᾳ τοῦ δημοσίου ὁρισθησομένου ποσοῦ, καὶ ἂν ἐκεῖνοι θέλωσι νὰ τὰς λάβωσιν, ἀνατίθενται καὶ παραχωροῦνται αὐτοῖς ἄνευ δημοπρασίας· ἀκολούθως δὲ συντάσσεται ἡ περὶ τούτων ἀνήκουσα ἔκθεσις· ἀλλ' ἡ ὑπὸ τοῦ ἐπαρχιακοῦ συμβουλίου γενομένη ἐξακρίβωσις τότε μόνον ἀρκεῖ, ὅταν αἱ περὶ ὧν ὁ λόγος γαῖαι ἀποτελῶσιν ἔλασσον τῶν ἑκατὸν στρεμμάτων· ἂν ὑπερβαίνωσι τὸν ἀριθμὸν τοῦτον, πρὸς ταις γενομέναις ὑπὸ τοῦ ἐπαρχιακοῦ συμβουλίου ἐξετάσεσι προστίθενται καὶ αἱ τοῦ Διοικητικοῦ, καὶ ἀκολούθως παραχωροῦνται αἱ γαῖαι, ἐπίσης οὐχὶ δι' ἐκπλειστηριάσεως. Οὐδόλως δὲ ἀναβληθήσεται, ἐπὶ τῇ προφάσει τῶν ἐρευνῶν τούτων, τὸ ἀνῆκον ταπίον, οὐδ' ἀπολεσθήσονται τὰ δικαιώματα τῶν προσώπων, ὑπὲρ ὧν ὁ νόμος ὁρίζει αὐτό.

Ἄρθρ. 17. Ἂν οἱ ἔχοντες τὸ τοῦ ταπίου δικαίωμα παραιτηθῶσι τούτου, μὴ θελήσαντες νὰ λάβωσι τὰς προσφερομένας γαίας ἀντὶ τοῦ ἀναλόγου ἀνταλλάγματος, παραχωρηθήσονται αὗται ἐπὶ δημοπρασίας, συνταξομένης ἐκθέσεως, ἐν ᾗ γενήσεται μνεία τῆς συμβάσεως ἀποποιήσεως τῶν δικαιούχων.

Ἄρθρ. 18. Αἱ γαῖαι αἵτινες, ἐλλείψει ἀτόμων, ἐχόντων τὸ τοῦ ταπίου δικαίωμα, ἢ συνεπείᾳ παραιτήσεως ἀπὸ τοῦ δικαιώματος τούτου, ἀνήκουσιν ἀποκλειστικῶς εἰς τὸ Κράτος, κατὰ δὲ τὸ 77 ἄρθρον τοῦ Νόμου, εἰσὶν ἐπὶ δημοπρασίας παραχωρητέαι, μέχρι μὲν ἑκατὸν στρεμμάτων ἐκπλειστηριασθήσονται διὰ τοῦ ἐπαρχιακοῦ συμβουλίου, ἀπὸ δὲ 100 μέχρι 500 δημοπρατηθήσονται ἐκ δευτέρου διὰ τοῦ διοικητικοῦ συμβουλίου, καὶ παραχωρηθήσονται ἀντὶ τοῦ ὁρισθέντος ποσοῦ εἰς τὸν πλειοδοτήσαντα, συνταξομένης τῆς ἀναγκαίας ἐκθέσεως· ἂν δὲ ὦσιν ὑπὲρ τὰ 500 στρέμματα, μετὰ τὴν ἐν τοῖς ῥηθεῖσι συμβουλίοις δημοπρασίαν, ὑποβληθήσεται ἔκθεσις εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Οἰκονομικῶν, ὅπως δημοπρατηθῶσι κατ' ἐπανάληψιν ἐν τῷ αὐτόθι αὐτοκρατορικῷ Ταμείῳ. Ἀπὸ τῆς εἰς Κωνσταντινούπολιν ἀφίξεως τῶν ἐκθέσεων ἐντὸς τριῶν μηνῶν κατὰ μέγιστον ὅρον ἀποπερατωθήσεται ἡ περὶ ἧς ὁ λόγος δημοπρασία. Καὶ τίνες μὲν εἰσὶν οἱ δικαίωμα ταπίου ἔχοντες, περὶ τούτου ποιεῖται ἐν ἐκ-

τάσει λόγον ὁ περὶ γαιῶν αὐτοκρατορικὸς νόμος· ἀλλ' ἐπειδὴ τῶν ἀνάγκην γῆς ἐχόντων, εἰς τὴν τελευταίαν δὲ τῶν δικαιούχων τάξιν ἀναγομένων χωρικῶν, τὸ ἐπὶ τοῦ ταπίου δικαίωμα περιστρέφεται εἰς κεχωρισμένας γαίας, ἀναλογούσας πρὸς τὰς ἀνάγκας αὐτῶν, τούτου ἕνεκεν, προκειμένων γαιῶν, ὧν ὁ χωρισμὸς καὶ ἡ διαίρεσις ἐστὶν ἐπιβλαβὴς, ὁποῖαι αἱ μεγάλης ἐκτάσεως γαῖαι καὶ αἱ τῶν τσιφτλικίων, τὸ δικαίωμα τοῦ ταπίου ἐκτείνεται μόνον μέχρι τοῦ ὑγδόου βαθμοῦ, περὶ οὗ διαλαμβάνει τὸ 59 ἄρθρον τοῦ ῥηθέντος νόμου.

Ἄρθρ. 19. Τὸ προκαταβαλλόμενον ἀντάλλαγμα τῶν ὑπὸ τοῦ Κράτους παραχωρουμένων γαιῶν τούτων, καὶ τὰ ὡς ἀνωτέρω ληφθησόμενα ἔξοδα ἐκποιήσεως ἢ μεταβιβάσεως, καὶ ἡ τοῦ χάρτου ἀξία ἀνήκουσιν ἅπαντα εἰς τὸ ταμεῖον τοῦ Κράτους.

Ἄρθρ. 20. Πρὸς τὸν ἀναγγείλαντα τὴν ὕπαρξιν γαιῶν, ὧν τὸ τῆς κατοχῆς δικαίωμα ἀνήκει μὲν εἰς τὸ δημόσιον, περὶ ὧν δὲ ἡ ἀρχὴ δὲν ἔλαβε γνῶσιν ἀπ' εὐθείας, δοθήσεται, μετὰ τὸν διὰ τοῦ συμβουλίου πλειστηριασμὸν καὶ τὴν παραχώρησιν αὐτῶν, ὡς ἀμοιβὴ τῆς ἀγγελίας, πέντε γρόσια τοῖς ἑκατὸν ἐκ τοῦ καταβληθέντος ἀνταλλάγματος.

Ἄρθρ. 21. Γενομένης ἐκποιήσεως, μεταβιβάσεως, ἢ παραχωρήσεως γαιῶν, ὡς ἀνωτέρω εἴρηται. καταβληθέντων δὲ τῶν διὰ τὴν ἐκποίησιν καὶ μεταβίβασιν ἐξόδων, ἢ τοῦ ἀνταλλάγματος, οὐδεμία συμβαίνει χρονοτριβὴ μεχρισοῦ ἀποσταλῇ καὶ δοθῇ τὸ ἀνῆκον ἔγγραφον, ἀλλὰ δίδεται ἄνευ ἀναβολῆς εἰς τὸν νέον κάτοχον τῶν γαιῶν, ὅπως κατέχῃ καὶ καλλιεργῇ αὐτὰς, κατάλληλον ἐνδεικτικὸν, τῇ σφραγίδι τοῦ συμβουλίου ἐσφραγισμένον, ἰσχύον μέχρι τῆς ἀφίξεως τοῦ τίτλου τῆς κατοχῆς.

Ἄρθρ. 22. Ἐν τῇ ἕδρᾳ τῆς διοικήσεως κρατεῖται βιβλίον χωριστὸν διὰ τὰς ἐν ἑκάστῃ ὑποδιοικήσει γαίας, ἔνθα καταχωροῦνται αἱ γινόμεναι ἐκποιήσεις, μεταβιβάσεις καὶ παραχωρήσεις αὐτῶν.

Ἄρθρ. 23. Αἱ πρὸς ἔκδοσιν τῶν περὶ γαιῶν τίτλων γραφόμεναι ἐκθέσεις, τιθέμεναι χωριστὰ ἐντὸς φακέλλου, πέμπονται εἰς τὸ ἀρχειοφυλακεῖον κατ' εὐθεῖαν διὰ τοῦ ταχυδρομείου. Ἀλλ' ἂν ὁ μέλλων νὰ λάβῃ κατοχὴν τῶν γαιῶν θέλῃ νὰ προσαγάγῃ αὐτὸς τὴν περὶ τούτου ἔκθεσιν εἰς τὸ ἀρχειοφυλακεῖον, καὶ τοῦτο ἐπιτρέπεται.

Ἄρθρ. 24. Αἱ περὶ δόλου καὶ ἀπάτης καὶ ἄλλαι τοιαῦται δίκαι ἐπὶ βασιλικῶν γαιῶν, κατὰ τὸν ἱερὸν νόμον δικαζόμεναι, διεξαχθήσονται παρουσίᾳ τῶν τοὺς κυρίους τῆς γῆς ἐκπροσωπούντων οἰκονομικῶν ὑπαλλήλων, ἢ τῶν πληρεξουσίων αὐτῶν.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΔΕΥΤΕΡΟΝ.

Περὶ τῆς ὑπὸ τῶν κατόχων ὑποθηκεύσεως τῶν δημοσίων γαιῶν ἀπέναντι χρέους.

Ἄρθρ. 25. Κατὰ τὴν διακέλευσιν τοῦ περὶ γαιῶν αὐτοκρατορικοῦ νόμου, ἐπιτρέπεται καὶ ἰσχύει ἡ ὑπὸ τοῦ κατόχου ὑποθήκευσις βασιλικῶν γαιῶν πρὸς ἐξασφάλισιν χρέους· ἀλλ' ἂν ὁ ἔχων αὐτὰς ὑποθηκευμένας ἀποθάνῃ μὴ καταλιπὼν κληρονόμους ἀπολαμβάνοντας κληρονομικὸν ἐπὶ γαιῶν δικαίωμα, ὁ δανειστὴς δὲν δύναται νὰ τὰς λάβῃ ὑπὸ τὴν κατοχὴν αὐτοῦ ἀπέναντι τῶν ὀφειλομένων, ἀλλὰ πρέπει ἐξάπαντος νὰ παραχωρηθῶσι διὰ ταπίου. Ἐν τούτοις, χάριν τοῦ δημοσίου συμφέροντος, ἐξεδόθη κατ' ἐπιείκειαν ὑψηλὸν αὐτοκρατορικὸν διάταγμα τῇ 9 Ῥεμεζὰν 1274, ὅπως δύναται ὁ δανειστὴς νὰ λαμβάνῃ τὰ ὀφειλόμενα αὐτῷ διὰ τῆς τῶν ὑποθηκευμένων γαιῶν ἐκποιήσεως, θέλομεν δὲ διαλάβει ἐνταῦθα περὶ τῶν ἀπαιτουμένων ἐπὶ ὑποθηκεύσεως γαιῶν.

Ἄρθρ. 26. Ἂν τις, βασιλικῶν γαιῶν κάτοχος, προτίθηται νὰ δανεισθῇ χρήματα, ἐξασφαλίζων τὸν δανειστὴν δι' ὑποθηκεύσεως ὧν διὰ ταπίου κατέχει γαιῶν, ἀμφότεροι, τουτέστιν αὐτός τε καὶ ὁ δανειστὴς, ἢ πληρεξούσιοι αὐτῶν προσερχόμενοι εἰς τὸ ἐπαρχιακὸν συμβούλιον, ἂν ὦσιν εἰς ἐπαρχίαν, ἢ εἰς τὸ τῆς Διοικήσεως ἢ τῆς Γ. Διοικήσεως συμβούλιον, ἂν ὦσιν εἰς τὰς ἕδρας τούτων, παρουσίᾳ τῆς Οἰκονομικῆς Ἀρχῆς, ἐκθέτουσι σαφῶς τὸ ποσὸν καὶ τὰ ὅρια τῶν γαιῶν, τὸ κεφάλαιον τῶν χρημάτων καὶ τοῦ πληρωτέου τόκου, οὐχὶ ἀνωτέρου τοῦ νομίμου, καὶ τὴν περὶ ὑποθηκεύσεως συμφωνίαν. Ἐπὶ δὲ τῇ δηλώσει αὐτῶν συντάσσεται ἐπίσημον συμβόλαιον, δίδεται ὡς παρακαταθήκη τὸ ἀνὰ χεῖρας ὑπάρχον ταπίον εἰς τὸν ὑποθηκικὸν δανειστὴν, καὶ καταχωρεῖται ἡ ὑπόθεσις ἐν περιλήψει εἰς ἰδιαίτερον βιβλίον, κρατούμενον ἐπὶ τούτῳ. Ἀκολούθως, ὅταν ὁ ὀφειλέτης, πληρώσας ἃ ἐδανείσθη, πρόκειται νὰ ἐξαλείψῃ τὴν ὑποθήκην, ἀμφότεροι πάλιν οἱ συναλλαξάμενοι προσέρχονται εἰς τὸ ἁρμόδιον συμβούλιον, καὶ ἀποδίδονται μὲν τό τε περὶ τοῦ δανείου ἔγγραφον καὶ τὸ ταπίον, σημειοῦνται δὲ τὰ δέοντα ἐν τῷ ῥηθέντι βιβλίῳ.

Ἄρθρ. 27. Τὰς ὡς ἀνωτέρω ὑποθηκευμένας γαίας οὐδ' ὁ ὑποθηκεύσας, οὐδ' ὁ ὑποθηκικὸς δανειστὴς δύναται νὰ ἐκποιήσῃ, ἀλλὰ, κατὰ τὸ 117 ἄρθρον τοῦ περὶ γαιῶν αὐτοκρατορικοῦ νόμου, ἂν, ταχθείσης προθεσμίας, ὁ ὀφειλέτης διώρισεν ἢ τὸν ὑποθηκικὸν δανειστὴν ἢ ἕτερον τινὰ πληρεξούσιον ὅπως πωλήσῃ τὰς γαίας καὶ ἀποδώσῃ ἐκ τοῦ τιμήματος τὰ χρεωστούμενα. Ἐν περιπτώσει καθ' ἣν αὐτὸς δὲν ἤθελε πληρώσει ἐμπροθέσμως, τότε ὁ πληρεξούσιος οὗτος διὰ τοῦ ἁρμοδίου ὑπαλλήλου ἐκπλειστηριάζει δημοσίᾳ καὶ ἀληθῶς αὐτὰς, ἀναλόγως τῆς ἐκτάσεως καὶ

τῆς ἀξίας των, ἐντὸς χρονικοῦ διαστήματος, ἀπὸ δεκαπέντε ἡμερῶν μέχρι δύω μηνῶν τὸ πολὺ, καὶ οὕτως ἐκ τοῦ ἐκπλειστηριάσματος ἐξοφλεῖται τὸ χρέος. Ἡ περὶ ἧς ὁ λόγος ὑπὸ ὅρον πληρεξουσιότης πρέπει ἄρα νὰ ὑπάρχῃ κατακεχωρημένη εὐκρινῶς ἐν τῷ ἐπισήμῳ συμβολαίῳ, τῷ εἰς τὸ προηγούμενον ἄρθρον διαλαμβανομένῳ. Ἄλλως, ἂν δὲν ἀναφέρηται ἐντὸς τοῦ συμβολαίου τούτου, δὲν δύναται νὰ προταθῇ τοιαύτη πληρεξουσιότης.

Ἄρθρ. 28. Ἂν τις, ὑποθηκεύσας, ὡς εἴρηται, ἐν γνώσει τῆς ἁρμοδίας ἀρχῆς, ἃς διὰ ταπίου κατέχει γαίας, ἀποθάνῃ πρὸ τῆς ἀποτίσεως τῆς ὀφειλῆς, αὕτη, ὡς τὰ λοιπὰ χρέη, ἐξοφλεῖται ἐκ τῆς ἐπαρκοῦς περιουσίας αὐτοῦ. Εἴτε δὲ οὐδεμίαν κατέλιπε περιουσίαν, εἴτε ἡ καταλειφθεῖσα δὲν ἤρκεσεν εἰς πληρωμὴν τῶν χρεῶν, τοῦ ἀποθανόντος τὰ τέκνα, ἢ ὁ πατὴρ ἢ ἡ μήτηρ δὲν δύνανται νὰ λάβωσι κάτοχὴν τῶν περὶ ὧν ὁ λόγος γαιῶν, ἂν δὲν ἀποδώσωσιν ἐντελῶς τὰ ὀφειλόμενα, ὁ δὲ δανειστὴς δικαιοῦται νὰ παρεμποδίζῃ ταύτην μέχρι τῆς ἐξοφλήσεως. Ἐν περιπτώσει, καθ' ἣν δὲν ὑπάρχουσι κληρονόμοι τοῦ ἀποθανόντος, εἰς οὓς περιέρχεται ἡ τῶν γαιῶν νομὴ, ὑπάρχουσιν ὅμως ἀπολαύοντες τοῦ δικαιώματος τοῦ ταπίου, δὲν ζητεῖται διὰ τοῦτο ἡ καταβολὴ τοῦ ἀναλόγου ποσοῦ, ἀλλ' ἐκτιθέμεναι εἰς δημοπρασίαν αἱ γαῖαι, παραχωροῦνται εἰς τὸν ἔχοντα τὸ δικαίωμα τοῦ ταπίου, ἂν θελήσῃ νὰ τὰς λάβῃ προσφέρων τὸν ἐπὶ δημοπρασίας ἐπιτευχθέντα ἀνώτατον ὅρον· ἀφ' οὗ δὲ κρατηθῇ ὑπὲρ τοῦ δημοσίου ταμείου ποσὸν ἴσον τῇ ἐτησίᾳ προσόδῳ αὐτῶν, ἀντὶ τοῦ διὰ τὸ ταπίον ὡρισμένου, διὰ τῶν λοιπῶν χρημάτων πληρόνεται τὸ ἐκ τῆς περιουσίας τοῦ ἀποθανόντος μὴ ἐξοφληθὲν χρέος. Ἂν ὅμως ὁ δικαίωμα ταπίου ἀπολαύων δὲν θελήσῃ νὰ δώσῃ τὸ ἐπὶ δημοπρασίας προσενεχθὲν ποσὸν, ἢ ἂν οὐδεὶς ὑπάρχῃ ἔχων δικαίωμα ταπίου ἐπὶ τῶν γαιῶν, ὧν ὁ ἀποθανὼν ἦτο κάτοχος, αὗται παραχωροῦνται εἰς τὸν πλειοδοτήσαντα, ἀφαιρέσει δὲ ἐπίσης ἴσου τῇ ἐτησίᾳ προσόδῳ ποσοῦ διὰ τὸ δημόσιον ταμεῖον, διὰ τοῦ πλεονάζοντος πληρόνεται τὸ περὶ οὗ ὁ λόγος δάνειον.

Ἄρθ. 29. Καθ' ἁπάσας τὰς ῥηθείσας περιπτώσεις ἂν τυχὸν μηδὲ τὸ τῶν γαιῶν ἀντάλλαγμα ἀρκέσῃ πρὸς ἐξόφλησιν τοῦ χρέους, ὁ δανειστὴς οὐδαμόθεν ἄλλοθεν δικαιοῦται ν' ἀπαιτήσῃ τὸ ὑπόλοιπον, οὐδὲ νὰ λάβῃ τοῦτο ἐξ ἀνταλλάγματος γαιῶν τοῦ ὀφειλέτου, ἐν τῷ συμβολαίῳ καὶ τῷ βιβλίῳ μὴ ἐγεγραμμένων· ὥστε τὸ χρέος πρέπει νὰ καλύπτηται ὑπὸ τοῦ, μετὰ τὴν ἀφαίρεσιν τῆς ἐτησίας προσόδου, περισσεύσοντος ἀνταλλάγματος τῶν ὑποθηκευομένων γαιῶν· δὲν θέλουσι δὲ ἐκποιεῖσθαι γαῖαι διὰ τὸ πλειονάζον χρέος.

Ἄρθρ. 30. Ἂν ὁ δανειστὴς καὶ ὁ ὀφειλέτης, μὴ τηρήσαντες τὰ διατασσόμενα ἀνωτέρω, συνάψωσι συμβόλαιον ἰδιωτικὸν κατ' ἰδίαν αὐτῶν αἵρεσιν, τὸ συμβόλαιον τοῦτο ἔσεται ἐν παντὶ χρόνῳ ἄκυρον. Τελευταῖον, αἱ ἐξ ὑποθήκης πηγάζουσαι δίκαι θεωρηθήσονται, παρόντως τοῦ ἁρμοδίου

οἰκονομικοῦ ὑπαλλήλου, ἐν τῷ ἐγχωρίῳ συμβουλίῳ, ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ ἐπισήμου συμβολαίου καὶ τῆς ἐν τῷ βιβλίῳ σημειώσεως, περὶ ὧν ἀνωτέρω ἐποιησάμεθα λόγον.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΤΡΙΤΟΝ.

Περὶ τσιφτλικίων τῶν ἀνηλίκων.

Ἄρθρ. 31. Τὰ κοινῶς λεγόμενα *τσιφτλίκια*, τουτέστι κτήματα συνιστάμενα ἐξ οἰκοδομῶν, κτηνῶν, ὑποζυγίων, ἀμπέλων καὶ ἄλλων ἰδιοκτησιῶν, καὶ τῶν ταύταις παρεπομένων καλλιεργησίμων βασιλικῶν γαιῶν, περιελθόντα λόγῳ κληρονομικῷ εἰς ἀνήλικα, ἂν ἦναι πιθανὸν νὰ ἐκμισθωθῶσιν ἐπὶ μισθώματι ἴσῳ πρὸς τόκον 2 καὶ $^1/_2$ τοῖς 500 ἐπὶ τῆς ἐκτιμηθείσης ἀξίας των, ἀλλ' ὑπὸ τὸν ὅρον τοῦ ν' ἀντικαθιστῶνται ὑπ' ἄλλων καθόσον ἐκλείπουσιν ἢ φθείρονται τὰ ἐν αὐτοῖς *φθαρτὰ*, ἤτοι αἱ ἰδιοκτησίαι καὶ τὰ ζῶα, νὰ ἦναι δηλαδὴ *σιδηροκέφαλα*, τότε διατηροῦνται ἐπ' ὀνόματι τῶν ἀνηλίκων, ὡς ἔχουσι, μεχρισοῦ ἐκεῖνοι γίνωσιν ἐνήλικες.

Ἄρθρ. 32. Ἂν τὰ πλεῖστα τῶν ἐν τοῖς τσιφτλικίοις ὦσι κινητά, τῶν δὲ λοιπῶν, ὡς οἰκημάτων τινῶν καὶ ἀχυρώνων ἡ καταστροφὴ ὀλιγίστην δύναται νὰ ἐπαγάγῃ ζημίαν ἀναλόγως πρὸς τὴν ἀξίαν τῶν γαιῶν, ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει, ἐκποιουμένων ἄνευ ἀναβολῆς τῶν κινητῶν, ἐκμισθοῦνται αἱ γαῖαι ἐφ' οἱῳδήτινι μισθώματι, καὶ διατηροῦνται ἐπίσης ἐπ' ὀνόματι τῶν ἀνηλίκων.

Ἄρθρ. 33. Ἀποδειχθέντος, σύμφωνα τῷ ἱερῷ νόμῳ, τῇ καταθέσει πραγματογνωμόνων, ὅτι τὰ ἐν τοῖς τσιφλικίοις ἀκίνητα εἶναι ἄμπελοι, κῆποι, μύλοι, οἰκοδομαὶ μεγάλαι, ἤτοι κτήσεις οὐκ εὐκαταφρόνητοι, ἐκ τῆς φθορᾶς τῶν ὁποίων θελουσι ζημιωθῇ πολὺ οἱ ἀνήλικες, πωλοῦνται ἅπαντα ταῦτα ἐπὶ δημοπρασίας. Συνεπείᾳ δὲ τοῦ πρὸς τὸ αὐτοκρατορικὸν ἀρχειοφυλακεῖον πεμφθησομένου τίτλου ἀγοροπωλησίας, ὡς καὶ τῆς περὶ τούτων ἐκθέσεως, ἐπιτραπήσεται καὶ ἡ τῶν γαιῶν ἐκποίησις, τῶν παρεπομένων ταῖς πωληθείσαις ἰδιοκτησίαις. Τὸ αὐτὸ καὶ περὶ τῶν γαιῶν, τῶν ὁποίων γίνεται χρῆσις ὡς παρηρτημένων οἰκίᾳ τινί, καὶ ὧν νομικῶς ἀπεδείχθη, ὡς ἀνωτέρω, ὅτι ἐλαττωθήσεται πολὺ ἡ ἀξία, ἂν χωρισθῶσιν ἀπ' αὐτῆς, ἐπιτρέπεται δηλονότι καὶ τούτων ἡ ἐκποίησις, καθ' ἃ εἴρηται, μετὰ τῆς οἰκίας.

Τῇ 8 Δζεμαζιοὺλ-αχὶρ 1275. (1)

Συμπλήρωμα. — Ἐπὶ βασιλικῶν γαιῶν, ὡς καὶ ἐπὶ τῶν ἀφιερωμένων καὶ ἰδίως ὑπέρ τινος ὡρισμένων, ἡ περὶ ὑποθήκης ἀγωγὴ ἀπορρίπτεται, μὴ ὑπάρχοντος συμβολαίου.

Τῇ 26 Σαφὲρ 1278.

(1) Ἡ ἐπὶ κεφαλῆς τοῦ νόμου τούτου τεθεῖσα χρονολογία εἶναι ἐσφαλμένη.

ΟΔΗΓΙΑΙ

ἀφορῶσαι τοὺς τίτλους τῆς τῶν βασιλικῶν γαιῶν κατοχῆς (σενέτια ταπίων).

(Τῇ 7 Σιαμπὰν 1276.)

ΠΡΟΛΟΓΟΣ.

Αἱ περὶ βασιλικῶν γαιῶν θεμελιώδεις διατάξεις, ὡς καὶ αἱ ῥυθμίζουσαι τὴν ἐπὶ τοῦ ἀντικειμένου τούτου ἐνέργειαι τῶν ἁρμοδίων ὑπαλλήλων, ἐξετέθησαν, αἱ μὲν ἐν τῷ περὶ γαιῶν αὐτοκρατορικῷ νόμῳ, τῷ ἐκτυπωθέντι καὶ δημοσιευθέντι τῷ 1274 ἔτει, αἱ δὲ ἐν τῷ περὶ ταπίων κανονισμῷ, τῷ ἐκτυπωθέντι καὶ δημοσιευθέντι τῷ 1275. Ἐν τούτοις ἐπειδή, χάριν πλείονος εὐχερείας καὶ ἀσφαλείας συνάμα, ἐλήφθη ἤδη τακτικώτερον μέτρον καθ' ὃ, ἀντὶ τῶν κατὰ τὸ 21 ἄρθρ. τοῦ ῥηθέντος κανονισμοῦ ἐκδοτέων ἐνδεικτικῶν, ἐσφραγισμένων τῇ σφραγίδι τοῦ συμβουλίου, ὅπως ἐπέχωσι τόπον τίτλων ταπίου μέχρι τῆς ἀποστολῆς τοιούτων ὑπὸ τοῦ δαψιλοῦς ἀρχειοφυλακείου πρὸς τοὺς τῶν γαιῶν κατόχους, πρέπει νὰ ἐκδίδωνται τοῦ λοιποῦ ἔντυποι ἐνδεικτικοὶ πίνακες, κατὰ τὰ περὶ τούτου ἰδίως ὑποδεδειγμένα καὶ ὡρισμένα συντεταγμένοι, ἐκκοπτόμενοι δὲ ἐκ διπλοτύπων ἅπερ ἐπέμφθησαν πανταχοῦ, ὡς ἐκ τῆς μεταῤῥυθμίσεως ταύτης τινὲς τῶν ἐν τῷ ῥηθέντι κανονισμῷ διατάξεων φυσικῷ τῷ λόγῳ ἐτροποποιήθησαν, ἄλλαι δὲ χρήζουσι διασαφήσεως. Καὶ δημοσιευθήσεται μὲν κανονισμὸς ἐκτενής, περιέχων ἀνεπτυγμένα τὰ ἄρθρα τοῦ ἤδη ὑπάρχοντος, ἀλλ' ἐν τοσούτῳ ἐκδίδονται προσωρινῶς αἱ ἀκόλουθοι ὁδηγίαι, θεραπεύουσαι προχείρως τὴν ὑπάρχουσαν ἀνάγκην.

Ἄρθρ. 1. Ἐφ' οἱουδήτινος λόγου ἂν στηρίζηται ἡ νομὴ, ἀπολύτως εἰς οὐδένα ἐπιτρέπεται τοῦ λοιποῦ νὰ νέμηται βασιλικὰς γαίας ἄνευ ἐγγράφου τίτλου. Ἑπομένως ὑποχρεωθήσονται οἱ μὲν μὴ ἔχοντες ἔγγραφον νὰ λάβωσι τοιοῦτον, οἱ δ' ἔχοντες παλαιὸν (ἐκτὸς ἂν ᾖ ἐκ τῶν ἐγγράφων *Ταπίου*, τῶν φερόντων ἐπιγεγραμμένον τὸ αὐτοκρατορικὸν σημεῖον *Τουγρᾶ*,) ν' ἀνταλλάξωσιν αὐτὸ πρὸς νέον. Ἡ μετ' ἐπιμελείας ἐνέργεια τῶν ἀναγκαίων ἐπὶ τοῦ προκειμένου ἐξακριβώσεων ἀνατίθεται εἴς τε τοὺς Γ. Διοικητὰς, καὶ εἰς τὰς λοιπὰς διοικητικὰς ἀρχὰς, εἰς τὰ μέλη τῶν συμβουλίων, τοὺς οἰκονομικοὺς ἐφόρους, τοὺς δημάρχους καὶ τοὺς ἐπὶ τῶν ταπίων γραμματεῖς, ἐσομένους ἅπαντας ὑπολόγους ἐν περιπτώσει παραλείψεως ἢ ἀμελείας. Εἰς τὴν ὑπηρεσίαν δὲ τοῦ ἐπὶ τῶν ταπίων γραμματέως

ἐκλεγήσεται καὶ προσληφθήσεται ὁ ἐμπιστοσύνης ἄξιος καὶ ἱκανότερος μεταξὺ τῶν δικαστικῶν καὶ τῶν διοικητικῶν γραμματέων.

Ἄρθρ. 2. Προκειμένου νὰ ἐκποιήσῃ τις τὰς ἑαυτοῦ γαίας, τὰ μὲν ἄλλα τῶν ἐν τῷ ἄρθρῳ 3 τοῦ περὶ ταπίων κανονισμοῦ διατασσομένων ἐκτελεσθήσονται· ἐπειδὴ δὲ, κατὰ τὸ ληφθὲν νέον μέτρον, δὲν ἐπιτρέπεται νὰ συντάττηται χωριστὴ ἔκθεσις δι' ἑκάστην ὑπόθεσιν, τὰ περὶ μεταβιβάσεως, παραχωρήσεως ἢ ἐκποιήσεως γαιῶν κτλ. παρεγγραφήσονται, κατὰ τὸν ἐκτυπωθέντα ἐξηγητικὸν κανονισμὸν, καθ' ἕκαστον μῆνα εἰς ἐντύπους ἐκθέσεις (ἔν τε τοῖς δήμοις καὶ ἐν ταῖς ἕδραις τῶν διοικήσεων), καὶ ἐντὸς τοῦ μηνὸς ὅσοι ἂν συμποσωθῶσι δεικτικοὶ πίνακες, πεμφθήσονται ὑπὸ τῆς Διοικήσεως ἅπαντες διὰ μιᾶς πρὸς τὸ ἀρχειοφυλακεῖον. Καὶ ἐπιτρέπεται μὲν, κατὰ τὴν χρείαν, νὰ σταλῶσι πρὸ τῆς συμπληρώσεως τοῦ μηνὸς οἱ σωρευθέντες πίνακες, ἀλλ' ἀπαγόρευται ἀπολύτως νὰ κρατῶνται εἰς τὸν τόπον ἔνθα ἐξεδόθησαν καὶ νὰ ἐμποδίζηται ἡ ἀποστολή των ὑπὲρ τὸν μῆνα.

Ἄρθρ. 3. Τοῦ λοιποῦ δὲν γίνονται σημειώσεις εἰς τὰ περιθώρια τῶν περὶ νομῆς τίτλων, ἀλλὰ δι' ἑκάστην ὑπόθεσιν ἐκδοθήσεται νέον ἔγγραφον, καὶ ληφθήσονται δι' ἕκαστον ἔγγραφον γρόσια τρία, ὡς ἀξία τοῦ χάρτου, καὶ ἓν γρόσιον προσέτι ὡς γραφικὸν ἔξοδον, πρὸς ὄφελος τοῦ ἐγχωρίου ἐπὶ τῶν ταπίων γραμματέως· ἕτερον δὲ οὐδέν.

Ἄρθρ. 4. Ἀποθανόντος τινὸς καὶ μὴ καταλιπόντος κληρονόμον εἰς ὃν περιέρχονται αἱ γαῖαι ἃς κατεῖχεν, ἂν ἐξακριβωθῇ ὅτι αὗται κατελήφθησαν κρύφα, τότε κατὰ τὸ 77 ἄρθρον τοῦ περὶ γαιῶν νόμου, ἂν ὁ καταλαβὼν αὐτὰς ἦναι ἐκ τῶν ἐχόντων δικαίωμα ταπίου, παραχωροῦνται αὐτῷ ἀντὶ τοῦ ἀναλόγου ποσοῦ κατ' ἐκεῖνον τὸν χρόνον, τουτέστι ὅτε ἀνεφάνη ἡ τῶν περὶ ὧν ὁ λόγος γαιῶν ἀπόκρυψις. Ἐν περιπτώσει δὲ καθ' ἣν δὲν θελήσῃ, ἢ καθ' ἣν ὁ καταλαβὼν τὰς γαίας δὲν ἔχῃ δικαίωμα ταπίου, τότε παραχωροῦνται ἐπὶ δημοπρασίας εἰς τὸν πλειοδοτήσαντα. Ἀλλὰ κατὰ τὸ ἤδη καθιερωθὲν νέον σύστημα, ἂν ὁ ἔχων δικαίωμα ταπίου, μὴ ὑπάρχοντος νομίμου λόγου κωλύοντος, ἤτοι, χωρὶς νὰ ἦναι ἀνήλιξ, ἢ παράφρων, ἢ παλίμπαις ἢ ἀπὼν ἐκ τῆς πατρίδος, δὲν προσέλθῃ ἐντὸς ἓξ μηνῶν ἀπὸ τῆς εἰς τὴν χώραν ἀφίξεως τῶν διπλοτύπων, περὶ ὧν ἀνωτέρω ἐποιησάμεθα λόγον, ὅπως ζητήσῃ διὰ τοῦ συμβουλίου νέον τίτλον ταπίου διὰ τὰς ὡς ἀνωτέρω κρύφα καταληφθείσας γαίας, λαμβάνων ἐν τοσούτῳ τὸ ἀνῆκον ἐνδεικτικὸν, ἀποδειχθῇ δὲ ἀκολούθως ἡ πρᾶξις του αὕτη, ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει δὲν ἐξετάζεται πλέον τὸ ἀνάλογον ἀντάλλαγμα, ἀλλ' ἐκπλειστηριαζόμεναι αἱ γαῖαι προσφέρονται αὐτῷ ἀντὶ τοῦ ἐπὶ δημοπρασίας ἐπιτευχθέντος τιμήματος, καὶ ἂν μὲν δώσῃ τὸ ποσὸν τοῦτο, παραχωροῦνται αὐτῷ, ἂν δὲ οὐχὶ, λαμβάνεται ἐκ τῶν χειρῶν αὐτοῦ ἔγγραφον δηλοῦν ὅτι ἀπεποιήθη νὰ τὰς λάβῃ, δίδονται δὲ πρὸς τὸν προσε-

νεγκόντα τὰ πλείω. Αἱ κατὰ τόπους ἀρχαὶ ὀφείλουσι νὰ ἐξηγήσωσι τοῦτο προσηκόντως εἰς πάντας, ὅπως τὸ ἐννοήσωσιν εὐθὺς ἐξ ἀρχῆς.

Ἄρθρ. 5. Αἱ ἀπὸ τῶν ἄκρων χωρίου τινὸς ἀπέχοντες χέρσοι τόποι παραχωροῦνται, ὅπως ἐκχερσωθῶσι, δωρεάν, κατὰ μὲν τὸ 12 ἄρθρον τοῦ περὶ ταπίων κανονισμοῦ ἐπὶ πληρωμῇ μόνον 3 γροσίων ὡς ἀξίας χάρτου, κατὰ δὲ τὸ νέον μέτρον, τῇ προσθήκῃ καὶ 1 γροσίου διὰ τὸν γραφέα· ἀλλ' οἱ ἀροτριωθέντες ἤδη, μείναντες ἐν τούτοις ἀκαλλιέργητοι, ὡς ὄντες ἄνευ κατόχου, δὲν ὑπάγονται εἰς τὸν κανόνα τοῦτον, καὶ παραχωροῦνται ἐκπλειστηριαζόμενοι. Πρὸς ἐκχέρσωσιν δὲ καὶ εἰς ἀροσίμους μεταποίησιν τῶν χέρσων τόπων ἀπαιτουμένης ἐπίσης, κατὰ τὸ 103 ἄρθρον τοῦ περὶ γαιῶν αὐτοκρατορικοῦ νόμου, τῆς ἀδείας τοῦ Δημοσίου, οἱ κατέχοντες γαίας, ἃς μετὰ τὴν δημοσίευσιν τοῦ ῥηθέντος νόμου ἐξεχέρσωσαν, χωρὶς νὰ λάβωσι τὴν ἄδειαν τῆς ἀρχῆς, ὑποχρεωθήσονται εἰς πληρωμὴν τοῦ ἀναλόγου ἀνταλλάγματος καθ' ἣν ἐποχὴν κατέλαβον καὶ ἐκαλλιέργησαν αὐτάς, ὅπως τοῖς παραχωρηθῶσιν ὑπὸ τοῦ Δημοσίου· τοῦτο δὲ, ἂν, συμμορφούμενοι πρὸς τὴν διάταξιν ταύτην, οἱ τοιοῦτοι ἔλθωσιν ἐντὸς τῆς ἐν τῷ προηγουμένῳ ἄρθρῳ ταχθείσης ἐξαμήνου προθεσμίας (μὴ ὑπάρχοντος νομίμου κωλύματος) διὰ νὰ δώσωσι τὸ ἀνάλογον ἀντάλλαγμα καὶ ζητήσωσι τὸ ἀνῆκον ἔγγραφον· ἄλλως ἡ παραχώρησις γενήσεται πρὸς αὐτοὺς ἐπὶ καταβολῇ τοῦ νῦν ἀναλόγου ἀνταλλάγματος.

Ἄρθρ. 6. Τὸ ληφθησόμενον ἀνάλογον ἀντάλλαγμα διὰ τὰς παραχωρηθησομένας πρὸς τοὺς ἔχοντας δικαίωμα ταπίου γαίας, δὲν εἶναι τὸ ἐπὶ δημοπρασίας προσφερόμενον ποσὸν, ἢ τὸ ἄλλως ὑπό τινος τυχὸν διδόμενον, ἀλλ' ἡ ἀληθὴς τῶν γαιῶν ἀξία, ταχθεῖσα ὑπὸ ἀμερολήπτων πραγματογνωμόνων ἐπὶ τῇ βάσει καὶ κατ' ἀναλογίαν τῆς ἀξίας ἄλλων τοιούτων· ἑπομένως, ἀφ' ἑνὸς μὲν δὲν ἐπιτρέπεται ἡ ἐκπλειστηρίασις τῶν, μετὰ θάνατον τῶν κατόχων, διὰ ταπίου παραχωρησίμων, ἀφ' ἑτέρου δὲ, τοῦ ληφθησομένου ἀνταλλάγματος ἀνήκοντος εἰς τὸ Δημόσιον κατὰ τὸν ἱερὸν νόμον, ἂν οἱ πραγματογνώμονες εἴτε λαβόντες χρήματα ἢ δι' ἄλλον οἱονδήποτε λόγον ὁρίσωσι μεῖζον ἢ ἔλασσον τίμημα, παιδευθήσονται σύμφωνα τῇ διακελεύσει τοῦ Ποινικοῦ Νόμου. Ἰδίως δὲ εὐθύνονται ὡς πρὸς τοῦτο οἱ πολιτικοὶ καὶ οἰκονομικοὶ ὑπάλληλοι. Προκειμένης ἐκτιμήσεως τῶν γαιῶν, ὅπως πληρωθῇ τὸ σύνηθες ἔξοδον, ἡ αὐτὴ καταβληθήσεται φροντὶς καὶ ἐπιμέλεια.

Ἄρθρ. 7. Ὁσάκις δίδεται ἔγγραφος τίτλος διὰ γήπεδα οἰκοδομῶν, τσιφτλικίων, ἢ τόπους ἀμπέλων, κήπων καὶ τῶν τοιούτων, ληφθήσεται ἐκ τῆς ἀξίας αὐτῶν ἔξοδον πέντε τοῖς ἑκατόν. Ἐπὶ δὲ τῆς ἐκτιμήσεως τούτων τῶν τόπων ἐφαρμόζεται ὁ κανὼν τοῦ νὰ μὴ λαμβάνωνται ὑπ' ὄψιν τὰ ἐπικείμενα, οἰκοδομήματα, κλήματα, δένδρα, ἀλλὰ νὰ προσδιορίζηται ἡ ἀξία ὡς ἂν ἦσαν ἀγροὶ, καὶ μηδὲν πλέον· καὶ ἐκ ταύτης τῆς ἀξίας

λαμβάνεται ἔξοδον πέντε τοῖς ἑκατὸν, οὐχὶ δὲ ἐξ ἐκείνης, ἣν ἔχουσιν εἰς ἣν ἤδη εὑρίσκονται κατάστασιν. Ἀλλ' ἂν ὁ τόπος ἦναι δασώδης, ἔχων δηλονότι αὐτόφυτα δένδρα, τὸ ἔξοδον πέντε τοῖς ἑκατὸν ληφθήσεται ἐκ τοῦ ὅλου τῆς ἀξίας τῶν τε γαιῶν καὶ τῶν δένδρων.

Ἄρθρ. 8. Οἱ κατὰ τὸ 78 ἄρθρον τοῦ περὶ γαιῶν νόμου, νομίμως μὲν νεμόμενοι, στηριζόμενοι δηλονότι ἐπί τινος τῶν τῆς νομῆς λόγων (οἷοι ὁ τῆς ἐκ τοῦ θανόντος περιελεύσεως τῶν γαιῶν εἰς τὸν δυνάμενον νὰ κληρονομήσῃ αὐτὰς, ὁ τῆς ὑπ' ἄλλου τινὸς κατόχου ἐκποιήσεως, ἢ ὁ τῆς ὑφ' ἁρμοδίων προσώπων παραχωρήσεως), καὶ διὰ δεκαετοῦς ἀδιαφιλονεικήτου νομῆς κτησάμενοι τὸ δικαίωμα τοῦτο, μὴ ἔχοντες δὲ ἀνὰ χεῖρας τίτλον ἔγγραφον, οὗτοι λήψονται τὸ ἀνῆκον ἔγγραφον, πληρώσοντες ἔξοδον γρόσια πέντε τοῖς ἑκατόν. Ὀφείλουσιν ὅμως καὶ οὗτοι νὰ πράξωσιν ὅ,τι ἀνωτέρω εἴρηται ἐντὸς τῆς ἑξαμήνου προθεσμίας· παρελθόντος τοῦ χρόνου τούτου ἄνευ νομίμου κωλύματος, οἱ μὴ προσελθόντες διὰ νὰ λάβωσι τὸν ἀναγκαῖον τίτλον ὑποχρεοῦνται ἀκολούθως εἰς πληρωμὴν διπλασίου ἐξόδου.

Ἄρθρ. 9. Τὸ 11 ἄρθρον τοῦ περὶ ταπίων κανονισμοῦ διαλαμβάνει ὅτι οἱ ἔχοντες ἔγγραφα παλαιὰ, ὑπὸ Σιπαχίδων, εἰσπρακτόρων καὶ τοιούτων ἄλλων ἐκδεδομένα, θέλουσι λάβει νέα ταπία, καταβάλλοντες γρόσια τρία διὰ τὴν ἀξίαν τοῦ χάρτου· ἀλλὰ τὰ παλαιὰ ταῦτα ἔγγραφα πρέπει νὰ ὦσι πίστεως ἄξια, καὶ πρὸς ἀπόδειξιν κατάλληλα, τοὐτέστιν, ἀνάγκη ἡ τοῦ ἐγγράφου σφραγὶς νὰ ᾖ γνωστὴ καὶ ὁμολογουμένη ἐν τῷ τόπῳ ἔνθα ἐξεδόθη· ἄλλως, τὸ ἀσφράγιστον ἢ τὸ ἄγνωστον σφραγίδα φέρον ἔγγραφον δὲν θεωρεῖται ὡς ἀληθὴς καὶ ἔγκυρος τίτλος, οἱ δὲ κατέχοντες γαίας δυνάμει τοιούτων, ἀφομοιούμενοι πρὸς τοὺς μὴ ἔχοντας ἔγγραφα, ἂν μὲν ἔχωσιν ἤδη κεκτημένον τὸ τῆς νομῆς δικαίωμα, θέλουσι λάβει νέα, δίδοντες τὸ πέντε τοῖς ἑκατὸν ἔξοδον, τὴν ἀξίαν τοῦ χάρτου καὶ τὸ διὰ τὸν γραφέα γρόσιον. Ἐν περιπτώσει δὲ καθ' ἣν δὲν ἔχουσι κεκτημένον τὸ ῥηθὲν δικαίωμα, ἐφαρμόζεται ἡ ἐν τῷ ἄρθρῳ 4 περὶ κεκρυμμένων γαιῶν διάταξις. Καὶ οἱ φέροντες δὲ παλαιὰ, ἀποδεικτικὴν ἰσχὺν ἔχοντα ἔγγραφα, ὡς ἀνωτέρω, ὀφείλουσι, νὰ προσαγάγωσι ταῦτα ἐντὸς τῆς ῥηθείσης ἑξαμήνου προθεσμίας, διὰ νὰ λάβωσι νέα· παρελθούσης ταύτης ἄνευ νομίμου κωλύματος, θέλουσι πληρώσει τὸ σύνηθες ἔξοδον τῶν πέντε τοῖς ἑκατόν.

Ἄρθρ. 10. Κατὰ τὸ 11 ἄρθρον τοῦ περὶ ταπίων κανονισμοῦ, ὅσοι ἀποδεδειγμένως (ἐκ τῶν ὑπαρχουσῶν ἐπισήμων σημειώσεων) ἀπώλεσαν τὰ ἔγγραφα αὐτῶν, θέλουσι λάβει ἄλλα, πληρόνοντες μόνον γρόσια τρία δι' ἀξίαν χάρτου· ἀλλὰ τοῦτο ἐννοητέον περὶ τῶν ὑπὸ τοῦ δαφιλοῦς ἀρχειοφυλακείου ἐκδεδομένων, ἄνωθεν τῷ αὐτοκρατορικῷ σημείῳ σεσημασμένων τίτλων ταπίου, παρὰ δὲ τῶν ἰσχυριζομένων ὅτι ἀπώλεσαν τίτλους πρὸ τοῦ 63 ἔτους ὑπὸ Σιπαχήδων ἐνοικιαστῶν, εἰσπρακτόρων καὶ ἄλλων τοιούτων δοθέντας, ληφθήσεται τὸ εἰωθὸς ἔξοδον γροσίων πέντε

τοῖς ἑκατόν. Καὶ οἱ ἐξ ἐπισήμων σημειώσεων ἀποδεικνυόμενοι ὅτι ἀπώλεσαν τὰ φέροντα *τουγρᾶν* ἔγγραφα αὐτῶν πρέπει ἐντὸς ἓξ μηνῶν νὰ λάβωσι τὰ νέα· ἂν δὲ ἐντὸς τοῦ χρόνου τούτου παραλείψωσι τὴν ἐκπλήρωσιν τῆς διατάξεως ταύτης, μὴ ὑπάρχοντος κωλύματος νομίμου, ὑποβληθήσονται ἐν πάσῃ περιπτώσει εἰς τὴν καταβολὴν τοῦ εἰθισμένου ἐξόδου πέντε τοῖς ἑκατόν. Οἱ δ' ἐκ τῶν ἐχόντων παλαιὰ μὲ *Τουγρᾶν* ἔγγραφα, θέλοντες νὰ τ' ἀλλάξωσι πρὸς τὰ νῦν συνταχθησόμενα νέα, ὀφείλουσι νὰ καταβάλωσι τρία μόνον γρόσια διὰ τὴν ἀξίαν τοῦ χάρτου καὶ ἓν διὰ τὸν γραφέα, ἀκολούθως, κατὰ τὸ νέον μέτρον, οἱ πίνακες αὐτῶν περμφθήσονται εἰς τὸ ἀρχειοφυλακεῖον· ἄλλως τε ἡ περὶ ἧς ὁ λόγος ἀνταλλαγὴ ἐξήρτηται ἐκ μόνης τῆς θελήσεως τῶν κατόχων τῶν τίτλων τούτων.

Ἄρθρ. 11. Προκειμένου νὰ ἐκποιηθῇ εἰς τρίτον ἀδιανέμητος μερὶς κοινῇ κατεχομένων γαιῶν, προσφέρεται τῷ συγκατόχῳ, καὶ ἂν οὗτος δὲν θελήσῃ νὰ τὴν ἀγοράσῃ, λαμβάνεται παρ' αὐτοῦ δηλωτικὸν τοῦ γεγονότος, ἡ δὲ ὑπόθεσις σημειοῦται εἰς τὸ θυρίδιον τῶν ἐνδεικτικῶν πινάκων, ἔνθα γράφεται ἡ ἐκποίησις. Ἐπίσης, διανεμηθεισῶν γαιῶν κοινῇ κατεχομένων, ἐπειδὴ, κατὰ τὸ ἄρθρον 15 τοῦ περὶ γαιῶν αὐτοκρατορικοῦ νόμου, πρέπει νὰ γενῇ δικαία ἡ διανομὴ, ἀνάγκη νὰ σημειοῦται ἐν τῷ αὐτῷ πάλιν μέρει, ὅτι διενεμήθησαν σύμφωνα πρὸς τὸν νόμον. Οἱ δὲ ὑπάρχοντες τίτλοι ἀλλάσσονται.

Ἄρθρ. 12. Ὅταν μέρος γαιῶν, δυνάμει ἑνὸς ἢ πολλῶν τίτλων κατεχομένων, χωριζόμενον ἐκποιῆται, δίδεται εἰς τὸν ἀγοραστὴν ἐνδεικτικὸν, ὡς ἐπὶ πάσης ἐκποιήσεως, ἐκπληροῦνται δὲ καὶ αἱ λοιπαὶ νόμιμοι διατυπώσεις. Ἐν περιπτώσει δὲ καθ' ἣν ἐκ τῆς τοιαύτης ἀφαιρέσεως ἐπέρχεται μεταβολὴ εἰς τὰ ὅρια καὶ τὸ ποσὸν τῶν στρεμμάτων, τὰ ἀναφερόμενα ἐν τοῖς ἀνὰ χεῖρας ἐγγράφοις τῆς τῶν γαιῶν κατοχῆς, τὰ ἔγγραφα ταῦτα ἀλλάσσονται.

Ἄρθρ. 13. Ἐπὶ ἐκποιήσεως γαιῶν, μήπω μεταβιβασθεισῶν κατὰ τὴν τάξιν εἰς ὃν κληρονομικῷ λόγῳ περιῆλθον, λαμβάνονται παρ' ἀμφοτέρων τῶν συναλλαττομένων, ὡς εἴρηται ἐν τῷ ἄρθρῳ 10 τοῦ περὶ ταπίων κανονισμοῦ, ἔξοδον ἀνὰ πέντε γρόσια τοῖς ἑκατὸν, παρὰ μὲν τοῦ ἐκποιοῦντος ὡς ἔξοδον μεταβιβάσεως, παρὰ δὲ τοῦ ἀγοραστοῦ ὡς ἔξοδον ἐκποιήσεως, ἀλλὰ δὲν ἐπιτρέπεται νὰ λαμβάνηται διὰ μιᾶς διπλοῦν ἔξοδον μεταβιβάσεως, λόγῳ ὅτι αἱ ῥηθεῖσαι γαῖαι μετεβιβάσθησαν εἰς τὸν πατέρα τοῦ ἤδη ἐκποιοῦντος ἐκ τοῦ πατρὸς αὐτοῦ· ἂν δὲ αἱ γαῖαι αὗται, αἱ μὴ δηλονότι κατὰ τὴν τάξιν τῷ κληρονόμῳ μεταβιβασθεῖσαι, παραχωρῶνται δωρεὰν εἴς τινα, τό τε παρὰ τοῦ πωλητοῦ ληφθησόμενον ὡς ἔξοδον μεταβιβάσεως καὶ τὸ παρὰ τοῦ ἀγοραστοῦ, ὡς ἔξοδον ἐκποιήσεως, ὁρισθήσονται ἐπὶ τῇ βάσει τῆς κατ' ἐκτίμησιν ἀξίας τῶν γαιῶν.

Ἄρθρ. 14. Κατὰ τὴν ἤδη εἰσαχθεῖσαν τάξιν, ἂν τις προτίθηται νὰ

ἐκποιήσῃ τὰς ἑαυτοῦ γαίας, λαβὼν ἤδη τὸ ἐκ τῶν διπλοτύπων ἐκκεκομμένον ἐνδεικτικόν, ἀλλὰ πρὶν ἔτι φθάσῃ τὸ ὑπὸ τοῦ ἀρχειοφυλακείου ἐκδοτέον ἐπίσημον ἔγγραφον, πρῶτον καταβάλλεται τὸ τῆς ἐκποιήσεως ἔξοδον, κατὰ τὸν κανονισμόν, ἀκολούθως δίδεται πρὸς τὸν νέον ἀγοραστὴν χωριστὸν ἐνδεικτικόν, τὸ δ' ἐν χερσὶ τοῦ ἐκποιοῦντος ὑπάρχον, προσαρτώμενον εἰς τὸν δεύτερον πίνακα τοῦ πρὸς τὸν ἀγοραστὴν τοῦτον δοθέντος ἐνδεικτικοῦ, πέμπεται εἰς τὸ ἀρχειοφυλακεῖον. Εἰς δὲ τὸ μέρος τοῦ ἐνδεικτικοῦ πίνακος, ἐν ᾧ σημειοῦται ὁ λόγος τῆς παροχῆς τοῦ ἐγγράφου, καταχωρεῖται τὸ ἑξῆς: «ἐπειδὴ δὲν ἦλθεν εἰσέτι τὸ ἐπίσημον ἔγγραφον τοῦ ἀρχειοφυλακείου, ἐπέμφθη ἐπισυνημμένως τὸ πρὸς τὸ ἔγγραφον τοῦτο σχετικὸν παλαιὸν ἐνδεικτικόν.» Ἐν περιπτώσει δὲ καθ' ἣν, πρὶν ἀφιχθῇ εἰς τὸ ἀρχειοφυλακεῖον ὁ πίναξ τοῦ νέου ἐνδεικτικοῦ, συνταχθὲν ἐπέμφθη ἤδη εἰς τὸν πρὸς ὃν ὅρον ὁ τίτλος, ὁ συνεπείᾳ τοῦ παλαιοῦ ἐνδεικτικοῦ ἐκδοθείς, ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει ὁ τίτλος οὗτος κρατεῖται καὶ φυλάττεται ἐκεῖ ἔνθα ἐπέμφθη, ἀκολούθως δὲ ὅταν φθάσῃ ὁ ἕτερος τίτλος, ὁ συνεπείᾳ τοῦ νέου ἐνδεικτικοῦ ἐκδοθείς, δίδεται εἰς τὸν ἀγοραστήν, ὁ δὲ ὡς ἀνωτέρω κρατηθεὶς καὶ φυλαχθεὶς ἐπιστρέφεται εἰς τὸ δαψιλὲς ἀρχειοφυλακεῖον, ἐπισυναπτόμενος εἰς τὸ παρὰ τοῦ ἀγοραστοῦ ληφθησόμενον ἐνδεικτικόν. Αὐτὸ τοῦτο γίνεται ἀπαραλλάκτως καὶ ἂν ὁ φέρων τὸ προσωρινὸν ἐνδεικτικὸν ἀποθάνῃ πρὸ τῆς ἀφίξεως τοῦ τίτλου.

Ἄρθρ. 15. Ἡ ἐκποίησις, μεταβίβασις κλπ. τῶν γαιῶν, τῶν ἐν χωρίῳ τινὶ κειμένων, ἐκτελεῖται ἐν τῇ πρωτευούσῃ τῆς ἐπαρχίας, εἰς ἣν τοῦτο ὑπάγεται, οὐχὶ δὲ εἰς ἄλλην ἐπαρχίαν ἢ ἕδραν διοικήσεως. Ἐν τούτοις, ὡς πρὸς τὰς γαίας περὶ ὧν, κατὰ τὰ ἄρθρα 16 καὶ 18 τοῦ περὶ ταπίων κανονισμοῦ, πρέπει νὰ ἐνεργηθῶσιν ἐξακριβώσεις, ἢ ὧν ὁ πλειστηριασμὸς πρέπει νὰ γενῇ ἐν τῇ ἕδρᾳ τῆς Διοικήσεως, καθὼς καὶ ὡς πρὸς ἐκείνας, ὧν ἡ κατ' ἐπανάληψιν δημοπρασία ἀπαιτεῖται νὰ γενῇ ἐν Κωνσταντινουπόλει, ὡς πρὸς τὰς γαίας ταύτας ἐκπληροῦνται πρῶτον τὰ ὑπὸ τοῦ κανονισμοῦ διατυπούμενα, ἀκολούθως δὲ συντάσσονται, ὡς ἀνωτέρω, ἐπιτοπίως τὰ ἀνήκοντα ἐνδεικτικά.

Ἄρθρ. 16. Ὡς διαλαμβάνει ὁ ἐξηγητικὸς περὶ ταπίων κανονισμός, τὰ στελέχη τῶν ἐνδεικτικῶν φυλάττονται παρ' ἑκάστῃ πρωτευούσῃ ὑποδιοικήσεως. Καὶ ἐν τῇ πρωτευούσῃ δὲ τῆς Διοικήσεως κρατεῖται συνοπτικὸν βιβλίον δι' ἑκάστην ἐπαρχίαν, ἀμφότερα δὲ ταῦτα, τά τε στελέχη καὶ αἱ περιλήψεις, τίθενται εἰς ἀσφαλῆ μέρη, ὅπως, ἐν ἀνάγκῃ, λαμβάνωνται ὑπ' ὄψιν.

Ἀκροτελεύτιον ἄρθρον. Ἂν προκύψῃ ἐνδοιασμός τις περὶ τῶν συνεπείᾳ τοῦ νέου μέτρου πρακτέων, πρέπει νὰ ζητηθῇ ἡ διασάφησις παρὰ τοῦ δαψιλοῦς ἀρχειοφυλακείου.

ΕΚΘΕΣΙΣ

τοῦ ἐπὶ τῶν δημοσίων ἔργων τμήματος τοῦ Συμβουλίου τοῦ Κράτους, καθυποβληθεῖσα εἰς τὴν γενικὴν συνεδρίασιν αὐτοῦ, διαπραγματευομένη δὲ περὶ τῶν δασῶν τῆς Ὀθωμανικῆς Αὐτοκρατορίας.

Ὅτι τὰ δάση μιᾶς χώρας εἶναι σημαντικὴ πηγὴ πλούτου, τοῦτο ἀναπτύξεως οὐ δεῖται. Ἐπειδὴ δὲ, κατὰ τοὺς γενικοὺς κανόνας τοῦ πολιτισμοῦ, τὸ ἐπωφελεῖσθαι ἐκ τῶν φυσικῶν καρπῶν ἑνὸς κτήματος ἔχει τὴν αὐτὴν σπουδαιότητα μὲ τὰ πρακτικὰ μέτρα, ἅτινα ἀπαιτοῦνται πρὸς αὔξησιν καὶ διατήρησιν τῆς τῶν πόλεων εὐημερίας καὶ ἀκμῆς, τὸν κανόνα τοῦτον ἀκολουθοῦντα τὰ πεπολιτισμένα Κράτη πόσους κόπους καὶ προσπαθείας ἐκτάκτους κατέβαλον περὶ τῆς ἐν καλῇ καταστάσει διατηρήσεως τῶν δασῶν των καὶ ποίας ὠφελείας καρποῦνται ἐκ τῶν εἰσοδημάτων αὐτῶν, τοῦτο ὑπάρχει ἐπίσης πασίδηλον τοῖς πᾶσιν.

Ἡ Ὀθωμανικὴ Αὐτοκρατορία, συγκειμένη ἀπὸ τὰς σημαντικωτέρας χώρας τῆς οἰκουμένης, κέκτηται μεταξὺ τῶν ἀπείρων φυσικῶν ἰδιοτήτων, ἃς ἐδωρήσατο αὐτῇ ἡ χεὶρ τοῦ Ὑψίστου, ἐκτὸς ἐκείνων, ἅτινα ἐπαρκοῦσιν εἰς τὰς γενικὰς ἐσωτερικὰς ἀνάγκας τοῦ τόπου, πλεῖστα ἀρχαῖα καὶ μεγάλα δάση, τῶν ὁποίων ἡ ὠφέλεια κατὰ νόμον ἀνήκει εἰς τὸ Κράτος. Ἐπειδὴ δ' ἐξ ἀρχῆς ὄχι μόνον δὲν ἐλήφθη πρόνοια περὶ τῆς διατηρήσεως οὐδ' ἑνὸς ἐξ αὐτῶν, ἀλλ' ἐξ ἐναντίας ἕκαστος ἀφέθη ἐλεύθερος νὰ ξυλεύηται ὅπως ἀρέσκηται, ἐπῆλθεν ἡ συνέπεια ὥστε πολλὰ ἐξ αὐτῶν, ἅτινα δύσκολον νὰ εὑρεθῶσιν οὐδ' ἐν βραχεῖ χρόνῳ ν' ἀναπτυχθῶσι, νὰ ἐκλείψωσι παντάπασιν. Ὅτι δὲ καὶ ἀπὸ τὰ ὑπάρχοντα δάση οὐδεμίαν ὠφέλειαν ἀπολαμβάνει τὸ Κράτος, τοῦτο ἐπίσης ἀναμφισβήτητον.

Ἡ Αὐτοκρατορικὴ Κυβέρνησις ἐπανειλημμένως ἔλαβεν ὑπ' ὄψιν καὶ ἐμελέτησεν ἐμβριθῶς τὰς ζημίας, ἃς προξενεῖ εἰς τὸ Κράτος ἡ κατάστασις αὕτη, πρὸς θεραπείαν τῆς ὁποίας ἐγένοντο πολλαὶ συζητήσεις. Ἐπειδὴ δὲ τὸ ἐν Εὐρώπῃ ἰσχύον σύστημα περὶ τῆς διατηρήσεως τῶν δασῶν βασίζεται ἐπὶ ἰδιαιτέρας ἐπιστήμης, ἀφοῦ ἀπεδείχθη ὅτι ὑπάρχει ἐκ τῶν ὧν οὐκ ἄνευ, ὅπως καὶ ἡμεῖς παραδεχθῶμεν τὸ σύστημα τοῦτο, πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον προσεκλήθησαν πρό τινων ἐτῶν ἐξ Εὐρώπης ἰδιαίτεροι μηχανικοὶ, ἐπιστήμονες τῆς δασοποιΐας, κατηρτίσθη ἐνταῦθα ἰδιαιτέρα Σχο-

λὴ τῶν δασῶν, Συμβούλιον ἰδιαίτερον ἐσυστήθη καὶ ἱκανὸς ἀριθμὸς μαθητῶν διήκουσε τὴν σειρὰν τῶν μαθημάτων ἐν τῇ Σχολῇ ταύτῃ.

Καί τοι ὑπάρχει ἐκτὸς πάσης ἀμφιβολίας ὅτι αἱ ἀνωτέρω ἐνέργειαι τῆς Αὐτοκρατορικῆς Κυβερνήσεως εἰσὶ τὸ πρώτιστον θεμέλιον τῶν ἀναγκαίων βελτιώσεων, ὡς πρὸς τὴν γενικὴν διεύθυνσιν τῶν δασῶν, ἀλλ' ἐπειδὴ τὸ ὁμοιόμορφον εἰς πάσας τὰς ἐνεργείας ἀπήτει τὴν ὕπαρξιν νόμου καὶ κανονισμοῦ, κατεδείχθη ἐξ ἀρχῆς ἡ ἀνάγκη τῆς συντάξεως γενικοῦ Κανονισμοῦ περὶ τῶν δασῶν. Ἀφοῦ δὲ πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον συνετάχθη νομοσχέδιόν τι, ἐπειδὴ ἐθεωρήθη κατεπεῖγον τὸ ν' ἀνατεθῇ ἡ διεύθυνσις τῶν δασῶν εἰς τὸ ἐπὶ τῶν οἰκονομικῶν Ὑπουργεῖον καὶ προφυλαχθῶσι δάση τινὰ ἐν τῇ Ἀσιατικῇ καὶ Εὐρωπαϊκῇ Τουρκίᾳ, τῶν ὁποίων πωλουμένων τῶν δένδρων ὑπὸ ἰδιαιτέραν συμφωνίαν, νὰ προκύψωσι πειραματικῶς πολλαὶ ὠφέλειαι, νὰ ἐξασφαλισθῶσι δὲ καὶ οἱ κεφαλαιοῦχοι, οἵτινες παρουσιάζοντο μὲ συμφωνίας, νὰ προσδιορισθῇ ἡ μέθοδος τῆς προφυλάξεως τῶν δασῶν, καὶ νὰ καταβληθῇ φροντὶς περὶ τῆς ἀποκτήσεως τῶν ἐκ τῆς γενικῆς διευθύνσεως αὐτῶν προσδοκωμένων ὠφελειῶν, τὸ νομοσχέδιον τοῦτο μὲ ἰδιαίτερον ὑπόμνημα τοῦ Ὑπουργείου τῶν οἰκονομικῶν ἐστάλη εἰς τὴν Ὑψ. Πύλην, παρ' ἧς παρεπέμφθη εἰς τὸ Συμβούλιον τοῦ Κράτους. Μελετηθὲν δὲ ἐν τῷ Τμήματι τῶν Δημοσίων Ἔργων, παρόντων καί τινων ἰδιαιτέρων προσώπων, ἅτινα εἶχον ἰδικὰς γνώσεις τοῦ πράγματος, καί τοι ἐφάνη ὅτι συνετάχθη συμφώνως πρὸς τοὺς κανόνας τῆς ἐπιστήμης καὶ ὅτι περιέχει ἅπαντα τ' ἀναγκαῖα μέτρα περὶ τῆς προφυλάξεως τῶν δασῶν, οὐχ ἧττον, ἕνεκα τῶν κατωτέρω δηλωθησομένων αἰτιῶν καὶ λόγων, συσκέψεως γενομένης, ἐπειδὴ ἅπαντα τὰ μέλη ὡμολόγησαν τὴν σπουδαιότητα τοῦ νὰ τεθῇ ὁ νόμος ἐπί τινος βάσεως μᾶλλον συμφωνούσης πρὸς τὸ διοικητικὸν σύστημα τῆς Ὀθωμανικῆς Αὐτοκρατορίας καὶ πρὸς τὰ ἤθη καὶ ἔθιμα τῶν κατοίκων, τὸ συμφώνως τοῦ ἐπιδιωκομένου σκοποῦ συνταχθὲν ὑπὸ τοῦ τῶν Δημοσίων Ἔργων Τμήματος νομοσχέδιον καθυπεβλήθη προλαβόντως εἰς τὴν γενικὴν συνεδρίασιν τοῦ Συμβουλίου τοῦ Κράτους, ὅπερ μελετῆσαν καὶ συζητῆσαν αὐτὸ, ἐπὶ τέλους μετέβαλε καὶ ἐτροποποίησε μέρη τινά. Μία δὲ τῶν κυριωτέρων αἰτιῶν, αἵτινες ἐβράδυνον καὶ ἐδυσκόλευον τὴν σύστασιν τοῦ περὶ δασῶν Κανονισμοῦ, ἦτον ἡ συμμετοχὴ τῶν Αὐτοκρατορικῶν Ὑπουργείων τῶν Ναυτικῶν καὶ τοῦ Πυροβολικοῦ εἰς τὰ δημόσια δάση, ἅτινα πρὸς προμήθειαν τῆς ἀναγκαιούσης αὐτοῖς ξυλικῆς ἐβασίζοντο εἴς τινας ἰδιαιτέρας συνηθείας, καὶ μάλιστα, κατά τινα ἐπικρατοῦσαν ἀρχαίαν συνήθειαν, ἡ ἐκ τῶν δασῶν τεμνομένη ξυλικὴ διὰ χρῆσιν τοῦ δημοσίου ἐξήγετο καὶ μετεφέρετο εἰς τὰ παράλια τῇ συνδρομῇ τῶν κατοίκων· ἐπειδὴ δὲ τὸ σύστημα τοῦτο ἐγίνετο αἰτία διαφόρων καταχρήσεων καὶ παραπόνων καὶ ἀντέκειτο εἰς τὰς σήμερον ἐπιδιωκομένας μεταῤῥυθμίσεις, ἡ Α. Α. Μ. ὁ

μεγάθυμος ἡμῶν Ἄναξ εὐηρεστήθη, ἐν ταῖς λαμπραῖς ἡμέραις τῆς Αὐτοκρατορίας Του, ἵνα, συνεπείᾳ ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, συγκατανεύσῃ ὅπως εἰς τὸ ἑξῆς τὸ ἀρχαῖον σύστημα τῆς διὰ μέσου τῶν κατοίκων μεταφορᾶς τῆς ξυλικῆς ἄρδην καταργηθῇ, μηδαμῶς δὲ τὰ ῥηθέντα Ὑπουργεῖα μιγνύωνται εἰς τὰ δάση, καὶ ἡ ἀναγκαιοῦσα αὐτοῖς ξυλικὴ κόπτηται καὶ μετακομίζηται διὰ τῆς Διευθύνσεως τῶν δασῶν.

Τῆς ὑψηλῆς ταύτης Αὐτοκρατορικῆς εὐμενείας διαβιβασθείσης εἰς τὸ Συμβούλιον τοῦ Κράτους, καίτοι ἡ κατάργησις ἑνὸς τοιούτου ἀγγαρευτικοῦ συστήματος, ὅπερ ἦν λείψανον τῶν παρελθουσῶν γενεῶν, ἡ ἀπόλαυσις τῶν κατοίκων τῆς Αὐτοκρατορικῆς δικαιοσύνης καὶ συμπαθείας καὶ ἀπαλλαγὴ αὐτῶν ἀπὸ τοῦ βάρους τῆς ἐν λόγῳ ὑπηρεσίας, ὁ χωρισμὸς καὶ ἡ ἀπαγόρευσις τῶν ῥηθέντων Ὑπουργείων ἀπὸ τοῦ νὰ μιγνύωνται εἰς τὰ δάση, διευκύλυναν τὰ μέγιστα τὴν σύνταξιν καὶ διεκπεραίωσιν τοῦ περὶ δασῶν Κανονισμοῦ· οὐχ ἧττον δὲ, ἂν ἡ διὰμέσου τῆς Διευθύνσεως τῶν δασῶν κοπὴ, μετακόμισις καὶ τὰ σχετικὰ ἔργα τῆς ξυλικῆς τῆς χρησίμου διὰ τὰ Ὑπουργεῖα τῶν Ναυτικῶν καὶ τοῦ Πυροβολικοῦ δὲν ἐκανονίζοντο ἰδιαιτέρως, ἐπειδὴ ἦτο δύσκολον νὰ προφυλαχθῇ ἀπὸ μελλούσας βραδύτητας ἡ τῶν ἐν λόγῳ Ὑπουργείων ὑπηρεσία, μελετηθέντος καὶ συζητηθέντος τοῦ πράγματος ὑφ' ὅλας τὰς ἐπόψεις καὶ τελειωτικῶς καταρτισθέντος τοῦ περὶ τῆς γενικῆς διευθύνσεως τῶν δασῶν νομοσχεδίου, συνετάχθη καὶ ἰδιαίτερον νομοσχέδιον περὶ τῆς προπαρασκευῆς καὶ παραδόσεως τῆς διὰ τὰ ῥηθέντα Ὑπουργεῖα ξυλικῆς· ἀμφότερα δὲ ἀφοῦ ἐπὶ παρουσίᾳ τῶν ΑΑ. ΕΕ τῶν Ὑπουργῶν τῶν Ἐσωτερικῶν, τῶν Ναυτικῶν, τοῦ Ἀνωτάτου Συμβουλίου τῆς Δικαιοσύνης, τῶν Οἰκονομικῶν καὶ τοῦ Πυροβολικοῦ, ἀνεγνώσθησαν, ἐμελετήθησαν καὶ συμφώνως τῶν συζητήσεων εἴς τινα μέρη διεσκευάσθησαν, καθυπεβλήθησαν ὑμῖν ἐπισυνημμένως ὧδε.

Ἐκ τῶν δύο τούτων νομοσχεδίων, τὸ ἓν διαπραγματεύεται περὶ τῆς γενικῆς διευθύνσεως τῶν δασῶν, τὸ ἕτερον δὲ, ἐπειδὴ εἶναι κλάδος αὐτοῦ, ἐνομίσαμεν κατάλληλον ἵνα πρῶτον διαπραγματευθῶμεν περὶ ἐκείνων, ἅτινα σχετίζονται μὲ τὰς ἀποφάσεις τοῦ περὶ τῆς γενικῆς διευθύνσεως τῶν δασῶν κανονισμοῦ.

Τὸ πρῶτον μέρος τούτου πραγματεύεται περὶ τῆς τῶν δασῶν διαιρέσεως, καί τοι δὲ δύναταί τις εἰπεῖν ὅτι, ἀφοῦ σκοπὸς τοῦ παρόντος κανονισμοῦ ὑπάρχει ἡ τακτοποίησις τῆς προφυλάξεως καὶ διευθύνσεως τῶν δασῶν τοῦ Κράτους, οὗτος δὲν δύναται νὰ περιλαμβάνῃ καὶ τὰ μὴ ἀνήκοντα εἰς αὐτὸ, ἀλλ' ἐπειδὴ ὑπάρχουσιν ἐν τῇ Ὀθωμανικῇ Αὐτοκρατορίᾳ δάση τινὰ, περιουσία ὄντα βακουφικὴ, καὶ ὡς εἰσόδημα τοῦ βακουφίου ὡρισμένη, καὶ ἄλλα τὰ ὁποῖα εἶναι ὡρισμένα διὰ τὴν ξυλείαν τῶν κατοίκων, τῶν πόλεων καὶ τῶν χωρίων, ἀφοῦ τεθῶσιν αἱ βάσεις τῆς κανονικῆς

διαχειρίσεως τῶν δασῶν τοῦ δημοσίου, ἂν τὰ ἕτερα ἀφεθῶσιν ἐν τῇ ἐνεστώσῃ αὐτῶν καταστάσει, δὲν θέλει συμπληρωθῇ ὁ ποθητὸς σκοπὸς, διότι, ὡς γνωστὸν, διὰ τῆς ὑπὸ ἰδιαιτέρας διευθύνσεως τῶν τοῦ δημοσίου δασῶν ἐπιτηρήσεως ἐπιδιώκονται δύω τινὰ, ὧν τὸ πρῶτον ὑπάρχει τὸ συντελεῖν εἰς τὴν διατήρησιν τοῦ φυσικοῦ ἐθνικοῦ πλούτου διὰ τῆς προφυλάξεως τῶν δασῶν ἀπὸ τὴν καταστροφὴν, καὶ τὸ δεύτερον τὸ νὰ ὠφελῆται χρηματικῶς τὸ Κράτος ἀπὸ τὰ καλῶς προφυλαττόμενα, κοπτόμενα, καὶ πωλούμενα δένδρα καὶ ἀπὸ τὰ λοιπὰ ἰδιαίτερα τῶν δασῶν εἰσοδήματα, τούτου ἕνεκα ἐθεωρήθη σπουδαῖον καὶ συντελεστικὸν πρὸς ἀπόκτησιν τῶν ἀνωτέρω ὠφελειῶν καὶ ἀπὸ τὰ βακουφικὰ δάση, τουτέστι ἀφοῦ τὰ παρὰ τῆς Διευθύνσεως τῶν Αὐτοκρ. ἀφιερωμάτων εἰς διάφορα βακούφια ἀφιερωμένα δάση τεθῶσιν ὑπὸ ἐπιτήρησιν καὶ διεύθυνσιν, ὡς τὰ τοῦ δημοσίου, νὰ ἐξασφαλισθῶσιν αἱ τοιούτου εἴδους ὠφέλειαι τῶν βακουφίων καὶ νὰ ληφθῶσι τὰ κατάλληλα μέτρα καὶ περὶ τῆς διατηρήσεως τῶν δασων τῶν ὡρισμένων διὰ ξυλείαν τῶν κατοίκων τῶν πόλεων καὶ χωρίων.

Καίτοι δὲ διαρκουσῶν τῶν συζητήσεων, ἐγένετο σκέψις καὶ ἐξετέθησαν γνῶμαι τινὲς ἵνα θεωρηθῶσιν ἐν γένει τὰ δάση ὡς φυσικὰ πλούτη καὶ αἱ ἐκ τῆς διατηρήσεώς των προκύπτουσαι ὑλικαὶ καὶ ἠθικαὶ ὠφέλειαι ν' ἀνήκωσιν εἰς τὸ κοινὸν, καὶ συνεπείᾳ τῶν διατάξεων τοῦ περὶ γαιῶν νόμου, καθ' ἃς τὰ αὐτόφυτα δένδρα ὑπάγονται εἰς τὴν κυριότητα τοῦ δημοσίου καὶ τὰ ὁποῖα ὁ ἰδιοκτήτης τῆς γῆς δὲν δύναται νὰ κόψῃ καὶ νὰ καταστρέψῃ, νὰ δοθῇ εἰς τὴν Διεύθυνσιν τῶν δασῶν δικαίωμα ἐποπτείας καὶ ἐπὶ τῶν ἰδιωτικῶν ἁλσῶν, τὰ ὁποῖα νὰ μὴ δύνανται οἱ ἰδιοκτῆται αὐτῶν νὰ κόπτωσι καὶ καταστρέφωσιν ἐξ ὁλοκλήρου· ἀλλ' ἐπειδὴ τὸ τοιοῦτον ἀπήτει τὴν σύνταξιν γενικοῦ περὶ δασῶν νόμου καὶ τὴν μεταβολὴν καὶ διασκεύασιν ἄρθρων τινῶν τοῦ περὶ γαιῶν νόμου, καὶ ἐπειδὴ τὸ τῶν Δημοσίων Ἔργων Τμῆμα ἔλαβεν ἰδιαιτέρως τὴν ἐντολὴν ἵνα ποιήσηται ἔναρξιν τῶν ἐπὶ τούτῳ ἀναγκαίων συσκέψεων (1), ὧν τὸ

(1) Κατὰ τὰς διαφόρους διατάξεις τῶν ἄρθρων τοῦ περὶ γαιῶν νόμου, τὰ ἐπὶ τῶν ἰδιοκτήτων γαιῶν φυόμενα αὐτόφυτα δένδρα ἀνήκουσιν εἰς τὸ Κράτος, ἑπομένως ὁ ἰδιοκτήτης τῆς γῆς δὲν δύναται νὰ ἐξαφανίσῃ τὰ δένδρα ταῦτα· ἐν περιπτώσει παραβάσεως τοῦ νόμου, καίτοι ὑποχρεοῦται ἵνα πληρώσῃ τὴν ἀξίαν αὐτῶν, ἀλλ' ἐπειδὴ ὁ κανὼν οὗτος ἐπιβλαβὴς τυγχάνει εἰς τοὺς ἰδιοκτήτας, ἡ Αὐτοκρ. Κυβέρνησις, δικαίως ἐπιδιώκουσα τὴν ἀσφάλειαν τῶν δικαιωμάτων τῶν ἰδιοκτητῶν καὶ τὴν προαγωγὴν τῆς ἀξίας τῆς γῆς, ἐπέτυχε τὴν ἔκδοσιν Αὐτοκρ. Διατάγματος ὑπὸ ἡμερομηνίαν 16 Σεβὰλ 1286, δυνάμει τοῦ ὁποίου καταργοῦνται τ' ἀνωτέρω ἄρθρα τοῦ περὶ γαιῶν νόμου, καὶ αἱ ὠφέλειαι τῶν αὐτοφύτων δένδρων, αἵτινες μέχρι τοῦδε ἦσαν τοῦ Κράτους, ἐπαφίενται εἰς τοὺς ἰδιοκτήτας τῆς γῆς· ὅθεν πρὸς δημοσίευσιν τοῦ γεγονότος τούτου ἐγένετο ἡ παροῦσα σημείωσις.

ἀποτέλεσμα θέλει ἐκτεθῆ ἀκολούθως, τούτου ἕνεκα τὸ καθυποβληθὲν νομοσχέδιον διαπραγματεύεται μόνον περὶ τῶν δασῶν τοῦ δημοσίου, τῶν βακουφίων καὶ τῆς ξυλείας τῶν πόλεων καὶ χωρίων.

Τὸ μὲν πρῶτον μέρος τοῦ παρόντος κανονισμοῦ διήρηται εἰς τρία κεφάλαια, τὸ δεύτερον δὲ, ὑπὸ τὴν ἐπιγραφὴν *δίκαι καὶ ποιναὶ* εἰς δύω, εἰς ἃ προσετέθη καὶ συμπλήρωμα, διαλαμβάνον περὶ τῆς ἐφαρμογῆς τοῦ κανονισμοῦ τούτου.

Ἐπειδὴ δὲ, κατὰ τὸ πρῶτον μέρος, ἀπεφασίσθη ἡ προφύλαξις καὶ ἐπιτήρησις τῶν δημοσίων δασῶν καὶ κατὰ συνέπειαν οὐδεὶς δύναται πλέον, παραβαίνων τὸν κανονισμὸν, νὰ κόπτῃ ξύλα ἐξ αὐτῶν, ἐνόσῳ γενῇ σεβαστὴ ἡ ἀρχὴ αὕτη καὶ καταβληθῇ φροντὶς ἐπὶ τῆς προφυλάξεως, ἐλπίζεται ἀδιστάκτως ὅτι τὰ δάση θέλουσιν ἀπαλλαγῆ τῆς ὁλοτελοῦς καταστροφῆς· καὶ ἐπειδὴ ὅλαι αἱ πόλεις καὶ τὰ χωρία δὲν ἔχουσι δάση πρὸς ξυλείαν, οἱ κάτοικοί των ἐσυνείθισαν νὰ ξυλεύωνται ἀπὸ τὰ δημόσια δάση, ὥστε ἀφοῦ πρὸ τοσούτων ἐτῶν ἐξοικονομοῦσι κατ' αὐτὸν τὸν τρόπον τὰς ἀνάγκας των καὶ κερδοσκοποῦσιν, ἀντὶ τοῦ ν' ἀπαγορευθῶσιν εἰς αὐτοὺς καθ' ὁλοκληρίαν τὰ δημόσια δάση, ἔπρεπεν ἢ νὰ προσδιορισθῇ τόπος διὰ ξυλείαν ἑκάστου τόπου μὴ ἔχοντος δάσος, ἢ νὰ δοθῇ ἄδεια ὅπως οἱ κάτοικοι ξυλεύωνται δωρεὰν ἀπὸ τὰ δημόσια δάση, κατὰ τὸν ὑποδειχθησόμενον αὐτοῖς τρόπον· μολονότι δὲ, ἐν περιπτώσει ἐκλογῆς μεταξὺ τῶν δύω τούτων ὁδῶν, ὀρθωτέρα καὶ ἀσφαλεστέρα ἤθελεν εἶσθαι ἐκείνη, καθ ἣν ἤθελεν ὁρισθῇ τόπος διὰ ξυλείαν τῶν κατοίκων τῶν στερουμένων τοιαύτης, καὶ νὰ μὴ ἀφεθῇ κἀνεὶς ἐλεύθερος νὰ ξυλεύηται δωρεὰν ἀπὸ τὰ δημόσια δάση, ἡ δὲ ὁδὸς αὕτη καίτοι ἤθελεν εἶσθαι λίαν συντελεστικὴ εἰς τὴν εὔκολον προφύλαξιν τῶν δασῶν, ὅταν ἡ περίστασις φανῇ εὔλογος εἰς τὴν Διεύθυνσιν θέλει ὁρίσει τὸ διὰ ξυλείαν μέρος, βαθμηδὸν δὲ καὶ πειραματικῶς νὰ προβῇ εἰς τοῦτο· ἐπὶ τοῦ παρόντος δὲ θέλει προτιμηθῇ ἡ δευτέρα ὁδὸς, δηλαδὴ ἀπεφασίσθη ὅπως οἱ κάτοικοι ἔχωσι τὴν ἄδειαν τοῦ νὰ κόπτωσι δωρεὰν ἀπὸ τὰ δημόσια δάση, κατὰ τὸν ὑποδειχθησόμενον αὐτοῖς τρόπον, τόσα δένδρα, ὅσα ἀρκοῦσι διὰ τὰς οἰκιακὰς ἀνάγκας καὶ οἰκονομίας αὐτῶν.

Ἐν τούτοις παρατηρητέον ὅτι ἡ παραχώρησις αὕτη περιορίζεται μόνον εἰς τὸ νὰ εὐκολύνῃ τὰς οἰκιακὰς ἀνάγκας τῶν κατοίκων, ἡ δὲ ξυλικὴ τὴν ὁποίαν ἤθελον κόψει, ἵνα ἐμπορευθῶσι, δὲν συμπεριλαμβάνεται ἐν αὐτῇ, καὶ ἐπειδὴ ἀπὸ τὴν εἰς τὰς ἀγορὰς καὶ τοὺς λιμένας μετακομιζομένην πρὸς πώλησιν ξυλικὴν λαμβάνεται δέκατον, καίτοι εἰς τὸ μέλλον ἡ εἴσπραξις δεκάτου ἱκανὴ φαίνεται, ἀλλ' ὡς εἴρηται ἀνωτέρω, εἷς τῶν ἐπιδιωκομένων σκοπῶν διὰ τῆς προφυλάξεως τῶν δημοσίων δασῶν ὑπάρχει ἡ τοῦ Κράτους ὠφέλεια, οὗτος δὲ, ἀφοῦ ἐπιτυγχάνεται καὶ διὰ τῆς πωλήσεως δένδρων παρὰ τῆς Διευθύνσεως αὐτῶν ὑπὸ ἰδιαιτέρας συμφωνίας

καὶ τιμὰς, ἂν οἱ κάτοικοι ἐξακολουθήσωσι νὰ ἔχωσι τὴν ἄδειαν νὰ κόπτωσι ξυλικὴν χάριν ἐμπορίου δίδοντες μόνον ἓν δέκατον, ἐπειδὴ τοῦτο εἰς πᾶσαν περίστασιν θέλει εἶσθαι εὐωνότερον τῆς τιμῆς, τὴν ὁποίαν θέλει συμφωνήσει ὁ ἀγοραστὴς μὲ τὴν Διεύθυνσιν τῶν δασῶν, καὶ τῶν ἐξόδων, εἰς ἃ θέλει ὑποβληθῆ ὁ ἀρχόμενος μιᾶς τοιαύτης συμφωνίας, ἐννοεῖται ὅτι οἱ κεφαλαιοῦχοι, οἱ θέλοντες νὰ προμηθευθῶσι ξυλικὴν ἀπὸ τὰ δημόσια δάση, ταῦτα λαβόντες ὑπ' ὄψιν, ἀντὶ τοῦ νὰ προσέλθωσιν εἰς τὴν Διεύθυνσιν, ἀπ' εὐθείας θέλουν συμφωνήσει μετὰ τῶν κατοίκων τῶν ἐχόντων ἄδειαν νὰ ξυλεύωνται, καὶ τοιουτοτρόπως θέλουσιν εὕρει εὐκαιρίαν ν' ἀγοράσωσιν ἐκεῖνα τὰ δένδρα, τὰ ὁποῖα ἐπιθυμοῦσιν. Ἐνόσῳ λοιπὸν δὲν εὑρεθῇ θεραπεία ταύτης τῆς περιπτώσεως, τὸ δημόσιον ταμεῖον οὐδαμῶς θέλει ὠφεληθῆ ἀπὸ τὴν σύστασιν τοῦ περὶ δασῶν Κανονισμοῦ· ἐπὶ τούτου δὲ ἐξεφράσθησαν πολλαὶ καὶ διάφοροι γνῶμαι, καὶ ἐπὶ τέλους, ὡς μόνη θεραπεία τῶν ἀνωτέρω ἀτοπημάτων ἐθεωρήθη ἡ ὑποχρέωσις τῶν κατοίκων εἰς τὸ νὰ πληρώνωσι τὸ παρὰ τῆς Διευθύνσεως ὁρισθησόμενον ἀντίτιμον τῆς ξυλικῆς, τὴν ὁποίαν θέλουσι κόψει ἀπὸ τὰ δημόσια δάση χάριν ἐμπορίου, ἐξαιρουμένων μόνον τῶν διὰ τὰς ἰδιαιτέρας ἀνάγκας αὐτῶν ξύλων, καὶ νὰ ὑπόκηνται εἰς τοὺς περὶ δασῶν κανονισμοὺς, ὡς οἱ ἔμποροι καὶ οἱ ἐνοικιασταὶ τῶν δεκάτων (*μουλτεζίμαι*).

Ἓν ἐκ τῶν ζητημάτων, ἅτινα ἐπήγασαν ἐκ τοῦ συστήματος τούτου, εἶναι καὶ τὸ ν' ἀποφασισθῇ ὁ τρόπος, καθ' ὃν νὰ κόπτωνται τὰ δι' ἐμπόριον μέλλοντα νὰ χρησιμεύσωσι ξύλα· ἐπειδὴ δὲ ὑπάρχει ἀναμφίῤῥηστον ὅτι τὰ καύσιμα ξύλα καὶ οἱ ἄνθρακες εἰσὶν ἐκ τῶν τῆς πρώτης ἀνάγκης τῶν κατοίκων, καὶ ἕκαστος ἐξ αὐτῶν, ἀναλόγως τῆς ἑαυτοῦ καταστάσεως, εἶναι ὑπόχρεως νὰ προμηθευθῇ τὴν ἀναγκαιοῦσαν διὰ χρῆσίν του ποσότητα, καὶ ἐπειδὴ οἱ κάτοικοι τῶν μερῶν ἐκείνων τῆς Ὀθωμανικῆς Αὐτοκρατορίας, τὰ ὁποῖα γειτνιάζουσι μὲ τὰ κυριώτερα δάση, καταγίνονται εἰς τὸ ἐμπόριον τῶν ξύλων καὶ τῶν ἀνθράκων, ἂν ὁ νέος περὶ δασῶν Κανονισμὸς, προκειμένου περὶ ξύλων καὶ τῶν ἀνθράκων, περιωρίζετο μόνον εἰς τὰς ὠφελείας τῆς Διευθύνσεως καὶ δὲν περιεῖχε τὰ σπουδαῖα μέτρα περὶ τῆς εὐκολίας τῶν ἀναγκῶν τῶν κατοίκων καὶ περὶ τῆς διατηρήσεως τῶν ὠφελημάτων τῶν κατοίκων ἐκείνων, οἵτινες κατεγίνοντο εἰς τὸ ξυλεμπόριον, τούτου ἕνεκα ἤθελον προκύψει· πιθανῶς δυσκολίαι καὶ πρὸς τὸ Κράτος καὶ πρὸς τὸ ἐμπόριον, τὸ Τμῆμα τῶν δημοσίων Ἔργων, ταῦτα τὰ ἐκτεθέντα λαβὸν ὑπ' ὄψιν καὶ μελετῆσαν τὰ μέτρα καὶ τὰ αἴτια, τὰ μὴ δυνάμενα νὰ ἐπιφέρωσι προσκόμματα εἰς τὰς ὑποθέσεις τῆς ἐπὶ τῶν δασῶν Διευθύνσεως, οὔτε νὰ στενοχωρήσωσι καὶ βλάψωσι τὰς ἀνάγκας καὶ τὰς ὠφελείας τῶν κατοίκων, παρετήρησε τὰ ἑξῆς: Ὡς γνωστὸν, ἡ ξυλεμπορία ἐνεργεῖται κατὰ δύω τρόπους, ἐξ ὧν ὁ πρῶτος ὑπάρχει ἐκεῖνος, καθ' ὃν οἱ κάτοικοι ἑνὸς χωρίου ἐκτὸς τῆς ποσότητος τῶν καυσί-

μων ξύλων, ἅτινα κόπτουσι διὰ τὰς οἰκιακάς των χρήσεις, κόπτουσι καὶ περιπλέον ξύλα, τὰ ὁποῖα διὰ ζώων ἢ δι' ἁμαξῶν μεταφέρουσιν εἰς τὰς ἀγορὰς καὶ τὰ πωλοῦσιν· ὁ δὲ δεύτερος εἶναι ἐκεῖνος, καθ' ὃν οἱ κάτοικοι ἐκτὸς τῶν ξύλων, τὰ ὁποῖα κόπτουσι διὰ τὰς ἰδιαιτέρας αὐτῶν ἀνάγκας καὶ ἐκείνων, τὰ ὁποῖα πωλοῦσιν εἰς τὰς ἀγορὰς, κόπτουσιν ἀπὸ τὰ δημόσια δάση ἱκανὴν ποσότητα καυσίμων ξύλων, συνεπείᾳ συμφωνίας μετά τινος ἐμπόρου ἢ ἄλλου τινὸς μέσου, τὰ ὁποῖα μεταφέρουσι καὶ πωλοῦσιν εἰς ἄλλα μέρη.

Καὶ καθ' ὅσον ἀφορᾷ τὸν πρῶτον τρόπον τῆς ἐμπορίας, ἐπειδὴ αὕτη σχετίζεται μὲ τὰς ἀνάγκας τοῦ κοινοῦ καὶ μὲ τὰς ἰδιαιτέρας ὠφελείας τῶν χωρίων, ὑπάρχει λόγος ἰσχυρὸς ἵνα δοθῇ πλήρης ἐλευθερία εἰς τὴν ἐνέργειαν αὐτῆς· ὡσαύτως δὲ καὶ ὁ δεύτερος τρόπος, καίτοι δὲν δύναται νὰ θεωρηθῇ ὅτι ὑπάρχει ἐντελῶς ἄσχετος μὲ τὴν ἰσορροπίαν τῶν ἀναγκῶν καὶ τῶν ὠφελειῶν τοῦ κοινοῦ, ἂν ὅμως τὸ εἶδος τοῦτο τῆς ξυλεμπορίας ἐξηρεῖτο ἀπὸ ὅλους τοὺς περιορισμοὺς καὶ τοὺς ὅρους τοῦ περὶ δασῶν Κανονισμοῦ, τουτέστιν, ἂν εἰς ἐκείνους, οἵτινες συνείθισαν νὰ κόπτωσι σημαντικὰς ποσότητας ξύλων καὶ νὰ πωλῶσιν αὐτὰς, ἐδίδετο τὸ δικαίωμα νὰ ξυλεύωνται δωρεὰν ἀπὸ τὰ δάση τοῦ δημοσίου, ἐπειδὴ ἡ προφύλαξις τῶν δασῶν, ἥτις ὑπάρχει ἡ βάσις τῶν βάσεων ἴσως δὲ ἡ ψυχὴ τοῦ παρόντος Κανονισμοῦ, θέλει πάθει, καὶ ἡ ἐνεστῶσα κατάστασις αὐτῶν θέλει ἐξακολουθήσει, τούτου ἕνεκα ἐκρίθη εὔλογον νὰ τεθῇ ὡρισμένη τις τιμὴ εἰς τὰ δένδρα, τὰ ὁποῖα θέλουσι κοπῆ εἰς μεγάλην ποσότητα ἀπὸ τὰ δημόσια δάση πρὸς παροχὴν ἀνθράκων καὶ καυσίμων ξύλων.

Τὸ μέτρον τοῦτο ἴσως ἠδύνατο νὰ ἀποβῇ παραίτιον τῆς ὑπερτιμήσεως τῶν ξύλων καὶ τῶν ἀνθράκων, καὶ νὰ περιορίσῃ τὸ εἶδος τοῦτο τοῦ ἐμπορίου τῶν κατοίκων. Ἐν τούτοις, καίτοι μέχρι τοῦδε τὰ περισσότερα τῶν δασῶν τῆς Εὐρωπαϊκῆς καὶ Ἀσιατικῆς Τουρκίας, τὰ ὁποῖα ἦσαν τὰ μᾶλλον προσφορώτερα διὰ τὴν ὑλοτομίαν, ἦσαν προωρισμένα εἰς τὴν προμήθειαν τοῦ ἀναγκαίου ὑλικοῦ διὰ τὰ Ὑπουργεῖα τῶν Ναυτικῶν καὶ τοῦ Πυροβολικοῦ, ἤδη, κατὰ τὸ τελευταῖον μέτρον τῆς Αὐτοκρατορικῆς Κυβερνήσεως, καὶ ἐκτούτων τῶν δασῶν θέλει εἶσθαι ἐλευθέρα εἰς τὸ μέλλον ἡ ὑλοτομία, καὶ τέλος ἅπαντα τὰ δάση θέλουσιν εἶσθαι προσιτὰ εἰς τοὺς ἐμπορευομένους τὰ καύσιμα ξύλα. Ἐπειδὴ δὲ ὁ πολλαπλασιασμὸς τῶν δασῶν, ἐξ ὧν θέλουν κόπτεσθαι ξύλα, συντελέσει εἰς τὸ νὰ ἐλαττώσῃ τὴν τιμὴν αὐτῶν ἀντὶ νὰ τὴν αὐξήσῃ, ὡς ἐκ τοῦ προσδιορισμοῦ πληρωμῆς εἰς τὰ καυσόδενδρα· καὶ ἐπειδὴ οἱ ἔμποροι, οἵτινες καταγίνονται εἰς τὸ μέγα ἐμπόριον τοῦ κόπτειν καὶ πωλεῖν ξύλα, μεταχειρίζονται τοὺς πλησίον τῶν δασῶν κατοίκους ὅπως κόπτωσι καὶ μεταφέρωσι ξύλα, συνεπείᾳ δὲ τούτου οὗτοι λαμβάνοντες μισθὸν κοπῆς καὶ μεταφορᾶς τῶν ξύλων ὠφελοῦνται περισσότερον ἢ ὑλοτομοῦντες διὰ λογαριασμόν των,

ὄντες προσέτι ἐλεύθεροι νὰ κόπτωσι δωρεὰν ὅσα ξύλα θέλουσιν ἀπὸ τὰ δάση, ἐν οἷς ἐργάζεται ὁ πέλεκυς· ὑποτιθεμένου δὲ ὅτι οἱ κάτοικοι ἑνὸς ἢ πολλῶν χωρίων ὁμοῦ κόπτουσιν ἱκανὴν ποσότητα καυσίμων ξύλων ἀπὸ τὰ δημόσια δάση, ἐπειδὴ ἡ ἐντεῦθεν προκύψουσα ὠφέλεια αὐτῶν ὑπερτερεῖ τὰς ὠφελείας, τὰς ὁποίας ἀπολαμβάνουσιν οὗτοι ἀπὸ τὰ εἰς τὰς ἀγορὰς πωλούμενα ὑπ' αὐτῶν ξύλα, ὡς ἄνω εἴρηται, καὶ ἑπομένως, ἐπειδὴ δὲν φαίνεται ἡμῖν διόλου ἐπιβλαβὲς ἂν οἱ κάτοικοι προσκληθῶσι νὰ σεβασθῶσι τὴν τάξιν, ἥτις θέλει τεθῇ διὰ τὸ ἐμπόριον τῆς οἰκοδομησίμου ξυλικῆς· ὡς ἐκ τούτου ἀπεφασίσθη νὰ τεθῇ βάσις ὅπως οἱ κάτοικοι τῶν χωρίων, οἵτινες κόπτουσι μεγάλην ποσότητα δένδρων ἀπὸ τὰ δημόσια δάση διὰ καύσιμα ξύλα καὶ ἄνθρακας, τὰ ὁποῖα ἢ οἱ ἴδιοι ἢ δι' ἄλλου μέσου μεταφέρουσιν ἀλλαχόσε καὶ τὰ πωλοῦσι, νὰ πληρώνωσι διὰ τὰ δένδρα ταῦτα τὴν ἀξίαν, ἥτις θέλει ὁρισθῇ ὑπὸ τῆς Διευθύνσεως. Ἐξαιροῦνται τοῦ κανόνος τούτου οἱ ἄνθρακες καὶ τὰ ξύλα, τὰ ὁποῖα οἱ κάτοικοι διὰ τῶν ζώων καὶ τῶν ἁμαξῶν αὐτῶν μεταφέρουσιν εἰς τὰς γειτνιαζούσας ἀγορὰς ἵνα τὰ πωλήσωσιν, Ἐπὶ τῇ βάσει ταύτῃ συνετάχθη τὸ πέμπτον ἄρθρον τοῦ παρόντος Κανονισμοῦ, προσετέθη δὲ καὶ ἰδιαίτερον ἐδάφιον ἐν τῷ ἄρθρῳ τούτῳ ἵνα καταχωρηθῶσιν ἐν ἰδιαιτέραις ὁδηγίαις αἱ ἐνέργειαι, τὰς ὁποίας πρέπει νὰ προσδιορίσῃ ἡ διεύθυνσις ὡς πρὸς τοὺς ἄνθρακας καὶ τὰ ξύλα, τὰ διὰ κατανάλωσιν τοῦ ἐμπορίου προετοιμαζόμενα. Ἐν ἰδιαιτέρῳ δὲ κεφαλαίῳ ὡρίσθη ὅπως τὰ ἐκ τῆς παραβάσεως τοῦ παρόντος κανονισμοῦ πλημμελήματα δικάζωνται ὑπὸ τῶν πολιτικῶν δικαστηρίων, ὁρισθεισῶν τῶν ποινῶν αἵτινες θέλουσιν ἐφαρμοσθῇ ἐξ ἀνάγκης εἰς τὰ συμβησόμενα πλημμελήματα.

Καθ' ὅσον ἀφορᾷ τὴν ἔκθεσιν ἥτις διαπραγματεύεται τὴν προμήθειαν τῆς δοθησομένης εἰς τὰ Αὐτοκρατορικὰ Ὑπουργεῖα τῶν Ναυτικῶν καὶ τοῦ Πυροβολικοῦ ξυλικῆς, τὸ πρῶτον μέρος αὐτῆς διαλαμβάνει περὶ τοῦ τρόπου, δι' οὗ ἀπὸ τὰ δημόσια δάση θέλει κόπτεσθαι καὶ παραδίδεσθαι ἡ ξυλικὴ, τὸ δὲ δεύτερον, ἀπὸ τὰ βακουφικὰ καὶ ἰδιωτικά. Ἀπηγορεύθη ἐν τούτοις τὸ ξυλεύεσθαι ἀπὸ τὰ βακουφικὰ ἢ ἰδιωτικὰ δάση, ἐνόσῳ ὑπάρχει ξυλικὴ ἐν τοῖς δημοσίοις δάσεσιν, ἐλήφθη δὲ καὶ φροντὶς ἵνα ἔλθωσιν εἰς ἰσορροπίαν ἅπαντα τὰ αἴτια καὶ περιστατικὰ, ὥστε μήτε εἰς τὰς ἀνάγκας καὶ τὰς ὠφελείας τῶν ῥηθέντων Ὑπουργείων νὰ προξενηθῇ βλάβη, μήτε εἰς τοὺς κατοίκους ζημία τις νὰ ἐπέλθῃ. Καθὼς διαλαμβάνουσι τὰ ἰδιαίτερα ἄρθρα τοῦ περὶ Γαιῶν Κώδηκος, ὡρίσαμεν καὶ ἡμεῖς ὅπως τὰ ἐπὶ δημοσίας γῆς (*ἔρζι μιρὶ*) αὐτόφυτα δένδρα ἀνήκωσιν εἰς τὸ Κράτος, ὁρμώμενοι ὑπὸ τῆς ἰδέας ὅτι ὁ ἰδιοκτήτης τῆς γῆς δὲν δικαιοῦται νὰ κόψῃ αὐτὰ, ὡς ὑποκείμενα εἰς τὴν γῆν, καίτοι ὤφειλε τὸ Κράτος νὰ ἔχῃ τὸ δικαίωμα τοῦ κόπτειν δωρεὰν δένδρα ἀπὸ τὰ ἰδιωτικὰ δάση· ἀλλ' ἐπειδὴ ὁ νόμος οὗτος μέχρι τοῦδε δὲν ἐφηρμόσθη καὶ ἕκαστος μετεχειρίζετο ὡς ἤθελε τὸ ὑπὸ τὴν ἰδιοκτησίαν

του δάσος καὶ ὠφελεῖτο ἀπὸ τὰ δένδρα του, καὶ ἐπειδὴ ἀντιβαίνει εἰς τὴν ὑπόληψιν τῆς Αὐτοκρατορικῆς Κυβερνήσεως τὸ νὰ καταδεχθῇ νὰ ξυλεύηται αὕτη δωρεὰν ἀπὸ τὰ ἰδιωτικὰ δάση, εἰ καὶ τὸ Κράτος, ὡς ἔπραξε, προκειμένου περὶ τῆς ἐπεκτάσεως τοῦ δικαιώματος τῆς μεταβιβάσεως τῶν γαιῶν, ἐδικαιοῦτο κἄτι τι νὰ προτείνῃ εἰς τοὺς ἰδιοκτήτας τῶν δασῶν ἀπέναντι τῆς διασκευῆς ἢ ὁλοσχεροῦς ἐγκαταλείψεως τοῦ κανονικοῦ δικαιώματος, ὅπερ, ὡς εἴρηται, ἔχαιρεν ἐπὶ τῶν δασῶν, διότι καὶ τοῦτο ἐδεῖτο συστηματικῶν τινῶν σκέψεων καὶ συζητήσεων, αἵτινες ἐνεργηθήσονται προκειμένου περὶ τῆς διασκευῆς τοῦ περὶ Γαιῶν Κώδηκος, οὗτινος ἡ ἐπεξεργασία, ἀνετέθη εἰς τὸ ἡμέτερον Τμῆμα· οὐχ ἧττον ὅμως ἐπειδὴ τὰ δημόσια δάση δύνανται νὰ ἐπαρκέσωσιν εἰς τὰς ἀνάγκας τῶν ἐν λόγῳ δύο Ὑπουργείων, ὅσαι δήποτε καὶ ἂν ὦσιν αὗται, ἡ δὲ Διεύθυνσις δὲν θέλει εὑρεθῇ ποτὲ εἰς τὴν ἀνάγκην τοῦ κόπτειν δωρεὰν δένδρα ἀπὸ τὰ ἰδιωτικὰ δάση, ἂν δὲ πάλιν ὑποτεθῇ ὅτι σπανίως θέλει λάβει ἀνάγκην δένδρων τινῶν, ἐπειδὴ ἡ ἐντὸς τοῦ δάσους αὐτῶν ἀξία θέλει εἶσθαι μηδαμινὴ, ἐν περιπτώσει, καθ' ἣν ζητηθήσονται τοιαῦτα ἐπ' ὀνόματι τοῦ Κράτους ἀπὸ τοιούτου εἴδους ἰδιωτικὰ δάση, τὸ Τμῆμα ἐθεώρησε σύμφωνον πρὸς τὴν Αὐτοκρατορικὴν δικαιοσύνην νὰ δίδηται ἡ ἐν τῷ δάσει αὐτῶν ἀξία, καὶ ἐπὶ τῆς βάσεως ταύτης συνέταξε τὰ κατάλληλα ἄρθρα.

Τὰ κυριώτερα μέρη τῶν συσκέψεων καὶ ἀποφάσεων τοῦ Τμήματος ἐπὶ τῶν ῥηθέντων νομοσχεδίων ἐξετέθησαν ἀνωτέρω, ἀφοῦ δὲ μελετηθῶσι, καὶ ἐν τῇ γενικῇ συνεδριάσει τοῦ Συμβουλίου τοῦ Κράτους γίνωσι παραδεκτὰ, πρέπει νὰ ἐνεργηθῶσι τὰ δέοντα καὶ νὰ συνταχθῶσιν ἐκ μέρους τοῦ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργείου ὁδηγίαι περὶ τῶν ἐνεργειῶν, τῶν σχετικῶν μετὸ πρακτικὸν μέρος τοῦ περὶ δασῶν Κανονισμοῦ. Ἐπειδὴ δὲ αἱ ὁδηγίαι αὗται πρέπει νὰ συνταχθῶσιν ὅσον τάχιστα, καὶ πρὶν ἢ ἐφαρμοσθῶσι, νὰ παρατηρηθῶσι καὶ παρὰ τοῦ Συμβουλίου τοῦ Κράτους καὶ ἀκολούθως νὰ δοθῶσιν εἰς τοὺς ὑπαλλήλους, ταῦτα δέον νὰ διαβιβασθῶσι πρὸς τὸ ῥηθὲν Ὑπουργεῖον. Πρὸς δὲ τὴν Διεύθυνσιν τῶν Βακουφίων νὰ συστηθῇ ὅτι πρέπει ἐν τάχει ν' ἀποφασίσῃ καὶ νὰ ζητήσῃ τὴν ἔγκρισιν περὶ τῆς διατηρήσεως καὶ διευθύνσεως τῶν βακουφικῶν δασῶν συμφώνως τῷ παρόντι Κανονισμῷ, παρομοίως δὲ νὰ παραγγελθῶσι τὰ Αὐτοκρατορικὰ Ὑπουργεῖα τῶν Ναυτικῶν καὶ τοῦ Πυροβολικοῦ ὅπως χορηγήσωσι τὰς δεούσας ὁδηγίας πρὸς τοὺς ἑαυτῶν ὑπαλλήλους, ἵνα συμμορφωθῶσι πρὸς τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος Κανονισμοῦ, ὡς πρὸς τὴν προμήθειαν τῆς ἀναγκαίας εἰς αὐτὰ ξυλικῆς· ἡ δ' ἐπὶ τούτοις ἐνέργεια ἀπόκειται εἰς τὰς διαταγὰς τῆς Ὑμετέρας Ἐξοχότητος.

Προσθήκη τῆς γενικῆς συνεδριάσεως τοῦ Συμβουλίου τοῦ Κράτους.

Ἡ ἔκθεσις καὶ τὰ ἐσώκλειστα νομοσχέδια τοῦ Τμήματος τῶν Δημοσίων Ἔργων ἀνεγνώσθησαν καὶ ἐμελετήθησαν ἐν τῇ γενικῇ συνεδριάσει. Ἡ τακτοποίησις τῆς Διευθύνσεως καὶ τῆς ἐν καλῇ καταστάσει διατηρήσεως τῶν δασῶν τοῦ Ὀθωμανικοῦ Κράτους ὑπάρχει ἐκ τῶν σπουδαιοτέρων ἐσωτερικῶν βελτιώσεων, αἱ ὠφέλειαι δὲ, ἃς θέλει παράσχει αὕτη εἴς τε τὸν τόπον καὶ τὸ Κράτος, καὶ αἱ σκέψεις, ἃς ἐκφέρει τὸ Τμῆμα περὶ τῶν κανόνων καὶ ἐνεργειῶν, αἵτινες δέον νὰ ληφθῶσιν ὑπὸ τῆς Διευθύνσεως, ἐπειδὴ συμφωνοῦσι μὲ τὴν πραγματικότητα καὶ ἀρκούντως εἰσὶν ἀνεπτυγμέναι, ἡ γενικὴ συνεδρίασις παρεδεχθεῖσα ἐπικυροῖ τὰ παρὰ τοῦ Τμήματος ἀποφασισθέντα. Εἶναι περιττὸν τὸ ἐπαναλαμβάνειν ἐνταῦθα ὅτι ἡ δι' ἰδιαιτέρας Διευθύνσεως προφύλαξις τῶν τοῦ Κράτους δασῶν πρέπει νὰ γενῇ διὰ τρόπου ἐξασφαλίζοντος καὶ τὰς χρηματικὰς ὠφελείας τοῦ Κράτους καὶ τὰς γενικὰς ἀνάγκας τοῦ τόπου· ἀφοῦ δὲ ἡ Α. Α. Μ. ὁ τρισέβαστος ἡμῶν Μονάρχης εὐηρεστήθη ἐν ταῖς ἐνδόξοις Αὐτοῦ ἡμέραις ν' ἀπαλλάξῃ τοὺς κατοίκους ἀπὸ τὸ παλαιὸν ἀγγαρευτικὸν σύστημα τῆς μετακομίσεως τῆς ξυλικῆς, τῆς λαμβανομένης διὰ τὰ Αὐτοκρατορικὰ Ὑπουργεῖα τῶν Ναυτικῶν καὶ τοῦ Πυροβολικοῦ, ἦτο σπουδαῖον ζήτημα διὰ τὸ Κράτος να εὐκολύνῃ καὶ κανονίσῃ, διὰ τῆς τῶν δασῶν Διευθύνσεως, τὴν προμήθειαν καὶ μεταφορὰν τοῦ ὑλικοῦ τοῦ κατ' ἔτος χρησιμεύοντος εἰς τὰ ῥηθέντα Ὑπουργεῖα. Ἐπειδὴ δὲ τὰ καθυποβαλλόμενα ὑμῖν δύο νομοσχέδια περιέχουσι καὶ προβλέπουσιν ὅλα τὰ περιστατικὰ, τὰ σχετιζόμενα μὲ τὰς δύο ταύτας ἀρχικὰς βάσεις, ἡ γενικὴ συνεδρίασις, θεωρήσασα ταῦτα κατάλληλα, καὶ δευτερεύοντά τινα ζητήματα συμφώνως πρὸς τὰς συσκέψεις της διορθώσωσα, καθυποβάλλει μὲν ὑμῖν τὰ καθαρῶς ἀντιγεγραμμένα, ἅτινα, ὅταν τύχωσι τῆς Ὑψηλῆς ἐγκρίσεως καὶ ἐπιδοκιμασίας, ἀπόκειται εἰς τὰς διαταγὰς τῆς Ὑμετέρας Ὑψηλότητος ἵνα δημοσιευθῶσι καὶ τεθῶσιν εἰς ἐνέργειαν.

ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ ΠΕΡΙ ΔΑΣΩΝ.

(Ἔτος Ἐγείρας 1286 (1869).

ΜΕΡΟΣ ΠΡΩΤΟΝ.

Περὶ διαιρέσεως τῶν δασῶν.

Ἄρθ. 1. Τὰ ἐν τῇ Αὐτ. ἐπικρατείᾳ κείμενα δάση διαιροῦνται εἰς τέσσαρας κατηγορίας: ἀ. τὴν τῶν ἀπ' εὐθείας ἀνηκόντων τῇ Κυβερνήσει, β'. τὴν τῶν ὑποκειμένων τοῖς Βακουφίοις, γ'. τὴν τῶν λεγομένων *μπαλταλικίων* καὶ ἀνηκόντων ταῖς κωμοπόλεσι καὶ κώμαις, καὶ δ'. τὴν τῶν λεγομένων *κορού* καὶ εἰς ἰδιώτας ἀνηκόντων.

Ἐπειδὴ διὰ τὰ τῆς τετάρτης κατηγορίας δάση εἰδικαὶ διατάξεις περὶ τοῦ τρόπου τῆς κατοχῆς καὶ χρήσεως αὐτῶν καὶ ἄλλων ἀναφορικῶν αὐτοῖς περιστάσεων ὡρίσθησαν ἐν τῷ περὶ Γαιῶν Νόμῳ, ὁ παρὼν Κανονισμὸς, οὐδὲν ἀναφέρων περὶ αὐτῆς, ἀποβλέπει μόνον τὰ δημόσια, βακουφικὰ καὶ τὰ εἰς κώμας ἀνήκοντα καὶ *μπαλταλίκια* καλούμενα δάση.

Α'. ΚΑΤΗΓΟΡΙΑ.

Περὶ τῶν δημοσίων δασῶν.

Ἄρθρ. 2. Ὅσα δημόσια δάση εὑρίσκονται ἐν τῇ Ὀθωμανικῇ ἐπικρατείᾳ θέλουσι προσδιορισθῇ, αἱ δὲ ἑπόμεναι διατάξεις θέλουσιν ἔχει ἰσχὺν ἐνεργείας διὰ τὰ οὕτως ὁρισθησόμενα καὶ ὑπὸ ἐπιτήρησιν τεθησόμενα δάση.

Ἄρθρ. 3. Δὲν ἐπιτρέπεται ἐκκοπὴ δένδρων ἀπὸ δημόσια δάση ἐναντίον τῶν διατάξεων τοῦ παρόντος Κανονισμοῦ.

Ἄρθρ. 4. Ἡ ἐκκοπὴ δένδρων διὰ ξυλείαν πρὸς χρῆσιν τοῦ Ναυστάθμου (*Τερσανὲ*) καὶ τοῦ Πυροβολοστασίου (*Τοπχανὲ*) καὶ ὁ τρόπος τῆς μεταφορᾶς αὐτῶν εἴτε ἀπὸ δημόσια ἢ βακουφικὰ δάση, εἴτε ἀπὸ δάση εὑρισκόμενα ὑπὸ τὴν κατοχὴν καὶ κυριότητα ἰδιωτῶν (*κορού*), ὡρίσθησαν δι' ἰδιαιτέρου Κανονισμοῦ, ἀποτελοῦντος συνέχειαν τοῦ παρόντος.

Ἄρθρ. 5. Οἱ κάτοικοι χωρίων θέλουσι κόπτει μὲν δωρεὰν ξυλείαν πρὸς κατασκευὴν ἢ ἐπισκευὴν οἰκιῶν, ἀποθηκῶν, μανδρῶν καὶ τοιούτων ἀναγκαίων δι' αὐτοὺς κτιρίων καὶ ἁμαξῶν καὶ γεωργικῶν ἐργαλείων, καθὼς καὶ δένδρα, ἐφ' ὅσον ἀναγκαιοῖ αὐτοῖς, διὰ κατασκευὴν ἀνθράκων καὶ καύσι-

μον ξυλικὴν ἀπὸ τὰ δημόσια δάση, ἀλλὰ θέλουσι πληρόνει τὸ ἀντίτιμον, ὅπερ διορίσει ἡ διεύθυνσις τῶν δασῶν, διὰ τὴν ξυλικὴν ἣν θὰ κόπτωσι χάριν ἐμπορίας, καὶ ὡς ἔμποροι θὰ ὑπόκεινται ταῖς διατάξεσι τοῦ παρόντος Κανονισμοῦ· ἐπίσης θὰ πληρόνωσι τὸ ὑπὸ τῆς διευθύνσεως τῶν δασῶν ὁρισθησόμενον ἀντίτιμον τῶν ἀπὸ δημόσια δάση κοπέντων δένδρων, ἐξ ὧν θέλουσι κατασκευασθῆ καὶ ἄνθρακες ἢ καύσιμα ξύλα ὑπὸ τῶν κατοίκων ἀμέσως ἢ δι' ἄλλων ἐμμέσως μεταφερθῆ ἀλλαχόσε πρὸς πώλησιν.

Οἱ ἄνθρακες καὶ τὰ καύσιμα ξύλα, ἅπερ θέλουσι μεταφέρει δι' ἁμαξῶν καὶ ζώων των οἱ κάτοικοι τῶν χωρίων εἰς τὰς ἀγοράς των, ἐξαιροῦνται τῆς ἀνωτέρω διατάξεως. Ἰδιαίτεραι δὲ διατάξεις περὶ τῆς περιπτώσεως ταύτης ὁρισθήσονται δι' ἰδιαιτέρων ὁδηγιῶν.

Ἄρθρ. 6. Τὰ διὰ ξυλείαν καθ' ἕκαστον ἔτος ἐκκοπτέα δένδρα σημειοῦνται διά τινος ἐργαλείου ὀνομαζομένου *μιρὶ τσεκιδζί*, τὸ δὲ εἶδος καὶ πρσὸν τῶν σημειουμένων δένδρων ἐγγράφεται ὑπὸ τῶν ὑπαλλήλων τῶν δασῶν ἐν τῷ ἐπὶ τούτῳ βιβλίῳ.

Ἄρθρ. 7. Τὰ κατὰ τὸν χειμῶνα ῥίπτοντα τὰ φύλλα των δένδρα κόπτονται ἀπὸ τῆς 15 Βρίου μέχρι 15 Ἀπριλίου, ἤτοι κατὰ τὴν ἐποχὴν καθ' ἣν ὁ χυμὸς τῶν δένδρων συμπήγνυται· ἐπιτρέπεται μόνον ἡ ἐκκοπὴ δρυῶν καὶ εἰς ἄλλην ἐποχὴν ὅπως ἐξαχθῇ ὁ φλοιός των ἐπὶ ἰδιαιτέρᾳ ἀδείᾳ. Τὰ δὲ οὐδέποτε τὰ φύλλα των ῥίπτοντα δένδρα κόπτονται ἐν πάσῃ ἐποχῇ.

Ἄρθρ. 8. Οἱ ὑπάλληλοι τῶν δασῶν ὁρίζουσι κατ' ἔτος τὰ μέρη πρὸς κατασκευὴν ἀνθράκων ὡς καὶ τὰ δι' ἄνθρακας ἢ καύσιμον ξυλικὴν ἴδια δένδρα.

Ἄρθρ. 9. Ἡ ἐκκοπὴ δένδρων διὰ ξυλείαν καὶ μεταφορὰν αὐτῶν γίνεται ἐπὶ ἐγγράφῳ ἀδείας τῶν ὑπαλλήλων. Ἄνευ ἐγγράφου ἀδείας οὐδενὶ ἐπιτρέπεται εἴτε ἐκκοπὴ εἴτε μεταφορὰ δένδρων διὰ ξυλείαν.

Ἄρθρ. 10. Τὰ ἀπὸ δάση δημόσια κοπτόμενα καὶ μεταφερόμενα ξύλα σημειοῦνται δι' ἰδιαιτέρου σημείου, ὅπερ χρησιμεύει ὡς ἐνδεικτικὸν τοῦ μέρους τῆς ἐξαγωγῆς των.

Ἄρθρ. 11. Παρὰ τῶν κοπτόντων ξύλα ἀπὸ δημόσια δάση ἐπὶ συμφωνίᾳ λαμβάνεται χρηματικόν τι ποσὸν ἢ καὶ κατὰ τὰς περιστάσεις ἀξιόχρεως ἐγγύησις, ἐξασφαλίζουσα τὴν ἀκριβῆ ἐκπλήρωσιν τῶν ὑποχρεώσεών των ὡς καὶ τὴν ἀπότισιν τῶν τυχὸν ἐπιβληθησομένων προστίμων, ἕνεκα παραβάσεως, εἰς αὐτοὺς ἢ εἰς τοὺς ἐργάτας των.

Ἄρθρ. 12. Ἐπιτρέπεται εἰς τοὺς βουλομένους ἡ ἐκ τῶν δημοσίων δασῶν ἐκκοπὴ δένδρων, εὑρισκομένων ἐν ὡρισμένῳ τμήματι, δι' ἰδιαιτέρων συμφωνιῶν. Ἐν γένει κατὰ τὸν ὁρισμὸν, ἐκκοπὴν καὶ τὴν ὑπὸ τῶν ἀγοραστῶν μεταφορὰν δένδρων ἐκ τῶν δημοσίων δασῶν λαμβάνονται ὑπ' ὄψιν αἱ διατάξεις τῶν εἰδικῶν ὁδηγιῶν.

Ἄρθρ. 13. Κατ' ἔτος ὁ μουχτάρης ἑκάστης κώμης ἐπιδίδει τοῖς ὑπαλλήλοις τῶν δασῶν βιβλίον δηλωτικὸν τοῦ εἴδους καὶ τοῦ ποσοῦ τῶν ζώων, ἅπερ θέλουσι βόσκει οἱ χωρικοὶ ἐν τοῖς δημοσίοις δάσεσιν.

Ἄρθρ. 14. Οἱ ὑπάλληλοι τῶν δασῶν, ἀφοῦ ἐπιθεωρήσωσι τὰ ὑπὸ τῶν μουχτάριδων τῶν χωρίων ἐπιδοθησόμενα αὐτοῖς βιβλία τῶν βοσκηθησομένων ζώων, ὁρίζουσι τὴν ἐποχὴν, καθ' ἣν θέλει γίνεσθαι ἡ βοσκὴ ἐν τοῖς δημοσίοις δάσεσι, τὸν τρόπον αὐτῆς, καὶ τὸ διάστημα τοῦ χρόνου.

Ἄρθρ. 15. Διορίζεται ἀνὰ εἷς βοσκὸς διὰ τὰ ζῶα ἑκάστου χωρίου, ὅπως μὴ ὑπερβῶσι ταῦτα κατὰ τὴν βοσκὴν τῶν τὰ ὁρισθησόμενα ὅρια.

Ἄρθρ. 16. Οἱ ἐκ τῶν ζωεμπόρων βουλόμενοι ν' ἀποστείλωσι πρὸς βοσκὴν τὰ ζῶά των εἰς δημόσια δάση ὑποχρεοῦνται νὰ ζητήσωσι καὶ λάβωσιν ἄδειαν, οἱ δὲ ὑπάλληλοι ὁρίζουσι τὰ μέρη, καθ' ἃ ταῦτα θέλουσι βόσκει καὶ διαμένει. Ἀπὸ τοιούτου εἴδους ποίμνια κατὰ τοὺς προηγουμένους κανονισμοὺς θέλει λαμβάνεσθαι δικαίωμα βοσκῆς.

Ἄρθρ. 17. Οἱ κάτοικοι χωρίων ἐπ' ἀδείᾳ τῶν ὑπαλλήλων δύνανται νὰ συνάζωσι τὰ δένδρα τῶν ἐντὸς τῶν γαιῶν των εὑρισκομένων δημοσίων δασῶν, καὶ ὅσα τυχὸν πεσόντα αὐτομάτως μένουσιν ἐπὶ τῆς γῆς, χωρὶς νὰ πληρώσωσι δικαίωμά τι.

Ἄρθρ. 18. Δὲν ἐπιτρέπεται ἡ ἐξαγωγὴ ἐκ δημοσίων δασῶν, ἄνευ ἀδείας, λίθων, χώματος, ξηρῶν ἢ χλωρῶν φύλλων, μεταλλικῶν καὶ τῶν τοιούτων. Περὶ παραχωρήσεως ἀδείας ἐπὶ τούτῳ, αἱ ὁδηγίαι περιέχουσι λεπτομερεῖς διατάξεις.

Β'. ΚΑΤΗΓΟΡΙΑ.

Περὶ δασῶν ὑποκειμένων τοῖς Βακουφίοις.

Ἄρθρ. 19. Κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ 4ου ἄρθρου τοῦ περὶ Γαιῶν Νόμου, καθὼς αἱ ὠφέλειαι τῶν τοῖς Βακουφίοις ὑπαγομένων γαιῶν εἰσὶ καθιερωμέναι διὰ τὰ ἱδρύματα αὐτῶν, αἱ αὐταὶ διατάξεις ἐφαρμόζονται καὶ ὡς πρὸς τὴν πάκτωσιν καὶ διεύθυνσιν τῶν τοῖς Βακουφίοις ὑποκειμένων δασῶν.

Ἄρθρ. 20. Τὰ βακουφικὰ δάση τίθενται ὑπὸ ἐπιτήρησιν, ἐνεργουμένων τῶν περὶ τῶν δημοσίων δασῶν ἐν τῇ πρώτῃ κατηγορίᾳ τοῦ παρόντος Κανονισμοῦ ἐκτεθεισῶν διατάξεων ὡς πρὸς τὴν ἐκκοπὴν, πώλησιν ξυλείας καὶ λοιπὰ τῶν βακουφικῶν δασῶν· θέλουσιν ὅμως ἐφαρμοσθῆ καὶ αἱ διατάξεις τῶν μετὰ ταῦτα συνταχθησομένων κανονισμῶν περὶ δασῶν. Ὡς πρὸς δὲ τὴν ἐκκοπὴν ξυλείας διὰ τὸν Ναύσταθμον καὶ Πυροβολοστάσιον, τὴν μεταφορὰν αὐτῆς καὶ τὴν ἀπότισιν τοῦ ἀντιτίμου, λαμβάνονται ὑπ' ὄψιν αἱ διατάξεις τοῦ ἐπὶ τούτῳ Κανονισμοῦ.

Γ'. ΚΑΤΗΓΟΡΙΑ.

Περὶ τῶν ἐν ταῖς κωμοπόλεσι καὶ κώμαις μπαλταλικίων.

Ἄρθρ. 21. *Μπαλταλίκια* καλοῦνται τὰ δάση, τὰ ἀνέκαθεν ὡρισμένα εἰς κωμόπολιν ἢ κώμην τινά, ὅπως ἐξ αὐτῶν ξυλεύωνται ἢ ἄλλως ὠφελῶνται οἱ κάτοικοι αὐτῶν.

Ἄρθρ. 22. Πάσης κωμοπόλεως ἢ κώμης *μπαλταλῆκι* ἀνήκει εἰς τοὺς κατοίκους τῆς κωμοπόλεως ἢ κώμης ἐκείνης ὡς πρὸς τὴν ἐκκοπὴν ξυλείας καὶ τὰς λοιπὰς ὠφελείας, ἐφαρμόζονται δ' ἐπ' αὐτῶν αἱ διατάξεις τοῦ 91 καὶ 92 ἄρθρου τοῦ περὶ Γαιῶν Νόμου καὶ δὲν ἐπιτρέπεται ἡ εἰς αὐτὰ ἐπέμβασις τῶν κατοίκων ἄλλης κωμοπόλεως ἢ κώμης.

Ἄρθρ. 23. Τὰ *μπαλταλίκια* τῶν κωμοπόλεων καὶ κωμῶν δὲν ἐπιτρέπεται, κατὰ τὸν νόμον, νὰ διαβιβασθῶσιν εἰς τὴν κυριότητα ἀτόμου οὔτε ὡς γαῖαι, οὔτε ὡς δένδρα.

Ἄρθρ. 24. Εἰς τὰς περὶ δασῶν τῶν ὡρισμένων ἀνέκαθεν τοῖς κατοίκοις ἀγωγὰς δὲν λαμβάνεται ὑπ' ὄψιν ἡ παρέλευσις καιροῦ, κατὰ τὸ 102 ἄρθρον τοῦ περὶ Γαιῶν Νόμου.

Ἄρθρ. 25. Ἡ κοινότης κωμοπόλεως ἢ κώμης ἑταιρικῶς ἢ μονομερῶς ἐπωφελοῦνται ἀπὸ τὸ εἰς τὴν κωμόπολιν ἢ κώμην αὐτῆς ὡρισμένον *μπαλταλῆκι*. Μόνον ὁσάκις κόπτεται ξυλεία χάριν ἐμπορίου ἀπὸ τὸ *μπαλταλῆκι* λαμβάνεται δεκάτη συμφώνως ταῖς ἐπὶ τούτῳ διατάξεσιν.

Ἄρθρ. 26. Οἱ κάτοικοι τῶν κωμοπόλεων καὶ κωμῶν ὀφείλουσι νὰ ἐμποδίζωσι τοὺς κατοίκους ἄλλης κωμοπόλεως ἢ κώμης ἀπὸ τῆς ἐκκοπῆς ἐκ τῶν *μπαλταλικίων* των ξυλείας, χρησίμου διὰ καύσιμον, ἢ δι' ἄνθρακας, ἢ ξυλικὴν πρὸς οἰκοδομὴν, καὶ ὁρίζοντες μέρη πρὸς κατασκευὴν ἀνθράκων, νὰ προφυλάττωσι τὸ δάσος ἀπὸ πάσης ζημίας· οἱ χωροφύλακες καὶ μουχτάριδες ὀφείλουσι νὰ ἐπιτηρῶσιν εἰς τὴν ἐνέργειαν τῶν προφυλακτικῶν μέτρων, ἅτινα ὁρισθήσονται δι' ἰδιαιτέρων ὁδηγιῶν.

ΜΕΡΟΣ ΔΕΥΤΕΡΟΝ.

Περὶ διαδικασίας καὶ ποινῆς.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΠΡΩΤΟΝ.

Περὶ διαδικασίας.

Ἄρθρ. 27. Αἱ περὶ πλημμελημάτων συμβαινόντων ἐν τοῖς ὑπὸ ἐπιτή-

ρησιν διατελοῦσι δημοσίοις καὶ βακουφικοῖς δάσεσι δίκαι δικάζονται πρωτοδίκως ἢ κατ' ἔφεσιν ὑπὸ τῶν πολιτικῶν δικαστηρίων.

Ἄρθρ. 28. Οἱ ὑπάλληλοι τῶν δασῶν καταγγέλλουσι τὰ συμβησόμενα πλημμελήματα ἅμ' ἀνακαλυφθῶσιν ἄνευ ἀναβολῆς εἰς τὴν ἕδραν τοῦ δήμου (*Καζᾶ*).

Ἄρθρ. 29. Αἱ καταγγελίαι τούτων δέον νὰ περιέχωσι τὸ ὄνομα, ἐπώνυμον, ἐπάγγελμα καὶ τὸ μέρος τῆς διαμονῆς, τὸ εἶδος τοῦ πλημμελήματος τοῦ καταγγελλομένου, ὡς καὶ τὸ μέρος τοῦ δάσους ἔνθα συνέβη, καὶ εἰ δυνατὸν, τὸν χρόνον καθ' ὃν ἐγένετο τὸ πλημμέλημα.

Ἄρθρ. 30. Ἐν περιπτώσει, καθ' ἣν ἀποδειχθῇ ἀβάσιμος ἡ καταγγελία ποιμένος ὡς βοσκήσαντος ἄνευ ἀδείας τὸ ποίμνιόν του ἐν τῷ δάσει, ἐπιστρέφεται τὸ ποσὸν ὅπερ θέλει καταθέσει οὗτος πρὸ τῆς διαδικασίας εἰς τὰς χεῖρας τοῦ μουχτάρη, συμφώνως τῷ 45ῳ ἄρθρῳ τοῦ παρόντος Κανονισμοῦ. Ἐν περιπτώσει δὲ ἀποδείξεως τῆς παραβάσεως ταύτης, ἐὰν τὸ ἀντίτιμον τῶν πωληθησομένων ζώων εὑρεθῇ τοῦ λῃστέου προστίμου μικρότερον, οὐδὲν πλέον παρὰ τοῦ ἰδιοκτήτου τῶν ζώων λαμβάνεται.

Ἄρθρ. 31. Πᾶσα ἀγωγὴ διὰ πρᾶξιν, ἀφορῶσαν τὰ δάση καὶ δι' ἣν κατὰ τὸν νόμον ἀπαιτεῖται ἀποζημίωσις, δέον νὰ γίνῃ ἐντὸς τριῶν μηνῶν ἀπὸ τῆς ἡμέρας καθ' ἣν ἐξετελέσθη ἡ ὑπόδικος πρᾶξις καὶ μετὰ τὴν διαδικασίαν ἡ ἐκδοθησομένη ἀπόφασις νὰ ἐκτελεσθῇ ἐντὸς τριῶν μηνῶν, μετὰ τὴν παρέλευσιν τῶν ὁποίων αὕτη ἀκυροῦται. Ὅσοι τῶν ὑπαλλήλων γίνωσιν αἴτιοι τῆς ἀναβολῆς τῶν ἀγωγῶν, τιμωροῦνται κατὰ τὸν Ποινικὸν Κώδηκα.

Ἄρθρ. 32. Τὸ ἀποτέλεσμα τῶν ἐπὶ τῇ καταγγελίᾳ τῶν δασοϋπαλλήλων διεξαχθησομένων δικῶν γνωστοποιεῖται τοῖς ἐν ταῖς ἕδραις τῶν δήμων ἐδρεύουσιν ἐπιτηρηταῖς (*μουφεττὶς*) τῶν δασῶν.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΔΕΥΤΕΡΟΝ.

Περὶ ποινῶν.

Ἄρθρ. 33. Παρὰ τῶν κοπτόντων καὶ ἐξαγόντων ξύλα ἀπὸ δημόσια δάση ἄνευ ἀδείας, ἐὰν ἡ περιφέρεια τοῦ κοπέντος ξύλου ἦναι μικροτέρα πήχεως, λαμβάνεται πρόσιμον τεσσάρων πενταρίων δι' ἕκαστον μέγα φορτίον καὶ δύο πενταρίων διὰ φορτίον ἀνθρώπου ἢ δι' ἕκαστον δέμα· ἐὰν δὲ ἡ περιφέρεια τοῦ ξύλου ἦναι ἐνὸς μέχρι δύο πήχεων, ὀκτὼ πενταρίων, δύο μέχρι τριῶν πήχεων, δέκα πενταρίων, πλέον τῶν τριῶν πήχεων, εἴκοσι πενταρίων· ἐὰν τὸ ἐκκοπὲν ξύλον ἦναι δρὺς (*μεσὲς*), τὸ πρόστιμον διπλασιάζεται. Ἡ περιφέρεια τῶν κοπέντων ξύλων μετρᾶται μετὰ δύο πήχεις ἄνω τῆς γῆς, ἐὰν δὲ ταῦτα κοπῶσι κάτω τῶν δύο πήχεων, ἡ καταμέτρησις γίνεται ἀπὸ τοῦ μέρους τῆς ἐκκοπῆς.

Ἄρθρ. 34. Οἱ ἀποσπῶντες τοὺς φλοιοὺς τῶν δένδρων ἢ ἄλλως βλάπτοντες αὐτὰ τιμωροῦνται ὡς εἰ ἔκοπτον ταῦτα ἀπὸ τῆς ῥίζης των.

Ἄρθρ. 35. Ἀπὸ τοὺς ἐξάγοντας ἀντικείμενα, ὧν ἡ ἐξαγωγὴ ἀπὸ τῶν δημοσίων δασῶν δὲν ἐπιτρέπεται κατὰ τὸ 18 ἄρθρον, λαμβάνεται πρόστιμον διὰ φορτίον μὲν ἁμάξης πέντε πενταρίων, διὰ φορτίον δὲ ζώου ἢ ἀνθρώπου δύο πενταρίων.

Ἄρθρ. 36. Ἐκτὸς τῶν ληφθησομένων προστίμων κατὰ τὰ προηγούμενα ἄρθρα, κατακρατοῦνται προσέτι καὶ τὰ δένδρα κλπ. καὶ ἐὰν ἡ παρὰ τὸν νόμον καὶ παρὰ τὴν ἀπαγόρευσιν γενομένη πρᾶξις ἐπέφερε ζημίας, γινομένης διαδικασίας, λαμβάνεται παρὰ τοῦ παραβάτου ἡ ἀποζημίωσις. Προσέτι ἐπιτρέπεται τοῖς ὑπαλλήλοις τῶν δασῶν νὰ κατακρατῶσι τὸ πριόνιον, τὴν σκεπάρνην καὶ τὰ λοιπὰ ἐργαλεῖα, ἅπερ μετεχειρίσθη ὁ παραβάτης, ὑποχρεουμένοις νὰ παραδώσωσι ταῦτα ἀμέσως εἰς τοὺς πολιτικοὺς ὑπαλλήλους τῆς ἕδρας τοῦ δήμου (*καζᾶ*.)

Ἄρθρ. 37. Ὅσοι προβῶσιν εἰς ἐκκοπὴν δένδρων πρὶν ἢ λάβωσιν ἔγγραφον ἄδειαν παρὰ τῶν ὑπαλλήλων τῶν δασῶν, κατὰ τὸ 9 ἄρθρον, τιμωροῦνται ταῖς ποιναῖς ταῖς ὁρισθείσαις ἐν τῷ 33 ἄρθρῳ διὰ τοὺς κόπτοντας ξύλα ἄνευ ἀδείας· καὶ ἐν περιπτώσει καθ' ἣν δὲν φωραθῶσιν οἱ ἄνευ ἀδείας κόψαντες ξύλα, τὸ πρόστιμον λαμβάνεται ἀπὸ τὸν ἐνοικιαστὴν (*μουλτεζίμην*) (1) τῶν δασῶν, ἢ ἀπὸ τὸν ἐγγυητήν του (*μουτεαχὴδ*) (2), ἢ ἀπὸ τὸν προνομιοῦχον τῆς ἐκκοπῆς δένδρων τῶν δασῶν.

Ἄρθρ. 38. Οἱ ἄνευ ἀδείας τῶν ὑπαλλήλων, κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ 9 ἄρθρου, μεταφέροντες ἀπὸ τοῦ δάσους δένδρα κεκομμένα, καὶ ἐν περιπτώσει καθ' ἣν δὲν φωραθῶσιν, ὁ ἐγγυητὴς (*μουτεαχὴδ*) ἢ ὁ προνομιοῦχος τοῦ δάσους τιμωροῦνται μὲ τὰς ποινάς, τὰς ἐπιβαλλομένας εἰς τοὺς ἄνευ ἀδείας κόπτοντας δένδρα.

Ἄρθρ. 39. Εἰς τοὺς κόπτοντας δένδρα πλέον τῆς χορηγηθείσης ἀδείας ἐπιβάλλεται διπλῆ ἡ ἐν τῷ 18 ἄρθρῳ ὁριζομένη ποινή, ἐπιστρέφονται τὰ κοπέντα ξύλα καὶ εἰσπράττονται αἱ ἀπαιτούμεναι ἀποζημιώσεις. Ἐν περιπτώσει μὴ συλλήψεως τῶν κοψάντων, αἱ ἄνω ποιναὶ ἐπιβάλλονται εἰς τὸν ἐγγυητὴν ἢ προνομιοῦχον τοῦ δάσους.

Ἄρθρ. 40. Ἐν τῇ ἐκκοπῇ δένδρου σεσημειωμένου, ὅταν ἐξαφανισθῇ τὸ

---

(1) *Μουλτεζίμης ἢ ἰλτιζαμζῆς* ὀνομάζεται ὁ ἐπὶ πληρωμῇ ποσοῦ τινος πρὸς τὴν Κυβέρνησιν νεμόμενος ἐπὶ ἔτος τὰ δέκατα ἢ δικαιώματα μέρους τινός. Ὅταν πρόκηται καθαρῶς περὶ δεκάτων, οἱ τοιοῦτοι ὀνομάζονται καὶ *ἀσαρδζῆδες, ταασιρδζῆδες* (δεκατισταί).

(2) *Μουτεαχὴδ* ὀνομάζεται ὁ τὴν ὑπόληψιν τῆς Κυβερνήσεως χαίρων εὔπορος, ὅστις ἐγγυᾶται ὑπὲρ τῶν *μουλτεζίμιδων* καὶ *ταασιρδζήδων* καὶ διατελεῖ ὑπεύθυνος διὰ πᾶν δικαίωμα, ὅπερ ἔχει ἡ Κυβέρνησις ἐπὶ τῶν *μουλτεζίμιδων* ἢ *ταασιρδζήδων*.

ἐν τῇ ῥίζῃ του σημεῖον τοῦ *τσεκιδζίου*, ἐὰν ἡ ἐξαφάνισις δὲν ἀποδειχθῇ ὅτι προῆλθεν ἀπὸ περίστασιν ἀνεξάρτητον τῆς θελήσεώς του, τὸ δένδρον ἐκεῖνο θεωρεῖται ὡς παρανόμως ἐκκοπέν.

Ἄρθρ. 41. Ἐὰν δένδρον ἐκκοπὲν τῇ ἀδείᾳ τοῦ ὑπαλλήλου τῶν δασῶν δὲν μεταφερθῇ ἀπὸ τοῦ δάσους ἐντὸς τῆς ἐπὶ τούτῳ ὁρισθείσης προθεσμίας, τὸ δένδρον τοῦτο κατασχεθὲν πωλεῖται πρὸς ὄφελος τῆς Κυβερνήσεως.

Ἄρθρ. 42. Ἐν περιπτώσει παραβάσεως τῶν ἄνωθι διατάξεων ὡς καὶ τῶν ὑπὸ τῆς διευθύνσεως τῶν δασῶν δημοσιευθησομένων ὁδηγιῶν καὶ παραγγελιῶν καὶ τῶν ὁρισθησομένων ὅρων παρὰ τῶν ἐγγυητῶν (*μουτεαχὴδ*) ἢ προνομιούχων τῶν δασῶν, ἐκτὸς τῶν ἀπαιτουμένων ἀποζημιώσεων, λαμβάνεται καὶ πρόστιμον δέκα μέχρις εἴκοσι πενταρίων.

Ἄρθρ. 43. Ἀπὸ βόσκοντας ζῶα ἄνευ ἀδείας ἐν τόποις δημοσίων δασῶν, ἐν οἷς δὲν ἐπιτρέπεται τοῦτο, δι' ἕκαστον ζῶον λαμβάνεται πρόστιμον ἑνὸς γροσίου. Ἐκτὸς τούτου καταδικάζονται καὶ εἰς ἀποζημιώσεις οὐχὶ μικροτέρας τοῦ ποσοῦ τοῦ προστίμου.

Ἄρθρ. 44. Διὰ τὰ ἄνευ ἀδείας βόσκοντα ζῶα, εἰς οὗτινος χωρίου ποίμνιον καὶ ἂν ἀνήκωσιν, αἱ ποιναὶ ἐπιβάλλονται εἰς τὸν ποιμένα.

Ἄρθρ. 45. Ἐὰν τὰ ζῶα ταῦτα ἀνήκωσιν εἰς κατοίκους χωρίου τινός, συλλαμβανόμενα παραδίδονται εἰς τὸν μουχτάρην, καὶ ἐν περιπτώσει καθ' ἣν οἱ κύριοι τῶν ζώων δὲν πληρώσωσι τὸ ἀπαιτούμενον πρόστιμον καὶ τὰς ἀποζημιώσεις, ἐὰν μὲν ὁ ἀριθμὸς αὐτῶν δὲν ὑπερβαίνῃ τὰ εἴκοσι, λαμβάνεται ἓν ἐξ αὐτῶν, ἐὰν δὲ ὦσι τὸν ἀριθμὸν ἀπὸ εἴκοσιν ἑνὸς μέχρι τεσσαράκοντα, λαμβάνονται δύο, τρία δὲ, ἐὰν ὦσιν ἀπὸ τεσσαράκοντα μέχρις ἑξήκοντα ἑνὸς, καὶ οὕτω καθεξῆς διὰ περισσότερα, καὶ πωλοῦνται πρὸς ὄφελος τοῦ δημοσίου Ταμείου.

Ἄρθρ. 46. Ἐν περιπτώσει, καθ' ἣν κατασκευασθῶσιν ἄνθρακες εἰς μέρος ὁρισθὲν ὑπὸ τῶν ὑπαλλήλων τῶν δασῶν, ἀπὸ τὸν ἐγγυητὴν ἢ προνομιοῦχον λαμβάνεται πρόστιμον εἴκοσι πενταρίων.

Ἄρθρ. 47. Ὁ ἐπὶ σκοπῷ ἐμπρήσας δάσος τι τιμωρεῖται κατὰ τὸ 164 ἄρθρον τοῦ Ποινικοῦ Κώδηκος.

Ἄρθρ. 48. Οἱ μεταχειριζόμενοι παραπεποιημένον *τσεκίδζι* κατ' ἀπομίμησιν τοῦ δημοσίου τιμωροῦνται κατὰ τὸ 106ον ἄρθρον τοῦ Ποινικοῦ Κώδηκος.

Ἄρθρ. 49. Ἐν περιπτώσει καταδιώξεως πολλῶν ἐνόχων ἕνεκα παραβάσεως τῶν περὶ δασῶν διατάξεων, ἅπαντες οὗτοι θεωροῦνται ἀλληλέγγυοι διὰ τὰ πρόστιμα, εἰς ἃ ἕκαστος καταδικασθήσεται.

Ἄρθρ. 50. Τὸ πρόστιμον, εἰς ὃ καταδικάζονται οἱ ποιμένες, εἰσπράττεται ἀπὸ τοὺς κυρίους τῶν ποιμνίων, οἵτινες δικαιοῦνται νὰ καταδιώξωσι τοὺς ποιμένας.

Ἄρθρ. 51. Οἱ ἐγγυηταὶ (*μουτεαχὴδ*) καὶ προνομιοῦχοι τῶν δασῶν εἰσὶν ὑπεύθυνοι διὰ τὰς πράξεις τῶν ἐργαζομένων διὰ λογαριασμόν των,

καὶ τὰ ἕνεκα. παρεκτροπῆς αὐτῶν ἀπαιτούμενα πρόσιμα εἰσπράττονται παρὰ τῶν πρώτων.

Ἄρθρ. 52. Οἱ μὴ δυνάμενοι νὰ πληρώσωσι τὸ πρόστιμον εἰς ὃ κατεδικάσθησαν οὐδὲ νὰ παρουσιάσωσιν ἐγγύησιν φυλακίζονται ἐπὶ μίαν ἡμέραν ἀντὶ ἑκάστων δύο πενταρίων.

Ἄρθρον τελευταῖον. Ὁ παρὼν Κανονισμὸς ἰσχύει μετὰ τρεῖς μῆνας ἀπὸ τῆς διὰ τῶν ὑπαλλήλων ἐπισήμου δημοσιεύσεως αὐτοῦ ἐν τοῖς ἐγκριθησομένοις ὑπὸ τῆς Διευθύνσεως τῶν δασῶν τόποις. Τὰ καθήκοντα τῶν ὑπαλλήλων ὡς καὶ τὰ πρὸς ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος Κανονισμοῦ ἀπαιτούμενα μέτρα ὁρισθήσονται ὑπὸ τῆς Διευθύνσεως ταύτης δι' εἰδικῶν ὁδηγιῶν.

ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ

Περὶ ξυλικῆς, λαμβανομένης ὑπὸ τοῦ Ναυστάθμου καὶ τοῦ Πυροβολοστασίου.

ΜΕΡΟΣ ΠΡΩΤΟΝ.

Περὶ τοῦ τρόπου τῆς ἐκκοπῆς καὶ παραδόσεως ξυλικῆς ἀπὸ δημόσια δάση.

Ἄρθρ. 1. Ἅπαντα τὰ ἐν τῇ Ὀθωμανικῇ ἐπικρατείᾳ εὑρισκόμενα δημόσια δάση, διευθυνόμενα δι' εἰδικῶν κανονισμῶν, θέλουσιν εἶσθαι ὑπ' ὀτὴν ἐπιτήρησιν καὶ διεύθυνσιν τοῦ Ὑπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν, χορηγοῦντος κατ' εὐθεῖαν τὴν ἀναγκαίαν διὰ τὸν Ναύσταθμον καὶ Πυροβολοστάσιον ξυλικὴν συμφώνως τοῖς ἑπομένοις ὅροις.

Ἄρθρ. 2. Καθ' ἕκαστον ἔτος αἱ Διευθύνσεις τοῦ Ναυστάθμου καὶ τοῦ Πυροβολοσασίου πρὸ τῆς ά. Μαρτίου δηλοῦσι τὸ εἶδος, τὸ ποσὸν, καὶ τὸ ὡς ἔγγιστα μέγεθος, τὴν Νομαρχίαν καὶ Ἐπαρχίαν, καὶ, εἰ δυνατὸν, τὸν τόπον καὶ τὸ δάσος διὰ τὴν ξυλικὴν, ἥτις ἀναγκαιοῖ αὐταῖς διὰ τὸ ἐπιὸν ἔτος.

Ἄρθρ. 3. Τὰ ὡς ἀνωτέρω ζητηθησόμενα δένδρα, ἐκλεγόμενα ὑπὸ τῆς διευθύνσεως τῶν δασῶν καὶ τῶν ὑπαλλήλων τοῦ Ναυστάθμου καὶ τοῦ Πυροβολοστασίου, σημειοῦνται τῇ σφραγίδι τῆς διευθύνσεως πρὸς χρῆσιν τῆς ὁποίας ἐκκοπήσονται, τιθεμένου ἐπ' αὐτῶν αὔξοντος ἀριθμοῦ.

Ἄρθρ. 4. Πρὸς σήμανσιν τῶν δένδρων καὶ ἐκτέλεσιν τῶν λοιπῶν ἀπαιτουμένων, διορίζονται ὑπὸ τοῦ Ὑπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν οἱ ἀναγκαῖοι δασοϋπάλληλοι καὶ ἡ ἐποχὴ τῆς ἐκτελέσεως τούτων ὁρίζεται κατόπιν συνεννοήσεως μετὰ τῶν διευθύνσεων Ναυστάθμου καὶ Πυροβολοσασίου.

Ἄρθρ. 5. Ἀφοῦ σημανθῶσι τὰ δένδρα, συμφώνως μετὰ τῶν ὑπαλλήλων τῶν διευθύνσεων Ναυστάθμου καὶ Πυροβολοστασίου συντάσσεται πρακτικὸν, ἐν ᾧ δηλοῦται Α' ὁ τόπος τῶν δένδρων καὶ τὰ μέρη εἰς ἃ ἀποσταλήσονται καὶ Β' τὸ εἶδος, τὸ ποσὸν, τὸ μέγεθος καὶ οἱ ἀριθμοὶ τῶν σημανθέντων δένδρων. Τοῦ πρακτικοῦ τουτου ἓν ἀντίγραφον πέμπεται εἰς τὸ Ὑπουργεῖο τῶν Οἰκονομικῶν καὶ ἕτερον εἰς τὸν Ναύσταθμον ἢ τὸ Πυροβολοστάσιον, εἰς ὃ ἀνήκει.

Ἄρθρ. 6. Μετὰ τὴν ἐκπλήρωσιν τῶν ἐν τοῖς ἀνωτέρω ἄρθροις διατεταγμένων, τὰ δένδρα κοπτόμενα καὶ διορθούμενα μεταφέρονται διὰ τῶν ὑπαλλήλων τῶν δασῶν εἰς τὰ μέρη, ἅπερ σημειοῦνται ἐν τῷ πρακτικῷ,

λαμβάνονται δὲ ὑπὸ τῶν ὑπαλλήλων τούτων τὰ προσφορώτερα καὶ καταλληλότερα μέτρα πρὸς ἐκτέλεσιν τῶν ἄνω διατάξεων.

Ἀλλ' οἱ ὑπάλληλοι τοῦ Ναυστάθμου καὶ τοῦ Πυροβολοστασίου ἔχουσι τὸ δικαίωμα νὰ παρευρίσκωνται εἰς τὴν ἐκκοπὴν τῶν δένδρων καὶ νὰ μὴ παραλαμβάνωσι τὰ σεσηπότα ἢ τὰ σήψεως ἐπιδεκτικὰ καὶ ἀνωφελῆ διὰ τὰς διευθύνσεις των δένδρα, ἅπερ, ἵνα πωληθῶσιν ἀλλαχοῦ, ἀφίενται ἐν τῷ δάσει.

Ἐὰν αἱ διευθύνσεις τοῦ Ναυστάθμου καὶ τοῦ Πυροβολοστασίου ζητήσωσι νὰ σχίσωσι καὶ κερματίσωσι τὰ δένδρα των, οἱ ὑπάλληλοί των ἐκτελοῦσι τὰ χρειώδη ἐν τῷ τόπῳ τῆς ἐκκοπῆς, καὶ μετὰ ταῦτα τὰ ξύλα ταῦτα διὰ τῆς διευθύνσεως τοῦ δάσους μεταφέρονται ὅπου δεῖ.

Ἄρθρ. 7. Ἐπειδὴ κατηργημένα εἰσὶ τὰ ἐπὶ ἀγγαρείᾳ τῶν κατοίκων πρὸς ἐκκοπὴν καὶ μεταφορὰν τῶν εἰς τὸν Ναύσταθμον καὶ Πυροβολοστάσιον ἀναγκαιούντων δένδρων ἀρχαῖα μέτρα, τὰ διὰ τὰς διευθύνσεις ταύτας ἀναγκαιοῦντα δένδρα ἐκκοπήσονται καὶ μεταφερθήσονται, ὡς ἀνωτέρω ἐδηλώθη, προνοίᾳ τῆς διευθύνσεως τῶν δασῶν. Τὰ δένδρα ταῦτα μέχρι τῆς παραλίας διατελοῦσιν ὑπὸ τὴν ἐπιτήρησιν τῶν ὑπαλλήλων τῶν δασῶν, βοηθουμένων ἐν ἀνάγκῃ ὑπὸ τῶν ἐπιτοπίων ἀρχῶν, ἔνθα δὲ δὲν ὑπάρχουσι τοιοῦτοι, ὑπὸ τὴν φύλαξιν τῶν ἐπιτοπίων ἀρχῶν.

Ἄρθρ. 8. Τὰ δένδρα ταῦτα ἀφοῦ καταβιβασθῶσιν εἰς τὴν παραλίαν παραδοθήσονται εἰς τοὺς ὑπαλλήλους τοῦ Ναυσάθμου καὶ Πυροβολοσασίου ὅπως ἐναποθηκευθῶσι· τὰ κατὰ τὴν παράδοσιν ὁρισθήσονται ὑπὸ τοῦ Ὑπουργ. τῶν Οἰκονομικῶν μετὰ τῶν Διευθύνσεων Ναυσάθμου καὶ Πυροβολοσασίου.

Οἱ ὑπάλληλοι τῶν διευθύνσεων δασῶν, Ναυστάθμου καὶ Πυροβολοσασίου κρατοῦσι βιβλία ὁμοιόμορφα ὡς καὶ πρακτικόν. Ἐν τῷ πρακτικῷ δηλοῦται Α' τὸ εἶδος, τὸ μέγεθος, ὁ ἀριθμὸς καὶ ἡ τιμὴ τῶν παραδεκτῶν γενομένων δένδρων, Β' τὸ εἶδος, τὸ μέγεθος καὶ ὁ ἀριθμὸς τῶν μὴ γενομένων παραδεκτῶν. Ἡ τιμὴ τῶν παραδεκτῶν γενομένων δένδρων λογίζεται κατ' ἀναλογίαν τοῦ μεγέθους τῶν δένδρων καὶ τῆς ἐν τῇ ἀποβάθρᾳ τρεχούσης τιμῆς τῶν ξύλων τοῦ εἴδους τούτου. Ἐν περιπτώσει διαφωνίας ὡς πρὸς τὴν τιμὴν, παντὸς ὑπαλλήλου ἡ γνώμη ἐν τῷ πρακτικῷ δηλοῦται, σημειουμένης προσέτι ἐν αὐτῷ καὶ τῆς ὁλικῆς παραδόσεως τῆς ξυλικῆς εἰς τοὺς ὑπαλλήλους Ναυστάθμου καὶ Πυροβολοστασίου.

Ἄρθρ. 9. Τὸ ἀντίτιμον τῶν παραδοθέντων ξύλων σημειοῦται ὡς ἔξοδον μὲν ἐν τοῖς προϋπολογισμοῖς τῶν Διευθύνσεων Ναυστάθμου καὶ Πυροβολοστασίου, ὡς ἔσοδον δὲ ἐν τῷ τῆς διευθύνσεως τῶν δασῶν. Πρὸς λύσιν τῆς ἐπὶ τιμῆς διαφωνίας, διορίζεται μικτὴ ἐπιτροπὴ ὑπὸ τοῦ Ὑπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν καὶ τῶν Διευθύνσεων Ναυστάθμου καὶ Πυροβολοστασίου.

Ἄρθρ. 10. Τὰ διὰ βασιλικὰ καὶ δημόσια κτίρια ἀναγκαιοῦντα ξύλα κόπτονται καὶ μεταφέρονται κατὰ τὰς ἀνωτέρω διατάξεις.

ΜΕΡΟΣ ΔΕΥΤΕΡΟΝ.

Περὶ ξυλικῆς ἀγοραζομένης ἀπὸ βακουφικὰ καὶ ἰδιωτικὰ δάση.

Ἄρθρ. 11. Αἱ Διευθύνσεις Ναυστάθμου καὶ Πυροβολοστασίου ὅπως ζητοῦσι τὴν ἀναγκαίαν ξυλικὴν ἀπὸ δημόσια δάση, οὕτω δύνανται νὰ ζητήσωσι καὶ ἀπὸ βακουφικὰ καὶ ἰδιωτικά. Ἀλλὰ τὰ ἀπὸ ἰδιωτικὰ δάση ἐκκοπησόμενα δένδρα δέον νὰ ὦσι περιφερείας τοὐλάχιστον δύο πήχεων εἰς ὕψος, μετρούμενον μετὰ ἕνα καὶ ἥμισυν πῆχυν ἀπὸ τῆς ἐπιφανείας τῆς γῆς· τὰ ἐν περιτετειχισμένοις κήποις καὶ ἔμπροσθεν οἰκιῶν εὑρισκόμενα δένδρα ἐξαιροῦνται τοῦ ὅρου τούτου.

Ἄρθρ. 12. Ἐὰν ἡ ξυλεία, ἡ ἀναγκαιοῦσα εἰς τὰς διευθύνσεις τοῦ Ναυστάθμου καὶ Πυροβολοστασίου, εὑρίσκεται ἐν τοῖς δημοσίοις δάσεσιν, αἱ διευθύνσεις αὗται δὲν ζητοῦσιν αὐτὴν ἀπὸ βακουφικὰ ἢ ἰδιωτικὰ δάση.

Ἄρθρ. 13. Αἱ Διευθύνσεις Ναυστάθμου καὶ Πυροβολοστασίου, δηλοῦσαι εἰς τὴν διεύθυνσιν τῶν δασῶν τὸ μέγεθος καὶ τὸ πλάτος τῶν ἀπὸ βακουφικὰ ἢ ἰδιωτικὰ δάση ἀναγκαιούντων εἰς αὐτὰς ξύλων, δὲν ἀναμιγνύονται εἰς τὰ τῆς ἐκκοπῆς καὶ μεταφορᾶς αὐτῶν.

Ἄρθρ. 14. Ἡ διεύθυνσις τῶν δασῶν ὀφείλει νὰ κόψῃ καὶ μεταφέρῃ τὰ ἀπὸ βακουφικὰ ἢ ἰδιωτικὰ δάση ζητηθέντα ὑπὸ τῶν διευθύνσεων Ναυστάθμου ἢ Πυροβολοστασίου δένδρα, συμμορφουμένη πρὸς τὰς κάτωθι διατάξεις.

Ἄρθρ. 15. Ἐπὶ παρουσίᾳ τῶν ὑπαλλήλων Ναυστάθμου καὶ Πυροβολοστασίου καὶ τῶν ὑπαλλήλων τῶν δασῶν, ἐὰν τὰ ζητούμενα δένδρα εὑρίσκωνται ἐν βακουφικῷ δάσει, προσκαλεῖται ὁ ἐπίτροπος (*μουτεβελλῆς*) ἢ ὑπάλληλος τοῦ βακουφίου, ἐὰν δὲ εὑρίσκωνται ἐν ἰδιωτικῷ δάσει, ὁ ἰδιοκτήτης τούτου, καὶ ὁρίζεται ἡ τιμὴ τῶν ζητουμένων δένδρων, κατὰ τὴν ἐν τῷ δάσει ἀξίαν των, καὶ ἀφοῦ πληρωθῇ αὕτη ἐκ μέρους τῆς διευθύνσεως τῶν δασῶν, τὰ δένδρα κοπτόμενα μεταφέρονται εἰς τὸ μέρος ἢ τὸν λιμένα ὃν ὁρίσουσιν αἱ διευθύνσεις Ναυστάθμου καὶ Πυροβολοστασίου.

Ἄρθρ. 16. Ἐν περιπτώσει διαφωνίας ὡς πρὸς τὴν τιμὴν τῶν δένδρων, διορίζονται πραγματογνώμονες ὑπὸ τῆς ἐπιτοπίου Ἀρχῆς, καὶ ἡ ἀπόφασις αὐτῶν γίνεται παραδεκτὴ καὶ ἐκ μέρους τῆς Διευθύνσεως τῶν δασῶν καὶ ἐκ μέρους τοῦ ἐπιτρόπου τοῦ βακουφίου ἢ τοῦ ἰδιοκτήτου τοῦ δάσους.

Ἄρθρ. 17. Αἱ περὶ σημάνσεως καὶ ἀριθμήσεως τῶν δένδρων καὶ κρατήσεως ὁμοιομόρφων βιβλίων καὶ καταστρώσεως πρακτικοῦ τοῦ περὶ δημοσίων δασῶν μέρους ὁδηγίαι ἰσχύουσι καὶ διὰ τὴν ἐκκοπὴν καὶ τὸν ὁρισμὸν τῆς τιμῆς τῶν ἀπὸ βακουφικὰ καὶ ἰδιωτικὰ δάση κοπτομένων δένδρων.

ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ ΠΕΡΙ ΜΕΤΑΛΕΙΩΝ.

ΤΙΤΛΟΣ Α'.

Διάταξις τῶν μεταλλικῶν οὐσιῶν.

Ἄρθρ. 1. Αἱ ἐν τοῖς ἐγκάτοις τῆς γῆς περιεχόμεναι ἢ ἐν τῇ ἐπιφανείᾳ αὐτῆς ὑπάρχουσαι μεταλλικαὶ οὐσίαι, ὡς πρὸς τοὺς κανόνας τῆς ἐκμεταλλεύσεως καὶ τῆς διαχειρίσεως ἑκάστης αὐτῶν, διαιροῦνται εἰς τρεῖς κλάσεις, ἤτοι μεταλλείων, μεταλλιτίδων γαιῶν καὶ λατομείων. Ὁ παρὼν Κανονισμὸς περιλαμβάνει μόνον τὰς δύω πρώτας κλάσεις, τῆς τρίτης μὴ ὑπαγομένης εἰς αὐτόν.

Ἄρθρ. 2. Θεωροῦνται μεταλλεῖα ὅσα εἰσὶν ἀνεγνωρισμένα ὡς ἐμπεριλαμβάνοντα εἰς τὰς ἑαυτῶν φλέβας, εἰς τὰ στρώμματα, ἢ εἰς ὄγκους ὑπάρχοντας ἐν τοῖς ἐγκάτοις τῆς γῆς, μέταλλα ἀπὸ τῶν ὁποίων ἐξάγεται ὁ χρυσὸς, ὁ ἄργυρος, ὁ λευκόχρυσος (*πλατίνα*), ὁ ὑδράργυρος, ὁ μόλυβδος, ὁ σίδηρος, ὁ χαλκὸς, ὁ κασσίτερος, ὁ ψευδάργυρος (*ζίγκος*), τὸ βισμοῦθον, ὁ γλαυκόχαλκος (*κοβάλτιον*), τὸ νικέλειον, τὸ χρώμιον, τὸ ἀρσενικὸν, τὸ μαγγανήσιον, τὸ ἀντιμόνιον (*στίμι*), ὁ λευκάργιλλος, τὸ θεῖον, ἡ στυπτηρία, ὁ παντοειδὴς γαιάνθραξ, ἡ ἄσφαλτος, ἡ νάφθα, τὸ πετρέλαιον καὶ αἱ τούτοις ἀνάλογοι οὐσίαι, καὶ ἐπὶ τέλους οἱ παντοειδεῖς πολύτιμοι λίθοι.

Ἄρθρ. 3. Αἱ μεταλλίτιδες γαῖαι περιλαμβάνουσι τὰς σιδηρούχους μεταλλικὰς γαίας, τὰς τῇδε κἀκεισε ἐπὶ τῆς ἐπιφανείας τῆς γῆς ἀνωμάλως διεσκορπισμένας, τὰ πυριτώδη χώματα, τὰ δυνάμενα νὰ μετατραπῶσιν εἰς θεϊκὸν σίδηρον, τὰς μεταλλοφόρους ἄμμους ἢ γαίας, τὰς λευκαργιλλώδεις γαίας, τὰς ἀρχαίας σκωρίας, τὰς καυσίμους ὕλας (**tourb**), καὶ πάσας τὰς μεταλλοφόρους ὕλας, τὰς ἐκμεταλλευομένας μόνον κατ' ἐπιφάνειαν.

Ἄρθρ. 4. Ὁ παρὼν Κανονισμὸς δὲν περιλαμβάνει τὰ μάρμαρα, τοὺς γρανίτας, τοὺς σίληκας (*τσακμακοπέτρας*), τὸν γύψον, τοὺς τιτανολίθους, τοὺς χάλικας, τὰς πουζολάνας, τὰς πορσελάνας, τὴν ἄμμον, τὸν ἄργιλλον καὶ τὰ διὰ τὴν πηλοπλαστικὴν χώματα.

Ἄρθρ. 5. Ἡ Διεύθυνσις τῶν μεταλλείων θέλει ἀποφαίνεσθαι περὶ παντὸς ἀντικειμένου ἀφορῶντος αὐτὰ καὶ τὰς προεκτεθειμένας μεταλλίτιδας γαίας, ὡς καὶ περὶ τῶν ἐργοστασίων, χυτηρίων καὶ τῶν παραρτημάτων αὐτῶν.

ΤΙΤΛΟΣ Β'.

ΜΕΤΑΛΛΕΙΑ.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΠΡΩΤΟΝ.

Γενικαὶ Διατάξεις.

Ἄρθρ. 6. Τὰ μεταλλεῖα δὲν ἐκμεταλλεύονται ἄνευ Αὐτοκρατορικοῦ διατάγματος.

Ἄρθρ. 7. Τὸ Αὐτοκρατορικὸν διάταγμα παρέχει τὴν ἄδειαν ἐκμεταλλεύσεως ἐπὶ προθεσμίας ἐννενήκοντα καὶ ἐννέα ἐτῶν. Ἐν τῷ χρονικῷ δὲ τούτῳ διαστήματι ἡ παραχώρησις δύναται νὰ διατεθῇ καὶ νὰ μεταβιβασθῇ εἴτε διὰ κληρονομίας, εἴτε διὰ πωλήσεως, ὡς καὶ πᾶσα ἄλλη περιουσία. Οὐχ ἧττον ὅμως ἡ μεταβίβασις, ἢ μεταπώλησις μεμερισμένη, ἢ ἐκ κληρονομίας παραχώρησις, δὲν δύναται νὰ γίνῃ ἄνευ προηγουμένης ἀδείας τῆς Κυβερνήσεως, διδομένης ἐπὶ τῇ βάσει τῶν ἐπισήμων διατυπώσεων, ὡς καὶ διὰ τὸ Αὐτοκρατορικὸν διάταγμα.

Ἄρθρ. 8. Ληξάσης τῆς κεχορηγημένης προθεσμίας, ὁ πρῶτος προνομιοῦχος, ὅστις ἤθελε ποιήσει αἴτησιν ἐκ νέου περὶ τοῦ ἀντικειμένου τούτου, προτιμᾶται πάντοτε τῶν ἄλλων παρουσιαζομένων, ἐπὶ ταῖς αὐταῖς ὅμως συμφωνίαις τῶν ἐξαιτουμένων τὴν νέαν παραχώρησιν.

Ἄρθρ. 9. Αἱ διὰ τὴν ἐκμετάλλευσιν τῶν μεταλλείων καθιδρυόμεναι καὶ κατασκευαζόμεναι μηχαναὶ, οἰκοδομαὶ, φρέατα, ὑπόγεια καὶ ἄλλαι καθωρισμέναι ἐργασίαι, θεωροῦνται ὡς ἀκίνητα κτήματα. Θεωροῦνται ἐπίσης ὡς τοιαῦτα οἱ ἐν τοῖς ὑπογείοις μεταχειριζόμενοι ἵπποι, αἱ μηχαναὶ, τὰ ἐργαλεῖα καὶ τὸ ὑλικὸν, ἅπερ χρησιμεύουσιν εἰς τὴν ἐκμετάλλευσιν, τὴν μετακόμισιν καὶ τὴν ἐκκαθάρισιν, ὡς καὶ αἱ δι' ἓν ἔτος προμήθειαι.

Ἄρθρ. 10. Θεωροῦνται δὲ ὡς κινητὰ τὰ λοιπὰ εὐμετακόμιστα ἀντικείμενα, αἱ ἐξαγόμεναι ὕλαι, αἱ διὰ τὴν ἐκμετάλλευσιν τῶν μεταλλείων μετοχαὶ καὶ τὰ κέρδη ἑταιρίας τινός.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΔΕΥΤΕΡΟΝ.

Περὶ ἀναζητήσεως μεταλλείων.

Ἄρθρ. 14. Ἕκαστος ἰδιοκτήτης εἶναι κύριος νὰ ἐνεργῇ ἐν τῇ ἑαυτοῦ ἰδιοκτησίᾳ ἀνασκαφὰς παντὸς εἴδους, ἀποβλεπούσας ἀποκλειστικῶς τὴν ἀναζήτησιν μεταλλικῶν οὐσιῶν, δυναμένων ὅπως εὑρεθῶσιν ἐν αὐτῇ, ἄνευ τῆς ὑποχρεώσεως τοῦ νὰ λάβῃ ἐπὶ τούτῳ ἄδειαν τῆς Κυβερνήσεως. Ἕκαστος ἐπίσης δύναται, ἄνευ γνωστοποιήσεως πρὸς τὴν ἀρχὴν, νὰ ἀναζητήσῃ με-

παλλεῖα ἐν τῇ ἰδιοκτησίᾳ ἄλλου, ἀφοῦ λάβῃ τὴν συγκατάθεσιν αὐτοῦ. Ἐὰν δὲ ὁ ἰδιοκτήτης δὲν συγκατατίθηται, ὁ αἰτῶν ὀφείλει ν' ἀπευθυνθῇ εἰς τὴν ἀρχὴν, συμμορφούμενος πρὸς τὰς κάτωθι ἐκτιθεμένας διατάξεις. Ἡ δὲ ἄδεια πρὸς ἔρευναν τῶν ὑπαρχόντων ἐν διαθεσίμοις γαίαις (*χαλιὲ*) μεταλλείων χορηγεῖται δι' ἐπὶ τούτῳ αἰτήσεως πρὸς τὰς ἁρμοδίας ἀρχάς.

Ἄρθρ. 12. Ἡ ἄδεια πρὸς ἀναζήτησιν μεταλλείων εἰς νομὰς, δάση, ἀγορὰς καὶ πλατείας, ἀνήκοντα εἰς ἓν ἢ πολλὰ χωρία, εἰς μίαν ἢ πολλὰς πόλεις, παραχωρεῖται μετὰ προηγουμένην ἐπιτόπιον ἐξέτασιν καὶ ἀπόδειξιν, ὅτι αἱ περὶ ἐκμεταλλεύσεως ἐργασίαι δὲν δύνανται νὰ ἐνοχλήσωσιν ἢ περιορίσωσι τὰς ἀνάγκας τῶν κατοίκων τῶν πόλεων τούτων ἢ τῶν χωρίων.

Ἄρθρ. 13. Οὐδεὶς δύναται ἄνευ τῆς συγκαταθέσεως τοῦ ἰδιοκτήτου νὰ ἐπιχειρῇ ἐρεύνας μεταλλείων, νὰ ἐνεργῇ καταμετρήσεις ἢ ἀνασκαφὰς, ν' ἀνορύσσῃ φρέατα, ν' ἀνοίγῃ ὑπόγεια, νὰ κατασκευάζῃ ἀποθήκας ἐργαλείων ἐντὸς περιτετειχισμένων περιβόλων, οὔτε ἐντὸς γηπέδων κειμένων πλησίον κατοικιῶν, οὔτε ἐντὸς αὐλῶν καὶ κήπων, εἰς ἀπόστασιν ἐλάσσονα τῶν 150 πήχεων. Ἐπὶ τούτῳ δὲ θέλει ζητεῖσθαι πάντοτε ἡ συγκατάθεσις τῶν ἰδιοκτητῶν τῶν εἰρημένων περιβόλων, τείχων, κατοικιῶν, αὐλῶν καὶ κήπων.

Ἄρθρ. 14. Ἐπειδὴ αἱ ἐντὸς γηπέδων ἔρευναι, διὰ τὰς ὁποίας ὁ ἰδιοκτήτης ἀπεποιήθη τὴν συγκατάθεσίν του, ὡς καὶ αἱ ἐντὸς διαθεσίμων γαιῶν (*χαλιὲ*), ἐπιτρέπονται δι' ἀποκλειστικῆς ἀδείας τῆς Κυβερνήσεως, πᾶσα περὶ ἀδείας αἴτησις ἀπευθύνεται πρὸς τὸν Γενικὸν Διοικητὴν τῆς Νομαρχίας. Ἡ αἴτησις αὕτη δέον ν' ἀναφέρῃ τὸ μέρος, εἰς ὃ θέλουσιν ἐνεργηθῇ αἱ ἔρευναι, τὴν ἐπαρχίαν ἢ τὸν δῆμον, εἰς τὸν ὁποῖον εὑρίσκεται, τὴν φύσιν τῶν ἀναζητηθησομένων μεταλλικῶν οὐσιῶν, τὰ ὀνόματα καὶ ἐπώνυμα τοῦ ἰδιοκτήτου τοῦ γηπέδου καὶ τὴν ὑποχρέωσιν τῆς ἐγγυήσεως διὰ πάσας τὰς ζημίας· τότε δὲ καθυποβάλλεται εἰς τὸ ἐν τῷ κέντρῳ τῆς Νομαρχίας διοικητικὸν Συμβούλιον (*μεδζλίσι ἰδαρέ*). Καὶ ἐὰν ληφθῇ αὕτη ὑπ' ὄψιν τοῦ εἰρημένου Συμβουλίου, ὀφείλοντος νὰ ἐξασφαλίσῃ τὴν ἐγγύησιν τῶν παρὰ τοῦ αἰτοῦντος ἀναλαμβανομένων ὑποχρεώσεων, ἡ τῶν ἀναζητήσεων ἄδεια παραχωρεῖται ὑπὸ τοῦ Γενικοῦ Διοικητοῦ δι' ἓν ἔτος ἀπὸ τῆς ἡμέρας τῆς ἀδείας τῆς ἐκμεταλλεύσεως. Ὁ Γενικὸς Διοικητὴς ὀφείλει νὰ διαβιβάσῃ ἀντίγραφον τῆς ἀδείας ταύτης πρὸς τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Δημοσίων Ἔργων, ὅπερ κοινοποιεῖ αὐτὴν πρὸς τὴν Διεύθυνσιν τῶν μεταλλείων.

Ἄρθρ. 15. Ληγούσης τῆς ῥηθείσης προθεσμίας, οἱ προνομιοῦχοι δύνανται νὰ ζητήσωσι τὴν παράτασιν αὐτῆς ἐπὶ ἓξ ἔτι μῆνας, καὶ ἡ παράτασις αὕτη δύναται νὰ τοῖς παραχωρηθῇ, ἀνανεουμένων τῶν ἐπὶ τοῦ ἀντικειμένου τούτου προηγουμένως ἐπιβεβλημένων συμφωνιῶν.

Ἄρθρ. 16. Ἐὰν αἱ πρὸς ἐρεύνας ἐργασίαι δὲν ἀρχήσωσιν ἐντὸς τῶν ἐξ ὑποχρεωτικῶν μηνῶν ἀπὸ τῆς ἡμερομηνίας τῆς περὶ ἀναδιφήσεως ἀδείας, ὡς καὶ ἐν περιπτώσει, καθ' ἣν αἱ ἐργασίαι τῆς ἀναδιφήσεως δὲν ἐξακολουθήσωσι κατὰ συνέχειαν, ζητεῖται περὶ τούτου λόγος παρὰ τοῦ προνομιούχου, καὶ, ἐν ἐλλείψει εὐλόγου αἰτίας, ἡ παραχωρηθεῖσα ἄδεια ἀνακαλεῖται· δύναται δὲ νὰ παραχωρηθῇ αὕτη εἰς ἄλλους, μὴ δικαιουμένου τοῦ πρώτου προνομιούχου ἵνα κάμῃ ἀπαίτησίν τινα περὶ ἀποζημιώσεως ἢ ἐπιστροφῆς τῶν δαπανηθέντων χρημάτων, ἕνεκα τῆς ἀνακλήσεως τῆς ἀδείας του.

Ἄρθρ. 17. Ὁ προνομοιοῦχος δὲν δύναται ἵνα παραχωρήσῃ ἢ πωλήσῃ τὴν ἄδειάν του, ἄνευ τῆς συναινέσεως τοῦ Γενικοῦ Διοικητοῦ τῆς Νομαρχίας. Προσέτι δὲν δύναται νὰ διαθέσῃ μεταλλικὰς οὐσίας, ἐξορυχθείσας παρ, αὐτοῦ πρὸ τῆς παραλαβῆς τῆς παραχωρήσεως, ἄνευ προηγουμένης ἀδείας τῆς ἀρχῆς. Ὁ ἐπὶ τῶν ἐξορυχθεισῶν μεταλλικῶν οὐσιῶν φόρος, ἐν καιρῷ τῶν πρὸς ἐρεύνας ἐργασιῶν, ἐξαρτᾶται ἐκ τοῦ ποσοῦ τῶν φόρων, ὅπερ θέλει καθορισθῇ κατὰ τὴν στιγμὴν τῆς ἐκδόσεως τοῦ περὶ παραχωρήσεως *Φιρμανίου*. Ἐν περιπτώσει δὲ, καθ' ἣν, λῆξάσης τῆς περὶ τῶν ἐρευνῶν ἀδείας, ἡ παραχώρησις τοῦ μεταλλείου, δι' οἱανδήποτε αἰτίαν, δὲν χορηγηθῇ πρὸς τὸν κάτοχον αὐτῆς, ἢ μᾶλλον, ἐὰν ὁ τῆς ἀδείας κάτοχος παραιτηθῇ τῆς παραχωρήσεως καὶ καταλίπῃ τὸ μεταλλεῖον, τότε ἡ Διεύθυνσις χορηγεῖ αὐτῷ τὴν ἄδειαν ἵνα πωλήσῃ τὰς ἐν καιρῷ τῶν ἐρευνῶν ἐξορυχθείσας οὐσίας, εἰσπράττουσα ἐπ' αὐτῶν τέλος τι 5 τοῖς $^0/_0$.

Ἄρθρ. 18. Δὲν δύναται νὰ παραχωρηθῇ ἄδεια πρὸς ἀνερεύνησιν γηπέδου τινὸς, δι' ὃ εἶχε προηγουμένως παραχωρηθῇ τοιαύτη διὰ τὴν αὐτὴν οὐσίαν.

Ἄρθρ. 19. Αἱ ἐκ μέρους τῶν προνομιούχων παραβάσεις τῶν προηγουμένων διατάξεων καὶ ἰδιαιτέρως τοῦ ἄρθρ. 17 τιμωροῦνται διὰ προστίμου ἀπὸ 1—10 Τουρκικῶν λιρῶν, καὶ αἱ παραχωρηθεῖσαι ἄδειαι δύνανται ν' ἀνακληθῶσιν· ἔτι δὲ εἰσπράττεται ἰδιαιτέρως ὁ φόρος τῶν ἄνευ ἀδείας πωληθεισῶν μεταλλικῶν οὐσιῶν.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΤΡΙΤΟΝ.

Περὶ τῶν παραχωρήσεων.

Ἄρθρ. 20. Πᾶς Ὀθωμανὸς ὑπήκοος, ἢ πᾶς ξένος, ὑπήκοος μιᾶς τῶν δυνάμεων, τῶν ὑπογραψασῶν τὸ ὑπὸ τῆς Κυβερνήσεως τῆς Α. Μεγαλειότ. προκηρυχθὲν τῷ 1283 Πρωτόκολλον περὶ τῆς διακατοχῆς γηπέδων, ὅστις θέλει ζητήσει τὴν ἐκμετάλλευσιν μεταλλείου τινὸς μονομερῶς ἢ ἑταιρικῶς, δύναται, ἐν πάσῃ περιπτώσει, νὰ λάβῃ τὴν ζητηθεῖσαν παραχώρησιν, ὑπὸ

τὸν ὅρον τοῦ νὰ συμμορφωθῇ πρός τε τοὺς ὑπάρχοντας καὶ τοὺς μέλλοντας κανονισμοὺς τοῦ Κράτους.

Ἄρθρ. 21. Τὸ ἄτομον ἢ ἡ ἑταιρία, ἥτις ἐξαιτήσεται παραχώρησίν τινα, ὀφείλει νὰ ἀποδείξῃ τὰ προσόντα τὰ ἀναγκαιοῦντα πρὸς ἐπιχείρησιν καὶ διεύθυνσιν τῶν ἐργασιῶν καὶ ἐξασφάλισιν τῆς συνεχοῦς ἐκμεταλλεύσεως, ὡς καὶ τὰ μέσα, δι' ὧν θέλει ἐπαρκέσει εἰς τὰς ἀποτίσεις τῶν ἀποζημιώσεων, τελῶν καὶ λοιπῶν ὑποχρεώσεων, αἵτινες δύνανται νὰ ἐπιβληθῶσιν αὐτῷ διὰ τοῦ περὶ παραχωρήσεως διατάγματος.

Ἄρθρ. 22. Πᾶσα ἄδεια περὶ διαχειρίσεως μεταλλείων κατὰ παραχώρησιν, προηγεῖται ἐρεύνης τινὸς ὑπὸ τοὺς ἀκολουθους τύπους: Ἤτοι ἀ. ν' ἀποδειχθῇ ἀναμφισβητήτως ὅτι ἡ παραχώρησις τοῦ μεταλλείου εἶναι ὠφέλιμος· β'. νὰ ἐξετασθῇ ὅτι ἡ ἐκμετάλλευσις τοῦ μεταλλείου δὲν θέλει παρακωλύσει τὰς ἐργασίας τῶν ἐργοστασίων ἢ τῶν μεταλλείων, ἅτινα τυχὸν εὑρίσκονται εἰς τὰ πέριξ· γ'. νὰ καθορισθῇ ὁ καλλίτερος τῆς ἐκμεταλλεύσεως τρόπος, καὶ δ'. νὰ καταστῶσι γνωστὰ τὰ προσόντα καὶ τὰ μέσα τῶν ἐξαιτουμένων.

Ἄρθρ. 23. Ἡ Διεύθυνσις τῶν μεταλλείων δικάζει τὰς ἐπόψεις, ὑφ' ἃς γενήσεται ἡ παραχώρησις ὑπὲρ τῶν διαφόρων αἰτητῶν (ἢ ἰδιοκτητῶν τῆς ἐπιφανείας), εὑρετῶν τοῦ μεταλλείου μετὰ ἐπιτραπείσας ἐρεύνας, ἢ ἄλλων τρίτων. Ἐν περιπτώσει δὲ, καθ' ἣν ὁ ἀνακαλύψας τὸ μεταλλεῖον δὲν κατορθώσῃ νὰ λάβῃ τὴν παραχώρησιν αὐτοῦ, δικαιοῦται ν' ἀποζημιωθῇ ἐκ μέρους τοῦ προνομιούχου κατὰ τοὺς ὁρισθησομένους καὶ ὑποδειχθησομένους ἐν τῷ τῆς παραχωρήσεως Φιρμανίῳ ὅρους.

Ἄρθρ. 24. Ἡ περὶ παραχωρήσεως ἀναφορὰ ἢ αἴτησις, ἡ ἀπευθυνομένη πρὸς τὴν Διεύθυνσιν, δέον ν' ἀναφέρῃ τὸ ὄνομα, τὸ ἐπώνυμον, τὸ ἐπάγγελμα καὶ τὴν διανομὴν τοῦ ἀτόμου ἢ τῶν συνεταίρων τῆς ἀναφερομένης ἑταιρίας, τὸν τόπον ἐν ᾧ εὑρίσκεται τὸ μεταλλεῖον, τὴν ἔκτασιν καὶ τὰ ὅρια τῆς ζητουμένης παραχωρήσεως, τὴν φύσιν τῆς ἐξορυχθησομένης μεταλλικῆς οὐσίας, τὴν κατάστασιν, ἐν ᾗ θέλουσι παραδοθῇ εἰς τὸ ἐμπόριον τὰ προϊόντα, τοὺς τόπους ἀφ' ὧν θέλουσιν ἐξαχθῇ ἢ ἀγορασθῇ ἡ ξυλικὴ, οἱ ἄνθρακες καὶ ἄλλα ἀναγκαῖα καύσιμα εἴδη, τὴν προσφερομένην τυχὸν ἀποζημίωσιν ὑπὸ τοῦ αἰτητοῦ πρὸς τὸν ἀνακαλύψαντα τὸ μεταλλεῖον καὶ πρὸς τοὺς κυρίους τῶν γηπέδων, πάσας τὰς ἀποδείξεις, δι' ὧν καταφαίνεται ὅτι ὁ ἐξαιτούμενος πληροῖ τοὺς ἐν τῷ ἄρθρῳ 22 ἀναφερομένους ὅρους, καὶ τέλος τὴν ὑποχρέωσιν τοῦ νὰ συμμορφωθῇ καὶ ὑποβληθῇ εἰς τὸν παρὰ τῆς Αὐτοκρ. Κυβερνήσεως καθωρισμένον περὶ ἐκμεταλλεύσεως τρόπον.

Ἄρθρ. 25. Μετὰ τῆς αἰτήσεως θέλει ἐπισυνάπτεσθαι ἐν τριπλῷ ἀντιγράφῳ καὶ κατὰ τὴν κλίμακα 1 : 5,000 τακτικὸν σχέδιον, παριστῶν τὴν ἔκτασιν τῆς παραχωρήσεως καὶ τὰ ὅρια, ὡρισμένα δι' ὅσον ἔνεστιν

εὐθειῶν γραμμῶν, ἀγομένων ἀπὸ ἑνὸς σημείου εἰς ἕτερον, καὶ διευθυνομένων κατὰ προτίμησιν ἐπὶ σημείων ἀμετακινήτων. Τὸ σχέδιον τοῦτο δέον νὰ δεικνύῃ τὴν κατάστασιν τῆς ἐξορυχθησομένης μεταλλικῆς οὐσίας.

Ἄρθρ. 26. Ἡ περὶ παραχωρήσεως αἴτησις δέον ν' ἀπευθύνηται πρὸς τὴν Διεύθυνσιν τῶν μεταλλείων, ἥτις, ἀναφερομένη εἰς τὰ ἀρχεῖα τοῦ Συμβουλίου, ἐξετάζει ποῦ θέλουσιν ἐγγραφῆ αἱ σχετικαὶ ἐπιτόπιοι πληροφορίαι, αἱ διακοινωθεῖσαι κατὰ τὴν ἔναρξιν τῶν πρὸς ἔρευναν ἐργασιῶν, ἐὰν ἡ αἴτησις ἦναι σύμφωνος πρὸς τοὺς ὅρους τῶν προηγουμένων ἄρθρων, καὶ τότε ἐγγράφει αὐτὴν εἰς ἐπὶ τούτῳ κρατούμενον εἰδικὸν πρωτόκολλον· ἐὰν δὲ ἡ αἴτησις δὲν ἦναι σύμφωνος πρὸς τοὺς ἄνω ἀναφερομένους ὅρους, ἢ τοὐλάχιστον πρὸς τὰς κυριωτέρας αὐτῶν διατάξεις, μεταπέμπεται ὑπὸ τῆς Διευθύνσεως πρὸς τὸν αἰτοῦντα ὅπως διορθωθῇ καὶ συμπληρωθῇ· μόνον δὲ μετὰ τὴν ἐπιστροφὴν αὐτῆς ἐγγράφεται εἰς τὸ εἰδικὸν πρωτόκολλον.

Ἄρθρ. 27. Ἅμα ἐγγραφῇ ἡ αἴτησις ἐν τῷ πρωτοκόλλῳ, ἡ Διεύθυνσις τῶν μεταλλείων, ἀφοῦ λάβῃ τὴν γνώμην τοῦ Γενικοῦ Διοικητοῦ τῆς Νομαρχίας, ἐν ᾗ εὑρίσκεται τὸ μεταλλεῖον, καὶ βεβαιωθῇ παρ' αὐτοῦ ὅτι ἡ διαίρεσις τοῦ μεταλλείου εἶναι χρίσιμος καὶ δὲν θέλει ἐπιφέρει δυσάρεστόν τινα συνέπειαν, προβαίνει, δι' ἐξόδων τῶν αἰτούντων, εἰς τὴν δημοσίευσιν τῆς αἰτήσεως ταύτης διά τε ἰδιαιτέρως τοιχοκολλουμένων εἰδοποιήσεων καὶ διὰ τῶν ἐφημερίδων. Ἡ δημοσίευσις αὕτη δέον νὰ γνωσοποιῇ ὅτι τὸ δεῖνα μεταλλεῖον, κείμενον εἰς τὸ δεῖνα μέρος, παραχωρεῖται διὰ διάρκειαν τοσούτων ἐτῶν. Αἱ εἰδοποιήσεις θέλουσι τοιχοκολλᾶσθαι ἐπὶ δύω μῆνας καὶ ἐπανειλημμένως ἐν ταῖς ἕδραις τῆς Νομαρχίας ἢ τῆς ἐπαρχίας, ἐν ᾗ εὑρίσκεται τὸ μεταλλεῖον, καὶ ἐν τῷ τόπῳ τῆς διαμονῆς τῆς διευθύνσεως, ἐκλεγομένῳ παρὰ τῶν αἰτούντων.

Ἄρθρ. 28. Ὁσάκις διατυποῦνται ἢ οὐ ἀντιστάσεις κατὰ τῆς αἰτήσεως ταύτης, διαρκούσης τῆς προθεσμίας τῆς κοινοποιήσεως, ὁ Γενικὸς Διοικητὴς τῆς Νομαρχίας γνωστοποιεῖ τοῦτο πρὸς τὴν Διεύθυνσιν τῶν μεταλλείων, προσθέτων καὶ τὰς ἰδίας αὐτοῦ παρατηρήσεις καὶ ὅσας δυνηθῇ νὰ συλλέξῃ.

Ἄρθρ. 29. Μετὰ τὰς διατυπώσεις ταύτας, πάντα τὰ ἔγγραφα τότε παραδίδονται εἰς ἕνα τῶν μηχανικῶν τῆς διευθύνσεως τῶν μεταλλείων, ὅστις ὀφείλει ἀμέσως νὰ ἐξετάσῃ τὴν αἴτησιν, ἐξελέγξῃ ἢ ἀνασκευάσῃ τὰς ἐν τοῖς ἐγγράφοις παρατηρήσεις, ὑποδείξῃ τὸν καταλληλότερον τρόπον τῆς ἐκμεταλλεύσεως, καὶ τέλος, δώσῃ ἠτιολογημένην καὶ τὴν ἑαυτοῦ γνώμην ἐπὶ τῶν γενομένων τυχὸν ἀντιστάσεων. Ἡ ἔκθεσις αὐτοῦ δέον νὰ περιέχῃ καὶ τοὺς ὅρους τῆς παραχωρήσεως ὡς καὶ τὸ δελτίον τῶν ὑποχρεώσεων, ὅπερ, κατὰ τὸ διοικητικὸν ἔθος, προσαρτᾶται εἰς τὸ περὶ παραχωρήσεως Φιρμάνιον. Ἡ ἐξέλεγξις αὕτη γίνεται ὅσον ἔνεστι ταχύτερον, εἰς τρόπον ὥστε τὸ περὶ παραχωρήσεως Φιρμάνιον νὰ ἐκδοθῇ, εἰ δυνατόν, ἐξ μῆνας μετὰ τὴν ἐγγραφὴν τῆς αἰτήσεως.

Ἄρθρ. 30. Πᾶσαι αἱ ἐπὶ συναγωνισμῷ αἰτήσεις γίνονται παραδεκταὶ μέχρι τέλους τοῦ δευτέρου μηνός, ὅστις ἕπεται μετὰ τὴν διὰ τὰς τοιχοκολλήσεις καὶ δημοσιεύσεις ὁρισθεῖσαν προθεσμίαν, καὶ ἐγγράφονται ἐν τῷ ἰδιαιτέρῳ βιβλίῳ, διδομένης πρὸς τὸν αἰτοῦντα ἀποδείξεως. Μετὰ ἓξ δὲ μῆνας τὸ πολὺ, ἀναλόγως τῆς ἀποστάσεως τοῦ μεταλλείου, ὑποδειχθήσεται ὑπὸ τοῦ συμβουλίου τῶν μεταλλείων, συμφώνως πρὸς τὸ ἄρθρον 27, ὁ λαβὼν τὴν προτίμησιν αἰτητής.

Ἄρθρ. 31. Οἱ ἐν συναγωνισμῷ αἰτηταὶ δύνανται νὰ λαμβάνωσι ὑπὸ τῆς Διευθύνσεως τῶν μεταλλείων τὰς περὶ τοῦ παραχωρηθησομένου μεταλλείου πληροφορίας.

Ἄρθρ. 32. Ὅταν τὸ Συμβούλιον τῶν μεταλλείων διατυπώσῃ τὴν ἑαυτοῦ γνώμην περὶ τῶν ὅρων, καθ' οὓς γενήσεται ἡ παραχώρησις, ἐπισυνάπτει εἰς αὐτὴν σχέδιόν τι τοῦ δελτίου τῶν ὑποχρεώσεων, ὑποδεικνῦον πάσας τὰς ἀναγκαίας συμφωνίας καὶ ὑποχρεώσεις. Πάντα δὲ ταῦτα, διαβιβαζόμενα κατόπιν πρὸς τὴν Ὑψηλὴν Πύλην ὑπὸ τοῦ ἐπὶ τῶν Δημοσίων Ἔργων Ὑπουργείου, καὶ τῇ γνωμοδοτήσει τοῦ Συμβουλίου τοῦ Κράτους, δέον νὰ ἐπικυρωθῶσι δι' Αὐτοκρατορικοῦ διατάγματος, συνῳδὰ τοῦ ὁποίου ἐκδίδεται τὸ περὶ παραχωρήσεως Φιρμάνιον.

Ἄρθρ. 33. Τὸ περὶ παραχωρήσεως Φιρμάνιον, τῇ προνοίᾳ τῆς Διευθύνσεως καὶ δαπάναις τοῦ λαμβάνοντος αὐτὴν, δημοσιεύεται διὰ τῶν ἐφημερίδων τῆς πρωτευούσης καὶ τοιχοκολλᾶται πανταχοῦ, ὅπου εἶχε τοιχοκολληθῇ ἡ αἴτησις.

Ἄρθρ. 34. Οἱ προνομιοῦχοι δὲν δύνανται νὰ συνενώσωσι τὰς ἑαυτῶν παραχωρήσεις μετ' ἄλλων ὁμοειδῶν, ἑταιρικῶς ἢ δι' ἄλλου τινὸς τρόπου, ἄνευ προηγουμένης ἀδείας τῆς Κυβερνήσεως, ἐπὶ ποινῇ στερήσεως ἁπασῶν τῶν συνηνωμένων παραχωρήσεων.

Ἄρθρ. 35. Καθ' ἣν περίπτωσιν ἀνακαλυφθῇ ἐν τοῖς ὁρίοις κανονικῶς παραχωρηθέντος μεταλλείου μεταλλικὴ οὐσία, ἑτέρα παρὰ τὴν παραχωρηθεῖσαν, δὲν δύναται νὰ παραχωρηθῇ αὕτη εἰμὴ διὰ νέου Φιρμανίου, λαμβανομένου κατὰ τοὺς προεκτεθέντας τύπους. Ὁ προνομιοῦχος τοῦ πρώτου μεταλλείου, ἐὰν ποιήσηται αἴτησιν καὶ ἐπὶ ἴσοις ὅροις, ἔχει πάντοτε τὴν προτίμησιν ἐπὶ τῶν λοιπῶν αἰτούντων, καθ' ὅσον ἀφορᾷ τὴν νέαν οὐσίαν.

Ἄρθρ. 36. Ὅστις δήποτε καὶ ἂν ἀναλάβῃ, ἄνευ περὶ παραχωρήσεως Φιρμανίου, διδομένου κατὰ τὰς προεκτεθειμένας διατυπώσεις, τὴν ἐκμετάλλευσιν μεταλλείου τινὸς, τιμωρεῖται διὰ προστίμου 4—40 Τουρκικῶν λιρῶν, πρὸς τῇ δημεύσει τῶν ἐξορυχθεισῶν οὐσιῶν καὶ ἀποζημιώσει τῶν δικαιοκατόχων.

Ἄρθρ. 37. Αἱ διατάξεις, αἱ ἀφορῶσαι τὸν καθορισμὸν τῆς παραχωρήσεως, τὰς ἀποζημιώσεις καὶ τὰ δικαιώματα τῶν εὑρετῶν, τὰς περὶ ἐκ-

μεταλλεύσεως συμφωνίας καὶ ἄλλους ἀναλόγους ὅρους, εἰσὶν ὑποχρεωτικαὶ καὶ δι' αὐτὴν τὴν Κυβέρνησιν, ὁπόταν θελήσῃ αὕτη ν' ἀναλάβῃ τὴν ἐκμετάλλευσιν μεταλλείου τινὸς δι' ἴδιον αὐτῆς λογαριασμόν.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΤΕΤΑΡΤΟΝ.

Ὑποχρεώσεις καὶ δικαιώματα τοῦ προνομιούχου.

Ἄρθρ. 38. Καθ' ἣν ἡμέραν ἐκδοθῇ τὸ περὶ παραχωρήσεως Φιρμάνιον, ὁ προνομιοῦχος ἀποτίει ἐφ' ἅπαξ τέλος τι, ἀναλόγως τοῦ πλούτου τοῦ μεταλλείου, ἐκ 50—200 Τουρκικῶν λιρῶν.

Ἄρθρ. 39. Πᾶς προνομιοῦχος μεταλλείου ἀποτίει ἐνιαυσίως πρὸς τὴν Κυβέρνησιν δύω εἰδῶν φόρους, τὸν μὲν, ὡρισμένον δι' ἕκαστον στρέμμα γηπέδου, περιλαμβαναμένου ἐν τοῖς παραχωρηθεῖσιν ὁρίοις, τὸν δὲ, ἀνάλογον πρὸς τὰ προϊόντα τοῦ μεταλλείου.

Ἄρθρ. 40. Ὁ ὡρισμένος φόρος μεταλλείου παραχωρηθέντος διὰ Φιρμανίου πρὸς ἐκμετάλλευσιν συνίσταται ἐκ πέντε παράδων κατὰ στρέμμα ἐκ τῆς ἐπιφανείας ἐπὶ τοῦ παραχωρηθέντος μέρους καθ' ὁριζόντειον σχέδιον, τοῦ στρέμματος ὑπολογιζομένου ἐκ χιλίων ἑξακοσίων τετραγωνικῶν πήχεων. Ὁ ὡρισμένος φόρος λαμβάνεται πάντοτε ἐνιαυσίως, καὶ ἐν διακοπῇ ἔτι τῶν ἐργασιῶν, ἀλλὰ μόνον μέχρι τῆς ἡμέρας τῆς ἐκουσίας ἐγκαταλείψεως ἢ ἀνακλήσεως τοῦ προνομίου. Ὁ ὡρισμένος φόρος ἐπὶ τῶν γηπέδων *μουλκ* ἀνήκει εἰς τὸν ἰδιοκτήτην, καὶ ὁ ἐπὶ τῶν δημοσίων γηπέδων καὶ Βακουφικῶν εἰς τὴν Κυβέρνησιν. Ἡ ἀξία τῶν γηπέδων τῶν ἀγοραζομένων διὰ τὴν ἐκμετάλλευσιν τῶν μεταλλείων ὡς καὶ αἱ ἀποζημιώσεις τῶν ζημιῶν ἀποτίονται ὑπὸ τοῦ προνομιούχου, συμφώνως ταῖς ἐπὶ τούτῳ εἰδικαῖς διατάξεσιν.

Ἄρθρ. 41. Ὁ ἀνάλογος φόρος συνίσταται ἐξ ἑνὸς μέχρι πέντε τοῖς ἑκατὸν ἐπὶ τοῦ ἀκατεργάστου προϊόντος τῆς ἐνιαυσίας ἐκμεταλλεύσεως, ἄνευ ὑπερβάσεως τῶν πέντε τοῖς ἑκατὸν ἐπὶ τοῦ ἀκατεργάστου προϊόντος. Ἡ διατίμησις αὐτοῦ προσδιορίζεται ὑπὸ τοῦ Συμβουλίου τῶν μεταλλείων, ἀναλόγως τοῦ πλούτου τῆς μεταλλικῆς οὐσίας, καὶ ἀναφέρεται μάλιστα εἰς τὸ περὶ παραχωρήσεως Φιρμάνιον. Καθ' ὅσον δ' ἀφορᾷ τὸν ἀνάλογον φόρον ἐπὶ τῶν διαλελυμένων καὶ κεκαθαρισμένων οὐσιῶν, οὗτος θέλει ἀποτίεσθαι μετὰ τὴν ἔκπτωσιν τῶν διὰ τὴν μεταλλουργικὴν διαχείρισιν γενομένων δαπανῶν. Τῶν δὲ σμυριδωρυχείων καὶ τῶν μεταλλείων τῆς μαγνησιακῆς γῆς ὁ φόρος προσδιορίζεται ὑπὸ τοῦ Συμβουλίου τῶν μεταλλείων, ἀναλόγως τῆς σημαντικότητος αὐτῶν.

Τὸ Συμβούλιον τῶν μεταλλείων εἶναι ἐλεύθερον πάντοτε ὅπως εἰσπράττῃ τὸν ἀνάλογον φόρον εἰς ὑλικὸν ἢ εἰς χρηματικὸν, κατὰ τὴν ἀξίαν καὶ κατὰ τὴν τρέχουσαν ἐν τῇ ἀγορᾷ τιμήν.

Ἄρθρ. 42. Τῆς τῶν φόρων εἰσπράξεως καὶ τῶν λοιπῶν διατυπώσεων ἐπὶ τοῦ παραχωρηθέντος μεταλλείου ὑπαγομένων ὑπὸ τὴν δικαιοδοσίαν τοῦ Γεν. Διοικητοῦ τῆς Νομαρχίας, ἔνθα κεῖται τὸ μεταλλεῖον, πᾶς προνομιοῦχος ὑποχρεοῦται ῥητῶς ὅπως ἐγγράφῃ ἐπὶ ἑνὸς βιβλίου εἰδικοῦ τὴν ποσότητα, τὰς ποιότητας καὶ τὰς ἀξίας τῶν ἐξορυττομένων ἐκ τῶν μεταλλείων οὐσιῶν, ἢ τῶν μεταχειριζομένων ἐν τοῖς παρακειμένοις προπαρασκευαστικοῖς ἐργοστασίοις, καὶ διαβιβάζῃ πρὸς τὴν ἀρχὴν, ἀνὰ πᾶσαν τριμηνίαν, σύντομον ἔκθεσιν, συμφώνως πρὸς οὓς τύπους θέλει λάβει. Ἐκτὸς τούτου, τὸν πρῶτον μῆνα ἑκάστου ἔτους οἱ προνομιοῦχοι ἔσονται ὑπόχρεοι ὅπως διαβιβάζωσι πρὸς τὸν Γενικὸν Διοικητὴν τῆς Νομαρχίας ἀπόσπασμα, ἀναφέρον τὴν ποσότητα τῶν προϊόντων τοῦ παρελθόντος ἔτους. Ὑποχρεοῦνται ἐπίσης ὅπως κοινοποιῶσι τὰ ἑαυτῶν βιβλία, τοὺς λογαριασμοὺς καὶ πάσας τὰς λοιπὰς πράξεις, ὁσάκις ὁ Διοικητὴς ζητήσῃ νὰ ἐξελέγξῃ αὐτά.

Ἄρθρ. 43. Ὁ ὡρισμένος φόρος ἐπὶ τοῦ γηπέδου τοῦ μεταλλείου εἰσπράττεται ἐντὸς τοῦ ἔτους, ἀλλ' ὁ ἀνάλογος φόρος ἐπὶ τοῦ ἀκατεργάστου προϊόντος εἰσπράττεται τὸ ἐπιὸν ἔτος καὶ κατὰ τὰς προσδιωρισμένας ἐποχάς.

Ἄρθρ. 44. Ὁ ἀνάλογος φόρος δύναται νὰ μετατραπῇ, διὰ προθεσμίαν τεσσάρων ἐτῶν τὸ πολὺ, ἐν εἴδει συνδρομῆς εἰς ὡρισμένον ἐνιαύσιον φόρον. Τοῦτο ὅμως γίνεται μόνον ὁπόταν διὰ πενταετοῦς τοὐλάχιστον ἐκμεταλλεύσεως καταστῇ γνωστὴ ἡ ἀκριβὴς ποσότης τῶν προϊόντων τοῦ μεταλλείου. Ἐπὶ τῇ γνωμοδοτήσει τοῦ Συμβουλίου τῶν μεταλλείων καὶ τῇ συνεννοήσει τοῦ προνομιούχου, αἱ σχετικαὶ πρὸς τοῦτο προτάσεις ἐπικυροῦνται δι' Αὐτοκρατορικοῦ διατάγματος.

Ἄρθρ. 45. Ὅπως ἐν τῇ λήξει τῆς ῥηθείσης συνδρομῆς ἡ διεύθυνσις δυνηθῇ νὰ κρίνῃ εὐθυδίκως περὶ τῆς ζητηθησομένης νέας συνδρομῆς, καὶ ἐν περιπτώσει ἔτι καθ' ἣν ἡ διὰ συνδρομῆς παραχώρησις δὲν θέλει γίνει, καὶ ὅπως δυνηθῇ νὰ λάβῃ γνῶσιν τῆς ἀκριβοῦς ποσότητος τῶν προϊόντων τῶν προηγουμένων ἐτῶν, ὁ προνομιοῦχος ὀφείλει πάντοτε, ἐν αὐτῇ ἔτι τῇ διαρκείᾳ τῆς συνδρομῆς, ἵνα κατὰ τριμηνίαν προσάγῃ εἰς τὴν ἀρχὴν τοὺς λογαριασμοὺς καὶ τὰς ἀναγκαίας πληροφορίας, κατὰ τὸ 42 ἄρθρον.

Ἄρθρ. 46. Πᾶς προνομιοῦχος, μὴ διαβιβάσας τὰς τριμήνους ἐκθέσεις καὶ τὴν ἐνιαυσίαν κοινοποίησιν, τὰς ἀναφερομένας ἐν τῷ ἄρθρῳ 42 κατὰ τὴν ὡρισμένην ἐποχὴν, τιμωρεῖται διὰ προστίμου 1—5 ὀθωμ. λιρῶν.

Ἄρθρ. 47. Ἐν περιπτώσει φανερᾶς καὶ ἐθελουσίας ἀπάτης ἐν τῇ κοινοποιήσει, ἐν ᾗ ὁ προνομιοῦχος ἤθελεν ὑποδείξει προϊόντα ἧττονα τῶν πραγματικῶν, τιμωρεῖται διὰ προστίμου διπλασίου τοῦ ποσοῦ τοῦ φόρου, ὅστις ἀνήκει πραγματικῶς εἰς τὴν Κυβέρνησιν.

Ἄρθρ. 48. Ἐν περιπτώσει, καθ' ἣν ὁ προνομιοῦχος δὲν ἀποτίσῃ, κατὰ

τὰς ὡρισμένας ἐποχὰς, εἴτε τὸ κατ' αὐτοῦ ἐπιβληθὲν πρόστιμον, εἴτε τοὺς ἐπιβληθησομένους αὐτῷ διαφόρους φόρους, ἡ Γεν. Διοίκησις ἀπευθύνει αὐτῷ νέαν πρόσκλησιν, ὁρίζουσα προθεσμίαν μὴ ὑπερβαίνουσαν τοὺς τρεῖς μῆνας, τῆς ὁποίας παρελθούσης, ἡ Διοίκησις γνωστοποιεῖ τοῦτο πρὸς τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Δημοσίων Ἔργων, ὅπερ προτείνει ἑτέραν προθεσμίαν, μετὰ τὴν λῆξιν τῆς ὁποίας, ἐὰν ὁ προνομιοῦχος δὲν ἐξεπλήρωσε τὰς ὑποχρεώσεις του, στερεῖται τοῦ προνομίου του.

Ἄρθρ. 49. Ἅμα ἀποφασισθῇ ἐν τῷ Συμβουλίῳ τῶν μεταλλείων ἡ ἀνάκλησις τοῦ προνομίου, ὁ κάτοχος αὐτοῦ εἰδοποιεῖται ἐπισήμως περὶ τούτου. Ἀπὸ δὲ τῆς ἡμερομηνίας τῆς γνωστοποιήσεως ταύτης παραχωρεῖται αὐτῷ τρίμηνος προθεσμία, ὅπως δι' εἰδικῆς αἰτήσεως ἀπευθύνῃ τὴν ἑαυτοῦ ἔνστασιν πρὸς τὸ Συμβούλιον ταῦ Κράτους καὶ ἐκθέσῃ τοὺς πρὸς δικαιολόγησιν αὐτοῦ λόγους. Καὶ ἐὰν μὲν οἱ λόγοι, οὗτοι γίνωσι παραδεκτοὶ, γίνεται αὖθις κάτοχος τοῦ μεταλλείου· ἐν ἐναντίᾳ δὲ περιπτώσει, ἀποφασίζεται ὁριστικῶς ἡ ἀνάκλησις τοῦ προνομίου δι' Αὐτοκρατορικοῦ διατάγματος, ἐπὶ τούτῳ ἐκδιδομένου.

Ἄρθρ. 50. Πᾶς προνομιοῦχος ὑποχρεοῦται ὅπως ποιήσηται ἔναρξιν τῶν πρὸς ἐκμετάλλευσιν ἐργασιῶν ἐντὸς τοῦ ἔτους ἀπὸ τῆς ἡμερομηνίας τοῦ περὶ παραχωρήσεως Φιρμανίου. Ἐὰν δὲ δὲν ἐκπληρώσῃ τὴν ὑποχρέωσιν ταύτην, ἐκτὸς ἐὰν ὑπάρχωσιν ἀνώτεροι λόγοι τῶν ὁποίων ἡ ἐκτίμησις ἀπόκειται εἰς τὴν Διεύθυνσιν, ἡ παραχώρησις ἀκυροῦται ἐν πλήρει δικαιώματι, ἡ δὲ ἀκύρωσις αὕτη δημοσιεύεται διὰ τῶν ἐφημερίδων.

Ἄρθρ. 51. Ὁ προνομιοῦχος, ὅστις ἐν τῇ προθεσμίᾳ τῇ ὡρισμένῃ διὰ τοῦ περὶ παραχωρήσεως ἄρθρου δὲν ἀποτίσει τὴν ἀποζημίωσιν τὴν ὡρισμένην ὑπὲρ τοῦ εὑρετοῦ τοῦ μεταλλείου, τιμωρεῖται κατὰ τὰς διατάξεις τὰς ἀναφερομένας ἐν τῷ 49 ἄρθρῳ.

Ἄρθρ. 52. Πᾶς προνομιοῦ χος, ἄτομον ἢ ἑταιρία, ὑποχρεοῦται νὰ διορίζῃ ἕνα καὶ ἁρμόδιον διευθυντὴν, ἱκανὸν ὅπως διατηρῇ τὰς πρὸς ἐκμετάλλευσιν ἐργασίας ἐν κανονικῇ κατασάσει, συμφώνῳ τοῖς τεχνικοῖς ὅροις. Ὁ διευθυντὴς τοῦ μεταλλείου θεωρεῖται συνάμα ὡς πληρεξούσιος τοῦ προνομιούχου καὶ ἐπιφορτισμένος ν' ἀντιπροσωπεύσῃ αὐτὸν παρὰ τῆς ἀρχῆς. Ἐὰν δὲ ὁ προνομιοῦχος δὲν ἐκπληρώσῃ τὸν ὅρον τοῦτον ἐν τῇ προθεσμίᾳ, ἥτις ὁρισθήσεται αὐτῷ ἀπὸ τῆς ἡμέρας τῆς παραχωρήσεως, ἐξαρτᾶται ἀπὸ τῆς ἀποφάσεως τοῦ Συμβουλίου τῶν μεταλλείων καὶ τῆς γνωμοδοτήσεως τῆς ἀρχῆς ἵνα διαταχθῇ ἡ καθόλου ἢ ἐν μέρει ἀναστολὴ τῶν ἐργασιῶν, ἢ, ἐὰν ἡ χρεία τὸ καλέσῃ, πεμφθῇ ἀπεσταλμένος τις, ἐπιφορτισμένος τὴν διεύθυνσιν διὰ λογαριασμὸν καὶ δι' ἐξόδων ταῦ προνομιούχου.

Ἄρθρ. 53. Ὁ προνομιοῦχος ὀφείλει νὰ κάμῃ, κατὰ τὴν κλίμακα 1:500, δύω ἀντίγραφα τοῦ σχεδίου τῶν ἐν τῷ μεταλλείῳ ἐκτελουμένων ἐργασῶν καὶ ἐπιδώσῃ τὸ ἓν εἰς τὴν Διεύθυνσιν τῶν μεταλλείων. Ἐκτὸς τούτου

κατὰ τὸν πρῶτον μῆνα ἑκάστου ἔτους ἀνταλλάσσει τὸ παρ' αὐτῷ ὑπάρχον ἀντίγραφον, ἀφοῦ διαχαράξῃ ἁπάσας τὰς κατὰ τὸ προηγούμενον ἔτος ἐκτελεσθείσας ἐργασίας, μετὰ τοῦ ἀντιγράφου τοῦ εὑρισκομένου παρὰ τῇ τῶν μεταλλείων Διευθύνσει.

Ἄρθρ. 54. Ἐν περιπτώσει, καθ' ἣν ὁ προνομιοῦχος δὲν ἐπιδώσῃ τὸ σχέδιον κατὰ τὴν ὡρισμένην ἐποχήν, καὶ ἐν περιπτώσει, καθ' ἣν τὸ σχέδιον τοῦτο δὲν εἶναι ἀκριβὲς καὶ πλῆρες, ὑποβάλλεται εἰς πρόστιμον 1—10 Ὀθωμ. λιρῶν, ἡ δὲ Διεύθυνσις δύναται αὐτεπαγγέλτως νὰ καταστρώσῃ ἢ ἐπιδιορθώσῃ τὸ σχέδιον, δαπάναις τοῦ εἰρημένου προνομιούχου.

Ἄρθρ. 55. Ἐκτὸς τῶν βιβλίων καὶ τῶν σχεδίων, τῶν ἐν τοῖς ἄρθρ. 42 καὶ 53 ἀναφερομένων, οἱ προνομιοῦχοι ὀφείλουσι νὰ κρατῶσιν ἐν τάξει δι' ἑκάστην ἄνοιξιν μεταλλείου: Α'. Τὰ σχέδια καὶ τὰς τομὰς τῶν ὑπογείων ἐργασιῶν, χαραττόμενα κατὰ τὴν κλίμακα 1:500. Β'. Βιβλίον δηλοῦν τὴν ἡμερησίαν πρόοδον τῶν ἐργασιῶν καὶ τὰ καθέκαστα τῆς ἐκμεταλλεύσεως: οἷον τὴν μορφὴν τῶν στρωμμάτων, τὴν παχύτητα, τὴν ποιότητα τῶν ἐξαγομένων οὐσιῶν, τὴν φύσιν τῆς ὀροφῆς καὶ τοῦ τοίχου τῶν στρωμματώσεων, τὴν ποσότητα τοῦ εἰς τὸ μεταλλεῖον ῥέοντος ὕδατος καὶ ἄλλων παραπλησίων, ὧν ἡ σημείωσις εἶναι ὠφέλιμος. Γ'. Βιβλίον ἡμερησίας ἐξαγωγῆς καὶ πωλήσεως.

Ὁ προνομιοῦχος διακοινώνει τὰ σχέδια καὶ τὰ βιβλία ταῦτα πρὸς τοὺς μηχανικούς, τοὺς ἀπεσταλμένους ὑπὸ τοῦ Συμβουλίου τῶν μεταλλείων, ὁσάκις ζητηθῶσιν. Ὁπόταν δὲ τὰ σχέδια ταῦτα καὶ βιβλία δὲν κρατῶνται τακτικῶς, ὁ προνομιοῦχος ὑποβάλλεται εἰς πρόστιμον 5—10 Ὀθωμ. λιρῶν, καὶ ἡ Διεύθυνσις δύναται, δαπάναις αὐτοῦ, νὰ διορίσῃ ὑπάλληλόν τινα ἵνα κρατήσῃ αὐτά.

Ἄρθρ. 56. Οἱ προνομιοῦχοι μεταλλείων καὶ οἱ διευθυνταὶ τῆς ἐκμεταλλεύσεως ὑποβάλλουσιν εἰς τὴν διάθεσιν τῶν μηχανικῶν πάντα τὰ ἀναγκαιοῦντα μέσα πρὸς ἐπίσκεψιν τῶν ἐργασιῶν. Παρουσιάζουσιν αὐτοῖς τὰ βιβλία καὶ τὰ σχέδια, περὶ ὧν ἀνωτέρω γίνεται μνεία, καὶ τοὺς πληροφοροῦσι περὶ πάντων τῶν ἀφορώντων τὴν κατάστασιν τῆς ἐκμεταλλεύσεως. Ἐν περιπτώσει ὅμως ἀρνήσεως, ὑποβάλλονται εἰς πρόστιμον 5—20 Ὀθωμ. λιρῶν, οἱ δὲ μηχανικοὶ δύνανται νὰ ἐξαιτήσωνται τὴν ἀρωγὴν τῆς ἐπιτοπίου ἀρχῆς· ἐν περιπτώσει δὲ ὑποτροπῆς, τὸ πρόστιμον διπλασιάζεται, καὶ ἐν τρίτῃ φορᾷ, ἡ πρὸς αὐτοὺς γενομένη παραχώρησις δύναται ν' ἀκυρωθῇ.

Ἄρθρ. 57. Ὁπόταν ἡ ἔλλειψις ἑνότητος ἐν τῷ συστήματι τῆς ἐκμεταλλεύσεως πολλῶν μεταλλείων, συνδεομένων ἢ γειτνιαζόντων, ἀλλ' ἀνηκόντων εἰς διαφόρους παραχωρήσεις, βλάψῃ τὴν ὕπαρξιν τῶν μεταλλείων τούτων ἢ τὴν ἀσφάλειαν τῶν μεταλλουργῶν καὶ τῶν ἐν τοῖς πέριξ κειμένων καταστημάτων, τὸ Συμβούλιον τῶν μεταλλείων δύναται νὰ διατά-

ξῃ ὅπως ἡ ἐκμετάλλευσις αὕτη ὑποβληθῇ, εἴτε ὁλικῶς εἴτε μερικῶς, κατὰ τὴν περίστασιν, εἰς μίαν μόνην καὶ τακτικὴν διεύθυνσιν.

Ἄρθρ. 58. Ὁπόταν ὡς ἐκ τῆς γειτνιάσεως ἢ ἄλλης τινὸς αἰτίας αἱ περὶ ἐκμεταλλεύσεως ἐργασίαι παρέξωσι ζημίας εἰς τὰς ἐργασίας ἑτέρου τινὸς μεταλλείου· ὁπόταν ἀφ' ἑτέρου αἱ ἐργασίαι αὗται ὦσιν ἐπωφελεῖς εἰς τὸ ἕτερον μεταλλεῖον, καὶ ἰδιαιτέρως διὰ τὸ ἀέρισμα τῶν ἐργασιῶν καὶ τὴν ῥοὴν τῶν ὑδάτων, ἀποζημιοῦται ὁ εἷς τῶν προνομιούχων ὑπὸ τοῦ ἑτέρου. Ἡ ἀποζημίωσις αὕτη ὁρίζεται ὑπὸ τοῦ Συμβουλίου τῶν μεταλλείων, ἀφοῦ ληφθῶσιν ὑπ' ὄψιν αἱ ἐκθέσεις τῶν ἐνδιαφερομένων μερῶν.

Ἄρθρ. 59. Ὁπόταν αἱ πρὸς ἐκμετάλλευσιν ἐργασίαι μεταλλείου τινὸς ὦσι προσωριναὶ, καὶ ἐὰν τὸ ἔδαφος, ἐφ' οὗ ἐγένοντο, δύναται, ἐν τῇ λήξει τοῦ ἔτους, νὰ παραδοθῇ εἰς τὴν αὐτὴν κατάστασιν, εἰς ἣν διετέλει καὶ πρότερον, ἡ ἀποζημίωσις ὁρίζεται διπλασία τῆς ὠφελείας, ἥτις ἠλπίζετο νὰ παραχθῇ κατὰ τὸ ἔτος, καὶ πληρώνεται ὑπὸ τοῦ προνομιούχου πρὸς τὸν ἰδιοκτήτην τοῦ ἐδάφους.

Ἄρθρ. 60. Ἐὰν ἀνωρύχθησαν φρέατα καὶ ὑπόγεια ἐπὶ γαιῶν, ἢ ἐξηκολούθησαν διαρκεῖς ἐργασίαι διὰ τὴν ἐκμετάλλευσιν τῶν μεταλλείων, καὶ ὁ προνομιοῦχος δὲν δύναται νὰ συνεννοηθῇ διὰ τὴν ἀπόκτησιν τῶν γαιῶν τούτων μετὰ τῶν ἰδιοκτητῶν αὐτῶν, τότε ὑποχρεοῦται ν' ἀγοράσῃ τὰς γαίας ταύτας, πληρώνων τὸ διπλοῦν τῆς ἀξίας, κατὰ τὴν ὑπὸ τῆς Κυβερνήσεως γενομένην ἐκτίμησιν.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΠΕΜΠΤΟΝ.

Ἐπιτήρησις ἐπὶ τῶν μεταλλείων.

Ἄρθρ. 61. Οἱ τῶν μεταλλείων μηχανικοὶ, συμφώνως πρὸς τὰς ὁδηγίας τὰς δοθησομένας αὐτοῖς ὑπὸ τῆς Διευθύνσεως τῶν μεταλλείων, ἐπαγρυπνοῦσι πρὸς προφύλαξιν τῶν οἰκοδομῶν καὶ τὴν ἀσφάλειαν τοῦ ἐδάφους· ἐπίσης ἐπιτηροῦσι μετὰ τοῦ Διοικητοῦ τῆς Νομαρχίας, ὅπως οἱ ἐν τοῖς μεταλλείοις ἐργάται ἐργάζωνται οἰκείᾳ βουλήσει ἀπέναντι δικαίας ἀνταμοιβῆς, καὶ οὐδεὶς ζημιοῦται ἢ ὑποβάλληται εἰς βίαν.

Ἄρθρ. 62. Οἱ τῶν μεταλλείων μηχανικοὶ διαφωτίζουσι τοὺς προνομιούχους περὶ τῶν ἀτοπημάτων ἢ τῶν ἀπαιτουμένων βελτιώσεων τῆς ἐκμεταλλεύσεως, καὶ γνωστοποιοῦσιν εἰς τὴν ἐπιτόπιον ἀρχὴν τὰς ἐλλείψεις, καταχρήσεις ἢ κινδύνους αὐτῆς, ὑποχρεούμενοι ἐπίσης ὅπως διακοινῶσι ταῦτα ἀμέσως καὶ πρὸς τὴν διεύθυνσιν τῶν μεταλλείων.

Ἄρθρ. 63. Ἐὰν ἡ ἐκμετάλλευσις ἦναι ἐγκαταλελειμμένη ἢ ἀνεσταλμένη εἰς τρόπον ὥστε νὰ μὴ ἀνταποκρίνηται πρὸς τὰς βιομηχανικὰς ἀνάγκας τῶν μεταχειριζομένων τὰς μεταλλικὰς ταύτας οὐσίας, ὁ Διοικητὴς

καὶ ὁ μηχανικὸς τῶν μεταλλείων διαβιβάζουσιν ἀμέσως τὰς ἐπὶ τοῦ ἀντικειμένου τούτου παρατηρήσεις των πρὸς τὴν Διεύθυνσιν τῶν μεταλλείων.

Ἄρθρ. 64. Ἐν περιπτώσει ἐπικειμένου κινδύνου, ὁ τῶν μεταλλείων μηχανικὸς, πρὸς πρόληψιν αὐτοῦ, ὑπὸ τὴν ἰδίαν του εὐθύνην ποιεῖ τὰς ἀναγκαίας αἰτήσεις πρὸς τὰς ἐπιτοπίους ἀρχὰς, αἵτινες ὀφείλουσι νὰ ἐνεργήσωσι πάραυτα συμφώνως πρὸς τὴν ἔγκρισιν τοῦ μηχανικοῦ.

Ἄρθρ. 65. Ἐν περιπτώσει συμβάντος τινὸς ἔν τινι μεταλλείῳ, οἱ ἐκμεταλλευόμενοι αὐτὸ ὀφείλουσι πάραυτα νὰ εἰδοποιῶσι τοὺς ἐπιτοπίους πράκτορας καὶ τὸν μηχανικὸν, ἐὰν εὑρίσκηται ἐκεῖσε. Ἐπὶ τῇ εἰδοποιήσει δὲ ταύτῃ ὁ μηχανικὸς, ἢ, ἐν ἀπουσίᾳ αὐτοῦ, οἱ ὑπάλληλοι τῆς ἐπιτοπίου ἀρχῆς μεταβαίνουσιν ἐπιτοπίως καὶ ἀφοῦ ἐξακριβώσωσι τὰς αἰτίας τοῦ συμβάντος, λαμβάνουσιν ἄνευ ἀναβολῆς τὰ πρὸς πρόληψιν τῶν συνεπειῶν ἀναγκαῖα μέτρα· δύνανται δὲ νὰ ζητήσωσιν ἐπὶ τούτῳ ἀναγκαῖα ἐργαλεῖα, ζῶα καὶ ἀνθρώπους εἰς λογαριασμὸν τῶν προνομιούχων. Τὸ συμβὰν τοῦτο δέον νὰ γνωστοποιηθῇ πρὸς τὴν Διεύθυνσιν τῶν μεταλλείων. Οἱ ἐκμεταλλευταὶ, οἵτινες θέλουσιν ἐλλείψει ὡς πρὸς τοῦτο, ὑποβάλλονται εἰς πρόστιμον 5—10 Ὀθωμανικῶν λιρῶν.

Ἄρθρ. 66. Οἱ προνομιοῦχοι ὑποχρεοῦνται νὰ ἔχωσι διὰ τὰ μεταλλεῖα φαρμακεῖον καὶ ἱκανὸν ἰατρόν.

Ἄρθρ. 67. Οἱ προνομιοῦχοι ὀφείλουσιν οὐ μόνον ν' ἀποτίωσι τὰς ἀποζημιώσεις καὶ τὰ βοηθήματα, τὰ ὁριζόμενα ὑπὸ τοῦ πολιτικοῦ δικαστηρίου ὑπὲρ τῶν παθόντων ἐν τοῖς μεταλλείοις ἢ ὑπὲρ τῶν οἰκογενειῶν αὐτῶν, ἀλλ' ἐπίσης ὑποβάλλονται εἰς πρόστιμον 5—20 Ὀθωμανικῶν λιρῶν, ἐὰν τὸ συμβὰν ἐπέλθῃ συνεπείᾳ κακῆς διευθύνσεως τῶν ἐργασιῶν ἐν τῷ μεταλλείῳ, ἢ ἐκ τῆς ἐλλείψεως τῶν τεχνικῶς ἀπαιτουμένων ἀντικειμένων.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΕΚΤΟΝ.

Περὶ τῆς ἐγκαταλείψεως τῶν μεταλλείων.

Ἄρθρ. 68. Οὐδὲν τμῆμα ὑπογείων ἐργασιῶν δύναται νὰ ἐγκαταλειφθῇ ἄνευ ἀδείας τῆς Διευθύνσεως. Οἱ προνομιοῦχοι ὀφείλουσι νὰ γνωστοποιήσωσι τὴν ἐγκατάλειψιν δι' ἀναφορᾶς, ἀπευθυνομένης πρὸς τὸν Διοικητὴν τῆς Νομαρχίας, ἐπισυνάπτοντες εἰς αὐτὴν χάρτην τῶν ἐργασιῶν, τὰς ὁποίας θέλουσι νὰ ἐγκαταλείψωσιν. Ὁ δὲ Διοικητὴς παραπέμπει ταύτην πρὸς τὸν μηχανικὸν ἢ πρὸς τὴν Διεύθυνσιν τῶν μεταλλείων, καὶ ἀποφασίζονται τὰ ἀπαιτούμενα ἐπιστημονικῶς μέτρα, κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ Κανονισμοῦ.

Ἄρθρ. 69. Ὁπόταν, ἕνεκα ἀνωτέρας βίας, ὁ προνομιοῦχος μεταλλείου τινὸς θελήσῃ νὰ ἐγκαταλείψῃ τὴν παραχώρησιν πρὸ τῆς λήξεως τῆς ὁρισθείσης προθεσμίας, ὀφείλει νὰ εἰδοποιήσῃ περὶ τούτου

τὴν Διεύθυνσιν πρὸ ἓξ μηνῶν, ἐπισυνάπτων ἐν τῇ δηλώσει του ἔκθεσιν τῆς καταστάσεως τοῦ μεταλλείου, τῶν γενομένων ἐργασιῶν, ὡς καὶ τοῦ ὑπάρχοντος ποσοῦ ἐκ τῶν ἐξορυχθεισῶν ὑλῶν μέχρι τῆς ἡμέρας τῆς ἐγκαταλείψεως. Οὐδεὶς ὅρος καταχωρίζεται ἐν τῇ δηλώσει ταύτῃ.

Ἄρθρ. 70. Ὁπόταν ἀνασταλῶσιν αἱ τῆς ἐκμεταλλεύσεως ἐργασίαι ἐπὶ ἓν ἔτος καὶ ἄνευ ἀνωτέρας τινὸς βίας, ἡ Διεύθυνσις τῶν μεταλλείων, ἀφοῦ ἐνεργήσῃ τὰς ἀναγκαίας ἀνακρίσεις, παραχωρεῖ εἰς τοὺς προνομιούχους προθεσμίαν τινὰ πρὸς ἐπανάληψιν αὐτῶν· παρελθούσης τῆς προθεσμίας, ἡ Διεύθυνσις ἀποφαίνεται περὶ τῆς καταργήσεως τοῦ προνομίου.

Ἄρθρ. 71. Ἐν ταῖς περιπτώσεσιν ἐγκαταλείψεως ἢ καταργήσεως καὶ ἀνακλήσεως τοῦ Φιρμανίου, ταῖς προβλεπομέναις ἐν τοῖς προηγουμένοις καὶ τοῖς ἄλλοις ἄρθροις τοῦ παρόντος Κανονισμοῦ, ὡς καὶ ἐν τῇ λήξει τῆς προθεσμίας τῆς παραχωρήσεως, αἱ κύριαι ἐργασίαι τῆς ἐκμεταλλεύσεως: οἷον ὑπόγεια, φρέατα καὶ ἄλλα ἀναγκαῖα πρὸς διατήρησιν τοῦ μεταλλείου, περιέρχονται εἰς τὴν κατοχὴν τοῦ Κράτους, ἢ τοῦ νέου προνομιούχου, ἄνευ ἀποζημιώσεώς τινος ὑπὲρ τοῦ προτέρου. Ἀλλ' αἱ μηχαναὶ, τὰ ζῶα, τὰ ἐργαλεῖα καὶ αἱ ἐξορυχθεῖσαι ὕλαι μένουσιν ἰδιοκτησίαι τοῦ πρώτου προνομιούχου, ὅστις ἔχει τὸ δικαίωμα τῆς διαχειρίσεως αὐτῶν. Ἐν τοσούτῳ τὸ Κράτος ἢ ὁ νέος προνομιοῦχος δικαιοῦνται πάντοτε νὰ ἀγοράσωσι τὸ ὅλον ἢ μέρος, ἀφοῦ γίνῃ ἐκτίμησις τούτων ὑπὸ πραγματογνωμόνων.

Ἄρθρ. 72. Ἐν πάσαις ταῖς ἀνωτέρω ἐκτεθείσαις περιπτώσεσιν, οἱ προνομιοῦχοι ὑποχρεοῦνται ν' ἀποτίωσι τοὺς φόρους καὶ ἄλλας ἀποζημιώσεις μέχρι τῆς ἡμέρας τῆς ἀνακλήσεως ἢ ἐγκαταλείψεως τοῦ προνομίου. Τὰ διάφορα ἀντικείμενα, τὰ ἀναφερόμενα ἐν τῷ 71 ἄρθρῳ, ὡς τὰ ἐργαλεῖα καὶ ἄλλα ἀνήκοντα αὐτοῖς, κρατοῦνται ὡς ἐνέχειρα διὰ τὴν ἀπότισιν τῶν φόρων καὶ ἀποζημιώσεων.

Ἄρθρ. 73. Ἡ περὶ τῆς ἀνακλήσεως ἢ ἐγκαταλείψεως προνομίου τινὸς ἀπόφασις δημοσιεύεται διὰ τῶν ἐφημερίδων.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΕΒΔΟΜΟΝ.

Περὶ παραχωρήσεων γενομένων πρὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος Κανονισμοῦ.

Ἄρθρ. 74. Οἱ προνομιοῦχοι, οἱ λαβόντες παραχώρησιν πρὸ τῆς ἐκδόσεως τοῦ παρόντος Κανονισμοῦ, ἢ οἱ ἐγγυηταὶ αὐτῶν, ἐὰν θέλωσι νὰ κατακυρωθῇ πρὸς αὐτοὺς τὸ προνόμιον συμφώνως τῷ νέῳ Κανονισμῷ, ὑπόκεινται εἰς τὰς διαφόρους αὐτοῦ διατάξεις καὶ ὀφείλουσι νὰ ἐγγυηθῶσι διὰ τὴν ἐκπλήρωσιν τῶν ἐν αὐτῷ ὅρων. Ὅσοι δὲ δὲν θελήσωσι νὰ συμμορφωθῶσι μετὰ τοῦ νέου Κανονισμοῦ, ἢ δὲν δυνηθῶσι νὰ παρουσιάσωσιν ἐ-

παρκεῖς ἐγγυήσεις πρὸς ἐξασφάλισιν τῶν ἀναγκαίων ὅρων, οὗτοι ὑπόκεινται, ὡς καὶ πρότερον, εἰς τὰς διατάξεις τοῦ Φιρμανίου μέχρι τῆς λήξεως τῆς δι' αὐτοῦ παραχωρήσεως.

ΤΙΤΛΟΣ Γ'.

Μεταλλίτιδες γαῖαι.

Ἄρθρ. 75. Πᾶσαι αἱ ὑπὸ τὸ ὄνομα *μεταλλίτιδες γαῖαι* περιλαμβανόμεναι οὐσίαι δύνανται νὰ ἐκμεταλλεύωνται ἐπ' ἀόριστον ὑπὸ τῶν ἰδιοκτητῶν τῶν γηπέδων, πάντοτε ὅμως δυνάμει φιρμανίου, ὅπερ ὀφείλουσι νὰ λάβωσιν ἐπὶ τούτῳ.

Ἄρθρ. 76. Ἐὰν ὁ ἰδιοκτήτης τοῦ γηπέδου, ἐν ᾧ ὑπάρχει ἡ μεταλλῖτις, δὲν θέλει νὰ ἐκμεταλλευθῇ αὐτὴν, ἢ ἐὰν μετὰ βραχυχρόνιον ἐκμετάλλευσιν ἀναστείλῃ τὰς ἐργασίας, ἡ ἐκμετάλλευσις τῆς μεταλλίτιδος δύναται νὰ παραχωρηθῇ εἰς ἕτερον, ὅστις, ζητήσας αὐτὴν, ἀναλαμβάνει νὰ πληρώνῃ, κατὰ τὴν γενομένην ἐκτίμησιν, διπλασίαν ἀξίαν διὰ τὸ γήπεδον ἐκεῖνο καὶ τὴν ἀκριβῆ ἀξίαν τῶν κτιρίων καὶ ἄλλων παρεπομένων, τῶν κειμένων ἐπὶ τῶν μνημονευθέντων γηπέδων. Πᾶσαι αἱ πληρωμαὶ αὗται γίνονται εἰς χεῖρας τῶν ἰδιοκτητῶν τῶν γηπέδων.

Ἄρθρ. 77. Ἐπειδὴ πάντα τὰ γήπεδα, ἐν οἷς ὑπάρχουσι καὶ κατεργάζονται μεταλλίτιδες, ὑπάγονται εἰς τοὺς νόμους τῶν δημοσίων γηπέδων, ἐξαιρέσει τοῦ ἀναλόγου φόρου, ὁ τῆς δεκάτης φόρος δὲν ἐπιβάλλεται εἰς τὰ γήπεδα ταῦτα, ἐν οἷς ἐκμεταλλεύεται ἡ μεταλλῖτις, ἢ ἐν οἷς γίνονται ἐργασίαι πρὸς ἐκμετάλλευσιν.

Ἄρθρ. 78. Ἡ περὶ ἀδείας αἴτησις πρέπει νὰ ἀναφέρῃ τὸ ὄνομα, ἐπώνυμον, ἐπάγγελμα καὶ κατοικίαν τοῦ αἰτοῦντος, τὸν τόπον ὅπου κεῖται ἡ μεταλλῖτις, τὴν φύσιν καὶ τὴν κατάστασιν ταύτης, καὶ τὸν τῆς προκειμένης ἐκμεταλλεύσεως τρόπον.

Ἄρθρ. 79. Ἐν τῇ ἀδείᾳ καθορίζονται τὰ ὅρια καὶ οἱ κανόνες τῆς ἐκμεταλλεύσεως ὑπὸ τὴν ἔποψιν τῆς δημοσίου ἀσφαλείας καὶ ὑγείας, ὡς καὶ διὰ τὴν διατήρησιν τῶν κτιρίων, ὁδῶν, πηγῶν καὶ ὑδαταγωγῶν· εἰ δὲ χρεία, καὶ ἡ διὰ τὰς προξενηθησομένας τυχὸν ζημίας ἀποζημίωσις.

Ἄρθρ. 80. Διὰ τὸν καθαρισμὸν (πλύσιμον) τῶν μεταλλοφόρων γαιῶν καὶ ἄμμων ἡ ἄδεια ὁρίζει πρὸ πάντων τὴν λῆψιν, τὴν διεύθυνσιν καὶ τὴν ῥεῦσιν τῶν ὑδάτων.

Ἄρθρ. 81. Ἡ ἐκμετάλλευσις τῶν μεταλλιτίδων ὑπόκειται, ὡς καὶ ἡ τῶν μεταλλείων, εἰς τὴν ἐπιτήρησιν τοῦ μηχανικοῦ τῶν μεταλλείων καὶ τῶν πρακτόρων τῶν διοριζομένων παρὰ τῆς διευθύνσεως, οἵτινες ἔχουσι

καθῆκον νὰ ἐπαγρυπνῶσιν εἰς τὴν ἐκτέλεσιν τῶν ἐν τῇ ἀδείᾳ ἀναφερομένων διαφόρων ὅρων.

Ἄρθρ. 82. Κατ' ἔτος οἱ ἐκμεταλλευόμενοι μεταλλίτιδας ὀφείλουσι ν' ἀπευθύνωσιν εἰς τὴν διοίκησιν τῆς Νομαρχίας συνοπτικὴν ἔκθεσιν περὶ τῆς καταστάσεως τῶν ἐργασιῶν, τῆς ὁλικῆς παραγωγῆς τοῦ ἔτους καὶ τῶν καθ' ἕκαστα τῆς ἐκμεταλλεύσεως.

Ἄρθρ. 83. Ἐν περιπτώσει, καθ' ἣν ἡ ἐκμετάλλευσις μεταλλίτιδός τινος μετατραπῇ εἰς κυρίως λεγομένην ἐκμετάλλευσιν διὰ τακτικῶν ὑποχθονίων ἐργασιῶν, ἢ δι' ἀνοίξεως φρεάτων καὶ ὑπογείων, ὁ προνομιοῦχος δὲν δύναται νὰ ἐκμεταλλεύσῃ πρὶν ἢ λάβῃ πρὸς τοῦτο τὴν παραχώρησιν, συμμορφούμενος ταῖς ὑπὸ τοῦ νόμου ὁριζομέναις διατυπώσεσιν.

Ἄρθρ. 84. Ὅσοι ἐκ τῶν ἐπιτυχόντων ἀδείας φωραθῶσι παραβάται τῶν ἄρθρων 82 καὶ 83 ὑποβάλλονται εἰς πρόστιμον 5—20 λιρῶν Τουρκ.

ΤΙΤΛΟΣ Δ'.

Μεταλλουργεῖα καὶ ἐργοστάσια πρὸς κατεργασίαν τῶν μεταλλικῶν οὐσιῶν.

Ἄρθρ. 85. Ἡ καθίδρυσις ἐργοστασίου καὶ ἄλλων παρεπομένων, πρὸς κατεργασίαν τῶν μεταλλικῶν οὐσιῶν, δὲν γίνεται ἄνευ Αὐτοκρατορικοῦ Φιρμανίου, ἐκδιδομένου κατὰ τοὺς ἑπομένους τύπους.

Ἄρθρ. 86. Ὁ ἀναφερόμενος, κάτοχος ἤδη τοῦ προνομίου, ἢ ἄλλος, ἀπευθύνει τὴν αἴτησιν αὐτοῦ πρὸς τὸν Διοικητὴν τῆς Νομαρχίας, ἀναφέρων τὸ ὄνομα, ἐπώνυμον, ἐπιτήδευμα καὶ κατοικίαν αὐτοῦ, τὴν φύσιν τοῦ ἱδρυθησομένου ἐργοστασίου, τὸ εἶδος τῶν οὐσιῶν, ὧν γενήσεται χρῆσις, τὸν τρόπον τῆς ἐργασίας, τὸν ἀριθμὸν τῶν κατασκευασθησομένων κλιβάνων καὶ ἄλλων σκευαστηρίων, καὶ τὰς ἐποχὰς τοῦ ἔτους καθ' ἃς θέλουσιν ἐνεργεῖ, τὸν τόπον ὁπόθεν ἐκβληθήσεται ἡ μεταλλῖτις ἢ μεταλλικὴ οὐσία, τὸ ποιὸν, τὸ ποσὸν καὶ τὴν καταγωγὴν τῶν καυσίμων ὑλῶν, τὸν τόπον ἔνθα θέλει καθιδρυθῆ τὸ ἐργοστάσιον μετὰ τῶν ἐξαρτημάτων αὐτοῦ, μετὰ τῆς προσθήκης, εἰ χρεία, καὶ τοῦ ὕδατος οὗ γενήσεται χρῆσις. Ἡ ἀναφορὰ θὰ φέρει τέλος ἐπισυνημμένον καὶ τὰ σχέδια τῶν κλιβάνων καὶ λοιπῶν σκευαστηρίων, τῶν κτιρίων καὶ τοῦ τόπου ἔνθα θέλουσιν ἱδρυθῆ ὡς καὶ τοῦ ὑδραγωγοῦ, ἐὰν ἡ χρεία τὸ καλέσῃ. Τὰ γενικὰ σχέδια καταστρώννυνται κατὰ τὴν κλίμακα 1: 500 τὰ δὲ μερικώτερα κατὰ τὴν 1:100.

Ἄρθρ. 87. Ὁ διοικητὴς γνωστοποιεῖ ἀμέσως τὴν αἴτησιν καὶ τὰ ἐπισυνημμένα ἔγγραφα εἰς τὴν διεύθυνσιν τῶν μεταλλείων, ἥτις ἐξετάζει τότε ἂν συνάδωσι πρὸς τοὺς ὅρους τοῦ προηγουμένου ἄρθρου, καὶ παρα-

πέμπει πάντα εἰς τὸν διοικητὴν τῆς νομαρχίας μετὰ τῶν σχεδίων τῶν ἀναγκαίων εἰδοποιήσεων.

Ἄρθρ. 88. Ὁ διοικητὴς τῆς νομαρχίας ἐγγράφει τότε τὴν αἴτησιν ἐν ἰδιαιτέρῳ βιβλίῳ καὶ κοινοποιεῖ αὐτὴν διὰ τοιχοκολλημένων εἰδοποιήσεων εἰς τὰς ἕδρας τῆς νομαρχίας, εἰς τὸν τόπον τῆς διαμονῆς τοῦ αἰτοῦντος καὶ εἰς τὸν δῆμον (καζᾶν), ὅπου ἱδρυθήσεται τὸ ἐργοστάσιον. Ἡ δὲ διεύθυνσις τῶν μεταλλείων, ἅμα εἰδοποιουμένη παρὰ τοῦ διοικητοῦ, ἐγγράφει ὡσαύτως τὴν αἴτησιν ἐν ἰδιαιτέρῳ βιβλίῳ καὶ κοινοποιεῖ τὸ πρᾶγμα διὰ τῶν ἐφημερίδων.

Ἄρθρ. 89. Αἱ ἀντιρρήσεις εἰσὶ δεκταὶ παρὰ τῷ διοικητῇ τῆς νομαρχίας καὶ τῇ διευθύνσει τῶν μεταλλείων κατὰ τὰς μετὰ τὴν ἡμέραν τῆς κοινοποιήσεως 90 ἡμέρας· γνωστοποιοῦνται δὲ τῷ αἰτοῦντι, εἰς ὃν δίδοται προθεσμία, ὅπως ἀπαντήσῃ.

Ἄρθρ. 90. Μετὰ τὴν λῆξιν τῆς δοθείσης προθεσμίας, ὁ διοικητὴς τῆς νομαρχίας διαβιβάζει πάντα πρὸς τὸν μηχανικὸν τῶν μεταλλείων, ὅστις, μεταβαίνων ἐν ἀνάγκῃ ὅπως ποιήσηται τὰς ἀναγκαίας ἐξελέγξεις, συντάσσει λεπτομερῆ ἔκθεσιν, ἐν ᾗ προστίθησι τὰς ἰδίας αὐτοῦ παρατηρήσεις, καὶ γνωμοδοτεῖ περί τε τῆς αἰτήσεως καὶ τῶν ἀντιρρήσεων, περὶ τοῦ ὠφελίμου τῆς ἐπιχειρήσεως, τοῦ παραδεχθησομένου βιομηχανικοῦ τρόπου, ὡς καὶ περὶ τῶν ἐπιβληθησομένων τῷ αἰτοῦντι ὑποχρεώσεων καὶ συμφωνιῶν. Ἐν τῇ αὐτῇ ἐκθέσει ὀφείλει νὰ ἐπιβεβαιοῖ τὸ ἀκριβὲς τοῦ καταστρωθέντος σχεδίου.

Ἄρθρ. 91. Ὁ μηχανικὸς τῶν μεταλλείων παραπέμπει πάντα τὰ σχετικὰ ἔγγραφα πρὸς τὸν διοικητήν, ἐπισυνάπτων καὶ τὰς ἰδίας αὐτοῦ παρατηρήσεις, καὶ διαβιβάζει πάντα εἰς τὴν διεύθυνσιν τῶν μεταλλείων.

Ἄρθρ. 92. Ἡ διεύθυνσις τῶν μεταλλείων συντάσσει τὸ πρακτικὸν τῆς ἀδείας, προστιθεῖσα πάντα τὰ ἄρθρα καὶ τὰς ὑποχρεώσεις, ὅσαι φαίνονται αὐτῇ κατάλληλοι, ὁρίζει θετικῶς τὸ ἐν τῇ ἐπιδόσει τοῦ φιρμανίου πληρωθησόμενον δικαίωμα, ὅπερ ποικίλλει ἀναλόγως τῆς σημαντικότητος τοῦ ἐργοστασίου ἀπὸ 10—50 λιρῶν τουρκικῶν, καὶ καθυποβάλλει τέλος τὰς προτάσεις εἰς τὴν Ὑψηλὴν Πύλην. Τῇ γνωμοδοτήσει δὲ τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας, τὸ φιρμάνιον ἐκδίδοται δι' Αὐτοκρατορικῆς ἀποφάσεως.

Ἄρθρ. 93. Αἱ ἐν τῷ περὶ ἀδείας φιρμανίῳ περιεχόμεναι ὑποχρεώσεις καὶ συμφωνίαι δημοσιεύονται δαπάναις τοῦ προνομιούχου διὰ τῶν ἐφημερίδων καὶ δι' εἰδοποιήσεων.

Ἄρθρ. 94. Ὁ προνομιοῦχος ὁ θέλων νὰ εἰσαγάγῃ μεταρρυθμίσεις εἰς τὸ ἐργοστάσιόν του ἀναγγέλλει τοῦτο προηγουμένως εἰς τὸν διοικητήν, ἐπισυνάπτων σχέδιον τῶν τροποποιήσεων, ὁ δὲ διοικητὴς διαβιβάζει πάντα εἰς τὸν μηχανικὸν ἢ τὴν διεύθυνσιν τῶν μεταλλείων.

Ἄρθρ. 95. Ἡ διεύθυνσις, ἐπὶ τῇ ἐκθέσει τοῦ μηχανικοῦ τῶν μεταλλείων, δύναται πάντοτε, ἐν οἱᾳδήποτε ἐποχῇ τῆς διαρκείας τοῦ προνομίου, νὰ ἐπιβάλῃ τῷ προνομιούχῳ τοὺς ὅρους, τοὺς ὁποίους θέλει κρίνει ἀναγκαίους, πρὸς τὸ συμφέρον τῆς δημοσίου ὑγείας.

Ἄρθρ. 96. Οἱ παραβάται τῶν ἄνω ἐκτεθειμένων ὅρων τιμωροῦνται διὰ προστίμου 5—20 λιρῶν τουρκικῶν· ἐν περιπτώσει δὲ ὑποτροπῆς, τὸ συμβούλιον τῶν μεταλλείων δύναται νὰ ἀναστείλῃ προσωρινῶς τὰς ἐργασίας τοῦ ἐργοστασίου· ἐὰν δὲ ἡ παράβασις ἐπαναληφθῇ καὶ τρίτην φορὰν, ἡ ἄδεια ἀκυροῦται.

Ἄρθρ. 97. Ὅταν ὁ προνομιοῦχος ἐντὸς τοῦ ἔτους ὅπερ θέλει παρέλθει μετὰ τὴν ἔκδοσιν τῆς ἀδείας δὲν ἀρχίσῃ τὴν κατασκευὴν τοῦ ἐργοστασίου, ἢ ὅταν, κατασκευάσας αὐτὸ ἐντὸς τῆς ὑπὸ τοῦ συμβουλίου τῶν μεταλλείων ὁριζομένης προθεσμίας, ἀφίνῃ αὐτὸ ἄεργον ἐπὶ διετίαν, προσκαλεῖται νὰ κατασκευάσῃ ἢ θέσῃ αὐτὸ ἐν ἐνεργείᾳ, λαμβάνων ἔτι κατάλληλόν τινα προθεσμίαν, μετὰ τὴν παρέλευσιν τῆς ὁποίας ἡ ἄδεια ἀνακαλεῖται.

Ἄρθρ. 98. Ἡ ἀνάκλησις τῆς ἀδείας ἢ ἡ ἐκουσία παραίτησις δημοσιεύεται.

(4 Μουχαρρέμ 1286).

ΟΔΗΓΙΑΙ

ἀφορῶσαι τὴν ὑπηρεσίαν καὶ τὰ καθήκοντα τῶν διευθυντῶν τῆς γεωργίας.

Ἐπειδὴ ἡ Κυβέρνησις ὀφείλει νὰ μεριμνᾷ πρὸς ἐπίτευξιν τῶν μέσων, τῶν συντελούντων εἰς τὴν ἀνάπτυξιν καὶ ἐξάπλωσιν τῆς γεωργίας, ἥτις εἶναι ἡ βάσις τῆς εὐδαιμονίας τοῦ Κράτους, καὶ ἐπειδὴ οἱ ὑπάλληλοι τῆς γεωργίας ἔχουσι καθῆκον ἵνα προτρέπωσιν εἰς τοῦτο τοὺς γεωργοὺς, καθυποβάλλοντες εἰς τὰς ἐπιτοπίους ἀρχὰς τὰς ἀνάγκας αὐτῶν, συνετάχθησαν δι' αὐτοὺς αἱ ἐφεξῆς διατάξεις.

Ἐπειδὴ οἱ ὑπὸ τῆς κυβερνήσεως διορισθησόμενοι διευθυνταὶ γεωργίας θέλουσιν ἐδρεύει εἰς τὰς πρωτευούσας τῶν νομαρχιῶν, ἐπαρχιῶν καὶ δήμων, δέον κατὰ τὸν νόμον νὰ διορίζωνται ἀντιπρόσωποι αὐτῶν εἰς τὰς κυριωτέρας κωμοπόλεις καὶ μεγαλειτέρας κώμας, ὑπὸ τὸν τίτλον *ὑπάλληλοι τῆς γεωργίας ἢ ἐπίτροποι τῶν διευθυντῶν αὐτῆς*, ἐκ τῶν ἰθαγενῶν κατοίκων, ἐξ ἐκείνων, οἵτινες δὲν ἔχουσιν ἀνάγκην μισθοδοσίας παρὰ τῆς Κυβερνήσεως, ὡς οἱ πρῶτοι, ἀλλὰ θεωροῦσι τὸν διορισμὸν τοῦτον τιμητικὸν δι' ἑαυτοὺς, καὶ ἐπιθυμοῦσιν ἐγκαρδίως τὴν ἐπαύξησιν τῆς εὐδαιμονίας τῆς πατρίδος των. Οἱ τοιοῦτοι ἐκλέγονται ὑπὸ τοῦ ἐπιτοπίου συμβουλίου καὶ τῶν κατοίκων ἐκ τῶν ἰθαγενῶν ὀθωμανῶν εἴτε χριστιανῶν, ὑπηκόων τῆς Αὐτοκρατορίας, ἐγγραφομένου τοῦ ὀνόματος καὶ ἐπιθέτου αὐτῶν, ἅμα τῷ διορισμῷ, ἐν τῷ βιβλίῳ τοῦ ἐπιτοπίου συμβουλίου.

Οἱ διευθυνταὶ τῆς γεωργίας καὶ οἱ ἀντιπρόσωποι αὐτῶν, ἐρευνῶντες καὶ ἐξετάζοντες λεπτομερῶς πᾶν ὅ,τι συντελεῖ πρὸς εὐδαιμονίαν καὶ πλοῦτον τῶν κατοίκων, πρόοδον δὲ καὶ ἀνάπτυξιν πάντοτε τῆς γεωργίας τῶν χωρίων καὶ δήμων, εἰς οὓς εὑρίσκονται, ὀφείλουσι ν' ἀναφέρωσι ταῦτα ἀδιαλείπτως οἱ μὲν ἀντιπρόσωποι πρὸς τοὺς διευθυντὰς τῆς γεωργίας, οὗτοι δὲ ἀπ' εὐθείας πρὸς τὴν ἐπιτόπιον ἀρχήν.

Πᾶς τις, προτρεπόμενος τοιουτοτρόπως εἰς ἀνάπτυξιν τῆς γεωργίας (λέγοντες δὲ γεωργίαν δὲν ἐννοοῦμεν μόνον τὴν τοῦ σίτου καὶ κριθῆς, ἀλλ' ἀναλόγως τῶν ἐποχῶν καὶ παντὸς εἴδους σπαρτῶν ἐν γένει: οἷον ὀρυζίου, δζεχρίου, ριζαρίου, μετάξης, βάμβακος κτλ.), δέον νὰ παράγῃ καὶ ἄλλα ἀντικείμενα, ὧν ἡ καλλιέργεια θεωρεῖται ἀναγκαία καὶ ἀπαραίτητος, κατὰ τὸ κλίμα καὶ τὴν ἐπιδεκτικότητα τῆς γῆς.

Ἐνῷ ὁ βάμβαξ ἀνέκαθεν εἶναι ὠφέλιμος, ἡ καλλιέργεια αὐτοῦ σχετικῶς δὲν προήχθη ὡς ἔδει, οὐδὲ ἐδοκιμάσθη ποτὲ τὸ γένος καὶ εἶδος τοῦ ἀλλαχόσε παραγομένου βάμβακος, περιορισθείσης πάντοτε τῆς γεωργίας εἰς τὴν καλλιέργειαν τοῦ ὑπάρχοντος. Ἐπειδὴ ὅμως τὸ γένος καὶ εἶδος τοῦ ἐν Αἰγύπτῳ καὶ Ἀμερικῇ παραγομένου βάμβακος, ἐκτὸς τοῦ ὅτι ἔχει διαφορὰν πρὸς τὰς δαπάνας, εἶναι καὶ καλλιτέρας ποιότητος, ὡς ἐκ τούτου, δὲ καὶ ἀνωτέρας ἀξίας ὁπότερον ἐκ τῶν δύο εἰδῶν φυτευθῇ καὶ καλλιεργηθῇ, θεωρεῖται ἐπάναγκες ἵνα καὶ ἐν τῷ Ὀθωμανικῷ Κράτει σπαρῇ καὶ ἐπαυξηθῇ ὁ σπόρος τοῦ ἐν Αἰγύπτῳ καὶ Ἀμερικῇ παραγομένου βάμβακος, ἀναλόγως τοῦ κλίματος καὶ τῆς ἐπιδεκτικότητος παντὸς τόπου. Πρὸς ἐπαύξησιν λοιπὸν τοῦ προϊόντος τούτου, δέον ἵνα οἱ διευθυνταὶ τῆς γεωργίας καταβάλωσι πᾶσαν προσπάθειαν, δίδοντες εἰς τοὺς περὶ τὴν βαμβακοφυτείαν ἀσχολουμένους ἀνὰ ἓν ἀντίτυπον τῶν *ὁδηγιῶν*, τῶν ἐκτυπωθεισῶν ἐπὶ τούτῳ καὶ πραγματευομένων περὶ τοῦ πῶς πρέπει νὰ σπείρηται, θερίζηται καὶ καλλιεργῆται ἐν γένει ὁ βάμβαξ.

Ἐλήφθησαν μέτρα, διακοινωθέντα ἤδη δι' ὑψηλῶν διαταγῶν, ὅπως παρεμποδίζωνται τὰ εἰς διάφορα πρόσωπα ἀνήκοντα ζῶα τοῦ εἰσέρχεσθαι εἴς τινα χωράφια καὶ προξενεῖν ζημίας καὶ φθορὰς εἰς τὰ σπαρτά. Πρὸς ἐφαρμογὴν ὅμως τῶν μέτρων τούτων, ἐκτὸς τῶν προσπαθειῶν τῆς Κυβερνήσεως, θέλουσι φροντίζει καὶ οἱ διευθυνταὶ τῆς γεωργίας, εἰδοποιοῦντες ἀμέσως τὰς ἐπιτοπίους ἀρχὰς ἐν πάσῃ παραβιάσει καὶ ἀντιπράξει.

Ἐπειδὴ οὐδενὶ ἐπιτρέπεται κατ' οὐδένα τρόπον νὰ γίνηται παραίτιος τῆς φθορᾶς τῶν σπαρτῶν, ἀπομακρύνων ἐκ τῆς ἐργασίας των καὶ χρονοτριβῶν τοὺς γεωργοὺς καὶ ἐργάτας αὐτῶν ἐν καιρῷ θέρους, ὅτε δηλαδὴ ὀργῶσι τὴν γῆν, σπείρουσι, θερίζουσι καὶ ἁλωνίζουσι, δέον ὅπως οὐδαμοῦ πιέζηται τὸ σύστημα τῶν γεωργῶν, οὔτε νὰ φυλακίζηται διὰ φόρους, ἐπιβολὰς καὶ ἰδιωτικὰ χρέη, ἐνόσῳ διαρκεῖ ἡ εἰς τοιούτου εἴδους ἐργασίας ἐνασχόλησις αὐτῶν· ἐν ἐναντίᾳ περιπτώσει, δικαιοῦνται οἱ ἐνδιαφερόμενοι ν' ἀναφέρωνται πρὸς τὰς ἐπιτοπίους ἀρχάς.

Ἐν περιπτώσει, καθ' ἣν τινὲς τῶν γεωργῶν καὶ ἐργατῶν των διατελοῦσιν ὀφειλέται πρὸς τὴν κυβέρνησιν ἢ πρὸς ἰδιώτας, ἐκτὸς δὲ τῶν ἐν ἐνεργείᾳ ζευξίμων αὐτῶν ζώων καὶ τῶν ἐπὶ τούτῳ ἐργαλείων, οὐδενὸς ἄλλου κέκτηνται ὅπως διὰ τῆς πωλήσεως αὐτοῦ ἐξοφλήσωσι τὰ χρέη των, ἀποδεικνυομένου τούτου ἐν τῷ ἐπιτοπίῳ συμβουλίῳ ὡς ἀληθοῦς, τὰ εἰρημένα ζῶα καὶ ἐργαλεῖα, ὡς τὰ μόνα πρὸς συντήρησιν αὐτῶν καὶ διατροφὴν μέσα, οὐδέποτε πωλοῦνται δι' εἴσπραξιν φόρων ἢ ἀπότισιν χρεῶν, ἀλλὰ χορηγεῖται αὐτοῖς παρατεταμένη καὶ ἀνάλογος προθεσμία, ὥστε διὰ τῶν διευθυντῶν τῆς γεωργίας κατὰ τὴν συγκομιδὴν τῶν καρπῶν τοῦ χρεώστου νὰ κρατῆται μέρος, ἐξ οὗ νὰ πληρόνωνται κατ' ἀναλογίαν

τὰ χρέη μέχρις ἐξοφλήσεως. Ἡ περίπτωσις ὅμως αὕτη δέον ἵνα μὴ γίνῃ ἀφορμὴ πρὸς παρεμπόδισιν τῶν δημοσίων εἰσπράξεων, οὐδεὶς δὲ ἐν γένει πρέπει νὰ διαπράξῃ τοιαύτην ἀδικίαν.

Αἱ μεταξὺ τῶν γεωργῶν παρουσιαζόμεναι διαφοραὶ καὶ δίκαι ἕνεκα γεωργίας καὶ ζημιῶν, προξενουμένων εἰς τὰς σπαρσίμους γαίας, καὶ ἄλλων ὁμοίας φύσεως παραπόνων, ὁπουδήποτε καὶ ἂν θεωρηθῶσι, διεκδικάζονται ἐπὶ παρουσίᾳ τῶν διευθυντῶν τῆς γεωργίας τοῦ τόπου ἐκείνου.

Καθὼς οἱ πρὸς τὴν εὐτυχίαν καὶ τὸν πλοῦτον τῶν κατοίκων, ὅπερ ἐστὶ τὸ πρῶτον καὶ ἀναγκαιότερον ἀντικείμενον, ἐργαζόμενοι ἐπευφημοῦνται καὶ βραβεύονται ὑπὸ τῆς Σ. κυβερνήσεως, τοιουτοτρόπως ἀπαγορεύεται τὸ νὰ ζητῆται παρὰ τῶν κατοίκων καὶ πτωχῶν οὐδ' ὀβολὸς, εἴτε λόγῳ φιλοδωρίας εἴτε ἄλλῳ τινι, ὡς καὶ τὸ νὰ ὑποχρεῶνται οἱ γεωργοὶ καὶ οἱ κάτοικοι ὅπως ἐργασθῶσιν ἄνευ ἀμοιβῆς εἰς χωράφια ἢ εἰς ἄλλους τόπους τῶν διευθυντῶν τῆς γεωργίας καὶ ἐπιστατῶν αὐτῶν. Οἱ τὸ ἐναντίον πράττοντες εἰσὶν ὑπεύθυνοι καὶ τιμωροῦνται.

ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ

ἀφορῶσαι τὰς ὑπὸ τῆς Κυβερνήσεως γενομένας καὶ δημοσιευθείσας ἤδη παραχωρήσεις πρὸς ἐπαύξησιν τῆς καλλιεργείας τοῦ βάμβακος.

(26 Ῥεδζὲπ 1278).

Ἄρθρ. 1. Μολονότι αἱ διαθέσιμοι καὶ ἀκαλλιέργητοι γαῖαι παραχωροῦνται δωρεὰν εἰς τοὺς καλλιεργοῦντας καὶ μεταβάλλοντες αὐτὰς εἰς χωράφια τῇ πληρωμῇ τριῶν μόνον γροσίων διὰ τὸν χάρτην τῶν τίτλων καὶ τῶν ἐγγράφων τῆς ἰδιοκτησίας κατὰ τὸν περὶ ταπίων Κανονισμόν, ἐκτὸς δὲ τούτου ἀπαλλάττονται παντὸς δασμοῦ τὰ προϊόντα τῶν γαιῶν τούτων ἐπὶ ἓν ἔτος, καὶ ἐὰν αἱ γαῖαι ὦσι πετρώδεις, ἐπὶ δύω, ἐν τούτοις, ὅταν αἱ εἰρημέναι γαῖαι σπαρῶσιν ἐκ βάμβακος, δὲν δεκατίζονται ἐπὶ πενταετίαν. Ἡ πενταετὴς αὕτη ἀσιδοσία, χρονολογουμένη ἀπὸ τῆς ἡμέρας τῆς κοινοποιήσεως τοῦ παρόντος Κανονισμοῦ, θέλει ἰσχύει ἐπὶ δέκα ἔτη.

Ἄρθρ. 2. Ἐὰν κατὰ τὸ δεκαετὲς τοῦτο διάστημα τὰ τελωνειακὰ τιμολόγια τοῦ βάμβακος δὲν τροποποιηθῶσιν, ὅσῳ καλλιτέρας ποιότητος καὶ ἂν ᾖ ὁ βάμβαξ, δεκατίζεται κατὰ ἓν καὶ τὸ αὐτὸ σύστημα.

Ἄρθρ. 3. Ἐν περιπτώσει, καθ' ἣν αἱ ὁδοὶ τῶν δήμων, εἰς τὰ περίχωρα τῶν ὁποίων ἐξάγεται ὁ βάμβαξ, εἰσὶ βεβλαμμέναι, πρὸς εὐχερῆ τοῦ βάμβακος μεταφορὰν εἰς τὰς ἀποβάθρας τῆς φορτώσεως, ἐπιδιορθοῦνται καὶ ἰσοπεδοῦνται συμφώνως τῷ ἐσχάτως ἐκδοθέντι περὶ ὁδοποιΐας Κανονισμῷ. Καθὼς δὲ δὲν λαμβάνονται τελωνειακὰ τέλη διὰ τὰς μηχανὰς καὶ λοιπὰ χρειώδη ἐργαλεῖα, ἅπερ ἤθελον προμηθευθῆ ἐπὶ τούτῳ οἱ κάτοικοι ἐξ Εὐρώπης πρὸς γεωργίαν, καθαρισμὸν καὶ διαχώρισιν τοῦ σπόρου ἀπὸ τοῦ βάμβακος, οὕτω καὶ ἡ Κυβέρνησις δι' ἰδίων της ἐξόδων θέλει μεταφέρει ἐξ Ἀμερικῆς καὶ ἀλλαχόθεν διὰ δεῖγμα ἀποχρῶντα ἀριθμὸν μηχανῶν καὶ ἐργαλείων ὡς καὶ ἱκανὴν ποσότητα σπόρου ἐκλεκτῆς ποιότητος βάμβακος καὶ διαμοιράσει ταῦτα εἰς τὸν λαὸν πρὸς χρῆσιν καὶ δοκιμήν. Ἐκτὸς τούτου ἀποσταλήσονται ὑπ' αὐτῆς πανταχοῦ ὅπου καλλιεργεῖται ὁ βάμβαξ ὁδηγίαι καὶ φυλλάδια, πραγματευόμενα περὶ τοῦ τρόπου τῆς εὐχεροῦς καλλιεργείας, προαγωγῆς καὶ ἐπαυξήσεως τοῦ βάμβακος.

Ἄρθρ. 4. Κατ' ἔτος ἐκτὸς τῶν πόλεων καὶ κωμῶν, εἰς τὰ πέριξ τῶν ὁποίων παράγεται ὁ βάμβαξ, γίνονται ἐκθέσεις δειγμάτων τοῦ ἐξαγομένου βάμβακος, οἱ δὲ τὸ καλλίτερον εἶδος καλλιεργήσαντες καὶ παραγαγόντες ἐπευφημοῦνται καὶ βραβεύονται.

Ἄρθρ. 5. Τοῦ λοιποῦ δέον νὰ καταβάλληται πᾶσα προσπάθεια πρὸς ἐπίτευξιν τῶν εὐκολιῶν, δι' ὧν προάγεται ἐπὶ τὰ κρείττω ὁ βάμβαξ.

ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ

Περὶ ἀσιδοσίας τῶν νέων ἐλαιώνων.

(29 Ζιλχιδζὲ 1278.)

Ἄρθρ. 1. Οἱ νεωστὶ ἀναδεικνύμενοι ἐλαιῶνες ἐπὶ τρία κατὰ συνέχειαν ἔτη ἀπὸ τοῦ πρώτου τῆς καρποφορίας των εἰσὶν ἀπηλλαγμένοι δασμοῦ.

Ἄρθρ. 2. Ἡ τριετὴς αὕτη ἀσιδοσία χρονολογεῖται ἀπὸ τοῦ ἔτους τῆς καρποφορίας τῶν ἐλαιοδένδρων· ἐπειδὴ ὅμως αὕτη ἔσται δυσανάλογος ἕνεκα τῶν διαφόρων εἰδῶν καὶ τῆς ποικιλίας τῶν φυτειῶν, ὁρίζεται κατωτέρω μέχρι πόσων ἐτῶν δὲν δεκατίζονται τὰ ἐλαιόδενδρα, ἀρχομένων ἀπὸ τῆς ἐποχῆς καθ' ἣν ἕκαστον εἶδος ἐφυτεύθη ἢ ἐνεβολιάσθη.

Ἄρθρ. 3. Αἱ ἄγριαι φυτεῖαι, αἱ ῥίζαι καὶ οἱ ἐκ τῶν δένδρων κοπτόμενοι καὶ φυτευόμενοι κλάδοι (*τζελίκ*) ἀπὸ τῆς ἐποχῆς τῆς φυτεύσεως αὐτῶν ἐπὶ δέκα τρία κατὰ συνέχειαν ἔτη εἰσὶν ἀπηλλαγμένα δασμοῦ.

Ἄρθρ. 4. Ὅσαι φυτεῖαι, οὖσαι ἐμβολιασμέναι πρὸ 2—5 ἐτῶν, μετεφυτεύθησαν ἀλλαχοῦ, ἀπὸ τῆς ἐποχῆς τῆς μεταφυτεύσεώς των μέχρι δέκα ἐτῶν εἰσὶν ἐλεύθεραι δασμοῦ.

Ἄρθρ. 5. Ὅσαι πάλιν, οὖσαι ἐμβολιασμέναι πλέον τῶν πέντε ἐτῶν, μετεφυτεύθησαν ἀλλαχοῦ, ἀπὸ τῆς ἐποχῆς ταύτης μέχρις ἑπτὰ ἐτῶν εἰσὶν ἀσίδοτοι.

Ἄρθρ. 6. Ὅσαι φυτεῖαι ἐνεβολιάσθησαν ἐν δάσει ἀγρίου ἐλαιῶνος, ἀπὸ τῆς ἐποχῆς τῆς ἐμβολιάσεως μέχρι δέκα ἐτῶν εἰσὶν ἀσίδοτοι.

Ἄρθρ. 7. Οἱ ἐπιθυμοῦντες ὡς ἀνωτέρω νὰ λάβωσι προνόμιον ἀσιδοσίας, ὀφείλουσι νὰ ἐπιδώσωσιν εἰς τὴν ἐπιτόπιον ἀρχὴν ἀναφορὰν, περιέχουσαν τὴν ἔκτασιν, τὸ ὄνομα καὶ τὰ ὅρια τοῦ τόπου, ὡς καὶ τὸ ποσὸν καὶ εἶδος τῶν δένδρων ἅπερ ἐφύτευσαν ἢ ἐνεβολίασαν, λαμβάνοντες ἐπὶ τούτῳ ἀπόδειξιν, ἣν θέλουσι παρουσιάζει κατὰ τὸ ἔτος τῆς καρποφορίας.

Ἄρθρ. 8. Αἱ ὡς ἀνωτέρω ἐπὶ ἀσιδοσίᾳ διδόμεναι ἀποδείξεις, δέον νὰ ἐγγράφωνται ἐν τῷ βιβλίῳ τοῦ ἐπιτοπίου συμβουλίου.

Ἄρθρ. 9. Οἱ πωλήσοντες τοὺς νεωστὶ ἀναδειχθέντας ἐλαιῶνάς των, δι' οὓς κέκτηνται προνόμιον ἀσιδοσίας, πωλοῦσιν αὐτοὺς μετὰ τοῦ προνομίου.

Ἄρθρ. 10. Οἱ ἐντὸς παλαιῶν ἐλαιώνων χάριν ἐπιδιορθώσεως φυτεύσαντες φυτείας, ἢ ἐγχώσαντες εἴτε μεταφυτεύσαντες κλάδους, δὲν δικαισῦνται κατὰ τὸν παρόντα Κανονισμὸν νὰ ζητήσωσι προνόμιον ἀσιδοσίας.

ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ

Περὶ ἀσιδοσίας νέων συκαμινεώνων.

(12 Μουχαρὲμ 1279.)

Ἄρθρ. 1. Αἱ νέαι συκαμινοφυτεῖαι, ὡς δηλοῦται ἐν τοῖς κατωτέρω ἄρθροις, εἰσὶν ἐλεύθεραι δασμοῦ ἐπὶ τρία κατὰ συνέχειαν ἔτη ἀπὸ τῆς ἐνάρξεως τῆς καρποφορίας των.

Ἄρθρ. 2. Τοῦ τετάρτου ἔτους ἀπὸ τῆς φυτεύσεως τῶν συκαμινεῶν θεωρουμένου ὡς ἔτους καρποφορίας, καὶ τῶν φύλλων ἑνὸς στρέμματος αὐτῶν λογιζομένων ὡς ἱκανῶν νὰ παράγωσι 40 ὀκάδ. χλωρῶν κουκουλίων ἢ 4 ὀκάδ. ὠμῆς μετάξης, οἱ διὰ φυτεύσεως νέων συκαμινεώνων ἀξιωθέντες ἀσιδοσίας, ἐπὶ τρία κατὰ συνέχειαν ἔτη ἀπὸ τῆς ἐνάρξεως τῆς καρποφορίας εἰσὶν ἀπηλλαγμένοι τοῦ δεκάτου 40 ὀκάδων χλωρῶν κουκουλίων ἢ 4 ὀκάδ. ὠμῆς μετάξης δι' ἕκαστον στρέμμα συκαμινεώνων.

Ἄρθρ. 3. Ὅστις, ἐκ τῶν φυτευσάντων ἐντὸς ἰδίων του ἀκαλλιεργήτων γαιῶν νέας συκαμινοφυτείας, θελήσῃ νὰ ἀποκτήσῃ προνόμιον ἀσιδοσίας ὡς ἀνωτέρω, ἐπιδίδει εἰς τὰς ἐπιτοπίους ἀρχὰς ἀναφορὰν δηλοῦσαν ὅτι αἱ γαῖαι, ἃς ἐξέλεξεν ὅπως φυτεύσῃ συκαμινοφυτείας, ἦσαν ἀκαλλιέργητοι, καὶ δεικνύουσαν τὰ ὅρια, τὸ ὄνομα καὶ τὸ ποσὸν αὐτῶν. Τῆς ἀναφορᾶς ταύτης, μετὰ τὰς ἐπὶ τούτῳ ἐρεύνας τοῦ ἐπιτοπίου συμβουλίου, ἅμα εὑρεθείσης συμφώνου ταῖς διατάξεσι καὶ ἀκριβοῦς, δίδεται ἐνδεικτικὸν (*ἰλμ-ου-χαπὲρ*) τῷ αἰτοῦντι, καταγραφόμενον ἐν τῷ βιβλίῳ τοῦ συμβουλίου.

Ἄρθρ. 4. Τὰ ἐκ νέων συκαμινοφυτειῶν ἀναδειχθέντα δένδρα, ὑπὲρ ἃ δίδεται ἀσιδοσία ὡς ἀνωτέρω, δέον ἵνα ὦσιν ἐμπεφυτευμένα οὕτως, ὥστε μεταξὺ αὐτῶν ἀπόστασις νὰ μὴ ᾖ μικροτέρα τῶν δύο πήχεων, μεγαλητέρα τῶν ὀκτὼ, νὰ τυγχάνωσι τῆς καλλιτέρας περιποιήσεως κατὰ τοῦ ἔτους τῆς καρποφορίας των, καὶ ἐκ τῶν κατὰ τὰ ἔτη τῆς καρποφορίας παραγομένων φύλλων ἢ ὑπὸ τῶν ἰδιοκτητῶν νὰ διατρέφωνται μεταξοσκώληκες, ἢ ἐπὶ τούτῳ νὰ πωλῶνται ταῦτα εἰς ἄλλους. Οἱ συμμορφούμενοι πρὸς τὰς ἀνωτέρω διατάξεις, ἀφοῦ κατὰ τὸ ἔτος τῆς καρποφορίας παρουσιάσωσιν εἰς τὰς ἐπιτοπίους ἀρχὰς τὰ ἀνὰ χεῖράς των ἐνδεικτικὰ, καὶ ἀποδείξωσιν ἐν τῷ ἐπιτοπίῳ συμβουλίῳ ὅτι πιστῶς συνεμορφώθησαν πρὸς τὰς ἄνω διατάξεις, λαμβάνουσιν ἀπόδειξιν (*τεζκερὲ*) ἀσιδοσίας δι' ὅσην ποσότητα κουκουλίων ἢ ὠμῆς μετάξης ἤθελον φανῇ δι-

καιοῦχοι, ἀναλόγως τῶν στρεμμάτων τῶν ἀναφερομένων ἐν τῷ 2ῳ ἄρθρῳ.

Ἄρθρ. 5. Αἱ ἀποδείξεις ἀσιδοσίας, ἔχουσαι ἀξίαν χρημάτων, ἰσολογίζονται ἀπέναντι δασμοῦ κουκουλίων ἢ μετάξης, παραχθείσης ἐκ παλαιοῦ συκαμινεῶνος, ἀνήκοντος εἰς τὸν κάτοχον τοῦ προνομίου τῆς ἀσιδοσίας.

Ἄρθρ. 6. Ὁ τοῦ προνομίου τῆς ἀσιδοσίας συκαμινεῶνος τινὸς κάτοχος, ἐν περιπτώσει πωλήσεως αὐτοῦ εἰς ἄλλον, ἐκποιεῖ συγχρόνως καὶ τὸ προνόμιον.

Ἄρθρ. 7. Ἡ ἀνωτέρω μνημονευομένη ἀσιδοσία παραχωρεῖται ἐν γένει εἰς πάντας τοὺς νέους συκαμινεώνας, ἐπιδιδομένων συγχρόνως καὶ μεταλλίων, χαλκίνων μὲν, εἰς τοὺς μέχρι 50 στρεμμάτων φυτεύσαντας συκαμινοφυτείας ἐπὶ ἀκαλλιεργήτων καὶ μὴ ἀροτριωθεισῶν γαιῶν, ἀργυρῶν δὲ, εἰς τοὺς ἐπὶ ὁμοίαις γαίαις μέχρις 100 στρεμμάτων, καὶ χρυσῶν, εἰς τοὺς φυτεύσαντας 500 στρέμματα.

Ἄρθρ. 8. Εἰς τοὺς φυτεύοντας συκαμινοφυτείας ἐντὸς παλαιῶν συκαμινεώνων χάριν ἐπιδιορθώσεως αὐτῶν, εἰς τοὺς φυτεύοντας τοιαύτας περὶ τὰς ἀμπέλους καὶ τοὺς κήπους των, ὡς καὶ εἰς τοὺς ἀναδείξαντας μὲν νέον συκαμινεῶνα, μὴ περιποιηθέντας ὅμως αὐτὸν, ὡς διατάττει τὸ 4 ἄρθρον τοῦ παρόντος Κανονισμοῦ, δὲν δίδεται προνόμιον ἀσιδοσίας.

ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ

Ἐν ἐνεργείᾳ περὶ μετάξης.

(15 Ῥεδζὲπ, 1273.)

Τὸ δέκατον καὶ τελωνεῖον τῆς ἐν τῷ Ὀθωμανικῷ Κράτει ἐξαγομένης μετάξης λαμβάνεται ἢ εἰς μετρητὰ ἢ εἰς πρᾶγμα. Μετὰ τὴν μεταφορὰν τῆς μετάξης εἰς τὸν τόπον τῆς σταθμίσεως, ἐὰν φανερωθῇ καὶ περιέλθῃ εἰς χεῖρας τῆς ἀρχῆς ἡ ὑποκρυφθεῖσα ποσότης αὐτῆς, εἰς οἱονδήποτε καὶ ἂν ἀνήκῃ αὕτη, δημεύεται ὑπὸ τοῦ δημοσίου.

Οἱ ἅπαξ συλληφθέντες ἐπὶ λαθρεμπορίᾳ, τολμήσαντες δὲ νὰ ἐπαναλάβωσι τὴν πρᾶξίν των ταύτην, οὐ μόνον ἀπολέσουσι τὴν ἀνὰ χεῖρας αὐτῶν μέταξαν, ἀλλὰ καταγγέλλονται καὶ ὀνομαστὶ εἰς Κωνσταντινούπολιν δι' ἐκθέσεως πρὸς ἐπαξίαν τιμωρίαν των.

Ἐνῷ ἡ μέταξα εὑρίσκεται ὑπὸ πίεσιν (*μανδζηλὴκ*), δέον νὰ γίνῃ ἐπιτοπίως καταγραφὴ τῶν ὀνομάτων καὶ ἐπιθέτων τῶν ἰδιοκτητῶν αὐτῆς· ἕως οὗ δὲ οὗτοι δὲν παρουσιάσωσιν ἀπόδειξιν ὑπογεγραμμένην καὶ ἐσφραγισμένην ὑπὸ τοῦ δεκατιστοῦ, καὶ δηλοῦσαν ὅτι τό τε δέκατον καὶ τελωνεῖον τῆς μετάξης ἐπληρώθη, πρέπει νὰ καταβάλληται σύντονος προσοχὴ, ὅπως μὴ μεταφερθῇ μέταξα εἰς κἀνὲν μέρος.

ΟΔΗΓΙΑΙ

πρὸς βελτίωσιν καὶ τελειοποίησιν τοῦ γένους τῶν ἵππων καὶ φορβάδων, ἐγκριθεῖσαι ὅπως τεθῶσιν εἰς ἐνέργειαν.

(19 Μουχαρὲμ 1287).

Πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦ νὰ δυνηθῶσιν αἱ ἰδιόκτητοι φορβάδες τῶν κατοίκων νὰ συνευρεθῶσι μεθ' ἵππων καλῆς καταγωγῆς, ἡ Ὑψ. Κυβέρνησις θέλει ἀποστείλει τοιούτους εἰς τὰς ἐχούσας ἀνάγκην Νομαρχίας, ἐκ δὲ τῶν Νομαρχιῶν ἀποσταλήσονται εἰς τὰς ἐπαρχίας. Ἕκαστον τῶν σφριγώντων τούτων ἵππων θέλουσι διατρέφει, ὡς τοὺς ἵππους τῆς χωροφυλακῆς, δίδοντες αὐτοῖς τὴν τακτικὴν καὶ ὡρισμένην τροφὴν, καὶ διορίζοντες πρὸς περιποίησιν αὐτῶν ἱπποκόμον δι' ἀναλόγου μισθοῦ. Οἱ ἔπαρχοι (*μουτεσαρὶφ*) θέλουσι κρατήσει τοὺς ἵππους τούτους ἐν ταῖς ἕδραις τῶν διοικήσεών των, ἐπιτηροῦντες ἐπὶ τῆς καλῆς αὐτῶν περιποιήσεως. Ἐν τῇ μεταθέσει ἢ παύσει ἐπάρχου τινὸς, ὁ πρώην θέλει παραδίδει αὐτοὺς εἰς τὸν νέον, καὶ, ἐκτὸς τῆς ἐποχῆς τῆς ὀργώσεως, οὐδέποτε ἄλλοτε θέλει ἐπιτρέπει ἵνα ἐξέρχωνται τῆς ἕδρας τῆς διοικήσεως, καὶ ἀποστέλλωνται εἰς μακρὰν κείμενα μέρη· ἐπιτρέπεται ὅμως νὰ ἐπιβαίνωσιν αὐτῶν οἱ ἔπαρχοι ἐντὸς τῶν πόλεων. Οἱ ἵπποι οὗτοι θέλουσι σημανθῇ δι' ἰδίας σφραγίδος, ἀπαγορεύεται δὲ ἡ δι' ἄλλου ἵππου ἀνταλλαγὴ ἢ πώλησις αὐτῶν. Πᾶσα τοιαύτη κατάχρησις καθιστᾷ τὸν διαπράξοντα αὐτὴν ὑπεύθυνον ἀπέναντι τοῦ Νόμου, ἐφαρμόζονται δὲ κατ' αὐτοῦ ὅλαι αἱ διατάξεις αὐτοῦ.

Ἐκτὸς τῆς ἐποχῆς τῆς ὀργώσεως οἱ ἵπποι οὗτοι θέλουσι διαμένει ἐν ταῖς πρωτευούσαις τῶν διοικήσεων· κατὰ τὴν ἐποχὴν δὲ τῆς ὀργώσεως, ἤτοι κατὰ τοὺς μῆνας Μάρτιον, Ἀπρίλιον καὶ Μάϊον, οἱ ἐν τῇ ἕδρᾳ τῆς διοικήσεως εὑρισκόμενοι σφριγῶντες ἵπποι ἀποσταλήσονται εἰς μίαν ἢ δύω θέσεις, εἰς ἃς ἤθελεν εἶσθαι εὔκολος ἡ μετάβασις τῶν κατοίκων τῶν κωμοπόλεων καὶ χωρίων, τῶν ὑπαγομένων εἰς τὴν διοίκησιν ἐκείνην. Οἱ κάτοικοι προειδοποιοῦνται διά τε τῶν Συμβουλίων τῶν δημογερόντων καὶ διὰ τῆς Νομαρχιακῆς ἐφημερίδος περὶ τοῦ τόπου τῆς τῶν ἵππων συνευρέσεως. Οἱ κομίσοντες φορβάδας πρὸς συνεύρεσιν, δέον νὰ ἐφοδιασθῶσι δι' ἐνσφραγίστου ἀποδείξεως τῶν κατὰ τόπους μουχτάριδων.

Ἅμα ὡς αἱ φορβάδες ὁδηγηθῶσιν ὑπὸ τῶν ἰδιοκτητῶν αὐτῶν εἰς τὸν τόπον τῆς συνευρέσεως, οἱ ἐκεῖ διωρισμένοι ὑπάλληλοι καὶ χωροφύλακες

λαμβάνοντες ἐκ τῶν χειρῶν αὐτῶν τὰς ὡς ἄνω ἀποδείξεις, ἐπιτρέπουσι τὴν μετὰ τῶν σφριγώντων ἵππων συνεύρεσιν τῶν φορβάδων.

Αἱ προσερχόμεναι ὡς ἄνω φορβάδες δέον νὰ μὴ ὦσι μικρότεραι τῶν 4 ἐτῶν, νὰ παρῆλθον τοὐλάχιστον 15 ἡμέραι ἀπὸ τῆς τελευταίας αὐτῶν λοχείας, νὰ μὴ ὦσι βεβλαμμέναι ἢ ἀσθενεῖς καὶ τέλος δυσανάλογοι πρὸς τοὺς σφριγῶντας ἵππους τῆς κυβερνήσεως. Ἕκαστος σφριγῶν ἵππος δύναται δὶς νὰ συνευρεθῇ μετά τινος φορβάδος· ἂν δὲ ἐν τῇ πρώτῃ συνευρέσει ἤθελε μείνει αὕτη ἔγκυος, τότε κατὰ φυσικὸν λόγον ἀφ' ἑαυτῆς θέλει ἀποφύγει τὴν δευτέραν συνεύρεσιν, καὶ εἶναι ἀνάγκη ἵνα παρατηρηθῇ καλῶς τοῦτο καὶ μὴ ἀφεθῇ ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει πλησίον τοῦ σφριγῶντος ἵππου. Ἕκαστος τῶν ἵππων τούτων δύναται νὰ συνευρεθῇ μὲ 25—30 τὸ πολὺ φορβάδας, ἐπειδὴ δὲ δὲν εἶναι δυνατὸν ἄνευ βλάβης νὰ συνευρεθῇ μετὰ περισσοτέρων, ἀνάγκη προηγουμένως ὅπως ἐξετασθῇ πόσαι φορβάδες εὑρίσκονται ἐν τῇ περιφερείᾳ, εἰς ἣν μετενεχθήσεται ὁ σφριγῶν οὗτος ἵππος.

Οἱ σφριγῶντες ἵπποι θέλουσι τυγχάνει περιποιήσεως καὶ χρησιμεύει συμφώνως πρὸς τὰς διατάξεις τῶν παρουσῶν ὁδηγιῶν· ἐπειδὴ δὲ καὶ ἡ προμήθεια αὐτῶν γενήσεται δι' ὠφέλειαν τῶν κατοίκων πάσης τάξεως, οἱ μουχτάριδες καὶ οἱ ὑπάλληλοι δὲν λαμβάνουσιν, εἴτε λόγῳ τῆς ἐπιτραπησομένης συνευρέσεως, εἴτε ἄλλῳ τινι, οὔτε ὀβολὸν ἀπὸ τοὺς φέροντας τὰς φορβάδας των πρὸς συνουσίασιν κατοίκους. Πᾶς, ὅστις ἤθελε φωραθῇ ὅτι ἔλαβέ τι παρ' αὐτῶν, τιμωρεῖται συμφώνως πρὸς τὰς κατὰ τῶν δωροδοκουμένων διατάξεις τοῦ Ποινικοῦ Νόμου.

Καθ' ὅλην τὴν διάρκειαν τοῦ ὀργασμοῦ οἱ σφριγῶντες ἵπποι διαμένουσιν ἐν ταῖς ὁρισθείσαις θέσεσιν, ἀφοῦ δὲ συνευρεθῶσι μὲ τὰς ἐπὶ τούτῳ προσελθούσας φορβάδας, ἐπαναφέρονται πάλιν διὰ τῶν ἐπὶ τούτῳ ὑπαλλήλων εἰς τὰς ἕδρας τῶν διοικήσεων.

Ἀφοῦ μείνωσιν ἔγκυαι αἱ φορβάδες, δέον νὰ προφυλαχθῶσι καλῶς ἐκ τοῦ μεγάλου ψύχους, ὡς καὶ ἐκ τῆς ὑπερβολικῆς θερμότητος. Συνάμα δὲ ἀνάγκη νὰ εἰδοποιηθῶσιν οἱ κάτοικοι, ὅτι ὅσοι αὐτῶν θέλουσι νὰ εὐνουχήσωσι τοὺς τεχθησομένους ἄῤῥενας πώλους, ὀφείλουσι νὰ μὴ πράξωσι τοῦτο πρὶν ἢ οἱ πῶλοί των εἰσέλθωσιν εἰς τὸ δεύτερον ἔτος τῆς ἡλικίας των.

Δέον νὰ ἐξακριβοῦται καλῶς καὶ συντάσσηται στατιστικὸς κατάλογος εἰς διπλοῦν ἐξ ἑκάστης Νομαρχίας, ὅστις νὰ διαβιβάζηται εἰς τὸ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Ὑπουργεῖον, περιέχων τὸν ἀριθμὸν τῶν φορβάδων, μεθ' ὧν συνευρέθησαν κατ' ἔτος οἱ σφριγῶντες ἵπποι, καὶ τὸν ἀριθμὸν τῶν τεχθέντων πώλων.

ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ ΠΕΡΙ ΑΛΑΤΟΣ.

(Τῇ 9 Ῥαμαζὰν 1278.)

Ὑπὸ τὴν Αὐτοκρατορικὴν αἰγίδα, δυνάμει τῶν κατ' αὐτὰς μετὰ τῶν φίλων Δυνάμεων ἀνανεωθεισῶν ἐμπορικῶν συνθηκῶν, ἀπαγορευθείσης ὁριστικῶς τῆς εἰσαγωγῆς τοῦ ἐκ τῆς ἀλλοδαπῆς ἅλατος, ἀπεφασίσθη ἵνα τοῦ λοιποῦ μὴ εἰσάγηται μὲν εἰς τὸ Ὀθωμανικὸν Κράτος οὐδὲ ἐλάχιστον ποσὸν ἅλατος, αἱ δὲ ἐν τῷ Ὀθωμανικῷ Κράτει ἁλικαὶ, τὰ ἁλατωρυχεῖα καὶ τὰ ἁλατοφόρα φρέατα, ἀπὸ τοῦ Μαρτίου τοῦ 1278 ὄντα ὑπὸ περιορισμὸν, νὰ τεθῶσιν ὑπὸ τὴν ἐποπτείαν καὶ διεύθυνσιν τῆς Γενικῆς Διευθύνσεως τῶν ἐμμέσων φόρων, διαχειριζόμεναι ἀμέσως ὑπὸ τῆς κυβερνήσεως.

Αἱ κάτωθι σημειούμεναι ὁδηγίαι ἀφορῶσι τὰ καθήκοντα καὶ τὰς λοιπὰς ἀναγκαίας ἐργασίας τῶν εἰς τὰς ἁλικὰς ταύτας διορισθησομένων διευθυντῶν καὶ ὑπαλλήλων.

Ἄρθρ. 1. Αἱ εἰρημέναι ἁλικαὶ, τὰ ἁλατωρυχεῖα καὶ τὰ ἁλατοφόρα φρέατα, ὅπως διευθύνωνται ἀποκλειστικῶς ὑπὸ τῆς κυβερνήσεως, διαιροῦνται ἀναλόγως τῶν θέσεών των εἰς διάφορα κέντρα καὶ προσαρτήματα· διὰ τὴν διεύθυνσιν δὲ ἑκάστου κέντρου διορίζονται κατὰ τὴν ἀνάγκην τοῦ τόπου εἷς διευθυντὴς, εἷς πρῶτος γραμματεὺς καὶ εἷς ταμίας. Οἱ διευθυνταὶ διαμένουσιν ἐν τῷ τόπῳ, ὃν ἐνέκριναν ὡς κέντρον τῆς περιφερείας των, ἐποπτεύοντες εἰς τὴν διαχείρισιν καὶ ἐργασίαν τῶν ἐν τοῖς κέντροις εὑρισκομένων ἁλατωρυχείων, ἁλικῶν καὶ ἁλατοφόρων φρεάτων, διὰ τῶν ἐπὶ τούτῳ διοριζομένων ὑπαλλήλων των, περιέρχονται δὲ οἱ ἴδιοι καὶ τὰς ἐν τοῖς προσαρτήμασιν εὑρισκομένας ἁλικὰς κλπ. κατὰ τὰ ἐν τῷ 20 ἄρθρῳ ὁριζόμενα.

Ἄρθρ. 2. Οἱ διὰ τὰς ἐντὸς τοῦ κέντρου ἁλικὰς, ἁλατωρυχεῖα, καὶ ἁλατοφόρα φρέατα καὶ ὑπὸ τὰς ἀμέσους διαταγὰς τῶν διευθυντῶν διορισθησόμενοι ὑπάλληλοι, γραμματεῖς καὶ ταμίαι, ἐκλέγονται καὶ ἀποστέλλονται ὑπὸ τῆς Γενικῆς διευθύνσεως· οἱ δὲ λοιποὶ ὑπάλληλοι, γραμματεῖς καὶ ὑπηρέται διορίζονται ἕνεκα οἰκονομικῶν λόγων ὑπὸ τῶν κεντρικῶν διευθυντῶν, ἐκλεγόμενοι μεταξὺ τῶν ὑπηρετησάντων κατὰ τὴν ἐποχὴν καθ' ἣν ἐξεμισθοῦντο τὰ ἁλατωρυχεῖα, οἵτινες ἀπέκτησαν εἰδικὰς γνώσεις καὶ πεῖραν ὡς πρὸς τὴν κατάστασιν τῶν τόπων καὶ διεκρίθησαν ἐπὶ δεδοκιμασμένῃ εὐθύτητι καὶ ἀκεραιότητι χαρακτῆρος, καθὼς καὶ ἐξ ἄλλων

καταλλήλων ἀτόμων ἀποδεδειγμένης ἱκανότητος καὶ πείρας, ἐπὶ ἀξιοχρέῳ ἐγγυήσει. Τούτων τὰ ὀνόματα, τὰ καθήκοντα καὶ οἱ μηνιαῖοι μισθοί, σημειούμενοι ὑπὸ τῶν διευθυντῶν λεπτομερῶς ἐν ἰδιαιτέρῳ βιβλίῳ, σφραγιζομένῳ ὑπὸ τῶν πρώτων γραμματέων καὶ ταμιῶν, ἀποστέλλονται διὰ τῶν διευθυντῶν εἰς τὴν Γενικὴν διεύθυνσιν, καὶ ἐνεργοῦνται τὰ δέοντα, συμφώνως τῇ ἀπαντήσει καὶ γνωμοδοτήσει ἃς θέλουσι λάβει παρὰ τῆς Διευθύνσεως. Ἀπαγορεύεται ἡ παραδοχὴ ὑπαλλήλων ἄνευ ἐγγυήσεως καὶ ἀτόμων ἐπιληψίμου διαγωγῆς· ἐν ἐναντίᾳ περιπτώσει, οἱ διευθυνταὶ μετὰ τῶν πρώτων γραμματέων καὶ ταμιῶν εἰσὶν ὑπεύθυνοι δι' ὅσας καταχρήσεις ἤθελον τυχὸν διαπράξει οὗτοι.

Ἄρθρ. 3. Καίτοι διὰ τὴν κατοχὴν καὶ διεύθυνσιν τῶν μὲν ἐν τῇ Ἀνατολῇ, Ῥωμυλίᾳ, καὶ Ἀραβίᾳ εὑρισκομένων ἁλικῶν, ἁλατωρυχείων καὶ ἁλατοφόρων φρεάτων ὡς ἀρχὴ τοῦ ἔτους εἶχον καθιερωθῇ οἱ μῆνες Μάρτιος καὶ Ἰούνιος, τῶν δὲ ἐν Χιδζὰζ καὶ Ἡρὰκ (Εὐδαίμονι καὶ Πετραίᾳ Ἀραβίᾳ), οἱ μῆνες Μουχαρρὲμ καὶ Σεπτέμβριος, ἐπειδὴ ἡ τοιαύτη ὡς πρὸς τὴν ἀρχὴν τοῦ ἔτους ποικιλία θέλει γίνει πρόξενος δυσχερειῶν καὶ συγχύσεων, ἐν τῷ νέῳ τούτῳ συστήματι καταργουμένων τῶν ἀνωτέρω ἐποχῶν, ὁρίζεται τοῦ λοιποῦ δι' ὅλα τὰ μέρη ἡ πρώτη τοῦ μηνὸς Μαρτίου ὡς ἡμέρα, κατὰ τὴν ὁποίαν ἄρχεται ἡ διεύθυνσις ὅλων τῶν ἐν τῷ Ὀθωμανικῷ Κράτει ἁλικῶν, ἁλατωρυχείων καὶ ἁλατοφόρων φρεάτων. Ἐν τούτοις, ὅσοι τῶν ἐν τῇ ὑπηρεσίᾳ εὑρισκομένων ἐμμίσθων γραφέων καὶ ἄλλων ὑπαλλήλων κατὰ τὴν ἐποχὴν τῆς κατασκευῆς καὶ ἐξαγωγῆς τοῦ ἅλατος, καταστῶσι περιττοὶ μετὰ τὴν λῆξιν τῆς ἐποχῆς ταύτης, οἱ τοιοῦτοι ἀπολύονται τῆς ὑπηρεσίας ἄνευ ἀναβολῆς, διαγραφόμενοι τοῦ βιβλίου τῆς ἐγγραφῆς των, καὶ οὐδὲ ἐπὶ μίαν ἡμέραν ἐπιτρέπεται ἡ ἐξακολούθησις τῆς ὑπηρεσίας αὐτῶν. Ὅστις δὲ τῶν διευθυντῶν ἢ ὑπαλλήλων ἀποδειχθῇ ὅτι παρέλαβεν ἐν τῇ ὑπηρεσίᾳ ἐργάτας περισσοτέρους ἢ ὅσων ἀνάγκην εἶχεν, οὗτος, οὐ μόνον τιμωρεῖται κατὰ τὸν νόμον, ἀλλ' ἀποζημιοῖ τὸ δημόσιον καὶ διὰ τῆς πληρωμῆς τῶν περιπλέον χορηγηθέντων μισθῶν.

Ἄρθρ. 4. Ἐπειδὴ, ὡς ἐρρέθη, κατὰ τὰς νέας συμβάσεις ἡ εἰσαγωγὴ τοῦ ξένου ἅλατος εἰς τὸ Ὀθωμανικὸν Κράτος ἀπηγορεύθη ἀπὸ τῆς 1 Μαρτίου 1278, αἱ δὲ ἁλικαὶ, τὰ ἁλατωρυχεῖα καὶ τὰ ἁλατοφόρα φρέατα θέλουσι διαχειρίζεσθαι ἀμέσως ὑπὸ τῆς κυβερνήσεως, συνεπείᾳ τοῦ περιορισμοῦ τούτου οὐδεὶς ἄλλος ἐκτὸς τῆς κυβερνήσεως κέκτηται τὸ δικαίωμα τοῦ ἐξάγειν καὶ πωλεῖν ἅλας. Οἱ νέοι ἐπὶ τῶν ἁλατωρυχείων διευθυνταὶ καὶ ὑπάλληλοι, ἅμα φθάσωσιν εἰς τὸν τόπον τῆς ὑπηρεσίας των, ὀφείλουσι μετὰ τῆς ἐπιτοπίου ἀρχῆς νὰ λάβωσιν ὑπὸ κατοχὴν, ὡς εἴθισται, οὐ μόνον τὰ πρὸς χρῆσιν ἀναγκαῖα καὶ μόνιμα ἐργαλεῖα, ἀλλὰ καὶ τὸ ἐνυπάρχον ἅλας, ὅπερ, ἐξαχθὲν εἴτε ἐκ τῶν ἁλατωρυχείων, τῶν ἀπ' εὐ-

θείας ὑπὸ τῆς κυβερνήσεως διευθυνομένων, εἴτε ἐκ τῶν ὑπὸ τῶν ὑπουργείων τῶν Οἰκονομικῶν καὶ *Ἐβκαφίου* ἐνοικιασθέντων, εἴτε ἐκ τῶν εἰς τὴν κατοχὴν τῶν γαιοκτημόνων εὑρισκομένων, ἀπεστάλη πρὸς πώλησιν εἰς διαφόρους λιμένας, πόλεις καὶ κωμοπόλεις, ἢ ἐνυπῆρχεν εἰς τὸν τόπον τῶν ἁλικῶν κλπ. Τῆς παραλαβῆς ταύτης γίνονται τρία ἀντίγραφα λεπτομεροῦς ἐκθέσεως (*δεφτερλοῦ μαζπατᾶ*), ἐν οἷς δηλοῦται τὸ ποσὸν τοῦ ἅλατος καὶ ὁ ἀριθμὸς τῶν ἐργαλείων, τούτων δὲ σφραγιζομένων ὑπὸ τῶν πρώτων γραμματέων καὶ ταμιῶν, δίδεται τὸ μὲν εἰς τοὺς πρώτους κατόχους ἢ πρώην πράκτορας τῶν ἁλικῶν κλπ, τὸ δὲ εἰς τοὺς ἐν ἐνεργείᾳ διευθυντὰς καὶ ὑπαλλήλους, καὶ τὸ τρίτον ἀποστέλλεται εἰς τὴν Γενικὴν Διεύθυνσιν.

Ἄρθρ. 5. Οἱ ἐκ τῶν ἐνοικιαστῶν ἢ γαιοκτημόνων ἐπιθυμοῦντες εἰς μετρητὰ τὴν ἀξίαν τῶν ὑπὸ τὴν κατοχὴν αὐτῶν ἁλικῶν, ἁλατωρυχείων, καὶ ἁλατοφόρων φρεάτων ὡς καὶ τῶν ἐργαλείων τῶν εὑρισκομένων ἐν αὐτοῖς, ἅπερ ἀποσπασθέντα τῶν χειρῶν αὐτῶν θέλουσι διαχειρίζεσθαι ὑπὸ τῆς κυβερνήσεως, ὀφείλουσι ν' ἀπευθυνθῶσι πρὸς τὸ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργεῖον.

Ἄρθρ. 6. Καθὼς ἡ Κυβέρνησις θέλει διέπει καὶ διαχειρίζεσθαι τὰς εἰς *τεκέδες* (1) ἀφιερωμένας καὶ καθιερωμένας ἁλικὰς, ἁλατωρυχεῖα καὶ ἁλατοφόρα φρέατα, μηδόλως ἐπηρεαζομένου τοῦ ἀνέκαθεν περὶ αὐτῶν ἐπικρατοῦντος συστήματος, πληρόνουσα κατὰ τὸ 4 ἄρθρον τὴν ἀξίαν αὐτῶν εἰς ὡρισμένα χρηματικὰ ποσὰ, συνῳδὰ τοῖς ἐπὶ τούτῳ ὑψηλοῖς διατάγμασι καὶ λοιποῖς ἐγκύροις καὶ ἐπισήμοις ἐγγράφοις, τοιουτοτρόπως θέλει αὕτη παρέχει καὶ τὰ ἀνέκαθεν δυνάμει ἐπισήμων ἐγγράφων καθιερωμένα εἰς διαφόρους *τεκέδες* καὶ λοιπὰ ἱερὰ καθιδρύματα καὶ ἐν ὡρισμένῃ ἐποχῇ διδόμενα ἅλατα.

Ἐπειδὴ δὲ ἡ Γενικὴ διεύθυνσις, ὅπως προσενεχθῇ σύμφωνος τοῖς ἀνωτέρω, ἔχει ἀνάγκην τῆς ἐρεύνης τῶν ἀρχείων, οἱ κατὰ τόπους διευθυνταὶ ὀφείλουσι νὰ σχηματίσωσι βιβλίον, ἐν ᾧ ἐγγράψαντες λεπτομερῶς τὸ ποσὸν, τὸ ποιὸν καὶ τὰ ὀνόματα τῶν τοιούτων ἁλικῶν κλπ, ν' ἀποστείλωσι πρὸς αὐτὴν ἀκριβὲς ἀντίγραφον τῶν εἰρημένων ἐγγράφων.

Ἄρθρ. 7. Καθὼς οἱ νέοι διευθυνταὶ καὶ ὑπάλληλοι, ἅμα φθάσωσιν εἰς τὸν τόπον τῆς ὑπηρεσίας των, δὲν δικαιοῦνται νὰ ἀναμιχθῶσιν εἰς τὰ πρὸ τῆς παραδόσεως τῶν ἁλικῶν κλπ. ἔσοδα, ἔξοδα καὶ λ]σμοὺς τῆς πρώην διευθύνσεως, οὕτω ὀφείλουσιν ἵνα μὴ ἐκποιῶσιν ἀμέσως τὸ παρὰ τῆς αὐτῆς διευθύνσεως παραδοθησόμενον αὐτοῖς ἅλας. Ἐπειδὴ ὅμως πρὸς ἐκμετάλ-

(1) *Τεκέδες* ὀνομάζονται ἱδρύματα τινὰ θρησκευτικὰ, ἐν οἷς συνέρχονται ἀσκηταὶ *(δερβίσαι)*, οἵτινες εἰς διαφόρους ὑποβάλλονται ἀσκήσεις χάριν τῆς ψυχικῆς αὐτῶν σωτηρίας, ὡς οἱ ἡμέτεροι μοναχοί.

λευσιν τῶν ἁλικῶν κλπ. θέλουσι λάβει οὗτοι ἀνάγκην χρημάτων διὰ πληρωμὴν τῶν ἀναγκαίων ἡμερομισθίων καὶ λοιπῶν ἐξόδων, μὴ δυνάμενοι παραχρῆμα νὰ εὕρωσι ταῦτα, δανείζονται τὸ ἀναγκαῖον πρὸς μόνην τὴν ἐκμετάλλευσιν ταύτην τῶν ἁλατωρυχείων ποσὸν ἀπὸ τὰ ταμεῖα τῶν αὐτόθι τελωνείων, ἐὰν ὑπάρχωσιν, ἢ ἀπὸ τὰ δημόσια ταμεῖα τῶν ἐπιτοπίων ἀρχῶν, ἐὰν δὲν ὑπάρχωσι τελωνεῖα, ἐπὶ ἀποδείξει ἐσφραγισμένῃ συγχρόνως ὑπὸ τῶν πρώτων γραμματέων καὶ ταμιῶν. Ἡ δὲ τὸ ποσὸν τοῦτο δανείσασα εἴτε ἐπιτόπιος ἀρχὴ ἦ, εἴτε τελωνείων διευθυντὴς, ὑποδιευθυντὴς ἢ ὑπάλληλος, ὑποχρεοῦται ἵνα ἀμέσως εἰδοποιήσῃ περὶ τούτου τὴν Γενικὴν διεύθυνσιν, ἂν ὁ λαβὼν τὰ χρήματα ἦ κεντρικὸς διευθυντὴς (*μερκὲζ μουδιρί*), ἢ τὸν κεντρικὸν διευθυντὴν (οὗτος δὲ τὴν Γενικὴν διεύθυνσιν), ἂν ὁ δανεισθεὶς ἦ ὑπάλληλος προσαρτήματος. Οἱ εἰρημένοι διευθυνταὶ καὶ ὑπάλληλοι ὀφείλουσι νὰ δαπανῶσι τὰ τοιαῦτα δάνεια ἄνευ οὐδεμιᾶς φθορᾶς καὶ ζημίας μόνον πρὸς ἔγκαιρον κατασκευὴν καὶ ἐξαγωγὴν τοῦ ἅλατος, ἐφιστῶντες τὴν προσοχήν των εἰς τὰς δαπάνας, καθότι ἡ οἰκονομία εἶναι ἀπαραίτητος, καὶ λαμβάνοντες ἀπόδειξιν ἐπὶ χαρτοσήμου, κατὰ τὰ νενομισμένα, ἐσφραγισμένην ὑπὸ τῶν ἐργατῶν καὶ προϊσταμένων αὐτῶν, ἐπὶ τῇ πληρωμῇ τῶν ἡμερομισθίων των, ὅπως δι' αὐτῶν καταφαίνωνται ἐν γένει τὸ εἶδος καὶ τὸ ποσὸν τῶν γενομένων δαπανῶν, μικρῶν ἢ μεγάλων, καθὼς καὶ τὰ ἀγορασθέντα ἀναγκαῖα ἐργαλεῖα, μὴ ἐπιτρεπομένου αὐτοῖς οὐδ' ὀβολὸν νὰ δαπανήσωσιν ἄνευ ἀποδείξεως. Ἐν τούτοις οἱ εἰρημένοι διευθυνταὶ ἢ ὑπάλληλοι ὑποχρεοῦνται ὅπως ἐκ τῆς πρώτης πωλήσεως ἅλατος ἀποτίσωσιν ὅσα ποσὰ ἐδανείσθησαν, ἀπαλλάττοντες τὴν ἐπὶ τούτῳ δοθεῖσαν ἀπόδειξίν των· ἐὰν δὲ τοὐναντίον ἀδιαφορήσαντες βραδύνωσι τὴν ἐξόφλησιν τοῦ χρέους των καὶ τὴν ἀπαλλαγὴν τῆς ἐπὶ τούτῳ ἀποδείξεώς των, οἱ πιστωταὶ αὐτῶν, εἴτε ἐπιτόπιος ἀρχὴ ἦ, εἴτε ἔφορος, διευθυντὴς καὶ ὑπάλληλος τῶν τελωνείων, φέρουσιν ἀμέσως εἰς γνῶσιν τῆς Γενικῆς διευθύνσεως τὴν καθυστέρησιν ταύτην.

Ἄρθρ. 8. Ἡ ἀντιμισθία, ἥτις ἐχορηγεῖτο εἰς τοὺς ἐργάτας καὶ προϊσταμένους αὐτῶν κατὰ τὴν παλαιὰν διαχείρισιν τῶν μὴ φύσει πεπηγμένων ἀλλὰ διὰ κατεργασίας παραγουσῶν ἅλας ἁλικῶν, ἁλατωρυχείων καὶ ἁλατοφόρων φρεάτων, ἦν τεσσάρων εἰδῶν :

Α'. Παρεχωρεῖτο τὸ ἥμισυ τοῦ ἐξαγομένου ἅλατος ἐκ τῶν ἁλικῶν κλπ. τῶν νήσων Λήμνου καὶ Κῶ καὶ τῶν παρομοίων αὐταῖς τόπων, καθὼς καὶ ὅσον ποσὸν ἐκ τῆς ἡμερησίας ἐξαγωγῆς ἅλατος ἠδύνατο νὰ φέρῃ ἐπ' ὤμων ὁ μέχρις ἑσπέρας ἐργαζόμενος εἰς τὰς ἁλικὰς τοῦ ἐν τῷ δήμῳ Ἀϊβαδζὴκ Πέχρι Ἰμσάχ. Β'. Ἐπληρώνετο τοῖς μετρητοῖς ὁ ἐργάτης διὰ καταλλήλου καὶ ὡρισμένου ἡμερομισθίου ἐπὶ τῆς ἐργασίας του. Γ'. Ἐπληρώνετο ἐπίσης τοῖς μετρητοῖς ὁ ἐργάτης ὡρισμένον χρηματικὸν ποσὸν, ἀναλόγως τῶν κοιλῶν τοῦ ἅλατος, ὅπερ ἠδύνατο νὰ ἐξαγάγῃ ἐκ

τῶν ἁλατωρυχείων καὶ ἁλατοφόρων φρεάτων τῆς Ἀγχιάλου καὶ τῶν ὁμοίων θέσεων, καὶ ὡς ἐνοίκιον τῶν ἐν ταῖς ἑαυτοῦ γαίαις εὑρισκομένων ἁλικῶν κλπ. καὶ ὡς ἀντιμισθίαν τῆς δι' ἰδίων ἐργαλείων ἐργασίας του. Δ'. Ἐχορηγεῖτο ὡς ἀντιμισθία πρὸς τοὺς ἐργάτας, τοὺς ἐργαζομένους εἰς τὰς ἁλικὰς, ἁλατωρυχεῖα καὶ ἁλατοφόρα φρέατα τῶν Φωκῶν καὶ τῶν διὰ *γεδικίου ρεϊσλικίων* καλουμένων (1), συμφώνως τοῖς ἀνὰ χεῖρας αὐτῶν ὑψηλοῖς διατάγμασιν, ὡρισμένη ποσότης ἐκ τοῦ πωλουμένου ἅλατος, μετὰ τὴν ἀφαίρεσιν τῶν τελωνειακῶν δασμῶν.

Πρὸς τοὺς ὡς ἀνωτέρω δι' ἅλατος ἀμειβομένους μέχρι τοῦδε ἐργάτας, συνεπείᾳ τῶν διατάξεων τοῦ παρόντος Κανονισμοῦ, ἀπαγορεύεται τοῦ λοιποῦ ἡ χορήγησις ἅλατος ἀντὶ μισθοδοσίας, δίδεται δὲ ἡ ὡρισμένη καὶ κατάλληλος ἀντιμισθία τοῖς μετρητοῖς, ἥ, κατὰ τὰ ἐν τῷ ἑπομένῳ ἄρθρῳ διαλαμβανόμενα, τίμημά τι κατὰ μειοδοσίαν ὡρισμένον ἐπίσης τοῖς μετρητοῖς δι' ἑκάστην ὑπ' αὐτῶν ἐξαχθησομένην ὀκᾶν ἐπὶ ἐργασίας γινομένης κατ' ἀποκοπήν. Ἡ δὲ ἀντιμισθία τῶν δι' ἰδίων ἐργαλείων ἐργαζομένων ἐν ταῖς εἰς τὰς ἑαυτῶν γαίας εὑρισκομέναις ἁλικαῖς, ἁλατωρυχείοις καὶ ἁλατοφόροις φρέασι καὶ τῶν κατὰ τὸν τρόπον τοῦ *ρεϊσλικίου* ἐργαζομένων γίνεται τοῖς μετρητοῖς, ὡς καὶ πρότερον, κατὰ τὰ ἀνὰ χεῖρας αὐτῶν ὑψηλὰ διατάγματα, ὑπολογιζομένου ὅμως εἰς χρήματα τοῦ ἀνέκαθεν αὐτοῖς διδομένου μερίσματος τοῦ ἅλατος κατὰ τὴν παλαιὰν διατίμησιν. Ἐπειδὴ δὲ κατ' αὐτὰς ὑπερετιμήθη τὸ ἅλας, δέον ὅπως καταβληθῇ σύντονος προσοχὴ, ἵνα μὴ πληρόνωνται οἱ ἐργάται πλέον τοῦ προσδιωρισμένου. Ὅπως δὲ ληφθῇ γνῶσις τῶν ἀντικειμένων τούτων ἐνταῦθα καὶ ἀναλόγως ἐνεργηθῶσι τὰ δέοντα, δέον νὰ διαβιβασθῶσιν ἀμέσως ἀντίγραφα τῶν εἰρημένων ὑψηλῶν διαταγμάτων πρὸς τὴν Γενικὴν Διεύθυνσιν.

Ἄρθρ. 9. Οἱ εἰρημένοι διευθυνταὶ καὶ ὑπάλληλοι θέλουσι καταβάλλει ἀείποτε τὴν δέουσαν πρόνοιαν καὶ ἐπιμέλειαν πρὸς ἐξαγωγὴν καὶ αὔξησιν τοῦ ἐκ τῶν ἁλικῶν, ἁλατωρυχείων καὶ ἁλατοφόρων φρεάτων ἅλατος, ὁριζομένων καὶ πληρωνομένων καταλλήλων μισθῶν εἰς τοὺς ἐργάτας καὶ προϊσταμένους πρὸς ἐξαγωγὴν αὐτοῦ. Ἐν τούτοις ἐπειδὴ ἡ κατ' ἀποκοπὴν ἀνάθεσις τῆς ἐκμεταλλεύσεως τοῦ ἅλατος εἰς τοὺς ἐργάτας ἐπὶ διὰ μειοδοσίας ὁριζομένῃ τιμῇ δι' ἑκάστην ὀκᾶν φαίνεται ἀσφαλεστέρα εἰς τὴν διεύθυνσιν, ἐὰν παρουσιασθῶσιν εἴτε ἐργάται, εἴτε ἄλλοι, οἱ ὁποῖοι ἀναδέχονται τὴν κατ' αὐτὸν τὸν τρόπον κατασκευὴν καὶ ἐξαγωγὴν τοῦ ἅλατος, θέλει τίθεσθαι αὕτη δημοσίᾳ εἰς μειοδοσίαν, παρ' ἐκείνων δὲ, εἰς οὓς ἤθελε κατακυρωθῇ, λαμβάνεται ἔγγραφον καὶ ἀξιόχρεως

(1) *Ρεΐσιδες*, ἤτοι κατὰ λέξιν προϊστάμενοι, ἐλέγοντο οἱ ἀξιούμενοι τῶν προνομίων *γεδικίου* πρὸς ἐκμετάλλευσιν τῶν ἀνωτέρω ἁλικῶν καὶ ἁλατωρυχείων. (Ἴδε τὸν περὶ *μουλκίων* καὶ *γεδικίων* Κανονισμόν).

ἐγγύησις. Οἱ τοιούτῳ τρόπῳ ἀναλαβόντες καὶ ὑποχρεωθέντες εἰς τὴν ἐκμετάλλευσιν τῶν ἁλάτων, πληρόνονται πρῶτον ἐν τῷ τέλει ἑκάστου μηνὸς τὸ ἀντίτιμον τοῦ ἅλατος, ὅπερ κατὰ τὴν ὑπόσχεσίν των ἐξήγαγον καὶ παρέδωσαν εἰς τὴν διεύθυνσιν, δὲν δικαιοῦνται δὲ νὰ ἐγκαταλείψωσιν ἣν ἀνέλαβον ἐργασίαν, πρὶν ἢ παραδώσωσιν ἀκριβῶς καὶ ὁλοσχερῶς εἰς τὴν διεύθυνσιν ὅσον ποσὸν ἅλατος ὑπεχρεώθησαν νὰ ἐξαγάγωσιν· ἐὰν δὲ πράξωσι τοῦτο ἐναντίον τῶν ὑποσχεθέντων, τιμωροῦνται καὶ καταδικάζονται εἰς ἀποζημίωσιν. Οἱ ὅροι οὗτοι τῶν ὑποχρεώσεων καταχωρίζονται καὶ ἐν τῷ δοθησομένῳ ὑπ' αὐτῶν πρὸς τὴν διεύθυνσιν ἐγγυητηρίῳ ἐγγράφῳ. Προσέτι, ἐπειδὴ δὲν εἶναι δυνατὸν τὸ ἐξαγόμενον ἅλας, καθὼ ὑγρὸν, νὰ ζυγισθῇ, δέον ὅπως πρῶτον τὸ ξηράνωσιν, ὡς εἴθισται, καὶ κατόπιν ζυγίσαντες τὸ παραδώσωσιν εἰς τὴν Κυβέρνησιν, πληρωνόμενοι ἀναλόγως τῆς παραδοθείσης ποσότητος. Ὅπως δυνηθῶσιν ὅμως οὗτοι νὰ κάμωσιν ἔναρξιν τῆς ἐργασίας των, ἐὰν γίνῃ ἀνάγκη, λαμβάνουσι κατ' ἀρχὰς ἀπέναντι τοῦ λογαριασμοῦ των χρηματικόν τι ποσὸν, σημειουμένου τούτου τοῦ ὅρου καὶ ἐν τῷ ἐγγυητηρίῳ ἐγγράφῳ, ὥστε οἱ ἐγγυηταὶ αὐτῶν νὰ ὦσιν ὑπόλογοι πρὸς τὴν Κυβέρνησιν καὶ διὰ τὸ ποσὸν τοῦτο. Ἡ προπληρωμὴ αὕτη δίδεται ἀφοῦ δι' ἐκθέσεως *(μαζπατᾶ)* τοῦ ἐπιτοπίου συμβουλίου βεβαιωθῇ τὸ ἀξιόχρεω τῶν ἐγγυητῶν ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ ἐγγυητηρίου αὐτῶν ἐγγράφου. Κατὰ τὸ τέλος ἑκάστου μηνὸς θεωροῦνται οἱ λογαριασμοὶ τῶν ἐργατῶν, καὶ ἀφοῦ ἀφαιρεθῇ ἐκ τῆς ἀξίας τοῦ παραδοθέντος ἅλατος ὅσον μέρος τῆς προκαταβολῆς ἤθελεν ἐγκριθῇ ὑπ' ἀμφοτέρων τῶν μερῶν, τὸ ὑπόλοιπον τῆς ἀξίας πληρόνεται πρὸς αὐτούς.

Ἄρθρ. 10. Αἱ φύσει πεπηγμέναι ἁλικαὶ, ἁλατωρυχεῖα καὶ ἁλατοφόρα φρέατα ἐκμεταλλεύονται, ὡς ἀνωτέρω ἐρρέθη, ἢ διὰ καταλλήλου καὶ ὡρισμένης μισθοδοσίας, ἢ κατ' ἀποκοπὴν ἐπὶ μειοδοσίᾳ, ἀντὶ ὡρισμένης τιμῆς δι' ἑκάστην ὀκᾶν, μεταξὺ τῶν ἐργατῶν καὶ τῶν ἐπιθυμούντων ν' ἀναλάβωσι τὴν ἐκμετάλλευσιν τούτων.

Ἄρθρ. 11. Πρὸς τοὺς κατ' ἀποκοπὴν ἐπὶ μειοδοσίᾳ ἀναλόγως τῶν ὀκάδων ἀναλαμβάνοντας τὴν ἐκμετάλλευσιν καὶ ἐξαγωγὴν τοῦ ἅλατος καὶ πρὸς τοὺς δι' ὡρισμένης καὶ καταλλήλου μισθοδοσίας ἐργαζομένους ἐπὶ τούτῳ, ὡς ἀνωτέρω ἐρρέθη, οἱ διευθυνταὶ καὶ ὑπάλληλοι δίδουσιν ἐσφραγισμένον κατάλογον *(σερκὶ)*, ἐν ᾧ σημειοῦνται τὰ ἡμερομίσθια τῶν ἐργατῶν καὶ προϊσταμένων των, καὶ τὸ παραδοθὲν ὑφ' ἑνὸς ἑκάστου ξηρὸν ἅλας εἰς τὸ δημόσιον κατὰ ὀκάδας· ἐν τῷ τέλει δ' ἑκάστου μηνὸς, θεωρουμένων τῶν λογαριασμῶν τῆς παραδόσεως καὶ πληρωμῆς ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ καταλόγου τούτου, πληρόνουσι πρὸς αὐτοὺς τὸ μένον ὑπόλοιπον, παραλαμβάνοντες δὲ παρ' αὐτῶν τὰς περὶ πληρωμῆς ἀποδείξεις ἐσφραγισμένας, καταθέτουσιν αὐτὰς εἰς τὰ ἀρχεῖα. Κατ' αὐτὸν τὸν τρόπον ἐκκαθαριζομένων τῶν λογαριασμῶν ἐν τῷ τέλει ἑκάστου μηνὸς, δέον νὰ κα-

καβάλληται σύντονος προσοχὴ ὅπως οὐδὲν πλέον τοῦ δικαίου δίδηται εἰς τοὺς ἐκμεταλλευτὰς, ἐργάτας καὶ προϊσταμένους των.

Ἄρθρ. 12. Τὸ ἐκ πασῶν τῶν ἁλικῶν, ἁλατωρυχείων καὶ ἁλατοφόρων φρεάτων ἐξαγόμενον ἅλας πωλεῖται ἐν τῷ τόπῳ τῆς ἐξαγωγῆς του, ἤτοι ἐν ταῖς ἀποθήκαις τῶν ἁλικῶν, ἁλατωρυχείων καὶ φρεάτων εἰς τοὺς ζητήσοντας οὐχὶ κατὰ κοιλὰ ἀλλὰ κατ' ὀκᾶν ἐκ 400 δραμίων, πρὸς εἴκοσι παράδες ἑκάστην, τῶν τῆς μεταφορᾶς αὐτοῦ ἀπὸ τῶν ἀποθηκῶν εἰς τὴν παραλίαν, ἢ εἰς πλοῖον, ἢ ἁλλαχοῦ δαπανῶν λογιζομένων εἰς βάρος τοῦ ἀγοραστοῦ. Τὸ ἀντίτιμον τοῦτο τοῦ ἅλατος καταβάλλεται ἀμέσως εἰς νομίσματα κατὰ τὴν διατίμησιν τοῦ δημοσίου ταμείου, εἰς οὐδένα δὲ, οἱοσδήποτε καὶ ἂν ᾖ, παραδίδεται ἅλας, ἐὰν μὴ καταβληθῇ ὑπ' αὐτοῦ τὸ ἰσότιμον, καθὼς καὶ εἰς οὐδένα ἀνεξαιρέτως πωλεῖται ἅλας ποσότητος μικροτέρας τῶν πεντήκοντα ὀκάδων, ἑκάστου ὄντος ἐλευθέρου ἵνα μεταπωλῇ τὸ ἀγορασθὲν ὅπου ἂν θέλῃ.

Καθ' ὅσον ὅμως ἀφορᾷ τὰς ἐν Τριπόλει (Βαρβαρίας), Βεγγάζῃ καὶ Φεζάνῃ ἁλικὰς, ἁλατωρυχεῖα καὶ ἁλατοφόρα φρέατα, ἐπειδὴ αὗται κεῖνται εἰς τόπους λίαν μεμακρυσμένους ἀπὸ τῆς Κωνσταντινουπόλεως καὶ ἄλλων μερῶν τοῦ Κράτους, τούτου δ' ἕνεκα οἱ ἔμποροι καὶ ὅσοι ἄλλοι μέλλουν ν' ἀγοράσωσιν ἅλας ἐκ τούτων τῶν ἁλικῶν καὶ ἁλατωρυχείων, πρὸς μεταφορὰ αὐτοῦ, ὑποβληθήσονται εἰς ὑπερόγκους δαπάνας, ἐνεκρίθη ὅπως τὸ ἐκ τῶν εἰρημένων ἁλικῶν καὶ ἁλατωρυχείων ἐξαγόμενον ἅλας, ὅταν πρόκηται νὰ πωληθῇ καὶ ἀποσταλῇ διὰ πλοίων εἰς Κωνσταντινούπολιν ἢ ἁλλαχοῦ τοῦ Κράτους, λογιζομένων πάντοτε τῶν τῆς μεταφορᾶς δαπανῶν εἰς βάρος τοῦ ἀγοραστοῦ, νὰ δίδηται εἰς τοὺς ἀγοραστὰς ἡ ὀκᾶ, συγκειμένη ἐκ 400 δραμίων, ἀντὶ δέκα πέντε παράδων, ἤτοι πέντε παράδες εὐθηνότερον τοῦ ἐκ τῶν λοιπῶν ἁλικῶν καὶ ἁλατωρυχείων τοῦ Κράτους ἐξαγομένου καὶ πωλουμένου ἅλατος. Ὅταν ὅμως τὸ ἅλας τοῦτο φορτωνόμενον εἰς πλοῖον μέλλει νὰ χρησιμεύσῃ δι' ἐπιτόπιον χρῆσιν, ἢ νὰ ἀποσταλῇ διὰ ξηρᾶς ἢ ποταμοῦ εἰς τὸ ἐσωτερικὸν, καὶ οὐχὶ διὰ θαλάσσης εἰς ἄλλον τόπον, τότε πάλιν θέλει τιμᾶσθαι καὶ πωλεῖσθαι ἀντὶ 20 παράδων τὴν ὀκᾶν, ὡς καὶ τὸ τῶν λοιπῶν ἁλικῶν. Κατὰ τὸ 27 ἄρθρον, τὸ ἐκ τῶν Ἡγεμονειῶν παραγόμενον ὀρυκτὸν ἅλας μεταφέρεται εἰς τὸ ἐπὶ τούτῳ μέρος καὶ ἀγοράζεται ὑπὸ τῆς κυβερνήσεως, ἥτις διὰ τῶν ὑπαλλήλων της πωλεῖ τοῦτο καθ' ὃν τρόπον πωλεῖ καὶ τὸ ἐκ τῶν ἰδίων της μεταλλείων ἐξαγόμενον. Ἐπειδὴ ὅμως τὸ εἰρημένον ἅλας, παραβαλλόμενον πρὸς τὸ λιμναῖον καὶ θαλάσσιον, εἶναι καλλιτέρας ποιότητος, τούτου ἡ ὀκᾶ ἐκ 400 δραμίων θέλει πωλεῖσθαι πρὸς 30 παράδ. τῶν τῆς μεταφορᾶς ἐξόδων λογιζομένων εἰς βάρος τοῦ ἀγοραστοῦ, πλὴν τοῦ ἐν Τριπόλει πωλουμένου, ὡς ἀνωτέρω ἐρρέθη, ἵνα διὰ θαλάσσης ἀποσταλῇ ἁλλαχοῦ τοῦ Κράτους, καὶ ὅπερ θέλει πωλεῖσθαι ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει πρὸς 25 παρά-

δες τὴν ὀκᾶν, τοῦ δι' ἐπιτόπιον χρῆσιν ἢ δι' ἀποστολὴν εἰς τὸ ἐσωτερικὸν διὰ ξηρᾶς ἢ ποταμοῦ πωλουμένου πρὸς 30 παράδες τὴν ὀκᾶν. Ἐπειδὴ δὲ τὸ διὰ στατῆρος ζύγισμα κατὰ τὴν πώλησιν μεγάλων ποσοτήτων παρέχει δυσκολίας, διὰ τοῦτο, ὡς εἴθισται ἐν Κωνσταντινουπόλει καὶ ἀλλαχοῦ, κατασκευάζεται ἐκ τριῶν ξύλων τρίπους τις, ἐπιλεγόμενος σεχπὰ, ὡς τὸ τζεκὶ τῶν ξύλων, καὶ κρεμῶνται ἐξ αὐτοῦ δύω κιβώτια ἰσοβαρῆ, ἐντὸς τοῦ ἑνὸς τῶν ὁποίων τίθενται τὰ βάρη, ἐπιβεβαιωμένα διὰ σφραγίδος τῆς κυβερνήσεως, τὰ παριστῶντα τὸ ποσὸν τῶν ὀκάδων, ἐντὸς δὲ τοῦ ἑτέρου τὸ ἅλας καὶ ζυγίζεται. Οἱ διευθυνταὶ καὶ ὑπάλληλοι ὀφείλουν νὰ δέχωνται πᾶσαν αἴτησιν τῶν ἀγοραστῶν πρὸς ἐξακρίβωσιν τῶν βαρῶν δι' ἀντιπαραβολῆς αὐτῶν πρὸς τοὺς στατῆρας.

Ἄρθρ. 13. Ἐπειδὴ τὸ ἐκ τῶν ἐντὸς τοῦ Κράτους εὑρισκομένων ἁλικῶν, ἁλατωρυχείων καὶ ἁλατοφόρων φρεάτων ἐξαγόμενον ἅλας τοῦ λοιποῦ θέλει κατασκευάζεσθαι, διαχειρίζεσθαι καὶ πωλεῖσθαι ὑπὸ τῆς Κυβερνήσεως, ὡς ἀνωτέρω ἐδηλώθη, τὸ παρ' αὐτῆς ἀγοραζόμενον ἅλας, ὁπουδήποτε ἀποσταλῆ, εἴτε διὰ ξηρᾶς, ἢ θαλάσσης, ἢ ποταμοῦ, ἀπὸ τῆς πρώτης Μαρτίου 1278 ἔσεται ἐλεύθερον τελωνειακῶν δασμῶν καὶ ἄλλων τελῶν.

Ἄρθρ. 14. Κατά τε τὴν ἐκ τῶν ἁλικῶν, ἁλατωρυχείων καὶ ἁλατοφόρων φρεάτων ἐξαγωγὴν μεγάλης ποσότητος ἅλατος καὶ μετὰ τὴν ἐξαγωγὴν, σύντονος δέον νὰ καταβάλληται προσοχὴ ὅπως τὸ ἅλας, εἴτε συσσωρευμένον ἐστὶ εἴτε ἐναποθηκευμένον, προφυλάττηται ἀπὸ φθορᾶς καὶ κλοπῆς· ἐν περιπτώσει δὲ, καθ' ἣν ἀπὸ σωροὺς ἤθελε μεταφερθῇ τὸ ἅλας εἰς ἀποθήκας, εἴτε πωληθῇ εἰς κυρίους ἀκατίων, πλοίων, ἁμαξῶν καὶ ζώων ἢ ἄλλων, ἡ πώλησις δὲν πρέπει νὰ γίνηται διὰ πιθανοῦ καὶ ὡς ἔγγιστα ὑπολογισμοῦ (ταχμίνεν), ἢ ἄλλου τοιούτου τρόπου, ἀλλὰ πάντοτε δέον, ζυγιζόμενον δι' ὀκᾶς, νὰ ἐναποθηκεύηται καὶ πωλῆται, καὶ τοιουτοτρόπως νὰ καταγράφηται εἰς τὰ βιβλία.

Ἄρθρ. 15. Εἰς πᾶσαν ἀγορὰν, τὰ ὀνόματα τῶν ἀγοραστῶν, ὁ ἀριθμὸς τῶν ὀκάδων, τὸ ποσὸν τοῦ πληρωθέντος ἀντιτίμου, καὶ ὁ τόπος, εἰς ὃν πρόκειται νὰ μεταφερθῇ τὸ ἐκ τῶν ἁλικῶν, ἁλατωρυχείων καὶ ἁλατοφόρων φρεάτων πωλούμενον ἅλας, πρέπει νὰ ἐγγράφωνται λεπτομερῶς ἐντὸς τοῦ βιβλίου, οὗτινος δεῖγμα ἐδόθη, μὴ ἐπιτρεπομένου ἐν οὐδενὶ τῶν βιβλίων τούτων σβέσματος, ἢ ξέσματος, ἢ διορθώσεως διὰ κονδυλίου. Ἐν τῷ τέλει ἑκάστου μηνὸς, ἢ τὸ πολὺ μέχρι τῆς πρώτης ἑβδομάδος τοῦ ἐπιόντος, δέον νὰ σχηματίζηται βιβλίον συμφώνως τῷ ἀποσταλέντι δείγματι, ἐν ᾧ νὰ καταχωρῆται ἐκ μέρους τῶν ὑπαλλήλων τῶν ἁλατωρυχείων πιστὴ περίληψις τοῦ ἐξοδευθέντος κατὰ τὸν μῆνα ἅλατος, τῶν ἐκ τῆς πωλήσεως αὐτοῦ προσόδων καὶ τῶν γενομένων δαπανῶν, μηδόλως ἀναμιγνυομένης τῆς ληψοδοσίας τοῦ ἑνὸς μηνὸς εἰς τὴν τοῦ ἄλλου· ἀφοῦ δὲ αὕτη σφραγισθῇ ὑπὸ τοῦ πρώτου γραμματέως καὶ ταμία συγχρόνως,

ἀποστέλλεται μετὰ τῶν χρημάτων τοῦ μηνὸς ἐκείνου εἰς τὸν κεντρικὸν διευθυντὴν, ὑφ' ὃν ὑπάγεται ὁ εἰρημένος ὑπάλληλος, μετὰ τοῦ στελέχους τῶν διπλοτύπων, ἐξ οὗ ἀπεκόπησαν αἱ δοθεῖσαι ἀποδείξεις, καὶ ἄλλων ἀναγκαίων ἐγγράφων. Οἱ κεντρικοὶ διευθυνταὶ διὰ τῶν πρώτων αὐτῶν γραμματέων ἀφοῦ θεωρήσωσι καὶ ἐξελέγξωσι τὸ πιστὸν καὶ γνήσιον τῶν βιβλίων τῶν ὑπαλλήλων, καταστρώννουσιν ἕτερον βιβλίον, συμφώνως τῷ πρὸς αὐτοὺς ἀποσταλέντι δείγματι, ἐν ᾧ ἐγγράφουσιν ἐκτὸς τῆς εἰσαγωγῆς, τῆς ἐξαγωγῆς καὶ τῶν δαπανῶν τῶν ὑπὸ τὴν διεύθυνσίν των ὑπαλλήλων καὶ τὴν τοῦ κέντρου αὐτῶν εἰσαγωγὴν, ἐξαγωγὴν καὶ τὰς δαπάνας, σφραγίσαντες δὲ τοῦτο μετὰ τοῦ πρώτου γραμματέως καὶ ταμία, ἀποστέλλουσι τὸ βραδύτερον μέχρι τῆς 18 τοῦ προσεχοῦς μηνὸς πρὸς τὴν Γενικὴν διεύθυνσιν, συνοδεύοντες τὴν ἀποστολὴν μετὰ τῶν πρωτοτύπων βιβλίων τῶν ὑπαλλήλων, μετὰ τῶν ἀναγκαίων ἐγγράφων, τῶν χρημάτων καὶ τῶν εἰσπραχθέντων ἐκ τῆς πωλήσεως τοῦ ἐν ᾧ εὑρίσκονται κέντρου ἅλατος. Μετὰ τῶν μηνιαίων τούτων ἰσολογισμῶν ἀποστέλλουσι καὶ τὰς ἐξοφληθείσας ἀποδείξεις (*τεσκερέδες*), αἵτινες ἀπεστάλησαν αὐτοῖς κατὰ τὴν πρώτην ἑβδομάδα τοῦ ἐν λόγῳ μηνὸς, ἐκ τῶν λοιπῶν ἁλικῶν, τῶν εἴτε ὑπὸ ὑπαλλήλους εἴτε ὑπὸ διευθυντὰς ὑπαγομένων.

Ἄρθρ. 16. Αἱ χρηματικαὶ πρόσοδοι τῶν ἐν τοῖς προσαρτήμασι κειμένων ἁλικῶν, αἵτινες, εὑρισκόμεναι πολὺ μακρὰν τῶν κέντρων αὐτῶν, εἰσὶ πλησίον τῆς Κωνσταντινουπόλεως, πρὸς ἀποφυγὴν ματαίων ἀναβολῶν καὶ περιττῶν ἐξόδων, ἐνεκρίθη ὅπως ἀποστέλλωνται διὰ τῶν ἀτμοπλοίων καὶ ταχυδρομείων ἀπ' εὐθείας εἰς τὴν Γενικὴν διεύθυνσιν, συνοδευόμεναι δι' ἀποδείξεως τῶν ὑπαλλήλων, ἐν ᾗ οὗτοι σημειοῦσι τὰς μηνιαίας εἰσπράξεις των κατ' εἶδος καὶ κατὰ ποσά. Οἱ εἰρημένοι ὑπάλληλοι ὑποχρεοῦνται ὅπως τὴν παρὰ τῆς Γενικῆς διευθύνσεως ληφθησομένην ἀπόδειξιν παραλαβῆς ἀποστείλωσι πρὸς τοὺς ἐξ ὧν ἐξαρτῶνται διευθυντὰς ἀντὶ μετρητῶν, ὅπως αὕτη προσκολληθῇ εἰς τὸν γενικὸν μηνιαῖον ἰσολογισμόν. Οἱ διευθυνταὶ τῶν κέντρων ὀφείλουσι νὰ ἐξετάσωσι ποῖα προσαρτήματα εἶναι πρέπον νὰ συμμορφωθῶσι πρὸς τὴν ἀνωτέραν διάταξιν καὶ νὰ παραγγείλωσι μὲν εἰς τοὺς ὑπαλλήλους τὸ πρακτέον, νὰ γνωστοποιήσωσι δὲ καὶ πρὸς τὴν Γενικὴν διεύθυνσιν τὰ περὶ τούτου, ὅπως ᾖ αὕτη ἐνήμερος.

Ἄρθρ. 17. Τὸ ἐκ τῶν ἁλικῶν, ἁλατωρυχείων καὶ ἁλατοφόρων φρεάτων πωληθησόμενον ἅλας, ὡς ὡρίσθη ἐν τῷ 15 ἄρθρῳ, ἐγγράφεται καὶ καταχωρίζεται ἐν τῷ ἐπὶ τούτῳ βιβλίῳ, τὸ δὲ διπλότυπον κοπτόμενον δίδεται εἰς χεῖρας τῶν ἀγοραστῶν. Ἐν ταῖς ἐντύποις περὶ πληρωμῆς ἀποδείξεσι γράφονται λεπτομερῶς τὰ ὀνόματα τῶν ἀγοραστῶν, τὸ ποσὸν τῶν ὀκάδων, τὸ ἰσότιμον τοῦ ἀγορασθέντος ἅλατος καὶ ὁ τόπος εἰς ὃν πρόκειται τοῦτο ν' ἀποσταλῇ. Αἱ λεπτομέρειαι αὗται ἀπαραλλάκτως δέον

νὰ σημειωθῶσι καὶ ἐν τῷ στελέχει τοῦ διπλοτύπου. Οὕτω γεγραμμέναι αἱ περὶ πληρωμῆς ἀποδείξεις, σφραγίζονται διὰ τῆς φερούσης τὸ ὄνομα τῶν ἁλικῶν, ἁλατωρυχείων καὶ ἁλατοφόρων φρεάτων μεγάλης σφραγίδος, κάτωθεν δ' αὐτῆς θέτουσι τὰς ὑπογραφάς των (*σαϊλαριὲ*) ὁ πρῶτος γραμματεὺς καὶ ταμίας, εἶτα δὲ σφραγιζόμεναι καὶ διὰ τῆς ἀτομικῆς σφραγίδος τοῦ διευθυντοῦ ἢ ὑπαλλήλου καὶ τιθεμένης ἐπ' αὐτῶν καὶ ἐπὶ τῶν διπλοτύπων τῆς ἡμερομηνίας, καθ' ἣν ἐδόθησαν, παραδίδονται πρὸς τοὺς ἀγοραστάς. Ἕκαστος κεντρικὸς διευθυντὴς ὀφείλει ν' ἀποστείλῃ πρὸς τὴν Γενικὴν διεύθυνσιν σημείωσιν τῶν ὀνομάτων καὶ τοῦ ἀριθμοῦ τῶν ἁλικῶν, ἁλατωρυχείων καὶ ἁλατοφόρων φρεάτων, τῶν ὑπὸ τὴν ἄμεσον ἢ ἔμμεσον αὐτοῦ δικαιοδοσίαν ὑπαγομένων κέντρων καὶ προσαρτημάτων, ἀγνώστων μὲν ἐπὶ τοῦ παρόντος, ἀνακαλυφθέντων δὲ καὶ κατασχεθέντων μετὰ τὴν εἰς τὰ ἐκεῖσε ἄφιξιν αὐτῶν (ἐκτὸς ἐκείνων, δι' ἃ ἐντεῦθεν ἐδόθησαν ἢ ἀπεστάλησαν σφραγῖδες), καὶ νὰ ζητήσῃ τὴν διὰ μέσου τῆς Γενικῆς διευθύνσεως παραγγελίαν καὶ ταχεῖαν ἀποστολὴν σφραγίδος δι' ἓν ἕκαστον αὐτῶν ἰδιαιτέρως. Προσέτι ἐὰν ἅλας ἠγορασμένον ἐκ τῶν ἁλικῶν, ἁλατωρυχείων καὶ ἁλατοφόρων φρεάτων ἤθελε μετενεχθῇ ὑπὸ τῆς διευθύνσεως ἀπὸ τοῦ μέρους τοῦ προορισμοῦ του, ὅπερ ἐν τῇ ἀποδείξει τῆς πληρωμῆς ἐσημειώθη, εἰς ἄλλον τόπον, οἱ ἐν τῷ τόπῳ τοῦ προορισμοῦ του εὑρισκόμενοι διευθυνταὶ ἢ ὑπάλληλοι τοῦ ἅλατος, ἢ, ἐν ἐλλείψει αὐτῶν, οἱ διευθυνταὶ ἢ ὑπάλληλοι τοῦ τελωνείου, ἐν ἐλλείψει δὲ καὶ τούτων, τὸ ἐπιτόπιον συμβούλιον, σημειοῦσι σαφῶς ὄπισθεν τῆς εἰς χεῖρας τοῦ ἀγοραστοῦ εὑρισκομένης ταύτης ἀποδείξεως τὸ δεύτερον μέρος, εἰς ὃ πρόκειται ν' ἀποσταλῇ τὸ ἅλας, καὶ ἀφοῦ σφραγίσωσι τὴν σημείωσιν ταύτην διὰ τῆς μεγάλης σφραγίδος τῶν ἁλάτων, τοῦ τελωνείου ἢ τοῦ συμβουλίου, ἐπιτρέπεται ἡ τοῦ ἅλατος τούτου μεταφορά. Ἐὰν δὲ μέρος μὲν τοῦ ἀγορασθέντος ἅλατος ἐπωλήθη εἰς ὃν τόπον προωρίσθη, μέρος δὲ πρόκειται ν' ἀποσταλῇ εἰς ἄλλον τόπον, ἀφαιρεῖται τὸ πωληθὲν ποσὸν διὰ σημειώσεως ὄπισθεν τῆς ἀποδείξεως, διευκρινιζομένου δὲ τοῦ μένοντος ποσοῦ ἐπίσης ἐν τῇ ἀποδείξει, τίθεται κάτωθεν ἡ μεγάλη σφραγὶς, ὡς ἄνω ἐρρέθη. Ἐὰν δὲ πάλιν τὸ ἀγορασθὲν ἅλας ἐκ τοῦ τόπου τοῦ προορισμοῦ του πρόκηται νὰ διευθυνθῇ κατὰ διαφόρους μερίδας εἰς πολλὰ μέρη, τότε ἵνα μὴ παραλλάξῃ, κατὰ τὰς διατυπώσεις, ἡ ἐκ τοῦ τόπου τῆς ἐξαγωγῆς δοθεῖσα ἀπόδειξις, δίδονται νέαι ἀποδείξεις ἐκ μέρους τῶν ἐν τῷ τόπῳ τοῦ προορισμοῦ τοῦ ἅλατος εὑρισκομένων διευθυντῶν ἢ ὑπαλλήλων, ἢ ἐν ἐλλείψει τούτων, ἐκ μέρους τῶν διευθυντῶν ἢ ὑπαλλήλων τοῦ τελωνείου, καὶ τούτων ἀπόντων, ὑπὸ τοῦ συμβουλίου τοῦ τόπου ἐκείνου, κρατοῦνται δὲ ὑπὸ τῶν ἰδίων αἱ παλαιαὶ ἀποδείξεις, ὄπισθεν τῶν ὁποίων ἀφοῦ σημειωθῶσιν αἱ ἐπὶ τῇ βάσει τούτων δοθεῖσαι νέαι, ἐπιστρέφονται δι' ἐπιστολῆς πρὸς τοὺς ἐν τῷ

τόπῳ τῆς ἐξαγωγῆς εὑρισκομένους διευθυντὰς ἢ ὑπαλλήλους τῶν ἁλικῶν, ἁλατωρυχείων καὶ ἁλατοφόρων φρεάτων. Ἐὰν δὲ πάλιν γίνῃ ἀνάγκη ὅπως τὸ εἰρημένον ἅλας, πρὶν φθάσῃ εἰς τὸν τόπον τοῦ προορισμοῦ του, καθ' ὁδὸν μετενεχθῇ ἀπὸ τόπου εἰς τόπον, ἢ, ὡς προελέχθη, μέρος μὲν αὐτοῦ νὰ πωληθῇ ἐκεῖσε, τὸ ὑπόλοιπον δὲ νὰ διευθυνθῇ ἀλλαχοῦ, ἢ ἐκεῖθεν ν' ἀποσταλῇ κατὰ διαφόρους μερίδας εἰς διάφορα μέρη, ἐκτελοῦνται τὰ δέοντα συμφώνως ταῖς ὁρισθεῖσαις διατυπώσεσιν. Ἐὰν ὅμως εἰς μέρος τι δὲν εὑρεθῇ οὔτε διευθυντὴς ἢ ὑπάλληλος ἅλατος, ἢ διευθυντὴς ἢ ὑπάλληλος τελωνείου, οὔτε τοπικὸν συμβούλιον, ὅπερ σημαίνει ὅτι τὸ ἐν λόγῳ μέρος εἶναι χωρίον, τότε ἡ διαληφθεῖσα πρᾶξις δέον ἀκριβῶς νὰ ἐνεργηθῇ ὑπὸ τοῦ *μουχτάρη* τοῦ χωρίου, ὅστις θέλει ἐγγράψει τὰς ὑποδειχθείσας σημειώσεις ἐν ταῖς ἀποδείξεσιν, ἢ θέλει ἐκδώσει νέας, σφραγίζων αὐτὰς διὰ τῆς ὑπὸ τῆς ἀρχῆς δοθείσης αὐτῷ μουχταρικῆς σφραγίδος· καὶ ἐπειδὴ ἀνάγκη ὅπως αἱ εἰρημέναι ἀποδείξεις ὦσιν ἔγκυροι καὶ ἀξιόχρεοι, ἀπαγορεύεται πᾶν σβέσμα ἢ ξέσμα ἢ διὰ κονδυλίου διόρθωσις, οὐδενὶ δὲ οὐδαμῶς ἐπιτρέπεται νὰ αἰτιολογήσῃ τὸ λάθος διὰ σημειώσεως. Ἐπίσης καὶ οἱ διευθυνταὶ δὲν πρέπει ν' ἀνέχωνται τοιαῦτα αἰτιολογούμενα διὰ σημειώσεων λάθη, ἐν ἐναντίᾳ δὲ περιπτώσει νὰ παύωσι μὲν τὸν τὸ λάθος διαπράξαντα, νὰ σφαγίζωσι δὲ τὸ λάθος, ἀφοῦ διὰ σημειώσεως τὸ αἰτιολογήσωσι. Κατ' αὐτὸν τὸν τρόπον δέον νὰ καταβληθῇ σύντονος προσοχὴ καὶ ἐπιμέλεια ἐκ μέρους τῶν διευθυντῶν καὶ ὑπαλλήλων, ὅπως μὴ συμβαίνωσι τοιαῦτα λάθη.

Ἄρθρον νεωστὶ θεσπισθὲν πρὸς ἀντικατάστασιν τοῦ 18ου ἄρθρου

ΤΟΥ ΠΕΡΙ ΑΛΑΤΟΣ ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΥ.

(27 Ῥεπὶ-ουλ-ἀχὴρ 1280. 29 Ϝρίου 1279.)

Αἱ εἰς χεῖρας τῶν ἀγοραστῶν ἀποδείξεις ἅλατος, ὅπερ ἠγόρασαν ἐκ τῶν ἁλικῶν, ἁλατωρυχείων καὶ ἁλατοφόρων φρεάτων ὅπως μεταφέρωσιν εἰς διάφορα μέρη διά τε ξηρᾶς καὶ θαλάσσης, ἅμα φθάσωσιν οὗτοι εἰς τὸν πρὸς ὃν ὅρον ἢ ἀλλαχοῦ, ἐπιθεωροῦνται καὶ ἐξακριβοῦνται ὑπὸ τῶν αὐτόθι ὑπαλλήλων τοῦ ἅλατος, ἐὰν ὑπάρχωσιν, ἢ ἐν ἐλλείψει τοιούτων, ὑπό τινος ἐπιτρόπου τῶν διευθυντῶν καὶ ὑπαλλήλων τοῦ τελωνείου καὶ καπνοῦ, ἐν ἐλλείψει δὲ καὶ τούτων, ὑπὸ τοῦ ἐπιτοπίου συμβουλίου, καὶ τούτου δὲ μὴ ὑπάρχοντος, ὑπὸ τῶν μουχτάριδων. Καὶ ἐὰν μὲν εὑρεθῇ τὸ μετενεχθὲν ἅλας ἴσον τῷ ἐν τῇ ἀποδείξει σημειουμένῳ, λαμβανομένης καὶ

κρατουμένης τῆς ἀποδείξεως ταύτης, δίδεται ἡ τῆς πωλήσεως ἄδεια· ἐὰν ὅμως τὸ ἀφιχθὲν ἅλας ὑπερβαίνῃ κατὰ τρία τοῖς ἑκατὸν τὸ ἐν τῇ ἀποδείξει σημειούμενον, τὸ ἰσότιμον τοῦ πλεονάσματος πληρόνεται κατὰ τὴν ὡρισμένην ὑπὸ τῆς κυβερνήσεως διατίμησιν· ἐὰν δὲ τὸ πλεόνασμα ἦναι πλειότερον τῶν τριῶν τοῖς ἑκατὸν, πληρόνεται τὸ διπλάσιον τοῦ ἰσοτίμου κατὰ τὴν ὡρισμένην ὑπὸ τῆς Κυβερνήσεως διατίμησιν, τοῦ ἅλατος τούτου ἀφινομένου εἰς τὸν πληρώσαντα, καὶ διδομένης δι' αὐτὸ νέας ἀποδείξεως κατὰ τὰς διατάξεις. Ἐὰν ἐπὶ δύο ἀποδείξεων δύο πλοίων, ἀνηκόντων εἰς τὸν αὐτὸν ἰδιοκτήτην καὶ φορτωθέντων ἐκ μιᾶς ἁλικῆς, ἐκεῖθεν δὲ συγχρόνως ἐκπλευσάντων καὶ ἐν τῷ αὐτῷ χρόνῳ καταπλευσάντων εἰς τὸν αὐτὸν λιμένα, παρατηρηθῇ ἐπὶ μὲν τῆς μιᾶς ἔλλειμμα, ἐπὶ δὲ τῆς ἄλλης τοῦ ἑτέρου πλοίου πλεόνασμα, ἀφαιρεῖται ἐξ αὐτοῦ τὸ προκύψαν ἔλλειμμα ἐν τῷ ἑτέρῳ πλοίῳ, ἐπὶ δὲ τοῦ τυχὸν ἐναπολειφθησομένου αὖθις περισσεύματος ἐφαρμόζεται τὸ ἀνωτέρω μέτρον. Τὸ χρηματικὸν ἰσότιμον, τὸ λαμβανόμενον ἀπὸ πλεονάσματα μέχρι τῶν 3 τοῖς 0[0, ὡς ἄνω ἐρρέθη, ἐξ ὁλοκλήρου καταγράφεται ὡς πρόσοδος τοῦ τελωνείου, ἐκ δὲ τῶν εἰσπραχθησομένων διπλῶν χρηματικῶν ἰσοτίμων ἀπὸ τὰ ὑπερβαίνοντα τὸ 3 τοῖς 0[0 πλεόνασμα, τὸ μὲν ἥμισυ λογίζεται ὡς πρόσοδος, τὸ δὲ ἕτερον ἥμισυ παραχωρεῖται ὡς δῶρον καταγγελίας (*ιχπαριγὲ*) εἰς τοὺς ἀνακαλύψαντας τὸ πλεόνασμα καὶ κοινοποιήσαντας τοῦτο ὅπου δεῖ. Τὰ ἄνευ ἀποδείξεως μεταφερόμενα ἅλατα, εἴτε διὰ ξηρᾶς εἴτε διὰ θαλάσσης, θεωρούμενα ὡς κλοπιμαῖα, πρὸς σωφρονισμὸν μὲν καὶ ποινὴν τοῦ κατόχου αὐτῶν, παραδειγματισμὸν δὲ καὶ τῶν ἄλλων, δημεύονται, εἰσπραττομένου συγχρόνως παρὰ τοῦ μετακομίσαντος αὐτὸ, πρὸς τιμωρίαν του, προστίμου ἐκ χρημάτων διπλασίας τιμῆς τοῦ δημευθέντος ἅλατος. Τὰ χρήματα ταῦτα ἀνέπαφα, διευκρινιζομένης τῆς ὑποθέσεως ὑπὸ τῶν διευθυντῶν τοῦ ἅλατος, λογίζονται ὡς πρόσοδοι, καὶ ἐὰν ἡ χρηματικὴ αὕτη εἴσπραξις ἐγένετο διὰ τοῦ τελωνείου, ἢ τῆς διευθύνσεως τῶν καπνῶν, ἢ τοῦ συμβουλίου, ἢ τοῦ μουχτάρη, οὐδ' ἐπὶ μίαν ὥραν νὰ μένῃ εἰς τὰς χεῖρας αὐτῶν, ἀλλὰ ν' ἀποστέλληται εἰς τοὺς ἐγγυτέρω αὐτῶν εὑρισκομένους ὑπαλλήλους τοῦ ἅλατος, οἵτινες ὀφείλουσι νὰ ἐπιστείλωσι πρὸς τοὺς πρώτους ἀπόδειξιν παραλαβῆς, ἐσφραγισμένην συγχρόνως ὑπὸ τοῦ γραμματέως καὶ ταμία, ἣν δέον νὰ φυλάττωσιν οὗτοι· τὸ δημευθὲν ὅμως ἅλας ὑπὸ τῶν τοιούτων ἀφίεται εἰς τὸν ἀναγγείλαντα ἢ ἀνακαλύψαντα αὐτὸ, πρὸς ὃν χορηγεῖται ἄδεια (*τεζκερὲς*) κατὰ τὰς διατυπώσεις, ὁρίζουσα τὸ ποιὸν καὶ τὸ ποσὸν τοῦ παραχωρηθέντος ἅλατος, ὅπως δυνηθῇ οὗτος ἐὰν ἐπιθυμῇ νὰ τὸ πωλήσῃ διὰ λογαριασμόν του. Ἐπειδὴ δὲ αἱ τοῦ ἅλατος ἀποδείξεις δίδονται ἀνοικταὶ εἰς τὰς χεῖρας τῶν ἀγοραστῶν, καὶ οὗτοι δύνανται πρὶν ἢ μεταφέρωσι τὸ ἅλας των ἀλλαχοῦ διὰ τῆς ἀναγνώσεως τῆς ἀποδείξεως νὰ ἐξακριβώσωσι

τὸ ἀκριβὲς αὐτῆς, ἐὰν ἐν τῷ τόπῳ τῆς ἀφίξεως ἕνεκα τοῦ φωραθησομένου πλεονάσματος, θελήσωσι νὰ προφασισθῶσι λέγοντες ὅτι ὁ γράψας ἔκαμε λάθος, μὴ εἰσακουομένων ποσῶς τῶν προφάσεων τούτων, θέλουν ἐνεργεῖσθαι αἱ τοῦ παρόντος νόμου διατάξεις. Ἐν τούτοις ἐὰν οἱ εἰρημένοι, πρὸ τῆς ἀλλαχόσε μεταφορᾶς τῶν ἁλάτων των, ἀναγνόντες τὴν ἀπόδειξιν ἴδωσιν ὅτι πραγματικῶς ἐγράφη αὕτη (κατὰ λάθος) ἐλλειπὴς καὶ καθυποβάλωσι τοῦτο πρὸς τὸν ὑπάλληλον, παρ' οὗ ἠγόρασαν τὸ ἅλας, ὁ τὸ λάθος τοῦτο διαπράξας γραμματεὺς ἀμέσως ἀποπέμπεται τῆς ὑπηρεσίας του, ἡ δὲ λανθασμένη ἀπόδειξις διορθοῦται διὰ προσθήκης σημειώσεως ἐπὶ τούτῳ, ἥτις, ὡς ἐδηλώθη ἀνωτέρω, ὑπογράφεται καὶ σφραγίζεται. Τοιουτοτρόπως αἱ λαμβανόμεναι καὶ κρατούμεναι ἀποδείξεις, πρὸς ἀντιπαράθεσιν καὶ ἀντιπαραβολὴν πρὸς τὰ στελέχη, πέμπονται ὁμοῦ μετὰ τῶν κατὰ τὸ τέλος ἑκάστου μηνὸς καθυποβληθησομένων μηνιαίων ἰσολογισμῶν ὑπὸ τῶν ὑπαλλήλων τοῦ ἅλατος εἰς τὸ κέντρον τῆς διευθύνσεως, παρ' ἧς ἐξαρτῶνται, ὑπὸ δὲ τῶν ὑπαλλήλων τοῦ τελωνείου εἰς τοὺς διευθυντὰς, παρ' ὧν ἐξαρτῶνται, ὑπ' αὐτῶν δὲ εἰς τὴν κεντρικὴν διεύθυνσιν καὶ ἐκ τῆς κεντρικῆς διευθύνσεως εἰς τὴν Γενικὴν διεύθυνσιν, ἐκ τῶν ἐπιτοπίων δὲ συμβουλίων εἰς τοὺς ἐπὶ τοῦ ἅλατος ὑπαλλήλους τοῦ τόπου ἐκείνου.

Ἄρθρ. 19. Οἱ ἐκ τῶν ἁλικῶν, ἁλατωρυχείων καὶ ἁλατοφόρων φρεάτων ἀγοράζοντες ἅλας ὑποχρεοῦνται νὰ παρουσιάζωσι τὰς ἀποδείξεις *(τεζκερέδες)*, ἃς λαμβάνουσιν ἐπὶ τῇ ἀγορασθείσῃ ποσότητι ἅλατος, εἰς τοὺς εἴτε καθ' ὁδὸν εἴτε ἐν τῷ τόπῳ τοῦ προορισμοῦ τῆς πωλήσεως εὑρισκομένους ὑπαλλήλους ἅλατος, τελῶνας, διευθυντὰς καὶ ὑπαλλήλους τελωνείου, ἢ εἰς τὰ ἐπιτόπια συμβούλια καὶ τοὺς μουχτάριδες· ἐνόσῳ δὲ τὴν εἰρημένην ἀπόδειξιν, ὁστισδήποτε καὶ ἂν ᾖ ὁ κάτοχος αὐτῆς, δὲν τὴν παρουσιάσῃ, δὲν ἐπιτρέπεται αὐτῷ εἰς κανὲν μέρος ἡ πώλησις οὔτε ἡ διάβασις τοῦ ἅλατός του. Ἐὰν ὅμως ὁ κάτοχος τοῦ ἅλατος ἀξιοῖ καὶ ἀντιποιεῖται ὅτι ἀπώλεσε τὴν ἀπόδειξιν ταύτην, εἰσπράττεται παρ' αὐτοῦ τριπλασία ἀξία τοῦ ἅλατος κατὰ τὴν νέαν διατίμησιν εἰς χρήματα, ἅπερ φυλλάττονται προσωρινῶς ἐν εἴδει ὑποθήκης, καὶ ἐπιτρέπεται αὐτῷ ἡ κατανάλωσις καὶ πώλησις τοῦ ἅλατός του, χορηγουμένης προθεσμίας ὡρισμένης καὶ ἀναλόγου τῆς ἀποστάσεως, ὅπως δυνηθῇ οὗτος νὰ προσενέγκῃ μαρτυρικὸν ἐπικεκυρωμένον παρὰ τοῦ διευθυντοῦ ἢ ὑπαλλήλου τῶν ἁλικῶν, ἁλατωρυχείων καὶ ἁλατοφόρων φρεάτων, ἀφ' ὧν παρήχθη τὸ ἐν λόγῳ ἅλας, καὶ βεβαιοῦν ὅτι ὁ μνησθεὶς κάτοχος τοῦ ἅλατος εἶχε λάβει παρ' αὐτῶν ἀπόδειξιν τῆς ἀγορᾶς. Ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει, ἐπειδὴ ἀποδειχθήσεται ὅτι πραγματικῶς ἀπώλεσεν οὗτος τὴν ἀπόδειξίν του, ἐπιστρέφονται αὐτῷ τὰ ἐν εἴδει ὑποθήκης ὡς ἐρρέθη ληφθέντα καὶ κρατηθέντα χρήματα. Ἐὰν ὅμως κατὰ τὸ χορηγηθὲν αὐτῷ χρονικὸν διάστημα

δὲν παρουσιάσῃ τοιοῦτο μαρτυρικὸν, ἐπειδὴ τὸ μετενεχθὲν ἄλας θεωρεῖται κλοπιμαῖον, τὰ δύο τρίτα τῶν ὑποθηκευμένων αὐτοῦ χρημάτων, μετὰ τὴν διασάφισιν καὶ ἐξακρίβωσιν τοῦ πράγματος, λογίζονται ὡς πρόσοδοι, τὸ δὲ ἄλλο τρίτον δίδεται εἰς τὸν καταγγείλαντα τὸ πρᾶγμα ὅπου δεῖ ἢ ἀνακαλύψαντα αὐτό. Ἐὰν δὲ ἐξαιτηθῇ ἵνα ἀντὶ τοῦ κατατεθησομένου χρηματικοῦ ποσοῦ μέχρι τῆς παρουσιάσεως τοῦ μαρτυρικοῦ κατὰ τὸν ὁρισθέντα χρόνον δώσῃ ἀξιόχρεω ἐγγύησιν, ὑποσχόμενος ὅτι ἐν περιπτώσει μὴ παρουσιάσεως τοῦ ἄνω μαρτυρικοῦ εἴτε ὁ ἴδιος εἴτε οἱ ἐγγυηταὶ αὐτοῦ θέλουσιν ἀποτίσει τὸ εἰρημένον ποσὸν, παρὰ τῶν τοιούτων ἀντὶ χρημάτων λαμβάνεται ἀξιόχρεως ἐγγύησις καὶ ἐνεργοῦνται τὰ πρακτέα ὡς προελέχθη.

Ἄρθρ. 20. Κατὰ τὴν παῦσιν ἑνὸς τῶν ὑπαλλήλων ἢ διευθυντῶν τῶν ἁλικῶν, ἁλατωρυχείων καὶ ἁλατοφόρων φρεάτων ἐν γένει, τὰ ὁποῖα καθιερώθησαν ὡς κέντρα, καὶ μετὰ τὴν ἄφιξιν τοῦ διαδόχου αὐτοῦ εἰς τὸν τόπον τῆς ὑπηρεσίας του, διὰ τοῦ πρώτου γραμματέως, τοῦ ταμία, τοῦ προκατόχου καὶ διαδόχου αὐτοῦ θεωρεῖται ὁ λογαριασμὸς ἀπὸ τῆς ἡμέρας τοῦ διορισμοῦ τοῦ παυθέντος ὑπαλλήλου μέχρι τῶν ἡμερῶν, καθ' ἃς θέλει φθάσει ὁ διάδοχος, καὶ ἐξετάζεται τὸ ποσὸν τοῦ ἐξαχθέντος ἅλατος κατὰ τὸ διάστημα τῆς ὑπηρεσίας του, ἢ καὶ τὸ δαπανηθὲν ἢ πωληθὲν ποσὸν ἀπὸ τοῦ διορισμοῦ του μέχρι τῶν ἡμερῶν, καθ' ἃς ἐξεπληρώθησαν αἱ διατυπώσεις τῆς παραλαβῆς καὶ παραδόσεως, ὧν τὸ ἀντίτιμον ἐσημειώθη εἰς τοὺς μηνιαίους ἰσολογισμοὺς καὶ ἀπεστάλη εἰς τὴν Γενικὴν διεύθυνσιν, ὡς καὶ τὸ ἐναπομεῖναν καὶ ὑπάρχον ποσόν. Ἀνατρέχοντες δὲ οἱ εἰρημένοι εἰς τὰ βιβλία, νὰ ἐξετάζωσι καὶ διασαφίζωσι τὴν ποιότητα καὶ ποσότητα τοῦ ἅλατος, καὶ νὰ ἐξακριβώνωσι τὴν πραγματικότητα τῶν γενομένων δαπανῶν, ἐνεργουμένης δὲ καὶ τῆς διαβιβάσεως τοῦ ὑπάρχοντος ἅλατος ἀπὸ τοῦ προκατόχου εἰς τὸν διάδοχον, σχηματίζεται βιβλίον λογαριασμοῦ εἰς τρία ἀντίγραφα ἐπικεκυρωμένα καὶ ἐσφραγισμένα διὰ τῶν σφραγίδων τοῦ προκατόχου, διαδόχου, τοῦ πρώτου γραμματέως καὶ τοῦ ταμία, τῶν ὁποίων τὸ μὲν στέλλεται εἰς τὴν Γενικὴν διεύθυνσιν, ὅπως ἐνεργήσῃ τὰ δέοντα κατὰ τὰς διατυπώσεις, τὸ δεύτερον δίδεται εἰς τὸν προκάτοχον καὶ τὸ τρίτον μένει εἰς τὸν διάδοχον αὐτοῦ· ἐν τοῖς ἀντιγράφοις τούτοις σαφῶς θέλει γίνεσθαι μνεία ἐὰν ὁ προκάτοχος ἔμεινεν ἢ οὔ χρεώστης εἰς τὴν Γεν. διεύθυνσιν. Ἐπειδὴ δὲ, ὅστις δήποτε καὶ ἂν ᾖ ὁ ὑπάλληλος, ἀπομακρυνόμενος τῆς ἐργασίας του εἴτε λόγῳ παύσεως, εἴτε παραιτήσεως, ὀφείλει πρῶτον, μετὰ τὴν ἐπιθεώρησιν τῶν ὡς προείρηται λογαριασμῶν, νὰ ἐκπληρώσῃ τὰς διατυπώσεις τῆς παραδόσεως, μὴ δυνάμενος αὐθορμήτως νὰ μεταβῇ εἰς κανὲν μέρος, ἐὰν εὑρεθῶσιν ὑπάλληλοι αἵτινες ἀπῆλθον μακρὰν ἢ πλησίον, ἀναζητούμενοι ὅπου καὶ ἂν μένωσι καὶ εὑρισκόμενοι, μεταπέμπονται συνωδευμένοι διὰ φυλάκων. Τούτου ἕνεκα

οὐδεὶς πεπαυμένος ὑπάλληλος δύναται νὰ μεταβῇ ἀλλαχοῦ, πρὶν ἢ ἐκπληρωθῇ ἡ ἀνωτέρω διάταξις.

Ἄρθρ. 21. Οἱ διευθυνταὶ, ὑπάλληλοι, γραμματεῖς καὶ λοιποὶ ὑπηρέται δέον νὰ μὴ συμπεριφέρωνται ψυχρῶς πρὸς τοὺς εἰς τὰς ἁλικὰς αὐτῶν προσερχομένους ἀγοραστὰς, μάλιστα δὲ νὰ παρέχωσιν αὐτοῖς κατὰ τὴν ἐπισροφήν των τὰς δυνατὰς εὐκολίας δι' εὐγενοῦς διαγωγῆς. Ἐὰν δ' ἀπ' ἐναντίας ἡ ψυχρότης αὕτη λάβῃ χώραν ἀπὸ μέρους τῶν ἀγοραστῶν, ἐπειδὴ πάντες ἐσμὲν περιωρισμένοι ἐν τῷ κύκλῳ τῶν καθηκόντων, εἰς ἃ καθυποβάλλει ἡμᾶς ὁ νόμος, οἱ διευθυνταὶ καὶ ὑπάλληλοι τοῦ ἅλατος γνωστοποιοῦσι περὶ τούτου τὴν διοίκησιν, ἡ δὲ διοίκησις τῆς ἐπιτοπίου ἀρχῆς φροντίζει ὅπως ἐμποδίσῃ τὰ τοιαῦτα συμβεβηκότα καὶ ἐνεργήσῃ κατὰ νόμον ἐναντίον τῶν ὑπαιτίων αὐτῶν.

Ἄρθρ. 22. Εἰς τὴν Κυβέρνησιν ὑπάγεται ἡ πώλησις τῶν φύσει πεπηγμένων ἢ τῶν διὰ κατεργασίας ὁπουδήποτε τοῦ Κράτους παραγομένων ἁλάτων ἐπὶ ὡρισμένῃ τιμῇ, ὡς καὶ ἡ ἔγκαιρος ἐξαγωγὴ καὶ κατασκευὴ τούτου συμφώνως τῷ συστήματι τοῦ περιορισμοῦ τῶν ἁλάτων ἔν τε τῷ τόπῳ τῆς ἐξαγωγῆς καὶ ἐν ἄλλοις ὁρισθησομένοις μετὰ ταῦτα ἔνθα ἀναγκαιοῦν. Ἐπειδὴ δὲ κατὰ τὰς συνθήκας τὸ ἐρχόμενον ξένον ἅλας δὲν θέλει πωλεῖσθαι, τοῦ λοιποῦ ἐὰν ἀφιχθῇ ἅλας ἐκ ξένης γῆς, ὀλίγον ἢ πολὺ, διὰ ξηρᾶς, ἢ διὰ θαλάσσης καὶ δι' οἱουδήτινος μέσου, δὲν δίδεται ἄδεια ἐκ μέρους τῶν ὑπαλλήλων τοῦ ἅλατος, τοῦ τελωνείου, τῆς ἀρχῆς, καὶ τοῦ ὑγειονομείου ἢ τοῦ λιμεναρχείου πρὸς διάβασιν καὶ ἐκποίησιν αὐτοῦ, ἀλλ' ἐπιστρέφεται ὡς ἔφθασε. Καὶ ἐπειδὴ, ἐὰν ἄνευ τῆς εἰδήσεως τῶν εἰρημένων ὑπαλλήλων εὑρεθῇ εἰς ἀποβάθραν τινὰ ἢ ἀλλαχοῦ ἐξηγμένον ἅλας, τοῦτο ἐξ οἱουδήποτε ξένου τόπου καὶ ἂν προέρχηται καὶ εἰς οἱονδήποτε ἤθελεν ἀνήκει, θέλει δημεύεσθαι ὁλόκληρον ἀνεξαιρέτως, εἰδοποιουμένης πάραυτα καὶ τῆς Γενικῆς διευθύνσεως, εἰς οὐδένα οὐδαμοῦ τοῦ Κράτους ἐπιτρέπεται νὰ πράξῃ τοῦτο, τιμωρουμένων τῶν τοιούτων καὶ ὑπὸ τῆς Κυβερνήσεως.

Ἄρθρ. 23. Οἱ εἰρημένοι διευθυνταὶ καὶ ὑπάλληλοι, ἅμα φθάσωσιν εἰς τὸν τόπον τῆς ὑπηρεσίας των, ἐπειδὴ εἶναι ἀνάγκη νὰ ὁρίσωσι τόπον διαμονῆς πρὸς ἐπιθεώρησιν τῶν ἐργασιῶν αὐτῶν, κατοικοῦσιν εἰς κτίρια δημόσια, ἐὰν ὑπάρχωσιν, ἔνθα προηγουμένως διέμενον οἱ ἐκμισθωταὶ ἢ ὑπάλληλοι τοῦ ἅλατος. Ἐὰν ὅμως τοιαῦτα κτίρια δὲν ὑπάρχωσιν, ἐνοικιάζουσι κατάλληλον μέρος διὰ μετρίου ἐνοικίου, ὅπερ, μετὰ τὴν ἐπὶ τούτῳ ζητηθησομένην συγκατάθεσιν τῆς Γεν. διευθύνσεως, πληρόνουσιν ἐκ τῶν προσόδων τῶν ἁλικῶν, καὶ σημειοῦσιν αὐτὸ ὡς ἔξοδον εἰς τοὺς παρουσιασθησομένους μηνιαίους ἰσολογισμούς. Τὰ τῆς ἐπισκευῆς ἔξοδα τῶν τοιούτων ὑπ' ἐνοίκιον διδομένων οἰκημάτων πληρόνονται ὑπὸ τῶν ἰδιοκτητῶν αὐτῶν, σημειουμένου τοῦ ὅρου τούτου μεταξὺ τῶν λοιπῶν ἐν τῷ ἐνοικιαστηρίῳ συμβολαίῳ.

Ἄρθρ. 24. Ἐπειδὴ ἐθεωρήθη ἀναγκαῖον νὰ δοθῶσιν ἀκριβεῖς πληρο-

φορίαι περὶ τῶν εἰς τὸ δημόσιον ἀνηκουσῶν ἀποθηκῶν καὶ παραπηγμάτων, τῶν εὑρισκομένων ἐντὸς πόλεων, κωμοπόλεων καὶ λιμένων, κειμένων δὲ πέριξ ἢ καὶ ἐντὸς τῆς περιοχῆς τῶν ἁλικῶν, ἁλατωρυχείων καὶ ἁλατοφόρων φρεάτων καὶ ὑπαγομένων εἰς τὴν κυριότητα τοῦ δημοσίου ταμείου, ὁμοίως καὶ περὶ τῶν γηπέδων τῶν ἕνεκα παρελεύσεως πολλοῦ χρόνου κατερειπωθέντων παραπηγμάτων καὶ ἀποθηκῶν, εἴτε τῶν ἀνηκόντων εἰς τὰς ἁλικὰς, ἁλατωρυχεῖα καὶ ἁλατοφόρα φρέατα παραπηγμάτων καὶ ἀποθηκῶν, ἅτινα ἐνοικιάσθησαν ὑπὸ τοῦ ταμείου τῶν Οἰκονομικῶν ἢ τοῦ *Ἐβκαφίου*, καὶ μέχρις σήμερον διατελοῦσιν ὑπὸ τὴν κατοχὴν καὶ δικαιοδοσίαν τῶν ἐκμισθωτῶν των, καὶ ἅπερ συμφώνως τῷ τοῦ περιορισμοῦ συστήματι, ὅπερ ἐφαρμόζεται ἤδη κατὰ τὰ ἄνω διαληφθέντα 4 καὶ 5 ἄρθρα τοῦ Κανονισμοῦ, θέλουσι δημευθῆ καὶ διαχειρίζεσθαι ὑπὸ τῆς Κυβερνήσεως, οἱ διευθυνταὶ καὶ ὑπάλληλοι τῶν ἁλάτων ὀφείλουσι νὰ ἐρευνήσωσι περὶ τούτων, καὶ ἀφοῦ ἐξετάσωσι τὴν κατάστασιν ὅλων, ν' ἀποφανθῶσι ποῖα ἐκ τῶν ὑπαγομένων ὑπὸ τὴν δικαιοδοσίαν τῶν ἁλικῶν, ἁλατωρυχείων καὶ ἁλατοφόρων φρεάτων εἰσὶν ἀναγκαῖα πρὸς διατήρησιν καὶ ἐναποθήκευσιν τοῦ ἅλατος, καὶ ποῖα ἐκ τῶν χρησίμων ἔχουσιν ἀπόλυτον ἀνάγκην ἐπισκευῆς, ἑπόμενοι δὲ εἰς τὰς περὶ οἰκονομίας διατάξεις, ἀφοῦ ἐπιθεωρήσωσι δι' εἰδημόνων καὶ πραγματογνωμόνων ἀνθρώπων καὶ ἐξακριβώσωσι τὸ ποσὸν, ὅπερ δύναται νὰ ἐπαρκέσῃ εἰς τὴν ἐπισκευὴν αὐτῶν, ν' ἀποσείλωσιν εἰς τὴν Γεν. διεύθυνσιν λεπτομερῆ περὶ τούτων βιβλία, καὶ νὰ συμμορφωθῶσι πρὸς ἃς ὁδηγίας θέλουσι λάβει παρ' αὐτῆς εἰς ἀπάντησιν.

Ἄρθρ. 25. Οἱ διευθυνταὶ, ὑποδιευθυνταὶ, γραμματεῖς, ταμίαι καὶ ἄλλοι ὑπάλληλοι προσλαμβάνονται εἰς τὴν ὑπηρεσίαν ἐπὶ ἀξιοχρέῳ ἐγγυήσει. Ἐὰν λοιπὸν τινὲς ἐξ αὐτῶν παρὰ τὰς διατάξεις καὶ τοὺς κανόνας καταχρασθῶσι δημόσια χρήματα, πολλὰ ἢ ὀλίγα, ταῦτα ἀφοῦ εἰσπραχθῶσι πάραυτα εἴτε ὑπὸ τῶν ἰδίων εἴτε ὑπὸ τῶν ἐγγυητῶν των, καθυποβάλλονται οἱ διαπράξαντες τὴν κατάχρησιν καὶ εἰς τιμωρίαν κατὰ τὸν Ποινικὸν Κώδηκα. Ἅμα τοιαύτη τις κατάχρησις συμβῇ παρ' ἑνὸς τῶν ὑπὸ τὴν δικαιοδοσίαν των ὑπαγομένων ὑπαλλήλων, ἀμέσως νὰ πληροφορῶσι περὶ ταύτης οἱ ὑποδιευθυνταὶ τοὺς διευθυντὰς, οἱ δὲ διευθυνταὶ τὴν Γενικὴν διεύθυνσιν· ἐὰν δὲ πάντες ἐγκαίρως δὲν ἐκπληρώσωσι τὸ καθῆκον τοῦτο, θεωροῦνται ὑπεύθυνοι καὶ οἱ ἴδιοι, ὥστε ἕκαστος δέον νὰ προσενεχθῇ μετὰ τῆς ἀπαιτουμένης πίστεως καὶ εὐθύτητος.

Ἄρθρ. 26. Οἱ διευθυνταὶ τοῦ ἅλατος, ὡς ἐπιτρέπεται αὐτοῖς κατὰ τὸ 2 ἄρθρον, ἐκτὸς τῶν ἐντεῦθεν διορισθησομένων καὶ ἀποσταλησομένων ὑπαλλήλων, ἀφοῦ ταξιθετήσωσιν ἅπαξ τοὺς μέλλοντας νὰ ὑπηρετήσωσιν εἴτε εἰς τὰ κέντρα ἢ εἰς τὰ προσαρτήματα ὑπαλλήλους, γραμματεῖς, ταμίας καὶ ἄλλους ἐργάτας, καὶ παρουσιάσωσιν εἰς τὴν Γενικὴν διεύθυνσιν τὰ βιβλία, ἐν οἷς σημειοῦνται τὰ ὀνόματα, οἱ μηνιαῖοι μισθοὶ καὶ τὰ

καθήκοντα αὐτῶν, ἐν περιπτώσει καθ' ἣν ἤθελον μεταθέσει τινὰς τούτων ἀπὸ σταθμοῦ εἰς σταθμὸν, ἢ ἀπὸ ἐργασίας εἰς ἄλλην ἐργασίαν, ἢ ἀντικαταστήσει ἐν ἀνάγκῃ τινὰς δι' ἄλλων ἕνεκα καταχρήσεως, ὀφείλουσι νὰ καθυποβάλωσι τὴν ὑπόθεσιν λεπτομερῶς εἰς τὴν Γενικὴν διεύθυνσιν, καὶ νὰ ἐνεργήσωσι κατὰ τὰς εἰς ἀπάντησιν ἀποσταλησομένας ὑπ' αὐτῆς διατάξεις. Ἐὰν μάλιστα διαπραχθῇ παρά τινων ἀτόπημα, συνεπιφέρον τὴν ἀποπομπὴν καὶ τιμωρίαν των, νὰ εἰδοποιῶσι περὶ τούτου ἄνευ ἀναβολῆς τὴν Γενικὴν διεύθυνσιν, καθότι ἐν ἐναντίᾳ περιπτώσει εἰσὶν ὑπεύθυνοι οἱ ἴδιοι.

Ἄρθρ. 27. Τὰ ἅλατα, τὰ προερχόμενα ἐξ Αἰγύπτου καὶ τῶν Ἡγεμονειῶν, ὡς συναποτελουσῶν καὶ τούτων μέρος τοῦ Ὀθωμανικοῦ Κράτους καὶ διατελουσῶν ὑποφόρων εἰς τὸ δημόσιον ταμεῖον, ποσῶς δὲν ἐμποδίζονται ὅπως εἰσέρχωνται εἰς τὸ Κράτος. Ἐπειδὴ ὅμως ἡ εἴσοδος καὶ πώλησις αὐτῶν ἐμβάλλει προσκόμματα εἰς τὰ κατὰ τὸ νέον σύστημα τοῦ περιορισμοῦ ληφθέντα μέτρα ὡς πρὸς τὴν διαχείρισιν τῶν ἁλάτων, πρὸς ἄρσιν τῶν δυσχερειῶν τούτων ἐνεκρίθη νὰ ληφθῶσι τὰ κατωτέρω ἐκτεθησόμενα μέτρα περὶ τῶν ἐκεῖθεν μετενεχθησομένων τοῦ λοιποῦ ἁλάτων. Ὥστε ἐπειδὴ κατὰ τὰς γενομένας ἐρεύνας ἡ ὀκᾶ τοῦ Αἰγυπτιακοῦ ἅλατος τιμᾶται ἑνὸς καὶ ἡμίσεως παρᾶ, ἐν καιρῷ δὲ ἐλλείψεως μέχρι πέντε παράδων, ἡ δὲ τοῦ τῶν Ἡγεμονειῶν ὡς ὄντος πέτρας (*καγιᾶ*), ἡ ὀκᾶ ἐπωλεῖτο πέντε παράδες, καὶ ἐν καιρῷ ἐλλείψεως μέχρις εἴκοσι, τοῦ λοιποῦ τὸ μὲν ἅλας τῆς Αἰγύπτου ἐκτὸς τῆς Ἀτταλείας, Ἀλαΐας, Κελένδερε τῆς ἐπαρχίας Ἰτζελι καὶ τῆς πόλεως Βηρυττοῦ, τὸ δὲ τῶν Ἡγεμονειῶν ἐκτὸς τῆς Κωνσταντινουπόλεως καὶ τῶν πόλεων Βάρνης, Ῥουστζουκίου καὶ Βιδύνης, οὐδαμοῦ ἀλλαχοῦ τοῦ Κράτους θέλει ἀποστέλλεσθαι. Οἱ ἐκ τῶν Ἡγεμονειῶν καὶ Αἰγύπτου μεταφέροντες ἅλας εἰς τὰ ἄνω δηλωθέντα μέρη, πρὸς ἄρσιν πάσης ὑποψίας, δέον νὰ παρουσιάσωσι μαρτυρικὸν, λαμβανόμενον ἐκ τῶν ἐπιτοπίων ἀρχῶν καὶ δηλοῦν τὸ ποσὸν τοῦ ἅλατος καὶ τὰ ὀνόματα τῶν κομισαμένων αὐτὸ σὺν τῷ τοῦ πλοιάρχου, καὶ οὕτω νὰ παραδώσωσι τὸ ἅλας των εἰς τοὺς ἐκεῖσε εὑρισκομένους εὐθύνοντας τῶν ἁλάτων, πληρονόμενοι παρ' αὐτῶν δι' ἑκάστην μὲν ὀκᾶν ἅλατος Αἰγύπτου δύω ἥμισυ, δι' ἑκάστην δὲ τῶν Ἡγεμονειῶν ἓξ παράδες. Ἐὰν ὅμως ἐκτὸς τῶν ὁριζομένων μερῶν ὁπουδήποτε ἀλλαχοῦ μετενεχθῇ ἅλας διὰ ξηρᾶς ἢ θαλάσσης, ὀλίγον ἢ πολὺ, ἢ ἀφιχθὲν εἰς τὰ εἰρημένα μέρη δὲν συνοδεύηται διὰ τοῦ εἰρημένου μαρτυρικοῦ, εἶναι ἀπαράδεκτον ἀπὸ μέρους τῶν διευθυντῶν τῶν ἁλάτων, τῶν τελωνείων, τῆς ἐπιτοπίου ἀρχῆς, τῶν ὑγειονομικῶν ὑπαλλήλων καὶ τῶν λιμεναρχῶν, μὴ ἐπιτρεπομένης δὲ καὶ τῆς μεταβιβάσεως αὐτοῦ εἰς κανὲν μέρος, ἀποπέμπεται καὶ ἐπιστρέφεται ὡς ἀφίχθη. Ἐὰν δὲ τυχὸν ἐν ἀγνοίᾳ τῶν εἰρημένων ὑπαλλήλων καὶ τῶν ἀρχῶν τὸ ἅλας τοῦτο εὑρεθῇ ἀποβιβασμένον εἰς λιμένα τινὰ ἢ ἀλλαχοῦ μετηνεγμένον, κατὰ τὸ πνεῦμα τοῦ 22 ἄρθρου, εἰς οἱονδήποτε καὶ ἂν ἀνή-

κη, δημεύεται ἐξ ὁλοκλήρου, εἰδοποιουμένης πάραυτα περὶ τούτου τῆς Γενικῆς διευθύνσεως.

Ἄρθρ. 28. Ἐὰν ἐν τῷ ταμείῳ τῶν διευθυντῶν καὶ ὑπαλλήλων τοῦ ἅλατος δὲν εὑρεθῇ ἀποχρῶν χρηματικὸν ποσὸν πρὸς πληρωμὴν τῆς ἀξίας τοῦ ἅλατος, ὅπερ, καθὰ δεδήλωται ἐν τῷ προηγουμένῳ ἄρθρῳ, προερχόμενον ἐξ Αἰγύπτου ἢ Ἡγεμονειῶν, ἔφθασεν εἰς τοὺς ὡρισμένους σταθμοὺς καὶ ἐπωλήθη ἐπὶ τῇ ὁρισθείσῃ τιμῇ εἰς τὴν Κυβέρνησιν, ὅπως μὴ προκύψωσι παράπονα ἕνεκα τῆς ἀναβολῆς τῆς πληρωμῆς, οἱ ὑπάλληλοι τοῦ ἅλατος μετὰ τῶν γραμματέων καὶ ταμιῶν, σφραγίζοντες συγχρόνως ἀπόδειξιν, δανείζονται δυνάμει αὐτῆς τὸ ἀναγκαιοῦν ποσὸν ἐκ τῶν εἰσοδημάτων τῶν τελωνείων, ἢ ἐκ τῶν δημοσίων ἐπιτοπίων ταμείων, ἐὰν δὲν ὑπάρχωσι τελωνεῖα. Οἱ τὸ ποσὸν τοῦτο δίδοντες, εἴτε ἐπιτόπιος ἀρχὴ ἢ διευθυνταὶ καὶ ὑπάλληλοι τελωνείων, θέλουσι πάραυτα πληροφορήσει περὶ τοῦ ἀντικειμένου τούτου τὴν Γενικὴν διεύθυνσιν. Ἐπειδὴ δὲ οἱ εἰρημένοι ὑπάλληλοι, ὡς προελέχθη, ὀφείλουσι νὰ δαπανήσωσιν ὅπερ ἐδανείσθησαν ποσὸν ἀποκλειστικῶς πρὸς πληρωμὴν τοῦ ἀγορασθέντος ἅλατος καὶ οὐχὶ ἀλλαχοῦ, ἐκ δὲ τῆς πωλήσεως αὐτοῦ κατὰ τὴν νέαν διατίμησιν νὰ πληρώσωσιν ἐν πρώτοις εἰς τοὺς δανειστάς των τὸ εἰρημένον ποσὸν, ἀπαλλάττοντες οὕτω τὴν ἐπὶ τούτῳ δοθεῖσαν ἀπόδειξίν των, ἐὰν ἐγκαίρως δὲν ἀποτίσωσιν οὗτοι τὰ εἰρημένα δάνεια, γινόμενοι παραίτιοι καὶ ἐλαχίστης ἀναβολῆς, οἱ τὰ χρήματα ταῦτα δόντες ἢ ἐπιτόπιος ἀρχὴ, ἢ διευθυνταὶ καὶ ὑπάλληλοι τελωνείων, δέον νὰ πληροφορῶσιν ἀμέσως περὶ τούτου τὴν Γενικὴν διεύθυνσιν.

Ἄρθρ. 29. Οἱ διευθυνταὶ τῶν ἐν τοῖς κέντροις εὑρισκομένων ἁλικῶν, ἁλατωρυχείων καὶ ἁλατοφόρων φρεάτων ὀφείλουσιν ἵνα μεταβαίνωσι συχνάκις καὶ ἐπιβλέπωσι τὴν διαχείρισιν καὶ τὴν καλὴν ἐργασίαν τῶν ἐν τῇ περιφερείᾳ τοῦ κέντρου τῶν ἁλικῶν, ἁλατωρυχείων καὶ ἁλατοφόρων φρεάτων, παρατηροῦντες τοὺς τρόπους τῶν ὑπαλλήλων, καὶ ἐξετάζοντες ἐὰν οἱ λογαριασμοὶ κρατῶνται εὐμεθόδως καὶ αἱ δαπάναι νομίμως γίνωνται; ἂν ἐκ μέρους ὑπαλλήλου τινὸς ὑπάρχῃ ἢ οὐ σπατάλη, ἢ φθορὰ, ἢ κατάχρησις, ταῦτα πάντα νὰ τὰ ἐξιχνιάζωσι. Πρὸ πάντων μάλιστα κατὰ τὸ ἔτος τοῦτο, ὅπερ ἐστὶ τὸ πρῶτον τοῦ νέου σχηματισμοῦ τῆς διευθύνσεως, οἱ διευθυνταὶ, κατὰ τὴν περιοδὸν των ἀφίνοντες ἐπίτροπον ἐν τῇ θέσει των τὸν πρῶτον γραμματέα, μεταβαίνουσιν εἰς τὰ ὑφ' ἑαυτοὺς προσαρτήματα, καὶ, κατὰ τὰ καθήκοντα εἰς ἃ ὑποβάλλονται, λαμβάνοντες τὰ ἀναγκαῖα μέτρα πρὸς τὴν διεύθυνσιν καὶ καλὴν διαχείρισιν πασῶν τῶν ἁλικῶν, ἁλατωρυχείων καὶ ἁλατοφόρων φρεάτων, καὶ δίδοντες τὰς δεούσας συμβουλὰς καὶ ὁδηγίας, νὰ γνωστοποιῶσιν εἰς τὴν Γενικὴν διεύθυνσιν, πρὶν ἢ ἀναχωρήσωσιν ἐκεῖθεν, τὴν καλὴν ἢ κακὴν κατάστασιν, περὶ ὧν δέον νὰ κρατήσωσι σημειώσεις. Τὰ κατὰ τὴν περιοδὸν ταύτην τῶν διευ-

θυντῶν, ὡς ὄντων ἐμμίσθων, ἔξοδα εἰσὶν εἰς βάρος των, ἐκτὸς μόνον τῶν δι' ἱππασίαν αὐτῶν καὶ δύο ἐκ τῶν ὑπηρετῶν των, ἅπερ ἐπιτρέπεται ὑπὸ τοῦ νόμου νὰ πληρόνωνται ἐκ μέρους τῆς κυβερνήσεως, συμφώνως τῇ ὑπὸ τῆς Κυβερνήσεως ὡρισμένῃ ἀμοιβῇ τῶν ἀποστημάτων (*μεντζίλ οὐδζρετί*), καὶ τὰ ὁποῖα ὅταν μεταβαίνωσιν εἰς περιοδείαν καὶ ἐπιστρέφωσι, θέλουσιν ἀπαιτήσει παρὰ τῆς Γενικῆς διευθύνσεως, δυνάμει ἐκθέσεως (*μαζπατᾶ*), τὴν ὁποίαν δέον νὰ λαμβάνωσιν ἐκ τῶν κατὰ τόπους ἐπιτοπίων συμβουλίων, ἐπικυρούντων τὴν ἀπόστασιν τῶν τόπων καθ' ὥρας *μεντζιλιάς*. Ἐπίσης καὶ οἱ ὑποδιευθυνταὶ τῶν εἰς διάφορα μέρη εὑρισκομένων ἁλικῶν, ἁλατωρυχείων καὶ ἁλατοφόρων φρεάτων, ἐν περιπτώσει περιοδείας καὶ ἐνεργείας τῶν ἀνωτέρω διατάξεων, ἐξαιτοῦνται παρὰ τῆς Γενικῆς διευθύνσεως, ὡς ἀνωτέρω, τὰ ἔξοδα τῆς ἱππασίας, δυνάμει ἐπικεκυρωμένων *μαζπατάδων*, ἡμερησίας σημειώσεις καὶ τὰς ἀποστάσεις τῶν τόπων περιεχόντων, τοὺς ὁποίους ἀποστέλλουσιν εἰς τοὺς παρ' ὧν ἐξαρτῶνται διευθυντὰς, οὗτοι δὲ, ἀφοῦ μελετήσωσιν αὐτοὺς, τοὺς διαβιβάζουσι μετὰ τῶν ἐπὶ τούτῳ σκέψεών των εἰς τὴν Γενικὴν διεύθυνσιν.

Ἄρθρ. 30. Οἱ διευθυνταὶ καὶ ὑποδιευθυνταὶ μετὰ τῶν ὑπὸ τῆς Γενικῆς διευθύνσεως διορισθησομένων ἐξελεγκτῶν (*μουφεττὶς*) πρὸς ἔρευναν καὶ ἐξέτασιν τῶν καταστάσεων καὶ πρὸς ἐκπλήρωσιν καὶ καλὴν διεξαγωγὴν τῶν ἀφορώντων τὴν ὑπηρεσίαν, ἐν περιπτώσει καθ' ἣν ἀπαντήσωσι δυσκολίας ἢ ἀντιστάσεις καὶ λάβωσιν ἀνάγκην τῆς συνδρομῆς τῆς Κυβερνήσεως, ἐπικαλοῦνται τῶν ἀρχῶν, αἵτινες πάραυτα ὀφείλουσι νὰ εἰσακούσωσι τῶν νομίμων αὐτῶν αἰτιάσεων καὶ παρατηρήσεων καὶ νὰ χορηγήσωσι τὴν δυνατὴν εὐκολίαν καὶ συνδρομήν. Ἐὰν δὲ ἐπέλθῃ βραδύτης ἐκ μέρους ἀρχῆς τινος καὶ ἀναβολὴ εἰς τὴν ἐκτέλεσιν τῶν δεόντων, οἱ ὑποδιευθυνταὶ ἀναφέρονται περὶ τούτου πάραυτα εἰς τοὺς διευθυντὰς, οἱ δὲ διευθυνταὶ μετὰ τῶν ἐξελεγκτῶν εἰς τὴν Γεν. διεύθυνσιν, ἥτις πραγματευομένη τὴν ἐκ τῆς βραδύτητος ἢ ἀμελείας προερχομένην εὐθύνην τῶν ἀρχῶν, ἀναφέρεται εἰς τὴν Ὑψ. Πύλην, θεωροῦσα ὑπεύθυνον τὸν παραίτιον τούτων ὑπάλληλον. Ἐὰν ὅμως οἱ πολιτικοὶ ὑπάλληλοι ἴδωσι διαπραττόμενον ἀντικανονικόν τι καὶ παράνομον ὑπὸ τῶν διευθυντῶν, ὑποδιευθυντῶν, ἐξελεγκτῶν, γραμματέων καὶ λοιπῶν ὑπαλλήλων, ἀναφέρονται πρὸς τὴν Γενικὴν διεύθυνσιν περὶ τοῦ πρακτέου.

Ἄρθρ. 31. Ἐπειδὴ τινὲς τῶν ἁλικῶν, ἁλατωρυχείων καὶ ἁλατοφόρων φρεάτων τῶν εὑρισκομένων ἐν ταῖς ἐπαρχίαις Ἡρὰκ (1), Χιδζάζ(2), καὶ εἰς τὰ περίχωρα τοῦ Κουρδιστὰν καὶ τῆς Ἀραβίας, εὑρισκόμεναι εἰς χεῖρας σκηνιτῶν τινων νομάδων καὶ ἄλλων, ἀνέκαθεν δὲν ὑπήγοντο καὶ εἰς τὴν δ'

(1) Νομαρχίας Βαγδατίου.

(2) Νομαρχίας Μέκκας καὶ Μεδίνης.

ὑπαλλήλων ἢ ἐκμισθωτῶν ἐκμετάλλευσιν, ἀπό τινος δὲ διαπράττονται διὰ βίας ἁρπαγαὶ ἄλατος, οἱ διευθυνταὶ, ὑποδιευθυνταὶ καὶ ἐξελεγκταὶ τῶν ἁλικῶν τούτων συνεννοούμενοι μετὰ τῶν ἐπιτοπίων ἀρχῶν καὶ συντάσσοντες *μαζπατᾶν* ἐπικυροῦντα τὴν κατάστασιν ταύτην, διορίζουσιν ἐπαρκῆ ἀριθμὸν φρουρῶν χωροφυλάκων, πρὸς ἀντίκρουσιν καὶ ἀντιπαράταξιν κατὰ τῶν εἰρημένων τολμητιῶν, οἵτινες συλλαμβανόμενοι τιμωροῦνται κατὰ τὸν νόμον· τοιουτοτρόπως δὲ ἐπιτηροῦντες ἐπὶ τῶν ἐν λόγῳ ἁλικῶν κτλ. καὶ φρουροῦντες αὐτὰς πρὸς παρεμπόδισιν τῆς διαρπαγῆς καὶ κλοπῆς τῶν δημοσίων κτημάτων, δέον νὰ καταβάλλωσι σύντονον προσοχὴν ἵνα διατηρηθῶσιν αἱ διατυπώσεις τοῦ περιορισμοῦ.

Ἄρθρ. 32. Οἱ διευθυνταὶ καὶ ὑποδιευθυνταὶ, περιερχόμενοι πάντοτε τὰς ἐντὸς τῆς δικαιοδοσίας των ἁλικὰς, ἁλατωρυχεῖα καὶ ἁλατοφόρα φρέατα, ὡς καὶ τὰς ἐν τοῖς προσαρτήμασιν αὐτῶν, ἐνεργοῦσιν ἐρεύνας καὶ ἐξακριβοῦσι φανερὰς ἢ μυστικὰς ἐλλείψεις ὡς πρός τε τὴν διεύθυνσιν αὐτῶν, τὴν ἐπιμελῆ ἐργασίαν, τὴν πώλησιν τῶν προϊόντων καὶ πρὸς ἄλλα ἀντικείμενα, καὶ ἐκτελοῦσι τὰ δέοντα κατὰ τὸν νόμον, πληροφοροῦντες πρῶτον πάντων τὴν Γενικὴν διεύθυεσιν. Οἱ εἰρημένοι διευθυνταὶ καὶ ὑποδιευθυνταὶ, οἱ γραμματεῖς, ταμίαι καὶ ἄλλοι ὑπάλληλοι, ἐν περιπτώσει καθ' ἣν πρόκειται νὰ ἐρευνήσωσιν ἄτοπόν τι λαμβάνον χώραν, ἐνεργοῦντες ἐξετάσεις κατὰ τὰς διατυπώσεις τῆς ἀνακρίσεως, ἀποστέλλουσι τὴν ἀνάκρισιν ἐνταῦθα.

Ἐπειδὴ ἐν τῇ Ἀνατολῇ, Ῥωμυλίᾳ καὶ Ἀραβίᾳ κατὰ τὰς περιστάσεις ἐντεῦθεν θέλουσι διορίζεσθαι οἱ ὡρισμένοι ὑπάλληλοι καὶ ἀξιόχρεοι ἐξελεγκταὶ, πάντες οὗτοι ὀφείλουσι νὰ ὦσιν ἐνήμεροι τῶν συμβαινόντων ἀπὸ τοῦδε, προσέχοντες ἵνα προσενεχθῶσι μετ' εὐθύτητος καὶ ἀφοσιώσεως.

ΕΠΙΛΟΓΟΣ.

Οἱ ὑποδιευθυνταὶ τοῖς διευθυνταῖς καὶ οὗτοι τῇ Γενικῇ διευθύνσει ὀφείλουσι νὰ ἐκθέτωσι τὰς σκέψεις καὶ παρατηρήσεις των ὅπως ληφθῶσι καὶ ἄλλα προφυλακτικὰ καὶ πρὸς διόρθωσιν τῶν ἐλλείψεων συντείνοντα μέτρα, ὧν τὴν ἀνάγκην ἤθελε δείξει ἡ πεῖρα ἐκτὸς τῶν ἐν ταῖς παρούσαις ὁδηγίαις ἀναφερομένων, χάριν τῆς καλῆς κατασκευῆς καὶ ἐξαγωγῆς καὶ πωλήσεως τοῦ ἅλατος καὶ κατὰ συνέπειαν πρὸς αὔξησιν τῶν προϊόντων καὶ εἰσόδων καὶ ἐλάττωσιν τῶν ἐξόδων· ἐπίσης νὰ ἐκθέτωσι τὰς περὶ μεταβολῆς καὶ μεταῤῥυθμίσεως τινῶν ἐκ τῶν διαγραφέντων σκέψεις, ἃς ἤθελον θεωρήσει ἀναγκαίας καὶ λυσιτελεῖς εἰς τὴν ἐργασίαν, ὅπως ἐκτελεσθῶσι τὰ εἰκότα ἐπὶ τούτων.

Ἐπίσημος Κοινοποίησις.

(25 Ζιλκαδὲ 1286.)

Ἡ Ὑψηλὴ Πύλη δι' ἐγκυκλίου αὐτῆς ὑπὸ ἡμερομηνίαν 10 Δζεμαζ-οὐλ-ἀχὴρ τοῦ ἔτους 1284 εἶχε κοινοποιήσει πρὸς ἁπάσας τὰς ἀρχὰς τοῦ Κράτους ὅτι, ἐπειδὴ οἱ πωληταὶ ἅλατος ἐν ταῖς ἐπαρχίαις, ὅπερ ἀγοράζουσι παρ' ἐμπόρων, ἀπαιτοῦσιν ὑπερόγκους τιμὰς, ἡ Αὐτοκρατορικὴ Κυβέρνησις διέταξεν ὅπως ζητηθῶσι καὶ εὑρεθῶσι τὰ μέρη, εἰς τὰ ὁποῖα ὑπάρχει δυνατὸν ν' ἀνοιχθῇ νέον ἁλατοποιεῖον, καὶ ἑπομένως εἰς τὰ ἐγκριθησόμενα ὡς κατάλληλα τοιαῦτα μέρη ἱδρυθῶσιν ἐκ νέου ἁλαταποθῆκαι· ἐπειδὴ ὅμως ἐν ὅλαις ταῖς κωμοπόλεσι δὲν ὑπάρχουσι τοιαῦται ἀνήκουσαι εἰς τὸ δημόσιον, καὶ ὡς ἐκ τούτου ὑπάρχει δύσκολον ὅπως ἐμποδισθῇ τὸ μονοπωλεῖον, ἀπὸ τῆς ἐποχῆς ἐκείνης ἐνεκρίθη οἱ μὲν ἔμποροι οἱ ἀγοράζοντες ἅλας παρὰ τοῦ δημοσίου καὶ πωλοῦντες αὐτὸ χονδρικῶς πρὸς τοὺς ἁλατοπώλας νὰ θεωρῶνται ἐξηρημένοι καὶ ἡ λῃστοδοσία αὐτῶν νὰ ἦναι ἐλευθέρα, τοῦ δὲ ἅλατος, ὅπερ οἱ ἁλατοπῶλαι ἀγοράζουσι παρ' ἐμπόρων, ἀφοῦ ἐξακριβωθῇ ἡ ἀξία τῆς ἀγορᾶς αὐτοῦ παρὰ τῶν διοικητικῶν συμβουλίων καὶ τῶν διευθύνσεων τῶν ἐμμέσων φόρων, καὶ ἀφοῦ προστεθῇ τὸ ἐνοίκιον, ὁ τόκος τῶν χρημάτων καὶ ἡ ἀνάλογος ὠφέλεια, κατὰ τὸ ἐξαγόμενον τοῦ ὑπολογισμοῦ τούτου νὰ ὁρισθῇ τελειωτικῶς ἡ τιμὴ αὐτοῦ καὶ νὰ πωλῆται *λιανικῶς* εἰς τὰς πόλεις καὶ τὰ χωρία, καὶ κατ' αὐτὸν τὸν τρόπον ν' ἀγοράζηται παρὰ τῶν κατοίκων· πᾶς δ' ὁ πωλῶν ὑπὲρ τὴν ὡρισμένην τιμὴν ἁλατοπώλης νὰ τιμωρῆται κατὰ τὸ 263 ἄρθρον τοῦ Ποινικοῦ Κώδηκος.

Ἤδη δὲ τὸ συμβούλιον τοῦ Κράτους δι' ἐκθέσεώς του ὑπέβαλεν ὅπως ἡ εἰρημένη ἀνωτέρω διαταγὴ ἐπαναληφθῇ καὶ αὖθις.

Ἐπειδὴ δὲ ἡ ἀπόφασις αὕτη ἔχει ἐν ἑαυτῇ τὸ ἐπωφελὲς ἀποτέλεσμα, δι' οὗ ἐμποδίζεται οὐ μόνον τὸ μονοπωλεῖον, ἀλλὰ συγχρόνως καὶ ὁ λαὸς εὐκολύνεται καὶ ὠφελεῖται μεγάλως, κοινοποιήσαντες τὰ δέοντα ἐπὶ τοῦ ἀντικειμένου τούτου πρὸς τὴν Γενικὴν διεύθυνσιν τῶν ἐμμέσων φόρων τοῦ Κράτους καὶ πρὸς τὰς λοιπὰς Γενικὰς διοικήσεις, ὑπενθυμίζομεν ὅπως ἐπιστηθῇ προσοχὴ ἵνα ἐνεργηθῶσι τὰ ἀνωτέρω καθ' ὅλον τὸ Κράτος καὶ ἀπαγορευθῇ ἡ ἐπανάληψις τοιούτων καταχρήσεων, γινομένων πρὸς ζημίαν τοῦ κοινοῦ.

ΝΟΜΟΣ

περὶ Ὀθωμανικῆς ὑπηκοότητος.

(14 Σεβδὰλ 1285.)

Ἄρθρ. 1. Τὰ ἐκ γονέων, ἢ μόνον ἐκ πατρὸς, Ὀθωμανικῶν ὑπηκόων γεννώμενα τέκνα θεωροῦνται ὑπήκοοι Ὀθωμανοί.

Ἄρθρ. 2. Ὅταν οἱ γονεῖς ὑπάγωνται εἰς ξένην ὑπηκοότητα, τὰ ἐν τῷ Ὀθωμανικῷ Κράτει γεννώμενα αὐτῶν τέκνα, ἀπὸ τῆς ἐνάρξεως τῆς ἐφηβικῆς αὐτῶν ἡλικίας μέχρι τριῶν ἐτῶν, δικαιοῦνται νὰ ἐξαιτήσωνται τῆς Ὀθωμανικῆς ὑπηκοότητος.

Ἄρθρ. 3. Ὅστις τῶν ξένης ὑπηκοότητος καὶ ἐφηβικῆς ἡλικίας διαμείνῃ ἐν Τουρκίᾳ ἐπὶ πέντε κατὰ συνέχειαν ἔτη, δύναται νὰ προσκτήσηται τὴν Ὀθωμανικὴν ὑπηκοότητα, ἀπευθυνόμενος δι' ἀναφορᾶς του αὐτοπροσώπως ἢ δι' ἄλλου εἰς τὸ ἐπὶ τῶν ἐξωτερικῶν ὑπουργεῖον.

Ἄρθρ. 4. Ἡ Αὐτοκρατορικὴ Κυβέρνησις, ἅμα πεισθεῖσα ὅτι οἱ μὴ ἐκπληρώσαντες τὰς διατάξεις τοῦ 3 ἄρθρου ξένοι εἰσὶν ἄξιοι ἐξαιρετικῆς εὐνοίας, παραδέχεται αὐτοὺς καὶ ἐγκατατάττει εἰς τὴν ὑπηκοότητα ἐκτάκτως.

Ἄρθρ. 5. Οἱ δι' ἀδείας τοῦ Κράτους παραιτούμενοι τῆς Ὀθωμανικῆς ὑπηκοότητος καὶ εἰς ξένην προσερχόμενοι, ἀφ' ἧς ἡμέρας ἐτέθησαν ὑπὸ ξένην ὑπηκοότητα θεωροῦνται ὡς ξένοι, καὶ ἐκτελοῦνται δι' αὐτοὺς τὰ ἐπὶ τούτῳ νενομισμένα. Ἐὰν ὅμως ἄνευ ἀδείας τῆς Αὐτοκρατορικῆς Κυβερνήσεως προσέλθωσιν εἰς ξένην ὑπηκοότητα, τοῦτο θεωρεῖται ὡς μὴ γενόμενον, οὗτοι δὲ ὡς καὶ πρότερον λογίζονται Ὀθωμανοὶ ὑπήκοοι, ἐνεργουμένων διὰ πᾶσαν περίπτωσιν ἐπ' αὐτῶν κατὰ γράμμα τῶν εἰς Ὀθωμανοὺς ὑπηκόους νενομισμένων· ὥστε ἡ ἐγκατάλειψις τῆς Ὀθωμανικῆς ὑπηκοότητος τινὸς γίνεται ἀπολύτως τῇ παραλαβῇ ἐγγράφου, ἐκδιδομένου ἐπὶ τῇ βάσει Αὐτοκρατορικοῦ διατάγματος.

Ἄρθρ. 6. Τὸν εἰς τὸ ἐξωτερικὸν ἄνευ τῆς ἀδείας τῆς Αὐτοκρατορικῆς Κυβερνήσεως γενόμενον ξένον ὑπήκοον, ἢ εἰσερχόμενον εἰς στρατιωτικὴν ὑπηρεσίαν ξένου τινὸς Κράτους, ἡ Αὐτοκρατορικὴ Κυβέρνησις δύναται, ἐὰν θέλῃ, νὰ διαγράψῃ τῆς ὑπηκοότητός του· ἀπαγορεύεται ἡ ἐπάνοδος εἰς τὸ Κράτος τοῦ κατ' αὐτὸν τὸν τρόπον ἀποβληθέντος τῆς ὑπηκοότητός του.

Ἄρθρ. 7. Ἡ Ὀθωμανικῆς ὑπηκοότητος γυνὴ, συζευχθεῖσα μετὰ ξένου, δύναται ἐντὸς τοῦ τρίτου ἔτους μετὰ τὸν θάνατον τοῦ συζύγου της νὰ ἐπανέλθῃ εἰς τὴν πρώτην αὐτῆς ὑπηκοότητα, δίδουσα ἐπὶ τούτῳ ἀναφοράν. Τὸ ἄρθρον τοῦτο ἰσχύει μόνον διὰ τὰ ἄτομα, ἐνῷ τὰ περὶ τῆς ἀποκτήσεως κτημάτων καὶ γαιῶν ὑπάγονται εἰς τοὺς γενικοὺς περὶ τούτων νόμους καὶ κανονισμούς.

Ἄρθρ. 8. Τὰ τέκνα τῶν παραιτηθέντων τῆς Ὀθωμανικῆς ὑπηκοότητος ἢ στερηθέντων αὐτὴν, καὶ ἀνήλικα ἂν ὦσι, δὲν ὑπάγονται εἰς τὴν κατηγορίαν τοῦ πατρός των, ἀλλὰ μένουσιν ὑπήκοοι Ὀθωμανοί. Ἐπίσης καὶ τὰ τέκνα τῶν ξένων, οἵτινες εἰσῆλθον εἰς τὴν Ὀθωμανικὴν ὑπηκοότητα, καὶ ἀνήλικα ἂν ὦσι, δὲν ὑπάγονται εἰς τὴν κατηγορίαν τοῦ πατρός των, θεωρούμενα ξένοι.

Ἄρθρ. 9. Πᾶς ὅστις κατοικεῖ ἐν τῷ Αὐτοκρατορικῷ Ὀθωμανικῷ Κράτει θεωρεῖται ὑπήκοος Ὀθωμανὸς, ἐνεργουμένων ἐπ' αὐτοῦ τῶν εἰς ὑπηκόους Ὀθωμανοὺς νενομισμένων. Ὁ ξένος ὑπήκοος δέον νὰ ἀποδείξῃ τὴν ὑπηκοότητά του κατὰ τοὺς τύπους.

ΕΓΚΥΚΛΙΟΣ

τοὺς νομάρχας τοῦ Κράτους περὶ τοῦ νόμου τῆς ὑπηκοότητος.

(4 Σεφὲρ 1286.)

Διεβίβασα ὑμῖν προηγουμένως τὸν περὶ Ὀθωμανικῆς ὑπηκοότητος νόμον, ἐκδοθέντα τῇ 7 *Σεβὰλ* 1285, ἤτοι τῇ 19 Ἰανουαρίου 1869. Καί τοι ἐν τῷ συνόλῳ αὐτοῦ ὁ νόμος οὗτος δὲν δύναται νὰ παράσχῃ αἰτίαν εἰς ἑρμηνεύσεις παρεξηγητικὰς, ἐνδιαφέρομαι νὰ σαφηνίσω ὑμῖν τὸ πνεῦμα, τὸ ὑπαγορεῦσαν τὰς σπουδαιοτέρας διατάξεις αὐτοῦ.

Καὶ πρῶτον μὲν οὐδεμία ἀνάγκη ὑπάρχει ὅπως εἴπω ὑμῖν ὅτι ὁ νόμος οὗτος, ὡς καὶ πᾶς ἄλλος, δὲν ἔχει ὀπισθενεργὸν δύναμιν. Πάντες οἱ δεκτοὶ γενόμενοι ὡς Ὀθωμανοὶ ὑπήκοοι, ὡς καὶ πάντες οἱ ἀπὸ καταγωγῆς Ὀθωμανῶν ὑπηκόων, δυνάμει συνθηκῶν ἢ εἰδικῶν συγγνωμοσύνων λαβουσῶν χώραν μεταξὺ Ὑψηλῆς Πύλης καὶ τῶν παρ' αὐτῇ ξένων Πρεσβειῶν, ἀναγνωρισθέντες ὑπὸ τῆς Αὐτοκρατορικῆς Κυβερνήσεως ὡς τεθέντες ὑπὸ ξένην ὑπηκοότητα, μένουσιν ὑπήκοοι Ὀθωμανοὶ ἢ ξένοι ὡς καὶ πρότερον.

Αἱ ἐν τοῖς ἄρθροις 1, 2, 3 καὶ 4 περιεχόμεναι διατάξεις εἰσὶν ἁπλούσταται καὶ δὲν χρήζουσι σχολίων. Ὑπομιμνήσκω μόνον ὑμῖν, ὅτι, ἐπειδὴ ὁ ἀτομικὸς νόμος ἑκάστου, ἤτοι ὁ νόμος τοῦ τόπου τῆς καταγωγῆς, εἶναι ὁ ὁρίζων τὴν ἐποχὴν τῆς ἐνηλικιότητος, ὁ ἐν λόγῳ νόμος διαφέρει κατὰ τόπους, τῆς ἐνηλικιότητος ἔν τισι τούτων ὁριζομένης εἰς τὸ 25 ἔτος, καὶ ὑπεράνω ἢ κάτωθεν τῆς ἡλικίας ταύτης εἰς ἄλλους, πᾶς ξένος ὑπήκοος, ὅστις θέλει ζητήσει τὴν Ὀθωμανικὴν ὑπηκοότητα, δέον ν' ἀποδείξῃ ὅτι εἶναι ἐνῆλιξ, συμφώνως πρὸς τὸν νόμον τοῦ τόπου, ἐξ οὗ κατάγεται.

Τὸ πέμπτον ἄρθρ. ὁρίζει ὅτι ὁ Ὀθωμανὸς ὑπήκοος, ὁ ἐπιθυμῶν νὰ ἀποκτήσῃ ξένην ὑπηκοότητα, ὀφείλει νὰ λάβῃ ἐκ τῶν προτέρων ἄδειαν, ἥτις δίδεται αὐτῷ ἐπὶ τῇ βάσει Αὐτοκρατορικ. διατάγματος, καὶ ἄνευ τῆς ὁποίας ἡ ἀλλαγὴ τῆς ὑπηκοότητος αὐτοῦ θέλει θεωρεῖσθαι πάντοτε ὡς ἄκυρος καὶ μὴ ὑπάρχουσα, τῆς Αὐτοκρατορικῆς κυβερνήσεως (ἄρθρ. 6) δυναμένης ν' ἀποφασίσῃ κατ' αὐτοῦ τὴν ἀπώλειαν τῆς Ὀθωμανικῆς ὑπηκοότητος καὶ τὴν ἀπαγόρευσιν τοῦ νὰ ἐπανακάμψῃ εἰς τὴν Ὀθωμανικὴν Αὐτοκρατορίαν. Εἰς μόνην τὴν Αὐτοκρατορικὴν κυβέρνησιν ἀπόκειται ἡ ἐφαρμογὴ τῆς ποι-

νῆς τῆς ὑπαγορευομένης ὑπὸ τοῦ 6 ἄρθρου. Αἱ Αὐτοκρατορικαὶ ἀρχαὶ περιορισθήσονται θεωροῦσαι ὡς ἄκυρον καὶ μὴ ὑπάρχουσαν τὴν ξένην ὑπηκοότητα, ἣν ἐκτήσατο ἄνευ τῆς ἀπαιτουμένης ἀδείας ὁ Ὀθωμανὸς ὑπήκοος τὴν καταγωγὴν, καὶ δὲν θέλουσι προβῆ εἰς τὸ μέτρον τῆς ἀπελάσεως, χωρὶς νὰ ζητήσωσιν ἐκ τῶν προτέρων τὰς ἀμέσους διαταγὰς τῆς Ὑψ. Πύλης.

Ἐπειδὴ δὲ ἡ ὀθωμανικῆς ὑπηκοότητος γυνὴ, ἡ συζευγνυμένη μετὰ ξένου, παύει οὖσα Ὀθωμανὶς ὑπήκοος, τὸ 7 ἄρθρον τῇ παραχωρεῖ τὸ δικαίωμα τοῦ ἐπανακτᾶν, ἂν ἐπιθυμῇ, τὴν καταγωγικὴν αὐτῆς ἐθνικότητα, διακηρύττουσα τὸ τοιοῦτον ἐντὸς τριετίας ἀπὸ τοῦ θανάτου τοῦ συζύγου αὐτῆς.

Τὸ 8 ἄρθρον ὁρίζει ὅτι ἡ ὑπηκοότης τοῦ πατρὸς δὲν ἐπηρεάζει τὴν τῶν τέκνων, καὶ ὁπόταν ἀκόμη ὦσιν ἀνήλικα. Τὸ εἰς τὸν πατέρα παραχωρούμενον προνόμιον τῆς ὑπηκοότητος δὲν ἐπεκτείνεται εἰς τὰ τέκνα ἢ μόνον ἐπὶ τῇ αἰτήσει αὐτῶν. Ἐὰν ὦσιν ἐνήλικα, εἰσὶν ἐλεύθερα νὰ παρακολουθήσωσι τὴν τοῦ πατρὸς αὐτῶν, ποιοῦντα τὴν ἐπὶ τούτῳ αἴτησιν· ἐν ἐναντίᾳ περιπτώσει, δύνανται νὰ πράξωσι τὸ τοιοῦτον ἅμα τῇ ἐνηλικιότητι αὐτῶν. Εὐκόλως ἐννοεῖται ὅτι ἡ διάταξις αὕτη, σύμφωνος ἄλλως τε πρὸς ἐκείνας τῶν εὐρωπαϊκῶν νομοθεσιῶν, ὑπηγορεύθη χάριν αὐτοῦ τοῦ συμφέροντος τῶν τέκνων, εἰς ἃ ἡ ὑπηκοότης τοῦ πατρὸς δυνατὸν ἦτο νὰ μὴ συμφέρῃ, ἐνίοτε δὲ καὶ νὰ ᾖ ἐπιβλαβής. Ἡ διάταξις ὅμως αὕτη δὲν ἰσχύει καὶ διὰ τὰ τέκνα τὰ γεννηθέντα κατόπιν τῆς ὑπὸ τοῦ πατρὸς κτήσεως τῆς ὑπηκοότητος. Τὰ ἐν λόγῳ τέκνα παρακολουθοῦσι τὴν τοῦ πατρὸς ὑπηκοότητα καὶ ἀποτελοῦσι μέρος τῆς ἐθνικότητος, εἰς ἣν ἀνήκουσι δυνάμει τῆς κτήσεως τῆς ὑπηκοότητος.

Ἡ τελευταία διάταξις τοῦ νόμου ἀποβλέπει ἀποκλειστικῶς τὰ ἄτομα ἐκεῖνα τὰ θεωρούμενα, ἕνεκα λόγων, ὀθωμανικῆς ὑπηκοότητος, καὶ τὰ διϊσχυριζόμενα ὅτι ἀνήκουσιν εἰς ξένην ὑπηκοότητα χωρὶς ποσῶς νὰ δύνανται νὰ δικαιολογήσωσι τὸν ἰσχυρισμόν των. Πρόδηλον εἶναι ὅτι, ἐν περιπτώσει ἀμφισβητήσεως, ἡ ἀπόδειξις τῆς ξένης ὑπηκοότητος ἀπόκειται εἰς τὸν διεκδικοῦντα αὐτὴν καὶ ἕως οὗ προσαγάγῃ οὗτος τὴν ἀπόδειξιν, αἱ αὐτοκρατορικαὶ ἀρχαὶ, ἀφ' ὅσον εὕρηται ἐπὶ τῆς ὀθωμανικῆς χώρας, ὀφείλουσι νὰ τὸν θεωρῶσιν ὡς ὀθωμανὸν ὑπήκοον. Μάταιον ἤθελεν εἶσθαι νὰ προστεθῇ ὅτι τὸ 8 ἄρθρον οὐδόλως παραβλάπτει τὰ δυνάμει τῶν συνθηκῶν κτηθέντα ὑπὸ τῶν ξένων δικαιώματα καὶ οὐδόλως ἐξουσιοδοτεῖ τὰς αὐτοκρατορικὰς ἀρχὰς νὰ παραβαίνωσι τοὺς κανόνας τοὺς ἀπορρέοντας ἐκ τῶν ἐν λόγῳ συνθηκῶν, ἐν ταῖς μετὰ τῶν ξένων σχέσεσιν αὐτῶν. Τελευτῶν δὲ, παρατηρῶ ὑμῖν, Κ. Γενικὲ Διοικητὰ, ὅτι ἡ κτῆσις τῆς ὑπηκοότητος κατ' οὐδένα τρόπον θέλει ἀπαλλάσσει τὸ κτῆσαν τὴν ὑπηκοότητα ἄτομον τῶν πολιτικῶν ἢ ποινικῶν καταδιώξεων, αἵτινες δυ-

νατὸν νὰ ἐγένοντο κατ' αὐτοῦ πρὸ τῆς κτήσεως τῆς ὑπηκοότητός του, ἐνώπιον τῆς ἀρχῆς ἀφ' ἧς ἐξήρτητο μέχρι τῆς ἐποχῆς ἐκείνης.

Εὐαρεστήθητε, Κ. Γενικὲ διοικητὰ, νὰ συμμορφωθῆτε αὐστηρῶς πρὸς τὰς ὁδηγίας ταύτας ἐν τῇ ἐφαρμογῇ τῶν διατάξεων τοῦ νέου νόμου. Πρὸς διευκόλυνσιν τοῦ ἡμετέρου ἔργου, θέλει διαβιβασθῆ ἡ κοινοποίησις αὕτη εἰς τοὺς παρὰ τῇ Ὑψηλῇ Πύλῃ ξένους ἀντιπροσώπους, ὅπως γνωστοποιήσωσιν εἰς τοὺς ἐν ταῖς ἐπαρχίαις πράκτορας αὐτῶν.

ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ

Τῆς ἐπιτροπῆς τῆς ἐπιφορτισθείσης τὰς περὶ ὑπηκοότητος ὑποθέσεις.

(17|29 Ἰουλίου 1869.)

Ἄρθρ. 1. Συνιστᾶται ἐν τῷ ὑπουργείῳ τῶν ἐξωτερικῶν εἰδικὴ ἐπιτροπὴ, ἔχουσα ἐντολὴν νὰ βεβαιοῖ δι' ἐξετάσεως, βασιζομένης ἐπὶ τῶν ὑφισταμένων συνθηκῶν, συμβάσεων, νόμων καὶ κανονισμῶν, τὴν ἀληθῆ ὑπηκοότητα τῶν ἀτόμων, ἅτινα, ὑποτιθέμενα ὡς ὑπήκοοι Ὀθωμανοὶ, ἤθελον διισχυρίζεσθαι ὅτι κέκτηνται ξένην ἐθνικότητα ἢ προστασίαν.

Ἄρθρ. 2. Ἡ ἐπιτροπὴ αὕτη σύγκειται ἐξ ἑνὸς προέδρου καὶ τεσσάρων μελῶν, εἶναι δὲ διαρκὴς καὶ θέλει συνεδριάζει ἅπαξ τοὐλάχιστον τῆς ἑβδομάδος.

Ἄρθρ. 3. Ἡ ἐπιτροπὴ ὀφείλει νὰ λάβῃ ὡς βάσιν τῶν ἐπὶ ὑπηκοότητος ἀποφάσεων αὐτῆς τὰς διατάξεις τοῦ περὶ ὀθωμανικῆς ὑπηκοότητος νόμου, τοῦ δημοσιευθέντος τὴν 14 Σεβδὰλ 1235, καὶ τὰς γενικὰς ὁδηγίας, τὰς ἀποσταλείσας πρὸς τὰς αὐτοκρατορικὰς ἀρχὰς, ὑπὸ ἡμερομ. 4 Σεφὲρ 1286, ὅπως ὁρίσῃ τὴν ἔννοιαν καὶ τὸν σκοπὸν αὐτοῦ.

Ἄρθρ. 4. Αἱ ὑποθέσεις αἱ ἀναγόμεναι εἰς τὴν ἐπιτροπὴν ταύτην θέλουσι διαβιβάζεσθαι αὐτῇ διὰ διατάγματος τοῦ ὑπουργείου τῶν ἐξωτερικῶν. Αὕτη δὲ ὑποβάλλει εἰς τὸ ὑπουργεῖον ἔκθεσιν μετὰ τῶν αἰτίων καὶ περιστάσεων ἐφ' ἑκάστης παρουσιαζομένης ἐνώπιον αὐτῆς ὑποθέσεως.

Ἄρθρ. 5. Αἱ ἐκθέσεις τῆς ἐπιτροπῆς, ἐπικυρούμεναι ὑπὸ τοῦ ὑπουργείου τῶν ἐξωτερικῶν, ἔσονται ἐκτελεσταὶ δι' ὅλας τὰς διοικήσεις τῆς αὐτοκρατορίας.

Ἄρθρ. 6. Ἡ ἐπιτροπὴ συλλέγει ἐν τῇ ἐκπληρώσει τῆς ἐντολῆς αὐτῆς ἁπάσας τὰς πληροφορίας, ἃς ἤθελε κρίνει ἀναγκαίας.

Ἄρθρ. 7. Πάντοτε, ὁσάκις ἡ ἐπιτροπὴ πρόκειται νὰ ἀρχίσῃ ἐξέτασίν τινα, ἡ πρεσβεία ἢ τὸ προξενεῖον, ὧν ἡ προστασία διαφιλονεικεῖται, ἔχει τὸ δικαίωμα, ἐὰν ἐπιθυμῇ, ν' ἀποστείλῃ ἀντιπρόσωπον, ὅπως παρευρεθῇ ἐν τῇ ἐξετάσει.

Ἄρθρ. 8. Οἱ συνεπείᾳ τῆς ἐξετάσεως τῆς ἐπιτροπῆς ταύτης ἀναγνωρισθέντες ὡς ἀνήκοντες πραγματικῶς εἰς ξένην ἐθνικότητα, ἐφοδιάζονται δι' ἐντύπου πιστοποιητικοῦ, σκοποῦντος νὰ πιστοποιήσῃ τὸ ἀποτέλεσμα τῆς ἐξετάσεως ταύτης καὶ δεικνύοντος τὴν ἀναγνωρισθεῖσαν ἐθνικότητα αὐτοῦ. Τὰ πιστοποιητικὰ ταῦτα ἰσχύουσιν εἰς ἅπαντα τὰ δικαστήρια καὶ συμβούλια τῆς Αὐτοκρατορίας.

Ἄρθρ. 9. Ἐπιτροπὴ, περιβεβλημένη τὴν αὐτὴν ἐξουσίαν καὶ τὰ αὐτὰ δικαιώματα, συστηθήσεται ἐν ἑκάστῃ πρωτευούσῃ νομαρχίας. Ἡ ἐπιτροπὴ αὕτη ἐξαρτᾶται ἀμέσως ἀπὸ τοῦ νομάρχου, εἰς ὃν θέλει ἀπευθύνει τὰς ἐκθέσεις αὐτῆς, καὶ ὅστις πάλιν θέλει μεταβιβάζει αὐτὰς εἰς τὸ ὑπουργεῖον τῶν ἐξωτερικῶν, ὅπερ ἀποφασίζει περὶ τοῦ ζητήματος.

ΕΓΚΥΚΛΙΟΣ

πρὸς τοὺς ἀντιπροσώπους τῶν δυνάμεων παρὰ τῇ Ὑψ. Πύλῃ περὶ τοῦ δικαιώματος τῆς ἰδιοκτησίας τῶν ξένων ἐν Τουρκίᾳ.

(1870).

Περιῆλθεν εἰς γνῶσιν τῆς Ὑψ. Πύλης, ὅτι, πρὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ νόμου, τοῦ χορηγοῦντος τοῖς ξένοις τὸ δικαίωμα τῆς ἰδιοκτησίας, ξένοι τινὲς ὑπήκοοι, ἐπιθυμοῦντες νὰ καταστῶσιν αὐτοπροσώπως κάτοχοι ἀκινήτων ἐν Τουρκίᾳ, παρέστησαν ἑαυτοὺς ὡς ὀθωμανοὺς ὑπηκόους, ὅπως λάβωσι τοὺς τῆς ἰδιοκτησίας τίτλους ἐπὶ τῷ ἰδίῳ αὐτῶν ὀνόματι. Ἐπειδὴ δὲ δυνάμει τοῦ Νόμου τῆς 7 Σεφὲρ 1284 ἤρθησαν ἐκ μέσου οἱ παλαιοὶ περιορισμοὶ ὡς πρὸς τὰς ἰδιοκτησίας διὰ τοὺς ὑπηκόους τῶν δυνάμεων, τοὺς ἐπιδοκιμάσαντας τὸ εἰς τὸν νόμον τοῦτον προσηρτημένον πρωτόκολλον, ἡ Ὑψ. Πύλη, ὅπως ἐκδηλώσῃ πρὸς τὰς δυνάμεις ταύτας τὴν ἐπιθυμίαν ἣν τρέφει περὶ διευκολύνσεως τῆς ἐφαρμογῆς τοῦ νόμου καὶ περὶ ἀποσοβήσεως πασῶν τῶν δυσκολιῶν, ὅσαι ἤθελον τυχὸν προκύψει ἐν ταῖς περὶ ἀκινήτων συμφωνίαις ἐκ τῶν ἐπὶ τοῖς μνημονευθεῖσιν ὅροις ληφθέντων τίτλων, διέταξε τὸ ὑπουργεῖον τοῦ Ἐβκαφίου ἵνα ἀνταλλάσσῃ, τυχούσης περιστάσεως, τίτλους τοιαύτης φύσεως μετὰ νέων τίτλων, δεικνυόντων τὴν γνησίαν ἐθνικότητα τῶν κατόχων. Παρακαλῶν ὑμᾶς ἵνα γνωστοποιήσητε τὴν ἀπόφασιν ταύτην εἰς τοὺς ὑπὸ τὴν δικαιοδοσίαν ὑμῶν ὑπηκόους, δράττομαι τῆς περιστάσεως ὅπως ἐκδηλώσω ὑμῖν, κύριε . . . , τὰ αἰσθήματα τῆς ἀκραιφνοῦς πρὸς ὑμᾶς ὑπολήψεώς μου.

ΔΙΑΣΑΦΗΤΙΚΑΙ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ.

πρὸς σύνταξιν ἐντύπων πινάκων τατ'

(15 Σαμπὰν 1276.)

ΠΡΟΛΟΓΟΣ.

Οἱ περὶ βασιλικῶν γαιῶν θεμελιώδεις θεσμοὶ ἐξετέθησαν ἐν τῷ περὶ Γαιῶν Αὐτοκρατορικῷ νόμῳ, τῷ δημοσιευθέντι κατὰ τὰς ἀρχὰς Ζιλχιλδζὲ τοῦ ἔτους 1274, τὰ δὲ καθήκοντα καὶ αἱ ἐνέργειαι τῶν ἁρμοδίων ἐκτελεστικῶν ἀρχῶν διεγράφησαν καὶ ἀνεπτύχθησαν ἐν τῷ ἁπανταχοῦ πεμφθέντι περὶ Ταπίων Κανονισμῷ, τῷ ἐκτυπωθέντι ἐν ἔτει 1275 κατὰ μῆνα Δζεμιάζιουλ-ἀχίρ· ἀμφοτέρων τούτων αἱ διατάξεις ἔσονται καὶ τοῦ λοιποῦ ἐν πλήρει ἰσχύϊ. Ἀλλ' ἐπειδὴ, συνεπείᾳ τοῦ ληφθέντος νέου μέτρου περὶ τακτοποιήσεως καὶ διαρρυθμίσεως τῶν ἀφορώντων τὴν σύνταξιν καὶ ἔκδοσιν τῶν ταπίων, ἀπέβη μὲν ἀναγκαία ἡ συμπλήρωσις καὶ διευκρίνισις τῶν ἐν τῷ ῥηθέντι κανονισμῷ περιεχομένων, ἀντὶ δὲ τῶν κατὰ τὸ 21 ἄρθρον τούτου πρὸς τοὺς τῶν γαιῶν κατόχους ἐκδοτέων προσωρινῶν, τῇ σφραγίδι τοῦ συμβουλίου ἐσφραγισμένων, ἐνδεικτικῶν, μεχρισοῦ ἐλθωσι τὰ παρὰ τοῦ δαψιλοῦς ἀρχειοφυλακείου πεμπτέα ταπία, δοθήσονται οἱ συνταχθέντες ἤδη ἔντυποι πίνακες, τούτου ἕνεκα ἐγένοντο καὶ ἐξεδόθησαν αἱ παροῦσαι ἐπεξηγητικαὶ διατάξεις πρὸς διασάφησιν τῶν πρακτέων περὶ τῶν ῥηθέντων ἐντύπων ἐνδεικτικῶν ἐν τῷ μέλλοντι. Ὡς πρὸς τὰ μέχρι τοῦδε δοθέντα προσωρινὰ ἐνδεικτικά, ἐπροπηγηθείσῃ καταβολῇ τοῦ ἀναγκαίου ἐξόδου καὶ τοῦ ἀνταλλάγματος, τούτων δὲν ἀπαιτεῖται ἡ εἰς ἐντύπους πίνακας μεταβολή, θέλουσι δὲ μείνει, μέχρι τῆς ἀφίξεως τῶν τοῦ ἀρχειοφυλακείου ταπίων, παρὰ τοῖς ἔχουσιν αὐτὰ, ἰσχύοντα ὡς ἄχρι τοῦδε, ὅπως σταλῶσιν εἰς τὴν ἀρχὴν ταύτην ἀμέσως μετὰ τὴν λῆψιν τῶν ταπίων.

Ἄρθρ. 1. Τὰ περὶ ὧν ὁ λόγος βιβλία εἰσὶν ἠριθμημένα ἰδίως δι' ἑκάστην Διοίκησιν· ἕκαστον δὲ περιέχει διακόσια ἐνδεικτικὰ, τούτων δὲ πάλιν ἕκαστον πίνακας τρεῖς. Τῶν ἐνδεικτικῶν, συνεῤῥαμμένων κατὰ σειρὰν ἀπὸ τοῦ πρώτου ἀριθμοῦ μέχρι τοῦ διακοσιοστοῦ, γίνεται ἐν δέοντι χρῆ-

σις πάλιν οὕτω κατὰ σειράν, ὡς ἐφεξῆς ῥηθήσεται· πρὸς σαφῆ δὲ παράστασιν τοῦ τρόπου, καθ' ὃν ἡ χρῆσις αὕτη γενήσεται, εἰς ἑκάστην ὑποδιοίκησιν ἐπέμφθησαν ἓξ πίνακες ἔντυποι, περὶ διαφόρων ἀντικειμένων, ὡς ὑποδείγματα, ἠριθμημένοι ἐν ἀρχῇ ἕκαστος. Τῶν ἐκθέσεων, τῶν ἐκ μέρους ἐπαρχίας τινὸς εἰς τὴν ἕδραν τῆς Διοικήσεως, καὶ ἀπὸ ταύτης εἰς τὸ ἀρχειοφυλακεῖον πεμφθησομένων, οὐσῶν καὶ τούτων ἐντύπων, ἐστάλησαν ἐπίσης δείγματα καὶ αὐτῶν, ἀπαράλλακτα συμπεπληρωμένα, φέροντα δὲ ὡς τ' ἄλλα ἀριθμοὺς, εἰς τὰς ἕδρας τῶν Διοικήσεων, ἀνὰ ἓν διὰ πᾶσαν ἐπαρχίαν, ἀνὰ ἓν δ' ἐπίσης διὰ πᾶσαν Διοίκησιν· τελευταῖον, ἐπειδὴ ἐν ἑκάστῃ ἕδρᾳ Διοικήσεως θέλουν κρατεῖσθαι συνοπτικὰ βιβλία δι' ἑκάστην ἐπαρχίαν, ἐπέμφθησαν καὶ ἀνὰ δύω δείγματα τούτων.

Ἄρθρ. 2. Ἐν περιπτώσει ἐκποιήσεως, μεταβιβάσεως ἢ παραχωρήσεως γαιῶν, εἴτε προκειμένου νὰ δοθῇ ἔγγραφος τίτλος εἰς τὸν μὴ ἔχοντα τοιοῦτον, εἴτε προκειμένης ἀλλαγῆς τίτλων παλαιῶν, ἐνὶ λόγῳ, ὡς ἐν τοῖς δείγμασι καταφαίνεται, καὶ ἐν τοῖς τρισὶν ἐνδεικτικοῖς πίναξι παρὰ τῇ λέξει *Διοίκησις* γραφήσεται τὸ ὄνομα ταύτης, παρὰ δὲ τῷ τόπῳ, ἔνθα ἐστὶν ἐκτετυπωμένη ἡ λέξις *Ἐπαρχία*, τὸ ὄνομα τῆς ἐπαρχίας, ὅπου κεῖνται αἱ γαῖαι· ἂν αὗται ὦσιν ἐκ τῶν ὑπαγομένων εἰς κώμην, παρὰ τῇ λέξει *κώμη* σημειωθήσεται *ἔξω τῆς κώμης εἰς τὴν θέσιν δεῖνα* (τὸ ὄνομα τῆς θέσεως ἐν ᾗ κεῖνται)· ἂν δὲ ὦσιν ἐντὸς τῶν ὁρίων χωρίου τινὸς, παρὰ τῇ λέξει *χωρίον*, τοῦ χωρίου τὸ ὄνομα. Ἀκολούθως, πλησίον τῶν λέξεων τῶν ἐγγεγραμμένων εἰς τὰς θέσεις τὰς περὶ τῶν ὁρίων, σημειωθήσονται τὰ νῦν ἀληθῆ τῶν ἐν λόγῳ γαιῶν ὅρια. Ἔπειτα, ἐν τῇ θέσει τῶν στρεμμάτων, ὡς ὑποδεικνύεται ἐν τοῖς ῥηθεῖσι δείγμασι, γραφήσεται τὸ ποσὸν τῶν στρεμμάτων τῶν γαιῶν. Ἀλλ' εἰς τὰ μέρη ἔνθα, πρὸς ὁρισμὸν τοῦ ἐμβαδοῦ τῶν γαιῶν, μεταχειρίζονται ἀντὶ *στρεμμάτων* τὸ *ποσὸν τοῦ σπόρου*, οὗ ἐκεῖναι εἰσὶ χωρητικαὶ, ἡ μὲν θέσις, ὅπου ἔπρεπε νὰ γραφῇ ὁ ἀριθμὸς τῶν στρεμμάτων, ἀφίεται κενὴ, εἰς δὲ τὴν θέσιν τοῦ σπόρου πρέπει νὰ γράφηται πόσου σπόρου χωρητικαὶ εἰσὶν αἱ γαῖαι. Μετὰ τοῦτο πληρωθήσεται ἡ θέσις ἡ περὶ τοῦ εἴδους τῆς γῆς, ἤτοι, ἂν αἱ γαῖαι ὦσιν ἀγροὶ, ὡς ἐν τοῖς ὑπ' ἀρ. 3 καὶ 6 ὑποδείγμασι, παρὰ τῇ λέξει *ἀποδεκατούμενα* γραφήσεται *ἀγροὶ*, ἂν δὲ ὦσι χλοηφόροι, κατὰ τὸ ὑπ' ἀρ. 5 ὑπόδειγμα, γραφήσεται *χλοηφόροι*· ἂν δὲ ὦσιν ἄμπελοι, κῆποι, ἕλη ἀντὶ ἀγρῶν καὶ τόπων χλοερῶν, γραφήσεται *ἄμπελοι ἢ κῆποι* κλπ. Ἐν περιπτώσει, καθ' ἣν πρόκειται περὶ τόπων τσιφτλικίων, δασῶν, μυλοτόπων, ἀλωνοτόπων, ποιμνιοστασίων, ἀχυρώνων, καὶ ἄλλων τοιούτων, δι' ἃ ἀντὶ δεκάτης πληρόνεται ὡρισμένον τι ποσὸν κατ' ἀποκοπὴν, ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει, καθὼς δηλοῦται ἐν τῷ ὑπ' ἀρ. 2 ὑποδείγματι, παρὰ τῷ ὅρῳ ὡς *ἀποδεκατούμενα* σημειωθήσεται ἐκεῖνο ἐκ τῶν ῥηθέντων εἰδῶν, εἰς ὃ ἀνήκουσιν αἱ γαῖαι, ὁρισθήσεται δὲ καὶ τὸ ἀντὶ τῆς δεκάτης ποσόν. Ἂν πρόκηνται

θέρετρα, χειμάδια, ἢ βοσκαὶ, καθὰ δηλοῦται ἐν τῷ ὑπ' ἀρ. 4 ὑποδείγματι, γραφήσονται παρὰ τῇ λέξει *φορολογούμενα*, παρατεθήσεται δ' ἐπίσης καὶ τὸ τοῦ φόρου ποσόν. Ἂν δὲ τὰ περὶ ὧν ὁ λόγος εἴδη γαιῶν ὦσι παραρτήματα τσιφτλικίου, τότε, ὅπως ἐμφαίνηται ἡ ἐκ τοῦ τσιφτλικίου ἐξάρτησις αὐτῶν, εἰς ἕκαστον περὶ αὐτῶν ἐνδεικτικὸν, κατὰ τὸ ἀνωτέρω διαληφθὲν ὑπ' ἀρ. 3 ὑπόδειγμα, θέλει γραφῆ εἰς τὴν ἀντικρὺ μικρὰν θέσιν *ὑπαγόμενα εἰς τὸ τσιφτλίκιον δεῖνα*. Ἐν δὲ τῷ ἐνδεικτικῷ τῷ ἐκδιδομένῳ διὰ τὰ γήπεδα τῶν κυρίων οἰκοδομημάτων τοῦ τσιφτλικίου, καθὰ ἐκτίθεται ἐν τῷ ὑποδείγματι ὑπ' ἀρ. 2, παρὰ τῷ ὅρῳ *ὡς ἀποδεκατούμενα*, σημειωθήσεται *γήπεδον τοῦ τσιφτλικίου*, ἀκολούθως, εἰς τὴν ῥηθεῖσαν μικρὰν θέσιν, γραφήσεται τὸ ὄνομα τοῦ τσιφτλικίου αὐτοῦ· ἔπειτα πληρωθήσεται ἡ θέσις τοῦ λόγου τῆς ἐκδόσεως τοῦ ἐγγράφου· τουτέστιν ἂν ὑπάρχῃ παλαιὸν ἔγγραφον, τεθήσεται ὁ ὅρος, ὡς σημειοῦται ἐν τῷ ῥηθέντι ὑπ' ἀρ. 1 δείγματι, *κατ' ἀνταλλαγὴν*, ἐν τῇ περὶ τοῦ λόγου τῆς ἐκδόσεως τοῦ ἐγγράφου θέσει· ἂν ἀπωλέσθη τὸ ἔγγραφον, γραφήσεται, ὡς σημειοῦται ἐν τοῖς ὑπ' ἀρ. 2 καὶ 5 ὑποδείγμασιν, ἡ φράσις *ἕνεκα ἀπωλείας τοῦ ἐγγράφου*, ἂν δὲ ὧσι γνωστὰ τοῦ ἀπολεσθέντος ἐγγράφου ἡ χρονολογία καὶ ὁ ἀριθμὸς, παρὰ τῇ φράσει *ἕνεκα ἀπωλείας τοῦ ἐγγράφου* γραφήσονται ἀμφότερα. Ἐν περιπτώσει καθ' ἣν, διὰ κατοχῆς ἀδιαφιλονεικήτου ὑπὲρ τὰ δέκα ἔτη, ἐκτήθη τὸ τῆς νομῆς δικαίωμα καὶ ὑφίσταται μὲν αὕτη πραγματικῶς, ἀλλὰ δὲν ὑπάρχει ἔγγραφον περὶ αὐτῆς, ἐν τῇ περὶ τοῦ λόγου τῆς τοῦ ἐγγράφου παροχῆς θέσει, ὡς σημειοῦται εἰς τὸ ὑπ' ἀρ. 6 ὑπόδειγμα, γραφήσεται τό τε γεγονὸς καὶ ἡ φράσις *ἐξ ὑπ' ἀρχῆς*, ἐν δὲ τῇ θέσει τῆς κατ' ἐκτίμησιν ἀξίας, ἡ ἐκτιμηθεῖσα ἀξία τῶν γαιῶν, καὶ εἰς τὴν θέσιν τοῦ συνήθους ἐξόδου, τὸ ληφθὲν ἔξοδον, καθ' ὑπολογισμὸν πρὸς πέντε τοῖς ἑκατόν. Ὡς πρὸς τὰς νεκρὰς γαίας, δι' ἃς ἐκδίδεται ἔγγραφον δωρεὰν, σημειωθήσεται ἐν τῇ ῥηθείσῃ θέσει περὶ τοῦ λόγου τῆς παροχῆς τοῦ ἐγγράφου ὁ ὅρος *πρὸς καλλιέργειαν*. Τελευταῖον, παντὸς ἐσομένου κατόχου οἱωνδήποτε γαιῶν τεθήσεται τὸ ἴδιον αὐτοῦ ὄνομα καὶ τὸ ἐπώνυμον, ὡς καὶ τὰ τοῦ πατρὸς αὐτοῦ, πλησίον τῆς δι' αὐτὸν ὡρισμένης θέσεως.

Ἄρθρ. 3. Προκειμένης ἐκποιήσεως τόπου τινὸς ἐκ τῶν συμπεριλαμβανομένων ὑπὸ τὴν κλῆσιν *γαῖαι*, πρῶτον πληροῦνται αἱ ἐν τῷ ἄρθρῳ 2 διαληφθεῖσαι θέσεις, κατὰ τὴν χρείαν· ἔπειτα, ὡς δηλοῦται ἐν τῷ ὑπ' ἀρ. 1 ὑποδείγματι, παρὰ τῇ λέξει *ἐκποίησις* γράφονται τὸ ὄνομα καὶ τὸ ἐπώνυμον τοῦ τε ἐκποιοῦντος καὶ τοῦ πατρὸς αὐτοῦ, καὶ τρίτον, ἐν τῇ περὶ τιμήματος θέσει, τὸ ποσὸν τῶν χρημάτων, ἀνθ' οὗ ἐπωλήθησαν αἱ γαῖαι. Ὑπολογιζόμενον δὲ πρὸς πέντε τοῖς ἑκατὸν ἐπὶ τοῦ ποσοῦ τούτου, γραφήσεται καὶ τὸ ἔξοδον τῆς ἐκποιήσεως εἰς τὴν θέσιν τοῦ συνήθους ἐξόδου. Ἂν αἱ γαῖαι ἐξεποιήθησαν δωρεὰν, ἡ ἐκτιμηθεῖσα ἀξία αὐτῶν

σημειωθήσεται εἰς τὴν θέσιν τῆς κατ' ἐκτίμησιν ἀξίας, ἐπὶ ταύτης δὲ, καθ' ὑπολογισμὸν πρὸς πέντε τοῖς ἑκατὸν, τὸ ἔξοδον τῆς ἐκποιήσεως γραφήσεται ὡσαύτως εἰς τὴν θέσιν τοῦ συνήθους ἐξόδου. Ἂν τέλος ἐγένετο ἀνταλλαγὴ πρὸς ἄλλας γαίας, πάλιν, κατὰ τὰ ἀνωτέρω εἰρημένα, ἐκ τοῦ ὅλου τῆς ἐκτιμηθείσης ἀξίας ἀμφοτέρων τῶν γαιῶν τὸ ἥμισυ σημειωθήσεται εἰς τὴν θέσιν τῆς κατ' ἐκτίμησιν ἀξίας, τὸ δὲ ληφθησόμενον ἔξοδον πέντε τοῖς ἑκατὸν ἐπὶ τοῦ ἡμίσεως τούτου, εἰς τὴν θέσιν τοῦ συνήθους ἐξόδου.

Ἄρθρ. 4. Ἐπὶ μεταβιβάσεως γαιῶν, ὡσαύτως, μετὰ τὴν ἐκτέλεσιν τῶν ἐν τῷ ἄρθρῳ 2 διατυπουμένων, πρῶτον, ἂν αἱ γαῖαι περιῆλθον ἐκ πατρὸς, γραφήσεται ἐν τῇ ἐπὶ τούτῳ θέσει, κατὰ τὸ ὑπ' ἀρ. 2 ὑπόδειγμα, *περιελθοῦσαι ἐκ τοῦ θανόντος αὐτοῦ πατρὸς δεῖνος*. Ἂν περιῆλθον ἐκ μητρὸς, *περιελθοῦσαι ἐκ τῆς θανούσης μητρὸς δεῖνος*. Ἂν ἐκ παίδων, *ἐκ τοῦ θανόντος υἱοῦ δεῖνος, ἢ ἐκ τῆς θανούσης θυγατρὸς δεῖνος*. Ὁπωσδήποτ' ἂν ᾖ, γίνεται μνεία καὶ τῆς χρονολογίας τοῦ συμβάντος θανάτου. Δεύτερον, ἐν τῇ θέσει τῆς ἐκτιμηθείσης ἀξίας γράφεται ἡ ἐκτιμηθεῖσα τῶν γαιῶν ἀξία, ἐν δὲ τῇ θέσει τοῦ συνήθους ἐξόδου, τὸ ἔξοδον αὐτῶν, ὑπολογιζόμενον πρὸς πέντε τοῖς ἑκατόν.

Ἄρθρ. 5. Ἐπὶ ἐκποιήσεως γαιῶν, μήπω μεταβιβασθεισῶν εἰς τὸν δικαιοῦχον, περὶ ὧν διαλαμβάνει τὸ ἄρθρον 10 τοῦ περὶ Ταπίων Κανονισμοῦ, ἀφ' οὗ γραφῇ, ἐν τῇ θέσει τοῦ ἀνταλλάγματος τῆς ἐκποιήσεως, τὸ ἀντάλλαγμα τοῦτο, καὶ ἐν τῇ τῆς ἐκτιμηθείσης ἀξίας πάλιν αὐτὸ τὸ ἀντάλλαγμα, τὸ ὅλον τοῦ ἐξόδου, τοῦ ληφθησομένου πρὸς πέντε τοῖς ἑκατὸν ἐπ' ἀμφοτέρων τῶν ἀνταλλαγμάτων, σημειωθήσεται εἰς τὴν θέσιν τοῦ συνήθους ἐξόδου. Ἂν δ' αἱ μήπω μεταβιβασθεῖσαι γαῖαι ἐκποιηθῶσι δωρεὰν, ἡ κατ' ἐκτίμησιν αὐτῶν ἀξία σημειοῦται εἰς τὴν θέσιν τῆς ἐκτιμηθείσης ἀξίας, τὰ δ' ἀναλόγως πρὸς ταύτην ληφθησόμενα ἔξοδα μεταβιβάσεως καὶ ἐκποιήσεως τίθενται συλλήβδην εἰς τὴν θέσιν τοῦ συνήθους ἐξόδου.

Ἄρθρ. 6. Καὶ εἰς τὰ δοθησόμενα τοῖς ἔχουσι δικαίωμα ταπίου ἐνδεικτικὰ, ἐπίσης, μετὰ τὴν ἐκπλήρωσιν τῶν ἐν τῷ ἄρθρῳ 2 διατασσομένων, γράφεται, συμφώνως πρὸς τὸ ὑπ' ἀρ. 3 ὑπόδειγμα, πλησίον τῆς ἐκτετυπωμένης φράσεως *δικαίωμα ταπίου*, τὸ ὄνομα τοῦ ἀποθανόντος, ἡ χρονολογία τοῦ θανάτου αὐτοῦ, καὶ ἡ πρὸς αὐτὸν σχέσις τοῦ ἔχοντος τὸ τοῦ ταπίου δικαίωμα. Ἀκολούθως, τὸ ὡς ἀντάλλαγμα τοῦ ταπίου ὑπὸ ἀμεροληπτων πραγματογνωμόνων ὁρισθὲν ποσὸν σημειοῦται πλησίον τῆς ἐντύπου φράσεως *ἀνάλογον ἀντάλλαγμα*.

Ἄρθρ. 7. Εἰς τὰ ἐνδεικτικὰ, τὰ ἐκδοθησόμενα διὰ γαίας, ὧν ἡ κατοχὴ περιῆλθεν ἄνευ τινὸς περιορισμοῦ εἰς τὸ δημόσιον, παραχωρητέας δ' ἐπὶ δημοπρασίας, γράφεται, ὡς ἐν τοῖς ὑπ' ἀρ. 4 καὶ 5 ὑποδείγμασι, πλησίον τῆς φράσεως *περιελθόντα ὅλως τῷ δημοσίῳ*, τίνος ἕνεκεν ἔλαβε

τὴν κατοχὴν αὐτῶν τὸ δημόσιον, ἤτοι, ὅτι δὲν ὑπάρχει τις δικαίωμα ταπίου ἔχων ἐπ' αὐτῶν, ἢ ὅτι οἱ ὑπάρχοντες παρητήθησαν τοῦ δικαιώματος τούτου· εἰς δὲ τὴν θέσιν τοῦ ἐκπλειστηριάσματος, τὸ ἐπὶ δημοπρασίας ἐπιτευχθὲν ἀντάλλαγμα. Προκειμένου δὲ περὶ γαιῶν κρύφα κατεχομένων ἢ ἐκκεχερσωμένων, γενήσεται ἀπαραλλάτως ἡ αὐτὴ ἐνέργεια.

Ἄρθρ. 8. Ἀφ' οὗ, ἐκτελεσθέντων ἁπάντων τῶν ἀνωτέρω διατυπωθέντων, συμπληρωθῶσιν ὡς εἴδομεν καὶ οἱ τρεῖς πίνακες τοῦ ἐνδεικτικοῦ ἐγγράφου, εἰς μὲν τὸν πρῶτον κενὸν τόπον μεταξὺ τῶν κάτωθεν τοῦ πίνακος γραμμῶν γράφεται πάλιν, κατὰ τὸ ὑπόδειγμα, τὸ εἶδος τῶν ἐν λόγῳ γαιῶν, εἰς δὲ τὸν δεύτερον, τὸ τοῦ κατόχου καὶ τὸ τοῦ πατρὸς αὐτοῦ ὄνομα, πρὸς δὲ πληροῦται καὶ ὁ διὰ τὴν χρονολογίαν τόπος· ἔπειτα, ἐν μὲν ταῖς ὑπαγομέναις εἰς Διοίκησίν τινα ἐπαρχίαις, πλησίον τῆς ἐκτετυπωμένης λέξεως *ὑποδιοικητὴς* ἢ *ἔφορος*, τίθεται ἡ λέξις *ἐπαρχίας*· ἐν δὲ ταῖς ἕδραις Διοικήσεως, ἡ λέξις *οἰκονομικός*. Ἂν αἱ γαῖαι κατέχωνται κοινῇ, ἐν τῷ πρώτῳ κενῷ τόπῳ ἐκδηλοῦται καὶ τὸ ποσὸν τῶν μερίδων.

Ἄρθρ. 9. Μετὰ τὴν γραφὴν ὅλων τῶν ἀνωτέρω, ὁ δεξιὸς τοῦ ἐνδεικτικοῦ πίναξ, ἤτοι ὁ ἐφ' οὗ ἐπιγέγραπται *βιβλίον αὐτοκρατορικὸν*, ἐκκοπεὶς, ἐν μὲν ταῖς ἐξηρτημέναις ἐπαρχίαις, σφραγίζεται ὑπὸ τοῦ ἀρχιδικαστοῦ, τῆς διοικητικῆς ἀρχῆς, τοῦ ταμίου καὶ τοῦ γραμματέως, ἐν δὲ ταῖς ἕδραις Διοικήσεως, ἐπίσης ὑπὸ τοῦ ἀρχιδικαστοῦ, τοῦ οἰκονομικοῦ ἐφόρου, τοῦ ταμίου καὶ τοῦ γραμματέως, καὶ ἀκολούθως δίδεται πρὸς τὸν ἐσόμενον τῶν γαιῶν κάτοχον. Ἔπειτα δὲ, σφραγισθεὶς ἐπίσης καὶ ὁ δεύτερος πίναξ τοῦ ἐνδεικτικοῦ, καὶ χρονολογηθεὶς, ἐκκόπτεται καὶ οὗτος ἐκ τοῦ ἐν τοῖς ὑποδείγμασι σημειωμένου μέρους, καὶ, ἂν μὲν ὑπάρχῃ παλαιὸν ἔγγραφον τῶν γαιῶν, συρράπτεται μετ' αὐτοῦ, ἂν δὲν ὑπάρχῃ, φυλάττεται ἰδίᾳ.

Ἄρθρ. 10. Ἐν ἑκάστῃ ἐπαρχίᾳ ὅσοι ἂν συμποσωθῶσιν ἐντὸς ἑνὸς μηνὸς ἐνδεικτικοὶ πίνακες, μετὰ τῶν παλαιῶν ἐγγράφων μεθ' ὧν εἶναι συνερραμένοι, συμπληρωθήσονται ἅπαντες κατὰ τὸ ὑπόδειγμα ἐπαρχιακῆς ἐκθέσεως ὑπ' ἀρ. 7, καὶ ἐπισυναπτόμενοι εἰς τὴν ὑπὸ τοῦ συμβουλίου σφραγισθησομένην ἐπαρχιακὴν ἔκθεσιν πεμφθήσονται εἰς τὴν ἕδραν τῆς Διοικήσεως, εἰς ἣν ἡ ἐπαρχία ὑπόκειται.

Ἄρθρ. 11. Ἐκκοπέντων, ὡς ἀνωτέρω, δύο πινάκων ἐκ τοῦ ἐνδεικτικοῦ ἐντύπου, ὁ τρίτος μένει εἰς τὸ στέλεχος, φυλάττεται δὲ κατὰ χώραν ὅπως ληφθῇ ὑπ' ὄψιν ἐν δέοντι· καθόσον δὲ συμπληροῦται ἕκαστον φύλλον, σφραγίζεται ἐπίσης καὶ τὸ στέλεχος μετὰ τῶν λοιπῶν. Διὰ τὴν φύλαξιν τῶν στελεχῶν εὐθύνονται ὅ τε ὑποδιοικητὴς τῆς ἐπαρχίας καὶ ὁ γραμματεὺς, τῆς αὐτῆς ἀπαραλλάκτως τηρουμένης τάξεως καὶ ἐν τῇ ἐπαρχίᾳ, ἔνθα ἡ ἕδρα τῆς Διοικήσεως.

Ἄρθρ. 12. Ἐν ἑκάστῃ ἕδρᾳ Διοικήσεως κρατοῦνται συνοπτικὰ βιβλία διὰ τὰς ὑπαγομένας ἐπαρχίας. Τὰ βιβλία ταῦτα εἶναι ἐπίσης ἔντυπα, σημειοῦται δ' ἐν αὐτοῖς περίληψις τῶν ἐνδεικτικῶν, κατὰ τὰ ὑπ' ἀρ. 8 καὶ 9 ὑποδείγματα. Τουτέστι Α'. Γράφεται ἄνωθεν, ἐν τῷ οἰκείῳ χώρῳ, τὸ ὄνομα τῆς ἐπαρχίας, ἔπειτα κάτωθεν τοῦ χωρίου, τὸ ὄνομα τούτου. Ἂν αἱ γαῖαι δὲν κῆνται ἐντὸς χωρίου, ἀλλ' ἐξήρτηνται ἐκ κώμης, τότε εἰς τὴν κάτωθεν τῆς λέξεως *κώμη* θέσιν γραφήσεται τὸ τῆς κώμης ὄνομα. Γραφέντος τοῦ ὀνόματος χωρίου τινὸς ἔν τινι θέσει, ἂν ἦναι ἀνάγκη νὰ γραφῇ ἐκ δευτέρου τοῦ αὐτοῦ χωρίου τὸ ὄνομα εἰς τὴν κάτωθεν συνεχομένην θέσιν, δὲν ἐπαναλαμβάνεται ἡ αὐτὴ γραφὴ τοῦ ὀνόματος, ἀλλὰ τίθεται στοιχεῖον τοῦ ἀλφαβήτου, δηλωτικὸν αὐτῆς. Β'.) Σημειοῦται τὸ εἶδος τῶν γαιῶν. Γ'.) Τὸ ποσὸν τῶν γαιῶν, ἂν ὡρίσθη ἐν τῷ ἐνδεικτικῷ πίνακι διὰ στρεμμάτων, γράφεται ἐν τῇ κενῇ θέσει τῇ κάτωθεν τῆς θέσεως τῶν στρεμμάτων, ἂν δὲ ὡρίσθη καθ' ὑπολογισμὸν τοῦ σπόρου, εἰς τὴν κενὴν θέσιν τὴν κάτωθεν τῆς θέσεως τοῦ σπόρου. Δ'.) Τὸ ὄνομα τοῦ ἐσομένου κατόχου τῶν γαιῶν σημειωθήσεται εἰς τὴν οἰκείαν θέσιν, ὁ ἀνήκων εἰς τὸ ἐνδεικτικὸν τακτικὸς ἀριθμός, κάτωθεν τῆς ἐπὶ τούτῳ θέσεως, ὁ δὲ τακτικὸς ἀριθμὸς τοῦ βιβλίου, ἐξ οὗ ἀπεκόπη τὸ ἐνδεικτικόν, κάτωθεν τῆς θέσεως, ἐν ᾗ γέγραπται ὁ ἀριθμὸς τοῦ βιβλίου. Ε'.) Τὰ ἐν τῷ ἐνδεικτικῷ πίνακι *τέλη τοῦ ἐγγράφου τίτλου*, ἤτοι τὸ ἔνεκα τοῦ ταπίου καταβληθὲν ποσὸν καὶ ἡ τοῦ χάρτου ἀξία γράφονται συγκεφαλαιούμενα ἐν τῇ θέσει τῇ κάτωθεν τῆς θέσεως *τῶν προσόδων*· τῶν δὲ ἐν τῇ θέσει τῶν προσόδων ἀριθμῶν, ἀνὰ πέντε λαμβανομένων, τὸ ἄθροισμα τίθεται εἰς τὴν παρακειμένην ἐπὶ τούτῳ θέσιν. Ἐν τῇ ἀρχῇ δὲ τοῦ μηνός, εἰς ὁποιανδήποτε θέσιν ἤθελε συμπέσει, ἐκεῖ συγκεφαλαιοῦνται ἅπαντα τὰ κατὰ μέρος ἀθροίσματα, σημειουμένου ἐν τῇ παρακειμένῃ θέσει *τοῦ ταμειακοῦ πίνακος*, τοῦ Ῥωμαϊκοῦ μηνός, εἰς οὗ τὸν ταμειακὸν πίνακα εἰσὶν ἐγγραπτέα. ΣΓ'.) Σημειοῦται προσέτι ἡ χρονολογία τῆς πρὸς τὸ δαψιλὲς ἀρχειοφυλακεῖον ἀποστολῆς τῶν ἐνδεικτικῶν εἰς τὴν κάτωθεν θέσιν. Εἰς τὴν θέσιν τῶν *παρατηρήσεων* τῶν συνοπτικῶν τούτων βιβλίων γράφεται ἡ γενομένη ἐκποίησις ἢ μεταβίβασις καὶ ἄλλα τινά, ὡς καὶ τὸ ἂν αἱ γαῖαι ἐξήρτηνται ἐκ τσιφτλικίου κτλ.

Ἄρθρ. 43. Μετὰ τὴν ὡς ἀνωτέρω ἐν τῷ συνοπτικῷ βιβλίῳ καταχώρησιν τῶν τε ἐκ τῶν ὑπαγομένων ἐπαρχιῶν πεμφθέντων πινάκων, καὶ τῶν ἐκδοθέντων ἐν τῇ ἐπαρχίᾳ, ἔνθα ἡ ἕδρα τῆς Διοικήσεως, συντάσσεται, κατὰ τὸ διοικητικῆς ἐκθέσεως ὑπόδειγμα ὑπ' ἀρ. 10, ἔκθεσις διοικητική, τεθεῖσα δὲ ἐντὸς φακέλλου αἱ ἐκ τῶν ὑπαγομένων ἐπαρχιῶν ἀφιχθεῖσαι ἐκθέσεις καὶ τὰ ἐν τῇ ἕδρᾳ τῆς Διοικήσεως συγκεντρωθέντα ἐνδεικτικά, ἐπισυνάπτονται ἅπαντα εἰς τὴν ῥηθεῖσαν ἔκθεσιν, καὶ πέμπονται διὰ τοῦ ταχυδρομείου κατ' εὐθεῖαν εἰς τὸ ἀρχειοφυλακεῖον. Ἄνωθεν τοῦ φακέλλου,

τοῦ ἐγκλείοντος ὅλα ταῦτα, ἐπιγράφεται *Ἔκθεσις περὶ γαιῶν*, εἰς τὸ μέσον· *Πρὸς τὴν ἔξοχον Γενικὴν Διεύθυνσιν τοῦ ἀρχειφυλακείου*, κάτωθεν δὲ σημειοῦται ὑπὸ τίνος ἐπαρχίας καὶ Διοικήσεως πέμπεται.

Ἄρθρ. 14. Ἅμα ἔλθωσιν εἰς τὴν ἕδραν τῆς Διοικήσεως τὰ ὑπὸ τοῦ ἀρχειοφυλακείου συνταχθέντα καὶ πεμφθέντα ταπία, σημειοῦται ἄνευ ἀναβολῆς ἡ χρονολογία τῆς ἀφίξεως αὐτῶν ἐν τῷ συνοπτικῷ βιβλίῳ, εἰς τὴν ἐπὶ τούτῳ θέσιν· καὶ τὰ μὲν ἐκ τούτων ἀνήκοντα εἰς τὴν ὑπὸ τοῦ Διοικητοῦ διευθυνομένην ἐπαρχίαν ἐγχειρίζονται πρὸς οὓς δεῖ, λαμβανομένων παρ' αὐτῶν τῶν ἐνδεικτικῶν, ἅτινα ἦσαν δεδομένα προσωρινῶς, τὰ δὲ ἀνήκοντα εἰς τὰς ὑπαγομένας ἐπαρχίας, πέμπονται ταχέως εἰς τὸν πρὸς ὃν ὅρον, ἔνθα ἐπίσης ἐγχειρίζονται τοῖς δικαιούχοις, παρ' ὧν λαμβάνονται τὰ ἐνδεικτικά. Τὰ δ' ἐνδεικτικὰ ταῦτα, ἐκ τῶν ἐπαρχιῶν πεμπόμενα οὕτως εἰς τὴν ἕδραν τῆς Διοικήσεως, στέλλονται ἀκολούθως, μετὰ τῶν αὐτόθι συνεσωρευμένων, ἅπαντα εἰς τὸ δαψιλὲς ἀρχειοφυλακεῖον.

ΟΔΗΓΙΑΙ

περὶ τῶν ἀφορωσῶν τὰ Ταπία ἐργασιῶν.

Ἄρθρ. 1. Μέχρι τῆς ἀποπερατώσεως τῆς τῶν γαιῶν καταγραφῆς, ἐν ἑκάστῃ τῶν Διοικήσεων (τῶν εἰς τὰς Γ. Διοικήσεις ὑπαγομένων) ἔσται διωρισμένος εἷς ἐπὶ τῶν γαιῶν ὑπάλληλος, ἔχων παρ' ἑαυτῷ δύο, ἢ καὶ τρεῖς γραμματεῖς, κατὰ τὴν χρείαν· εἰς ἑκάστην δὲ τῶν ἐπαρχιῶν, ἐξ ὧν συγκροτοῦνται αἱ Διοικήσεις, θέλει παραμείνει εἷς ἐπὶ τῶν ταπίων γραμματεύς. Ἁπάντων τούτων κέντρον ἔσεται, ἐν τῇ πρωτευούσῃ τῆς Γ. Διοικήσεως ἑδρεύων, εἷς ὑπάλληλος, φέρων τὸν τίτλον *Διευθυντὴς τοῦ δαψιλοῦς ἀρχειοφυλακείου*, καὶ εἷς ὑποδιευθυντὴς, καὶ παρὰ τῷ διευθυντῇ σχηματισθήσεται γραφεῖον ἐξ ἑπτὰ γραμματέων, ἑκάστου αὐτῶν εἰς τὰς ὑποθέσεις μιᾶς Διοικήσεως ἀσχοληθησομένου. Καὶ οἱ μὲν ἐν ταῖς ἐπαρχίαις γραμματεῖς ἀναφέρονται εἰς τοὺς ἐν ταῖς ἕδραις τῶν Διοικήσεων ἐπὶ τῶν γαιῶν ὑπαλλήλους, οὗτοι δὲ πάλιν εἰς τὴν ἐπὶ τῶν Ταπίων Διεύθυνσιν, τὴν ἐν τῇ πρωτευούσῃ τῆς Γεν. Διοικήσεως. Ἀπέναντι δὲ τῆς ἐξόχου ἐφορείας τοῦ δαψιλοῦς ἀρχειοφυλακείου ἀποκλειστικῶς ὑπεύθυνος ἔσται ἡ Διεύθυνσις.

Ἄρθρ. 2. Ὡς αἱ περὶ γαιῶν διατάξεις, καταχωρηθεῖσαι ἐν τῷ δημοσιευθέντι τὴν 7 Ῥαμαζὰν 1274 Αὐτοκρατορικῷ νόμῳ, εἰσὶν ἐν πλήρει ἰσχύϊ, οὕτω καὶ ἡ τῶν ἁρμοδίων γραφείων ἐνέργεια καὶ ἡ περὶ τὴν ἐγγραφὴν τάξις ἔσονται σύμφωνοι πρὸς τὸν κανονισμὸν καὶ τὰς διασαφήσεις, τὸν μὲν, ὑπὸ χρονολογίαν 8 Δζεμαζιοὺλ-ἀχὶρ 275 ἐκδοθέντα, τὰς δὲ, τῇ 15 Σιαβὰν 276. Ἐν τούτοις, ἕνεκα τῆς νέας περὶ νομαρχιῶν βιλαγετίων) θεσμοθεσίας, ἀπαιτεῖται ἀνάπτυξίς τις ἐπί τινων ἀντικειμένων, ὁποῖα εἶναι τὰ ἑξῆς· Τῶν γαιῶν, δι' ἃς ἐκδοθήσονται καὶ εἶναι ἐκδοτέα Ταπία, διαιρουμένων εἰς διαφόρους τάξεις, τὴν πρώτην ἐξ αὐτῶν ἀφορῶσιν οἱ περὶ ἐκποιήσεως καὶ μεταβιβάσεως τίτλοι, καὶ αἱ δέουσαι ἐνέργειαι ἐπὶ τῶν εἰς τὴν κατοχὴν τοῦ δημοσίου περιελθουσῶν, ἢ τῶν λάθρα κατεχομένων. Ὡς πρὸς ταῦτα, οἱ ἁρμόδιοι ὑπάλληλοι ὀφείλουσιν ἀπαραιτήτως νὰ συναρμολογῶσι δεόντως τὰς διατάξεις τοῦ αὐτοκρατορικοῦ νόμου, τοῦ κανονισμοῦ, τῶν ὁδηγιῶν, καὶ τῶν ἐπὶ τούτῳ διαταγμάτων, ἐν οἷς εὑρηνται ἀνεπτυγμένα τὰ ἐν τοιαύταις περιπτώσεσιν ἐπιβαλλόμενα καθήκοντα. Εἰς τὸ δεύτερον εἶδος ἀνάγονται αἱ γαῖαι, ὧν οἱ κά-

τοχοι φέρουσιν ἔγγραφα, κατὰ τὸ παλαιὸν σύστημα, ὑπὸ ἐνοικιαστῶν προσόδων, ἢ εἰσπρακτόρων ἐκδεδομένα, ἢ ἔγγραφον μὲν οὐδὲν φέρουσιν, ἐκτήσαντο δὲ τὸ τῆς νομῆς δικαίωμα διὰ τῆς ἐπὶ δέκα ἔτη ἀροτριάσεως τῶν κατεχομένων γαιῶν. Ὡς πρὸς τὸ εἶδος τοῦτο τῶν γαιῶν ὁ αὐτοκρατορικὸς νόμος διατάσσει ὅπως, κατὰ μὲν τὴν πρώτην περίπτωσιν, ἀποδειχθείσης τῆς γνησιότητος τῶν ἐγγράφων, δίδωνται ταῦτα ἀντὶ νέων, κατὰ δὲ τὴν δευτέραν, ὅπως, κυρωθέντος τοῦ ὑπάρχοντος δικαιώματος, ἐκδίδωνται νέα ταπία ὑπὲρ τῶν κατόχων. Δέον δὲ τοῦτο νὰ πράττηται· ἐν τούτοις, ἀφ' ἑνὸς μὲν ἔγγραφα ἐσφραγισμένα μὲ σφραγίδας ἀγνώστους καὶ πλαστὰς, ὡς ὑπὸ ἐνοικιαστῶν καὶ εἰσπρακτόρων ἐσφραγισμένα ἐνιαχοῦ ἐπιδεικνύονται, ἀφ' ἑτέρου δὲ, ψιλοὶ ἰσχυρισμοὶ περὶ δεκαετοῦς νομῆς γαιῶν, θεωροῦνται τίτλοι ἀποχρῶντες καὶ τυγχάνουσι κυρώσεως, ἐν ᾧ τὰ μὲν ἔγγραφα πρέπει, κατὰ τὸν νόμον καὶ τοὺς κανονισμοὺς, ν' ἀποδεικνύωνται ἀληθῆ, τὸ δὲ δικαίωμα τῆς νομῆς νὰ στηρίζηται ἐπὶ τῆς ἐπὶ δέκα ἔτη διαρκοῦς καλλιεργείας, οὐδ' ἀποκτᾷ τις αὐτὸ ἐπὶ γαιῶν, καί τοι ὑπὲρ δεκαετίαν κατέχων, ἂν οὐδόλως ἔσπειρεν οὐδ' ἐθέρισεν ἐν αὐταῖς, ἢ ἂν, ἅπαξ ἢ δὶς μόνον καλλιεργήσας, ἄφησεν αὐτὰς τὸν λοιπὸν χρόνον ἠμελημένας καὶ ἀπαραγώγους. Ἀπαιτεῖται ἑπομένως νὰ καταβάλληται σύντονος ἐπιμέλεια εἰς τὴν ἐξακρίβωσιν τῶν τοιούτων γεγονότων. Τὸ τρίτον εἶδος, ἐξαιρέσει τῶν πρὸς τοὺς μετανάστας παραχωρηθησομένων ἐκ τῶν νεκρῶν γαιῶν, τῶν εἰς τοὺς κατοίκους κώμης τινὸς ἢ χωρίου ξυλείας χάριν ὁριζομένων, τῶν εἰς τζιφτλίκιόν τι συμπεριληφθέντων αὐτοκρατορικῷ διατάγματι, ἢ τῶν ἀποδεδειγμένως προσηρτημένων εἰς Βακούφιόν τι δασῶν, περιλαμβάνει τὰς τῷ Κράτει μὴ ἀναγκαίας γαίας, δάση καὶ κοινὰ ὄρη, τὰ ὁποῖα εἶναι ἐκποιητέα ὑπὸ τῆς Κυβερνήσεως τῇ ἐπιμελείᾳ τῶν ἁρμοδίων ὑπαλλήλων μετὰ τὴν δέουσαν ἐξακρίβωσιν, κατὰ τὰ ἐν τῷ ἑπομένῳ ἄρθρῳ διατασσόμενα. Προσέτι δὲ, ἐπειδὴ ἡ πεῖρα ἀπέδειξεν ὅτι κατά τινας τόπους τὰ ὅρια τῶν ἀγρῶν καὶ τῶν γαιῶν διαγράφονται ἐπὶ ἁπλῆ καὶ μονομερεῖ ἐκθέσει, ἐντεῦθεν δὲ γεννῶνται πολλαὶ περιπλοκαὶ, δέον ὅπως γενῇ ἐπιτοπίως, καθ' ἕκαστον χωρίον, ἐξέτασις περὶ πασῶν τῶν ἐν ταῖς ἐπαρχίαις ἑκάστης Διοικήσεως γαιῶν, ἐκτὸς δ' ἐκείνων, περὶ ὧν ἤθελον προσαχθῆ τίτλοι, κατὰ τύπους συντεταγμένοι, καὶ κατ' οὐσίαν ἔγκυροι, αἱ λοιπαὶ νὰ καταγραφῶσι καὶ, καθόσον ὑπάγονται εἰς τὴν μίαν ἢ τὴν ἄλλην τῶν ἀνωτέρω τριῶν κατηγοριῶν, νὰ ληφθῶσι περὶ αὐτῶν τὰ κατάλληλα καὶ νόμιμα μέτρα.

Ἄρθρ. 3. Περὶ τῶν, κατὰ τὴν διάταξιν τοῦ προηγουμένου ἄρθρου, ἐκποιητέων δασῶν (τῶν ἐπὶ νεκρῶν γαιῶν κειμένων), καὶ περὶ τῶν παραχωρητέων γαιῶν, τῶν ὑπ' οὐδενὸς μὲν κατεχομένων, μὴ περιλαμβανομένων δὲ εἰς τὰς τῶν χωρίων βοσκὰς, εἰδοποιεῖται τὸ διοικητικὸν συμβούλιον τῆς ἐπαρχίας, ἐν τῇ περιφερείᾳ τῆς ὁποίας κεῖνται, καὶ ἀφ' οὗ ἐξα-

κριβωθῇ ὅτι αἱ περὶ ὧν ὁ λόγος γαῖαι καὶ τὰ δάση εἶναι ἐξ ἐκείνων, ἃ, ὡς ἀνωτέρω, ὡρίσθησαν ὡς παραχωρητέαι, τότε διαιροῦνται κατ' εἴδη, τάσσονται δὲ καὶ τιμήματα αὐτῶν, πρὸς τὴν ζήτησιν, τὴν θέσιν καὶ τὴν χρησιμιότητα ἑκάστου ἀνάλογα· ἔπειτα, ἡ προκειμένη ἐκποίησις ἀγγέλλεται πρὸς τοὺς ἐπιδεεῖς ὄντας καὶ θέλοντας ν' ἀγοράσωσι τὰ κτήματα ταῦτα, ἅτινα ἀκολούθως, τμηματικῶς καὶ κατὰ στρέμματα, ἐκπλειστηριάζονται ἐν τῷ ἐπαρχιακῷ συμβουλίῳ, καὶ παραχωροῦνται εἰς τὸν πλειοδοτήσοντα. Δι' ἕκαστον δὲ στρέμμα τῶν τοιούτων γαιῶν καὶ δασῶν, λαμβανομένης ὑπ' ὄψιν τῆς θέσεως καὶ τῆς ζητήσεως, ὁρίζεται ἀντὶ δεκάτης ἰδίως ἡ παροχὴ δέκα ἢ εἴκοσι παράδων κατ' ἔτος, ἐγγραφομένου τοῦ πληρωτέου ποσοῦ εἰς τὸν ἐκδοθησόμενον τίτλον. Ἐν τούτοις, μολονότι, ἐπιτρεπομένης τῆς εἰς ἀγροὺς μεταποιήσεως τόπων τινῶν, ἔνθα ἐπιπολάζουσι μὲν θάμνοι καὶ πρίτοι, ἀλλ' οἵτινες καὶ κατάλληλοι νὰ γενῶσι δάση καὶ περιττοὶ εἶναι, ἐκδίδονται δι' αὐτοὺς ταπία· ἐπειδὴ ὅμως εἰς τὰ πλεῖστα μέρη, ἔνθα δὲν ὑπάρχουσι δάση, καὶ εἰς πεδιάδας τινὰς, ἔνθα ἡ ἀνάγκη τούτων εἶναι μᾶλλον ἐπείγουσα, πρέπει οἱ θαμνώδεις τόποι νὰ μεταβάλλωνται εἰς δάση, τούτου ἕνεκα δὲν θέλει ἐπιτρέπεσθαι ἡ τῶν τοιούτων ἀροτρίωσις καὶ ἡ εἰς τοὺς ἀγροὺς μεταποίησις κατὰ τὰ μέρη ἐκεῖνα, ἀλλὰ θέλουσι παραχωρεῖσθαι πρὸς τοὺς βουλομένους, ἀντὶ μετρίου ἀνταλλάγματος, ἐπὶ τῷ ὅρῳ τοῦ νὰ διατηρηθῶσιν ὡς ἔχουσιν, ὅπως προϊόντος τοῦ χρόνου σχηματισθῶσι δάση. Ἐπὶ τοῦ ἀντικειμένου τούτου ὀφείλουσιν οἱ ῥηθέντες ὑπάλληλοι νὰ ὦσι λίαν προσεκτικοὶ, καὶ νὰ ἐνεργῶσι μετὰ πολλῆς περισκέψεως καὶ ἀκριβείας, ὡς καὶ ἐπὶ τῆς διακρίσεως τῶν διατηρητέων, πρὸς χρῆσιν τοῦ δημοσίου, τοιούτων τόπων ἀπὸ τῶν μὴ χρησίμων τῷ δημοσίῳ, ἥτις διάκρισις, οὖσα τὰ μάλιστα σπουδαία, γενήσεται μὲν διὰ τῆς ἐγχωρίου ἐκτιμήσεως τῆς ἀνάγκης καὶ τῆς σχετικῆς ἀξίας αὐτῶν, ἀλλ' ἐν περιπτώσει ἀμφιβολίας καὶ δισταγμοῦ, ὑποβληθήσεται εἰς τὴν ἔγκρισιν τῆς προϊσταμένης ἀρχῆς.

Ἄρθρ. 4. Ὡς ἐῤῥέθη ἀνωτέρω, ἡ περὶ τῶν ἐν τοῖς χωρίοις ἑκάστης ἐπαρχίας γαιῶν ἔρευνα, καὶ ἡ ὑπόδειξις τῶν παραχωρητέων, ἢ ἐκποιητέων, ἢ ἐκείνων δι' ἃς θέλουσιν ἐκδοθῇ τίτλοι, γενήσεται διὰ τῆς εἰς τὰ χωρία μεταβάσεως τῶν ἐπὶ τῶν ταπίων γραμματέων, καὶ τῆς ἐκτελέσεως τῶν ἀναγκαίων ἐξακριβώσεων. Ἐφ' ᾧ, οἱ γραμματεῖς οὗτοι, μεταβαίνοντες εἴς τε τὰ πρότερον καταγεγραμμένα καὶ εἰς τὰ μὴ καταγεγραμμένα χωρία, θέλουσι συγκαλεῖ τὰ τῶν δημογερόντων συμβούλια, καὶ παρ' αὐτοῖς λαμβάνοντες ὑπ' ὄψιν τὰ προσαχθησόμενα ταπία, παραβάλλοντες δὲ προσέτι, καθόσον τοῦτο δύναται νὰ γενῇ, τὰ ἔγγραφα πρὸς τὰς γαίας, θέλουσι προσδιορίζει τὰς λάθρα κατεχομένας καὶ τὰς ἄνευ κατόχου οὔσας, καὶ ἐκείνας, ὧν ἡ κατοχὴ δέον νὰ κυρωθῇ κατὰ τὸν νόμον, καὶ δι' ἃς πρέπει νὰ δοθῶσιν ἐκ νέου τίτλοι καὶ θέλουσιν ὑποδεικνύει τὸ ἀληθὲς καὶ πραγ-

ματικὸν ποσὸν τῶν τυχὸν ἐκποιητέων γαιῶν καὶ δασῶν. Καὶ τούτων μὲν, ἐκποιουμένων ἐπὶ δημοπρασίας κατὰ τὸ προηγούμενον ἄρθρον, ἡ ἐκπλειστηρίασις ἐνεργηθήσεται ὑπὸ τῶν Ἐπαρχιακῶν συμβουλίων· ἂν δὲ ὦ-σιν ὁπωσοῦν ἐκτεταμένα καὶ πλείονος λόγου ἄξια, ἤτοι ὑπέρ τινας ἑκατοστύας στρεμμάτων, ἐπομένως καὶ μείζονος ἀξίας, δέον νὰ ἐκπλειστηριάζωνται τότε ἐνώπιον τῶν Διοικητικῶν συμβουλίων, κυρουμένου, κατ' ἀμφοτέρας τὰς περιπτώσεις, τοῦ ἀποτελέσματος τῆς ἐκπλειστηριάσεως δι' ἐγγράφου ἐκθέσεως (*μαζπστᾶ*) τοῦ συμβουλίου. Ἐπίσης, προκειμένου νὰ παραχωρηθῶσι γαῖαι πρὸς τους ἔχοντας δικαίωμα ταπίου, ὁ προσδιορισμὸς τοῦ ἀναλόγου ἀνταλλάγματος ἐπιτέτραπται τοῖς ἐπαρχιακοῖς ἢ τοῖς διοικητικοῖς συμβουλίοις. Οἱ δὲ ἐπὶ τῶν ταπίων γραμματεῖς, ὄντες ἐπιφορτισμένοι, ἐν τοῖς χωρίοις, νὰ ἐκτελῶσι τὰ ἑξῆς, ἤτοι τὴν κύρωσιν τοῦ τῶν κατόχων δικαιώματος ἐπὶ τῶν νομίμως περιελθουσῶν αὐτοῖς γαιῶν, τὴν κύρωσιν τοῦ ἀποδεδειγμένου δικαιώματος νομῆς, καὶ τὴν τῶν παλαιῶν ἐγγράφων ἀνανέωσιν, τῶν ἀγρῶν, βοσκῶν καὶ ἄλλων τοιούτων, τῶν περιελθόντων νομίμως, ἢ ὧν τὸ τῆς νομῆς δικαίωμα στηρίζεται ἐπὶ καλλιεργείας καὶ καρπώσεως ὑπερδεκαετοῦς ἄνευ τίτλου ἐγγράφου, ἢ δ' ἃ ζητεῖται ἡ ἔκδοσις νέου τίτλου, ἀντὶ τοῦ ὑπάρχοντος παλαιοῦ, θέλουσιν ἐξακριβῆ καὶ ὁρίζει τὸ εἶδος, τὸ ποσὸν καὶ τὰ ὅρια ἐπὶ ταῖς μαρτυρίαις καὶ πληροφορίαις τῶν δημογερόντων καὶ ἄλλων, ἐχόντων γνῶσιν τῶν πραγμάτων. Συμπληροῦντες δὲ, κατὰ τὰς περὶ τούτου διατάξεις, τοὺς ἐντύπους πίνακας, καὶ δηλοῦντες πρὸς τοὺς κατόχους τὸ σύνηθες ἔξοδον, τὴν ἀξίαν τοῦ χάρτου, καὶ τὸ γραφικὸν δικαίωμα, ἀφ' οὗ ἐγγράψωσι ταῦτα πάντα εἰς τὸ ὁποῖον κρατοῦσι βιβλίον, ἀναγινώσκουσιν εἰς ἐπήκοον τοῦ συμβουλίου τῶν δημογερόντων δημοσίᾳ τὸ εἶδος, τὸ ποσὸν, τὸ ἔξοδον, τὸ γραφικὸν δικαίωμα, καὶ τἄλλα περὶ τῶν γαιῶν ἑκάστου κατόχου, οἱ δὲ δημογέροντες σφραγίζουσι τὴν σημείωσιν κατὰ πρόσκλησιν τῶν γραμματέων. Περὶ δὲ τῶν ληπτέων παρ' ἑκάστου δι' ἔξοδα γραφικὰ καὶ ἀξίαν χάρτου, γράφουσι κατάλογον ἐν εἴδει ἀλύσεως, σημειοῦντες ἐν αὐτῷ τὰ ὀνόματα τῶν ὀφειλετῶν, καὶ τὸ χρηματικὸν ποσὸν, καὶ δί-δουσιν αὐτὸν εἰς τὸν προϊστάμενον τοῦ χωρίου, πρὸς εἴσπραξιν.

Ἄρθρ. 5. Ὁ ἐπὶ τῶν ταπίων γραμματεὺς, ἀποπερατώσας οὕτω τὸ βιβλίον ἑνὸς χωρίου, καὶ ἐγγράψας ἁπάσας τὰς γαίας τούτου, καὶ μετὰ τὴν ὑπὸ τῶν δημογερόντων ἐπικύρωσιν τῶν περὶ αὐτῶν ἐπιτοπίως τα-χθέντων καὶ ὁρισθέντων, δὲν σπεύδει νὰ μεταβῇ εἰς ἄλλο χωρίον, ἀλλὰ συμπληροῖ ἀμέσως τὰ στελέχη τῶν ἐνδεικτικῶν, καὶ σφραγίζει πρῶτος αὐτὸς τὰ ἐνδεικτικὰ ταῦτα κάτωθεν· ἀφ' ἑτέρου δὲ γίνεται φροντὶς περὶ τῆς εἰσπράξεως τῶν διὰ τοῦ προεστῶτος τοῦ χωρίου εἰσπρακτέων χρημά-των, καὶ πέμπεται ἐπὶ τούτῳ, κατὰ τὴν χρείαν, εἰσπράκτωρ τις ἐκ τῶν τῆς ἐπαρχίας, εἰς τὸ τμῆμα ἐκεῖνο διωρισμένος. Εἰσπραχθέντα δὲ τὰ χρή-

ματα καὶ κομισθέντα, παραδίδονται μετὰ τῶν ἐνδεικτικῶν εἰς τὸν ταμίαν, παρ' ᾧ γίνεται ἡ δέουσα ἐξέλεγξις καὶ παραβολὴ, καὶ μετὰ τὴν ἀφαίρεσιν τῶν ἀνηκόντων τῷ γραμματεῖ τῶν ταπίων γραφικῶν, τὰ λοιπὰ ἐγγράφονται ὡς πρόσοδοι τοῦ ταμείου, σφραγιζομένων τότε ὑπὸ τοῦ ταμίου καὶ τοῦ διευθύνοντος τὴν ἐπαρχίαν τῶν ἐνδεικτικῶν καὶ τῶν στελεχῶν, τὰ ὁποῖα εἶχε πρότερον συμπληρώσει ὁ γραμματεὺς, καὶ τῶν μὲν ἐνδεικτικῶν διανεμομένων ὑπὸ τῶν προεστώτων καὶ ἐγχειριζομένων πρὸς οὓς εἰσὶν ἐπιδοτέα, τῶν δὲ στελεχῶν πεμπομένων κατὰ μῆνα εἰς τὴν ἕδραν τῆς διοικήσεως μετ' ἐκθέσεως, δηλωτικῆς τοῦ ποσοῦ, ὅπερ εἰσεπράχθη ἐντὸς τοῦ μηνός. Καθόσον ἀφορᾷ τὰς δι' ἀναλόγου ἀνταλλάγματος παραχωρήσεις καὶ τὰς ἐπὶ δημοπρασίας ἐκποιητέας ὕδασι καὶ λοιπὰς γαίας, περὶ ὧν δὲν δύναται νὰ ληφθῇ τελειωτικόν τι μέτρον ἐν τοῖς χωρίοις, ἂν τὰ περὶ τούτων ὑπάγωνται εἰς τὴν ἁρμοδιότητα τῶν ἐπαρχιακῶν συμβουλίων, προσκαλοῦνται καθ' ὡρισμένον χρόνον εἰς τὴν πρωτεύουσαν τῆς ἐπαρχίας ἔκ τε τῶν χωρίων καὶ ἀλλαχόθεν οἱ θέλοντες νὰ παρουσιασθῶσιν ὡς ἀγορασταὶ, καὶ λοιποὶ ἔχοντες συμφέρον, καὶ μετὰ τὴν ἐκτέλεσιν τῶν δεόντων ἐπὶ συμβουλίου, σύμφωνα πρὸς τὴν συνταχθησομένην ὑπὸ τούτου ἔκθεσιν, ἐκδοθήσονται τὰ ἀναγκαῖα ἐνδεικτικὰ, γενήσονται δὲ καὶ αἱ λοιπαὶ ἐνέργειαι, κατὰ τὴν ἀνωτέρω ὑποδειχθεῖσαν τάξιν.

Ἄρθρ. 6. Οἱ κατὰ τὰς ἐπαρχίας ἐπὶ τῶν ταπίων γραμματεῖς, ἔχοντες, ὡς εἴδομεν, καθῆκον νὰ διεξαγάγωσιν ἐν τοῖς χωρίοις αὐτοπροσώπως τὰς ἀπαιτουμένας ἐρεύνας, καὶ νὰ συμπληρώσωσι τὰ ἐνδεικτικὰ καὶ τὰ στελέχη, ἀφ' ἑτέρου δὲ ν' ἀσχοληθῶσιν εἰς τὴν ἐξακρίβωσιν τῶν ἐπὶ δημοπρασίας ἐκποιητέων καὶ ἐπὶ ἀναλόγῳ ἀνταλλάγματι παραχωρητέων γαιῶν, θέλουσιν ἀναφέρει ἐν τῷ τέλει ἑκάστου μηνὸς πρὸς τοὺς ἐν ταῖς ἕδραις τῶν Διοικήσεων ἐπὶ τῶν ταπίων ὑπαλλήλους, πόσα ἐνδεικτικὰ ἐδόθησαν ἐν τῷ διαστήματι τοῦ μηνὸς εἰς τὴν ἐπαρχίαν, καὶ εἰς ποῖον ποσὸν ἀνέβη τὸ ἔξοδον καὶ ἡ τοῦ χάρτου ἀξία, καὶ εἰς τίνος μηνὸς βιβλίον τῆς ἐπαρχίας ἐνεγράφησαν ταῦτα ὡς ἔσοδα. Ἑπομένως, ὅπως ἐκτελῶσιν ὅλα ταῦτα κατὰ τὸ δέον, γίνηται δὲ ταχέως καὶ εὐκόλως ἡ καταγραφὴ, ὀφείλουσι, μέχρι τῆς διευθετήσεως τοῦ ἔργου, νὰ ἔχωσιν ἐν πάσῃ περιπτώσει παρ' ἑαυτοῖς ἀποχρῶντα ἀριθμὸν βοηθῶν καὶ γραφέων, οὓς θέλουσι μισθοδοτεῖ καθ' ὡρισμένην τινὰ ἀναλογίαν, ἢ κατ' ἀποκοπὴν ἐκ τῶν ἀνηκόντων αὐτοῖς τεσσαράκοντα παράδων δι' ἕκαστον ἔγγραφον.

Ἄρθρ. 7. Οἱ ἐν ταῖς ἕδραις τῶν Διοικήσεων διορισθησόμενοι ἐπὶ τῶν γαιῶν ὑπάλληλοι ἔχουσι πρώτιστα καθήκοντα, τὰ ἑξῆς· ἐπιτηροῦντες πάντοτε τὰ ἔργα τῶν ἐν ταῖς ἐπαρχίαις γραμματέων, ῥυθμίζουσι τὰ τῆς καταγραφῆς σύμφωνα πρὸς τὴν καθιερωμένην τάξιν, καὶ ἐπισπεύδουσι τὴν ἐνέργειαν ἐκείνων· ἀναζητοῦσι καὶ ἀνευρίσκουσι τὰς ἄνευ κατόχου μεινάσας καὶ τὰς λάθρα κατεχομένας γαίας· αὐτοπροσώπως μεταβαίνοντες ὅ-

πως ἴδωσιν, εἰ δέον, τὰς πωληθησομένας νεκρὰς γαίας καὶ τὰ δάση καὶ ἐκτιθέντες ταῦτα εἰς πλειστηριασμόν, ἐπιζητοῦσι τὰ ἀληθῆ αὐτῶν ἀνταλλάγματα. Ἐν περιπτώσει ἀταξίας τινὸς τῶν ἐν ταῖς ἐπαρχίαις γραμματέων τῶν ταπίων, ἢ ἂν ἀναφανῇ μεταξὺ αὐτῶν ἀκατάλληλός τις ἢ ἀδόκιμος, εἰδοποιοῦντες ἀμέσως τὸ διοικητικὸν συμβούλιον, λαμβάνουσι τὰ κατάλληλα μέτρα. Κρατοῦντες δι' ἑκάστην ἐπαρχίαν συνοπτικὸν βιβλίον, εἰς πίνακας διηρημένον, ἐξετάζουσι λεπτομερῶς τὰ ἐκ τῶν ἐπαρχιῶν ἐρχόμενα ἐνδεικτικὰ, καὶ ἐγγράφουσιν αὐτὰ, διὰ τῶν παρ' ἑαυτοῖς ἐμμίσθων γραμματέων, εἰς τὸ συνοπτικὸν βιβλίον, ἀκολούθως δὲ τὰ πέμπουσιν εἰς τὴν ἕδραν τῆς Γ. Διοικήσεως ἐν τάχει. Εἰς τὰς ἐπαρχίας, ἔνθα πλησιάζουσι νὰ ἐξαντληθῶσι τὰ ἐνδεικτικὰ, σπεύδουσι νὰ πέμψωσι τοιαῦτα, ζητοῦντες παρὰ τῆς διευθύνσεως. Ἂν ὑπάρχωσι μήπω εἰσπεπραγμένα ποσὰ ἐκ τοῦ, συνεπείᾳ τῆς καταγραφῆς, πληρωτέου συνήθους ἐξόδου, ἢ τῆς ἀξίας τοῦ χάρτου, ἢ τοῦ γραφικοῦ δικαιώματος, συνεννοούμενοι καὶ ἀλληλογραφοῦντες μετὰ τῶν ὑποδιοικητῶν περὶ τῆς ταχείας αὐτῶν εἰσπράξεως, φροντίζουσιν ὅπως μὴ μένῃ καθυστερούμενον μηδὲ λεπτόν· τελευταῖον, πᾶσαν ὑπόθεσιν πρὸς τὸν Διοικητὴν ἀνακοινοῦντες, καὶ ἐρωτῶντες αὐτὸν ὅπου ἀμφιβάλλουσιν, χρείας τυχούσης ἀπευθύνονται καὶ πρὸς τὴν Κεντρικὴν διεύθυνσιν περὶ τοῦ πρακτέου. Τῶν τοιούτων καθηκόντων τὰ ὅρια, καὶ ἡ κατὰ τὸ δέον ἐκτέλεσις ἔσονται ἀνάλογα πρὸς τὴν ἱκανότητα τῶν ὑπαλλήλων. Ἑπομένως οὗτοι στηρίζοντες τὰς ἑαυτῶν ἐνεργείας ἐπὶ τῶν ῥηθεισῶν ἀρχῶν, ὀφείλουσι νὰ καταβάλωσι τὴν δυνατὴν προσπάθειαν πρὸς τέλεσιν τοῦ ἀνατεθειμένου καθήκοντος, ἡ δ' ἀκριβὴς ἐκπλήρωσις τούτου ἔσεται παραίτιος ἐπαίνων πρὸς τοὺς ὑπαλλήλους.

Ἄρθρ. 8. Γενομένου ἤδη λόγου ὅπως οἱ ἐπὶ τῶν ταπίων ὑπάλληλοι καὶ γραμματεῖς ἐπιφορτισθῶσι καὶ τὴν περὶ τῶν γαιῶν, τῶν εἰς ἀφιερώματα προσηρτημένων, ἀναγκαίαν ἐνέργειαν, τὴν καταγραφὴν αὐτῶν, καὶ τὴν παροχὴν τῶν δι' αὐτὰς ἐκδοτέων ἐγγράφων, θέλουσι βεβαίως δοθῇ ἰδιάζουσαι λεπτομερεῖς ὁδηγίαι περὶ τοῦ ἀντικειμένου τούτου, ὅταν ἀποφασισθῇ, οὐδὲ πρέπει ἀπὸ τοῦδε νὰ γενῇ τι περὶ τῶν γαιῶν, τῶν εἰς ἀφιερώματα ὑπαγομένων. Ἐπειδὴ ὅμως, ἂν διὰ τὰς ἐξ ἀφιερωμάτων ἐξαρτωμένας γαίας ἐδίδοντο ἐνδεικτικὰ ὡς ἂν ἐπρόκειτο περὶ βασιλικῶν γαιῶν, ἢ ἂν αἱ βασιλικαὶ γαῖαι διετίθεντο ὡς ἂν ἦσαν ἀφιερωμέναι, τοῦτο ἤθελεν ἐπισύρει εὐθύνην εἰς τοὺς ἁρμοδίους ὑπαλλήλους, ἐν δὲ τοῖς περιληπτικοῖς βιβλίοις, τὰ ὁποῖα κρατοῦσιν οἱ ἐπὶ τῶν ταπίων ὑπάλληλοι, ἐστὶν ἐγγεγραμμένον καὶ ὡρισμένον τὸ εἶδος καὶ ἡ κατηγορία ἑκατέρων, διὰ ταῦτα καταβληθήσεται προσπάθεια ὅπως διακριθῶσι καὶ ὁρισθῶσιν ἀπὸ τοῦδε, κατὰ τὴν γενομένην καταγραφήν.

Ἄρθρ. 9. Τὸ ἐν ἑκάστῃ Γ. Διοικήσεως ἕδρᾳ ἐπὶ τῶν ταπίων γραφεῖον, ὅπερ θέλει διευθύνει ὁ ὑποδιευθυντὴς, συγκροτηθήσεται ἐξ ἑπτὰ ἐμ-

μίσθων γραμματέων, ἁπάντων μὲν ἐσομένων ὑπὸ τὴν ἐπιτήρησιν καὶ εὐθύνην τοῦ διευθυντοῦ, ἑκάστου δὲ ἐπιτραπησομένου ἰδίως τὴν περὶ τῶν ταπίων μιᾶς Διοικήσεως ἐνέργειαν, καὶ ἐξ ἑνὸς πρωτοκολλιστοῦ· ὅταν δὲ ἐκλεχθέντες διορισθῶσιν οἱ ἐν ταῖς Διοικήσεσιν ἐπὶ τῶν ταπίων ὑπάλληλοι, ἐκλεγήσονται καὶ διορισθήσονται καὶ οἱ ἐν τῇ ἕδρᾳ τῆς Γ. Διοικήσεως ἀναγκαῖοι αὐτῶν γραφεῖς· παρὰ τούτους δὲ θέλουσιν ἀκολούθως προσληφθῆ καὶ ἄλλοι, κατὰ τὴν χρείαν, ἐπὶ τῇ ἐγκρίσει τῆς Γ. Διοικήσεως, ὅπως συμπληρῶσι τὰ φέροντα ἐπιγεγραμμένον τὸν αὐτοκρατορικὸν Τουγρᾶν, τὰ κυρίως ταπία κατὰ τὰ ἐκ τῶν διοικήσεων πεμπόμενα ἐνδεικτικά, καὶ παραβαλλωσιν αὐτὰ πρὸς ἄλληλα. Καὶ πρῶτον μὲν οἱ ἁρμόδιοι γραμματεῖς θέλουσιν ἐξετάζει ἂν ἐν τοῖς πεμφθεῖσιν ὑφ' ἑκάστης Διοικήσεως τίτλοις ὑπάρχῃ ἢ δὲν ὑπάρχῃ τι ἀντιβαῖνον εἰς τὰ περὶ τούτων διατεταγμένα, ἔπειτα δὲ θέλουσι συμπληροῖ, σύμφωνα πρὸς τοὺς τίτλους τούτους, τὰ μὲ τὸν Τουγρᾶν ἐπισεσημασμένα ταπία, παραβάλλοντες αὐτά. Τούτου δὲ γενομένου, τῶν οὕτω διηρημένων ἐγγράφων οἱ ἀριθμοὶ, τὰ ὀνόματα τῶν πρὸς οὓς ἐκδίδονται, καὶ τὸ ποσὸν ἁπάντων σημειωθήσονται ἐν ἰδίῳ ἐντύπῳ πίνακι, ὅστις, σφραγισθεὶς ὑπὸ τῆς διευθύνσεως τοῦ αὐτοκρατορικοῦ ἀρχειοφυλακείου, πεμφθήσεται μετὰ τῶν διαφόρων τίτλων καὶ τῶν περὶ τούτων ἐκθέσεων εἰς τὴν *Ἐφορείαν* τοῦ δαφιλοῦς ἀρχειοφυλακείου, ὑπὸ τῆς Γ. Διοικήσεως μετ' ἐπιστολῆς.

Ἄρθρ. 10. Οἱ μισθοὶ τοῦ ἐν τῇ ἕδρᾳ τῆς Γ. Διοικήσεως διευθυντοῦ, τοῦ ὑποδιευθυντοῦ, τῶν γραμματέων καὶ τῶν πρωτοκολλιστῶν τοῦ ἐπὶ τῶν ταπίων γραφείου, ὡς καὶ αἱ ἀποδοχαὶ τῶν ἐν ταῖς ἕδραις τῶν Διοικήσεων ἐπὶ τῶν ταπίων ὑπαλλήλων καὶ τῶν γραμματέων αὐτῶν πληρωθήσονται ἐκ τοῦ ἡμίσεως τῆς ἀξίας τοῦ χάρτου, 3 τοῖς ἑκατὸν, ἥτις ληφθήσεται κατὰ τὴν νέαν διάταξιν διὰ τὰ ἐκδοθησόμενα ἐνδεικτικὰ, καὶ ἐκ τῶν ὡρισμένων κεφαλαίων, ἐξ ὧν τὰ ἐπαρχιακὰ ταμεῖα ἐπλήρωναν τοὺς πρότερον ἐν ταῖς Γ. Διοικήσεσιν ἐργαζομένους τοιούτους ὑπαλλήλους, καὶ τὰ ὁποῖα, δυνάμει αὐτοκρατορικοῦ διατάγματος διετηρήθησαν ὡς χρησιμεύσοντα διὰ τὴν δαπάνην ταύτην· τὸ δὲ ἕτερον ἥμισυ τῆς ῥηθείσης ἀξίας τοῦ χάρτου πεμφθήσεται εἰς τὸ αὐτοκρατορικὸν ἀρχειοφυλακεῖον. Ἐπὶ τούτῳ συσταθήσεται ταμεῖον τῆς διευθύνσεως, ὑπὸ τὴν ἐποπτείαν τοῦ διευθυντοῦ καὶ τοῦ ὑποδιευθυντοῦ τοῦ αὐτοκρατορικοῦ ἀρχειοφυλακείου ἐσόμενον, κρατούμενον δὲ καὶ φυλαττόμενον ὑπὸ τοῦ παρὰ τῷ κεντρικῷ γραφείῳ πρωτοκολλιστοῦ ἐπὶ ἐγγυήσει, θέλει δὲ ὑπάρχει ἐν τῷ ταμείῳ τούτῳ βιβλίον καθημερινὸν, ἔνθα ἐγγραφήσονται τά τε ἔσοδα καὶ τὰ ἔξοδα, καὶ ἕτερα δύο, ἐν οἷς καταχωρηθήσονται χωριστὰ καὶ λεπτομερῶς αἱ εἰσπράξεις καὶ αἱ δαπάναι. Ἑπομένως, αἱ ἐν ταῖς ἐπαρχίαις διὰ τῶν ἐπὶ τῶν ταπίων γραμματέων εἰς τὸ ἐπιτόπιον ταμεῖον παραδιδόμεναι, ἐκεῖθεν δὲ εἰς τὸ τῆς ἕδρας τῆς Διοικήσεως ταμεῖον πεμ-

πόμεναι τριόγροσοι ἀξίας χάρτου, κατὰ μῆνα εἰς ὁποιονδήποτε ποσὸν ἀναβῶσι, λαμβάνονται ἐπὶ ἀποδείξει ὑπὸ τῶν ἐπὶ τῶν ταπίων ὑπαλλήλων· χωριζομένων δὲ ἐκ τούτων παράδων ἑξήκοντα δι' ἑκάστην, τῶν ἀνηκόντων εἰς τὸ αὐτοκρατορικὸν ἀρχειοφυλακεῖον, ἐκ τῶν ὑπολειπομένων ἑξήκοντα πληρόνονται οἱ μισθοὶ τῶν ἐν τῇ ἕδρᾳ τῆς Διοικήσεως ἐπὶ τῶν ταπίων ὑπαλλήλων καὶ τῶν γραμματέων αὐτῶν, ἐπὶ ἀποδείξει, ὅ,τι δὲ περισσεύσῃ, πέμπεται εἰς τὸ κεντρικὸν ἐπὶ τῶν ταπίων γραφεῖον· τὸ δὲ ἕτερον ἥμισυ τῆς τοῦ χάρτου ἀξίας πέμπεται, κατὰ τὸ σύνηθες, ἀπ' εὐθείας εἰς τὸ αὐτοκρατορικὸν ἀρχειοφυλακεῖον. Τοῦτο, τὸ μετὰ τὴν πληρωμὴν τῶν ἐν ταῖς Διοικήσεσιν ὑπαλλήλων τῶν ταπίων ἐκ τοῦ ἡμίσεως τῶν ἀξιῶν τοῦ χάρτου περίσσευμα παραδίδεται εἰς τὸ ῥηθὲν ταμεῖον, ἐκ δὲ τῶν εἰσπράξεων τούτων ἐξοφλοῦνται ἐπὶ ἀποδείξει τὰ ὑπὸ τοῦ κεντρικοῦ γραφείου διὰ τὰ ἐκτυπωθέντα χαρτία, καθ' ὡρισμένην διατίμησιν, πρὸς τὸ τυπογραφεῖον πληρωτέα ποσά, δίδονται δὲ προσέτι καὶ οἱ μισθοὶ τοῦ διευθυντοῦ, τοῦ ὑποδιευθυντοῦ καὶ τῶν γραμματέων, τὸ δὲ ὑπόλοιπον, τουτέστι τὸ περιττεῦον ἐκ τῶν τεταγμένων μισθῶν καὶ δαπανῶν, μένει εἰς τὸ ταμεῖον, διατεθησόμενον τυχὸν πρὸς ἐξόφλησιν τῶν ἐξόδων τῶν ἐπιόντων μηνῶν. Ἂν αἱ ἐν ταῖς ἕδραις τῶν Διοικήσεων ἐκ τοῦ ἡμίσεως τῆς τοῦ χάρτου ἀξίας μηνιαῖαι εἰσπράξεις δὲν ἐπαρκῶσι πρὸς πληρωμὴν τῶν μισθῶν τῶν ὑπαλλήλων, τὸ ἐλλεῖπον ληφθήσεται ἐκ τῶν προσόδων τῶν ἐπιόντων μηνῶν· αὐτὸ τοῦτο τὸ μέτρον ἐφαρμοσθήσεται καὶ ὡς πρὸς τὴν κεντρικὴν διεύθυνσιν, τὴν ἐν ταῖς Γ. Διοικήσεσιν. Ἐν δὲ τῇ λήξει τοῦ ἔτους γενήσεται γενικὸς ἀπολογισμὸς τοῦ ταμείου τῆς διευθύνσεως ταύτης, καὶ, ἀφ' οὗ οἱ ἐντὸς τοῦ ἔτους πληρωθέντες μισθοὶ καὶ τὰ ἔξοδα ἐκπεσθῶσιν ἐκ τῶν κατὰ μῆνα παρὰ τῶν ἐγχωρίων ταμείων ληφθέντων ποσῶν (τῶν ἔκπαλαι διὰ μισθοὺς καὶ σιτηρέσια ὡρισμένων), καὶ ἐκ τῶν προσόδων, τῶν παραχθεισῶν ἐκ τοῦ ἡμίσεως τῆς τοῦ χάρτου ἀξίας, ἂν ὑπάρχῃ περίσσευμα, θέλουσιν ἐκ τούτου ἐξοφληθῆ καὶ οἱ τυχὸν μήπω δοθέντες καὶ ὀφειλόμενοι μισθοὶ καὶ λοιπὰ ἔξοδα τῶν ἐν ταῖς Διοικήσεσιν ὑπαλλήλων, ὅ,τι δὲ ὑπολειφθῆ, παραδοθήσεται εἰς τὸ ταμεῖον τῆς Γ. Διοικήσεως, καὶ ὑπολογισθήσεται ὡς πρόσοδος τοῦ δημοσίου κεντρικοῦ ταμείου, μὴ ἐπιτρεπομένης τῆς μεταβιβάσεως τῶν προσόδων ἔτους τινὸς εἰς ἕτερον ἔτος. Ἂν ὅμως τὸ ἐν τῇ λήξει τοῦ ἔτους μετὰ τὰς γενομένας δαπάνας προκύπτον περίσσευμα δὲν καλύπτῃ τὸ ὅλον τῶν μὴ πληρωθέντων μισθῶν καὶ ἐξόδων, τότε τὸ περίσσευμα τοῦτο διανέμεται κατ' ἀναλογίαν εἰς ἕκαστον ἐκ τῶν ἀνοικτῶν μεινάντων μισθῶν, καὶ οὕτω κλείονται οἱ λογαριασμοὶ τοῦ ἔτους ἐκείνου.

Ἄρθρ. 11. Οἱ εἰς τὸ αὐτοκρατορικὸν ἀρχειοφυλακεῖον πεμπόμενοι τίτλοι, ἐξεταζόμενοι καὶ ἐκεῖ, καταχωρίζονται καὶ σφραγίζονται· κρατουμένων δὲ αὐτόθι καὶ φυλαττομένων τῶν ἐνσφραγίστων πινάκων, ἀντὶ

ἀποδείξεως ἑωσοῦ φθάσωσι τὰ ἐσχάτως συλλεγέντα πρὸς ἀποστολὴν ἐνδεικτικὰ, τὰ μὲν ταπία ἐπιστρέφονται αὐτούσια ὡς εἰσὶ διηρημένα, καὶ ἂν μεταξὺ αὐτῶν εὑρέθησάν τινα ἀτάκτως καὶ παρατύπως συντεταγμένα, στέλλονται ἐπίσης καὶ ταῦτα, μετὰ τῶν ἀναγκαίων διασαφήσεων ἢ διορθώσεων, πρὸς τὴν Γ. Διοίκησιν, ἐκεῖθεν δὲ, μετὰ τὴν εἰς τὰ βιβλία καταχώρισιν, πρὸς τὰς ἕδρας τῶν διοικήσεων.

Ἄρθρ. 12. Τὰ ὑπὸ τῆς Γ. Διοικήσεως εἰς τὰς Διοικήσεις ἐπιστραφέντα ἐνσφράγιστα ταπία, ἀφ' οὗ καταχωρισθῶσι, κατὰ τὴν ἀρχῆθεν τηρουμένην τάξιν, εἰς τὸ ἀνῆκον βιβλίον, πέμπονται ἄνευ ἀναβολῆς εἰς τὰς ἐπαρχίας, ἔνθα, ἐν γνώσει καὶ διὰ τοῦ ἐπὶ τῶν ταπίων γραμματέως δίδονται ταχέως καὶ δωρεὰν πρὸς τοὺς κυρίους αὐτῶν, παρ' ὧν λαμβανόμενα τὰ πρότερον δοθέντα ἐνδεικτικὰ, διαβιβάζονται πρὸς τὴν ἕδραν τῆς Διοικήσεως.

Ἄρθρ. 13. Οἱ ἐπὶ τῶν γαιῶν ὑπάλληλοι καὶ οἱ κατ' ἐπαρχίας ἐπὶ τῶν ταπίων γραμματεῖς συναριθμοῦνται, προκειμένης σκέψεως περὶ γαιῶν, μετὰ τῶν μελῶν τῶν ἐγχωρίων διοικητικῶν συμβουλίων, καὶ μετ'ἐκείνων συζητήσαντες καὶ διασκεψάμενοι, σφραγίζουσι καὶ οὗτοι τὰς συνταχθείσας ἐκθέσεις.

Ἄρθρ. 14. Ὁσάκις ὁ διευθυντὴς τοῦ αὐτοκρατορικοῦ ἀρχειοφυλακείου, ἢ ὁ ὑποδιευθυντὴς ἀπέρχεται εἰς τόπον τινὰ πρὸς ἐνέργειαν ἐξετάσεων καὶ ἐξακριβώσεων, θέλει λαμβάνει, ἀναλόγως τῆς ἀποστάσεως τοῦ μέρους, ἔνθα μεταβαίνει, μίσθωμα διὰ τέσσαρας ἵππους· οἱ δὲ ἐπὶ τῶν ἐν ταῖς Διοικήσεσι γαιῶν ὑπάλληλοι, διὰ τὰς ἐντὸς τῆς περιφερείας αὐτῶν μεταβάσεις, μίσθωμα διὰ δύο ἵππους. Τὰ χρήματα ταῦτα πληρόνονται ἐπίσης ἐκ τοῦ ἡμίσεως τῆς τοῦ χάρτου ἀξίας, καθ' ὑπολογισμὸν γεννησόμενον ἑκάστοτε ἐπὶ τῇ βάσει δηλωτικῶν τῶν συμβουλίων περὶ τῆς ἀποστάσεως τῶν τόπων, ὅπου μεταβαίνουσι, καὶ ὅθεν ἐπανέρχονται οἱ ῥηθέντες. Ὡς δὲ ἅπαντες οἱ ὑπάλληλοι, οὕτω καὶ οἱ ἐπὶ τῶν ταπίων ὀφείλουσιν, ὅπου ἂν μεταβαίνωσι, καὶ ὅπου περιοδεύωσι, νὰ λαμβάνωσιν ἐπὶ χρήμασι τὰ χρειώδη, καθίστανται δὲ ὑπεύθυνοι καὶ ὑπαίτιοι διὰ τὴν παράβασιν τῆς διατάξεως ταύτης.

Ἄρθρ. 15. Διὰ τὰ κεντρικὰ τῶν ταπίων γραφεῖα καὶ τὰ ἐν ταῖς Διοικήσεσιν ὁρισθήσεται κατ' ἀποκοπὴν ἀνάλογόν τι γραφικὸν ἔξοδον, κατ' ἔτος δὲ, δι' ἕκαστον κεντρικὸν γραφεῖον, ποσόν τι ἐπίσης κατ' ἀποκοπὴν διὰ ξύλα καὶ ἄλλα διάφορα ἔξοδα, εἰς δὲ τὰ τελευταῖα ταῦτα γραφεῖα διορισθήσεται καὶ ὑπηρέτης. Ἡ δι' ὅλα ταῦτα δαπάνη ἐξαχθήσεται ἐπίσης ἐκ τοῦ ἡμίσεως τῆς ἀξίας τοῦ χάρτου. Ἐνὶ λόγῳ, ἀπὸ τοῦ Μαρτίου τοῦ ὀγδοηκοστοῦ δευτέρου ἔτους, ἐκ τῶν ἐπαρχιακῶν ταμείων οὐδεμία γενήσεται πληρωμὴ διὰ μισθοὺς ἢ ἔξοδα ἢ ὅ,τι δήποτε ἄλλο τῶν ἐπὶ τῶν ταπίων ὑπαλλήλων.

Διαγραφείσης τό γε νῦν, διὰ τῶν ἀνωτέρω ὁδηγιῶν, τῆς ἐνεργείας τῶν ἐπὶ τῶν ταπίων ὑπαλλήλων, ἀκολούθως καθ' ὅσον ἤθελον ἐπενεχθῆ τροποποιήσεις ἐν τῇ ἐφαρμογῇ, ὑπὸ τῆς πείρας ὑποδειχθεῖσαι, γνωστοποιηθήσονται τὰ δέοντα δι' ἐπισήμων ἀναφορῶν τῶν Γ. Διοικήσεων.

ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ,

Ἐγκριθεῖσαι δι' Αὐτοκρατορικοῦ διατάγματος περὶ πωλήσεως ἢ μὴ γαιῶν, ἀνηκουσῶν εἰς χρεώστας, πρὸς πληρωμὴν χρέους.

(7 Ῥεβίουλ-ἐββὲλ 1279.)

Καθὼς κατὰ τὸν παλαιὸν Κανονισμὸν εἶναι ἀποφασισμένον νὰ πωλῶνται τὰ κινητὰ ἢ ἀκίνητα κτήματα τῶν χρεωστῶν ἐκτὸς μιᾶς οἰκίας εὐτελοῦς ἀξίας, οὕτω διὰ δημοπρασίας πωλοῦνται καὶ αἱ δημόσιαι γαῖαι (*ἐμιριγὲ*) τῶν χρεωστῶν, ἐκτὸς μόνον τοσούτου μέρους γῆς, ὅπερ ἤθελεν ἐπαρκέσει εἰς τὰς ἀνάγκας τῆς οἰκίας των. Ἐὰν δὲ τὸ ἐκ τῶν πωληθησομένων ἀντικειμένων ποσὸν δὲν ἐξισώσῃ τὰς ποσότητας τοῦ χρέους, τὸ ὑπόλοιπον εἰσπράττεται παρὰ τῶν ἐγγυητῶν.

Ἐν περιπτώσει, καθ' ἣν οἱ ἐκμισθωταὶ τῶν διαφόρων τοῦ Κράτους δασμῶν ἀναθέσωσι τὴν εἴσπραξιν αὐτῶν εἰς ἄλλους, καὶ οἱ δεύτεροι οὗτοι ὑποπέσωσιν εἰς χρέη, λαμβάνονται κατ' αὐτῶν τὰ αὐτὰ μέτρα, ἅπερ πρέπει νὰ ληφθῶσι κατὰ τῶν ἀμέσως εἰς τὸ δημόσιον ὀφειλετῶν. Πρὸς ἀπότισιν τοῦ χρέους τῶν τοιούτων ὀφειλετῶν πωλοῦνται τὰ κινητὰ καὶ ἀκίνητα κτήματα καὶ διάφορα ἀντικείμενα, ἐκτὸς μιᾶς οἰκίας, συμφώνως τῷ Κανονισμῷ. Καίτοι δὲ, κατὰ τὸν περὶ γαιῶν Αὐτοκρ. νόμον, εἶναι ἀποφασισμένον νὰ μὴ πωλῶνται αἱ ὑπὸ τὴν κατοχὴν χρεωστῶν εὑρισκόμεναι δημόσιαι γαῖαι (*ἐμιριγὲ*) πρὸς ἀπότισιν χρέους, ἐξηρέθησαν ὅμως τῆς διατάξεως ταύτης αἱ τοῦ δημοσίου ἀπαιτήσεις, ἡ δ' ἐξαίρεσις αὕτη, ἰσχύουσα μόνον διὰ τὰς ἀπ' εὐθείας ὑπὸ τοῦ δημοσίου ταμείου γινομένας ἐκμισθώσεις καὶ ἐνοικιάσεις, οὐδεμίαν ἔχει ἰσχὺν διὰ τὰ ἄτομα καὶ τοὺς ἐκμισθωτὰς (*μουλτεζίμιδες*).

ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ

'Ορίζων κατὰ τίνας περιπτώσεις εἰσὶν ἐκποιητέαι, μετὰ θάνατον τοῦ ὀφειλέτου, αἵ τε βασιλικαὶ ἢ ἀφιερωμέναι γαῖαι, καὶ αἱ ἐπεστεγασμέναι καὶ λοιπαὶ ὡς πρόσοδοι τοῖς Βακουφίοις προσηρτημέναι ἰδιοκτησίαι, πρὸς ἀπότισιν χρέους.

(Τῇ 23 'Ρεμεζὰν 1286.)

ΠΡΟΟΙΜΙΟΝ.

'Ως ἐν τῷ τρίτῳ ἄρθρῳ τοῦ κανονισμοῦ, καθ' ὃν ἐπεκτείνεται ἡ κληρονομικῷ λόγῳ μεταβίβασις τῶν γαιῶν, καὶ ἐν τῷ πέμπτῳ τοῦ ἀφορῶντος τὴν ἐπέκτασιν τῆς διὰ τὸν αὐτὸν λόγον μεταβιβάσεως τῶν ἐπεστεγασμένων καὶ λοιπῶν τοῖς βακουφίοις προσηρτημένων κτημάτων προανηγγέλθη, τροποποιηθεισῶν ἤδη τῶν διατάξεων τοῦ 28 ἄρθρου τοῦ περὶ ταπίων κανονισμοῦ, ἐπιτρέπεται ἡ μετὰ θάνατον τοῦ ὀφειλέτου πρὸς ἀπότισιν τῶν χρεῶν αὐτοῦ ἐκποίησις τῶν ἕνεκα τῆς ὀφειλῆς ὑποθηκευμένων γαιῶν αὐτοῦ καὶ τῶν ἐστεγασμένων καὶ λοιπῶν ἀφιερωμένων ἰδιοκτησιῶν, ὧν ἐξετάθη τὸ τῆς μεταβιβάσεως δικαίωμα. Διὰ δὲ τοῦ παρόντος κανονισμοῦ ὁρίζεται τί τὸ ποιητέον ἐπὶ τούτῳ, ζῶντος καὶ θανόντος τοῦ ὀφειλέτου.

"Αρθρ. 1. Ὁ κάτοχος βασιλικῶν ἢ ἀφιερωμένων γαιῶν, ὁ θέλων νὰ ὑποθηκεύσῃ τὰς διὰ ταπίου κατεχομένας ταύτας γαίας πρὸς τὸν δανειστὴν αὐτοῦ, ὀφείλει πρὸ πάντων νὰ τηρήσῃ τὰ ἐν τῷ εἰκοστῷ ἕκτῳ ἄρθρῳ τοῦ περὶ ταπίων κανονισμοῦ διατασσόμενα.

"Αρθρ. 2. "Οταν τις, ἐν γνώσει τῆς ἁρμοδίας ἀρχῆς ὑποθηκεύσας ἅσπερ κατέχει βασιλικὰς ἢ ἀφιερωμένας γαίας πρὸς τὸν δανειστὴν αὐτοῦ, ἀποθάνῃ πρὸ τῆς ἀποδόσεως τῆς ὀφειλῆς, αὕτη, ὡς τὰ λοιπὰ χρέη, ἐξοφλεῖται ἐκ τῆς καταλειφθείσης περιουσίας τοῦ ὀφειλέτου. "Αν ὅμως οὐδεμίαν οὗτος περιουσίαν κατέλιπεν, ἢ ἂν ἡ καταλειφθεῖσα δὲν ἀρκῇ πρὸς ἀπότισιν τῶν χρεῶν, ἀδιαφόρως εἴτε ὑπάρχωσι κληρονόμοι, ἀπολαύοντες τὸ δικαίωμα τῆς μεταβιβάσεως τῶν γαιῶν, ἢ ἄλλοι, ὑπὲρ ὧν τέτακται τὸ τοῦ ταπίου δικαίωμα, εἴτε δὲν ὑπάρχωσι, τὰ ὀφειλόμενα ἀποδοθήσονται διὰ τῆς ἐπὶ δημοπρασίας, ἀντὶ ἀναλόγου τιμήματος, ἐκποιήσεως

μέρους ἐκ τῶν ἐν λόγῳ γαιῶν, τοῦ ἀρκοῦντος διὰ τὴν πληρωμὴν τοῦ χρέους..

Ἄρθρ. 3. Ἡ διάταξις τοῦ δευτέρου ἄρθρου ἐφαρμόζεται καὶ ἐπὶ τῶν ἐστεγασμένων καὶ ἄλλων τοῖς βακουφίοις προσηρτημένων κτημάτων, περὶ ὧν ὁ νόμος τῆς 13 Σεφὲρ 1284 ἐθέσπισε τὴν ἐπέκτασιν τῆς ἀρχῆς τῆς μεταβιβάσεως λόγῳ κληρονομικῷ, καὶ τὴν εἰς ἀνάλογον ἐνοίκιον αὔξησιν τοῦ ἐκ διαλειμμάτων πληρωτέου εἰς τὸ βακούφιον ποσοῦ.

Ἄρθρ. 4. Ἂν τὸ τίμημα τῶν ὑποθηκευμένων γαιῶν τε καὶ ἐστεγασμένων κτημάτων καὶ προσαρτημάτων δὲν ἀρκέσῃ πρὸς ἐξόφλησιν τοῦ χρέους τοῦ ἀποθανόντος ὀφειλέτου, ὁ δανειστὴς δὲν δύναται ν' ἀπαιτήσῃ, διὰ τὸ πλεονάζον μέρος τῆς πρὸς αὐτὸν ὀφειλῆς, ἄλλας γαίας καὶ λοιπὰ ἀφιερωμένα κτήματα, ὄντα μὲν ὑπὸ τὴν κατοχὴν τοῦ ὀφειλέτου, μὴ ὑποθηκευμένα δὲ εἰς αὐτόν.

Ἄρθρ. 5. Αἱ παροῦσαι νομικαὶ διατάξεις, παράρτημα ἐσόμεναι τῶν νόμων τῆς 17 Μουχαρρὲμ καὶ τῆς 13 Σεφὲρ τοῦ 84 ἔτους, τεθήσονται εἰς ἐνέργειαν ἀπὸ τῆς χρονολογίας τῆς δημοσιεύσεως αὐτῶν.

Δρ. παραβλεπε σελ. 68.

ΑΝΤΙΓΡΑΦΟΝ ΤΟΥ ΑΥΤΟΚΡΑΤ. ΑΥΤΟΓΡΑΦΟΥ

(Ἐκτελεσθήτω.)

ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ

Περὶ τῆς ἀπέναντι χρέους πωλήσεως ἀκινήτων κτημάτων

(Τῇ 27 Σαπὰν, 1286—19 Νοεμβρίου 1869).

Ἄρθρ. 1. Αἱ ἐπὶ διτελείᾳ (*πιλ-ιλδζαρετέϊν*) κατεχόμεναι ἀφιερωμέναι γαῖαι καὶ οἰκοδομαὶ, ἐπεστεγασμέναι τε καὶ μὴ, καὶ αἱ δημόσιαι γαῖαι πωλοῦνται, ἄνευ τῆς συναινέσεως τοῦ χρεώστου, ὡς ἁπλαῖ ἰδιοκτησίαι διὰ καταδεδικασμένον χρέος (*μαχκιούμουμ πίγ*).

Ἄρθρ. 2. Ἂν ὁ χρεώστης ἀποδείξῃ ὅτι ἐκ τοῦ καθαροῦ εἰσοδήματος τῶν ἀκινήτων κτημάτων δύναται ν' ἀποπληρωθῇ τὸ χρέος αὐτοῦ ἐντὸς τριῶν ἐτῶν μετὰ τοῦ νομίμου τόκου καὶ τῶν ἐξόδων, καὶ παραχωρήσῃ τὴν εἴσπραξιν αὐτῶν τῷ δανειστῇ, τὰ κτήματα δὲν πωλοῦνται.

Ἄρθρ. 3. Ἂν ἡ εἴσπραξις καταδεδικασμένου (δι' ὃ ἐξεδόθη ἀπόφασις δικαστηρίου) χρέους ἀνατεθῇ εἰς ἄλλόν τινὰ, οὗτος δὲ παραδεχθεὶς εἰδοποιήσῃ τὸν χρεώστην περὶ τούτου, χαίρει τὰ αὐτὰ δικαιώματα ὡς καὶ ὁ πρῶτος δανειστὴς ὅπως ζητήσῃ τὴν πώλησιν τῶν ἀκινήτων κτημάτων τοῦ χρεώστου.

Ἄρθρ. 4. Καθὼς τὰ ἀκίνητα κτήματα τοῦ χρεώστου δὲν δύνανται νὰ πωληθῶσι δι' ἀποφάσεων ἐφεσιβλητέων, οὕτω καὶ δι' ἀποφάσεων κατ' ἐρήμην δὲν δύνανται νὰ πωληθῶσι, πρὶν παρέλθῃ ἡ προθεσμία τῆς ἀνακοπῆς.

Ἄρθρ. 5. Ὅταν ὁ δανειστὴς διευθύνῃ αἴτησιν περὶ ὅσων ἔχει λαμβάνειν, καὶ, ἐν περιπτώσει μὴ ἐξοφλήσεως τούτων, περὶ τῆς πωλήσεως τῶν ἀκινήτων κτημάτων τοῦ χρεώστου, δέον νὰ συντάττῃ εἰδοποίησιν, καὶ περικλείων ἐν αὐτῇ ἀντίγραφον τῆς δικαστικῆς ἀποφάσεως, ν' ἀποστέλλῃ ταῦτα πρὸς τὸν χρεώστην ἀπ' εὐθείας ἢ εἰς τὸν τόπον τῆς διαμονῆς αὐτοῦ διὰ τῆς ἐκτελεστικῆς ἀρχῆς.

Ἄρθρ. 6 Πρὸ τῆς παρελεύσεως 31 ἡμέρας ἀπὸ τῆς ἀποστολῆς τῆς εἰδοποιήσεως, δὲν δύναται νὰ ζητήσῃ τὴν πώλησιν τῶν ἀκινήτων κτημάτων·

ἐὰν ὅμως μετὰ τὴν ἀποστολὴν τῆς εἰδοποιήσεώς του παρέλθωσιν 91 ἡμέραι, καθ' ἃς δὲν ζητηθῇ ἡ πώλησις, δέον ν' ἀποσταλῇ καὶ δευτέρα εἰδοποίησις, μεθ' ἣν νὰ παρέλθωσιν ἕτεραι 31 ἡμέραι, καὶ οὕτω νὰ ζητηθῇ ἡ πώλησις ὅπως ᾖ ἔγκυρος ἡ αἴτησις.

Ἄρθρ. 7. Ἀφοῦ ἐκτελεσθῶσι τὰ ἀπαιτούμενα, συνῳδὰ τῷ 5 καὶ 6 ἄρθρῳ, πέμπεται παρὰ τῆς ἐκτελεστικῆς ἀρχῆς εἰδικὸς ὑπάλληλος, ὅστις διενεργεῖ τὴν κατάσχεσιν, συνταττομένων δύο ἴσων ἐγγράφων αὐτῆς, ἐν οἷς περιέχεται ἡ περίληψις τῆς δικαστικῆς ἀποφάσεως καὶ ἡ ἡμερομηνία αὐτῆς, ἡ ἀποστολὴ τοῦ ὑπαλλήλου, τὸ εἶδος τοῦ ἀκινήτου κτήματος, τὸ μέρος καὶ τὰ σύνορα αὐτοῦ· δηλαδὴ ἂν τὸ κατασχεθὲν κτῆμα ἦναι ξενοδοχεῖον, οἰκία, ἐργαστήριον, ἢ ἄλλο τι τοιοῦτο, τὸ ὄνομα τῆς πόλεως ἢ κωμοπόλεως, τοῦ δήμου, τῆς συνοικίας, καὶ τῆς ὁδοῦ, ἐν ᾗ τοῦτο κεῖται, ὁ ἀριθμὸς τῆς θύρας καὶ τὸ εἶδος τῶν γειτνιαζόντων μετ' αὐτοῦ οἰκοδομῶν· ἂν δὲ ἦναι τοῦτο γῆ, δηλαδὴ ἀγρὸς ἢ ἄλλο τι τοιοῦτον, ὁ δῆμος, τὸ χωρίον, τὸ ὄνομα τοῦ τόπου, ἐν ᾧ κεῖται, καὶ ὡς ἔγγιστα τὸ ποσὸν τῶν στρεμμάτων ἐξ ὧν συνίσταται· ἂν δὲ ἔχῃ ἐπ' αὐτοῦ οἰκοδομὰς, ἢ δένδρα, ὁ ἀριθμὸς αὐτῶν καὶ τὸ εἶδος, τὸ ὄνομα τοῦ δικαστηρίου, παρ'οὗ ἐξεδόθη ἡ ἀπόφασις, καὶ τὸ ὄνομα, ἐπώνυμον καὶ ὁ τόπος τῆς διαμονῆς τοῦ ἐνάγοντος.

Ἄρθρ. 8. Ἡ δημοπρασία κοινοποιεῖται εἰς τὸ δημόσιον δι' ἐκτάκτων εἰδοποιήσεων καὶ διὰ τῶν ἐφημερίδων 21 ἡμέραν πρὸ τῆς ἐκτελέσεώς της. Αἱ εἰδοποιήσεις αὗται τοιχοκολλῶνται εἰς τὰ κεντρικώτερα μέρη τῆς πόλεως, ἐν ᾗ μέλλει νὰ ἐκτελεσθῇ ἡ δημοπρασία.

Ἄρθρ. 9. Ὁ πλειστηριασμὸς διαρκεῖ 61 ἡμέραν, ὅτε τὸ κτῆμα κατακυροῦται ἐπὶ τοῦ πλειοδοτήσαντος, ἡ δὲ κατακύρωσις ἐπισημειοῦται ἐν τῷ ἐγγράφῳ τοῦ πλειστηριασμοῦ προσωρινῶς παρὰ τῆς ἐκτελεστικῆς ἀρχῆς. Ἂν ἐντὸς 31 ἡμερῶν ἀπὸ τῆς ῥηθείσης ἡμερομηνίας εὑρεθῇ πλειοδότης κατὰ 5 τοῖς $^0/_0$, ἐπαναλαμβάνεται ἡ δημοπρασία τοῦ κτήματος, τοῦ δὲ ποσοῦ τῆς πλειοδοτήσεως λαμβανομένου μετὰ τῶν ἐξόδων παρὰ τοῦ τελευταίου πλειοδότου, δίδονται αὐτῷ τὰ ἔγγραφα τῆς ἰδιοκτησίας παρὰ τοῦ ἁρμοδίου τμήματος.

Ἄρθρ. 10. Ἂν ὁ πλειοδότης, ἐπὶ τοῦ ὁποίου κατεκυρώθη τὸ ἀκίνητον κτῆμα, ἀποσυρθῇ τῆς παραδοχῆς αὐτοῦ, ἡ δημοπρασία ἐπαναλαμβάνεται, ἡ δὲ τυχοῦσα ζημία μετὰ τῶν ἐξόδων τῆς ἀγωγῆς εἰσπράττεται παρὰ τούτου.

Ἄρθρ. 11. Οἱ ὑπάλληλοι, οἱ ἐκτελοῦντες τὴν δημοπρασίαν τοῦ κτήματος, ὡς καὶ τὰ μέλη τοῦ ἐκδόντος τὴν περὶ πωλήσεως ἀπόφασιν δικαστηρίου, δὲν ἔχουσι δικαίωμα πλειοδοτήσεως· ἐὰν δὲ πράξωσι τοῦτο, εἰσὶν ὑπεύθυνοι κατὰ τὸν νόμον.

Ἄρθρ. 12. Ἂν τις ἐπηρεάσῃ τὴν δημοπρασίαν, τιμωρεῖται σωφρόνως τῷ 218 ἄρθρῳ τοῦ Ποινικοῦ Κώδηκος.

Ἄρθρ. 13. Ἐὰν παρουσιασθῇ τις διεκδικῶν τίτλους ἰδιοκτησίας ἐπὶ τοῦ δημοπραττουμένου κτήματος, δέον νὰ κινήσῃ τὴν ἀγωγήν του πρὸ τῆς τελευταίας κατακυρώσεως· ἂν δὲ ἡ ἀγωγὴ αὐτοῦ ἀποδειχθῇ ἄδικος, ἡ προκύψουσα ζημία ἐκ τῆς παρεμποδίσεως τῆς δημοπρασίας καὶ ἄλλων αἰτιῶν εἰσπράττεται ἅπασα παρ' αὐτοῦ. Ἡ τοιαύτη ἀγωγὴ, γινομένη καὶ μετὰ τὴν τελευταίαν κατακύρωσιν, τότε μόνον εἶναι ἔγκυρος, ὅταν ὁ ἐνάγων δυνηθῇ ν' ἀποδείξῃ, ὅτι εὔλογοι αἰτίαι ἐκώλυσαν αὐτὸν νὰ πράξῃ τοῦτο πρὸ τῆς πρώτης κατακυρώσεως.

Ἄρθρ. 14. Ὅταν εἷς δανειστὴς δὲν ἐξαιτήσηται τὴν πώλησιν τοῦ κτήματος τοῦ χρεώστου του ἐντὸς τοῦ ὡρισμένου χρόνου, ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ πράξῃ τοῦτο ἕτερος δανειστής.

Ἄρθρ. 15. Ὅταν μέρος τῆς ἀκινήτου περιουσίας ἀρκῇ πρὸς ἀπότισιν τοῦ χρέους τοῦ χρεώστου, παρόντος μὲν τούτου, πωλεῖται ὅπερ μέρος οὗτος ἐγκρίνει, ἀπόντος δὲ, τὸ ἧττον ἐπιζήμιον εἰς τὸν χρεώστην.

ΑΝΤΙΓΡΑΦΟΝ ΑΥΤΟΚΡΑΤΟΡΙΚΟΥ ΑΥΤΟΓΡΑΦΟΥ.

(Ἐκτελεσθήτω.)

ΝΕΟΣ ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ

Περὶ τῶν κατὰ τὸν Ἱερὸν Νόμον δικαζόντων δικαστηρίων ἐν γένει.

(Ἐν ἔτει 1276, Σεφὲρ 16.)

ΠΡΟΟΙΜΙΟΝ.

Ὁ παρὼν Κανονισμὸς διαιρεῖται εἰς δύο μέρη. Τὸ πρῶτον μέρος, περιέχον τρία κεφάλαια, διαγράφει τὴν δικαιοδοσίαν τῶν κατὰ τὸν ἱερὸν νόμον δικαζόντων δικαστηρίων· τὸ δεύτερον, ἐπίσης τριῶν κεφαλαίων περιεκτικόν, ὁρίζει τὸ ποσὸν τῶν πρὸς τὰ δικαστήρια ταῦτα πληρωτέων δικαιωμάτων, καὶ τῶν συνήθων ἀμοιβῶν.

ΜΕΡΟΣ Α΄.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Α΄.

Περὶ ἀγοροπωλησιῶν καὶ τῶν ταύταις ἀναγομένων.

Ἄρθρ. 1. Ἡ ἀγοροπωλησία τῶν ἐν τῇ κυρίως λεγομένῃ Κωνσταντινουπόλει κειμένων ἀκινήτων ἰδιωτικῶν κτήσεων, καὶ ἄλλων γνωστῶν ὡς ταύταις ἀφομοιουμένων ἰδιοκτησιῶν, ἐνεργεῖται ἐξάπαντος ἐν τῷ ἱερῷ δικαστηρίῳ (*Μεχκεμὲ*) Κωνσταντινουπόλεως, ὅθεν ἐκδίδονται καὶ οἱ περὶ αὐτῆς τίτλοι (*χοδζέτια*). Ἐπιτρέπεται ἐν τούτοις εἰς τὰ ἐντὸς τῆς περιφερείας τοῦ εἰρημένου δικαστηρίου κείμενα δικαστήρια Μαχμοὺδ πασᾶ, Ἀχὶ Τζελεμπῆ καὶ Δαοὺδ πασᾶ, νὰ ἐνεργῶσι τὴν ἀγοροπωλησίαν ἀκινήτων καὶ λοιπῶν καὶ νὰ ἐκδίδωσι τ' ἀπαιτούμενα ἔγγραφα μέχρι τοῦ τιμήματος πεντήκοντα χιλιάδων γροσίων· ἀλλ' ἡ ἀγοροπωλησία τῶν ὑπὲρ τὰς πεντήκοντα χιλιάδας γροσίων τιμωμενων ἰδιοκτησιῶν, οὐδ' εἰς ταῦτα οὐδ' εἰς ἄλλα δικαστήρια ὑπαγομένη, ἀνήκει ἀποκλειστικῶς εἰς τὴν ἁρμοδιότητα τοῦ ἱεροῦ δικαστηρίου Κωνσταντινουπόλεως.

Ἄρθρ. 2. Ἐπὶ ἀγοροπωλησίας ἀκινήτων καὶ ἄλλων ἰδιοκτησιῶν, ἐντὸς τῆς δικαστικῆς περιφερείας Ἐγιουπίου ὑπαρχουσῶν, ἁρμόδιον ἐστὶν ἀποκλειστικῶς τὸ δικαστήριον Ἐγιουπίου, ἡ δ' ἐκποίησις τῶν ἐν τῇ περιφερείᾳ Χρυσουπόλεως (Σκουτάρεως) ἀκινήτων καὶ ἄλλων ἰδιοκτησιῶν, ὡς ὑπαγομένης δικαστικῶς εἰς τὸν ἀρχιδικαστὴν (*Καζιασκέρην*) τῆς Ἀσιατικῆς Τουρκίας, ἐνεργηθήσεται ὑπ' αὐτοῦ καὶ τοῦ Δικαστηρίου Χρυσουπόλεως, οὐδετέρα δὲ τῶν δικαστικῶν ἀρχῶν τῶν ῥηθεισῶν δύω πόλεων ὑπερβήσεται τῆς ἰδίας δικαιοδοσίας τὰ ὅρια, εἰσπηδῶσα εἰς τὰ τῆς ἑτέρας.

Ἄρθρ. 3. Ἐπὶ ἀγοροπωλησίας πάσης ἰδιοκτησίας, ἀκινήτου καὶ ἄλλης, ἐν τοῖς ὁρίοις Γαλατᾶ καὶ τῶν ὑπαγομένων Κασὶμ Πασᾶ, Τοπχανὲ, Μπεσικτασίου καὶ Νεοχωρίου ὑπαρχούσης, ἁρμόδιον εἶναι τὸ δικαστήριον Γαλατᾶ. Δύνανται ὅμως καὶ οἱ ὑποδικασταὶ (*Ναὴπ*), οἱ ἐν τοῖς δικαστηρίοις τῶν ῥηθεισῶν κωμοπόλεων ἑδρεύοντες, νὰ ἐνεργῶσιν ἐπὶ τῶν ἀγοροπωλησιῶν τῶν ἐν τῇ περιφερείᾳ αὐτῶν ἀκινήτων καὶ ἄλλων ἰδιοκτησιῶν, ὧν τὸ τίμημα δὲν ὑπερβαίνει τὸ ποσὸν πεντήκοντα χιλιάδων γροσίων· ἡ δὲ ἀγοροπωλησία τῶν ἀντὶ μείζονος χρημάτων ποσοῦ ἐκποιουμένων ἰδιοκτησιῶν, οὐδ' εἰς ταῦτα οὐδ' εἰς ἄλλα δικαστήρια ὑπαγομένη, ἀνήκει ἀποκλειστικῶς εἰς τὴν ἁρμοδιότητα τοῦ δικαστηρίου Γαλατᾶ.

Ἄρθρ. 4. Ὡς πρὸς τὰ ἐν Ἐγιουπίῳ, Γαλατᾷ, Χρυσουπόλει, καὶ τοῖς ὑπαγομένοις μέρεσι κείμενα *γεδίκια* ἀλευροποιῶν καὶ ἀρτοποιῶν, αἱ ἀρορῶσαι ταῦτα νομικαὶ πράξεις, ἀγοροπωλησίαι, δωρεαὶ, ἐκμισθώσεις, δηλώσεις περὶ κυριότητος, καὶ λοιπαὶ, ἐφ' ὧν ἔκπαλαι ἦτο, κατ' Αὐτοκρατορικὸν Διάταγμα, ἁρμόδιον τὸ Δικαστήριον Κωνσταντινουπόλεως, ἔσονται καὶ τοῦ λοιποῦ ἅπασαι εἰς τὴν ἀποκλειστικὴν τούτου ἁρμοδιότητα ὑποβεβλημέναι.

Ἄρθρ. 5. Τῶν εἰς τὰς κληρονομίας, ὧν ἡ ἀπογραφὴ γίνεται ὑπὸ τοῦ δικαστηρίου *Κισμέτι ἀσκεριγιέ*, συμπεριλαμβανομένων ἀκινήτων καὶ λοιπῶν ἰδιοκτησιῶν (ἐξαιρουμένων τῶν ἐν τῷ προηγουμένῳ ἄρθρῳ γεδικίων, καὶ ἄλλων τινῶν, τὰ ὁποῖα, εἰς γνωστὰς συντεχνίας ἀνήκοντα, ὑπάγονται ἔκπαλαι εἰς τὰ ἐπιτόπια δικαστήρια), ἡ μετὰ τὴν ἐκπλειστηρίασιν ἐκποίησις, καὶ αἱ ἄλλαι περὶ τούτων νομικαὶ πράξεις γεννήσονται ὑπὸ μόνου τοῦ ῥηθέντος δικαστηρίου. Ἐπίσης, αἱ ἀγοροπωλησίαι καὶ λοιπαὶ νομικαὶ πράξεις ἐπὶ ἀκινήτων καὶ ἄλλων ἰδιοκτησιῶν, ἐν ταῖς ὑπὸ τοῦ δικαστηρίου Κωνσταντινουπόλεως γινομέναις ἀπογραφαῖς περιλαμβανομένων, ἐνεργηθήσονται ὑπὸ μόνου τοῦ Δικαστηρίου Κωνσταντινουπόλεως.

Ἄρθρ. 6. Ἐξαιρέσει τῶν ἐν τῷ τετάρτῳ ἄρθρῳ διαλαμβανομένων γεδικίων, αἱ ἀγοροπωλησίαι καὶ λοιπαὶ πράξεις ἐπὶ ἀκινήτων καὶ ἄλλων ἰδιοκτησιῶν, περιλαμβανομένων εἰς ἀπογραφὰς ἐκτελουμένας ὑπὸ τῶν δικαστηρίων Ἐγιουπίου καὶ Γαλατᾶ, ἐνεργηθείσονται ὑπὸ μόνων τῶν δικαστηρίων τούτων. Ἐπίσης δὲ τὰς ἀγοροπωλησίας καὶ λοιπὰς πράξεις

ἐπὶ πάντων τῶν ἀκινήτων καὶ λοιπῶν, τῶν μνημονευομένων ἐν ταῖς ἀπογραφαῖς ταῖς γενομέναις ὑπὸ τοῦ δικαστηρίου *Τεφτὶς*, εὑρισκομένων δὲ ἐν τοῖς ὁρίοις βακουφίων, ἐνεργήσει τοῦτο τὸ δικαστήριον. Ἐξαιροῦνται καὶ ἐνταῦθα αἱ πράξεις αἱ ἀφορῶσαι τὰ ῥηθέντα γεδίκια καὶ ἄλλα τινὰ, τοῖς ἐγχωρίοις δικασταῖς ἰδίως ὡρισμέναι.

Ἄρθρ. 7. Κατὰ τὰς ἐπαρχίας, ὅπου ἂν ὦσι τὰ ἐκποιούμενα ἀκίνητα ἢ ἄλλα κτήματα, τῆς ἐπαρχίας ἐκείνης ὁ δικαστὴς ἐστιν ἁρμόδιος ἐπὶ τὴν ἐκποίησιν αὐτῶν· οὐδεὶς δὲ δικαστὴς ἢ ὑποδικαστὴς δύναται νὰ ἐκδώσῃ ἔγγραφον ἀγοροπωλησίας περὶ ἀκινήτου ἢ ἄλλου τινὸς, ἐκτὸς τοῦ κύκλου τῆς δικαιοδοσίας αὐτοῦ εὑρισκομένου. Ἡ δὲ πώλησις ἀκινήτων καὶ ἄλλων, ὧν οἱ κύριοι εἰσὶν ἐν Κωνσταντινουπόλει, ἢ εἰς ἄλλην ἐπαρχίαν, ἐπιτρέπεται νὰ γίνηται κατὰ τὰ ἐν τοῖς 9, 10 καὶ 11 ἄρθροις διατασσόμενα.

Ἄρθρ. 8. Προκειμένης ἀγοροπωλησίας ἀκινήτων καὶ λοιπῶν ἰδιοκτησιῶν, εἴτε ἐν ταῖς ἐπαρχίαις, εἴτε ἐν Κωνσταντινουπόλει καὶ ταῖς τρισὶ πόλεσιν, ἂν ὁ πωλητὴς δὲν ἐφοδιασθῇ μὲ δηλωτικὸν ἐπίσημον, φέρον τὴν σφραγίδα τῆς συνοικίας του, μαρτυροῦν δὲ ὅτι τὸ κτῆμα εἶναι ἀληθῶς ἰδικόν του, καὶ ἂν δὲν ἐπιδείξῃ τοὺς τυχὸν εἰς χεῖράς του παλαιοὺς τίτλους, οὐδὲν δικαστήριον θέλει ἐνεργήσει τὴν ἐκποίησιν. Ἐν ἐλλείψει παλαιῶν τίτλων, θεωρηθήσεται ἀποχρῶν τὸ ῥηθὲν δηλωτικὸν, μετὰ τὰς ἀναγκαίας ἐξακριβώσεις.

Ἄρθρ. 9. Ἂν τις, κύριος ὢν κτημάτων, ἐν τῇ Εὐρωπαϊκῇ ἢ τῇ Ἀσιατικῇ Τουρκίᾳ κειμένων, διατρίβῃ ἐν Κωνσταντινουπόλει, προτίθηται δὲ νὰ ἐκποιήσῃ αὐτὰ, χωρὶς νὰ μεταβῇ ἐπιτοπίως, μηδὲ νὰ πέμψῃ τινὰ νόμιμον πληρεξούσιον, ἐπὶ τοιαύτης ἐκποιήσεως θέλει ἐνεργήσει, ἂν μὲν τὰ κτήματα ὦσιν εἰς τὴν Εὐρώπην, ὁ σεβασμιώτατος *Καζιασκέρης* (ἀρχιδικαστὴς) τῆς Ῥουμηλίας, ἂν δὲ εἰς τὴν Ἀσίαν, ὁ σεβασμιώτατος *Καζιασκέρης* τῆς Ἀνατολῆς.

Ἄρθρ. 10. Ἐν ταῖς ἐπαρχίαις, ἄν τις κατοικῶν ἀλλαχοῦ ἢ ἔνθα κεῖνται τὰ κτήματα αὐτοῦ, ἕνεκα ὑπηρεσίας, ἢ ἄλλῳ τινὶ λόγῳ, θέλῃ νὰ πωλήσῃ αὐτὰ, μὴ μεταβαίνων ἐπιτοπίως, μηδὲ πέμπων τινὰ νόμιμον πληρεξούσιον, τὴν ἐκποίησιν θέλει ἐκτελέσει ὁ δικαστὴς τῆς ἐπαρχίας, ἐν ᾗ ὁ τὰ κτήματα πωλῶν κατοικεῖ.

Ἄρθρ. 11. Ἐν ταῖς περιπτώσεσι τῶν ἄρθρ. 9 καὶ 10, προκειμένου δηλονότι νὰ ἐκποιηθῶσι κτήματα, ἐν ἐπαρχίᾳ τινὶ τῆς Ὀθωμανικῆς αὐτοκρατορίας ὑπάρχοντα, ἀλλ' ὧν οἱ κύριοι εἰσὶν ἐν ἄλλῃ ἐπαρχίᾳ ἢ ἐν Κωνσταντινουπόλει, ἀπαιτεῖται ἡ προσαγωγὴ ἐπισήμου *τίτλου*, οἷος ἡ δικαστικὴ ἀπόφασις, ἔγγραφον κυριότητος, ἢ ἔκθεσις συμβουλίου (*Ἰλάμι, Χοδζέτι, Μαζπατᾶς*) καταδεικνύοντος ὅτι τὰ ἐν λόγῳ κτήματα εἰσὶν ἀληθῶς ἰδιοκτησίαι τοῦ πωλοῦντος, καὶ ἡ ἐπίδειξις παλαιῶν ἐγγράφων,

ἂν ὑπάρχωσι τοιαῦτα· ἄλλως δὲν ἐνεργεῖται ἡ ἐκποίησις. Μὴ ὑπαρχόντων παλαιῶν ἐγγράφων, ἀφ' οὗ γενῶσι προηγουμένως αἱ ἀναγκαῖαι ἔρευναι, λογισθήσεται ἀποχρῶν ὁ ὑπὸ τῆς ἐγχωρίου ἀρχῆς ἐκδοθεὶς τίτλος, εἴτε ἀπόφασις εἴτε ἔκθεσις, βεβαιῶν ὅτι τὰ κτήματα ἀνήκουσιν εἰς τὸν μέλλοντα νὰ τὰ ἐκποιήσῃ.

Ἄρθρ. 12. Ἐν τοῖς περὶ ἀγοροπωλησίας ἐπισήμοις ἐγγράφοις, τοῖς ὑπὸ τῶν τοῦ ἱεροῦ νόμου δικαστηρίων ἐκδιδομένοις κατά τε τὴν Κωνσταντινούπολιν καὶ τὰς τρεῖς πόλεις, ὡς καὶ κατὰ τὰς ἐπαρχίας, πρέπει νὰ σημειοῦται σαφῶς τὸ ἐκδὸν εἰς χεῖρας τοῦ πωλητοῦ παλαιὰ ἔγγραφα δικαστήριον, ἡ ὑπογραφὴ τοῦ ταῦτα ὑπογράψαντος δικαστοῦ, καὶ τέλος ἡ χρονολογία τῆς ἐκδόσεως αὐτῶν.

Ἄρθρ. 13. Ἐξαιρουμένων τῶν εἰς τοὺς κατοίκους τῶν δύο ἱερῶν πόλεων, εἰς τοὺς ἐκ τῶν ἀνακτόρων, τοὺς σωματοφύλακας καὶ τοὺς αὐλικοὺς ὑπηρέτας ὡρισμένων κτημάτων, κατ' αὐτοκρατορικὴν διαταγὴν τῷ δικαστηρίῳ *Τεφτὶς* ὑπαγομένων, ὡς καὶ τῶν ἐν τοῖς ὁρίοις τῶν Βακουφίων, ἐπίσης ὑπὸ τὴν δικαιοδοσίαν τοῦ ῥηθέντος δικαστηρίου τεθέντων, αἱ νομικαὶ πράξεις, αἱ ἀφορῶσαι ἁπάσας τὰς ἐν Κωνσταντινουπόλει, ταῖς τρισὶ πόλεσι καὶ ταῖς ἐπαρχίαις κειμένας ἀκινήτους καὶ τὰς λοιπὰς ἰδιωτικὰς κτήσεις, ὡς ἡ δωρεά, ἡ δήλωσις κυριότητος, ἡ δήλωσις τελευταίας βουλήσεως, ἡ ἐξόφλησις, θέλουσιν ἐνεργεῖσθαι κατὰ τὰς περὶ ἀγοροπωλησίας ἀνωτέρω δηλωθείσας ἀρχάς.

Ἄρθρ. 14. Τὰ ἀφορῶντα τὰς ἐν τῷ προηγουμένῳ ἄρθρῳ ἐξαιρεθείσας κτήσεις διεξάγονται ἐξάπαντος ἐντὸς τῶν τοῦ ἱεροῦ νόμου δικαστηρίων, οὐδ' ἐπιτρέπεται νὰ πέμπωνται πρὸς διεξαγωγὴν αὐτῶν ἐπιτοπίως γραμματεῖς καὶ δικαστικοὶ ὑπάλληλοι. Ἐν τούτοις οἱ ὑπὸ τῶν δύω *Καζασκεριδων*, ὡς καὶ οἱ ὑπὸ τῶν δικαστηρίων Κωνσταντινουπόλεως, *Τεφτὶς*, Ἐγιουπίου καὶ Γαλατᾶ εἰς τὰ ὑπὸ τὴν δικαιοδοσίαν αὐτῶν μέρη πεμπόμενοι δικαστικοὶ γραμματεῖς καὶ ὑπάλληλοι δύνανται νὰ διευθετῶσι καὶ τὰς μετὰ τῶν ῥηθεισῶν κτήσεων ὑποθέσεις, περὶ ὧν ἤδη ἐγένετο λόγος.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Β'.

Περὶ τῶν τῆς ἐκποιήσεως κυρωτικῶν τίτλων, περὶ ἐγγράφων πληρεξουσιότητος καὶ ἀφιερωτηρίων.

Ἄρθρ. 15. Μετὰ τὴν ἐκποίησιν παντὸς ἐστεγασμένου ἢ μὴ τοιούτου κτήματος (ἀνήκοντος εἰς Βακούφιον, κειμένου δὲ εἴτε ἐν Κωνσταντινουπόλει, εἴτε ἐν ταῖς τρισὶ πόλεσι καὶ τοῖς ὑπαγομένοις), καὶ τὴν προσαγωγὴν ἐπισήμου περὶ αὐτῆς ἐγγράφου τοῦ Βακουφίου (*Τεμεσουκίου*), ὁ ὑπὸ τοῦ πρὸς ὃν ἐγένετο ἡ ἐκποίησις ληφθησόμενος ἐπικυρωτικὸς ταύτης τίτλος

(χεδζέτι) ἐκδίδεται ὑπὸ μόνου τοῦ δικαστηρίου *Τεφτὶς*, οὐδὲ δύνανται ἄλλα δικαστήρια νὰ ἐκδώσωσι τοιαῦτα ἐπικυρωτικὰ ἔγγραφα.

Ἄρθρ. 16. Κατὰ τὰς ἐπαρχίας, ἐκποιουμένων γαιῶν βακουφικῶν, ἢ ἐστεγασμένων καὶ λοιπῶν κτημάτων, εἰς Βακούφια προσηρτημένων, ὁ ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ ἐγγράφου τοῦ Βακουφίου ἢ τοῦ ὑπὸ τοῦ ἁρμοδίου ὑπαλλήλου ἐγχειρισθέντος δηλωτικοῦ ἀπαιτούμενος ἐπικυρωτικὸς τίτλος ἐκδοθήσεται κατὰ τὰς περὶ ἀγοροπωλησίας τεθείσας ἀρχὰς, πρὸς ὃν ἐγένετο ἡ ἐκποίησις, ὑπὸ τοῦ δικαστοῦ τῆς ἐπαρχίας, ἐν ᾗ κεῖνται αἱ περὶ ὧν ὁ λόγος γαῖαι καὶ τ' ἄλλα κτήματα. Ἐπίσης καὶ οἱ περὶ δημοσίων (βασιλικῶν) γαιῶν ἐπικυρωτικοὶ τίτλοι ἐκδοθήσονται κατὰ τὸν αὐτὸν κανόνα.

Ἄρθρ. 17. Ἐπὶ γαιῶν δημοσίων ἢ ἀφιερωμένων, κειμένων μὲν κατὰ τὰς ἐν Εὐρώπῃ ἢ ἐν Ἀσίᾳ χώρας τῆς αὐτοκρατορίας, ἀλλ' ὧν οἱ κάτοχοι διατρίβουσιν ἐν Κωνσταντινουπόλει, ἡ δ' ἐκποίησις ἐνεργεῖται ἐν τῷ αὐτοκρατορικῷ ἀρχειοφυλακείῳ ἢ ἐν τῷ Ὑπουργείῳ τῶν Βακουφίων, οἱ κυρωτικοὶ τίτλοι ἐκδίδονται, κατὰ τὰ περὶ ἀγοροπωλησιῶν τεταγμένα, διὰ μὲν τὰς ἐν τῇ Ἀσίᾳ, ὑπὸ τοῦ *Καζιασκέρη Ἀνατολῆς*, διὰ δὲ τὰς ἐν τῇ Εὐρώπῃ, ὑπὸ τοῦ τῆς *Ῥουμηλίας*.

Ἄρθρ. 18. Ἐπὶ πάντων τῶν ἐν Κωνσταντινουπόλει καὶ ταῖς τρισὶ πόλεσι βακουφικῶν ἐστεγασμένων κτημάτων καὶ προσαρτημάτων, ὡς ἡ ἀπόδειξις τῆς πληρεξουσιότητος ὑπάγεται εἰς τὸ δικαστήριον *Τεφτὶς*, οὕτω καὶ ἡ ἔκδοσις αὐτὴ τοῦ πληρεξουσίου ἐγγράφου διὰ τὴν ἐκποίησιν αὐτῶν γενήσεται ὑπὸ τοῦ δικαστηρίου τούτου.

Ἄρθρ. 19. Τὰ περὶ διορισμοῦ πληρεξουσίων ἔγγραφα δι' ἀκινήτους καὶ λοιπὰς ἰδιοκτησίας, γαίας δημοσίας ὡς καὶ ἐστεγασμένα κτήματα καὶ γαίας τῶν Βακουφίων, κειμένας ἐν τῇ Εὐρωπαϊκῇ καὶ τῇ Ἀσιατικῇ Τουρκίᾳ, ὧν δὲ οἱ κάτοχοι εὑρίσκονται ἐν Κωνσταντινουπόλει, ἐκδίδονται ὑπὸ τῶν *Καζιασκέριδων*, τὰ μὲν διὰ τὰς ἐν τῇ Ἀσίᾳ, ὑπὸ τοῦ *Καζιασκέρη Ἀνατολῆς*, τὰ δὲ διὰ τὰς ἐν Εὐρώπῃ, ὑπὸ τοῦ τῆς Ῥουμηλίας· τὰ δὲ ἔγγραφα πληρεξουσιότητος πρὸς κίνησιν ἀγωγῶν καὶ τὰ λοιπὰ ὑποβάλλονται εἰς τὰς περὶ ἀγοροπωλησίας διατάξεις.

Ἄρθρ. 20. Τὸ ἀφιερωτήριον δύναται νὰ συνταχθῇ ὑπὸ παντὸς δικαστηρίου (κατὰ τὸν ἱερὸν νόμον δικάζοντος), οὐδ' ὑπάγεται εἰς ἀποκλειστικήν τινος ἁρμοδιότητα.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Γ'.

Περὶ ἀπογραφῆς κληρονομίας καὶ τῶν παρεπομένων αὐτῇ.

Ἄρθρ. 21. Ἐξαιρουμένων τῶν κληρονομιῶν, τῶν ἐκκειμένων ἐντὸς ὁρίων βακουφικῶν, καὶ τῶν δι' αὐτοκρατορικοῦ διατάγματος ἐκπαλαι

τοῖς ἐγχωρίοις δικαστηρίοις ὑπαγομένων καὶ ἐπιβαλλομένων, αἱ ἐν Κωνσταντινουπόλει, Ἐγιουπίῳ, Γαλατᾷ, καὶ τοῖς ἐξαρτωμένοις ἀπ' αὐτῶν μέρεσι κληρονομίαι ἀπογράφονται ἐν γένει ὑπὸ τοῦ *Καζιασκέρη Ῥουμηλίας*. Ἀλλ' αἱ μέχρις εἴκοσι χιλιάδων γροσίων ἀξίας ἐν τῇ περιφερείᾳ τοῦ δικαστηρίου Γαλατᾶ ἀνοιγόμεναι, ὡς καὶ αἱ ἀνοιγόμεναι ἐντὸς τῆς περιφερείας τοῦ δικαστηρίου Ἐγιουπίου, μέχρι τῆς αὐτῆς ἀξίας, καταγράφονται αἱ μὲν ὑπὸ τοῦ δικαστοῦ Γαλατᾶ, αἱ δὲ ὑπὸ τοῦ Μολλᾶ Ἐγιουπίου.

Ἄρθρ. 22. Ἐκτὸς τῶν κληρονομιῶν, ὅσαι εὑρηνται ἐν ὁρίοις βακουφικοῖς, καὶ τῶν καθ' ὑψηλὴν ἐπιταγὴν εἰς τὸ δικαστήριον Κωνσταντινουπόλεως ὑπαγομένων κληρονομιῶν γνωστῶν τινων συντεχνιῶν, ἅπασαι αἱ εἰς Χρυσούπολιν καὶ τὰ ὑπαγόμενα μέρη καταλειπόμεναι κληρονομίαι ἀπογράφονται ὑπὸ τοῦ *Καζιασκέρη Ἀνατολῆς*.

Ἄρθρ. 23. Κατὰ τὰς ἐπαρχίας, ἑκάστη κληρονομία καταγράφεται ὑπὸ τοῦ δικαστηρίου, εἰς ὃ ὑπάγεται τὸ μέρος ἔνθα ἠνεῴχθη, οὐδεὶς δὲ δικαστὴς ἢ τόπον ἐπέχων τούτου προβήσεται εἰς ἀπογραφὴν κληρονομίας, καθ' ὑπέρβασιν τῶν ὁρίων τῆς ἑαυτοῦ δικαιοδοσίας.

Ἄρθρ. 24. Πᾶσα κληρονομία, ἐντὸς βακουφίου ὑπάρχουσα, καταγράφεται ὑπὸ τοῦ δικαστηρίου *Τεφτὶς*, ἐκεῖναι δὲ, ὧν ἡ ἀπογραφή ἐστιν ἀνατεθειμένη εἰς τοὺς ἐγχωρίους δικαστὰς, καταγράφονται ἑκάστη ὑπὸ τοῦ σχετικοῦ δικαστηρίου. Τῶν περιουσιῶν τῶν ἀφάντων, παραφρόνων καὶ παλιμπαίδων ἡ ἀπογραφὴ γενήσεται σύμφωνα πρὸς τὰς περὶ τῶν λοιπῶν περιουσιῶν τεθείσας ἀρχάς.

Ἄρθρ. 25. Τὸ τὴν καταλειφθεῖσαν περιουσίαν καταγράψαν δικαστήριον θέλει ἐνεργήσει καὶ τὴν ἐκπλειστηρίασιν τῶν ἐν τῇ κληρονομίᾳ εὑρεθέντων ἐστεγασμένων καὶ λοιπῶν προσαρτημάτων βακουφικῶν, σημειοῦν τὸ ἐκπλειστηρίασμα κάτωθεν τοῦ πίνακος, τοῦ περὶ διανομῆς τῆς ῥηθείσης οὐσίας συντεταγμένου. Ἐν τούτοις, καθ' ἣν περίπτωσιν περιουσία τις κατεγράφη ὑπὸ δύω δικαστηρίων, ἡ ἐκπλειστηρίασις τῶν ἐστεγασμένων βακουφικῶν κτημάτων καὶ ἄλλων προσαρτημάτων, τῶν ἀποτελούντων μέρος αὐτῆς, ἐνεργηθήσεται ὑπ' ἐκείνου ἐκ τῶν δύω δικαστηρίων, εἰς οὗ τὴν περιφέρειαν κεῖνται τὰ κτήματα.

Ἄρθρ. 26. Τὸ δικαστήριον *Τεφτὶς* θέλει ἐκδίδει, ὡς ἄχρι τοῦδε, τὰ ἀναγκαῖα ἔγγραφα ἀδείας δι' ἅπαντα τὰ ἐστεγασμένα βακουφικὰ κτήματα καὶ λοιπὰ προσαρτήματα, τὰ ἐν Κωνσταντινουπόλει καὶ ταῖς τρισὶ πόλεσι κείμενα, ὑπ' ἀνηλίκων δὲ καὶ παραφρόνων καὶ παρηλίκων κατεχόμενα· τὰ δὲ ἔγγραφα ἀδείας, τὰ περὶ ἀκινήτων ἰδιωτικῶν κτήσεων ἐκδοτέα, θέλει δίδει τὸ τὴν ἀπογραφὴν τῆς κληρονομίας ποιησάμενον δικαστήριον.

ΜΕΡΟΣ Β΄.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Α΄.

Περὶ τῶν πληρωτέων τελῶν διὰ τὰς ἀποφάσεις καὶ τὰς δικαστικὰς ἐκθέσεις.

Ἄρθρ. 27. Διὰ τὰς δικαστικὰς ἀποφάσεις, τὰς ἐπιδικαζούσας τι, ληφθήσεται τέλος παρᾶς εἷς καθ'ἕκαστον γρόσιον, ἐπὶ τοῦ ποσοῦ ἢ τῆς ἀξίας τοῦ ἐπιδικασθέντος πράγματος. Κατὰ τὰς ἐπαρχίας, ληφθήσεται ἐπίσης εἷς παρᾶς ἀνὰ ἕκαστον γρόσιον καὶ διὰ τὰ ἐκδιδόμενα δικαστικὰ ἀποδεικτικὰ ἐπὶ ἰδιωτικῶν ἀπαιτήσεων, ἐξομαλυνομένων ἄνευ τῆς συμπράξεως τῶν διοικητικῶν ἀρχῶν.

Ἄρθρ. 28. Διὰ τὰς δικαστικὰς ἀποφάσεις, τὰς ἀπορρίπτούσας τὴν ἀγωγὴν δι' ἔλλειψιν νομίμου λόγου, ληφθήσεται, ἐπὶ τοῦ ποσοῦ ἢ τῆς ἀξίας τοῦ ἐπιδίκου ἀντικειμένου, μέχρι μὲν εἴκοσι χιλιάδων γροσίων εἷς παρᾶς καθ' ἕκαστον γρόσιον, ὑπὲρ τὰς εἴκοσι δὲ χιλιάδας γροσίων, ἓν τοῖς ἑκατὸν διὰ τὸ πλεονάζον.

Ἄρθρ. 29. Τῆς ἀγωγῆς δι' ἔλλειψιν ἀποδείξεων ἀπορριφθείσης, πληρωθήσεται δικαίωμα διὰ τὴν ἀπορρίπτουσαν ἀπόφασιν, ἐπὶ τοῦ ποσοῦ ἢ τῆς ἀξίας τοῦ ἐπιδίκου πράγματος, μέχρι μὲν εἴκοσι χιλιάδων ἓν γρόσιον ἐπὶ τοῖς ἑκατὸν, ὑπεράνω δὲ τῶν εἴκοσι χιλιάδων γροσίων, ἥμισυ γρόσιον ἐπὶ τοῖς ἑκατὸν διὰ τὸ πλεονάζον.

Ἄρθρ. 30. Γενομένου δικαστικοῦ συμβιβασμοῦ, διὰ τὰ πρὸς τὸν ἐνάγοντα δοθησόμενα δικαστικὰ περὶ τούτου ἔγγραφα, πληρωθήσεται εἷς παρᾶς καθ' ἕκαστον γρόσιον ἐπὶ τοῦ ποσοῦ, ἐφ'οὗ ἐγένετο ὁ συμβιβασμός. Ἂν δὲ καὶ ὁ ἐναγόμενος ζητήσῃ χωριστὸν ἔγγραφον, περὶ τῆς ἐκ τοῦ χρέους ἀπαλλαγῆς αὐτοῦ, θέλει πληρώσει ἐπὶ τῆς ἀξίας ἢ τοῦ ποσοῦ, τοῦ ὑπολειπομένου μετ' ἀφαίρεσιν τοῦ συμβιβαστικῶς δοθέντος, μέχρι μὲν εἴκοσι χιλιάδων γροσίων ἕνα παρᾶν διὰ τὸ γρόσιον, διὰ δὲ τὸ περιπλέον ἓν γρόσιον τοῖς ἑκατόν.

Ἄρθρ. 31. Αἱ περὶ τῆς ἐκ τοῦ ἴσου θανατικῆς ποινῆς δικαστικαὶ ἐκθέσεις ἐκδίδονται δωρεὰν, ὡς καὶ αἱ περὶ αὐτοψίας νεκροῦ.

Ἄρθρ. 32. Ἐκ τῶν περὶ τιμήματος τοῦ αἵματος δικαστικῶν ἀποφάσεων δὲν λαμβάνεταί τι λόγῳ τέλους. Ἐν τούτοις ἂν, ἀπαγγελθείσης τῆς ἀποφάσεως, τὸ ἐπιδικασθὲν τίμημα καθ' ὁλοκληρίαν ἢ ἐν μέρει πληρωθῇ, λαμβάνεται εἷς παρᾶς ἀνὰ ἕκαστον γρόσιον διὰ τὸ πληρωθὲν ποσόν. Καὶ ἐκ τῶν ἀποφάσεων δὲ, τῶν περὶ τῶν λοιπῶν κακουργημάτων ἐν γένει, κατὰ τὸ μέτρον τοῦ ἐγκλήματος, ἢ ἐν περιπτώσει συμβιβασμοῦ με-

ταξὺ τῶν ἀντιδίκων, ἀναλόγως τοῦ συμβιβαστικῶς ληφθέντος ποσοῦ, ληφθήσεται ἐπίσης εἷς παρᾶς δι ἕκαστον γρόσιον.

Ἄρθρ. 33. Διὰ τὰ ὑπὸ τῶν δικαστηρίων ἐκδιδόμενα ἔγγραφα ἐπὶ διαφορῶν περὶ ὁρίων βοσκῶν, δασῶν, χειμαδίων καὶ θερέτρων, ληφθήσεται τέλος μέτριον, ἀνάλογον πρὸς τὴν ἐπίδικον ὑπόθεσιν, ὥστε νὰ μὴ πιέζηται ὁ διάδικος.

Ἄρθρ. 34. Διὰ τὸ βεβαιοῦν τὴν γενομένην ἀπόδειξιν τῆς ἐλευθέρας οἰκογενειακῆς καταστάσεως δικαστικὸν ἔγγραφον ληφθήσονται 225 γρόσια, διὰ δὲ τὸ βεβαιοῦν τὴν γενομένην ἀπελευθέρωσιν, γρόσια 75.

Ἄρθρ. 35. Διὰ τὰ γαμικὰ συμβόλαια καὶ τὰ περὶ συνεστῶτος γάμου ἀποδεικτικὰ πληρωθήσεται, ἐπὶ τοῦ ποσοῦ τῆς προγαμιαίας δωρεᾶς καὶ τῆς προικὸς, εἷς παρᾶς καθ' ἕκαστον γρόσιον, διὰ δὲ τὰ περὶ διαζεύξεως ἐξ ἀμοιβαίας συναινέσεως ἢ περὶ τοῦ χωρισμοῦ τῆς συζύγου ἐκδοθέντα δικαστικὰ ἔγγραφα, ἐπίσης, ἀναλόγως τοῦ ποσοῦ τῆς τε προγαμιαίας δωρεᾶς καὶ τῆς προικὸς, ληφθήσεται εἷς παρᾶς καθ' ἕκαστον γρόσιον.

Ἄρθρ. 36. Δὲν λαμβάνεται δικαίωμα ἕνεκα τῶν τίτλων τῶν ἐκδιδομένων ἐπὶ τῇ δηλώσει ἀπελευθερώσεως, ἢ χειραφετήσεως, ἢ ἐπὶ συνομολογήσει λύτρων πρὸς τὸν κύριον, ὡς καὶ ἕνεκα τῶν περὶ διορισμοῦ ἐπιτρόπου παραφρόνων, ἀφάντων καὶ παλιμπαίδων, καὶ τέλος, ἕνεκα τῶν περὶ διατροφῆς ἀπόρων ἀνηλίκων, παραφρόνων, παλιμπαίδων καὶ τῶν τούτοις ὁμοίων· ἀλλὰ ἀπὸ πέντε μέχρι τριάκοντα γροσίων, ἀναλόγως τῆς περιστάσεως, δι' ἀξίαν χάρτου καὶ λόγῳ γραφικῶν καὶ καταχωριστικῶν.

Ἄρθρ. 37. Διὰ τὰ ἐπὶ ἐξοφλήσει, δωρεᾷ καὶ ὁμολογίᾳ κυριότητος συντασσόμενα δικαστικὰ ἀποδεικτικὰ, ληφθήσεται ὡς τέλος, ἀναλόγως τοῦ ποσοῦ ἢ τῆς ἀξίας τοῦ ἀντικειμένου τῶν νομικῶν τούτων πράξεων, εἴκοσι γρόσια ἐπὶ τῶν χιλίων.

Ἄρθρ. 38. Διά τε τὰς ἀποφάσεις καὶ διὰ τὰς ἐκθέσεις τὰς δικαστικὰς περὶ κληρονομικῶν δικαιωμάτων, λαμβάνεται τέλος ἥμισυς παρᾶς καθ' ἕκαστον γρόσιον, ἐπὶ τοῦ ποσοῦ ἢ τῆς ἀξίας τῆς κληρονομικῆς μερίδος. Διὰ δὲ τὰς περὶ διορισμοῦ πληρεξουσίου, ἢ περὶ ἀποδειχθείσης πληρεξουσιότητος ἐκθέσεις, τάς τε ὑπὸ τῶν δικαστηρίων *Κισμέτι ἀσκεριγιὲ* καὶ *Τεφτὶς*, καὶ τὰς ὑπὸ πάντων τῶν δικαστηρίων (τῶν κατὰ τὸν ἱερὸν νόμον δικαζόντων) ἐκδιδομένας, λαμβάνονται ἐπὶ τῶν χιλίων γρόσια δεκαπέντε, ἀναλόγως τῆς ἀξίας τῶν πωληθησομένων ἰδιοκτησιῶν, ἀκινήτων καὶ λοιπῶν, ἢ τῶν παραχωρηθησομένων βακουφικῶν κτήσεων.

Ἄρθρ. 39. Ἕνεκα τῶν ὑπὸ πάντων τῶν δικαστηρίων συντασσομένων διαθηκῶν ληφθήσονται ὡς τέλος εἴκοσι γρόσια ἐπὶ τῶν χιλίων, ἐκ τοῦ ποσοῦ ἢ τῆς ἀξίας τοῦ διὰ τῆς δηλώσεως τῆς τελευταίας βουλήσεως διατιθεμένου πράγματος· ἕνεκα δὲ τοῦ περὶ ἀποδείξεως τῆς διαθήκης δικαστικοῦ ἐγγράφου, κατ' ἀφαίρεσιν ἐκ τοῦ τρίτου (ὅπερ ἔλαβεν ὁ ἐκτελεστὴς) τῆς

καταλειφθείσης περιουσίας τῶν κληροδοτημάτων, ληφθήσεται ἐκ τοῦ ὑπολειπομένου ποσοῦ εἷς παρᾶς καθ' ἕκαστον γρόσιον. Ἂν δὲ τὸ ὅλον τοῦ τρίτου διετέθη, λαμβάνονται μόνον τεσσαράκοντα γρόσια ὡς ἔξοδον.

Ἄρθρ. 40. Δι' ὅλα τὰ πωλητήρια, ἐπὶ τῆς ἀξίας τοῦ πωληθέντος, εἴκοσιν ἐπὶ τῶν χιλίων ληφθήσεται ὡς τέλος. Ἐκ δὲ τῶν δικαστικῶν ἐγγράφων, τῶν ἐκτιθέντων τὰς ἐπὶ ὅρῳ πωλήσεις, ἢ παραχωρήσεις, ἢ τὰς ὑποθηκεύσεις, καὶ ἐκ τῶν ἐπικυρωτικῶν τούτων, πληρωθήσονται γρόσια δέκα ἐπὶ τῶν χιλίων, ἀναλόγως τῆς ἀξίας τῶν τε ἐστεγασμένων κτημάτων καὶ τῶν γαιῶν.

Ἄρθρ. 41. Εἴτε ἀφιερωμέναι, εἴτε ἰδιωτικαὶ κτήσεις ὦσι τὰ ἀκίνητα, ἕνεκα τῶν περὶ διαιρέσεως καὶ διανομῆς καὶ διασκευῆς αὐτῶν ἐκδιδομένων ἐγγράφων πληρόνονται δεκαπέντε ἐπὶ τῶν χιλίων γροσίων, καθ' ὑπολογισμὸν τῆς ἀξίας τῶν κτημάτων. Καὶ ἐκ τῶν ἐκδιδομένων δὲ περὶ διαιρέσεως καὶ διανομῆς τῶν τε βασιλικῶν καὶ τῶν ἀφιερωμένων γαιῶν, πληρόνονται ἐπίσης γρόσια δεκαπέντε ἐπὶ τῶν χιλίων, ὑπολογιζομένης τῆς ἀξίας τῶν γαιῶν.

Ἄρθρ. 42. Ἐκ τῶν ἐγγράφων, ἅτινα ἐκδίδουσι τὰ δικαστήρια *Τεφτὶς καὶ Κισμέτι ἀσκεριγὲ*, καὶ τἄλλα, τὰ κατὰ τὸν ἱερὸν νόμον δικάζοντα, ὁσάκις ἐπιτρέπωσι τὴν πώλησιν ἢ παραχώρησιν τῶν ἰδιοκτήτων ἢ ἀφιερωμένων ἀκινήτων, τῶν εἰς ἀνήλικας ἢ παράφρονας ἀνηκόντων, πληρόνονται ὡς δικαίωμα γρόσια δεκαπέντε ἐπὶ τῶν χιλίων, ἀναλόγως τῆς ἀξίας τῶν μερίδων τῶν ἐν λόγῳ ἀνηλίκων ἢ παραφρόνων.

Ἄρθρ. 43. Ἐκ τῶν ἀφιερωτηρίων, συνταξομένων ὑπὸ πάντων τῶν κατὰ τὸν ἱερὸν νόμον δικαζόντων δικαστηρίων, πληρόνεται εἷς παρᾶς καθ' ἕκαστον γρόσιον ἐπὶ τοῦ ποσοῦ ἢ τῆς ἀξίας τοῦ ἀφιερουμένου πράγματος, μέχρις εἴκοσι χιλιάδων γροσίων· ἂν δὲ ὑπερβαίνῃ τὰς εἴκοσι χιλιάδας, διὰ τὸ πλεονάζον πληρόνεται τέλος εἴκοσι παράδων ἐπὶ τῶν ἑκατὸν γροσίων. Τοῦ λαμβανομένου τέλους τὸ τρίτον εἶναι δικαίωμα γραφικὸν καὶ καταχωριστικόν, τοῦ δὲ τρίτου τούτου τὸ πέμπτον ὥρισται ὡς δικαίωμα καταχωρίσεως, τὸ δὲ λοιπὸν ὡς γραφικόν.

Ἄρθρ. 44. Διὰ τὰς δικαστικὰς ἐκθέσεις (*Ἰλάμια*), τὰς ὑπὸ τοῦ δικαστηρίου *Τεφτὶς*, καὶ τῶν κατὰ τὰς ἐπαρχίας δικαστῶν ἐκδιδομένας ἕνεκα θέσεων ἐπὶ εὐποιητικῷ σκοπῷ ἱδρυμένων καὶ ἐκ βακουφίων ἐξηρτημένων, ἐπιπόνων δὲ καὶ πολυμόχθων, οἷαι αἱ τῶν καθηγητῶν, Ἰμάμιδων, ἱεροκηρύκων, καὶ λοιπῶν τοιούτων, πληρόνεται μέτριον τέλος ἀπὸ εἰκοσιπέντε μέχρι διακοσίων γροσίων, ἀναλόγως τῶν εἰσοδημάτων τῶν ἐν λόγῳ θέσεων.

Ἄρθρ. 45. Ἕνεκα τῶν Ἰλαμίων (δικαστικῶν ἐκθέσεων, γνωμοδοτήσεων), τῶν συνταττομένων διὰ θέσεις, ὁποῖαι ἡ τοῦ διαχειριστοῦ ἐκκλησιαστικῆς περιουσίας,, τοῦ ἡγουμένου μονῆς, τοῦ ἐπιστάτου ἀγρῶν, τοῦ

κατόχου τσιφτλικίου, ἢ ἐμφυτευτοῦ, λαμβάνεται τέλος μέτριον, οὐχὶ πλέον τοῦ τετάρτου, ἤτοι τῶν 25 τοῖς 100 ἐπὶ τῆς ἐτησίας προσόδου τοῦ διορισθησομένου εἰς τὴν περὶ ἧς ὁ λόγος θέσιν.

Ἄρθρ. 46. Διὰ τὰς ἕνεκα ὑπηρεσιῶν, εἰς Βακούφια ἀναγομένων, ἢ ἕνεκα ἄλλων ἀντικειμένων ἐκδιδομένας γνωμοδοτήσεις, δι' ὧν ζητοῦνται πληροφορίαι, οὐδὲν λαμβάνεται τέλος, ἀλλὰ μόνον γραφικὸν δικαίωμα, οὐχὶ ὑπερβαῖνον τὰ πεντήκοντα γρόσια.

Ἄρθρ. 47. Διὰ τὰς γνωμοδοτήσεις, τὰς ἐκδιδομένας ὑπὸ τοῦ *Καζασκέρη* τῆς Εὐρωπαϊκῆς Τουρκίας, ὑπὸ τοῦ *Καζασκέρη* τῆς Ἀσιατικῆς Τουρκίας, ὑπὸ τοῦ δικαστηρίου *Τεφτὶς* καὶ ὑπὸ τῶν λοιπῶν τοῦ ἱεροῦ νόμου δικαστηρίων, προσκαλούσας δὲ τὴν ἀπαιτουμένην ὑψηλὴν διαταγήν, λαμβάνεται μέτριον τέλος, ἀναλόγως τῆς σημαντικότητος τῆς ὑποθέσεως, μὴ πλέον τῶν πεντακοσίων γροσίων.

Ἄρθρ. 48. Διὰ τὰ ὑπὸ τοῦ δικαστηρίου *Τεφτὶς* συνταττόμενα Ἰλάμια περὶ ἐκδόσεως νέου τίτλου ὑπὸ τοῦ Βακουφίου ἕνεκα ἀπωλείας τοῦ παλαιοῦ, ληφθήσεται τέλος τεσσαράκοντα γρόσια τὸ πολύ· διὰ τὰ περὶ ἀφιερώσεως γεδικίων, τὸ ἥμισυ, ἤτοι 50 τοῖς 100 τῆς εἰς τὸ Ταμεῖον διδομένης προκαταβολῆς· διὰ τὰ περὶ ἀποδόσεως ποσοῦ τινος ὑπὸ τοῦ Ταμείου, ἀναλόγως τοῦ ποσοῦ τούτου, εἷς παρᾶς καθ' ἕκαστον γρόσιον, καὶ διὰ τὰ πρὸς παροχὴν ἀδείας, ὅπως ἀνεγερθῇ οἰκοδομὴ ἐπὶ γῆς χέρσου, εἴκοσι γρόσια ἐπὶ τῶν χιλίων, ἀναλόγως τῆς ἀξίας τῶν ἐν λόγῳ γαιῶν.

Ἄρθρ. 49. Ἐκ τῶν Ἰλαμίων, τῶν ὑπὸ τοῦ δικαστηρίου *Τεφτὶς* καὶ τῶν κατὰ τὰς ἐπαρχίας δικαστηρίων ἐκδιδομένων ὑπὲρ μετατροπῆς εἰς διπλῆν τῆς ἁπλῆς ἐκμισθώσεως τῶν ἀφιερωμένων ἀκινήτων, πληρόνεται εἷς παρᾶς καθ' ἕκαστον γρόσιον, ἐπὶ τοῦ προκαταβλητέου ποσοῦ, ἐκ δὲ τῶν περὶ ἀνταλλαγῆς τοιούτων κτημάτων, ἐπίσης εἷς παρᾶς καθ' ἕκαστον γρόσιον, ἐπὶ τῆς ἀξίας τοῦ κτήματος.

Ἄρθρ. 50. Ἐκ τῶν ἐκθέσεων, τῶν ὑπὸ τοῦ Δικαστηρίου Κωνσταντινουπόλεως συνταττομένων διὰ τὴν ἐκ μέρους τοῦ Βακουφίου ἐνέργειαν τῆς παραχωρήσεως τῶν εἰς τὴν συντεχνίαν τῶν χρεοπωλῶν ὡρισμένων γεδικίων, ληφθήσονται μόνον τεσσαράκοντα γρόσια.

Ἄρθρ. 51. Δι' ἀπόσπασμα καὶ δεύτερον ἀντίγραφον ἐκ τῶν δικαστικῶν ἐγγράφων λαμβάνεται ὡς τέλος τὸ ἥμισυ τοῦ διὰ τὸ πρωτότυπον καὶ τὸ πρῶτον ἀντίγραφον ληφθέντος.

Ἄρθρ. 52 Τὰ ἐκ δικαστικῶν ἐγγράφων ληφθέντα τέλη, ἐκδοθέντων μὲν ὑπὸ τῶν κατὰ τὰς ἐπαρχίας δικαστῶν, μὴ ἐγκριθέντων δὲ μηδὲ γενομένων δεκτῶν ὑπὸ τοῦ Σεηχουλισλαμικοῦ Γραφείου, ἀποδοθήσονται ἀνελλειπῶς πρὸς τοὺς ἐνδιαφερομένους. Ἂν δέ τις τῶν δικαστῶν, μετὰ τὴν ἐπίδειξιν τοῦ ἀπορριφθέντος ἐγγράφου του, δὲν ἀποδώσῃ ἐκουσίως τὸ ἀ-

παιτούμενον τέλος, θέλει ὑποβληθῆ εἰς τὴν ἀπόδοσιν ὑπὸ τῆς Αὐτοῦ Ὑψηλότητος τοῦ Σεηχουλισλάμη.

Ἄρθρ. 53. Καθόσον ἀφορᾷ τὰς ἀποφάσεις καὶ ἐκθέσεις, τὰς ὑπὸ τῶν κατὰ τὰς ἐπαρχίας δικαστῶν ἐκδιδομένας, αἵτινες δὲν ἔγιναν δεκταὶ οὐδ' ἐξετελέσθησαν, καθὸ μὴ συναδούσας πρὸς τὰς ἐν τοῖς ἀρχείοις σημειώσεις, ἢ ἀντικείμεναι εἰς τοὺς ἐν ἰσχύϊ κανονισμοὺς καὶ τὰς διατάξεις, τὰ ἐκ τῶν τοιούτων ἀποφάσεων καὶ ἐκθέσεων ληφθέντα τέλη ἀποδοθήσονται, κατ' ἀφαίρεσιν τῶν γραφικῶν δικαιωμάτων καὶ τῆς ἀξίας τοῦ χάρτου. Ἂν δέ τις δικαστὴς δὲν ἀποδώσῃ οἴκοθεν αὐτὰ πρὸς τὸν ἀπαιτοῦντα ἐνδιαφερόμενον, διαταχθήσεται, ὡς ἐν τῷ προηγουμένῳ ἄρθρῳ ἐρρέθη, νὰ πράξῃ τοῦτο ὑπὸ τοῦ Ὑψηλοτάτου Σεηχουλισλάμη.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Β'.

Περὶ τῶν δι' ἀπογραφὴν κληρονομίας καὶ σχετικάς τινας πρὸς ταύτην πράξεις ληπτέων τελῶν.

Ἄρθρ. 54. Ἀφαιρεθέντων τῶν ἐξόδων, τῶν χρεῶν, καὶ τοῦ τρίτου (τοῦ διαθεσίμου) ἐκ τῆς καταλειφθείσης περιουσίας, ἧς ἡ ἀπογραφὴ γίνεται ὑπὸ παντὸς δικαστηρίου τοῦ ἱεροῦ νόμου, διὰ τὸ ὑπόλοιπον, ἤτοι τὸ εἰς τοὺς κληρονόμους διανεμητέον ποσὸν, λαμβάνεται, ὡς δικαίωμα διανομῆς, εἷς παρᾶς καθ' ἕκαστον γρόσιον, προσέτι δὲ ἓν καὶ ἥμισυ ἐπὶ τῶν χιλίων, ὡς δικαίωμα καταχωρίσεως τῆς γενομένης ἀπογραφῆς.

Ἄρθρ. 55. Οὐδὲν τέλος λαμβάνεται διὰ τὰς δικαστικὰς πράξεις περὶ διορισμοῦ ἐπιτρόπου τῶν ἀνηλίκων, περὶ διατροφῆς, περὶ δαπανῶν κατὰ τὰς μεγάλας ἑορτὰς, περὶ ἀδείας διὰ κατασκευὴν ἐνδυμάτων, περὶ τῆς ἀποδειχθείσης νοημοσύνης τῶν παίδων, καὶ περὶ τῶν τοιούτων ἐν γένει, ἀλλὰ γραφικόν τι καὶ καταχωρίσεως δικαίωμα ἀπὸ δέκα μέχρι τριάκοντα γροσίων, κατὰ τὰς περιστάσεις.

Ἄρθρ. 56. Διὰ τὰ ἔγγραφα δανείων ἐκ τῆς περιουσίας ἀνηλίκων, Βακουφίων καὶ ἐνηλίκων πληρόνεται τέλος ἓν μόνον γρόσιον ἐπὶ τῶν ἑκατόν. Ἐπὶ δὲ ἀνανεώσεως τοῦ δανείου, ἥμισυ γρόσιον ἐπὶ τῶν ἑκατὸν, ὡς τέλος τῆς ἐν τῷ περιθωρίῳ τοῦ ἐγγράφου σημειώσεως.

Ἄρθρ. 57. Ὄντος τεταγμένου νὰ γίνηται κατὰ τριετίαν ἐξέλεγξις τῆς διαχειρίσεως τῆς τῶν ἀνηλίκων περιουσίας, ἂν κατὰ τὴν ἐξέλεγξιν προκύψῃ περίσσευμα μετὰ τὴν ἀφαίρεσιν τῶν ἐξόδων, λαμβάνεται ὡς δικαίωμα διὰ τὴν ἐξέτασιν τῶν λογαριασμῶν ἓν τοῖς ἑκατὸν ἐπὶ τῆς ὅλης περιουσίας, ἀλλὰ καθόσον ἤθελε πρὸς τοῦτο ἀρκέσει τὸ περίσσευμα, χωρὶς δηλονότι ν' ἀφαιρεθῇ τι ἐκ τοῦ κεφαλαίου. Ἐν περιπτώσει, δὲ καθ' ἣν ἐδέησε νὰ ἐξετασθῇ ἡ γενομένη διαχείρισις ἐν τῇ λήξει ἑνὸς ἔτους, ληφθή-

σεται τὸ τρίτον τοῦ ῥηθέντος τέλους· ἂν μετὰ δύω ἔτη, τὰ δύω τρίτα· ἂν μετὰ τρία, ἢ καὶ πλείονα, ληφθήσεται τὸ ῥηθὲν τέλος, ἐν τοῖς ἑκατόν. Ὑποτεθέντος ὅμως ὅτι μετὰ τὴν ἀφαίρεσιν τῶν ἐξόδων οὐδὲν ὑπάρχει περίσσευμα, οὐδὲν θέλει πληρωθῇ, ἡ δ' ἐξέλεγξις γενήσεται δωρεάν.

Ἄρθρ. 58. Διὰ τὴν ὑπὸ τῶν ἱερῶν δικαστηρίων ἀπογραφὴν τῆς περιουσίας τῶν ἀφάντων, τῶν παρηλίκων καὶ τῶν παραφρόνων, λαμβάνεται δικαίωμα ἓν ἐπὶ τῶν ἑκατόν.

Ἄρθρ. 59. Πρὸς τέλεσιν γάμου, ἂν μὲν ἡ συζευγνυμένη ἦναι παρθένος, πληρόνεται δικαίωμα διὰ τὴν ἔκδοσιν τῆς ἀδείας γρόσια δέκα, ἂν δὲ δὲν ᾖναι τοιαύτη, πέντε.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Γ'.

Περὶ τῶν πρὸς τοὺς δικαστικοὺς ὑπαλλήλους χορηγητέων ἀμοιβῶν, ὁσάκις ὑπὸ τῶν δικαστηρίων (τῶν κατὰ τὸν ἱερὸν νόμον δικαζόντων) πέμπονται πρὸς διεξαγωγὴν διαφόρων ὑπηρεσιῶν.

Ἄρθρ. 60. Διὰ τοὺς ὑπὸ τῶν ἱερῶν δικαστηρίων κατὰ τόπον πεμπομένους δικαστικοὺς γραμματεῖς καὶ ὑπηρέτας πρὸς ἀκρόασιν καὶ ἐκδίκασιν διαφορῶν, πρὸς σύνταξιν διαθηκῶν, ἕνεκα διορισμοῦ πληρεξουσίων, ἢ ἕνεκα δανείου, ἀγοροπωλησίας, δηλώσεως κυριότητος, χωρισμοῦ ἢ διαζεύξεως ἐξ ἀμοιβαίας συναινέσεως, διακρίσεως περιουσίας κινητῆς, διανομῆς ἀκινήτων, ἐξοφλήσεως, συμβιβασμοῦ, ὁρκοδοσίας, καὶ τῶν τοιούτων, ληφθήσεται δικαίωμα, ἀνάλογον πρὸς τὴν διεξαγομένην ὑπόθεσιν, ἀπὸ πεντήκοντα μέχρι τριακοσίων γροσίων.

Ἄρθρ. 61. Ἂν ὑπὸ τῶν ἱερῶν δικαστηρίων πεμφθῇ ἐπιτοπίως ὑπάλληλος πρὸς ἐξακρίβωσιν μαρτυριῶν, διά τε τὸν ὑπάλληλον τοῦτον καὶ τοὺς μετ' αὐτοῦ δικαστικοὺς κλητῆρας, λαμβάνεται μέτριόν τι δικαίωμα ἐξακριβώσεως, ἀναλόγως πρὸς τὸ ἀντικείμενον τῶν μαρτυριῶν, εἰκοσιπέντε μὲν γρόσια κατ' ἐλάχιστον, ἑκατὸν πεντήκοντα δὲ κατὰ μέγιστον ὅρον, ἀπαγορεύεται δὲ νὰ ληφθῇ τι πλέον τούτου.

Ἄρθρ. 62. Ἂν τῶν ἐντὸς τῶν ἱερῶν δικαστηρίων ἐξετασθέντων μαρτύρων ἡ ἐκκαθάρισις γενῇ ἐντὸς πάλιν τῶν δικαστηρίων, οὐδ' ὑπάρχῃ ἀνάγκη ἀποστολῆς ὑπαλλήλου πρὸς ἐπιτόπιον ἐξέλεγξιν, οὐδὲν ζητηθήσεται ἢ ληφθήσεται παρὰ τῶν ἐχόντων συμφέρον λόγῳ δικαιώματος ἐξελέγξεως.

Ἄρθρ. 63. Διὰ τοὺς πρὸς αὐτοψίαν οἰκοδομημάτων, ἐκτιμήσεις καὶ λοιπὰς ἐξακριβώσεις πεμπομένους ὑπαλλήλους δοθήσεται μετρία τις ἀμοιβή, ὁριζομένη ἀναλόγως πρὸς τὸ διὰ τὴν ἐξακρίβωσιν μαρτυριῶν πληρωνόμενον δικαίωμα.

Ἄρθρ. 64. Ἂν τῶν πρὸς ἐκδίκασιν διαφορῶν, ἢ πρὸς ἐκτέλεσιν ἄλλων παραγγελιῶν πεμπομένων δικαστικῶν γραμματέων καὶ κλητήρων τὸ ἔργον δὲν ἠδύνατο νὰ περαιωθῇ αὐθημερὸν, ἢ ἐντὸς δύω, ἢ τὸ πολὺ τριῶν ἡμερῶν, ἐδέησεν ἐπομένως οἱ ῥηθέντες νὰ διατρίψωσιν ὑπὲρ τὰς τρεῖς ἡμέρας εἰς τὸν τόπον ἔνθα ἐπέμφθησαν, ἐκτὸς τῶν ἐν τοῖς προηγηθεῖσιν ἄρθροις ὡρισμένων δικαιωμάτων, λαμβάνουσι, διὰ τὰς ὑπὲρ τὸ τριήμερον διανυθείσας ἡμέρας, καθ' ἑκάστην γρόσια πεντήκοντα.

Ἄρθρ. 65. Ἂν ὁ τόπος, εἰς ὃν ἕνεκα τῶν ἀνωτέρω ἐκτεθέντων διαφόρων λόγων πέμπεται ὁ δικαστικὸς ὑπάλληλος, ἀπέχῃ τοσοῦτον ὥστε νὰ ἦναι ἀνάγκη ἵππου ἢ πλοιαρίου, μὴ οὔσης δὲ δυνατῆς τῆς ἐπιστροφῆς αὐθημερὸν, ἀπαιτῆται νὰ μείνῃ μίαν, δύω, ἢ καὶ πλείονας νύκτας ἐκεῖ, ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει, ἐκτὸς τοῦ ὡρισμένου διὰ τὴν ὑπόθεσιν δικαιώματος καὶ τῆς τεταγμένης ἀμοιβῆς, ὁ ῥηθεὶς ἀπεσταλμένος λαμβάνει παρὰ τῶν ἐχόντων συμφέρον τὰ διὰ τὸν ἵππον ἢ τὸ ἀκάτιον ἔξοδα, ὡς καὶ τὰ πρὸς τὴν ἀρκοῦσαν αὐτῷ τροφήν.

Ἄρθρ. 66. Ὁ πρὸς ἐνέργειαν τῶν ἐν τοῖς ῥηθεῖσιν ἄρθροις παραγγελιῶν εἰς τόπον τινὰ μεταβὰς γραμματεὺς δὲν δύναται νὰ λάβῃ αὐτογνωμόνως τὸ διὰ τὴν ἐκπλήρωσιν τῆς ἀνατεθείσης ὑποθέσεως ἢ τῆς ἐξετάσεως τέλος, ἂν δὲν ἀναφέρῃ τὸ ποσὸν πρὸς τὸν προϊστάμενον ἀρχηγὸν καὶ λάβῃ τούτου τὴν ἄδειαν.

Ἄρθρ. 67. Ἐκτὸς τῶν ἐν τῷ Αῳ, Βῳ, καὶ τῷ παρόντι Κεφαλαίῳ ὁριζομένων τελῶν καὶ δικαιωμάτων, ἀπαγορεύεται εἴς τε τὰ ἱερὰ δικαστήρια, καὶ εἰς τοὺς γραμματεῖς, ὑπαλλήλους καὶ λοιποὺς νὰ λαμβάνωσι, λόγῳ γραφικῶν ἢ καταχωριστικῶν, ἢ οἵῳ δή τινι ἄλλῳ λόγῳ, ἕτερόν τι παρὰ τῶν ἐχόντων συμφέρον.

Ἀκροτελεύτια ἄρθρα.

Ἄρθρ. 68. Καταργουμένης πάσης ἀρχῆς, εἴτε κατ' ἔθος ἐν τοῖς ἱεροῖς δικαστηρίοις ἐπικρατούσης, εἴτε δι' ὑψηλῆς διαταγῆς ἢ κανονισμοῦ ταχθείσης, ἀντικειμένης δὲ πρὸς τὰς παρούσας διακελεύσεις, ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος κανονισμοῦ, οὗτος μόνος ἔσται ἔγκυρος καὶ ἐκτελεστέος.

Ἄρθρ. 69. Ἡ παράβασις τῶν ἐν τῷ παρόντι γενικῷ κανονισμῷ ἐκτεθεισῶν διατάξεων, ἤτοι ἡ ὑπέρβασις τῆς δικαιοδοσίας, ἢ ἡ λῆψις πλείονος παρὰ τὸ ὡρισμένον τέλος διὰ τ' ἀποδεικτικὰ καὶ τἄλλα δικαστικὰ ἔγγραφα καὶ τὰς λοιπὰς πράξεις, τιμωρηθήσονται δεόντως κατὰ τὸν νόμον.

Ἄρθρ. 70. Αἱ ἀναγκαῖαι θεωρηθησόμεναι διατάξεις περὶ διαφόρων ἀντικειμένων, ἀναφυησομένων συνεπείᾳ σκέψεων καὶ συμβαμάτων μεταγενεστέρων, προστεθήσονται ὡς συμπλήρωμα τοῦ παρόντος Κανονισμοῦ.

ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ

'Αφορῶν τὴν ἐκ μέρους τοῦ Ταμείου (Μπέϊτ-ουλ-μάλ) τῶν Αὐτοκρατορικῶν Βακουφίων, τῇ συνεργείᾳ τοῦ βεβαιωτικοῦ δικαστηρίου (Μεχχεμέϊ-τεφτίς) καταγραφὴν τῶν καταλειφθεισῶν περιουσιῶν (κληρονομιῶν) καὶ τὰ πρὸς ταύτας ἀναγόμενα.

ΠΡΟΟΙΜΙΟΝ.

Ὁ παρὼν Κανονισμὸς διαιρεῖται εἰς δύο Κεφάλαια. Καὶ ἐν μὲν τῷ πρώτῳ ὁρίζονται αἱ κληρονομίαι, αἱ ἀνοιγόμεναι ἐντὸς τῆς περιφερείας καὶ τῶν ἐστεγασμένων κτημάτων τῶν Βακουφίων, καὶ τῶν ὁποίων ἡ ἀπογραφὴ ἀνατέθειται ὑφ' ὑψηλῶν διαταγμάτων εἰς τὸ Ταμεῖον (*Μπέϊτ-ουλμάλ*) τῶν Βακουφίων. Τὸ δὲ δεύτερον ποιεῖται λόγον περὶ τῶν δικαιωμάτων, τελῶν καὶ λοιπῶν, ἕνεκα τῆς ὑπὸ τοῦ Ταμείου τῶν Βακουφίων ἀπογραφῆς τῶν κληρονομιῶν.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Α'.

Ἄρθρ. 1. Τῶν ἐν πᾶσι τοῖς ἐστεγασμένοις καὶ λοιποῖς κτήμασι, τοῖς κειμένοις ἐντὸς τῆς γνωστῆς περιφερείας τοῦ ἱεροῦ ἀναθήματος (*βάχφ*) Ἐγιούπ, θανόντων, χωρὶς νὰ ἔχωσιν, ὡς φαίνεται, γνωστοὺς κληρονόμους, ἢ ὧν οἱ κληρονόμοι ἅπαντες, ἢ τινὲς εὑρίσκονται εἰς ἄλλας χώρας, τῶν τοιούτων ἡ καταλειφθεῖσα περιουσία, εἴτε ἐντὸς ᾖ, εἴτε ἐκτὸς τῶν Βακουφικῶν ὁρίων, καταγραφήσεται ὑπὸ τοῦ Ταμείου τῶν Βακουφίων, συνεργοῦντος τοῦ ἁρμοδίου δικαστηρίου· τῶν δὲ ἀποθνησκόντων ἐκτὸς τῆς μνημονευθείσης περιφερείας, μόνα τὰ ἐν τῇ περιφερείᾳ ταύτῃ εὑρισκόμενα κτήματα ἀπογράφονται ἐπίσης ὑπὸ τῶν ῥηθεισῶν ἀρχῶν.

Ἄρθρ. 2. Ἅπασα ἀνεξαιρέτως ἡ περιουσία τῶν ἀποθνησκόντων ἐν τῷ ἱερῷ Δζαμίῳ τοῦ Πορθητοῦ Σουλτὰν Μεχμὲδ Χὰν, ἐν τοῖς λοιποῖς ἀγαθοεργοῖς καθιδρύμασιν αὐτοῦ, Σχολαῖς (*μεδρεσέδες*) (1), τροφοδοτη-

(1) *Μεδρεσέδες*, εἶδος ἀκαδημίας καὶ σχολῆς ἐνταῦτῳ τῶν Μουσουλ

ρίῳ (*ἱμαρὲτ*) (1), χειμερινῷ ἐνδιαιτήματι (*ταπχανὲ*), καὶ τοῖς παραπλησίοις, καὶ ἐν πᾶσι τοῖς ἐστεγασμένοις καὶ προσηρτημένοις αὐτοῖς κτήμασιν, οἷον χάνια, πανδοχεῖα, ἐργαστήρια, λουτρῶνες, κλπ, ἂν ἀποθάνωσι μὴ ἔχοντες γνωστοὺς κληρονόμους ἢ ἔχοντες μὲν τοιούτους ἀλλὰ μέρος αὐτῶν ἢ καὶ ἅπαντας ἀποδημοῦντας, ἢ ἔχοντες μὲν παρόντας καὶ γνωστοὺς κληρονόμους, ἀλλὰ μεταξὺ τούτων καὶ ἀνήλικας, ἅπασα τῶν τοιούτων ἡ περιουσία, εἴτε ἢ ἐντὸς τῶν εἰρημένων εὐποιητικῶν καθιδρυμάτων καὶ προσηρτημένων κτημάτων, εἴτε ἢ ἐκτὸς αὐτῶν, ἐπίσης δὲ καὶ ἡ περιουσία τῶν ἀλλαχοῦ ἀποθνησκόντων, ἡ ἐντὸς τῶν ἀνωτέρω καθιδρυμάτων καὶ κτημάτων εὑρισκομένη, ἀπογραφήσεται ἀποκλειστικῶς ἀπὸ τοῦ Ταμείου (*Μπέϊτ-ουλ-μὰλ*) τοῦ Ἐβκαφίου. Ἐξαιροῦνται τῆς διατάξεως ταύτης τὰ ἐστεγασμένα κτήματα, τὰ ἐπὶ, ἢ πλησίον τῶν τειχῶν (2) κείμενα, ὑπαχθέντα δὲ ἐσχάτως εἰς τὸ εἰρημένον Βακούφιον τοῦ Σουλτὰν Μεχμέδ.

Ἄρθρ. 3. Ἅπασα ἐν γένει ἡ περιουσία τῶν ἀποθνησκόντων εἰς τὸ ἱερὸν Δζαμίον τοῦ Σουλτὰν Βαγιαζὶτ Χὰν, εἰς τὸ τροφοδοτήριον καὶ τὰ λοιπὰ εὐποιητικὰ καταστήματα αὐτοῦ, ἐν Κωνσταντινουπόλει ἢ ἐντὸς τῶν ἐστεγασμένων προσαρτημάτων, οἷον ἐργαστηρίων, πανδοχείων κλπ. τῶν κειμένων ἐν τῷ περιβόλῳ τοῦ αὐτοῦ τεμένους· τὸ μέρος τῆς περιουσίας τῶν ἀλλαχοῦ ἀποθνησκόντων, ὅπερ ἤθελεν εὑρεθῆ ἐντὸς τῶν ῥηθέντων ἀγαθοεργῶν ἱδρυμάτων καὶ προσαρτημάτων, πρὸς δὲ ἡ περιουσία τῶν ἀποθνησκόντων εἰς τὰς ἐκτὸς τῶν τειχῶν τῆς Κωνσταντινουπόλεως κειμένας ἀμπέλους, ἢ εἰς τὰς οἰκίας, τὰ ἐργαστήρια, τοὺς κήπους καὶ λοιπὰ, τὰ κείμενα· ἐντὸς τῶν ὁρίων τῶν ἀφιερωμένων προσοδοφόρων γαιῶν (*ἀραζὶ-δζιπαγὲτ*) τῆς Κωνσταντινουπόλεως, ἀλλ' ἂν οἱ ἀποθνήσκοντες δὲν ἔχωσι γνωστοὺς κληρονόμους, ἢ ἔχωσι μὲν τοιούτους ἀλλ' ἀπόντας, ἡ περιουσία πάντων τούτων καταγράφεται ὑπὸ τοῦ *Μπέϊτ-ουλ-μὰλ* τοῦ Ἐβκαφίου.

μάνων, ἀπὸ τῶν ὁποίων ἐξέρχονται συνήθως οἱ *Οὐλεμάδες*, *Καδήδες Μουφτῆδες* κλπ.

(1) *Ἱμαρὲτ* εἶδος ξενοδοχείων, ἐξ ὧν οἱ μαθητευόμενοι παῖδες καὶ ἰδίως οἱ μαθηταὶ τῶν *Μεδρεσέδων* λαμβάνουσι τροφὴν, διανεμομένης τοιαύτης ἐπίσης καὶ εἰς τοὺς ἀπόρους. Σχεδὸν σύμπασα ἡ χορεία τῶν Σουλτάνων καὶ πολλοὶ τῶν κατὰ καιροὺς μεγιστάνων κατηνάλωσαν ἀξιοσημείωτα ποσὰ πρὸς διατήρησιν τῶν τροφοδοτηρίων τούτων, ἀνεγειρομένων ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον ἐν ταῖς πρωτευούσαις. Πρῶτον τοιοῦτο καθίδρυμα ἀναφέρεται ὅτι καθιδρύθη ἐν Νικαίᾳ ἐπὶ τῆς βασιλείας Ὀρχὰν τοῦ Α'.

(2) Ἡ Τουρκικὴ λέξις εἶναι: *Κουλέϊ ζμὶν*, ἥτις κυριολεκτικῶς δηλοῖ ὕψωμα, κορυφὴν γῆς, εἶναι δὲ φράσις καθιερωμένη ἐν ταῖς περὶ ἰδιοκτησιῶν θεσμοθεσίαις τῶν Ὀθωμανῶν διὰ τὰ κτίρια, ὅσα κεῖνται ἐπὶ ἢ παρὰ τοῖς τείχεσι τῆς Κωνσταντινουπόλεως.

Ἄρθρ. 4. Ἅπασα ἀνεξαιρέτως ἡ περιουσία τῶν ἀποθνησκόντων ἐντὸς τοῦ ἱεροῦ τεμένους τοῦ Σουλτὰν Σελὴμ Χὰν, ἐντὸς τοῦ *μεδρεσὲ τοῦ ἱμαρετίου* καὶ ἁπάντων τῶν ἀγαθοεργῶν καθιδρυμάτων αὐτοῦ, τὸ μέρος τῆς περιουσίας τῶν ἀποθνησκόντων εἰς ἕτερα μέρη, ὅπερ ἤθελε κεῖσθαι ἐντὸς τῶν εἰρημένων εὐποιητικῶν καταστημάτων, καὶ ἡ περιουσία τῶν ἀποθνησκόντων ἐντὸς τῶν ὁρίων τῆς εἰς τὸ εἰρημένον ἀνάθημα ὑπαγομένης Χαλκηδόνος, ἐξαρτωμένης ἐκ τῆς Χρυσουπόλεως, ἐν περιπτώσει, καθ' ἣν οἱ ἀποθνήσκοντες δὲν ἤθελον ἔχει γνωστοὺς κληρονόμους, ἢ ἤθελον ἔχει μὲν τοιούτους ἀλλ' ἀπόντας, καταγράφεται ὑπὸ τοῦ *Μπεϊτ-ουλ-μὰλ* τοῦ Ἐβκαφίου.

Ἄρθρ. 5. Ἀνεξαιρέτως ἅπασα ἡ περιουσία τῶν ἀποθνησκόντων ἐντὸς τῆς περιφερείας τοῦ ἱεροῦ τεμένους τοῦ Σουλτὰν Σουλεϊμὰν Χὰν (*Σουλεϊμανιγὲ*), τῶν σχολείων τοῦ *ἱμαρετίου*, νοσοκομείου, χειμερινοῦ ἐνδιαιτήματος (*ταπχανὲ*) καὶ ὅλων ἐν γένει τῶν κτιρίων καὶ ἄλλων κτημάτων αὐτοῦ, τὸ μέρος τῆς περιουσίας τῶν ἀλλαχοῦ ἀποθνησκόντων, ὅπερ ἤθελε κεῖσθαι ἐντὸς τῆς περιφερείας τῶν ὡς ἄνω ἀριθμοῦνται εὐποιητικῶν καθιδρυμάτων, κτιρίων, καὶ λοιπῶν προσαρτημάτων, καταγράφεται ἀπαρεγκλήτως ὑπὸ τοῦ *Μπεϊτ-ουλ μὰλ* τοῦ Ἐβκαφίου.

Ἄρθρ. 6. Ἅπασα ἀνεξαιρέτως ἡ περιουσία τῶν ἀποθνησκόντων ἐντὸς τῆς περιφερείας τοῦ ἐν Κωνσταντινουπόλει ἱεροῦ τεμένους Σουλτὰν Ἀχμὲτ Χὰν τοῦ Α', καὶ ἁπάντων τῶν ὑπὸ τούτου ἐγηγερμένων *ἱμαρετίου*, *μεδρεσὲ*, καὶ παρομοίων ἄλλων φιλανθρωπικῶν καθιδρυμάτων, ἡ τῶν ἀποθνησκόντων ἐντὸς τῶν εἰς τὰ πέριξ τοῦ μνησθέντος τεμένους κειμένων λιθοκτίστων δωματίων, ὡς καὶ ἐντὸς ὅλων τῶν ἄλλων κτιρίων καὶ ἀγροτικῶν κτημάτων, τῶν κειμένων μὲν εἰς ἕτερα μέρη, προσηρτημένων δὲ αὐτῷ, τὸ μέρος τῆς περιουσίας τῶν ἀποθνησκόντων εἰς ἕτερα μέρη, τὸ εὑρισκόμενον ἐντὸς τῶν κτιρίων καὶ ἀγροτικῶν κτημάτων τοῦ αὐτοῦ ἀναθήματος, πρὸς δὲ ἡ περιουσία τῶν ἀποθνησκόντων ἐντὸς ἁπάντων τῶν οἰκημάτων, πανδοχείων, ἐργαστηρίων, ἀμπέλων, κήπων, λουτρῶν καὶ λοιπῶν ἐστεγασμένων καὶ ἄλλων κτημάτων, τῶν κειμένων ἐν τῇ περιφερείᾳ τοῦ τμήματος Γαλατὰ καὶ τῶν ὑπαγομένων, προσηρτημένου εἰς τὸ ἱερὸν ἀνάθημα τοῦ μνησθέντος Αὐτοκράτορος, ἤτοι τοῦ κυρίως Γαλατᾶ, Σταυροδρομίου, Κασσὶμ-πασᾶ, Τοπχανὲ, Φουντουκλίου, Διπλοκιονίου (*Βεσὶκ-τὰς*), Ὀρτάκιοϊ, Ξηροκρήνης (*Κουρσὺ-Τσεσμὲ*), Μ. Ῥεύματος (*Ἀργαοὺτ-κιοϊ*), Ῥούμελι Χισὰρ, Στένης, Νεοχωρίου, Θεραπείων, Σαρίγερ καὶ Γενὶ-μαχαλὲ, ἂν, κατὰ τὰ φαινόμενα, οἱ ἀποθνήσκοντες δὲν ἔχωσι γνωστοὺς κληρονόμους, ἢ οἱ κληρονόμοι αὐτῶν πάντες ἢ μέρος ἀποδημῶσι, τότε ἡ περιουσία ἅπασα αὐτῶν, εἴτε ἐντὸς εἴτε ἐκτὸς τῶν ὁρισθεισῶν περιφερειῶν εὑρηται, καταγράφεται ὑπὸ τοῦ *Μπεϊτ-ουλ-μὰλ* τοῦ Ἐβκαφίου. Ἐπίσης δὲ καὶ ἡ περιουσία, ἡ ἀνήκουσα μὲν εἰς ἐκτὸς τῶν εἰρημένων τόπων θνήσκοντας, ἐκκειμένη δὲ ἐντὸς τῶν ἀνωτέρω διαληφθέντων ὁρίων.

Ἄρθρ. 7. Ἐν γένει ἅπασα ἡ περιουσία τῶν ἀποθνησκόντων εἰς ἅπαντα τὰ ἀφιερωμένα ἐσεγασμένα τε καὶ μὴ κτήματα Σουλτὰν Μουσταφᾶ Χὰν τοῦ Γ', τὰ κείμενα ἔν τε Κωνσταντινουπόλει καὶ Χρυσουπόλει, ὡς καὶ ἡ τῶν ἀποθνησκόντων ἐν τῷ παρὰ τῇ κρήνῃ Λαλελὴ (*Λαλελὴ Τσεσμεσὴ*) Βλάγκας κειμένῳ ἱερῷ τεμένει καὶ τοῖς παρακειμένοις αὐτῷ, δηλαδὴ ἐν τῷ *ἱμαρετίῳ* καὶ τῷ *μεδρεσὲ*, ἐκ δὲ τῆς περιουσίας τῶν ἀποθνησκόντων ἀλλαχοῦ, μόνον τὸ ἐντὸς τῶν ῥηθέντων ἐσεγασμένων τε καὶ μὴ κτημάτων καὶ φιλανθρωπικῶν καθιδρυμάτων εὑρισκόμενον μέρος αὐτῆς καταγράφεται ὑπὸ τοῦ *Μπέϊτ-ουλ-μὰλ* τοῦ Ἐβκαφίου.

Ἄρθρ. 8. Ἐν γένει ἅπασα ἡ περιουσία τῶν ἀποθνησκόντων ἐντὸς τοῦ ἱεροῦ τεμένους τοῦ Σουλτὰν Μεχμὲτ (*Σεχ-Ζαδὲ*), ἐντὸς τοῦ *μεδρεσὲ* καὶ τῶν λοιπῶν ἀγαθοεργῶν ἱδρυμάτων αὐτοῦ, ὡς καὶ ἐντὸς ἁπάντων τῶν τε ἐστεγασμένων καὶ ἄλλων προσαρτημάτων αὐτῶν, τὸ μέρος τῆς περιουσίας τῶν ἀλλαχοῦ ἀποθνησκόντων, τὸ ἐκκείμενον ἐν τοῖς ῥηθεῖσιν εὐποιητικοῖς καθιδρύμασιν, ἐν τοῖς ἐστεγασμένοις καὶ τοῖς λοιποῖς προσηρτημένοις κτήμασι, καταγράφεται ὑπὸ τοῦ *Μπέϊτ-ουλ-μὰλ* τοῦ Ἐβκαφίου.

Ἄρθρ. 9. Ἀνεξαιρέτως ἡ ἀπογραφὴ ἁπάσης τῆς περιουσίας τῶν ἀποθνησκόντων ἐντὸς τῶν οἰκιῶν, ἀμπέλων, ἀγρῶν καὶ παρομοίων, τῶν κειμένων ἐν τῇ περιφερείᾳ τοῦ Βεβεκίου, συναριθμουμένων δὲ μετὰ τῶν κτημάτων τοῦ ἀφιερώματος Σουλτὰν Ἀχμὲτ Χὰν Γ', ἐνεργεῖται ὑπὸ τοῦ *Μπέϊτ-ουλ-μὰλ* τοῦ Ἐβκαφίου.

Ἄρθρ. 10. Ἅπασα ἡ περιουσία τῶν ἀποθνησκόντων εἰς τὰ πανδοχεῖα, τὰς οἰκίας, τὰ ἐργοστάσια βαφέων, καθεκλοποιῶν καὶ λοιπῶν συντεχνιῶν (*ἐσνὰφ*), κείμενα πάντα ἐντὸς τῶν ὁρίων τῶν ἐν Χρυσουπόλει γαιῶν *Σελιμιὲ* (1), Σουλτὰν Σελὴμ Χὰν τοῦ Γ'. τὰ καταλειφθέντα κτήματα τῶν ἀποθνησκόντων εἰς τὰ ἐν Κωνσταντινουπόλει πανδοχεῖα Τσινιλῆ καὶ Σουμπουλλοῦ (Τσινιλῆ καὶ Σουμπουλλοῦ Χὰν) καὶ λοιπὰ κτίρια τοῦ αὐτοῦ ἀφιερώματος· ὡς καὶ τὰ τῶν ἀποθνησκόντων εἰς τὰ ἐστεγασμένα καὶ λοιπὰ κτήματα, τὰ κείμενα εἰς Τσεγγέλκιοϊ καὶ ἄλλα μέρη καὶ ὑπαγόμενα εἰς τὸ αὐτὸ ἀφιέρωμα· τὸ μέρος τῆς περιουσίας τῶν ἀποθνησκόντων εἰς ἄλλους τόπους, ἀλλ' ὅπερ ἤθελεν εὑρεθῇ ἐντὸς τῶν ἀνωτέρω κτιρίων καὶ λοιπῶν, καταγράφεται ἐξάπαντος ὑπὸ τοῦ *Μπέϊτ-ουλ-μὰλ* τοῦ Ἐβκαφίου.

Ἄρθρ. 11. Ἅπασα ἐν γένει ἡ περιουσία τῶν ἀποθνησκόντων εἰς τὰ ἐν Κωνσταντινουπόλει καὶ ἐν ἄλλαις θέσεσι κείμενα ἐστεγασμένα οἰκοδομήματα, τὰ εἰς τὸ ἀφιέρωμα τοῦ Σουλτὰν Ἀπτ-ουλ-Χαμὶτ Χὰν προσηρ-

(1) *Σελιμιὲ ἀραζισὶ*, λαβοῦσαι τὸ ὄνομα ἀπὸ Σελὴμ Γ', παρ' οὗ ἀφιερώθησαν· κεῖνται ἐν Χρυσουπόλει, ἔνθα ἐκτίσθη καὶ στρατὼν, φέρων τὸ ὄνομα *Σελιμιὲ κισλασή*.

τημένα, εἰς τὰ ἐν τοῖς ὁρίοις Βεγλὲρ-βέη καὶ Μιργκιὰν, καὶ εἰς τὰ ἐν τοῖς ὁρίοις τῶν γαιῶν τοῦ ἀφιερώματος Ἀπτουλλὰχ ἀγᾶ (προσηρτημένου εἰς τὸ ἀνωτέρω ἀφιέρωμα), τοὐτέστιν ἐντὸς τῆς περιφερείας τῶν κωμῶν Κουζγουντζουκίου καὶ Σταυροῦ κείμενα ἐστεγασμένα καὶ λοιπὰ κτήματα, ἡ περιουσία τῶν ἀποθνησκόντων ἀλλαχοῦ, ἡ ἐκκειμένη ἐντὸς τῶν εἰρημένων κτιρίων καὶ λοιπῶν κτημάτων καὶ ὁρίων (*χουδοὺδ*) τοῦ ἄνω ἀφιερώματος, δέον νὰ καταγράφωνται ὑπὸ τοῦ *Μπέϊτ-ουλ μὰλ* τοῦ Ἐβκαφίου.

Ἄρθρ. 12. Ἡ ἀπογραφὴ τῆς περιουσίας τῶν ἀποθνησκόντων εἰς ὅλα ἐν γένει τὰ ἀφιερωμένα ἐστεγασμένα τε καὶ μὴ κτήματα Γαζῆ Σουλτὰν Μαχμοὺδ Χὰν τοῦ Β', ἐξαιρέσει τῶν ὡς προσαρτημάτων τοῦ Βακουφίου του λογιζομένων *γεδικλων*, ἑπομένως ἡ ἀπογραφὴ τῆς περιουσίας τῶν ἀποθνησκόντων εἰς ἑτέρας περιοχὰς, ὅση εὑρεθῇ ὑπάρχουσα ἐντὸς τῶν ἐστεγασμένων καὶ λοιπῶν κτημάτων τοῦ αὐτοῦ ἀφιερώματος, δέον νὰ γείνῃ ὑπὸ τοῦ *Μπέιτ-ουλ-μὰλ* τοῦ Ἐβκαφίου.

Ἄρθρ. 13. Ἡ ἀπογραφὴ ἁπάσης ἀνεξαιρέτως τῆς περιουσίας τῶν ἀποθνησκόντων εἰς τὰ ἐστεγασμένα καὶ λοιπὰ κτήματα, τὰ κείμενα ἐντὸς τῶν γνωστῶν ὁρίων τοῦ ἐν Χρυσουπόλει ἱεροῦ ἀναθήματος τῆς μακαρίτιδος ἀρχαίας βασιλομήτορος (*Ἀτὴκ βαλιδὲ Σουλτάνας*), ἐν περιπτώσει καθ' ἣν δὲν ἤθελον ἔχει γνωστοὺς κληρονόμους, ἢ ἂν ἅπαντες οὗτοι, ἢ τινὲς αὐτῶν ἀποδημῶσιν, ἀδιαφόρως, εἴτε ἐντὸς, εἴτε ἐκτὸς τῶν ἀνωτέρω ὁρίων ὑπάρχει ἡ περιουσία αὐτῶν, ἑπομένως καὶ ἡ τῆς περιουσίας τῶν ἀποθνησκόντων εἰς ἄλλας περιφερείας, ἐκκειμένης ὅμως ἐντὸς τῶν ὁρίων τοῦ ἀναθήματος τούτου, πρὸς δὲ ἡ ἀπογραφὴ τῆς περιουσίας ἁπάσης τῶν ἀποθνησκόντων εἰς τὰ εἰς Χρυσούπολιν ὑπαγόμενα χωρία *Ἀλὲμ Δαγὴ* καὶ *Σουλτὰν Τσιφτλιγὴ*, τὰ συναριθμούμενα μετὰ τῶν κτημάτων τοῦ εἰρημένου ἀναθήματος, καὶ τελευταῖον ἡ τῆς ἀνηκούσης μὲν εἰς ἀλλαχοῦ θανόντας, εὑρισκομένης δὲ ἐντὸς τῶν ἀνωτέρω δύω χωρίων περιουσίας ἀπογραφὴ δέον νὰ ἐκτελεσθῇ ὑπὸ τοῦ *Μπέιτ-ουλ-μὰλ* τοῦ Ἐβκαφίου.

Ἄρθρ. 14. Ἡ ἀπογραφὴ τῆς περιουσίας ἁπάσης τῶν ἀποθνησκόντων ἐν τῷ κατὰ τὴν Χρυσούπολιν ἱερῷ τεμένει καὶ τῷ *δαψιλεῖ ἰμαρετίῳ* τῆς μακαρίτιδος Μίχρι Μὰχ Σουλτάνας, ἐν τοῖς εἰς ἄλλα μέρη κειμένοις κοινωφελέσιν ἱδρύμασιν αὐτῆς καὶ ἐν ἅπασι τοῖς προσηρτημένοις ἐστεγασμένοις καὶ λοιποῖς κτήμασιν, ἑπομένως ἡ ἀπογραφὴ τῆς περιουσίας τῶν ἀποθνησκόντων ἀλλαχοῦ, ὅση εὕρηται ἐν τοῖς ῥηθεῖσι κοινωφελέσιν ἱδρύμασι καὶ κτήμασι δέον νὰ γείνῃ ὑπὸ τοῦ *Μπέϊτ-ουλ-μὰλ* τοῦ Ἐβκαφίου.

Ἄρθρ. 15. Ὡς πρὸς τοὺς ἀποθνήσκοντας ἐν τῷ εἰς Κων)πολιν πλησίον τοῦ *Βαγτσὲ καποῦ* κειμένῳ ἱερῷ τεμένει, ἐν τῷ μαυσωλείῳ (*τουρπὲ*) καὶ τοῖς λοιποῖς ψυχοσωτηρίοις ἱδρύμασι τῆς μακαρίτιδος νεωτέρας βασιλομήτορος (*Δζεδὶδ βαλιδὲ Σουλτάνας*), προσέτι τοὺς ἀποβιοῦντας ἐν

τοῖς κτιρίοις καὶ λοιποῖς κτήμασι, τοῖς προσηρτημένοις εἰς τὰ καθιδρύματα ταῦτα, κειμένοις δὲ ἔν τε τῷ περιβόλῳ τοῦ ῥηθέντος τεμένους καὶ ἐν ἄλλαις θέσεσι, καὶ τελευταῖον, τοὺς ἀποβιοῦντας μὲν ἀλλαχοῦ, καταλείποντας δὲ περιουσίαν ἐντὸς τῶν εἰρημένων κτιρίων, κτημάτων καὶ ἱδρυμάτων, ἡ ἀπογραφὴ τῆς περιουσίας των ταύτης ἐκτελεῖται ὑπὸ τοῦ *Μπέϊτ ουλ-μὰλ* τοῦ Ἐβκαφίου.

Ἄρθρ. 16. Ἅπασα ἡ περιουσία τῶν ἀποβιούντων ἐντὸς τοῦ *Ἰμαρετίου*, τοῦ μαυσωλείου καὶ τῶν ὑδατονομείων (*Σεπὶλ*) (1), τῶν κειμένων πλησίον τῆς κώμης Ἐγιοὺπ, ὄντων δὲ ἐκ τῶν Ἱερῶν Βακουφίων τῆς μακαρίτιδος Βαλιδὲ Σουλτάνας Μίχρι Σὰχ, καὶ ἐντὸς τῶν εἰς Χάσκιοϊ, Τοπχανὲ, εἰς τὴν κυρίως Κωνσταντινούπολιν καὶ ἀλλαχοῦ κειμένων ἐστεγασμένων καὶ λοιπῶν κτημάτων, τῶν προσηρτημένων εἰς τὸ ἐν *Κουμπαραχανὲ* ἱερὸν τέμενος καὶ τἄλλα ψυχωφελῆ καθιδρύματα τῆς ῥηθείσης Σουλτάνας, καὶ τῶν ἀλλαχοῦ δὲ ἀποβιούντων, ἡ ἐν τοῖς εἰρημένοις ψυχωφελέσι καταστήμασι καὶ τοῖς προσηρτημένοις κτήμασι καταλειφθεῖσα περιουσία εἶναι ἀπογραπτέα ὑπὸ τῆς ῥηθείσης Βακουφικῆς ἀρχῆς.

Ἄρθρ. 17. Ἡ περιουσία τῶν ἀποθνησκόντων ἐντὸς τοῦ νοσοκομείου ὅπερ ἠξιώθη ν' ἀνεγείρῃ ἡ μακαρίτις Βασιλομήτωρ «*Πεζμὶ Ἀλέμ*» καταγράφεται ὑπὸ τοῦ *Μπέϊτ-ουλ-μαλ* τοῦ Ἐβκαφίου.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Β'.

Ἄρθρ. 18. Ἅμα δηλωθέντος ὅτι ἀπέθανέ τις ἐν τοῖς ὁρίοις τῶν γνωστῶν Βακουφίων, τῶν εἰς τὰ ἀνωτέρω ἄρθρα σημειωθέντων, ἢ ἐν τοῖς προσηρτημένοις αὐτοῖς κτήμασι, πάραυτα σφραγίζεται ἡ καταλειφθεῖσα περιουσία αὐτοῦ ἐκ μέρους τοῦ *Μπέϊτ-ουλ μαλ*, εἶτα δὲ γίνεται ἡ ἀπογραφὴ αὐτῆς παρὰ τοῦ ἐπὶ τούτῳ διοριζομένου ἐκ μέρους τοῦ βεβαιωτικοῦ δικαστηρίου (*Μεχκεμέϊ-Τεφτὶς*) γραμματέως, καὶ τοῦ διευθυντοῦ (*μουδὶρ*) τοῦ *Μπέϊτ-ουλ-μαλ*, ἢ τοῦ πληρεξουσίου αὐτοῦ. Συντασσομένου δὲ τοῦ πίνακος οὕτως, ὥστε νὰ σημειῶνται ἐν αὐτῇ ἰδιαιτέρως τὰ μετρητὰ, τὰ ἀσφαλῆ συνάγματα (ἂν ἔχῃ ὁ ἀποθανὼν τοιαῦτα), καὶ τὰ πωλητέα ἔπιπλα καὶ σκεύη αὐτοῦ ἓν πρὸς ἓν ὁμοῦ μὲ τὸ ἀντίτιμον αὐτῶν, καὶ συναχθεισῶν τῶν πιστώσεων καὶ τοῦ τιμήματος τῶν ἐκποιηθέντων

(1). *Σεπὶλ* κυρίως σημαίνει ὁδὸν, ὡς εἰς τὴν καθιερωμένην φράσιν *φι-σεπὶλ-ουλ-λαχ*=εἰς τὴν εὐθεῖαν ὁδόν. Τὴν λέξιν ταύτην φωνάζουσιν οἱ ἐθελονταὶ ὑδροφόροι τῶν στρατῶν, ζητοῦντες νὰ δροσίσωσι χάριν τῆς σωτηρίας τῆς ψυχῆς αὐτῶν τοὺς ὑπὲρ πίστεως μαχομένους. Διὰ τῆς λέξεως ταύτης διακρίνονται ἐπίσης καὶ τὰ ἐν τῇ Ὀθωμανικῇ αὐτοκρατορίᾳ ἀνεγειρόμενα μέρη, ἔνθα διανέμεται ὕδωρ, χάριν τῆς σωτηρίας τῆς ψυχῆς τῶν ἀνεγειρόντων αὐτά!

πραγμάτων, ἅπαν τὸ ἐκ τούτων εἰσπραχθὲν ποσὸν ὁμοῦ μὲ τὰ εὑρεθέντα μετρητὰ παρακατατίθενται εἰς τὸ Δημόσιον Ταμεῖον (*Χαζινέι δζελιλέ*). Μετὰ τοῦτο δὲ, ἀφαιρέσει ἀπὸ τοῦ εἰσπραχθέντος ποσοῦ τῶν ἐξόδων τῆς ἐκφορᾶς καὶ κηδείας τοῦ ἀποθανόντος, τῶν ἀποδεδειγμένως πληρωτέων χρεῶν αὐτοῦ (1), τοῦ διαθεσίμου τρίτου καὶ 20 γρόσια ἐπὶ τῶν χιλίων διὰ μεσιτείαν τοῦ κήρυκος (*τελλάλη*) ἐκ τῶν πωληθέντων πραγμάτων, εἰσπράττεται ἀκολούθως ἐκ τῶν ἐναπολειφθέντων εἷς παρᾶς ἐπὶ γροσίου, δικαίωμα σύνηθες, καὶ ἑξήκοντα παράδες ἐπὶ χιλίων γροσίων, ὡς δικαίωμα καταχωρήσεως, τὸ δὲ ὑπόλοιπον διανέμεται κατὰ τὸν ἱερὸν νόμον μεταξὺ τῶν κληρονόμων.

Ἄρθρ. 19. Τῶν ἀποβιούντων ἐν τοῖς ὁρίοις ἢ τοῖς προσηρτημένοις κτήμασι τῶν Βακουφίων, περὶ ὧν ὁ λόγος ἐν τῷ πρώτῳ κεφαλαίῳ, ἂν οἱ γνωστοὶ κληρονόμοι ἅπαντες, ἢ τινὲς αὐτῶν, ὦσιν ἀνήλικες, ἢ ἂν πάντες ἢ τινὲς αὐτῶν ἀποδημῶσι, τότε, μετὰ τὴν ἀφαίρεσιν τῶν ἐν τῷ προηγουμένῳ ἄρθρῳ ὁρισθέντων ἐξόδων καὶ λοιπῶν, ἐκ τῆς πρὸς τοὺς κληρονόμους διανεμητέας περιουσίας παραδίδοται μὲν εἰς τοὺς ἐνήλικας ἡ αὐτοῖς ἀνήκουσα μερὶς ἄνευ ἀναβολῆς ἐπὶ ἰδιοχείρῳ ἐγγράφῳ ἀποδείξει παραλαβῆς, ἡ δὲ τῶν ἀνηλίκων κληρονόμων, τιθεμένη ἐν κιβωτίῳ, παραδίδεται πρὸς τοκισμὸν, ἐν γνώσει τῆς δικαστικῆς ἀρχῆς, εἰς τὸν γραμματέα, τὸν ἐνεργήσαντα τὴν ἀπογραφὴν τῆς περιουσίας. Καθ' ὅσον δ' ἀφορᾷ τὴν μερίδα τοῦ ἀποδημοῦντος κληρονόμου, αὕτη παρακατατίθεται ἐν τῷ δημοσίῳ ταμείῳ (*Χαζινέι-δζελιλέ*), ἄχρι τῆς ἐμφανίσεως αὐτοῦ, καὶ ὁπόταν οὗτος, ἐμφανισθεὶς αὐτοπροσώπως, ἢ πέμψας νόμιμον πληρεξούσιον, ἀποδείξῃ τὴν ταυτότητα αὐτοῦ, τότε παραδίδεται αὐτῷ ἢ τῷ πληρεξουσίῳ του ἡ κληρονομικὴ μερὶς, ἀφοῦ πρῶτον βεβαιωθῇ τὸ ἐπὶ ταύτης δικαίωμά του ἐκ μέρους τοῦ βεβαιωτικοῦ δικαστηρίου, ἐπὶ ἀποδείξει παραλαβῆς.

Ἄρθρ. 20. Καθ' ὅσον ἀφορᾷ τοὺς ἀποθανόντας ἐντὸς τῶν ὁρίων τῶν προεκτεθέντων ἀφιερωμάτων ἢ ἐντὸς τῶν αὐτοῖς προσηρτημένων κτημάτων ἄνευ γνωσῶν κληρονόμων, τῶν τοιούτων ἡ περιουσία ἀπογράφεται, κατὰ δὲ τὴν διάταξιν τοῦ 18 ἄρθρου, ἀφαιρεθέντων τῶν μεσιτικῶν, τῶν ἐξόδων τῆς κηδείας, τοῦ διαθεσίμου τρίτου καὶ τῶν λοιπῶν δικαιωμάτων (2), τὸ πλεονάζον ποσὸν παρακατατίθεται ἐν τῷ κεντρικῷ ταμείῳ (*Χαζινέι δζελιλέ*). Καὶ ἂν μὲν ἐντὸς τριῶν μηνῶν ἐμφανισθῇ ὁ κληρονόμος τοῦ ἀποθανόντος, τότε ἀφοῦ πρῶτον ἀποδείξῃ τὸ κληρονομικόν του δικαίωμα

---

(1) *Δουγιούνι μουσπετὲ* σημαίνει κυριολεκτικῶς τὰ βέβαια χρέη, δηλ. τὰ δι,ηγγράφων ἢ καὶ ἀξιοχρέων μαρτυριῶν ἀποδεδειγμένα, πρὸς ἀντιδιαστολὴν τῶν *Δουγιούνι γάιρι μουσπετὲ*, ἤτοι τῶν χρεῶν ὅσα δὲν εἶναι ἀποδεδειγμένα, ἢ ἐπὶ ἀβασίμοις ἀποδείξεσιν.

(2) Ὅρα ἄρθρον 18ον.

ἐνώπιον τοῦ βεβαιωτικοῦ δικαστηρίου, ἐπὶ ἀποδείξει παραλαβῆς δίδεται αὐτῷ ἡ ἀνήκουσα κληρονομία του. Ἐὰν δὲ ἐντὸς τοῦ διαστήματος τούτου οὐδεὶς ἐμφανισθῇ, τότε παραδίδεται εἰς τὸ κεντρικὸν ταμεῖον τὸ ῥηθὲν πλεονάζον ποσόν, ὅπως ἐγγραφῇ εἰς τὰς προσόδους τοῦ σχετικοῦ ἀφιερώματος· εἰ δὲ τυχὸν μετὰ τὴν λῆξιν τῆς ὡρισμένης τριμηνίας καὶ τὴν εἰς τὸ κεντρικὸν ταμεῖον παράδοσιν τοῦ πλεονάζοντος ποσοῦ ἐμφανισθεὶς ὁ κληρονόμος ἀποδείξῃ ἐνώπιον τοῦ βεβαιωτικοῦ δικαστηρίου τὰ κληρονομικὰ αὐτοῦ δικαιώματα, θέλει παραλάβει τὴν κληρονομίαν του ἀπὸ τοῦ κεντρικοῦ ταμείου, προσάγων ἀντίγραφον ἐπιδοθησόμενον αὐτῷ ὑπὸ τοῦ λογιστηρίου τοῦ Ἐβκαφίου (*Ἐβκὰφ μουχασεπεδζί*).

Ἄρθρ. 21. Ἐκ τῆς μεσιτείας τῆς εἰθισμένης νὰ λαμβάνηται ἐκ τοῦ τιμήματος τῶν πωλουμένων ἐπίπλων καὶ σκευῶν ἁπασῶν τῶν ἐκ μέρους τοῦ *Μπέιτ-ουλ-μαλ* καταγραφομένων κληρονομιῶν, τὸ ἓν τρίτον ἀνήκει εἰς τὸ κεντρικὸν ταμεῖον, τὸ ἓν τρίτον εἰς τὸν κήρυκα καὶ τὸ μένον τρίτον εἰς τὸν ἐκτελέσαντα τὴν ἀπογραφὴν γραμματέα. Καθ' ὅσον δ' ἀφορᾷ τὸ δικαίωμα τοῦ ἑνὸς παρὰ ἐπὶ γροσίου, τὸ εἰθισμένον νὰ λαμβάνηται μετὰ τὴν ἀφαίρεσιν τῶν δαπανῶν ἐπὶ τῶν κληρονομιῶν τῶν ἀποθνησκόντων ἐντὸς τῶν ψυχοσωτηρίων ἱδρυμάτων καὶ τῶν αὐτοῖς προσηρτημένων κτημάτων ὅλων τῶν ἐν τῷ πρώτῳ κεφαλαίῳ δηλωθέντων ἱερῶν Βακουφίων, ἐξαιρέσει τῶν ἀναθημάτων τοῦ Χαλὴτ, Σουλτὰν Βαγιαζὴτ, Σουλτὰν Ἀχμὲτ Χὰν τοῦ Α', Σουλτὰν Σελὴμ Χὰν τοῦ ἀρχαίου καὶ τῆς ἀρχαίας βασιλομήτορος, τὸ μὲν ἥμισυ τοῦ δικαιώματος τούτου δοθήσεται εἰς τὸ κεντρικὸν ταμεῖον, τὸ δ' ἕτερον ἥμισυ εἰς τὸ βεβαιωτικὸν δικαστήριον.

Ἄρθρ. 22. Ἐκ τῶν ἐν τῷ 21 ἄρθρῳ ἐξαιρεθέντων πέντε ἱερῶν ἀναθημάτων, διὰ τοὺς ἀποθνήσκοντας ἐντὸς τῶν ὁρίων καὶ τῶν εὐποιητικῶν ἱδρυμάτων τῶν Βακουφίων τοῦ Χαλὴτ, Σουλτὰν Σελὴμ Χὰν τοῦ ἀρχαίου, καὶ τῆς ἀρχαίας βασιλομήτορος, ἐπίσης διὰ τοὺς ἀποθνήσκοντας ἐντὸς τῶν ὁρίων τῶν ἐν Κωνσταντινουπόλει ἀφιερωμένων προσοδοφόρων γαιῶν (*ἀραζὶ-δζιπαγὲτ*), εἰς τὰς ἀμπέλους, τὰς ὑπαγομένας εἰς τὸ ἱερὸν Βακούφιον τοῦ Σουλτὰν Βαγιαζὴτ Χὰν, καὶ τελευταῖον διὰ τοὺς ἀποθνήσκοντας ἐντὸς τῶν γνωστῶν ὁρίων τοῦ τμήματος, τοῦ εἰς τὸ ἱερὸν ἀνάθημα Σουλτὰν Ἀχμὲτ Χὰν τοῦ Α' ἀναγομένου, Γαλατᾶ καὶ τῶν ἐξηρτημένων, τὸ δικαίωμα τοῦ ἑνὸς παρὰ ἐπὶ γροσίου, τὸ εἰθισμένον νὰ λαμβάνηται ἐπὶ τοῦ ποσοῦ τῶν καταλειπομένων περιουσιῶν αὐτῶν, ἀφοῦ πρῶτον ἀφαιρεθῶσι τὰ ἔξοδα, ἀνήκει καθ' ὁλοκληρίαν εἰς τὸ βεβαιωτικὸν δικαστήριον. Διὰ τὰς κληρονομικὰς ὅμως μερίδας τῶν ἀπόντων κληρονόμων ἢ τῶν ἀγνώστων μὲν τὸ πρῶτον, εἶτα δ' ἐμφανιζομένων καὶ ἀποδεικνυόντων τὸ ἐπὶ τῆς κληρονομίας δικαίωμα αὐτῶν, ληφθήσεται ὑπὲρ τοῦ Ταμείου δι-

καίωμα δύο παράδων ἐπὶ γροσίου λόγῳ ἀπαλλαγῆς (1), τὸ δὲ λοιπὸν ἀποδίδεται τοῖς δικαιούχοις. Ἐκ δὲ τοῦ ὡρισμένου δικαιώματος, τοῦ λαμβανομένου ἐπὶ τῶν κληρονομιῶν τῶν ἀποθνησκόντων εἴτε ἐν τοῖς ἐστεγασμένοις κτήμασι τοῖς ἐντὸς τοῦ περιβόλου τοῦ ἱεροῦ τεμένους τοῦ Σουλτὰν Βαγιαζὴτ Χὰν, ἐν τῷ Ἱμαρετίῳ καὶ τοῖς λοιποῖς ἀγαθοεργοῖς ἐκείνου καταστήμασιν, εἴτε ἐν τοῖς λιθοκτίστοις δωματίοις τοῖς κειμένοις πέριξ τοῦ ἱεροῦ τεμένους Σουλτὰν Ἀχμὲδ Χὰν τοῦ Α', ἐν τοῖς εὐποιητικοῖς αὐτοῦ καθιδρύμασι, καὶ ἐν ἅπασι τοῖς προσηρτημένοις κτήμασι, κειμένοις εἰς θέσεις γνωστὰς, ἐκ τοῦ δικαιώματος τούτου τὸ ἥμισυ ἀνήκει εἰς τὸ βεβαιωτικὸν δικαστήριον, τὸ δ' ἕτερον ἥμισυ εἰς τὸ κεντρικὸν ταμεῖον· ἀπὸ τὴν μερίδα ὅμως τοῦ ἀπόντος κληρονόμου οὐδὲν δικαίωμα θέλει λαμβάνεσθαι.

Ἄρθρ. 23. Ἐξαιρέσει τῶν εἰς τὰ ἀνωτέρω ἄρθρα διαλαμβανομένων δικαιωμάτων, ἤτοι δικαιώματος μεσιτείας, τοῦ συνήθους δικαιώματος ἑνὸς παρᾶ ἐπὶ γροσίου, δικαιώματος καταχωρήσεως, καὶ τοῦ εἴς τινα βακούφια ὡρισμένου δικαιώματος ἀπαλλαγῆς, οὔτε τὸ βεβαιωτικὸν δικαστήριον, οὔτε τὸ κεντρικὸν ταμεῖον δύνανται νὰ λάβωσιν ἐπὶ τῶν ὑπὸ τοῦ *Μπέϊτ-ουλ-μαλ* ἀπογραφομένων περιουσιῶν ἕτερόν τι παρὰ τῶν ἀπόντων ἢ παρὰ τῶν ἄλλων κληρονόμων, ἐφ' οἱῳδήτινι λόγῳ, δικαιώματος, τέλους, εἰδοποιήσεως, κλπ.

Ἄρθρ. 24. Τῶν ἐν Κωνσταντινουπόλει ἀποθνησκόντων κατοίκων τῶν δύο ἱερῶν πόλεων (Μέκκας καὶ Μεδίνης) (2) ἡ περιουσία καταγράφεται ὑπὸ τοῦ βεβαιωτικοῦ δικαστηρίου, τῇ συνεργείᾳ τοῦ ἐπιτρόπου (3) τῶν δύω ἱερῶν πόλεων καὶ τοῦ διευθυντοῦ *(μουδὶρ)* τοῦ *Μπέϊτ-ουλ-μαλ*· ἀφοῦ δ' ἀφαιρεθῶσιν ἡ μεσιτεία, τὰ ἔξοδα τῆς ἐκφορᾶς, τὸ σύνηθες δικαίωμα *(ρέσμι-ἀδὴ)* (4), τὸ δικαίωμα τῆς καταχωρήσεως (5) καὶ τὸ διαθέσιμον τρίτον, τὸ ἐπίλοιπον τῆς περιουσίας παραδίδεται κατ' ἔτος εἰς τὸν κομιστὴν τῶν αὐτοκρατορικῶν δώρων πρὸς τοὺς ἱεροὺς τόπους *(σουρέϊ-χουμαγιοὺρ-ἐμιρὶ)* (6), μετὰ τῶν ἐπὶ τούτῳ συντεταγμένων καὶ

(1) Εἰς τὸ Τουρκικὸν κείμενον ὑπάρχει ἡ λέξις *ρέσμι-ταχλὶς*, σημαίνουσα κυριολεκτικῶς δικαίωμα λαμβανόμενον ἐπὶ τῇ *ἀπελευθερώσει* τῶν κληρονομικῶν μεριδίων τῶν ἀγνώστων ἢ καὶ ἀπόντων καὶ ὕστερον ἐμφανισθέντων κληρονόμων.

(2) Αἱ δύο αὗται πόλεις καλοῦνται συνήθως *Χαρεμεῖν μουχτερεμεῖν*, ἔχουσι δὲ ἄπειρα ἀναθήματα.

(3) Ἐν τῷ τουρκικῷ κειμένῳ εὑρηται ἡ λέξις *τερδζουμάν*.

(4) Τὸ δικαίωμα τοῦ ἑνὸς παρᾶ ἐπὶ γροσίου.

(5) Τὸ τῶν ἑξήκοντα παράδων ἐπὶ χιλίων γροσίων.

(6) Οὕτως ἀποκαλεῖται ὁ ἐπίτροπος τοῦ Σουλτάνου, ἢ μᾶλλον ὁ θεματοφύλαξ τῶν αὐτοκρ. δώρων, τῶν ἀποστελλομένων κατ' ἔτος εἰς τὸ προσκύνημα τῆς Μέκκας. Ἡ ἀποστολὴ αὕτη συνήθως ἀνατίθεται εἰς ἕνα τῶν

ἐνυπογράφων βίβλων, ὅπως ἀφιχθὲν ἐκεῖ διανεμηθῇ διὰ τῶν διοικητῶν Μέκκας καὶ Μεδίνης εἰς τοὺς κληρονόμους, κατὰ τὴν διακέλευσιν τοῦ ἱεροῦ νόμου, ἢ καταταχθῇ εἰς τὰς προσόδους τοῦ *Προφητικοῦ Ταμείου* (*Χαζινέϊ-νεπεβιγὲ*), ἂν ὁ ἀποθανὼν στερῆται κληρονόμων. Τὸ δὲ ὡς ἀνωτέρω λαμβανόμενον *σύνηθες δικαίωμα* ἀνήκει ἀποκλειστικῶς εἰς τὸ ταμεῖον τοῦ βεβαιωτικοῦ δικαστηρίου.

Ἄρθρ. 25. Αἱ δεόμεναι ἀπογραφῆς κληρονομίαι τῶν ἐκ τῶν ἀνακτόρων ἐξελθόντων ὑποτρόφων (*τσιρὰκ*), ὅπου δήποτε ἂν ἀποβιώσωσιν οὗτοι, καταγράφονται ὑπὸ τοῦ *Μπέϊτ-ουλ-μὰλ* τοῦ Ἐβκαφίου. Ἀφαιρουμένων δὲ τῶν ἐξόδων τῆς ἐκφορᾶς, τῆς μεσιτείας, τοῦ διαθεσίμου τρίτου, τοῦ *συνήθους* δικαιώματος καὶ τοῦ τῆς καταχωρήσεως, τὸ ὑπόλοιπον τῆς περιουσίας διανέμεται εἰς τοὺς κληρονόμους τοῦ ἀποθανόντος· μὴ ὑπαρχόντων δὲ τοιούτων, παραδίδεται εἰς τὸ ταμεῖον τῶν Αὐτοκρ. Βακουφίων. Τὸ ὡς ἀνωτέρω λαμβανόμενον *σύνηθες* δικαίωμα ἀνήκει καθ' ὁλοκληρίαν εἰς τὸ ταμεῖον τοῦ βεβαιωτικοῦ δικαστηρίου.

Ἄρθρ. 26 Ἐν περιπτώσει, καθ' ἣν ἡ κληρονομία τινὸς, ἐντὸς τῶν ὁρίων τῶν ἐν τῷ Α'. Κεφαλαίῳ σημειωθέντων ἱερῶν ἀναθημάτων ἢ ἐντὸς τῶν αὐτοῖς προσηρτημένων κτημάτων ἀποθανόντος, ἀντὶ νὰ καταγραφῇ ἐκ μέρους τοῦ *Μπέϊτ-ουλ-μὰλ* τοῦ Ἐβκαφίου, ἤθελε καταγραφῇ ἐξ ἀγνοίας ὑπὸ τοῦ δικαστηρίου τοῦ ἐπιτετραμμένου τὴν ἀπογραφὴν τῆς τῶν στρατιωτικῶν κληρονομίας (*Κησμέτι ἀσκεριὲ*), ἢ ὑπ' ἄλλων δικαστηρίων, τότε ἡ κληρονομία αὕτη σὺν τῷ ἐπὶ τούτῳ συνταχθέντι πίνακι μεταφέρεται εἰς τὸ *Μπέϊτ-ουλ-μὰλ* τοῦ Αὐτοκρ Ἐβκαφίου. Ἐφαρμόζονται δ' ἐπ' αὐτῆς αἱ αὐταὶ διατάξεις, αἱ ἀφορῶσαι τὰς λοιπὰς κληρονομίας.

Ἄρθρ. 27. Ἐν τέλει ἑκάστου μηνὸς δέον νὰ θεωρῶνται οἱ μετὰ τοῦ βεβαιωτικοῦ δικαστηρίου λογαριασμοὶ τῶν ὑπὸ τοῦ Μπέϊτ-ουλ μὰλ καταγραφομένων κληρονομιῶν· νὰ συντάσσηται ἐν εἴδει πίνακος βιβλίον περιέχον λεπτομερῶς τὰ κατὰ τὸ μηνιαῖον τοῦτο διάστημα ἐκ τῶν κληρονομιῶν εἰσπραχθέντα λόγῳ δικαιωμάτων, μεσιτειῶν καὶ λοιπῶν, σημειουμένου ἰδίᾳ τοῦ εἰς τὸ βεβαιωτικὸν δικαστήριον ἀνήκοντος ποσοῦ, καὶ τοῦ εἰς τὸ κεντρικὸν ταμεῖον (*χαζινεϊ δζελλιλὲ*) παραδοτέου. Τὸ δὲ ποσὸν τοῦτο νὰ παραδίδηται ἀκολούθως εἰς τὸν πρὸς ὃν ὅρον, τουτέστι τὸ μὲν εἰς τὸ βεβαιωτικὸν δικαστήριον ἀνῆκον, εἰς τὸν ἁρμόδιον ὑπάλληλον αὐτοῦ, τὸ δὲ εἰς τὸ κεντρικὸν ταμεῖον, εἰς αὐτό. Πρὸς δὲ ἥ τε εἴσπραξις τῶν ὀφειλομένων εἰς τὴν κληρονομίαν, καὶ ἡ διεξαγωγὴ τῶν λοιπῶν ὑποθέσεων αὐτῆς, δέον νὰ περατοῦται τὸ πολὺ ἐντὸς τριῶν μηνῶν, καὶ νὰ συντάσσηται ἀφεύκτως ὁ τῆς διανομῆς πίναξ. Ἐν ἐναντίᾳ

ἐν τέλει· ἀναχωρεῖ δὲ ἐκ Κ)λεως ἐν μεγάλῃ πομπῇ τῇ 12 Ῥεδζὲπ, πέντε μῆνας πρὸ τῶν ἑορτῶν τῆς θυσίας καὶ τῆς προσκυνήσεως.

δὲ περιπτώσει, καθ' ἣν μὴ διευθετηθέντα τὰ πράγματα κληρονομίας τινὸς μένουσιν ἐκκρεμῆ ἄνευ λόγου μέχρι τῆς λήξεως τῆς ὡρισμένης τριμηνίας, καθίστανται ἕνεκα τούτου ὑπεύθυνοι οἱ ἁρμόδιοι ὑπάλληλοι.

Ἄρθρ. 28. Διὰ τοὺς κατοικοῦντας ἐντὸς τῶν ὁρίων τοῦ ἀναθήματος *Χαζρέτι Χαλὶλ*, ὡς καὶ τοὺς ἐντὸς τῶν ἐστεγασμένων καὶ λοιπῶν κτημάτων, τῶν κειμένων ἐν τοῖς ὑπαγομένοις εἰς τὸ Βακούφιον Σουλτὰν Ἀχμὲτ Χὰν τοῦ Α', Γαλατᾷ καὶ τοῖς προσαρτήμασιν αὐτοῦ, ὅταν οὗτοι ἔχωσι κληρονόμον ἀπόντα, ἢ οὐδένα ἔχωσι κληρονόμον, αἱ περὶ διαθήκης, δηλώσεως κυριότητος, δωρεᾶς καὶ τῶν τοιούτων ὑποθέσεις αὐτῶν θεωροῦνται καὶ διεξάγονται μόνον ἐκ μέρους τοῦ βεβαιωτικοῦ δικαστηρίου, παρόντος τοῦ διευθυντοῦ τοῦ *Μπέιτ-ουλ-μὰλ* ἢ ἀντιπροσώπου αὐτοῦ, τὰ δὲ λοιπὰ δικαστήρια δὲν ἀναμίγνυνται εἰς παρόμοια ἀντικείμενα.

Ἄρθρ. 29. Καθόσον ἀφορᾷ τὴν διεξαγωγὴν τῶν εἰς διαθήκης δηλώσεις κυριότητος, δωρεὰς καὶ τὰ παραπλήσια ἀναγομένων ὑποθέσεων τῶν κατοικούντων ἐντὸς τῶν ὁρίων καὶ τῶν προσηρτημένων κτημάτων ὅλων τῶν προεκτεθέντων ἤδη ἀφιερωμάτων, ἐξαιρέσει τῶν ἐν τῷ 28 ἄρθρῳ διαλαμβανομένων, περὶ τὴν διεξαγωγὴν τῶν ὑποθέσεων τούτων ἁρμόδιον ἐστὶν οὐ μόνον τὸ βεβαιωτικὸν δικαστήριον, ἐν γνώσει καὶ τοῦ *Μπέιτ-ουλ-μὰλ*, ἀλλὰ καὶ τὰ λοιπὰ δικαστήρια.

Ἄρθρ. 30. Τὰ ἐντὸς τῶν ὁρίων καὶ τῶν προσηρτημένων κτημάτων πάντων τῶν ἐν τῷ πρώτῳ κεφαλαίῳ τοῦ παρόντος κανονισμοῦ ἐκτεθέντων ἱερῶν Βακουφίων ἐκκείμενα πράγματα καὶ κτήματα, ὧν οἱ κύριοι εἰσὶν ἄφαντοι, ἢ ἀποδημοῦσι, καταγράφονται ἐκ μέρους τοῦ Μπέϊτ-ουλ-μὰλ τοῦ Εὐκαφίου, ἐφαρμόζονται δ' ἐπ' αὐτῶν καθ' ὁλοκληρίαν αἱ διατάξεις τοῦ δευτέρου κεφαλαίου.

Ἄρθρον ἀκροτελεύτιον.

Ὁ Κανονισμὸς οὗτος ἰσχύει ἀπὸ τῆς χρονολογίας τῆς δημοσιεύσεως αὐτοῦ. Καταργοῦνται δὲ ἅπαντα, ἀρχαιότερά τε καὶ μεταγενέστερα, τὰ ὑψηλὰ διατάγματα καὶ οἱ κανονισμοὶ, οἱ ἄχρι τοῦδε ἐκδοθέντες περὶ τῶν ὑπὸ τοῦ Μπέϊτ-ουλ-μὰλ καταγραφομένων κληρονομιῶν, καὶ τῶν ταύταις ἀναγομένων, καθ' ὅσον ἀντίκεινται εἰς τὰ ἐν τῷ παρόντι ὁριζόμενα.

ΝΕΩΤΕΡΟΣ ΝΟΜΟΣ

Περὶ εἴδους τινος γ ε δ ι κ ί ω ν, τὰ ὁποῖα κατέχονται ὡς ἰδιοκτησίαι.

(Τῇ 8 Ζιλχιδζὲ 1277 (1861).

ΠΡΟΟΙΜΙΟΝ.

Συνεπείᾳ τῆς δι' Ὑψηλοῦ Αὐτοκρατορικοῦ διατάγματος ἐπὶ τῇ βάσει τῶν ἀποφάσεων τοῦ τε ὑψηλοῦ ἐπὶ τοῦ *ταντζιματίου* συμβουλίου καὶ τοῦ συμβουλίου τῶν Ὑπουργῶν καθιερωθείσης ἀρχῆς, ὅπως μὴ δίδωνται τοῦ λοιποῦ γεδίκια, μηδὲ πωλῶνται τὰ χηρεύοντα καὶ μὴ ἔχοντα ὡρισμένην τινὰ θέσιν γεδίκια (*Χαβαϊ-γκεδίκ*), τοῦτο δὲ ἕνεκα τῶν δυσχερειῶν, ὅσας συνεπήγετο ἡ τῶν γεδικίων αὕτη ὑπόθεσις, ἀπηγορεύθη ἀπολύτως ἡ τοὐντεῦθεν ἔκδοσις νέων τίτλων (*σενὲτ*) διὰ γεδίκια εἴτε ἐκ μέρους τῶν γραφείων καὶ τῶν ἱεροδικαστηρίων (*μεχκεμὲ*), εἴτε ἐκ μέρους τοῦ ταμείου τῶν Αὐτοκρατορικῶν Βακουφίων· οὐδ' ἐπιτρέπεται νὰ μετατραπῶσιν εἰς βακούφια ὅσα γεδίκια εὑρηνται κατεχόμενα ἔκπαλαι καὶ διαχειριζόμενα εἴτε ἐξ ὁλοκλήρου ὡς τοιαῦτα, εἴτε ἐν μέρει μὲν ὡρισμένῳ ὡς ἰδιοκτησίαι, ἐν μέρει δὲ, ὡς ἀφιερωμένα κτήματα δυνάμει θεσπίσματος ἢ τίτλου (*χοδζὲτ*) (1) τῶν ἱεροδικαστηρίων, ἢ ἀντιγράφου ὑπὸ τῶν γραφείων ἐκδεδομένου, συνεπείᾳ δὲ τούτου ν' ἀνταλλαγῶσι τὰ χοδζέτια καὶ ἀντίτυπα ταῦτα δι' ἑτέρων ἐγγράφων παρὰ τοῦ εἰρημένου Ταμείου λαμβανομένων. Ἐπειδὴ δὲ ἡ εἰς ἓν δικαστήριον ὑπαγωγὴ ὅλων τῶν ἀφορώντων τὰ οὕτω πως διατηρούμενα ὡς ἰδιόκτητα, κείμενα δὲ εἰς τὴν Κωνσταντινούπολιν καὶ τὰς τρεῖς πόλεις: Ἐγιοὺπ, Γαλατᾶν καὶ Χρυσούπολιν γεδίκια, ἐξαιρέσει μόνον τῶν γεδικίων τῶν καπνοπωλείων, ἅτινα ἐξήρτηνται ἀπὸ τῶν ἱεροδικαστηρίων τῶν ἀνωτέρω τριῶν πόλεων, ἐθεωρήθη παραίτιος εὐταξίας καὶ ἄλλων προσέτι ὠφελημάτων, ὥρισται ὅπως αἵ τε ἀγοροπωλησίαι καὶ αἱ λοιπαὶ ἐπ' αὐτῶν πράξεις διεξάγωνται τοῦ λοιποῦ ἐν μόνῳ τῷ ἱεροδικαστηρίῳ τῆς Κωνσταντινουπόλεως. Ἐκανονίσθησαν δὲ ὅ τε τρόπος τῆς

(1) *Χοδζὲτ*=θέσπισμα, ἔγγραφον παρέχον ἄδειαν ἰδιοκτησίας καὶ διὰ τὰ τρία εἴδη τῶν ἰδιοκτησιῶν· καὶ τὴν λέξιν ταύτην δὲν θέλομεν μεταφράσει ὡς εὔχρηστον καὶ γνωστήν.

διεξαγωγῆς τῶν ὑποθέσεων καὶ τὰ καθήκοντα τῶν ἱεροδικαστηρίων ὡς ἑξῆς.

Ἄρθρ. 1. Ἅπασαι αἱ ὑποθέσεις καὶ αἱ ἀναφυόμεναι δίκαι, αἱ ἀφορῶσαι τὰ διάφορα γεδίκια Κωνσταντινουπόλεως καὶ τῶν ἑτέρων τριῶν πόλεων, τὰ κατεχόμενα ὡς ἰδιοκτησίαι (ἐκτὸς τῶν γεδικίων τῶν καπνοπωλείων, ὡς ὑπαγομένων εἰς τὰ ἱεροδικαστήρια Ἐγιοὺπ, Γαλατᾶ καὶ Χρυσουπόλεως), οἷον ἡ ἀγοροπωλησία, ἡ δήλωσις κυριότητος, ἡ δωρεὰ αὐτῶν κλπ, ἐκτὸς τῆς ὑποθηκεύσεως, διεξάγονται ἀποκλειστικῶς καὶ ὡρισμένως ὑπὸ τοῦ ἱεροδικαστηρίου Κωνσταντινουπόλεως, παρ' οὗ καὶ μόνου ἐκδίδονται αἵ τε περὶ τούτων ἀποφάσεις καὶ τὰ χοδζέτια.

Ἄρθρ. 2. Ἅπασαι αἱ ὡς ἀνωτέρω διαδικασίαι καὶ ὑποθέσεις διὰ τὰ γεδίκια τῶν καπνοπωλείων Ἐγιοὺπ, Γαλατᾶ καὶ Χρυσουπόλεως, ἐκτὸς τῆς ὑποθηκεύσεως, διεξάγονται, ὡς πρότερον, ὑπὸ τοῦ ἱεροδικαστηρίου τῆς πόλεως, ἐν ᾗ κεῖνται.

Ἄρθρ. 3. Οἱ δανειζόμενοι χρήματα ἀφιερωμένα ἢ ἐκ περιουσίας ἀνηλίκων καὶ ἐνηλίκων, κατατεθειμένης ἐν τῷ ἱεροδικαστηρίῳ τοῦ στρατιωτικοῦ *κασὲμ* (1), ἢ ἐν τοῖς λοιποῖς ἱεροδικαστηρίοις, δύνανται νὰ ὑποθηκεύσωσιν ἀπέναντι τοῦ χρέους των τὰ γεδίκια αὐτῶν, τὰ δι' ἐγκύρων τίτλων κατεχόμενα ὡς ἰδιοκτησίαι, ἐν ὡρισμένῃ δὲ θέσει εὑρισκόμενα. Τὸ δὲ τῆς ὑποθηκεύσεως δηλωτικὸν *(χοδζὲτ)* δίδεται ὑπὸ τοῦ ἱεροδικαστηρίου, ἐν ᾧ συνωμολογήθη τὸ δάνειον, τῆς διεξαγωγῆς τῶν τοιούτων ὑποθηκεύσεων μὴ ἀνηκούσης μόνον εἰς τὸ τῆς Κωνσταντινουπόλεως ἱεροδικαστήριον· ἐν τοσούτῳ, ἐπειδὴ κατὰ τὸ παρακατιὸν 17ον ἄρθρον δέον νὰ κρατηθῇ νέον βιβλίον τοῦ λοιποῦ διὰ τὰ ὡς ἰδιοκτησίαι κατεχόμενα γεδίκια, θέλει δηλοποιεῖσθαι ἥ τε ὑποθήκευσις καὶ ἡ λύσις τῆς ὑποθήκης, διὰ μὲν τὰ γεδίκια τῶν καπνοπωλείων, τῶν εὑρισκομένων εἰς Ἐγιοὺπ, Γαλατᾶν καὶ Χρυσούπολιν, εἰς τὸ ἱεροδικαστήριον τῆς πόλεως ἔνθα κεῖνται, διὰ δὲ τὰ λοιπὰ γεδίκια, εἰς τὸ δικαστήριον τῆς Κων]πόλεως, ὅπως γίνηται σημείωσις ἐν τῇ βίβλῳ ταύτῃ.

Ἄρθρ. 4. Ἀποβιώσαντός τινος τῶν κατεχόντων γεδίκια ὡς ἰδιοκτησίας ἐν Κων)πόλει καὶ ταῖς τρισὶ πόλεσιν, ἡ περιουσία αὐτοῦ, συμφώνως ταῖς διατάξεσι τοῦ κανονισμοῦ τῶν ἱεροδικαστηρίων, ἀπογράφεται ὑπὸ

(1) *Κησμέτι ἀσκεριγὲ μεχκεμεσὶ* ὀνομάζεται τὸ δικαστήριον, τὸ ἐκπληροῦν χρέη *κασὲμ*, καὶ ὅπερ ὀφείλει νὰ ἐνεργῇ τὴν ἀπογραφὴν τῆς τῶν στρατιωτικῶν περιουσίας εἰς χρήματα καὶ πράγματα εἴτε εἰς συντάξεις. *Καισὰμ*, τὸ κοινῶς *κασσέμι*, εἶναι κυριολεκτικῶς μὲν ὁ διανομεὺς τῶν χαρίτων καὶ κληροδοτημάτων, μεταφορικῶς δὲ τὸ μέρος, ἔνθα φυλάσσεται ἡ περιουσία τῶν ὀρφανῶν καὶ παίδων καὶ διαχειρίζεται ἐπ' ὠφελείᾳ αὐτῶν· οὕτως ὀνομάζεται προσέτι καὶ ὁ διαχειριστὴς ἢ καὶ καταγραφεὺς τῶν περιουσιῶν τούτων.

τοῦ δικαστηρίου, ἐν τῇ περιφερείᾳ τοῦ ὁποίου ἔκκειται· διὰ δὲ τὰ γεδίκια ὅμως τὰ περιλαμβανόμενα ἐν τοιαύταις περιουσίαις πρέπει νὰ δίδηται ἐκ μέρους τοῦ δικαστηρίου, ὅπερ ἤθελεν ἐκτελέσει τὴν ἀπογραφὴν, δηλωτικὸν ἔγγραφον (*ἴλμου χαπὲρ*) τῆς πράξεως ταύτης, εἰς τὸ ἱεροδικαστήριον μὲν τῆς Κων]πόλεως, ἂν τὰ γεδίκια ὦσιν ἐκ τῶν ὁριζομένων ἐν τῷ πρώτῳ ἄρθρῳ, εἰς τὰ τοῦ Ἐγιοὺπ δὲ, τῆς Χρυσουπόλεως καὶ τοῦ Γαλατᾶ, ἂν ὦσιν ἐκ τῶν τοῦ δευτέρου] ἄρθρου, ὅπως συντάττωνται καὶ ἐκδίδωνται ὑπ' αὐτῶν καὶ μόνων τὰ ἔγγραφα τῆς ἀγοροπωλησίας, τῆς ἀδείας τῆς κτήσεως καὶ τῆς λόγῳ κληρονομίας μεταβιβάσεως αὐτῶν.

Ἄρθρ. 5. Ἐν περιπτώσει, καθ' ἣν τις τῶν νεμομένων γεδίκιον ὡς ἰδιοκτησίαν ἐξ ὁλοκλήρου ἢ καθ' ὡρισμένην τινὰ μερίδα παρουσιασθῇ ἐνώπιον τοῦ ἱεροδικαστηρίου ὅπως πωλήσῃ αὐτὸ εἰς ἕτερον, πρῶτον μὲν λαμβάνονται ὑπ' ὄψιν οἱ ἐπίσημοι τίτλοι, οἷον τὸ εἰς χεῖράς του χοδζέτιον τοῦ ἱεροδικαστηρίου, ἢ τὸ ὑπὸ τοῦ ἁρμοδίου γραφείου δοθὲν ἀντίγραφον, καὶ οἱ ἀρχαῖοι οἱ φέροντες χρονολογίαν προγενεστέραν τῆς τοῦ 1247 ἔτους ἐγίρας (σωτηρίου ἔτους 1839), ἂν ὑπάρχωσιν, ἔπειτα δὲ λαμβάνονται αἱ δέουσαι πληροφορίαι παρὰ τῆς συντεχνίας, εἰς ἣν ἀνήκει τὸ πωληθησόμενον γεδίκιον, καὶ οὕτως ἐξακριβωθέντος ὅτι ὁ πωλῶν εἶναι ἀληθὴς κύριος τοῦ ἐν λόγῳ γεδικίου, ἐπὶ τῇ δηλώσει αὐτοῦ, παρόντος τοῦ ἐπιμελητοῦ (*κεχαγιᾶ*) τῆς συντεχνίας, ἐκδίδεται τὸ πρὸς τὸν ἀγοραστὴν χοδζέτιον.

Ἄρθρ. 6. Ἂν ὁ πωλῶν δὲν ἔχῃ ἀνὰ χεῖρας τίτλους ἐγκύρους, οἷον χοδζέτιον ἱεροδικαστηρίου, ἢ ἀντίγραφον τῶν γραφείων, ἢ ἔχῃ μὲν χοδζέτια ἢ ἀντίγραφον χρονολογίας μεταγενεστέρας τῆς τοῦ ὡς ἄνωθεν ἔτους 1247, ἀπορῇ δὲ τίτλων ἀρχαίων χρονολογίας προγενεστέρας τῆς ἐκτεθείσης, τότε τὸ ἱεροδικαστήριον ἐξετάζει τοὺς Κώδηκας (1) καὶ τὰ ἀρχεῖα τῶν γραφείων, καὶ ἂν διὰ τὸ περὶ οὗ πρόκειται γεδίκιον ὑπάρχῃ σημείωσις προγενεστέρα τοῦ 1247, διεκπεραιοῦται ἡ ἀγοροπωλησία, ἐκτελουμένων, πρῶτον τῶν ἐν τῷ 5ῳ ἄρθρῳ δηλουμένων ἀναγκαίων ἐξακριβώσεων, ἐπὶ παρουσίᾳ τοῦ ἐπιμελητοῦ (*κεχαγιᾶ*) τῆς συντεχνίας.

Ἄρθρ. 7. Τὰ ἀγγελτήρια χοδζέτια (*ἰχπὰρ χοδζετὶ*), τὰ παρουσιαζόμενα ὑπό τινος πρὸς ἐπιστήριξιν τῆς ἐπὶ γεδικίου κατοχῆς αὐτοῦ, δὲν θεωροῦνται ὡς ἀποδεικτικὴν ἰσχὺν ἔχοντες τίτλοι. Ἀλλ' ἄν τις προτείνῃ δικαίωμα κυριότητος ἐπὶ γεδικίου, προσάγων ἐπὶ τούτῳ μόνον ἀγγελτήριον χοδζέτιον, χρονολογίας προγενεστέρας τῆς τοῦ 1247, ἢ σημείωσιν ἐγγραφῆς αὐτοῦ φέρουσαν τὴν αὐτὴν χρονολογίαν, τότε, παρόντος ἀναποδράστως ἐν τῷ ἱεροδικαστηρίῳ τοῦ κυρίου τοῦ κτήματος, ἐξετάζεται καὶ

(1) *Σιδζιλλὰτ* ἔνθα καταχωροῦνται τὰ θεσπίσματα (*Χοδζέτια*) καὶ αἱ ἀποφάσεις τῶν ἱεροδικαστηρίων.

ἐξακριβοῦται πρῶτον πῶς τὸ γεδίκιον περιῆλθεν εἰς τὴν νομὴν τοῦ ἀξιοῦντος ὅτι ἔχει αὐτήν, ὑπὸ τίνων διεχειρίσθη, ἀπὸ πόσου καιροῦ κατέχεται καὶ ὁπόσον ἐνοίκιον δίδεται εἰς τὸν κύριον τοῦ κτήματος, τῶν πληροφοριῶν τούτων λαμβανομένων παρά τε τῆς συντεχνίας καὶ ἄλλων, ἐχόντων γνῶσιν αὐτῶν· ἐν ἀνάγκῃ δὲ ἀποστέλλεται ἐπὶ τούτῳ εἰς τὸ μέρος, ὅπου κεῖται τὸ γεδίκιον, ὑπάλληλος πρὸς περισσοτέραν βεβαιότητα. Ἀφοῦ δὲ ἀποδειχθῇ ἀκριβῶς τὸ ἀρχαῖον καὶ μόνιμον τοῦ περὶ οὗ ὁ λόγος γεδικίου καὶ τὸ ἀληθὲς τῆς νομῆς τῶν ἀξιούντων ὅτι ἔχουσι ταύτην, τότε διαπεραιοῦται ἡ ἀγοροπωλησία καὶ αἱ ἄλλαι σχετικαὶ πρὸς τοῦτο ὑποθέσεις. Εἰς τὸ κατὰ συνέπειαν ἐκδοθησόμενον ἔγγραφον δέον ν' ἀναφέρωνται λεπτομερῶς ἅπασαι αἱ γενόμεναι ἐξακριβώσεις.

Ἄρθρ. 8. Θεωροῦνται ὡς μηδόλως ὑφιστάμενα τὰ γεδίκια, περὶ ὧν προσάγεται τίτλος ἢ σημείωσις ἐγγραφῆς ἐν τοῖς Κώδηξιν, ἢ προσάγονται μὲν τοιαῦτα, ἀλλὰ χρονολογίας μεταγενεστέρας τῆς τοῦ 1247 ἔτους, οὐδ' εὑρίσκονται τίτλοι ἢ ἐγγραφαὶ αὐτῶν κατ' ἐποχὴν ἀρχαιοτέραν τῆς ῥηθείσης, ἐξαιρουμένων ἐν τούτοις τῶν ἐν Κωνσταντινουπόλει καὶ ταῖς τρισὶ πόλεσιν: Ἐγιούπ, Γαλατᾶ καὶ Χρυσουπόλει κειμένων γεδικίων τῶν ἀλευράδων, ῥαντσελάδων, ἀρτοποιῶν καὶ καπνοπωλῶν. Ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει δὲν λαμβάνεται ὑπ' ὄψιν ἡ διαβεβαίωσις τῆς συντεχνίας καὶ τῶν ἰδιοκτητῶν, ἀπαγορεύεται δὲ ἡ παρά τινος γραφείου ἢ ἱεροδικαστηρίου ἔκδοσις ἐγγράφων, οἷον ἀποφάσεων, χοδζετίων καὶ τῶν παραπλησίων, ἕνεκα ἀγοροπωλησίας, ἢ δίκης, ἢ ἄλλης τινος ὑποθέσεως, σχετικῆς πρὸς τὰ ῥηθέντα γεδίκια. Ἐπὶ πλέον, οἱ κύριοι τῶν κτημάτων, ἐφ' ὧν ταῦτα ὑπάρχουσι, δικαιοῦνται νὰ τὰ καταργήσωσιν.

Ἄρθρ. 9. Εἰς τὰς διατάξεις τῶν ἀνωτέρω 5, 6 καὶ 7 ἄρθρων ὑπάγονται ἐπίσης καὶ τὰ ἐν Κωνσταντινουπόλει καὶ ταῖς τρισὶ πόλεσιν εὑρισκόμενα γεδίκια τῶν ἀλευράδων, ῥαντσελάδων, ἀρτοποιῶν καὶ καπνοπωλῶν· διαφέρουσι δὲ μόνον ἐπειδὴ ἐπὶ τούτων θεωροῦνται ἔγκυρα καὶ τὰ ἀπὸ τοῦ 1247 ἄχρι τοῦ ἤδη ἰσταμένου ἔτους 1277 (1) (1861) δοθέντα ὑπὸ τῶν γραφείων ἀντίγραφα. Κατὰ συνέπειαν δέον νὰ διεκπεραιῶνται αἱ ἀγοροπωλησίαι καὶ λοιπαὶ αὐτῶν ὑποθέσεις, ἀφοῦ πρῶτον ἐκτελεσθῶσιν αἱ ἀνήκουσαι ἐξακριβώσεις.

Ἄρθρ. 10. Αἱ ἀφορῶσαι τὰ ὡς μούλκια κατεχόμενα γεδίκια ὑποθέσεις, οἷον δωρεαί, μεταβιβάσεις κληρονομικῷ λόγῳ, ὑποθηκεύσεις κλπ, καὶ αἱ περὶ τούτων δίκαι δέον νὰ διεξάγωνται, τηρουμένων ἀκριβῶς τῶν διατάξεων τῶν ἐν τοῖς προηγουμένοις 5, 6, 7, 8 καὶ 9 ἄρθροις.

Ἄρθρ. 11. Ἀπαγορεύεται ἡ ἐνέργεια τῆς τε ἀγοροπωλησίας καὶ τῶν λοιπῶν ὑποθέσεων τῶν γεδικίων, τῶν ὡς ἰδιοκτησίαι κατεχομένων, ἂν δὲν

(1) Ἔτος τῆς συντάξεως τοῦ παρόντος νόμου.

εὑρίσκηται παρὼν ὁ ἐπιμελητὴς τῆς σχετικῆς συντεχνίας καὶ δὲν ληφθῇ παρ' αὐτοῦ δηλωτικὸν ἔγγραφον (*ἵλμι-χαμπέρ*).

Ἄρθρ. 12. Εἰς τὰ γεδίκια τὰ ὡς ἰδιοκτησίας κατεχόμενα δυνάμει ὑψηλῶν διαταγμάτων ἢ ὑπὸ τῶν γραφείων ἐκδοθέντων δηλωτικῶν, καὶ ὧν αἱ θέσεις ὁρίζονται ἐν τοῖς προμνησθεῖσιν ἐγγράφοις, ἢ δὲν ὁρίζονται αἱ θέσεις μὲν, ἐξακριβοῦται ὅμως τὸ ποσὸν, ἐφαρμόζονται καθ' ὁλοκληρίαν αἱ ἐν τοῖς ἀνωτέρω ἄρθροις διατάξεις.

Ἄρθρ. 13. Εἰς τὰ χοδζέτια, τὰ δοθησόμενα ἐν γένει διὰ τὰ ὡς ἰδιοκτησίας κατεχόμενα γεδίκια, δέον νὰ γίνηται σαφὴς μνεία τοῦ ἀρχῆθεν πληρονομένου ἐνοικίου τοῦ κτήματος, ἐφ' οὗ ὑπάρχουσι, νὰ ὁρίζωνται δὲ εὐκρινῶς τὰ ὅρια αὐτῶν καὶ ἐκ τῶν τεσσάρων μερῶν, ὡς καὶ τὰ ἀρχαῖα αὐτῶν ἐξαρτήματα.

Ἄρθρ. 14. Τὰ ἀρχαῖα ἐνοίκια τῶν μουλκίων δὲν ἐπαυξάνονται ἄνευ τῆς συγκαταθέσεως τῶν κατεχόντων τὰ γεδίκια.

Ἄρθρ. 15. Τὰ ἱεροδικαστήρια θέλουσιν ἀποῤῥίπτει τὰς ἀγωγὰς, ἃς ἤθελον κινήσει οἱ κύριοι τῶν μουλκίων, περὶ ἄρσεως καὶ καταργήσεως τῶν ἐν αὐταῖς εὑρισκομένων γεδικίων, ἅμα ὡς ἤθελεν ἀποδειχθῇ ὅτι κατέχονται ταῦτα ὡς ἰδιοκτησίαι δυνάμει ἐπισήμων καὶ ἐγκύρων τίτλων.

Ἄρθρ. 16. Τὰ ὡς βακούφια κατεχόμενα, μὴ ἐγκείμενα δὲ ἀναποσπάστως εἰς ὡρισμένην τινὰ θέσιν (*ἐναέρια*) γεδίκια (1), χρεύσαντα κατόχου, εἰς οὐδένα πλέον πωλοῦνται, ἐξαλειφομένης τῆς εἰς τὰ βιβλία τοῦ Ταμείου τῶν Αὐτοκρ. Βακουφίων ὑπαρχούσης περὶ αὐτῶν σημειώσεως· ἐπίσης καὶ τὰ ὡς μούλκια κατεχόμενα, μὴ ὄντα δὲ ἀναπόσπαστα ἐξ ὡρισμένης θέσεως, περιερχόμενα εἰς τὸ Δημόσιον ἅμα τῷ θανάτῳ τοῦ κατόχου αὐτῶν ἄνευ κληρονόμου, δὲν εἶναι ἐκποιητέα, ἐξαλείφεται δὲ ἡ σημείωσις αὐτῶν ἀπὸ τὰ βιβλία τῶν ἱεροδικαστηρίων ἢ τῶν γραφείων.

Ἄρθρ. 17. Ἐκτὸς τῶν Κωδήκων θέλει κρατεῖσθαι καὶ ἀνὰ ἓν βιβλίον εἰς τὰ ἱεροδικαστήρια μὲν τοῦ Ἐγιοὺπ, Γαλατᾶ καὶ Χρυσουπόλεως μόνον διὰ τὰ αὐτόθι ὑπάρχοντα γεδίκια τῶν καπνοπωλείων, εἰς τὸ τῆς Κων]πόλεως δὲ, καὶ διὰ τὰ λοιπὰ γεδίκια. Ἐν τῷ βιβλίῳ τούτῳ δέον νὰ σημειῶνται τοῦ λοιποῦ συντόμως αἱ ἑκάστοτε διεκπεραιούμεναι διάφοροι περὶ τῶν γεδικίων ὑποθέσεις. Τὰ χοδζέτια καὶ αἱ ἀποφάσεις (*ἰλὰμ*), αἱ περὶ αὐτῶν ἐκδιδόμεναι, δέον νὰ ἐγγράφωνται χωριστὰ ἐν τοῖς κώδηξιν.

Ἄρθρ. 18. Ἐκ τῶν ἐκδιδομένων χοδζετίων καὶ ἀποφάσεων περὶ ἀγοροπωλησίας, περὶ δικῶν καὶ λοιπῶν πράξεων ἐπὶ γεδικίων, τῶν κα-

---

(1) Τὰ γεδίκια ταῦτα ὀνομάζονται *χαβαΐ-γεδίκ*, ἐπειδὴ οἱ νομεῖς αὐτῶν δύνανται νὰ τὰ μεταφέρωσιν εἰς οἱονδήποτε μέρος θελήσωσι, τῇ συναινέσει τοῦ ἰδιοκτήτου, ἢ τοῦ κατέχοντος τὸ Βακούφιον.

τεχομένων ὡς μούλκια, λαμβάνονται δικαιώματα, συνῳδὰ τῷ περὶ ἱεροδικαστηρίων κανονισμῷ.

Ἄρθρ 19. Ἀπαγορεύεται εἰς τὰ ἱεροδικαστήρια νὰ ἐγγράφωσι τοῦ λοιποῦ τὴν εἰς εὐποιητικὰ καθιδρύματα ἀφιέρωσιν τῶν ὡς μούλκια κατεχομένων γεδικίων.

Ἀκροτελεύτια ἄρθρα.

Ἄρθρ. 20. Ἀπὸ τῆς ἡμέρας τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος νόμου, ἅπαντες ὀφείλουσι νὰ συμμορφωθῶσιν ἀκριβῶς καὶ ἐνεργῶσι συμφώνως ταῖς διατάξεσιν αὐτοῦ, μὴ λαμβάνοντες ὑπ' ὄψιν πάντα κανονισμὸν ἢ διάταγμα περὶ τῶν δίκην ἰδιοκτησιῶν κατεχομένων γεδικίων, ἐγγεγραμμένον εἰς τοὺς Κώδηκας, ἢ τὰς βίβλους τῶν γραφείων, οὗ αἱ διατάξεις ἤθελον ἀντίκεισθαι τῷ νόμῳ τούτῳ.

Ἄρθρ. 21. Οἱ τοῦ λοιποῦ ὡς ἐκ τῆς φορᾶς τῶν πραγμάτων καὶ τῆς ἀλληλουχίας τῶν περιστάσεων θεωρηθησόμενοι ἀναγκαῖοι θεσμοὶ προσαρτηθήσονται τῷ παρόντι νόμῳ.

ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ

Διαγράφων τὸν τρόπον, καθ' ὃν εἷς ὑπάλληλος, ἐπέχων θέσιν Καϊμακάμη, φέρων δὲ τὸν τίτλον «Διευθυντὴς ἐπὶ τῶν δικαιογράφων», καὶ δύω παρ' αὐτῷ διορισθησόμενοι βοηθοὶ θέλουσι διεξάγει τὰ περὶ ἐκποιήσεων, μεταβιβάσεων, δικαιώματι κληρονομικῷ, καὶ τὰ τοιαῦτα, ἀφορῶντα τὰ ἐξεγασμένα οἰκοδομήματα καὶ λοιπὰ κτήματα καὶ τὰς γαίας ὅλων ἐν γένει τῶν ἀφιερωμάτων τῶν διοικουμένων ἢ ἐπιτηρουμένων ὑπὸ τοῦ ὑπουργείου τῶν Αὐτοκρ. Βακουφίων, ἐν τῷ ἐπὶ τούτῳ ὁρισθησομένῳ τόπῳ τοῦ Ταμείου τῶν ῥηθέντων ἀφιερωμάτων, ἔνθα μετενεχθήσονται τὰ περὶ αὐτῶν ἀρχεῖα ἀπὸ τῶν «δωματίων τῶν ἀναθημάτων τῶν αὐτοκρατόρων», ἐν οἷς ἄχρι τοῦδε ἐθεωροῦντο αἱ ὑποθέσεις αὗται διὰ Τοποτηρητοῦ (Καϊμακάμη).

(Τῇ 19 Σεφὲρ 1272.)

Ἄρθρ. 1. Ὡς τὰ ἐν τοῖς δωματίοις τῶν αὐτοκρατορικῶν Βακουφίων ὑπάρχοντα βιβλία καὶ λοιπὰ ἔγγραφα περὶ τῶν ῥηθέντων ἐστεγασμένων τε καὶ ἄλλων κτημάτων μετακομισθήσονται ἅπαντα εἰς τὸν μνησθέντα τόπον, οὕτω καὶ τὰ βιβλία, ἅτινα ἤθελον τυχὸν εὑρεθῇ εἰς χεῖρας τινῶν διαχειριστῶν κατὰ τὰ ὡρισμένα (ἐν τῷ ἀφιερωτηρίῳ) θέλουσιν ἐπίσης μετακομισθῇ εἰς τὸ αὐτὸ μέρος, οὐδὲν δὲ τοιοῦτον θέλει μείνει ἀλλαχοῦ.

Ἄρθρ. 2. Καὶ αἱ μὲν σημειώσεις περὶ τῶν ἀφιερωμάτων, τῶν ὑπὸ τοῦ ὑπουργείου τῶν αὐτοκρ. Βακουφίων διοικουμένων, οὖσαι τακτικαὶ, θεωροῦνται ὑπὸ τοῦ Ταμείου ἰσχυραὶ καὶ ἔγκυροι· ἀλλ' ἐν τοῖς βιβλίοις τῶν ἁπλῶς ἐπιτηρουμένων ἀφιερωμάτων, πιθανὸν νὰ ὑπάρχωσι σημειώσεις μὴ ἐχόμεναι ἀκριβείας, καὶ ἑπομένως πίστεως ἀνάξιαι. Ἐκ τῶν σημειώσεων ὅθεν τῶν ἐν τοῖς βιβλίοις τούτοις, αἱ μὲν γεγραμμέναι οὕτως ὥστε νὰ παρέχωσι βεβαιότητα περὶ τοῦ κύρους αὐτῶν, γίνονται δεκταὶ ὡς ἔχουσιν, αἱ λοιπαὶ δὲ, αἱ μὴ δοκοῦσαι ἀξιόπιστοι, παραβάλλονται πρὸς τοὺς τῶν κατόχων τίτλους, καὶ διορθοῦνται κατὰ τὸ δέον, συνταττομένων ἐκ νέου τῶν σχετικῶν βιβλίων.

Ἄρθρ. 3. Ἐν τε τοῖς γενησομένοις δεκτοῖς ὡς ἔχουσι, καὶ ἐν τοῖς ἐκ νέου συνταχθησομένοις βιβλίοις τούτοις ἑκάστη σημείωσις σφραγισθήσε-

ται, κάτωθεν τῆς χρονολογίας αὐτῆς, δι' ἰδιαιτέρας σφραγίδος, δοθησομένης ἐπὶ τούτῳ.

Ἄρθρ. 4. Ἡ διάταξις αὕτη, περὶ ἐπιθέσεως τῆς ῥηθείσης σφραγίδος, ἐφαρμοσθήσεται οὐχὶ μόνον ἐπὶ ἐκποιήσεων καὶ μεταβιβάσεων λόγῳ κληρονομικοῦ δικαιώματος, ἀλλὰ καὶ ὁσάκις, ἀπολεσθέντος τίτλου τινός, καὶ ζητουμένης τῆς ἐκδόσεως νέου, ἢ ἕνεκα ἄλλων λόγων, γράφεται ἡ ἐν τοῖς ἀρχείοις ὑπάρχουσα σημείωσις ἐπὶ τῆς ὑπὸ τοῦ ὑπουργείου παραπεμφθείσης ἀναφορᾶς τοῦ αἰτοῦντος.

Ἄρθρ. 5. Τὰ περὶ ὧν ὁ λόγος βιβλία φυλάσσονται, ὡς τὰ βιβλία τοῦ Ταμείου, τιθέμενα ἐντὸς ἀποθήκης· ἐξαγομένων δὲ καθ' ἡμέραν, καὶ προσαγομένων τῶν βιβλίων ἐκείνου τοῦ Βακουφίου, δι' ὃ ὥρισται ἑκάστη, θεωροῦνται καὶ διεξάγονται τὰ εἰς τοῦτο ἀναγόμενα.

Ἄρθρ. 6. Οἱ τῶν ὑπὸ τοῦ ὑπουργείου διοικουμένων Βακουφίων γραμματεῖς καὶ εἰσπράκτορες, καὶ οἱ τῶν ἐπιτηρουμένων Βακουφίων διαχειρισταὶ προσέρχονται, μετὰ τῶν ὑπὸ τοῦ Ταμείου διωρισμένων γραμματέων, κατὰ τὰς τεταγμένας ἡμέρας τῆς ἑβδομάδος εἰς τὸν ῥηθέντα τόπον, παρουσίᾳ δὲ αὐτῶν διευθετοῦσιν ἐκεῖ οἱ μνησθέντες, ὁ διευθυντὴς καὶ οἱ δύω βοηθοί, τὰς προκειμένας ἐκποιήσεις καὶ μεταβιβάσεις.

Ἄρθρ. 7. Πρὸς τὸν διευθυντὴν δοθήσεται κατάλογος, ἐν ᾧ ἔσονται ἐγγεγραμμένοι οἱ διαχειρισταὶ, γραμματεῖς καὶ εἰσπράκτορες τῶν μὴ ὑπὸ τοῦ ὑπουργείου διοικουμένων Βακουφίων· γνωστοποιηθήσονται δὲ αὐτῷ ἐγγράφως αἱ εἰς τὸ προσωπικὸν ἐκείνων ἀκολούθως γενόμεναι μεταβολαί.

Ἄρθρ. 8. Ὅπως μὴ ἀναβάλλωνται αἱ ὑποθέσεις, ἐν περιπτώσει καθ' ἣν ἔνιοι ἐκ τῶν διαχειριστῶν τῶν ἐπιτηρουμένων Βακουφίων, ἕνεκα νομίμου κωλύματος, δὲν δύνανται νὰ προσέλθωσι κατὰ τὴν τεταγμένην ἡμέραν, ὁ ῥηθεὶς διευθυντὴς θέλει ἐξουσιοδοτηθῆ ὑπὸ πάντων τῶν διαχειριστῶν νὰ λαμβάνῃ τὰς δηλώσεις, καὶ νὰ διεκπεραιοῖ τὰς ἀνηκούσας ἐκείνοις ὑποθέσεις, ὡς *τοποτηρητὴς* (Καϊμακάμης) αὐτῶν.

Ἄρθρ. 9. Τηρουμένων ἀναλλοιώτως τῶν κατ' αὐτοκρατορικὴν βούλησιν ἔκπαλαι καθιερωθεισῶν καὶ ἰσχυουσῶν διατάξεων, τῶν ἀφορωσῶν τὴν ἐκποίησιν, τὴν λόγῳ κληρονομικῷ μεταβίβασιν, καὶ τὰς ἄλλας πράξεις ἐπὶ πάντων τῶν τε ἐστεγασμένων καὶ τῶν λοιπῶν βακουφικῶν κτημάτων, καταβληθήσεται σύντονος ἐπιμέλεια πρὸς ἐφαρμογὴν αὐτῶν, οἱ δὲ ἀναγκαῖοι ὅροι ἐγγραφήσονται ἐν τοῖς περὶ τῶν κτημάτων τούτων ἐκδιδομένοις τίτλοις.

Ἄρθρ. 10. Προκειμένης ἐκποιήσεως ἐστεγασμένων οἰκοδομημάτων, ἂν οἱ τίτλοι τούτων δὲν συμφωνῶσι πρὸς τὰς ἐν τοῖς ἀρχείοις σημειώσεις, ἐνεργεῖται ἡ δέουσα ἐξακρίβωσις, καὶ κατὰ συνέπειαν διεκπεραιοῦται ἡ ὑπόθεσις.

Ἄρθρ. 11. Ἐπὶ ἐκποιήσεως, περαιωθεισῶν τῶν ἐρευνῶν καὶ ἐξακριβώσεων, ἃς ὁρίζουσι τὰ ἄρθρα 9 καὶ 10, ἀντίγραφον τῆς ἐκποιήσεως καὶ τὰ ληφθέντα δικαιώματα ἢ τέλη γράφονται ὄπισθεν τῶν *δηλωτικῶν* (Ἰλμουχαμπὲρ), τὰ ὁποῖα τακτοποιοῦσιν οἱ γραμματεῖς τοῦ σχετικοῦ Βακουφίου, ἡ δὲ πρᾶξις τῆς ἐκποιήσεως καταχωρεῖται ἐν ταῖς περὶ τοῦ κτήματος σημειώσεσιν· ἀκολούθως, μετὰ τὴν δέουσαν παραβολὴν, ὁ διευθυντὴς σφραγίζει δι' ἰδίας σφραγίδος γωνίαν τινα, ὄπισθεν τῶν ῥηθέντων ἐγγράφων, ἔνθα τῇ χειρὶ τοῦ παραβαλόντος γραμματέως ἐγράφη, μετὰ τῆς χρονολογίας, τὸ «κατεχωρήθη», καὶ τὴν ἐν τοῖς ἀρχείοις γενομένην καταχώρησιν· τελευταῖον ὁ τόπος τοῦ ἐγγράφου, ἔνθα ἡ περὶ ἐκποιήσεως ἔκθεσις, σφραγίζεται κατὰ τὴν ἐπικρατοῦσαν τάξιν, ἂν μὲν πρόκηται περὶ ἁπλῶς ἐπιτηρουμένου Βακουφίου, διὰ τῆς σφραγίδος τοῦ διαχειριστοῦ καὶ τῆς τοῦ ὑπουργείου, ἂν δὲ περὶ Βακουφίου, ὑπὸ τοῦ Ταμείου τῶν Αὐτοκρατορικῶν ἀναθημάτων διοικουμένου, διὰ τῆς ὑπουργικῆς σφραγίδος μόνης, καὶ μετὰ ταῦτα τὸ ἔγγραφον παραδίδεται πρὸς ὃν ἀνήκει.

Ἄρθρ. 12. Ἀπαγορεύεται εἰς τοὺς διαχειριστὰς, γραμματεῖς καὶ εἰσπράκτορας ἡ κατ' ἰδίαν βούλησιν, ἔξω τοῦ ἄνω ταχθέντος τόπου, διεκπεραίωσις ἐκποιήσεων καὶ μεταβιβάσεων. Ἐν περιπτώσει, καθ' ἣν ὁ ἐκποιῶν δὲν δύναται νὰ προσέλθῃ εἰς τὸν τόπον τοῦτον, κατέχων ὑψηλὴν θέσιν, ἢ ἐκ τοῦ γυναικείου φύλου ὢν, ἢ ἀσθενῶν, πέμπεται εἰς τὴν οἰκίαν αὐτοῦ ἐκ μέρους τοῦ διευθυντοῦ εἷς τῶν παρ' αὐτῷ γραμματέων, καὶ, κατὰ τὴν χρείαν, εἷς τῶν ὑποδιευθυντῶν, συμπαραλαμβάνων ἐκ τῶν εἰσπρακτόρων τοὺς πεπειραμένους καὶ διακεκριμένους, διεξάγεται δὲ ἀκολούθως ἡ ὑπόθεσις ἐπὶ τῇ ὑποβαλλομένῃ ἐκθέσει, συνεπείᾳ τῆς ὑπὸ τοῦ ἐκποιοῦντος γενομένης δηλώσεως.

Ἄρθρ. 13. Θανόντος τινὸς τῶν κατεχόντων ἐστεγασμένα οἰκοδομήματα καὶ ἄλλα κτήματα βακουφικὰ, καὶ προκειμένης τῆς εἰς τὰ ἄῤῥενα καὶ θήλεα τέκνα αὐτοῦ ἐξίσου μεταβιβάσεως τῶν κτημάτων τούτων, ὀφείλουσιν ἐπίσης τὰ τέκνα τῶν μὴ ὄντων γνωστῶν, προσερχόμενα εἰς τὸ τεταγμένον μέρος, νὰ ἐμφανισθῶσιν ἐνώπιον τοῦ διευθυντοῦ καὶ τῶν βοηθῶν αὐτοῦ, μετὰ δὲ τὴν ἀναγκαίαν ἐξακρίβωσιν ἐνεργεῖται ἡ μεταβίβασις.

Ἄρθρ. 14. Ἐν περιπτώσει, καθ' ἣν ὁ κάτοχος ἐστεγασμένου ἢ ἄλλου κτήματος βακουφικοῦ, ἀπολέσας τὸν τίτλον ἑαυτοῦ, ζητεῖ νέον τίτλον, ἐφαρμοσθήσεται ἡ περὶ τούτου ἐπικρατοῦσα τάξις, ἐξακριβωθήσεται δηλονότι δικαστικῶς, ἐν τῷ *Μεχκεμεῖ τεφτὶς* (βεβαιωτικῷ δικαστηρίῳ), ἐκ τῶν ἀρχείων ἂν ὁ ζητῶν τὸν τίτλον ἦναι ὁ ἀληθῶς τὸ κτῆμα κατέχων, καὶ ἐπὶ τῇ ἐκθέσει τοῦ δικαστηρίου τούτου γενήσεται ἡ περαιτέρω ἐνέργεια.

Ἄρθρ. 15. Τὰ περὶ τῶν βακουφικῶν κτημάτων ἐκδοτέα ἔγγραφα δὲν θέλουσι κρατεῖσθαι, ὡς ἄχρι τοῦδε συνέβαινε, πολὺν χρόνον ἐν τῷ ῥηθέντι γραφείῳ ἄνευ λόγου· ἀλλὰ τὰ μὲν περὶ τῶν ὑπὸ τοῦ Ταμείου διοι-

κουμένων Βακουφίων, ἅμα τῇ περὶ τούτων δηλώσει, συνταττόμενα ἐπιδοθήσονται, τὰ δὲ περὶ ἐπιτηρουμένων βακουφίων, ἐπιδεῆ ὄντα τῆς ὑπὸ τῶν διαχειριστῶν σφραγίσεως, παρασκευαζόμενα ἐντελῶς ἐντὸς μιᾶς ἑβδομάδος τὸ πολὺ, ἐπιμελείᾳ τοῦ Διευθυντοῦ καὶ τῶν ὑποδιευθυντῶν, ἐγχειρισθήσονται πρὸς οὓς ἀνήκουσιν.

Ἄρθρ. 16. Ἐπὶ ἐκποιήσεως ἐστεγασμένων οἰκοδομημάτων, καὶ ἄλλων κτημάτων βακουφικῶν (ἐξαιρουμένων τῶν γαιῶν), ληφθήσεται, ὡς ἄχρι τοῦδε, τέλος τρία τοῖς ἑκατὸν ἐκ τῆς ἐκτιμηθείσης ἀξίας· ἐπὶ δὲ μεταβιβάσεως λόγῳ κληρονομικῷ καὶ ἐπὶ ὑποθηκεύσεως, ἓν καὶ ἥμισυ τοῖς ἑκατόν· τελευταῖον, ἐπὶ ἐκποιήσεως καὶ μεταβιβάσεως γαιῶν, πέντε τοῖς ἑκατόν· τοῦ τέλους τούτου τὸ ἥμισυ ἀνήκει εἰς τὸ ταμεῖον, τὸ δ' ἕτερον ἥμισυ πρὸς τοὺς διὰ διπλώματος ἐπιτετραμμένους ὑπηρεσίαν διαχειριστοῦ, εἰσπράκτορος, γραμματέως κλπ. τοῦ σχετικοῦ βακουφίου.

Ἄρθρ. 17. Τὰ τέλη ταῦτα, ὡρισμένα καὶ τεταγμένα ὡς τὰ τέλη τῶν σεχιμίων, οὐδ' αὐξητέα εἶναι, οὐδὲ μειωτέα. Δύναται ὅμως ὁ ὑπουργὸς, ἐκ τῶν τελῶν ἃ πρέπει νὰ ἀποτίσωσιν ἐνδεεῖς τινὲς καὶ εὐσπλαγχνίας ἄξιοι, νὰ ἐκπέσῃ μέχρι διακοσίων πεντήκοντα γροσίων, ἐλαττῶν κατὰ τοσοῦτον τὸ εἰς τὸ ταμεῖον ἀνῆκον ποσόν.

Ἄρθρ. 18. Τοῦ ἡμίσεως τῶν ῥηθέντων τελῶν, τῶν ἐκ τῆς ἐκποιήσεως, μεταβιβάσεως καὶ ὑποθηκεύσεως βακουφικῶν κτημάτων λαμβανομένων, ἀνήκοντος εἰς τὸ ταμεῖον, τοῦ δὲ ἑτέρου ἡμίσεως ὄντος χορηγητέου, κατ' ἀναλόγους μερίδας, πρὸς τοὺς φέροντας δίπλωμα διαχειριστοῦ, γραμματέως, ἢ εἰσπράκτορος, ἐπειδὴ αἱ ὑπηρεσίαι ἐκείνων ἐκ τῶν τοιούτων θέσεων, ὅσαι περιῆλθον ἐσχάτως εἰς τὸ Ταμεῖον, διεξάγονται διὰ γραμματέων ἐμμίσθων, ὑπὸ τούτου διοριζομένων, αἱ ὑπὲρ τῶν ἀνωτέρω θέσεων τεταγμέναι μερίδες, καλύψουσαι τὴν διὰ τὸν μισθὸν τῶν γραμματέων δαπάνην, παραδοθήσονται πρὸς τὸ Ταμεῖον, ὁμοῦ μετὰ τῆς εἰς τοῦτο ἀνηκούσης μερίδος.

Ἄρθρ. 19. Πρὸς καταχώρησιν τῶν τελῶν τῶν ἐκποιήσεων καὶ μεταβιβάσεων, καὶ πρὸς τὴν ἄλλην περὶ αὐτῶν γραφὴν, διορισθήσονται. ἐπὶ καταλλήλῳ μισθῷ, παρὰ τῷ Διευθυντῇ εἷς ἀνώτερος γραμματεὺς (μουμεγίζ) μετ' ἀποχρώντος ἀριθμοῦ γραμματέων, καὶ τρεῖς ἱκανοὶ ἐκτιμηταί· πρὸς παραβολὴν δὲ τῶν τίτλων καὶ τῶν ἐν τοῖς ἀρχείοις σημειώσεων, εἷς ὑπάλληλος ἐπὶ τούτῳ.

Ἄρθρ. 20. Ἡ ἐκτίμησις τῶν ἐκποιουμένων, μεταβιβαζομένων καὶ ὑποθηκευομένων βακουφικῶν κτημάτων γενήσεται ὑπὸ τῶν ὑποδιευθυντῶν, τὰ δὲ δικαιώματα ληφθήσονται ἐπὶ τῇ βάσει τῆς ἐκτιμήσεως ταύτης, ὥστε ἐντεῦθεν προκύπτει ὄφελος ὑπὲρ τοῦ ταμείου, ὡς καὶ ὑπὲρ τῶν ἐχόντων ὑπηρεσίας βακουφικάς. Ἐπειδὴ δὲ οἱ ῥηθέντες ὑποδιευθυνταὶ, μεταβαίνοντες ἐνίοτε ἕνεκα τούτου εἰς ὁπωσοῦν ἀπέχοντας τόπους, διὰ ξη-

ρᾶς καὶ διὰ θαλάσσης, ἔνθα κεῖνται τὰ ἐκτιμητέα κτήματα, καὶ ἐπανερχόμενοι ἐξ αὐτῶν ἐκτίθενται εἰς δαπάνας, μισθοῦντες ἵππους καὶ πλοιάρια, τὰ μισθώματα τῶν ἵππων καὶ τῶν πλοιαρίων ταῦτα, ὑπολογιζόμενα ἀναλόγως τῆς ἐποχῆς καὶ τῆς ἀποστάσεως τῶν τόπων, εἰς οὓς μετέβησαν οἱ μνησθέντες ὑπάλληλοι, προαφαιρούμενα ἐκ τῶν ληφθέντων δικαιωμάτων (διὰ τὴν ἐκποίησιν καὶ τὰς λοιπὰς πράξεις) πρὸ τῆς διανομῆς, δίδονται εἰς τοὺς προκαταβαλόντας αὐτά.

Ἄρθρ. 21. Ἐν τῷ ῥηθέντι γραφείῳ κρατεῖται ἰδιαίτερον βιβλίον δι' ἕκαστον βακούφιον, ἐνῷ ὁ ῥηθεὶς ἀνώτερος γραμματεὺς *(μουμεγὶζ)* καὶ οἱ λοιποὶ γραμματεῖς σημειοῦσι λεπτομερῶς τὰ καθ' ἡμέραν εἰσπραττόμενα τέλη, ἐπὶ τοῦ ἀθροίσματος δὲ τούτων τίθησιν ὁ διευθυντὴς τὸ *ἐθεωρήθη*. Ἀκολούθως, ἀποδιδομένων τῶν πρὸς τοὺς ὑπαλλήλους τοῦ βακουφίου ἀνηκουσῶν μερίδων, κατὰ τὴν διάταξιν τοῦ ἄρθρου 18, τὸ διὰ τὸ ταμεῖον ὡρισμένον ποσὸν καὶ αἱ μερίδες τῶν καταληφθεισῶν θέσεων διαχειριστῶν καὶ λοιπῶν παραδίδονται μετὰ καταλόγου εἰς τὸ ταμεῖον.

Ἄρθρ. 22. Τὰ ἐκ τοῦ ταμείου τῶν δύο ἱερῶν πόλεων, ἢ ἐκ τοῦ ταμείου τῶν αὐτοκρατορικῶν βακουφίων ἐξηρτημένα γεδίκια, ὄντα πρότερον ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν εἰδικῶν ὑπαλλήλων, ἐσχάτως, ὅτε συνέστη τὸ ἐπὶ τῶν ἐσόδων τμῆμα, μετηνέχθησαν εἰς τὸ τμῆμα τοῦτο· ἀλλ' ἐπειδὴ δὲν εἶναι λίαν κατάλληλος ἡ ἐκεῖσε διεξαγωγὴ τῶν ἀφορωσῶν αὐτὰ ὑποθέσεων, καὶ τῶν γεδικίων τούτων τὰ ἀρχεῖα κατατεθήσονται εἰς τὸν ῥηθέντα τόπον, τὸν διὰ τὰ βακούφια ταχθέντα ἐν τῷ ταμείῳ· τοῦ λοιποῦ δὲ αἱ ἐκποιήσεις, μεταβιβάσεις καὶ λοιπαὶ περὶ αὐτῶν πράξεις ἐνεργηθήσονται ὑπὸ τοῦ διευθυντοῦ καὶ τῶν ὑποδιευθυντῶν.

Ἄρθρ. 23. Καθόσον ἀφορᾷ τὰ εἰς τὰς ἐπαρχίας κείμενα ἐστεγασμένα οἰκοδομήματα καὶ λοιπὰ κτήματα βακουφικά, ἀφικνουμένων ἐνταῦθα τῶν περὶ ἐκποιήσεως καὶ μεταβιβάσεως αὐτῶν ἐγγράφων, εἰς ὅτι δήποτε βακούφιον ἂν ὑπάγωνται, ὁ διευθυντὴς καὶ οἱ ὑποδιευθυνταὶ θέλουσιν ἐνεργεῖ τὰς δεούσας ἐξακριβώσεις, κατὰ τὰ ἔκπαλαι τεταγμένα, τὴν εἰς ἐπίτηδες βιβλία ἐγγραφὴν ἰδίᾳ, ὡς γίνεται περὶ τῶν ἐν Κωνσταντινουπόλει βακουφικῶν κτημάτων, καὶ ὅ,τι ἄλλο περὶ αὐτῶν ἀπαιτεῖται.

ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ

Περὶ διανομῆς σιτηρεσίων καὶ οἰκονομίας πτωχοτροφείων.

(Τῇ 19 Σαφὲρ 1272.)

Ἄρθρ. 1. Ἡ πρὸς τοὺς δικαιούχους διανομὴ καὶ χορηγία σιτηρεσίων καὶ συντάξεων ἐπιτραπήσεται εἰς τέσσαρα πρόσωπα, ἐκπληρώσαντα καθήκοντα τοποτηρητοῦ (*καϊμμακάμη*), ἔχοντα τὴν ἀπαιτουμένην ἱκανότητα, κληθησόμενα δὲ «διανομεῖς σιτηρεσίων» καὶ μισθοδοτηθησόμενα.

Ἄρθρ. 2. Τοῦ λοιποῦ αἱ τοιαῦται συντάξεις καὶ τὰ σιτηρέσια διανεμηθήσονται πρὸς τοὺς δικαιούχους ὑπὸ τῶν ῥηθέντων διανομέων, καὶ τῶν εἰς τὰ ἀρχαῖα τῶν βακουφίων δωμάτια διωρισμένων *γραμματέων ἐπὶ τῶν σιτηρεσίων*, κατὰ τὰς τεταγμένας ἡμέρας ἑκάστου μηνὸς, ἐν τοῖς ῥηθεῖσι δωματίοις καὶ κατὰ τὸν εἰωθότα τρόπον.

Ἄρθρ. 3. Κατὰ τὴν διανομὴν τῶν συντάξεων καὶ σιτηρεσίων τούτων, ἂν, μὴ ἐμφανισθέντων τῶν δικαιούχων, μείνωσι ποσά τινα ἀδιανέμητα, φυλάττονται ἐπὶ ἓξ μῆνας τὸ πολὺ ἐντὸς τῶν εἰς τὰ σχετικὰ δωμάτια κιβωτίων· καὶ ἂν οἱ δικαιοῦχοι ἐμφανισθῶσιν ἐν τῷ ἐξαμήνῳ τούτῳ διαστήματι, λαμβάνουσι τὰς συντάξεις καὶ τὰ σιτηρέσια διὰ μιᾶς ὅλα, ὅσων ἡ διανομὴ εἶχε καθυστερήσει, ὑποβαλλομένης κατὰ μῆνα ὑπὸ τῶν διανομέων πρὸς τὸ ταμεῖον ἐκθέσεως περὶ τῶν διανεμηθέντων καὶ τῶν παρακατατεθέντων ποσῶν· ἂν δὲ, ληξάσης τῆς προθεσμίας, δὲν προσέλθωσιν οἱ δικαιοῦχοι, τὰ πρὸς τούτους διανεμητέα παραδίδονται μετὰ καταλόγου πρὸς τὸ ταμεῖον, ὅπως ζητήσωσι καὶ λάβωσιν αὐτὰ, ὅταν ἔλθωσιν, ἐκεῖθεν, κατὰ τὰ πρότερον εἰθισμένα.

Ἄρθρ. 4. Οἱ ἐπιφορτισμένοι νὰ ἐπιτηρῶσιν ὅπως ὁ ἐν τοῖς πτωχοτροφείοις καθ' ἡμέραν κατασκευαζόμενος καὶ διανεμόμενος ἄρτος καὶ αἱ λοιπαὶ τροφαὶ παρασκευάζωνται καὶ διανέμωνται ὡς δεῖ καὶ νὰ δίδωσι τὰς τροφὰς ταύτας οἰκονόμοι, ἄχρι τοῦδε ὑπὸ τοῦ Ὑπουργείου διοριζόμενοι καὶ μισθοδοτούμενοι, ὑπάγονται τοῦ λοιποῦ εἰς τὴν διεύθυνσιν τῶν πτωχοτροφείων, διατηρηθήσονται δὲ οἱ εὐθεῖς καὶ τίμιοι εἰς τὴν ὑπηρεσίαν αὐτῶν.

Ἄρθρ. 5. Οἱ ὡς ἀνωτέρω διατηρηθησόμενοι ἐπιστάται θέλουσι δώσει ἐγγυητὴν διὰ τὴν περίπτωσιν, καθ' ἣν ἤθελον μείνει ὀφειλέται χρημάτων καὶ λοιπῶν· τὴν αὐτὴν ἐγγύησιν θέλουσι παράσχει καὶ οἱ μετ' αὐτοὺς διορισθησόμενοι.

Ἄρθρ. 6. Τῶν πτωχοτροφείων, καὶ αὐτῶν τῶν ἱερῶν δζαμίων τὰ συνήθη ἔξοδα, ὡς ἄχρι τοῦδε, καὶ τὰ ἐκτάκτως δὲ συμβαίνοντα, κατ' ἄδειαν τοῦ Ὑπουργείου χορηγουμένην ἐπὶ αἰτήσει, πληρωθήσονται ὑπὸ τῶν διευθυντῶν αὐτῶν, καὶ κατὰ μῆνα λεπτομερὴς τῆς γενομένης δαπάνης κατάλογος ὑποβληθήσεται εἰς τὸ Ὑπουργεῖον διὰ τὰ περαιτέρω.

Ἄρθρ. 7. Ἐν ἀρχῇ τοῦ Μαρτίου ἑκάστου ἔτους, ἐξεταζομένων, διὰ γραμματέων οὓς διορίζει τὸ λογιστήριον, τῶν λογαριασμῶν τῶν τε ἐν τοῖς πτωχοτροφείοις διανεμηθέντων καὶ τῶν ἀγορασθέντων ἐδωδίμων, γίνεται ἡ ἔκπαλαι συνήθης ἐπιθεώρησις· ἂν δὲ προκύψῃ ὅτι οἱ διευθυνταὶ τῶν καταστημάτων τούτων ἔμειναν ὀφείλοντές τι, τὸ ὀφειλόμενον τοῦτο λαμβάνεται παρ' αὐτῶν ἢ παρὰ τῶν ἐγγυητῶν αὐτῶν· ἡ αὐτὴ ἐπιθεώρησις λαμβάνει χώραν καὶ κατὰ τὴν ἀλλαγὴν τῶν διευθυντῶν.

Ἄρθρ. 8. Αἱ πρότερον ὑπὸ τῶν ἐχόντων θέσιν τοποτηρητῶν ἐκτελούμεναι διακοσμήσεις καὶ τὰ τοιαῦτα, ἔν τε τοῖς ἱεροῖς δζαμίοις καὶ τοῖς λοιποῖς ἀγαθοεργοῖς καταστήμασι, τοῦ λοιποῦ ἐκτελεσθήσονται διὰ τῶν ῥηθέντων διευθυντῶν.

Ἄρθρ. 9. Ἂν ἐν τῷ μέλλοντι παρουσιασθῇ ἀνάγκη καὶ ἄλλων διατάξεων, πρὸς ῥύθμισιν καὶ βελτίωσιν τῶν ὑποθέσεων τούτων, τὰ περὶ αὐτῶν ἄρθρα προστεθήσονται, τῇ ἀδείᾳ τῆς ἀρχῆς, εἰς τὸν παρόντα κανονισμόν.

ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ,

Ἐκδοθεῖσαι ἐπινεύσει Αὐτοκρατορικῇ, περὶ ἐκπλειστηριάσεως τῶν ὑδάτων, τῶν εἰς Κωνσταντινούπολιν καὶ τὰς τρεῖς πόλεις διοχετευομένων, καὶ περὶ προσθήκης τινὸς εἰς τὸ μίσθωμα αὐτῶν.

Ἀπαγορεύεται ἀπολύτως νὰ πωλῆται εἰς τὸ ἑξῆς ἐκ νέου, ὑπὸ τὸ ὄνομα «περίσσευμα ἐκ τῶν δεξαμενῶν», ὕδωρ, ἐν ᾧ τοιοῦτο δὲν ὑπάρχει.

Ἐπειδὴ τὰ εἰς πανδοχεῖα, οἰκίας, λουτροὺς, καὶ ἄλλα βακουφικὰ οἰκοδομήματα ῥέοντα ὕδατα γίνονται διαθέσιμα ὑπὸ τοῦ Βακουφίου τότε, ὅταν οἱ τόποι, ὧν θεωροῦνται ὡς παραρτήματα, μείνωσιν ἄνευ κατόχου, τούτου ἕνεκα πωλοῦνται ἐπίσης καὶ ἐκμισθοῦνται ἐπὶ δημοπρασίας ὁμοῦ μετὰ τῶν τόπων ἐκείνων, ἐξ ὧν ἐξήρτηνται· τοῦ δὲ ὡρισμένου τιμήματος τῶν ὑδάτων τούτων ὄντος ὡς ἑξῆς, ἤτοι: τῶν εἰς Τοπχανὲ καὶ τὰ περιῤῥεόντων, δι' ἕκαστον *μασούριον*, δεκαπέντε χιλιάδας γρόσια, τῶν ἐν Κωνσταντινουπόλει τεσσαράκοντα κρηνῶν, δώδεκα χιλιάδας, τῶν εἰς Χαλκαλὶ, δεκαπέντε, καὶ τῶν κατὰ τὸν Βόσπορον ἐπιτοπίων ὑδάτων, ἀνὰ δέκα, τοῦ ἐκποιητέου ὕδατος ἡ ἀξία, ὁριζομένη κατὰ τὰ ἀνωτέρω, σημειωθήσεται ὡς πρόσοδος τοῦ σχετικοῦ Βακουφίου.

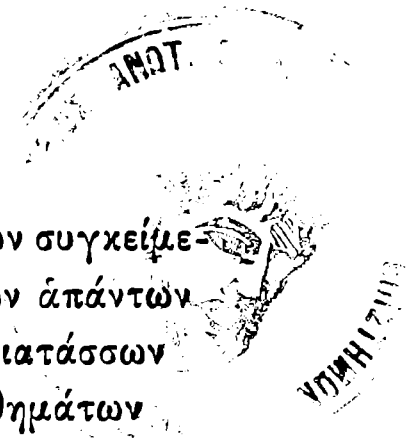
Τὰ ὕδατα τὰ ῥέοντα εἰς τόπους, κειμένους εἰς θέσεις ἀποκέντρους καὶ ὀλιγανθρώπους, καὶ ἐφ' ὧν πρότερον μὲν ὑπῆρχον οἰκίαι καὶ ἄλλα οἰκοδομήματα, ἤδη δὲ ἐρειπωθέντων τούτων ἔμειναν τὰ οἰκόπεδα, ἢ ἐσχηματίσθησαν κῆποι, ὡς καὶ τὰ διοχετευόμενα εἰς ἰδιοκτήτους οἰκοδομὰς ἢ οἰκόπεδα, ὅταν μείνωσιν ἄνευ κατόχου, ἐκπλειστηριάζονται παραχωρούμενα ἰδίᾳ. Ἐν περιπτώσει δὲ ἐκποιήσεως ἢ μεταβιβάσεως αὐτῶν, τὰ τεταγμένα τέλη λαμβάνονται ἐπὶ τῆς ἀνωτέρω ῥηθείσης ἀξίας, εἰσπραττόμενα ἐπίσης διὰ λογαριασμὸν τοῦ σχετικοῦ Βακουφίου.

Δι' ἕκαστον *μασούριον* ὕδατος ἐν γένει, ἔκπαλαι ἐκμεμισθωμένου εἰς τιμὴν ὁπωσοῦν εὐτελῆ, ὁρισθήσεται ἐτήσιον μίσθωμα τριάκοντα γροσίων.

ΑΝΤΙΓΡΑΦΟΝ ΤΟΥ ΑΥΤΟΚΡ. ΑΥΤΟΓΡΑΦΟΥ.

('Εκτελεσθήτω.)

ΝΕΟΣ ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ

'Εξ ἐννέα κεφαλαίων, πεντήκοντα ἓξ δὲ ἄρθρων συγκείμενος, ὁρίζων τὰ καθήκοντα τῶν διευθυντῶν ἁπάντων τῶν κατὰ τὰς ἐπαρχίας Βακουφίων, καὶ διατάσσων τὸ πρακτέον περὶ τῶν θέσεων, τῶν δι' ἀναθημάτων διατηρουμένων (Δζιχὲτ), καταργῶν δὲ τὸν περὶ τῶν ἀντικειμένων τούτων παλαιὸν κανονισμόν.

(19 Δζεμαζιοὺλ-ἀχὴρ 1280.)

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Α'.

Περὶ τῆς ἀνάγκης τοῦ νὰ συνεννοῶνται οἱ τῶν Βακουφίων διευθυνταὶ μετὰ τοῦ 'Επαρχιακοῦ Συμβουλίου, περὶ τῶν ἀρχῶν, ἃς θέλουσιν ἀκολουθεῖ, καὶ τῶν βιβλίων, ἃ θέλουσι κρατεῖ.

"Αρθρ. 1. Οἱ τῶν Βακουφίων διευθυνταὶ, ὄντες μέλη τοῦ ἐπαρχιακοῦ συμβουλίου τῆς χώρας, ἐν ᾗ ἐδρεύουσι, παρευρεθήσονται κατὰ τὰς τεταγμένας αὐτοῦ ἡμέρας, προσέτι δὲ, ὡς οἱ λοιποὶ ὑπάλληλοι τῆς κυβερνήσεως, παρέσονται τοῦ λοιποῦ καθ' ἑκάστην μετὰ τῶν παρ' αὐτοῖς γραμματέων εἰς τὸ ἐγχώριον Διοικητήριον, ἔνθα ἐνεργηθήσονται, κατὰ τὰ ἐν τοῖς ἑπομένοις ἄρθροις ὑποδεικνυόμενα, ἅπασαι αἱ εἰς τὰ ἱερὰ Βακούφια ἀναγόμεναι ὑποθέσεις, κρατουμένων αὐτόθι τῶν περὶ αὐτῶν βιβλίων, καὶ συνταττομένων ἁπάντων τῶν ἀναγκαίων ἐγγράφων, χωρὶς οὐδὲν τούτων νὰ ἐξαχθῇ ἔξω. 'Επ' οὐδενὶ δὲ λόγῳ ἐπιτρέπεται ἡ παράβασις τῆς διατάξεως ταύτης.

Τοῖς διευθυνταῖς τῶν Βακουφίων ὥρισται σφραγὶς εἰς δύω διῃρημένη· θάτερον τῶν τμημάτων αὐτῆς ἔχει ὁ Διευθυντὴς, τὸ δ' ἕτερον φυλάττεται ἐντὸς τῆς θήκης, ἔνθα τίθεται ἡ σφραγὶς τοῦ Συμβουλίου.

"Αρθρ. 2. Αἱ ἐκ τῶν κτημάτων τῶν ἱερῶν Βακουφίων εἰσπράξεις ἅπασαι, μηδόλως μένουσαι παρὰ τοῖς διευθυνταῖς, ἐγχειρίζονται ἀμέσως

πρὸς τοὺς ἐγχωρίους ταμίας, οἵτινες δὲν ἀναμιγνύουσιν αὐτὰς μετ' ἄλλων ποσῶν, ἀλλὰ τὰς φυλάττουσιν ἰδίᾳ ἐντὸς κιβωτίου. Διὰ τὰ εἰς τὸ κιβώτιον τοῦτο τιθέμενα, ὡς καὶ διὰ τὰ ἐκ τούτου ἐξαγόμενα χρήματα οἵ τε διευθυνταὶ καὶ οἱ ταμίαι κρατοῦσι χωριστὸν βιβλίον διπλογραφικόν, ἄνευ δὲ τῆς εἰδήσεως ἀμφοτέρων δὲν πρέπει νὰ τίθενται εἰς τὸ κιβώτιον, μηδὲ νὰ ἐξάγωνται χρήματα. Ἐπειδὴ δὲ εἰς τοὺς ταμίας ἀνατίθεται ἐκ προσθήκης ἡ ὑπηρεσία τοῦ νὰ φυλάττωσι τὴν τῶν Βακουφίων περιουσίαν, ἕνεκα δὲ τούτου λαμβάνουσι μισθόν τινα καὶ παρὰ τοῦ ταμείου τῶν Βακουφίων ἀνάλογον, καὶ δίδουσιν, ὡς οἱ διευθυνταὶ τῶν Βακουφίων, ἀξιόχρεων ἐγγυητὴν, καθίστανται ἑπομένως ἐπάναγκες νὰ σφραγίζωσιν ἀμφότεροι τὰς ἀποδείξεις παραλαβῆς τῶν εἰς τὸ ῥηθὲν κιβώτιον τῶν Βακουφίων παραδιδομένων ποσῶν· ἂν δέ ποτε προσαχθῇ ἀποδεικτικὸν ἐσφραγισμένον ὑπὸ μόνου τοῦ ἑτέρου αὐτῶν, τὰ ἐν τῷ ἀποδεικτικῷ τούτῳ σεσημειωμένα χρήματα, καὶ ἂν εἰσῆλθον εἰς τὸ κιβώτιον, θέλουσιν ὑπολογισθῆ ὡς ὀφειλόμενα ὑπὸ τοῦ σφραγίσαντος· πρὸς δὲ, ὄντος ἀπολύτως ἀπηγορευμένου νὰ δίδωνται ἐκ τοῦ ῥηθέντος κιβωτίου χρήματα, εἴτε δι' ἐγκρίσεως τοῦ συμβουλίου, εἴτε συνεπείᾳ ἀνωτέρας διαταγῆς, δι' ὁποιονδήποτε λόγον, καὶ εἰς οἱονδήποτε πρόσωπον διδόμενα, ἐκτὸς διὰ τὰς δαπάνας τῶν ἱερῶν Βακουφίων, ἐν γνώσει μὲν τοῦ ἐπαρχιακοῦ συμβουλίου γενομένας, οὔσας δὲ ἐντὸς τῆς τεταγμένης αὐτῷ ἁρμοδιότητος, καὶ ἐπιτετραμμένας δυνάμει αὐτοκρ. διατάγματος καὶ διαταγῆς τοῦ ἐπὶ τῶν Βακουφίων ὑπουργείου, δι' οἱονδήτινα λόγον καὶ ἐξ οἱασδήποτε ἀφορμῆς ἂν γίνῃ ἄλλη τις δαπάνη, ἔσεται παρὰ τῷ ταμείῳ ἀπαράδεκτος. Τόσον δὲ τὰ χρήματα ταῦτα, ὅσον καὶ ἐκεῖνα, περὶ ὧν ἀνωτέρω εἴρηται, εἰσπραχθήσονται ἄνευ ἀναβολῆς ὑπό τε τῶν διευθυντῶν τῶν Βακουφίων καὶ τῶν ἐπαρχιακῶν ταμιῶν, ἢ ὑπὸ τῶν ἐγγυητῶν αὐτῶν. Ἐνὶ λόγῳ, οὔτε κατατίθενται εἰς τὸ ῥηθὲν κιβώτιον, οὔτε ἐξάγονται ἐξ αὐτοῦ χρήματα, ἂν γνῶσιν τούτου δὲν ἔχωσιν ἀμφότεροι, ὅ τε διευθυντὴς τῶν Βακουφίων καὶ ὁ ταμίας· ἡ δ' εὐθύνη ἐπίκειται κοινῇ καὶ ἀποκλειστικῶς εἰς ἀμφοτέρους.

Ἄρθρ. 3. Οἱ τῶν Βακουφίων διευθυνταὶ θέλουσι κρατεῖ ἓν καθημερινὸν βιβλίον, ἔνθα, ἀφοῦ καὶ τὸ συμβούλιον λάβῃ γνῶσιν ἐν πάσῃ λεπτομερείᾳ τῶν καθ' ἡμέραν συμβάντων ἐκτάκτων, καὶ ἁπάντων τῶν ἐσόδων καὶ ἐξόδων τῶν Βακουφίων, θέλουσι σημειοῖ αὐτὰ ἀκριβῶς· θέλουσι πληρόνει τὰ ἔξοδα, τὰς συντάξεις καὶ τοὺς μισθοὺς τῶν γραμματέων, ἐπὶ ἀποδείξει παραλαβῆς. Καθ' ἑκάστην τριμηνίαν, ἐπὶ τῇ βάσει τῶν ἐν τῷ καθημερινῷ βιβλίῳ σημειώσεων θεωρουμένων τῶν λογαριασμῶν ἐπὶ συμβουλίου, συνταχθήσονται δύω κατάλογοι, ὁ μὲν τῶν ἐσόδων, ὁ δὲ τῶν ἐξόδων· καὶ ὁ μὲν τῶν ἐσόδων θέλει περιλαμβάνει λεπτομερῆ τούτων ἔκθεσιν, συγχρόνως δὲ καὶ τ' ἀθροίσματα τῶν ἐξόδων· ὁ δὲ τῶν ἐξόδων,

μόνον τὰ καθ' ἕκαστα αὐτῶν· ἐπομένως ἐν τῷ καταλόγῳ τῶν ἐσόδων θέλουσι περιληφθῆ ἀνεξαιρέτως ὅλα τὰ ἔσοδα καὶ αἱ εἰσπράξεις, αἱ κατὰ τὸ τρίμηνον διάστημα γενόμεναι, καὶ ἐκεῖναι, ὧν ἐπῆλθε μὲν ἡ προθεσμία, ἀλλ' ἔμειναν καθυστερούμεναι, σημειουμένων ἰδίᾳ τῶν εἰσπραχθέντων καὶ τῶν καθυστερουμένων. Μετ' ἀφαίρεσιν δὲ τοῦ εἰς τὸν διευθυντὴν ἀνήκοντος πέμπτου, καὶ τοῦ ἀθροίσματος τῶν λοιπῶν ἐξόδων, τὰ ὑπολειπόμενα χρήματα καὶ αἱ ληφθεῖσαι ἀποδείξεις τῶν γενομένων πληρωμῶν περιφθήσονται, μετὰ τῶν ῥηθέντων καταλόγων τῶν ἐσόδων καὶ ἐξόδων, δι' ἐκθέσεως (*μαζπατᾶ*) τοῦ ἐπαρχιακοῦ Συμβουλίου ἄνευ ἀναβολῆς πρὸς τὸ ταμεῖον τῶν Ἱερῶν Βακουφίων. Παρὰ τοὺς ἅπαξ κατὰ τριμηνίαν περιφθησομένους τούτους καταλόγους, ἐν ἀρχῇ ἑκάστου ἔτους περιφθήσεται ἀπαραιτήτως εἰς τὸ ταμεῖον εἷς λογιστικὸς πίναξ, ἀπολήγων εἰς ἔκθεσιν τοῦ συμβουλίου, περὶ παντὸς ὅ,τι ἐλήφθη, ἢ ἐδόθη, ἢ ἀπεστάλη, ἢ μέλλει νὰ εἰσπραχθῇ. Τὰ πρωτότυπα τῶν πινάκων τούτων, καταχωρηθέντα εἰς τὰ πρωτόκολλα τῶν ἐπαρχιακῶν συμβουλίων, σφραγίζονται ὑπὸ τῶν διευθυντῶν τῶν Βακουφίων καὶ τῶν λοιπῶν μελῶν.

Ἄρθρ. 4. Οὐδεὶς λογαριασμὸς πρέπει νὰ μένῃ ἔξω τῶν κατὰ τριμηνίαν περιπτέων πινάκων, περὶ ὧν ἐν τῷ προηγουμένῳ ἄρθρῳ ὥρισται. Ὅ,τι δὲ ἤθελεν εἰσπραχθῇ ἐντὸς τῆς τριμηνίας, πρέπει ἐξάπαντος νὰ περιφθῇ μετὰ τοῦ ῥηθέντος πίνακος, οὐχὶ δὲ πρότερον, ἢ μετέπειτα. Τόσον δὲ οἱ ἅπαξ κατὰ τριμηνίαν περιφθησόμενοι πίνακες τῶν ἐσόδων καὶ τῶν ἐξόδων, ὅσον καὶ οἱ κατ' ἔτος σταλησόμενοι λογιστικοὶ πίνακες περὶ τῆς ἐτησίας εἰσπράξεως καὶ δαπάνης, συνταχθήσονται κατὰ τὰ ὑπὸ τοῦ ταμείου σταλησόμενα ὑποδείγματα.

Ἄρθρ. 5. Παρὰ τὰ καθημερινὰ βιβλία, οἱ διευθυνταὶ τῶν Βακουφίων θέλουσι κρατεῖ δύω ἕτερα, ἐπίσης καθ' ὑπόδειγμα, περιφθησόμενον ὑπὸ τοῦ ταμείου, τὸ μὲν διὰ τὰ ὑπὸ τὴν δικαιοδοσίαν αὐτῶν βακούφια, τὰ εἰς τὴν Διεύθυσιν τοῦ ταμείου περιελθόντα, τὸ δὲ, διὰ τὰ ἁπλῶς ἐπιτηρούμενα. Ἐν τοῖς βιβλίοις τούτοις θέλουσι σημειοῖ, κάτωθεν τῶν ὀνομάτων τῶν Βακουφίων, κατὰ σειρὰν, καὶ τηρουμένης τῆς θέσεως ἑκάστου Βακουφίου, τὰ διάφορα ἔσοδα αὐτοῦ, τὰς τεταγμένας καὶ ἀληθεῖς δαπάνας αὐτοῦ, τὰ ὀνόματα τῶν ἐκ τούτου ἀπολαμβανόντων προσόδους, τὰς θέσεις, ἃς οὗτοι κατέχουσι, καὶ, ἂν τὰ προσηρτημένα ταύταις κτήματα ὦσιν ἐστεγασμένα, ὁποῖά τινα καὶ ὁπόσα εἰσίν· ἂν δὲ οἱ πόροι των ὦσιν ἐκ δεκάτων, τὰ ὀνόματα τῶν χωρίων καὶ τῶν ἀγρῶν, ἐξ ὧν παράγονται, τὰ ἐτήσια προϊόντα, καὶ τὴν συνήθη δαπάνην. Τῶν βιβλίων τούτων κρατουμένων εἰς διπλοῦν, θάτερον φυλάττεται παρὰ τῷ ἐγχωρίῳ συμβουλίῳ, ὅπως, χρείας καλούσης, λαμβάνηται ὑπ' ὄψιν καὶ χρησιμεύῃ ὡς βάσις, τὸ δ' ἕτερον πέμπεται εἰς τὸ ταμεῖον.

Ἄρθρ. 6. Ἀπηγόρευται τοῖς διευθυνταῖς τῶν βακουφίων νὰ πληρώ-

σωσί τι, ἄνευ ἀντιγράφου, ἐπιτρέποντος τοῦτο, ἢ διαταγῆς ἐκ μέρους τοῦ ταμείου, εἴτε διὰ μισθὸν γραμματέως, εἴτε δι' ἄλλο ἔξοδον ὅ,τι δήποτε, μὴ περιλαμβανόμενον ἐντὸς τοῦ διαγεγραμμένου αὐτοῖς κύκλου. Ἂν δὲ δαπανήσωσιν οὕτω χρήματα αὐτογνωμόνως, ἡ δαπάνη ἔσται ἀπαράδεκτος. Περὶ πάντων τῶν ἀφορώντων δαπάνην τινὰ, ἀνάγκη νὰ συντάττηται ἔκθεσις τοῦ συμβουλίου, οὐδὲ δύναται ὁ διευθυντὴς νὰ ὑποβάλῃ μόνον ἰδίαν ἀναφορὰν περὶ τῶν τοιούτων.

Ἄρθρ. 7. Ἅπαντα τὰ περὶ τῶν ἱερῶν Βακουφίων βιβλία πρέπει νὰ προσεπισφραγίζωνται ὑπὸ τῶν ἁρμοδίων γραμματέων, ἐχόντων καθῆκον νὰ συνεργάζωνται, καὶ ὄντων συνυπευθύνων δι' αὐτά.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Β'.

Περὶ λογοδοσίας τοῦ πρώην διευθυντοῦ, ἐν περιπτώσει ἀντικαταστάσεως.

Ἄρθρ. 8. Ἅμα ὁ νεοδιορισθεὶς διευθυντὴς Βακουφίων ἀφιχθῇ εἰς τὴν ἕδραν του, ἀναγινώσκεται πρῶτον τὸ περὶ τοῦ διορισμοῦ αὐτοῦ αὐτοκρ. διάταγμα, ἀκολούθως παραδίδονται αὐτῷ ἡ εἰς χεῖρας τοῦ προκατόχου ἡμίσεια σφραγὶς ἀνυπερθέτως, λαμβάνει δὲ καὶ τὰ περὶ βακουφίων βιβλία καὶ ἔγγραφα, τὰ ἔκπαλαι παρὰ τῷ πρώην διευθυντῇ ὑπάρχοντα, καὶ παρακατατίθησιν αὐτὰ παρὰ τῷ συμβουλίῳ, ὅπως μὴ ἐξαγόμενα ἐκεῖθεν λαμβάνωνται ὑπ' ὄψιν ὁσάκις ἡ χρεία τὸ καλεῖ. Τούτων γενομένων, θεωροῦνται ἐπὶ συμβουλίου οἱ λογαριασμοὶ τοῦ προκατόχου, ἀπὸ τῆς ἐποχῆς τοῦ διορισμοῦ μέχρι τῆς ἀποχωρήσεως αὐτοῦ, συντάσσεται δὲ πίναξ, ἀπολήγων εἰς ἔκθεσιν τοῦ συμβουλίου, περὶ πάντων ὅσα ἔλαβεν, ἔπεμψε καὶ ἐδαπάνησεν, ὅστις πέμπεται εἰς τὸ ταμεῖον. Τοῦ πίνακος τούτου ἀντίγραφον δίδεται εἰς τὸν πρώην διευθυντὴν, καὶ ἕτερον παρακατατίθεται παρὰ τῷ ἐγχωρίῳ συμβουλίῳ.

Ἄρθρ. 9. Ὑποβαλλομένων εἰς λογοδοσίαν τῶν διευθυντῶν, τῶν πρὸ τῆς χρονολογίας τοῦ παρόντος κανονισμοῦ διορισθέντων, οἱ ἐν ἐνεργείᾳ διευθυνταὶ μετὰ τῶν συμβουλίων θέλουσιν ἐξακριβώσει ὅθεν δεῖ, παῤῥησίᾳ τε καὶ μυστικῶς, ἀλλ' ἀμεροληπτως, ἁπάσας τὰς γενομένας εἰσπράξεις καὶ δαπάνας. Ἐν περιπτώσει δὲ, καθ' ἣν ἤθελε προκύψει ἐν αὐταῖς, ἢ ἐν τῇ διαχειρίσει τῇ εἰς τὰς λοιπὰς τῶν Βακουφίων θέσεις ἀναγομένῃ, ἔλλειμμα, ἢ ἀπόκρυψις, ἢ κατάχρησις οἱαδήποτε, τὸ ἀνῆκον ποσὸν εἰσπραχθήσεται ἀνελλειπῶς, καὶ πεμφθήσεται εἰς τὸ ταμεῖον, ὑποβαλλομένης λεπτομεροῦς ἐκθέσεως περὶ τοῦ γεγονότος· ἀλλ' ἂν δὲν ἦναι δυνατὴ ἡ ἐπιτόπιος εἴσπραξις τοῦ ῥηθέντος ποσοῦ, γνωστοποιηθήσονται ἐν τάχει τὰ δέοντα, ἐπίσης δι' ἐκθέσεως, ὅπως ἀπαιτηθῶσι τὰ ἐλλείποντα χρήματα παρὰ τοῦ ἐν Κων-

σταντινουπόλει ἐγγυητοῦ τοῦ ἐλλειμματίου· μέχρις οὗ δὲ ἀπαντήσῃ τὸ ταμεῖον εἰς τὰ περὶ τούτου, ὁ περὶ οὗ ὁ λόγος διευθυντὴς κρατεῖται ἐκεῖ ὑπὸ ἐγγύησιν καὶ ἐπιτήρησιν.

Ἄρθρ. 10. Τὰ ἐγχώρια συμβούλια, ὀφείλοντα νὰ συνεπαγρυπνήσωσι καὶ συνεπιμεληθῶσι μετὰ τῶν ἐν ἐνεργείᾳ διευθυντῶν τῶν Βακουφίων πρὸς ἐκτέλεσιν τῶν ἀνωτέρω, συμμερίζονται φυσικῷ τῷ λόγῳ καὶ τὴν εἰς τούτους ἐπικειμένην εὐθύνην, ἂν ἀκολούθως πεισθῇ τὸ ταμεῖον ὅτι ἡ ὑπόθεσις διεξήχθη κακῶς, ἐξ ἀμελείας ἢ μεροληψίας μὴ καταδειχθέντος τοῦ ὑπάρχοντος ἐλλείμματος ἢ τοῦ γενομένου σφετερισμοῦ ὑπό τινος ἐκ τῶν διευθυντῶν, οἵτινες ὑπεβλήθησαν εἰς λογοδοσίαν, καὶ ὧν οἱ λογαριασμοὶ ἐπέμφθησαν εἰς τὸ ταμεῖον. Εἶναι ὅθεν ἐπάναγκες νὰ ἔχωσι πάντοτε τοῦτο ὑπ' ὄψιν.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Γ'.

Περὶ λογοδοσίας τῶν διαχειριστῶν τῶν ἐπιτηρουμένων Βακουφίων.

Ἄρθρ. 11. Ἐν ἀρχῇ ἑκάστου ἔτους προκειμένου νὰ ἐξετασθῶσιν ἐπὶ ἓξ μῆνας, ὑπὸ τῶν διευθυντῶν τῶν Βακουφίων καὶ ἐπὶ συμβουλίου, οἱ λογαριασμοὶ ὅλων τῶν ἐπιτηρουμένων βακουφίων, λαμβάνονται ἐπὶ τούτῳ ὑπ' ὄψιν τὰ παρὰ τοῖς διαχειρισταῖς τούτων ὑπάρχοντα ἀντίγραφα λογιστικῶν πινάκων, καὶ θεωροῦνται οἱ λογαριασμοὶ τῶν ἐτῶν, ὧν δὲν ὑπάρχει ἀντίγραφον λογιστικοῦ πίνακος, ἄνευ τινὸς καθυστερήσεως ἢ χάσματος· π. χ. ἐξελεγχθέντων τῶν λογαριασμῶν βακουφίου τινὸς μέχρι τοῦ ἑξηκοστοῦ πέμπτου ἔτους, δέον νὰ γενῇ ἔναρξις τῆς ἐπιθεωρήσεως ἀπὸ τοῦ ἑξηκοστοῦ ἕκτου· δὲν θεωροῦνται οἱ λογαριασμοὶ τοῦ 75ου καὶ 76ου, ἐν ᾧ μένουσιν ἀνεξέταστοι οἱ τῶν μεταξὺ ἐτῶν· τὰ δὲ προκύψαντα περισσεύματα τῶν παρελθόντων ἐτῶν προστίθενται εἰς τὴν πρόσοδον τοῦ ἔτους, οὗ ἐπιθεωροῦνται οἱ λογαριασμοί· ἀκολούθως σημειοῦνται οὗτοι ἐπὶ τῶν κατ' ἔτος ὑπὸ τοῦ ταμείου πεμπομένων τριπλοτύπων ἐκ σφραγιστοῦ χάρτου, ὧν τὸ μὲν, ὑπογραφὲν, στέλλεται ἐπισυνημμένον εἰς ἔκθεσιν τοῦ συμβουλίου, μετὰ τῶν ἀνηκόντων εἰς τὸ ταμεῖον ποσῶν, κατὰ τριμηνίαν, ὅτε στέλλονται καὶ τἄλλα κατάστιχα· ἕτερον δὲ, σφραγισθὲν ἰδίᾳ σφραγίδι ὑπὸ τοῦ διευθυντοῦ τῶν βακουφίων, καταχωρεῖται ἀπαραλλάκτως εἰς τὸ ἀνῆκον βιβλίον, καὶ ἀριθμηθὲν δίδεται εἰς τὸν διαχειριστὴν προσωρινῶς, μέχρις οὗ ἐπιστραφῶσιν οἱ περὶ ὧν ὁ λόγος λογαριασμοὶ ὑπὸ τοῦ ταμίου. Ὅταν δὲ ἀφιχθῶσι τὰ ἐπίσημα τούτων ἀντίγραφα, ἀριθμοῦνται, καὶ παραβληθέντα πρὸς τὰ ὑπὸ τῶν διαχειριστῶν κρατούμενα προσωρινὰ ἀντίγραφα, ἀνταλλάσσονται πρὸς ταῦτα, τὰ ὁποῖα ἔπειτα σχίζονται ἐπὶ συμβουλίου. Ἂν δέ τινα μὴ σταλέντα ὑπὸ τοῦ ταμείου καθυστερήσωσι,

πρέπει νὰ γίνηται ὑπενθύμισις περὶ αὐτῶν. Τὸ δὲ τρίτον τῶν τριπλοτύπων, ὃ μένει ἐπὶ τοῦ στελέχους, δὲν ἐκκόπτεται, ἀλλὰ μετὰ τοῦ στελέχους αὐτοῦ ἔσεται τεθειμένον ὑπ' ὄψιν τοῦ ἐγχωρίου συμβουλίου διὰ τοῦ διευθυντοῦ τῶν βακουφίων· ὅταν δὲ ἐξαντληθῶσιν ἐντελῶς τὰ ἐκκοπησόμενα ἀντίγραφα, τότε καὶ τὸ στέλεχος τοῦτο, μεθ' ὧν ὡς ἀνωτέρω φέρει τριπλοτύπων, κατατεθήσεται εἰς ἀσφαλές τι μέρος παρὰ τῷ συμβουλίῳ. Οὐδέποτε δὲ δοθήσεται ἀντίγραφον λογιστικοῦ πίνακος, ἢ λογιστικὴ σημείωσις ἄλλη πρὸς διαχειριστήν, ἐπὶ συνήθους χάρτου, ἐκτὸς τῶν ὡς ἀνωτέρω ἐπὶ διπλοτύπων ἐκ σφραγιστοῦ χάρτου ἐπιδοτέων ἀντιγράφων. Ἐν περιπτώσει, καθ' ἣν ἤθελεν ἀποδειχθῇ ὅτι ἐδόθη, ὁ διευθυντὴς τῶν βακουφίων, ὁ παραβάτης τῆς ἀπαγορεύσεως ταύτης, οὐ μόνον ἀποβάλλεται τῆς θέσεώς του, ἀλλὰ τιμωρεῖται καὶ διὰ φυλακίσεως ἀπὸ τριῶν μηνῶν μέχρι δύω ἐτῶν, ἢ δι' ὑπερορίας ἀπὸ ἓξ μηνῶν μέχρι τριῶν ἐτῶν.

Ἄρθρ. 12. Πρὸς διεξαγωγὴν τῆς ἐξελέγξεως τῶν λογαριασμῶν τῶν διαχειριστῶν, πρὸ πάσης ἄλλης ἐνεργείας πρέπει νὰ ληφθῶσιν ὑπ' ὄψιν τὰ ἀφιερωτήρια τῶν βακουφίων, ἢ ἀντίγραφα αὐτῶν κεκυρωμένα ἐκ τῶν δικαστικῶν ἀρχείων, ὅπως, ἂν ὦσι νομίμως συντεταγμένα καὶ ἰσχυρὰ, χρησιμεύσωσιν ὡς βάσεις τοῦ ὅλου ἔργου μὴ ὑπαρχόντων δὲ ἀφιερωτηρίων, ἰσχύσουσι τὰ ἔκπαλαι περὶ τῶν βακουφίων ἐκείνων εἰθισμένα. Καθόσον ἀφορᾷ τὰ περισσεύματα, τὰ ἀνήκοντα εἰς τὸν διαχειριστὴν καὶ τὰ τέκνα, ἐπειδὴ τοιαῦτα λογίζονται τὰ ὑπολειπόμενα ποσὰ μετὰ τὴν ἀναγκαίαν δαπάνην πρὸς συντήρησιν τῶν προσηρτημένων τῷ βακουφίῳ εὐποιητικῶν ἱδρυμάτων, κατὰ τὴν ἐξέλεγξιν τῶν λ]σμῶν τῶν βακουφίων, ὧν αἱ πρόσοδοι εἰσὶν ἐκ προϊόντων χωρίων καὶ σπειρομένων γαιῶν, ἢ ἐκ μισθωμάτων ἐστεγασμένων κτημάτων, ἢ ἐκ τόκων χρημάτων καὶ λοιπῶν, εἴτε τὰ περισσεύματα τῶν προσόδων αὐτῶν ὅσιν ὡρισμένα τοῖς διαχειρισταῖς, ἀλλὰ τὰ προσηρτημένα καθιδρύματα δὲν εὑρίσκονται συντετηρημένα ὡς ἔδει, εἴτε τὰ περισσεύματα ὅσι τεταγμένα ἀποκλειστικῶς εἰς συντήρησιν τῶν καθιδρυμάτων καὶ ἀνταλλαγὴν τῶν κτημάτων, τὰ προκύψοντα ταῦτα πλεονάσματα, ἂν δύναται νὰ σχηματισθῇ πεποίθησις περὶ τοῦ ὅτι δὲν θέλουσιν ἀπολεσθῇ εἰς χεῖρας τῶν διαχειριστῶν, ἀφ' ἑτέρου δὲ ὑπολογισθῇ ὅτι ἡ ἐπισκευὴ τῶν σχετικῶν ἱδρυμάτων γενήσεται δι' εὐτελοῦς δαπάνης, ἤτοι μέχρι δύω χιλιάδων καὶ πεντακοσίων γροσίων, ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει ἀφίενται παρὰ τοῖς διαχειρισταῖς, ὑποβαλλομένοις εἰς ἐγγυοδοσίαν πρὸς τὸ συμβούλιον καὶ τὸν διευθυντὴν τῶν βακουφίων, τὰ δὲ ἱδρύματα ἐπισκευάζονται τῇ ἐγκρίσει τοῦ συμβουλίου· ἀλλ' ἂν τοὐναντίον κριθῇ, ὅσι δὲ ἐν ἀθλίᾳ καταστάσει τὰ καθιδρύματα, τότε εἰσπραττόμενα πέμπονται πρὸς τὸ ταμεῖον, μετὰ τοῦ ἀνήκοντος λογαριασμοῦ, ἐπισυνημμένα εἰς τοὺς ἁπαξ κατὰ τριμηνίαν στελλομένους, ὑποβαλλομένου συγχρόνως Ἰλαμίου καὶ ἐκθέσεως τοῦ συμβουλίου. Ἀνενεχθήσεται προσέτι εἰς τὸ ταμεῖον,

μετ' ἀκριβῆ ἔρευναν, ὁποῖά τινά εἰσι τὰ ἐπιδεῆ ἐπισκευῆς ἱδρύματα, καὶ ὁποία ἡ ἀπαιτουμένη ἐπὶ τούτῳ δαπάνη, ἢ τίνα ἔσονται τὰ προσαρτηθησόμενα κτήματα, καὶ ἀντὶ πόσου δύνανται νὰ ἐκποιηθῶσι τοιαῦτα κτήματα, ἂν εὑρίσκωνται εἰς τὸν τόπον ἐκεῖνον.

Ἄρθρ. 13. Γινομένης τῆς ἐπιθεωρήσεως, ἂν οἱ διαχειρισταὶ δείξωσι προσόδους ἐξ ἐνοικίων ἐστεγασμένων κτημάτων, καλοῦνται ἐνώπιον τοῦ συμβουλίου οἱ μισθωταὶ, καὶ εἴ τις ἄλλος φανῇ ἀναγκαῖος πρὸς ἐξακρίβωσιν τοῦ ἀληθοῦς ποσοῦ· ἀλλ' ἂν πρόκηται περὶ δεκάτης χωρίων καὶ καλλιεργησίμων γαιῶν, τότε λαμβανομένων ὑπ' ὄψιν τῶν περὶ παραχωρήσεως αὐτῶν βιβλίων, ἐξεταζομένων δὲ καὶ τῶν δυναμένων νὰ ἔχωσι τῶν τοιούτων γνῶσιν, ἐξάγεται ἡ ἀλήθεια. Ἐπίσης καὶ τὰ ἔξοδα ἐξακριβοῦνται, κατὰ τὸν αὐτὸν τρόπον, ἐρωτωμένων τῶν ὑπὸ τοῦ βακουφίου διατρεφομένων καὶ λοιπῶν. Τοὺς δὲ οὕτωσὶ συνταξομένους λογιστικοὺς πίνακας προσεπισφραγίζουσιν οἱ κατὰ τὰ ἀνωτέρω ἐξετασθέντες.

Ἄρθρ. 14. Ἐκ τοῦ ἐτησίου τόκου τῶν ἀφιερωμένων χρημάτων, ὧν τὰ πλεονάσματα δὲν εἶναι ὑπέρ τινος ὡρισμένα, καὶ ἃ ἐκτοκίζονται ἐν γνώσει τοῦ ἱεροῦ δικαστηρίου, παρὰ τῷ διαχειριστῇ ἢ ἄλλοις ὑπάρχοντα, ὡς καὶ ἐκ τοῦ τόκου τῶν πλεονασμάτων δὲν ἀφίεται οὐδὲν καθυστέρημα, ἀλλ' εἰσπραχθέντος ὅλου ἀνελλειπῶς, ὅ,τι περισσεύσει προστίθεται εἰς τὴν τοῦ ἐπιόντος ἔτους πρόσοδον, μετὰ τοῦ κεφαλαίου· τὰ δὲ τυχὸν ὑπάρχοντα χρέη τοῦ βακουφίου ἐξοφλοῦνται ἐκ τοῦ περισσεύματος, ὅπερ θέλει προκύψει κατὰ τὰ ἐπελευσόμενα ἔτη, καταβαλλομένης ἐν τοσούτῳ τῆς δεούσης ἐπιμελείας, ὅπως, κατὰ τὰ ὑπὸ τοῦ ἀφιερωτοῦ ὁρισθέντα, τὰ ἀφιερωμένα χρήματα διατηρῶνται ἐν ἀσφαλείᾳ, μὴ ἀπολεσθῇ δὲ οὐδ' ὀβολὸς ἐξ αὐτῶν. Καὶ ἂν, ὑπαρχόντων τῶν ἀγαθοεργῶν καταστημάτων, ὑπὲρ ὧν τὰ χρήματα εἰσὶν ὡρισμένα, μὴ ὦσι ταῦτα ἐκτετοκισμένα, ἀφίενται παρὰ τῷ διαχειριστῇ, ἀφ' οὗ δώσῃ ἀξιόχρεων ἐγγυητὴν, τῇ ἐγκρίσει τοῦ ἱεροῦ δικαστηρίου καὶ τοῦ συμβουλίου· ἀλλὰ τὰ ἀφιερωμένα χρήματα, ὧν τό τε εὐποιητικὸν ἀντικείμενον καὶ οἱ ὅροι οὐδόλως ὑφίστανται, καὶ ἃ ἔμειναν ἐν τούτοις εἰς χεῖρας διαφόρων, εἰσπράττονται καὶ πέμπονται εἰς τὸ ταμεῖον, σημειούμενα εἰς τοὺς ἄπαξ κατὰ τριμηνίαν ὑποβληθησομένους καταλόγους.

Ἄρθρ. 15. Μετ' ἀκριβῆ ἔρευναν περὶ τῶν βακουφίων, τῶν ὡρισμένων εἰς ἄτομα ἐκλιπόντα ἤδη, ὡς καὶ περὶ ἐκείνων, ὧν, μὴ ἐκλιπόντων τῶν ἀτόμων τούτων, μόνα τὰ περισσεύματα εἰσὶν ὡρισμένα ὑπὲρ τῶν δύω ἱερῶν πόλεων, γίνεται ἐξέλεγξις τῶν λογαριασμῶν αὐτῶν, τὰ δὲ προκύψοντα περισσεύματα, καὶ τὰ τεταγμένα ποσὰ, τὰ καλούμενα *μάλι-σιρὶ*, εἰσπραττόμενα ὅθεν δεῖ, πέμπονται πρὸς τὸ ταμεῖον τῶν αὐτοκρατορικῶν βακουφίων μετ' ἀντιγράφου τῶν λογαριασμῶν, ἐπισυνημμένα εἰς τὰ κατὰ τριμηνίαν διαβιβαζόμενα κατάστιχα· ὑποβάλλεται δὲ καὶ περὶ τῶν ρηθέντων βακουφίων λεπτομερὴς ἔκθεσις.

Ἄρθρ. 16. Ἂν εὑρεθῶσι νόμιμα καὶ ἔγκυρα ἀφιερωτήρια τῶν βακουφίων, ὧν τὰ ἀφιερωτήρια δὲν ὑπάρχουσιν ἐγγεγραμμένα εἰς τὸ λογιστήριον, πεμφθήσονται εἰς τὸ ταμεῖον, ἵνα καταχωρηθῶσι, κεκυρωμένα τούτων ἀντίγραφα, μετ' ἰλαμίου καὶ ἐκθέσεως τοῦ συμβουλίου.

Ἄρθρ. 17. Θεωρουμένων οὕτω κατ' ἔτος τῶν λογαριασμῶν ἁπάντων τῶν ἐπιτηρουμένων βακουφίων, ἐκ τῶν μετὰ τὴν ἐξέλεγξιν προκυψόντων περισσευμάτων ληφθήσονται, ὡς τέλη διὰ τὴν ἐξέλεγξιν, καὶ ἀντιμισθίαν τοῦ γραμματέως, τὰ ἑξῆς ποσά:

	Τέλη ἐξελέγξεως ἐπὶ δύο χιλιάδων	Ἀντιμισθία γραμματέως ἐπὶ δύο χιλιάδων.
Ἐκ τῶν ἀποδεδειγμένως τῷ διαχειριστῇ καὶ τοῖς τέκνοις ὡρισμένων περισσευμάτων τῶν βακουφίων, ὧν αἱ πρόσοδοί εἰσιν ἐκ χωρίων καὶ καλλιεργουμένων γαιῶν.	50	200
Ἐκ τῶν πρὸς συντήρησιν τῶν ἐξηρτημένων εὐποιητικῶν ἱδρυμάτων, καὶ ἀντικατάστασιν κτημάτων ὡρισμένων περισσευμάτων τῶν βακουφίων, ὧν αἱ πρόσοδοί εἰσιν ἐκ χωρίων καὶ καλλιεργουμένων γαιῶν	25	100
Ἐκ τῶν περισσευμάτων τῶν βακουφίων, ὧν αἱ πρόσοδοι συνίστανται εἰς ἐνοίκια ἐστεγασμένων κτημάτων, ἢ εἰς τόκους χρημάτων ἀφιερωμένων, ἀδιαφόρως ἂν τὰ περισσεύματα ταῦτα ὦσιν ὡρισμένα ὑπὲρ τοῦ διαχειριστοῦ καὶ τῶν τέκνων, ἢ πρὸς συντήρησιν ἀγαθοεργῶν ἱδρυμάτων καὶ ἀντικατάστασιν κτημάτων	12 1/2	50
Ἐκ περισσευμάτων τόκων ἀφιερωμένων χρημάτων, ἐκτοκιζομένων ἐν γνώσει τοῦ ἱεροῦ δικαστηρίου, ὑπαρχόντων δὲ παρὰ τῷ διαχειριστῇ ἢ ἄλλοις, καὶ ὧν τὰ περισσεύματα ὑπὲρ οὐδενός εἰσιν ὡρισμένα	10	25

Τ' ἀνωτέρω τέλη ἐξελέγξεως καὶ ἡ ἀντιμισθία τοῦ γραμματέως λαμβάνονται οὐχὶ πλείονα, οὐδ' ἐλάσσονα τῶν τεταγμένων ποσῶν, σημειούμενα δὲ ὡς ἔξοδα εἰς τὸν λογαριασμὸν τοῦ ἀνήκοντος βακουφίου, πέμπονται μετὰ τοῦ πίνακος αὐτῶν, εἰς ἔκθεσιν τοῦ συμβουλίου ἀπολήγοντος, πρὸς τὸ ταμεῖον, ἐπισυναπτόμενα εἰς τὰ ἄπαξ κατὰ τριμηνίαν πεμπτέα κατάστιχα.

Ἄρθρ. 18. Οἱ ἐν ταῖς ὑποδιοικήσεσι καὶ τοῖς προσηρτημένοις τμήμασιν εὑρισκόμενοι τοποτηρηταὶ τῶν διευθυντῶν, ἐνεργοῦντες τὴν ἐξέλεγξιν, θέλουσι πέμπει τοὺς πίνακας τῶν ἐπιθεωρουμένων λογαριασμῶν, μετ' ἐκθέσεως τοῦ ἐγχωρίου συμβουλίου, πρὸς τὸ ἐν τῇ ἕδρᾳ τῶν διευθυντῶν συμβούλιον· μετὰ δὲ τὴν ὑπὸ τούτου παραδοχὴν καὶ κύρωσιν αὐτῶν, τὸ πρὸς

τὸν διαχειριστὴν ἐπιδοτέον ἀντίγραφον τῶν λογαριασμῶν, γραφὲν ἐπὶ διπλοτύπου σφραγιστοῦ χάρτου, κατὰ τὸ ἄρθρον 11, καὶ σφραγισθὲν τῇ ἰδίᾳ τοῦ διευθυντοῦ σφραγίδι, ἀριθμεῖται δεόντως καὶ πέμπεται εἰς τὸν οἰκεῖον τόπον, ὅπως δοθῇ ὅπου ἀνήκει. Οἱ δὲ τοποτηρηταὶ τῶν διευθυντῶν δὲν θέλουσι δίδει ἀντίγραφον λογαριασμῶν, δηλωτικὸν τῆς γενομένης ἐξελέγξεως, τῇ ἰδίᾳ αὐτῶν σφραγίδι ἐσφραγισμένον.

Ἄρθρ. 19. Τὰ ἐγχώρια συμβούλια θέλουσιν ὑποβάλλει ἐκθέσεις περὶ τῶν ἐπιτηρουμένων βακουφίων, ὅσων τὰ μὲν περισσεύματα εἰσὶν ἐπιβεβαρυμένα, τὰ δὲ διπλώματα οὐδὲν ἀναφέρουσι περὶ ποσοῦ, κατ' ἀποκοπὴν εἰς τὸ ταμεῖον πληρωτέου (*μάλι μακτοὺ*), τοῦτο δὲ, ὅπως ἐκ τῶν προσόδων τῶν βακουφίων τούτων, παρὰ τὴν ἀντιμισθίαν τοῦ γραμματέως καὶ τὰ τέλη τῆς ἐξελέγξεως, χωρισθῇ καὶ ὁρισθῇ, κατὰ τὴν ἀρχαίαν διάταξιν, χρηματικόν τι ποσὸν χορηγητέον εἰς τὸ ταμεῖον, ὑπὸ τὸ ὄνομα «*μάλι μακτοὺ*,» καὶ ὅπερ ἔσεται, κατὰ τὰς περιστάσεις, τὸ τέταρτον ἢ τὸ τρίτον αὐτῶν.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Δ'.

Περὶ ἐπισκευῶν καὶ ἀγορῶν.

Ἄρθρ. 20. Κριθείσης ἀναγκαίας τῆς ἐπισκευῆς ἢ ἀνεγέρσεως εὐποιητικοῦ τινος καθιδρύματος, ἢ ἐπὶ ἁπλῷ μισθώματι παρακεχωρημένου κτήματος, προσηρτημένου εἰς βακούφιον ὑπὸ τοῦ ταμείου διοικούμενον, ὁ διευθυντὴς τῶν βακουφίων ἀπευθύνει περὶ τούτου ἔγγραφον καὶ ἐπίσημον κοινοποίησιν πρὸς τὸ συμβούλιον· ἐπὶ δὲ τῇ ἐγκρίσει τῆς ἐγχωρίου διοικήσεως, ὁ ῥηθεὶς διευθυντὴς μετά τινος ἐκ τῶν μελῶν τοῦ συμβουλίου μεταβαίνει ἔνθα κεῖται τὸ περὶ οὗ ὁ λόγος κτῆμα, καὶ, γενομένης αὐτοψίας, προϋπολογίζεται διὰ τοῦ ἀρχιτέκτονος καὶ ἄλλων ἐμπειροτεχνῶν, ἐπὶ τῇ βάσει αὐστηρᾶς οἰκονομίας, ἡ ἀπαιτουμένη δαπάνη, μεθ' ὃ ἐκτίθεται εἰς μειοδοσίαν τὸ ἔργον ἐπὶ συμβουλίου. Καὶ ἂν μὲν ἀρκῶσι πρὸς ἐκτέλεσιν αὐτοῦ δύο χιλιάδες καὶ πεντακόσια γρόσια, κατὰ μέγιστον ὅρον, ὑπάρχωσι δὲ, ἐκτὸς τῶν μισθωμάτων, καὶ τῶν ἐκ μεταβιβάσεων καὶ ἐκποιήσεων τελῶν, ἐπιτόπιοι πρόσοδοι τοῦ βακουφίου, λαμβάνεται ἐν γνώσει τοῦ συμβουλίου ἐγγυητὴς ἀξιόχρεως, καὶ τὸ ἀναγκαῖον ὑποσχετικὸν ἔγγραφον, ἀκολούθως δὲ γίνεται ἔναρξις τῆς ἐπισκευῆς, καταβαλλομένης συντόνου προσοχῆς ὅπως ἡ ἐργασία ᾖ ἀσφαλὴς καὶ στερεά. Ἀφ' οὗ δὲ αὕτη περαιωθῇ, γίνεται καὶ δευτέρα ἐκτίμησις, μεθ' ἣν τὰ ἀληθῶς καὶ εὐλόγως δαπανηθέντα πληρόνονται πρὸς τὸν ἀναλαβόντα τὴν ἐργασίαν ἐκ τῶν ῥηθεισῶν προσόδων, ἐπὶ ἀποδείξει παραλαβῆς, καὶ σημειοῦνται εἰς τὰ κατὰ τριμηνίαν πεμπόμενα κατάστιχα. Ἐν ἐλλείψει προσόδων

τοῦ βακουφίου, ὑποβάλλεται περὶ τούτου ἔκθεσις τοῦ συμβουλίου, καὶ ζητεῖται ἀνωτέρα διαταγή.

Ἄρθρ. 21. Δι' ἐπισκευὰς καὶ δαπάνας ἐπειγούσας τῶν ἀγαθοεργῶν ἱδρυμάτων τῶν ἐπιτηρουμένων βακουφίων, οἱ διαχειρισταὶ τούτων δύνανται νὰ διαθέσωσιν ἐκ τῶν προσόδων τοῦ ἀναθήματος μέχρι πεντακοσίων γροσίων· ἀλλ' ἂν ἀπαιτῶνται περισσότερα, γίνεται λεπτομερὴς ἐξακρίβωσις τοῦ πράγματος ὑπὸ τοῦ διευθυντοῦ τῶν βακουφίων καὶ τοῦ συμβουλίου, ἐπιτρεπομένης δὲ τῆς ἐκ τῶν βακουφικῶν εἰσπράξεων δαπάνης μέχρι δύο χιλιάδων καὶ πεντακοσίων γροσίων κατὰ μέγιστον ὅρον, τὸ ποσὸν τοῦτο σημειοῦται κατὰ τὴν ἐπιθεώρησιν τῶν λογαριασμῶν εἰς τὴν τῶν ἐξόδων στήλην.

Ἄρθρ. 22. Προκειμένου νὰ ἐξοδευθῶσιν ὑπὲρ τὰς δύο χιλιάδας καὶ πεντακόσια γρόσια εἰς ἐπισκευὰς, εἴτε ὑπὸ τοῦ ταμείου διοικουμένων, εἴτε ἐπιτηρουμένων βακουφίων, δέον νὰ διαβιβάζωνται αἱ ἀναγκαῖαι διασαφήσεις εἰς τὸ ταμεῖον καὶ νὰ ζητῆται ἡ πρὸς τοῦτο ἄδεια, ἄνευ δὲ ταύτης δὲν θέλει δαπανᾶσθαι τοιοῦτο ποσόν· ἂν δέ ποτε ἤθελε γίνει χρῆσις ποσοῦ, ὑπερβαίνοντος τὸ ἀνωτέρω τεθὲν ὅριον, ἄνευ τῆς εἰδήσεως τοῦ ταμείου, τὸ καθ' ὑπέρβασιν δαπανηθὲν μέρος αὐτοῦ οὐδόλως γενήσεται δεκτόν.

Ἄρθρ. 23. Ἂν, τοῦ ἐπισκευαστέου μέρους κειμένου μακρὰν τοῦ κέντρου τῆς ἐγχωρίου διοικήσεως, ἔπεται ὅτι θέλει ἀποβῆ δαπανηρὰ ἡ ἐκεῖσε μετάβασις τοῦ διευθυντοῦ τῶν Βακουφίων καὶ τοῦ συνοδεύσοντος αὐτὸν ἐκ μέρους τοῦ συμβουλίου, ἢ ὅτι θέλει ἐντεῦθεν διακωλυθῆ ἡ πρόοδος τῆς εἰς ἐκεῖνον ἐμπεπιστευμένης ὑπηρεσίας, ἡ ἐξέτασις καὶ μειοδοσία τοῦ ἔργου γίνεται διὰ τοῦ ἐπιτοπίου συμβουλίου, ὑποβάλλεται δὲ περὶ τοῦ γεγονότος ἔκθεσις εἰς τὸ παρὰ τῇ Γεν. Διοικήσει, ἢ τὸ παρὰ τῇ Διοικήσει συμβούλιον, μεθ' ἣν τίθεται καὶ ἐκεῖ, εἰ δυνατὸν, εἰς μειοδοσίαν ἡ περὶ ἧς πρόκειται ἐπισκευὴ, καὶ ἀκολούθως, κατὰ τὰ ἐν τοῖς προηγουμένοις ἄρθροις τοῦ κεφαλαίου τούτου ὑποδειχθέντα, διεξάγονται τὰ περαιτέρω. Ἀλλὰ, ἂν αἱ ἐπισκευαὶ ὦσι σπουδαῖαι, τότε, μὴ λαμβανομένης ὑπ' ὄψιν τῆς ἀποστάσεως, μεταβαίνουσι κατὰ τόπον, ὅπως ἀντιληφθῶσιν ἰδίοις ὀφθαλμοῖς καὶ ἐκτιμήσωσι τὸ ἔργον, ὅτε διευθυντὴς τῶν Βακουφίων καὶ μέλος τι τοῦ συμβουλίου, καὶ διαρκούσης δὲ τῆς οἰκοδομῆς ὑποχρεοῦνται νὰ ἐπιτηρῶσιν ἐπιμελῶς. Ὄντες δὲ φυσικῷ τῷ λόγῳ ὑπεύθυνοι ὅ τε διευθυντὴς τῶν Βακουφίων καὶ τὸ συμβούλιον διὰ πᾶσαν ἐνδεχομένην ἀπάτην καὶ κατάχρησιν κατὰ τὴν ἐκτίμησιν, τὴν μειοδοσίαν, ἢ ἐν καιρῷ τῆς οἰκοδομῆς, καὶ διὰ πᾶσαν ζημίαν, ἣν ὡς ἐκ τούτου δύναται νὰ ὑποστῇ τὸ Βακούφιον, θέλουσι λαμβάνει ἐπομένως τὰ κατάλληλα καὶ σύντονα μέτρα. Οἱ διευθυνταὶ τῶν Βακουφίων, ἐπισκεπτόμενοι ἐκ διαλειμμάτων τὰ ὀζαμία, τὰ προσκυνήματα, τὰ σχολεῖα καὶ λοιπὰ κοινωφελῆ

καθιδρύματα, καὶ τὰ, ἐπὶ ἁπλῷ ἐκμισθώματι παρακεχωρημένα, ἐστεγασμένα καὶ λοιπὰ προσηρτημένα κτήματα, καὶ ἐνεργοῦντες τὰς ἀπαιτουμένας μικρὰς αὐτῶν ἐπισκευὰς, αἵτινες ἄλλως, ἄνευ τῆς συχνῆς ταύτης ἐποπτείας, ἤθελον γίνει παραίτιοι μεγάλης δαπάνης ἐν τῷ μέλλοντι, θέλουσι προνοεῖ διαρκῶς καὶ ἐπιμόνως περὶ τῆς συντηρήσεως αὐτῶν, καὶ περὶ τῆς καθαριότητος καὶ εὐπρεποῦς καταστάσεώς των. Ὅταν, πρὸς ἐκτέλεσιν ἀξίων λόγου ἐπισκευῶν, πέμπηται μακρὰν μέλος τι τοῦ συμβουλίου μετὰ τοῦ διευθυντοῦ τῶν βακουφίων, τὸ κεντρικὸν ταμεῖον, συμφώνως πρὸς τὴν ἰσχύουσαν διάταξιν περὶ χορηγίας ἀγωγίων καὶ ἡμερομισθίων πρὸς τοὺς εἰς τοιαῦτα μέρη μεταβαίνοντας ὑπαλλήλους, χορηγεῖ ἀγώγια καὶ ἡμερομίσθια πρὸς μόνον τὸν ὑπὸ τοῦ συμβουλίου πεμπόμενον, τὰ ὁποῖα σημειοῦνται ἐν τῷ καταλόγῳ τῶν ἐξόδων τῶν περὶ ἧς πρόκειται ἐπισκευῆς. Ἀλλ' ἂν, ἐπὶ τοιούτῳ λόγῳ πεμφθέντων ἄνευ ἀνάγκης πλειόνων ὑπαλλήλων, δοθῶσιν ἀγώγια καὶ ἡμερομίσθια δι' αὐτοὺς, δὲν θέλουσι γίνει δεκτά.

Ἄρθρ. 24. Οἱ τῶν βακουφίων διευθυνταὶ εἰδοποιοῦσιν ἐγγράφως τὸ συμβούλιον περὶ τῶν ὠνίων, ἀλεύρων, ὀρύζης, σακχάρεως, βουτύρου, ἐλαίου, καὶ λοιπῶν ἀναγκαίων πρὸς κατασκευὴν ἄρτου, ζωμοῦ καὶ ἄλλων ἐδωδίμων ἔν τισι πτωχοκομείοις, κειμένοις εἰς τὰς ἐπαρχίας καὶ ἐξηρτημένοις ἐκ βακουφίων, ὑπὸ τοῦ ὑπουργείου διοικουμένων, καὶ πρὸς διατήρησιν τῶν ἀναπτομένων λύχνων ἐν τοῖς ἱεροῖς δζαμίοις, καὶ ἄλλοις εὐεργετικοῖς καθιδρύμασι, καλουμένων δὲ τῶν ἐμπόρων καὶ πωλητῶν τῶν τοιούτων εἰδῶν, ἐκτίθενται εἰς μειοδοσίαν τὰ ὤνια καὶ ἀγοράζονται παρὰ τῶν διδόντων ταῦτα εἰς ἐλάσσονα τιμήν· τὰ χρήματα, πληρονόμενα ἐκ τοῦ βακουφικοῦ κιβωτίου, σημειοῦνται εἰς τὰ κατὰ τριμηνίαν στελλόμενα κατάστιχα, μεθ' ὧν πέμπονται εἰς τὸ ταμεῖον καὶ αἱ παρὰ τῶν πωλητῶν λαμβανόμεναι ἀποδείξεις, ὑποβαλλομένης καὶ ἐκθέσεως τοῦ συμβουλίου.

Ἄρθρ. 25. Τὸ ποσὸν τῶν ἐν τοῖς ῥηθεῖσι πτωχοκομείοις παρασκευαστέων φαγητῶν καὶ ἄρτων ἔσται τὸ ἐξαρκέσον πρὸς τὰς τεταγμένας μερίδας διατροφῆς ὑπὸ τῶν ἐπισήμων ἐγγράφων καὶ τῶν τῆς ἀφιερώσεως ὅρων, ὁ δὲ χορηγητέος βούτυρος, ἡ ὄρυζα, ἡ σάκχαρις, καὶ τὰ ξύλα δοθήσονται ἐν μέτρῳ ἀρκοῦντι δι' αὐτὰ, ὡς καὶ τὸ ἔλαιον, ἀναλόγως τῶν ἐν τοῖς ἱεροῖς δζαμίοις ἀναφθησομένων λύχνων, οὐδ' ὑπερβήσονται τὰ τεταγμένα. Πρὸς δὲ, οὐδέποτε δοθήσεται τοῦ λοιποῦ τι πρὸς οὐδένα ἔξωθεν, ἂν δὲν ζητηθῇ ἡ ἐπὶ τούτῳ ἄδεια· καὶ ἐν περιπτώσει, καθ' ἣν ἤθελε δοθῇ, ἔσται ἀπαράδεκτον ὑπὸ τῆς ἀνωτέρας ἀρχῆς, καὶ ὑπολογιζόμενον εἰς βάρος τοῦ διευθυντοῦ τῶν βακουφίων, ἐν τῷ καιρῷ τῆς ἐπιθεωρήσεως τῶν λογαριασμῶν εἰσπραχθήσεται παρ' αὐτοῦ. Καταβληθήσεται ἡ δέουσα προσοχὴ ὑπό τε τοῦ συμβουλίου καὶ ὑπὸ τοῦ τῶν βακουφ-

φίων διευθυντοῦ, ὅπως τὰ ἀγοραζόμενα πράγματα φυλάττωνται ἐν ἀσφαλεῖ τόπῳ, χωρὶς νὰ φθείρωνται οὐδὲ νὰ σπαταλῶνται, τῶν δὲ ὀπτομένων ἐδωδίμων δείγματα, κομιζόμενα εἰς τὸ συμβούλιον, ἐξετασθήσονται ἀκριβῶς, ὡς καὶ ὁ ἄρτος, ὅπως ᾖ καλῆς ποιότητος καὶ καλῶς ζυγισμένος.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ε'.

Περὶ τῶν προσόδων τῶν βακουφίων, ὧν δὲν ὑπάρχουσιν ἀφιερωτήρια οὐδ' εὐποιητικὰ καταστήματα, ἢ τὰ ὁποῖα δὲν εἶναι ὡρισμένα ὑπέρ τινος, μηδὲ προσηρτημένα, καὶ περὶ διορισμοῦ εἰς ὑπηρεσίας βακουφικὰς, καὶ τῶν ταύταις συνδεδεμένων πόρων.

Ἄρθρ. 26. Περὶ τῶν ἱερῶν βακουφίων, τῶν ἐκ τῶν δύω ἱερῶν πόλεων, ἢ ἐκ τοῦ αὐτοκρατορικοῦ ἐβκαφίου ἐξηρτημένων, καὶ τῶν καταγεγραμμένων ὡς κατεχομένων δίκην ἰδιοκτησίας, ἢ ἐπὶ νομῇ καλλιεργουμένων γαιῶν, ἢ χωρίων καὶ τσιφτλικίων, περὶ τῶν βακουφίων τούτων ὑποβάλλεται, ἀποθανόντων τῶν κατόχων, ἐνταῦθα δικαστικὸν Ἰλάμιον, ἔκθεσις τοῦ Νομαρχικοῦ ἢ τοῦ Ἐπαρχιακοῦ συμβουλίου, καὶ ἀναφορὰ τοῦ τῶν βακουφίων διευθυντοῦ, ὅπως ἐκδίδωνται τὰ περὶ κατοχῆς αὐτῶν διπλώματα, ὡς ἄχρι τοῦδε, κατὰ τοὺς ὑπὸ τοῦ ἀφιερωτοῦ τεθειμένους ὅρους, ἐπ' ὀνόματι δηλονότι τῶν τέκνων, ἢ ἄλλων προσώπων, ὑπὲρ ὧν εἰσὶν ὡρισμένα. Ἐν περιπτώσει ὅμως, καθ' ἣν δὲν σώζεται ἀφιερωτήριον, ἢ εὐποιητικὰ καταστήματα τούτοις ἀνήκοντα, ἢ καθ' ἣν ὑπάρχει μὲν ἀφιερωτήριον, ἀλλὰ δὲν θεωρεῖται ἄξιον πίστεως, τὸ δὲ βακούφιον οὐχ εὑρηται ὡρισμένον τινὶ, ἢ ὅπως δήποτε κατελήφθη καταχρηστικῶς καὶ ἀδίκως ὑπό τινος, χορηγηθήσονται μὲν ἰσοβίως πρὸς τοὺς κατόχους τῶν βακουφίων, ἐκ τῶν εἰσπραττομένων προσόδων, τὰ σιτηρέσια τὰ ἀναφερόμενα εἰς τὰ ἐν χερσὶν αὐτῶν διπλώματα, τὸ δὲ ὑπόλοιπον πεμφθήσεται κατ' ἔτος, ὅπως δαπανᾶται εἰς κοινωφελῆ ἔργα, εἰς τὸ ταμεῖον, ὡς καὶ ὁ σχετικὸς πίναξ, καταχωρούμενον εἰς ἐκεῖνον ἐκ τῶν κατὰ τριμηνίαν σελλομένων καταλόγων, ὅστις πέμπεται ἐν ἀρχῇ τοῦ ἔτους, καὶ μετ' αὐτοῦ ὑποβαλλομένης συγχρόνως καὶ ἰδίας περὶ τούτου ἐκθέσεως τοῦ συμβουλίου· ἀποθανόντος δὲ τοῦ κατόχου, δὲν ἐκδίδεται Ἰλάμιον, οὐδ' ἀπευθύνεται ἔκθεσις, πρὸς τὸν σκοπὸν μεταβιβάσεως εἰς ἕτερον τῆς κατοχῆς τοιούτων βακουφίων, ἀλλὰ τὸ συμβούλιον γνωστοποιεῖ τὸ γεγονὸς εἰς τὸ ταμεῖον, ὅπως τοῦτο λάβῃ τὴν ἀνήκουσαν αὐτῷ κατοχήν.

Ἄρθρ. 27. Πρὸς ἀνοικοδόμησιν τῶν ἐτοιμορρόπων βακουφικῶν καθιδρυμάτων, γίνεται μὲν ὑπὸ τοῦ ἐγχωρίου συμβουλίου, ὑπὸ τοῦ διευθυν-

τοῦ τῶν βακουφίων, καὶ ὑπὸ τῶν ἐμπειροτεχνῶν ἐπιτόπιος ἔρευνα καὶ ἐκτίμησις τῆς ἀπαιτουμένης δαπάνης, καὶ ὑποβάλλεται ἡ περὶ τούτου ἔκθεσις εἰς τὴν ἀρχήν, ἀλλὰ τὰ μὲν σιτηρέσια τῶν διατελούντων εἰς τὴν ὑπηρεσίαν τῶν τοιούτων βακουφίων, μέχρι τῆς ἀποπερατώσεως τῆς ἐπισκευῆς, τὰ δὲ τῶν ὑπηρετῶν καθιδρυμάτων, ἐντελῶς ἤδη ἐρειπωθέντων, ἃ κατέλιπον ὅσοι ἐν αὐτοῖς ἐνῴκουν, καὶ ὧν ἡ ἐπισκευὴ δὲν λογίζεται ἀναγκαία, τὰ τοιαῦτα σιτηρέσια οὐδόλως θέλουσι πληρωθῆ· πρὸς μόνους δὲ τοὺς λίαν ἀπόρους ἐξ αὐτῶν, καὶ ἀπὸ μόνου τοῦ σιτηρεσίου τούτου ἀποζῶντας, ἂν ὑπάρχωσι τοιοῦτοι, χορηγηθήσονται τὰ τεταγμένα σιτηρέσια, ὅπως μνημονεύωσιν ἐπ' ἀγαθῷ τῆς ψυχῆς τοῦ ἀφιερωτοῦ. Τῶν βακουφίων δὲ τούτων ἅπασαι αἱ πρόσοδοι, καταχωρούμεναι ἐν τοῖς ἅπαξ κατὰ τριμηνίαν πεμπομένοις καταλόγοις, πεμφθήσονται ὅπως φυλάττωνται ἐν τῷ ταμείῳ, καὶ συγχρόνως ἀνενεχθήσονται λεπτομερῶς τὰ περὶ αὐτῶν δι' ἐκθέσεως τοῦ συμβουλίου.

Ἄρθρ. 28. Ἐπειδὴ, ὑπαρχόντων διευθυντῶν τῶν βακουφίων ἐν ἁπάσαις ταῖς ὀθωμανικαῖς ἐπαρχίαις, αἱ δι' αὐτοκρατορικῶν διπλωμάτων κατεχόμεναι θέσεις ἐφόρων τῶν ἱερῶν βακουφίων μένουσιν ἄσκοποι καὶ ἀσήμαντοι, τούτου ἕνεκεν, τελευτήσαντος τοῦ κατόχου θέσεως ἐφορικῆς, ἐν μὲν τοῖς ὑπὸ τοῦ ὑπουργείου διοικουμένοις βακουφίοις, αὕτη δὲν ἀνατίθεται εἰς τὰ τέκνα ἢ εἰς ἕτερον, τὰ δὲ σιτηρέσια καὶ αἱ λοιπαὶ πρόσοδοι αὐτῆς περιέρχονται εἰς ὄφελος τοῦ βακουφίου· ἐν δὲ τοῖς ἐπιτηρουμένοις βακουφίοις, αἱ θέσεις αὗται, αἱ μὴ ἐπιβάλλουσαι εἰς τὸν κάτοχον τὰ τοῦ διαχειριστοῦ καθήκοντα, ἂν μὴ ὦσιν ὡρισμέναι ἐν τῷ ἀφιερωτηρίῳ, ἢ ἂν ἐξέλιπον οἱ ὑπὲρ ὧν ὡρίσθησαν, δὲν προτείνονται, ἐπίσης, ὅπως ἀντικατασταθῶσιν ἄλλοι εἰς αὐτάς, ἀλλὰ τὰ σιτηρέσια καὶ αἱ πρόσοδοι, αἱ δι' αὐτὰς τεταγμέναι, καταχωρούμεναι εἰς τοὺς ἅπαξ κατὰ τριμηνίαν πεμπομένους πίνακας, ἀποστέλλονται εἰς τὸ ταμεῖον, ἐκτιθέντος τοῦ συμβουλίου ἰδίᾳ καὶ λεπτομερῶς τὰ περὶ αὐτῶν.

Ἄρθρ. 29. Τὰ ὀφειλόμενα σιτηρέσια πρὸς τοὺς αὐτοπροσώπως καὶ μετ' ἀκριβείας ὑπηρετοῦντας εἰς τὰ ἐν καλῇ καταστάσει ὑπάρχοντα εὐποιητικὰ καθιδρύματα, διανέμονται καὶ πληρόνονται ἄνευ τινὸς δυσχερείας, ἐν γνώσει τοῦ συμβουλίου, ἐκ τῶν βακουφικῶν εἰσπράξεων, ἀφ' οὗ ληφθῶσι παρὰ τῶν ἐχόντων δικαίωμα τὰ ἀποδεικτικὰ παραλαβῆς, καὶ παραβληθέντα πρὸς τὰ ἐν χερσὶν αὐτῶν διπλώματα, εὑρεθῶσι σύμφωνα πρὸς ταῦτα· καταχωροῦνται δὲ αἱ περὶ ὧν ὁ λόγος πληρωμαὶ εἰς τὸ καθημερινὸν βιβλίον. Ἐν περιπτώσει καθ' ἣν ἄνευ ἀδείας γίνῃ ἐπιτοπίως προσθήκη τις εἰς τὸν ἀριθμὸν τῶν τεταγμένων σιτηρεσίων, ἢ πρὸς τὸν κάτοχον βακουφικῆς θέσεως δοθῇ τι πλέον τῶν ἐν τῷ διπλώματι αὐτοῦ ὡρισμένων, τοῦτο μὴ ἐγκρινόμενον ὑπὸ τῆς ἀρχῆς θέλει καταλογισθῆ, κατὰ τὴν λογοδοσίαν, εἰς βάρος τοῦ τῶν βακουφίων διευθυντοῦ.

Ἄρθρ. 30. Προκειμένου ν' ἀνατεθῇ εἰς μὴ οἰκεῖον ἢ ἄνευ κατόχου μείνασα βακουφικὴ θέσις, τὰ ἐκ χωρίων, ἀγρῶν καὶ λοιπῶν εἰσπραττόμενα ἐν τῷ μεταξὺ ποσά, ἤτοι ἡ πρόσοδος αὐτῆς, κατὰ τὰς φυσικῷ τῷ λόγῳ παρερχομένας ἡμέρας μέχρι τοῦ διορισμοῦ τοῦ διαδόχου, δὲν θέλει κρατεῖσθαι ἐν τοῖς τοῦ βακουφίου κιβωτίοις, ἀλλὰ προστιθεμένη εἰς τὰς τῷ ταμείῳ ἀνηκούσας προσόδους, καὶ σημειουμένη εἰς τὰ κατὰ τριμηνίαν πεμπτέα κατάστιχα, σταλήσεται εἰς τὸ ταμεῖον, πρὸς ὃ ὑποβληθήσεται καὶ ἰδία λεπτομερὴς περὶ τούτου ἔκθεσις ὑπὸ τοῦ Συμβουλίου.

Ἄρθρ. 31. Ἀποθανόντος τινὸς, θέσιν ἱεροκήρυκος κατέχοντος, καὶ καταλιπόντος υἱοὺς ἐνήλικας καὶ ἀνήλικας, ἡ θέσις του ἀνατίθεται εἰς τὸν κατὰ τὴν ἐξέτασιν ἀναδειχθέντα ἱκανώτερον ἐκ τῶν ἐνηλίκων· ἂν δὲ οἱ ἐνήλικες ὦσιν ἀνίκανοι πρὸς ἐκπλήρωσιν τῶν καθηκόντων τῆς ἐν λόγῳ θέσεως, διορίζεται ὁ μεταξὺ τῶν ἀνηλίκων δοὺς δείγματα μείζονος νημοσύνης καὶ καταλληλότητος, ὑπὸ τὸν ὅρον τοῦ νὰ ἐκτελέσῃ τὴν ὑπηρεσίαν του διὰ τοποτηρητοῦ *(vaïπη)*· ἂν ὁ ἀποθανὼν κατεῖχε μέρος τῆς θέσεως, κατέλιπε δὲ τέκνα, ἐπειδὴ εἶναι ἀνάρμοστος ὁ κατακερματισμὸς αὐτῆς, τὰ μὲν τέκνα παραλείπονται, λαμβανομένων δὲ ὑπ' ὄψιν τῶν συγκατόχων, ἂν ὑπάρχωσι τοιοῦτοι, καὶ ὑποβαλλομένων εἰς ἐξετάσεις, διορίζεται ὁ ἱκανώτερος κριθείς· ὄντων δὲ ἀνικάνων τούτων, καὶ παραιτηθέντων, ἐν περιπτώσει δὲ ἀντιστάσεως, ἀπορριπτομένων τῶν ἀπαιτήσεων αὐτῶν, ἀντικαθίσταται ἀντὶ πάντων ἕτερός τις, τὰς ἀπαιτουμένας γνώσεις καὶ τὴν δεινότητα ἔχων, καὶ ὑπερβὰς τὰ διὰ στρατιωτικὴν ὑπηρεσίαν ἔτη. Τοῦ δὲ Ἰμάμη, καὶ τῶν ἄλλων κατόχων θέσεων Βακουφικῶν, τῶν καταλιπόντων μετὰ θάνατον ἐνήλικας καὶ ἀνήλικας υἱοὺς ἱκανοὺς καὶ ἀξίους, αἱ θέσεις χορηγοῦνται πρὸς ἅπαντας ὁμοῦ, ὑπὸ τὸν ὅρον ὅπως οἱ ἀνήλικες ἐκπληρώσωσι τὰ τῆς ὑπηρεσίας αὐτῶν διὰ τοποτηρητῶν. Τελευταῖον, τῶν μὴ καταλιπόντων υἱοὺς αἱ θέσεις δίδονται ἐπίσης εἰς ἄλλους, δυναμένους νὰ διεξάγωσι τ' ἀναγόμενα εἰς αὐτὰς καθήκοντα. Οὕτως ἐχούσης τῆς περὶ τοῦ ἀντικειμένου τούτου διατάξεως, πρέπει νὰ καταβάλληται ἡ δέουσα φροντὶς καὶ ἐπιμέλεια πρὸς ἐκτέλεσιν τῶν κατὰ συνέπειαν ἀπαιτουμένων, ὥστε, διὰ προτάσεως ἀτάκτων καὶ παρανόμων διορισμῶν εἰς θέσεις τοιαύτας, νὰ μὴ γεννᾶται ἡ ἀνάγκη ἐπανειλημμένων ἀνταποκρίσεων καὶ ἀκριβεστέρων πληροφοριῶν, οὐδὲ νὰ ἐκτίθενται ἐντεῦθεν οἱ δικαιοῦχοι εἰς μακρὰν προσδοκίαν καὶ ἀνησυχίαν.

Ἄρθρ. 32. Ὅταν ἀποθάνῃ ὁ κάτοχος θέσεώς τινος βακουφικῆς, ἧς ἡ ὑπηρεσία κατέστη ἤδη ἀνωφελὴς καὶ περιττὴ, εἴτε ὑπὸ τοῦ ὑπουργείου διοικεῖται, εἴτε ἁπλῶς ἐπιτηρεῖται τὸ βακούφιον, αἱ ἁρμόδιαι ἐγχώριοι ἀρχαὶ δὲν προτείνουσι *(δι' ἰλαμίου καὶ ἐκθέσεως)* τὴν ἀντικατάστασιν ἐπιζώντων τέκνων, ἢ ἄλλων, ἀλλ' ἀναφέρουσι τὸ γεγονὸς εἰς τὸ ταμεῖον μετὰ τῆς δεούσης ἀκριβείας, ὅπως τὰ διὰ τὴν θέσιν ἐκείνην

ὡρισμένα ὠφελήματα καταλογισθῶσιν εἰς τὰς τοῦ Βακουφίου προσόδους.

Ἄρθρ. 33. Ἐπιτηροῦντες οἱ τῶν Βακουφίων διευθυνταὶ διηνεκῶς τὴν ἐργασίαν τῶν ἀσχολουμένων εἰς τὰς διαφόρους ὑπηρεσίας τῶν δζαμίων, προσκυνημάτων καὶ ἄλλων ψυχωφελῶν ἱδρυμάτων, τῶν ἐν καλῇ καταστάσει διατηρουμένων, ἀνηκόντων δὲ εἰς τὰ ὑπὸ τοῦ ταμείου διοικούμενα βακούφια, θέλουσι προσπαθεῖ νὰ καθιστῶσιν αὐτοὺς προσεκτικοὺς εἰς τὴν μετ' ἀκριβείας ἐκτέλεσιν τῶν ἀνατεθειμένων ἔργων, ἀναφέροντες δι' ἱλαμίου καὶ ἐκθέσεως εἰς τὸ ταμεῖον περὶ τῶν ἀποδειχθέντων ἀμελῶν ἢ ἀνικάνων, ὅπως αἱ θέσεις αὐτῶν δοθῶσιν εἰς ἄλλους, οἵτινες, ὑποστάντες ἐξετάσεις ἐνώπιον τοῦ συμβουλίου, ἤθελον κριθῇ ἱκανοὶ καὶ κατάλληλοι.

Ἄρθρ. 34. Ἐπειδὴ πρὸ τοῦ διορισμοῦ εἰς θέσιν διαχειριστοῦ, ἡγουμένου, ἐπιμελητοῦ κτημάτων ἀροσίμων, καὶ ἄλλας τοιαύτας, ἀπαιτεῖται ἡ γνῶσις τῆς οἰκονομικῆς καταστάσεως τοῦ βακουφίου αὐτῶν, τούτου ἕνεκα, ὅπως μὴ προκύψῃ ἀνάγκη ἐρωτήσεων καὶ διασαφήσεων, δὲν θέλει περιφθῇ ἱλάμιον οὐδ' ἔκθεσις τοῦ συμβουλίου, τοιοῦτον διορισμὸν ἀφορῶσα, πρὶν ἢ ἐξελεγχθῶσιν οἱ τυχὸν μὴ θεωρηθέντες λογαριασμοὶ τοῦ σχετικοῦ βακουφίου κατὰ τὰ παρελθόντα ἔτη.

Ἄρθρ. 35. Ἐν περιπτώσει, καθ' ἣν πρόκειται σύστασις νέου βακουφίου, καὶ κοινωφελῶν καθιδρυμάτων ἀνέγερσις, πρῶτον ἐξετάζεται καὶ ἐξακριβοῦται ἂν ταῦτα ἔσονται χρήσιμα καὶ ὠφέλιμα εἰς τὸν τόπον, καὶ ἂν ὁ ἱδρυτὴς ἦναι ἐκ τῶν εὐπόρων, αἱ δὲ ἐκ τῶν ἀφιερωθησομένων κτημάτων καὶ χρημάτων πρόσοδοι καὶ οἱ τόκοι ἐπαρκῶσι πρὸς ἀνάλογον χορηγίαν σιτηρεσίων καὶ μισθῶν εἰς τοὺς ἐπιτραπησομένους τὰς ὑπ' αὐτοῦ καταρτισθησομένας εὐποιήτικὰς ὑπηρεσίας, πρὸς παρασκευὴν τῶν διὰ τὸ βακούφιον ἀπαιτουμένων, καὶ πρὸς τὴν ἐκ διαλειμμάτων ἀναγκαίαν ἐπισκευήν· συντασσομένου ἀκολούθως τοῦ ἀφιερωτηρίου σύμφωνα πρὸς τὸν ὑπὸ τοῦ ἱεροῦ νόμου διαγεγραμμένον τύπον, ἐνεργεῖται, συνεπείᾳ αὐτοκρατορικοῦ διατάγματος, ἡ εἰς τὸ σχετικὸν γραφεῖον καταχώρησις αὐτοῦ, καὶ ὁ διορισμὸς τῶν ἐν τῇ ὑπηρεσίᾳ τοῦ βακουφίου διατελεσόντων, τηρουμένων τῶν περὶ στρατευσίμων διατάξεων καὶ τῶν περὶ φορολογίας νόμων. Πρὸς δὲ, ἄν τις, ἱδρύσας προσκύνημα ἐν χωρίῳ τῆς Ὀθωμανικῆς αὐτοκρατορίας, ἐξαιτῆται τὴν ἄδειαν τῆς ἀνεγέρσεως ἐν αὐτῷ ἄμβωνος, τότε, ἂν μὲν εἰς τὸ χωρίον τοῦτο, ἢ εἰς τὰ πέριξ, δὲν ὑπάρχῃ ἱερὸν δζαμίον, ἔνθα τελεῖται ἡ προσευχὴ τῆς παρασκευῆς καὶ τῶν δύω μεγάλων ἑορτῶν, ἦναι δὲ τὸ χωρίον ἐκτεταμένον καὶ κατῳκημένον ἱκανῶς, ἐπιτρέπεται ἡ ἀνέγερσις ἄμβωνος καὶ ὁ διορισμὸς ἱεροκήρυκος· ἄλλως δὲ, οὐχί· ἀπηγόρευται δὲ νὰ προτείνωνται εἰς τοιαύτας θέσεις ἄτομα, τὰ ὁποῖα, ἐξετασθέντα ἐν τοῖς Διοικητικοῖς συμβουλίοις, ἐνώπιον τῶν διευθυντῶν τῶν βακουφίων, ὑπὸ τῶν ἱεροδιδασκάλων, δὲν εὑρέθησαν μεμαθη-

κότα τὸ Κοράνιον, καὶ τὰ ὁποῖα δὲν ὑπερέβησαν τὰ στρατεύσιμα ἔτη. Ἡ ἀκριβὴς ἐκτέλεσις τῶν ἀνωτέρω συνιστᾶται εἰς τὰς ἁρμοδίας ἀρχάς.

Ἄρθρ. 36. Τὰ πρὸς τοὺς *εὐχέτας* (δοαγκιοὺκ) διδόμενα σιτηρέσια ἔκ τε τῶν ὑπὸ τοῦ ὑπουργείου διοικουμένων καὶ τῶν ἐπιτηρουμένων βακουφίων, κατὰ τὸν θάνατον αὐτῶν, χορηγοῦνται πρὸς τὰ ἄῤῥενα καὶ θήλεα τέκνα ἐξίσου εἰς ἕκαστον· ἀλλὰ τὰ σιτηρέσια τῶν μὴ καταλιπόντων τέκνα πρέπει νὰ μένωσιν εἰς ὄφελος τῶν βακουφίων. Ὥστε, καθόσον ἀποθνήσκουσιν ἄνευ τέκνων οἱ ἀπολαμβάνοντες ἢ αἱ ἀπολαμβάνουσαι τοιαῦτα σιτηρέσια, δέον νὰ μὴν ὑποβάλλωνται τοῦ λοιποῦ παράνομοι προτάσεις περὶ ἀπονομῆς τούτων εἰς ἄλλους, ἀλλὰ ν' ἀναφέρηται τὸ γεγονὸς εἰς τὸ ταμεῖον, ὅπως καταλογίζωνται ἐν ταῖς προσόδοις τοῦ Βακουφίου.

Ἄρθρ. 37. Δικαίωμα διὰ πᾶσαν πρότασιν περὶ διορισμοῦ εἰς οἱανδήποτε θέσιν βακουφικὴν λαμβάνουσιν οἱ διευθυνταὶ τῶν βακουφίων, ἐκ τῶν ἐτησίων προσόδων τῆς θέσεως ἐκείνης τὸ δέκατον μόνον, οὐδὲ δύνανται νὰ ζητήσωσι πλειότερα.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΣΤ'.

Περὶ ἁπλῆς καὶ μακρᾶς ἐκμισθώσεως, καὶ περὶ ἀνταλλαγῆς κτημάτων.

Ἄρθρ. 38. Ἡ εἰς διπλῆν μετατροπὴ τῆς ἁπλῆς ἐκμισθώσεως ἀμπέλων, κήπων, ἐστεγασμένων κτημάτων καὶ λοιπῶν, ἄνευ δικαστικῆς ἀδείας, καὶ ἄνευ ὑψηλοῦ διατάγματος, ἀπολύτως ἀπαγορεύεται. Ἑπομένως, ἂν συμβῇ τοιαύτη τις μεταβολὴ, μὴ στηριζομένη ἐπὶ αὐτοκρατορικοῦ θεσπίσματος, ἢ ἂν βακουφικόν τι κτῆμα, κατεχόμενον ὡς *μουκατᾶς*, παραχωρηθῇ ἐπὶ διπλῇ ἐκμισθώσει αὐθαιρέτως, ὁστισδήποτ' ἂν ᾖ ὁ βουλευσάμενος τοῦτο, καὶ τὸ παραχωρητήριον ἔγγραφον σφραγίσας, τὸ ταμεῖον δὲν θέλει παραδεχθῇ τὸ γεγονὸς, ὁ δὲ πράξας τιμωρηθήσεται διὰ φυλακίσεως ἐπὶ τρεῖς μῆνας μέχρι δύω ἐτῶν κατὰ μέγιστον ὅρον, ἢ μὲ ὑπερορίαν ἓξ μηνῶν μέχρι τριῶν ἐτῶν.

Ἄρθρ. 39. Τὰ εὐπροσοδώτερα ἐκ τῶν ἐστεγασμένων καὶ λοιπῶν κτημάτων, τῶν εἰς βακούφια διοικούμενα ὑπὸ τοῦ ὑπουργείου ἀνηκόντων, ἐπὶ ἁπλῷ δὲ μισθώματι ἐκμισθουμένων, ἐκτίθενται εἰς πλειστηριασμὸν ὡς αἱ ἀποδεκατώσεις, καὶ παραχωροῦνται εἰς τὸν πλειοδοτήσαντα ἢ ὅλα ὁμοῦ, ἢ ἰδίᾳ ἕκαστον, ὡς ἤθελεν εἶσθαι ὠφελιμώτερον εἰς τὸ ταμεῖον, ἀφοῦ ἐκεῖνος δώσῃ ἐνώπιον τοῦ ἐγχωρίου συμβουλίου ἀξιόχρεων ἐγγυητὴν περὶ τῆς ἐμπροθέσμου ἀποτίσεως τοῦ μισθώματος. Κατὰ τὴν λῆξιν δὲ τοῦ ἔτους ἐπράττονται τὰ μισθώματα ἀνελλειπῶς, καὶ σημειοῦνται εἰς τὸ ἀνῆκον βιβλίον, χωρὶς οὐδὲ λεπτὸν νὰ μείνῃ καθυστερούμενον.

Ἡ ἐπὶ μακρὸν χρόνον ἐκμίσθωσις δὲν ἐπιτρέπεται εἰμὴ ἐκεῖ, ἔνθα ἔκπαλαι ἐπικρατεῖ τοιοῦτο ἔθιμον, παρατεινομένη ἄλλως μέχρι τριῶν ἐτῶν τὸ πολύ.

Ἄρθρ. 40. Ἂν κριθῇ ἀναγκαία ἡ ἀνταλλαγὴ τόπου τινος, ἐντὸς βακουφίου ὑπάρχοντος, πρὸς ἄλλον τόπον ἰδιωτικῆς κτήσεως, ἀφ' οὗ πρῶτον βεβαιωθῇ δικαστικῶς ὅτι οἱ πρὸς ἀνταλλαγὴν ὅροι ἐτηρήθησαν ἐπὶ τοῦ προκειμένου, δι' ἰλαμίου καὶ δι' ἐκθέσεως τοῦ συμβουλίου ζητεῖται ἡ ἐπὶ τούτῳ ἄδεια, καὶ κατὰ συνέπειαν αὐτοκρατορικοῦ διατάγματος ἐνεργεῖται ἡ ἀνταλλαγὴ περὶ ἧς ὁ λόγος. Τούτου οὕτως ἔχοντος, καὶ τῆς ἀνταλλαγῆς, τῆς ὑπὸ αὐτοκρατορικοῦ διατάγματος μὴ ἐπιτραπείσης, οὔσης παρανόμου καὶ ἡμαρτημένης, ἂν τοιαύτη τις ἐνεργηθῇ παρὰ τὴν τάξιν, ὅπως δήποτ' ἂν ᾖ, θεωρηθήσεται ὡς μηδεμίαν ἔχουσα ἀξίαν, καὶ ἀκυρωθήσεται, οἱ δὲ ἐνεργοὶ αὐτῆς, οἱοιδήποτε, ὑποστήσονται φυλάκισιν ἀπὸ τριῶν μηνῶν μέχρι διετίας, ἢ ὑπερορίαν ἐξάμηνον μέχρι τριῶν ἐτῶν κατὰ μέγιστον ὅρον.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ζ'.

Περὶ ἐκποιήσεως καὶ μεταβιβάσεως τῶν ἐστεγασμένων καὶ λοιπῶν κτημάτων, καὶ περὶ τῶν τίτλων τούτων.

Ἄρθρ. 41. Προκειμένου νὰ ἐκδοθῇ τίτλος συνεπείᾳ ἐκποιήσεως, μεταβιβάσεως, ἢ εἰς τὴν τοῦ Βακουφίου κατοχὴν περιελεύσεως ἐστεγασμένου ἢ ἄλλου κτήματος οἱουδήποτε, ἐξηρτημένου ἐκ τῶν ἱερῶν ἀναθημάτων, τῶν τε ὑπὸ τοῦ ταμείου διοικουμένων, καὶ τῶν ἁπλῶς ὑπ' αὐτοῦ ἐπιτηρουμένων, ἢ συνεπείᾳ τῆς κακῆς καταστάσεως, εἰς ἣν περιῆλθον οἱ παλαιοὶ τίτλοι, φθαρέντες ἐκ τοῦ χρόνου ἢ ἄλλως χρήσεως ἀνεπίδεκτοι καταστάντες, ἢ, τέλος, ἕνεκα συμβάσης ἀπωλείας αὐτῶν, ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει δέον νὰ γραφῇ πρῶτον ἐπὶ τῶν ὑπὸ τοῦ ταμείου σταλέντων τριπλοτύπων ἐνδεικτικῶν, κατὰ τὰς ἐντύπους διασαφητικὰς διατάξεις καὶ τὰ ὑποδείγματα, τὸ ὄνομα καὶ ἐπώνυμον ἐκείνου, εἰς οὗ τὴν κατοχὴν ἔσεται τὸ κτῆμα, λαμβανομένου ἐπὶ τούτῳ ὑπ' ὄψιν τοῦ δημοτολογίου, τὸ βακούφιον εἰς ὃ ἀνήκει, ὁ τόπος ἔνθα κεῖται, τὰ ὅρια αὐτοῦ, τὸ ποσὸν τῶν πήχεων, τῆς ἀξίας, τῆς γενομένης προκαταβολῆς καὶ τῶν μισθωμάτων, τῶν πληρωτέων δικαιωμάτων, τοῦ ἐκ τῶν δικαιωμάτων τούτων κρατηθησομένου ἐπιτοπίως πέμπτου, καὶ τῆς πρὸς τοὺς ἐν ὑπηρεσίᾳ τοῦ Βακουφίου διατελοῦντας ὡρισμένης μερίδος· πρὸς δὲ, ἂν πρόκηται περὶ κτήματος, οὗ οἱ τίτλοι ὑπάρχοντες ἔγειναν ἄχρηστοι, πρέπει νὰ σημειωθῇ ὅτι ἐστάλησαν εἰς τὸ ταμεῖον, ὅπως φυλάττωνται ἐν αὐτῷ· ἂν δὲ περὶ κτήματος, οὗ οἱ τίτλοι ἀπωλέσθησαν, ἀφ' οὗ πρῶτον ἐξακριβωθῇ ὑπὸ τοῦ

ἱεροῦ δικαστηρίου, τοῦ ἐγχωρίου συμβουλίου καὶ τοῦ διευθυντοῦ τῶν βακουφίων ποῖοι εἶναι οἱ ἀληθεῖς κάτοχοι αὐτοῦ, ὅτι ἀπολεσθέντων τῶν ὑπαρχόντων τίτλων, ἐζητήθησαν νέοι, καὶ εἴ τι ἄλλο εἰς αὐτὰ ἀναγόμενον καὶ ἀναγκαῖον. Ἀκολούθως, ἓν ἐκ τῶν ῥηθέντων τριπλοτύπων, σφραγισθὲν ὑπὸ τοῦ διευθυντοῦ τῶν βακουφίων, καὶ ὑπὸ τοῦ διαχειριστοῦ τοῦ βακουφίου, ἐξ οὗ ἐξήρτηται τὸ κτῆμα, ἂν ἦναι ἐκεῖ, δοθήσεται εἰς χεῖρας τοῦ κατόχου, ὅπως χρησιμεύσῃ προσωρινῶς ὡς τίτλος, μέχρι τῆς ἀφίξεως τοῦ κυρίως τίτλου ἐκ τοῦ ταμείου· ἕτερον δὲ τριπλότυπον, ἐπίσης σφραγισθὲν ὑπὸ τῶν αὐτῶν προσώπων, πεμφθήσεται εἰς τὸ ταμεῖον ὅπως γραφῇ ὁ ἀπαιτούμενος τίτλος, μετὰ τῶν παλαιῶν τίτλων, καὶ τοῦ πίνακος, τοῦ κατὰ τὰ πεμφθέντα ὑποδείγματα συνταχθέντος. Τὸ τρίτον, τέλος, τριπλότυπον, τὸ μένον εἰς τὸ στέλεχος, μὴ ἐκκοπτόμενον, σφραγίζεται ἐπίσης ὡς καὶ τὰ ἄλλα δύω, καὶ μετὰ τοῦ στελέχους φυλάττεται ὑπὸ τοῦ διευθυντοῦ τῶν βακουφίων εἰς ἀσφαλῆ τόπον, ὑπὸ τὴν ἐπιτήρησιν τοῦ συμβουλίου. Ἐκτὸς δὲ τούτου, δι' ἕκαστον βακούφιον θέλει κρατεῖσθαι βιβλίον ἴδιον, χωριστὸν τόμον ἀπαρτίζον, περὶ τῶν ἐστεγασμένων κτημάτων, καὶ τῶν λοιπῶν ἀπὸ τῆς γῆς προσόδων αὐτοῦ. Οὔτε δὲ ἐν τοῖς ῥηθεῖσι τριπλοτύποις, οὔτε ἐν πίνακί τινι, ἐπιτρέπεται νὰ γενῇ ξέσμα τι, ἀλλ' ἂν κατὰ λάθος παρελείφθη τι, ἢ ἐγράφη κατὰ προσθήκην, ὥστε πρέπει νὰ διορθωθῇ, σβέννυται τόσον, ὅσον νὰ ἦναι ἀναγνωστὴ ἡ γραφὴ, ἄνωθεν δὲ σημειοῦται ἡ ὀρθὴ γραφή. Παρὰ τὰ ἐπὶ τῶν τριπλοτύπων τούτων, ἀπηγόρευται ἀπολύτως νὰ ἐκδίδωνται, ὡς προσωρινοὶ τίτλοι, ἐνδεικτικὰ καὶ σημειώσεις ἐπὶ ἄλλου χάρτου γεγραμμέναι. Ἂν δὲ τοιαῦτα δοθῶσιν, ἢ ἐπὶ ἐκποιήσεως, μεταβιβάσεως, καὶ εἰς τὴν κατοχὴν τοῦ βακουφίου περιελεύσεως τῶν κτημάτων, σημειωθῇ εἰς τὰ ῥηθέντα τριπλότυπα ἐν γνώσει, ὡς ἀξία ἢ προκαταβληθὲν μίσθωμα, ποσὸν ἔλαττον τοῦ ἀληθοῦς καὶ πραγματικοῦ, ἢ χορηγηθῶσιν ἐπιτοπίως πρὸς τοὺς βακουφικοὺς ὑπαλλήλους μερίδες μείζονες τῶν ἀνηκουσῶν αὐτοῖς, ἢ τέλος τοιαῦται μερίδες δοθῶσιν εἰς τοὺς εἰρημένους ὑπαλλήλους, μὴ ὑπάρχοντος διπλώματος τὴν χορηγίαν ταύτην καθιεροῦντος, ἐν ἁπάσαις ταῖς μνησθείσαις περιπτώσεσιν ὁ παρανομήσας διευθυντὴς βακουφίων φυλακισθήσεται ἀπὸ τριῶν μηνῶν μέχρι δύω ἐτῶν, ἢ γενήσεται ὑπερόριος ἐπὶ ἓξ μὲν μῆνας κατ' ἐλάχιστον, τρία δ' ἔτη κατὰ μέγιστον ὅρον. Ἀποδειχθέντος δὲ ὅτι συνέβη κατὰ τὴν περίστασιν ταύτην καὶ δωροδοκία, ἢ κλοπὴ τῶν βακουφικῶν χρημάτων, ἐφαρμόζεται ἡ νόμιμος ποινὴ, ἡ εἰς τὴν δωροδοκίαν, ἢ τὸν νοσφισμὸν τῆς δημοσίας περιουσίας ἐπιβαλλομένη.

Ἄρθρ. 42. Τὰ ἐκ τῶν ἐστεγασμένων καὶ λοιπῶν κτημάτων ἁπάντων τῶν ἱερῶν βακουφίων, τῶν τε διοικουμένων καὶ τῶν ἐπιτηρουμένων ὑπὸ τοῦ ταμείου, ληφθησόμενα τέλη ἐκποιήσεως, μεταβιβάσεως, ἢ ὑποθήκης προσδιορίζονται ὡς ἑξῆς:

	τέλη ἐκποιήσεως ἐπὶ τῶν χιλίων.	τέλη μεταβιβάσεως ἐπὶ τῶν χιλίων.	τέλη ὑποθηκεύσεως, ἢ λύσεως ὑποθήκης.
Ἐκ τῆς εἰς τὸ βακούφιον προκαταβολῆς καὶ τῆς ἀξίας τῶν ἐπὶ διπλῇ ἐκμισθώσει κατεχομένων ἐστεγασμένων κτημάτων, παντὸς εἴδους γεδικίων, καὶ λοιπῶν.»	30	15	15.
Ἐκ τῆς ὅλης ἀξίας τῶν ἀποδεκατουμένων κτημάτων, ἐκ μόνης δὲ τῆς τῶν γαιῶν ἀξίας τῶν κατ' ἀποκοπὴν ἐκμισθουμένων	50	50	25

ἤτοι, ἐπὶ ἐκποιήσεως καὶ μεταβιβάσεως, θέλει ὑπολογισθῇ καὶ ἐξακριβωθῇ τὸ ποσὸν, ἀνθ' οὗ ἠγοράσθη τὸ κτῆμα, καὶ ὁποία δικαίως δύναται νὰ ἦναι ἡ διὰ τοῦτο εἰς τὸ βακούφιον προκαταβολὴ, τὰ δὲ τέλη τῆς ἐκποιήσεως καὶ τῆς μεταβιβάσεως ληφθήσονται ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ ὑπολογισμοῦ τούτου. Τῶν τελῶν τούτων τὸ ἥμισυ, ἂν ὑπάρχῃ τοῦ βακουφίου διαχειριστὴς, ἢ γραμματεὺς, ἢ εἰσπράκτωρ, διὰ διπλώματος διωρισμένος, ἀνήκει τοῖς ὑπαλλήλοις τούτοις, κατὰ τὰς παραδεδεγμένας ἀρχὰς, τὸ δ' ἕτερον ἥμισυ τῷ ταμείῳ. Κατὰ συνέπειαν, αἱ εἰς τοὺς ἐκεῖ ὑπάρχοντας ὑπαλλήλους ἀναλογοῦσαι μερίδες χωριζόμεναι δίδονται αὐτοῖς, αἱ δὲ τῶν μὴ ὑπαρχόντων, σὺν τῇ σημειώσει τῶν ὡρισμένων αὐτοῖς ἀναθημάτων, προστιθέμεναι εἰς τὴν τοῦ ταμείου μερίδα, καταχωροῦνται εἰς τὰ κατὰ τριμηνίαν περπόμενα κατάστιχα, καὶ μετὰ τούτων διαβιβάζονται εἰς τὸ Ταμεῖον τῶν αὐτοκρατορικῶν βακουφίων.

Ἄρθρ. 43. Προκειμένου νὰ πεμφθῶσι, κατὰ τὸ 41 ἄρθρον, εἰς τὸ ταμεῖον τὰ πρὸς σύνταξιν τῶν ἀναγκαίων τίτλων τριπλότυπα, ὧν ἕτερα δίδονται ὡς προσωρινοὶ τίτλοι, ὅταν συμβαίνωσιν ἐκποιήσεις, μεταβιβάσεις, ἢ ἀποθάνῃ ὁ τοῦ κτήματος κάτοχος μὴ καταλιπὼν κληρονόμον, εἰς ὃν περιέρχεται κατὰ τὸν νόμον ἡ τοῦ κτήματος κατοχὴ, τῶν ἐν τοῖς τριπλοτύποις ἀναφερομένων νομικῶν πράξεων τὰ τέλη στέλλονται πρὸ ἐκείνων, καὶ οὐχὶ κατόπιν, τὰ δὲ τριπλότυπα, ἐπισυναπτόμενα εἰς τὸν κατὰ τριμηνίαν ἅπαξ ὑποβληθησόμενον κατάλογον, πέμπονται μετὰ τῶν ἀφορώντων αὐτὰ λεπτομερῶν καταστίχων.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Η'.

Περὶ τῶν εἰς τὴν κατοχὴν τοῦ βακουφίου ἐπαναπιπτόντων ἐστεγασμένων τε καὶ λοιπῶν κτημάτων.

Ἄρθρ. 44. Τῶν ἀφιερωμένων γαιῶν ἐξαιρουμένων, ὅταν ἐκ τῶν ἐστε-

γασμένων καὶ λοιπῶν κτημάτων, τῶν εἰς οἱονδήποτε ἱερὸν βακούφιον ἀνηκόντων, οἰκία τις, ἢ ἐργαστήριον, ἢ πανδοχεῖον, ἢ λουτρών, ἢ γεδίκιον, κλπ, ἐπανακάμψῃ εἰς τὴν τοῦ βακουφίου κατοχήν, κατὰ συνέπειαν θανάτου τοῦ κατέχοντος, χωρὶς νὰ καταλίπῃ κληρονόμον, εἰς ὃν περιέρχεται τὸ τῆς κατοχῆς τοῦ ῥηθέντος κτήματος δικαίωμα, τότε, εἰ μὲν τὸ κτῆμα τοῦτο εἶναι λόγου ἄξιον, μεταβαίνει, ἔνθα κεῖται, ὁ διευθυντὴς τῶν βακουφίων μεθ' ἑνὸς ἢ δύω ἐκ τῶν τοῦ συμβουλίου μελῶν, εἰ δὲ εἶναι μικροῦ λόγου ἄξιον, πέμπονται κατὰ τόπον τίμιοι καὶ ἐμπιστοσύνης ἀπολαύοντες ἄνθρωποι, καὶ ἀφ' οὗ τὸ περὶ οὗ ὁ λόγος κτῆμα ἐκτιμηθῇ, ἐκτίθεται εἰς πλειστηριασμὸν ἐνώπιον τοῦ συμβουλίου. Ἀφ' οὗ δὲ κατακυρωθῇ εἴς τινα, συντάσσεται ἔγγραφον, ἐν ᾧ σημειοῦται τὸ ποσὸν τῶν πήχεων, τὰ ὅρια αὐτοῦ, τὸ σχῆμα τῆς οἰκοδομῆς καὶ κάτωθεν μὲν τοῦ ὀνόματος, τὸ προκαταβλητέον ποσὸν, καὶ ἂν ᾖ ἐκ τῶν ἐνοικιαζομένων, τὸ μίσθωμα, ἄνωθεν δὲ αὐτοῦ, τὸ ὄνομα καὶ ἐπώνυμον τοῦ πλειοδοτήσαντος. Τὸ ἔγγραφον τοῦτο, εἰς ἔκθεσιν τοῦ συμβουλίου ἀπολῆγον, πέμπεται εἰς τὸ ταμεῖον τῶν αὐτοκρατορικῶν βακουφίων, ἔνθα κατὰ τὴν τάξιν ἐκπλειστηριάζεται ἐκ νέου τὸ κτῆμα, ἀκολούθως, ἂν ἐνταῦθα προσέλθῃ τις προσφέρων περισσότερα παρὰ τὸν ἐπιτοπίως πλειοδοτήσαντα, τὸ ταμεῖον συνεννοεῖται περὶ τούτου μετὰ τῶν ἁρμοδίων ἀρχῶν τοῦ τόπου, ἔνθα κεῖται τὸ κτῆμα, καὶ ἐπομένως ἐνεργοῦνται τὰ δέοντα· ἄλλως, ἂν δὲν φανῇ τις διδοὺς περισσότερα, κατόπιν τῆς περὶ τοῦ ἀποτελέσματος τούτου εἰδοποιήσεως, τὸ κτῆμα ἐκμισθοῦται εἰς τὸν ἐπιτοπίως τὰ πλείω προσενεγκόντα, κατὰ τὸν περιφθέντα πίνακα. Ἐν τούτοις, ὅπως μὴ συμβαίνωσιν ἀναβολαὶ καὶ βραδύτητες εἰς τὴν ὑπὸ τοῦ βακουφίου ἐκμίσθωσιν τῶν πολλοῦ λόγου ἀξίων κτημάτων, τὰ τοιαῦτα δὲν ἀναμιγνύονται μετὰ τῶν λοιπῶν, τῶν ἐλάσσονα ἀξίαν ἐχόντων, ἀλλ' ἡ περὶ αὐτῶν ἄδεια τοῦ ταμείου ζητεῖται ἄνευ ἀναβολῆς δι' ἰδίας ἐκθέσεως τοῦ συμβουλίου.

Ἄρθρ. 45. Ἐκ τῶν ἐφάπαξ καταβαλλομένων μισθωμάτων τῶν εἰς τὴν κατοχὴν τοῦ βακουφίου περιελθόντων κτημάτων λαμβάνονται, κατὰ τοὺς ἰσχύοντας κανονισμοὺς, τὰ ἑξῆς τέλη

	Σύνηθες τέλος ἐπὶ τῶν ἑκατόν	Μεσιτεία τοῖς ἑκατόν	Μήνυτρα τοῖς ἑκατόν	Διεκπεραιωτικὰ τοῖς ἑκατόν
Ἐκ τῶν μισθωμάτων τοιούτων κτημάτων, ἐξηρτημένων ἐκ βακουφίων, ὑπὸ τοῦ ταμείου διοικουμένων.	10	2	1	0
Ἐκ τῶν μισθωμάτων τῶν τοιούτων κτημάτων, ἐξηρτημένων ἐκ βακουφίων, ἐπιτηρουμένων ὑπὸ τοῦ ταμείου	10	2	1	5

Μετὰ τὴν λῆψιν τῶν τελῶν τούτων, τὰ ἐπρεῖα ἔσονται οὐδὲ πλείονα

οὐδ' ἐλάσσονα τῶν ἀνωτέρω κανονισθέντων ποσῶν, τὸ λοιπὸν τῶν μισθωμάτων, τῶν ἐκ τῶν ὑπὸ τοῦ ταμείου διοικουμένων βακουφίων προερχομένων, συγκεφαλαιούμενον, καταχωρεῖται κατὰ τριμηνίαν εἰς τοὺς πεμπτέους πίνακας, καὶ διαβιβάζεται εἰς τὸ ταμεῖον μετὰ τῆς δεούσης λεπτομεροῦς σημειώσεως· τὸ δὲ τῶν μισθωμάτων, τῶν ἐκ τῶν ἐπιτηρουμένων βακουφίων προερχομένων, ἐγγράφεται εἰς τοὺς σχετικοὺς λογαριασμούς, ὑπολογισθησόμενον κατὰ τὴν τάξιν ὡς πρόσοδος τῶν βακουφίων τούτων. Τὸ δὲ σύνηθες τέλος καὶ ἡ μεσιτεία, συγκεφαλαιούμενα ἐπίσης, ἀνήκουσι κατὰ τὸ ἥμισυ εἰς τὸ ταμεῖον, ὡς καὶ διὰ τὰ ἐν Κωνσταντινουπόλει κτήματα· ἀλλὰ τοῦ μὲν συνήθους τέλους τὸ ἕτερον ἥμισυ ὥρισται τῷ διαχειριστῇ, τῷ γραμματεῖ ἢ τῷ εἰσπράκτορι, τῆς δὲ μεσιτείας τὸ ἥμισυ τῷ κήρυκι, ὅλον δὲ τὸ μήνυτρον, τῷ μυνήτορι· καὶ τέλος, τῶν διεκπεραιωτικῶν τὸ ἥμισυ διατεθήσεται ὑπὲρ τοῦ δικαστοῦ τῆς χώρας, τὸ δὲ ἕτερον ἥμισυ λογισθήσεται ὑπὲρ τοῦ ταμείου τῶν αὐτοκρατορικῶν βακουφίων. Καὶ ἂν μὲν οἱ ὑπηρέται τοῦ βακουφίου, εἰς ὃ τὸ περὶ οὗ ὁ λόγος κτῆμα ὑπάγεται, εὑρίσκωνται κατὰ τόπον, δοθήσονται ὅπως διανεμηθῶσιν αὐτοῖς αἱ ἀνήκουσαι μερίδες· ἂν δὲ ὦσιν ἐν Κωνσταντινουπόλει, διαβιβασθήσονται εἰς τὸ ταμεῖον, ἐντὸς τῶν ῥηθέντων πινάκων περιλαμβανόμεναι καὶ αὗται, μετὰ τῶν ἀνηκόντων τούτῳ ποσῶν.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Θ'.

Περὶ ταχυδρομικῆς δαπάνης, περὶ τοῦ τοῖς διαχειρισταῖς ἀνήκοντος πέμπτου, περὶ διορισμοῦ τῶν ἀναπληρωτῶν αὐτῶν, καὶ περί τινων ἀντικειμένων ὁμοίας φύσεως.

Ἄρθρ. 46. Τὰ ὑπὸ τῶν διευθυντῶν τῶν ἐν ταῖς ἐπαρχίαις βακουφίων, καὶ ὑπ' ἄλλων ἀρχῶν πρὸς τὸ ὑπουργεῖον πεμπτέα ἔγγραφα καὶ χρήματα, ὡς καὶ οἱ λογαριστικοὶ πίνακες καὶ οἱ τίτλοι, καὶ εἴτι ἕτερον, εἰς τὸ ταμεῖον τῶν αὐτοκρατορικῶν βακουφίων ἀναγόμενον, δὲν διαβιβάζεται παραδιδόμενον εἰς χεῖρας τοῦ τυχόντος, ἀλλὰ συνταχθησομένου καταλόγου περὶ τοῦ ποσοῦ, τοῦ εἴδους, τῶν ἀριθμῶν καὶ τοῦ βάρους αὐτῶν, καὶ σφραγιζομένου, ἔνθα μὲν ὑπάρχει ταχυδρομικὸς διευθυντής, ὑπό τε αὐτοῦ καὶ τοῦ διευθυντοῦ τῶν βακουφίων, ἔνθα δὲ δὲν ὑπάρχει, ὑπὸ μόνου τοῦ τῶν βακουφίων διευθυντοῦ, σημειοῦται ἐν αὐτῷ κατὰ τὴν πρώτην περίπτωσιν καὶ τὸ ποσὸν τῶν ταχυδρομικῶν τελῶν, ἐνῷ κατὰ τὴν δευτέραν οὐδὲν γράφεται περὶ τοιούτου τέλους, τὰ δὲ πεμπόμενα ἔγγραφα τίθενται ἐντὸς φακέλλου, καὶ ἐπιγράφονται, ὅ,τι δήποτ' ἂν ὦσι, πρὸς τὸ ὑπουργεῖον ἀμέσως, σφραγιζόμενα τῇ σφραγίδι τῆς διευθύνσεως· ἔπειτα, ἐπισυναπτομένου καὶ τοῦ ἐν λόγῳ πίνακος, τίθενται ὁμοῦ εἰς ἕτερον φά-

κελλον, καὶ σφραγιζόμενα πάλιν, καὶ ἐπιγραφόμενα πρὸς τὴν γενικὴν τῶν ταχυδρομείων διεύθυνσιν, παραδίδονται εἰς τὸ ταχυδρομεῖον πρὸς ἀποστολήν· ἐπειδὴ δὲ τὰ ἀναγκαῖα ἔξοδα θέλουσι πληρωθῆ ὑπὸ τοῦ ταμείου πρὸς τὸ ἐνταῦθα ταχυδρομεῖον, οἱ ῥηθέντες διευθυνταὶ οὐδὲν θέλουσι δαπανήσει ἐπιτοπίως διὰ ταχυδρομικὰ τέλη καὶ λοιπά. Ἐν τούτοις ἔγγραφά τινα, ὁποῖα αἱ περὶ διορισμοῦ εἰς βακουφικὰς θέσεις προτάσεις, καὶ ἄλλα τοιαῦτα δοθήσονται εἰς χεῖρας ἐκείνων, οὓς ἀφορῶσι, καὶ οἵτινες θέλουσι πέμπει ταῦτα εἰς τὸ ταμεῖον, πληρόνοντες τὰ ταχυδρομικὰ τέλη.

Ἄρθρ. 47. Τὸ ὑπὲρ τῶν διευθυντῶν τῶν βακουφίων ὡρισμένον *πέμπτον* δὲν σχηματίζεται ἐξ ἐνοικίων τῶν κτημάτων τῶν ἱερῶν βακουφίων ἐν γένει, ἢ ἐξ εἰσοδημάτων τακτικῶν, ἤτοι τῶν δι' αὐτοκρατορικῶν διαταγμάτων ὁρισθέντων, ἢ τῶν εἰς τὰ διπλώματα διαχειριστῶν καὶ ἡγουμένων γεγραμμένων ποσῶν καὶ μερίδων, ἢ ἐκ προσόδων δοθησομένων κατὰ τόπους εἰς διαχειριστὰς τῶν βακουφίων, ἢ ἡγουμένους, ἢ ἄλλους ἐκεῖθεν διατρεφομένους, ἢ ἐκ προκαταβαλλομένων μισθωμάτων, ἢ ἐκ τελῶν ἐπὶ ἐκποιουμένων καὶ μεταβιβαζομένων κτημάτων, ἢ ἐκ μισθῶν καὶ σιτηρεσίων τῶν κοινωφελεῖς βακουφικὰς ὑπηρεσίας ἐκπληρούντων, ἢ ἐκ δεκάτων καὶ ἁπλῶν ἐνοικίων, ὧν τὰ ποσὰ, δι ἀντιτίμου καὶ ἐγγυήσεως ἐξησφαλισμένα ἐν Κωνσταντινουπόλει, εἰσπραχθήσονται ὑπὸ τοῦ ταμείου, ἢ ἐκ προσόδων τῶν εἰς τὰ ταμεῖα τῶν δύω ἱερῶν πόλεων ὑπαγομένων βακουφίων. Καὶ ἐκ μὲν τούτων οὐδὲν λαμβάνουσιν οἱ διευθυνταί· λαμβάνουσι δὲ τὸ πέμπτον ἐκ τῶν εἰσπραχθέντων μισθωμάτων, τῶν ἐφάπαξ πληρωτέων (ἐπὶ παραχωρήσεως κτημάτων, ἅτινα ἐπανῆλθον εἰς τὴν κατοχὴν τοῦ βακουφίου,) ἀνηκόντων δὲ τῷ ταμείῳ, καὶ ἐπιτευχθέντων ἐπὶ δημοπρασίας· ἐκ τῆς εἰς τὸ ταμεῖον ἀνηκούσης μερίδος τοῦ συνήθους τέλους καὶ τῶν ἐπὶ ἐκποιήσεων καὶ μεταβιβάσεων τελῶν, ἐκ τῆς πρὸς τὸν γραμματέα ἀντιμισθίας, καὶ τοῦ λογιστικοῦ τέλους, ἐκ τῶν εἰσπραχθέντων ἐνοικίων, μισθωμάτων καὶ εἰσοδημάτων τῶν κατὰ τόπον παραχωρηθέντων κτημάτων, ἐκ τοῦ περισσεύματος τῶν βακουφίων, καὶ ἐκ τῶν τελῶν, ἐκτάκτων ὠφελημάτων καὶ ἄλλων οἱωνδήποτε προσόδων, εἴτε τὰ ποσὰ ταῦτα πρόκειται νὰ πεμφθῶσιν εἰς τὸ ταμεῖον, εἴτε πρόκειται νὰ δοθῶσιν ἀλλαχοῦ ἐκ διαταγῆς αὐτοῦ. Ἐξαιρεῖται μόνη ἡ ἐν Βαγδατίῳ διεύθυνσις τῶν βακουφίων, ἥτις, ὡς πρότερον δι' αὐτοκρατορικοῦ διατάγματος προσδιώρισται, λήψεται δέκατον.

Ἄρθρ. 48. Ὁρισθεισῶν ἐν τῷ προηγουμένῳ ἄρθρῳ τῶν προσόδων, ἐξ ὧν οἱ τῶν βακουφίων διευθυνταὶ θέλουσι λαμβάνει τὸ πέμπτον, τὸ δικαίωμα τοῦτο θεωρεῖται ὑφιστάμενον ὡς πρὸς τὰ ποσὰ τὰ εἰσπραχθέντα κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς ὑπηρεσίας καὶ διὰ μέσου αὐτῶν. Ἐκ δὲ τῶν προσόδων, αἵτινες ἦσαν μὲν εἰσπρακτέαι, ἀλλὰ δὲν εἰσπράχθησαν ἐν τῷ χρόνῳ τῆς διευθύνσεως καὶ τῇ ἐνεργείᾳ αὐτῶν, δὲν λαμβάνουσι τὸ πέμ-

πτον αὐτοὶ, ἀλλ' οἱ διάδοχοι, οἱ εἰσπράξαντες τὰς περὶ ὧν ὁ λόγος προσόδους.

Ἐνὶ λόγῳ, οἱ διευθυνταὶ τῶν βακουφίων καὶ ἐκ τῶν προσόδων, τῶν ἐν ταῖς ἡμέραις αὐτῶν προκυψασῶν, καὶ ἐκ τῶν καθυστερησασῶν εἰσπράξεων ἐπὶ τῶν προκατόχων αὐτῶν, θέλουσι λάβει τὸ πέμπτον τοῦ ποσοῦ, ὅπερ ἠδυνήθησαν νὰ εἰσπράξωσιν οἱ ἴδιοι· δὲν θέλουσι λάβει δὲ πέμπτον ἐκ τῶν προσόδων, ἃς δὲν ἠδυνήθησαν νὰ εἰσπράξωσι, καὶ ἂν αὗται ἀνήκωσιν εἰς τὸν χρόνον τῆς ὑπηρεσίας των.

Ἄρθρ. 49. Οἱ τῶν βακουφίων διευθυνταὶ δὲν δύνανται, προτιθέμενοι τὴν λῆψιν πλείονος πέμπτου κατὰ τὸν χρόνον τῆς ὑπηρεσίας αὐτῶν, νὰ παραχωρήσωσιν ἢ ἐνοικιάσωσι βακουφικὰ κτήματα πρὸ τῆς λήξεως τῆς ἐκμισθώσεως αὐτῶν, ἢ, ἂν ἡ κατοχὴ αὐτῶν ἐπανῆλθεν εἰς τὸ βακούφιον, νὰ ἐκποιήσωσι καὶ ἐκμισθώσωσι ταῦτα πρὶν ἢ τὰ ἐκθέσωσιν εἰς δημοπρασίαν, κατὰ τὴν τάξιν, καὶ προκαλέσωσι τὴν περὶ κατακυρώσεως αὐτῶν ἀνωτέραν ἔγκρισιν. Ἂν δὲ πράξωσι τοιαῦτα, τὸ ταμεῖον δὲν θέλει ἐπιδοκιμάσει τὰς πράξεις των· ἡ δ' ἐντεῦθεν προκύψουσα ζημία καταλογισθήσεται εἰς βάρος τοῦ παραβάντος τὸ ἴδιον καθῆκον διευθυντοῦ βακουφίων.

Ἄρθρ. 50. Ἡ ἐξέλεγξις τῆς διαχειρίσεως τῶν κατ' ἔτος εἰς λογοδοσίαν ὑποκειμένων βακουφίων ἀπαγορεύεται νὰ γίνηται πρὸ τῆς συμπληρώσεως τοῦ ἔτους, ὅπως ἐκ τῶν τεταγμένων ποσῶν ληφθῇ πέμπτον, ἀλλὰ πρέπει νὰ διεξάγῃ ταύτην ὁ διευθυντὴς ἐκεῖνος, ἐφ' οὗ λήγει τὸ ἔτος, καὶ ἐφ' οὗ αἱ παραχθεῖσαι πρόσοδοι εὑρηνται ἀποδεδομέναι εἰς τὸ βακούφιον, εἰς ὃ ἀνήκουσι· καὶ αὐτὸς νὰ λαμβάνῃ τὸ ἐξ αὐτῆς ὡρισμένον πέμπτον. Ἑπομένως, καὶ ἂν τὴν μὲν ἐξέλεγξιν ἐποιήσατο ὁ πρώην διευθυντὴς, αἱ δὲ πρόσοδοι εἰσεπράχθησαν τῷ βακουφίῳ ἐπὶ τοῦ νῦν διευθυντοῦ, τὸ ἐκ τούτων πέμπτον ἀνήκει εἰς τὸν τελευταῖον.

Ἄρθρ. 51. Ἱερά τινα βακούφια οὐ μόνον ἐν τῷ τόπῳ, ἐν ᾧ εἰσὶν ἱδρυμένα, ἔχουσιν ἐστεγασμένα καὶ ἀγροτικὰ κτήματα καὶ ἄλλας προσόδους, ἀλλὰ καὶ εἰς ἑτέρας ἐπαρχίας κέκτηνται χωρία, ἀγροὺς καὶ γαίας· καὶ τῶν μὲν ἐπιτοπίων προσόδων τὸν λογαριασμὸν θεωρῶν ὁ ἁρμόδιος διευθυντὴς, αὐτὸς θέλει λάβει προδήλως, κατὰ τὸν νόμον, τὸ πέμπτον τῶν τεταγμένων διὰ τὸ ταμεῖον ποσῶν· τὰς δὲ ἐκ τῶν ἀλλαχοῦ κειμένων κτημάτων προσόδους εἰσπράττων ὁ ἐν τῇ ἐπαρχίᾳ ἐκείνῃ διευθυντὴς τῶν βακουφίων, ἀφοῦ λάβῃ τὸ πέμπτον τοῦ τεταγμένου ποσοῦ, πέμπει τὸ λοιπὸν, μετὰ τοῦ ἀναγκαίου καταλόγου, πρὸς τὸν διευθυντὴν τῶν βακουφίων τοῦ τόπου, ἔνθα κεῖται τὸ κύριον ἀνάθημα, ὅπως οὗτος προσθεὶς εἰς τὸ ἐκ τῶν ἐπιτοπίων προσόδων τοῦ βακουφίου ἀνῆκον τῷ ταμείῳ, καὶ μετὰ τῶν ἄλλων ὅλων ἐπισυνάψας, διαβιβάσῃ καταλλήλως εἰς αὐτό· ἑπομένως δὲν λαμβάνεται καὶ ἐκ δευτέρου πέμπτον διὰ τὰς προσόδους ἐκείνας.

Ἄρθρ. 52. Ἂν κατὰ τὴν λογοδοσίαν ἀποδειχθῇ ὅτι διευθυντὴς βακουφίων δὲν συμπεριέλαβεν εἰς τοὺς πρὸς τὸ ταμεῖον πεμφθέντας πίνακας τῆς τριμηνίας ποσὰ, εἰσπεπραγμένα κατ' ἐκεῖνον τὸν χρόνον, ἀλλ' ἔμεινεν ὀφειλέτης αὐτῶν, μὴ πέμψας εἰς τὸ ταμεῖον, ἐπιβάλλεται αὐτῷ ἡ εἰς τοὺς καθιστῶντας ἑαυτοὺς ὀφειλέτας δημοσίων χρημάτων ἐπιβαλλομένη ὑπὸ τοῦ νόμου ποινή. Ἐν περιπτώσει δὲ, καθ' ἣν ἤθελε βεβαιωθῇ ὅτι τοῦτο ἐπράχθη ἐπὶ σκοπῷ ἀποκρύψεως καὶ κλοπῆς, καταγινώσκεται ἡ εἰς τοὺς κλέπτας τῶν δημοσίων καταγινωσκομένη. Ἐκ τῶν ὡς ἀνωτέρω ἀποφανησομένων τυχὸν ὀφειλῶν, ἢ ἐξ ἄλλων ἀποκεκρυμμένων ποσῶν δὲν ἐπιτρέπεται νὰ λάβωσι πέμπτον. Ἂν δὲ καταδειχθῶσιν ὀφειλέται ποσῶν, εἰς τοὺς λογιστικοὺς πίνακας ἐγγραφέντων, τὰ τοιαῦτα ποσὰ εἰσπραχθήσονται παρ' αὐτῶν, προσυπολογιζομένου καὶ τοῦ πέμπτου.

Ἄρθρ 53. Οἱ κατὰ τὰς ἐπαρχίας καὶ τὰ διάφορα τμήματα τοποτηρηταὶ τῶν διευθυντῶν τῶν βακουφίων θέλουσιν ἐνεργεῖ ἐκ συμφώνου μετὰ τοῦ ἐγχωρίου συμβουλίου κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος κανονισμοῦ· ὄντες δὲ διωρισμένοι ὑπὸ τῶν διευθυντῶν τῶν βακουφίων, δὲν θέλουσιν ἀναγνωρίζεσθαι ἐπισήμως ὑπὸ τοῦ ταμείου, ἡ δὲ διαχείρισις αὐτῶν, εἴτε καλὴ εἴτε κακὴ, ἀνάγεται εἰς τοὺς ἐντολεῖς των, οἱ ὁποῖοι, ὅταν τοὺς διορίζωσι, θέλουσι τοὺς ὑποβάλλει εἰς ἐγγυοδοσίαν τῇ γνώσει τοῦ συμβουλίου, καὶ θέλουσι πάντοτε ἐπαγρυπνεῖ εἰς τὴν ἐξακρίβωσιν τῆς διαγωγῆς καὶ τῶν ἐνεργειῶν αὐτῶν.

Ἄρθρ. 54. Ἐπειδὴ οἱ τῶν βακουφίων διευθυνταὶ θεωροῦνται ὡς μισθοδοτούμενοι ὑπάλληλοι, καθὸ ἀντὶ τῆς ἣν παρέχουσιν ὑπηρεσίας λαμβάνοντες τὸ πέμπτον τῶν προσόδων, κατὰ τὸν νόμον, ἀπαγορεύεται αὐτοῖς ἀπολύτως νὰ γίνωνται ἀμέσως ἢ ἐμμέσως, εἰσπράκτορες δεκάτων ἢ τελῶν, ἢ νὰ κρατῶσι τὰς βακουφικὰς προσόδους, καὶ ἐντεῦθεν σχηματίζοντες κεφάλαια νὰ μετέρχωνται τὴν ἐμπορίαν. Ἂν δὲ τοιοῦτό τι πράξωσι, περιέλθῃ δὲ εἰς χρῆσιν αὐτῶν πολλὴ ἢ ὀλίγη δημοσία περιουσία, παυθήσονται ἄνευ ἀναβολῆς, καὶ τιμωρηθήσονται βεβαίως, σύμφωνα τῇ διακελεύσει τοῦ αὐτοκρατορικοῦ Ποινικοῦ Νόμου.

(Ἰδιαιτέρα διάταξις.)

Ἄρθρ. 55. Ὡς πρὸς τὰς γαίας ἁπάντων τῶν ἱερῶν βακουφίων, τῶν διοικουμένων ὑπὸ τοῦ ταμείου τῶν δύω ἱερῶν πόλεων καὶ τοῦ τῶν αὐτοκρατορικῶν βακουφίων, καὶ τῶν ὑπὸ τὴν αὐτὴν ἐπιτήρησιν διατελούντων, ἐφαρμοσθήσονται, ἀπὸ μὲν τ ς ὀγδόης Δζεμάζιους-σανὶ τοῦ ἑβδομηκοστοῦ πέμπτου ἔτους αἱ τοῦ περὶ γαιῶν νόμου διατάξεις, διὰ δὲ τὸν πρὸ τῆς ἐποχῆς ταύτης χρόνον, οἱ πρὸ ἐκείνου ἐν ἰσχύϊ νόμοι. Ἐν τούτοις, ἐπειδὴ

πρό τινος αἱ γαῖαι καὶ τἄλλα κτήματα πλείστων τῶν κατὰ τὰς ἐπαρχίας κειμένων βακουφίων μετεποιήθησαν ὅπωσδήποτε εἰς ἰδιωτικὰς κτήσεις, ἐξεδόθησαν δὲ διὰ ταύτας χοδζέτια ὑπὸ τῶν δικαστηρίων, ἢ ἄλλοι τίτλοι ὑπὸ τῶν εἰσπρακτόρων, ἔτι δὲ καὶ σήμερον κατ' ἐξακολούθησιν ἐκδίδονται ἐνίοτε χοδζέτια, ταπία καὶ βακουφικῶν κτήσεων τίτλοι, διὰ μὲν ἀφιερωμένας γαίας, ἐστεγασμένα καὶ ἀγροτικὰ ἀναθήματα, ὑπὸ τῶν ἱερῶν δικαστηρίων καὶ τῶν ἐπὶ τῶν δημοσίων γαιῶν ὑπαλλήλων, διὰ δὲ βασιλικὰς γαίας καὶ ἰδιοκτήτους τόπους, ὑπὸ τῶν διευθυντῶν τῶν βακουφίων, τούτου ἕνεκα δέον νὰ διευκρινισθῶσι τὰ οὕτως ἀτάκτως γενόμενα διὰ τῶν συμβουλίων, καὶ τῇ τῶν τοῦ ἱεροῦ νόμου κατόχων γνώμῃ, παρισταμένων κατὰ τὴν ἐξέτασιν ταύτην τῶν τε διευθυντῶν τῶν βακουφίων καὶ τῶν ἐπὶ τῶν γαιῶν ὑπαλλήλων, καὶ, ἀφαιρουμένων τῶν χοδζετίων, τῶν ταπίων καὶ τῶν λοιπῶν τίτλων, οἵτινες ὑπὸ δικαστηρίων, εἰσπρακτόρων καὶ ἐπὶ τῶν γαιῶν ὑπαλλήλων ἐξεδόθησαν διὰ τόπους, τὸ πάλαι ἀφιερωθέντας, νὰ δοθῶσιν ἀντ' ἐκείνων οἱ ἀνήκοντες τίτλοι, κατὰ τὴν τάξιν, ὑπὸ τῶν ἁρμοδίων βακουφίων· ἐπίσης δὲ ν' ἀντικατασταθῶσι προσηκόντως καὶ οἱ ἀναρμοδίως ἐκδοθέντες τίτλοι ὑπὸ ὑπαλλήλων τοῦ ἐβκαφίου διὰ τόπους ἰδιοκτήτους ἢ μετὰ βασιλικῶν γαιῶν συναριθμητέους. Ἐν τῷ μέλλοντι καταβληθήσεται σύντονος προσοχὴ ὅπως μὴ, ὡς ἄχρι τοῦδε συνέβαινεν, ἐκδίδωσι χοδζέτια, ταπία καὶ λοιπὰ, ἐπὶ μὲν ἀφιερωμένων γαιῶν, ἐστεγασμένων καὶ λοιπῶν κτημάτων βακουφικῶν, τὰ δικαστήρια καὶ οἱ ἐπὶ τῶν δημοσίων γαιῶν ὑπάλληλοι, ἐπὶ δὲ βασιλικῶν γαιῶν καὶ ἰδιοκτήτων τόπων, οἱ τῶν βακουφίων διευθυνταί.

Ἀκροτελεύτιον ἄρθρον.

Ἄρθρ. 56. Ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος κανονισμοῦ καταργεῖται ὁ ἐν χερσὶ τῶν διευθυντῶν τῶν βακουφίων ὑπάρχων παλαιὸς, ὡς καὶ τὰ διατάγματα, καὶ ὅ,τι δήποτε ἕτερον, ἀρχαιότερόν τε καὶ νεώτερον, τὴν ἐνέργειαν ἐκείνων ῥυθμίζον. Τοῦ λοιποῦ δὲ, ἂν πραχθῇ τι κατὰ παράβασιν τῶν διατάξεων τοῦ κανονισμοῦ τούτου, ἢ συμβῇ ἔλλειψίς τις καὶ παραμέλησις ἐν τῇ ἐκτελέσει αὐτοῦ, ἢ ἄν, τοῦ συμβουλίου, ἤ τινος ἐκ τῶν διοικητικῶν καὶ οἰκονομικῶν ὑπαλλήλων τοιοῦτό τι πράξαντος, ἢ ἐπενεγκόντος δυσχερείας καὶ ἀναβολὰς εἰς τὰς ὑποθέσεις τῶν ἱερῶν βακουφίων, οἱ τούτων διευθυνταὶ δὲν ἀγγείλωσι ταχέως τὸ γεγονὸς εἰς τὸ ταμεῖον, ἀλλὰ σιωπήσαντες, φανῶσιν ἑπόμενοι καὶ συμφωνοῦντες πρὸς ἐκείνους, οἵ τε διευθυνταὶ ὑποστήσονται τάχιστα τὰς ἀναγκαίας συνεπείας τοιαύτης διαγωγῆς, καὶ τὰ συμβούλια δὲ, ἢ οἱ ἐν λόγῳ διοικητικοὶ ἢ οἰκονομικοὶ ὑπάλληλοι ἔσονται βαρέως ὑπεύθυνοι διὰ τὴν παράβασιν τοῦ καθήκοντος αὐτῶν.

ΔΙΑΣΑΦΗΤΙΚΑΙ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ

Πρὸς σύνταξιν ἐντύπων πινάκων διὰ τὰ Βακούφια.

(Τῇ 25 Ῥαμαζὰν 281, 9 φεβρουαρίου 280.)

Τῶν περὶ ἀφιερωμένων γαιῶν θεμελιωδῶν θεσμῶν, σύμφωνα τῇ Αὐτοκρατορικῇ βουλήσει συναρμολογητέων πρὸς τὸν κατὰ τὰς ἀρχὰς Ζιλχιδζὲ τοῦ **1274** ἔτους δημοσιευθέντα περὶ γαιῶν νόμον, ὄντων ἰσχυρῶν καὶ ἐγκύρων ἄχρι τοῦδε, τά τε καθήκοντα καὶ πᾶσαι αἱ ἐνέργειαι τῶν ἐπὶ τῶν βακουφικῶν γαιῶν ὑπαλλήλων ὅσον οἷόν τε ἔξουσιν ὡς βάσιν τὰς περὶ βασιλικῶν γαιῶν ἀρχάς· μετὰ δὲ τὸν ἄρτι συντεταγμένον κανονισμὸν περὶ τῶν εἰς τὰς ἐπαρχίας ἐκδοτέων ἐνδεικτικῶν πινάκων διὰ τὰ ταπία, καθίσταται ἐπάναγκες νὰ ῥυθμισθῶσιν ἀναλόγως καὶ τὰ περὶ τῶν ἐφεξῆς ἐκδοθησομένων βακουφικῶν τίτλων. Ἐπομένως ἐλήφθη τὸ μέτρον τοῦ νὰ ἐκδίδωνται ὑπὸ τῶν διευθυντῶν τῶν βακουφίων ἔντυποι πίνακες, ἀντὶ τῶν μέχρι τῆς σήμερον προσωρινῶν ἐνδεικτικῶν, πρὸς τοὺς κατόχους ἐστεγασμένων καὶ ἄλλων κτημάτων, ἐωσοῦ ἀφιχθῶσιν ὑπὸ τοῦ ταμείου τῶν αὐτοκρατορικῶν βακουφίων πεμπόμενοι οἱ ἀνήκοντες τίτλοι. Καὶ τὰ μὲν δοθέντα ἤδη προσωρινὰ ἐνδεικτικά, ληφθέντων τῶν ὡρισμένων τελῶν καὶ τοῦ ἀνταλλάγματος, οὐδόλως ἀπαιτεῖται ν' ἀντικατασταθῶσι διὰ τῶν νέων ἐντύπων πινάκων, περὶ τούτων δὲ, ἀπαιτουμένων τοῦ λοιποῦ πρὸς ἔκδοσιν τῶν ἀναγκαίων τίτλων, ἐγράφησαν αἱ παροῦσαι διατάξεις, σαφέστερον ὁρίζουσαι τὴν ἐπὶ τοῦ ἀντικειμένου τούτου ἐνέργειαν τῶν ἁρμοδίων ὑπαλλήλων.

Ἄρθρ. 1. Οἱ ἐν λόγῳ ἐνδεικτικοὶ πίνακες συνερράμμενοι ἀποτελέσουσι βιβλίον· τῶν δὲ βιβλίων τούτων, ἠριθμημένων ἰδίᾳ δι' ἕκαστον διευθυντὴν βακουφίων, ἕκαστον περιέχει διακόσια ἐνδεικτικὰ, τούτων δὲ πάλιν ἕκαστον πίνακας τρεῖς. Τὰ ἐν ἑκάστῳ βιβλίῳ ἐνδεικτικὰ ἄρχονται ἀριθμούμενα ἐξ ἀριστερῶν ἀπὸ τοῦ ἑνὸς μέχρι διακοσίων κατὰ σειράν. Πρὸς ἐντελῆ δὲ κατάληψιν τοῦ τρόπου, καθ' ὃν πρέπει νὰ γενῇ χρῆσις τῶν πινάκων τούτων, ἐπέμφθησαν πρὸς ἕκαστον διευθυντὴν βακουφίων δέκα τοιοῦτοι, ὡς ὑποδείγματα, διαφόρως συντεταγμένοι, καὶ φέροντες χωριστοὺς ἀριθμούς· ἐπέμφθη δὲ καὶ ὑπόδειγμα τοῦ καταλόγου, τοῦ ὑποβλητέου εἰς τὸ ταμεῖον, καὶ ὅστις πρέπει ν' ἀπολήγῃ εἰς ἔκθεσιν τοῦ ἐγχωρίου συμβουλίου.

Ἄρθρ. 2. Εἴτε προκειμένης ἐκποιήσεως ἢ μεταβιβάσεως κτημάτων

βακουφικῶν, εἴτε πρόκειμένου νὰ ἐκδοθῇ τίτλος πρὸς τὸν μὴ ἔχοντα τοιοῦτον, εἴτε ἐν περιπτώσει ἀντικαταστάσεως παλαιοῦ τίτλου διὰ νέου, ἐνὶ λόγῳ, κατὰ τὰς ἐν τοῖς ὑποδείγμασι διαλαμβανομένας περιπτώσεις, καὶ εἰς τοὺς τρεῖς πίνακας τῶν ἐνδεικτικῶν, παρὰ τῇ λέξει «διοίκησις» γραφήσεται τὸ ὄνομα τῆς διοικήσεως, καὶ παρὰ τῇ λέξει «ὑποδιοίκησις», τὸ ὄνομα τῆς ὑποδιοικήσεως, ἐν τῇ περιφερείᾳ τῆς ὁποίας κεῖται ὁ τόπος· ἂν δὲ οὗτος ἐξήρτηται ἐκ κώμης, ὡς ἐν τῷ πρώτῳ, τρίτῳ, τετάρτῳ, πέμπτῳ, ἑβδόμῳ, ἐννάτῳ καὶ δεκάτῳ ὑποδείγματι, πλησίον τῆς λέξεως «κώμη» τεθήσεται «περὶ τὴν κώμην», ἢ «ἐντὸς τῆς κώμης, ὁ τόπος ὁ καλούμενος οὕτω» (τὸ ὄνομα τοῦ τόπου)· ἂν κῆται ἐντὸς τῶν ὁρίων χωρίου τινός, καθὰ δηλοῦται ἐν τῷ δευτέρῳ, ἕκτῳ, καὶ ὀγδόῳ ὑποδείγματι, παρὰ τῇ λέξει «χωρίον», τὸ ὄνομα τοῦ χωρίου· ἀριστερόθεν δὲ τῆς θέσεως ταύτης, ἐκεῖ ἔνθα ἐν τοῖς ὑποδείγμασιν εἶναι ἐγγεγραμμένος ὁ ἀριθμὸς τῆς καταχωρήσεως τοῦ παλαιοῦ τίτλου, ἂν ὑπάρχῃ τίτλος ἐκδεδομένος κατὰ τὴν νέαν τάξιν, σημειοῦται ὁ ἀριθμὸς τῆς καταχωρήσεως, ὃν φέρει ὁ τίτλος ἐκεῖνος. Μετὰ ταῦτα, πλησίον τῆς λέξεως *ἐφορεία*, ἂν τὸ βακούφιον, ἐξ οὗ ἐξήρτηται τὸ περὶ οὗ ὁ λόγος κτῆμα, διατελοῦν ὑπὸ τὴν ἐφορείαν τῶν δύω ἱερῶν πόλεων, ἀνήκῃ εἰς τὴν κατηγορίαν τῶν ὑπὸ τούτων διοικουμένων, γράφονται, ὡς ἐν τῷ δευτέρῳ, ἑβδόμῳ καὶ ὀγδόῳ ὑποδείγματι, αἱ λέξεις «διοικούμενον ὑπὸ τῶν δύω ἱερῶν πόλεων»· ἂν δὲ ᾖ ἐκ τῶν ἁπλῶς ἐπιτηρουμένων, γράφονται, ὡς ἐν τῷ πρώτῳ ὑποδείγματι, αἱ λέξεις «ἐπιτηρούμενον ὑπὸ τῶν δύω ἱερῶν πόλεων»· ἀλλ' ἂν τὸ βακούφιον, διατελοῦν ὑπὸ τὴν ἐφορείαν τῶν αὐτοκρατορικῶν ἀναθημάτων, ἀνήκῃ εἰς τὴν τάξιν τῶν ὑπὸ τοῦ ὑπουργείου τοῦ ἐθκαφίου διοικουμένων, ὡς ἐν τῷ τρίτῳ, τετάρτῳ, καὶ ἕκτῳ ὑποδείγματι, γραφήσονσονται αἱ λέξεις «διοικούμενον ὑπὸ τοῦ ὑπουργείου τῶν αὐτοκρατορικῶν ἀναθημάτων»· ἂν εἰς τὴν τάξιν τῶν ἐπιτηρουμένων, ὡς ἐν τῷ πέμπτῳ, ἐννάτῳ καὶ δεκάτῳ ὑποδείγματι, γραφήσονται αἱ λέξεις «ἐπιτηρούμενον ὑπὸ τοῦ ὑπουργείου τῶν αὐτοκρατορικῶν ἀναθημάτων». Παρὰ τῇ λέξει «ἀγαθοεργὰ ἱδρύματα», ἂν ὑπάρχωσι γνωστὰ καθιδρύματα τοῦ βακουφίου, καθὰ δείκνυται ἐν τῷ δευτέρῳ, τρίτῳ, πέμπτῳ, ἕκτῳ, ἐννάτῳ καὶ δεκάτῳ ὑποδείγματι, σημειωθήσεται ποῖά εἰσι καὶ ποῦ κεῖνται· παρὰ δὲ τῇ λέξει «βακούφιον», ὡς ἐν ἅπασι τοῖς ὑποδείγμασι καταφαίνεται, τὸ ὄνομα τοῦ βακουφίου. Ἀκολούθως, πλησίον τῶν λέξεων «μέρος», τῶν ἐν ταῖς θέσεσι τῶν ὁρίων, ὡς ἐν ἅπασι τοῖς ὑποδείγμασι δηλοῦται, γραφήσονται τὰ ἐνεστῶτα ἀληθῆ αὐτοῦ ὅρια. Εἰς τὴν θέσιν «σπόρος», ἂν πρόκηται περὶ γαιῶν, ὧν ἡ ἔκτασις ὑπολογίζεται διὰ τοῦ ποσοῦ τοῦ σπόρου, καθὼς ἐν τῷ δευτέρῳ ὑποδείγματι, πλησίον τῆς λέξεως «σπόρος» σημειωθήσεται πόσου σπόρου εἰσὶ χωρητικαὶ αἱ γαῖαι· ἂν δὲ περὶ γαιῶν, ἐφ' ὧν γίνεται χρῆσις τοῦ ὅρου τῶν στρεμμάτων, ὡς δείκνυται ἐν τῷ πέμπτῳ, ἕκτῳ, ὀγδόῳ

καὶ ἐννάτῳ ὑποδείγματι, παρὰ τῇ λέξει «στρέμματα», σημειωθήσεται τὸ ποσὸν τῶν στρεμμάτων τῶν γαιῶν. Ἂν τὸ ἐν λόγῳ κτῆμα ᾖ ἐκ τῶν ἐστεγασμένων, ὑπάρχῃ δὲ γνωστὸς ὁ ἀριθμὸς τῶν πήχεων τοῦ γηπέδου, ἤτοι ἐν τῇ περιπτώσει τῇ ἀναφερομένῃ εἰς τὰ ὑποδείγματα, πρῶτον, ἕβδομον καὶ δέκατον, γραφήσεται, ὡς ἐν τούτοις, ὁ τῶν πήχεων ἀριθμός· ἂν δὲ, τοῦ κτήματος ὄντος ἐκ τῶν ἐστεγασμένων, δὲν ἦναι γνωστὸν τὸ ποσὸν τῶν πήχεων αὐτοῦ, ἢ ἂν πρόκηται περὶ γεδικίου, καθὰ ἐμφαίνεται ἐν τοῖς ὑποδείγμασι, τρίτῳ καὶ τετάρτῳ, ἡ θέσις ἀφεθήσεται κενή. Ἔπειτα, πλησίον τῆς θέσεως ταύτης, ἀριστερόθεν, εἰς τὸ μικρὸν θυρίδιον τὸ διὰ γραμμῆς κεχωρισμένον, ἂν τὸ περὶ οὗ ὁ λόγος κτῆμα ᾖ καὶ πρὸς ἄλλο βακούφιον σχετικόν, ὡς ἐν τῷ πρώτῳ καὶ δευτέρῳ ὑποδείγματι, τεθήσονται αἱ λέξεις «σχετικὸν πρὸς τὸ βακούφιον τὸ καλούμενον. . . .», ἢ «σχετικὸν καὶ πρὸς ἄλλο βακούφιον». Μετὰ ταῦτα, ὡς ἐν τοῖς ὑποδείγμασι, πρώτῳ, τρίτῳ, τετάρτῳ, ἑβδόμῳ καὶ δεκάτῳ, πλησίον τῆς λέξεως «περιεχόμενα» γενήσεται ἀκριβὴς μνεία τῶν ἐν αὐτῷ περιεχομένων. Ἀκολούθως πληρωθήσεται ἡ ἐπιγραφομένη «εἶδος τοῦ τόπου» θέσις· τοὐτέστιν, ἂν ὁ τόπος ᾖ ἐκ τῶν ἀποδεκατουμένων, ὡς ἐν τοῖς ὑποδείγμασι, δευτέρῳ, πέμπτῳ καὶ ὀγδόῳ, παρὰ τῇ λέξει «ἀποδεκατούμενα» γραφήσεται «ἀγροὶ» ἢ «βοσκαί»· ἂν δὲ ᾖ ἐκ τῶν οὐχὶ δι' ἀποδεκατώσεως, ἀλλὰ κατ' ἀποκοπὴν, ἐν εἴδει *μουκαταᾶ*· παραχωρουμένων βοσκῶν, ἢ ἀμπέλων, τσιφτλικίων, δασῶν, μυλοτόπων, ἁλωνοτόπων, ποιμνιοστασίων καὶ ἄλλων τοιούτων, ὡς ἐν τοῖς ὑπ' ἀριθμ. 6 καὶ 9 ὑποδείγμασι, παρὰ τῇ λέξει «κατ' ἀποκοπὴν παραχωρούμενα» σημειωθήσεται ἡ λέξις «ἄμπελος» ἢ «κῆπος», ἢ ὅ,τι δήποτε ἄλλο ἂν ᾖ· ἂν πρόκηται περὶ γαιῶν, ἢ τόπων ἐκ τσιφτλικίου ἐξηρτημένων, τότε, πρὸς δήλωσιν τῆς ἐκ τοῦ τσιφτλικίου ἐξαρτήσεως αὐτῶν, ὡς ἐν τοῖς ὑπ' ἀριθμὸν 2 καὶ 6 ὑποδείγμασιν, εἰς τοὺς ἐνδεικτικοὺς πίνακας τοῦ τίτλου, ἐντὸς τοῦ ἀριστερόθεν μικροῦ θυριδίου σημειωθήσεται «ὑπαγόμενοι εἰς τὸ τσιφτλήκιον . . .» Ἐν δὲ τοῖς ἐνδεικτικοῖς πίναξι, τοῖς συνταχθησομένοις διὰ τὰ γήπεδα αὐτὰ τῶν οἰκοδομημάτων τοῦ τσιφτλικίου, ἀφοῦ γραφῇ «γήπεδον τοῦ τσιφτλικίου» παρὰ τῷ ὅρῳ «παραχωρούμενα κατ' ἀποκοπὴν», ἂν τὸ τσιφτλήκιον ᾖ ἐκ τῶν κατ' ἀποκοπὴν παραχωρουμένων, ἢ παρὰ τῷ ὅρῳ «ἐνοικιαζόμενα», ἂν ἐκεῖνο ᾖ ἐκ τῶν ἐνοικιαζομένων, σημειωθήσεται προσέτι ἐν τῷ ῥηθέντι θυριδίῳ τὸ ὄνομα τοῦ τσιφτλικίου. Ἐπὶ κτημάτων, κατεχομένων ἐπὶ διπλῇ ἐκμισθώσει, ὡς ἐνδείκνυται ἐν τῷ πρώτῳ, τρίτῳ, τετάρτῳ καὶ δεκάτῳ ὑποδείγματι, γραφειῶν τῶν λέξεων «οἰκία» ἢ «ἐργαστήριον», γραφήσεται παρ' αὐταῖς καὶ τὸ ἐτήσιον μίσθωμα. Ἐπὶ ἀγροκηπίων, λουτρῶν, δωματίων εἰς πανδοχεῖα καὶ τῶν τοιούτων, ἀντὶ οἰκίας ἢ ἐργαστηρίου, σημειωθήσεται «ἀγροκήπιον, λουτρὸς, δωμάτιον πανδοχείου». Μετὰ τὰ προεκτεθέντα πληρω-

θήσεται ἡ θέσις ἡ ὑπὸ τὴν ἐπιγραφὴν «λόγος τῆς ἐκδόσεως τοῦ τίτλου». Τουτέστιν, ἂν ὑπάρχῃ παλαιὸς τίτλος, ὡς ἐν τοῖς ὑποδείγμασι, πρώτῳ, τρίτῳ, τετάρτῳ καὶ ἕκτῳ, γραφήσεται ἐν τῇ θυρίδι τοῦ λόγου τῆς τοῦ τίτλου ἐκδόσεως ὁ ὅρος «κατ' ἀνταλλαγήν»· ἂν ὁ τίτλος ἀπωλέσθη, γραφήσεται, συμφώνως τοῖς ὑποδείγμασι δευτέρῳ, πέμπτῳ καὶ ἑβδόμῳ, ἡ φράσις «ἕνεκα ἀπωλείας τοῦ τίτλου»· καὶ ἂν ᾖ γνωστὴ ἡ χρονολογία τοῦ ἀπολεσθέντος τίτλου, ὡς ἐν τῷ ἑβδόμῳ ὑποδείγματι, σημειωθήσεται πλησίον τῆς φράσεως *ἕνεκα ἀπωλείας τοῦ τίτλου*. Ἐπειδὴ δὲ ὑπάρχουσιν εἰς τὴν κτῆσιν τῶν βακουφίων πολλαὶ γαῖαι ἀγεώργητοι καὶ μὴ παρακεχωρημέναι, αἵτινες ἐκ διαλειμμάτων ἐκμισθοῦνται ἐπὶ δημοπρασίας, τὰ περὶ τῶν τοιούτων γαιῶν σημειωθήσονται, ὡς ἐν τῷ ὀγδόῳ ὑποδείγματι, εἰς τὴν θέσιν τὴν περὶ τοῦ λόγου τῆς ἐκδόσεως τοῦ τίτλου, ἔνθα γραφήσονται αἱ λέξεις «κατὰ πρῶτον ἤδη». Ἐν ταῖς περιπτώσεσι δὲ, καθ' ἃς ἐστεγασμένων κτημάτων ἢ γαιῶν κάτοχος, ἀπολέσας τοὺς τίτλους αὐτῶν, ἤθελε ζητήσει παρὰ τοῦ βακουφίου τὴν ἔκδοσιν νέων τίτλων, ἐκτίθεται τὸ γεγονὸς τοῦτο ὡς ἐν τῷ ἐννάτῳ ὑποδείγματι, καὶ γράφεται ἡ φράσις «ἀπολεσθέντος τοῦ πρώτου τίτλου». Τελευταῖον, εἰς τοὺς ἐνδεικτικοὺς πίνακας τοὺς περὶ ἀνταλλακτέων τίτλων, κατὰ τὸ δέκατον ὑπόδειγμα, γίνεται μνεία τῆς περιστάσεως ταύτης ἐν τῇ θέσει, τῇ περὶ τοῦ λόγου τῆς ἐκδόσεως τοῦ τίτλου, γραφησομένου τοῦ ὅρου «ἐξ ἀνταλλαγῆς».

Ἄρθρ. 3. Προκειμένης ἐκποιήσεως γαιῶν, οἰκιῶν καὶ λοιπῶν, πρῶτον πληροῦνται δεόντως αἱ θέσεις, περὶ ὧν πραγματεύεται τὸ ἄρθρον 2, ἔπειτα, ὡς ἐμφαίνεται ἐν τῷ ὑποδείγματι ὑπ' ἀρ. 1, παρὰ τῇ λέξει «ἐκποίησις» γράφεται τὸ ὄνομα καὶ ἐπώνυμον τοῦ ἐκποιοῦντος καὶ τοῦ πατρὸς αὐτοῦ, καὶ ὅτι ἡ ἐκποίησις εἶναι ὁριστικὴ καὶ ἀμετάκλητος· τὸ δὲ ἀληθὲς τίμημα τοῦ ἐν λόγῳ τόπου σημειοῦται, κατὰ τὸ ὑπόδειγμα ὑπ' ἀρ. 1, εἰς τὴν θυρίδα τὴν ἐπιγεγραμμένην «ἀντάλλαγμα τῆς παραχωρήσεως». Ἐπὶ ὑποθηκεύσεως τόπου τινός, ἢ ἐπὶ λύσεως τῆς ὑποθήκης, μετὰ τὴν ἐκτέλεσιν ὅλων, ὅσα προερρέθησαν ἐν τῷ ἄρθρῳ 2, ἀκολούθως, κατὰ τὸ ὑπόδειγμα ὑπ' ἀρ. 3, ἂν μὲν πρόκηται περὶ ὑποθηκεύσεως, ὡς ἐν τῷ ὑποδείγματι τούτῳ, γραφήσεται παρὰ τῇ οἰκείᾳ θέσει «ἐκποιήσαντος ὑπὸ ὅρον τοῦ δεῖνος, υἱοῦ δεῖνος»· ἂν δὲ περὶ λύσεως ὑποθήκης, ὡς ἐν τῷ ὑποδείγματι ὑπ' ἀρ. 4, γραφήσεται, ἐπίσης πλησίον τῆς θέσεως τῆς ἐκποιήσεως, «λύσαντος τὴν ὑποθήκην τοῦ δεῖνος, υἱοῦ δεῖνος». Καθὰ δὲ ἐν τοῖς δυσὶ τούτοις ὑποδείγμασι δηλοῦται, εἰς ἀμφοτέρας τὰς περιπτώσεις τὸ ληφθὲν ποσὸν χρημάτων σημειωθήσεται παρὰ τῇ λέξει «ἀντάλλαγμα ἐκποιήσεως», ἂν μὲν ὑπεθηκεύθη τὸ κτῆμα, διὰ τοῦ ὅρου «ληφθὲν ἀντάλλαγμα», ἂν δ' ἐλύθη ἡ ὑποθήκη, διὰ τοῦ ὅρου «ληφθὲν τίμημα». Ἐν περιπτώσει δὲ μεταβιβάσεως τῆς κατοχῆς τόπου τινὸς

λόγῳ κληρονομικῷ, ἐπίσης, ἐκτελεσθέντων τῶν ἐν τῷ ἄρθρῳ 2 διατετυπωμένων, ἂν ὁ ἐν λόγῳ τόπος περιέρχηται ἐκ πατρὸς, κατὰ τὸ ὑπόδειγμα ὑπ' ἀρ. 2, γραφήσεται «θανόντος τοῦ πατρὸς δεῖνος, υἱοῦ δεῖνος»· ἂν ἐκ μητρὸς, ἢ, προκειμένου περὶ γαιῶν, ἐξ υἱοῦ ἢ ἐκ θυγατρὸς περιελθουσῶν, σημειοῦται τοῦτο πάλιν κατὰ τὸν αὐτὸν τρόπον, ἀκολούθως δὲ μνημονεύεται καὶ ἡ χρονολογία τῆς ἀποβιώσεως· ἡ ἐκτιμηθεῖσα ἀξία γράφεται πλησίον τῶν λέξεων «κατ' ἐκτίμησιν ἀξία.»

Ἄρθρ. 4. Καὶ ἐν τοῖς ἐνδεικτικοῖς πίναξι, τοῖς πρὸς τοὺς ἔχοντας δικαίωμα ταπίου δοθησομένοις, ἀφοῦ ἐκπληρωθῶσιν αἱ ἐν τῷ ἄρθρῳ 2 διαγεγραμμέναι διατυπώσεις, ἔπειτα, συμφώνως τῷ ὑπ' ἀρ. 5 ὑποδείγματι, γράφονται, ἀμέσως παρὰ τῇ ἐκτετυπωμένῃ ῥήσει «δικαίωμα ταπίου», τὸ ὄνομα τοῦ ἀποβιώσαντος, ἡ χρονολογία τοῦ θανάτου αὐτοῦ, καὶ ὁ πρὸς τὸν ἔχοντα τὸ τοῦ ταπίου δικαίωμα βαθμὸς τῆς συγγενείας αὐτοῦ· τούτων δὲ γραφέντων, σημειοῦται παρὰ τῇ θέσει τοῦ ἀναλόγου ἀνταλλάγματος τὸ ὑπὸ ἀμεροληπτων πραγματογνωμόνων ὁρισθὲν ἀντάλλαγμα ταπίου.

Ἄρθρ. 5. Ὡς πρὸς τοὺς ἐπὶ δημοπρασίας παραχωρουμένους τόπους, τοὺς εἰς τὴν τοῦ βακουφίου κατοχὴν περιελθόντας ἄνευ τινὸς περιορισμοῦ, καθὰ ἐμφαίνεται ἐν τοῖς ὑποδείγμασιν ὑπ' ἀρ. 6 καὶ 7, σημειοῦται, παρὰ τῇ φράσει «περιελθὸν εἰς τὴν ἀπόλυτον κατοχὴν τοῦ βακουφίου», πῶς περιῆλθεν εἰς τὴν κατοχὴν ταύτην, τουτέστιν, ὅτι δὲν ὑπάρχουσι ταπίου δικαίωμα ἔχοντες, ἢ ὅτι οἱ ὑπάρχοντες τοιοῦτοι παρῃτήθησαν τοῦ δικαιώματος αὐτῶν, καὶ εἰς τὴν θέσιν «ἐκπλειστηρίασμα», τὸ ἐπὶ δημοπρασίας ἐπιτευχθὲν ἀντάλλαγμα. Ἂν πρόκηται περὶ ἀγεωργήτου καὶ μὴ παρακεχωρημένης γῆς βακουφικῆς, ἥτις ἐπὶ δημοπρασίας ἐνοικιάσθη πρὸς τὸν πλειοδοτήσαντα, συμφώνως πρὸς τὸ ὑπ' ἀρ. 8 ὑπόδειγμα, τὸ ἐπιτευχθὲν μίσθωμα σημειωθήσεται ἐν τῇ θέσει τοῦ ἐκπλειστηριάσματος.

Ἄρθρ. 6. Εἰς τὴν πρὸς ἐγγραφὴν τοῦ ὀνόματος τοῦ ἐσομένου κατόχου θέσιν σημειωθήσεται τὸ ὄνομα, τὸ ἐπώνυμον, τὸ ἐπιτήδευμα τοῦ μέλλοντος νὰ λάβῃ ὑπὸ τὴν ἑαυτοῦ κατοχὴν ὅ,τι δήποτε κτῆμα, ἐστεγασμένον ἢ μὴ, ὡς καὶ τὸ ὄνομα καὶ ἐπώνυμον τοῦ πατρὸς αὐτοῦ.

Ἄρθρ. 7. Τὰ, κατὰ τὰς περὶ τούτου λεπτομερεῖς ὁδηγίας, ληπτέα τέλη γράφονται εἰς τὴν τῶν τελῶν θέσιν, συμφώνως πρὸς τὰ ὑποδείγματα ὑπ' ἀρ. 1, 2, 3 καὶ 4, ἀριστερόθεν δὲ τῆς θέσεως ἐκείνης, εἰς τὸν τόπον, τὸν ὑπὸ τὴν ἐπιγραφὴν «τοῖς χιλίοις», προστίθεται τὸ «πόσα τοῖς χιλίοις» ὑπελογίσθησαν τὰ ληφθέντα τέλη. Τὰ δι' ἕκαστον τίτλον λαμβανόμενα τρία γρόσια σημειοῦνται εἰς τὴν θέσιν τὴν ἐπιγραφομένην «ἀξία χάρτου». Τὸ δὲ ἐπίσης δι' ἕκαστον τίτλον λαμβανόμενον ἓν γρόσιον γράφεται εἰς τὴν θέσιν, ἐφ' ἧς ὑπάρχει ἐκτετυπωμένον «γραφικόν».

Ἂν δὲ ἐξ ἐνοικίων, ἢ ἐκ τοῦ κατ' ἀποκοπὴν πληρωτέου ποσοῦ ὑπάρχῃ τι μὴ εἰσπεπραγμένον, κατὰ τὴν ἐκποίησιν ἢ τὴν μεταβίβασιν ἐξεταζομένου τοῦ λογαριασμοῦ, λαμβάνεται, καὶ, ἂν μὲν ᾖ ἐξ ἐνοικίου, γράφεται εἰς τὴν θέσιν τοῦ ἐνοικίου, ἂν δὲ ἐξ ἀποκοπῆς, εἰς τὴν θέσιν τοῦ κατ' ἀποκοπὴν ὡρισμένου ποσοῦ. Ἐπὶ τῶν κτημάτων, ὧν ἡ κατοχὴ περιῆλθεν εἰς τὸ βακούφιον, σημειοῦται μόνον ἡ ἀξία τοῦ χάρτου καὶ τὸ γραφικόν. Κατὰ δὲ τὸν ἐν ἅπασι τοῖς ὑποδείγμασιν ἐκτιθέμενον τρόπον, τὰ τέλη, ἀθροιζόμενα δεόντως, σημειοῦνται εἰς τὴν τοῦ ἀθροίσματος θέσιν· ἀριστερόθεν τῆς θέσεως ταύτης, κάτωθεν τῆς φράσεως «ἀριθμὸς ἐγγραφῆς ἐν τῷ βιβλίῳ τῶν προσόδων», γραφήσεται ὁ ἀριθμὸς, ὑφ' ὃν εἰσὶ κατακεχωρημένα ἐν τῷ βιβλίῳ, τῷ μετὰ τῶν πινάκων τούτων εἰς τὸ ταμεῖον διαβιβασθησομένῳ.

Ἄρθρ. 8. Τελεσθέντων πάντων τῶν ὡς ἀνωτέρω διατυπωθέντων, ἀφ' οὗ συμπληρωθῶσιν, ὡς εἴδομεν, καὶ οἱ τρεῖς τοῦ ἐνδεικτικοῦ πίνακες, εἰς μὲν τὸν πρῶτον κενὸν τόπον μεταξὺ τῶν κάτωθεν τοῦ δεξιοῦ πίνακος γραμμῶν, κατὰ τὰ ὑποδείγματα, γίνεται μνεία τοῦ εἴδους τοῦ περὶ οὗ πρόκειται κτήματος, καὶ, ἂν τοῦτο ἀνήκῃ εἰς πολλοὺς, ὡς ἐν τῷ ὑπ' ἀρ. 3 ὑποδείγματι, ἀναφέρεται προσέτι καὶ ὁ τῶν μερίδων ἀριθμός. Εἰς δὲ τὸν δεύτερον γράφεται τὸ ὄνομα τοῦ ἐσομένου κατόχου, καὶ τοῦ πατρὸς αὐτοῦ. Κάτωθεν δὲ τῶν ἐνδεικτικῶν πινάκων, τοῦ τε περιφθησομένου καὶ τοῦ εἰς τὸ στέλεχος μένοντος, ἐν τῷ ἀριστερόθεν πίνακι σημειωθήσονται τὰ διάφορα ποσὰ, τὰ ὁποῖα κρατηθήσονται ἐπιτοπίως. Οὕτως, ἐπὶ ἐκποιήσεως, μεταβιβάσεως, ὑποθηκεύσεως, λύσεως τῆς ὑποθήκης, τὸ ἀπὸ τῆς ἀνηκούσης τῷ ταμείῳ μερίδος ἐκ τῶν τελῶν, ἤτοι ἀπὸ τοῦ ἡμίσεως τῶν τελῶν χωριζόμενον πέμπτον, σημειούμενον ἐν τῷ δευτέρῳ πίνακι ἑκάστου ὑποδείγματος διὰ τῶν λέξεων «τὸ κατὰ τόπον κρατούμενον πέμπτον διὰ τὸν διευθυντὴν κλπ», γραφήσεται ἐν τῷ μικρῷ πίνακι εἰς τὴν θέσιν «ὡρισμένον τῷ διευθυντῇ πέμπτον», καὶ αἱ ἔκπαλαι ὑπὲρ τῶν παόντων διαχειριστῶν, γραμματέων, εἰσπρακτόρων διὰ διπλωμάτων τεταγμέναι μερίδες, ἀποδιδόμεναι αὐτοῖς, γραφήσονται ἑκάστη εἰς τὴν οἰκείαν θέσιν, κατὰ τὰ ἐν τοῖς ὑποδείγμασιν ἐκτεθειμένα· ἂν δὲ ἐν τοιαύταις περιπτώσεσιν, ἐκποιήσεως κλπ, ἀποβῇ ἐπάναγκες νὰ κρατηθῶσι καὶ δοθῶσιν ἐπιτοπίως ποσὰ ἐξ ἐνοικίων καὶ *μουκαταάδων* εἰλημένα, ταῦτα κρατηθέντα γραφήσονται εἰς τὰς θέσεις τῶν ἐνοικίων καὶ τῶν κατ' ἀποκοπὴν ποσῶν, τὸ δὲ ὅλον αὐτῶν, κατὰ τοὺς ἀριθμητικοὺς κανόνας ἀθροιζόμενον, σημειωθήσεται εἰς τὴν θέσιν τοῦ ἀθροίσματος. Μετὰ δὲ τὴν γραφὴν καὶ τῆς χρονολογίας, ὁ διευθυντὴς τοῦ βακουφίου τίθησι τὴν σφραγίδα ἑαυτοῦ κάτωθεν τοῦ μέρους, ἔνθα ἐστὶν ἐκτετυπωμένον «ὁ τῶν βακουφίων διευθυντής»· ἂν ὁ διαχειριστὴς δὲν ἦναι παρών, γίνεται τούτου μνεία. Ἐπὶ δὲ κτημάτων, ὧν ἡ κατοχὴ περιῆλθεν εἰς τὸ βακούφιον, κατὰ συνέ-

πειαν ἀποβιώσεως τοῦ κατόχου, χωρὶς νὰ καταλίπῃ κληρονόμον, ἀπολαμβάνοντα τὸ ἐκ μεταβιβάσεως δικαίωμα, αἱ ὑπὲρ τῶν ὑπηρετῶν τοῦ βακουφίου κρατούμεναι ἐπιτοπίως μερίδες, σημειούμεναι ἐν τῷ πεμπτέῳ εἰς τὸ ταμεῖον καταλόγῳ, οὐδόλως ἀναφέρονται ἐν τοῖς πίναξι.

Ἄρθρ. 9. Μετὰ τὴν συμπλήρωσιν ὅλων τῶν ἀνωτέρω σημειώσεων, ὁ δεξιόθεν πίναξ, ἤτοι ὁ ἐφ' οὗ ἐπιγέγραπται «ὑπουργεῖον τῶν αὐτοκρατορικῶν βακουφίων», ἐκκοπτόμενος ἐκ τοῦ ἐν τῷ ὑποδείγματι ὡρισμένου μέρους, δίδεται εἰς τὸν ἐσόμενον κάτοχον τοῦ ἐν λόγῳ κτήματος· ἀκολούθως, ὁ δεύτερος τοῦ ἐνδεικτικοῦ πίναξ, ἐπίσης ἐκκοπτόμενος, ἂν μὲν ὑπάρχῃ παλαιὸς τίτλος τοῦ κτήματος, συρράπτεται μετ' ἐκείνου, ἂν δὲν ὑπάρχῃ, φυλάττεται ἰδία. Ἐξαιρουμένων δὲ τῶν περὶ κτημάτων, εἰς τὴν τοῦ βακουφίου κατοχὴν περιελθόντων, ἅπαντες οἱ ἐντὸς ἑνὸς μηνὸς συντεταγμένοι ἐνδεικτικοὶ πίνακες, μετὰ τῶν παλαιῶν συνερραμμένων τίτλων, πέμπονται κατ' εὐθεῖαν εἰς τὸ ταμεῖον, ἐπισυναπτόμενοι εἰς τὸν κατάλογον τῶν προσόδων, τὸν εἰς ἔκθεσιν τοῦ συμβουλίου ἀπολήγοντα. Καὶ τοῦ καταλόγου τούτου ἐπέμφθη ὑπόδειγμα, καθ' ὃ συνταχθήσονται οἱ πρὸς τὸ ταμεῖον διαβιβασθησόμενοι κατάλογοι τῶν προσόδων. Καθόσον ἀφορᾷ τὰ ἐνδεικτικὰ τῶν εἰς τὸ βακούφιον περιελθόντων κτημάτων, ἐκεῖνα ὑποβληθήσονται κατὰ τριμηνίαν μετὰ λεπτομεροῦς καταστίχου.

Ἄρθρ. 10. Ἐκκοπτομένων, καθὰ εἴρηται, τῶν δύω τοῦ ἐνδεικτικοῦ πινάκων, ὁ τρίτος αὐτοῦ πίναξ μένει εἰς τὸ στέλεχος, καὶ φυλάττεται κατὰ τόπον, ὅπως χρησιμεύσῃ ἐν καιρῷ, λαμβανόμενος ὑπ' ὄψιν κατὰ τὴν λογοδοσίαν, ἐφ' ᾧ οἱ διευθυνταὶ τῶν βακουφίων παραδίδουσι πάντας τοὺς τοιούτους πίνακας εἰς χεῖρας τῶν διαδόχων. Ἂν κατὰ τὴν μεταβίβασιν ἐλλείπῃ στέλεχός τι, τὸ τοιοῦτον δὲν γίνεται δεκτὸν, ἀλλ' ὑποβάλλεται ἔκθεσις εἰς τὸ ταμεῖον. Μὴ γνωστοποιουμένου δὲ τοῦ γεγονότος εἰς τὸ ταμεῖον, καὶ τῆς ἐλλείψεως γενομένης δεκτῆς, ἡ εὐθύνη ἐπιπίπτει ἐπὶ τοῦ παραδεξαμένου. Οἱ τῶν βακουφίων διευθυνταὶ ὀφείλουσι προσέτι νὰ παραδίδωσιν εἰς τοὺς ἑαυτῶν διαδόχους ἀνελλειπῶς τὰ ὑποδείγματα τῶν συντακτέων ἐνδεικτικῶν, τὰς διασαφητικὰς διατάξεις, τὰς ὁδηγίας, ὡς καὶ τὸ ὑπόδειγμα τοῦ καταλόγου τῶν προσόδων.

(Τ. Σ.) φερούσης τὴν ὑπογραφὴν

ΦΕΡΙΔ, Ὑπουργὸς τῶν Αὐτοκρατορικῶν Βακουφίων.

ΟΔΗΓΙΑΙ

περὶ τῶν ἐντύπων ἐνδεικτικῶν.

(Τῇ 25 Ῥαμαζὰν 281, 9 Φεβρουαρίου 280.)

Πρὸς διευκόλυνσιν τῶν διαφόρων ἐνεργειῶν, τῶν ἀπαιτουμένων ἐπὶ πωλήσεως, μεταβιβάσεως καὶ λοιπῶν νομικῶν πράξεων, ἀφορωσῶν τὰ ἐν ταῖς ἐπαρχίαις κείμενα ἐστεγασμένα καὶ λοιπὰ κτήματα βακουφικά, ἐλήφθη ἐσχάτως τὸ τακτικὸν μέτρον τοῦ νὰ ἐκδίδωνται τοῦ λοιποῦ ἔντυποι ἐνδεικτικοὶ πίνακες, συμφώνως πρὸς τὰς περὶ αὐτῶν διασαφητικὰς διατάξεις, ἐκκοπτόμενοι ἐκ τῶν ἀπανταχόσε πεμφθέντων ἐντύπων βιβλίων. Αἱ παροῦσαι ὁδηγίαι περιστρέφονται εἴς τινα, πρὸς τὸ ἀντικείμενον τοῦτο σχετικά.

Ἄρθρ. 1. Τοῦ λοιποῦ εἰς οὐδένα ἐπιτραπήσεται νὰ κατέχῃ, οἱῳδήτινι λόγῳ, κτήματα βακουφικὰ, ἐστεγασμένα τε καὶ λοιπὰ, ἄνευ ἐγγράφου, ὑπὸ τοῦ ἁρμοδίου βακουφίου ἐκδεδομένου. Ἑπομένως οἱ μὴ ἔχοντες τίτλους, ἢ οἱ ἐφωδιασμένοι δι' ἐγγράφων, ἄλλοθεν ἐκδοθέντων, οὐχὶ δὲ ὑπὸ τοῦ βακουφίου, ὑποχρεωθήσονται νὰ λάβωσιν ἐκ νέου τοὺς ἁρμοδίως χορηγητέους. Ὡς πρὸς τοῦτο θέλουσι καταβάλλει τὴν ἀνήκουσαν ἐπιμέλειαν ἅπαντες οἱ ὑπάλληλοι.

Ἄρθρ. 2. Προκειμένου νὰ δοθῇ εἴς τινα, δι' οἱονδήποτε λόγον, τίτλος δι' ἐστεγασμένα καὶ ἄλλα κτήματα βακουφικὰ, ἐκτὸς τῶν ἐκμισθουμένων ἐπὶ ἀνταλλάγματι, ἐφάπαξ καταβαλλομένῳ, οἱ πίνακες τῶν σχετικῶν ἐνδεικτικῶν συμπληροῦνται, καθὰ ὑποδεικνύεται ἐν ταῖς δημοσιευθείσαις διασαφητικαῖς διατάξεσιν· ὅσοι δὲ ἐντὸς ἑνὸς μηνὸς συνεποσώθησαν τοιοῦτοι, συνταχθησομένου καταλόγου περὶ αὐτῶν κατὰ τὸ σταλὲν ὑπόδειγμα, πέμπονται εἰς τὸ ταμεῖον τῶν αὐτοκρατορικῶν βακουφίων, μετὰ τῶν ἀναγκαίων τελῶν καὶ λοιπῶν. Ἂν δὲ οἱ τοιοῦτοι πίνακες κρατηθῶσι πλέον τοῦ μηνὸς μὴ πεμπόμενοι, ὁ τῶν βακουφίων διευθυντὴς ἔσται ὑπεύθυνος δι' αὐτό.

Ἄρθρ. 3. Ἐπειδὴ τῶν ἐπὶ μισθώματι ἐφάπαξ καταβλητέῳ ἐκμισθουμένων ἐστεγασμένων κτημάτων καὶ γαιῶν τὸ ἐκπλειστηρίασμα, ἢ τὸ ἀνάλογον ἀντάλλαγμα, ἐστὶ κατὰ τὴν παραδεδεγμένην τάξιν διαβιβαστέον εἰς τὸ ταμεῖον, μολονότι, κατὰ τὸ 45 ἄρθρον τοῦ νέου κανονισμοῦ, τὰ ἐντεῦθεν ἀθροιζόμενα ποσὰ καταχωρηθήσονται εἰς τὸ κατὰ τριμηνίαν πόρ-

τὸ ταμεῖον πεμπτέον βιβλίον, ἐν τούτοις, πρὸς ἀποφυγὴν παντὸς ἐνδεχομένου προσκόμματος εἰς τὰς ταμειευτικὰς πράξεις, ἐκτὸς τοῦ βιβλίου τούτου συνταχθήσεται, κατὰ τὸ ὑπόδειγμα, καὶ ἐν λεπτομερὲς κατάστιχον αὐτῶν, συμπληρούμενον ὡς καὶ οἱ ἐνδεικτικοὶ πίνακες, περὶ ὧν ἀναφέρουσι τὰ προηγούμενα ἄρθρα, καὶ πεμφθήσεται μετὰ τούτων εἰς τὸ ταμεῖον τῶν αὐτοκρ. βακουφίων.

Ἄρθρ. 4. Ἐπὶ ἐκποιήσεως ἢ μεταβιβάσεως ληφθήσεται τέλος πέντε τοῖς ἑκατὸν, ἐπὶ δὲ ὑποθηκεύσεως ἢ λύσεως ὑποθήκης, δύω καὶ ἥμισυ τοῖς ἑκατόν· καὶ ἂν μὲν τὸ ἀντικείμενον τῶν νομικῶν τούτων πράξεων κτῆμα ὑπάγηται εἰς τὴν τάξιν τῶν ἀποδεκατουμένων, τὸ τέλος ὑπολογισθήσεται ἐπὶ τῆς τοῦ ὅλου ἀξίας· ἂν δὲ εἰς τὴν τῶν κατ' ἀποκοπὴν ἐκμισθουμένων, ἐπὶ μόνης τῆς ἀξίας τῶν γαιῶν. Προκειμένης ἐκποιήσεως τόπων, ἐπὶ διπλῷ μισθώματι κατεχομένων, τὸ ληφθησόμενον τέλος ἔσται τρία τοῖς ἑκατὸν, προκειμένης δὲ μεταβιβάσεως, ὑποθηκεύσεως ἢ λύσεως ὑποθήκης τοιούτων τόπων, ἓν καὶ ἥμισυ τοῖς ἑκατόν.

Ἄρθρ. 5. Ἂν ἐκεῖνος, εἰς ὃν λόγῳ κληρονομικῷ περιῆλθεν ἡ κατοχὴ κτημάτων ἐστεγασμένων τε καὶ ἀγροτικῶν, δὲν προκαλέσῃ, ἅμα τῇ γενέσει τοῦ δικαιώματος αὐτοῦ, τὴν ἐκτέλεσιν τῶν διαγεγραμμένων διατυπώσεων, ἀλλὰ βραδύτερον, ἢ ἐν ᾧ προτίθεται νὰ ἐκποιήσῃ τὰ ἐν λόγῳ κτήματα, ὑποβάλλεται, λόγῳ προστίμου, εἰς πληρωμὴν διπλασίου τέλους.

Ἄρθρ. 6. Κατὰ τὰ ἐσχάτως παραδεδεγμένα, ἀπηγόρευται τοῦ λοιποῦ ἡ εἰς τὸ περιθώριον τῶν τίτλων γραφὴ, ἐπὶ πάσης δὲ ὑποθέσεως δέον νὰ ἐκδίδηται ἐκ νέου τίτλος. Τὸ δι' ἕκαστον τίτλον πληρωθησόμενον ἔσται τρία μὲν γρόσια ἀξία χάρτου, ἓν δὲ γρόσιον ὡς γραφικὸν, καὶ οὐδὲν πλέον.

Ἄρθρ. 7. Δηλωθέντος καὶ ἐξακριβωθέντος ὅτι, μετὰ θάνατόν τινος μὴ καταλιπόντος κληρονόμον, αἱ ἐπιδεεῖς ταπίου γαῖαι αὐτοῦ κατελήφθησαν κρύφα, κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ 77 ἄρθρου τοῦ περὶ γαιῶν αὐτοκρατορικοῦ νόμου, ἂν ὁ καταλαβὼν αὐτὰς ἔχῃ τὸ τοῦ ταπίου δικαίωμα, ἀνατίθενται αὐτῷ αἱ γαῖαι, ἐπὶ πληρωμῇ τοῦ ἀναλόγου ἀνταλλάγματος ἐν ἐκείνῳ τῷ χρόνῳ, ἤτοι ἐνῷ ἀνεκαλύφθη ἡ γενομένη τούτων ἀπόκρυψις. Ἐν περιπτώσει καθ' ἣν ἀποποιηθῇ, ἢ ἂν ὁ καταλαβὼν δὲν ἦναι ἐκ τῶν ἐχόντων τὸ τοῦ ταπίου δικαίωμα, αἱ περὶ ὧν ὁ λόγος γαῖαι παραχωροῦνται ἐπὶ δημοπρασίας εἰς τὸν πλειοδοτήσοντα. Ἀλλὰ, κατὰ τὸ ἤδη ἐπικρατοῦν σύστημα, ἀπὸ τῆς εἰς τὰς ἐπαρχίας ἀποστολῆς τῶν ἐντύπων βιβλίων, μέχρι συμπληρώσεως ἑνὸς ἔτους, ἂν ἄνευ νομίμου κωλύματος, τουτέστι, χωρὶς νὰ ὑπάρχῃ ἀποχρῶν καὶ παραδεκτὸς λόγος κωλύων, οἷος ὁ τῆς ἀνηλικιότητος, ὁ τῆς παραφροσύνης, ὁ τῆς παρηλικιότητος, ἢ ὁ τῆς εἰς ξένον τόπον ἀποδημίας, ὁ ἔχων τὸ τοῦ ταπίου δικαίωμα δὲν προσέλθῃ πρὸς τὸν διευθυντὴν τῶν βακουφίων διὰ νὰ ζητήσῃ τὸ ἀναγκαῖον ἐν-

δεικτικὸν πρὸς ἔκδοσιν τοῦ ληπτέου τίτλου διὰ τὰς γαίας, ἃς κρύφα κατεῖχεν, ἀλλὰ φανῇ βραδύτερον, τότε ἀφίεται κατὰ μέρος τὸ ἀνάλογον ἀντάλλαγμα, καὶ ἐκτιθέμεναι εἰς δημοπρασίαν αἱ γαῖαι, προσφέρονται ἅπαξ πρὸς αὐτὸν ἐπὶ πληρωμῇ τοῦ κατὰ τὴν δημοπρασίαν ἐπιτευχθέντος ποσοῦ· καὶ ἐὰν μὲν θέλῃ, δίδονται αὐτῷ, ἐὰν δὲ δὲν θέλῃ, λαμβάνεται παρ' αὐτοῦ ἔγγραφον ὅτι παρῃτήθη τῆς κτήσεως αὐτῶν, καὶ παραχωροῦνται εἰς τὸν πλειοδοτήσαντα. Οἱ τῶν βακουφίων διευθυνταὶ ὀφείλουσι νὰ δηλώσωσι τοῦτο καταλλήλως, ὥστε πᾶς τις νὰ λάβῃ ἀνυπερθέτως γνῶσιν.

Ἄρθρ. 8. Οἱ ἀπὸ τῶν ἄκρων τῶν κατῳκημένων τόπων μεμακρυσμένοι ἀγεώργητοι καὶ πετρώδεις τόποι εἰσὶ παραχωρητέοι δωρεάν, ὅπως καλλιεργούμενοι μεταποιῶνται εἰς ἀγροὺς, ἐπὶ μόνῃ τῇ πληρωμῇ τριῶν γροσίων, ἀξίας χάρτου, καὶ ἑνὸς γροσίου, γραφικοῦ· ἀλλ' οἱ ἀροτριωθέντες, μείναντες δὲ ἀκολούθως ἀγεώργητοι καὶ ἄνευ κυρίου, δὲν ὑπάγονται εἰς τὴν ἀνωτέρω κατηγορίαν, καὶ παραχωροῦνται ἐπὶ δημοπρασίας εἰς τὸν πλειοδοτοῦντα. Ἐπειδὴ δὲ καὶ αὐτοὶ οἱ ἀγεώργητοι πετρώδεις τόποι ὅπως ἀποχερσωθέντες μεταποιηθῶσιν εἰς ἀγροὺς, ἀπαιτεῖται ἡ πρὸς τοῦτο ἔκδοσις τῆς ἀδείας τοῦ ἁρμοδίου ὑπαλλήλου, κατὰ τὴν σαφῆ ἔννοιαν τοῦ 103 ἄρθρου τοῦ περὶ γαιῶν αὐτοκρατορικοῦ νόμου, ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ νόμου τούτου, οἱ μὴ λαβόντες παρὰ τοῦ ἁρμοδίου ὑπαλλήλου ἄδειαν, ἀλλ' αὐθαιρέτως καλλιεργήσαντες καὶ εἰς ἀγρὸν μεταβαλόντες τόπους, θέλουσι πληρώσει τὸ κατὰ τὸν χρόνον τῆς αὐθαιρέτου κατοχῆς καὶ καλλιεργείας αὐτῶν ἀνάλογον ἀντάλλαγμα, ὅπως παραχωρηθῶσιν αὐτοῖς αἱ περὶ ὧν ὁ λόγος γαῖαι· ἀλλὰ καὶ αὕτη ἡ διάταξις ἐφαρμόζεται εἰς τὴν περίπτωσιν καθ' ἣν, ὡς ἐν τῷ προηγουμένῳ ἄρθρῳ ἐρρέθη, ἤθελεν ἔλθει ἐντὸς τοῦ ἔτους (μὴ ὑπάρχοντος νομίμου κωλύματος) ὁ κατέχων, καὶ, δοὺς τὸ ἀνωτέρω ὡρισμένον ἀντάλλαγμα, ζητήσει τὸν ἀνήκοντα τίτλον· ἄλλως, παραχωροῦνται αὐτῷ αἱ γαῖαι ἐπὶ καταβολῇ τοῦ ἀναλόγου ἀνταλλάγματος ἐν τῷ *παρόντι* χρόνῳ.

Ἄρθρ. 9. Διὰ τοῦ ὅρου «ἀνάλογον ἀντάλλαγμα», ληφθησόμενον παρὰ τῶν ἐχόντων δικαίωμα ταπίου διὰ τὰς ἀνατιθεμένας αὐτοῖς γαίας, δὲν ἐννοοῦμεν τὸ ἐπὶ δημοπρασίας προσφερόμενον, ἢ τὸ ἄνευ ἐκπλειστηριάσεως ὑπό τινος διδόμενον ποσὸν, ἀλλὰ τὴν ἀληθῆ ἐκείνων ἀξίαν, ὁριζομένην ἐπὶ τῇ ἐκτιμήσει ἀμεροληπτων πραγματογνωμόνων, κατὰ σύγκρισιν πρὸς ἄλλας ὁμοίας γαίας· ἑπομένως ἀντίκειται μὲν εἰς τὸν νόμον τὸ νὰ ἐκτίθενται εἰς δημοπρασίαν αἱ ὑπὸ τοῦ βακουφίου διαθέσιμοι γαῖαι, αἱ παραχωρητέαι πρὸς τοὺς δικαίωμα ταπίου ἔχοντας, ἀλλ' ἀφ' ἑτέρου, ἐπειδὴ τὸ ἀνάλογον αὐτῶν ἀντάλλαγμα εἶναι περιουσία, τῷ βακουφίῳ νομίμως ἀνήκουσα, οἱ ἐκτιμηταὶ πραγματογνώμονες, ἂν, διαφθαρέντες χρήμασιν, ἢ ἄλλῳ λόγῳ ἐμπαθῶς φερόμενοι, ἐκτιμήσωσιν ὑπὲρ ἢ ὑπὸ τὴν

ἀληθῆ ἀξίαν, παιδευθήσονται κατὰ τὴν διακέλευσιν τοῦ αὐτοκρατορικοῦ ποινικοῦ νόμου. Καὶ οἱ τῶν βακουφίων διευθυνταὶ, καὶ αἱ διοικητικαὶ ἀρχαὶ ἔσονται ἰδίᾳ ὑπεύθυνοι ἕνεκα τούτου. Ἡ αὐτὴ ἀρχὴ ἐφαρμόζεται ἀπαραλλάκτως, προκειμένου νὰ ἐκτιμηθῇ ἡ ἀξία κτήματός τινος, πρὸς λῆψιν τῶν τῆς ἐκποιήσεως ἢ μεταβιβάσεως τελῶν.

Ἄρθρ. 10. Ἐπειδὴ δὲν ὑπάρχει δικαίωμα ταπίου ἐπὶ ἐστεγασμένων κτημάτων, ἐπὶ διπλῷ μισθώματι κατεχομένων, ἐκ τούτων τὰ εἰς τὴν κατοχὴν τοῦ βακουφίου ὁλοκλήρως περιερχόμενα θέλουσιν ἐκμισθοῦσθαι ἐκτιθέμενα εἰς δημοπρασίαν, ὡς ἄχρι τοῦδε ἐγίνετο. Τῶν πανδοχείων, λουτρώνων, ἐργαστηρίων, ἀγροκηπίων, καὶ τῶν τοιούτων κτημάτων, μὴ περιερχομένων διὰ μιᾶς εἰς τὸ βακούφιον, καθόσον μερὶς αὐτῶν, μεγάλη ἢ μικρὰ, καθίσταται ἐκποιήσιμος, θέλει ἐπίσης ἐκπλειστηριάζεσθαι· ἀλλ' αἱ οἰκίαι ἐξαιροῦνται τοῦ κανόνος τούτου, διότι, ἐκλιπόντος τοῦ κατόχου μερίδος τινος ἐξ αὐτῶν, ἡ μερὶς αὕτη δὲν δύναται νὰ ἐκποιηθῇ ἐπὶ δημοπρασίας, ἀλλ' ἐκμισθοῦται εἰς τοὺς λοιποὺς μεριδούχους, κατὰ προηγουμένην ἐκτίμησιν τῆς ἀξίας αὐτῆς διὰ πραγματογνωμόνων.

Ἄρθρ. 11. Πρὸς τοὺς ἀποδεδειγμένως κτησαμένους δικαίωμα νομῆς, κατὰ τὸ 7Sον ἄρθρον τοῦ περὶ γαιῶν νόμου, ἤτοι πρὸς τοὺς ἐπὶ δέκα ἔτη κατέχοντας κτῆμά τι, χωρὶς ἐν τῷ μεταξὺ νὰ διαφιλονεικηθῇ ὑπό τινος ἡ κατοχὴ, καὶ στηριζομένους εἰς νόμιμον κατοχῆς λόγον, οἷος ὁ τῆς μεταβιβάσεως ὁ τῆς ὑπ' ἄλλου ἐκποιήσεως, ἢ ὁ τῆς παραχωρήσεως ἐκ μέρους τῶν ἐπιτετραμμένων τὴν τῶν γαιῶν παραχώρησιν, πρὸς τοὺς τοιούτους, ἂν δὲν ἔχωσιν ἀνὰ χεῖρας τίτλον, ὡς καὶ πρὸς τοὺς κατόχους βακουφικῶν γαιῶν, οἵτινες ἔλαβον μὲν χοδζέτιον διὰ τὰ κλίματα, τὰς οἰκοδομὰς καὶ τὰ δένδρα, τὰ ἐν αὐταῖς κείμενα, καὶ εἰς τὴν κυριότητά των ὑπαγόμενα, ἀλλὰ δὲν ἔχουσι τίτλον διὰ τὰς γαίας, δοθήσεται τοιοῦτος ἐπὶ καταβολῇ τοῦ διὰ τὴν ἐκποίησιν τέλους· ἀλλὰ καὶ ὡς πρὸς τούτους ἐφαρμόζεται ὅ,τι εἴπομεν περὶ τῆς ἐνιαυσίας προθεσμίας, ἤτοι, ἂν ἀφήσωσιν ἄνευ νομίμου κωλύματος νὰ λήξῃ τὸ χρονικὸν τοῦτο διάστημα χωρὶς νὰ ζητήσωσι τὸν ἀνήκοντα τίτλον, ὑποβληθήσονται ἀκολούθως εἰς ἀπότισιν διπλασίου τέλους.

Ἄρθρ. 12. Οἱ ἔχοντες μὲν ἀνὰ χεῖρας τίτλον παλαιὸν ἔγκυρον, τῇ τοῦ διαχειριστοῦ τοῦ βακουφίου σφραγῖδι ἐσφραγισμένον, ἀλλ' ἐπιθυμοῦντες ν' ἀνταλλάξωσιν αὐτὸν πρὸς νέον, θέλουσι λάβει τοιοῦτον διὰ τὰ ὑπὸ τὴν κατοχὴν αὐτῶν ἀστυκά τε καὶ ἀγροτικὰ κτήματα, πληρόνοντες μόνον τρία γρόσια ὡς ἀξίαν χάρτου, καὶ ἓν γρόσιον ὡς γραφικόν. Ἀλλὰ τὰ ἀφράγιστα, ἢ τὰ δι' ἀγνώστου σφραγῖδος ἐσφραγισμένα ἔγγραφα, δὲν θεωροῦνται γνήσια καὶ ἰσχυρὰ, αἱ δὲ ἐπὶ τῇ βάσει τοιούτων ἐγγράφων κατεχόμεναι γαῖαι ἀφομοιοῦνται πρὸς τὰς ἄνευ ἐγγράφων κατεχομένας· ὥστε, ἂν μὲν τὸ ἐπὶ τούτων δικαίωμα νομῆς ὑπάρχῃ πραγματικὸν καὶ ἀποδε-

δειγμένον, κατὰ τὰ διατεταγμένα, ἐκδοθήσεται ὁ ἀνήκων τίτλος, καταβληθέντος τοῦ νομίμου τέλους, καὶ τῆς ἀξίας τοῦ χάρτου, καὶ τοῦ γραφικοῦ· ἂν ὅμως δὲν ὑπάρχῃ ἀποδεδειγμένως κεκτημένη νομὴ, χωρήσουσιν αἱ περὶ λάθρα κατεχομένων γαιῶν διατάξεις.

Ἄρθρ. 13. Οἱ ἀπολέσαντες τοὺς ἑαυτῶν τίτλους, καὶ δυνάμενοι ν' ἀποδείξωσι τὴν ἔκδοσιν αὐτῶν ἐκ τῶν ἀρχείων, ὀφείλουσιν ἐντὸς ἑνὸς ἔτους νὰ λάβωσι νέους· ἂν δὲν λάβωσιν ἐντὸς τοῦ ἔτους, θέλουσι πληρώσει τὸ νόμιμον τέλος, καὶ ἐφοδιασθῇ δι' ἄλλων. Τόσον δὲ παρὰ τῶν ἐμπροθέσμως ζητησάντων τὰ διὰ τὴν κατοχὴν αὐτῶν ἔγγραφα, ὅσον καὶ παρὰ τῶν ἐφιεμένων τυχὸν ν' ἀνταλλάξωσιν ἅπερ ἔχουσιν ἔγκυρα μὲν, ἀλλὰ παλαιὰ ἔγγραφα, λαμβανομένων τριῶν γροσίων, ὡς ἀξίας χάρτου, καὶ ἑνὸς γροσίου, ὡς γραφικοῦ ἐξόδου, θέλουσι συμπληροῦσθαι, κατὰ τὴν ἐσχάτως εἰσαχθεῖσαν τάξιν, οἱ ἀναγκαῖοι ἔντυποι ἐνδεικτικοὶ πίνακες, καὶ πέμπεσθαι εἰς τὸ ταμεῖον τῶν αὐτοκρατορικῶν βακουφίων. Ἀλλ' ἡ τῶν παλαιῶν τίτλων πρὸς νέους ἀνταλλαγὴ ἐξαρτᾶται ἐκ μόνης τῆς θελήσεως τῶν κατεχόντων ἐκείνους.

Ἄρθρ. 14. Ὡς ἐπὶ ἐκποιήσεως ἀδιανεμήτου μερίδος κοινῇ κατεχομένων γαιῶν πρέπει νὰ σημειοῦται, ἐν τῇ θέσει τῆς *ἐκποιήσεως* τῶν ἐντύπων πινάκων, ἡ γενομένη πρότασις εἰς τὸν συγκάτοχον περὶ ἀποκτήσεως τῆς μερίδος ταύτης, λαμβανομένου καὶ ἐγγράφου, τῆς ἀποποιήσεως τυχὸν ἐκείνου δηλωτικοῦ, οὕτω καὶ ἐν περιπτώσει διανομῆς γαιῶν ἑταιρικῶς κατεχομένων, περὶ ὧν τὸ ἄρθρον 15 τοῦ αὐτοκρατορικοῦ περὶ γαιῶν νόμου διακελεύει, ὅτι εἶναι διανεμητέαι μετὰ δικαιοσύνης καὶ εὐθύτητος, πρέπει νὰ δηλοῦται, ἐν τῇ αὐτῇ θέσει τῶν ῥηθέντων πινάκων, ὅτι διενεμήθησαν δικαίως, σύμφωνα τῷ νόμῳ. Κατὰ συνέπειαν δὲ ἐκδίδονται νέοι τίτλοι πρὸς τοὺς κατόχους.

Ἄρθρ. 15. Ἂν ἐκ τόπων, κατεχομένων ἐπὶ τῇ βάσει ἑνὸς ἢ πλειόνων ἐγγράφων, μέρος χωρισθῇ καὶ ἐκποιηθῇ, ἐκδίδονται, ὡς ἐπὶ πάσης ἐκποιήσεως, ἐνδεικτικὰ πρὸς τὸν ἀγοραστὴν, λαμβάνουσι δὲ χώραν καὶ ἅπασαι αἱ λοιπαὶ ἐνέργειαι. Καθόσον δ' ἐκ τῆς ἐκκοπῆς ταύτης τοῦ μέρους ἐπισυμβαίνει μεταβολὴ εἴς τε τὰ ὅρια καὶ τὸ ποσὸν τῶν στρεμμάτων, τῶν ἐνδιαλαμβανομένων ἐν τοῖς παλαιοῖς ἐγγράφοις, καὶ ταῦτα τὰ ἔγγραφα θέλουσιν ἀλλαγῆ.

Ἄρθρ. 16. Οἱ συνεπείᾳ τῆς ἤδη εἰσαχθείσης τάξεως λαβόντες ἐντύπους πίνακας, ἐκ τῶν τριπλοτύπων βιβλίων ἐκκοπέντας, ἂν προτίθενται νὰ ἐκποιήσωσι τοὺς κτηθέντας τόπους, πρὶν ἢ οἱ περὶ τούτων τίτλοι ἀφιχθῶσι πεμφθέντες ὑπὸ τοῦ ταμείου τῶν αὐτοκρατορικῶν Βακουφίων, πρῶτον λαμβάνεται τὸ νόμιμον τέλος ἐκποιήσεως ἀκολούθως δὲ δίδεται πρὸς τὸν νέον ἀγοραστὴν νέον ἐνδεικτικὸν, τὸ δὲ εἰς χεῖρας τοῦ ἐκποιοῦντος ὑπάρχον, ἐπισυναπτόμενον εἰς τὸν δεύτερον πίνακα τοῦ πρὸς τὸν εἰ-

ρημένον ἀγοραστὴν δοθέντος νέου ἐνδεικτικοῦ, πέμπεται εἰς τὸ ταμεῖον τῶν αὐτοκρατορικῶν βακουφίων. Εἰς δὲ τὴν θέσιν, τὴν ὑπὸ τὴν ἐπιγραφὴν «λόγος τῆς ἐκδόσεως τοῦ ἐγγράφου», τῶν νέων ἐντύπων πινάκων σημειοῦται ὅτι, μὴ ἐλθόντος εἰσέτι τοῦ περιμενομένου τίτλου ἐκ μέρους τοῦ ταμείου τῶν αὐτοκρατορικῶν βακουφίων, τὸ περὶ τούτου παλαιὸν ἐνδεικτικὸν ἐπέμφθη ἐπισυνημμένως. Ἐν περιπτώσει δὲ, καθ' ἣν, πρὶν φθάσῃ εἰς τὸ ταμεῖον ὁ περὶ οὗ ὁ λόγος νέος πίναξ, ἐπέμφθη ἤδη ὁ τίτλος συντεταγμένος κατὰ τὸν πρὸ αὐτοῦ σταλέντα παλαιὸν ἐνδεικτικὸν πίνακα, ὁ τίτλος οὗτος φυλάττεται ἐπιτοπίως, καὶ ἀκολούθως, ἀφ' οὗ ἔλθῃ ὁ κατὰ τὸν νέον πίνακα συνταχθησόμενος, οὗτος μὲν δίδεται πρὸς τὸν ἀγοραστὴν, ὁ δὲ ὡς ἀνωτέρω πεφυλαγμένος, ὁ πρότερον ἐκδοθεὶς, ἐπιστρέφεται εἰς τὸ ταμεῖον τῶν αὐτοκρατορικῶν βακουφίων, ἐπισυναπτόμενος εἰς τὸ παρὰ τοῦ ἀγοραστοῦ ληπτέον ἐνδεικτικόν. Αἱ αὐταὶ διατυπώσεις ἐφαρμοσθήσονται καὶ καθ' ἣν περίπτωσιν ὁ κάτοχος τοῦ ἐνδεικτικοῦ ἀποθάνῃ, πρὶν ἢ φθάσῃ εἰς χεῖρας του ὁ ἀνήκων τίτλος.

Ἀκροτελεύτιον ἄρθρον.

Ἂν γεννηθῇ ἀμφιβολία τις περὶ τὴν ἐφαρμογὴν τῶν νέων τούτων διατάξεων, ζητηθήσονται αἱ ἀναγκαῖαι ὁδηγίαι παρὰ τοῦ ταμείου τῶν αὐτοκρατορικῶν βακουφίων.

(Τ. Σ.) φερούσης τὴν ὑπογραφὴν

ΦΕΡΙΔ, Ὑπουργὸς ἐπὶ τῶν αὐτοκρατορικῶν βακουφίων.

ΠΡΟΚΗΡΥΞΙΣ.

Ὅπως νέμηταί τις ἀφιερωμένα κτήματα, ἀστυκά τε καὶ ἀγροτικά, ἀπαιτεῖται κατά τε τὸν θρησκευτικὸν καὶ κατὰ τὸν πολιτικὸν νόμον ἡ ἄδεια τοῦ διαχειριστοῦ τοῦ ἁρμοδίου βακουφίου· ἑπομένως ἄν τις, λόγῳ ἐκποιήσεως, ἢ λόγῳ κληρονομικῷ, ἢ ἄλλῳ οἱῳδήτινι, κατέχων ἐκ βακουφίων ἐξηρτημένα κτηματα, δὲν φέρῃ τὸ ἐπίσημον τῆς κατοχῆς ἔγγραφον, ἢ ἄν τις ἔχῃ μὲν ἐν χερσὶ χοδζέτιον ἐμφαῖνον τὴν κτῆσιν οἰκοδομημάτων, κλιμάτων καὶ δένδρων, κειμένων εἰς τόπους ἐκμεμισθωμένους, δὲν ἔχῃ δὲ τίτλον διὰ τοὺς ἀφιερωμένους τούτους τόπους, ὀφείλει νὰ λάβῃ τὸν ἀπαιτούμενον τίτλον· καὶ οἱ φέροντες δὲ ἄλλα ἔγγραφα, καὶ τὴν κατοχὴν αὐτῶν οὐχὶ ἐπὶ τίτλων, ὑπὸ τοῦ διαχειριστοῦ ἐκδεδομένων, στηρίζοντες, ὑποχρεοῦνται νὰ ἐφοδιασθῶσι μὲ τοὺς ὑπὸ τοῦ νόμου ὁριζομένους τίτλους.

Πρὸς διευκόλυνσιν ἅμα καὶ ἐξασφάλισιν τῶν διαφόρων ἐνεργειῶν, τὰ μέχρι τῆς ἀποστολῆς τῶν τίτλων ἐκ μέρους τοῦ ταμείου τῶν αὐτοκρατορικῶν βακουφίων ἰσχύοντα ἐκδοτέα ἐνδεικτικά, ἐκκοπτόμενα ἐκ τῶν ἐντύπων βιβλίων, τῶν ἐσχάτως πρὸς πάντας τοὺς τῶν βακουφίων διευθυντὰς πεμφθέντων, καὶ κατὰ τὴν διαγεγραμμένην τάξιν συμπληρούμενα, δοθήσονται πρὸς οὓς ἀνήκουσιν· ἀκολούθως δὲ, ἅμα ἀφικόμενοι, οἱ σχετικοὶ τίτλοι ἐγχειρισθήσονται πρὸς τοὺς φέροντας τὰ ἐνδεικτικά, ταῦτα δὲ λαμβανόμενα πεμφθήσονται εἰς τὸ ταμεῖον τῶν αὐτοκρατορικῶν βακουφίων.

Οἱ ὡς ἀνωτέρω βακουφικοὺς τίτλους πρῶτον ἤδη ληψόμενοι, ἀναλόγως τοῦ εἴδους καὶ τῆς ἀξίας οὗπερ κατέχουσι τόπου, θέλουσι πληρώσει τὸ τεταγμένον τέλος, πρὸς δὲ, τρία γρόσια ἀξίαν χάρτου, καὶ ἓν γρόσιον, γραφικόν· οἱ δὲ φέροντες ἔγκυρα ἔγγραφα, ἤτοι τίτλους, ὧν ἡ σφραγὶς εἶναι ἀνεγνωρισμένη, καὶ ἐπιθυμοῦντες ν' ἀνταλλάξωσιν αὐτὰ πρὸς νέα, θέλουσι καταβάλει μόνον τρία γρόσια ἀξίαν χάρτου, καὶ ἓν γρόσιον, γραφικὸν, καὶ λάβει νέους βακουφικοὺς τίτλους· ἐπίσης καὶ οἱ κάτοχοι τίτλων, φερόντων ἄνωθεν ἐκτετυπωμένον *Τουγρᾶν*, καὶ ἐκδεδομένων ἐκ τοῦ ταμείου τῶν αὐτοκρατορικῶν βακουφίων, ὅσοι θέλουσι νὰ λάβωσιν ἄλλους, διότι οἱ πρῶτοι κατήντησαν χρήσεως ἀνεπίδεκτοι, πρέπει νὰ καταβάλωσι τρία γρόσια ὡς ἀξίαν χάρτου, καὶ ἓν γρόσιον, ὡς γραφικὸν, διὰ νὰ λάβωσι νέους τίτλους.

Πρὸς τὸν καταγγείλαντα τὴν κατοχὴν γαιῶν βακουφικῶν, ἐν ἀγνοίᾳ τοῦ ἁρμοδίου βακουφίου κατεχομένων, δοθήσονται μήνυτρα πέντε τοῖς ἑκατὸν ἐπὶ τοῦ ἐκπλειστηριάσματος τῶν γαιῶν· πρὸς δὲ τὸν εἰδοποιήσαντα περὶ ἀστυκῶν κτημάτων, ὧν ἐξέλιπον οἱ κάτοχοι, ἀνήκει δὲ ἡ κατοχὴ εἰς τὸ βακούφιον, δοθήσεται ἀμοιβὴ γρόσια πέντε τοῖς χιλίοις.

Τὰ λαμβανόμενα τέλη, ὡς καὶ τὰ τρία γρόσια, λόγῳ ἀξίας χάρτου, καὶ τὸ ἓν γρόσιον, λόγῳ γραφικοῦ, σημειοῦνται εἰς τὰ ἐκδιδόμενα πρὸς τοὺς κατόχους ἐνδεικτικά, οὐδὲν δὲ λαμβάνεται ἕτερον μέχρι λεπτοῦ. Ἂν δέ τις τολμήσῃ τυχὸν νὰ λάβῃ τι πλέον τῶν διατεταγμένων τούτων, ὑποβληθήσεται εἰς αὐστηρὰν τιμωρίαν.

Ὅσα ἐξεδόθησαν ἄχρι τοῦδε κατὰ τὰς ἐπαρχίας, ληφθέντων τῶν τελῶν καὶ τοῦ ἀνταλλάγματος, προσωρινὰ ἐνδεικτικά, ἐσφραγισμένα τῇ σφραγίδι τοῦ βακουφίου, ὅπως ἰσχύσωσι μέχρι τῆς ὑπὸ τοῦ ταμείου τῶν αὐτοκρατορικῶν βακουφίων ἀποστολῆς τῶν τίτλων, τῶν ἐκδοτέων πρὸς τοὺς κατόχους ἀστυκῶν καὶ ἀγροτικῶν κτημάτων αὐτόθι, δὲν εἶναι ἐπάναγκες ν' ἀντικατασταθῶσι διὰ τῶν ἐσχάτως σταλέντων ἐντύπων ἐνδεικτικῶν, ἀλλὰ μένοντα εἰς χεῖρας τῶν κατεχόντων αὐτά, θεωρηθήσονται, ὡς ἄχρι τοῦδε, ἔγκυρα, ἑωσοῦ ἀφιχθῶσιν οἱ ὑπὸ τοῦ ταμείου τῶν αὐτοκρατορικῶν βακουφίων πεμπτέοι τίτλοι.

Περιελθόντος κτήματός τινος, εἴτε ἀστυκοῦ εἴτε ἀγροτικοῦ, ἐκ πατρὸς, ἢ καὶ ἑτέροθεν εἰς τέκνον ἢ ἄλλον τινὰ κληρονόμον, ἂν οὗτος δὲν ἐγκαταστῇ εἰς τὴν κατοχὴν διὰ τῆς ἁρμοδίας ἀρχῆς, ἅμα τῇ περιελεύσει τοῦ κτήματος, ἀλλ' ἐπικαλεσθῇ τὴν νόμιμον ἐκείνης ἐνέργειαν βραδύτερον, ἢ ὅταν πρόκηται νὰ ἐκποιήσῃ τοῦτο, ὑποβάλλεται λόγῳ προστίμου εἰς πληρωμὴν διπλασίου τέλους.

Ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τῆς παρούσης δηλοποιήσεως, ὡς ἀνεπτυγμένως εἴρηται ἐν ταῖς πρὸς τοὺς διευθυντὰς τῶν βακουφίων ὁδηγίαις, ἂν, μὴ ὑπάρχοντός τινος ἐκ τῶν νομίμως παραδεκτῶν κωλυμάτων, οἱ μὲν ἐστερημένοι ἀπολύτως τίτλων δὲν ζητήσωσι τοιούτους, οἱ δὲ κατέχοντες δυνάμει ἐγγράφων μὴ ἐκδεδομένων ὑπὸ τῶν διαχειριστῶν δὲν ἀνταλλάξωσι τὰ ἔγγραφα ταῦτα πρὸς τὰ ὑπὸ τοῦ νόμου ἀπαιτούμενα, ἐντὸς τῆς ἐνιαυσίου προθεσμίας, ὅσοι μὲν ἐξ αὐτῶν πρέπει νὰ πληρώσωσι τέλη, βέλουσι πληρώσει διπλάσια, τῶν δὲ κατεχόντων γαίας, δι' ἃς εἶναι ἀπαιτητὸν ἀνάλογον ἀντάλλαγμα, αἱ γαῖαι πωληθήσονται ἐπὶ δημοπρασίας. Ἐφ' ᾧ ἐγένετο καὶ ἐδημοσιεύθη ἡ παροῦσα δήλωσις, ὅπως πᾶς τις, λαβὼν γνῶσιν τῶν ἀνωτέρω διατάξεων, συμμορφωθῇ ἐγκαίρως πρὸς αὐτάς.

ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ

Περὶ μεταῤῥυθμίσεως τῆς διοικήσεως τῶν ἐν ταῖς ἐπαρχίαις βακουφικῶν πραγματων.

Καθ' ἣν ἐποχὴν, ὑπὸ τὴν προοδευτικὴν Κυβέρνησιν τῆς Αὐτοῦ Αὐτοκρατορικῆς Μεγαλειότητος, βελτιοῦνται ὁσημέραι ἅπαντες τῆς ὑπηρεσίας οἱ κλάδοι, διὰ τῆς εἰσαγωγῆς θεσμοθεσιῶν καταλλήλων, ἐλήφθη ὑπ' ὄψιν καὶ ἡ ὑπάρχουσα ἀνάγκη τῆς ἐπὶ τὸ βέλτιον διαῤῥυθμίσεως τῆς διοικήσεως τῶν βακουφικῶν πραγμάτων, πρὸς ἐπίτευξιν τῆς ὑπὲρ τῶν ἱερῶν ἀναθημάτων προσδοκωμένης ἐντεῦθεν ὠφελείας. Τῶν δὲ βακουφίων διαιρουμένων κυρίως, ὡς ἐκ τῆς περὶ αὐτῶν ἐνεργείας, εἰς δύω, τουτέστι πρῶτον εἰς βακούφια τῶν δύω ἱερῶν πόλεων, καὶ τὰ ἐν τῇ πρωτευούσῃ τῆς ὀθωμανικῆς αὐτοκρατορίας καὶ ταῖς τρισὶ πόλεσι κείμενα, καὶ τὰ ἐξ αὐτῶν ἐξηρτημένα ἀγαθοεργὰ καθιδρύματα, καὶ ἀστυκὰ καὶ ἀγροτικὰ κτήματα, δεύτερον, εἰς τὰ ἐν ταῖς ἐπαρχίαις δζαμία, σχολεῖα, γυμνάσια, πτωχοτροφεῖα, γεφύρας καὶ τὰ τοιαῦτα, καὶ τὰ τούτοις ὡρισμένα λόγῳ πορισμοῦ καταστήματα (τοῦ δευτέρου τούτου εἴδους ὑποδιαιρουμένου εἰς τέσσαρα), ἐκρίθη δέον νὰ γενῇ ἔναρξις τῆς μεταῤῥυθμίσεως ἀπὸ τοῦ εἴδους τούτου, ἡ δὲ περὶ τῶν ληπτέων μέτρων διάσκεψις καὶ συζήτησις ἐν τῷ τῶν οἰκονομικῶν τμήματι τοῦ Συμβουλίου τοῦ Κράτους ἀπέληξεν εἰς τὴν ἔγκρισιν καὶ παραδοχὴν τῶν ἐφεξῆς ἐκτεθησομένων.

Ἡ καλουμένη γενικὴ διεύθυνσις τῶν βακουφικῶν πραγμάτων, ἤτοι αἱ πλεῖσται περὶ αὐτῶν ἐνέργειαι, ἐπὶ ἀναφοραῖς καὶ ἐκθέσεσιν εἰς τὰ τέσσαρα εἴδη βακουφίων τῆς δευτέρας κλάσεως ἀναγομέναις, ἔχουσι σχέσιν πρὸς τὸ κεντρικὸν ταμεῖον τοῦ ἐπὶ τῶν οἰκονομικῶν ὑπουργείου. Ἐν ᾧ δὲ οἱ τῶν βακουφίων διευθυνταὶ ὤφειλον νὰ διατηρῶσιν ἐν καλῇ καταστάσει τὰ κοινωφελῆ καθιδρύματα, ὑπὲρ ὧν εἰσὶ τεταγμέναι τῶν βακουφίων αἱ πρόσοδοι, καὶ, ἐξετάζοντες τοὺς λογαριασμοὺς τῶν εἰσπράξεων καὶ τῶν δαπανῶν τῶν ὑπὸ διαχειριστὰς διατελούντων βακουφίων, νὰ προλαμβάνωσι καὶ τούτων τὴν καταστροφὴν, ἡ μὲν ἐξέλεγξις γίνεται κυρίως ὑπὸ τῶν ἱερῶν δικαστηρίων, οἱ δὲ τῶν βακουφίων διευθυνταὶ, καθὸ λαμβάνοντες ἀντιμισθίαν ἐκ τῶν βακουφικῶν προσόδων, τῶν οὐδαμοῦ δαπανωμένων, ἀλλὰ κρατουμένων παρὰ τοῖς διαχειρισταῖς, ἢ παραδιδομένων εἰς τὸ δαψιλὲς ταμεῖον, ἐφρόντισαν μόνον περὶ τοῦ πορισμοῦ καὶ τῆς εἰσπράξεως τοῦ αὐτοῖς ἀνήκοντος πέμπτου τῶν ἐσόδων· ἐκτὸς δὲ τούτου, ἀπολαμβάνοντες τέλη καὶ ὠφελήματα ἱκανὰ ἐκ τῶν προτάσεων αὐτῶν περὶ

διορισμοῦ εἰς θέσεις προεστώτων, ἱεροκηρύκων καὶ λοιπὰς τοιαύτας, φυσικῷ τῷ λόγῳ οὐδόλως ἐπεμελήθησαν περὶ εὐπρεποῦς διατηρήσεως τῶν ἱερῶν ἀναθημάτων, καὶ κατὰ συνέπειαν, εἰς τοὺς πλείστους τόπους, ἴσως δὲ καθ' ἁπάσας τὰς ἐπαρχίας τὰ ὑπαρχοντα ψυχωφελῆ καθιδρύματα, καὶ τὰ τούτοις προσηρτημένα ἐστεγασμένα κτήματα περιῆλθον εἰς ἀξιολύπητον κατάστασιν. Προσέτι, καθόσον ἀφορᾷ τὴν τρίτην τῶν βακουφίων κλάσιν, τὰς ἀφιερωμένας γαίας, ἐν ᾧ οἱ περὶ αὐτῶν τίτλοι, καθὸ πρὸς τὰς δημοσίους γαίας ἀφομοιούμενοι, δέον νὰ ἐκδίδωνται ὑπὸ τῶν καθ' ἑκάστην γενικὴν διοίκησιν διωρισμένων ὑπαλλήλων ἐπὶ τοῦ αὐτοκρατορικοῦ βιβλίου (δημοσίου κτηματολογίου), ὡς ἐκδίδονται τὰ τῶν δημοσίων γαιῶν ταπία, ἡ κατὰ τὰς ἐπαρχίας ἐκτέλεσις τοῦ ἔργου τούτου ἀνετέθη ὑπὸ τοῦ τῶν βακουφίων ταμείου εἰς τοὺς βακουφικοὺς ὑπαλλήλους. Ἀλλ' ἐπειδὴ ὡς ἐκ τῆς θέσεως καὶ τῶν καθηκόντων αὐτῶν ἀπέβη δυσχερὴς καὶ δυσέφικτος ἡ ἐξακρίβωσις τῶν ἐκποιήσεων, μεταβιβάσεων, καὶ τῆς εἰς τὸ βακούφιον περιελεύσεως τῶν ἐν λόγῳ γαιῶν, ὡς καὶ ἡ διηνεκὴς ἐκπλήρωσις τῶν ἀπαιτουμένων διατυπώσεων, δὲν διεπράχθη ἡ προσδοκωμένη ἔκδοσις τίτλων διὰ τὰς ἀφιερωμένας γαίας, αἵτινες ἔμειναν εἰς ἣν ἦσαν καὶ πρότερον κατάστασιν.

Τούτων οὕτως ἐχόντων ἀποδεδειγμένως, καὶ τῶν κατὰ τὰς ἐπαρχίας βακουφικῶν ὑποθέσεων οἱουδήποτε εἴδους ἀναγομένων τὸ πλεῖστον εἰς τὸ δαψιλὲς κεντρικὸν ταμεῖον, ἕπεται ὅτι καὶ αἱ περὶ τὴν διεξαγωγὴν αὐτῶν ἐπιζητούμεναι βελτιώσεις καὶ διαῤῥυθμίσεις εἶναι διατυπωτέαι καὶ διαγραπτέαι ὑπὸ τοῦ ταμείου τούτου· ἂν δὲ ὡς πρὸς τοὺς ὅρους τῆς ἀφιερώσεως τῶν βακουφίων, ἢ τὰς ἀναγκαίας περὶ τούτων σημειώσεις, ἰδίως δὲ ὡς πρὸς τ' ἀφορῶντα διορισμοὺς εἰς θέσεις προεστώτων, ἱεροκηρύκων καὶ ἡγουμένων καθίσταται ἀναγκαία ἡ εἰς τὸ ταμεῖον τῶν αὐτοκρατορικῶν βακουφίων προσφυγὴ, τ' ἀντικείμενα ταῦτα δὲν παρέχουσιν ἀφορμὴν μεταῤῥυθμίσεων ὑπὸ οἰκονομικὴν ἔποψιν, ἐνῷ ἤδη πρόκειται κυρίως νὰ ληφθῇ μέτρον ἀσφαλὲς, εἰς τὴν παροῦσαν κατάστασιν τῶν πραγμάτων κατάλληλον, καὶ συντελεστικὸν εἰς τὴν εὐπρεπῆ διατήρησιν τῶν ἀγαθοεργῶν καθιδρυμάτων διὰ βελτίονος διοικήσεως τῶν βακουφικῶν.

Ἑπομένως τὸ ῥηθὲν ἐπὶ τῶν οἰκονομικῶν τμῆμα ἐσκέψατο καὶ ἐνέκρινεν ὅπως, χάριν διευθετήσεως καὶ βελτιώσεως τῶν πραγμάτων τούτων, συστηθῇ ἰδία διεύθυνσις, ἑδρεύσουσα ἐντὸς τοῦ καταστήματος τοῦ κεντρικοῦ ταμείου, ἐξαρτωμένη δὲ ἐκ τοῦ ὑπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν, συνταχθῶσι δὲ οἱ ἀναγκαῖοι κανονισμοὶ, καὶ τεθῶσιν εἰς ἐνέργειαν καθ' ὑψηλὴν ἐπιταγήν· προσέτι, ἐπειδὴ συνεπείᾳ τῆς ὡς ἀνωτέρω διακρίσεως τῶν ὑποθέσεων τῶν κατὰ τὰς ἐπαρχίας βακουφίων, δὲν θέλει ὑφίστασθαι ἀνάγκη ὑπαλλήλων τοσούτων, ὅσοι ὑπῆρχον ἄχρι τοῦδε εἰς τὴν ὑπηρεσίαν ταύτην, νὰ προσληφθῶσιν οἱ ἐκ τούτων κατάλληλοι εἰς τὴν ἤδη ἱδρυθη-

σομένην διεύθυσιν. Τοῦ δὲ ὑπουργικοῦ συμβουλίου παραδεξαμένου καὶ ἐπιδοκιμάσαντος τὰς σκέψεις ταύτας, ἐξεδόθη, τῇ 11 Δζεμάζιουλ-ἀχὶρ τοῦ 1285 ἔτους, ὑψηλὸν Αὐτοκρ. Διάταγμα, ἐπιτάσσον τὴν ἐνέργειαν τῶν δεόντων πρὸς ἐκτέλεσιν τῶν ῥηθέντων μέτρων.

ΑΝΤΙΓΡΑΦΟΝ ΤΟΥ ΑΥΤΟΚΡΑΤΟΡ. ΑΥΤΟΓΡΑΦΟΥ.
(Ἐκτελεσθήτω.)

ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ.

Περὶ κληρονομικοῦ δικαιώματος ἐπὶ τῶν δημοσίων καὶ ἀφιερωμένων γαιῶν (Ἐμιριγὲ καὶ Μεβκουφέ).

(19 Μουχαρὲμ 1284.)

Ὅπως, διευκολυνομένων τῶν ἐπὶ τῆς ἐγγείου κτήσεως συναλλαγῶν, ἀναπτυχθῇ ἡ γεωργία καὶ τὸ ἐμπόριον, κατὰ συνέπειαν δὲ ὁ πλοῦτος καὶ ἡ εὐημερία τῆς χώρας, ἐπεκυρώθησαν εὐμενῶς ὑπὸ τῆς Α. Μ. τοῦ Σουλτάνου αἱ ἑπόμεναι διατάξεις, ἀφορῶσαι τὰς ἀρχὰς τῆς εἰς τοὺς κληρονόμους περιελεύσεως τῶν τε βασιλικῶν καὶ τῶν ἀφιερωμένων γαιῶν, αἵτινες ἐπεκράτησε νὰ κατέχωνται δυνάμει ταπίου.

Ἄρθρ. 1. Ὅσα ὁ περὶ γαιῶν νόμος ὁρίζει περὶ τῆς ἐξίσου εἰς τὰ ἐξ ἀμφοτέρων τῶν γενῶν τέκνα μεταβιβάσεως τῶν διὰ ταπίου κατεχομένων γαιῶν, δημοσίων τε καὶ βακουφικῶν, τηρηθήσονται καὶ τοῦ λοιποῦ, ὡς ἄχρι τοῦδε. Ἂν ὅμως ὁ κάτοχος τοιούτων γαιῶν δὲν καταλίπῃ τέκνα, αὗται περιελεύσονται.

β'. Εἰς τοὺς ἐγγόνους, δηλαδὴ εἰς τοὺς υἱοὺς καὶ τὰς θυγατέρας τῶν τέκνων αὐτοῦ.

γ'.) Εἰς τὸν πατέρα καὶ τὴν μητέρα.

δ'.) Εἰς τοὺς ἀμφιθαλεῖς καὶ τοὺς ὁμοπατρίους ἀδελφούς.

ε'.) Εἰς τὰς ἀμφιθαλεῖς καὶ τὰς ὁμοπατρίους ἀδελφάς.

ς'.) Εἰς τοὺς ὁμοπατρίους ἀδελφούς.

ζ'.) Εἰς τὰς ὁμομητρίους ἀδελφὰς ἐξίσου, καὶ ἄνευ ἀνταλλάγματος. Ἐν ἐλλείψει δὲ κληρονόμων ἐξ ὅλων τούτων τῶν βαθμῶν, μεταβιβασθήσονται αἱ γαῖαι εἰς τὸν ἐπιζῶντα ἐκ τῶν συζύγων.

Ἄρθρ. 2. Ὁ κληρονόμος, ὁ ἀνήκων εἴς τινα τῶν προεκτεθέντων βαθμῶν, ἀποκλείει τῆς κληρονομίας πάντας τοὺς τῶν ἑπομένων βαθμῶν· οἱ ἔγγονοι, φέρ' εἰπεῖν, δὲν δύνανται νὰ κληρονομήσωσι γαίας, ὑπαρχόντων τέκνων, οἱ δὲ γονεῖς ἀποκλείονται ἐπίσης τῆς κληρονομίας ὑπὸ τῶν ὑπαρχόντων ἐγγόνων· ἐν τούτοις τὰ τέκνα τῶν προαποβιωσάντων υἱῶν καὶ θυγατέρων ὑπεισέρχονται εἰς τὴν θέσιν τῶν γονέων των, καὶ κληρονομοῦσιν ἀντ' ἐκείνων τὸν πάππον καὶ τὴν μάμην. Ὁ δ' ἐπιζῶν ἢ ἡ ἐπιζῶσα σύζυγος δικαιοῦνται νὰ κληρονομήσωσι μερίδα ἴσην τῷ τετάρτῳ τῶν γαιῶν, τῶν μεταβιβαζομένων εἰς τοὺς κληρονόμους, ἀλλ' ἀπὸ τοῦ 3—7 βαθμοῦ, ἤτοι ὑπαρχόντων τέκνων ἢ ἐγγόνων, οὐδὲν λαμβάνει μέρος ἐκ τῆς κληρονομίας ὁ ἐπιζῶν σύζυγος.

Ἄρθρ. 3. Τὰ περὶ ὑποθηκεύσεως πρὸς ἐξασφάλισιν χρέη (*φιράγι-πὶλ βεφὰ*), ὡς καὶ ὅροι, ὑφ' οὓς αἱ μὴ ὑποθηκευμέναι γαῖαι δύνανται νὰ χρησιμεύσωσι πρὸς ἀπότισιν τῶν ὑπαρχόντων χρεῶν, εἴτε ζῶντος εἴτε ἀποθανόντος τοῦ ὀφειλέτου, ἐκτεθήσονται ἐν ἰδίοις Κανονισμοῖς.

Ἄρθρ. 4. Αἱ διατάξεις, αἱ ἐφαρμοστέαι ἐπὶ τῶν δημοσίων καὶ ἀφιερωμένων γαιῶν (*Ἐμιριγὲ* καὶ *Μεβκουφὲ*), ἐφαρμοσθήσονται καθ' ὁλοκληρίαν καὶ ἐπὶ τῶν γαιῶν καὶ τῶν τσιφτλικίων, τῶν κατεχομένων δυνάμει Σουλτανικῶν ἐγγράφων ἰδιοκτησίας (*μουλκναμέη χουμαγιοὺρ*), εἰσπραττομένου ὅμως καὶ ἐν τῷ μέλλοντι τοῦ ἐτησίως πληρωνομένου δασμοῦ αὐτῶν, κατὰ τὸν περὶ τούτου εἰδικὸν νόμον, ὡς καὶ ἄχρι τοῦδε.

Ἄρθρ. 5. Ἐπίσης διατηροῦνται ἐν πλήρει ἰσχύϊ αἱ ἐν τῷ περὶ Γαιῶν Νόμῳ διατάξεις, αἱ ἀφορῶσαι τὴν κτῆσιν τῶν ἐπὶ δημοσίων ἢ ἀφιερωμένων γαιῶν ὑπαρχουσῶν οἰκοδομῶν, ὡς καὶ τῶν δένδρων.

Ἄρθρ. 6. Ὁ παρὼν νόμος τίθεται ἐν ἐνεργείᾳ ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως αὐτοῦ· θέλει δὲ δημοσιευθῆ κατόπιν νέα ἔκδοσις τοῦ περὶ Γαιῶν Νόμου καὶ τοῦ περὶ Ταπίων Κανονισμοῦ, συμφώνως ταῖς ἀνωτέρω θεσπισθείσαις νέαις Αὐτοκρατορικαῖς διατάξεσιν.

ΑΝΤΙΓΡΑΦΟΝ ΤΟΥ ΑΥΤΟΚΡΑΤ. ΑΥΤΟΓΡΑΦΟΥ.

(Ἐκτελεσθήτω)

ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ

Περὶ ἐφαρμογῆς τοῦ προηγουμένου νόμου.

(17 Μουχαρρὲμ 1284.)

Μέχρι τοῦδε τὸ δικαίωμα τῆς κληρονομίας γαιῶν *Ἐμιριγὲ* καὶ *Μεβκουφὲ*, ὅπερ ἐξαρτᾶται ἐκ τοῦ δημοσίου ταμείου *Μπέϊτ-ουλ-μὰλ* (1), περιωρίζετο ἐπὶ τῶν τέκνων, τοῦ πατρὸς καὶ τῆς μητρὸς τοῦ ἰδιοκτήτου· πρὸς ἐνίσχυσιν ὅμως τοῦ δικαιώματος τῆς ἰδιοκτησίας τῶν κτημάτων τούτων ἐν ταῖς χερσὶ τῶν ἰδιοκτητῶν αὐτῶν, ὁ ἐπὶ τῶν ῥηθέντων κτημάτων κύκλος τῆς κληρονομίας ἐπεξετάθη, δυνάμει τοῦ ὑπὸ σημερινὴν ἡμερομ. ἐκδοθέντος δι' Αὐτοκρ. διατάγματος Νόμου.

Ἕνεκα ὅμως τῆς προξενουμένης ζημίας εἰς τὸ δημόσιον ταμεῖον διὰ τῆς καταργήσεως τοῦ δικαιώματος τῆς ἀποκληρώσεως *(μαχλοὺλ)* (1), ἐπίσης ἕνεκα τῶν ὠφελειῶν, ἃς θέλουσι καρποῦσθαι διὰ τῆς παραχωρήσεως τῶν κτημάτων τούτων οἱ κάτοχοι αὐτῶν, πρὸς ἀμοιβὴν τοῦ παραχωρουμένου τούτου νέου δικαιώματος εἰς τοὺς γαιοκτήμονας, ἀπεφασίσθη ἵνα ἡ Κυβέρνησις εἰσπράξῃ ἐκ τῆς ἐτησίας προσόδου τῆς γῆς ἓν ἥμισυ δέκατον, ἤτοι 15 τοῖς $^0/_0$. Ἐν τούτοις, ἐπειδὴ ἡ διὰ μιᾶς καὶ διὰ χρημάτων ἀπότισις τοῦ δασμοῦ τούτου δύναται ν' ἀποβῇ ἐπιβλαβὴς εἰς τοὺς γαιοκτήμονας, γενήσεται διανομὴ αὐτοῦ εἰς πέντε ἔτη καὶ πληρωθήσεται οὗτος ἐκ τῶν ἐνιαυσίων προϊόντων εἰς πρᾶγμα ἢ εἰς μετρητὰ, κατ' ἐκλογὴν τοῦ γαιοκτήμονος. Ἡ εἰς πέντε ἔτη διανομὴ τοῦ δασμοῦ τούτου γενήσεται ὡς ἐξῆς.

(1) Τὸ παρ' ὀθωμανοῖς *Μπέϊτ-ουλ-μὰλ*, ὅπερ κυριολεκτικῶς μεταφραζόμενον δηλοῖ *οἶκον οὐσίας*, ἀντιστοιχεῖ τῷ παρὰ Ῥωμαίοις **Fiscus**, τουτέστι δημόσιος πλοῦτος ἢ ταμεῖον. Ὀνομάζεται δὲ οὕτως τὸ ἐν τῷ Αὐτοκρ. ἐβκαφίῳ τμῆμα, τὸ ἐφορεῦον τὴν καταγραφὴν τῶν κληρονομιῶν καὶ τὴν διαχείρισιν τῆς κληρονομίας τῶν ὀρφανῶν καὶ ἀνηλίκων.

(2) Ἴδε τὸν περὶ Γαιῶν Νόμον ἐν σελ. 431.

Τὸ πρῶτον ἔτος (1283) πληρωθήσεται τὸ ἥμισυ τῶν δεκάτων, ἅτινα εἰσεπράττοντο μέχρι τοῦδε ἐπὶ τῶν προϊόντων τῶν γαιῶν *Ἐμιριγὲ* καὶ *Μεβκουφὲ*, ἤτοι ὁ γαιοκτήμων, ὅστις πληρόνει ἤδη ὡς δέκατον ἓν κοιλὸν, θέλει πληρώσει τότε ἐκτὸς τοῦ κοιλοῦ τούτου καὶ ἕτερον ἥμισυ.

Τὸ δεύτερον ἔτος πληρωθήσεται τὸ τέταρτον τῶν δεκάτων, ἤτοι ὁ γαιοκτήμων, ὅστις πληρόνει ἤδη ὡς δέκατον ἓν κοιλὸν, θέλει πληρώσει τότε ἐκτὸς τοῦ κοιλοῦ τούτου καὶ ἓν τέταρτον περιπλέον.

Τὸ τρίτον, τέταρτον καὶ πέμπτον ἔτος ἡ εἴσπραξις θέλει συνίστασθαι, ὡς καὶ ἡ τοῦ δευτέρου, ἐξ ἑνὸς τετάρτου. Μετὰ τὴν παρέλευσιν δὲ καὶ τοῦ πέμπτου ἔτους, ὁ γαιοκτήμων δὲν θέλει πληρόνει πλέον εἰμὴ τὰ συνήθη δέκατα.

Τὸ ὡς ἄνω εἰσπραχθησόμενον ἓν ἥμισυ δέκατον πρὸς ἀμοιβὴν τοῦ δικαιώματος, ὅπερ εὑρύνει τὸν κύκλον τῆς κληρονομίας, θέλει ἀπαιτηθῆ μόνον παρὰ τῶν ἰδιοκτητῶν τῶν γαιῶν *Ἐμιριγὲ* καὶ *Μεβκουφέ*. Οἱονδήποτε καὶ ἂν ᾖ τὸ προϊὸν τῆς καλλιεργουμένης γῆς, ἡ εἴσπραξις τοῦ ἑνὸς καὶ ἡμίσεως δεκάτου, καὶ ἐν περιπτώσει ἐνοικιάσεως τοῦ κτήματος, θέλει εἶσθαι εἰς βάρος τοῦ ἰδιοκτήτου. Ὁ δασμὸς οὗτος περιορίζεται εἰς τὰς γαίας *Ἐμιριγὲ* καὶ *Μεβκουφὲ*, τὰς κατεχομένας διὰ ταπίου, δὲν θέλει δὲ ζητηθῆ ἐπὶ τοῦ προϊόντος τῶν ἐλαιῶν, συκαμινεώνων, ἀμπέλων καὶ λοιπῶν καρποφόρων δένδρων.

Δασμὸς ἐκ 15 τοῖς $^0/_0$, διανεμόμενος εἰς 5 ἔτη, εἰσπραχθήσεται καὶ ἐκ τῶν προσόδων ἢ ἀπολαυῶν τῶν ἀκαλλιεργήτων γαιῶν, ὡς χειμαδίων, καὶ θερέτρων (θερινῶν βοσκῶν), τῶν κατεχομένων διὰ ταπίου, ἐπὶ τοῖς αὐτοῖς ὅροις καὶ ἀναλογίαις, ἐφ' αἷς καὶ ἐκ τῶν καλλιεργουμένων γαιῶν.

Τὸ αὐτὸ μέτρον ληφθήσεται καὶ ἐπὶ τῶν γαιῶν τῶν κατεχομένων διὰ *μουλκαμὲ* ὡς καὶ ἐπὶ τῶν λοιπῶν γαιῶν *Ἐμιριγὲ*, μεταγενέστεραι δὲ διατάξεις θέλουσι δημοσιευθῆ περὶ τοῦ ἐτησίου δασμοῦ ἐπὶ τῶν γαιῶν, τῶν ἀνηκουσῶν εἰς τὴν τάξιν τῶν βασιλικῶν γαιῶν (*Ἐμλάκι Χουμαγιούν*).

ΑΝΤΙΓΡΑΦΟΝ ΤΟΥ ΑΥΤΟΚΡΑΤ. ΑΥΤΟΓΡΑΦΟΥ

(Ἐκτελεσθήτω).

ΝΟΜΟΣ

Περὶ μεταβιβάσεως ἀκινήτων βακουφικῶν κτημάτων μουσσακκαφὰτ καὶ μουστεγηλλὰτ (ἤτοι ἀστυκῶν καὶ ἀγροτικῶν).

(17 Μουχαρρὲμ 1284).

Αἱ ἑπόμεναι διατάξεις ἐκυρώθησαν κατὰ δαψιλῆ ἐπίνευσιν τῆς Α. Μ. τοῦ Σουλτάνου πρὸς διαρρύθμισιν τοῦ κληρονομικοῦ δικαιώματος ἐπὶ μεταβιβάσεως τῆς κατοχῆς τῶν ἀκινήτων βακουφικῶν κτημάτων, τῶν ἐπιλεγομένων *μουσσακκαφὰτ* καὶ *μουστεγηλλὰτ* (1), κατεχομένων δὲ ἐπὶ διπλῷ μισθώματι (*μπιλ-ιδζαρετεΐν*) (2), καὶ ὑπαγομένων εἰς τὴν ἐπιτήρη-

(1) *Μουσσακκαφὰτ*=ἀστυκὰ κτίρια, λέγονται ἐκεῖνα, ἅπερ εἰσὶν ἀφιερωμένα εἰς ἀνάθημά τι καὶ ἔχουσι κυρίως τὸ σχῆμα ἐντελοῦς οἰκοδομῆς, δηλαδὴ κεκαλυμμένης δι' ὀρόφου, ὡς αἱ οἰκίαι, λουτρῶνες, ἐργαστήρια, πανδοχεῖα, σχολαὶ καὶ τὰ παραπλήσια. *Μουστεγηλλὰτ* δὲ=ἀγροτικὰ κτήματα, λέγονται αἱ κτήσεις, αἱ μὴ ἔχουσαι σχῆμα οἰκοδομῆς, παράγουσαι δὲ καρποὺς, οἷον ἄμπελοι, ἀγροὶ, κῆποι, καὶ πάντα τὰ στερούμενα ὀρόφου.

(2) *Ἰδζαρὲς* καλεῖται τὸ μίσθωμα, ὅπερ πληρόνουσιν εἰς τὸ δημόσιον ταμεῖον αἱ ἀφιερωμέναι εἰς ἀνάθημά τι γαῖαι (*ἀραζὶϊ-δζιπαγέτ*). *Ἰδζαρετεΐν* δὲ τὸ διπλοῦν μίσθωμα, ὅπερ πληρόνουσιν οἱ κάτοχοι. Τῶν ἐνοικίων τούτων τὸ μὲν *ἰδζαρέι-μοναδζελὲ* καλούμενον=ἐνοίκιον προκαταβαλλόμενον, καταβάλλεται ἅπαξ διὰ παντὸς, καθ' ἣν στιγμὴν λαμβάνεται ἡ κατοχή· τὸ δὲ *ἰδζαρεΐ μουεδζελὲ*=ἐνοίκιον κατὰ προθεσμίας, καταβάλλεται ὑπὸ τοῦ κατόχου ἐτησίως. Ὁ κάτοχος τοιούτων διτελῶν ἀφιερωμάτων δύναται νὰ ἐκποιήσῃ ταῦτα, ἐὰν θέλῃ, ἐνῷ τὰ μονοτελῆ ἀφιερώματα (*ἰδζαρέϊ-βαχηδελοὺ*) δὲν πωλοῦνται, ἀλλὰ μεταβιβάζονται μόνον κληρονομικῶς ἀπὸ τοῦ ἑνὸς εἰς ἄλλο μέλος τῆς κατεχούσης αὐτὰ οἰκογενείας, μέχρι οὗ ἀποθανόντος τινὸς τῶν κατόχων αὐτῶν ἄνευ τέκνων ἐπανέλθωσι ταῦτα εἰς τὴν κατοχὴν τῆς γενικῆς διευθύνσεως τῶν ἐβκα

σιν ἢ τὴν διεύθυνσιν τοῦ ταμείου τοῦ Αὐτοκρ. ἐβκαφίου, ὡς ἀνηκόντων εἰς τὰ βακούφια τῶν κατὰ καιροὺς Σουλτάνων καὶ τῶν περὶ αὐτοὺς ἢ ἕνεκα ἐκλείψεως τῆς γενεᾶς τῶν ὁρισθέντων διαχειριστῶν (*μουτεβελῆ*)(1). Αἱ παραχωρήσεις αὗται οὐδόλως θέλουσιν ἐπηρεάσει τὴν ἐκπλήρωσιν τῶν ὅρων, ὑφ' οὓς ἀφιερώθησαν τὰ ἀγαθοεργὰ καταστήματα καὶ τὰ προσηρτημένα τούτοις κτήματα, τῶν ὑπὸ τοῦ ἀφιερωτοῦ τεθέντων ὅρων (*σάρτι βακὴφ*) θεωρουμένων ὡς ἄχρι τοῦδε ἐν πλήρει ἰσχύϊ καὶ ἐνεργείᾳ.

Ἄρθρ. 1. Τὰ ἐστεγασμένα τε καὶ μὴ βακουφικὰ κτήματα, τὰ ἐπὶ διπλῷ μισθώματι κατεχόμενα, περιελεύσονται πρῶτον ὡς ἄχρι τοῦδε, εἰς τὰ ἄῤῥενα καὶ θήλεα τέκνα τοῦ κατέχοντος ἐξίσου. Μὴ ὑπαρχόντων δὲ τέκνων, οὔτε ἀῤῥένων οὔτε θηλέων, τὰ ἐν λόγῳ κτήματα μεταβιβασθήσονται δεύτερον, πάλιν ἐξίσου, εἰς τοὺς ἐγγόνους, ἤτοι εἰς τὰ τέκνα τῶν τέκνων, ἀῤῥένων τε καὶ θηλέων.

Τρίτον, εἰς τοὺς γονεῖς.

Τέταρτον, εἰς τοὺς ἀμφιθαλεῖς ἀδελφοὺς καὶ ἀδελφάς.

Πέμπτον, εἰς τοὺς ὁμοπατρίους ἀδελφοὺς καὶ ἀδελφάς.

Ἕκτον, εἰς τοὺς ὁμομητρίους ἀδελφοὺς καὶ ἀδελφάς.

Ἕβδομον, εἰς τὸν ἐπιζῶντα ἢ εἰς τὴν ἐπιζῶσαν σύζυγον.

Ἄρθρ. 2. Ὁ ἐγγύτερος κληρονόμος ἀποκλείει τὸν ἀπώτερον. Οὕτως ὑπαρχόντων τέκνων, δὲν κληρονομοῦσιν οἱ ἔγγονοι, ὑπαρχόντων δὲ ἐγγόνων, οὐδὲν ἔχουσι δικαίωμα κληρονομίας ἐπὶ βακουφικῶν κτημάτων οἱ γονεῖς τοῦ ἀποθανόντος κατόχου. Ἐν τούτοις τὰ τέκνα τῶν προαποβιωσάντων υἱῶν καὶ θυγατέρων, ὑπεισερχόμενα εἰς τὴν θέσιν τῶν ἑαυτῶν γονέων, θέλουσι κληρονομεῖ τὴν ἀνήκουσαν ἐκείνοις μερίδα ἐκ τῆς περιουσίας τοῦ πάππου ἢ τῆς μάμμης των. Ὁ δ' ἐπιζῶν ἢ ἡ ἐπιζῶσα σύζυγος, ὑπαρχόντων μὲν κληρονόμων μέχρι τοῦ β' βαθμοῦ συμπεριλαμβανομένου, ἤτοι τέκνων καὶ ἐγγόνων τοῦ ἀποθανόντος συζύγου, οὐδὲν ἔχει δικαίωμα κληρονομίας ἐπὶ τῶν ἀκινήτων βακουφικῶν κτημάτων· ὅταν ὅμως δὲν ὑπάρχωσι κληρονόμοι ἢ ἀπὸ τοῦ γ'. βαθμοῦ μέχρι καὶ τοῦ ς'.

φίων. *Ζάπτ* δὲ κυρίως μὲν καλεῖται πᾶς κυβερνητικὸς ὑπάλληλος, ἐπιτετραμμένος τὴν εἴσπραξιν διαφόρων εἰσοδημάτων, καθιέρωται ὅμως ἡ λέξις διὰ τοὺς ὑπαλλήλους, τοὺς ἐπιτετραμμένους εἰδικῶς τὴν εἴσπραξιν τῶν ἐτησίων τούτων ἐνοικίων (*ἰδζαρὲ*) καὶ τὴν ἐπαγρύπνησιν ἐπ' αὐτῶν.

(1) *Μουτεβελῆς* τοῦ ἐβκαφίου ἤτοι διαχειριστὴς ἀφιερώματός τινος λέγεται ἐκεῖνος, ὃν ὁ ἀφιερωτὴς διορίζει ἔφορον τοῦ κτήματος ὅπερ ἀφιεροῖ καὶ ἐκτελεστὴν τῶν ὅρων τοῦ ἀφιερωτηρίου. Ὁ ἀφιερωτὴς ὁρίζει πολλάκις ὅπως ἡ ἐπιστασία τοῦ ἀφιερώματός του μεταβιβάζηται κληρονομικῶς ἀφ' ἑνὸς εἰς ἄλλο μέλος τῆς οἰκογενείας, ἐπειδὴ δὲ ἐνδέχεται ὁ κατὰ καιρὸν διαχειριστὴς μετὰ παρέλευσιν χρόνου τινὸς ν' ἀποθάνῃ ἄνευ κληρονόμου, τότε ἡ διαχείρισις τοῦ ἀφιερώματος περιέρχεται ἀποκλειστικῶς εἰς τὴν διεύθυνσιν τοῦ ταμείου τῶν αὐτοκρατορικῶν βακουφίων.

(ὁμομητρίων ἀδελφῶν), κληρονομοῦσι τὸ τέταρτον τῆς περιουσίας τοῦ θανόντος.

Ἄρθρ. 3. Πρὸς ἀποζημίωσιν διὰ τὰς ἀπὸ τοῦ ταμείου τοῦ ἐβκαφίου ἀφαιρουμένας ὠφελείας, ὡς ἐκ τῆς ἐπεκτάσεως τοῦ κληρονομικοῦ δικαιώματος, καὶ τῆς ἐντεῦθεν σπανιωτέρας καθισταμένης περιελεύσεως τῶν κτημάτων εἰς τὴν κατοχὴν τῶν βακουφίων, θέλει αὐξηθῆ ἀναλόγως καὶ κατὰ τὴν ἀξίαν τῶν κτημάτων ὁ ἀνέκαθεν ὁρισθεὶς ἐπ' αὐτῶν ἐτήσιος φόρος (*ἰδζαρέϊ-μουεδζελέ*)· ἡ ἀνάλογος αὕτη αὔξησις ὁρισθήσεται δι' ἰδιαιτέρων ὁδηγιῶν.

Ἄρθρ. 4. Θέλει εἰσπράττεσθαι, ὡς καὶ πρότερον, ἐν περιπτώσει ἐκποιήσεως τῶν βακουφικῶν ἀκινήτων κτημάτων τέλος 30 ἐπὶ 1,000 (3 %), κατὰ δὲ τὴν μεταβίβασιν αὐτῶν ἀπὸ τῶν γονέων εἰς τὰ τέκνα 15 ἐπὶ 1,000 ἤτοι 1 καὶ $^1/_2$ τοῖς %. Ἐν ταῖς περιπτώσεσι δὲ, καθ ἃς ἡ μεταβίβασις τῶν ἀκινήτων βακουφικῶν κτημάτων γενήσεται εἰς κληρονόμους ἀπωτέρους, ὧν οἱ βαθμοὶ ἀνωτέρω ὡρίσθησαν, εἰσπραχθήσεται τέλος ἀνάλογον τοῦ κληρονομικοῦ βαθμοῦ αὐτῶν, ἰδίως κανονισθησόμενον.

Ἄρθρ. 5. Τὸ σύστημα τῆς ὑποθηκεύσεως (*φιράγη πὶλ-βεφὰ*) κτημάτων πρὸς ἐξασφάλισιν χρέους ἰσχύει ὡς καὶ πρότερον· αἱ εἰς τὸ σύστημα δὲ τοῦτο ὑπαγόμεναι περιπτώσεις ὁρισθήσονται δι' ἰδίων Κανονισμῶν.

Ἄρθρ. 6. Οἱ κάτοχοι τῶν βακουφικῶν ἀκινήτων κτημάτων δὲν ὑποχρεοῦνται νὰ συμμορφωθῶσι πρὸς τὸν παρόντα Κανονισμόν. Οἱ θέλοντες ὅμως ἵνα ἐπωφεληθῶσι τῶν διατάξεων τούτου, ὀφείλουσι ν' ἀνανεώσωσι τοὺς ὑπάρχοντας τίτλους τῶν κτημάτων των, ὅσα κατέχουσιν ἐπὶ δι τελείᾳ (*μπὶλ-ἰδζαρετέϊν*), κατὰ τοὺς τύπους, οἵτινες θέλουσι κανονισθῆ ἀκολούθως.

Ἄρθρ. 7. Εἰς τὸν παρόντα νόμον ὑπάγονται μόνον τὰ ἱερὰ βακούφια(1) τῶν κατὰ καιροὺς Σουλτάνων καὶ τῶν περὶ Αὐτοὺς, ὧν ἡ διοίκησις, εἰς διαχειριστὰς ἐμπεπιστευμένη, ἀνήκει εἰς τὴν Αὐτοῦ Αὐτοκρατορικὴν Μεγαλειότητα, καὶ ὅσα ἕνεκα τῆς ἐκλείψεως τῶν κτητορικῶν οἰκογενειῶν κυβερνῶνται ὑπὲρ τοῦ Ὑπουργείου τοῦ ἐβκαφίου. Ἐπὶ τῶν λοιπῶν δὲ βακουφίων δὲν ἐφαρμόζεται ὁ νόμος οὗτος, ἀλλὰ, ἐὰν ἱδρυτής τις τοιούτων βακουφίων, ζῶν ἔτι, δύναται νὰ τροποποιήσῃ τοὺς ὅρους τοῦ ἀφιερωτηρίου του, ἐπιτρέπεται αὐτῷ νὰ συμμορφωθῇ πρὸς τὸν παρόντα Νόμον.

Ἄρθρ. 8. Τὰ ἀκίνητα κτήματα *μουσσακκαφὰτ* καὶ *μουστεγηλλὰτ*,

(1) Βακούφια εἰσὶν ἀναθήματα, ἐπὶ φιλανθρωπικῷ σκοπῷ γινόμενα, συνήθως δὲ εἰς δζαμία, ἢ μονὰς τουρκικὰς προσαρτώμενα. Τὰ πρὸς συντήρησιν ἀγαθοεργῶν καταστημάτων κτήματα ἐκμισθοῦνται ὑπὸ τοῦ Βακουφίου, ὁ δὲ λαμβάνων τὴν κατοχὴν αὐτῶν ἀποτίει ὡρισμένον τι ποσὸν, *ἰδζαρὲ* καλούμενον, εἰς τὸ ἐπὶ τούτῳ προωρισμένον δημόσιον ταμεῖον (*ἐβκάφ*).

τῶν ὁποίων ἡ μὲν γῆ εἶναι ἀφιερωμένη, πληρόνουσα ἐνοίκιον κατ' ἀποκοπὴν (*μουκατᾶρ*) (1), οὐχὶ δὲ καὶ αἱ ἐπ' αὐτῶν οἰκοδομαὶ, οὖσαι *μούλκια* (2), ὑπόκεινται εἰς τὰς ἀνέκαθεν περὶ αὐτῶν ἐπικρατούσας διατάξεις Κατὰ τὴν ἀγοραπωλησίαν ὅμως, τὴν ὑποθήκευσιν, ἢ τὴν κληρονομικὴν μεταβίβασιν τῶν τοιούτων κτημάτων θέλει αὐξάνεσθαι ἀναλόγως τὸ ἔκπαλαι ὡρισμένον κατ' ἀποκοπὴν ἐνοίκιον (*μουκατᾶς*).

Ἄρθρ. 9. Ὁ παρὼν νόμος ἰσχύει ἀπὸ τῆς ἡμέρας τῆς δημοσιεύσεώς του.

---

(1) Ὁ κάτοχος βακουφικοῦ κτήματος, μὴ ὑπαγομένου εἰς τὸν τύπον τοῦτον τοῦ *μουκατᾶ*=ἐνοικιάσεως κατ' ἀποκοπὴν, ἐκτὸς τοῦ ἐτησίου φόρου, εἶναι ἀπηλλαγμένος πάσης ἄλλης ὑποχρεώσεως πρὸς τὴν ἀρχὴν τοῦ ἐδκαφίου· αἱ ἐπὶ τοιαύτης γῆς οἰκοδομαὶ θεωροῦνται ὡς *μούλκια*.

(2) *Μούλκια* ὀνομάζονται αἱ κυρίως λεγόμεναι ἰδιοκτησίαι.

ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ

'Αφορῶν τὴν ἐκτέλεσιν τοῦ κατ' αὐτοκρατορικὸν διάταγμα δημοσιευθέντος ὑπὸ χρονολογίαν 17 Μουχαρρὲμ 1284 Νόμου περὶ ἐπεκτάσεως τοῦ κληρονομικοῦ δικαιώματος ἐπὶ τῶν βακουφικῶν κτημάτων, τῶν κειμένων ἐντὸς τῶν ἀναθημάτων τῶν αὐτοκρατόρων καὶ τῶν περὶ αὐτοὺς, ἢ ἐντὸς τῶν ὑπὸ τοῦ 'Υπουργείου τοῦ 'Εθκαφίου διοικουμένων.

(2 Ζιλκαδὲ 1285).

"Αρθρ. 1. Καταργουμένων τῶν ἔκπαλαι ὡρισμένων μισθωμάτων, τῶ πληρονομένων διὰ τὴν κατοχὴν τῶν βακουφικῶν ἀστυκῶν καὶ ἀγροτικῶν κτημάτων, ὧν ἡ κληρονομικῷ δικαιώματι κατοχὴ ἐκανονίσθη ἐπὶ εὐρυτέρων βάσεων, οἱ κάτοχοι τοιούτων κτημάτων θέλουσι τοῦ λοιποῦ πληρόνει ἐτήσιον μίσθωμα (*ἰδζαρέϊ μουεδζελέϊ συνεβιγὲ*) 40 παράδ. ἐπὶ 1000, ἐπὶ τῆς σημερινῆς πραγματικῆς ἀξίας τῶν κτημάτων τούτων, ἐκτιμωμένης διὰ πραγματογνωμόνων.

"Αρθρ. 2. Τὸ μέτρον τοῦτο ἐφαρμόζεται καὶ ἐπὶ τῶν ἐπὶ διτελείᾳ κατεχομένων *γεδικίων* (1) μετὰ μόνης τῆς διαφορᾶς ὅτι ἐκπιπτομένης τῆς ἀξίας τῆς γῆς, οὔσης καθαρᾶς κτήσεως τοῦ κυρίου αὐτῆς, τὸ ἐτήσιον τέλος τῶν τοιούτων ὁρίζεται ἐπὶ τοῦ λοιποῦ τῆς ἐκτιμηθείσης ἀξίας, ἤτοι ἐπὶ τῆς ἀξίας τῆς οἰκοδομῆς.

"Αρθρ. 3. 'Η ἀξία τῶν ἀστυκῶν καὶ ἀγροτικῶν κτημάτων, τῶν ὑπαγομένων εἰς τὴν κατηγορίαν τῶν ἐν τῷ νέῳ νόμῳ ἀναφερομένων ἀφιερωμάτων, καὶ ἐχόντων *γεδίκιον*, λογισθήσεται ὡς τεσσαρακονταπλασία τοῦ

(1) Γεδίκιον (*γκεδὶκ*) ἐστὶ δικαίωμα ἀπορρέον ἐκ διαρκοῦς ἐκμισθώσεως οἰκίας τινὸς, ἢ ἐργαστηρίου, ἢ καταστήματος, ἢ ἑτέρου ἀκινήτου κτήματος, δυνάμει τοῦ ὁποίου ὁ μισθωτὴς τῶν ἀνωτέρω, πληρώσας ἅπαξ διὰ παντὸς τὸ διὰ τοῦ συμφωνητικοῦ τούτου ὁριζόμενον ποσὸν, δὲν δύναται ν' ἀποδιωχθῇ οὐδέποτε ἀπὸ τῆς οἱονεὶ ἰδιοκτησίας του ταύτης, οὔτε αὐτὸς, οὔτε οἱ κληρονόμοι του, ἀλλὰ διατηρεῖ αὐτὴν διαρκῶς, ἀποτίων κατ' ἔτος δασμόν τινα, ὑπ' αὐτοῦ τοῦ συμφωνητικοῦ ὁριζόμενον. Δύναται μάλιστα νὰ μεταβιβάσῃ τὰ δικαιώματά του, πωλῶν ταῦτα εἰς ἕτερον τῇ συναινέσει τοῦ κυρίως ἰδιοκτήτου, εἴτε ἰδιώτης τυγχάνει ὢν οὗτος, εἴτε ἡ ἐξουσία.

τῆς ἰδιοκτησίας *ἐροικίου*, ὅπερ πληρόνει κατ' ἔτος ὁ κύριος τοῦ *γεδικίου*, ἐπὶ δὲ τῆς ἀξίας ταύτης, εἰς ὅσα γρόσια ἂν ἀναβαίνῃ, ὁρίζεται ἐτήσιον μίσθωμα 20 παράδ. ἐπὶ 1000, μὴ ἐπιτρεπομένης αὐξήσεως τοῦ παλαιοῦ *ἐροικίου*.

Ἄρθρ. 4. Ὅταν τὸ ἀνέκαθεν ὡρισμένον μίσθωμα ἀφιερωμένου τινος κτήματος ἦναι ἀνώτερον τοῦ κατὰ τὸν κανονισμὸν τοῦτον διατιμηθησομένου, εἰσπράττεται καὶ τοῦ λοιποῦ ὡς ἔχει.

Ἄρθρ. 5. Εὐρυνθέντος τοῦ δικαιώματος τῆς κληρονομικῆς μεταβιβάσεως τῶν βακουφικῶν κτημάτων, ὅταν μὲν αὕτη γίνηται εἰς τὰ τέκνα, εἰσπράττεται τέλος, ὡς καὶ πρότερον, 15 ἐπὶ 1000, ὅταν δὲ εἰς ἐγγόνους, 30 ἐπὶ 1000, εἰς τοὺς γονεῖς, 40 ἐπὶ 1000, εἰς δὲ τοὺς ἀμφιθαλεῖς ἢ ἑτεροθαλεῖς ἀδελφοὺς καὶ ἀδελφάς, ἢ εἰς τοὺς συζύγους, 50 ἐπὶ 1000. Κατὰ τὴν ὁριστικὴν ἐκποίησιν αὐτῶν, λαμβάνεται ὡς καὶ πρότερον τέλος 30 ἐπὶ 1000, κατὰ δὲ τὴν ὑποθήκευσιν ἢ τὴν λύσιν τῆς ὑποθήκης 15 ἐπὶ 1000.

Ἄρθρ. 6. Τὸ τέταρτον τοῦ τέλους ἐπὶ ἐκποιήσεως, ὑποθηκεύσεως, καὶ εἰς μόνα τὰ τέκνα μεταβιβάσεως τῶν βακουφικῶν κτημάτων ἀνήκει, ὡς καὶ πρότερον, εἰς τοὺς γραμματεῖς καὶ εἰσπράκτορας τῶν σχετικῶν βακουφίων, τὸ δὲ ὑπόλοιπον παραδίδεται εἰς τὸ ταμεῖον διὰ λογαριασμὸν τῶν βακουφίων τούτων. Ἐκτὸς ὅμως τῆς εἰς τέκνα μεταβιβάσεως, τὸ διὰ πᾶσαν ἄλλην μεταβίβασιν εἰς ἄλλον κληρονόμον εἰσπραχθησόμενον τέλος, ἀνήκει ἀποκλειστικῶς καὶ ἀνελλειπῶς εἰς τὰ εἰρημένα βακούφια, καὶ ὡς τοιοῦτο ἀποδίδεται εἰς τὸ ταμεῖον.

Ἄρθρ. 7. Οἱ κληρονόμοι, οἱ ἀπολαύοντες τὸ δικαίωμα τῆς ἐπ' ὀνόματι αὐτῶν μεταβιβάσεως κτημάτων βακουφικῶν, ἂν μὲν ὦσιν ἐν Κωνσταντινουπόλει, ἐντὸς ἓξ μηνῶν, ἂν δὲ ἐν ταῖς ἐπαρχίαις, ἐντὸς ἑνὸς τὸ πολὺ ἔτους, ὑποχρεοῦνται νὰ ζητήσωσιν, εἴτε αὐτοπροσώπως εἴτε διὰ πληρεξουσίου, τὴν κατὰ τὰς τεταγμένας διατυπώσεις μεταβίβασιν τῶν κληρονομικῷ λόγῳ περιελθόντων αὐτοῖς κτημάτων.

Ἄρθρ. 8. Ἂν ὁ ἰδιοκτήτης ἀστυκῶν ἢ ἀγροτικῶν κτημάτων, εἰς διάφορα βακούφια προσηρτημένων, θελήσῃ νὰ συμμορφωθῇ πρὸς τὸν νέον νόμον, καταμετρεῖται καὶ ὁρίζεται ἰδίᾳ ὁ εἰς ἕκαστον βακούφιον ἀνήκων τόπος, συντάσσονται δὲ συμφώνως ταῖς νέαις διατυπώσεσιν οἱ τίτλοι τῶν τόπων ἐκείνων, οἵτινες ἀνάγονται εἰς τὰς ἐν τῷ νόμῳ τούτῳ περιεχομένας κατηγορίας. Τὰ δὲ οὕτως ἐκ πολλῶν ἀφιερώσεων προερχόμενα κτήματα, εἴτε καθ' ὁλοκληρίαν ὑπάγονται εἰς τὰς εἰρημένας κατηγορίας, εἴτε ἀνήκουσιν ἐν μέρει εἰς τὴν τάξιν τῶν ἐπὶ ἰδίοις ὅροις ἀφιερωμάτων (*ἐβκάφι μεσρουτὲ*), ἐκτιμῶνται ἐπὶ τῇ βάσει τῆς ἐνεστώσης αὐτῶν καταστάσεως, καὶ κατὰ τὴν ἀναλογοῦσαν εἰς ἕκαστον βακούφιον ἀξίαν τοῦ ἀνήκοντος αὐτῷ μέρους ὁρίζεται τὸ ἑκάστῳ πληρωτέον μίσθωμα.

Ἄρθρ. 9. Ὅταν, κτήματός τινος κοινῇ καὶ ἀδιανεμήτως κατεχομένου, θέλῃ μέν τις τῶν κατόχων νὰ συμμορφωθῇ πρὸς τὸν νέον νόμον, δὲν θέλωσι δὲ οἱ λοιποὶ, τότε, ἐὰν μὲν ἡ διαίρεσις καὶ διανομὴ τοῦ τοιούτου κτήματος ἦναι δυνατὴ, χωρίζεται ἡ ἐκείνῳ ἀνήκουσα μερὶς, συντάσσεται δὲ ὁ τίτλος ταύτης κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ νέου Νόμου· ἂν ὅμως τὸ κτῆμα ἦναι ἀνεπίδεκτον διαιρέσεως, τότε ἐκδίδεται νέος τίτλος κατοχῆς, συμφώνως τῷ ῥηθέντι νόμῳ, διὰ τὴν ἀδιανέμητον τοῦ ἐν λόγῳ κατόχου μερίδα.

Ἄρθρ. 10. Μετὰ τὸν ὡς ἄνωθι ὁρισμὸν τοῦ ἐτησίου τέλους μισθώματος τῶν ῥηθέντων ἀστυκῶν καὶ ἀγροτικῶν κτημάτων, ἐὰν ταῦτα καταστραφῶσιν ἐκ πυρκαϊᾶς ἢ κρημνισθῶσι καὶ ἐρημωθῶσι, γίνεται νέα ἐκτίμησις μόνου τοῦ οἰκοπέδου, καὶ ἐπὶ τῇ βάσει ταύτῃ, ἀφαιρουμένου τοῦ εἰς τὰς καταστραφείσας οἰκοδομὰς ἀναλογοῦντος ποσοῦ τοῦ μισθώματος, εἰσπράττεται τὸ εἰς τὴν ἀξίαν τοῦ οἰκοπέδου ἐπιβάλλον μέρος αὐτοῦ.

Ἄρθρ. 11. Μετὰ τὸν ὁρισμὸν τοῦ μισθώματος τῶν γηπέδων, τῶν ὁποίων ἐκάη ἢ κατηρειπώθη ἡ οἰκοδομὴ, καὶ ἐκείνων, ἐπὶ τῶν ὁποίων δὲν ὑπῆρχε πρότερον οἰκοδομὴ, ἅμα ἀνεγερθῶσι νέα κτίρια ἐπ' αὐτῶν, ἐκτιμῶνται τὰ κτήματα ταῦτα ἐκ νέου ὑπὸ πραγματογνωμόνων κατὰ τὴν ἐνεστῶσαν αὐτῶν κατάστασιν, ὁρίζεται δὲ ἀναλόγως τὸ ἐτήσιον αὐτῶν μίσθωμα πρὸς 40 παράδ. ἐπὶ 1000 γρ.

Ἄρθρ. 12. Ἀφ' ἧς συνταχθέντες ἐκδοθῶσιν οἱ τίτλοι τῶν βακουφικῶν κτημάτων κατὰ τὸ νέον σύστημα, τὸ ἐπεκτεῖνον μὲν τὸ κληρονομικὸν δικαίωμα, ἐκ νέου δὲ ὁρίζον τὸ τῶν μισθωμάτων ποσὸν, μέχρι συμπληρώσεως πέντε ἐτῶν, εἴτε ὑπερτίμησις εἴτε ὑποτίμησις ἐπέλθῃ εἰς τὴν ἀξίαν τῶν κτημάτων, τὸ ὁρισθὲν ἐτήσιον μίσθωμα κατὰ τὸ πενταετὲς τοῦτο διάστημα οὔτε αὐξηθήσεται, οὔτε ἐλαττωθήσεται. Ἐν τῷ τέλει ὅμως ἑκάστης πενταετίας γίνεται νέα ἐκτίμησις τῶν βακουφικῶν κτημάτων, ἐπὶ τῇ βάσει δὲ τῆς ἑκάστοτε ἀξίας αὐτῶν τροποποιεῖται τὸ μίσθωμα.

Ἄρθρ. 13. Ἐν τοῖς κατὰ τὸ νέον σύστημα ἐκδοθησομένοις τίτλοις κατοχῆς δὲν ἐπιτρέπονται σημειώσεις ἐν τοῖς περιθωρίοις· ἀλλὰ καὶ ἐπὶ πωλήσεων, καὶ ἐπὶ μεταβιβάσεων, καὶ ἐπὶ διαιρέσεων καὶ διανομῶν συντάσσονται καὶ ἐκδίδονται ἑκάστοτε νέα ἔγγραφα, τὰ δὲ παλαιὰ λαμβάνονται ἐκ τῶν χειρῶν τοῦ κατόχου καὶ τίθενται ἐν τοῖς ἀρχείοις μεταξὺ τῶν ἀκύρων.

ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ

Περὶ διορισμοῦ εἰς τὰς διαφόρους βακουφικὰς θέσεις.

(Τῇ 13 Ζιλκαδὲ 1286).

Ἄρθρ. 1. Ἀποθανόντος τινὸς ἐκ τῶν κατεχόντων βακουφικὰς θέσεις παρ' ἀναθήματι, εἴτε ὑπὸ τοῦ Ὑπουργείου διοικουμένῳ, εἴτε ἁπλῶς ἐπιτηρουμένῳ (ἐξαιρέσει τῶν θέσεων ἐκείνων, ὧν ἡ κατοχὴ ἐστὶν ὡρισμένη διὰ τοῦ ἀφιερωτηρίου), ἡ τέως αὐτῷ ἐπιτετραμμένη ὑπηρεσία ἀνατίθεται εἰς τὸν υἱόν του, ἂν τύχῃ ἔχων τὴν ἀπαιτουμένην ἱκανότητα· ἂν ὑπάρχωσι πολλοὶ οἱ ἐπιζῶντες υἱοί, ἡ θέσις δίδεται εἰς τὸν ἱκανόν· ἂν δὲ ὁ ἀποθανὼν κατέλιπε πολλοὺς ἐνήλικας υἱοὺς, ἅπαντας ἴσους τὴν ἱκανότητα, διορίζεται ὁ πρεσβύτερος αὐτῶν. Μὴ ὑπαρχόντων ἐνηλίκων υἱῶν, ἀλλὰ μόνον ἀνηλίκων, ἢ ὑπαρχόντων μὲν ἐνηλίκων τε καὶ ἀνηλίκων, ἢ καὶ μόνον ἐνηλίκων, μηδενὸς δὲ τῶν ἐνηλίκων ὄντος ἱκανοῦ πρὸς ἐκπλήρωσιν τῶν καθηκόντων τῆς ἐν λόγῳ θέσεως, αὕτη εἰς οὐδένα χορηγεῖται ἐξ ἐκείνων, ἀλλ' εἰς πρόσωπον ἐξωτικὸν, ἔχον τὸ προσὸν τῆς ἀπαιτουμένης ἱκανότητος ἀποδεδειγμένως.

Ἄρθρ. 2. Δὲν διορίζονται εἰς θέσεις βακουφικὰς ἀνήλικες υἱοὶ, ἢ μὴ δυνάμενοι νὰ ὑπηρετήσωσιν ἐργαζόμενοι αὐτοπροσώπως.

Ἄρθρ. 3. Ὅταν τις διαφόρων βακουφικῶν θέσεων κάτοχος ἀποθάνῃ, καταλείπων υἱὸν ἐνήλικα, ἂν αἱ θέσεις αὗται ὦσιν ἐξ ἐκείνων, ἃς δύναται νὰ κατέχῃ ἓν καὶ τὸ αὐτὸ ἄτομον, ὁ δὲ τοῦ ἀποθανόντος υἱὸς ἔχῃ τὴν ἱκανότητα τοῦ ἐκπληρῶσαι τὰ διάφορα καθήκοντα αὐτοῦ, ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει αἱ ἐν λόγῳ θέσεις ἅπασαι ἀνατίθενται τῷ υἱῷ τούτῳ. Ἐν περιπτώσει δὲ, καθ' ἣν ἡ ἱκανότης του δὲν ἐξικνεῖται εἰς τὴν ἐκπλήρωσιν ὅλων, ἀλλὰ μέρους μόνον ἐκ τῶν ὑπηρεσιῶν τούτων, τότε ἀνατίθενται εἰς αὐτὸν αἱ θέσεις, δι' ἃς εἶναι ἱκανὸς, αἱ δὲ λοιπαὶ δίδονται εἰς ἐξωτικὰ πρόσωπα ἱκανά. Ἀλλ' ἂν πρόκηται περὶ θέσεων, ὧν δὲν ἐπιτρέπεται ἡ εἰς τὸ αὐτὸ πρόσωπον συσσώρευσις, τοῦ ἐπιζῶντος υἱοῦ ὄντος καταλλήλου δι' ἁπάσας, τούτῳ μὲν χορηγεῖται ἐκείνη, ἣν ἤθελεν ἐκλέξει κατὰ προτίμησιν, αἱ δὲ λοιπαὶ χορηγοῦνται εἰς ἄλλα πρόσωπα κατάλληλα. Ὄντος δὲ τοῦ υἱοῦ καταλλήλου διά τινας μόνον ἐκ τῶν τοιούτων θέσεων, ἀνικάνου δὲ διὰ τὰς λοιπὰς, δίδεται αὐτῷ ἡ θέσις, ἧς δύναται

νὰ ἐκτελέσῃ τὰ καθήκοντα, εἰς τὰς ἄλλας διοριζομένων ἄλλων προσώπων, μὴ στερουμένων τῆς ἀναγκαίας ἱκανότητος.

Ἄρθρ. 4. Ὅταν τις, κάτοχος διαφόρων θέσεων, ὧν ἡ ἐφ' ἑνὸς προσώπου συσσώρευσις ἐπιτρέπεται, ἀποθάνῃ, πολλοὺς ἐνήλικας υἱοὺς καταλιπών, ἂν μὲν ἅπαντες οἱ ἐνήλικες υἱοὶ ὦσιν ἱκανοὶ δι' ἁπάσας τὰς χηρευσάσας θέσεις, αἱ θέσεις αὗται χορηγοῦνται εἰς τοὺς ἐνήλικας, διὰ κληρώσεως διανεμόμεναι· ἂν δὲ εἷς τῶν ἐνηλίκων υἱῶν ᾖ κατάλληλος διὰ μίαν μόνον θέσιν, ἄλλος δὲ δι' ἄλλην, διορίζεται ἕκαστος εἰς ἣν ὑπάρχει κατάλληλος· ἐν περιπτώσει, καθ' ἣν οἱ ἐνήλικες ἅπαντες ὦσιν ἱκανοὶ διὰ μίαν μόνην ἐκ τῶν χηρευσασῶν θέσεων, ἀκατάλληλοι δὲ διὰ τὰς λοιπὰς, ἡ ἐν λόγῳ θέσις χορηγεῖται εἰς τὸν πρεσβύτερον, αἱ δὲ ἄλλαι εἰς ἄλλους, δεόντως συγκεκροτημένους. Ἐν περιπτώσει ὅμως, καθ' ἣν μόνος εἷς ἐκ τῶν ἐνηλίκων ἔχει ἱκανότητα, ἀλλὰ δι' ἁπάσας τὰς χηρευούσας θέσεις, οἱ δὲ ἄλλοι εἰσὶν ἀπολύτως ἀνίκανοι, αἱ θέσεις ἅπασαι ἀνατίθενται ἐκείνῳ. Καὶ ἂν εἷς τῶν ἐνηλίκων μόνος, ἱκανὸς πρός τινας τῶν χηρευσασῶν θέσεων, τύχῃ ἀνίκανος διὰ τὰς λοιπὰς, διορίζεται εἰς ἣν ὑπάρχει κατάλληλος, εἰς δὲ τὰς ἄλλας διορίζονται πρόσωπα ἐξωτικὰ, δυνάμενα νὰ ἐκτελέσωσι τὰς ἐπιβεβλημένας ὑπηρεσίας.

Ἄρθρ. 5. Ὅταν τις, κάτοχος διαφόρων θέσεων, ὧν ἡ ἐφ' ἑνὸς καὶ τοῦ αὐτοῦ προσώπου συσσώρευσις δὲν ἐπιτρέπεται, ἀποθάνῃ καταλιπὼν πολλοὺς υἱοὺς ἐνήλικας, ἐφαρμόζονται μὲν καθ' ὁλοκληρίαν τὰ ἐν τῷ προηγουμένῳ ἄρθρῳ ῥηθέντα, ἀλλὰ, ἂν μόνος εἷς τῶν ἐνηλίκων ᾖ κατάλληλος δι' ἁπάσας τὰς χηρευσάσας θέσεις, ἢ διά τινας μόνον ἐξ αὐτῶν, οἱ δὲ λοιποὶ ὦσιν ἀπολύτως ἀνίκανοι, τότε αἱ δυνάμεναι νὰ συγκεντρωθῶσιν ἐν ἑνὶ καὶ τῷ αὐτῷ προσώπῳ θέσεις δίδονται εἰς τὸν ἱκανὸν υἱὸν τοῦ ἀποθανόντος, εἰς δὲ τὰς ἄλλας διορίζονται ἔξωθεν τὰ κατάλληλα πρόσωπα.

Ἄρθρ. 6. Δύω θέσεις, ἀπ' ἀλλήλων ἀνεξάρτητοι, ἐπιβάλλουσαι καθήκοντα κατὰ τὸν αὐτὸν χρόνον ἐκπληρωτέα, ἢ ἀσυμβίβαστα πρὸς ἄλληλα, ἤτοι τοιαῦτα, οἷα, ἀκριβῶς ἐκτελούμενα, νὰ ἐμποδίζωσι τὴν ἐκπλήρωσιν τὰ μὲν τῶν δὲ, τοιαῦται θέσεις δὲν χορηγοῦνται εἰς ἓν καὶ τὸ αὐτὸ πρόσωπον.

Ἄρθρ. 7. Αἱ θέσεις, ὧν ἡ ὑπηρεσία ἐγκατελείφθη καὶ περιέπεσεν οὕτως εἰπεῖν εἰς ἀχρηστίαν, δὲν χορηγοῦνται εἴς τινα.

Ἄρθρ. 8. Ἡ διά τινα θέσιν ἱκανότης, ἂν μὲν ἡ θέσις ᾖ ἐκ τῶν θεωρητικῶν καὶ ἐπιστημονικῶν, ὡς ἡ καθηγεσία, ἡ τῆς κηρύξεως τοῦ λόγου τοῦ θεοῦ, ἡ τοῦ Ἰμάμη, ἀποδεικνύεται δι' ἐξετάσεων· ἂν δὲ ᾖ ὡς ἡ τοῦ ἐκτιμητοῦ, ἢ τοῦ ἐπιτηρητοῦ, λαμβάνεται ὑπ' ὄψιν ἡ σωματικὴ καταλληλότης, καὶ αἱ παρ' εἰδημόνων χορηγούμεναι πληροφορίαι.

Ἄρθρ. 9. Καθόσον ἀφορᾷ τὰς θέσεις, αἱ ὁποῖαι κατέχονται κατὰ τὰ

ἐν τοῖς ἀφιερωτηρίοις ὡρισμένα, ἐκτελεῖται κατὰ γράμμα ὅ,τι περὶ αὐτῶν διέταξεν ὁ ἀφιερωτὴς, ἢ ὅ,τι ἔκπαλαι ἐπεκράτησεν.

Ἄρθρ. 10. Ἀποθανόντος τινὸς ἄνευ τέκνων, ἢ ἄνευ τέκνων ἱκανῶν, καὶ ἐπιζητούντων πολλῶν τὴν χηρεύσασαν θέσιν, διορίζεται εἰς αὐτὴν ὁ ἱκανώτερος τῶν ἀπαιτητῶν· ἂν δὲ οὗτοι ἔχωσιν ἴσην ἱκανότητα, προτιμᾶται, πρῶτον, ὁ τυχὸν συγγενὴς ὢν τοῦ ἀποβιώσαντος· δεύτερον, ὁ μὴ ὢν ἤδη κάτοχος θέσεως τινός· τρίτον, ὁ πενόμενος· ἂν δὲ μηδεὶς ὑπάρχῃ εἰς τὰς ἀνωτέρω τρεῖς τάξεις ἀνήκων, προτιμᾶται, τέταρτον, ὅν τινα ὁ κλῆρος ἤθελε καταδείξει.

Ἄρθρ. 11. Τοῦ λοιποῦ θέσις βακουφικὴ ἀνεξάρτητος ἀπ' ἄλλης, εἴτε κατὰ πρῶτον, εἴτε ἐκ τοῦ θανάτου τοῦ κατόχου χηρεύσασα, δὲν θέλει δίδεσθαι εἰς πολλοὺς, διαιρουμένη εἰς μερίδας.

Ἄρθρ. 12. Θέσεώς τινος, διηρημένης ἤδη οὔσης εἰς πολλὰς μερίδας ἀπονεμημένας, ἂν ἀποθάνῃ ὁ κάτοχος μερίδος τινὸς, π.χ. τοῦ ἡμίσεως, τοῦ τρίτου, ἢ τοῦ τετάρτου, ἡ χηρεύσασα μερὶς χορηγεῖται εἰς τὸν ἱκανώτερον τῶν τὰς ἄλλας μερίδας ἐχόντων· ἐν περιπτώσει, καθ' ἣν οἱ μεριδοῦχοι ὦσιν ἴσης ἱκανότητος, ὁρίζεταί τις διὰ τοῦ κλήρου· ἂν δὲ οἱ μεριδοῦχοι ὦσιν ἀπολύτως ἀνίκανοι, ὑπαρχόντων μὲν υἱῶν τοῦ ἀποβιώσαντος, ἀφαιροῦνται ἀπὸ τῶν μεριδούχων αἱ μερίδες, ὧν ἤδη εἰσὶ κάτοχοι, καὶ μετὰ τῆς ἐν λόγῳ μερίδος δίδονται εἰς τὸν υἱὸν τοῦ ἀποβιώσαντος, κατὰ τὰ ἐν τοῖς προηγουμένοις ἄρθροις ὡρισμένα, μὴ ὑπαρχόντων δὲ υἱῶν τοῦ ἀποθανόντος, ἢ ὄντων ἀνικάνων, ἄλλος ἔξωθεν διορίζεται εἰς αὐτήν.

Ἄρθρ. 13. Ὁ κάτοχος μερίδος θέσεώς τινος δύναται νὰ τὴν παραχωρήσῃ εἰς ἱκανὸν μόνον συμμέτοχον, οὐχὶ δὲ εἰς πρόσωπόν τι ἐξωτικόν.

Ἄρθρ. 14. Κατὰ τοὺς ἐφεξῆς γενησομένους διορισμοὺς εἰς βακουφικὰς θέσεις οἱασδήποτε, εἴτε τέκνων, εἴτε ἐξωτικῶν προσώπων ἱκανῶν, δὲν ἀπαιτεῖται ὅπως οἱ διορισθησόμενοι ὦσιν ὑπερβεβηκότες τὰ στρατεύσιμα ἔτη· ἀλλὰ ἐφαρμοσθήσεται ἐπὶ τῶν εἰς βακουφικὰς ὑπηρεσίας διατελούντων ὁ ἐσχάτως τροποποιηθεὶς καὶ καθ' ὑψηλὴν αὐτοκρατορικὴν ἐπιταγὴν δημοσιευθεὶς Νόμος περὶ ἀπογραφῆς.

Ἄρθρ. 15. Αἱ διατάξεις τοῦ παρόντος κανονισμοῦ τεθήσονται ἐν πλήρει ἐνεργείᾳ ἀπὸ τῆς ἡμέρας τῆς δημοσιεύσεως αὐτοῦ.

ΟΔΗΓΙΑΙ

Διαγράφουσαι τὴν τοῦ Ταμείου ἐν Κωνσταντινουπόλει καὶ ταῖς τρισὶ πόλεσι καὶ τὴν κατὰ τὰς Ἐπαρχίας ἐνέργειαν ἐπὶ τῶν ὑποβαλλομένων αἰτήσεων περὶ ἐπεκτάσεως τοῦ κληρονομικοῦ δικαιώματος σύμφωνα τῷ νέῳ νόμῳ.

(Μουχαρρὲμ 1287.)

Ἄρθρ. 1. Αἱ περὶ ἐπεκτάσεως τοῦ κληρονομικοῦ δικαιώματος ἀναφοραὶ τῶν κτηματιῶν, ἐν μὲν τῇ πρωτευούσῃ τῆς αὐτοκρατορίας καὶ ταῖς τρισὶ πόλεσι, παραπέμπονται εἰς τὸ ἐπὶ τῶν τίτλων Γραφεῖον, ἐν δὲ ταῖς Ἐπαρχίαις, εἰς τὴν ἀνήκουσαν τῶν βακουφίων διεύθυνσιν. Τούτου γενομένου, οἱ ἀνὰ χεῖρας τοῦ αἰτοῦντος τίτλοι παραβάλλονται πρὸς τὰς ὑπαρχούσας περὶ αὐτῶν σημειώσεις ἐν τοῖς ἀρχείοις, αἱ δὲ σημειώσεις αὗται γράφονται ἀκολούθως ἐπὶ τῆς ἀναφορᾶς. Ἐν περιπτώσει, καθ' ἣν ὁ τίτλος τοῦ αἰτοῦντος ἀπωλέσθη, διεξάγονται αἱ ἀπαιτούμεναι ἐξακριβώσεις ἐπὶ τῇ βάσει τῶν ὑπαρχουσῶν σημειώσεων, καὶ γίνεται ἡ περὶ αὐτῶν ἔκθεσις εἰς τὸ περιθώριον αὐτῆς τῆς ἀναφορᾶς· ἐν πάσῃ δὲ περιπτώσει προσεπισημειοῦται καὶ τὸ σχετικὸν κείμενον τοῦ νόμου.

Ἄρθρ. 2. Μετὰ τὴν ἐκτέλεσιν τῶν ἐν τῷ ἄρθρῳ 1 διατυπώσεων, ἂν ἡ αἴτησις ἀπηυθύνθη ἐν Κωνσταντινουπόλει, ἢ ταῖς τρισὶ πόλεσι, μεταβαίνουσιν ἐπιτοπίως, πρὸς διαγραφὴν τοῦ χάρτου, τοῦ ἀναγκαίου ὅπως γνωσθῶσι τὰ ἐνεστῶτα ὅρια καὶ ὁ ἀριθμὸς τῶν πήχεων τοῦ κτήματος, καὶ πρὸς ὁρισμὸν τῆς ἀξίας τούτου, ἐκ μὲν τῆς ἐπὶ τῶν τίτλων διευθύνσεως, εἷς ἐπὶ τούτῳ διωρισμένος, ἐκ δὲ τοῦ σχετικοῦ τμήματος τῆς πόλεως, εἷς γεωμέτρης, ἐκ δὲ τῶν εἰς τὴν ὑπηρεσίαν τοῦ ταμείου κηρύκων, καὶ τῶν παρὰ τῷ γραφείῳ τῶν τίτλων ἐκτιμητῶν, ἀνὰ εἷς, καὶ, παρουσίᾳ τοῦ Ἰμάμη καὶ τῶν προεχόντων τῆς συνοικίας (ἔνθα κεῖται τὸ ἐν λόγῳ κτῆμα), ἂν δὲ ἡ συνοικία σύγκηται ἐξ ἀλλοεθνῶν, πάλιν παρουσίᾳ τῶν προεχόντων αὐτῆς, καὶ τοὐλάχιστον τεσσάρων ἐκ τῶν διακεκριμένων κατοίκων, γίνονται αἱ δέουσαι ἐξετάσεις, συντάσσεται δὲ ἔκθεσις περὶ τούτων ἀκριβὴς, ἐπὶ τῇ βάσει τῆς ὁποίας ἐνεργοῦνται τὰ περαιτέρω ἐν τῷ ταμείῳ, καὶ ἐκδίδονται οἱ τίτλοι. Ἂν δὲ ἡ αἴτησις ἐγένετο ἔξω τοῦ Βυζαντίου καὶ τῶν τριῶν πόλεων, ἀλλ' ἐντὸς τῆς περιφερείας, τῆς ὑπαγομένης εἰς τὴν κεντρικὴν τῆς ἀστυνομίας διεύθυνσιν, ἡ ἀναγκαία ἐξέτασις καὶ αὐτοψία γίνεται τῇ παρουσίᾳ τοῦ ἁρμοδίου διευθυντοῦ τῶν βακουφίων, ἑνὸς

ἐκ τῶν μελῶν τοῦ συμβουλίου, τοῦ Ἰμάμη καὶ τῶν προὐχόντων τῆς συνοικίας ἢ τοῦ χωρίου, ἔνθα τὸ κτῆμα, καὶ τῶν δημογερόντων. Συνταττομένη δὲ ἔκθεσις, σφραγίζεται ταῖς σφραγίσιν ἁπάντων τῶν προῤῥηθέντων, καὶ δίδεται εἰς τὴν προϊσταμένην διοίκησιν, ἥτις ὑποβάλλει αὐτὴν εἰς τὴν κεντρικὴν διεύθυνσιν τῆς ἀστυνομίας· ἡ δὲ κεντρικὴ διεύθυνσις παραπέμπει τὰ ἔγγραφα δι' ἐπιστολῆς πρὸς τὸ Ὑπουργεῖον τῶν αὐτοκρατορικῶν βακουφίων καὶ κατὰ συνέπειαν ἐνεργοῦνται τὰ δέοντα ἐν τῷ ταμείῳ πρὸς ἔκδοσιν τῶν ἀνηκόντων τίτλων.

Ἄρθρ. 3. Συνεπείᾳ τῶν περὶ τοῦ ἀντικειμένου τούτου ὑποβαλλομένων ἀναφορῶν κατὰ τὰς ἐπαρχίας, ἀφοῦ ἐκτελεσθῶσιν ὅσα ἐν τῷ ἄρθρῳ 1 διετυπώθησαν, μεταβαίνουσιν ἐπιτοπίως πρὸς αὐτοψίαν ἐκ τοῦ ἐγχωρίου συμβουλίου δύω μέλη, ὁ τῶν βακουφίων διευθυντὴς, ἢ ἀντιπρόσωπος αὐτοῦ, ὁ Ἰμάμης καὶ οἱ προεστῶτες τῆς συνοικίας, ἔνθα τὸ κτῆμα εὑρίσκεται, ἂν δὲ τοῦτο κῆται εἰς χωρίον, τὸ συμβούλιον τῶν δημογερόντων τοῦ χωρίου, εἰ δυνατὸν οἱ ὑπηρέται τοῦ σχετικοῦ βακουφίου, καὶ ὁ τοποτηρητὴς τοῦ διευθυντοῦ τῶν βακουφίων, ἢ γραμματεύς τις ἀπεσταλμένος ἐκ μέρους αὐτοῦ, οὕτω δὲ, συντασσομένη ἔκθεσις, ἐν ᾗ γίνεται μνεία τῶν ἐνεστώτων ὁρίων, τοῦ ἀριθμοῦ τῶν πήχεων, ἢ τῶν στρεμμάτων, καὶ τῆς ἐκτιμηθείσης ἀξίας τοῦ ἐν λόγῳ κτήματος, σφραγίζεται ὑπὸ τῶν παρευρεθέντων εἰς τὴν ἐξακρίβωσιν καὶ τῶν ὑπαλλήλων, καὶ πέμπεται εἰς τὸν ὑποδιοικητὴν, διὰ τούτου δὲ ἐπικυρωθεῖσα ὑπὸ τοῦ ἐπαρχιακοῦ συμβουλίου, διευθύνεται εἰς τὸν Διοικητὴν, καὶ ἀκολούθως ἐνεργοῦνται τὰ δέοντα κατὰ τὴν ἐπικρατοῦσαν τάξιν.

Ἄρθρ. 4. Ἀποπερατωθεισῶν τῶν ἀνωτέρω διαγραφομένων διατυπώσεων περὶ τῶν ἀστυκῶν τε καὶ ἀγροτικῶν βακουφικῶν κτημάτων, ἐφ' ὧν ἐζητήθη ἡ ἐπέκτασις τοῦ κληρονομικοῦ δικαιώματος, διὰ μὲν τὰ κτήματα, ἀστυκά τε καὶ ἀγροτικὰ, τὰ κείμενα ἐν Κωνσταντινουπόλει καὶ ταῖς τρισὶ πόλεσιν, ἢ εἰς τόπους, ὑπαγομένους εἰς τὴν κεντρικὴν Διεύθυνσιν τῆς ἀστυνομίας, ἐκδοθήσονται, κατὰ τὴν παραδεδεγμένην τάξιν, προσωρινοὶ τίτλοι ὑπὸ τῆς ἐπὶ τῶν τίτλων Διευθύνσεως τοῦ ταμείου τῶν αὐτοκρατορικῶν βακουφίων· ἀπὸ τῆς ἐκδόσεως τῶν προσωρινῶν τούτων τίτλων ἡ ἐπέκτασις τοῦ ἐν λόγῳ δικαιώματος θεωρεῖται ὡς τετελεσμένη.

ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ

Περὶ ὑποθηκεύσεως κτημάτων.

(21 Ῥεμπιοὺλ ἀχὴλ, 1287.)

Ἄρθρ. 1. Διὰ τὸ ὑποθηκευθησόμενον κτῆμα πρέπει πρῶτον νὰ λαμβάνηται ἀπόδειξις παρὰ τῶν μουχτάριδων καὶ τῆς δημογεροντίας τῆς συνοικίας ἢ τοῦ χωρίου, διαλαμβάνουσα ὅτι δὲν εἶναι εἰς ἄλλον ὑποθηκευμένον ἢ παρ' ἄλλου κατασχεμένον· ἡ ἀπόδειξις αὕτη ἐν μὲν ταῖς ἕδραις τῶν Διοικήσεων (*σαντζακίου*) θέλει παρουσιάζεσθαι εἰς τὸ δικαστικὸν Συμβούλιον (*Τεμγὶζ Χουκοὺκ*), ἐν δὲ ταῖς ἐπαρχίαις εἰς τὸ δικαστικὸν συμβούλιον τοῦ *Καζᾶ*· τὰ συμβούλια ταῦτα ἄνευ ἀναβολῆς θὰ ἐξετάζωσι τὰ ἔγγραφα τοῦ κτήματος, καὶ ἐὰν δὲν ὑπάρχῃ ἐμπόδιον, ἡ ἀπόδειξις θὰ κρατῆται ἐκεῖ, θὰ δίδηται δὲ ἔγγραφον ἀδείας, ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ ὁποίου ὁ *Μεχχεμὲς* τοῦ *σαντζακίου* ἢ τῆς ἐπαρχίας θὰ ἐκδίδῃ τὸ *χοτζέτιον* τῆς ὑποθηκεύσεως.

Ἄρθρ. 2. Ἐν τοῖς δικαστικοῖς Συμβουλίοις θὰ κρατῆται ἐπὶ τούτῳ κατάστιχον, ὅτε δὲ ἐκδοθῇ ἔγγραφον ἀδείας πρὸς ὑποθήκευσιν κτήματος, θὰ καταχωρῆται ἐν τῷ ῥηθέντι καταστίχῳ, ἀφοῦ δὲ τὸ ἐπ' αὐτοῦ χρέος ἐξοφληθῇ, θὰ διαγράφηται.

Ἄρθρ. 3. Οὐδὲν δικαίωμα λαμβάνεται ἐπὶ τοιαύτης πράξεως παρὰ τῶν δικαστηρίων ἢ δημογεροντιῶν ἐκτὸς τοῦ δικαιώματος τοῦ *χοτζετίου*.

ΒΕΖΥΡΙΚΗ ΔΙΑΤΑΓΗ

Περὶ καταγραφῆς κληρονομιῶν, ἐξαιρουμένης τῆς νήσου Κρήτης.

Μολονότι προλαβόντως ἐστάλησαν ὁδηγίαι δι' ἐπισήμων γραμμάτων πανταχοῦ περὶ τῆς περιουσίας τῶν Χριστιανῶν, ἀλλ' ἐπειδὴ εἴς τινα μέρη δὲν ἐννοήθη καλῶς τὸ πρᾶγμα, ἀλλαχοῦ δὲ ἐγένετο κακὴ χρῆσις τῶν ἐν τοῖς ἐγγράφοις ἐκείνοις διαταττομένων, διὰ τοῦτο ἐγένετο ἤδη ἡ ἀκόλουθος τελειωτικὴ ἀπόφασις ὡς πρὸς τὴν ἐφαρμογὴν τοῦ ἀντικειμένου τούτου.

Ἐπειδὴ τὴν τῶν ἐνήλικας κληρονόμους ἐχόντων καὶ ἀποθνησκόντων Χριστιανῶν περιουσίαν δὲν ἐπιτρέπεται νὰ καταγράφωσιν οἱ κριταὶ καὶ *ναήπιδες*, διὰ τοῦτο, ἐν ὅσῳ οἱ κληρονόμοι τῶν τοιούτων δὲν ἤθελον ζητήσει, ἵνα καταγραφῇ καὶ διανεμηθῇ ἡ περιουσία, οἱ κριταὶ δὲν θέλουν ἐπεμβαίνει μηδαμῶς, μήτε ἐπιμίγνυσθαι τὸ παράπαν. Ἐὰν δέ τις τῶν συγκληρονόμων τούτων ἤθελεν ἐκθέσει παράπονα κατά τινος τῶν συγκληρονόμων του περὶ διανομῆς καὶ ἐγχειρίσεως τῆς περιουσίας, καὶ ἤθελε κάμει αἴτησιν πρὸς τὴν Κυβέρνησιν, τότε θέλουν δικάζεσθαι ἐπὶ Συμβουλίου διὰ τῆς κρίσεως, καὶ θέλει καταγράφεσθαι ἡ περιουσία ἐπὶ τῇ αἰτήσει τοῦ ἐνάγοντος κατὰ τὸ πρέπον.

Ἐὰν δὲ ὁ ἀποθανὼν ἀφήσῃ ἀνήλικα ὀρφανὰ, τότε, ἐπειδὴ ἡ ἀξιοπρέπεια τῆς Ὑψ. Κυβερνήσεως ἀπαιτεῖ, ἵνα διατηρῆται ἡ περιουσία τῶν τοιούτων ὀρφανῶν, θέλει καταγράφεσθαι ἡ περιουσία τούτων κατὰ τὸ *σερῒ*, καὶ ἀφοῦ ἐκπληρωθῶσιν ἀνελλιπῶς τὰ πρὸς κηδείαν καὶ ἐνταφιασμὸν τοῦ ἀποθανόντος συμβάντα ἔξοδα, ὡς καὶ πάντα ὅσα εἴτε χρεωστεῖ, εἴτε ἐπισήμως διέθεσε, τὸ ὑπόλοιπον αὐτῆς, εἴτε χρηματικὸν, εἴτε πραγματικὸν, παραδίδεται πρὸς φύλαξιν τῷ ἐπιτρόπῳ ἢ κηδεμόνι αὐτῶν, κατὰ τὰ *σουρούτια* καὶ τὸ *νιζάμιον*· ἐν περιπτώσει μέντοι, καθ' ἣν ὁ ἐπίτροπος ἢ ὁ κηδεμὼν δὲν ἤθελον εἶσθαι ἄνθρωποι ἀκατάστατοι καὶ ἄσωτοι. Ἐὰν δὲ τὰ ὀρφανὰ ταῦτα δὲν ἔχωσι κανένα, τότε θέλουσιν ἐκλέγεσθαι εἷς κηδεμὼν καὶ εἷς ἔφορος αὐτῶν ἐκ τῶν ἀξιοπίστων τοῦ Ἔθνους των, καὶ εἰς αὐτοὺς θέλει ἐγχειρίζεσθαι ἡ περιουσία τῶν ὀρφανῶν, ἀφοῦ ἤθελε ληφθῇ παρ' αὐτῶν ἐγγυητὴς καὶ ἔγγραφον εἰς τὸ ὅτι δὲν θέλουσι καταναλώσει αὐτὴν, ἀλλὰ θέλουσι φροντίζει ἀνελλιπῶς τόσον τὰ πρὸς διατροφὴν αὐτῶν, ὅσον καὶ τὰ πρὸς ἀνατροφὴν καὶ ἐκπαίδευσιν. Περὶ

τούτων δὲ πάντων θέλει γίνεσθαι καὶ ἓν δικαστικὸν ἔγγραφον. Εἰς δὲ τὴν καταγραφὴν τῶν περιουσιῶν τούτων, ὡς καὶ εἰς τὰς ἀγωγάς, αἵτινες ἤθελον θεωρηθῆ κατ' αἴτησιν ἑνὸς τῶν ἐνηλίκων κληρονόμων, ὡς ἀνωτέρω εἴρηται, οἱ κριταὶ δὲν θέλουσι λαμβάνει οὔτε ὀβολὸν περισσότερον ἀφ' ὅ,τι ἤδη λαμβάνουσι, κατὰ τὸν Κανονισμὸν, τουτέστιν ἕνα παρᾶν *ρέσμι-κισμέτι* εἰς τὸ γρόσιον, ἑξήκοντα παράδες εἰς τὰ χίλια γρόσια διὰ *καϊδι-γέν*· ἀλλὰ καὶ ὁ παρᾶς οὗτος εἰς τὸ γρόσιον θέλει λαμβάνεσθαι, κατὰ τὸν Κανονισμὸν, ἐκ τοῦ ὑπολοίπου τῆς περιουσίας τοῦ ἀποθανόντος (ὅσον δήποτε καὶ ἂν ᾖ), δηλαδὴ μετὰ τὴν ἐξαίρεσιν τῶν, ὡς ἀνωτέρω εἴρηται, ἐξόδων, ἔτι δὲ καὶ ὅσων χρεωστεῖ ἢ διέθεσεν· ἐὰν δέ τις τῶν κληρονόμων ἑνὸς κατοίκου ἐπαρχίας ἀποθανόντος ἤθελεν ἀποδημεῖ, ἢ ἤθελεν εἶναι φρενόληπτος, καὶ ἡ περιουσία αὐτοῦ θέλει καταγράφεσθαι, καθ' ὃν τρόπον ὡρίσθη περὶ ὀρφανῶν. Εἰς δὲ τὰς περιουσίας τῶν ἐνήλικας ἐχόντων τοὺς κληρονόμους θέλει λαμβάνεσθαι ἔξοδον μόνον ἀπὸ τὸ μερίδιον τοῦ ἀγωγὴν ποιήσαντος ἐνήλικος κληρονόμου, οὐχὶ δὲ καὶ ἀπὸ τὰ μερίδια τῶν ἄλλων. Τὰ δὲ πράγματα καὶ ἡ περιουσία τῶν μὴ ἐχόντων εἰς τὸ φαινόμενον ἐγνωσμένον τινὰ κληρονόμον, ἐπειδὴ ἀνήκουσιν εἰς τὸ *Μπέϊτ-ουλ-μὰλ*, ἡ περιουσία αὐτῶν θέλει καταγράφεσθαι διὰ τῶν *μὰλ μεμούρι*δων καὶ τῆς ἱερᾶς κρίσεως, καὶ θέλει ἐνεργεῖσθαι ὅ,τι ἀπαιτεῖ τὸ *σερῒ* καὶ τὸ *νιζάμι*. Ἐὰν δέ τις εἴτε ἐκ Κωνσταντινουπόλεως, εἴτε ἐξ ἄλλης τινὸς ἐπαρχίας, ἐν τῷ παρεπιδημεῖν εἴς τινα πόλιν, εἴτε χάριν ἐμπορίου, εἴτε περιηγήσεως, τυχὸν ἀποθάνῃ, ἡ περιουσία αὐτοῦ θέλει καταγράφεσθαι διὰ τοῦ Συμβουλίου καὶ τοῦ ἱεροδικαστηρίου, καὶ ὅσα πράγματα ἐξ αὐτῆς ὑπόκεινται εἰς φθοράν, αὐτὰ θέλουσι πωλεῖσθαι κατὰ τὴν ἀξίαν των, καὶ ἀφοῦ, ὡς ἀνωτέρω εἴρηται, ἐξαιρεθῶσι τὰ ἀναγκαῖα ἔξοδα, τὰ χρέη του, καὶ τὸ σύνηθες *ρέσμι*, τὸ ὑπόλοιπον θέλει φυλάττεσθαι ἐν τῷ ταμείῳ τῆς ἐπαρχίας, καθὼς καὶ ἐὰν ἔχῃ ἀδάμαντας, εἴτε καὶ λοιπὰ πολύτιμα πράγματα, θέλουσιν ἐπίσης φυλάττεσθαι καὶ αὐτὰ εἰς ἀσφαλές τι μέρος, καὶ ὅταν ἤθελον παρουσιασθῶσιν οἱ κληρονόμοι αὐτοῦ ἢ ἐπίτροποί των, τότε θέλουσι παραδίδεσθαι εἰς αὐτοὺς τὰ μὲν χρήματα εἰς μετρητὰ, τὰ δὲ λοιπὰ πεφυλαγμένα πολύτιμα πράγματα ἀπαράλλακτα κατὰ τὸ κατάστιχον. Μολαταῦτα, ἐάν τις πρὸ τοῦ θανάτου του ἤθελε διαθέσει τὸ τρίτον τῆς περιουσίας του εἴς τινας ἐκ τῶν προκρίτων, ὄχι μόνον ἡ διαθήκη αὕτη θέλει θεωρεῖσθαι ἐπίσημος εἰς τὸ *σερῒ* μετὰ τὸν θάνατον αὐτοῦ, ἀλλ' ἐπὶ πλέον, ἐὰν ὁ ἀποθανὼν, ἔχων ἔτι σώας τὰς φρένας του, ἤθελε κάμει ἐπίσημον διαθήκην ἐνώπιον ἀξιοπίστων μαρτύρων, ἐπικυρωθεῖσαν ἀπὸ Πατριάρχην ἢ Μητροπολίτην ἢ Ἐπίσκοπον ἢ ἀπὸ τοὺς ἐπιτρόπους αὐτῶν, καὶ ἤθελε διανείμει τὴν περιουσίαν του εἰς ἕκαστον τῶν γνησίων κληρονόμων χωριστὰ, ἢ καὶ εἰς ἄλλα ἄτομα, καὶ ἤθελεν ἐξαιρέσει καὶ παραδώσει τὸ μέρος ἑκάστου, τὰ τοιαῦτα ἔγγραφα, ἀποδεικνυόμενα γνή-

σια, θέλουν ἀναγνωρίζεσθαι ἐπίσημα παρὰ τοῖς κριταῖς καὶ τοῖς λοιποῖς ὑπαλλήλοις, καὶ ἡ τοιαύτη περιουσία δὲν χρήζει πλέον καταγραφῆς, ἀλλὰ, εἴτε εἰς κινητὰ συνίσταται, εἴτε εἰς ἀκίνητα πράγματα, θέλει παραδίδεσθαι εἰς ὅσους ἡ διαθήκη ῥητῶς διαλαμβάνει. Ἐὰν ὅμως τὰ ἀκίνητα πράγματα ὦσι γαῖαι ἢ οἰκοδομαὶ βακουφικαὶ, ἢ καὶ γαῖαι ὀνομαζόμεναι *ἐραζίη μιριὲ*, ἐπειδὴ κανὲν τούτων δὲν εἶναι ἀληθὴς ἰδιοκτησία ἐκείνων, οἵτινες τὰ ἐξουσιάζουν, ἀλλ' ἡ ἐκποίησις αὐτῶν χρήζει, ἡ μὲν τῶν *βακουφικῶν*, τῆς ἀδείας τοῦ *μουτεβελῆ*, ἡ δὲ τῶν γαιῶν τοῦ δημοσίου, τῆς ἀδείας τῶν ὑπαλλήλων τῆς Κυβερνήσεως, καὶ ἐπειδὴ ἡ ἐκποίησις αὐτῶν γινομένη ἄνευ ἀδείας τῶν ἐπιτετραμμένων, δὲν ἔχει κῦρος, κατὰ τοὺς κανόνας καὶ τὸ *γιζάμι*, διὰ τοῦτο εἶναι ἐκ τῶν ὧν οὐκ ἄνευ, ἵνα ὡς πρὸς τὰ ἀκίνητα ταῦτα πράγματα ἐκτελῆται πρότερον ὁ περὶ *βακουφίων* καὶ τῶν τοιούτων γαιῶν Κανονισμός.

Ἐν συνόψει, μετὰ τὰς λεπτομερείας ταύτας, ἐάν τις ἤθελε φανῇ ἀντιπράττων εἰς τὴν κατὰ τὸν ἀνωτέρω διαγραφέντα τρόπον γενομένην ἀπόφασιν, ἢ ἤθελε κάμει κακὴν χρῆσιν αὐτοῦ, ὁ τοιοῦτος θέλει εἶναι ἔνοχος αὐστηρᾶς εὐθύνης· καθότι ὁ μόνος σκοπὸς τούτου εἶναι ἡ διατήρησις τῶν κληρονομικῶν πραγμάτων τῶν ὀρφανῶν, καὶ διὰ τοῦτο οὐδεὶς θέλει βαδίσει παρὰ τὸ διάγραμμα τοῦτο· καὶ ἐπειδὴ περὶ τοῦ ἀντικειμένου τούτου ὄχι μόνον ὁ σοφολογιώτατος Σεϊχ-οὐλ-Ἰσλάμης ἔγραψε πρὸς πάντας τοὺς ἐν τῇ θεοσώστῳ Ἐπικρατείᾳ κριτὰς, ναΐπιδας, καὶ διέταξεν αὐτοῖς αὐστηρῶς, ἀλλὰ διεκοινώθη τὸ πρᾶγμα, καὶ ἐδόθησαν καὶ αἱ ἀπαιτούμεναι διαταγαὶ διὰ τῶν Πατριαρχείων καὶ πρὸς πάντας τοὺς Μητροπολίτας, *Μερχάσιδας* καὶ Ἐπισκόπους, καὶ ἀπεφασίσθη νὰ ἐπιβάλληται ἡ πρέπουσα τιμωρία εἰς τὸν ἐναντία τούτοις τοὐντεῦθεν πράξοντα· καὶ ἐπειδὴ ἐπὶ τούτοις καὶ ἡ Ὑψ. Πύλη διεβίβασε πανταχοῦ τὰς ἐντόνους διαταγάς της, ἵνα καταβάλλωσι πᾶσαν προσοχὴν πάντες, εἴτε ὑψηλοὶ Νομάρχαι καὶ Μουτεσσαρίφαι, εἴτε *Καϊμακάμιδες* καὶ *Μουδούριδες* τῶν *καζάδων*, εἴτε καὶ λοιποὶ ὑπάλληλοι, εἰς τὸ νὰ μὴ συμβῇ τοὐντεῦθεν καμμία ἐναντία πρᾶξις ὡς πρὸς τὸ ἀντικείμενον τοῦτο, διὰ τοῦτο γράφοντες καὶ πρὸς ὑμᾶς ἰδίως, κατὰ συνέπειαν ὑψηλοῦ *ἰραδὲ*, προτρεπόμεθα νὰ πιστεύσητε καὶ ἐνεργήσητε τὸ πρέπον, ὡς ἀνωτέρω γέγραπται.

ΒΕΖΥΡΙΚΗ ΕΓΚΥΚΛΙΟΣ

περὶ καταστροφῆς τῆς ἀκρίδος.

(28 Σεββὰλ, 1286.)

Γνωστόν ἐστιν ὅτι τὸ ἐν τῇ νήσῳ Κύπρῳ τῆς ἀκρίδος κακὸν, ἐμποδίσαν ἐπὶ πολὺν καιρὸν τὴν καλλιέργειαν τῆς χώρας, ἐγένετο αἰτία τῆς ἐλαττώσεως τοῦ πλούτου τῶν κατοίκων καὶ τῆς μὴ παραγωγῆς πολλῶν πραγμάτων, ἅτινα ἕνεκα τῆς φυσικῆς ἐπιδεκτικότητος τῆς γῆς τῆς νήσου ἠδύναντο νὰ τελεσφορήσωσιν. Ἐνῷ δὲ ἡ ἐπιβλαβὴς αὕτη κατάστασις περιήγαγε τοὺς κατοίκους μέχρι τοῦ σημείου ἐκείνου ταῦ νὰ ἐκπατρισθῶσι, χάρις εἰς τὰ ληφθέντα μέτρα καὶ εἰς τὰς προσπαθείας τῶν ἐπιτοπίων Ἀρχῶν, ὡς ἐξάγεται ἐκ τῶν ἐκεῖθεν ληφθεισῶν ἐκθέσεων, ἡ ἐν τῇ νήσῳ ταύτῃ ἀκρὶς κατεστράφη ἐξ ὁλοκλήρου, καὶ μάλιστα ὁ βάμβαξ, ὅστις οὐδέποτε εἶχε φυτευθῇ ἕνεκα τῆς ἀκρίδος, ἐφέτος ἐφυτεύθη ἐν τῷ ἁρμοδίῳ χρόνῳ. Ἐπειδὴ δὲ αἱ ὁδηγίαι αἱ περιέχουσαι τὰ μέτρα ταῦτα περὶ τῆς ἐξαφανίσεως τῆς ἀκρίδος, οὖσαι λίαν περιεκτικαὶ, δύνανται νὰ ἐφαρμοσθῶσιν εἰς ὅλα τὰ μέρη, ἡ Αὐτοκρ. Κυβέρνησις ἐξετύπωσεν ἱκανὰ ἀντίτυπα αὐτῶν. Ἂν, ὃ μὴ γένοιτο, ἐντὸς τῆς ὑμετέρας νομαρχίας ἀναφανῇ που ἡ ἀκρὶς, ὅπως εἰς τὰς λοιπὰς ἀπεστάλησαν, οὕτω καὶ πρὸς ὑμᾶς ἀποστέλλονται εἴκοσι ἀντίτυπα, ἵνα ληφθῇ φροντὶς περὶ τῆς καταστροφῆς της, κατὰ τὰ ἐν ταῖς ὁδηγίαις ταύταις διαγεγραμμένα. Εὐαρεστηθῆτε ὅθεν νὰ μελετήσητε ταύτας καὶ νὰ δώσητε πληροφορίας εἰς τοὺς ὑπαλλήλους τῆς νομαρχίας κατὰ τὸ εἰκός.

ΟΔΗΓΙΑΙ

Περὶ τοῦ τρόπου τῆς καταστροφῆς τῆς ἐν τῇ νήσῳ Κύπρῳ ἀκρίδος.

(20 Σεββὰλ, 1286.)

Τὰ πρὸς καταστροφὴν τῆς ἐν τῇ νήσῳ Κύπρῳ ἀναφανείσης ἀκρίδος, ἥτις χάρις εἰς τὰς καταβληθείσας προσπαθείας ἐξέλιπε, μέτρα καὶ τὰ πρὸς τοῦτον τὸν σκοπὸν χρησιμεύσαντα ἐργαλεῖα κατωτέρω ἐκτίθενται καὶ δηλοποιοῦνται.

Ἐπειδὴ τὸ κυριώτερον μέσον τῆς καταστροφῆς τῆς ἀκρίδος εἶναι ἡ συγκομιδὴ τοῦ σπόρου, ὃν ἐναποθέτει ἐν τῇ γῇ, καὶ ἐπειδὴ γινώσκεται ὅτι ἡ μάστιξ αὕτη κατὰ Μάϊον καὶ Ἰούνιον καταθέτει ἐν τῇ γῇ ἀδιακόπως τὸν ἑαυτῆς σπόρον, διωρίσθησαν ὑπάλληλοι ἐπὶ τῆς ἀκρίδος πρὸς καταδίωξιν αὐτῆς, καὶ τὸ μέρος ἔνθα ἐναπέθεσε σπόρον ἐξηκριβώθη καὶ εἰς βιβλίον ἰδιαίτερον κατεγράφη. Ἐπειδὴ εἰς ἕνα ἕκαστον ἐκ τῶν ὑποχρεωμένων κατοίκων ἀνελογίσθη ἀνὰ ἓν κοιλὸν σπόρος ἀκρίδος, οἱ κάτοικοι ἤρξαντο τὸν Ἰούλιον μῆνα νὰ συνάζωσι τὸν σπόρον, καὶ διὰ νὰ μὴ προκύψῃ δόλος ἢ κατάχρησίς τις, ἐν τῇ πρωτευούσῃ τῆς νήσου ἠνεῴχθη ἐπίτηδες τάφρος, ἐφ' ᾧ διωρίσθησαν ὑπάλληλοι· ἡ ἐργασία αὕτη ἐξηκολούθησε μέχρι τοῦ Δεκεμβρίου, τότε δὲ ὁ ἐν ταῖς ἀποθήκαις συναχθεὶς ἀκριδόσπορος, παρόντων τῶν μελῶν τοῦ Συμβουλίου, ἐζυγίσθη, ἀκολούθως ἐτάφη εἰς τάφρους βαθυτάτους, ἐφ' ὧν ἐρίφθη ἀρκετὸν χῶμα.

Ἡ ἀναζῶσα ἀκρὶς συνήθως ἀναφαίνεται ἅμα ἀρχίσῃ νὰ θερμαίνηται ἡ γῆ, καὶ κατὰ τὰ παρελθόντα ἔτη καίτοι ἀνεφαίνετο συνήθως ἐντὸς τοῦ Φεβρουαρίου μηνὸς, ἀλλ' ἐπειδὴ κατὰ τὸ παρελθὸν ἔτος ὁ καιρὸς ἦτον εὐκρατὴς, ἤρχισε τὴν 5ην Μαρτίου ν' ἀναζωογονῆται. Ἐγκαίρως εἶχε ληφθῆ πρόνοια περὶ τῆς προετοιμάσεως τῶν ἐργατῶν, ληφθέντος ἐνὸς ἐξ 20 κατοίκων καὶ τοιουτοτρόπως ἡτοιμάσθησαν 1800 καὶ ἐπέκεινα ἐργάται, τῶν ὁποίων οἱ μισθοὶ ἐπληρώθησαν παρὰ τῶν κατοίκων· οἱ ἐργάται οὗτοι ἀπεστάλησαν ὅπου ἀνεφάνη ἡ ἀκρὶς, συνωδευμένοι ὄντες ἀπὸ τοὺς ἐξ αὐτῶν ἐκλεχθέντας ἀξίους ἐμπιστοσύνης κατοίκους, δεκάρχους καὶ ἀπὸ τοὺς ἐφόρους καὶ ἐπιτρόπους, τοὺς ἐκλεχθέντας ἐκ τῶν προκρίτων ὀθωμανῶν καὶ χριστιανῶν κατοίκων τῆς νήσου· τὰ δὲ καταστρεπτικὰ ἐργαλεῖα ἐγκαίρως εἶχον ἀποσταλῆ καὶ διανεμηθῆ εἰς τὰ ἀναγκαῖα μέρη.

Τὰ καταστρεπτικὰ ἐργαλεῖα συνίστανται ἀπὸ πανία καὶ ζίγκους μετακομισθέντα ἐξ Ἀγγλίας καὶ ἀπὸ πάλους, πελέκεις, πτυάρια, σχοινία καὶ κετσὲ ἑτοιμασθέντα ἐνταῦθα· τὰ πανία ἔχουσι μῆκος πεντήκοντα μέτρων καὶ ἑνὸς πλάτους· εἰς τὴν μίαν πλευρὰν τῶν πανίων τούτων εἶχε ραφῆ διὰ ραπτικῆς μηχανῆς *μουσαμᾶς* πλάτους ἓξ δακτύλων, εἰς δὲ τὰς δύο ἄκρας μιᾶς σπιθαμῆς, συρραφέντα δὲ στερεῶς τὸ ἓν μετὰ τοῦ ἄλλου, ἐτέθησαν πέριξ τῶν μερῶν ἔνθα ἀνεφάνη ἡ ἀκρὶς· πρὸς ὑποστήριξιν τῶν πανίων ἐγένετο προμήθεια 60,000 πασσάλων δύο πήχεων μήκους τεθέντων ὄπισθεν τῶν πανίων, πρὸς σύνδεσιν δὲ τῶν πανίων μετὰ τῶν πασσάλων εἰς τὴν πλευρὰν ἔνθα ἦτο ἐρραμμένος ὁ *μουσαμᾶς*, ἐρράφη ἀνὰ ἓν τεμάχιον ταινίας.

Πρέπει τὸ μεταξὺ ἑκάστου πασσάλου διάστημα νὰ ἦναι ἑνὸς μέτρου γαλλικοῦ· εἰς τὸ μέρος αὐτῶν τὸ ἐξέχον ἄνωθεν τοῦ πανίου νὰ συνδέωνται πρὸς ἄλληλα διὰ σχοινίων λεπτῶν, προσέτι δὲ εἰς τὸ μέσον τοῦ μεταξὺ τῶν δύω πασσάλων διαστήματος νὰ ῥάπτηται ἀνὰ ἓν τεμάχιον

ταινίας, αἵτινες ταινίαι θέλουσι συνδέεσθαι μὲ τὸ σχοινίον τὸ προσηρμοσμένον εἰς τοὺς πασσάλους· τὸ μέρος τοῦ πανίου, ὅπερ ἔχει τὸν *μουσαμᾶν*, νὰ ἦναι ἄνωθεν, καὶ τὸ ἕτερον τὸ μὴ ἔχον *μουσαμᾶν* τοὐλάχιστον κατὰ ἓξ δακτύλους νὰ θάπτηται εἰς τὴν γῆν.

Καίτοι τὰ πανία εἰσὶν ἀρκετὰ, πρέπει τὸ μέρος ὅπου ὑπάρχει ἀκρὶς νὰ περικλείηται μὲ πανία, ἂν δὲ δὲν ἀρκῶσιν, ἀνάγκη εἶναι τὰ πανία νὰ στηθῶσι πρὸς τὸ μέρος πρὸς ὃ θὰ διευθυνθῶσιν αἱ ἀκρίδες, κατὰ τὸν ἐκτεθέντα τρόπον, ἐν σχήματι ἡμικυκλίου· καὶ ἂν ἡ ἀκρὶς ἦναι πολυάριθμος, ἔμπροσθεν ἑκάστου πανίου ν' ἀνοίγωνται 2—3 ὀπαὶ ἐπὶ τοῦ ἐδάφους, τὰς ὁποίας θέλουσιν ἐφοδιάσει μὲ τὸν *ζίγκον*.

Ἅμα ζωογονηθῶσιν αἱ ἀκρίδες, δὲν δύνανται νὰ περιπατήσωσι 10—12 ἡμέρας, κρύπτονται δὲ κάτωθεν τῶν χόρτων καὶ τῶν ἀκανθῶν· οἱ δὲ ἐργάται ἀφοῦ στήσωσι τὰ πανία, ἀντὶ τοῦ νὰ μένωσιν ἀργοὶ, καλὸν ἤθελεν εἶσθαι νὰ τὰς φονεύωσι μὲ κλάδους φοίνικος καὶ νὰ τὰς καίωσι διὰ ξύλων· ὅταν δ' ἀρχίσωσι νὰ μεταβαίνωσιν ἀπὸ ἑνὸς μέρος εἰς ἄλλο, ἐπειδὴ θέλουσιν ἀφ' ἑαυτῶν πέσει εἰς τὰς στηθείσας παγίδας, νὰ δοθῇ προσοχὴ εἰς τοὺς τῶν πανίων προμαχῶνας· ἂν δὲ ἡ ἀκρὶς ἦναι πολλὴ καὶ ἐννοηθῇ ὅτι ἐνδέχεται νὰ ὑπερπηδήσῃ τὰ πανία, πάραυτα ὄπισθεν τῶν πανίων εἰς διάστημα 100 ποδῶν στήνονται ἕτερα πανία, ὡς ἄνω εἴρηται, καὶ αἱ δέουσαι ὀπαὶ ἀνοίγονται ἐνώπιον αὐτῶν καὶ ἑτοιμάζονται.

Τὸ ἄνω μέρος τῆς ὀπῆς θέλει συνέχεσθαι μὲ τὴν ἄκραν τοῦ πανίου καὶ περὶ τὸ χεῖλος αὐτῆς θέλει τεθῇ ὁ *ζίγκος*, καὶ νὰ ἐμποδισθῇ ἡ ἔξοδος τῆς καταπεσούσης ἀκρίδος· τὰ πέριξ τοῦ ζίγκου μέρη θέλουσι κλεισθῇ καλῶς, καὶ τὸ βάθος τῶν ὀπῶν θέλει εἶσθαι τοὐλάχιστον ἑνὸς μέτρου.

Καὶ οἱ *ζίγκοι*, οἵτινες θέλουσι τεθῇ εἰς τὰ στόματα τῶν ὀπῶν, θέλουσι προσαρτηθῇ εἰς μίαν σανίδα, ἔχουσαν πλάτος 4—5 δακτύλων καὶ σχῆμα χάνδακος, μήκος δύο μέτρων καὶ πλάτος ἑνὸς πήχεως.

Οἱ *ζίγκοι* πρέπει νὰ τεθῶσιν εἰς τὰ στόματα τῶν ὀπῶν, καὶ νὰ ἦναι ἴσοι μὲ τὴν ἐπιφάνειαν τῆς ὀπῆς καὶ ἀφοῦ στηθῶσι τὰ πανία καὶ τεθῶσιν οἱ *ζίγκοι*, ἔσωθεν τοῦ ἡμικυκλίου τῶν πανίων δηλ. εἰς τὸ μέρος, ὅπου θ' ἀρχίσῃ ἡ ἀκρὶς νὰ κινῆται, δὲν θέλει μείνει κἀνείς· ὄπισθεν δ' ἑκάστου πανίου θέλει διορισθῇ ἀνὰ εἷς ἐργάτης διὰ νὰ προσέχῃ τὰ πανία. Ἡ ἀκρὶς, ἀφοῦ πέσῃ εἰς τὰς ὀπὰς, διὰ νὰ σωθῇ, ἀναβαίνει εἰς τοὺς τοίχους τῶν ὀπῶν καὶ φθάνει μέχρι τοῦ μέρους ὅπου εὑρίσκεται ὁ *ζίγκος*, ὅταν δὲ πατήσῃ εἰς τὸν *ζίγκον*, γλιστρᾷ καὶ πάλιν ἐντὸς τῆς ὀπῆς πίπτει· τούτου ἕνεκα ὁ *ζίγκος* πρέπει νὰ ἦναι καθαρὸς, καὶ διὰ νὰ γλιστρᾷ περισσότερον ἡ ἀκρὶς, πρέπει νὰ τρίβωνται ἐκ διαλειμμάτων οἱ *ζίγκοι* μὲ χῶμα κοινὸν, ἀφοῦ δὲ τοιουτοτρόπως μετ' εὐκολίας πληρωθῶσιν αἱ ὀπαὶ, 4—5 ἐργάται ῥίπτουσι μὲ τὰ πτυάρια χῶμα εἰς τὰς ὀπὰς, καταπλακόνουσι τὴν ἀκρίδα καὶ μὲ τοὺς πόδας των τὴν καταπατοῦσι μέχρι τῆς ἐντελοῦς

ἀποπνεύσεώς της, τότε ἐξάγουσι τὸν *ζίγκον*, σκάπτουσιν ὅπου δεῖ ὅπὰς εἰς ἃς θέτουσι αὐτὸν, πρέπει δὲ μέχρι τῆς ἄκρης τοῦ πανίου νὰ εὑρίσκωνται τοιαῦται ὀπαί.

Δι' ἕκαστον πανίον δέον νὰ διορίζηται ἀνὰ εἷς ἐργάτης, εἰς κάθε τέσσαρας τοιούτους νὰ δίδηται εἷς πέλεκυς, καὶ εἰς ἄλλους τόσους ἓν πτυάριον, οἵτινες θέλουσιν ἀσχολεῖσθαι εἰς τὸ ἄνοιγμα τῶν ὀπῶν, εἰς τὸ σκάλισμα καὶ προετοιμασίαν τοῦ τόπου, ἔνθα τὸ πανίον θέλει καταπλακωθῆ μὲ χῶμα, δύο δὲ θέλουσι καταγίνεσθαι εἰς τὸ νὰ στήνωσι τὰ πανία καὶ νὰ θέτωσι τοὺς *ζίγκους*· εἰς κάθε δέκα ἐργάτας θέλει διορισθῆ εἷς δέκαρχος, εἰς κάθε πεντήκοντα εἷς ἄξιος ἐμπιστοσύνης, καὶ ὅπου εὑρίσκεται ἀκρὶς ἀνὰ εἷς ἐπιτετραμμένος, καὶ εἰς κάθε τέσσαρες ἢ πέντε ἐπιτετραμμένους ἀνὰ εἷς ἔφορος· πρὸς κατοικίαν δὲ τῶν ἐργατῶν τῶν ἐπιτετραμμένων καὶ τῶν ἐφόρων διὰ κάθε δέκα ἐργάτας πρέπει νὰ δοθῇ ἀνὰ μία σκηνή.

Οἱ δέκαρχοί εἰσιν ἐπιτετραμμένοι νὰ ὁδηγῶσιν εἰς τὴν ὑπηρεσίαν τοὺς ἐργάτας, οἱ δὲ ἐπιτετραμμένοι νὰ δεικνύωσιν εἰς τοὺς ἐργάτας τὰ μέρη, ἔνθα ὑπάρχει ἡ ἀκρὶς, καὶ νὰ εὑρίσκωνται διὰ παντὸς ἐπὶ κεφαλῆς τῶν ἐργατῶν προτρέποντες αὐτοὺς εἰς τὴν ἐργασίαν καθημερινῶς, καὶ ἐξελέγχοντες τὸν ἀριθμόν των καὶ τοὺς φυγάδας, νὰ τοὺς εἰδοποιῶσιν εἰς τοὺς ἐφόρους, οὗτοι δὲ οἱ τελευταῖοι διηνεκῶς θέλουσι περιέρχεσθαι ἵνα αὐξάνωσι τὴν ἐπιμέλειαν καὶ τὸ θάρρος τῶν ἐργατῶν καὶ νὰ διορθόνωσι τὰς ἐλλείψεις τῆς ὑπηρεσίας, οἱ δὲ ἀξιόχρεοι εἶναι οὕτως εἰπεῖν οἱ ταμίαι τῶν ἐργατῶν· ἐπειδὴ δὲ ἀπεδείχθη ἐκ πείρας ὅτι, εἴτε οἱ μισθοὶ τῶν ἐργατῶν ἐπιτοπίως δοθῶσιν εἴτε μετὰ τὸ τέλος τῆς ὑπηρεσίας μετρηθῶσι, καὶ κατὰ τὰς δύω ταύτας περιστάσεις θέλουσι συμβῆ δραπετεύσεις, τούτου ἕνεκα πρέπει ἐν πρώτοις νὰ ὑπολογίζηται ὁ μισθὸς τῶν ἡμερῶν τῶν ἐργατῶν καὶ νὰ δίδηται εἰς τοὺς ἐμπιστευμένους ἵνα τὸν λαμβάνωσιν εἰς τὰ μέρη ὅπου ὑπάρχουσιν ἀκρίδες, ἐκεῖ δὲ ἐργαζομένων τῶν ἐργατῶν ὁ μισθὸς ἡμερῶν τινων νὰ κρατῆται, ὁ δὲ λοιπὸς νὰ δίδηται· ὅταν δὲ τελειώσῃ ἡ ὑπηρεσία των καὶ λάβωσι τὴν ἄδειαν διὰ ν' ἀναχωρήσωσι, τότε πρέπει ὁ κρατηθεὶς μισθὸς νὰ δίδηται ἐξ ὁλοκλήρου.

Οἱ ἐργάται πρέπει τὴν νύκτα νὰ μένωσιν εἰς τὰς σκηνάς των, τὸ πρωὶ νὰ μεταβαίνωσιν εἰς τὸ ἔργον των καὶ τὸ ἑσπέρας πάλιν νὰ ἐπιστρέφωσιν εἰς τὰς σκηνάς· ἐπειδὴ δὲ δὲν θὰ εὑρίσκηται ἄρτος εἰς τὰς πεδιάδας, νὰ μεταβαίνωσι δὲ οἱ κάτοικοι εἰς τὰ χωρία ἐπειδὴ δὲν θὰ ἦναι ἄμοιρον κακοῦ, πρέπει νὰ λάβωσι τὴν φροντίδα οἱ *Καϊμακάμαι* καὶ οἱ *Μουδίραι* τῶν ἐπαρχιῶν καὶ οἱ ἔφοροι τῶν ἐργατῶν ἵνα γίνωσιν εἰς τὰ χρειώδη μέρη *φοῦρνοι* πρὸς πώλησιν ἄρτου εἰς τοὺς ἐργάτας, προσέτι δὲ εἰς τὰ αὐτὰ μέρη νὰ εὑρίσκωνται καὶ τὰ λοιπὰ ἀναγκαῖα τρόφιμα. Εἰς δὲ τοὺς ἐργάτας, οἱ ὁποῖοι εἰργάσθησαν ἀπὸ τοῦ καιροῦ τῆς ἐμφανίσεως τῆς ἀκρίδος μέχρι τῆς πτήσεώς της, πρέπει νὰ δίδηται ἄδεια ἀπουσίας, προσέτι δὲ

νὰ δίδωνται ἐσφραγισμέναι ἀποδείξεις, αἱ ὁποῖαι θέλουσι χρησιμεύσει εἰς τὸ τέλος τῆς ὑπηρεσίας ἵνα θεωρηθῶσιν οἱ λογαριασμοί των.

Ἡ ἀκρὶς, ἀφοῦ ἀρχίσῃ νὰ πετᾷ τὰς νύκτας, διαμένει ἐπί τινων ἐσπαρμένων χωραφίων καὶ λειβαδίων, καὶ ἐπειδὴ πρὸ τῆς ἀνατολῆς τοῦ ἡλίου δὲν δύναται νὰ πετᾷ, καὶ ἐπειδὴ εἶναι δυνατὸν μεγίστη ποσότης ἀκρίδος νὰ συναχθῇ μὲ καλάθας καὶ νὰ ῥίπτηται εἰς σάκκους, εἶναι καλὸν νὰ διανεμηθῇ εἰς ἕκαστον ἐργάτην ποσότης τις ἀκρίδος, ἥτις, κομιζομένη παρὰ τῶν ἐργατῶν, νὰ θάπτηται εἰς μέρος ἐπίτηδες προετοιμασθέν. Ἀφοῦ δὲ ἡ ἀκρὶς ἐναποθέσῃ τὸν σπόρον, καὶ ἂν καταστραφῇ, ἐπειδὴ καμμία ὠφέλεια δὲν θέλει παραχθῇ, καὶ ἐπειδὴ ἀπεδείχθη ἐκ πείρας ὅτι ἀπὸ τῆς ἡμέρας τῆς πτήσεώς της πρὸ τῶν 15 ἡμερῶν δὲν ἐναποθέτει τὸν σπόρον, ἐντὸς τοῦ χρονικοῦ τούτου διαστήματος πρέπει νὰ καταβάλληται μεγίστη προσπάθεια καὶ νὰ συνάζηται ἡ πτερόεσσα ἀκρίς.

Ἂν ἡ καταστροφὴ τῆς ἀκρίδος παραμεληθῇ ἐπί τινα ἔτη, ἐπειδὴ ἐκ τοῦ σπόρου μιᾶς ἀκρίδος δύνανται νὰ γεννηθῶσι 30—40 ἀκρίδες ὡς εἶναι γνωστὸν ἐκ πείρας, πρέπει νὰ μὴ διακόπτηται ἡ καταδίωξις, ἔστω καὶ μιᾶς ἐναπολειφθείσης, πρέπει δὲ καθ' ἕκαστον ἔτος νὰ καταβάλληται προσοχὴ μεγίστη εἴτε εἰς τὴν καταστροφὴν τῆς ζώσης ἀκρίδος, εἴτε εἰς τὴν σύναξιν τοῦ σπόρου, ὃν ἐναποθέτει εἰς τὴν γῆν.

Καίτοι τὸ σχῆμα καὶ τὸ εἶδος τῶν καταστρεπτικῶν ἐργαλείων ἀνωτέρω περιεγράφη, συνάμα δὲ καὶ χάρτης αὐτῶν καθυπεβλήθη, οὐχ ἧττον ἐπειδὴ φαίνεται δύσκολος ἡ λεπτομερὴς αὐτῶν περιγραφὴ, νομίζομεν ὅτι ἐν περιπτώσει καθ' ἣν ἤθελε ἀναφανῇ εἰς ἄλλα μέρη τῆς Αὐτοκρατορίας ἀκρὶς, ὁ σκοπὸς θέλει ἐκπληρωθῇ πληρέστατα ἂν προσκληθῇ ἐντεῦθεν ὑπάλληλός τις ἐξ ἐκείνων, οἵτινες ἔχουσι πλήρη γνῶσιν τοῦ στήνειν τὰς ἀνωτέρω ἐκτεθείσας παγίδας καὶ διερμηνεύειν τὰς λοιπὰς περὶ τὴν καταδίωξιν λεπτομερείας, πρὸς τελείαν ἐφαρμογὴν τῶν ἐνταῦθα ἐνεργειῶν, καὶ σταλῇ εἰς τὰ μέρη ἔνθα ἀνεφάνη ἡ ἀκρίς.

ΑΝΤΙΓΡΑΦΟΝ ΤΟΥ ΑΥΤΟΚΡΑΤ. ΑΥΤΟΓΡΑΦΟΥ

(Ἐκτελεσθήτω.)

ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ

Περὶ διορισμῶν εἰς ἀξιώματα δικαστικά.

(Τῇ 17 Ῥεδζὲπ τοῦ 1271 ἔτους)

Ἄρθρ. 1. Ἔκπαλαι εἴθισται νὰ συγκροτῶσιν οἱ ἀρχιδικασταὶ τῆς Εὐρωπαϊκῆς καὶ τῆς Ἀσιατικῆς Τουρκίας (Καζιασκέρηδες Ῥουμηλίας καὶ Ἀνατολῆς) τετράκις τοῦ ἔτους γενικὴν συνεδρίασιν (*Διβάνι*), ἐν ᾗ ἀπονέμουσι δικαστικὰ ἀξιώματα πρὸς τοὺς ἐξαιτουμένους καθ' ἱεραρχικὴν τάξιν. Χάριν ὅμως τῶν εἰς τοιαύτας θέσεις προαγομένων, πρὸς ταχυτέραν ἐγκατάστασιν αὐτῶν, τοῦ λοιποῦ αἱ ἐν λόγῳ συνεδριάσεις συγκροτηθήσονται δὶς τοῦ ἐνιαυτοῦ, ἤτοι ἐν ἀρχῇ τῶν μηνῶν Μουχαρρὲμ καὶ Ῥεδζὲπ, κατὰ δὲ τὰς συνεδριάσεις ταύτας γενήσονται οἱ διορισμοὶ κατὰ τὸ σύνηθες, παραλειπομένων τῶν λοιπῶν δύω μεχρισοῦ ἐπέλθῃ ἡ σκοπουμένη ἐλάττωσις τοῦ χρόνου, μεθ' ὃν λαμβάνουσι κατοχὴν τῶν θέσεων αὐτῶν οἱ προχειριζόμενοι. Οἱ εἰς τὰς συνεδριάσεις ἐμφανιζόμενοι δικαστικῶν θέσεων ἀπαιτηταὶ ὀφείλουσι νὰ προσάγωσι τὰ ἀνὰ χεῖρας αὐτῶν ἔγγραφα, ὅπως παραπέμπωνται εἰς τὸ ἐπὶ τῶν ἀποφάνσεων γραφεῖον (*φετβαχανὲ*), πρὸς ἐξακρίβωσιν τοῦ ἂν ἀνήκωσιν ἢ οὐ εἰς τὸν κατέχοντα· οἱ δὲ ὑπὲρ δεκαπενταετίαν ἀπὸ τῆς δικαστικῆς ὑπηρεσίας μεμακρυσμένοι δὲν ἐπανέρχονται πλέον εἰς αὐτήν.

Ἄρθρ. 2. Ὡς ἐπεκράτησεν ἄχρι τοῦδε οἱ προτιθέμενοι νὰ διανύσωσι τὸ δικαστικὸν στάδιον βοηθοὶ νὰ ὑφίστανται ἐξετάσεις μετὰ τὴν λῆξιν τῶν συνεδριάσεων, καὶ οὕτω νὰ λαμβάνωσι θέσιν δικαστικήν, καὶ εἰς τὸ ἐπιὸν, διαλυομένων τῶν δὶς τοῦ ἔτους συγκροτηθησομένων συνεδριάσεων, θέλουσιν ὑποβάλλεσθαι εἰς τὰς νενομισμένας ἐξετάσεις οἱ τοιοῦτοι, καὶ εἰς τοὺς μεταξὺ αὐτῶν ἱκανότητος δείγματα παρέχοντας ἐπιτραπήσεται ἡ εἰς τὴν δικαστικὴν ὁδὸν εἰσέλευσις, διὰ τῆς ἀπονομῆς δικαστικῶν θέσεων.

Ἄρθρ. 3. Εἰς τὴν μετὰ τὸ πέρας τῶν συνεδριάσεων ἐργασθησομένην

ἐξεταστικὴν ἐπιτροπὴν λαμβάνει μέρος ὡς *Ἔφορος* ἐκ τῶν ἐχόντων ἐπίσημον βαθμόν τις, ὑπὸ τῆς Α. Ὑψηλότητος τοῦ Σέηχ ουλ-ισλάμη εἰδικῶς ἀπεσταλμένος.

Ἄρθρ. 4. Ἐκτὸς τῶν μετὰ τὰς ῥηθείσας δύω ἐξετάσεις πρὸς τοὺς βοηθοὺς ἀπονεμηθησομένας θέσεις, δὲν ἐπιτρέπεται νὰ χορηγῶνται ἐξ ὑπαρχῆς, εἴτε συνεπείᾳ ἐξετάσεως, εἴτε ἀνεξετάστως, πρὸς ἱκανὸν ἢ ἀνίκανον, θέσεις πρώτου ἢ δευτέρου βαθμοῦ, ἢ ἄλλαι ἀνώτεραι, καὶ νὰ εἰσάγωνται οὕτω πρόσωπα εἰς τὸν δικαστικὸν κλάδον. Ἡ ἀπαγόρευσις αὕτη ἔσεται τοῦ λοιποῦ τοσοῦτον αὐστηρά, ὅσον καὶ ἐπὶ τοῦ παρελθόντος.

Ἄρθρ. 5. Ὁ καταγεγραμμένος ὡς μέλλων νὰ ἐγκαταστῇ εἰς δικαστικήν τινα θέσιν, οἱουδήτινος βαθμοῦ, μεχρισοῦ, ἐπιστάντος τοῦ ὡρισμένου χρόνου, λάβῃ αὐτῆς κατοχὴν καὶ διαχειρισάμενος τὴν ἀνατεθεῖσαν ἀρχὴν ἐφόσον τέτακται, ἀπαλλαγῇ αὐτῆς, δὲν δύναται νὰ μετατεθῇ εἰς ἄλλην θέσιν ἀνωτέραν. Τοιαύτη μετάθεσις, ἀπαγορευθεῖσα ἐσχάτως δι' αὐτοκρατορικοῦ διατάγματος, οὐδαμῶς ἐπιτραπήσεται καὶ εἰς τὸν ἐπιόντα χρόνον.

Ἄρθρ. 6. Τῶν κατὰ τὰς ἐξετάσεις κριθέντων ἱκανῶν, καὶ εἰς τὸ δικαστικὸν στάδιον εἰσακτέων βοηθῶν τὸ ὄνομα καὶ τὸ ἐπώνυμον, καὶ ἡ πατρὶς, καὶ τῶν δοθησομένων θέσεων ὁ ὡρισμένος χρόνος πρὸς ἐγκατάστασιν, σημειοῦνται σαφῶς εἰς δύω καταλόγους, οὓς ὑπογράφουσι καὶ σφραγίζουσιν οἵ τε σεβασμιώτατοι ἀρχιδικασταὶ, καὶ ὁ ἔφορος τῆς ἐξεταστικῆς Ἐπιτροπῆς, ὁ παρ' αὐτῇ κατ' εἰδικὴν ἐντολὴν παραστάς Τῶν καταλόγων τούτων εἰς τὴν Α. Υ. τὸν Σέηχ-ουλ-ισλάμην ὑποβαλλομένων, θάτερος φυλάττεται, ὁ δ' ἕτερος, ἐπιψηφισθείσης τῆς ἐκτελέσεως αὐτοῦ, διευθύνεται εἰς τὴν Διεκπεραίωσιν, καὶ ἀκολούθως γράφονται αἱ κοινοποιήσεις τῶν διορισμῶν.

Ἄρθρ. 7. Ὁ ὡρισμένος χρόνος πρὸς κατοχὴν τῶν κατὰ τὴν συνεδρίασιν ἀπονεμηθεισῶν θέσεων, καὶ τὸ ὄνομα καὶ ἐπώνυμον τῶν προχειριζομένων δικαστῶν ἐγγράφονται εὐκρινῶς εἰς δύω καταλόγους, οἵτινες ὑπογραφέντες καὶ σφραγισθέντες ὑπὸ τῶν ἀρχιδικαστῶν, ὑποβάλλονται εἰς τὸν ἀνώτατον Ἱεράρχην τῆς αὐτοκρατορίας. Θατέρου τῶν καταλόγων διευθυνθέντος εἰς τὴν διεκπεραίωσιν μετὰ τῆς περὶ ἐκτελέσεως ἐπιψηφίσεως, ἀκολούθως, ἀφοῦ ὁ κατὰ τὴν ἔκπαλαι ἰσχύουσαν τάξιν συντασσόμενος κατάλογος, ὅπως καθωραϊσθῇ διὰ τῆς ἐπιθέσεως τοῦ αὐτοκρατορικοῦ αὐτογράφου, ὑποβληθῇ, γράφονται αἱ τῶν διορισμῶν κοινοποιήσεις.

Ἄρθρ. 8. Καθόσον ἐνίοτε εἶναι ἐπάναγκες νὰ χορηγῶνται δικαστικαὶ θέσεις εἰς τοὺς τὸ δικαστικὸν στάδιον διανύοντας, καὶ ἐκτὸς τῶν ὡς ἀνωτέρω συγκροτουμένων συνεδριάσεων, συνταχθήσονται δύω κατάλογοι τῶν ἀπὸ τῆς πρώτης μέχρι τῆς τελευταίας ἡμέρας ἑκάστου μηνὸς ἀπονεμητέων τοιούτων θέσεων, περιέχοντες τὰ ὀνόματα καὶ τὸν πρὸς τὴν κατοχὴν α

τῶν χρόνον, ὡς καὶ τὰ ὀνόματα καὶ ἐπώνυμα τῶν διορισθησομένων, καὶ ἐπὶ τίνος αἰτήσεως στηρίζονται οἱ διορισμοί· ὑπογραφόμενοι δὲ καὶ σφραγιζόμενοι, ὡς ἐν τῷ προηγουμένῳ ἄρθρῳ εἴρηται, ὑποβάλλονται καὶ οὗτοι εἰς τὸν ὑψηλότατον Σέηχ-ουλ-ισλάμην, καὶ θάτερος μὲν φυλάττεται, τοῦ δ' ἑτέρου ἐπιψηφισθέντος ὑπὸ τῆς Αὐτοῦ Ὑψηλότητος εἰς τὸ ἁρμόδιον γραφεῖον διὰ τὴν ἐκτέλεσιν, γράφονται κατὰ συνέπειαν αἱ κοινοποιήσεις.

Ἄρθρ. 9. Μολονότι κατέστη ἤδη ἀρχὴ ἐπικρατοῦσα τὸ νὰ δίδηται παράτασις εἰς τοὺς πλείστους τῶν κατόχων δικαστικῶν θέσεων, καὶ τῶν μελλόντων νὰ καθέξωσι ταύτας μεθ' ὡρισμένον χρόνον, ἐπειδὴ ὅμως καὶ τοῦτο γίνεται παραίτιον τῆς αὐξήσεως τοῦ χρονικοῦ διαστήματος, ὅπερ πρέπει νὰ παρέλθῃ διὰ τὴν ἐνεργητικὴν ὑπηρεσίαν τῶν δικαστικῶν ὑπαλλήλων, τοῦ λοιποῦ ἐπιτρέπεται, ἐν περιπτώσει καθ' ἣν πρόκειται ἀνάγκη παρατάσεως, νὰ χορηγῆται αὕτη εἰς τοὺς κατόχους τῶν θέσεων, καὶ εἰς ἐκείνους, ὅσων προσήγγισεν ὁ τῆς κατοχῆς χρόνος, ὅταν οὗτος ἦναι σύντομος· ἀπαγορεύεται δὲ αὐστηρῶς ἡ χορηγία παρατάσεως πρὸς ἐκείνους, ὧν ὁ τῆς κατοχῆς χρόνος δὲν εἶναι ἐγγὺς τοῦ νὰ λήξῃ.

Ἄρθρ. 10. Προκειμένου νὰ δοθῇ παράτασις εἰς τοὺς κατέχοντας ἢ μέλλοντας νὰ καθέξωσι δικαστικὰς θέσεις τῶν τριῶν ἀνωτέρων βαθμῶν (κατά τε τὴν ἐν τῷ γραφείῳ τῆς Ῥουμηλίας καὶ κατὰ τὴν ἐν τῷ γραφείῳ τῆς Ἀνατολῆς ὑπάρχουσαν βαθμολογίαν), ὅταν ἡ τεταγμένη αὐτοῖς προθεσμία ἦναι σύντομος, ἐπιτρέπεται νὰ παραταθῇ αὕτη μέχρι δεκαὲξ μηνῶν κατὰ μέγιστον ὅρον· πρὸς δὲ τοὺς ἔχοντας κατωτέρους βαθμούς, μέχρι συμπληρώσεως δώδεκα μηνῶν· ἀπαγορεύεται δὲ νὰ δίδηται μακροτέρα προθεσμία. Τὸ μέτρον τοῦτο, δι' αὐτοκρατορικοῦ διατάγματος καθιερωθὲν ἐσχάτως, ἔσεται καὶ τοῦ λοιποῦ ἐν πλήρει ἰσχύϊ καὶ ἐνεργείᾳ.

Ἄρθρ. 11. Διὰ τὰς, συμφώνως πρὸς τὰς διατάξεις τῶν ἄρθρων 9 καὶ 10, δοθησομένας παρατάσεις συντάσσονται καὶ ὑποβάλλονται κατὰ μῆνα, κατὰ τὸν ἐν τῷ ἄρθρῳ 8 ὁρισθέντα τρόπον, δύω κατάλογοι, ὧν ὁ εἷς φυλάττεται, ὁ δ' ἕτερος ἐπιστρέφεται ἐπεψηφισμένος ὑπὸ τοῦ Σέηχ-ουλ-ισλάμη, ἀκολούθως δὲ γράφονται αἱ τῶν παρατάσεων κοινοποιήσεις.

Ἄρθρ. 12. Αἱ κοινοποιήσεις τῶν εἰς δικαστικὰς θέσεις διορισμῶν καὶ τῶν παρατάσεων, τῶν τε γενομένων κατὰ τὰς συνεδριάσεις καὶ τῶν ἐκτὸς αὐτῶν, γραφεῖσαι καὶ σφραγισθεῖσαι, ὑποβάλλονται εἰς τὸν ὑψηλότατον ἱεράρχην τῆς αὐτοκρατορίας· ἀκολούθως, παραβληθεῖσαι πρὸς τοὺς καταλόγους, ἐπισφραγισθεῖσαι δὲ ὑπὸ τῆς Α. Ὑψ. ἐπιστρέφονται καὶ ἐγχειρίζονται εἰς οὓς ἀνήκουσιν. Ἂν δὲ ἐπιδειχθῇ κοινοποίησίς τις, φέρουσα μὲν χρονολογίαν μεταγενεστέραν τῆς ἐκτελέσεως τοῦ παρόντος κανονισμοῦ, μὴ ἐσφραγισμένη δὲ ὑπὸ τοῦ Σέηχ-ουλ-ισλάμη, θεωρηθήσεται ὡς οὐδενὸς λόγου ἀξία.

Ἄρθρ. 13. Εἰς ἕκαστον τῶν ὀνομάτων τῶν ἀναφερομένων ἐντὸς τῶν

καταλόγων, τῶν συνταχτέων περὶ τῶν ὑπὸ τῶν ἀρχιδικαστῶν Ῥουμηλίας καὶ Ἀνατολῆς γενομένων διορισμῶν κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς ἀρχῆς αὐτῶν, καὶ εἰς γωνίαν τινὰ τῶν σχετικῶν κοινοποιήσεων τεθήσονται ἀριθμοί. Ἐπίσης καὶ εἰς τοὺς καταλόγους τῶν παρατάσεων, ἀπὸ τῆς πρώτης δοθείσης συντακτέους, καὶ εἰς τὰς κοινοποιήσεις αὐτῶν πρέπει νὰ τίθενται ἀριθμοὶ χωριστοί.

Ἄρθρ. 14. Προκειμένου διορισμοῦ εἰς δικαστικὴν θέσιν, εἴτε ἐπὶ συνεδριάσεως, εἴτε ἐπὶ προτάσει ἐξωτερικῇ, καταβληθήσεται σύντονος προσοχὴ ὥστε νὰ μὴ διορίζωνται ἄνδρες εἰς τὸ στρατιωτικὸν ἢ τὸ πολιτικὸν στάδιον ἐπιδεδομένοι, ἢ ἔχοντες βαθμοὺς καὶ σιτηρέσια.

Ἄρθρ. 15. Κατά τε τοὺς δὶς τοῦ ἔτους ἐν ταῖς συνεδριάσεσι, καὶ κατὰ τοὺς ἀνεξαρτήτως ἀπὸ τούτων γενησομένους διορισμοὺς ληφθήσεται ὅσον οἷόν τε ὑπ' ὄψιν ἡ οἰκονομία, ἅπαντες δὲ οἱ ὑπάλληλοι θέλουσι προσπαθήσει ὅπως αἱ χορηγούμεναι προθεσμίαι διὰ τὴν κατοχὴν τῶν δικαστικῶν θέσεων ὦσι σπανιώτεραι καὶ βραχύτεραι.

Ἄρθρ. 16. Ἐπεκράτησεν ἔκπαλαι, ἐγγὺς ὄντος τοῦ χρόνου καθ ὃν οἱ εἰς θέσιν τινὰ προκεχειρισμένοι θέλουσι λάβει κατοχὴν αὐτῆς, νὰ ἐφοδιάζωνται δι' ἐγγράφων δηλωτικῶν τῆς ἐκπληρώσεως τοῦ ταχθέντος ὅρου, τὰ δὲ ἔγγραφα ταῦτα διαβιβάζονται ἤδη διὰ κλητήρων· ἡ διαρρύθμισις τοῦ ἀντικειμένου τούτου ἐκρίθη ἀξία προσοχῆς, τοῦ λοιποῦ δὲ οἱ ὡς ἀνωτέρω διωρισμένοι, ὅταν ἐγγίζῃ ἡ λῆξις τῆς προθεσμίας, θέλουσι πρῶτον ὑποβάλει εἰς τὴν ἀνωτάτην θρησκευτικοδικαστικὴν ἀρχὴν ἀναφοράν, ἐπισυνάπτοντες τὴν ἐν χερσὶν αὐτῶν κοινοποίησιν, καὶ ἐξαιτούμενοι τὴν εἰς τὴν θέσιν των ἐγκατάστασιν· ἡ ἀναφορά, ἐπιψηφισθεῖσα ὑπὸ τοῦ Σεηχ-ουλ-ισλάμη, ὅστις θέλει ἐπισημειοῖ τὴν ἐν τοῖς ἀρχείοις ἀνεύρεσιν τῶν προηγουμένων, καὶ τὴν περαιτέρω ἐξακρίβωσιν, θέλει παραπέμπεσθαι εἰς τὸ ἐπὶ τῶν ἀποφάνσεων γραφεῖον, ἔνθα θέλει ἐξετάζεσθαι δεόντως καὶ ἀποδεικνύεσθαι δι' ἀξιοπίστων καὶ γνῶσιν ἐχόντων προσώπων, τίς ἐστὶν ὁ τὴν ἐν λόγῳ αἴτησιν ὑποβαλών, ποία ἡ πατρὶς αὐτοῦ, καὶ ἂν πραγματικῶς ἐχορηγήθη αὐτῷ ἡ θέσις, ἣν πρόκειται νὰ καθέξῃ μετὰ παρέλευσιν τοῦ τεταγμένου χρόνου· ἀκολούθως, τοῦ ἀποτελέσματος τῆς γενομένης ἐξακριβώσεως ἐκτεθέντος ἐπὶ τῆς ῥηθείσης ἀναφορᾶς, ὁ Σεηχ-ουλ-ισλάμης ἐπισημειοῖ ἐπὶ τῆς ἐκθέσεως τὴν διαταγὴν «*συνεπείᾳ τούτων λαβέτω ὁ ἀναφερόμενος τὴν κατοχὴν τῆς θέσεως*», καὶ τότε τὸ ἁρμόδιον γραφεῖον ἐκδίδει τὴν ἀνήκουσαν κοινοποίησιν περὶ τῆς ἐγκαταστάσεως.

Ἄρθρ. 17. Ἂν ὁ ἐπίδοξος κάτοχος τῆς θέσεως δὲν εὑρίσκηται ἐν Κωνσταν)πόλει, ὅταν ὁ πρὸς κατοχὴν τεταγμένος χρόνος ἐγγίζῃ εἰς τὸ τέρμα του, δὲν τῷ ἐπιτρέπεται νὰ ἐνεργήσῃ, διορίζων πληρεξούσιον· ἀλλὰ μεχρισοῦ, κατὰ τὴν διάταξιν τοῦ προηγουμένου ἄρθρου, αὐτοπροσώπως ἐλθὼν ἐμφανισθῇ ἐνώπιον τῆς ἁρμοδίας ἀρχῆς, εἰς τὰς περὶ αὐ-

τοῦ σημειώσεις ἐν τοῖς ἀρχείοις ἐπισημειοῦται ὅτι εἶναι ἀπών· εἰς δὲ τὸν ἐπόμενον αὐτῷ κατὰ τὴν τάξιν δοθήσεται ἡ τῆς ἐγκαταστάσεως κοινοποίησις.

Ἄρθρ. 18. Ἀφοῦ, ἐν ἀπουσίᾳ τοῦ ἐπιδόξου κατόχου, ὁ μετ' αὐτὸν δικαιοῦχος λάβῃ κατοχὴν τῆς θέσεως, κατὰ τὴν τάξιν, ἂν μετὰ ταῦτα ἔλθῃ ἐκεῖνος, δὲν λαμβάνεται ἡ αἴτησίς του ὑπ' ὄψιν μεχρισοῦ πλησιάσῃ νὰ λήξῃ ὁ τῷ ἑτέρῳ ταχθεὶς χρόνος κατοχῆς· ὅταν δὲ οὗτος ἐγγίσῃ εἰς τὸ τέρμα του, τότε ἐνεργοῦνται τὰ δέοντα συνεπείᾳ τῆς δοθείσης ἀναφορᾶς, καὶ ἐκτελεῖται ἡ εἰς τὴν ἐν λόγῳ θέσιν ἀποκατάστασις τοῦ αἰτοῦντος.

Ἄρθρ. 19. Ἂν πρέπῃ νὰ παρέλθωσι πέντε ἢ ἓξ μῆνες πρὸς συμπλήρωσιν τοῦ χρόνου, κατὰ τὴν λῆξιν τοῦ ὁποίου ὥρισται ἡ τῆς θέσεως κατοχή, ἡ αἴτησις τοῦ ἀναφερομένου πρὸς ἐπίτευξιν αὐτῆς εἶναι ἀπαράδεκτος· ἀλλ' ἀφοῦ μείνωσι τρεῖς μόνον μῆνες, ἡ ἀναφορὰ ἐνεργεῖται κατὰ τὰς ἐν ἰσχύϊ διατυπώσεις, καὶ διεκπεραιοῦται ἡ περὶ ἐγκαθιδρύσεως κοινοποίησις.

Ἄρθρ. 20. Πλησιάζοντος νὰ λήξῃ τοῦ χρόνου ἐφ' ὃν κατέχει τις δικαστικὴν θέσιν, ἂν ἐξ ἐκείνων, οἵτινες θέλουσι καταλάβει αὐτὴν ἀκολούθως, ὧσιν ἀπόντες ὁ πρῶτος, καὶ ὁ δεύτερος, καὶ ὁ τρίτος, ἐγκρίνεται ἡ ἐγκατάστασις τοῦ τετάρτου. Ἂν δὲ μηδεὶς ἐμφανισθῇ ἐξ αὐτῶν, δὲν ἐπιτρέπεται μὲν νὰ δοθῇ ἡ κατοχὴ εἰς ἀπόντα, διορίζεται δὲ εἰς τὴν ῥηθεῖσαν θέσιν ἐκ νέου πρόσωπόν τι ἀποδεδειγμένως ἱκανὸν, καὶ μὴ ἔχον ἤδη βαθμόν.

Ἄρθρ. 21. Δὲν πρέπει νὰ ἐγκαθίστανται κατὰ χάριν εἰς δικαστικὰς θέσεις οἱ ἀπόντες, ἐν ᾧ ὁ πρὸς κατοχὴν ὡρισμένος χρόνος εἶναι ἐν τῷ λήγειν, εἴτε δι' ἀναφορῶν καὶ ἐκθέσεων τῶν κατὰ τὰς ἐπαρχίας ἀρχῶν, εἴτε ἰδιαιτέρως ὑποστηριζόμενοι καὶ συνιστώμενοι, ἀλλ' ἀπαιτεῖται ἐξάπαντος ἡ αὐτοπρόσωπος αὐτῶν ἐνώπιον τῶν ἁρμοδίων ἀρχῶν ἐμφάνισις.

Ἄρθρ. 22. Αἱ κατὰ τὰς διατυπώσεις τοῦ ἄρθρου 16, συνεπείᾳ ἐπιψηφίσεως τοῦ Σεϊχ-ουλ-ισλάμη γραφεῖσαι καὶ σφραγισθεῖσαι κοινοποιήσεις ἐγκαταστάσεων ἐπισυνάπτονται εἰς τὰς περὶ τῶν ἐγκαθισταμένων προσώπων γενομένας ἤδη ἐκθέσεις, καὶ ὑποβάλλονται εἰς τὴν ῥηθεῖσαν ἀνωτάτην θρησκευτικοδικαστικὴν ἀρχήν· μεθ' ὃ, παραβληθεῖσαι πρὸς τὰς ἐκθέσεις, ἐπισφραγίζεται ἐκ διαταγῆς τῆς ἀρχῆς ταύτης, ὡς αἱ περὶ παρατάσεων καὶ διορισμῶν κοινοποιήσεις, καὶ οὕτω δίδονται πρὸς ἐκείνους, οὓς ἀφορῶσιν. Ἡ δὲ τυχὸν, μετὰ τὴν ἔκδοσιν τοῦ παρόντος κανονισμοῦ, μὴ σφραγισθεῖσα ὑπὸ τῆς ῥηθείσης ἀρχῆς κοινοποίησις ἐγκαταστάσεως θεωρηθήσεται ὡς μηδεμίαν ἰσχὺν περιβεβλημένη.

Ἄρθρ. 23. Ἐπειδὴ πρώτιστος ὅρος πρὸς ἐπίτευξιν τῆς ζητουμένης κατοχῆς εἶναι ἡ ὑπὸ τῶν ἐξαιτουμένων ταύτην ἐπισύναψις τῆς κοινοποιήσεως

τοῦ διορισμοῦ εἰς τὴν ὑποβαλλομένην ἀναφοράν, προκύπτει μεγίστη ἀμφιβολία ἐν περιπτώσει καθ' ἣν ἡ ἀπαιτουμένη κοινοποίησις δὲν εὑρίσκεται εἰς χεῖρας τοῦ αἰτοῦντος. Ἐπομένως, ὁπόταν τις θέλῃ γράψει ἐν τῇ ἀναφορᾷ αὐτοῦ ὅτι ἡ ἐν λόγῳ κοινοποίησις ἀπωλέσθη, παραπεμφθείσης τῆς ἀναφορᾶς εἰς τὸ ἐπὶ τῶν ἀποφάνσεων γραφεῖον πρὸς ἐνέργειαν τῶν ἀναγκαίων ἐξετάσεων μετὰ τὴν εὕρεσιν τῆς περὶ αὐτοῦ σημειώσεως, τὸ γραφεῖον τοῦτο δὲν περιορίζεται εἰς τὰς ἐξακριβώσεις, ἃς ποιεῖται περὶ τῶν ἀναφερομένων, οἵτινες εἰσὶν ἐφωδιασμένοι μὲ τὴν κοινοποίησιν τοῦ διορισμοῦ των, ἀλλ' ἐξετάζει προσέτι, ἐκτάκτως ἐν τῇ περιπτώσει τῆς ἀπωλείας τοῦ ῥηθέντος ἐγγράφου, πῶς τοῦτο ἀπωλέσθη· ἂν δ' ἐκάη ἐν πυρκαϊᾷ, πότε συνέβη ἡ πυρκαϊά· ἐνὶ λόγῳ, μέχρις οὗ σχηματίσῃ πεποίθησιν περὶ τοῦ προκειμένου, λαμβάνει πᾶσαν πληροφορίαν, ἐρωτῶν λεπτομερῶς πρῶτον αὐτὸν τοῦτον τὸν ἐνδιαφερόμενον, ἔπειτα δὲ καὶ τοὺς δυναμένους νὰ ἔχωσι γνῶσιν τῶν κατ' αὐτὸν ἀξιοπίστους μάρτυρας, καὶ προσπαθεῖ ἐκ παντὸς τρόπου νὰ διευκρινίσῃ τὸ γεγονός.

Ἄρθρ. **24.** Ἂν ὁ ἐξαιτούμενος τὴν ἐγκατάστασιν αὐτοῦ εἰς δικαστικὴν θέσιν, παραπεμφθεὶς κατὰ τὴν τάξιν εἰς τὸ ἐπὶ τῶν ἀποφάνσεων γραφεῖον, ἀποδειχθῇ ὅτι δὲν ὑπηρέτησεν ἐν τῷ κλάδῳ τούτῳ, ἀλλὰ διετέλεσεν εἰς πολιτικὰς ἢ στρατιωτικὰς ὑπηρεσίας, ἢ ὅτι ἔχει βαθμὸν καὶ σιτηρέσιον, ἐπὶ τῆς ὑποβαλλομένης ἐκθέσεως ἐπιψηφίζει ἡ αὐτοῦ Ὑψηλότης ὁ *Σέηχ-οὐλ-ἰσλάμης* τὴν ἀπάλειψιν τῆς περὶ αὐτοῦ σημειώσεως ἐκ τῆς τῶν δικαστικῶν ὑπαλλήλων βίβλου, γενομένης δὲ αὐτῆς λαμβάνει τὴν κατοχὴν τῆς ἐν λόγῳ θέσεως, κατὰ τὴν τάξιν, ὁ μετ' ἐκεῖνον σεσημειωμένος.

Ἄρθρ. **25.** Διατηρεῖται καὶ εἰς τὸ ἐπιὸν ἐν ἰσχύϊ ἡ διάταξις, ἡ ἄρτι δι' αὐτοκρατορικῆς ἐπινεύσεως κυρωθεῖσα, καθ' ἣν ἐκ τῶν συνήθων ἐγκαταστάσεων εἰς δικαστικὰς θέσεις λαμβάνουσιν οἱ ἁρμόδιοι ἀρχιδικασταί, ἐπὶ τῆς ἐποχῆς τῶν ὁποίων ἐνηργήθησαν, ἓν μηνιαῖον, ἐκ δὲ τῶν χορηγουμένων εἰς πρόσωπα μὴ ἐγγεγραμμένα κατοχῶν, δύω μηνιαῖα κατὰ μέγιστον ὅρον, πρὸς ἐξοικονόμησιν τῶν ἐξόδων τοῦ ἐπὶ τῶν κοινοποιήσεων γραφείου.

Ἄρθρ. **26.** Αἱ ἐν τῷ παρόντι κανονισμῷ κατακεχωρημέναι διατάξεις, ἀφορῶσαι πάντα τὰ ἐπὶ τοῦ δικαστικοῦ κλάδου γραφεῖα, ἤτοι τὸ τῆς Ῥουμηλίας, τὸ τῆς Ἀνατολῆς, καὶ τὸ τῆς Αἰγύπτου, εἰσὶν ἐκτελεστέαι καθ' ὁλοκληρίαν καὶ ἐν τοῖς τρισὶ τούτοις γραφείοις· ἀλλ' ἐπειδὴ ἐν Αἰγύπτῳ αἱ γενικαὶ συνεδριάσεις, περὶ ὧν ἐνταῦθα ὁ λόγος, συγκροτοῦνται ἅπαξ κατὰ διετίαν ἔκπαλαι, θέλουσιν ἐξακολουθήσει καὶ τοῦ λοιποῦ συγκροτούμεναι ὡς ἄχρι τοῦδε.

ΑΝΤΙΓΡΑΦΟΝ ΤΟΥ ΑΥΤΟΚΡΑΤ. ΑΥΤΟΓΡΑΦΟΥ

(Ἐκτελεσθήτω).

ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ

Περὶ Ναήπηδων (δικαστικῶν τοποτηρητῶν).

(17 Ῥεδζὲπ 1274).

Ἄρθρ. 1. Οἱ δικαστικὰ ἔργα ἐκτελοῦντες τοποτηρηταὶ τῶν δικαστῶν (*Ναήπηδες*) διαιροῦνται εἰς πέντε τάξεις, ὡς ἐκ τῆς ἱκανότητος, τοῦ βαθμοῦ καὶ τῶν ἰδιοτήτων αὐτῶν, δι' ἑκάστην δὲ τάξιν ἔσονται ὡρισμέναι ἀναλόγως αἱ τῶν δικαστικῶν τούτων ὑπαλλήλων ἕδραι. Τοῦ λοιποῦ πάντες οἱ εἰς τάξιν τινὰ ὑπαγόμενοι διορισθήσονται εἰς τὰς ἀναλογούσας θέσεις, οὐχὶ δὲ εἰς ἄλλας, δι' ἄλλην τάξιν ὡρισμένας. Ἑπομένως, ἐπειδὴ ὁ Ναήπης δὲν θέλει ἔχει δικαίωμα νὰ ζητήσῃ θέσιν, ὡρισμένην διὰ τάξιν ἀνωτέραν ἐκείνης, εἰς ἣν αὐτὸς ἀνήκει, χάριν τῆς τηρήσεως τοῦ κανονισμοῦ, οὐδεὶς θέλει ἀπευθύνει παράκλησιν ἢ σύστασιν πρὸς τοῦτον ἀπάδουσαν, ἡ δὲ τυχὸν γενησομένη ἔσεται ἀπαράδεκτος.

Ἄρθρ. 2. Οἱ περιβλεπτοι ἐκ τῶν Μολλάδων καὶ τῶν Καθηγητῶν, οἱ δόντες ἐν τῇ ὑπηρεσίᾳ δείγματα τῆς κρίσεως καὶ ἱκανότητος αὐτῶν, συγκροτήσουσι τὴν πρώτην τάξιν, οἱ δὲ τούτοις ἑπόμενοι ὡς πρὸς τὴν ἱκανότητα Μολλάδες καὶ καθηγηταὶ, καὶ οἱ ἐν τῇ δικαστικῇ ὑπαλληλίᾳ διακεκριμένοι καὶ προεξάρχοντες, ὁμολογουμένως δὲ κεκτημένοι πᾶσαν πρὸς τὸ στάδιον τοῦτο καταλληλότητα, ἀποτελοῦσι τὴν δευτέραν· ἡ τρίτη τάξις σχηματισθήσεται ἐκ τῶν Μολλάδων καὶ καθηγητῶν, τῶν μὴ διατελεσάντων μὲν ἐν ὑπηρεσίαις δικαστικαῖς, ἀναδειχθέντων ὅμως ἤδη κατὰ τὰς ἐξετάσεις ἱκανῶν καὶ καταλλήλων, καὶ ἐκ τῶν ὑποδεεστέρων, κατὰ τὴν ἱκανότητα, τῶν τὴν δευτέραν τάξιν ἀποτελούντων διακεκριμένων δικαστῶν. Οἱ τούτων ὀλίγον ἀπολειπόμενοι κατὰ τὰ πλεονεκτήματα ἀναχθήσονται εἰς τὴν τετάρτην τάξιν· εἰς δὲ τὴν πέμπτην ταχθήσονται οἱ ὀλιγοτέρων προσόντων εὐμοιροῦντες παρὰ τοὺς τῆς τετάρτης τάξεως, καὶ οἱ μετὰ τὰς ἐξετάσεις, περὶ ὧν ὁ λόγος ἐν τῷ παρακατιόντι 12 ἄρθρῳ, εἰς τὸ ναηπικὸν στάδιον ἐπιδιδόμενοι.

Ἄρθρ. 3. Ὁ ἐν μιᾷ τῶν ἀνωτέρω τεσσάρων τάξεων ἐναρίθμιος, διαγαγὼν κοσμίως καὶ εὐπρεπῶς ὅπου ἂν διετέλεσεν ὡς δικαστικὸς ὑπάλληλος, καὶ τὴν τοῦ Δικαίου ἐφαρμογὴν καὶ τὴν ἄλλην ὑπηρεσίαν ἐπιμελῶς καὶ ἀκριβῶς ἐκτελέσας, μηδὲ διαπραξάμενος ἀδικήματα καὶ καταχρήσεις, ὁ τοιοῦτος εἴτε συνεπείᾳ παραιτήσεως, εἴτε μετὰ τὴν λῆξιν τοῦ ὡρισμένου χρόνου, ἀπαλλαγεὶς τῆς θέσεως, ἣν κατεῖχε, δικαιοῦται κατὰ τὸν κανονισμὸν, ἤτοι κατ' ἔγκρισιν καὶ ἐνέργειαν τοῦ συμφώνως πρὸς τὸ ἄρθρον 11 συστηθησομένου συμβουλίου, νὰ προαχθῇ εἰς τὴν ἀνωτέραν τάξιν ἐκείνης, εἰς ἣν εὑρίσκεται, ἀναλόγως τοῦ ἀπονεμημένου αὐτῷ βαθμοῦ.

Ἄρθρ. 4. Πρώτης τάξεως δικαστικαὶ τοποτηρητεῖαι λογισθήσονται αἱ τῶν πόλεων, ἔνθα ἑδρεύουσι Γενικοὶ Διοικηταὶ, καὶ αἱ τῶν ταύταις ἐφαμίλλων διὰ τὸ μέγεθος· δευτέρας τάξεως, αἱ χῶραι, αἵτινες εἰσὶν ἕδραι ὑποδιοικήσεων, καὶ αἱ πρὸς ταύτας ἀφομοιούμεναι· τρίτης, αἱ διὰ τὴν σημαντικότητα προσεγγίζουσαι εἰς τὰς τῆς δευτέρας, καὶ αἱ ἕδραι ὑποδιοικήσεων, αἱ λίαν ἀπόκεντροι· αἱ τούτων κατώτεραι ἀναχθήσονται εἰς τὴν τετάρτην, καὶ αἱ μετ' αὐτὰς εἰς τὴν πέμπτην τάξιν.

Ἄρθρ. 5 Προκειμένου νὰ διορισθῇ ἄλλος Ναΐπης ἀντὶ τοῦ κατέχοντος θέσιν τινὰ ἐκ τῶν εἰς τὰς ἀνωτέρω πέντε τάξεις ὑπαγομένων, ἂν οἱ ὁμοταγεῖς αὐτοῦ δὲν δεχθῶσιν εὐχαρίστως τὴν θέσιν, διορίζεται εἷς τῶν διακεκριμένων τῆς κατωτέρας τάξεως. Ἐν τούτοις ὁ διορισμὸς τούτου εἰς θέσιν ἀνωτέραν τοῦ βαθμοῦ αὐτοῦ δὲν συνεπάγεται ἀναγκαίως τὴν κατάταξίν του μεταξὺ τῶν δικαστικῶν λειτουργῶν τῆς ἀνωτέρας τάξεως, ἀλλ' ὁ προβιβασμὸς ἐξήρτηται μόνον ἐκ τῆς ὑπάρξεως ὅλων τῶν ὅρων, τῶν ἐν τῷ ἄρθρῳ 3 διαλαμβανομένων.

Ἄρθρ. 6. Ὅταν τις τῶν δικαστῶν θέλῃ νὰ μεταβῇ αὐτοπροσώπως εἰς τὴν θέσιν του, καὶ ἦναι μὲν αὐτὸς ἐγκατειλεγμένος εἴς τινα ἐκ τῶν δικαστικῶν τάξεων, ἡ δὲ θέσις, ἣν κατέχει, ἀνάγηται εἰς τὴν τάξιν αὐτὴν, ἢ εἰς τὴν ἀμέσως ἀνωτέραν, ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει ὁ ἐκεῖ εὑρισκόμενος Ναΐπης ἀπαλλάττεται αὐτῆς, ἐπιτρέπεται δὲ εἰς τὸν δικαστὴν νὰ λάβῃ προσωπικῶς τῆς ῥηθείσης τάξεως κατοχήν. Ἀλλὰ, καὶ ἂν δὲν τύχῃ τεταγμένος εἰς τάξιν τινὰ, ἀποδειχθείσης τῆς ἱκανότητος αὐτοῦ εἰς διεξαγωγὴν τῆς ὑπηρεσίας, πάλιν ἐπιτρέπεται αὐτῷ νὰ καθέξῃ αὐτοπροσώπως τὴν θέσιν.

Ἄρθρ. 7. Εἰς τοὺς δικαστικοὺς τοποτηρητὰς τῶν πόλεων καὶ χωρῶν τῶν μὴ ἀποκέντρων ὁρίζεται διάρκεια κατοχῆς μῆνες δεκαοκτὼ, εἰς δὲ τοὺς τῶν ἀποκέντρων μερῶν μῆνες εἰκοσιτέσσαρες· λήξαντος τοῦ χρόνου τούτου, ἀντικαθίστανται ὑπ' ἄλλων· ἀλλ' ἡ ἀντικατάστασις δὲν ἐπιτρέπεται πρὶν ἢ λήξῃ ὁ χρόνος, εἰμὴ συνεπείᾳ παραιτήσεως, ἢ παραπόνων, καθιστώντων ἀναγκαίαν τὴν παῦσιν τοῦ προκαλέσαντος αὐτά.

Ἄρθρ. 8. Οἱ δικαστικοὶ τοποτηρηταὶ, οἵτινες ἐξηλέγχθησαν ἐκδόντες ἀπόφασιν, πρὸς τὸν ἱερὸν νόμον ἀπάδουσαν, ἐπὶ δίκης, ὑποβεβλημένης εἰς αὐτοὺς, ἢ ἐξοκείλαντες, κατὰ παράβασιν τῶν διατάξεων τοῦ ποινικοῦ νόμου, εἰς καταχρήσεις καὶ δωροδοκίας, καὶ ἄλλας ἀτόπους πράξεις, οὐ μόνον παύονται τῆς θέσεως αὐτῶν, ἀλλὰ καὶ τιμωροῦνται διὰ τῶν νομίμων ποινῶν.

Ἄρθρ. 9. Τὰ κατὰ δικαστικῶν ὑπαλλήλων παράπονα, ἂν μὲν ἐγκριθῶσιν ἐν χώρᾳ ὑπὸ δημάρχου διοικουμένῃ, ἐξετάζονται ὑπὸ τοῦ ὑποδιοικητοῦ ἐν συμβουλίῳ μετὰ τῆς ἐνδεχομένης λεπτομερείας, τὸ δ' ἐξαγόμενον ὑποβάλλεται εἰς τὸν Γενικὸν Διοικητὴν δι' ἐπισήμου ἐκθέσεως· ἀκολούθως, τὸ ἐν τῇ ἕδρᾳ τῆς Γ. Διοικήσεως συμβούλιον ἐξακριβοῖ καὶ τοῦτο τὴν ὑπόθεσιν, καὶ, ἂν αἱ κατηγορίαι ἔχωνται ἀληθείας, καὶ ὧσι σύμφωνοι πρὸς τὰ γεγονότα, ὑποβάλλει τὴν ἀνήκουσαν ἔκθεσιν· ἂν δὲ ἀπευθύνωνται κατὰ Ναΐπη, ἐλρεύοντος ἐν ὑποδιοικήσει, πάλιν ὁ αὐτὸς ἐν τῷ συμβουλίῳ τῆς Γ. Διοικήσεως ἐξετάζει τὴν ὑπόθεσιν λεπτομερῶς, ἀκολούθως δὲ ἀναφέρονται τὰ δέοντα δι' ἐκθέσεως. Καὶ τέλος, ἂν ὁ ἐν τῇ ἕδρᾳ τῆς Γ. Διοικήσεως Ναΐπης προεκάλεσε τὰ παράπονα δι' ἐπιληψίμου πράξεως, τὸ συμβούλιον τῆς Γ. Διοικήσεως ἐκτίθησι τὰ γεγονότα ὅπου δεῖ.

Ἄρθρ. 10. Ὡς παιδευθήσονται οἵ τε Γ. Διοικηταὶ καὶ οἱ λοιποὶ διοικητικοὶ ὑπάλληλοι καὶ τὰ τοῦ συμβουλίου μέλη, ἂν, καλύπτοντες τὰς ἐκ μέρους τῶν ἱεροδικαστῶν συμβάσας τυχὸν ἀθεμίτους πράξεις καὶ καταπιέσεις, σιωπήσωσιν, ἀδικουμένων καὶ πασχόντων τῶν πολιτῶν καὶ ὑπηκόων τῆς Αὐτοκρατορικῆς Κυβερνήσεως, οὕτω καὶ ἐν περιπτώσει, καθ' ἣν τὰ ἀποδιδόμενα εἰς τοὺς δικαστικοὺς ὑπαλλήλους ἀδικήματα ἀποδειχθῶσιν ἀνυπόστατα, ὑποστήσονται τὰς ὑπὸ τοῦ αὐτοκρατορικοῦ ποινικοῦ νόμου ἐπιβαλλομένας εἰς τὴν συκοφαντίαν ποινὰς οἱ προθέμενοι νὰ βλάψωσιν αὐτοὺς δι' ἐμπαθῶν καὶ ψευδῶν κατηγοριῶν.

Ἄρθρ. 11. Ἐπιτροπὴ ἐκ μελῶν, ἐκλεγησομένων ἐν τῇ ἀνωτάτῃ τῶν θρησκευτικοδικαστικῶν διευθύνσει, θέλει προσδιορίσει τὸν βαθμὸν τῆς ἱκανότητος καὶ τῆς ἀξίας ἑκάστου τῶν εἰς τὸν δικαστικὸν κλάδον ἀνηκόντων, διαμενόντων δ' ἐν Κωνσταντινουπόλει, ἐξαιρέσει ἐκείνων, οἵτινες εἰσὶν ἤδη κάτοχοι βαθμῶν καὶ ὁμολογουμένης ἱκανότητος, ἐπιθεωροῦσα μὲν ἁπλῶς τοὺς ὑποβεβλημένους ἤδη εἰς ἐξετάσεις, ἐξετάζουσα δὲ τοὺς μήπω ἐξετασθέντας· ἀναλόγως δὲ τοῦ βαθμοῦ τούτου σημειωθήσεται ἡ τάξις, ἐν ᾗ ἕκαστος ταχθήσεται, εἰς τὰ ἤδη ὑπάρχοντα εἰς χεῖρας αὐτῶν, ἢ εἰς τὰ δοθησόμενα αὐτοῖς διπλώματα, ἅτινα σφραγισθήσονται ὑπὸ τῆς Ἐπιτροπῆς, καὶ μετὰ ταῦτα ἐγγραφήσονται τὰ ὀνόματα αὐτῶν εἰς τὸν συνταχθησόμενον κατάλογον. Ὡς πρὸς τοὺς ἐν ταῖς ἐπαρχίαις δικαστικοὺς, καθόσον ἀπολυόμενοι ἔρχονται εἰς τὴν βασιλεύουσαν, θέλουσιν ἐπιθεωρεῖσθαι καὶ οὗτοι ὑπὸ τῆς Ἐπιτροπῆς, καὶ ἐγγράφεσθαι ἐν τῷ καταλόγῳ,

σφραγιζομένων ὧν φέρουσι διπλωμάτων, ἐν οἷς σημειωθήσεται ἡ ἑκάστῳ ἀνήκουσα τάξις. Ἂν δέ τις τύχῃ λαβὼν μὲν ὅπως δήποτε δίπλωμα διορισμοῦ, μηδόλως δὲ δικαιούμενος νὰ καταταχθῇ εἰς τάξιν τινὰ τῶν δικαστικῶν, τὸ δίπλωμα, ὃ φέρει ὁ τοιοῦτος, λογισθήσεται ἀνάξιον λόγου.

Ἄρθρ. 12. Τὰ ἐν τῇ πρωτευούσῃ ἱεροδικαστήρια θεωροῦνται ὡς σχολεῖα διὰ τοὺς εἰς τὸ δικαστικὸν στάδιον ἀποδυομένους· ἑπομένως οἱ ἐπιθυμοῦντες νὰ ὑπηρετήσωσιν εἰς τὸν κλάδον τοῦτον, θεωρητικῶς ἤδη κατηρτισμένοι, θέλουσιν ἐπιμελεῖσθαι, παρά τινι τῶν ῥηθέντων δικαστηρίων ἐργαζόμενοι, νὰ γίνωσιν ἐντριβεῖς καὶ εἰς τὴν πρακτικὴν, καὶ νὰ γυμνασθῶσιν εἰς τὴν τοῦ δικαίου ἐφαρμογὴν καὶ τὴν σύνταξιν τῶν δικαστικῶν ἐγγράφων· λαμβάνοντες δὲ παρὰ τοῦ ἁρμοδίου δικαστοῦ ἐνσφράγιστον ἀποδεικτικὸν περὶ τοῦ χρόνου, καθ' ὃν διετέλεσαν παρά τινι δικαστηρίῳ, καὶ τῆς ἱκανότητος καὶ τῆς καλῆς διαγωγῆς καὶ εὐθύτητος, ἣν ἐπέδειξαν ἐν τῷ διαστήματι τούτῳ, θέλουσιν ὑποβάλει ἀναφορὰν εἰς τὴν Αὐτοῦ Ὑψηλότητα τὸν Σέηχ-συλ ισλάμην, καὶ οὕτως ἔσονται δεκτοὶ εἰς τὰς ἐνώπιον τῆς ῥηθείσης Ἐπιτροπῆς ἐξετάσεις· ἄλλως, ἄνευ τοῦ ἀποδεικτικοῦ, δὲν τοῖς ἐπιτρέπεται νὰ ὑποστῶσι τοιαύτας.

ΕΓΚΥΚΛΙΟΣ

Τοῦ Ὑπουργείου τῶν Ἐσωτερικῶν.

(5 Σαμπὰν 1287.)

Εἰ καὶ κατὰ νόμον, ἐν περιπτώσει ἀποβιώσεώς τινος τῶν ἐν τοῖς δζαμίοις ἢ μεδζιτίοις Ἰμαμῶν καὶ Χατίπιδων, εἴτε, ὅπως μεταβιβασθῇ ἡ θέσις καὶ τὰ καθήκοντα ἐκείνου εἴς τινα τῶν υἱῶν τοῦ ἀποβιώσαντος, εἴτε καὶ, ἐν ἐλλείψει κληρονόμων, ὅπως ἐπαφεθῇ εἰς τρίτον ἡ χηρεύουσα θέσις, νεμόμενον αὐτὴν ἢ ἐν ἰδίῳ δικαιώματι, ἢ καὶ ὡς τοποτηρητὴς, ἀνάγκη, ὅπως ὁ ὑποψήφιος ἀφιχθεὶς εἰς τὴν ἕδραν τῆς κατὰ τόπον διοικήσεως ἀποδείξῃ καὶ βεβαιώσῃ τὴν ἱκανότητά του, ἀλλ' ἐπειδὴ πολλοὶ τῶν ἐπιδιωκόντων τὰς θέσεις ταύτας καὶ ἐργαζομένων ἐν τοῖς Τεμένεσι, μὴ ἔχοντες ὑλικὰς ἐξ αὐτῆς ὠφελείας, πράττουσι τοῦτο ἁπλῶς χάριν τῆς ψυχικῆς αὐτῶν σωτηρίας, καὶ ἐπειδὴ, ἀδυνατοῦντες νὰ φέρωσι τὰ βάρη τῆς ὁδοιπορίας καὶ τὰ παρακολουθοῦντα αὐτὴν ἔξοδα, δὲν μεταβαίνουσιν εἰς

τὰς ἕδρας τῶν διοικήσεων διὰ τὴν τοῦ νόμου ἐκπλήρωσιν, πολλὰ τῶν ἐν ταῖς ἐπαρχίαις Τεμενῶν στεροῦνται Ἰμαμῶν καὶ Χατίπιδων, καθ' ἃ δ' ἀνεκοινώθη ἡμῖν, δὲν γίνεται ἐν αὐτοῖς ἡ προσευχὴ τῆς Παρασκευῆς, οὔτε τοῦ Βαϊραμίου. Εἶναι περιττὸν νὰ ὑποδείξω τῇ Ὑμ. Ἐξοχότητι, ὅτι ἡ ἐκλογὴ καὶ ὁ διορισμὸς ἐν ταῖς ὡς ἄνω μνημονευθείσαις λειτουργικαῖς θέσεσι δέον νὰ γίνηται μετὰ προηγουμένην συμφώνως τοῖς καθιερωμένοις ὑπὸ εἰδημόνων καὶ ἐπιστημόνων ἐξέτασιν τοῦ ὑποψηφίου, ἐξακριβουμένων τῶν ὑποχρεώσεων τούτου πρὸς τὸ Κράτος ὡς νεοσυλλέκτου ἢ ἐφέδρου, ὡς καὶ πρώην ἐγίνετο ἐν ταῖς πρωτευούσαις τῶν διοικήσεων. Ἐπειδὴ δὲ καὶ κατὰ τὸν νέον περὶ νομαρχιῶν νόμον ἡ ἐκ τοῦ στρατιωτικοῦ ἀπαλλαγὴ εἶναι ἀνέφικτος, ὡς ἀντικειμένη εἰς τὸν περὶ στρατολογίας νόμον, ὡς ἐκ τούτου, ὅπως διορισθῶσι τοῦ λοιποῦ Ἰμάμαι ἢ Χατίπαι ἐκ τῶν μὴ ὑπαγομένων εἰς τὴν ὡς ἄνω κατηγορίαν, οἱ κατ' ἐπαρχίας Ναΐπιδες ἀπὸ κοινοῦ μετὰ τοῦ ἐπὶ τοῦ Ἐβκαφίου ὑπαλλήλου ἐν συνεδριάσει τοῦ Ἐπαρχιακοῦ Συμβουλίου θέλουσιν ὑποβάλλει εἰς ἐξέτασιν τοὺς παρουσιασθησομένους ὑποψηφίους καὶ δι' ἐκθέσεως (*μιασπατᾶ*) θέλει καθυποβάλλεσθαι τὸ ἀποτέλεσμα τῆς γενομένης ἐξετάσεως εἰς τὴν ἁρμοδίαν διοίκησιν, ἥτις ἐπικυροῦσα αὐτὴν θέλει καθυποβάλλει δι' ἐκθέσεώς της πρὸς τὴν Γεν. Διοίκησιν, ἥτις μετὰ τὴν ἐξέτασιν τῶν καθυποβληθέντων αὐτῇ ἐγγράφων, ἐπὶ τῷ τέλει τοῦ νὰ διορισθῇ ὁ προτεινόμενος ὑποψήφιος καὶ ἐκδοθῇ διὰ τοῦ ἐπὶ τοῦ Ἐβκαφίου Αὐτοκρ. ὑπουργείου τὸ ἐπὶ τούτῳ ἀναγκαιοῦν Αὐτοκρ. Φιρμάνιον, θέλει ἀποστέλλει πρὸς τὸ ἐν λόγῳ Αὐτοκρατορικὸν ὑπουργεῖον τὰ ἐπὶ τῆς ὑποθέσεως ταύτης σχετικὰ ἔγγραφα, οἷον ἀποφάσεις καὶ ἐκθέσεις τῶν κατὰ τόπους καὶ ἐπαρχίας Συμβουλίων μετὰ καὶ τῶν νενομισμένων γραφικῶν ἐξόδων, τὸ δὲ Αὐτοκρ. ὑπουργεῖον τοῦ Ἐβκαφίου θέλει ἐπιμελεῖσθαι τὴν ἔκδοσιν καὶ ἀποστολὴν τοῦ ἐν λόγῳ Ὑψ. Αὐτοκρ. Φιρμανίου.

Παρακαλῶ ὑμᾶς, ὅπως συμμορφωθῆτε μὲ τὴν ὑπὸ τοῦ Συμβουλίου τοῦ Κράτους κατὰ πρότασιν τοῦ ἐπὶ τοῦ Ἐβκαφίου Αὐτοκρατ. ὑπουργείου ληφθεῖσαν ὡς ἄνω ἀπόφασιν.

(Ὑπογρ.) ΜΕΧΜΕΤ ΡΟΥΣΤΗ.

ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ

Περὶ ἀπογραφῆς πληθυσμοῦ καὶ κτημάτων.

(14 Δζεμάζιουλ-ἀχὴρ 1277.)

Ὁ Κανονισμὸς οὗτος εἶναι συντεταγμένος ἐξ ἑνὸς κεφαλαίου, ἑπτὰ μερῶν καὶ ἑνὸς παραρτήματος. Τὸ πρῶτον μέρος ἀποβλέπει πρὸς τὸν τρόπον τοῦ διορισμοῦ καὶ τὸν ἀριθμὸν τῶν διοριζομένων ὑπαλλήλων· τὸ δεύτερον ἀποβλέπει πρὸς τὰ καθήκοντα τῶν ὑπαλλήλων καὶ τὰς διατυπώσεις, καθ' ἃς θέλουσιν ἐνεργεῖ τὴν ἀπογραφὴν τοῦ πληθυσμοῦ καὶ τῶν κτημάτων· τὸ τρίτον πρὸς τὰ καθήκοντα τῆς ἐπὶ τῆς διευθύνσεως ἐπιτροπῆς καὶ πρὸς τὴν διανομήν, διεύθυνσιν καὶ ἄλλας λεπτομερείας τοῦ φόρου καὶ τῶν εἰσοδημάτων· τὸ τέταρτον πρὸς τοὺς σχηματισθησομένους κύκλους καὶ τὰ καθήκοντα αὐτῶν, ὑπολογιζομένων ἀνὰ ἓξ χωρίων ὡς ἑνὸς κύκλου· τὸ πέμπτον περὶ τὸν τρόπον τῆς διεξαγωγῆς τῶν ἐργασιῶν τῆς ἀπογραφῆς· τὸ ἕκτον πρὸς τὴν διεύθυνσιν τῶν *σενετίων*, ἐγγράφων, βιβλίων ἀπογραφῆς καὶ διπλοτύπων *(κοτζανίων)*· καὶ τὸ ἕβδομον πρὸς τὴν προσάρτησιν καὶ διατήρησιν τῶν πλακῶν, τῶν φερουσῶν τοὺς ἀριθμοὺς τῶν κτημάτων. Τὸ παράρτημα περιέχει γενικάς τινας διατάξεις.

ΜΕΡΟΣ Α'.

Ἐκ τῶν ἐπὶ τῇ ἀπογραφῇ τοῦ πληθυσμοῦ, τῶν κτημάτων καὶ τῶν εἰσοδημάτων διοριζομένων ὑπαλλήλων, οἱ μὲν εἰσὶ γραμματεῖς, οἱ δὲ πραγματογνώμονες· καὶ οἱ μὲν γραμματεῖς εἰσὶν εἴκοσι δύο τὸν ἀριθμὸν μεθ' ἑνὸς προέδρου, οἱ δὲ πραγματογνώμονες τέσσαρες ἐν ἀρχῇ τῆς ἀπογραφῆς, ὥστε ὅλοι ὁμοῦ εἰσὶν εἴκοσι ἑπτὰ ὑπάλληλοι.

ΜΕΡΟΣ Β'.

Ἄρθρ. 1. Οἱ ὑπάλληλοι ἄρχονται τῆς ἀπογραφῆς ἐν τῇ πρωτευούσῃ τῆς νομαρχίας ἐκ δύο μερῶν, διαιροῦντες ἐν ἑαυτοῖς εἰς δύο ἴσα μέρη τὴν πρωτεύουσαν, πόλιν, ἢ κωμόπολιν, ἀνατολικῶς καὶ δυτικῶς. Ἐπειδὴ δὲ οὗτοι θέλουσιν εἶσθαι κατὰ πρῶτον ὁμοῦ μετὰ τοῦ προέδρου αὐτῶν καὶ ἐν τῷ τέλει τῆς ἀπογραφῆς τῆς πρωτευούσης πολλοὶ ἐξ αὐτῶν θὰ γινώσκουσιν ἤδη τοὺς κανόνας τῆς ἀπογραφῆς, διὰ τοῦτο, ἀφ' οὗ ὑπερβάντες τὴν

πρωτεύουσαν προχωρήσωσι κατὰ μικρὸν εἰς τὰς ἐπαρχίας καὶ τὰ προσαυξήματα αὐτῶν, διαιροῦνται εἰς τέσσαρας κλάδους, καὶ ἐν τῷ τόπῳ, ἔνθα μέλλει ἕκαστος κλάδος νὰ ποιήσῃ ἔναρξιν τῆς ἀπογραφῆς, ἐκλέγονται ἐκ νέου καὶ διορίζονται ἀνὰ δύο ἔμμισθοι πραγματογνώμονες, ἱκανοὶ καὶ πιστοὶ, διὰ τῶν προϋχόντων τοῦ λαοῦ.

Ἄρθρ. 2. Ἀφ' οὗ διεκπεραιωθῇ ἡ ἀπογραφὴ τῆς νομαρχικῆς πρωτευούσης, καταστρωθῇ δὲ καὶ ἀποπερατωθῇ τὸ βιβλίον αὐτῆς, ἐν τῇ ἐνάρξει τῆς βαθμιαίας καταγραφῆς τῶν ἐπαρχιῶν τῆς νομαρχίας, ἥτις γενήσεται ἀπὸ τέσσαρας κλάδους κατὰ τὸν διαγραφέντα ἄνωθι τρόπον, ἐκ τῶν ἐν ἑκάστῳ κλάδῳ διορισθησομένων ὑπαλλήλων ὁ ἀρχαιότερος ἢ ὁ χαίρων δικαιώματα πρωτείων θέλει εἶσθαι ὁ διευθυντὴς αὐτῶν, οἱ δὲ λοιποὶ, γραμματεῖς, ἀντιγραφεῖς καὶ ἀπογραφεῖς, καὶ ἐφ' ὅσον οἱ πραγματογνώμονες ἐκτιμῶσιν, αἱ ἐκτιμήσεις θὰ σημειόνωνται ἐν τοῖς βιβλίοις. Ἐπειδὴ ὅμως ἐν μὲν τῇ ἐκτιμήσει ἀπαιτεῖται τὸ δίκαιον καὶ ἀληθὲς, ἐν δὲ τῇ ἀπογραφῇ τὸ ταχὺ καὶ εὐχερὲς, καὶ ἐπειδὴ κατὰ τὴν ἀπογραφὴν τῆς πόλεως ἢ κωμοπόλεως, ἥτις ἐστὶν ἡ πρωτεύουσα τῆς νομαρχίας, πάντες οἱ ὑπάλληλοι καὶ πραγματογνώμονες ὁμοῦ μετὰ τῆς ἐπὶ τῶν κτημάτων ἐπιτροπῆς θέλουσιν ἐκτελῇ τὴν ἀπογραφὴν, τούτου δὲ ἕνεκα ἐν τῇ ἐκτιμήσει τῶν κτημάτων σπανίως θὰ συμβαίνωσι λάθη, ὧν ἡ διόρθωσίς ἐστιν ἐκ τῶν νενομισμένων καθηκόντων τῆς ἐπὶ τῶν κτημάτων ἐπιτροπῆς, ἡ διὰ τούτων μόνον τῶν πραγματογνωμόνων ἐκτίμησις εἶναι ἐπαρκής. Ἀλλ' ἐπειδὴ ὅταν οἱ ὑπάλληλοι, ὑπερβάντες τὴν πρωτεύουσαν, προχωρήσωσι κατὰ τμήματα εἰς τὰ χωρία, θὰ ἔχωσι μεθ' ἑαυτῶν δύο μόνους πραγματογνώμονας, πρὸς μείζονα ἀσφάλειαν καὶ πρὸς ταχυτέραν ἀπογραφὴν ἐν τῇ ἐκτιμήσει, σχηματίζεται ἐκ τῶν κατοίκων τῶν χωρίων, εἰς τὰ ὁποῖα ἄρχεται ἡ ἀπογραφὴ, καὶ ἐκ τῶν κατοίκων τῶν πλησιοχώρων κωμῶν, ἐπιτροπὴ πραγματογνωμόνων, συνισταμένη ἀπὸ ἓξ τὸ πολὺ μέλη, διοριζόμενα ἐκ τῶν ἀξιοχρέων καὶ τιμίων προσώπων. Παρόντων δὲ καὶ ἐμμίσθων πραγματογνωμόνων, ἐνεργεῖται ἡ ἐκτίμησις διὰ τῆς ἐπιτροπῆς ταύτης καὶ ἐὰν οἱ ὑπάλληλοι καὶ πραγματογνώμονες πεισθῶσιν ὅτι ἡ γενομένη ἐκτίμησις εἶναι ἀκριβὴς, καταγράφουσιν αὐτὴν εἰς πρόχειρα βιβλία, ἐὰν δὲ συμβῇ τι λάθος, διορθοῦσιν αὐτὸ ἀναλόγως τῶν προηγουμένων ἐκτιμήσεων καὶ τῆς καταστάσεως καὶ ἐπιδεκτικότητος τοῦ τόπου· μετὰ ταῦτα δὲ μεταβαίνουσι καὶ εἰς ἄλλα χωρία, ἐνεργοῦντες τὴν ἀπογραφὴν συμφώνως πρὸς τὰς ἀνωτέρω διατάξεις.

Ἄρθρ. 3. Κατὰ τὰ ἐν τῷ προηγουμένῳ ἄρθρῳ δηλούμενα, ἐκ τῶν ἓξ μελῶν τῶν διορισθησομένων εἰς τὴν ἐπιτροπὴν, ἥτις θὰ συσταθῇ ἐκ τῶν ἐντίμων καὶ ἀξιοχρέων πολιτῶν πρὸς ἀσφάλειαν καὶ ἐκτίμησιν, τὸ μὲν ἕσται πρόεδρος, οἱ δὲ λοιποὶ ἁπλᾶ μέλη. Ἡ ἐπιτροπὴ αὕτη, καθὼς θέλει ἐκτελεῖ ἐντελῶς καὶ προσηκόντως τὸ οὐσιῶδες αὐτῆς καθῆκον

τῆς ἐκτιμήσεως κατὰ τὴν ἀπογραφὴν, ὡς ἀνωτέρω διεσαφήθη, καὶ ἐξετάζει πάντοτε τὰς παρὰ τοῦ λαοῦ ἐπὶ τῆς ἐκτιμήσεως γενησομένας τυχὸν παρατηρήσεις, οὕτω θέλει θεωρεῖ καὶ τὰς διαφορὰς, αἵτινες εἰσὶ συμβιβασταί· ὁ τρόπος τῆς ἐκλογῆς καὶ τὰ ἐν ταῖς ἀνωτέρω ἐργασίαις νενομισμένα τῶν εἰρημένων μέλων καθήκοντα ὡρίσθησαν ἐν ἰδιαιτέρῳ κανονισμῷ.

Ἄρθρ. 4. Ἐπειδὴ οἱ ἐν ταῖς κώμαις καὶ χωρίοις ὑπηρετοῦντες *μουχτάραι* ἐκλέγονται, ὡς γνωστὸν, μεταξὺ τῶν ἐνδεῶν τοῦ λαοῦ, οἱ δὲ πρόκριτοι καὶ τίμιοι δὲν ἀναδέχονται τὰ καθήκοντα ταῦτα, ἵνα ἐκτελῶνται πάντοτε ἀκριβῶς καὶ πρεπόντως αἱ βελτιώσεις καὶ μεταρρυθμίσεις, δι' ὃ ἀπαιτεῖται ὑπὲρ πᾶν ἄλλο ἵνα οἱ ὑπάλληλοι οὗτοι ὦσιν ἀξιόχρεοι παρά τε τῷ Κράτει καὶ τῷ λαῷ, τὸ πρῶτον καθῆκον τῶν καταγραφέων ἐστὶν ἡ ἄμεσος ἀντικατάστασις τῶν *μουχτάριδων* δι' ἄλλων τιμίων καὶ ἀξιοχρέων πολιτῶν.

Ἄρθρ. 5. Ἡ τῶν *μουχτάριδων* ἐκλογὴ ἐν μὲν ταῖς νομαρχίαις γίνεται διὰ τοῦ διοικητοῦ, τοῦ οἰκονομικοῦ ἐπιστάτου, τοῦ *μουφτῆ*, τοῦ δικαστοῦ, καὶ ἑνὸς ἢ δύο ἐκ τῶν χαιρόντων τὴν ἐμπιστοσύνην τοῦ λαοῦ κληρικῶν· ἐν δὲ τῇ πρωτευούσῃ ἐπαρχίας, διὰ τοῦ *μουτεσσαρίφη* ἢ *καϊμακάμη*, τοῦ οἰκονομικοῦ ἐπιστάτου, τοῦ *μουφτῆ*, τοῦ *ναήπη* καὶ ἑνὸς ἢ δύο ἐκ τῶν κληρικῶν ἢ τῶν προύχόντων τῶν κατοίκων, κεκτημένων τὰ εἰρημένα προσόντα· ἐν δήμῳ δὲ (καζᾶ), διὰ τοῦ *μουδίρη*, τοῦ *μουφτῆ* καὶ ἑνὸς ἢ δύο ἐκ τῶν ἐντίμων πολιτῶν.

Ἄρθρ. 6. Τὸ δεύτερον τῶν ὑπαλλήλων καθῆκον μετὰ τὴν ἐκλογὴν τῶν μουχτάριδων εἶναι, ἀφ' οὗ ἀριθμήσωσι πρῶτον τὰς οἰκίας καὶ λοιπὰ κτίρια καὶ καταγράψωσιν αὐτὰ εἰς βιβλίον, νὰ καταστρώσωσιν ἐν σχεδίῳ τὸ βιβλίον τῶν ἀριθμῶν τῆς πρὸς ἀπογραφὴν πόλεως, ἢ κωμοπόλεως, ἢ χωρίου, χωρὶς ν' ἀλλάσσωσι τὰ πρότερα ὀνόματα τῶν συνοικιῶν καὶ τῶν ὁδῶν, νὰ γράψωσι δὲ προσωρινῶς ἐπὶ τῶν τοίχων τοὺς ἀριθμοὺς καὶ τὰ ὀνόματα τῶν ὁδῶν, ἀφ' οὗ δὲ βεβαιωθῶσιν ἐπὶ τῆς ἀκριβείας τῆς σχεδιογραφήσεώς των, συμφώνως πρὸς αὐτὴν κατασκευάζοντες τὰς πλάκας, νὰ τὰς προσαρτῶσιν ὅπου δεῖ.

Ἄρθρ. 7. Ἀφ' οὗ προσαρτηθῶσιν οἱ πίνακες οὗτοι, ἐπέρχεται ἡ ἔναρξις τῆς ἀπογραφῆς τῶν κτημάτων καὶ τοῦ πληθυσμοῦ. Ἀλλ' ἐπειδὴ εἶναι γνωστὸν ὅτι ἕνεκα τοῦ ἀνεπαρκοῦς τῶν μέχρι τοῦδε ἐν τῇ ἀπογραφῇ παραδεδεγμένων διατάξεων, οἱ προύχοντες καὶ πρόκριτοι τοῦ λαοῦ, ὅπως τὰ μὲν τέκνα των ἀπαλλάττωσι τῆς στρατιωτικῆς ὑπηρεσίας, ἀποτίωσι δὲ καὶ φόρον ὀλιγώτερον τῶν ἄλλων, τολμῶσι νὰ κρύπτωσι τὸν πραγματικὸν πληθυσμὸν καὶ τὴν ἀληθῆ κατάστασιν τοῦ τόπου των, ἵνα δὲ μὴ προδοθῶσιν, ἀποσιωπῶσι καὶ τῶν λοιπῶν πολιτῶν τὰ πρόσωπα καὶ τὸν πλοῦτον, πρὸς παρεμπόδισιν τούτου, λαμβάνονται τέσσαρά τινα μέτρα. Πρῶτον, οἱ κρύπτοντες τὸν ἀριθμὸν τῶν προσώπων, οἱοιδήποτε

καὶ ἂν ὦσι, καταδικάζονται εἰς τριετῆ δεσμά. Δεύτερον, ἀφ' οὗ ἀπογραφῶσι πάντες ἐν καιρῷ τῆς ἀπογραφῆς, οἱ μὲν ἄῤῥενες, μεγάλοι τε καὶ μικροὶ, μεταβαίνουσιν αὐτοὶ οἱ ἴδιοι παρὰ τοῖς καταγραφεῦσι καὶ βεβαιοῦσιν οὕτω τὴν ὕπαρξίν των, αἱ δὲ θήλειαι διὰ τῆς περὶ αὐτῶν καταθέσεως τῶν κηδεμόνων ἢ ἀντιπροσώπων των λαμβάνουσιν ἑκάστη ἰδίᾳ προσωπικὸν ἔγγραφον (*νουφοὺς τεζκερεσὶ*) ἐκ τοῦ διπλοτύπου (*κοτζανίου*)· μετὰ δὲ ταῦτα, ἐάν τις ἐν οἱᾳδήποτε δίκῃ θρησκευτικῇ ἢ πολιτικῇ δὲν παρουσιάσῃ τὸ προσωπικὸν τοῦτο ἔγγραφον, δὲν εἰσακούεται· καὶ ἐάν τις μέλλῃ ν' ἀναχωρήσῃ που, πρὶν ἢ δείξῃ τὸ προσωπικόν του ἔγγραφον, δὲν τῷ δίδοται διαβατήριον. Τρίτον, αἱ γεννήσεις καὶ αἱ ἀποβιώσεις, εἰδοποιούμεναι ἐγκαίρως, καταγράφονται εἰς τὸ ἰδιαίτερον αὐτῶν βιβλίον. Τέταρτον, πρὸ τῆς ἐνάρξεως τῆς ἀπογραφῆς, ἡ εἰς τοὺς κρύπτοντας τὰ πρόσωπα ἐπιβληθησομένη τιμωρία κοινοποιεῖται ἐντύπως μετὰ τοῦ δευτέρου καὶ τρίτου μέτρου.

Ἄρθρ. 8. Ἐπὶ τῆς ἀπογραφῆς ἡ περιουσία καὶ τὰ εἰσοδήματα ἑκάστου ἐρωτῶνται πρῶτον παρ' αὐτοῦ τοῦ ἰδίου· ἐὰν δὲ, λαμβανομένου ὑπ' ὄψιν τοῦ ἐπαγγέλματος καὶ τῆς φήμης του, ἡ κατάθεσίς του δὲν ἀποδειχθῇ σύμφωνος πρὸς τὴν ἀλήθειαν, ἐρωτῶνται πρόσωπα τίμια καὶ ἀξιόπιστα, ἔχοντα πληροφορίας περὶ τῆς καταστάσεως αὐτῶν· ἀφ' οὗ δὲ οὕτω ληφθῇ ἀκριβὴς πληροφορία, καταγράφονται ταῦτα εἰς τὸ βιβλίον, σημειουμένων καὶ τῶν παλαιῶν αὐτῶν φόρων εἰς τὴν μερίδα ἑκάστου.

Ἄρθρ. 9. Κατὰ τὴν ἀπογραφὴν τῶν κτημάτων ἐξακριβοῦται πρῶτον ἡ ἀληθὴς ἀξία τῶν οἰκιῶν, χανίων, ἐργαστηρίων καὶ ἄλλων τοιούτων, ἔτι δὲ τῶν τζιφτλικίων καὶ μυλώνων, ἐργοστασίων καὶ λοιπῶν προσοδοφόρων κτημάτων, καὶ τῶν ἀνοικοδομήτων οἰκοπέδων, ἀμπελώνων, κήπων καὶ ἐν γένει γαιῶν, κατὰ τὴν θέσιν αὐτῶν καὶ τὴν τρέχουσαν τιμὴν, συμφώνως πρὸς τοὺς ἐν τῷ 2 ἄρθρῳ ἐκτιθεμένους κανόνας· πρὸς δὲ τούτοις, ἐξετάζονται καὶ ἐξακριβοῦνται τὰ ἐτήσια εἰσοδήματα καὶ προϊόντα ἑκάστου εἴδους κτημάτων καὶ γαιῶν. Ἀφ' οὗ δὲ μετὰ ταῦτα ἐξετασθῇ καὶ ἐπιβεβαιωθῇ τίνα τῶν κτημάτων τούτων εἰσὶ προσοδοφόρα καὶ τίνα μὴ, καὶ τίνες ἐκ τῶν ὑπαρχουσῶν οἰκιῶν κατοικοῦνται ὑπὸ τῶν ἰδιοκτητῶν καὶ τίνες ἐνοικιάζονται, καὶ ποῖον τὸ εἶδος τῆς κτήσεως τῶν ἰδιοκτητῶν, ἂν ἦναι ἰδιοκτησία (*μούλκιον*), ἢ ἐπὶ διπλῷ μισθώματι (*ἰδζαρετέϊν*), ἢ διὰ ταπίου, μελετῶνται τὰ σενέτια καὶ χοδζέτια καὶ καταγράφονται ἐν ἰδιαιτέρῳ βιβλίῳ κατὰ χώραν ἕκαστον μετὰ τῶν γενικῶν καὶ εἰδικῶν αὐτῶν ἀριθμῶν· καὶ αὐταὶ δὲ αἱ μετὰ τὸν χρόνον τῆς ἀπογραφῆς γενόμεναι πωλήσεις καὶ μεταβιβάσεις καταχωρίζονται εἰς τὴν θέσιν τῶν παρατηρήσεων καὶ εἰς τὸ βιβλίον τῶν συμβαινόντων (*βουκουὰτ τεφτερί*).

Ἄρθρ. 10. Ἵνα πρὸς τούτοις γίνηται γνωστὸς καὶ ὁ ἀριθμὸς καὶ τὸ εἶδος τῶν *τζαμίων* καὶ *μεσζιτίων* (1), τῶν δημοσίων κτιρίων καὶ τῶν ὑπαρχόντων σχολείων καὶ τῶν ἰδιαιτέρων ἑκάστης κοινότητος ναῶν, καὶ τῶν τούτοις ὁμοίων δημοσίων οἰκοδομημάτων, θέλει σημειοῦσθαι τούτων ἕκαστον κατὰ τὴν ἀπογραφὴν εἰς βιβλίον ἐν τάξει.

Ἄρθρ. 11. Καὶ τὰ κτήματα δὲ παντὸς εἴδους, τὰ ἀνήκοντα εἰς τὰς ὀθωμανικῆς ὑπηκοότητος συζύγους ἢ ἄλλους συγγενεῖς ἀνδρῶν, ὑπηκόων ξένων δυνάμεων, ἀπογράφονται κατὰ τὸν νόμον· καὶ ἐκ τούτων πάλιν (τῶν ξένων ὑπηκόων) ὅσοι, μὴ ἔχοντες κτήματα ἢ οἰκίαν, διατρίβουσι καὶ ἐμπορεύονται κρατοῦντες δι' ἐνοικίου ἐργαστήριον ἢ κατάστημα, καὶ τούτων ἡ κατάστασις, τὸ ἐπάγγελμα, τὰ εἰσοδήματα καὶ τὸ ἐμπόριον ἀπογράφονται ἰδίᾳ.

Ἄρθρ. 12. Ὅταν οἱ καταγραφεῖς ἐξετάζωσι τὰ *σενέτια* τῶν ἑκάστου εἴδους κτημάτων καὶ γαιῶν, τὰ κτηματικὰ *σενέτια*, τῶν ὁποίων δὲν διενηργήθη ἡ μεταβίβασις, τὰ ἀναθέτουσιν εἰς τοὺς τὴν ἐξέτασιν τῶν γαιῶν ἐπιτετραμμένους ὑπαλλήλους, πρὸς ἀνανέωσιν αὐτῶν ἐν τοῖς βακουφίοις ἢ ἐν τοῖς δικαστηρίοις. Τῶν δὲ ἰδιοκτητῶν, τῶν ἀληθῶς μὴ δυναμένων νὰ πληρώνωσι δικαιώματα μεταβιβάσεως, οἱ δικασταὶ ἢ ὁ ἔφορος τῶν *μουαδζδζελὰτ* γράφουσι καὶ ἀλλάσσουσι τὰ σενέτια δωρεάν, λαμβανομένης μόνον τῆς ἀξίας τοῦ χαρτοσήμου· ἐν δὲ τοῖς γραφησομένοις χοδζετίοις καὶ σενετίοις περιγράφονται καὶ σημειοῦνται ἡ ὁδὸς καὶ ἡ συνοικία μετὰ τῶν ὀνομάτων αὐτῶν, τὸ σχῆμα, τὸ μέτρον καὶ ὁ ἀριθμὸς τῆς οἰκίας καὶ οἱ ἐν τοῖς σενετίοις τῶν γαιῶν καὶ τοῖς βιβλίοις τῶν κτημάτων γεγραμμένοι δημόσιοι ἀριθμοί, σχήματα, μέτρα καὶ ὅρια.

ΜΕΡΟΣ Γ'.

Ἐπειδὴ εἶναι σπουδαιότατον ἵνα ἡ διανομὴ καὶ εἴσπραξις τοῦ φόρου, ὅστις θέλει ὁρισθῇ διὰ τῆς ἀπογραφῆς τοῦ πληθυσμοῦ, τῶν κτημάτων καὶ τῶν εἰσοδημάτων, κανονισθῶσι προσηκόντως, ὅπως προσγίνηται εἰς μὲν τὸν λαὸν ἀσφάλεια, εἰς δὲ τὸ ταμεῖον τῆς κυβερνήσεως ὠφέλεια καὶ εὐκολία, τὰ περὶ τούτων γενήσονται ὡς ἑξῆς·

Ἄρθρ. 1. Πρὸς διανομὴν, εἴσπραξιν, κανονισμὸν καὶ ἐλάττωσιν τοῦ φόρου, σχηματίζεται συμβούλιον, ὑπὸ τὴν ἐποπτείαν τοῦ νομάρχου καὶ τὴν προεδρείαν τοῦ ἐπὶ τῶν οἰκονομικῶν ἐπιστάτου μετὰ τοῦ ὑπαλλήλου τοῦ ἐπὶ τῆς ἀπογραφῆς τοῦ πληθυσμοῦ καὶ τοῦ ἐπὶ τῶν *μουαδζδζελὰτ* ἐφόρου, ἀπαρτιζόμενον ἔτι ἐξ ἓξ ἀνδρῶν ἐκ τῶν παρὰ τῇ ἀρχῇ καὶ τῷ λαῷ ἀμέμπτως ἐντίμων ὑπηκόων, τριῶν Μωαμεθανῶν καὶ τριῶν μὴ Μωα-

(1) *Τζαμία* μὲν λέγονται οἱ τακτικοὶ ἱεροὶ ναοὶ τῶν Μουσουλμάνων, *μεσζίτια* δὲ τὰ οἱονεὶ παρεκκλήσια, κείμενα παρὰ τάφοις ἁγίων ἀνδρῶν κλπ.

μεθανῶν, ἐπιτρεπομένης κατὰ τὴν χρείαν τῆς εἰς τὴν συζήτησιν προσαγωγῆς καὶ ἄλλων ἀναγκαίων γινομένων προσώπων. Τὰ ἐκ Μωαμεθανῶν, καὶ μὴ Μωαμεθανῶν, ὡς ἀνωτέρω, διορισθησόμενα ἓξ μέλη ἐκλέγονται ὑπὸ τοῦ διοικητοῦ, τοῦ οἰκονομικοῦ ἐλεγκτοῦ (*μουχασεπεδζῆ*), τοῦ δικαστοῦ καὶ τοῦ *μουφτῆ*· συντάσσεται δὲ πρακτικὸν (*μαζπατᾶς*) τῆς ἐκλογῆς αὐτῶν, ὅπερ σφραγιζόμενον ὑπ' αὐτῶν ἀπευθύνεται εἰς τὴν Ὑψηλὴν Πύλην, καὶ κατὰ τὴν ἐπὶ τούτῳ ἐκδοθησομένην αὐτοκρατορικὴν διαταγὴν ἐκτελοῦνται τὰ δέοντα. Ἐκ τῶν οὕτως ἐκλεγομένων μελῶν, ἀπολυομένου κατ' ἔτος τοῦ ἑνὸς τρίτου, ἐκλέγονται καὶ διορίζονται ἀντ' αὐτῶν ἄλλα κατὰ τὸν εἰρημένον τρόπον.

Ἄρθρ. 2. Ἡ εἰρημένη ἐπιτροπὴ, συμφώνως πρὸς τὸν ὑπολογισμὸν, τὸν ἐξαχθησόμενον ἐκ τοῦ βιβλίου τῶν κτημάτων καὶ τῶν δικαιωμάτων ἀδείας (*ρουχσατιὲ*) πρὸς ἐξάσκησιν τῶν ἐπαγγελμάτων, ἐκδίδουσα ἀποδείξεις ἐντύπους παραλαβῆς, ἀνανεουμένας κατὰ πᾶσαν τριετίαν, καὶ σημειοῦσα ἐν αὐταῖς τὰ ὀφειλόμενα ποσὰ τῶν φόρων, παραδίδει τὰς μὲν τοῦ ἐπὶ τῶν κτημάτων φόρου εἰς τοὺς *μουχτάριδες*, τὰς δὲ περὶ ἐπαγγελμάτων (*ρουχσατιὲ*) εἰς τοὺς *κεχαγιάδες* τῶν συντεχνιῶν. Οὗτοι, συμφώνως πρὸς τὸν διδόμενον ὑπολογισμὸν ἐπὶ παρουσίᾳ τῶν δημογερόντων καὶ προκρίτων τοῦ μέρους, σημειοῦσιν ἐν ταῖς ἀποδείξεσι ταύταις τὰ ὀνόματα καὶ τὰ ποσὰ, ἐφ' ὅσον δὲ εἰσπράττουσιν οἱ μουχτάριδες καὶ οἱ κεχαγιάδες καθ' ὡρισμένας δόσεις τὸν φόρον καὶ τὸ δικαίωμα *ρουχσατιὲ*, σημειοῦσι τὴν εἴσπραξιν ἐν μὲν τῷ σενετίῳ τοῦ φόρου εἰς τὴν θέσιν τῶν ἀποτίσεων (*τεσλιμὰτ*), ἐν δὲ τοῖς ἐγγράφοις ἀδείας, ὄπισθεν αὐτῶν· ἀφ' οὗ δὲ συντελεσθῇ ἡ εἴσπραξις, ἅμα τῇ τελευταίᾳ δόσει, ὑποδίδουσι τὰ εἰρημένα σενέτια εἰς τὸ ταμεῖον· οἱ δὲ οἰκονομικοὶ ἐπιστάται, ἀφ' οὗ παραβάλωσι τὰς ἀποδείξεις πρὸς τὸ βιβλίον καὶ τὸ διπλότυπον, σφραγίζουσι τὸ διωρισμένον μέρος καὶ τὰ ὄπισθεν τῶν εἰρημένων σενετίων διὰ τῆς ἰδιαιτέρας σφραγῖδος, τῆς σημαινούσης τὴν παραλαβὴν τοῦ πράγματος, ἐπιστρέφουσι δὲ αὐτὰς εἰς τοὺς ἁρμοδίους μουχτάριδες καὶ κεχαγιάδες, ἵνα διανεμηθῶσι δι' αὐτῶν εἰς οὓς ἀνήκουσιν.

Ἄρθρ. 3. Ἵνα δὲ καὶ ὁ στρατιωτικὸς φόρος εἰσπράττηται συμφώνως πρὸς τὸν ὑπολογισμὸν, τὸν ἐξαγόμενον ἐτησίως ἐκ τοῦ βιβλίου τοῦ πληθυσμοῦ κατὰ τὸν ὡρισμένον καὶ ἀρχαῖον νόμον, ἐξάγονται τὰ σενέτια αὐτοῦ ἐκ τοῦ διπλοτύπου, καὶ παραδίδονται εἰς τοὺς προκρίτους τοῦ ἔθνους· ἡ δ' ἐκτέλεσις γίνεται, κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ 2 ἄρθρου.

Ἄρθρ. 4. Τὰ σενέτια τῶν εἰρημένων φόρων παραδίδονται πρὸς εἴσπραξιν, ἀρχομένου τοῦ μηνὸς μαρτίου· ἐκτελουμένης δὲ πάσης τῆς ἐπ' αὐτῶν ἐργασίας τὸ πολὺ μέχρι τέλους τοῦ εἰρημένου μηνὸς, ἄρχεται ἡ εἴσπραξις, ἐν τῷ τέλει δὲ ταύτης, διενεργοῦνται αἱ ἀναγκαῖαι διατάξεις κατὰ τὰ ἐν τῷ 3 ἄρθρῳ ὁριζόμενα.

Ἄρθρ. 5. Ἀφ' οὗ τὰ ἐν αὐτῇ τῇ πόλει καὶ τὰ ἐν τῇ περιφερείᾳ αὐτῆς ἐπισκευαζόμενα ἢ ἀνεγειρόμενα οἰκοδομήματα καὶ κτήματα ἐπιθεωρηθῶσιν ὑπὸ τῆς εἰρημένης ἐπιτροπῆς καὶ σημειωθῇ κατ' ἐκτίμησιν ἡ ἀξία τῆς οἰκοδομῆς αὐτῶν, ἐκ μὲν τοῦ συνόλου τῆς ὁρισθείσης αὐτῶν ἐκτιμήσεως λαμβάνονται τέσσαρα ἐπὶ χιλίοις, ἐκ δὲ τῶν εἰσοδημάτων, τέσσαρα τοῖς ἑκατόν, καὶ ἐκ τῶν εἰσοδημάτων τοῦ ἐπαγγέλματος τρία τοῖς ἑκατόν· μόνον δὲ δι' ἓν ἔτος ἀπέναντι τῶν ἐξόδων τῆς ἀπογραφῆς ἐκ μὲν τοῦ συνόλου τῆς τῶν κτημάτων ἀξίας καὶ ἐκ τῶν εἰσοδημάτων, ἓν ἐπὶ χιλίοις, ἐκ δὲ τῶν συντεχνιακῶν ἐπωφελημάτων, ἥμισυ τοῖς ἑκατόν. Τὸ παραχθησόμενον περίσσευμα φόρου παραδίδοται εἰς τὸ ταμεῖον πρὸς ἐξίσωσιν τοῦ ἐκ τῶν καταγεγραμμένων παλαιῶν κτημάτων ἐλλείμματος, ὧν ἡ ἀξία θὰ ἐλαττωθῇ τυχὸν ὑπὸ πυρκαϊᾶς ἢ ἐρειπώσεως. Ἐὰν δὲ, γενομένης πυρκαϊᾶς μεγάλης, ἢ σεισμοῦ, ἢ ἄλλων δυστυχημάτων, προκύψῃ ἔλλειμμα εἰς τὸν φόρον, τὸν τεταγμένον ἐπὶ τῶν ἀπογεγραμμένων κτημάτων, δὲν ἐπαρκέσῃ δὲ πρὸς ἐξίσωσιν αὐτοῦ τὸ ἀνωτέρω σημειωθὲν ἐκ τῶν νέων οἰκοδομῶν περίσσευμα, ἐπειδὴ τότε δὲν θὰ ἦναι δυνατὸν ὥστε τὸ ἔλλειμμα νὰ προστεθῇ εἰς τὸ ἓν ἐπὶ χιλίοις δικαίωμα τῶν ἐπιλοίπων κτημάτων καὶ νὰ εἰσπραχθῇ, οἱ ἰδιοκτῆται τῶν ἐμπρησθέντων καὶ ἐρειπωθέντων κτημάτων καὶ οἰκοδομῶν ἀπαλλάσσονται τῆς πληρωμῆς τοῦ χιλιοστοῦ, κατὰ τὴν σημειωμένην παλαιὰν ἀξίαν, τῆς δὲ τῶν οἰκοπέδων ἀξίας ὁριζομένης δικαίως ἐν τῇ πρωτευούσῃ διὰ τῆς ἐπιτροπῆς ταύτης, εἰς ὅσα γρόσια συμποσωθῇ τὸ σύνολον τοῦ δικαιώματος τοῦ ἑνὸς τοῖς χιλίοις, κατ' αὐτὸ μόνον τὸ μέτρον ἀποτίουσι ταῦτα οἱ ἰδιοκτῆται· ἡ δὲ τοῦ εἰρημένου φόρου παράλειψις καὶ ἀφαίρεσις, μέχρις οὗ συμπληρωθῇ διὰ τῶν γενησομένων οἰκοδομῶν καὶ προσθηκῶν, ἀναφέρεται καὶ ἀνατίθεται εἰς τὴν αὐτοκρατορικὴν δικαιοσύνην.

Ἄρθρ. 6. Ἐπειδὴ ἡ διεύθυνσις τοῦ ἐπὶ τῶν οἰκοδομῶν φόρου δέον νὰ ἐκτελῆται ὑπὸ τῆς ἐπιτροπῆς ταύτης, διὰ τοῦτο ὅταν πρόκηται νὰ οἰκοδομηθῇ κτίριόν τι ἐν τῇ πόλει, τῇ οὔσῃ νομαρχικῇ πρωτευούσῃ, τότε, ἀφ' οὗ πρῶτον εἰδοποιηθείσης τῆς ῥηθείσης ἐπιτροπῆς σημειωθῇ τοῦτο εἰς τὸ βιβλίον τῶν οἰκοδομιῶν καὶ ληφθῇ μὲν ἀκέραιον τὸ ἐπὶ τούτῳ δικαίωμα, δοθῇ δὲ τὸ ἔγγραφον ἀδείας, γίνεται καὶ ἐν τῇ ἀποπερατώσει τῆς οἰκοδομῆς μετὰ εἰδοποίησιν ἐκτίμησις ὑπὸ τῆς ἐπιτροπῆς τῆς ἀξίας τοῦ οἰκοδομήματος· κατὰ δὲ τὴν ὁρισθεῖσαν τιμὴν τάσσεται καὶ διανέμεται ὁ προσήκων φόρος. Ἐὰν δὲ οἰκοδομηθῇ τι οἰκοδόμημα ἐν ἀγνοίᾳ τῆς ἐπιτροπῆς, ἔστω καὶ ἂν ἐκτίσθη συμφώνως τῷ Κανονισμῷ τῶν οἰκοδομῶν, ὡς ἀνεγηγερμένον ἄνευ ἀδείας καὶ ἄνευ σεβασμοῦ πρὸς τὰς παραδεδεγμένας νεωτέρας διατάξεις, ὁ μὲν οἰκοδομήσας αὐτὸ ξυλουργὸς ἢ τέκτων ὑποβάλλεται εἰς τρίμηνον κάθειρξιν, ὁ δὲ ἰδιοκτήτης ἀποτίει πρόστιμον χρηματικὸν (*δζεζάϊ-νακτιὲ*), ἴσον πρὸς τὸν διετῆ φόρον

τοῦ οἰκοδομήματος ὅπερ ἔκτισεν· ἐὰν δὲ τὸ οἰκοδόμημα ἐκεῖνο εὑρεθῇ ᾠκοδομημένον οὐ μόνον ἄνευ ἀδείας, ἀλλὰ καὶ κατὰ παράβασιν τῶν περὶ κτιρίων καὶ οἰκοδομῶν νόμων, κατεδαφίζεται ὑπὸ τῆς ἀρχῆς, ὁ δὲ οἰκοδομήσας τέκτων φυλακίζεται ἐπὶ ἓξ μῆνας. Ὁ νόμος οὗτος ἐφαρμόζεται ἀπαραλλάκτως ἐν ταῖς ἐπαρχιακαῖς πρωτευούσαις καὶ ἐν ταῖς πρωτευούσαις τῶν δήμων, τῆς δὲ τηρήσεως καὶ προφυλάξεως τῶν διατάξεων αὐτοῦ ἀπὸ πάσης παραβιάσεως ἐπιμελούμενοι ὁ *καϊμακάμης*, ὁ μουδίρης καὶ τὰ συμβούλια, κατὰ τὸ 2 ἄρθρον τοῦ πέμπτου μέρους, γνωστοποιοῦσι τὰ συμβαίνοντα ἄνευ ἀναβολῆς εἰς τὴν ἐπὶ τῆς διευθύνσεως τῶν οἰκοδομῶν ἐπιτροπήν.

Ἄρθρ. 7. Ἐκ τοῦ χρηματικοῦ ποσοῦ, τὸ ὁποῖον μετὰ τὴν ἀπογραφὴν θέλει ὁρισθῇ διὰ τὰς δημοτικὰς ἀνάγκας, ὁσάκις ἀναφανῇ ἀνάγκη κοινωφελοῦς τινος ἔργου, εἰδοποιεῖται τὸ νομαρχιακὸν συμβούλιον ὑπὸ τῆς ἐπιτροπῆς διὰ πρακτικοῦ (*μαζπατᾶ*) καὶ ἐνεργοῦνται τὰ χρειώδη συμφώνως πρὸς τὴν ἄδειαν τὴν ἐκδοθησομένην ὑπὸ τῆς Α. Υ. τοῦ Μεγάλου Βεζύρου διὰ γενησομένης πρὸς αὐτὸν αἰτήσεως. Περὶ δὲ τῆς ἀδυναμίας τῶν πτωχῶν καὶ τῶν χηρῶν, τῶν μὴ δυναμένων ν' ἀποτίωσι φόρον, δίδοται ἐπιτοπίως ἐνσφράγιστος μαρτυρία ὑπὸ τῶν δημογερόντων καὶ προύχόντων τῆς συνοικίας καὶ τῶν σφραγιδοφυλάκων (*μουχτάριδων*), καὶ ἀφοῦ ἀναγνωρισθῇ ἡ ἀνέχεια αὐτῶν καὶ ὑπὸ τῶν ὑπαλλήλων τῆς ἀπογραφῆς δι' ἐπιθεωρήσεως τοῦ βιβλίου τοῦ πληθυσμοῦ, ὁ τῶν τοιούτων φόρος δίδυται ἐκ τοῦ ταμείου ἀπὸ τῶν ἐπὶ τούτῳ ταχθησομένων εἰδικῶν ποσοτήτων.

Ἄρθρ. 8. Ἐπειδὴ ἐκ τῆς κατὰ τὰς ῥηθείσας διατάξεις εἰσπράξεως τοῦ φόρου θέλει ἐπέλθει φυσικῶς ἐλάφρυνσις εἰς τὴν ὑπηρεσίαν τοῦ οἰκονομικοῦ γραφείου, διορισθήσεται εἰς τὴν ἀκολουθίαν τῆς ἐπὶ τῶν φόρων ἐπιτροπῆς εἷς ἔμμισθος ὑπάλληλος ἐκ τῶν ἐγκεκριμένων γραμματέων καὶ παρ' αὐτῷ πρὸς καθαρὰν ἀντιγραφὴν εἷς γραφεύς.

Ἄρθρ. 9. Τὰ ἰδιαίτερα βιβλία, ἐν οἷς θέλει ἀπογραφῇ ὁ πληθυσμός, ἀφοῦ καταστρωθῶσι ὑπὸ τῶν καταγραφέων, δίδονται εἰς τὸν ἐπὶ τοῦ πληθυσμοῦ ὑπάλληλον τῆς νομαρχίας· καὶ τοῦ λοιποῦ ἐκτελεῖται ἡ σημείωσις τῶν περὶ τὸν πληθυσμὸν συμβαινόντων ὑπὸ τοῦ ἐπὶ τούτῳ ὑπαλλήλου (*μουκαγίδη*) συμφώνως πρὸς τοὺς θεμελιώδεις νόμους.

Ἄρθρ. 10. Δὲν λαμβάνεται παρὰ τῶν κατοίκων οὐδὲ ἓν λεπτὸν πλέον τῶν εἰδικῶς ὡρισμένων, λόγῳ ἐξόδων ἢ ἄλλου τινός.

Ἄρθρ. 11. Οἱ ἐπὶ τῆς ἀπογραφῆς ὑπάλληλοι ἐπιστατοῦσι μέχρι τέλους εἴς τε τὴν ἐκτέλεσιν καὶ τὴν πορείαν τῶν ἐργασιῶν τῶν παρουσῶν διατάξεων.

ΜΕΡΟΣ Δ'.

Ἄρθρ. 1. Ἀνὰ ἓξ χωρίων ἀποτελούντων ἓν τμῆμα, ἕκαστον χωρίον συνφ-

δὰ πρὸς τὰς διατάξεις τὰς δηλωθησομένας ἐν τῷ περὶ ἐκλογῆς κανονισμῷ θέλει ἐκλέγει ἓν μέλος· τῶν δὲ ἐκλεχθέντων ἓξ μελῶν ἓν μὲν ἔσται πρόεδρος, τὰ δὲ λοιπὰ ἔσονται μέλη.

Ἄρθρ. 2. Οὗτοι τὸ μὲν θέρος ἅπαξ τῆς ἑβδομάδος, τὸν δὲ χειμῶνα ἅπαξ τῶν δύο ἑβδομάδων συνέρχονται κατὰ διαδοχὴν εἰς ἓν ἐκ τῶν ἓξ χωρίων. Ἐὰν δὲ ἐν τοῖς χωρίοις τούτοις ὑπάρχωσι καὶ συντεχνίαι, ἀποφασίζουσι περὶ τῆς ἑκάστῳ κατὰ τὴν αὐτοῦ δύναμιν διανομῆς τῶν ἐπὶ τοῦ ἐπαγγέλματος φόρων. Τὰ δὲ τοῦ πληθυσμοῦ καὶ τὰς ἐν τοῖς κτήμασι γενησομένας πωλήσεις καὶ μεταβιβάσεις καὶ τὰς ἀνεγερθησομένας ἐστεγασμένας οἰκοδομὰς (καίτοι εἶναι δῆλον ὅτι ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει θέλει λαμβάνεσθαι πληροφορία περὶ τῶν οἰκοδομηθησομένων κτιρίων, ἐπειδὴ κατὰ τὸν νόμον δὲν δύνανται νὰ κτισθῶσιν ἄνευ ἀδείας τοῦ δημοτικοῦ συμβουλίου,) ἐὰν τυχὸν οἰκοδομηθῇ τι ἄνευ ἀδείας, τὰ περὶ τοιούτων οἰκοδομημάτων καὶ τῶν ἐρειπωθέντων ἢ ἐμπρησθέντων οἰκημάτων, καὶ τὰς γεννήσεις καὶ ἀποβιώσεις, καὶ τὰς ἀλλαγὰς διαμονῆς γνωστοποιοῦσιν εἰς τὸ δημοτικὸν συμβούλιον.

ΜΕΡΟΣ Ε'.

Περὶ τοῦ τρόπου τῆς διεξαγωγῆς τῶν ἐργασιῶν τῆς ἀπογραφῆς ἐν τοῖς δήμοις.

Ἄρθρ. 1. Ἐκ τῶν ἐκθέσεων, ἃς θέλουσι κάμει τὰ δημοτικὰ τμήματα ὅσαι ἀφορῶσι τὸν πληθυσμὸν σημειοῦνται ἐν τῷ ἡμερολογίῳ τῷ ἐσχηματισμένῳ κατὰ τὰς νέας διατάξεις καὶ εὑρισκομένῳ ἐν ταῖς χερσὶ τοῦ καταγραφέως τοῦ πληθυσμοῦ· μετὰ δὲ ταῦτα ἅπαξ κατὰ τριμηνίαν πίναξ τῶν περὶ τὸν πληθυσμὸν γεγονότων, καταγραφόμενος εἰς τὴν ἰδιαιτέραν θέσιν τοῦ ἐντύπου πίνακος, τοῦ περιέχοντος τὸν αὔξοντα ἀριθμὸν ἑκάστης μερίδος, ἀφοῦ ἐπικυρωθῇ καὶ σφραγισθῇ ὑπὸ τοῦ δημοτικοῦ συμβουλίου, ἀποστέλλεται εἰς τὸ ἐπαρχιακὸν συμβούλιον, ἵνα δοθῇ εἰς τὸν ἐπὶ τοῦ πληθυσμοῦ γραμματέα. Αἱ δὲ ἀφορῶσαι τὰ κτήματα, ἀφοῦ σημειωθῶσιν εἰς τὸ ἡμερολόγιον ὅπερ κρατεῖ ὁ γραμματεὺς τοῦ συμβουλίου, αἱ ἐν αὐταῖς ἀναφερόμεναι μεταβολαὶ εἰς τὰς οἰκοδομὰς, ἢ αἱ πωλήσεις καὶ μεταβιβάσεις, καταγράφονται εἰς ἰδιαίτερον πίνακα μετὰ τοῦ αὔξοντος ἀριθμοῦ καὶ ἀποστέλλονται ἅπαξ τοῦ ἔτους εἰς τὸ ἐπαρχιακὸν συμβούλιον, ἵνα δοθῶσιν εἰς τὸν ἐν τῇ ἐπαρχίᾳ ἐπὶ τῶν κτημάτων γραμματέα. Τὰς περὶ τοῦ φόρου τῶν ἐπαγγελμάτων ἐκθέσεις ἀφοῦ σημειώσῃ ὁ τοῦ δήμου γραμματεὺς εἰς τὸ ἡμερολόγιόν του, ἀποστέλλει κατὰ τὴν ἀρχὴν ἑκάστου ἔτους εἰς τὸ οἰκονομικὸν γραφεῖον τῆς ἐπαρχίας περιληπτικῶς, ἐν πίνακι, δηλοῦντι ἄνευ ὀνόματος τὰς γενομένας αὐξήσεις καὶ μειώσεις εἰς τὸν φόρον τοῦτον.

Περὶ τοῦ τρόπου τῆς διεξαγωγῆς τῶν ἐργασιῶν τῆς ἀπογραφῆς ἐν ταῖς ἐπαρχίαις.

Ἄρθρ. 2. Ἐκ τῶν τριῶν εἰδῶν ἐκθέσεων, ἃς κατὰ τὸν ἐν τῷ προηγουμένῳ ἄρθρῳ τρόπον θέλουσιν ὑποβάλλει ἐν ὡρισμέναις ἐποχαῖς οἱ ὑπάλληλοι τῶν δήμων εἰς τὰς ἐπαρχίας, ὁ ἐπὶ τοῦ πληθυσμοῦ γραμματεὺς ἀφοῦ σημειώσῃ εἰς τὸ ἡμερολόγιόν του τὰς τὸν πληθυσμὸν ἀφορώσας, ἀποστέλλει πίνακα εἰς τὴν κεντρικὴν διεύθυνσιν· τὰς δὲ τοὺς φόρους τῶν κτημάτων καὶ τῶν εἰσοδημάτων, ἀφοῦ τὸ τῶν οἰκονομικῶν γραφεῖον σημειώσῃ ἑκάστην αὐτῶν ἰδιαιτέρως εἰς τὰ ἐπὶ τούτῳ βιβλία, ἀποστέλλει ἐπίσης εἰς τὴν ἐπιτροπὴν, ἥτις ἑδρεύει εἰς τὴν πρωτεύουσαν τῆς Νομαρχίας.

Περὶ τοῦ τρόπου τῆς διεξαγωγῆς τῶν ἐργασιῶν τῆς ἀπογραφῆς ἐν ταῖς πρωτευούσαις τῶν Νομαρχιῶν.

Ἄρθρ. 3. Οἱ ἐκ τῶν ἐπαρχιῶν ἐρχόμενοι πίνακες τῶν τριῶν ὡς ἄνω κατηγοριῶν σημειοῦνται κατὰ τὴν ἡμέραν τῆς ἀφίξεώς των ἄνευ ἀναβολῆς εἰς τὰ ἰδιαίτερα ἡμερολόγιά των καὶ καταχωρίζονται εἰς τὸ καθολικὸν βιβλίον· καὶ οἱ μὲν τὰ κτήματα καὶ τὸν πληθυσμὸν ἀφορῶντες καταχωρίζονται κατ' ὄνομα εἰς τὴν ἑαυτῶν θέσιν μετὰ τῶν γενικῶν καὶ εἰδικῶν αὐτῶν ἀριθμῶν, οἱ δὲ τὰ εἰσοδήματα ἀφορῶντες δὲν καταχωρίζονται κατ' ὄνομα, ἀλλ' ἑκάστου δήμου τὰ εἰσοδήματα σημειωθέντα ἐν συνόλῳ παραβάλλονται πρὸς τὸ καθολικὸν βιβλίον. Ἐὰν δὲ ἐν ταῖς ἐκθέσεσι ταύταις ἡ μείωσις καὶ ἡ αὔξησις τῶν φόρων φανῶσιν ὑπερβολικαὶ, πρὸς ἐξακρίβωσιν τῶν αἰτίων ἐνεργουμένης τῆς ἀπαιτουμένης ἐξετάσεως καὶ ἐρεύνης, ἂν ἀποδειχθῇ ὅτι ἢ ἕνεκα παραβλέψεως κατὰ τὴν εἴσπραξιν τῶν φόρων προέκυψε ζημία εἰς τὸ ταμεῖον τοῦ Κράτους, ἢ ἕνεκα ἐπιδείξεως πλειόνων εἰσοδημάτων κατεδυναστεύθησαν οἱ κάτοικοι, διενεργοῦνται τὰ χρειώδη πρὸς ἐπανόρθωσιν τῆς γενομένης καταχρήσεως, οἱ δὲ δικασθέντες ἀνακοινοῦνται εἰς τὴν Κεντρικὴν κυβέρνησιν.

Ἄρθρ. 4. Ἐπειδὴ ἕνεκα περιστάσεων εἶναι ἀναγκαία ἡ αὔξησις ἢ ἡ ἐλάττωσις τοῦ φόρου, ἡ ἐν ταῖς διατάξεσι τῆς ἐπὶ τῆς διευθύνσεως ἐπιτροπῆς δηλουμένη μεταῤῥύθμισις τοῦ φόρου καταγράφεται ἄνευ ἀναβολῆς εἰς τὰ διπλότυπα (*κοτζάνια*) καὶ ἐν τῷ ἐπιόντι ἔτει εἰσπράττονται οἱ φόροι συμφώνως τῇ μεταῤῥυθμίσει.

Ἄρθρ. 5. Ἵνα κρατῆται ὁ λογαριασμὸς τῶν ἐκ τῆς κεντρικῆς διευθύνσεως εἰς τὰς ὑποδιευθύνσεις διανεμομένων διπλοτύπων (*κοτζανίων*) καὶ πινάκων, καὶ ἵνα μὴ, τυπουμένων ὑπὲρ τὴν ὑπάρχουσαν χρείαν, συμβαίνῃ σπατάλη, προσωρινῶς θέλει διορισθῆ εἷς βιβλιοφύλαξ (*γρουζγαμτζε-*

ὑζῆς) τῆς ἐπιτροπῆς· ὅπως δὲ παραβάλλωνται αἱ ἐκθέσεις πρὸς τὰ βιβλία καὶ ὁ πληθυσμὸς καὶ αἱ οἰκοδομαὶ καὶ μεταβιβάσεις τῶν κτημάτων, καὶ σημειοῦνται αἱ ἐκ νέου διδόμεναι ἀποδείξεις (*τεζκερὲ*) συμφώνως πρὸς τὰς ἐν τῷ Καθολικῷ βιβλίῳ σημειώσεις καὶ τὰ τῶν κτηματιῶν ὀνόματα, θέλει διορισθῆ ἕτερος γραφεὺς, ἔχων καθήκοντα τοῦ παραβάλλειν.

ΜΕΡΟΣ ΣΤ'.

Περὶ τῆς τῶν δικ.λοτύπων (κοτσαρίων) διευθύνσεως.

Ἄρθρ. 1. Ἡ κεντρικὴ ἐπιτροπὴ διατάττει τὴν ἐν τῷ λιθογραφείῳ ἐκτύπωσιν τοῦ ἀναγκαιοῦντος ποσοῦ τεζκερέδων φόρου κτημάτων καὶ εἰσοδημάτων καθὼς καὶ ὅσων θέλουσι δοθῆ εἰς ἕνα ἕκαστον (*κουφοὺς τεζκερεσὶ*) κατὰ τὸ βιβλίον, ὃ μέλλει νὰ δώσῃ ὁ βιβλιοφύλαξ (*ρουζναμτζεδζῆς*), συμφώνως πρὸς τὸ καθολικὸν βιβλίον τῶν ἀπογραφῶν, καὶ διενεργεῖ τὴν εἰς ἕκαστον χωρίον κεχωρισμένως διανομὴν αὐτῶν τὸ πρῶτον διὰ τῶν καταγραφέων· ἐπειδὴ δὲ τὸ *κουφοὺς τεζκερεσὶ* δίδοται ἅπαξ μόνον, τούτου ἕνεκα διενεργοῦσα (ἡ ἐπιτροπὴ) τὴν ἀπογραφὴν ἐγκαίρως τῶν ὀνομάτων τῶν ὕστερον γεννηθέντων καὶ μετοικησάντων μετὰ τῶν εἰδικῶν καὶ γενικῶν ἀριθμῶν τῶν ἐπωνυμιῶν καὶ ἄλλων εἰδικῶν σημειώσεων συμφώνως πρὸς τὸ βιβλίον τῶν ἐκθέσεων εἰς ἐντύπους ἀποδείξεις, πέμπει αὐτὰς κατ' εὐθεῖαν εἰς τοὺς δήμους, ὅπως δοθῶσιν εἰς οὓς ἀνήκουσιν· οἱ δὲ *μουδίραι* παραδίδουσιν αὐτὰς εἰς τοὺς σφραγιδοφύλακας (*μουχτάριδες*) τῶν χωρίων, ἵνα ἐγχειρίσωσιν αὐτὰς ἐπίσης εἰς οὓς ἀνήκουσιν· ἐν δὲ τῷ Κεντρικῷ δήμῳ, ἡ διανομὴ αὐτῶν ἐνεργεῖται ὑπὸ τῆς ἐπιτροπῆς διὰ τῶν σφραγιδοφυλάκων.

Ἄρθρ. 2. Ἡ διευθύνουσα ἐπιτροπὴ πέμπει τοὺς μὲν τεζκερέδες φόρων καὶ εἰσοδημάτων συμφώνως πρὸς τὸ Καθολικὸν βιβλίον εἰς ἑκάστην ἐπαρχίαν ἅπαξ κατὰ τριετίαν ἐν μηνὶ Ἰανουαρίῳ, τοὺς δὲ τεζκερέδες συντεχνιῶν, ἀφ' οὗ κατατεθῶσι χωριστὰ εἰς τὰ σακκία ἑκάστου δήμου καὶ ἐπιγραφῶσιν ἐπὶ τῶν σακκίων τὰ ὀνόματα τῶν δήμων εἰς οὓς ἀνήκουσι, τοὺς πέμπει εἰς τὰς ἐπαρχίας, ὅπου ἅμα φθάσωσιν, πέμπονται ἄνευ ἀναβολῆς εἰς τοὺς δήμους· οἱ δὲ δῆμοι πάλιν λαβόντες τοὺς τεζκερέδες τούτους τοὺς παραδίδουσιν εἰς τοὺς σφραγιδοφύλακας (*μουχτάριδες*) τῶν χωρίων καὶ τῶν συνοικιῶν, ἐκεῖνοι δὲ τοὺς διανέμουσιν εἰς τοὺς κατοίκους. Ὁσάκις δὲ γίνονται φόρου ἀποτίσεις παρὰ τῶν κατοίκων, σημειοῦνται αὗται καθ' ἃ ἐλέχθη ἐν ταῖς θεμελιώδεσι διατάξεσι τῆς διευθυνούσης ἐπιτροπῆς, εἰς τὸ διωρισμένον μέρος τοῦ ἐγγράφου, καὶ σφραγίζεται τὸ ὄπισθεν τοῦ τεζκερὲ καὶ τὸ διωρισμένον μέρος αὐτοῦ διὰ τῆς ἰδιαιτέρας τοῦ δημοτικοῦ ταμείου *σφραγῖδος παρα.λαβῆς* (*μακπούζ μοχρὶ*), καὶ

τότε πάλιν παραδίδονται τὰ ἔγγραφα εἰς τοὺς σφραγιδοφύλακας, πρὸς διανομὴν εἰς τοὺς κατοίκους· ἀφ' οὗ δὲ τοιουτοτρόπως ἐν διαστήματι τριῶν ἐτῶν ἀποσταλῶσι καὶ ἀποδοθῶσιν οἱ τεζκερέδες ἐκ μὲν τοῦ δήμου εἰς τὰ χωρία, ἐκ δὲ τῶν χωρίων εἰς τὸν δῆμον, τὸ τέταρτον ἔτος ἀποστέλλονται τὰ ἔγγραφα ταῦτα ἐκ τοῦ δήμου εἰς τὴν ἐπαρχίαν, ἵνα παραβληθῶσι πρὸς τὰ διπλότυπα (*κοτζάνια*)· ἀφ' οὗ δὲ παραβληθῶσιν ἐν τῇ ἐπαρχίᾳ πρός τε τὰ διπλότυπα, τὰ φυλασσόμενα ἐν τῷ οἰκονομικῷ γραφείῳ, καὶ πρὸς τοὺς ἐκ τοῦ δήμου πεμφθέντας ὑπολογισμούς, ἀποστέλλονται τελευταῖον εἰς τοὺς δήμους καὶ διανέμονται, ὅπως κρατῶσι τούτους οἱ κάτοικοι ὡς *ἀποδείξεις πληρωμῆς*· ἀποστέλλονται δ' ἐκ νέου ἔγγραφα ἀποκοπτόμενα ἐκ τοῦ διπλοτύπου (κοτζανίου)· ἀφ' οὗ δὲ καὶ ταῦτα κατὰ τὰς γραφείσας διατυπώσεις διαχειρισθῶσιν ἐπὶ τρία ἔτη ὑπὸ τῶν δήμων, τὸ τέταρτον ἔτος πέμπονται αὖθις εἰς τὴν ἐπαρχίαν, καὶ ἀφ' οὗ ἐκτελεσθῶσι τὰ δέοντα κατὰ τὸν ἐκτεθέντα τρόπον, δίδονται ἐκ νέου ἔγγραφα, ἡ δὲ διάταξις αὕτη διενεργεῖται διηνεκῶς.

Ἄρθρ. 3. Ἐπειδὴ, ὅπως διεξαχθῇ δίκη, ἀφορῶσα πάσης κατηγορίας γαίας καὶ κτήματα, καὶ διενεργηθῇ παρὰ τοῖς ὑπαλλήλοις τοῦ βακουφίου πώλησις ἢ μεταβίβασις αὐτῶν, δέον ἀναποφεύκτως νὰ ἐξετασθῇ ἐὰν ἐπληρώθη ὁ φόρος αὐτῶν, διὰ τοῦτο οἱ ναΐπιδες καὶ οἱ ὑπάλληλοι, πρὶν ἢ θεωρήσωσι τὸν τοῦ φόρου *τεζκερὲ* καὶ βεβαιωθῶσιν ὅτι ἀπεδόθη ὁ φόρος, δὲν δύνανται νὰ διενεργήσωσι τὴν πώλησιν καὶ την μεταβίβασιν· ἐν δὲ τῷ ὑπ' αὐτῶν γραφησομένῳ σενετίῳ σημειοῦσι τὸν ἐν τῷ τεζκερὲ τοῦ φόρου γενικὸν ἀριθμὸν καὶ τὸ ἐν τίνι βιβλίῳ καὶ ἐν τίνι τούτου σελίδι ἐστὶ σεσημειωμένον τὸ πωληθὲν ἢ μεταβιβασθὲν κτῆμα.

Τρόπος ῥυθμίσεως καὶ διευθύνσεως τῶν καθολικῶν βιβλίων τῆς ἀπογραφῆς.

Ἄρθρ. 1. Τὰ καθολικὰ βιβλία, ὀγκώδη ὄντα, τυποῦνται καὶ δένονται ἐφ' ἅπαξ ἐν τῷ αὐτοκρατορικῷ τυπογραφείῳ· τὰ δὲ παντὸς εἴδους διπλότυπα (*κοτζάνια*), ἡμερολόγια καὶ παντοῖα ἔγγραφα ἀπογραφῆς λιθογραφοῦνται ὑπὸ τῆς διευθυνούσης ἐπιτροπῆς.

Ἄρθρ. 2. Τὰ καθολικὰ βιβλία γράφουσιν οἱ μᾶλλον καλλιγραφοῦντες τῶν ἐν τῇ διευθυνούσῃ ἐπιτροπῇ ὑπαλλήλων καὶ φροντίζουσι περὶ τῆς ἐντελοῦς αὐτῶν ὀρθότητος. Ἐὰν δὲ συμβῇ τι λάθος, ἄγεται ἐπ' αὐτοῦ λεπτή τις γραμμὴ, τοιαύτη, ὥστε ν' ἀναγινώσκηται τὸ πρωτότυπον, οὐδαμῶς δ' ἐπιτρέπεται ξέσις. Ὡσαύτως καταβάλλεται φροντὶς καὶ περὶ τῆς ἀκεραιότητος καὶ καθαριότητος καὶ μηδέποτε ξέσεως τῶν ἐν ταῖς ἐπαρχίαις καὶ τοῖς δήμοις κρατουμένων ἡμερολογίων· δεύτερα δὲ τῶν καθολικῶν βιβλίων ἀντίτυπα ἀντιγραφόμενα μετὰ μεγίστης ἐπιμελείας καὶ προσοχῆς περί τε

τὴν ἀκρίβειαν αὐτῶν τὴν καλλιγραφίαν καὶ τὴν καθαριότητα πέμπονται εἰς τὴν Διεύθυνσιν τῶν Αὐτοκρατορικῶν Ἀρχείων (*Δεφτερχανὲ*) ὅπως χρησιμεύωσιν ὡς κώδηκες.

ΜΕΡΟΣ Ζ.′

Διεύθυνσις καὶ διατήρησις τῶν ἐπὶ τῶν οἰκοδομημάτων τεθησομένων ἐν πίναξιν ἀριθμῶν.

Ἄρθρ. 1. Οἱ ἐπὶ τῶν οἰκοδομημάτων τεθησόμενοι ἀριθμοὶ τίθενται συμφώνως πρὸς τοὺς χάρτας, ὧν ἀντίτυπα δίδονται εἰς τοὺς ὑπαλλήλους, καταβάλλεται δὲ ἀείποτε φροντὶς καὶ περὶ τῆς διατηρήσεως αὐτῶν. Ἡ διατήρησις τῶν ἐν τοῖς χωρίοις ἐν πίναξιν ἀριθμῶν εἶναι καθῆκον τοῦ Συμβουλίου τοῦ δημοτικοῦ τμήματος, ὥστε ἐν περιπτώσει ἀπωλείας ἢ βλάσεως ἑνὸς ἐξ αὐτῶν προσκαλεῖ τὸ Συμβούλιον τοῦτο τὸν ἰδιοκτήτην νὰ τὸν ἀντικαταστήσῃ δι' ἄλλου· ἀρνουμένου δὲ τούτου, εἰδοποιεῖ τὴν ἐξουσίαν πρὸς ἐξανάγκασιν τοῦ ἀπειθοῦντος· τὸ καθῆκον τοῦτο ἐκπληροῦσιν ἐν τῷ χωρίῳ, ὅπερ ἐστὶ πρωτεύουσα δήμου, ὁ μουδίρης, ἐν τῇ κωμοπόλει, ἥτις ἐστὶ πρωτεύουσα ἐπαρχίας, ὁ καϊμμακάμης, ἐν τῇ πόλει, ἥτις ἐστὶ πρωτεύουσα νομαρχίας, ὁ ὑπὸ τὴν διευθύνουσαν ἐπιτροπὴν διατελῶν δήμαρχος (*σεχὲρ μουδίρης*).

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ.

Ἄρθρ. 1. Ἐπειδὴ τὰ περὶ τῶν κτημάτων καὶ τῶν γαιῶν καὶ τοῦ πληθυσμοῦ διεξάγονται μέχρι τῆς σήμερον ἐν τῷ Αὐτ. Ἀρχειοφυλακείῳ (*Δεφτερχανὲ*) καὶ τῷ λογιστηρίῳ τῶν δελτίων (*Δζεριδὲ μουχασεπεσί*), ἡ δὲ διεύθυνσις τῶν δελτίων μετετέθη εἰς τὸ Ἀρχειοφυλακεῖον, τούτου ἕνεκα αἱ δύο αὗται κατηγορίαι τῶν ἐργασιῶν κατὰ τὰς ὡρισμένας αὐτῶν ἐποχὰς πέμπονται ὑπὸ τῶν ἐν ἁπάσῃ τῇ ἐπικρατείᾳ εὑρισκομένων διευθύνσεων τῆς ἀπογραφῆς εἰς τὸ Αὐτ. Ἀρχειοφυλακεῖον.

Ἄρθρ. 2. Ἐπειδὴ ἡ ἀκριβεστάτη καὶ ἡ συμφώνως πρὸς τοὺς νόμους καὶ τὰς διατάξεις ἐκτέλεσις τῆς ἀπογραφῆς εἶναι μεγίστης προσοχῆς ἀξία, διὰ τοῦτο ἀπὸ τῆς ἀρχῆς τῆς ἀπογραφῆς ἐν τῇ ἐκτελέσει τῆς ἐργασίας διορίζονται ἐξεταστὰι, εἷς μὲν διὰ τὴν εὐρωπαϊκὴν, εἷς δὲ πρὸς τὸ παρὸν διὰ τὴν ἀσιατικὴν Τουρκίαν, οἵτινες θέλουσιν θὰ ἐξετάζει μέχρι τέλους τὴν ἀπογραφήν.

Ἄρθρ. 3. Ἐάν τις τῶν ὑπαλλήλων πράξῃ ἐναντία τῶν θεσμῶν τῶν δηλουμένων ἐν τῇ ἐκθέσει ταύτῃ καὶ ἐν ἄλλαις προδηλωθείσαις ἐκθέσεσιν, ἢ ἐὰν ἀμελῇ τῆς ἐγκαίρου ἐκτελέσεως τῶν νενομισμένων αὐτοῦ καθηκόν-

των, οἱ πρόεδροι αὐτῶν, δικάσαντες τὸν τοιοῦτον ἐν τῷ νομαρχιακῷ συμβουλίῳ, ἀνακοινοῦσι τὴν ὑπόθεσιν διὰ πρακτικοῦ εἰς Κωνσταντινούπολιν.

ΠΕΡΙ ΤΩΝ ΔΙΑΤΑΞΕΩΝ

Τῶν σημειωθησομένων ὄπισθεν τῶν προσωπικῶν ἐγγράφων (νουφοὺς τεζκερεσὶ) ὑπὸ τῶν τῆς ἀπογραφῆς διευθύνσεων συμφώνως τῇ ἐπὶ τούτῳ Αὐτ. ὑψηλῇ διαταγῇ.

Καίτοι ἐν τῇ ἀπογραφῇ τοῦ πληθυσμοῦ, τῇ ἐκτελουμένῃ διὰ τῶν στρατιωτικῶν Ἀρχῶν, θὰ δίδονται εἰς πάντας τοὺς ὀθωμανοὺς ὑπηκόους, ἄρρενάς τε καὶ θήλεις, *τεζκερέδες* ὑπὸ τὴν ἐπωνυμίαν *τεζκερέδες ὀθωμανικοί*, ἐν τοῖς τόποις ὅμως τοῖς κειμένοις ἐντὸς τῶν τῆς ἀπογραφῆς νέων θεσμοθετήσεων πάντες οἱ φορολογούμενοι ὑποχρεοῦνται νὰ φέρωσι τὸν τεζκερὲν τοῦτον. Ὁ δὲ φέρων τὸν *τεζκερὲν*, πρὶν ἢ δείξῃ αὐτὸν ἐν τοῖς ἱεροῖς καὶ τοῖς πολιτικοῖς δικαστηρίοις, οἱανδήποτε δίκην ἂν ἔχῃ τῶν ἱερῶν ἢ τῶν πολιτικῶν δικαίων, δὲν εἰσακούεται· καὶ ὅταν θελήσῃ νὰ μεταβῇ εἰς ἄλλον τόπον ὅπως διαμείνῃ περισσότερον τῶν ἓξ μηνῶν, καὶ τότε πρὶν ἢ πρῶτον ἀνακοινώσῃ τὸ πρᾶγμα εἰς τὴν ἐπὶ τῶν κτημάτων ἐπιτροπὴν καὶ πρὶν ἢ δείξας τὸν τεζκερὲν διενεργήσῃ τὴν ὄπισθεν αὐτοῦ σημείωσιν τῆς παρ' αὐτοῦ ἀποτίσεως τοῦ τῶν κτημάτων ἢ τῶν εἰσοδημάτων φόρου, στερεῖται τοῦ δικαιώματος τοῦ λαβεῖν διαβατήριον. Ἐκεῖνος δὲ, ὄπισθεν τοῦ διαβατηρίου τοῦ ὁποίου δὲν ὑπάρχει ἡ ἐπικύρωσις καὶ σημείωσις τῶν ἐπὶ τῶν κτημάτων ἐπιτροπῶν κατὰ τὸν ῥηθέντα τρόπον, ὁπουδήποτε ἂν μεταβῇ ἐντὸς τῆς νομαρχίας, ἀποπέμπεται ὑπὸ τῆς ἐπιτοπίου ἐξουσίας εἰς τὴν πατρίδα του, ἢ τίθεται ὑπὸ ἀσφαλῆ ἐγγύησιν ὅπως ἐκτελεσθῶσι τὰ δέοντα συμφώνως τῇ ἀπαντήσει τῇ ληφθησομένῃ παρὰ τῆς Ἀρχῆς εἰς ἣν ὑπόκειται.

Ἄρθρον Εἰδικόν.

Εἰς τὰ πρόσωπα, τὰ ὁποῖα καταδικασθέντα ἕνεκα μεγάλων ἐγκλημά-

των, οἷα ἡ διέγερσις ἐσωτερικῆς καὶ ἐξωτερικῆς ἀνησυχίας ἐν τῷ κράτει, ὑποστῶσι τὴν διωρισμένην ποινὴν, καὶ ἀποφυλακισθῶσι τεθέντα ὑπὸ ἀστυνομικὴν ἐπιτήρησιν κατὰ τὰ διάφορα καὶ γνωστὰ τοῦ νόμου ἄρθρα, ἐνόσῳ διατελῶσιν ὑπὸ τὴν ἐπιτήρησιν ταύτην, πρὸς διάκρισιν δίδοται αὐτοῖς τεζκερὲς ἐπὶ χάρτου κυανοῦ, ὅστις ἀνταλλάσσεται ὅταν ἀρθῇ ἀπ' αὐτῶν ἡ ἀστυνομικὴ ἐπιτήρησις.

ΒΕΖΥΡΙΚΗ ΕΓΚΥΚΛΙΟΣ.

(27 Ῥεδζὲπ 1287.)

Εἰ καὶ ἐν τῇ περιφρουρήτῳ Ὀθωμαν. ἐπικρατείᾳ πάντες οἱ μὴ γεωργοὶ, ἀλλ' ἐν ἄλλῳ τινὶ ἐπιτηδεύματι ἢ τέχνῃ ἐνασχολούμενοι, ἤτοι ἀγωγιάται, μεταπράται καὶ οἱ κατέχοντες ἐργαστήριον ἢ κατάστημα χειρώνακτες καὶ ἔμποροι, ὑποβάλλονται εἰς τὴν πληρωμὴν φόρου ἐπιτηδεύματος, ἐν τούτοις, οἱ τὴν γῆν ἀροτριῶντες καὶ καλλιεργοῦντες, ἅμα ὡς ἐν τῇ ἐποχῇ τῆς παύσεως τῶν γεωργικῶν ἐργασιῶν, χάριν κερδοσκοπίας, ἤθελον ἐπιληφθῆ καὶ ἄλλων ἐκτὸς τῆς γεωργίας βιοποριστικῶν πράξεων, ἤτοι νὰ μεταφέρωσι καὶ πωλῶσιν εἰς τὰς πόλεις, κώμας καὶ χωρία ξύλα, ξυλάνθρακας, ἄσβεστον, ἢ νὰ ἀροτριῶσιν ἐπὶ πληρωμῇ τὰς γαίας τρίτων, ἢ καὶ νὰ ὑπενοικιάζωσι πρὸς μεταφορὰν τὰ ζῶα αὐτῶν, ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει, ὅπως μὴ λογίζωνται ὡς χειρώνακτες, καὶ μὴ ὑποβάλλωνται συνεπῶς εἰς τὴν πληρωμὴν φόρου ἐπιτηδεύματος, ἐξομοιούμενοι πρὸς τοὺς τὰς ὡς ἄνω βιοποριστικὰς ἐργασίας μετερχομένους, ἐπὶ τῇ βάσει τῆς ὑπὸ τοῦ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑψ. Αὐτοκρατ. Ὑπουργείου ὑποβληθείσης προτάσεως, τὸ Συμβούλιον τοῦ Κράτους ἀπεφήνατο τὴν μὴ καταβολὴν φόρου ἐπιτηδεύματος ἐκ τῶν ὡς ἄνω γεωργῶν. Τῆς ἀποφάσεως δὲ ταύτης κηρυχθείσης ἐκτελεστῆς ὑπὸ τῆς Α. Α. Μ. τοῦ Σουλτάνου, κοινοποιεῖται αὕτη καὶ πρὸς τὴν Ὑμ. Ἐξ. προσκαλουμένην, ὅπως συμμορφωθῇ πρὸς αὐτήν.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ

Τοῦ περὶ ἀπογραφῆς Κανονισμοῦ.

(26 Σαμπὰν 1282.)

Ἵνα αἱ ἐκλογικαὶ διατυπώσεις καὶ τὰ ὡρισμένα καθήκοντα τῶν μελῶν τῶν ἐν ταῖς νομαρχιακαῖς πρωτευούσαις ἐπὶ τῶν κτημάτων ἐπιτροπῶν διενεργῶνται ἀνελλιπῶς καὶ ἀνεξαιρέτως ὑπ' αὐτῶν, καὶ ἵνα αὗται διατελῶσιν ὑπὸ τὴν ἐπιστασίαν τῆς ἐπιτοπίου ἀρχῆς, συνιστῶνται καὶ ἐν αὐταῖς ταῖς τῶν ἐπαρχιῶν καὶ ταῖς τῶν δήμων πρωτευούσαις ἐπὶ τῶν κτημάτων ἐπιτροπαὶ, ἀπαρτιζόμεναι ἐν μὲν τοῖς δήμοις ἀπὸ τεσσάρων τοὐλάχιστον, ἐν δὲ ταῖς ἐπαρχίαις ἀπὸ ἓξ μελῶν. Ἐπειδὴ δὲ κατὰ τὴν προηγουμένως ἐκδοθεῖσαν αὐτοκρατορικὴν διαταγὴν ἡ προεδρία τῶν ἐπὶ τῶν κτημάτων ἐπιτροπῶν ἀνατέθειται εἰς τοὺς διευθυντὰς τῆς ἀπογραφῆς, οὗτοι, καθὼς εἶναι κατ' εὐθεῖαν ὑπεύθυνοι περὶ τῶν πράξεων τῆς ἐν τῇ πρωτευούσῃ ἐπιτροπῆς, οὕτω θὰ ἔχωσι καθ' ὡρισμένον τινὰ τρόπον καὶ τὴν ἐπιστασίαν καὶ εὐθύνην τῶν πράξεων τῶν ἐπιτροπῶν, αἵτινες θὰ σχηματισθῶσιν ἐν ταῖς περιφερείαις.

Ἐν ταῖς ἐπιτροπαῖς τῶν Νομαρχιακῶν πρωτευουσῶν αἱ θέσεις τοῦ βιβλιοφύλακος (*ρουζναμτζεδζῆ*) καὶ τοῦ γραμματέως τῆς παραβολῆς καταργοῦνται. Περὶ τῶν καθηκόντων τῶν θέσεων τούτων καὶ τῶν γενικῶν καθηκόντων τοῦ Γραφείου ὑπεύθυνοι εἰσὶν ἀπ' εὐθείας οἱ ἀρχιγραμματεῖς τῶν ἐπιτροπῶν. Οἱ αὐτοὶ ἀρχιγραμματεῖς εὐθύνονται καὶ διὰ τὰς γενικὰς γραφικὰς ἐργασίας τῶν ἐν ταῖς ἐπαρχίαις καὶ δήμοις ἐπιτροπῶν, τῶν ὁποίων ἡ διεύθυνσις τῶν ἐσωτερικῶν ἐργασιῶν διατελεῖ ὑπ' εὐθύνην τῶν γραμματέων τῶν ἐν ταῖς ἐπαρχίαις ἐπιτροπῶν. Τῶν δήμων, οἵτινες διευθύνονται διὰ *καϊμακαμλικίου*, αἱ τῆς καταγραφῆς τῶν κτημάτων ἐργασίαι διενεργοῦνται διὰ τῶν γραμματέων τῶν γαιῶν (*ἐραζὶ κιατιπὶ*), αἱ δὲ τῆς ἀπογραφῆς τοῦ πληθυσμοῦ διὰ τῶν καταγραφέων τοῦ πληθυσμοῦ (*νουφοὺς μουκαγιδὶ*), τῆς διευθύνσεως δὲ τῶν ἐργασιῶν τούτων ἡ ἐξέτασις καὶ ἐξακρίβωσις εἶναι καθῆκον τῶν γραμματέων τῶν ἐπαρχιακῶν ἐπιτροπῶν.

ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ

Περὶ τοῦ τρόπου τῆς διανομῆς τῶν ὡρισμένων φόρων μεταξὺ τῶν κατοίκων τῶν ἐν ταῖς Νομαρχίαις καὶ Ἐπαρχίαις κωμῶν καὶ συνοικιῶν.

(15 Ῥεδζὲπ 1277).

Ἄρθρ. 1. Ἐπειδὴ, συμφώνως ταῖς ἐν ἐνεργείᾳ διατάξεσι, κατ' ἔτος ὅταν ἐπέλθῃ ἡ ἐποχὴ τῆς διανομῆς τοῦ φόρου, τὰ συμβούλια τῶν δήμων (*καζάδων*), ἐξάγοντα ἐκ τῶν βιβλίων τὰς σημειώσεις τῶν ὡρισμένων δι' ἑκάστην κώμην καὶ συνοικίαν φόρων, ἀποστέλλουσιν αὐτὰς ἰδίᾳ εἰς ἑκάστην τούτων, ἑκάστης συνοικίας ἢ κώμης οἱ *ἰμάμαι* καὶ *μουχτάραι* καὶ οἱ ἱερεῖς καὶ *μουχτάραι* τῶν χριστιανικῶν συνοικιῶν καὶ κωμῶν, ἀφοῦ παραλάβωσι ταύτας, πρῶτον ὀφείλουσι νὰ συντάξωσι κατάλογον δηλωτικὸν τῶν ἀριθμῶν ἁπασῶν τῶν ἐν τῇ κώμῃ ἢ συνοικίᾳ αὐτῶν εὑρισκομένων οἰκιῶν μετὰ τῶν ὀνομάτων τῶν ἰδιοκτητῶν αὐτῶν, ἀκολούθως δὲ συνερχόμενοι ὁμοῦ μὲ ἄλλους ἐκ τῶν κατοίκων, ὧν ἡ παρουσία θεωρηθῇ ἀναγκαία, διανέμουσι τὸ ἐν τῇ ὑπὸ τοῦ συμβουλίου ἀποσταλείσῃ σημειώσει ὡρισμένον ποσὸν τοῦ φόρου μεταξὺ τῶν κατοίκων, κατὰ τὴν κατάστασιν ἑκάστου, μετ' αὐστηρᾶς δικαιοσύνης καὶ φιλοπατρίας, πρὸς κοινὴν εὐχαρίστησιν, σημειοῦσι δὲ καὶ τὸ ἀναλογῆσαν ἑκάστῳ ποσὸν ἐν τῷ ἄνωθι δηλουμένῳ καταλόγῳ ὑπὸ τὸ ὄνομα αὐτοῦ.

Ἐν περιπτώσει δὲ, καθ' ἣν οἰκίαι τινὲς ἕνεκα τῆς πτωχείας καὶ ἐνδείας τῶν ἰδιοκτητῶν των ἐξαιρεθῶσι τοῦ φόρου, καὶ τούτων ἡ σημείωσις γίνεται ἐν τῷ ῥηθέντι καταλόγῳ. Ἀφοῦ δὲ οὕτω καταστρωθῇ ὁ κατάλογος οὗτος καὶ σφραγισθῇ ὑπὸ τῶν *ἰμάμιδων*, ἱερέων, *μουχτάριδων* καὶ ἄλλων γερόντων καὶ προκρίτων ἐκ τῶν κατοίκων τῆς κώμης ἢ συνοικίας, οἱ *μουχτάραι* μεθ' ἑνὸς ἢ δύο τῶν προκρίτων, μεταβαίνοντες εἰς τὴν πρωτεύουσαν τοῦ δήμου, ὑποβάλλουσιν αὐτὸν εἰς τὸ Συμβούλιον τοῦ *καζᾶ*.

Ἄρθρ. 2. Ὁ κατάλογος οὗτος, ὑποβαλλόμενος εἰς τὸ Συμβούλιον, μελετᾶται καὶ ἐξακριβοῦται, καὶ ἐὰν εὑρεθῇ σύμφωνος τῇ προαποσταλείσῃ σημειώσει καὶ ὅσον οἷόν τε ἀποδειχθῇ ὅτι ἡ διανομὴ ἐγένετο μετὰ δικαιοσύνης, ἀντιγράφεται ἀπαραλλάκτως εἰς τὸ ἐπὶ τούτῳ κρατούμενον ἐν τῷ Συμβουλίῳ βιβλίον τῶν ἀπογραφῶν. Ὑπὸ δὲ τὸν κατάλογον, ἀφοῦ

σημειωθῇ ὅτι ἡ διανομὴ τοῦ ὡρισμένου φόρου τοῦ ἔτους (δεῖνος) τῆς κώμης (δεῖνος) ἢ συνοικίας (δεῖνος) ἐνεκρίθη, ἐπικυρωθῇ δὲ καὶ σφραγισθῇ ὑπὸ τῶν μελῶν τοῦ Συμβουλίου, παραδίδεται εἰς τοὺς κομίσαντας αὐτὸν, οἵτινες τὸν μεταφέρουσιν εἰς τὴν κώμην ἢ συνοικίαν των.

Ἄρθρ. 3. Ἐν ταῖς χριστιανικαῖς συνοικίαις ἢ κώμαις ἐὰν δὲν εὑρεθῇ τις γνωρίζων νὰ γράφῃ τουρκιστὶ, ὅπως συντάξῃ τὸν κατάλογον τοῦ φόρου, γράφεται οὗτος ἐν τῇ γλώσσῃ αὐτῶν. Ὁ κατάλογος οὗτος, μεταφραζόμενος ἐν τῷ Συμβουλίῳ τοῦ *καζᾶ*, ἀφοῦ ἀντιγραφῇ ἀπαραλλάκτως εἰς τὸ ἐπὶ τούτῳ βιβλίον καὶ ἐπικυρωθῇ καὶ σφραγισθῇ ὑπὸ τοῦ Συμβουλίου, ὡς ἐν τῷ προηγουμένῳ ἄρθρῳ ἀναφέρεται, ἐπιστρέφεται εἰς ἃς ἀνήκει συνοικίας.

Ἄρθρ. 4. Ἐπειδὴ εἶναι πιθανὸν, κατὰ τὴν διανομὴν τοῦ φόρου, νὰ ἐπιβληθῇ εἴς τινας τῶν κατοίκων φόρος παρὰ τὰς δυνάμεις αὐτῶν, συγκριτικῶς πρὸς ἄλλους ἐκ τῶν συμπολιτῶν των, ἢ οἱ ἐπιρροὴν ἔχοντες ἢ χαίροντες τὴν προστασίαν τῶν ἐχόντων τοιαύτην νὰ ἐπιφορτισθῶσι δι' ἐλάσσονος τῶν δυνάμεων αὐτῶν φόρου, τὰ Συμβούλια τῶν *καζάδων*, ὁσάκις πληροφορηθῶσι περὶ τοιούτων ἀδικιῶν, ἐπανορθοῦσι ταύτας. Ἐὰν δὲ δὲν κατορθωθῇ νὰ διεκπεραιωθῶσι τοιαύτης φύσεως ὑποθέσεις ἐν τοῖς *δήμοις*, οἱ *μουδίραι* ὑποχρεοῦνται ν' ἀναφερθῶσιν εἰς τὴν ἐπαρχίαν.

Ἄρθρ. 5. Ἐν ἑκάστῃ κώμῃ, ὅταν γίνῃ ἔναρξις τῆς εἰσπράξεως τοῦ φόρου, οἱ *ἰμάμαι*, ἱερεῖς καὶ *μουχτάραι* ὅσον ποσὸν εἰσπράξωσιν ἀπέναντι τοῦ φόρου τινὸς, σημειοῦσιν εἰς τὴν μερίδα του ἐν τῷ καταλόγῳ τῆς διανομῆς, καὶ μετὰ ταῦτα φέρουσι τὸν κατάλογον καὶ τὰ εἰσπραχθέντα χρήματα εἰς τὴν πρωτεύουσαν τοῦ *δήμου*, ἔνθα μετρεῖται τὸ χρηματικὸν ποσὸν, καὶ ἐὰν εὑρεθῇ σύμφωνον μὲ τὰς σημειωθείσας εἰσπράξεις, παραλαμβάνονται τὰ χρήματα καὶ σημειοῦνται αἱ εἰσπράξεις εἰς τὸ βιβλίον τοῦ Συμβουλίου καὶ εἰς τὸν κατάλογον τῆς διανομῆς μετὰ τῆς ἡμερομηνίας τῆς παραδόσεως τῶν χρημάτων τούτων, ἐφ' οὗ καὶ τίθενται αἱ σφραγῖδες τοῦ *μουδίρη* καὶ ταμία (*σαρδὴκ ἐμινή*).

Ἄρθρ. 6. Ἐν περιπτώσει, καθ' ἣν εἴς τινας κώμας δὲν εὑρεθῶσιν ἄνθρωποι, δυνάμενοι νὰ καταστρώσωσι τὸν κατάλογον τῆς διανομῆς τοῦ φόρου, ἐπειδὴ τοῦτο γίνεται ἅπαξ τοῦ ἔτους, οἱ κάτοικοι τῆς κώμης διανέμουσι κατὰ τὴν συνήθειάν των τὸν φόρον, τὸν σεσημειωμένων ἐν τῇ ὑπὸ τοῦ Συμβουλίου τοῦ *δήμου* διδομένῃ σημειώσει, μεταξὺ των συμφώνως αὐτῇ, καὶ οἱ *ἰμάμαι*, ἱερεῖς καὶ *μουχτάραι* καὶ εἷς ἢ δύο τῶν ἀξιοπίστων κατοίκων, μεταβαίνοντες εἰς τὴν πρωτεύουσαν τοῦ *δήμου*, προφορικῶς ἀναφέρουσιν εἰς τὸ Συμβούλιον τὸν τρόπον τῆς διανομῆς, ἐφ' ᾧ συντάσσεται ὁ κατάλογος αὐτῆς, ὅστις ἀφοῦ καταγραφῇ εἰς τὸ βιβλίον τῶν φόρων καὶ σφραγισθῇ ἐκ μέρους τῶν προσελθόντων προσώπων τῆς κώμης,

σφραγιζόμενον καὶ ἐπικυρούμενον ὑπὸ τῶν μελῶν τοῦ Συμβουλίου, δίδοται αὐτοῖς.

Ἄρθρ. 7. Εἰς τὸν κατάλογον τῆς τοῦ φόρου διανομῆς κώμης τινός, οὐδὲν προστίθεται πλέον τοῦ ποσοῦ τοῦ γεγραμμένου ἐν τῇ ὑπὸ τοῦ Συμβουλίου τοῦ δήμου διδομένῃ σημειώσει, καὶ ἐὰν εὑρεθῇ προσθήκη τις, εἶναι ἀπαράδεκτος.

Ἄρθρ. 8. Κατὰ τὸ τέλος ἑκάστου ἔτους τὸ συμβούλιον τοῦ δήμου ἐπιθεωρεῖ τὰ βιβλία τοῦ φόρου, καὶ ἐὰν εὑρεθῶσι φόροι μὴ εἰσπραχθέντες, ἀφοῦ ἐξακριβωθῇ ὑπὸ τίνων ὀφείλονται, λαμβάνει αὐτὰς ὑπὸ σημείωσιν, καὶ ἀποστέλλει κλητῆρα (*μουπασίρην*), ὅστις ἐξετάζει ἐὰν τὰ ὀφειλόμενα εἰσέτι δὲν εἰσεπράχθησαν, ἢ ἐὰν εἰσπραχθέντα κατακρατῶνται ὑπὸ ἄλλων, ἐρωτῶν τούς τε ὀφείλοντας καὶ ἄλλους· καὶ ἐὰν ἀποδειχθῇ ὅτι οἱ *ἰμάμαι* καὶ *μουχτάραι* εἰσπράξαντες τοὺς κατακρατοῦσιν, ἀφοῦ εἰσπραχθῇ τὸ κατακρατούμενον ποσὸν, οἱ κατακρατήσαντες τιμωροῦνται συμφώνως τῷ Ποινικῷ Κώδηκι· ἐὰν δὲ τοὐναντίον εὑρεθῶσιν ὅτι δὲν εἰσεπράχθησαν, οἱ ὀφείλοντες βιάζονται εἰς τὴν πληρωμὴν αὐτῶν.

Ἄρθρ. 9. Καθ' ἕκαστον ἔτος κατὰ τὸν διαγραφέντα τρόπον οἱ κατάλογοι τῆς διανομῆς συντασσόμενοι ἐν ταῖς κώμαις ὑποβάλλονται εἰς τὸ Συμβούλιον τοῦ δήμου, ὅπερ, παραβάλλον αὐτοὺς μὲ τοὺς τῶν προηγουμένων ἐτῶν, ἐὰν ἴδῃ μεταβολὰς, ἢ ἐλάττωσιν μὲν εἴς τινας, αὔξησιν δὲ εἰς ἑτέρους, ἐξετάζει καὶ ἐξακριβοῖ τοὺς λόγους, καὶ λαμβάνει πληροφορίας.

Ἄρθρ. 10. Ἡ κατὰ γράμμα ἐκτέλεσις τοῦ παρόντος Κανονισμοῦ ἐν μὲν τοῖς κεντρικοῖς *δήμοις* τῶν Νομαρχιῶν καὶ τῶν Ἐπαρχιῶν εἶναι καθῆκον τῶν λογιστῶν (*μουχασεπεδζήδων*) καὶ οἰκονομικῶν ἐπιστατῶν (*μὰλ μουδίριδων*) καὶ τῶν νομαρχιακῶν ἢ ἐπαρχιακῶν Συμβουλίων, ἐν δὲ τοῖς λοιποῖς *δήμοις*, τῶν *μουδιρῶν* καὶ τῶν συμβουλίων τῶν *δήμων*. Οἱ Νομάρχαι, Ἔπαρχοι καὶ ὑποδιοικηταὶ (*καϊμακάμαι*) ὀφείλουσι νὰ ἐπιτηρῶσι καὶ ἐποπτεύωσιν εἰς τὴν ἀκριβῆ ἐκτέλεσιν αὐτοῦ, ἐπὶ τούτῳ δὲ γράφουσι τὰ δέοντα εἰς τοὺς *μουδίρας*, καὶ τὰ συμβούλια τῶν *δήμων*, ἢ ἐνίοτε προσκαλοῦντες τοὺς *μουδίρας* ἢ ἀνὰ ἓν ἐκ τῶν μελῶν τῶν συμβουλίων τῶν *δήμων* παρ' ἑαυτοῖς, δίδουσιν εἰς αὐτοὺς ὁδηγίας καὶ διαταγὰς προφορικάς· ἐν ἀνάγκῃ ὅμως οἱ νομάρχαι, ἔπαρχοι, ὑποδιοικηταὶ καὶ *μουδίραι* ἐξέρχονται εἰς περιοδείαν καὶ ἐκ τοῦ πλησίον ἐπιβλέπουσι τὴν ἀκριβῆ ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος Κανονισμοῦ, δι' ἣν εὐθύνονται ἰδίως.

Ἄρθρ. 11. Ὅταν ὁ ἐτήσιος φόρος κώμης ἢ συνοικίας τινὸς ἐξ ὁλοκλήρου πληρωθῇ, οἱ *μουχτάραι* φέρουσι καὶ παραδίδουσι τὰς ἀποδείξεις τῆς παραλαβῆς τῶν κατὰ καιροὺς δόσεων εἰς τὸ Συμβούλιον τοῦ *δήμου*, καὶ ἀφοῦ γίνῃ ὁ λογαριασμὸς αὐτῶν, δίδεται ὑπὸ τοῦ Συμβουλίου μία ἀπόδειξις πληρωμῆς (*ἐδὰ σενετὶ*) δι' ὅλον τὸν φόρον. Ἐπὶ τῆς ἀποδείξεως τῆς πληρωμῆς σημειοῦνται ἡ κώμη, ὁ δῆμος καὶ ἡ ἐπαρχία, ὑφ'

ἣν ὑπάγεται, ὡς καὶ τὸ ποσὸν τοῦ φόρου, ὡς ἑξῆς: «Ὁ ὡρισμένος φόρος τῆς κώμης (δεῖνος) ἢ συναικίας (δεῖνος), συμποσούμενος εἰς γρόσια (τόσα), τελείως καὶ ἐξ ὁλοκλήρου ἐπληρώθη εἰς τὸ Ταμεῖον.» σφραγίζεται δὲ ἡ ἀπόδειξις αὕτη ὑπὸ τῶν μελῶν τοῦ Συμβουλίου καὶ τοῦ ταμία. Οἱ χάριν τούτου ἐρχόμενοι εἰς τὰς πρωτευούσας τῶν δήμων *μουχτάραι* τῶν κωμῶν, ὅπως μὴ χρονοτριβῶσι, θεωρουμένης ὅσον τάχιστα τῆς ὑποθέσεώς των, ἐπανακάμπτουσιν εἰς τὰς ἐργασίας των.

Ἄρθρ. 12. Οἱ κατάλογοι τῆς διανομῆς τῶν φόρων ἐν ταῖς συνοικίαις ἢ κώμαις τῶν κεντρικῶν δήμων τῶν νομαρχιῶν ὑποβάλλονται εἰς τὰ νομαρχικά, τῶν δὲ κεντρικῶν δήμων τῶν ἐπαρχιῶν εἰς τὰ ἐπαρχιακὰ συμβούλια, καὶ ἐνεργοῦνται τὰ εἰκότα, ὡς ἄνωθι ἐδηλώθη, ἐν τοῖς Συμβουλίοις τούτοις.

ΝΕΟΣ ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ

Περὶ εἰσπράξεως τῶν δεκάτων, μετὰ τὴν κατάργησιν τῆς ἀναθέσεως αὐτῶν εἰς δεκατιστὰς (μουλτεζὶμ) δι' Αὐτ. Διατάγματος.

(15 Σαμπὰν 1277.)

Ἄρθρ. 1. Ἐπειδὴ ἀπὸ τῆς πρώτης Μαρτίου τοῦ 1277 ἔτους (τῆς Ἐγίρας) τὰ δέκατα ἀνατίθενται κατ' ἀποκοπὴν ἐπὶ πενταετίαν εἰς τοὺς ἐγχωρίους γεωργοὺς, τὸ ἀντίτιμον τῶν δεκάτων ἑκάστης κωμοπόλεως ἢ κώμης, διανεμόμενον κατὰ τὰς κάτωθι δηλουμένας διατάξεις καὶ τὸν ὁριζόμενον τρόπον καὶ εἰσπραττόμενον, παραδίδεται εἰς τὸ ἐπιτόπιον ταμεῖον.

Ἄρθρ. 2. Ἐξαιρουμένων τῶν ἐκ τοῦ καπνοῦ, ἐλαιῶν καὶ μετάξης δεκάτων, τὸ ποσὸν τῶν δεκάτων τὸ εἰσπραχθὲν ἐπὶ τῶν λοιπῶν προϊόντων ἑκάστης κώμης καὶ κωμοπόλεως ἀπὸ τῆς ἀρχῆς τοῦ 1272 ἔτους μέχρι τῆς λήξεως τοῦ 1276, ἀθροιζόμενον, διαιρεῖται εἰς πέντε τμήματα. Τὸ διὰ τοῦ τρόπου τούτου ἀναλογοῦν δι' ἕκαστον ἔτος ποσὸν θεωρεῖται καὶ ὁρίζεται ὡς δικαίωμα δεκάτων, πληρωθησόμενον κατ' ἔτος παρ' ἐκείνης τῆς κωμοπόλεως ἢ κώμης.

Ἄρθρ. 3. Ἡ κατ' ἀποκοπὴν δεκάτισις ἀνατίθεται τοῖς γεωργοῖς ἐν γένει.

Τὸ Αὐτοκρατορικὸν Ταμεῖον λαμβάνει τὸ δικαίωμα τῶν δεκάτων εἰς χρήματα.

Πρὸς περισσοτέραν ἐξασφάλισιν τῆς δικαίας διανομῆς καὶ εἰσπράξεως τῶν δικαιωμάτων τῶν δεκάτων κατ' ἔτος, κατὰ τὴν ἄνοιξιν, καθ' ἣν ἄρχονται τὰ προϊόντα νὰ παράγωνται, συνιστᾶται Συμβούλιον δεκατίσεως, ἀπαρτιζόμενον ἐν μὲν ταῖς ὑπὸ Μουσουλμάνων καθαρῶς κατοικουμέναις κώμαις καὶ κωμοπόλεσιν ὑπὸ τῶν *ἰμαμιῶν*, *μουχτάριδων* καὶ τῶν νοημονεστέρων καὶ ἀξιοπιστοτέρων ἐκ τῶν προκρίτων κατοίκων, ἐν δὲ ταῖς ὑπὸ Χριστιανῶν ἐξ ὁλοκλήρου οἰκουμέναις, ὑπὸ τῶν ἱερέων, *μουχτάριδων* καὶ τῶν ὡς ἀνωτέρω προϋχόντων κατοίκων.

Ἄρθρ. 4. Ἐν ταῖς εἰς συνοικίας διαιρουμέναις μεγάλαις κώμαις, εἰ καὶ ἑκάστη συνοικία διευθετεῖ τὰ κοινά της κατ' ἰδίαν, ἐπειδὴ ὅμως ἡ δεκάτισις ἀνατίθεται τοῖς γεωργοῖς ἐν γένει, καὶ διὰ ταύτας εἰσέτι συνιστᾶται ἓν καὶ κοινὸν τῇ κώμῃ συμβούλιον δεκατίσεως.

Ἄρθρ. 5. Τὸ ἐν ταῖς μικτῶς ὑπὸ Μουσουλμάνων καὶ Χριστιανῶν οἰκουμέναις κώμαις συμβούλιον τῆς δεκατίσεως ἀπαρτίζεται ἀπὸ τοὺς *ἰμάμας*, ἱερεῖς, *μουχτάριδες* ἀμφοτέρων τῶν κοινοτήτων καὶ τοὺς ἐκλε

χθησομένους ἀξιοπίστους, ὡς εἴρηται, προκρίτους κατοίκους ἴσου ἀριθμοῦ.

Ἄρθρ. 6. Τὰ μέλη τοῦ Συμβουλίου τῆς δεκατίσεως, οἱ μὲν Μουσουλμάνοι διὰ τῶν *ἱμαμῶν*, οἱ δὲ Χριστιανοὶ διὰ τῶν ἱερέων, συνηθροισμένοι ἐν τῷ αὐτῷ τόπῳ, βεβαιοῦσι δι' ὅρκου ὅτι δικαίως θέλουσιν ἐκπληρώσει τὰ καθήκοντά των.

Ἄρθρ. 7. Τὸ Συμβούλιον τῆς δεκατίσεως κρατοῦν ἰδιαίτερον βιβλίον σημειοῖ ἐν αὐτῷ, ἐκτὸς τοῦ ἐλαίου, μετάξης καὶ καπνοῦ, πάντα τὰ λοιπὰ εἰς δεκάτισιν ὑποκείμενα προϊόντα, ἤτοι χόρτον, καρποὺς μέλι, βάμβακα, λαχανικὰ καὶ παντὸς εἴδους ὄσπρια καὶ λοιπὰ, ἐφ' ὅσον παράγονται ταῦτα· ἤτοι μετ' ἀκριβείας καὶ ἀμεροληψίας ἐξετάζον παντὸς εἴδους προϊὸν ἀπὸ τοῦ πρώτου μέχρι τοῦ τελευταίου ἑκάστης οἰκίας, ὅσα αὐτῶν εἰσὶ δεκατεύσιμα, σημειοῖ ὑπὸ τὸ ὄνομα τοῦ ἰδιοκτήτου των κεχωρισμένως κατὰ ποσὸν καὶ εἶδος.

Ἐν τοῖς ὁλοκλήρως ὑπὸ Χριστιανῶν κατοικουμένοις χωρίοις ἐὰν δὲν εὑρεθῇ εἰδήμων τις τῆς τουρκικῆς, τὸ βιβλίον τοῦτο συντάσσεται ἐν τῇ ἑαυτῶν γλώσσῃ.

Ἄρθρ. 8. Ἀναγκαῖον μὲν εἶναι τὸ ἀντίτιμον τῶν δεκάτων νὰ εἰσπράττηται διανεμόμενον ἐπὶ τοῦ συνόλου τῶν προϊόντων τοῦ χωρίου, ἀλλ' ἐπειδὴ ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει δέον νὰ ἀναβληθῇ ἡ εἴσπραξις τούτου μέχρι τῆς ὡριμάνσεως καὶ τοῦ τελευταίου προϊόντος, ὅτε τὸ μὴ εἰσπραττόμενον ἀντίτιμον τῶν δεκάτων τῶν προπαραχθέντων προϊόντων συσσωρευόμενον παρέχει δυσκολίας εἰς τοὺς γεωργοὺς ὡς πρὸς τὴν ἀπότισιν, διὰ τοῦτο τὸ Συμβούλιον τῆς δεκατίσεως λαμβάνει ἐφ' ἑκάστου προϊόντος κατάλληλόν τι χρηματικὸν ποσὸν ἀπέναντι τοῦ ἀντιτίμου τῶν δεκάτων, καὶ τὰ οὕτως εἰσπραττόμενα πρὸς συμψήφισιν ποσὰ διὰ τῶν μουχτάριδων παραδίδονται εἰς τὸ ἐπιτόπιον ταμεῖον, ὅπερ χορηγεῖ αὐτοῖς ἀποδείξεις παραλαβῆς.

Ἄρθρ. 9. Ἀφοῦ, ὡριμάσαντος καὶ τοῦ τελευταίου προϊόντος τοῦ χωρίου, καταγραφῇ πᾶσα ἡ παραγωγὴ ἑκάστου, εὐθὺς ἄνευ ἀναβολῆς χρόνου τὰ μέλη τοῦ Συμβουλίου τῆς δεκατίσεως σφραγίζουσιν ἢ ὑπογράφουσι τὸ κάτωθι μέρος τοῦ βιβλίου τῆς παραγωγῆς, συντάσσουσι δὲ καὶ βιβλίον τῶν μέχρι τῆς ἐποχῆς ἐκείνης πρὸς συμψήφισιν εἰσπραχθέντων παρὰ τῶν γεωργῶν χρημάτων, καὶ μετὰ ταῦτα κομίζουσι τὰ δύο ταῦτα βιβλία ἐν σώματι ἢ τινὰ ἐξ αὐτῶν εἰς τὸ Συμβούλιον τοῦ δήμου.

Ἄρθρ. 10. Ἐφ' ὅσον ἔρχονται εἰς ἀκμὴν τὰ προϊόντα, ἕκαστος ὀφείλει νὰ δηλώσῃ ὀρθῶς καὶ ἀνελλιπῶς τὴν πραγματικὴν αὐτῶν παραγωγὴν εἰς τὸ ἐπὶ τῶν δεκάτων συμβούλιον· τὸ δὲ συμβούλιον, ἐὰν τὸ κρίνῃ ἀναγκαῖον, πληροφορεῖται περὶ τῆς ἀκριβείας τῆς δηλώσεως κατὰ τὸν προσήκοντα τρόπον. Ὅστις δὲ κρύπτει τὴν παραγωγὴν αὐτῶν, ἐπειδὴ τοῦτο θεωρεῖται ἀδικία καὶ ἐπιβουλὴ εἰς τοὺς συνεγχωρίους του, τὸ συμβούλιον, ἀφοῦ λάβῃ τὸ διπλάσιον τοῦ δεκάτου τῶν προϊόντων, τῶν

ὑπὸ τοιούτων χαμερπῶν ἀνθρώπων κρυπτομένων, ὑπολογίζει αὐτὸ εἰς τὸ ὅλον ἀντίτιμον τῶν δεκάτων τοῦ χωρίου.

Ἄρθρ. 11. Ἀφοῦ τὰ κατὰ τὸν εἰρημένον τρόπον συνταχθέντα βιβλία τῆς παραγωγῆς τῶν χωρίων ἐπιδοθῶσιν εἰς τὸ δημοτικὸν συμβούλιον, ἐπιθεωροῦνται, καὶ ἐὰν ὑπάρχῃ τι σφάλμα εἰς τὴν σύνθεσιν ἢ καταγραφὴν αὐτῶν, διορθοῦται τοῦτο· ἑκάστου δὲ εἴδους τῶν ἐν τοῖς βιβλίοις ἐκείνοις γεγραμμένων προϊόντων ἀφοῦ ὁρισθῇ ἡ τιμὴ ἐν τῷ δημοτικῷ συμβουλίῳ, τῇ συσκέψει μετὰ τῶν ἐκ τοῦ χωρίου ἐλθόντων καὶ συμφώνως τῇ τρεχούσῃ τιμῇ κατὰ τὸ ἔτος ἐκεῖνο ἐν τῇ ἀγοραπωλησίᾳ καὶ ἀναλόγως τῆς θέσεως τοῦ χωρίου, γράφεται ἐν τῷ βιβλίῳ ὑπὸ ἕκαστον εἶδος προϊόντων ἡ ἀξία αὐτοῦ κατὰ τὴν ὁρισθεῖσαν τιμήν. Μετὰ δὲ ταῦτα, τοῦ ἰσοτίμου ἑκάστου εἴδους τῶν προϊόντων ἑκάστου γεωργοῦ ἰδίᾳ λογιζομένου κατὰ τὴν ὁρισθεῖσαν τιμὴν, ἡ ὁλικὴ ἀξία τοῦ συνόλου τῶν προϊόντων του, εἰς ὅσον δήποτε ποσὸν συμποσωθῇ, γράφεται ὑπὸ τὴν μερίδα τῆς παραγωγῆς αὐτοῦ· ἔπειτα δὲ καὶ ἡ ἀξία τῶν ὅλων τοῦ χωρίου προϊόντων ἀθροισθεῖσα γράφεται ἐν συνόλῳ εἰς τὸ τέλος τοῦ βιβλίου. Τούτων δ' ὕστερον ἀφοῦ ἡ ἀξία τοῦ συνόλου τῶν προϊόντων τοῦ χωρίου ἐκείνου διαιρεθῇ διὰ τοῦ ὡρισμένου ἀντιτίμου δεκάτων τοῦ χωρίου, κατὰ τὸ πηλίκον διορίζεται ἡ μερὶς ἀντιτίμου τῶν δεκάτων, ἣν θέλει δώσει κατ' ἐκεῖνο τὸ ἔτος ἕκαστος ἀναλόγως τοῦ ποσοῦ τοῦ συνόλου τῶν προϊόντων αὐτοῦ· τὸ δὲ ποσὸν τῆς ἀναλόγου μερίδος του γράφεται καὶ αὐτὸ ἐν τῷ βιβλίῳ ὑπὸ τὸ ἄθροισμα τῶν προϊόντων ἐκείνου τοῦ ἀνθρώπου. Πρὸς πλήρη δὲ τούτων κατάληψιν, κρίνομεν εὐάρμοστον τὸ ἑξῆς παράδειγμα. Ἐὰν π. χ. ἡ μὲν τιμὴ τοῦ ὅλου τῶν προϊόντων τοῦ χωρίου ἦναι ἑκατὸν πεντήκοντα χιλιάδες γροσίων, τὸ δὲ ἀντίτιμον δεκάτων δώδεκα χιλιάδες, ἐπειδὴ, διαιρουμένων τῶν ἑκατὸν πεντήκοντα χιλιάδων, ἤγουν τῆς τιμῆς τῶν προϊόντων, διὰ τῶν δώδεκα χιλιάδων, ἤτοι τοῦ ἀντιτίμου δεκάτων, τὸ πηλίκον εἶναι $12\,^1/_2$, ἵνα παραχθῶσιν αἱ δώδεκα χιλιάδες γροσίων, αἵτινες εἰσὶ τὸ ἀντίτιμον δεκάτων, ἀνάγκη ἵνα κατ' ἐκεῖνο τὸ ἔτος ἐν ἐκείνῳ τῷ χωρίῳ ἐκ τῆς ἀξίας τῶν προϊόντων ἑκάστου ἐπιβάλλωσιν ἓν τοῖς $12\,^1/_2$ εἰς τὴν αὐτοῦ μερίδα ἀντιτίμου δεκάτων. Οὗτος εἶναι ὁ ἐφαρμοστέος τρόπος ἐν τῇ διαιρέσει τοῦ ἀντιτίμου δεκάτων ἀναλόγως τοῦ ποσοῦ τῶν προϊόντων. Ἀφ' οὗ δὲ, τοῦ ἀντιτίμου δεκάτων διαιρεθέντος κατὰ τὰ γεγραμμένα, ὁρισθῶσιν αἱ μερίδες ἑκάστου, ὅ,τιδήποτε εἶναι εἰλημμένον μέχρι τοῦ τότε καιροῦ παρ' ἑκάστου κατὰ συμψήφισιν, ἀφαιρεῖται κατὰ τὸ ἐπιδοθὲν βιβλίον ἐκ τῆς τοῦ ἀντιτίμου δεκάτων μερίδος του. Ἐπειδὴ δὲ ἐν τῷ δημοτικῷ συμβουλίῳ κρατεῖται ἰδιαίτερον βιβλίον ἀντιγράφων πρὸς τοῦτο, ἀφοῦ ἐκτελεσθῶσιν ἑκάστοτε αἱ ἀνωτέρω πράξεις ἐν τοῖς βιβλίοις τῆς παραγωγῆς τῶν χωρίων, τό τε σύνολον τῆς ἀξίας τῆς παραγωγῆς ἑκάστου χωρίου καὶ τὸ πηλίκον ἐκεί-

νου τοῦ ἔτους γράφεται εἰς τὸ εἰρημένον βιβλίον ἀντιγράφων· μετὰ δὲ ταῦτα καὶ εἰς τὸ ἄκρον τοῦ βιβλίου παραγωγῆς ἑκάστου χωρίου γράφεται ἡ σημείωσις ὅτι «ἐνεκρίθη ἡ κατὰ τὸ βιβλίον τοῦτο διανομὴ καὶ εἴσπραξις τῶν τοσούτων γροσίων, τῶν ἀντιτίμων δεκάτων τοῦ δεῖνος ἔτους τοῦ δεῖνος, χωρίου, ὑπαγομένου εἰς τὸν δεῖνα δῆμον, ἐν τῇ δεῖνι ἐπαρχίᾳ». Ἀφοῦ δὲ ἡ σημείωσις γραφεῖσα σφραγισθῇ ὑπὸ τῶν μελῶν τοῦ συμβουλίου, τὰ εἰρημένα βιβλία πρὸς ἐκτέλεσιν τοῦ δέοντος ἀποδίδονται εἰς τοὺς ἐπιδόσαντας χωρικούς. Ἐὰν δὲ ὑπάρχωσι καὶ βιβλία συντεταγμένα ἐν γλώσσῃ ἄλλῃ παρὰ τὴν τουρκικὴν, μεταφράζονται ταῦτα, αἱ δὲ μεταφράσεις αὐτῶν προσαρτῶνται εἰς τὰ πρωτότυπα.

Ἄρθρ. 12. Ἀφοῦ τὰ βιβλία παραγωγῆς ἐπικυρωθέντα ἐν τῷ δημοτικῷ συμβουλίῳ ἐπανέλθωσιν εἰς τὰ χωρία, τὸ συμβούλιον τῆς δεκατίσεως γνωστοποιεῖ ἑκάστῳ κατὰ τὸ βιβλίον τὴν μερίδα, ἣν θέλει δώσει ἐκ τοῦ ἀντιτίμου δεκάτων.

Ἄρθρ. 13. Ἐπειδὴ εἶναι ἀναγκαῖον ἵνα τὸ ὑπόλοιπον τοῦ ἀντιτίμου δεκάτων ἐκτὸς τοῦ ποσοῦ τοῦ εἰσπραχθέντος κατὰ συμψήφισιν μέχρι τῆς ἐποχῆς τοῦ θέρους παραδοθῇ εἰς τὸ ταμεῖον τὸ πολὺ ἐντὸς πέντε μηνῶν ἀπὸ τοῦ θέρους κατὰ πέντε δόσεις, ὥστε καθ' ἕκαστον μῆνα νὰ δίδηται τὸ ἓν πέμπτον, τούτου ἕνεκα οἱ τῶν χωρίων *μουχτάραι*, ἀφ' οὗ εἰσπράξωσι κατ' ὀλίγον εἰς χρήματα τὸ κατὰ τὸ βιβλίον ὡρισμένον ἀντίτιμον δεκάτων ἑκάστου, καὶ ἀφαιρέσωσι τὸ ποσὸν χρημάτων, ὅπερ ἔλαβον παρ' οἱουδήποτε, ἐκ τῆς μερίδος ἀντιτίμου δεκάτων αὐτοῦ, τῆς σεσημειωμένης εἰς τὸ ἐν τῷ χωρίῳ φυλασσόμενον βιβλίον παραγωγῆς, φέροντες παραδίδουσι τὰ χρήματα εἰς τὸ ταμεῖον· ἡ παραλαβὴ τῶν ἑκάστοτε φερομένων χρημάτων σημειοῦται κατὰ κάθετον γραμμὴν ἐν τῷ βιβλίῳ τῆς παραγωγῆς καὶ εἰς ἓν μέρος τῆς σημειώσεως ταύτης τίθεται ἡ σφραγὶς τοῦ δημάρχου καὶ τοῦ ταμία· διὰ τοῦτο ὁσάκις οἱ *μουχτάραι* κομίζουσι τὰ χρήματα εἰς τὸ ταμεῖον, ὀφείλουσι νὰ φέρωσι συνάμα καὶ τὸ βιβλίον τῆς παραγωγῆς καὶ δεικνύωσιν αὐτὸ εἰς τὸ δημοτικὸν συμβούλιον· τὸ δὲ συμβούλιον τοῦτο, ἀφ' οὗ ἐπιθεωρήσῃ τὸ βιβλίον ἐκεῖνο καὶ πληροφορηθῇ περὶ τοῦ πόθεν ἐλήφθησαν τὰ ἐλθόντα χρήματα, καὶ ὅτι εἰσὶ σύμφωνα πρὸς τὴν γενομένην ἀφαίρεσιν, θέλει ἀφαιρέσει τὸ ποσὸν τῶν ῥηθέντων χρημάτων καὶ ἐκ τοῦ ὅλου τοῦ ἐν τῷ συμβουλίῳ σεσημειωμένου ἀντιτίμου δεκάτων ἐκείνου τοῦ χωρίου. Ἐὰν ὅμως ἦναι δύσκολον διά τινα χωρία, ἕνεκα τῆς θέσεως καὶ καταστάσεως αὐτῶν, νὰ δίδωσιν οἱ κάτοικοι εἰς χρήματα τὸ δέκατον, καὶ ὑπάρχῃ εὐκολία ἵνα δίδηται τὸ ἀντίτιμον τῇ πωλήσει τῶν παρ' ἑκάστου ἀθροιζομένων προϊόντων, ἐπιτρέπεται καὶ τοῦτο. Τότε ὅμως, ἀφ' οὗ ἕκαστος χωρίσῃ ἐκ τῶν ἁρμοζόντων προϊόντων ποσότητα δυναμένην νὰ ἐξισωθῇ πρὸς τὸ ἑαυτοῦ ἀντίτιμον δεκάτων, συναθροίζονται τὰ προϊόντα πάντα εἰς ἓν μέρος καὶ πωλοῦνται διὰ χειρὸς καὶ ἐπιστασίας

τοῦ εἰρημένου συμβουλίου τῆς δεκατίσεως· ἡ δὲ ἀξία αὐτῶν, μηδενὸς λεπτοῦ ἀπολλυμένου, παραδίδοται κατὰ τὸν εἰρημένον τρόπον ὑπὸ τῶν *μουχτάρδων* εἰς τὸ ταμεῖον· ἀπαγορεύεται ὅμως ἵνα τις τῶν *μουχτάρδων* καὶ δημογερόντων ἢ ἄλλων ἐχόντων ἐπιρροὴν ἤ τινες τούτων δι' ἑταιρίας ἀναλαμβάνωσι τὰ δέκατα ἐπὶ κέρδει καὶ ζημίᾳ· οἱ δὲ τἀναντία πράττοντες τιμωροῦνται κατὰ τὸν νόμον.

Ἄρθρ. 14. Ἐπειδὴ τὸ σύνολον τῶν γεωργῶν κωμοπόλεως τινὸς θεωρεῖται ὡς πληθυσμὸς χωρίου τινός, ἀφ' οὗ σχηματισθῇ καὶ ἐνταῦθα, ὡς ἐν τοῖς χωρίοις, συμβούλιον δεκατίσεως, συγκείμενον ἐκ τῶν ἐξ ἑκάστης συνοικίας ἐκλεγομένων προσώπων, ἐκτελοῦνται αἱ προεκτεθεῖσαι διατάξεις.

Ἄρθρ. 15. Τῶν αὐτῶν ἀπαραλλάκτως ἐνεργουμένων καὶ ἐν τοῖς δήμοις, οἵτινες εἰσὶν ἐπαρχιακαὶ καὶ νομαρχιακαὶ πρωτεύουσαι, τὰ βιβλία παραγωγῆς τῶν ὑπὸ τὴν δικαιοδοσίαν αὐτῶν χωρίων καὶ κωμοπόλεων ἐπιθεωροῦνται καὶ διορθοῦνται καὶ ἐπικυροῦνται εἰς τὸ ἐπαρχιακὸν συμβούλιον, ἐν δὲ τῇ νομαρχιακῇ πρωτευούσῃ εἰς τὸ μέγα συμβούλιον.

Ἄρθρ. 16. Ἐπειδὴ οἱ διοριζόμενοι εἰς τὸ συμβούλιον τῆς δεκατίσεως, ἐὰν ἐκτελέσωσιν ὀρθῶς καὶ δικαίως τὰ καθήκοντά των, θέλουν οὕτως ἐξυπηρετήσει τούς τε γείτονας καὶ τοὺς συμπολίτας καὶ τὸ κράτος αὐτῶν, διὰ τοῦτο ἡ ὑπηρεσία αὐτῶν θέλει εἶσθαι ἀποδεκτὴ καὶ ἐκτιμητέα παρὰ τῇ κυβερνήσει· ἐὰν δὲ δὲν ἐνεργήσωσιν ὀρθῶς καὶ δικαίως, παιδεύονται καὶ τιμωροῦνται κατὰ τὸν νόμον.

Ἄρθρ. 17. Ἀφ' οὗ κατὰ τὸν προειρημένον τρόπον τὸ ἀντίτιμον δεκάτων χωρίου τινὸς ἀποτιθῇ ἐντελῶς· κατὰ πέντε δόσεις ἐντὸς πέντε μηνῶν, κλείεται τὸ βιβλίον· τιθεμένης δὲ σημειώσεως εἰς τὸ ἄκρον ὅτι «τὸ ἀντίτιμον δεκάτων τοῦ χωρίου ἐκείνου ἀπετίθη ἐντελῶς», καὶ τῆς σημειώσεως ταύτης σφραγιζομένης ὑπὸ τῶν μελῶν τοῦ δημοτικοῦ συμβουλίου, τὸ βιβλίον παραδίδοται πάλιν εἰς τοὺς ἐνεγκόντας. Ἵνα δὲ ἐν καιρῷ χρείας ἀνατρέχωσι πρὸς αὐτὰ οἱ ἐν τῷ χωρίῳ, τὰ εἰρημένα βιβλία παραγωγῆς φυλάττονται ἐν τόπῳ ἀσφαλεῖ.

Ἄρθρ. 18. Καθὼς κατὰ τὸ ἔτος, καθ' ὃ ἡ συγκομιδὴ καὶ ἀφθονία εἶναι περισσοτέρα, καὶ ἐὰν ἡ ἐκ τῶν δεκάτων παραγωγὴ χωρίου τινὸς ἦναι περισσοτέρα συγκριτικῶς πρὸς τὸ ἀντίτιμον δεκάτων τοῦ χωρίου, ἀφ' οὗ δώσῃ τὸ χωρίον τὸ ὡρισμένον ἀντίτιμον, τὸ περισσεῦον θέλει μείνει πρὸς ὄφελος τῶν κατοίκων, οὕτω καὶ κατὰ τὸ ἔτος, καθ' ὃ τὸ δέκατον τῆς ἀξίας τῶν ὅλων προϊόντων τοῦ χωρίου εἶναι μεῖζον τοῦ ἡμίσεως τοῦ ἀντιτίμου δεκάτων, τὸ ἀντίτιμον δεκάτων εἰσπράττεται καθ' ὅλον τὸ χωρίον, διαιρεθὲν ἐντελῶς κατὰ τὴν παραγωγὴν ἑκάστου. Ὅταν ὅμως μετὰ γενομένην ἐξέτασιν ἐπικυρωθῇ διὰ πρακτικοῦ ὑπὸ τοῦ δημοτικοῦ συμβουλίου ὅτι τὸ δέκατον τῆς ἀξίας τῆς ὅλης παραγωγῆς ἰσοῦται πρὸς τὸ ἥμισυ τοῦ ὡρισμένου ἀντιτίμου, ἢ ὅτι εἶναι καὶ κατώτερον τοῦ ἡμί-

σεως αὐτοῦ, λαμβάνεται μόνον τὸ δέκατον τῆς γενομένης παραγωγῆς ἑκάστου καθ' ὑπολογισμὸν τοῦ ἀντιτίμου δεκάτων τοῦ χωρίου, τὸ δὲ ἐπίλοιπον τοῦ ἀντιτίμου δεκάτων τοῦ ἔτους ἐκείνου, εἰσπραττόμενον κατὰ τὰ προσεχῆ ἔτη διὰ προσθήκης ἑνὸς πέμπτου εἰς τὸ ἀντίτιμον ἑκάστου, παραδίδοται εἰς τὸ ταμεῖον. Μόνον ὅμως ἐὰν κατὰ τὸ δεύτερον ἔτος ἢ τι τῶν ἑπομένων ἐτῶν, γενομένης περισσοτέρας συγκομιδῆς καὶ ἀφθονίας, τὸ περίσσευμα τοῦ δεκάτου τῆς ὑπαρχούσης παραγωγῆς, μετὰ τὴν πληρωμὴν τοῦ ἀντιτίμου δεκάτων τοῦ ἔτους ἐκείνου, εὑρεθῇ ἐπαρκὲς πρὸς ἀπότισιν τοῦ χρέους τοῦ ἀπολειφθέντος ἐκ τοῦ παρελθόντος ἔτους, τότε τὰ ῥηθέντα ἐλλείμματα εἰσπράττονται διὰ μιᾶς· ἐὰν δὲ τὰ προϊόντα χωρίου τινὸς φθαρῶσιν ὑπὸ θεομηνίας ἐξ ὁλοκλήρου, τότε τὸ ἀντίτιμον ἐκείνου τοῦ ἔτους χαρίζεται καθ' ὁλοκληρίαν καὶ ἡ κατάστασις αὕτη ἀνακοινοῦται ἀμέσως εἰς τὴν ἐπαρχιακὴν πρωτεύουσαν, καὶ ἀφ' οὗ πρῶτον ἐξακριβωθῇ καὶ ἐπιβεβαιωθῇ τὸ ἀληθὲς τῆς τοιαύτης καταστάσεως δι' εἰδημόνων, ἀναγγέλλεται τοῦτο διὰ πρακτικοῦ (μαζπατᾶ) εἰς τὴν Ὑψηλὴν Πύλην.

Ἄρθρ. 19. Τὰ δημοτικὰ συμβούλια ἀφ' οὗ κατὰ τὰ ἐν τῷ ἄρθρ. 11 δηλωθέντα ἐπικυρώσωσι καὶ ἀποδώσωσι τὰ βιβλία παραγωγῆς, συντάσσουσιν ἐκ τῶν ἐν τῷ συμβουλίῳ ὑπολειπομένων ἀντιγράφων αὐτῶν βιβλίον, δεικνύον τῆς μὲν ἀξίας τῆς παραγωγῆς ἑκάστου χωρίου τὸ ἄθροισμα μόνον, τοῦ δὲ ἀντιτίμου δεκάτων ἐπίσης τὸ ὅλον, ἔχον δὲ ἐπισυνημμένον εἰς τὸ τέλος καὶ ἓν πρακτικόν, πέμπουσιν αὐτὸ εἰς τὴν ἐπαρχιακὴν πρωτεύουσαν· ἀφ' οὗ δὲ τὰ εἰρημένα βιβλία ἀναθεωρηθῶσι καὶ ἐν ἑκάστῳ ἐπαρχιακῷ συμβουλίῳ, συντάσσεται ἐν αὐτοῖς βιβλίον, ἐμφαῖνον μόνον τὸ ὅλον τῆς ἀξίας τῆς παραγωγῆς τῶν περιεχομένων ἐν τῇ ἐπαρχίᾳ δήμων, καὶ τὰ ἀντίτιμα δεκάτων τῶν αὐτῶν, ἔχον δὲ ἐπισυνημμένον καὶ ἓν πρακτικόν, ἀποστέλλεται εἰς τὸ ἐπὶ τῶν οἰκονομικῶν ὑπουργεῖον· τὰ δὲ ἐκ τῶν δήμων ἐρχόμενα βιβλία τῆς παραγωγῆς τῶν χωρίων φυλάσσονται κατ' ἔτη καὶ κατὰ τάξιν.

Ἄρθρ. 20. Ἐπειδὴ τῆς εἰσπράξεως τῶν ἀντιτίμων δεκάτων καὶ τῆς εἰς τὸ ταμεῖον παραδόσεως, γινομένης διὰ τῶν *μουχτάρων*, οὗτοι ἀσχολοῦνται περὶ ταῦτα καὶ ἐξοδεύουσιν εἰς ταῦτα καὶ μικρόν τι ποσόν, ἵν' ἀποζημιῶνται τὰ ἔξοδα αὐτῶν, ὁσάκις οὗτοι εἰσπράξαντες κατὰ μικρὸν τὸ ἀντίτιμον δεκάτων ἑκάστου χωρίου καὶ κωμοπόλεως παραδώσωσιν αὐτὸ εἰς τὸ ταμεῖον, $2\ ^1/_2\ ^0/_0$ τῶν ἑκάστοτε φερομένων χρημάτων δίδονται εἰς αὐτοὺς ὡς μισθὸς εἰσπράξεως· τὰ δὲ χρήματα ταῦτα διανέμονται ἐν ἑαυτοῖς κατ' ἰσότητα πάντες οἱ ἐν ἐκείνῳ τῷ χωρίῳ ἢ τῇ κώμῃ *μουχτάραι*, ὁσοιδήποτε ὦσιν· ἂν δὲ ἦναι εἷς μόνος, τὰ χρήματα πάντα ἀνήκουσι κατὰ τὸ εἰκὸς εἰς τοῦτον.

ΟΔΗΓΙΑΙ

Περὶ τῆς εἰς τοὺς ἐπιχωρίους ἐνοικιαστὰς (μουλτεζίμιδες) κατὰ χωρία ἀναθέσεως τῶν τόπων, ὧν τὰ δέκατα δὲν ἀνετέθησαν εἰς τοὺς κατοίκους.

(17 Σαμπὰν 1277).

Ἄρθρ. 1. Τὸ ἀντίτιμον δεκάτων τοῦ παρελθόντος ἔτους ἑκάστου χωρίου καὶ κωμοπόλεως, ἀφ' οὗ ἐπιβεβαιωθῇ δι' ἀναδρομῆς εἰς τὰ βιβλία τῶν ἐπιχωρίων ἐνοικιαστῶν καὶ δι' ἐπερωτήσεως τῶν εἰδημόνων, χρησιμεύει ὡς ἀρχὴ πλειστηριάσεως.

Ἄρθρ. 2. Ἐπειδὴ τὰ δέκατα τῶν ἔν τινι δήμῳ περιεχομένων χωρίων καὶ κωμοπόλεων πλειστηριάζονται κατὰ πρῶτον ἐν τῇ πρωτευούσῃ τοῦ δήμου, διὰ τοῦτο, ἀφ' οὗ πρότερον διορισθῶσιν ἐν τῇ πρωτευούσῃ τοῦ δήμου αἱ τῆς πλειστηριάσεως ἡμέραι, ἀνακοινοῦται τὸ πρᾶγμα εἰς τὸ δημόσιον.

Ἄρθρ. 3. Ὅταν τὰ δέκατα χωρίου τινος ἢ κωμοπόλεως ἐκτεθῶσιν εἰς δημοπρασίαν ἐν τῇ πρωτευούσῃ τοῦ δήμου αὐτῶν, καὶ παρουσιασθῶσιν οἱ βουλόμενοι νὰ πλειοδοτήσωσι, πρότερον διὰ τοῦ ἐπιτοπίου Συμβουλίου λαμβάνεται ἀξιόχρεως καὶ ἀσφαλὴς ἐγγύησις αὐτῶν, καὶ ὕστερον λαμβάνονται ὑπ' ὄψιν αἱ πλειοδοτήσεις αὐτῶν εἰς τὴν τῆς δημοπρασίας συνεισφοράν. Περὶ τῆς ὑπὸ τοῦ Συμβουλίου λαμβανομένης ἐγγυήσεως εὐθύνονται τὰ μέλη αὐτοῦ.

Ἄρθρ. 4. Ἀφ' οὗ ἐν τῇ πρωτευούσῃ τοῦ δήμου ποιηθῶσιν ἰδιαίτεραὶ γραμμάτια πλειστηριασμοῦ ἑκάστου χωρίου καὶ κωμοπόλεως, ὁ πλειστηριασμὸς διενεργεῖται πρῶτον ἐν ταῖς ἀγοραῖς καὶ ἔπειτα ἐν τῷ συμβουλίῳ. Ἐάν τις συμμεθέξας εἰς τὴν συνεισφορὰν τοῦ πλειστηριασμοῦ ἀποχωρήσῃ μετὰ ταῦτα, σημειοῦται ἡ ἀποχώρησίς του εἰς τὸ πλειστηριαστικὸν γραμμάτιον καὶ ὑπὸ τὴν σημείωσιν σφραγίζει ὁ ἀποχωρήσας. Περαιωθέντος δὲ τέλος τοῦ πλειστηριασμοῦ ἑκάστου χωρίου καὶ κωμοπόλεως, καὶ σημειωθέντων ἀκριβῶς τῶν ὀνομάτων ἑκάστου τῶν ἀγοραστῶν κα τῶν ἐγγυητῶν αὐτῶν, συντάσσεται βιβλίον, ἔχον κάτωθεν ἐπισυνημμένον πρακτικὸν, καὶ πέμπεται εἰς τὴν ἐπαρχιακὴν πρωτεύουσαν. Ὅταν δὲ θέλωσι, πορεύονται ἐκεῖσε καὶ οἱ βουλόμενοι ν' ἀναλάβωσι τὰ δέκατα ταῦτα ἢ ἀντιπρόσωποι αὐτῶν, ἵνα παρευρεθῶσιν ἐν τῷ πλειστηριασμῷ τῷ γενησομένῳ εἰς τὴν ἐπαρχιακὴν πρωτεύουσαν.

Ἄρθρ. 5. Ὅταν ἔλθωσι τὰ βιβλία πλειστηριασμοῦ ἐκ τῶν δήμων εἰς τὴν ἐπαρχιακὴν πρωτεύουσαν, καὶ ἀφ' οὗ γίνῃ αὖθις καὶ ἐκεῖ πλειστηριασμὸς κατὰ τὸν δηλωθέντα τρόπον, ἐὰν ἀποσυρθῶσι πάντες καὶ μείνῃ μία μόνη πλειοδότησις, τίθεται ἡμερομηνία εἰς τὸ γραμμάτιόν του· ἀφ' οὗ δὲ ἀπ' ἐκείνης τῆς ἡμέρας τελούμενος πάλιν ἐπὶ πέντε ἡμέρας ὁ πλειστηριασμὸς ὑπερβάλῃ τὸ ἀντίτιμον τοῦ παρελθόντος ἔτους, ἢ τοὐλάχιστον φθάσῃ μέχρις αὐτοῦ, ἐπικυροῦται τὸ γραμμάτιον εἰς τὸ ὄνομα ἐκείνων, παρ' οἷς ἔμεινε, καὶ σημειοῦται ἐπ' αὐτοῦ ὑπὸ τοῦ νομάρχου ἢ τοῦ ἐπάρχου ἢ τοῦ καϊμμακάμη ἡ λέξις *δοθήτω* (*βεριλέ*). Μὴ ἐκτιμωμένης δὲ πλέον τῆς μετὰ ταῦτα διδομένης προκαταβολῆς, γράφεται τὸ ἐγγυητικόν, ἐγγραφομένων καὶ δηλουμένων τῶν ἑκασταχοῦ ὡρισμένων πρὸς πληρωμὴν δόσεων· ἀφ' οὗ δὲ σφραγισθῇ τὸ ἐγγυητικὸν ὑπὸ τοῦ ἐνοικιαστοῦ καὶ τοῦ ἐγγυητοῦ αὐτοῦ, γράφεται καὶ ἀποδίδοται τὸ διάταγμα κατοχῆς, καταχωριζομένου ἐν αὐτῷ τοῦ κατοχικοῦ ἐγγράφου καὶ προσαρτωμένου ἑνὸς ἐντύπου Κανονισμοῦ περὶ ἀναθέσεως.

Ἄρθρ. 6. Ἐὰν ἐν τῇ δημοπρασίᾳ τὰ δέκατα χωρίων τινῶν τοῦ δήμου δὲν φθάσωσιν εἰς τὸ ποσὸν τοῦ παρελθόντος ἔτους, τὸ σύνολον ὅμως τῶν δεκάτων ὅλων τῶν χωρίων, ὑφ' ὧν ἀπαρτίζεται ὁ δῆμος, συμπληρόνει τὸ τοῦ παρελθόντος ἔτους ἀντίτιμον διὰ τῆς προσθήκης τῶν περισσευμάτων εἰς τὰ ἐλλείμματα, ἡ ἀνάθεσις τούτων ἐνεργεῖται κατὰ τὸν προεκτεθέντα τρόπον. Ἐπίσης ἐὰν, καίτοι μὴ διδομένου κατὰ τὸν πλειστηριασμὸν τῶν δεκάτων δήμου τινος ποσοῦ ἴσου τῷ ἀντιτίμῳ τοῦ προηγουμένου ἔτους, ἀποδειχθῇ ὅμως δι' ἀκριβοῦς ἐξετάσεως ὅτι τὰ κατὰ τὴν διὰ τῆς Κυβερνήσεως διεύθυνσιν τῆς εἰσπράξεως τοῦ ἀντιτίμου τῶν δεκάτων τοῦ δήμου ἐκείνου ἔξοδα ἐξισοῦνται πρὸς τὸ παρουσιαζόμενον ἔλλειμμα, πάλιν προτιμητέα ἡ ἀνάθεσις αὐτῶν εἰς ἐνοικιαστὰς (*μουλτεζίμιδες*). Ἐὰν ὅμως παρουσιασθῇ μέγα ἔλλειμμα ἀναφορικῶς τοῦ κατὰ τὸ προηγούμενον ἔτος εἰσπραχθέντος ἀντιτίμου δεκάτων, τότε κατ' ἀνάγκην τῶν τοιούτων χωρίων τὰ δέκατα κρατοῦνται ὅπως εἰσπραχθῶσι διὰ τῆς ἐπιτοπίου ἀρχῆς, καὶ ἐπὶ τούτῳ τηρεῖται αὐστηρὰ οἰκονομία, ἤτοι ἢ διορίζονται ἀξιόχρεοι ὑπάλληλοι διὰ τῶν ἐπιτοπίων Συμβουλίων μὲ μετριωτάτους μισθοὺς, ἢ ὁρίζεται διὰ τοὺς τοιούτους ὡρισμένη καὶ κεκομμένη τις ἀνταμοιβὴ, καὶ τοιουτοτρόπως καταβάλλεται σύντονος προσοχὴ ὡς πρὸς τὴν καλὴν διεύθυνσιν τῆς εἰσπράξεως τῶν δεκάτων κατὰ τὰς ἐπιτοπίους ἐν ἐνεργείᾳ διατάξεις.

Ἄρθρ. 7. Τὰ κατοχικὰ ἔγγραφα καὶ διατάγματα κατοχῆς σφραγίζονται ὑπὸ τοῦ νομάρχου ἢ τοῦ ἐπάρχου ἢ τοῦ δημάρχου.

Ἄρθρ. 8. Παρὰ τῶν ἐνοικιαστῶν δὲν λαμβάνεται οὐδὲ ἓν λεπτὸν ὀνόματι δικαιωμάτων διατάγματος ἢ ἄλλῳ λόγῳ.

Ἄρθρ. 9. Τὰ ἐγγυητικὰ, τὰ λαμβανόμενα κατὰ τὸν προειρημένον τρό-

πον, φυλάσσονται· ἀφ' οὗ δὲ συνταχθῇ βιβλίον περιέχον τὰ ὀνόματα τῶν ἀνατεθεισῶν κωμοπόλεων καὶ χωρίων καὶ τῶν ἐνοικιαστῶν καὶ τῶν ἐγγυητῶν αὐτῶν μετὰ τῶν ὡρισμένων πρὸς πληρωμὴν δόσεων, δι' ἐπισυνημμένου πρακτικοῦ ἀποστέλλεται εἰς τὸ ἐπὶ τῶν οἰκονομικῶν ὑπουργεῖον. Ἐὰν δὲ ὑπάρχωσι καὶ τόποι ἀφεθέντες εἰς τὴν διὰ τῆς ἐπιτοπίου ἀρχῆς διεύθυνσιν, δέον ἵνα συνταχθῶσι καὶ τούτων ἰδιαιτέρως βιβλία καὶ ἀποσταλῶσιν εἰς τὸ μνησθὲν ὑπουργεῖον.

Ἄρθρ. 10. Ὅπως ἐκτελῶνται ἀνελλιπῶς αἱ ἀνωτέρω ὁδηγίαι καὶ μὴ δυνηθῇ νὰ εἰσχωρήσῃ ῥαδιουργία τις εἰς τὸν πλειστηριασμὸν, καὶ οἱ νομάρχαι καὶ οἱ ἔπαρχοι καὶ οἱ καϊμμακάμαι ὀφείλουσι νὰ προσέχωσι καὶ φροντίζωσι προσηκόντως, οἱ δὲ τἀναντία πράττοντες εἰσὶν αὐστηρῶς ὑπεύθυνοι.

ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ

Περὶ τῆς εἰς ἰδιώτας ἐνοικιαζομένης δεκάτης τῶν προϊόντων, ἐξαιρέσει τῆς μετάξης, τοῦ καπνοῦ καὶ τῶν ἐλαιῶν.

(10 Σαπὰν 1286.)

Ἄρθρ. 1. Τὰ δημοτικὰ προϊόντα καὶ λοιπὰ εἴδη γεννημάτων ὑποβάλλονται εἰς τὸν φόρον τῆς δεκάτης, εἰσπραττόμενον ἢ εἰς πρᾶγμα, ἢ, ὅταν συγκατατεθῶσιν ἀμφότερα τὰ μέρη, εἰς χρήματα, κατὰ τὰς ἐν τῷ τόπῳ τρεχούσας τιμὰς, ὁριζομένας ὑπὸ τοῦ ἐπιτοπίου συμβουλίου.

Ἄρθρ. 2. Ἡ δεκάτη τοῦ σίτου, τῆς κριθῆς καὶ ἄλλων τοιούτων προϊόντων εἰσπράττεται, ὅταν συγκατατεθῶσιν ἀμφότερα τὰ μέρη, κατὰ δέματα, συμφώνως πρὸς τὸ ἐν ἐνεργείᾳ σύστημα, λαμβάνεται δὲ καὶ κατὰ κοιλὰ, ὅταν ὁ κάτοχος τῶν προϊόντων ζητήσῃ οὕτω ν' ἀποτίσῃ τὸ δέκατον. Πρὸς παρεμπόδισιν δὲ πάσης ῥᾳδιουργίας καὶ ἀπάτης κατὰ τὴν καταμέτρησιν, αἱ κατὰ τόπους ἀρχαὶ θέλουσι προσέχει ἐπὶ τῶν κοιλῶν, τὰ ὁποῖα κατὰ τὴν περίστασιν ταύτην μεταχειρίζονται οἱ δεκατισταὶ, καὶ προστατεύει τὴν γεωργικὴν τάξιν κατὰ πάσης ἐνδεχομένης ἀδικίας.

Ἄρθρ. 3. Ἐπειδὴ εἶναι δύσκολον κατὰ τὴν συγκομιδὴν τοῦ βάμβακος νὰ εἰσπραχθῇ τὸ δέκατον αὐτοῦ κατόπιν καταμετρήσεως, ὡς γίνεται ἐπὶ τῆς κριθῆς καὶ τοῦ σίτου, δέον νὰ εἰσπράττηται κατ' ἐκτίμησιν ὡς ἔγγιστα ἀκριβῆ. Ἐπὶ παρουσίᾳ ὅθεν τοῦ δεκατιστοῦ ἢ τοῦ ἀντιπροσώπου αὐτοῦ ἡ εἰσοδία ἑκάστου κατοίκου ἐκτιμᾶται ὑπὸ δύω προσώπων, ἐκλεγομένων μεταξὺ τῶν μελῶν τοῦ ἐπιτοπίου συμβουλίου, προσλαμβάνονται δὲ, ἐν περιπτώσει διαφωνίας μεταξὺ δεκατιστοῦ καὶ κοινότητος, καὶ δύο ἕτεροι ἐκτιμηταὶ, ἐκλεγόμενοι ὁ μὲν ὑπὸ τοῦ δεκατιστοῦ, ὁ δὲ ὑπὸ τῆς κοινότητος. Ἀναλόγως δὲ τῆς ἐκτιμήσεως ταύτης ὑπολογιζομένη καὶ ἡ δεκάτη, εἰσπράττεται εἰς πρᾶγμα ἢ εἰς χρηματα. Ἐὰν ὅμως ὁ δεκατιστὴς δὲν πεισθῇ εἰς τοιαύτην ἐκτίμησιν, ὑποχρεοῦται νὰ ζυγίζῃ τὸ προϊὸν κατὰ τὴν συγκομιδὴν καὶ νὰ λαμβάνῃ τὸ δέκατον.

Ἄρθρ. 4. Ἡ δεκάτη τῆς σταφυλῆς, ὑπολογιζομένη κατὰ στρέμματα ἢ κατ' ἄλλον τρόπον, λαμβάνεται εἰς χρήματα, συμφώνως πρὸς τὸ ἐν ἑκάστῳ τόπῳ ἐπικρατοῦν ἤδη σύστημα καὶ ἔθιμον.

Ἄρθρ. 5. Ἐπειδὴ οἱ κῆποι ὀπωρικῶν ὑπάγονται εἰς τὴν κατηγορίαν τῶν ἀμπέλων, ἡ δεκάτη αὐτῶν εἰσπράττεται συμφώνως πρὸς τὰς ἰδιαι-

τέρας κατὰ τόπους συνηθείας. Ἡ δεκάτη τῶν σποραδικῶς εὑρισκομένων ὀπωροφόρων δένδρων λαμβάνεται εἰς πρᾶγμα ἢ καὶ εἰς χρήματα, συνεπείᾳ ἀμοιβαίας συγκαταθέσεως ἀμφοτέρων τῶν μερῶν. Ἐὰν ὅμως ὁ δεκατιστὴς δὲν παρουσιασθῇ ἐγκαίρως, ἀλλὰ μετὰ τὴν συγκομιδὴν τοῦ καρποῦ, ὑποχρεοῦται νὰ πιστεύσῃ τὸν ἰδιοκτήτην ὡς πρὸς τὴν ποσότητα τῆς εἰσοδίας, καὶ οὐδόλως ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ παρενοχλῇ αὐτὸν, ἀποφαινόμενος αὐτογνωμόνως περὶ τῆς ποσότητος.

Ἄρθρ. 6. Ἐκεῖνα ἐκ τῶν λαχανικῶν εἰσὶν ἀπηλλαγμένα τοῦ φόρου τῆς δεκάτης, ὅσα ἀφοῦ ἀπολέσωσι τὴν νωπότητά των καθίστανται ἄχρηστα διὰ τροφὴν, ὅσα δὲν δύνανται νὰ διατηρηθῶσιν εἰς ἅλμην καὶ ὅσα τέλος δὲν εἶναι γνωστὰ ὑπὸ τὸ ὄνομα χειμωνικὰ καὶ πέπονες (*μποστὰρ*), ὡς πράσα, μάλαθρον, μολόχη, ἀνδράκλα, θρίδακες, κολοκύνθαι, ἀγγινάραι καὶ τὰ τοιαῦτα. Πάντα δὲ τὰ λοιπὰ λαχανικὰ ὑποβάλλονται εἰς τὴν δεκατίαν, λαμβανομένην ἢ εἰς χρήματα κατὰ τὴν ἐπιτοπίως τρέχουσαν τιμὴν, ὁριζομένην ὑπὸ τοῦ ἁρμοδίου συμβουλίου, ἢ εἰς πρᾶγμα.

Ἄρθρ. 7. Ἡ δεκάτη τοῦ μέλιτος εἰσπράττεται εἰς χρήματα κατὰ κυψέλας, ὧν ἡ ἀξία ὁρίζεται πρὸ τῆς δημοπρασίας τῶν δεκάτων ὑπὸ τῶν ἐπιτοπίων συμβουλίων.

Ἄρθρ. 8. Αἱ ἄραξαι καὶ τὰ φορτία τοῦ θεριζομένου ἐν γένει χόρτου καὶ ἀχύρου ὑπολογίζονται κατ' ἀποκοπὴν εἰς ἀριθμόν τινα ὀκάδων καὶ ἐπὶ τῇ βάσει τῆς τρεχούσης τιμῆς ὁρίζεται ὑπὸ τοῦ συμβουλίου ἡ ἀξία τοῦ χόρτου, ἀναλόγως τῆς ποιότητος αὐτοῦ κατὰ τὰ διάφορα τμήματα, καὶ συμφώνως πρὸς τὴν ἐκτίμησιν ταύτην εἰσπράττεται τὸ δέκατον εἰς χρήματα. Ἐὰν ὅμως ὁ δεκατιστὴς ἀντιτείνῃ εἰς τοῦτο, εἶναι ἐλεύθερος νὰ λάβῃ εἰς πρᾶγμα τὸ δέκατον ἐν τῷ τόπῳ τῆς παραγωγῆς. Οἱ δεκατισταὶ θέλουν ἐφοδιάζεσθαι δι' ἐπισήμου τιμολογίου, ὁρίζοντος τὰς τιμὰς τοῦ χόρτου διὰ τὰ διάφορα τμήματα. Τὸ τιμολόγιον δὲ τοῦτο θέλει κοινοποιεῖσθαι καὶ εἰς τοὺς χωρικοὺς πρὸς ὁδηγίαν των.

Ἄρθρ. 9. Ἐπειδὴ οἱ ἐντὸς ἢ παρὰ τὰς ὄχθας λιμναζόντων ὑδάτων, μὴ ὑπαγομένων εἰς τὴν περιοχὴν ἰδιωτικοῦ κτήματος, σχοινῶνες καὶ καλαμῶνες ἀνήκουσιν εἰς τὸ δημόσιον, καὶ ἐπειδὴ θέλει ληφθῇ ἰδιαιτέρα περὶ τῆς διαχειρίσεως αὐτῶν φροντὶς, οἱ δεκατισταὶ δὲν δύνανται οὐδόλως νὰ ἐπεκτείνωσιν ἐπ' αὐτῶν τὴν ἁρμοδιότητά των. Ὅσον δὲ ἀφορᾷ τοὺς σχοίνους καὶ καλάμους, τοὺς παραγομένους ἐντὸς τῆς περιοχῆς ἰδιωτικῶν κτημάτων, τὸ δέκατον αὐτῶν ἀνήκει εἰς τὸν δεκατιστὴν τῆς κωμοπόλεως ἢ τοῦ χωρίου, ἐν τῇ περιφερείᾳ τῶν ὁποίων κεῖνται, καὶ εἰσπράττεται ἢ εἰς πρᾶγμα ἢ εἰς χρήματα, κατὰ τὴν ἐπιτοπίως τρέχουσαν τιμήν.

Ἄρθρ. 10. Ἡ καύσιμος ξυλικὴ καὶ οἱ ἄνθρακες δὲν ὑποβάλλονται εἰς τὴν φορολογίαν τοῦ δεκάτου, ἐπίσης δὲ καὶ τὰ προϊόντα τῆς γῆς, ἥτις,

κειμένη ἐν ταῖς πόλεσι καὶ χωρίοις, ὀνομάζεται αὐλὴ τῆς οἰκίας καὶ ἔχει ἔκτασιν ὀλιγωτέραν τοῦ ἑνὸς στρέμματος, περικυκλοῦται δὲ ὑπὸ τοίχου ἢ φραγμοῦ καὶ ἀποτελεῖ μέρος τῆς οἰκίας, καὶ οὖσα περιωρισμένη, πραγματικῶς χρήσιμεύει ὡς αὐλαὶ τῆς οἰκίας. Ἐὰν ὅμως τοιαῦται γαῖαι ἔχωσιν ἔκτασιν ἑνὸς στρέμματος ἢ καὶ μεγαλειτέραν, τότε πλέον δὲν θεωροῦνται ὡς αὐλὴ τῆς οἰκίας, ἀλλὰ τὸ προϊὸν αὐτῶν φορολογεῖται ἀπαραλλάκτως ὡς καὶ τὸ τῶν λοιπῶν γαιῶν. Τὸ αὐτὸ γίνεται καὶ ἐπὶ τοῦ προϊόντος ἐκείνων, αἵτινες, μὴ οὖσαι περιωρισμέναι καὶ ὁπωσοῦν ἀπέχουσαι τῆς οἰκίας, θεωροῦνται ὡς χωράφια.

Ἄρθρ. 11. Οἱ δεκατισταὶ καὶ οἱ εἰς τὴν ὑπηρεσίαν αὐτῶν εὑρισκόμενοι, εἰς ὅσα μέρη περιέρχονται, δὲν δύνανται νὰ λαμβάνωσι παρὰ τῶν κατοίκων τροφὰς δι' ἑαυτοὺς καὶ τὰ ζῶά των δωρεὰν ἢ εἰς τιμὰς κατωτέρας τῶν τρεχουσῶν. Οἱ δεκατισταὶ ὀφείλουσι νὰ μεταβαίνωσιν ἐγκαίρως εἰς τὰ χωρία πρὸς εἴσπραξιν τῆς δεκάτης. Ὅταν οἱ κάτοικοι χωρίου τινὸς ἐν καιρῷ τοῦ θέρους προετοιμάσαντες τὰ ἁλώνιά των εἰδοποιῶσι τὸν δεκατιστὴν, οὗτος ὀφείλει ἐντὸς πέντε ἡμερῶν ἀπὸ τῆς εἰδοποιήσεως ταύτης νὰ μεταβῇ αὐτοπροσώπως ἢ νὰ πέμψῃ ἀντιπρόσωπόν του εἰς τὸ χωρίον πρὸς εἴσπραξιν τῆς δεκάτης. Ἐὰν ὅμως ὁ δεκατιστὴς ἀμελήσῃ, τὸ συμβούλιον τῆς ἐπαρχίας προβαίνει εἰς τὴν καταμέτρησιν τοῦ προϊόντος καὶ εἴσπραξιν τῆς δεκάτης, τῶν ἐπὶ τούτῳ γινομένων συνήθων ἐξόδων λογιζομένων εἰς βάρος τοῦ δεκατιστοῦ, καὶ δίδει ἄδειαν τῆς μεταφορᾶς καὶ ἀποθηκεύσεως τοῦ προϊόντος. Ὁ δὲ δεκατιστὴς οὐδὲν δικαίωμα ἔχει νὰ διατυπώσῃ ἀπαιτήσεις ἕνεκα τούτου.

Ἄρθρ. 12. Οἱ γεωργοὶ ὑποχρεοῦνται νὰ μεταφέρωσι δωρεὰν τὸ προϊὸν τῆς δεκάτης κωμοπόλεως ἢ χωρίου μόνον μέχρις ἐκείνων τῶν ἀποθηκῶν τοῦ δεκατιστοῦ, αἵτινες κεῖνται ἐν τῇ ἰδίᾳ κωμοπόλει ἢ τῷ χωρίῳ. Ἐὰν δὲ ὁ δεκατιστὴς θελήσῃ νὰ μετακομίσῃ ταῦτα εἰς μεγαλειτέραν ἀπόστασιν, δὲν δύναται νὰ πράξῃ τοῦτο ἄλλως πως, εἰμὴ τῇ συγκαταθέσει τῶν ἰδιοκτητῶν τῶν ζώων καὶ ἁμαξῶν καὶ ἐπὶ πληρωμῇ τοῦ ἀγωγίου.

Ἄρθρ. 13. Ἅπαντες οἱ νομάρχαι, διοικηταὶ, καὶ ἔπαρχοι ἔχουσιν ἰδιαιτέραν ἐντολὴν καὶ εὐθύνην, ἵνα προσέχωσι καὶ ἐπαγρυπνῶσι πρὸς πρόληψιν καὶ τῆς ἐλαχίστης παραβάσεως τῶν ἐν τῷ παρόντι κανονισμῷ διατάξεων.

Ἄρθρ. 14. Ἐπειδὴ κατὰ τὸ ἀνέκαθεν ὑπὸ τοῦ ὑπουργείου τῶν οἰκονομικῶν τηρούμενον σύστημα τό τε κέρδος καὶ ἡ ζημία ἐκ τῆς ἐνοικιάσεως τῶν δεκάτων λογίζεται πρὸς ὄφελος ἢ βάρος τῶν δεκατιστῶν, οὐδεμία ἐπὶ τούτῳ περὶ ἀποζημιώσεως ἀπαίτησις δεκατιστοῦ λαμβάνεται ὑπ' ὄψιν.

Ἄρθρ. 15. Πᾶσαι αἱ διατάξεις τοῦ νόμου, αἱ μὴ ἀπάδουσαι πρὸς τὸν παρόντα κανονισμὸν, ἰσχύουσι πληρέστατα ὡς καὶ πρότερον.

ΟΔΗΓΙΑΙ

ἀφορῶσαι τὰ ἐφαρμοστέα μέτρα κατὰ τὴν ἐν ταῖς ἐπαρχίαις διεξαγωγὴν τῆς διανομῆς καὶ εἰσπράξεως τῶν νενομισμένων τοῦ Β. Ταμείου ἀποδοχῶν ἤτοι φόρων καὶ στρατιωτικῶν ἀντιτίμων.

ΜΕΡΟΣ Α'.

Περὶ τοῦ τρόπου τῆς διανομῆς καὶ εἰσπράξεως τοῦ φόρου καὶ τῶν ἐπιβληθησομένων εἰς τοὺς μὴ ἀποτίοντας ἐντὸς τῶν προθεσμιῶν των τὰ ἑαυτῶν χρέη ποινῶν.

Ἄρθρ. 1. Ἐπειδὴ, κατὰ τὰ νενομισμένα, ἀπαιτεῖται ἵνα τῇ 1ῃ μαρτίου ἀποστέλλωνται ἐκ τῶν ἐπαρχιῶν εἰς τοὺς δήμους πρακτικὰ (μαζπατάδες) δηλοῦντα τὸ ποσὸν τῶν φόρων αὐτῶν, ὅσονδήποτε καὶ ἂν ἦναι, ἄνευ προσθέσεως ἢ ἀφαιρέσεώς τινος, τὰ ἐνδεικτικὰ φόρου ἑκάστου δήμου, συντασσόμενα κατὰ τὰς κάτωθι διατάξεις καὶ συμφώνως τῷ ἐπὶ τούτῳ ἀποσταλέντι δείγματι, σημειουμένης δὲ ἰδίᾳ ὑπὸ τοῦ διοικητικοῦ συμβουλίου τῆς ἐπαρχίας καὶ ἑκάστης τῶν προθεσμιῶν, καθ' ἃς οἱ φόροι κατὰ δόσεις εἰσπραχθήσονται, πέμπονται πρὸς τοὺς καϊμακάμας τῶν δήμων.

Ἄρθρ. 2. Ἐν δὲ τοῖς δήμοις ὁ ἐν τοῖς ἀποστελλομένοις ἐνδεικτικοῖς δηλούμενος φόρος ἑκάστης συνοικίας ἢ χωρίου, ὁσονδήποτε καὶ ἂν ἦναι τὸ ποσὸν αὐτοῦ, ἀφοῦ, παραβληθεὶς πρὸς τὰ βιβλία ἐν οἷς καταχωρεῖται, εὑρεθῇ σύμφωνος αὐτοῖς καὶ τοῖς πρακτικοῖς τοῖς ἐκ τῶν ἐπαρχιῶν ἀποστελλομένοις ἐκ μέρους τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τῶν δήμων, χορηγοῦνται εἰς τοὺς μουχτάριδες τῶν συνοικιῶν. ἢ χωρίων ἰδιαίτερα πρακτικὰ, δηλωτικὰ τοῦ ποσοῦ τῶν φόρων καὶ τῶν δόσεων, ὡς δηλοῦται κατωτέρω, καθ' ἃς εἰσπράττονται οὗτοι. Ἡ διανομὴ δὲ γίνεται οὕτως, ὥστε, διαιρουμένου τοῦ ὡρισμένου φόρου τοῦ δήμου εἰς ἑκάστην συνοικίαν καὶ χωρίον, οὐδὲν ν' ἀπολειφθῇ ἔξω, καὶ ἐν τῷ τέλει τοῦ ἔτους κατὰ τὴν σύνταξιν τῶν πρακτικῶν τῶν συνοικιῶν καὶ χωρίων οὐδὲν περισσότερον ἢ ὀλιγώτερον νὰ εὑρεθῇ τοῦ γεγραμμένου ἐν τῷ ὑπὸ τῆς ἐπαρχίας ἀποστελλομένῳ πρακτικῷ.

Ἄρθρ. 3. Ὅταν τὰ πρακτικὰ ταῦτα φθάσωσι διὰ τῶν μουχτάριδων εἰς τὰς συνοικίας ἢ τὰ χωρία, συνελθόντες ἐπὶ τὸ αὐτὸ οἱ μουχτάραι τῆς συνοικίας ἢ χωρίου ὁμοῦ μετὰ τῶν μελῶν τῆς δημογεροντίας καὶ τῶν φορο-

λογουμένων προσώπων, διανέμουσι μεταξὺ αὐτῶν τὸν ἐν τῷ πρακτικῷ σεσημειωμένον φόρον, ἀναλόγως τῆς δυνάμεως καὶ καταστάσεως ἑκάστου. Ἀφοῦ δὲ ἐκτελεσθῇ ἡ διανομὴ αὕτη, τὰ μὲν ὀνόματα τῶν τελούντων φόρον γράφονται ἐπὶ διπλοτύπου, τὸ δ' ἀναλογοῦν εἰς ἕκαστον ἐκ τοῦ φόρου ποσὸν γράφεται ὑπὸ τὰ ὀνόματά των. Ἔπειτα τὰ διπλότυπα ἐπικυροῦνται διὰ τῆς μουχταρικῆς σφραγῖδος καὶ τῶν ὑπογραφῶν τῶν μελῶν τῆς δημογεροντίας καὶ ἄλλων, ὅσοι γινώσκουσι νὰ γράφωσι, καὶ ὁ μὲν κορμὸς τοῦ διπλοτύπου κρατεῖται ἐν τῇ συνοικίᾳ ἢ τῷ χωρίῳ, τὸ δὲ στέλεχος φέρεται εἰς τὴν πρωτεύουσαν τοῦ δήμου. Τῆς διανομῆς ταύτης δέον νὰ ἔχῃ γνῶσιν καὶ ὁ εἰσπράκτωρ τῆς συνοικίας ἢ τοῦ χωρίου.

Ἐπειδὴ δὲ, ὡς δηλοῦται ἐν τῷ 8 ἄρθρῳ καὶ σαφηνίζεται ἐν τῷ Κανονισμῷ τῶν νομαρχιῶν, ὁ φόρος ἐπιβάλλεται καὶ ὀφείλεται παρὰ τῆς ὁλομελείας τῆς κοινότητος τῶν συνοικιῶν ἢ τῶν χωρίων, καὶ οὐχὶ παρὰ τῶν ἀτόμων τῶν κατοίκων κατ' ἰδίαν, διὰ τοῦτο, ἐὰν κατὰ τὴν διανομὴν εὑρεθῶσι μεταξὺ τῶν κατοίκων τινὲς ἄποροι, ἀδυνατοῦντες νὰ ἀποτίσωσι φόρον, τὸ ἀναλογοῦν αὐτοῖς μέρος τοῦ φόρου διανέμεται μεταξὺ τῶν λοιπῶν ἐκ τῶν δυναμένων κατοίκων· τούτου ἕνεκα ὅμως δὲν πρέπει κατὰ τὴν πρώτην διανομὴν ἐπὶ τοιαύταις σκέψεσι νὰ προστεθῇ ἢ ἀφαιρεθῇ τι, ἀλλὰ τοῦ τοῖς ἀπόροις ἀναλογοῦντος μέρους ἡ διανομὴ ἐπὶ τῶν δυναμένων ν' ἀφίνηται εἰς δευτέραν φοράν. Προσέτι, ἐπειδὴ ἔξοδά τινα γενόμενα χάριν τῆς συνοικίας ἢ τοῦ χωρίου, οὐδὲν δὲ ἔχοντα κοινὸν μετὰ τῶν φόρων, οἷον τὰ τῶν τεμενῶν, ἐκκλησιῶν καὶ σχολείων, εἴθισται νὰ ἐξοικονομῶνται ἰδίᾳ, ἀνεξαρτήτως τῶν εἰς τὴν Κυβέρνησιν διδομένων φόρων, διὰ τοῦτο κατὰ τὴν διανομὴν τῶν φόρων δὲν ἐπιτρέπεται νὰ προστεθῇ τι εἰς τὸν ὡρισμένον καὶ ἐν τῷ πρακτικῷ καταγεγραμμένον φόρον, λόγῳ τοιούτων ἐξόδων.

Ἄρθρ. 4. Τὸ σύνολον τοῦ ἐτησίου φόρου ἑκάστης συνοικίας ἢ χωρίου, ὁσονδήποτε ποσὸν καὶ ἂν ᾖ, διαιρεῖται εἰς δέκα ἴσα μέρη καὶ ὁρίζονται πρὸς εἴσπραξιν αὐτῶν ἴσαι προθεσμίαι δόσεων, οὕτως, ὥστε, ἀρχομένης τῆς εἰσπράξεως ἀπὸ 1ης Μαρτίου, νὰ περατοῦται αὕτη κατὰ τὸ τέλος τοῦ Δεκεμβρίου. Σημειοῦνται δὲ αἱ προθεσμίαι ἐπὶ τῶν πρακτικῶν, ἅτινα, ὡς δείκνυται ἐν τῷ 2ῳ ἄρθρῳ, δίδονται τὸ πρῶτον, σημειοῦνται δ' ἀπαραλλάκτως καὶ ἐν τοῖς βιβλίοις τῶν εἰπρακτόρων. Ἐὰν τὸ σύνολον τοῦ φόρου τοῦ χωρίου ἢ τῆς συνοικίας δὲν ᾖ διαιρέσιμον διὰ δέκα ἀκριβῶς, ἀλλ' ἐν τῇ διαιρέσει του ἀφήνῃ κλάσμα τι, τοῦτο εἰσπράττεται μετὰ τῆς τελευταίας δόσεως. Παρ. χάριν· ἐὰν τὸ ὅλον τοῦ φόρου συνοικίας ἢ χωρίου τινὸς σύγκηται ἐκ χιλίων τριάκοντα ἐννέα γροσίων, ἐν τῇ διὰ δέκα διαιρέσει τοι τὸ μὲν πηλίκον ἔσεται 103, ὑπολείπεται δὲ καὶ κατάλοιπον 9, ὅπερ, ὡς μὴ ὂν διαιρέσιμον διὰ δέκα, μένει ἵνα εἰσπραχθῇ μετὰ τῆς τελευταίας δόσεως, ἥτις μετὰ τοῦ καταλοίπου συμποσοῦται εἰς 112. Ὁ-

θεν τὰ μὴ ἐπισεκτικὰ διαιρέσεως διὰ δέκα (γροσίων) εἰσπράττονται κατὰ τὸν τρόπον τοῦτον.

Ἄρθρ. 5. Εἰ καὶ, κατὰ τὸ προηγούμενον ἄρθρον καὶ τὰς ἐν ἐνεργείᾳ διατάξεις, τὸ ἀναλογοῦν ἑκάστῃ συνοικίᾳ ἢ χωρίῳ ποσὸν φόρου δέον νὰ εἰσπράττηται κατὰ δέκα δόσεις, ἐπειδὴ ὅμως οἱ περὶ τὴν γεωργίαν ἀσχολούμενοι δυσκολεύονται ν' ἀποτίωσι τὰς μερίδας αὐτῶν κατὰ τοὺς μῆνας μάρτιον, ἀπρίλιον, μάϊον καὶ ἴσως ἰούνιον, καθ' οὓς δὲν ἔχουσι προϊόντα, δέον ἴσον ποσὸν τῶν μερίδων αὐτῶν κατὰ τὴν ἐποχὴν ταύτην νὰ εἰσπράττηται ἐν μὲν ταῖς κωμοπόλεσι παρὰ τῶν πλουσίων, ἐμπόρων καὶ τεχνητῶν, ἐν δὲ τοῖς χωρίοις παρὰ τῶν εὐπόρων, προστιθέμενον εἰς τὰς μερίδας, καὶ τὸ ἀναλογοῦν τοῖς γεωργοῖς ποσὸν ν' ἀφεθῇ πρὸς εἴπραξιν κατὰ τοὺς μετὰ ταῦτα μῆνας οὕτως, ὥστε ἀφ' ἑνὸς μὲν νὰ ἐνεργῶνται ἀκριβῶς αἱ τοῦ παρόντος κανονισμοῦ διατάξεις, ἀφ' ἑτέρου δὲ νὰ καταβάλληται φροντὶς ὅπως μὴ πιέζωνται οἱ γεωργοὶ πρὸ τῆς ἐποχῆς τῆς συγκομιδῆς.

Ἄρθρ. 6. Ὅπως δίδωνται ἀποδείξεις διὰ τῶν μουχτάριδων τῶν συνοικιῶν καὶ χωρίων εἰς ἕνα ἕκαστον τῶν φορολογουμένων, ὁσάκις ἀποτίσῃ καθ' ἑκάστην δόσιν τὸ ἀναλογοῦν αὐτῷ μερίδιον τοῦ φόρου, ὅσα γρόσια καὶ ἂν ᾖναι τοῦτο, ἐσχάτως ἐτυπώθησαν ἔντυποι ἀποδείξεις ὑπὸ τὴν ἐπωνυμίαν *ἀποδείξεις παραλαβῆς*, ὧν ἑκάστῃ ἐξετιμήθη ἀντὶ πέντε γροσίων. Ποσότης ἀναγκαιοῦσα τῶν ἀποδείξεων τούτων ἐστάλη εἰς τὰς ἐπαρχίας, αἵτινες διετάχθησαν ν' ἀποστείλωσιν εἰς τοὺς δήμους ἀναλόγως τοῦ ποσοῦ τῶν φόρων των τὸν ἀπαιτούμενον ἀριθμόν. Αἱ ἔντυποι αὗται ἀποδείξεις, φυλαττόμεναι ἐν ταῖς ἕδραις τῶν δήμων, κατὰ τὴν προσέγγισιν ἑκάστης δόσεως τῶν φόρων, θέλουσι διανέμεσθαι εἰς τὰς συνοικίας καὶ χωρία διὰ τῶν μουχτάριδων· ἤτοι ἕκαστος τῶν φορολογουμένων θέλει ἀποτίσει τὸ ἀναλογοῦν αὐτῷ ἐξ ἑκάστης δόσεως τοῦ φόρου εἰς τὸν μουχτάρην, λαμβάνων δι' ἑκάστην πεντάδα γροσίων ἔντυπον ἀπόδειξιν, ὀπισθοσφραγισμένην παρ' αὐτοῦ καὶ δὲν θέλει πληρώσει ἐὰν δὲν λάβῃ τοιαύτην, ἣν θέλει κρατεῖ πρὸς ἀπόδειξιν τῆς ἀποτίσεως τοῦ ἀναλογοῦντος αὐτῷ ποσοῦ ἐκ τοῦ φόρου· καὶ ἐὰν παρ. χάριν πληρώσῃ τις πεντήκοντα γρόσια, ὁ μουχτάρης χωρὶς νὰ ἀποκόψῃ, ἃς ὀφείλει νὰ παραδώσῃ δέκα ἀποδείξεις, μίαν ἑκάστην χωριστὰ, θέλει δώσει σειρὰν δέκα ἀποδείξεων, ἑκάστην ὅμως τούτων ἐσφραγισμένην ἐν τοῖς ὄπισθεν. Οἱ δὲ *μουχτάραι*, μὴ δικαιούμενοι νὰ κρατῶσιν ἅπερ εἰσπράττουσι χρήματα ἐκ τοῦ φόρου, θέλουσι παραδίδει ἐν τῇ ὡρισμένῃ ἐποχῇ ταῦτα κατὰ τὸν νόμον εἰς τὸ ταμεῖον τοῦ δήμου, εἰς ὃ ὑπόκειται ἡ συνοικία ἢ τὸ χωρίον αὐτῶν. Κάτωθεν τῶν πληρωμῶν των τούτων, σημειουμένων ἐν τῷ πρακτικῷ τοῦ φόρου ὅπερ ρουσιν, ὁ ταμίας θέτει τὴν σφραγῖδα αὐτοῦ. Ἐκτὸς τῶν ὡς ἄνω ε' ἀξίας πέντε γροσίων ἀποδείξεων, ἐτυπώθη ἀριθμὸς ἀποδείξεων σίου, κατ' ἀναλογίαν 5 τοῖς $^0/_0$ ἐπὶ τοῦ ὅλου ἀριθμοῦ τῶν

ὅπως χρησιμεύσῃ διὰ τὰς μικροτέρας τῶν πέντε γροσίων πληρωμάς. Ἐν περιπτώσει καταναλώσεως τούτων, δέον διὰ τὰς ἄνευ ἀποδείξεως καὶ ὀλιγώτερον τῶν 5 γροσίων γινομένας πληρωμὰς νὰ δίδωνται πεντάγροσοι ἀποδείξεις, ἀφοῦ τὸ ποσὸν τῶν ἀνωτέρω πληρωμῶν ἀναβῇ εἰς 5 γρόσια κατὰ τοὺς ἑπομένους μῆνας.

Ἄρθρ. 7. Ἐν περιπτώσει καθ' ἣν τὸ μερίδιον φόρου συνοικίας ἢ χωρίου τινος κατὰ τὴν ὡρισμένην δόσιν του δὲν παραδοθῇ εἰς τὸ ταμεῖον, καὶ ἀποδειχθῇ ὅτι ὁ *μουχτάρης*, συνάξας τὰ χρήματα, τὰ κρατεῖ ἢ τὰ κατεχράσθη, οὗτος, δικαζόμενος, θέλει ὑποστῇ τὴν ἐν τῷ νόμῳ ὡρισμένην ποινήν· ἐὰν δὲ τοὐναντίον ἀποδειχθῇ ὅτι οἱ φορολογούμενοι δὲν τὰ ἐπλήρωσαν, θέλει ἀποσταλῇ εἰσπράκτωρ ὅπως διενεργήσῃ διὰ τῆς δημογεροντίας τὴν εἴσπραξιν τῶν καθυστερούντων μετὰ τῶν χρημάτων τῆς ἑπομένης δόσεως· καὶ ἐν περιπτώσει καθ' ἣν οἱ καθυστεροῦντες δὲν πληρώσωσι τὸ χρέος των ἐπὶ τρεῖς δόσεις, οἱ τοιοῦτοι, προσαγόμενοι εἰς τὴν ἕδραν τοῦ δήμου, ἐκτὸς τῶν καθυστερουσῶν τριῶν δόσεων, ὑποβάλλονται εἰς ποινὴν ὅπως πληρώσωσι πέντε δόσεις διὰ μιᾶς, ἤτοι τὰς τρεῖς καθυστερούσας καὶ δύο ἑπομένας· ἐὰν πάλιν ἐπιμένωσιν ἀρνούμενοι τὴν πληρωμὴν τοῦ χρέους των, ὑπάρχωσι δὲ ἀποδείξεις ὅτι εὑρίσκονται εἰς κατάστασιν νὰ πληρώσωσι, καὶ δὲν παρουσιάσωσιν ἐγγύησιν, φυλακίζονται τὸ πολὺ ἐπὶ δεκαπέντε ἡμέρας, καὶ εἰσπράττεται τὸ χρέος των· ἐπίσης ἀπὸ τοὺς καθυστερούντας πέντε δόσεις, ἢ τὸ ὅλον, ἢ μέρος τοῦ χρέους των, πρὸς ποινήν των, ζητεῖται ἡ ἀπότισις ὅλου τοῦ χρέους αὐτῶν, καὶ ἐὰν, καίτοι ἐν καταστάσει, δὲν πληρώσωσι τοῦτο, ἢ δὲν παρουσιάσωσιν ἐγγύησιν καὶ ἐξασφαλίσωσι τὴν ἐπιτόπιον ἀρχήν, τιμωροῦνται φυλακιζόμενοι ἐπὶ δεκαπέντε ἡμέρας· καὶ ἐὰν μετὰ ταῦτα ἐπιμένωσιν ἀρνούμενοι πάλιν τὴν πληρωμὴν τοῦ χρέους των, ἐξαιρέσει τῶν ἀκινήτων κτημάτων καὶ τῶν γεωργικῶν αὐτῶν ἐργαλείων, ὅ,τι ἄλλο ἔχουσι κινητὸν ἀξίας νὰ καλύψῃ τὸ χρέος των, κατασχόμενον διὰ τῆς δημογεροντίας, τῇ συναινέσει δὲ καὶ τοῦ διοικητικοῦ συμβουλίου τοῦ δήμου, δίδεται εἰς δημόσιον κήρυκα καὶ ἐν τῇ ἀγορᾷ πωλεῖται εἰς τὸν πλειοδοτοῦντα· ἐκ δὲ τῶν παραχθησομένων χρημάτων ἀφοῦ κρατηθῇ τὸ χρέος αὐτοῦ, τὸ περισσεῦον ἐπιστρέφεται εἰς τούτους, καὶ ἀπέναντι τοῦ ληφθησομένου χρέους των δίδονται αἱ ἀπαιτούμεναι ἔντυποι ἀποδείξεις.

Ἄρθρ. 8. Ἀπαιτεῖται, ὡς ἀνωτέρω ἐδηλώθη, ἵνα ὁ ἐτήσιος φόρος συνοικίας ἢ χωρίου τινος εἰσπραχθῇ κατὰ τὰς ὡρισμένας δόσεις μέχρις ὁλοῦ, καθ' ὃν τρόπον ἐπεβλήθη· ἐὰν δὲ μετὰ τὴν διανομὴν τοῦ φόρου ἐκ παθημάτων μεταβληθῇ ἡ κατάστασις τινῶν ἐκ τῶν φορολογουμένων, περιπιπεσόντων εἰς ἀνέχειαν, καὶ ἀποδειχθῇ τοῦτο, ἐπειδὴ ὁ φόρος ἐπιβάλλεται εἰς τὴν κοινότητα καὶ οὐχὶ εἰς τὰ ἄτομα, τὸ ἀναλογοῦν τοῖς τοιούτοις προστίθεται εἰς τὰς μερίδας τῶν λοιπῶν ἐκ τῶν φορολογουμένων,

ἀναλόγως τῆς καταστάσεως αὐτῶν, καὶ εἰσπράττεται κατὰ τὴν τελευταίαν δόσιν· ἐν δὲ τοῖς βιβλίοις σημειοῦται ἡ γενομένη προσθήκη εἰς ἕνα ἕκαστον, καὶ δηλοῦνται τὰ αἴτια.

ΜΕΡΟΣ Β'.

Περὶ τοῦ τρόπου τῆς διανομῆς καὶ εἰσπράξεως τοῦ στρατιωτικοῦ φόρου καὶ τῶν ἐπιβληθησομένων ποινῶν εἰς τοὺς μὴ πληρόντας αὐτὸν ἐμπροθέσμως.

Ἄρθρ. 9. Εἴθισται ἡ διανομὴ τοῦ στρατιωτικοῦ φόρου νὰ γίνηται ἐντὸς τοῦ Σεπτεμβρίου· ἀλλ' ἐπειδὴ ὁ μὲν κεφαλικὸς φόρος διανέμεται κατὰ μάρτιον, ἀρχομένης τῆς εἰσπράξεως αὐτοῦ ἀπὸ τούτου τοῦ μηνός, ἡ δὲ ἀναβολὴ τῆς διανομῆς τοῦ στρατιωτικοῦ φόρου παρέχει δυσκολίας εἰς τοὺς φορολογουμένους καὶ τὴν Κυβέρνησιν, καὶ ἐπειδὴ ὁ κεφαλικὸς φόρος ἐντὸς τοῦ ἔτους κατορθοῦται νὰ εἰσπραχθῇ, ὁ δὲ στρατιωτικὸς οὐχί, κατὰ συνέπειαν τοῦ ὁποίου προκύπτει ἡ ἀνάγκη τῆς ἀπὸ ἔτους εἰς ἔτος ἀναβολῆς τῆς πληρωμῆς αὐτοῦ, ἐξ οὗ προέρχεται σύγχυσις εἰς τὰ βιβλία, διὰ τοῦτο ἐνεκρίθη ὅπως καὶ ἡ τοῦ στρατιωτικοῦ φόρου διανομὴ γίνηται μετὰ τοῦ κεφαλικοῦ κατὰ μάρτιον καὶ εἰσπράττηται εἰς δέκα δόσεις. Ἐπὶ τούτῳ ἐν ταῖς ἕδραις τῶν δήμων ἀφοῦ παραβληθῇ πρὸς τὰ βιβλία τὸ ὑπὸ τοῦ διοικητικοῦ Συμβουλίου τῆς ἐπαρχίας συμφώνως τῷ δείγματι καταστρωθησόμενον καὶ ἀποσταλησόμενον πρακτικὸν τοῦ στρατιωτικοῦ φόρου, ὅστις ἐπιβάλλεται εἰς τοὺς μὴ Μουσουλμάνους κατοίκους τοῦ δήμου, συντάσσονται τὸν μάρτιον τὰ ἀπαιτούμενα πρακτικά, σημειοῦνται ἐν αὐτοῖς αἱ ἐποχαὶ τῶν δόσεων, καὶ ἀποστέλλονται εἰς τὰς συνοικίας καὶ τὰ χωρία. Δίδονται ἐπίσης εἰς τοὺς εἰσπράκτορας ἔντυποι ἀποδείξεις ἰδιαίτεραι τοῦ στρατιωτικοῦ φόρου, αἵτινες πρὸς διάκρισιν εἰσὶν ἐκτετυπωμέναι ἐπὶ κεχρωματισμένου χάρτου, καὶ καθ' ἑκάστην δόσιν οἱ εἰσπράκτορες μεταβαίνοντες εἰς τὰς συνοικίας καὶ τὰ χωρία ἀπαιτοῦσι τὴν ἀναλογοῦσαν μερίδα τοῦ στρατιωτικοῦ φόρου ἀπὸ τὴν κοινότητα ἐν γένει.

Ἄρθρ. 10. Διὰ τὴν εἴσπραξιν τοῦ στρατιωτικοῦ φόρου ἐφαρμόζονται αἱ διατάξεις καὶ τὰ μέτρα, ἅπερ ὡρίσθησαν, ὡς ἀνωτέρω, κατὰ τὴν εἴσπραξιν τοῦ κεφαλικοῦ φόρου, καὶ αἱ αὐταὶ ποιναὶ ἐπιβάλλονται εἰς τοὺς καθυστερούντας τὸν στρατιωτικὸν φόρον. Καθὼς δ' ἐν τῷ 5ῳ ἄρθρῳ δηλοῦται, οἱ περὶ τὴν γεωργίαν ἀσχολούμενοι καὶ οἱ οὐδένα ἕτερον ἐκτὸς τῆς γεωργίας ἔχοντες πόρον, δὲν πιέζονται κατὰ τοὺς πρὸ τῆς συγκομιδῆς μῆνας, τὸ δὲ κατὰ τοὺς μῆνας τούτους τοῖς γεωργοῖς ἀνολογοῦν ποσὸν εἰσπράττεται παρὰ τῶν εὐπόρων, ἀναβαλλομένης τῆς ἀπὸ τοὺς γεωργοὺς εἰσπράξεως εἰς τοὺς ἀκολούθους μῆνας. Συμφώνως δὲ τῷ 8ῳ ἄρθρῳ, τὰ

μερίδια τῶν μετὰ τὴν ἐπιβολὴν τοῦ φόρου εἰς ἀνέχειαν περιπιπτόντων, διανεμόμενα ἐκ νέου ἐπὶ τῶν λοιπῶν φορολογουμένων, εἰσπράττονται κατὰ τὴν τελευταίαν δόσιν. Θέλει δὲ καταβληθῆ αὐστηρὰ φροντὶς, ὅπως ὁ παρὼν Κανονισμὸς ἐκτελῆται κατὰ γράμμα.

ΕΙΔΙΚΟΣ ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ

Περὶ τῶν οἰκονομικῶν.

(23 Ῥεββιοὺλ ἐββὲλ 1284).

Ἄρθρ. 1. Δι' οὗτινος τῶν χειρῶν διέρχονται τὰ τοῦ κράτους εἰσοδήματα, ἢ κατ' εἴσπραξιν ἢ κατὰ διαχείρισιν, ἢ ὅστις διατάσσει τὴν εἴσπραξιν ἢ τὴν χρῆσιν αὐτῶν, ὁ τοιοῦτος ὡς οἰκονομικὸς ἐπιτετραμμένος ἐστὶν ὑπεύθυνος κατὰ διαφόρους βαθμούς.

Ἄρθρ. 2. Καθὼς ὅστις εἰσπράττει καὶ παραλαμβάνει τὰ τοῦ κράτους χρήματα ἐστὶν ὑπόχρεως νὰ δίδῃ ἀπόδειξιν (σενὲδ), οὕτως ὅστις διαχειρίζεται τὰ τῆς ἐπικρατείας χρήματα ἐστὶν ὑπόχρεως νὰ λαμβάνῃ ἀπόδειξιν παρὰ τοῦ μέρους εἰς ὃ ἔδωκε.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΠΡΩΤΟΝ.

ΜΕΡΟΣ Α'.

Περὶ τῆς ἐν τοῖς χωρίοις τῶν τοῦ κράτους εἰσοδημάτων εἰσπράξεως.

Ἄρθρ. 3. Τὰ ἐν τοῖς χωρίοις εἰσπραττόμενα εἰσοδήματα εἰσὶ τριῶν κατηγοριῶν. 1ον ὁ κεφαλικὸς φόρος, 2ον ὁ στρατιωτικὸς φόρος, καὶ 3ον τὰ δέκατα καὶ τὰ ἐκ τῶν δασμῶν εἰσοδήματα. Ἡ δεκάτη καὶ τὰ ἐκ τῶν δασμῶν εἰσοδήματα ἢ εἰσπράττονται δι' ἀναθέσεως, διὰ μέσου τῶν δεκατιστῶν, ἢ κατ' εὐθεῖαν ἀποτίονται ὑπὸ τῶν κατοίκων εἰς τὰς κατὰ τόπους ἀρχὰς, δι' ὧν διαχειρίζονται.

Ἄρθρ. 4. Τὸ τοῦ φόρου εἰσόδημα διανέμεται μεταξὺ τῶν κατοίκων

ἐν μὲν τοῖς τόποις, ὧν ἐξετελέσθη ἡ ἀπογραφὴ, κατὰ τοὺς θεσμοὺς τῆς ἀπογραφῆς, ἐν δὲ τοῖς τόποις, ὧν ἡ ἀπογραφὴ δὲν ἐξετελέσθη εἰσέτι, συμφώνως πρὸς τοὺς ἐν ἐνεργείᾳ περὶ τούτων νόμους κατὰ τὴν οἰκονομικὴν ἑκάστου δύναμιν· καίτοι δὲ ἡ μερὶς φόρου ἑκάστου πολίτου ὁρίζεται τῷ τρόπῳ τούτῳ, ἡ κυβέρνησις ὅμως ἀπαιτεῖ παρὰ τῆς συνοικίας καὶ τοῦ χωρίου τὴν γενικὴν αὐτοῦ μερίδα.

Ἄρθρ. 5. Καὶ τῶν Ἀθιγγάνων δὲ ὁ φόρος ἐν μὲν τοῖς τόποις, ἐν οἷς ἐστὶ δυνατὴ ἡ ἐκτέλεσις αὐτοῦ, εἰσπράττεται κατὰ τὸν ἐπὶ τούτῳ κανονισμὸν, ὅπου δὲ δὲν εἶναι δυνατὴ, κατὰ τὰς ἀνέκαθεν ἐν χρήσει διατάξεις.

Ἄρθρ. 6. Ἐπειδὴ οἱ μὴ Μουσουλμάνοι ὑπήκοοι εἰσὶν ἐλεύθεροι τῆς στρατιωτικῆς ὑπηρεσίας, τούτου ἕνεκα οἱ μὴ Μουσουλμάνοι κάτοικοι ἑκάστης συνοικίας καὶ ἑκάστου χωρίου εἰσὶν ὑπόχρεοι ν' ἀποτίωσι καὶ τὸν στρατιωτικὸν φόρον. Καὶ τούτου δὲ ἡ διανομὴ γίνεται ἐπίσης ἐν μὲν τοῖς τόποις, ὧν διενεργήθη ἡ ἀπογραφὴ, κατὰ τὸν κανόνα τῆς ἀναλογίας, ἐν δὲ τοῖς τόποις, ἐν οἷς εἰσέτι δὲν διενεργήθη, κατὰ τὸν εἰδικὸν περὶ αὐτοῦ κανονισμόν.

Ἄρθρ. 7. Ἐπειδὴ τὰ περὶ τῆς εἴτε κατ' ἀποκοπὴν ἀναθέσεως εἴτε διὰ τῆς ἐπιτοπίου ἀρχῆς διευθύνσεως τῶν τῆς δεκάτης εἰσοδημάτων ὡρίσθησαν διὰ τοῦ ἐπὶ τούτῳ κανονισμοῦ, ταῦτα ἐνεργοῦνται συμφώνως πρὸς ἐκεῖνον. Τῶν δὲ ἐκ τῶν δασμῶν εἰσοδημάτων ἕκαστον εἶδος εἰσπράττεται κατὰ τοὺς ἐν ἐνεργείᾳ περὶ τούτων κανονισμοὺς ἢ κατὰ τοὺς μετὰ ταῦτα συνταχθησομένους.

Ἄρθρ. 8. Ἐπειδὴ αἱ ἐποχαὶ τῆς ἀποτίσεως τῶν φόρων (κεφαλικοῦ καὶ στρατιωτικοῦ) καὶ τῶν δασμῶν, εἴτε ἐκ μέρους τῶν συνοικιῶν καὶ τῶν χωρίων ἐν γένει, εἴτε ἀφ' ἑνὸς ἑκάστου τῶν φορολογουμένων ἰδίᾳ, εἰσὶν ὡρισμέναι ἐν τοῖς εἰδικοῖς περὶ τούτων κανονισμοῖς, διὰ τοῦτο οἵ τε φορολογούμενοι εἷς ἕκαστος αἵ τε συνοικίαι καὶ τὰ χωρία ἐν σώματι εἰσὶν ὑπόχρεοι ν' ἀποτίωσιν ἀνελλιπῶς ἐν ταῖς ὡρισμέναις ἐποχαῖς τὰς εἰδικὰς ἢ γενικὰς αὐτῶν μερίδας ἐκ τῶν φόρων ἢ δασμῶν.

Ἄρθρ. 9. Ἐπειδὴ ἐν ταῖς συνοικίαις καὶ τοῖς χωρίοις οἱ πρώτου βαθμοῦ εἰσπράκτορες τῶν τοῦ κράτους εἰσοδημάτων εἰσὶν οἱ μουχτάραι ἑκάστης κοινότητος, διὰ τοῦτο ἐν ἑκάστῃ συνοικίᾳ καὶ χωρίῳ οἱ μουχτάραι μίαν ἑβδομάδα πρὸ τῆς ἐποχῆς τῆς εἰσπράξεως τῶν τοῦ κράτους εἰσοδημάτων εἰδοποιοῦσι τοὺς φορολογουμένους ἀνὰ ἕνα ἕκαστον ὅτι μέχρι μιᾶς ἑβδομάδος θέλουσιν εἰσπράξει τὴν ὡρισμένην μερίδα φόρου ἑνὸς ἑκάστου, ὀφείλοντος ἀφεύκτως καὶ ἀνελλιπῶς ν' ἀποτίσῃ αὐτήν.

Ἄρθρ. 10. Ἕκαστος τῶν φορολογουμένων, κομίζων καὶ παραδίδων ἐν τῇ ὡρισμένῃ τῆς ἀποτίσεως ἐποχῇ τὸ ἐκ τῶν κεκανονισμένων φόρων καὶ δασμῶν μερίδιον αὐτοῦ εἰς τὸν μουχτάρην, λαμβάνει παρ' αὐτοῦ ἀπόδειξιν παραλαβῆς (*μακπούζ πουσουλασή*).

Ἄρθρ. 11. Τὰ ὑπὸ τῶν φορολογουμένων εἰς τοὺς μουχτάρας παραδιδόμενα ποσὰ ἐν τρισὶ τοὐλάχιστον ἡμέραις μετὰ τὸν χρόνον τῆς ἀποτίσεως αὐτῶν παραδίδονται εἰς τὸ τοῦ δήμου ταμεῖον.

Ἄρθρ. 12. Ἐὰν τὰ κατὰ τὸν καιρὸν τῆς ἀποτίσεως τῶν μερίδων τῶν νενομισμένων φόρων καὶ δασμῶν τῶν συνοικιῶν καὶ τῶν χωρίων ὑπὸ τοῦ μουχτάρου εἰς τὸ ταμεῖον παραδιδόμενα χρήματα δὲν συμπληρῶσι τὸ ὅλον ποσὸν τῆς δόσεως, ὁ μουχτάρης ὀφείλει νὰ δηλώσῃ ὁποῖοι εἰσὶν οἱ καθυστεροῦντες.

Ἄρθρ. 13. Διὰ τὴν παρὰ τῶν καθυστερούντων φορολογουμένων εἴσπραξιν τῶν χρημάτων πέμπεται εἰσπράκτωρ ὑπὸ τοῦ δήμου καὶ διενεργοῦνται τὰ νόμιμα μέτρα.

Ἄρθρ. 14. Ἐὰν ὁ μουχτάρης τῆς συνοικίας ἢ τοῦ χωρίου δὲν ἐμφανισθῇ νὰ παραδώσῃ τὰ χρήματα τῆς δόσεως εἰς τὸ ταμεῖον, πέμπεται εἰσπράκτωρ εἰς τὸ χωρίον ἢ τὴν συνοικίαν. Καὶ ἂν μὲν ἡ τῆς παραδόσεως ἀναβολὴ προῆλθεν ἐκ τοῦ μουχτάρου, κατ' ἐκείνου, ἐὰν δὲ ἐκ τῶν φορολογουμένων, κατ' αὐτῶν διενεργοῦνται αἱ τοῦ νόμου διατάξεις.

Ἄρθρ. 15. Οἱ μουχτάραι τῶν συνοικιῶν καὶ τῶν χωρίων, κατὰ τὰ ἐν τῷ 20ῷ ἄρθρῳ δηλούμενα, διενεργοῦσι τὴν ὄπισθεν τοῦ πρακτικοῦ αὐτῶν σημείωσιν τῆς παραδόσεως τῶν χρημάτων, ἅπερ παραδίδουσιν εἰς τὸ τοῦ δήμου ταμεῖον, οἱασδήποτε κατηγορίας εἰσοδημάτων εἰσὶ ταῦτα.

ΜΕΡΟΣ Β'.

Περὶ τῆς ἐν τοῖς χωρίοις διαχειρίσεως τῶν τοῦ κράτους εἰσοδημάτων.

Ἄρθρ. 16. Οὐδεὶς ἐν ταῖς συνοικίαις καὶ τοῖς χωρίοις δύναται ἢ νὰ δαπανᾷ τὰ τοῦ κράτους εἰσοδήματα ἢ νὰ τὰ δίδῃ εἴς τινα πρὸς ἀνταλλαγὴν ἢ δάνειον.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΔΕΥΤΕΡΟΝ.

Περὶ τῆς ἐν τοῖς δήμοις διαχειρίσεως τῶν τοῦ κράτους εἰσοδημάτων.

ΜΕΡΟΣ Α'.

Περὶ τῆς τῶν τοῦ κράτους εἰσοδημάτων εἰσπράξεως καὶ παραλαβῆς.

Ἄρθρ. 17. Ἐπειδὴ ἐν τῷ δήμῳ τῆς μὲν εἰσπράξεως τῶν τοῦ κράτους εἰσοδημάτων ἐπιτετραμμένος ἐστὶν ὁ καϊμμακάμης, τῆς δὲ τοῦ ἀπολογισμοῦ ἐπιθεωρήσεως καὶ τακτοποιήσεως ὁ οἰκονομικὸς ἐπιστάτης (μαλ-

μουδίρης), διὰ τοῦτο ἐν γένει περὶ τῆς διαχειρίσεως, τῆς διαφυλάξεως καὶ τοῦ ἀπολογισμοῦ τῶν τοῦ κράτους εἰσοδημάτων εἰσὶν ἐξ ἴσου ὑπεύθυνοι ὅ τε καϊμμακάμης καὶ ὁ οἰκονομικὸς ἐπιστάτης, ἡ δὲ χρῆσις τῶν νομίμων καὶ ἐπιτετραμμένων δαπανῶν γίνεται τῇ ἐγκρίσει καὶ γνωμοδοτήσει ἀμφοτέρων.

Ἄρθρ. 18. Καθ' ἕκαστον ἔτος ἀρχομένου τοῦ Μαρτίου ἀποστέλλεται παρὰ τῆς ἐπαρχιακῆς διοικήσεως εἰς τὸν δῆμον βιβλίον ὀνομαζόμενον προϋπολογισμὸς τοῦ δήμου, περιέχον ἔνθεν μὲν τὰ εἰσπραχθησόμενα εἰσοδήματα, ἔνθεν δὲ τὰς γενησομένας νομίμους τοῦ τόπου δαπάνας· ἐπὶ τούτου δὲ τοῦ βιβλίου εἰσὶν ὑπόχρεοι ὅ τε καϊμμακάμης καὶ ὁ οἰκονομικὸς ἐπιστάτης νὰ δώσωσι λόγον τῶν τε εἰσπράξεων καὶ τῶν δαπανῶν ὑπὸ ἰδίαν εὐθύνην.

Ἄρθρ. 19. Ἐν τῷ δήμῳ ὑπάρχει ταμεῖον πρὸς παραλαβὴν καὶ ταμίευσιν τῶν τοῦ κράτους εἰσοδημάτων· παραδίδοται δ' αὐτὸ πρὸς φύλαξιν εἰς ἕνα ταμίαν, ἔχοντα ἐγγυητὴν ὑπήκοον ὀθωμανόν. Οὗτοι δὲ οἱ ταμίαι, εἰς οἱονδήποτε ἔθνος καὶ ἂν ἀνήκωσιν, ἀνάγκη ἐξ ἅπαντος νὰ γινώσκωσι ν' ἀναγινώσκωσι καὶ νὰ γράφωσι τουρκιστὶ, ἢ τοὐλάχιστον ν' ἀναγινώσκωσι μόνον.

Ἄρθρ. 20. Ὁσάκις παραδίδονται εἰς τὸ ταμεῖον χρήματα ἐκ τῶν χωρίων ἢ ἐκ τῶν συνοικιῶν τῶν δήμων, ὁ οἰκονομικὸς ἐπιστάτης ἰδιοχείρως σημειοῖ ὄπισθεν τοῦ πρακτικοῦ τοῦ διοικητικοῦ συμβουλίου τοῦ δήμου, τοῦ διδομένου κατὰ τὴν ἀρχὴν τοῦ ἔτους, τὸ ποσὸν τῶν εἰσπραχθέντων χρημάτων, εἰς ποίαν κατηγορίαν τῶν εἰσοδημάτων καὶ εἰς ποίαν δόσιν ἀνήκουσι ταῦτα, καὶ ὁποίου εἴδους νομίσματα εἰσὶ, κατ' εἰδοποίησιν τοῦ ταμείου· ἀφοῦ δὲ σφραγίσωσιν αὐτὸ ὁ ταμίας καὶ ὁ οἰκονομικὸς ἐπιστάτης καὶ ὁ καϊμμακάμης διὰ τῆς ἰδιαιτέρας σφραγίδος τῆς διαχειρίσεως τῶν τοῦ κράτους εἰσοδημάτων, ἀποδίδεται ἄνευ ἀναβολῆς εἰς τὸν παραδόντα τὰ χρήματα. Διὰ δὲ τὰς τοιουτοτρόπως γινομένας εἰσπράξεις γίνεται χρῆσις βιβλίου εἰσοδημάτων κατὰ τὸ ἀποσταλὲν δεῖγμα, εἰς ὃ μεταφέρονται αἱ γενόμεναι εἰσπράξεις καὶ παραδόσεις ἐκ τοῦ ἡμερολογίου, ποίας κατηγορίας εἰσὶ, καὶ τὸ εἶδος τῶν νομισμάτων σημειοῦται ἐπ' αὐτῶν, ἀντίτυπον δὲ τοῦ βιβλίου τούτου δίδοται τῷ προέδρῳ τῶν ἐπὶ τῆς εἰσπράξεως ὑπαλλήλων, ὅπως σημειώνῃ εἰς αὐτὸ τὰς γινομένας εἰσπράξεις ἐκ τῶν συνοικιῶν καὶ τῶν χωρίων.

Ἄρθρ. 21. Περὶ τῶν ἐξ ἐκτάκτων εἰσοδημάτων γενομένων παραδόσεων χρημάτων εἰς τὰ τῶν δήμων ταμεῖα ἐκτὸς τῶν ἐκ φόρων καὶ δασμῶν εἰσοδημάτων, τῶν εἰσπραττομένων ἀπὸ τὰ χωρία καὶ τὰς συνοικίας ἐν ὡρισμέναις, ὡς εἴρηται, δόσεσιν, ὁ οἰκονομικὸς ἐπιστάτης γράφει ἰδιαιτέραν ἀπόδειξιν παραλαβῆς (*μακπουζ σενεδί*), ἧς δεῖγμα ἐπέμφθη μετὰ τοῦ παρόντος κανονισμοῦ· ἀφοῦ δὲ αὕτη κατὰ τὸ 20ον ἄρθρον

σφραγισθῇ ὑπὸ τοῦ ταμία καὶ αὐτοῦ τοῦ οἰκονομικοῦ ἐπιστάτου καὶ τοῦ καϊμακάμη ἀποδίδοται εἰς τὸν παραδόντα τὰ χρήματα.

Ἄρθρ. 22 Αἱ καθ' ἑκάστην εἰς τὸ τοῦ δήμου ταμεῖον γινόμεναι πληρωμαὶ σημειοῦνται εἰς βιβλία κρατηθησόμενα ὑπὸ τὸ ὄνομα ἡμερολόγια, συμφώνως πρὸς τὸ δεῖγμα αὐτῶν· ἐν περιλήψει δὲ σημειοῦσιν ἐπὶ γραμματίων, ὡς τὸ δεῖγμά των, τὰς ἑκάστης ἡμέρας εἰσπράξεις, ἅπερ σφραγίσαντες καὶ παραβαλόντες πρὸς τὸ ἡμερολόγιόν των ὁ οἰκονομικὸς ἐπιστάτης καὶ ὁ ταμίας, ἀφοῦ ἐπικυρώσωσι τὰ βιβλία ἀλλήλων ἐγγράφως, ὑποβάλλουσιν αὐτὰ εἰς τὸν καϊμακάμην, ὁ δὲ καϊμακάμης τὰ ἐπικυροῖ διὰ τῆς ἐν τῷ 10ῳ ἄρθρῳ ἀναφερομένης σφραγῖδος.

Ἄρθρ. 23. Ἐν ἑκάστῳ δήμῳ ὑπάρχει εἷς οἰκονομικὸς ἐπιστάτης, καὶ ὁ ἐπὶ τῆς εἰσπράξεως ὑπάλληλος συγκάθηται ὁμοῦ μετὰ τοῦ ῥηθέντος ἐπιστάτου ἐν τῷ ταμείῳ· ἑκάτερος δ' αὐτῶν θέλει ἔχει τὰ ἰδιαίτερα αὐτοῦ βιβλία.

Ἄρθρ. 24. Ὁ οἰκονομικὸς ἐπιστάτης ἀφ' οὗ κατὰ τὸ τέλος ἑκάστου μηνὸς παραβάλῃ τὸ τῶν εἰσοδημάτων βιβλίον πρὸς τὸ ἡμερολόγιον γράφει τὴν περίληψιν τῶν εἰσπραχθέντων εἰσοδημάτων, ἥτις σημειοῦται εἰς τὸ πρακτικὸν τοῦ διοικητικοῦ συμβουλίου, ὅπως ἀποσταλῇ εἰς τὴν ἐπαρχιακὴν πρωτεύουσαν, καὶ ὑποβάλλει αὐτὴν εἰς τὸ ῥηθὲν συμβούλιον.

ΜΕΡΟΣ Β'.

Περὶ τῆς ἐν τῷ δήμῳ διαχειρίσεως τῶν τοῦ κράτους εἰσοδημάτων.

Ἄρθρ. 25. Διὰ τὰς ἐν τῷ δήμῳ κατὰ προϋπολογισμὸν ὡρισμένας ἢ τὰς ἐντὸς τῆς ἁρμοδιότητος τοῦ καϊμακάμη εὑρισκομένας καὶ ἐκτάκτως τελουμένας δαπάνας, ὅστις δικαιοῦται νὰ λάβῃ, δεικνύει κατὰ πρῶτον εἰς τὸν οἰκονομικὸν ἐπιστάτην τοῦ δήμου κατὰ τὰς περὶ τούτου διατυπώσεις ἀπόδειξιν γεγραμμένην ἐπὶ χαρτοσήμου (*βερακάϊ σαχηχὰ*), καὶ ἐὰν μὲν ἡ δαπάνη ἦναι σύμφωνος πρὸς τὰ βιβλία καὶ περιέχηται ἐν τῷ προϋπολογισμῷ, σφραγίζεται διὰ τῆς φράσεως: εἶναι ἀναγκαία ἡ δαπάνη· ἐὰν δὲ ἦναι ἐκ τῶν ἐκτάκτων, τότε, ἀφοῦ πρῶτον διενεργήσῃ τὴν ἐπικύρωσιν καὶ σφράγισιν τῆς ἀποδείξεως εἰς τὸ ὄπισθεν μέρος ὑπὸ τοῦ διοικητικοῦ συμβουλίου, δεικνύει αὐτὴν τῷ καϊμακάμῃ, ὅστις διατάσσει τὴν πληρωμὴν γράφων τὴν λέξιν «δοθήτω» (*βεριλὲ*), καὶ τὴν σφραγίζει διὰ τῆς ἰδιαιτέρας τῶν εἰσοδημάτων σφραγῖδος· τότε καὶ ὁ οἰκονομικὸς ἐπιστάτης ὑπογράφει διὰ τῆς μονογραφῆς του ὑπὸ τὴν σημείωσιν τοῦ καϊμακάμη. Οἱαδήποτε δὲ καὶ ἂν ἦναι ἡ δαπάνη, ἐπειδὴ, ὅταν δὲν γίνωσι κατὰ τὸν εἰρημένον τρόπον αἱ ἐπικυρώσεις καὶ σημειώσεις τοῦ

οἰκονομικοῦ ἐπιστάτου καὶ τοῦ καϊμακάμη, δὲν δίδεται λεπτὸν ἐκ τοῦ ταμείου, διὰ τοῦτο, ἐὰν ἄνευ μὲν ἐπικυρώσεως τοῦ οἰκονομικοῦ ἐπιστάτου, διὰ σημειώσεως δὲ μόνον τοῦ καϊμμακάμη, δοθῶσι χρήματα ἐκ τοῦ ταμείου, ἡ εὐθύνη ἀνήκει εἰς τὸν καϊμμακάμην· οὕτω δὲ καὶ ἐκ τῶν δι' ἐπικυρώσεως καὶ σημειώσεως ἀμφοτέρων διδομένων χρημάτων ἐὰν φανῶσι τινὰ ἀπαράδεκτα κατὰ νόμον, περὶ τούτων ἔσονται ὑπεύθυνοι ὅ τε καϊμμακάμης καὶ ὁ οἰκονομικὸς ἐπιστάτης. Ἐὰν δὲ καὶ ἐν ταῖς ἐκτάκτοις δαπάναις, ταῖς γινομέναις διὰ τῆς προσθήκης τῆς ἐπικυρώσεως τοῦ διοικητικοῦ συμβουλίου, φανῶσι τινὲς ἐπίσης ἀπαράδεκτοι, ἐνταῦθα τῆς εὐθύνης τῆς ἐπιπιπτούσης τῷ καϊμακάμη καὶ τῷ οἰκονομικῷ ἐπιστάτῃ μετέχει καὶ τὸ συμβούλιον.

Ἄρθρ. 26. Αἱ ὑπὸ τοῦ οἰκονομικοῦ ἐπιστάτου ἐπικυρωθεῖσαι καὶ ὑπὸ τοῦ καϊμμακάμη διὰ τοῦ «δοθήτω» σφραγισθεῖσαι ἀποδείξεις, δεικνυόμεναι πάλιν εἰς τὸν οἰκονομικὸν ἐπιστάτην, σημειοῦνται εἰς τὸ ἡμερολόγιον τῶν ἐξόδων· ἀφ' οὗ δὲ γραφῶσιν ὑπὸ τὴν σφραγῖδα τοῦ καϊμμακάμη τὸ πρόσωπον εἰς ὃν θὰ γίνῃ ἡ πληρωμὴ καὶ ὁ ἀριθμὸς καὶ ἡ ἡμερομηνία καὶ τὸ εἶδος τοῦ νομίσματος ὅπερ θὰ δοθῇ, παραδίδονται εἰς τὸν ταμίαν καὶ λαμβάνονται τὰ χρήματα. Αἱ δὲ ἀποδείξεις αὗται, ἀφ' οὗ σφραγισθῶσι διὰ τῆς σφραγῖδος τῆς δηλούσης τὴν πληρωμὴν τῶν χρημάτων καὶ ἀνηκούσης εἰς τὸ ταμεῖον καὶ σημειωθῶσιν εἰς τὸ ἡμερολόγιον, φυλάσσονται ἐν τῷ ταμείῳ.

Ἄρθρ. 27. Καθὼς γίνεται ἐπὶ τῶν ἐσόδων οὕτω καὶ τὰ ἡμερολόγια τῶν ἐξόδων παραβάλλει καθ' ἑκάστην ὁ οἰκονομικὸς ἐπιστάτης πρὸς τὸ ἡμερολόγιον τοῦ ταμία· ἀφ' οὗ δὲ ἐπικυρώσωσιν ἐγγράφως καὶ σφραγίσωσιν ἀλλήλων τὰ ἡμερολόγια ὁ οἰκονομικὸς ἐπιστάτης καὶ ὁ ταμίας, δεικνύει ὁ πρῶτος τούτων ἐν περιλήψει τὸ ποσὸν τῶν γενομένων ἐξόδων μετὰ τῆς περιλήψεως τῶν ἐσόδων, ὡς ἐδηλώθη εἰς τὸ 22ον ἄρθρον. Ἐν τῷ τέλει δ' ἑκάστου μηνὸς ὁ οἰκονομικὸς ἐπιστάτης δίδει αὐτὴν εἰς τὸ συμβούλιον ἵνα καταχωρισθῇ εἰς τὸ πρακτικὸν τοῦ διοικητικοῦ συμβουλίου.

ΜΕΡΟΣ Γ'.

Περὶ παραδόσεως τῶν εἰσπράξεων ἐκ μέρους τῶν ὑπαλλήλων τοῦ Δήμου εἰς τὴν Ἐπαρχιακὴν διοίκησιν καὶ περὶ ὑποβολῆς τῶν λογαριασμῶν αὐτῶν.

Ἄρθρ. 28. Τὰ ἐξ ἑκάστου δήμου εἰς τὸ ἐπαρχιακὸν ταμεῖον ἀποστελλόμενα χρήματα πέμπονται καθ' ἑκάστην ἑβδομάδα. Ἐὰν ὅμως τὰ διὰ μίαν ἑβδομάδα σταλησόμενα χρήματα ὦσιν ὀλιγώτερα τῶν δεκαπέντε χιλιάδων γροσίων, στέλλονται τὴν ἐπιοῦσαν ἑβδομάδα μετὰ τῶν ἐσόδων ταύτης.

Ἄρθρ. 29. Ἀντὶ τῶν χρημάτων τῶν στελλομένων εἰς τὴν ἐπαρχιακὴν πρωτεύουσαν λαμβάνεται προσωρινὴ ἀπόδειξις, ἥτις φυλάσσεται μέχρι τῆς κατὰ τὸ τέλος τοῦ μηνὸς διεκπεραιώσεως τῶν λογαριασμῶν.

Ἄρθρ. 30. Καθὼς ἀπαιτεῖται ἵνα οἱ μισθοὶ καὶ αἱ λοιπαὶ κανονικαὶ δαπάναι τοῦ δήμου πληρόνωνται ἐκ τῶν εἰσπράξεων τῶν γινομένων περὶ τὰ τέλη ἑκάστου μηνὸς, οὕτως ἀνάγκη ἵνα καὶ αἱ ἐκ τῆς ἐπαρχιακῆς πρωτευούσης γινόμεναι παραγγελίαι πληρωμῆς ἀποτίωνται καθ' ὡρισμένας ἐποχάς· ἐν περιπτώσει ὅμως, καθ' ἣν μισθοὶ μὴ πληρωθέντες μείνωσιν εἰς τοὺς ἑπομένους μῆνας, δηλ. ὅταν τινὲς, μὴ δυνηθέντες νὰ λάβωσι τὸ μηνιαῖον τοῦ Ἀπριλίου, θελήσωσι νὰ λάβωσιν αὐτὸ κατὰ τὰ μέσα τοῦ Μαΐου ἢ τοῦ Ἰουνίου, οἱ μισθοὶ αὐτῶν πληρόνονται χωρὶς νὰ ἀναβληθῶσιν ἢ κρατηθῶσι μέχρι τέλους τοῦ μηνός.

Ἄρθρ. 31. Ἀφοῦ ἐν τῷ τέλει ἑκάστου μηνὸς τὰ παρὰ τοῦ οἰκονομικοῦ ἐπιστάτου δεδομένα γραμμάτια ἐσόδων καὶ ἐξόδων παραβληθῶσι πρὸς τὰ ἡμερολόγια τοῦ ταμίου ἐν τῷ διοικητικῷ συμβουλίῳ τοῦ δήμου, καὶ ἐξακριβωθῇ ἡ συμφωνία αὐτῶν πρὸς τὰς διατάξεις τοῦ προϋπολογισμοῦ τῶν κεκανονισμένων ἐξόδων, τὰ μὴ κεκανονισμένα δὲ ἔξοδα εὑρεθῶσι σύμφωνα πρὸς τὸν περὶ τούτων θεσμὸν, καὶ ἀφοῦ δειχθῶσι τὰ εἰς τὴν ἐπαρχιακὴν πρωτεύουσαν ἀποσταλέντα χρήματα καὶ αἱ διὰ τὰς ἐκεῖθεν παραγγελίας πληρωμῶν γενόμεναι ἀποτίσεις, συντάσσονται τρία βιβλία, εἰς ἓν μέρος τῶν ὁποίων γράφονται τὰ ἔσοδα τοῦ μηνὸς, εἰς δὲ τὸ ἄλλο τὰ ἔξοδα, τὰ ἀποσταλέντα χρήματα καὶ αἱ διὰ τὰς παραγγελίας πληρωμῶν τῆς ἐπαρχιακῆς διοικήσεως (*χεβαλὰτ*) γενόμεναι ἀποτίσεις, κάτωθι δὲ τούτων ἰσολογίζονται τὰ ἔσοδα καὶ ἔξοδα· ἀφοῦ δὲ γραφῇ ὑπὸ τὸν ἰσολογισμὸν ἡ ἀναγκαία ἐπεξήγησις καὶ σφραγισθῶσιν ὑπὸ τῶν μελῶν τοῦ διοικητικοῦ συμβουλίου τοῦ δήμου, τὸ μὲν ἓν ἀντίγραφον ἀποστέλλεται μετὰ τῶν ἐν τῷ ταμείῳ ἀποδείξεων εἰς τὴν ἐπαρχιακὴν πρωτεύουσαν, τὸ δὲ δεύτερον φυλάσσεται ἐν τῷ διοικητικῷ συμβουλίῳ, τὸ δὲ τρίτον δίδοται εἰς τὸν ταμίαν ἀντὶ τῶν ἐκ τοῦ ταμείου λαμβανομένων ἀποδείξεων. Τὰ δείγματα τοῦ μηνιαίου τούτου περιληπτικοῦ βιβλίου καὶ τοῦ πρακτικοῦ, ἐπισυνημμένα τῷ παρόντι κανονισμῷ, ἀπεστάλησαν. Τὰ βιβλία ταῦτα συνταρσόμενα τῇ πρώτῃ ἑκάστου μηνὸς (π. χ. τὸ τοῦ Μαρτίου βιβλίον τῇ πρώτῃ Ἀπριλίου) ἀποστέλλονται εἰς τὴν ἐπαρχιακὴν πρωτεύουσαν.

Ἄρθρ. 32. Ἐὰν ἐν τῷ ὑπὸ τοῦ διοικητικοῦ συμβουλίου ἐπιθεωρηθησομένῳ ἀπολογισμῷ μεταξὺ τῶν δεικνυομένων ἐν τῇ μερίδι τῶν κεκανονισμένων ἐξόδων φανῶσιν ἔξοδα μὴ συμφωνοῦντα πρὸς τὸν κανονισμὸν, ἢ μεταξὺ τῶν ἐκτάκτων εὑρεθῶσιν ἔξοδα ἐναντία τῷ περὶ τούτων νόμῳ, τούτων ὑπεύθυνοι κατὰ πρῶτον βαθμὸν ἔσονται ὁ καϊμμακάμης καὶ ὁ οἰκονομικὸς ἐπιστάτης. Ἐπειδὴ δὲ τὸ συμβούλιον ἐστὶν ἐπιτετραμμένον τὴν

μὴ ἀποδοχὴν αὐτῶν, ἐὰν ἐν τῷ προϋπολογισμῷ τῷ ἐπιθεωρηθέντι ὑπὸ τοῦ διοικητικοῦ συμβουλίου τοῦ δήμου καὶ ἀποσταλέντι εἰς τὴν ἐπαρχίαν φανῇ τι ἐναντίον τῶν διατάξεων, τότε τὸ συμβούλιον ἐν σώματι ἐστὶν ὑπεύθυνον.

Ἄρθρ. 33. Ἐν ἑκάστῳ δήμῳ κατὰ τὸ τέλος ἑκάστου ἔτους, ἐνουμένων τῶν μηνιαίων περιληπτικῶν βιβλίων, συντάσσεται ἐτήσιον γενικὸν βιβλίον ἀπολογισμοῦ. Ἐν δὲ τῷ βιβλίῳ τούτῳ σημειοῦνται τὰ ποσά, ἅπερ ἐν διαστήματι ἑνὸς ἔτους εἰσεπράχθησαν ἐκ τῶν διαφόρων τοῦ κράτους εἰσοδημάτων, καὶ, ἂν τυχὸν ἔμειναν καθυστερήσεις, ὁποῖον ποσὸν ἀποτελοῦσιν αὗται, καὶ ἐκ τῶν γενομένων εἰσπράξεων τίνι τρόπῳ συνέβησαν αἱ δαπάναι, καὶ τὸ περίσσευμα ποῦ παρεδόθη, καὶ τί ποσὸν ἔμεινεν ἀπλήρωτον ἐκ τῶν κεκανονισμένων ἐξόδων. Καθὼς δὲ γίνεται ἐν τοῖς μηνιαίοις βιβλίοις, γραφομένου κάτωθεν αὐτοῦ πρακτικοῦ ὑπὸ τοῦ διοικητικοῦ συμβουλίου καὶ σφραγιζομένου μετὰ τῶν καθ' ἕκαστον μῆνα ὑπὸ τῆς ἐπαρχιακῆς πρωτευούσης ἀντεπιστελλομένων *ιλμ-οὐ-χαπερίων* περὶ παραλαβῆς τῶν μηνιαίων βιβλίων, πέμπεται εἰς τὴν ἐπαρχιακὴν πρωτεύουσαν· καὶ τούτων δὲ τῶν βιβλίων δεῖγμα ἐπισυνημμένον εἰς τὸν παρόντα κανονισμὸν ἀπεστάλη. Τὰ βιβλία ταῦτα συντασσόμενα τὸ πολὺ τῇ δεκάτῃ πέμπτῃ Μαρτίου στέλλονται εἰς τὴν ἐπαρχιακὴν πρωτεύουσαν. Καθὼς δὲ, ὅταν τὰ βιβλία ταῦτα εἴτε αἱ ἐν τῷ τριακοστῷ πρώτῳ ἄρθρῳ γεγραμμέναι μηνιαῖαι περιλήψεις δὲν ἐξαχθῶσι κατὰ τὸν ὡρισμένον αὐτῶν καιρὸν, ὁ οἰκονομικὸς ἐπιστάτης ἀποβάλλεται καὶ ἀντικαθίσταται δι' ἄλλου, οὕτω καὶ, ἐὰν ἡ ἐν τῇ συντάξει καὶ τῇ ἀποστολῇ τῶν ῥηθέντων βιβλίων καὶ περιλήψεων ἀναβολὴ ἀποδειχθῇ προελθοῦσα ἐκ μέρους τοῦ καϊμμακάμη ἢ τοῦ ταμία, τιμωροῦνται καὶ οὗτοι συμφώνως πρὸς τὰς ἀποφάσεις τοῦ ἑκατοστοῦ εἰκοστοῦ δευτέρου ἄρθρου τοῦ Αὐτοκρ. Κώδηκος (*καρουραμέϊ χουμαγιούρ.*)

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΤΡΙΤΟΝ.

Περὶ τῆς ἐν τῇ ἐπαρχίᾳ διαχειρίσεως τῶν τοῦ κράτους εἰσοδημάτων.

ΜΕΡΟΣ Α'.

Περὶ εἰσπράξεως καὶ ἀποταμιεύσεως τῶν τοῦ κράτους εἰσοδημάτων.

Ἄρθρ. 34. Ἐν τῇ ἐπαρχίᾳ τὴν μὲν εἴσπραξιν τῶν τοῦ κράτους εἰσοδημάτων ἐστὶν ἐπιπεφορτισμένος ὁ ἔπαρχος, τὴν δὲ τῶν προϋπολογισμῶν ἐπιθεώρησιν καὶ διοργάνωσιν ὁ λογιστὴς (μουχασεπεδζῆς). Τῆς δὲ γενι-

τῶν κεκανονισμένων καὶ ἐκτάκτων ἐξόδων χρῆσις ἐξαρτᾶται ἀπὸ τὴν ὁμοψηφίαν ἀμφοτέρων.

Ἄρθρ. 35. Καθ' ἕκαστον ἔτος ἀρχομένου τοῦ Μαρτίου πέμπονται ἀπὸ τῆς νομαρχιακῆς πρωτευούσης εἰς τὴν ἐπαρχίαν δύο βιβλία ὀνομαζόμενα «προϋπολογισμὸς ἐπαρχίας», ὧν τὸ ἓν περιέχει ἐπὶ μὲν τῆς μιᾶς πλευρᾶς τὰ εἴδη τῶν εἰσοδημάτων τῶν εἰσπρακτέων ἐκ τῶν τοῦ ἐνεστῶτος ἔτους, ἐπὶ δὲ τῆς ἑτέρας τὰς ἀποτιθησομένας νομίμους δαπάνας, τὸ δὲ ἕτερον ἀναφέρει τὰς τῶν ἐκ τῶν εἰσοδημάτων τῶν παρελθόντων ἐτῶν ἀπαιτήσεις καὶ χρέη. Ὁ δὲ ἔπαρχος καὶ ὁ λογιστὴς εἰσὶν ὑπόχρεοι νὰ δίδωσιν ἐκ τούτων ὑπὸ ἰδίαν εὐθύνην τὸν ἀπολογισμὸν τῶν ἐσόδων καὶ τῶν ἐξόδων.

Ἄρθρ. 36. Ἐν τῇ ἐπαρχιακῇ πρωτευούσῃ ὑπάρχει πρὸς εἴσπραξιν καὶ ταμίευσιν τῶν τοῦ κράτους εἰσοδημάτων ἓν ταμεῖον, ὅπερ ἀνατίθεται εἰς τὴν διαφύλαξιν ὑπαλλήλου ἔχοντος ἐγγύησιν ἐκ τῶν ὑπηκόων τοῦ Κράτους καὶ φέροντος ὄνομα ταμίας. Ἐξ οἱουδήποτε δὲ ἔθνους ἂν ὦσιν οἱ ταμίαι οὗτοι, ἀναγκαῖον ἵνα γινώσκωσιν ἐξ ἅπαντος ν' ἀναγινώσκωσι καὶ νὰ γράφωσι τουρκιστί.

Ἄρθρ. 37. Ὁσάκις ἐκ τῶν εἰσπράξεων τῶν εἰσοδημάτων τῶν δήμων, οὓς περιλαμβάνει μία ἐπαρχία, φθάνουσι χρήματα εἰς τὸ ταμεῖον τῆς ἐπαρχιακῆς πρωτευούσης, ἡ γραφομένη κατὰ τὸ συνημμένως ἀποσταλὲν δεῖγμα ἀπόδειξις, ἐν ᾗ δείκνυται τὸ εἶδος καὶ ἡ κατηγορία τῶν εἰσοδημάτων ἀπέναντι τῶν ὁποίων ἐλήφθησαν, σφραγίζεται πρῶτον ὑπὸ τοῦ ταμίου· ἀφ' οὗ δὲ καταγραφῇ καὶ εἰς τὸ οἰκονομικὸν γραφεῖον καὶ σφραγισθῇ καὶ ὑπὸ τοῦ λογιστοῦ, μετὰ τὴν σημείωσιν αὐτῶν εἰς τὰ κατὰ τὰς διατάξεις κρατηθησόμενα βιβλία, σφραγίζεται καὶ ὑπὸ τοῦ ἐπάρχου διὰ τῆς ἰδιαιτέρας σφραγῖδος τῆς ταμιεύσεως καὶ ἀναλώσεως τῶν τοῦ κράτους εἰσοδημάτων καὶ ἀποδίδοται εἰς τὸν παραδόντα τὰ χρήματα. Αἱ δὲ ἀποδείξεις αὗται, ἀφ' οὗ κατὰ τὰ ἐν ἄρθρῳ 33 γεγραμμένα ἔλθωσι μετὰ τῶν μηνιαίων βιβλίων τῶν δήμων, κρατοῦνται, τὰ δὲ ὑπὸ τῆς ἐπαρχιακῆς πρωτευούσης μετὰ ἐπικύρωσιν ἀντεπιστελλόμενα μηνιαῖα βιβλία ἐπέχουσι τὸν τόπον τούτων ἐν τοῖς δήμοις.

Ἄρθρ. 38. Ὁσάκις ἐκ τῶν χωρίων ἢ τῶν συνοικιῶν τῶν κωμοπόλεων τοῦ κεντρικοῦ δήμου τῆς ἐπαρχίας παραδίδονται χρήματα εἰς τὸ τῆς ἐπαρχίας ταμεῖον, ἐκτελοῦνται πάντα τὰ τεθεσπισμένα περὶ τῶν μεταξὺ τῶν δήμων καὶ τῶν χωρίων αὐτῶν μέτρα οὕτως, ὥστε ὁ λογιστὴς ἢ ὁ τῆς ἐμπιστοσύνης αὐτοῦ συνάδελφος κατὰ τὴν εἰδοποίησιν τοῦ ταμία σημειόνει ἰδιοχείρως ὄπισθεν τοῦ πρακτικοῦ τοῦ διοικητικοῦ τῆς ἐπαρχίας συμβουλίου, ὅπερ δίδεται κατὰ τὴν ἀρχὴν τοῦ ἔτους περὶ τῆς εἰσπράξεως παντὸς εἴδους εἰσοδημάτων, εἰς ποίαν δόσιν (*taksit*) ἀνήκουσι τὰ παραδοθέντα χρήματα καὶ τίνος εἴδους νόμισμά ἐστιν· ἀφ' οὗ δὲ

σφραγίσωσιν αὐτὸ ὅ τε ταμίας καὶ ὁ λογιστὴς, σφραγισθὲν καὶ ὑπὸ τοῦ ἐπάρχου διὰ τῆς ἰδιαιτέρας σφραγῖδος τῆς ταμιεύσεως καὶ ἀναλώσεως τῶν τοῦ κράτους εἰσοδημάτων, ἄνευ ἀναβολῆς ἀποδίδοται εἰς τὸν παραδόντα τὰ χρήματα.

Ἄρθρ. 39. Τὸ ἐν τῷ 21ῳ ἄρθρῳ δηλωθὲν ἀποδεικτικὸν παραλαβῆς περὶ τῶν ἐκτάκτων εἰσοδημάτων, τῶν εἰς τὸ ταμεῖον τῆς ἐπαρχιακῆς πρωτευούσης παραδιδομένων, ἐκτὸς τῶν ἐκ τῶν φόρων καὶ δασμῶν, ἀφ' οὗ γράψῃ ὁ λογιστὴς, ἢ ὁ ἴδιος ἢ ἄλλος ἀντ' αὐτοῦ κατὰ τὰ ἐν ἄρθρῳ 32 δηλωθέντα, σφραγίζεται ὑπὸ τοῦ αὐτοῦ, τοῦ ταμία καὶ τοῦ ἐπάρχου, καὶ δίδοται ἄνευ ἀναβολῆς εἰς τὸν παραδόντα τὰ χρήματα.

Ἄρθρ. 40. Αἱ παραδόσεις χρημάτων εἰς τὸ ταμεῖον τῆς ἐπαρχιακῆς πρωτευούσης εἴτε ἐκ τῶν ἐν τῇ περιφερείᾳ δήμων, εἴτε ἐκ τῶν ἐνοριῶν καὶ χωρίων τοῦ κεντρικοῦ δήμου, σημειόνονται εἰς βιβλίον εὑρισκόμενον παρὰ τῷ ταμίᾳ καὶ ὀνομαζόμενον ἡμερολόγιον (*ρουζναμτζὲ*) συμφώνως πρὸς τὸ ἐπὶ τούτῳ δεῖγμα· ἀφ οὗ δὲ ὁ λογιστὴς καὶ ὁ ταμίας συντάξαντες ἐπὶ γραμματίων σημειώσεις τῶν εἰσοδημάτων ἑκάστης ἡμέρας συμφώνως πρὸς τὸ δεῖγμα αὐτοῦ ὑπὸ τὸ ὄνομα περίληψις ἡμερησίων ἐσόδων, σφραγίσωσιν αὐτὰς ἀπὸ κοινοῦ, καὶ ἀφ' οὗ ὁ λογιστὴς καὶ ὁ ταμίας παραβάλωσιν αὐτὰς πρὸς τὰ ἡμερολόγια καὶ ἐπικυρώσωσιν ἐγγράφως ὁ εἷς τοῦ ἑτέρου τὰ βιβλία, δίδουσι τὰς σημειώσεις ταύτας εἰς τὸν ἔπαρχον καὶ ἐνεργοῦσι καὶ τὴν ὑπὸ τοῦ ἐπάρχου διὰ τῆς ἐν ἄρθρῳ 38 εἰρημένης σφραγῖδος σφράγισιν τῶν ἡμερολογίων αὐτῶν.

Ἄρθρ. 41. Ἐν τῷ οἰκονομικῷ γραφείῳ συντάσσονται συμφώνως πρὸς τὸ δεῖγμα βιβλία τῶν εἰσοδημάτων, ἓν μὲν διὰ τὸ τρέχον, ἓν δὲ ἄλλο διὰ τὸ παρελθὸν καὶ προπαρελθὸν ἔτος· ἀφ' οὗ δὲ ἀνοιχθῶσιν ἰδιαιτέρως χωρίσταὶ μερίδες δι' ἕκαστον τῶν ἐν τῇ ἐπαρχίᾳ δήμων, αἱ εἰσπράξεις αἱ γινόμεναι ἐκ τῶν ἑκάστου εἴδους εἰσοδημάτων ἑκάστου ἔτους ἀμέσως μετὰ τὴν εἰς τὸ ἡμερολόγιον σημείωσιν αὐτῶν καταχωρίζονται καὶ εἰς τὰ βιβλία ταῦτα.

Ἄρθρ. 42 Ἐν τῷ τέλει ἑκάστου μηνὸς ὁ λογιστὴς, ποιῶν τὴν περίληψιν τῶν ἐσόδων, παραδίδωσιν αὐτὴν εἰς τὸ διοικητικὸν συμβούλιον τῆς ἐπαρχίας, ὅπως καταχωρισθῇ εἰς τὸ περὶ τούτου συντασσόμενον πρακτικόν του.

ΜΕΡΟΣ Β'.

Περὶ τῆς ἐν τῇ ἐπαρχίᾳ διαχειρίσεως τῶν τοῦ κράτους εἰσοδημάτων.

Ἄρθρ. 43. Δι' ἑκάστην δαπάνην τῆς ἐπαρχιακῆς πρωτευούσης, ὡρισμένην ὡς τακτικὸν ἔξοδον ἐν τῷ προϋπολογισμῷ, ὁ ἔχων νὰ λαμβάνῃ δει-

κνύει πρῶτον εἰς τὸν λογιστὴν ἀπόδειξιν γεγραμμένην κατὰ τὰς ἐν τῷ ἄρθρῳ 25 δηλωθείσας διατυπώσεις· ἀφ' οὗ δὲ, ἐκτελεσθεισῶν τῶν λογιστικῶν ἐξακριβώσεων, ὁ λογιστὴς γράψῃ ὅτι: «ἀναγκαία ἐστὶν ἡ δαπάνη αὐτοῦ», καὶ θέσῃ τὴν σφραγῖδά του, δεικνύεται ἡ ἀπόδειξις ἐκείνη εἰς τὸν ἔπαρχον, καὶ γραφέντος ὑπ' αὐτοῦ «δοθήτω», σφραγίζεται διὰ τῆς ἰδιαιτέρας τῶν εἰσοδημάτων σφραγῖδος· ὑπὸ δὲ τὴν τοῦ ἐπάρχου σημείωσιν «δοθήτω» θέτει τὴν μονογραφὴν αὐτοῦ ὁ λογιστής. Περὶ δὲ τῶν ἀναλωμάτων τῶν ἐντὸς τῆς ἁρμοδιότητος τῶν ἐπάρχων ὄντων καὶ τῶν ἐκτάκτως ἀποτινομένων, λαμβάνεται πάλιν ὑπὸ τῶν παραλαμβανόντων κατὰ τοὺς θεσμοὺς ἀπόδειξις, ἥτις ἐπικυροῦται καὶ σφραγίζεται ὑπὸ τοῦ διοικητικοῦ συμβουλίου, καὶ, ἀφ' οὗ γραφῇ ἐπίσης ἐπ' αὐτοῦ ὑπὸ τοῦ ἐπάρχου τὸ *δοθήτω*, σφραγίζεται, καὶ τότε θέτει τὴν μονογραφὴν αὐτοῦ ὁ λογιστής. Ἐπειδὴ δὲ, οἱαιδήποτε δαπάναι καὶ ἂν ὦσι, χωρὶς νὰ ὑπάρχῃ ἡ κατὰ τὰ γεγραμμένα ἐπικύρωσις καὶ ἡ σημείωσις *δοθήτω* τοῦ λογιστοῦ καὶ τοῦ ἐπάρχου, δὲν δίδοται οὐδὲ ἓν λεπτὸν ἐκ τοῦ ταμείου, διὰ τοῦτο καθὼς, ἐὰν διὰ σημειώσεως τοῦ ἐπάρχου ἄνευ ἐπικυρώσεως τοῦ λογιστοῦ, ἢ δι' ἐπικυρώσεως μὲν αὐτοῦ ἄνευ δὲ σημειώσεως τοῦ ἐπάρχου, δοθῶσι χρήματα ἐκ τοῦ ταμείου, ἡ εὐθύνη ἀνήκει εἰς τὸν ταμίαν, οὕτω καὶ ἐκ τῶν χρημάτων τῶν διδομένων δι' ἐπικυρώσεως καὶ σημειώσεως ἀμφοτέρων, ἐὰν συμβῇ ἵνα ὦσι τινὰ μὴ ἀποδεκτὰ κατὰ νόμον, εἰσὶν ἀπὸ κοινοῦ ὑπεύθυνοι ὁ ἔπαρχος καὶ ὁ οἰκονομικὸς ἔφορος. Πρὸς δὲ τούτοις ἐὰν καὶ ἐν ταῖς ἐκτάκτοις δαπάναις ταῖς διδομέναις κατὰ πρόσθεσιν τῆς ἐπικυρώσεως τοῦ διοικητικοῦ συμβουλίου φανῇ τι ἐπίσης μὴ ἀποδεκτὸν κατὰ νόμον, ἐνταῦθα τῆς εὐθύνης, ἣν ἔχουσιν ὁ ἔπαρχος καὶ ὁ οἰκονομικὸς ἔφορος, μετέχει καὶ τὸ συμβούλιον ἐν σώματι.

Ἄρθρ. 44. Ὁ τῶν ὑπὸ τοῦ οἰκονομικοῦ ἐφόρου ἐπικυρωθεισῶν καὶ ὑπὸ τοῦ ἐπάρχου διὰ τοῦ «*δοθήτω*» σημειωθεισῶν καὶ σφραγισθεισῶν ἀποδείξεων κάτοχος, ἀφ' οὗ δείξας αὐτὰς τῷ οἰκονομικῷ ἐφόρῳ διενεργήσῃ τὴν εἰς τὸ ἡμερολόγιον τῶν ἐξόδων σημείωσιν καὶ τὴν ὑπὸ τὴν σφραγῖδα τοῦ ἐπάρχου καταγραφὴν τοῦ ὀνόματος τοῦ κατόχου καὶ τοῦ ἀριθμοῦ καὶ τῆς ἡμερομηνίας καὶ τοῦ εἴδους τῶν δοθησομένων χρημάτων, παραδοὺς αὐτὰς τῷ ταμίᾳ, θέλει λάβει τὰ χρήματα αὐτοῦ· ἡ δὲ ἀπόδειξις αὕτη ἀφ' οὗ σφραγισθῇ διὰ τῆς ἰδιαιτέρας τοῦ ταμείου σφραγῖδος, τῆς δηλούσης τὴν ἀπότισιν τῶν χρημάτων, καὶ σημειωθῇ εἰς τὸ τῶν ἐξόδων ἡμερολόγιον, φυλάσσεται ἐν τῷ ταμείῳ.

Ἄρθρ. 45. Καθὼς γίνεται ἐν τοῖς εἰσοδήμασιν, οὕτω καθ' ἑκάστην ἀφ' οὗ ὁ λογιστὴς παραβάλῃ τὸ τῶν ἐξόδων ἡμερολόγιον πρὸς τὸ τοῦ ταμίου καὶ ἐπικυρώσωσιν ἐγγράφως καὶ σφραγίσωσιν ἀλλήλων τὰ ἡμερολόγια, ὁ λογιστὴς δεικνύει ἐν περιλήψει τὸ ποσὸν τῶν γενομένων ἐξόδων σὺν τῇ ἐν τῷ 42 ἄρθρῳ ἀναφερομένῃ περιλήψει τοῦ ἡμερολογίου τῶν εἰσο-

δημάτων· ἐν τῷ τέλει δ' ἑκάστου μηνὸς δίδοται τῷ συμβουλίῳ, ὅπως καταχωρισθῇ εἰς τὸ πρακτικὸν τοῦ διοικητικοῦ συμβουλίου.

ΜΕΡΟΣ Β'.

Περὶ τῆς ἐν ταῖς ἐπαρχίαις παραδόσεως τῶν εἰσοδημάτων καὶ τοῦ λογαριασμοῦ αὐτῶν.

Ἄρθρ. 46. Ἐκ τῶν ἐν ἑκάστῃ ἐπαρχίᾳ γενομένων εἰσπράξεων ἀφ' οὗ ἀφαιρεθῶσι τὰ ἔξοδα τοῦ τόπου, τὰ ἐπίλοιπα χρήματα, κατὰ τὴν διάταξιν τῆς νομαρχίας, τῇ διαταγῇ τοῦ ἐπὶ τῶν οἰκονομικῶν ὑπουργείου, παραδίδονται ἢ ἀποστέλλονται εἰς τὰ ἀνήκοντα μέρη.

Ἄρθρ. 47. Καθὼς ἀπαιτεῖται ἵνα οἱ μισθοὶ καὶ αἱ δαπάναι, ὧν ἐστὶ κεκανονισμένη ἡ κατὰ μῆνα πληρωμή, πληρόνωνται ἐκ τῶν εἰσπράξεων τῶν συμπιπτουσῶν εἰς τὰ τέλη ἑκάστου μηνός, οὕτως ἀπαιτεῖται ἵνα καὶ αἱ παραγγελίαι πληρωμῶν (*χαβαλὰτ*) ἀποτίωνται ἐν ὡρισμέναις ἐποχαῖς. Ἐὰν ὅμως μισθοί τινες μὴ πληρωθέντες κατὰ τὸν ὡρισμένον καιρὸν ἀναβληθῶσιν εἰς τὸν ἐπιόντα μῆνα, ἐάν τινες π. χ. μὴ λαβόντες τὸν μισθὸν τοῦ Ἀπριλίου θέλωσι νὰ λάβωσιν αὐτὸν κατὰ τὰ μέσα Μαΐου, δίδοται ὁ μισθὸς αὐτῶν χωρὶς ν' ἀναβληθῇ καὶ κρατηθῇ μέχρι τέλους τοῦ μηνός.

Ἄρθρ. 48. Αἱ προσωρινῶς διδόμεναι ἀποδείξεις διὰ τὰ ἐκ τῶν δήμων εἰς τὰς ἐπαρχιακὰς πρωτευούσας ἀποστελλόμενα χρήματα, καὶ αἱ τῶν ἀποτιομένων ἐξόδων κατὰ τοὺς δήμους, ὁμοῦ μετὰ τῶν μηνιαίων βιβλίων τῶν ἀποστελλομένων κατὰ τὸ τέλος ἑκάστου μηνός, ἀφ' οὗ ἐν τῇ ἐπαρχιακῇ πρωτευούσῃ παραβληθῶσιν ὑπὸ τοῦ λογιστοῦ κατὰ τὰς διατυπώσεις καὶ τὰ βιβλία αὐτῶν, ἐξετασθῶσι δὲ καὶ ἐν τῷ διοικητικῷ τῆς ἐπαρχίας συμβουλίῳ αἱ ἐκτάκτως γενόμεναι δαπάναι, καὶ οὐδὲν εὑρεθῇ τὸ ἀντιβαῖνον τὸν νόμον, ἐπικυροῦνται καὶ φυλάσσονται αὗται μετὰ τῶν βιβλίων. Ἀφ' οὗ δὲ γραφῇ ἓν ἀντίγραφον τοῦ βιβλίου καὶ ἐπικυρωθῇ καὶ σφραγισθῇ ὑπὸ τοῦ ταμία, τοῦ λογιστοῦ καὶ ὑπ' αὐτοῦ τοῦ ἐπάρχου διὰ τῆς ἰδιαιτέρας τῶν εἰσοδημάτων σφραγῖδος, ἀποστέλλεται εἰς τὸν δῆμον ὅπως φυλασσόμενον χρησιμεύῃ ὡς ἀπόδειξις.

Ἄρθρ. 49. Ἀφ' οὗ τὰ ἐν τῇ ἐπαρχιακῇ πρωτευούσῃ ὑπὸ τοῦ λογιστοῦ καθ' ἑκάστην διδόμενα γραμμάτια τῶν περιλήψεων ἐσόδων καὶ ἐξόδων παραβληθῶσι κατὰ τὸ τέλος ἑκάστου μηνὸς ἐν τῷ διοικητικῷ συμβουλίῳ πρὸς τὸ ἡμερολόγιον τοῦ οἰκονομικοῦ γραφείου καὶ τὸ τοῦ ταμία, καὶ ἐξακριβωθῇ ἅπαξ ἔτι ὅτι τὰ μὲν τακτικὰ ἔξοδα καὶ ὁ προϋπολογισμὸς εἰσὶ σύμφωνα πρὸς τὰς περὶ αὐτῶν διατυπώσεις, τὰ δὲ ἔκτακτα πρὸς τοὺς περὶ αὐτῶν θεσμοὺς, καὶ διορισθῶσι τ' ἀποσταλέντα καὶ τὰ

παραδοθέντα χρήματα, συντάσσονται κατὰ τὰς διατυπώσεις δύο βιβλία εἰς τέσσαρα ἀντίγραφα, ἓν μὲν περὶ τῶν εἰσπράξεων καὶ δαπανῶν τοῦ τρέχοντος ἔτους, ἔχον γεγραμμένας καὶ ἰσολογισμένας ἔνθεν μὲν τὰς εἰσπράξεις τοῦ μηνὸς, ἔνθεν τὰς δαπάνας καὶ τ' ἀποσταλέντα καὶ παραδοθέντα χρήματα, ἕτερον δὲ περὶ τοῦ παρελθόντος καὶ τοῦ προπαρελθόντος ἔτους· γενομένης δὲ κάτωθεν διασαφήσεως, σφραγίζονται ὑπὸ τοῦ καϊμμακάμη, τοῦ οἰκονομικοῦ ἐπιστάτου καὶ τῶν μελῶν τοῦ διοικητικοῦ συμβουλίου, καὶ ἀνὰ ἓν μὲν ἀντίγραφον δίδοται εἰς τὸν ταμίαν ἵνα κατέχωσι τὸν τόπον τῶν ἐκ τοῦ ταμείου λαμβανομένων ἀποδείξεων, ἀνὰ δύο δὲ ἄλλα μεθ' ὅλων ὁμοῦ τῶν ἀποδείξεων ἀποστέλλονται εἰς τὴν ἐπαρχιακὴν πρωτεύουσαν καὶ, συμφώνως τοῖς ἀρχαίοις θεσμοῖς, οὐδεμία ἀπόδειξις κρατεῖται ἐν τῷ τόπῳ αὐτοῦ.

Ἄρθρ. 50. Ἐν τῷ τέλει ἑκάστου ἔτους ὑπὸ τοῦ ταμείου τῆς ἐπαρχίας συντάσσονται ἀνὰ τρία βιβλία δι' ἑκάστην τῶν δύο κατηγοριῶν ἤτοι τῶν εἰσπράξεων καὶ δαπανῶν τοῦ τρέχοντος ἔτους καὶ τῶν τοῦ παρελθόντος καὶ προπαρελθόντων ἐτῶν, ἐν οἷς δηλοῦνται ἐν ὁριστικῷ ἀπολογισμῷ ἅπασαι αἱ γενόμεναι εἰσπράξεις, δαπάναι καὶ ἀποστολαὶ χρημάτων ἔκ τε τῶν εἰσοδημάτων τοῦ τρέχοντος ἔτους καὶ ἐκ τῶν καθυστερουμένων ἀπὸ προηγούμενα ἔτη, ὡς καὶ αἱ καθυστερήσεις καὶ ὀφειλαὶ τοῦ ταμείου. Ἐκ τῶν οὕτωσὶ συντασσομένων ἓξ βιβλίων τὰ τέσσαρα ἀποστέλλονται εἰς τὴν νομαρχίαν, τὰ δὲ δύο κρατοῦνται ἐν τῇ ἐπαρχίᾳ. Ἐὰν ἐγκαίρως δὲν ὑποβληθῶσι τὰ βιβλία ταῦτα εἰς τὴν νομαρχίαν, ὁ λογιστὴς παύεται καὶ ἀντικαθίσταται δι' ἑτέρου. Ἐὰν δὲ ἡ βραδύτης τῆς ἀποστολῆς τῶν βιβλίων τούτων ἀποδειχθῇ ὅτι προῆλθεν ἐξ ἀμελείας τοῦ ἐπάρχου καὶ ταμία, ὑποβάλλονται οὗτοι εἰς τὰς ὑπὸ τοῦ νόμου ὁρισθείσας ποινάς.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΤΕΤΑΡΤΟΝ.

Περὶ τῆς ἐν ταῖς Νομαρχίαις διαχειρίσεως τῶν δημοσίων χρημάτων.

Ἄρθρ. 51. Ἐπειδὴ διορίζεται εἰδικὸς λογιστὴς καὶ διὰ τὴν κεντρικὴν τῆς νομαρχίας ἐπαρχίαν, ἡ διεξαγωγὴ τῶν οἰκονομικῶν ὑποθέσεων αὐτῆς ἐνεργεῖται ὑπὸ τοῦ λογιστοῦ, συμμορφουμένου πρὸς τὰς γενικὰς περὶ τῶν ἐπαρχιῶν διατάξεις.

Ἄρθρ. 52. Ἡ ἐν γένει ἐποπτεία τῆς εἰσπράξεως, διατηρήσεως, ἀποστολῆς καὶ δαπάνης τῶν δημοσίων χρημάτων ἐν τῇ νομαρχίᾳ ἀνάγεται εἰς τὸν νομάρχην, καὶ ἐπειδὴ τῆς εὐθύνης ταύτης μετέχει καὶ ὁ οἰκονομικὸς ἔφορος (Δεφτερδάρης), διὰ τοῦτο διὰ πᾶσαν τὸ οἰκονομικὸν μέρος ἀφορῶσαν πρᾶξιν ζητεῖται καὶ ἡ γνώμη αὐτοῦ.

Ἄρθρ. 53. Ὑπάλληλος ἐπὶ τοῦ λογιστικοῦ μέρους ἐν τῇ Νομαρχίᾳ

ἐστὶν ὁ οἰκονομικὸς ἔφορος (Δεφτερδάρης)· ἀλλὰ καθὼς ἄνευ τῆς διαταγῆς καὶ ἐπικυρώσεως τοῦ νομάρχου δὲν δύναται οὗτος νὰ ἐξοδεύσῃ ἢ ἀποστείλῃ τὰ δημόσια χρήματα, ἢ ὑποβάλῃ τὸν ἀπολογισμὸν αὐτων, οὕτω καὶ ὁ Νομάρχης δι' οἰκονομικὰς ὑποθέσεις ὀφείλει νὰ συμβουλευθῇ τὸν Οἰκονομικὸν ἔφορον. Διὰ τοῦτο ἀμφότεροι εἰσὶν ὑπόλογοι τῶν οἰκονομικῶν ἀπέναντι τῆς Κυβερνήσεως.

Ἄρθρ. 54. Αἱ τῆς Νομαρχίας δαπάναι διαιροῦνται εἰς τρεῖς κατηγορίας. 1ον Δαπάναι γινόμεναι τῇ διαταγῇ τοῦ ὑπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν. Αἱ δαπάναι αὗται γίνονται ἄνευ δευτέρας ἐπερωτήσεως, παρουσιάζονται ὅμως ἀποδείξεις τοῦ τρόπου τῆς καταναλώσεως αὐτῶν. 2ον Δαπάναι γινόμεναι ἐπὶ ὡρισμένῃ διαταγῇ, καὶ ὧν τὸ ποσὸν ἐστὶν ἀόριστον, συμφώνως ταῖς ἐπὶ τούτῳ διατάξεσι. Καὶ τούτων ἡ ἀπόδειξις ἀπαιτεῖται. 3ον Δαπάναι, δι' ἃς δέον νὰ ληφθῇ ἡ ἄδεια τῆς κεντρικῆς Κυβερνήσεως, ἄνευ τῆς ὁποίας οὐδὲν δαπανᾶται.

Ἄρθρ. 55. Ἐπειδὴ κατ' ἔτος ἐκ μέρους τοῦ ὑπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν ἀποστέλλεται ὁ προϋπολογισμὸς τῆς Νομαρχίας, ἐν ᾧ δηλοῦνται ὅλα τὰ εἴδη τῶν ἐκ τῶν ἐπαρχιῶν καὶ δήμων αὐτῆς εἰσπρακτέων εἰσοδημάτων καὶ αἱ ἐν τῇ νομαρχιακῇ πρωτευούσῃ, ταῖς ἐπαρχίαις καὶ δήμοις γενησόμεναι δαπάναι, εἴτε δι' ὡρισμένου ποσοῦ εἴτε δι' ὑπολογισμοῦ, τὸ οἰκονομικὸν τῆς Νομαρχίας γραφεῖον, ἔχον ὑπ' ὄψιν τὸν προϋπολογισμὸν τοῦτον, συντάσσει τοὺς ἐπαρχιακοὺς προϋπολογισμούς, οἵτινες, θεωρούμενοι ἐν τῷ Διοικητικῷ Συμβουλίῳ, ἐὰν εὑρεθῶσι σύμφωνοι τῷ ὑπὸ τοῦ ὑπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν ἀποσταλέντι γενικῷ προϋπολογισμῷ τῆς Νομαρχίας, σφραγίζονται ὑπὸ τοῦ Νομάρχου καὶ τοῦ Οἰκονομικοῦ ἐφόρου καὶ ἀποστέλλονται εἰς τὰς ἐπαρχίας.

Ἄρθρ. 56. Ἐν τῷ ὑπὸ τοῦ ὑπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν ἀποστελλομένῳ προϋπολογισμῷ, ἰσολογιζομένων τῶν ἐσόδων καὶ ἐξόδων πάσης ἐπαρχίας, ὁρίζονται αἱ ἐποχαὶ, καθ' ἃς δέον νὰ γίνωνται αἱ πληρωμαὶ τοῦ περισσεύματος εἴτε εἰς παραγγελίας πληρωτέας ἐπιτοπίως, εἴτε δι' ἀπ' εὐθείας ἀποστολῶν χρημάτων εἰς τὸ Βασιλικὸν Ταμεῖον. Αἱ ἐπὶ τούτῳ διαταγαὶ καὶ ἐπιστολαὶ τοῦ ὑπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν καταχωροῦνται ἐν τοῖς οἰκονομικοῖς βιβλίοις τῆς Νομαρχίας, ὁ δὲ Νομάρχης ἀποστέλλει τὰς ἀναγκαίας διαταγὰς καὶ ὁδηγίας εἰς τὰς ἐπαρχίας.

Ἄρθρ. 57. Ἐὰν ἐντὸς τοῦ ἔτους ἐπενεχθῶσι μεταβολαὶ ὡς πρὸς τὸν τρόπον καὶ τὰς ἐποχὰς τῶν πληρωμῶν, τὸ ὑπουργεῖον τῶν Οἰκονομικῶν πληροφορεῖ τὴν Νομαρχίαν, αὐτὴ δὲ τὰς ἐπαρχίας.

Ἄρθρ. 58. Αἱ διὰ καθυστερήσεις πληρωμῶν καὶ ἀποστολῶν χρημάτων παρατηρήσεις τοῦ ὑπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν ἀπευθύνονται εἰς τὴν Νομαρχίαν, ἥτις τὰς διαβιβάζει εἰς τὰς ἐπαρχίας.

ΜΕΡΟΣ Β΄.

Περὶ Λογιστικῆς ἐν τῇ Νομάρχίᾳ.

Ἄρθρ. 59. Ὑπὸ τὴν ἐποπτείαν τοῦ Οἰκονομικοῦ ἐφόρου καὶ τὴν διεύθυνσιν τοῦ βοηθοῦ αὐτοῦ σχηματίζεται οἰκονομικὸν γραφεῖον, εἰς ὃ ἀποστέλλονται καθ' ἕκαστον μῆνα τὰ βιβλία, τὰ δηλοῦντα τὰς εἰσπράξεις, δαπάνας, τακτικάς τε καὶ ἐκτάκτους, πληρωμὰς εἰς παραγγελίας, ἢ ἀποστολὰς χρημάτων, ἅτινα καταχωροῦνται εἰς τὰς ἰδίας μερίδας· Τὸ Γραφεῖον τοῦτο τὰς μὲν τακτικὰς δαπάνας παραβάλλει πρὸς τὸν ὑπὸ τοῦ ὑπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν ἀποσταλέντα προϋπολογισμὸν, ὑποβάλλει δὲ εἰς τὸ Διοικητικὸν συμβούλιον περίληψιν μετὰ τῶν ἀποδείξεων τῶν ἐκτάκτων δαπανῶν, πρὸς ἐξέλεγξιν, διὰ τοῦ προϊσταμένου του Οἰκονομικοῦ ἐφόρου.

Ἄρθρ. 60. Τὸ Γραφεῖον τοῦτο ἐν περιλήψει σημειοῦν πῶς ἐγένοντο αἱ πληρωμαὶ καὶ ἀποστολαὶ χρημάτων ὑπὸ τῶν ἐπαρχιῶν, καὶ ἐὰν αἱ παραδόσεις ἐγένοντο συμφώνως ταῖς ἐπὶ τούτῳ διατάξεσι, καὶ πόσαι εἰσὶν αἱ καθυστερήσεις, ὑποβάλλει ταύτην ἁρμοδίως ὅπως διαβιβασθῶσι τὰ δέοντα εἰς τὰς ἐπαρχίας διὰ τὰς ἐντὸς τοῦ μηνὸς ἀναφαινομένας ἀναβολὰς πληρωμῶν καὶ ἀποστολῶν χρημάτων.

Ἄρθρ. 61. Ἀφοῦ διεκπεραιώσῃ τὴν ἐξέλεγξιν τῶν ἐξόδων, καταχωρεῖ εἰς τὰς ἰδίας μερίδας τὰ εἰσοδήματα παντὸς εἴδους ἑκάστης ἐπαρχίας, καὶ ἐξετάζει ἐὰν αἱ εἰσπράξεις τούτων ἐγένοντο ἢ οὐ κατὰ τὰς ἐν τῷ ὑπὸ τοῦ ὑπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν ἀποσταλέντι προϋπολογισμῷ ὡρισμένας δόσεις.

Ἄρθρ. 62. Ἐν περιπτώσει, καθ' ἣν αἱ ἐν τοῖς κατὰ μῆνα ὑπὸ τῶν ἐπαρχιῶν ἀποστελλομένοις βιβλίοις σημειούμεναι εἰσπράξεις δὲν συμπληρῶσι τὸ ποσὸν τῆς δόσεως τοῦ μηνὸς ἐκείνου, ὅπως γίνωσιν αἱ δέουσαι παρατηρήσεις, σημειοῦται ἡ περίπτωσις αὕτη ἐν τῇ περιλήψει, περὶ ἧς ἐγένετο λόγος εἰς τὸ 59 ἄρθρον, καὶ ὑποβάλλεται εἰς τὸν Οἰκονομικὸν Ἔφορον. Γράφονται δὲ δύο ἀποδείξεις (*ἱλμ-ου-χαπὲρ*), ἡ μὲν διὰ τὰς εἰσπράξεις, ἀποστολὰς χρημάτων καὶ δαπάνας τοῦ τρέχοντος ἔτους, ἡ δὲ διὰ τὰς τοῦ παρελθόντος καὶ τῶν προπαρελθόντων ἐτῶν, καὶ ἀφοῦ σφραγισθῶσιν ὑπὸ τοῦ Νομάρχου καὶ τοῦ Οἰκονομικοῦ Ἐφόρου, ἀποστέλλονται εἰς τὰς ἐπαρχίας.

Ἄρθρ. 63. Ἐν τῷ τέλει τοῦ ἔτους ἀποστέλλονται ὑπὸ τῶν ἐπαρχιῶν οἱ ἐτήσιοι ἀπολογισμοὶ τῶν ἐσόδων καὶ ἐξόδων τοῦ τρέχοντος ἔτους καὶ τῶν παρελθόντων, ἅτινα παραβαλλόμενα ἐν τῷ οἰκονομικῷ γραφείῳ τῆς Νομαρχίας πρὸς τὰ βιβλία αὐτῶν, καὶ ὑποβαλλόμενα πρὸς ἐξέλεγξιν εἰς τὸ διοικητικὸν Συμβούλιον, ἐὰν εὑρεθῶσι σύμφωνα καὶ

ἐπικυρωθῶσι, στέλλονται εἰς τὰς ἐπαρχίας ἀντίγραφα τοῦ ἐτησίου ἀπολογισμοῦ, καὶ ζητεῖται ἡ ἐπιστροφὴ τῶν κατὰ μῆνα ἀποσταλεισῶν ἀποδείξεων *(ιλμι ου χαπὲρ)*, αἵτινες φυλάσσονται, ἀφοῦ σημειωθῇ ἐπὶ τούτων ἡ λέξις ἄχρηστος *(μπαττάλ.)*

Ἄρθρ. 64. Τὸ οἰκονομικὸν γραφεῖον τῆς Νομαρχίας καθ' ἕκαστον μῆνα συντάσσει βιβλίον δηλωτικὸν τῶν μηνιαίων ἐσόδων καὶ ἐξόδων ἑκάστης ἐπαρχίας κατ' εἶδος καὶ ποσὸν, ὡς καὶ περιληπτικὴν σημείωσιν τῶν ἐξόδων, καὶ ὑποβάλλει ταύτην διὰ τοῦ οἰκονομικοῦ ἐφόρου εἰς τὸ διοικητικὸν συμβούλιον πρὸς ἐξέλεγξιν· ἀφοῦ δ' ἐξελεγχθῶσι καὶ ἐπικυρωθῇ καὶ σφραγισθῇ τὸ βιβλίον, ἀποστέλλεται μετὰ τῶν ἐκ τῶν ἐπαρχιῶν ἀποστελλομένων βιβλίων, ἀποδείξεων καὶ πρακτικῶν εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τῶν οἰκονομικῶν, ὅπερ ἐὰν παραδεχθῇ τὸ περιεχόμενον τούτου, πέμπει ἀπόδειξιν παραλαβῆς *(ιλμι ου-χαπὲρ)* εἰς τὴν Νομαρχίαν.

Ἄρθρ. 65. Ἐν περιπτώσει καθ' ἣν τὸ οἰκονομικὸν γραφεῖον εὕρῃ τὰς μὲν τακτικὰς δαπάνας πλέον τῶν νενομισμένων, τὰς δὲ ἐκτάκτους ἀπαραδέκτους, ἐκθέτει τὰς σκέψεις του εἰς τὸν Οἰκονομικὸν ἔφορον πρὸς ἐξέλεγξιν τούτων.

Ἄρθρ. 66. Ἐπὶ τῶν ἐτησίως ὑπὸ τῶν ἐπαρχιῶν ὑποβαλλομένων τῇ Νομαρχίᾳ ἀπολογισμῶν, ἰδίᾳ διὰ τὰ ἔσοδα καὶ ἔξοδα τοῦ τρέχοντος ἔτους καὶ τὰ τῶν προηγουμένων, τὸ οἰκονομικὸν γραφεῖον συντάσσει γενικὸν ἀπολογισμὸν ὅλων τῶν ἐπαρχιῶν ἐν σχεδίῳ, ὃν ὑποβάλλει εἰς τὸν νομάρχην διὰ τοῦ οἰκονομικοῦ ἐφόρου, ὅπως ἐξελεγχθῇ εἰς τὸ διοικητικὸν συμβούλιον.

Ἄρθρ. 67. Τὰ διὰ τοῦ Νομάρχου ὑπ' ὄψιν τοῦ διοικητικοῦ συμβουλίου τιθέμενα σχέδια τῶν ἐτησίων ἀπολογισμῶν ἐξελεγχόμενα, ἀφοῦ ἐπικυρωθῶσιν, ἀντιγράφονται καὶ μετὰ διασαφητικοῦ πρακτικοῦ πέμπονται εἰς τὸ ὑπουργεῖον τῶν Οἰκονομικῶν, ὅπερ ἀφοῦ ἐξελέγξῃ καὶ παραδεχθῇ αὐτὰ, ἀποστέλλει εἰς τὴν Νομαρχίαν ἀπόδειξιν παραλαβῆς.

Ἄρθρ. 68. Ἐπειδὴ ἀδύνατος ἀποβαίνει ἥ τε ἐντὸς τοῦ ἔτους εἴσπραξις τῶν εἰσοδημάτων, ὡς καὶ ἡ σύναξις τῶν ἀποδείξεων τῶν γενομένων καὶ πληρωθέντων ἐξόδων, ἤτοι, ἐπειδὴ εἶναι ἀδύνατον ὅπως ἐντὸς δώδεκα μηνῶν κλεισθῶσιν αἱ μερίδες τῶν ἐσόδων καὶ ἐξόδων ἑκάστου ἔτους, τούτου δ' ἕνεκα δυνατὸν νὰ προέλθῃ σύγχυσις εἰς τὰ βιβλία, ἐδέησεν ὅπως ὁρισθῇ ἑξάμηνος προθεσμία ἐξ ἑκάστου ἐπιόντος ἔτους, ἐντὸς τῆς ὁποίας νὰ δοθῇ πέρας εἰς τοὺς ἀπολογισμοὺς τοῦ προηγουμένου ἔτους, ἤτοι νὰ εἰσπραχθῇ ὅ,τι δυνατὸν ἐκ τῶν καθυστερήσεων καὶ ν' ἀποτιθῇ πᾶν μὴ πληρωθὲν ἔξοδον, χωρὶς δὲ νὰ συμπεριληφθῶσι ταῦτα εἰς τὰ ἔσοδα καὶ ἔξοδα τοῦ τρέχοντος ἔτους, σημειοῦνται εἰς τοὺς ἀπολογισμοὺς τοῦ ἔτους ἐκείνου· ὥστε οἱ ἐτήσιοι ἀπολογισμοὶ τῶν δήμων εἰς τὰς ἐπαρχίας, τῶν ἐπαρχιῶν εἰς τὰς νομαρχίας, καὶ τούτων εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τῶν οἰ-

κονομικῶν, δέον νὰ ἀποσταλῶσι καὶ ὑποβληθῶσι κατὰ τὸ τέλος τῆς ἐξαμήνου ταύτης προθεσμίας, ἤτοι μετὰ δεκαοκτὼ μῆνας, ἐντὸς τῶν ὁποίων κλειομένων τῶν λογαριασμῶν τοῦ ἔτους ἐκείνου, πᾶσα ὑπολειφθεῖσα καθυστέρησις ἐκ τῶν εἰσπράξεων, σημειοῦται ἐν βιβλίῳ κρατουμένῳ ἰδίᾳ καὶ *τῶν καθυστερήσεων* ὀνομαζομένῳ, πᾶν δὲ μὴ πληρωθὲν ἔξοδον σημειοῦται ἐν ἑτέρῳ βιβλίῳ, *τῶν ὀφειλῶν* καλουμένῳ. Αἱ κατόπιν δὲ γινόμεναι εἰσπράξεις τῶν καθυστερήσεων τούτων καὶ ἀποτίσεις τῶν ὀφειλῶν σημειοῦνται εἰς ἰδιαίτερον κεφάλαιον ἐν τοῖς ἀπολογισμοῖς τοῦ ἐπιόντος ἔτους.

Ἄρθρον Εἰδικόν.

Ἐν περιπτώσει παύσεως καὶ ἀντικαταστάσεως πολιτικοῦ ἢ οἰκονομικοῦ τινος ὑπαλλήλου, ἐπὶ παρουσίᾳ τοῦ ἀντικαταστήσοντος, ὁ παυθεὶς δίδει λόγον τῶν πράξεών του ἐνώπιον τοῦ Συμβουλίου, συμφώνως ταῖς ἐν ἐνεργείᾳ διατάξεσι, καὶ ἀφοῦ γίνῃ ἡ δέουσα ἐξέλεγξις, συντάσσεται βιβλίον λογαριασμοῦ, ὑπὸ τοῦτο δὲ πρακτικὸν, καὶ σφραγιζόμενον ὑπό τε τοῦ παυθέντος καὶ τοῦ διορισθέντος πέμπεται εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Οἰκονομικῶν. Κατὰ τὸν τρόπον τοῦτον ἐκ τῶν εἰσπράξεων, τῶν γενομένων ἐπὶ τοῦ προκατόχου του, ἀφαιρουμένων τῶν ἐξόδων, ὅσον ποσὸν εὑρεθῇ ἐναποτεταμιευμένον καὶ καθυστερούν, τὸ παραδέχεται ὁ διάδοχός του, καὶ ἐκ τοῦ ποσοῦ τῶν χαρτοσήμων καὶ ἀποδείξεων τοῦ φόρου, δι' ὃ ἐχρεώθη ὁ προκάτοχος, ἀφαιρεῖται τὸ ὑπολειφθὲν καὶ τῷ διαδόχῳ του παραδοθὲν ποσὸν, δι' οὗ οὗτος χρεοῦται Κατὰ τὴν παράδοσιν καὶ παραλαβὴν τούτων καταβάλλεται μεγάλη προσοχὴ ἐκ μέρους τοῦ Συμβουλίου. Ἐν περιπτώσει διαφωνίας πρός τινα ἀντικείμενα μεταξὺ προκατόχου καὶ διαδόχου, σημειοῦται τοῦτο ἐν τῷ ἀνωτέρω δηλουμένῳ βιβλίῳ. Ὁ παυθεὶς ἄνευ ὁριστικῆς διαταγῆς τῆς κεντρικῆς Κυβερνήσεως δὲν δύναται νὰ ἀποχωρήσῃ, πρὶν ἢ δώσῃ λόγον τῶν πράξεών του· ἐὰν δὲ ἀναχωρήσῃ ἐπὶ ὁριστικῇ διαταγῇ, ἀφίνει ἀντιπρόσωπόν του ἐπισήμως ὅπως οὗτος ἀντ' αὐτοῦ δώσῃ λόγον, καὶ ἐπειδὴ δὲν συγχωρεῖται ἡ ἀναβολὴ τῆς λογοδοσίας, ὁ διάδοχος εἶναι ὑπόλογος διὰ πᾶσαν ἀναβολὴν καὶ παραμέλησιν, καὶ ὑπεύθυνος διὰ τὰ προκύψοντα ἐκ τούτου ἔξοδα εἰς τὸν προκάτοχόν του. Καὶ τὰ ἐν τοῖς γραφείοις φυλαττόμενα ἔγγραφα, διαταγαὶ καὶ ἀποδείξεις παντὸς εἴδους, παραδίδονται παρὰ τοῦ προκατόχου εἰς τὸν διάδοχόν του· ἐὰν δὲ μεταξὺ αὐτῶν ὑπάρχωσί τινα, ἀφορῶντα τὴν ἐξόφλησιν αὐτοῦ, δύναται τούτων νὰ λάβῃ ἐπικεκυρωμένα ἀντίγραφα.

ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ

Περὶ σχηματισμοῦ καὶ καθηκόντων τοῦ Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου.

(3 Ζιλχιτζὲ 1281.)

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΠΡΩΤΟΝ.

Ἄρθρ. 1. Τὸ ἐλεγκτικὸν Συνέδριον συγκροτεῖται ἐξ ἑνὸς Προέδρου, δώδεκα μελῶν, δύω πρώτων γραμματέων, δύω λογιστῶν πρώτης τάξεως καὶ δύω γραμματέων.

Ἄρθρ. 2. Τὸ ἐλεγκτικὸν Συνέδριον διαιρεῖται εἰς δύω τμήματα, τὸ Οἰκονομικὸν, καὶ τὸ Δικαστικόν· ἑκάτερον δὲ τούτων ἀριθμεῖ μέλη μὲν ἓξ, γραμματέα δὲ πρῶτον ἕνα, λογιστὴν ἕνα καὶ γραμματέα ἕνα, ὑπαγομένων ἀμφοτέρων εἰς τὸν Πρόεδρον τοῦ Συνεδρίου. Οὗτος πάρεστιν αὐτοπροσώπως εἰς τὰς σπουδαιοτέρας τῶν συζητήσεων καὶ τῶν δικῶν, ὁσάκις δὲ δὲν δύναται νὰ παρευρίσκηται, ἐκπληροῖ καθήκοντα προέδρου ὑπὸ τούτου ἐκλεγόμενον μέλος τι ἐκ τοῦ ἀνήκοντος τμήματος, ἁπάσας δὲ τὰς τῶν ἀποφάσεων ἐκθέσεις σφραγίζει καὶ τὸ Προεδρεῖου.

Ἄρθρ. 3. Ἐν περιπτώσει, καθ' ἣν ἡ ὑπηρεσία ἤθελεν ἀπαιτήσει τὴν ἀμοιβαίαν ἀντικατάστασιν μέλους τινὸς τοῦ συνεδρίου δι' ἄλλου μέλους τοῦ ἑτέρου τμήματος, θέλει ὑποβάλει ἐπὶ τούτῳ πρότασιν ὁ πρόεδρος εἰς τὸ ὑπουργεῖον, ὁσάκις δὲ διορίζονται νέα μέλη, ὑποβάλλονται εἰς ὁρκοδοσίαν.

Ἄρθρ. 4. Ὅ τε πρόεδρος καὶ τὰ μέλη τοῦ ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου διορίζονται δι' αὐτοκρατορικοῦ διατάγματος· δὲν ἀπολύονται δὲ, εἰμὴ συνεπείᾳ παρκιτήσεως, ἢ ποινικῆς ἀποφάσεως· δύνανται ὅμως νὰ μετατεθῶσιν εἰς ἄλλην ὑπηρεσίαν, καθόσον ἡ μετάθεσις ἤθελε λογισθῇ συμφέρουσα εἰς αὐτήν.

Ἄρθρ. 5. Κενωθείσης θέσεως μέλους τινος τοῦ Συνεδρίου, ἂν μὲν ἐκ τῶν πρώτων γραμματέων ἢ τῶν λογιστῶν τις κριθῇ κατάλληλος ὅπως τὴν καθέξῃ, ἐκλέγεται οὗτος, ἂν οὐχὶ, ἐκλέγεται ἔξωθεν ἄλλος ἱκανός·

Ἐπὶ προτάσει δὲ τοῦ Προεδρείου εἰς τὸ Ὑπουργεῖον προκαλεῖται διὰ τῆς Ὑψηλῆς Πύλης ἡ ἔκδοσις τοῦ αὐτοκρατορικοῦ διατάγματος.

Ἄρθρ. 6. Οἱ πρῶτοι γραμματεῖς καὶ οἱ λογισταὶ θεωροῦνται ὡς μέλη, ἔχοντες τὸν αὐτὸν, ὃν καὶ ἐκεῖνοι, βαθμόν.

Ἄρθρ. 7. Ἂν μὴ ὦσι παρόντα τὰ πλεῖστα τῶν μελῶν, εἰς οὐδέτερον τῶν τμημάτων, ἐπὶ μηδεμιᾶς ὑποθέσεως, δύναται νὰ γενῇ ἀπόφασις· κατὰ πλειονοψηφίαν ἀπόφασις εἶναι ἡ ἀπορρέουσα ἐκ τῆς ὁμοφώνου γνώμης τοῦ πλείονος τοῦ ἡμίσεως τῶν μελῶν. Ἐν περιπτώσει δὲ ἰσοψηφίας, ἡ ψῆφος τοῦ προέδρου ἢ τοῦ ἀναπληροῦντος αὐτὸν λογίζεται ἀντὶ δύω ἄλλων.

Ἄρθρ. 8. Κατὰ τὴν ἐν τῷ ἁρμοδίῳ τμήματι συζήτησιν, ὡς καὶ κατὰ τὴν ἐκδίκασιν πράξεων ἢ ἐρίδων, ἀφορωσῶν γαίας καὶ τσιφτλήκια, καὶ περὶ ὧν τὰ σχετικὰ γραφεῖα δὲνδύνανται κατὰ τοὺς κανονισμοὺς, νὰ λάβωσιν ὁριστικόν τι μέτρον, καὶ ἐπὶ ἄλλων πολλῶν ὑποθέσεων, ἐπιδεῶν ἐξετάσεως καὶ ῥυθμίσεως, θέλει παρευρίσκεσθαι καὶ ὁ Οἰκονομικὸς ἔφορος. Λυθέντος δὲ τοῦ περὶ οὗ ὁ λόγος ζητήματος σύμφωνα τῷ νόμῳ, τὴν κατὰ συνέπειαν συνταχθησομένην ἔκθεσιν σφραγίζει καὶ ὁ ῥηθεὶς ἔφορος. Προσέτι εἰς τὰς συζητήσεις καὶ ἐκδικάσεις ἄλλων τινῶν σπουδαίων ὑποθέσεων, ἰδίως εἰς τὰ ῥηθέντα τμήματα ὑπαγομένων, θέλουσι καλεῖσθαι καὶ ἐκ τῶν τοῦ κεντρικοῦ ταμείου ὑπαλλήλων οἱ δυνάμενοι νὰ συντελέσωσιν εἰς τὴν διασάφησιν καὶ ἐξακρίβωσιν αὐτῶν, καὶ εἰς τὰς ἐκθέσεις, τὰς συντασσομένας μετὰ τὴν περὶ τούτων ἀπόφασιν, γενήσεται μνεία τοῦ ὅτι οἱ ῥηθέντες ὑπάλληλοι παρῆσαν κατὰ τὴν συζήτησιν.

Ἄρθρ. 9. Σπουδαῖα τινὰ καὶ πολλοῦ λόγου ἄξια ἀντικείμενα, ἀναφυόμενα εἴτε εἰς τὸ Οἰκονομικὸν, εἴτε εἰς τὸ δικαστικὸν τμῆμα, ἀποφασίζονται ἐν γενικῇ συνεδριάσει, συνερχομένων τῶν μελῶν ἀμφοτέρων τῶν τμημάτων, κατὰ πᾶσαν δευτέραν τῆς ἑβδομάδος, ἐν ἀνάγκῃ δὲ, ἐκτάκτως, καὶ κατ' ἄλλην ἡμέραν κατάλληλον. Αἱ δὲ περὶ τῶν τοιούτων ἀποφάσεις σφραγίζονται ὑπὸ τοῦ ὅλου Συνεδρίου.

Ἄρθρ 10. Οἱ οὐσιώδεις ὅροι τῶν εἰσακτέων ἢ τροποποιητέων ταμειευτικῶν Κανονισμῶν ἀποφασίζονται συζητούμενοι ὑπὸ τοῦ ὅλου Συνεδρίου, παρόντων, κατὰ τὴν χρείαν, τῶν τε ἐπὶ τῶν ἐσόδων καὶ τῶν ἐξόδων λογιστῶν, καὶ ἄλλων τυχὸν ὑπαλλήλων· ἐξεταζόμενοι δὲ λεπτομερῶς ἐν τῷ *τῶν νόμων* τμήματι τοῦ ἀνωτάτου Συμβουλίου, σύμφωνα τῇ περὶ αὐτῶν ἐκδοθησομένῃ ἀποφάσει, ὑποβάλλονται δι' ἐκθέσεως εἰς τὸ ὑπουργεῖον, ὅπως τεθῶσιν εἰς ἐνέργειαν.

Ἄρθρ. 11. Ὁσάκις ὁ πρόεδρος τοῦ συνεδρίου δὲν συντάσσηται μετὰ τῆς πλειοψηφίας, δὲν ἐπιθέτει τὴν ἰδιαιτέραν αὐτοῦ σφραγίδα εἰς τὴν ἔκθεσιν, ἀλλὰ σφραγίζει ταύτην μὲ τὴν σφραγίδα τοῦ συνεδρίου, βεβαιῶν ἁπλῶς ὅτι ἡ ἐκδοθεῖσα ἀπόφασις εἶναι ἔκφρασις τῆς ψήφου τῶν πλειόνων.

Ἄρθρ. 12. Διὰ τὰς ὑποθέσεις, τὰς ἐπιδεεῖς βαθείας συσκέψεως καὶ ἐξακριβώσεως, εἴτε ἐν τῷ οἰκονομικῷ εἴτε ἐν τῷ δικαστικῷ τμήματι εἰσηγμένας, συνιστῶνται εἰσηγητικαὶ ἐπιτροπαὶ ἐκ τῶν μελῶν τῶν τμημάτων, καὶ ἄλλων εἰδημόνων, ἐπὶ δὲ ταῖς ὑπὸ τούτων ὑποβαλλομέναις ἐκθέσεσι, περιεχούσαις τὰς ἀναγκαίας διασαφήσεις καὶ ἀναπτύξεις περὶ τοῦ ἀντικειμένου, ἐξετάζεται πάλιν τοῦτο ἐν τοῖς τμήμασι, καὶ ἐκδίδεται ἡ ὁριστικὴ ἀπόφασις.

Ἄρθρ. 13. Οἱ πρῶτοι γραμματεῖς κρατοῦσι τὰ πρακτικὰ τῶν ἀποφάσεων, σημειοῦντες τὰ ὀνόματα τῶν παρόντων μελῶν εἰς τὴν συζήτησιν καὶ τὴν ἐκδίκασιν. Ὅταν δὲ ἡ ὑπηρεσία αὕτη ἐκτελῆται διὰ τῶν ὑποδεεστέρων γραμματέων, αὐτοὶ πάλιν ὑπογράφουσι τὰ πρακτικά.

Ἄρθρ. 14. Κατὰ τὴν λῆξιν ἑκάστου μηνὸς οἱ πρῶτοι γραμματεῖς συντάττουσι κατάλογον τῶν ἐν τοῖς τμήμασιν ὑπὸ σκέψιν διατελουσῶν ὑποθέσεων, ἕτερον δὲ τῶν εἰσαχθεισῶν μὲν, μήπω δὲ συζητηθεισῶν, καὶ τρίτον ἐκείνων, περὶ ὧν ἠρωτήθησαν τὰ ἁρμόδια γραφεῖα, καὶ περιμένεται ἡ ἀπάντησις, οὓς δίδουσιν εἰς τὸ προεδρεῖον. Τοῦτο δὲ φροντίζει περὶ τῆς ταχείας αὐτῶν συμπληρώσεως.

Ἄρθρ. 15. Ἂν παραπεμφθῶσιν ὑπὸ τοῦ ὑπουργείου, ἢ ὑπὸ τῶν οἰκονομικῶν γραφείων εἰς τὸ συνέδριον ἔγγραφα ἄνευ ἀληθοῦς ἀνάγκης, ἤτοι τοιαῦτα, ὧν ἡ διεξαγωγὴ ἠδύνατο νὰ γίνῃ ἐν τοῖς ἁρμοδίοις γραφείοις, τὸ συνέδριον δὲν δέχεται τὰ ἔγγραφα ταῦτα, ἀλλὰ τὰ ἐπιστρέφει εἰς τὴν παραπέμψασαν ἀρχὴν, ὅπως γενῇ αὐτόθι ἡ δέουσα ἐνέργεια, σημειοῦσα αὐτῇ τὴν μὴ παραδοχήν.

Ἄρθρ. 16. Εἰς ἑκάτερον τμῆμα τοῦ συνεδρίου, διορίζεται εἷς ἐπιμελητὴς (καποῦ Τζοκαταρῆ), ἔχων καθῆκον νὰ ἐπισπεύδῃ, κατὰ τὸν διδόμενον αὐτῷ κατάλογον, τῇ τοῦ συνεδρίου σφραγίδι ἐσφραγισμένον, τὴν διεκπεραίωσιν τῶν ἐγγράφων παρά τε τοῖς γραφείοις τοῦ Κεντρικοῦ Ταμείου, καὶ παρὰ ταῖς λοιπαῖς ἀρχαῖς, καὶ ὀφείλων νὰ εἰδοποιῇ τὸν πρῶτον γραμματέα τοῦ τμήματος, ὁσάκις δὲν δυνηθῇ νὰ λάβῃ ἔγγραφόν τι, οὗ παρῆλθεν ὁ πρὸς ἐνέργειαν ταχθεὶς χρόνος. Ὁ δὲ γραμματεὺς ὑποβάλλει εἰς τὸ προεδρεῖον ἀκριβῆ σημείωσιν τῶν τοιούτων ἐγγράφων, διὰ τὰ περαιτέρω.

Ἄρθρ. 17. Παρὰ τῷ Ἐλεγκτικῷ Συνεδρίῳ ἔσονται διαρκῶς διωρισμένοι δέκα κλητῆρες, οἱ μὲν τέσσαρες παρὰ τῷ Οἰκονομικῷ, οἱ δὲ ἓξ παρὰ τῷ δικαστικῷ τμήματι. Ἡ ὑπηρεσία αὐτῶν ὁρίζεται ἐν τοῖς τελευταίοις ἄρθροις τοῦ «περὶ καθηκόντων τοῦ δικαστικοῦ τμήματος ἰδίως» κεφαλαίου.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΔΕΥΤΕΡΟΝ.

Καθήκοντα τοῦ Οἰκονομικοῦ τμήματος ἰδίως.

Ἄρθρ. 1. Ἅπασαι, ἔν τε ταῖς ἐπαρχίαις καὶ ἐν τῇ πρωτευούσῃ, αἱ τῷ κεντρικῷ ταμείῳ ὑπαγόμεναι ἐφορεῖαι καὶ διευθύνσεις, ὀφείλουσαι νὰ θεωρῶσι, κατὰ τὴν λῆξιν ἑκάστου ἔτους, τοὺς λογαριασμοὺς τῶν ἐσόδων καὶ ἐξόδων αὐτῶν, καὶ τῶν δοθέντων, πεμφθέντων, καθυστερουμένων καὶ ὀφειλομένων, συντάττουσι καὶ ὑποβάλλουσι καταλόγους τῆς ἐτησίας διαχειρίσεως, οἵτινες, διευθυνόμενοι ἀμέσως εἰς τὰ ἀρμόδια γραφεῖα τοῦ ταμείου, παραβάλλονται πρὸς τὰς ἐν τοῖς ἀρχείοις σχετικὰς σημειώσεις, ἐξελεγχομένης τῆς τε λογιστικῆς ἀκριβείας καὶ τῆς πρὸς τὰς ἐν ἰσχύϊ διατάξεις συμφωνίας αὐτῶν· ἀκολούθως, μετὰ περιληπτικῆς ἐκθέσεως περὶ ἑκάστου αὐτῶν, καὶ, ἂν ὑπάρχωσί τινα ἐνδοιασμοῦ παραίτια καὶ ἀμφισβητήσιμα, μετά τινος ἐπὶ τούτων σημειώσεως, παραπέμπονται εἰς τὸ συνέδριον, τὸ δὲ Οἰκονομικὸν τμῆμα, ἐξετάζον αὐτοὺς μετ' ἀκριβείας καὶ λεπτομερείας, καὶ ἐξερευνῶν μὲν τοὺς λόγους δι' οὓς ἔμειναν καθυστερούμενα καὶ ὀφειλόμενα τὰ ὑποδεικνύμενα ποσά, σκεπτόμενον δὲ περὶ τῆς πραγματεύσεως τῆς εἰσπράξεως αὐτῶν, ἐκτίθησι πρὸς τὸ ὑπουργεῖον ἅπερ ἤθελε κρίνει ληπτέα μέτρα.

Ἄρθρ. 2. Ἐν περιπτώσει καθ' ἣν, ἄνευ ἀποχρῶντος λόγου, ἤθελε συμβῇ βραδύτης καὶ καθυστέρησις περὶ τὴν σύνταξιν καὶ ἀποστολὴν τῶν λογαριασμῶν ἐκ μέρους οἱουδήτινος οἰκονομικοῦ ὑπαλλήλου, τὸ ἐπὶ τῶν ἐσόδων λογιστήριον διακοινοῖ ἐγκαίρως τὸ γεγονὸς τοῦτο, τὸ δὲ οἰκονομικὸν τμῆμα, βουλευσάμενον περὶ τῆς ἐνεργείας, ἥτις πρέπει νὰ γενῇ κατὰ τοῦ τοιούτου ὑπαλλήλου, ἀπευθύνει πρὸς τὸ ὑπουργεῖον ἔκθεσιν περὶ τούτου, ἐν ἀνάγκῃ δὲ προτείνει ὅπως, δαπάνῃ τοῦ ἀμελήσαντος, πεμφθῇ ἐπίτηδές τις, ληψόμενος καὶ κομίσων τοὺς μήπω ἀφιχθέντας λογαριασμούς.

Ἄρθρ. 3. Τὸ οἰκονομικὸν τμῆμα προτείνει εἰς τὸ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργεῖον τὴν ἀπόλυσιν τῶν ὑπαλλήλων τοῦ κλάδου τούτου, ἐν τοῖς καταλόγοις τῶν ὁποίων εὑρηνται πράξεις, συνεπαγόμεναι παῦσιν.

Ἄρθρ. 4. Ἐπειδὴ εἰς τὸ Ἐλεγκτικὸν Συνέδριον ἀνάγεται ἡ ἐξέλεγξις τῶν λογιστικῶν ἁπάντων τῶν Οἰκονομικῶν ὑπαλλήλων, τὸ Οἰκονομικὸν τμῆμα ἔχει καθῆκον νὰ ἐκλέγῃ τοὺς ἐπὶ τούτῳ διοριζομένους ὑπαλλήλους, καὶ νὰ ὁρίζῃ τὴν μισθοδοσίαν αὐτῶν. Ἐξελεγχθέντων δὲ τῶν λογαριασμῶν ἑνὸς οἰκονομικοῦ ὑπαλλήλου, τὴν περὶ αὐτῶν ἔκθεσιν συντάττει τὸ ῥηθὲν τμῆμα, καὶ ὑποβάλλει εἰς τὸ ὑπουργεῖον.

Ἄρθρ. 5. Ἐν τῷ οἰκονομικῷ τμήματι ἐνεργεῖται ἡ ἐκλογὴ καὶ ἡ ἐξέτασις ἁπάντων τῶν λογιστῶν, τῶν ὁμοταγῶν αὐτοῖς οἰκονομικῶν ὑπαλλήλων, καὶ τῶν παρὰ ταῖς Οἰκονομικαῖς ἀρχαῖς γραφέων. Τούτου δὲ

γενομένου, ὑποβάλλεται ἑκάστοτε πρότασις δι' ἐκθέσεως τοῦ τμήματος εἰς τὸ ὑπουργεῖον.

Ἄρθρ. 6. Ὁσάκις οἱ κατὰ τὰς ἐπαρχίας διοικηταὶ, ἢ καὶ οἱ κάτοικοι ἀναφέρονται, ἐπικαλούμενοι τὴν μεταρρύθμισιν φόρων, ἢ καταγγέλλοντες τοὺς εἰσπράκτορας ἐπὶ παραβάσει τῶν ἐν ἰσχύϊ διατάξεων καὶ τῶν ὅρων τοῦ ἀνατεθέντος αὐτοῖς ἔργου, καὶ ἐπὶ καταπιέσει, ἂν ἡ τῶν ἁρμοδίων γραφείων ἐνέργεια δὲν ἦναι ἀποχρῶσα πρὸς διευθέτησιν τῶν τοιούτων, τὸ Οἰκονομικὸν τμῆμα διασκέπτεται καὶ ἐνεργεῖ τὰ δέοντα.

Ἄρθρ. 7. Τὸ οἰκονομικὸν τμῆμα, ὂν ἁρμόδιον εἰς τὸ συζητεῖν καὶ ἀποφασίζειν περὶ δημιουργίας νέων πόρων, ἢ περὶ τροποποιήσεως τινὸς τῶν ἤδη ὑπαρχόντων, ἔσεται ἐπίσης ἁρμόδιον εἰς τὸ ὑποβάλλειν δι' ἐκθέσεως πρὸς τὸ ὑπουργεῖον προτάσεις περὶ τῆς δυνατῆς ἐλαττώσεως δαπανῶν.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΤΡΙΤΟΝ.

Καθήκοντα τοῦ δικαστικοῦ τμήματος ἰδίως.

Ἄρθρ. 1. Αἱ δίκαι, αἱ πηγάζουσαι ἐκ παραβάσεως τῶν ὅρων, ὑφ' οὓς ἀνετέθη ἡ εἴσπραξις τοῦ φόρου τῆς δεκάτης, ἢ ἄλλων ἐμμέσων φόρων, ἢ ἐξ αἰτήσεων περὶ ἐλαττώσεως τῶν μισθωμάτων, ἢ περὶ ῥήξεως τῶν ἐκμισθώσεων, ἕνεκα ἀποτυχίας περὶ τὴν εἴσπραξιν τῶν ῥηθεισῶν προσόδων, ὡς καὶ αἱ πρὸς ἀλλήλους ἔριδες τῶν ἐνοικιαστῶν ὑποβληθήσονται εἰς τὸ δικαστικὸν τμῆμα, τὸ ὁποῖον θέλει ἀναφέρει τὸ συμπέρασμα τῶν περὶ αὐτῶν σκέψεών του δι' ἐκθέσεως εἰς τὸ Ὑπουργεῖον.

Ἄρθρ. 2. Δικαζομένης ὑποθέσεώς τινος, ἐν ᾗ τὸ κεντρικὸν ταμεῖον ἐνδιαφέρεται ὡς ἐνάγων ἢ ἐναγόμενος, ἐκπροσωπεῖ τοῦτο κατὰ τὴν δίκην ἢ ὁ ἐπὶ τῶν ἐσόδων λογιστὴς, ἢ ὁ ἐπὶ τῶν εἰσπράξεων ὑπάλληλος. Παρέσεται δὲ καὶ ὁ τοῦ σώματος τῶν τραπεζιτῶν προϊστάμενος, ὁ *γενὴτ πασῆς*, καὶ ἐκ τῶν ἐπισημοτέρων εἰσπρακτόρων καὶ τραπεζιτῶν ἀνὰ εἷς.

Ἄρθρ. 3. Εἰς τὸ δικαστικὸν τμῆμα εἰσὶν εἰσακτέαι ἅπασαι αἱ διαφοραὶ αἱ ἀναφυόμεναι, ἕνεκα τοῦ μισθώματος καὶ τῶν τοιούτων, μεταξὺ εἰσπρακτόρων καὶ τῶν ἐγγυητῶν αὐτῶν, ἢ μεταξὺ αὐτῶν καὶ τῶν ὑπαλλήλων ἢ κατοίκων τῶν τόπων, ἐν οἷς ἐκτελοῦσι τὴν ἀνατεθεῖσαν αὐτοῖς εἴσπραξιν, ἢ ἕνεκα ἀπαιτήσεων ἐπὶ δημοσίας περιουσίας μεταξὺ ἄλλων ἀτόμων· προσέτι δὲ καὶ αἱ μὴ εἰς τὰ γραφεῖα τῶν Οἰκονομικῶν ὑπαγόμεναι ἀγωγαὶ εἰσπρακτόρων καὶ ἐγγυητῶν, ἢ ὑπαλλήλων καὶ λοιπῶν κατὰ τοῦ κεντρικοῦ ταμείου. Τὰς τοιαύτας πρὸς τὸ Ταμεῖον σχετικὰς δίκας, διεξαχθείσας ἐν μὲν ταῖς ἐπαρχίαις εἰς τὰ ἐγχώρια συμβούλια, ἐν δὲ τῇ πρωτευούσῃ δι' ἐπιτροπῶν, ἢ ἐν τοῖς γραφείοις τῶν Οἰκονομικῶν, τὸ ῥηθὲν τμῆμα δύναται νὰ δικάσῃ ὡς ἐφετεῖον.

Ἄρθρ. 4. Ἐν πάσῃ δίκῃ κρατοῦνται πρακτικὰ τῶν ἀφηγήσεων τοῦ τε ἐνάγοντος καὶ τοῦ ἐναγομένου, τὰ ὁποῖα σφραγίζουσιν ἢ ὑπογράφουσιν ἀμφότεροι.

Ἄρθρ. 5. Διαρκούσης τῆς συζητήσεως ἐπιτρέπεται, χρείας καλούσης, ἡ πρόσκλησις καὶ ἐξέτασις προσώπων, προταθέντων ὡς ἐχόντων γνῶσιν τῶν γεγονότων. Καὶ οὗτοι δὲ ὀφείλουσι νὰ σφραγίσωσιν ἢ ὑπογράψωσι τὰς καταθέσεις αὐτῶν.

Ἄρθρ. 6. Ἂν τὸ δικαστικὸν τμῆμα σχηματίσῃ πεποίθησιν περὶ τοῦ ὑπαιτίου τινὸς τῶν διαδίκων, ἐπὶ τῇ ἐκδιδομένῃ ὑπ' αὐτοῦ ἀποφάσει τὸ ὑπουργεῖον διατάσσει τοῦ ἐνόχου τὴν φυλάκισιν. Ἐπίσης, δικασθείσης καὶ ἐξομαλυνθείσης τῆς ὑποθέσεως, ἢ ἐν περιπτώσει ἐξασφαλίσεως, τὸ ῥηθὲν τμῆμα προτείνει εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τὰ δέοντα ὑπὲρ τοῦ ἀποφυλακιστέου.

Ἄρθρ. 7. Ὅπως ὁ ὑπὸ τοῦ δικαστικοῦ τμήματος κλητευόμενος μὴ δύνηται ν' ἀντιτάττῃ ὡς δικαιολογίαν ὅτι δὲν ἔλαβε γνῶσιν τῆς προσκλήσεως, θέλει σημειοῖ ὄπισθεν τῆς κλήσεως ὅτι αὕτη τῷ ἐπεδείχθη, μετὰ δὲ τὴν σημείωσιν ταύτην, ἂν δὲν ἔλθῃ τὴν ταχθεῖσαν ἡμέραν καὶ ὥραν, τῷ ἐπιβάλλεται κατὰ τὸν νόμον χρηματικὴ ποινή· ἂν δὲ καὶ δεύτερον κλητευθεὶς δὲν ἐμφανισθῇ, τὸ πρόστιμον διπλασιάζεται. Ἐν περιπτώσει δὲ, καθ' ἣν οὐδὲ μετὰ τρίτην πρόσκλησιν ἔλθῃ, προσάγεται διὰ τῆς βίας· τὸ δὲ ληπτέον πρόστιμον εἰσπράττεται διὰ τῆς ἁρμοδίας ἀρχῆς.

Ἄρθρ. 8. Ἂν ὁ κλητευόμενος δὲν δύναται νὰ προσέλθῃ κατὰ τὴν ταχθεῖσαν ἡμέραν ἕνεκα νομίμου λόγου, γράφει τὸ ὑπάρχον κώλυμα ὄπισθεν τῆς ἐπιδεικνυομένης αὐτῷ κλήσεως, γνωστοποιῶν πότε, μετὰ τὴν ἤδη ὁρισθεῖσαν ἡμέραν, θέλει ἐμφανισθῇ. Οἱ δὲ μὴ γνωστοὶ (ἀσημότεροι) ὀφείλουσι νὰ βεβαιώσωσι τὴν ὕπαρξιν τοῦ κωλύματος διὰ τῆς ἐπικυρώσεως τοῦ ἰμάμη καὶ τῶν προεστώτων τῆς ἐνορίας των, τοῦ προεξάρχοντος τῆς συντεχνίας, ἢ τοῦ ἐπιστάτου τοῦ σχετικοῦ χανίου. Ἂν δὲ ἀκολούθως ἤθελεν ἀποδειχθῇ ὅτι ἐστήριξαν τὴν ἄρνησίν των ἐπὶ λόγου ἀνυπάρκτου, παιδεύονται ὡς μὴ δεξάμενοι τὴν πρόσκλησιν, κατὰ τὴν διάταξιν τοῦ 7 ἄρθρου.

Ἄρθρ. 9. Τὸ δικαστικὸν τμῆμα ποιεῖται χρῆσιν, διὰ τὰς προσκλήσεις, ἐπιστολῶν ἐπισήμων, προσκλητηρίων ἐγγράφων, καὶ ἁπλῶν κλήσεων. Ἐν κεφαλίδι δὲ ἑκάστου τῶν τριῶν τούτων εἰδῶν ἐκτυπουμένης περιλήψεως τοῦ 7ου ἄρθρου, πρὸς μὲν τοὺς ἐν τῇ πρωτευούσῃ διαμένοντας πέμπει, ἀναλόγως, προσκλητήρια, ἢ ἁπλῶς κλήσεις, πρὸς δὲ τοὺς ἐν ταῖς ἐπαρχίαις ἐπιστολάς. Ἐν τοῖς πεμπομένοις τούτοις ἐγγράφοις ἅπασι σημειοῦται ἡ πρὸς ἐμφάνισιν ταχθεῖσα ἡμέρα καὶ ὥρα. Καὶ αἱ μὲν εἰς τὰς ἐπαρχίας διαβιβαζόμεναι ἐπιστολαὶ σφραγίζονται τῇ σφραγίδι τοῦ ὑπουργείου, τὰ δὲ προσκλητήρια φέρουσι τὴν ὑπογραφὴν τοῦ προέδρου τοῦ Συνεδρίου.

τέλος, αἱ συνήθεις κλήσεις σφραγίζονται μὲ τὴν σφραγῖδα τοῦ γραφείου.

Ἄρθρ. 10. Πάντες, ὅσων ἡ ἐνώπιον τοῦ συνεδρίου ἐμφάνισις ἀπαιτεῖται διὰ πρὸς τὸ δημόσιον ταμεῖον σχετικὰς πράξεις των, καὶ στρατιωτικῶν ἢ πολιτικῶν βαθμῶν ἂν ὦσι κάτοχοι, μέχρι καὶ τοῦ βεζυρικοῦ, καλοῦνται ἀνεξαιρέτως καὶ προσάγονται ὡς ἀνωτέρω ἐρρέθη.

Ἄρθρ. 11. Ὁ ἐνάγων ὀφείλει νὰ παρέξῃ, κατὰ τὴν παραδεδεγμένην τάξιν, ἐγγύησιν περὶ ἀποζημιώσεως τῶν κατ' αἴτησιν αὐτοῦ κλητευθέντων, ἂν τυχὸν προσήχθησαν ἀδίκως.

Ἄρθρ. 12. Τὰ κλητεύσεως χάριν συνταττόμενα καθ' ἡμέραν ἔγγραφα περιέχουσι τὰ ὀνόματα τῶν προσκαλουμένων νὰ ἐμφανισθῶσι, καὶ τοὺς λόγους τῆς κλητεύσεως συντόμως καὶ εὐκρινῶς· καταχωροῦνται δὲ εἰς ἰδιαίτερον βιβλίον, ὑπὸ τὸν ἀνήκοντα ἀριθμὸν, τὸν ἐν τῷ πρωτοκόλλῳ τοῦ τμήματος, καὶ ἀριθμούμενα ἄνωθεν τακτικῶς ἐγχειρίζονται εἰς τοὺς κομίσοντας κλητῆρας. Δὲν ἐπιτρέπεται δὲ νὰ κλητεύωνται οἱ ἔχοντες ὑποθέσεις, μὴ δυναμένας τυχὸν νὰ διεξαχθῶσι κατά τινα ἡμέραν. Πρὸ τῆς θύρας τοῦ τμήματος παραμένει πάντοτε εἷς κλητὴρ θυρωρὸς, εἰσάγων ἕκαστον ὡς εἴθισται, κατὰ τὴν τάξιν τοῦ ἀνὰ χεῖρας του ἀριθμοῦ. Ἐν τούτοις γίνεται ἐξαίρεσις τοῦ κανόνος τούτου τῆς κατὰ τάξιν εἰσαγωγῆς ὑπὲρ ἐκείνων, οἵτινες ἐκλήθησαν διὰ σπουδαίας καὶ κατεπειγούσας τινὰς ὑποθέσεις.

Ἄρθρ. 13. Οἱ προσκαλούμενοι πρέπει νὰ κλητεύωνται τρεῖς ἡμέρας πρὸ τῆς διὰ τὴν ἐμφάνισιν αὐτῶν ταχθείσης· τούτου ἕνεκα οἱ κλητῆρες ὀφείλουσι νὰ ἐπιδίδωσιν ἃς λαμβάνουσι κλήσεις αὐθημερόν. Ἂν δὲ δὲν εὕρωσιν ἐκείνους, πρὸς οὓς αὗται εἶναι ἐπιδοτέαι, σπεύδουσι νὰ ἐκτελέσωσι τὴν ἐντολήν των τὴν πρωΐαν τῆς ἐπιούσης, καὶ ἐπανερχόμενοι δίδουσι λόγον τῶν πεπραγμένων.

Ἄρθρ. 14. Ὁ ἐνάγων καταβάλλει τὰ διὰ τὸν πλοῦν ἔξοδα τοῦ κλητῆρος, ὅταν οὗτος πρέπει νὰ μεταβῇ διὰ θαλάσσης πρὸς ἐπίδοσιν κλήσεως ἕνεκα δίκης τινος ἐν Κωνσταντινουπόλει· ἐπίσης καὶ τὰ διὰ τὸν ἵππον, ἂν ὁ τόπος, εἰς ὃν πορεύεται, ἀπέχῃ πλέον τοῦ τετάρτου τῆς ὥρας. Ἀλλ' ἐν περιπτώσει, καθ' ἣν ὁ ἐναγόμενος δὲν ἔλθῃ μετὰ τὴν πρώτην κλήτευσιν, ἐπαναληφθῇ δὲ αὕτη, τὰς ἀνωτέρω δαπάνας ὑφίσταται ὁ ἐναγόμενος. Οἱ κλητῆρες οὐδὲν ἐπιτρέπεται νὰ λάβωσι πλέον ὡρισμένου τινος ποσοῦ διὰ τὴν ἀνωτέρω δαπάνην τῆς διὰ ξηρᾶς ἢ θαλάσσης μεταβάσεως, ἐν Κωνσταντινουπόλει, ἢ δι' ἀμοιβὴν, ὅταν κλητεύηταί τις ἐκ τῶν ἐπαρχιῶν.

Ἄρθρ. 15. Ἂν ὁ κλητὴρ, λαβὼν χρήματα παρὰ τοῦ ἀτόμου, πρὸς ὃ παρηγγέλθη νὰ ἐπιδώσῃ τὴν κλῆσιν, ἐπανέλθῃ λέγων ὅτι δὲν ἠδυνήθη νὰ τὸν εὕρῃ, ἢ ἂν, μὴ κομίσας ἐγκαίρως τὸ προσκλητήριον, τὸ κρατήσῃ παρ' ἑαυτῷ, ἢ γίνῃ αὐτὸς παραίτιος τοῦ νὰ μὴ ἔλθῃ ὁ ἐνάγων κατὰ τὸν

ταχθέντα ἐν τῇ κλήσει χρόνον, ἢ προσενεχθῇ κακῶς πρὸς τὸν ἄνθρωπον πρὸς ὃν ἀπεστάλη, ὅπως δήποτε προσβαλὼν αὐτὸν, ἢ, τέλος, λάβῃ χρήματα πλείονα τῆς διὰ τὴν μετάβασίν του διὰ ξηρᾶς ἢ θαλάσσης δαπάνης, ἢ τοῦ ὁρισθησομένου ὑπὸ τοῦ διακαστικοῦ τμήματος ποσοῦ διὰ τὴν εἰς τὰς ἐπαρχίας ἀποστολὴν, ἐν ταῖς περιπτώσεσι ταύταις οὐχὶ μόνον ἀποδίδει τὰ παρανόμως ληφθέντα, ἀλλὰ καὶ τιμωρεῖται ἀποβαλλόμενος τῆς θέσεώς του.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΤΕΤΑΡΤΟΝ.

Καθήκοντα τῶν γραφείων τοῦ Συνεδρίου.

Ἄρθρ. 1. Τοῦ ἐλεγκτικοῦ συνεδρίου ὄντος διηρημένου εἰς δύω τμήματα, ὧν ἑκάτερον ἔχει διακεκριμένας γραφικὰς ἐργασίας, παρ' ἑκατέρῳ θέλουσι διορισθῇ οἱ ἀναγκαῖοι γραφεῖς, ἐκ τῶν παρὰ τῷ συνεδρίῳ ὑπαρχόντων λαμβανόμενοι.

Ἄρθρ. 2. Ἑκατέρου τμήματος ὑπάρχει ἴδιον γραφεῖον, ἀρχεῖα καὶ πρωτόκολλον· διορισθήσονται δὲ εἰς ἀμφότερα τὰ γραφεῖα εἷς ἀνώτερος διευθύνων, καὶ ἕτερος ὑποδεέστερος τούτου ὑπάλληλος, εἷς διεκπεραιωτὴς, καὶ εἷς ἀρχειοφύλαξ, ἐκλεγόμενοι ἐκ τῶν ὑπαρχόντων ἤδη γραφείων ἐπὶ τῶν ἐκθέσεων καὶ ἐπιστολῶν.

Ἄρθρ. 3. Ἡ σύνταξις τῶν πρακτικῶν τῆς συνεδριάσεως ἑκατέρου τμήματος, καὶ ἡ φροντὶς ὅπως γράφωνται τὰ σχέδια τῶν ἐκδοτέων ἐγγράφων ἄνευ ἀναβολῆς, ἅμα ὁ σχετικὸς φάκελλος παραπεμφθῇ εἰς τὸ ἐπὶ τῶν ἐκθέσεων γραφεῖον, εἰσὶ τὰ πρώτιστα καθήκοντα κυρίως μὲν τῶν πρώτων γραμματέων, ἀκολούθως δὲ τῶν ἑπομένων αὐτοῖς γραμματέων καὶ τῶν διευθυνόντων τὰ γραφεῖα. Ἐπίσης εἰς αὐτοὺς ἀνάγεται καὶ ἡ δέουσα ἐπαγρύπνησις ἵνα τὰ ἀντιγεγραμμένα σχέδια καταχωρῶνται τακτικῶς καὶ ἐνήμερα εἰς τὸ ἀνῆκον βιβλίον, καθ' ἕκαστον δὲ μῆνα διακρινόμενα καθ' ὕλην τίθενται καὶ φυλάττονται ἐντὸς τῶν σάκκων.

Ἄρθρ. 4. Ἐν ἀμφοτέροις τοῖς τμήμασιν ἅπαντα τὰ συνταττόμενα σχέδια ὑπογραφέντα ὑπὸ τοῦ ἁρμοδίου πρώτου Γραμματέως, δίδονται εἰς τὸ προεδρεῖον· ἀφ' οὗ δὲ ληφθῶσιν ὑπ' ὄψιν, καὶ διαταχθῇ ἐκεῖθεν ἡ ἀντιγραφὴ, τότε γράφονται εἰς τὸ καθαρόν.

Ἄρθρ. 5. Ἁπάντων τῶν εἰς τὸ ἐλεγκτικὸν συνέδριον παραπεμπομένων ἐγγράφων, διευθυνομένων ἀμέσως εἰς τὸ πρωτόκολλον, ὡς ἔκπαλαι εἴθισται, χωρίζονται ἐκεῖ τὰ εἰς ἕτερον τῶν τμημάτων ὑπαγόμενα ἀπὸ τῶν εἰς τὸ ἕτερον ὑπαγομένων, καὶ σημειοῦται εἰς τοὺς σχετικοὺς πίνακας ὁ ἀριθμὸς, ἡ χρονολογία τῆς παραλαβῆς καὶ περίληψις τοῦ περιεχομένου αὐτῶν· τεθέντος δὲ ὄπισθεν ἑκάστου ἐγγράφου τοῦ ἀνήκοντος

ἀριθμοῦ, ὑποβάλλονται ἅπαντα μετὰ τῶν πινάκων εἰς τὸ προεδρεῖον καθ' ἑκάστην.

Ἄρθρ. 6. Τὸ προεδρεῖον, λαβὸν ὑπ' ὄψιν τὰ ἔγγραφα, περὶ μὲν τῶν ὡς ἐκ τῆς φύσεως αὐτῶν παραπεμπτέων εἰς τὰ γραφεῖα, καὶ τῶν τὴν ἁπλῆν ἔκθεσιν γεγονότος ἀφορώντων, ἑπομένως μηδεμίαν παρεχόντων ἀφορμὴν συζητήσεως καὶ ἀποφάσεως, σημειοῖ εἰς τὰς ἀνηκούσας θέσεις τῶν πινάκων ὅτι πρέπει νὰ παραπεμφθῶσιν εἰς τὰ γραφεῖα, εἰς ἃ ἀνάγονται, περὶ δὲ τῶν δερμένων ἀμφισβητήσεως καὶ ἐκδικάσεως, σημειοῖ τὴν ἐνέργειαν τῶν δεόντων, καὶ ἐπιστρέφει αὐτὰ μετὰ τῶν ῥηθέντων πινάκων ὅπως δοθῶσιν εἰς τὰ τμήματα.

Ἄρθρ. 7. Ἀφοῦ τὰ ἔγγραφα ταῦτα πεμφθῶσιν ὑπὸ τοῦ πρωτοκόλλου εἰς τὰ τμήματα, οἱ πρῶτοι γραμματεῖς, κατὰ τὰς ἐν τοῖς πίναξι σημειώσεις, γράφουσιν ἄνευ ἀναβολῆς τὴν περὶ παραπομπῆς διαταγὴν περὶ τῶν εἰς τὰ γραφεῖα διευθυντέων, καὶ σημειοῦσιν ἀπαραλλάκτως ἐν τῷ περὶ τῶν συζητητέων βιβλίῳ ἑκατέρου τμήματος τὸν ἀριθμόν, τὴν χρονολογίαν καὶ τὴν περίληψιν τῶν εἰς διάσκεψιν ὑποβλητέων ἐπίσης, ὡς ἔχουσιν ἐν τοῖς πίναξιν, ἐπιστρέφοντες τοὺς πίνακας τούτους εἰς τὸ πρωτόκολλον, ἔνθα αἱ ἐν αὐτοῖς σημειωθεῖσαι ἐνέργειαι καταχωροῦνται εἰς τὰ δι' ἑκάτερον τμῆμα ἰδίως κρατούμενα βιβλία.

Ἄρθρ. 8. Ἀφοῦ μετὰ τὴν δέουσαν συζήτησιν καὶ διάσκεψιν ληφθῇ ὁριστικόν τι μέτρον περὶ τῶν ὑποθέσεων, ὧν τὰ ἔγγραφα ἐκρατήθησαν ὡς ληφθησόμενα ὑπ' ὄψιν ἐν τοῖς τμήμασιν, οἱ πρῶτοι γραμματεῖς δίδουσι ταῦτα, μετὰ σχεδίου τῆς γενομένης ἀποφάσεως, ὃ γράφουσιν αὐτοὶ καὶ ὑπογράφουσιν, εἰς τὸ ἐπὶ τῶν ἐκθέσεων γραφεῖον τοῦ τμήματος, καταχωροῦντες δὲ ἐν περιλήψει τὴν ἐπὶ τοῦ ἐγγράφου ἀπόφασιν, καὶ εἰς τίνα καὶ ποῦ ἐδόθη τοῦτο, εἰς τὴν ἀνήκουσαν θέσιν τοῦ βιβλίου, περὶ οὗ ποιεῖται λόγον τὸ ἄρθρον 7, πέμπουσι τὸ βιβλίον τοῦτο εἰς τὸ πρωτόκολλον, ὅπως αἱ ἀποφάσεις ἐγγράφωνται ἀπαραλλάκτως εἰς τὰ σχετικὰ βιβλία τῶν τμημάτων, καὶ, γενομένης τῆς ἐγγραφῆς, τὸ λαμβάνουσι πάλιν, καὶ τὸ φυλάττουσι παρ' ἑαυτοῖς.

Ἄρθρ. 9. Ἀφοῦ πᾶσα ἔκθεσις, διακοίνωσις, ἢ ἐπισημείωσις ἀντιγραφῇ εἰς τὸ καθαρὸν, γίνεται μνεία ἔν τε τοῖς περὶ τῶν συζητητέων βιβλίοις τῶν τμημάτων, ἔνθα καταχωροῦνται τὰ τῶν συνεδριάσεων πρακτικὰ, καὶ ἐν τῇ κυρίᾳ βίβλῳ, τῇ ἐν τῷ γραφείῳ τοῦ πρωτοκόλλου, παρὰ τῇ θέσει «ἀπόφασις τοῦ τμήματος», τοῦ ὅτι «ἡ ἔκθεσις, ἢ ἡ διακοίνωσις, ἢ ἡ ἐπισημείωσις ἐσφραγίσθη». Ἐπίσης, ἀφοῦ ἀντιγραφῶσιν αἱ ἐκ μέρους τοῦ ὑπουργείου ὑπὸ τοῦ Συνεδρίου συντακτέαι ἐπιστολαὶ, σημειοῦται περὶ ἑκάστης, παρὰ τῇ ῥηθείσῃ θέσει «ἐγράφη ἡ ἐπιστολὴ»,

καὶ ἀκολούθως τὰ περὶ ὧν ὁ λόγος ἔγγραφα ὑποβάλλονται εἰς τὸ Ὑπουργεῖον.

Ἀκροτελεύτιον ἄρθρον.

Ὁ παρὼν κανονισμὸς δύναται νὰ τροποποιηθῇ καὶ μεταῤῥυθμισθῇ ἐν τῷ μέλλοντι, καθόσον τὸ Συνέδριον, ὁδηγούμενον ἐκ τῆς πείρας, ἤθελε κατίδει τὴν τοιαύτην ἀνάγκην.

ΝΕΟΣ ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ

Περὶ δημοπρατήτεως ἁπάντων τῶν δεκάτων καὶ ἐμμέσων φόρων τοῦ Κράτους, τῶν ἐνοικιαζομένων ἐν τῇ πρωτευούσῃ καὶ ταῖς Ἐπαρχίαις, καὶ περὶ τῆς ἐπὶ τούτῳ ἀπαιτουμένης ἐγγυήσεως.

(11 Ῥεβίουλ-ἀχὴρ 1272.)

Ἄρθρ. 1. Βάσις τοῦ συστήματος, καθ' ὃ ἐκποιηθήσονται αἱ ὑπὸ τῆς Αὐτοκρ. Κυβερνήσεως κατ' ἀποκοπὴν ἐκδιδόμεναι πρόσοδοι, ἔσεται ἡ ἐπὶ δημοπρασίας ἔκθεσις αὐτῶν· ἑπομένως οὐδὲν δέκατον, οὐδεὶς δὲ ἔμμεσος φόρος ἐκποιηθήσεται, εἰ μὴ ἐκπλειστηριαζόμενος δημοσίως, κατὰ τὰς ἐν ἰσχύϊ διατάξεις.

Ἄρθρ. 2. Ἐν ταῖς Ἐπαρχίαις, ἑκάστου δήμου αἱ ἐκ τῆς ἀποδεκατώσεως πρόσοδοι ἐκτεθήσονται εἰς δημοπρασίαν, πρῶτον, ἐν τῷ δημοτικῷ συμβουλίῳ κατὰ χωρία διακεκριμένως, ἔπειτα δὲ, ἐν τῷ Διοικητικῷ, καὶ ἀκολούθως ἐν τῷ τῆς Γ. Διοικήσεως, κατὰ δήμους διηρημέναι, παρόντων τῶν ὑπαλλήλων καὶ τῶν ἐπιθυμούντων νὰ πλειοδοτήσωσι. Καὶ ἂν μὲν τὸ ἐκπλειστηρίασμα πρόκηται νὰ πληρωθῇ ἐπιτοπίως εἰς τὸ ταμεῖον τοῖς μετρητοῖς, κατὰ τὴν διατίμησιν, ληφθήσεται ὡς βάσις τὸ διὰ τὸ 71ον ἔτος ὑπὸ τοῦ κεντρικοῦ ταμείου ὁρισθὲν ποσόν· ἂν δὲ πρόκηται νὰ δοθῇ διὰ τραπεζίτου ἐν Κωνσταντινουπόλει, κατὰ τὰ εἰθισμένα, λαμβάνεται ὑπ' ὄψιν τὸ ποσὸν, τὸ ἀποτελεσθὲν ἐκ τοῦ κατὰ τὸ ῥηθὲν ἔτος εἰς τοὺς ἐνοικιαστὰς ὁρισθέντος, καὶ ἐκ τοῦ ἐπιτοπίως ἐπὶ τούτου προσεπιτευχθέντος ποσοῦ κατὰ τὴν ἐκποίησιν· ἑπομένως, ἐνεργηθείσης τῆς ἐκπλειστηριάσεως, ἂν προσφέρῃ τις πλείονα, ἢ τοὐλάχιστον ἴσα πρὸς ἑκάτερον τῶν ἀνωτέρω ποσῶν, κατὰ τὸν τεθέντα ὅρον, τότε οἱ Γ. Διοικηταὶ ἢ οἱ διοικηταὶ ἀνατιθέασι τὴν εἴσπραξιν τῶν περὶ ὧν ὁ λόγος προσόδων, ἐκδίδοντες ἐπὶ τούτῳ ἔγγραφον διαταγὴν, καὶ ὑποβάλλουσι τὸ γεγονὸς τῶν κατακυρώσεων, πέμποντες τοὺς καταλόγους ὅπως ἐξαποσταλῇ ἐκ τῆς πρωτευούσης τὸ πρὸς ἐκτέλεσιν ἀπαιτούμενον πρόσταγμα. Περὶ δὲ τῶν προσόδων, ἐφ' ὧν δὲν ἐπετεύχθη τὸ ἐπιζητηθὲν ποσὸν, ἀπευθύνουσι πρὸς τὸ κεντρικὸν ταμεῖον, κατὰ τὴν ἄχρι τοῦδε ἰσχύουσαν τάξιν, τὰς περὶ τῶν γενομένων δημοπρασιῶν ἐκθέσεις τῶν συμβουλίων. Ἐν τούτοις, αἱ κατὰ δήμους ἐκπλειστηριαζόμεναι πρόσοδοι δοθήσονται πρὸς τοὺς ἐνοικιαστὰς, ἂν τὰ ἐκπλειστηριάσματα ἐξικνῶνται

εἰς τὸ κεφάλαιον (τὸ ἐν τῷ περιφθέντι καταλόγῳ) τῶν ποσῶν, ἀντὶ τῶν ὁποίων ἐξεποιήθησαν κατὰ τὸ 71ον ἔτος αἱ αὐταὶ πρόσοδοι ὑπὸ τοῦ Ταμείου· ἄλλως, δὲν θέλουσι δοθῆ.

Ἄρθρ. 3. Οἱ ἔμμεσοι φόροι δημοπρατοῦνται διηρημένοι καθ' ἕκαστον δῆμον, πρῶτον εἰς τοὺς δήμους, ἔπειτα καθ' ὑποδιοικήσεις, καὶ τελευταῖον κατὰ Διοικήσεις ἢ Γ. Διοικήσεις, ἐφαρμοζομένων τῶν περὶ τῶν δεκάτων διατάξεων· ἑπομένως, ἂν τὸ ἐκπλειστηρίασμα ὑπερβῇ τὰ ὡς βάσιν λαμβανόμενα πρότερα ποσὰ, ἢ τοὐλάχιστον ἀποβῇ ἰσάριθμον αὐτῶν, οἱ Γ. Διοικηταὶ ἢ οἱ Διοικηταὶ ἀναθέτουσι τὴν εἴσπραξιν ἐκδιδόντες ἔγγραφον διαταγὴν, καὶ ὑποβάλλουσι τὸ γεγονὸς εἰς τὴν Κυβέρνησιν· ἂν δὲ τὸ ἐπιτευχθὲν ἐπὶ δημοπρασίας ποσὸν ἦναι ἔλαττον τῶν προτέρων, πέμπουσι τοὺς καταλόγους εἰς τὸ κεντρικὸν ταμεῖον.

Ἄρθρ. 4. Ἅπαντα τὰ δέκατα καὶ οἱ ἔμμεσοι φόροι, εἴτε ἐν ταῖς ὑποδιοικήσεσι καὶ ταῖς Γ. Διοικήσεσιν, εἴτε ἐν τῷ κεντρικῷ ταμείῳ, ἅμα τῇ ἀφίξει τῶν καταλόγων, κατὰ τὰς περιπτώσεις δηλονότι τῶν ἄρθρων 2 καὶ 3, καθ' ἃς τὰ ἐκπλειστηριάσματα δὲν ἔφθασαν εἰς τὰ πρότερον ὁρισθέντα ποσὰ, δημοπρατοῦνται καὶ ἐκδίδονται διηρημένοι καθ' ἕκαστον δῆμον· καὶ ἐπιτρέπεται μὲν εἴς τινα νὰ λάβῃ ἐκ δεκάτων καὶ ἐμμέσων φόρων προσόδους ὅσων ἂν θέλῃ δήμων ὑποδιοικήσεώς τινος, ἐκπλησταιριαζομένας μίαν πρὸς μίαν, ἀπαγορεύεται δὲ ἡ πρὸς τὸν αὐτὸν ἐνοικιαστὴν ἐκμίσθωσις τῶν προσόδων δύω ὑποδιοικήσεων.

Ἄρθρ. 5. Οἱ συνήθεις ἔμμεσοι φόροι ἐκμισθοῦνται ἐπὶ ἓν ἔτος, οἱ δὲ τελωνειακοὶ δασμοὶ, ἡ ἀποδεκάτωσις τῶν ἐλαιῶν, ἡ ἁλιεία ἐπὶ διετίαν, τὰ δέκατα ἐπὶ ἕν, καὶ κατὰ τὴν χρείαν ἐπὶ δύω ἔτη, τὰ δὲ δημόσια τσιφτλήκια, ἐπὶ τῷ ὅρῳ τῆς βελτιώσεως αὐτῶν, καὶ αἱ ἁλικαὶ ἀπὸ δύω μέχρι πέντε ἐτῶν κατὰ μέγιστον ὅρον.

Ἄρθρ. 6. Ἐν ταῖς ἐπαρχίαις ἡ ἐκπλειστηρίασις ἄρχεται κατὰ Σεπτέμβριον, δημοπρατουμένων δὲ πρῶτον τῶν ἐμμέσων φόρων, καὶ μετ' αὐτοὺς τῶν δεκάτων, ἐκδίδονται εἰς τοὺς ἐνοικιαστὰς, ὑπὸ τοὺς ἐν τῷ ἄρθρῳ 2 τεθέντας ὅρους, μέχρι μὲν τῆς πρώτης ἰανουαρίου οἱ ἔμμεσοι φόροι, μέχρι δὲ τέλους ἀπριλίου τὰ δέκατα· τῶν μὴ ἐκποιηθέντων οἱ κατάλογοι ὑποβάλλονται ἀπαραιτήτως εἰς τὸ κεντρικὸν ταμεῖον.

Ἄρθρ. 7. Καθ' ἕκαστον ἔτος, ἅμα τῇ ἀφίξει τῶν ἐκθέσεων περὶ τῶν ὑπὸ τῶν διοικητῶν ἐκποιηθεισῶν, σύμφωνα τοῖς τεθειμένοις ὅροις, προσόδων, ἐνεργοῦνται τὰ εἰθισμένα, καὶ ἐκδιδόμεναι πέμπονται ἄνευ ἀναβολῆς αἱ ἀπαιτούμεναι ὑψηλαὶ διαταγαί· αἱ δὲ μείνασαι ἀνεκποίητοι, ὧν ὑπεβλήθησαν οἱ τῆς δημοπρατήσεως κατάλογοι, ἐκπλειστηριάζονται ἐν τῷ κεντρικῷ ταμείῳ κατὰ τὴν παραδεδεγμένην τάξιν, καὶ ἐκμισθοῦνται ὁριστικῶς εἰς τοὺς πλειοδοτήσαντας οἱ μὲν ἔμμεσοι φόροι μέχρι τέλους τοῦ φεβρουαρίου, τὰ δὲ δέκατα μέχρι τέλους ἰουνίου.

Ἄρθρ. 8. Κατ' ἔτος συντάσσεται πίναξ τῶν ἐκποιηθησομένων δεκάτων καὶ ἐμμέσων φόρων κατ' εἶδος, καὶ πρὸ τῆς ἐνάρξεως τοῦ πλειστηριασμοῦ καταχωρούμενος εἰς δύω ἐφημερίδας *Ταχδίμι βεκαὴ καὶ Δζεριδέϊ χαβαδὶς*, φέρεται εἰς γνῶσιν τοῦ δημοσίου· ἀκολούθως, ἀφικνουμένων εἰς τὸ κεντρικὸν ταμεῖον τῶν ἐκθέσεων περὶ πλειστηριασμοῦ τῶν ἐπιτοπίως μὴ ἐκποιηθέντων, διότι δὲν ἐπετεύχθησαν οἱ ὅροι, διεξάγεται ἐνταῦθα ἡ δημοπρασία αὐτῶν κατὰ σειράν.

Ἄρθρ. 9. Ἐν Κωνσταντινουπόλει οἱ πλειστηριασμοὶ γενήσονται καθ' ἑβδομάδα δὶς, καὶ εἰ δέον, τρὶς καὶ τετράκις ἐν τῷ αὐτοκρατορικῷ ὑπουργείῳ τῶν Οἰκονομικῶν, ἐνώπιον τῶν ἁρμοδίων ὑπαλλήλων τοῦ ταμείου, καλουμένων τῶν ἐπιθυμούντων ν' ἀναλάβωσι τὰς εἰσπράξεις τῶν προσόδων ἐνοικιαστῶν, τραπεζιτῶν καὶ λοιπῶν.

Ἄρθρ. 10. Ἔν τε τῷ κεντρικῷ ταμείῳ καὶ ἐν ταῖς ἐπαρχίαις οἱ τῆς ἐκποιήσεως ὅροι ἐπιδειχθήσονται καὶ δηλωθήσονται σαφῶς πρὸς πάντας, οἱ δὲ προτιθέμενοι ν' ἀγοράσωσι τὰς εἰσπράξεις ὑπερθεματίζουσιν, ἐγγράφοντες τὰ προσφερόμενα ποσὰ δημόσια, ἐν μὲν Κωνσταντινουπόλει, ἐνώπιον τῶν ἐν τῷ τόπῳ τοῦ πλειστηριασμοῦ παρεστώτων ὑπαλλήλων τοῦ ταμείου, ἐν ταῖς ἐπαρχίαις δὲ, ἐνώπιον τῶν τοπικῶν ἀρχῶν.

Ἄρθρ. 11. Κατὰ τοὺς ἐν τῷ κεντρικῷ ταμείῳ διεξαγομένους πλειστηριασμοὺς, ἀφοῦ, ἐπιτευχθέντος τοῦ ἀνωτάτου ὅρου, δὲν ὑπάρχῃ τις ὑπερθεματίζων, ἐν τῇ περὶ τῆς ἐκπλειστηριάσεως τῆς περὶ ἧς ὁ λόγος προσόδου σημειώσει ἐγγράφεται ὑπὸ τοῦ Ὑπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν ἡ τελευταία προσφορὰ καὶ ἡ χρονολογία, καὶ οὕτω δίδεται πρὸς τὸν τὰ πλείω προσενεγκόντα ἔγγραφον, διαλαμβάνον τὸ ὄνομα τοῦ σχετικοῦ δήμου, καὶ ὅτι ἔμεινεν ἐπ' ὀνόματι αὐτοῦ ἡ πρόσοδος ὡς τελευταῖον ὑπερθεματιστὴν, μετὰ δὲ ἡμέρας εἴκοσι καὶ μίαν συνταχθησομένου τοῦ τακτικοῦ περὶ ὁριστικῆς κατακυρώσεως ἐγγράφου, τιθεμένης δὲ καὶ τότε χρονολογίας, ἐκδίδεται ὑπὸ τοῦ Ὑπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν ἡ ἀνατιθεῖσα τὴν εἴσπραξιν διαταγή.

Ἄρθρ. 12. Κατὰ τοὺς ἐν ταῖς Ἐπαρχίαις διεξαγομένους πλειστηριασμοὺς, ἀφοῦ, προσενεχθέντος ποσοῦ ἴσου πρὸς θάτερον τῶν ἐν τῷ ἄρθρῳ 2 ὁρισθέντων, παύσῃ πλέον ὁ ὑπερθεματισμὸς, ὁ οἰκονομικὸς ἔφορος σημειοῖ τὴν τελευταίαν προσφορὰν καὶ τὴν χρονολογίαν, ἑπομένως δίδεται πρὸς τὸν τελευταῖον ὑπερθεματιστὴν ἡ ἀνήκουσα σημείωσις, διαλαμβάνουσα τὸ ὄνομα τοῦ δήμου, καὶ ὅτι διὰ τὸν περὶ οὗ ὁ λόγος φόρον ἢ τὸ δέκατον ἐγένετο τελευταία προσφορὰ τοσούτου ποσοῦ· μετὰ δὲ ἕνδεκα ἡμέρας γράφεται τὸ περὶ κατακυρώσεως τακτικὸν ἔγγραφον μετὰ νέας χρονολογίας, καὶ ἀκολούθως ἐκδίδεται ὑπὸ τοῦ Γ. Διοικητοῦ ἢ τοῦ Διοικητοῦ ἡ ἐπὶ τούτῳ διαταγή.

Ἄρθρ. 13. Γενομένης καὶ σημειωθείσης τῆς τελευταίας προσφορᾶς,

συντάττεται ταχέως πίναξ, ἐνδεικτικὸς τῶν τε πρότερον προσενεχθέντων ποσῶν, καὶ τῶν ἤδη κατὰ τὴν δημοπρασίαν ἐπιτευχθέντων κατὰ προσθήκην, καὶ, ἂν μὲν ὁ πλειστηριασμὸς ἐνηργήθη ἐν Κων)πόλει, πέμπεται ὑπὸ τοῦ κεντρικοῦ ταμείου εἰς τὰ καταστήματα τῶν τραπεζιτῶν, ἂν δὲ πρόκηται περὶ προσόδου, ἀνατεθησομένης ἐν ἐπαρχίᾳ, κατὰ τὰ ἐν τῷ ἄρθρῳ 2 διατασσόμενα, στέλλεται ὑπὸ τοῦ Οἰκονομικοῦ Ἐφόρου εἰς τὸν τόπον τῆς διαμονῆς τῶν εἰσπρακτόρων· ἀμφότεροι δὲ, οἵ τε τραπεζῖται καὶ οἱ εἰσπράκτορες σημειοῦσιν ἐπὶ τοῦ πίνακος ὅτι «ἐλήφθη γνῶσις». Ἀκολούθως, προστιθεμένης τῆς εἰδοποιήσεως ὅτι ἐντὸς ἡμερῶν εἴκοσι καὶ μιᾶς (ἐν Κωνσταντινουπόλει), ἢ ἐντὸς ἕνδεκα (κατὰ τὰς Ἐπαρχίας) κατακυρωθήσεται ὁριστικῶς ἡ πρόσοδος, καὶ ὅτι, μετὰ τὴν ὁριστικὴν ταύτην κατακύρωσιν, ἔσεται ἀπαράδεκτος ὁποιαδήποτε προσθήκη εἰς τὴν τελευταίαν προσφορὰν, δημοσιευθήσεται ὁ περὶ οὗ ὁ λόγος πίναξ.

Ἄρθρ. 14. Οἱ μετὰ τὴν ὡς ἀνωτέρω δευτέραν δημοσίευσιν ἐπιθυμοῦντες νὰ ὑπερθεματίσωσι προσελεύσονται κατὰ τὴν τεταγμένην ἡμέραν, ἂν μὲν ὁ πλειστηριασμὸς ἐνηργήθη ἐν Κων)πόλει, εἰς τὸ κεντρικὸν ταμεῖον, ἂν δὲ ἔν τινι ἐπαρχίᾳ, εἰς τὸν τόπον τοῦ πλειστηριασμοῦ, ὅπως ὑποβάλωσι τὰς προτάσεις των. Μετὰ τοῦτο οὐδεμία πλέον ἀναβολὴ ἐπιτρέπεται, καὶ ἀφοῦ οἱ πρότερον ὡς τελευταῖοι ὑπερθεματισταὶ ἐγγεγραμμένοι δηλώσωσιν ἐν ταῖς πρὸς αὐτοὺς δοθείσαις σημειώσεσιν ὅτι παρητήθησαν, θέσωσι δὲ καὶ τὴν σφραγῖδα αὐτῶν, αὐθημερὸν ἐν συμβουλίῳ ἐνεργεῖται ἡ κατακύρωσις, ὁποιαδήποτε δὲ προσθήκη ἤθελε γενῇ ἀκολούθως, οὐδόλως λαμβάνεται ὑπ' ὄψιν.

Ἄρθρ. 15. Ἂν κατὰ τὴν ἐκπλειστηρίασιν καὶ ἀνάθεσιν προσόδου τινὸς ὑπάλληλος ἢ ἄλλος παραβῇ τὰς ἐν ἰσχύϊ διατάξεις, γενόμενος ἔνοχος ἀπάτης ἢ δόλου, τιμωρηθήσεται κατὰ τὸν ποινικὸν νόμον.

Ἄρθρ. 16. Κατὰ τὸν χρόνον τῆς ἐκπλειστηριάσεως τῶν τε δεκάτων καὶ τῶν ἐμμέσων φόρων, ἀπαγορεύεται ἀπολύτως εἰς πάντα, μεγάλον ἢ μικρὸν, ἂν' ἀπευθύνῃ αἴτησιν, εἴτε ἔγγραφον, εἴτε προφορικὴν, ὑπὲρ ἐνοικιαστοῦ τινός.

Ἄρθρ. 17. Πάντες οἱ ἐν Κων)πόλει μὲν, τραπεζίτην εὐϋπόληπτον, κατὰ δὲ τὰς ἐπαρχίας, ἀξιόχρεών τινα ἐγγυητὴν παρέχοντες καὶ ὑπήκοοι τῆς Ὀθωμανικῆς Κυβερνήσεως ὄντες ἐνοικιασταὶ, καὶ οἱ τυχὸν τούτων συνέταιροι, πολῖται ἢ χωρικοὶ, δύνανται ν' ἀναλάβωσιν ἐν κοινῷ τὴν εἴσπραξιν προσόδων, ἀλλ' ὑπὸ τὸν ὅρον τοῦ νὰ μεταβῶσιν αὐτοπροσώπως, καὶ ἐκτελέσωσιν ἐπιτοπίως τὸ ἔργον των, ἢ ἐπίσης ἐπιτοπίως νὰ ἐκποιήσωσιν εἰς ἄλλους κατ' ἀποκοπὴν τὰ εἰς αὐτοὺς παραχωρηθέντα. Ἂν δὲ, εἴτε ἐν Κων)πόλει, εἴτε ἀλλαχοῦ τῆς Αὐτοκρατορίας, ὑπάλληλοι ἔμμισθοι ἢ ἄμισθοι θέλωσι νὰ ἐνοικιάσωσι προσόδους, ὀφείλουσι νὰ παραιτηθῶσι τῆς ὑπηρεσίας.

Ἄρθρ. 18. Ὁ βουλόμενος ν' ἀναλάβῃ τὴν εἴσπραξιν δεκάτων ἢ φόρων, ἐκπλειστηριαζομένων εἰς τὸ κεντρικὸν ταμεῖον, ὀφείλει νὰ παρουσιασθῇ αὐτοπροσώπως ἢ διὰ πληρεξουσίου. Ἐν τούτοις, ἂν ὁ περὶ οὗ πρόκειται ἐνοικιαστὴς, διατρίβων εἰς ἐπαρχίαν τινὰ, καὶ γνωστὸς ὢν, δώσῃ ἐντολὴν περὶ τῶν δεκάτων ἢ τῶν ἐμμέσων φόρων, τοὺς ὁποίους θέλει ν' ἀγοράσῃ, εἰς τὸν διευθύνοντα τὰς ὑποθέσεις ἢ τὸν τραπεζίτην του, ἐπιτρέπεται ἡ ἐπ' ὀνόματι τοῦ ἐνοικιαστοῦ τούτου ἐκποίησις τῶν προσόδων, τῇ ἐγγυήσει τοῦ τραπεζίτου. Καὶ κατὰ τοὺς ἐν ταῖς ἐπαρχίαις ἐνεργουμένους πλειστηριασμοὺς ἐφαρμοσθήσεται ἀπαραλλάκτως τὸ μέτρον τοῦτο ἐν τῇ ἕδρᾳ τῆς Γ. Διοικήσεως.

Ἄρθρ. 19. Οἱ προτιθέμενοι ν' ἀγοράσωσι προσόδους ἐταιρικῶς ὀφείλουσι νὰ παρασταθῶσι κατὰ τὴν ἐκπλειστηρίασιν ἅπαντες κατ' ὄνομα. Ἂν, μετὰ τὴν ἐκ μέρους τοῦ δημοσίου ἐκποίησιν, συναφθῇ ἐταιρικὸν συμβόλαιον μετά τινος ἐνοικιαστοῦ, τὸ κεντρικὸν ταμεῖον ἀπευθύνεται, χρείας τυχούσης, πρὸς τὸν ἐνοικιαστὴν, πρὸς ὃν ἐξεποίησε καὶ ἀνέθεσε τὴν εἴσπραξιν, οὐδ' ἀναγνωρίζει παντάπασι τοὺς τοιούτους συνεταίρους αὐτοῦ.

Ἄρθρ. 20. Ἐν ταῖς ἀνατιθείσαις τὴν τῶν προσόδων εἴσπραξιν ὑψηλαῖς διαταγαῖς ἐπισυνάπτονται ἔντυποι Κανονισμοὶ, ὑποδεικνύοντες τὸν τρόπον τῆς εἰσπράξεως καὶ διαχειρίσεως τῶν δεκάτων καὶ ἐμμέσων φόρων, τῶν, κατὰ τὸ ἄρθρον 2, εἴτε κατὰ τὰς ἐπαρχίας ὑπὸ τῶν Διοικητῶν ἀνατιθεμένων, εἴτε ὑπὸ τοῦ ταμείου αὐτοῦ ἐκποιουμένων. Ὁ κατὰ παράβασιν τῶν διατάξεων τῶν κανονισμῶν τούτων ἐνεργήσας ἐνοικιαστὴς ὑποβάλλεται εἰς ἀποζημιώσεις ἕνεκα τῶν ἀδίκως ληφθέντων, ὑφίσταται δὲ καὶ τὰς ὑπὸ τοῦ ποινικοῦ νόμου διοριζομένας ποινάς.

Ἄρθρ. 21. Ἡ προσφορὰ τῶν ἐνοικιαστῶν δὲν λαμβάνεται ὑπ' ὄψιν, ἂν οἱ προτεινόμενοι ἐγγυηταὶ, ἐν μὲν Κωνσταντινουπόλει τραπεζῖται εὐϋπόληπτοι, ἐν δὲ ταῖς ἐπαρχίαις, πρόσωπα φερέγγυα, μὴ δώσωσιν ἐνσφράγιστα καὶ πίστεως ἄξια ὑποσχετικὰ ἔγγραφα, διαλαμβάνοντα ὅτι «ὑπισχνοῦμαι καὶ ἐγγυῶμαι διὰ τὰ ὑπὸ τοῦ δεῖνος ἀγορασθησόμενα δέκατα καὶ τοὺς ἐμμέσους φόρους τοῦ ἔτους . . . . μέχρι τοῦ ποσοῦ χιλιάδων πουγγείων . . . » Τὰ τοιαῦτα ἐγγυητικὰ φυλάττονται, κρατουμένης σημειώσεως ἐν τῷ βιβλίῳ τῶν τακτικῶν ἀποδεικτικῶν, μεχρισοῦ ἐκδοθῶσιν ἀκολούθως τὰ ἐπίσημα, τότε δὲ ἐπιστρέφονται πρὸς οὓς ἀνήκουσιν.

Ἄρθρ. 22. Τῶν ἐν ἰδίῳ ὀνόματι ἀγοραζόντων προσόδους ἐγγυητῶν καὶ τραπεζιτῶν, ἡ ὑπὲρ ἑαυτῶν ἐγγύησις δὲν γίνεται δεκτὴ, ἀλλ' ὀφείλουσι νὰ προσαγάγωσιν ἄλλον ἐγγυητήν.

Ἄρθρ. 23. Ὁριζομένου κατ' ἔτος, κατ' ἀρχαίαν τάξιν, μέχρι τίνος βαθμοῦ εἰσὶ φερέγγυοι οἱ τραπεζῖται, ἀναλόγως ἧς χαίρουσιν ὑπολή-

ψεως καὶ τῆς καταστάσεως τῶν μετὰ τοῦ ταμείου δοσοληψιῶν αὐτῶν, τὰ πρὸς τοὺς ἐνοικιαστὰς ἐκδιδόμενα ἐγγυητικὰ ἔσονται ἀπαράδεκτα, ἂν τὰ ἐν τοῖς ἀποδεικτικοῖς σεσημειωμένα ποσὰ ὑπερβαίνωσι τὸν τεταγμένον ὅρον. Ἂν ἐν τούτοις συνεταιρισθῶσι μετ' ἄλλου τραπεζίτου, μὴ ὑπερβάντος τὸν τεταγμένον ὅρον, ἢ ἂν, μετὰ τὴν ὑπέρβασιν τοῦ ὅρου, προσαγάγωσι τὴν ἐγγύησιν ἄλλου τραπεζίτου, τότε τὰ περὶ ὧν ὁ λόγος ἔγγραφα γενήσονται δεκτά.

Ἄρθρ. 24. Εἰς τὰς Ἐπαρχίας, ὁ ὅρος εἰς ὃν ἐξικνεῖται ἡ χρηματικὴ περιουσία καὶ πίστις τῶν διὰ τοὺς ἐνοικιαστὰς ἐγγυηθησομένων φερεγγύων ὑπηκόων τῆς Ὀθωμανικῆς αὐτοκρατορίας, γνωστοποιεῖται δι' ἐκθέσεως πρὸς τοὺς Γ. Διοικητὰς καὶ τοὺς Οἰκονομικοὺς Ἐφόρους ὑπὸ τῶν ἐγχωρίων συμβουλίων.

Ἄρθρ. 25. Οἱ ἀνηλειφότες ὑποχρεώσεις καὶ ἐγγυήσεις ὑπὲρ ἐνοικιαστῶν, ἂν οὗτοι διαπράξωσι πρᾶξιν τιμωρουμένην ὑπὸ τοῦ ποινικοῦ νόμου, δὲν δύνανται ἐντεῦθεν ὁρμώμενοι ν' ἀνακαλέσωσι τὴν δοθεῖσαν ἐγγύησιν, ἀλλ' ὑποχρεοῦνται, ἐπιστάσης τῆς προθεσμίας, ν' ἀποτίσωσι τὰ ὀφειλόμενα ἄνευ ἀναβολῶν καὶ προφασιολογιῶν.

Ἄρθρ. 26. Ἐπίσης, αἱ δημόσιαι πρόσοδοι αἱ ὑπὸ τὴν ἐγγύησιν τραπεζιτῶν καὶ λοιπῶν, κατὰ τὸν ποινικὸν νόμον τιμωρητέων, διατελοῦσι καὶ μετὰ τὴν ἀξιόποινον πρᾶξιν ἐπιβαρύνουσαι καὶ εὐθύνουσαι αὐτούς· τῆς ἐπιβαλλομένης τιμωρίας, ἀναγομένης εἰς μόνα τὰ ἄτομα, τὸ κατάστημα καὶ ἡ διεύθυνσις ὑφίστανται, ἐνεργουμένη ὑπὸ τῶν τέκνων καὶ τῶν συγγενῶν, ἢ ὑπό τινος πληρεξουσίου, χαίροντος τὰ πιστὰ καὶ ἐγκεχριμένου ὑπ' αὐτῶν.

Ἄρθρ. 27. Τὰ ὀφειλόμενα ὑπὸ τραπεζιτῶν καὶ ἐγγυητῶν, μὴ πληρωσάντων ἐμπροθέσμως, εἰσπράττονται μετὰ τοῦ τόκου ἄνευ τινὸς συγκαταβάσεως, κατὰ τὴν περὶ τούτου ἀνέκαθεν ἐπικρατοῦσαν τάξιν.

ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ

Περὶ τῆς ὑπὸ τῶν ἐγγυητῶν ἀποτίσεως τῶν δημοσίων προσόδων, ἀμέσων τε καὶ ἐμμέσων φόρων, ὧν ἡ εἴσπραξις ἀνατίθεται εἰς ἐνοικιαστάς.

(2 Ζιλχιδζὲ 1274.)

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΠΡΩΤΟΝ.

Περὶ τῆς ἐν τῷ ταμείῳ ἐνεργείας, τοὺς ἐνοικιαστὰς τῆς δεκάτης καὶ τῶν ἐμμέσων φόρων ἀφορώσης.

Ἄρθρ. 1. Καθὰ διαλαμβάνει ὁ περὶ ἐκποιήσεως δημοσίων προσόδων Κανονισμὸς, ὁ ἐγγυητὴς δίδει ἔγγραφον, δι' οὗ ἀναδέχεται ὅτι θέλει ἀποτίσει ἀντὶ τοῦ ἐνοικιαστοῦ τὸ τίμημα, ὅπερ οὗτος ὀφείλει ν' ἀποδώσῃ. Καὶ ἂν μὲν αἱ ἐκμισθούμεναι πρόσοδοι ὦσιν ἔμμεσοι φόροι, ἡ εἴσπραξις αὐτῶν ἀνατίθεται εἰς τὸν ἐνοικιαστὴν κατὰ Μάρτιον, ἂν δὲ ὦσι δέκατα, κατὰ Ἰούνιον, τῶν προθεσμιῶν τῆς πληρωμῆς ταττομένων, διὰ μὲν τοὺς ἐμμέσους φόρους ἀπὸ τοῦ τέλους τοῦ μηνὸς, καθ' ὃν ἀνετέθησαν, διὰ δὲ τὰ δέκατα, ἀπὸ τῆς ἀρχῆς αὐτοῦ. Ἐν περιπτώσει, καθ' ἣν τὸ περὶ τούτου μέτρον δὲν ἐλήφθη ἀκριβῶς ἐν τῷ δέοντι χρόνῳ, ἀλλ' ἐπῆλθε καθυστέρησις, καθ' οἱονδήποτε μῆνα, κατακυρωθείσης τῆς προσόδου ἐκδοθῇ ἡ περὶ εἰσπράξεως αὐτῆς ὑψηλὴ διαταγὴ, ἂν μὲν πρὸ τῆς δεκάτης πέμπτης, αἱ προθεσμίαι ἄρχονται ὁριζόμεναι ἀπὸ τῆς πρώτης τοῦ μηνὸς τούτου, ἂν δὲ μετὰ τὴν δεκάτην πέμπτην, ἀπὸ τῆς πρώτης τοῦ ἐπιόντος μηνός. Οὕτω δὲ διανεμομένου τοῦ πληρωτέου ποσοῦ εἰς τοὺς λοιποὺς μῆνας μέχρι λήξεως τοῦ ἔτους, καὶ ὁριζομένης τῆς προθεσμίας καθ' ἕκαστον μῆνα, γίνεται σαφὴς τούτων ἔκθεσις ἐν τῷ ἐγγυητηρίῳ.

Ἄρθρ. 2. Τῶν ἐπὶ δύω ἢ καὶ πλείονα ἔτη ἐκμισθουμένων προσόδων αἱ κατὰ τὸ πρῶτον ἔτος δόσεις σημειοῦνται ἐν τῷ ῥηθέντι ἐγγυ[illegible] κατὰ τὴν διάταξιν τοῦ προηγουμένου ἄρθρου· ἀλλὰ διὰ τὰ [illegible] ἐκδοθήσονται ἐγγυητήρια, ἐν οἷς αἱ μὲν τῶν ἐμμέσων φόρων [illegible] λογισθήσονται ἀπὸ τοῦ τέλους Μαρτίου, αἱ δὲ τῆς δεκάτης, ἀπὸ τῆς πρώτης Ἰουνίου, μέχρι λήξεως τοῦ ἔτους. Ἐπὶ τῇ βάσει ταύτῃ συνταχθήσεται καὶ εἴ τι ἄλλο ἐγγυητήριον περὶ ἀποτίσεως μισθώματος προσόδου, εἰς τ' ἀνωτέρω δύω εἴδη μὴ ὑπαγομένης.

Ἄρθρ. 3. Ἂν ὁ ἐγγυητὴς τῆς ἐν λόγῳ δημοσίας περιουσίας δὲν δυνηθῇ νὰ πληρώσῃ ἀκριβῶς κατὰ τὴν τεταγμένην ἡμέραν τὸ ἐν τῷ ἐγγυητηρίῳ ὡρισμένον ποσὸν, δι' ὅσας ἡμέρας ἤθελε καθυστερήσει μέχρι τέλους τοῦ μηνὸς ὑποχρεοῦται, κατὰ τὸ ἐσχάτως ληφθὲν μέτρον, νὰ πληρώσῃ προσέτι τόκον ἀνὰ πεντακόσια ἄσπρα.

Ἄρθρ. 4. Ἂν ὁ κατὰ τὸ προηγούμενον ἄρθρον καθυστερήσας ἐγγυητὴς, μὴ ἀποτίσας μετὰ τοῦ τόκου πρὸς 500 ἄσπρα τὸ ληξιπρόθεσμον ποσὸν ἐντὸς τοῦ μηνὸς, μένῃ ὀφειλέτης αὐτοῦ καὶ κατὰ τὸν ἐπερχόμενον μῆνα, μηδὲ δυνηθῇ νὰ τὸ ἐξοφλήσῃ κατὰ τὸν μῆνα τοῦτον μετὰ τοῦ τεταγμένου τόκου πρὸς χίλια ἄσπρα, τότε τὸ κεντρικὸν ταμεῖον ὀφείλει νὰ ζητήσῃ παρ' αὐτοῦ περαιτέρω ἐγγυήσεις. Καθ' ἣν δὲ περίπτωσιν δὲν δυνηθῇ νὰ παράσχῃ τὴν ἀπαιτουμένην ἀσφάλειαν, ἐφαρμόζονται κατ' αὐτοῦ τὰ ὑπὸ τοῦ νόμου διακελευόμενα.

Ἄρθρ. 5. Μὴ δυνηθέντων τῶν ἐνοικιαστῶν νὰ εἰσπράξωσι δεκάτην ἢ ἐμμέσους φόρους ἐν τόπῳ τινὶ (ἔνθα αἱ πρόσοδοι αὗται τοῦ Κράτους ἐξεμισθώθησαν ὑπὸ ἐγγύησιν), εἴτε, 1ον, διότι ἐπῆλθε διακοπὴ ἢ χαλάρωσις εἰς τὴν ἐγχώριον διοίκησιν, συνεπεία πολέμου, ἢ ἐπιδρομῆς, ἢ μεγάλης τινος ταραχῆς καὶ ἀνταρσίας, εἴτε, 2ον, ἕνεκα συμβάματός τινος ἐκτάκτου, ὡς π.χ. τῆς ἀπωλείας τῶν προσόδων ὡς ἐκ τῆς παντελοῦς τῶν προϊόντων καταστροφῆς, εἴτε, 3ον, διότι, μετὰ τὴν ἐκμίσθωσιν, πρόσοδοί τινες κατηργήθησαν ἐντελῶς διὰ διατάγματος αὐτοκρατορικοῦ, εἴτε, 4ον, διότι, μεταῤῥυθμισθείσης τῆς διατιμήσεως, τῆς ἰσχυούσης κατὰ τὸν χρόνον καθ' ὃν ἐγένετο ἡ ἐκμίσθωσις, ἠλαττώθη τὸ ποσὸν ἐμμέσων τινῶν φόρων, ἐν τοιαύταις περιπτώσεσιν ὁ ἀναδεξάμενος τὴν ἀπότισιν τῶν ἐκμεμισθωμένων φόρων ἐγγράφως ἀναφέρει ἄνευ ἀναβολῆς τὸ γεγονὸς πρὸς τὸ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Αὐτοκρατορικὸν Ὑπουργεῖον, καὶ ζητεῖ τὴν ἀναστολὴν τῆς πληρωμῆς τοῦ μισθώματος. Παραπεμπομένης δὲ τῆς ὑποθέσεως εἰς τὸ λογιστικὸν συμβούλιον τοῦ μνησθέντος Ὑπουργείου, ἐνεργοῦνται ἐκεῖ αἱ δέουσαι ἔρευναι, καὶ ἂν μὲν εὑρεθῇ μεμαρτυρημένον τῇ ἐκθέσει ἐγχωρίας τινος ἀρχῆς τὸ ἀναφερόμενον γεγονὸς, δι' ὃ ἡ ὑπὸ τῶν ἐνοικιαστῶν εἴσπραξις τῶν προσόδων ἀπέβη ἀδύνατος, ὑπάγεται δὲ τοῦτο εἰς μίαν ἐκ τῶν ἀνωτέρω τεσσάρων κατηγοριῶν, ἢ ἀποτελῆται κώλυμα ὑπὸ τῆς ἐγχωρίας διοικήσεως ἀτόπως παρεμβληθὲν, ἐπὶ τῆς ὑποβληθείσης ἀναφορᾶς συντάσσεται ἡ ἀνήκουσα ἔκθεσις καὶ διευθύνεται καταλλήλως εἰς τὴν Ὑψ. Πύλην, ἀφ' ἑτέρου δὲ εἰδοποιεῖται τὸ ἐπὶ τῶν εἰσπράξεων λογιστήριον, ὅπως ἀνασταλῇ ἄνευ αἰτήσεως πληροφοριῶν ἡ δόσις, ἡ τυχὸν ἐσομένη ληξιπρόθεσμος, μέχρι τῆς ἐκδόσεως τῆς ἐπὶ τούτῳ ὑψηλῆς διαταγῆς. Ἂν δὲ μὴ εὑρεθῇ ἔγγραφον ἐγχωρίου Ἀρχῆς, βεβαιοῦν ὅτι συνέβη τι τῶν διαληφθέντων, ζητοῦνται παραχρῆμα πληροφορίαι παρὰ τῶν ἁρμοδίων προσώπων, ἀλλ' ὑπὸ τὸν ὅρον τοῦ νὰ πλη-

ρώσῃ ὁ ἐγγυητὴς τὴν γενησομένην ληξιπρόθεσμον δόσιν· ἀφιχθεῖσα δὲ ἡ ἀπάντησις, παραπέμπεται εἰς τὸ ῥηθὲν συμβούλιον, ἔνθα, γινομένης ἐν τάχει τῆς ἀναγκαίας ἐξακριβώσεως, ἂν κριθῇ δικαία ἡ ἀναστολὴ, ἐπίσης συντάσσεται ἔκθεσις ὅπως μὴ ἀπαιτηθῶσιν αἱ ἐφεξῆς δόσεις, ἑωσοῦ ἐνεργηθῇ ἀκολούθως ὅ,τι δέον· καὶ ἐπὶ τῇ ἐκθέσει ταύτῃ σημειωθέντος τοῦ πράγματος ἐν τῷ τῶν εἰσπράξεων λογιστηρίῳ εἰς τὸ ἀνῆκον βιβλίον, ἀναβάλλεται ἡ ἀπαίτησις τῶν ῥηθέντων ποσῶν μεχρισοῦ ὁριστικῶς λυθῇ τὸ περὶ τῶν προσόδων, περὶ ὧν ὁ λόγος, ζήτημα.

Ἄρθρ. 6. Ζητηθεισῶν πληροφοριῶν κατὰ συνέπειαν τοιαύτης ἀναφορᾶς, οἵα ἡ ἐν τῷ προηγουμένῳ ἄρθρῳ, αἱ κατὰ τὰς ἐπαρχίας Ἀρχαὶ ὀφείλουσι ν' ἀπαντήσωσιν ἐντὸς ἑνὸς ἢ ἑνὸς καὶ ἡμίσεως μέχρι δύω μηνῶν κατὰ μέγιστον ὅρον, ἀναλόγως τῆς ἀποστάσεως, φυσικῷ δὲ τῷ λόγῳ εἰσὶν ὑπόλογοι ἀπέναντι τῆς Κυβερνήσεως οἱ μὴ ἐγκαίρως παρέχοντες τὰς ζητουμένας πληροφορίας ὑπάλληλοι, ὡς καὶ οἱ παρορῶντες τὴν χορηγίαν τῆς ἀναγκαίας συνδρομῆς πρὸς τοὺς εἰσπράκτορας καὶ τοὺς εἰς τὴν ὑπηρεσίαν αὐτῶν ὄντας, καὶ οἱ παραίτιοι γινόμενοι ἀναβολῶν περὶ τὴν εἴσπραξιν τῶν δημοσίων προσόδων. Τὸ κεντρικὸν ταμεῖον θέλει ἑπομένως ὑποβάλει παράπονα κατὰ τῶν τοιαῦτα πραττόντων ὑπαλλήλων, ἄνευ ἀναβολῆς ὑπενθυμίζον καὶ ἐπισπεῦδον, καὶ τὴν λῆψιν τῶν ἀναγκαίων μέτρων προτεῖνον. Ἂν δὲ ἀποδειχθῇ ἐκ τῶν ληφθεισῶν πληροφοριῶν ὅτι δὲν ἦσαν ἀληθῆ τὰ ὑπὸ τῶν ἐνοικιαστῶν καὶ τῶν ἐγγυητῶν ῥηθέντα πρὸς ἀναστολὴν τῆς πληρωμῆς, οὗτοι θέλουσι πληρώσει ὡς πρόστιμον διπλοῦν τόκον διὰ τὸν χρόνον, καθ' ὃν ἀνεβλήθη ἡ ἀπότισις τῶν ληξιπροθέσμων ποσῶν.

Ἄρθρ. 7. Παρὰ τοὺς ἐν τῷ ἄρθρῳ 5 διαλαμβανομένους τέσσαρας, οὐδενὸς ἄλλου λόγου ἐπιτρέπεται ἡ πρότασις καὶ ἡ παραδοχὴ πρὸς ἀναστολὴν πληρωμῆς. Πᾶσα ἐξ ἄλλων συμβαμάτων προκύπτουσα ὠφέλεια ἢ βλάβη ἀφορᾷ τὸν ἐνοικιαστὴν, τὸ δὲ ταμεῖον δὲν θέλει παραδέχεσθαι ἰσχυρισμὸν περὶ ἀναστολῆς πληρωμῆς, εἰ μὴ ἕνεκά τινος τῶν ῥηθέντων τεσσάρων λόγων.

Ἄρθρ. 8. Ὅταν ὁ ἐγγυηθεὶς τὴν πληρωμὴν δημοσίων προσόδων, ἐννοήσας ὡς ἐκ τῆς ἐπελθούσης εἰς τὰς ὑποθέσεις του χαλαρώσεως ὅτι δὲν θέλει δυνηθῆ νὰ πληρώσῃ ἐμπροθέσμως τὰ διάφορα ποσὰ, ὧν ἀνεδέξατο τὴν ἀπότισιν, ἀλλ' οὔτε κατὰ τὸν ἔπειτα ταχθέντα χρόνον, ὑποβάλῃ εἰς τὸ Αὐτοκρ. Ὑπουργεῖον τῶν Οἰκονομικῶν ἀναφορὰν περὶ τῶν ἀληθῶν αἰτίων, τῶν καθιστώντων συγγνωστὴν τὴν κατάστασιν ταύτην, ἡ ἀναφορά του παραπέμπεται παραχρῆμα εἰς τὸ λογιστικὸν συμβούλιον τοῦ ῥηθέντος ὑπουργείου. Ἐκεῖ ἐξεταζομένης τῆς ὑποθέσεως, ἂν ἐξαχθῇ ὅτι τὰ πρὸς τὸ κεντρικὸν ταμεῖον ὑπ' αὐτοῦ ὀφειλόμενα ποσὰ δι' ἃς ἐγγυήθη

εἰσπράξεις καλύπτονται ὑφ' ὅσων ἔχει πραγματικῶς νὰ λάβῃ, ἂν δὲ δὲν δύναται ν' ἀποτίσῃ τὰ ποσὰ ἐκεῖνα ἐμπροθέσμως, τοῦτο συμβαίνει ἐκ τῆς ἀναβολῆς τῶν ἰδίων αὐτοῦ εἰσπράξεων, καὶ ὅτι ἐντὸς ὀλίγου, εἰσπράττων τὰ ὀφειλόμενα αὐτῷ, θέλει εἶσθαι εἰς θέσιν ν' ἀπαλλαγῇ τῆς ὀφειλῆς, ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει, ἐκτὸς τῆς τελευταίας μηνιαίας προθεσμίας, τῆς ἐν τῷ ἄρθρῳ 4 μνημονευομένης, δοθήσεται αὐτῷ καὶ ἄλλη, μὴ ὑπερβαίνουσα μὲν τὰς ἑκατὸν εἴκοσιν ἡμέρας, ὁριζομένη δὲ ἀναλόγως τῆς ἀποστάσεως τοῦ τόπου, ὅθεν περιμένει τὴν ἐξόφλησιν τῶν πραγματικῶν πιστώσεων, ἃς ἐδήλωσε, καὶ τῆς περὶ τὴν εἴσπραξιν τούτων προσδοκωμένης εὐχερείας ἢ δυσχερείας, καθ' ἣν νέαν προθεσμίαν θέλει πληρόνεσθαι ὁ τόκος τῶν 1000 ἄσπρων. Ἐν τῇ λήξει τῆς προθεσμίας ταύτης, ἂν δὲν δυνηθῇ νὰ ἐξοφλήσῃ τὸ χρέος του ἐξ ἧς κέκτηται περιουσίας, καὶ ἐξ ὅσων ὀφείλει τυχὸν αὐτῷ πραγματικῶς ὁ ἐνοικιαστὴς, κηρυχθήσεται εἰς κατάστασιν πτωχεύσεως.

Ἄρθρ. 9. Τοῦ ἀναδεξαμένου μὲν, μὴ διαπραξαμένου δὲ τὴν ἀπότισιν δημοσίων προσόδων ἐγγυητοῦ, κηρυχθέντος εἰς κατάστασιν πτωχεύσεως, πρῶτον μὲν κλείεται τὸ γραφεῖον ἢ ἐμπορικὸν κατάστημα, καθὸ ἀπολέσαντος τὴν παρὰ τῷ Κεντρικῷ ταμείῳ πίστιν. Ἔπειτα δὲ, ἂν, παρὰ τὴν οἰκίαν ἐν ᾗ οἰκεῖ, κέκτηται ἐν ἰδίῳ ὀνόματι, ἢ ἐγγεγραμμένα οἰκονομικῶς εἰς ὄνομα συγγενοῦς ἢ οἰκείου, καὶ ἄλλα κτήματα, τὰ κτήματα ταῦτα καὶ ἐν γένει ἡ περιουσία του ἅπασα πωλεῖται ἐπὶ δημοπρασίας· ἂν δὲ ἔχῃ δύο οἰκίας, ἢ καὶ πλείονας, ἀφίεται αὐτῷ ἡ ἀρκοῦσα πρὸς οἴκησιν αὐτοῦ τε καὶ τῆς οἰκογενείας του, ἀνάλογος δὲ τῆς καταστάσεως αὐτοῦ καὶ ἐλάσσονος ἀξίας οὖσα παρὰ τὰς λοιπὰς, μετὰ τῶν ἀπολύτως ἀναγκαίων ἐπίπλων καὶ σκευῶν, αἱ δὲ λοιπαὶ ἐκπλειστηριάζονται, καὶ ἐκ τοῦ ἐκπλειστηριάσματος καὶ τῶν καθυστερουμένων αὐτῷ πιστώσεων ἐξοφλεῖται τὸ πρὸς τὸ δημόσιον χρέος του.

Ἄρθρ. 10. Ἡ εἰς τὸ λογιστικὸν συμβούλιον τοῦ Ὑπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν ἀνατιθεμένη ἐξέλεγξις τῆς καταστάσεως τοῦ ἐγγυητοῦ περατοῦται ἐντὸς μηνὸς τὸ πολὺ, συντάσσεται δὲ κατὰ συνέπειαν καὶ ὑποβάλλεται ἡ δέουσα ἔκθεσις περὶ διακοπῆς τῶν ἐργασιῶν ἢ πτωχεύσεως αὐτοῦ, σύμφωνα πρὸς τὰς διατάξεις τῶν ἄρθρων 8 καὶ 9.

Ἄρθρ. 11. Ὁ ἐγγυητὴς ὀφείλει νὰ δώσῃ τὴν ἀναφοράν του ἐντὸς τῆς ὡρισμένης διμηνίας, λογιζομένης ἀπὸ τῆς ἀρχῆς τοῦ μηνὸς, ὅτε ἡ δόσις καθίσταται ληξιπρόθεσμος· ἄλλως, ἂν δὲν προκαλέσῃ ἐν τῷ χρονικῷ τούτῳ διαστήματι τὴν εἰς τὸ ῥηθὲν λογιστικὸν συμβούλιον ἀνάθεσιν τῶν ὑποθέσεών του, κατὰ τὸ ἄρθρον 8, καὶ δηλώσῃ τὴν δυσχερῆ θέσιν του μετὰ τὴν λῆξιν τῆς τεταγμένης προθεσμίας, ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει οὐδόλως ληφθήσεται ὑπ' ὄψιν ἡ αἴτησις, οὐδ' ἐφαρμοσθήσονται ἐπ' αὐτοῦ

τὰ ἐπὶ διακοπῆς τῶν ἐμπορικῶν ἐργασιῶν λαμβανόμενα μέτρα, ἀλλὰ κηρυττόμενος εἰς κατάστασιν πτωχεύσεως, ὑποστήσεται τὰς νομίμους συνεπείας, ἃς συνεπάγεται ἡ κατάστασις αὕτη.

Ἄρθρ. 12. Ἐπειδὴ τὰς δημοσίας προσόδους, ὧν τὴν ἀπότισιν ἀνεδέξαντο οἱ τραπεζῖται, τὸ κεντρικὸν ταμεῖον θέλει τὰς ἀπαιτήσει φυσικῷ τῷ λόγῳ παρ' αὐτῶν, ἄν τινες προτείνωσι νὰ πληρώσωσι, παραπέμπονται πρὸς οὓς ἔχουσι διαφόρους ὀφειλέτας, τουτέστιν, ἂν, εἰσπράξαντες αὐτοὶ παρὰ τῶν ἐνοικιαστῶν τὰ χρήματα, δι' ἃ ἔδωκαν ἐγγύησιν, ὑποδείξωσιν ἀπέναντι τούτων ποσὰ ὀφειλόμενα αὐτοῖς ἀλλαχόθεν, ἡ τοιαύτη πρότασις ἔσται ἀπαράδεκτος, αἱ δὲ πρόσοδοι εἰσπραχθήσονται παρ' αὐτῶν τούτων τῶν τραπεζιτῶν.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΔΕΥΤΕΡΟΝ.

Περὶ τῶν ληπτέων μέτρων πρὸς ἀπότισιν τῶν εἰς τοὺς ἐγγυητὰς ὑπὸ τῶν ἐνοικιαστῶν ἢ ἄλλων πελατῶν ὀφειλομένων.

Ἄρθρ. 13. Ὅταν εἷς τραπεζίτης, ἀπολέσας τὴν πρὸς τὸν ἐνοικιαστὴν, ἢ ἄλλον ἐκ τῶν πελατῶν αὐτοῦ πίστιν, ἀναφέρηται ἀπαιτῶν τὴν ἐξόφλησιν χρεῶν, ἂν ἡ ἀπαίτησις, πηγάζουσα ἐξ ἐκμισθώσεως προσόδων, ὑπάγηται εἰς τὸ κεντρικὸν ταμεῖον, παραπεμφθήσεται εἰς τὸ λογιστικὸν συμβούλιον τοῦ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργείου· ἂν δὲ ἐξ ἄλλων τραπεζιτικῶν συνήθων ἐργασιῶν προκύπτῃ, ἀνατεθήσεται κατὰ τὰ παραδεδεγμένα εἰς τὸ ἰδιαίτερον ἀνακτορικὸν ταμεῖον. Ἐξεταζομένου δὲ τοῦ πράγματος, ἂν εὑρεθῇ τρόπος ἀποχρώντως ἐξασφαλιστικὸς, εἰς ἀμφότερα δὲ τὰ μέρη εὐάρεστος, τὰ πληρωθησόμενα χρήματα διαιρεθήσονται, τῇ ἀμοιβαίᾳ συναινέσει τῶν διαδίκων, εἰς ποσὰ, ἀποδοθησόμενα κατὰ προθεσμίας μερίας καὶ ἐντόκως. Ἐν περιπτώσει καθ' ἣν ὁ ὀφειλέτης ἔχῃ ἀληθεῖς πιστώσεις εἰσπρακτέας ἐν ταῖς Ἐπαρχίαις, γραφήσονται ἐπὶ τούτῳ ἐπιστολαὶ ὅπου δεῖ, ἡ δὲ πρὸς ἐπίτευξιν τῆς εἰσπράξεως ἀπαιτουμένη ἐνέργεια καὶ συνδρομὴ διατυπωθήσεται ἐν τῇ περὶ τῆς ὑποθέσεως ὑποβληθησομένῃ ἐκθέσει.

Ἄρθρ. 14. Ἂν ἐν τῇ ἐλλείψει τῶν προθεσμιῶν, καθ' ἣν τὰ ὡς ἀνωτέρω διαιρεθέντα χρήματα καθίστανται ἀπαιτητὰ, δὲν προσπαθήσῃ ν' ἀποδώσῃ ταῦτα ὁ πρὸς τὸν τραπεζίτην ὀφείλων, ἀφιερένης αὐτῷ μιᾶς οἰκίας του, ἀρκούσης ὅπως ἐνοικιᾷ μετὰ τῶν περὶ αὐτὸν, καταλλήλου δὲ εἰς ἣν εὑρίσκεται κατάστασιν καὶ εὐώνου, μετὰ τῶν ἀπολύτως ἀναγκαίων οἰκιακῶν σκευῶν καὶ ἐπίπλων, τὰ λοιπὰ κτήματα καὶ ἡ φαινομένη περιουσία του ἅπασα ἐκτίθεται εἰς πλειστηριασμὸν, καὶ τὰ τυχὸν καθυστερούμενα καὶ ὀφειλόμενα αὐτῷ εἰσπράττονται πρὸς ἐξόφλησιν τῶν

νομίμων τοῦ τραπεζίτου ἀπαιτήσεων. Καὶ ἡ οἰκία δὲ ἡ ἀφεθησομένη αὐτῷ ἂν ᾖ σχετικῶς λόγου ἀξία, καὶ αὐτὴ πωλεῖται, διατιθεμένης ὑπὲρ αὐτοῦ ἄλλης καταλληλοτέρας εἰς τὴν θέσιν του, τὸ δ' ἐκ τῆς πωληθείσης προκύψον περίσσευμα ὑπολογισθήσεται ἀπέναντι τοῦ χρέους του.

Ἄρθρ. 15. Αἱ διατάξεις τοῦ παρόντος κανονισμοῦ ἐφαρμόζονται πληρέστατα ἐπὶ τῶν ἀπαιτήσεων, ἃς οἱ τραπεζῖται συνεπείᾳ τῆς ἐγγυήσεως αὐτῶν ἀπευθύνουσι κατὰ τῶν ἐνοικιαστῶν περὶ τῶν μισθωμάτων τῶν προσόδων, ὡς καὶ ἐπὶ ἐκείνων, αἵτινες στηρίζονται ἐπὶ ὁμολόγων, προερχόμεναι ἐκ λογαριασμῶν μετὰ τὴν κατὰ τὸ 67 ἔτος εἰσαχθεῖσαν τάξιν, καὶ ἀφορῶσαι ἄλλας ληψοδοσίας παρὰ τὰς τῶν φόρων ἐκμισθώσεις. Ἐν τούτοις, προκειμένου περὶ τοιούτων δοσοληψιῶν, καὶ αἱ περὶ ποσῶν ὀφειλομένων πρὸ τοῦ ῥηθέντος 67 ἔτους διενέξεις παραπέμπονται εἰς τὸ ἰδιαίτερον Αὐτοκρατορικὸν ταμεῖον, ὅπως ἐξομαλυνθῶσι κατὰ τὴν παλαιὰν διάταξιν.

Ἄρθρ. 16. Καὶ ἐκ τῶν μετὰ τῶν τραπεζιτῶν συναλλαττομένων δέ, ἄν τις, ἔχων λόγους ν' ἀμφιβάλλῃ περὶ τοῦ φερεγγύου τοῦ τραπεζίτου, ἀπαιτῇ τὴν ἀπόδοσιν τῶν ὀφειλομένων, ἐφαρμοσθήσονται κατὰ τοῦ ἐναγομένου τραπεζίτου αὐτὰ ταῦτα τὰ μέτρα, ἃ εἴδομεν λαμβανόμενα κατὰ τοῦ πελάτου, ὃν ὁ τραπεζίτης ἐνάγει ὡς ὀφειλέτην.

Ἄρθρ. 17. Κηρυχθέντος εἰς κατάστασιν πτωχεύσεως τραπεζίτου ἢ τινος τῶν πελατῶν αὐτοῦ, ἂν, ἀφοῦ ἐκποιηθῇ ἡ περιουσία του, δὲν ἀρκέσῃ τὸ τίμημα εἰς ἐξόφλησιν τῶν πρὸς τὸ ταμεῖον καὶ πρὸς ἄλλους χρεῶν, ἀλλὰ μένῃ εἰσέτι ὀφειλέτης, ὑποχρεοῦται, ὁψέποτε ἤθελε βελτιωθῇ ἡ κατάστασίς του, ν' ἀποτίσῃ καθ' ὁλοκληρίαν τὸ μήπω ἐξοφληθὲν χρέος του.

Ἄρθρ. 18. Ὁ τὰς διακοπείσας ἐργασίας του ἐπαναλαβών, ἢ μετὰ πτώχευσιν πληρώσας ἀνελλειπῶς τὰ χρέη του τραπεζίτης, ἀναλαμβάνει, μετὰ τὴν ἀποκατάστασιν, τὴν παρὰ τῷ κεντρικῷ ταμείῳ πίστιν.

ΟΔΗΓΙΑΙ

Περὶ τῶν προσόντων καὶ καθηκόντων τῶν πρὸς εἴσπραξιν τῶν δημοσίων χρημάτων διοριζομένων εἰσπρακτόρων.

Περὶ τῶν γενικῶν προσόντων τῶν εἰσπρακτόρων.

Ἄρθρον 1. Οἱ εἰσπράκτορες δέον ἀ) νὰ ἔχωσιν ἡλικίαν ἀνωτέραν τῶν εἴκοσι ἐτῶν καὶ νὰ μὴ ὦσι φιλάσθενοι οὔτε ἐλλειπεῖς κατὰ τὸ σῶμα· β') νὰ ὦσιν ἱκανοὶ πρὸς ὑπηρεσίαν τῆς Κυβερνήσεως, ἀποδεδειγμένης εὐθύτητος κατά τε τοὺς λόγους καὶ τὰς πράξεις αὐτῶν, καὶ κάτοχοι τῶν ἀπαιτουμένων προτερημάτων· γ') νὰ γράφωσι τὴν τουρκικὴν, καὶ νὰ κρατῶσι βιβλία, δ') νὰ παρέξωσιν ἀξιόχρεων ἐγγύησιν, καὶ νὰ δώσωσιν ἔγγραφον ὑποσχετικόν. Οἱ κάτοχοι τῶν προσόντων τούτων, εἴτε Μουσουλμάνοι, εἴτε Χριστιανοὶ, ὑπήκοοι τῆς Ὀθωμανικῆς Κυβερνήσεως, ἐγκρινόμενοι, διορίζονται ἐπιτοπίως εἰσπράκτορες τῶν δημοσίων χρημάτων.

Ἄρθρ. 2. Ἐκ τῶν διοριζομένων εἰσπρακτόρων ὁ μὲν διαμένων ἐν τῇ πρωτευούσῃ τῆς ἐπαρχίας ὀνομάζεται πρῶτος εἰσπράκτωρ τῆς ἐπαρχίας, ὁ δὲ ἐν τῇ πρωτευούσῃ τοῦ δήμου, πρῶτος εἰσπράκτωρ τοῦ δήμου. Ὑπὸ τὰς διαταγὰς τῶν δύο τούτων διορίζονται καὶ ἄλλοι εἰσπράκτορες, ἐκπληροῦντες τὰ καθήκοντα αὐτῶν ἔφιπποι εἴτε πεζῇ.

Ἄρθρ. 3. Τὴν ἐνδυμασίαν, τὰ ὅπλα καὶ λοιπὰ, τοὺς ἵππους καὶ τὰ ἐφίππια προμηθεύονται οἱ εἰσπράκτορες οὗτοι δι' ἰδίων ἐξόδων. Ἵνα δὲ ὦσι ταῦτα μιᾶς μορφῆς καὶ τάξεως, οἱ μὲν πρῶτοι εἰσπράκτορες τῶν ἐπαρχιῶν καὶ δήμων μετὰ τῶν πεζῇ ἐκτελούντων τὴν ὑπηρεσίαν των φέρουσιν ἐνδυμασίαν ἐξ ἐπανωφορίου τουρκικοῦ (*σετρὶ*) καὶ πανταλονίου, οἱ δὲ ἔφιπποι ἐνδύονται διὰ *ποτουρίου* καὶ *τζεπκενίου*. Τὰ ἐνδύματα τῶν ὁμοιοβάθμων εἰσπρακτόρων εἰσὶ τοῦ αὐτοῦ χρώματος, κατασκευαζόμενα ἐξ ἐριούχου (*τζόχας*), τῶν δὲ πρώτων εἰσπρακτόρων ἑτέρου χρώματος, πρὸς διάκρισιν αὐτῶν ἐκ τῶν ὑποδεεστέρων των. Τὸ ἀντίτιμον τῶν ἐνδυμάτων, τῆς ζώνης τῶν σπαθῶν, τοῦ χαρτοφυλακείου (*τζάντας*) καὶ λοιπῶν, χορηγουμένων αὐτοῖς ὑπὸ τῆς Κυβερνήσεως, κρατεῖται ἐκ διαλειμμάτων ἀπὸ τὴν μισθοδοσίαν αὐτῶν.

Ἄρθρ. 4. Οἱ μισθοὶ τῶν εἰσπρακτόρων τῶν δήμων, ἀφοῦ ὁ καϊμακάμης ἐπιβεβαιώσῃ ὅτι ἐξεπλήρωσαν οὗτοι ἐντελῶς τὰ καθήκοντά των, ἀπο-

τίονται, κατὰ μῆνα, ἀπέναντι ἀποδείξεως αὐτῶν, ὑπὸ τοῦ ἐπιτοπίου ταμείου, καὶ καταχωρίζονται ἐν τοῖς βιβλίοις τοῦ ταμείου εἰς τὴν μερίδα τῆς μισθοδοσίας τῶν χωροφυλάκων.

Ἄρθρ. 5. Οἱ πρῶτοι εἰσπράκτορες τῶν ἐπαρχιῶν καὶ οἱ τῆς πρώτης τάξεως εἰσπράκτορες ὀφείλουσι νὰ κρατῶσι βιβλία κατὰ τὸ δοθησόμενον αὐτοῖς δεῖγμα, ἵνα ἐγγράφωσιν ἐν αὐτοῖς τὰς εἰσπράξεις, συνεννοούμενοι δὲ μετὰ τοῦ ταμία καὶ τοῦ λογιστοῦ γραμματέως, νὰ εἰσπράττωσιν, ἐν μὲν ταῖς ἐπαρχίαις ὑπὸ τὴν ἐποπτείαν τῶν Οἰκονομικῶν ἐπιστατῶν, ἐν δὲ τοῖς δήμοις, τῶν ὑποδιοικητῶν, τοὺς δημοσίους φόρους καὶ τὰ δικαιώματα, νὰ ἀπαιτῶσι τοὺς φόρους, ὧν ἡ προθεσμία ἔληξεν, εἰδοποιοῦντες ἐν πάσῃ ἀνάγκῃ καὶ τὸν καϊμακάμην, νὰ σημειόνωσι τὰς πληρωμὰς πάσης συνοικίας καὶ κώμης, νὰ ἀποστέλλωσιν ἑτέρους εἰσπράκτορας εἰς τὰ χωρία, ὧν ἡ προθεσμία τῶν φόρων, δεκάτων καὶ λοιπῶν δασμῶν ἔληξεν, ἐξετάζοντες καὶ ἐξακριβοῦντες τὰ περὶ αὐτῶν, καὶ νὰ συντάττωσι τὰς ἀποδείξεις καὶ τὰ βιβλία τῶν φόρων καὶ λοιπῶν δικαιωμάτων. Οἱ δευτέρας τάξεως εἰσπράκτορες ἐκπληροῦσι τὰ ὡρισμένα αὐτοῖς καθήκοντα ὑπὸ τὰς διαταγὰς τῶν πρώτων.

Ἄρθρ. 6. Ἑκάστου δήμου αἱ κῶμαι διαιροῦνται εἰς δύο, τρία, ἢ περισσότερα ἢ ὀλιγώτερα μερίσματα, ἀναλόγως τοῦ ἀριθμοῦ τῶν ἐφίππων, ἐν ἀνάγκῃ δὲ καὶ τῶν πεζῶν εἰσπρακτόρων. Δι' ἕκαστον μέρισμα διορίζονται δύο εἰσπράκτορες, οἵτινες ἐν ἀνάγκῃ ὀφείλουσι νὰ βοηθῶσι τοὺς τοῦ ἑτέρου μερίσματος. Καὶ αἱ ἐν ταῖς κωμοπόλεσι συνοικίαι χωρίζονται εἰς μερίσματα κατ' ἀναλογίαν τῶν εἰσπρακτόρων. Πᾶς εἰσπράκτωρ κρατεῖ ἔντυπον πρόχειρον βιβλίον, ἐν ᾧ σημειοῖ τὸ ποσὸν τῶν δεκάτων, φόρων καὶ λοιπῶν, τῶν εἰσπραχθησομένων παρὰ τῶν χωρίων ἢ συνοικιῶν εἰς ἃς διορίζεται, καὶ τὰς ἐποχὰς τῶν δόσεων, συμφώνως τῷ δοθησομένῳ δείγματι· ἐν τῷ αὐτῷ βιβλίῳ σημειοῖ καὶ τὰ ποσά, τὰ ὁποῖα ἐν ἑκάστῃ δόσει παραδίδει εἰς τὸ ταμεῖον τοῦ δήμου.

Ἄρθρ. 7. Οἱ δευτέρας τάξεως εἰσπράκτορες, ὑποκείμενοι εἰς τὰς διαταγὰς τῶν πρώτων, καὶ τῶν κεντρικῶν τῆς ἐπαρχίας εἰσπρακτόρων, διατελοῦσιν ἐπίσης ὑπὸ τὴν δικαιοδοσίαν τῶν καϊμακάμιδων. Ἐν περιπτώσει δὲ, καθ' ἣν εἰσπράκτωρ τις οἱασδήποτε τάξεως ἄνευ ἰσχυροῦ καὶ ἀποχρῶντος λόγου ἀμελήσῃ καὶ δὲν ἐκπληρώσῃ τὸ καθῆκόν του, τὸ μὲν πρῶτον ἐπιπλήττεται, τὸ δὲ δεύτερον τιμωρεῖται διὰ προστίμου ἴσου τῇ μηνιαίᾳ μισθοδοσίᾳ του, καὶ ἐὰν πάλιν δὲν σωφρονισθῇ, ἢ ἀπειθῶν δὲν ἐκπληρώσῃ τὰς παραγγελίας, ἀποβάλλεται τῆς ὑπηρεσίας του, ἀφοῦ ἡ διαγωγὴ αὕτη τοῦ εἰσπράκτορος ἐπιβεβαιωθῇ διὰ πρακτικοῦ τοῦ δημοτικοῦ Συμβουλίου καὶ ἐξαιτηθῇ ἡ ἄδεια τοῦ ἐπάρχου περὶ τοῦ πραχτέου. Τὰ λόγῳ προστίμου κρατούμενα μηνιαῖα τῶν εἰσπρακτόρων διὰ πρακτικοῦ ἀποστέλλονται εἰς τὴν πρωτεύουσαν τῆς ἐπαρχίας καὶ κατὰ τὸ τέ-

λος τοῦ ἔτους διανέμονται εἰς ἐκείνους τῶν εἰσπρακτόρων τοῦ δήμου, οἵτινες ἤθελον ἀποδειχθῆ μετὰ ζήλου καὶ ἐπιμελείας ἐκπληρώσαντες τὰ καθήκοντά των, ἀναλόγως τῶν ἐκδουλεύσεων αὐτῶν. Κατὰ τὴν λῆξιν τοῦ ἔτους ἀποστέλλεται εἰς τὴν ἕδραν τῆς νομαρχίας σημείωσις τῶν τιμωρηθέντων ἢ ἀνταμειφθέντων προσώπων κατὰ τὸν ἄνωθι δηλούμενον τρόπον. Ἡ διὰ χρηματικοῦ προστίμου ἢ δι' ἀποβολῆς ἐκ τῆς θέσεως αὐτῶν τιμωρία τῶν εἰσπρακτόρων ἀποφασίζεται, ἐὰν ἀποδειχθῶσιν οὗτοι ἐλλειπεῖς ἢ ἀμελεῖς ἐν τῇ ὑπηρεσίᾳ αὐτῶν. Ἐὰν ὅμως διαπράξωσι πλημμέλημα ἢ ἔγκλημά τι ἀνεξαρτήτως τῆς ὑπηρεσίας των, τότε διενεργοῦνται κατ αὐτῶν αἱ διατάξεις τοῦ Ποινικοῦ Νόμου, ἄνευ τινὸς ἐξαιρέσεως.

Ἄρθρ. 8. Ἀνωτέρω διετυπώθησαν καὶ ὡρίσθησαν ἐντελῶς τὰ καθήκοντα τῆς ὑπηρεσίας τῶν εἰσπρακτόρων. Ἐπειδὴ δὲ χορηγεῖται αὐτοῖς μισθὸς πρὸς ἀμοιβὴν τῆς ὑπηρεσίας των ταύτης, ἐν περιπτώσει, καθ' ἣν ἀποδειχθῇ ὅτι οἱ εἰσπράκτορες ἐν ἄλλῃ ὑπηρεσίᾳ ἐνασχολοῦνται, ἢ πρόσωπα, μὴ ἀνεγνωρισμένα ὡς εἰσπράκτορες, λαμβάνουσι μισθὸν τοιούτων, οἱ πολιτικοὶ ὑπάλληλοι, εἰς οὓς ἀνάγεται ἡ ἐπιτήρησις τῶν τοιούτων ὑπηρεσιῶν, καταδικάζονται εἰς ἀποζημίωσιν τοῦ ταμείου τοῦ Κράτους μέχρις ὀβολοῦ δι' ὅσα ποσὰ ἐδόθησαν εἰς εἰσπράκτορας, μὴ ὑπηρετήσαντας δεόντως, ἢ εἰς πρόσωπα, μηδέποτε ἐκπληρώσαντα τὰ καθήκοντα εἰσπράκτορος.

Ἄρθρ. 9. Ἐπειδὴ οἱ εἰς τὰς κώμας μεταβαίνοντες καὶ περιερχόμενοι εἰσπράκτορες ἔχουσιν ἀνάγκην τροφῆς δι' ἑαυτοὺς καὶ τὰ ζῶα αὐτῶν, τὸ δημοτικὸν συμβούλιον ἐγκαίρως ὁρίζει διὰ τιμολογίου, ὅπερ δημοσιεύει, τὰς κατὰ τόπους τιμὰς τῶν τροφίμων, οἱ δὲ εἰσπράκτορες προμηθεύονται τὴν ἀναγκαιοῦσαν τροφὴν, πληρόνοντες αὐτὴν κατὰ τὸ τιμολόγιον τοῦτο. Ὅσοι τῶν εἰσπρακτόρων προμηθευθῶσι τροφὴν ἄνευ πληρωμῆς, ἀφοῦ διαταχθῶσι ν' ἀποτίσωσι ταύτην, τιμωροῦνται καὶ ὡς παραβάται τῶν ἄνω διατάξεων.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ

Τοῦ ἐν ἰσχύϊ κανονισμοῦ περὶ τραπεζιτῶν.

(24 Σαφὲρ 1276).

Ἄρθρ. 1. Ἐκ τῶν περὶ δοσοληψίας δικῶν καὶ διενέξεων μεταξὺ τραπεζιτῶν καὶ τῶν πελατῶν αὐτῶν, ἐνοικιαστῶν, ἐμπόρων καὶ ἄλλων, μόναι αἱ τὴν ἐμπορίαν ἀφορῶσαι διεξάγονται ἐνώπιον τοῦ ἐμποροδικείου. Ἐκ δὲ τῶν λοιπῶν, κατὰ τοὺς ἐν ἰσχύϊ περὶ αὐτῶν κανονισμούς, αἱ μὲν ἀπὸ ἐκμισθώσεως προσόδων προκύπτουσαι ἐκδικάζονται ἀπολύτως ὑπὸ τοῦ κεντρικοῦ ταμείου τῶν Οἰκονομικῶν, αἱ δὲ συνήθεις τραπεζιτικὰς ἐργασίας ἀντικείμενον ἔχουσαι, ἐν τῷ ἰδιαιτέρῳ Αὐτοκρ. ταμείῳ.

Ἄρθρ. 2. Πᾶσα ἐννόμως ἐπιδεδικασμένη ἢ βεβαιωμένη ἀπαίτησις τραπεζίτου κατ' ἐνοικιαστοῦ ἢ ἄλλου πελάτου, καθὸ λογιζομένη ὡς κεφάλαιον ἀπὸ τῆς χρονολογίας τῆς περὶ αὐτῆς ἐκδοθείσης ἀποφάσεως, ἢ ἐκθέσεως τοῦ συμβουλίου, καὶ τῶν τοιούτων ἐπισήμων ἐγγράφων, εἰσπραχθήσεται ἀπὸ τῆς χρονολογίας ταύτης μετὰ τόκου.

Ἄρθρ. 3. Κατὰ τὴν διάρκειαν τῶν μεταξὺ τῶν τραπεζιτῶν καὶ τῶν πελατῶν αὐτῶν ἐρίδων περὶ τοιούτων ἐπιδεδικασμένων καὶ εἰς ἐπίσημα ἔγγραφα στηριζομένων ἀπαιτήσεων, ὡς καὶ κατὰ τὸν χρόνον τῆς φυλακίσεως τυχὸν τοῦ ὀφειλέτου, δὲν διακόπτεται ὁ τόκος, ἀλλὰ λαμβάνεται ἀνελλειπῶς μετὰ τοῦ κεφαλαίου, ὑπολογιζόμενος κατὰ τὰ παραδεδεγμένα μέχρι τῆς ἐξοφλήσεως τοῦ χρέους.

Ἄρθρ. 4. Ἐπίσης, ἐπελθόντος θανάτου εἴς τινα πελάτην τραπεζίτου, ὀφείλοντα τούτῳ χρήματα, τὰ ὀφειλόμενα εἰσπραχθήσονται μετὰ τοῦ τόκου μέχρι τοῦ θανάτου. Αἱ δὲ ὑποθέσεις καὶ δίκαι αὐτῶν, ὧν ἡ ἐξομάλυνσις ἀπέβη ἀδύνατος εἰς τὰ συμβούλια καὶ δικαστήρια, περὶ ὧν ἐγένετο ἀνωτέρω λόγος, παραπεμπόμεναι εἰς τὸ ἀνώτατον Συμβούλιον, διεξαχθήσονται καὶ περαιωθήσονται ἐκεῖ.

ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ

Περὶ τῆς ἐκμισθουμένης δεκάτης τῶν προϊόντων, ἐξαιρέσει μετάξης, καπνοῦ καὶ ἐλαιῶν.

(9 Σεμπὰν 1277)

Ἄρθρ. 1. Ἐκ μὲν τῶν τροφίμων, τοῦ βάμβακος, καὶ τῶν λοιπῶν προϊόντων τῆς γῆς εἰσπραχθήσεται τὸ δέκατον κατ' εἶδος, ἐκ δὲ τοῦ χόρτου, τοῦ φυομένου ἀλλαχοῦ, οὐχὶ δὲ εἰς τοὺς ἔκπαλαι τοῖς κατοίκοις ἀφεθέντας τόπους βοσκῆς, τὰ βουνὰ, καὶ τὰ ὄρη, ἐκ τῶν σταφυλῶν καὶ τῶν λοιπῶν ὀπωρῶν, καὶ ἐκ τοῦ μέλιτος, τῇ συναινέσει τοῦ φορολογουμένου, τῇ ἐγκρίσει δὲ τοῦ ἐγχωρίου συμβουλίου, ληφθήσεται, κατὰ τὴν τρέχουσαν τιμὴν, εἰς χρήματα, ἢ κατ' εἶδος.

Ἄρθρ. 2. Ἡ ἀποδεκάτωσις τοῦ σίτου, τῆς κριθῆς καὶ τῶν τοιούτων γενήσεται, ἂν συμφωνῶσι πρὸς τοῦτο ἀμφότερα τὰ μέρη, κατὰ τὴν παραδεδεγμένην τάξιν, κατὰ δέματα· ἀλλ' ἂν ὁ φορολογούμενος θέλῃ τὴν διὰ κοιλοῦ ἀπότισιν, ἡ δεκάτη εἰσπραχθήσεται κατὰ κοιλὰ ὑπολογιζομένη. Ἐπειδὴ ἐκ τῆς ἐφαρμογῆς τῶν κοιλῶν εἰς τὴν ἀποδεκάτωσιν προέκυψαν ἀταξίαι τινὲς καὶ ἀτοπήματα, ἡ ἀρχὴ θέλει ἐπιστήσει τὴν προσοχὴν αὐτῆς ἐπὶ τῶν κοιλῶν, ὧν γενήσεται χρῆσις κατὰ τὸν χρόνον τῆς εἰσπράξεως, ὅπως μὴ ἀδικῶνται οἱ γεωργοί.

Ἄρθρ. 3. Ἐκ τῶν ξύλων καὶ τῶν ἀνθράκων, ὡς καὶ ἐκ τῶν λαχανικῶν καὶ τῶν ὀπωρῶν, τῶν περὶ τὰς οἰκίας ἔν τε τῇ πόλει καὶ τοῖς χωρίοις παραγομένων, δεκάτη δὲν λαμβάνεται.

Ἄρθρ. 4. Ἐκ τῶν καλουμένων λαχανικῶν, ὅσα δὲν τρώγονται οὐδὲ χρησιμεύουσι ξηρὰ, οὐδὲ τίθενται εἰς ἅλμην, οὐδὲ ἀνήκουσιν εἰς τὰ λεγόμενα ποστάνια, ὁποῖα τὰ πράσσα, τὰ σπανάκια, αἱ μολόχαι, ἡ ἀντράκλα, ἡ κυρίως ὀνομαζομένη σαλάτα, οἱ θρίδακες, αἱ κολοκύνθαι, αἱ κυνάραι δὲν ὑπόκεινται εἰς ἀποδεκάτωσιν. Ἐκ τῶν λοιπῶν ληφθήσεται δέκατον ἢ εἰς χρήματα, κατὰ τὴν τρέχουσαν τιμὴν τῶν προϊόντων τούτων, ἢ κατ' εἶδος, ὡς ἤθελεν ἀποφασισθῇ ἐν τῷ ἐγχωρίῳ συμβουλίῳ.

Ἄρθρ. 5. Οἱ ἐνοικιασταὶ προσόδων, ἢ οἱ ὑπὸ τούτων εἰς τὴν εἴσπραξιν διωρισμένοι, κατὰ τὴν εἰς τὰ διάφορα μέρη διατριβὴν αὐτῶν, δὲν θέλουσι λαμβάνει παρὰ τῶν κατοίκων δωρεὰν, ἢ ἐπὶ εὐτελεστέρᾳ πληρωμῇ, τροφὰς δι' ἑαυτοὺς καὶ τὰ ὑποζύγια. Εἰς τοὺς τόπους δὲ, ἔνθα εἴθισται

ἡ μετακόμισις τῶν ἐκ δεκάτης τροφίμων, θέλει ἐκτελεῖσθαι καὶ τοῦ λοιποῦ, ἀλλὰ θέλουσι πληρόνεσθαι κόμιστρα τρεῖς παράδες καθ' ὥραν δι' ἕκαστον κοιλὸν (Κωνσταντινουπολεως) τροφίμων, μετακομιστέων εἰς τὴν πλησιεστέραν ἀγορὰν, ὁσάκις δύναται ὁ κομίζων αὐτὰ ἐπὶ φορτηγοῦ ἁμάξης νὰ ἐπιστρέψῃ τὴν ἑσπέραν τῆς αὐτῆς ἡμέρας εἰς τὸν τόπον ὅθεν ἀπῆλθεν. Ἂν ἡ ἀπόστασις ἦναι μεγαλητέρα, οὐδεὶς ὑποχρεοῦται εἰς τὴν ὡς ἀνωτέρω μετακόμισιν τῆς εἰς τρόφιμα συνισταμένης δεκάτης, ἀλλ' οἱ ἐνοικιασταὶ, ὡς οἱ λοιποὶ πάντες, θέλουσι φροντίζει περὶ αὐτῆς, μετακομίζοντες δι' ἁμάξης καὶ φορτηγῶν ζώων ἐπὶ τῇ ὑπὸ τῶν κυρίων αὐτῶν ἀπαιτουμένῃ ἀμοιβῇ.

Ἄρθρ. 6. Παραγγέλλονται ἰδιαζόντως ἅπαντες οἱ Νομάρχαι, Διοικηταὶ, Ὑποδιοικηταὶ καὶ Δήμαρχοι νὰ ἐπιτηρῶσι καὶ ἐπαγρυπνῶσιν ἐπιμελῶς ὅπως μὴ λαμβάνῃ χώραν ἡ ἐλαχίστη παράβασις τῶν ἀνωτέρω διατάξεων.

Ἄρθρ. 7. Κατὰ τὰ ἔκπαλαι ὑπὸ τοῦ Ταμείου παραδεδεγμένα, κέρδος καὶ ζημία ἀφορᾷ τοὺς ἐνοικιαστὰς, ἐπ' οὐδενὶ δὲ λόγῳ αἱ περὶ ἀποζημιώσεως ἀπαιτήσεις των γενήσονται δεκταί.

ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ

Περὶ ἐγγυοδοσίας τῶν ὑπαλλήλων.

Ἄρθρ. 1. Ἐξαιρέσει τῶν Γενικῶν διοικητῶν, ἅπαντες οἱ διοικητικοὶ καὶ οἰκονομικοὶ ὑπάλληλοι, οἱ ἐπιτετραμμένοι νὰ λαμβάνωσι καὶ διαχειρίζωνται δημόσια χρήματα, ὁποῖοι οἱ διοικηταὶ, ὑποδιοικηταὶ, οἰκονομικοὶ ἔφοροι, ταμίαι καὶ λοιποὶ, ὑποβάλλονται εἰς ἐγγυοδοσίαν.

Ἄρθρ. 2. Δὲν ἀπαιτεῖται παροχὴ ἐγγυήσεως παρὰ τῶν διατελούντων εἰς ὑπηρεσίας γραμικὰς, οἷαι ἡ τῆς ἀλληλογραφίας, ἡ σύνταξις κτηματολογίων, δημοτολογίων καὶ ἄλλων ἐγγράφων, καὶ εἰς ἄλλας θέσεις, ἐν αἷς οὐδὲν ἔχουσι καθῆκον διαχειρίσεως χρημάτων δημοσίων.

Ἄρθρ. 3. Οἱ εἰς ἐγγυοδοσίαν ὑποβαλλόμενοι ὑπάλληλοι ἐκπληροῦσι τὸν ὅρον τοῦτον, ἐν μὲν τῇ πρωτευούσῃ τοῦ Κράτους, παρὰ τῷ Κεντρικῷ Ταμείῳ, ἐν δὲ ταῖς ἐπαρχίαις, παρὰ τοῖς νομαρχιακοῖς συμβουλίοις.

Ἄρθρ. 4. Ὡς οἱ ὑπάλληλοι, ὧν ὁ διορισμὸς ἐκτελεῖται ἐν Κωνσταντινουπόλει, καὶ οἵτινες ὑποβάλλονται εἰς ἐγγυοδοσίαν, πρέπει νὰ ὦσιν εἰς θέσιν νὰ προσαγάγωσιν ἐγγυητὴν ἐν τῇ ἐπαρχίᾳ, ἔνθα θέλουσιν ὑπηρετήσει, οὕτω καὶ ἐκεῖνοι, ὧν τὸν διορισμὸν ἐκτελοῦσιν αἱ κατὰ τὰς ἐπαρχίας ἀρχαὶ, ἀπαιτεῖται νὰ δύνανται νὰ παράσχωσιν ἐγγυητὴν ἐν Κωνσταντινουπόλει.

Ἄρθρ. 5. Οἱ ὑπάλληλοι, οἵτινες λαμβάνουσι τὸν διορισμόν των παρὰ τῆς Κυβερνήσεως ἐν Κωνσταντινουπόλει, ἂν δὲν φέρωσιν ἔγγραφα ἐπίσημα, μαρτυροῦντα ὅτι ἐλήφθη ἡ δέουσα ἐγγύησις ὑπὸ τοῦ κεντρικοῦ ταμείου, δὲν πρέπει νὰ ἐγκαθίστανται εἰς τὰς θέσεις των ἐν ταῖς ἐπαρχίαις, πρὶν ἢ δώσωσιν ἐγγύησιν αὐτόθι. Ἐπίσης, εἰς τοὺς λαμβάνοντας τὸν διορισμόν των παρὰ τῶν κατὰ τὰς ἐπαρχίας ἀρχῶν, ὀφείλοντας νὰ παράσχωσιν ἐγγυητὴν ἐν Κωνσταντινουπόλει, δὲν πρέπει νὰ ἐπιτρέπηται ἡ ἔναρξις τῆς ὑπηρεσίας των, ἑωσοῦ τὸ αὐτοκρατορικὸν ὑπουργεῖον ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν εἰδοποιήσῃ ὅτι ἐδόθη εἰς τὸ ταμεῖον ἀποχρῶσα ἐγγύησις.

Ἄρθρ. 6. Ἐν περιπτώσει, καθ' ἣν ὑπάλληλός τις ἐκ τῶν εἰς ἐγγυοδοσίαν ὑποβαλλομένων μετατεθῇ εἰς ἄλλην θέσιν (συνεπαγομένην τὴν ἀνάγκην τῆς παροχῆς ἐγγυήσεως), ἢ καθ' ἣν, διαρκούσης τῆς ὑπηρεσίας, ἀποθάνῃ ὁ ἐγγυητὴς αὐτοῦ, ἢ ὅπως δήποτε καταστῇ ἀναξιόχρεως, ἢ παραιτηθῇ τῆς ἐγγυήσεως, ἐν τοιαύταις περιπτώσεσιν ὀφείλει νὰ προσαγάγῃ ἄλλον ἀντ' ἐκείνου ἐγγυητήν. Ἂν δὲ ὁ στερηθεὶς οὕτω τῆς ἀπαιτουμένης

ἐγγυήσεως δὲν δώσῃ ἕτερον ἐγγυητὴν ἐντὸς δύω μηνῶν, ἀφ' ἧς ἐξέλιπεν ὁ πρῶτος, θεωρεῖται ὡς πεπαυμένος.

Ἄρθρ. 7. Ὁ ἀπό τινος θέσεως ἀπαλλασσόμενος δὲν διορίζεται εἰς ἄλλην, πρὶν ἢ, δοὺς λόγον τῆς διαχειρίσεως αὐτοῦ, λάβῃ παρὰ τοῦ Διοικητικοῦ συμβουλίου ἔκθεσιν δηλοῦσαν ὅτι οὐδὲν ὀφείλει πρὸς τὸ δημόσιον, ἐπὶ δὲ τῇ ἐκθέσει ταύτῃ ἐπιστραφῇ τὸ τοῦ ἐγγυητοῦ αὐτοῦ ἔγγραφον.

Ἄρθρ. 8. Ἂν τις, ἐν οἰκονομικῇ ὑπηρεσίᾳ διατελῶν ἄνευ ἐγγυητοῦ, γενῇ ὡς ἐκ τούτου παραίτιος ζημίας εἰς τὸ ταμεῖον, τὸ ταμεῖον θέλει ἀποζημιωθῇ ὑπὸ τῆς ἁρμοδίας ἀρχῆς, τῆς ἐπιτρεψάσης νὰ ὑπηρετήσῃ ὁ ἐν λόγῳ ὑπάλληλος.

ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ

Περὶ τοῦ ὁριορμοῦ καὶ τῆς ὑπηρεσίας τῶν ταμιῶν τοῦ Δημοσίου.

(4 Ζιλχιδζὲ 1286).

Οἱ ταμίαι ἑκάστης νομαρχίας, ἐπαρχίας καὶ δήμου διορίζονται μόνον διὰ δύο ἔτη.

Ἂν ταμίας τις φωραθῇ κατά τι καταχραστὴς ἐντὸς τοῦ διετοῦς χρονικοῦ διαστήματος, χωρὶς νὰ ληφθῇ ὑπ' ὄψιν ὁ ὑπολειπόμενος χρόνος τῆς ὑπηρεσίας του, ἀμέσως παύεται τῆς θέσεώς του καὶ τιμωρεῖται κατὰ τὸν νόμον. Οἱ δὲ συμπληρώσαντες τὰ δύο ἔτη ἐν τῇ ὑπηρεσίᾳ ταύτῃ, οἱοιδήποτε καὶ ἂν ὦσι, καὶ ὅσον καλῶς καὶ ἂν ὑπηρέτησαν, μετὰ τὴν λῆξιν τῆς διετοῦς προθεσμίας παύονται τῆς θέσεώς των, θεωρουμένων τῶν λογαριασμῶν των, καὶ εἰς τὴν θέσιν αὐτῶν διορίζονται ἄλλοι ἀξιόχρεοι καὶ κατάλληλοι.

Θεωρηθέντων τῶν λογαριασμῶν τῶν παυθέντων ταμιῶν, ἐὰν κἀνεὶς ἐξ αὐτῶν ἤθελεν ἀποδειχθῇ ὀφειλέτης εἰς τὸ Δημόσιον, παιδεύεται κατὰ τὸν νόμον, καὶ εἰσπράττεται τὸ χρέος του ἐκ τῆς περιουσίας αὐτοῦ καὶ ἐκ τῆς τοῦ ἐγγυητοῦ του· οἱ τοιοῦτοι δὲν ἔχουσι πλέον τὸ δικαίωμα νὰ διορισθῶσιν εἰς παρομοίαν ὑπηρεσίαν. Ὅσοι δὲ ἀποδειχθῶσιν ὅτι ὑπηρέτησαν καλῶς καὶ τιμίως, διορίζονται ἐν τῷ τόπῳ εἰς ἄλλην τινὰ κατάλληλον ὑπηρεσίαν, ἢ, ἐὰν δέχωνται ν' ἀνταλλάσσωσι τὰς θέσεις των μὲ ἑτέρους συναδέλφους των, εἰς ἑτέραν ἐπαρχίαν ἢ δῆμον. Ἀφοῦ δὲ παρέλθωσιν ἐν τῷ μεταξὺ δύο ἔτη, πάλιν διορίζονται ταμίαι ἐν τῇ προτέρᾳ θέσει των, κατὰ τὸ ὡρισμένον χρονικὸν διάστημα.

Ἂν τινὲς ἐκ τῶν ὑπαλλήλων ἤθελον ἀμελήσει νὰ ἀντικαταστήσωσιν ἐν τῇ λήξει τῆς ὑπηρεσίας των τοὺς ταμίας οἵτινες ἐπὶ τέλους ἀποβληθέντες ἤθελον ἀποδειχθῇ ὀφειλέται ἢ καταχρασταὶ, οἱ τοιοῦτοι ὑπάλληλοι, μικροὶ ἢ μεγάλοι, οἵτινες ἠμέλησαν τὸ καθῆκόν των τοῦτο, θεωροῦνται ὡς ἐγγυηταὶ, σύντροφοι καὶ ὑπεύθυνοι.

Ὁ παρὼν Κανονισμὸς τίθεται εἰς ἐνέργειαν ἀπὸ τῆς 1ης Μαρτίου τοῦ ἔτους 1870, μέχρι δὲ τῆς ἐποχῆς ἐκείνης θέλει ληφθῇ πρόνοια ἵνα θεωρηθῶσιν οἱ λογαριασμοὶ τῶν ταμιῶν, καὶ ἀντικατασταθῶσιν οὗτοι δι' ἄλλων καταλλήλων, ἀδιαφόρως ἂν δὲν συνεπλήρωσαν τὰ δύω ἔτη, ἢ ἂν ὑπηρέτησαν περισσότερον χρόνον.

ΟΔΗΓΙΑΙ

Περὶ καθηκόντων τῶν Γενικῶν διοικητῶν, διοικητῶν, ὑποδιοικητῶν καὶ δημάρχων.

(13 Σαφὲρ 1275.)

ΠΡΟΟΙΜΙΟΝ.

Ἄρθρ. 1. Τὸ Ὀθωμανικὸν Κράτος διαιρεῖται εἰς Γενικὰς διοικήσεις, διοικήσεις καὶ ὑποδιοικήσεις, δήμους καὶ χωρία.

Ἄρθρ. 2. Ἑκάστης γενικῆς διοικήσεως προΐσταται εἷς Γενικὸς διοικητὴς, ἑκάστης ὑποδιοικήσεως εἷς ὑποδιοικητὴς, καὶ ἑκάστου δήμου εἷς δήμαρχος.

Ἄρθρ. 3. Ἡ Γενικὴ διοίκησις συγκροτεῖται ἐκ πολλῶν διοικήσεων καὶ ὑποδιοικήσεων, αὗται δὲ πάλιν ἐκ πολλῶν δήμων, ὁ δὲ δῆμος ἐκ πολλῶν χωρίων.

Ἄρθρ. 4. Ἡ ἐπέκτασις ὡς καὶ ἡ περιστολὴ τῆς περιφερείας μιᾶς ἐκ τῶν διαιρέσεων τούτων τοῦ Κράτους λαμβάνει χώραν μόνον δυνάμει αὐτοκρατορικοῦ διατάγματος.

Καθήκοντα τῶν διοικητικῶν ὑπαλλήλων ἐν γένει.

Ἄρθρ. 5. Ἅπαντες οἱ διοικητικοὶ ὑπάλληλοι τῆς Αὐτοκρατορικῆς Κυβερνήσεως, οἱασδήποτε τάξεως, ὀφείλουσιν ὡς οἱ ἰδιῶται νὰ ὑπείκωσιν εἰς τοὺς νόμους καὶ τοὺς κανονισμοὺς τοῦ Κράτους, ῥυθμίζοντες ἐν παντὶ τὴν διαγωγὴν αὐτῶν πρὸς τὴν ὑψηλὴν βούλησιν τῆς Αὐτοῦ Μεγαλειότητος τοῦ Σουλτάνου. Ἀλλ' ἐκτὸς τούτου καθῆκον αὐτῶν ἀπαραίτητον εἶναι νὰ καταβάλλωσι πᾶσαν σπουδὴν καὶ προθυμίαν εἰς τὴν ἀνατεθειμένην αὐτοῖς ἐκτέλεσιν τῶν νόμων, κανονισμῶν, διαταγῶν καὶ ὁδηγιῶν, καὶ ν' ἀναφέρωσιν ἀκριβῶς καὶ ἐγκαίρως ὅ,τι ἀναφορᾶς ἄξιον, πρὸς τὸ συμφέρον τοῦ Κράτους, ἢ τοῦ τόπου ἐν ᾧ ἐδρεύουσιν, ἀφορῶν, ἢ ἀποβαῖνον καὶ δυνάμενον ν' ἀποβῇ ἐπιβλαβὲς ὑπὸ διοικητικὴν, οἰκονομικὴν ἢ ἄλλην τινὰ ἔποψιν. Προσέτι ἓν τῶν κυριωτέρων προσόντων, δι' ὧν πρέπει νὰ διακρίνωνται οἱ ἐν τῇ ὑπηρεσίᾳ τοῦ Κράτους διατελοῦντες, εἶναι ἡ εὐθύτης, οὐδόλως δὲ ἀνήκει εἰς τὸν ὑπαλληλικὸν χαρακτῆρα, ἄλλως τε καὶ εἰς αὐτὴν τὴν τοῦ ἀνθρώπου κλῆσιν ἀντιβαίνουσα, ἡ πρόσκτησις ὠφελείας διὰ τοῦ ψεύδους, τῆς συκοφαντίας, τοῦ δόλου καὶ τῆς ἀπάτης, ὡς καὶ ἡ ἐπιδίωξις ἰδίων συμφερόντων ἀτομικῶν δι' ἐνεργειῶν ἀντιθέτων

πρὸς τὸ κοινῇ συμφέρον. Οἱ ὑπάλληλοι θέλουσι προσέχει διηνεκῶς ὅπως διατηρῶσι τὴν ἀξιοπρέπειαν τῆς ὑπηρεσίας, χωρὶς ἐν τούτοις νὰ προσφέρωνται ἄνευ λόγου πρὸς τοὺς ἐπιδεεῖς τῆς ἐνεργείας αὐτῶν μετὰ θυμοῦ καὶ ταχύτητος, ὀργίλως καὶ ἀποτόμως, ἀλλὰ μετριοπαθῶς καὶ ἐσκεμμένως ἐνεργοῦντες, καὶ τὰ ἀνθρώπινα δικαιώματα κατὰ τὸ δέον σεβόμενοι, νὰ ἐπιδεικνύωσι πρὸς τοὺς ὑπηκόους τῆς αὐτοκρατορικῆς Κυβερνήσεως ἅπαντας ἦθος εὐπροσήγορον καὶ προσηνὲς, ὥστε νὰ ἑλκύωσι τὴν γενικὴν ἐπιδοκιμασίαν· καὶ τοὺς προέχοντας δὲ τῶν ἐπαρχιῶν καὶ τοὺς ἐν τοῖς διοικητικοῖς συμβουλίοις ἑδρεύοντας ἐν ἴσῃ μοίρᾳ τιθέντες, εἰς οὐδέτερον θέλουσιν ἀποκλίνει, ἀπέχοντες πάσης μεροληψίας, δυναμένης νὰ προκαλέσῃ τὰς ἀντιπαθείας τοῦ ἑτέρου. Κατὰ τὰς ἀνακρίσεις καὶ τὰς δίκας προτιθέμενοι τὸ δίκαιον, καὶ πρὸς οὐδέτερον τῶν διαδίκων συμπαθῶς ἔχοντες, θέλουσι παρέχει τὴν αὐτὴν πρὸς ἀμφοτέρους προσοχὴν, καὶ ἀκούει ἀπαθῶς καὶ ἀμεροληπτως ἀμφοτέρων τὰς ἀφηγήσεις, ὅπως ἀπονέμηται ἡ δικαιοσύνη δεόντως. Μὴ ἐπιβουλευόμενοι τὴν ζωὴν, τὴν τιμὴν ἢ τὴν περιουσίαν τῶν πολιτῶν, μηδ' ἐπιτρέποντες ὅπως τοῦτο πράττωσιν ἄλλοι, θέλουσι προφυλάττει αὐτοὺς ἀπὸ τῆς ἀδικίας καὶ ἀπὸ πάσης βλάβης. Τελευταῖον θέλουσιν ἐπαγρυπνεῖ ὅπως τιμωρῶνται καὶ ἠθικοποιῶνται οἱ πράττοντες ἀξιοποίνους πράξεις, ἱκανοποιῶνται δὲ αἱ δίκαιαι ἀπαιτήσεις, μὴ ἀπολλυμένου οὐδενὸς δικαιώματος ὡς ἐξ ὀλιγωρίας ἢ καταχρήσεως. Ἐνὶ λόγῳ, ἅπαντες οἱ ὑπάλληλοι ὀφείλουσι νὰ γινώσκωσιν ὅτι ἐν πάσῃ περιπτώσει ἡ μετὰ πίστεως καὶ εὐθύτητος ὑπηρεσία, καὶ ἡ ἐφαρμογὴ τῶν ἀρχῶν τῆς δικαιοσύνης καὶ τῆς ἐπιεικείας, σύμφωνα τῇ αὐτοκρατορικῇ βουλήσει, γενήσεται αὐτοῖς παραίτιος δόξης καὶ εὐημερίας, ἀσφαλείας δὲ καὶ σωτηρίας καὶ ἐν τῷ παρόντι καὶ ἐν τῷ μέλλοντι.

Ἄρθρ. 6. Καὶ τὰ μὲν ἀνωτέρω καθήκοντα εἰσὶ κοινὰ ἅπασι ταῖς ὑπαλλήλοις, ὡς καὶ ἡ ἕνεκα τούτων εὐθύνη· ὑπάρχουσιν ὅμως καὶ ἄλλα, δι' ἃ εὐθύνονται ἰδιαζόντως τινὲς αὐτῶν, τὰ ἑξῆς.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΠΡΩΤΟΝ.

Καθήκοντα τῶν Γενικῶν διοικητῶν.

Ἄρθρ. 7. Κέντρον καὶ ἔφορος τῶν παντοειδῶν ὑποθέσεων, τῶν ἐν τῇ περιφερείᾳ τῆς γενικῆς διοικήσεως ἀναφυομένων, ἀντιπρόσωπος δὲ τῆς αὐτοκρατορικῆς Κυβερνήσεως, πρὸς ἣν αὕτη περὶ πάντων ἀπευθύνεται, εἶναι ὁ Γ. διοικητὴς, ὑπόλογος διὰ πᾶν, καλὸν ἢ κακὸν, ὅ,τι ἂν συμβαίνῃ ἐν τῇ Γ. διοικήσει.

Ἄρθρ. 8. Ἐν πάσῃ Γ. διοικήσει ἡ ἐκτελεστικὴ ἐξουσία ἐν γένει ἀνατέθειται τῷ Γ. διοικητῇ, ὀφείλοντι ἰδίως νὰ ἐπαγρυπνῇ εἰς τὴν ἐκτέλε-

σιν ἁπάντων τῶν νόμων καὶ κανονισμῶν, τῶν ὑψηλῶν διαταγῶν καὶ τῶν παραγγελμάτων τῆς Κυβερνήσεως.

Ἄρθρ. 9. Ἀφιχθείσης διαταγῆς τινος ἢ ὁδηγίας ἢ διατιμήσεως ὡς πρὸς οἱονδήποτε ἀντικείμενον, ἂν ὁ Γ. διοικητὴς κατίδῃ δυσχέρειάν τινα ἐν τῇ ἀνυπερθέτῳ ἐφαρμογῇ τοῦ ἐγκεκριμένου μέτρου, ἔχει καθῆκον, ἰδιαζόντως αὐτῷ ἐπιβεβλημένον, ν' ἀναφέρῃ ἐν τάχει τὸ πρᾶγμα ἐν πάσῃ ἀληθείᾳ καὶ ἀκριβείᾳ, ὑποδεικνύων τὰ διευκολύνοντα τὴν ἐκτέλεσιν μέσα καὶ τὸν κατάλληλον τρόπον. Ἐν τούτοις, ἂν τὰ ἐκτιθέμενα ὡς κωλύματα δὲν ἀποδεικνύωνται τοιαῦτα διὰ λόγων ἰσχυρῶν, ὥσι δὲ ἀπόῤῥοια προσωπικῶν παθῶν, ἢ ὡς ἐκ τούτου προελευσομένη βραδύτης καὶ ἀναβολὴ περὶ τὴν ἐνέργειαν ἐπισύρει εὐθύνας εἰς τὸν διοικητήν.

Ἄρθρ. 10. Οἱ Γ. διοικηταὶ, ὄντες προσωπικῶς ἐπιφορτισμένοι νὰ ἐπαγρυπνῶσιν αὐτοὶ, καθιστῶσι δὲ τοὺς ὑπαλλήλους ἐπιμελεῖς καὶ προσεκτικοὺς ὅπως τὰ μὲν δικαστήρια καὶ τὰ συμβούλια ἐκδικάζωσι τὰς ὑποβαλλομένας διαφορὰς κατὰ τὸ δίκαιον, ὥστε μηδεὶς ν' ἀδικῆται, οἱ δὲ ὑποδιοικηταὶ καὶ οἱ δήμαρχοι, καὶ οἱ ἄλλοι τὴν ἐκτελεστικὴν ἐξουσίαν ἐπιτετραμμένοι ἐκπληρῶσιν ἀκριβῶς τὰ τῆς ὑπηρεσίας αὐτῶν καθήκοντα, ὅπως μηδεὶς πιέζηται, βασανίζηται, ἢ ὅπως δήποτε τυραννῆται, ὅπως μηδεμία συμβαίνῃ δυσχέρεια καὶ διακώλυσις εἰς τὴν ἀπόλαυσιν τῶν νομίμων δικαιωμάτων καὶ ἀπαιτήσεων, καὶ συνελόντι εἰπεῖν, ὅπως ἅπαντες οἱ ἐν τῇ περιφερείᾳ τῆς Γ. διοικήσεως ὑπήκοοι τῆς Αὐτοῦ αὐτοκρατορικῆς Μεγαλειότητος ἀπολαμβάνωσιν ἐξίσου τ' ἀγαθὰ τῆς δικαιοσύνης καὶ τῆς εὐνομίας, οἱ Γ. διοικηταὶ, ὡς ὀφείλοντες νὰ ἐπιτηρῶσι πρὸς ἐπίτευξιν τῶν ἀνωτέρω προσθέσεων, πρῶτοι αὐτοὶ εἰσὶ προσωπικῶς ὑπεύθυνοι διὰ τὰ συμβαίνοντα ἐν ταῖς ὑπὸ τὴν ἐποπτείαν αὐτῶν χώραις ἀδικήματα, καὶ τὰς πιέσεις καὶ ζημίας.

Ἄρθρ. 11. Εἰς τὸν Γ. διοικητὴν ἀνάγεται ἥ τε εἰς τὴν ἀνήκουσαν ἀρχὴν παραπομπὴ τῶν ὑπὸ τῶν πολιτῶν παρουσιαζομένων αὐτοῖς ἀναφορῶν, καὶ ἡ μετὰ τὴν ἐκδίκασιν ἐκτέλεσις τῆς ἐκδοθείσης ἀποφάσεως. Ἐπισύρει δὲ ἐφ' ἑαυτὸν εὐθύνην, ἂν τῶν ἐκ τῶν ὑποκειμένων ὑποδιοικήσεων καὶ ἐπαρχιῶν εἰς τὴν πρωτεύουσαν τῆς Γ. διοικήσεως ἐρχομένων ἢ προσαγομένων αἱ ὑποθέσεις ἀναβαλλόμεναι τῇδε κἀκεῖσε κυλίωνται, ἢ ἐν τῇ ἰδίᾳ χώρᾳ ἀναφυόμεναι μένωσιν ἀνενέργητοι καὶ ἀδιεκπεραίωτοι. Προσεκτέον δὲ ὅτι δὲν πρέπει νὰ πάσχωσιν οἱ πολῖται, προσκαλουμένων ἐκ τῶν ὑπαγομένων χωρῶν εἰς τὴν πρωτεύουσαν ἀνθρώπων, ὧν δὲν εἶναι πράγματι ἀναγκαία ἡ παρουσία, ἀλλὰ μόνον ἐξ ἐμπαθείας ἢ ἕνεκα συμφερόντων ἀτομικῶν.

Ἄρθρ. 12. Ὀφείλοντες οἱ Γ. διοικηταὶ νὰ ἐπαγρυπνῶσιν ὑπὲρ τῆς ἀτομικῆς καὶ τῆς τῶν πόλεων ἀσφαλείας, ὡς καὶ ὑπὲρ τῆς τῶν ὁδῶν, ἔχουσι καθῆκον νὰ μεριμνῶσιν ὅπως οἵ τε ἔξωθεν διαβατικῶς ἐρχόμενοι,

καὶ οἱ ἐν τῇ χώρᾳ ὑπονοίας παρέχοντες διατελῶσιν ἀείποτε ὑπὸ τὸ ἐταστικὸν ὄμμα τῶν ὑποδιοικητῶν καὶ τῶν δημάρχων, τηρῶνται δὲ ἀκριβῶς αἱ περὶ τῶν ἀπὸ τόπου εἰς τόπον μεταβαινόντων διατάξεις, καὶ ἐν γένει ὅπως ἐκ παντὸς τρόπου προκύπτῃ καὶ ἐπικρατῇ ἡ ἐπιζητουμένη ἡσυχία καὶ ἀσφάλεια τῶν κατοίκων.

Ἄρθρ. 13. Οἱ Γ. διοικηταὶ θέλουσι προσέχει, καθιστῶντες προσεκτικὰς καὶ τὰς ὑπαλλήλους διοικητικὰς ἀρχάς, ἵνα οἱ χωροφύλακες καὶ οἱ κλητῆρες, μεταβαίνοντες εἴτε ἕνεκα ἰδιωτικῶν ἀπαιτήσεων, ἢ χάριν εἰσπράξεως δημοσίων χρημάτων, εἴτε πρὸς ἐκτέλεσιν συλλήψεων, μὴ λαμβάνωσι παρὰ τῶν κατοίκων δωρεὰν τροφὰς δι' ἑαυτοὺς ἢ τὰ ὑποζύγια, μηδὲ ζητῶσι τι παρ' οὐδενὸς ὑπὲρ τὸ σύνηθες τέλος.

Ἄρθρ. 14. Μετὰ τῶν σπουδαίων ἔργων τῶν Γ. Διακητῶν ἀριθμεῖται ἡ καταδίωξις τῆς λῃστείας, καὶ ἡ ἐπαρκὴς κατοχὴ καὶ ἐπιτήρησις τῶν μερῶν, ἔνθα οἱ λησταὶ καὶ κακοῦργοι περιπλανώμενοι ἐνδιατρίβουσιν. Ἂν δ' ἐκ τῶν τοιούτων ἀναφανῶσι συμμορίαι ὁπωσοῦν πολυάριθμοι, πέμπεται κατ' αὐτῶν ἄνευ ἀναβολῆς ἀποχρῶν ἀριθμὸς ἐκ τῶν ὑπαρχόντων χωροφυλάκων· καθ' ἣν περίπτωσιν τοῦτο δὲν ἀρκέσῃ, τότε, σύμφωνα πρὸς τὰς εἰσαχθείσας μεταῤῥυθμίσεις, μετὰ διάσκεψιν ἐν Συμβουλίῳ, στέλλονται ἀποσπάσματα ἐκ τῶν παρακειμένων στρατιωτικῶν σταθμῶν, ἐγχειριζομένων πρὸς τοὺς ἀρχηγοὺς αὐτῶν τῆς τοῦ συμβουλίου ἐκθέσεως καὶ διαταγῆς τοῦ Διοικητοῦ, καθ' ἣν ἂν οἱ λησταὶ δὲν ὑπακούσωσιν, παραχρῆμα προσβάλλονται ἐνόπλως· καὶ οἱ μὲν ἐξ αὐτῶν ζωγρηθέντες ἀνακρίνονται καὶ δικάζονται ἐν τῷ Διοικητικῷ συμβουλίῳ κατὰ τὸν νόμον, ὑποβαλλομένης τῆς περὶ τούτων ἐκθέσεως εἰς τὴν Ὑψ. Πύλην, ὑποβάλλονται δὲ εἰς ἀστυνομικὴν ἐπιτήρησιν ἐκεῖνοι, περὶ ὧν ἡ λῆψις τοῦ μέτρου τούτου ἤθελε κριθῇ κατάλληλος πρὸς διατήρησιν τῆς τάξεως.

Ἄρθρ. 15 Ἀναφανείσης, ὡς ἐν τῷ προηγουμένῳ ἄρθρῳ ἐῤῥέθη, ληστρικῆς πολυαρίθμου συμμορίας ἐν τῇ περιφερείᾳ τῆς Γ. Διοικήσεως, καὶ διαταραχθείσης τῆς δημοσίας ἀσφαλείας, ἂν δὲν ἀποβῇ δυνατὴ ἡ συγκέντρωσις ἱκανοῦ ἀριθμοῦ ἐκ τῶν ὑπαρχόντων χωροφυλάκων πρὸς ἐξόντωσιν τῶν λῃστῶν, μηδ' εὑρεθῶσιν εἰς μέρη πλησιόχωρα στρατιῶται τῆς γραμμῆς, ἀφ' ἑτέρου δὲ ὑπάρχωσι λόγοι βάσιμοι ὅτι, μεχρισοῦ ζητηθῇ καὶ φθάσῃ ἐκ Κωνσταντινουπόλεως ἡ τοῦ πρακτέου ἔγκρισις, θέλει ἐπέλθει βλάβη εἰς τὰ ἄτομα καὶ εἰς τὴν χώραν, ἐν περιπτώσει τοιαύτῃ ὁ Γ. Διοικητὴς, συλλέγων παραχρῆμα ὡς προσωρινοὺς χωροφύλακας τοὺς ἱκανοὺς ἄνδρας, ποιεῖται ἐκποδὼν τὸ ἐπικείμενον κακὸν, σπεύδων μὲν νὰ ἐπαναφέρῃ τὴν ἡσυχίαν καὶ τὴν ἀσφάλειαν, ὑποβάλλων δὲ εἰς τὴν Αὐτοκρ. Κυβέρνησιν τὸ γεγονὸς καὶ τοὺς λόγους, δι' οὓς ἐδέησε νὰ προβῇ εἰς τοιαύτην ἐνέργειαν.

Ἄρθρ. 16. Τὸ ποσὸν τῶν τοῦ Κράτους προσόδων ἐξετάζοντες οἱ Γ.

Διοικηταὶ ἀδιαλείπτως, ἔχουσι παρ' ἑαυτοῖς βιβλίον, ἐν ᾧ ἐκεῖναι εἰσὶν ἐγγεγραμμέναι, καὶ μεριμνῶσιν ἐνδελεχῶς περὶ τῆς ἐγκαίρου αὐτῶν εἰσπράξεως· ἐπομένως ἂν ἄνευ λόγου ἀποχρῶντος ἐπέλθῃ ἀναβολὴ καὶ καθυστέρησις τῶν δημοσίων προσόδων, ἢ μένωσιν αὗται κατεχόμεναι λαθραίως ὑφ' οὑτινος δήποτε, ἢ ἂν οἱ ὑποδιοικηταὶ καὶ οἱ δήμαρχοι κρατῶσι χρήματα πρὸς ἰδίαν χρῆσιν, οἱ δὲ προεστῶτες τῶν ἐπαρχιῶν καὶ τὰ μέλη τῶν συμβουλίων, ὀφείλοντες ποσὰ ἐκ φόρων, δεκάτων καὶ ἐμμέσων τελῶν, ἀποκρύπτωσι τὴν ἀλήθειαν, καὶ λέγωσιν ὅτι τὰ ποσὰ ταῦτα μένουσι καθυστερούμενα ὑπὸ τῶν πολιτῶν, ἐνὶ λόγῳ, ἂν συμβαίνωσι τοιαῦται πράξεις, ἀντικείμεναι μὲν εἰς τὴν τιμιότητα καὶ τὴν εὐθύτητα, τὸν δημόσιον δὲ πλοῦτον ἐλαττοῦσαι, καὶ τέλος, ἂν οἱ ὑπάλληλοι παραβαίνωσι τὰς ἐν ἰσχύϊ διατάξεις ὡς πρὸς τὴν μισθοδοσίαν καὶ τὰς λοιπὰς δαπάνας, οἱ Γ. Διοικηταὶ ἀνερευνῶντες καὶ ἐξακριβοῦντες τὰ τοιαῦτα, ἐπάγουσι τὴν δέουσαν θεραπείαν· ἡ δ' ἐπὶ τῶν ἀντικειμένων τούτων ἀμέλεια καὶ ὀλιγωρία συνεπάγεται εὐθύνας.

Ἄρθρ. 17. Καθῆκον ἐπίσης τῶν Γ. Διοικητῶν εἶναι, μὴ ἐπιβαλλομένων εἰς τὸν λαὸν ἄλλων παρὰ τοὺς τεταγμένους φόρους, νὰ προλαμβάνωσι τὴν ἀπώλειαν τῶν δημοσίων χρημάτων, καὶ παρέχοντες πᾶσαν συνδρομὴν εἰς τὸν οἰκονομικὸν ἔφορον πρὸς ἐκπλήρωσιν τῆς ἀνατεθειμένης ὑπηρεσίας, νὰ διευκολύνωσι τὴν ἔγκαιρον εἴσπραξιν αὐτῶν· ἄνευ δὲ πιέσεως καὶ ἀδικίας τινὸς ἐκ μέρους τῶν εἰσπρακτόρων πρὸς τοὺς ὀφειλέτας τοῦ δημοσίου, νὰ προνοῶσιν ἐπιμελῶς ὅπως καὶ ἐκεῖνοι μὴ ὑφίστανται ζημίας, στερούμενοι τῶν ὁρισθέντων δικαιωμάτων κατὰ τὴν ἀνάθεσιν τοῦ ἔργου.

Ἄρθρ. 18. Ἐν τῇ περιφερείᾳ πάσης Γ. Διοικήσεως, οἱ Οἰκονομικοὶ ἔφοροι, ὑποδιοικηταὶ, δήμαρχοι καὶ λοιποὶ ὑπάλληλοι διατελοῦσι διωρισμένοι παρὰ τῷ Γ. Διοικητῇ, οὗτος δὲ προΐσταται ἁπάντων, συγκεντρῶν τὴν ὑπηρεσίαν ὅλην, ἐπομένως τῶν ἐν τῇ χώρᾳ ὑπαλλήλων ἁπάντων, διοικητικῶν, οἰκονομικῶν καὶ λοιπῶν ὁ δημόσιος βίος ὑπάγεται εἰς τὴν ἐπιτήρησιν τοῦ Γ. Διοικητοῦ. Τούτων τὰς ἐλλείψεις καὶ τὰ σφάλματα δύναται καὶ ὀφείλει νὰ διορθώνῃ διὰ παραινέσεων καὶ συμβουλῶν, περὶ δὲ τῶν ἀνεπιδέκτων βελτιώσεως νὰ λαμβάνῃ τὰ ἐν τῷ ἑπομένῳ ἄρθρῳ· ἐκδηλούμενα μέτρα.

Ἄρθρ. 19. Οἱ Γ. Διοικηταὶ εἰσὶν ἐπιτετραμμένοι καὶ ἐντεταλμένοι, παύοντες τοὺς ἐν τῇ περιφερείᾳ τῆς ἕδρας αὐτῶν ὑπαλλήλους, διοικητικοὺς, οἰκονομικοὺς καὶ ἀστυνομικοὺς, οἵτινες ἤθελον πράξει τι ἀντιβαῖνον εἴτε εἰς τὰ ἀνωτέρω ἐκτεθειμένα γενικὰ αὐτῶν καθήκοντα, εἴτε εἰς τὰ ἰδίως αὐτοῖς ὡρισμένα, περὶ ὧν γενήσεται λόγος ἐφεξῆς, διορίζοντες δὲ τῶν παυθέντων ἀναπληρωτὰς, νὰ εἰσάγωσιν αὐτοὺς εἰς δίκην, καὶ ν' ἀναφέρωσι τὸ γεγονὸς εἰς τὴν Αὐτοκρ. Κυβέρνησιν. Ἐν τούτοις ὁ μόνος λόγος τῆς παύσεως καὶ ἀντικαταστάσεως αὐτῶν εἶναι ἡ παράβασις τῶν

γενικῶν καὶ τῶν ἰδιαζόντων αὐτοῖς καθηκόντων, ἄρα ἡ πρόθεσις οἰκονομίας προσώπου τινός, ἢ ἐμπάθεια, δὲν πρέπει νὰ ὠθῇ εἰς τὴν ἀπόλυσιν τῶν ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν αὐτοῦ ὑπαλλήλων τὸν Γ. Διοικητὴν, εὐθυνόμενον ἕνεκα τούτου.

Ἄρθρ. 20. Οἱ μὲν Γ. Διοικηταὶ ἐξασκοῦσιν ἀπόλυτον ἐποπτείαν ἐπὶ τῶν ὑποδεεστέρων ὑπαλλήλων τῆς Διοικήσεως, ἀλλὰ καὶ οὗτοι δύνανται νὰ γνωστοποιῶσιν εἰς τὴν Ὑψ. Πύλην τὰς πράξεις τῶν Γ. Διοικητῶν, ἂν παραβαίνωσι τὰ γενικὰ καὶ τὰ εἰδικὰ αὐτῶν καθήκοντα.

Ἄρθρ. 21. Ἂν δήμαρχός τις δι' ἀμέλειαν ἢ ἕνεκα κακῆς διεξαγωγῆς τῆς ὑπηρεσίας ἢ καταχρήσεως πρέπῃ νὰ παυθῇ, ὁ γενικὸς διοικητὴς, εὑρών τινα ἱκανὸν καὶ κατάλληλον ἐπιτοπίως, εἰς ὃν δύναται νὰ ἔχῃ τὰ πιστὰ, ὑπὸ τὴν ἰδίαν του εὐθύνην θέλει τὸν διορίσει δήμαρχον, καὶ ἀναφέρει εἰς τὴν Ὑψηλὴν Πύλην. Ἐν περιπτώσει καθ' ἣν δὲν εὕρῃ ἄνθρωπον τῆς ἐμπιστοσύνης του, θέλει προτείνει εἰς τὴν αὐτοκρατορικὴν Κυβέρνησιν τὴν πλήρωσιν τῆς κενωθείσης θέσεως δημάρχου. Ἂν οἱ ὡς εἴρηται ὑπὸ τῶν Γ. διοικητῶν διωρισμένοι δήμαρχοι κρατήσωσι δημόσια χρήματα, καὶ ὑποστάντες τὰς ἐπιβαλλομένας ὑπὸ τοῦ νόμου ποινὰς, δὲν ἀποτίσωσιν αὐτοὶ τὰ ὀφειλόμενα, μηδ' ἀποβῇ δυνατὴ ἡ εἴσπραξις τούτων παρὰ τῶν ἐγγυητῶν, ἀποζημιοῦσιν οἱ τὸν διορισμὸν αὐτῶν εἰς τὴν Κυβέρνησιν προτείναντες διοικηταί.

Ἄρθρ. 22. Ἀπαγορεύεται εἰς πάντας νὰ δίδωσι συστατηρίους ἐπιστολὰς ὑπὲρ δημάρχων. Ἐνίοτε, ἕνεκα λόγων δημοσίου συμφέροντος, μόνος ὁ Μέγας Βεζύρης δύναται νὰ ἐκδώσῃ διαταγὰς ὅπως προσληφθῇ τις ὡς δήμαρχος, ἢ ὡς ἀξιωματικὸς χωροφυλακῆς. Ἐκτὸς τῆς περιπτώσεως ταύτης, οὐδεὶς ἄλλος τοῦ λοιποῦ, ὑπουργὸς ἢ ἕτερος ἐκ τῶν ἐπισήμων, θέλει συστήσει τινα εἰς τὰς ἐξωτερικὰς ἀρχάς. Ἑπομένως, ἂν ἄλλος παρὰ τὸν Πρωθυπουργὸν ὅστις δήποτε ἤθελέ ποτε ἀπευθύνει τοιαύτην σύστασιν, οὐχὶ μόνον οὐδόλως πρέπει νὰ ληφθῇ ὑπ' ὄψιν, ἀλλὰ καὶ πρέπει τὸ πεμφθὲν συστατήριον νὰ ὑποβληθῇ ὑπὸ τοῦ Γ. διοικητοῦ εἰς τὸ πρωθυπουργεῖον. Μὴ πράξας τοῦτο, ἔσεται ὑπεύθυνος ὁ διοικητής.

Ἄρθρ. 23. Ἡ χωροφυλακὴ ὑπάγεται μάλιστα εἰς τὴν ἐποπτείαν τῶν Γ. διοικητῶν, παρ' οἷς ὑπηρετεῖ, ἡ δὲ ἡσυχία καὶ ἀσφάλεια τῆς χώρας ἔγκειται ἐν τῷ κύκλῳ τῆς προσωπικῆς αὐτῶν εὐθύνης. Ἑπομένως, ἐπιβλέποντες ἀεί ποτε ἐπιμελῶς ὅπως ἡ ῥηθεῖσα δημοσία δύναμις ἢ τακτικῶς διωργανισμένη καὶ διερρυθμισμένη, καὶ ὅπως ἐκτελῇ δεόντως τὴν ἀνατεθειμένην αὐτῇ ὑπηρεσίαν, ὀφείλουσι τοὺς ἐκ τῶν ἀρχηγῶν καὶ τῶν ἀξιωματικῶν αὐτῆς ἀνικάνους περὶ τὰ ἔργα των νὰ παύωσι, καὶ ν' ἀντικαθιστῶσι δι' ἱκανῶν καὶ καταλλήλων, ἐπίσης ν' ἀποβάλλωσι τοὺς ἀχρήστους καὶ ἀνωφελεῖς εἰς τὴν ὑπηρεσίαν χωροφύλακας. Ἀλλ' αἱ τοιαῦται μεταβολαὶ πρέπει νὰ ἐρείδωνται ἐπὶ τῆς ἀληθοῦς ἀνάγκης καὶ τοῦ δι-

καίου ἀείποτε· ἂν δὲ ἀξιωματικὸς χωροφυλακῆς τόπου τινος, καίτοι ἐκπληρῶν τὴν ὑπηρεσίαν αὐτοῦ ἀκριβῶς, ἀντικαθίσταται δι' ἑτέρου, μόνον ὅπως τοποθετηθῇ σχετικόν τι ἄτομον, ἢ ὑπὲρ οὗ ὑπάρχει σύστασις, ἢ ἂν, ἀντὶ τοῦ λόγῳ ἀνικανότητος ἀποβαλλομένου, διορίζηται ἕτερος, ἀνίκανος καὶ αὐτὸς, ἐπιβεβλημένος παρά τινος, ταῦτα ἀντίκεινται ἐκ διαμέτρου πρὸς τὴν αὐτοκρατορικὴν βούλησιν, καὶ ἔσονται ὑπόλογοι ἕνεκα τούτων οἱ διοικηταί. Ἐπίσης ἀπαγορεύεται ἀπολύτως τὸ νὰ μεταχειρίζηταί τις, ὅστις δήποτ' ἂν ᾖ, τὸν παρ' ἑαυτῷ χωροφύλακα ὡς ἴδιον ὑπηρέτην, ἢ ἀποσπῶν ἐκ τοῦ καθήκοντος τὸν ἄνδρα τῆς δημοσίας δυνάμεως, νὰ τὸν ἀπασχολῇ ἐν τῇ οἰκίᾳ, τῇ ἀμπέλῳ ἢ τῷ κήπῳ, ἐπιβάλλων ἐργασίαν εἰς τὸ πρόσωπον ἑαυτοῦ ἀναγομένην, ἢ τέλος τὸν μὴ ὑπηρετοῦντα ὡς ἐν ἐνεργείᾳ χωροφύλακα νὰ περιλαμβάνῃ ἐν τῷ καταλόγῳ τῶν εἰς ἐνεργητικὴν ὑπηρεσίαν διατελούντων, καὶ νὰ τῷ δίδῃ μισθὸν ἐνεργείας.

Ἄρθρ. 24. Οἱ Γ. διοικηταὶ, ἔχοντες καθὰ εἴδομεν δικαίωμα καὶ καθῆκον νὰ ἐπιτηρῶσιν ἅπαντας τοὺς ὑπαλλήλους ὡς πρὸς τὴν ἐνέργειαν τῶν ἰδίων καθηκόντων, καὶ νὰ παύωσιν εἰσάγοντες εἰς δίκην τοὺς παραβάτας, καὶ αὐτοὶ, ἂν πράξωσί τι ἐξ ἀμελείας περὶ τὴν ἐμπεπιστευμένην αὐτοῖς ὑπηρεσίαν, ἢ κατὰ παράβασιν τῆς αὐτοκρατορικῆς βουλήσεως, δικάζονται ἐπίσης καὶ παιδεύονται κατὰ τὸν ποινικὸν νόμον τοῦ Κράτους.

Ἄρθρ. 25. Οἱ Γ. διοικηταὶ δὲν περιορίζονται εἰς τὴν ἔκθεσιν τῶν πολιτικῶν ὑποθέσεων πρὸς τὴν Ὑψ. Πύλην, ἀλλ' ἀναφέρονται πρὸς τὰς ἁρμοδίους ἀρχὰς περὶ δικαστικῶν, στρατιωτικῶν, ναυτικῶν, ἐξωτερικῶν, οἰκονομικῶν, βακουφικῶν, ἀστυνομικῶν καὶ ἐν γένει περὶ παντὸς, κατὰ τὴν χρείαν, ἀποφεύγοντες νὰ γράψωσι περὶ ὑποθέσεως ἀναγομένης εἰς μίαν ἀρχὴν πρὸς ἑτέραν ἀναρμόδιον.

Ἄρθρ. 26. Ἐκτὸς τῶν ἐν τοῖς προηγηθεῖσιν ἄρθροις διαλαμβανομένων, εἰσὶν ἐπιβεβλημένα εἰς τοὺς Γ. διοικητὰς καὶ τὰ ἑξῆς πολλοῦ λόγου ἄξια καθήκοντα, ἤτοι, ἡ πρόνοια ὅπως παρέχωνται, κατὰ τὸν κανονισμὸν, αἱ καλλιεργήσιμοι μὲν ἀγεώργητοι δὲ τῆς χώρας γαῖαι εἰς τοὺς κατοίκους τῶν παρακειμένων χωρίων, ἵνα σπειρόμεναι καθίστανται παραγωγικαὶ, ὅπως ἐξομαλύνωνται κατὰ τὸ ἐφικτὸν αἱ ἀπὸ τῶν χωρίων εἰς τὰς κώμας ἄγουσαι ὁδοὶ, τοῦ νὰ ἐλαττοῦνται καὶ συντέμνωνται αἱ ἀποστάσεις διὰ τῆς κατασκευῆς γεφυρῶν ἐκεῖ, ὅπου ἡ διάβασις εἶναι δυσχερὴς ἕνεκα ποταμῶν ἢ χειμάρρων, ἀναγκαζόντων τοὺς ὁδοιποροῦντας νὰ λοξοδρομῶσιν, ὅπως μεταβιβάζωνται αἱ πραγματεῖαι διὰ τῶν ποταμῶν, καὶ τὰ τοιαῦτα, διερευνωμένων ἀείποτε τῶν πρὸς ἀνάπτυξιν τῆς γεωργίας καὶ τῆς ἐμπορίας, καὶ πρὸς αὔξησιν τοῦ δημοσίου πλούτου συντελούντων μέσων, καὶ ἐνεργουμένων μὲν τῶν ἐπιτοπίως ἐφικτῶν καὶ ὑπὸ τοῦ νόμου προβλεπομένων, ὑποδεικνυομένων δὲ εἰς τὴν Κυβέρνησιν τῶν χρηζόντων τῆς ἐκ μέρους αὐτῆς ἐπικουρίας. Ἐν τούτοις δὲν πρέπει νὰ ἐφαρμόζηται τὸ

σύστημα τῆς ἀποκλειστικῆς ἐργασίας, οὐδὲ νὰ ἐπιχειρῆται ἡ τοῖς ὑπαλλήλοις ἀπηγορευμένη ἐμπορία Προσέχοντες δὲ καὶ ἐπὶ τούτου οἱ διοικηταὶ, θέλουσιν ὑποβάλλει τοὺς καρποὺς τοῦ ζήλου καὶ τῆς ἐπιμελείας αὐτῶν δι' ἐτησίας πρὸς τὴν Ὑψ. Πύλην ἐκθέσεως ἀκριβοῦς τῶν ἐν τῇ χώρᾳ ἐπιτευχθεισῶν προόδων ὑπὸ τὴν ἔποψιν τοῦ πληθυσμοῦ, τοῦ πολιτισμοῦ καὶ τῆς ἐμπορίας, συνεπείᾳ τῆς εὐνομίας, καὶ τῆς πρὸς πάντας τοὺς κατοίκους τῆς αὐτοκρ. ἐξίσου ἀπονομῆς τοῦ δικαίου. Τελευταῖον, ὄντες αὐτοὶ ἐν γνώσει πάντων τῶν ἀφορώντων τὴν Γ. διοίκησιν, θέλουσιν ὑποβάλλει ἀκριβεῖς πληροφορίας εἰς τὴν αὐτοκρατορικὴν Κυβέρνησιν, καὶ καταβάλλει πᾶσαν προσπάθειαν πρὸς ἀνάπτυξιν τῆς δημοσίας εὐημερίας.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΔΕΥΤΕΡΟΝ.

Ἄρθρ. 27. Ἐπειδὴ αἱ χῶραι, ἐφ' ὧν εἰσὶ διωρισμένοι Διοικηταὶ, δὲν ὑπάγονται εἰς Γ. Διοικήσεις, οἱ ἐπιτετραμμένοι τὴν διεύθυνσιν αὐτῶν ἀντιπρόσωποι τῆς Κεντρικῆς Κυβερνήσεως ἀναφέρονται πρὸς ταύτην ἀπ' εὐθείας, ὡς οἱ Γ. Διοικηταὶ, περὶ τῶν πραγμάτων τῆς ἰδίας αὐτῶν περιφερείας· καὶ ὡς πρὸς τὴν διοίκησιν δὲ, τὰ ἐπιβεβλημένα αὐτοῖς καθήκοντα ταὐτίζονται πρὸς τὰ τῶν Γ. Διοικητῶν, ὅσα ἀνωτέρω εἴδομεν· ὥστε θέλουσιν ἐνεργεῖ πρὸς διεκπεραίωσιν τῶν ὑποθέσεων, τηροῦντες τὰς αὐτὰς ἀρχὰς, καὶ εἰς τὰς αὐτὰς ὑπαγόμενοι εὐθύνας.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΤΡΙΤΟΝ.

Καθήκοντα τῶν ὑποδιοικητῶν.

Ἄρθρ. 28. Οἱ ὑποδιοικηταὶ τῶν ἐπαρχιῶν εἰσὶν ἐπιφορτισμένοι τὴν ἐκτέλεσιν τῶν νόμων, κανονισμῶν, διαταγῶν καὶ παραγγελιῶν τῆς Κυβερνήσεως ἐν ταῖς χώραις, ταῖς τεθειμέναις ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν αὐτῶν, ἐξασκοῦντες ἐπιῤῥοὴν ἐπὶ τῶν ἐν τῇ ἐπαρχίᾳ ὑπαλλήλων· ἀλλ' ὡς ὑπάλληλοι καὶ αὐτοὶ τῶν Γ. Διοικητῶν, εἰς οὓς ὑπάγονται, ὀφείλουσι νὰ φροντίζωσι περὶ τῆς ἀκριβοῦς ἐκτελέσεως καὶ τῶν ἐκ μέρους ἐκείνων πεμπομένων διαταγῶν καὶ κοινοποιήσεων, καὶ ἀναφέρωνται πρὸς αὐτοὺς ὁσάκις ἡ χρεία τὸ καλῇ.

Ἄρθρ 29. Οἱ ὑποδιοικηταὶ ὀφείλουσι νὰ ἐπιτηρῶσιν ἀδιαλείπτως ὅπως τὰ ἐν τῇ περιφερείᾳ τῆς ὑποδιοικήσεως δικαστήρια καὶ συμβούλια, οἱ δήμαρχοι καὶ οἱ λοιποὶ ὑπάλληλοι ἐνεργῶσι κατὰ τὸ δίκαιον, καὶ ἐκπληρῶσι τὰ τῆς ὑπηρεσίας αὐτῶν καθήκοντα, ὅπως μηδεὶς ἀδικῆται καὶ πιέζηται· δι' ὁποιονδήποτε λόγον, ὅπως ἀποδίδηται τὸ ἑκάστῳ ἀνῆκον, θεωρουμένων δὲ καὶ λυομένων ταχέως καὶ σύμφωνα τῷ νόμῳ τῶν δια-

φορῶν, τῶν ἐκδικασ έων ἐν τῇ ἕδρᾳ τῆς ὑποδιοικήσεως, μὴ σύρωνται τῇδε κἀκεῖσε οἱ διεκδικοῦντες τὰ δικαιώματα καὶ ἐπιδιώκοντες τὰς ὑποθέσεις αὐτῶν· καὶ ὅπως ἐπὶ πάντων ἀνεξαιρέτως τῶν ὑπηκόων τῆς Ὑψ. Κυβερνήσεως, εἰς οἱανδήτινα τάξιν ἀνάγωνται, ἐπιχέωνται ἐξ ἴσου τὰ ἐκ τῆς εὐνομίας καὶ τῆς δικαιοσύνης ἀγαθά. Θέλουσι δὲ ὑποβάλλει μετὰ σπουδῆς εἰς τὴν προϊσταμένην γενικὴν διοίκησιν τὰς ἐν τῇ ἕδρᾳ ταύτης διεξακτέας ὑποθέσεις, καὶ ἀναφέρει πρὸς τὸν Γ. Διοικητὴν ἀληθῶς καὶ ἀκριβῶς περὶ τῆς διαγωγῆς τῶν ὑπαλλήλων, τῶν ἐντὸς τῆς περιφερείας τῆς ὑποδιοικήσεως παραβαινόντων νόμον τινὰ ἢ διάταξιν τοῦ Κράτους.

Ἄρθρ. 30. Τὰ κατὰ τὰ ἄρθρα 12 καὶ 13 εἰς τοὺς Γ. διοικητὰς ἀνατεθειμένα ἀστυνομικά, σχετικῶς πρὸς τὸ ὅλον τῆς Γ. διοικήσεως, ἀνάγονται εἰς τὰ καθήκοντα ἑκάστου ὑποδιοικητοῦ, καθόσον εἰσὶν ἐφαρμοστέα εἰς τὴν χώραν, ἣν διωρίσθη νὰ διευθύνῃ. Ἀλλὰ τὴν κατάστασιν τῆς δημοσίας τάξεως, καὶ τὰ ἕνεκα ταύτης ἐνεργούμενα πρέπει ν' ἀναφέρῃ ἐν τάχει ὁ ὑποδιοικητὴς εἰς τὸν Γ. διοικητήν, ἰδίως δὲ, κατὰ τὴν ἐμφάνισιν ληστρικῆς τινος ἢ ἐκ κακούργων συμμορίας πολυαρίθμου, πέμπων, κατὰ τὸ ἄρθρον 14, ἐκ τῶν τακτικῶν χωροφυλάκων, ἢ, μὴ ἐπαρκοῦντος τοῦ ἀριθμοῦ αὐτῶν, ὑπαρχόντων δ' ἐκεῖ ἢ εἰς παρακείμενα μέρη στρατιωτικῶν σωμάτων, ἀποστέλλων ἐκ τούτων ἄνδρας ἱκανοὺς, καὶ ἐπιδιδοὺς εἰς τὸν ἀρχηγὸν αὐτῶν τὴν σχετικὴν ἔκθεσιν τοῦ συμβουλίου καὶ τὴν δέουσαν ὁδηγίαν, θέλει μὲν φροντίζει περὶ τῆς ἀμέσου καταδιώξεως τῶν κακούργων, ἀλλὰ καὶ θέλει ὑποβάλλει εἰς τὸν Γ. διοικητὴν τὰ ληφθέντα μέτρα ἄνευ τῆς ἐλαχίστης ἀναβολῆς.

Ἄρθρ. 31. Ἀναφανείσης, ὡς ἀνωτέρω, συμμορίας τινος πολυαρίθμου κακούργων ἢ λῃστῶν ἔν τινι ὑποδιοικήσει, καὶ διαταραχθείσης τῆς δημοσίας ἀσφαλείας, ἂν δὲν ἦναι δυνατὴ ἡ ἐκ τῶν ἐνόντων συγκέντρωσις ἱκανοῦ ἀριθμοῦ χωροφυλάκων πρὸς ἐξόντωσιν αὐτῶν, μηδ' εὑρίσκηται τακτικὸς στρατὸς εἰς τὰ πλησιόχωρα μέρη, πρὸς δὲ, ἂν ἐπίκηται φανερὰ βλάβη τοῦ λαοῦ καὶ τῆς χώρας ἐν περιπτώσει διαμηνύσεως πρὸς τὸν Γ. διοικητὴν, καὶ ἀναβολῆς τῆς ἐνεργείας μεχρισοῦ ἀφιχθῇ ἡ ἀπάντησις αὐτοῦ, τότε ὁ ὑποδιοικητὴς συλλέγει προχείρως τοὺς ἀναγκαίους ἄνδρας ὡς προσωρινοὺς χωροφύλακας, καὶ σπεύδων ἀφ' ἑνὸς εἰς τὴν ἀπόκρουσιν τοῦ κακοῦ καὶ τὴν ἀποκατάστασιν τῆς ἀσφαλείας, ἀναφέρει ἀφ' ἑτέρου ἐν τάχει τὸ γεγονὸς εἰς τὸν Γ. διοικητήν.

Ἄρθρ. 32. Οἱ ὑποδιοικηταὶ, ἐπιτηροῦντες ἀείποτε καὶ ἀνερευνῶντες τὸν τρόπον, καθ' ὃν οἱ ἐν τῇ περιφερείᾳ τῆς ὑποδιοικήσεως ὑπάλληλοι διεξάγουσι τὴν ὑπηρεσίαν αὐτῶν, ὑποβάλλουσι περὶ τούτων ἐκθέσεις πρὸς τοὺς Γ. διοικητάς. Διεκπεραιοῦντες δὲ μετ' εὐθύτητος καὶ ἀμεροληψίας τὰς δίκας, ὧν ὁ νόμος διακελεύει τὴν ἐν τῇ ἕδρᾳ τῆς ὑποδιοικήσεως διε-

ξαγωγὴν, πέμπουσι τὰς περὶ τούτων ἀποφάσεις ἢ ἐκθέσεις εἰς τοὺς διοικητὰς, καὶ ἀποφεύγουσιν ὅσον οἷόν τε νὰ ἐνοχλῶσι τοὺς πολίτας, προσκαλοῦντες αὐτοὺς ἄνευ ἀνάγκης, καὶ ἕνεκα παθῶν ἀτομικῶν, εἰς τὴν ἕδραν τῆς ὑποδιοικήσεως.

Ἄρθρ. 33. Ἐκ τῶν σπουδαίων καθηκόντων τῶν ὑποδιοικητῶν εἶναι τὸ νὰ φροντίζωσι περὶ τῆς ἐγκαίρου ἀποστολῆς τῶν χρημάτων, τῶν εἴτε ἀπ' εὐθείας πρὸς τὸ κεντρικὸν ταμεῖον πεμπτέων, εἴτε κατὰ παραγγελίαν διαβιβαστέων.

Ἄρθρ. 34. Εἰς τοὺς ὑποδιοικητὰς ἐπιβέβληται ἡ ἔγκαιρος εἴσπραξις τῶν δημοσίων προσόδων, ἡ ἀκριβὴς ἐκτέλεσις τῶν ὅρων, τῶν περιεχομένων ἐν ταῖς πρὸς τοὺς εἰσπράκτορας ἐγχειριζομέναις ὑψηλαῖς διαταγαῖς, χωρὶς ἐν τούτοις νὰ πιέζηται καὶ ἀδικῆταί τις ἐντεῦθεν, ἡ ἐν περιπτώσει ἀναβολῆς εἰσπράξεων τινῶν ἀνυπέρθετος ἔκθεσις τῆς συμβαινούσης καθυστερήσεως πρὸς τὴν Γ. διοίκησιν. Ἀλλ' ἂν αἱ καθυστερήσεις αὗται διαρκῶσι καὶ μετέπειτα, ἐπιτέτραπται νὰ ὑποβληθῇ καὶ πρὸς τὸ ὑπουργεῖον τῶν Οἰκονομικῶν ἀναφορὰ περὶ τῶν ἀληθῶν αἰτίων αὐτῶν.

Ἄρθρ. 35. Οἱ ὑποδιοικηταὶ θέλουσιν ἀναφέρει πρὸς τοὺς Γ. διοικητὰς οὐ μόνον τὰς πολιτικὰς, ἀστυνομικὰς καὶ λοιπὰς ὑποθέσεις, ἀλλὰ καὶ τὰς, ὡς ἐν τῷ προηγουμένῳ ἄρθρῳ, εἴτε εἰς χρήματα, εἴτε κατὰ παραγγελίαν δ' ἄλλων γινομένας ἀποστολὰς ποσῶν, καὶ τὴν μετὰ τῶν ὑπουργείων τῶν Οἰκονομικῶν καὶ τῶν αὐτοκρατορικῶν ἀφιερωμάτων ἀλληλογραφίαν αὐτῶν. Ἂν δὲ ἐν χώρᾳ τινὶ, κειμένῃ ἐγγύτερον τῆς πρωτευούσης ἢ τῆς ἕδρας τῆς Γ. διοικήσεως, συμβῇ σπουδαῖόν τι καὶ κατεπεῖγον, ἤτοι γεγονὸς, οὗ ἡ ταχίστη γνῶσις ἐνδιαφέρει οὐσιωδῶς τὴν Κυβέρνησιν, ὀφείλει μὲν ὁ ὑποδιοικητὴς τῆς χώρας ἐκείνης νὰ γνωστοποιήσῃ ἄνευ ἀναβολῆς τὸ πρᾶγμα πρὸς τὴν Ὑψ. Πύλην ἀπ' εὐθείας, ἀλλὰ θέλει ἀναφέρει τοῦτο καὶ πρὸς τὸν Γ. διοικητήν.

Ἄρθρ. 36. Οἱ ὑποδιοικηταὶ θέλουσιν ἐξετάζει καὶ ἀνερευνᾷ διηνεκῶς τὰ πρὸς εὐημερίαν καὶ ἡσυχίαν τῆς ὑπὸ τὴν διεύθυνσίν των χώρας συντείνοντα, καὶ τὰς ἀνάγκας αὐτῆς, καὶ θέλουσιν ὑποβάλλει περὶ πάντων τὰς δεούσας πληροφορίας πρὸς τοὺς Γ. διοικητάς.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΤΕΤΑΡΤΟΝ.

Καθήκοντα τῶν δημάρχων.

Ἄρθρ. 37. Οἱ δήμαρχοι εἰσὶν ἐπιφορτισμένοι τὴν διεξαγωγὴν ἁπασῶν τῶν ἐν τῷ δήμῳ ὑποθέσεων, πολιτικῶν, οἰκονομικῶν, ἀστυνομικῶν καὶ λοιπῶν. Ἑπομένως τὰ κυριώτερα καὶ οὐσιωδέστερα καθήκοντα αὐτῶν συνοψίζονται εἰς τὰ ἑξῆς· 1ον) διευθύνοντες ἐπιμελῶς τὰ τοῦ δήμου, νὰ

διατηρῶσι τὴν τοσοῦτον περισπούδαστον ἡσυχίαν καὶ ἀσφάλειαν τοῦ τόπου· 2ον) νὰ φροντίζωσιν ἐνδελεχῶς ὅπως ἐκδικάζωνται δικαίως σύμφωνα τῷ ἱερῷ νόμῳ καὶ τοῖς ἐν ἰσχύϊ θεσμοῖς ἐπὶ συμβουλίου, κατὰ τὴν παραδεδεγμένην τάξιν, αἱ δίκαι καὶ διαφοραὶ, αἱ ἐν τῇ πρωτευούσῃ τοῦ δήμου ἐκδικαστέαι· 3ον) νὰ προνοῶσι περὶ τῆς ἐγκαίρου καὶ κατὰ τὰ ὡρισμένα εἰσπράξεως τῶν δημοσίων προσόδων, καὶ περὶ τῆς ἀποστολῆς καὶ παραδόσεως αὐτῶν ὅπου δεῖ· 4ον) νὰ ἐνεργῶσιν οὕτως ὥστε, ἁπάντων τῶν ἐν τῷ δήμῳ, οἱασδήποτε τάξεως ἂν ὦσιν, τυγχανόντων τῆς αὐτῆς εὐμενείας καὶ πραότητος, καὶ μηδεμιᾶς ἐπιτρεπομένης κατ' οὐδενὸς ἀδίκου ἐπιθέσεως ἢ προσβολῆς, ν' ἀπονέμηται πρὸς ἕκαστον ὑπὸ τῆς ἀρχῆς ἡ ἀπαιτουμένη βοήθεια καὶ συνδρομὴ, οὕτω δὲ ὁ λαὸς ἅπας ἀναπέμπῃ πρὸς τὸν ὕψιστον εὐχὰς ὑπὲρ τῆς Α. Α. Μ. τοῦ Σουλτάνου.

Ἄρθρ. 38. Οἱ προϊστάμενοι δήμων ἐν χώρᾳ ὑπαγομένῃ ἀμέσως εἰς Γ. διοίκησιν, διατελοῦντες ὡς ὑπάλληλοι ὑπὸ τὴν ἐποπτείαν τοῦ Γ. διοικητοῦ, οἱ δὲ προϊστάμενοι δήμων ἐν χώρᾳ ἐμμέσως διοικουμένῃ, ὄντες ὑπὸ τὰς διαταγὰς τοῦ ὑποδιοικητοῦ, ὀφείλουσιν, ὑπείκοντες ἀείποτε τοῖς ἀρχηγοῖς, τῷ Γ. διοικητῇ, ἢ τῷ ὑποδιοικητῇ, νὰ ἐκτελῶσι συνάμα, ἐν τῇ περιφερείᾳ τοῦ δήμου, οὗ τὴν διοίκησιν εἰσὶν ἐμπεπιστευμένοι, τοὺς νόμους καὶ κανονισμοὺς, τὰς διαταγὰς καὶ ὁδηγίας τῆς Κυβερνήσεως, καὶ τὰς ὑπὸ τῶν ἀνωτέρων αὐτῶν, τοῦ Γ. διοικητοῦ ἢ τοῦ ὑποδιοικητοῦ, πεμπομένας ἐντολὰς καὶ παραγγελίας, ἀλλὰ δύνανται καὶ καθῆκον ἔχουσιν ἐν δέοντι νὰ ζητῶσιν ὁδηγίας παρὰ τῆς διοικήσεως.

Ἄρθρ. 39. Ἐπιμελείᾳ τοῦ δημάρχου, αἱ ἐν τῇ πρωτευούσῃ τοῦ δήμου διεξακτέαι δίκαι θέλουσιν ἐκδικάζεσθαι νομίμως καὶ δικαίως, μηδενὸς πιεζομένου καὶ κατατρυχομένου. Τοὺς δὲ κατηγορουμένους ἐπὶ πλημμελήμασιν ἢ κακουργήμασι, παραπεμπτέους εἰς τὴν ἕδραν τῆς ὑποδιοικήσεως ἢ τῆς Γ. διοικήσεως, θέλει στέλλει ἄνευ ἀναβολῆς, ὑποβάλλων τὰς ἀνακρίσεις καὶ τὰς ἐπιτοπίως συλλεγείσας πληροφορίας, συνοδεύων δὲ τοὺς παραπεμπομένους μετὰ χωροφυλάκων, ὅπως μὴ δύνανται νὰ δραπετεύσωσι καθ' ὁδόν.

Ἄρθρ. 40. Οἱ δήμαρχοι φροντίζουσιν ὅπως ἐν ταῖς ὑπαγομέναις κώμαις, τοῖς χωρίοις καὶ λοιποῖς μέρεσι, τηρῆται ἡ δέουσα τάξις καὶ ἀπολαμβάνωσιν οἱ κάτοικοι ἀνεξαιρέτως ἡσυχίαν καὶ ἄνεσιν, καὶ ἀσφάλειαν τῆς τιμῆς, τῆς ζωῆς καὶ τῆς περιουσίας αὐτῶν· ἐξετάζουσι καὶ ἐξακριβοῦσι τὰ περὶ τῶν εἰς τὸν δῆμον ἀφικνουμένων, καὶ τῶν ἐκεῖθεν μεταβαινόντων, καὶ ἐπαγρυπνοῦσιν ὅπως ἐκτελῶνται αἱ περὶ αὐτῶν διατάξεις, ὅπως οἱ χωροφύλακες καὶ λοιποὶ παρ' οὐδενὸς λαμβάνωσι δωρεὰν τροφὰς δι' ἑαυτοὺς ἢ τοὺς ἵππους αὐτῶν, καὶ ὅπως μηδέποτε λαμβάνηταί τι πλέον τοῦ τεταγμένου τέλους.

Ἄρθρ. 41. Ἀντικείμενον ἰδιαζούσης προσοχῆς ποιούμενοι τὴν παρὰ

τῷ δήμῳ ὑπηρεσίαν τιμίων καὶ ἱκανῶν χωροφυλάκων, οἱ δήμαρχοι θέλουσι προκαλεῖ, κατὰ τὴν τάξιν, τὴν ἀντικατάστασιν τῶν ἀτόπως διαγόντων καὶ εἰς τὴν ἐκπλήρωσιν τῶν ἔργων αὐτῶν ἀκαταλλήλων ἀξιωματικῶν των καὶ ἁπλῶν χωροφυλάκων. Περὶ πλέον ὀφείλουσι ν' ἀπέχωσιν ἐκ παντὸς τρόπου τοῦ νὰ μεταχειρίζωνται τοὺς χωροφύλακας δίκην ὑπηρετῶν, ἐπιφορτίζοντες προσωπικὰς ἑαυτῶν ὑπηρεσίας.

Ἄρθρ. 42. Ἂν φανῶσιν ἐντὸς τοῦ δήμου λῃσταὶ, ὁ δήμαρχος πέμπει κατ' αὐτῶν ἄνευ ἀναβολῆς τοσούτους χωροφύλακας, ὅσων ὑπάρχει ἀνάγκη, μεταβαίνων δὲ καὶ αὐτὸς, εἰ δέον, καταβάλλει πᾶσαν προσπάθειαν πρὸς σύλληψιν, ἢ ἐκδίωξιν καὶ ἀποσκοράκισιν τῶν κακούργων τούτων. Ἐν περιπτώσει ὅμως, καθ' ἣν πρόκειται περὶ συμμορίας τινὸς ὁπωσοῦν μεγάλης, οἱ δ' ἐκ τοῦ δήμου συλλεγέντες χωροφύλακες δὲν ἐπαρκῶσι πρὸς ἀπόκρουσιν αὐτῆς, ἂν μὲν ὑπάρχωσιν ἐκεῖ πλησίον στρατιῶται, σύμφωνα πρὸς τὴν διάταξιν τῶν ἄρθρων 14 καὶ 30, ἐπὶ ἐκθέσει τοῦ δημοτικοῦ συμβουλίου, πέμπεται ἀπόσπασμα στρατιωτῶν, καὶ ἐν ἀνάγκῃ ζητεῖται ἐπικουρία ἐκ χωροφυλάκων τῶν παρακειμένων δήμων, ὅπως γενῇ ἐκποδὼν τὸ ἐπισκῆψαν τοῦτο κακόν· ἀφ' ἑτέρου γνωστοποιεῖται τὸ γεγονὸς εἰς τὴν προϊσταμένην Διοίκησιν. Ὅταν δὲ, ὡς ἐρρέθη, ζητηθῇ ἐπικουρία παρά τινος δήμου, ὁ τούτου προϊστάμενος ἔχει καθῆκον νὰ χορηγήσῃ τὴν ἀπαιτουμένην συνδρομήν. Ἀλλ' ἂν δὲν ὑπάρχῃ στρατιωτικὸν ἀπόσπασμα εἰς μέρη πλησιόχωρα, μηδ' ᾖναι δυνατὴ ἡ ἐκ γειτνιαζόντων δήμων ἀποστολὴ χωροφυλάκων, τότε ὁ δήμαρχος, πράττων ὅ,τι ἐφικτὸν διὰ τῶν ἐνόντων μέσον πρὸς ἐξασφάλισιν τῆς χώρας, ἀναφέρεται ἐν τάχει εἰς τὴν πρωτεύουσαν τῆς Διοικήσεως, ἐπικαλούμενος βοήθειαν.

Ἄρθρ. 43. Εἰς τὰ καθήκοντα τῶν δημάρχων ἀνάγεται ἡ πρόνοια ὅπως μὴ ἀπόλλυται ἡ δημοσία περιουσία, ὅπως μὴ συμβαίνωσι καθυστερήσεις τῶν εἰσπράξεων, ὅπως μὴ περιέρχωνται χρήματα τοῦ δημοσίου εἴς τινας ἰδιώτας ὡς δῆθεν καθυστερούμενα, διανεμομένου δὲ τοῦ φόρου δικαίως, μὴ λαμβάνηται παρ' οὐδενός τι πλέον τοῦ δέοντος· καὶ ἐκτελουμένων ἀκριβῶς τῶν ὅρων τῶν ἀνὰ χεῖρας τῶν εἰσπρακτόρων φιρμανίων, μὴ ἀφ' ἑτέρου γίνηται πρὸς οὐδένα πίεσις καὶ ἀδικία ἐπὶ τοιούτῳ λόγῳ· τέλος, ἐν περιπτώσει καθυστερήσεως τῶν εἰσπράξεων, νὰ εἰδοποιῶσιν ἐν τάχει τὸν προϊστάμενον Διοικητήν.

Ἄρθρ. 45. Οἱ ταμίαι, καθόσον λαμβάνουσι καὶ δίδουσι δημόσια χρήματα, εἰδοποιοῦσι τοὺς δημάρχους, οὗτοι δὲ πέμπουσιν ἐγκαίρως εἰς τὴν Διοίκησιν τὰ ἐν τοῖς ταμείοις ὑπάρχοντα.

Ἄρθρ. 45. Οἱ δήμαρχοι λαμβάνουσι πᾶν μέτρον, ἐφικτὸν ἐπιτοπίως, καὶ καταβάλλουσι πᾶσαν προσπάθειαν πρὸς ἀνάπτυξιν τῆς γεωργίας καὶ τοῦ ἐμπορίου, καὶ πρὸς αὔξησιν τῆς εὐημερίας καὶ ἡσυχίας τοῦ δήμου,

γράφοντες καὶ εἰδοποιοῦντες τοὺς Διοικητὰς καὶ ὑποδιοικητὰς περὶ τῶν ἀντικειμένων, ἐφ' ὧν ἔχουσιν ἀνάγκην ὁδηγιῶν.

Ἄρθρ. 46. Οἱ δήμαρχοι ἀναφέρουσι τὰς πρὸς τὴν Διοίκησιν γνωστοποιητέας ὑποθέσεις, ὑποβάλλοντες ἔκθεσιν, κατὰ τὰ εἰθισμένα, περὶ τῶν γενομένων ἐπ' αὐτῶν ἐξετάσεων καὶ συζητήσεων ἐν τῷ δημοτικῷ συμβουλίῳ. Ἀλλὰ δύνανται, ὡς ἐκ τῶν καθηκόντων αὐτῶν, νὰ διακοινῶσι καί τινας ὑποθέσεις πρὸς τὴν Διοίκησιν δι' ἰδιωτικῶν ἐπιστολῶν, ὅταν τὸ κρίνωσιν ἀναγκαῖον.

ΔΙΑΤΑΞΙΣ

Περὶ στολῆς τῶν δημάρχων κατὰ τὰς ἐπισήμους ἡμέρας.

(11 Ῥαμαζὰν 1278.)

Οἱ διοριζόμενοι δήμαρχοι, εἴτε ἀφ' οὗ ἐμαθήτευσαν ἐν τῷ πολιτικῷ σχολείῳ, εἴτε ἀφ' οὗ, ἐκτὸς αὐτοῦ, ἐκτήσαντο τὴν ἀναγκαίαν πεῖραν, ἂν μὲν ἔχωσιν ἤδη βαθμόν τινα ἐν τῇ ὑπαλληλικῇ ἱεραρχίᾳ τοῦ Κράτους, θέλουσι φέρει κατὰ τὰς ἐπισήμους ἡμέρας τὴν ἀνήκουσαν τῷ βαθμῷ αὐτῶν στολήν. Οἱ δὲ μὴ ἔχοντες βαθμόν, θέλουσι φέρει στολὴν *Καπουτζῆ μπασῆ* (αὐτοκρατορικοῦ θυρωροῦ), πρὸς ἔνδειξιν τῆς ἀνατεθειμένης αὐτοῖς διοικητικῆς ὑπηρεσίας μόνον, καὶ ὡς εἰς ταύτην ὡρισμένην, οὐχὶ δὲ εἰς αὐτοὺς ἀτομικῶς.

ΕΓΚΥΚΛΙΟΣ.

περὶ πληρωμῆς μαρτύρων.

(1870).

«Ἐκοινοποιήθη ἡμῖν, ὅτι ἐν ταῖς Νομαρχίαις, κατὰ τὴν ἀνάκρισιν καὶ τὴν διαδικασίαν κακούργου τινὸς, προσκαλοῦνται συχνάκις ἐκ τῶν ἐπαρχιῶν εἰς τὰ πολιτικοποινικὰ δικαστήρια τῶν Διοικήσεων ἢ καὶ εἰς τὴν ἕδραν τῆς Νομαρχίας μάρτυρές τινες καὶ πληροφοριοδόται, οἵτινες, βλέποντες ὅτι ἀναγκάζονται νὰ μένωσιν ἐκεῖ χρόνον τινὰ μακρὰν τοῦ ἔργου καὶ τῶν συμφερόντων αὐτῶν, καὶ ὅτι οὐδεὶς πληρόνει τὰ ἔξοδά των, ἀρνοῦνται νὰ μαρτυρήσωσιν ἢ νὰ δώσωσι πληροφορίας, μετὰ τῆς κοινοποιήσεως δὲ ταύτης προσεκλήθημεν νὰ φροντίσωμεν τὰ δέοντα ἐπὶ τοῦ ἀντικειμένου τούτου. Εἰ καὶ ἡ μαρτυρία εἶναι ἔργον δωρεὰν γινόμενον, ἐπειδὴ ὅμως ἀντίκειται προφανῶς εἰς τὴν δικαιοσύνην τὸ νὰ μὴ πληρόνωνται εἰς τοὺς μάρτυρας καὶ τοὺς πληροφοριοδότας, οἵτινες προσκαλοῦνται ἐπισήμως παρὰ τῶν πολιτικοποινικῶν δικαστηρίων, πρὸς πιστὴν τοῦ νόμου ἐφαρμογὴν, τὰ ἔξοδα αὐτῶν, ἐμποδιζομένων ἄλλως τε καὶ ἀπὸ τῆς ἐργασίας των, καὶ ἀναγκαζομένων νὰ μεταβαίνωσιν ἀφ' ἑνὸς εἰς ἄλλον τόπον, συντάσσεται ἤδη νόμος περὶ τῶν ἐξόδων τούτων. Συζητήσεως δὲ γενομένης ἐν γενικῇ συνελεύσει τοῦ Συμβουλίου τοῦ Κράτους ἐπὶ τοῦ ἀντικειμένου τούτου, ἐνεκρίθη ὅπως μέχρι τῆς δημοσιεύσεως τοῦ εἰρημένου νόμου τεθῶσι προσωρινῶς εἰς ἐνέργειαν αἱ ἑξῆς διατάξεις, αἵτινες ἐκοινοποιήθησαν καὶ εἰς τοὺς Νομάρχας.

» Τὸ πολιτικοποινικὸν δικαστήριον, ὅπερ ἐπελήφθη τῆς δικασίμου ὑποθέσεως, θέλει ὁρίζει ἐντὸς τῶν ὁρίων τῆς πιθανότητος τὰ ἔξοδα, τὰ ὁποῖα εἶναι δυνατὸν νὰ ἔκαμαν οἱ τοιοῦτοι μάρτυρες ἢ πληροφοριοδόται εἰς ζῶα, εἰς σιδηρόδρομον, ἢ εἰς ἀτμόπλοιον, καθὼς καὶ τὰ λοιπὰ ἀτομικά των ἔξοδα καὶ τὴν ἡμερησίαν ἀπολαβὴν αὐτῶν· πάντα δὲ ταῦτα θέλουσι πληρόνεσθαι εἰς αὐτοὺς ἐκ τοῦ δημοσίου ταμείου μετ' ἐπιφυλάξεως ὅπως ἀκολούθως εἰσπραχθῶσι παρὰ τοῦ καταδικασθησομένου ἐκ τῶν διαδίκων. Ἐπειδὴ δὲ ἐν ταῖς περὶ φόνου δίκαις, ὧν ἡ ἐκδίκασις ἀπολήγει εἰς τὴν ἀπότισιν τιμῆς αἵματος, ὅταν ἡ Κυβέρνησις, θεωροῦσα κατὰ νόμον ἀνάγκην κυβερνητικὴν καὶ τοπικὴν τὴν τοῦ ἐνόχου εἰς θάνατον καταδίκην, προβαίνῃ εἰς αὐτὴν, ἡ κατὰ τὸν θρησκευτικὸν νόμον εἰς τοὺς κληρονόμους

τοῦ φονευθέντος, μειλομένη τιμὴ αἵματος πληρόνεται αὐτοῖς ὑπὸ τῆς Κυβερνήσεως κατὰ τὸ ἐν ἐνεργείᾳ σύστημα, διὰ τοῦτο καὶ τὰ ἔξοδα ταξειδίου καὶ λοιπὰ, εἰς τὰ ὁποῖα ὑπεβλήθησαν οἱ μάρτυρες καὶ οἱ πληροφοριοδόται, οἱ προσαχθέντες κατὰ τὴν διαδικασίαν φονέως τινὸς, οὗτινος ἡ εἰς θάνατον καταδίκη ὑπαγορεύεται ὑπὸ τοῦ νόμου ἢ ἐπιβάλλεται ὑπὸ πολιτικῆς ἀνάγκης, θέλουσι πληρόνεσθαι ἀνελλιπῶς ὑπὸ τῆς Κυβερνήσεως, χωρὶς ἐπιφύλαξιν εἰσπράξεως παρ' ἄλλου τινός. Ὅπως μὴ γίνωνται δὲ μάταια ἔξοδα εἰς τοὺς μάρτυρας καὶ πληροφοριοδότας τούτους, εἴτε παρὰ τοῦ δημοσίου ταμείου, εἴτε παρὰ τοῦ καταδικασθησομένου διαδίκου, καὶ ἵνα μὴ συμβαίνωσι καταχρήσεις ἐπὶ τοῦ ἀντικειμένου τούτου, τὸ πολιτικοποινικὸν δικαστήριον θέλει ὁρίζει προηγουμένως προθεσμίαν τινὰ πρὸς ἀποπεράτωσιν τῆς δίκης, καὶ θέλει προσπαθεῖ νὰ ἀποπερατώσῃ αὐτὴν ἐντὸς τῆς προθεσμίας ταύτης καὶ ὅσον οἷόν τε πρὸ τῆς λήξεως αὐτῆς· κατὰ δὲ τὸ τέλος τῆς δίκης θέλει συντάττει ἔκθεσιν, δηλοῦσαν τὴν ἡμερησίαν πληρωμὴν, ἥτις δέον νὰ δοθῇ εἰς τοὺς μάρτυρας καὶ πληροφοριοδότας. Οἱ δὲ ὑπάλληλοι, οἵτινες κρατοῦσι τούτους πλέον τοῦ δέοντος, θέλουσι καταδικάζεσθαι συμφώνως τῷ 102ῳ ἄρθρῳ τοῦ Ποινικοῦ Νόμου εἰς ἀποτισιν προστίμου, ἴσου πρὸς ἕνα μηνιαῖον μισθὸν αὐτῶν.

» Αἱ διατάξεις αὗται ἰσχύουσι καὶ διὰ τοὺς μάρτυρας καὶ τοὺς πληροφοριοδότας, οἵτινες ἤθελον προσαχθῆ εἰς τὰ διοικητικὰ συμβούλια καὶ τὰ δικαστήρια, κατὰ τὴν διαδικασίαν ὑπαλλήλου τινὸς, ἢ κατὰ τὴν ἐξέλεγξιν ἄλλων ὑποθέσεων. »

ΕΓΚΥΚΛΙΟΣ

Περὶ πληρωμῆς τελῶν διαδικασίας.

(9 Σαββὰλ 1286).

Περιττὸν θεωρῶ ὅπως ἐπαναλάβω ὅτι αἱ μὲν μεταξὺ τῆς Κυβερνήσεως καὶ τῶν ἰδιωτῶν παρουσιαζόμεναι δίκαι παραπέμπονται πρὸς ἐκδίκασιν εἰς τὰ Διοικητικὰ Συμβούλια (*Μεδζλίσι Ἰδαρὲ*), αἱ δὲ μόνον μεταξὺ ἰδιωτῶν πολιτικαὶ δίκαι παραπέμπονται εἰς τὰ πολιτικὰ δικαστήρια καὶ Ἐφετεῖα (*Μεδζλίσι Τεμγίζι Χουκοὺκ* καὶ *Διβάνι Τεμγίζι Χουκούκ*). Καίτοι δὲ αἱ μεταξὺ ἰδιωτῶν ὑποθέσεις δικάζονται ἐν τοῖς πολιτικοῖς δικαστηρίοις, κατὰ τὴν ἔκδοσιν ὅμως τῆς ἀποφάσεως καταδικάζεται τὸ ἡττηθὲν μέρος εἰς τὴν ἀπότισιν τῶν δικαστικῶν ἐξόδων· θεωρουμένης ὅμως δίκης τινὸς μεταξὺ τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἰδιωτῶν καὶ ἐκδοθείσης ἀποφάσεως παρὰ τῶν Διοικητικῶν Συμβουλίων, δι' ἣν μέχρι τοῦδε δὲν ἐλαμβάνοντο δικαστικὰ ἔξοδα ἐπὶ τοῦ ἐπιδικασθέντος ποσοῦ, ἐπειδὴ αἱ τοιαῦται δίκαι οὐδόλως διαφέρουσι τῶν ἰδιωτικῶν ὡς πρὸς τὰς δικαστικὰς ἐργασίας, ἐλήφθη γενικὸς κανὼν ὥστε, ὑφισταμένης δίκης τινὸς μεταξὺ τοῦ Αὐτοκρ. Ταμείου ἀφ' ἑνὸς, καὶ τῶν ὑπενοικιαστῶν δημοσίων προσόδων καὶ ἐγγυητῶν αὐτῶν ἀφ' ἑτέρου, ἢ τῶν ἐγγυητῶν ἀφ' ἑνὸς, καὶ τῶν ὑπενοικιαστῶν ἀφ' ἑτέρου, καὶ πηγαζούσης ἐκ τῆς ὑπενοικιάσεως δημοσίων προσόδων καὶ ἐκδικασθείσης ἐν τῷ Ἀνωτάτῳ Δικαστικῷ Συμβουλίῳ τοῦ Ὑπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν (*Διβάνι Μουχακεμάτι Μαλιὲ*), κατὰ τὴν ἐπίδοσιν τῆς ἀποφάσεως, νὰ λαμβάνηται τὸ ποσὸν τῶν 2 0[0 διὰ τὰ δικαστικὰ ἔξοδα παρὰ τοῦ ἡττηθέντος μέρους.

Ἐσχάτως δὲ καὶ τὸ Συμβούλιον τοῦ Κράτους ἐν γενικῇ συνεδριάσει παρεδέχθη καὶ διὰ τὰς δίκας ἐπὶ χρημάτων, τὰς ἐκδικαζομένας ἐν τῷ δικαστικῷ τμήματι τοῦ ἰδίου συμβουλίου, ὡς καὶ διὰ τὰς δίκας τὰς μεταξὺ ἰδιωτῶν καὶ τῆς Κυβερνήσεως, τὰς ὁποίας τὰ Διοικητικὰ Συμβούλια εἰσὶν ἁρμόδια ὅπως θεωρῶσιν, ἐὰν τὸ ἡττηθὲν μέρος ἤθελεν εἶσθαι ἰδιώτης, ὅπως λαμβάνωνται διὰ δικαστικὰ ἔξοδα, ὡς εἴρηται, τὸ ποσὸν τῶν 2 0[0. Ἐπειδὴ δὲ καὶ σχετικὸς ἐπὶ τοῦ ἀντικειμένου τούτου ἐξεδόθη Αὐτοκρ. Ἰραδὲς, εὐαρεστηθήτω καὶ ἡ Ὑμ. Ἐξοχότης ἵνα, ἀφοῦ δημοσιεύσῃ τ' ἀνωτέρω, ἐνεργήσῃ τὰ δέοντα συμφώνως τῷ Αὐτοκρατορικῷ προστάγματι.

ΕΓΚΥΚΛΙΟΣ.

Περὶ ταχείας ἐκτελέσεως τῶν διαταγῶν τῆς κυβερνήσεως ἐν ταῖς ἐπαρχίαις.

(7)19 Ἰουλίου 1870).

Πολλάκις συμβαίνει ὥστε αἱ πρὸς τὰς ἐπαρχικὰς Ἀρχὰς διαβιβαζόμεναι διαταγαὶ νὰ μὴ ἐκτελῶνται μεθ' ἁπάσης τῆς ἀπαιτουμένης ταχύτητος, κατὰ συνέπειαν δὲ αἱ παρὰ τῶν Ἀρχῶν τούτων ζητούμεναι πληροφορίαι, εἴτε περὶ ὑποθέσεώς τινος ἀφορώσης ἰδιώτας, εἴτε περὶ ὑποθέσεως ἀφορώσης τὴν Κυβέρνησιν, ἀφικνοῦνται εἰς Κωνσταντινούπολιν μετά τινα βραδύτητα.

Ἡ βραδύτης αὕτη, ἥτις ἐνίοτε προξενεῖ, ὡς εἰκὸς, μεγάλην ζημίαν εἰς τὸ αὐτοκρατορικὸν Ταμεῖον καὶ ἐπιφέρει διαφόρους περιπλοκὰς καὶ δυσχερείας, δὲν δύναται πλέον νὰ ἐξακολουθήσῃ ἐλλόγως, καθότι ἐν ἑκάστῃ νομαρχίᾳ ὑπάρχει ἐπαρκὴς ἀριθμὸς γραφείων καὶ ὑπαλλήλων διὰ τὰς διαφόρους ἀνάγκας τῆς ὑπηρεσίας.

Ὀφείλετε λοιπὸν, κύριε Νομάρχα, νὰ ἐπαγρυπνῆτε πάντοτε εἰς τὴν ἀκριβῆ καὶ ταχεῖαν ἐκτέλεσιν πασῶν τῶν ἐκ τῆς Κυβερνήσεως ἀπορρεουσῶν ἀποφάσεων, — ἐκτὸς ἐὰν σπουδαῖα προσκόμματα ὑπάρχωσιν εἰς τὴν ἄμεσον αὐτῶν ἐκτέλεσιν, ὅτε πρέπει νὰ γνωστοποιῆται τοῦτο ὅπου δεῖ, —καὶ εἰς τὴν ὅσον ἔνεστιν ἀνυπέρθετον ἀνακοίνωσιν τῶν ζητηθεισῶν πληροφοριῶν, εἰς τρόπον ὥστε νὰ μὴ περιέρχηται ἡ Αὐτοκρατορικὴ Κυβέρνησις εἰς τὴν ἀνάγκην νὰ ἐπικυροῖ τὰς διαταγάς της ἢ νὰ ἀνανεοῖ τὴν αἴτησίν της.

Ὀφείλετε πρὸς τούτοις, Κ. νομάρχα, νὰ κοινοποιήσητε πρὸς πάντας, ὅτι ἡ ζημία ἡ προξενουμένη εἴς τινα ἰδιώτην ἕνεκα ἀμελείας ἢ βραδύτητος ὑπαλλήλου, οἱοσδήποτε καὶ ἂν ᾖ ὁ βαθμὸς καὶ ὁ τίτλος αὐτοῦ, ἔσται εἰς βάρος τοῦ ὑπαλλήλου.

ΑΝΤΙΓΡΑΦΟΝ ΑΥΤΟΚΡΑΤΟΡΙΚΟΥ ΑΥΤΟΓΡΑΦΟΥ.

(Ἐκτελεσθήτω).

ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ

Περὶ ὁδῶν καὶ οἰκοδομῶν.

(7 Δζεμάζουλ-ἐβδὲλ 1280).

Περὶ πλατύνσεως τῶν ὁδῶν.

Ἄρθρ. 1. Αἱ ἐκ βάθρων ἀνεγειρόμεναι ἐπὶ τῶν ὁδῶν οἰκοδομαὶ ἢ τοῖχοι, ὅπως μὴ ἐνοχλῶνται οἱ διαβάται, κτίζονται κατὰ τὸ κάτωθι ἐκτεθησόμενον μέτρον τῶν πήχεων. Ὁ πῆχυς, δι' οὗ γενήσεται ἡ καταμέτρησις, ἔσεται ἴσος τοῖς $^3/_4$ τοῦ Γαλλικοῦ μέτρου. Τὸ πλάτος τῶν τῆς πρώτης κατηγορίας κεντρικῶν ὁδῶν, μετρούμενον ἀπὸ τῆς ἐξωτερικῆς ἐπιφανείας τῶν πατωμάτων τοῦ ἐδάφους ἐξ ἀμφοτέρων τῶν γωνιῶν τῶν κτιρίων, δέον νὰ ᾖ τοὐλάχιστον δεκαπέντε πήχεων· τὸ πλάτος τῶν τῆς δευτέρας κατηγορίας ὁδῶν, δώδεκα· τῶν τῆς τρίτης, δέκα· τῶν τῆς τετάρτης, ὀκτώ· τὸ δὲ τῶν στενῶν καὶ διά τινας οἰκίας μόνον χρησιμευουσῶν ἀτραπῶν, ἓξ πήχεων. Τὸ ποσὸν τῶν πήχεων τοῦ πλάτους, ὅπερ δέον νὰ περιλαμβάνῃ πᾶσα ὁδός, γραφόμενον ἐπὶ πίνακος, ἀναρτᾶται ἐν τῷ εἰσόδῳ ἑκάστης ὁδοῦ. Αἱ τυχὸν ἀναφαινόμεναι διαφωνίαι ὡς πρὸς τὴν κατάταξιν τῶν ὁδῶν, ὧν τὸ πλάτος δὲν ὡρίσθη πρότερον παρὰ τῆς διευθύνσεως τῶν οἰκοδομῶν, ἐξομαλύνονται ἐν μὲν Κωνσταντινουπόλει ὑπὸ τοῦ ὑπουργείου τοῦ ἐμπορίου, ἐν δὲ τῷ ἐξωτερικῷ ὑπὸ τῶν νομαρχῶν, ἐπάρχων καὶ διοικητῶν (*καϊμακάμ*). Ἀπαγορεύεται καθ' ὁλοκληρίαν ἡ οἰκοδομὴ κτιρίων ἐν ταῖς αὐλαῖς τῶν ἱερῶν τεμενῶν, ἐν ταῖς ἀποβάθραις καὶ λοιπαῖς πλατείαις, καὶ τέλος ἐν τοῖς ἀφεθεῖσι πρὸς δημοσίαν χρῆσιν τόποις.

Ἄρθρ. 2. Καθὼς δὲν ἐπιτρέπεται ἡ ἐκ βάθρων οἰκοδομὴ κτιρίων ἐπὶ πλατειῶν καὶ ὁδῶν ἐν τόποις μὴ σημειουμένοις κατωτέρω, οὕτω καὶ τῶν μέχρις σήμερον ἐν τοιούτοις τόποις ὑπαρχόντων κτιρίων, ἅμα κρημνισθῶσι· δὲν ἐπιτρέπεται οὔτε ἀνέγερσις, οὔτε ἐπισκευὴ δικτυωτὴ (*καφὲς σεκλινδέ*)· μόνον ἁπλῆ τις καὶ συνήθης ἐπισκευὴ εἶναι δυνατὴ εἰς τὰ

κτίρια ταῦτα. Πρὸς εὐχερῆ μετάβασιν εἰς τὰς πέραν τῆς Χρυσοπόλεως, Ὀρτάκιοϊ καὶ πέραν τῶν τοῦ Βοσπόρου παραλιῶν κειμένας ἀμπέλους, κήπους καὶ λοιπὰ κτήματα, ἐπιτρέπεται ἡ κατασκευὴ γεφυρῶν ὕψους 6 πήχεων ἀπὸ τῆς ἐπιφανείας, πλάτους δὲ καὶ μήκους 4 πήχεων. Ἐπιτρέπεται προσέτι εἰς τοὺς ἰδιοκτήτας κτιρίων, κειμένων ἐν τοῖς εἰρημένοις τόποις, ἤτοι ἐν τῷ Βοσπόρῳ, ἡ μετὰ τὴν κατεδάφισιν τῶν ὑπαρχουσῶν οἰκοδομῶν ἀνέγερσις αὐτῶν ἐκ βάθρων, καθ' ἣν ἐποχὴν κοινοποιεῖται ὁ παρὼν κανονισμός· ὑποχρεοῦνται ὅμως οὗτοι, πρὸς προφύλαξιν τῶν ἑκατέρωθεν τῆς οἰκίας αὐτῶν γειτονικῶν οἰκιῶν ἐκ πυρκαϊᾶς, ἵνα ἀνεγείρωσι λιθίνους τοίχους, ἢ νὰ ἀφίνωσι κενὸν διάστημα ἑκατέρωθεν τῆς οἰκίας των ἐκ τριάκοντα πήχεων. Τὸ πλάτος τῶν κτιρίων τούτων δέον νὰ μὴ ὑπερβαίνῃ τὸν ἀριθμὸν τῶν πήχεων τῆς παλαιᾶς οἰκοδομῆς, καὶ ἐὰν ὑπῆρχον προσαρτήματα εἰς τὰς οἰκίας ταύτας, δέον ἵνα ἀνεγερθῶσιν, ἀφινομένων δέκα πήχεων κενοῦ διαστήματος μεταξὺ αὐτῶν, ἢ τοὐλάχιστον πέντε ἐξ ἀμφοτέρων τῶν μερῶν, μετρουμένων ἐκ τῶν τοίχων τῶν παρ' αὐτοῖς παραλίων οἰκιῶν.

Ἄρθρ. 3. Ἡ ἀπαιτουμένη ἔκτασις γῆς πρὸς πλάτυνσιν τῶν ὁδῶν, κατὰ τὸ 11 ἄρθρον, λαμβάνεται ἐξ ἡμισείας ἀμφοτέρωθεν ἀπὸ τὰς ἐν αὐταῖς ἀνεγειρομένας οἰκοδομάς. Ἐν δὲ ταῖς ὁδοῖς, ἐν αἷς ἀνεγείρονται οἰκοδομαὶ μόνον εἰς μίαν αὐτῶν πτέρυγα, λαμβάνεται ἐπίσης τὸ ἥμισυ τῆς παραχωρηθησομένης γῆς, τοῦ ἑτέρου ἡμίσεως μέλλοντος νὰ ληφθῇ ἐκ τῶν ἐν τῇ ἑτέρᾳ πτέρυγι εὑρισκομένων κτιρίων, κατὰ τὴν ἐπισκευὴν ἢ ἀνοικοδόμησιν αὐτῶν. Τὰ οὕτω διὰ τὴν πλάτυνσιν τῶν ὁδῶν λαμβανόμενα μέρη παραχωροῦνται δωρεὰν ὑπὸ τῶν ἰδιοκτητῶν.

Μετὰ τὴν ὡς ἀνωτέρω, συμφώνως τῷ παρόντι κανονισμῷ, παραχώρησιν τῆς ἀπαιτουμένης ἐκτάσεως γῆς πρὸς πλάτυνσιν τῶν ὁδῶν ἐκ τῶν ἀνεγειρομένων οἰκοδομῶν, διὰ νὰ καταφαίνηται ὅτι αὗται ὑπήχθησαν εἰς τὸν Κανονισμὸν, ἀναρτᾶται πίναξ τῆς πλατύνσεως τῆς ὁδοῦ ἐπὶ τοῦ ἐν τῷ ἐδάφει πατώματος αὐτῶν, ὅστις χρησιμεύει ὡς ἀπόδειξις ὅτι δὲν εἶναι ἀνάγκη νὰ ληφθῇ παρὰ τούτων καὶ ἑτέρα ἔκτασις γῆς πρὸς πλάτυνσιν τῶν ὁδῶν.

Ἄρθρ. 4. Αἱ ὁδοὶ, ὧν τὸ πλάτος εἶναι σύμφωνον πρὸς τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος Κανονισμοῦ, ἢ περισσότερον τῶν ὑπ' αὐτοῦ ὁριζομένων, μένουσιν ἐν τῇ αὐτῇ καταστάσει, οὐδεὶς δὲ ἐπ' οὐδεμιᾷ αἰτίᾳ ἢ ἀντιποιήσει δύναται νὰ ἀφαιρέσῃ μέρος τῆς ὁδοῦ καὶ προσαρτήσῃ τοῦτο εἰς τὴν οἰκοδομήν του.

Περὶ ἐξισώσεως τῶν ὁδῶν.

Ἄρθρ. 5. Τὸ 3 καὶ 4 ἄρθρον ἐφαρμόζεται ἐπὶ τῶν ὁδῶν ἐκείνων, διὰ

τὴν ἐξίσωσιν τῶν ὁποίων δὲν ἐσχηματίσθη εἰσέτι χάρτης· ἅμα ὅμως κατὰ τὸ 8 ἄρθρον ἀποφασισθῇ καὶ ἐγκριθῇ ὁ πρὸς ἐξίσωσιν ὁδοῦ τινος χάρτης, ἀναρτᾶται ἐν τῇ ὁδῷ ταύτῃ πίναξ δηλωτικὸς τῆς ἐξισώσεως, ἡ δὲ ἐκ βάθρων οἰκοδομὴ εἴτε ἐπισκευὴ κτιρίων εὑρισκομένων ἐν τῇ ὁδῷ ταύτῃ γίνεται συμφώνως τῷ ἀνηρτημένῳ πίνακι.

Ἐν τῇ ἐφαρμογῇ τοῦ ἀνηρτημένου πίνακος οἱ ὑποχρεούμενοι νὰ παραχωρήσωσι περισσότερον τόπον τοῦ ὁριζομένου διὰ τὴν ἐξίσωσιν τῆς ὁδοῦ, κατὰ τὸ 3 ἄρθρον, ἀποζημιοῦνται διὰ τὸ περιπλέον ὑπὸ τῆς Κυβερνήσεως· ἀπ' ἐναντίας δὲ, ἐὰν ἄλλοι ἐκέρδισαν περισσότερον τόπον τοῦ ὡρισμένου, ἀποτίουσιν εἰς τὴν Κυβέρνησιν τὴν ἀξίαν τούτου.

Ἐπὶ τοῦ κτιρίου, τοῦ οἰκοδομηθέντος συμφώνως μὲ τὸν πίνακα τοῦτον τῆς ἐξισώσεως, ἀναρτᾶται πίναξ δι' οὗ ἀποδεικνύεται ὅτι ἐκ τοῦ οἰκοδομήματος τούτου δὲν θέλει γίνει ἀνάγκη νὰ παραχωρηθῇ καὶ ἄλλο μέρος πρὸς ἐξίσωσιν τῆς ὁδοῦ.

Ἄρθρ. 6. Τὰ προηγούμενα ἄρθρα δὲν ἐφαρμόζονται εἰς τὰ ἐν ταῖς πλατείαις, τριόδοις καὶ σταυροδρομίοις εὑρισκόμενα οἰκόπεδα, ὡς καὶ εἰς τὰ ἐν ταῖς προκυμαίαις, αἵτινες χρησιμεύουσιν ὡς δημόσιαι ὁδοὶ ἢ ἁπλαῖ ὁδοῖ, εἰς ὧν τὴν μίαν πτέρυγα μόνον δύναται νὰ ἀνεγερθῇ οἰκοδομή. Καὶ εἰς μὲν τὰ μέρη, δι' ἃ ἐσχηματίσθησαν πίνακες τῆς ἐξισώσεως τῶν ὁδῶν, οἰκοδομοῦνται κτίρια συμφώνως πρὸς αὐτούς· εἰς τὰ μέρη ὅμως, ὧν οἱ πίνακες δὲν ἐσχηματίσθησαν εἰσέτι, οἱ βουλόμενοι ν' ἀνεγείρωσιν οἰκοδομὰς δέον νὰ συμμορφωθῶσι πρὸς τοὺς πίνακας, οὓς προσωρινῶς σχηματίζουσιν οἱ ἐπὶ τούτῳ ὑπάλληλοι.

Ἄρθρ. 7. Ἡ ἀξία τοῦ εἴτε λαμβανομένου πλεονάσματος μετὰ τὴν ὡρισμένην παραχώρησιν τόπου διὰ τὴν ὁδὸν, καθὼς καὶ ἡ τοῦ ἀφινομένου μέρους γῆς πρὸς ὄφελος τῶν ἰδιοκτητῶν, ὡς ἐν τῷ 5 ἄρθρῳ ἐρρέθη, ὁρίζεται καὶ ἐκτιμᾶται ὑπὸ μιᾶς διαιτητίας συγκειμένης ἐκ δύω πραγματογνωμόνων, ὧν τὸν μὲν διορίζει ἡ ἐξουσία, τὸν δὲ ὁ ἐνδιαφερόμενος κτηματίας· ἐν περιπτώσει δὲ, καθ' ἣν ἤθελε προκύψει διαφωνία μεταξὺ τούτων τῶν πραγματογνωμόνων, διορίζεται ἐν μὲν Κωνσταντινουπόλει ὑπὸ τοῦ ὑπουργείου τοῦ ἐμπορίου, ἐν δὲ ταῖς ἐπαρχίαις ὑπὸ τῶν νομαρχῶν, ἐπάρχων καὶ διοικητῶν, τρίτος πραγματογνώμων, ὅστις ὁρίζει ἀνεγκλήτως τὸ τίμημα καὶ τὴν ἀξίαν αὐτῶν.

Ἄρθρ. 8. Ἐν περιπτώσει ἀνάγκης πρὸς σχηματισμὸν νέων ὁδῶν εἰς τόπους, ἔνθα ὑπάρχουσιν ἢ δὲν ὑπάρχουσιν οἰκοδομαὶ, ἢ πρὸς ρυμοτόμησιν τῶν ἤδη ὑπαρχουσῶν, οἱ πίνακες τούτων σχηματίζονται ὑπὸ τῆς διευθύνσεως. Πρὸς τοὺς ἰδιοκτήτας τοὺς ἐνδιαφερομένους εἰς τὰ μέρη, ἔνθα σχηματισθήσονται αἱ περὶ ὧν ὁ λόγος ὁδοῖ, διαβιβάζονται ἰδιαιτέρως εἰς ἕνα ἕκαστον οἱ σχηματισθέντες πίνακες, τοὺς ὁποίους ἀφ' οὗ μελετήσωσιν,

ἐὰν ἔχωσί τι νὰ ἀντιτάξωσιν, ὀφείλουν νὰ τὸ κοινοποιήσωσιν ἐντὸς 15 ἡμερῶν ἀπὸ τῆς ἡμέρας τῆς ἐπιδόσεως τοῦ πίνακος.

Οἱ πίνακες οὗτοι καὶ αἱ ἐπ' αὐτῶν γινόμεναι παρατηρήσεις μετὰ τῆς γνώμης τῶν ἁρμοδίων τῆς διευθύνσεως ὑπαλλήλων ὑποβάλλονται ὑπ' ὄψιν τοῦ ὑπουργείου τοῦ ἐμπορίου, τὸ ὁποῖον, ἀφ' οὗ περὶ τούτου γίνῃ τελειωτικὴ ἀπόφασις, διενεργεῖ τὴν ἐκτίμησιν τῶν ὡς ἀνωτέρω γαιῶν, αἵτινες μέλλουν νὰ ἀγορασθῶσι συμφώνως τῷ 7 ἄρθρῳ.

Τὸ ἀντίτιμον τῆς ὑπὸ τῶν πραγματογνωμόνων ὁριζομένης ἀποζημιώσεως πληρόνεται εἰς τοὺς ἰδιοκτήτας πρὶν ἢ μεταβιβασθῇ ἡ κυριότης τῶν λαμβανομένων τόπων ἀπὸ τούτων εἰς τὸ δημόσιον.

Ἄρθρ. 9. Ἐὰν εἷς ἢ ἑταιρία τις ἀποφασίσῃ νὰ ἀνεγείρῃ οἰκοδομὰς ἐπὶ γαιῶν, ἢ χωραφίων, ἔνθα οὐδὲν ἴχνος οἰκοδομῆς φαίνεται, καὶ σχηματίσῃ ἐκ νέου συνοικίαν, δέον νὰ ὑποβάλῃ πρῶτον χάρτην αὐτῆς εἰς τὸ ὑπουργεῖον τοῦ ἐμπορίου. Τὸ ὑπουργεῖον τότε ἀφ' οὗ συνεννοηθῇ καὶ συνδιασκεφθῇ μετὰ τῶν ἁρμοδίων ἀρχῶν καὶ ἐξετάσῃ περὶ τοῦ καταλλήλου καὶ ἐπωφελοῦς ἢ μὴ τῆς τοιαύτης πράξεως, ὁρίσῃ δὲ καὶ τοὺς ὅρους, τοὺς ὁποίους ἤθελε θεωρήσει ἀπαραιτήτους διὰ τὴν κοινὴν ὠφέλειαν, διαβιβάζει τὸν εἰρημένον χάρτην μετ' ἐπισυνημμένης ἐκθέσεως εἰς τὴν Ὑψ. Πύλην, ἥτις, ἐὰν ἐγκρίνῃ αὐτὸν, προκαλεῖ τὴν ἔκδοσιν εἰδικοῦ Αὐτοκρατορικοῦ διατάγματος, ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ ὁποίου δύναται νὰ σχηματισθῇ τοιαύτη συνοικία. Ἐν γένει δὲ διὰ πᾶσαν ἐκ νέου οἰκοδομὴν κτιρίων ἐπὶ τοιούτων ἀκατοικήτων γαιῶν, εἴτε βασιλικῶν (*ἐμιριγέ*), εἴτε βακουφικῶν, ὁρίζεται ἐνοίκιον (*ἰδζαρὲς*), ὅπως ἀποκαταστῇ τὸ ἐν λόγῳ κτίριον ἰδιοκτησία (*μιλκ*), κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ *μουκατάϊ ζεμὶν* (ἤτοι τῆς ἀποκεκομμένης ἀξίας τῆς γῆς).

Ἄρθρ. 10. Προκειμένου νὰ ἀνεγερθῶσιν ἱερὰ τεμένη, κοιμητήρια (*τουρπέδες*), σχολεῖα, κρῆναι, καὶ τὰ παρόμοια κοινωφελῆ καὶ δημόσια κτίρια, ἡ οἰκοδομὴ αὐτῶν γίνεται συμφώνως πρὸς τὸ ὑπὸ τοῦ Κανονισμοῦ ὁριζόμενον πλάτος τῶν ὁδῶν, ἐφ' ὧν ταῦτα ἀνεγερθήσονται· ἐν ταῖς πυρποληθείσαις συνοικίαις τὰ εὑρισκόμενα ἱερὰ τεμένη, προσκυνητάρια (*μεδρεσέδες*) καὶ λοιπὰ κοινωφελῆ καθιδρύματα, τὰ ὁποῖα ἔχουσιν ἀπέναντι αὐτῶν πλατείας καὶ προαύλια, ἀνεγείρονται συμφώνως πρὸς τὸν ἐπὶ τούτῳ γενόμενον Κανονισμόν.

Ἄρθρ. 11. Ὑπὸ τὰς ὁδοὺς, ἤτοι ὑπὸ τὴν ἐπιφάνειαν τῆς γῆς, ἐκτὸς τῶν ἐν τῷ κατωτέρῳ 33 ἄρθρῳ ἀναφερομένων περιπτώσεων, οὐδεμία κατ' οὐδένα λόγον γίνεται οἰκοδομή. Καὶ ἐὰν ἕνεκα νέας ρυμοτομήσεως ἢ πλατύνσεως καὶ ἐξισώσεως τῶν ὁδῶν μένωσιν εἰς τὰς ὁδοὺς τοιαῦτα ὑπόγεια ἀνήκοντα εἴς τινα, ἐπειδὴ οὗτος ἀποξενοῦται καθ' ὁλοκληρίαν τοῦ δικαιώματος τῆς κατοχῆς τῶν μερῶν τούτων, ἀπαγορεύεται εἰς αὐτὸν τοῦ νὰ σκάψῃ ὑπὸ ταῦτα τὰ μέρη ὑπόγεια καὶ ἄλλα τοιαῦτα· μόνον δὲ

τοὺς λίθους, τὰς πλίνθους καὶ πᾶσαν ἄλλην ὕλην τοίχων, εὑρισκομένην ἐν αὐτοῖς, ἐν ἀνάγκῃ, ὀφείλει ὁ ἰδιοκτήτης νὰ ἀποσύρῃ ἐκεῖθεν, μετὰ τὴν ἐπὶ τούτῳ διαταγὴν τῆς Κυβερνήσεως.

Περὶ πυρποληθεισῶν συνοικιῶν.

Ἄρθρ. 12. Οἱ ξενῶνες *(ὀδαλὰρ)* οἱ πανταχόθεν ὑπὸ ὁδῶν περιστοιχούμενοι, εἴτε αἱ συνοικίαι, ἐὰν πυρποληθῶσι, χάριν τῆς ἀναποφεύκτως ἀπαιτουμένης πλατύνσεως καὶ ἐξισώσεως τῶν ὁδῶν, διευθετοῦνται κατὰ τὸ εἰκός· ἐπὶ τούτῳ δὲ σχηματίζεται χάρτης τῆς εἰρημένης θέσεως, ἐν ᾧ καταδεικνύονται· α') οἱ πρὸ τῆς πυρκαϊᾶς παλαιοὶ δρόμοι καὶ τὰ οἰκόπεδα μετὰ τῆς καταμετρήσεως τῆς ἐπιφανείας αὐτῶν, καὶ β') οἱ ἐκ νέου σχηματισθησόμενοι δρόμοι μετὰ τῆς καταμετρήσεως τῶν οἰκοπέδων, τῶν κατὰ τὴν νέαν διευθέτησιν εἰς τοὺς ἰδιοκτήτας ἀνηκόντων.

Τὰ συμφώνως τῷ χάρτῃ τούτῳ ὁρισθησόμενα καὶ διανεμηθησόμενα οἰκόπεδα δέον νὰ ὦσιν ἐφ' ὅσον εἶναι δυνατὸν τετράγωνα ἢ παραλληλόγραμμα, αἱ δὲ ἐπιφάνειαι καὶ αἱ ἐπὶ τῆς ὁδοῦ προσόψεις αὐτῶν διανέμονται σχετικῶς καὶ ἀναλόγως τῆς ἐπιφανείας καὶ τῶν προσόψεων τῶν παλαιῶν οἰκοπέδων· ἐν γένει δὲ χορηγηθήσεται εἰς ἕκαστον γῆ μὴ στερουμένη τῶν ὠφελειῶν καὶ πλεονεκτημάτων τῶν παλαιῶν της οἰκοπέδων.

Ἡ ἐφαρμογὴ καὶ ἡ ἐκτέλεσις τοῦ χάρτου τούτου γίνεται συμφώνως πρὸς τὰς τρεῖς πρώτας παραγράφους τοῦ 8 ἄρθρου, τοῦ περὶ διαχαράξεως νέων ὁδῶν πραγματευομένου.

Κατὰ τὴν διευθέτησιν τῶν πυρποληθέντων οἰκοπέδων ἡ ἀξία τῶν ἀπολεσθεισῶν εἴτε προσκτηθεισῶν γαιῶν, χάριν παραχωρήσεως τόπου πρὸς πλάτυνσιν τῶν ὁδῶν, κατὰ τὰ νενομισμένα, ὁρίζεται καὶ ἀποτίεται εἰς τὰ μέρη, ἔνθα ὑπάρχει δημαρχιακὸν τμῆμα, συμφώνως πρὸς τὸ 5 ἄρθρον· εἰς δὲ τὰ μέρη, ἔνθα δὲν ὑπάρχουσι δημαρχιακὰ τμήματα, αἱ ἐκ τῶν πυρκαϊῶν προκύψουσαι ὡς ἀνωτέρω ζημίαι ἀνήκουσιν εἰς τοὺς ἰδιοκτήτας τῶν οἰκοπέδων καὶ ἡ κατ' αὐτὸν τὸν τρόπον ἀπολεσθεῖσα γῆ διανέμεται εἰς ὅλους ἀναλόγως τῶν πήχεων τοῦ παλαιοῦ οἰκοπέδου, ὅπερ ἀνήκει εἰς τὴν ἰδιοκτησίαν ἑκάστου.

Ἄρθρ. 13. Ἐν πυρποληθέντι τμήματι *(Ἀτὰ)* (α), οὗτινος ἡ διευθέτησις εἶναι ἀναγκαία, τὰ διασωθέντα τυχὸν ἐκ τῆς πυρκαϊᾶς κτήματα καὶ ἐκεῖνα, τῶν ὁποίων ἡ ἐπισκευὴ δὲν ἀπαγορεύεται ὑπὸ τοῦ 36ου ἄρθρου, ἐὰν μέρη τινὰ μόνον αὐτῶν ἐπυρπολήθησαν, δὲν ὑπάγονται εἰς

(α) Σημ. *Ἀτὰ* σημαίνει νῆσος· ἐν τῇ τεκτονικῇ ὅμως ὀνομάζεται οὕτω συνοικία ἢ σύμπλεγμα οἰκιῶν καὶ κτιρίων, περιστοιχούμενον πανταχόθεν ὑπὸ ὁδῶν.

τὸ 12 ἄρθρον, ἀλλ' εἰς τὰ 5, 6, καὶ 7 ἄρθρα τοῦ παρόντος Κανονισμοῦ, τὰ διαλαμβάνοντα περὶ τῆς εὐθύτητος καὶ ἐξισώσεως τῶν ὁδῶν.

Ἄρθρ. 14. Ἐὰν ἕνεκα ρυμοτομίας, ἢ πρὸς ἐφαρμογὴν τῶν περὶ τῆς εὐθύτητος καὶ πλατύνσεως τῶν ὁδῶν διατάξεων, οἰκόπεδόν τι, ἐφ' οὗ ἀνέκαθεν ὑπῆρχεν οἰκοδομὴ, ἐλαττωθῇ ἐπὶ πολὺ καὶ καταστῇ ἄχρηστον καὶ ἀκατάλληλον διὰ νέαν οἰκοδομὴν, οἱ ἰδιοκτῆται τῶν παρακειμένων οἰκιῶν, ἅμα ποιήσωσιν ἔναρξιν τῆς οἰκοδομῆς τῶν οἰκιῶν αὐτῶν, ὑποχρεοῦνται νὰ παραχωρήσωσιν εἰς τὸν ἰδιοκτήτην τοῦ μικροῦ οἰκοπέδου ἐπὶ ἀντιτίμῳ μέρος τι γῆς· ἐὰν δὲ οὗτος δὲν συγκατατεθῇ νὰ ἀγοράσῃ αὐτὸ, τότε γίνεται πρότασις εἰς τοὺς ἰδιοκτήτας τῶν παρακειμένων οἰκιῶν περὶ ἀγορᾶς τοῦ μικροῦ τούτου οἰκοπέδου. Ἐν περιπτώσει δὲ καθ ἣν ἀμφότερα τὰ μέρη ἀποποιηθῶσι τὴν ἀγοράν, συμφώνως πρὸς τὸ 7 ἄρθρον ἐκτιμῶνται τό τε μικρὸν καὶ τὰ παρ' αὐτῷ κείμενα οἰκόπεδα καὶ ἀγοράζονται ὑπὸ τῆς Κυβερνήσεως, εἰς ἣν ἐπιτρέπεται ἡ ἀκολούθως μεταποίησις αὐτῶν.

Περὶ τῶν ἐν τῇ προσόψει τῶν κτιρίων ἐξοχῶν.

Ἄρθρ. 15. Ἐκτὸς τῶν ἐξοχῶν, τῶν ἐπιτρεπομένων διὰ τοῦ παρόντος Κανονισμοῦ, τοῦ λοιποῦ δὲν κατασκευάζονται ἐξοχαὶ ἐπὶ τῶν ὁδῶν, παντὸς δὲ πατώματος αἱ ἐξοχαὶ καταμετροῦνται ἀπὸ τῆς εὐθυγραμμίας καὶ ἐπιφανείας τοῦ ἰδίου πατώματος. Ἡ εὐθυγραμμία τοῦ ἐπὶ τοῦ ἐδάφους πατώματος ὁρίζεται συμφώνως τῷ 1 καὶ 3 ἄρθρῳ, ἡ δὲ τῶν ἄνω πατωμάτων δύναται νὰ προεκβληθῇ κατ' ἀναλογίαν πρὸς τὴν εὐθυγραμμίαν τῶν τοῦ ἐδάφους πατωμάτων, ἐὰν ὦσι *σαχνισὶν* ἢ *παλκόνια* ἐσκεπασμένα· δὲν δύνανται ὅμως καὶ νὰ ὑπερβῶσι τὰ ἑξῆς ὅρια.

Ἐν ταῖς πλατείαις καὶ προκυμαίαις	πήχ.	1	δακτ.	18.
Ἐν ταῖς ὁδοῖς 12 πήχεων καὶ ἐπέκεινα πλάτους	»	1	»	12.
Ἐν ταῖς ὁδοῖς 10 πήχεων πλάτους	»	1	»	6.
Ἐν ταῖς 8 πήχεων ὁδοῖς	»	1	»	—
Ἐν ταῖς 6 πήχεων ὁδοῖς	»	—	»	18.

Ἄρθρ. 16. Ἐπιτρέπεται ἡ οἰκοδομὴ ἐξωστῶν, παλκονίων, ἐσκεπασμένων καὶ μὴ, παντὸς σχεδίου ἐπὶ τῶν προσόψεων τῶν οἰκιῶν, ἐπὶ τῷ ὅρῳ τοῦ νὰ μὴ ὑπερβαίνωσι ταῦτα τὰ ἐν τῷ ἀνωτέρω πίνακι διαγραφόμενα ὅρια. Οἱ ἐξῶσται καὶ τὰ *παλκόνια* δέον νὰ οἰκοδομῶνται εἰς ὕψος τοὐλάχιστον πέντε πήχεων ἀπὸ τοῦ ἐδάφους, ὑποστηριζόμενα διὰ στύλων κυρτῶν ἢ ἄλλων ὑποστηριγμάτων, μεταξὺ δὲ τοῦ μέρους ἐφ' οὗ ὑποστηρίζονται μέχρι τοῦ ἐδάφους δέον νὰ ὑπάρχῃ διάστημα τοὐλάχιστον τριῶν πήχεων. Τὸ μῆκος τῶν ἐξωστῶν καὶ *παλκονίων* παντὸς πατώμα-

τος δέον νὰ μὴ ὑπερβαίνῃ τὰ δύω τρίτα τοῦ μήκους τῆς προσόψεως τοῦ πατώματος, ν' ἀφίηται δὲ κενὸν διάστημα μεταξὺ τῶν ἐξωστῶν δύο γειτνιαζουσῶν οἰκιῶν τοὐλάχιστον τεσσάρων πήχεων· ἐὰν δὲ ἐπὶ τούτῳ προκύψῃ φιλονεικία, οἱ ἰδιοκτῆται ἀμφοτέρων τῶν οἰκιῶν ὀφείλουσι νὰ οἰκοδομήσωσι τοὺ ἐξώστας ἢ τὰ *παλκόνια* αὐτῶν δύω τοὐλάχιστον πήχεις μακρὰν τῶν ὁρίων τῶν οἰκιῶν των.

Ἄρθρ. 17. Ἐν γένει αἱ ἐπὶ τῆς εὐθυγραμμίας ἐξοχαὶ τῶν οἰκιῶν δέον νὰ μὴ ὑπερβαίνωσι τὰ ἑξῆς ὅρια:

Ἡ πρὸ τῶν θυρῶν φλοιὰ, (*σκαλοπάτι*)	πήχ.	δακτ.	1.
Οἱ στρογγύλοι στύλοι (*γιασῆ* καὶ τὰ κιονόκρανα)	»	»	2.
Περβάζια, παράθυρα, *παντσούρια* καὶ παραθυρόφυλλα	»	»	4.
Ὑδρορρόαι βροχῆς καὶ ὀμβροδέκται (*σαντούκια*) καὶ τὰ ἔμπροσθεν τῶν ἐργαστηρίων ὑελοφράγματα (*τζερτζεβέδες*), αἱ σιδηραῖ κιγκλίδες καὶ *περβάζια* τῶν ἐπὶ τοῦ ἐδάφους πατωμάτων οἰκιῶν καὶ ἐργαστηρίων, καὶ τὰ τὴν πρόσοψιν τῶν ἐργαστηρίων καλύπτοντα σανιδώματα	»	»	6.
Τὰ *κεπέγκια* τῶν ἐργαστηρίων ἐπὶ τῷ ὅρῳ νὰ ὦσι τοὐλάχιστον κατὰ τέσσαρας πήχεις ὑψηλότερα τοῦ ἐδάφους, καὶ τὰ *σατζάκια* αὐτῶν, συμπεριλαμβανομένων εἰς αὐτὰ καὶ τῶν ὑδρορρόων τῆς βροχῆς	»	1.	»	—
Αἱ σκηναὶ (*τένται*) τῶν ἐργαστηρίων καὶ μαγαζίων δέον νὰ ἔχωσιν ὕψος τοὐλάχιστον τεσσάρων πήχεων ἀπὸ τοῦ ἐδάφους, τούτων δὲ οἱ δοκοὶ εἴτε τὰ ἐπὶ τῶν τοίχων στηρίγματα δέον νὰ ὦσιν εἰς ὕψος τοὐλάχιστον τριῶν πήχεων, τὸ δὲ κύρτωμα τῶν δοκῶν ἢ λοιπῶν στηριγμάτων πρέπει νὰ ᾖναι 45 βαθμῶν	»	2.	»	—
Οἱ κρεμαστοὶ φανοὶ ἐπὶ τῷ ὅρῳ τοῦ ν' ἀναρτηθῶσιν εἰς ὕψος τοὐλάχιστον πέντε πήχεων ἀπὸ τοῦ ἐδάφους	»	1.	»	—

Ἄρθρ. 18. Ἀπαγορεύεται καθ' ὁλοκληρίαν πᾶσα οἰκοδομὴ ἐξοχῶν, ἥτις ἤθελε περιορίσει μέρος τῆς ὁδοῦ, ὡς *ἀναβάθρα*, θυρὶς, *σέτι* καὶ παράθυρον ὑπογείου.

Ἄρθρ. 19. Τὰ ἀφορῶντα τοὺς ἐξώστας ἄρθρα τοῦ παρόντος Κανονι-

σμοῦ ἰσχύουσι διὰ τὰς ἐπὶ πλατειῶν, δημοσίων ὁδῶν καὶ προκυμαιῶν, προσόψεις τῶν οἰκοδομῶν· τὰς λοιπὰς προσόψεις τῆς οἰκοδομῆς δύναται νὰ διαθέσῃ ὁ ἰδιοκτήτης κατὰ τὸ δοκοῦν αὐτῷ.

Προσθήκη εἰς τὸ ἀνωτέρω 19ον ἄρθρον, γενομένη δι' Αὐτοκρ. διατάγματος.

Αἱ παράλιοι οἰκίαι, ἔμπροσθεν τῶν ὁποίων δὲν ὑπάρχουσι δημόσιαι ὁδοὶ, ἐν περιπτώσει καθ' ἣν οἰκοδομηθῶσιν ἢ ἐπισκευασθῶσιν, δέον νὰ μὴ ὑπερβαίνωσι τὴν γραμμὴν τῶν ἑκατέρωθεν εὑρισκομένων παραλίων οἰκοδομῶν, ἐκτὸς τοῦ μεσαίου δωματίου, τὸ ὁποῖον, συμφώνως πρὸς τὰς διατάξεις τὰς ἀφορώσας τὰς μεγαλητέρας δημοσίας ὁδοὺς, δύναται νὰ ἐξέχῃ κατὰ ἕνα πῆχυν καὶ δέκα ὀκτὼ δακτύλους· ἐὰν ὅμως οἱ ἑκατέρωθεν γείτονες παραδεχθῶσι, καὶ τὸ μὲν ἐπὶ τῶν οἰκοδομῶν Συμβούλιον γνωμοδοτήσῃ, ἡ δὲ Ὑψηλὴ Πύλη ἐπικυρώσῃ ὅτι τὸ τοιοῦτον δὲν βλάπτει τοὺς γείτονας καὶ τὴν θέσιν ἐκείνην, ἐπιτρέπεται ἡ περισσοτέρα προεκβολὴ τοῦ κτιρίου.

Περὶ τοῦ ὕψους τῶν οἰκοδομῶν.

Ἄρθρ. 20. Τὸ ὕψος τῆς πανταχόθεν προσόψεως κτιρίου τινὸς, μετρούμενον ἐκ τοῦ ἐδάφους μέχρι τῆς ἀνωτάτης ὀροφῆς, ὁρίζεται διὰ πᾶσαν μὲν λιθόκτιστον οἰκίαν εἰς εἴκοσι πήχεις, διὰ πᾶσαν δὲ ξυλίνην εἰς δεκατέσσαρας.

Τὸ ὕψος τῶν δωμάτων, *ταχταποσίων* καὶ ἡλιακῶν δὲν ἐπιτρέπεται νὰ ὑπερβῇ τὸ ἀνωτέρω ὁρισθὲν ὅριον περισσότερον τῶν ἓξ πήχεων.

Ἄρθρ 21. Τὸ ὕψος τοῦ κτιρίου, ὅπερ κεῖται ἐπὶ ἀνηφόρου, μετρᾶται κατὰ μέσον ὅρον μεταξὺ τοῦ ὑψηλοτέρου καὶ χαμηλοτέρου μέρους, καὶ τὸ ὑψηλότερον μέρος τῶν μὲν λιθοκτίστων κτιρίων δὲν ὑπερβαίνει τοὺς εἴκοσιν ἓξ πήχεις, τῶν δὲ ξυλίνων τοὺς εἴκοσιν.

Ἄρθρ. 22. Τὸ ὕψος τῶν μὲν λιθοκτίστων ἐργαστηρίων, τῶν ἐχόντων ἢ μὴ δωμάτια, ἢ μονορόφων ὄντων, μετρούμενον ἀπὸ τοῦ ἐδάφους μέχρις τῆς ὀροφῆς, δὲν ἐπιτρέπεται νὰ ὑπερβαίνῃ τοὺς ὀκτὼ πήχεις, τῶν δὲ ξυλίνων τοὺς πέντε, ἡ ἐπὶ τῶν ὁποίων οἰκοδομὴ δωματίων ἀπαγορεύεται.

Ἄρθρ. 23. Τὰ κοινωφελῆ καὶ δημόσια κτίρια εἰσὶν ἀπηλλαγμένα τῆς ἐφαρμογῆς τῶν ἀνωτέρω διατάξεων, τῶν ἀφορωσῶν τὰς ἐξοχὰς καὶ τὰ ὕψη τῶν οἰκοδομῶν.

Μέτρα περὶ πυρκαϊᾶς.

Ἄρθρ. 24. Ἅπασαι αἱ καπνοδόχαι δέον νὰ κτίζωνται οὕτως, ὥστε

νὰ ὦσι προπεφυλαγμέναι πυρκαϊᾶς καὶ ἐπιδεκτικαὶ ἐπισκευῆς καὶ καθαρισμοῦ εὐκόλως, αἱ δὲ ἑστίαι δέον νὰ ὦσιν ἐκτισμέναι ἐπὶ θόλων λιθίνων ἢ ἄλλης ὕλης μὴ πυρπολησίμου.

Αἱ καπνοδόχαι πρέπει νὰ κτίζωνται ὁλοκλήρως ἐκ πλίνθων ἢ λίθων καὶ σκληροῦ καὶ καθαροῦ ὑλικοῦ.

Αἱ καπνοδόχαι δέον νὰ ἐξέχωσι τοὐλάχιστον κατὰ δύω πήχεις τῶν δωμάτων, ὅσαι δὲ μόνον κατὰ δύω πήχεις ἀφίστανται ἄλλων ξυλίνων οἰκοδομημάτων, πρέπει νὰ κτίζωνται κατὰ δύω πήχεις ὑψηλότεραι καὶ τούτων.

Ἡ δὲ διὰ πλινθίνων σωλήνων (*κουρκίων*) κατασκευὴ καπνοδοχῶν ἀπαγορεύεται καθ' ὁλοκληρίαν.

Ἐπίσης ἀπαγορεύονται αἱ πέριξ τοῦ ἐξωτερικοῦ μέρους τῶν καπνοδοχῶν οἰκοδομαὶ ἐκ ξύλων, σανίδων καὶ ἄλλων πυρπολησίμων ὑλῶν· ἐκτὸς μόνον ὅταν ὑπάρχῃ ἀπόστασις ἓξ δακτύλων, λογιζομένη ἀπὸ τὴν ἐξωτερικὴν ἐπιφάνειαν αὐτῶν· τὸ δὲ ἔμπροσθεν μέρος τῶν θερμαστρῶν καὶ τῆς ἑστίας τοῦ καφφὲ δέον νὰ καταστρωθῇ ἀπὸ μὴ πυρπολησίμους ὕλας, τοὐλάχιστον μέχρις ὀκτὼ δακτύλων· οἱ δὲ τῶν θερμαστρῶν σωλῆνες καὶ οἱ παντὸς εἴδους ἐκ μετάλλων διώρυγες τοῦ καπνοῦ θέλουσι τοποθετεῖσθαι πανταχόθεν μακρὰν ἀπὸ παντὸς εἴδους ξυλίνης ὕλης τοὐλάχιστον κατὰ ἓξ δακτύλους.

Ἡ διάμετρος τῆς ὀπῆς, δι' ἧς ἐκβάλλονται οἱ σωλῆνες τῆς θερμάστρας ἀπὸ ξυλίνων οἰκοδομῶν, δέον νὰ ᾖ κατὰ δώδεκα δακτύλους μεγαλητέρα τῆς διαμέτρου τῶν σωλήνων, νὰ ἦναι δὲ ἐστρωμένη μὲ *σάτζι*. Οἱ διὰ ξυλίνης οἰκοδομῆς διερχόμενοι μεταλλικοὶ σωλῆνες δέον νὰ περιβάλλωνται δι' ἑτέρων σωλήνων ἐκ μετάλλων ἢ πλίνθων, τὸ δὲ μεταξὺ αὐτῶν κενὸν νὰ ᾖ δύο δακτύλων. Εἰς τὰ ἄνω πατώματα τῶν ξυλίνων οἰκοδομῶν δὲν ἐπιτρέπεται ἡ ὕπαρξις μαγειρείου.

Ἄρθρ. 25. Οἱ ξενῶνες (*χάνια*) δέον νὰ ὦσιν ἐξ ὁλοκλήρου λίθινοι, ἐκτὸς μόνον τῶν ἐντὸς τῶν δωματίων σανιδωμάτων τῆς ὀροφῆς καὶ ἐπιφανείας καὶ τῶν ἁρμαρίων (*δουλάπ*)· πᾶσα δὲ ξυλίνη ὕλη ἐκτὸς τῶν δωματίων παντελῶς ἀπαγορεύεται. Ἐπίσης δὲν ἐπιτρέπεται καὶ ἡ εἰς τὴν αὐλὴν τῶν ξενώνων ξυλίνη οἰκοδομή. Ἐὰν ἡ πλειοψηφία τῶν ἰδιοκτητῶν τῶν ἐντὸς τοῦ ξενῶνος δωματίων ζητήσῃ νὰ κτισθῇ λίθινον ἐργαστήριον ἐν τῷ κέντρῳ τῆς αὐλῆς αὐτοῦ, ἐπιτρέπεται τοῦτο, ἀλλὰ μεταξὺ τῶν τοίχων τοῦ ἐργαστηρίου καὶ τοῦ ἐσωτερικοῦ μέρους τῶν τοῦ ξενῶνος δέον ν' ἀφεθῇ κενὸν διάστημα τοὐλάχιστον ὀκτὼ πήχεων.

Ἄρθρ. 26. Ἀπαιτεῖται ὅπως οἱ τοῖχοι τῶν λουτρώνων, κλιβάνων, (*φάπρικαι*) καὶ ἐν γένει ὅλων τῶν ἐργαστηρίων, ἐν οἷς γίνεται χρῆσις πυρὸς νυχθημερὸν, κτίζωνται λίθινοι, αἱ δὲ θύραι, τὰ θυρόφυλλα (*κανάτια*), καὶ οἱ καταπακτοὶ (*κεπένκια*) δέον νὰ σκεπασθῶσι μὲ *σάτζι*, τὰ δὲ ἐργο-

στάσια καὶ ἐργαστήρια τῶν χυτρίων (*δοκμετζίδων*), σιδηρουργῶν, πρέπει νὰ ὦσι καθ' ὁλοκληρίαν λίθινα, αἱ θύραι καὶ τὰ *κεπέγκια* σιδηρᾶ, καὶ ἐν γένει τὰ δωμάτια τῶν τοιούτων ἐργαστηρίων δέον νὰ ἐπιστρωθῶσι διά τινος μεταλλικῆς ὕλης, ἢ τοὐλάχιστον διὰ κεράμων μετὰ πεπλασμένης ἀσβέστου (*χάρδζ*).

Ἄρθρ. 27. Τὰ ἐργαστήρια, ἐν οἷς ὑπάρχουσιν ἀποτεθειμένα χάρτης, ὑφάσματα καὶ ἐν γένει εὔπρηστος ὕλη, δέον νὰ ὦσιν ὅλως λίθινα, αἱ δὲ θύραι καὶ τὰ θυρόφυλλα σιδηρᾶ. Ἐν περιπτώσει, καθ' ἣν τὰ ἐντὸς τῶν εἰρημένων ἐργαστηρίων ἐναποθηκευθησόμενα εἰσὶ ρευστὰ, ὡς λ. χ. ἔλαιον, ἄσφαλτον καὶ διάφορα πνευματώδη ποτὰ, τότε τὸ ἔδαφος τῶν τοιούτων ἀποθηκῶν ἔσεται χαμηλότερον τοὐλάχιστον κατὰ ἕνα πῆχυν ἀπὸ τῆς ἐπιφανείας τῆς γῆς.

Αἱ ἀποθῆκαι, ἐν αἷς ἐναποτίθενται ξύλα, ἄνθρακες καὶ ξυλεία, εἴτε δι' ἐμπόριον εἴτε διὰ χρῆσιν λουτρώνων καὶ κλιβάνων, δέον νὰ περιτοιχισθῶσι διὰ λιθίνων τοιχῶν, τὸ δ' ἄνω μέρος νὰ ἦναι ἐστεγασμένον. Ἐν περιπτώσει δὲ, καθ' ἣν αἱ ἀποθῆκαι αὗται πρόκειται νὰ κτισθῶσι πέριξ τῶν οἰκιῶν, πρέπει νὰ ἐκδοθῇ εἰδικὴ ἐπὶ τούτῳ ἄδεια ὑπὸ τῆς ἁρμοδίας Ἀρχῆς.

Ἄρθρ. 28. Ἐπιτρέπεται μὲν ἡ οἰκοδομὴ *ταχταποσίων* καὶ ἡλιακῶν ἐπὶ οἰκοδομημάτων, δέον ὅμως ταῦτα νὰ ἐπιστρώνυνται διὰ λίθων, πλίνθων, *σατζίου* καὶ ἀσβεστώδους ὕλης, ὅπως ἀντέχωσι κατὰ τῶν ἐπισυμβαινουσῶν πυρκαϊῶν.

Ἀπαγορεύεται ὁ τῶν δωματίων τῶν οἰκιῶν στεγασμὸς διὰ σανίδων καὶ ἄλλων εὐφλέκτων καὶ εὐπρήστων ὑλῶν.

Ἄρθρ. 29. Εἰς τὰς καθωρισμένης εὐθυγραμμίας ὁδοὺς ἡ Κυβέρνησις, ἐν ἀνάγκῃ, εἴτε τὰ συμβούλια τῶν δημαρχιακῶν τμημάτων, δύνανται δι' ἐκθέσεως τῶν λόγων καὶ αἰτίων νὰ παρεμποδίσωσι τὴν οἰκοδομὴν ξυλίνου κτιρίου, ἢ ἐπὶ ὅροις νὰ ἐπιτρέψωσι τὴν οἰκοδομὴν ξυλίνων οἰκοδομῶν.

Περὶ διαφόρων ἀντικειμένων.

Ἄρθρ. 30. Τὰ ἐπὶ τῶν ὁδῶν *σατζάκια* τῶν οἰκοδομῶν δέον νὰ ἔχωσιν ὑδρορρόας (*ὀλούκια*) ἐκ λευκοσιδήρου (*τενεκὲ*), εἴτε ἐξ ἄλλου τινὸς μετάλλου, ὅπως κατέρχωνται δι' αὐτῶν τὰ ὕδατα τῆς βροχῆς μέχρι τῆς ἐπιφανείας τῆς γῆς.

Ἄρθρ. 31. Τυχούσης ἀνάγκης πρὸς τοποθέτησιν ἐν ταῖς ὁδοῖς τῶν διὰ τὰς οἰκοδομὰς ἀναγκαίων, οἷον ξυλείας καὶ ἄλλης ὕλης ἀναγκαίας πρὸς οἰκοδομὴν, δέον τὸ πλάτος τοῦ τόπου, ἔνθα πρόκειται νὰ ἐναποθετηθῶσι προσωρινῶς, νὰ ὁρισθῇ παρὰ τῆς Κυβερνήσεως, πρὸς ἀποφυγὴν δὲ

παντὸς προσκόμματος εἰς τοὺς διαβάτας, δέον ν' ἀφεθῇ κενὸς τόπος μέχρι πέντε πήχεων.

Ἄρθρ. 32. Ἐπιτρέπεται μὲν ἡ ὑπὸ τὰς ὁδοὺς κατασκευὴ ὑπονόμου, ὅταν ἐντὸς τοῦ κτιρίου δὲν ὑπάρχωσι μήτε αὐλὴ, μήτε κῆπος ἢ ἄλλος ἀνοικτὸς τόπος, ἀλλὰ δέον ὁ ὑπόνομος νὰ ἦναι λιθόκτιστος καὶ θολωτή.

Αἱ μερικαὶ ὑπόνομοι, ὅσαι θέλουσι κατασκευασθῆ προσωρινῶς ὡς ἀνωτέρω, θέλουσι καταστραφῆ, ὅταν κατασκευασθῶσιν εἰς τὰς ὁδοὺς γενικαὶ ὑπόνομοι, ἡ δ' ἐπὶ τούτῳ δαπάνη ἐπιβαρύνει τοὺς ἰδιοκτήτας.

Ἄρθρ. 33. Ἡ κατασκευὴ τῶν ὑδραγωγείων ὡς καὶ τῶν τοῦ ἀερίου σωλήνων, οἵτινες διέρχονται διὰ τῶν ὁδῶν, γίνονται μὲν ἐπιστασίᾳ τῆς Κυβερνήσεως, ἡ ἐπὶ τούτῳ ὅμως προκύπτουσα δαπάνη ἐπιβαρύνει τοὺς ἰδιοκτήτας.

Ἄρθρ. 34. Ἡ ἐπὶ τῶν οἰκοδομῶν διεύθυνσις εἴτε ἡ Δημαρχία ὀφείλει νὰ παραγγέλλῃ τὴν κατεδάφισιν τῶν ἑτοιμορρόπων τοίχων, εἴτε οἰκοδομῶν κακῶς ἐκτισμένων καὶ κατεδαφιστέων, πρὸς ἀποφυγὴν παντὸς ἀπευκταίου. Ἡ ἐπὶ τούτῳ ἀρμοδία Ἀρχὴ ὀφείλει, ἀφοῦ δώσῃ εἰς τοὺς ἰδιοκτήτας τούτων προθεσμίαν δεκαπενθήμερον πρὸς κατεδάφισιν τῶν τοιούτων καὶ δὲν εἰσακουσθῇ, ἀμέσως νὰ καταῤῥίψῃ ταῦτα, ὑποχρεοῦσα συνάμα τοὺς ἰδιοκτήτας εἰς τὴν ἀπότισιν τῆς ἐπὶ τούτῳ δαπάνης.

Περὶ πινάκων καὶ τῶν ἀριθμῶν τῶν ὁδῶν.

Ἄρθρ. 35. Ἡ ἀναγκαία δαπάνη διὰ τὴν ἀνανέωσιν καὶ ἐπισκευὴν ἀ) τῶν πινάκων, ἐφ' ὧν γράφεται τὸ ὄνομα τῶν ὁδῶν καὶ πλατειῶν, τιθεμένων ἐν καταλλήλῳ κατὰ τὴν εἴσοδον αὐτῶν μέρει, β') τῶν ἀριθμῶν τῶν οἰκιῶν καὶ γ') τῶν πινάκων τῆς πλατύνσεως καὶ εὐθύτητος τῶν ὁδῶν, ἐπιβαρύνει τοὺς ἰδιοκτήτας τῶν οἰκιῶν.

Οἱ φθειρόμενοι ἀριθμοὶ τῶν πινάκων δέον πάραυτα νὰ ἀνανεῶνται, τῆς ἐπὶ τούτῳ δαπάνης ἀποτιομένης ἐπίσης ὑπὸ τῶν ἰδιοκτητῶν, δὶς δὲ τοῦ ἐνιαυτοῦ δέον νὰ γίνηται ἐπιθεώρησις ἐπὶ σκοπῷ προσθήκης τῶν περὶ ὧν ὁ λόγος πινάκων καὶ ἀριθμῶν ἐπὶ τῶν νεωστὶ οἰκοδομουμένων κτιρίων.

Καθ' ὅσον ἀφορᾷ τοὺς πίνακας τῆς πλατύνσεως καὶ εὐθύτητος τῶν ὁδῶν, οὗτοι τίθενται ἢ κατὰ τὴν ἐπισκευὴν τῶν οἰκοδομῶν ἢ κατ' αἴτησιν τῶν ἰδιοκτητῶν ἀπὸ τὰ κτίρια, τῶν ὁποίων δὲν παρουσιάζεται ἀνάγκη νὰ παραχωρηθῇ μέρος διὰ τὴν ὁδόν.

Περὶ ἀπηγορευμένων ἐπισκευῶν.

Ἄρθρ. 36. Ἀπαγορευομένης τῆς οἰκοδομῆς καὶ ἐπισκευῆς κτιρίων,

περὶ ὧν κατωτέρω ὁ λόγος, οὐδέποτε χορηγεῖται ἄδεια δι' αὐτὰ ὑπὸ τῆς ἁρμοδίας ἀρχῆς.

Πρῶτον. Ἡ ἐπισκευὴ τῶν ἐξωστῶν, ὧν τὸ ὕψος εἶναι ὀλιγώτερον τῶν πέντε πήχεων, ἀπαγορεύεται νὰ γίνηται διὰ βάσεων καὶ στηριγμάτων ἐκ μετάλλου ἢ ξύλων, στύλων καὶ λίθων.

Ὁμοίως ἀπαγορεύεται ἡ ἐπισκευὴ τῶν *σατζακίων* καὶ θυροφύλλων (*κεπένκια*) τῶν ἐργαστηρίων, ὧν τὸ ὕψος μετρούμενον ἀπὸ τῆς γῆς εἶναι ὀλιγώτερον τῶν τεσσάρων πήχεων.

Δεύτερον. Περὶ μόνον τῶν κτιρίων ἐκείνων, τῶν κειμένων ἐν γένει ἐπὶ δρόμων, καὶ ὑποχρεουμένων νὰ παραχωρήσωσι τόπον διὰ τὴν πλάτυνσιν τοῦ δρόμου, ἀπαγορεύεται ἡ ἐν εἴδει σκελετοῦ (*καφεσίου*) ἐπισκευὴ παντὸς πατώματος. Τὰ ἐπὶ τῆς ἐπιφανείας κείμενα κτίρια εἴτε τὰ ἐπὶ τῆς προσόψεως τῶν ὁδῶν ἐπὶ τοίχων εὑρισκόμενα ἀπαγορεύεται νὰ ἐπισκευάζωνται διὰ μεταλλίνων καὶ ξυλίνων στύλων, εἴτε διὰ βάσεων, πλίνθων, κατειργασμένων λίθων, γύψου (*ἀλτζῆ*) καὶ ἑτέρων παρομοίων ὑλῶν.

Ἐπίσης ἀπαγορεύεται ἡ ἐπισκευὴ διὰ ξυλίνων δεσμῶν, πλίνθων καὶ παντὸς εἴδους πέτρας ἐκ γύψου καὶ παρομοίων ὑλῶν, πρὸς προφύλαξιν τοίχων.

Τρίτον. Ἐν ταῖς οἰκοδομαῖς ταῖς κειμέναις εἰς τὰς ὡρισμένης εὐθυγραμμίας ὁδοὺς καὶ ἐν γένει ἐν πᾶσι τοῖς κτιρίοις ἄνευ ἐξαιρέσεως, ἀπαγορεύεται ἡ ἐπισκευὴ τῶν κλιμάκων, βαθμίδων, ὑπογείων καὶ τῶν παραθύρων, τὰ ὁποῖα κεῖνται ἐπὶ τῶν ὁδῶν καὶ ἐξέχουσι.

Τέταρτον. Περὶ τῶν ἐν ταῖς ὡρισμένης εὐθυγραμμίας ὁδοῖς κειμένων οἰκοδομῶν, τῶν ὑποχρεουμένων νὰ παραχωρήσωσι τόπον χάριν τῆς πλατύνσεως καὶ εὐθύτητος τῶν δρόμων. Ἀπαγορεύεται ἡ διὰ μεταλλίνων ἢ καὶ ξυλίνης βάσεως, στύλων, πλίνθων, κατειργασμένων λίθων, γύψου καὶ παρομοίων ὑλῶν ἐπισκευὴ τῆς προσόψεως ὁποιουδήποτε πατώματος, ἐὰν τοῦτο τὸ μέρος ἦναι ἐκτὸς τῶν ὡρισμένων ὁρίων διὰ τὴν εὐθυγραμμίαν τῶν ἐξωστῶν καὶ ἐξοχῶν.

Πέμπτον. Περὶ ξυλίνων οἰκοδομῶν κειμένων ἐν ὁδοῖς, ἐν αἷς δὲν ἐπιτρέπεται ξυλίνη οἰκοδομή. Ἀπαγορεύεται ἡ ἐπισκευὴ τοῦ σκεπάσματος τῆς προσόψεως (*καπλαμᾶ*) ὁποιασδήποτε ξυλίνης οἰκοδομῆς.

Περὶ ἐργασιῶν ἀπαιτουσῶν τὴν ἐφαρμογὴν τῶν διατάξεων τοῦ παρόντος κανονισμοῦ διὰ τὰς προσόψεις τῶν οἰκοδομῶν.

Ἄρθρ. 37. Κατωτέρω ἐκτίθενται αἱ περιστάσεις, καθ' ἃς οἱ ἰδιοκτῆται καὶ ἀρχιτέκτονες ὑποχρεοῦνται νὰ συμμορφωθῶσι πρὸς τὸ 3 καὶ 5 ἄρθρον χάριν τῆς πλατύνσεως καὶ εὐθύτητος τῶν ὁδῶν, ἐν περιπτώσει ἐκ βάθρων οἰκοδομῆς ἢ ἐπισκευῆς.

Πρῶτον. Ἐν περιπτώσει οἰκοδομῆς καὶ ἀνανεώσεως ἢ ἐν εἴδει σκελετοῦ ἐπισκευῆς τοῦ ἐπὶ τοῦ ἐδάφους ἢ ἑτέρου τινὸς πατώματος, εἴτε τῶν ἐξωστῶν οἰκίας, τοίχων καὶ ἄλλων κτιρίων, τὰ ὁποῖα κεῖνται ἐπὶ πλατειῶν, μικρῶν ἢ μεγάλων ὁδῶν καὶ προκυμαιῶν τοῦ Βοσπόρου, αἵτινες χρησιμεύουσιν ὡς δημόσιαι ὁδοί, καὶ ἐν περιπτώσει ἐπισκευῆς διὰ ξύλων, σιδηρῶν στύλων, πλίνθων, κατειργασμένων λίθων, γύψου καὶ παρομοίων ὑλῶν τοίχων ὑποστηριζόντων τὰ πατώματα, καὶ τοῦ ἐπὶ τοῦ ἐδάφους πατώματος, ὡς καὶ ἐν περιπτώσει διὰ ξυλίνων δεσμῶν, πλίνθων καὶ παντὸς εἴδους λίθου, γύψου καὶ παρομοίων ὑλῶν τῶν διὰ προφύλαξιν τοίχων (περιβόλων).

Δεύτερον. Ἐν περιπτώσει ἐπισκευῆς ὁποιουδήποτε κτιρίου, κειμένου ἐπὶ ὡρισμένης εὐθυγραμμίας ὁδοῦ, διὰ μεταλλίνων καὶ ξυλίνων στύλων καὶ βάσεων, πλίνθων, καὶ κατειργασμένων λίθων, γύψου καὶ παρομοίων ὑλῶν.

Ἄρθρ. 38. Ἡ ἐπὶ εὐθυγραμμίᾳ ἀνανέωσις ἑνὸς τοίχου, εἴτε τοῦ κάτω πατώματος, συνεπάγεται καὶ τὴν ἀνανέωσιν τῶν ἄνω πατωμάτων, ὅταν ταῦτα ἔχωσιν ὕψος ὀλιγώτερον τῶν πέντε πήχεων ἀπὸ τῆς ἐπιφανείας τῶν ὁδῶν, ἢ ὅταν ἡ μονομερὴς ἐπισκευὴ αὐτῶν κωλύηται ὑπὸ τοῦ 36ου ἄρθρου.

Ἄρθρ. 39. Ἀπαγορεύεται ἡ προσθήκη πατώματος ἐπὶ λιθοκτίστου ἐργαστηρίου ἢ τοίχου, ὅπερ ὑποχρεοῦται νὰ παραχωρήσῃ τόπον εἰς τὴν ὁδόν. Ἐπιτρέπεται ὅμως ἡ προσθήκη πατωμάτων εἰς ὑπάρχουσαν οἰκίαν, χωρὶς νὰ παραχωρηθῇ τόπος εἰς τὴν ὁδὸν ἀπὸ τοῦ πατώματος τοῦ ἐδάφους, καθὼς καὶ ἡ ἐκ νέου οἰκοδομὴ τῶν ἐπάνω πατωμάτων οἰκίας τινός, ὅταν τὸ κάτω πάτωμα αὐτῆς ἦναι ἐξ ἐκείνων, ἐφ' ὧν ἐφηρμόσθησαν αἱ διατάξεις τοῦ παρόντος κανονισμοῦ, καὶ ὧν ἡ οἰκοδομὴ ἢ ἐπισκευὴ δὲν ἀπαγορεύεται ὑπὸ τοῦ 36ου ἄρθρου.

Περὶ ἐργασιῶν αἵτινες δὲν ἀπαιτοῦσι τὴν ἐφαρμογὴν τῶν ἄνω διατάξεων.

Ἄρθρ. 40. Αἱ μὴ ὑπὸ τοῦ 36 ἄρθρου ἀπαγορευόμεναι ἐργασίαι, μὴ ἐμπεριλαμβανόμεναι δὲ εἰς τὸ 37ον, ἐνεργοῦνται μὴ ἀπαιτουμένης τῆς ἐφαρμογῆς τῶν διατάξεων τοῦ 3 καὶ 5 ἄρθρου τοῦ παρόντος Κανονισμοῦ.

Περὶ ἀδείας (Τεζκερέ).

Ἄρθρ. 41. Οὐδεὶς εἴτε ἐκ τῶν ἰδιοκτητῶν εἴτε ἐκ τῶν ἀρχιτεκτόνων δύναται κατ' οὐδένα τρόπον, πρὶν ἢ ἀποτίσῃ τὰ ὑπὸ τοῦ νόμου ὁριζόμενα δικαιώματα, νὰ ποιήσῃ ἔναρξιν ἐργασιῶν εἴτε οἰκοδομῆς εἴτε ἐπισκευῆς· ἡ δ' ἀπόδειξις ἡ δοθησομένη αὐτοῖς διὰ τὸ δικαίωμα τοῦτο ἐπέχει

τόπον ἐγγράφου ἀδείας (*τεζκερὲ*), ἣν λαμβάνοντες δύνανται νὰ ἐνεργήσωσιν, ἐκτὸς τῶν εἰς τὸ κατωτέρω 42 ἄρθρον περιπτώσεων, παντὸς εἴδους ἐργασίαν, ἄνευ ἑτέρας ὑποχρεώσεως· ὑποχρεοῦνται ὅμως νὰ συμμορφωθῶσι πρὸς τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος Κανονισμοῦ, τὰς ἀφορώσας τὸ τεχνικὸν μέρος.

Περὶ ἐγγράφου ἀδείας διὰ τὴν ἐπιφάνειαν τῆς ἐπὶ ὁδῶν προσόψεως τῶν οἰκοδομῶν.

Ἄρθρ. 42. Οἱ ἀρχιτέκτονες, ὡς μέλλοντες νὰ διενεργήσωσι τὰς ἐργασίας τὰς ὑπὸ τοῦ 38 ἄρθρου ὁριζομένας, ἢ οἱ ἰδιοκτῆται τῶν οἰκοδομῶν τῶν μὴ ἐχουσῶν ἀρχιτέκτονας, ὑποχρεοῦνται, ἐὰν τὸ οἰκοδομηθησόμενον κτίριον κῆται ἐπὶ πλατειῶν καὶ προκυμαιῶν, εἴτε ἐπὶ ὁδῶν, μὴ ἐχουσῶν τὸν περὶ πλατύνσεως καὶ εὐθύτητος πίνακα, νὰ ἔχωσιν, ἐκτὸς τοῦ ἐγγράφου τῆς ἀδείας, ὅπερ ἀπαιτεῖται κατὰ τὸ 41 ἄρθρον, καὶ ἄδειαν ἐπιφανείας ὅπως οἰκοδομήσωσι σύμφωνα πρὸς τὸν ὑποδειχθησόμενον τρόπον τῆς ἐπιφανείας τῆς προσόψεως τῶν οἰκοδομῶν· ἐν περιπτώσει δὲ καθ' ἣν τὰ οἰκοδομηθησόμενα κτίρια εὑρίσκονται ἐπὶ τῶν δρόμων, ὧν ὁ πίναξ τῆς πλατύνσεως ἤδη εἶναι τεθειμένος, τότε οἱ ἀρχιτέκτονες, ἐλλείψει δὲ τοιούτων, οἱ ἰδιοκτῆται δὲν ὑποχρεοῦνται νὰ ἔχωσιν ἰδιαιτέραν ἄδειαν ἐπιφανείας, ἐνεργοῦντες δὲ ὑπὸ τὴν ἄμεσον εὐθύνην των τὰς ἐν τῷ 3 ἄρθρῳ ὁριζομένας διατάξεις, σχεδιογραφοῦσι τὴν πρόσοψιν τῶν κτιρίων. Ἐὰν ὅμως κατὰ τὴν ἐκτέλεσιν τοῦ 3ου ἄρθρου προκύψῃ ἀμφισβήτησις ἢ διένεξις μετὰ τῶν γειτόνων, ὑποχρεοῦνται νὰ αἰτήσωσιν ἄδειαν ἐπιφανείας.

Περὶ παραβάσεων.

Ἄρθρ. 43. Ἐὰν συμβῇ πρᾶξις, ἀντιβαίνουσα εἰς τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος κανονισμοῦ ὡς πρὸς τὰς οἰκοδομὰς καὶ ἐπισκευάς, ἐκ μέρους τῶν ἀρχιτεκτόνων, ἐλλείψει δ' αὐτῶν, ὑπὸ τῶν ἰδιοκτητῶν, οὗτοι ὑποχρεοῦνται, ἀφ' οὗ ἀποτίσωσι πρόστιμον πέντε τέταρτα ἀργυροῦ μεδζιτιὲ, νὰ συμμορφωθῶσι πρὸς τὸν παρόντα κανονισμὸν, ἐφ' ᾧ παραχωρεῖται αὐτοῖς ἑνὸς μηνὸς προθεσμία. Ἐὰν δὲ ἐντὸς τῆς δοθείσης προθεσμίας δὲν συμμορφωθῶσι, τότε ἀφοῦ ἀποτίσωσιν ἕτερα δέκα τέταρτα ἀργυροῦ μεδζιτιὲ, καταναγκάζονται ὅπως συμμορφωθῶσιν αὖθις πρὸς τὸν Κανονισμόν.

Ἄρθρ. 44. Καθυποβάλλονται εἰς ἀπότισιν πέντε χρυσῶν λιρῶν οἱ τολμήσοντες μόνοι νὰ θέσωσιν ἐπὶ τῶν οἰκοδομῶν πίνακας τῆς πλατύνσεως καὶ εὐθύτητος τῶν ὁδῶν.

Ἄρθρ. 45. Οἱ τῶν οἰκοδομῶν ἐπιθεωρηταὶ (*μουφεττίσιδες*), οἱ μη-

χανικοὶ καὶ οἱ ὑπάλληλοι ἐν γένει τῶν οἰκοδομῶν καὶ δημοσίων ὁδῶν, γνωστοποιοῦσι τὰς τυχὸν παραβάσεις τοῦ παρόντος Κανονισμοῦ μετὰ τὴν δημοσίευσιν αὐτοῦ, ὅσος δήποτε καὶ ἂν ᾖ ὁ μεταξὺ τῆς πράξεως καὶ τῆς ἀνακαλύψεως χρόνος.

Ἄρθρ. 46. Αἱ παραβάσεις ἐν μὲν τῇ πρωτευούσῃ θεωροῦνται καὶ δικάζονται εἰς τὸ συμβούλιον τῶν οἰκοδομῶν, μεταβαλλόμενον εἰς δικαστήριον· ἐν δὲ τῷ ἐξωτερικῷ, ἔνθα ὑπάρχουσι δημαρχεῖα, τρία μέλη τοῦ συμβουλίου τῆς δημαρχίας ἀπαρτίζουσι δικαστήριον, ἐν ᾧ δικάζονται αἱ παραβάσεις· τὰ δὲ μέλη ἐν μὲν τῇ Κωνστ)πόλει διορίζονται ὑπὸ τοῦ Ὑπουργείου τοῦ Ἐμπορίου, ἐν δὲ τῷ ἐξωτερικῷ ὑπὸ τῶν νομαρχῶν, ἐπάρχων, καὶ *καϊμακάμιδων*. Οἱ ὡς παραβάται τοῦ παρόντος κανονισμοῦ κατηγορούμενοι προειδοποιοῦνται περὶ τῆς δικασίμου ἡμέρας. Ἡ ἀπόφασις τούτων τῶν δικαστηρίων εἶναι ἀνέγκλητος, καὶ κατὰ συνέπειαν ἐκτελεστὴ, οὐδὲν δὲ δικαίωμα λαμβάνεται δι' αὐτήν.

Περὶ τῶν διοριζομένων πραγματογνωμόνων.

Ἄρθρ. 47. Τὰ ἔξοδα τῶν ἐξ ἀμφοτέρων τῶν μερῶν διοριζομένων διὰ *κέσφι* καὶ δι' ἐκτίμησιν διαφόρων ἀντικειμένων, ἀναφερομένων ἐν τῷ παρόντι Κανονισμῷ, θέλουσι πληρωθῇ ἐξ ἡμισείας ἐκ μέρους τῶν ἰδιοκτητῶν, ἐν περιπτώσει δὲ διαφωνίας μεταξὺ τοῦ ὑπὸ τῆς Ἀρχῆς διοριζομένου πραγματογνώμονος καὶ τοῦ ἰδιοκτήτου, ἕνεκα τῶν εἰς αὐτὸν ἀνηκόντων χρημάτων, ἡ ὑπόθεσις θεωρεῖται καὶ διεκδικάζεται ἐν τοῖς δικαστηρίοις, περὶ ὧν πραγματεύεται τὸ 46 ἄρθρον.

ΕΠΙΛΟΓΟΣ.

Ἄρθρ. 48. Ὁ παρὼν κανονισμὸς τίθεται ἐν ἐνεργείᾳ ἐν Κωνστ)πόλει καὶ τοῖς πέριξ καὶ ἄλλαις κωμοπόλεσι. Συνεπείᾳ αἰτήσεως, ἐκθετούσης τὰς αἰτίας ἐκ μέρους τῶν δημαρχιακῶν τμημάτων, εἴτε ἐπαρχιακῶν συμβουλίων, διά τινας τόπους, εἴτε πόλεις, γίνονται εἰς τὸν παρόντα κανονισμὸν προσθῆκαι ἄλλων ἄρθρων, καί τινες τροποποιήσεις· πλὴν ἡ γενησομένη αὕτη προσθήκη εἴτε μεταῤῥύθμισις τῶν ἄρθρων, πρὶν ἢ γίνῃ παραδεκτὴ καὶ ἐπικυρωθῇ ὑπὸ τῆς Κυβερνήσεως, δὲν τίθεται εἰς ἐνέργειαν.

Ἄρθρ. 49. Ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος κανονισμοῦ, ὁ παλαιὸς περὶ κτιρίων κανονισμὸς εἶναι ἄκυρος.

Ἄρθρον πρόσθετον ἐν εἴδει παραρτήματος εἰς τὸν περὶ κτιρίων Κανονισμόν.

Τὸ ὕψος τῶν κτιρίων, τῶν ἐντὸς τοῦ ἔκτου τμήματος οἰκοδομηθησομένων, ὁρίζεται διὰ πᾶν εἶδος λιθοκτίστου εἰς 24 πήχεις, διὰ δὲ ξυλίνην εἰς 16· πλὴν ἡ ἐξαιρετικὴ αὕτη παραχώρησις γίνεται εἰδικῶς μόνον διὰ τὸ εἰρημένον τμῆμα, τὰ δ' ἀλλαχοῦ οἰκοδομηθησόμενα κτίρια δὲν δύνανται νὰ ὑπερβῶσι τὸ ἐν τῷ 26 ἄρθρῳ ὁριζόμενον ὕψος.

ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ

Περὶ τοῦ διορισμοῦ τῶν ἐπὶ τῶν οἰκοδομῶν ὑπαλλήλων καὶ περὶ τῶν καθηκόντων αὐτῶν.

(12 Ῥεββιοὺλ ἐββὲλ 1280).

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΠΡΩΤΟΝ.

Περὶ τοῦ διευθυντοῦ τῶν οἰκοδομῶν.

Ἄρθρ. 1. Ἡ διὰ πᾶσαν οἰκοδομὴν ἄδεια (*τεζκερὲς*) ἐν Κωνσταντινουπόλει, ταῖς τρισὶ πόλεσι καὶ ἀλλαχοῦ, ὅπου δὲν ὑπάρχει δημαρχιακὸν τμῆμα, δίδεται ὑπὸ τοῦ ἐπὶ τῶν οἰκοδομῶν διευθυντοῦ κατὰ τοὺς ἐπὶ τούτῳ κανονισμούς. Ὁ διευθυντὴς διορίζει τοὺς διὰ τὸ *κέσφι* (1), ὅπερ ἤθελεν ἀπαιτήσει τὸ ὑπουργεῖον τοῦ *ἐβκαφίου* διά τινα ἀντικείμενα, ὑπαλλήλους, προσδιορίζει τὴν ἀμοιβὴν αὐτῶν ὡς καὶ τὸ ποσὸν τῶν δι[ὰ] τὸ *κέσφι* ἐξόδων· ἀναθέτων εἰς τοὺς ἁρμοδίους ὑπαλλήλους τὴν σύν[τα]ξιν τῶν ἐκθέσεων, τῶν ἀφορωσῶν τὴν ἐκ νέου διανομὴν καὶ διαίρεσιν οἰκ[ο]πέδων πυρποληθεισῶν οἰκοδομῶν, παρουσιάζει αὐτὰς εἰς τὸ ὑπουργεῖον τοῦ ἐμπορίου· διενεργεῖ τὰς ἀπαιτουμένας ἐρεύνας καὶ ἐξετάσεις ἐν περιπτώσει παραπόνων κατὰ οἰκοδομῆς ἐργοστασίων (*φαβρικῶν*) καὶ ἄλλων ἐργαστηρίων, δυναμένων νὰ βλάψωσιν ἢ νὰ ἐπιφέρωσι διατάραξίν τινα καὶ ἀνησυχίαν εἰς τὰ πέριξ αὐτῶν οἰκοδομήματα, καὶ ἀναφέρει εἰς τὸ ὑπουργεῖον τ[οῦ] ἐμπορίου ἐπὶ τίσιν ὅροις ἐδόθη ἄδεια νὰ οἰκοδομηθῶσι τοιούτου εἴδους ἐργ[α]στάσια· καταστρώνει τὰ βιβλία τῆς μισθοδοσίας ὡς καὶ τῆς ἀμοιβῆς τ[ῶν] ἐπὶ τῶν οἰκοδομῶν ὑπαλλήλων μετὰ τῶν ἐξόδων καὶ προσόδων, καὶ παρουσιάζει αὐτὰ εἰς τὸ ὑπουργεῖον· προεδρεύει δὲ καὶ τοῦ συμβουλίου τῶν οἰκοδομῶν.

Ἄρθρ. 2. Παρὰ τῷ διευθυντῇ διορίζεται καὶ εἷς βοηθὸς (*μουαβὶρ*), ὑπάγονται δὲ εἰς τὸν διευθυντὴν καὶ οἱ προϊστάμενοι τῶν ὑπαλλήλων τῶν οἰκοδομῶν, οἵτινες διαιροῦνται εἰς τέσσαρας τάξεις, ὧν ἡ μὲν πρώτη

(1) *Κέσφι* = αὐτοψία τῶν οἰκοδομῶν. Οὕτως ὀνομάζεται ἡ πρᾶξις τῆς εἰδικῆς ἐπιτροπῆς, τῆς διοριζομένης ὅπως μεταβῇ εἰς τὸν τόπον τῆς οἰκοδομῆς καὶ ἐξελέγξῃ τὰ περὶ αὐτῆς. Ἡ ἐπιτροπὴ αὕτη συντάττει ἀκολούθως ἔκθεσιν (*κέσφ μαζπατασὴ*), ἣν ἐπιδίδει εἰς τὴν ὑφ' ἧς διωρίσθη ἀρχὴν, ὅπως ἐνεργήσῃ τὰ περαιτέρω.

φροντίζει περὶ τῆς ἰσοπεδώσεως τῶν ὁδῶν, ἡ δευτέρα περὶ καταμετρήσεως οἰκοπέδων πυρκαϊᾶς, ἡ τρίτη περὶ *κεσφίου* καὶ περὶ ἐπιθεωρήσεως ἐργαστηρίων καὶ ἐργοστασίων (*φαβρικῶν*), ἐξ ὧν ἐνδέχεται νὰ προκύψῃ βλάβη, καὶ ἡ τετάρτη περὶ τοῦ λογιστικοῦ τῶν προσόδων καὶ ἐξόδων.

Ἄρθρ. 3. Μέχρις οὗ σχηματισθῇ ἡ γενικὴ ἐπὶ τῶν γεφυρῶν καὶ ὁδῶν διεύθυνσις, αἱ ἐπιθεωρήσεις καὶ τὰ *κέσφια* τῶν εἰς διάφορα τοῦ κράτους μέρη ἐκτελεσθησομένων δημοσίων ἔργων ἐξετάζονται καὶ ἐξελέγχονται προσωρινῶς διὰ τοῦ εἰρημένου διευθυντοῦ, ὡς καὶ πρότερον. Ἐπειδὴ δὲ πρὸς ἐποπτείαν καὶ ἐξέτασιν τῶν δημοσίων τούτων ἔργων ἰδιάζων ἐπιτετραμμένος εἶναι ὁ βοηθὸς τοῦ διευθυντοῦ, οὗτος δὲν δύναται ἢ διὰ τοῦ προέδρου νὰ διατάττῃ τοὺς ὑπὸ τὰς διαταγάς του τεθησομένους ὑπαλλήλους πρὸς ἐπιθεώρησιν, ἀφοῦ δὲ ἐνεργηθῇ ὑπὸ τούτου ἡ τὰ δημόσια ἔργα ἀφορῶσα ἐξέτασις, ὑποβάλλεται εἰς τὸ ἐπὶ τῶν ὁδῶν καὶ δρόμων συμβούλιον.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΔΕΥΤΕΡΟΝ.

Περὶ τοῦ ἐπὶ τῶν οἰκοδομῶν συμβουλίου.

Ἄρθρ. 4. Τὰ καθήκοντα τοῦ ἐπὶ τῶν οἰκοδομῶν συμβουλίου διαιροῦνται εἰς δύο κατηγορίας: Α΄.) γνωμοδοτεῖ τοῦτο περὶ ὅλων τῶν τὰς οἰκοδομὰς ἀφορώντων ἀντικειμένων, ἅτινα ἤθελον ἀνατεθῇ ὑπὸ τὴν ἐξέτασίν του παρὰ τοῦ διευθυντοῦ, καὶ Β΄.) ἀκροᾶται τῶν διαφορῶν, αἵτινες ἤθελον ἀναφυῇ μεταξὺ ἰδιοκτητῶν, ἀρχιτεκτόνων καὶ ἐργατῶν, ἕνεκα τῶν μεταξὺ αὐτῶν συμφωνιῶν καὶ ὑποχρεώσεων, ὡς καὶ τῶν παραπόνων, ἅτινα ἐγγράφως ἤθελον καθυποβληθῇ εἰς τὸ ὑπουργεῖον τοῦ ἐμπορίου, καὶ προκύψει κατὰ τὴν διανομὴν οἰκοπέδων πυρκαϊᾶς, καὶ ἐν γένει δικάζει, ἀποφασίζει τελεσιδίκως καὶ καταδικάζει πᾶσαν παρουσιαζομένην αὐτῷ δίκην περὶ παραβιάσεως τοῦ κανονισμοῦ τῶν ὁδῶν καὶ οἰκοδομῶν ὡς καὶ τοῦ περὶ τῶν λαμβανομένων ἐπὶ τούτων δικαιωμάτων.

Ἄρθρ. 5. Τὸ ἐπὶ τῶν οἰκοδομῶν συμβούλιον ἀπαρτίζεται ἀπὸ τὸν διευθυντὴν τῶν οἰκοδομῶν, τὸν καὶ πρόεδρον τοῦ συμβουλίου, ἀπὸ τὸν βοηθὸν, ἀπὸ τοὺς προϊσταμένους τῶν προειρημένων τεσσάρων τάξεων ὑπαλλήλων, καὶ ἀπὸ τὸν πρῶτον ὑπάλληλον τοῦ ἐπὶ τῶν *κεσφίων* γραφείου, ὅστις ἐποπτεύει τὰ περὶ τῆς ἐπιθεωρήσεως τῶν οἰκοδομῶν καὶ τὰ τῆς γραμματείας τοῦ συμβουλίου, ἔχων ὑπὸ τὰς διαταγὰς αὐτοῦ τοὺς ἐπὶ τοῦ κεσφίου ὑπαλλήλους.

Ἄρθρ. 6. Ἡ ἡμέρα καὶ ὥρα τῆς συνεδριάσεως τοῦ συμβουλίου ἐστὶν ὡρισμένη· δύναται ὅμως νὰ συνέλθῃ τοῦτο καὶ δι' ἄλλας ὑποθέσεις, κατόπιν ἐπὶ τούτῳ προσκλήσεως τοῦ ἐπὶ τῶν οἰκοδομῶν διευθυντοῦ.

Ἄρθρ. 7. Τὸ συμβούλιον, πρὶν ἢ ἐκδώσῃ ἀπόφασιν, προσκαλεῖ ἀμφό-

τερα τὰ ἐνδιαφερόμενα μέρη, ἀφοῦ δὲ διεξέλθῃ τὰ συμβόλαια καὶ παντὸς εἴδους ἔγγραφα, διατάττει νὰ ἐνεργηθῇ *κέσφι* καὶ προβαίνει εἰς ἃς ἤθελεν ἐγκρίνει ἐξετάσεις, διορίζον ἐπὶ τούτῳ ὑπαλλήλους ἐξ ἀρχιτεκτόνων καὶ μηχανικῶν, τῶν εἰς τὴν ὑπηρεσίαν τοῦ *κεσφίου* εὑρισκομένων.

Ἄρθρ. 8. Αἱ ἀποφάσεις τοῦ συμβουλίου περὶ πάσης δήποτε ὑποθέσεως γίνονται διὰ πλειοψηφίας, ἐν περιπτώσει δὲ ἰσοψηφίας, ὑπερισχύει ἡ μερὶς, ἡ ἔχουσα τὴν ψῆφον τοῦ προέδρου. Ἵνα δὲ ὦσιν αἱ ἀποφάσεις ἔγκυροι καὶ ἐκτελεσταὶ, δέον ὥστε τὰ τρία μέλη τοῦ συμβουλίου νὰ παρευρίσκωνται εἰς τὴν συνεδρίασιν.

Ἄρθρ. 9. Ἐκτὸς τῶν ἐν τῷ 4 ἄρθρῳ ἀναφερομένων ποινικῶν δικῶν, οἱ ἐνδιαφερόμενοι δικαιοῦνται νὰ ἐφεσιβάλλωσι τὰς ἀποφάσεις, τὰς ἐκδοθείσας ἐπὶ ὑποθέσεων σχετιζομένων πρὸς οἰκοδομὰς, παρουσιάζοντες τὰς ἐπὶ τούτῳ ἀναφορὰς των μετὰ τῶν ἀποφάσεων ἐντὸς μηνὸς, ἀπὸ τῆς ἡμέρας τῆς ἐκδόσεως αὐτῶν, εἰς τὸν ὑπουργὸν τοῦ ἐμπορίου, ὅστις τὰς ἀποστέλλει εἰς τὸ ὑπὸ τὴν ἐποπτείαν του συστηθὲν Ἐφετεῖον, ὅπερ διεκπεραιοῖ πάσας τὰς τοιούτου εἴδους ὑποθέσεις.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΤΡΙΤΟΝ.

Περὶ τῆς πρὸς ἰσοπέδωσιν τῶν ὁδῶν ὑπηρεσίας.

Ἄρθρ. 10. Ἡ περὶ ἰσοπεδώσεως ὁδῶν ὑπηρεσία συνίσταται εἰς τὴν θεώρησιν τῶν περὶ ἀδείας αἰτήσεων δι' ἀνέγερσιν ἢ ἐπισκευὴν οἰκοδομῶν ἐν Κωνσταντινουπόλει καὶ ταῖς τρισὶ πόλεσι, συμφώνως τῷ περὶ οἰκοδομῶν καὶ δρόμων κανονισμῷ, καὶ εἰς τὸν προσδιορισμὸν τῆς διὰ πλάτυνσιν καὶ ἐξίσωσιν τῶν δρόμων ληφθησομένης γῆς,, ἥτις ὁρίζεται ἐν σχεδίοις (*τσαπὶ*), ἐπὶ τούτῳ διδομένοις.

Ἄρθρ. 11. Τὸ πρὸς ἰσοπέδωσιν τῶν ὁδῶν γραφεῖον ἀπαρτίζεται ἐκ τοῦ ἐν τῷ 2 ἄρθρῳ ἀναφερομένου προϊσταμένου αὐτοῦ, ἐκ τῶν ἀνωτέρων ὑπαλλήλων του, ἐκ τῶν βοηθῶν καὶ συνεργατῶν αὐτῶν, τῶν σχεδιογράφων, τῶν γραφέων, ἀντιγραφέων καὶ ἱκανοῦ ἀριθμοῦ κλητήρων.

Ἄρθρ. 12. Διὰ τοὺς πρὸς ἰσοπέδωσιν τῶν ὁδῶν ὑπαλλήλους συνίστανται ἐντὸς τοῦ ὑπουργείου τοῦ ἐμπορίου ἓν κεντρικὸν γραφεῖον καὶ ἕτερα μερικὰ, ἀναλόγως τῶν τμημάτων, εἰς ἃ θέλει διαιρεθῇ ἡ Κωνσταντινούπολις. Τὸ κεντρικὸν γραφεῖον ὑπαγόμενον ἀμέσως εἰς τὴν διεύθυνσιν τοῦ πρώτου πρὸς ἰσοπέδωσιν τῶν ὁδῶν ὑπαλλήλου, σύγκειται ἐξ ἀποχρῶντος ἀριθμοῦ γραμματέων καὶ κλητήρων, ἕκαστον δὲ τῶν μερικῶν γραφείων ἀπαρτίζεται ἐξ ἑνὸς ἐπιτρόπου τοῦ ἀνωτέρω πρώτου ὑπαλλήλου, ἑνὸς γραμματέως καὶ ἑνὸς κλητῆρος.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΤΕΤΑΡΤΟΝ.

Περὶ καταμετρήσεων.

Ἄρθρ. 13. Ἡ καταμέτρησις συνίσταται εἰς τὸ σχεδιογραφεῖν τοὺς χάρτας τῶν παλαιῶν καὶ νέων ὁδῶν τῶν οἰκοπέδων πυρκαϊᾶς, καὶ τοὺς χάρτας τοὺς δεικνύοντας τὴν διαίρεσιν τῶν οἰκοπέδων, καὶ εἰς τὸ ἐποπτεύειν ἐπὶ τῆς ἐφαρμογῆς αὐτῶν.

Περὶ ὑπαλλήλων τῆς καταμετρήσεως.

Ἄρθρ. 14. Οἱ ἐπὶ καταμετρήσεως ὑπάλληλοι εἰσὶν ὁ προϊστάμενος αὐτῶν μετὰ τοῦ ὑπὸ τὴν διεύθυνσίν του γραφείου καὶ μεθ' ἱκανοῦ ἀριθμοῦ ἀρχιτεκτόνων καὶ ἄλλων ὑπαλλήλων *(μουλαζίμ)*.

Ἄρθρ. 15. Τὸ ἀνωτέρω γραφεῖον, ἀπαρτιζόμενον ἐκ διαφόρων ὑπαλλήλων καὶ βοηθῶν, ἐνασχολεῖται εἰς τὴν ἐπιθεώρησιν τῶν χαρτῶν καὶ ἐξέλεγξιν τῶν λογαριασμῶν. Ἐκτὸς τούτων τῶν ὑπαλλήλων, διάφοροι γραμματεῖς θέλουσι πρωτοκολλεῖ ἐν τῷ γραφείῳ τούτῳ καὶ συντάττει τὰ διάφορα ἔγγραφα, τὰ τὴν καταμέτρησιν ἀφορῶντα, ὡς καὶ τὴν λοιπὴν γραφικὴν ἐργασίαν· εἰς τὸ αὐτὸ γραφεῖον ὑπάγονται καὶ οἱ γραφεῖς, ἀντιγραφεῖς καὶ ἀναγκαῖοι κλητῆρες.

Ἄρθρ. 16. Ἕκαστον τῶν ἐν τῷ 14 ἄρθρῳ μνησθέντων διαμερισμάτων ἀπαρτίζεται ἐξ ἑνὸς προέδρου, διοριζομένου, ἐκ τῶν *Χουλεφάδων*, ἐκ δύω βοηθῶν *(μουλλαζίμ)*, καὶ ἑνὸς κλητῆρος, οἵτινες σχηματίζοντες τοὺς χάρτας τῶν πυρποληθέντων τόπων ἐπιτηροῦσιν ἐπὶ τῆς ἐφαρμογῆς αὐτῶν.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΠΕΜΠΤΟΝ.

Περὶ *κεσφίου*.

Ἄρθρ. 17. Οἱ τοῦ *κεσφίου* ὑπάλληλοι χρησιμεύουσιν ὡς γραμματεῖς κατὰ τὰς ἡμέρας τῆς συνεδριάσεως καὶ τῶν δικῶν τοῦ ἐπὶ τῶν οἰκοδομῶν συμβουλίου, ἐπιθεωροῦσι δὲ καὶ ἐξελέγχουσι (*κάμνουσι κέσφι*) τὰς ὑποθέσεις, περὶ ὧν ἤθελον διαταχθῆ ὑπὸ τοῦ συμβουλίου τῶν οἰκοδομῶν, ὑπὸ τοῦ ὑπουργείου τῶν Ἐβκαφίων καὶ ἄλλων ἀρχῶν, καὶ ἐνεργοῦσι τὰ δέοντα δι' ἐξετάσεως τῶν ἀναφορῶν καὶ αἰτήσεων περὶ οἰκοδομῆς ἐργαστηρίων καὶ ἐργοστασίων, ἐξ ὧν ἐνδέχεται νὰ προέλθῃ βλάβη κατὰ τὴν δημοσίαν ὑγείαν καὶ ζημίαι εἰς τὰ πέριξ αὐτῶν.

Ἄρθρ. 18. Ἡ διὰ τὸ *κέσφι* ὑπηρεσία ἐκτελεῖται ὑπὸ τοῦ πρώτου

ὑπαλλήλου, ἔχοντος ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν αὐτοῦ δύω γραφεῖα, ὧν τὸ μὲν ἀπαρτίζεται ἐξ ἑνὸς διευθυντοῦ *(σὲρ χαλιφὲ)*, ἐκ τῶν ἀναγκαίων σχεδιογράφων, ἐκ γραφέων, ἀντιγραφέων καί τινων κλητήρων καὶ *τσαούσιδων*, τὸ δὲ δεύτερον, ὀνομαζόμενον γραφεῖον *κεσφίου*, σύγκειται ἐκ τῶν ἀναγκαίων *χουλεφάδων* καὶ βοηθῶν. Ἐκτὸς τούτων, θέλουσι διορισθῆ ἐν τῷ γραφείῳ τούτῳ, ὅπερ δὲν ὑπάγεται εἰς τὴν διεύθυνσιν τῶν οἰκοδομῶν, ὑπὸ τὸν τίτλον ὑπάλληλοι ἐπισήμου *κεσφίου*, τέκτονες τινὲς καὶ ἀρχιτέκτονες, ὧν τὰ πρακτικὰ κατ' ἔτος καταστρώνυνται ὑπὸ τοῦ πρώτου ὑπαλλήλου καὶ ἐπικυροῦνται ὑπὸ τοῦ συμβουλίου τῶν οἰκοδομῶν.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΕΚΤΟΝ.

Περὶ τῆς λογιστικῆς ὑπηρεσίας.

Ἄρθρ. 19. Ἡ λογιστικὴ ὑπηρεσία τῶν οἰκοδομῶν συνίσταται εἰς τὸ εἰσπράττειν κατὰ τοὺς ἐπὶ τούτῳ κανονισμοὺς δικαιώματα ἀπὸ παντὸς εἴδους οἰκοδομὰς, καὶ πρόστιμα ἐκ τῶν παραβαινόντων τὰς τοῦ νόμου διατάξεις, εἰς τὸ κρατεῖν τὰ βιβλία τῶν ἐξόδων καὶ προσόδων τῶν διαφόρων κλάδων τῆς διευθύνσεως τῶν οἰκοδομῶν, καὶ ἐκτελεῖν τὰς διαφόρους δαπάνας. Αἱ ἐκ μέρους τῆς λογιστικῆς ὑπηρεσίας διδόμεναι ἐν γένει ἀποδείξεις παραλαβῆς κόπτονται ἐκ διπλοτύπων βιβλίων, ἐν αὐταῖς δὲ σημειοῦται ὁλόγραφον τὸ ποσὸν τῶν εἰσπραττομένων δικαιωμάτων.

Ἄρθρ. 20. Οἱ λογιστικοὶ ὑπάλληλοι ἀπαρτίζονται ἐκ τοῦ πρώτου ὑπαλλήλου, ἑνὸς λογιστοῦ, ἐκ τῶν ἀναγκαίων λογιστικῶν γραμματέων, γραφέων, ἀντιγραφέων καὶ κλητήρων.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΕΒΔΟΜΟΝ.

Περὶ ἐξετάσεως καὶ ἐξελέγξεως τῆς ὑπηρεσίας.

Ἄρθρ. 21. Πᾶς προϊστάμενος ὑπάλληλος ὀφείλει νὰ ἐπιτηρῇ, καταβάλλων μεγάλην προσοχὴν, ὅπως οἱ ὑπ' αὐτὸν ὑπάλληλοι τῶν οἰκοδομῶν ἐκπληρῶσιν ἀπαρεγκλήτως τὰ καθήκοντά των, συμφώνως τοῖς ἐπὶ τούτοις Κανονισμοῖς.

Ἄρθρ. 22. Διορίζονται εἷς ἢ πολλοὶ ἐξελεγκταὶ *(τεφτὶς)*, οἵτινες, ὑπαγόμενοι ἀμέσως ὑπὸ τὰς διαταγὰς τοῦ ὑπουργείου τοῦ ἐμπορίου, ἐξελέγχουσι τὰς διαφόρους ὑπηρεσίας τῆς διευθύνσεως τῶν οἰκοδομῶν καὶ γνωστοποιοῦσιν εἰς τὸ ὑπουργεῖον τὴν ἐντελῆ ἢ ἐλλειπῆ ἐκπλήρωσιν τῶν καθηκόντων τῶν ὑπαλλήλων, ἐξετάζοντες ἀκριβῶς τὰς πληροφορίας καὶ τὰ παράπονα, τὰ ἀπευθυνόμενα ἐν γένει πρὸς τὸ ὑπουργεῖον, ἐὰν οἱ ἰδιοκτῆ-

-αι ἢ τινὲς τῶν ὑπαλλήλων τῶν οἰκοδομῶν δὲν συμμορφῶνται πρὸς τοὺς Κανονισμούς. Οἱ ἐξελεγκταὶ οὗτοι διορίζονται ἐκ τῶν μελῶν τοῦ ἐφετείου.

ΕΠΙΛΟΓΟΣ.

Ἄρθρ. 23. Μετὰ τὴν δημοσίευσιν τοῦ παρόντος Κανονισμοῦ, πᾶν ὅ,τι ἡ πεῖρα ἤθελεν ἀποδείξει ἀναγκαῖον καὶ κανονικὸν διὰ τοὺς κλάδους τῆς ὑπηρεσίας τῶν ὑπαλλήλων τῶν οἰκοδομῶν, ἀποστέλλεται δι' ἐκθέσεως εἰς τὸ ὑπουργεῖον τοῦ ἐμπορίου καὶ δι' αὐτοῦ εἰς τὴν Ὑψ. Πύλην.

Ἄρθρ. 24. Μέχρις οὗ σχηματισθῇ ἴδιον ἐφετεῖον, τὸ συμβούλιον τῶν ὁδῶν προσωρινῶς θέλει ἐκπληροῖ καθήκοντα ἐφετείου, ἐπὶ ὑποθέσεων οἰκοδομῆς.

ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ

Περὶ τῶν λαμβανομένων δικαιωμάτων διὰ πᾶσαν οἰκοδομήν.

(15 Ῥεβίουλ-ἐββὲλ 1280.)

Ἄρθρ. 1. Οἱ ἀρχιτέκτονες, ἢ οἱ ἰδιοκτῆται, οἱ μὴ ἔχοντες ἀρχιτέκτονας ἐπὶ τῶν οἰκοδομῶν αὐτῶν, πρὶν ἢ ποιήσωσιν ἔναρξιν τῆς οἰκοδομῆς, ὀφείλουσι νὰ καταβάλλωσι τὰ κατωτέρω δηλούμενα δικαιώματα ἐπὶ ἀποδείξει παραλαβῆς, ἥτις ἐπέχει τὸν τόπον τῆς περὶ οἰκοδομῆς ἀδείας (τεζκερὲ), ὡς φαίνεται ἐν τῷ 42 ἄρθρῳ τοῦ περὶ οἰκοδομῶν καὶ ὁδῶν Κανονισμοῦ.

Διάταξις τῶν διαφόρων εἰδῶν οἰκοδομῆς πρὸς πληρωμὴν τῶν δικαιωμάτων.

Πρῶτον. Δικαιώματα λαμβανόμενα δι' οἰκοδομὴν νεωστὶ ἀνεγερθησομένων ἢ δ' ἀνοικοδομηθησόμενον κτίριον, ὅπου δήποτε καὶ ἂν ᾖ.

Δεύτερον. Δικαιώματα πληρωνόμενα δι' ἐπισκευὴν δικτυωτῆς οἰκοδομῆς (*καφὲς σεκλιντέ*).

Τρίτον. Δικαιώματα διὰ συνήθη ἐπισκευὴν ἐκτὸς τῆς δικτυωτῆς.

Τέταρτον. Δικαιώματα καταβαλλόμενα διὰ τὴν ἐπὶ τῆς ὁδοῦ πρόσοψιν τῆς οἰκοδομῆς ἐκτὸς τοῦ δικαιώματος τῶν σχεδίων τῆς οἰκοδομῆς καὶ ἐπισκευῆς, ὡς δηλοῦται ἐν τῷ 37 ἄρθρῳ τοῦ περὶ οἰκοδομῶν καὶ ὁδῶν Κανονισμοῦ.

Πέμπτον. Δικαιώματα, ὡρισμένα διὰ τὸν πίνακα, ἐν ᾧ δηλοῦται ὁ πρὸς πλάτυνσιν καὶ ἐξίσωσιν τῶν ὁδῶν ἐκ τῶν οἰκοπέδων λαμβανόμενος τόπος, καὶ πληρωνόμενα ἅμα ὁ πίναξ οὗτος δοθῇ εἰς τοὺς ἀρχιτέκτονας ἢ εἰς τοὺς ἰδιοκτήτας.

Ἕκτον. Πρωτοκολλιστικὰ δικαιώματα, λαμβανόμενα διὰ τὴν ἐπὶ τῆς ὁδοῦ πρόσοψιν τῶν οἰκοδομῶν καὶ τῶν ἄνω ἀναφερομένων δικαιωμάτων, δυνάμει τοῦ 42 ἄρθρου τοῦ περὶ οἰκοδομῶν καὶ ὁδῶν Κανονισμοῦ.

Οἱ ἀρχιτέκτονες ἢ ἰδιοκτῆται, οἱ πληρώσαντες ἅπαξ τὰ δικαιώματα ταῦτα, οὐδὲν πλέον ἀποτίουσιν εἰς τοὺς ἐπὶ τῶν οἰκοδομῶν ὑπαλλήλους.

Περὶ τῶν σχεδίων τῶν ἐκ βάθρων ἀνεγειρομένων οἰκοδομῶν.

Ἄρθρ. 2. Τὸ καταβαλλόμενον δικαίωμα διὰ τὴν ἐκ βάθρων ἀνέγερ-

σιν ἢ διὰ τὴν ὁλοσχερῆ ἢ ξένος μόνου πατώματος ἐπισκευὴν ὁρίζεται ὡς ἑξῆς.

Α΄.) Ἐὰν ἡ ἀνεγερθησομένη ἐκ βάθρων οἰκοδομὴ ἦναι οἰκία ἢ σχετικὸν τῇ οἰκίᾳ κτίριον, μετρεῖται τετραγωνικῶς ἡ ἐπιφάνεια τῶν πατωμάτων αὐτῆς, ὅσα καὶ ἂν ὦσι, συμπεριλαμβανομένου καὶ τοῦ τοῦ ἐδάφους πατώματος μετὰ τῶν ἐξωστῶν, ὡς καὶ τῶν ἐκτὸς τῆς οἰκίας εὑρισκομένων παραπληρωματικῶν κτιρίων, οἷον μαγειρίου, σταύλου, πλυσταρίου, ἀποθήκης καὶ τῶν τούτοις ὁμοίων, ἐκτὸς τοῦ λουτρῶνος, καὶ ἐὰν τὸ τῆς οἰκίας καὶ τῶν παραπληρωμάτων αὐτῆς ἔδαφος ἦναι ὀλιγώτερον τῶν ἑκατὸν πήχεων, δι' ἑκάστην τεσσαρακοντάδα πήχεων ἐπὶ τοῦ συνόλου τῆς καταμετρήσεως λαμβάνεται δικαίωμα εἴκοσι γροσίων· ἐὰν δὲ τὸ σύνολον τῶν καταμετρηθέντων τετραγωνικῶν πήχεων ἐπὶ τοῦ ἐδάφους τῆς οἰκίας καὶ τῶν παραπληρωματικῶν κτιρίων αὐτῆς ἦναι ἀνώτερον τῶν ἑκατὸν πήχεων, δι' ἑκάστην τεσσαρακοντάδα πήχεων λαμβάνεται δικαίωμα τεσσαράκοντα γροσίων· ἐν περιπτώσει δὲ, καθ' ἣν τὸ σύνολον τῶν πήχεων τοῦ ἐδάφους δὲν εἶναι περισσότερον τῶν τεσσαράκοντα πήχεων, λαμβάνεται δικαίωμα ὡς ἂν ἦτο τεσσαράκοντα πήχεων. Ἐὰν ὅμως ἐκτὸς τῶν ἀπαρτισθέντων τεσσαρακοντάδων ὑπολειφθῶσιν ὀλιγώτεραι τῶν εἴκοσι πήχεις, λαμβάνεται δικαίωμα ἐπὶ τῶν πρώτων, τὸ δὲ ὑπόλοιπον τοῦτο τῶν πήχεων μένει ἀφορολόγητον. Εἰσπράττεται δικαίωμα ἐπίσης δέκα γροσίων δι' ἕκαστον τετραγωνικὸν πῆχυν ἐπὶ τῶν λιθοκτίστων μερῶν τῶν ἐν ταῖς οἰκίαις λουτρώνων. Ἀπαλλάσσονται τῶν δικαιωμάτων τούτων τὰ λεγόμενα ὑπόγεια τῶν οἰκιῶν, αἱ στέρναι, αἱ δεξαμεναὶ τῶν ὑδάτων, τὰ φρέατα, καὶ αἱ λίθινοι χαμόγαιαι ἀποθῆκαι.

Οἱ ἰδιοκτῆται ἢ ἀρχιτέκτονες εἰσὶν ἀπηλλαγμένοι τῆς πληρωμῆς ἑτέρου δικαιώματος διὰ τοὺς ἐξώστας (*σεχνισὶν ἢ δζουμπὰ*), οὓς μέλλουσι νὰ κτίσωσιν ἐπὶ τῶν δημοσίων ὁδῶν ἐν ἑκάστῳ πατώματι, ἐὰν ἔχωσιν οὗτοι μῆκος δύο πήχεων· ἐὰν ὅμως ὑπερβῶσιν οἱ ἐξῶσται τοὺς δύω πήχεις, πληρώνουσι δι' ἕκαστον περισσότερον πῆχυν εἴκοσι γρόσια· οἱ πῆχεις τῶν εἰς ἓν πάτωμα κατασκευαζομένων ἐξωστῶν μετροῦνται κατ' αὐτὸν τὸν τρόπον: ἤτοι, ἐκ τοῦ ἀθροίσματος τῶν ἓξ πήχεων δύω ἐξωστῶν (ἐκ τριῶν παρ. χ. πήχεων ἑκάστου συνισταμένου) οἱ μὲν δύο μένουσιν ἀφορολόγητοι, δι' ἕκαστον δὲ τῶν λοιπῶν τεσσάρων πήχεων λαμβάνεται δικαίωμα εἴκοσι γροσίων.

Β΄.) Δι' εἴκοσι τετραγωνικοὺς πήχεις τοῦ ἐδάφους τῶν ἐργαστηρίων εἰσπράττονται γρ. τεσσαράκοντα, ἐκ δὲ τῶν ὀλιγωτέρας τῶν εἴκοσι πήχεων ἀριθμούντων ἐργαστηρίων λαμβάνονται τὰ δικαιώματα εἴκοσι πήχεων ἀνελλειπῶς.

Γ΄.) Διὰ τὰς περὶ τοὺς δημοσίους λουτρῶνας κτιζομένας οἰκοδομὰς, ἤτοι διὰ τὰ ὑελοφράγματα (*δζαμικιάκι*) καὶ τὰς καμίνους (*κιουλχάνια*)

καὶ δωμάτια ὑπηρετῶν, σταῦλον καὶ τὰ τούτοις παραπλήσια, λαμβάνεται τὸ αὐτὸ δικαίωμα, ὅπερ καὶ ἐκ τῶν οἰκιῶν, τῶν οἰκοδομουμένων ἐπὶ ἐδάφους μεγαλητέρου τῶν ἑκατὸν τετραγωνικῶν πήχεων· διὰ δὲ ἑκάστην τεσσαρακοντάδα πήχεων τῆς ἐσωτερικῆς οἰκοδομῆς τοῦ λουτρῶνος, ὡς καὶ δι' ὀλιγωτέρας τῶν τεσσαράκοντα, εἰσπράττονται γρόσια διακόσια.

Δ'.) Διὰ τὰς οἰκοδομὰς τῶν χανίων, ἀφοῦ καταμετρηθῶσιν ὡς καὶ ἐν ταῖς οἰκίαις τετραγωνικῶς ὅλα τὰ πατώματα αὐτῶν, δι' ἑκάστην τεσσαρακοντάδα πήχεων ἐκ τοῦ ὅλου ἀθροίσματος τῶν ἐπιφανειῶν, εἰσπράττεται δικαίωμα ἑκατὸν γροσίων.

Ε'.) Δι' εἴκοσι πήχεις τοίχων, κτιζομένων πρὸς προφύλαξιν οἰκοπέδου μετὰ ἢ καὶ ἄνευ οἰκοδομῆς, λαμβάνεται δικαίωμα δέκα γροσίων ἐπὶ εἴκοσι πήχεων μήκους· τὸ αὐτὸ δὲ καὶ διὰ ὀλιγωτέρους τῶν εἴκοσι πήχεις. Τὸ δικαίωμα τοῦτο δὲν εἰσπράττεται ἐκ τῶν τοίχων τῶν κτιζομένων πρὸς περίφραξιν, καὶ τῶν ὁποίων τὸ ὕψος δὲν ὑπερβαίνει τοὺς δύο πήχεις, καθὼς ἐν γένει καὶ ἐκ προκυμαιῶν καὶ τῶν τοίχων, τῶν περιφραττόντων κήπους.

Ϛ'.) Δὲν λαμβάνονται δικαιώματα ἐπίσης καὶ ἐκ τεμενῶν, σχολείων, στρατώνων, νοσοκομείων, καὶ λοιπῶν φιλανθρωπικῶν οἰκοδομῶν καὶ δημοσίων καθιδρυμάτων.

Περὶ δικαιωμάτων λαμβανομένων δι' ἐπισκευὰς οἰκοδομῶν ἐν δικτυωτῇ εὑρισκομένων καταστάσει (καφὲς σεκλινδέ).

Ἄρθρ. 3. Ὅταν κτίριόν τι ἐν γένει ἢ ἓν τῶν πατωμάτων αὐτοῦ ὁλόκληρον, κρημνισθὲν μέχρι δικτυωτῆς καταστάσεως, ἐπισκευάζηται, λαμβάνεται τὸ ἥμισυ τοῦ δικαιώματος, ὅπερ εἰσπράττεται διὰ τὴν ἐκ βάθρων οἰκοδομὴν τοῦ κτιρίου ἢ τοῦ πατώματος.

Περὶ δικαιωμάτων συνήθους ἐπισκευῆς.

Ἄρθρ. 4. Ἐκτὸς τῆς ἐν δικτυωτῇ καταστάσει τῶν κτιρίων ἐπισκευῆς, τὰ διὰ τὴν συνήθη ἢ μικρὰν ἐπισκευὴν λαμβανόμενα δικαιώματα ὁρίζονται κάτωθι· ἡ δὲ ἀπόδειξις τῆς πληρωμῆς τῶν δικαιωμάτων τούτων ἰσχύει ἐπὶ ἓν ὁλόκληρον ἔτος διὰ τὸ αὐτὸ κτίριον.

Α'.) Λαμβάνεται δικαίωμα ἐπισκευῆς δέκα γροσίων ἐκ τῶν οἰκιῶν, ὧν ἡ ἐπιφάνεια εἶναι ἑκατὸν τετραγωνικῶν πήχεων, τριάκοντα δὲ γροσίων ἐξ ἐκείνων, ὧν ἡ ἐπιφάνεια περιέχει περισσοτέρους τῶν ἑκατὸν τετραγωνικῶν πήχεων, καὶ αἵτινες δὲν περιέχουσιν ἐξωτερικὰ προσαρτήματα, τεσσαράκοντα δὲ γροσίων δικαίωμα λαμβάνεται ἐξ ἐκείνων, ὧν ἡ ἐ-

πιφάνεια εἶναι μεγαλυτέρα τῶν ἑκατόν, ὑπάρχουσιν ὅμως ἐκτὸς αὐτῶν μαγειρεῖα, σταῦλοι καὶ τὰ τούτοις παραπλήσια.

Β΄.) Διὰ τὴν ἐπισκευὴν ἐργαστηρίων λαμβάνεται δικαίωμα τριάκοντα γροσίων. Ὁ ἐπ' ἀδείᾳ τεζκερὲς τῆς οἰκίας δὲν ἀπαλλάττει τὸ ὑπ' αὐτὴν ἢ τὰ ὑπ' αὐτὴν ἐργαστήρια τῆς πληρωμῆς ἰδίου δικαιώματος, λαμβανομένης ἰδιαιτέρας ἀδείας διὰ τὴν ἐπισκευὴν ἑνὸς ἑκάστου αὐτῶν.

Γ΄.) Διὰ τὴν ἐπισκευὴν ὑελοφράγματος (*δζαμεκιαρίου*) τῶν δημοσίων λουτρώνων λαμβάνονται τριάκοντα γρόσια, ὅσα καὶ διὰ τὴν ἐπισκευὴν ἑνὸς ἑκάστου τῶν προσοδοφόρων αὐτοῦ παραρτημάτων, ἤτοι σταύλου, δωματίων τῶν ὑπηρετῶν, πλυσταρίων, καμίνων (*χοὺλ χὰν*), καὶ τῶν τούτοις παραπλησίων· διὰ δὲ τὴν ἐπισκευὴν αὐτοῦ τοῦ λουτρῶνος λαμβάνονται διὰ δέκα πήχεις δέκα γρόσια.

Δ΄.) Δι' ἐπισκευὴν ἑνὸς ἑκάστου δωματίου ἢ ἀποθήκης τῶν χανίων λαμβάνονται γρόσια τριάκοντα, ἐὰν δὲ ὁλόκληρον χάνιον ἐπισκευασθῇ, ἐπίσης δι' ἕκαστον δωμάτιον λαμβάνονται γρόσια τριάκοντα.

Ε΄.) Δι' ἐπισκευὴν τῶν πρὸς προφύλαξιν τῶν χωραφίων καὶ λοιπῶν μὴ ἐχόντων οἰκοδομὰς οἰκοπέδων τοίχων λαμβάνονται δέκα γρόσια. Αἱ ἐπισκευαὶ τῶν τοίχων οἰκοπέδων ἐχόντων οἰκοδομὰς γίνονται δυνάμει τοῦ *τεζκερὲ*, τοῦ διδομένου διὰ τὴν ἐπισκευὴν τῆς οἰκοδομῆς.

Ϛ΄.) Δὲν λαμβάνονται δικαιώματα διὰ τὰς ἐπισκευὰς τεμενῶν, σχολείων, στρατώνων, νοσοκομείων καὶ τῶν παραπλησίων κοινωφελῶν ἢ δημοσίων ἱδρυμάτων.

Περὶ τῶν λαμβανομένων δικαιωμάτων διὰ τὰς προσόψεις τῶν οἰκοδομῶν.

Ἄρθρ. 5. Οἱ ἀρχιτέκτονες, ἢ ἐν ἐλλείψει αὐτῶν οἱ ἰδιοκτῆται τῶν κτιρίων, ἐὰν αἱ οἰκοδομαί, τὰς ὁποίας πρόκειται νὰ ἀνεγείρωσιν, ὑπάγονται εἰς τὴν ὑπὸ τοῦ 37 ἄρθρου τοῦ περὶ ὁδῶν καὶ οἰκοδομῶν Κανονισμοῦ ὁριζομένην κατηγορίαν, ὀφείλουσι νὰ παραδώσωσι, σὺν τῷ σχεδίῳ τῆς οἰκοδομῆς ἢ ἐπισκευῆς, καὶ ἕτερον σχέδιον τῆς προσόψεως τῶν κτιρίων. Τὸ σχέδιον τοῦτο γίνεται κατ' ἀναλογίαν τοῦ μήκους τῆς προσόψεως ὅλων τῶν πατωμάτων τῆς ἐπὶ δημοσίων ὁδῶν κτισθησομένης οἰκίας· συμπεριλαμβανομένου δὲ καὶ τοῦ πατώματος τοῦ ἐδάφους (ἐὰν τοῦτο δὲν ἦναι ὑπόγειον ἀλλ' ἰσόγαιον) μετρῶνται αἱ προσόψεις ἑνὸς ἑκάστου τῶν πατωμάτων τῆς οἰκίας ἰδίᾳ, ἐκ δὲ τοῦ ὅλου τῶν πήχεων δι' ἕκαστον μῆκος πέντε πήχεων λαμβάνονται τὰ ἑφεξῆς ὁριζόμενα δικαιώματα.

Τὰ διὰ πέντε πήχεων μῆκος λαμβανόμενα δικαιώματα.

Διὰ τὰς οἰκίας ὧν ἡ ἐπιφάνεια περιέχει μέχρις 100 τ. πήχεις Γρ. 5.

Διὰ τὰς περιεχούσας περισσοτέρους τῶν 100 πήχεων	Γρ.	20.
Διὰ τὰ ἐργαστήρια	»	40.
Διὰ λουτρῶνας καὶ χάνια	»	50.
Διὰ τοίχους περιβόλων	»	5.

Διὰ τὰ ἔχοντα ὀλιγωτέρους τῶν πέντε πήχεων ὡς καὶ διὰ τὰ κοινωφελῆ καὶ δημόσια κτίρια οὐδὲν δικαίωμα καταβάλλεται.

Περὶ τῶν δικαιωμάτων τῶν λαμβανομένων διὰ τοὺς πίνακας τῆς πλατύνσεως καὶ ἐξισώσεως τῶν ὁδῶν.

Ἄρθρ. 6. Οἱ ἀρχιτέκτονες, ἢ, ἐν ἐλλείψει αὐτῶν, οἱ ἰδιοκτῆται, ἅμα λάβωσι τοὺς ἐν τῷ 3 καὶ 5 ἄρθρῳ τοῦ περὶ ὁδῶν καὶ οἰκοδομῶν Κανονισμοῦ μνημονευομένους πίνακας τῆς πλατύνσεως καὶ ἐξισώσεως τῶν ὁδῶν, πληρόνουσι δέκα πέντε γρόσια, ἀναρτῶσι δὲ τοὺς πίνακας τούτους ἐπὶ τῶν οἰκιῶν.

Περὶ πρωτοκολλιστικῶν δικαιωμάτων.

Ἄρθρ. 7. Οἱ ἀρχιτέκτονες ἢ ἐν ἐλλείψει αὐτῶν οἱ ἰδιοκτῆται τῶν κτιρίων, ἐκτὸς τῶν εἰς τὰ προηγούμενα ἄρθρα ὁρισθέντων δικαιωμάτων, ἀποτίουσι καὶ τὰ ἐφεξῆς ὁρισθησόμενα πρωτοκολλιστικὰ δικαιώματα.

Ἕνα παρᾶν τῷ γροσίῳ διὰ πρωτοκολλιστικὰ τοῦ *τεζκερὲ*, τοῦ διδομένου εἰς τὴν ἐκ βάθρων οἰκοδομὴν ἑνὸς κτιρίου.

Ἕνα παρᾶν ἐπίσης τῷ γροσίῳ διὰ πρωτοκολλιστικὸν δικαίωμα τοῦ *τεζκερὲ* διὰ τὴν πρόσοψιν τοῦ κτιρίου.

Τεσσαράκοντα παράδες δι' ἕκαστον *τεζκερὲν* ἐπισκευῆς.

Τεσσαράκοντα παράδες δι' ἕκαστον *τεζκερὲν* διδόμενον διὰ τὴν πρόσοψιν τοῦ κτιρίου, ὡς ἀναφέρει τὸ 42 ἄρθρον τοῦ περὶ ὁδῶν καὶ οἰκοδομῶν Κανονισμοῦ.

Τεσσαράκοντα παράδες δι' ἕκαστον πίνακα πλατύνσεως καὶ ἐξισώσεως ὁδῶν.

Περὶ τοῦ τρόπου τῆς ἀποτίσεως τῶν δικαιωμάτων.

Ἄρθρ. 8. Οἱ ἀρχιτέκτονες ἢ, ἐν ἐλλείψει αὐτῶν, οἱ ἰδιοκτῆται, οἵτινες ὀφείλουσι νὰ πληρώσωσι τὰ δικαιώματα τῆς οἰκοδομῆς, ἐπιδίδουσιν ἐνυπόγραφον ἢ ἐνσφράγιστον ἀναφορὰν εἰς τὴν διεύθυνσιν τῶν οἰκοδομῶν, δηλοῦσαν τὴν θέσιν τοῦ κτιρίου, τὸ εἶδος, τὸ ποσὸν τῆς ἐπιφανείας παντὸς πατώματος, καὶ τὸ μῆκος τῆς προσόψεως καὶ τῶν ἐξοχῶν καὶ ἐσοχῶν (*σεχνισὶν* καὶ *δζουμπά*). Ἐν τῇ ἀναφορᾷ ταύτῃ δέον νὰ ἐκτεθῇ αὐτὴ ἡ πραγματικὴ ἀλήθεια, καθότι ἄλλως εἰσὶν ὑπεύθυνοι οἱ ἐπιδόται.

Περὶ παραβάσεων.

Ἄρθρ. 9. Οἱ ἀρχιτέκτονες, ἢ, ἐν ἐλλείψει αὐτῶν, οἱ ἰδιοκτῆται, ἐὰν ποιήσωσιν ἔναρξιν τῆς ἐργασίας των πρὶν ἢ πρῶτον ἀποτίσωσι τὰ ἐν τῷ Κανονισμῷ τούτῳ ὁριζόμενα δικαιώματα, ὑποβάλλονται, ἐκτὸς τῆς ὑποχρεωτικῆς πληρωμῆς τῶν ὡρισμένων δικαιωμάτων, εἰς πρόστιμον πληρωμῆς καὶ τοῦ διπλασίου τοῦ ἐν λόγῳ δικαιώματος ποσοῦ.

Ἄρθρ. 10. Ἐὰν ἀποδειχθῇ ὅτι οἱ ἀρχιτέκτονες ἢ ἐν ἐλλείψει αὐτῶν οἱ ἰδιοκτῆται, ἐν ᾗ ἐπέδωκαν πρὸς τὴν διεύθυνσιν τῶν οἰκοδομῶν ἀναφορᾷ κατὰ τὸ 7 ἄρθρον, ἐδήλωσαν ὀλιγώτερα τῶν πραγματικῶν τὰ πατώματα, τὴν ἐπιφάνειαν, καὶ τὸ ποσὸν τοῦ μήκους τοῦ κτιρίου, ἐκτὸς τοῦ ὅτι θέλουσι συμπληρώσει τὰ ἀναλόγως τῶν ὑποκρυφθέντων δικαιώματα, ὑποβληθήσονται καὶ εἰς πρόστιμον πενταπλάσιον τοῦ ποσοῦ τοῦ ἀνευρεθησομένου περισσεύματος.

Ἄρθρ. 11. Πᾶσα παράβασις τοῦ παρόντος Κανονισμοῦ ἐξεταζομένη ἀποδεικνύεται κατὰ τὸ 45 καὶ 46 ἄρθρον τοῦ περὶ ὁδῶν καὶ οἰκοδομῶν Κανονισμοῦ.

Περὶ τῆς ἐν τῷ ἐξωτερικῷ ἐφαρμογῆς τοῦ παρόντος Κανονισμοῦ.

Ἄρθρ. 12. Ὁ παρὼν Κανονισμὸς, ὡς εἶναι ἐν ἐνεργείᾳ ἐν Κωνσταντινουπόλει καὶ τοῖς περιχώροις (α), οὕτως ἐνεργεῖται καὶ εἰς ἄλλας πόλεις καὶ κωμοπόλεις, διὰ μόνης τῆς διαφορᾶς ὅτι τὰ δικαιώματα οἰκοδομῆς καὶ τῶν προσόψεων τῶν κτιρίων πληρόνονται κατὰ τὸ πέμπτον τῶν ἐν Κωνσταντινουπόλει καταβαλλομένων.

(α) Σημ. Τὸ κείμενον λέγει *πιλάδη σουλασὲ* ἤτοι ἐν ταῖς τρισὶ πόλεσιν, αἵτινες εἰσὶ τὸ Ἐγιοὺπ, ὁ Γαλατᾶς καὶ ἡ Χρυσούπολις· ἐπειδὴ ὅμως διὰ τῶν πόλεων τούτων περιλαμβάνει ὁ κανονισμὸς καὶ τὰ εἰς αὐτὰς ὑπαγόμενα μέρη, ἤτοι τὰ περίχωρα τῆς πόλεως, ἐκρίνομεν καλὸν νὰ μεταφράσωμεν τὴν λέξιν *περίχωρα*.

ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ

Περὶ δικαιωμάτων κεσφίου.

(15 Ῥεβιοὺλ-εββὲλ, 1280).

Ἄρθρ. 1. Ὁ ἐργολάβος, εἰς ὃν ἀνατίθεται ἡ ἀνέγερσις ἢ ἐπισκευὴ δημοσίων ἢ βακουφικῶν οἰκοδομῶν, τῶν ὁποίων τὸ *κέσφι* ἐνεργεῖται διὰ τῆς ἐπὶ τῶν οἰκοδομῶν διευθύνσεως, ἀφοῦ λάβῃ τὸ σχέδιον τῆς οἰκοδομῆς, πληρόνει εἰς τὸ ταμεῖνον τῶν οἰκοδομῶν σὺν τοῖς *δικαιώμασι* τοῦ συμβολαίου καὶ δέκα πέντε γρόσια τοῖς χιλίοις ἐπὶ τοῦ κεφαλαίου ὡς δικαιώματα *κεσφίου*· ἐν περιπτώσει ὅμως δευτέρου *κεσφίου*, οὐδὲν ἕτερον δικαίωμα εἰσπράττεται ἐπ' οὐδενὶ λόγῳ.

Ἄρθρ. 2. Εἰς τοὺς ἐκ τῆς διευθύνσεως τῶν οἰκοδομῶν ἀποστελλομένους ἀρχιτέκτονας, ἵνα ἐνεργήσωσι *κέσφι* δημοσίων ἢ βακουφικῶν οἰκοδομῶν, δίδεται ὑπὸ τοῦ ταμείου τῶν οἰκοδομῶν ὡς ἀμοιβὴ ποσὸν, ὅπερ ὁρίζεται ὑπὸ τοῦ συμβουλίου τῶν οἰκοδομῶν ἀναλόγως τῆς ἱκανότητος αὐτῶν καὶ τῆς ἐποχῆς. Ἐπίσης ὁρίζεται ἀμοιβὴ νενομισμένη καὶ διὰ τοὺς δι' ἕτερα *κέσφια* ἀποστελλομένους ἀρχιτέκτονας.

Ἄρθρ. 3. Τὰ δημόσια ἢ βακουφικὰ κτήματα, ἐφ' ὧν ἐξετελέσθη *κέσφι*, καὶ τὰ ὁποῖα ἀνεγείρονται ἢ ἐπισκευάζονται ἀπ' εὐθείας ὑπὸ τῆς κυβερνήσεως, μὴ ἀνατιθέμενα κατ' ἀποκοπὴν εἰς ἀρχιτέκτονας, ἢ τῶν ὁποίων ἡ ἀνέγερσις ἢ ἐπισκευὴ ἀνεβλήθη, δὲν ἀποτίουσι δικαιώματα *κεσφίου*, εἰσπράττονται ὅμως παρὰ τοῦ ἐπὶ τῆς οἰκοδομῆς ἐπιστάτου τὰ δοθέντα εἰς τοὺς ἀρχιτέκτονας ἡμερομίσθια. Ἐν περιπτώσει δὲ μὴ εἰσπράξεως αὐτῶν ἕνεκα τῆς ἀπουσίας τοῦ ἐπιστάτου, τὸ ταμεῖον πληρόνει εἰς τοὺς ἀρχιτέκτονας ταῦτα, καὶ τὰ ἀπαιτεῖ παρὰ τοῦ διατάξαντος τὴν ἐκτέλεσιν τοῦ *κεσφίου*.

Ἄρθρ. 4. Ἐπὶ *κεσφίων* κτημάτων, ἀνηκόντων εἰς ὀρφανὰ κατὰ τὸν ἐπὶ τούτῳ ἀνέκαθεν ἰσχύοντα κανονισμὸν, εἰσπράττονται ὡς δικαιώματα *κεσφίου* γρόσια εἴκοσι πέντε ἐπὶ κεφαλαίου 1000—20,000 γροσίων, πεντήκοντα δὲ παράδες δι' ἑκάστην χιλιάδα ἄνω τοῦ ποσοῦ τούτου.

Ἄρθρ. 5. Ἐπὶ τοῦ κεφαλαίου τῶν διὰ λεπτομερείας τῶν οἰκοδομῶν ἐνεργουμένων ὑπὸ ἰδιωτῶν καὶ ἀρχιτεκτόνων *κεσφίων*, εἰσπράττονται δέκα γρόσια δι' ἑκάστην χιλιάδα.

Ἄρθρ. 6. Εἰς ἕκαστον ἀρχιτέκτονα ἢ μηχανικὸν ἐκ τῶν ἀποστελλομένων εἰς *κέσφια* ἕνεκα ἰδιωτικῶν διαφορῶν, δίδεται παρὰ τοῦ ἐνάγοντος

ἡμερομίσθιον γροσίων 50, εἰς δὲ τὸν κλητῆρα γρ. 25· ἐκτὸς δὲ τούτων ἐὰν δεήσῃ νὰ παρουσιασθῶσιν οὗτοι εἰς τὸ δικαστήριον, δι' ἑκάστην παρουσίασιν λαμβάνουσι τὸ ἥμισυ τῆς ἀνωτέρω ἀμοιβῆς· παραχωροῦνται δὲ τοῖς ἰδιοκτήταις οἱ χάρται καὶ τὰ σχέδια δωρεάν. Ἐὰν ὅμως ἀποδειχθῇ ὅτι ὁ ἐνάγων εἶναι ἐνδεὴς, εἰσπράττονται μέχρι τοῦ ἡμίσεως τῶν εἰρημένων ἀμοιβῶν.

Ἄρθρ. 7. Ἕκαστος μηχανικὸς ἢ κλητὴρ, ἀποστελλόμενος ὅπως ὁρίσῃ διαφειλονεικουμένας χέρσους γαίας, ἢ ὅπως σχηματίσῃ τὸν χάρτην αὐτῶν, ἀμείβεται εἰς ἕκαστον πῆχυν διὰ τριῶν παράδων, παραδιδομένων εἰς τὸ ταμεῖον.

Ἄρθρ. 8. Ἐπίσης καὶ πρὸς σχηματισμὸν χαρτῶν χέρσων γαιῶν, αἵτινες ἐδέησε νὰ μεταβληθῶσιν εἰς συνοικίαν, δι' ἕκαστον πῆχυν εἰσπράττονται τέσσαρες παράδες.

Ἄρθρ. 9. Καίτοι ἡ ἀμοιβὴ τῶν κλητήρων τῶν ἐν περιπτώσει ἰδιωτικῶν διαφορῶν ἀποστελλομένων ὅπως διακόψωσι τὴν ἐξακολούθησιν οἰκοδομῆς, ἢ προσκαλέσωσί τινα, δέον νὰ εἰσπραχθῇ παρὰ τοῦ καταδικασθησομένου, προκαταβάλλεται ὅμως αὕτη ὑπὸ τοῦ ἐνάγοντος, μετὰ δὲ τὴν διεκπεραίωσιν τῆς δίκης, δικαιοῦται ὁ κερδήσας αὐτὴν νὰ ἀπαιτήσῃ παρὰ τοῦ ἀντιδίκου του τὴν ἀμοιβὴν τῶν κλητήρων.

Ἄρθρ. 10. Εἰς τοὺς ὑπαλλήλους καὶ λοιποὺς, οἵτινες ἀποστέλλονται ὅπως ἐκτελέσωσι *κέσφι* ἐπὶ δημοσίων καὶ βακουφικῶν οἰκοδομῶν, ἐὰν αὗται κῆνται ἐντὸς τῶν τοιχῶν τῆς πόλεως, οὐδὲν δικαίωμα δίδεται λόγῳ ἐξόδων, ἐὰν δὲ κῆνται ἐκτὸς αὐτῶν, ἢ εἰς τὸν Βόσπορον, Χρυσούπολιν καὶ ἀλλαχοῦ, τότε τοῖς δίδονται τὰ ἔξοδα τῆς μεταβάσεως αὐτῶν, ἤτοι τῶν ζώων, ἀκατίων ἢ ἀτμοπλοίων, κατὰ τὰ εἰθισμένα.

Ἄρθρ. 11. Οἱ ἰδιοκτῆται μὴ δημοσίων καὶ βακουφικῶν οἰκοδομῶν πληρόνουσι διὰ τὰ *κέσφια* καὶ τὸν σχηματισμὸν χαρτῶν διὰ τὰς οἰκοδομάς των ἐκτὸς τῶν δικαιωμάτων *κεσφίου* καὶ ἔξοδα μεταβάσεως κτλ. εἰς τοὺς ὑπαλλήλους καὶ μηχανικοὺς, κατὰ τὸν ἐπὶ τούτῳ κανονισμόν· ἐκτὸς ὅμως τούτων, οὐδὲν ἕτερον δικαίωμα εἰσπράττεται.

ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ

Περὶ τῶν εἰς τὰ παράλια τοῦ Βοσπόρου νεωστὶ κατασκευασθησομένων προκυμαιῶν (ριχτίμ).

(9 Ῥεπίουλ-ἀχὴρ, 1280).

Ἄρθρ. 1. Οἱ ἐπιθυμοῦντες νὰ κατασκευάσωσι προκυμαίας ἐπὶ τῶν παραλιῶν τῶν κτημάτων τῶν κειμένων, παρὰ τὰς ὄχθας τῆς Κωνσταντινουπόλεως καὶ τῶν τριῶν πόλεων: ἤτοι ἐν μὲν τῷ Βοσπόρῳ κατὰ τὰς Ἀνατολικὰς καὶ Ῥωμυλικὰς ὄχθας μέχρι τῶν Φαναρίων, ἐν Χρυσουπόλει μέχρι τοῦ ἀκρωτηρίου τοῦ Φενὲρ Βακτσὲ, καὶ ἐν τῇ κυρίως Κωνσταντινουπόλει μέχρις Ἁγίου Στεφάνου καὶ ἐκ τῶν δύο ὀχθῶν τοῦ Κερατίου Κόλπου μέχρι τῶν Γλυκέων ὑδάτων (*Κεὰτ χανὲ*), δίδουσι κατὰ πρῶτον ἀναφορὰν εἰς τὸ ὑπουργεῖον τῶν δημοσίων ἔργων, ἐπὶ τῇ βάσει δὲ ταύτης πέμπεται ἐκ μέρους τῆς διευθύνσεως τῶν οἰκοδομῶν εἰδικὸς ὑπάλληλος, ὅστις χαράττει τὸν χάρτην αὐτῶν συμφώνως ταῖς ἐπὶ τούτῳ διατάξεσιν.

Ἄρθρ. 2. Ὁ παρὰ τοῦ ὑπουργείου τῶν δημοσίων ἔργων διοριζόμενος ὑπάλληλος ὀφείλει, ἐν περιπτώσει καθ' ἣν ὑποτεθῇ ὅτι ἐκ τῶν κατασκευασθησομένων προκυμαιῶν ἐνδέχεται νὰ προσγίνῃ βλάβη τις εἰς τοὺς γείτονας ἀμφοτέρων τῶν μερῶν, νὰ ζητήσῃ καὶ λάβῃ παρὰ τούτων ἀπόδειξιν, δηλοῦσαν τὴν συγκατάθεσιν αὐτῶν ὡς πρὸς τὴν οἰκοδομὴν τῆς προκυμαίας, ταύτην δὲ νὰ παρουσιάσῃ εἰς τὴν διεύθυνσιν τῶν οἰκοδομῶν.

Ἄρθρ. 3. Ἐὰν αἱ προκυμαῖαι, ὧν ἡ κατασκευὴ ἐζητήθη, κῶνται πλησίον δημοσίων κτημάτων, ἢ γειτνιάζωσι μετὰ δημοσίων κτιρίων ἢ ἀγαθοεργῶν ἱδρυμάτων, δέον νὰ γίνῃ συνεννόησις μετὰ τῶν ἀφ' ὧν ἐξαρτῶνται ταῦτα ἀρχῶν, καὶ ἐξακριβωθῇ ἂν διὰ τῆς κατασκευῆς αὐτῶν ἐνδέχηται νὰ προκύψῃ ζημία ἢ οὔ.

Ἄρθρ. 4. Ἐὰν γίνῃ αἴτησις κατασκευῆς προκυμαιῶν ἐπὶ τόπων κειμένων ἐντὸς τοῦ λιμένος, ἀφοῦ ἐξακριβωθῇ ὅτι οὐδεμία ζημία προσγίγνεται οὔτε μερικῶς οὔτε γενικῶς, δέον νὰ ἐξακριβωθῇ ὅτι οὔτε καὶ εἰς τὸν ναύσταθμον προσγίνεταί τις βλάβη, διὰ συνεννοήσεως μετ' αὐτοῦ.

Ἄρθρ. 5. Ἀφοῦ ἐπιτευχθῇ, συμφώνως τῷ 2 ἄρθρῳ, ἡ συγκατάθεσις τῶν γειτόνων ἀμφοτέρων τῶν μερῶν ὡς πρὸς τὴν οἰκοδομὴν τῶν προκυμαιῶν, λαμβάνεται παρὰ τοῦ δημοσίου ταμείου δικαίωμα ἀδείας τριάκοντα γροσίων δι' ἕκαστον τετραγωνικὸν πῆχυν, ἐκτὸς δὲ τούτου καὶ πο-

σὸν ἀνάλογον πρὸς τὸ πέμπτον τοῦ δικαιώματος αὐτῶν ὡς ἔξοδον ἀποφάσεως.

Ἄρθρ. 6. Δι' ἕκαστον τετραγωνικὸν πῆχυν τῶν προκυμαιῶν, τῶν κατασκευασθησομένων παρὰ ταῖς δημοσίαις ὁδοῖς, ταῖς διερχομέναις ἔμπροσθεν τῶν παραλίων οἰκιῶν καὶ ἄλλων κτημάτων, χωρὶς νὰ ἱδρυθῇ οἰκοδομή τις ἐπ' αὐτῶν, καὶ πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦ νὰ παραχωρηθῶσιν εἰς τὴν δημοσίαν ὁδὸν, καὶ δι' ἕκαστον πῆχυν τῶν προκυμαιῶν, αἵτινες κατασκευασθήσονται ἔμπροσθεν παραλίων οἰκιῶν καὶ ἄλλων κτημάτων, πρὸ τῶν ὁποίων οὐδεμία διέρχεται δημοσία ὁδὸς, πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦ νὰ εὐρυνθῇ τὸ ἐμπρόσθιον μέρος τῆς οἰκίας, ἧς αὐξάνει τότε ἡ ὑπόληψις, λαμβάνονται ὡς δικαίωμα ἀδείας μόνον δέκα γρόσια, εἰσπραττομένου ἐπίσης ἰδιαιτέρως καὶ τοῦ πέμπτου ἐπὶ τοῦ ἀνωτέρου δικαιώματος, καθὰ ἐρρέθη ἐν τῷ 5 ἄρθρῳ, δι' ἔξοδα ἀποφάσεως.

Ἄρθρ. 7. Ὅταν μετὰ παρέλευσιν χρόνου ἀποφασισθῇ νὰ κτισθῇ οἰκοδομὴ ἐπὶ τῶν προκυμαιῶν, αἵτινες ἐκτίσθησαν ἐπὶ τῷ ἀνωτέρῳ σκοπῷ, εἰσπράττεται τὸ ὑπόλοιπον ποσὸν ἐκ τῶν δέκα μέχρι τριάκοντα γροσίων, δυνάμει τοῦ 5 ἄρθρου.

Ἄρθρ. 8. Καθὼς δὲ διὰ τὰς προκυμαίας, αἵτινες μέλλουσι νὰ κατασκευασθῶσιν ἐπὶ σκοπῷ τοῦ νὰ ἀφεθῶσιν εἰς τὸν δρόμον, ὅστις σχηματισθήσεται ἢ εὑρίσκεται μεταξὺ τῶν προκυμαιῶν καὶ τῶν ὄπισθεν αὐτῶν παραλίων οἰκιῶν καὶ ἄλλων κτημάτων, οὕτω καὶ παρ' ἐκείνων, αἵτινες μέλλουσι νὰ κτισθῶσιν ἐπὶ τῷ σκοπῷ τοῦ νὰ ἀνοιχθῇ δρόμος πρὸς μόνην τὴν κοινὴν ὠφέλειαν, οὐδὲν εἰσπράττεται δικαίωμα κατ' οὐδένα τρόπον.

Ἄρθρ. 9. Ἐκτὸς τῶν δικαιωμάτων ἀδείας καὶ ἐξόδων ἀποφάσεως, οὐδὲν ἕτερον εἰσπράττεται παρὰ τοῦ ἰδιοκτήτου λόγῳ ἐτησίου δασμοῦ ἢ ἀποκεκοκομμένου *(μουεδζελὲ-μουαδζελέ)*.

Ἄρθρ. 10. Διὰ τὰς προκυμαίας, αἵτινες θέλουσι κτισθῇ ἔμπροσθεν τῶν δημοσίων κτιρίων καὶ τῶν ἱερῶν ἀγαθοεργῶν ἱδρυμάτων ἐπὶ μόνῳ τῷ σκοπῷ ἀγαθοεργίας, δὲν λαμβάνονται κατ' οὐδένα τρόπον οὔτε δικαιώματα, οὔτε ἔξοδα.

Ἄρθρ. 11. Αἱ ἐκ νέου κατασκευαζόμεναι προκυμαῖαι, κατὰ τὸ 132 ἄρθρον τοῦ περὶ γαιῶν Νόμου, διὰ νὰ ἀνήκωσιν εἰς τὰς παραλίους οἰκίας ἢ εἰς ἄλλα κτήματα, πρέπει νὰ ὦσιν ἐν γένει κτήματα τῶν ἰδιοκτητῶν αὐτῶν. Αἱ προκυμαῖαι αὗται, καθὸ παραφτήματα τῶν γειτνιαζουσῶν παραλίων οἰκιῶν καὶ λοιπῶν κτημάτων, ὑπάγονται εἰς αὐτὰς ὡς καθαραὶ ἰδιοκτησίαι εἴτε ὡς ἀφιερωμέναι *(μιλκ ἢ βακουφ)*· τουτέστιν, ἐὰν αἱ πρὸς αὐτὰς παρακείμεναι παράλιοι οἰκίαι ἢ ἄλλα κτήματα ὦσιν ἰδιοκτησίαι καθαραὶ *(μιλκ)*, καὶ αἱ προκυμαῖαι ἐπίσης θέλουσιν εἶσθαι *(μιλκ)*, ἐὰν δὲ ὦσιν ἀφιερωμέναι *(βακφ)*, καὶ αἱ προκυμαῖαι ἐπιτρέπεται νὰ

κτισθῶσιν ὅπως ἀφιερωθῶσιν εἰς τὸ βακούφιον τοῦτο. Ἐὰν ὁ ἐν τῇ κατοχῇ τοῦ ἰδιοκτήτου εὑρισκόμενος τόπος ᾖναι βακουφικὸς, τότε ὁ ἀριθμὸς τῶν πήχεων τῆς προκυμαίας, κατὰ τὴν ἐπὶ τούτῳ δοθησομένην ἀπόδειξιν ὑπὸ τοῦ ὑπουργείου τῶν δημοσίων ἔργων, θέλει ἐγγραφῇ καὶ προστεθῇ ὑπὸ τοῦ Γραφείου τῶν τίτλων *(σεγεδὰτ ὀδασὴ)* ἐν τῷ ἐγγράφῳ τῆς ἰδιοκτησίας του *(τεμεσσοὺκ)*, καὶ ἐὰν ὁ τόπος ᾖναι *μὶλκ*, θέλει ἐγγραφῇ εἰς τὸ *χοδζέτι* των ὑπὸ τοῦ ἁρμοδίου δικαστηρίου.

ΚΑΝΟΝΣΜΟΣ

Τῶν ὁδῶν.

(6 Δζεμαζζῆ-αὐλ-ἐόδὲλ 1286).

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΠΡΩΤΟΝ.

Διαίρεσις καὶ ὁρισμὸς τῶν ὁδῶν.

Ἄρθρ. 1. Αἱ ἐν τῇ ὀθωμανικῇ Αὐτοκρατορίᾳ μεγάλαι καὶ μικραὶ ὁδοὶ διαιροῦνται εἰς τέσσαρας τάξεις, ὡς ἑξῆς·

ἀ) *Αὐτοκρατορικαὶ ὁδοί*, διὰ τῶν ὁποίων αἱ ἕδραι τῶν νομαρχιῶν συγκοινωνοῦσι μετὰ τῆς πρωτευούσης (Κωνσταντινουπόλεως), τῶν θαλασσίων λιμένων ἢ τῶν σιδηροδρόμων·

β') *Νομαρχιακαὶ ὁδοί*, διὰ τῶν ὁποίων συνδέονται αἱ ἕδραι τῶν νομαρχιῶν ἢ διοικήσεων·

γ') *Χωρικαὶ ὁδοί*, διὰ τῶν ὁποίων συγκοινωνοῦσιν οἱ δῆμοι (*καζᾶ*) πρὸς ἀλλήλους ἢ μετὰ τῶν ὁδῶν, τῶν θαλασσίων λιμένων καὶ τῶν σιδηροδρόμων· καὶ

δ') *Χωρικοὶ δρομίσκοι*, φέροντες ἐπίσης ἀπὸ δήμου εἰς δῆμον, ὡς αἱ τῆς τρίτης τάξεως ὁδοί, μὲ τὴν διαφορὰν μόνον, ὅτι δὲν χρησιμεύουσιν πάντοτε πρὸς διάβασιν ἁμαξῶν.

Ἄρθρ. 2. Ἐξαιρουμένων τῶν κατωφερειῶν καὶ τῶν τάφρων, τὸ τακτικὸν πλάτος τῶν ὁδῶν τῶν ἐκτεθεισῶν ἐν τῷ 1 ἄρθρῳ τάξεων ὁρίζεται κατὰ τὸν παρὰ πόδας πίνακα, ἐκτὸς τῶν ἐξαιρέσεων, ὅσας ἤθελεν ἐγκρίνει ὁ ἐπὶ τῶν Δημοσίων Ἔργων ὑπουργός.

	ΠΛΑΤΟΣ ΤΩΝ ΟΔΩΝ.		
	Λιθόστρωτον.	Ἡ ἐπιφάνεια τῶν δύω μερῶν.	Ὅλον.
ἀ. *Αὐτοκρατορικαὶ ὁδοὶ* . . .	μέτρ. 7. 00	2. 00.	9. 00.
β'. *Νομαρχιακαὶ ὁδοὶ* . . .	» 5. 50.	1. 50.	7. 00.
γ'. *Χωρικαὶ ὁδοὶ* . . .	» 4. 50.	1. 00.	5. 50.
δ'. *Χωρικοὶ δρομίσκοι* . . .	»	»	3. 00.

Ὁσάκις ἡ θέσις ὁδοῦ τινος τύχῃ ὑψηλὴ καὶ πρέπῃ νὰ σκαφῇ κατὰ βάθος περισσότερον τῶν δύω μέτρων, τὸ πλάτος τῆς ὁδοῦ ταύτης δύναται νὰ καταβιβασθῇ εἰς τὸ πλάτος τῶν ἀμέσως κατωτέρων ὁδῶν.

Ἄρθρ. 3. Αἱ κατωφέρειαι τῶν ὁδῶν δὲν δύνανται κατ' ἀρχὴν νὰ ὑπερβαίνωσι τὰ 6 τοῖς 100. Ἐν τούτοις ὁ ἐπὶ τῶν Δημοσίων Ἔργων ὑπουργὸς δύναται ἐν ἀνάγκῃ νὰ ἐλαττώσῃ ἢ αὐξήσῃ τὸ ὅριον τοῦτο, ἀναλόγως τῆς θέσεως, τῆς δυσκολίας τῶν ἐργασιῶν, τῶν ἀναγκῶν τοῦ ἐμπορίου, κλπ.

Ἄρθρ. 4. Τὸ πάχος τῶν λιθοστρώτων τῶν κατασκευαζομένων ἀπὸ χαλίκια ἢ συντρίμματα λίθων, εἶναι διὰ μὲν τὰς τῆς α' καὶ β' τάξεως ὁδοὺς 25 ἑκατοστόμετρα, διὰ δὲ τὰς τῆς γ' 20· καὶ οἱ μὲν χονδρότεροι λίθοι τίθενται πάντοτε ὑποκάτω, οἱ δὲ λεπτότεροι, ὧν τὸ πάχος δὲν πρέπει νὰ ὑπερβαίνῃ τὰ 6 ἑκατοστόμ., ἐπὶ τῆς ἐπιφανείας. Τὰ χείλη (profils) τῶν λιθοστρώτων θὰ κτίζονται κανονικῶς, ἡ δὲ πρὸς τὸ μέσον κύρτωσις αὐξάνει κατὰ 4 ἑκατοστόμετρα εἰς ἕκαστον μέτρον, τουτέστι τὸ μέσον τῆς ὁδοῦ θέλει γενῆ κυρτὸν ὡς ἡ ῥάχις ἰχθύος, κλίνουσα εἰς τὰ δύω πλάγια 4 ἑκατοστόμετρα εἰς ἕκαστον μέτρον.

Ἄρθρ. 5. Εἰς ὅσους τόπους ἡ ἐπιφάνεια ὑπάρχει ἐκ φύσεως ὁμαλὴ ἢ ἄλλως ἰσοπεδώθη, θέλουσι σκαφῆ δύω τάφροι ἑκατέρωθεν τῆς ὁδοῦ. Εἰς ὅσα δὲ μέρη ὑπάρχει φυσικῶς κλίσις, ἐκεῖ κατὰ τὴν κατασκευὴν τῆς ὁδοῦ σκάπτεται τάφρος πρὸς τὸ ὑψηλότερον μέρος· εἰς δὲ τὸ ἕτερον, ἐὰν ὑπάρχῃ κίνδυνος, κτίζεται ἢ τοῖχος, ἢ ἄλλος τις φραγμὸς στερεός. Πρέπει δὲ τὸ πλάτος τῶν τάφρων τούτων νὰ ἦναι 25 καὶ τὸ βάθος 50 ἑκατοστομέτρων τοὐλάχιστον.—Ἡ τάφρος εἶναι περιττὴ, ὅταν τὸ μέρος ὑπάρχῃ βραχῶδες.

Ἄρθρ. 6. Ὅπου ὑπάρχουσι ῥέοντα ὕδατα ἢ ῥύακες, ἐκεῖ κτίζονται γέφυραι ἢ ἀψῖδες· μέχρις ὅμως τῆς κατασκευῆς αὐτῶν, πρέπει νὰ κατασκευάζωνται λιθόστρωτα, ὅπως κρατῶνται τὰ ὕδατα ἐν τῇ πρώτῃ αὐτῶν κοιτίδι, ἢ ὅπως μὴ προξενῶσι ζημίαν ἐν τῇ ῥοῇ αὐτῶν εἰς τὴν ὁδόν.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΔΕΥΤΕΡΟΝ.

Περὶ τῶν ὑποχρεωτικῶς ἐργαζομένων ἐν ταῖς ὁδοῖς.

Ἄρθρ. 7. Τὰ καθήκοντα τῶν ἐν τῇ κατασκευῇ τῶν ὁδῶν ὑποχρεωτικῶς ἐργαζομένων συνίστανται εἰς τὸ νὰ ἐργάζωνται αὐτοπροσώπως καθ' ὡρισμένας ἡμέρας εἰς τὰς μεγάλας καὶ μικρὰς ὁδοὺς, ἢ νὰ πληρόνωσιν ἀντίτιμον ἀντικαταστάτου, ἢ νὰ πέμπωσιν ἀντὶ αὐτῶν ζῶον ἵνα ὑπηρετήσῃ, ἢ νὰ ἐκτελῶσιν ὡρισμένην ὑπηρεσίαν, ἤτοι νὰ ἐκπληρῶσι τὴν ἀνατιθεμένην αὐτοῖς ἐργασίαν κατ' ἀποκοπὴν ἐν ταῖς ὡρισμέναις ἡμέραις.

Ἄρθρ. 8. Οἱ ἐν τῇ ἐργασίμῳ ἡλικίᾳ εὑρισκόμενοι κάτοικοι τόπου τινὸς, πόλεως, κώμης ἢ κοινότητος, ὀφείλουσι νὰ ἐκπληρώσωσι τὰ ἐν τῷ ἄρθρῳ 7 καθήκοντα. Οἱ ἄρρενες ἑκάστης πόλεως, κώμης ἢ κοινότητος, οἱ

εὑρισκόμενοι ἐν ἡλικίᾳ 18—60 ἐτῶν καὶ τὰ φορτηγὰ ἢ ὑποζύγια κτήνη ὑποβάλλονται εἰς εἰκοσαήμερον ἐργασίαν δι' ἑκάστην πενταετίαν. Ἀναλόγως δὲ τῶν ἀναγκῶν καὶ τῶν πόρων τῶν κατοίκων, τὸ γενικὸν συμβούλιον ἑκάστης νομαρχίας δύναται νὰ ἐπιπροσθέσῃ εἰς τὰς ὡρισμένας ταύτας ἡμέρας καὶ ἄλλας τινὰς συμπληρωματικὰς, αἵτινες δὲν δύναται νὰ ὑπερβῶσι τὰς 10 δι' ἑκάστην πενταετίαν.

Ἄρθρ. 9. Ἡ ὑπὸ τοῦ νόμου ἐπιβαλλομένη ὑποχρεωτικὴ ἐργασία δύναται, ἐν ἀνάγκῃ, νὰ μεταβληθῇ εἰς *ποσότητα*, ὁριζομένην ἀναλόγως τῶν δυσκολιῶν τῆς ἐργασίας. Ὁρίζεται δὲ ἡ ποσότης αὕτη ἐπὶ τῇ βάσει τοὐλάχιστον 3 μέτρων *τετραγωνικῶν* καθ' ἑκάστην ἡμέραν καὶ καθ' ἕκαστον ἄνθρωπον, συμπεριλαμβανομένων καὶ τῶν σχετικῶν τάφρων, ἢ 1, 5 μέτρ. τετραγων. ἰσοπεδώσεως ὁδοῦ, συμπεριλαμβανομένης καὶ τῆς ἐξαγωγῆς, συντρίψεως καὶ ἐπιστρώσεως τῶν πετρῶν. Ὡσαύτως δὲ καὶ ἡ καθημερινὴ ἐργασία ἑκάστου ζώου δύναται νὰ ὁρισθῇ ἀναλόγως τῆς ἀποστάσεως ἀπὸ τοῦ τόπου ὁπόθεν ἐξάγονται οἱ λίθοι, μέχρι τοῦ τόπου ἔνθα γίνεται χρῆσις τούτων διὰ τὴν ἐπίστρωσιν τῆς ὁδοῦ. Ἡ δὲ τῶν ἐργατῶν καθημερινὴ ἐργασία θέλει ἐκτιμηθῇ, ἀφ' οὗ ἡ πόλις ἐκείνη ἢ ἡ κώμη περατώσῃ τὴν ἐργασίαν της, ἀναλόγως τῆς ποσότητος τῆς ὡρισμένης ἐργασίας, τοῦ εἴδους τῆς σκαφείσης γῆς, τῶν πραγματικῶν δυσκολιῶν τῆς ἐξαγωγῆς τῶν λίθων, καὶ τῆς ἀποστάσεως τοῦ μέρους, ἐξ οὗ οὗτοι ἤθελον ἐξαχθῇ καὶ μετακομισθῇ, ὑπολογιζομένη εἰς ἡμέρας, τῶν ὁποίων ὁ ἀριθμὸς δεικνύει τὴν ἀληθῆ ἀξίαν τῆς ἐργασίας.

Ἄρθρ. 10. Ἡ εἰς τοὺς κατοίκους ἑκάστου τόπου ἐπιβαλλομένη ὡρισμένη ἐργασία διανέμεται μεταξὺ αὐτῶν, ἐὰν εἷς ἐξ αὐτῶν ἐργασθῇ ἓν ἔτος περισσότερον ἀπὸ τὴν ὁρισθεῖσαν αὐτῷ ἐργασίαν, αὕτη ἐλαττοῦται ἀναλόγως εἰς τὸ ἑπόμενον ἔτος. Ἀπαλλάσσονται δὲ τῆς ἐργασίας ταύτης οἱ ἱμάμαι, οἱ ἱερεῖς τῶν διαφόρων θρησκευμάτων, οἱ ραββῖνοι, οἱ διδάσκαλοι καὶ καθηγηταὶ, οὐχὶ ὅμως καὶ οἱ ὑπηρέται καὶ τὰ κτήνη αὐτῶν· ἐπίσης ἀπαλλάσσονται οἱ σωματικῶς ἀνίκανοι, οἱ ἐν ἐνεργείᾳ εὑρισκόμενοι στρατιῶται καὶ οἱ χωροφύλακες. Σημείωσις δὲ, φέρουσα τὰ ὀνόματα καὶ ἐπώνυμα τῶν ἀπαλλαγέντων τῆς ὑπηρεσίας, ἐπιδίδοται δι' ἑκάστην κοινότητα ὑπὸ τοῦ δημογεροντικοῦ συμβουλίου πρὸς τὴν ἕδραν τῆς ἐπαρχίας.—Ἐὰν κάτοικός τις ἀπουσιάσῃ ἕνεκα ὑποθέσεων ἢ ἕνεκα ἐμπορίου, δὲν ἀπαλλάσσεται κατὰ τὴν ἀπουσίαν του ἀπὸ τῆς ἐργασίας, ἀλλ' ὀφείλει νὰ δώσῃ ἕνα ἀντικαταστάτην ἵνα ἐργασθῇ.

Ἄρθρ. 11. Ἡ τε ἐποχὴ καὶ αἱ λεπτομέρειαι τῆς ἐκτελέσεως τῶν διαφόρων ἐργασιῶν ὁρίζονται ἀνὰ πᾶν ἔτος ὑπὸ τοῦ διοικητικοῦ συμβουλίου τῆς ἐπαρχίας (*μεδζλίσι ἰδαρὲ*), ὅπερ ὀφείλει νὰ ὁρίζῃ αὐτὰς εἰς τοιοῦτον τρόπον, ὥστε μηδόλως νὰ στενοχωρῶνται οἱ κάτοικοι ἐν ταῖς γεωργικαῖς ἢ βιομηχανικαῖς αὐτῶν ἐργασίαις.

Ἄρθρ. 12. Ἡ θέσις καὶ ἡ ἀπόστασις τῶν ἐργασιῶν τόπου τινὸς λογίζονται κατ' ἀναλογίαν, τουτέστιν ἀφαιρουμένων πέντε ἡμερῶν ἐπὶ ταῖς ἑκατὸν δι' ἑκάστην ὥραν ἀποστάσεως ἐκ τῶν ἡμερῶν, καθ' ἃς εἰργάσθησαν ἐν συνόλῳ οἱ ὑπὸ τοῦ νόμου ὑποχρεούμενοι ἐργάται. Ἐὰν παραδείγματος χάριν τόπος τις, ἀπέχων 4 ὥρας, ἐχορήγησεν ἐργασίαν 100 ἡμερῶν, θεωρεῖται ὡς χορηγήσας ἐργασίαν ἑκατὸν ἡμερῶν καὶ τετράκις πέντε ἑκατοστῶν τῶν ἑκατὸν ἡμερῶν, τουτέστιν 120 ἡμέρας.

Ἄρθρ. 13. Δι' ἕκαστον τόπον (πόλιν, χωρίον ἢ κοινότητα), ἀφ' οὗ περατωθῇ ἡ ἐργασία, δίδοται ἀποδεικτικόν, ἐν ᾧ ἀναφέρεται ὁ ἀριθμὸς τῶν ἡμερῶν, καθ' ἃς διήρκεσεν ἡ ἐργασία καὶ τῶν προστιθεμένων, συμφώνως πρὸς τὸ ἄρθρον 12, κατὰ τὴν ἀναλογίαν τῆς ἀποστάσεως.

Ἄρθρ. 14. Εἰς τὸ τέλος ἑκάστης πενταετίας ἀνακεφαλαιοῦται ὁ ἀριθμὸς τῶν ἡμερῶν καθ' ἃς εἰργάσθη τόπος τις, καὶ ἐὰν παρατηρηθῇ ἔλλειμμά τι εἰς τὸν νόμιμον ἀριθμὸν τῶν ἡμερῶν τῆς ἐργασίας, προκύψαν ἐξ ἀμελείας τῶν κατοίκων, ἐπιβάλλεται ἐν τῇ ἑπομένῃ πενταετίᾳ ὡς προσθήκη διπλασία ἐργασία τοῦ ἐλλείμματος εἰς τοὺς κατοίκους· ἐὰν δὲ τὸ ἔλλειμα προῆλθεν ἁπλῶς ἐκ τῆς μὴ προσκλήσεως τῶν ὑποκειμένων εἰς τὴν ἐργασίαν, οὐδεμία τότε ἐπιβάλλεται ποινή. Ἐὰν δὲ ἀπ' ἐναντίας αἱ ἡμέραι καθ' ἃς εἰργάσθησαν οἱ κάτοικοι ὑπερβαίνωσι τὸν νόμιμον ἀριθμόν των, τὸ πλεόνασμα λογίζεται διὰ τὴν ἑπομένην πενταετίαν.

Ἄρθρ. 15. Ὅταν δὲν ὑπάρχῃ ἐκδεδομένη ἐπὶ τούτῳ ἄδεια τῆς Ὑψ. Πύλης, οἱ κάτοικοι τόπου ἀπέχοντος πλέον τῶν 12 ὡρῶν ἀπὸ τῆς κατασκευασθησομένης ὁδοῦ, δὲν δύνανται νὰ ἐργασθῶσιν εἰς αὐτήν. Ὅταν δὲ ἡ κατασκευασθησομένη ὁδὸς ἐνδιαφέρῃ γειτονεύοντά τινα τόπον, οἱ κάτοικοι τούτου πρέπει νὰ συντελῶσιν εἰς τὴν ἀποπεράτωσιν αὐτῆς, καὶ ἂν ἀκόμη αὕτη κεῖται ἐντὸς ἑτέρας νομαρχίας· ἐπὶ τούτῳ δὲ συνεννοοῦνται προηγουμένως οἱ νομάρχαι (γενικοὶ διοικηταί), ἢ, ἂν δὲν κατορθωθῇ ἡ συνεννόησις, ἀναφέρονται εἰς τὴν Ὑψ. Πύλην. Ὁπωσδήποτε δὲ πρέπει πάντοτε νὰ προσκαλῶνται εἰς τὸ στάδιον τῶν ἐργασιῶν οἱ ἐργάται τῶν πλησιέστερον κειμένων πόλεων καὶ κωμῶν.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΤΡΙΤΟΝ.

Διοργανισμὸς τῆς τῶν ὁδῶν ἐργασίας ἐν ταῖς Νομαρχίαις.

Ἄρθρ. 16. Ὁ νομάρχης ἑκάστου βιλαετίου ἔχει τὴν φροντίδα νὰ προσκαλῇ καὶ συναθροίζῃ τοὺς ἐργάτας, προσέχει ἐπὶ τῆς ἐπισκευῆς καὶ διατηρήσεως τῶν ὁδῶν διὰ τῶν ἐργασιῶν, ἃς χορηγοῦσιν οἱ κάτοικοι καὶ τῶν χρημάτων, τὰ ὁποῖα ἐπιψηφίζει τὸ δημόσιον Ταμεῖον.

Ἄρθρ. 17. Τὰ πρὸς κατασκευὴν τῶν ὁδῶν γινόμενα ἔξοδα πληρό-

νονται ὑπὸ τοῦ δημοσίου Ταμείου. Ἐκ τῶν χρημάτων τούτων, ἅτινα θέλουσι μετρηθῆ ἀπ' εὐθείας ἐκ τοῦ ταμείου τῆς νομαρχίας, πληρόνονται τὰ συνήθη ἔξοδα, οἷον διὰ μισθοὺς ὑπαλλήλων, ἀγορὰν ἐργαλείων, ὑλικοῦ καὶ πυρίτιδος. Ἐὰν δὲ ἐπιστῇ ἀνάγκη ἐκτάκτου δαπάνης, αὕτη γίνεται μόνον δυνάμει εἰδικῆς ἀδείας.

Ἄρθρ. 18. Πρὸς ἐξασφάλισιν τῆς πορείας τῶν ἐργασιῶν καὶ προπαρασκευὴν πάντων τῶν ἐπὶ τούτῳ ἀναγκαιούντων, ὁ νομάρχης ἔχει ὑπὸ τὰς ἀμέσους αὐτοῦ διαταγὰς ἓν τμῆμα *τεχνικὸν* καὶ ἓν *διοικητικόν*· καὶ τὸ μὲν τεχνικὸν τμῆμα ἀπαρτίζεται ἐξ ἑνὸς ἀρχιμηχανικοῦ, εἰς ὃν ὑπάρχει ἀνατεθειμένη ἡ σύνταξις τῶν σχεδίων, ἡ τεχνικὴ διεύθυνσις καὶ ἡ ἐκτίμησις τῶν ἐργασιῶν, καὶ ὅστις ἔχει ὑπὸ τὰς διαταγὰς αὐτοῦ μηχανικοὺς, ὁδηγοὺς καὶ ἄλλους ὑπαλλήλους, ὧν ὁ ἀριθμὸς ὁρίζεται ἀναλόγως τῶν ἀναγκῶν ἑκάστης ὑπηρεσίας. Τὸ δὲ διοικητικὸν τμῆμα ἀπαρτίζεται ἐξ ἑνὸς γενικοῦ ἐπιστάτου τῶν ὁδῶν καὶ ἑνὸς γραμματέως, ὧν ἡ δικαιοδοσία ἐκτείνεται ἐπὶ παντὸς ὅ,τι ἀφορᾷ τὴν ἀπογραφὴν καὶ τὴν συγκάλεσιν τῶν ἐργασθησομένων κατοίκων. Πλὴν τούτου, ἐν καιρῷ τῆς τῶν ἐργασιῶν ἐκτελέσεως ὑπάρχει δι' ἑκάστην μὲν ἐπαρχίαν (*σαρδζὰκ*) εἷς ἐπιστάτης καὶ εἷς *τσαούσης*, δι' ἕκαστον δὲ δῆμον (*καζᾶν*) ὑπάλληλος συλλέγων τοὺς ἐργασθησομένους.

Ἄρθρ. 19. Οἱ μηχανικοὶ καὶ οἱ ὁδηγοὶ διορίζονται ὑπὸ τοῦ ὑπουργοῦ τῶν Δημοσίων Ἔργων, ἐπὶ τῇ προτάσει τοῦ γενικοῦ διευθυντοῦ τῶν ὁδῶν, οἱ δὲ ἐπιστάται καὶ ἐμπεπιστευμένοι (*μουτεμὰτ*) ὑπὸ τοῦ νομάρχου, ἐπὶ τῇ αἰτήσει τοῦ μηχανικοῦ τῶν ὁδῶν τῆς ἐπαρχίας. Οἱ μισθοὶ ἑκάστου ὑπαλλήλου ὁρίζονται ἀναλόγως τῶν καθηκόντων αὐτῶν.

Ἄρθρ. 20. Τὸν γενικὸν ἐπιστάτην τῶν ὁδῶν ἑκάστης νομαρχίας διορίζει ἡ Ὑψ. Πύλη, ἐπὶ τῇ προτάσει τοῦ νομάρχου, τοὺς δὲ ἐπιστάτας τῶν ἐπαρχιῶν διορίζει ὁ νομάρχης, ἐπὶ τῇ προτάσει τοῦ διοικητοῦ (*Μουτεσσαρὶφ*), τοὺς δὲ *τσαούσσας* ὁ διοικητὴς ἐπὶ τῇ προτάσει τοῦ ἐπιστάτου. Οἱ διὰ τὴν συνάθροισιν τῶν ἐργατῶν ὑπάλληλοι ἐκλέγονται ὑπὸ τοῦ διοικητοῦ ἐκ τῶν εὑρισκομένων ὑπαλλήλων τοῦ συμβουλίου τοῦ δήμου (*καζᾶ*)· πάντες δὲ οὗτοι οἱ ὑπάλληλοι ὑπάγονται εἰς τὰς διαταγὰς τοῦ γενικοῦ ἐπιστάτου, ὅστις ὑπακούει ἀμέσως εἰς τὰς διαταγὰς τοῦ νομάρχου.

Ἄρθρ. 21. Κατ' ἔτος ὁ νομάρχης παρουσιάζει εἰς τὸ γενικὸν συμβούλιον τῆς νομαρχίας πίνακα, περιέχοντα τὰ τμήματα τῶν ὁδῶν, ὅσα προτίθεται νὰ κατασκευάσῃ ἢ ἐπισκευάσῃ, καὶ πίνακα τῶν διατηρηθησομένων τμημάτων, τὸν ἀριθμὸν τῶν πρὸς ἐκτέλεσιν τῶν ἐργασιῶν ἀναγκαιούντων ἐργατῶν, τὰ χρήματα ἅτινα ἀπαιτοῦνται, ὅπως πληρωθῶσι παρὰ τῆς Κυβερνήσεως, καὶ τὸ ποσὸν τῶν εἰς τοὺς ὑπαλλήλους πληρωθησομένων μισθῶν.

Ἄρθρ. 22. Τὸ γενικὸν συμβούλιον ἑκάστης νομαρχίας συντάσσει ἔκθεσιν περὶ τῶν γενησομένων ἐργασιῶν, περὶ τοῦ ποσοῦ τῶν χρημάτων ἅτινα θὰ πληρωθῶσιν ἐντὸς τοῦ ἔτους, καὶ αὕτη ἡ ἔκθεσις διαβιβάζεται εἰς τὴν Ὑψ. Πύλην ὑπὸ τοῦ νομάρχου, ἐπισυνάπτοντος καὶ τὴν ἰδίαν αὐτοῦ γνώμην. Διευθύνονται δὲ τὰ ἔγγραφα εἰς τὸν ὑπουργὸν τῶν Δημοσίων Ἔργων, ὅστις καὶ προτείνει τότε εἰς τὴν Ὑψ. Πύλην, ἣ λαμβάνει ἀπ' εὐθείας, ἐντὸς τῶν ὁρίων τῆς δικαιοδοσίας αὐτοῦ, πάντα τὰ ἀναγκαιοῦντα μέτρα πρὸς βελτίωσιν εἴτε ἀνάπτυξιν τῆς τῶν ὁδῶν ὑπηρεσίας, κατὰ τὴν ὑπὸ τοῦ γενικοῦ συμβουλίου τῆς νομαρχίας διατυπουμένην γνώμην ἢ ἐπιθυμίαν. Ἐκδοθείσης δὲ ἄπαξ τῆς ἀποφάσεως τῆς Ὑψ. Πύλης, λαμβάνονται ὑπὸ τοῦ νομάρχου πάντα τὰ ἀναγκαῖα μέτρα πρὸς ἐκτέλεσιν τοῦ ἐγκριθέντος προγράμματος τῶν ἐργασιῶν.

Ἄρθρ. 23. Ὁ γενικὸς ἐπιστάτης καὶ ὁ ἀρχιμηχανικὸς, συνερχόμενοι, συντάσσουσι σχέδιον τῆς μεταξὺ δήμων καὶ κωμῶν διανομῆς ἐκείνων τῶν ἐργασιῶν, ὅσαι πρέπει νὰ ἐκτελεσθῶσιν ἐντὸς τοῦ ἔτους ὑπὸ τῶν ὑποχρεωτικῶς ἐργαζομένων κατοίκων. Φροντίζουσι δὲ νὰ σημειόνωσι δι' ἕκαστον χωρίον κατὰ τὸν ἀπαιτούμενον ἀριθμὸν τῶν ἐργατῶν, ἀνθρώπων τε καὶ κτηνῶν, καὶ κατὰ τὴν ἀπόστασιν αὐτῶν ἐκ τῆς κατασκευασθησομένης ὁδοῦ, τὸ μῆκος καὶ πλάτος τῆς ὁδοῦ ἥτις πρόκειται νὰ σκαφῇ, τὸ πλάτος ἐφ' οὗ θὰ κατασκευασθῇ λιθόστρωτον, τὸ ποσὸν τῶν ἀπαιτουμένων λίθων διὰ τὴν κατασκευὴν ἢ τὴν διατήρησιν τῆς λιθοστρώτου, ἔτι δὲ καὶ τὸν ἀριθμὸν τῶν ἐργατῶν οὓς ὀφείλει νὰ παρέχῃ καθ' ἑκάστην τὸ χωρίον, καὶ τὴν ὁριζομένην διὰ τὴν ἐργασίαν προθεσμίαν, ἥτις δὲν πρέπει νὰ ἦναι κατωτέρα τῶν ἓξ ἑβδομάδων. Τὸ σχέδιον τοῦτο, ἐγκρινόμενον πρῶτον ὑπὸ τοῦ διοικητικοῦ συμβουλίου τῆς νομαρχίας, πέμπεται ὑπὸ τοῦ νομάρχου μετὰ τῶν ἀναγκαίων διαταγῶν πρὸς τοὺς διοικητὰς, οἵτινες διαβιβάζουσιν αὐτὸ ἀκολούθως τοῖς ὑποδιοικηταῖς *(καϊμακάμ)*.

Ἄρθρ. 24. Περατουμένης τῆς ἐργασίας ἐν ἑκάστῃ νομαρχίᾳ, ὁ γενικὸς διευθυντὴς τῶν ὁδῶν συντάσσει ἔκθεσιν, ἐν ᾗ συγκεφαλαιοῖ τὰς ἐργασίας ὅσον ἐξετελέσθησαν ἐν ἑκάστῃ νομαρχίᾳ, τὰ μέτρα ἅτινα προὐτάθησαν ἐν τῇ νομαρχίᾳ, τὰ μέτρα ἅτινα προὐτάθησαν πρὸς βελτίωσιν τῆς ὑπηρεσίας, καὶ τέλος τὸ σχέδιον τοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ ἐπιόντος ἔτους. Ἡ ἔκθεσις αὕτη ἀπευθύνεται πρὸς τὸν ὑπουργὸν τῶν Δημοσίων Ἔργων, ὅστις, ἀφ' οὗ τὴν ὑποβάλῃ εἰς τὴν ἔρευναν τοῦ συμβουλίου τῶν Δημοσίων Ἔργων, πέμπει αὐτὴν εἰς τὴν Ὑψ. Πύλην· ἀφοῦ δὲ ἐγκριθῇ καὶ ὑπὸ ταύτης, ἀντίγραφον πέμπεται εἰς τοὺς νομάρχας.

Ἄρθρ. 25. Ἐν ἀνάγκῃ τὸ ὑπουργεῖον τῶν Δημοσίων Ἔργων πέμπει ἐπιθεωρητὰς εἰς τὰς διαφόρους νομαρχίας, εἴτε ὅπως ἐξετάσωσιν ἂν αἱ ἐργασίαι ἐξετελέσθησαν συμφώνως πρὸς τὰ ἐγκριθέντα σχέδια, εἴτε ὅπως

ἐκμελετήσωσι τὰς διαφόρους περιστάσεις καὶ αἰτίας, ὡς ἐκ τῶν ὁποίων προέκυψεν ἡ βραδύτης τῶν ἐργασιῶν.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΤΕΤΑΡΤΟΝ.

Περὶ διατηρήσεως τῶν ὁδῶν.

Ἄρθρ. 26. Χάριν τῆς καλῆς καταστάσεως εἴτε διατηρήσεως τῶν ὁδῶν λαμβάνονται πάντοτε τὰ ἀναγκαῖα μέτρα, ἐπισκευαζομένων τῶν μερῶν ὅσα ἐδόθησαν εἰς κυκλοφορίαν καὶ ἐφ' ὧν ἐξετελέσθησαν ἰσοπεδωτικαὶ ἢ λιθοστρωτικαὶ ἐργασίαι. Περιορίζονται αἱ γεννησόμεναι ἐργασίαι εἰς: συνήθη διατήρησιν, προπαρασκευὴν ὑλικῶν καὶ ἐκτάκτους ἐπισκευάς.

Ἄρθρ. 27. Ἡ λεγομένη συνήθης διατήρησις συνίσταται κυρίως εἰς τοῦτο, ὅτι πρέπει νὰ διατηρῆται ἡ ἐπιφάνεια τῆς λιθοστρώτου ὁμαλή, στερεά, καθαρὰ βορβόρου καὶ κονιορτοῦ, ἐπισκευαζομένων πάντοτε τῶν εἴτε ἐξ ἁμαξῶν εἴτε ἐκ βροχῶν προερχομένων αὐλάκων καὶ λάκκων κλπ.

Ἡ προπαρασκευὴ ὑλικῶν χρησιμεύει πρὸς γόμωσιν τῶν λακκωδῶν μερῶν καὶ τῶν ἐκ τῆς συνεχοῦς διαβάσεως προξενουμένων χασμάτων.

Αἱ ἔκτακτοι τέλος ἐπισκευαὶ γίνονται ὁσάκις πρόκειται νὰ ἰσοπεδωθῶσιν ἢ ἐπιστρωθῶσι μέρη βλαφθέντα τυχαίως ὑπὸ ῥαγδαίων βροχῶν ἢ πλημμυρίδων, ἢ νὰ καθαρισθῶσι τῶν κάτωθι τῶν γεφυρῶν καὶ ὀχεταγωγῶν ἐπισωρευομένων ὑδάτων, ἢ νὰ ἐκτελεσθῶσι τεχνηταί τινας ἐργασίαι.

Ἄρθρ. 28. Ἡ συνήθης διατήρησις τῶν ὁδῶν ἀνατίθεται εἰς ὁδοφύλακας ἐμμίσθους, διὰ τὴν ὑπηρεσίαν τῶν ὁποίων ὑπάρχει ἴδιος κανονισμός.

ΓΕΝΙΚΑΙ ΟΔΗΓΙΑΙ

Περὶ ἐφαρμογῆς τοῦ Κανονισμοῦ τῶν ὁδῶν.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΠΡΩΤΟΝ.

Περὶ τῶν ὑπαλλήλων.

Ἄρθρ. 1. Οἱ τοῦ τεχνικοῦ μέρους τῶν ὁδῶν ὑπάλληλοι σύγκεινται·

α) ἐκ τῶν *μηχανικῶν*, οἵτινες ἐπιφορτίζονται τὴν διαχάραξιν τοῦ μέρους, ἐν ᾧ θέλουσιν ἐκτελεσθῆ αἱ ἐργασίαι αὐτῶν, τὴν σχεδιογράφησιν τοῦ χάρτου αὐτῶν καὶ τὴν ἐπὶ τῆς ἐκτελέσεως τῶν ἐργασιῶν ἐποπτείαν καὶ διεύθυνσιν.

β') ἐκ τῶν *ὁδηγῶν*, τῶν ἐπιτετραμμένων τὴν καταμέτρησιν τῶν ἐργασιῶν, τὴν διαχάραξιν τῶν διαφόρων κλάδων αὐτῶν, τὰς εἰς τοὺς ἐργάτας ὁδηγίας καθ' ὅσον ἀφορᾷ τὰ ἐργαλεῖα καὶ τὸ ὑλικόν, καὶ τὴν διανομὴν τῶν ἐργασιῶν.

γ') ἐκ τῶν *ἐπιστατῶν* καὶ *φυλάκων*, οἵτινες ἐπιφορτίζονται νὰ βοηθῶσι τοὺς *ὁδηγοὺς* καὶ νὰ ἐξετάζωσιν ἂν πάντες οἱ ἐργάται ὦσι παρόντες, ἢ ἂν πᾶσαι αἱ ἐργασίαι ἐκτελῶνται κατὰ τὰς διατάξεις τῶν *μηχανικῶν* καὶ τῶν *ὁδηγῶν*.

δ') ἐκ τῶν *ὁδοφυλάκων*, ἐπιτετραμμένων τὴν ἐπιτήρησιν τοῦ μέρους τῆς ὁδοῦ εἰς ὃ διορίζονται.

Ἄρθρ. 2. Ἐν ἑκάστῃ νομαρχίᾳ πρέπει νὰ ὑπάρχῃ τοὐλάχιστον εἷς ἀρχιμηχανικός, εἷς ὁδηγὸς καὶ εἷς ἐπιστάτης, ὧν ἡ ὑπηρεσία εἶναι *διαρκής*· δύναται ὅμως ν' αὐξήσῃ ὁ ἀριθμὸς αὐτῶν κατὰ πρότασιν τοῦ νομάρχου, ὡς καὶ νὰ προστεθῶσι καὶ ἕτεροι βοηθοὶ κατὰ τὴν διάρκειαν τῶν ἐκμελετήσεων καὶ τῶν ἐργασιῶν, προσωρινοὶ πράκτορες, ὁδηγοί, ἢ ἐπιστάται. Κατὰ πᾶσαν δὲ περίπτωσιν εἰς τὰ ἀποπερατωθέντα μέρη τῶν ὁδῶν πρέπει νὰ ὑπάρχωσιν ὁδοφύλακες. Ὁ ἀριθμὸς δὲ τῶν ὑπαλλήλων τούτων δὲν πρέπει νὰ ὑπερβαίνῃ τὰ ἑξῆς ὅρια, τουτέστιν:

Εἷς *μηχανικὸς* δι' ἑκάστην ἐπαρχίαν·

Εἷς ὁδηγὸς δι' ἕκαστον τμῆμα κατασκευαζομένης ὁδοῦ, μήκους 20 χιλιομέτρων·

Εἷς ἐπιστάτης ἐπὶ μήκους $2\ ^1/_2$ χιλιομέτρων· καὶ

Εἷς ὁδοφύλαξ διὰ πᾶν τμῆμα ἐκ 2—8 χιλιομέτρων.

Ἄρθρ. 8. Διά τε τὸν διοργανισμὸν καὶ τὴν πορείαν τῶν ἐργασιῶν, ὡς καὶ διὰ τὴν ὁδηγίαν τῶν κατασκευασθησομένων τμημάτων, ὁ ἀρχιμηχανικὸς ὑπακούει εἰς τὰς διαταγὰς τοῦ νομάρχου. Προκειμένου ὅμως περὶ

ζητημάτων καθαρῶς τεχνικῶν, ὡς λόγου χάριν περὶ τῶν μερῶν ἐξ ὧν θὰ διέλθῃ ἡ ὁδὸς, ἢ περὶ τῆς ἐκτελέσεως τῶν ἐργασιῶν, ὁ ἀρχιμηχανικὸς ἐνεργεῖ ὑπὸ ἰδίαν ἑαυτοῦ εὐθύνην, συμμορφούμενος πρὸς τοὺς κανόνας τῆς τέχνης, ἐκτὸς ἐὰν λάβῃ εἴτε διὰ τοῦ νομάρχου εἰδικὰς ὁδηγίας τῆς γενικῆς Διευθύνσεως τῶν ὁδῶν, εἴτε ἀμέσως γραπτὰς διαταγὰς τοῦ νομάρχου, ὅταν πρόκηται περὶ ἀντικειμένων, τῶν ὁποίων δὲν θέλει ὁ μηχανικὸς νὰ ἀναλάβῃ τὴν εὐθύνην. Οἱ μηχανικοὶ, ὁδηγοὶ, ἐπιστάται καὶ ὁδοφύλακες ὑπακούουσιν ἕκαστος εἰς τὸν ἀνώτερόν του, ἅπαντες δὲ διατελοῦσιν ὑπὸ τὰς διαταγὰς τοῦ ἀρχιμηχανικοῦ, ὅστις δίδωσιν ἢ διαβιβάζει αὐτοῖς παντοειδεῖς διαταγάς.

Ἄρθρ. 4. Ἡ ὑπαλληλία τῆς διευθύνσεως τῶν ὁδῶν ἀπαρτίζεται ἐκ τῶν ἐφόρων (*ταρλκ-ἐμινὴ*), τῶν γραμματέων καὶ τῶν *τσαούσιδων*. Καὶ οἱ μὲν ἔφοροι ἐπιστατοῦσιν εἰς τὴν σύνταξιν τῶν ἀναγκαίων ἐγγράφων, τῶν ἀφορώντων τὰς ὑποχρεωτικὰς ἐργασίας, εἰς τὴν ἔγκαιρον συνάθροισιν τῶν ἐργατῶν, προπαρασκευάζουσι δὲ προσέτι καὶ ἅπαν τὸ ἀναγκαιοῦν ὑλικὸν διὰ τοὺς προϋπολογισμοὺς καὶ τὰς ἐργασίας, καὶ ἐνεργοῦσι τὴν πληρωμὴν τῶν ἐξόδων, ἅτινα ἐπικυροῦσι καὶ ἀναγνωρίζουσιν οἱ μηχανικοί. Οἱ δὲ γραμματεῖς κρατοῦσι τὰ κατάστιχα καὶ ἐκτελοῦσι τὰς γραφικὰς ἐργασίας· οἱ δὲ *τσαούσιδες* τέλος χρησιμεύουσιν εἰς τὸ διαβιβάζειν ὅπου δεῖ τὰς διαταγὰς καὶ τὰ γράμματα τὰ ἀφορῶντα τὴν τῶν ὁδῶν ὑπηρεσίαν. Καθ' ὅλην δὲ τὴν διάρκειαν τῶν ἐργασιῶν ὑπάρχει καὶ εἷς ἀποστολεὺς (*σεβκ-μεμιοὺρ*), ἀντιπροσωπεύων ἐν τῇ διευθύνσει τοὺς ὑποχρεωτικοὺς ἐργάτας ἑκάστου καζᾶ.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΔΕΥΤΕΡΟΝ.

Καθήκοντα τῶν ὁδοφυλάκων.

Ἄρθρ. 5. Οἱ ὁδοφύλακες εἰσὶν ἐπιτετραμμένοι τὴν ἐπιτήρησιν μέρους ὁδοῦ, ἐκτεινομένου κατὰ μῆκος (ἀναλόγως τῶν δυσκολιῶν) ἀπὸ δύω τοὐλάχιστον μέχρις ὀκτὼ τὸ πολὺ χιλιομέτρων. Πάντες οἱ ἐπὶ μήκους τριάκοντα χιλιομέτρων διωρισμένοι ὁδοφύλακες ἀποτελοῦσιν ἕνα *λόχον*, διατελοῦντα ὑπὸ τὰς διαταγὰς ἑνὸς ἀρχιφύλακος.

Ἄρθρ. 6. Οἱ ἀρχιφύλακες καὶ οἱ λοιποὶ ὁδοφύλακες διορίζονται ὑπὸ τῆς ἐπιτοπίου Ἀρχῆς ἐπὶ τῇ αἰτήσει τοῦ μηχανικοῦ, ἐπὶ τῷ ὅρῳ τοῦ νὰ μὴ ὑπερβαίνωσι τὴν ἡλικίαν τῶν 50 ἐτῶν, νὰ ἔχωσιν ἀποδεικτικὰ χρηστοηθείας καὶ νὰ κατέχωσι πεῖραν προηγουμένης ἐργασίας ἐν τῇ ὁδοποιΐᾳ. Οἱ ἀρχιφύλακες πρέπει νὰ ἐπίστανται τὴν ἀνάγνωσιν καὶ τὴν γραφήν. Προκειμένης δὲ ἐκλογῆς ἀρχιφυλάκων καὶ ὁδοφυλάκων, προτιμῶνται οἱ ἐκ τῆς στρατιωτικῆς ὑπηρεσίας ἐξελθόντες.

Ἄρθρ. 7. Ὁ ὁδοφύλαξ ὀφείλει νὰ ἐργάζηται εἰς ὃ διωρίσθη μέρος καθ' ἑκάστην ἀπὸ τῆς πρώτης ὥρας μετὰ τὴν ἀνατολὴν τοῦ ἡλίου μέχρι μιᾶς ὥρας πρὸ τῆς δύσεως αὐτοῦ, ἐξαιρουμένων τῶν πρὸς ἀνάπαυσιν προσδιωρισμένων ὡρῶν. Καθ' ἑκάστην ὅμως παρασκευὴν ἢ κυριακὴν, καθ' ἣν πρεσβεύει θρησκείαν, ὀφείλει νὰ διατρέξῃ μόνον τὸ μῆκος τοῦ μέρους εἰς ὃ ὑπηρετεῖ, ὅπως παρατηρήσῃ καὶ ἐπιδιορθώσῃ ἀμέσως τὰς τυχὸν γενομένας φθοράς.

Ἄρθρ. 8. Τὰ ἀναγκαιοῦντα διὰ τὴν ἐργασίαν αὐτοῦ ἐργαλεῖα λαμβάνει ὁ ὁδοφύλαξ παρὰ τοῦ ἐφόρου τῶν ὁδῶν, εἶναι δὲ ὑπόλογος διὰ τὴν διατήρησιν τῶν ἐργαλείων τούτων καὶ ὀφείλει νὰ ἔχῃ αὐτὰ ἐν καλῇ καταστάσει. Φέρει δὲ ἐπὶ τῶν ἑαυτοῦ ἐνδυμάτων διακριτικὰ σημεῖα, δυνάμενος νὰ ἔχῃ καὶ ὅπλα πρὸς ἀτομικὴν ἀσφάλειαν καὶ ἵνα βοηθῇ ἐν ἀνάγκῃ τοὺς ὁδοιπόρους.

Ἄρθρ. 9. Ὁ ὁδοφύλαξ κατοικεῖ ἐν οἰκίσκῳ, κατεσκευασμένῳ παρὰ τὴν ὁδὸν δαπάνῃ τῆς διοικήσεως. Δύναται δὲ νὰ ἔχῃ παρ' ἑαυτῷ καὶ τὴν οἰκογένειάν του καὶ νὰ καλλιεργῇ τὰς παρὰ τὸν οἰκίσκον αὐτοῦ ὑπαρχούσας ἐγκαταλελειμμένας γαίας.

Ἄρθρ. 10. Ὁ ἀρχιφύλαξ διατρίβει, ὅσον οἷόν τε, ἐν τῷ κέντρῳ τοῦ τμήματός του. Τελεῖ δὲ συνεχεῖς περιοδείας, ὅπως ἐπιτηρῇ τοὺς ὁδοφύλακας καὶ δίδῃ ἢ διαβιβάζῃ αὐτοῖς τὰς τεχνικὰς ὁδηγίας τῶν μηχανικῶν. Ὁ ἀρχιφύλαξ διατελεῖ ὑπὸ τὰς διαταγὰς τοῦ μηχανικοῦ ἢ τοῦ ὁδηγοῦ τῆς ὁδοῦ, πρὸς ὃν γνωστοποιεῖ πᾶν ὅ,τι ἀφορᾷ τὴν ὑπηρεσίαν· καταγγέλλει δὲ εἰς τὴν τοπικὴν ἐξουσίαν τοὺς παραβλάπτοντας τὰς ἐργασίας τῶν ὁδῶν.

Ἄρθρ. 11. Ὅταν ἦναι ἀνάγκη νὰ τελεσθῶσιν ἄνευ ἀναβολῆς ἔκτακτοι ἐπισκευαί, ὁ ἀρχιφύλαξ συναθροίζει πάραυτα πολλοὺς ὁδοφύλακας τοῦ λόχου του, καὶ, ἂν ἡ χρεία τὸ καλέσῃ, ἀπαιτεῖ ἀπὸ τοὺς *μουχτάριδες* τῶν πλησιεστέρων χωρίων τοὺς ἀναγκαιοῦντας ἐργάτας. Αἱ δὲ χρήζουσαι χρηματικῆς τινος δαπάνης ἐπισκευαί, ἢ ὅσαι δύνανται νὰ ἀναβληθῶσιν ἄνευ τινὸς βλάβης ἢ ἀτοπήματος, ἐκτελοῦνται κατὰ τὸν τρόπον τὸν ὑποδειχθέντα καὶ διὰ τὴν κατασκευὴν τῶν ὁδῶν. Προκειμένου δὲ τοιούτου, ὁ ἀρχιφύλαξ ἐκτελεῖ καθήκοντα ἀρχιεργάτου (*ἴσ-μπασῆ*) καὶ ἀποστολέως (*σέβκ μεμουρ*) τοῦ τμήματος.

Ἄρθρ. 12. Οἱ ὁδοφύλακες λαμβάνουσι τοὺς ἑαυτῶν μισθοὺς διὰ τοῦ ἀρχιφύλακος· ἐπὶ τούτῳ δὲ ὁ ἀρχιφύλαξ, δυνάμει τῆς περὶ ἀποτίσεως διαταγῆς, ἣν λαμβάνει παρὰ τοῦ μηχανικοῦ, καὶ ἐν ᾗ ἀναφέρονται ἐν τάξει οἱ εἰς τοὺς ὁδοφύλακας τοῦ λόχου του ὀφειλόμενοι μισθοί, παραλαμβάνει ἐκ τοῦ δημοσίου Ταμείου τοὺς ἐν λόγῳ μισθοὺς, δίδων ἀπόδειξιν παραλαβῆς τῶν χρημάτων· ὀφείλει δὲ ἐντὸς ὀκτὼ ἡμερῶν νὰ ἔχῃ ἐπιδεδομένον ἑκάστῳ ὁδοφύλακι τὸν μισθόν του, λαμβάνῃ παρ' ἑκάστου ἀπό-

δειξιν παραλαβῆς καὶ παραδίδῃ πάσας τὰς ἀποδείξεις εἰς τὸ δημόσιον Ταμεῖον εἰς ἀντάλλαγμα τῆς ἑαυτοῦ.

Ἄρθρ. 13. Ἀναλόγως τοῦ ζήλου καὶ τῆς ἱκανότητος αὐτῶν οἱ ὁδοφύλακες διαιροῦνται εἰς τρεῖς τάξεις, ὧν ἑκάστη διακρίνεται δι' ἰδίου σημείου. Ἐκ τῶν ἓξ ὁδοφυλάκων ἑκάστου σανδζακίου εἷς θὰ εἶναι πρώτης τάξεως καὶ δύω δευτέρας. Αἱ κατὰ τάξεις δὲ διαίρεσις ἐνεργεῖται ὑπὸ τοῦ μουτεσσαρίφου τοῦ τόπου ἐπὶ τῇ προτάσει τοῦ μηχανικοῦ. Ἐκτὸς δὲ τούτου, πᾶς ὁδοφύλαξ ὅστις διαπρέψῃ ἐπὶ ἐπιμελείᾳ καὶ ζήλῳ δύναται νὰ λάβῃ ἐν τέλει τοῦ ἔτους καὶ χρηματικὴν ἀμοιβὴν δωρεὰν, ἥτις δύναται νὰ συμποσωθῇ μέχρις ἑνὸς μηνιαίου. Ἀπ' ἐναντίας δὲ, ὅστις τῶν ὁδοφυλάκων φωραθῇ ἀμελῶν τῆς ἐργασίας του ἢ ἀπειθῶν εἰς τὰς διδομένας αὐτῷ ὁδηγίας, ὑποβάλλεται εἰς πρόστιμον, οὗ τὸ ποσὸν ὁρίζεται ὑπὸ τοῦ μηχανικοῦ ἐπὶ τῇ ἐκθέσει τοῦ ἀρχιφύλακος· καὶ τὴν μὲν πρώτην φορὰν ὁ ἀτακτήσας ἢ ἀμελήσας ὁδοφύλαξ στερεῖται τοῦ ἑνὸς τετάρτου τοῦ μισθοῦ του, τὴν δὲ δευτέραν τοῦ ἑνὸς τρίτου, τὴν τρίτην τοῦ ἡμίσεως, τὴν τετάρτην τῶν τριῶν τετάρτων καὶ τὴν πέμπτην τοῦ ὅλου μισθοῦ. Ὁ πεντάκις εἰς πρόστιμον ἐντὸς τοῦ αὐτοῦ ἔτους ὑποβληθεὶς ὁδοφύλαξ παύεται τῆς θέσεώς του.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΤΡΙΤΟΝ.

Περὶ τῆς ἐν ἑκάστῃ νομαρχίᾳ ὑποχρεωτικῆς ἐργασίας.

Ἄρθρ. 14. Κατὰ τὸν πρὸς ἔναρξιν τῶν ἐργασιῶν προσδιωρισμένον καιρὸν, ὁ ἀρχιμηχανικὸς, ἀφ' οὗ προετοιμάσῃ καὶ ὁρίσῃ τὸ μέρος ἐξ οὗ θὰ διέλθῃ ἡ ὁδὸς, ὑποδεικνύει εἰς τὸν καϊμακάμην (*ὑποδιοικητὴν*) καὶ τὸν ἀποστολέα (*σεβκ-μεμοὺρ*) ἑκάστου Καζᾶ τὸ σύνολον τῶν εἰς τὸν Καζᾶν καὶ εἰς ἕκαστον τῶν χωρίων του ἀνηκουσῶν ἐργασιῶν. Ὁ ἀποστολεὺς τοῦ Καζᾶ ἐπιστατεῖ εἰς τὴν διατήρησιν τῶν πασσάλων, δι' ὧν δεικνύεται τὸ σύνολον τῶν ἐν γένει ἐργασιῶν, καὶ ἐποπτεύει εἰς τὴν συμφώνως μὲ τὰς δοθείσας τεχνικὰς ὁδηγίας τῶν μηχανικῶν καὶ ὁδηγῶν ἐκτέλεσιν τῶν ἐργασιῶν.

Ἄρθρ. 15. Οἱ ὑποχρεωτικοὶ ἐργάται ἑκάστου χωρίου εἰσὶν ὑπεύθυνοι διὰ τὴν ἐκτέλεσιν τῆς εἰς τὸ χωρίον ἐπιβληθείσης ἐργασίας· εἰσὶ δ' ἐλεύθεροι ἵνα ἐκλέγωσι μεταξύ των οἵας θέλουσιν ἡμέρας διὰ τὴν ἐργασίαν, ἢ διορίζωσιν εἰς τὴν θέσιν των ἑτέρους ἐργάτας, ἀρκεῖ δὲ μόνον ἵνα περατοῦται ἡ ἐργασία κατὰ τὴν προσδιωρισμένην ἐποχήν.

Ἄρθρ. 16. Ὅταν ἕκαστον χωρίον περατώσῃ τὴν ἐπιβληθεῖσαν αὐτῷ ἐργασίαν, ὁ ὁδηγὸς συντάσσει ἔκθεσιν, ἐν ᾗ ἀναφέρονται τὸ μέγεθος τῆς ἐργασίας, αἱ διάφοροι δυσχέρειαι, ὅσαι ἐπαρουσιάσθησαν εἰς τὴν ἐκτέλε-

σιν τῶν σκαπτικῶν ἐργασιῶν, καὶ αἱ ἀποστάσεις τῶν μερῶν, ὁπόθεν μετεκομίσθη τὸ ἀναγκαῖον ὑλικόν. Δυνάμει δὲ τῆς ἐκθέσεως ταύτης, ὁ ἀρχιμηχανικὸς ὑπολογίζει, ἐπὶ ταῖς προαποφασισθείσας ὑπὸ τοῦ ὑπουργοῦ τῶν Δημοσίων Ἔργων βάσεσι, τὸν ἀριθμὸν τῶν ἡμερῶν καθ' ἃς εἰργάσθη τὸ χωρίον ἐκεῖνο· συντάσσει δὲ ἀπόδειξιν ἀπολυτήριον διὰ τὸ ἐν λόγῳ χωρίον, ἣν ἀποκόπτει ἀπὸ ἰδιαίτερον κατάστιχον καὶ παραδίδωσι τῷ ἐφόρῳ τῶν ὁδῶν, οὗτος δὲ, σφραγίσας καὶ ἐγγράψας ἐν τῷ πρωτοκόλλῳ, ἐπιδίδωσιν αὐτὴν τῷ ὑποδιοικητῇ (*καϊμακάμῃ*) τοῦ χωρίου.

Ἄρθρ. 17. Τὴν αὐτὴν εὐθύνην ἔχουσιν οἱ ἐργάται καὶ ὅταν ἐργάζωνται μὲ ἡμερομίσθιον· ἐν τοιαύτῃ δὲ περιπτώσει εἷς ἀρχιεπιστάτης σημειοῖ τοὺς παρόντας ὑποχρεωτικοὺς ἐργάτας καθ' ἑκάστην ἐν τῷ ἐλέγχῳ (*γιοκλαμᾶ τεφτερῆ*), ὁ δὲ ἀρχιμηχανικὸς, ἀφ' οὗ ἴδῃ τὸν ἔλεγχον τοῦτον ἐπικεκυρωμένον ὑπὸ τοῦ ὁδηγοῦ, δίδει ἀπόδειξιν συμφώνως ταῖς γενικαῖς ὁδηγίαις περὶ τῶν ὡρισμένων ἐργασιῶν.

Ἄρθρ. 18. Εἰς τὴν ἀπολυτήριον ἀπόδειξιν τοῦ ἀρχιμηχανικοῦ ὁ τῶν ὁδῶν ἔφορος προστίθησι κατάλογον εἰς διπλότυπον, ὑπ' αὐτοῦ συντεταγμένον, περιέχοντα τὸ ποσὸν τῶν προστεθησομένων ἡμερομισθίων κατ' ἀναλογίαν ϡ τοῖς ἑκατὸν, ἀναλόγως τῆς ἀποστάσεως ἑκάστου καζᾶ ἀπὸ τοῦ μέρους τῶν ἐργασιῶν, ἀμφότερα δὲ ἀποστέλλονται συγχρόνως εἰς τὸν καϊμακάμην.

Ἄρθρ. 19. Ὅταν ἦναι χρεία νὰ διορισθῶσιν ἐργάται μισθωτοὶ διὰ τὴν ἐκτέλεσιν εἰδικῶν (τεχνικῶν) ἐργασιῶν, οἱ τοιοῦτοι συλλέγονται ὑπὸ τοῦ ἀρχιμηχανικοῦ τῆς ἐγχωρίου Ἀρχῆς καὶ τοῦ ἐφόρου τῶν ὁδῶν.

Ἄρθρ. 20. Ὅταν γίνηται συμφωνία περὶ τιμῆς καὶ ὑπογράφηται συμβόλαιον διὰ τὴν ἀγορὰν ὑλικοῦ ἢ ἐκτέλεσιν ἔργων μὴ ἀνηκόντων εἰς τοὺς ὑποχρεωτικοὺς ἐργάτας, ὁ ἔφορος καὶ ὁ ἀρχιμηχανικὸς ἀποφασίζουσιν ἀπ' εὐθείας, ἐὰν ἡ δαπάνη δὲν ὑπερβαίνῃ τὰ 500 γρόσια· ἐὰν δὲ ὑπερβαίνῃ τὸ ποσὸν τοῦτο, τότε τὸ συμβόλαιον, προπαρασκευασθὲν ὑπὸ τοῦ ἐφόρου καὶ τοῦ ἀρχιμηχανικοῦ, ὑποβάλλεται πρὸς ἔγκρισιν εἰς τὸ διοικητικὸν συμβούλιον τοῦ Σανδζακίου. Ὅταν δὲ κριθῇ ἀναγκαῖον, ἡ προμήθεια τοιούτων πραγμάτων τίθεται ὑπὸ τοῦ συμβουλίου εἰς μειοδοσίαν, ἐπὶ παρουσίᾳ τοῦ ἐφόρου καὶ τοῦ ἀρχιμηχανικοῦ· δεκτοὶ δέ εἰσιν οἱ προμηθευταὶ εἰς τὴν μειοδοσίαν, ὅταν δώσωσιν ἐγγύησιν τοῦ ἑνὸς τοὐλάχιστον δεκάτου τῆς ἀξίας τοῦ ὑλικοῦ, ἢ παράσχωσιν ὡς ἐχέγγυον τοιοῦτό τι ποσὸν, ἢ προσαγάγωσι πιστοποιητικὸν τοῦ ἀρχιμηχανικοῦ ὅτι εἰσὶν ἱκανοὶ νὰ ἐκτελέσωσι τὰ ὑποσχεθέντα.

Ἄρθρ. 21. Ὁ ἀρχιμηχανικὸς δύναται νὰ ἐξοδεύσῃ κατὰ μῆνα διὰ τὴν ἀγορὰν ὑλικῶν γρ. 300 τὸ πολὺ, ἅτινα μετροῦνται αὐτῷ ἐπὶ τῇ προτάσει αὐτοῦ τε καὶ τοῦ ἐφόρου ὑπὸ τοῦ δημοσίου Ταμείου.

Ἄρθρ. 22. Ἡ ἐπιστασία τῶν ἐργασιῶν ὅσαι γίνονται εἴτε δι' ἡμερο-

μισθίου, εἴτε κατ' ἀποκοπὴν, εἴτε διὰ μειοδοσίας καὶ μὲ συμβόλαιον, ἀνατίθεται εἰς ἕνα ἀρχιεπιστάτην, ὅστις θὰ φροντίζει ὥστε οἱ δι' ἡμερομισθίου ἐργαζόμενοι ἐργάται νὰ μὴ ἀπουσιάζωσιν, αἱ κατ' ἀποκοπὴν γινόμεναι ἐργασίαι νὰ ἐκτελῶνται κατὰ τοὺς ὅρους τοῦ συμβολαίου καὶ κατὰ τὰς τεχνικὰς ὁδηγίας τοῦ ἀρχιμηχανικοῦ, τὰ δὲ βιβλία τῶν ἐλέγχων θέλει διευθύνει εἰς τὸν ὁδηγὸν, ὅστις ἐξετάσας αὐτὰ, ἀποστέλλει περιληπτικῶς δελτίον εἰς τὸν ἀρχιμηχανικόν.

Ἄρθρ. 23. Οἱ μισθοὶ τῶν τεχνικῶν ὑπαλλήλων καὶ τὰ ὁδοιπορικά των ἔξοδα, τὰ ἡμερομίσθια τῶν ἐργατῶν καὶ τὰ ἀντίτιμα τῶν ἀγοραζομένων πραγμάτων πληρωθήσονται ἐπὶ ἀποδείξει πληρωμῆς, ἥτις συντάσσεται ὑπὸ τοῦ ἀρχιμηχανικοῦ, διαλαμβάνουσα τὸ εἶδος καὶ τὴν ποσότητα τοῦ ἀγορασθέντος πράγματος καὶ τὸ ποσὸν τῶν διδομένων χρημάτων. Αἱ ἀποδείξεις αὗται ἐκκόπτονται ἐκ διπλοτύπου βιβλίου κατὰ ζεῦγος, καὶ τὴν μὲν μίαν κρατεῖ ὁ ἀρχιμηχανικὸς, τὴν δὲ ἑτέραν διευθύνει εἰς τὸν ἔφορον τῶν ὁδῶν, ὅστις, σφραγίζων διὰ τῆς ἰδιαιτέρας αὐτοῦ σφραγῖδος, παραδίδει αὐτὴν εἰς τὸν λήπτην, οὗτος δὲ, σφραγίσας ὡσαύτως αὐτὴν, παρουσιάζει εἰς τὸν διοικητὴν (*μουτεσσαρίφην*) ἢ τὸν ὑποδιοικητὴν (*καϊμακάμην*) ἵνα θέσῃ ἐπ' αὐτῆς σημεῖόν τι, τότε δὲ μεταβαίνει εἰς τὸ Ταμεῖον καὶ παραλαμβάνει τὰ χρήματα, ἀφίνων αὐτὴν εἰς τὰς χεῖρας τοῦ ταμία ὡς ἀπόδειξιν παραλαβῆς.

Ἄρθρ. 24. Προκειμένου περὶ τοῦ μισθοῦ τῶν μὴ τεχνικῶν ὑπαλλήλων ἢ περὶ πάσης ἄλλης δαπάνης ἣν θὰ ἐπιφορτισθῇ ὁ τῶν ὁδῶν ἔφορος παρὰ τοῦ νομάρχου, τὰ ἀμοιβαῖα καθήκοντα τοῦ ἀρχιμηχανικοῦ καὶ τοῦ ἐφόρου ἀνταλλάσσονται μεταξὺ αὐτῶν κατὰ τρόπον ἀντίστροφον τοῦ ἐν τῷ προηγουμένῳ ἄρθρῳ δειχθέντος.

Ἄρθρ. 25. Κατὰ τὴν λῆξιν ἑκάστου μηνὸς, ὁ ἔφορος λαμβάνει παρὰ τοῦ ταμία κατάλογον εἴτε πίνακα τῶν διὰ τὴν ὑπηρεσίαν τῶν ὁδῶν ἐξοδευθέντων χρημάτων.

Ἄρθρ. 26. Τὸ ἔγγραφον τοῦτο ὑποβάλλει ὁ ἔφορος εἰς τὸν νομάρχην, ἐπισυνάπτων καὶ πίνακα τῶν κατὰ τὰς ἐκτελεσθείσας ἢ ὑπολειπομένας ἐργασίας ἑκάστης κοινότητος, τῆς ἀξίας τῶν ἐκτελεσθεισῶν ἐργασιῶν, τῶν μὴ πληρωθέντων χρημάτων καὶ τῶν πληρωθησομένων ἔτι ὑπὸ τοῦ ταμείου, ἐκφέρων συνάμα καὶ τὴν ἰδίαν ἑαυτοῦ γνώμην πρὸς κατευόδωσιν τῶν ἐργασιῶν.

Ἄρθρ. 27. Ἀφ' ἑτέρου ὁ ἀρχιμηχανικὸς, καθ' ὃ ὑπόδειγμα πέμπεται αὐτῷ ὑπὸ τοῦ ὑπουργοῦ τῶν Δημοσίων Ἔργων, συντάσσει πίνακα τῆς βαθμιαίας προόδου τῶν διαφόρων ἐργασιῶν, ὃν καθυποβάλλει εἰς τὸν νομάρχην, ἀποστέλλων ἀντίγραφον εἰς τὴν γενικὴν διεύθυνσιν τῶν ὁδῶν μετὰ πάντων τῶν λοιπῶν ἐγγράφων, ὅσα δύναται νὰ ζητήσῃ τὸ ὑπουργεῖον τῶν Δημοσίων Ἔργων.

ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ

Περὶ διορισμοῦ τῶν ἐλεγκτῶν.

(28 Σιαβὰν 1276).

Καταργηθεισῶν ἐσχάτως δι' Αὐτοκρ. διατάγματος τῶν θέσεων τῶν Οἰκ. ὑπαλλήλων, τῶν καλουμένων *Δεφτερδὰρ* καὶ *Μαλμουδιρὶ* ἐν ἁπάσαις ταῖς Νομαρχίαις καὶ ταῖς Διοικήσεσιν, ἀνατεθείσης δὲ τῆς διευθύνσεως τῶν Οἰκονομικῶν πραγμάτων, καὶ τῆς περὶ αὐτῶν εὐθύνης εἰς τὰς ἐγχωρίους πολιτικὰς ἀρχάς, διωρίσθη κατὰ πᾶσαν Νομαρχίαν εἷς ἐλεγκτὴς μετὰ τῶν ἀναγκαιούντων αὐτῷ γραμματέων, πρὸς διεξαγωγὴν τῶν λογιστικῶν. Ἐπὶ τοῦ ἀντικειμένου τούτου αἱ κατωτέρω γενικαὶ ὁδηγίαι ἀπηυθύνθησαν ἤδη πρὸς τοὺς νομάρχας καὶ διοικητὰς, ὁρίζουσαι τὰ καθήκοντα αὐτῶν ὡς πρὸς τὰ Οἰκονομικὰ τῶν εἰς τὴν δικαιοδοσίαν των ὑπαγομένων μερῶν.

Ἄρθρ. 1. Ἀντικείμενον μεγίστης προσοχῆς ἔσεται ἡ ἀνελλειπὴς καὶ ἔγκαιρος εἴσπραξις τῶν τε τακτικῶν προσόδων τῆς ὑψηλῆς Αὐτοκρατορίας, οἷαι οἱ φόροι, ἡ πρὸς ἀπαλλαγὴν ἀπὸ τῆς στρατιωτικῆς ὑπηρεσίας εἰσφορὰ, ἡ δεκάτη, καὶ παντὸς εἴδους τέλη καὶ δικαιώματα, καὶ τῶν ἐκτάκτων, οἷαι ἀπὸ τῶν γαιῶν καὶ λοιπῶν, ἡ διηνεκὴς προφύλαξις τῆς δημοσίας περιουσίας ἀπὸ ἐνδεχομένης ἀπωλείας καὶ πάσης καταδολιεύσεως, ἡ ἀποχὴ ἀπὸ τῆς ὑπερβάσεως τῶν τεταγμένων δαπανῶν, καὶ τοῦ διαγεγραμμένου κύκλου τῆς περὶ τούτου ἐνεργείας, ἄνευ προηγουμένης αἰτήσεως ἀδείας καὶ ἄνευ ὑψηλῆς διαταγῆς, ἐκτὸς ἂν ἰσχυρὰ ἀνάγκη ἔκτακτος ἐπιβάλλῃ τὴν ὑπέρβασιν ταύτην, ἡ ἀνυπέρθετος καὶ ἀλλεπάλληλος πρὸς τὸ κεντρικὸν ταμεῖον ἀποστολὴ καὶ πρὸς τοὺς ὑπὸ τοῦ ταμείου ὁρισθησομένους παράδοσις τῶν εἰσπεπραγμένων, ὥστε νὰ μὴ περιέρχωνται ποτὲ εἰς ὀφειλὴν τῶν ταμιῶν καὶ λοιπῶν ὑπαλλήλων χρήματα τοῦ δημοσίου, καὶ ἐν γένει, ἡ συμφώνως πρὸς τοὺς ὑπάρχοντας κανονισμοὺς διαχείρισις τῶν τε ἐσόδων καὶ ἐξόδων, καὶ ἡ ἀποφυγὴ πάσης ἐνεργείας, ἀντικειμένη εἰς τὴν ὑψηλὴν αὐτοκρατορικὴν βούλησιν καὶ εἰς τὰς ἐν ἰσχύϊ διατάξεις.

Ἄρθρ. 2. Ἐκ τῶν ἐν τῷ προηγουμένῳ ἄρθρῳ ὑποδειχθεισῶν προσόδων οἱ φόροι, διανεμόμενοι κατ' ἔτος ἀπὸ τῆς πρώτης Μαρτίου, κατὰ τὴν παραδεδεγμένην τάξιν, εἰσπραχθήσονται ἐκ τῶν διαφόρων συντεχνιῶν ἅμα τῇ γενομένῃ διανομῇ· ἐκ δὲ τῶν περὶ τὴν γεωργίαν ἀσχολουμένων, ἀπὸ τῆς συγκομιδῆς τῶν προϊόντων διανεμόμενοι, ὡς ἔκπαλαι εἴθισται, εἰσπρα-

χθήσονται ἐντελῶς μέχρι τῆς λήξεως τοῦ ἔτους· καταβληθήσεται δὲ διαρκῶς σύντονος προσοχὴ ὅπως περὶ τὴν διανομὴν τῶν φόρων τηρῶνται αἱ ἀρχαὶ τῆς ἐπιεικείας καὶ τῆς ἰσότητος. Ἡ δ' ἐκ τῆς στρατιωτικῆς εἰσφορᾶς πρόσοδος, κατὰ τὰς περὶ αὐτῆς εἰδικὰς ὁδηγίας, ἀπὸ τῆς πρώτης Σεπτεμβρίου διανεμομένη, εἰσπραχθήσεται καθ' ὁλοκληρίαν μέχρι τέλους Φεβρουαρίου, τὰ δὲ εἰσπραττόμενα ποσά, ὅπως σημειῶνται κατὰ μῆνα ἐν τοῖς πίναξι, πεμφθήσονται ἀλληλοδιαδόχως εἰς τὸ κεντρικὸν ταμεῖον. Μὴ ἐπιτρεπομένου δὲ νὰ μένωσι καθυστερήματα ἐκ τῶν εἰσπρακτέων τούτων δημοσίων χρημάτων, τοῦ φόρου καὶ τῆς στρατιωτικῆς εἰσφορᾶς, αἱ ἁρμόδιαι ἀρχαὶ θέλουσιν ἐπαγρυπνῆ ὑπερβαλλόντως ὅπως εἰσπράττωνται ἀνελλειπῶς καὶ ἐγκαίρως, σύμφωνα δὲ πρὸς τὸ ὑπὸ τῆς αὐτοκρατορικῆς Κυβερνήσεως τεθεσπισμένον σύστημα, ἐπὶ τοῦ δικαίου καὶ τοῦ εὐθέως ἐρειδόμενον.

Ἄρθρ. 3. Τῆς ἐκμισθώσεως τῶν κατ' ἀποκοπὴν ἐνοικιαζομένων παντοίων προσόδων ἐνεργουμένης ἐπὶ δημοπρασίας, ἐν ἁπάσαις ταῖς νομαρχίαις καὶ ταῖς διοικήσεσι κατὰ τὴν πρώτην τοῦ μηνὸς Σεπτεμβρίου διὰ τοῦ ἐγχωρίου συμβουλίου ἐκπλειστηριάζονται, πρῶτον οἱ ἔμμεσοι φόροι, καὶ ἀκολούθως ἡ δεκάτη κατὰ τὸν κανονισμόν. Μετὰ τὸ πέρας δὲ τῆς ἐκπλειστηριάσεως, συνταττόμεναι ἄνευ ἀναβολῆς αἱ σχετικαὶ ἐκθέσεις καὶ οἱ κατάλογοι, πέμπονται ἐγκαίρως, ὥστε νὰ περιέλθωσιν εἰς τὸ κεντρικὸν ταμεῖον, οἱ μὲν κατάλογοι τῶν ἐμμέσων φόρων τὸ βραδύτερον περὶ τὰ τέλη τοῦ Δεκεμβρίου, οἱ δὲ τῶν δεκάτων ἐντὸς τοῦ Ἀπριλίου, καταβάλλεται δὲ ἐπιμέλεια καὶ προσοχὴ σύντονος ὅπως μὴ παραλείπωνται αἱ ἀναγκαῖαι προτροπαὶ καὶ παροτρύνσεις ἐπὶ τῷ τέλει τῆς ἐπιτεύξεως τοῦ ἀνωτάτου ὅρου κατὰ τὸν πλειστηριασμόν, ὅπως μὴ ἀναμιγνύηται εἰς τὸ πρᾶγμα δόλος τις ἢ ἀπάτη, ὅπως, παρὰ τὴν διάταξιν, τὴν ἀπαγορεύουσαν εἰς τὰ μέλη τῶν ἐγχωρίων συμβουλίων καὶ ἰδίως εἰς τὰς ἐπιτοπίους ἀρχὰς νὰ γίνωνται μισθωταὶ προσόδων, μηδὲν τοιοῦτον πράττηται κρυφίως ἢ παῤῥησίᾳ ὑπ' αὐτῶν, ἢ ὑπὸ σχετικῶν προσώπων, συνεταιριζομένων ἔπειτα μετ' ἐκείνων ἐν τῷ κρυπτῷ· ὅπως οἱ ἐνοικιασταὶ, καὶ οἱ ἀξιόχρεοι τούτων ἐγγυηταὶ, ὑποχρεούμενοι δι' ἐγκύρων ἐγγράφων, παρέχωσι τὴν δέουσαν βεβαιότητα ὅτι διεξήχθη ἀσφαλέστατα ἡ ὑπόθεσις. Ἐπίσης ἀντικείμενον σπουδαίας μερίμνης ἔσεται ἡ εἴσπραξις τῶν ληξιπροθέσμων ποσῶν ἐπὶ ἐκμισθώσεως προσόδων, ὧν τὰ μισθώματα εἶναι κατὰ τὴν χρείαν πληρωτέα εἰς τὰ ἐγχώρια ταμεῖα. Ἡ λῆψις καὶ διαχείρισις τῆς τε δεκάτης καὶ τῶν ἐμμέσων φόρων σύμφωνα πρὸς τοὺς ὅρους τῆς ἐκποιήσεως αὐτῶν, τὰς διατάξεις καὶ τὴν ἐν ἰσχύϊ διατίμησιν, ὥστε νὰ μὴ λαμβάνωσι χώραν πράξεις πρὸς τὴν αὐτοκρατορικὴν βούλησιν καὶ τοὺς κανονισμοὺς ἀντιβαίνουσαι, ἀδικοῦσαι δὲ καὶ πιέζουσι τοὺς φορολογουμένους· ἡ ὑπὸ τῶν ἐνοικιαστῶν μὴ ὑπέρβασις τοῦ διὰ τὴν ἀποδεκάτωσιν

ὡρισμένου χρόνου, καὶ κατὰ συνέπειαν ἡ ἀποχὴ μὲν αὐτῶν ἀπὸ τῆς παρακαίρου εἰσπράξεως τῆς δεκάτης, ἔγκαιρος δὲ, κατ' εἶδος ἢ εἰς χρήματα, συμφώνως πρὸς τοὺς κανονισμοὺς, συλλογὴ τῶν πρὸς τὸ δημόσιον καταβλητέων τούτων φόρων. Ἐν περιπτώσει δὲ καθ' ἣν οἱ κατὰ τὰς ἐπαρχίας ἐνοικιασταὶ τῶν προσόδων δὲν ὑποχρεωθῶσιν εἰς προσαγωγὴν ἀξιοχρέων ἐγγυητῶν καὶ εἰς παροχὴν ἐγκύρων ἀποδεικτικῶν, ἐκ τούτου δὲ ἀποβῇ ἀδύνατος ἡ τῶν συμπεφωνημένων μισθωμάτων ἀπότισις, εἴς τε τὴν ἐγχώριον ἀρχὴν, καὶ εἰς τὸν ἐλεγκτὴν, καὶ εἰς τὰ τοῦ συμβουλίου μέλη βαρεῖα ἐπίκειται εὐθύνη· ὡς καὶ κατὰ τὴν περίπτωσιν, ἐν ᾗ ἤθελε συμβῇ ἀπώλεια ἢ ἀπόκρυψίς τις ἐπὶ προσόδων, ὑπὸ τῆς ἀρχῆς αὐτῆς εἰσπραττομένων, αὐτὰ ταῦτα τὰ πρόσωπα ὑποβληθήσονται εἰς τὴν δέουσαν ἀποζημίωσιν.

Ἄρθρ. 4. Διηνεκῶς θέλει ἐπιτηρεῖσθαι ἡ τῶν κατὰ τὰς νομαρχίας, διοικήσεις καὶ τοὺς δήμους γραμματέων, τῶν ἐπὶ τῶν γαιῶν διωρισμένων, ἐνέργεια, ὅπως ᾖ σύμφωνος πρὸς τὸν περὶ γαιῶν νόμον καὶ τὸν κανονισμὸν, καὶ πρὸς τὰς ὁδηγίας τὰς περὶ τῶν καθηκόντων αὐτῶν ἐκδεδομένας, ἐξακριβουμένων καὶ ἐξελεγχομένων τῶν λογαριασμῶν αὐτῶν, καὶ ἐπιδιωκομένων τῶν μέσων, τῶν πρὸς αὔξησιν τῶν ἐντεῦθεν εἰσπράξεων συντελούντων. Θέλουσι δὲ φροντίζει ἐπιμελῶς αἱ ἁρμόδιαι ἀρχαὶ ὅπως τὰ εἰσπεπραγμένα μὴ ἀπόλλυνται, καὶ ὅπως, ἀποδιδομένων τῶν χρημάτων ὑπ' ἐκείνων, οἵτινες ἐτόλμησαν τυχὸν νὰ τ' ἀποκρύψωσιν, ὑποβάλλωσι συγχρόνως περὶ τούτου ἔκθεσιν εἰς τὸ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν αὐτοκρατορικὸν ὑπουργεῖον.

Ἄρθρ. 5. Διὰ τὰ διαβατήρια, τὰ εἰς τοὺς ἐν ταῖς συντεχνίαις ἐκδιδόμενα ἔγγραφα πρὸς ἐξάσκησιν ἐπιτηδεύματος, ὡς καὶ δι' ἅπαντα τὰ φέροντα βεβαίαν χρονολογίαν, καὶ τὰ δικαστικὰ, πρέπει νὰ δαπανᾶται ὁ ὡρισμένος σφραγιστὸς χάρτης· ἅμα δὲ πλησιάσῃ νὰ ἐξαντληθῇ, πρέπει νὰ ζητῆται καὶ στέλληται ἐγκαίρως ἱκανὸν ἐξ αὐτοῦ ποσὸν ὑπὸ τοῦ κεντρικοῦ ταμείου, χωρὶς μηδέποτε νὰ γράφωνται ἐπὶ συνήθους χάρτου ἐπίσημα καὶ ἀποδεικτικὴν ἰσχὺν ἔχοντα ἔγγραφα. Ὅ τε δὲ ῥηθεὶς σφραγιστὸς χάρτης καὶ τὰ ἐπίσημα ἔγγραφα θέλουσι φυλάττεσθαι εἰς ἀσφαλῆ μέρη, ὥστε νὰ μὴ χάνωνται. Ἂν δέ ποτε ἀπολεσθῇ τοιοῦτον τι, ἀποζημιοῦσιν αἱ ἐγχώριοι ἀρχαί. Ἀνὰ πᾶσαν τριμηνίαν πεμφθήσεται πίναξ τῆς γενομένης καταναλώσεως, περιληπτικὸς τῶν διαφόρων εἰδῶν τοῦ χάρτου, κατὰ τὸν περὶ χαρτοσήμου νόμον.

Ἄρθρ. 6. Τῆς περὶ συμβολαίων διατάξεως οὔσης ἐκ τῶν ἀφορωσῶν πρὸς τὴν τῆς χώρας εὐταξίαν, ἡ ἐκτέλεσις αὐτῆς ἀπαιτεῖται ἐν παντὶ τόπῳ καὶ χρόνῳ μετὰ πάσης ἀκριβείας. Ἐπομένως εἶναι ἐπάναγκες νὰ μὴ ἐκμισθοῦται ἢ μισθοῦται πανδοχεῖον, οἰκία, ἐργαστήριον, ἢ ἄλλο τι κτῆμα οἱονδήποτε, ἄνευ συμβολαίου, πρὸς ἐπίτευξιν δὲ τῆς ἐντεῦθεν σκο-

πουμένης ἀσφαλείας, οἱ τῶν κτημάτων ἐνοικιασταὶ νὰ μὴ ὦσιν ἄνθρωποι ἀγνώστου ἢ ὑπόπτου διαγωγῆς· προσέτι, ὅπως μὴ φθείρωνται αἱ ἐκ τῶν συναπτομένων συμβολαίων πρόσοδοι, πρέπει νὰ πέμπωνται κατὰ μῆνα εἰς τὸ ταμεῖον μετὰ τοῦ σχετικοῦ πίνακος· τελευταῖον, ὅπου τὰ περὶ συμβολαίων διεξάγωνται καθ' ἰδιαζόντως ὡρισμένας τινὰς ἀρχὰς ἐκεῖ ὑπαχθήσονται καὶ τοῦ λοιποῦ εἰς αὐτὰς ταύτας τὰς ἀρχάς.

Ἄρθρ. 7. Συντόνως θέλουσι προσέχει αἱ ἁρμόδιαι ἀρχαὶ ὅπως ἐνεργῆται, κατὰ τὰς ἐν ἰσχύϊ διατάξεις, ἡ ἀνταλλαγὴ τῶν ἐν τοῖς φρουρίοις τοῦ Κράτους ἀποτεταμειευμένων διαφόρων τροφίμων, ὅπως ταῦτα φυλάττωνται καλῶς, μηδὲ συμβαίνῃ, κατὰ τὴν ἀνταλλαγὴν καὶ τὴν μέτρησιν ἀπώλεια ἢ κλοπὴ, ἢ ἐλάττωσις τοῦ τεταγμένου ποσοῦ. Ἐν περιπτώσει, καθ' ἣν ἤθελε λάβει χώραν ἀτόπημά τι ἐν τῇ περὶ τῶν τροφῶν τούτων, ἐνεργείᾳ, ἂν δηλονότι ἀπολεσθῇ ἢ κλαπῇ τι, ἐξακριβοῦται ὁ χρόνος, καθ' ὃν συνέβη ἡ ἀταξία αὕτη, ὑποχρεοῦται δὲ εἰς ἀποζημίωσιν ἡ τότε ἐνεργήσασα ἀρχή.

Ἄρθρ. 8. Ἐκτὸς τῶν κατὰ διαταγὴν τῆς αὐτοκρατορικῆς κυβερνήσεως πληρωτέων πρὸς τὸν τακτικὸν στρατὸν ὡρισμένων ποσῶν, καὶ τῶν μισθῶν τῶν ἐν ἐνεργείᾳ πολιτικῶν ὑπαλλήλων, γραμματέων, τῆς χωροφυλακῆς καὶ ἄλλων ἐμμίσθων σωμάτων, ἐκτὸς δὲ τῶν δι' αὐτοκρατορικῶν διαταγμάτων ὁριζομένων παροχῶν διὰ τιμάρια, διατροφὰς, σιτηρέσια καὶ περίθαλψιν ἐνδεῶν, καί τινων ἄλλων ἀκριβῶς ἐκδηλουμένων δαπανῶν, δὲν ἐπιτρέπεται εἰς τὰς ἐγχωρίους ἀρχὰς νὰ διαθέσωσι χρήματα τῶν ταμείων, ἄνευ ὑψηλῆς διαταγῆς, ὑπὲρ προσθέτων ὑπαλλήλων, γραμματέων, ἢ στρατιωτικῶν, αὐτογνωμόνως καὶ ἄνευ προηγουμένης ἀνωτέρας ἐγκρίσεως εἰς τὴν ὑπηρεσίαν προσλαμβανομένων. Μόνον, προκειμένης ἀληθῶς ἀνάγκης νὰ ἐπισκευασθῇ δημόσιόν τι οἰκοδόμημα, δύνανται νὰ δαπανήσωσι μέχρι 4 χιλιάδων γροσίων, ἂν δὲ πρόκειται ἀνάγκη ἐπείγουσα ὁλικῆς ἐπισκευῆς στρατῶνος, ἀποθήκης πολεμεφοδίων, νοσοκομείου, γεφύρας κειμένης ἐπὶ λεωφόρου, τηλεγραφικῶν γραμμῶν καὶ τῶν τοιούτων, ἦναι δὲ ἀφ' ἑτέρου βέβαιον ὅτι κατὰ τὸν μέχρι τῆς ἐγκρίσεως παρελευσόμενον χρόνον συμβήσονται ζημίαι καὶ δυστυχήματα, τότε ὀφείλουσι ν' ἀναφέρωσιν ἄνευ ἀναβολῆς τὸ πρᾶγμα δι' ἐκθέσεως τοῦ συμβουλίου καὶ νὰ ζητήσωσι τὴν ἄδειαν τῆς κυβερνήσεως, ἐπιχειροῦσαι ὅμως τὴν ἐπισκευὴν, δι' ἣν δὲν θέλουσι διαθέσει εἰμὴ δέκα χιλιάδας γροσίων κατὰ μέγιστον ὅρον ἐκ τῶν ἐγχωρίων ταμείων. Ἐν οὐδεμιᾷ περιπτώσει, καὶ ἐπ' οὐδενὶ λόγῳ ἐπιτέτραπται ἡ δαπάνη πλειόνων χρημάτων, ἂν δὲ γενῇ, ἔσεται ἀπαράδεκτος, ὁ δὲ διατάξας αὐτὴν ὑποβληθήσεται ἀμέσως εἰς ἀποζημίωσιν. Προσευκτέον ὅμως ὅτι τὰ ποσὰ ταῦτα, τὰ ὁποῖα εἰσὶν ἐξουσιοδοτημένα νὰ διαθέσωσιν αἱ τοπικαὶ ἀρχαὶ, δὲν πρέπει νὰ δαπανῶνται ἄνευ ἀνάγκης, καὶ ὅτι, ἐν περιπτώσει παραβάσεως τῶν τεθειμένων καὶ παρα-

δεδεγμένων ὅρων, καὶ καθ' ἣν δὲν ὑπεβλήθη πίναξ καὶ ἔκθεσις τοῦ συμβουλίου περὶ πραγματικῆς αὐτοψίας καὶ ἐκτιμήσεως τῆς δαπάνης, τὸ κεντρικὸν ταμεῖον δὲν θέλει ἀναγνωρίσει ταύτην. Ἂν δὲ ἐκ τῶν συνήθων ἐπιτοπίων ἐξόδων ὑπάρχῃ τι ἐξοβελιστέον, γενομένης διασκέψεως ἐν τῷ συμβουλίῳ, πέμπεται πρὸς τὸ κεντρικὸν ταμεῖον ἡ περὶ αὐτοῦ ἔκθεσις.

Ἄρθρ. 9. Θεωρουμένης ἀνεπαρκοῦς τῆς ἀποστολῆς ἐγγράφων πρὸς συλλογὴν πληροφοριῶν ἐπὶ οἱουδήποτε πράγματος, οὔσης δὲ ἀνάγκης νὰ πεμφθῇ, ἐκτὸς χωροφύλακος, καὶ ἄλλος ὑπάλληλος ἐπὶ τούτῳ, ὁ τοιοῦτος ὑπάλληλος, ἂν μὲν ᾖ ἔμμισθος, λαμβάνει μόνον τὸ διὰ τὸν ἵππον μίσθωμα, ἂν δὲ ᾖ ἄμισθος, σὺν τῷ μισθώματι τοῦ ἵππου λαμβάνει καὶ τὰ ἡμερήσια αὐτοῦ ἔξοδα. Καὶ τὸ μὲν μίσθωμα τοῦ ἵππου ἔσεται ἀνάλογον πρὸς τὸ εἰς τὸν ταχυδρόμον πληρονόμενον, τὰ δὲ ἡμερήσια ἔξοδα ὁρισθήσονται, λαμβανομένης ὑπ' ὄψιν τῆς θέσεως τοῦ ἐπίτηδες ἀποστελλομένου, ἤτοι δι' αὐτὸν μὲν δέκα γρόσια κατ' ἐλάχιστον, εἴκοσι δὲ κατὰ μέγιστον ὅρον· δι' ἕνα δὲ ἢ δύω ὑπηρέτας αὐτοῦ, ἀπὸ δύω καὶ ἡμίσεως μέχρι πέντε· δοθήσονται δὲ χωριστὰ τῶν ὑπηρετῶν τὰ ἀγώγια καὶ τὰ ἡμερήσια ἔξοδα. Τῶν τοιαύτας ἐντολὰς λαμβανόντων οἱ τῆς ἀποστολῆς λόγοι πρέπει νὰ σημειῶνται σαφῶς, τὰ δὲ διδόμενα χρήματα νὰ συμπεριλαμβάνωνται εἰς τοὺς τῶν ἐξόδων πίνακας· ἀλλὰ, ἐπὶ τῇ προφάσει ταύτῃ δὲν πρέπει νὰ δαπανῶνται εἰκῇ καὶ μάτην χρήματα, καὶ νὰ ἐπιβαρύνηται τὸ κεντρικὸν ταμεῖον δι' ἀναθέσεως ὑπηρεσιῶν, μὴ στηριζομένων ἐπὶ πραγματικῆς ἀνάγκης.

Ἄρθρ. 10. Οἱ νομάρχαι, διοικηταὶ, ὑποδιοικηταὶ καὶ δήμαρχοι, κατὰ τὰς περιοδείας αὐτῶν ἐντὸς τῶν νομαρχιῶν, διοικήσεων καὶ δήμων, ἤτοι ἐν τῇ ὑπὸ τὴν δικαιοδοσίαν αὐτῶν χώρᾳ, εἴτε ἕνεκα εἰσπράξεων, εἴτε ὅπως ἐπενέγκωσι βελτιώσεις, ἢ καταδιώξωσι λῃστὰς καὶ κακούργους, ἐνὶ λόγῳ πρὸς ἐκτέλεσιν σπουδαίων καθηκόντων τῆς ὑπηρεσίας, ἐκτίθενται εἰς ἔκτακτον δαπάνην, δι' ἣν δίδονται αὐτοῖς ἐκ τῶν ἐγχωρίων ταμείων μόνα τὰ μισθώματα τῶν ἵππων, οὓς ἀναγκάσθησαν νὰ μισθώσωσιν, ὁριζόμενα ἐπίσης ἐπὶ τῇ βάσει τῶν ταχυδρομικῶν μισθωμάτων. Προσεκτέον ἐν τούτοις νὰ μὴ δαπανῶσι περιττὰ, προσλαμβάνοντες κατὰ τὴν περιοδείαν ἀνθρώπους πλείονας τῶν ἀναγκαίων. Οἱ ταμίαι, πληρόνοντες τὰ ῥηθέντα μισθώματα, λαμβάνουσιν ἔγγραφον ἐνσφράγιστον, περιέχον σημείωσιν τῆς ἀποστάσεως καὶ τῶν ὀνομάτων τῶν μερῶν, ἃ περιῆλθεν ἡ ἐν λόγῳ διοικητικὴ ἀρχὴ, ἐκ πόσων ἀτόμων συνέκειτο ἡ συνοδεία, καὶ πόσοι ἵπποι ἐμισθώθησαν.

Ἄρθρ. 11. Εἰς οὐδένα ἐκ τῶν ὀφειλετῶν τοῦ δημοσίου, εἴτε ἐνοικιαστὴν ἢ ἐγγυητὴν, εἴτε ἄλλον οἱονδήτινα πρέπει νὰ γίνηται ποτὲ συγκατάβασις· τὰ ὀφειλόμενα πρέπει νὰ εἰσπράττωνται ἐμπροθέσμως καὶ ἀνελ-

λειπῶς, οὐδὲ ν' ἀναβάλληται ἡ δέουσα ἐνέργεια χάριν τοῦ ὀφείλοντος. Πληρονομένου δὲ ἐκ μόνων τῶν τοῦ φόρου εἰσπράξεων τοῦ μισθοῦ τῶν πολιτικῶν ὑπαλλήλων τῆς χωροφυλακῆς, καὶ ἄλλων ἐμμίσθων σωμάτων, ὡς καὶ τῶν λοιπῶν ἐπιτοπίων δαπανῶν, τὰ λοιπὰ δημόσια χρήματα, μένοντα ἄθικτα, πέμπονται ἀπ' εὐθείας εἰς τὸ ταμεῖον, ἢ δίδονται ὅπου τοῦτο ἤθελε διατάξει. Ἂν ἐνιαχοῦ τὸ ἐκ τοῦ *φόρου* ποσὸν δὲν ἀρκέσῃ διὰ τὰ ἀνωτέρω ἐκτεθέντα ἔξοδα, ἐπιτέτραπται μὲν νὰ ληφθῶσιν ἐξ ἄλλων κεφαλαίων τὰ πρὸς ἐντελῆ πληρωμὴν ἀπαιτούμενα χρήματα, ἀλλὰ, ἂν ὡς ἐκ τούτου δὲν καταβληθῇ ἡ δέουσα προσπάθεια διὰ τὴν εἴσπραξιν τοῦ φόρου, καὶ μείνωσι καθυστερήματα, οἱ οὕτως ὀλιγωρήσαντες ὑποστήσονται φυσικῷ τῷ λόγῳ τὴν ἐκ μέρους τῆς Αὐτοκρατορικῆς Κυβερνήσεως ἀποδοκιμασίαν καὶ ἐπίπληξιν.

Ἄρθρ. 12. Ἐκ τῶν σπουδαιοτέρων καθηκόντων τῶν ἐγχωρίων ἀρχῶν καὶ ἀντικείμενον, τῆς συντόνου προσοχῆς τοῦ συμβουλίου χρῄζον, εἶναι τὸ νὰ διορίζωνται ταμίαι ἄνδρες πίστεως ἄξιοι, καὶ νὰ παρέχωσιν ἀξιοχρέους ἐγγυητάς· ἑπομένως καὶ ἡ πρὸς τοῦτο ἐνέργεια λογισθήσεται πρώτη γιατάτη, οἱ δὲ γενησόμενοι δεκτοὶ ὡς ἐγγυηταὶ ἔσονται τοιοῦτοι, περὶ ὧν τὸ συμβούλιον νὰ μὴ ἀμφιβάλλῃ ὅτι, ἐν ἀνάγκῃ, θέλουσι δυνηθῆ νὰ ἐκτελέσωσιν ἃς διὰ τῆς ἐγγυήσεως ἀνέλαβον ὑποχρεώσεις.

Ἄρθρ. 13. Ἐν τῇ ἕδρᾳ, ὡς καὶ ἐν τοῖς δήμοις ἑκάστης διοικήσεως, συνταχθήσεται λεπτομερὴς πίναξ, ἐπὶ τῇ βάσει τῶν ἐν τῷ ἐγχωρίῳ οἰκονομικῷ γραφείῳ σημειώσεων, τῶν τε καθυστερουμένων καὶ τῶν ὑπὸ διαφόρων ὀφειλομένων. Τὸν πίνακα τοῦτον ἔχουσα παρ' ἑαυτῇ ἡ διοικητικὴ ἀρχὴ, θέλει μεριμνᾷ περὶ τῆς ὅσον ἔνεστι ταχείας εἰσπράξεως. Καθόσον δὲ εἰσπράττονται, εἴτε ἐκ τῶν ὡς ἀνωτέρω ὀφειλομένων, εἴτε ἐκ νέων προσόδων, χρήματα, ἀριθμούμενα ἐγχειρίζονται εἰς τὸν ταμίαν, καὶ, γενομένης παραβολῆς πρός τε τὰς σημειώσεις τοῦ οἰκονομικοῦ γραφείου, καὶ πρὸς τὸν ῥηθέντα πίνακα, ἐκπίπτονται ἐκ τῶν σχετικῶν κεφαλαίων· ἀκολούθως δίδει ὁ ταμίας, ἐν μὲν τῇ ἕδρᾳ τῆς Γ. Διοικήσεως, πρὸς τὸν ἐλεγκτὴν, ἐν δὲ ταῖς Διοικήσεσι, πρὸς τὸν ἐπὶ τῶν οἰκονομικῶν γραμματέα, ἐν δὲ τοῖς δήμοις, πρὸς τὸν δήμαρχον ἐνσφράγιστον σημείωσιν περὶ τοῦ εἴδους καὶ τοῦ ποσοῦ τῶν εἰσπραχθέντων, τὴν ὁποίαν φυλάττουσιν οὗτοι παρ' ἑαυτοῖς· ἀντὶ δὲ τῆς σημειώσεως ταύτης ὑπογράφουσιν ἀποδεικτικὸν, ὅπερ σφραγισθὲν ὑπὸ τοῦ νομάρχου ἢ τοῦ διοικητοῦ, ἢ τοῦ ὑποδιοικητοῦ, ἢ τοῦ δημάρχου, κατὰ τὰς περιστάσεις, ἐγχειρίζεται πρὸς τὸν κομίσαντα τὰ χρήματα, πεμπόμενα ἔπειτα εἰς τὸν πρὸς ὃν ὅρον. Περὶ τῶν ἐκ *φόρου* καὶ στρατιωτικῆς εἰσφορᾶς εἰσπράξεων, δὲν δίδονται ἐπὶ τῇ παρακαβῇ αὐτῶν ἴδια ἀποδεικτικὰ, ἀλλὰ σημειοῦνται μόνον, παρεπιτιθεμένης σφαγῖδος, ὄπισθεν τῶν περὶ διανομῆς ἐκθέσεων, τῶν εἰς ἕκαστον χωρίον καὶ τόπον ἐν ἀρχῇ τοῦ ἔτους δοθησομένων, τὸ εἶδος καὶ

τὸ ποσὸν τῶν ληφθέντων χρημάτων. Ἅπαντας τοὺς ὑπαλλήλικους μισθοὺς, καὶ τὰς πρὸς τιμαριώτας παροχὰς, καὶ τὰ εἰς Τεκκέδες καὶ ἄλλα τοιαῦτα καταστήματα ὡρισμένα σιτηρέσια, καὶ τὰς διατροφὰς ἐνδεῶν, ἐν γένει δὲ τὰ οἰανδήτινα δαπάνην τεταγμένα χρήματα οἱ ταμίαι θέλουσι πληρόνει λαμβάνοντες ἀποδείξεις ἐπὶ χαρτοσήμου γεγραμμένας, ἄνευ δὲ ἀποδείξεως οὐδὲ ὀβολὸν θέλουσι δίδει. Καθόσον ἀφορᾷ τὰ ἀποδεικτικὰ ταῦτα, σκοπὸς τῶν ὁποίων ἐστὶν ἀφ' ἑνὸς ἡ ἀπὸ δόλου καὶ ἀπάτης ἀπαλλαγὴ καὶ ἡ διαρρύθμισις τῶν δοσοληψιῶν, καὶ ἀφ' ἑτέρου ἡ εἴσπραξις τῶν τεταγμένων προσόδων ἐκ τοῦ χαρτοσήμου, ὑπαρχόντων δύω εἰδῶν χαρτοσήμου, τοῦ μὲν, ἀξίας, τοῦ δὲ, τάξεως, ἐπὶ τοῦ πρώτου γραφήσονται, κανὰ τὴν περὶ τούτου ἐν ἰσχύϊ διάταξιν, τὰ περὶ μισθῶν καὶ ἐξόδων, ὑπερβαινόντων τὰ ἑκατὸν γρόσια, ἀποδεικτικὰ, ἐπὶ τοῦ δευτέρου τὰ τῶν κατωτέρων ποσῶν· ἀλλὰ τὰ περὶ στρατιωτικῶν πληρωμῶν (κατὰ παραγγελίαν πρὸς τὰ ἐγχώρια ταμεῖα) ἀποδεικτικὰ, ἅτινα ἐγράφοντο προσωρινῶς ἐπὶ ἁπλοῦ χάρτου, καθὸ μετατρεπόμενα ἐσχάτως εἰς ὡρισμένως στρατιωτικὰ ἀποδεικτικὰ, θεωροῦνται ὡς τι ἄκυρον καὶ ἀνίσχυρον, διὰ τοῦτο τὰ τοιαῦτα προσωρινὰ ἀποδεικτικὰ γραφήσονται καὶ τοῦ λοιποῦ ἐπὶ ἁπλοῦ χάρτου, κατὰ τὰ περὶ τούτων τεταγμένα. Ἐν τούτοις, ἐπειδὴ οὐδὲ δυνατὸν εἶναι, οὐδὲ εἴθισται νὰ λαμβάνωνται ἀποδεικτικὰ δι' ἕκαστον ἄτομον ἐκ τῶν τὴν χωροφυλακὴν καὶ τἄλλα ἔμμισθα σώματα συγκροτούντων, κατὰ δὲ τὰ ἐν τῷ ἄρθρῳ 18 λεπτομερῶς ἐκτιθέμενα, οἱ μισθοὶ αὐτῶν θέλουσι τοῖς πληρόνεσθαι ἐπὶ τῇ βάσει καταλόγων δυνάμεως, ὑπὸ τῶν ἀρχηγῶν καὶ τῶν λοιπῶν ἀξιωματικῶν συντεταγμένων καὶ ἐσφραγισμένων, ὑπὸ τῶν ἐγχωρίων δὲ συμβουλίων κεκυρωμένων, καὶ δι' ἐκδόσεως *σεργκίων* ἐπὶ ἀποδείξεσι γραπτέαις ἐπὶ χαρτοσήμου τάξεως, δὲν θέλουσι μὲν δίδεσθαι ἀποδεικτικὰ ἰδίᾳ ὑφ' ἑκάστου τῶν εἰς τὰ ῥηθέντα σώματα ἀνηκόντων, λογισθήσονται δὲ ὡς ἀρκοῦντες οἱ ἀνωτέρω ἐνσφράγιστοι καὶ κεκυρωμένοι κατάλογοι, καὶ τὰ ὑπὸ τῶν ἀρχηγῶν καὶ ἀξιωματικῶν ἐκδοθησόμενα ἀποδεικτικά. Ἀφ' οὗ τ' ἀποδεικτικὰ ταῦτα, παραβληθέντα πρὸς τὰς ὑπαρχούσας σημειώσεις ἐν τοῖς ἀρχείοις, εὑρεθῶσι σύμφωνα πρὸς ἐκείνας, οἱ ὑφιστάμενοι γραμματεῖς ἐπιγράφουσι τὸ «*ἐθεωρήθη*», οἱ δὲ νομάρχαι, διοικηταὶ, ὑποδιοικηταὶ καὶ δήμαρχοι προσεπιτιθέασι τὸ «*δοθήτω*», ἄλλως οἱ ταμίαι δὲν παραδέχονται τὰ περὶ ὧν ὁ λόγος ἀποδεικτικά. Καθ' ἣν περίπτωσιν ἤθελον ὑποβληθῆ, ἐν τοῖς ἀπολογισμοῖς, τοιαῦτα ἔγγραφα, ἐφ' ὧν δὲν ὑπάρχει σεσημειωμένον τὸ «ἐθεωρήθη» καὶ τὸ «δοθήτω», οἱ ταμίαι θέλουσιν ἀποζημιοῖ τὸ δημόσιον διὰ τὰ ἐνδιαλαμβανόμενα ποσά. Ἐν ἀρχῇ δ' ἑκάστου μηνὸς θέλουσι λαμβάνεσθαι παρὰ τῶν ταμιῶν πάντα τὰ εἰς χεῖρας των τοιαῦτα ἀποδεικτικὰ, διδομένου ἀντ' αὐτῶν δηλωτικοῦ, ποιουμένου μνείαν ἁπάντων, καὶ ἐσφραγισμένου μὲν ὑπὸ τοῦ ἐλεγκτοῦ ἢ τῶν γρη-

ματέων, ἐπιθεωρουμένου δὲ ὑπὸ τῶν διοικητικῶν ἀρχῶν· καὶ τὰ μὲν πεμπτέα εἰς τὸ κεντρικὸν ταμεῖον πεμφθήσονται ὡς ἄχρι τοῦδε μετὰ τοῦ διὰ τὸν μῆνα ἐκεῖνον ὑποβαλλομένου πίνακος, τὰ δὲ λοιπὰ φυλαχθήσονται κατὰ τόπον.

Ἄρθρ. 14. Ἐν μὲν τῇ ἕδρᾳ ἑκάστης νομαρχίας ἡ διοικήσεως, ὁ ἐλεγκτὴς, ἐν δὲ τῇ ἕδρᾳ ἑκάστης ὑποδιοικήσεως οἱ γραμματεῖς καὶ οἱ ταμίαι θέλουσι κρατεῖ ἀνὰ δύο ἡμερήσια κατάστιχα σχετιζόμενα πρὸς ἄλληλα, τὸ μὲν διὰ τὰ παντοδαπὰ ἔσοδα, τὸ δὲ διὰ τὰ ἔξοδα. Ἐν αὐτοῖς σημειούμενα τὰ καθ' ἑκάστην εἰσπραττόμενα καὶ δαπανώμενα, καθ' ἑσπέραν συγκεφαλαιοῦνται καὶ παραβάλλονται, ἀκολούθως δὲ ἐπιδεικνύονται τὰ ῥηθέντα κατάστιχα εἰς τὴν ἐγχώριον διοικητικὴν ἀρχὴν, μετὰ περιληπτικῆς σημειώσεως, συντεταγμένης καὶ ὑπογεγραμμένης ὑπὸ τοῦ ἐλεγκτοῦ, ἢ τῶν ἐπὶ τοῦ λογιστικοῦ γραμματέων· λαβοῦσα δὲ ὑπ' ὄψιν ἡ διοικητικὴ ἀρχὴ, ἐπιβεβαιοῖ τὰ κατάστιχα, ἐπιγράφουσα τὸ «ἐθεωρήθη», καὶ φυλάττει παρ' ἑαυτῇ τὴν περιληπτικὴν σημείωσιν, τῶν καταστίχων ἐπιστρεφομένων καὶ φυλαττομένων παρὰ τοῖς ἐλεγκταῖς καὶ τοῖς ὑφισταμένοις γραμματεῦσιν. Οὕτω δὲ τῶν ἐντὸς ἑνὸς μηνὸς γενομένων εἰσπράξεων καὶ δαπανῶν, καθισταμένων δήλων διὰ τῶν καθ' ἡμέραν ὑποβαλλομένων τούτων δελτίων, ὁ ἐν ἀρχῇ τοῦ ἐπιόντος μηνὸς συνταχθησόμενος περιληπτικὸς κατάλογος παραβάλλεται ἐπὶ συμβουλίου πρὸς τὰς διαληφθείσας καθημερινὰς περιλήψεις· γενομένης δὲ τῆς περὶ τούτου μνείας, σφραγίζεται ὑπὸ τοῦ συμβουλίου, καὶ ἐπισυναπτόμενος εἰς τὸν ἐν ἑκάστῃ πρώτῃ τοῦ μηνὸς ὑποβλητέον πίνακα, περὶ οὗ κατωτέρω ὁ λόγος, πέμπεται πρὸς τὸ κεντρικὸν ταμεῖον, ὡς καὶ τὰ ἐν τῷ ἐγχωρίῳ ταμείῳ ὑπάρχοντα χρήματα. Ἡ αὐτὴ τάξις τηρεῖται καὶ κατὰ τοὺς δήμους ἰδίᾳ, οἵτινες ὀφείλουσι νὰ πέμπωσιν εἰς τὴν ἕδραν τῆς προϊσταμένης διοικήσεως τοὺς μηνιαίους αὐτῶν λογαριασμούς. Περὶ τῶν, ὡς ἀνωτέρω, ἐν ἀρχῇ ἑκάστου μηνὸς ἐν τῷ ἐγχωρίῳ ταμείῳ εὑρεθέντων, καὶ μετὰ τῶν μηνιαίων πινάκων εἰς τὸ κεντρικὸν ταμεῖον ἀποστελλομένων χρημάτων ἡ ἀρχὴ δίδει χωριστὸν ἀποδεικτικὸν ἐνσφράγιστον πρὸς τοὺς ταμίας, διαλαμβάνον τὸ εἶδος καὶ τὸ ποσὸν αὐτῶν, ἐκ ποίων προσόδων εἰσὶν εἰσπεπραγμένα, καὶ εἰς τίνος μηνὸς πίνακα περιελήφθησαν.

Ἄρθρ. 15. Τῶν τε νομαρχιῶν καὶ τῶν διοικήσεων καὶ ὑποδιοικήσεων ἅπαντα τὰ ἔσοδα καὶ τὰ ἔξοδα, κατὰ τὰ περὶ τούτων ὡρισμένα, ἐγγράφονται εἰς πίνακας, κατὰ μῆνα εἰς τὸ κεντρικὸν ταμεῖον ὑποβλητέους. Οἱ πίνακες οὗτοι, μετὰ τῶν σχετικῶν ἐγγράφων, συντάττονται κατὰ μῆνα ἐν μὲν ταῖς ἕδραις τῶν νομαρχιῶν εἰς διπλοῦν, ἐν δὲ ταῖς ἕδραις τῶν διοικήσεων εἰς τριπλοῦν· θάτερος τῶν πινάκων τῆς νομαρχίας ὑποβάλλεται εἰς τὸ κεντρικὸν ταμεῖον, ὁ δ' ἕτερος κρατεῖται καὶ φυλάττεται ἐν τοῖς ἐγχωρίοις ἀρχείοις. Ἐπίσης καὶ τῶν τῆς ὑποδιοική-

ψεως πινάκων εἰς πέμπεται ἀπ' εὐθείας εἰς τὸ Ταμεῖον, ἕτερος δὲ εἰς τὴν προϊσταμένην ἀρχὴν, καὶ ὁ τρίτος φυλάττεται εἰς τὰ ἐγχώρια ἀρχεῖα. Οἱ οὕτως εἰς τὴν ἕδραν τῆς νομαρχίας πεμπόμενοι πίνακες δὲν τίθενται κατὰ μέρος ὡς ἄχρηστοι, ἀλλ' ἅμα τῇ ἀφίξει αὐτῶν, γίνεται ἐν τῷ συμβουλίῳ σκέψις καὶ ἀκριβολόγος ἐξέτασις περὶ πάσης εἰσπράξεως καὶ δαπάνης, καὶ περὶ τῶν καθυστερημάτων, καὶ καθόσον ἤθελον εὑρεθῇ ἔξοδα παράνομα, γενόμενα οὐκ ἐν δέοντι, ἢ ψευδῆ, καθόσον δὲ ἤθελε σχηματισθῇ πεποίθησις ὅτι συνέβη ἀσύγγνωστος βραδύτης περὶ τὴν εἴσπραξιν, τὰ τοιαῦτα ἀποδοκιμάζονται ὑπὸ τοῦ συμβουλίου, τὸ ὁποῖον παραινεῖ καὶ παροτρύνει κατὰ τὸ δέον τὰς ὑπαλλήλους ἀρχὰς, διερευνῶν δὲ καὶ ἐξιχνιάζον ἀφ' ἑτέρου τὴν ἀληθῆ κατάστασιν τῶν πραγμάτων καὶ τὰ παραγαγόντα ταύτην αἴτια, φέρει δι' ἐκθέσεως εἰς γνῶσιν τοῦ ὑπουργείου τὰ γεγονότα.

Ἄρθρ. 16. Κατὰ τὴν λῆξιν τοῦ ἔτους ὑποβάλλεται ὁ ἀπολογισμὸς ἑκάστου δήμου εἰς τὸ ἐγχώριον δημοτικὸν συμβούλιον· συντάσσεται δὲ καὶ πέμπεται εἰς τὴν προϊσταμένην διοίκησιν πίναξ, εἰς ἔκθεσιν ἀπολήγων, τῶν ἐσόδων, τῶν ἐκ τῶν εἰσπράξεων γενομένων ἀποστολῶν καὶ δαπανῶν, καὶ τῶν ὑπολοίπων χρημάτων. Ὅλα ταῦτα συγκρίνονται πρὸς τὰς ἐν τῇ ἕδρᾳ τῆς διοικήσεως ὑπαρχούσας σημειώσεις, θεωρηθέντος δὲ καὶ ἐξακριβωθέντος, ἐν τῷ διοικητικῷ συμβουλίῳ, καὶ τοῦ λογαριασμοῦ τῶν ἐν τῇ ἕδρᾳ τῆς διοικήσεως ὑπαρχόντων δήμων, συντάσσονται δύω πίνακες, περιέχοντες τοὺς ἐτησίους τούτους ἀπολογισμοὺς ἅπαντας, καὶ ὁ μὲν πέμπεται εἰς τὸ κεντρικὸν ταμεῖον, ὁ δ' ἕτερος φυλάττεται κατὰ τόπον. Οἱ τῶν ἐτησίων ἀπολογισμῶν τῶν ῥηθέντων δήμων πίνακες, ἐξετασθέντες ἐν τῷ συμβουλίῳ, σφραγίζονται, καὶ δίδονται εἰς τοὺς δημάρχους ἀντὶ τῶν εἰς χεῖρας αὐτῶν ἀποδεικτικῶν περὶ τῶν πεμφθέντων χρημάτων, τὰ ὁποῖα λαμβανόμενα καὶ ἐγκρινόμενα φυλάττονται ἐν τοῖς ἀρχείοις. Καὶ κατὰ δήμους δὲ καὶ κατὰ διοικήσεις ἐξεταζομένου τοῦ ἐτησίου ἀπολογισμοῦ μετὰ τῶν ταμιῶν, ληφθήσονται ἐπίσης καὶ φυλαχθήσονται τὰ κατὰ μῆνα ὑπὸ τῶν ἐλεγκτῶν καὶ τῶν ὑφισταμένων γραμματέων διδόμενα δηλωτικὰ τῶν παραληφθέντων χρημάτων, ἀντὶ δὲ αὐτῶν δοθήσεται εἰς τοὺς ταμίας ἓν ἀποδεικτικὸν, περιλαμβάνον λεπτομερῶς τὸ ὅλον τῶν εἰσπραχθέντων καὶ παραδοθέντων χρημάτων, φέρον τὴν σφραγίδα τοῦ ἐλεγκτοῦ ἢ τοῦ γραμματέως, καὶ ἐπιθεωρημένον ὑπὸ τῆς διοικητικῆς ἀρχῆς.

Ἄρθρ. 17. Ἐκ τῶν οἰκονομικῶν ὑπαλλήλων οἵ τε ἀπὸ τῆς ὑπηρεσίας ἀπολυθέντες καὶ οἱ εἰς θέσεις ἐλεγκτῶν διορισθέντες θέλουσι δώσει ἐπὶ συμβουλίου λόγον τῆς διαχειρίσεως αὐτῶν, καὶ παραδώσει τὰ παρ' αὐτοῖς ἔγγραφα καὶ λοιπὰ εἰς τὴν διοικητικὴν ἀρχὴν κατὰ τὴν ἐπικρατοῦσαν τάξιν. Τοῦ λοιποῦ δὲ, κατὰ πᾶσαν ἀλλαγὴν εἰς τὸ διοικητικὸν προσωπικὸν,

θέλουσι, σύμφωνα πρὸς τὸ ἐν ἐνεργείᾳ σύστημα, ἐξετάζεσθαι λεπτομερῶς ἅπαντες οἱ τοῦ προκατόχου λογαριασμοὶ ἐν τῷ ἐγχωρίῳ συμβουλίῳ ὑπὸ τοῦ διαδόχου, τὸ δὲ κατὰ συνέπειαν συνταχτέον περὶ αὐτῶν ἔγγραφον, εἰς ἔκθεσιν τοῦ συμβουλίου ἀπολῆγον, καὶ ὑπ' ἀμφοτέρων, τοῦ τε διαδόχου καὶ τοῦ προκατόχου ἐπικυρούμενον καὶ σφραγιζόμενον, πέμπεται ἀπ' εὐθείας πρὸς τὸ κεντρικὸν ταμεῖον. Κατὰ τὴν λογοδοσίαν καὶ τὴν παράδοσιν ταύτην, τὰ ἐκ τῶν εἰσπρακτέων ἐπὶ τοῦ προκατόχου προσόδων καθυστερούμενα γενήσονται δεκτὰ ὑπὸ τοῦ διαδόχου, καὶ τὰ διάφορα χαρτόσημα καὶ ἔγγραφα ἀδείας. ὅσα ἐκεῖνος λαβὼν εἰς ἴδιον βάρος παρὰ τοῦ ταμείου, κατ' εἶδος ἢ εἰς χρήματα ὡρισμένα, δὲν ἠδυνήθη νὰ ἐκδώσῃ ἀλλὰ μεταβιβάζει ἤδη εἰς τὸν διάδοχον, ἐκπίπτονται ἐκ τῆς τοῦ προκατόχου ὀφειλῆς καὶ ἐγγράφονται ὡς τοῦ λοιποῦ ὑπὸ τοῦ διαδόχου ὀφειλόμενα, τοῦ συμβουλίου προσέχοντος ὅπως μὴ συμβῇ ἀδίκημά τι καὶ κακὴ ἐφαρμογὴ τῆς περὶ τοῦ ἀντικειμένου τούτου διατάξεως. Ἂν δὲν εὑρεθῇ τι, ὅπερ δὲν παραδέχονται ἐκ συμφώνου ὅ τε διάδοχος καὶ ὁ προκάτοχος, γίνεται περὶ τούτου μνεία ἐν τῷ περὶ λογοδοσίας ἐγγράφῳ εἰς τὴν κατάλληλον θέσιν, καὶ δι' ἰδιαιτέρου δ' ἐγγράφου ἀνακοινοῦται τὸ γεγονός. Ἄνευ ὁριστικῆς διαταγῆς τῆς Κυβερνήσεως, μὴ ἐπιτρεπομένου νὰ καταλίπῃ πρὸ τῆς λογοδοσίας ἣν κατεῖχε θέσιν ὁ ὑπάλληλος, οἱ συνεπείᾳ τοιαύτης διαταγῆς ἀναχωροῦντες ὀφείλουσι νὰ διορίσωσιν ἐγκαίρως καὶ ἐπισήμως πληρεξούσιον, ὅπως δώσῃ οὗτος λόγον ἐν ὀνόματι τοῦ ἐντολέως, οὐδαμοῦ δ' ἐπιτρέπεται ἡ ἐπὶ πολὺν χρόνον ἀναβολὴ τῆς λογοδοσίας. Ὁ ἐπηρεάσας, ἢ ὡς ἐξ ἀμελείας καὶ ῥαθυμίας ἀναβαλὼν τὴν λογοδοσίαν διάδοχος, καθὸ ἀδικήσας τὸν προκάτοχον αὐτοῦ, ὑποβάλλεται εἰς εὐθύνην ἀποζημιώσεως διὰ τὴν ἐντεῦθεν προκύψασαν εἰς τοῦτον δαπάνην.

Ἄρθρ. 18. Μολονότι ἀπαιτεῖται νὰ ᾖναι γνωστὴ *ἡ δύναμις* τῶν ἐν ταῖς νομαρχίαις καὶ διοικήσεσιν ὑπηρετούντων σωμάτων χωροφυλακῆς, καὶ λοιπῶν ἐμμίσθων, ὅπως γίνηται ἡ πρὸς τὰ μητρῶα σύγκρισις, ἐκ τούτου δὲν ἀποβαίνει ἐπάναγκες νὰ πέμπωνται ἐν ἀρχῇ ἑκάστου μηνὸς εἰς τὸ κεντρικὸν ταμεῖον οἱ περὶ τῶν σωμάτων τούτων λεπτομερεῖς κατάλογοι, ἀλλ' ἀρκεῖ νὰ δηλοῦται ἡ εἰς ταῦτα συμβαίνουσα κίνησις. Ἑπομένως, ἀπὸ τοῦ Μαρτίου μηνὸς τοῦ 1276, πεμφθέντος, ἐφάπαξ μόνον, ἑνὸς πίνακος τῆς *δυνάμεως* ἑκάστου τῶν διατάγματι αὐτοκρατορικῷ συνεστώτων καὶ ὑπηρετούντων σωμάτων χωροφυλακῆς, καὶ λοιπῶν ἐμμίσθων, ὅπως ληφθῶσιν αἱ δέουσαι σημειώσεις, μετὰ ταῦτα, ὅσοι ἄνδρες ἔλθωσιν ἢ ἀπέλθωσιν ἐν διαστήματι ἑνὸς μηνὸς, τούτων μόνον κατάλογοι θέλουσιν ὑποβάλλεσθαι, ἐπισυναπτόμενοι εἰς τοὺς μηνιαίους πίνακας, πρὸς διόρθωσιν τῶν ἐν τῷ ταμείῳ σημειώσεων, ὁ δὲ εἰς τὰ ῥηθέντα σώματα κατὰ μῆνα διδόμενος μισθὸς περιληφθήσεται ἐν συνόψει εἰς τοὺς ἀνωτέρω πί-

νακας. Ἀπανταχοῦ δὲ τῆς αὐτοκρατορίας οἱ μισθοὶ τῶν στρατιωτῶν τούτων δὲν δίδονται ἐπὶ μόνῃ τῇ βάσει τῶν περὶ αὐτῶν ὀνοματικῶν καταλόγων, οὐδ' ἐγχειρίζονται εἰς τοὺς ἀρχηγοὺς καὶ ἀξιωματικοὺς αὐτῶν, ἀλλὰ προσέτι λαμβάνονται ὑπ' ὄψιν πίνακες τῆς πραγματικῆς *δυνάμεως* ἑκάστου σώματος, ἐσφραγισμένοι ὑπὸ τῶν ἀξιωματικῶν, ἐπιμεμαρτυρημένοι δὲ καὶ ἐπιβεβαιωμένοι ὑπὸ τοῦ ἐγχωρίου συμβουλίου, διανέμονται δὲ τὰ χρήματα δι' ἐνταλμάτων (*σεργκὶ*) μηνιαίων ἀμέσως πρὸς τοὺς στρατιώτας, καταβαλλομένης συντόνου προσοχῆς ὅπως μηδεὶς λάβῃ τοιούτῳ λόγῳ μισθὸν παρὰ τοὺς ἀληθῶς ὑπάρχοντας καὶ ὑπηρετοῦντας στρατιωτικῶς.

Ἄρθρ. 19. Τὰ περὶ διαρρυθμίσεως οἰκονομικῶν ἀντικειμένων ἔγγραφα, ὡς ἀναγόμενα εἰς τὸ κεντρικὸν Ταμεῖον, πέμπονται πρὸς τοῦτο κατ' εὐθεῖαν, οὐδ' ἐπιβαρύνονται ἄλλαι ἀρχαὶ διὰ τοιούτων ἀποστολῶν. Αἱ ἀναγκαῖαι καὶ κατάλληλοι ἀπαντήσεις πρός τε τὰ περὶ σπουδαίων οἰκονομικῶν καὶ τὰ περὶ ἄλλων πραγμάτων καὶ αἰτήσεων ἔγγραφα, σταλήσονται, ἀναλόγως τῆς θέσεως, τὸ πολὺ μετὰ ἓν ἢ δύω ταχυδρομεῖα, αἱ δὲ ὑποθέσεις, περὶ ὧν εἶναι ἀνάγκη συνεννοήσεως μετὰ τῶν ὑπαγομένων διοικήσεων, ἢ ἀλληλογραφίας μεταξὺ τούτων καὶ τῶν ὑπαγομένων δημαρχιῶν, ἀνενεχθήσονται, ὑπολογιζομένου καὶ τοῦ τῆς ἀλληλογραφίας χρόνου, μετὰ ἕνα μῆνα κατὰ μέγιστον ὅρον. Αἱ ἀπαντήσεις αὗται δέον νὰ περιέχωσιν ὅ,τι ἀπαιτεῖται πρὸς γνῶσιν ἐντελῆ τῶν ἐρωτωμένων, καὶ ἀκριβῆ διατύπωσιν τοῦ ἀντικειμένου, ἵνα μὴ ζητῶνται ἐκ νέου πληροφορίαι καὶ διασαφήσεις· προσέτι δὲ νὰ ὦσι σαφεῖς καὶ εὔστοχοι ὅσον ἔνεστι, καὶ περιττῆς φρασεολογίας ἀπηλλαγμέναι, ὥστε νὰ μὴ δίδωσι χώραν εἰς ἀμφιβολίαν, οὐδὲ ν' ἀπασχολῶσιν ἀκαίρως. Ὅπως εὐχερέστερον καὶ ταχύτερον περιέρχωνται εἰς τὸν πρὸς ὃν ὅρον τὰ περιέχοντα ἀποφάσεις τοῦ λογιστικοῦ συμβουλίου καὶ ἀναφέροντα λογαριασμοὺς ἔγγραφα, ἂν μὲν ταῦτα ὦσιν ἐπιστολαί, μετὰ τοὺς ἐπισήμως ἀνήκοντας τίτλους, ἂν δὲ ὦσιν ἐκθέσεις, ἐν ἀρχῇ τῆς πρώτης σειρᾶς ἐκτιθεμένης τῆς τοῦ λογιστικοῦ συμβουλίου ἀποφάσεως, ἢ τῶν λογαριασμῶν εἰς τὸ περιθώριον σημειουμένων, καὶ τοῦ περιφθέντος δ' ἐγγράφου μνημονευομένου μετὰ τῆς χρονολογίας αὐτοῦ, ἄρχεται ἡ περὶ τοῦ προκειμένου ἀφήγησις. Ἐκ τινων μερῶν, λόγῳ ὅτι δὲν ἀρκεῖ τὸ ὡρισμένον ποσὸν τοῦ ὑλικοῦ τοῦ γραφείου, ἀπευθύνονται αἰτήσεις περὶ ἀποστολῆς πλείονος ὑλικοῦ· ἀλλ' ἐπειδὴ τὸ τοιοῦτο ἀντιβαίνει εἰς τὴν ἀρχὴν τῆς οἰκονομίας, δέον τὸ ὑλικὸν τῶν γραφείων νὰ χρησιμεύῃ ἀποκλειστικῶς εἰς τὴν δημοσίαν ὑπηρεσίαν, οὐδὲ νὰ δαπανᾶται εἰς ἔγγραφα, ἰδιωτικὰς ὑποθέσεις ἀφορῶντα. Τέλος, κατὰ τὸν περὶ ταχυδρομείων κανονισμόν, ἅπαντα τα περὶ σπουδαίων ὑποθέσεων ἔγγραφα, εἰς ἴδιον φάκελλον τιθέμενα, ἐπιγράφονται «Εἰς τὸ Πρωτόκολλον τοῦ αὐτοκρατορικοῦ κεντρικοῦ Ταμείου», καὶ

πέμπονται ἀπ' εὐθείας· μνεία δέ τις μόνον αὐτῶν γίνεται ἐν ἐπιστολῇ, πεμπομένῃ ἰδίᾳ πρὸς τὸν ἐνταῦθα ἐπιφορτισμένον τὰς τοῦ ἐπιστέλλοντος ὑποθέσεις παρὰ τῇ Πύλῃ, ἢ τὸν ἐπιμελητὴν τούτων, οὐδὲ παρεντίθενται μεταξὺ τῶν σπουδαίων ἔγγραφα εἰς ἰδιωτικὰ συμφέροντα περιστρεφόμενα, ἀλλὰ στέλλονται χωριστὰ διὰ τοῦ ταχυδρομείου.

Ἄρθρ. 20. Αἱ περὶ συνήθων καὶ μικροῦ ἐνδιαφέροντος ἀντικειμένων ἀλληλογραφίαι, ἐκτὸς τῶν ἐγγράφων τῶν μὴ ἀπολῆγόντων εἰς ἀπόφασιν ἢ ὁριστικόν τι μέτρον, τὰ εἰς τὰς νομαρχίας καὶ τὰς διοικήσεις ὑπὸ τῆς Ὑψ. Πύλης καὶ τῶν ἄλλων ἀρχῶν τῆς Κεντρικῆς ἐξουσίας πεμπόμενα, κανονισμοὺς δὲ καὶ γενικὰς διατάξεις καὶ ὡρισμένας προόδους ἀφορῶντα αὐτοκρατορικὰ διατάγματα, αἱ Βεζυρικαὶ διαταγαὶ, αἱ ὁδηγίαι καὶ δηλοποιήσεις, καὶ τὰ τῶν λογιστικῶν βιβλίων ἀντίγραφα, ἅμα τῇ ἀφίξει των ἐγγράφονται ἀπαραλλάκτως ὡς ἔχουσι, μετὰ τῆς χρονολογίας των (ἀλλ' αἱ συνήθεις ὑποθέσεις ἐπιτετμημένως), ἐν μὲν ταῖς νομαρχίαις τῇ ἐπιμελείᾳ τῶν ἐλεγκτῶν, ἐν δὲ ταῖς διοικήσεσι τῇ ἐπιμελείᾳ τῶν ἁρμοδίων γραμματέων, ἐν ταῖς σχετικαῖς βίβλοις, τὰ δὲ πρωτότυπα ἐν ὡρισμένοις σάκκοις τιθέμενα φυλάττονται. Ἐν περιπτώσει δὲ ἀλλαγῆς τοῦ προσωπικοῦ, γινομένης τῆς ὑπὸ τοῦ προκατόχου εἰς τὸν διάδοχον παραδόσεως, ἂν μεταξὺ αὐτῶν ὑπάρχωσί τινα συντελεστικὰ εἰς κατάδειξιν τῆς ἀθωότητος τοῦ ὑπαλλήλου ἔγγραφα, ἐπιτρέπεται ἡ λῆψις κεκυρωμένου ἀντιγράφου ἐξ αὐτῶν.

Ἄρθρ. 21. Ἡ τῶν συμβουλίων προεδρεία ἀνατέθειται, ἐν μὲν τῇ ἕδρᾳ τῆς νομαρχίας εἰς τὸν νομάρχην, ἐν δὲ ταῖς διοικήσεσι καὶ ταῖς ὑποδιοικήσεσιν εἰς τοὺς διοικητὰς καὶ τοὺς ὑποδιοικητὰς, ἐν δὲ τοῖς δήμοις εἰς τοὺς δημάρχους, ὥστε τῇ τούτων διευθύνσει διεξαχθήσεται ἡ εἰς ἐκεῖνα ἐπιτετραμμένη ὑπηρεσία. Ἐν τούτοις ἐν τῇ ἕδρᾳ τῆς νομαρχίας καὶ τῆς διοικήσεως, ὅ τε ἐλεγκτὴς καὶ ὁ πρῶτος γραμματεὺς τοῦ συμβουλίου σφραγίζουσι τὰς συντασσομένας ἐκθέσεις, ἐν δὲ ταῖς ὑποδιοικήσεσιν οἱ ἐπὶ τοῦ λογιστικοῦ καὶ τῆς ἀλληλογραφίας πρῶτοι γραμματεῖς.

Ἄρθρ. 22. Ἡ τῶν οἰκονομικῶν καλὴ διεξαγωγὴ ἑνὸς τῶν ὅρων τῶν ἀνωτέρω διατάξεων καὶ τῶν τεθειμένων κανονισμῶν, εἶναι καθῆκον ἁπάντων, οἱ δὲ ἐντίμως καὶ ἀκριβῶς ἐκπληροῦντες τοῦτο ὑπάλληλοι τῆς αὐτοκρατορικῆς Κυβερνήσεως ἐπαινεθήσονται καὶ ἀμειφθήσονται, ὡς τοὐναντίον οἱ ἀμελοῦντες δώσουσι λόγον τῆς ἀμελείας καὶ παιδευθήσονται. Ἑπομένως αἱ διοικητικαὶ ἀρχαὶ ὑποχρεοῦνται, καὶ αὐτοπροσώπως, καὶ διὰ τῶν ὑπαλλήλων, εἰς τὴν ἀδιάλειπτον ἐκτέλεσιν τοῦ ἀνωτέρω καθήκοντος.

ΟΔΗΓΙΑΙ

Περὶ τῶν καθηκόντων τῶν ἐλεγκτῶν καὶ τῶν Οἰκονομικῶν γραμματέων.

(28 Σιαβὰν 1276).

Ἄρθρ. 1. Καθὰ γίνεται δῆλον ἐκ τῶν ἐσχάτως ἐκδοθεισῶν ἀνεπτυγμένων ὁδηγιῶν περὶ τῶν οἰκονομικῶν καθηκόντων τῶν διοικητικῶν ἀρχῶν, ἡ τῆς καλῆς τῶν οἰκονομικῶν διαχειρίσεως εὐθύνη ἀνατέθειται δι' αὐτοκρατορικοῦ διατάγματος εἰς τοὺς διοικητικοὺς ὑπαλλήλους, συνεπείᾳ δὲ τῆς ἀρχῆς καὶ τῆς διατάξεως ταύτης διωρίσθη παρ' ἑκάστῃ νομαρχίᾳ καὶ διοικήσει εἷς ἐλεγκτὴς, παρ' ἑκάστῃ δὲ ὑποδιοικήσει εἷς οἰκονομικὸς γραμματεύς. Τῶν ὑπαλλήλων ἐκείνων, καθῆκον ἐχόντων τὰ τῆς εἰσπράξεως καὶ τακτοποιήσεως τῶν δημοσίων ἐσόδων καὶ ἐξόδων, ἡ γραφικὴ καὶ ἡ λογιστικὴ ὑπηρεσία ἐπεφορτίσθη εἰς τοὺς ἐλεγκτὰς καὶ τοὺς γραμματεῖς, οἵτινες ὀφείλουσι νὰ ἐκπληρῶσι ταύτην κατὰ τὸ παραδεδεγμένον ὑπὸ τοῦ κεντρικοῦ ταμείου σύστημα· ἐν ᾧ ἀφ' ἑτέρου, ἐκτελοῦντες τὰς παραγγελίας τῶν τοπικῶν ἀρχῶν ἐντὸς τοῦ κύκλου τῶν τεθειμένων κανονισμῶν, θέλουσι συμμορφοῦσθαι, ὡς πρὸς τὰς τρεχούσας ὑποθέσεις, πρὸς τὰς ὁδηγίας τῶν ἀρχῶν τούτων.

Ἄρθρ. 2. Ἡ ἐκτέλεσις τῶν γραφικῶν καὶ λογιστικῶν ἔργων, περὶ ὧν διαλαμβάνουσιν αἱ ἐν τῷ ἄρθρῳ 1 ῥηθεῖσαι νέαι ὁδηγίαι, ἤτοι ἡ ἐν ἀρχῇ ἑκάστου μηνὸς ἀπροφάσιστος σύνταξις τῶν κατὰ μῆνα συντακτέων πινάκων, τῶν περὶ τῶν γενομένων δαπανῶν καταλόγων καὶ ἄλλων ἐγγράφων, ἡ ἐντὸς τοῦ Μαρτίου τακτοποίησις, καὶ τὸ βραδύτερον ἐντὸς τοῦ ἀπριλίου ἐντελὴς παρασκευὴ τοῦ ἀπολογισμοῦ τοῦ λήξαντος ἔτους, ἡ ἔγκαιρος γραφὴ τῶν περιπτέων ἐκθέσεων περὶ τοῦ ἀποτελέσματος τῶν δημοπρασιῶν, μετὰ τὴν, σύμφωνα τῷ κανονισμῷ, σημείωσιν τῶν ἀπαιτουμένων ὅρων ἐκπλειστηριάσεως τῶν καθ' ὡρισμένον χρόνον ἐκποιητέων προσόδων, τῆς δεκάτης καὶ τῶν ἐμμέσων φόρων, ἐν συνόψει ἡ τῶν ἀνωτέρω ἐπίκαιρος σύνταξις καὶ πρὸς τὴν διοικητικὴν ἀρχὴν παράδοσις, ὅπως ἀποσταλῶσι πρὸς τὸ κεντρικὸν ταμεῖον, ἡ ἐπιμέλεια περὶ τῶν ἀναγκαίων ὅρων, οὓς δέον νὰ περιέχωσι τὰ παρὰ τῶν ἐνοικιαστῶν καὶ τῶν ἐγγυητῶν αὐτῶν λαμβανόμενα ἀποδεικτικὰ, καὶ ἡ τακτικὴ ἐγγραφὴ καὶ φύλαξις τῶν ἀποδεικτικῶν τούτων, ἁπάντων τῶν ὑψηλῶν διαταγμάτων, τῶν Βεζυρικῶν διαταγῶν, κανονισμῶν, βιβλίων λογιστικῶν, καὶ λοιπῶν ἐγ-

γράφων, ὥστε νὰ μὴ συμβαίνῃ ἀπώλεια αὐτῶν, ταῦτα εἰσὶ τὰ ἰδιαίτερα καὶ ἀποκλειστικὰ καθήκοντα τῶν ἐλεγκτῶν καὶ τῶν οἰκονομικῶν γραμματέων· ὀφείλουσιν ὅθεν ἐνεργοῦντες κατὰ συνέπειαν τὰ δέοντα, ν' ἀπέχωσι πάσης ἀπαδούσης πρὸς αὐτὰ πράξεως.

Ἄρθρ. 3. Τὰ ἐν τῷ ἄρθρῳ 13 τῶν ῥηθεισῶν Ὁδηγιῶν περὶ ἡμερησίου καταστίχου εἶναι λόγου πολλοῦ καὶ προσοχῆς συντόνου ἄξια, καθόσον τὸ κατάστιχον ἐκεῖνο ἀποτελεῖ ἀληθῆ γνώμονα καὶ καθαρὰν σημείωσιν τῶν παραλαμβανομένων καὶ δαπανωμένων ἐκ τῶν τεταγμένων ἐσόδων καὶ ἐξόδων ἑκάστης διοικήσεως ἢ ὑποδιοικήσεως, καὶ ἑκάστου δήμου, ὥστε ἀποβαίνει ἐναργὴς ἡ ἀνάγκη τῆς ἐν αὐτῷ ἀνυπερθέτου ἐγγραφῆς καθ' ἑκάστην ἡμέραν ἰδίως, καὶ τῆς παραβολῆς αὐτοῦ, καὶ τῆς διατηρήσεως ἐν καταστάσει καθαρᾷ καὶ σαφεῖ, καὶ γραφομένων ὁμοιομόρφως τῶν τε ἀριθμῶν καὶ τοῦ κειμένου, καὶ μὴ ἐπιτρεπομένων σβεσμάτων καὶ ξεσμάτων. Ἐπὶ τοῦ ἀντικειμένου τούτου εἰσὶ προσθετέα λεπτομερέστερον τὰ ἑξῆς: Ἐν ταῖς ἕδραις τῶν διοικήσεων καὶ ὑποδιοικήσεων, κατὰ τὸ ἐν ἐνεργείᾳ σύστημα τοῦ κεντρικοῦ ταμείου, οἱ ἐλεγκταὶ καὶ γραμματεῖς σημειοῦσιν εἰς τὰ ὁποῖα κρατοῦσι δύω βιβλία, οἱ δὲ ταμίαι εἰς τὰ παρ' αὐτοῖς ὑπάρχοντα, ἰδίᾳ καὶ ἄνευ ἀναμίξεως τῶν λογαριασμῶν μιᾶς ἡμέρας μετὰ τῶν τῆς ἄλλης, περὶ τῶν καθ' ἑκάστην εἰσπραττομένων, καθ' ὅσον παραδίδονται εἰς τὸ ταμεῖον, ἐκ τίνος προσόδου καὶ διὰ τί ἔτος ἐλήφθησαν, τίς ὁ κομίσας αὐτὰ, καὶ τὸ εἶδος τοῦ νομίσματος καὶ τὸ ποσὸν τῶν χρημάτων· καὶ τὸ ἀνάπαλιν, περὶ τῶν ὑπὸ τοῦ ταμείου δαπανωμένων, εἰς τί ἐδαπανήθησαν, πρὸς τίνας, καὶ ὁποῖα χρήματα ἐδόθησαν, τιθέντες οὕτω κατὰ σειρὰν τὰς εἰσπράξεις καὶ τὰς δαπάνας ἑκάστης ἡμέρας, καὶ γράφοντες αὐτήν τε καὶ τὴν χρονολογίαν. Καθ' ἑκάστην δ' ἑσπέραν οἱ ἐλεγκταὶ καὶ οἱ γραμματεῖς παραβάλλουσι τὰ βιβλία των μετὰ τῶν ταμιῶν, καὶ ἐπικυροῦσιν αὐτὰ ἀμοιβαίως· ἀκολούθως οἱ ἐλεγκταὶ συντάττουσι συνοπτικὴν σημείωσιν ἐν ᾗ, ἀφαιροῦντες ἐκ τῶν ἐσόδων τὰ ἔξοδα, ὑποδεικνύουσι τὰ ὑπολειφθέντα· τὸ δὲ ἐν τῇ σημειώσει ταύτῃ μετὰ τὴν ἀφαίρεσιν τῶν ἐξόδων ὑποδειχθὲν περίσσευμα προσθέτοντες εἰς τὴν πρόσοδον τῆς ἐπιούσης, καταχωροῦσιν εἰς τὴν περὶ ἐκείνης σημείωσιν· μετὰ ταῦτα ἐπικυροῦντες δίδουσι τὴν περὶ ἧς ὁ λόγος σημείωσιν μετὰ τῶν ἡμερησίων βιβλίων πρὸς τὸν νομάρχην, ἢ τὸν διοικητὴν, ἢ τὸν ὑποδιοικητήν. Οἱ διοικητικοὶ δὲ οὗτοι ὑπάλληλοι, συγκρίναντες τὰς συνοπτικὰς σημειώσεις πρὸς τὰ ἡμερήσια βιβλία, ταῦτα μὲν ἐπικυροῦσι, κρατοῦσι δὲ παρ' ἑαυτοῖς τὰς σημειώσεις, τῶν βιβλίων φυλαττομένων παρὰ τοῖς ἐλεγκταῖς καὶ τοῖς γραμματεῦσι. Τοιούτῳ τρόπῳ, ἐν ἀρχῇ ἑκάστου μηνὸς συνταττομένη περιληπτικὴ σημείωσις, ὑποδεικνῦσα τὰ καθ' ἑκάστην ἡμέραν τοῦ παρελθόντος μηνὸς κεφάλαια τῶν τε εἰσπραχθέντων καὶ τῶν δαπανηθέντων, ἐν τῷ συμβουλίῳ παραβάλλεται πρὸς τὰς παρὰ τῷ νομάρχῃ,

τῷ διοικητῇ ἢ τῷ ὑποδιοικητῇ ὑπαρχούσας συνοπτικάς. Γενομένης δὲ μνείας τούτου, καὶ σφραγισθεῖσα ὑπὸ τοῦ συμβουλίου ἡ ῥηθεῖσα περίληψις, ἐπισυνάπτεται εἰς τὸν μηνιαῖον πίνακα, καὶ πέμπεται πρὸς τὸ κεντρικὸν ταμεῖον.

Ἄρθρ. 4. Τῶν ἀναφερομένων ἐν ταῖς σημειώσεσιν, ἃς οἱ ταμίαι δίδουσιν εἰς τοὺς ἐλεγκτὰς καὶ τοὺς γραμματεῖς περὶ τῶν εἰσπραχθέντων καὶ εἰς τὸ ταμεῖον παραδοθέντων, χρημάτων τὸ εἶδος καὶ τὸ ποσὸν συγκρίνεται πρὸς τὰ πεμφθέντα ἔγγραφα καὶ τὰς ἐκθέσεις, ὅπως μὴ συμβῇ λάθος τι ἢ ἔλλειμμα, ἔπειτα δὲ συντάσσονται τὰ περὶ αὐτῶν ἀποδεικτικά, καὶ σφραγισθέντα ὑπὸ τῆς ἐγχωρίου διοικήσεως, ἐγχειρίζονται εἰς τοὺς κομίσαντας τὰ χρήματα. Ἐπίσης καὶ τὰ περὶ μισθῶν καὶ ἄλλων ἐξόδων διδόμενα ἀποδεικτικὰ παραβάλλονται πρῶτον πρὸς τὰς ἐν τοῖς ἀρχείοις ὑπαρχούσας περὶ αὐτῶν διατάξεις, ἐπιθεωροῦνται δὲ ὑπὸ τῶν ἐλεγκτῶν καὶ τῶν γραμματέων, ἀκολούθως δὲ, ἐπισημειωθείσης τῆς ἐγκρίσεως τῆς πληρωμῆς ὑπὸ τῆς διοικήσεως, τὸ ταμεῖον πληρόνει τὰ ἐνδιαλαμβανόμενα χρήματα. Ἐν ἀρχῇ ἑκάστου μηνὸς, ὅσα ἂν συναχθῶσιν ἀποδεικτικὰ παρὰ τοῖς ταμίας περὶ μισθῶν καὶ ἐξόδων, οἱ ἐλεγκταὶ καὶ οἱ γραμματεῖς τὰ λαμβάνουσι, δίδοντες ἓν ἐνσφράγιστον δηλωτικὸν περὶ ἁπάντων, καὶ τὰ μὲν πρὸς τὸ κεντρικὸν ταμεῖον πεμπτέα πέμπουσιν ὡς ἄχρι τοῦδε, ἐπισυνάπτοντες εἰς τὸν μηνιαῖον πίνακα, τὰ δὲ λοιπὰ φυλάττουσιν ἔνθα δεῖ.

Ἄρθρ. 5. Ὁσάκις συμβαίνῃ ἀλλαγὴ τοῦ προσωπικοῦ, πᾶσαι αἱ ἐν τοῖς γραφείοις ὑψηλαὶ διαταγαὶ, τὰ ἔγγραφα καὶ τὰ λοιπὰ ἀποδεικτικὰ περιέρχονται διὰ πρωτοκόλλου ἀπὸ τοῦ προκατόχου εἰς τὸν διάδοχον, σύντονος δὲ καταβάλλεται ἐπιμέλεια καὶ προσοχὴ ὅπως φυλάττωνται καλῶς τά τε περὶ τοῦ λογιστικοῦ καὶ τὰ λοιπὰ ἀρχεῖα.

Ἄρθρ. 6. Οἱ ἐκ τῶν δήμων εἰς τὰς ὑποδιοικήσεις, καὶ ἐκ τούτων εἰς τὰς νομαρχίας καὶ τὰς διοικήσεις στελλόμενοι πίνακες καὶ λοιπὰ λογιστικὰ ἔγγραφα λαμβάνονται ὑπὸ ἐμβριθῆ καὶ ἀκριβολόγον σκέψιν, μηδέποτε ὀλιγωρουμένης τῆς ὑπομνήσεως τῆς ἀρχῆς περὶ τῆς ἐνεργείας τῶν δεόντων ἐν περιπτώσει, καθ' ἣν ἤθελε προκύψει βραδύτης ἀδικαιολόγητος περὶ τὰς εἰσπράξεις, ἢ ὑπέρβασις τῶν διατάξεων ἢ τοῦ ὡρισμένου ποσοῦ περὶ τὴν δαπάνην, ἢ ἄλλη τις ἔλλειψις ἢ λάθος, διορθουμένων δὲ τῶν λογαριασμῶν καὶ τῶν πινάκων, εἰς οὓς εἰσεχώρησεν ἄτακτόν τι ἢ παράτυπον. Ἡ ἀκριβὴς καὶ διηνεκὴς ἐκπλήρωσις τῶν καθηκόντων τούτων εἶναι ἀπαραίτητος, ὡς δὲ οἱ ἐντὸς τοῦ κύκλου τῶν ἀνωτέρω διατάξεων ἐνεργοῦντες θέλουσι τύχει ἐπιδοκιμασίας καὶ ἐπαίνων, οὕτω καὶ οἱ παραβάται αὐτῶν ἀναδέχονται εὐθύνην, καθιστάμενοι ἄξιοι ἀποδοκιμασίας καὶ μομφῆς.

ΕΓΚΥΚΛΙΟΣ ΒΕΖΥΡΙΚΗ

Περὶ μέτρων καὶ σταθμῶν.

(2 Σαμπὰν 1286.)

Ἡ Α. Μ. ὁ Ἄναξ ἡμῶν ηὐδόκησεν ὅπως παραχωρήσῃ τὴν ἄδειαν περὶ ἐκδόσεως Κανονισμοῦ, συνταχθέντος ὑπὸ τοῦ Συμβουλίου τοῦ Κράτους καὶ ἐγκριθέντος παρὰ τοῦ ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, πρὸς μεταρρύθμισιν τῶν ἐν χρήσει μέτρων καὶ σταθμῶν.

Θεωροῦμεν περιττὸν ὅπως εἴπωμεν ὅτι τὰ μέτρα καὶ σταθμὰ χρησιμεύουσι πρὸς ἐξασφάλισιν τῶν μεταξὺ τοῦ λαοῦ ληψοδοσιῶν· ἐπειδὴ ὅμως ἡ δικαία χρῆσις αὐτῶν ἀποτελεῖ ἓν ἐκ τῶν κυρίων καθηκόντων τῆς ἐξουσίας, καὶ ἐπειδὴ τὰ ἐν τῷ Ὀθωμανικῷ Κράτει ὄντα ἐν χρήσει μέτρα καὶ σταθμὰ διαφέρουσιν εἰς τρόπον ὥστε τὰ ἐν μιᾷ πόλει μεταχειριζόμενα δὲν συμφωνοῦσι πρὸς τὰ ἐν τῇ πλησίον αὐτῆς, πολλάκις δὲ συμβαίνει ὥστε ἐν μιᾷ καὶ τῇ αὐτῇ πόλει νὰ μὴ συμφωνῶσι τὰ μέτρα καὶ σταθμὰ πρὸς ἄλληλα, ὡς πήχεις καὶ ῥίφια, ὡσαύτως καὶ διάφορα κοιλὰ, ὅτε πάντοτε ἐπιφέρει δυσκολίας καὶ ζημίας ἐν ταῖς ληψοδοσίαις εἴς τε τὸν λαὸν καὶ τὴν ἐξουσίαν, κυρίως δὲ, ἐπειδὴ ἕνεκα τῆς πληθύνσεως τῶν σιδηροδρόμων ἐπὶ τῆς ξηρᾶς, καὶ τῶν ἀτμοπλοίων ἐπὶ τῆς θαλάσσης, ηὔξησαν ἀπανταχόσε αἱ ἐμπορικαὶ σχέσεις, αἵτινες καὶ μεταξὺ τοῦ Ὀθωμανικοῦ Κράτους καὶ τῆς Εὐρώπης πάντοτε ἐπεκτείνονται, ἐδέησεν ὅπως, πρὸς ἐξασφάλισιν τῶν μεταξὺ τοῦ λαοῦ ληψοδοσιῶν ἐν τῷ ἐμπορίῳ, τὰ παρ' ἡμῖν μέχρι τοῦδε ἐν χρήσει ὄντα μέτρα καὶ σταθμὰ μεταβληθῶσι θεμελιωδῶς κατὰ τὸν δεκαδικὸν τρόπον, διὸ ἐξεδόθη καὶ ὁ ἐπὶ τούτῳ Κανονισμὸς, ἐν τῷ ὁποίῳ ἐσημειώθησαν τὰ ὀνόματα τῶν νέων μέτρων καὶ σταθμῶν, καὶ προσετέθη ἐν αὐτῷ ἐπὶ τούτῳ καὶ κατάλογος αὐτῶν.

Τὸ δεκαδικὸν τοῦτο σύστημα ἐγένετο ἤδη παραδεκτὸν ὑπὸ τῶν πλείστων πεπολιτισμένων Κρατῶν, τὰ πλεῖστα δὲ μέρη μετὰ τῶν ὁποίων συναλλάσσεται ἡ Ὀθωμανικὴ Αὐτοκρατορία, ἐμπορικῶς ἔχουσιν εἰς χρῆσιν τὸ δεκαδικὸν τοῦτο σύστημα. Ὡς ἐκ τούτου ὑπάρχει γνωστὸν ὅτι καὶ ἡ παρ' ἡμῖν εἰσαγωγὴ τῶν μέτρων τούτων μεγάλην θέλει ἐπενέγκει τὴν ὠφέλειαν. Ἐπειδὴ ὅμως ἡ αἰφνίδιος αὕτη μεταβολὴ τῶν ἀνέκαθεν ἐν χρήσει ὄντων μέτρων ἤθελε γείνει πρόξενος δυσκολιῶν εἰς τὸν λαὸν, τὸ νεωστὶ παραδεχθησόμενον σύστημα θέλει τεθῇ ἐν ἰσχύϊ ἀπὸ τῆς 1ης

Μαρτίου 1287 εἰς ὅλας τὰς ληψοδοσίας τῆς Κυβερνήσεως, ἀπὸ δὲ τοῦ ἔτους τούτου μέχρι τῆς 1ης Μαρτίου τοῦ 1290 μεταχειριζομένων παρὰ τῷ λαῷ τῶν ἀρχαίων μέτρων, ἀπὸ τῆς ἡμέρας ἐκείνης καὶ τοῦ λοιποῦ ὑποχρεοῦται καὶ ὁ λαὸς ὅπως ἔχῃ ἐν χρήσει τὰ νέα μέτρα, ἐκ τῶν ὁποίων ἑκάστου θέλει ἀποσταλῆ ἀπανταχόσε τοῦ Κράτους ἀνὰ ἓν δεῖγμα· ὡσαύτως μετ' οὐ πολὺ θέλουσιν ἐκτυπωθῆ καὶ διανεμηθῆ οἱ ἀπαιτούμενοι κατάλογοι διὰ τὴν ἀναλογίαν τῶν νέων τούτων μέτρων ὡς πρὸς τὰ παλαιὰ, ὡς καὶ αἱ γενικαὶ διὰ τὴν χρῆσιν αὐτῶν ὁδηγίαι.

Σκοπὸς τῆς ἀπὸ τοῦδε μεταδόσεως τοῦ τὴν ἐξασφάλισιν τῶν δοσοληψιῶν ἑκάστου ὑπηκόου τῆς Α. Μ. τοῦ Φιλοκάλου ἡμῶν Ἄνακτος ἀφορῶντος τούτου μέτρου ἐστὶ τὸ νὰ περιέλθῃ τοῦτο εἰς γνῶσιν ἑκάστου. Ἐπειδὴ δ' ἡ ἐποχὴ τῆς ἐφαρμογῆς αὐτοῦ ὡρίσθη ὡς ἀνωτέρω, πρὸ τῆς λήξεως τῆς ἀναφερομένης προθεσμίας δέον νὰ μὴ μεταβληθῇ τὸ σήμερον παρὰ τῷ λαῷ ὑπάρχον ἐν χρήσει σύστημα. Ἐπειδὴ ὅμως εἶναι ἀνάγκη ὅπως ἕκαστος λάβῃ γνῶσιν αὐτοῦ καὶ ὁδηγηθῇ μέχρι τῆς προθεσμίας περὶ τῆς ἐντελοῦς χρήσεως τῶν νέων μέτρων, διὰ τοῦτο ἐγράφη ἡ παροῦσα ἐγκύκλιος, συμφώνως τῇ ὁποίᾳ καὶ Ὑμεῖς εὐαρεστηθῆτε ὅπως ἐνεργήσητε.

ΝΟΜΟΣ

Περὶ συγκρίσεως καὶ ἐπιθεωρήσεως τῶν νέων μέτρων καὶ σταθμῶν.

(15 Σεφὲρ 1287).

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΠΡΩΤΟΝ.

Περὶ τῶν ἐπὶ τῶν σταθμῶν Ὑπαλλήλων.

Ἄρθρ. 1. Ἡ σύγκρισις καὶ ἐπιθεώρησις τῶν εἰς τὰς ἐμπορικὰς συναλλαγὰς ἐν χρήσει μέτρων καὶ σταθμῶν ἐνεργεῖται δι' ἰδιαιτέρων ὑπαλλήλων, διοριζομένων καὶ παυομένων παρὰ τοῦ ὑπουργείου τῶν ἐσωτερικῶν ἐπὶ τῇ προτάσει τῶν ἁρμοδίων γενικῶν διοικητῶν.

Ἄρθρ. 2. Ἀνὰ ἑκάστην ἐπαρχίαν διορίζεται εἷς ἐπὶ τῶν σταθμῶν ὑπάλληλος καὶ, ἂν αἱ ἀνάγκαι τῆς ὑπηρεσίας τὸ καλέσωσι, διορίζονται καὶ βοηθοὶ, τῶν ὁποίων τὰ καθήκοντα καὶ τὰ προσόντα εἰσὶν ἀπαράλλακτα πρὸς τὰ ἐπὶ τῶν σταθμῶν ὑπαλλήλων.

Ἄρθρ. 3. Δὲν ἐπιτρέπεται ἡ συγχώνευσις τῆς τῶν σταθμῶν ὑπηρεσίας μὲ τέχνην καὶ ἐνασχόλησιν ἀναγομένην εἰς μέτρα καὶ σταθμά.

Ἄρθρ. 4. Οὐδεὶς διορίζεται ὑπάλληλος εἰς τὴν ὑπηρεσίαν τῶν μέτρων καὶ σταθμῶν, πρὶν δώσῃ ἐξετάσεις ἐπὶ τῶν ἀντικειμένων, τῶν περιεχομένων ἐν τῇ πρὸς ἀπόκτησιν τῶν ἀπαιτουμένων γνώσεων συνταχθείσῃ πραγματείᾳ, οὐδ' ἀναλαμβάνει τὴν ἐπικύρωσιν τῶν καθηκόντων του πρὶν δώσῃ τὸν ὅρκον τῆς ὑπηρεσίας ἐνώπιον τοῦ Δικαστηρίου.

Ἄρθρ. 5. Ἐν τῇ πρωτευούσῃ ἑκάστου νομοῦ πρέπει νὰ εὑρίσκωνται, ἐν ἐπαρκούσῃ ποσότητι, διάφορα πρότυπα μέτρων ἀπαράλλακτα πρὸς τὸ ἐν τῷ ὑπουργείῳ τῶν ἐσωτερικῶν εὑρισκόμενον ἀρχικὸν πρότυπον καὶ ἐφωδιασμένα δι' ἐπισημάνσεως, (timbre). Καὶ, καθάπερ τὰ πρότυπα ταῦτα θέλουν ἀναθεωρεῖσθαι ἅπαξ τοὐλάχιστον κατὰ δεκαετίαν, παραβαλλόμενα πρὸς τὸ παρὰ τῷ μνησθέντι ὑπουργείῳ διατηρούμενον πρότυπον, ὡσαύτως καὶ ἐν τῇ πρωτευούσῃ ἑκάστης ἐπαρχίας (*σαντζακίου*) θέλει εὑρίσκεσθαι ἱκανὸς ἀριθμὸς προτύπων, ἐφωδιασμένων δι' ἐπισημάνσεως καὶ ἀπαραλλάκτων πρὸς τὰ ἐν τῇ πρωτευούσῃ τοῦ νομοῦ (*βιλαετίου*) διατηρούμενα πρότυπα· θέλουν δὲ ἐπιθεωρεῖσθαι ἅπαξ κατὰ διετίαν, συγκρινόμενα πρὸς τὰ ἐν τῇ ἕδρᾳ τοῦ νομοῦ διατηρούμενα πρότυπα. Ἐκτὸς

δὲ τῶν προτύπων τούτων, θέλουν εὑρίσκεσθαι τόσον ἐν ταῖς πρωτευούσαις τῶν νομῶν ὅσον καὶ ἐν ταῖς τῶν ἐπαρχιῶν ἀπεικονίσματα τῶν νέων μέτρων καὶ σταθμῶν πρὸς γνῶσιν τῶν βουλομένων.

Ἄρθρ. 6. Διὰ τοῦ ὑπουργείου τῶν ἐσωτερικῶν θέλουσι κατασκευασθῆ τὰ εἰς τοὺς νομοὺς ἀναγκαιοῦντα σήματα (ταμγάδες) διὰ τὴν σύγκρισιν καὶ ἐπιθεώρησιν τῶν μέτρων καὶ σταθμῶν, καὶ ἄλλα μὲν θέλουσιν εἶσθαι τὰ ἐπὶ τῶν νέων μέτρων καὶ σταθμῶν τεθησόμενα σήματα, ἄλλα δὲ τὰ τεθησόμενα διὰ τὴν καθ' ἕκαστον ἔτος ἐπιθεώρησιν τῶν μέτρων καὶ σταθμῶν· καὶ τὰ μὲν πρῶτα θέλουν ὀνομάζεσθαι σήματα τῆς ἀρχικῆς συγκρίσεως, τὰ δὲ δεύτερα, σήματα τῆς ἐπιθεωρήσεως.

Ἄρθρ. 7. Τὰ ἐν τῷ γραφείῳ τοῦ ἐπὶ τῶν σταθμῶν καὶ μέτρων ὑπαλλήλου εὑρισκόμενα πρότυπα καὶ σφραγίδες θέλουσιν εἶσθαι ὑπὸ τὴν τήρησιν καὶ εὐθύνην τοῦ ὑπαλλήλου τούτου ὡς καὶ ὑπὸ τὴν ἐποπτείαν τῆς τοπικῆς ἀρχῆς.

Ἄρθρ. 8. Ὁ μισθὸς τῶν ἐπὶ τῶν σταθμῶν καὶ μέτρων ὑπαλλήλων ὡς καὶ τῶν βοηθῶν αὐτῶν θέλει προσδιορίζεσθαι παρὰ τοῦ ὑπουργείου τῶν ἐσωτερικῶν.

Τὰ διὰ τὴν ἐντὸς τῶν γραφείων τῶν ἐπὶ τῶν σταθμῶν ὑπαλλήλων γινομένην ἐξέλεγξιν συμβησόμενα γραφικὰ ἔξοδα ὡς καὶ τὰ τῆς καλῆς διατηρήσεως καὶ μεταφορᾶς τῶν εἰς τὴν σύγκρισιν καὶ ἐπιθεώρησιν τῶν μέτρων καὶ σταθμῶν ἀναγκαιούντων ἐργαλείων θέλουν ἀποδίδεσθαι χωριστὰ καὶ θέλει ἐπιτρέπεσθαι, κατὰ λόγον τῶν ἐξόδων τούτων, καὶ προσθήκη ἐπὶ τῶν προσδιωρισμένων μισθῶν. Τὰ πρότυπα θέλουν φυλάττεσθαι ἐν τῷ παρὰ τῆς ἐγχωρίου ἀρχῆς ὁρισθησομένῳ τόπῳ, ἔνθα θέλουν γίνεσθαι καὶ αἱ ἐργασίαι. Ἐὰν λάβωσι χώραν ἔκτακτοι ἀπελεύσεις τῶν ἐπὶ τῶν σταθμῶν καὶ μέτρων ὑπαλλήλων ἐκτὸς τοῦ κύκλου τῆς ὑπηρεσίας αὐτῶν, τὰ ἔξοδά των θέλουν ἀποζημιοῦσθαι χωριστά.

Ἄρθρ. 9. Ἡ σύγκρισις καὶ ἐπιθεώρησις τῶν νέων μέτρων ἐν Κωνσταντινουπόλει καὶ τοῖς τρισὶ προαστείοις (Χρυσουπόλει, Γαλατᾷ καὶ Πέρᾳ) καὶ ἡ ἐκλογὴ καὶ διορισμὸς τῶν ἐπὶ τῶν μέτρων καὶ σταθμῶν ὑπαλλήλων ὑπάγονται εἰς τὴν δικαιοδοσίαν τῆς νομαρχίας Κωνσταντινουπόλεως.

Εἰς δὲ τὰ διοικητικὰ τμήματα τὰ ὑπαγόμενα εἰς τὸ ὑπουργεῖον τῆς ἀστυνομίας θέλουν διορίζεσθαι οἱ τοιοῦτοι ὑπάλληλοι παρὰ τοῦ ὑπουργοῦ τῆς Ἀστυνομίας.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΔΕΥΤΕΡΟΝ.

Περὶ συγκρίσεως καὶ ἐπιθεωρήσεως τῶν νέων μέτρων καὶ σταθμῶν.

Ἄρθρ. 10. Τὰ ἐκ νέου κατασκευαζόμενα μέτρα καὶ κοιλὰ, πρὶν ἔμ-

βωσιν εἰς ἐνέργειαν ἐν ταῖς ἐμπορικαῖς συναλλαγαῖς, θέλουν ὑποβάλλεσθαι εἰς τὸ γραφεῖον τῶν ἐπὶ τῶν μέτρων ὑπαλλήλων, ἵνα θεωρουμένων καὶ συγκρινομένων, τίθενται ἐπ' αὐτῶν αἱ ἐπισημάνσεις Δὲν θέλουν δὲ εἶσθαι δεκτὰ πρὸς ἐπισήμανσιν ἐκεῖνα τὰ σταθμὰ, ὧν τὸ εἶδος καὶ τὸ σχῆμα δὲν ἐνεκρίθη παρὰ τῆς Κυβερνήσεως. Εἰς οὐδὲν δὲ μέρος θέλουν πωλεῖσθαι τὰ μὴ ἐπισημανθέντα μέτρα καὶ οὐδεμία τῶν τοιούτων γενήσεται χρῆσις εἰς τὸ ἐμπόριον.

Ἄρθρ. 11. Αἱ κατὰ τὸ εἰσαχθὲν δεκαδικὸν σύστημα ὁριζόμεναι ὀνομασίαι θέλουν ἐγχαράττεσθαι λίαν εὐκρινῶς ἐπὶ τῶν μέτρων· ἐν περιπτώσει δὲ ἐναντίᾳ, δὲν θέλουν εἶσθαι ταῦτα δεκτὰ εἰς τὴν σύγκρισιν καὶ ἐπιθεώρησιν, οὐδὲ θέλουν εἶσθαι ἐν χρήσει εἰς τὰς ἐμπορικὰς συναλλαγάς. Ἐὰν ὅμως τινὰ τῶν μέτρων καὶ κοιλῶν ὦσι τοσοῦτῳ λεπτὰ, ὥστε νὰ ἦ ἀδύνατον νὰ περιλάβωσι τὰ γράμματα, ὅπως ἀπαλλαχθῶσι τὰ τοιαῦτα τῆς προκειμένης ὑποχρεώσεως, θέλει χορηγηθῆ εἰδικὴ περὶ τούτου ἄδεια παρὰ τοῦ ὑπουργείου τῶν Ἐσωτερικῶν. Ἀπαιτεῖται δὲ ὅπως τὰ ἐν τοῖς γραφείοις τῶν ἐπὶ τῶν δασμῶν ὑπαλλήλων παρουσιαζόμενα μέτρα ὦσιν ἀπαράλλακτα πρὸς τὸ ἐν τῷ ἰδιαιτέρῳ κεφαλαίῳ διαγραφόμενον ἀπεικόνισμα καὶ κατεσκευασμένον ἐκ τῶν ὡρισμένων μεταλλικῶν καὶ λοιπῶν οὐσιῶν.

Ἄρθρ. 12. Τὰ ἐργαλεῖα τῆς σταθμίσεως, οἷον ὁ στατὴρ καὶ ὁ ζυγὸς, πρὶν ἔμβωσιν εἰς χρῆσιν, θέλουσιν ἐπιδείκνυσθαι ἐπίσης εἰς τὸ γραφεῖον τοῦ ἐπὶ τῶν σταθμῶν ὑπαλλήλου ἵνα ἐπιθεωρουμένων καὶ συγκρινομένων τίθηται ἐπ' αὐτῶν ἡ ἐπισήμανσις. Ἐν γένει δὲ πρὸς ἐξακρίβωσιν τῆς ἐπελθούσης ἢ μὴ λυμάνσεως εἰς τὴν ἀκρίβειαν τῶν τε μέτρων καὶ παντὸς εἴδους στατήρων καὶ ζυγῶν, συγκρινόμενα ταῦτα κατ' ἔτος παρὰ τοῦ ὑπαλλήλου, θέλουν ἐπιθεωρεῖσθαι καὶ ἐπισημαίνεσθαι.

Ἄρθρ. 13. Οἱ μετερχόμενοι τὴν κατασκευὴν καὶ πώλησιν τῶν μέτρων τεχνῖται δὲν δύνανται νὰ ἐξαγάγωσιν αὐτὰ πρὸς πώλησιν, πρὶν τεθῆ ἐπ' αὐτῶν τὸ σῆμα τῆς ἀρχικῆς συγκρίσεως. Ὑποχρεοῦνται δὲ οἱ τοιοῦτοι νὰ ἐνεργῶσι τὴν ἐνιαυσίαν ἐπίθεσιν τοῦ σήματος τῆς ἐπιθεωρήσεως ἐπὶ τῶν πρὸς ἴδιόν των ἐμπόριον κατασκευαζομένων ὑπ' αὐτῶν μέτρων.

Ἄρθρ. 14. Ἐν γένει ἡ κατ' ἔτος ἐπιθεώρησις τῶν μέτρων, στατήρων καὶ ζυγῶν θέλει ἐκτελεῖσθαι κατὰ τὸν παρὰ τῆς τοπικῆς ἀρχῆς ὁρισθησόμενον τόπον καὶ χρόνον.

Ἄρθρ. 15. Ὁ ἐπὶ τῶν σταθμῶν ὑπάλληλος ὑποχρεοῦται νὰ ἀποπερατώνῃ τὴν ἐπιθεώρησιν τῶν εἰς αὐτὸν κατ' ἔτος προσδιοριζομένων μερῶν, νὰ ἐπισκέπτηται τὰ μαγαζεῖα καὶ ἐργαστήρια τῶν ἐν εἰδικῷ βιβλίῳ ἐγγεγραμμένων βιομηχάνων καὶ ἐμπόρων, καὶ ἐξετάζων τὴν κατὰ τὸ πλέον καὶ ἔλαττον νενομισμένην ἀκρίβειαν τῶν εἰς αὐτὸν παρουσαζομένων μέ-

τρων, νὰ θέτῃ ἐπ' αὐτῶν τὸ σῆμα. Καταχωρῶν δὲ πάντα ταῦτα ἐν βιβλίῳ, θέλει προσκαλεῖ τοὺς βιομηχάνους καὶ ἐμπόρους νὰ ὑπογράφωσι καὶ σφραγίζωσιν αὐτό. Ἂν δὲ ὦσιν ἀγράμματοι καὶ ἄνευ σφραγίδος, ἢ, ὑπαρχούσης σφραγίδος, ἀποποιηθῶσι νὰ ὑπογράψωσι καὶ σφραγίσωσι, θέλει γίνει μνεία ἐν τῷ βιβλίῳ, καὶ λαμβανομένου τοῦ νομίμου δικαιώματος, θέλει δίδεσθαι ἡ ἀναγκαία ἀπόδειξις ἐν διπλοτύπῳ.

Ἄρθρ. 16. Ἡ χρονολογία τῆς εἰς πᾶν χωρίον καὶ διαμέρισμα ἀφίξεως καὶ ἐκπληρώσεως τῆς ὑπηρεσίας τῶν ἐπὶ τῶν σταθμῶν ὑπαλλήλων καὶ τῆς ἐπιστροφῆς αὐτῶν θέλει σημειοῦσθαι ἐν τῷ μνησθέντι βιβλίῳ, ὅπερ θέλει ὑπογράφεσθαι παρὰ τῆς δημογεροντίας.

Ἄρθρ. 17. Ἐν ἑκάστῳ διαμερίσματι καὶ χωρίῳ ἐπιτρέπεται ἡ δι' ἰδιαιτέρων ὑπαλλήλων τῇ ἐγκρίσει τῆς τοπικῆς ἀρχῆς ἐνέργεια τῆς ἐνιαυσίας ἐπιθεωρήσεως, προσαγομένων τῶν εἰς τὰ διάφορα διαμερίσματα καὶ χωρία εὑρισκομένων *ἐσναφίων* (συντεχνιῶν) εἰς τὴν ἕδραν τοῦ διοικητικοῦ τμήματος εἰς ὃ ἀνήκουσιν.

Ἄρθρ. 18. Οἱ ποιούμενοι χρῆσιν σταθμῶν καὶ μέτρων περιφερόμενοι (ambulants) βιομήχανοι ἐντὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς πρώτης Μαρτίου, ὅθεν ἄρχεται πᾶν ἔτος, οἱ δὲ νεωστὶ εἰσερχόμενοι εἰς τὴν τάξιν τῶν περιφερομένων συντεχνιτῶν, κατὰ τὴν ἡμέραν τῆς εἰς τὴν συντεχνίαν κατατάξεώς των, θέλουν προσαγάγει εἰς τὸ γραφεῖον τοῦ ἐπὶ τῶν σταθμῶν ὑπαλλήλου τῆς ἐν ᾗ εὑρίσκονται ἐπαρχίας τὰ μέτρα καὶ σταθμὰ αὐτῶν πρὸς ἐπισήμανσιν, καὶ ἀποτίοντες τὸ νενομισμένον δικαίωμα, θέλουσι λαμβάνει ἀπόδειξιν πληρωμῆς.

Ἄρθρ. 19. Συμφώνως πρὸς τὸ παραδεχθὲν σύστημα, τὸ ἀφορῶν τοὺς ἐμπόρους καὶ τὰς συντεχνίας, τὰ ἐν τοῖς δημοσίοις γραφείοις μεταχειριζόμενα μέτρα πρέπει νὰ ὑποβάλλωνται κατ' ἔτος εἰς τὸν ἐπὶ τῶν σταθμῶν ὑπάλληλον, ὅπως ἐνεργῆται ἐπ' αὐτῶν ἡ σύγκρισις καὶ ἐπιθεώρησις.

Ἄρθρ. 20. Μετὰ τὴν λῆξιν τῆς κατὰ τὸ ἄρθρον 14 ταχθείσης προθεσμίας τῆς ἐπιθεωρήσεως, οὐδαμῶς ἐπιτρέπεται νὰ εὑρίσκωνται εἰς χεῖρας βιομηχάνων καὶ ἐμπόρων καὶ εἰς δημόσια γραφεῖα μέτρα μὴ ἐπιθεωρηθέντα, οὐδὲ νὰ γίνηται χρῆσις αὐτῶν.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΤΡΙΤΟΝ.

Περὶ τοῦ τρόπου τῆς ἐξετάσεως τῶν διὰ τῶν νέων μέτρων ἐνεργηθησομένων ἐμπορικῶν συναλλαγῶν.

Ἄρθρ. 21. Ἡ ἐξέτασις τῶν μὲ τὰ νέα μέτρα πωλουμένων εἰδῶν καὶ ἐμπορευμάτων, ἀνατίθεται εἰς τὴν φροντίδα τῆς τοπικῆς ἀρχῆς.

Ἄρθρ. 22. Αἱ δημοτικαὶ καὶ ἀστυνομικαὶ ἀρχαὶ (ἑκάστη ἐν τῷ κύ-

κλῳ τῆς δικαιοδοσίας της) ἐπισκεπτόμεναι ἐνίοτε κατ' ἔτος τὰ ἐργαστήρια, τὰ μαγαζεῖα, τὰς ἀγορὰς, τὰς πανηγύρεις καὶ τὰ τσαρσία, θέλουν ἐφιστᾷ τὴν προσοχὴν των εἰς τὸ νὰ ὦσιν ἀκριβῆ τὰ σταθμὰ, τὰ κοιλὰ καὶ αἱ πλάστιγγες, εἰς τὸ νὰ γίνηται δικαία αὐτῶν χρῆσις, εἰς τὸ νὰ ἐτέθη ἐπ' αὐτῶν πλήρης ἡ σήμανσις τῆς ἐπιθεωρήσεως, εἰς τὸ νὰ μὴ ἠλλοιώθησαν εἴτε τυχαίως εἴτε ἐκ δολιότητος ἀπὸ τῆς μετὰ τὴν σήμανσιν ἐνεργηθείσης ἐπιθεωρήσεώς των καὶ εἰς τὸ νὰ μὴ ὑπάρχῃ παραποίησις τῶν σημάτων. Ἐν περιπτώσει δὲ καθ' ἣν συνέβη τι ἐναντίον τοῦ Νόμου, κατάσχοντες καὶ σφραγίζοντες τὰ τοιαῦτα, θέλουν τὰ παραδίδει εἰς τὴν τοπικὴν ἀρχὴν μετὰ τῆς δεούσης ἐκθέσεως πρὸς ἐνέργειαν, τῶν δεόντων.

Ἄρθρ. 23. Ἐκτὸς τῆς παρὰ τοῦ ἄρθρου 14 ὁριζομένης ἐξετάσεως τῶν μέτρων καὶ πλαστίγγων, οὐδεμία ἐνέργεια μὴ προβλεπομένη παρὰ τοῦ παρόντος Νόμου, δύναται νὰ γίνῃ παρὰ τῶν διοικητῶν ὡς πρὸς τὰ μέτρα καὶ σταθμὰ, πρὶν ζητηθῆ προηγουμένως ἡ ἄδεια τοῦ ὑπουργείου τῶν Ἐσωτερικῶν.

Ἄρθρ. 24. Οἱ ἐπὶ τῶν σταθμῶν ὑπάλληλοι εἴτε ἀφ' ἑαυτῶν, εἴτε τῇ διαταγῇ τῆς τοπικῆς ἀρχῆς, θέλουν πάντοτε ἐξελέγχει καὶ ἐπιθεωρεῖ τὰ μέτρα, οἷς χρῶνται οἱ βιομήχανοι καὶ ἔμποροι.

Ἄρθρ. 25. Οἱ ἐπὶ τῶν σταθμῶν ὑπάλληλοι θέλουν κατάσχει οὐχὶ μόνον τὰ σταθμὰ καὶ κοιλὰ, τὰ ὁποῖα δὲν ὁρίζει ὁ Νόμος, ἀλλὰ καὶ τὰ ἐφθαρμένα καὶ ἐλλειπῆ σταθμὰ, κοιλὰ καὶ πλάστιγγας, καὶ τὰ μὴ περιέχοντα ὅλας τὰς σημάνσεις τῆς συγκρίσεως καὶ τῆς ἐπιθεωρήσεως. Τὰ τοιαῦτα δὲ θέλουν παραδίδεσθαι εἰς τὴν τοπικὴν ἀρχήν.

Ἄρθρ. 26. Πρὸς τῇ κατασχέσει τῶν ἐν τῷ προηγουμένῳ ἄρθρῳ ἀναφερομένων μέτρων, ὧν ἡ χρῆσις ἀπαγορεύεται, θέλουν ἐνεργεῖ οἱ εἰρημένοι ὑπάλληλοι τὰς ἀπαιτουμένας ἐξακριβώσεις, οἷον, κατὰ τίνα τρόπον ἠγοράσθησαν καὶ πόσον καιρὸν ἐγένετο χρῆσις αὐτῶν, καὶ θέλουν ἀναφέρει ταῦτα ἐγγράφως εἰς τὴν τοπικὴν ἀρχήν.

Ἄρθρ. 27. Ἐν περιπτώσει καθ' ἣν τὰ μέτρα, τὰ κοιλὰ καὶ αἱ πλάστιγγες εὑρεθῶσιν ἔωλοι καὶ εὐρωτιῶσαι, ὥστε νὰ ἐπῆλθε λύμανσις εἰς τὸ ποιὸν καὶ τὸ σχῆμα αὐτῶν, κατάσχοντες αὐτὰ οἱ ἐπὶ τῶν σταθμῶν ὑπάλληλοι, ὀφείλουσι νὰ τὰ παραδίδωσι παραχρῆμα δι' ἐκθέσεών των εἰς τὴν τοπικὴν ἀρχήν.

Ἄρθρ. 28. Οἱ βιομήχανοι καὶ οἱ ἔμποροι ὀφείλουσι νὰ παρευρίσκωνται κατὰ τὴν πρὸς ἐπιθεώρησιν ταχθησομένην προθεσμίαν εἰς τὰ μαγαζεῖα καὶ ἐργαστήριά των.

Ἄρθρ. 29. Ἐπιτρέπεται εἰς τοὺς ἐπὶ τῶν σταθμῶν ὑπαλλήλους νὰ εἰσέρχωνται καὶ νύκτωρ πρὸς ἐξέτασιν εἰς τὰ ἐργαστήρια, ὅταν ὦσιν ἠνεῳγμένα.

Ἄρθρ. 30. Ἐν περιπτώσει καθ' ἣν εὑρεθῶσί τινες ἀποποιούμενοι νὰ

δεχθῶσιν ἐν τοῖς μαγαζείοις καὶ ἐργαστηρίοις αὐτῶν τοὺς καθ' οἱονδήποτε χρόνον ἐρχομένους πρὸς ἐξέτασιν ὑπαλλήλους τῶν σταθμῶν, δύνανται οὗτοι νὰ εἰσέρχωνται τῇ συμπράξει τῶν ἐκ μέρους τῆς ἀρχῆς ἐπὶ τούτῳ διορισθησομένων ὑπαλλήλων.

Ἄρθρ. 31. Οἱ ἐπὶ τῶν σταθμῶν ὑπάλληλοι θέλουν ἐκθέτει καὶ ὑπογράφει ἰδιοχείρως τὰς παραβάσεις τοῦ Κανονισμοῦ, ἃς ἤθελον ἀνακαλύψει, καὶ ἐντὸς 24 ὡρῶν τὸ βραδύτερον θέλουν ὑποβάλλει τὴν ἔκθεσίν των εἰς τὴν ἐπιτόπιον ἀρχήν.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΤΕΤΑΡΤΟΝ.

Περὶ ποινῶν.

Ἄρθρ. 32. Οἱ συντάττοντες παντὸς εἴδους δηλοποιήσεις, ἔγγραφα καὶ κατάστιχα, καὶ οἱ μεταχειριζόμενοι σταθμὰ καὶ κοιλὰ καὶ μέτρα τῆς ἐπιφανείας ἐπὶ παραβάσει τῶν ἄρθρων 10 καὶ 20 τοῦ περὶ μέτρων καὶ σταθμῶν Νόμου ὑπὸ χρονολογίαν 20 Δζεμαζοὺλ-ἀχὶρ 1286 (14 Σεπτεμβρίου 1869), θέλουν τιμωρεῖσθαι κατὰ τὸ ἄρθρον 262 τοῦ Ποινικοῦ Νόμου.

Ἄρθρ. 33. Πρὶν εἰσπραχθῶσιν αἱ χρηματικαὶ ποιναὶ ἕνεκα τῆς ἐπὶ παραβάσει τοῦ Νόμου συντάξεως δηλοποιήσεων, ἐγγράφων καὶ καταστίχων, ἅτινα ἀναφέρονται ἐν τῷ προηγουμένῳ ἄρθρῳ, τὰ τοιαῦτα ἔγγραφα δὲν θέλουν θεωρεῖσθαι ἔγκυρα ἐνώπιον τῶν δικαστηρίων καὶ τῶν συμβουλίων.

Ἄρθρ. 34. Οἱ ἔμποροι καὶ βιομήχανοι, εἰς ὧν τὰ ἐργοστάσια καὶ καταστήματα ἤθελον εὑρεθῆ μέτρα καὶ βαρύδια, τὰ ὁποῖα, καίπερ ἐκ τῶν δεκαδικῶν μέτρων ὄντα, δὲν ἐπεθεωρήθησαν, θέλουν τιμωρεῖσθαι, καθάπερ καὶ οἱ ποιούμενοι χρῆσιν αὐτοῦ, σύμφωνα μὲ τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 262 τοῦ Ποινικοῦ Νόμου.

Ἄρθρ. 35. Οἱ παραποιοῦντες τὰ ἐπὶ τῶν νέων μέτρων σήματα τῆς ἐπιθεωρήσεως καὶ συγκρίσεως καὶ οἱ μεταχειριζόμενοι μέτρα μὲ ψευδεῖς ἐπισημάνσεις θέλουν τιμωρεῖσθαι κατὰ τὸ ἄρθρον 106 τοῦ Ποινικοῦ Νόμου.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΠΕΜΠΤΟΝ.

Περὶ τῶν ληφθησομένων δικαιωμάτων συγκρίσεως καὶ ἐπιθεωρήσεως.

Ἄρθρ. 36. Ἡ ἀπότισις τῶν ἀπαιτουμένων δικαιωμάτων συγκρίσεως καὶ ἐπιθεωρήσεως τῶν νέων μέτρων θέλει γίνεσθαι κατὰ τὴν παρὰ πόδας διατίμησιν.

Ἄρθρ. 37. Κατὰ τὴν διατίμησιν ταύτην θέλει εἰσπράττεσθαι δικαίωμα τῆς συγκρίσεως καὶ ἐπιθεωρήσεως τῶν ἐν τοῖς δημοσίοις γραφείοις μεταχειριζομένων μέτρων.

Ἄρθρ. 38. Τὰ ἐν ἑκάστῃ ἐπαρχίᾳ εἰσπραττόμενα δικαιώματα θέλουν παραδίδεσθαι εἰς τὸ Ταμεῖον τοῦ τόπου μετὰ ἰδιαιτέρου καταστίχου, ὅπερ θέλει σφραγίζεσθαι ἀπὸ κοινοῦ παρὰ τῶν ἐπὶ τῶν σταθμῶν καὶ τῆς εἰσπράξεως ὑπαλλήλων.

Ἄρθρ. 39. Τὰ ἐκ τῆς ἀλλοδαπῆς καὶ τοῦ ἐσωτερικοῦ εἰς τὸ τελωνεῖον ἀφιχθησόμενα μέτρα δὲν θέλουν ἐγχειρίζεσθαι εἰς τοὺς κυρίους των, πρὶν ἢ τεθῇ ἐπ' αὐτῶν ἡ ἐπισήμανσις τῆς ἀρχικῆς συγκρίσεως καὶ ληφθῇ τὸ νενομισμένον δικαίωμα.

Ἄρθρ. 40. Ἐπὶ τῶν νέων μέτρων, τῶν παρουσιαζομένων παρὰ τῶν κατασκευασάντων αὐτὰ, θέλει τίθεσθαι δωρεὰν τὸ σῶμα τῆς ἐπιθεωρήσεως τοῦ ἔτους, καθ' ὃ ἐγένετο ἡ ἐπισήμανσις τῆς ἀρχικῆς αὐτῶν συγκρίσεως.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΕΚΤΟΝ.

Περὶ τοῦ σχήματος καὶ τοῦ καταρτισμοῦ τῶν νέων μέτρων καὶ σταθμῶν.

Ἄρθρ. 41. Ἀπὸ τῆς ἀρχῆς τοῦ Μαρτίου τοῦ ἔτους 1287 δὲν εἶναι δεκτὰ εἰς τὴν σύγκρισιν καὶ ἐπιθεώρησιν τὰ παλαιὰ μέτρα· μόνον δὲ τὰ εἰς σήμανσιν ὑποβληθέντα δύνανται νὰ ὑποβληθῶσιν εἰς ἐπιθεώρησιν μέχρι τοῦ ἔτους 1289.

Ἄρθρ. 42. Ἡ παραδοχὴ καὶ σύγκρισις τῶν τε μέτρων τῆς ἐπιφανείας, τῶν νέων κοιλῶν καὶ σταθμῶν ὡς καὶ τῶν πλαστίγγων, ἀπαιτεῖται νὰ γίνωσι κατὰ τοὺς ἑξῆς ὅρους.

Μέτρα μήκους.

Ἄρθρ. 43. Τὰ μέτρα τοῦ μήκους εἰσὶν ὀκτὼ εἰδῶν καὶ συνίστανται, τὸ μὲν πρῶτον ἐξ εἴκοσι δεκαδικῶν πήχεων (μέτρων), τὸ δεύτερον ἐκ δέκα μέτρων, τὸ τρίτον, ἐκ πέντε μέτρων, τὸ τέταρτον, ἐκ δύο μέτρων, τὸ πέμπτον, ἐξ ἑνὸς μέτρου, τὸ ἕκτον, ἐξ ἡμίσεως μέτρου, τὸ ἕβδομον, ἐκ δύο ὑποδεκαμέτρων, καὶ τὸ ὄγδοον, ἐξ ἑνὸς ὑποδεκαμέτρου.

Ἄρθρ. 44. Τὰ μέτρα ταῦτα πρέπει νὰ κατασκευάζωνται ἐκ μετάλλου ἢ ξύλου ἢ ἐξ ἄλλης ἰσχυρᾶς ὕλης, τὸ δὲ σχῆμα αὐτῶν νὰ ᾖ ἀνάλογον τῆς χρήσεώς των. Μολονότι ἐπιτρέπεται πρὸς διευκόλυνσιν τῆς χρήσεως καὶ τῆς μεταφορᾶς νὰ συνίστανται ἔκ τινων τεμαχίων, καθίστανται ἀναγκαῖον νὰ ὦσιν εἰς διαιρέσεις αὐτῶν 2 καὶ 5 ἢ 10.

Δικαιώματα τῆς κατ' ἔτος ἐνεργουμένης ἐπισημάνσεως τῆς ἐπιθεωρήσεως.		Δικαιώματα τῆς ἐπιθεωρήσεως συγκρίσεως τῆς ἀρχικῆς	
Γ.	Π.	Γ.	Π.	
00	30	00	15	Ἐξ ἑκάστης δεκαδικῆς ὀκάδος (χιλιογράμμου) κατεσκευασμένης ἐξ ὀρειχάλκου καὶ συνισταμένης ἐξ ἑνὸς τεμαχίου.
	20		10	Προσθήκη δι' ἕκαστον χιλιόγραμμον, ἐξ ὀρειχάλκου κατασκευασθὲν, ὑπεράνω τοῦ ἑνὸς χιλιογράμμου.
	20		10	Ἐξ ἑνὸς χιλιογράμμου κατεσκευασμένου ἐξ ἑνὸς τεμαχίου σιδήρου καὶ τῶν πλέον αὐτοῦ χιλιογράμμων.
	20		10	Ἐξ ἑκάστου τῶν ἐξ ὀρειχάλκου ἢ σιδήρου κατασκευασθέντων τεμαχίων ἑκατὸν, διακοσίων καὶ πεντακοσίων δεκαδικῶν *δραμίων* (grammes) καὶ κατωτέρω.
	10		05	Ἐξ ἑκάστου τῶν ἐξ ὀρειχάλκου ἢ σιδήρου κατασκευασθέντων τεμαχίων πεντήκοντα καὶ κατωτέρω *γράμμων*.
		7		Ἐκ τῶν ῥάβδων μεγάλης πλάστιγγος.
3	20		70	Ἐκ τοῦ ζεύγους τῶν λεκανῶν μεγάλης πλάστιγγος.
		5		Ἐκ τῶν ῥάβδων μεγάλων ζυγῶν.
2	20		50	Ἐκ τοῦ ζεύγους τῶν λεκανῶν μεγάλου ζυγοῦ.
		3		Ἐκ τῶν ῥάβδων μετρίου ζυγοῦ.
1	20		30	Ἐκ τοῦ ζεύγους τῶν λεκανῶν μετρίου ζυγοῦ.
		2		Ἐκ τῶν ῥάβδων λεπτῶν ζυγῶν.
1			20	Ἐκ τοῦ ζεύγους τῶν λεκανῶν λεπτῶν ζυγῶν.
			01	Ἐν γένει ἐξ ἑκάστου χιλιογράμμου παντὸς εἴδους στατῆρος καὶ ζυγοῦ à buscules.
	02			Ἐξ ἑκάστου χιλιογράμμου στατήρων καὶ ζυγῶν μέχρις 100 χιλιογράμμων.
	01			Ἐξ ἑκάστου χιλιογράμμου στατήρων καὶ ζυγῶν ἀπὸ 100 χιλιογράμμων μέχρι 200, πλέον τοῦ ληφθέντος δικαιώματος τῶν 2 παράδων.
10				Δι' ἕκαστον τεμάχιον τῶν στατήρων καὶ ζυγῶν ὑπεράνω τῶν 200 χιλιογράμμων, ἀφ' οὗ ληφθῇ τὸ δικαίωμά των μέχρι τῶν 200 χιλιογράμμων.
1		1		Ἐν γένει ἐκ παντὸς εἴδους μέτρων καὶ τῶν διαιρέσεων καὶ πολλαπλῶν αὐτοῦ, δι' ἕκαστον τεμάχιον ἐξ ἴσου.
	10		10	Ἐξ ἑκάστου δοχείου ὀσπρίων.
	15		15	Ἐξ ἑκάστου δοχείου μιᾶς ὀκᾶς (χιλιογράμμου) διὰ τὰ ῥευστά.
	10		10	Ἐξ ἑκάστου δοχείου ῥευστῶν ἄνω τῆς μιᾶς ὀκάδος, προσθήκη δι' ἑκάστην ὀκᾶν.
	10		10	Δι' ἕκαστον δοχεῖον ῥευστῶν 100, 200 καὶ 500 *γράμμων*.
	05		05	Δι' ἕκαστον δοχεῖον ῥευστῶν 50 *γράμμων* καὶ κατωτέρω.

Ἄρθρ. 45. Αἱ ἄκραι τῶν ἐκ ξύλου κατασκευαζομένων δεκαδικῶν πήχεων (μέτρων), τῶν διπλῶν μέτρων καὶ τῶν ἡμίσεων μέτρων, πρέπει νὰ καθίστανται στερεαὶ διὰ προσθήκης μετάλλου. Ἀφοῦ δὲ αἱ διαιρέσεις τῶν ὑφεκατομέτρων (centimetres) καὶ τῶν ὑποχιλιομέτρων (millimetres) χαραχθῶσιν ἀκριβῶς, πρέπει ἐπὶ τῶν μέτρων αὐτῶν νὰ εὑρίσκωνται καὶ τὰ ἰδιαίτερά των ὀνόματα, ὡς καὶ τὰ ὀνόματα ἢ σήματα τῶν κατασκευασάντων αὐτά. Τὰ δὲ ἐργαλεῖα τῶν εἴκοσι μέτρων, τῶν δέκα μέτρων καὶ τῶν πέντε μέτρων, ἐξιδασμένα πρὸς καταμέτρησιν ὁδῶν καὶ γαιῶν, συνίστανται ἐκ σιδηρῶν ῥάβδων, ἡνωμένων πρὸς ἀλλήλας διὰ κρίκου καὶ ἐχουσῶν ἑκάστη μῆκος πέντε ὑποδεκαμέτρων.

Ἐπιτρέπεται δὲ καὶ ἡ χρῆσις μέτρων κατεσκευασμένων ἐκ ταινίας καὶ ἐκ χάλυβδος εἰς σχῆμα ταινίας.

Μέτρα κοιλῶν.

Ἄρθρ. 46. Τὰ μέτρα τῶν κοιλῶν κατασκευάζονται ἐν σχήματι κυλίνδρου, ἔχοντα ἄνωθεν διάμετρον καὶ ὕψος ἴσα πρὸς ἄλληλα. Τούτων δὲ ἀριθμουμένων εἰς δέκα, τά τε ὀνόματα, αἱ διάμετροι καὶ τὸ ὕψος ἐκτίθενται ἐν τῷ κατωτέρω πίνακι:

Διάμετροι καὶ ὕψη αὐτῶν κατὰ ὑποχιλιόμετρα.

Ὑποδεκάμετρα		Ὑποχιλιόμετρα	
1	καὶ	503	Ἑκατόλιτρον.
3	καὶ	399	Ἥμισυ ἑκατολίτρου.
2	καὶ	294	Διπλοῦν δεκάλιτρον.
5	καὶ	233	Δεκάλιτρον.
3	καὶ	185	Ἥμισυ δεκαλίτρου.
6	καὶ	136	Διπλῆ λίτρα.
4	καὶ	108	Λίτρα.
0	καὶ	86	Ἡμίλιτρον.
4	καὶ	63	Διπλοῦν ὑποδεκάλιτρον.
3	καὶ	50	Ὑποδεκάλιτρον.

Αὗται αἱ διάμετροι καὶ τὰ ὕψη ὑπελογίσθησαν ἐπὶ τῷ ὅρῳ τοῦ νὰ ὦσι τὰ δοχεῖα ἐν σχήματι κυλίνδρου καὶ νὰ μὴ ὑπάρχῃ ἐντὸς αὐτῶν σίδηρος ἢ ἄλλο τι ἐπιφέρον ἀλλοίωσιν εἰς τὴν χωρητικότητά των. Ἂν ὅμως ἐντὸς αὐτῶν ὑπάρχῃ σίδηρος ἢ ἄλλο τι, πρέπει νὰ γίνῃ ἀναλόγως τοῦ ὄγκου του αὔξησις τοῦ ὕψους τοῦ δοχείου.

Ἄρθρ. 47. Τὰ δι' ὄσπρια ἐξιδιασμένα δοχεῖα, τὰ κατεσκευασμένα ἀπὸ χαλκόν, ὀρείχαλκον ἢ ξύλον, θέλουν εἶσθαι περιβεβλημένα ἄνωθεν κατ' εὐθεῖαν εἰς τὸ ἄνω μέρος αὐτῶν ἐκ σιδήρου ἢ ἐκ χαλκοῦ· ἀλλ' ἐκτὸς

τούτου τὰ δοχεῖα ἑνὸς δεκαλίτρου καὶ ὑπεράνω περιβάλλονται εἰς τὰς πλευρὰς καὶ μὲ σίδηρον. Τινὰ ἐξ αὐτῶν ἔχουσι τρεῖς πόδας. Τὰ δοχεῖα ταῦτα κατασκευάζονται ἐκ καρύας, δρυὸς, καστανέας καὶ ἄλλων παρομοίων σκληρῶν δένδρων. Ἐφ' ἑκάστου δοχείου πρέπει νὰ ὑπάρχῃ τὸ ὄνομα καὶ τὸ ποσόν.

Ἄρθρ. 48. Τὰ ἑκατόλιτρα δύνανται, πρὸς πλείονα εὐκολίαν, νὰ κατασκευάζωνται καὶ ἐν σχήματι τροπίδος, καὶ τότε πρέπει νὰ ἦναι τὸ μὲν ἐσωτερικὸν αὐτῶν μῆκος πέντε ὑποδεκαμέτρων, τὸ δὲ πλάτος ἐπίσης πέντε ὑποδεκαμέτρων καὶ τὸ ὕψος τεσσάρων ὑποδεκαμέτρων, καὶ ἂν εἰς τὸ ἑκατόλιτρον δοθῇ κυβικὸν σχῆμα, πρέπει νὰ ἦναι ἔσωθεν τὸ μῆκος τῆς πλευρᾶς δύο ὑποδεκαμέτρων καὶ 424 ὑποχιλιομέτρων, ἤτοι 464 ὑποχιλιόμετρα καὶ τὸ πέμπτον ἑνὸς ὑποχιλιομέτρου.

Ἄρθρ. 49. Αἱ διάμετροι καὶ τὰ ὕψη τῶν διὰ τὰ ρευστὰ μεταχειριζομένων δοχείων ἀπὸ ἑκατολίτρου μέχρι ἡμίσεως δεκαλίτρου πρέπει νὰ κατασκευάζωνται ἐκ χάλυβδος χυτοῦ σιδήρου ἢ χαλκοῦ γανωμένου κατὰ τὴν ἐν τῷ πίνακι ἐμφαινομένην ποσότητα. Τὰ δὲ δοχεῖα τῆς διπλῆς λίτρας μέχρι ὑποδεκαλίτρου ὄντα ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ ἀσκεπῆ κατασκευάζονται ἐκ κασσιτέρου καὶ τὸ ἐσωτερικὸν ὕψος των εἶναι διπλάσιον τῆς διαμέτρου, καθ' ἃ σημειοῦται ἐν τῷ κατωτέρῳ πίνακι.

Ὕψη			Διάμετροι			Ὀνόματα
Ὑποδεκάμ.		Ὑποχιλιόμ.	Ὑποδεκάμ.		Ὑποχιλιόμ.	
7	καὶ	216	4	καὶ	108	Διπλῆ λίτρα
0	»	172	0	»	086	Λίτρα
6	καὶ	132	3	καὶ	068	Ἡμίλιτρον.
6	καὶ	100	3	καὶ	050	Διπλ. ὑποδεκ.
9	καὶ	079	9	καὶ	039	Ὑποδεκάλιτρ.
4	καὶ	063	7	καὶ	031	Ἡμ. ὑποδεκάλ.

Ἄρθρ. 50. Ἀπαγορεύεται ἐν τῇ κατασκευῇ τῶν ἐν τῷ προηγουμένῳ ἄρθρῳ μνημονευομένων μέτρων νὰ ἀναμιγνύηται ὁ μόλυβδος μὲ τὸν κασσίτερον πλέον τῶν δεκαοτὼ τοῖς ἑκατὸν καὶ πρέπει νὰ ὑπάρχῃ τὸ ὄνομα ἐφ' ἑκάστου δοχείου.

Ἄρθρ. 51. Ἐν χρήσει εἰσὶ τὰ διὰ τὸ γάλα ἐκ λευκοσιδήρου (*τενεκὲ*) κατασκευαζόμενα δοχεῖα. Τῶν τοιούτων δὲ τὸ ὕψος εἶναι ἴσον τῇ διαμέτρῳ, ὑπαρχούσης μικρᾶς ἁρπάγης ἐπ' αὐτῶν καὶ ἐνίοτε πώματος.

Διάμετροι καὶ ὕψη αὐτῶν.

Ὑποδεκάμετρα		Ὑποχιλιόμετρα.	
0	καὶ	136	Διπλῆ λίτρα.
4	καὶ	108	Λίτρα.
0	»	086	Ἡμίσεια λίτρα.
4	καὶ	063	Διπλοῦν ὑποδεκάλιτ.
3	καὶ	050	Ὑποδεκάλιτρον.
9	καὶ	039	Ἥμισυ ὑποδεκάλιτρ.

Ἄρθρ. 52. Πρὸς στάθμισιν βαρέων πραγμάτων γίνεται χρῆσις σταθμῶν κατασκευαζομένων ἐκ χυτοῦ σιδήρου. Ταῦτα δὲ ὄντα ἀπὸ 50 χιλιογράμμων μέχρι ἑνὸς συνίστανται εἰς ἓξ σταθμὰ ὡς ἐφεξῆς:

50	δεκαδικῶν	ὀκάδων	(χιλιογράμμων)
20	»	»	»
10	»	»	»
05	»	»	»
02	»	»	»
01	»	»	»

Ἄρθρ. 53. Τὸ σχῆμα τῶν σταθμῶν τῶν πεντήκοντα χιλιογράμμων καὶ τῶν 20 χιλιογράμμων πρέπει νὰ ᾖναι τμήματος πυραμίδος καὶ αἱ γωνίαι νὰ ὦσι στρογγύλαι. Τὸ δὲ σχῆμα τῶν λοιπῶν ἐκ σιδήρου σταθμῶν εἶναι τμήματος πυραμίδος ἑξαγώνου. Ἐφ ἁπάντων δὲ τούτων τῶν μέτρων ὑπάρχει κρῖκος ἐκ χυτοῦ σιδήρου. Ὁ δὲ ἦλος ὁ προσαρμόζων τὸν κρῖκον εἰς τὸν σταθμὸν καὶ τοῦ ὁποίου αἱ ἄκραι εἰσέρχονται ἐντὸς αὐτοῦ πρέπει νὰ ᾖναι ἰσχυρὸς καὶ ἐκ καλοῦ σιδήρου. Τὸ ποσὸν τοῦ βάρους πρέπει νὰ ᾖναι γεγραμμένον εὐκρινῶς ἐπὶ τοῦ σταθμοῦ. Ἐκτὸς δὲ τούτου θέλει σημειοῦσθαι καὶ τὸ ὄνομα τοῦ κατασκευαστοῦ ἢ τὰ σήματα αὐτοῦ ἐπὶ τοῦ κάτωθεν τοῦ σταθμοῦ μολύβδου διὰ τὴν νόμιμον ἀκρίβειαν *(ἀγιάρι)*.

Ἄρθρ. 54. Τὰ ἐξ ὀρειχάλκου σταθμὰ εἰσὶ 14 εἰδῶν, καθ' ἃ κατωτέρω σημειοῦνται ἀπὸ 20 χιλιογράμμων μέχρι ἑνὸς γράμμου. Τὸ σχῆμά των εἶναι κύλινδρος, ἔχων ἴσον τὸ ὕψος μὲ τὴν διάμετρον καὶ ἄνωθι κουμβίον ὕψους ἡμίσεως τῆς διαμέτρου. Τὸ ὄνομα καὶ τὸ ποσὸν πρέπει νὰ γράφωνται εὐκρινῶς ἐπὶ τῆς ἐπιφανείας τοῦ κυλίνδρου ἢ ἐπὶ τῆς κορυφῆς τοῦ κουμβίου. Ἀλλὰ διὰ νὰ ὑπάρχῃ τόπος ὅπως γραφῶσι τὰ ὀνόματα τῶν σταθμῶν δύο γράμμων καὶ ἑνὸς γράμμου, πρέπει ἡ διάμετρος αὐτῶν νὰ ᾖ ἀνωτέρα τοῦ ὕψους. Ἐκτὸς τούτου δέον νὰ γίνηται μνεία τοῦ ὀνόματος τοῦ κατασκευαστοῦ.

20	χιλιόγραμμα	100	γράμμα.
10	»	50	»
05	»	20	»
02	»	10	»
01	»	5	»
500	γράμμα	2	»
200	γράμμα	1	γράμμον.

Ἄρθρ. 55. Ἐπίσης ἐπιτρέπεται ἡ ἐξ ὀρειχάλκου κατασκευὴ καὶ χρῆσις τῶν σταθμῶν, εἰς τρόπον ὥστε νὰ τίθενται τὸ ἓν ἐντὸς τοῦ ἄλλου καὶ τὸ ἔνδον αὐτῶν νὰ ἦναι ἐν κοίλῳ καὶ κωνικῷ σχήματι. Ἅπαντα δὲ τὰ εἰρημένα σταθμὰ τίθενται ἐντὸς κιβωτίου ἐξ ὀρειχάλκου μὲ πῶμα (*καπάκι*). Αἱ δὲ ὑποδιαιρέσεις ἑνὸς χιλιογράμμου εἰσὶν ὡς ἑφεξῆς:

Ἀριθμὸς τεμαχίων.	Γράμμα.	
1	0,500	Τὸ ζύγιον τοῦτο πρέπει νὰ
1	0,200	ἦναι ἐντὸς κουτίου κωνικοῦ
2	0,100	σχήματος.
1	0050	
1	0020	
2	0010	
1	0005	
2	0002	
1	0001	
12	1000	δράμια ἤτοι ἓν χιλιόγραμμον.

Διὰ τῶν ἀνωτέρω δώδεκα σταθμῶν δύναται νὰ γίνῃ ἡ στάθμισις οὑτινοσδήποτε βάρους ἀπὸ ἑνὸς γράμμου μέχρι χιλίων.

Ἄρθρ. 56. Τὰ σταθμὰ ἅπερ θέλουν μεταχειρίζεσθαι ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον οἱ παντοπῶλαι καὶ ὀπωροπῶλαι ὀνομάζονται πλατέα δράμια, κατεσκευασμένα ἐξ ὀρειχάλκου καὶ συνιστάμενα ἕκαστον ἐξ ἐννέα κρίκων, εἰσερχομένων τοῦ ἑνὸς εἰς τὸν ἕτερον.

Καθάπερ τὰ λοιπὰ σταθμά, ἐφ' ἑκάστου τεμαχίου αὐτῶν θέλει εὑρίσκεσθαι πρὸς τῇ ποσότητι καὶ τῇ ἰδιαιτέρᾳ ὀνομασίᾳ τὸ ὄνομα τοῦ κατασκευαστοῦ ἢ τὰ σήματά του.

Ἄρθρ. 57. Τὰ μικρὰ σταθμὰ ἤτοι τὰ κλάσματα τοῦ γράμμου κατασκευάζονται ἐξ ἐλάσματος ὀρειχάλκου. Τὸ δὲ σχῆμα αὐτῶν εἶναι τετράγωνον, οὗ αἱ γωνίαι εἰσὶ κεκομμέναι.

Συνίστανται εἰς ἐννέα τὸν ἀριθμὸν κατὰ τὴν ἑξῆς τάξιν: Ἔχουσιν ἐπ' αὐτῶν διακριτικὰ σημεῖα καὶ ζυγίζουσιν ἀπὸ ἑνὸς ὑποχιλιογράμμου μέχρι χιλίων ὑποχιλιογράμμων ἤτοι ἑνὸς γράμμου.

Ἀριθμὸς τεμαχίων	Σημεῖα (α)		
1	5	Ὑποδεκάγραμμα.	(décigrammes)
1	2	» »	
2	1	» »	
1	5	Ὑφεκατόγραμμα.	(centigrammes)
1	2	» »	
2	1	» »	
1	5	Ὑποχιλιόγραμμα.	(milligrammes)
2	2	» »	
1	1	» »	
12	1	Γράμμον.	

Ἄρθρ. 58. Ἐπιτρέπεται νὰ γίνηται συμπεπλεγμένως ἡ χρῆσις τῶν ἀνωτέρω σταθμῶν.

Πλάστιγγες.

Ἄρθρ. 59. Πρὸς στάθμισιν τῶν πραγμάτων εἰσὶν ἐν χρήσει τριῶν εἰδῶν πλάστιγγες·

Α'. Ἡ συνήθης πλάστιγξ.

Β'. Ὁ ζυγὸς à bascules

Γ'. Ὁ στατὴρ (*καντάριον*).

Ἄρθρ. 60. Πρῶτον αἱ ῥάβδοι τῆς συνήθους πλάστιγγος πρέπει νὰ ὦσι τοιαῦται, ὥστε νὰ ἀνθίστανται εἰς τὸ βάρος τῶν εἰς τὰς λεκάνας τιθεμένων ἀντικειμένων καὶ νὰ μὴ γίνηται ὑπόκυψις· δεύτερον, τὰ σημεῖα ἀφ' ὧν ἐξήρτηνται αἱ λεκάναι νὰ ὦσιν εἰς κάθετον γραμμὴν ὅπως καὶ τὸ μένον τῆς ῥάβδου· τρίτον, νὰ ὦσιν ἐν πλήρει ὁμοιότητι τὰ δύο ἡμίσεα τῆς ῥάβδου.

Ἄρθρ. 61. Ἡ ἀκρίβεια καὶ εὐαισθησία τῆς πλάστιγγος πρέπει νὰ ὦσι τοιαῦται, ὥστε νὰ δεικνύῃ αὕτη κατ' ἐλάχιστον ὅρον διαφορὰν δύο ὑποχιλιογράμμων ἀπὸ τοῦ βάρους τοῦ τιθεμένου ἐν μιᾷ τῶν λεκανῶν.

Ἄρθρ. 62. Ἡ ἀκρίβεια καὶ εὐαισθησία τῶν στατήρων εἶναι, ὅπως τῶν συνήθων πλαστίγγων, ἓν τοῖς πεντακοσίοις, τῶν δὲ ζυγῶν à bascules ἑνὸς ὑποχιλιογράμμου.

Ἄρθρ. 63. Ἐπειδὴ δὲν εἶναι ἐφικτὴ ἡ ἀπόλυτος ἀκρίβεια τῶν μέτρων, ἐκτὸς τῶν εἰς καταμετρήσεις ὡρισμένων μέτρων μήκους 20 καὶ 10 καὶ 15 δεκαδικῶν πήχεων, οὐδόλως ἐστὶ παραδεκτὸν ὅπως τὰ μέτρα

(α) Σημ. Ἐν τῷ Τουρκικῷ κειμένῳ εὑρίσκονται τριῶν εἰδῶν σημεῖα ἀπέναντι τῶν ἀριθμῶν τούτων, ἅτινα παραλείπομεν.

ὧσιν ἐλλειπῆ, ἀλλὰ τὸ κάτωθι σημειούμενον περίσσευμα εἶναι κατ' ἀνώτατον ὅρον παραδεκτόν.

Ἵνα ὑπάρχῃ ἡ νόμιμος ἀκρίβεια εἰς τὰ μέτρα μήκους εἴκοσι πήχεων, ἡ διαφορὰ δὲν πρέπει νὰ ὑπερβαίνῃ κατὰ τὸ πλέον καὶ ἔλαττον τρία ὑποχιλιόμετρα. Εἰς δὲ τὰ μέτρα μήκους δέκα πήχεων, δύο καὶ πέντε, ἡ διαφορὰ νὰ μὴ ὑπερβαίνῃ ἓν καὶ ἥμισυ ὑποχιλιόμετρον. Τὸ δὲ ἐπιτρεπόμενον περίσσευμα εἰς τὰ λοιπὰ μέτρα τῆς ἐπιφανείας κατωτέρω σημειοῦται.

Ὁ ἀνώτατος ὅρος τοῦ ἐπιτρεπομένου περισσεύματος.

Ὀνόματα	Τὰ ἐκ ξύλου κατασκευασθέντα.	Τὰ ἐκ σιδήρου.
Διπλ. δεκαδ. πῆχ.	Ὑποχιλιόμετρα.	Ὑποχιλιόμετρα.
(διπλοῦν μέτρον)	$^1/_2$	$^1/_5$
Ἓν μέτρον.	1	$^1/_3$
Ἥμισυ μέτρου.	$^2/_3$	$^1/_{10}$
Δύο ὑποδεκάμετρα.	$^2/_5$	$^1/_{10}$

Ἄρθρ. 64. Τὸ εἰς τὴν χωρητικότητα τῶν κοιλῶν ἐπιτρεπόμενον περίσσευμα εἶναι εἰς μὲν τὰ ἐκ μετάλλου δοχεῖα $^1/_{500}$, εἰς δὲ τὰ ἐκ ξύλου $^1/_{100}$, ἐν παραδείγματι, εἰς ἓν δεκαδικὸν κοιλὸν ἐκ ξύλου ἐπιτρέπεται περίσσευμα χωρητικότητος μιᾶς λίτρας καὶ εἰς τὰ ἐκ μετάλλου, δύο ὑποδεκαλίτρων.

Τὸ δὲ ἐπιτρεπόμενον περίσσευμα εἰς τὰς ἐκ μετάλλου διπλὰς λίτρας καὶ κατωτέρω εἶναι $^1/_{200}$.

Τὸ εἰς τὰ σταθμὰ ἐπιτρεπόμενον κατ' ἀνώτατον ὅρον περίσσευμα βάρους σημειοῦται ὡς ἑφεξῆς:

Τὰ ἐκ σιδήρ. σταθμά.	Περίσσευμα βάρ.	Τὰ ἐκ χαλκοῦ.	Περίσσευμα.
Τῶν 50 χιλιογράμ.	20 γράμμα.	Τῶν 20 χιλ.	150 ὑφεκατόγραμ.
» 20 »	10 »	» 10 »	80 »
» 10 »	06 »	» 05 »	50 »
» 05 »	04 »	» 02 »	25 »
» 02 »	02 »	» 01 »	15 »
» 01 »	01 »	τῶν 500 γράμ.	10 »
		» 200 »	05 »
		» 100 »	03 »
		» 050 »	02 »
		» 021 »	01 »
		» 010 »	04 »
		» 005 »	02 »

ΑΥΤΟΚΡΑΤΟΡΙΚΟΝ ΑΥΤΟΓΡΑΦΟΝ

(Ἐκτελεσθήτω).

ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ

Περὶ νέων μέτρων καὶ σταθμῶν μήκους, χωρητικότητος, καὶ βάρους.

(20 Δζεμάζι-οὐλ-ἀχὴρ 1286).

Ἄρθρ. 1. Ὡς ἀρχικὴ μονὰς τῶν μέτρων τοῦ μήκους, τῆς χωρητικότητος καὶ τοῦ βάρους δι' ἅπασαν τὴν Ὀθωμανικὴν αὐτοκρατορίαν, λαμβάνεται τὸ ἓν δεκάκις ἑκατομμυριοστὸν τοῦ τετάρτου τοῦ γηΐνου μεσημβρινοῦ καὶ ὀνομάζεται μέτρον ἢ πῆχυς δεκαδικὸς (Ζιράϊ ἀσαρή). Τὰ πολλοστημόρια καὶ πολλαπλᾶ αὐτοῦ εἰσὶν ἐπίσης δεκαδικά.

Ἄρθρ. 2. Θέλει κατασκευασθῆ ἐκ λευκοχρύσου εἷς πῆχυς δεκαδικὸς (Ζιράϊ ἀσαρὴ) ἴσος ἑνὶ μέτρῳ, ὅστις, κατατεθειμένος ἐν τῷ Αὐτοκρατορικῷ θησαυροφυλακίῳ, θέλει χρησιμεύει ὡς πρότυπον.

Ἄρθρ. 3. Τοῦ μέτρου λαμβανομένου ὡς ἀρχικῆς μονάδος πρὸς καταμέτρησιν τοῦ μήκους καὶ τῶν ἀποστάσεων, τὰ πολλοστημόρια αὐτοῦ ὀνομάζονται: τὸ μὲν δέκατον αὐτοῦ ὑποδεκάμετρον (Ὄσρη-ζιρὰ), τὸ δ' ἑκατοστὸν ὑφεκατόμετρον (Ἀσίρη ζιρὰ), τὸ δὲ χιλιοστὸν ὑποχιλιόμετρον (Μισάρι-ζιρά), τὰ δὲ πολλαπλάσια αὐτοῦ: χιλιόμετρον (Μίλι-ἀσαρὴ) ἡ χιλίων ζιρὰ ἀπόστασις, καὶ μυριάμετρον (Φερσάχι-ἀσαρὴ) ἡ δέκα χιλιάδων.

Ἄρθρ. 4. Τὸ ἐμβαδὸν τετραγώνου, οὗτινος ἑκάστη πλευρὰ σύγκειται ἐκ δέκα μέτρων, λαμβάνεται ὡς μονὰς πρὸς καταμέτρησιν γαιῶν καὶ ὀνομάζεται πλέθρον (Μουραμπάϊ-ἀσαρή)· τὸ δὲ ἐμβαδὸν δέκα χιλιάδων τετραγωνικῶν μέτρων λέγεται ἑκατόπλεθρον (Δζερίπ).

Ἄρθρ. 5. Ὡς μονὰς χωρητικότητος ὑγρῶν, δημητριακῶν καρπῶν καὶ τοιούτων, λαμβάνεται τὸ κυβικὸν ὑποδεκάμετρον (Ὄσρη ζιρὰ-μουκαάπ) καὶ ὀνομάζεται λίτρα (Ὀλτσέκ). Ταύτης δὲ τὸ μὲν δέκατον λέγεται ὑποδεκάλιτρον (Ζὰρφ), τὸ δὲ ἑκατονταπλάσιον, ἑκατόλιτρον (Κίλι-ἀσαρή).

Ἄρθρ. 6. Ὡς μονὰς βάρους λαμβάνεται τὸ βάρος τῆς ποσότητος ἑνὸς ὑφεκατομέτρου κυβικοῦ (Ἀσίρι-ζιρὰ-μουκαάπ) ὕδατος διϋλισμένου εἰς

τεσσάρων βαθμῶν θερμοκρασίαν, καὶ ὀνομάζεται γράμμον (Διρχέμι-Ἀσαρή). Τούτου δὲ τὰ μὲν πολλοστημόρια εἰσί: ὑποδεκάγραμμον (Ὄσρη Διρχὲμ), ὑφεκατόγραμμον (Ἀσίρι-Διρχὲμ), ὑποχιλιόγραμμον (Μισάρι-Διρχὲμ), τὰ δὲ πολλαπλάσια χιλιόγραμμον (Βεκηέϊ ἀσαρή). Τὸ βάρος τοῦ χιλιογράμμου ἰσοδυναμεῖ τῷ βάρει τῆς ποσότητος ἑνὸς ὑφεκατομέτρου κυβικοῦ (Ἀσίρι-ζιρὰ-μουκαὰπ) διϋλισμένου ὕδατος εἰς θερμοκρασίαν τεσσάρων βαθμῶν. Ἑκατὸν μὲν χιλιόγραμμα ἀπαρτίζουσι τὸν μετρικὸν στατῆρα (Καντάρι-ἀσαρὴ), χίλια δὲ τὸν μετρικὸν τόνον (Τονελάτα).

Ἄρθρ. 7 Θέλει κατασκευασθῆ ἐκ λευκοχρύσου ἓν Βεκηέϊ-ἀσαρὴ, ἴσον ἑνὶ χιλιογράμμῳ, ὅπερ κατατεθειμένον ἐν τῷ Αὐτοκρατορικῷ θησαυροφυλακίῳ θέλει χρησιμεύει ὡς πρότυπον.

Ἄρθρ. 8. Τὰ ἐν χρήσει ἐσόμενα δεκαδικὰ μέτρα καὶ σταθμὰ μήκους, χωρητικότητος καὶ βάρους θέλουσι κατασκευασθῆ κατὰ τὰ ἐν τοῖς ἄρθροις 2 καὶ 7 πρότυπα. Τὰ εἰς τὰς ἀγοροπωλησίας χρησιμεύοντα μέτρα καὶ σταθμὰ θέλουσι σημειωθῆ διὰ σφραγῖδος, δηλούσης τὴν νόμιμον αὐτῶν ἀκρίβειαν, ἔτι δὲ καὶ δι' ἀριθμῶν πρὸς ἔνδειξιν τῆς ποσότητος αὐτῶν.

Ἄρθρ. 9. Ἀπὸ 1 Μαρτίου τοῦ ἔτους 1871 (1287) ἅπασαι αἱ κατὰ τὴν ὀθωμανικὴν αὐτοκρατορίαν πράξεις καὶ ἀγοροπωλησίαι τῶν κυβερνητικῶν καὶ ἐπιτοπίων ἀρχῶν, θέλουσι γίνεσθαι ἐπὶ τῇ βάσει τῶν νέων μέτρων καὶ σταθμῶν.

Ἄρθρ. 10. Ἀπὸ τοῦ 1870 (1287) μέχρι Μαρτίου 1874 (1290) ἡ χρῆσις τῶν παλαιῶν μέτρων καὶ σταθμῶν ἐστὶ προαιρετικὴ διὰ τὸν λαόν· ἀλλ' ἡ μετατροπὴ εἰς νέα τῶν παλαιῶν μέτρων καὶ σταθμῶν, τῶν περιεχομένων εἰς τὰ κατὰ τὸ διάστημα τοῦτο συνομολογηθησόμενα παντὸς εἴδους συμβόλαια, καὶ ἡ ἐν αὐτοῖς καταχώρησις τῶν νέων τούτων μέτρων καὶ σταθμῶν θέλει εἶσθαι ὑποχρεωτική. Ἀπαγορεύεται δὲ ἡ καταχώρησις τῶν παλαιῶν μέτρων καὶ σταθμῶν εἰς συμβόλαια, ἅτινα, συνομολογηθέντα ἐν τῷ διαστήματι τούτῳ, θέλουσιν εἶσθαι ἐν ἐνεργείᾳ καὶ μετὰ τὴν παρέλευσιν τοῦ Μαρτίου 1874 (1290).

Ἄρθρ. 11. Ἀπὸ τοῦ Μαρτίου 1874 (1290) ἡ ἐν τῷ Ὀθωμανικῷ Κράτει χρῆσις τῶν νέων μέτρων καὶ σταθμῶν θέλει εἶσθαι γενικῶς ὑποχρεωτική, καὶ θέλουσιν ἀπογορεύεσθαι ἐξ ὁλοκλήρου τὰ παλαιὰ μέτρα μήκους, χωρητικότητος καὶ βάρους.

Ἄρθρ. 12. Πίνακες, δεικνύοντες τὴν κατ' ἀναλογίαν διαφορὰν τῶν παλαιῶν μέτρων καὶ σταθμῶν πρὸς τὰ νέα, καὶ τῶν νέων πρὸς τὰ παλαιὰ, θέλουσι συνταχθῆ καὶ ἀπὸ τοῦδε ἐκτυπούμενοι δημοσιευθῆ.

Ἄρθρ. 13. Τὰ νέα ταῦτα μέτρα καὶ σταθμὰ καὶ τὸ δεκαδικὸν σύστημα θέλουσι διδάσκεσθαι ἐν ἅπασι τοῖς σχολείοις.

Ἄρθρ. 14. Τὸ ἐν χρήσει ὂν Διρχέμι-Σερῆ εἰς τὰς κατὰ τὸ Σεριάτι

πράξεις καὶ τὸ ζύγισμα καὶ ἡ ἐξέλεγξις τῶν νομισμάτων ὡς καὶ τὰ ἰδιαίτερα σταθμὰ διὰ τοὺς πολυτίμους λίθους, θέλουσιν ἐξαιρεθῆ τῶν ὅρων τοῦ παρόντος κανονισμοῦ.

Ἄρθρ. 15. Ἰδιαίτεροι κανονισμοὶ θέλουσι συνταχθῆ ἀναγκαιοῦντες διὰ τὴν ἐνέργειαν καὶ τὴν καλὴν χρῆσιν τοῦ ἐν τῇ Αὐτοκρατορίᾳ θεμελιωθέντος νέου συστήματος διὰ τοῦ παρόντος κανονισμοῦ.

ΠΙΝΑΞ ΤΟΥ ΜΕΤΡΙΚΟΥ ΣΥΣΤΗΜΑΤΟΣ.

ΕΠΙΣΗΜΟΣ ΟΝΟΜΑΤΟΛΟΓΙΑ.		ΑΞΙΑ τῶν Μέτρων καὶ Σταθμῶν.
ΤΟΥΛ ἢ ΜΕΤΡΑ ΜΗΚΟΥΣ.		
ΖΙΡΑ'Ι-Α'ΣΑΡΗ	Μέτρον	Τὸ μέτρον εἶνε ὡς ἔγγιστα τὸ 1/10000000 τοῦ τετάρτου τοῦ γηΐνου μεσημβρινοῦ, ἢ τῆς ἀπὸ τοῦ πόλου ἕως τοῦ Ἰσημερινοῦ ἀποστάσεως· ἤτοι, ἡ τῆς γῆς περιφέρεια, διερχομένη διὰ τῶν δύο πόλων καὶ τοῦ αὐτοῦ μεσημβρινοῦ, ὑπολογίζεται ὡς ἔγγιστα εἰς 40000000 μέτρα.
ΜΙΛΙ'-Α'ΣΑΡΗ	Χιλιόμετρον	1000 μέτρα
ΦΕΡΣΑΧΙ-Α'ΣΑΡΗ	Μυριάμετρον	10000 μέτρα.
ΟΣΡΗ-ΖΙΡΑ'	Ὑποδεκάμετρον	1/10 τοῦ μέτρου.
Α'ΣΙΡΙ-ΖΙΡΑ'	Ὑφεκατόμετρον	1/100 τοῦ μέτρου.
ΜΙ'ΣΑΡΙ-ΖΙΡΑ'	Ὑποχιλιόμετρον	1/1000 τοῦ μέτρου.
ΣΑΤΧ ἢ ΜΕΤΡΑ ΕΠΙΦΑΝΕΙΩΝ.		
ΜΟΥΡΑΜΠΑ'Ι Α'ΣΑΡΗ	Πλέθρον	100 Μέτρα τετραγωνικὰ, ἢ ἐπιφάνεια τετραγώνου οὗτινος ἑκάστη πλευρὰ ἔχει μῆκος 10 μέτρων.
ΔΖΕΡΙΠ	Ἑκατόπλεθρον	10000 Μέτρα τετραγων., ἢ ἐπιφάνεια τετραγώνου οὗτινος ἑκάστη πλευρὰ ἔχει μῆκος 100 μέτρων.
ΧΑΤΖΜ ἢ ΜΕΤΡΑ ΧΩΡΗΤΙΚΟΤΗΤΟΣ		
ΟΛΤΣΕΚ	Λίτρα	1 κυβικὸν ὑποδεκάμετρον, ἤτοι κῦβος οὗτινος ἑκάστη πλευρὰ ἴση ἑνὶ ὑποδεκαμέτρῳ.
ΟΝΛΟΥΚ	Δεκάλιτρον	10 Λίτραι.
ΚΙΛΕ'Ι-Α'ΣΑΡΗ	Ἑκατόλιτρον	100 Λίτραι.
ΖΑΡΦ	Ὑποδεκάλιτρον	1/10 τῆς Λίτρας.
ΒΕΖΝ ἢ ΜΕΤΡΑ ΒΑΡΟΥΣ.		
ΔΙΡΧΕΜΙ-Α'ΣΑΡΗ	Γράμμον	Τὸ Γράμμον ἴσον ἑνὶ ὑφεκατομέτρῳ κυβικῷ ὕδατος ζυγιζομένου ἐν τῷ κενῷ καὶ διϋλισμένου ἐν θερμοκρασίᾳ ἑκατοσοβαθμιαίᾳ ὡς ἔγγιστα 4^0, 4 ἀναλογούσῃ τῷ ἀνωτάτῳ ὅρῳ τῆς πυκνότητος τοῦ ὕδατος.
ΒΕΚΗΕΙ-Α'ΣΑΡΗ	Χιλιόγραμμον	1000 Γράμμα.
ΚΑΝΤΑΡΙ-Α'ΣΑΡΗ	Μετρικὸς Στατὴρ	100 Χιλιόγραμμα.
ΤΟΝΕΛΑΤΑ-Α'ΣΑΡΗ	Τόνος Μετρικὸς	1000 Χιλιόγραμμα.
ΟΣΡΗ-ΔΙΧΡΕΜ	Ὑποδεκάγραμμον	1/10 τοῦ Γράμμου.
Α'ΣΙΡΗ-ΔΙΡΧΕΜ	Ὑφεκατόγραμμον	1/100 τοῦ Γράμμου.
ΜΙ'ΣΑΡΗ-ΔΙΡΧΕΜ	Ὑποχιλιόγραμμον	1/1000 τοῦ Γράμμου.

ΒΑΣΕΙΣ καὶ ἀναλογίαι παραδεχθεῖσαι πρὸς μετατροπὴν τῶν παλαιῶν μέτρων καὶ σταθμῶν εἰς δεκαδικὸν μετρικὸν σύστημα.

ΜΕΤΡ. καὶ ΣΤΑΘ. ΠΑΛΑΙΑ καὶ ΥΠΟΔΙΑΙΡΕΣΕΙΣ αὐτῶν.				ΑΞΙΑ ΜΕΤΡΙΚΗ
ΖΙΡΑ'-Ι-ΜΙ'ΜΑΡΗ (Ἀρχιτεκτονικ. πῆχυς)	24 Παρμάκια (Δάκτυλοι.)	288 12 Χάτια (Γραμμαί).	3 456 144 12 Νοκτάδες (Στιγ.)	Μ 0, 758 0, 031 0, 002 6 0, 000 2
ΑΡΣΙΝ (Πῆχυς τῆς Ἀγορᾶς).		8 Ῥούπια.	16 2 Γκιράχια	Μ 0, 680 0, 085 0, 042 5
ΕΝΤΑΖΕ (Πῆχυς ὑφασμάτων)		8 Ῥούπια.	16 Γκιράχια	Μ 0, 650
ΖΙΡΑΣ ΤΕΤΡΑΓΩΝΙΚΟΣ. . . .		576 Παρμάκια τετρ.	82 944 Χάτια τετραγ.	Μ τετραγωνικ. 0, 57 45 64
ΑΡΣΙΝ ΤΕΤΡΑΓΩΝΙΚΟΣ. . . .		64 Ῥούπια τετραγ.	256 Γκιράχια τετραγ	Μ τετραγων. 0, 46 24
ΕΝΤΑΖΕ ΤΕΤΡΑΓΩΝΙΚΟΣ . . .		64	256	Μ τετραγων. 0, 42 25
ΔΟΝΟΥΜ (Στρέμμα)		. . .	1 600 Ζιρᾶ τετραγωνικ.	Μ τετραγων. 919, 30
ΖΙΡΑΣ ΚΥΒΙΚΟΣ		13 824 Παρμάκια κυβικὰ	23 887 872 Χάτια κυβικὰ	Μ κυβικ. 0, 435 519 512
ΚΟΙΛΟΝ.		. . .	8 Κουτία	Λίτραι 33 4, 625
ΟΚΑ.		400 Δράμια.	6 400 16 κράτια	Γράμμα 1, 282 945 3 207 36 0 000 20
ΤΣΕΚΙ.	4 Καντάρια	176 44 Ὀκάδες	400 100 Λόδραι	Χιλιόγραμμα 225, 798 56, 449

Ἀντιπαράθεσις τοῦ δεκαδικοῦ μετρικοῦ συστήματος πρὸς τὰ παλαιὰ μέτρα καὶ σταθμά.

ΜΕΤΡΑ ΚΑΙ ΣΤΑΘΜΑ ΤΟΥ ΔΕΚΑΔΙΚΟΥ ΜΕΤΡΙΚΟΥ ΣΥΣΤΗΜΑΤΟΣ.				ΑΞΙΑ ΑΥΤΩΝ ΚΑΤΑ ΤΑ ΠΑΛΑΙΑ ΜΕΤΡΑ ΚΑΙ ΣΤΑΘΜΑ.	
ΜΕΤΡΟΝ. . . . (Ζιράϊ-ἀσαρὴ)	10 Ὑποδεκάμ.	100 10 Ὑφεκατόμετ	1000 100 10 Ὑποχιλιόμετρα	Ζιρᾶς(πῆχυς) 1,319	Ζ Π Χ Ν 1-7-7-11
ΜΕΤΡΟΝ	. . . . .	. . .		Ἀρσὶν 1,471	Α Γκ. 1-7, 5
ΜΕΤΡΟΝ	. . . . .	. . .		Ἐνταζὲς 1,539	Ε Γκ. 1-8, 6
ΜΕΤΡΟΝ ΤΕΤΡΑΓ.	100 Τετρ. Ὑποδ.	10000 100 Τετρ. Ὑφεκα	1000000 10000 100 Τετραγ. Ὑποχιλ.	Ζιρᾶς τετραγ. 1, 74 05	
ΜΕΤΡΟΝ ΤΕΤΡΑΓΩΝΙΚΟΝ. . .	. . . .	. . . . .		Ἀρσὶν τετραγ 2, 16 26	
ΜΕΤΡΟΝ ΤΕΤΡΑΓΩΝΙΚΟΝ. . .	. . . .	. . . . .		Ἐνταζ. τετρα. 2, 36 69	
ΕΚΑΤΟΠΛΕΘΡΟΝ (Δζερίπ). . . ΠΛΕΘΡΟΝ (Μουραμπάϊ-ἀσαρή). .	100 Πλέθρα	10000 100 Μέτρα τετραγων.		Δονούμ. Στρεμ. 10, 877 81 0, 108 78	Δ Ζ Τετραγ. 10-404 174,05
ΜΕΤΡΟΝ ΚΥΒΙΚΟΝ	1000 Κυβικ. Ὑποδ	1000000 1000 Κυβικ. Ὑφεκ	1000000000 1000000 1000 Κυβικὰ Ὑποχιλ	Ζιρᾶς Κυβικ. 2, 296 108	
ΕΚΑΤΟΛΙΤΡΑ . . . ΛΙΤΡΑ.	10 Δεκάλιτρα	100 10 Λίτρα (Ὁλτσὲκ)	1000 100 10 Ὑποδεκάλ(Ζάρφ)	κοιλὰ 2, 703 κοιλὰ 0, 027 03	κοιλ. καντάρ. 2-5, 62 κουτ. 0,22
ΤΟΝΟΣ ΜΕΤΡΙΚΟΣ ΣΤΑΤΗΡ (Καντάρι)	10 Στατῆρες	1000 100	1000000 100000	καντάρ(στατ) 17, 714 92	Ὀκᾶ Δράμ. 779-183
ΧΙΛΙΟΓΡΑΜΜ.	. . . . .	Χιλιόγραμμ	1000	Ὀκᾶ 0, 779	Δραμ, κρατ. 311-12, 52
ΓΡΑΜΜΟΝ			Γράμμον	κράτ. 4, 988 5	

'Αριθ. 1. ΖΙΡΑΔΕΣ μὲ ΠΑΡΜΑΚΙΑ—εἰς ΜΕΤΡΑ.

ΠΑΡΜΑΚΙΑ.	ΖΙΡΑΔΕΣ (Πήχεις 'Αρχιτεκτονικοί.)									
	0	1	2	3	4	5	6	7	8	9
	Μέτρα	Μ	Μ	Μ	Μ	Μ	Μ	Μ	Μ	Μ
0	0,000	0,758	1,516	2,274	3,032	3,790	4,548	5,306	6,064	6,822
1	0,032	0,790	1,548	2,306	3,064	3,822	4,580	5,338	6,096	6,854
2	0,063	0,821	1,579	2,337	3,095	3,853	4,611	5,369	6,127	6,885
3	0,095	0,853	1,611	2,369	3,127	3,885	4,643	5,401	6,159	6,917
4	0,126	0,884	1,642	2,400	3,158	3,916	4,674	5,432	6,190	6,948
5	0,158	0,916	1,674	2,432	3,190	3,948	4,706	5,464	6,222	6,980
6	0,190	0,948	1,706	2,464	3,222	3,980	4,738	5,496	6,254	7,012
7	0,221	0,979	1,737	2,495	3,253	4,011	4,769	5,527	6,285	7,043
8	0,253	1,011	1,769	2,527	3,285	4,043	4,801	5,559	6,317	7,075
9	0,284	1,042	1,800	2,558	3,316	4,074	4,832	5,590	6,348	7,106
10	0,316	1,074	1,832	2,590	3,348	4,106	4,864	5,622	6,380	7,138
11	0,347	1,105	1,863	2,621	3,379	4,137	4,895	5,653	6,411	7,169
12	0,379	1,137	1,895	2,653	3,411	4,169	4,927	5,685	6,443	7,201
13	0,411	1,169	1,927	2,685	3,443	4,201	4,959	5,717	6,475	7,233
14	0,442	1,200	1,958	2,716	3,474	4,232	4,990	5,748	6,506	7,264
15	0,474	1,232	1,990	2,748	3,506	4,264	5,022	5,780	6,538	7,296
16	0,505	1,263	2,021	2,779	3,537	4,295	5,053	5,811	6,569	7,327
17	0,537	1,295	2,053	2,811	3,569	4,327	5,085	5,843	6,601	7,359
18	0,569	1,327	2,085	2,843	3,601	4,359	5,117	5,875	6,633	7,391
19	0,600	1,358	2,116	2,874	3,632	4,390	5,148	5,906	6,664	7,422
20	0,632	1,390	2,148	2,906	3,664	4,422	5,180	5,938	6,696	7,454
21	0,663	1,421	2,179	2,937	3,695	4,453	5,211	5,969	6,727	7,485
22	0,695	1,453	2,211	2,969	3,727	4,485	5,243	6,001	6,759	7,517
23	0,726	1,484	2,242	3,000	3,758	4,516	5,274	6,032	6,790	7,548

ΠΗΧΕΙΣ (τῆς ἀγορᾶς) μὲ ΡΟΥΠΙΑ καὶ ΓΚΙΡΑΧΙΑ—εἰς ΜΕΤΡΑ.

ΡΟΥΠΙΑ	ΓΚΙΡΑΧΙΑ	ΑΡΣΙΝΙΑ (πήχεις τῆς ἀγορᾶς).									
		0	1	2	3	4	5	6	7	8	9
		Μέτρα	Μ	Μ	Μ	Μ	Μ	Μ	Μ	Μ	Μ
0	*0*	0 000	0 680	1 360	2 040	2 720	3 400	4 080	4 760	5 440	6 120
1/2	*1*	0 043	0 723	1 403	2 083	2 763	3 443	4 123	4 803	5 483	6 163
1	*2*	0 085	0 765	1 445	2 125	2 805	3 485	4 165	4 845	5 525	6 205
1 1/2	*3*	0 128	0 808	1 488	2 168	2 848	3 528	4 208	4 888	5 568	6 248
2	*4*	0 170	0 850	1 530	2 210	2 890	3 570	4 250	4 930	5 610	6 290
2 1/2	*5*	0 213	0 893	1 673	2 253	2 933	3 613	4 293	4 973	5 653	6 333
3	*6*	0 255	0 935	1 615	2 295	2 975	3 655	4 335	5 015	5 695	6 375
3 1/2	*7*	0 298	0 978	1 658	2 338	3 018	3 698	4 378	5 058	5 738	6 418
4	*8*	0 340	1 020	1 700	2 380	3 060	3 740	4 420	5 100	5 780	6 460
4 1/2	*9*	0 383	1 063	1 743	2 423	3 103	3 783	4 463	5 143	5 823	6 503
5	*10*	0 425	1 105	1 785	2 465	3 145	3 825	4 505	5 185	5 865	6 545
5 1/2	*11*	0 468	1 148	1 828	2 508	3 188	3 868	4 548	5 228	5 908	6 588
6	*12*	0 510	1 190	1 870	2 550	3 230	3 910	4 590	5 270	5 950	6 630
6 1/2	*13*	0 553	1 233	1 913	2 593	3 273	3 953	4 633	5 313	5 993	6 673
7	*14*	0 595	1 275	1 955	2 635	3 315	3 995	4 675	5 355	6 035	6 715
7 1/2	*15*	0 638	1 318	1 998	2 678	3 358	4 038	4 718	5 398	6 078	6 758

'Αριθ. 4.

ΕΝΤΑΖΕΔΕΞ μὲ ΡΟΥΠΙΑ καὶ ΓΚΙΡΑΧΙΑ—εἰς ΜΕΤΡΑ.

ΡΟΥΠΙΑ	ΓΚΙΡΑΧΙΑ	ΕΝΤΑΖΕΔΕΣ. 0 Μέτρα	1 M	2 M	3 M	4 M	5 M	6 M	7 M	8 M	9 M
0	0	0 000	0 650	1 300	1 950	2 600	3 250	3 900	4 550	5 200	5 850
1/2	1	0 041	0 691	1 341	1 991	2 641	3 291	3 941	4 591	5 241	5 891
1	2	0 081	0 731	1 381	2 031	2 681	3 331	3 981	4 631	5 281	5 931
1 1/2	3	0 122	0 772	1 422	2 072	2 722	3 372	4 022	4 672	5 322	5 972
2	4	0 163	0 813	1 463	2 113	2 763	3 413	4 063	4 713	5 363	6 013
2 1/2	5	0 203	0 853	1 503	2 153	2 803	3 453	4 103	4 753	5 403	6 053
3	6	0 244	0 894	1 544	2 194	2 844	3 494	4 144	4 794	5 444	6 094
3 1/2	7	0 284	0 934	1 584	2 234	2 884	3 534	4 184	4 834	5 484	6 134
4	8	0 325	0 975	1 625	2 275	2 925	3 575	4 225	4 875	5 525	6 175
4 1/2	9	0 366	1 016	1 666	2 316	2 966	3 616	4 266	4 916	5 566	6 216
5	10	0 406	1 056	1 706	2 356	3 006	3 656	4 306	4 956	5 606	6 256
5 1/2	11	0 447	1 097	1 747	2 397	3 047	3 697	4 347	4 997	5 647	6 297
6	12	0 488	1 138	1 788	2 438	3 088	3 738	4 388	5 038	5 688	6 339
6 1/2	13	0 528	1 178	1 828	2 478	3 128	3 778	4 428	5 078	5 728	6 378
7	14	0 569	1 219	1 869	2 519	3 169	3 819	8 469	5 119	5 769	6 419
7 1/2	15	0 609	1 259	1 909	2 559	3 209	3 859	4 509	5 159	5 809	6 459

ΤΕΤΡΑΓΩΝΙΚΑ — εἰς Μέτρα Τετραγωνικά.				ΚΥΒΙΚΑ — εἰς Μέτρα Κυβικά.			
'Αριθ.	ΖΙΡΑΔ ΤΕΤΡ.	ΠΑΡΜ ΤΕΤΡ.	ΧΑΤΙΑ ΤΕΤΡΑΓ.	'Αριθ.	ΖΙΡΑΔ. ΚΥΒΙΚ.	ΠΑΡΜ. ΚΥΒΙΚ.	ΧΑΤΙΑ ΚΥΒΙΚ
	Μ Τετραγων.	M^2	M^2		Μ. κυβικὰ	M^3	M^3
1	0, 57 45 64	0, 00 09 98	0, 00 00 06 92	**1**	0,435 519 512	0,000 031 505	0,000 000 018
2	1, 14 91 28	19 95	13 85	**2**	0,871 039 024	63 009	36
3	1, 72 36 92	29 92	20 78	**3**	1,306 558 536	94 514	55
4	2, 29 82 56	39 90	27 71	**4**	1,742 078 048	126 018	73
5	2, 87 28 20	49 88	34 64	**5**	2,177 597 560	157 523	91
6	3, 44 73 84	59 85	41 56	**6**	2,613 117 072	189 028	109
7	4, 02 19 48	69 82	48 49	**7**	3,048 636 584	220 532	128
8	4, 59 65 12	79 80	55 42	**8**	3,484 156 096	252 037	146
9	5, 17 10 76	0, 00 89 78	0, 00 00 62 34	**9**	3,919 675 608	0,000 283 541	0,000 000 164

	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12
ΧΑΤΙΑ	Μέτρα 0,002 6	Μ 0,005 3	Μ 0,007 9	Μ 0,010 5	Μ 0,013 2	Μ 0,015 8	Μ 0,018 4	Μ 0,021 1	Μ 0,023 7	Μ 0,026 3	Μ 0,029 0	Μ 0,031 6
ΝΟΚΤΑΔΕΣ	0,000 2	0,000 4	0,000 7	0,000 9	0,001 1	0,001 3	0,001 5	0,001 8	0,002 0	0,002 2	0,002 4	0,002 6

ΑΡΣΙΝΙΑ, ΡΟΥΠΙΑ καὶ ΓΚΙΡΑΧΙΑ ΤΕΤΡΑΓΩΝΙΚΑ

'Αριθ 6. εἰς ΜΕΤΡΑ ΤΕΤΡΑΓΩΝΙΚΑ.

'Αριθ.	ΑΡΣΙΝΙΑ ΤΕΤΡΑΓ	ΡΟΥΠΙΑ ΤΕΤΡΑΓ.	ΓΚΙΡΑΧ. ΤΕΤΡΑΓ
	Μ Τετραγων.	M^2	M^2
1	0, 46 24	0, 00 72 25	0, 00 18 06
2	0, 92 48	0, 01 44 50	0, 00 36 13
3	1, 38 72	0, 02 16 75	0, 00 54 19
4	1, 84 96	0, 02 89 00	0, 00 72 25
5	2, 31 20	0, 03 61 25	0, 00 90 31
6	2, 77 44	0, 04 33 50	0, 01 08 38
7	3, 23 68	0, 05 05 75	0, 01 26 44
8	3, 69 92	0, 05 78 00	0, 01 44 50
9	4, 16 16	0, 06 50 25	0, 01 62 56

'Αριθ. 8. ΔΟΝΟΥΜΙΑ—εἰς ΠΛΕΘΡΑ.

ΔΟΝΟΥΜΙΑ. (Στρέμματα·)	ΠΛΕΘΡΑ.
	ΠΛΕΘΡΑ.
1	9, 19 30
2	18, 38 60
3	27, 57 91
4	36, 77 21
5	45, 96 51
6	55, 15 81
7	64, 35 12
8	73, 54 42
9	82, 73 72

ΕΝΤΑΖΕΔΕΣ, ΡΟΥΠΙΑ καὶ ΓΚΙΡΑΧΙΑ ΤΕΤΡΑΓΩΝΙΚΑ

εἰς ΜΕΤΡΑ ΤΕΤΡΑΓΩΝΙΚΑ. Ἀριθ. 7.

Ἀριθμ.	ΕΝΤΑΖΔ. ΤΕΤΡ.	ΡΟΥΠ. ΤΕΤΡΑΓ.	ΓΚΙΡΑΧ. ΤΕΤΡ.
	Μ Τετραγων.	M^2	M^2
1	0, 42 25	0, 00 66	0, 00 16
2	0, 84 50	0, 01 32	0, 00 33
3	1, 26 75	0, 01 98	0, 00 49
4	1, 69 00	0, 02 64	0, 00 66
5	2, 11 25	0, 03 30	0, 00 82
6	2, 53 50	0, 03 96	0, 00 99
7	2, 95 75	0, 04 62	0, 01 15
8	3, 38 00	0, 05 28	0, 01 32
9	3, 80 25	0, 05 94	0, 01 48

ΚΟΙΛΑ καὶ ΚΟΥΤΙΑ—εἰς ΛΙΤΡΑΣ.

Ἀριθ. 10.

Ἀριθ.	ΚΟΙΛΑ	ΚΟΥΤΙΑ
	Λίτραι	Λίτραι
1	37	4, 625
2	74	9, 250
3	111	13, 875
4	148	18, 500
5	185	23, 125
6	222	27, 750
7	259	32, 375
8	296	37, 000
9	333	

Ἀριθ. 11.

ΟΚΑΔΕΣ καὶ ΔΡΑΜΙΑ—εἰς ΧΙΛΙΟΓΡΑΜΜΑ.

Ἀριθ. 13.

ΔΡΑΜΙΑ	ΟΚΑΔΕΣ. 0	1	2	3	4	5	6	7	8	9
	χιλιόγραμ.	x	x	x	x	x	x	x	x	x
0	0 000 0	1 282 9	2 565 9	3 848 8	5 131 8	6 414 7	7 697 7	8 980 6	10 263 6	11 546 5
1	0 003 2	1 286 2	2 569 1	3 852 0	5 135 0	6 417 9	7 700 9	8 983 8	10 266 8	11 549 7
2	0 006 4	1 289 4	2 572 3	3 855 2	5 138 2	6 421 1	7 704 1	8 987 0	10 270 0	11 552 9
3	0 009 6	1 292 6	2 575 5	3 858 5	5 141 4	6 424 3	7 707 3	8 990 2	10 273 2	11 556 1
4	0 012 8	1 295 8	2 578 7	3 861 7	5 144 6	6 427 6	7 710 5	8 993 4	10 276 4	11 559 3
5	0 016 0	1 299 0	2 581 9	3 864 9	5 147 8	6 430 8	7 713 7	8 996 7	10 279 6	11 562 5
6	0 019 2	1 302 2	2 585 1	3 868 1	5 151 0	6 434 0	7 716 9	8 999 9	10 282 8	11 565 7
7	0 022 5	1 305 4	2 588 3	3 871 3	5 154 2	6 437 2	7 720 1	9 003 1	10 286 0	11 569 0
8	0 025 7	1 308 6	2 591 5	3 874 5	5 157 4	6 440 4	7 723 3	9 006 3	10 289 2	11 572 2
9	0 028 9	1 311 8	2 594 8	3 877 7	5 160 6	6 443 6	7 726 5	9 009 5	10 292 4	14 575 4
10	0 032 1	1 315 0	2 598 0	3 880 9	5 163 9	6 446 8	7 729 7	9 012 7	10 295 6	11 578 6
20	0 064 1	1 347 1	2 630 0	3 913 0	5 195 9	6 478 9	7 761 8	9 044 8	10 327 7	11 610 7
30	0 096 2	1 379 2	2 662 1	3 945 1	5 228 0	6 510 9	7 793 9	9 076 8	10 359 8	11 642 7
40	0 128 3	1 411 2	2 694 2	3 977 1	5 260 1	6 543 0	7 826 0	9 108 9	10 391 9	11 647 8
50	0 160 4	1 443 3	2 726 3	4 009 2	5 292 1	6 575 1	7 858 0	9 141 0	10 423 9	11 706 9
60	0 192 4	1 475 4	1 758 3	4 041 3	5 324 2	6 607 2	7 890 1	9 173 1	10 456 0	11 738 9
70	0 224 5	1 507 5	2 790 4	4 073 4	5 356 3	6 639 2	7 922 2	9 205 1	10 488 1	11 771 0
80	0 256 6	1 539 5	2 822 5	4 105 4	5 388 4	6 671 3	7 954 3	9 237 2	10 520 1	11 803 1
90	0 288 7	1 571 6	2 854 6	4 137 5	5 420 4	6 703 4	7 986 3	9 269 3	10 552 2	11 835 2
100	0 320 7	1 603 7	2 886 6	4 169 6	5 452 5	6 735 5	8 018 4	9 301 4	10 584 3	11 867 2
200	0 641 5	1 924 4	3 207 4	4 490 3	5 773 3	7 056 2	8 339 1	9 622 1	10 905 0	12 188 0
300	0 962 2	2 245 2	3 528 1	4 811 0	6 094 0	7 376 9	8 659 9	9 942 8	11 225 8	12 508 7

Ἀριθ. 14. ΔΡΑΜΙΑ καὶ ΚΙΡΑΤΙΑ—εἰς ΓΡΑΜΜΑ.

ΚΙΡΑΤΙΑ	ΔΡΑΜΙΑ.																			
	0		1		2		3		4		5		6		7		8		9	
	γράμμα		γ		γ		γ		γ		γ		γ		γ		γ		γ	
0	0	000	3	207	6	415	9	622	12	829	16	037	19	244	22	452	25	659	28	866
1	0	200	3	408	6	615	9	823	13	030	16	237	19	445	22	652	25	859	29	067
2	0	401	3	608	6	816	10	023	13	230	16	438	19	645	22	852	26	060	29	267
3	0	601	3	809	7	016	10	223	13	431	16	638	19	846	23	053	26	260	29	468
4	0	802	4	009	7	217	10	424	13	631	16	839	20	046	23	253	26	461	29	668
5	1	002	4	21[illegible]	7	417	10	624	13	832	17	039	20	246	23	454	26	661	29	869
6	1	203	4	410	7	618	10	825	14	032	17	240	20	447	23	654	26	862	30	069
7	1	403	4	611	7	818	11	025	14	233	17	440	20	647	23	855	27	062	30	269
8	1	604	4	811	8	018	11	226	14	433	17	640	20	848	24	055	27	263	30	470
9	1	804	5	012	8	219	11	426	14	634	17	841	21	048	24	256	27	463	30	670
10	2	005	5	212	8	419	11	627	14	834	18	041	21	249	24	456	27	664	30	871
11	2	205	5	412	8	620	11	827	15	035	18	242	21	449	24	657	27	864	31	071
12	2	406	5	613	8	820	12	028	15	235	18	442	21	650	24	857	28	064	31	272
13	2	606	5	813	9	021	12	228	15	435	18	643	21	850	25	058	28	265	31	472
14	2	806	6	014	9	221	12	429	15	636	18	843	22	051	25	258	28	465	31	673
15	3	007	6	214	9	422	12	629	15	836	19	044	22	251	25	458	28	666	31	873

ΟΚΑΔΕΣ, ΔΡΑΜΙΑ καὶ ΚΡΑΤΙΑ—εἰς ΧΙΛΙΟΓΡΑΜΜΑ.

Ἀριθ. 12.

Ἀριθ.	ΟΚΑΔΕΣ	ΔΡΑΜΙΑ.	ΚΡΑΤΙΑ.
	Χ Γρ	Χ Γρ	Χ Γρ
1	1, 282 95	0, 003 207	0, 000 200
2	2, 565 89	0, 006 415	0, 000 401
3	3, 848 84	0, 009 622	0, 000 901
4	5, 131 78	0, 012 829	0, 000 802
5	6, 414 73	0, 016 037	0, 001 002
6	7, 697 67	0, 019 244	0, 001 203
7	8, 980 62	0, 022 456	0, 001 403
8	10, 263 56	0, 025 659	0, 001 604
9	11, 546 51	0, 028 866	0, 001 804

ΚΑΝΤΑΡΙΑ εἰς ΤΟΝΟΥΣ. Ἀριθ. 15.

ΛΟΔΡΑΔΕΣ εἰς ΧΙΛΙΟΓΡΑΜΜΑ.

ΛΟΔΡΑΔΕΣ	ΧΙΛΙΟΓΡΑΜ.	ΚΑΝΤΑΡ.	ΤΟΝΟΙ	ΚΑΝΤΑΡ.	ΤΟΝΟΙ	ΚΑΝΤΑΡ.	ΤΟΝΟΙ	ΚΑΝΤΑΡ.	ΤΟΝΟΙ	ΚΑΝΤΑΡ.	ΤΟΝΟΙ
	Χ		Τ		Τ		Τ		Τ		Τ
1	0,564	1	0,056	11	0,621	21	1,185	31	1,750	41	2,314
2	1,129	2	0,113	12	0,677	22	1,242	32	1,806	42	2,371
3	1,693	3	0,169	13	0,734	23	1,298	33	1,863	43	2,427
4	2,257	4	0,226	14	0,790	24	1,355	34	1,919	44	2,484
5	2,822	5	0,283	15	0,847	25	1,411	35	1,976	45	2,540
6	3,387	6	0,339	16	0,903	26	1,468	36	2,032	46	2,597
7	3,951	7	0,395	17	0,910	27	1,524	37	2,089	47	2,653
8	4,516	8	0,452	18	1,016	28	1,581	38	2,145	48	2,710
9	5,080	9	0,508	19	1,072	29	1,637	39	2,201	49	2,766
ΚΑΝΤΑΡ.=56,450		10	0,564	20	1,129	30	1,693	40	2,258	50	2,822

ΠΑΡΑΔΕΙΓΜΑΤΑ ΥΠΟΛΟΓΙΣΜΩΝ.

ΠΟΛΛΑΠΛΑΣΙΑΣΜΟΣ καὶ ΔΙΑΙΡΕΣΙΣ διὰ 10, 100, 1000.

4,538 πολλαπλασ. ἐπὶ 10	=45,38	83,27 διαιρούμ. διὰ 10	= 8,327
6,453 πολλαπλασ. ἐπὶ 100	=645,3	54,3 διαιρούμ. διὰ 100	= 0,543
7,85 πολλαπλασ. ἐπὶ 1000	=7850	18 διαιρούμ. διὰ 1000	= 0,018

ΜΕΤΑΤΡΟΠΗ ΤΩΝ ΜΕΤΡΩΝ καὶ ΣΤΑΘΜΩΝ.

27 ΑΡΣΙΝ καὶ 9 ΓΚΙΡΑΧΙΑ εἰς ΜΕΤΡΑ.

(Πίναξ 3)

	Μ
7 Ἀρσὶν, καὶ 9 Γκιράχ	=5,113
20 Ἀρσὶν	=13, 60
	Μ
Ἀξία	=18,743

18, 743 ΜΕΤΡΑ — εἰς ΑΡΣΙΝ.

Μ (Πίναξ 17) Α

0,003	= 0,004
0,04	= 0,059
0,7	= 1,029
8	= 11,765
10	= 14,706
Α	
Ἀξία	= 27,563.

31 ΣΤΡΕΜ. καὶ 45 ΖΙΡΑ ΤΕΤΡΑΓ. εἰς ΠΛΕΘΡΑ.

(Πίναξ 2)

	Μ²
5 Ζιρᾶ²	= 2 87 28 20
40	= 22 98 25 6

(Πίναξ 8)

1 Στρεμμ.	= 9,19 30
30	=275,79 1
Π	Μ²
Ἀξία	= 285,24 25 53 80

285,24 ΠΛΕΘΡΑ εἰς ΣΤΡΕΜΜΑΤΑ (Δονούμια).

Π (Πίναξ 20) Σ

0,04	= . . . 0,00 43 511
0,2	= . . . 0, 02 17 56
5	= . . . 0, 54 38 91
80	= . . . 8, 70 22 5
200	= . . .21, 75 56
Σ	
Ἀξία	= 31, 02 78 481

48 ΚΟΙΛΑ καὶ 6 ΚΟΥΤΙΑ εἰς ΛΙΤΡΑΣ.

(Πίναξ 10)

	Λ
6 Κουτία	= 27,750
8	= 296
30 Κοιλὰ	= 1480
Λ	
Ἀξία	= 1803,750

1803,75 ΛΙΤΡΑΙ — εἰς ΚΟΙΛΑ.

Λ (Πίναξ 22). Κ

0,05	= . . . 0, 001 35
0,7	= . . . 0, 018 9
3	= . . . 0, 081
800	= . . . 21, 622
1000	= . . . 27, 027
Κ	
Ἀξία	= 48, 750 25

32 ΟΚΑΔΕΣ καὶ 75 ΔΡΑΜΙΑ εἰς ΧΙΛΙΟΓΡΑΜΜΑ.

(Πίναξ 14.)

	Χ
5 Δράμ.	= 0,016 037
70	= 0,224 56

(Πίναξ 12)

2 Ὀκάδ.	= 2,565 89
30	= 38,488 4
Χ	
Ἀξία	= 41,294 887

41,295 ΧΙΛΙΟΓΡΑΜΜΑ εἰς ΟΚΑΔΑΣ.

Χ (Πίναξ 24) Ο

0,005	= 0,003 897
0,09	= 0,070 15
0,2	= 0,155 9
1	= 0,779
40	= 31,178
Ο	
Ἀξία	= 32,186 947

ΥΦΕΚΑΤΟΜΕΤΡΑ καὶ ΜΕΤΡΑ

εἰς ΖΙΡΑΔΕΣ, ΠΑΡΜΑΚΙΑ, ΧΑΤΙΑ καὶ ΝΟΚΤΑΔΕΣ.

Ἀριθ. 16.

ΥΦΕΚΑΤΟΜ.ΤΡ.	ΖΙΡΑΔΕΣ ΚΑΙ ΠΟΛΛΟΣΤΑ ΔΕΚΑΔΙΚΑ.	ΖΙΡΑΔΕΣ καὶ ΠΟΛΛΟΣΤΑ.				ΜΕΤΡΑ.	ΖΙΡΑΔΕΣ ΚΑΙ ΠΟΛΛΟΣ ΔΕΚΑΔΙΚΑ.	ΖΙΡΑΔΕΣ καὶ ΠΟΛΛΟΣΤ.			
		ΖΙΡΑΔΕΣ.	ΠΑΡΜΑΚΙΑ.	ΧΑΤΙΑ.	ΝΟΚΤΑΔΕΣ.			ΖΙΡΑΔΕΣ.	ΠΑΡΜΑΚΙΑ.	ΧΑΤΙΑ.	ΝΟΚΤΑΔΕΣ.
	Ζιράδες						Ζιράδες				
1	0,013	«	«	3	10	1	1,319	1	7	7	11
2	0,026	«	«	7	7	2	2,639	2	15	3	11
3	0,040	«	«	11	5	3	3,958	3	22	11	10
4	0,053	«	1	3	2	4	5,277	5	6	7	9
5	0,066	«	1	7	0	5	6,596	6	14	3	9
6	0,079	«	1	10	10	6	7,916	7	21	11	8
7	0,092	«	2	2	7	7	9,235	9	5	7	8
8	0,106	«	2	6	5	8	10,554	10	13	3	7
9	0,119	«	2	10	2	9	11,873	11	20	11	6
10	0,132	«	3	2	0	10	13,193	13	4	7	5
20	0,264	«	6	4	0	20	26,385	26	9	2	11
30	0 396	«	9	6	0	30	39,578	39	13	10	5
40	0,528	«	12	8	0	40	52,770	52	18	5	11
50	0,660	«	15	10	0	50	65,963	65	23	1	4
60	0,792	«	19	0	0	60	79,156	79	3	8	18
70	0,923	«	22	2	0	70	92,348	92	8	4	4
80	1,055	1	1	3	11	80	105,541	105	12	11	9
90	1,187	1	4	5	11	90	118,733	118	17	7	3
100	1,319	1	7	7	11	100	131,926	131	22	2	9

ΥΦΕΚΑΤΟΜΕΤΡΑ καὶ ΜΕΤΡΑ

εἰς ΕΝΤΑΖΕΔΕΣ, ΡΟΥΠΙΑ καὶ ΓΚΙΡΑΧΙΑ.

'Αριθ. 18.

ΓΚΙΡΑΧΙΑ.																				
	0,6	1,2	1,9	0,5	1,1	1,7	0,3	0,9	1,5	0,2	0,3	0,5	0,6	0,8	0,9	1,1	1,2	1,4		
ΡΟΥΠΙΑ.	4	0	4	1	5	1	6	2	6	3	6	1	4	7	2	5	0	3		
ΕΝΤΑΖΕΔΕΣ.	1	3	4	6	7	9	10	12	13	15	30	46	61	76	92	107	123	138		
ΕΝΤΑΖΕΔΕΣ ΚΑΙ ΠΟΛΛΟΣΤΑ ΔΕΚΑΔΙΚΑ.	'Εντάζεδες																			
	1,539	3,077	4,615	6,154	7,692	9,231	10,769	12,308	13,846	15,385	30,769	46,154	61,539	76,923	92,308	107,692	123,077	138,462		
ΜΕΤΡΑ.	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	20	30	40	50	60	70	80	90		
ΓΚΙΡΑΧΙΑ.	0,3	0,5	0,7	1,0	1,2	1,5	1,7	0,0	0,2	0,5	0,9	1,4	1,9	0,3	0,8	1,2	1,7	0,2		
ΡΟΥΠΙΑ.	"	"	"	"	"	"	"	1	1	1	2	3	4	6	7	0	1	3		
ΕΝΤΑΖΕΔΕΣ.	"	"	"	"	"	"	"	"	"	"	"	"	"	"	"	1	1	1		
ΕΝΤΑΖΕΔΕΣ ΚΑΙ ΠΟΛΛΟΣΤΑ ΔΕΚΑΔΙΚΑ.	'Εντάζεδες																			
	0,015	0,031	0,046	0,062	0,077	0,092	0,108	0,123	0,139	0,154	0,308	0,462	0,615	0,769	0,923	1,077	1,231	1,385		
ΥΦΕΚατόμετρ.	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	20	30	40	50	60	70	80	90		

ΥΦΕΚΑΤΟΜΕΤΡΑ καὶ ΜΕΤΡΑ

εἰς ΑΡΣΙΝΙΑ (τῆς ἀγορᾶς), ΡΟΥΠΙΑ καὶ ΓΚΙΡΑΧΙΑ.

'Αριθ. 17.

ΓΚΙΡΑΧΙΑ	ΡΟΥΠΙΑ.	ΑΡΣΙΝΙΑ.	ΑΡΣΙΝΙΑ. ΚΑΙ ΠΟΛΛΟΣΤΑ ΔΕΚΑΔΙΚΑ. 'Αρσίνια.	ΜΕΤΡΑ.	ΓΚΙΡΑΧΙΑ.	ΡΟΥΠΙΑ.	ΑΡΣΙΝΙΑ.	ΑΡΣΙΝΙΑ ΚΑΙ ΠΟΛΛΟΣΤΑ ΔΕΚΑΔΙΚΑ. Δρσίνια	ΥΦΕΚατόμετρ.
1,5	3	1	1,471	1	0,2	"	"	0,015	1
1,1	7	2	2,941	2	0,5	"	"	0,029	2
0,6	3	4	4,412	3	0,7	"	"	0,044	3
0,1	7	5	5,882	4	0,9	"	"	0,059	4
1,7	2	7	7,353	5	1,2	"	"	0,074	5
1,2	6	8	8,824	6	1,4	"	"	0,088	6
0,7	2	10	10,294	7	1,7	"	"	0,103	7
0,2	6	11	11,765	8	1,9	"	"	0,118	8
1,8	1	13	13,235	9	0,1	1	"	0,132	9
1,3	5	14	14,706	10	0,4	1	"	0,147	10
0,6	3	29	29,412	20	0,7	2	"	0,294	20
1,9	0	44	44,118	30	1,1	3	"	0,441	30
1,2	6	58	58,824	40	1,4	4	"	0,588	40
0,5	4	73	73,529	50	1,8	5	"	0,735	50
1,8	1	88	88,235	60	0,1	7	"	0,882	60
1,1	7	102	102,941	70	0,5	0	1	1,029	70
0,4	5	117	117,647	80	0,8	1	1	1,177	80
1,7	2	132	132,353	90	1,2	2	1	1,324	90

ΜΕΤΡΑ ΤΕΤΡΑΓΩΝΙΚΑ — εἰς ΖΙΡΑΔΕΣ, ΑΡΣΙΝΙΑ καὶ ΕΝΤΑΖΕΔΕΣ ΤΕΤΡΑΓΩΝΙΚΟΥΣ.

Ἀριθ. 19.

ΜΕΤΡΑ ΤΕΤΡ.	ΖΙΡΑΔΕΣ ΤΕΤΡΑΓΩΝ	ΑΡΣΙΝΙΑ ΤΕΤΡΑΓΩΝ.	ΕΝΤΑΖ.ΤΕΤΡΑΓ.
	Z^2	A^2	E^2
1	1, 74 05	2, 16 26	2, 36
2	3, 48 09	4, 32 53	4, 73
3	5, 22 14	6, 48 79	7, 10
4	6, 96 18	8, 65 05	9, 47
5	8, 70 23	10, 81 32	11, 83
6	10, 44 27	12, 97 58	14, 20
7	12, 18 32	15, 13 84	16, 57
8	13, 92 36	17, 30 10	18, 93
9	15, 66 41	19, 46 37	21, 30

ΠΛΕΘΡΑ — εἰς ΔΟΝΟΥΜΙΑ καὶ ΖΙΡΑΔΕΣ ΤΕΤΡΑΓΩΝΙΚΟΥΣ.

Ἀριθ. 20.

ΠΛΕΘΡΑ	ΔΟΝΟΥΜΙΑ καὶ ΠΟΛΛΑΟΣΤ. ΔΕΚΑΔΙΚΑ.	ΔΟΝΟΥΜΙΑ.	ΖΙΡΑΔΕΣ ΤΕΤΡΑΓΩΝ.	ΠΛΕΘΡΑ	ΔΟΝΟΥΝΙΑ καὶ ΠΟΛΛΑΟΣΤΑ ΔΕΚΑΔΙΚΑ.	ΔΟΝΟΥΜΙΑ.	ΖΙΡΑΔΕΣ ΤΕΤΡΑΓΩΝ.
	Δ	Δ	Z^2		Δ	Δ	Z^2
1	0,108 78	0	174,0	10	1,087 78	1	140, 4
2	0,217 56	0	348,1	20	2,175 56	2	280, 9
3	0,326 33	0	522,1	30	3,263 34	3	421, 3
4	0,435 11	0	696,2	40	4,351 13	4	561, 8
5	0,543 89	0	870,2	50	5,438 91	5	702, 2
6	0,652 67	0	1044,3	60	6,526 79	6	842, 7
7	0,761 45	0	1218,3	70	7,614 47	7	983, 1
8	0,870 23	0	1392,4	80	8,702 25	8	1123, 6
9	0,979 00	0	1566,4	90	9,790 03	9	1264, 0
				ΕΚΑΤΟΠ=10,87[illegible],81		10	1404, 5

ΛΙΤΡΑΙ, ΔΕΚΑΛΙΤΡΑ καὶ ΕΚΑΤΟΛΙΤΡΑ

'Αριθ. 22. εἰς ΚΟΙΛΑ καὶ ΚΟΥΤΙΑ.

ΛΙΤΡΑΙ.	ΚΟΙΛΑ ΚΑΙ ΠΟΛΛΟΣΤΑ ΔΕΚΑΔΙΚΑ.	ΚΟΙΛΑ.	ΚΟΥΤΙΑ.	ΔΕΚΑΛΙΤΡΑ.	ΚΟΙΛΑ καὶ ΠΟΛΛΟΣΤΑ ΔΕΚΑΔΙΚΑ.	ΚΟΙΛΑ.	ΚΟΥΤΙΑ.	ΕΚΑΤΟΛΙΤ.	ΚΟΙΛΑ καὶ ΠΟΛΛΟΣΤΑ ΔΕΚΑΔΙΚΑ.	ΚΟΙΛΑ.	ΚΟΥΤΙΑ.
	Κ	Κ	κ		Κ	Κ	κ		Κ	Κ	κ
1	0,027	0	0,22	*1*	0,270	0	2,16	1	2,703	2	5,62
2	0,054	0	0,43	*2*	0,540	0	4,32	*2*	5,405	5	3,24
3	0,081	0	0,65	*3*	0,811	0	6,49	*3*	8,108	8	0,86
4	0,108	0	0,86	*4*	1,081	1	0,65	*4*	10,811	10	6,49
5	0,135	0	1,08	5	1,351	1	2,81	*5*	13,514	13	4,11
6	0,162	0	1,30	*6*	1,622	1	4,97	*6*	16,216	16	1,73
7	0,189	0	1,51	*7*	1,892	1	7,14	*7*	18,919	18	7,35
8	0,216	0	1,73	*8*	2,162	2	1,30	*8*	21,622	21	4,97
9	0,243	0	1,95	*9*	2,432	2	3,46	*9*	24,324	24	2,59
10	0,270	0	2,16	*10*	2,703	2	5,62	*10*	27,027	27	0.22

ΜΕΤΡΑ ΚΥΒΙΚΑ

'Αριθ. 21. —εἰς ΖΙΡΑΔΕΣ ΚΥΒΙΚΟΥΣ.

ΜΕΤΡΑ ΚΥΒΙΚ.	ΖΙΡΑΔΕΣ ΚΥΒΙΚΟΙ.
	Z^2
1	2, 296 108
2	4, 592 217
3	6, 888 325
4	9, 184 434
5	11, 480 542
6	13, 776 650
7	16, 072 759
8	18, 368 867
9	20, 664 975

ΓΡΑΜΜΑ — εἰς ΔΡΑΜΙΑ καὶ ΚΡΑΤΙΑ.

ΓΡΑΜΜΑ.	ΔΡΑΜΙΑ ΚΑΙ ΠΟΛΛΟΣΤ. ΔΕΚΑΔΙΚΑ.	ΔΡΑΜ.	ΚΡΑΤΙΑ.	ΓΡΑΜΜΑ	ΔΡΑΜΙΑ ΚΑΙ ΠΟΛΛΟΣΤΑ ΔΕΚΑΔΙΚΑ.	ΔΡΑΜ.	ΚΡΑΤΙΑ.
	Δ	Δ	κ		Δ	Δ	κ
0,001	0, 000 3	„	0, 005 0	10	3, 117 8	3	1, 885 2
0,01	0, 003 1	„	0, 049 9	20	6, 235 7	6	3, 770 5
0,1	0, 031 2	„	0, 498 9	30	9, 353 5	9	5, 655 7
0,2	0, 062 4	„	0, 997 7	40	12, 471 3	12	7, 540 9
0,3	0, 093 5	„	1, 496 6	50	15, 589 1	15	9, 426 1
0,4	0, 124 7	„	1, 995 4	60	18, 707 0	18	11, 311 4
0,5	0, 155 9	„	2, 494 2	70	21, 824 8	21	13, 196 6
0,6	0, 187 1	„	2, 993 1	80	24, 942 6	24	15, 081 8
0,7	0, 218 2	„	3, 491 9	90	28, 060 4	28	0, 967 0
0,8	0, 249 4	„	3, 990 8	100	31, 178 3	31	2, 852 3
0,9	0, 280 6	„	4, 489 7	200	62, 356 5	62	5, 704 5
1	0, 311 8	„	4, 988 5	300	93, 534 8	93	7, 556 8
2	0, 623 6	„	9, 977 0	400	124, 713 1	124	10, 409 0
3	0, 935 3	„	14, 965 6	500	155, 891 3	155	14, 261 3
4	1, 247 1	1	3, 954 1	600	187, 069 6	187	1, 113 6
5	1, 558 9	1	8, 942 6	700	218, 247 9	218	3, 965 8
6	1, 870 7	1	13, 931 1	800	249, 426 1	249	4, 818 0
7	2, 182 5	2	2, 919 7	900	280, 604 4	280	7, 670 3
8	2, 494 3	2	7, 908 1	1000	311, 782 7	311	12, 522 5
9	2, 806 0	2	12, 896 7				

ΧΙΛΙΟΓΡΑΜΜΑ—εἰς ΟΚΑΔΕΣ, ΔΡΑΜΙΑ καὶ ΚΡΑΤΙΑ.

Ἀριθ. 24.

ΧΙΛΙΟΓΡ.	ΟΚΑΔΕΣ ΚΑΙ ΠΟΛΛΟΣΤΑ ΔΕΚΑΔΙΚΑ	ΟΚΑΔΕΣ	ΔΡΑΜΙΑ	ΚΡΑΤΙΑ.	ΧΙΛΙΟΓΡ.	ΟΚΑΔ. καὶ ΠΟΛΛΟΣΤ. ΔΕΚΑΔΙΚΑ	ΟΚΑΔΕΣ	ΔΡΑΜΙΑ	ΚΡΑΤΙΑ
	Ὀκάδες.	Ο	Δ	κ		Ὀκάδες	Ο	Δ	κ
1	0,779	0	311	12,52	60	46,767	46	306	15,35
2	1,559	1	223	9,05	70	54,562	54	224	12,58
3	2,338	2	135	5,57	80	62,357	62	142	9,80
4	3,118	3	047	2,09	90	70,151	70	060	7,03
5	3,897	3	358	14,61	100	77,946	77	378	4,25
6	4,677	4	270	11,14	200	155,891	155	356	8,50
7	5,456	5	182	7,66	300	233,837	233	334	12,75
8	6,236	6	094	4,18	400	311,783	311	313	1,00
9	7,015	7	006	0,70	500	389,728	389	291	5,25
10	7,795	7	317	13,23	600	467,674	467	269	9,50
20	15,589	15	235	10,45	700	545,620	545	247	12,75
30	23,384	23	153	7,68	800	623,565	623	226	2,00
40	31,178	31	071	4,90	900	701,511	701	204	6,25
50	38,973	38	389	2,13	1000	779,457	779	182	10,50

ΤΟΝΟΙ—εἰς ΚΑΝΤΑΡΙΑ, ΟΚΑΔΕΣ καὶ ΔΡΑΜΙΑ. Ἀριθ. 25.

ΤΟΝΟΙ	ΚΑΝΤΑΡΙΑ ΚΑΙ ΠΟΛΛΟΣΤΑ ΔΕΚΑΔΙΚΑ	ΚΑΝΤΑΡΙΑ.	ΟΚΑΔΕΣ	ΔΡΑΜΙΑ.
	Καντάρια	Κ	Ο	Δ
1	17, 714 92	17	31	183
2	35, 429 85	35	18	365
3	53, 144 77	53	6	148
4	70, 859 69	70	37	331
5	88, 574 62	88	25	113
6	106, 289 54	106	12	296
7	124, 004 47	124	0	79
8	141, 719 39	141	31	261
9	159, 434 31	159	19	44
10	177, 149 24	177	6	227

ΜΕΤΑΤΡΟΠΗ ΤΩΝ ΔΕΚΑΔΙΚΩΝ ΠΟΛΛΟΣΤΗΜΟΡΙΩΝ
ΤΩΝ ΠΑΛΑΙΩΝ ΜΕΤΡΩΝ
καὶ σταθμῶν εἰς τὰς συνήθεις αὐτῶν ὑποδιαιρέσεις.

Ἡ μετατροπὴ αὕτη γίνεται διὰ πολλαπλασιασμοῦ τοῦ δεκαδικοῦ πολλοστημορίου τοῦ μέτρου ἢ σταθμοῦ ἐπὶ τὸν ἀριθμὸν (τὸν ὑπὸ τὴν Σελίδ. (890) ὅστις δεικνύει ποσάκις ἐμπεριέχεται ἐν τῷ μέτρῳ ἢ σταθμῷ ἡ ζητουμένη ὑποδιαίρεσις.

ΠΑΡΑΔΕΙΓΜΑΤΑ.

Μετατρέψαι 0,563 ΑΡΣΙΝΙΑ—εἰς ΓΚΙΡΑΧΙΑ.

Πολλαπλασιάζοντες 0,563 ἐπὶ τὸν ἀριθμὸν 16 τῶν Γκιράχ. ἅτινα ἐμπεριέχονται εἰς ἓν Ἀρσὶν, εὑρίσκομεν . . . . 9,008 Γκιράχ. ἢ 9 Γκιράχ.

Μετατρέψαι 0,02 78 48 ΤΡΕΜΑΤΑ—εἰς ΠΗΧΕΙΣ (ζιρὰ) ΤΕΤΡΑΓΩΝ.

Πολλαπλασιάζοντες 0,02 78 48 ἐπὶ τὸν ἀριθμὸν 1600 τῶν τετραγωνικῶν πήχεων οἵτινες ἐμπεριέχονται εἰς ἓν Στέμμα, εὑρίσκομεν . . . . 44, 55 68 πήχεις τετραγωνικοὺς ἢ 45 πήχεις τετραγωνικούς.

Μετατρέψαι 0,750 ΚΟΙΛΑ—εἰς ΚΟΥΤΙΑ.

Πολλαπλασιάζοντες 0,750 ἐπὶ τὸν ἀριθμὸν 8 τῶν Κουτίων ἅτινα ἐμπεριέχονται εἰς ἓν Κοιλὸν, ... εὑρίσκομεν 6 Κουτία.

Μετατρέψαι 0,187 ΟΚΑΔΕΣ—εἰς ΔΡΑΜΙΑ.

Πολλαπλασιάζοντες 0,187 ἐπὶ τὸν ἀριθμὸν τῶν Δραμίων ἅτινα ἐμπεριέχονται εἰς μίαν Ὀκᾶν, εὑρίσκομεν . . . . 74,8 Δράμια ἢ 75 Δράμια.

Παρατηρήσεις περὶ τῆς ἀκριβείας τῶν ὑπολογισμῶν τῶν γινομένων διὰ τῶν πινάκων τῆς μετατροπῆς.

Οἱ πίνακες ὑπελογίσθησαν δι' ἀριθμοῦ τινος δεκαδικῶν μεγαλητέρου τοῦ τυπωθέντος· οὐχ ἧττον ἐλήφθη ὑπ' ὄψιν τὸ ἐν τῇ ἐκτυπώσει παραλειφθὲν δεκαδικὸν πολλοστημόριον, διὰ τῆς προσθήκης 1 εἰς τὸν τελευταῖον ἀριθμὸν τοῦ διατηρηθέντος δεκαδικοῦ πολλοστημορίου, ὁσάκις ὁ πρῶτος ἀριθμὸς τοῦ παραλειφθέντος πολλοστημορίου εἶναι ἴσος ἢ ἀνώτερος τοῦ 5: οὕτως ἀντὶ τοῦ 2, 569 68 ἐτυπώθη ὁ ἀριθμὸς 2, 5697.

Ἐὰν ὁ πρῶτος ἀριθμὸς τοῦ παραλειφθέντος δεκαδικοῦ πολλοστημορίου ἦναι μικρότερος τοῦ 5, οὐδὲν τότε προσετέθη τῷ τελευταίῳ ἀριθμῷ τοῦ διατηρηθέντος δεκαδικοῦ πολλοστημορίου· οὕτως ἀντὶ τοῦ 2, 569 43 ἐτυπώθη ὁ ἀριθμὸς 2, 569 4.

Ὅθεν ἕπεται ὅτι οἱ ἀριθμοὶ τῶν πινάκων εἰσὶν οἱ μὲν κάπως μεγαλήτεροι, οἱ δὲ κάπως μικρότεροι, ἀλλὰ ἡ ἐκ τούτου ἐν τῇ πράξει προσγινομένη διαφορὰ εἶναι ἀνεπαίσθητος, ἐφ' ὅσον δὲν γίνονται πράξεις ἐπὶ μεγάλων ἀριθμῶν.

ΟΔΗΓΙΑΙ

Περὶ τοῦ τρόπου τῆς χρήσεως τῶν πινάκων, τῶν συντεταγμένων διὰ τὴν πρὸς ἄλληλα σχέσιν τῶν παλαιῶν καὶ νέων μέτρων.

Οἱ πίνακες, οἱ συντεταγμένοι περὶ τῆς μετατροπῆς τῶν παλαιῶν πήχεων, κοιλῶν, καὶ βαρῶν εἰς νέα, τῶν δὲ νέων εἰς παλαιὰ, εἰσὶ διηρημένοι εἰς δύο μέρη, ὧν τὸ μὲν πρῶτον ἐμφαίνει τὰς σχέσεις τῶν παλαιῶν μέτρων πρὸς τὰ νέα, τὸ δὲ δεύτερον τὰς τῶν νέων πρὸς τὰ παλαιά. Ἑκάτερον τῶν δύο τούτων μερῶν ἐστὶ διηρημένον εἰς τέσσαρα εἴδη· καὶ τὸ μὲν πρῶτον εἶδος περιέχει ἰδίᾳ τὸ μῆκος καὶ τὴν ἀπόστασιν, τὸ δεύτερον τὴν ἔκτασιν γαιῶν καὶ τὴν ἐπιφάνειαν, τὸ τρίτον τὰ κοιλὰ, καὶ τὸ τέταρτον τὰ βάρη· τὸ ὅλον συνίσταται ἐξ ὀκτὼ εἰδῶν καὶ εἴκοσι πέντε πινάκων.

Περὶ τοῦ πρώτου εἴδους συνετάχθησαν οἱ πίνακες οἱ ὑπ' ἀριθμοὺς 1, 2, 3, 4, οἵτινες δεικνύουσι τὴν μετατροπὴν τῶν παλαιῶν μέτρων μήκους εἰς νέα.

Καὶ ὁ μὲν πρῶτος πίναξ περιέχει τὴν μετατροπὴν τοῦ *ζιρὰ* καὶ τῶν πολλοστῶν αὐτοῦ *δακτύλων* (*παρμὰκ*), ὁ δὲ δεύτερος τὴν τῶν *χατίων*, τῶν πολλοστῶν τοῦ δακτύλου καὶ τῶν *νοκτάδων* εἰς *μέτρα*· καὶ ἄνωθεν μὲν τοῦ πρώτου πίνακος ἀπὸ τοῦ μηδενὸς ἀρχόμενοι εἰσὶ γεγραμμένοι διὰ μεγάλων στοιχείων οἱ ἀριθμοὶ τοῦ *ζιρὰ*, ἀριστερόθεν δὲ πάλιν ἀπὸ τοῦ μηδενὸς ἀρχόμενοι οἱ ἀριθμοὶ τῶν δακτύλων· οὕτω δὲ διηρημένης τῆς ἐκτάσεως τοῦ πίνακος εἰς δέκα στήλας, εἰσὶ γεγραμμένα ἐν αὐταῖς τὰ μὲν μέτρα πρὸ τῆς ὑποστιγμῆς, τὰ δὲ πολλοστὰ αὐτῶν μετὰ τὴν ὑποστιγμήν. Ὁ τρόπος τῆς χρήσεως τῶν πινάκων ἐστὶ τοιοῦτος. Ἐὰν τὸ ζητούμενον ἦναι μόνον δάκτυλοι, τότε εὑρίσκοντες τὸν ζητούμενον ἀριθμὸν τῶν δακτύλων ἐν τῇ στήλῃ αὐτῶν, εἰσερχόμεθα ἐξ ἀριστερῶν τοῦ πίνακος εἰς τὸν τόπον, ἄνωθεν τοῦ ὁποίου κεῖται τὸ μηδὲν, τὸ δὲ ἀμέσως μετὰ τὸν ζητούμενον ἀριθμὸν ποσὸν εἶναι τὸ ἀντιστοιχοῦν μέτρον καὶ τὰ πολλοστὰ αὐτοῦ. Ἐὰν δὲ τὸ ζητούμενον ἦναι μόνον *ζιράδες*, τότε εὑρίσκομεν τὸν ζητούμενον ἀριθμὸν αὐτῶν ἐν τῇ ἰδίᾳ στήλῃ ἄνωθεν τοῦ πίνακος, ὁ δὲ ἀριθμὸς ὁ ἀμέσως ὑπ' αὐτὸν καὶ εἰς τὴν σειρὰν τοῦ ἀριστερόθεν κειμένου μηδενὸς, ἐστὶν ἐπίσης τὸ ἀντίστοιχον μέτρον καὶ τὰ πολλοστὰ αὐτοῦ. Ἐὰν δὲ πρόκηται ὁμοῦ μετὰ τῶν πήχεων νὰ μετατραπῶσιν εἰς μέτρα καὶ

δάκτυλοι, τότε ἐν τῷ πίνακι, ὅστις περιέχει ἀριθμοὺς ἴσους πρὸς τοὺς ζητουμένους πήχεις μετὰ τῶν ζητουμένων δακτύλων, εἰσερχόμεθα ἐξ ἀριστερῶν, καὶ ὅσοι πήχεις καὶ δάκτυλοι πρόκειται νὰ μετατραπῶσιν, οἱ ἐν τῇ συνεχείᾳ αὐτῶν ἀπαντηθησόμενοι ἀριθμοὶ εἰσὶ τὰ μέτρα καὶ τὰ τούτων πολλοστά ἵνα δὲ γίνηται γνωστὸν π. χ. εἰς πόσα μέτρα ἀντιστοιχοῦσι 12 δάκτυλοι, καταβαίνομεν ἐν τῇ στήλῃ τῶν δακτύλων εἰς τὸν ἀριθμὸν 12 καὶ εὑρίσκομεν ὅτι εἰσὶν ἴσοι τῷ ἐν τῇ συνεχείᾳ ἀριθμῷ 0,379 ὅστις ἐστὶ 379 χιλιοστὰ τοῦ μέτρου. Οὕτω μανθάνομεν ὅτι καὶ 9 πήχεις ἀντιστοιχοῦσιν εἰς τὸν ἐν τῇ ὑπ' ἀριθ. 9 στήλῃ τοῦ πίνακος ἀριθμὸν 6,822 ὅστις ἐστὶν 6 μέτρα καὶ 822 χιλιοστὰ αὐτοῦ. Ὡσαύτως, ἵνα μάθωμεν εἰς τί ἀντιστοιχοῦσι τέσσαρες πήχεις καὶ δέκα δάκτυλοι, εἰσερχόμεθα εἰς τὴν στήλην, ἐφ' ἧς κεῖται ὁ ἀριθμὸς 4, ἀφ' οὗ δ' εὕρωμεν ἐν τῇ γραμμῇ τῶν δακτύλων καὶ τὸν ἀριθμ. 10, προβαίνομεν ἐκεῖθεν μέχρι τῆς στήλης ἐκείνης, ἐφ' ἧς ὑπάρχει ὁ ἀριθ. 4 τῶν πήχεων, ὁ δὲ ἐν τῇ συναντήσει αὐτῶν ἀριθ. 3,348 ἐστὶν ὁ ζητούμενος, ἴσος εἰς 3 μέτρα καὶ 348 χιλιοστὰ αὐτοῦ.

Ὁ δεύτερος πίναξ ἀφορᾷ τὴν μετατροπὴν τοῦ *χατίου* καὶ τοῦ *νοκτᾶ*, ἡ δὲ χρῆσις αὐτοῦ ἐστὶ τοιαύτη, ὥστε, ὅταν εἰσέλθωμεν εἰς τὴν στήλην, ἐφ' ἧς κεῖται ὁ ζητούμενος ἀριθμός, ὁ ὑπ' αὐτὸν εὑρισκόμενος ἀριθμὸς ἐστὶ τὸ μέτρον καὶ τὰ κλάσματα αὐτοῦ· ὅταν π. χ. ζητῶμεν νὰ μετατρέψωμεν 3 *χάτια*, εὑρίσκομεν ὅτι ταῦτα ἰσοδυναμοῦσι μὲ 79 δεκακισχιλιοστὰ μέτρου, οἱ δὲ 7 νοκτάδες μὲ 15 δεκακισχιλιοστὰ μέτρου.

Ὁ τρίτος πίναξ ἐστὶν ὁ συνταχθεὶς πρὸς μετατροπὴν τοῦ ἀγοραίου πήχεως εἰς μέτρον, ὁ δὲ τέταρτος, ὁ πρὸς μετατροπὴν τοῦ *ἐνδαζὲ* εἰς τὸ αὐτό· ἡ χρῆσις αὐτῶν ἐστὶν ὡς ἡ τῆς πρώτης. Οὗτοι ὅμως οἱ πίνακες εἰσὶ διηρημένοι κατὰ μῆκος εἰς δέκα στήλας, τὸ δὲ πλάτος αὐτῶν ἐστὶ διωρισμένον εἰς τὰς θέσεις ῥουπίων καὶ κιραχίων, τῶν πολλοστῶν τῶν δύο ἐκείνων μέτρων· γίνεται π. χ. γνωστὸν διὰ τούτων ὅτι ἐκ τῶν πολλοστῶν τοῦ πήχεως 4 ῥούπια ἰσοδυναμοῦσι πρὸς 340 χιλιοστὰ τοῦ μέτρου καὶ 5 πήχεις ἰσοδυναμοῦσι πρὸς 3,400 μέτρα καὶ 8 πήχεις, 5 κιράχια ἢ ἐν ἄλλαις λέξεσιν 8 πήχεις, 2 ῥούπια, 1 κιράχιον ἰσοδυναμοῦσι πρὸς 5,653 μέτρα. Περὶ δὲ τοῦ νέου εἴδους ὑπάρχουσι τέσσαρες πίνακες σεσημειωμένοι διὰ τῶν ἀριθμῶν 5, 6, 7, 8, οἵτινες δεικνύουσι τὴν εἰς τὰ νέα τετραγωνικὰ μέτρα σχέσιν καὶ μετατροπὴν τῶν παλαιῶν τετραγωνικῶν μέτρων, τῶν ἀνηκόντων εἰς τὴν καταμέτρησιν τῶν ἐπιφανειῶν καὶ τῶν γαιῶν.

Ἐκ τούτων ὁ πέμπτος πίναξ διδάσκει τὴν μετατροπὴν τοῦ τετραγωνικοῦ ἀρχιτεκτονικοῦ πήχεως (*ἀρσινίου*), τοῦ τετραγωνικοῦ δακτύλου (*παρμὰκ*), καὶ τοῦ τετραγωνικοῦ χατίου εἰς τετραγωνικὸν *μέτρον*· φανερόνει π. χ. ὅτι οἱ ἀντικρὺ τῆς θέσεως τῶν ἀριθμῶν τοῦ τετραγωνικοῦ

ἀρχιτεκτονικοῦ πήχεως ἀριθμοὶ 57, 45, 64 εἰσὶ τετραγωνικὰ *μέτρα*, ὅτι εἷς πῆχυς ἐστὶν ἴσος πρὸς 57 ὑποδεκάμετρα τετραγωνικὰ, 45 ὑφεκατόμετρα, καὶ 64 ὑποχιλιόμετρα. Καὶ τὰ παρμάκια δὲ καὶ τὰ χάτια εὑρίσκονται κατὰ ταύτην τὴν μέθοδον· ὥστε ἐὰν τὸ, οὗ ζητεῖται ἡ μετατροπὴ, ᾖναι τετραγωνικὸν παρμάκιον, παρατηροῦμεν τὴν θέσιν τῶν τετραγωνικῶν παρμακίων· ἐὰν δὲ τετραγωνικὸν χάτιον, παρατηροῦμεν τὴν τῶν τετραγωνικῶν χατίων· π. χ. 4 μὲν τετραγωνικὰ ἀρχιτεκτονικὰ παρμάκια ἰσοδυναμοῦσι πρὸς 39 τετραγ. ὑφεκατόμετρα καὶ 90 τετραγωνικὰ ὑποχιλιόμετρα, 8 δὲ τετραγωνικὰ ἀρχιτεκτονικὰ χάτια ἰσοδυναμοῦσι πρὸς 55 τετραγ. ὑποχιλιόμετρα καὶ 42 τετραγ. ὑπομυριόμετρα.

Ὁ ἕκτος πίναξ δεικνύει τὴν σχέσιν τοῦ τετραγωνικοῦ ἀρσινίου, ὁ δὲ ἕβδομος τὴν τοῦ τετραγωνικοῦ *ἐνδαζὲ* πρὸς τὸ μέτρον· ἡ χρῆσις αὐτῶν ἐστὶν ὁμοία τῇ τοῦ πέμπτου.

Ὁ ὄγδοος πίναξ δείκνυσι τὴν μετατροπὴν τοῦ *δονουμίου* εἰς τετραγωνικὰ μέτρα, δι' ὧν μετροῦνται αἱ γαῖαι. Ἐὰν λοιπὸν μετὰ τοῦ ζητουμένου *δονουμίου* εἰσέλθωμεν εἰς τὸν ῥηθέντα πίνακα, ὁ ἀντικρὺ αὐτοῦ εὑρισκόμενος ἀριθμὸς ἐστὶ τὸ ζητούμενον ποσόν. Ἐὰν π. χ. μετὰ 4 *δονουμίων* εἰσέλθωμεν ἀριστερόθεν εἰς τὸν πίνακα, ὁ ἀντικρὺ ἀριθμὸς 36, 77, 21, ἐστὶ τὸ ἰσοδύναμον, ἤτοι 36 πλέθρα 77 τετραγωνικὰ μέτρα καὶ 21 τετραγων. ὑποδεκάμετρα.

Τὸ τρίτον εἶδος εἰσὶν οἱ πίνακες, οἱ σεσημειωμένοι διὰ τῶν ἀριθμῶν 9, 10, 11, 12, οἵτινες περιέχουσι τὴν μετατροπὴν τοῦ κυβικοῦ ἀρχιτεκτονικοῦ πήχεως εἰς κυβικὸν τετραγωνικὸν μέτρον, καὶ τὴν τῶν ἀρχαίων κοιλῶν εἰς νέα.

Καὶ ὁ μὲν ἕνατος πίναξ ἀνήκει εἰς τὴν σχέσιν καὶ τὴν παραβολὴν τοῦ κυβικοῦ ἀρχιτεκτονικοῦ πήχεως, τοῦ κυβικοῦ *παρμακίου* καὶ τοῦ κυβικοῦ χατίου εἰς κυβικὰ μέτρα· ἡ δὲ χρῆσις αὐτοῦ ἐστὶ σύμφωνος τῷ πέμπτῳ πίνακι· π. χ. 5 κυβικοὶ ἀρχιτεκτον. πήχεις ἰσοδυναμοῦσι τῷ ἀριθμῷ 2, 177, 597, 560, ἤτοι 2 κυβικὰ μέτρα, 177 κυβικὰ ὑποδεκάμετρα, 597 κυβικὰ ὑφεκατόμετρα καὶ 560 κυβικὰ ὑποχιλιόμετρα· τρία δὲ κυβικὰ παρμάκια πρὸς, 094 κυβικὰ ὑφεκατόμετρα καὶ 514 κυβικὰ ὑποχιλιόμετρα· δύο δὲ κυβικὰ χάτια πρὸς 36 κυβικὰ ὑποχιλιόμετρα.

Ὁ δέκατος πίναξ περιέχει τὴν σχέσιν τοῦ κοιλοῦ Κωνσταντινουπόλεως πρὸς τὴν λίτραν, ὁ δ' ἑνδέκατος ὡσαύτως τὴν τοῦ κουτίου, ὅπερ ἐστὶ τὸ ὄγδοον τοῦ κοιλοῦ, εἰς λίτραν μετατροπήν· ἡ παρατήρησις τῶν πινάκων ποιεῖ φανερὰν τὴν χρῆσιν αὐτῶν· π. χ. τρία κοιλὰ εἰσὶν 111 λίτραι, τέσσαρα δὲ κουτία 18 ὀλτσέκια (*μέδιμνοι*) καὶ πέντε δέκατα, ἤτοι 18 καὶ ἥμισυ ὀλτσέκια.

Περὶ τοῦ τετάρτου εἴδους εἰσὶ συντεταγμένοι οἱ πίνακες οἱ ὑπ' ἀριθμ.

12, 13, 14, 15, οἵτινες περιέχουσι τὴν μετατροπὴν τῶν ἀρχαίων σταθμῶν εἰς νέα.

Ὁ δωδέκατος πίναξ περιέχει τὴν μετατροπὴν τῆς ὀκᾶς καὶ τοῦ δραμίου καὶ κηρατίου εἰς δεκαδικὰς βακιὰς καὶ δράμια ἑκάστου χωριστά· ὁ δὲ δέκατος τρίτος τὴν τῆς ὀκᾶς καὶ τοῦ δραμίου εἰς δεκαδικὴν βακιὰν καὶ δεκαδικὸν δράμιον· ὁ δὲ δέκατος τέταρτος μόνον τὴν τοῦ δραμίου καὶ τοῦ κηρατίου εἰς δεκαδικὸν δράμιον· ὁ δὲ δέκατος πέμπτος τὴν τοῦ κανταρίου καὶ τῆς λόδρας εἰς δεκαδικὸν τόνον καὶ βακιάν. Ἡ δὲ χρῆσις αὐτῶν ἐστὶ σύμφωνος τῇ τοῦ πέμπτου καὶ τῇ τοῦ πρώτου πίνακος· π. χ. ἐν τῷ δωδεκάτῳ πίνακι τέσσαρες ὀκάδες ἰσοδυναμοῦσι πρὸς πέντε δεκαδικὰς βακιὰς, 131 δεκαδ. δράμια καὶ 78 δέκατα τοῦ δραμίου (ἑκατοστόγραμμα)· ὀκτὼ δὲ ἀρχαῖα δράμια ἰσοδυναμοῦσι πρὸς 25 δεκαδ. δράμια καὶ 659 χιλιοστά· 5 δὲ κηράτια πρὸς 1 δεκαδικὸν δράμιον καὶ 2 χιλιοστά. Ἐν τῷ δεκάτῳ τρίτῳ πίνακι ἐπειδὴ δὲν εἶναι γεγραμμένοι ἀνὰ εἷς πάντες οἱ ἀριθμοὶ τῶν δραμίων, διὰ τοῦτο τὸ ζητούμενον εὑρίσκεται, λαμβανομένων τῶν ἀπαιτουμένων ἐκ τῶν θέσεων τῶν ἀντικρὺ τῶν μονάδων καὶ δεκάδων καὶ ἑκατοντάδων. Ἐὰν π. χ. ζητηθῇ ἡ μετατροπὴ 4 ὀκάδων καὶ 153 δραμίων, τότε πρῶτον λαμβάνομεν τὰς βακιὰς 5, 452, 5 τὰς κειμένας ἀντικρὺ κατὰ τὴν διασταύρωσιν τῶν 4 ὀκάδων καὶ ἑκατὸν δραμίων, ἐκ δὲ τῆς ἄνωθεν τοῦ πίνακος θέσεως, τῆς ἐχούσης γεγραμμένον μηδὲν, λαμβάνομεν τὸν ἀντικρὺ τῶν 50 δραμίων ἀριθμὸν 160, 4, λαμβάνομεν δ' ὡσαύτως τὸν ἀντικρὺ τῶν 3 δραμίων ἀριθμὸν 9, 6, οἵτινες προστιθέμενοι παράγουσι 5, 622, ἤτοι 5 βακιὰς (χιλιόγραμμα), 622 δεκαδικὰ δράμια καὶ 5 δέκατα δραμίου. Ἐν δὲ τῷ

5, 452, 5
0, 160, 4
0, 009, 6
5, 622, 5

δεκάτῳ τετάρτῳ πίνακι γίνεται δῆλον ὅτι 4 δράμια καὶ 5 κηράτια ἰσοδυναμοῦσι πρὸς τὸν ἀριθμ. 13, 832, ἤτοι 13 δεκαδικὰ δράμια καὶ 832 χιλιοστὰ τοῦ δραμίου. Ἐκ δὲ τοῦ δεκάτου πέμπτου γίνεται δῆλον ἐπίσης ὅτι ἐννέα λόδραι ἰσοδυναμοῦσι πρὸς 5 βακιὰς καὶ 80 δεκαδικὰ δράμια.

Τὸ δεύτερον τμῆμα ἐστὶ συντεταγμένον πρὸς τὴν μετατροπὴν τῶν νεωτέρων μέτρων εἰς ἀρχαῖα.

Τὸ πέμπτον εἶδος, ἔχον τοὺς ὑπ' ἀριθ. 16, 17, 18 πίνακας, ἐστὶ συντεταγμένον πρὸς τὴν μετατροπὴν τῶν νεωτέρων μέτρων μήκους εἰς παλαιά. Ὁ μὲν δέκατος ἕκτος πίναξ περιλαμβάνει τὴν σχέσιν τοῦ μέτρου εἰς ἀρσίνιον (πῆχυν ἀρχιτεκτονικὸν), ὁ δὲ δέκατος ἕβδομος τὴν τοῦ αὐτοῦ μέτρου εἰς τὸν ἀγοραῖον πῆχυν, καὶ ὁ δέκατος ὄγδοος τὴν τοῦ αὐτοῦ πρὸς τὸν *ενδαζέν*· ἡ μέθοδος τῆς χρήσεως αὐτῶν γίνεται φανερὰ διὰ τῆς παρατηρήσεως αὐτῶν.

Ἐν τούτοις ἐν τοῖς πίναξιν ἐσημειώθησαν αἱ σχέσεις τοῦ ἀρχιτ. πήχεως καὶ τοῦ ἀρσινίου καὶ τοῦ *ἐνδαζὲ* καὶ κατὰ τὰ ἴδια αὐτῶν πολλοστὰ, τοῦτ' ἔστι κατὰ *παρμάκια*, *χάτια*, *νοκτάδες*, *ρούπια*, *κιράχια* καὶ συγχρόνως κατὰ τὰ δεκαδικὰ πολλοστά· π. χ. ἐκ τῶν πινάκων γίνεται γνωστὸν ὅτι 4 μέτρα ἰσοδυναμοῦσι πρὸς 5, 679, ἤτοι 5 πήχεις ἀρχιτεκτονικοὺς, 6 *παρμάκια*, 7 *χάτια* καὶ 9 *νοκτάδες*, ἢ 5 πήχεις ἀρχιτεκτονικοὺς καὶ 277 δεκαδικὰ πολλοστά. Ὡσαύτως γίνεται δῆλον ὅτι 4 μέτρα=πρὸς 5 *ἀρσίνια*, 7 *ρούπια* καὶ 1 δέκατον *κιραχίου* ἢ=πρὸς 5 *ἀρσίνια* καὶ 882 δεκαδικὰ πολλοστὰ καὶ 4 μέτρα=πρὸς 6 *ἐνδαζέδες*, 1 *ρούπιον*, 0 *κιράχιον* καὶ 5 δέκατα τοῦ *κιραχίου*· ἢ πάλιν 4 μέτρα = πρὸς 6, 1538 ἤτοι 6 *ἐνδαζέδες* καὶ 1538 δεκαδικὰ πολλοστὰ τοῦ *ἐνδαζέ*.

Τὸ ἕκτον εἶδος περιέχον τοὺς ὑπ' ἀριθμὸν 19, 20 πίνακας ἀνήκει εἰς τὴν μετατροπὴν τῶν μέτρων τῶν γαιῶν καὶ ἐπιφανειῶν εἰς παλαιὰ οὕτως, ὥστε ὁ μὲν 19ος πίναξ δεικνύει τὴν μετατροπὴν τοῦ τετραγωνικοῦ μέτρου εἰς τὰ τετράγωνα τοῦ ἀρχιτεκτονικοῦ πήχεως καὶ τοῦ *ἀρσινίου* καὶ τοῦ *ἐνδαζὲ*, ὁ δὲ εἰκοστὸς τὴν μετατροπὴν τοῦ τετρ. μέτρου εἰς *δονούμια* ἢ τὰ πολλοστὰ αὐτῶν ἀρχιτεκτονικὰ τετραγωνικὰ μέτρα, ἢ τὰ δεκαδικὰ τετραγωνικὰ πολλοστά· ἡ χρῆσις αὐτῶν ἐστὶν ὡς τοῦ πέμπτου καὶ τοῦ ἑκκαιδεκάτου πίνακος· προβαίνων τις ἀριστερόθεν τοῦ πίνακος μετὰ τοῦ τετραγωνικοῦ μέτρου, λαβέτω τοὺς ἀριθμοὺς τοὺς κειμένους ἐν ταῖς θέσεσι τοῦ ἀρχιτεκτονικοῦ πήχεως, ἢ τοῦ *ἀρσινίου* ἢ τοῦ *ἐνδαζέ*· οὕτω γίνεται γνωστὸν ὅτι 4 τετραγωνικὰ μέτρα ἰσοδυναμοῦσι πρὸς 6 τετραγ. ἀρχιτεκτ. πήχεις καὶ 9618 πολλοστὰ, ἢ πρὸς 8 ἀρσίνια τετραγ. καὶ 6,505 πολλοστὰ, ἢ πρὸς 9 *ἐνταζέδες* τετραγ. καὶ 4, 7 πολλοστά· ἐκ δὲ τοῦ 19ου πίνακος γίνεται δῆλον ὅτι 10 τετρ. μέτρα ἰσοδυναμοῦσι πρὸς 1 *δονούμιον*, 140 τετραγ. ἀρχιτεκτ. πήχεις καὶ 4 πολλοστὰ ἢ πρὸς 1, 08778 *δονούμια*.

Τὸ ἕβδομον εἶδος συνίσταται μόνον ἐκ τῶν ὑπ' ἀριθμ. 21 καὶ 22 πινάκων, καὶ ἐν μὲν τῷ 21 δεικνύεται ἡ μετατροπὴ τοῦ κυβικοῦ μέτρου εἰς κυβικὸν ἀρχιτ. πῆχυν. Ἐκ παραβολῆς τῶν προηγουμένων γίνεται δῆλον π. χ. ὅτι 3 κυβικὰ μέτρα ἰσοδυναμοῦσι πρὸς 6 κυβικοὺς ἀρχιτ. πήχεις καὶ 888,325 κυβικὰ πολλοστά· ἐν δὲ τῷ 22 εἶναι δεδειγμένη ἡ μετατροπὴ τῆς λίτρας εἰς κοιλόν· ἡ χρῆσις αὐτῶν ἐστὶν ὁμοία τῇ τοῦ 13ου πίνακος. Ἐὰν παραδείγματος χάριν ζητηθῇ 45 λίτραι πόσα κοιλὰ ἀποτελῶσι, τότε προστιθεμένου τῷ ἀντικρὺ τοῦ ἀριθμοῦ 45 τοῦ 0 1, 08 τοῦ κειμένου ἀντικρὺ τοῦ ἀριθμοῦ 5 γίνεται 1 κοιλὸν, 1 κουτίον καὶ 73 ἑκατοστά· ταῦτα δὲ μετατρεπόμενα εἰς πολλοστὰ δεκαδικὰ κατὰ τὴν τρίτην θέσιν 1, 081 + 0, 135=1, 216 κοιλά.

κοιλ.	κουτ.
1	0, 65
0	1, 08
1	1, 73

Τὸ ἔνατον εἶδος περιλαμβάνει [illegible] ἀριθμὸν 23, 24, 25 πίνακας,

οἵτινες δεικνύουσι τὴν μετατροπὴν τῶν νεωτέρων σταθμῶν εἰς τὰ παλαιά· καὶ ὁ μὲν 23ος πίναξ ἀνήκει εἰς τὴν μετατροπὴν τοῦ δεκαδικοῦ δραμίου εἰς δράμια καὶ *κιράτια*, ὁ δὲ εἰκοστὸς τέταρτος εἰς τὴν τῆς δεκαδικῆς βακιᾶς (τοῦ χιλιογράμμου) εἰς ὀκάδας καὶ δράμια, ὁ δὲ εἰκοστὸς πέμπτος εἰς τὴν τοῦ μετρικοῦ τόνου εἰς καντάρια καὶ λόδρας· ἡ δὲ χρῆσις αὐτῶν, καίτοι μὴ χρήζουσα διδασκαλίας, ὡς δηλωθήσεται ἐν ἀρχῇ τῆς παρατηρήσεως, ὅμως φαίνεται σκόπιμον τὸ παρέχειν δι' αὐτὴν τινὰ παραδείγματα. Ἐκ μὲν τοῦ 23 πίνακος γίνεται π.χ. γνωστὸν ὅτι 6 δέκατα δεκαδικοῦ δραμίου ἰσοδυναμοῦσι πρὸς 2 κιράτια καὶ 9931 πολλοστὰ ἢ 0, 1871 ἤτοι πρὸς 0 δράμιον καὶ 1871 δεκαδικὰ πολλοστά· οὕτω δὲ γίνεται δῆλον ἐπίσης ὅτι καὶ 153 δεκαδικὰ δράμια, ληφθέντων τῶν ἀριθμῶν τῶν ἀντικρὺ τῶν θέσεων τῶν ἑκατοντάδων καὶ δεκάδων καὶ μονάδων, ἰσοδυναμοῦσι πρὸς 47 δράμια, 11 κιράτια καὶ 244 πολλοστὰ κιρατίου, ἢ πρὸς 47 δράμια 7, 27 δεκαδικὰ πολλοστά.

δράμ.	πολλοστ.		δράμ.	κιρατ.	πολλοστ.
31,	1783	100 . . .	31	2,	852
15,	5891	050 . . .	15	9,	426
0,	9353	. . 3 . . .	0	014,	966
47,	7027	153 . . .	47	11,	244

Ἐκ δὲ τοῦ εἰκοστοῦ τετάρτου πίνακος γίνεται γνωστὸν ὅτι 10 δεκαδικαὶ βακιαὶ ἰσοδυναμοῦσι πρὸς 7 ὀκάδας, 317 δράμια, 13 *κιράτια* καὶ 23 πολλοστὰ κιρατίου, ἢ πρὸς 7 ὀκάδας καὶ 795 δεκαδικὰ πολλοστά· ἐκ δὲ τοῦ 25ου πίνακος ὅτι 5 τόνοι ἰσοδυναμοῦσι πρὸς 88 καντάρια, 25 ὀκάδας καὶ 113 δράμια, ἢ πρὸς 88 καντάρια, 57 λόδρας καὶ 362 δεκαδικὰ πολλοστά.

ΔΙΑΤΙΜΗΣΙΣ

Τοῦ ἐπὶ τοῦ Κανταρίου τέλους.

(5 Ῥεδζὲπ 1286.)

Ἐπειδὴ τὸ ἐπὶ τοῦ Κανταρίου εἰσπραττόμενον τέλος ἔν τε τῇ Πρωτευούσῃ καὶ ταῖς ἐπαρχίαις δὲν στηρίζεται ἐπὶ ὁμοιομόρφου συστήματος, ἐξ ἐναντίας δὲ κατὰ τὸ εἶδος τῶν σταθμιζομένων πραγμάτων εἰς πᾶν μέρος εἰσπράττεται τέλος τι ὑπὸ τὴν προσωνυμίαν «*Δικαίωμα Καντα-ρίου*», ἡ Αὐτοκρ. Κυβέρνησις τῆς Α. Μ. τοῦ Σουλτάνου ἐπιθυμοῦσα ὅπως τὸ ἐν λόγῳ δικαίωμα ὑποβληθῇ ὑπὸ κανόνα τινὰ καὶ καταστῇ ὁμοιόμορφον εἰς ὅλα τὰ μέρη τοῦ Κράτους, ἐλαττώσασα καὶ βελτιώσασα ἐπαισθητῶς τήν τε ποσότητα καὶ τὸν τρόπον τῆς τοῦ δικαιώματος τούτου εἰσπράξεως, κατὰ συνέπειαν τοῦ ἐπὶ τούτῳ Αὐτοκρατ. φιρμανίου, συνέταξε τὴν παροῦσαν γενικὴν διατίμησιν τοῦ ἐπὶ τοῦ Κανταρίου δικαιώματος.

Ζυγιζομένης ποσότητός τινος διὰ τοῦ δημοσίου κανταρίου ταὐτοχρόνως ἀπὸ μιᾶς μέχρι τῶν πεντήκοντα ὀκάδων ἐκ ξύλων, ἀνθράκων, ἀσβέστου, χόρτου, ἀχύρου καὶ χρομμύων, δι' ἕκαστον ζύγισμα ἀνεξαιρέτως θέλει εἰσπράττεσθαι δικαίωμα τοῦ κανταρίου ἐκ πέντε παράδων· ὁπόταν τὸ ζυγιζόμενον ποσὸν ἀναβαίνῃ μέχρι τῶν ἑκατὸν ὀκάδων, ἐκ δέκα παράδων, τῆς αὐτῆς ποσότητος ἀναβαινούσης μέχρι τῶν ἑκατὸν καὶ πεντήκοντα ὀκάδων, παρ. 15, καὶ ἐπὶ τέλους ἐν ἑκάστῃ αὐξήσει κατὰ πεντήκοντα ὀκάδας, θέλει προστίθεσθαι δικαίωμα ἐκ πέντε παράδων.

Ἐκτὸς τῶν ἀνωτέρω ἀναφερομένων εἰδῶν, ζυγιζομένου βάρους τινὸς ἀπὸ μιᾶς μέχρι δέκα ὀκάδων, δι' ἑκάστην φορὰν λαμβάνεται δικαίωμα ἐκ πέντε παράδων· τῆς ποσότητος ταύτης αὐξανομένης κατὰ δέκα ὀκάδας, δηλ. ἂν τὸ διὰ μιᾶς ζυγιζόμενον πρᾶγμα ἀναβαίνῃ εἰς 20 ὀκάδας, ἐπ' αὐτοῦ θέλει εἰσπράττεσθαι δικαίωμα ἐκ 10 παράδων, καὶ ἂν ἀναβαίνῃ κατὰ 30 ὀκάδας, τὸ πληρωνόμενον τέλος αὐξάνει κατὰ 15 παράδες, κατὰ δὲ τὴν ἀναλογίαν ταύτην ἐν πάσῃ αὐξήσει ἐξ ὀκάδ. 10, θέλει προστίθεσθαι δικαίωμα ἐκ 5 παράδων.

Ζυγιζομένης ποσότητός τινος ἐκ πεντήκοντα μέχρις ἑκατὸν, καὶ ἐξ ἑκατὸν μέχρις ἑκατὸν πεντήκοντα ὀκάδων ξύλων, ἀνθράκων, ἀσβέστου, χόρτου, ἀχύρου, χρομμύων, καὶ ἀπὸ 10 ὀκάδων μέχρι τῶν 20, καὶ ἀπὸ τῶν 20 μέχρι τῶν 30 ὀκάδων ἑτέρου εἴδους πράγματος, διὰ τὰ μεταξὺ παρεμπίπτοντα κλάσματα οὐδὲν θέλει λαμβάνεσθαι τέλος. Παρ. χάριν,

ἂν ἡ διὰ μιᾶς ζυγιζομένη ποσότης ξύλων, ἀνθράκων, ἀσβέστου, χόρτου, ἀχύρου καὶ κρομμύων ἦναι μιᾶς ὀκᾶς ἢ πεντήκοντα ὀκάδων, ἐξ αὐτῆς θέλει εἰσπράττεσθαι δικαίωμα ἐκ 5 παράδων, ὡσαύτως καὶ διὰ ποσότητα μέχρις 99 ὀκάδων θέλει εἰσπράττεσθαι τὸ αὐτὸ δικαίωμα. Ὁπόταν δ' ἡ ποσότης ὑπερβῇ τὰς ἑκατὸν ὀκάδας, τότε λαμβάνονται 10 παράδες, ἂν ἦναι 150 ὀκάδων, παράδ. 15 καὶ μέχρι τῶν 199, παράδ. 15. Ὑπερβαινούσης δὲ τῆς ποσότητος ταύτης τὰς 200 ὀκάδ. παράδ. 20, καὶ τέλος κατὰ τὸ μέτρον τοῦτο καθ' ἑκάστην ἀνάλογον αὔξησιν ἐκ πεντήκοντα ὀκάδων θέλουσι προστίθεσθαι 5 παράδες.

Παρομοίως, ζυγιζομένης ποσότητός τινος ἑτέρου εἴδους πράγματος, ἂν αὕτη ἤθελεν εἶσθαι μιᾶς ὀκᾶς ἢ δέκα ὀκάδων, θέλει εἰσπράττεσθαι τέλος ἐκ 5 παράδων, καὶ ἀπὸ τῶν 10 ὀκ. μέχρι τῶν 19 πάλιν ἀνὰ 5 παράδες, ὁπόταν δὲ τὸ ποσὸν ὑπερβαίνῃ τὰς 20 ὀκ. τότε θέλει εἰσπράττεσθαι τέλος ἐκ 10 παράδων, καὶ τέλος αὐξανομένης τῆς ποσότητος κατὰ δέκα ὀκάδας, ἐν τῇ αὐξήσει ταύτῃ θέλει προστίθεσθαι καὶ τέλος ἐκ 5 παράδ.

Τὸ ἐπὶ τοῦ κανταρίου τέλος θέλει εἰσπράττεσθαι κατὰ τὴν ἀνωτέρω διατίμησιν, χωρὶς νὰ λῃφθῇ περισσότερόν τι· ἂν δέ τις ὑπάρχῃ ὁ παραβαίνων τ' ἀνωτέρω, θέλει τιμωρεῖσθαι κατὰ τὸν Νόμον. Οὐδεὶς λοιπὸν ὑποχρεοῦται ὅπως δώσῃ τι περιπλέον ἐκ τῶν ἀνωτέρω ἀναφερομένων, τὸν δὲ ζητοῦντα περισσότερόν τι ἀπὸ τὴν διατίμησιν ταύτην ὀφείλει νὰ καταμηνύῃ ἐν μὲν τῇ Πρωτευούσῃ εἰς τὴν Δημαρχίαν (*Σιέχρι Ἐμαρετί*), ἐν δὲ ταῖς ἐπαρχίαις εἰς τὰς ἐπιτοπίους Ἀρχάς.

ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ

Τῆς Κεντρικῆς Δημαρχίας Κωνσταντινουπόλεως.

(18 Δζεμάζι-οὐλ-ἀχὴρ 1285.)

Ἄρθρ. 1. Ἡ πόλις Κωνσταντινουπόλεως καὶ τὰ περίχωρα αὐτῆς διαιροῦνται εἰς 14 τμήματα.

Ἄρθρ. 2. Τὰ τμήματα ταῦτα ὡρίσθησαν ὡς ἑξῆς:

Τὸ πρῶτον ἄρχεται ἀπὸ Γιαλῆ-Κιοσκιοὺ, παρατεινόμενον δὲ μέχρι Γενὴ-Καποῦ καὶ συμπεριλαμβάνον τὴν Βλάγκαν, διέρχεται διὰ Βαγιαζιτίου καὶ Σουλεϊμανιὲ, καταβαῖνον μέχρις Οὺν-καπανίου.

Τὸ δεύτερον ἄρχεται ἀπὸ τὴν Βλάγκαν, καὶ συμπεριλαμβάνον τὰς ἐνορίας τοῦ Βαγιαζὴτ, Σὲχ-ζαδὲ-πασῆ καὶ Φατὴχ, καταβαίνει ἀφ' ἑνὸς μέχρι τῆς θαλάσσης, ἀφ' ἑτέρου δὲ παρατείνεται μέχρις Ἐδιρνεκαπίου.

Τὸ τρίτον ἄρχεται ἀπὸ Ἐδιρνεκαπίου, ἐκτείνεται μέχρι τῶν Ἑπτὰ Πύργων καὶ λήγει εἰς τὸ παραθαλάσσιον τῆς Βλάγκας.

Τὸ τέταρτον περιέχει τὰς ἐνορίας τοῦ Ἐγιοὺπ καὶ Παχαριὲ, τὰ χωρία τοῦ Κεὰτ-χανὲ, Ἀλῆ βέη, Κιουτζοὺκ-κιοϊ, Μακροχωρίου, Ἁγίου Στεφάνου καὶ τὰς ἐκτὸς τῶν τειχῶν μέχρι τῶν Ἑπτὰ Πύργων ἐνορίας.

Τὸ πέμπτον σύγκειται ἀπὸ τὰς ἐνορίας Σούτλουτζε, Κασσὶμ-πασσᾶ καὶ Χάσ-κιοϊ.

Τὸ ἕκτον ἄρχεται ἀπὸ τοῦ ῥυακίου τοῦ Κασσὶμ-πασσᾶ, περιλαμβάνει τὰ Ταταύλα, τὸ Φερίκιοϊ, καὶ διερχόμενον παρὰ τὸ Κιουτζοὺκ-τζιφλὶκ δερεσὶ, λήγει εἰς τὴν ἀποβάθραν τοῦ Δολμᾶ Παχτσέ.

Τὸ ἕβδομον περιέχει τὰς ἐνορίας καὶ τὰ χωρία ἀπὸ Δολμᾶ Παχτσὲ μέχρι Καγιαλὰρ, ἀπὸ τῆς ξηρᾶς δὲ ἐκτείνεται μέχρι Λεβὲντ-τσιφλὶκ, Σισλῆ καὶ Φερίκιοϊ.

Τὸ ὄγδοον σύγκειται ἐκ τῶν ἐνοριῶν καὶ χωρίων τῶν ἀπὸ Καγιαλὰρ μέχρι Κιρὲτζ-Βουρνού.

Τὸ ἔνατον σχηματίζουν αἱ ἐξοχαὶ καὶ τὰ ἀπὸ Κιρὲτζ-Βουρνοῦ μέχρι Βελιγραδίου, Κεφελῆ-κιοϊ καὶ τῶν φάρων τῆς Εὐρωπαϊκῆς ὄχθης χωρία.

Τὸ δέκατον ἄρχεται ἀπὸ τῶν φάρων τῆς Ἀνατολικῆς ὄχθης καὶ παρατείνεται μέχρι τοῦ κόλπου τοῦ Κάνλιντζα.

Τὸ ἑνδέκατον ἄρχεται ἀπὸ Κάνλιντζα καὶ τελευτᾷ εἰς Τσεγκέλ-κιοϊ.

Τὸ δωδέκατον ἄρχεται ἀπὸ Χαβοὺζ-πασῆ, διέρχεται τοῦ Χαϊδὰρ-πασᾶ καὶ Σελιμιγὲ, καὶ τελευτᾷ εἰς τὸ μέγα Τζάμλιτζα, ἐμπεριεκλεῖον ὅλας

τὰς ἐξοχὰς ἀπὸ τοῦ μέρους τούτου μέχρι τῆς ἀποβάθρας τοῦ Τζεγκέλ-κιοϊ.

Τὸ δέκατον τρίτον ἄρχεται ἀπὸ Χαϊδὰρ πασᾶ καὶ τελευτᾷ εἰς Βοσταντζῆ-πασῆ-κιοπρουσοὺ, συμπεριλαμβάνον τὸ Καδῆ-κιοϊ, Κουρπαγαλῆδερὲ, Μόδα μπουρνοῦ, μικρὸν Τζάμλιτζα καὶ Ἐρένκιοϊ.

Τὸ δέκατον τέταρτον τμῆμα σχηματίζεται ὑπὸ ὅλων τῶν Πριγκηπονήσων.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΠΡΩΤΟΝ.

Ἄρθρ. 3. Τὰ χρέη τῆς δημαρχίας συνίστανται εἰς πᾶν τὸ ἀφορῶν τὰ κτίρια, τὴν πλάτυνσιν καὶ διόρθωσιν τῶν δρόμων, τὴν συντήρησιν τῶν λιθοστρώτων, τῶν ὑπονόμων, τῶν ὑδραγωγῶν, εἴτε κοινῶν εἴτε ἰδιαιτέρων, καὶ εἰς πᾶν ὅ,τι ἀποβλέπει τὰ ὕδατα, ἐνεργουμένων ὡς καὶ πάλαι τῶν ἀφορώντων τὸ βακουφικὸν μέρος τούτων ὑπὸ τοῦ ὑπουργείου τοῦ *Ἐυκαφίου*. Ἐκτὸς τούτου ἡ Δημαρχία ὀφείλει νὰ προσέχῃ εἰς τὴν κατεδάφισιν τῶν ἐρειπίων καὶ ἀκροσφαλῶν κτιρίων καὶ νὰ διαφυλάττῃ τὸ κοινὸν ἀπὸ παντὸς ἐπικειμένου κινδύνου. Φροντίζει περὶ τοῦ καλλωπισμοῦ καὶ τῆς καθαριότητος τῆς πόλεως, καταγράφει πάντα τὰ κτήματα, γήπεδα καὶ τὰ παραπλήσια κτίρια, διατηροῦσα τακτικοὺς καταλόγους τῶν ὀνομάτων τῶν ἰδιοκτητῶν, καθὼς καὶ τῆς πραγματικῆς των ἀξίας, ὡς ἐπίσης καὶ τοῦ εἰσοδήματος, τὸ ὁποῖον δύνανται νὰ φέρωσι, φωτίζει τοὺς δρόμους διὰ τοῦ ἀερίου ἢ διὰ φανῶν, πλατύνει καὶ παρεκτείνει τὰς ἀποβάθρας, φροντίζει καὶ προμηθεύει πρόσφορα μέρη πρὸς ἀποβίβασιν τῶν διὰ καύσιμον ξύλων καὶ ἀνθράκων καὶ ἐν γένει πάσης τῆς πρὸς οἰκοδομὴν χρειώδους ὕλης, διευθετεῖ εἰς τὰ προσήκοντα μέρη δημοσίους πλατείας ἐν αἷς εὐκόλως νὰ κατατίθενται καὶ παραλαμβάνωνται ταῦτα, προσδιορίζει εἰς τοὺς πωλοῦντας ἐν ταῖς ἀγυιαῖς θέσεις, ἔνθα ἱστάμενοι οὗτοι νὰ μὴ ἐμποδίζωσι τὴν κυκλοφορίαν τοῦ κοινοῦ, καὶ, μολονότι πᾶσα ὑπόθεσις ἀφορῶσα τὰ τῆς Ἀστυνομίας ὑπάγεται εἰς τὸ ὑπουργεῖον τῆς Ἀστυνομίας, οὐχ ἧττον ὅμως ἡ Δημαρχία ὀφείλει νὰ προσέχῃ εἰς τὰ ξενοδοχεῖα, καφφενεῖα, καζῖνα, θέατρα, ἱπποδρόμια καὶ ἄλλα δημόσια μέρη, ἔνθα συνήθως τὸ κοινὸν συναθροίζεται, καθὼς ἐπίσης εἰς τὰς πανηγύρεις καὶ τοὺς περιπάτους, νὰ διατηρῇ τὰ μέρη ταῦτα καθάρια καὶ εἰς καλὴν κατάστασιν, νὰ προσέχῃ εἰς τὴν στερεότητα τῶν ἀκατίων καὶ δημοσίων ἀμαξῶν, καὶ τέλος νὰ λαμβάνῃ πάντα τὰ ἀπαιτούμενα μέτρα πρὸς διεξαγωγὴν τῶν ὑποθέσεων ἐπὶ τὸ βέλτιστον.

Ἄρθρ. 4. Ἡ Δημαρχία ὀφείλει νὰ ἐπιτηρῇ τὴν ἀκρίβειαν τῶν σταθμῶν καὶ μέτρων, τὴν ἐπ' αὐτῶν σφραγῖδα τῆς ἀρχῆς, καὶ νὰ προσέχῃ ὥστε τὰ ἀρσίνια, οἱ πήχεις καὶ τὰ ἀρχιτεκτονικὰ μέτρα νὰ ὦσιν ἀκριβῆ

προσδιορίζει τὴν τιμὴν τῶν γεννημάτων, ὀσπρίων καὶ τοῦ ἄρτου, τὴν ἀκρίβειαν τοῦ ζυγίσματος καὶ τὴν ποιότητα τοῦ ὑλικοῦ, τὴν καθαριότητα τῶν φούρνων, προσέχει ὅπως μὴ πωλῆται τὸ κρέας τῶν ἀσθενῶν καὶ ἀδυνάτων ζώων, ἀνεγείρει μακκελεῖα εἰς πρόσφορα μέρη, ἐμποδίζει τοὺς κρεοπώλας τοῦ νὰ σφάζωσι τὰ ζῶά των ἐντὸς τῆς πόλεως, ἀπαγορεύει τὴν πώλησιν τροφίμων βλαβερῶν εἰς τὴν ὑγείαν, ἐπιθεωρεῖ τὰ φαρμακεῖα ἑκάστου τμήματος διὰ τοῦ ἐπὶ τούτῳ ἰατροῦ καὶ, ἂν κατὰ συνέπειαν τῆς ἐρεύνης ἀποδειχθῶσιν ὅτι ἔχουν φάρμακα ἐμποδιζόμενα παρὰ τῆς ἐπιστήμης, ἀφοῦ συνεννοηθῇ μετὰ τῆς Ἰατρικῆς Αὐτοκρ. σχολῆς, κατάσχει αὐτὰ, φροντίζει ἐν γένει περὶ τῆς δημοσίου ὑγείας, καταρτίζει δημόσια θαλάσσια λουτρὰ εἰς τὰ προσήκοντα μέρη, καὶ φροντίζει περὶ τῆς ἀνατροφῆς τῶν ἀλάλων, ὀρφανῶν καὶ στερουμένων προστασίας παίδων, ὀργανίζει νοσοκομεῖα καὶ πτωχοκομεῖα, καὶ βοηθεῖ τοὺς μὴ δυναμένους ἐργάζεσθαι χειρώνακτας, συστήνουσα ὀλίγον κατ' ὀλίγον νοσοκομεῖα, σχολεῖα τεχνῶν καὶ ἄσυλα, καὶ τοιουτοτρόπως προφυλάττει αὐτοὺς ἀπὸ τῆς ἐπαιτείας, εἰσπράττει τὰ δικαιώματα τῶν διαφόρων συστημάτων καὶ ἐπιβλέπει εἰς τὴν ἐκλογὴν τῶν ἀρχηγῶν (*κετχουδάδων*) καὶ τῶν συμβούλων αὐτῶν.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΔΕΥΤΕΡΟΝ.

Ἄρθρ. 5. Αἱ ἀστυκαὶ ὑποθέσεις τῆς Κωνσταντινουπόλεως καὶ τῶν περιχώρων αὐτῆς ἀνατίθενται εἰς τὴν Δημαρχίαν, εἰς τὸ ὑπ' αὐτὴν Διοικητικὸν Συμβούλιον καὶ εἰς τὴν γενικὴν Συνέλευσιν.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΤΡΙΤΟΝ.

Περὶ τοῦ προσωπικοῦ τῆς Δημαρχίας.

Ἄρθρ. 6. Ἡ Κεντρικὴ Δημαρχία καταρτίζεται ἐκ τῶν ἀκολούθων ὑπαλλήλων, ἤτοι ἑνὸς βοηθοῦ (*μουαβίν*), ἑνὸς λογιστοῦ, γραμματέων τῆς ἀλληλογραφίας καὶ ἑνὸς ἀρχιμηχανικοῦ· οὗτοι πάντες ἔχουσιν ὑπὸ τὰς ἑαυτῶν διαταγὰς τοὺς ἀναγκαίους μηχανικοὺς, γραμματεῖς καὶ ὑπαλλήλους.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΤΕΤΑΡΤΟΝ.

Περὶ τῆς δικαιοδοσίας τῆς Δημαρχίας.

Ἄρθρ. 7. Ὁ Δήμαρχος τῆς πόλεως διορίζεται ὑπὸ τῆς Αὐτοκρατορικῆς Κυβερνήσεως.

Ἄρθρ. 8. Ὁ Δήμαρχος, καθὸ ἀρχηγὸς τῆς διοικήσεως, ἐποπτεύει α) τὴν

ὑπηρεσίαν τῶν διαφόρων τμημάτων καὶ προεδρεύει τῆς Γενικῆς Συνελεύσεως. β΄.) Ὡς πρόεδρος τῆς Γενικῆς Συνελεύσεως, δικαιοῦται νὰ συγκαλῇ ταύτην ὁσάκις ἤθελεν ἐγκρίνει. γ΄.) Δύναται, ἀφοῦ λάβῃ τὴν ἄδειαν τῆς Ὑψηλῆς Πύλης, νὰ διαλύῃ τὴν Συνέλευσιν ἢ καὶ νὰ ἀντικαθιστᾷ τὰ μέλη αὐτῆς. δ΄.) Ὑποχρεοῦται νὰ καθυποβάλλῃ εἰς τὴν Ὑψηλὴν Πύλην τὸν κατάλογον τῶν ἀτόμων, τῶν ἐκλεχθέντων διὰ τὰς θέσεις βοηθοῦ, λογιστοῦ, γραμματέως, ἀρχιμηχανικοῦ, ἢ γραμματέως τῆς Συνελεύσεως ὡς καὶ τῶν συμβούλων ἑκάστου τμήματος. ε΄.) Διορίζει τὰς ἐπιτροπὰς, αἵτινες τῇ ἐγκρίσει τῶν δημαρχιακῶν συμβουλίων ὁρίζουσι τὴν ἀξίαν τῶν ἀκινήτων κτημάτων καὶ διανέμουσι τὸν ἀναλογοῦντα δασμὸν, δίδων τὰς ἀναγκαίας ὁδηγίας περὶ τῶν καθηκόντων των. ς΄.) Ἐκτελεῖ τὰ νενομισμένα διὰ τοὺς μὴ πληρώνοντας τὸν δασμὸν τοῦτον. ζ΄.) Ὁ Δήμαρχος ὀφείλει νὰ ἐπιθεωρῇ τοὺς ἰσολογισμοὺς τῶν τμημάτων, ἐν οἷς δέον σαφῶς νὰ ἐξηγῶνται τὰ γενόμενα ἔξοδα, ἔτι δὲ τὰ βιβλία, τὰ δάνεια καὶ ἐν γένει πᾶν ἔγγραφον, ἀφορῶν δαπάνας πρὸς καλλωπισμὸν τῆς πόλεως. Ἐκτὸς τούτου ὁ δήμαρχος ὑποχρεοῦται νὰ δημοσιεύῃ διὰ τοιχοκολλήσεως πᾶν ἀντικείμενον ἀφορῶν τὴν δημαρχίαν, οἷον ἐκθέσεις, παρατηρήσεις, ἰσολογισμοὺς τῶν ἐσόδων τῆς τε κεντρικῆς δημαρχίας καὶ ὅλων τῶν τμημάτων αὐτῆς. η΄) Ὁ Δήμαρχος δικαιοῦται νὰ παύῃ πάντα ὑπάλληλον, μισθοδοτούμενον δι' ὀλιγωτέρων τῶν 1000 γροσίων κατὰ μῆνα, ἤτοι διὰ §12χιλ. κατ' ἔτος, τῇ αἰτήσει τῶν προέδρων τῶν δημαρχιακῶν συμβουλίων.

Ἄρθρ. 9. Ἐν περιπτώσει ἀνάγκης στρατιωτικῆς δυνάμεως, ὁ Δήμαρχος ἀναφέρεται εἴς τε τὰς στρατιωτικὰς ἀρχὰς καὶ εἰς τὴν χωροφυλακήν.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΠΕΜΠΤΟΝ.

Περὶ τῶν καθηκόντων τοῦ διοικητικοῦ Συμβουλίου τῆς Δημαρχίας.

Ἄρθρ. 10. Τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον τῆς Δημαρχίας ἐπασχολεῖται εἰς τὰς διοικητικὰς ὑποθέσεις αὐτῆς καὶ διεξάγει τὰς ἐξ αὐτῶν προκυπτούσας δίκας.

Ἄρθρ. 11. Τὸ Συμβούλιον τοῦτο δικάζει πάντα ὑπάλληλον τῆς Δημαρχίας, κατηγορούμενον ἐπὶ κλοπῇ ἢ δωροδοκίᾳ, τὰ δὲ σχετικὰ τῆς δίκης ἔγγραφα παραπέμπονται εἰς τὸ Συμβούλιον τοῦ Κράτους ὅπως ἐκδοθῇ παρ' αὐτοῦ ἡ ποινικὴ ἀπόφασις· ἀποφασίζει πᾶν ὅ,τι ἀφορᾷ τὴν ἐξαίρεσιν τινὸς ἀπὸ τοῦ δασμοῦ, ἢ τὴν ἐλάττωσιν τούτου· θεωρεῖ καὶ ἀποφασίζει τὰς ἀποζημιώσεις τῶν διὰ τὸ δημόσιον ἐν ἀνάγκῃ ληφθησομένων κτημάτων ὡς καὶ τὰς διαφοράς, τὰς ἀναφυομένας μεταξὺ τῶν δημαρχιακῶν τμημάτων καὶ τῶν ἐπὶ τῶν οἰκοδομῶν καὶ λοιπῶν ἐργασιῶν, τῶν γινομένων διὰ λογαριασμὸν τῆς Δημαρχίας, ἐργολάβων· μεταρρυθμίζει

καὶ τροποποιεῖ τοὺς τὰς συντεχνίας ἀφορῶντας νόμους καὶ Κανονισμοὺς, χάριν βελτιώσεως καὶ προόδου τῆς βιομηχανίας· συντηρεῖ πυροσβεστικὴ ἀντλίας, ὁρίζουσα περὶ τούτων κανονισμοὺς, καὶ ἀνεγείρει μουσεῖα τ διατήρησιν τῶν ἀρχαιοτήτων τῆς πόλεως.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΕΚΤΟΝ.

Περὶ τοῦ ὀργανισμοῦ τοῦ Συμβουλίου τῆς Δημαρχίας.

Ἄρθρ. 12. Τὸ διοικητικὸν συμβούλιον, συνεδριάζον ὑπὸ τὴν προεδρείαν τοῦ Δημάρχου, σύγκειται ἀπὸ ἓξ μέλη.

Ἄρθρ. 13. Τὰ μέλη τοῦ Συμβουλίου τούτου διορίζονται καὶ μισθοδοτοῦνται ὑπὸ τῆς Κυβερνήσεως.

Ἄρθρ. 14. Ἐν ἐλλείψει τοῦ Δημάρχου, προεδρεύει ὁ βοηθὸς αὐτοῦ.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΕΒΔΟΜΟΝ.

Περὶ τῆς Γενικῆς Συνελεύσεως.

Ἄρθρ. 15. Ἡ Γενικὴ Συνέλευσις προεδρεύεται ὑπὸ τοῦ Δημάρχου, σύγκειται δὲ ἐκ τῶν προέδρων τῶν συμβουλίων ἑκάστου τμήματος καὶ ἐκ τριῶν μελῶν ἐκλελεγμένων ἐξ ἑκάστου Συμβουλίου.

Ἄρθρ. 16. Ἡ Γενικὴ Συνέλευσις συνέρχεται ἀνὰ πᾶσαν ἑξαμηνίαν καὶ διαρκεῖ τὸ πολὺ ἕνα μῆνα.

Ἄρθρ. 17. Ἂν τὸ τρίτον τῶν μελῶν ᾖναι ἀπὸν, οὐδεμία ἀπόφασις γίνεται, ἐκτὸς ἐὰν δὶς προσκληθέντα τὰ μέλη δὲν παρευρεθῶσιν, ὅτε οἱ παρόντες ἀποφασίζουσι, καὶ ἡ ἀπόφασίς των θεωρεῖται ἔγκυρος.

Ἄρθρ. 18. Ἐν περιπτώσει, καθ' ἣν αἱ ψῆφοι εἰσὶ διῃρημέναι, τὸ μετὰ τοῦ Προέδρου καὶ ἐν ἐλλείψει αὐτοῦ μετὰ τοῦ ἀντιπροέδρου συμψηφίσαν μέρος ὑπερτερεῖ.

Ἄρθρ. 19. Τὰ μέλη τῆς Γενικῆς Συνελεύσεως ἐκλέγουσι διὰ πλειοψηφίας μεταξὺ αὐτῶν δύω ἀντιπροέδρους, εἰς τρόπον ὥστε, ἐν ἐλλείψει τοῦ Προέδρου, νὰ τὸν ἀντικαθιστᾷ ὁ τὰς περισσοτέρας ψήφους λαβὼν ἀντιπρόεδρος. Ὁ γραμματεὺς τῆς Συνελεύσεως ἐκλέγεται παρὰ τοῦ ἰδίου Προέδρου.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΟΓΔΟΟΝ.

Περὶ τῶν καθηκόντων τῆς Γενικῆς Συνελεύσεως.

Ἄρθρ. 29. Αἱ ἐν τῇ Γενικῇ Συνελεύσει συζητούμεναι ὑποθέσεις ἀποφασίζονται διὰ πλειοψηφίας.

Ἄρθρ. 21. Ἡ ἐπιθεώρησις τῶν λογαριασμῶν καὶ τοῦ ἰσολογισμοῦ ἑκάστου τμήματος γίνεται ὑπὸ ταύτης τῆς Συνελεύσεως, ἥτις μόνη δύναται νὰ ψηφίζῃ τὴν ἐκτέλεσίν των.

Ἄρθρ. 22. Τὰ τμήματα δὲν δύνανται νὰ συνομολογήσωσι δανεια, ὧν τὸ ποσὸν ὑπερβαίνει τὰ ὅρια τῆς χορηγηθείσης ἐπὶ τούτῳ ἀδείας, εἰμὴ τῇ ἀποφάσει τῆς Γενικῆς Συνελεύσεως καὶ τῇ ἐκδόσει Αὐτοκρατορικοῦ διατάγματος.

Ἄρθρ. 23. Ἡ Γενικὴ Συνέλευσις συζητεῖ τὰς προτάσεις τοῦ Προέδρου ὡς καὶ τὰ νομοσχέδια περὶ διανοίξεως καὶ πλατύνσεως ὁδῶν, περὶ σχηματισμοῦ δημοσίων κήπων καὶ πλατειῶν, καὶ τέλος τὴν ἐκτέλεσιν παντὸς εἴδους καλλωπισμοῦ καὶ μεταῤῥυθμίσεων. Οὐδεὶς ὅμως Κανονισμὸς αὐτῆς εἶναι ἐφαρμοστέος, πρὶν ἢ ἐπικυρωθῇ ὑπὸ τῆς Κυβερνήσεως.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΕΝΝΑΤΟΝ.

Περὶ τῶν ἐκλογικῶν Συνελεύσεων.

Ἄρθρ. 24. Οἱ ἐκλογεῖς σὺγκαλοῦνται δι' ἰδιαιτέρας προσκλήσεως τῆς Κεντρικῆς Δημαρχίας.

Ἄρθρ. 25. Ἡ πρόσκλησις αὐτῶν γίνεται τοὐλάχιστον δεκαπέντε ἡμέρας πρὸ τῆς ἐνάρξεως τῶν ἐργασιῶν.

Ἄρθρ. 26. Ἕκαστον τμῆμα ἔχει τὴν ἐκλογικήν του συνέλευσιν, προεδρευομένην ὑπὸ τοῦ προέδρου τοῦ τμήματος.

Ἄρθρ. 27. Τέσσαρες ἐκλογεῖς, ἐκλεγόμενοι ὑπὸ τοῦ προέδρου μεταξὺ τῶν μᾶλλον ἡλικιωμένων, βοηθοῦσιν αὐτὸν εἰς τὴν διαλογὴν τῶν ψήφων. Ἐπὶ τούτῳ δὲ συνιστᾶται προσωρινὸν Γραφεῖον, διευθυνόμενον ὑπὸ τοῦ γραμματέως τοῦ τμήματος.

Ἄρθρ. 28. Αἱ κατὰ τὴν διαλογὴν τῶν ψήφων προκύπτουσαι διαφωνίαι διεξάγονται ὑπὸ τοῦ προέδρου καὶ τῶν μελῶν τοῦ γραφείου τούτου.

Ἄρθρ. 29. Αἱ ἐκλογικαὶ συνελεύσεις ὀφείλουσι νὰ περιορίζωνται ἀπολύτως εἰς τὴν ἐκτέλεσιν τῶν χρεῶν των, μὴ ἀναμιγνυόμεναι εἰς ἄλλο τι.

Ἄρθρ. 30. Περαιωθεισῶν τῶν ἐκλογῶν, ὁ Πρόεδρος ἀναγινώσκει τὰ ὀνόματα τῶν ἐκλεχθέντων, ἐξ ὧν ἐξαιροῦνται διὰ λαχνοῦ οἱ ἡμίσεις, ὡς καὶ τὰ μέλη τῆς ληξάσης περιόδου.

Ἄρθρ. 31. Πᾶς, οὗτινος ἡ ἀκίνητος περιουσία παρέχει ὀλιγώτερον τῶν 2500 γροσ. εἰσόδημα, ἡ δὲ ἡλικία εἶναι μικροτέρα τοῦ 21 ἔτους, ἀποκλείεται τοῦ δικαιώματος τῆς ψηφοφορίας.

Ἄρθρ. 32. Τὰ ὀνόματα τῶν ἀτόμων, ὅσα ἄνευ προσκλήσεως τῆς Δημαρχίας δικαιοῦνται νὰ παρευρίσκωνται εἰς τὰς ἐκλογὰς καὶ θεωροῦνται

ἐκλογεῖς ἐκλέξιμοι, τοιχοκολλοῦνται εἰς τὰ καταστήματα τῶν διαφόρων τμημάτων.

Ἄρθρ. 33. Οἱ ἔχοντες ὀλιγώτερον τῶν 5 χιλιάδων γροσ. εἰσόδημα καὶ ἡλικίαν μικροτέραν τῶν 25 ἐτῶν δὲν δύναται νὰ ἐκλεχθῶσιν ὡς μέλη Συμβουλίων. Ἐπίσης ἐξαιροῦνται οἱ ὑποστάντες ποινὴν ἕνεκα κακουργήματος, πλημμελήματος ἢ πταίσματος, καθὼς καὶ οἱ ὑπηρετοῦντες ἐν τῇ Δημαρχίᾳ καὶ τοῖς τμήμασιν αὐτῆς, οἱ ἀναδεχθέντες τυχὸν ἐργασίαν τινὰ τῆς πόλεως ἐργολάβοι, οἱ ἐν ἐνεργείᾳ ὑπάλληλοι τῆς χωροφυλακῆς καὶ Ἀστυνομίας, ὡς καὶ οἱ ἐντὸς τοῦ τμήματος στρατιωτικοὶ καὶ δικαστικοὶ ὑπάλληλοι.

Ἄρθρ. 34. Οὐδεὶς δύναται νὰ ᾖ μέλος δύω συμβουλίων.

Ἄρθρ. 35. Πᾶν μέλος, οὗτινος ὁ τῆς ὑπηρεσίας χρόνος ἔληξε, δύναται πάλιν νὰ ἐκλεχθῇ.

Ἄρθρ. 36. Ἅμα προσεγγίσῃ ἡ ἐποχὴ τῶν ἐκλογῶν, οἱ ἐκλογεῖς ὀφείλουν νὰ προσέλθωσι, συνεπείᾳ τῆς προσκλήσεως τοῦ Προέδρου, καὶ νὰ καταθέσωσι τὰς ψήφους των εἰς τὴν ἐπὶ τούτῳ κάλπην.

Ἄρθρ. 37. Πᾶς ἐκλογεὺς χαίρει τὸ δικαίωμα τοῦ ἐκλέγειν ἀναλόγως τῆς τάξεώς του καὶ ἐγγράφειν ἐν τῷ ψηφοδελτίῳ του 8 ἢ 12 ὑποψηφίους διὰ τὸ πρῶτον ἔτος καὶ 4 ἢ 6 διὰ τὰ ἑπόμενα.

Ἄρθρ. 38. Τὸ ὄνομα ἑκάστου ἐκλογέως, ῥίπτοντος τὸ ψηφοδέλτιόν του ἐν τῇ κάλπῃ, ἐγγράφεται ἐν τῷ ἐπὶ τούτῳ βιβλίῳ.

Ἄρθρ. 39. Ἀφοῦ πᾶσαι αἱ ψῆφοι κατατεθῶσιν ἐν τῇ ῥηθείσῃ κάλπῃ, ὁ Πρόεδρος ἀνοίγει αὐτὴν ἐπὶ παρουσίᾳ τῶν ἐκλογέων καὶ τῶν μελῶν τοῦ γραφείου τῶν ἐκλογῶν, μετὰ τῶν ὁποίων προβαίνει εἰς τὴν ἀπαρίθμησιν καὶ διαλογὴν τῶν ψήφων. Οἱ ἐκλογεῖς, καίτοι χαίροντες τὸ δικαίωμα τοῦ νὰ παρίστανται εἰς τὸ ἄνοιγμα τῆς κάλπης, οὐδόλως δικαιοῦνται ν' ἀναμιγνύωνται εἰς τὴν διαλογὴν τῶν ψήφων, ἥτις ἀφορᾷ ἀποκλειστικῶς τὰ μέλη τοῦ προμνησθέντος γραφείου τῶν ἐκλογῶν.

Ἄρθρ. 40. Ἡ πρὸς ἀποδοχὴν τῶν ῥιπτομένων ψήφων τῶν ἐκλογέων ὡρισμένη κάλπη μένει ἐπὶ 7 ἡμέρας ἐκτεθειμένη, κατόπιν τῶν ὁποίων αἱ ψῆφοι δὲν γίνονται πλέον δεκταί.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΔΕΚΑΤΟΝ.

Περὶ τοῦ Δημαρχιακοῦ ὀργανισμοῦ.

Ἄρθρ. 41. Ἡ Δημαρχικὴ διεύθυνσις ἑκάστης περιφερείας ἀνατίθεται εἰς ἓν Συμβούλιον, ἐργαζόμενον ὑπὸ τὴν ἐποπτείαν τῆς Κεντρικ. Δημαρχίας.

Ἄρθρ. 42. Τὸ περιεχόμενον τοῦ 3 ἄρθρ. τοῦ παρόντος Κανονισμοῦ ἀποτελεῖ τὴν βάσιν τῶν ἐργασιῶν τῶν Συμβουλίων τῶν δημαρχιακ. τμημάτων.

Ἄρθρ. 43. Ἕκαστον δημοτικὸν συμβούλιον προεδρεύεται ὑπὸ τοῦ Προέδρου καὶ σύγκειται ἐκ τῶν συμβούλων τῆς περιφερείας, εἰς οὓς προστίθενται οἱ ὑπάλληλοι τοῦ τμήματος.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΕΝΔΕΚΑΤΟΝ.

Περὶ τῶν καθηκόντων τῶν προέδρων τῶν δημαρχικῶν συμβουλίων.

Ἄρθρ. 44. Ἡ προεδρεία ἑκάστου δημαρχικοῦ συμβουλίου ἀνατίθεται εἰς ὑπάλληλον διοριζόμενον καὶ πληρωνόμενον ὑπὸ τῆς Κυβερνήσεως.

Ἄρθρ. 45. Ὁ Πρόεδρος, χρησιμεύων ὡς μέσον συνεννοήσεως μεταξὺ τοῦ συμβουλίου καὶ τῆς Κεντρικῆς Δημαρχίας, ἐκθέτει εἰς αὐτὴν τὰς αἰτήσεις καὶ πράξεις τοῦ συμβουλίου.

Ἄρθρ. 46. Ἐν τῇ ἰδιότητι αὐτοῦ ὡς Προέδρου, δικαιοῦται οὗτος νὰ συγκαλῇ ἐκτάκτως τὸ συμβούλιον.

Ἄρθρ. 47. Πάντοτε ὑπὸ τὴν ἐποπτείαν τῆς Κεντρικῆς Δημαρχίας ὁ Πρόεδρος ἐπιφορτίζεται:

α΄.) Νὰ δημοσιεύῃ εἰς τὸν κύκλον τῆς περιφερείας του τοὺς νόμους, τοὺς ὀργανισμοὺς καὶ τὰς διατάξεις τῆς Δημαρχίας.

β΄.) Νὰ ἐποπτεύῃ τὴν καθαριότητα, καλὴν κατάστασιν καὶ ἀσφάλειαν τῶν ὁδῶν καὶ τῶν τόπων τῶν δημοσίων συναθροίσεων.

γ΄.) Νὰ εἰσπράττῃ τοὺς φόρους.

δ΄.) Νὰ προετοιμάζῃ τὸν προϋπολογισμὸν τοῦ ἔτους καὶ νὰ παρουσιάζῃ αὐτὸν εἰς τὸ συμβούλιον, διευθύνων τὴν πορείαν τῶν ἐγγράφων τῶν ἀφορώντων τὰ ἐγκριθέντα ὑπὸ τοῦ συμβουλίου ἔξοδα.

ε΄.) Νὰ ἐποπτεύῃ τὰς οἰκοδομὰς καὶ τὰ κτίρια.

ς΄.) Νὰ διευθύνῃ καὶ ὑπογράφῃ τὰς πράξεις τῶν ἀγορῶν καὶ πωλήσεων, τῶν κυρουμένων ὑπὸ τοῦ παρόντος ὀργανικοῦ Κανονισμοῦ.

ζ΄.) Νὰ διευθύνῃ τὰ χρηματικὰ ἔξοδα, τὰ ὑπὸ τοῦ προϋπολογισμοῦ τιθέμενα εἰς τὴν διάθεσίν του.

η΄.) Νὰ ἐπιτηρῇ τὴν ἐκτέλεσιν τῆς ἐργασίας τῶν γραφείων.

Ἄρθρ. 48. Αἱ εἰδοποιήσεις, αἱ διαταγαὶ, καὶ ἐν γένει πάντα τὰ ἔγγραφα, ὡς καὶ πᾶσαι αἱ πράξεις, ὑπογράφονται ὑπὸ τοῦ προέδρου καὶ τοῦ γενικοῦ γραμματέως.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΔΩΔΕΚΑΤΟΝ.

Περὶ καθηκόντων τῶν δημαρχικῶν συμβουλίων.

Ἄρθρ. 49. Τὰ μέλη τῶν δημαρχικῶν συμβουλίων ἐκλέγονται ὑπὸ

τῶν κατοίκων, συμφώνως τῇ ἐννοίᾳ τοῦ Θ' Κεφαλαίου τοῦ παρόντος Κανονισμοῦ.

Ἄρθρ. 50. Ὁ ἀριθμὸς τῶν δημαρχικῶν συμβούλων θέλει εἶσθαι ἀπὸ 8—12, ἀναλόγως τῆς ἐκτάσεως καὶ τῆς σπουδαιότητος τῆς περιφερείας.

Ἄρθρ. 51. Ὡς ἀποδεικνύεται ἐκ τοῦ 30 ἄρθρου τοῦ παρόντος Κανονισμοῦ, τὸ ἥμισυ τῶν διὰ τὸ πρῶτον ἔτος ἐκλεγομένων διὰ λαχνοῦ μελῶν ὡς καὶ τὰ περατοῦντα τὸ διετὲς διάστημα τῆς ἐκλογῆς των, ἀλλάσσουσι διὰ τὰ ἑπόμενα ἔτη.

Ἄρθρ. 52. Τὸ δημαρχικὸν συμβούλιον συνέρχεται ἅπαξ τοῦ μηνός.

Ἄρθρ. 53. Ἐν περιπτώσει ἀνάγκης καὶ τῇ προτάσει τοῦ Δημάρχου, ἡ Αὐτοκρατορικὴ Κυβέρνησις διαλύει καὶ ἀλλάσσει τὸ δημαρχικὸν συμβούλιον.

Ἄρθρ. 54. Καθήκοντα τῶν δημαρχικῶν συμβουλίων εἶναι: νὰ ἐξελέγχωσι τοὺς λογαριασμούς, οὓς ἐν γενικῇ συνεδριάσει καθυποβάλλει ὁ Πρόεδρος, ὡς καὶ τὰ βιβλία τῶν ἐξόδων, ἐσόδων καὶ τῆς οἰκονομικῆς καταστάσεως τῆς περιφερείας, ν' ἀποφασίζωσι τὴν ἀγορὰν ἀκινήτων κτημάτων διὰ λογαριασμὸν τῆς περιφερείας, νὰ διευθύνωσι τὴν διαχείρισίν των, τὴν πώλησιν ἢ ἀγορὰν αὐτῶν, νὰ διανέμωσι τὰ εἰς τὸ διάστημα ἑνὸς ἔτους γενόμενα ἔξοδα τῶν οἰκοδομῶν ἐπὶ τῶν φορολογουμένων, σχετικῶς πρὸς τὰς ἀνάγκας ἑκάστης συνοικίας, νὰ θέτωσιν εἰς μειοδοσίαν τὰς ἐργασίας τῆς ἀνοίξεως καὶ πλατύνσεως ὁδῶν, τῶν οἰκοδομῶν καὶ ἄλλων ἔργων, καὶ τέλος νὰ γνωμοδοτῶσι περὶ παντὸς ἀφορῶντος τὰς δημαρχικὰς ὑποθέσεις.

Ἄρθρ. 55. Τὰ πρακτικὰ τῶν συνεδριάσεων σημειοῦνται ἐν τῷ βιβλίῳ τῶν συνδιασκέψεων καὶ μετὰ τὴν ἀνάγνωσίν των ὑπογράφονται ὑπὸ τοῦ Προέδρου καὶ τῶν Συμβούλων.

Ἄρθρ. 56. Αἱ ἀποφάσεις γίνονται διὰ πλειοψηφίας, καὶ ἂν δύω τῶν συμβούλων ἐπιμένωσι, τελεῖται μυστικὴ ψηφοφορία.

Ἄρθρ. 57. Ἐν περιπτώσει ἰσοψηφίας, ἡ ψῆφος τοῦ Προέδρου, ἢ, ἐν ἐλλείψει αὐτοῦ, ἡ τοῦ ἀντιπροέδρου, ἀποφασίζει.

Ἄρθρ. 58. Ἂν τὸ τρίτον τῶν μελῶν ᾖναι ἀπὸν, οὐδεμία ἀπόφασις γίνεται, ἐκτὸς ἐὰν δὶς προσκληθέντα τὰ μέλη δὲν παρευρεθῶσι, τότε δὲ οἱ παρόντες ἀποφασίζουσι καὶ ἡ ἀπόφασίς των θεωρεῖται ἔγκυρος.

Ἄρθρ. 59. Ὁ ἄνευ λόγων καθυστερήσας εἰς τρεῖς κατὰ συνέχειαν συνεδριάσεις σύμβουλος θεωρεῖται ὡς παραιτηθεὶς, καὶ, ἐν περιπτώσει παραιτήσεως ἢ θανάτου, ἀντικαθίσταται ὑπὸ τοῦ ἐπιλαχόντος πλειοτέρας ψήφους κατὰ τὰς ἐκλογάς.

Ἄρθρ. 60. Ὁ ἀριθμὸς τῶν δημαρχικῶν ὑπαλλήλων ὁρίζεται ὑπὸ τῶν δημαρχικῶν συμβουλίων ἑκάστης περιφερείας ἀναλόγως τῆς ἐκτάσεως καὶ τῶν προσόδων αὐτῆς.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΔΕΚΑΤΟΝ ΤΡΙΤΟΝ.

Περὶ τῶν καθηκόντων τοῦ ὑποπροέδρου.

Ἄρθρ. **61.** Ἕκαστον δημαρχικὸν συμβούλιον ἐκλέγει διὰ πλειοψηφίας δύο ἀντιπροέδρους, οἵτινες ἐργάζονται δωρεὰν ἐπὶ ἓν ὁλόκληρον ἔτος.

Ἄρθρ. **62.** Ἐν ἀπουσίᾳ τοῦ προέδρου ὁ ἕτερος τῶν ἀντιπροέδρων τὸν ἀντικαθιστᾷ.

Ἄρθρ. **63.** Μετὰ τοὺς δύω ἀντιπροέδρους, προτιμᾶται ὡς ἀντικαταστάτης τοῦ Προέδρου ὁ πλειοτέρων ψήφων λαχὼν σύμβουλος.

ΓΕΝΙΚΟΣ ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ

τῆς Δημαρχίας τοῦ ΣΤ'. τμήματος περιλαμβάνοντος τὸ Σταυροδρόμιον καὶ τὸν Γαλατᾶν.

(24 Σεβδὰλ 1274.)

Περὶ τοῦ σχηματισμοῦ τοῦ συμβουλίου τῆς δημαρχίας τοῦ ΣΤ'. τμήματος.

Ἄρθρ. 1. Τὸ συμβούλιον τοῦτο ἀπαρτίζεται ἀ) ὑφ' ἑνὸς προέδρου, β') ὑπὸ ὀκτὼ μελῶν, ἐξ ὧν διορίζονται δύο ἀντιπρόεδροι καὶ ἐκ τεσσάρων συμβούλων, γ') ὑφ' ἑνὸς βοηθοῦ, δ') ὑφ' ἑνὸς ἀρχιγραμματέως, ε) ὑφ' ἑνὸς ταμία, στ') ὑπὸ δύο διερμηνέων, ζ') ὑφ' ἑνὸς μηχανικοῦ, η) ὑφ' ἑνὸς ἀρχιτέκτονος.

Ἄρθρ. 2. Ὁ πρόεδρος διορίζεται δι' Αὐτοκρ. διατάγματος, ὑπηρετεῖ ἀμισθὶ, ἡ δὲ διάρκεια τῆς ὑπηρεσίας του εἶναι ἀόριστος.

Ἄρθρ. 3. Ὁ πρόεδρος προεδρεύει τοῦ συμβουλίου τούτου, συγκαλεῖ δὲ αὐτὸ εἰς συνεδρίασιν ἐκτάκτως ὁσάκις τὸ ἐγκρίνῃ.

Ἄρθρ. 4. Ὁ πρόεδρος ὑπογράφει ἐκ μέρους τοῦ συμβουλίου ἐν γένει πάντα τὰ ἔγγραφα, ἤτοι τὰς ἀποφάσεις, τοὺς διορισμοὺς τῶν ὑπαλλήλων καὶ τὰ ἀφορῶντα τὰ οἰκονομικά.

Ἄρθρ. 5. Ὁ πρόεδρος, ὡς διατελῶν μέσον συνεννοήσεως μεταξὺ τοῦ συμβουλίου καὶ τῆς Κυβερνήσεως, καθυποβάλλει εἰς τὴν ἔγκρισιν αὐτῆς τὰς ὑπὸ τοῦ συμβουλίου γινομένας αἰτήσεις, ἀποφάσεις καὶ εἴ τι ἄλλο ἔγγραφον.

Ἄρθρ. 6. Τὰ μέλη τοῦ συμβουλίου διορίζονται ἐπίσης δι' Αὐτοκρατ. διατάγματος· ἡ περίοδος τῆς ὑπηρεσίας αὐτῶν εἶναι τριετὴς, ἡ δὲ ὑπηρεσία των ἄμισθος.

Ἄρθρ. 7. Ἐν περιπτώσει, καθ' ἣν μέλος τι ἀποθάνῃ, ἢ ἀπουσιάζῃ, ἢ ἀσθενῇ ἐπὶ μακρὸν χρόνον, ἢ παρακωλύηται ἄλλως πως εἰς τὴν ἐκπλήρωσιν τῆς ὑπηρεσίας του, τὸ συμβούλιον καθυποβάλλει ἐγγράφως εἰς τὴν Κυβέρνησιν τὰ ὀνόματα τριῶν ἀτόμων, ἐξ ὧν ἐκλέγει αὕτη καὶ διορίζει ἕνα πρὸς ἀντικατάστασιν τοῦ ἀπόντος μέλους.

Περὶ τῶν ἀντιπροέδρων.

Ἄρθρ. 8. Οἱ ἀντιπρόεδροι ἐκλέγονται καὶ διορίζονται διὰ πλειο-

ψηφίας τῶν μελῶν· ἡ ὑπηρεσία αὐτῶν ἐκτελεῖται ἀμισθί, ἡ δὲ διάρκεια αὐτῆς ἐστὶ τριετής.

Ἄρθρ. 9. Οἱ πρεσβύτεροι ἐκ τῶν μελῶν προηγοῦνται τῶν νεωτέρων.

Ἄρθρ. 10. Ἐν περιπτώσει ἀσθενείας ἢ παρεμποδίσεως τοῦ προέδρου ἕνεκα ἄλλης τινος αἰτίας, ὁ ἀντιπρόεδρος ἀντικαθιστᾷ αὐτὸν ἐπιτροπικῶς διὰ τὰ ἀφορῶντα τὴν προεδρείαν.

Περὶ βοηθῶν.

Ἄρθρ. 11. Ὁ βοηθὸς ἐκλέγεται ἐκ τῶν μὴ μελῶν τοῦ συμβουλίου· ἡ περίοδος τῆς ὑπηρεσίας αὐτοῦ εἶναι ἀόριστος, ἀλλ' ἔμμισθος.

Ἄρθρ. 12. Ὁ βοηθὸς διορίζεται ὑπὸ τοῦ ἰδίου συμβουλίου.

Ἄρθρ. 13. Καθήκοντα τοῦ βοηθοῦ εἰσὶ τὸ νὰ βοηθῇ τὸν πρόεδρον πρὸς ἐκτέλεσιν τῶν ἀποφάσεων τοῦ συμβουλίου, ἐπιτέτραπται δὲ αὐτῷ ἵνα ἐκτελῇ καὶ τὰς ὑπὸ τοῦ συμβουλίου νομίμως διαδικασθείσας καὶ ἀποφασισθείσας ὑποθέσεις.

Ἄρθρ. 14. Ὁ βοηθὸς καθυποβάλλει εἰς τὸν πρόεδρον τὰς παρεμπιπτούσας ὑποθέσεις.

Ἄρθρ. 15. Ὁ βοηθὸς συνυπογράφει μετὰ τοῦ προέδρου πάντα τὰ ὑπ' αὐτοῦ γινόμενα ἔγγραφα, καθὼς καὶ μετὰ τῶν μελῶν τοῦ συμβουλίου τὰ ὑπὸ τοῦ συμβουλίου ἐκδιδόμενα.

Ἄρθρ. 16. Ὁ βοηθὸς δύναται ν' ἀποφαίνηται γνώμην ἐν περιπτώσει προσκλήσεως ἐπὶ τούτῳ τοῦ συμβουλίου, δὲν δικαιοῦται ὅμως νὰ παρευρίσκηται εἰς τὰς συνδιασκέψεις.

Περὶ ἀρχιγραμματέως.

Ἄρθρ. 17. Ὁ ἀρχιγραμματεὺς διορίζεται ὑπὸ τοῦ συμβουλίου, ἐργαζόμενος ἐμμίσθως.

Ἄρθρ. 18. Ὁ ἀρχιγραμματεὺς δὲν δύναται νὰ παρευρίσκηται ἐν ταῖς συνδιασκέψεσι τοῦ συμβουλίου, μόνον δὲ τῇ προσκλήσει τοῦ προέδρου ἢ τῶν μελῶν αὐτοῦ παρουσιάζεται.

Ἄρθρ. 19. Ὁ ἀρχιγραμματεὺς ἀναφέρει καὶ ἐκθέτει τὰ συμβαίνοντα εἰς τὸ συμβούλιον.

Ἄρθρ. 20. Ὁ ἀρχιγραμματεὺς, διευθύνων καὶ ἐποπτεύων τὰς ὑποθέσεις τοῦ γραφείου, τὴν κατάστρωσιν καὶ διευθέτησιν τῶν βιβλίων, γράφει ἐν γένει πάντα τὰ ἔγγραφα ἀγγελιῶν καὶ πληροφοριῶν, καταχωρίζει τὰ διὰ φόρους συντασσόμενα ἔγγραφα εἰς τὰ ἐπὶ τούτῳ βιβλία, συνυπογράφει δὲ καὶ τὰ ἔγγραφα, τὰ ὑπὸ τοῦ προέδρου καὶ τοῦ συμβουλίου γινόμενα.

Ἄρθρ. 21. Ὁ ἀρχιγραμματεὺς θεωρεῖται πρόεδρος τῶν εἰς τὸ συμβούλιον ὑπαγομένων γραφείων.

Ἄρθρ. 22. Ὁ ἀρχιγραμματεὺς, ἐπιτετραμμένος ὢν τὴν διεξαγωγὴν τῶν διαμφισβητουμένων ὑποθέσεων καὶ τὴν διατήρησιν ἀλληλογραφίας μετὰ τοῦ ἐμπορικοῦ Γραφείου (Chancellerie), δύναται νὰ ἀντιπροσωπεύῃ εἰς τὸ συμβούλιον τὰς διαμφισβητουμένας ὑποθέσεις.

Περὶ ταμίου.

Ἄρθρ. 23. Τὸ συμβούλιον ἐκλέγει καὶ διορίζει ἐκ τῶν μελῶν αὐτοῦ τὸν ταμίαν, ὅστις ἐκπληροῖ τὰ καθήκοντά του ἐπὶ ἀόριστον χρόνον καὶ ἀμισθί.

Ἄρθρ. 24. Ὁ ταμίας εἶναι ὑπεύθυνος διὰ τὰ εἰς αὐτὸν παραδιδόμενα χρήματα· δικαιοῦται δὲ νὰ διορίζῃ ἕνα ἐκ τῶν μὴ μελῶν τοῦ συμβουλίου ἀντιπρόσωπόν του, ἕνα γραμματέα καί τινας εἰσπράκτορας, νὰ πληρώνῃ τοὺς μισθοὺς αὐτῶν, ν' ἀποβάλλῃ αὐτοὺς καὶ νὰ τοὺς ἀντικαθιστᾷ δι' ἄλλων κατ' ἀρέσκειαν.

Ἄρθρ. 25. Ὁ ταμίας θεωρεῖται ὑπεύθυνος τῶν ὑπ' αὐτοῦ εἰσπραχθέντων χρημάτων καθὼς καὶ τῶν ἕνεκα ἀδιαφορίας μὴ εἰσπραχθέντων, διὰ τὰ ὁποῖα ὅμως ἐξέδωκεν ἀποδείξεις.

Ἄρθρ. 26. Ὁριζομένου τοῦ ποσοῦ τῶν φόρων, αἱ ἀποδείξεις ἑκάστου φορολογηθησομένου παραδίδονται τῷ ταμίᾳ, ὅστις ἀφοῦ ἐπὶ τρεῖς φορὰς ζητήσῃ ἀλλὰ δὲν κατορθώσῃ τὴν εἴσπραξιν αὐτῶν, ἀναφέρεται εἰς τὸ συμβούλιον, γνωστοποιῶν τοὺς διὰ τὴν ἄρνησιν τῆς πληρωμῆς λόγους, ἐὰν προβάλλωνται ἕνεκα ἀνίσου διανομῆς τοῦ φόρου, ἢ δι' ἀνυποστάτους προφάσεις. Τὸ συμβούλιον δὲ, ἐὰν μὲν πραγματικῶς συνέβη λάθος κατὰ τὴν διανομὴν, προβαίνει πάραυτα εἰς διόρθωσιν αὐτοῦ· ἐὰν δὲ ὁ μὴ ἀποτίων τοὺς φόρους οὐδεμίαν προβάλλῃ εὔλογον αἰτίαν, ἀλλ' ἁπλῶς ἐκ δυστροπίας ἀρνῆται τὴν πληρωμὴν, ἐνεργεῖ τὰ εἰκότα, συμφώνως τῷ 89 ἄρθρῳ.

Περὶ μεταφραστῶν.

Ἄρθρ. 27. Οἱ μεταφρασταὶ ἐκλέγονται ἐκ τῶν μὴ μελῶν τοῦ συμβουλίου, ἡ δὲ ὑπηρεσία αὐτῶν εἶναι ἔμμισθος.

Ἄρθρ. 28. Οἱ μεταφρασταὶ διορίζονται ὑπὸ τοῦ συμβουλίου.

Ἄρθρ. 29. Οὗτοι δέον νὰ ὦσι κάτοχοι τῆς Τουρκικῆς καὶ Γαλλικῆς γλώσσης.

Ἄρθρ. 30. Συντάττουσι τὰς ἀναγκαίας ἐκθέσεις (μαζπατάδες) τοῦ συμβουλίου, ὀφείλουσι δὲ νὰ ὦσιν ὑπὸ τὰς διαταγὰς τοῦ προέδρου καὶ τῶν μελῶν τοῦ συμβουλίου.

Ἄρθρ. 31. Οἱ μεταφρασταὶ δὲν παρευρίσκονται ἐν ταῖς συνεδριάσεσι τοῦ συμβουλίου.

Περὶ μηχανικῶν καὶ ἀρχιτεκτόνων.

Ἄρθρ. 32. Οἱ μηχανικοὶ καὶ ἀρχιτέκτονες, ἐκλεγόμενοι ἐξ ἐκείνων, οἵτινες, διακούσαντες τὰ ἀπαιτούμενα δι' αὐτοὺς μαθήματα, ἔλαβον δίπλωμα, διορίζονται παρὰ τοῦ συμβουλίου.

Ἄρθρ. 33. Οἱ μηχανικοὶ καὶ ἀρχιτέκτονες εἰσὶν ἔμμισθοι.

Ἄρθρ. 34. Οὗτοι, σχηματίζοντες τοὺς χάρτας τῶν γηπέδων, προσδιορίζουσι διὰ *κεσφίου* τὰς ἀναγκαίας διὰ τὴν οἰκοδομὴν αὐτῶν δαπάνας, εἰσὶ δὲ ὑπεύθυνοι καθ' ὅλην τὴν διάρκειαν καὶ διὰ τὴν στερεότητα τῆς οἰκοδομῆς τῶν εἰς αὐτοὺς ἀνατεθειμένων ἐργασιῶν ὡς καὶ διὰ τὰ λάθη τὰ προκύψοντα τυχὸν ἐκ τοῦ *κεσφίου* καὶ τῆς ἐκτιμήσεως τῶν ἐξόδων.

Ἄρθρ. 35. Ἐκλέγουσι τὸν ἀπαιτούμενον διευθυντὴν μετὰ τῶν ἀναγκαίων ἀξιοχρέων ἐργατῶν διὰ τὴν οἰκοδομὴν, θεωρούμενοι ἐγγυηταὶ αὐτῶν καὶ ὄντες ὑπεύθυνοι διὰ τὰς τιμὰς τῆς ὑπ' αὐτῶν ἀγοραζομένης διαφόρου ἀναγκαίας ὕλης.

Ἄρθρ. 36. Ἀποζημιοῦσι πάντα ὑποστάντα ζημίαν τινὰ ἕνεκα αὐτῶν.

Ἄρθρ. 37. Ἐποπτεύουσιν ἐπὶ τῶν οἰκοδομῶν, τῶν ἐντὸς τοῦ τμήματος κειμένων, ἀλλ' ἀνατεθεισῶν διὰ μειοδοσίας εἴς τινα τῶν μὴ ἐν τῇ ὑπηρεσίᾳ τῆς δημαρχίας ἀρχιτεκτόνων, ὅπως οἰκοδομηθῇ συμφώνως τῷ ἐπὶ τούτῳ γενομένῳ συμβολαίῳ. Ἐὰν δὲ συμβῇ τι ἐναντίον τοῦ συμβολαίου ἕνεκα τῆς μὴ καλῆς ἐπιτηρήσεως, θεωροῦνται ὑπεύθυνοι ἐξ ἴσου καὶ οὗτοι μετὰ τῶν ἀναδεξαμένων ἀπ' εὐθείας τὴν ἐργασίαν ἀρχιτεκτόνων.

Ἄρθρ. 38. Τὰ εἰς τοὺς μηχανικοὺς καὶ ἀρχιτέκτονας διδόμενα χρήματα καταβάλλονται ὑπὸ τοῦ ταμείου, λαμβανομένης παρ' αὐτῶν ἀποδείξεως κατὰ διαταγὴν τοῦ συμβουλίου.

Ἄρθρ. 39. Ὡς ὄντες ὑπεύθυνοι οὗτοι διὰ τοὺς λογαριασμούς των, ὀφείλουν νὰ ἀποδεικνύωσι καὶ τὸ ἐλάχιστον ἔξοδον.

Ἄρθρ. 40. Ἀπαγορεύεται αὐτοῖς τὸ ἀναλαμβάνειν ἄνευ προηγουμένης ἐπισήμου ἀδείας ἐξωτερικὰς ἐργασίας, ὑποχρεοῦνται δὲ νὰ δαπανῶσι ὅλον τὸν χρόνον αὐτῶν εἰς ἐργασίας τῆς δημαρχίας.

Περὶ συνεδριάσεων τοῦ Συμβουλίου.

Ἄρθρ. 41. Ἀφοῦ παρασκευασθῇ δι' ἐνοικίου ἡ ἀναγκαία οἰκία, ἥτις θέλει χρησιμεύσει διὰ τὰς συνεδριάσεις αὐτοῦ, τὸ συμβούλιον ἄρχεται τῶν συνεδριάσεων αὐτοῦ.

Ἄρθρ. 42. Τὸ συμβούλιον συνεδριάζει τοὐλάχιστον δὶς τῆς ἑβδομάδος, ἐκτάκτως δὲ ὁσάκις ὁ πρόεδρος ἤθελεν ἐγκρίνει.

Ἄρθρ. 43. Οἱ μεταφρασταὶ συντάττουσι Τουρκιστὶ καὶ Γαλλιστὶ τὰ πρακτικὰ τῶν ἐν τῷ συμβουλίῳ συζητουμένων καὶ ἀποφασιζομένων ὑποθέσεων, σημειοῦντες τὰ ἀπόντα μέλη, τὰς ἐπενεχθείσας γνώμας καὶ τὴν ἐπ' αὐτῶν ψηφηφορίαν.

Ἄρθρ. 44. Ἐν ἑκάστῃ συνεδριάσει ἀναγινώσκονται τὰ πρακτικὰ τῆς προηγουμένης συνεδριάσεως, παραβαλλομένης τῆς μεταφράσεως πρὸς τὸ πρωτότυπον, ὑπογραφόμενα δὲ ὑπὸ τῶν μεταφραστῶν, συνυπογράφονται ἔπειτα ὑπὸ τοῦ προέδρου καὶ τῶν μελῶν.

Ἄρθρ. 45. Ὑπογραφέντων ἅπαξ τῶν πρακτικῶν, οὐδεμία περὶ διορθώσεως αὐτῶν πρότασις ἢ ἀπαίτησις γίνεται παραδεκτή.

Ἄρθρ. 46. Τῇ προτάσει καὶ αἰτήσει δύο μελῶν, τὸ συμβούλιον συνέρχεται εἰς μυστικὴν συνδιάσκεψιν, ἧς τὰ πρακτικὰ κρατοῦνται ὑπὸ τοῦ νεωτέρου τὴν ἡλικίαν ἐκ τῶν μελῶν.

Ἄρθρ. 47. Πᾶν μέλος δέον ν' ἀποδεικνύῃ εὔλογον αἰτίαν, ἕνεκα τῆς ὁποίας ἀπουσίασεν ἐκ τακτικῆς ἢ ἐκτάκτου συνεδριάσεως τοῦ συμβουλίου· ἐν ἐναντίᾳ περιπτώσει, διὰ μὲν τὴν πρώτην φορὰν καταδικάζεται εἰς πρόστιμον ἑκατὸν γροσίων, διὰ δὲ τὰς ἀκολούθους, εἰς πεντακοσίων· τὰ χρήματα ταῦτα διανέμονται τοῖς πτωχοῖς τοῦ ἕκτου τμήματος.

Περὶ τοῦ τρόπου τῆς ψηφοφορίας.

Ἄρθρ. 48. Ἡ γνωμοδότησις ἐνεργεῖται διὰ πλειοψηφίας ἢ διὰ μυστικῆς ψηφοφορίας.

Ἄρθρ. 49. Γνωμοδότησις ἐνεργεῖται παρόντων ἐν τῷ συμβουλίῳ τοὐλάχιστον ἐννέα μελῶν· ἡ δὲ παραδοχὴ ἑκάστης γνώμης γίνεται διὰ πλειοψηφίας.

Ἄρθρ. 50. Ἐν περιπτώσει τρίτης ὑπὸ τοῦ προέδρου προσκλήσεως τοῦ συμβουλίου καὶ μὴ ἐμφανίσεως τοῦ ἀποχρῶντος ἀριθμοῦ τῶν μελῶν αὐτοῦ, τὰ παρουσιασθέντα μέλη συνέρχονται εἰς συνεδρίασιν, τὰ δὲ πρακτικὰ αὐτῶν, ὅσος δήποτε καὶ ἂν ᾖ ὁ ἀριθμός των, εἰσὶν ἔγκυρα.

Ἄρθρ. 51. Ἐν περιπτώσει ἰσοψηφίας, ὑπερισχύει ἡ μερὶς, εἰς ἣν ἀνήκει ἡ ψῆφος τοῦ προέδρου ἢ τοῦ ἀντιπροέδρου.

Ἄρθρ. 52. Τὰ ἄρθρα 79 καὶ 88 δὲν ὑπάγονται εἰς τὸ προηγούμενον ἄρθρον.

Περὶ τῶν καθηκόντων τοῦ συμβουλίου.

Ἄρθρ. 53. Πάντα τὰ τὴν γενικὴν καθαριότητα καὶ δημοσίαν ἀνάπαυσιν ἀφορῶντα ἐνεργοῦνται καὶ ἐπιθεωροῦνται ὑπὸ τοῦ συμβουλίου τούτου. Τὸ συμβούλιον ἐποπτεύει τὸν σχηματισμὸν ὁδῶν καὶ δρόμων, ὑπονόμων καὶ λιθοστρωμάτων, τὸν φωτισμόν, τὴν καθάρισιν καὶ ἐπίβρεξιν

τῶν δρόμων, τὴν πλάτυνσιν καὶ εὐθύτητα αὐτῶν, τὰ πρὸς πόσιν ὕδατα, τὰ ὑδραγωγεῖα, τὸ πρὸς φωτισμὸν ἀέριον καὶ πᾶν τὸ ἀναγόμενον εἰς τὰς ὁδοὺς, διατάττει τὴν κατεδάφισιν τῶν παλαιῶν καὶ ἑτοιμορρόπων εἴτε ἐλλειπῶν κτιρίων, ἐξετάζει καὶ ἐξελέγχει τὰς ποιότητας τῶν ἐδωδίμων, συντάττει συμφώνως μετὰ τῶν συμβουλίων τῶν ἄλλων τμημάτων τὰ τιμολόγια αὐτῶν καὶ τῶν γεννημάτων καὶ ὀσπρίων, ἐξελέγχει τὰ μέτρα καὶ σταθμὰ, τὰ ὁποῖα μεταχειρίζονται οἱ πωληταὶ πρὸς ζύγισιν, ἐποπτεύει εἰς τὰς πανηγύρεις, τὰ θέατρα, ἀγορὰς, ξενοδοχεῖα, σχολεῖα, χορούς, καφενεῖα, καπηλεῖα, καὶ εἰς ὅσα ἄλλα μέρη γίνεται συνάθροισις ἀνθρώπων.

Ἄρθρ. 54. Ἐπειδὴ πᾶς μὴ ἀποτίων τὸν ἐπιβαλλόμενον αὐτῷ φόρον δὲν δικαιοῦται νὰ συμμεθέξῃ τῶν κοινῶν τούτων ἐπωφελημάτων, διὰ τοῦτο ὅστις προτίθεται νὰ ἐξασκήσῃ ἐπάγγελμά τι, ἢ νὰ χρησιμεύσῃ εἰς ὑπηρεσίαν τινα ἐντὸς τῆς περιφερείας τῆς δημαρχίας, ὡς ὢν ἀπηλλαγμένος τοῦ ἐπὶ τῶν οἰκοδομῶν φόρου, ὀφείλει νὰ παρουσιάζῃ ἀποχρῶσαν ἐγγύησιν περὶ τῆς τιμιότητος καὶ ἱκανότητος αὐτοῦ, ὅτι τὸ ἐπάγγελμα, ὅπερ θέλει ἐξασκήσει, οὐδεμίαν βλάβην ἐπιφέρει εἰς τὴν κοινὴν ἡσυχίαν, καὶ σὺν τούτοις ν' ἀποτίσῃ τοὺς φόρους τῆς ἀδείας ὡς καὶ τοὺς χάριν τῆς κοινῆς ἀσφαλείας ἐπιβαλλομένους αὐτῷ ἑτέρους δασμούς.

Ἄρθρ. 55. Πᾶν προσοδοφόρον κτῆμα φορολογεῖται, μόνον δὲ τὰ μὴ προσοδοφόρα οἰκόπεδα μένουσιν ἀφορολόγητα.

Ἄρθρ. 56. Τὸ συμβούλιον δικαιοῦται νὰ ἐπιβάλλῃ φόρον δέκα παράδων τοῖς ἑκατὸν ἐπὶ τῆς ἐκτιμωμένης ἀξίας τῶν οἰκοπέδων, ἅτινα μετὰ παρέλευσιν πέντε ἐτῶν ἀπὸ τυχούσης πυρκαϊᾶς δὲν ᾠκοδομήθησαν· ὁ αὐτὸς φόρος ἐπιβάλλεται καὶ εἰς τὰ ἤδη εὑρισκόμενα οἰκόπεδα, τὰ ὁποῖα μετὰ παρέλευσιν πέντε ἐτῶν ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος κανονισμοῦ θέλουσι μένει ἀνοικοδόμητα.

Ἄρθρ. 57. Ὁ ἐπὶ τῶν οἰκοδομῶν φόρος ἐπιβάλλεται μόνον εἰς τοὺς ἰδιοκτήτας, εἰσπράττεται δὲ κατὰ τριμηνίαν.

Ἄρθρον εἰδικόν. Ἐκ τῶν κτιρίων, ἅπερ μὴ ἐνοικιαζόμενα εἰσὶ καθιερωμένα διὰ κατοικίαν τοῦ ἰδιοκτήτου, καθὼς καὶ ἐκ τῶν ἀποφερόντων ἐτήσιον ἐνοίκιον ὀλιγώτερον τῶν 1200 γροσίων, φόρος εἰσοδήματος δὲν εἰσπράττεται.

Ἄρθρον εἰδικόν. Ὁ φόρος πάσης οἰκίας καὶ παντὸς ἐργαστηρίου ὁρίζεται καὶ εἰσπράττεται ἀναλόγως τῆς παρούσης καταστάσεως αὐτῶν.

Ἄρθρ. 58. Πάντα τὰ διὰ προσευχὴν ὅλων τῶν ἐθνῶν καθιερωμένα τεμένη, τὰ νοσοκομεῖα, τὰ πτωχοκομεῖα, καὶ τὰ τούτοις παραπλήσια ἀγαθοεργὰ καθιδρύματα, εἰσὶν ἀσίδοτα.

Περὶ ἀπογραφῆς κτημάτων.

Ἄρθρ. 59. Θεωρουμένης τῆς ἀπογραφῆς τῶν κτημάτων ὡς κυρίας

ἐργασίας τοῦ συμβουλίου τῆς δημαρχίας, θέλει καταβληθῆ σύντονος ἐπιμέλεια ὅπως ἐντὸς βραχυτάτου χρόνου διευθετηθῆ καὶ γίνῃ ἔναρξις αὐτῆς, καταγραφησομένου ἐν γένει τοῦ ἀριθμοῦ τῶν οἰκιῶν, ἐργαστηρίων καὶ οἰκοπέδων, τοῦ τρόπου τῆς οἰκοδομῆς αὐτῶν, τῶν ὀνομάτων τῶν ἰδιοκτητῶν, τῆς ἀξίας καὶ τοῦ ποσοῦ τῶν προσόδων αὐτῶν.

Περὶ περιπτώσεων ἀφορωσῶν τὴν ἀγορὰν κτημάτων τινῶν παρὰ τῶν ἰδιοκτητῶν.

Ἄρθρ. 60. Ἡ ἀγορὰ κτημάτων χάριν κοινῆς ὠφελείας ἐνεργεῖται, ἀφοῦ ταῦτα ἐκτιμηθῶσιν ὑπὸ πραγματογνωμόνων, διοριζομένων κατ' ἴσον ἀριθμὸν ἐκ μέρους τοῦ συμβουλίου καὶ τῶν ἰδιοκτητῶν, καὶ πληρωνομένης τῆς ὁρισθείσης ἀξίας.

Ἄρθρ. 61. Ἐν περιπτώσει διχογνωμίας τοῦ συμβουλίου καὶ ἰδιοκτήτου, ἡ ὑπόθεσις δι' ἀναφορᾶς καθυποβάλλεται εἰς τὸ συμβούλιον τῶν νόμων (*Ταντζιμὰτ μεδζλισὶ*) (1), ὅπερ ἀναθέτει ταύτην, συμφώνως τοῖς τελευταῖον θεσπισθεῖσι κανονισμοῖς, εἰς τὴν ἐπὶ ἀγορᾶς κτημάτων ἐπιτροπήν.

Ἄρθρ. 62. Τὸ συμβούλιον τῆς δημαρχίας ὑπόσχεται νὰ διατηρήσῃ ἀνεπηρέαστα καὶ ἄθικτα τὰ δικαιώματα τῶν βακουφίων, ἅπερ ἔχουσιν ἐπὶ οἰκοπέδων, οἰκοδομῶν κλπ. κειμένων ἐντὸς τῆς περιφερείας τῆς δημαρχίας, νὰ ἐπιτηρῇ τὴν ἀπότισιν τῶν πληρωτέων *ἰδζαρέδων*, νὰ γνωστοποιῇ τὴν ἀληθῆ ἀξίαν αὐτῶν ἐν περιπτώσει *μαχλουλίου* εἰς τὸ ἐδκάφιον, κρατοῦν· διὰ τὸ τμῆμα τῆς δημαρχίας τὰ δικαιώματα τῆς εἰδοποιήσεως (*ἰχπαριγέ*).

Περὶ τῶν βιβλίων τῶν προσόδων καὶ ἐξόδων.

Ἄρθρ. 63. Ὡς ἀνωτέρω ἐρρέθη, μετὰ τὴν ἀποπεράτωσιν τῆς ἀπογραφῆς τῶν κτημάτων, ὁ πρόεδρος τοῦ συμβουλίου, διευθετῶν τὰ βιβλία τῶν προσόδων καὶ ἐξόδων, καθυποβάλλει ταῦτα ὑπὸ τὴν συζήτησιν τοῦ συμβουλίου, ὅπερ ἀφοῦ ἐξελέγξῃ πάντα τὰ ἐπὶ τοῦ ἀντικειμένου τούτου βιβλία καὶ λοιπὰ ἀναγκαῖα ἔγγραφα, τὰ κοινοποιεῖ εἰς τὴν Ὑψ. Πύλην· ἐνόσῳ δὲ δὲν ληφθῇ ἄδεια συγκαταθέσεως αὐτῆς, δὲν ἐνεργοῦνται τὰ ἐν αὐτοῖς.

Ἄρθρ. 64. Τὰ βιβλία τῶν προσόδων καὶ ἐξόδων ὑποδιαιροῦνται εἰς τακτικὰ καὶ ἔκτακτα.

Ἄρθρ. 65. Εἰς τὰ τακτικῶν ἐσόδων βιβλία καταχωροῦνται ἀ) ὁ ἀπὸ

(1). Ὑπῆρχεν ἄλλοτε τοιοῦτο συμβούλιον, ὅπερ ἐπετήρει τὴν ἐφαρμογὴν τῶν ὑπαρχόντων νόμων. Σήμερον τὰ χρέη τούτου ἐκπληροῦνται ὑπὸ τοῦ Συμβουλίου τοῦ Κράτους.

τὰς οἰκίας καὶ ἐργαστήρια λαμβανόμενος φόρος διὰ τὸν γενικὸν φωτισμόν, ἐξαιρουμένου τοῦ λαμβανομένου δικαιώματος διὰ τὸ πρὸς ἰδίαν ἑκάστου χρῆσιν δαπανώμενον ἀέριον ἐν ταῖς οἰκίαις καὶ ἐργαστηρίοις· β') οἱ κατ' ἔτος εἰσπραττόμενοι φόροι διὰ τὰς ὑπὸ τῆς δημαρχίας ἐνεργουμένας διαφόρους βελτιώσεις καὶ ἐργασίας χάριν τῆς διευθετήσεως καὶ καθαριότητος τῶν ὁδῶν· γ') οἱ ἐκ τῶν ἐνοικιαστηρίων συμβολαίων φόροι· δ') τὰ διὰ πάντα τὰ εἴδη μέτρων καὶ σταθμῶν εἰσπραττόμενα δικαιώματα· ε) τὰ ἐκ τῶν ἀδειῶν πρὸς οἰκοδομὴν κτιρίων, καὶ ς') ὁ ἐπὶ τῶν ἐπιτηδευμάτων δασμός, εἰσπραττόμενος συμφώνως τῷ ἐπὶ τούτῳ τιμολογίῳ.

Ἄρθρ. 66. Εἰς δὲ τὰ τῶν ἐκτάκτων ἐσόδων βιβλία καταχωροῦνται α) οἱ ἔκτακτοι φόροι οἱ ἐπιβαλλόμενοι εἰς τὰς οἰκίας καὶ ἐργαστήρια διὰ τὰς ἐν Σταυροδρομίῳ καὶ Γαλατᾷ σχηματιζομένας νέας ὁδοὺς καὶ διὰ τοὺς κατὰ τὸ νέον σύστημα κτιζομένους ὑπονόμους· β') τὰ δανειζόμενα χρήματα, περὶ ὧν ἀναφέρει τὸ 71 ἄρθρον, καὶ γ') τὰ δῶρα, τὰ χορηγούμενα ὑπὸ τῆς κυβερνήσεως ἢ ὑπὸ ἄλλων.

Ἄρθρ. 67. Πᾶσαι αἱ ἐν τῷ ς'. τμήματι εὑρισκόμεναι συνοικίαι θεωροῦνται ἴσαι ὡς ἓν σῶμα, τούτου δ' ἕνεκα τὰ ὑπὸ μιᾶς μόνον συνοικίας πληρωνόμενα δικαιώματα θεωροῦνται κοινὰ καὶ δὲν περιορίζονται πρὸς δαπάνην τῶν ἀναγκῶν τῆς συνοικίας ἐκείνης, ἀλλὰ πάσης τῆς περιφερείας τῆς δημαρχίας.

Ἄρθρ. 68. Αἱ ἀπομεμακρυσμέναι συνοικίαι, ἕως οὗ ἐφαρμοσθῶσι καὶ ἐν αὐταῖς αἱ ἐνεργούμεναι ὑπὸ τῆς δημαρχίας βελτιώσεις καὶ μεταῤῥυθμίσεις, εἰσὶν ἀπηλλαγμέναι τῶν ἐπιβαλλομένων φόρων.

Ἄρθρ. 69. Τὸ συμβούλιον δὲν δικαιοῦται νὰ εἰσπράττῃ ἐτησίως φόρον περισσότερον τῶν 2 τοῖς $^0/_0$ ἐπὶ τῶν προσόδων τῶν κτημάτων, περὶ ὧν ἀναφέρει ἡ πρώτη καὶ δευτέρα παράγραφος τοῦ 57 ἄρθρου.

Ἄρθρ. 70. Τὸ συμβούλιον δὲν δικαιοῦται ἐπίσης νὰ ἀπαιτῇ ἐτησίως ἔκτακτον φόρον ἐπὶ τῶν προσόδων τῶν κτημάτων διὰ τὰς κατὰ τὸ νέον σύστημα σχηματιζομένας νέας ὁδοὺς καὶ τοὺς ὑπονόμους πλειότερον τῶν 3 τοῖς $^0/_0$· δέον δὲ νὰ ὁρίζηται ἡ περίοδος τῶν ἐργασιῶν τούτων εἰς τοιοῦτον τρόπον, ὥστε ἡ ἐτησία αὕτη πρόσοδος τῶν φόρων νὰ ἐπαρκῇ εἰς τὰς δαπάνας, ἵνα μὴ ἐπιβάλληται τοῖς ἰδιοκτήταις φόρος βαρύτερος τοῦ ἀνωτέρου.

Ἄρθρ. 71. Ἵνα μὴ ὀπισθοδρομῶσιν ὅμως αἱ ἐργασίαι, ἡ δημαρχία δικαιοῦται νὰ συνομολογῇ μικρὰ δάνεια, τὰ ὁποῖα θέλουσιν ἀποτιθῇ ἐκ τῶν ἐπὶ τῶν προσόδων τῶν κτημάτων ἐπιβαλλομένων ἐκτάκτων φόρων τῶν 3 τοῖς $^0/_0$, χωρὶς νὰ ἐπιβληθῇ μεγαλήτερος τούτου δασμός.

Ἄρθρ. 72. Ἀφοῦ σχηματισθῇ τὸ βιβλίον, ὅπερ θέλει περιέχει τὴν ἀξίαν καὶ τὸν ἀριθμὸν τῶν ἐν τῷ ς' τμήματι εὑρισκομένων κτιρίων, συνταχθήσεται περὶ τῶν εἰρημένων οὐσιωδῶν ἀντικειμένων λεπτομερὴς κανο-

νισμὸς, ὅστις ἀφοῦ συζητηθῆ ὑπὸ τοῦ συμβουλίου καθυποβληθήσεται εἰς τὴν Ὑψ. Πύλην.

Ἄρθρ. 73. Ἐπειδὴ ἡ διοργάνωσις τοῦ σωματείου τῶν πυροσβεστῶν εἶναι μία τῶν οὐσιωδῶν καὶ ἐπειγουσῶν ἀναγκῶν τοῦ τόπου, καὶ δύναται νὰ θεωρηθῆ ὡς ἐγγύησις καὶ ἀσφάλεια τῶν κατοίκων, τῶν καταβαλλόντων τοὺς εἰρημένους φόρους, τὸ συμβούλιον συσκεπτόμενον καθυποβάλλει εἰς τὴν Ὑψ. Πύλην τὰς ἐπὶ τοῦ ἀντικειμένου τούτου κρίσεις του· μετὰ δὲ τὴν ἐπίτευξιν τῆς ἀπαιτουμένης ἀδείας, προμηθεύεται ἀνθρώπους ἔχοντας πεῖραν καὶ ἱκανότητα, καὶ μετὰ μεγάλης προσοχῆς ἐνεργεῖ τὰ περαιτέρω.

Ἄρθρ. 74. Περὶ τοῦ σωματείου τούτου σχηματισθήσεται εἰδικὸς κανονισμὸς, ὅστις θέλει καθυποβληθῆ ὑπὸ τὴν ἔγκρισιν τῆς Ὑψ. Πύλης.

Ἄρθρ. 75. Ἀφοῦ ἐντελῶς ἀποπερατωθῆ ἡ ἀπογραφὴ τῶν κτημάτων, τὸ συμβούλιον θέλει σχηματίσει νέον γραφεῖον, πρὸς διατήρησιν καὶ ῥύθμισιν τῶν ἐγγράφων, τῶν ἀφορώντων τὰς ὑποθέσεις καὶ τὰς δίκας αὐτῶν.

Περὶ δανείων.

Ἄρθρ. 76. Ἐν περιπτώσει καταργήσεως τοῦ δημαρχιακοῦ συμβουλίου διαταγῇ τῆς Ὑψ. Πύλης, τὸ ὑπουργεῖον τῶν οἰκονομικῶν ἀναλαμβάνει τὴν πληρωμὴν τῶν δι' Ὑψ. διαταγῆς δεδανεισμένων εἰς αὐτὸ ποσοτήτων μετὰ τῶν τόκων, τοῦ συμβουλίου ὑποχρεουμένου ἵνα δώσῃ λογαριασμὸν τοῦ δανείου τούτου.

Ἄρθρ. 77. Αἱ περὶ τοιούτων δανείων γνῶμαι τῶν δι' εὐλόγους αἰτίας ἀπουσιαζόντων μελῶν τοῦ συμβουλίου ἀποστέλλονται ἐγγράφως εἰς τὸν πρόεδρον τοῦ συμβουλίου, ὅστις καταχωρίζει ταύτας εἰς τὰ πρακτικά.

Ἄρθρ. 78. Ἀπαγορεύεται ἡ συνομολόγησις δανείων προθεσμίας πλέον τῶν τριῶν ἐτῶν, δέον δὲ ὅπως προϋπολογισθῶσιν οἱ πόροι, δι' ὧν θέλουσιν ἐξοφληθῆ ταῦτα ἐντὸς τοῦ χρονικοῦ τούτου διαστήματος.

Ἄρθρ. 79. Δὲν ἐπιτρέπεται συνομολόγησις δανείων χάριν ἐπικινδύνων καὶ ὑπόπτων πράξεων καὶ ἐπὶ παρανόμῳ τόκῳ· δέον δὲ ὅπως τὸ ὅλον ποσὸν τοῦ δανείου μὴ ὑπερβαίνῃ τὸ σύνολον τῶν διετῶν προσόδων τοῦ συμβουλίου τῆς δημαρχίας.

Ἄρθρ. 80. Δάνεια ἐπιτρέπονται μόνον ὅταν ἀφορῶσι ταῦτα τὴν κοινὴν ἡσυχίαν καὶ γενικὴν καθαριότητα, οὐχὶ δὲ καὶ ἐπὶ ἐμπορικῷ καὶ κερδοσκοπικῷ σκοπῷ.

Ἄρθρ. 81. Σχηματίζεται διὰ πλειοψηφίας ἐκ τῶν μελῶν τοῦ συμβουλίου τριμελὴς ἐπιτροπὴ, ἥτις ὑπογράφει τὰς τῆς εἰσπράξεως ἀποδείξεις, παραλαμβάνει τὰ εἰσπραττόμενα ποσὰ, καὶ ἐπιστατεῖ εἰς τὴν δαπάνην αὐτῶν, παραδίδει δὲ ταῦτα ἢ εἰς τὸν καθ' αὐτὸ ταμίαν τοῦ συμβουλίου ἢ ἐκτάκτως εἰς τὸν ὑποταμίαν αὐτοῦ.

Περὶ τῶν διὰ τὴν ὑπηρεσίαν τῆς δημαρχίας ὑπαλλήλων.

Ἄρθρ. 82. Ἀφοῦ ἐντελῶς ὁρισθῶσι τὰ ὅρια τοῦ ς'. τμήματος καὶ σχηματισθῇ λεπτομερὲς βιβλίον τῶν ἐν αὐτῷ περιεχομένων οἰκοδομῶν, τὸ συμβούλιον τῆς δημαρχίας, πρὸς ἀκριβῆ ἐκπλήρωσιν τῶν ἐργασιῶν αὐτοῦ, ἀποφασίζει τὴν παραλαβὴν καταλλήλων ὑπαλλήλων πάσης τάξεως.

Ἄρθρ. 83. Οἱ εἰς τὸ συμβούλιον τῆς δημαρχίας ὑπηρετήσοντες ἐν γένει ὑπάλληλοι, ἐκτὸς ἀποδείξεως τινός, ἣν πάντοτε θέλουσι φέρει μεθ' ἑαυτῶν, δέον νὰ ἔχωσι καὶ διακριτικόν τι σημεῖον, ὅπως γνωρίζωνται ὑπὸ τῶν κατοίκων τοῦ εἰς ὃ ὑπάγονται τμήματος, ἢ ὑπὸ τῶν προξενείων καὶ τῶν γραφείων αὐτῶν, ἢ ὑπὸ τῶν στρατιωτικῶν καὶ πολιτικῶν ὑπαλλήλων, ὧν τὴν ἀρωγὴν ἤθελον τυχὸν ἐξαιτηθῆ.

Ἄρθρ. 84. Τοῦ παρόντος Κανονισμοῦ θεωρουμένου ὡς θεμελιώδους κανονισμοῦ τοῦ συμβουλίου, θέλει συνταχθῆ ὑπὸ τοῦ συμβουλίου τούτου διὰ πάντας τοὺς ὑπ' αὐτὸ ὑπαλλήλους ἰδιαίτερος κανονισμός, ὅστις καθυποβληθήσεται εἰς τὴν Ὑψ. Πύλην.

Ἄρθρ. 85. Τὰ οὐσιώδη ἄρθρα τοῦ παρόντος κανονισμοῦ δὲν ἀλλοιοῦνται οὔτε τροποποιοῦνται ἄνευ γενικῆς ψηφοφορίας.

Περὶ ποινῶν ἐπιβαλλομένων εἰς τοὺς παραβάτας τῶν κανονισμῶν.

Ἄρθρ. 86. Ὅσοι τῶν ἰδιοκτητῶν ἐν γένει, μετὰ τριπλῆν ἐντὸς πέντε ἡμερῶν αἴτησιν παρ' αὐτῶν τοῦ καθυστερουμένου ὑπολοίπου ἐκ τῶν ἐπὶ τῶν κτημάτων καταβαλλομένων δικαιωμάτων, ἀποποιηθῶσι τὴν ἀπότισιν αὐτῶν, ὑποβάλλονται πρῶτον εἰς πληρωμὴν διπλασίου ποσοῦ τοῦ ἀναλογοῦντος αὐτοῖς νομίμως, καὶ δεύτερον ἀποστέλλονται ὑπὸ τοῦ συμβουλίου δύω ὑπάλληλοι εἰς τὰς οἰκίας των οἵτινες ἐμποδίζουσι τὴν ἔξοδον καὶ εἴσοδον αὐτῶν ἢ τῶν ὑπηρετῶν των.

Ἄρθρ. 87. Ἐν περιπτώσει δὲ καθ' ἣν αἱ οἰκίαι αὐτῶν ἔχουσι δύω ἢ περισσοτέρας θύρας, διορίζονται ὑπάλληλοι, ὡς ἀνωτέρω ἐρρέθη, δι' ἑκάστην ἐξ αὐτῶν, καὶ ἐμποδίζουσι τοὺς ὀφειλέτας τοῦ ἐξέρχεσθαι καὶ εἰσέρχεσθαι ἐν αὐταῖς, μέχρι τῆς ἐντελοῦς ἀποπληρωμῆς τῶν χρεῶν μετὰ τῶν προστίμων, εἰς ἃ κατεδικάσθησαν.

Περὶ εἰδοποιήσεων.

Ἄρθρ. 88. Διὰ νὰ ὦσιν ἐν γνώσει οἱ κάτοικοι τοῦ ς'. τμήματος ἐν γένει τοῦ παρόντος κανονισμοῦ, ὡς καὶ παντὸς ἄλλου, ἀφορῶντος αὐτοὺς, ἢ τῶν ἀποφάσεων καὶ ὁδηγιῶν τοῦ συμβουλίου, καὶ συμμορφῶνται πρὸς

αὐτοὺς, ἀναρτᾶται εἰδοποίησις αὐτῶν ἐν τῇ αἰθούσῃ τοῦ συμβουλίου καὶ δημοσιεύεται διὰ τῶν ἐπιτοπίων ἐφημερίδων.

Ἄρθρ. 89. Αἱ ἀποφάσεις τοῦ συμβουλίου, αἱ ἐκδιδόμεναι ἕνεκα χρηματικῶν καὶ ἄλλων ὑποθέσεων ἐναντίον ἑνὸς ἢ πολλῶν ἀτόμων, γνωστοποιοῦνται αὐτοῖς διὰ τῶν κλητήρων.

Περὶ ἀπολογισμοῦ.

Ἄρθρ. 90. Καθ' ἑξαμηνίαν θεωρούμενοι οἱ λογαριασμοὶ τῆς διευθύνσεως τῆς δημαρχίας ἐντὸς ὀκτὼ ἡμερῶν, ἐπιθεωροῦνται, ἐξελέγχονται καὶ ἐπικυροῦνται ὑπὸ τοῦ συμβουλίου, ἀφοῦ δὲ ὑπογραφῶσιν εἴτε σφραγισθῶσιν ὑπὸ τοῦ προέδρου, τοῦ ταμία, καὶ τριῶν τοὐλάχιστον μελῶν, κατὰ συνέπειαν δὲ ἐγκριθῶσιν ὑπὸ τῆς Ὑψ. Πύλης, δημοσιεύονται ἐν συνόλῳ διὰ τῶν ἐπιτοπίων ἐφημερίδων.

Περὶ προσωρινῶν ὅρων.

Ἄρθρ. 91. Ἐνόσῳ δὲν ἐπιτευχθῇ ὑψηλὴ ἄδεια περὶ τῶν κανονισμῶν τοῦ συμβουλίου τοῦ τμήματος τούτου, δὲν γίνεται ἔναρξις τῆς ἐφαρμογῆς καὶ ἐκτελέσεως τῶν ἐν αὐτοῖς διατάξεων.

Ἄρθρ. 92. Ὅπως ἐκτελεσθῶσιν οἱ ἀφορῶντες τοὺς φόρους καὶ τὴν τῶν κατοίκων πρὸς τὰς διατάξεις τῆς δημαρχίας συμμόρφωσιν κανονισμοὶ, δέον πρὸ ἑνὸς μηνὸς νὰ γνωστοποιῶνται οἱ κάτοικοι δι' εἰδοποιήσεως, τοιχοκολλουμένης ἐν τῷ δημαρχείῳ καὶ διὰ τῶν ἐπιτοπίων ἐφημερίδων δημοσιευομένης.

Περὶ προσθέτου Κανονισμοῦ.

Ἄρθρ. 93. Ὅταν ἐναντίον ἑνὸς τῶν ἐν τῇ ὑπηρεσίᾳ τοῦ δημαρχιακοῦ συμβουλίου ὑπαλλήλων ἐγερθῇ ἀγωγὴ, ἡ ὑπόθεσις ἀναφέρεται εἰς τὸν πρόεδρον ἢ τὸν ἀντιπρόεδρον τοῦ συμβουλίου, ἐνόσῳ δὲ δὲν ληφθῇ ἔγγραφος ἄδεια ἑνὸς τούτων, δὲν ἐπιτρέπεται ἡ σύλληψις τῶν ὑπαλλήλων ἐκείνων οὔτε ὑπὸ τῆς ἀστυνομίας οὔτε ὑπ' ἄλλου τινός.

Ἄρθρ. 94. Ὅταν ἐγερθῇ ἀγωγὴ ἐναντίον τῶν αὐτῶν ὑπαλλήλων τοῦ δημαρχιακοῦ συμβουλίου ἕνεκα παραβιάσεως τῶν τοῦ νόμου διατάξεων, ἀναφέρεται ἡ ὑπόθεσις ἐκ μέρους τοῦ συμβουλίου εἰς τὸ ὑπουργεῖον τῆς ἀστυνομίας, πρὸς εὐχερῆ δὲ αὐτῆς διεξαγωγὴν, ἀποστέλλεται καὶ εἷς ὑπάλληλος τοῦ εἰρημένου συμβουλίου.

Ἄρθρον Εἰδικόν. Ἀφοῦ σχηματισθῶσι καὶ καταρτισθῶσιν ὅλα τὰ τμήματα τῆς Κωνσταντινουπόλεως, ὑποχρεοῦται καὶ τὸ ἕκτον τμῆμα ἵνα συμμορφωθῇ πρὸς τὸν καθιερωμένον γενικὸν Κανονισμόν.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ.

Δὲν δύνανται νὰ ἐκποιηθῶσιν ἢ νὰ μετασχηματισθῶσι πλατεῖαι, ἀποβάθραι καὶ οἱ περὶ τὰ τείχη τῆς πόλεως τάφροι ἄνευ ἐκδόσεως Αὐτοκρατορικοῦ Διατάγματος. Ἐν περιπτώσει καθ' ἣν ἀπαιτεῖται ἡ διατήρησις τούτων, ἡ δημαρχιακὴ ἀρχὴ ὀφείλει, δι' ἀδείας τῆς Ὑψ. Κυβερνήσεως, νὰ βελτιώσῃ τὰ τοιαῦτα συμφώνως τῷ γενικῷ ὀργανισμῷ τῆς Δημαρχίας καὶ χάριν τῆς κοινῆς ὠφελείας. Ἐὰν δ' ἀποδειχθῇ ὅτι μέρη τῆς κατηγορίας ταύτης ἐξεποιήθησαν ἢ καὶ μετεσχηματίσθησαν παρανόμως, ἡ δημαρχία δικαιοῦται νὰ καταργήσῃ τὰ παρανόμως γενόμενα καὶ νὰ ἐπαναφέρῃ αὐτὰ εἰς τὴν ἀρχικήν των κατάστασιν.

ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ

Περὶ δημαρχίας τοῦ ἕκτου τμήματος.

(11 Δζεμὰζ-ουλ-ἐββὲλ 1274)

Εἰσαγωγή.

Ἄρθρ. 1. Ἡ κυρίως Κωνσταντινούπολις καὶ αἱ τρεῖς πόλεις μετὰ τῶν δύω ὀχθῶν τοῦ Βοσπόρου διαιροῦνται εἰς 14 δημαρχιακὰ τμήματα. Τὸ Σταυροδρόμιον καὶ ὁ Γαλατᾶς σὺν τοῖς διαγεγραμμένοις αὐτῶν ὁρίοις ἀπαρτίζουσι τὸ ἕκτον τμῆμα.

Ἄρθρ. 2. Εἰς εἰδικὴν διεύθυνσιν ὁρισθησομένην διὰ τὸ ἕκτον τμῆμα ἀνατίθεται ἡ διευθέτησις τῶν ὁδῶν τῶν ἐν τῷ τμήματι τούτῳ συνοικιῶν (*μαχαλλὲ*), ἤτοι ἡ διευθέτησις τῶν λιθοστρώτων, ὑδραγωγείων καὶ ὑπονόμων καὶ ἡ ἐπιτήρησις ὅπως διατελῶσι ταῦτα ἐν καλῇ πάντοτε καταστάσει καὶ καθάρια, ἡ εὕρεσις μέσων πρὸς διευκόλυνσιν τῆς διαβάσεως καὶ πληρωμὴν τῶν ἐπὶ τούτῳ ἀναγκαίων ἐξόδων, καὶ ἡ εἴσπραξις καὶ ἀποταμίευσις τῶν ἀπέναντι τῶν δαπανῶν ὁρισθέντων εἰσοδημάτων.

Ἄρθρ. 3. Αἱ εἰδικαὶ ὑποθέσεις τοῦ τμήματος τούτου ἀνατίθενται εἰς ὑπάλληλον τινὰ, λαμβάνοντα τὸν τίτλον: *διευθυντὴς τοῦ τμήματος*, καὶ εἰς τὸ ὑπὸ τὴν προεδρείαν αὐτοῦ συμβούλιον.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΠΡΩΤΟΝ.

Περὶ τοῦ τρόπου τοῦ σχηματισμοῦ τοῦ δημαρχιακοῦ Συμβουλίου.

Ἄρθρ. 4. Τὸ Συμβούλιον τοῦτο ἀπαρτίζεται ἐξ ἑπτὰ μελῶν, ἐκλεγομένων ὑπὸ τῆς Ὑψ. Πύλης καὶ διοριζομένων δι' Αὐτ. Διατάγματος. Ἕκαστος τῶν ἐκλεξίμων ὀφείλει νὰ ᾖ ἐντὸς τοῦ τμήματος κτηματίας ἀκινήτων ἀξίας τοὐλάχιστον 100 χιλιάδων γροσίων καὶ νὰ διέμεινεν ἐπὶ δεκαετίαν ἐν Κωνσταντινουπόλει, διὰ νὰ ἔχῃ κεκτημένα τὰ ἀστυκὰ δικαιώματα.

Ἄρθρ. 5. Ἐκτὸς τῶν κυρίων μελῶν τοῦ συμβουλίου τούτου, ἐκλέγονται καὶ τέσσαρα ἄλλα ὑπὸ τῆς Ὑψηλῆς Πύλης, διοριζόμενα δι' Αὐτοκρατ. διατάγματος σύμβουλοι πρὸς σύσκεψιν ἐπὶ τῶν θεμελιωδῶν

κανονισμῶν. Τούτων ἡ ἐκλογὴ γίνεται μεταξὺ τῶν μὴ κεκτημένων μὲν τὰ ἀστυκὰ δικαιώματα, ἐχόντων ὅμως ἐντὸς τοῦ τμήματος τούτου ἐπ' ὀνόματι τῆς συζύγου αὐτῶν ἢ ἄλλων πλησιεστέρων συγγενῶν των κτήματα ἀξίας τοὐλάχιστον 500 χιλιάδων γροσίων, καὶ ἀπὸ δεκαετίας τοὐλάχιστον διαμενόντων ἐν Κωνσταντινουπόλει.

Ἄρθρ. 6. Δυνάμει τοῦ γενικοῦ Κανονισμοῦ, παραλαμβανόμενοι διὰ τὸ τμῆμα τοῦτο ἀρχιτέκτων, ἀρχιμηχανικὸς καὶ ἰατρὸς παρευρίσκονται ὡς σύμβουλοι ἐν τῷ συμβουλίῳ τοῦ τμήματος.

Ἄρθρ. 7. Κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ 3 ἄρθρου, ὁ πρόεδρος, ὑπὸ τὴν προεδρείαν τοῦ ὁποίου ἐργάζεται τὸ Συμβούλιον τοῦτο, ἐκλέγεται καὶ διορίζεται ἐκ τῶν ἐχόντων κτήματα, ὅσα ἀπαιτοῦνται καὶ διὰ τὰ μέλη.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΔΕΥΤΕΡΟΝ.

Περὶ τῶν καθηκόντων τοῦ δημαρχιακοῦ συμβουλίου.

Ἄρθρ. 8. Τὰ κύρια καθήκοντα τοῦ συμβουλίου τούτου ὡς ἐδηλώθη ἐν τῷ 2 ἄρθρῳ εἰσὶν ἡ συζήτησις, σύσκεψις καὶ ἀποπεράτωσις πασῶν τῶν εἰδικῶν ὑποθέσεων, τῶν ἀφορωσῶν τὰ ἐν τῷ δημαρχιακῷ τμήματι τοῦ Σταυροδρομίου καὶ Γαλατᾶ εὑρισκόμενα μέρη, ἤτοι α') Τὸ Συμβούλιον τοῦτο θέλει συντάξει γενικὸν Κανονισμὸν περὶ τῶν κλάδων τῶν διαφόρων καθηκόντων αὐτοῦ· β'.) Θέλει συζητήσει καὶ συσκεφθῆ ἐπὶ τοῦ Κανονισμοῦ, τοῦ πραγματευομένου τὴν διευθέτησιν καὶ καθαριότητα τῶν ἐν ταῖς συνοικίαις τοῦ παρόντος τμήματος ὁδῶν καὶ ἀγορῶν· γ'.) Ὁρίζει τὰς ἐργασίας, αἵτινες δέον νὰ ἐκτελεσθῶσι πρότερον πάντων, καὶ ἐξελέγχον τὰς ἐπὶ τούτων ἀναγκαίας δαπάνας, διαπραγματεύεται σύμβασιν περὶ τῶν οἰκοδομῶν καὶ ἐπισκευῶν, καὶ τίθησι τὰς ἐργασίας ταύτας εἰς μειοδοσίαν, συνάπτον καὶ ὑπογράφον τὰ ἐπὶ τούτῳ συμβόλαια· δ'.) Θεωρεῖ ἢ ἀποτίει τὰς δαπάνας, τὰς συνεπείᾳ τῶν τεθεσπισμένων διατάξεων προερχομένας· ε.) Ὁρίζον τὸν δασμὸν ὃν μέλλουσι νὰ πληρώνωσιν οἱ ἰδιοκτῆται τῶν κτημάτων διὰ τὰ ἐντὸς τοῦ τμήματος γινόμενα ἔκτακτα ἢ τακτικὰ ἔξοδα, καὶ τὸν τρόπον τῆς εἰσπάξεως καὶ διανομῆς αὐτῶν, εἰσπράττει τοῦτον, ὃν ἐπιτετραμμένον προσέτι τὴν εἴσπραξιν καὶ ἐναποταμίευσιν ὅλων τῶν προσόδων καὶ χρημάτων, τὰ ὁποῖα ἐξιδιασμένως καθιερώθησαν παρὰ τῆς Ὑψ. Πύλης διὰ τὸ τμῆμα τοῦτο.

Ἄρθρ. 9. Πάντες οἱ ὑπὸ τοῦ συμβουλίου τούτου συζητούμενοι θεμελιώδεις νόμοι ἀποστέλλονται δι' ἐκθέσεως εἰς τὴν Ὑψ. Πύλην, ἀφοῦ δὲ ἐπιθεωρηθῶσιν ὑπὸ τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας, τίθενται ἐν ἰσχύϊ, συμφώνως τῷ ἐπὶ τῇ αἰτήσει τοῦ εἰρημένου συμβουλίου ἐκδοθησομένῳ Αὐτοκρατορικῷ διατάγματι. Ὁ διευθυντὴς τοῦ τμήματος δημοσιεύει καὶ

τίθησιν εἰς ἐνέργειαν τοὺς εἰδικοὺς Κανονισμοὺς, τοὺς ἀφορῶντας τοὺς διαφόρους κλάδους τῆς ὑπηρεσίας τοῦ τμήματος ἐπὶ ὑποθέσεων, ἐφ' ὧν ἡ ἁρμοδιότης τῶν δημαρχιακῶν ἀρχῶν ἐστὶν ὡρισμένη, καὶ αἵτινες ἀπεφασίσθησαν τῇ συσκέψει τοῦ συμβουλίου.

Ἄρθρ. 10. Τὰ ἔκτακτα ἔξοδα, τὰ συμβησόμενα ἐντὸς τοῦ δημαρχιακοῦ τμήματος, διαιροῦνται εἰς δύο βαθμοὺς, ὧν τὸν μὲν εἶναι ἁρμόδιον τὸ συμβούλιον ἵνα ὁρίζῃ καὶ ἐκτελῇ αὐταπαγγέλτως, διὰ δὲ τὸν ἄλλον ὑποχρεοῦται νὰ ζητῇ τὴν ἄδειαν τῆς Ὑψ. Πύλης. Μόνον τὰ τακτικὰ ἔξοδα δύναται τὸ συμβούλιον, κατὰ τοὺς θεμελιώδεις κανονισμοὺς, νὰ θεωρῇ καὶ νὰ πληρώνῃ ἀπ' εὐθείας.

Ἄρθρ. 11. Τὸ συμβούλιον τοῦτο συζητεῖ καὶ συσκέπτεται περὶ τοῦ ποσοῦ τοῦ ἐκτάκτου ἢ τακτικοῦ δασμοῦ, ὃν οἱ κάτοικοι τοῦ τμήματος ὑποχρεοῦνται νὰ πληρώνωσι διὰ τὰ ἔκτακτα καὶ τακτικὰ ἔξοδα, ὡς καὶ περὶ τῆς διανομῆς καὶ εἰσπράξεως αὐτοῦ· ἀφοῦ δὲ καθυποβάλλῃ τὰς σκέψεις του εἰς τὴν Ὑψηλὴν Πύλην, ἐξαιτεῖται τὴν ἐπὶ τούτῳ ἄδειαν αὐτῆς· πρὶν δὲ ἢ ἐκδοθῇ Αὐτοκρατορικὸν διάταγμα, οὐδὲν εἰσπράττεται παρὰ τῶν κατοίκων διὰ τὰ ἔκτακτα ἔξοδα. Ἐπίσης δὲν δύναται νὰ ἐπαυξηθῇ ὁ ὡρισμένος δασμὸς διὰ τὰ τακτικὰ ἔξοδα, ἄνευ ἐπὶ τούτου Αὐτοκρατορικοῦ διατάγματος.

Ἄρθρ. 12. Τὰ νομοσχέδια ὡς καὶ αἱ περὶ προσόδων καὶ δαπανῶν ἐκδιδόμεναι ἀποφάσεις ἐξαρτῶνται ἐκ τῆς παραδοχῆς καὶ ἐγκρίσεως τῶν δύω τρίτων τῶν ἐν τῷ συμβουλίῳ εὑρισκομένων μελῶν, τὰ δὲ πρακτικὰ περὶ ἀντικειμένου, γενομένου παραδεκτοῦ διὰ πλειοψηφίας, ὑπογράφονται καὶ σφραγίζονται ὑπὸ τοῦ προέδρου καὶ ὅλων τῶν μελῶν καὶ συμβούλων, καθὼς καὶ οἱ εἰδικοὶ κανονισμοὶ, οἵτινες εἰσὶ διακλαδώσεις τῶν θεμελιωδῶν νόμων· ἅμα δὲ γίνωσι παραδεκτοὶ παρὰ τῶν δύω τρίτων τῶν μελῶν, τίθενται εἰς ἐνέργειαν ὑπὸ τοῦ διευθυντοῦ.

Ἄρθρ. 13. Ὁ διευθυντὴς, κατὰ τὸν ὑπὸ τοῦ νόμου ὁρισθέντα βαθμὸν τῆς ἁρμοδιότητός του, ἐκτελεῖ τὰς ὑποθέσεις, περὶ ὧν ἀπεφάνθη τὸ συμβούλιον καὶ ἐξεδόθη Αὐτοκρατορικὸν διάταγμα ὅπως ἐκτελεσθῶσιν αἱ ἀποφάσεις αὐτοῦ, ὡς καὶ ἐκείνας, αἵτινες ἐθεωρήθησαν δυνάμει τῶν εἰδικῶν νόμων ἐν τῇ ἁρμοδιότητι τοῦ συμβουλίου. Ἕκαστον τῶν μελῶν ἐπὶ δύω ἑβδομάδας κατὰ σειρὰν ἐκπληροῖ χρέη βοηθοῦ τοῦ προέδρου.

Ἄρθρ. 14. Τὸ συμβούλιον τοῦτο τακτικῶς συνέρχεται δὶς τῆς ἑβδομάδος, ἐν περιπτώσει δὲ ἀνάγκης, καὶ ἐκτάκτως. Τὰς ἡμέρας τῆς συνεδριάσεως τοῦ συμβουλίου, χάριν διεκπεραιώσεως τῶν ὑποθέσεων, ὁ διευθυντὴς μετὰ τοῦ ἐκ τῶν μελῶν τοῦ συμβουλίου βοηθοῦ του, ἢ εἷς ἐξ αὐτῶν μόνον, ὀφείλει νὰ παρευρίσκηται εἰς τὰς συνεδριάσεις τοῦ συμβουλίου.

Ἄρθρ. 15. Ὅτε διευθυντὴς καὶ τὸ συμβούλιον δὲν ἐπεμβαίνουσιν

ἐντὸς τοῦ τμήματος εἰς τὰ καθήκοντα τῆς χωροφυλακῆς. Ἐπιτρέπεται ὅμως αὐτοῖς ἵνα ποιῶσι παρατηρήσεις εἰς τοὺς χωροφύλακας διὰ τὴν ἐκτέλεσιν πραγμάτων, ἐγκριθέντων χάριν τῆς κοινῆς ἀσφαλείας, ὑποχρεουμένων τῶν χωροφυλάκων ἵνα χορηγῶσιν εἰς τὸ συμβούλιον πᾶσαν δυνατὴν βοήθειαν πρὸς ἐκτέλεσιν τῶν διατάξεων τῶν θεμελιωδῶν καὶ εἰδικῶν κανονισμῶν τοῦ τμήματος τούτου.

Ἄρθρ. 16. Διὰ τὰς προσόδους καὶ δαπάνας τοῦ τμήματος τούτου ὁρίζεται ταμεῖον, οὗτινος ὁ λογαριασμὸς, ἤτοι ἡ περίληψις τῶν προσόδων καὶ δαπανῶν, καταστρώννυται κατ' ἔτος ὑπὸ τοῦ συμβουλίου, ὅπερ, ἀφοῦ ὑπογράψῃ καὶ σφραγίσῃ αὐτὸν, τὸν παρουσιάζει εἰς τὴν Ὑψ. Πύλην, μετὰ δὲ τὴν ἐξακρίβωσιν αὐτοῦ ὑπὸ τοῦ Ἀνωτάτου τῆς Δικαιοσύνης Συμβουλίου, δημοσιεύεται ἐντὸς τοῦ τμήματος ἢ δι' εἰδικῶν φυλλαδίων ἢ δι' ἐφημερίδων.

Ἄρθρ. 17. Οἱ θεμελιώδεις νόμοι τοῦ τμήματος τούτου συντάττονται ἐντὸς ἓξ μηνῶν καὶ ἔτι ἐνωρίτερον ἐὰν ᾖ δυνατὸν, καὶ παρουσιάζονται εἰς τὴν Ὑψηλὴν Πύλην. Καθ' ὃν ὅμως χρόνον συζητοῦνται οἱ θεμελιώδεις οὗτοι νόμοι, ἐὰν παρουσιασθῶσιν ὑποθέσεις ἐκτελεστέαι χάριν βελτιώσεων, δύνανται νὰ τεθῶσιν εἰς ἐνέργειαν ἀφοῦ ἐξαιτηθῇ ἡ ἄδεια τῆς Ὑψ. Πύλης.

Ἄρθρ. 18. Καθ' ἑκάστην ἐξαμηνίαν τὰ ἡμίση τῶν μελῶν τοῦ συμβουλίου τούτου ἀντικαθίστανται παρ' ἄλλων, ἐκλεγομένων διὰ κλήρου, συμφώνως πρὸς τὰς διατάξεις τοῦ ἀνωτέρω 4 ἄρθρου.

Ἄρθρ. 19. Διὰ τὴν γραφικὴν ἐργασίαν καθὼς καὶ διὰ τὰ λογιστικὰ βιβλία οἱ ἀναγκαῖοι γραμματεῖς ἐκλέγονται παρὰ τοῦ συμβουλίου, καὶ διορίζονται τῇ γνώσει τῆς Ὑψ. Πύλης, οἱ δὲ μισθοί των λογίζονται εἰς τὰς ἐντὸς τοῦ τμήματος δαπάνας.

ΟΔΗΓΙΑΙ

Περὶ τῶν καθηκόντων τῶν δημαρχιακῶν κλητήρων (τσαούσιδων.)

(15 Ζιλκαδὲ 1287.)

Ἄρθρ. 1. Οἱ δημαρχιακοὶ κλητῆρες, περιπολοῦντες πάντοτε κοσμίως ἐντὸς τῶν ὁρίων, τὰ ὁποῖα ὑπὸ τῶν ἀρχηγῶν αὐτῶν τοῖς ὡρίσθησαν, προσέχουσιν ἵνα μὴ γίνωσιν αἴτιοι πραγμάτων, τῶν ὁποίων τὴν παρακώλυσιν εἰσὶν ἐντεταλμένοι.

Ἄρθρ. 2. Οἱ ἐπενδύται (*σουρτοῦκα*) τῶν κλητήρων δέον νὰ ὦσι κομβωμένοι ἄνωθεν ἕως κάτω, καὶ ἐν πλήρει τάξει καὶ καθαριότητι. Τοῖς ἀπαγορεύεται νὰ πίνωσι *σιγάρον* ἢ *τζιπούκιον* καθ' ὁδὸν, νὰ φέρωσι ῥάβδους ἢ ὀμβρέλλας, νὰ συνδιασκεδάζωσιν ἢ νὰ γελῶσι καὶ ν' ἀστειεύωνται μετὰ τῶν φίλων των, ἢ μετ' ἄλλου οἱουδήποτε, καὶ τέλος νὰ συχνάζωσιν εἰς καφενεῖα, οἰνοπωλεῖα καὶ καζῖνα· δύνανται μόνον νὰ μεταβαίνωσιν εἰς συχναζόμενα ὑπὸ τιμίων ἀνθρώπων καφενεῖα καὶ νὰ κάθηνται, οὐχὶ ἔξω ἐπὶ καθέκλας, ἀλλ' ἐντὸς τοῦ καφενείου, ἵνα ἀναπαυθῶσιν ἢ διὰ νὰ πίωσι καφέν.

Ἄρθρ. 3. Ὅταν συμβαίνῃ τι, δυνάμενον νὰ ἐπιφέρῃ δυστύχημα εἰς τοὺς κατοίκους, ὀφείλουν νὰ τὸ ἐμποδίζωσιν αὐτοπροσώπως, ἐὰν δύνανται· ἄλλως, δέον νὰ εἰδοποιῶσι πάραυτα τὸν εἰς τὰ πέριξ εὑρισκόμενον σταθμὸν τῶν χωροφυλάκων, μεθ' ὧν προσπαθοῦσι νὰ ἀποσοβήσωσι τὸν κίνδυνον.

Ἄρθρ. 4. Ἐπειδὴ ἀπαγορεύεται ἐντελῶς πᾶσα διὰ κωφινίου ἢ ταβλᾶ πώλησις πραγμάτων, ὡς καὶ τὸ παραμένειν ἁμάξας καὶ ἵππους πρὸς ἐνοίκιον εἰς μέρη, ὅθεν τὸ πλῆθος διέρχεται, διὰ τοῦτο ὑποχρεοῦνται νὰ ἀπομακρύνωσιν οὗτοι ἀπὸ τὰς ὁδοὺς ταύτας τοὺς πωλητὰς, ἁμαξηλάτας καὶ λοιποὺς.

Ἄρθρ. 5. Ἀπαγορεύεται ἡ ἐντὸς ξυλίνων οἰκιῶν, ὑπογείων καὶ μαγαζίων διατήρησις συσσωρευμένων ξηρῶν χόρτων, πελεκημάτων ξύλων καὶ λοιπῶν καυσίμων ἢ δυσωδῶν καὶ ἐπιβλαβῶν τῇ ὑγείᾳ ὑλῶν· πρὸς τοῦτο δὲ ὀφείλουσι νὰ ἐπιτηρῶσιν. Ὅταν δὲ, ἐνῷ περιπολοῦσιν, ἐκραγῇ που πυρκαϊὰ, εἰδοποιοῦντες πάραυτα τὸν πλησιέστατον σταθμὸν, ὀφείλουσι καὶ αὐτοὶ κατὰ τὸ ἐνὸν νὰ βοηθῶσι, προφυλάττοντες τὰ ἔπιπλα τῶν κατοίκων ἀπὸ κλοπῆς καὶ τοὺς ἀνθρώπους ἀπὸ παντὸς ἐνδεχομένου κινδύνου.

Ἄρθρ. 6. Τὰ δέρματα τῶν προβάτων δὲν θὰ μετακομίζονται ἐπὶ ζώων ἀνοικτά, ἀλλὰ τιθέμενα ἐντὸς κωφινίων· τοὺς ἀπειθοῦντας πρὸς τὴν διάταξιν ταύτην ἀποστέλλουσι δι' ἐπὶ τούτῳ ἐκθέσεως (*ζουρναλίου*) πρὸς τὴν δημαρχίαν.

Ἄρθρ. 7. Τὰ ἐλλειπῆ ἢ ἄνευ σημάνσεως (*ταμγὰ*) μέτρα, δράμια, στατῆρες καὶ πλάστιγγες παραδίδονται εἰς τὴν δημαρχίαν.

Ἄρθρ. 8. Ἐπειδὴ οἱ δημαρχιακοὶ κλητῆρες ὑποχρεοῦνται νὰ προσενέγκωνται πατρικῶς πρὸς πάντας, δέον τὰ εἰς τοὺς δρόμους παίζοντα παιδία δι' ἠπίου τρόπου νὰ ἀποτρέπωσιν ἀπὸ πράξεις, δυναμένας νὰ ἐπιφέρωσι δυστύχημά τι, καὶ νὰ προφυλάττωσιν αὐτὰ ἀπὸ ἐνδεχομένου κινδύνου.

Ἄρθρ. 9. Τὰ ἐν ταῖς ὁδοῖς ἢ τοῖς ἐργαστηρίοις πωλούμενα ὄσπρια, ὀπωρικά, ἰχθύες, κρέατα καὶ λοιπὰ ἐδώδιμα, ἅμα παρατηρηθῶσιν ὅτι ἐσάπησαν, ἢ ἐβρώμισαν, ἢ ὅτι εἰσὶν ἔωλα, καθὼς καὶ ὁ καφὲς, ἐὰν ᾖ μεμιγμένος, πάντα ταῦτα κατασχόμενα ἀμέσως ἀποστέλλονται δι' ἐπὶ τούτῳ ἐκθέσεως εἰς τὴν Κεντρικὴν δημαρχίαν (*σέχρ ἐμανετί*).

Ἄρθρ. 10. Παρατηρηθείσης ἐκρήξεως ὀχετοῦ τινος ὕδατος, ἢ ὑπονόμου, ἢ ὑδραγωγείου (*σοῦ τεραζί*), παρευθὺς εἰδοποιεῖται ἡ Κεντρικὴ δημαρχία.

Ἄρθρ. 11. Ἐὰν εἴς τινα μέρη εἴτε εἰς τὰς ὁδοὺς, ἀνοιχθέντων ὀχετῶν ὕδατος ἢ ὑπονόμου, δὲν καλυφθῇ πάλιν τὸ μέρος ἐκεῖνο διὰ χώματος καὶ λιθοστρωθῇ ὡς πρότερον, ἀναζητεῖται ὁ ἀνοίξας τὸν λάκκον καὶ προτρέπεται εἰς τὴν λιθόστρωσιν αὐτοῦ· ἐν περιπτώσει δὲ παρακοῆς, γνωστοποιεῖται ἡ πρᾶξις εἰς τὴν Κεντρικὴν δημαρχίαν.

Ἄρθρ. 12. Ὅταν εἰς τὰ ὑπὸ τοῦ λαοῦ συχναζόμενα καφενεῖα ἢ καζῖνα εἴτε καὶ εἰς τὰς ὁδοὺς παρατηρηθῇ ἀτόπημά τι, δέον νὰ παρεμποδίζηται· ἐὰν δὲ τύχῃ μέθυσος, διαταράττων τὴν ἡσυχίαν τῶν κατοίκων, ἢ κακοήθης ἀσχημονῶν ἐν ταῖς ὁδοῖς, εἰδοποιοῦνται περὶ τούτου οἱ μᾶλλον πλησίον ἀστυνομικοὶ ὑπάλληλοι.

Ἄρθρ. 13. Ὁ ἐλλειπὴς εὑρισκόμενος ἄρτος κατάσχεται καὶ ἀποστέλλεται εἰς τὴν δημαρχίαν διὰ *ζουρναλίου*.

Ἄρθρ. 14. Ὅταν ἀγοραστὴς γνωστοποιήσῃ ὅτι τὰ διὰ πλάστιγγος, στατῆρος ἢ μέτρου ζυγιζόμενα εἰσὶν ἐλλειπῆ, ἀποδειχθῇ δὲ τοῦτο διὰ σταθμίσεως, τὰ πράγματα ταῦτα ἀποστέλλονται εἰς τὴν Κεντρικὴν δημαρχίαν.

Ἄρθρ. 15. Αἱ ἐπὶ τῶν ἐργαστηρίων ἀνοιγόμεναι τέντα δέον νὰ ἔχωσι τριῶν πήχεων πλάτος, καὶ νὰ μὴ ὦσι πεπαλαιωμέναι ἢ κατεσχισμέναι, νὰ ὑψοῦνται δὲ τόσον, ὥστε νὰ μὴ ἐγγίζουν εἰς αὐτὰς αἱ κεφαλαὶ τῶν διαβατῶν καὶ τῶν ἵππων, τὴν δὲ νύκτα νὰ μὴ μένωσιν ἀνοικταὶ, κλειομένων τῶν ἐργαστηρίων. Ἐπειδὴ τὸ σχίζειν ξύλα ἐν τῷ μέσῳ τῆς ὁδοῦ διὰ πελέκεως οὕτως, ὥστε νὰ ἐμποδίζηται ἡ διάβασις τῶν ἀνθρώπων

καὶ ἡ κίνησις τῶν ἁμαξῶν, ἀπαγορεύεται, διὰ τοῦτο πρέπει νὰ προσέχωσιν οἱ κλητῆρες ὅσον ἔνεστιν, ὅπως τὰ ξύλα ταῦτα σχίζωνται εἰς τὰ πλάγια μέρη τῆς ὁδοῦ καὶ ὄχι ἐν τῷ μέσῳ· προσέτι δὲ ἐπειδὴ ἀπαγορεύεται ὡσαύτως τὸ σχίσιμον ξύλων, ἢ ἡ διάβασις ζώων ἐπὶ τῶν πεζοδρομίων τῶν νέων ὁδῶν, ὡς τὰ τῆς ὁδοῦ *Σιρκεδζῆ*, ὀφείλουσι καὶ ἐπὶ τούτων νὰ ἐπαγρυπνῶσιν.

Ἄρθρ. 16. Οἱ φορτηγοὶ ἵπποι καὶ ὄνοι, εἴτε φορτωμένοι τύχωσιν εἴτε μή, δὲν ἀφίνονται ἐλεύθεροι, ἀλλὰ δένονται ἐξ ἄπαντος ὁ εἷς κατόπιν τοῦ ἄλλου, ἀπαγορευομένου τοῖς ὁδηγοῖς ἵνα τοὺς ἱππεύωσιν ἢ τοὺς τρέχωσιν, ὅταν μεταβαίνωσιν ἄνευ φορτίου, καὶ παρατηρουμένου ἐὰν τὰ ἐφίππια αὐτῶν ἔχωσιν ἐν τῷ μέσῳ σίδηρον, παρακωλύοντα τὴν ἵππευσιν. Οἱ πρὸς ταῦτα ἀπειθοῦντες ὀνηλάται θέλουσιν ἐμποδίζεσθαι. Οἱ δὲ *σουρουτζίδες* ἐν τῇ ἐπιστροφῇ των δὲν ἱππεύουσιν ἀλλὰ σύρουσι μόνον τοὺς ἵππους των καὶ δὲν τοὺς δένουσιν ἐνώπιον ἐργαστηρίων, κειμένων εἰς μεγάλας ὁδοὺς ἢ εἰς μέρη συχναζόμενα ὑπὸ πλήθους.

Ἄρθρ. 17. Ἐπειδὴ ἀπαγορεύεται αὐστηρῶς ἡ ἐντὸς τῶν χανίων ἢ ἐργαστηρίων συσσώρευσις ἐπιβλαβῶν τῇ ὑγείᾳ ὑγρῶν δερμάτων καὶ τῶν παραπλησίων, κόπρων παρὰ τοὺς τοίχους, σάκκων ἐνώπιον τῶν ἐργαστηρίων, καθὼς καὶ τὸ νὰ χύνωνται ὕδατα καὶ ἀκαθαρσίαι ἐνώπιον τῶν οἰκιῶν καὶ ἐργαστηρίων, οἱ δημαρχιακοὶ κλητῆρες παρακωλύουσι τὰ τοιαῦτα καὶ δίδουσι τὰς ἀναγκαίας διαταγὰς εἰς τοὺς διαπράξαντας αὐτὰ ὅπως τὰ καθαρίσωσιν, ἀείποτε μεριμνῶντες ἵνα μὴ μένωσιν αἱ ὁδοὶ ἀκάθαρτοι.

Ἄρθρ. 18. Ἐκτὸς τῶν μετακομιζόντων σῖτον, ἄλευρον καὶ ἄρτον διὰ μύλους, κλιβάνους (φούρνους) καὶ λοιπὰ μέρη ζώων καὶ τῶν μεταφερόντων φορτία εἰς τὰς ἀγορὰς, οἱ λοιποὶ φορτηγοὶ ἵπποι καὶ ὄνοι δὲν ἐργάζονται κατὰ τὰς παρασκευὰς καὶ κυριακάς. Πρὸ τῆς ἀνατολῆς δὲ καὶ μετὰ τὴν δύσιν τοῦ ἡλίου οὐδεμία μετακόμισις γίνεται, παρακωλυομένων πρὸς τοῦτο καὶ τῶν πληγωμένων καὶ ἀναπήρων ζώων. Ἐκτὸς τούτου, τῶν μὲν ἵππων τὰ φορτία δέον νὰ μὴ ὦσι βαρύτερα τῶν 120, τῶν δὲ ὄνων τῶν 60 ὀκάδων.

Ἄρθρ. 19. Οἱ ἰδιοκτῆται εἴτε ἐνοικιασταὶ γηπέδων, ὑπαρχόντων εἰς μέρη πυρποληθέντα, δὲν δύνανται νὰ οἰκοδομῶσι καλύβας ἄνευ τῆς ἐπὶ τούτῳ ἀδείας τῆς Κεντρικῆς δημαρχίας. Οἱ παραβάται καταγγέλλονται εἰς αὐτήν.

Ἄρθρ. 20. Ἅμα παρατηρηθῇ ὅτι ἀκαθαρσίαι καὶ λοιπαὶ δυσώδεις ὕλαι ἐρρίφθησαν εἰς ἔρημα γήπεδα ἢ οἰκόπεδα, κείμενα ἐν Κωνστ)πόλει καὶ ταῖς τρισὶ πόλεσι, πάραυτα συναθροίζονται αὗται καὶ ῥίπτονται εἰς τὴν θάλασσαν. Ἐὰν δὲ γνωσθῶσιν οἱ ῥίψαντες ταύτας, ἀποστέλλονται πάραυτα εἰς τὴν Κεντρικὴν δημαρχίαν.

Ἄρθρ. 21. Ἂν παρατηρηθῶσι τῇδε κἀκεῖσε φρέατα ἀνοικτὰ καὶ ἐγκαταλελειμμένα, παρευθὺς διὰ μέσου τοῦ γραφείου τῶν ἀρχιτεκτόνων (*χεντισεχαρὲ*) εἰδοποιεῖται ἡ Κεντρικὴ δημαρχία ἵνα προβῇ εἰς τὴν ἐκτέλεσιν τῶν δεόντων.

Ἄρθρ. 22. Ὅπως μὴ σταλάζῃ ἐπὶ τῶν διαβατῶν ἡ ἐκ τῶν ἐν τοῖς καφενείοις καὶ μαγειρείοις ὀχετῶν τῶν θερμαστρῶν ῥέουσα ἀκαθαρσία, τίθενται ὑπὸ τοὺς ὀχετοὺς τούτους χωνία. Ἐπειδὴ δὲ πολλοὶ τῶν ὀχετῶν τούτων ὁριζοντίως τιθέμενοι ἐπεκτείνονται μόνον κατὰ τὰς ἐπὶ τῶν ὁδῶν προσόψεις, δέον νὰ παραγγέλλωνται οἱ ἰδιοκτῆται ὅπως ἀνυψώνωσιν αὐτοὺς ὑπεράνω τῆς ὀροφῆς τοῦ οἰκοδομήματός των. Οἱ ἀπειθοῦντες δὲ καταγγέλλονται εἰς τὴν Κεντρικὴν δημαρχίαν.

Ἄρθρ. 23. Ὅσοι ἐκ τῶν εἰς συντεχνίας ἀνηκόντων ἐκθέτουσιν ἔξωθεν τῶν ἐργαστηρίων των *βαρέλια*, *ταβλάδες* καὶ σάκκους, εἴτε προεκβάλλουσι τὰ *τεσκιάχιά* των χωρὶς νὰ ἔχωσι τοιοῦτον δικαίωμα, διὰ πρώτην μὲν καὶ δευτέραν φορὰν νουθετοῦνται, διὰ τρίτην ὅμως φορὰν καταγγέλλεται ἡ πρᾶξις διὰ *ζουρναλίου* εἰς τὴν Κεντρικὴν δημαρχίαν.

Ἄρθρ. 24. Οἱ πορθμεῖς, οἵτινες διαπλέουσι μεταξὺ τῶν ἀτμοπλοίων τῆς Ἑταιρίας τοῦ *Σιρκέτι*, περιμένοντες ἵνα λάβωσιν ἐπιβάτας ἀπὸ τῆς γεφύρας, δέον ν' ἀπομακρύνωνται ἅμα τῇ προσεγγίσει ἀτμοπλοίων, οἱ δ' ἀπειθοῦντες ἀποστέλλονται εἰς τὴν Κεντρικὴν δημαρχίαν.

Ἄρθρ. 25. Ἐκτὸς τῶν πορθμέων *Τσατλατί-καπου*, Ὑψωμαθείων, Κοντοσκαλίου, Κουμ-καποῦ καὶ Χαλκηδόνος (Καδίκιοϊ), ἀπαγορεύεται εἰς τοὺς ἐντὸς τοῦ λιμένος τῆς Κ)πόλεως κωπηλατοῦντας ἔτι δὲ καὶ εἰς τοὺς τῆς Χρυσουπόλεως καὶ Βοσπόρου κωπηλάτας ἀκατίων μονοκώπων ἢ καὶ πολυκώπων, συμπεριλαμβανομένων καὶ τῶν *ἀτὲς καηγὴ*, νὰ ἀνοίγωσιν ἱστία κατὰ τὸν διάπλουν· οἱ παραβάται τῆς διατάξεως ταύτης ἀποστέλλονται εἰς τὴν Κεντρικὴν δημαρχίαν. Καὶ τὰ ἀκάτια τοῦ *Τσατλατὶ-καποῦ*, Ὑψωμαθείων, Κοντοσκαλίου, Κουμκαπίου, καὶ Χαλκηδόνος δύνανται ν' ἀνοίγωσιν ἱστία μόνον ἐκτὸς τοῦ *Σεράϊ Βουρνοῦ* οὐχὶ δὲ καὶ ἐντός.

Ἄρθρ. 26. Ἐπειδὴ ἀπαγορεύεται εἰς μὲν τὰ *ἀτὲς καηγῆ* νὰ δέχωνται περισσοτέρους τῶν 18 ἐπιβάτας καὶ νὰ συσσωρεύωσιν ἐπὶ τῆς πρώρας καὶ πρύμνας κόφας, τὰ δὲ ὑπὸ τριῶν κωπηλατούμενα ἀκάτια νὰ λαμβάνωσι πλείους τῶν 8 ἐπιβατῶν καὶ τὰ ὑπὸ δύο, περισσοτέρους τῶν τεσσάρων, οἱ ἀπειθοῦντες πορθμεῖς ἀποστέλλονται εἰς τὴν Κεντρικὴν δημαρχίαν.

Ἄρθρ. 27. Οἱ κλητῆρες ἐξετάζουσι τοὺς *τεζκερέδες* οὓς φέρουσιν οἱ εἰς τὰς διαφόρους συντεχνίας ἀνήκοντες. Ἐὰν δέ τις ἐξ αὐτῶν δὲν φέρῃ τὸν *τεζκερὲν* τῆς συντεχνίας του, ἢ μετακομισθεὶς ἀπὸ ἑνὸς εἰς ἕτερον ἐργαστήριον, εἴτε ἀλλάξας τέχνην, δὲν ἐξεπλήρωσε τὰς ἐπὶ τούτῳ νομικὰς διατάξεις, ἀποστέλλεται εἰς τὴν Κεντρικὴν δημαρχίαν.

Ἄρθρ. 28. Ἐπειδὴ ἀπαγορεύεται εἰς τοὺς πλύστας, βαφεῖς καὶ ἐκκηλιδωτὰς (*λεκεδζῆδες*) νὰ δένωσι σχοινία εἴτε ἐνώπιον εἴτε πρὸς τὰ ἀπέναντι τοῦ ἐργαστηρίου των μέρη, καὶ νὰ ἁπλόνωσιν ἐν μέσῳ τῆς ὁδοῦ τὰ πλυνόμενα ἢ βαφόμενα ἐνδύματα, ἀσπρόρουχα καὶ τὰ τοιαῦτα, οἱ παραβάται παρεμποδίζονται, οἱ δ' ἀπειθοῦντες ἀποστέλλονται εἰς τὴν Κεντρικὴν *δημαρχίαν*.

Ἄρθρ. 29. Ἀπαγορευομένου νὰ ψήνωσι καὶ πωλῶσιν ἐν τῷ μέσῳ τοῦ δρόμου *διὰ ταβλᾶ* καὶ τῶν τοιούτων *χοφτέδες* καὶ *ψητὰ* καὶ νὰ ξυρίζωσιν ἀνθρώπους ἐν ὑπαίθρῳ, οἱ ἀπειθοῦντες συλλαμβανόμενοι ἀποστέλλονται εἰς τὴν Κεντρικὴν *δημαρχίαν*.

Ἄρθρ. 30. Ἀπαγορεύεται εἰς μὲν τοὺς οἰκοδομοῦντας οἰκίας νὰ ἀφίνωσι ξυλικὴν εἰς τὰς ὁδοὺς, εἰς δὲ τοὺς ἐμπόρους καὶ καταστηματάρχας νὰ συσσωρεύωσιν ἐνώπιον τῶν ἀποθηκῶν αὐτῶν εἴτε ἐν τῷ μέσῳ τῶν ὁδῶν δέματα (*βάλες*), βαρέλια, σάκκους, *δέγκια* καὶ τὰ τοιαῦτα, ἐὰν δὲ εὑρεθῶσί που τοιαῦτα, ἀμέσως μετακομίζονται τῇ ἐπιστασίᾳ ἑνὸς κλητῆρος· ἂν δὲ τύχῃ τις ἀπειθῶν, εἰδοποιεῖται τὸ τοιοῦτον διὰ *ζουρναλλίου*, συντασσομένου ἐνώπιον τοῦ καταστηματάρχου, εἰς τὴν Κεντρικὴν *δημαρχίαν*.

Ἄρθρ. 31. Δέον νὰ ἐπιτηρῆται ὅπως μὴ μένωσιν αἱ λαβῖδες τῶν πτυαρίων τῶν φούρνων ἔξω, τὰ δὲ *κεπέγκια* τῶν ἐργαστηρίων μὴ ἀφίνωνται εἰς τοὺς δρόμους.

Ἄρθρ. 32. Θέλει καταβάλλεσθαι ἡ δέουσα προσοχὴ ὅπως αἱ πινακωταὶ τῆς *μπογάτζας* καὶ τῶν *μπορεκίων*, ἅτινα ψήνονται εἰς τοὺς φούρνους, διατηρῶνται καθάριαι, ὅπως οἱ ζυμόνοντες ὦσιν ἀπηλλαγμένοι παντὸς πάθους, ὅπως μὴ μεταχειρίζωνται τυρὸν σκωληκόβρωτον καὶ βούτυρον, περιέχον οὐσίας ἐπιβλαβεῖς καὶ δυσώδεις, ἢ ποιότητος, ἐξ ἧς κατασκευάζονται τὰ κηρία. Οἱ παρὰ ταῦτα ἐνεργοῦντες ἀποστέλλονται εἰς τὴν Κεντρικὴν *δημαρχίαν* διὰ ζουρναλίου.

Ἄρθρ. 33. Τὰ ἐν τοῖς λουτρῶσιν εἰς τοὺς λουομένους διδόμενα προσόψια, χειρόμακτρα καὶ λοιπὰ πάντοτε δέον νὰ ὦσι καθάρια καὶ τὰ περιδέματα τῶν *γαλεντζῶν* ἐν καλῇ καταστάσει· ἄλλως, διὰ πρώτην μὲν φορὰν νουθετοῦνται οἱ ἰδιοκτῆται τῶν λουτρώνων, διὰ δευτέραν δὲ ἀποστέλλονται εἰς τὴν Κεντρικὴν *δημαρχίαν* διὰ ζουρναλίου, προσέτι δὲ καθ ἑκάστην δέον νὰ γίνηται ἡ δέουσα ἐξέτασις ὅπως μὴ εὑρίσκωνται ἐν αὐτοῖς τρύπται (*τελλέκιδες*) κακῆς διαγωγῆς.

Ἄρθρ. 34. Τὰ ἐν ταῖς ἀγοραῖς ἢ ἐν τοῖς παντοπωλείοις πωλούμενα διάφορα βούτυρα καὶ ἐλαιόλαδα, ἐὰν εὑρεθῶσι νενοθευμένα ἢ βρωμερὰ, κατασχόμενα νομίμως, ἀποστέλλονται διὰ *ζουρναλλίου* εἰς τὴν Κεντρικὴν *δημαρχίαν*.

Ἄρθρ. 35. Τῶν ἐν τοῖς μαγειρείοις ψηνομένων ἐδεσμάτων αἱ χύτραι

καὶ τὰ λοιπὰ δοχεῖα ἐπιθεωροῦνται πάντοτε, ἂν δέ τινα τούτων εὑρεθῶσιν ἀκάθαρτα ἢ ἀγάνωτα, οἱ ἀμελήσαντες ἀποστέλλονται διὰ ζουρναλίου εἰς τὴν Κεντρικὴν δημαρχίαν.

Ἄρθρ. 36. Ὅσοι τῶν κλητήρων δὲν ἐκπληροῦσι πρεπόντως τὰ ἐπιβληθέντα εἰς αὐτοὺς καθήκοντα, διὰ πρώτην φορὰν θεωροῦνται ὑπεύθυνοι, διὰ δευτέραν φυλακίζονται καὶ ἐπιπλήττονται, διὰ δὲ τρίτην ἀποβάλλονται τῆς ὑπηρεσίας.

ΒΕΖΥΡΙΚΗ ΕΓΚΥΚΛΙΟΣ

ΠΡΟΣ ΤΑΣ ΠΡΕΣΒΕΙΑΣ.

Περὶ νέου δημοτικοῦ φόρου.

(15 Ἰουλίου 1870.)

Ἡ δημιουργία δημοτικῶν ἀρχῶν καὶ νόμων ἐν τῇ Αὐτοκρατορίᾳ κατὰ τοὺς τελευταίους τούτους χρόνους ὑπῆρξεν ἀντικείμενον ἐνδελεχοῦς μερίμνης ἐκ μέρους τῆς Ὑψ. Πύλης.

Τὸ δημαρχιακὸν σύστημα δοκιμασθὲν τὸ πρῶτον εἰς τὰ προάστεια ταῦτα τῆς πόλεως, τὰ ὁποῖα πυρκαϊὰ φρικτὴ πρὸ οὐ πολλοῦ χρόνου κατέστρεψεν ἐν μέρει, ἔκτοτε ἤρξατο νὰ ἐφαρμόζηται καὶ εἰς τὰ λοιπὰ προάστεια τῆς πρωτευούσης καὶ εἰς τὰ διάφορα μέρη τῆς Αὐτοκρατορίας. Ἡ ἀπόπειρα αὕτη μὲ ὅλας τὰς συμφύτους δυσκολίας, τὰς παρακολουθούσας πᾶν ἔργον νέον, ἐπηγάγετο ἀποτελέσματα λίαν σπουδαῖα, ὥστε ἡ Αὐτοκρατορικὴ κυβέρνησις θεωρεῖ καθῆκον αὐτῆς ν' ἀποκαταστήσῃ ἐπὶ βάσεων εὐρυτέρων καὶ κανονικωτέρων θεσμοθεσίαν, ἧς ἡ ἀνάπτυξις καθίσταται χρησιμωτάτη ἕνεκα τῶν ἠθῶν καὶ τῶν νέων ἀναγκῶν τοῦ λαοῦ καὶ ἕνεκα αὐτῶν τῶν βελτιώσεων, αἱ ὁποῖαι ἀπεκάλυψαν εἰς τοὺς ὀφθαλμοὺς τοῦ δημοσίου τὴν σπουδαιότητα καὶ ὠφέλειαν τῆς θεσμοθεσίας ταύτης.

Ἐν ταύτῃ τῇ ἰδέᾳ ἡ Ὑψ. Πύλη ἀπεφάσισεν ἐσχάτως νὰ ἐφαρμόσῃ εἰς ὅλα τὰ διαμερίσματα τῆς πρωτευούσης καὶ βαθμηδὸν εἰς ἁπάσας τὰς πόλεις τῆς Αὐτοκρατορίας σύστημα δημαρχικὸν, κεκτημένον τὸν κυβερνητικὸν μηχανισμὸν, οὗ τὴν ἀνάγκην ἀπέδειξεν ἡ πεῖρα.

Ἅπαντα τὰ δημαρχικὰ τμήματα ἐν τῷ νέῳ διοργανισμῷ θὰ ἐξαρτῶνται ἐκ τῆς νομαρχίας τῆς Κωνσταντινουπόλεως, ἐν ᾗ συγκεντρωθήσονται αἱ ὑποθέσεις τῶν τὴν δημαρχίαν ἀποβλεπόντων γενικῶν συμφερόντων. Τὸ τελευταῖον τοῦτο τμῆμα θὰ συμπεριλαμβάνῃ τὰ Συμβούλια τῆς νομαρχίας καὶ τῶν ἔργων τῆς πόλεως, γραφεῖα τῆς ἀλληλογραφίας, τοῦ λογιστικοῦ, τῆς ἐξελέγξεως τῶν ἐμπειρογνωμόνων (expertise) καὶ τοῦ κτηματολογίου (cadastre), τέλος τεχνικὸν γραφεῖον καὶ σωματεῖον ἰδίᾳ ὡρισμένον πρὸς μελέτην τῶν ζητημάτων τῶν ἀφορώντων τὰ ὕδατα.

Αἱ ὑπηρεσίαι, ἃς ὑπεδειξάμην, χρήζουσιν ἀναγκαίως νέας δαπάνας, ὧν μέγα μέρος καλυφθήσεται ὑπὸ τῶν εἰσοδημάτων τῆς πόλεως καὶ τῶν

πόρων, οἵτινες νῦν εὑρίσκονται ὑπὸ τὴν διάθεσιν τῆς νομαρχίας Κωνσταντινουπόλεως.

Ὅσον δὲ ἀφορᾷ τὸ ὑπόλοιπον τῶν δαπανῶν τούτων, ἡ Αὐτοκρατορικὴ κυβέρνησις ἀπεφάσισε νὰ ἀποτίσῃ αὐτὰς διὰ τῆς εἰσπράξεως, κατὰ τὸ παράδειγμα τῶν περισσοτέρων μεγαλοπόλεων τῆς Εὐρώπης, τέλους διαπυλίου (octroi) ἐν τῇ εἰσόδῳ τῆς πόλεως. Ὡς παρατηρεῖτε ἐν τοῖς ἐπισυνημμένοις ἀντιτύποις τοῦ τιμολογίου, κατὰ τὸ ὁποῖον τὸ δημοτικὸν τοῦτο τέλος εἰσπραχθήσεται, τοῦτο ἐκτός τινων τροποποιήσεων στηρίζεται ἐπὶ τῶν αὐτῶν βάσεων, ὡς καὶ τὰ ἀλλαχοῦ εἰσπραττόμενα τῆς αὐτῆς φύσεως τέλη.

Ἡ Αὐτοκρατορικὴ κυβέρνησις οὐδόλως ἀμφιβάλλει, ὅτι ἐκτιμῶντες τὴν σπουδαιότητα καὶ τὴν δύναμιν τοῦ ἀναδιοργανισμοῦ τούτου, τοῦ ἐπικυρωθέντος ἀρτίως καὶ ὑπὸ τῆς Α. Μ. τοῦ Σουλτάνου, καὶ ἐμφορούμενοι ὑπὸ τῆς αὐτῆς ἐπιθυμίας, ὡς καὶ αὐτή, τοῦ νὰ ἴδητε πραγματοποιουμένας βελτιώσεις τοσοῦτον μεγάλως ἐνδιαφερούσας ὑπὸ ὅλας τὰς ἐπόψεις εἰς τὴν εὐημερίαν τῶν ξένων ὑπηκόων τῶν ἐνδημούντων ἐν τῇ Αὐτοκρατορίᾳ, θὰ εὐαρεστηθῆτε νὰ παράσχητε τὴν ὑμετέραν συνδρομὴν πρὸς διευκόλυνσιν τῆς πραγματοποιήσεως αὐτῶν καὶ νὰ λάβητε τὰ ἀναγκαῖα μέτρα πρὸς ἐφαρμογὴν τοῦ ἐπισυνημμένου τιμολογίου εἰς ὅ,τι ἀφορᾷ τοὺς ὑπηκόους ὑμῶν.

ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ

Περὶ ἀστυνομικοπολιτικῆς καὶ δικαστικῆς διοικήσεως τῆς Νομαρχίας Κωνσταντινουπόλεως καὶ τῶν ἐξαρτημάτων αὐτῆς.

(1870).

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΠΡΩΤΟΝ.

Περὶ ἀστυνομικῆς διοικήσεως.

ΤΙΤΛΟΣ ΠΡΩΤΟΣ

Περὶ τῆς διαιρέσεως τῆς ἀστυνομικῆς διοικήσεως τῆς Νομαρχ Κωνσταντινουπόλεως εἰς τμήματα.

Ἄρθρ. 1. Ἡ διοίκησις τοῦ ὑπουργείου τῆς ἀστυνομίας ἀπαρτίζεται ἐκ τεσσάρων ἐπαρχιῶν (*Μουτεσσαριφλίκ*): Κωνσταντινουπόλεως, Σταυροδρομίου, Χρυσουπόλεως (Σκουτάρεως), καὶ Τζεκμεδζέ· ἐξ ὀκτὼ ὑποδιοικήσεων (*καϊμακαμλήκ*): Γαλατᾶ, Νήσων, Χαρταλιμᾶς, Φατὶχ, Ἐγιουπίου, Νεοχωρίου, Βεϊκὸζ καὶ Τσατάλτσας· ἐκ πέντε δήμων (*μουδιρλίκ*): μικροῦ Τζεκμεδζὲ, Σούγιολου-κουρασὴ, Δέρκου, Κεϊπουζα καὶ Χιλῆς.

Ἄρθρ. 2. Τὸ ὑπουργεῖον τῆς ἀστυνομίας διαιρεῖται εἰς τέσσαρας διοικήσεις, ἤτοι τὴν τοῦ διοικητικοῦ συμβουλίου (*μεδζλισι ἰδαρὲ*), τὴν τῆς χωροφυλακῆς (*μεδζλισι φιρκάϊ-ζαπτιὲ*), τοῦ τμήματος τῶν τεφτήσιδων καὶ τὴν διεύθυνσιν τῶν φυλακῶν.

Ἄρθρ. 3. Τὸ διοικητικὸν συμβούλιον τοῦ ὑπουργείου τῆς ἀστυνομίας, ὑπὸ τὴν προεδρείαν τοῦ βοηθοῦ (*μουαβὶν*), ἀπαρτίζεται ἀπὸ τοῦ γραμματέως (*μεκτουπδζῆ*), ἀπὸ τοῦ οἰκονομικοῦ ἐφόρου (*μουχασεπεδζῆ*) καὶ ἐξ εἰδικῶν μελῶν· ἡ γραφικὴ ἐργασία τοῦ συμβουλίου τούτου εἶναι ἀνατεθειμένη εἰς ἀποχρῶντα ἀριθμὸν γραμματέων ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν τοῦ πρώτου γραμματέως.

Ἄρθρ. 4. Τὸ συμβούλιον τῆς χωροφυλακῆς, διατελοῦν ὑπὸ τὴν προεδρείαν τοῦ πρώτου συνταγματάρχου (*ἀλάϊ βέη*), ἀπαρτίζεται ἀπὸ τοῦ

συνταγματάρχου τῶν χωροφυλάκων (*καραγὸλ μιραλαὶ*), τοῦ ἀρχιϊατροῦ τῆς ἀστυνομίας καὶ δύω ταγματαρχῶν (*πὶρ-πασή*)· ἡ γραφικὴ ἐργασία ἐκτελεῖται ἐξ ἀποχρῶντος ἀριθμοῦ γραμματέων ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν πρώτου καὶ δευτέρου γραμματέως.

Ἄρθρ. 5. Ἡ διοίκησις τοῦ τμήματος τῶν τεφτήσιδων, οὖσα ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν τοῦ διευθυντοῦ τῆς ἀστυνομίας (*ζαπιτὰ μεεμουροὺ*), ἀπαρτίζεται ἐκ τοῦ διευθυντοῦ (*μουδίρου*) τῶν τεφτήσιδων, ἑνὸς βοηθοῦ, ἑνὸς ἐπιτετραμμένου τοῦ ἱεραδικαστηρίου διὰ κέσφια (*κὲσφ ναϊπὶ*), ἐκ τοῦ πρώτου *μουφετήση* καὶ ἐκ τῶν ὑπαλλήλων τῶν ἐπιτετραμμένων τὰς ἐξετάσεις καὶ ἐρεύνας.

Ἄρθρ. 6. Ἡ διεύθυνσις τῶν φυλακῶν ἐνεργεῖται ὑπὸ τοῦ πρώτου καὶ δευτέρου διευθυντοῦ, ἑνὸς ἀρχιγραμματέως, ἑνὸς ἀρχιφύλακος, καὶ ἐξ ἱκανοῦ ἀριθμοῦ γραμματέων καὶ φυλάκων.

Ἄρθρ. 7. Αἱ διοικήσεις τῶν ἐπαρχιῶν (*μουτεσσαριφλὶκ*) ἀπαρτίζονται ἐξ ἑνὸς ἐπάρχου (*μουτεσσαρὶφ*), ἑνὸς βοηθοῦ, ἑνὸς ἀρχιγραμματέως, ἱκανοῦ ἀριθμοῦ γραμματέων καὶ ἄλλων ὑπαλλήλων· ἐν ἑκάστῃ τοιαύτῃ διοικήσει ὑπάρχει ἓν συμβούλιον εἰσπράξεων καὶ ἐγγυήσεων (*κεφαλὲτ-δζεμιγετὶ*) ὑπὸ τὴν ἐπιτήρησιν τοῦ ἐπάρχου καὶ ὑπὸ τὴν προεδρείαν τοῦ βοηθοῦ.

Ἄρθρ. 8. Εἰς τὴν ἐπαρχίαν Κωνσταντινουπόλεως ὑπάγεται ἡ ἐντὸς τῶν τειχῶν πόλις, ἔξωθεν δὲ ἡ ἀπὸ τοῦ ἐν Κεὰτ-χανὲ δυτικοῦ ἄκρου τοῦ Κερατίου κόλπου μέχρι τοῦ ἁγίου Στεφάνου περιφέρεια· εἰς τὴν τοῦ Σταυροδρομίου ἡ ἀπὸ τοῦ ἐν Κεὰτ-χανὲ ἀνατολικοῦ ἄκρου τοῦ Κερατίου κόλπου μέχρι τοῦ Ῥούμελη- φενερὴ περιφέρεια. Ἡ τῆς Χρυσουπόλεως ἐκτείνεται ἀπὸ τῆς γεφύρας τοῦ *Ποστατζῆ-παση* μέχρι Χιλῆς, ἡ δὲ τοῦ Τζεκμεδζὲ περιέχει τοὺς δύω Τζεκμεδζέδες, τὸ χωρίον Δέρκου, τὴν Τζατάλτσαν καὶ τὰ χωρία Σούγιολου-κουρασὴ μέχρι Σηλυμβρίας.

Ἄρθρ. 9. Ἐκ τῶν ἐντὸς τῆς ἐπαρχίας Κωνσταντινουπόλεως εὑρισκομένων καϊμακαμλικίων τὸ μὲν τοῦ Ἐγιουπίου περιλαμβάνει τὰ ἀπὸ τοῦ Ἀϊβὰν-σεραγίου μέχρι τοῦ ἐν Κεὰτ-χανὲ δυτικοῦ ἄκρου τοῦ Κερατίου κόλπου καὶ τὰ μέχρι τῆς πύλης τοῦ Ἀδριανοῦ ἔξω τῶν τειχῶν τῆς πόλεως εὑρισκόμενα μέρη. Τὸ δὲ τοῦ Φατὴχ περιέχει τὰ ἀπὸ Ἀϊβὰν σεραγίου μέχρις Οὺν καπανίου, ἐκεῖθεν δὲ μέχρι Βεφὰ μεϊδανίου, Σαχζαδέ πασὴ, Λαλελὴ, Γενίκαπου, Ὑψωμαθείων καὶ ἐκτὸς τῶν τειχῶν τῶν Ἑπτὰ Πύργων μέχρι Ναρλῆ καποῦ μέρη, ἔσωθεν δὲ μέχρι τῆς πύλης τοῦ Ἀϊβὰν σεραγίου. Τὰ ἐντὸς τῶν ὁρίων Κοντοσκαλίου, Ἀχὴρ καποῦ, Τζατλαδὴ καποῦ, Δεμὶρ καποῦ, Παγτζὲ καπησὴ, Ὁδοὺν καπησὴ, Ἁγιάσμα καπουσὴ, Σουλεϊμανιὲ, Ποζλογὰν κεμερὴ, Τζικοὺρ τζεσμὲ, Κόσκα καὶ Ἀλαδζὰ μεσδζὶδ ὑπάγονται ἀπ' εὐθείας εἰς τὴν διοίκησιν τοῦ ἐπάρχου Κωνσταντινουπόλεως· τὸ δὲ Ζεϊτοὺν βουρνοὺ, Βελὴ ἐφέντη, Τζιρπι-

δζῆ τζαϊρὶ, Βαλουκλὶ καὶ τὰ πέριξ οἰκονομικῶς μὲν ὑπάγονται εἰς τὴν ἐπαρχίαν Σηλυμβρίας, ἀστυνομικοπολιτικῶς δὲ εἰς τὸ καϊμακαμλίκι τοῦ Φατήχ.

Ἄρθρ. 10. Ἐκ τῶν ἐντὸς τῆς ἐπαρχίας Σταυροδρομίου εὑρισκομένων καϊμακαμλικίων, τὸ μὲν τοῦ Νεοχωρίου περιέχει τὰ ἀπὸ τοῦ Ῥούμελη φενερὴ μέχρι τῶν βράχων τοῦ Ῥούμελη-Χισὰρ μέρη· τὸ τοῦ Γαλατᾶ, τὸν Γαλατᾶν μετὰ τῶν παλαιῶν αὐτοῦ ὁρίων· τὰ δὲ ἀπὸ Μασλὰκ διὰ Ζεντζηρλὴ-κουγιοὺ μέχρι Κεὰτ χανὲ μέρη, ὡς καὶ τὸ Καρὰ Ἀγὰτς, Χάς κιοϊ, Κασὴμ πασᾶς, Δολμᾶ Παγτζὲς, Βεσικτὰς, Ὀρτάκιοϊ, Κουροὺ τζεσμὲ, Μέγα Ῥεῦμα καὶ Βεβέκιον ὑπάγονται ὑπὸ τὴν ἄμεσον διοίκησιν τῆς ἐπαρχίας Σταυροδρομίου.

Ἄρθρ. 11. Ἐκ τῶν ἐντὸς τῆς ἐπαρχίας Χρυσουπόλεως καϊμακαμλικίων, τὸ τοῦ Βεϊκὸζ περιέχει τὰ ἐντὸς τῆς ἐπαρχίας Χρυσουπόλεως κείμενα μέρη ἀπὸ τοῦ δήμου Χιλῆς μέχρι τοῦ Ἀνατὸλ-Χισάρ· τὰ ἀπὸ Χρυσουπόλεως μέρη, Τὸ Πασᾶ λιμὰν, Κουζγουντζούκιον, Βεηλέρ βεη, Τζεγκέλκιοϊ, Βανίκιοϊ, Κανδυλλὶ μέχρι Κιουτζοὺκ-σοὺ, ἐκεῖθεν δὲ τὰ χωρία Ἀρναοὺτ, Κοὺρ δογμασὴ, Μέγα Βακάλκιοϊ καὶ Μερδιβὲν-κιοϊ, ἤτοι τὰ ὑπαγόμενα εἰς τὴν Χιλῆν καὶ Χαρταλιμὴν μέρη καὶ τὰ ἐντὸς τῶν ἀρχαίων ὁρίων εὑρισκόμενα, ἡ γέφυρα τοῦ Ποστανδζῆ παση, τὸ Φενὲρ παγτζὲ, τὸ Καδήκιοϊ, Καβὰκ, Χαρὲμ Ἰσκελεσὴ, καὶ τὰ ἐντὸς τοῦ Σαλαδζὰκ εὑρισκόμενα, ὑπάγονται ὑπὸ τὴν ἄμεσον διοίκησιν τῆς ἐπαρχίας Χρυσουπόλεως.

Ἄρθρ. 12. Ἡ ἐπαρχία τοῦ Τζεκμεδζὲ περιέχει δύω καϊμακαμλίκια καὶ τρία μουδιρλίκια· ἡ διοίκησις τούτων ἐκτελεῖται συμφώνως τῷ περὶ Νομαρχιῶν Κανονισμῷ.

ΤΙΤΛΟΣ ΔΕΥΤΕΡΟΣ.

Περὶ τοῦ διοικητικοῦ συμβουλίου
(*μεδζλίσι ἰδαρέ*).

Ἄρθρ. 13. Τὸ συμβούλιον τοῦτο θεωρεῖ τὰς διοικητικὰς καὶ οἰκονομικὰς ὑποθέσεις, τὰς ἀφορώσας τὴν διοίκησιν τῆς Κωνσταντινουπόλεως καὶ τῶν ἐξαρτημάτων αὐτῆς.

Ἄρθρ. 14. Καθήκοντα ἐν γένει τοῦ συμβουλίου τούτου εἰσὶ τὸ φροντίζειν περὶ ἐπισκευῶν, περὶ τροφῶν, ἐνδυμασιῶν καὶ λοιπῶν ἀναγκαίων διὰ τοὺς χωροφύλακας καὶ λοιποὺς, ἐπὶ τῇ αἰτήσει τοῦ συμβουλίου τῆς χωροφυλακῆς καὶ τῶν λοιπῶν τμημάτων.

Ἄρθρ. 15. Τὰ περὶ παραχωρήσεως ἢ ἀρνήσεως ἀδείας πρὸς σύστασιν καπηλείων θεωροῦνται ἐν τῷ διοικητικῷ συμβουλίῳ ἐπὶ τῇ βάσει τῶν

ἐξετάσεων, τῶν γινομένων ἐπὶ τούτῳ ὑπὸ τοῦ διευθυντοῦ τῆς ἀστυνομίας (*ζαπιτὰ μεεμουρού.*)

Ἄρθρ. 16. Αἱ ἀποφάσεις τοῦ συμβουλίου τούτου εἴτε ἐπὶ διοικητικῶν εἴτε ἐπὶ οἰκονομικῶν ὑποθέσεων τῆς δικαιοδοσίας του ἐκτελοῦνται τῇ προηγουμένῃ ἐγκρίσει τοῦ ὑπουργοῦ τῆς ἀστυνομίας. Τῶν μὴ ἐγκρινομένων ἀποφάσεων ἐκδηλοῦνται τὰ αἴτια, καὶ ἀναλόγως ἐνεργοῦνται τὰ περαιτέρω.

Ἄρθρ. 17. Κατὰ τὸν ἐπὶ τούτῳ Κανονισμὸν, αἱ δίκαι τῶν ὑπαλλήλων τῆς Κωνσταντινουπόλεως, ὧν ὁ διορισμὸς δὲν ἐγένετο δι' Αὐτοκρ. διατάγματος, θεωροῦνται ἐν τῷ διοικητικῷ συμβουλίῳ.

ΤΙΤΛΟΣ ΤΡΙΤΟΣ.

Περὶ τοῦ συμβουλίου τῆς χωροφυλακῆς.

Ἄρθρ. 18. Τὸ συμβούλιον τῆς χωροφυλακῆς εἶναι ἐπιτετραμμένον, συμφώνως τῷ ἐπὶ τούτῳ εἰδικῷ κανονισμῷ, τὰς ἐκλογὰς τῶν ἀξιωματικῶν καὶ ἁπλῶν χωροφυλάκων, καὶ θεωρεῖ τὰς διαφόρους ὑποθέσεις τῆς στρατιωτικῆς ὑπηρεσίας τῆς χωροφυλακῆς.

ΤΙΤΛΟΣ ΤΕΤΑΡΤΟΣ.

Περὶ διευθύνσεως ἀστυνομίας καὶ τεφτήσιδων.

Ἄρθρ. 19. Αἱ εἰς τὸ ὑπουργεῖον τῆς ἀστυνομίας διευθυνόμεναι ἐκθέσεις (*ζουρνὰλ*) δίδονται εἰς τὸν διευθυντὴν τῆς ἀστυνομίας (*ζαπιτὰ μεεμουρού*), ὅστις ἐπιδίδει ταύτας, ἀναλόγως τοῦ περιεχομένου αὐτῶν, ἢ εἰς τὸν ὑπουργὸν ἢ εἰς τὸν ἔπαρχον Κωνσταντινουπόλεως.

Ἄρθρ. 20. Καθήκοντα τοῦ *ζαπιτὰ μεεμουρού* εἰσὶ πρῶτον τὸ ἐξετάζειν ἐπισταμένως τὰ παρὰ τοῦ ὑπουργοῦ πρὸς αὐτὸν διευθυνόμενα ἔγγραφα, καὶ γνωστοποιεῖν τὰ περὶ αὐτῶν· δεύτερον, τὸ παρευρίσκεσθαι ἐν ταῖς πυρκαϊαῖς, τρίτον, τὸ εὑρίσκειν διὰ τῶν ἀρχῶν τὰ ἄτομα τὰ ζητούμενα παρὰ τῆς Ὑψ. Πύλης, τῶν ἄλλων τμημάτων καὶ τῶν νομῶν· τέταρτον, τὸ ἀποπέμπειν καὶ ἐξορίζειν εἰς τὰς ἑαυτῶν πατρίδας ἐκείνους, περὶ ὧν ἀπεφάσισε τὸ συμβούλιον καὶ ἐνέκρινεν ὁ ὑπουργός.

Ἄρθρ. 21. Τὸ τμῆμα τῶν τεφτήσιδων θεωρεῖ, συμφώνως τῷ ἐπὶ τούτῳ Κανονισμῷ, τὰς ἀνατιθεμένας εἰς αὐτὸ περὶ εἰσπράξεων καὶ ἐγγυήσεων ὑποθέσεις.

Ἄρθρ. 22. Τὰ ἀπὸ εἰσπράξεις καταδεδικασμένων πολιτικῶν χρεῶν προερχόμενα δικαιώματα, καὶ τὰ εἰσπραττόμενα συμφώνως τοῖς ἐκ τῶν συμβουλίων στελλομένοις δελτίοις ἐκ τῶν προστίμων ποσὰ, καταγράφον-

ται καθ' ἑκάστην ἐν βιβλίῳ, ὅπερ σφραγίζει τὸ τμῆμα ἐν σώματι. Καὶ τὰ τῶν εἰσπράξεων βιβλία καταστρώννυνται καὶ σφραγίζονται παρὰ τοῦ ἐπὶ τῶν εἰσπράξεων γραμματέως καὶ τῶν συνυπαλλήλων αὐτοῦ.

Ἄρθρ. 23. Ἡ διεύθυνσις τῶν τεφτήσιδων ὑποβάλλει τὰς ἐκ ληψοδοσίας ὑποθέσεις καὶ δίκας εἰς τὸν ζαπιτὰ *μεεμουρού*, γνωμοδοτοῦσα ν' ἀνατεθῶσιν αὗται ἢ εἰς τὸ ἱεροδικαστήριον ἢ εἰς ἄλλο πολιτικὸν δικαστήριον.

Ἄρθρ. 24. Τὸ τμῆμα τῶν τεφτήσιδων ἐνεργεῖ ὅπως ληφθῇ ἀτομικὴ ἢ χρηματικὴ ἐγγύησις τῶν ἀτόμων, τὰ ὁποῖα ἀποστέλλονται παρὰ τῶν συμβουλίων, ἢ τῶν ἐπαρχιῶν, ἢ τοῦ ζαπιτὰ *μεεμουρού*, προσκαλοῦν ἰδιαιτέρως ἕνα ἕκαστον αὐτῶν καὶ ἐξετάζον ποῦ δύναται νὰ παρουσιάσῃ ἐγγύησιν, ἐπὶ τούτῳ δὲ συντάσσει *μουζακκερὲν*, ἐν ᾧ σημειοῖ ἂν ἡ ἐγγύησις ἦναι ἀτομικὴ ἢ χρηματικὴ, καὶ ἀποστέλλει τὸ ἄτομον εἰς τὸ μέρος ὅπερ ὑπέδειξεν.

Ἄρθρ. 25. Τὰ ἐγγυητήρια ἔγγραφα τῶν εἰς ἐγγύησιν καθυποβαλλομένων δὲν κρατοῦνται οὔτε εἰς τοὺς σταθμοὺς (*μερκέζια*), οὔτε παρὰ τοῖς ζαπιτὰ-*μεεμούριδες*, ἀλλ' ἀποστέλλονται πάραυτα, συνωδευμένα μετὰ *μουζακκερέδων*, εἰς τὸ τμῆμα τῶν τεφτήσιδων, ὅπερ ἐπὶ τούτων σημειοῖ τὴν ἡμέραν τῆς ἀφίξεως, τὸ ὀνοματεπώνυμον, τὴν ὑπηκοότητα καὶ τὴν διαμονὴν τῶν ἐγγυητῶν, πρὸς διευκόλυνσιν δὲ τῆς εὑρέσεως αὐτῶν ἀριθμεῖ ταῦτα καὶ διαχωρίζον καθ' ἕκαστον μῆνα τὰ φυλάττει.

Ἄρθρ. 26. Ἡ στρατιωτικὴ ὑπηρεσία τῶν *μουφεττήσιδων* ἀνήκει εἰς τὸ *μεδζλίσι φερκὰ* τῆς χωροφυλακῆς, ἡ δὲ ἀστυκὴ αὐτῶν ὑπηρεσία εἰς τὸν ζαπιτὰ *μεεμουρού*· ἡ ὑπηρεσία τῶν παρὰ τοῖς ἐπάρχοις Κωνσταντινουπόλεως, Χρυσουπόλεως καὶ Σταυροδρομίου *μουφεττήσιδων* ἀνήκει εἰς τοὺς ἐπάρχους, ἐν περιπτώσει δὲ ἀλλαγῆς αὐτῶν, εἰς τὸν ζαπιτὰ *μεεμουρού*.

Ἄρθρ. 27. Τὸ τμῆμα τῶν τεφτήσιδων δὲν δύναται νὰ κρατήσῃ παρ' ἑαυτῷ ἐκ δικῶν εἰσπραττόμενα χρήματα πλέον τῶν τριῶν ἡμερῶν, ἀλλ' ἐξετάζον καὶ προσκαλοῦν τὸν εἰς ὃ ταῦτα ἀνήκουσι, τὰ παραδίδει εἰς αὐτόν. Ἐν περιπτώσει δὲ, καθ' ἣν βεβαιωθῇ ὅτι οὗτος δὲν ὑπάρχει ἐν Κωνσταντινουπόλει, τὰ παραδίδει ἐν εἴδει ὑποθήκης ἀπέναντι ἀποδείξεως εἰς τὸ γενικὸν ταμεῖον τῆς ἀστυνομίας, ἐπὶ τῷ ὅρῳ τοῦ νὰ ἐπιστραφῶσιν ἅμα ἀναφανῇ τὸ ἄτομον· ἅμα δὲ ἀποδειχθῇ ὅτι ἐναντίον τῶν διατάξεων τούτων φυλάττονται χρήματα εἰς τὸ ταμεῖον τῶν τεφτήσιδων, τὸ τμῆμα αὐτῶν θέλει εἶσθαι ὑπεύθυνον.

ΤΙΤΛΟΣ ΠΕΜΠΤΟΣ.

Περὶ διευθύνσεως τῶν φυλακῶν.

Ἄρθρ. 28. Κατὰ τὰς ἡμέρας μὲν δύω διευθυνταὶ ἐκ τῶν ἐν τῷ 6

ἄρθρῳ ἀναφερομένων, κατὰ τὰς νύκτας δὲ εἷς ἐναλλὰξ ἐξ αὐτῶν παρευρίσκονται ἐν τῷ τμήματι τῶν φυλακῶν· οἱ φύλακες δὲν δύνανται ν' ἀπομακρυνθῶσι τῆς ὑπηρεσίας των ἄνευ ἀδείας τῶν διευθυντῶν.

Ἄρθρ. 29. Οἱ διευθυνταὶ τῶν φυλακῶν ἐποπτεύουσι καὶ ἐπιτηροῦσιν ἐπὶ τῆς καθαριότητος, τάξεως καὶ εὐρρυθμίας τῶν φυλακῶν, ὧν ἡ κατάστασις δέον νὰ μὴ ᾖ ἐπιβλαβὴς εἰς τὴν ὑγείαν τῶν πεφυλακισμένων.

Ἄρθρ. 30. Ἵνα γίνωσι παραδεκτοὶ διὰ φυλάκισιν οἱ ὁδηγούμενοι ἐπὶ τούτῳ εἰς τὴν διεύθυνσιν τῶν φυλακῶν, δέον νὰ συνοδεύωνται δι' ἐγγράφου διαταγῆς, γινομένης συμφώνως ταῖς διατυπώσεσι, καὶ δηλούσης τὸ δικαστήριον, ἢ τὸ εἰδικὸν συμβούλιον, ἢ τὸ ὑπουργεῖον τῆς Ἀστυνομίας, παρ' οὗ ἀποστέλλονται πρὸς φυλάκισιν.

Ἄρθρ. 31. Γενομένων παραδεκτῶν ὑπὸ τῆς διευθύνσεως τῶν φυλακῶν τῶν πρὸς φυλάκισιν ὁδηγουμένων, κατὰ τὸ 33 ἄρθρον, συμφώνως ταῖς ἐγγράφοις σημειώσεσι τῶν ἀρχῶν, ἐγγράφεται λεπτομερῶς εἰς τὸ ἐπὶ τούτῳ βιβλίον ὑπὸ τοῦ ἀρχιγραμματέως ἡ αἰτία καὶ τὸ μέρος, παρ' οὗ διετάχθη ἡ φυλάκισις, ἢ ὁ περιορισμὸς, τὸ ὀνοματεπώνυμον, ἡ ὑπηκοότης, τὰ χαρακτηριστικὰ, τὸ ἐπάγγελμα, ἡ ἡμέρα τῆς ἀφίξεως εἰς τὰς φυλακὰς καὶ ἡ διάρκεια τῆς φυλακίσεως· ἀφοῦ δὲ δοθῇ εἰς τὰς χεῖρας τῶν φυλακιζομένων σημείωσις τούτων ἔντυπος, φυλακίζονται ἢ κατακρατοῦνται.

Ἄρθρ. 32. Οἱ κακοῦργοι καὶ οἱ ἐγκληματίαι, μέχρι τῆς ἀποπερατώσεως τῶν ἀνακρίσεών των, ἐπὶ ἐγγράφῳ διαταγῇ τῶν δικαστηρίων ἢ συμβουλίων, φυλακίζονται μόνοι εἰς ἐπὶ τούτῳ ὡρισμένα μέρη, χωρὶς νὰ ἔχωσι συγκοινωνίαν μετά τινος εἴτε τῶν ἐντὸς εἴτε τῶν ἐκτὸς τῶν φυλακῶν· οἱ πταῖσται περιορίζονται μετ' ἄλλων ὁμοῦ.

Ἄρθρ. 33. Οἱ ἐκ τῶν διευθυντῶν ἢ φυλάκων μεταχειριζόμενοι τοὺς πεφυλακισμένους ἐναντίον τῶν ὑπὸ τῶν δικαστηρίων ἢ συμβουλίων ἀποστελλομένων διαταγῶν, θεωροῦνται ὑπεύθυνοι.

Ἄρθρ. 33. Θέλει καταβάλλεσθαι προσοχὴ ὅπως καθ' ἑκάστην ἑβδομάδα, ἐπὶ παρουσίᾳ ἑνὸς ἢ καὶ τῶν δύο διευθυντῶν, τοῦ ἀρχιγραμματέως, τοῦ ἀρχιφύλακος καὶ δύο μελῶν, ὁριζομένων ὑπὸ τοῦ κακουργοδικείου καὶ πλημμελιοδικείου, γίνηται γενικὴ ἐπιθεώρησις τῶν πεφυλακισμένων, καὶ ἵνα μὴ μείνῃ ἄνθρωπος πεφυλακισμένος ἄνευ ἀποφάσεως ἐπὶ πολὺν καιρὸν, γίνονται αἱ δέουσαι ὑπομνήσεις εἰς τὸ ἁρμόδιον μέρος, ἀποφυλακίζονται δὲ πάραυτα καὶ ἄνευ ἀναβολῆς οἱ ἀποπερατώσαντες τὸν χρόνον τῆς καταδίκης των πεφυλακισμένοι.

Ἄρθρ. 35. Ὁ ἀρχιφύλαξ ὀφείλει νὰ ἐπιτηρῇ πάντοτε τὰς πράξεις καὶ τὴν καλὴν ἢ κακὴν συμπεριφορὰν τῶν φυλάκων πρὸς τοὺς πεφυλακισμένους καὶ νὰ εἰδοποιῇ τοὺς διευθυντὰς ἐκπληρῶν καὶ τὰ ἑαυτοῦ κα-

θήκοντα ἀνελλειπῶς. Καὶ οἱ διευθυνταὶ ὀφείλουσι νὰ ἐπιτηρῶσι τὴν διαγωγὴν τῶν φυλάκων.

Ἄρθρ. 36. Ἅμα ἐπιδοθῶσιν εἰς τὴν διεύθυνσιν τῶν φυλακῶν αἱ διαταγαὶ τοῦ πρωθυπουργοῦ πρὸς ἀποστολὴν τῶν καταδεδικασμένων εἰς τὰ δεσμὰ, ὁ διευθυντὴς ὑποχρεοῦται ν' ἀποςέλλῃ τούτους εἰς τὸν ναύσταθμον.

Ἄρθρ. 37. Οἱ ἐκ τῶν σταθμῶν (*μερκεζίων*) μετὰ τὴν διάλυσιν τῶν συμβουλίων καὶ λοιπῶν τμημάτων ἢ κατὰ τὴν νύκτα ἀποστελλόμενοι δι' ἐκθέσεως (*ζουρνὰλ*), τίθενται ὑπὸ προσωρινὸν περιορισμὸν δι' ἐνσφραγίστου ἀποδείξεως τοῦ ἐν τῇ ὑπηρεσίᾳ ἀξιωματικοῦ (*νοπεττζὶ*), τὴν ἐπιοῦσαν δὲ, λαμβανομένης ἀποδείξεως ἐκ τοῦ συμβουλίου ἢ τῆς διευθύνσεως εἰς ἣν ἀνετέθη ἡ ἔκθεσις, ἐπιστρέφεται ἡ πρώτη προσωρινή.

ΤΙΤΛΟΣ ΕΚΤΟΣ.

Περὶ ἐπάρχων.

Ἄρθρ. 38. Οἱ ἔπαρχοι ὀφείλουν νὰ ἐπιτηρῶσι τὴν καλὴν διοίκησιν τῶν ἐν τῇ περιφερείᾳ τῆς ἐπαρχίας των ἀξιωματικῶν, χωροφυλάκων καὶ *τεφτήσιδων*, καὶ τὴν δι' αὐτῶν διατήρησιν τῆς ἡσυχίας, τῆς εὐταξίας καὶ ἐν γένει τῆς ἀσφαλείας τῶν κατοίκων.

Ἄρθρ. 39. Ἐκ τῶν ἐγγράφων, ὅσα διευθύνουσιν εἰς τοὺς ἐπάρχους ὁ ὑπουργὸς τῆς ἀστυνομίας ἢ οἱ *καϊμακάμαι*, καὶ ἐκ τῶν ἀναφορῶν, αἵτινες ἐπιδίδονται αὐτοῖς ὑπὸ ἰδιωτῶν διὰ δίκας, τὰ μὲν εἰς τὸ συμβούλιον ἀνήκοντα ἀναθέτουσιν εἰς αὐτὸ, περὶ δὲ τῆς ἐξαγωγῆς τῶν λοιπῶν θέλουσι καταβάλλει τὴν δέουσαν πρόνοιαν, οὐδεμίαν δὲ ὑπόθεσιν ἀναθέτουσιν εἰς τὰ συμβούλια προφορικῶς.

Ἄρθρ. 40. Οἱ ἔπαρχοι ὀφείλουν ν' ἀποστέλλωσι πάραυτα εἰς τὸν ὑπουργὸν τῆς ἀστυνομίας τὰ ἀντίγραφα τῶν ἐκθέσεων (*ζουρνὰλ*) περὶ φόνων, κλοπῶν, μεγάλων ἐγκλημάτων καὶ σπουδαίων συμβεβηκότων.

Ἄρθρ. 41. Οἱ ἔπαρχοι δέον νὰ καταβάλλωσι πᾶσαν προσοχὴν πρὸς σύλληψιν παντὸς διαπράξαντος κακούργημα ἄνευ ἀναβολῆς.

Ἄρθρ. 42. Οἱ ἔπαρχοι δέον νὰ μὴ ἐπαρκῶνται εἰς ἀποστολὴν ὑπαλλήλων ἐν τῷ τόπῳ τοῦ φόνου, κλοπῆς ἢ σπουδαίων συμβεβηκότων, ἀλλ' ἐν ἀνάγκῃ νὰ μεταβαίνωσι καὶ αὐτοπροσώπως, σπεύδοντες πρὸς ἐφαρμογὴν τῶν ἀναγκαίων μέτρων.

Ἄρθρ. 43. Οἱ ἔπαρχοι δι' ἀμέσου ἀλληλογραφίας μετὰ τῶν γειτόνων ἐπάρχων ζητοῦσι καὶ ἀποστέλλουσι τοὺς ἀνθρώπους, ὧν ἀναγκαία καθίσταται ἡ παρουσία.

Ἄρθρ. 44. Οἱ ἔπαρχοι εἰσὶν ἐπιτετραμμένοι τὴν ἐφαρμογὴν τῶν δυ-

νατῶν μέσων πρὸς ἀπόσβεσιν πυρκαϊᾶς, ἐκραγείσης τυχὸν ἐντὸς τῆς περιφερείας τῆς ἐπαρχίας αὐτῶν.

Ἄρθρ. 45. Οἱ ἔπαρχοι διατηροῦσιν ἀλληλογραφίαν μετὰ τοῦ ὑπουργοῦ τῆς ἀστυνομίας περὶ ἀναγκαίων ὑποθέσεων, ἐκτελοῦσιν ἐκείνας τῶν ἀποφάσεων τῶν ἐκδιδομένων ὑπὸ τῶν συμβουλίων (*τεμγίζι χουκοὺχ*), αἵτινες εἰσὶ τῆς δικαιοδοσίας των, κατὰ τὸν περὶ πολιτικῶν δικαστηρίων Κανονισμὸν, διευθύνουσι δὲ εἰς τὸν ὑπουργὸν τὰς ἐκτὸς τῆς δικαιοδοσίας αὐτῶν ὁμοῦ μετὰ τῶν ἐπὶ τούτῳ ἀποδείξεων καὶ τῶν κρατουμένων προσώπων.

Ἄρθρ. 46. Ἡ ἐπιτήρησις τῶν ἐν ταῖς ἐπαρχίαις Χρυσουπόλεως, Σταυροδρομίου καὶ Τζεκμεδζὲ φυλακῶν, ὅπως διατελῇ ὑπὸ τὴν ἀνωτέραν ἐποπτείαν τῶν ἐπάρχων, ἀνατίθεται εἰς τὸν ἀνώτερον ἀξιωματικὸν τῆς χωροφυλακῆς, τῆς εὑρισκομένης ἐν τῷ τόπῳ ἐκείνῳ, ἡ δὲ διεύθυνσις αὐτῶν συμφώνως τῷ Κανονισμῷ ἀνατίθεται εἰς τὸν διευθυντὴν τῶν φυλακῶν.

ΤΙΤΛΟΣ ΕΒΔΟΜΟΣ.

Περὶ καϊμακάμιδων.

Ἄρθρ. 47. Ἐπιτρέπεται εἰς τοὺς καϊμακάμας νὰ ἐκτελῶσι τὴν φυλάκισιν, τὴν ὁριζομένην ὑπὸ τῶν πολιτικῶν δικαστηρίων ἐπὶ δικῶν, θεωρουμένων ἐν τοῖς συμβουλίοις τῶν καϊμακαμλικίων. Αἱ ἐπὶ τούτων ἐκδιδόμεναι ἀποφάσεις (*μαζπατάδες*) τῶν συμβουλίων ἐπιδίδονται εἰς τοὺς καϊμακάμας, οἵτινες ἐνεργοῦσι μὲν τὰς εἰς τὴν δικαιοδοσίαν αὐτῶν ὑπαγομένας, ἀποστέλλουσι δὲ τὰς ἐκτὸς τῆς δικαιοδοσίας των μετὰ τῶν ἀτόμων, δι' ἃ ἐξεδόθησαν, εἰς τοὺς ἐπάρχους.

Ἄρθρ. 48. Οἱ καϊμακάμαι δὲν περιορίζουσι τοὺς διαπράξαντας σπουδαῖα καὶ μεγάλα ἐγκλήματα, ὡς φόνον, καὶ κλοπὴν, ἀλλ' ἀποστέλλουσιν αὐτοὺς ἀμέσως, κατόπιν δυνατῆς ἐξετάσεως, εἰς τοὺς ἐπάρχους, μετὰ τῆς ὑπὸ τοῦ συμβουλίου ἐκδοθησομένης ἀποφάσεως.

Ἄρθρ. 49. Οἱ καϊμακάμαι ὀφείλουσι νὰ ἐπιτηρῶσιν εἰς τὴν καλὴν διοίκησιν τῶν ὑπὸ τὰς διαταγὰς αὐτῶν εὑρισκομένων ἀξιωματικῶν, χωροφυλάκων, τεφτήσιδων καὶ λοιπῶν καὶ τὴν διὰ τούτων διατήρησιν καὶ ἐξασφάλισιν τῆς ἡσυχίας καὶ εὐνομίας τῶν διοικουμένων των.

Ἄρθρ. 50. Οἱ καϊμακάμαι ἀναθέτουσιν εἰς τὸ συμβούλιον ὅσα ἀνήκουσιν εἰς αὐτὸ ἐκ τῶν ἐγγράφων, τῶν ὑπὸ τῶν ἐπάρχων ἐπιψηφιζομένων, ἢ τῶν ἐκ τῶν σταθμῶν (*μερκεζίων*) ἀφικνουμένων καὶ ἐκ τῶν διδομένων ἀναφορῶν πρὸς θεώρησιν δίκης, καταβάλλουσι δὲ τὴν δέουσαν προσοχὴν

πρὸς διεξαγωγὴν τῶν ἄλλων, μηδεμίαν ὑπόθεσιν ἀναθέτοντες προφορικῶς εἰς τὸ συμβούλιον.

Ἄρθρ. 51. Οἱ καϊμακάμαι τοῦ Φατὴχ (Σουλτὰν Μεχμὲτ), τοῦ Ἐγιοὺπ, τῶν Νήσων καὶ τῆς Χαρταλιμῆς διὰ τὴν διοικητικὴν καὶ στρατιωτικὴν ὑπηρεσίαν ἀπευθύνονται ἀπ' εὐθείας εἰς τὸν ἔπαρχον Κωνσταντινουπόλεως, οἱ τοῦ Νεοχωρίου καὶ Γαλατᾶ εἰς τὸν ἔπαρχον Σταυροδρομίου, ὁ δὲ καϊμακάμης τοῦ Βεϊκὸς διὰ τὴν στρατιωτικὴν ὑπηρεσίαν εἰς τὸν ἔπαρχον Χρυσουπόλεως. Μόνον οἱ καϊμακάμαι τῶν Νήσων, Χαρταλιμῆς καὶ Βεϊκος ὡς πρὸς τὴν οἰκονομικὴν διαχείρισιν ἀπευθύνονται εἰς τὸν ὑπουργὸν τῆς ἀστυνομίας, θέλουσι δὲ συμμορφοῦσθαι ταῖς διατάξεσι, ταῖς πραγματευομέναις περὶ τῶν καθηκόντων τῶν καϊμακάμιδων τοῦ περὶ Νομαρχίας Κανονισμοῦ, ὡς πρὸς τὸ διοικητικὸν καὶ οἰκονομικὸν μέρος.

Ἄρθρ. 52. Αἱ εἰς τὸ ὑπουργεῖον τῆς ἀστυνομίας, εἰς τοὺς ἐπάρχους καὶ καϊμακάμας διδόμεναι ἐν γένει ἀναφοραὶ καὶ λοιπὰ ἔγγραφα, πρωτοκολλοῦνται ἐν ἰδίῳ βιβλίῳ.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΔΕΥΤΕΡΟΝ.

Περὶ τῶν πολιτικῶν δικαστηρίων.

ΤΙΤΛΟΣ ΠΡΩΤΟΣ.

Περὶ τοῦ ὀργανισμοῦ τῶν πολιτικῶν δικαστηρίων.

Ἄρθρ. 53. Τὰ ὑπὸ τὴν ἐποπτείαν τοῦ ὑπουργείου τῆς ἀστυνομίας διατελοῦντα πολιτικὰ δικαστήρια συγκροτοῦνται ἀπὸ τὸ *Διβάνι τεμγὶζ*, τὰ δικαστήρια *Μεδζλίσι-τεμγὶζ* τῶν ἐπαρχιῶν Κωνσταντινουπόλεως, Σταυροδρομίου, Χρυσουπόλεως καὶ Τζεκμεδζὲ, καὶ ἀπὸ τὰ δικαστήρια *Μεδζλίσι-Δαὰβὶ* τῶν καϊμακαμλικίων.

Ἄρθρ. 54. Τὸ *Διβάνι-τεμγὶζ* ἀπαρτίζεται ἐξ ἑνὸς προέδρου, ἓξ μελῶν, ὀθωμανῶν τε καὶ μὴ, καὶ δύο παρέδρων (*μουμεϊζ*), ἔχει δὲ ὡς ἀκολούθους ἕνα ἀρχιγραμματέα, ἕνα δεύτερον γραμματέα, δύω ἀνακριτὰς καὶ ἓν γραφεῖον.

Ἄρθρ. 55. Τὰ δικαστήρια *Δαὰβὶ* τῶν καϊμακαμλικίων ἀπαρτίζονται ἐξ ἑνὸς προέδρου, τεσσάρων μελῶν, Ὀθωμανῶν τε καὶ μὴ, καὶ τῶν ἀναγκαιούντων γραμματέων.

Ἄρθρ. 56. Τὰ δικαστήρια *τεμγὶζ* τῶν ἐπαρχιῶν ἀπαρτίζονται ἐξ ἑνὸς προέδρου, ἓξ μελῶν, Ὀθωμανῶν τε καὶ μὴ, καί τινων παρέδρων (*μουμεϊζ*), ἔχουσι δὲ οὗτοι ὡς ἀκολούθους ἕνα ἀρχιγραμματέα, ἕνα δεύτερον γραμματέα καὶ τοὺς ἀποχρῶντας ἀνακριτὰς καὶ γραμματεῖς.

ΤΙΤΛΟΣ ΔΕΥΤΕΡΟΣ.

Περὶ τῆς δικαιοδοσίας τοῦ Διβάνι Τεμγίζ.

Ἄρθρ. 57. Τὰ καθήκοντα τοῦ *Διβάνι Τεμγὶζ* εἰσὶ τὰ αὐτὰ, οἷα τὰ τοῦ *Διβάνι Τεμγὶζ* τῶν νομαρχιῶν ὡς πρὸς τὰς ποινικὰς ὑποθέσεις, καθὰ δηλοῦται ἐν τῷ Κανονισμῷ τῶν πολιτικῶν δικαστηρίων.

Ἄρθρ. 58. Αἱ ἐκ δημοσιεύσεων δι' ἐφημερίδων κατὰ ἰδιωτῶν ἀναφυόμεναι ὑποθέσεις θεωροῦνται καὶ ἀποφασίζονται ἐν τῷ δικαστηρίῳ *Διβάνι Τεμγὶζ*, κατὰ τὸν ἐπὶ τύπου νόμον.

Ἄρθρ. 59. Τὰ ἀνατιθέμενα εἰς τὸ *Διβάνι Τεμγὶζ* ἔγγραφα ἐγγράφονται εἰς τὸ ἐν τῷ γραφείῳ εἰδικὸν βιβλίον κατὰ τάξιν καὶ δι' ἀριθμήσεως· ἡ ἐγγραφὴ αὕτη συνίσταται εἰς τὴν ἔνδειξιν τῆς ἡμερομηνίας τῆς ἐγγραφῆς, τοῦ ὀνοματεπωνύμου, τῆς ὑπηκοότητος, τῆς διαμονῆς καὶ τοῦ εἴδους τῆς ὑποθέσεως ἀμφοτέρων τῶν διαδίκων μερῶν· ὁ ἀριθμὸς καὶ ἡ ἡμερομηνία τῆς ἐγγραφῆς σημειοῦνται ἐπίσης καὶ ἔξωθεν τῶν ἐγγράφων.

Ἄρθρ. 60. Αἱ εἰς τὸ *Διβάνι Τεμγὶζ* ὑποβαλλόμεναι ὑποθέσεις, ἀφοῦ ἐν πρώτοις γνωσθῇ ὅσον ἔνεστιν ἡ κυρία οὐσία αὐτῶν, ἀνατίθενται εἰς τοὺς παρέδρους δικαστὰς, ὑποδεικνυομένης τῆς βάσεως τῶν ἐρευνῶν καὶ παραπεμπομένων πρὸς αὐτοὺς τῶν προσώπων ἐκείνων, ὧν ἡ ἀνάκρισις εἶναι ἀναγκαία.

Ἄρθρ. 61. Ἐν τῷ δικαστηρίῳ *Διβάνι Τεμγὶζ* ὑπάρχει εἰδικὸς ὑπάλληλος, ἐκπληρῶν χρέη εἰσαγγελέως, ὅπως καταγγέλλῃ τοὺς ἐγκληματίας ἐπ' ὀνόματι τῆς κυβερνήσεως· οὗτος πρέπει νὰ ᾖ νομομαθής.

Ἄρθρ. 62. Οἱ πάρεδροι (*μουμεϊζ*), ἐγγράφοντες συνοπτικῶς ἐν τῷ εἰδικῷ βιβλίῳ τὸν ἀριθμὸν τῶν εἰς αὐτοὺς ἀνατιθεμένων ὑποθέσεων, τὸ ὀνοματεπώνυμον, τὴν ὑπηκοότητα, τὰ χαρακτηριστικὰ, τὰ σφάλματα καὶ ἐγκλήματα τῶν φυλακισθησομένων, ἐνεργοῦσι μετὰ τῶν ὑπὸ τὰς διαταγὰς των ἀνακριτῶν, συμφώνως πρὸς τὸν νόμον, ἀνακριτικὰς ἐρεύνας καὶ ἐξετάσεις.

Ἄρθρ. 63. Οἱ πάρεδροι (*μουμεϊζ*) μετὰ τῶν ἀνακριτῶν καὶ γραμματέων ὑπογράφουσι καὶ παραδίδουσιν εἰς τὸ *Διβάνι Τεμγὶζ* τὸ συμπέρασμα τῶν ἀνακρίσεων, ὅπερ ἤθελον ἐξαγάγει μετὰ τὴν συμπλήρωσιν τῶν ἐξετάσεων ἐπὶ τῶν ἐπιτραπεισῶν εἰς αὐτοὺς ὑποθέσεων. Ἐν τῇ συσκέψει καὶ εἰσαγωγῇ τῆς διαδικασίας τῶν διαφερομένων, μετὰ τὴν ἀνάγνωσιν τοῦ εἰρημένου συμπεράσματος, παρευρίσκονται καὶ οἱ τὸ συμπέρασμα ὑπογράψαντες πάρεδροι (*μουμεϊζ*).

Ἄρθρ. 64. Μετὰ τὴν συμπλήρωσιν τῶν ἀνακριτικῶν ἐρευνῶν ἐπί τε τῶν μικρῶν καὶ μεγάλων ὑποθέσεων, τῶν ἀνατεθεισῶν εἰς τὸ *Διβάνι Τεμγὶζ*, ἀφοῦ ἀναγνωσθῇ τὸ συμπέρασμα, δὲν ἐκδίδεται ἀπόφασις εἰμὴ

μετὰ τὴν συμπλήρωσιν τῶν ἀνακριτικῶν ἐξετάσεων, διὰ τῆς διαδικασίας τῶν διαδίκων ἐνώπιον τῶν παρέδρων (*μουμεϊζ*) καὶ μαρτύρων.

Ἄρθρ. 65. Ἐπειδὴ τὸ ὑπουργεῖον τῆς ἀστυνομίας δικαιοῦται νὰ φυλακίζῃ μέχρι τριετίας, ὅπερ κατὰ τὸν κανονισμὸν τῶν πολιτικῶν δικαστηρίων θεωρεῖται ὁ ἀνώτατος ὅρος τῆς ποινῆς τῆς φυλακίσεως, αἱ ἐναντίον τοῦ ὅρου τούτου ἐκδοθησόμεναι ὑπὸ τοῦ *Διβάνι Τεμγὶζ* ἀποφάσεις δίδονται εἰς τὸν ὑπουργὸν τῆς ἀστυνομίας, ὅστις ἐνεργεῖ περὶ αὐτῶν τὰ εἰκότα, αἱ δὲ περὶ μεγαλητέρων ποινῶν ἀποφάσεις ὑποβάλλονται εἰς τὴν Ὑψ. Πύλην.

Ἄρθρ. 66. Τὸ *Διβάνι Τεμγὶζ* σχηματίζει κατὰ μῆνα ἔκθεσιν ἐπικεκυρωμένην δι' ἐπισήμου *μαζπατᾶ*, ἣν ἐπιδίδει εἰς τὸν ὑπουργὸν ὅπως ἀποσταλῇ εἰς τὴν Ὑψ. Πύλην. Ἡ ἔκθεσις ἀναφέρει συνοπτικῶς τὰ ὀνόματα, ἐπώνυμα, τὴν ὑπηκοότητα τῶν διαδίκων, τὰ εἴδη τῆς ἀγωγῆς τοῦ ἐγκλήματος ἢ πταίσματος, τὴν ἐποχὴν τῆς εἰς τὰ δικαστήρια ἀφίξεως αὐτῶν, τὴν διάρκειαν τοῦ περιορισμοῦ, τὴν δι' ὅσον χρονικὸν διάστημα κατεδικάσθησαν νὰ φυλακισθῶσιν ἀπόφασιν, τὰ ἄρθρα τοῦ Ποινικοῦ Κώδηκος δυνάμει τῶν ὁποίων ἀπεφάσισεν ἐπὶ ὑποθέσεων, τὰς ὁποίας ἐθεώρησεν ἐντὸς τῶν ὁρίων τῆς δικαιοδοσίας του.

Ἄρθρ. 67. Ἡ γραφικὴ ἐργασία τῶν εἰσερχομένων ἐν τῷ *Διβάνι Τεμγὶζ* καὶ ἐξερχομένων ἐγγράφων καὶ *μαζπατάδων* ἐκτελεῖται διὰ τοῦ γραφείου, ὅπερ διατελεῖ ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν καὶ ἐποπτείαν τοῦ ἀρχιγραμματέως, συμφώνως ταῖς διατάξεσι ταῖς περιεχομέναις ἐν τῷ κανονισμῷ τῶν νομαρχιῶν· πᾶσα δὲ ἐκ συγχύσεως προκύψουσα εὐθύνη ἐπιβαρύνει τὸν ἀρχιγραμματέα.

Ἄρθρ. 68. Τὰ καθήκοντα τοῦ δικαστηρίου *Μεδζλίσι-Τεμγὶζ* ἐπὶ τῶν ποινικῶν ὑποθέσεων εἰσὶ τὰ αὐτά, οἷα καὶ τὰ τῶν αὐτῶν δικαστηρίων ἐν ταῖς ἐπαρχίαις, κατὰ τὸν Κανονισμὸν τῶν πολιτικῶν δικαστηρίων.

Ἄρθρ. 69. Τὰ ἀπὸ τοῦ 61ου μέχρι τοῦ 66ου ἄρθρα τοῦ παρόντος Κανονισμοῦ ἰσχύουσι καὶ περὶ τῶν δικαστηρίων *Τεμγίζ*.

ΤΙΤΛΟΣ ΤΡΙΤΟΣ.

Περὶ τῶν ἐν τοῖς καϊμακαμλικίοις δικαστηρίων Μεδζλίσι-Δααβί.

Ἄρθρ. 70. Τὰ καθήκοντα τῶν δικαστηρίων *Δααβὶ* ἐπὶ τῶν ποινικῶν ὑποθέσεων εἰσὶ τὰ αὐτά, οἷα καὶ τὰ τῶν αὐτῶν δικαστηρίων τῶν δήμων (*καζὰ*), κατὰ τὸν περὶ πολιτικῶν δικαστηρίων Κανονισμόν.

Ἄρθρ. 71. Εἰσαγγελεὺς ἐν τοῖς δικαστηρίοις *Μεδζλίσι-δααβὶ* πάντοτε δὲν εὑρίσκεται, ἀλλ' εἷς τῶν τεφτήσιδων, τῶν ἐν τῇ ἀκολουθίᾳ τοῦ δι-

καστηρίου ὑπαρχόντων, ἐκπληροῖ τὰ χρέη αὐτοῦ, ὁσάκις τὸ δικαστήριον ἤθελε τὸ κρίνει ἀναγκαῖον.

ΤΙΤΛΟΣ ΤΕΤΑΡΤΟΣ.

Περὶ τοῦ τρόπου τοῦ δικάζειν.

Ἄρθρ. 72. Τὰ δικαστήρια ἀσχολοῦνται καθ' ἑκάστην ἐν ὡρισμέναις ὥραις εἰς θεώρησιν τῶν ὑποθέσεων, οἱ δὲ πρόεδροι κατὰ τὰς ἐποχὰς τοῦ χειμῶνος καὶ θέρους, τουτέστι καθ' ἑξαμηνίαν, ὁρίζουσι δι' εἰδοποιήσεως τὰς ὥρας τῆς ἐνάρξεως καὶ παύσεως τῶν ἐργασιῶν τῶν δικαστηρίων.

Ἄρθρ. 73. Ἡ εἰδοποίησις αὕτη, γραφομένη εἰς γλῶσσαν καταληπτὴν τῷ λαῷ, ἀναρτᾶται ἐν ταῖς αἰθούσαις τοῦ δικαστηρίου καὶ καταχωρίζεται ἐν ταῖς ἐφημερίσιν.

Ἄρθρ. 74. Τὰ δικαστήρια ἄρχονται τῶν ἐργασιῶν των ἄνευ ἀναβολῆς διὰ τῶν προέδρων ἐν ταῖς ὡρισμέναις ὥραις, διὰ δὲ τὰ μὴ ἐγκαίρως παρευρισκόμενα ἐν ταῖς συνεδριάσεσι μέλη ἐνεργοῦνται τὰ κατωτέρω.

Ἄρθρ. 75. Ὅταν μέλος τι δὲν παρευρεθῇ εἰς τὸ δικαστήριον κατὰ τὴν ἔναρξιν τῶν ἐργασιῶν αὐτοῦ, ὁ πρόεδρος, σημειῶν τοῦτο εἰς τὸ βιβλίον τοῦ δικαστηρίου, ἀποστέλλει αὐτῷ πάραυτα προσκλητήριον· ἐὰν δὲ καὶ αὖθις ἐξακολουθήσῃ νὰ μὴ ἔρχηται ἐγκαίρως, ὁ πρόεδρος σημειοῖ ἐν τῷ βιβλίῳ τὴν ἔλλειψιν καὶ ἀποστέλλει πρὸς τὸ μέλος τοῦτο δεύτερον καὶ ἐντονώτερον προσκλητήριον· ἐὰν δὲ καὶ τοῦτο ἀποβῇ ἀτελέσφορον, γνωστοποιεῖται τὸ πρᾶγμα ὑπὸ μὲν τῶν καϊμακάμιδων εἰς τοὺς ἐπάρχους, ὑπὸ τούτων δὲ εἰς τὸν ὑπουργὸν τῆς ἀστυνομίας.

Ἄρθρ. 76. Ἐν ταῖς ἐξ ἐγκλημάτων προερχομέναις ὑποθέσεσι δυνατὸν νὰ διορίζωνται πληρεξούσιοι δικηγόροι παρά τε τοῦ ἐνάγοντος καὶ τοῦ ἐναγομένου· ἐν δὲ τοῖς δικαστηρίοις ἐπὶ ποινικῶν ὑποθέσεων μόνον ὁ κατηγορούμενος, ἐπὶ τῷ ὅρῳ τοῦ νὰ παρουσιασθῇ αὐτοπροσώπως, δύναται νὰ ἔχῃ πληρεξούσιον δικηγόρον πρὸς ὑπεράσπισίν του.

Ἄρθρ. 77. Ὁ διορισθησόμενος πληρεξούσιος δικηγόρος δέον νὰ ἐπιδώσῃ ἐπιτροπικὸν, φέρον τὴν σφραγῖδα καὶ τὴν ὑπογραφὴν τοῦ ἐντολέως, ὑπογεγραμμένον δὲ ἐπισήμως ὑπὸ τῆς συνοικίας εἰς ἣν ὑπάγεται οὗτος, ὅπως σημειωθῇ ἐν τῷ βιβλίῳ· ὁ δικηγόρος ἐκτὸς τούτων δέον νὰ ᾖ ὑπήκοος ὀθωμανός.

Ἄρθρ. 78. Ἐν ταῖς ὑποθέσεσιν, αἵτινες θεωρηθήσονται εἰς τὰ δικαστήρια, ὁ πρόεδρος, τὰ μέλη, ὁ γραμματεὺς, οἱ πάρεδροι, οἱ ἀνακριταὶ, οἱ ἀξιωματικοὶ καὶ οἱ ἁπλοῖ στρατιῶται δὲν δύνανται νὰ γίνωσι πληρεξούσιοι. Διὰ τὰς ἀτομικάς των ὅμως ὑποθέσεις ὡς καὶ διὰ τὰς τῶν συζύγων, γονέων, πάππων, προγόνων, τέκνων καὶ ἐγγόνων αὐτῶν, δύνανται

νὰ γίνωσι πληρεξούσιοι, καθὼς καὶ ἂν ὦσι κηδεμόνες ὀρφανῶν, δὲν φέρουσιν ὅμως τότε τὸν ἐπίσημον χαρακτῆρα τῆς ὑπηρεσίας των.

Ἄρθρ. 79. Ὅτε ἐπὶ δεδικαιολογημένῃ αἰτίᾳ ἀμφότερα τὰ διάδικα μέρη ἢ εἷς τῶν πληρεξουσίων αὐτῶν δὲν παραστῇ αὐτοπροσώπως καὶ ἀνακριθῇ, μεταβαίνουσιν εἰς τὴν οἰκίαν του εἷς πάρεδρος (*μουμεΐζ*), εἷς ἀνακριτὴς καὶ εἷς *μουφεττίσης* ὁμοῦ, λαμβάνουσι τὴν ὁμολογίαν καὶ κατάθεσιν αὐτοῦ, ἣν, ἀφοῦ ὑποχρεωθῇ ὅπως ὑπογράψῃ ὁ διάδικος, ὑπογράφουσιν ἐπίσης καὶ αὐτοὶ οἱ ὑπάλληλοι. Ἐὰν ἡ ὑπόθεσις ᾖναι σοβαρὰ, ἀποστέλλεται καὶ εἷς δικαστής.

Ἄρθρ. 80. Ὁ πρόεδρος, ἢ διὰ τῆς ἐκλογῆς αὐτοῦ ἐν τῶν μελῶν κατὰ σειρὰν, ἐρωτᾷ, συμφώνως ταῖς διατυπώσεσιν, ἀμφότερα τὰ μέρη, ἢ οὓς κρίνει ἀναγκαίους ἐκ τῶν πληρεξουσίων, ἐν τούτῳ δὲ τῷ διαστήματι οὐδεὶς ἕτερος τῶν διαδίκων δύναται ν' ἀναμιχθῇ, μόνον δὲ μετὰ τὴν ἀποπεράτωσιν τῶν ἐρωτήσεων δύνανται ἕτεροι ἐκ τῶν διαδίκων ἐὰν θέλωσι νὰ ἐπιφέρωσι παρατηρήσεις.

Ἄρθρ. 81. Μὴ παρόντων ἐν ταῖς συνδιασκέψεσι τοῦ δικαστηρίου τῶν δύο τρίτων τῶν δικαστῶν, ἔναρξις ἐργασιῶν δὲν γίνεται.

Ἄρθρ. 82. Κατὰ τὴν διαδικασίαν τῶν ὑποθέσεων ἀπαγορεύονται οἱ συμβιβασμοὶ τῶν ἐνδιαφερομένων, οἵτινες ὀφείλουσι πλέον νὰ δικασθῶσι καὶ καταδικασθῶσι κατὰ τὸν νόμον.

Ἄρθρ. 83. Κατὰ τὴν διαδικασίαν, πρὶν ἢ γίνῃ ἔναρξις συσκέψεως, ἀπαγορεύεται ἡ ὑπὲρ ἢ κατὰ τοῦ ἐνάγοντος ἢ ἐναγομένου ἔκφρασις ἰδέας τινὸς ὑπὸ τῶν δικαστῶν.

Ἄρθρ. 84. Κατὰ τὴν διαδικασίαν ὁ πρόεδρος εἴτε οἱ δικασταὶ δὲν πρέπει νὰ ἀπευθύνωνται ἰδίᾳ καὶ νὰ συζητῶσι κεχωρισμένως, ἀλλὰ ν' ἀποτείνωνται εἰς τὸ ὅλον σωματεῖον.

Ἄρθρ. 85. Μετὰ τὴν διαδικασίαν, ἀμφότεροι οἱ διάδικοι ἐξέρχονται τῆς αἰθούσης, ἅμα δὲ τὸ δικαστήριον φθάσῃ εἰς τὴν ἀπόφασιν, ὁ πρόεδρος συλλέγει τὰς γνώμας τῶν δικαστῶν.

Ἄρθρ. 86. Τελευταῖος πάντων ἐκφέρει γνώμην καὶ ὁ πρόεδρος· ἐὰν δὲ ἐπὶ πολιτικῶν ὑποθέσεων συμπεριλαμβανομένου καὶ αὐτοῦ προκύψῃ ἰσοψηφία, προτιμᾶται τὸ μέρος ἔνθα κατατάσσεται ὁ πρόεδρος.

Ἄρθρ. 87. Ἐπὶ πάσης ὑποθέσεως οἱ δικασταὶ ἐκφέρουσι τὴν ἀπόφασιν αὐτῶν ἢ παμψηφεὶ, ἢ διὰ πλειοψηφίας· ἐν ταῖς ποινικαῖς ὅμως ὑποθέσεσιν διὰ τὰς κατὰ τῶν ἐγκλημάτων ἀποφάσεις λαμβάνεται ὑπ' ὄψιν ἡ πλειοψηφία τοὐλάχιστον τῶν δύω τρίτων τῶν δικαστῶν.

Ἄρθρ. 88. Αἱ ἐκδιδόμεναι ἀποφάσεις καταχωρίζονται πάραυτα εἰς τὸ βιβλίον τῶν πρακτικῶν (*ζὰπτ δζεριδεσί*), ὧν ἀνὰ ἓν ἀντίγραφον ἐπιδίδεται διὰ τοῦ προέδρου εἰς ἀμφότερα τὰ διάδικα μέρη.

Ἄρθρ. 89. Ἐν περιπτώσει ἀπουσίας τοῦ προέδρου, ἀντικαθιστᾶται οὗτος διὰ τοῦ ἀρχαιοτέρου τῶν δικαστῶν.

Ἄρθρ. 90. Ἐὰν εἷς τινας ἀποφάσεις διὰ πλειοψηφίας ἐκδοθείσας δὲν δοθῇ ἡ ψῆφος τοῦ προέδρου ἢ τινὸς δικαστοῦ, ἀπαγορεύεται ἡ διάδοσις τούτου ἐκτὸς τοῦ δικαστηρίου.

Ἄρθρ. 91. Ἡ ἐπιτήρησις τῆς τάξεως τῶν δικαστηρίων κατὰ τὰς διαδικασίας ἀνατίθεται εἰς τὸν πρόεδρον.

Ἄρθρ. 92. Αἱ διαδικασίαι γίνονται δημοσίᾳ· οἱ χάριν ὅμως ἀκροάσεως προσερχόμενοι ὀφείλουν νὰ συμπεριφέρωνται εὐσχήμως καὶ ἡσύχως, σιωπῶντες ἐνόσῳ δὲν ἐρωτῶνται ἢ ὑπὸ τοῦ προέδρου ἢ ὑπό τινος τῶν δικαστῶν· ἐὰν εὑρεθῇ τις μὴ συμμορφούμενος τῇ συμβουλῇ καὶ διαταγῇ τοῦ προέδρου, οὗτος κατὰ διαταγὴν τοῦ προέδρου ἀποβάλλεται τοῦ δικαστηρίου.

Ἄρθρ. 93. Ὁ τολμήσας νὰ προσβάλῃ τὴν ὑπόληψιν τοῦ προέδρου ἢ ἑτέρου τινος ὑπαλλήλου τοῦ δικαστηρίου ἐν τῇ ἐκπληρώσει τῶν καθηκόντων αὐτοῦ καὶ νὰ ἀπειλήσῃ αὐτὸν, πάραυτα περιορίζεται, τῇ διαταγῇ τοῦ προέδρου, καὶ κατὰ νόμον τιμωρεῖται.

Ἄρθρ. 94. Κατὰ τὴν διαδικασίαν εἰς οὐδένα ἐκ τῶν τοῦ δικαστηρίου ὑπαλλήλων, ἤτοι πρόεδρον, δικαστὰς, γραμματεῖς καὶ λοιποὺς, ἐπιτρέπεται ἵνα ἀσχολῆται εἰς ἄλλο ἢ τὸ περὶ οὗ ἡ συζήτησις ἀντικείμενον.

Ἄρθρ. 95. Κατὰ τὴν διαδικασίαν δὲν ἐπιτρέπεται εἰς ἀμφότερα τὰ διάδικα μέρη καὶ εἰς οὐδένα τῶν πληρεξουσίων νὰ κρυφομιλήσωσιν οὔτε μετὰ τοῦ προέδρου οὔτε μετ' ἄλλου τινὸς δικαστοῦ.

Ἄρθρ. 96. Πρὸς διατήρησιν τῶν πρακτικῶν τῶν συνδιασκέψεων καὶ συζητήσεων ὑπάρχει ἐν ἑκάστῳ συμβουλίῳ βιβλίον πρακτικῶν (*ζὰπτ δεφτερὶ*), οὗτινος αἱ σελίδες δέον νὰ ὦσιν ἠριθμημέναι καὶ ἐσφραγισμέναι τῇ σφραγίδι τοῦ δικαστηρίου.

Ἄρθρ. 97. Αἱ περὶ πάσης ὑποθέσεως σκέψεις καὶ ἐξετάσεις, ἡ περίληψις τῶν ἐξ ἀμφοτέρων τῶν μερῶν παρουσιαζομένων ἐγγράφων, ἡ ἡμερομηνία τῆς παρουσιάσεως, ὁ ἀριθμὸς τοῦ ἐγγράφου τοῦ χρησιμεύοντος ὡς βάσις τῶν ἐρευνῶν, καὶ τὰ ὀνόματα τῶν παρόντων δικαστῶν πρῶτον πάντων σημειοῦνται εἰς τὴν ἡμερησίαν διάταξιν, ἀφ' οὗ δὲ ἐπενεχθῶσιν αἱ δέουσαι ἐπιδιορθώσεις ὑπὸ τοῦ ἀρχιγραμματέως, ἀναγινώσκεται αὕτη ἐν τῷ δικαστηρίῳ, καὶ ἀφ' οὗ γίνῃ παραδεκτὴ, καταχωρίζεται ἐντὸς εἴκοσι τεσσάρων τὸ πολὺ ὡρῶν εἰς τὸ ἐπὶ τούτῳ βιβλίον, καὶ ὑπογράφεται ὑπὸ τοῦ προέδρου, ὑπὸ τῶν κατὰ τὴν διαδικασίαν παρόντων δικαστῶν καὶ ὑπὸ τοῦ ἀρχιγραμματέως.

Ἄρθρ. 98. Ἀφοῦ γίνῃ τὸ πρακτικὸν (*μαζπατᾶς*) τῆς ἀποφάσεως, τὰ ἀναγκαῖα διὰ τὸ δικαστήριον τὴν ὑπόθεσιν δὲ ταύτην ἀφορῶντα ἔγγραφα διατηροῦνται ὑπὸ τοῦ ἀρχιγραμματέως.

Ἄρθρ. 99. Αἱ λαμβανόμεναι σημειώσεις ἐν ταῖς ἡμερησίας διατάξεσι θεωροῦνται ὡς βάσις τῶν γενησομένων πρακτικῶν (*μαζπατάδων*). Εἰς δὲ τὸ κείμενον παντὸς πρακτικοῦ (*μαζπατᾶ*) καταχωρίζονται ἡ ἡμερομηνία, ὁ ἀριθμὸς, καὶ τὸ περιεχόμενον τῆς ἐκθέσεως (*ζουρνὰλ*) ἢ τῆς ἀναφορᾶς, τὸ ὀνοματεπώνυμον, ἡ διαμονὴ, ἡ ὑπηκοότης, τὸ ἐπάγγελμα, τὰ ἰδιαίτερα χαρακτηριστικὰ, ἡ περίληψις τῆς ἀγωγῆς καὶ τῶν γενομένων ἐπὶ ταύτης ἐρευνῶν, αἱ διατάξεις τοῦ νόμου καὶ ἡ ἀπόφασις.

Ἄρθρ. 100. Ἀφοῦ συνταχθῇ τὸ σχέδιον τοῦ πρακτικοῦ (*μαζπατᾶ*), ἀναγινώσκεται ὑπὸ τοῦ ἀρχιγραμματέως ἐν τῷ δικαστηρίῳ, γενόμενον δὲ παραδεκτὸν, ὑπογράφεται ὑπὸ τοῦ προέδρου καὶ τοῦ ἀρχιγραμματέως καὶ δίδεται εἰς τὸ γραφεῖον πρὸς ἀντιγραφήν.

Ἄρθρ. 101. Ἀφοῦ ἀντιγραφῶσι τὰ πρακτικὰ (*μαζπατάδες*), σφραγίζονται ὑπὸ τοῦ προέδρου καὶ τῶν δικαστῶν καὶ δίδονται πρὸς ἐκτέλεσιν, τὰ δὲ σχέδια αὐτῶν κρατούμενα κατὰ μῆνα συρράπτονται ἐν βιβλίῳ.

ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ

Περὶ τῶν ἀστυκῶν καθηκόντων τῆς χωροφυλακῆς.

(11 Ῥεβιοὺλ-ἐββὲλ 1286).

Ὁ ὀργανισμὸς τῆς ἐν ταῖς νομαρχίαις χωροφυλακῆς καὶ τὰ καθήκοντα αὐτῶν ὡς στρατιωτῶν ὡρίσθησαν δι' εἰδικοῦ Κανονισμοῦ καὶ ἰδιαιτέρων ὁδηγιῶν τοῦ ὑπουργείου τῆς ἀστυνομίας· ὁ παρὼν Κανονισμὸς ὁρίζει τὰ ἀστυκὰ καθήκοντα αὐτῶν ὡς πολιτικῶν ὑπαλλήλων καὶ περιέχει τὰς ἐπὶ τούτῳ γενικὰς διατάξεις καὶ ὁδηγίας.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΠΡΩΤΟΝ.

Περὶ τῶν πολιτικῶν καθηκόντων τῆς χωροφυλακῆς.

Ἄρθρ. 1. Οἱ χωροφύλακες, ὡς πολιτικοὶ ὑπάλληλοι, ὑποχρεοῦνται νὰ ἐκτελῶσιν ἐν ταῖς χώραις, ἐν αἷς εὑρίσκονται, τὰς ἐντολὰς τῶν πολιτικῶν ὑπαλλήλων, τὰς ἀφορώσας εἴτε ἀμέσως εἴτε ἐμμέσως τὰς πολιτικάς, οἰκονομικὰς καὶ ἀστυνομικὰς ὑποθέσεις τοῦ Κράτους, συμφώνως τῷ ἐπὶ τούτῳ Κανονισμῷ καὶ ταῖς ἐν ἐνεργείᾳ διατάξεσιν.

Ἄρθρ. 2. Τὰ πολιτικὰ καθήκοντα τῆς χωροφυλακῆς ὑπάγονται κυρίως εἰς δύο κατηγορίας· ἡ πρώτη ἐστὶν ἡ ἐπιτήρησις τῆς ἡσυχίας καὶ ἀσφαλείας τῶν κατοίκων τῆς χώρας, ἐν ᾗ εὑρίσκονται, ἡ δὲ δευτέρα, ἡ εἰς αὐτοὺς ἐπιβαλλομένη κατὰ τὰ νενομισμένα ὑπηρεσία περὶ εἰσπράξεως καὶ διαφυλάξεως τῶν δημοσίων χρημάτων.

Ἄρθρ. 3. Ἡ πρώτη κατηγορία περιλαμβάνει α') τὴν ἀνακάλυψιν, σύλληψιν καὶ εἰς τὰς ἀρχὰς παράδοσιν τῶν αὐτουργῶν, συνεταίρων καὶ συνενόχων ἀξιομέμπτων καὶ ἐνόχων πράξεων, αἵτινες διαταράττουσι τήν τε ἐσωτερικὴν καὶ ἐξωτερικὴν ἀσφάλειαν τῶν κωμοπόλεων καὶ χωρίων, οἷον κλοπῆς, ληστείας, φόνου, πληγώσεως καὶ δαρμοῦ· β'.) τὴν περιφρούρησιν τῶν πεφυλακισμένων καὶ ἐν ἀνάγκῃ τὴν ἀπὸ τόπου εἰς τόπον ἀπαγωγὴν αὐτῶν· γ'.) τὴν κατὰ τὰ νενομισμένα περιφρούρησιν τῶν φυλακῶν· δ'.) τὴν περιπολίαν καὶ ἐπαγρύπνησιν πρὸς ἀποτροπὴν ἀπευκταίων καὶ ἐπιβλαβῶν πράξεων· ε'.) τὴν πρὸς ἀσφάλειαν τῶν ὁδῶν ἐπιτήρησιν· ς'.) τὴν πρὸς ἀπόσβεσιν τῶν πυρκαϊῶν φροντίδα· ζ'.) τὴν ἀπὸ τόπου εἰς τόπον καθοδηγίαν τῶν ταχυδρομείων καὶ διαβίβασιν τῶν εἰς τὸ δημόσιον ἀνη-

κόντων χρημάτων καὶ πραγματειῶν· η΄.) τὴν εἰς τοὺς ἐπὶ τῶν διαβατηρίων ὑπαλλήλους χορήγησιν συνδρομῆς· θ΄.) τὴν πρόσκλησιν καὶ συνάθροισιν τῶν νεοσυλλέκτων καὶ ἐφέδρων, καὶ ἐν γένει τὴν ἐκπλήρωσιν τῶν ὑπὸ τῶν δημαρχιακῶν τμημάτων νομίμως ἐπιβαλλομένων ἐντολῶν.

Ἄρθρ. 4. Ἐξαιρέσει τῶν ἀξιωματικῶν, οἱ λοιποὶ χωροφύλακες δέον κατὰ τὰ νενομισμένα νὰ ὑπηρετῶσι τὰς ἐπιτοπίους ἀρχὰς ἐν τοῖς διοικητικοῖς συμβουλίοις καὶ ποινικοῖς δικαστηρίοις διὰ τὰς ἑκάστοτε παρουσιαζομένας εἰς αὐτὰ ὑποθέσεις, καὶ νὰ συνοδεύωσιν ἔφιπποι ἢ πεζῇ τοὺς ἀπὸ τόπου εἰς τόπον μεταβαίνοντας ὑπαλλήλους. Ἐπειδὴ δὲ ἡ ὑπηρεσία τῶν χωροφυλάκων περιορίζεται ἀποκλειστικῶς ἐντὸς τῶν ἐν τῷ παρόντι κεφαλαίῳ ἀναφερομένων περιπτώσεων, ἀπαγορεύεται αὐτοῖς ἡ εἰς ξένας καὶ ἀτομικὰς ἐργασίας ἐνασχόλησίς των, κατὰ συνέπειαν δὲ ὀφείλουσιν οἱ μὲν ἀξιωματικοὶ νὰ ἐποπτεύωσι τὴν ἀκριβῆ ἐκτέλεσιν τῶν ὁρισθέντων καθηκόντων, οἱ δὲ ἁπλοῖ χωροφύλακες νὰ ἐκπληρῶσι ταῦτα.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΔΕΥΤΕΡΟΝ.

Περὶ ἐπιχορηγήσεως ἐν γένει τῆς χωροφυλακῆς.

Ἄρθρ. 5. Δι' ἕκαστον σύνταγμα χορηγοῦνται κατὰ μῆνα δέκα γρόσια ὡς γραφικὰ ἔξοδα, δι' ἕκαστον δὲ ἀστυνομικὸν σταθμὸν (*καραγὸλ-χανὲ*) ἡμίσεια ὀκᾶ ἐλαίου κατὰ μῆνα· εἰς τοὺς ἀστυνομικοὺς σταθμοὺς, εὑρισκομένους εἰς μέρη, ἔνθα δὲν ὑπάρχουσι δάση, δίδεται ἅπαξ κατ' ἔτος ἡ ἀναγκαία ποσότης ξυλικῆς καὶ ἀνθράκων.

Ἄρθρ. 6. Ὅσοι ἐκ τῶν χωροφυλάκων ἀσθενήσωσιν, ἀποστέλλονται εἰς τὰ νοσοκομεῖα τοῦ τακτικοῦ στρατοῦ, ἢ εἰς τὰ ἐπιτόπια, ἐλλείψε δὲ τοιούτων καὶ εἰς ἄλλα μέρη, ἔνθα νοσηλεύονται δαπάνῃ τοῦ δημοσίου ταμείου τῆς ἐπιτοπίου ἀρχῆς. Αἱ ἐπὶ τούτῳ γινόμεναι δαπάναι ὡς καὶ τὰ ἐν τῷ 5 ἄρθρῳ μνημονευόμενα ἔξοδα καταβάλλονται τῇ ἐπικυρώσει τοῦ διοικητικοῦ συμβουλίου.

Ἄρθρ. 7. Ὁ ὡρισμένος ἄρτος καὶ λοιπὴ τροφοδοσία τῶν χωροφυλάκων καὶ τῶν ζώων αὐτῶν, ἐὰν ἐγκριθῇ νὰ χορηγηθῇ εἰς πρᾶγμα, τὸ διοικητικὸν συμβούλιον ὑποχρεοῦται νὰ προμηθευθῇ ταῦτα· ἐὰν ὅμως τὸ σιτηρέσιον τούτων χορηγῆται εἰς χρήματα, τότε δίδοται αὐτοῖς τὸ ἰσότιμον τούτων κατὰ τὴν τρέχουσαν αὐτῶν τιμὴν, συμφώνως τῷ ὑπὸ τῶν διοικητικῶν συμβουλίων σχηματιζομένῳ τιμολογίῳ.

Ἄρθρ. 8. Ἐν περιπτώσει, καθ' ἣν οἱ χωροφύλακες ἕνεκα δημοσίας ὑπηρεσίας πρόκειται νὰ ἐξέλθωσιν ἐκτὸς τῆς περιφερείας τοῦ νομοῦ, αἱ ἐπὶ τούτῳ δαπάναι καταβάλλονται ὑπὸ τοῦ δημοσίου ταμείου, ὁριζομένων εἰς μὲν τοὺς ἁπλοῦς χωροφύλακας δι' ἑκάστην ὥραν 60 παράδων·

εἰς τοὺς ἐνωμοτάρχας καὶ ὑπενωμοτάρχας δύο γροσίων, εἰς τοὺς ἀξιωματικοὺς μέχρι ταγματαρχῶν, πέντε γροσίων, εἰς δὲ τοὺς συνταγματάρχας, ἑπτά. Ἐὰν δὲ πρόκηται νὰ ταξειδεύσωσι διὰ θαλάσσης, δίδοται ὁ ἥμισυς ναῦλος τοῖς μὲν συνταγματάρχαις καὶ ταγματάρχαις, πρώτης θέσεως, τοῖς δὲ ἐνωμοτάρχαις (*κολ-βεκιλί*), τοῖς ὑπενωμοτάρχαις καὶ τοῖς ἁπλοῖς χωροφύλαξιν, ἐπὶ τοῦ καταστρώματος.

Ἄρθρ. 9. Διὰ τὰς ἐντὸς τοῦ εἰς ὃν ὑπάγονται νομοῦ ἐκδρομὰς οἱ ἁπλοῖ χωροφύλακες καὶ ἀξιωματικοὶ οὐδὲν λαμβάνουσι λόγῳ ὁδοιπορικῶν ἐξόδων, ἐξαιρουμένης μόνης τῆς περιπτώσεως, καθ' ἣν ὁ συνταγματάρχης, χάριν ἐπιθεωρήσεως τῆς ὑπὸ τὰς διαταγὰς αὐτοῦ χωροφυλακῆς, περιέλθῃ τὸν νομὸν, ὅτε καὶ δίδονται αὐτῷ ἔξοδα ὁδοιπορίας τρία ἥμισυ γρόσια δι' ἑκάστην ὥραν.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΤΡΙΤΟΝ.

Περὶ διοικήσεως τῆς χωροφυλακῆς.

Ἄρθρ. 10. Συμφώνως τῷ εἰδικῷ Κανονισμῷ, συντάσσεται βιβλίον, περιέχον τὸν ὁλικὸν ἀριθμὸν τῶν χωροφυλάκων τοῦ σχηματισθέντος συντάγματος, τὸ ὁποῖον, σφραγιζόμενον ὑπὸ τοῦ διοικητικοῦ συμβουλίου καὶ τῶν ἀξιωματικῶν τοῦ συντάγματος, κρατεῖται ἐν τῷ συμβουλίῳ τοῦ συντάγματος. Ἐν ἑτέρῳ δὲ βιβλίῳ σημειοῦνται περιληπτικῶς τὰ ὀνόματα τῶν ἀνωτέρων καὶ κατωτέρων ἀξιωματικῶν, τὰ τάγματα, οἱ λόχοι καὶ ὁ ἀριθμὸς τῶν ἐν ἑκάστῳ λόχῳ εὑρισκομένων χωροφυλάκων μετὰ τοῦ ποσοῦ τῆς μισθοδοσίας αὐτῶν· τὸ βιβλίον τοῦτο, ἐπίσης σφραγιζόμενον καὶ ἐπικυρούμενον ὑπὸ τοῦ συμβουλίου τοῦ συντάγματος καὶ τῆς διοικήσεως, ἀποστέλλεται εἰς τὸ ὑπουργεῖον τῶν ἐσωτερικῶν. Ἐπειδὴ δὲ ἡ ἐνδυμασία τῶν χωροφυλάκων καὶ ἀξιωματικῶν αὐτῶν δίδεται ὑπὸ τῆς Κυβερνήσεως, χωρὶς νὰ λογισθῇ ἐπὶ τῆς μισθοδοσίας αὐτῶν, ὡς πρότερον, ὁ μισθὸς τῶν τοιούτων χωροφυλάκων καὶ ἀξιωματικῶν ὁρίζεται ἀναλόγως τῶν ἀναγκῶν καὶ τῆς τιμῆς τῶν γεννημάτων ἑκάστης ἐπαρχίας.

Ἄρθρ. 11. Καθὰ δηλοῦται ἐν τῷ πρώτῳ ἄρθρῳ τοῦ περὶ διοργανισμοῦ κυρίως τῆς χωροφυλακῆς Κανονισμοῦ, πᾶν σύνταγμα (*αλάϊ*) χωροφυλακῆς νομαρχίας τινὸς ὑποδιαιρεῖται εἰς τάγματα (*ταπούρ*), ταῦτα δὲ εἰς λόχους (*πολούκ*), οἱ δὲ λόχοι εἰς ἐνωμοτίας (*τακήμ*). Μολονότι δὲ δι' ἑκάστην ἐπαρχίαν ὡρίσθη ἓν τάγμα, δι' ἕκαστον δὲ δῆμον εἷς λόχος, ἐπειδὴ ὅμως αἱ διοικητικαὶ ἀνάγκαι ἑκάστης χώρας δὲν εἶναι αἱ αὐταὶ, ἀλλ' ἄλλης μὲν ὀλιγώτεραι, ἄλλης δὲ περισσότεραι, ἀπαιτεῖται ὅπως ὁ ἀριθμὸς τῶν ταγμάτων καὶ λόχων ᾖ ἀνάλογος τῶν ἀναγκῶν ἑκάστης χώρας. Κατὰ συνέπειαν, τὸ τάγμα τῆς χωροφυλακῆς ἐπαρχίας

τινὸς, ἧς ἡ στρατιωτικὴ ὑπηρεσία εἶναι μεγάλη, ἀπαρτίζεται τὸ πολὺ ἐκ δέκα λόχων, ἐνῷ τὸ τάγμα ἑτέρας ἐπαρχίας, ἧς ἡ διοίκησις εἶναι εὐχερὴς, ἀπαρτίζεται τοὐλάχιστον ἐκ δύω λόχων· ἡ αὐτὴ ἀναλογία φυλάσσεται καὶ εἰς τὴν κατὰ δήμους διανομὴν τῶν λόχων· ἐν περιπτώσει ὅμως καθ' ἣν δῆμός τις, καίπερ τῆς περιφερείας αὐτοῦ οὔσης μικρᾶς, ἕνεκα ὅμως τῆς τοπικῆς αὐτοῦ σπουδαιότητος προβιβασθῇ, ἐγκρίσει τῆς κυβερνήσεως, εἰς καϊμακαμλῆκι, δὲν ἔχῃ δὲ ἀνάγκην μεγάλης δυνάμεως χωροφυλακῆς, καὶ δυνάμενος νὰ διοικηθῇ δι' ὀλιγωτέρων τοῦ ἑνὸς λόχου χωροφυλάκων, τότε οἱ διὰ τὸν λόγον τοῦτον περιττοὶ ἀναφαινόμενοι χωροφύλακες τοῦ δήμου τούτου δύνανται νὰ διατεθῶσιν εἰς ἄλλον δῆμον, ὅσις ἤθελεν ἔχει ἀνάγκην περισσοτέρων τοῦ ἑνὸς λόχου χωροφυλάκων, ἤτοι ἑνὸς καὶ ἡμίσεως. Ἐπειδὴ ὅμως ἡ εὐθύνη τῶν ἐν τοῖς ἐξαρτήμασι νομαρχίας τινὸς συμβαινόντων ἀτοπημάτων ἀνταναπλᾶται καὶ ἐπιβαρύνει αὐτὴν τὴν νομαρχίαν, διὰ τοῦτο τὰ τάγματα καὶ οἱ λόχοι τῆς ἐν ταῖς ἐπαρχίαις καὶ τοῖς δήμοις χωροφυλακῆς ὑποχρεοῦνται, σὺν τῇ ἐκπληρώσει τῶν ἐντὸς τοῦ τμήματος αὐτῶν καθηκόντων, νὰ προστρέχωσι καὶ εἰς βοήθειαν ἑτέρων δήμων, οἵτινες ἤθελον τυχὸν λάβει ἀνάγκην τοιαύτης. Αἱ διοικητικαὶ ἀρχαὶ, ὑπ' ὄψιν ἔχουσαι τὰς διατάξεις ταύτας, δέον νὰ προσέχωσιν ὅπως διατίθηται ἡ ἀστυνομικὴ δύναμις κατὰ τὰς ἀναφαινομένας τακτικάς τε καὶ ἐκτάκτους ἀνάγκας τοῦ τόπου.

Ἄρθρ. 12. Ὅσοι τῶν ἐνωμοταρχῶν, τῶν ὑποδεεστέρων τούτων ἀξιωματικῶν καὶ τῶν ἁπλῶν χωροφυλάκων, πρὶν ἢ ἐκπληρωθῇ ἔτι ἡ διετὴς αὐτῶν περίοδος, ἐπὶ δεδικαιολογημένῃ αἰτίᾳ ἐξαιτηθῶσι τὴν ἐκ τῆς ὑπηρεσίας αὐτῶν ἀπαλλαγὴν, καὶ ὅσοι τούτων, διαρκούσης τῆς ὑπηρεσίας των, περιπέσωσιν εἰς ἀσθένειάν τινα, ἐὰν ἀποδειχθῶσιν οἱ λόγοι καὶ ἡ ἀσθένεια τῶν τοιούτων εὐλογοφανεῖς καὶ πραγματικοὶ, συμφώνως ταῖς ἐκθέσεσι τῶν συμβουλίων τοῦ συντάγματος καὶ τάγματος, ἀπαλλάσσονται παρὰ τοῦ ἀρχηγοῦ τῆς χωροφυλακῆς τῆς ὑπηρεσίας των, ἀντικαθιστάμενοι δι' ἄλλων. Οἱ λόγοι, τὰ αἴτια καὶ τὰ περιστατικὰ τῶν οὕτωσὶ ἀπομακρυνομένων τῆς ὑπηρεσίας αὐτῶν καταγράφονται ἐν ταῖς μηνιαίαις ἐκθέσεσιν, ἐπισρέφονται δὲ ὑπ' αὐτῶν τὰ ὅπλα καὶ ἡ ἐνδυμασία, ἣν ἔφερον.

Ἄρθρ. 13. Τὰ ὀνόματα πάντων τῶν χωροφυλάκων ἑκάστου λόχου ὡς καὶ αἱ ἀποβιώσεις αὐτῶν, καθ' ἣν ἡμέραν ἔλαβον χώραν, σημειοῦνται παρὰ τῶν ἐπιτετραμμένων τὰς ἐκθέσεις (*ζουρνὰλ ἐμιρλερῆ*), ἐλλείψει δὲ τοιούτων, παρὰ τῶν ἐνωμοταρχῶν· ἐν τῷ τέλει δ' ἑκάστου μηνὸς ἡ ἔκθεσις αὕτη ἀποστέλλεται εἰς τὸ συμβούλιον τοῦ τάγματος, καὶ ἐκεῖθεν εἰς τὸ τοῦ συντάγματος· ἡ μηνιαία συνοπτικὴ περίληψις τῶν τοιούτων ἐκθέσεων καθυποβάλλεται ὑπὸ τὴν ἐξέλεγξιν ταῦ διοικητικοῦ συμβουλίου τοῦ νομοῦ.

Ἄρθρ. 14. Ὁ θάνατος καὶ ἡ ἀποχώρησις τῶν ἀξιωματικῶν καὶ χω-

ροφυλάκων παντὸς συντάγματος καταχωρίζεται εἴς τε τὰ ἐπὶ τούτῳ βιβλία τῶν ταγμάτων καὶ εἰς τὰ μητρῶα (*κεντγέ τεφτερλερὶ*) τοῦ συντάγματος, φυλαττόμενα ἐν τῷ συμβουλίῳ αὐτοῦ· ἐν τῇ λήξει δ' ἑκάστου ἔτους σχηματίζεται πίναξ, περιέχων τὸν ἀριθμὸν τῶν ταγμάτων ἑκάστου συντάγματος, καὶ τὸν ἀριθμὸν τῶν λόχων, ἱππικοῦ καὶ πεζικοῦ, ἑκάστου τάγματος, τὰς ἐπιχορηγήσεις ἑκάστου λόχου καὶ τὰς γενησομένας ἀφαιρέσεις ἐκ τῆς μισθοδοσίας τῶν χωροφυλάκων ἑκάστου λόχου. Ὁ πίναξ οὗτος, ἐπικυρούμενος ὑπὸ τοῦ διοικητικοῦ συμβουλίου τοῦ νομοῦ καὶ τοῦ συμβουλίου τοῦ συντάγματος, ἀποστέλλεται ὑπὸ τῆς νομαρχίας εἰς τὸ ὑπουργεῖον τῶν ἐσωτερικῶν.

Ἄρθρ. 15. Ἀπαγορεύεται εἰς τοὺς χωροφύλακας, ὅταν μεταβαίνωσιν ἕνεκα ὑπηρεσίας εἰς χωρία ἢ δήμους, νὰ προμηθεύωνται τὰ τῆς διατροφῆς αὐτῶν καὶ τῶν ζώων των δωρεὰν παρὰ τῶν κατοίκων. Τούτου ἕνεκα προσδιορίζεται ὑπὸ τοῦ διοικητικοῦ συμβουλίου τιμολόγιον τῆς τροφοδοσίας αὐτῶν καὶ τῶν ζώων των, ἣν θέλουσι προμηθεύεσθαι οὗτοι ἐκ τῶν χωρίων ἢ πανδοχείων· τὸ τιμολόγιον τοῦτο δημοσιεύεται πρὸς γνῶσιν τοῦ κοινοῦ.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΤΕΤΑΡΤΟΝ.

Περὶ τῆς οἰκονομικῆς διαχειρίσεως τῶν χωροφυλάκων.

Ἄρθρ. 16. Τὰ βιβλία τῆς μηνιαίας μισθοδοσίας τῶν ἀξιωματικῶν καὶ χωροφυλάκων, τοῦ ἀντιτίμου τῆς τροφοδοτήσεως αὐτῶν καὶ τῶν δι' ἔλαιον καὶ ξυλικὴν γινομένων ἐξόδων, συντασσόμενα κατὰ λόχους καὶ ἑνωμοτίας, καὶ ἐπικυρούμενα ὑπὸ τοῦ διοικητικοῦ συμβουλίου ἑκάστου δήμου, ἀποστέλλονται εἰς τὸ συμβούλιον τοῦ συντάγματος.

Ἄρθρ. 17. Ἴδια βιβλία ἐν δυσὶν ἀντιγράφοις συντασσόμενα διὰ τὰς ἐπιχορηγήσεις τῶν ἐν ταῖς ἐπαρχίαις λόχων, ἱππικοῦ τε καὶ πεζικοῦ, ἑκάστου τάγματος, ἀφοῦ ἐπικυρωθῶσιν ὑπὸ τοῦ διοικητικοῦ συμβουλίου τῆς ἐπαρχίας, τὸ ἓν μὲν ἀποστέλλεται εἰς τὸ συμβούλιον τοῦ συντάγματος, τὸ δ' ἕτερον ἐπιδίδοται εἰς τὸ οἰκονομικὸν γραφεῖον τῆς ἐπαρχίας. Κατὰ τὰ βιβλία ταῦτα διανέμονται τὰ δικαιώματα τῶν χωροφυλάκων καὶ λοιπῶν.

Ἄρθρ. 18. Ἐπιτρέπεται εἰς τοὺς ἀξιωματικοὺς νὰ λαμβάνωσιν ἀπὸ τὰ ταμεῖα τῶν δήμων ἐπὶ προσωρινῇ ἀποδείξει τὸν μηνιαῖον μισθὸν καὶ τὸ ἀντίτιμον τῆς τροφοδοτήσεως τῶν ἐν ἑκάστῳ δήμῳ εὑρισκομένων χωροφυλάκων. Ἐπιστρέφονται ὅμως αἱ προσωριναὶ αὗται ἀποδείξεις, ἅμα ὑπὸ τοῦ ταγματάρχου δοθῇ εἰς τὸ ἐν ταῖς ἐπαρχίαις οἰκονομικὸν γραφεῖον γενικὴ ἀπόδειξις διὰ τοὺς διαφόρους λόχους.

Ἄρθρ. 19. Τὰ ἐφίππια τοῦ ἱππικοῦ τῶν χωροφυλάκων, χορηγοῦνται μὲν ὑπὸ τῆς κυβερνήσεως, λογίζονται ὅμως εἰς βάρος τῆς μισθοδοτήσεως αὐτῶν, ἥτις εἶναι μεγαλητέρα τῆς τοῦ πεζικοῦ· τούτου δ' ἕνεκα αἱ διὰ ταῦτα δαπάναι ἀφαιροῦνται ἀπὸ τοῦ ὡρισμένου ποσοῦ τῶν ἐπιχορηγήσεων διὰ τὸ ἱππικὸν τῶν χωροφυλάκων ἑκάστης νομαρχίας. Ἐν γένει δὲ ὅσοι τῶν ἀξιωματικῶν καὶ χωροφυλάκων ἕνεκα κακῆς χρήσεως διαφθείρωσι καὶ καταστήσωσιν ἀχρήστους, πρὸ τῆς ὡρισμένης ἐποχῆς, ἢ ἀπολέσωσι τὰς εἰς τὸ δημόσιον ἀνηκούσας ὁπλοθήκας καὶ τὰ ἐνδύματα αὐτῶν, ὑποχρεοῦνται ν' ἀποτίσωσιν ἐξ ἰδίων τὸ ἀντίτιμον τῶν ἐκ νέου κατασκευασθησομένων ὁπλοθηκῶν καὶ ἐνδυμάτων των.

Ἄρθρ. 20. Ὅσοι τῶν ἀξιωματικῶν καὶ χωροφυλάκων ἀπουσιάσωσι δι' ἰδίας των ὑποθέσεις, λαμβάνουσι μόνον τὸν μηνιαῖον αὐτῶν μισθὸν, κατακρατουμένου τοῦ ἰσοτίμου τῆς τροφοδοτήσεως αὐτῶν καὶ τῶν ζώων των· ἐὰν δὲ ὑπερβῶσι καὶ τὸν ὡρισμένον χρόνον τῆς ἀδείας, κατακρατεῖται καὶ ὁ μηνιαῖος αὐτῶν μισθός.

Ἄρθρ. 21. Τῶν νεωστὶ εἰς τὰς τάξεις τῶν χωροφυλάκων κατατασσομένων ὁ μισθὸς λογίζεται ἀπὸ τῆς πρώτης ἢ τῆς δεκάτης πέμπτης ἡμέρας ἑκάστου μηνός· οἱ δὲ μισθοὶ τῶν μὴ ἀμοιβομένων ἡμερῶν ὡς καὶ αἱ ἐκ τῶν μισθῶν καὶ λοιπῶν γινόμεναι ἀφαιρέσεις κατὰ τὸ 20 ἄρθρον πρὸς ὄφελος τοῦ ταμείου, σημειοῦνται ἐν τοῖς μηνιαίοις βιβλίοις τῶν λογαριασμῶν, καὶ ἀφαιροῦνται ἐκ τῆς γενικῆς ἐπιχορηγήσεως.

Ἄρθρ. 22. Ἐν τῷ κέντρῳ παντὸς τάγματος ὑπὸ τὴν ἐποπτείαν καὶ εὐθύνην τοῦ συμβουλίου τοῦ τάγματος καὶ ὑπὸ τὴν ἐπιτήρησιν τοῦ λογιστοῦ εὑρίσκεται μία ἀποθήκη τάγματος.

Ἄρθρ. 23. Τὰ εἰς τὴν εἰρημένην ἀποθήκην ἐναποτιθέμενα χρήματα λογαριάζονται κατὰ τριμηνίαν μὲν ἅπαξ συνοπτικῶς, κατ' ἔτος δὲ ἐν λεπτομερείᾳ. Ἰδιαίτερον τούτων βιβλίον συντασσόμενον ἀποστέλλεται εἰς τὸ συμβούλιον τοῦ συντάγματος, καὶ ἐὰν εὑρεθῇ σύμφωνον ταῖς διατυπώσεσιν, ἐπικυροῦται ὑπὸ τοῦ νομοῦ καὶ φυλάττεται.

Ἄρθρ. 24. Τὰ εἰς τὰς ἀποθήκας φυλαττόμενα χρήματα προέρχονται ἀ.) ἐκ τῶν ὡρισμένων μισθῶν καὶ κατακρατουμένων ἰσοτίμων τῆς τροφοδοτήσεως τῶν ἀπουσιαζόντων εἴτε μὴ ἀναγκαίων καὶ τῶν φυλακιζομένων χωροφυλάκων, δι' ὅσας ἡμέρας δὲν εἰργάσθησαν, β'.) ἐκ τῆς κατακρατήσεως τῶν μισθῶν τῶν ἐχόντων μὲν στρατιωτικὴν καὶ πολιτικὴν ὑπηρεσίαν, ἀλλὰ διὰ ἀτομικὰς αὐτῶν ἐργασίας ἀπουσιασάντων χωροφυλάκων.

Ἄρθρ. 25. Ἐν περιπτώσει θανάτου ἑνὸς τῶν χωροφυλάκων, ὁ μισθὸς ὃν ἔχει λαμβάνειν, ὡς καὶ τὸ ἰσότιμον τῆς τροφοδοτήσεως καὶ ἡ ἐγκαταλειφθεῖσα αὐτοῦ περιουσία παραδίδοται εἰς τὴν διεύθυνσιν τοῦ *Μπεϊτ-οὐλ-μὰλ* τοῦ τόπου ἐκείνου, ὅπως μετὰ ταῦτα, παρουσιαζομένων τῶν

νομίμων αὐτοῦ κληρονόμων, παραδοθῶσιν αὐτοῖς ταῦτα διὰ τοῦ ἱεροδικαστηρίου.

Ἄρθρ. 26. Συμφώνως τῷ Κανονισμῷ τοῦ διοργανισμοῦ τῶν χωροφυλάκων, ὅσων ἀξιωματικῶν ἡ ἀπομαχία θεωρεῖται ἀναγκαία, τὰ ἐπὶ τούτῳ δικαιώματα καὶ ἡ ἀχρηστία τῆς ἐργασίας αὐτῶν συζητεῖται ἐν τῷ Συμβουλίῳ τοῦ συντάγματος, αἱ δὲ ἐπὶ τούτῳ γινόμεναι ἐκθέσεις, συνοδευόμεναι καὶ μὲ τὰ τῶν ἰατρῶν πιστοποιητικά, ἀποστέλλονται εἰς τὸ ὑπουργεῖον τῆς Ἀστυνομίας, ἐπὶ τῇ βάσει τῶν ὁποίων ὁρίζεται παρὰ τῆς Ὑψ. Πύλης καὶ χορηγεῖται τοῖς τοιούτοις ὁ τῆς ἀπομαχίας μισθός.

Ἄρθρ. 27. Πᾶσα φθορὰ καὶ ἀπώλεια ἵππων, ὅπλων καὶ ἐνδυμασίας τῶν χωροφυλάκων, ἐν καιρῷ ὑπηρεσίας, ἀναπληροῦται καὶ ἀποδίδεται ἐκ τῆς ἀποθήκης, ἐν ἐλλείψει δὲ τοιούτων, ἐκ τοῦ ταμείου, συμφώνως τῇ ἐκθέσει τῶν συμβουλίων τοῦ συντάγματος καὶ τῇ ἐπὶ τούτῳ ἀδείᾳ τοῦ νομάρχου· δέον ὅμως ἡ ἀξία τοῦ ἀποζημιουμένου ἵππου νὰ μὴν ὑπερβαίνῃ τὰ ἑπτακόσια καὶ πεντήκοντα ἢ τέλος τὰ χίλια γρόσια.

Ἄρθρ. 28. Οἱ ἔνοχοι ἐγκλήματος, παραπτώματος καὶ κακουργήματος χωροφύλακες δικάζονται, καταδικάζονται καὶ τιμωροῦνται κατὰ τὸν Ποινικὸν Κώδηκα.

Ἄρθρ. 29. Οἱ εἰς φυλάκισιν καταδικαζόμενοι χωροφύλακες περιορίζονται εἰς ἰδιαίτερον θάλαμον· ἡ τῶν ἀξιωματικῶν φυλάκισις ἐκτελεῖται ἐν ταῖς πρωτευούσαις τῶν ἐπαρχιῶν ἢ νομαρχιῶν.

ΟΔΗΓΙΑΙ

Περὶ τῶν στρατιωτικῶν καθηκόντων τῆς χωροφυλακῆς.

(15 Σεφὲρ 1287).

Ἄρθρ. 1. Ὡς πρὸς τὰ στρατιωτικὰ αὐτῶν χρέη, οἱ ἁπλοῖ χωροφύλακες ὑπάγονται ὑπὸ τὰς ἀμέσους διαταγὰς τῶν ἐνωμοταρχῶν (Κὸλ-βεκιλῆ) καὶ τῶν ὑπενωμοταρχῶν (Μουαβὶν), οἱ δὲ ἐνωμοτάρχαι καὶ ὑπενωμοτάρχαι μετὰ τῶν ὑπ' αὐτοὺς χωροφυλάκων ὑπὸ τὰς τῶν λοχαγῶν (Μπουλοὺκ-ἀγασῆ) καὶ ὑπολοχαγῶν, οὗτοι δὲ μετὰ τῶν λόχων αὐτῶν ὑπὸ τὰς τῶν ταγματαρχῶν (ταμποὺρ-ἀγασῆ), καὶ ἅπαν τὸ σῶμα τῆς χωροφυλακῆς συλλήβδην τε καὶ καθ' ἕκαστον ἄτομον ὑπόκειται εἰς τὸν συνταγματάρχην αὐτῆς (Ἀλάη-Μπεῆ). Καθ' ὅσον δ' ἀφορᾷ τὰ πολιτικὰ τῆς χωροφυλακῆς χρέη, αὕτη διατελεῖ ὑπὸ τὰς διαταγὰς τῶν πολιτικῶν ὑπαλλήλων, ὡς ἀναφέρεται καὶ ἐν τῷ πρώτῳ ἄρθρῳ τοῦ περὶ διοικήσεως τῆς χωροφυλακῆς κανονισμοῦ. Διὰ νὰ ἀνατεθῇ ὅμως ὑπηρεσία τις εἴς τινα χωροφύλακα ἐκ μέρους τῶν πολιτικῶν ὑπαλλήλων, ἀπαιτεῖται πάντοτε ἡ μεσολάβησις τῶν ἀξιωματικῶν αὐτοῦ.

Ἄρθρ. 2. Αἱ ἀσκήσεις τῆς χωροφυλακῆς εἰσὶν οἷαι καὶ αἱ τοῦ τακτικοῦ στρατοῦ. Ἐπειδὴ ὅμως τὰ τάγματα καὶ οἱ λόχοι αὐτῆς δὲν εὑρίσκονται πάντοτε συγκεντρωμένα ἐπὶ τὸ αὐτό, δὲν δύναται νὰ ἐκτελέσῃ γυμνάσια τάγματος· ὥστε θέλουσι μανθάνει μόνον τὰ γυμνάσια ἐνωμοτίας, βήματος καὶ ὅπλου, καὶ ὅταν εὑρίσκεται ὁλόκληρος λόχος εἰς τὸ αὐτὸ μέρος, θέλει ἐκτελεῖ καὶ τὰ γυμνάσια λόχου.

Ἄρθρ. 3. Ὅταν ἡ ἐνωμοτία συνεπείᾳ ἀνάγκης διαιρῆται εἰς δύο τμήματα, ἑκάτερον τῶν ὁποίων ἐδρεύει εἰς ἰδιαίτερον μέρος, τὸ ἓν τούτων διοικεῖ ὁ ἐνωμοτάρχης καὶ τὸ ἕτερον ὁ ὑπενωμοτάρχης.

Ἄρθρ. 4. Ὅταν γίνῃ ἀνάγκη νὰ διαιρεθῶσιν εἰς δύο τμήματα αἱ τὸν λόχον ἀπαρτίζουσαι ἐνωμοτίαι, ἑκάτερον δὲ αὐτῶν νὰ ἐγκατασταθῇ εἰς χωριστὸν μέρος, ἡ διοίκησις τῶν ἐνωμοτιῶν τοῦ πρώτου τμήματος ἀνατίθεται εἰς τὸν λοχαγὸν καὶ ἡ τοῦ δευτέρου εἰς τὸν ὑπολοχαγόν.

Ἄρθρ. 5. Πᾶς χωροφύλαξ ὀφείλει νὰ ἐκτελῇ μετὰ προθυμίας καὶ ἀκριβῶς πάσας τὰς διαταγὰς τῶν ἀνωτέρων αὐτοῦ ἀξιωματικῶν, αἵτινες ἀφορῶσι τὰ ἐν ταῖς ὁδηγίαις ταύταις διαγραφόμενα χρέη· τὴν αὐτὴν ὑποχρέωσιν ἔχουσι καὶ οἱ ἐν τῷ πρώτῳ ἄρθρῳ ἀναφερόμενοι ἀξιωματικοὶ πρὸς τοὺς σχετικῶς ἀνωτέρους των.

Ἄρθρ. 6. Οἱ ἐν ὑπηρεσίᾳ χωροφύλακες ὡς καὶ οἱ φρουροῦντες ἐν τῷ σταθμῷ αὐτῶν ὀφείλουσιν ἀπαραιτήτως ἵνα ὦσιν ὡπλισμένοι καὶ ἔχωσι πυριτοβολὰς εἰς τὰς πυριτοθήκας αὐτῶν· πρέπει νὰ διατηρῶσι τὰ ὅπλα καὶ τὰ φορέματα αὐτῶν καθαρά· οἱ δὲ ἔφιπποι νὰ μὴ ἔχωσιν ἵππους ἀσθενεῖς ἢ ἐλαττωματικούς. Διὸ κατὰ πρῶτον μὲν λόγον οἱ λοχαγοὶ ἀκολούθως δὲ καὶ οἱ ταγματάρχαι καὶ ὁ συνταγματάρχης ἔχουσι χρέος ἀπαραίτητον, ἵνα κάμνωσι τὰς ἀναγκαίας ἐπιθεωρήσεις καὶ φροντίζωσι τὴν ἀναπλήρωσιν τῶν ἐλλείψεων, τὰς ὁποίας ἤθελον εὕρει. Ἐν περιπτώσει παραμελήσεως τοῦ χρέους των τούτου, πάντες λογίζονται ὑπεύθυνοι κατὰ τὴν τάξιν τοῦ βαθμοῦ αὐτῶν.

Ἄρθρ. 7. Εἰς τὰ μέρη ἔνθα ἐδρεύει ἡ χωροφυλακὴ, οἱ ἀξιωματικοὶ αὐτῆς θέλουσιν ἐκτελεῖ καθ' ἑσπέραν τὴν νενομισμένην ἐπιθεώρησιν καὶ δίδει εἰς τοὺς χωροφύλακας τὰς ἀναγκαίας παραγγελίας· θέλουσι δὲ συντάττει ἡμερολόγιον ἀναφέρον τὸν ἀριθμὸν τῶν παρόντων, τῶν ἕνεκα ὑπηρεσίας ἀπόντων, καὶ τῶν ἀσθενούντων χωροφυλάκων καὶ θέλουσιν ἐπιδίδει τὸ ἡμερολόγιον τοῦτο εἰς τὴν πολιτικὴν τοῦ τόπου ἀρχήν.

Ἄρθρ. 8. Οἱ ἀξιωματικοὶ θέλουσιν ἐπιθεωρεῖ ἅπαξ τοῦ μηνὸς τοὐλάχιστον τὰ εἰς τοὺς χωροφύλακας δοθέντα ἐνδύματα καὶ ὅπλα, καὶ ἂν εὑρεθῇ τις αὐτῶν ἀπολέσας ἢ φθείρας ἐξ ἀπροσεξίας τὰ ἐνδύματα ἢ τὸ ὅπλον του, θέλουσι κρατεῖ τὴν ἀξίαν αὐτοῦ ἀπὸ τὸν μισθόν του.

Ἄρθρ. 9. Τὰ ἐγγυητικὰ, τὰ διδόμενα παρὰ τῶν ἐγγυητῶν τῶν εἰς τὴν χωροφυλακὴν κατατασσομένων, ὡς καὶ αἱ ἀποδείξεις τῆς ἐξετάσεως αὐτῶν καταχωροῦνται ὑπὸ τῶν γραμματέων τῶν λόχων εἰς τὸ ἐπὶ τούτῳ κρατούμενον μητρῷον καὶ φυλάττονται παρὰ τοῖς λοχαγοῖς.

Ἄρθρ. 10. Οἱ νεωστὶ κατατασσόμενοι χωροφύλακες ἐπὶ ἕνα τοὐλάχιστον μῆνα ἀπὸ τῆς ἡμέρας τῆς ἐγγραφῆς των προπαρασκευάζονται εἰς τὸ φρουρεῖν, περιπολεῖν καὶ κλητεύειν, εἰς τὸ προσηκόντως φέρεσθαι πρὸς ἕκαστον, καὶ εἰς τὰς λοιπὰς στρατιωτικὰς ὑπηρεσίας κατὰ τὸ δυνατὸν, καὶ δὲν διορίζονται εἰς ὑπηρεσίαν πρὶν ἢ ἐκμάθωσι πάντα ταῦτα. Ἐὰν δὲ παρὰ τὴν διάταξιν ταύτην τεθῇ εἰς ὑπηρεσίαν πρωτόπειρός τις χωροφύλαξ καὶ προκύψῃ ἐκ τούτου ἄτοπόν τι, εὐθύνεται διὰ τοῦτο ὁ ἀξιωματικὸς τοῦ χωροφύλακος.

Ἄρθρ. 11. Ἐπειδὴ εἶναι ἀνάγκη ὅπως εὑρίσκωνται πάντοτε ἱκανοὶ χωροφύλακες πλησίον τῆς τοπικῆς ἀρχῆς, θέλει ὁρισθῇ ἐν τοῖς Διοικητηρίοις ἰδιαίτερον μέρος πρὸς διαμονὴν τῆς χωροφυλακῆς, καὶ τὸ μὲν ἥμισυ αὐτῆς θέλει διαμένει ἐνταῦθα, τὸ δὲ ἕτερον ἥμισυ εἰς τοὺς διαφόρους σταθμούς. Εἰς τοὺς ἐγγάμους χωροφύλακας θέλει δίδοσθαι ἄδεια ὅπως διανυκτερεύωσιν ἅπαξ τῆς ἑβδομάδος, κατὰ σειρὰν ἕκαστος, εἰς τὰς οἰκίας των.

Ἄρθρ. 12. Ἀπαγορεύεται εἰς τοὺς χωροφύλακας νὰ εἰσέρχωνται καὶ

νὰ διατρίβωσιν εἰς μέρη προσβάλλοντα τὴν ὑπόληψιν αὐτῶν, ἢ νὰ συνδιαλέγωνται μετὰ τῶν φυλακισμένων· ὅθεν οἱ ἀξιωματικοὶ αὐτῶν ὀφείλουσιν ἵνα ἐφιστῶσι συντόνως τὴν προσοχὴν αὐτῶν εἰς ταῦτα.

Ἄρθρ. 13. Οἱ χωροφύλακες, εἴτε ἁπλοῖ στρατιῶται ὦσιν, εἴτε ἀξιωματικοί, ἔχουσι τὴν ἄδειαν νὰ εἰσέρχωνται πανταχόσε κατὰ τὰς ὑπὸ τῶν νόμων τῆς Αὐτοκρατορίας διαγραφομένας περιστάσεις. Ἀπαγορεύεται ὅμως ἐπὶ κοινῶν ὑποθέσεων, καὶ ὑπαρχούσης ἀνάγκης, νὰ εἰσέρχωνται εἰς τὴν οἰκίαν ἢ εἰς πᾶν ἄλλο μέρος τὸ ὁποῖον χρησιμεύει ὡς κατοικία τινὸς, χωρὶς νὰ παραλάβωσι μεθ' ἑαυτῶν, κατὰ τὴν καθιερωμένην συνήθειαν, τὸν Ἰμάμην ἢ τὸν Μουχτάρην, ἢ ἕνα ἢ δύο ἐκ τῶν προκρίτων τῆς συνοικίας.

Ἄρθρ. 14. Οἱ χωροφύλακες καὶ ἀξιωματικοὶ αὐτῶν ὀφείλουσιν ἵνα ῥυθμίζωσι πάντοτε τὴν διαγωγὴν αὐτῶν πρὸς τοὺς εἰδικοὺς νόμους καὶ τοὺς κανόνας τῆς στρατιωτικῆς ἠθικῆς καὶ χρηστοηθείας, ἀποφεύγοντες πᾶν δυνάμενον νὰ κηλιδώσῃ τὴν στρατιωτικὴν αὐτῶν ὑπόληψιν καὶ προσέχοντες καλῶς μὴ φερθῶσι ποτὲ ἀναγώγως πρὸς τοὺς ὑπαλλήλους ἢ πρὸς ὁντιναδήποτε ἐκ τοῦ λαοῦ. Συναντώμενοι μὲ ἀξιωματικοὺς τοῦ στρατοῦ ἢ μὲ πολιτικοὺς ὑπαλλήλους, ὀφείλουσι νὰ φέρωνται πρὸς αὐτοὺς μετὰ τοῦ ὀφειλομένου σεβασμοῦ. Παραβαίνοντες τὴν διάταξιν ταύτην, ἐπιτιμῶνται κατὰ τὸν νόμον.

Ἄρθρ. 15. Ἀπαγορεύεται εἰς τοὺς χωροφύλακας νὰ ὑπηρετῶσιν ἰδιωτικῶς τοὺς ἀξιωματικοὺς αὐτῶν, τοὺς πολιτικοὺς ὑπαλλήλους, ἢ ἄλλα πρόσωπα, ἢ νὰ τίθενται ὑπὸ τὰς εἰδικὰς διαταγὰς ὑπαλλήλου τινὸς, ἢ νὰ συνοδεύωσι κατὰ τὴν εἰς τὴν οἰκίαν μετάβασιν ἢ τὴν ἐκεῖθεν ἔλευσίν του ἄλλον τινὰ ἐκτὸς τοῦ Γενικοῦ Διοικητοῦ, τῶν Διοικητῶν, τῶν Ἐπάρχων καὶ τῶν τμηματαρχῶν (μουδίρ). Ἐπίσης ἀπαγορεύεται ἡ χρῆσις τῶν ἵππων τῆς χωροφυλακῆς εἰς ἄλλας ὑπηρεσίας· ὅθεν ἐν περιπτώσει καθ' ἣν ἤθελε συμβῇ τι τοιοῦτον, ὁ μισθὸς τοῦ χωροφύλακος, ὁ ἀναλογῶν εἰς τὰς ἡμέρας καθ' ἃς ὑπηρέτησε παρά τινι, ἀποκόπτεται ὑπὲρ τῆς ἀποθήκης· ἐὰν δὲ τοῦτο γίνῃ κατ' ἀνωτέραν διαταγὴν ἢ διὰ βίας, τὸ ἀνάλογον τῶν ἡμερῶν καθ' ἃς ὑπηρέτησεν ὁ χωροφύλαξ λαμβάνεται παρὰ τοῦ διατάξαντος αὐτόν.

Ἄρθρ. 16. Ὅταν χωροφύλαξ τις ἔφιππος ἢ πεζὸς πέμπεται εἰς μέρος τι ἐπὶ εἰδικῇ ἀποστολῇ, ὁρίζεται αὐτῷ παρὰ τοῦ ἀξιωματικοῦ του προθεσμία ἀνάλογος τῇ ἀποστάσει τοῦ τόπου καὶ τῇ ἀνατεθείσῃ αὐτῷ ὑπηρεσίᾳ, καὶ θεωρεῖται ὑπεύθυνος, ἐὰν δι' ὑπηρεσίαν ἣν ἠδύνατο νὰ ἐκτελέσῃ καὶ ἐπανέλθῃ ἐντὸς μιᾶς ἡμέρας, δαπανήσῃ περισσότερον χρόνον, διατρίβων εἰς τὰ χωρία καὶ ἀλλαχόθι ἄνευ ἀνάγκης ἢ εὐλόγου αἰτίας· οἱ τοιοῦτοι χωροφύλακες στεροῦνται τοῦ μισθοῦ καὶ τῶν σιτηρεσίων αὐτῶν διὰ τὰς περιπλέον εἰς μάτην δαπανηθείσας ἡμέρας. Διὰ τοῦτο πᾶς χωροφύλαξ ἢ ἀξιωματικὸς ὀφείλει νὰ ἐκπληροῖ ἐν τάχει τὴν ἀνατιθεμένην

αὐτῷ ἀποστολήν· δὲν πρέπει ὅμως διὰ τοῦτο καὶ νὰ ἐπιστρέφῃ πρὶν ἐκπληρώσῃ τὴν ἀποστολήν του.

Ἄρθρ. 17. Ἐὰν χωροφύλαξ τις ἀκούσῃ τι ἐναντίον τῶν καθεστώτων ἢ βλάπτον τὴν δημοσίαν τάξιν καὶ ἡσυχίαν, ἢ δυνάμενον νὰ διεγείσῃ τὴν κοινὴν γνώμην, ὀφείλει ἵνα ἀναφέρῃ τοῦτο μετὰ σπουδῆς διὰ τῶν ἀξιωματικῶν αὐτοῦ εἰς τὴν τοπικὴν πολιτικὴν ἀρχήν. Καὶ ἐν περιπτώσει δὲ καθ' ἣν ὁ χωροφύλαξ, μεταβαίνων που ἐπ' ἀδείᾳ, ἤθελεν ἀπαντήσει ἐκ τύχης τοιοῦτόν τι περιστατικόν, ὀφείλει νὰ ἀναφέρῃ ἀμέσως αὐτὸ εἰς τὸν ἀξιωματικὸν τοῦ πλησιεστέρου σταθμοῦ.

Ἄρθρ. 18. Ὁ νόμος ἀπαγορεύει αὐστηρῶς εἰς τοὺς χωροφύλακας νὰ λαμβάνωσιν ἢ νὰ ζητῶσι παρὰ τῶν πολιτῶν δωρεὰν τροφὴν ἢ ἱπποφορβήν, καὶ ἐπειδὴ θέλει ὁρισθῇ καὶ δημοσιευθῇ ἡ τιμὴ τῶν τροφίμων καὶ τῆς ἱπποφορβῆς διὰ τοὺς ἐφίππους ἢ πεζοὺς χωροφύλακας, τοὺς διανυκτερεύοντας εἰς τοὺς ἐν τοῖς χωρίοις ἢ ἐν γένει ἔξω τῶν πόλεων κειμένους ξενῶνας, ἕκαστος ἀξιωματικὸς ἢ στρατιώτης ὀφείλει νὰ πληρόνῃ τὰ ἔξοδά του συμφώνως πρὸς τὴν διατίμησιν ταύτην.

Ἄρθρ. 19. Οἱ ἀξιωματικοὶ τῆς χωροφυλακῆς καὶ οἱ ἁπλοῖ χωροφύλακες δύνανται νὰ ζητήσωσιν ἄδειαν ἀπουσίας χάριν ἀτομικῶν ὑποθέσεων· παραχωρεῖται δὲ αὐτοῖς ἄδεια μιᾶς ἑβδομάδος μέχρι δύο μηνῶν, ἀναλόγως τῆς περιστάσεως καὶ τῆς ἀποστάσεως τοῦ τόπου τῆς μεταβάσεώς των, ἐπὶ τῷ ὅρῳ ὅμως νὰ μὴ ἀπουσιάζωσί ποτε συγχρόνως πλέον τοῦ ἑνὸς ἀξιωματικοῦ καὶ τῶν πέντε χωροφυλάκων ἐκ τοῦ αὐτοῦ λόχου. Κατὰ τὸ διάστημα τοῦτο κρατοῦνται μόνον τὰ σιτηρέσια τοῦ ἀπόντος, οἱ δὲ μισθοὶ πληρόνονται αὐτῷ κατὰ τὴν ἐπιστροφήν του. Οἱ ἔχοντες ἀνάγκην μακροτέρας τῶν δύο μηνῶν ἀδείας, ἀπευθύνονται εἰς τὸν Γεν. Διοικητήν, ὅστις δύναται νὰ δίδῃ αὐτοῖς ἀνάλογον ἄδειαν. Οἱ παρατείνοντες τὴν ἀπουσίαν αὐτῶν πέραν τῆς λήξεως τῆς ἐν τῇ ἀδείᾳ των προθεσμίας, στεροῦνται τοῦ κατὰ τὴν ὑπερημερίαν ταύτην μισθοῦ αὐτῶν.

Ἄρθρ. 20. Ὅταν οἱ χωροφύλακες ἔχωσιν ἀνάγκην νὰ μεταβῶσί που δι' ἰδίας αὐτῶν ὑποθέσεις, ὀφείλουσι πρὸς τοῦτο νὰ λάβωσι προηγουμένως τὴν ἄδειαν τῶν ἀξιωματικῶν αὐτῶν.

Ἄρθρ. 21. Οἱ χωροφύλακες, οἱ ἀποστελλόμενοι εἴς τι μέρος πρὸς καταδίωξιν λῃστῶν, ἢ δι' ἄλλην τινὰ ὑπηρεσίαν, εἴτε ἐν σώματι εἴτε ἀνὰ εἷς ἢ δύο, ὀφείλουσι νὰ μὴ παρενοχλῶσι ἢ βλάπτωσί τινα τῶν κατοίκων δι' οἱουδήποτε τρόπου. Θέλουσιν ἀπέχει ἐπίσης αὐστηρῶς τοῦ νὰ μεταχειρίζωνται ἀδίκως βίαν κατά τινος τῶν συγγενῶν ἢ οἰκείων τῶν ἀνθρώπων, ὧν εἰσιν ἐπιφορτισμένοι τὴν ἀναζήτησιν ἢ τὴν κλήτευσιν. Ἐκτὸς δὲ τῶν φονέων, τραυματιστῶν, κλεπτῶν καὶ λῃστῶν, ὅσους ὁδηγοῦσιν ἀπὸ χωρίου τινὸς εἰς τὴν πόλιν, ἢ ἀπὸ τῆς ἀγορᾶς εἰς τὸ Διοικητήριον, δὲν θέλουσι τοὺς δεσμεύει· καὶ πρὸς αὐτοὺς δὲ τοὺς δεδεμένους ὀφείλουσι νὰ μὴ φέρων-

ται βαναύσως, δαίροντες, βασανίζοντες ἢ ἐξευτελίζοντες ὁπωσδήποτε αὐτούς.

Ἄρθρ. 22. Ἀναφανέντων λῃστῶν ἔν τινι ἐπαρχίᾳ, σχηματίζεται ἀμέσως ἰσχυρὸν ἀπόσπασμα χωροφυλακῆς, προσκαλουμένων ἐν ἀνάγκῃ χωροφυλάκων καὶ ἐκ τῶν πλησίον ἐπαρχιῶν, δι' ἐγγράφου συνεννοήσεως, καὶ ἐνεργεῖται ἐν τάχει ἡ καταδίωξις καὶ ἡ ἐξολόθρευσις αὐτῶν. Ἐν ἀνάγκῃ δὲ οἱ χωροφύλακες ἐπαρχίας τινὸς θέλουσι διαβαίνει τὰ ὅρια τῆς παρακειμένης ἐπαρχίας, καὶ ἑνούμενοι μετὰ τῶν ἐκεῖ χωροφυλάκων, ἐξακολουθοῦσι τὴν καταδίωξιν μέχρι τῆς συλλήψεως τῶν λῃστῶν.

Ἄρθρ. 23. Ὅταν εἷς ἢ περισσότεροι χωροφύλακες ἀπαντῶσι δυσκολίαν τινὰ περὶ τὴν ἐκπλήρωσιν τῆς ἀνατεθειμένης αὐτοῖς ἐντολῆς, ὁ τακτικὸς στρατὸς θέλει παρέχει αὐτοῖς τὴν ἀπαιτουμένην συνδρομήν.

Ἄρθρ. 24. Ἐπειδὴ ἡ χωροφυλακὴ εἶναι ἐπιτετραμμένη τὴν φύλαξιν τῆς κοινῆς ἀσφαλείας, θέλει ἐμποδίζει καὶ αὐτοὺς τοὺς τακτικοὺς στρατιώτας ἀπὸ πάσης ἀταξίας, καὶ ἐν περιπτώσει καθ' ἣν χωροφύλακες ἤθελον εὕρει ἕνα ἢ πλείονας ἀτακτοῦντας, θέλουσι συλλαμβάνει καὶ παραδίδει αὐτοὺς εἰς τὸν πλησιέστερον στρατιωτικὸν σταθμόν. Ἐπίσης καὶ οἱ τακτικοὶ στρατιῶται θέλουσιν ἐμποδίζει τοὺς χωροφύλακας ἀπὸ πάσης ἀταξίας καὶ ἐν ἀνάγκῃ θέλουσι συλλαμβάνει καὶ παραδίδει τοὺς ἀτακτοῦντας ἐξ αὐτῶν εἰς τὸν πλησιέστερον σταθμὸν τῆς χωροφυλακῆς.

Ἄρθρ. 25. Οἱ χωροφύλακες καὶ οἱ ἀξιωματικοὶ αὐτῶν ἐπιτηροῦσι κατὰ τὰς ἰδιαιτέρας ὁδηγίας εἰς τὴν κατάσβεσιν τῶν πυρκαϊῶν, προφυλάσσοντες τὰ διασωζόμενα πράγματα ἀπὸ τῆς πυρπολουμένης οἰκίας ἢ τῶν παρακειμένων.

Ἄρθρ. 26. Ἐὰν χωροφύλαξ τις, ἢ ἀξιωματικὸς τῆς χωροφυλακῆς, κατὰ τὴν ἐκτέλεσιν τῶν πολιτικῶν καὶ στρατιωτικῶν αὐτοῦ καθηκόντων κακοποιήσῃ τινά, ἢ λαβῃ παρ' αὐτοῦ μέγα ἢ μικρὸν ποσὸν χρημάτων ὡς ἀμοιβὴν ἢ ἐφ' οἱῳδήποτε ἄλλῳ τίτλῳ, θέλει δικάζεσθαι κατὰ τὸν νόμον καὶ ἡ εἰς τὸ ἁμάρτημα τοῦτο νομίμως ἁρμόζουσα ποινὴ θέλει ἐπιβάλλεσθαι ἀμέσως αὐτῷ κατὰ διαταγὴν τοῦ Γεν. διοικητοῦ, καὶ ἂν ἀκόμη ἡ ποινὴ αὕτη ἤθελεν ὑπερβαίνει τὰ ὅρια τῆς ἁρμοδιότητός του.

Ἄρθρ. 27. Οἱ χωροφύλακες οἵτινες ἤθελον ἀπειθήσει ἢ ἐπιβάλει χεῖρα εἰς τοὺς ἀξιωματικοὺς αὐτῶν ἢ ἐγκαταλείψει τὴν θέσιν των πρὸ τῆς συμπληρώσεως τοῦ χρόνου τῆς ὑπηρεσίας αὐτῶν, δικάζονται ἐν τῷ λόχῳ ἢ τῷ τάγματι αὐτῶν, καὶ μετὰ τὴν ἐπικύρωσιν τῆς ἀποφάσεως ἐν μὲν ταῖς ἐπαρχίαις ὑπὸ τῶν Νομαρχῶν ἢ τῶν Διοικητῶν, ἐν δὲ Κωνσταντινουπόλει ὑπὸ τοῦ ὑπουργείου τῆς Ἀστυνομίας, οἱ διὰ τῆς ἀποφάσεως ταύτης καταδεδικασμένοι ὑποβάλλονται εἰς 15 μέχρις 60 ῥαβδισμούς, οἵτινες θέλουσι δίδοσθαι αὐτοῖς κατὰ τὴν ἑσπερινὴν ἐπιθεώρησιν τῶν χωροφυλάκων, ἀφ' οὗ ὅμως πρῶτον ὁ μέλλων δαρῆναι δειχθῇ εἰς τοὺς ἰατροὺς καὶ οὗτοι ἀποφανθῶσιν ὅτι εἶναι ἱκανὸς νὰ ὑποστῇ τὴν ποι-

νὴν ταύτην τοῦ δαρμοῦ· οἱ μὴ ὄντες ἱκανοὶ νὰ ὑποστῶσι τοὺς ῥαβδισμοὺς φυλακίζονται ἐπὶ ἡμέρας ἀριθμοῦ διπλασίου τῶν ῥαβδισμῶν εἰς οὓς εἶχον καταδικασθῆ.

Ἄρθρ. 28. Οἱ ὑποπεσόντες εἰς πταῖσμα ἢ πλημμέλημα ἐκ τῆς στρατιωτικῆς ὑπηρεσίας πηγάζον χωροφύλακες δικάζονται ὑπὸ τῶν λοχαγῶν καὶ τῶν ὑπολοχαγῶν, οἱ δὲ ἐνωμοτάρχαι, ὑπενωμοτάρχαι καὶ γραμματεῖς τῶν λόχων (*ζουρνὰλ ἐμιρλερί*) δικάζονται ὑπὸ τῶν ταγματαρχῶν ἐνώπιον καὶ τῶν ἄλλων ἀξιωματικῶν, οἱ δὲ λοχαγοί, ταγματάρχαι καὶ ἄλλοι ἀνώτεροι ἀξιωματικοὶ δικάζονται ὑπὸ τοῦ συνταγματάρχου ἐνώπιον τοῦ παρ' αὐτῷ ἐδρεύοντος συμβουλίου τοῦ συντάγματος καὶ ἡ κατ' αὐτῶν ἐπιβαλλομένη ποινὴ ἐκτελεῖται τῇ συγκαταθέσει καὶ τῆς πολιτικῆς ἀρχῆς.

Ἄρθρ. 29. Ἐὰν χωροφύλαξ ἢ ἀξιωματικός τις τῆς χωροφυλακῆς ὑποπέσῃ εἰς ἁμάρτημα ἐλαφρότερον τῶν ὑπὸ τοῦ ποινικοῦ νόμου προβλεπομένων, οἷον, ἀπειθήσῃ ἄνευ αἰτίας εἰς τὴν ἐκτέλεσιν τῶν στρατιωτικῶν αὐτοῦ καθηκόντων, ἢ ἐκτελέσῃ αὐτὰ ἐπίτηδες ἐλλειπῶς, δὲν πληρώσῃ τὰς τροφὰς καὶ τὴν ἱπποφορβὴν, τὰ ὁποῖα ἔλαβεν ἀπὸ χωρίου τινος εἰς τὴν ὡρισμένην αὐτῶν τιμὴν, εἰσέλθῃ αὐθαιρέτως ἄνευ ἀδείας καὶ χωρὶς νὰ ἀπαιτῇ τοῦτο ἡ ὑπηρεσία του εἰς τὴν οἰκίαν τινος, ἢ εἰς μέρος ὅπερ χρησιμεύει τινὶ ὡς γυναικωνίτης, διαπράξῃ ἄτιμόν τινα πρᾶξιν, ἀναμιχθῇ εἰς πράγματα ἐξερχόμενα τῆς ἁρμοδιότητος καὶ τῆς ὑπηρεσίας αὐτοῦ, τιμωρεῖται διὰ φυλακίσεως ἀπὸ μιᾶς ἡμέρας μέχρι μιᾶς ἑβδομάδος· ἐὰν ἐκ τοῦ ἁμαρτήματος τούτου προκύψῃ καὶ ζημία τις, ἀποτίει ταύτην συγχρόνως ὁ πταίσας.

Ἄρθρ. 31. Ὅταν χωροφύλαξ, ἐνωμοτάρχης ἢ ὑπενωμοτάρχης ὑποπέσῃ εἰς παράβασιν ἐπιφέρουσαν κατὰ τὰς διατάξεις τῶν ὁδηγιῶν τούτων καὶ τοῦ Κανονισμοῦ περὶ χωροφυλακῆς τὴν στέρησιν τῆς μισθοδοσίας του, ὁ λοχαγὸς ἢ ὁ ὑπολοχαγὸς συντάσσει ἐπὶ τούτῳ, δήλωσιν ἣν ἐπιδίδει ἐν μὲν τοῖς νομοῖς εἰς τὸ συμβούλιον τοῦ συντάγματος, ἐν δὲ ταῖς ἐπαρχίαις εἰς τὸ συμβούλιον τοῦ τάγματος· ἐπὶ δὲ τῇ βάσει τῆς δηλώσεως ταύτης ἐκδίδει τελεσίδικον ἀπόφασιν ἥτις ἐκτελεῖται ἀμέσως. Ἂν αἱ παραβάσεις αὗται ἐπιφέρωσι βαρυτέρας ποινὰς, οἱ αὐτουργοὶ αὐτῶν ἀνακρίνονται καὶ τὰ τῆς ἀνακρίσεως ἔγγραφα ἐπιδίδονται εἰς τοὺς ταγματάρχας. Οἱ κατηγορούμενοι ἐπὶ παραβάσει τῶν πολιτικῶν αὐτῶν χρεῶν ἢ ἐπὶ ἄλλοις ἐγκλήμασι, δικάζονται ἀπὸ τὰ ἁρμόδια συμβούλια ἢ δικαστήρια, ἀφοῦ ὁ βαθμὸς τῆς ἐνοχῆς αὐτῶν κοινοποιηθῇ εἴς τε τὸν ταγματάρχην καὶ εἰς τὸν ἀνώτερον πολιτικὸν τοῦ τόπου ὑπάλληλον.

ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ

Περὶ τῆς εἰς δίκην εἰσαγωγῆς τῶν ὑπαλλήλων.

(26 Ῥαμαζὰν 1285).

Ἄρθρ. 1. Ἐν περιπτώσει, καθ' ἣν πρᾶξίς τις ὑπαλλήλου συνεπάγει καὶ ποινήν, ὁ ὑπάλληλος οὗτος ἀνακρίνεται πρῶτον ὑπὸ τοῦ ὑπουργείου ἢ τοῦ διευθυντοῦ, παρ' οὗ ἐξαρτᾶται, τῆς δὲ γενομένης ἀνακρίσεως ὑπογραφείσης καὶ σφραγισθείσης ὑπὸ τοῦ ἀνακρινομένου, σημειοῦται εἰς τὸ περιθώριον αὐτῆς συνοπτικῶς τό τε ἐκ τῆς ἀνακρίσεως ἐξαγόμενον συμπέρασμα καὶ ἡ ἐξέτασις τῶν γενομένων, κάτωθι δὲ τίθενται αἱ σφραγίδες τῶν ἀνακριτῶν πρὸς ἐπικύρωσιν.

Ἄρθρ. 2. Ἡ ἀνωτέρω ἀνάκρισις, γινομένη ὑπὸ τοῦ ὑπουργείου ἢ τῆς διευθύνσεως παρ' ἧς ἐξαρτᾶται ὁ ἔνοχος ὑπάλληλος, θεωρεῖται ἁπλῶς ὡς ἀρχικὴ ἐξέτασις, κατὰ συνέπειαν δὲ δὲν ἐπιφέρει τὴν ἄμεσον αὐτοῦ καταδίκην, ἀλλ' ἁπλῶς τὴν εἰς δίκην εἰσαγωγήν του.

Ἄρθρ. 3. Τὸ ἔγγραφον, τὸ συνταχθησόμενον συνεπείᾳ τῶν ἀρχικῶν ἀνακρίσεων, συνῳδὰ ταῖς παρακατιὸν ἐκτεθησομέναις διατυπώσεσιν, ἀνατίθεται εἰς τὸ συμβούλιον, ὅπερ θέλει διενεργήσει τὴν διαδικασίαν τοῦ ὑπαλλήλου, κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς ὁποίας παρακάθηται καὶ ἐκ μέρους τοῦ ὑπουργείου ἢ τῆς διευθύνσεως, παρ' ἧς ἐξαρτᾶται οὗτος, ὑπάλληλός τις ὡς ἐνάγων.

Ἄρθρ. 4. Ἐν περιπτώσει, καθ' ἣν ἡ δίκη τῶν χωροφυλάκων, φυλάκων, τελωνοφυλάκων καὶ τῶν τοιούτων συνεπάγει ἐνοχὴν φυλακίσεως ἑνὸς μηνός, ἢ πρόστιμον μέχρι δύο λιρῶν, ἢ ἐξ ὁλοκλήρου ἀποζημίωσιν, ἡ τοιαύτη περίπτωσις δικάζεται ἐν τῷ διοικητικῷ συμβουλίῳ τοῦ δήμου (*καζᾶ*), ὅθεν ἐκδίδεται καὶ ἐκτελεῖται ἡ ἐπὶ ταύτης ἀπόφασις· ἐὰν δὲ τὸ ἔγκλημα συνεπάγῃ φυλάκισιν ἀπὸ ἑνὸς μηνὸς μέχρις ἑνὸς ἔτους, ἢ πρόστιμον μέχρι πέντε λιρῶν καὶ ἀποζημίωσιν, τότε ἡ διαδικασία, γινομένη ὑπὸ τῶν δικαστηρίων τοῦ δήμου, ἐπικυροῦται καὶ ὑπὸ τῶν διοικητικῶν συμβουλίων τῆς ἐπαρχίας καὶ ἐκτελεῖται ὑπ' αὐτῶν· ἐὰν δὲ συνεπάγῃ τὸ ἔγκλημα φυλάκισιν ἀπὸ ἑνὸς μέχρι τριῶν ἐτῶν, ἢ πρόστιμον περισσότερον τῶν πέντε λιρῶν καὶ ἀποζημίωσιν, ἡ διαδικασία ἐκτελεῖται μὲν ἐν τοῖς συμβουλίοις τῆς ἐπαρχίας, ἡ ἀπόφασις ὅμως ἐπικυροῦται καὶ ἐκτελεῖται ὑπὸ τῶν ἐν ταῖς νομαρχίαις διοικητικῶν συμβουλίων· δίκη δὲ συνεπάγουσα μεγαλητέραν ποινὴν τῶν ἐκτεθεισῶν, διενεργεῖται μὲν ἐν τοῖς διοικητικοῖς

τῶν νομαρχιῶν συμβουλίοις, ἀλλ' ἡ ἀπόφασις αὐτῶν ὑποβάλλεται, ἐπικυροῦται καὶ ἐκτελεῖται ὑπὸ τῆς Ὑψ. Πύλης.

Ἄρθρ. 5. Ἡ δίκη τῶν ἀνωτέρου βαθμοῦ ἢ τῶν ἐν τῷ 4 ἄρθρῳ μνησθέντων ὑπαλλήλων, οἷον ἑκατονταρχῶν, *τεφτίσιδων*, ὑπάγεται εἰς τὴν δικαιοδοσίαν τοῦ ἐπάρχου· ἡ τῶν ἀνωτέρου καὶ τούτων βαθμοῦ δίκη ὑπάγεται εἰς τὴν τοῦ νομάρχου, θεωρουμένη ἐν τοῖς διοικητικοῖς συμβουλίοις τῆς ἐπαρχίας καὶ νομαρχίας· ἡ δὲ ἐν τοῖς διοικητικοῖς συμβουλίοις ἐκδιδομένη ἀπόφασις ἐπικυροῦται ὑπὸ τοῦ νομαρχιακοῦ συμβουλίου. Ἡ ἀπόφασις, ἡ συνεπάγουσα ποινὴν φυλακίσεως ἑνὸς ἔτους, ἐκτελεῖται μὲν ὑπὸ τοῦ νομάρχου, καθυποβάλλεται ὅμως εἰς τὴν ἔγκρισιν τῆς Ὑψ. Πύλης. Δίκη ὑπαλλήλων, ἐχόντων βαθμὸν ἀνώτερον ὅλων τῶν προεκτεθέντων, ἐνεργεῖται μὲν ἐν ταῖς νομαρχίαις, ἡ ἀπόφασις ὅμως ἐκτελεῖται ὑπὸ τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας. Ἡ εἰς δίκην ὅμως εἰσαγωγὴ ὑπαλλήλων ἐχόντων εἰδικόν τι ὑπούργημα, οἷον ἐπάρχων, ἀρχιδικαστῶν (*μιουφετίσι-χουκιὰμ*), οἰκονομικῶν ἐφόρων, *μουαβίνιδων*, ἀρχιγραμματέων καὶ θρησκευτικῶν ἀρχηγῶν, δὲν διενεργεῖται εἰμὴ τῇ προηγουμένῃ ἐγκρίσει τῆς Ὑψ. Πύλης.

Ἄρθρ. 6. Ἐὰν ὑπάλληλός τις τῶν ἐν Κωνσταντινουπόλει φωραθῇ ἐπὶ ἀξιοποίνῳ πράξει ἢ καταγγελθῇ ἐπὶ τοιαύτῃ ἔξωθεν, εἰ μὲν ἐστὶ διωρισμένος δι' Αὐτοκρατορικοῦ διατάγματος, ἡ δίκη του ἐκτελεῖται ἐν τῷ Συμβουλίῳ τῆς Ἐπικρατείας, εἰ δὲ μή, δικάζεται ἐν τῷ διοικητικῷ συμβουλίῳ τῆς πρωτευούσης· διὰ τοῦ αὐτοῦ συμβουλίου ἐνεργοῦνται αἱ ποιναὶ φυλακίσεως μέχρι τριῶν ἐτῶν καὶ προστίμου μέχρι πέντε λιρῶν καὶ ἀποζημιώσεως, αἱ δὲ περὶ ἀνωτέρας τῶν μνησθεισῶν ποιναὶ, ὡς καὶ αἱ ἀποφάσεις αἱ ἀφορῶσαι ὑπαλλήλους ἀνωτέρου βαθμοῦ, ἐκτελοῦνται τῇ ἐπικυρώσει τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας.

Ἄρθρ. 7. Τὸ διοικητικὸν συμβούλιον ἐν τῇ ὡς ἀνωτέρῳ διαδικασίᾳ, ἀποφαινόμενον περὶ τῆς καταδίκης τοῦ ἐνόχου, ἐρωτᾷ, συνῳδὰ ταῖς διατυπώσεσι, τὸν ἔνοχον, ἐὰν ἔχῃ τι νὰ ἀντείπῃ· ἀφοῦ δὲ ληφθῇ ἡ τελευταία αὐτοῦ ἀπάντησις, ἀναγινώσκεται ἐνώπιον τοῦ ἐνόχου τὸ ἄρθρον τοῦ Κανονισμοῦ, καθ' ὃ ἐξεδόθη ἡ ἀπόφασις, γνωστοποιουμένης σαφῶς τῆς ποινῆς, καταστρώννυται δὲ τοῦτο, ὡς ἔχει, καὶ ἐν τῷ πρακτικῷ τῆς ἀποφάσεως.

Ἄρθρ. 8. Ἐὰν ἡ ἐναντίον ὑπαλλήλου καταγγελθεῖσα ἐνοχὴ ἀποδειχθῇ διὰ τῶν ἀνακρίσεων ἀβάσιμος καὶ καθαρὰ συκοφαντία, τὸ ὑπουργεῖον ἢ ἡ Διεύθυνσις, παρ' ἧς οὗτος ἐξαρτᾶται, ποιεῖ αἴτησιν κατὰ τοῦ συκοφάντου, ὅστις καταδικάζεται καὶ τιμωρεῖται κατὰ τὰς ἐν τοῖς προηγουμένοις ὑποδειχθείσας διατάξεις.

Ἄρθρ. 9. Οἱ ὑπάλληλοι, ὧν ἡ δίκη δικάζεται ἐν τοῖς συμβουλίοις τῶν δήμων, ἡ δὲ ἀπόφασις ἐκτελεῖται ἐν τῷ δήμῳ, δικαιοῦνται νὰ ποιή-

σωσιν ἔφεσιν εἰς τὰ συμβούλια τῆς ἐπαρχίας, οἱ δὲ δικαζόμενοι καὶ καταδικαζόμενοι ἐν ταῖς ἐπαρχίαις, εἰς τὰς νομαρχίας· ὅσοι δὲ καταδικάζονται ἐν τοῖς συμβουλίοις τῶν νομαρχιῶν καὶ ἐν τῷ διοικητικῷ συμβουλίῳ τῆς Κωνσταντινουπόλεως, δι' αἰτήσεώς των πρὸς τὴν Ὑψ. Πύλην ἐφεσιβάλλουσι τὰς κατ' αὐτῶν ἀποφάσεις εἰς τὸ συμβούλιον τῆς Ἐπικρατείας. Τὰ τυχὸν προκύψοντα ἔξοδα κατὰ τὰς ἐφέσεις, εἴτε ἕνεκα ἀποστολῆς εἰδικοῦ ὑπαλλήλου, εἴτε πρὸς προσαγωγὴν μαρτύρων, καταβάλλονται ἐκ μέρους τοῦ καταδικασθησομένου ὑπὸ τοῦ ἐφετείου.

ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ

περὶ τοῦ ὀργανισμοῦ καὶ τῆς δικαιοδοσίας τῶν πολιτικῶν καὶ ποινικῶν δικαστηρίων τῆς Κωνσταντινουπόλεως.

(7 Ῥεβίουλ-ἐββὲλ 1287).

ΜΕΡΟΣ Α'.

Περὶ Πρωτοδικείων.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΠΡΩΤΟΝ.

Ὀργανισμὸς καὶ διαίρεσις τῶν Πρωτοδικείων.

Ἄρθρ. 1. Συνιστᾶται ἀνὰ ἓν πρωτοδικεῖον ἐν ἑκάστῳ τῶν τριῶν τμημάτων: Κωνσταντινουπόλεως, Πέρα καὶ Χρυσουπόλεως, ἕκαστον δὲ τῶν δικαστηρίων τούτων διαιρεῖται εἰς δύο τμήματα: πολιτικὸν καὶ ποινικόν.

Ἄρθρ. 2 Ἕκαστον τμῆμα τῶν πρωτοδικείων σύγκειται ἐξ ἑνὸς προέδρου καὶ δύο ἑτέρων μελῶν· ἔχει δὲ καὶ δύο παρέδρους δικαστὰς καὶ ἀνάλογον πρὸς τὰς ἀνάγκας τῆς ὑπηρεσίας ἀριθμὸν γραφέων καὶ κλητήρων.

Ἄρθρ. 3. Παρ' ἑκάστῳ ποινικῷ τμήματι θέλει ἐδρεύει καὶ ἕτερος ὑπάλληλος, ὅστις ὑπὸ τὸ ὄνομα *δημόσιος κατήγορος* θέλει καταγγέλλει τὰς ἀξιοποίνους πράξεις ἐν ὀνόματι τῆς κυβερνήσεως.

Ἄρθρ. 4. Οὐδεμία διαδικασία γίνεται, ἐὰν δὲν ὦσι παρόντες ὁ πρόεδρος μετὰ δύο δικαστῶν.

Ἄρθρ. 5. Ἀπόντων τῶν δικαστῶν, οἱ πάρεδροι ἀναπληροῦσιν αὐτοὺς τῇ διαταγῇ τοῦ προέδρου. Ἐν δεδικαιολογημένῃ δὲ ἀπουσίᾳ τοῦ προέδρου, εἷς τῶν προέδρων τῶν ἄλλων τμημάτων, προσδιοριζόμενος ὑπὸ τοῦ ὑπουργείου τῆς Δικαιοσύνης, ἀναπληροῖ αὐτόν.

Ἄρθρ. 6. Ἰδιαίτερος κανονισμὸς θέλει ὁρίσει τὰ καθήκοντα τῶν παρέδρων καὶ τῶν γραμματέων ὡς πρὸς τὰς δικαζομένας ὑποθέσεις, καὶ τὴν σύνταξιν τῶν ἀναγκαίων ἐγγράφων.

Ἄρθρ. 7. Καθῆκον τῶν κλητήρων εἶναι αἱ κλήσεις, παρουσιάσεις καὶ αἱ τῶν ἐγγράφων κοινοποιήσεις· ἰδιαίτερος δὲ κανονισμὸς θέλει προσδιορίσει τὰ καθέκαστα τῶν καθηκόντων αὐτῶν.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΔΕΥΤΕΡΟΝ.

Δικαιοδοσία τῶν Πρωτοδικείων.

ΤΜΗΜΑ 1.

Δικαιοδοσία τοῦ πολιτικοῦ τμήματος.

Ἄρθρ. 8. Τὸ πολιτικὸν τμῆμα τῶν πρωτοδικείων δικάζει περὶ πασῶν τῶν πολιτικῶν ὑποθέσεων, ἐξαιρέσει τῶν εἰς τὴν δικαιοδοσίαν τῶν θρησκευτικῶν δικαστηρίων (*μουχακίμι-σεριέ*) ἀποκλειστικῶς ὑπαγομένων, καὶ ἐκείνων, ὧν ἡ ἐκδίκασις ἀνήκει εἰς τὰς θρησκευτικὰς ἀρχὰς τῶν μὴ Μουσουλμανικῶν κοινοτήτων, ἢ εἰς εἰδικὰ δικαστήρια.

Ἄρθρ. 9. Τὸ πολιτικὸν τμῆμα δικάζει ἀνεκκλήτως πάσας τὰς μέχρι τῆς ἀξίας πέντε χιλιάδων γροσίων ἢ ἐτησίου εἰσοδήματος πεντακοσίων γροσίων ἀγωγάς, μὴ λαμβανομένων ὑπ' ὄψιν τῶν τόκων ἢ τῶν ἀνταγωγικῶν ἀπαιτήσεων, ὅταν τὸ κεφάλαιον καὶ τὸ περὶ οὗ ἡ κυρία ἀγωγὴ ποσὸν δὲν ὑπερβαίνωσι τὰς πέντε χιλιάδας γροσίων.

ΤΜΗΜΑ 2.

Δικαιοδοσία τοῦ ποινικοῦ τμήματος.

Ἄρθρ. 10. Τὸ ποινικὸν τμῆμα τῶν πρωτοδικείων δικάζει ἐκκλήτως πάντα τὰ πλημμελήματα, τὰ τιμωρούμενα μὲ φυλάκισιν ἀνωτέραν τῶν τριῶν μηνῶν, ἢ μὲ πρόστιμον ἀνώτερον τῶν πεντακοσίων γροσίων, μὲ πρόσκαιρον ἐξορίαν, ἢ μὲ προσωρινὴν παῦσιν ἀπὸ τῆς ὑπηρεσίας. Περιπλέον δὲ ἀνακρίνει πάντα τὰ ὑπὸ τοῦ νόμου χαρακτηριζόμενα ὡς κακουργήματα, χωρὶς ὅμως ν' ἀποφαίνηται περὶ αὐτῶν.

ΜΕΡΟΣ Β'.

Περὶ Ἐφετείων.

Ἄρθρ. 11. Τὸ ἐφετεῖον σύγκειται ἐκ δύο τμημάτων: ἤτοι πολιτικοῦ καὶ ποινικοῦ.

Δικαιοδοσία καὶ ὀργανισμὸς τοῦ πολιτικοῦ τμήματος.

Ἄρθρ. 12. Τὸ πολιτικὸν τμῆμα δικάζει πάσας τὰς κατ' ἔφεσιν ὑποβαλλομένας αὐτῷ ἀποφάσεις τῶν πρωτοδικείων ἢ ἐμποροδικείων.

Ἄρθρ 13. Τὸ πολιτικὸν τμῆμα σύγκειται ἐξ ἑνὸς προέδρου, ἐκ τεσσάρων δικαστῶν καὶ τριῶν παρέδρων· ἔχει δὲ καὶ ἀνάλογον πρὸς τὰς ἀνάγκας τῆς ὑπηρεσίας ἀριθμὸν γραφέων καὶ κλητήρων.

Ἄρθρ. 14. Ἡ ἀνάκρισις καὶ ἐκδίκασις τῶν εἰς τὸ πολιτικὸν τμῆμα τῶν πρωτοδικείων καὶ ἐφετείων ὑποβαλλομένων ὑποθέσεων, γίνεται κατὰ τὰς ἐν τῷ Κανονισμῷ τοῦ Ἀνωτάτου Δικαστηρίου τῆς δικαιοσύνης διατάξεις.

Δικαιοδοσία καὶ ὀργανισμὸς τοῦ ποινικοῦ τμήματος.

Ἄρθρ. 15. Τὸ ποινικὸν τμῆμα τῶν ἐφετείων διαιρεῖται εἰς δύο μέρη ἐξ ὧν τὸ μὲν δικάζει ἐπὶ κακουργημάτων, τὸ δὲ ἐπὶ πλημμελημάτων.

Ἄρθρ. 16. Τὸ κακουργοδικεῖον δικάζει τὰς ἀξιοποίνους πράξεις, τὰς ὑπὸ τοῦ νόμου ὡς κακουργήματα χαρακτηριζομένας.

Ἄρθρ. 17. Τὸ κακουργοδικεῖον σύγκειται ἐξ ἑνὸς προέδρου, τεσσάρων δικαστῶν, ἑνὸς δημοσίου κατηγόρου, καὶ ἀναλόγου πρὸς τὰς ἀνάγκας τῆς ὑπηρεσίας ἀριθμοῦ παρέδρων, ἀνακριτῶν καὶ γραφέων.

Ἄρθρ. 18. Τὸ ἐφετεῖον τῶν πλημμελημάτων δικάζει κατ' ἔφεσιν ἐπὶ τῶν ὑποβαλλομένων αὐτῷ περὶ πλημμελημάτων καὶ πταισμάτων ἀποφάσεων τῶν πρωτοδικείων.

Ἄρθρ. 19. Τὸ τμῆμα τοῦτο σύγκειται ἐξ ἑνὸς ἀντιπροέδρου, τεσσάρων δικαστῶν, ἑνὸς δημοσίου κατηγόρου, καὶ ἀναλόγου πρὸς τὰς ἀνάγκας τῆς ὑπηρεσίας ἀριθμοῦ παρέδρων, ἀνακριτῶν καὶ γραφέων.

Ἄρθρ. 20. Ἡ συζήτησις καὶ ἐκδίκασις τῶν ἐνώπιον τῶν ποινικῶν τμημάτων τῶν πρωτοδικείων καὶ ἐφετείων ὑποβαλλομένων ὑποθέσεων, γίνεται κατὰ τὰς ἐν τῷ 4 κεφαλαίῳ τοῦ περὶ τῶν δικαστηρίων τῆς πρωτευούσης Κανονισμοῦ καὶ τῷ 3 κεφαλαίῳ τοῦ Κανονισμοῦ τοῦ Ἀνωτάτου Δικαστηρίου τῆς Δικαιοσύνης διατάξεις.

ΜΕΡΟΣ Γ'.

Περὶ τοῦ Ἀκυρωτικοῦ δικαστηρίου.

Ἄρθρ. 21. Ἡ δικαιοδοσία καὶ ὁ ὀργανισμὸς τοῦ Ἀκυρωτικοῦ δικαστηρίου, καθὼς καὶ οἱ κατὰ τὴν διεξαγωγὴν τῶν ὑποθέσεων τηρητέοι τύποι, ὁρίζονται ἐν τοῖς κεφαλαίοις 1 καὶ 3 τοῦ κανονισμοῦ τοῦ Ἀνωτάτου Δικαστηρίου τῆς δικαιοσύνης.

Ἄρθρ. 22. Ἐν τῷ ποινικῷ τμήματι τοῦ Ἀκυρωτικοῦ δικαστηρίου ἑδρεύει εἷς γενικὸς εἰσαγγελεύς.

Ἄρθρ. 23. Ἡ τὴν σύνταξιν τῶν ἐγγράφων καὶ τὴν καταχώρισιν αὐτῶν ἀφορῶσα ὑπηρεσία τῶν τε πρωτοδικῶν, ἐφετῶν καὶ τοῦ Ἀκυρωτικοῦ

δικαστηρίου, ἐκτελεῖται ὑπὸ δύο γραφείων, ἐξ ὧν τὸ μὲν ὀνομάζεται γραφεῖον τῆς συντάξεως, τὸ δὲ γραφεῖον καταχωρήσεων. Τὸ πρῶτον τῶν γραφείων τούτων σύγκειται ἐξ ἑνὸς διευθυντοῦ, τριῶν ὑποδιευθυντῶν καὶ ἀναλόγου πρὸς τὰς ἀνάγκας τῆς ὑπηρεσίας ἀριθμοῦ πρωτοκολλιστῶν, παραβολέων καὶ γραφέων, τὸ δὲ δεύτερον ἐξ ἑνὸς διευθυντοῦ, τριῶν ὑποδιευθυντῶν καὶ ἀναλόγου ἀριθμοῦ γραφέων καὶ καταχωριστῶν. Ἕκαστον γραφεῖον διαιρεῖται εἰς τρία τμήματα, ὧν τὸ μὲν πρῶτον διεξάγει τὴν ὑπηρεσίαν τῶν πρωτοδικῶν, τὸ δεύτερον τῶν ἐφετῶν καὶ τὸ τρίτον τὴν τοῦ Ἀκυρωτικοῦ δικαστηρίου.

ΜΕΡΟΣ Δ'.

Περὶ τῶν δικαστηρίων τῶν ὑποδιοικήσεων (καϊμακαμλήκ).

Ἄρθρ. 24. Συνιστᾶται εἰς ἕκαστον τῶν καϊμακαμλικίων τῆς πρωτευούσης δικαστήριον, συγκείμενον ἐξ ἑνὸς προέδρου καὶ δύο μελῶν. Ἡ δικαιοδοσία τῶν δικαστηρίων τούτων ἐπὶ ποινικῶν ὑποθέσεων εἶναι ἡ αὐτὴ μὲ τὴν τῶν δικαστηρίων τῶν ἐπαρχιῶν.

Ἀκροτελεύτια ἄρθρα.

Ἄρθρ. 25. Τῶν ἀνωτέρω μνημονευθέντων δικαστηρίων ἐξαρτωμένων ἀπὸ τοῦ ὑπουργείου τῆς δικαιοσύνης, ὁ διορισμὸς τῶν ἀποτελούντων αὐτὰ προέδρων καὶ λοιπῶν μελῶν θέλει γίνεσθαι ὑπὸ τῆς Αὐτοκρατορικῆς κυβερνήσεως, κατὰ πρότασιν τοῦ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης ὑπουργοῦ.

Ἄρθρ. 26. Πᾶς περὶ τῶν δικαστηρίων τῆς πρωτευούσης νόμος, ἀντικείμενος πρὸς τὸν παρόντα, ἀκυροῦται.

ΤΡΟΠΟΠΟΙΗΣΙΣ

Τοῦ πρώτου ἄρθρου τοῦ Κώδηκος τοῦ Ναυτικοῦ ἐμπορίου.

(Μάϊος. — 1870)

Οὐδεὶς μὴ ὀθωμανὸς ὑπήκοος δύναται νὰ ἦναι ἰδιοκτήτης ὁλοκλήρου ἢ μέρους πλοίου, φέροντος σημαίαν ὀθωμανικήν· ἀλλὰ πλοῖον ὀθωμανικὸν δύναται νὰ πωληθῇ ὁλόκληρον εἰς μὴ ὀθωμανὸν ὑπήκοον, ἀφ' οὗ ἀποσυρθῶσιν ἀπ' αὐτοῦ τὰ ἔγγραφα, τὰ μαρτυροῦντα τὴν ὀθωμανικὴν αὐτοῦ ὑπηκοότητα.

ΒΕΖΥΡΙΚΗ ΕΓΚΥΚΛΙΟΣ

(28 νοεμβρίου 1870.)

Ἐπειδὴ διὰ τὰς ἐν τοῖς ἐμποροδικείοις διεξαγομένας δίκας δὲν εἰσεπράττοντο μέχρι τοῦδε τὰ αὐτὰ δικαστικὰ τέλη παρά τε τῶν ξένων ὑπηκόων καὶ τῶν ὀθωμανῶν, ἀλλὰ παρὰ μὲν τῶν πρώτων ἐλαμβάνετο 1 τοῖς $^0/_0$ ὡς δικαίωμα ἀποφάσεως καὶ 2 τοῖς $^0/_0$ λόγῳ δικαιώματος εἰσπράξεως, παρὰ δὲ τῶν δευτέρων τἀνάπαλιν, ἤτοι 2 τοῖς $^0/_0$ ἐπὶ τῶν ἀποφάσεων καὶ 1 τοῖς $^0/_0$ λόγῳ δικαιώματος εἰσπράξεως, εἰς δὲ τὰ λοιπὰ πολιτικὰ δικαστήρια ἐλαμβάνετο δικαίωμα 2 $^1/_2$ τοῖς $^0/_0$ διὰ τὰς ἀποφάσεις καὶ ἕτερα 2 $^1/_2$ διὰ τὰς εἰσπράξεις, καὶ ἐπειδὴ δέον ὅπως ἐπὶ τῶν αὐτῶν περιστάσεων τηρῆται μία καὶ ἡ αὐτὴ τάξις ὡς πρὸς τὰ δικαστικὰ τέλη καὶ δικαιώματα, τὸ συμβούλιον τοῦ Κράτους ἀπεφάσισεν ὅπως τοῦ λοιποῦ εἰς πάντα τὰ δικαστήρια τοῦ Κράτους, ἐξαιρέσει τῶν θρησκευτικῶν (Μεχκεμὲ), ἰσχύῃ ὑπὸ τὴν ἔποψιν ταύτην γενικῶς ἓν καὶ τὸ αὐτὸ σύστημα καὶ λαμβάνηται καὶ παρὰ τῶν ὀθωμανῶν ὑπηκόων ἀπαραλλάκτως δικαίωμα 1 τοῖς $^0/_0$ διὰ τὰς ἀποφάσεις καὶ 2 τοῖς $^0/_0$ ἐπὶ τῶν εἰσπράξεων. Τὸ μέτρον τοῦτο περιβληθὲν διὰ τῆς Αὐτ. ἐπικυρώσεως ἐκοινοποιήθη ἤδη πανταχοῦ τοῦ Κράτους.

Προσκαλεῖται ὅθεν καὶ ἡ Ὑμ. Ἐξοχότης ὅπως εὐαρεστηθῇ νὰ κοινοποιήσῃ αὐτὸ εἰς πάντα τὰ ὑπὸ τὴν δικαιοδοσίαν αὐτῆς δικαστήρια καὶ φροντίζῃ περὶ τῆς λήψεως τοῦ ἐπὶ τῶν εἰσπράξεων δικαιώματος, ὁσάκις ἐνεργοῦνται τοιαῦται διὰ τῆς Διοικήσεως.

ΑΝΤΙΓΡΑΦΟΝ ΒΕΖΥΡΙΚΗΣ ΕΠΙΣΤΟΛΗΣ

Πρὸς τὸ αὐτοκρατορικὸν ἐπὶ τοῦ Ἐμπορίου ὑπουργεῖον.

(17 Δζεμάζζουλ ἐβδὲλ 1287.)

Παραπεμφθείσης εἰς τὸ Συμβούλιον τοῦ Κράτους τῆς ἐπιστολῆς, δι' ἧς ἡ Ὑμετέρα Ἐξοχότης δηλοῖ τὴν ἀνάγκην τοῦ νὰ ἐπεκταθῇ καὶ εἰς τὰ ἀνοικτὰ *καλὰ* (bona) ἡ διάταξις τοῦ ἄρθρου 146 τοῦ ἐμπορικοῦ νόμου, ὁρίζοντος παραγραφὴν πενταετῆ, ἀπὸ τῆς διαμαρτυρήσεως, τῶν ἀγωγῶν περὶ συναλλαγματικῶν, καὶ ὑπὸ ἐμπόρων καὶ τραπεζιτῶν ἐκδιδομένων εἰς διαταγὴν γραμματίων, τὸ συμβούλιον τοῦτο ἐσκέψατο ὅτι ἡ παραγραφὴ τῶν περὶ συναλλαγματικῶν καὶ γραμματίων ἀγωγῶν ἐθεσμοθετήθη χάριν τῆς ταχείας διεξαγωγῆς καὶ τῆς ἐξασφαλίσεως τῶν ἐμπορικῶν ἐργασιῶν, ἀπορρέουσα ἐκ τῆς προνομιούχου θέσεως, εἰς ἣν ὁ νόμος θέτει τὰ ἐμπορικὰ γραμμάτια ἀπέναντι τῶν συνήθων ὁμολόγων, καὶ ὅτι τὰ ἀνοικτὰ *καλὰ* συναριθμοῦνται συνήθως μετὰ τῶν χαρτονομισμάτων, προτιμώμενα πολλῷ πλέον τῶν συναλλαγματικῶν καὶ τῶν εἰς διαταγὴν γραμματίων· μολονότι δὲ ἐν τῷ ἐμπορικῷ νόμῳ οὐχ εὑρηνται σαφεῖς καὶ ὡρισμέναι περὶ αὐτῶν διατάξεις, κυκλοφοροῦσιν ἐν τούτοις διηνεκῶς καὶ τυγχάνουσι γενικῆς πίστεως παρὰ τοῖς ἐμπόροις καθ' ἅπασαν τὴν Ὀθωμανικὴν αὐτοκρατορίαν, ἀφομοιούμενα ὡς πρὸς τὴν διαμαρτύρησιν, τοὺς τόκους καὶ λοιποὺς ὅρους πρὸς τὰ λοιπὰ ἐμπορικὰ γραμμάτια, ἑπομένως οἱ λόγοι, ὧν ἕνεκα παραγράφονται μεθ' ὡρισμένον τινα χρόνον αἱ ἀφορῶσαι τὰς συναλλαγματικὰς καὶ τὰ εἰς διαταγὴν γραμμάτια ἀγωγαί, ἐφαρμόζονται κατὰ μείζονα λόγον εἰς τὰς περὶ ἀνοικτῶν *καλῶν* ἀγωγάς· ἐπὶ τῶν ἀνωτέρω σκέψεων ἐρειδόμενον, ἐνέκρινεν ὅπως, σύμφωνα τῇ προτάσει τῆς Ὑμετέρας Ἐξοχότητος, προστεθῇ ὡς συμπλήρωμα τοῦ μνησθέντος ἄρθρου τοῦ Νόμου ἡ διατυπωθεῖσα διάταξις, ἡ ἐπεκτείνουσα τὸν ἀνωτέρω θεσμὸν εἰς τὰ ἀνοικτὰ *καλά*. Ὑποβληθείσης δὲ τῆς ὑποθέσεως, καὶ ἐξαιτηθείσης τῆς αὐτοκρατορικῆς ἐπινεύσεως, ἐξεδόθη ὑψηλὸν διάταγμα πρὸς ἐκτέλεσιν τοῦ δεδογμένου.

Διάταξις συμπληρωματικὴ τοῦ ἄρθρου 146 τοῦ Αὐτοκρατορικοῦ Ἐμπορικοῦ Νόμου.

Τὰ ἐν τῷ ἄρθρῳ τούτῳ ὁριζόμενα ἐφαρμόζονται καθ' ὁλοκληρίαν καὶ ἐπὶ τῶν ἀνοικτῶν *καλῶν*.

ΑΝΤΙΓΡΑΦΟΝ ΔΙΑΤΑΓΗΣ

Ἐκδοθείσης πρὸς τὰς Γ. Διοικήσεις ὑπὸ τῆς Α. Ὑψ. τοῦ Μεγάλου Βεζύρου.

(6 Δζεμάζιουλ-ἐβδὲλ 87.)

Ἐπειδή τινες, ἔχοντες ὑπὸ τὴν ἑαυτῶν κατοχὴν τζιφτλήκια, πανδοχεῖα, λουτρῶνας, ἀποθήκας, ἐργαστήρια, καὶ ἄλλα τοιαῦτα κτήματα καὶ γαίας, κειμένας ἐν ταῖς ἐπαρχίαις, κατοικοῦσιν ἐν Κωνσταντινουπόλει, ἄλλοι δὲ, ἐν ὑπηρεσίᾳ διατελοῦντες ἢ εἰς τὰ τῆς ἐμπορίας αὐτῶν ἀσχολούμενοι, διατρίβουσιν ἀλλαχοῦ, οἱ μισθωταὶ τῶν κτημάτων αὐτῶν, λέγοντες ὅτι δὲν εἶναι κύριοι τούτων, καὶ οἱ πληρεξούσιοι τῶν κτηματιῶν, προτείνοντες ὅτι εἰσὶν ἐπιτετραμμένοι μόνον τὴν διαχείρισιν, ἀποποιοῦνται τὴν πληρωμὴν τῶν ἐπιβεβλημένων φόρων. Ἐπὶ τῷ τέλει ὅθεν τῆς ἐγκαίρου εἰσπράξεως τῶν δικαιωμάτων τοῦ Ταμείου, συνετάχθη ὑπὸ τοῦ αὐτοκρατορικοῦ Ὑπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν σχέδιον ἀποφάσεως, ὅπερ περιφθὲν εἰς τὴν Ὑψ. Πύλην, καὶ ὑπὸ ταύτης ὑποβληθὲν εἰς τὴν τοῦ Συμβουλίου τοῦ Κράτους διάσκεψιν, ἐπεδοκιμάσθη καθ' ἅπασας αὐτοῦ τὰς διατάξεις. Τῆς ἀποφάσεως ταύτης, ἐκτυπωθείσης καὶ κοινοποιηθείσης εἰς τὰς Γ. Διοικήσεις, εἰκοσιπέντε ἀντίτυπα διαβιβάζονται, ᾧδε ἐπισυνημμένα, πρὸς τὴν Ὑμ. Ἐξοχότητα.

Καὶ περὶ μὲν αὐτῆς, διαγραφούσης λεπτομερῶς τὰ τῆς εἰσπράξεως τοῦ περὶ οὗ ὁ λόγος φόρου, οὐδεμία ὑπάρχει ἀνάγκη ἀναπτύξεως. Ὅ,τι δὲ ἐπὶ τοῦ προκειμένου προσεκτέον, εἶναι ἡ ἐπιζητουμένη ἀκριβὴς ἐκτέλεσις τοῦ ἐν τῇ ῥηθείσῃ ἀποφάσει περιεχομένου ὑγιοῦς συστήματος· ἐπειδὴ ὅθεν τοῦ σκοποῦ τούτου ἡ πραγματίωσις, ἔργον οὖσα τῶν ὑπαλλήλων τῆς Ἐξουσίας, ἐξήρτηται ἐκ τοῦ ζήλου καὶ τῆς προθυμίας αὐτῶν, πέμπομεν τῇ Ὑμ. Ἐξοχότητι τὴν παροῦσαν ἡμῶν φιλικὴν ἐπιστολὴν, ἵνα εὐαρεστηθῇ νὰ μεριμνήσῃ προθύμως καὶ ἐπιμελῶς περὶ τῶν μέτρων, τῶν ἐγγυωμένων τὴν ἐξασφάλισιν τῶν ἱερῶν δικαιωμάτων τοῦ αὐτοκρατορικοῦ Ταμείου, δι' ἐνεργείας συμφώνου πρὸς τὸ περὶ οὗ ὁ λόγος σύστημα.

Τῆς εἰσπράξεως τῶν διὰ τσιφτλήκια, γαίας, καὶ ἅπαντα τὰ λοιπὰ κτήματα, ὧν οἱ κάτοχοι διατρίβουσιν ἀλλαχοῦ, πληρωτέων φόρων, τῶν ε τεταγμένων κατὰ συνέπειαν καταγραφῆς, καὶ τῶν γειτονικῶς ὁριζοένων, ἀπαντώσης ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ δυσχερείας καὶ περιπιπτούσης εἰς ἀνα-

βολὰς, ἀπεφασίσθη ὅπως τοῦ λοιποῦ τῶν ῥηθεισῶν γαιῶν καὶ λοιπῶν κτημάτων ὁ φόρος εἰσπράττηται ὡς ἑξῆς:

Ἂν αἱ περὶ ὧν ὁ λόγος γαῖαι καὶ τὰ κτήματα ἐξεμισθώθησαν ὑπὸ τῶν κυρίων αὐτῶν, τότε, εἰ μὲν συνεφωνήθη κατὰ τὴν ἐκμίσθωσιν νὰ πληρώνηται ὁ φόρος ὑπὸ τοῦ μισθωτοῦ, εἰσπραχθήσεται παρὰ τούτου κατὰ τὴν γενομένην συμφωνίαν, εἰ δὲ οὐδὲν ὥρισται κατὰ τὴν περὶ ἐκμισθώσεως συμφωνίαν περὶ πληρωμῆς τοῦ φόρου ὑπὸ τοῦ μισθωτοῦ, ἢ ἂν ἀπέβη ἀδύνατος ἡ γνῶσις τῶν ὅρων, ὑφ' οὓς ἐγένετο ἡ ἐκμίσθωσις, ὁ ἐτήσιος φόρος τῶν ἐν λόγῳ γαιῶν καὶ κτημάτων, ἀπέναντι τοῦ μισθώματος ὑπολογιζόμενος, εἰσπραχθήσεται παρὰ τοῦ μισθωτοῦ ἐπὶ ἀποδείξει παραλαβῆς, ὁ δὲ μισθωτὴς θέλει δώσει τὸ ἀποδεικτικὸν τοῦτο, εἰς λογαριασμὸν τοῦ μισθώματος, πρὸς τὸν ἐκμισθωτὴν, ὀφείλοντα νὰ τὸ παραδεχθῇ ἀντὶ μετρητῶν.

Ἂν τὰ τσιφτλήκια, οἱ ἀμπελῶνες, κῆποι, λειβάδια, καὶ ἄλλαι τοιαῦται γαῖαι δὲν ἐξεμισθώθησαν, ἀλλὰ καλλιεργοῦνται καὶ διευθύνονται δι' ἀντιπροσώπου ἢ ἐπιστάτου ἀπ' εὐθείας, τῶν γαιῶν τούτων ἐν ᾧ εἰσπράττεται, ὡς εἴθισται, ἡ δεκάτη ἐκ τῶν προσόδων, ζητηθήσεται καὶ ὁ τεταγμένος φόρος· καθ' ἣν δὲ περίπτωσιν ἀποποιεῖται ἢ ἀμφιταλαντεύεται νὰ τὸν πληρώσῃ ὁ τὴν διαχείρισιν ἐπιτετραμμένος ἀντιπρόσωπος ἢ ἐπιστάτης, χωρίζεται ἀναλόγως τοῦ ποσοῦ τοῦ ἀπαιτουμένου φόρου ἐκ τῶν κατ' εἶδος προϊόντων μέρος ἐπαρκοῦν, λαμβανομένης ὑπ' ὄψιν τῆς ἀγοραίας ἀξίας αὐτῶν, τὸ ὁποῖον ἐκποιεῖται ἄνευ ἀναβολῆς τῇ ἐπιμελείᾳ τοῦ ἐγχωρίου συμβουλίου, καὶ ἀφ' οὗ ἐκ τοῦ τιμήματος ἐξοφληθῇ ὁ φόρος, ἂν μείνῃ περίσσευμα, μετὰ τοῦ περισσεύματος τούτου ἐγχειρίζεται τὸ ἀναγκαῖον ἀποδεικτικὸν παραλαβῆς πρὸς τὸν ἀντιπρόσωπον ἢ τὸν ἐπιστάτην, ἀλλ' ἂν τὰ προϊόντα δὲν πρόκηνται κατ' εἶδος, πρόκειται δὲ τὸ τίμημα αὐτῶν, ὡς συμβαίνει συνήθως, ἐπὶ ἀμπελώνων, κήπων καὶ βοσκῶν π. χ. καὶ ἐκ τούτων λαμβάνεται χωριζόμενος ὁ φόρος μετὰ τῆς δεκάτης, διδομένου ἐπίσης ἀποδεικτικοῦ.

Καθόσον ἀφορᾷ τὸν τεταγμένον φόρον ἄλλων παρὰ τὰς γαίας κτημάτων: ἤτοι οἰκιῶν, λουτρώνων, ἀποθηκῶν, μύλων καὶ τῶν τοιούτων, μὴ ἐκμεμισθωμένων, ἀλλὰ δι' ἀντιπροσώπου διαχειριζομένων, ὁ φόρος οὗτος ληφθήσεται ἐκ τῶν πρώτων εἰσπράξεων τοῦ τὸν ἰδιοκτήτην ἐκπροσωποῦντος. Ἀλλ' ἂν αἵ τε γαῖαι καὶ τὰ λοιπὰ κτήματα οὐδ' ἐξεμισθώθησαν, οὐδ' ἀπ' εὐθείας διοικῶνται διὰ πληρεξουσίου, ἀλλὰ καλλιεργοῦνται ἑταιρικῶς καὶ μετοχικῶς, ὁ ὑπὸ τοῦ ἰδιοκτήτου πληρωτέος φόρος, χωριζόμενος ἀπὸ τῶν προιόντων, τῶν ἀνηκόντων εἰς τὴν μερίδα αὐτοῦ, ληφθήσεται καὶ εἰσπραχθήσεται πρὸ παντὸς ἄλλου, κατ' εἶδος ἢ εἰς χρήματα, παρὰ τοῦ συνεταίρου ἢ τοῦ καλλιεργητοῦ, ὡς ἀνωτέρω εἴρηται, πρὸς τοῦτον δὲ

ἐγχειρισθήσεται τὸ σύνηθες ἀποδεικτικὸν, τὸ ὁποῖον ὀφείλει νὰ παραδεχθῇ ὁ ἰδιοκτήτης.

Τελευταῖον, προκειμένου περὶ γαιῶν καὶ κτημάτων, μὴ ἐκμεμισθωμένων, μηδὲ διοικουμένων δι' ἀντιπροσώπου, ἀλλ' ἐγκαταλελειμμένων ἄνευ καλλιεργείας καὶ περιποιήσεως, τῶν τοιούτων ὁ τεταγμένος φόρος εἰσπραχθήσεται ταχέως παρὰ τῶν κατόχων, ὅπου ἂν τύχωσιν ὄντες, καὶ διαβιβασθήσεται εἰς τὸν πρὸς ὃν ὅρον, ἐπιμελείᾳ τῆς ἀρχῆς, εἰδοποιουμένης ἄνευ ἀναβολῆς περὶ τοῦ πράγματος.

ΑΝΤΙΓΡΑΦΟΝ ΒΕΖΥΡΙΚΗΣ ΔΙΑΤΑΓΗΣ

πρὸς τὰς Γ. Διοικήσεις.

(18 Δζεμάζιουλ ἐϐδὲλ 1287.)

Ἐπληροφορήθημεν καὶ ἐξηκριβώσαμεν ὅτι ἐκ τῶν ἐνιαχοῦ τῆς Αὐτοκρατορίας ἀνευρεθέντων ἀρχαίων, τινὰ μὲν, πρὸς μετακόμισιν ἥκοντα, τῇ προσπαθείᾳ διαφόρων ληφθέντα ἐξεποιήθησαν αὐθαιρέτως, τινὰ δὲ, οἷον οἰκοδομήματα, γέφυραι καὶ τὰ τοιαῦτα, κρημνισθέντα ἐχρησίμευσαν ὡς ὑλικὸν εἰς τὴν ἀνέγερσιν κτιρίων, καὶ ἄλλα παραπλήσια. Περιττὸν νὰ εἴπωμεν ὅτι αἱ ἀρχαιότητες, καθὸ μνημεῖα ἱστορικὰ ἐθνῶν προγενεστέρων, εἰσὶ λόγου πολλοῦ ἄξια, εἰς τὴν ἀνάπτυξιν τῆς εὐημερίας τῆς χώρας συντελοῦντα· τούτου ἕνεκα συνεστήθη ἐν τῇ πρωτευούσῃ τοῦ Ὀθωμανικοῦ Κράτους ἐπίτηδες μουσεῖον, ἔνθα τὰ τῇδε κἀκεῖσε ἀνευρισκόμενα ἀρχαῖα, μεταφερόμενα τοῦ λοιποῦ, δέον νὰ τίθενται ἐν ἀσφαλεῖ, τὰ δὲ ὄντα ἔργα ἀρχιτεκτονικῆς πρέπει νὰ διατηρῶνται, οὕτως, ὥστε μηδεὶς νὰ δύναται νὰ τὰ βλάψῃ. Συνιστῶντες τὰ ἀνωτέρω εἰς τὴν διηνεκῆ ἐπιμέλειαν καὶ ἐπαγρύπνησιν τῶν διοικητικῶν ἀρχῶν, ἐγράψαμεν ἁπανταχοῦ τὰ δέοντα, πέμπομεν δὲ καὶ πρὸς τὴν ὑμετέραν Ἐξοχότητα τὴν παροῦσαν φιλικὴν ἡμῶν ἐπιστολὴν, ὅπως λάϐῃ τ' ἀναγκαῖα μέτρα πρὸς ἐκτέλεσιν τῆς διατάξεως ταύτης.

ΒΕΖΥΡΙΚΗ ΕΓΚΥΚΛΙΟΣ.

(8 Σεβδὰλ 1287.)

Εἶναι ὑμῖν γνωστὸν ὅτι ὁ περὶ Νομαρχιῶν νόμος ὁρίζει ῥητῶς ὅτι, ἐκτὸς τῶν εἰς τὰ Ἱεροδικεῖα καὶ Ἐμποροδικεῖα ἀποκλειστικῶς ὑπαγομένων ὑποθέσεων πᾶσαι αἱ λοιπαὶ πολιτικαὶ διαφοραὶ κρίνονται καὶ ἀποφασίζονται πρωτοδίκως μὲν ἐν τοῖς Πρωτοδικείοις τῶν Ἐπαρχιῶν καὶ Διοικήσεων, κατ' ἔφεσιν δὲ, αἱ κατὰ νόμον ἐφέσιμοι, ἐν τοῖς Ἐφετείοις τῶν Νομῶν. Ἐπίσης ἐν τῷ κατὰ τὸ παρελθὸν ἔτος συνταχθέντι καὶ δημοσιευθέντι Νόμῳ περὶ πολιτικῶν δικαστηρίων, διακρινομένων καὶ ὁριζομένων τῶν βαθμῶν τῆς δικαιοδοσίας τῶν ἐπαρχιακῶν καὶ διοικητικῶν δικαστηρίων, ὁρίζεται ῥητῶς ὅτι αἱ μὲν ὑπὸ τῶν δικαστηρίων τῶν Ἐπαρχιῶν πρωτοδίκως ἐκδικασθεῖσαι ὑποθέσεις ἐφεσιβάλλονται ἐνώπιον τῶν δικαστηρίων τῶν Διοικήσεων ἢ τῶν Ἐφετείων τῶν Νομῶν κατ' ἐκλογὴν τοῦ ἐφεσίοντος, αἱ δ' ὑπὸ τῶν Δικαστηρίων τῆς Διοικήσεως πρωτοδίκως ἐκδικασθεῖσαι ἐνώπιον τῶν Ἐφετείων τῶν Νομῶν. Ἐπίσης τὸ 27ον ἄρθρον τοῦ Ἐσωτερικοῦ Ὀργανισμοῦ τοῦ Ἀνωτάτου Δικαστηρίου ὁρίζει ῥητῶς ὅτι, δικασθείσης ὑποθέσεώς τινος κατ' ἔφεσιν, ἂν τις τῶν διαδίκων ἀπαρεσκόμενος προσβάλῃ τὴν ἀπόφασιν δι' ἀναιρέσεως ἐνώπιον τοῦ Ἀνωτάτου Δικαστηρίου, δέον, ἀφοῦ ἐκτελεσθῶσιν αἱ ὡρισμέναι διατυπώσεις, ν' ἀποσταλῇ κεκυρωμένον ἀντίγραφον τῆς προσβαλλομένης ἀποφάσεως μετὰ τῶν προτάσεων τῶν διαδίκων δι' ἐπιστολῆς τοῦ Νομάρχου πρὸς τὸ ὑπουργεῖον τοῦ Ἀνωτάτου Δικαστηρίου.

Ἐναντίον ὅμως τῶν ῥηθεισῶν διατάξεων ἀδιαλείπτως ἀποστέλλονται ἐνταῦθα ἔκ τινων Νομαρχιῶν ἀποφάσεις καὶ ἐφετήρια ἢ ἀναιρετήρια, ἐκ τῆς ἐξετάσεως τῶν ὁποίων ἐξάγεται ὅτι τινὲς μὲν αὐτῶν ἀναιρεσιβάλλονται ἐνταῦθα χωρὶς νὰ ὑποβληθῶσι ποσῶς εἰς τὰ δικαστήρια τῶν ἐπαρχιῶν καὶ διοικήσεων, συζητηθεῖσαι δὲ μόνον καὶ ἀποφασισθεῖσαι πρωτοδίκως ἐν τοῖς Ἐφετείοις τῶν Νομαρχιῶν, ἄλλαι δὲ πάλιν, διεξαχθεῖσαι μέχρι τινὸς, ἀλλὰ μὴ ἀποπερατωθεῖσαι ἐν τοῖς δικαστηρίοις τῶν διοικήσεων, μετηνέχθησαν καὶ ἐδικάσθησαν εἰς τὰ ἐφετεῖα τῶν Νομῶν.

Ἐπειδὴ ἕνεκα τῆς παρανόμου ταύτης ἐκδικάσεως ἀκυροῦνται μὲν αἱ ἀποστελλόμεναι ἐκθέσεις καὶ ἀποφάσεις παραχρῆμα, ἱκανὸς ὅμως παρέρχεται χρόνος πρὸς ἐπανάληψιν τῆς ἀκυρωθείσης διαδικασίας, τοῦτο δὲ σύγχυσιν συνεπάγεται, ἀποβαίνει ἐπάναγκες ἵνα οἱ ῥηθέντες νόμοι μελετώμενοι ἐφαρμόζωνται κατὰ γράμμα.

Ἐπίσης συμβαίνει, δικασθείσης ὑποθέσεώς τινος, νὰ ἐκτελῆται ἡ ἐπ' αὐτῆς ἐκδοθεῖσα ἀπόφασις χωρὶς νὰ κοινοποιηθῇ καὶ παραδοθῇ τῷ καταδικασθέντι ἀντίγραφον τῆς ἐκθέσεως ἢ τῆς ἀποφάσεως καὶ χωρὶς νὰ γείνῃ γνωστὸν ἂν οὗτος θὰ κάμῃ ἔφεσιν ἢ ὄχι· ἢ νὰ ἐφεσιβάλληται ἀπόφασίς τις μετὰ παρέλευσιν τοῦ τῆς ἐφέσεως χρόνου· ταῦτα δὲ καὶ τὰ τούτοις ὅμοια προέρχονται ἐκ τῆς μὴ τηρήσεως τῶν δικονομικῶν διατάξεων. Ἀνάγκη ἑπομένως ἵνα συμφώνως τῷ 21ῳ ἄρθρῳ τοῦ περὶ πολιτικῶν δικαστηρίων νόμου τηρῶνται αἱ διατάξεις τῆς Ἐμπορικῆς Δικονομίας καὶ σημειῶνται ἔν τε τοῖς πρακτικοῖς καὶ ταῖς ἀποφάσεσιν ἡ Ἀραβικὴ καὶ ἡ Ἑλληνικὴ χρονολογία μετὰ τοῦ ἀριθμοῦ τῶν αἰτήσεων, διαμαρτυρήσεων καὶ ἄλλων ἐγγράφων ἢ συμβολαίων, ἅτινα ὁ ἐνάγων ἢ ὁ ἐναγόμενος ἤθελον παρουσιάσει εἰς τὸ δικαστήριον διαρκούσης τῆς δίκης, καὶ τῶν κατ' ἔφεσιν ἐκδοθεισῶν ἀποφάσεων καὶ ἑνὶ λόγῳ πάντων τῶν τῆς δίκης ἐγγράφων.

Ἐπειδὴ τὰ ὑπὸ τὴν αἰγίδα τῆς Α. Α. Μ. τοῦ δικαιοτάτου ἡμῶν Ἄνακτος ἐν ταῖς Νομαρχίαις συστηθέντα πολιτικὰ δικαστήρια συνέστησαν μόνον ἵνα ἀσφαλισθῇ καὶ εὐκολυνθῇ ἡ ἐκδίκασις τῶν γενικῶν τοῦ λαοῦ δικαίων, οἱ δὲ προμνημονευθέντες νόμοι συνετάχθησαν ὅπως χρησιμεύσωσιν ὡς βάσις τῆς σχετικῆς τῶν δικαστηρίων ἐνεργείας καὶ ὅπως ἡ μὲν ἐκδίκασις ὑποθέσεώς τινος ὑπαγομένης δικαστηρίῳ τινὶ ἀσφαλισθῇ ἀπὸ πάσης ἀναβολῆς καὶ δυσκολίας, ἡ δὲ δικαιοσύνη ἀπὸ πάσης πιέσεως.

Ἐπειδὴ τούτων οὕτως ἐχόντων, αἱ παρατηρηθεῖσαι συγχύσεις, περὶ ὧν ἐρρέθη, καταδεικνύουσιν ὅτι τὰ δικαστήρια δὲν προσέχουσι περὶ τὴν ἐφαρμογὴν τῶν διατάξεων τῶν νόμων, τοιαύτη δ' ἔλλειψις προσοχῆς θέλει συνεπάγεσθαι τὴν εὐθύνην τῶν τὰ δικαστήρια διεπόντων.

Παραγγέλλομεν ὑμᾶς ὅπως, παραδίδοντες εἰς τὰ Ἐφετεῖα καὶ τὰ δικαστήρια τῶν διοικήσεων καὶ ἐπαρχιῶν ἀντίτυπα τῶν ἀποσταλέντων ὑμῖν ἐντύπων ἀντιγράφων τῆς ἐκθέσεως τοῦ Ἀνωτάτου Δικαστηρίου, καὶ τὴν ἐκτέλεσιν τῶν εἰθισμένων πρωτοκολλήσεων διατάττοντες, κάμητε τοῖς δικαστηρίοις ἐκείνοις παραστάσεις (*ἰχτὰρ*), ὅπως συμμορφῶνται μετ' ἀκριβείας πρὸς τοὺς κειμένους νόμους καὶ τὰς θεμελιώδεις ἀρχάς.

ΑΝΤΙΓΡΑΦΟΝ ΥΨΗΛΗΣ ΔΙΑΤΑΓΗΣ,

Πεμφθείσης εἰς τὰς Γ. Διοικήσεις ὑπὸ τῆς Α. Ὑψ. τοῦ Μεγάλου Βεζύρου.

(17 Δζεμάζουλ ἐββὲλ 1287.)

Δυνάμει τοῦ πρό τινος χρόνου δημοσιευθέντος κανονισμοῦ περὶ τακτικῶν δικαστηρίων, πάσης ποινικῆς δίκης ἐν γένει ὑπαχθείσης ἀποκλειστικῶς εἰς τὰ τῶν Νομαρχιῶν Ἐφετεῖα, τινὲς τῶν Νομαρχῶν ἀνήνεγκαν ὅτι ὡς ἐκ τοῦ μέτρου τούτου ἀναφύονται πολλαὶ δυσχέρειαι περὶ τὴν κλήτευσιν καὶ προσαγωγὴν τῶν τε διαδίκων καὶ τῶν μαρτύρων. Κατὰ συνέπειαν, τὸ Συμβούλιον τοῦ Κράτους ἐσκέψατο καὶ ἀπεφάσισε περὶ τῶν εἰσακτέων τροποποιήσεων εἰς τὰς διατάξεις τοῦ ῥηθέντος κανονισμοῦ, ἐξεδόθη δὲ τὸ περὶ τῆς ἐνεργείας τῶν δεόντων Αὐτοκρατορικὸν Διάταγμα. Πέμπονται ὅθεν πρὸς τὴν Ὑμ. Ἐξοχότητα πολλὰ ἔντυπα τοῦ κανονισμοῦ, τὰς παραδεδεγμένας τροποποιήσεις περιέχοντα, πρὸς γνῶσιν καὶ ὁδηγίαν αὐτῆς.

Ὡς ἐκ τῆς ἀναγνώσεως αὐτοῦ ἐξάγεται, τὰ ἄρθρα τοῦ κανονισμοῦ ἐτροποποιήθησαν ἀπὸ τοῦ 12 μέχρι τοῦ 19. Κατὰ τὰς τροπολογίας ταύτας, τὰ πρωτοδικεῖα εἰσὶν ἁρμόδια νὰ δικάζωσι καὶ δίκας, ἀφορώσας πράξεις ὑπὸ τοῦ ποινικοῦ νόμου τιμωρουμένας, ὀφείλουσι δὲ νὰ ὑποβάλλωσιν εἰς τὰ ἐν ταῖς Νομαρχίαις ἐφετεῖα, πρὸς ἐπιθεώρησιν, τὰς περὶ αὐτῶν ἀποφάσεις μετὰ τῶν σχετικῶν ἐγγράφων. Τὰ δὲ Ἐφετεῖα δὲν ἐπιλαμβάνονται μὲν δικῶν περὶ συνήθων ἀξιοποίνων πράξεων, δικάζουσι δὲ μόνας τὰς τὴν ἡσυχίαν τῆς χώρας διαταραττούσας ἐκτάκτους, ὁσάκις ἡ νομαρχία ἤθελε κρίνει δέον νὰ τὰς παραπέμψῃ· ἄλλως, ἄνευ τοιαύτης παραπομπῆς, καὶ αἱ ἔκτακτοι αὗται δίκαι διεξάγονται ἐν τοῖς Πρωτοδικείοις, αἱ δὲ περὶ αὐτῶν ἀποφάσεις, ὡς αἱ περὶ τῶν συνήθων ἀξιοποίνων πράξεων, εἰσὶν ὑποβλητέαι εἰς τὰ Ἐφετεῖα.

Καθόσον ἀφορᾷ τὴν ἐνέργειαν τῶν Ἐφετείων, ἐν τῇ ἐπιθεωρήσει καὶ ἐξακριβώσει τῶν ὑπὸ τῶν πρωτοδικείων διαβιβαζομένων ἀποφάσεων ἐπὶ ποινικῶν δικῶν, ἐπειδὴ διὰ τῆς διατάξεως ταύτης σκοπεῖται προδήλως καὶ κυρίως ἡ λύσις τῶν δυσχερειῶν, τῶν ἐκ τῆς ἀποστάσεως προκυπτουσῶν, ὅταν αἱ ποινικαὶ ἀποφάσεις τῶν πρωτοδικείων, ἐπιθεωρούμεναι ἐν τῷ ἐπὶ τῆς δικαιοσύνης ἀνωτάτῳ συμβουλίῳ, πρέπῃ νὰ ἐπιστρέφωνται πρὸς διόρθωσιν σφαλμάτων, ἢ συμπλήρωσιν ἐλλείψεων, εἴτε περὶ τὴν

θύσίαν εἴτε περὶ τὴν διαδικασίαν, καὶ ἐπειδὴ διεξαχθείσης ποινικῆς τινος δίκης ἐν τῷ πρωτοδικείῳ, ἐκδοθείσης δὲ τῆς ἀποφάσεως, κατὰ τὴν ἐν τῷ ἐφετείῳ ἐπιθεώρησιν ταύτης οὐδεμία ὑπολείπεται ἀνάγκη ἀντιπαραστάσεως τῶν διαδίκων, ἢ ἀκροάσεως μαρτύρων, ἑπομένως, τὸ ἐπὶ τοῦ προκειμένου πρακτέον εἶναι τὸ ἑξῆς: τὰ μὲν ὑπὸ τῶν Ἱεροδικαστῶν τῶν Διοικήσεων ἐκδιδόμενα *Ἰλάμια*, ἐπιθεωρούμενα ὑπὸ τῶν ἐν ταῖς Νομαρχίαις προϊσταμένων ὑπαλλήλων (*Μουφεττίσι Χουκκιάμ*), ἂν μὲν εὑρεθῶσιν ἐλλειπῆ ὡς πρὸς τὰ ὑπὸ τοῦ ἱεροῦ νόμου διακελευόμενα, νὰ ἐπιστρέφωνται ὅπως συμπληρωθῶσιν, ἀκολούθως δὲ νὰ ὑποβάλλωνται εἰς τὴν ἐξέτασιν τοῦ ἐπὶ τῶν ἀποφάνσεων (*φετβᾶ*) γραφείου· αἱ δὲ ὑπὸ τῶν πρωτοδικείων ἐκδιδόμεναι ἐπὶ ποινικῶν δικῶν ἐκθέσεις μετὰ τῶν σχετικῶν ἐγγράφων, ἐξεταζόμεναι ἐν τοῖς Ἐφετείοις, ἂν κριθῶσιν ἐσφαλμέναι ἢ ἐλλειπεῖς ὑπὸ τὴν ἔποψιν τῆς διεξαγωγῆς τῶν ἀνακρίσεων καὶ τῆς ἄλλης διαδικασίας, ἢ ὑπὸ τὴν ἔποψιν τῆς τοῦ νόμου ἐφαρμογῆς ἐπὶ τῆς ἀποφάσεως, ἐν γένει ἂν δὲν ἐτηρήθησαν αἱ ἐπὶ τῶν δικῶν ἰσχύουσαι ἀρχαὶ, δέον νὰ ἐπιστρέφωνται εἰς τὰ πρωτοδικεῖα, δηλουμένων τῶν λόγων καὶ τῶν περὶ αὐτῶν σκέψεων· καὶ, μετὰ τὴν ἀντεπιστροφὴν, ἂν δὲν φαίνηταί τι ἐσφαλμένον ἢ ἐλλειπὲς, νὰ ἐπικυρῶνται καὶ νὰ πέμπωνται εἰς τὴν Ὑψηλὴν Πύλην, ὅπως ὑποβληθῶσιν εἰς τὴν ἐπιθεώρησιν τοῦ ἐπὶ τῆς δικαιοσύνης ἀνωτάτου συμβουλίου.

Αὗται εἰσὶν αἱ εἰς τὰς διατάξεις τοῦ ῥηθέντος κανονισμοῦ ἐπενεχθεῖσαι τροποποιήσεις, ὧν τὴν ἀνάγκην ὑπέδειξεν ἡ πεῖρα. Ὡς πρὸς τὰς περὶ μεγάλων καὶ ἐκτάκτων ἀξιοποίνων πράξεων δίκας, τὰς ὑπὸ τῶν Ἐφετείων δικασθησομένας, ἡ κατὰ τὸν ἱερὸν νόμον ἐξέτασις αὐτῶν καὶ τοῦ *Ἰλαμίου* ἡ ἔκδοσις ἔσεται, κατὰ τὸ ἐσχάτως ληφθὲν μέτρον, καθῆκον τῶν ἐν ταῖς Νομαρχίαις Ἱεροδικαστικῶν ἀρχῶν (*Μουφεττίσι Χουκκιάμ*). Παρεκλήθη δὲ ἡ Α. Ὑψηλότης ὁ Σέηχ-ουλ-ισλάμης νὰ διατάξῃ τῶν ἀνηκουσῶν ὁδηγιῶν τὴν ἀποστολήν.

Ἐπὶ τοῖς ἀνωτέρω, ἐπέμφθη ἡ παροῦσα φιλικὴ ἐπιστολὴ τῇ Ὑμ. Ἐξοχότητι, ὅπως εὐαρεστηθῇ νὰ ἐνεργήσῃ τὰ δέοντα.

ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ

Περὶ καθηκόντων τοῦ ἐπὶ τῶν παραπομπῶν γραφείου ἢ συμβουλίου (χαβαλὲ δζεμιγετί).

(17 Ῥαμαζὰν 1287).

Ἄρθρ. 1. Τὸ ἐπὶ τῶν παραπομπῶν γραφεῖον παραπέμπει ὅπου δεῖ τὰς πεμπομένας αὐτῷ αἰτήσεις, ἐπιστολὰς, ἀποφάσεις καὶ ἐν γένει πᾶν ἔγγραφον παραπεμπτέον, φροντίζει δὲ προσέτι περὶ τῆς ἐνεργείας τῶν νομίμων ἐπὶ τῆς ἐκ τῶν ἐπαρχιῶν εἰς τὴν πρωτεύουσαν προσαγωγῆς τῶν ἐκεῖθεν μεταπεμπομένων.

Ἄρθρ. 2. Διὰ πᾶσαν αἴτησιν προκαταβάλλεται ἓν τέταρτον ἀργυροῦ μεδζιδιὲ ὡς ἔξοδον πρωτοκολλήσεως· ἄλλως δὲν πρωτοκολλεῖται ἡ αἴτησις· οὐδεμία δὲ ἐνέργεια γίνεται ἐπὶ ἀπρωτοκολλήτου αἰτήσεως. Ἂν ὅμως τὸ ἀντικείμενον τῆς ἀναφορᾶς ἦναι ποσὸν ἔλασσον τῶν 250 γροσίων, ἢ ἂν πρόκηται μὲν περὶ μείζονος ποσοῦ, ἀναγνωρίζῃ ἐν τούτοις τὸ γραφεῖον ὅτι ὁ ὑποβαλὼν τὴν αἴτησιν στερεῖται τῶν ἀναγκαίων, τότε ἀπαλλάσσεται οὗτος τῆς προκαταβολῆς τοῦ ἐν λόγῳ δικαιώματος.

Ἄρθρ. 3. Τὰ εἰς τὸ ἐπὶ τῶν παραπομπῶν γραφεῖον ἀφικνούμενα ἔγγραφα, αἱ ἀποφάσεις κλπ., πρωτοκολληθέντα δεόντως, δίδονται εἰς τὸν πρόεδρον, ὅστις διανέμει ταῦτα εἰς τοὺς εἰσηγητὰς πρὸς σύνταξιν τῆς περιλήψεως.

Ἄρθρ. 4. Ἐκ τῶν πρὸς τοὺς εἰσηγητὰς διδομένων ἐγγράφων, τῶν μὲν χρῃζόντων περιλήψεως ὑποβάλλονται εἰς τὸν πρόεδρον ἔντυποι περιλήψεις, ἀκολούθως δὲ καταχωρεῖται ἐν τῷ ἀνήκοντι βιβλίῳ ἡ περὶ αὐτῶν τοῦ γραφείου ἐνέργεια. Ἐπὶ παντὸς δ' ἐγγράφου τὸ ὑπὸ τοῦ γραφείου ἐγκριθὲν μέτρον σημειοῦται ἄνωθεν τοῦ ἐγγράφου τούτου ἐν περιλήψει, ἐπιτίθεται δὲ ἡ σφραγὶς τοῦ γραφείου.

Ἄρθρ. 5. Τὸ ἐπὶ τῶν παραπομπῶν γραφεῖον ἐπιστρέφει τὰς αἰτήσεις, τὰς μὴ γενομένας σύμφωνα πρὸς τὰ ἄρθρα 22, 23 καὶ 38 τοῦ ἐσωτερικοῦ κανονισμοῦ τοῦ Ἀνωτάτου ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Συμβουλίου, δηλοῦν ἐγγράφως τοὺς λόγους τῆς ἐπιστροφῆς ἢ τὰς κρατεῖ παρ' ἑαυτῷ, ὁδηγοῦν τοὺς γράψαντας ἵνα συντάξωσι καὶ ὑποβάλωσιν αὐτὰς κατὰ τὴν ἀπαιτουμένην τάξιν καὶ τοὺς διαγεγραμμένους τύπους.

Ἄρθρ. 6. Τὸ ἐπὶ τῶν παραπομπῶν γραφεῖον, ἐν ἀνάγκῃ, δὲν ἐπισκ-

μειοῖ τὰ ἔγγραφα εἰς τὰς ἀνηκούσας ἀρχάς, ἀλλὰ προσκαλεῖ παρ' ἑαυτῷ τοὺς διαδίκους, ἢ θάτερον τούτων.

Ἄρθρ. 7. Ἡ ἐνώπιον τοῦ συμβουλίου προσαγωγὴ ἐνεργεῖται κατὰ τὰ ἄρθρα 48, 49 καὶ 50 τοῦ ῥηθέντος Ἐσωτερικοῦ κανονισμοῦ· ἀλλὰ τὰ ἐπὶ τούτῳ πεμπόμενα διπλότυπα σφραγίζονται ὑπὸ τοῦ πρωτοκόλλου τοῦ ἐπὶ τῶν παραπομπῶν γραφείου.

Ἄρθρ. 8. Οἱ ἄνευ νομίμου λόγου, μετὰ τὴν γενομένην κλήτευσιν, μὴ προσερχόμενοι ὑποβάλλονται εἰς χρηματικὴν ποινήν, σύμφωνα πρὸς τὸ ἄρθρ. 116 τοῦ ποινικοῦ νόμου, δι' ἀποφάσεως τοῦ ἐπὶ τῶν παραπομπῶν γραφείου.

Ἄρθρ. 9. Οἱ ἐντὸς ὀκταημερίας τρὶς ἀλλεπαλλήλως προσκληθέντες, μὴ ὑπακούσαντες δὲ, ἂν μὲν ὦσιν ἐκ τῶν ἰδιωτῶν, διὰ τῆς ἀστυνομικῆς ἀρχῆς, ἂν δὲ ὦσιν ὑπάλληλοι, διὰ τῆς εἰς ἣν ὑπάγονται ἀρχῆς προσαγόμενοι πληρόνουσι καὶ τὸ νόμιμον πρόστιμον.

Ἄρθρ. 10. Γενομένη δεκτὴ αἴτησίς τις κατὰ τὴν ὡρισμένην τάξιν ἐπὶ προσαγωγῇ διαδίκου ἐκ τῶν ἐπαρχιῶν ὑποβληθεῖσα, παραπέμπεται εἰς τὸ ταμεῖον, ὅπως ληφθῇ παρὰ τοῦ ἐνάγοντος ἀξιόχρεως ἐγγυητὴς διὰ τὴν ἀνελλειπῆ καὶ ἀπροφάσιστον πληρωμὴν τῶν ἐπιδικασθησομένων ἐξόδων καὶ ἀποζημιώσεων, ἐν περιπτώσει καθ' ἣν αἱ κατὰ τοῦ προσαχθησομένου προσώπου ἀπαιτήσεις του ἤθελον ἀποδειχθῇ ἀβάσιμοι. Τὸ δὲ ταμεῖον, λαβὸν τὴν περὶ ἧς ὁ λόγος ἐγγύησιν κατὰ τὰς διαγεγραμμένας διατυπώσεις, ἐπιστρέφει εἰς τὸ γραφεῖον τὴν ῥηθεῖσαν αἴτησιν, ἀφ' οὗ ἐπισημειώσῃ ἐπ' αὐτῆς ὅτι ἐκρατήθη τὸ ἐγγυητήριον κατὰ τοὺς διαγεγραμμένους ὅρους, ποιήσηται δὲ συγχρόνως μνείαν τοῦ ὀνόματος, τοῦ ἐπωνύμου καὶ τῆς κατοικίας τοῦ ἐγγυητοῦ. Κατὰ συνέπειαν ὑποβάλλεται εἰς τὸ προεδρεῖον τοῦ Ἀνωτάτου ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης συμβουλίου δι' ἰδίου ἐγγράφου, κατὰ τὸ ἄρθρον 38 τοῦ μνησθέντος ἐσωτερικοῦ κανονισμοῦ, ἡ πληροφορία ὅτι ἐξεπληρώθησαν οἱ τεταγμένοι ὅροι διὰ τὴν προσαγωγὴν τοῦ μεταπεμπτέου προσώπου.

Ἄρθρ. 11. Ἐπὶ τῇ πληροφορίᾳ ταύτῃ γράφεται ἡ δέουσα ἐπιστολὴ ἐκ τοῦ ἁρμοδίου γραφείου τοῦ ἐπὶ τῆς δικαιοσύνης ἀνωτάτου συμβουλίου. Ἐν ταῖς ἐπιστολαῖς ταύταις ἀναφέρεται καὶ τὸ ὄνομα, τὸ ἐπώνυμον καὶ ἡ κατοικία τοῦ ἐγγυητοῦ.

Ἄρθρ. 12. Αἱ ἀτάκτως καὶ παρατύπως συντεταγμέναι περὶ προσαγωγῆς αἰτήσεις ἐπιστρέφονται εἰς τοὺς αἰτοῦντας, ὑποδεικνυομένων τῶν λόγων τῆς ἀπορρίψεως.

Ἄρθρ. 13. Ἰδιαίτερον βιβλίον κρατεῖται διὰ τὰς ταμειευτικὰς πράξεις ἐν τῷ τῶν παραπομπῶν γραφείῳ. Ἐν τῷ βιβλίῳ τούτῳ σημειοῦνται ὅ τε ἀριθμὸς καὶ ἡ χρονολογία τοῦ εἰς τὸ ταμεῖον πεμπομένου διπλοτύπου ἀποδεικτικοῦ, πρὸς ἀπότισιν τοῦ ληπτέου δικαιώματος, ἢ προστίμου,

τὸ ποσὸν αὐτοῦ, τοῦ ἀπαιτητοῦ καὶ τοῦ ὀφειλέτου τὸ ὄνομα καὶ ἡ ὑπόθεσις, πρὸς δὲ ἐγγράφεται ὁ ἀριθμὸς καὶ ἡ χρονολογία τοῦ εἰς ἀπάντησιν τοῦ δηλωτικοῦ τούτου ὑπὸ τοῦ ταμείου διδομένου ἑτέρου δηλωτικοῦ, ἐπίσης διπλοτύπου, ἀναφέροντος ὅτι ἐλήφθη τὸ περὶ οὗ πρόκειται δικαίωμα.

Ἄρθρ. 14. Ἂν ἐν τῇ ἀναφορᾷ δὲν περιέχηται τὸ ὄνομα τοῦ δικαστηρίου, εἰς ὃ εἶναι παραπεμπτέα, ζητῆται δὲ μόνον ἡ εἰς τὴν ἁρμοδίαν ἀρχὴν παραπομπή, ἢ ἂν γίνηται μὲν μνεία τοῦ ὀνόματος, ἀλλὰ τὸ ἀναφερόμενον δικαστήριον δὲν κρίνηται ἁρμόδιον ἐπὶ τοῦ προκειμένου, τὸ γραφεῖον ὁρίζει ποῦ εἶναι ὑπακτέα ἡ δίκη, καὶ παραπέμπει ταύτην ἐκεῖ.

Ἄρθρ. 15. Μετὰ τὴν ἐκτέλεσιν τῶν ὑπὸ τοῦ νόμου ἐπιβαλλομένων ὅρων ἐπὶ ἐφέσεως, πέμπεται ὑπὸ τοῦ συμβουλίου ἐν διπλοτύπῳ εἰδοποίησις πρὸς τὴν ἀρχὴν τὴν ἁρμοδίαν εἰς ἐκτέλεσιν τῆς ἐκδοθείσης ἀποφάσεως, ὅπως ἀνασταλῇ ἡ ἐκτέλεσις.

Ἄρθρ. 16. Ἀφ' οὗ οἱ ἐπὶ τῆς ἐφέσεως ὅροι ἐκτελεσθῶσι διὰ τοῦ πρωτοκόλλου, ἡ δὲ γενομένη ἐνέργεια σημειωθῇ ὄπισθεν τῆς ἀναφορᾶς, ἐπιστρέφεται αὕτη εἰς τὸ ἐπὶ τῶν παραπομπῶν γραφεῖον.

Ἄρθρ. 17. Ὁ ἐπὶ τοῦ πρωτοκόλλου πέμπει ἐκ διαταγῆς τοῦ γραφείου εἰδοποιητήριον πρὸς τὸν ἐναγόμενον ἢ τὸν πληρεξούσιόν του, διαλαμβάνον τὸ ὄνομα, τὸ ἐπώνυμον καὶ τὴν κατοικίαν τοῦ ληφθησομένου ἐγγυητοῦ ἐπὶ ἐφέσεως, τὸ εἶδος καὶ τὸ ποσὸν τοῦ παρακατατεθειμένου πράγματος, καὶ τελευταῖον τὸν τόπον, ἔνθα παρακατετέθη.

Ἄρθρ. 18. Ἂν ὁ ἀντίδικος, ἰσχυρισθεὶς ὅτι ὁ ὑπὸ τοῦ ἐνάγοντος ὑποδειχθεὶς ἐγγυητὴς δὲν εἶναι ἀξιόχρεως, ἢ ὅτι τὸ παρακατατεθὲν δὲν ἐπαρκεῖ, ἀποδείξῃ τὸν ἰσχυρισμόν του, τῇ ἀποφάσει τοῦ γραφείου λαμβάνεται μὲν ἄλλος ἐγγυητὴς παρὰ τοῦ ἐνάγοντος, συμπληροῦται δὲ τὸ παρακατατεθειμένον εἰς ποσὸν ἐπαρκοῦν πρὸς ἀπότισιν τοῦ ἐπιδικασθέντος.

Ἄρθρ. 19. Τὸ ἐπὶ τῶν παραπομπῶν γραφεῖον ὀφείλει νὰ λαμβάνῃ ἐγγυητὰς ἐξ ὑπηκόων τῆς Αὐτοκρατορικῆς Κυβερνήσεως.

Ἄρθρ 20. Ὁσάκις ἀντιτάσσωνται νόμιμοι λόγοι, συνεπαγόμενοι τὴν ἀπώλειαν τοῦ πρὸς ἀγωγὴν δικαιώματος, ἡ περὶ τῆς δίκης ἐκείνης ὑποβληθεῖσα αἴτησις δὲν ἀπορρίπτεται ὑπὸ τοῦ γραφείου, ἀλλὰ παραπέμπεται εἰς τὴν ἁρμοδίαν δικαστικὴν ἀρχήν.

Ἄρθρ. 21. Ἂν τις, ὑποβαλὼν αἴτησιν περὶ δίκης παραπεμπτέας εἰς τὰ δικαστήρια, δὲν ἐκπληρώσῃ τινὰς τῶν ἀπαιτουμένων ὅρων, τὸ συμ[illegible]ον δὲν εὐθύνεται διὰ τὴν ἐντεῦθεν προσγινομένην εἰς αὐτὸν ζημίαν.

Ἄρθρ. 22. Αἱ τοῦ πρωτοκόλλου τοῦ ἐπὶ τῶν παραπομπῶν συμβουλίου ἐργασίαι διεξάγονται ὑφ' ἑνὸς διευθυντοῦ, τῶν ἀναγκαιούντων πρωτοκολλιστῶν, καὶ τῶν ἐπὶ τῶν κλητεύσεων ὑπαλλήλων.

Ἄρθρ. 23. Ἅπαντα τὰ εἰσερχόμενα ἔγγραφα δίδονται εἰς τὴν διεύθυνσιν τοῦ Πρωτοκόλλου, ἀφ' οὗ δὲ πρωτοκολληθῶσιν ἕκαστον εἰς τὸ

ἐπὶ τούτῳ ὡρισμένον βιβλίον ἄνευ ἀναβολῆς, ἐγχειρίζονται διὰ τοῦ πρωτοκολλιστοῦ τοῦ γραφείου εἰς τὸν πρόεδρον.

Ἄρθρ. 24. Αἱ κατ' ἀπόφασιν τοῦ ἐπὶ τῶν παραπομπῶν συμβουλίου γραφόμεναι ἐπιστολαί, ὅπως ἀποσταλῶσιν εἰς τὸν πρὸς ὃν ὅρον, δίδονται εἰς τὸν ἐπιμελητὴν τῶν παρὰ τῇ Πύλῃ ὑποθέσεων, αἱ δὲ κλήσεις εἰς τὸν ἀρχικλητῆρα τοῦ γραφείου.

Ἄρθρ. 25. Αἱ γραφικαὶ ἐργασίαι τοῦ ἐπὶ τῶν παραπομπῶν συμβουλίου διεξάγονται ὑπὸ τοῦ γραφείου τοῦ ἐπὶ τῆς δικαιοσύνης ἀνωτάτου Συμβουλίου, τοῦ ὡρισμένου διὰ τὴν γραφικὴν ὑπηρεσίαν τῶν ἐπὶ τῆς παραπομπῆς καὶ διεκπεραιώσεως τμημάτων.

Ἄρθρ. 26. Τὰ ἔγγραφα ἐφ' ὧν ἐνεργεῖ τὸ ἐπὶ τῶν παραπομπῶν συμβούλιον δίδονται εἰς τὸ Πρωτόκολλον. Ἀφ' οὗ δ' ἐγγραφῶσι συντόμως καὶ καταλλήλως εἰς τὸ βιβλίον τῆς τρεχούσης ὑπηρεσίας, πέμπονται εἰς τὰ δικαστήρια ἢ τὰς ἀρχάς, πρὸς ἃ εἰσὶν ἐπισεσημειωμένα, διὰ τοῦ ἀρχικλητῆρος τοῦ ἐπὶ τῶν παραπομπῶν συμβουλίου. Τὰ δὲ μὴ γενόμενα δεκτὰ ἐπιστρέφονται πρὸς τοὺς ὑποβαλόντας αὐτά.

Ἄρθρ. 27. Ὑπὸ τὴν ἐποπτείαν τοῦ διευθυντοῦ τοῦ Πρωτοκόλλου, προκειμένου νὰ πληρώσῃ ὁ ἀναφερόμενος τὸ τῆς καταχωρήσεως δικαίωμα, ἐνεργεῖται ἀμέσως ἡ καταχώρησις τῆς ἀναφορᾶς ὑφ' ἑνὸς τῶν ὑπαλλήλων, διὰ τὴν πληρωμὴν δὲ τοῦ δικαιώματος συμπληροῦται τὸ περὶ αὐτοῦ διπλότυπον καὶ πέμπεται εἰς τὸ ταμεῖον. Τὰ διπλότυπα ταῦτα φέρουσιν ὄπισθεν τὴν σφραγῖδα τοῦ συμβουλίου, εἰσὶ δὲ φύλλα ἑκατόν.

Ἄρθρ. 28. Τὰ στελέχη τῶν κλήσεων καὶ προσαγωγῶν συμπληροῦνται, ὑπὸ τὴν ἐποπτείαν τοῦ ἐπὶ τοῦ Πρωτοκόλλου, ὑπὸ ὑπαλλήλου ἐπίτηδες διωρισμένου, καὶ τῶν ἀναγκαιούντων βοηθῶν αὐτοῦ.

Ἄρθρ. 29. Ὡς ἐν τῷ ὑποδείγματι ἐμφαίνεται, τὰ στελέχη φέρουσιν ἴδιον ἀριθμὸν, εἰς δὲ τὰ ἐκ τούτων ἀποτεμνόμενα διπλότυπα τίθεται τακτικὸς ἀριθμός.

Ἄρθρ. 30. Τὰ διπλότυπα τῶν τῆς καταχωρήσεως τελῶν, ἂν μὴ ὦσι συμπεπληρωμένα, δὲν ἐκκόπτονται ἐκ τῶν στελεχῶν. Συμβάντος δὲ λάθους κατὰ τὴν συμπλήρωσιν, τὸ ἐπὶ τῆς ἐκτελέσεως τμῆμα ἐπισημειοῖ ὅτι εἶναι ἄκυρον τὸ διπλότυπον, τοῦτο δὲ μένει εἰς τὸ στέλεχος.

Ἄρθρ. 31. Ἂν τις, ὑποβαλὼν εἰς τὸ ἐπὶ τῶν παραπομπῶν συμβούλιον αἴτησιν, ἥτις κατεχωρήθη εἰς τὸ σχετικὸν βιβλίον, δὲν παρουσιασθῇ ἐντὸς τριάκοντα καὶ μιᾶς ἡμέρας διὰ νὰ ἐξετάσῃ περὶ αὐτῆς, καὶ καταβάλῃ τ' ἀπαιτούμενα ἔξοδα, ἡ ἀναφορὰ θεωρεῖται ἄκυρος, καὶ γίνεται περὶ τούτου ἡ δέουσα μνεία ἐν τῷ βιβλίῳ. Μετὰ δὲ τὸ χρονικὸν τοῦτο διάστημα ἂν δώσῃ νέαν ἀναφοράν, πληρόνει τὸ διὰ τὴν καταχώρησιν δικαίωμα, ἀκολούθως ἐνεργοῦνται τὰ τοῦ νόμου.

Ἄρθρ. 32. Πρὸς εἴσπραξιν τῶν εἰς τὸ ἐπὶ τῶν παραπομπῶν συμβού-

λιον διδομένων τελῶν καὶ κλητηρικῶν ἀντιμισθιῶν, ὑπάρχει ταμεῖον, οὗ ἡ ὑπηρεσία διεξάγεται ὑπὸ ἀποχρῶντος ἀριθμοῦ ταμιῶν καὶ γραμματέων.

Ἄρθρ. 33. Περί τε τοῦ ποσοῦ καὶ τοῦ εἴδους τῶν εἰς τὸ συμβούλιον πληρωτέων ἐξόδων, τελῶν, χρηματικῶν ποινῶν, καὶ ἀντιμισθιῶν πρὸς κλητῆρας, τὸ ταμεῖον ἐκδίδει καὶ πρὸς τὸ Συμβούλιον καὶ πρὸς τὸν ἀναφερόμενον ἀποδεικτικὸν διπλότυπον, φέρον τὸν τακτικὸν ἀριθμόν.

Ἄρθρ. 34. Καὶ τὸ ταμεῖον κρατεῖ βιβλίον κατ' ἀντιπαράθεσιν πρὸς ἐκεῖνο, ἐν ᾧ ἐγγράφονται αἱ ἐν τῷ ἄρθρῳ 13 ἐκτιθέμεναι ἐνέργειαι.

Ἄρθρ. 35. Ἐν τῷ ταμείῳ κρατεῖται βιβλίον πρὸς ἐγγραφὴν τῶν διπλοτύπων, τῶν διὰ τὸ ἔξοδον τῆς καταχωρήσεως ἐκδιδομένων, κατὰ τὸ ἄρθρον 27.

Ἄρθρ. 36. Τὰ δηλωτικὰ καὶ ἀποδεικτικὰ ταῦτα, τὸ βιβλίον τῶν ταμειευτικῶν ἐργασιῶν, καὶ τὸ βιβλίον τοῦ ταμείου ἀντιπαραβάλλονται πρὸς ἄλληλα ἅπαξ τοῦ μηνός, ὑπὸ τὴν ἐποπτείαν ὑπαλλήλου τινος, τοιαύτην ἐντολὴν ὑπὸ τοῦ συμβουλίου λαβόντος. Ἅμα δὲ τὰ ἐν τοῖς δηλωτικοῖς καὶ τοῖς ἀποδεικτικοῖς ποσὰ εὑρεθῶσιν ἴσα ἀλλήλοις, τό τε βιβλίον τοῦ ταμείου, καὶ τὸ τῶν ταμειευτικῶν ἐργασιῶν σφραγίζονται ὑπὸ τοῦ ταμία, τοῦ πρώτου γραμματέως αὐτοῦ, τοῦ ἐπὶ τῆς καταχωρήσεως τῶν ἐνεργειῶν τούτων ὑπαλλήλου, τοῦ διευθυντοῦ τοῦ Πρωτοκόλλου, καὶ τοῦ τὴν ἐπιθεώρησιν ἐπιτραπέντος, ἐπικυροῦνται δὲ ὑπὸ τοῦ συμβουλίου.

Ἄρθρ. 37. Ἁπάντων τῶν ἐγγράφων ἡ εἰς τὰ διάφορα πρόσωπα ἐγχείρισις ἐνεργεῖται ὑπὸ τῶν εἰσηγητῶν, τῶν πρωτοκολλιστῶν, τῶν γραμματέων, τοῦ ταμία καὶ τῶν κλητήρων, ἐκτὸς δὲ τῶν ὑπαλλήλων οὐδεὶς ἀναμιγνύεται εἰς τὰ ἔργα ταῦτα ἕτερος, οἷον θυρωρὸς, ἢ ὑπηρέτης.

Ἄρθρ. 38. Τοῦ τε συμβουλίου καὶ τῶν τμημάτων αὐτοῦ αἱ ἐνέργειαι ἅπασαι ἐκτελοῦνται κατὰ καθῆκον. Ἑπομένως, εἴτε ἐντὸς εἴτε ἐκτὸς τοῦ τμήματος, εἰς οὐδένα δίδεται ἔγγραφον παρὰ τὸ καθῆκον.

ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ

Περὶ καθηκόντων καὶ ἐνεργείας τοῦ ἐπὶ τῆς ἐκτελέσεως συμβουλίου ἢ γραφείου (ἰδζρὰ δζεμιγετί).

(10 Σεμπὰν 1287.)

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΠΡΩΤΟΝ.

Καθήκοντα τοῦ συμβουλίου.

Ἄρθρ. 1. Τὸ ἐπὶ τῆς ἐκτελέσεως συμβούλιον ἐπιτέτραπται τὴν ἐκτέλεσιν τῶν ἀποφάσεων (*Ἰλαμίων*) καὶ ὑψηλῶν διαταγῶν, τῶν ἀφορωσῶν μὲν ἰδιωτικὰς ἀπαιτήσεις, ἐκδεδομένων δὲ εἴτε ὑπὸ δικαστηρίων, εἴτε ὑπ' ἄλλων ἀρχῶν.

Ἄρθρ. 2. Τὸ ἐπὶ τῆς ἐκτελέσεως συμβούλιον οὐδεμίαν δύναται νὰ παραδεχθῇ εἰς τὰ καθήκοντα αὐτοῦ ἀναγομένην ἐπιστολήν, ἢ αἴτησιν, ἢ ἄλλο ὅ,τιδήποτε ἔγγραφον, ἂν μὴ ᾖ ἐπισεσημειωμένον αὐτῷ, καὶ ἐσφραγισμένον τῇ σφραγίδι τοῦ ἐπὶ τῶν παραπομπῶν συμβουλίου.

Ἄρθρ. 3. Τὸ ὑπὸ τοῦ συμβουλίου τῆς ἐκτελέσεως ἐκτελεστέον *Ἰλάμιον* ἢ ἕτερον ἔγγραφον δέον νὰ ᾖ ἐπεψηφισμένον ὑπὸ τῆς προεδρείας τοῦ Ἀνωτάτου συμβουλίου τῆς Δικαιοσύνης διὰ τοῦ «*ἐκτελεσθήτω*».

Ἄρθρ. 4. Τὰ ὡς ἀνωτέρω εἰς τὸ ἐπὶ τῆς ἐκτελέσεως συμβούλιον περιερχόμενα *Ἰλάμια* καὶ λοιπὰ, ἐπὶ ἀποδείξει λαμβανόμενα, καταχωροῦνται παραχρῆμα ὑπὸ τῶν εἰσηγητῶν καὶ πρωτοκολλιστῶν εἰς τὰ ἀνήκοντα βιβλία, ἀκολούθως δὲ ἐγχειρίζονται εἰς τὸν Πρόεδρον τοῦ Συμβουλίου. Δίδονται δὲ εἰς τοὺς φέροντας *Ἰλάμια* διπλότυπα ἀποδεικτικὰ τῆς παραλαβῆς αὐτῶν.

Ἄρθρ. 5. Ἐπειδὴ οὐδὲν *Ἰλάμιον*, ὑπὸ τακτικοῦ δικαστηρίου ἐκδεδομένον, ἐκτελεῖται πρὶν ἢ ἐπιδοθῇ πρὸς τὸν ὀφειλέτην κεκυρωμένον αὐτοῦ ἀντίγραφον, τὸ ἐπὶ τῆς ἐκτελέσεως συμβούλιον καλοῦν πρὸ πάσης ἄλλης ἐνεργείας τοὺς διαδίκους, τοὺς ἐρωτᾷ ἂν ἐπεδόθη ἢ οὔ τοιοῦτο ἀντίγραφον τοῦ *Ἰλαμίου*· ἂν δὲ τυχὸν μάθῃ παρ' αὐτῶν ὅτι δὲν ἐπεδόθη, φροντίζει ὅπως γενῇ ἓν ἀντίγραφον, καὶ λαμβάνον παρὰ τοῦ ἐνάγοντος τὸ νόμιμον τέλος, κατὰ τὴν διατίμησιν, πληρωτέον ἀκολούθως ὑπὸ τοῦ ἐναγομένου, σφραγίζει τῇ ἑαυτοῦ σφραγίδι τὸ ἀντίγραφον τοῦτο πρὸς κύρω-

σιν, καὶ τὸ δίδει πρὸς τὸν διὰ τοῦ *Ἰλαμίου* καταδικασθέντα. Ἀπὸ δὲ τῆς ἡμέρας τῆς τοιαύτης ἐπιδόσεως τοῦ ἀντιγράφου, σύμφωνα πρὸς τὰς οἰκονομικὰς διατυπώσεις, χορηγεῖται προθεσμία εἰς τὸν καθ' οὗ ἡ περὶ ἧς ὁ λόγος ἀπόφασις, οὗτος δὲ παρέχει δι' ἑαυτὸν ἐγγυητήν. Ληξάσης τῆς προθεσμίας, ἂν ὁ καθ' οὗ ἡ ἀπόφασις δὲν ἐπεμελήθη περὶ τῆς ἐκτελέσεως τοῦ *Ἰλαμίου*, οὐδ' ὑπέβαλεν ἀναφορὰν περὶ ὑπαρχόντων τυχὸν νομίμων λόγων ἀναβολῆς, ἐκεῖνο ἐκτελεῖται ἐπιμελείᾳ τοῦ συμβουλίου.

Ἄρθρ. 6. Ἡ κλήτευσις ἐνεργεῖται κατὰ τὰ ἄρθρα 48, 49 καὶ 50 τοῦ ἐσωτερικοῦ ὀργανισμοῦ τοῦ ἀνωτάτου ἐπὶ τῆς δικαιοσύνης συμβουλίου. Ἀλλ' ἡ ἐνέργεια περὶ τῶν πεμπτέων διὰ τὴν κλήτευσιν ταύτην διπλοτύπων, σφραγιζομένων δι' ὡρισμένης τῷ συμβουλίῳ σφραγίδος, γίνεται διὰ τῶν πρωτοκολλιστῶν.

Ἄρθρ. 7. Οἱ ἐντὸς ὀκτὼ συνεχῶν ἡμερῶν τρὶς κλητευθέντες, ἂν τέλος δὲν ὑπακούσωσιν εἰς τὴν πρόσκλησιν, εἰ μὲν ὦσιν ἰδιῶται, προσάγονται διὰ τῆς ἀστυνομίας, εἰ δὲ ὦσιν ὑπάλληλοι, διὰ τῆς ἀρχῆς, εἰς ἣν ὑπάγονται.

Ἄρθρ. 8. Ἡ ἐν τῷ ἄρθρῳ 5 διαλαμβανομένη ἐπίδοσις τῶν ἀντιγράφων ἐκτελεῖται συμφώνως πρὸς τὰ ἄρθρα 66 καὶ 67 τοῦ ἐσωτερικοῦ ὀργανισμοῦ τοῦ ἐπὶ τῆς δικαιοσύνης ἀνωτάτου συμβουλίου.

Ἄρθρ. 9. Ἐν τῇ λήξει τῆς ἀπὸ τῆς ἐπιδόσεως τοῦ ἀντιγράφου χορηγητέας προθεσμίας, καλουμένων τῶν διαδίκων ἢ τῶν πληρεξουσίων αὐτῶν, γίνεται ἡ τοῦ *Ἰλαμίου* ἐκτέλεσις.

Ἄρθρ. 10. Ἀναφυείσης ἀμφιβολίας ὡς πρὸς τὴν ἔννοιαν τοῦ *Ἰλαμίου*, τὸ ἐπὶ τῆς ἐκτελέσεως συμβούλιον ἀπευθύνεται πρὸς τὸ ἐκδὸν τοῦτο δικαστήριον, καὶ ζητεῖ τὴν διασάφησιν τοῦ πράγματος.

Ἄρθρ. 11. Καθῆκον τοῦ ἐπὶ τῆς ἐκτελέσεως συμβουλίου εἶναι ἥ τε φυλάκισις τοῦ ὀφειλέτου, τοῦ μὴ πληρώσαντος τὸ ὑπὸ τῆς ἀποφάσεως ἐπιδικασθὲν τῷ ἀντιδίκῳ ποσόν, καὶ ἡ ἐκποίησις τῶν ὑποθηκευθέντων καὶ τῶν ἐνεχυριασθέντων κινητῶν καὶ ἀκινήτων κτημάτων αὐτοῦ, κατὰ τὰς διατάξεις τῆς πολιτικῆς καὶ τῆς ἐμπορικῆς δικονομίας.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΔΕΥΤΕΡΟΝ.

Περὶ τῶν πληρωτέων εἰς τὸ ἐπὶ τῆς ἐκτελέσεως συμβούλιον τελῶν καὶ ἐξόδων.

Ἄρθρ. 12. Τὰ τῆς εἰσπράξεως τέλη εἰσὶ 2 τοῖς 100, πληρονόμενα καθόσον εἰσπράττεται τὸ ἐπιδεδικασμένον ποσόν.

Ἄρθρ. 13. Διὰ τὴν ἔκδοσιν ἀντιγράφου *Ἰλαμίου* πληρόνεται, καθὰ γίνεται λόγος ἐν τῇ τοῦ ἀνωτάτου Συμβουλίου τῆς δικαιοσύνης ἰδίᾳ δια-

τιμήσει, δύω ἀργυροῖ μεδζιτιέδες (εἰκοσάρια), διὰ δὲ τὴν ἐπίδοσιν αὐτοῦ εἷς ἀργυροῦς μεδζιδιὲς (εἰκοσάριον).

Ἄρθρ. 14 Δι' ἔξοδα μεταβάσεως κλητήρων μέχρις Οὺν-καπανίου, Ἀτπαζαρίου, Φατὶχ, Σαρράτς-χανέ-μπασί, Σοφιλὲρ, καὶ τῶν ἐν αὐτοῖς τόπων, λαμβάνεται ἓν ἀργυροῦν πεντάριον· μέχρι δὲ Δαοὺδ Πασᾶ Ἰσκελεσὶ, Δζερράχ Πασᾶ, Τσαρσαμπᾶ, Κιουτσοὺκ Μουσταφᾶ Πασᾶ, καὶ τῶν ἐν αὐτοῖς τόπων, δύω ἀργυρᾶ πεντάρια· ἔξω δὲ τῆς πόλεως, ἀφ' ἑνὸς μέχρι Μπαχαριὲ, καὶ εἰς τὸ κατέναντι μέρος ἀπὸ Σούδλιτζας μέχρι Κασὶμ πασᾶ, καὶ ἀπὸ Ἀζὰπ καπουσὶ μέχρι Σαλὶ παζαρίου καὶ Μπέη ὀγλοὺ, ἓν ἀργυροῦν πεντάριον· μέχρι Σιλίβρι καπουσοὺ, Τὸπ καποῦ, Μεβλεβιχανέ-καπουσοὺ, Γαταούλων, Παγκάλτι καὶ Φερί-κιοϊ, τρία ἀργυρᾶ πεντάρια. Ὅταν δὲ μεταβαίνωσιν οἱ κλητῆρες εἰς παράλια καὶ πλησιόχωρα μέρη, μέχρι ῥούμελι καὶ ἀνάτολι Καβαγὶ, ἁγίου Στεφάνου, Παντυχίου καὶ τῶν νήσων, ὑπολογιζομένων διὰ μετάβασιν καὶ ἐπάνοδον τῆς εἰς τὸ ἀτμόπλοιον πληρωμῆς καὶ τῶν τῆς γεφύρας διοδίων, πληρόνεται τὸ διπλάσιον. Ὁσάκις δὲ πρόκειται περὶ τόπων ἀπεχόντων ἀπὸ τὴν παραλίαν (μεσογείων), προστίθεται καὶ τὸ διὰ μίσθωσιν τῶν ἵππων δαπανητέον ποσὸν, κατά τε τὴν μετάβασιν καὶ τὴν ἐπιστροφήν. Τελευταῖον, μὴ οὔσης δυνατῆς τῆς ἐπιστροφῆς αὐθημερὸν, ἂν ὁ κλητὴρ διανυκτερεύσῃ ἐξ ἀνάγκης ἐκεῖ, ὅπου ἀπῆλθε πρὸς ἐκτέλεσιν τῆς ἀνατεθείσης αὐτῷ ὑπηρεσίας, δίδονται περὶ πλέον καὶ δύω ἀργυρᾶ πεντάρια, δι' ὅσα ἕνεκα τούτου ἐδαπάνησεν.

ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ

Περὶ τῶν διακριτικῶν σημείων (μάρκαι) τῶν τιθεμένων ἐπὶ τῶν βιομηχανικων προϊόντων τῶν ἐργοστασίων καὶ ἐπὶ τῶν ἐμπορευμάτων.

(11 Δζεμαζοὺλ ἐββὲλ 1287).

ΜΕΡΟΣ ΠΡΩΤΟΝ.

Περὶ τῶν ἐμπορευμάτων τῶν ἐχόντων ἴδια διακριτικὰ σημεῖα.

Ἄρθρ. 1. Διακριτικὸν σημεῖον εἶναι πᾶν ὄνομα, πᾶσα σφραγὶς καὶ πᾶν σχῆμα, γράμμα ἢ ἀριθμητικὸς χαρακτὴρ κτλ, τὸ ὁποῖον τίθεται ἐπὶ τῶν βιομηχανικῶν προϊόντων ἐργοστασίου τινος, ἢ ἐπὶ τῶν ἐμπορευμάτων, ὅπως σημάνῃ τὸν τόπον τῆς κατασκευῆς αὐτῶν, ἢ τὸ ἐξ οὗ ἐξῆλθον ἐργοστάσιον, ἢ τὸν ἐργοστασιάρχην, ἢ τὸν πωλοῦντα αὐτὰ ἔμπορον, καὶ ἐν ἑνὶ λόγῳ πᾶν σημεῖον, τὸ ὁποῖον παρεδέξατό τις, ὅπως χρησιμεύῃ πρὸς διάκρισιν τῶν ἰδίων πραγμάτων ἀπὸ τῶν λοιπῶν.

Ἄρθρ. 2. Ἡ ἐξάπαντος παραδοχὴ καὶ χρῆσις διακριτικοῦ σημείου εἰς τὰ βιομηχανικὰ προϊόντα τῶν ἐργοστασίων, ἢ εἰς τὰ ἐμπορεύματα, δὲν εἶναι ὑποχρεωτική. Ἐνίοτε ὅμως ἡ κυβέρνησις δύναται νὰ διατάξῃ τὴν παραδοχὴν διακριτικοῦ σημείου διά τινα τῶν προϊόντων καὶ τῶν ἐμπορευμάτων τούτων, καὶ τότε ἡ παραδοχὴ αὕτη καθίσταται ὑποχρεωτική.

Ἄρθρ. 3. Ἐνόσῳ δὲν παρουσιάσῃ καὶ ἀφήσῃ τις, ὡς ἀναφέρεται ἐν τῷ δευτέρῳ μέρει, ἐν τῷ πολιτικῷ Δικαστηρίῳ, τῷ ἐν τῇ ἕδρᾳ τῆς διοικήσεως, ἐν ᾗ κατοικεῖ, διπλοῦν ἐκτύπωμα τοῦ διακριτικοῦ σημείου, ὅπερ παρεδέξατο, δὲν δικαιοῦται ἵνα κινήσῃ ἀγωγὴν κατὰ τῶν ἀπομιμουμένων τὸ σημεῖον αὐτό, διϊσχυριζόμενος ὅτι τοῦτο εἶναι ἀποκλειστικὴ ἰδιοκτησία αὐτοῦ.

Ἄρθρ. 4. Τὸ σημεῖον ὅπερ παρεδέξατό τις καὶ ἀνεγνωρίσθη ἐπισήμως διὰ τῆς ἐν τῷ 3ῳ ἄρθρῳ ἀναφερομένης πράξεως ἰσχύει ἐπὶ δεκαπέντε ἔτη· ἀνανεοῦται ὅμως τὸ ἐπὶ τῆς ἀποκλειστικῆς χρήσεως τοῦ σημείου δικαίωμα, ὅταν ὁ κύριος αὐτοῦ κατατίθησιν εἰς τὸ ἁρμόδιον δικαστήριον ἅπαξ κατὰ πᾶσαν δεκαπενταετίαν τὰ δείγματα τοῦ σημείου τούτου.

Ἄρθρ. 5. Εἰς τοὺς καταθέτοντας τὰ δείγματα τῶν διακριτικῶν αὐτῶν

σημείων δίδοται ἀπόδειξις καταθέσεως ἐπὶ πληρωμῇ μιᾶς Ὀθωμανικῆς λίρας, ἥτις παραδίδεται εἰς τὸ ταμεῖον τῆς ἐγχωρίου δημαρχίας.

Ἄρθρ. 6. Ὅσοι τῶν ἐν τῷ Ὀθωμανικῷ κράτει τὸ ἐμπόριον ἢ τὴν βιομηχανίαν μετερχομένων ξένων ὑπηκόων συμμορφόνονται πρὸς τὸν παρόντα κανονισμὸν, παραδεχόμενοι ἰδιαίτερον διακριτικὸν σημεῖον διὰ τὰ ἐμπορεύματα, ἢ τὰ βιομηχανικὰ αὐτῶν προϊόντα, συμφώνως πρὸς τὰς διατάξεις αὐτοῦ, οὗτοι ἀπολαύουσι πάντων τῶν ὠφελημάτων τὰ ὁποῖα πηγάζουσιν ἐξ αὐτοῦ, καὶ ὅταν ἔχωσι δίκην τινὰ, αὕτη θέλει διεξάγεσθαι ἐν τοῖς δικαστηρίοις τῆς Αὐτοκρατορίας ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ κανονισμοῦ τούτου, ὡς ἀναφέρεται ἐν τῷ ἐνδεκάτῳ ἄρθρῳ, ἀκόμη καὶ ὅταν ἀμφότεροι οἱ διάδικοι ὦσι ξένοι ὑπήκοοι.

ΜΕΡΟΣ ΔΕΥΤΕΡΟΝ.

Ὁδηγίαι περὶ τῆς ἐπισήμου καταθέσεως ἢ παραδόσεως τῶν δειγμάτων τῶν διακριτικῶν σημείων.

Ἄρθρ. 7. Ὁ θέλων ἵνα καταθέσῃ εἰς τὸ ἐν τῇ ἕδρᾳ τῆς διοικήσεως ἐν ᾗ κατοικεῖ πολιτικὸν δικαστήριον τὸ διακριτικὸν σημεῖον ὅπερ παρεδέξατο, ὡς ἐν τῷ ἄρθρῳ 3, ἐὰν τὸ σημεῖον τοῦτο ἦναι σφραγὶς ἢ ἄλλο τι ἐγχάρακτον, τοῦ ὁποίου ἡ ἐκτύπωσις εἶναι δυνατὴ, ὀφείλει ἵνα παραδώσῃ εἰς τὸ εἰρημένον δικαστήριον δύο ἐκτυπώματα αὐτῆς· ἐὰν δὲ ἦναι ἕτερόν τι σημεῖον, ὀφείλει ἵνα παραδώσῃ δύο σχήματα αὐτοῦ σύμφωνα ἐντελῶς πρὸς τὸ πρωτότυπον. Ὑπὸ τὰ ἐκτυπώματα ἢ τὰ σχήματα ταῦτα θέλει ὑπάρχει ἡ δέουσα διασαφητικὴ σημείωσις καὶ ἡ ὑπογραφὴ, ἢ ἡ σφραγὶς τοῦ κυρίου τοῦ διακριτικοῦ σημείου, ἢ ἡ τοῦ ἐπιτρόπου αὐτοῦ. Μετὰ τούτων δὲ θέλει καταθέτει συγχρόνως εἰς τὸ δικαστήριον πρὸς φύλαξιν καὶ πάντα τὰ σχετικὰ ἔγγραφα, οἷον ἐπιτροπικὰ κλπ, παραδίδων αὐτὰ εἴτε αὐτοπροσώπως εἴτε δι' ἐπιτρόπου, πρὸς τοῦτο διορισθέντος δυνάμει ἐπισήμου ἐπιτροπικῆς πράξεως.

Ἄρθρ. 8. Ὁ πρῶτος γραμματεὺς τοῦ δικαστηρίου θέλει προσκολλᾷ τὸ ἕτερον τῶν εἰρημένων δύο δειγμάτων εἰς μίαν τῶν σελίδων τοῦ εἰδικοῦ πρὸς τοῦτο βιβλίου καὶ σημειοῖ ἐν τῷ βιβλίῳ κατ' αὔξοντα ἀριθμὸν ά.) τὴν χρονολογίαν μετὰ τῆς ἡμέρας καὶ τῆς ὥρας τῆς παραδόσεως τοῦ δείγματος, β'.) τὸ ὄνομα τοῦ κυρίου τοῦ σημείου, καὶ τοῦ ἐπιτρόπου αὐτοῦ, ἐὰν ἔχῃ τοιοῦτον, καὶ γ'.) τὸ ἐπάγγελμα καὶ τὸν τόπον τῆς διαμονῆς τοῦ κυρίου τοῦ σημείου καὶ τὸ εἶδος τῶν βιομηχανικῶν προϊόντων ἢ τῶν ἐμπορευμάτων, ἐπὶ τῶν ὁποίων θέλει μεταχειρίζεσθαι τὸ σημεῖον τοῦτο· μετὰ δὲ ταῦτα τὴν σημείωσιν ταύτην θέλουσιν ὑπογράφει ἢ σφραγίζει ὁ πρόεδρος τοῦ δικαστηρίου, ὁ γραμματεὺς καὶ ὁ κύριος τοῦ σημείου,

ἢ ὁ ἐπίτροπος αὐτοῦ. Τὸ ἕτερον δεῖγμα, προσκολλώμενον εἰς ἓν τμῆμα χάρτου, ἐπὶ τοῦ ὁποίου ἀντιγράφεται πιστῶς ἡ εἰρημένη σημείωσις μετὰ τοῦ ἀριθμοῦ αὐτῆς, καὶ τὸ ὁποῖον ὑπογράφεται ἐπίσης ὑπὸ τῶν εἰρημένων τριῶν προσώπων, πέμπεται εἰς τὸ ὑπουργεῖον τῆς Δικαιοσύνης.

Ἄρθρ. 9. Μετὰ τὰς ὡς ἄνωθι διατυπώσεις, παραδίδοται εἰς χεῖρας τοῦ κυρίου τοῦ σημείου προσωρινὴ ἀπόδειξις καταθέσεως, φέρουσα τὰς ὑπογραφὰς τοῦ διοικητοῦ τῆς διοικήσεως καὶ τοῦ προέδρου καὶ τοῦ γραμματέως τοῦ δικαστηρίου, ἐπὶ πληρωμῇ μιᾶς Ὀθωμανικῆς λίρας, ὡς ἀναφέρεται καὶ ἐν τῷ ἄρθρῳ 5· τὴν δὲ προσωρινὴν ταύτην ἀπόδειξιν θέλει κρατεῖ ὁ κύριος τοῦ σημείου, μέχρις ὅτου ἔλθῃ αὐτῷ ἡ παρὰ τοῦ Ἀνωτάτου Συμβουλίου τῆς Δικαιοσύνης ἑτέρα ἀπόδειξις.

Ἄρθρ. 10. Ὁ γενικὸς διοικητὴς τῆς Νομαρχίας θέλει ἀποστέλλει διὰ τοῦ πρώτου ταχυδρομείου εἰς Κωνσταντινούπολιν τὸ δεῖγμα τοῦ σημείου καὶ τὸ ἀντίγραφον τῆς κατὰ τὸ ἄρθρον 8 ληφθείσης σημειώσεως, ὅπως ἐπιδοθῶσιν εἰς τὸ ὑπουργεῖον τῆς Δικαιοσύνης· τὸ ὑπουργεῖον καταχωρίζον τὰ ἔγγραφα ταῦτα ἐν τῷ ἰδιαιτέρῳ κώδηκι καὶ καταθέτον ἐν τοῖς ἀρχείοις αὐτοῦ, ἀνταποστέλλει, ἐντὸς ἑνὸς μηνὸς τὸ πολὺ, μίαν ἐπίσημον ἀπόδειξιν.

ΜΕΡΟΣ ΤΡΙΤΟΝ.

Περὶ διαδικασίας.

Ἄρθρ. 11. Αἱ πολιτικαὶ δίκαι, αἱ ἀναφυόμεναι ἐκ τῶν διακριτικῶν σημείων, ἐκδικάζονται μετὰ σπουδῆς ἐν τοῖς ἀστυκοῖς τμήμασι τῶν δικαστηρίων τῶν ἐπαρχιῶν καὶ τῶν διοικήσεων· αἱ δὲ εἰς τὰ αὐτὰ σημεῖα ἀναφερόμεναι ποινικαὶ δίκαι θεωροῦνται ἐν τοῖς ποινικοῖς τμήμασι τῶν αὐτῶν δικαστηρίων. Ἐὰν κατὰ τὴν διαδικασίαν ὁ ἐναγόμενος κινήσῃ ἀνταγωγὴν περὶ κυριότητος ἐπὶ τοῦ διακριτικοῦ σημείου, περὶ τῆς ἀνταγωγῆς ταύτης ἀποφαίνεται ἐπίσης τὸ αὐτὸ ποινικὸν δικαστήριον, ὅπερ ἀνέλαβε τὴν ἐκδίκασιν τῆς κυρίας δίκης.

Ἄρθρ. 12. Ὅταν κινῇ τις ἀγωγὴν, διϊσχυριζόμενος ὅτι τὸ ἴδιον αὐτοῦ διακριτικὸν σημεῖον μετεχειρίσθη ἕτερός τις ἐπὶ τῶν ἐμπορευμάτων αὐτοῦ ἐναντίον τῶν διατάξεων τοῦ παρόντος κανονισμοῦ, τὸ δικαστήριον θέλει λαμβάνει σημείωσιν τοῦ εἴδους τοῦ σχήματος καὶ τοῦ ποσοῦ τῶν ἐπιδίκων τούτων πραγμάτων, ὁ δὲ ἐνάγων δύναται ἐν ἀνάγκῃ νὰ ἀπαιτήσῃ παρὰ τοῦ δικαστηρίου καὶ τὴν κατάσχεσιν αὐτῶν. Ἡ περὶ κατασχέσεως διαταγὴ δίδοται παρὰ τοῦ δικαστηρίου, ἀφοῦ ὁ ἐνάγων ζητήσῃ τοῦτο ἐγγράφως καὶ παρουσιάσῃ τὴν ἀπόδειξιν τὴν μαρτυροῦσαν, ὅτι ἔχει κατατεθειμένον παρὰ τῇ ἁρμοδίᾳ ἀρχῇ τὸ δεῖγμα τοῦ σημείου αὐτοῦ.

Ἐν ἀνάγκῃ διορίζονται καὶ πραγματογνώμονες, ὅπως βοηθήσωσι τοὺς δικαστικοὺς ὑπαλλήλους. Κατὰ τὴν αἴτησιν κατασχέσεως τῶν πραγμάτων, τὸ δικαστήριον, πρὶν ἢ δώσῃ τὴν πρὸς τοῦτο ἄδειαν, θέλει ὑποχρεοῖ τὸν ἐνάγοντα κύριον τοῦ σημείου, ἐὰν κρίνῃ αὐτὸ ἀναγκαῖον, ὅπως καταβάλῃ ποσόν τι χάριν ἐγγυήσεως. Ἀκολούθως θέλει ἐπιδίδει εἰς τὸν κύριον τῶν καταγραφέντων ἢ κατασχεθέντων πραγμάτων ἀντίγραφον τῆς διαταγῆς κατασχέσεως καὶ τῆς ἀποδείξεως καταθέσεως τοῦ χάριν ἐγγυήσεως ληφθέντος ποσοῦ, ἐὰν πραγματικῶς ἐλήφθη ἡ χρηματικὴ αὕτη ἐγγύησις. Ἐν περιπτώσει παρατυπίας τινὸς κατὰ τὴν ἐκτέλεσιν τῶν διατάξεων τούτων, ἤτοι ὅταν δὲν ἤθελον ἐπιδοθῆ τὰ εἰρημένα ἀντίγραφα, αἱ ἐνεργηθεῖσαι διατυπώσεις θεωροῦνται ἄκυροι καὶ ἀνίσχυροι καὶ ὁ εἰς τὴν περίστασιν ταύτην ἐλλείψας τοῦ χρέους αὐτοῦ κλητὴρ καταδικάζεται εἰς τὴν ἀπότισιν τῆς ἐκ τῆς ἐλλείψεως ταύτης προξενηθείσης ζημίας.

Ἄρθρ. 13. Ὁ ἐναγόμενος ὀφείλει ἵνα κινήσῃ ἀγωγὴν ἐντὸς δεκαπέντε ἡμερῶν ἀπὸ τῆς ἡμέρας τῆς καταγραφῆς ἢ τῆς κατασχέσεως τῶν πραγμάτων αὐτοῦ· ὅταν δὲ κατοικῇ μακρὰν τοῦ τόπου τῆς καταγραφῆς ἢ τῆς κατασχέσεως τῶν πραγμάτων, τότε ἐκτὸς τῆς δεκαπενθημέρου προθεσμίας παραχωροῦνται αὐτῷ καὶ ἄλλαι τόσαι ἡμέραι, ὅσον ἡμερῶν διάστημα ὑπάρχει μεταξὺ τῆς κατοικίας αὐτοῦ καὶ τοῦ τόπου τῆς καταγραφῆς ἢ τῆς κατασχέσεως, λογιζομένης ἑκάστης ἡμέρας ὡς ἐξ ὥραι. Ἐὰν δὲ δὲν κινήσῃ ἀγωγὴν, ἡ καταγραφὴ ἢ ἡ κατάσχεσις θεωρεῖται ἄκυρος, δὲν παραβλάπτεται ὅμως καὶ τὸ δικαίωμα ἀγωγῆς περὶ τῆς προξενηθείσης ζημίας.

ΜΕΡΟΣ ΤΕΤΑΡΤΟΝ.

Περὶ τῶν ποινῶν τῶν ἐπιβαλλομένων εἰς τοὺς ἀπομιμουμένους τὰ ξένα διακριτικὰ σημεῖα (μάρκας), ὧν τὰ δείγματα εὑρίσκονται ἐπισήμως κατατεθειμένα παρὰ τῷ ἁρμοδίῳ δικαστηρίῳ.

Ἄρθρ. 14. Α΄.) Οἱ ἀπομιμούμενοι ξένα σημεῖα, ὧν τὰ ἐκτυπώματα ἢ τὰ σχήματα εὑρίσκονται ἐπισήμως κατατεθειμένα παρὰ τῇ ἁρμοδίᾳ ἀρχῇ, ἢ μεταχειριζόμενοι τὰ ἀπομίμητα ταῦτα σημεῖα· Β΄) Οἱ θέτοντες δολίως ἐπὶ τῶν βιομηχανικῶν αὐτῶν προϊόντων, ἢ τῶν ἐμπορευμάτων αὐτῶν, τὸ διακριτικὸν σημεῖον τὸ ὁποῖον εἶναι ἰδιοκτησία ἑτέρου, καὶ Γ΄.) Οἱ ἐν γνώσει πωλοῦντες ἢ ἐκθέτοντες εἰς πώλησιν ἑνὸς ἢ πολλῶν εἰδῶν πράγματα ἢ βιομηχανικὰ προϊόντα, φέροντα σημεῖα μιμητὰ, ἢ τὸ διακριτικὸν σημεῖον ἑτέρου τινὸς καταχρηστικῶς· πάντες οἱ τοιοῦτοι ὑποβάλλονται εἰς πρόστιμον ἀπὸ δύο μέχρι πεντήκοντα λιρῶν Οθωμανικῶν, ἀναλόγως τοῦ

ἐγκλήματος, ἢ καταδικάζονται εἰς φυλάκισιν ἀπὸ ἑνὸς μέχρις ἓξ μηνῶν, ἢ καὶ εἰς ἀμφοτέρας τὰς ποινὰς ταύτας.

Ἄρθρ. 15. Α΄.) Οἱ παραποιοῦντες ἐπὶ δολίῳ σκοπῷ τὸ σχῆμα μόνον σημείου τινος καὶ μεταχειριζόμενοι τὸ τοιοῦτον παραπεποιημένον σημεῖον. Β΄.) Οἱ θέτοντες ἐπὶ εἴδους τινος πράγματος ἢ ἐμπορεύματος τὸ σημεῖον ἑτέρου εἴδους, ἐπὶ τῷ σκοπῷ τοῦ ἀπατῆσαι τὸν ἀγοραστὴν ὡς πρὸς τὸ εἶδος, καὶ Γ΄.) Οἱ ἐν γνώσει πωλοῦντες, ἢ εἰς πώλησιν ἐκθέτοντες πράγματα, φέροντα τοιοῦτον σημεῖον, τιμωροῦνται διὰ προστίμου ἀπὸ δύο μέχρι τριάκοντα Ὀθωμανικῶν λιρῶν, ἢ διὰ φυλακίσεως ἀπὸ μιᾶς ἑβδομάδος μέχρι δύο μηνῶν, ἢ καὶ δι' ἀμφοτέρων τούτων τῶν ποινῶν.

Ἄρθρ. 16. Οἱ ἐπιθέτοντες, κατὰ τὸ δεύτερον ἄρθρον, τὸ διακριτικὸν σημεῖον ἐπὶ τοῦ ὑπὸ τῆς κυβερνήσεως ὑποδειχθέντος εἴδους τῶν ἐμπορευμάτων καὶ τῶν βιομηχανικῶν προϊόντων, καὶ οἱ πωλοῦντες ἢ ἐκθέτοντες εἰς πώλησιν τοιαῦτα ἐμπορεύματα μὴ φέροντα τὸ ἐπίσημον σημεῖον, καταδικάζονται εἰς πρόστιμον ἀπὸ μιᾶς μέχρι δέκα Ὀθ. λιρῶν, ἢ εἰς φυλάκισιν ἀπὸ εἰκοσιτεσσάρων ὡρῶν μέχρι μιᾶς ἑβδομάδος, ἢ καὶ εἰς ἀμφοτέρας ταύτας τὰς ποινάς.

Ἄρθρ. 17. Ὅταν ἐναχθῇ τις διά τινα ἐνταυτῷ τῶν ἐν τῷ παρόντι κανονισμῷ ἀναφερομένων ἐγκλημάτων, ὁ τοιοῦτος ἐγκληματίας καταδικάζεται εἰς τὴν ποινὴν, ἣν ἐπισύρει τὸ βαρύτερον τῶν διαπραχθέντων ἐγκλημάτων.

Ἄρθρ. 18. Εἰς τοὺς ὑποπίπτοντας καὶ δεύτερον εἰς τὸ αὐτὸ ἔγκλημα δύναται νὰ ἐπιβληθῇ ποινὴ μέχρι διπλασίας· θεωρεῖται δέ τις ὡς ὑποπέσας εἰς τὸ αὐτὸ ἔγκλημα, ὅταν διαπράξῃ καὶ δευτέραν φορὰν ἔγκλημά τι ἐκ τῶν ἄνωθι ἀναφερομένων ἐντὸς πέντε ἐτῶν, ἀφ' ἧς ἡμέρας κατεδικάσθη δι' ἓν ἐκ τῶν αὐτῶν ἐγκλημάτων.

Ἄρθρ. 19. Καὶ μετὰ τὴν κατὰ τὰ ἄρθρα 14 καὶ 15 καταδίκην καὶ τιμωρίαν ἀκόμη τοῦ μεταχειριζομένου παράνομον σημεῖον ἐπὶ τῶν βιομηχανικῶν αὐτοῦ προϊόντων ἢ τῶν ἐμπορευμάτων αὐτοῦ, καθὼς καὶ τοῦ διὰ τῶν ἀναγκαίων ἐργαλείων συνεργήσαντος εἰς τὴν κατασκευὴν τοῦ παρανόμου τούτου σημείου, πάλιν τὸ δικαστήριον δύναται νὰ διατάξῃ τὴν δήμευσιν τῶν πραγμάτων τούτων· τὰ πράγματα, τὰ ὁποῖα δημεύονται, ὡς φέροντα πλαστὸν ἢ νόθον σημεῖον, ἢ τὸ διακριτικὸν σημεῖον ἑτέρου τινος, δύνανται νὰ παραδοθῶσιν εἰς τὸν κύριον τοῦ σημείου· δύνανται δὲ ἐν ἀνάγκῃ καὶ νὰ λογισθῶσιν ἀπέναντι τῆς ἀποζημιώσεως. Τὰ ἀντιβαίνοντα εἰς τὰ ἄρθρα 14 καὶ 15 σημεῖα δύνανται νὰ ἀκυρωθῶσι καθ' ὁλοκληρίαν.

Ἄρθρ. 20. Οἱ ἐν γνώσει πωλοῦντες ἢ ἐκθέτοντες εἰς πώλησιν πράγματα ἄνευ σημείου, ἐξ ἐκείνων ἐπὶ τῶν ὁποίων ὑπάρχει διαταγὴ τῆς κυβερνήσεως νὰ τίθηται σημεῖον, ἐκτὸς τῆς ἐν τῷ ἄρθρῳ 16 ποινῆς, ὑπο-

χρεοῦνται καὶ εἰς τὸ νὰ θέσωσιν ἐξάπαντος σημεῖον ἐπὶ τῶν πραγμάτων τούτων· ἐὰν δὲ ὁ ἅπαξ καταδικασθεὶς διὰ τοιοῦτον ἁμάρτημα ὑποπέσῃ καὶ δευτέραν φορὰν εἰς αὐτὸ ἐντὸς πέντε ἐτῶν ἀπὸ τῆς χρονολογίας τῆς καταδίκης, τότε τὰ ἐμπορεύματα ἢ τὰ βιομηχανικὰ προϊόντα αὐτοῦ δημεύονται.

Περὶ τῶν ποινῶν τῶν ἐπιβαλλομένων εἰς τοὺς μεταχειριζομένους τὸ διακριτικὸν σημεῖον τόπου τινος ἐπὶ πραγμάτων μὴ κατασκευασθέντων ἐν τῷ τόπῳ τούτῳ.

Ἄρθρ. 21. Οἱ θέτοντες ἐπὶ τῶν βιομηχανικῶν προϊόντων, εἴτε ὁλόγραφον εἴτε κατὰ συγκοπὴν, τὸ ὄνομα ἑτέρου τινος μέρους τοῦ Ὀθωμανικοῦ Κράτους, ἐκτὸς ἐκείνου, ἐν ᾧ κατεσκευάσθησαν τὰ προϊόντα ταῦτα, καὶ οἱ ἐν γνώσει πωλοῦντες ἢ εἰς πώλησιν ἐκθέτοντες τοιαῦτα πράγματα, καταδικάζονται ἀναλόγως τοῦ βαθμοῦ τοῦ ἐγκλήματος εἰς πρόστιμον ἀπὸ δύο μέχρι πεντήκοντα Ὀθωμανικῶν λιρῶν, ἢ εἰς φυλάκισιν ἀπὸ ἑνὸς μέχρις ἓξ μηνῶν, ἢ καὶ εἰς ἀμφοτέρας ἐν ταὐτῷ τὰς ποινὰς ταύτας.

Ἄρθρ. 22. Αἱ ἐκ τῆς παραβάσεως τοῦ ἄρθρου 21 πηγάζουσαι δίκαι θεωροῦνται κατὰ τὰς περὶ διαδικασίας διατάξεις τοῦ παρόντος κανονισμοῦ.

Εἰδικὸν ἄρθρον.

Ἄρθρ. 23. Αἱ τελωνειακαὶ ἀρχαὶ δύνανται νὰ ποιῶσι κατάσχεσιν ἐπὶ πάντων τῶν ἐντοπίων ἢ ξένων βιομηχανικῶν προϊόντων καὶ ἐμπορευμάτων, τὰ ὁποῖα κατὰ τὴν εἰς τὸ τελωνεῖον εἰσαγωγήν των ἤθελον ἀνακαλυφθῆ ὡς φέροντα, κατὰ τὸ ἄρθρον 21, ὁλόγραφον ἢ κατὰ συγκοπὴν τὸ ὄνομα ἑτέρου τινος μέρους τοῦ Ὀθωμανικοῦ Κράτους, ἐκτὸς ἐκείνου, ἐν ᾧ κατεσκευάσθησαν. Ἀμέσως μετὰ τὴν κατάσχεσιν αἱ τελωνειακαὶ ἀρχαὶ γνωστοποιοῦσι τὸ πρᾶγμα εἰς τὸ ἐπιτόπιον πολιτικὸν δικαστήριον διὰ δηλώσεως, καὶ κινεῖται ἀγωγὴ ἐντὸς τοῦ διὰ τοῦ ἄρθρου 13 ὡρισμένου χρόνου. Αἱ διατάξεις τοῦ ἄρθρου 19 ἰσχύουσι καὶ ἐπὶ τῶν πραγμάτων, τὰ ὁποῖα κατεσχέθησαν δυνάμει τοῦ παρόντος εἰδικοῦ ἄρθρου.

Ἄρθρ. 24. Ὁ Κανονισμὸς οὗτος τίθεται εἰς ἐνέργειαν μετὰ ἓξ μῆνας ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως αὐτοῦ.

ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ

Περὶ Κολλυβιστῶν (χιοσὲ σαρράφ).

(1 Δζεμαζιούλ-έββὲλ 1281.)

ΠΡΟΛΟΓΟΣ.

Οἱ τραπεζῖται ἐκεῖνοι, οἵτινες οὔτε δανείζουσιν οὔτε δανείζονται χρήματα, ἀλλ' ἐνασχολοῦνται μόνον εἰς ἀνταλλαγὴν νομισμάτων, ὀνομάζονται κολλυβισταὶ (*χιοσὲ σαρράφη*).

Ἄρθρ. 1. Ὁ ἐν Κωνσταντινουπόλει καὶ ταῖς τρισὶ πόλεσι μετερχόμενος τὸν κολλυβιστὴν εἰς ἐργαστήριον ἢ εἰς δωμάτιον χανίου, ὅστις δήποτε καὶ ἂν ᾖ, ὑποχρεοῦται νὰ ἐφοδιασθῇ δι' ἐπὶ τούτῳ ἀδείας (*τεζκερὲ*) παρὰ τοῦ ὑπουργείου τοῦ Ἐμπορίου.

Ἄρθρ. 2. Ὁ ἐν ἐργαστηρίῳ ἢ δωματίῳ χανίου μετερχόμενος τὸν κολλυβιστὴν ἄνευ τῆς ἐπὶ τούτῳ ἀδείας, καταδικάζεται εἰς πρόστιμον ἑξακοσίων γροσίων, κλείεται δὲ πάραυτα καὶ τὸ ἐργαστήριόν του.

Ἄρθρ. 3. Ὅπως μὴ ἀπαντῶσι δυσκολίας οἱ κάτοικοι, ζητοῦντες τόπον πρὸς ἀλλαγὴν νομισμάτων, ὧσι δὲ ὡρισμένοι οἱ τόποι καὶ αἱ κατοικίαι τῶν κολλυβιστῶν, ἀπαγορεύεται αὐτοῖς νὰ ἐξασκῶσι τὸ ἔργον τοῦτο περιφερόμενοι εἰς τὰς ὁδοὺς, εἴτε ἐν γωνίᾳ τινὶ καθήμενοι, εἴτε διαμένοντες ἐντὸς ἐργαστηρίου ἄλλου τινὸς συστήματος (*ἐσναφίου*). Ὁ πράττων τοῦτο ἐμποδίζεται ἀμέσως· καὶ καταδικάζεται εἰς πρόστιμον τριακοσίων γροσίων ἐὰν ᾖ ἐφωδιασμένος δι' ἀδείας ἐξασκήσεως τοῦ ἐπαγγέλματός του, εἰδεμὴ εἰς πρόστιμον ἑξακοσίων γροσίων.

Ἄρθρ. 4. Πᾶς κολλυβιστὴς ἀναρτᾷ ἔξωθεν τοῦ ἐργαστηρίου ἢ δωματίου του πίνακα τινὰ, ἐν ᾧ γράφει διὰ μεγάλων χαρακτήρων εἰς γλῶσσαν Τουρκικὴν, Γαλλικὴν, ἢ ὁποιανδήποτε ἄλλην ἐγκρίνει, τὸν τίτλον *Κολλυβιστὴς (χιοσὲ σαρράφ)*, ὑπ' αὐτὸν δὲ τὸ ὄνομά του μετὰ τοῦ ἀριθμοῦ, τὸν ὁποῖον φέρει ἡ ἄδειά του (*τεζκερὲς*), παρὰ τὸν πίνακα δὲ τοῦτον ἀναρτᾷ καὶ ἔντυπον κατάλογον τῶν ἐν κυκλοφορίᾳ νομισμάτων.

Ἄρθρ. 5. Πᾶς κολλυβιστὴς κρατεῖ βιβλίον ἐπικεκυρωμένον καὶ ἐσφραγισμένον ὑπὸ τοῦ ὑπουργείου τοῦ ἐμπορίου, καὶ διηρημένον εἰς *Δοῦναι* καὶ *Λαβεῖν*. Ἐν τῷ *Δοῦναι* μὲν ὀφείλει νὰ καταχωρῇ ὅσα δίδει κατὰ σειρὰν καὶ ἀριθμὸν, ἐν τῷ *λαβεῖν* δὲ ὅσα λαμβάνει ἐπίσης κατὰ τάξιν, ὥστε ἐν ἀνάγκῃ νὰ παρουσιάζῃ αὐτὸ πρὸς τοὺς ἐπὶ τούτῳ ὑπαλλήλους, νὰ δίδῃ δὲ καὶ εἰς τὸν ἀλλάζοντα νομίσματα, ἐν περιπτώσει καθ' ἣν ζητή-

ξει, ἀπόδειξιν ἐσφραγισμένην καὶ ἐξηγμένην ἐκ τοῦ βιβλίου τούτου, σύμφωνον δὲ καθ' ὅλα μὲ τὰ ἐν τῷ βιβλίῳ γεγραμμένα. Ὁ παρὰ τὰς ἀνωτέρω διατάξεις ἐνεργῶν κολλυβιστὴς, ἢ δίδων ἐσφαλμένην ἀπόδειξιν, ἢ καταχωρῶν ἐσφαλμένως εἰς τὸ βιβλίον τὰς πράξεις του, τιμωρεῖται διὰ προστίμου, ἀναλόγου τῆς ἐλλείψεώς του, μέχρι διακοσίων γροσίων, ὑποβαλλόμενος προσέτι καὶ εἰς τὴν ποινὴν τοῦ νὰ κλεισθῇ προσωρινῶς ἢ διὰ παντὸς τὸ ἐργαστήριόν του.

Ἄρθρ. 6. Τὸ σύστημα τῶν κολλυβιστῶν ἔχει συμβούλιον (*λόντζα ὁδασὴ*), ὅπερ ἀπαρτίζεται ἐκ τοῦ *κεχαγιᾶ*, τεσσάρων πρωτομαϊστόρων καὶ ἑνὸς *γιγὶτ πασή*.

Ἄρθρ. 7. Ὁ *κεχαγιᾶς* τοῦ συστήματος διορίζεται ὑπὸ τῆς κυβερνήσεως· τὰ ἐναντίον ὅμως αὐτοῦ ὑπὸ πολλῶν μελῶν τοῦ συστήματος ἐγειρόμενα παράπονα εἰσακούονται ὑπὸ τῆς κυβερνήσεως καὶ τίθενται ὑπὸ ἐξέτασιν.

Ἄρθρ. 8. Τὰ μέλη τοῦ συμβουλίου (*λόντζας*) ἐκλέγονται μὲν ὑπὸ τοῦ συστήματος, ἐγκρίνονται δὲ καὶ διορίζονται ὑπὸ τοῦ ὑπουργείου τοῦ ἐμπορίου· διὸ ἡ ἐκλογὴ τοῦ συστήματος δέον νὰ γίνῃ ἐπὶ ὀκτὼ ὑποκόων ὀθωμανῶν, τὸ δὲ ὑπουργεῖον τοῦ ἐμπορίου νὰ ἐκλέξῃ ἐξ αὐτῶν τοὺς τέσσαρας.

Ἄρθρ. 9. Ὁ *Γιγὶτ πασῆς*, ἐπίσης ὑπὸ τοῦ συστήματος ἐκλεγόμενος, καθυποβάλλεται εἰς τὸ ὑπουργεῖον τοῦ ἐμπορίου, ὅπερ ἐγκρίνει τὴν ἐκλογὴν αὐτοῦ.

Ἄρθρ. 10. Ἐν τῷ δωματίῳ τοῦ συμβουλίου συζητοῦνται καὶ θεωροῦνται ἐν γένει αἱ τὸ σύστημα (*ἐσνὰφ*) ἀφορῶσαι ὑποθέσεις, καταβαλλομένης συντόνου προσοχῆς, ὅπως μηδεὶς τῶν εἰς τὸ σύστημα τῶν κολλυβιστῶν ἀνηκόντων πράξῃ τι ἀντιβαῖνον εἰς τὸν κανονισμὸν καὶ εἰς τὴν ἠθικὴν ἐν γένει. Αἱ συζητήσεις καὶ καταθέσεις ἑκάστου ἐγγράφονται ἐν τῷ ἐπὶ τούτῳ βιβλίῳ, ἀντίγραφον δὲ αὐτοῦ ἀποστέλλεται εἰς τὸ ὑπουργεῖον τοῦ ἐμπορίου, ὅπερ δύναται νὰ ἐγκρίνῃ ἢ μὴ τὰς πράξεις τοῦ συμβουλίου. Ἐπειδὴ δὲ πάντες οἱ εἰς τὸ σύστημα τοῦτο ἀνήκοντες συγκαταλέγονται εἰς τὴν χορείαν τῶν ἐμπόρων, αἱ τυχὸν ἀναφανησόμεναι περὶ ληψοδοσίας διαφοραὶ μεταξὺ αὐτῶν ἢ μεταξὺ ἄλλων θεωροῦνται εἰς τὰ ἐμποροδικεῖα. Τὸ συμβούλιον δέον ν' ἀποφεύγῃ τὴν διεκδίκασιν ὑποθέσεων, συνεπαγομένων τὴν νόμιμον τιμωρίαν τινὸς ἐκ τῶν κολλυβιστῶν, καὶ νὰ ἀναφέρῃ ταύτας δι' ἐκθέσεως εἰς τὸ ὑπουργεῖον τοῦ ἐμπορίου, περὶ ὧν ἡ ἀρχὴ λαμβάνει τὰ ἀναγκαῖα μέτρα.

Ἄρθρ. 11. Τὸ συμβούλιον ὀφείλει ἐπίσης νὰ συζητῇ τὰ διάφορα ἀντικείμενα τὰ ἀφορῶντα τοὺς κολλυβιστὰς, καὶ τῶν ὁποίων τὴν ἐξέτασιν ἀναθέτει ἐπισήμως εἰς αὐτὸ ἡ Κυβέρνησις, ἀφοῦ δὲ συντάξῃ τὸ περὶ τούτων πρακτικὸν, νὰ τὸ ἀποστέλλῃ πάραυτα πρὸς αὐτήν.

Ἄρθρ. 12. Αἱ ἀποδείξεις ἀδείας (*τεζκερέδες*), κοπτόμεναι ἐκ διπλοτύπου βιβλίου καὶ περιέχουσαι τὸ ὄνομα καὶ ἐπίθετον τοῦ κολλυβιστοῦ καὶ τοῦ ἐγγυητοῦ αὐτοῦ, τὸν τόπον τῆς διαμονῆς, τὸν τόπον, ἐν ᾧ πρόκειται νὰ συσταθῇ ἐργαστήριον καὶ τὸ ποσὸν τοῦ ἐκ προκαταβολῆς καταβληθέντος δασμοῦ, σφραγίζονται καὶ δίδονται εἰς τοὺς ἐνδιαφερομένους.

Ἄρθρ. 13. Ὁ δασμὸς δι' ἑξάμηνον ἄδειαν ὡρίσθη ἐν γένει εἰς διακόσια ἑβδομήκοντα πέντε γρόσια, ἐξ ὧν τὰ μὲν διακόσια εἰσπράττονται διὰ τὸ ὑπουργεῖον τοῦ ἐμπορίου, τὰ δὲ ἑβδομήκοντα πέντε ἀφίνονται εἰς τὸ συμβούλιον τοῦ συστήματος ὅπως ἐξ αὐτῶν πληρώνωνται οἱ μισθοὶ τοῦ *κεχαγιᾶ* καὶ τὰ ἄλλα ἔξοδα· ἐκτὸς τοῦ δασμοῦ τούτου οὐδὲν ἕτερον ἐπὶ οἱαδήποτε προφάσει θέλει εἰσπράττεσθαι παρὰ τῶν κολλυβιστῶν.

Ἄρθρ. 14. Ἡ διάρκεια τῶν ἀποδείξεων ἀδείας εἶναι ἑξάμηνος· ἀνανεοῦνται δὲ αὗται δὶς τοῦ ἔτους, ἤτοι κατὰ τὰς ἀρχὰς μαρτίου καὶ σεπτεμβρίου, πληρωνομένου τοῦ ἐπὶ τούτῳ δασμοῦ. Ἐπειδὴ δὲ αἱ μετὰ τοὺς μῆνας μάρτιον καὶ σεπτέμβριον λαμβανόμεναι ἀποδείξεις ἀδείας ἰσχύουσι μέχρι τέλους τῆς ὡρισμένης ἑξαμηνίας, τὸ δικαίωμα τῶν ἐπὶ τούτῳ δασμῶν εἰσπράττεται ἀναλόγως τῶν ὑπολειφθεισῶν ἡμερῶν.

Ἄρθρ. 15. Οἱ βουλόμενοι νὰ καταταχθῶσιν εἰς τὸ σύστημα τῶν κολλυβιστῶν, ἀπευθύνονται εἰς τὸ συμβούλιον τοῦ συστήματος, ἔνθα ἀφοῦ ἐξετασθῶσι τὰ περὶ τῆς διαγωγῆς καὶ καταστάσεως αὐτῶν ἐφ' ὅσον ἀναγκαιοῖ διὰ τὸ σύστημα, δώσωσι δὲ καὶ ἐγγύησιν προσώπου ἀνήκοντος εἰς τὴν ὀθωμανικὴν ὑπηκοότητα, λαμβάνουσι παρὰ τοῦ *κεχαγιᾶ* ἐνσφράγιστον εἰδοποιητήριον (*ἴλμου-χαπὲρ*), περιέχον τὸ ὄνομα, τὸ ἐπώνυμον, τὴν κατοικίαν, καὶ τὸν τόπον τῆς συστάσεως τοῦ ἐργαστηρίου των, τὸ ὁποῖον καὶ παρουσιάζουσιν εἰς τὸ ὑπουργεῖον τοῦ ἐμπορίου. Ἐκεῖ δὲ ἀφοῦ ἐξακριβωθῇ ὅτι οὐδὲν πρόσκομμα ὑπάρχει, ἐγγράφονται οἱ τοιοῦτοι εἰς τὸ ἐπὶ τούτῳ βιβλίον, καὶ λαμβάνουσιν ἀπόδειξιν ἀδείας, καταβάλλοντες τὰ δικαιώματα αὐτῆς.

Ἄρθρ. 16. Ὅσοι ἐγκαταλείπουσι τὰ ἐν οἷς διέμενον ἐργαστήρια καὶ δωμάτια ὅπως μεταβῶσιν ἀλλαχοῦ, ἀφοῦ γνωστοποιήσωσι τὴν νέαν κατοικίαν των εἰς τὸ συμβούλιον τοῦ συστήματος, ἀναφέρονται κατόπιν εἰς τὸ ὑπουργεῖον τοῦ ἐμπορίου, ἐξαιτούμενοι ἵνα γίνῃ μνεία τούτου ἐν ταῖς ἀνὰ χεῖρας αὐτῶν ἀδείαις, εἰσπραττομένου παρ' αὐτῶν μόνον πέντε γροσίων ὡς δικαίωμα ἐγγραφῆς.

Ἄρθρ. 17. Οἱ αὐτοπροαιρέτως παραιτούμενοι τῆς ἐργασίας των κολλυβισταὶ, ἢ ἐκεῖνοι, ὧν τὰ ἐργαστήρια ἐκλείσθησαν συμφώνως τῷ νόμῳ, δὲν δικαιοῦνται νὰ ἀπαιτήσωσι τὴν ἀπόδοσιν τῶν πεπληρωμένων δικαιωμάτων τῶν ἀποδείξεων ἀδείας.

Ἄρθρ. 18. Ἐν περιπτώσει ἀπωλείας ἀδείας τινὸς, ὁ ἀπολέσας αὐτὴν ἀναφέρεται εἰς τὸ συμβούλιον, ὅπερ δι' ἐπισήμου ἐκθέσεως κοινοποιεῖ εἰς

τὸ ὑπουργεῖον τοῦ ἐμπορίου τὴν ἀπώλειαν ταύτην καὶ τὸ ἐναπολειφθὲν χρονικὸν διάστημα πρὸς λῆξιν τῆς προθεσμίας της· χορηγεῖται δὲ αὐτῷ ὑπὸ τοῦ ὑπουργείου ἡ ζητουμένη ἀπόδειξις, εἰσπραττομένων δέκα μόνον γροσίων.

Ἄρθρ. 19. Αἱ ἀποδείξεις ἀδείας εἰσὶν ὀνομαστικαὶ, καὶ οἱ κάτοχοι ὀφείλουσι νὰ φέρωσιν αὐτὰς πάντοτε μεθ' ἑαυτῶν, ὅπως τὰς δεικνύωσιν εἰς τοὺς ὑπαλλήλους, παρ' ὧν ἤθελε ζητηθῇ τοῦτο.

Ἄρθρ. 20. Ὁ μετερχόμενος τὸν κολλυβιστὴν δυνάμει ἀποδείξεως ἀδείας εἰς ἄλλον ἀνηκούσης, καταδικάζεται εἰς πρόστιμον ἑξακοσίων γροσίων.

Ἄρθρ. 21. Ἀπαγορεύεται τοῖς κολλυβισταῖς τὸ λαμβάνειν ἢ δίδειν νομίσματα περικεκομμένα καὶ ἐλλειπῆ· ὁ λαμβάνων ἢ δίδων τοιαῦτα καταδικάζεται εἰς πενταπλάσιον πρόστιμον τῶν ὅσα ἔλαβεν ἢ ἔδωκε. Δύνανται ἐν τούτοις, συμφώνως ταῖς ὁδηγίαις, αἵτινες ἤθελον δοθῇ παρὰ τοῦ ὑπουργείου τῶν οἰκονομικῶν, νὰ μετέρχωνται τὸ ἐπάγγελμα τῶν *μουπαγιατζήδων* (1).

Ἄρθρ. 22. Οἱ λαμβάνοντες ἢ δίδοντες κίβδηλα νομίσματα κολλυβισταὶ τιμωροῦνται κατὰ τὸν ποινικὸν Κώδηκα· τούτου δὲ ἕνεκα δέον νὰ καταγγέλλωσιν εἰς τὴν ἀστυνομίαν τοὺς τυχὸν τοιαῦτα χρήματα δίδοντας αὐτοῖς, ἀφοῦ προηγουμένως κατάσχωσιν αὐτά.

Ἄρθρ. 23. Ἐκτὸς τῶν ἐν τοῖς ἀνωτέρω ἄρθροις ἀναφερομένων ποινῶν καὶ προστίμων, ὅσοι ἐκ τοῦ συστήματος πράξωσί τι ἀντιβαῖνον εἰς τὸν Κανονισμὸν, τιμωροῦνται διὰ ποινῆς κλείσεως τοῦ ἐργαστηρίου των καὶ προστίμου μέχρις 100 γροσίων. Ἐπὶ τοιούτων ὑποθέσεων ἀποφασίζει μὲν τὸ Συμβούλιον τοῦ συστήματος, ἀλλ' αἱ ἀποφάσεις αὐτοῦ δὲν εἶναι ἐκτελέσιμοι, πρὶν ἢ ἐπικυρωθῶσιν ὑπὸ τοῦ ὑπουργείου τοῦ ἐμπορίου.

Ἄρθρ. 24. Τὰ ἐκ τῶν προστίμων συλλεγόμενα χρήματα, ὡς ἀνήκοντα τῷ δημοσίῳ ταμείῳ, προστίθενται μὲν εἰς τὰς προσόδους ἐν γένει τοῦ ὑπουργείου τοῦ ἐμπορίου, σημειοῦνται ὅμως ἰδιαιτέρως ἐν τῷ ἰσολογισμῷ.

Ἄρθρ. 25. Οἱ κολλυβισταὶ εἰσὶν ὑπεύθυνοι διὰ τὰ πρόστιμα, ἅπερ ἤθελον ζητηθῇ συνεπείᾳ ἀτακτημάτων καὶ ἀτοπημάτων τῶν ὑπαλλήλων, οὓς ἔχουσιν ἐν τῇ ἑαυτῶν ὑπηρεσίᾳ.

Ἄρθρ. 26. Ὁσάκις ἡ Κυβέρνησις θελήσῃ νὰ ἐφαρμόσῃ διατάξεις τινας πρὸς τὰ νομίσματα, πάντες οἱ κολλυβισταὶ ὑποχρεοῦνται διὰ τοῦ συμβουλίου τοῦ ἑαυτῶν συστήματος νὰ συμμορφωθῶσι πρὸς αὐτάς.

Ἄρθρ. 27. Ὁ παρὼν Κανονισμὸς ἰσχύει κατὰ πάντα καὶ διὰ τοὺς

(1) *Μουπαγιατζῆδες* λέγονται ἐκεῖνοι οἱ τραπεζῖται, οἵτινες ἀγοράζουσι διαφόρους συναλλαγὰς, καλὰ, καὶ τὰ τούτοις παραπλήσια, δι' ἐκπτώσεως ποσοῦ τινος ἐκ τοῦ πληρωθησομένου ἰσοτίμου.

ξένης ὑπηκοότητος κολλυβιστὰς, ὑποχρεουμένους ἵνα ὑποδείξωσιν εἰς τὸ συμβούλιον τοῦ συστήματος ἐγγυητὰς ὀθωμανικῆς ὑπηκοότητος περὶ τῆς τηρήσεως τῶν καθεστώτων.

Ἄρθρ. 28. Ἐπειδὴ ὁ παρὼν Κανονισμὸς τεθήσεται εἰς ἐνέργειαν τὸ πολὺ ἐντὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς ἡμέρας τῆς δημοσιεύσεώς του, πάντες οἱ κολλυβισταὶ ἐν γένει ὑποχρεοῦνται νὰ ἐφοδιασθῶσι μέχρι τῆς ἐποχῆς ταύτης διὰ τῶν ἀποδείξεων τῆς ἀδείας. Οἱ ἀπὸ τῆς ἐποχῆς ταύτης ἄνευ ἀποδείξεως εὑρισκόμενοι, ὑποστήσονται τὰς διατάξεις τοῦ 2 ἄρθρου τοῦ παρόντος Κανονισμοῦ, ἀφοῦ τὴν προτεραίαν κλεισθῶσι καὶ τὰ ἐργαστήριά των.

ΝΕΑΙ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ,

Καταρτισθεῖσαι μετὰ τὴν τροποποίησιν τοῦ κατὰ τὸ 1268 περὶ τοκογλυφίας θεσπισθέντος καὶ ἐν ἐνεργείᾳ διατελοῦντος μέχρις σήμερον Κανονισμοῦ.

(16 Σεββὰλ 1280.)

Ἄρθρ. 1. Συνεπείᾳ τοῦ κατὰ τὸ ἔτος 1268 θεσπισθέντος Κανονισμοῦ, ὁ ἐπὶ τῶν δανειζομένων χρημάτων μεταξὺ ἰδιωτῶν μηνιαῖος τόκος καθιερώθη εἰς 1 τοῖς $^0/_0$, ἀπηγορεύθη δὲ ὑπὸ τῆς Κυβερνήσεως νὰ λαμβάνηται τόκος πλέον τούτου. Ἐξαιροῦνται τῆς διατάξεως ταύτης οἱ κανονισμοὶ, οἱ ἀφορῶντες τοὺς τόκους τῶν χρημάτων, τῶν ἀνηκόντων εἰς ὀρφανὰ καὶ δανειζομένων διὰ πράξεως τῶν ἱεροδικαστηρίων (*δέβι-σερί*), ὡς καὶ ὁ τόκος τῶν δανειζομένων ὑπὸ τραπεζιτῶν, κατόχων τοῦ ἐγγράφου *κουϊρουκλού* (1).

Ἄρθρ. 2. Ἐὰν ἐντὸς τῶν ἐγγράφων τῶν γενομένων μεταξὺ τοῦ δανείσαντος καὶ δανεισαμένου ὑπάρχῃ συμφωνία τόκου ἀνωτέρα τοῦ νενομισμένου, ἡ συμφωνία αὕτη ἐνώπιον τῶν ἐμποροδικείων δὲν θεωρεῖται ἔγκυρος, καὶ κατὰ συνέπειαν ἐκπίπτεται ὁ περισσότερον τοῦ νενομισμένου τόκος· ἐὰν ὅμως ἡ συμφωνία τοῦ ἀνωτέρω τοῦ 1 τοῖς $^0/_0$ τόκου ἐγένετο πρὸ τῆς ἐκδόσεως τοῦ περὶ τοκογλυφίας Κανονισμοῦ, τοῦ δημοσιευθέντος κατὰ τὸ 1268, τότε μέχρι τῆς ἐποχῆς ταύτης ὁ τόκος λογίζεται ἀκριβῶς ὡς ὡρίσθη ἐν ταῖς συμφωνίαις ἢ ἐν τῷ ἐγγράφῳ τῶν ἐνδιαφερομένων· ἐὰν δὲ ἐγένετο μετὰ τὴν ἡμερομηνίαν τοῦ Κανονισμοῦ, τότε ἐκπίπτεται μέχρι τοῦ νενομισμένου ὅρου.

Ἄρθρ. 3. Καθ' ὅσον ἀφορᾷ τὸν ἐπέκεινα τοῦ νενομισμένου τόκον, ὅστις προσετέθη εἰς τὸ κεφάλαιον ἄνευ δηλώσεως ἐν τῷ ἐγγράφῳ, ἐὰν ἀποδειχθῇ παρὰ τοῦ δανειστοῦ δι' εὐλόγων ἀποδείξεων, ἤτοι δι' ἐγγράφου, ἢ ἐπιστολῆς, ἢ διὰ βιβλίων ἀξιοχρέων, ἢ διὰ προτάσεως ὅρκου πρὸς τὸν δανειστὴν κατὰ τὴν δίκην, ὅτι τόκος ἀνώτερος τοῦ νενομισμένου προσετέθη εἰς τὸ κεφάλαιον, ἐνεργοῦνται αἱ διατάξεις τοῦ ἑπομένου ἄρθρου.

Ἄρθρ. 4. Ἀφαιρεῖται ὁ ἐπέκεινα τοῦ νενομισμένου τόκος δέκα ἐτῶν, λογιζομένων ἀπὸ τῆς ἀρχῆς τῶν λογαριασμῶν, ἐὰν προέρχηται ἐκ λογαριασμῶν, θεωρηθέντων ὑπὸ τοῦ δανειστοῦ καὶ χρεώστου. Ἐὰν δὲ προέρ-

(1). Ὡς καὶ ἀλλαχοῦ εἴπομεν, ἡ τάξις αὕτη τῶν τραπεζιτῶν καὶ ἡ τῶν *βερατλίδων* κατηργήθη ἤδη.

χηται ἐξ ἀνανεωθέντος χρεωστικοῦ ἐγγράφου, ἤτοι ἐὰν ἐν τῇ λήξει τοῦ παλαιοῦ χρεωστικοῦ ἐδόθη νέον, εἰς τὸ κεφάλαιον τοῦ ὁποίου προσετέθη τόκος ἀνώτερος τοῦ νενομισμένου, ἀφαιρεῖται οὗτος, λογιζόμενος ἀπὸ τῆς ἡμερομηνίας τοῦ παλαιοῦ ὁμολόγου μέχρι δέκα ἐτῶν, καὶ διατάττεται ἡ εἴσπραξις τοῦ ὑπολοίπου. Ἡ διάρκεια ὅμως τῶν δέκα ἐτῶν δὲν πρέπει νὰ ὑπερβῇ τὸ ἔτος 1268, καθ' ἣν ἐποχὴν ἐδημοσιεύθη ὁ περὶ τοκογλύφων κανονισμός. Ἐὰν δὲ ὁ παρανόμως λογαριαζόμενος δεκαετὴς τόκος ὑπερβῇ τὸ ποσὸν τοῦ κεφαλαίου μετὰ τοῦ νενομισμένου τόκου, ὁ δανειστὴς δὲν ὑποχρεοῦται νὰ πληρώσῃ τὸ περίσσευμα εἰς τὸν χρεώστην· μάλιστα, ἐὰν ὁ δανειστὴς ἔχῃ τυχὸν λαμβάνειν παρὰ τοῦ ἰδίου χρεώστου ἄλλο ποσὸν ἐξ ἄλλης περιπτώσεως, οὐδὲ ἀπέναντι τοῦ χρέους τούτου δύναται νὰ λογισθῇ τὸ εἰρημένον περίσσευμα.

Ἄρθρ. 5. Δὲν δύναται ἐπίσης δι' ἀναθεωρήσεως λογαριασμῶν νὰ ζητηθῇ ἡ ἐπιτροφὴ τοῦ πέραν τοῦ νενομισμένου ληφθέντος τόκου ἀπέναντι χρέους, οὗτινος τά τε κεφάλαια καὶ οἱ τόκοι καθ' ὁλοκληρίαν ἐπληρώθησαν, θεωρηθέντων τῶν μεταξὺ τοῦ δανειστοῦ καὶ χρεώστου λογαριασμῶν δι' ἀμοιβαίας συνεννοήσεως.

Ἄρθρ. 6. Ἐπειδὴ ἀπηγορεύθη τὸ λαμβάνειν παρὰ τῶν δανειζομένων ἐκτὸς τοῦ νενομισμένου τόκου καὶ ἕτερον δικαίωμα ὑπὸ τὸν τίτλον *σοὺ πασηλὴκ* ἢ ὑφ' ἄλλον τινά, τὰ οὕτω λαμβανόμενα χρήματα ἡ Κυβέρνησις θεωρεῖ ὡς ἀνόμως δοθέντα, καὶ τιμωρεῖ τοὺς τολμήσοντας νὰ λάβωσι τοιαῦτα.

ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ

Περὶ τῶν παρὰ τῆς ἐν Κωνσταντινουπόλει πιστωτικῆς τραπέζης (ἐμνιγὲτ-σανδηγὴ) ἐπὶ τῶν ἐπαρχιακῶν ταμείων συρομένων συναλλαγματικῶν.

(28 Ῥαμαζὰν 1285)

Ἄρθρ. 1. Πρὸς διευκόλυνσιν τῆς ἀποστολῆς χρημάτων εἰς τὰς οἰκογενείας τῶν στρατιωτῶν, χωροφυλάκων, χειρωνακτῶν, ἐργατῶν, δουλευτῶν (*ρεντζι-πὲρ*), ὑπηρετῶν καὶ λοιπῶν, δίδονται ἀπὸ τῆς ἐν Κωνσταντινουπόλει πιστωτικῆς Τραπέζης ἐπὶ τῶν ἐπαρχιακῶν ταμείων συναλλάγματα ἐξ ἑκατὸν μέχρι πέντε χιλιάδων γροσίων.

Ἄρθρ. 2. Τὸ ποσὸν, ὅπερ πρόκειται ν' ἀποσύρῃ τις ἐκ τοῦ ταμείου τῶν ἐπαρχιῶν, δέον νὰ μὴ ὑπερβαίνῃ τὰς πέντε χιλιάδας γροσίων, καθὼς καὶ τὸ ποσὸν τῶν ἀπὸ τῆς πιστωτικῆς τραπέζης ἐπὶ τῶν ἐπαρχιακῶν ταμείων συρομένων συναλλαγμάτων δὲν δύναται νὰ ὑπερβῇ ἐτησίως τὰς ἑκατὸν χιλιάδας γροσίων.

Ἄρθρ. 3. Τὰ ὑπὸ τῆς πιστωτικῆς τραπέζης ἐκδοθησόμενα συναλλάγματα γράφονται ἐπὶ εἰδικοῦ ἐντύπου χάρτου, ἐν ᾧ καταχωρεῖται τό τε ὀνοματεπώνυμον τοῦ λαμβάνοντος αὐτὸ, τὸ ὄνομα τῆς πατρίδος του καὶ τὸ τοῦ τόπου τῆς διαμονῆς τοῦ μέλλοντος νὰ συνάξῃ τὰ χρήματα.

Ἄρθρ. 4. Ἡ πιστωτικὴ τράπεζα διὰ τὰ ἐκδιδόμενα συναλλάγματα λαμβάνει δικαίωμα εἴκοσι παράδων ἐπὶ τοῖς ἑκατὸν γροσίοις.

Ἄρθρ. 5. Τὰ εἰς τὴν πιστωτικὴν τράπεζαν παραδιδόμενα καὶ ὑπ' αὐτῆς δανειζόμενα χρήματα δέον νὰ ὦσιν εἰς *πεντάρια*.

Ἄρθρ. 6. Τὸ ἐπὶ ἐπαρχιακοῦ τινος ταμείου συρόμενον συνάλλαγμα, ἅμα φθάσῃ εἰς τὸν πρὸς ὃν ὅραν, παρουσιάζεται πάραυτα εἰς τὸν λογιστὴν τῆς ἐπαρχίας, ὅστις σημειοῖ ὄπισθεν αὐτοῦ ὅτι ἐγένετο δεκτὸν, τὸ δὲ ἰσότιμον ἀποτίεται μετὰ τρεῖς ἡμέρας, ἄνευ ἑτέρας ἀμοιβῆς ἐπ' οὐδενὶ λόγῳ· οἱ τἀναντία πράττοντες λογισταὶ θεωροῦνται ὑπεύθυνοι.

Ἄρθρ. 7. Τὰ συναλλάγματα δὲν ἐξαργυροῦνται ἐκ διαλειμμάτων, ἀλλ' ἐφ' ἅπαξ, τοῖς μετρητοῖς. Δὲν ἐπιτρέπεται ἡ ἰσολόγισις αὐτῶν εἰς χρέη καὶ παραπομπὰς (*χαβαλέδες*), ὁ δὲ τῆς ἀποτίσεως αὐτῶν χρόνος δέον νὰ μὴ παραταθῇ πλειότερον τῶν τριῶν ἡμερῶν.

Ἄρθρ. 8. Ἐπειδὴ ἀποσταλήσονται εἰς τὰ ἐπαρχιακὰ ταμεῖα τὰ δείγματα τῶν συναλλαγμάτων, τὰ ὁποῖα πρόκειται νὰ ἐκδίδωνται, ἀνάγκη

ὅπως παραβάλληται μετ' αὐτῶν τὸ ἀντίτυπον τῆς τεθησομένης ἐπὶ τῶν συναλλαγμάτων σφραγίδος, ὡς καὶ τὸ ἴσον καὶ ὁμοιόμορφον τῆς ἀτομικῆς σφραγῖδος τῶν διευθυντῶν τῆς τραπέζης· ἅμα δὲ φανῇ τὸ παρουσιαζόμενον συνάλλαγμα ἀσύμφωνον τῷ δείγματι καὶ τῇ σφραγῖδι, ν' ἀπορρίπτηται.

Ἄρθρ. 9. Ἅμα τῇ ὑπὸ τοῦ ταμείου ἐξαργυρώσει τοῦ συναλλάγματος, σημειοῦται ὄπισθεν αὐτοῦ ἡ παραλαβὴ τοῦ ποσοῦ, τοῦ λαβόντος ὑπογράφοντος κάτωθεν τοῦ ποσοῦ καὶ ἐπικυροῦντος διὰ τῆς σφραγίδος αὐτοῦ. Ἐν περιπτώσει δὲ καθ' ἣν ὁ λαμβάνων τὰ χρήματα εἶναι ἀγράμματος, ἢ δὲν ἔχει σφραγίδα, τὰ χρήματα παραδίδονται αὐτῷ ἐνώπιον δύο ἀτόμων, ὑπὸ τῶν ὁποίων καὶ ὑπογράφεται ἡ ὄπισθεν τῶν συναλλαγμάτων γενομένη σημείωσις.

Ἄρθρ. 10. Ἐν περιπτώσει, καθ' ἣν ἕνεκα λάθους ἢ παραδρομῆς τινος ἐπιστραφῇ παρὰ τοῦ ταμείου συνάλλαγμα ἐκδοθὲν ἤδη, πάραυτα τὸ ἰσότιμον μετρεῖται ὑπὸ τῆς πιστωτικῆς τραπέζης πρὸς τὸν δόντα αὐτό, πληρωνομένου καὶ τοῦ τόκου πρὸς 9 τοῖς 0)0 ἐτησίως δι' ὅσας ἡμέρας ἔμεινε τὸ ποσὸν εἰς τὴν τράπεζαν.

Ἄρθρ. 11. Τὰ συναλλάγματα, ὧν τὸ ἰσότιμον ἐμετρήθη ὑπὸ τῶν ἐπαρχιακῶν ταμείων, συρραπτόμενα εἰς τὸ βιβλίον τῶν ἰσολογισμῶν, ἀποστέλλονται ἀπέναντι χρημάτων εἰς τὸ ὑπουργεῖον τῶν οἰκονομικῶν.

Ἄρθρ. 12. Τὰ ἰσότιμα τῶν συναλλαγμάτων, τῶν ἀπέναντι χρημάτων ὑπὸ τῶν ἐπαρχιακῶν ταμείων ἰσολογιζομένων, πληρόνονται ὑπὸ τῆς πιστωτικῆς τραπέζης εἰς τὸ ταμεῖον τῶν οἰκονομικῶν.

Ἄρθρ. 13. Ὁ ἰσολογισμὸς τῶν ὑπὸ τῆς πιστωτικῆς τραπέζης ἐκδιδομένων συναλλαγμάτων καθ' ἑκάστην ἑβδομάδα ἀποστέλλεται εἰς τὸ ὑπουργεῖον τῶν οἰκονομικῶν.

Ἄρθρ. 14. Ὁ ἰσολογισμὸς τῶν ὑπὸ τῆς πιστωτικῆς τραπέζης ἐκδιδομένων συναλλαγμάτων καταγράφεται ἐν ἰδιαιτέρῳ βιβλίῳ, χωρὶς ἀναμιχθῇ εἰς ἄλλας ἐργασίας.

ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ

Περὶ ἐκποιήσεως σεχημίων, μουκατάδων καὶ τσηλτηκίων (ὀρυζώνων).

(1285.)

Προκειμένης ἐκποιήσεως σεχημίων, μουκαταάδων καὶ ὀρυζώνων, τῶν προνομιούχων τελωνειακῶν σεχημίων ἐξαιρουμένων, ἀπαιτεῖται, κατὰ τὰς περὶ τοῦ ἀντικειμένου τούτου ἰσχυούσας διατάξεις, ἂν μὲν οἱ ἐκποιοῦντες ὦσιν ἐν Κωνσταντινουπόλει, ἡ προσαγωγὴ δηλωτικοῦ ἐγγράφου, ἐκ μέρους τῆς συνοικίας αὐτῶν ἐκδεδομένου, ἂν δὲ ὦσιν ἐν ταῖς ἐπαρχίαις, ἔκθεσις τοῦ ἐγχωρίου συμβουλίου καὶ ἐπιστολὴ τῆς διοικητικῆς ἀρχῆς, περὶ τοῦ ὅτι εἰσὶν ἀληθεῖς κάτοχοι καὶ ζῶσιν. Ἐπὶ τούτοις γίνεται ἡ δέουσα ἐνέργεια, καὶ, πληρωθέντος τοῦ ἀνήκοντος τέλους διὰ λογαριασμὸν τοῦ ταμείου, μεταβιβάζεται τὸ περὶ οὗ ὁ λόγος ὁμόλογον ἐπ' ὀνόματι ἐκείνου, πρὸς ὃν ἐξεποιήθη. Μέχρις οὗ δὲ ληφθῶσιν αἱ ἀναγκαῖαι σημειώσεις, καὶ ἐκδοθῇ τὸ ἀνῆκον Βεράτιον, δὲν ἀποκτᾶται ἡ κατοχὴ, καὶ, ἂν ὁ ἐκποιήσας ἀποθάνῃ ἐντὸς τεσσαρακονθημερίας, δὲν θεωρεῖται ὡς ἰσχυρὰ ἡ γενομένη ἐκποίησις, ἀλλὰ τὰ σεχήμια καὶ λοιπὰ καταλαμβάνει τὸ ταμεῖον, περιερχόμενα αὐτῷ μετὰ τὸν θάνατον τοῦ ἐκποιήσαντος, ἀφαιρούμενα δὲ ἀπὸ τοῦ πρὸς ὃν ἦσαν ἐκπεποιημένα.

Ἀλλ' ἐπειδὴ τὸ σύστημα τοῦτο παράγει ἀτοπήματά τινα κατὰ τὰς ἐπαρχίας, ἀδικοῦνται δ' ἐντεῦθεν ἀμφότεροι, ὅ,τε ἐκποιῶν καὶ ὁ πρὸς ὃν ἡ ἐκποίησις, ἐνεκρίθη ὅπως τοῦ λοιποῦ, ἐν περιπτώσει ἐκποιήσεως παντὸς εἴδους σεχημίων, μουκαταάδων κλπ. ἐν ταῖς ἐπαρχίαις, ἐξακριβοῦται πρῶτον ὑπὸ τοῦ ἁρμοδίου ἐπαρχιακοῦ συμβουλίου ἡ ταὐτότης, καὶ τὸ ἀληθὲς τῆς κατοχῆς τοῦ ἐκποιοῦντος, ἀκολούθως, συνεπείᾳ τῆς δηλώσεως αὐτοῦ, συντάττηται ἡ ἀνήκουσα ἔκθεσις, μετ' ἀκριβοῦς σημειώσεως τῆς χρονολογίας τῆς ἐκποιήσεως, τηρουμένου τοῦ ἄχρι τοῦδε ἰσχύοντος ὅρου, καθ' ὃν θεωρεῖται ὡς ἄκυρος ἡ γενομένη παραχώρησις, ἂν ἐντὸς τεσσαρακονθημερίας ἀποβιώσῃ ὁ παραχωρήσας, καὶ λαμβάνει τὸ ταμεῖον τοὺς περὶ ὧν ὁ λόγος τίτλους, ὡς περιερχομένους αὐτῷ ἀπὸ τοῦ θανάτου τοῦ ἐκποιήσαντος, ἀφαιρουμένους δὲ παρὰ τοῦ πρὸς ὃν παρεχωρήθησαν, ἐπίσης καὶ ἐν περιπτώσει θανάτου, κατὰ τὸ αὐτὸ χρονικὸν διάστημα, τοῦ τελευταίου τούτου. Δοθέντος δὲ εἰς τὸ ἐγχώριον ταμεῖον, ὡς τέλος διὰ τὴν γενομένην ἐκποίησιν, κατὰ τὸν νόμον, τόκου ἑνὸς καὶ

ἡμίσεως ἔτους, ἐγχειρισθήσεται εἰς τὸν ἀγοραστὴν προσωρινὸν ἔγγραφον, δηλωτικὸν τῆς γενομένης παραχωρήσεως, ἐσφραγισμένον δὲ τῇ σφραγῖδι τοῦ ἐπαρχιακοῦ συμβουλίου. Ἐπὶ τούτοις, πεμπομένης εἰς τὸ Κεντρικὸν ταμεῖον τῆς ὡς ἀνωτέρω συντακτέας ἐκθέσεως, καὶ τοῦ διὰ τὴν ἐκποίησιν τέλους συνάμα, γενήσεται ἡ δέουσα ἐν τοῖς ἀρχείοις ἐξακρίβωσις καὶ αἱ λοιπαὶ ἐνέργειαι, καὶ ἐκδοθήσεται ὑψηλὸν Βεράτιον ἐπ' ὀνόματι τοῦ ἀγοραστοῦ, ἔνθα καταχωρηθήσεται ἡ χρονολογία τῆς ἐπιτοπίως συμβάσης ἐκποιήσεως. Τὸ μέτρον τοῦτο, προταθὲν ὑπὸ τοῦ ὑπουργείου τῶν οἰκονομικῶν, συνεζητήθη ἐν τῷ ἐπὶ τῶν οἰκονομικῶν τμήματι τοῦ Συμβουλίου τοῦ Κράτους, ἐπιδοκιμασθὲν δὲ ὑπεβλήθη εἰς τὸ ὑπουργικὸν Συμβούλιον. Μετὰ δὲ τὴν ὑπὸ τούτου παραδοχὴν καὶ κύρωσιν, ἐξεδόθη αὐτοκρατορικὸν Διάταγμα, ὑπὸ χρονολογίαν τοῦ ἔτους 1285, πρὸς ἐνέργειαν τῶν δεόντων, κοινοποιηθὲν πρός τε τὸ ἐπὶ τῶν οἰκονομικῶν ὑπουργεῖον καὶ πρὸς τὰς Γ. διοικήσεις. Ἡ περὶ τοῦ ἀντικειμένου τούτου ἀπόφασις διετυπώθη ὡς ἑξῆς·

Ἀπόφασις περὶ τῶν ἐφαρμοστέων διατάξεων ἐπὶ ἐκποιήσεως σεχημίων, ὧν οἵ τε τόκοι καὶ τὰ κεφάλαια πληρόνονται ὑπὸ τῶν κατὰ τὰς Ἐπαρχίας ταμείων, μουκατάδων καὶ ὀρυζώνων.

Ἄρθρ. 1. Πρὸς παραχώρησιν καὶ ἐκποίησιν παντὸς εἴδους σεχημίων, μουκαταάδων καὶ ὀρυζώνων, ὧν οἱ κάτοχοι εὑρίσκονται ἐν ταῖς ἐπαρχίαις, δέον προηγουμένως νὰ ἐξακριβοῦται ἐν τῷ διοικητικῷ συμβουλίῳ τῆς ἐπαρχίας, ἔνθα ὁ ἐκποιῶν κατοικεῖ, ὅτι ζῇ οὗτος καὶ εἶναι ἀληθῶς κάτοχος τῶν περὶ ὧν ὁ λόγος τίτλων.

Ἄρθρ. 2. Ἀποδειχθείσης, κατὰ τὸν ἐν τῷ προηγουμένῳ ἄρθρῳ δηλωθέντα τρόπον, τῆς ζωῆς τοῦ ἐκποιοῦντος, καὶ ὅτι κατέχει ἀληθῶς τὰ σεχήμια καὶ λοιπά, ἃ πρόκειται νὰ παραχωρήσῃ, ἐνεργεῖται ἡ ἐκποίησις· ἀλλ' ἂν ὁ ἐκποιήσας ἀποθάνῃ ἐντὸς τεσσαρακονθημερίας ἀπὸ τῆς ἐκποιήσεως, αὕτη θεωρεῖται ἄκυρος, ὡς καὶ ἄχρι τοῦδε, τὸ δὲ αὐτοκρατορικὸν Ταμεῖον λαμβάνει τὰ παρακεχωρημένα σεχήμια καὶ λοιπά, περιερχόμενα αὐτῷ μετὰ θάνατον τοῦ ἐκποιήσαντος, ἀφαιρούμενα δὲ παρὰ τοῦ πρὸς ὃν παρεχωρήθησαν· ὡς καὶ κατὰ τὴν περίπτωσιν ἀποβιώσεως, ἐντὸς τοῦ ῥηθέντος χρονικοῦ διαστήματος, τοῦ πρὸς ὃν ἐγένετο ἡ παραχώρησις, τὸ Ταμεῖον λαμβάνει ἐπίσης τὰ ἐκπεποιημένα αὐτῷ σεχήμια καὶ λοιπά. Τούτου ἕνεκα, δίδεται πρὸς τὸν ἀγοραστὴν ἔγγραφον προσωρινὸν, ἐσφραγισμένον τῇ σφραγῖδι τοῦ διοικητικοῦ συμβουλίου, τῆς γενομένης ἐκποιήσεως δηλωτικὸν, ἀφ' οὗ προηγουμένως κατατεθῇ παρὰ τῷ Ἐπαρχιακῷ Ταμίᾳ ἐνὸς καὶ ἡμίσεως ἔτους τόκος, ὡς τέλος διὰ τὴν ἐκποίησιν καταβλητέον, καταχωρηθῇ δὲ ἐν τῇ ἐκθέσει τοῦ συμβουλίου ἡ χρονολογία τῆς

παραχωρήσεως, ὅπως αὕτη θεωρηθῇ ἔγκυρος καὶ ἰσχύουσα, καὶ ἐνεργηθῶσιν αἱ κατὰ συνέπειαν ἀναγκαῖαι διατυπώσεις, ἂν ἐντὸς τοῦ ταχθέντος χρόνου τῶν τεσσαράκοντα ἡμερῶν οὐδέτερος τῶν συμβαλλομένων ἀποθάνῃ.

Ἄρθρ. 3. Τὸ αὐτοκρατορικὸν Κεντρικὸν Ταμεῖον, λαβὸν τὴν περὶ τῆς ἐκποιήσεως ἔκθεσιν τοῦ Ἐπαρχιακοῦ Συμβουλίου καὶ τὸ ῥηθὲν νόμιμον τέλος, προβαίνει εἰς τὴν ἔρευναν τῶν σχετικῶν σημειώσεων, καὶ ἀκολούθως ἐκδίδει τὸ ἀνῆκον Ὑψηλὸν Βεράτιον (δίπλωμα) ἐπ' ὀνόματι τοῦ πρὸς ὃν ἔγινεν ἡ παραχώρησις, φέρον τὴν ἐκ τῇ ἐκθέσει σημειωθεῖσαν χρονολογίαν, καὶ πέμπει αὐτὸ πρὸς τὴν Διοίκησιν, ὅπως ἐπιδοθῇ εἰς ὃν ἀνήκει.

ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ

Περὶ ἐνοικιαστηρίων συμβολαίων

(6 Σιαμπὰν 1284.)

Ἄρθρ. 1. Πᾶς ὁ ἐνοικιάζων τὴν ὑπὸ τὴν κυριότητα αὐτοῦ διατελοῦσαν οἰκίαν, ἐργαστήριον, προσοδοφόρον κτῆμα, καὶ τέλος πᾶν εἶδος κτήματος καὶ ὑποστατικοῦ, εἴτε ἐν τῇ πρωτευούσῃ, εἴτε ἐν ταῖς ἐπαρχίαις, ἀνεξαιρέτως ὀφείλει ὅπως ἐξαιτήσηται τὴν παρὰ τῆς Δημαρχίας ἐπικύρωσιν τοῦ μεταξὺ αὐτοῦ καὶ τοῦ ἐνοικιαστοῦ συμβολαίου. Ὁ δὲ μὴ ἐπικυρῶν τὸ συμβόλαιον τοῦτο κατὰ τὰ εἰρημένα ἐνοικιαστὴς, δὲν δύναται νὰ κατοικήσῃ εἰς μέρος τι.

Ἄρθρ. 2. Τὸ ἐν τῷ προηγουμένῳ ἄρθρῳ διαλαμβανόμενον ἐνοικιαστήριον συμβόλαιον θέλει περιέχει τὰς μεταξὺ τοῦ ἰδιοκτήτου καὶ τοῦ ἐνοικιαστοῦ γενομένας συμφωνίας, προσέτι δὲ καὶ τὸ ὄνομα, τὸ ἐπώνυμον καὶ τὸ ἐπάγγελμα τοῦ ἐνοικιαστοῦ καὶ τὴν ἐθνικότητα αὐτοῦ, συνάμα δὲ, ἂν ὁ ἐνοικιαστὴς ἔχῃ ἐγγυητὴν, θέλει καταχωρισθῇ ἐν τῷ συμβολαίῳ καὶ τὸ ὄνομα αὐτοῦ καὶ τὸ ἐπώνυμον.

Ἄρθρ. 3. Ἂν τὸ ἐνοικιαζόμενον κτῆμα ᾖναι οἰκία, κειμένη ἐν Μουσουλμανικῇ συνοικίᾳ, ὅ τε ἰδιοκτήτης καὶ ὁ ἐνοικιαστὴς ὑποχρεοῦνται ὅπως σφραγίζωσι καὶ ἐπικυρῶσι τὸ μεταξὺ αὐτῶν συνομολογούμενον ἐνοικιαστήριον συμβόλαιον διὰ τῶν Ἰμάμιδων καὶ Σφραγιδοφυλάκων (Μουχτάριδων) τῆς συνοικίας· ἐὰν δὲ διαμένωσιν ἐν Χριστιανικῇ συνοικίᾳ, μόνον διὰ τῶν Μουχτάριδων· ἂν δὲ τὸ ἐνοικιαζόμενον κτῆμα συνίσταται εἰς ἐργαστήριον, μαγαζεῖον καὶ εἴ τι ἄλλο προσοδοφόρον κτῆμα, ὑποχρεοῦνται ἵνα ἐπικυρώσωσι τὸ συμβόλαιον διὰ τοῦ προϊσταμένου (πρωτομαγίστορος) τῆς συντεχνίας, εἰς ἣν ἀνήκει ὁ ἐνοικιαστής.

Ἄρθρ. 4. Οἱ Ἰμάμιδες καὶ οἱ Μουχτάριδες ὑποχρεοῦνται ὅπως καταχωρίζωσι τὰ ἐν τῷ 5ῳ ἄρθρῳ ἀναφερόμενα ἐνοικιαστήρια εἰς τὰ βιβλία τῶν ἐνοριῶν, οἱ δὲ προϊστάμενοι τῶν συντεχνιῶν εἰς τὰ βιβλία αὐτῶν. Δικαιοῦνται δὲ ὅπως λαμβάνωσιν οὗτοι ἀμοιβὴν διὰ τὸ ἐνοικιαστήριον συμβόλαιον παρὰ τοῦ κατόχου τοῦ κτήματος μέχρι τοῦ ποσοῦ τῶν δέκα γροσίων, χωρὶς νὰ παρεμβάλωσι βραδύτητας καὶ δυσκολεύσωσι τὴν ὑπόθεσιν ἑκάστου.

Ἄρθρ. 5. Τὰ, ὡς εἴρηται, ἐνοικιαστήρια, ἀφοῦ διαβιβασθῶσιν εἰς τὴν

ἐπὶ τῶν συμβολαίων τούτων Διεύθυνσιν, ἀνταλλάσσονται δι' ἐντύπων συμβολαίων, ἐξ ὧν τὸ μὲν λαμβάνει ὁ ἰδιοκτήτης, τὸ δ' ἕτερον ὁ ἐνοικιαστὴς, ἅπασαι δ' αἱ μεταξὺ τῶν συμβαλλομένων μερῶν συμφωνίαι καταχωρίζονται ὡς ἔχουσιν ἐν τοῖς ἐντύποις τούτοις συμβολαίοις καὶ τὰ ἰδιωτικὰ κρατοῦν ἐν τῷ Γραφείῳ τῶν ἐνοικιαστηρίων.

Ἄρθρ. 6. Ἐὰν τὸ οἷας δήποτε καὶ ἂν ᾖ φύσεως κτῆμα ἦναι συνεταιρικὸν, δέον ὅπως οἱ συνέταιροι συνυπογράφωσιν ἐν τῷ ἰδίῳ συμβολαίῳ τῆς ἐνοικιάσεως· ἐὰν δὲ πάντες δὲν ὦσι παρόντες, τότε ὀφείλουσιν οἱ ὡς ἐπίτροποι αὐτῶν ἀνεγνωρισμένοι ἵνα ὑπογράφωσιν ἢ σφραγίζωσιν αὐτὰ, προσέτι δὲ δέον ἵνα διευκρινίζηται τὸ μερίδιον ἑκάστου συνεταίρου.

Ἐνοικιαζομένου κτήματός τινος, ἤγουν γαιοκτήματος (τσιφτλικίου), περιβολίου (μποστανίου), ἀμπελίου καὶ κήπου, ἐν οἷς ὑπάρχουσιν ἐργαλεῖα *γεδίκια* καὶ πράγματα ἐκ τῶν λεγομένων *δεμιρτὰς*, δέον ὅπως ἐν τῷ συνομολογουμένῳ ἐγγράφῳ διευκρινίζωνται ἐν συνόψει τὰ ἐπὶ τῆς *καθ' ὁλοκληρίαν κατοχῆς* (*Δεμὶρ-Βὰς*) ἔγγραφα, ἅτινα θέλουσιν ἀνταλλαχθῆ μεταξὺ τῶν συμβαλλομένων μερῶν, αἱ προθεσμίαι καὶ αἱ δόσεις τῶν χρημάτων· ταῦτα δὲ θέλουσι καταχωρισθῆ κάτωθι τοῦ ἐπιφυλακτικοῦ ὅρου τοῦ Συμβολαίου (*Μουκαβελὲ σερετί*).

Ἄρθρ. 7. Ἐν περιπτώσει ἀποβιώσεως τοῦ ἐνοικιαστοῦ ἢ τοῦ ἰδιοκτήτου τοιούτου εἴδους κτήματος, ἐνοικιασθέντος ὡς ἀνωτέρω εἴρηται, τὸ συμβόλαιον ἀκυροῦται ὁλοσχερῶς· ἐὰν δὲ οἱ ἰδιοκτῆται ἢ οἱ ἐνοικιασταὶ συνίστανται ἐκ πολλῶν ἀτόμων, κατὰ τὴν περίστασιν ταύτην τὸ συμβόλαιον ἀκυροῦται μόνον καθ' ὅσον ἀφορᾷ τὴν συμμετοχὴν τοῦ ἀποβιώσαντος προσώπου.

Ἐὰν τὸ ἀποβιῶσαν πρόσωπον ἦναι ὁ ἰδιοκτήτης, ὅστις ἔλαβε τὸ ἀντίτιμον τοῦ ἐνοικίου ἐκ προκαταβολῆς, καὶ τοῦ ὁποίου ὁ θάνατος ἐπῆλθε πρὸ τῆς λήξεως τῆς προθεσμίας τῆς ἐνοικιάσεως, τὸ ἀνάλογον ἐνοίκιον τοῦ ἐλλείποντος χρονικοῦ διαστήματος ἐπιστρέφεται πρὸς τὸν ἐνοικιαστὴν παρὰ τῶν κληρονόμων, οἵτινες θέλουσι θέσει χεῖρα ἐπὶ τῆς περιουσίας αὐτοῦ· ἐν ἐλλείψει δὲ τοιούτων, ἐὰν ἡ περιουσία τοῦ ἀποβιώσαντος περιέλθῃ εἰς τὸ δημόσιον ἢ εἰς τὸ *Βάκφι*, ἡ ἐπιστροφὴ τοῦ ἐνοικίου γίνεται παρὰ τοῦ δημοσίου ἢ τοῦ *Βακουφίου*.

Ἐὰν δὲ τὸ ἀποβιῶσαν πρόσωπον ἦναι ὁ ἐνοικιαστὴς, καὶ ἀποδειχθῇ ὅτι μέχρι τῆς ἀποβιώσεως αὐτοῦ ἀπέτισε τὸ δεδουλευμένον ἐνοίκιον, τοῦτο λαμβάνεται παρὰ τῶν κληρονόμων αὐτοῦ, καὶ ἐὰν δὲν εὑρίσκωνται τοιοῦτοι, ἐκ τῆς περιουσίας του· ἐὰν δ' ὁ ἀποβιώσας ἐνοικιαστὴς ἀποδειχθῇ ὅτι ἔχει λαμβάνειν ἐκ τῆς προκαταβολῆς, τὸ ἐνοίκιον τοῦ μένοντος χρονικοῦ διαστήματος ἐπιστρέφεται πρὸς τοὺς κληρονόμους αὐτοῦ, καὶ ἐὰν τοιοῦτοι δὲν ὑπάρχωσιν, εἰς τὸ δημόσιον ἢ εἰς τὸ *Βακούφιον*.

Ἄρθρ. 8. Ἡ ἐνοικίασις ἑνὸς μέρους δύναται νὰ γείνῃ τὸ πολὺ μέχρι

πενταετίας, μετὰ τὴν λῆξιν τῆς ὁποίας, ἐὰν ἀμφότερα τὰ μέρη ἐπιθυμήσωσιν ὅπως ἀνανεώσωσιν αὐτὴν, ὑποχρεοῦνται αὖθις, ἵνα συντάξωσιν ἐκ νέου συμβόλαιον, συμφώνως τῇ ἐν τῷ παρόντι κανονισμῷ ὑποδεικνυομένῃ τάξει.

Ἄρθρ. 9. Ἐὰν ὁ ἰδιοκτήτης καὶ ὁ ἐνοικιαστὴς θελήσωσι ν' ἀνανεώσωσι τὸ μεταξὺ αὐτῶν ὑπάρχον συμβόλαιον πρὸ ἑνὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς λήξεως τῆς προθεσμίας αὐτοῦ, κατὰ τὸ εἶδος τοῦ κτήματος, ἐπὶ παρουσίᾳ τοῦ Ἰμάμη, τῶν Σφραγιδοφυλάκων ἢ τῶν προϊσταμένων τῆς συντεχνίας, ἀφοῦ συμφωνήσωσι περὶ τοῦ ἐνοικίου, συντάττουσι δύω ἐνοικιαστήρια συμβόλαια, τὰ ὁποῖα, ἀφοῦ ὑπογράψωσιν ἀμφότεροι καὶ ἐπικυρώσωσιν οἱ παρευρισκόμενοι, καταχωρίζονται ἐν τῷ βιβλίῳ τῆς Ἐνορίας ἢ τῆς Συντεχνίας καὶ ἀνταλλάττονται μεταξὺ τῶν συμβαλλομένων μερῶν. Ληξάσης τῆς πρώτης προθεσμίας, οὐδέτερος ἐξ αὐτῶν δύναται ἵν' ἀποφύγῃ τὴν γενομένην συμφωνίαν· καὶ ἐὰν μὲν ἀποφύγῃ αὐτὴν ὁ ἐνοικιαστὴς, τὸ ἐνοίκιον τοῦ συμφωνηθέντος χρονικοῦ διαστήματος λαμβάνεται παρ' αὐτοῦ, ἐὰν δ' ὁ ἰδιοκτήτης, χωρὶς νὰ γείνῃ προσοχὴ εἰς τὴν θέλησιν αὐτοῦ, δίδοται τὸ ἐπίσημον ἐνοικιαστήριον συμβόλαιον.

Ἄρθρ. 10. Ἐὰν ὁ ἰδιοκτήτης ἀπαιτήσῃ τὴν ἐκκένωσιν, τοῦ ὑπ' ἐνοικίασιν διατελοῦντος κτήματος πρὸ ἑνὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς λήξεως τῆς συμπεφωνημένης προθεσμίας, κατὰ τὴν φύσιν τοῦ κτήματος, ἐπὶ παρουσίᾳ τοῦ Ἰμάμη, τῶν Σφραγιδοφυλάκων καὶ τῶν προϊσταμένων τῆς συντεχνίας, οὗτος προτείνει τοῦτο εἰς τὸν ἐνοικιαστὴν καὶ λαμβάνει ἀπόδειξιν παρ' αὐτοῦ· ἐὰν ἐν τῇ λήξει τῆς μηνιαίας προθεσμίας δὲν ἐξέλθῃ ὁ ἐνοικιαστὴς, τότε ὁ ἰδιοκτήτης ἀναγγέλλει τοῦτο πρὸς τὴν ἐπὶ τῶν ἐνοικιαστηρίων Συμβολαίων Διεύθυνσιν, ἥτις προσκαλοῦσα ἐπὶ τούτῳ τὸν ἐνοικιαστὴν, χορηγεῖ αὐτῷ δέκα τὸ πολὺ ἡμερῶν προθεσμίαν· ἐὰν δ' οὗτος ἐπιμείνῃ ὅπως μὴ ἐξέλθῃ καὶ ἐν τῇ λήξει τῆς δεκαημέρου ταύτης προθεσμίας, λαμβάνεται παρ' αὐτοῦ τὸ πλεονάζον τῶν δέκα ἡμερῶν ἐνοίκιον, καὶ κατὰ τὴν τάξιν ἀποβάλλεται διὰ τῆς βίας διὰ μέσου τῆς Ἐξουσίας, αἱ δὲ κλεῖς τοῦ ἐνοικιασθέντος κτήματος παραδίδονται εἰς τὸν ἰδιοκτήτην αὐτοῦ. Ἐὰν δ' ὁ ἰδιοκτήτης δὲν εἰδοποιήσῃ τὸν ἐνοικιαστὴν μέχρι τῆς λήξεως τῆς ἐν τῷ Συμβολαίῳ ἀναφερομένης προθεσμίας, τότε χορηγεῖται αὐτῷ ἑνὸς προσέτι μηνὸς προθεσμία, ἐντὸς τῆς ὁποίας ὑποχρεοῦται ὅπως ἐξέλθῃ καὶ ἀποτίσῃ τὸ ἐνοίκιον τῶν περιπλέον ἡμερῶν.

Ἄρθρ. 11. Ἐὰν ἐνοικιαστής τις θελήσῃ ἵνα ὑπενοικιάσῃ εἰς ἄλλον τὸ ὑπὸ ἐνοικίασίν του κτῆμα, ἄνευ τῆς συγκατανεύσεως τοῦ ἰδιοκτήτου, καὶ ἄνευ τῆς ἐπικυρώσεως τῆς πράξεως παρὰ τῆς Διευθύνσεως τῶν Ἐνοικιαστηρίων Συμβολαίων, δὲν δύναται νὰ πράξῃ τοῦτο.

Ἄρθρ. 11. Ἐὰν τὸ ἐνοικιασθὲν κτῆμα ἤθελε πάθει βλάβην τινὰ εἴτε ἐκ πυρκαϊᾶς, εἴτε ἐκ καταπτώσεως, ἐπειδὴ κατὰ φυσικὸν λόγον ἀκυροῦ-

ται ἡ συμφωνία, ἐὰν τὸ ἐνοίκιον ἦναι προπεπληρωμένον, ὑπολογίζεται ὁ καιρὸς καθ' ὃν ὁ ἐνοικιαστὴς διέμεινεν ἐν τῷ κτήματι, καὶ τὸ ἀνάλογον ἐνοίκιον τοῦ ὑπολειπομένου χρονικοῦ διαστήματος ἐπιστρέφεται παρὰ τοῦ ἰδιοκτήτου.

Ἄρθρ. 13. Ἐὰν οἱ γείτονες ἐνοικιαστοῦ τινος ἤθελον προβάλει παράπονα, ἅπερ ἡ Ἐξουσία ἤθελε θεωρήσει εὐλογοφανῆ, χωρὶς νὰ ληφθῇ ὑπ' ὄψιν ἡ θέλησις τοῦ ἰδιοκτήτου καὶ τοῦ ἐνοικιαστοῦ, ἀκυροῦται τὸ συμβόλαιον παρὰ τῆς Ἐξουσίας, καὶ ὁ ἐνοικιαστὴς ἀποβάλλεται.

Ἄρθρ. 14. Ἂν ἰδιοκτήτης τις πωλήσῃ τὸ εἰς τρίτον ἐνοικιασμένον κτῆμα αὐτοῦ, ἐὰν ἐν τῷ συμβολαίῳ δὲν περιλαμβάνηται ὁ ὅρος τοῦ ν' ἀποβάλληται ὁ ἐνοικιαστὴς, ὁ νέος ἰδιοκτήτης δὲν δύναται μέχρι τῆς λήξεως τῆς ἐν τῷ συμβολαίῳ ἀναφερομένης προθεσμίας ἵν' ἀποβάλῃ τὸν ἐνοικιαστήν.

Ἄρθρ. 15. Ἐὰν, διαρκούσης τῆς συμφωνίας ταύτης, γίνῃ ἀνάγκη ἐπισκευῆς συμπεφωνημένου κτήματός τινος, εἰς τρόπον ὥστε ἡ ἐν αὐτῷ διαμονὴ ν' ἀποβαίνῃ ἀδύνατος, ἐν τοιαύτῃ περιστάσει ἐὰν τοῦτο γίνῃ γνωστὸν πρὸς τὸν ἰδιοκτήτην, καὶ ἐὰν ἀμοιβαίως δὲν μείνωσι σύμφωνα ἀμφότερα τὰ μέρη ὅπως τὸ χρονικὸν διάστημα, ἐν ᾧ ἤθελε διαρκέσει ἡ ἐπισκευὴ αὕτη, συμπληρωθῇ μετὰ τὴν λῆξιν τῆς προθεσμίας, τότε ἀφαιρεῖται ἐκ τοῦ ὁλικοῦ ποσοῦ τὸ ἐν τῷ περὶ οὗ ὁ λόγος διαστήματι ἀναλογοῦν ἐνοίκιον.

Ἄρθρ. 16. Χωρὶς νὰ γίνηται μνεία ἐν τῷ συμφωνητικῷ, ἐὰν ὁ ἐνοικιαστὴς αὐτὸς ἀφ' ἑαυτοῦ ἐπιχειρήσῃ ἐπισκευάς τινας ἢ τροποποιήσεις, οὐδὲν ἔχει δικαίωμα ὅπως ἀπαιτήσῃ τι παρὰ τοῦ ἰδιοκτήτου.

Ἄρθρ. 17. Ἐὰν ἤθελε γίνει γνωστὸν ὅτι ἄνευ συμβολαίου ἐγένετο ἐνοικίασις ἐργαστηρίου, οἰκίας καὶ παντὸς εἴδους κτήματος ἢ γῆς, καὶ ὅτι ἐπῆλθε διένεξις ἰδιοκτήτου καὶ ἐνοικιαστοῦ, ἐν ἀνάγκῃ προσφυγῆς αὐτῶν εἰς τὴν Ἐξουσίαν, κατὰ πρῶτον εἰσπράττεται, ἀναλόγως τοῦ ποσοῦ τοῦ ἐνοικίου, πρόστιμον 3 $^0/_0$ παρὰ τοῦ ἰδιοκτήτου, καὶ ἀκολούθως θεωρεῖται καὶ δικάζεται ἡ μεταξὺ αὐτῶν ὑπάρχουσα διαφορά.

Ἄρθρ. 18. Ἐὰν ὁ Ἰμάμης, οἱ σφραγιδοφύλακες καὶ οἱ προϊστάμενοι τῶν συντεχνιῶν, οἵτινες θέλουσι σφραγίσει καὶ ἐπικυρώσει τὰ ἐνοικιαστήρια, ἄνευ αἰτίας τινὸς ἢ κωλύματος, ἐπὶ τῇ προθέσει ὅπως λάβωσι περισσότερα χρήματα ἢ ἐπὶ τῇ βάσει διαφόρων παθῶν, βραδύνωσι νὰ ὑπογράψωσιν αὐτὰ, καὶ ἀποδειχθῇ ὅτι οὗτοι ἐπὶ τούτῳ παρεμβάλλουσι δυσκολίας εἰς τὰς ὑποθέσεις ἑκάστου, παιδεύονται διὰ φυλακίσεως μέχρι μιᾶς ἑβδομάδος καὶ διὰ προστίμου μέχρις 100 γροσίων.

Ἄρθρ. 19. Ὅπου ὑπάρχει Δημαρχία, ἢ τὸ σύστημα τῆς *πατέντας*, ἐκ τοῦ ἀντιτίμου τοῦ ἐνοικίου τοῦ ἐνοικιαζομένου κτήματος ἢ τῆς γῆς εἰσπράττεται δικαίωμα ἐν τοῖς $^0/_0$, ὡς τοῦτο γίνεται ἐν τῇ περιφερείᾳ τοῦ

ϛ'. Τμήματος· ἐν ἐλλείψει δὲ τούτων, εἰσπράττονται $2\,^1/_2$ τοῖς $^0/_0$, διὰ δὲ τὸ χαρτόσημον λαμβάνεται μόνον $2\,^1/_2$ γροσίων δικαίωμα παρὰ τοῦ ἰδιοκτήτου καὶ τοῦ ἐνοικιαστοῦ. Ἐκεῖσέ δ' ὅπου, γενομένης τῆς καταγραφῆς, οἱ φόροι εἰσπράττονται κατὰ τὸ νέον σύστημα, δεδόσθω καὶ ἂν ὑπάρχῃ ἢ μὴ δημαρχία, ἢ τὸ σύστημα τῆς *πατέντας*, ὅσον δήποτε καὶ ἂν ᾖ τὸ ἀντίτιμον τοῦ ἐνοικίου τοῦ ἐνοικιαζομένου κτήματος, τὰ ἔξοδα τοῦ ἐπισήμου συμβολαίου δὲν λαμβάνονται ἀναλόγως τοῦ ἐνοικίου, ἀλλὰ δι ἕκαστον ἔτος ἢ καὶ ὀλιγώτερον τούτου λαμβάνονται ἐξ ἴσου πέντε γρόσια πρωτοκολλιστικὰ ἐκτὸς τῆς ἀξίας τοῦ χαρτοσήμου.

Ἄρθρ. 20. Ἐὰν ὁ ἐνοικιαστὴς χανίου τινὸς ἢ γαιοκτήματος (τσιφτλικίου), τὰ ὁποῖα ἐνοικίασεν ὁλικῶς, θελήσῃ ἵνα ὑπενοικιάσῃ ταῦτα διὰ συμβολαίου κατὰ τμήματα εἰς τρίτους, ἐπειδὴ γενομένης τῆς ὁλικῆς ἐνοικιάσεως ἐλήφθησαν τὰ διὰ τὸ ἐπίσημον συμβόλαιον δικαιώματα, ἐν τῇ ὑπενοικιάσει δὲν λαμβάνεται πλέον δικαίωμά τι παρὰ τοῦ ἐνοικιαστοῦ, εἰ μὴ μόνον τὸ δικαίωμα τοῦ χαρτοσήμου.

Ἄρθρ. 21. Καθῆκον τῆς ἀστυνομίας εἶναι τὸ νὰ ὑποχρεῇ τὸν ἐνοικιαστὴν ὅπως συμμορφωθῇ μὲ τὰς διατάξεις καὶ τοπικὰς συνηθείας· ὡσαύτως, ἐν περιπτώσει παραπόνων ἐκ μέρους τοῦ ἰδιοκτήτου ἕνεκα μὴ ἐκπληρώσεως τῶν ὅρων τοῦ συμφωνητικοῦ, ἡ Ἀστυνομία ἔχει τὴν ἁρμοδιότητα ἵνα ἐπέμβῃ πρὸς ἐφαρμογὴν τῶν ὅρων αὐτοῦ.

ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ

Περὶ τῶν ἐν τῇ αὐτοκρατορίᾳ γραφείων τῶν διαβατηρίων.

(17)29 Ἰουλίου 1869.)

Ἄρθρ. 1. Ἐν τῇ πρωτευούσῃ ἑκάστης νομαρχίας συνιστᾶται Γραφεῖον διαβατηρίων, ὡς τὸ ἐν Κωνσταντινουπόλει ἤδη ὑπάρχον. Τὰ Γραφεῖα ταῦτα ἐπιφορτίζονται τὴν ἐκτέλεσιν τῶν κανονικῶν διατάξεων, αἵτινες διέπουσι τὴν ὑπηρεσίαν τῶν διαβατηρίων ἐν τῇ Αὐτοκρατορίᾳ. Τὸ Γραφεῖον τῶν διαβατηρίων ὑπάγεται ἐν μὲν τῇ πρωτευούσῃ εἰς τὸ ὑπουργεῖον τῆς ἀστυνομίας, ἐν δὲ ταῖς ἐπαρχίαις ἀμέσως εἰς τὸν νομάρχην.

Ἄρθρ. 2. Τὰ Γραφεῖα ταῦτα ἐκδίδουσι τὰ διὰ τὸ ἐξωτερικὸν διαβατήρια καὶ τὰς διὰ τὸ ἐσωτερικὸν τῆς Αὐτοκρατορίας ἀδείας (*τεσκερέδες*). Ὁπόταν δὲ δυσπιστῶσιν ἵνα δώσωσι τοιαῦτα εἰς τὰ παρουσιαζόμενα πρόσωπα, ἀπαιτοῦσι τὴν μαρτυρίαν δύο προσώπων γνωστῶν καὶ ἀπολαυόντων τῆς ἐμπιστοσύνης τῆς ἐπιτροπῆς, τῆς ἐπιφορτισθείσης τὰς ὑποθέσεις τῆς ἐθνικότητος.

Ἄρθρ. 3. Δὲν δίδονται διαβατήρια καὶ *τεσκερέδες* Α΄.) Εἰς τοὺς ἀνήλικας, ἄνευ τῆς συγκαταθέσεως τῶν προσώπων, ὑπὸ τὴν ἐξουσίαν τῶν ὁποίων ὑπάγονται, καὶ Β΄.) Εἰς ἐκείνους, καθ' ὧν ὑπάχει δικαστικὴ καταδίωξις ἢ καταδίκη, περὶ ὧν τὰ Γραφεῖα θέλουσι προειδοποιεῖσθαι ἐπισήμως.

Ἄρθρ. 4. Τὰ Γραφεῖα τῶν διαβατηρίων ἀποσύρουσιν ἐκ τοῦ ὑγειονομείου τὰ διαβατήρια ἄτινα, δυνάμει τοῦ 4 ἄρθρου τοῦ ἐπὶ τῶν διαβατηρίων κανονισμοῦ, παραδίδονται εἰς τὸ ὑγειονομεῖον ὑπὸ τῶν πλοιάρχων τῶν πλοίων.

Ἄρθρ. 5. Τὸ Γραφεῖον διαβιβάζει μετὰ 24 ὥρας τὸ βραδύτερον πρὸς τὰ διάφορα ξένα προξενεῖα τὰ διαβατήρια τῶν ἐπιβατῶν, τῶν ὑπαγομένων εἰς αὐτά. Ἐν τούτοις ὀφείλει νὰ κρατῇ τὰ διαβατήρια, τὰ ἐκδεδομένα ὑπὸ ξένης τινὸς ἀρχῆς, ὅταν ὑπάρχωσιν αἴτια πιστοποιοῦντα, ὅτι οἱ κάτοχοι τῶν διαβατηρίων τούτων εἰσὶν ὑπήκοοι Ὀθωμανοί. Ἐν τῇ περιπτώσει ταύτῃ οἱ κάτοχοι τῶν διαβατηρίων τούτων προσκαλοῦνται ὅπως ἐμφανισθῶσιν αὐτοπροσώπως εἰς τὸ Γραφεῖον τῶν διαβατηρίων καὶ παρουσιάσωσι τὰς ἀναγκαίας ἀποδείξεις καὶ ἔγγραφα, ἐφ' ὧν στηρίζουσι τὴν ξένην ἐθνικότητα, ἣν ἀντιποιοῦνται. Ἐὰν δὲν ἐμφανισθῶσιν ἐντὸς ὀκτὼ ἡμερῶν μετὰ τὴν πρόσκλησιν, ἢ, ἐὰν παρουσιαζόμενοι δὲν δύνανται ν' ἀ-

ποδείξωσι τὸ δικαίωμα αὐτῶν ἐπὶ τῆς ἐθνικότητος ἣν ἀντιποιοῦνται, τὸ Γραφεῖον παραδίδει τὰ διαβατήρια μετὰ ἐκθέσεως εἰς τὴν ἐπιτροπὴν, τὴν ἐπιφορτισθεῖσαν τὰς περὶ ἐθνικότητος ὑποθέσεις.

Ἄρθρ. 6. Ἡ Γενικὴ διεύθυνσις τῶν διαβατηρίων ἐν τῇ Αὐτοκρατορίᾳ ὑπάγεται εἰς τὸ ὑπουργεῖον τῆς ἀστυνομίας. Ἐν τούτοις τὸ ὑπουργεῖον τοῦτο ἀναφέρεται εἰς τὸ ἐπὶ τῶν ἐξωτερικῶν ὑπουργεῖον πάντοτε, ὁσάκις πρόκειται νὰ διορίσῃ ἢ ἀνακαλέσῃ τοὺς ὑπαλλήλους, τοὺς ἐπιφορτισμένους τὴν ὑπηρεσίαν ταύτην, συμμορφουμένη κατὰ τοῦτο πρὸς τὴν ἀπόφασιν τοῦ ὑπουργείου τούτου.

ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ

Περὶ τῶν διαβατηρίων καὶ τεσκερέδων τῶν ἐν τῇ Αὐτοκρατορίᾳ ξένων ὑπηκόων.

(7]19 Αὐγούστου 1869.)

Ἄρθρ. 1. Πάντες οἱ μεταβαίνοντες εἰς τὴν Αὐτοκρατορίαν δέον νὰ ὦσιν ἐφωδιασμένοι δι' ἑνὸς διαβατηρίου, ἐπιθεωρημένου ὑπὸ τῆς Τουρκικῆς πρεσβείας ἢ τοῦ προξενείου, ἐπὶ ποινῇ προστίμου 3 ὀθωμανικῶν λιρῶν.

Ἄρθρ. 2. Ἐκτὸς τῆς πληρωμῆς τοῦ ἐν τῷ προηγουμένῳ ἄρθρῳ διαγραφομένου προστίμου, αἱ ἐπιτόπιοι ἀρχαὶ ὀφείλουσιν ὡσαύτως ν' ἀπαιτῶσι παρὰ τῶν μὴ ἐφωδιασμένων διὰ διαβατηρίων ἐγγύησιν, ὅπως τοῖς ἐπιτραπῇ ἡ ἐν τῇ αὐτοκρατορίᾳ διαμονή. Ἡ ἐγγύησις τῶν προξένων, εἰς οὓς ὑπάγονται οὗτοι, ἔσται ἀρκοῦσα πρὸς τοῦτο. Ὅσον δὲ περὶ ἐκείνων, οἵτινες δὲν ἤθελον δυνηθῆ νὰ παράσχωσιν αὐτὴν, αἱ ἐπιτόπιοι ἀρχαὶ ὀφείλουσι ν' ἀποπέμπωσιν αὐτοὺς, καθ' ἣν περίπτωσιν ἤθελον κρίνει τοῦτο ἐπάναγκες διὰ τὴν δημοσίαν τάξιν καὶ ἀσφάλειαν. Ἐν τούτοις αἱ ἀρχαὶ αὗται θέλουσιν ἐκδίδει διαβατήρια εἰς τοὺς ξένους, οἵτινες ἤθελον ἔλθει εἰς τὴν αὐτοκρατορίαν ἐκ μερῶν, μακρὰν κειμένων ὀθωμανικῆς τινος πρεσβείας ἢ προξενείου. Αἱ ἀνωτέρω ποιναὶ διατάξεις ἐφαρμόζονται ἐπίσης εἰς τοὺς τελευταίους τούτους, καθ' ἣν περίπτωσιν οὗτοι διερχόμενοι κατὰ τὴν ὁδοιπορίαν αὐτῶν διὰ μέρους, ἐν ᾧ εὑρίσκεται πράκτωρ τις ἢ πρόξενος τῆς Ὑψ. Πύλης, ἤθελον ὀλιγωρήσει ὅπως δώσωσι πρὸς ἐπιθεώρησιν τὰ διαβατήρια, ἅτινα θέλουσι φέρει.

Ἄρθρ. 3. Τὰ διαβατήρια ἰσχύουσιν ἐπὶ ἓν ἔτος. Ἐφ' ἑκάστου διαβατηρίου εἰσπράττεται δικαίωμα 2 1/2 ἀργ. μεδζιτ. τῶν 20 γροσίων, καὶ δι' ἑκάστην ἐπιθεώρησιν δικαίωμα 1 ἀργ. μεδζ. τῶν 20 γροσίων.

Ἄρθρ. 4. Οἱ πλοίαρχοι τῶν ξένων ἀτμοπλοίων καὶ ἱστιοφόρων ὀφείλουσιν, ἅμα τῇ ἀφίξει αὐτῶν εἴς τινα λιμένα τῆς Αὐτοκρατορίας, νὰ παραδίδωσι τὰ διαβατήρια τῶν ἐπιβατῶν αὐτῶν εἰς τὸ ἐπιτόπιον ὑγειονομεῖον. Περιπλέον οἱ πλοίαρχοι, οἵτινες ὑποκρύπτοντες τοὺς ἄνευ διαβατηρίων ἐπιβάτας, ἤθελον ἀποβιβάσει αὐτοὺς εἰς τὴν ξηρὰν μετὰ τῶν ἄλλων ἐπιβατῶν, ὑπόκεινται εἰς πρόστιμον 10 Τουρκικῶν λιρῶν. Ἐν τούτοις ἀπαλλάσσονται τῆς ποινῆς, τῆς ἀπαγορευούσης τὴν ἐλευθέραν συγκοι-

νωνίαν, οἱ πλοίαρχοι, οἵτινες ἤθελον παραδώσει εἰς τὴν ἀστυνομίαν τοὺς ἄνευ διαβατηρίων ἐπιβάτας.

Ἄρθρ. 5. Πᾶς ἀνήκων εἰς τὸ πλήρωμα ξένου τινος ἀτμοπλοίου ἢ ἱστιοφόρου καὶ θέλων νὰ περιοδεύσῃ εἰς τὸ ἐσωτερικὸν τῆς αὐτοκρατορίας, ὀφείλει νὰ ἐφοδιάζηται δι' ἐγγράφου τοῦ ναυτοκαταλόγου τοῦ ἀτμοπλοίου ἢ ἱστιοφόρου αὐτοῦ, πιστοποιημένου ὑπὸ τοῦ πλοιάρχου ἢ ἐπικυρωμένου ὑπὸ τοῦ προξένου τοῦ ἔθνους, εἰς ὃ ἀνήκει. Ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ ἐγγράφου τούτου ἐκδίδοται δι' αὐτὸν διαβατήριον ἢ *τεσκερὲς* συμφώνως πρὸς τὰς διατάξεις τοῦ κανονισμοῦ τούτου. Ἡ ἐν τῷ 2 ἄρθρῳ ἀναφερομένη διάταξις περὶ τῆς ἀπαιτουμένης ἐγγυήσεως διὰ τὴν ἄδειαν τῆς ἐν τῇ Αὐτοκρατορίᾳ διαμονῆς, ἐφαρμόζεται ὡσαύτως καὶ εἰς τοὺς οὕτως ἀποβαίνοντας εἰς τὴν ξηρὰν ναύτας.

Ἄρθρ. 6. Πᾶς περιοδεύων εἰς τὸ ἐσωτερικὸν τῆς αὐτοκρατορίας ὀφείλει νὰ ἦναι ἐφωδιασμένος δι' ἑνὸς *τεσκερέ*. Οἱ ἄνευ *τεσκερὲ* συλλαμβανόμενοι ὑπόκεινται εἰς πρόστιμον 2 λιρῶν.

Ἄρθρ. 7. Εἰσπράττεται ἐξ ἑκάστου *τεσκερὲ* φόρος 2 ἀργ. μεδζ. τῶν 5 γροσίων. Τὸ *τεσκερὲς* ἰσχύει ἐπὶ ἓν ἔτος, ὅπως περιοδεύσῃ τις ἅπαντα τὰ μέρη τῆς αὐτοκρατορίας.

Ἄρθρ. 8. Αἱ διατάξεις τοῦ παρόντος Κανονισμοῦ τίθενται ἐν πλήρει ἐνεργείᾳ τρεῖς μῆνας μετὰ τὴν ἡμερομηνίαν τῆς δημοσιεύσεως αὐτοῦ.

ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ

Τοῦ λιμένος Κωνσταντινουπόλεως.

(5 Σεβὰλ 1287).

Ἄρθρ. 1. Τὸ μεταξὺ τῆς Νέας Γεφύρας (Καράκιοϊ) καὶ τοῦ Σαλῆ παζὰρ μέχρι τοῦ Σαράϊ-μπουρνοῦ διάστημα λέγεται Λιμὴν τοῦ Γαλατᾶ.

Ἄρθρ. 2. Τὰ ἀτμόπλοια τὰ προσορμιζόμενα εἴτε πρὸς παραλαβὴν φορτίου εἴτε πρὸς ἐκφόρτωσιν ἐντὸς τῶν ἐν τῷ ἄρθρῳ 1 διαγραφομένων ὁρίων θέλουσι προσδεθῆ εἰς δύο σημαντῆρας ἐκ τῆς πρύμνης καὶ ἐκ τῆς πρώρης.

Ἄρθρ. 3. Οἱ πλοίαρχοι τῶν τακτικῶς εἰς τὸν λιμένα καταπλεόντων καὶ ἀποπλεόντων πλοίων ὀφείλουσι νὰ ἔχωσιν ἓν ἀντίτυπον τοῦ παρόντος Κανονισμοῦ. Ὅταν ὅμως τὸ πλοῖον δὲν ἦναι ἐξ ἐκείνων, τὰ ὁποῖα προσορμίζονται τακτικῶς, εἷς ἐκ τῶν ἀξιωματικῶν τοῦ λιμένος πλησιάζων εἰς αὐτὸ διὰ λέμβου, πρὶν ἢ εἰσπλεύσῃ ἐντὸς τῶν ὁρίων τοῦ λιμένος, ἐγχειρίζει εἰς τὸν πλοίαρχον ἓν ἀντίτυπον τοῦ παρόντος Κανονισμοῦ. Ἐκτὸς τῶν ἀτμοπλοίων τῶν Ἑταιριῶν, τὰ ὁποῖα προσορμίζονται τακτικῶς καὶ ἔχουσιν ἰδιαιτέρους σημαντῆρας, τὰ λοιπὰ πλοῖα καὶ σκάφη ἀγκυροβολοῦσιν εἰς τὴν θέσιν, τὴν ὁποίαν προσδιορίζει δι' αὐτὰ ὁ ἐπὶ τούτῳ στελλόμενος ἀξιωματικὸς τοῦ λιμένος.

Ἄρθρ. 4. Οὐδὲν πλοῖον δύναται, ἐκτὸς περιστάσεων ἀνωτέρας βίας, νὰ ἀγκυροβολήσῃ εἰς τὸ μέσον τοῦ Λιμένος. Οἱ παραβαίνοντες τὴν διάταξιν ταύτην προσκαλοῦνται κατ' ἀρχὰς νὰ μεταβάλωσι θέσιν, καὶ ἐὰν ἐπιμείνωσι κατέχοντες τὴν αὐτὴν θέσιν, ὑποχρεοῦνται εἰς τὴν ἀπότισιν προστίμου μιᾶς μέχρι πέντε Ὀθωμανικῶν λιρῶν.

Ἄρθρ. 5. Οὐδὲν πλοῖον δύναται, ἐπέκεινα τῆς διαρκείας τῆς ἀνωτέρας βίας, νὰ προσδέσῃ διαρκῶς κάλων εἰς τοὺς μονίμους σημαντῆρας τοὺς βεβαμμένους μὲ λευκὸν χρῶμα καὶ τεθειμένους ἐν τῷ μέσῳ τοῦ πορθμοῦ. Οἱ παραβάται προσκαλοῦνται κατ' ἀρχὰς νὰ ἀποσύρωσι τὸν κάλων, καὶ ὅταν δὲν εἰσακούσωσιν, ἐὰν μὲν διοικῶσιν ἀτμόπλοιον, ὑποχρεοῦνται νὰ ἀποτίσωσι πρόστιμον ἑπτὰ Ὀθωμανικῶν λιρῶν, ἐὰν δὲ ἱστιοφόρον, μιᾶς μέχρι πέντε λιρῶν.

Ἄρθρ. 6. Τὸ πλοῖον τὸ ἀγκυροβολοῦν εἰς ἄλλην παρὰ τὴν ὑποδειχθεῖσαν θέσιν ὑποβάλλεται εἰς πρόστιμον τριῶν Ὀθωμαν. λιρῶν.

Ἄρθρ. 7. Δὲν ἐπιτρέπεται εἰς τὰ πλοῖα τὰ φέροντα εὐφλέκτους ὕλας

καὶ πολεμεφόδια, οἷον πυρίτιδα ἢ πετρέλαιον (γάζι), νὰ ἀγκυροβολήσωσιν ἐντὸς τῶν ὁρίων τοῦ Λιμένος. Τὰ τοιαῦτα πλοῖα δύνανται νὰ ἀγκυροβολήσωσιν ἐν τῷ Βοσπόρῳ μακρὰν τῆς παραλίας καὶ πρέπει νὰ φέρωσιν ἀνηρτημένην ἐπὶ τοῦ μεγάλου ἱστοῦ ἐρυθρᾶν σημαίαν ὡς ἔνδειξιν τοῦ ἐξ εὐφλέκτων ὑλῶν φορτίου αὐτῶν.

Ἄρθρ. 8. Διὰ τὰ τακτικῶς προσορμιζόμενα πλοῖα τῶν ἀτμοπλοϊκῶν ἑταιριῶν ὁρίζονται αἱ ἀκόλουθοι θέσεις. — Διὰ τὰ ἀτμόπλοια τῆς Ῥωσσικῆς Ἑταιρίας τὸ ἔμπροσθεν τοῦ Γαλατᾶ μεταξὺ τῶν ὑπ' ἀριθμὸν .... καὶ .... σημαντήρων διάστημα. Τὸ πρὸ τοῦ Γαλατᾶ μεταξὺ τῶν ὑπ' ἀριθμοὺς .... καὶ .... σημαντήρων διάστημα διὰ τὰ ἀτμόπλοια τῶν Γαλλικῶν Διαπορθμεύσεων (Messageries). Τὸ μεταξὺ τῶν ὑπ' ἀριθμοὺς .... καὶ .... σημαντήρων διάστημα διὰ τὰ ἀτμόπλοια τοῦ Αὐστριακοῦ Λόϋδ. Οἱ ἔμπροσθεν τοῦ Ὑγειονομείου ὑπ' ἀριθμοὺς ..... σημαντῆρες διὰ τὰ ἀτμόπλοια τὰ ταξειδεύοντα τακτικῶς εἰς Προῦσαν, Νικομήδειαν καὶ Δούναβιν. Τὸ δὲ πρὸ τοῦ τελωνείου Κωνσταντινουπόλεως μεταξὺ τῶν ὑπ' ἀριθμοὺς .... καὶ .... διάστημα διὰ τὰ τακτικῶς εἰς Λονδῖνον καὶ Λίβερπουλ ἀποπλέοντα Ἀγγλικὰ ἀτμόπλοια.

Τὰ ἀτμόπλοια τῶν Ἑταιριῶν «Φεβαΐδι Ὀσμανιὲ» καὶ «Ἀζιζιὲ-Μισριὲ» προσορμίζονται εἰς τὸ μεταξὺ τοῦ Σαράϊ-μπουρνοῦ καὶ τοῦ τελωνείου τῆς Κωνσταντινουπόλεως διάστημα.— Τὰ ἀτμόπλοια, τὰ προσορμιζόμενα μὲν τακτικῶς μὴ ἀνήκοντα δὲ εἰς Ἑταιρίαν τινα, ὅταν πρόκειται νὰ ἐκφορτώσωσιν εἰς τὸν λιμένα τοῦ Γαλατᾶ, δύνανται νὰ σταθῶσιν εἰς τὸ ἀπὸ τοῦ Σαράϊ-μπουρνοῦ μέχρι τοῦ τελωνείου Κωνσταντινουπόλεως διάστημα καὶ ἐν ἀνάγκῃ πρὸ τοῦ Γαλατᾶ καὶ τοῦ Τοπ-χανέ.

Ἄρθρ. 9. Τὰ ῥυμουλκὰ ἀτμόπλοια θέλουσι προσδεθῆ ἀνὰ τρία ἀπὸ τῆς πρύμνης εἰς τοὺς μεταξὺ τοῦ Τοπ-χανὲ καὶ τοῦ Σαράϊ-μπουρνοῦ τεθησομένους σημαντῆρας.

Ἄρθρ. 10. Τὰ ἀτμόπλοια τῶν ἑταιριῶν «Φεβαΐδι Ὀσμανιὲ» καὶ «Σιρκέτι-χαϊριὲ», τὰ ἐξυπηρετοῦντα τὰς γραμμὰς τοῦ Βοσπόρου, τοῦ Καδῆ-κιοϊ, τῶν Πριγκηπονήσων καὶ τοῦ Ἁγίου Στεφάνου, θέλουσι προσεγγίζει εἰς τὴν Νέαν Γέφυραν.

Ἄρθρ. 11. Ὅλα τὰ πρὸς παραλαβὴν φορτίου ἢ πρὸς ἐκφόρτωσιν εἰς τὸν λιμένα εἰσερχόμενα ἐμπορικὰ πλοῖα, ἀφοῦ ἀγκυροβολήσωσι, πρέπει νὰ προσδεθῶσιν ἐκ τῆς πρύμνης εἰς τὴν ξηράν.

Ἄρθρ. 12. Τὰ πρὸς ἐπισκευὴν εἰς τὴν ξηρὰν ἀνελκυόμενα ἐμπορικὰ πλοῖα πρέπει προηγουμένως, ἀποσύροντα τὰς κεραίας (μπαστούνια) καὶ ἄλλα, νὰ στρέψωσι τοὺς ἱστοὺς αὐτῶν πρὸς τὸ δεξιὸν μέρος (νὰ κάμωσι κάργα-τζούντα), καὶ νὰ θέσωσιν εἰς τὰς πλευρὰς τοῦ πλοίου προσαρτήματα ἐκ κάλω ἢ ἐκ ξύλου (στρομάτζο).

Ἄρθρ. 13. Τὰ ἐμπορικὰ πλοῖα δύνανται νὰ προσαράξωσιν εἰς τὴν

ἀποβάθραν τοῦ τελωνείου τοῦ Γαλατᾶ, ἀφοῦ λάβωσι τὴν ἀπαιτουμένην ἄδειαν τοῦ Λιμεναρχείου. Δὲν δύνανται ὅμως τὰ οὕτω πρὸς ἄλληλα προσαραγμένα πλοῖα νὰ ὦσι πλείονα τῶν τριῶν.

Ἄρθρ. 14. Τὰ ἱστιοφόρα ὀφείλουσι, καιροῦ ἐπιτρέποντος, νὰ ἀποπλεύσωσι τῶν ὁρίων τοῦ λιμένος τεσσαράκοντα ὀκτὼ ὥρας μετὰ τὴν φόρτωσιν καὶ ἐκφόρτωσιν καὶ τὴν παραλαβὴν τοῦ ἔρματος (σαβούρας). Οἱ παραβάται ὑποβάλλονται εἰς πρόστιμον μιᾶς Ὀθωμανικῆς λίρας.

Ἄρθρ. 15. Ἐὰν ἡ ἄγκυρα πλοίου τινος περιπλεχθῇ εἰς τὰς τῶν παρακειμένων πλοίων, οἱ πλοίαρχοι τῶν τελευταίων ὀφείλουσι πρὸ πάσης ἄλλης ἐργασίας νὰ παράσχωσι τὴν δέουσαν βοήθειαν εἰς τὸν πλοίαρχον ἐκεῖνον, ἐπὶ ποινῇ προστίμου δύο Ὀθωμαν. λιρῶν.

Ἄρθρ. 16. Ἐπιτρέπεται εἰς τὰ ξένα πλοῖα δι' εἰδικῆς ἀδείας ἡ ἐντὸς τῶν δύο γεφυρῶν εἴσοδος, ἀφοῦ προηγουμένως ἐπιδείξωσι διὰ τοῦ λιμενάρχου τῆς ἐθνικότητος αὐτῶν τὰς τελωνειακὰς ἀποδείξεις εἰς τὴν ἐπιτόπιον ἀρχήν. Ὅταν τὰ πλοῖα ταῦτα διέλθωσι διὰ τῆς Νέας Γεφύρας κατὰ τὰς προσδιωρισμένας ὥρας, ὁ ἁρμόδιος ὑπάλληλος δὲν δικαιοῦται νὰ ζητήσῃ οὐδὲν τέλος, καὶ ὀφείλει νὰ διευκολύνῃ κατὰ τὸ δυνατὸν τὴν διάβασιν αὐτῶν.

Ἄρθρ. 17. Τὰ πρὸς ἀκτοπλοΐαν ὡρισμένα ἱστιοφόρα πλοῖα ὅταν πρόκειται νὰ διέλθωσι διὰ τῆς Νέας Γεφύρας θέλουσι προσδεθῇ τὴν ἡμέραν τῆς προσορμίσεώς των εἰς τοὺς πρὸ τοῦ Ὑγειονομείου σημαντῆρας καὶ διέλθει τὴν αὐτὴν νύκτα τὴν γέφυραν.

Ἄρθρ. 18. Τὰ πλοῖα, τὰ φορτόνοντα ἢ ἐκφορτόνοντα σῖτον, ἐλλιμενίζονται πρὸ τῶν πρὸς τὸ μέρος τῆς πόλεως μεταξὺ τῶν δύο γεφυρῶν ξυλαποθηκῶν (κερεστετζίδικα), εἰς ἀπόστασιν τριῶν τετάρτων τῆς γόμενας (α) ἀπὸ τῆς παραλίας.

Ἄρθρ. 19. Οὐδὲν πλοῖον δύναται νὰ μένῃ ἐν τῷ λιμένι διαρκῶς. Τὰ ὑπὸ κατάσχεσιν ἢ δίκην ἢ δι' ἄλλην αἰτίαν κρατούμενα ἐμπορικὰ πλοῖα προσορμίζονται εἰς τὸν λιμένα τῆς Στένης.

Ἄρθρ. 20. Πάντα τὰ ἐμπορικὰ πλοῖα δύνανται νὰ μένωσιν ἐπὶ ἕνα μῆνα δωρεὰν ἐντὸς τῶν δύο γεφυρῶν, εἴτε πρὸς φόρτωσιν εἴτε πρὸς ἐκφόρτωσιν εἴτε πρὸς ἐπισκευήν. Ἐπέκεινα τοῦ μηνὸς ἐπιτρέπεται νὰ διαμένωσι μόνον, ἐὰν ταῦτο ἀπαιτῇ ἡ ἀνάγκη τῆς ἐπισκευῆς τοῦ πλοίου. Τὰ πλοῖα, τὰ διαμένοντα ἄνευ τοιαύτης ἀποδεδειγμένης ἀνάγκης, ὑποχρεοῦνται νὰ ἀποτίσωσι δέκα γρόσια διὰ πᾶσαν ἡμέραν ἐπέκεινα τοῦ ὡρισμένου χρόνου. — Μετὰ τὴν ἀποπεράτωσιν τῆς ἐπισκευῆς, τὰ τοιαῦτα πλοῖα ὑποχρεοῦνται ἢ νὰ ἐξέλθωσι τῆς γεφύρας ἢ νὰ πληρώσωσι τὸ ἀνωτέρω δικαίωμα.

Ἄρθρ. 21. Τὰ πλοιάρια (καΐκια) παντὸς εἴδους, μαοῦναι, μικρὰ ἀτ-

(α) Σημ. μῆκος 180 ὀργυιῶν.

μόπλοια καὶ λοιπὰ σκάφη, εἰσερχόμενα εἰς τὸν κόλπον, πρέπει νὰ διέλθωσι τὴν Νέαν Γέφυραν ὑπὸ τὰς ἐκ τοῦ μέρους τῆς Πόλεως καμάρας, νὰ ἐξέρχωνται δὲ ἐκ τοῦ μέρους τοῦ Γαλατᾶ. Τὰ τοιούτου εἴδους σκάφη δὲν ἐπιτρέπεται ν' ἀνοίξωσι ἱστία εἴτε μεταξὺ τῶν δύο γεφυρῶν, εἴτε ἔνδον τῆς Παλαιᾶς Γεφύρας. Ἀπαγορεύεται ἐπίσης εἰς αὐτὰ τὸ ἱστιοδρομεῖν ἐντὸς τοῦ λιμένος εἰς τὸ ἀπὸ Τοπχανὲ μέχρι Σαράϊ-μπουρνοῦ διάστημα. Οἱ παραβαίνοντες τὴν ἀπαγόρευσιν, ταύτην ὑποβάλλονται εἰς πρόστιμον εἴκοσι πέντε γροσίων διὰ τὴν πρώτην φοράν, πεντήκοντα διὰ τὴν δευτέραν, καὶ μιᾶς Ὀθωμ. Λίρας διὰ τὴν τρίτην καὶ εἰς φυλάκισιν ἓξ ἡμερῶν.

Ἄρθρ. 22. Οἱ πλοίαρχοι τῶν ἐμπορικῶν πλοίων, ὅταν ἐξαγάγωσιν ἐκ τοῦ βυθοῦ τῆς θαλάσσης ἀγκύρας καὶ ἀλύσσεις, ἢ διασώσωσι λέμβους καὶ ἄλλα πράγματα μὴ ἀνήκοντα εἰς αὐτοὺς, ὀφείλουσι νὰ εἰδοποιήσωσι περὶ τούτου τὸ Λιμεναρχεῖον. Τὰ οὕτω διασωθέντα πράγματα παραδίδονται εἰς τὸν ἀποδεικνύοντα τὴν κυριότητα αὐτοῦ, ἀφοῦ προηγουμένως ληφθῶσι παρ' αὐτοῦ κατὰ τὰ νενομισμένα τὰ τῆς διασώσεως καὶ ἄλλα ἔξοδα.

Ἄρθρ. 23. Δὲν ἐπιτρέπεται ἡ ἐκτὸς τοῦ λιμένος κυκλοφορία εἰς τὰ ῥυμουλκά, ἢ τὰ μεταφέροντα ἐπιβάτας ἢ ἄλλην ὑπηρεσίαν ἐκτελοῦντα ἀτμόπλοια μίαν ὥραν μετὰ τὴν δύσιν, καὶ ἡμίσειαν ὥραν πρὸ τῆς ἀνατολῆς τοῦ ἡλίου. Οἱ πλοίαρχοι οἱ ἄνευ εἰδικῆς ἀδείας τοῦ Λιμεναρχείου πρὸ τῆς ὡρισμένης ὥρας ἀναχωροῦντες καθυποβάλλονται εἰς πρόστιμον εἴκοσιν Ὀθωμανικῶν λιρῶν, καὶ πρὸς τούτῳ εἰσὶν ὑπεύθυνοι διὰ πᾶσαν ζημίαν ἢ βλάβην γενησομένην ἐκ τῆς παραβάσεως ταύτης, μετὰ προηγουμένην διὰ πραγματογνωμόνων ἐξέτασιν καὶ διαδικασίαν. Οἱ ὑπὸ τῶν πλοιάρχων πρὸς δικαιολόγησιν τῆς προώρου ἀναχωρήσεως τυχὸν προβαλλόμενοι λόγοι δὲν λαμβάνονται ὑπ' ὄψιν.

Ἄρθρ. 24. Ἐὰν ὁ παραβαίνων τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος κανονισμοῦ ἦναι ξένος ὑπήκοος, ἡ διεύθυνσις τοῦ Λιμένος εἰδοποιεῖ περὶ τούτου τὸν λιμενάρχην τῆς ἐθνικότητός του. Ἐὰν ἡ γενομένη ἀντίστασις προέρχηται ἀπὸ ἄρνησιν πληρωμῆς προστίμου ἢ ἀποζημιώσεως, ὁριζομένης συμφώνως τῷ παρόντι Κανονισμῷ, ἡ ὑπόθεσις παραπέμπεται εἰς τὸ Ναυτοδικεῖον καὶ ἐκδικάζεται παρόντος ἑνὸς ἀπεσταλμένου τῆς πρεσβείας.

Ἄρθρ. 25. Ἡ προμήθεια τοῦ διὰ τὰ ἐν τῷ λιμένι Κωνσταντινουπόλεως καὶ τῷ Βοσπόρῳ ἀγκυροβολοῦντα ἐμπορικὰ πλοῖα ἀναγκαίου ἕρματος (σαβούρας) ἀνήκει εἰς τὴν Κυβέρνησιν καὶ τίθεται ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν καὶ ἐποπτείαν τοῦ Λιμεναρχείου.

Ἄρθρ. 26. Οἱ πλοίαρχοι καὶ κυβερνῆται τῶν πλοίων ὀφείλουσιν εἰκοσιτέσσαρας ὥρας πρὸ τῆς ἀναχωρήσεως ν' ἀπευθυνθῶσι δι' ἐγγράφου αἰτήσεως πρὸς τὸ Λιμεναρχεῖον πρὸς παραχώρησιν τοῦ ἀναγκαίου ἕρματος. Ἐὰν πλοῖόν τι μείνῃ ἐν τῷ λιμένι μετὰ παρέλευσιν τῶν 24 ὡρῶν, θέλει πληρώσει διὰ πᾶσαν ἡμέραν εἴκοσι παράδες ἀνὰ τόνον ὡς πρόστιμον.

Οἱ πλοίαρχοι ἀφοῦ προσαγάγωσιν εἰς τὸ Λιμεναρχεῖον ἔγγραφον δηλοῦν τὴν θέσιν, εἰς ἣν προσωρμίσθη τὸ πλοῖόν των κατὰ τὴν εἰς τὸν Λιμένα εἴσοδον, δὲν δύνανται ν' ἀναχωρήσωσι πρὶν ἢ πληροφορηθῶσιν ὅτι ἐγένετο ἡ κατὰ Νόμον σημείωσις αὐτοῦ εἰς τὸ γραφεῖον τοῦ Λιμεναρχείου. Τὸ γραφεῖον τῆς σαβούρας (σάφρα-ὁδασὴ) εἶναι ἀνοικτὸν καθ' ἑκάστην ἐκτὸς τῶν Κυριακῶν ἀπὸ τῆς ἐννάτης μέχρι τῆς τετάρτης ὥρας Εὐρωπαϊστί.

Ἄρθρ. 27. Τὰ πλοῖα τὰ καταπλέοντα ἄνευ φορτίου δὲν δύνανται νὰ ἐκφορτώσωσι τὸ ἔρμα αὐτῶν εἰς ἄλλο πλοῖον, ἀλλὰ χρεωστοῦσι νὰ γνωστοποιήσωσι τοῦτο εἰς τὸ Γραφεῖον τῆς σαβούρας, τὸ ὁποῖον πέμπει ἄνευ ἀναβολῆς μαοῦναν πρὸς παραλαβὴν τοῦ ἔρματος ἐκείνου. Διὰ τὸ οὕτω παραλαμβανόμεναν ἔρμα πληρόνει τὸ Γραφεῖον τῆς σαβούρας τὸ τρίτον τῆς ὡρισμένης τιμῆς.

Ἄρθρ. 28. Αἱ πρὸς μεταφορὰν σαβούρας ὡρισμέναι μαοῦναι θέλουσι φέρει εἰς τὴν πρύμνην καὶ εἰς τὴν πρῶραν ἀριθμοὺς ἐρυθροὺς, δηλοῦντας τὸν βαθμὸν τῆς πλωϊμότητος καὶ τὸ μέτρον τῆς χωρητικότητος αὐτῶν, καὶ ἰδιαίτερα διακριτικὰ σημεῖα. Οἱ πλοίαρχοι δύνανται νὰ μὴ δεχθῶσι τὰς ἄνευ τοιούτων σημείων μαούνας, καὶ νὰ ἀναφερθῶσιν εἰς τὸ Γραφεῖον τῆς σαβούρας.

Ἄρθρ. 29. Ὁ κυβερνήτης τῆς μαούνας τῆς φερούσης ἔρμα, ὅταν προσαράξῃ εἰς ἓν πλοῖον, παραδίδει τὴν ἀπόδειξιν (τεζκερὲ) τὴν ὁποίαν ἔλαβε παρὰ τοῦ Γραφείου τῆς σαβούρας εἰς τὸν πλοίαρχον, ὅστις ἀφοῦ ὑπογράψῃ τὴν ἀπόδειξιν ἐπιστρέφει αὐτὴν εἰς τὸν κυβερνήτην. Μετὰ τὴν παραλαβὴν τοῦ ἀναγκαιοῦντος ἔρματος ὁ πλοίαρχος φέρων τὴν ἀπόδειξιν μεταβαίνει εἰς τὸ Γραφεῖον τῆς σαβούρας καὶ πληρόνει τὸ ἀντίτιμον, ἐφ' ᾧ δίδοται αὐτῷ ἀπόδειξις πληρωμῆς ὑπογεγραμμένη ὑπὸ τῆς διευθύνσεως τοῦ λιμένος. Οἱ πλοίαρχοι διὰ νὰ λάβωσι παρὰ τοῦ προξενείου τῆς ἐθνικότητος αὐτῶν τὰ διαβατήρια ὑποχρεοῦνται νὰ ἐπιδείξωσι τὴν εἰρημένην ἀπόδειξιν πληρωμῆς.

Ἄρθρ. 30. Ἡ τιμὴ τοῦ ἔρματος ὡρίσθη εἰς δέκα γρόσια δι' ἕκαστον τόνον.

Ἄρθρ. 31. Αἱ αἰτήσεις αἱ παρὰ τῶν πλοιάρχων τῶν ἐμπορικῶν πλοίων γινόμεναι ἀπευθύνονται πρὸς τὸ Λιμεναρχεῖον ἀμέσως ἢ διὰ μέσου τῶν λιμεναρχῶν τῆς ἐθνικότητος εἰς ἣν ὑπάγονται.

Ἄρθρ. 32. Τὰ ἐμπορικὰ πλοῖα, τῶν ὁποίων ὅλον ἢ ἓν μέρος τοῦ φορτίου σύγκειται ἀπὸ πετρέλαιον, πίσσαν, λιναρόλαδον καὶ ἄλλα τοιαῦτα ἔλαια, προσορμίζονται εἰς τὸ ἐν τῷ Βοσπόρῳ ἀπὸ Τζιπουκλῆ μέχρι Πασᾶ-Πακτζὲ μέρος, καὶ ἐκφορτόνονται εἰς τὰς ὑπὸ τῆς Ἀρχῆς ὁριζομένας θέσεις.

Ἄρθρ. 33. Τὸ διὰ τὸν λιμένα Γαλατᾶ πετρέλαιον μεταφέρεται διὰ σιδηρῶν λέμβων, κατεσκευασμένων εἰς τρόπον προφυλάττοντα αὐτὰς ἀπὸ

πυρκαϊᾶς. Ἑκάστη λέμβος (μαοῦνα) δὲν δύναται νὰ παραλάβῃ περισσότερα τῶν ἑκατὸν κιβωτίων.

Ἄρθρ. 34. Τὸ Λιμεναρχεῖον ἐπαγρυπνεῖ εἰς τὸ νὰ ἐκφορτόνωνται ὅσον ἔνεστι τάχιον αἱ μαοῦναι, αἱ φέρουσαι πετρέλαιον, καὶ νὰ μὴ συσσωρεύωνται ἐν τῷ λιμένι πλείονες τῶν τριῶν.

Ἄρθρ. 35. Ὅπως ῥυμουλκήσῃ χρείας τυχούσης ἡ χορηγήσῃ τὴν ἀπαιτουμένην βοήθειαν εἰς τὰ κινδυνεύοντα πλοῖα, τίθεται ὑπὸ τὴν διάθεσιν τοῦ Λιμεναρχείου ἓν ἀτμόπλοιον, τὸ ὁποῖον πρέπει νὰ περιμένῃ τὰς διαταγὰς τοῦ Λιμεναρχείου, εὑρισκόμενον πάντοτε ἐπὶ ἀτμοῦ.

Ἄρθρ. 36. Θέλουσιν ὑπάρχει προσέτι δύο ἀτμοκίνητοι λέμβοι, ταχέως θερμαινόμεναι καὶ φέρουσαι ἀντλίας ἀτμοκινήτους· ἡ μία τούτων σταθμεύσει πρὸ τοῦ Λιμεναρχείου, ἡ δὲ ἑτέρα πρὸ τοῦ ἐντὸς τῶν δύο γεφυρῶν κειμένου Κιουρκτζῆ-καπουσί. Τὸ πλήρωμα τῶν λέμβων τούτων ἀπαρτίζεται ἐξ ἀξιωματικῶν καὶ ναυτῶν, καὶ εἰς τοὺς ναύτας διδάσκονται αἱ ἀπαιτούμεναι πρακτικαὶ γνώσεις, τὰ δὲ ἐν ταῖς λέμβοις ὑπάρχοντα σκεύη καὶ ἐργαλεῖα ἐπιθεωροῦνται ἅπαξ τοὐλάχιστον τῆς ἑβδομάδος.

Ἄρθρ. 37. Ὅστις πρῶτος ἐν περιπτώσει πυρκαϊᾶς μηνύσῃ τοῦτο εἰς τὴν πλησιέστερον σταθμεύουσαν λέμβον λαμβάνει ὡς δῶρον πεντήκοντα γρόσια.

Ἄρθρ. 38. Τὰ ἐντὸς τοῦ λιμένος μεταφέροντα ἐπιβάτας καὶ τὰ ῥυμουλκὰ ἀτμόπλοια θέλουσιν ἔχει ἀπὸ τῆς 1ης Αὐγούστου 1287 ἰδιαιτέρας μηχανὰς πρὸς ἐλάττωσιν τοῦ ἐκ τῆς καπνοδόχης ἀναδιδομένου καπνοῦ

ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ

Περὶ τῶν πρὸς βοήθειαν τῶν πνιγομένων καταστημάτων.

(Δζεμάζουλ ἀχὴρ 1287).

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΠΡΩΤΟΝ.

Περὶ τοῦ ὀργανισμοῦ τῶν πρὸς βοήθειαν καταστημάτων.

Ἄρθρ. 1. Συνιστῶνται καταστήματα πρὸς βοήθειαν τῶν πνιγομένων ἐν ταῖς παραλίαις τοῦ Βουγιούκδερε, Κάνλιδζα, Ἀρναούτ κιοϊ, Σκούταρι, Καδί κιοϊ, Γαλατᾶ, Μπαλατᾶ, ἐν τῷ παρὰ τὸ Καπατὰς κειμένῳ Αὐτοκρατορικῷ λεμβοστασίῳ (καϊκ-χανὲ), καὶ ἐν τῇ περὶ τὸ Μπεσικτὰς ἀποβάθρᾳ Χαϊρ-εδ-δὶν (Χαϊρεδδὶν ἰσκελεσί).

Ἄρθρ. 2. Τὰ καταστήματα ταῦτα θέλουσιν ἐδρεύει εἰς παραπήγματα, κατασκευασθησόμενα, κατὰ τὸ ἐπὶ τούτῳ ὑπὸ τῆς Κυβερνήσεως δοθησόμενον σχέδιον, ἐν τῇ παραλίᾳ καὶ πέριξ τῶν ἀστυνομικῶν σταθμῶν μὲ ἐμβαδὸν τριάκοντα τετραγωνικῶν πήχεων.

Ἄρθρ. 3. Εἰς πᾶν τοιοῦτον κατάστημα θέλει ὑπάρχει εἷς χειροῦργος καὶ εἷς πορθμεύς. Ὅπως παρέχωσι δὲ χεῖρα βοηθείας εἰς ὅλα τὰ ἐν τῷ ἄρθρῳ 1 ἀναφερόμενα καταστήματα πρὸς ἐκπλήρωσιν τῶν καθηκόντων τῶν ἐπιβεβλημένων αὐτοῖς, θέλουσι διορισθῆ προσέτι δύο χειροῦργοι καὶ πορθμεῖς ὑπὸ τὸν τίτλον ἀναπληρωματικῶν χειρούργων καὶ πορθμέων (ἰχτιὰτ δζερράχὶ βὲ καϊκδζισί).

Ἄρθρ. 4. Ἡ ἐποπτεία τῶν καταστημάτων τούτων ἀνατίθεται εἰς ἰσόβιον ἐπιτηρητήν.

Ἄρθρ. 5. Οἱ χειροῦργοι τῶν βοηθητικῶν καταστημάτων πρέπει νὰ προσλαμβάνωνται ἐκ τῶν ἐν τῇ Ἰατρικῇ Σχολῇ τελειοφοίτων τῆς μικρᾶς χειρουργίας, οἱ πορθμεῖς νὰ γνωρίζωσι τὴν τέχνην τοῦ δύτου, καὶ οἱ ἐπιτηρηταὶ νὰ φέρωσι δίπλωμα διδάκτορος τῆς ἰατρικῆς.

Ἄρθρ. 6. Εἰς τὰ παραπήγματα θέλει στηθῆ ἱστὸς, ἐπὶ τοῦ ὁποίου ἀναρτηθήσεται σημαία σωτήριος, ἔχουσα σχῆμα ἰδιαίτερον, ὡς καὶ ἑτέρα σημαία προσωρινὴ πρὸς εἰδοποίησιν καὶ ζήτησιν βοηθείας, ἐν περιπτώσει καθ' ἣν πέσῃ τις εἰς τὴν θάλασσαν.

Ἄρθρ. 7. Εἰς τὰ παραπήγματα θέλουσιν ὑπάρχει ἱκανὰ σωτήρια ἐργαλεῖα καὶ ἄλλα σκεύη χρήσιμα πρὸς περίθαλψιν καὶ περιποίησιν τῶν ἐκ

τῆς θαλασσης ἀνασυρομένων. Τὸ εἶδος, ἡ τιμὴ καὶ ἡ ἀνάγκη τῆς ἀνανεώσεως τῶν ἐργαλείων καὶ σκευῶν τούτων, ὁρίζονται ὑπὸ τοῦ Ἰατροσυνεδρίου, ἡ δὲ διατήρησις ἀνατίθεται εἰς τὴν δημοτικὴν ἀρχήν.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΔΕΥΤΕΡΟΝ.

Περὶ τῶν γενικῶν καὶ εἰδικῶν καθηκόντων τῶν ὑπαλλήλων τῶν βοηθητικῶν καταστημάτων.

Ἄρθρ. 8. Οἱ χειροῦργοι καὶ οἱ πορθμεῖς ὀφείλουσι νὰ παρευρίσκωνται νυχθημερὸν εἰς τὸν τόπον τῆς ὑπηρεσίας αὐτῶν, ἐν περιπτώσει δὲ εὐλόγου κωλύματος δὲν δύνανται νὰ ἀπουσιάσωσιν εἰμὴ ἀφοῦ καταλίπωσιν ἐπίτροπον εἰς τὴν θέσιν αὐτῶν.

Ἄρθρ. 9. Οἱ ἐπιθεωρηταὶ ὀφείλουσι νὰ ἐξετάζωσι κατὰ τὰς ὡρισμένας ὥρας τὰ καταστήματα καὶ τὰ ἐν αὐτοῖς ὑπάρχοντα ἐργαλεῖα ἢ σκεύη καὶ νὰ καθυποβάλλωσι τὸ ἀποτέλεσμα τῶν ἐρευνῶν αὐτῶν εἰς τὴν ἀστυκὴν Ἰατρικὴν ἀρχὴν (Ἰατροσυνέδριον).

Ἄρθρ. 10. Αἱ ὧραι τῆς ἐπιθεωρήσεως, αἱ λεπτομέρειαι τῶν καθηκόντων τοῦ ἐπιθεωρητοῦ, τὸ μέτρον τῶν ἰατρικῶν βοηθειῶν ὡς καὶ τὰ μέσα τὰ ἀναγκαῖα πρὸς περίθαλψιν τῶν ἐκ τῆς θαλάσσης ἀνασυρομένων, θέλουσι κανονισθῆ ὑπὸ τοῦ Ἰατροσυνεδρίου δι' εἰδικῶν ὁδηγιῶν.

Ἄρθρ. 11. Ὅσοι τῶν ἐκ τῆς θαλάσσης ἀνασυρομένων δὲν ἐπιζήσωσι μετὰ τὴν διάσωσιν, παραδίδονται εἰς τὰς οἰκογενείας αὐτῶν, καὶ ἐν ἐλλείψει εἰς τὴν ἀρχήν. Εἰς πᾶσαν περίστασιν δὲν πρέπει νὰ θάπτωνται οὗτοι εἰμὴ ἀφοῦ μετὰ ἐξέτασιν γενομένην ὑπὸ τοῦ ἁρμοδίου Ἀστυνομικοῦ ὑπαλλήλου καὶ τοῦ ἰατροῦ τῆς Κυβερνήσεως ἀποδειχθῆ πραγματικὸς ὁ θάνατος. Περὶ τῆς καταστάσεως τῶν ἐκ τῆς θαλάσσης ἀνασυρομένων, ὧν εἶναι ἀδύνατος ἡ εἰς τὴν ζωὴν ἐπάνοδος, εἶναι ἀνάγκη νὰ συνταχθῆ εὐθὺς μετὰ τὴν διάσωσιν ἔκθεσις ὑπὸ τῶν ὑπαλλήλων τῶν βοηθητικῶν καταστημάτων καθὼς καὶ τοῦ ἀστυνομικοῦ ὑπαλλήλου καὶ τοῦ ἰατροῦ κατὰ τὴν δευτέραν ἐξέτασιν. Ὁ ἐπιθεωρητὴς ὀφείλει παρευρισκόμενος ἀφεύκτως εἰς τὴν πρώτην καὶ τὴν δευτέραν ἐξέτασιν νὰ προσεπικυρώσῃ τὴν ἔκθεσιν.

Ἄρθρ. 12. Ἡ κυβέρνησις θέλει ἀνταμείψει διὰ δώρου καταλλήλου ἐκείνους, ὅσοι ἐπιδείξουν ἰδιάζοντα ζῆλον πρὸς διάσωσιν καὶ σωτηρίαν τῶν πνιγομένων, καὶ διὰ μεταλλίου εἰδικοῦ ἐκείνους, οἵτινες ἤθελον διακριθῆ καὶ δευτέραν φορὰν ἐπὶ τοιούτῳ ζήλῳ.

ΒΕΖΥΡΙΚΗ ΕΓΚΥΚΛΙΟΣ

Πρὸς τὰς Γεν. Διοικήσεις.

(1 νοεμβρίου 1870.)

Ἐκ διαφόρων πληροφοριῶν ἐξάγεται ὅτι ἐπειδὴ κατὰ τὸν εἰδικὸν νόμον τοῦ 1279 ἔτους ἡ τιμὴ τῆς ἐκ τῶν ἐργοστασίων τῆς κυβερνήσεως προερχομένης καὶ διὰ λ]σμὸν αὐτῆς ἐκποιουμένης πυρίτιδος εἶναι ὑπέρογκος, ἡ δὲ πρὸς τοὺς πωλητὰς αὐτῆς χορηγουμένη ἀντιμισθία ἀνεπαρκὴς, ἐκτὸς δὲ τούτων οἱ πωληταὶ ὑποχρεοῦνται νὰ προκαταβάλλωσι τὴν ἀξίαν αὐτῆς, αἱ δὲ διάφοροι συντεχνίαι ὑπὸ τὸ ὄνομα τῆς ἐκ τῶν ἐργοστασίων τῆς Κυβερνήσεως προερχομένης πυρίτιδος πωλοῦσιν ἑτέραν κατασκευαζομένην λαθραίως ἐντὸς τοῦ Κράτους ὑπὸ τοῦ μὲν καὶ δὲ, ἢ εἰσαγομένην ἐκ τοῦ ἐξωτερικοῦ· ὅπως προληφθῇ ὅθεν πᾶν τὸ ἐνδόσιμον πρὸς τοιαύτας καταχρήσεις, συγχρόνως δὲ διευκολυνθῶσιν αἱ ἰδιαίτεραι τοῦ δημοσίου ἀνάγκαι ὡς πρὸς τὴν πυρίτιδα, ὁ εἰρημένος κανονισμὸς ἀντικατεστάθη ἤδη δι' ἑτέρου, ὅστις συνταχθεὶς ὑπὸ τοῦ Συμβουλίου τοῦ Κράτους ἐτέθη ἤδη εἰς ἐνέργειαν δυνάμει Αὐτοκρ. Διατάγματος, καὶ τοῦ ὁποίου πολυάριθμα ἀντίτυπα πέμπονται συνημμένως ᾧδε πρὸς τὴν Ὑμ. Ἐξοχότητα, ἥτις κατὰ συνέπειαν θέλει εὐαρεστηθῇ νὰ ἐνεργήσῃ συμφώνως πρὸς τὰς διατάξεις τοῦ ἐν λόγῳ κανονισμοῦ καὶ φροντίσῃ ἁρμοδίως περὶ τῆς κοινοποιήσεως αὐτοῦ.

ΝΕΟΣ ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ

Περὶ πυρίτιδος.

(19 Σαμπὰν 1287).

Ἄρθρ. 1. Ἀπαγορεύεται ἡ εἰς τὸ ὀθωμανικὸν Κράτος εἰσαγωγὴ πυρίτιδος ἐκ τοῦ ἐξωτερικοῦ ὡς καὶ ἡ ὑπὸ ἰδιωτῶν κατασκευὴ αὐτῆς ἐντὸς τοῦ Κράτους. Ἡ Κυβέρνησις, ἐπιφυλάσσουσα ἑαυτῇ τὸ μονοπωλεῖον τῆς διὰ τοὺς κυνηγοὺς, ὁδοιπόρους καὶ λιθοτόμους ἀναγκαιούσης πυρίτιδος, προμηθεύει αὐτὴν ἐκ τοῦ προϊόντος τοῦ Αὐτ. πυριτιδοποιείου.

Ἄρθρ. 2. Ἡ ἐν Κων)λει καὶ ταῖς νομαρχίαις καταναλισκομένη πυρῖτις θέλει πωλεῖσθαι εἰς ἰδιαίτερα μέρη, προσδιοριζόμενα καὶ γνωστοποιούμενα διὰ κοινοποιήσεως, ἐν μὲν τῇ πρωτευούσῃ ὑπὸ τοῦ ἀρχηγοῦ τοῦ πυροβολικοῦ τῇ συμπράξει καὶ τοῦ ὑπουργείου τῆς ἀστυνομίας, ἐν δὲ ταῖς νομαρχίαις ὑπὸ τῶν ἐπιτοπίων διοικητικῶν ἀρχῶν. Ἡ διατήρησις τῆς εἰς τοὺς νομοὺς πεμπομένης πυρίτιδος εἰς μὲν τὰ μέρη, ἔνθα ὑπάρχει φρούριον, ἀνήκει εἰς τὴν διεύθυνσιν τοῦ πυροβολοστασίου, ἔνθα δὲ δὲν ὑπάρχει φρούριον, ἀνάγεται εἰς τὴν ἐπιτόπιον διοίκησιν, ἥτις φροντίζει νὰ φυλάττῃ αὐτὴν εἰς μέρος ἀσφαλές.

Ἄρθρ. 3. Ἡ διὰ τὴν θήραν καὶ σκοποβολὴν πυρῖτις θέλει πωλεῖσθαι περικλειομένη ἐντὸς θηκῶν ἐκ λευκοσιδήρου 100 δρ. $^1/_2$ ὀκ. καὶ 1 ὀκᾶς, ὁ διὰ τὴν λιθοτομίαν ἐντὸς θηκῶν 1 καὶ 2 ὀκ. αἱ δὲ μεγαλείτεραι ποσότητες ἐντὸς βαρελλίων. Τὰ πώματα τῶν τοιούτων θηκῶν καὶ βαρελλίων θέλουσι φέρει ἰδιαιτέραν σφραγῖδα, ἐν ᾗ ἔσονται ἐγκεχαραγμέναι αἱ λέξεις «προϊὸν τοῦ Αὐτοκρ. πυριτιδοποιείου», καὶ ἐπιγραφὴν σαφηνίζουσαν τὴν ποιότητα, δύναμιν, ποσότητα καὶ ὡρισμένην τιμὴν τῆς πυρίτιδος. Εἰς δὲ τὰ μέρη τῆς πωλήσεως τοιχοκολλοῦνται κοινοποιήσεις εἰς τὰς διαφόρους τοῦ τόπου γλώσσας πρὸς ὁδηγίαν τοῦ δημοσίου.

Ἄρθρ. 4. Ἀπαγορεύεται ἡ κατὰ πάντα ἄλλον τρόπον, διάφορον τῶν διατάξεων τοῦ 3 ἄρθρου, πώλησις τῆς πυρίτιδος, ἤτοι μὴ περικεκλεισμένης ἐντὸς δοχείων καὶ βαρελλίων, ἢ περιεχομένης εἰς δοχεῖα καὶ βαρέλλια ἄνευ τῆς ἀπαιτουμένης ἐπιγραφῆς καὶ σφραγίδος. Ἐπίσης ἀπαγορεύεται ἡ πώλησις αὐτῆς εἰς μέρη διάφορα τῶν ἐπὶ τούτῳ ὡρισμένων καταστημάτων καὶ ἐργαστηρίων καὶ εἰς τιμὰς ἀνωτέρας τῆς ὡρισμένης.

Ἄρθρ. 5. Ἔν τε τῇ πρωτευούσῃ καὶ τοῖς νομοῖς τὸ δικαίωμα τῆς

πωλήσεως τῆς πυρίτιδος θέλει παραχωρεῖσθαι κατ' ἀποκοπὴν εἰς ἰδιώτας, οἵτινες τὴν μὲν πρὸς θήραν καὶ σκοποβολὴν πυρίτιδα θέλουσι πωλεῖ πρὸς γρ. 25 τὴν ὀκᾶν, ὅ ἐστιν εἰς τὴν ὑπὸ τῆς κυβερνήσεως ὡρισμένην τιμὴν τῶν 21 γρ. θέλουσι προστίθεσθαι 4 γρ. λόγῳ ἀντιμισθίας τοῦ πωλητοῦ, λογιζομένης πρὸς 20 %, τὴν δὲ διὰ λιθοτομίαν πρὸς 12 γρ. τὴν ὀκᾶν, ἤτοι μὲ προσθήκην $1\frac{1}{2}$ γρ. εἰς τὴν ὡρισμένην τιμὴν τῶν $11\frac{1}{2}$ γροσίων. Καθὼς δὲ οἱ πωληταὶ θέλουσι λαμβάνει τὴν ἐν λόγῳ ἀντιμισθίαν, οὕτω λογίζονται εἰς βάρος αὐτῶν τὰ ἐνοίκια τῶν ἀποθηκῶν καὶ ἐργαστηρίων καὶ τὰ ἔξοδα τῆς μετακομίσεως. Ἐξαιροῦνται ὅμως τὰ ἔξοδα τῆς ἀπὸ τῆς πρωτευούσης εἰς τὰς ἐπαρχίας τοῦ Κράτους μέχρι τῶν ἐπὶ τούτῳ ὡρισμένων ἀποθηκῶν ἀποστολῆς, καὶ τὰ τούτοις παρεπόμενα, λογιζόμενα εἰς βάρος τοῦ Αὐτ. πυριτιδοποιείου. Ἡ ἀνωτέρω ὁριζομένη τιμὴ, συμπεριλαμβανομένης καὶ τῆς ἀντιμισθίας τοῦ πωλητοῦ, τῆς πρὸς θήραν, σκοποβολὴν καὶ λιθοτομίαν χρησιμευούσης πυρίτιδος, θέλει καταβάλλεσθαι εἰς νόμισμα καθαρὸν ἢ εἰς μεταλλικά.

Ἄρθρ. 6. Οἱ πωληταὶ τῆς πυρίτιδος, οἵτινες δέον νὰ ὦσιν ὑπήκοοι ὀθωμανοὶ καὶ πρόσωπα ἄξια ἐμπιστοσύνης, ἐκλέγονται ἐν μὲν τῇ πρωτευούσῃ ὑπὸ τοῦ ὑπουργείου τῆς ἀστυνομίας, ἐν δὲ τοῖς νομοῖς ὑπὸ τῶν ἐπιτοπίων διοικητικῶν ἀρχῶν, καὶ δὲν δύνανται νὰ ἐφοδιασθῶσι μὲ τὴν ἄδειαν τῆς πωλήσεως εἰμὴ ἀφοῦ παρουσιάσωσιν ἀξιόχρεων ἐγγύησιν περὶ τῆς ἀκριβοῦς τηρήσεως τῶν ἐξῆς διατάξεων: ὅτι ἄνευ εἰδικῆς ἀδείας δὲν θὰ πωλῶσι ποσότητα πυρίτιδος ἀνωτέραν τῆς ὑπὸ τοῦ νόμου ὁριζομένης, δὲν θὰ προμηθεύωσι τοιαύτην εἰς ὕποπτα πρόσωπα, δὲν θὰ αὐξάνωσι τὰς ὡρισμένας τιμὰς, δὲν θὰ ἐκποιῶσιν ἄλλην ἐκτὸς τῆς ἐκ τοῦ Αὐτοκρ. πυριτοδοποιείου προερχομένης, ὅτι δὲν θὰ κατακρατήσωσι χρήματα ἐκ τῆς πωλουμένης πυρίτιδος, καὶ ἐν ἑνὶ λόγῳ, ὅτι συμμορφωθήσονται πληρέστατα πρὸς τὸν παρόντα κανονισμόν.

Ἄρθρ. 7. Τὰ ἐκ τῆς πωλήσεως τῆς πυρίτιδος εἰσπραττόμενα χρήματα ἐν μὲν τῇ πρωτευούσῃ κατὰ τὸ τέλος ἑκάστου ἡλιακοῦ μηνὸς παραδίδονται ὑπὸ τῶν πωλητῶν εἰς τὸ λογιστήριον τοῦ πυροβολικοῦ μετὰ λεπτομεροῦς λογαριασμοῦ τῆς διαχειρίσεως, ἐν δὲ τοῖς νομοῖς παρακατατίθενται προσωρινῶς ἀπέναντι ἀποδείξεως εἰς τὰ ἐπιτόπια ταμεῖα τοῦ Κράτους, ἅτινα φροντίζουσι περὶ τῆς κατ' εὐθεῖαν ἀποστολῆς αὐτῶν εἰς τὸ ὑπουργεῖον τοῦ πυροβολικοῦ.

Ἄρθρ. 8. Ἡ εἰς τοὺς κυνηγοὺς καὶ ὁδοιπόρους διὰ μιᾶς πωλουμένη πυρῖτις πρὸς θήραν καὶ σκοποβολὴν οὐδέποτε ὑπερβήσεται τὴν 1 ὀκᾶν· δὲν ἐπιτρέπεται ὡσαύτως νὰ πωλῶνται πρὸς τοὺς λιθοτόμους, τοὺς ἀνοίγοντας φρέατα, καὶ ἀσβεστοποιοὺς, ποσότης χρησίμου διὰ τὴν λιθοτομίαν πυρίτιδος, ὑπερβαίνουσα τὰς 10 ὀκάδας, ἀλλὰ καὶ ἡ ποσότης αὕτη δίδεται πάντοτε συνεπείᾳ ἐγγυήσεως τοῦ προϊσταμένου τῆς συντεχνίας, εἰς

ἣν ὑπάγεται ὁ ἀγοραστής. Οἱ ἐπιθυμοῦντες ν' ἀγοράσωσι μεγαλειτέρας ποσότητας, ὀφείλουσι νὰ ἐκθέτωσι προηγουμένως τὴν τοιαύτην ἀνάγκην καὶ τὴν ἔλλειψιν παντὸς κωλύματος ἐν μὲν τῇ πρωτευούσῃ πρὸς τὸ ὑπουργεῖον τῆς ἀστυνομίας, ἐν δὲ τοῖς νομοῖς πρὸς τὰς διοικητικὰς ἀρχὰς καὶ παρέχοντες πᾶσαν τὴν ἀπαιτουμένην ἀσφάλειαν, νὰ ἐφοδιάζωνται δι' ἐγγράφου ἀδείας, καὶ μόνον ἐπὶ τῇ παρουσιάσει ταύτης πρὸς τοὺς πωλητὰς τῆς πυρίτιδος δύνανται νὰ λάβωσι τὰς ἀνωτέρω ποσότητας, οἱ δὲ πωληταὶ ὀφείλουσι νὰ φυλάττωσι τὰς ἀδείας ταύτας πρὸς ἰδίαν των ἀσφάλειαν.

Ἄρθρ. 9. Τὰς μεγάλας ποσότητας τῆς πυρίτιδος, τὰς ἀναγκαιούσας διὰ τοὺς σιδηροδρόμους, τὰς κοινὰς ὁδοὺς καὶ τὰς προκυμαίας, θέλει προμηθεύει κατ' εὐθεῖαν ἡ διοίκησις, τὰ δὲ εἰσπραττόμενα χρήματα πέμπει μετὰ λεπτομεροῦς λογαριασμοῦ εἰς τὸ ὑπουργεῖον τοῦ πυροβολικοῦ.

Ἄρθρ. 10. Αἱ ἀποθῆκαι καὶ τὰ καταστήματα τῶν ἐν τῇ πρωτευούσῃ πωλητῶν τῆς πυρίτιδος ἔσονται ὑπὸ τὴν ἐπιτήρησιν τοῦ ὑπουργείου τοῦ πυροβολικοῦ, τῶν δὲ ἐν τοῖς νομοῖς ὑπὸ τὴν ἐπιστασίαν τῆς διοικήσεως. Ἐν μὲν τῇ πρωτευούσῃ τὸ συμβούλιον *Ἰμαλιάτ*, ἐν δὲ τοῖς νομοῖς ἡ διοίκησις ἐνεργοῦσι διαρκῶς φανερὰς καὶ μυστικὰς ἐρεύνας ἐπὶ τῶν τοιούτων καταστημάτων, καὶ ἂν ἤθελεν ἀνακαλυφθῇ ὅτι ἐπὶ τῶν δοχείων καὶ βαρελλίων ὑπάρχωσι πλασταὶ ἐπιγραφαὶ καὶ σφραγίδες ἢ ἄλλος τις οἱοσδήποτε δόλος, ἢ ὅτι πωλεῖται πυρῖτις ἄλλη παρὰ τὴν προερχομένην ἐκ τοῦ Αὐτοκρ. πυριτιδοποιείου καὶ εἰς τιμὰς ἀνωτέρας τῶν ὡρισμένων, ἢ ὅτι οἱ πωληταὶ κατακρατοῦσι χρήματα ἐκ τῶν εἰσπράξεων, θέλει ἐφαρμόζεσθαι ἀμέσως κατὰ τῶν τοιούτων ὁ νόμος καὶ εἰσπράττεσθαι τὰ χρήματα παρὰ τῶν ἐγγυητῶν τῶν πωλητῶν.

Ἄρθρ. 11. Ὅταν οἱ πωληταὶ τῆς πυρίτιδος πρόκειται ν' ἀνοίξωσιν ἐκτὸς τῶν κυρίων καταστημάτων των καὶ ἄλλα ὑποκαταστήματα, ἀπευθύνονται πρὸς τὸ ὑπουργεῖον τῆς ἀστυνομίας, ἐν δὲ τοῖς νομοῖς πρὸς τὴν διοίκησιν, καὶ ἀφοῦ αἱ ἀστυνομικαὶ ἀρχαὶ πεισθῶσιν ὅτι τὰ συστηθησόμενα ὑποκαταστήματα οὐδένα παρουσιάζουσι κίνδυνον ἢ κώλυμα, χορηγεῖται αὐτοῖς κατὰ τοὺς τύπους ἡ ἀπαιτουμένη ἄδεια.

Ἄρθρ. 12. Ἐὰν ἤθελε πωληθῇ πυρῖτις εἰς ἄλλα μέρη ἐκτὸς τῶν δι' εἰδικῆς ἀδείας ὡρισμένων, ἡ ἀρχὴ προβαίνει εἰς τὴν κατάσχεσιν τῆς τοιαύτης πυρίτιδος, ἥτις ἐν μὲν τῇ πρωτευούσῃ παραδίδεται εἰς τὸ ὑπουργεῖον τῆς ἀστυνομίας, ἐν δὲ τοῖς νομοῖς ἡ διοίκησις, παραλαμβάνουσα αὐτὴν ἐπὶ ἀποδείξει περιμενούσῃ πρὸς τὸ ὑπουργεῖον τοῦ πυροβολικοῦ, φροντίζει περὶ τῆς τοποθετήσεώς της εἰς τὰ ὁπλοστάσια ἐὰν ὑπάρχωσι τοιαῦτα, εἰδὲ μὴ, εἰς ἕτερα ἀσφαλῆ μέρη. Οἱ εἰδοποιοῦντες τὴν ἀρχὴν περὶ τῆς ἄνευ ἐπισήμου ἀδείας πωλήσεως πυρίτιδος λαμβάνουσιν ὡς ἀμοιβὴν 20 τοῖς $^0/_0$ ἐπὶ τῆς ἀξίας τῆς κατασχεθησομένης πυρίτιδος. Ἡ ἀμοιβὴ αὕτη

πληρώνεται ἐν μὲν τῇ πρωτευούσῃ ὑπὸ τοῦ ὑπουργείου τοῦ πυροβολικοῦ, ἐν δὲ τοῖς νομοῖς ὑπὸ τῶν ἐπιτοπίων ταμείων τοῦ Κράτους.

Ἄρθρ. 13. Καὶ τὸ νίτρον δὲ, ὅπερ καθ' ἕκαστον μῆνα δέον νὰ δίδηται εἰς τὰ φαρμακοποιεῖα καὶ ἄλλα πρόσωπα ἔχοντα ἀνάγκην αὐτοῦ, λαμβάνεται παρὰ τοῦ ὑπουργείου τοῦ πυροβολικοῦ διὰ τοῦ ἀρχιφαρμακοποιοῦ, καὶ πωλεῖται μὲ προσθήκην εἴκοσι παράδων, ὡς δικαιώματος τοῦ πωλητοῦ, ἐπὶ τῆς κυρίας αὐτοῦ τιμῆς τῶν 8 $^1/_2$ γρ. τὴν ὀκὰν εἴς τε τοὺς φαρμακοποιοὺς καθὼς καὶ εἰς ἄλλα πρόσωπα ἔχοντα ἀνάγκην αὐτοῦ· ἀλλὰ κατὰ τὴν τελευταίαν ταύτην περίστασιν λαμβάνεται προηγουμένως ἀσφαλὴς ἐγγύησις. Ἡ δὲ τιμὴ τοῦ οὕτω καθ' ἕκαστον μῆνα πωλουμένου νίτρου, μὴ συμπεριλαμβανομένου τοῦ δικαιώματος τῶν 20 παράδων, δίδεται κατὰ τὸ τέλος τοῦ μηνὸς μετὰ τοῦ ἀπαιτουμένου λογαριασμοῦ εἰς τὸ ὑπουργεῖον τοῦ πυροβολικοῦ. Αἱ περὶ τῆς κατασχέσεως τῆς πυρίτιδος καὶ τῆς ἀμοιβῆς τοῦ καταγγέλλοντος προηγούμεναι διατάξεις ἰσχύουσι καὶ ἐπὶ τοῦ νίτρου τοῦ εἰσαγομένου ἐκ τοῦ ἐξωτερικοῦ, ἢ κατασκευαζομένου ἐντὸς τοῦ κράτους, ἢ τοῦ κατασκευαζομένου μὲν ἐντὸς ἢ ἐκτὸς τοῦ κράτους, ἀλλ' ἀγοραζομένου καὶ πωλουμένου ἐντὸς αὐτοῦ.

Ἄρθρ. 14. Ἡ διαχείρισις τῆς καθ' ἕκαστον ἔτος πωλουμένης πυρίτιδος ὡς καὶ τοῦ νίτρου ἐξελέγχεται εἰς τὸ τέλος τοῦ ἔτους μεταξὺ τῶν ὑπουργείων τῶν οἰκονομικῶν καὶ τοῦ πυροβολικοῦ, τὸ δὲ προκύπτον κέρδος συμψηφίζεται εἰς τὸν εἰδικὸν προϋπολογισμὸν τοῦ ὑπουργείου τοῦ πυροβολικοῦ.

Ἄρθρ. 15. Διὰ τοῦ παρόντος κανονισμοῦ ἀκυροῦνται πάντα τὰ ἄρθρα τοῦ περὶ πυρίτιδος προηγουμένου κανονισμοῦ, ἐκτὸς τοῦ προσθέτου αὐτοῦ ἄρθρου, ὅπερ εἶχε δημοσιευθῆ τὴν 8 Σεβάλ 1286 ἔτους (1).

---

(1) Σημ. Τὸ πρόσθετον τοῦτο ἄρθρον, ὡς παράρτημα τοῦ ἀκυρωθέντος προγενεστέρου Κανονισμοῦ περὶ πυρίτιδος, ἐδημοσιεύθη ἐν σελίδι 388.

ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ

Περὶ ἀρτοπωλείων.

(14 Δζεμάζουλ ἀχὴρ 1287).

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΠΡΩΤΟΝ.

Περὶ ὑποχρεώσεων καὶ τῆς διευθύνσεως τῶν ἀρτοπωλῶν, περὶ τοῦ τρόπου τοῦ κατασκευάζειν καὶ πωλεῖν τὸν ἄρτον, καὶ περὶ τοῦ διοργανισμοῦ τῶν ἀρτοποιείων.

Ἄρθρ. 1. Πᾶς ὁ ἐφωδιασμένος μὲ ἄδειαν τῆς δημαρχίας δύναται νὰ ἐξασκῇ τὸ ἐπάγγελμα τοῦ ἀρτοπώλου.

Ἄρθρ. 2. Οἱ ἀρτοπῶλαι καὶ οἱ ἐνασχολούμενοι εἰς τὴν κατασκευὴν καὶ ἐπεξεργασίαν τοῦ ἄρτου, δηλαδὴ οἱ *σιμιδζίδες* καὶ οἱ *πουρεκδζίδες*, ὀφείλουσι, μέχρι τέλους τοῦ μηνὸς ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος κανονισμοῦ, νὰ ζητήσωσι καὶ λάβωσι παρὰ τῆς δημαρχίας ἔγγραφον ἄδειαν, καταβάλλοντες εἰς τὸ ταμεῖον τῆς δημαρχίας ἀναλόγως τῆς καταστάσεως αὐτῶν ἑκατὸν ἢ πεντήκοντα γρόσια ὡς σημειωτικὰ (καϊδιέ).

Ἄρθρ. 3. Οἱ ἀρτοπῶλαι, ἐὰν θέλωσι νὰ παραιτήσωσι τὸ ἐπάγγελμά των, ὑποχρεοῦνται νὰ εἰδοποιήσωσι πρὸ ἑνὸς μηνὸς περὶ τούτου τὴν δημαρχίαν, ἐξαιτούμενοι δι' ἰδιαιτέρου ἐγγράφου τὴν ἀπαιτουμένην ἄδειαν. Οἱ τοιοῦτοι μέχρις οὗ ἐπιτύχωσι τῆς ζητουμένης ἀδείας ὀφείλουσι νὰ ἐξακολουθῶσιν, ὡς καὶ πρὶν, κατασκευάζοντες καὶ ἐξάγοντες καθ' ἑκάστην τὴν αὐτὴν ποσότητα τοῦ ἄρτου. Ὅσοι ἄνευ τοιαύτης ἀδείας καὶ ἰσχυρῶν λόγων κλείσωσι τὰ ἐργαστήρια καὶ παραιτήσωσι τὸ ἐπάγγελμα αὐτῶν, θέλουσι πληρώσει ἀναλόγως τῶν κεφαλαίων (*σερμαγιὲ*) τοῦ φούρνου πρόστιμον ἀπὸ πέντε ἕως δεκαπέντε Ὀθωμανικὰς λίρας.

Ἄρθρ. 4. Ἐάν τις δὲν ἀρχίσῃ τὴν ἐξάσκησιν τοῦ ἐπαγγέλματός του ἐντὸς δύο μηνῶν ἀπὸ τῆς ἡμερομηνίας τοῦ ἐγγράφου τῆς ἀδείας, ὑποχρεοῦται νὰ πληρώσῃ ὡς πρόστιμον μίαν λίραν, καὶ πρὸς τούτοις νὰ ἐπιστρέψῃ καὶ τὸ ἔγγραφον.

Ἄρθρ. 5. Ὁ ἄνευ ἰδιαιτέρας ἀδείας καὶ ἀκαταμαχήτων κωλυμάτων κλείων ἐπὶ δύο ἡμέρας τὸ ἐργαστήριον αὐτοῦ ἀρτοπώλης καταδικάζεται εἰς πρόστιμον κατὰ τὸ ἄρθρον 3, καὶ ἐν ὑποτροπῇ, ἐκτὸς τῆς πληρωμῆς τοῦ πρωστίμου, ἀφαιρεῖται ἀπ' αὐτοῦ καὶ τὸ δικαίωμα τοῦ ν' ἀνοίξῃ ἐκ δευ-

τέρου τὸ ἐργαστήριον ἐκεῖνο Τὸ κλείσιμον ἐπιτρέπεται ὅταν πρόκηται νὰ ἐπισκευασθῇ τὸ ἔδαφος καὶ ὁ θόλος τοῦ φούρνου ἐντὸς τοῦ ὑπὸ τοῦ συμβουλίου τῶν ἀρτοπωλῶν μετὰ τοπικὴν ἐξέτασιν ὁρισθησομένου χρονικοῦ διαστήματος.

Ἄρθρ. 6. Ὅσοι περιορίζονται μόνον εἰς τὴν πώλησιν τοῦ ἄρτου, χρεωστοῦσι νὰ λάβωσιν ἐπὶ τούτῳ ἄδειαν παρὰ τῆς δημαρχίας, νὰ συμμορφωθῶσι μὲ τὰς περὶ ὑποχρεώσεων τῶν ἀρτοποιῶν διατάξεις καὶ νὰ πωλῶσιν εἰς τὰ ὑπὸ τῆς δημαρχίας ὁριζόμενα μέρη.

Ἄρθρ. 7. Ὁ πωλούμενος ἄρτος θέλει εἶσθαι τριῶν εἰδῶν: μιᾶς, ἡμισείας καὶ τετάρτου τῆς ὀκᾶς, καὶ ἀνελλειπὴς κατὰ τὸ βάρος.

Ἄρθρ. 8. Πᾶν ἀρτοποιεῖον ὑποχρεοῦται νὰ πωλῇ μὲ κοφίνους (κόφας) ἄρτον ἐν ταῖς συνοικίαις καὶ νὰ ἀνοίξῃ εἰς τὰς πέριξ συνοικίας καὶ εἰς μέρη ὁρισθησόμενα ὑπὸ τῆς δημαρχίας ἀριθμὸν ἱκανὸν ἀρτοπωλείων.

Ἄρθρ. 9. Θέλουσι τοιχοκολλεῖσθαι διατιμήσεις ὁρίζουσαι τὴν τιμὴν τῶν διαφόρων εἰδῶν τοῦ ἄρτου τοῦ πωλουμένου εἰς τὰ ἀρτοποιεῖα καὶ τὰ ἐργαστήρια, ἢ εἰς κοφίνους, συμφώνως μὲ τὴν ὑπὸ τῆς δημαρχίας ἢ τοῦ συμβουλίου τῶν ἀρτοποιῶν ἐπὶ τῇ βάσει τῆς ἐν τῷ φούρνῳ τοῦ *Κομιτὲ* δοκιμῆς δοθησομένην ἀπόφασιν. Ὅπως γίνῃ γνωστὸν τὸ ἀρτοποιεῖον, εἰς τὸ ὁποῖον ἀνήκει ὁ ἐν τοῖς ἐργαστηρίοις ἢ διὰ τῶν *ταπλακιάδων* πωλούμενος ἄρτος, θέλουσιν ἀναρτηθῇ ἐπὶ τῶν κωφίνων καὶ τῶν ἐργαστηρίων ἐπιγραφαὶ, φέρουσαι τὸ μέρος καὶ τὸν ἀριθμὸν τοῦ ἀρτοποιείου. Πρὸς τούτοις πᾶς ἄρτος θέλει φέρει σεσημασμένον τὸν ἀριθμὸν τῆς τάξεως τοῦ φούρνου, ὅπου κατεσκευάσθη.

Ἄρθρ. 10. Πᾶν ἀρτοποιεῖον καὶ ἀρτοπωλεῖον, ὡς καὶ οἱ ταπλακιάριδες, ἢ οἱ ἐν ταῖς ἀγυιαῖς καὶ ταῖς συνοικίαις πωληταὶ, πρέπει νὰ ἔχωσι ζυγαριὰν κατεσκευασμένην κατὰ τὸ νέον σύστημα καὶ ἀπηλλαγμένην ἀπὸ πάσης βλαβερᾶς οὐσίας, καὶ ἐὰν ὁ ἀγοραστὴς τὸ ἐπιθυμῇ, νὰ ζυγίζωσι τὸν ἄρτον.

Ἄρθρ. 11. Πᾶν ἀρτοποιεῖον ὑποχρεοῦται νὰ κατασκευάζῃ καὶ ἐξάγῃ ἀνελλειπῶς καὶ καθ' ἑκάστην τὴν κεκανονισμένην ποσότητα τοῦ ἄρτου.

Ἄρθρ. 12. Ὅταν τις θέλῃ νὰ μεταφέρῃ τὸ ἀρτοποιεῖον ἢ τὸ ἐργαστήριον αὐτοῦ ἀπὸ ἑνὸς τόπου εἰς ἄλλον, ὀφείλει νὰ ζητήσῃ καὶ λάβῃ πρὸς τοῦτο ἄδειαν παρὰ τῆς δημαρχίας.

Ἄρθρ. 13. Ἡ δημαρχία πληροφορουμένη ἀδιακόπως περὶ τῆς ὁριστικῆς τιμῆς τῶν σιτηρῶν, προσδιορίζει ἀναλόγως ἢ ἐλλαττόνει κατὰ τὰς περιστάσεις τὴν τιμὴν τοῦ ἄρτου.

Ἄρθρ. 14. Ἀπαγορεύεται τὸ πωλεῖν ἔωλον (μπαγιάτικον) ἄρτον καὶ τὸ ἀναμιγνύειν νωπὸν ἄρτον μετὰ ἐώλου καὶ πωλεῖν αὐτὸν εἰς τὴν τιμὴν τοῦ νωποῦ. Διὰ τοῦτο εἰς ἕκαστον φοῦρνον θέλει ὑπάρχει ὡρισμένον μέρος, φέρον ἰδιαιτέραν ἐπιγραφὴν, ὅπου πωλοῦνται οἱ ἐναπομένοντες ἄρτοι.

Ἄρθρ. 15. Εἰς τὰ *μπαγιαδζίδικα* ὁ ἄρτος ζυγίζεται καὶ πωλεῖται μὲ *ζυγαριάν*. Ἐπειδὴ ὅμως ὑπάρχουσι διάφοροι βαθμοὶ *ἐλαφρότητος*, καὶ ἕνεκα τούτου εἶναι ἀδύνατον νὰ ὁρισθῇ ἡ τιμὴ αὐτοῦ, ὁ προσδιορισμὸς αὐτῆς ἀπόκειται εἰς τὴν συγκατάθεσιν τοῦ πωλητοῦ καὶ ἀγοραστοῦ.

Ἄρθρ. 16. Ὁ ἄρτος τῆς πρώτης ποιότητος καὶ ὑπέρτερος τοῦ συνήθως ἐν τῷ τόπῳ κατασκευαζομένου δὲν ὑποβάλλεται εἰς τὴν γενικὴν διατίμησιν. Ἡ πώλησις ὅμως τοῦ τοιούτου ἄρτου δὲν ἐπιτρέπεται, πρὶν ἢ ἐπικυρωθῇ ὑπὸ τῆς Ἐπιτροπῆς (Κομιτὲ) καὶ τοῦ Συμβουλίου τῶν ἀρτοποιῶν καὶ τῆς Δημαρχίας ἡ ἀνάγκη τῆς ἐξαιρέσεως αὐτοῦ. Ἡ τιμὴ τοῦ τοιούτου ἄρτου ὁρίζεται ὑπ' αὐτοῦ τοῦ κατασκευαστοῦ, καὶ καταχωρίζεται εἰς τὸ ἐν τῷ ἄρθρῳ 9 μνημονευθὲν τιμολόγιον.

Ἄρθρ. 17. Εἰς ὅλα ἐν γένει τὰ ἀρτοποιεῖα θέλει ὑπάρχει ἡ δυνατὴ καθαριότης καὶ ἀπαγορευθῇ αὐστηρῶς ἡ διὰ τῶν ποδῶν ζύμωσις.

Ἄρθρ. 18. Οἱ εἴς τι ἀρτοποιεῖον ἀνήκοντες *χιουφεδζίδες* καὶ ἀρτοπῶλαι καὶ ζυμωταὶ δὲν δύνανται νὰ ἀφήσωσι τὸ ἀρτοποιεῖον ἐκεῖνο, ἐὰν δὲν εἰδοποιήσωσι πρὸ ἑνὸς μηνὸς τὸν ἐργαστηριάρχην (μάστορα) καὶ πληρώσωσι τὸ τυχὸν ἐκ τῶν λογαριασμῶν ὑπολειπόμενον χρέος των καὶ ὑποδείξωσι τὴν πελατείαν (πεσκιοὺν) αὐτῶν. Ἐπίσης ὁ ἐργαστηριάρχης δὲν δύναται νὰ ἀποβάλῃ αὐτούς, ἐκτὸς ἐὰν ὦσι ἔνοχοι σφάλματός τινος, χωρὶς νὰ εἰδοποιήσωσιν αὐτοὺς δεκαπέντε ἡμέρας πρότερον, ἢ νὰ πληρώσωσιν αὐτοῖς μισθὸν πρόσθετον δεκαπέντε ἡμερῶν. Ἐὰν οἱ τοιοῦτοι χρεωστοῦντες εἰς τὸ πρῶτον ἀρτοποιεῖον ἐπιθυμῶσι νὰ ὑπηρετήσωσιν εἰς ἄλλο, ὁ νέος ἐργαστηριάρχης δὲν δύναται νὰ τοὺς δεχθῇ πρὶν ἢ πληρώσῃ ἢ ἐξασφαλίσῃ δι' ἐγγυήσεως τὸν πρῶτον.

Ἄρθρ. 19. Οἱ οὕτως ἀποσυρόμενοι ἐργάται ἢ ὑπάλληλοι δικαιοῦνται νὰ ζητήσωσι καὶ λάβωσι παρὰ τοῦ ἐργαστηριάρχου ἐσφραγισμένον ἀποδεικτικὸν ἐξοφλήσεως καὶ ἐκκαθαρίσεως τῶν λογαριασμῶν.

Ἄρθρ. 20. Οἱ *σιμιτζίδες* καὶ οἱ *μπουρεκτζίδες* ὑπόκεινται ὁμοίως εἰς τὰς περὶ καθαριότητος καὶ ὑγιεινῆς ὑποχρεώσεις τῶν ἀρτοποιῶν.

Ἄρθρ. 21. Ἡ πινακωτὴ, τὸ φικιάρι καὶ τὰ ἄλλα ἐργαλεῖα, τὰ ὁποῖα μεταχειρίζονται πρὸς κατασκευὴν τοῦ ἄρτου εἰς τὰ *μπουρεκδζίδικα* καὶ *σιμιτδζίδικα*, δὲν δύνανται νὰ μεταχειρισθῶσι πρὸς κατασκευὴν *μπουρεκίων*, *μπογάτσας*, καὶ *σιμιτίων*.

Ἄρθρ. 22. Τὰ εἰς τὰ ἤδη ὑπάρχοντα ἀρτοποιεῖα, *μπουρεκδζίδικα* καὶ *σιμιτδζίδικα* εὑρισκόμενα καὶ πρὸς τὴν καθαριότητα ἀντιβαίνοντα πράγματα θέλουσι καθαρισθῇ καὶ τακτοποιηθῇ συμφώνως μὲ τὰς ἐπὶ τούτῳ ὑπὸ τῆς δημαρχίας δοθησομένας διαταγάς.

Ἄρθρ. 23. Ἡ τιμὴ τοῦ εἰς τὰ *μπουρεκδζίδικα* καὶ *σιμιτδζίδικα* κατασκευαζομένου ἄρτου θέλει εἶσθαι κατὰ τὴν ποιότητα δέκα παράδες

τὴν ὀκᾶν κατωτέρα τῆς τιμῆς τοῦ εἰς τὰ συνήθη ἀρτοποιεῖα κατασκευαζομένου.

Ἄρθρ. 24. Οἱ πωλοῦντες ἄρτον ἄνευ ἐπιγραφῆς καὶ ζυγαριᾶς τιμωροῦνται μὲ πρόστιμον δύω ἕως δέκα πενταρίων.

Ἄρθρ. 25. Οἱ ἄρτοι, τῶν ὁποίων ἡ γεῦσις καὶ ἡ ὕλη εἶναι κακαὶ, ἡ δὲ κατασκευὴ ζυμώδης, δημεύονται καὶ διανέμονται εἰς τοὺς πτωχοὺς, καὶ ἐν ὑποτροπῇ λαμβάνεται παρὰ τῶν πωλητῶν πρόστιμον, ἀναλόγως διπλασιαζόμενον.

Ἄρθρ. 26. Ἀπαγορεύεται εἰς τοὺς μὴ ὑγιεῖς τὸ σῶμα καὶ ὑποκειμένους εἰς νοσήματα τοῦ δέρματος τὸ ἐξασκεῖν τὸ ἐπάγγελμα τοῦ ζυμωτοῦ.

Ἄρθρ. 27. Ἀπαγορεύεται εἰς τοὺς ἀρτοποιοὺς τὸ νὰ δίδωσιν ἄρτον πρὸς πώλησιν εἰς μεταπράτην (ταπλακιάρην), ἀνήκοντα εἰς ἄλλο ἀρτοποιεῖον.

Ἄρθρ. 28. Ἀπαγορεύεται ἡ ἐν ἐργαστηρίοις διὰ τῶν *ταπλακιάριδων* καὶ *χουφεδζίδων* πώλησις τοῦ ἄρτου, τοῦ κατασκευαζομένου εἰς τὰ *μπουρεκδζίδικα* καὶ *σιμιδζίδικα*.

Περὶ τοῦ τρόπου τῆς οἰκοδομῆς καὶ τῆς διευθύνσεως τῶν ἀρτοποιείων.

Ἄρθρ. 29. Οἱ φοῦρνοι θέλουσιν οἰκοδομηθῆ κατὰ τὸ ὑπὸ τῆς Δημαρχίας δοθησόμενον σχέδιον καὶ ἡ διαχείρισις αὐτῶν θέλει γίνει κατὰ τὰς εἰδικὰς ὁδηγίας τῆς Δημαρχίας. Μόλα ταῦτα θέλουσι τεθῆ εἰς ἐνέργειαν καὶ τὰ ἑπόμενα ἄρθρα.

Ἄρθρ. 30. Ἐν τῇ οἰκοδομῇ τῶν φούρνων δὲν ἐπιτρέπεται νὰ χωρίζῃ τὸ κτίριον τοῦ ἀρτοποιείου ἀπὸ τῆς καμίνου εἷς καὶ ὁ αὐτὸς τοῖχος. Μεταξὺ τοῦ τοίχου τοῦ κτιρίου καὶ τοῦ τῆς καμίνου ἀπαιτεῖται τοὐλάχιστον ἀπόστασις τριάκοντα καὶ ὀκτὼ ἑκατοστομέτρων, καὶ κατὰ τὰς περιστάσεις ἔτι μεγαλητέρα.

Ἄρθρ. 31. Πρὸς ἐναποθήκευσιν τῶν καθεκάστην ἀναγκαιούντων ξύλων, ἕκαστος φοῦρνος πρέπει νὰ ἔχῃ μίαν ἀποθήκην καμαρωτὴν, κλεισμένην μὲ σιδηρᾶς καταπακτὰς (καπάκια), κειμένην ὑπὸ τὴν κάμινον καὶ ἔχουσαν ὕψος ἴσον μὲ τὸ βάθος τοῦ φούρνου.

Ἄρθρ. 32. Ὁ λέβης τοῦ νεροῦ (σοῦ-καζγανὶ) πρέπει νὰ ἦναι κατεσκευασμένος ἀπὸ κασσιτερωμένον (γανωμένον) σίδηρον ἢ ἀπὸ ὀρείχαλκον (δοκμέν). Ὡσαύτως ἡ δεξαμενὴ (χαζινὲς) τοῦ ψυχροῦ ὕδατος πρέπει νὰ ἦναι σιδηρᾶ ἢ μολυβδίνη, καὶ ὁ σωλὴν (τὸ μουσλοῦκι) νὰ ἦναι δέκα ἑκατοστόμετρα ὑποκάτω τοῦ *χαζινὲ* καὶ πάντοτε καθαρός.

Ἄρθρ. 33. Ἡ σκάφη πρέπει νὰ ἦναι κατεσκευασμένη ἀπὸ πρινάρι (μεσὲ), ἢ ἀπὸ καρυδιὰ ἢ ἀπὸ ὀξειὰ ἢ ἀπὸ ἄλλο τοιοῦτον σκληρὸν ξύλον,

καὶ τοποθετημένη τοὐλάχιστον δύο μέτρα μακρὰν τοῦ στομίου τοῦ φούρνου.

Ἄρθρ. 34. Ὅλα τὰ σκεύη, τὰ ζύγια, αἱ πλάστιγγες μὲ τὰς ἀλύσσους των καὶ τὰ ξυράφια τοῦ ζυμαριοῦ πρέπει νὰ ὦσι κατεσκευασμένα ἀπὸ κασσιτερωμένον (γανωμένον) σίδηρον, τὰ δὲ σταθμὰ (δράμια) ἀπὸ ὀρείχαλκον (δοκμέν). Πάντα ταῦτα πρέπει νὰ τεθῶσιν εἰς θέσεις κειμένας ὑπεράνω τῆς σκάφης.

Ἄρθρ. 35. Οἱ ἄρτοι ἐκτίθενται πρὸς πώλησιν εἰς ἰδιαίτερον τηλίαν (*τεζεχιάχι*), ὑελοσκέπαστον καὶ κείμενον ἔξωθεν τοῦ φούρνου ἐπὶ τῆς ὁδοῦ. Οἱ ἄρτοι ἅμα ἐψηθέντες τίθενται εἰς ἰδιαίτερα καθαρὰ σανίδια καὶ εἰς τὰς πέριξ θέσεις.

Ἄρθρ. 36. Οἱ μπουρεκδζίδες, οἱ κατασκευάζοντες καὶ ἄρτον, ὑποχρεοῦνται νὰ ἔχωσι διὰ τοὺς ἄρτους ἰδιαίτερον *τεζχιάχι*. Δὲν δύνανται νὰ θέτωσιν αὐτοὺς εἰς τὸ ἴδιον *τεζχιάχι* ὅπου καὶ τὰ *μπουρέκια*.

Ἄρθρ. 37. Τὰ ζύγια πρέπει νὰ κρέμωνται ἄνωθεν τοῦ *τεζχιαχίου* ἐκτεθειμένα εἰς τὴν παρατήρησιν ἑκάστου. Αἱ δύο πλάκες τῆς ζυγαριᾶς πρέπει νὰ ὦσι πάντοτε γανωμέναι.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΔΕΥΤΕΡΟΝ.

Περὶ ὀργανισμοῦ καὶ καθηκόντων τῆς Ἐπιτροπῆς (Κομιτὲ), καὶ περὶ πρωτύπου φούρνου (νουμουνὲ φουρουνοῦ).

Ἄρθρ. 38. Σχηματίζεται μία Ἐπιτροπὴ (Κομιτὲ) πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦ νὰ ἐπαγρυπνῇ ὑπὲρ τῆς προόδου τῆς τέχνης τῶν ἀρτοπωλῶν καὶ νὰ διευθύνῃ τὸν ἐπὶ τούτῳ ἱδρυθησόμενον φοῦρνον. Τὰ μέλη τῆς Ἐπιτροπῆς ταύτης προσλαμβάνονται διὰ κλήρου ἐκ τῶν μελῶν τοῦ Συμβουλίου τῶν ἀρτοποιῶν (χαππαζὰν μεδζλισί).

Ἄρθρ. 39. Εἰς τὴν ἐπιτροπὴν ταύτην θέλουσι διορισθῆ τέσσαρα μέλη, καλῶς γνωρίζοντα τὴν τέχνην τοῦ ἀρτοποιοῦ. Θέλει δὲ παρεδρεύει καὶ εἷς ἰατρὸς, ὑπὸ τῆς Δημαρχίας διοριζόμενος.

Ἄρθρ. 40. Ἡ Ἐπιτροπὴ αὕτη θέλει ἐξετάσει τὴν κατάστασιν ὅλων τῶν ἀρτοποιείων ὑπὸ τὴν ἔποψιν τῶν κανόνων τῆς τέχνης καὶ τῆς καθαριότητος, καὶ καθυποβάλει εἰς τὸ Συμβούλιον τῶν ἀρτοποιῶν ἔκθεσιν περὶ τῶν ὑπαρχουσῶν ἐλλείψεων καὶ ἀναγκῶν.

Ἄρθρ. 41. Θέλει ἱδρυθῆ ἐν ἀρτοποιεῖον, ὅπως χρησιμεύσῃ ὡς δεῖγμα διὰ τὰ λοιπὰ, καὶ ἡ διεύθυνσις αὐτοῦ ἀνατεθήσεται εἰς τὴν Ἐπιτροπήν. Ἐν τῷ ἀρτοπωλείῳ τούτῳ θέλουσιν ὑπάρχει δύο φοῦρνοι, ὅλα τὰ πρὸς κατασκευὴν ἄρτου ἀπαιτούμενα ἐντελῆ ἐργαλεῖα κατὰ τὸ εἰδικὸν σχέδιον, μία ἀποθήκη ἀλεύρου καὶ ἓν δωμάτιον διὰ τὴν διεύθυνσιν. Τὸ ἀρτα-

ποιεῖον τοῦτο θέλει ἱδρυθῆ καὶ διατηρηθῆ διὰ μετοχῶν, διανεμηθησομένων εἰς τὴν συντεχνίαν τῶν ἀρτοποιῶν.

Ἄρθρ. 42. Ἡ ἐπιτροπὴ αὕτη πληροφορουμένη ἑκάστοτε περὶ τῶν ἐφευρέσεων τῶν ἀφορωσῶν τὴν προαγωγὴν τῆς ἀρτοποιΐας θέλει ἀναγγέλλει εἰς τὴν συντεχνίαν τὰς ἐκ τῆς ἐν τῷ εἰρημένῳ φούρνῳ δοκιμῆς παραχθείσας ὠφελίμους γνώσεις. Πρὸς τούτοις θέλει κοινοποιήσει συνοπτικὸν πίνακα τῶν εἰς τὸ διάστημα ἑνὸς ἔτους γενομένων δοκιμῶν καὶ προόδων, τῶν ἐκ τῆς διευθύνσεως τοῦ φούρνου γενομένων ὠφελειῶν, τῶν ἐνιαυσίων προσόδων καὶ ἐξόδων, τὰ ὀνόματα καὶ τὸν τόπον τῆς διαμονῆς τῶν διορισθέντων εἰς τὴν Ἐπιτροπὴν καὶ ὅλων ἐν γένει τῶν ἀρτοποιῶν, τὸν ἀριθμὸν τῶν ἐργαστηρίων αὐτῶν, τὸν βαθμὸν τῆς τεχνικῆς ἱκανότητος αὐτῶν, τὰ νεωστὶ συστηθέντα ἀρτοποιεῖα καὶ ἐκ τῶν ἤδη ὑπαρχόντων ὅσα ἐπεσκευάσθησαν ἢ ἐκλείσθησαν ἐντὸς τοῦ ἔτους.

Ἄρθρ. 43. Συστηθήσεται ἐν Ταμεῖον διαχειρίσεως ὑπὸ τὴν ἐποπτείαν τῆς Ἐπιτροπῆς. Τὰ κεφάλαια τοῦ ταμείου τούτου ἀπαρτίζονται ἐκ τοῦ ὑπὸ τοῦ συμβουλίου τῶν ἀρτοποιῶν κατατεθεμένου ποσοῦ καὶ πρὸς ἐπαύξησιν αὐτοῦ κρατοῦνται πέντε τοῖς ἑκατὸν ἐκ τῶν ἐνιαυσίων κερδῶν τοῦ φούρνου. Τὰ ἐπίλοιπα κέρδη διανέμονται κατ' ἔτος εἰς τοὺς μετόχους.

Ἀκροτελεύτια ἄρθρα.

Ἄρθρ. 44. Οἱ παραβαίνοντες τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος κανονισμοῦ, ὧν δὲν ὁρίζεται ἐνταῦθα ἡ ποινή, τιμωροῦνται μὲ τὰς ὑπὸ τῶν δημοτικῶν διατάξεων τοῦ ποινικοῦ νόμου διαγραφομένας ποινάς.

Ἄρθρ. 45. Ἐκτὸς τῶν ἀφορωσῶν τὴν ἄδειαν τοῦ ἐπαγγέλλεσθαι καὶ τοὺς δημοτικοὺς ὑγιεινοὺς κανόνας, αἱ λοιπαὶ διατάξεις τοῦ παρόντος κανονισμοῦ δὲν ἔχουσιν ἰσχὺν ἐπὶ τῶν πενήτων καὶ τῶν ξένων, οἵτινες κατασκευάζουσι καὶ πωλοῦσιν ἄρτον ὑπὸ περιωρισμένους ὅρους διὰ νὰ πορισθῶσι τὰ πρὸς τὸ ζῆν.

Ἄρθρ. 46. Ἀπὸ τῆς ἡμέρας τῆς ἐκδόσεως τοῦ αὐτοκρατορικοῦ φιρμανίου, τοῦ ἐπικυροῦντος τὸν παρόντα Κανονισμόν, πᾶσαι αἱ προγενέστεραι περὶ ἀρτοποιῶν καὶ ἀρτοπωλῶν διατάξεις καταργοῦνται.

ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ

Περὶ δικαιωμάτων λαμβανομένων ἀπὸ ἰδιοκτήτας ζώων.

(10 Μουχαρρέμ 1281).

Ἄρθρ. 1. Αἱ ἅμαξαι, τὰ δι' ἱππασίαν ζῶα, οἱ φορτηγοὶ ἵπποι καὶ ὄνοι ἐν γένει, οἱ ἐν Κωνσταντινουπόλει καὶ ταῖς τρισὶ πόλεσιν εὑρισκόμενοι, καταγράφονται ἐν βιβλίῳ ὑπὸ τῶν ἰμάμιδων καὶ μουχτάριδων, ἐν δὲ τῷ ἕκτῳ τμήματι διὰ τῆς δημαρχίας. Ἐξαιροῦνται τὰ τοῦ Αὐτοκρατορικοῦ σταύλου, τὰ τοῦ ἱππικοῦ καὶ πυροβολικοῦ, τὰ τῶν πρεσβειῶν ὡς καὶ τὰ δι' ἱππασίαν τῶν ἀξιωματικῶν τοῦ στρατοῦ ζῶα· αἱ διὰ τὴν ἀτομικὴν ὑπηρεσίαν τῶν τελευταίων τούτων ἅμαξαι καὶ τὰ ζῶα καταγράφονται.

Ἄρθρ. 2. Εἰσπράττεται μηνιαῖος δασμὸς 30 μὲν γροσίων κατὰ κεφαλὴν ἐκ τῶν ἵππων ἁμάξης, δέκα δὲ γροσίων ἐκ τῶν δι' ἱππασίαν, καὶ πέντε ἐκ τῶν φορτηγῶν, καὶ ἐκ τῶν ὑπὸ τὴν κατοχὴν τῶν κηπουρῶν, ἀσβεστῶν, ὑδροφόρων καὶ ἄλλων συστημάτων, εἴτε δι' ἱππασίαν εἴτε διὰ φόρτωσιν μεταχειριζομένων ζώων, καθὼς ἐν γένει καὶ ἐκ τῶν ἡμιόνων, ἢ τῶν ἁμάξας συρόντων βοῶν ἢ βουβάλων, τριῶν δὲ γροσίων ἐν γένει ἀπὸ τοὺς ὄνους.

Ἄρθρ. 3. Οἱ ἰμάμιδες τῶν συνοικιῶν, εἰσπράττοντες κατὰ τὰς ἀρχὰς ἑκάστου μηνὸς τὸν δασμὸν τῶν ἐν ταῖς οἰκίαις ζώων, κρατοῦσιν ἐκ τοῦ εἰσπραχθέντος ποσοῦ 2 1/2 τοῖς % δι' ἑαυτούς, τὰ δὲ λοιπὰ παραδίδουσιν εἰς τὴν δημαρχίαν *Σεγὲρ Ἐμανεδί*. Σχηματίζουσι προσέτι βιβλίον, ἐν ᾧ σημειοῦσι τὸ εἰσπραχθὲν ποσὸν ἐκ τοῦ δασμοῦ τούτου μέχρι τοῦ τέλους τοῦ μηνός, μὴ ἐπιτρεπομένης οὐδ' ὀβολοῦ καθυστερήσεως· ἐν ἐναντίᾳ ὅμως περιπτώσει, ἀναφέρουσι καὶ τὰ καθυστεροῦντα ἄτομα ὡς καὶ τὸ γένος καὶ τὸν ἀριθμὸν τῶν ζώων, ἅτινα ἐπωλήθησαν ἢ ἠγοράσθησαν ἐν τῇ συνοικίᾳ ἢ μετετέθησαν ἀλλαχοῦ. Τὸ βιβλίον τοῦτο ἀφοῦ σφραγίσωσι μετὰ τῶν μουχτάριδων τῶν συνοικιῶν τὸ παραδίδουσιν εἰς τὴν δημαρχίαν. Ἐν ταῖς χριστιανικαῖς συνοικίαις τὸ καθῆκον τοῦτο ἐκτελοῦσιν οἱ μουχτάριδες μετὰ τῶν κεχαγιάδων, λαμβάνοντες εἰσπρακτορικὸν δικαίωμα 2 1/2 τοῖς %.

Ἄρθρ. 4. Ἡ δημαρχία τοῦ ἕκτου τμήματος εἶναι ἐπιφορτισμένη νὰ εἰσπράττῃ τὸν δασμὸν τῶν ἐντὸς τῶν οἰκιῶν τοῦ τμήματος ζώων, κρατοῦσα 2 1/2 τοῖς % ὡς δικαίωμα εἰσπρακτορικόν.

Ἄρθρ. 5. Τὸν δασμὸν τῶν ἐνοικιαζομένων ἁμαξῶν καὶ ζώων, ὡς

καὶ τῶν εἰς τὰ λοιπὰ συστήματα ἀνηκόντων, εἰσπράττει ἐν γένει ἡ δημαρχία διὰ τῶν κεχαγιάδων ἑκάστου συστήματος.

Ἄρθρ. 6. Οἱ ἰμάμιδες, ὡς ἐρρέθη ἐν τῷ 3 ἄρθρῳ, σχηματίζουσι, καθ' ὃ ἀποσταλήσεται αὐτοῖς ὑπὸ τῆς δημαρχίας δεῖγμα, ὀνομαστικὸν βιβλίον τῶν κατὰ τὰς ἀρχὰς ἑκάστου μηνὸς γινομένων εἰσπράξεων, ἡ δὲ δημαρχία σχηματίζει ἐν περιλήψει ἕτερον γενικὸν βιβλίον, ὅπερ ἀποστέλλει μετὰ τῶν βιβλίων τῶν κεχαγιάδων εἰς τὸ δημόσιον ταμεῖον, αἱ δὲ τυχὸν ὑπάρχουσαι καθυστερήσεις ὑποβάλλονται ὀνομαστικῶς εἰς τὴν δημαρχίαν, ἥτις πάραυτα εἰσπράττει αὐτάς.

Ἄρθρ. 7. Ὅσοι τῶν ἰμάμιδων, ἢ μουχτάριδων ἢ κεχαγιάδων ἤθελον ἐκ τῶν εἰσπράξεων κρατήσει χρήματα, τιμωροῦνται κατὰ τὸν Ποινικὸν Κώδηκα.

Ἄρθρ. 8. Καθὼς οἱ ἰμάμιδες καὶ μουχτάριδες εἰσὶν ὑπεύθυνοι δι' ὅσα τυχὸν χρήματα κατακρατήσωσιν, οὕτω καὶ παρὰ τῶν ἰδιοκτητῶν τῶν ἀποκρυψάντων τὰ ζῶά των, καθ' ἣν ἐποχὴν ἤθελεν ἀνακαλυφθῇ τοῦτο, εἰσπράττεται διπλάσιος δασμός. Ὁ δασμὸς τῶν δυστροπούντων νὰ πληρώσωσιν αὐτὸν κατακρατεῖται ὑπὸ τοῦ δημοσίου ἐκ τῶν μισθῶν, *σεχιμίων* καὶ *μουκατάδων*, τῶν δὲ μὴ ἐχόντων, κατάσχονται αἱ πρόσοδαι τῶν κτημάτων των, ἢ εἰσπράττονται ἄλλως πως.

ΝΟΜΟΣ ΠΕΡΙ ΤΥΠΟΥ

('Ιανουάριος 1865).

ΤΙΤΛΟΣ ΠΡΩΤΟΣ.

Γενικαὶ διατάξεις.

"Αρθρ. 1. Οὐδεμία ἐφημερὶς ἢ περιοδικὸν σύγγραμμα, πραγματευόμενον πολιτικὰ ἢ διοικητικὰ ἀντικείμενα, εἰς οἱανδήποτε γλῶσσαν, καὶ δημοσιευόμενον εἴτε κανονικῶς καὶ εἰς ὡρισμένην ἡμέραν, εἴτε κατὰ φυλλάδια ἢ ἀκανονίστως, δὲν ἐπιτρέπεται νὰ συστηθῇ ἢ νὰ δημοσιευθῇ ἄνευ τῆς ἐπὶ τούτῳ ἀδείας τῆς Αὐτοκρατορικῆς Κυβερνήσεως.

'Η αἴτησις ἀδείας ἀπευθύνεται πρὸς τὸ ὑπουργεῖον τῆς δημοσίας 'Εκπαιδεύσεως, ἐὰν ὁ αἰτῶν ἦναι ὑπήκοος τῆς 'Υψηλῆς Πύλης. 'Εὰν δὲ ὁ αἰτῶν ἦναι ξένης ὑπηκοότητος, παρουσιάζει τὴν αἴτησίν του εἰς τὸ 'Υπουργεῖον τῶν 'Εξωτερικῶν. Τὸ ὑπουργεῖον πρὸς ὃ θὰ ἀπευθυνθῇ ἡ αἴτησις, βεβαιούμενον περὶ τῆς ἐκπληρώσεως τῶν διὰ τοῦ ἄρθρου 5 ὁριζομένων διατάξεων, δίδει τὴν ἄδειαν, τὸ δὲ ἔγγραφον τῆς ἀδείας ἐκδίδεται ὑπὸ τοῦ ἐπὶ τοῦ τύπου γραφείου.

"Αρθρ. 2. 'Εὰν ἡ δημοσίευσις τῆς ἐφημερίδος ἢ τοῦ περιοδικοῦ συγγράμματος γενήσηται ἐν ταῖς ἐπαρχίαις, ἡ αἴτησις τῆς ἀδείας παρουσιασθήσεται εἰς τὸν νομάρχην, ὅστις θὰ ἀπευθύνει αὐτὴν πρὸς τὸ 'Υπουργεῖον τῶν ἐξωτερικῶν ἢ πρὸς τὸ 'Υπουργεῖον τῆς παιδείας κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρ. 1. Τὸ ἔγγραφον τῆς ἀδείας διαβιβάζεται πρὸς τὸν νομάρχην, μετὰ τὴν βεβαίωσιν περὶ τῆς ἐκπληρώσεως τῶν διὰ τοῦ ἄρθρ. 3 ὁριζομένων διατάξεων.

"Αρθρ. 3. 'Η ἐν τῷ ἄρθρ. 1 ἀναφερομένη ἄδεια παραχωρεῖται εἰς πάντα ὀθωμανὸν ὑπήκοον, ἡλικίας 30 ἐτῶν συμπεπληρωμένων καὶ μὴ ὑποκύψαντα εἰς μηδεμίαν καταδίκην ἕνεκα κακουργήματος ἢ πλημμελήματος προβλεπομένου ὑπὸ τοῦ ποινικοῦ νόμου, καὶ ἀπολαύοντα πλήρη τὰ πολιτικά του δικαιώματα. Παραχωρεῖται δὲ ἡ ἄδεια αὕτη εἰς ξένον, μόνον ἐπὶ τῷ ὅρῳ τῆς ἐξομοιώσεώς του πρὸς τοὺς ὀθωμανοὺς ὑπηκόους, ἐν παντὶ τῷ ἀφορῶντι τὰ καθήκοντα καὶ τὰς ὑποχρεώσεις ὡς ἐκ τοῦ παρόντος νόμου, καθὼς καὶ ἐν παντὶ τῷ συνδεομένῳ μὲ τὴν διαδικασίαν ἥτι γενήσεται ἐπ' αὐτοῦ, ἐν περιπτώσει παραβάσεως ἢ πλημμελήματος τύποι

ὑπὸ τὴν ἀποκλειστικὴν δικαιοδοσίαν τῶν ὀθωμανικῶν Ἀρχῶν καὶ δικαστηρίων.

Ἄρθρ. 4. Πᾶσα αἴτησις ἀδείας ὀφειλει συνοδεύεσθαι μετὰ ἐκθέσεως ὑπογεγραμμένης ὑπὸ τοῦ ἰδιοκτήτου ἢ ὑπευθύνου συντάκτου καὶ περιεχούσης τὴν δήλωσιν τῆς ἐπωνυμίας τῆς ἐφημερίδος ἢ τοῦ περιοδικοῦ συγγράμματος, τῶν ὅρων τῆς περιοδικῆς ἐκδόσεως καὶ τὸ ὄνομα τοῦ τυπογραφείου, ἐν ᾧ μέλλει νὰ ἐκτυπώνηται. Ὁ ἰδιοκτήτης ἢ ὑπεύθυνος συντάκτης ὑποχρεοῦται νὰ παρουσιάζῃ εἰς τὴν ἐπὶ τοῦ τύπου δεύθυνσιν, ἐν Κωνσταντινουπόλει, καὶ εἰς τὸν νομάρχην ἐν ταῖς ἐπαρχίαις, εἰς τὴν στιγμὴν τῆς δημοσιεύσεως, ἀντίτυπον ἐνυπόγραφον ἑκάστου ἀριθμοῦ τῆς ἐφημερίδος ἢ τοῦ περιοδικοῦ συγγράμματός του.

Εἰς πάντα τὰ ἀντίτυπα τῆς ἐφημερίδος τίθεται ὑπογραφὴ τοῦ ὑπευθύνου ἢ ἰδιοκτήτου.

Ἄρθρ. 5. Καθ' ἣν περίπτωσιν ὁ ἰδιοκτήτης ἢ ὑπεύθυνος ἐφημερίδος ἢ περιοδικοῦ συγγράμματος θελήσῃ νὰ μεταβιβάσῃ εἰς ἕτερα πρόσωπα ἣν παρὰ τῆς Κυβερνήσεως ἔλαβεν ἄδειαν, ὑποχρεοῦται νὰ ἀναγγείλῃ τοῦτο εἰς τὸ ὑπουργεῖον, παρ' οὗ ἐδόθη ἡ ἄδεια. Ὁ νέος ἰδιοκτήτης ἢ ὑπεύθυνος ὀφείλει νὰ λάβῃ νέαν ἄδειαν, συμφώνως μὲ τὰς διατάξεις τῶν ἄρθρων 1, 2 καὶ 3.

Ὁσάκις ἡ ἐπωνυμία, οἱ ὅροι τῆς περιοδικῆς δημοσιεύσεως, ἢ τὸ τυπογραφεῖον τῆς ἐφημερίδος πρόκειται νὰ μεταβληθῶσι, θὰ ἀναγγέλλονται εἰς τὸ αὐτὸ Ὑπουργεῖον.

Ἄρθρ. 6. Αἱ ἐφημερίδες ἢ περιοδικὰ πολιτικὰ συγγράμματα, τὰ ἤδη ὑπάρχοντα ἐν τῇ Αὐτοκρατορίᾳ, εἰσὶν ἀπηλλαγμένα τῆς ἀδείας τῆς ἀπαιτουμένης διὰ τοῦ παρόντος νόμου καὶ τῶν ἐπιτιμήσεων, εἰς ἃς τυχὸν μέχρι τοῦδε ὑπέκυψαν.

Ἅπασαι αὗται αἱ ἐφημερίδες ἐξακολουθήσουσι δημοσιευόμεναι, ὑποβαλλόμεναι κατὰ πάντα εἰς τὰς ὑπὸ τοῦ παρόντος νόμου ὁριζομένας διατάξεις.

Ἄρθρ. 7. Ὁ ὑπογράφων ἕκαστον ἀριθμὸν ἐφημερίδος ἢ φυλλάδιον ἔσται ὑπεύθυνος ἁπάντων τῶν ἄρθρων ἢ χωρίων, ἀποδιδομένων εἰς ἕτερα πρόσωπα, μὴ φερόντων τὰς ἐκείνων ὑπογραφάς. Ἐὰν τὸ ἄρθρον ἢ τὸ χωρίον φέρῃ τὴν ὑπογραφὴν ἑτέρων προσώπων, θέλει καταδιώκεσθαι, ἐὰν ᾖ ἀνάγκη, ὁ ὑπογράφων τὸν ἀριθμὸν τῆς ἐφημερίδος ἢ τοῦ φυλλαδίου, ὡς συνένοχος τοῦ συγγραφέως ἢ τῶν συγγραφέων τοῦ ἐπιληψίμου ἄρθρου ἢ χωρίου.

Ἄρθρ. 8. Πᾶσα ἐφημερὶς ὑποχρεοῦται νὰ καταχωρῇ εἰς ἕνα τῶν δύο προσεχῶν ἀριθμῶν της τὰς ἐπισήμους κοινοποιήσεις, τὰς ὁποίας ἤθελεν ἀπευθύνει πρὸς αὐτὴν ἐπὶ τῷ σκοπῷ τούτῳ ἡ Διεύθυνσις τοῦ τύπου ἐν Κωνσταντινουπόλει, καὶ αἱ ἐπιτόπιοι Ἀρχαὶ, ἐν ταῖς ἐπαρχίαις. Ἡ καταχώρησις γενήσεται δωρεάν.

Πᾶσα ἐφημερὶς ὑποχρεοῦται νὰ καταχωρίζῃ δωρεὰν ὡσαύτως εἰς ἕνα τῶν δύο προσεχῶν ἀριθμῶν της τὴν ἀπάντησιν παντὸς προσώπου, ὀνομασθέντος ἢ ὑπαινιχθέντος ἐν τῇ ἐφημερίδι. Ἡ ἀπάντησις ὀφείλει νὰ μὴ ἦναι ἐκτενεστέρα τῆς διπλασίας ἐκτάσεως τοῦ ἄρθρου, ὅπερ ἐπροκάλεσεν αὐτήν.

Ἄρθρ. 9. Ἡ εἰσαγωγὴ καὶ ἡ διάδοσις πάσης ἐφημερίδος ἢ περιοδικοῦ συγγράμματος, πραγματευομένων πολιτικὰ ἢ διοικητικὰ ἀντικείμενα καὶ δημοσιευθέντων ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ μὲ πρόθεσιν ἐχθροπαθείας καὶ ἐπιθέσεως κατὰ τῆς Αὐτοκρατορικῆς Κυβερνήσεως, εἰσὶν ἀπηγορευμέναι εἰς τὴν ἐπικράτειαν τῆς Α. Μ. τοῦ Σουλτάνου.

ΤΙΤΛΟΣ ΔΕΥΤΕΡΟΣ.

Ποινικαὶ διατάξεις.

Ἄρθρ. 10. Πᾶσα δημοσίευσις ἐφημερίδος ἢ περιοδικοῦ συγγράμματος ἄνευ ἐπὶ τούτῳ ἀδείας τῆς Κυβερνήσεως τιμωρεῖται μὲ πρόστιμον δέκα ὀθωμανικῶν λιρῶν διὰ πᾶν φυλλάδιον ἢ ἀριθμὸν δημοσιευθέντα, ἡ δὲ ἐφημερὶς ἢ περιοδικὸν σύγγραμμα, ἅπερ θὰ ἐδημοσιεύοντο οὕτω, παύουσι τοῦ ἐκδίδεσθαι.

Ἄρθρ. 11. Ἡ παράβασις τῶν διατάξεων τοῦ ἄρθ. 4 περὶ τῆς παρουσιάσεως καὶ ὑπογραφῆς τῶν περιοδικῶς συγγραμμάτων τιμωρεῖται μὲ πρόστιμον δέκα λιρῶν ὀθωμανικῶν.

Ἄρθρ. 12. Ἡ ἐφημερὶς ἢ τὸ περιοδικόν, καθ' ἣν περίπτωσιν δὲν ἤθελον καταχωρήσει τὰς ἀπευθυνθείσας αὐτῷ ἐπισήμους κοινοποιήσεις ἢ τὴν ἀπάντησιν παντὸς προσώπου, τὸ ὁποῖον ἤθελεν ὀνομασθῇ ἢ ὑπαινιχθῇ ὑπ' αὐτῶν, συμφώνως μὲ τὸ 8 ἄρθρον, τιμωροῦνται μὲ πρόστιμον δύο καὶ ἡμισείας μέχρις εἴκοσι καὶ πέντε λιρῶν, ἐκτὸς τῶν ἄλλων ποινῶν καὶ ἀποζημιώσεων, εἰς τὰς ὁποίας, ἐν τῇ τελευταίᾳ περιπτώσει, δύνανται νὰ καταδικασθῶσιν ἕνεκα τοῦ ἐπιλοψίμου αὐτῶν ἄρθρου ἢ χωρίου.

Ἄρθρ. 13. Πᾶς ὅστις, διὰ τοῦ τύπου, ἤθελε προτρέψει τὸν αὐτουργὸν ἢ τοὺς αὐτουργοὺς πράξεώς τινος, χαρακτηριζομένης ὑπὸ τοῦ ποινικοῦ κώδηκος (βιβλ. Α' Κεφ. Β') ὡς κακουργήματος ἢ ἐγκλήματος κατὰ τῆς ἐσωτερικῆς ἡσυχίας καὶ ἀσφαλείας τῆς Αὐτοκρατορίας, εἰς τὸ νὰ πράξωσιν αὐτὴν, θεωρηθήσεται συνένοχος καὶ τιμωρηθήσεται ὡς τοιοῦτος, ἀναλόγως τῆς σπουδαιότητος τοῦ κακουργήματος ἢ ἐγκλήματος. Ἡ ὡς ὄργανον πρὸς τὰ κακουργήματα ἢ ἐγκλήματα ταῦτα συντελέσασα ἐφημερὶς παύεται προσωρινῶς ἢ διὰ παντὸς διὰ διοικητικῆς ὁδοῦ.

Ἄρθρ. 14. Πᾶσα προσβολὴ γινομένη διὰ τῶν ἐφημερίδων κατὰ τῆς δημοσίου ἠθικῆς καὶ κατὰ τῶν χρηστῶν ἠθῶν, ἢ κατὰ μιᾶς τῶν θρησκειῶν ἢ καθ' ἑνὸς τῶν δογμάτων, ἅπερ πρεσβεύονται ἐν τῇ Αὐτοκρατορίᾳ, τι-

μωρεῖται μὲ πρόστιμον μιᾶς μέχρις εἴκοσι καὶ πέντε λιρῶν ἢ μὲ φυλάκισιν μιᾶς ἑβδομάδος μέχρι τριῶν μηνῶν.

Ἄρθρ. 15. Ἡ κατὰ τοῦ Ἄνακτος καὶ τῶν μελῶν τῆς Αὐτοκρατορικῆς οἰκογενείας προσβολὴ ἢ κατὰ τῆς κυριαρχικῆς αὐθεντίας τοῦ Σουλτάνου τιμωρεῖται μὲ φυλάκισιν ἓξ μηνῶν μέχρι τριῶν ἐτῶν ἢ μὲ πρόστιμον εἰκοσιπέντε μέχρις ἑκατὸν καὶ πεντήκοντα λιρῶν.

Ἄρθρ. 16. Ἡ κατὰ τῶν ὑπουργῶν τῆς Α. Μεγαλειότητος ἢ κατὰ τῶν προσώπων τῶν ὑποτελῶν τῇ Ὑψ. Πύλῃ Κυβερνήσεων προσβολὴ τιμωρεῖται μὲ φυλάκισιν ἑνὸς μηνὸς μέχρις ἑνὸς ἔτους ἢ μὲ πρόστιμον πέντε μέχρι πεντήκοντα λιρῶν.

Ἄρθρ. 17. Ἡ προσβολὴ κατὰ τῶν προσώπων τῶν Ἡγεμόνων ἢ ἀρχηγῶν τῶν φίλων καὶ συμμάχων τῆς Ὑψ. Πύλης Κυβερνήσεων τιμωρεῖται μὲ φυλάκισιν τριῶν μηνῶν μέχρι τριῶν ἐτῶν ἢ μὲ πρόστιμον δεκαπέντε μέχρις ἑκατὸν λιρῶν.

Ἄρθρ. 18. Πᾶσα πρόσαψις ἢ ἀπόδοσις γεγονότος προσβάλλοντος τὴν τιμὴν ἢ τὴν ὑπόληψιν τοῦ προσώπου ἢ τοῦ σώματος, εἰς ὃ τὸ γεγονὸς ἀποδίδεται, εἶναι δυσφημία.

Πᾶσα ἔκφρασις προσβλητικὴ, λέξις περιφρονητικὴ ἢ λοιδορία, μὴ ἐμπεριέχουσα ἀπόδοσιν γεγονότος τινὸς, εἶνε ὕβρις.

Ἄρθρ. 19. Ἡ δυσφημία, ἢ ὕβρις, κατὰ τῶν συμβουλίων, δικαστηρίων ἢ ἑτέρων καθιδρυμένων σωματείων τοῦ Κράτους, τιμωρεῖται μὲ φυλάκισιν δεκαπέντε ἡμερῶν μέχρις ἑνὸς ἔτους, ἢ μὲ πρόστιμον δύο μέχρι πεντήκοντα λιρῶν.

Ἄρθρ. 20. Δυσφημία κατὰ παντὸς ἐπιτετραμμένου ἢ ἐκτελεστοῦ δημοσίας Ἀρχῆς τιμωρεῖται μὲ φυλάκισιν δέκα ἡμερῶν μέχρι δέκα μηνῶν, ἢ μὲ πρόστιμον μιᾶς μέχρι τεσσαράκοντα λιρῶν.

Ἄρθρ. 21. Δυσφημία κατὰ τῶν Πρέσβεων, πληρεξουσίων ὑπουργῶν, ἀπεσταλμένων, ἐπιτετραμμένων ἢ ἑτέρων πρακτόρων, διωρισμένων παρὰ τῇ Ὑψ. Πύλῃ, τιμωρεῖται μὲ φυλάκισιν ὀκτὼ ἡμερῶν μέχρις ὀκτὼ μηνῶν ἢ μὲ πρόστιμον μιᾶς μέχρι τριάκοντα λιρῶν.

Ἄρθρ. 22. Δυσφημία κατὰ ἰδιωτῶν τιμωρεῖται μὲ πρόστιμον ἡμισείας μέχρι δεκαπέντε λιρῶν, ἢ μὲ φυλάκισιν πέντε ἡμερῶν μέχρι πέντε μηνῶν.

Ἄρθρ. 23. Ἐν περιπτώσει δυσφημίας κατὰ οἱουδήποτε προσώπου ἢ καὶ οἱουδήποτε ἐπιτετραμμένου τὴν δημοσίαν ἐξουσίαν διὰ γεγονότα ὅλως προσωπικὰ, ἡ ὑπὸ τοῦ νόμου καταγνωσθεῖσα ποινὴ ἐφαρμοσθήσεται ἀπολύτως. Ἀλλ' ὅμως ἐν περιπτώσει προσάψεως δυσφήμων πράξεων ὡς πρὸς τὴν ὑπηρεσίαν αὐτῶν εἰς τοὺς ἐπιτετραμμένους ἢ ἐκτελεστὰς τῆς ἐξουσίας, ἢ εἰς οἱονδήποτε πρόσωπον, ἐνεργῆσαν ὑπὸ χαρακτῆρα δημοσίου ἐξουσίας, ἡ ἀπόδειξις τῶν προσαπτομένων γεγονότων ἀπαλλάττει τὸν δυσφη-

μοῦντα ἀπὸ πάσης ποινῆς, ἐκτὸς τῶν ποινῶν τῶν καταγινωσκομένων εἰς πᾶσαν ὕβριν ἀπευθυνομένην κατὰ τῶν προσώπων τούτων.

Ἄρθρ. 24. Ὕβρις κατὰ τῶν προσώπων τῶν ἀναφερομένων εἰς τὰ ἄρθρα 20 καὶ 21 τιμωρεῖται μὲ φυλάκισιν πέντε ἡμερῶν μέχρι πέντε μηνῶν ἢ μὲ πρόστιμον ἡμισείας μέχρι δεκαπέντε λιρῶν.

Ἄρθρ. 25. Ὕβρις κατὰ ἰδιωτῶν τιμωρεῖται μὲ φυλάκισιν δύο ἡμερῶν μέχρι δύο μηνῶν ἢ μὲ πρόστιμον γροσίων τριάκοντα μέχρι πέντε λιρῶν.

Ἄρθρ. 26. Ἡ δημοσίευσις ἢ ἀναδημοσίευσις, ἐκ προθέσεως καὶ κακῆς πίστεως, ψευδῶν εἰδήσεων, ἐγγράφων πλαστῶν ἢ παραμεμορφωμένων, τιμωρεῖται μὲ φυλάκισιν ἑνὸς μηνὸς μέχρις ἑνὸς ἔτους, ἢ μὲ πρόστιμον δέκα ἕως πεντήκοντα λιρῶν.

Ἄρθρ. 27. Αἱ ὑπὸ τῶν ἄρθρων 14, 15, 16 καὶ 21 προβλεπόμεναι παραβάσεις δύνανται νὰ τιμωρηθῶσι, διὰ τῆς διοικητικῆς ὁδοῦ, μὲ προσωρινὴν παῦσιν, μὴ ὑπερβαίνουσαν τὸν ἕνα μῆνα.

Ἄρθρ. 28. Πᾶσα ἐφημερὶς καὶ πᾶν περιοδικὸν ὑποχρεοῦται νὰ καταχωρίσῃ τὴν καταγνωσθεῖσαν αὐτοῖς διὰ τῆς δικαστικῆς ὁδοῦ καταδίκην, εἰς ἕνα τῶν ἀριθμῶν, οἵτινες θὰ δημοσιευθῶσι κατὰ τὴν διάρκειαν τοῦ μηνὸς τῆς δίκης των.

Δύναται δὲ νὰ διαταχθῇ καὶ ἡ δημοσίευσις πάσης καταδικαστικῆς ἀποφάσεως διὰ μιᾶς ἢ πλειοτέρων ἐφημερίδων τῇ δαπάνῃ τοῦ καταδικασθέντος.

Ἄρθρ. 29. Ἡ ἐφημερὶς ἢ τὸ περιοδικὸν, ἅπερ ἤθελον ὑποστῇ τρεῖς καταδίκας διὰ τῆς δικαστικῆς ὁδοῦ ἐντὸς δύο ἐτῶν, ὑπόκειται εἰς τὴν προσωρινὴν ἢ παντοτεινὴν παῦσιν διὰ τῆς διοικητικῆς ὁδοῦ.

Ἄρθρ. 30. Ἐν περιπτώσει φυλακίσεως τοῦ ὑπευθύνου συντάκτου ἢ τοῦ ὑπευθύνου ἰδιοκτήτου, ἕνεκα ἐγκλήματος ἢ πλημμελήματος ἢ παραβάσεως τῶν περὶ τύπου διατάξεων, ἡ δημοσίευσις τῆς ἐφημερίδος ἢ τοῦ περιοδικοῦ δὲν δύναται νὰ γείνῃ καθ' ὅλην τὴν διάρκειαν τῆς φυλακίσεως εἰμὴ δι' ἑτέρου ὑπευθύνου ἐκπληροῦντος τὰς διὰ τοῦ παρόντος νόμου ὡρισμένας διατάξεις.

Ἄρθρ. 31. Ἡ ἐνώπιον τῶν δικαστηρίων καταδίωξις ἕνεκα τῶν διὰ τύπου ἐγκλημάτων θέλει γίνεσθαι ἐπὶ τῇ αἰτήσει τοῦ ἐγκαλοῦντος, ἐξαιρουμένων τῶν περιπτώσεων προσβολῆς κατὰ τοῦ Αὐτοκράτορος, τῶν μελῶν τῆς αὐτοκρατορικῆς οἰκογενείας, κατὰ τῆς κυριαρχικῆς ἐξουσίας τοῦ Σουλτάνου, καὶ τῶν προσβολῶν κατὰ τῶν ὑπουργῶν, κατὰ τῆς δημοσίου ἠθικῆς, κατὰ τῶν χρηστῶν ἠθῶν, καθ' ἃς περιπτώσεις ἡ καταδίωξις γίνεται ἐπισήμως.

Ἡ καταδίωξις ἐν περιπτώσει προσβολῆς κατά τινος τῶν θρησκειῶν ἢ τῶν δογμάτων τῶν πρεσβευομένων ἐν τῇ αὐτοκρατορίᾳ, διατάσσεται ἐὰν

ἢ ἀνάγκη, ἐπισήμως ἐκ μέρους τῆς Ἀρχῆς, ἐπὶ τῇ αἰτήσει τῆς ἐνδιαφερομένης ἐκκλησιαστικῆς Ἀρχῆς.

Ἄρθρ. 32. Ἐὰν ἐντὸς ἓξ μηνῶν ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ ἐπιληψίμου ἐντύπου δὲν γίνῃ ἀγωγὴ εἴτε ἐκ μέρους τοῦ δημοσίου εἴτε ἐκ μέρους τοῦ ἐνδιαφερομένου ἰδιώτου, τὸ δικαίωμα τῆς ἀγωγῆς παραγράφεται καὶ δὲν γίνεται πλέον δεκτὴ τοιαύτη τις ἀγωγή.

Ἄρθρ. 33. Ἐν περιπτώσει ἐπαναλήψεως τοῦ αὐτοῦ ἐγκλήματος αἱ εἴτε διὰ δικαστικῆς εἴτε διὰ διοικητικῆς ὁδοῦ καταγνωσθησόμεναι ποιναὶ δύνανται νὰ ἐπαυξηθῶσι μέχρι τοῦ διπλασίου εἰς ἀνώτατον ὅρον.

Ἄρθρ. 34. Αἱ εἰς τὰ ἄρθρα 15, 16, 17, 19, 20, 21 καὶ 24 μνημονευόμεναι παραβάσεις δικάζονται ὑπὸ ἐπιτροπῆς πενταμελοῦς, ἑδρευούσης ἐν τῇ Ὑψηλῇ Πύλῃ. Τὸ Μέγα Συμβούλιον τῆς Δικαιοσύνης καταγινώσκει τὴν ποινὴν, ἐπὶ τῇ ἐκθέσει τῆς ἐν λόγῳ ἐπιτροπῆς.

Τὰ ἐγκλήματα καὶ αἱ παραβάσεις, περὶ ὧν προβλέπουσι τὰ λοιπὰ ἄρθρα τοῦ παρόντος νόμου, δικάζονται ἐνώπιον τῶν δικαστηρίων τῆς Ἀστυνομίας.

Ἄρθρ. 35. Τὸ κῦρος τοῦ παρόντος νόμου ἄρχεται ἀπὸ τῆς 1 ἰανουαρίου τοῦ ἔτους 1865 (ν. ἔ.).

ΕΠΙΣΗΜΟΣ ΚΟΙΝΟΠΟΙΗΣΙΣ

(Μάρτιος 1867.)

« Μέρος τῆς ἐπιτοπίου δημοσιογραφίας, παραγνωρίζον τὸ πνεῦμα ἐξ οὗ ὀφείλει νὰ ἐμπνέηται ἐν τῇ Ἀνατολῇ ἡ ἐφημεριδογραφία, γίνεται ὄργανον ἐμπαθὲς τῶν κομμάτων καὶ τῶν οὐσιωδῶς ἀντικειμένων πρὸς τὰ γενικὰ συμφέροντα τοῦ τόπου τάσεων. Ὡθεῖ δὲ ἐνίοτε τὸ πάθος μέχρι τοῦ ἀποτολμᾷν νὰ προσβάλῃ τὴν βάσιν αὐτὴν τῆς Αὐτοκρατορίας, καὶ ἀντὶ ν' ἀφοσιόνηται εἰς τὴν ἀμερόληπτον ὑπηράσπισιν τοῦ τόπου εἰς ὃν ζῇ καὶ εὐημερεῖ, τίθεται ὑπὸ τὰς διαταγὰς τῶν ἐχθρῶν τοῦ τόπου τούτου, γίνεται ὁ ὑπερασπιστὴς τῶν ἀνατρεπτικῶν ἰδεῶν καὶ προσπαθεῖ νὰ διασπείρῃ ψεύδη ἀσύγγνωστα.

» Ἡ Αὐτοκρατορικὴ Κυβέρνησις μ' ὅλην τὴν ἐπιθυμίαν της τοῦ νὰ δώσῃ εἰς τὴν Ὀθωμανικὴν ἐφημεριδογραφίαν τὴν μεγαλειτέραν εὐρειαν, ἔχουσα ὑπ' ὄψιν τὰς προόδους εἰς ἃς κέκληται νὰ συνεισφέρῃ δημοσιογραφία πεφωτισμένη καὶ εἰλικρινὴς, καὶ τὴν ἐπωφελῆ ἐπιρροὴν ἣν δύναται νὰ ἐξασκήσῃ καὶ ἐπὶ τῶν πράξεων αὐτῶν τὴς Κυβερνήσεως, ἤθελεν ὅμως παραμελήσει τὸ μέγιστον τῶν καθηκόντων της ἂν ἐπέτρεπεν ὥστε αἱ ἐφημερίδες νὰ καταστῶσιν, ἐντὸς χειρῶν ἐχθρικῶν ἢ ἀνεπιτηδείων, πρόσκομμα εἰς τὸν συμβιβασμὸν τῶν πνευμάτων καὶ τὴν συγχώνευσιν τῶν συμφερόντων, ἢ μέσον πρὸς διέγερσιν ταραχῶν καὶ πρόκλησιν ἀνταγωνισμῶν μεταξὺ τῶν διαφόρων τάξεων τοῦ λαοῦ.

» Αἱ τάσεις αὗταί εἰσι τοσούτῳ μᾶλλον ἀξιοκατηγόρητοι, ἐφ' ὅσον ἀναφύονται εἰς στιγμὴν καθ' ἣν ἡ Αὐτ. Κυβέρνησις ἀσχολεῖται ὅλαις δυνάμεσιν εἰς τὴν πραγματοποίησιν τῶν προσφορωτέρων μέσων διὰ τὴν βελτίωσιν τῆς τύχης ὅλων τῶν λαῶν καὶ διὰ τὴν ἀνάπτυξιν τῆς εὐημερίας τῆς Αὐτοκρατορίας.

» Ἐπὶ τῇ βάσει τῶν σκέψεων τούτων τῆς δημοσίας τάξεως, ἡ Ὑψ. Πύλη ἐπιφυλάττεται, ὁσάκις τὸ γενικὸν συμφέρον τοῦ τόπου τὸ ἀπαιτήσῃ, νὰ ἐνεργήσῃ διοικητικῶς καὶ ἀνεξαρτήτως τοῦ ἐν ἰσχύϊ περὶ τύπου νόμου κατὰ τῶν ἐφημερίδων ἐκείνων, αἵτινες θέλουν παραγνωρίσει τὰς ἄνω τεθείσας ἀρχὰς, τῶν ὁποίων ὁ σεβασμὸς εἶναι ὅρος οὐσιώδης πάσης ἐθνικῆς δημοσιογραφίας.

» Ἡ ἐφαρμογὴ τῆς διοικητικῆς ταύτης ἐνεργείας ἔχει χαρακτῆρα καθαρῶς στιγμιαῖον, καὶ θέλει παύσει μετὰ τῶν αἰτιῶν αἵτινες τὴν κατέστησαν ἀναγκαίαν. »

ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ

Περὶ τυπογραφείων.

(20 Δζεμάζουλ-έβδὲλ 1273).

Ἄρθρ. 1. Αἱ αἰτήσεις τῶν ἐπιθυμούντων νὰ ἐκτυπώνωσιν ἐν Κωνσταντινουπόλει βιβλία διὰ χαρακτήρων τυπογραφικῶν ἢ διὰ λιθογραφίας, ἀφοῦ ἐξετασθῶσιν ὑπὸ τοῦ συμβουλίου τῆς παιδείας καὶ τοῦ ὑπουργείου τῆς ἀστυνομίας, καθυποβάλλονται δι' ἐπισήμου ἐκθέσεως εἰς τὸν Μ. Βεζύρην, παρ' οὗ ἐξαιτεῖται ἡ ἄδεια. Ὁ μὴ ὢν ἐφωδιασμένος δι' εἰδικοῦ ἐγγράφου, περιέχοντος τὴν ἄδειαν τοῦ ὑπουργείου τῆς ἀστυνομίας, δὲν δύναται νὰ συστήσῃ τυπογραφεῖον.

Ἄρθρ. 2. Οἱ ἐπιθυμοῦντες νὰ ἐκτυπώσωσι βιβλία ἐν ταῖς διαφόροις ἐπαρχίαις τοῦ Ὀθωμανικοῦ Κράτους, κατὰ πρῶτον γνωστοποιοῦσι τοῦτο εἰς τὸν νομάρχην, οὗτος δὲ διαβιβάζει τὴν αἴτησιν εἰς τὸ συμβούλιον τῆς παιδείας, τὸ ὁποῖον, ἐπιθεωροῦν αὐτὴν, ἀποστέλλει δι' ἐπισήμου ἐκθέσεως εἰς τὸν Μ. Βεζύρην· ἐνόσῳ δὲ οὗτος δὲν παραχωρήσῃ τὴν ἄδειαν, δὲν δικαιοῦται ὁ αἰτῶν οὐδὲ στοιχεῖον νὰ ἐκτυπώσῃ.

Ἄρθρ. 3. Τὰ παντοειδῆ βιβλία καὶ φυλλάδια, ἅτινα μέλλουσι νὰ ἐκτυπωθῶσιν ἐν τοῖς τυπογραφείοις, κατὰ πρῶτον, ἐν μὲν Κωνσταντινουπόλει ἀπ' εὐθείας, ἐν δὲ τῷ ἐξωτερικῷ διὰ τῆς δηλώσεως τῶν νομαρχῶν, καθυποβάλλονται εἰς τὸ συμβούλιον τῆς παιδείας, ἔνθα ἀφοῦ ἐπιθεωρηθῶσι καὶ ἀποδειχθῇ ὅτι οὐδὲν ἔχουσι τὸ προσβάλλον εἴς τε τὸ Κράτος καὶ τὴν κυβέρνησιν, δι' ἐπισήμου ἐκθέσεως κοινοποιοῦνται εἰς τὸν Μ. Βεζύρην, καὶ ἐνόσῳ δὲν ἐπιτευχθῇ ἡ ἄδεια, δὲν ἐκτυποῦνται.

Ἄρθρ. 4. Οἱ ἐκ τῶν ξένων ὑπηκόων ἐπιθυμοῦντες νὰ ἐκδώσωσι βιβλία ἐν τῷ Ὀθωμανικῷ Κράτει, ἐνόσῳ δὲν ἔχουσιν ἀνὰ χεῖρας ἔγγραφον ἀδείας τοῦ ὑπουργείου τῶν ἐξωτερικῶν δὲν δύνανται νὰ συστήσωσι τυπογραφεῖον.

Ἄρθρ. 5. Τὰ βιβλία καὶ φυλλάδια, ἅτινα πρόκειται νὰ τυπώσωσιν οἱ ξένοι ὑπήκοοι, ὀφείλουν πρῶτον νὰ τὰ παρουσιάζωσιν εἰς τὸ ὑπουργεῖον τῶν ἐξωτερικῶν, ἐνόσῳ δὲ δὲν χορηγηθῇ αὐτοῖς ἡ ἄδεια, δὲν ἐκτυποῦνται.

Ἄρθρ. 6. Οἱ θέλοντες ἐκ τῶν ξένων ὑπηκόων νὰ ἐκδώσωσι καὶ ἐφημερίδα, ἐὰν δὲν λάβωσιν ἔγγραφον ἀδείας παρὰ τοῦ ὑπουργείου τῶν ἐξωτερικῶν, δὲν δύνανται νὰ συστήσωσι τυπογραφεῖον.

Ἄρθρ. 7. Ἐκείνων, οἵτινες συλλαμβάνονται διότι ἐτόλμησαν νὰ ἐκ-

δώσωσιν ἐν Κωνσταντινουπόλει βιβλία εἴτε φυλλάδια προσβάλλοντα τὸ Κράτος καὶ τὴν Κυβέρνησιν, τὰ ἐκτυπωθέντα βιβλία ἢ φυλλάδια κατάσχονται πάραυτα ὑπὸ τοῦ ὑπουργείου τῆς ἀστυνομίας.

Ἄρθρ. 8. Ἐπειδὴ ἐκανονίσθη ἡ ἐπὶ σκοπῷ ἀμοιβῆς τῶν συγγραφέων καὶ παροτρύνσεων καὶ ἄλλων εἰς τὸ συγγράφειν χορήγησις ἰσοβίων προνομίων, τὰ ἐν τοῖς τυπογραφείοις τούτοις ἐκτυπωθησόμενα βιβλία δὲν θὰ ὦσιν ἐκ τῶν προνομιούχων (1).

Ἄρθρ. 9. Τὰ τυπογραφεῖα τῶν ἐναντίον τοῦ παρόντος Κανονισμοῦ ἐνεργούντων κλείονται πάραυτα διὰ τοῦ ὑπουργείου τῆς ἀστυνομίας καὶ διὰ τῶν νομαρχῶν, ἐπὶ δὲ τῶν τολμησάντων τὴν παραβίασιν ταύτην ἐφαρμόζεται ἀναλόγως τοῦ πλημμελήματος ἡ ἐν τῷ Ποινικῷ Κώδηκι περιεχομένη ποινή.

Ἄρθρον Εἰδικόν. Ἀπὸ τῆς κοινοποιήσεως τοῦ παρόντος Κανονισμοῦ μέχρις ἑξαμηνίας οἱ ἰδιοκτῆται τῶν μέχρις σήμερον ὑπαρχόντων τυπογραφείων ὀφείλουν νὰ ἐφοδιασθῶσι διὰ τοῦ τῆς ἀδείας ἐγγράφου. Ἐὰν δὲ συλληφθῶσιν ὡς μὴ ἐφοδιασθέντες διὰ τούτου ἐντὸς τῆς προθεσμίας ταύτης, δὲν παραχωρεῖται πρὸς αὐτοὺς ἄδεια καὶ ἐὰν μετὰ ταῦτα ζητήσωσιν αὐτήν.

---

(1). Σημ. Ἡ παραχώρησις αὕτη ἰσοβίων προνομίων κατηργήθη ἤδη.

ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ

Ἀφορῶν τὰς περὶ Βακουφίων τῶν τε ἐστεγασμένων καὶ τῶν ἀγροτικῶν ἐνεργείας.

(7 Δζεμάζουλ-ἀχὴρ 1287).

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΠΡΩΤΟΝ.

Εἴδη τῶν ἱερῶν βακουφίων, καὶ κατοχικὰ δικαιώματα.

Ἄρθρ. 1. Τὰ ἐν τῷ Ὀθωμανικῷ Κράτει ὑπάρχοντα Βακούφια εἰσὶ διττὰ, τὰ διοικούμενα, καὶ τὰ ἐπιτηρούμενα ὑπὸ τοῦ Ταμείου. Καὶ εἰς μὲν τὴν πρώτην κατηγορίαν ὑπάγονται τὰ Βακούφια, ὧν ἡ ἐπιστασία καὶ ἡ διοίκησις, ἢ, καθ' ἣν περίπτωσιν ἡ ἐπιστασία ἀνατέθειται εἰς τὸν ὑπὲρ οὗ εἰσὶν ὡρισμένα, ἡ διοίκησις μόνη εἶναι ἔργον τοῦ Ταμείου τῶν αὐτοκρατορικῶν Βακουφίων, διεξάγοντος ἀπ' εὐθείας ἁπάσας τὰς ὑποθέσεις αὐτῶν. Εἰς δὲ τὴν δευτέραν, τὰ ὑπὸ τῶν ἐπιστατῶν διοικούμενα, ὑπὸ τὴν ἐπιτήρησιν τοῦ τῶν αὐτοκρατορικῶν Βακουφίων ταμείου.

Ἄρθρ. 2. *Ἐστεγασμένα* βακουφικὰ κτήματα εἰσὶν οἱ τόποι, ἐφ' ὧν ὑπάρχουσιν οἰκοδομαὶ, καὶ οἱ τοιοῦτοι διατελέσαντες, καὶ τοῦ λοιποῦ δὲ πρὸς ἀνέγερσιν οἰκοδομῶν ὡρισμένοι· *ἀγροτικὰ δὲ*, αἱ διὰ σπορᾶς καὶ φυτείας δένδρων (τὴν κατοχὴν ἐνδεικνυσῶν) ἢ ἄλλου τοιούτου τρόπου ὠφέλειαν προσποριζουσαι γαῖαι. Τὰ γεδίκια συναριθμοῦνται μετὰ τῶν ἀγροτικῶν κτημάτων.

Ἄρθρ. 3. Τὰ περὶ κατοχῆς τῶν διαφόρων γαιῶν, τῶν ἐξηρτημένων ἐκ Βακουφίων, διαλαμβάνονται ἐν ταῖς διατάξεσι τοῦ ἄρθρου 4 τοῦ περὶ γαιῶν αὐτοκρατορικοῦ Νόμου.

Ἄρθρ. 4. Τῶν ἐστεγασμένων τὰ μὲν ἐκποιοῦνται ἐπὶ διπλῷ μισθώματι, τὰ δὲ κατέχονται ὑπὸ τοῦ Βακουφίου, ἐκμισθούμενα ἁπλῶς. Τὰ ἐπὶ διπλῷ μισθώματι διατιθέμενα ἐστεγασμένα κτήματα, ἐκμισθούμενα καὶ παραχωρούμενα ὑπὸ τοῦ Βακουφίου, περιέρχονται εἰς τὴν κατοχὴν τοῦ μισθωτοῦ διὰ τῆς παροχῆς ποσοῦ, ἐφάπαξ καταβαλλομένου, ἴσου δὲ πρὸς τὴν ἀληθῆ αὐτῶν ἀξίαν, καὶ ἑτέρου ποσοῦ ὡρισμένου, πληρωτέου κατ' ἔτος. Τὸ εἶδος τοῦτο τῶν κτημάτων εἶναι ἐκποιήσιμον ὑπὸ τῶν κατόχων, καὶ μεταβαίνει κληρονομικῶς εἰς τοὺς δικαιούχους. Τὰ δ' ἐπὶ ἁπλῷ μισθώματι διατιθέμενα ἐστεγασμένα τε καὶ ἀγροτικὰ κτήματα,

ρασταθῶσι κατὰ τὴν ἐκποίησιν, αὐτοπροσώπως ἢ διὰ πληρεξουσίων, ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει λαμβάνει οὐχ ἧττον χώραν ἡ ἀπαιτουμένη δήλωσις ἐνώπιον τῆς Διευθύνσεως· ἀκολούθως δὲ λαμβάνοντες γνῶσιν οἱ διαχειρισταὶ δίδουσι τὴν συναίνεσιν αὐτῶν.

Ἄρθρ. 17. Ἐξηρημένων τινῶν βακουφίων, ἐκ τῶν ἐπιτηρουμένων, καὶ ὧν τὰ ὠφελήματα καὶ αἱ πρόσοδοι ἀνήκουσιν εἰς ἐκείνους, ὑπὲρ ὧν εἰσὶν ὡρισμέναι, τὰ κτήματα, ἐστεγασμένα τε καὶ ἀγροτικά, ἐκποιοῦνται καὶ μεταβιβάζονται κληρονομικῶς, τὰ δὲ περὶ αὐτῶν ἔγγραφα συντάσσονται καὶ ἐγχειρίζονται, κατὰ τὰς διατυπώσεις τοῦ παρόντος κανονισμοῦ, ἐν τῷ Ταμείῳ τῶν αὐτοκρατορικῶν βακουφίων.

Ἄρθρ. 19. Πρὸς μεταβίβασιν, κληρονομικῷ δικαιώματι, τῶν τε ἐσεγασμένων καὶ τῶν ἀγροτικῶν κτημάτων τῶν βακουφίων, διοικουμένων τε καὶ ἐπιτηρουμένων, κατὰ τοὺς ἐν τῷ ἄρθρῳ 5 διαλαμβανομένους βαθμούς, ἀπαιτεῖται ὅπως οἱ τὸ δικαίωμα τοῦτο ἀπολαύοντες ἐμφανίζωνται αὐτοπροσώπως ἢ διὰ πληρεξουσίων, ἂν δὲ ὦσιν ἀνήλικες, διὰ τῶν ἐπιτρόπων ἢ τῶν κηδεμόνων αὐτῶν, ἐνώπιον τοῦ διευθυντοῦ ἢ τῶν ὑποδιευθυντῶν, καὶ προσάγωσιν αὐτοῖς τοὺς εἰς χεῖράς των τίτλους.

Ἄρθρ. 20. Προκειμένης ἐκποιήσεως ἢ ὑποθηκεύσεως βακουφικοῦ τινος κτήματος, εἴτε ἐστεγασμένου, εἴτε ἀγροτικοῦ, ἀνάγκη ἵνα ὁ ἐκποιῶν ἢ ὑποθηκεύων προσαγάγῃ ὅνπερ ἔχει τίτλον, καὶ γενομένης τῆς παραβολῆς αὐτοῦ πρὸς τὸ βιβλίον τοῦ βακουφίου, ἀποδείξῃ τὸ ἀληθὲς τῆς κατοχῆς του· ἂν δὲ ἀπώλεσε τὸν ἔγγραφον αὐτοῦ τίτλον, γενομένης τῆς ἀναγκαίας δηλώσεως ὅπως ἐκδοθῇ νέος τίτλος, σύμφωνα τῷ ἄρθρῳ 31, ἡ τῶν περαιτέρω ἐνέργεια ἐξαρτᾶται ἐκ τῆς συντάξεως τοῦ ἐκδοτέου τούτου τίτλου.

Ἄρθρ. 21. Ἀποδειχθέντος τοῦ ἀληθοῦς τῆς κατοχῆς τοῦ ἐκποιοῦντος, ἡ ἐκποιητέα οἰκοδομή, ἢ τὸ οἰκόπεδον, ἢ ἡ γῆ, ἐκτιμᾶται κατὰ τὴν χρείαν διὰ πραγματογνώμονος.

Ἄρθρ. 22. Ἐκ τῶν ἐκποιουμένων βακουφικῶν κτημάτων, ἐστεγασμένων τε καὶ ἀγροτικῶν, ὡς καὶ ἐκ τῶν γεδικίων λαμβάνεται τέλος ἐπὶ τῆς ἀξίας 50 τοῖς 1000, προκειμένης δὲ περιελεύσεως αὐτῶν εἰς κληρονομοῦντα τέκνα, ἐπίσης ἐπὶ τῆς ἀξίας 25 τοῖς 1000, ἐπὶ δὲ ὑποθηκεύσεως, ἐκ τοῦ ὀφειλομένου ποσοῦ 10 τοῖς 1000, ἐπὶ δὲ λύσεως τῆς ὑποθήκης, ἐπίσης ἐκ τοῦ ὀφειλομένου ποσοῦ 10 τοῖς 1000, ἐπὶ δὲ ἐκποιήσεως, ἢ κληρονομικῷ δικαιώματι περιελεύσεως γαιῶν, 50 τοῖς 1000, ἐπὶ μεταβιβάσεως κτημάτων βακουφίων διοικουμένων ὑπὸ τοῦ Ταμείου εἰς ἐγγόνους, 40 τοῖς 1000, εἰς τοὺς γονεῖς, 50 τοῖς 1000, εἰς ἀμφιθαλεῖς, ὁμοπατρίους, ἢ ὁμομητρίους ἀδελφοὺς ἢ ἀδελφάς, καὶ εἰς συζύγους, 60 τοῖς 1000.

Ἄρθρ. 23. Ἐκ τῶν τελῶν τούτων δὲν ἐπιτρέπεται νὰ λαμβάνηταί τι πλέον ἢ ἔλαττον τοῦ νομίμου ποσοῦ, μηδὲ νὰ συμβαίνῃ βραδύτης καὶ ἀ-

ναβολὴ περὶ τὴν εἴσπραξιν· μόνον ἐκ τῶν παρὰ τῶν πτωχῶν καὶ ἐνδεῶν λαμβανομένων τὰ εἰς τὸ ταμεῖαν τῶν βακουφίων ἀνήκοντα δύνανται, κατ' ἔγκρισιν τοῦ ἐπὶ τῶν βακουφίων Ὑπουργείου, νὰ ἐλαττωθῶσιν ὑπὲρ ἐκείνων τὸ πολὺ κατὰ 250 γρόσια.

Ἄρθρ. 24. Ἐκ τῶν ληπτέων τελῶν κατὰ τὰς ἐκποιήσεις, ὑποθηκεύσεις, ἢ μεταβιβάσεις δικαιώματι κληρονομικῷ τῶν βακουφικῶν κτημάτων, ἐστεγασμένων τε καὶ ἀγροτικῶν, ἀφαιρούμενα πληρόνονται τὰ δαπανώμενα ὑπὸ τῶν ἐκτιμητῶν καὶ τῶν γεωμετρῶν δι' ἵππους, πλοιάριον, ἢ ἀτμοκίνητον, κλπ., κατά τε τὴν μετάβασιν καὶ ἐπάνοδον αὐτῶν, ὁσάκις ἀπέρχονται μακρὰν ἢ διὰ θαλάσσης πρὸς ἐπίσκεψιν κτημάτων ἐστεγασμένων καὶ λοιπῶν, ὑπολογιζόμενα ἀναλόγως τῆς ἀποστάσεως τῆς θέσεως αὐτῶν, καὶ κατὰ τὰς τρεχούσας τιμάς.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΤΕΤΑΡΤΟΝ.

Περὶ συντάξεως τῶν βακουφικῶν τίτλων.

Ἄρθρ. 25. Οἱ Βακουφικοὶ τίτλοι εἶναι διττοί. Οἱ μὲν, περὶ τῶν ἐστεγασμένων καὶ ἀγροτικῶν κτημάτων βακουφίων, ὑπὸ τοῦ Ταμείου διοικουμένων, σφραγιζόμενοι τῇ ἀτομικῇ σφραγίδι τῶν ἐν τῷ σχετικῷ ὑπουργείῳ διατελούντων· οἱ δὲ, περὶ βακουφικῶν κτημάτων ἐπιτηρουμένων, σφραγιζόμενοι πρῶτον ὑπὸ τῶν ἁρμοδίων διαχειριστῶν, ἀκολούθως δὲ τῇ σφραγίδι τοῦ ὑπουργείου.

Ἄρθρ. 26. Ἀπὸ τῆς χρονολογίας τῆς δημοσιεύσεως καὶ ἐκτελέσεως τοῦ παρόντος κανονισμοῦ, οἱ βακουφικοὶ τίτλοι γράφονται ἐπὶ ἐντύπων ἐπισήμων, ἐπ' αὐτῷ τούτῳ ὡρισμένων. Ἐν τῷ ἄνωθεν τῶν τίτλων πίνακι σημειοῦνται εὐκρινῶς: τοῦ ἐκποιουμένου οἰκοδομήματος ἢ γηπέδου ὁ ἀριθμὸς, τὰ ὅρια, τὸ σχῆμα, ἡ ἀξία, καὶ, εἰ δυνατὸν, ἐκ πόσων πήχεων σύγκειται, ἐκ τίνος βακουφίου ἐξαρτᾶται, τίς ὁ ἐκποιῶν, καὶ πρὸς τίνα ἐκποιεῖται, καὶ ὅτι ἡ ἐκποίησις ἐγένετο ὁριστικῶς. Παρόμοιαι σημειώσεις ἀπαιτοῦνται καὶ ἐπὶ μεταβιβάσεως λόγῳ κληρονομίας. Καθόσον συμβαίνῃ ἐκποίησις ὁριστικὴ ἢ μεταβίβασις ἐκ κληρονομίας, οἱ τίτλοι οὗτοι ἀνανεοῦνται. Ἐπὶ δὲ ὑποθηκεύσεως, δίδεται ὁ ὡρισμένος τίτλος πρὸς τὸν ἐνυπόθηκον δανειστὴν, σημειοῦται δὲ ἐν ὀπισθογράφῳ εἰς τὸν κύριον τίτλον, ὃν φέρει ὁ ὑποθηκεύσας, ὅτι ἐγένετο ὑποθήκευσις, καὶ γράφεται αὐτὸ τοῦτο ἄνωθεν τῆς ἐν τῷ βιβλίῳ ὑπαρχούσης σημειώσεως περὶ τοῦ κτήματος. Λυθείσης τῆς ὑποθήκης, γίνεται ἐπίσης μνεία τῆς ἀπαλλαγῆς αὐτοῦ ἔν τινι χώρῳ τοῦ ἀνωτέρῳ κυρίου τίτλου, ὁ δὲ παρὰ τῷ ἐνυποθήκῳ δανειστῇ ὑπάρχων προσωρινὸς τίτλος ἐπιστρεφόμενος ἀκυροῦται.

Ἄρθρ. 27. Ἐπὶ ἐκποιήσεως, ἢ λόγῳ κληρονομικῷ μεταβιβάσεως

σύμφωνα πρὸς τὴν διάταξιν τοῦ ἄρθρου 29, δίδεται πρὸς τὸν νέον κάτοχον ἀποδεικτικὸν προσωρινὸν, κατὰ τὸ ἄρθρ. 28, μέχρι τῆς συντάξεως καὶ ἐκδόσεως τοῦ ἐπισήμου τίτλου.

Ἄρθρ. 28. Ἐνεργουμένης τῆς ἐκποιήσεως, ἢ τῆς δικαιώματι κληρονομικῷ μεταβιβάσεως κτήματός τινος βακουφικοῦ, ἔκ τε τῶν ἐστεγασμένων καὶ τῶν ἀγροτικῶν, λαμβάνεται προσωρινῶς ὁ παρὰ τῷ ἐκποιοῦντι τίτλος, δίδεται δὲ ὑπὸ τῆς διευθύνσεως εἰς τὸν νέον κάτοχον προσωρινὸν ἀποδεικτικὸν, ἐνσφράγιστον καὶ διπλότυπον, δηλοῦν τὴν τῆς ἐκποιήσεως χρονολογίαν, εἰς τί βακούφιον ὑπάγεται τὸ ἐκποιούμενον κτῆμα, τίνα ἀριθμὸν φέρει, τὸ εἶδος, τὸ τίμημα καὶ τὴν ἀξίαν αὐτοῦ, καὶ τὰ ὀνόματα τοῦ τε πρώην καὶ τοῦ νῦν κατόχου· γίνεται δὲ μνεία ἐν τῷ τοῦ βακουφίου βιβλίῳ, ἄνωθεν τῆς περὶ τοῦ κτήματος σημειώσεως, περὶ τῆς ἐθνικότητος τοῦ τε ἐκποιοῦντος καὶ τοῦ νῦν κτωμένου.

Ἄρθρ. 29. Ὁ παρὰ τοῦ ἐκποιοῦντος ληφθεὶς τίτλος παραβάλλεται πρὸς τὴν ἐν τῷ βιβλίῳ τοῦ σχετικοῦ Βακουφίου ὑπάρχουσαν σημείωσιν περὶ τοῦ κτήματος, ὃ ἀφορᾷ, ἀκολούθως δὲ ἐγγράφεται δεόντως ἐν τῷ ῥηθέντι βιβλίῳ πῶς καὶ πότε ἐγένετο ἡ τοῦ ἐν λόγῳ κτήματος ἐκποίησις ἢ μεταβίβασις.

Ἄρθρ. 30. Ἂν κτῆμά τι, ἐστεγασμένον ἢ ἀγροτικὸν, σύγκειται ἐκ πολλῶν ἀφιερωμάτων, συντάσσονται μὲν ἰδίᾳ ἕκαστος οἱ δηλοῦντες τοὺς πήχεις καὶ τὰ ὅρια αὐτῶν τίτλοι, δίδεται δὲ εἰς τὸν κάτοχον ἓν ἀποδεικτικὸν, ἐν ᾧ δηλοῦνται συνοπτικῶς ὁ χῶρος ἑκάστου ἀφιερώματος, καὶ οἱ ἀριθμοὶ, καὶ τὸ ὁποῖον ἀνάγκη νὰ ἐπιδεικνύηται εἰς τὴν τῶν τίτλων διεύθυνσιν ἐν περιπτώσει ἐκποιήσεως ἢ μεταβιβάσεως λόγῳ κληρονομικῷ.

Ἄρθρ. 31. Ἂν τις ἐκ τῶν διαχειριστῶν ᾖναι ἀπὼν ἢ ἄνευ λόγου ἀμελῇ περὶ τὴν σφράγισιν τοῦ τίτλου, τὸ ἐρευνητικὸν δικαστήριον (*Μεχκεμεῖ τεφτὶς*) διορίζει ἐγγράφως τοποτηρητὴν τὸν Διευθυντὴν τῶν τίτλων, τούτου δὲ σφραγίσαντος, ἐκδίδεται ὁ ῥηθεὶς τίτλος εἰς ὃν ἀνήκει. Ἐκτὸς τοῦ Διευθυντοῦ οὐδεὶς δύναται νὰ σφραγίσῃ τίτλον ὡς τοποτηρητής.

Ἄρθρ. 32. Ἀπολεσθέντος τίτλου ἢ ἀποδεικτικοῦ τινος, ὡς ἄνωθι, ἐκδίδονται νέα τοιαῦτα ἔγγραφα, ἀφ' οὗ ἐξακριβωθῇ ἐκ τῶν ἀρχείων τὸ ἀληθὲς τῆς κατοχῆς τῶν ἀπολεσάντων, ἢ, ἂν γεννηθῇ ἀμφιβολία ὡς ἐκ τῶν ὑπαρχουσῶν σημειώσεων, ἀφ' οὗ τὸ ῥηθὲν Δικαστήριον *Τεφτὶς*, ἐξακριβῶσαν τὸ πρᾶγμα, ἐκδώσῃ ἀπόφασιν ἐπὶ τοῦ ἀντικειμένου τούτου.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΠΕΜΠΤΟΝ.

Ὑπηρεσία γραφικὴ, καὶ ἑτέρα τὴν εἴσπραξιν τῶν προσόδων ἀφορῶσα.

Ἄρθρ. 33. Ἡ τῆς εἰσπράξεως τῶν προσόδων τῶν ὑπὸ τοῦ Ταμείου

διοικουμένων βακουφίων ὑπηρεσία διεξάγεται ὑπὸ ἐμμίσθων εἰσπρακτόρων, ἡ δὲ γραφικὴ ὑπηρεσία τῶν τε διοικουμένων καὶ τῶν ἐπιτηρουμένων βακουφίων ἐκτελεῖται ὑπὸ γραμματέων, παρὰ τῇ ἐπὶ τῶν τίτλων Διευθύνσει διωρισμένων.

Ἄρθρ. 34. Ἀπὸ τῆς χρονολογίας τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος κανονισμοῦ, ἐκ τῶν κατεχόντων μὲν θέσεις εἰσπρακτορικὰς καὶ γραφικὰς τῶν διοικουμένων βακουφίων, ἐκ τῶν ὄντων δὲ γραμματέων τῶν ἐπιτηρουμένων, οἱ δοκοῦντες ἱκανοὶ καὶ κατάλληλοι προσαρτηθήσονται εἰς τὴν ἐπὶ τῶν τίτλων Διεύθυνσιν ἐπὶ μισθῷ, οἱ δὲ λοιποὶ τεθήσονται ὑπὸ σύνταξιν, ἐξακολουθοῦντες νὰ λαμβάνωσι τὰ εἰς τὰς θέσεις των ὡρισμένα τέλη, ἤτοι ἐκ τῶν ἐκποιήσεων τῶν βακουφικῶν ἐστεγασμένων κτημάτων 30 τοῖς 1000, ἐκ δὲ τῶν ὑποθηκεύσεων καὶ τῶν κληρονομικῶν μεταβιβάσεων αὐτῶν 15 τοῖς 1000, τῇ ἀφαιρέσει τοῦ πέμπτου πρὸς ὄφελος τοῦ Ταμείου.

Ἄρθρ. 35. Αἱ τῶν διοικουμένων βακουφίων εἰσπρακτορικαί τε καὶ γραφικαὶ θέσεις, τῶν δὲ ἐπιτηρουμένων αἱ γραφικαὶ δὲν περιέρχονται κληρονομικῶς εἰς τὰ τέκνα, μηδενὸς δὲ ἄλλου διοριζομένου εἰς αὐτὰς μετὰ τὸν θάνατον τῶν κατόχων, θέλουσι καταληφθῆ ὑπὸ τοῦ Ταμείου· ἀλλ' αἱ τῶν ἐπιτηρουμένων βακουφίων εἰσπρακτορικαὶ καὶ αἱ γραφικαὶ θέσεις, αἱ κατεχόμεναι συνεπείᾳ ὅρου τοῦ ἀφιερωτηρίου, ἐξαιροῦνται τοῦ κανόνος τούτου, γενήσονται δὲ οἱ εἰς αὐτὰς διορισμοὶ καὶ τοῦ λοιποῦ, ὡς ἄχρι τοῦδε ἐπεκράτησεν.

ΑΥΤΟΚΡΑΤΟΡΙΚΟΝ ΦΙΡΜΑΝΙΟΝ

Περὶ διοργανώσεως τῶν στρατιωτικῶν τῆς Αὐτοκρατορίας δυνάμεων.

(3 Δζεμάζουλ-ἀχὴρ 1286).

Ἡ διατήρησις τῆς τάξεως εἰς τὰ πεπολιτισμένα κράτη, ἡ αὔξησις τῆς δόξης καὶ ἀξιοπρεπείας των καὶ ἡ τῆς αὐτονομίας αὐτῶν ἐξασφάλισις ἐξαρτῶνται πρῶτον ἐκ τῆς θείας θελήσεως, δεύτερον δὲ ἐκ τῆς τακτικῆς ῥυθμίσεως ὅλων τῶν κανονισμῶν, συμφώνως πρὸς τὰς ἀπαιτήσεις τῆς ἐποχῆς καὶ πάντας τοὺς κλάδους τῆς διοικήσεως τῆς Αὐτοκρατορίας, οἱ ὁποῖοι εἰσὶν ἀναποσπάστως μετ' ἀλλήλων συνδεδεμένοι.

Ἀπὸ τῆς εἰς τὸν θρόνον ἀναβάσεώς μου δὲν ἔπαυσα καταβάλλων πᾶσαν προσπάθειαν καὶ ἐπιμέλειαν πρὸς ἐπίτευξιν τοῦ ἀγαθοῦ τούτου σκοποῦ. Διὰ τῆς βοηθείας δὲ τοῦ Πανελεήμονος καὶ Παναγίου Θεοῦ, μετὰ χαρᾶς βλέπω συγκομιζομένους τοὺς κοινωφελεῖς καρποὺς τῶν Αὐτοκρατορικῶν μου τούτων προσπαθειῶν. Περιττὸν εἶναι νὰ διασαφήσω καὶ ἀναπτύξω ὅτι ἐν τῶν πρὸς διατήρησιν καὶ παγίωσιν τῆς εἰρήνης καὶ ἡσυχίας (δι' ὧν ἀπολαμβάνεται ἡ πρόοδος καὶ ἡ ἄνεσις) μέτρων, ἴσως δὲ καὶ τὸ κυριώτερον πρὸς διατήρησιν τοῦ κράτους καὶ τοῦ ἔθνους, ὡς καὶ τῆς ἀξιοπρεπείας αὐτῶν, εἶναι ἡ μεταῤῥύθμισις καὶ τελειοποίησις τῶν νόμων καὶ κανονισμῶν τῆς στρατιωτικῆς δυνάμεως, συμφώνως μὲ τὰς ἀπαιτήσεις τῆς ἐποχῆς καὶ τὰς ἀνάγκας τῆς Κυβερνήσεως καὶ τοῦ πληθυσμοῦ τῶν κατοίκων. Διὸ, καὶ συζητηθέντος τοῦ ζητήματος τούτου ἐν ἐκτάκτῳ συμβουλίῳ, παρετηρήθη ὅτι εἰς τὰς στρατιωτικὰς μεταῤῥυθμίσεις τοῦ ἔτους 1259 ὡρίσθησαν δύω εἴδη στρατοῦ, ὁ μὲν, στρατὸς τακτικὸς, ὅστις νὰ εὑρίσκηται διηνεκῶς ὑπὸ τὰ ὅπλα ἐφ' ὡρισμένον τι χρονικὸν διάστημα, ὁ δὲ, στρατὸς τῶν ἐφέδρων, οἵτινες νὰ συνάζωνται καὶ γυμνάζωνται μόνον ἐν καιρῷ ἀνάγκης. Ἐπὶ τούτῳ ἐσυστήθησαν πέντε στρατόπεδα τακτικοῦ στρατοῦ, ἐσχηματίσθησαν δὲ καὶ τάγματα ἐφέδρων, καὶ εἰς τὴν δύναμιν ἑκάστου τάγματος κατεγράφησαν δύω ταγμάτων στρατιῶται.

Κατὰ τὴν σημερινὴν ἐποχὴν, λαβὼν ὑπ' ὄψιν τοὺς νέους στρατιωτικοὺς διοργανισμοὺς τῶν διαφόρων πεπολιτισμένων κρατῶν, τὴν ἔκτασιν καὶ τὸ μεγαλεῖον τῆς Αὐτοκρατορικῆς μου ἐπικρατείας, τὴν γεωγραφικὴν αὐτῆς θέσιν καὶ τὰς μέχρι τοῦδε γενομένας δοκιμὰς, ἐθεώρησα ἀπολύτως ἀναγκαῖον ὅπως γίνωσι μεταῤῥυθμίσεις τινὲς ἐπὶ τοῦ κλάδου τούτου,

ἐνεκρίθη δὲ ὅπως ἐκ τῶν δύο εἰδῶν τοῦ στρατοῦ πρῶτον μείνῃ ὡς καὶ πρὶν τὸ τοῦ τακτικοῦ στρατοῦ, δεύτερον τὸ τῶν ἐφέδρων, νὰ συστηθῇ δὲ καὶ τρίτον, ὑπὸ τὸ ὄνομα στρατὸς τῆς πολιτοφυλακῆς. Ὁ τακτικὸς στρατὸς θέλει διαιρεῖσθαι εἰς δύο τάξεις, ἐξ ὧν ἡ πρώτη θέλει εἶσθαι ὑπὸ τὰ ὅπλα ἐπὶ τέσσαρα ὁλόκληρα ἔτη, ἡ δευτέρα δὲ ὑπὸ ἄσκησιν καὶ θέλει ἀπαρτίζεσθαι ἐξ ἐκείνων τῶν στρατιωτῶν, οἵτινες ἐτελείωσαν τὴν ὑπηρεσίαν τῶν τεσσάρων ἐτῶν ἐν τῷ τακτικῷ στρατῷ· ὅτε δὲ φανῇ περιττὴ ἡ παρεύρεσις τῶν στρατιωτῶν τούτων ἐν τοῖς τάγμασι καὶ συντάγμασι, νὰ ἀπολύωνται οὗτοι εἰς τὰς πατρίδας των, ὑπὸ τὴν συμφωνίαν ὅτι θέλουσιν εὑρίσκεσθαι δύω ἔτη ἐγγεγραμμένοι εἰς τὴν στρατιωτικὴν ταύτην τάξιν καὶ ἐν καιρῷ ἀνάγκης θέλουσιν ἐπανέρχεσθαι καὶ ὁπλίζεσθαι. Διὰ δὲ τοὺς ἐφέδρους προσδιορίζεται χρονικὸν διάστημα ὑπηρεσίας 5 ἐτῶν καὶ διὰ τὴν πολιτοφυλακὴν 8 ἐτῶν. Βάσις δὲ τοῦ συστήματος τούτου θέλει ληφθῆ τὸ ἔτος 1287.

Διὰ τοῦτο καὶ δι' ἄλλα τινὰ τοιαῦτα, ἐγένετο ἰδιαίτερος κανονισμὸς, ὁ ὁποῖος καθυπεβλήθη μοι πρὸς ἐπικύρωσιν, ἐπεκυρώθη παρ' ἐμοῦ, καὶ ἐξεδόθη τὸ ἀναγκαῖον Αὐτοκρατορικόν μου Διάταγμα πρὸς ἐφαρμογὴν αὐτοῦ ἀπὸ τοῦδε καὶ εἰς τὸ ἑξῆς. Ταῦτα ἐγνωστοποιήθησαν ὅπου ἔδει· συγχρόνως δὲ καὶ τὸ ὑπουργεῖον τῶν στρατιωτικῶν ἐξέδωκε τὰς ἀπαιτουμένας ὁδηγίας περὶ τοῦ τρόπου, καθ' ὃν πρέπει νὰ ἐφαρμοσθῇ ὁ νέος οὗτος στρατιωτικὸς κανονισμός.

Πρέπει ὅθεν νὰ γνωρίζητε, ὦ Διοικητὰ, Ναΐπη καὶ Μουφτῆ, ὅτι ὁ μόνος ἀγαθὸς Αὐτοκρατορικὸς σκοπός μου ἐπὶ τῶν στρατιωτικῶν τούτων μεταρρυθμίσεων, ὡς καὶ ἀνωτέρω εἶπον, εἶναι ἡ διατήρησις καὶ αὔξησις τῆς δόξης καὶ τῆς ἀξιοπρεπείας τῆς Αὐτοκρατορικῆς μου κυβερνήσεως, καὶ δεύτερον ἡ ἐξασφάλισις καὶ παγίωσις τῆς γενικῆς εἰρήνης, πράγματα ἀμφότερα ἀπολύτως ἀναγκαῖα. Ἡ δὲ κατὰ τοὺς νέους τούτους νόμους σύστασις τῆς νέας τάξεως δηλ. τῶν ὑπὸ ἄσκησιν στρατιωτῶν, σκοπὸν ἔχει ὅπως οἱ ἔφεδροι ἀπαλλαχθῶσι τῆς ἀνάγκης τοῦ νὰ συγκαλῶνται ὑπὸ τὰ ὅπλα καὶ γυμνάζωνται ἐν καιρῷ, καθ' ὃν δὲν ὑπάρχει ἀπολύτως ἀνάγκη, ἀλλὰ πάντοτε νὰ εὑρίσκωνται εἰς τὸ ἔργον των καὶ νὰ μὴν ἀπομακρύνωνται τῶν τέκνων καὶ οἰκογενειῶν αὐτῶν. Ἡ διαρκὴς ὑπηρεσία τοῦ τακτικοῦ στρατοῦ προσδιωρίσθη εἰς ἔτη τέσσαρα, κατόπιν τῶν ὁποίων, μολονότι οἱ στρατιῶται θέλουν εἶσθαι ἀκόμη δύω ἔτη ὑπὸ τὴν ὑποχρέωσιν τῆς δευτέρας τάξεως, ἂν ἐλέῳ Θεοῦ ὑπάρχῃ εἰρήνη καὶ δὲν φανῇ ἀνάγκη ὅπως κρατῶνται εἰς τὰ τάγματα καὶ συντάγματα ἢ προσκαλῶνται ἀπὸ τὰς πατρίδας των, τότε καὶ οὗτοι, ὡς καὶ πάντες οἱ λοιποὶ κάτοικοι, θέλουν ἐνασχολεῖσθαι εἰς τὸ ἔργον των· ἡ δὲ ὑπηρεσία τῶν ἐφέδρων ἐλαττωθεῖσα κατὰ ἓν ἔτος προσδιωρίσθη εἰς ἔτη ἕξ.

Ὅσον ἀφορᾷ τὴν πολιτοφυλακὴν, δύναμαι νὰ εἴπω, ὅτι τὸ ἔθνος ἡμῶν

ἐκπληροῦν τὸ ἱερὸν καὶ θρησκευτικὸν αὐτοῦ χρέος πρὸς τὴν ὑπεράσπισιν τοῦ κράτους καὶ τῆς πατρίδος αὐτοῦ ἐν καιρῷ ἀνάγκης, τρέχον ὁμοθυμαδὸν αὐτοπροαιρέτως καὶ ἐμψυχούμενον ὑπὸ χαρᾶς καὶ ἐνθουσιασμοῦ, ἔδειξε πάντοτε τὸν εὐγενῆ αὐτοῦ πατριωτισμὸν καὶ τὴν πρὸς τὴν πατρίδα αὐτοῦ ἀγάπην, δι' ὃ ηὔξησε τὴν δόξαν αὐτοῦ· οὐδεμία δὲ ἀμφιβολία ὑπάρχει, ὅτι καὶ τοῦ λοιποῦ, ἐν καιρῷ μεγάλης τινὸς ἀνάγκης τοῦ κράτους μου, κατὰ πάντα τρόπον θέλει ἐκπληρώσει τὴν ἱερὰν ἀποστολὴν αὐτοῦ, ὑπερασπιζόμενον διὰ τῆς πρὸς τὴν πατρίδα ἀγάπης τὸ Κράτος καὶ τὴν τιμὴν αὐτοῦ. Διὰ τοῦτο τὸ καθῆκον τῆς τάξεως τῆς πολιτοφυλακῆς εἶναι, ὅπως, ἀπηλλαγμένη οὖσα καὶ ἐλευθέρα τῶν στρατιωτικῶν διαταγῶν, μόνον ἐν καιρῷ ἐκτάκτων συμβάντων, ὅτε ὁ στρατὸς τῶν ἄλλων τάξεων ἤθελεν ἐκστρατεύσει, ὁπλίζηται αὕτη, καὶ ἐκπληροῦσα τὸ ἱερὸν αὐτῆς καθῆκον ὑπερασπίζηται τὸν τόπον.

Ὅθεν ἐπειδὴ καὶ οἱ κάτοικοι τῆς Αὐτοκρατορικῆς μου ἐπικρατείας, ὧν ὁ πατριωτισμὸς εἶναι γνωστὸς εἰς ὅλον τὸν κόσμον, θέλουσιν εὐχαριστηθῆ ἐκ τῆς μεταρρυθμίσεως ταύτης, ὀφείλετε νὰ διακοινώσητε ταύτην πρὸς ἅπαντας καὶ θέσητε εἰς ἐνέργειαν τὸν νέον τοῦτον κανονισμὸν, κατὰ τὴν ἀνωτέρω ἐκτεθεῖσαν ἔννοιαν αὐτοῦ, ἐγγράφοντες τὸ παρὸν Αὐτοκρατορικόν μου Διάταγμα εἰς τοὺς Κώδηκας τῶν συμβουλίων καὶ δικαστηρίων, καὶ φροντίζοντες ὁμοφώνως ὑπὲρ τῆς ἀκριβοῦς ἐφαρμογῆς αὐτοῦ, ἀποφεύγοντες δὲ πᾶσαν πρᾶξιν ἀντιβαίνουσαν εἰς αὐτό.

ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ

Περὶ στρατοῦ ἐν γένει.

(3 Ῥετζὲπ 1286.)

Ἄρθρ. 1. Ὁ κατὰ ξηρὰν στρατὸς τῆς Ὑψηλῆς Αὐτοκρατορίας διαιρεῖται εἰς τρεῖς τάξεις: εἰς τακτικὸν στρατὸν, εἰς ἐφέδρους καὶ εἰς πολιτοφυλακήν.

Ἄρθρ. 2. Ὁ τακτικὸς στρατὸς ὑποδιαιρεῖται εἰς δύο τάξεις, ὧν ἡ μὲν ἐπὶ τετρατίαν διαρκῶς εὑρίσκεται ὑπὸ τὰ ὅπλα, ἡ δὲ, ἀφοῦ ἐκπληρώσῃ τὴν τετραετῆ ταύτην ὑπηρεσίαν, μετατίθεται ἐπὶ διετίαν εἰς τὴν τάξιν τῆς ἐπιφυλακῆς. Οἱ τῆς τάξεως ταύτης στρατιῶται, ὅταν δὲν ὑπάρχῃ ἀνάγκη ὑπηρεσίας διὰ τὸ κράτος, διαπέμπονται (licencié) εἰς τὰς πατρίδας των, μόνον δὲ τὸ ἱππικὸν καὶ πυροβολικὸν αὐτῆς, ὑπηρετοῦν ὑπὸ τὰ ὅπλα καὶ τὸ πρῶτον τῶν δύο τούτων ἐτῶν, μεταβαίνει εἰς τὰς πατρίδας του διὰ τὸ δεύτερον ἔτος. Οὕτως ὁ κυρίως τακτικὸς στρατὸς περιλαμβάνει 150,000 ἀνδρῶν, ἡ δὲ ἐπιφυλακὴ περὶ τὰς 60—65,000, καὶ τὸ ἄθροισμα ἀμφοτέρων ἀνέρχεται εἰς 200,000.

Ἄρθρ. 3. Οἱ ἔφεδροι, εἰς ἑξαετῆ ὑπηρεσίαν ὑποχρεούμενοι καὶ εἰς δύο τάξεις: ἐμπροσθοφυλακὴν (*μουκαδδὲμ*) καὶ ὀπισθοφυλακὴν (*ταλλί*) διαιρούμενοι, σύγκεινται ἐκ 240 ταγμάτων, ἅτινα συγκροτοῦνται ἐκ τῶν περαιωσάντων τὴν ἐν ταῖς τάξεσι τοῦ τακτικοῦ στρατοῦ ὑπηρεσίαν, ἐκ τῶν ἕνεκα μονώσεως εἰς τὰς ἑαυτῶν πατρίδας ἀποσταλέντων, ἐκ τῶν προβεβηκότων τὴν ἡλικίαν καὶ ἐκ τῶν δι' ἀντικαταστάσεως ἐκπληρωσάντων τὴν ἐν τῷ τακτικῷ στρατῷ ὑπηρεσίαν αὐτῶν, ἀφ' ὧν ἐξαιροῦνται οἱ ἕνεκα πάθους ἢ ἄλλης τινος αἰτίας εἰς τὰς πατρίδας των ἐγκαταλιμπανόμενοι· ἑκάστου τάγματος ἐξ 800 ἀνδρῶν συγκειμένου, 192,000 ἄνδρες θὰ ὦσιν εἰς θέσιν, ὡς πρὸς τὴν γύμνασιν, τὰ ὅπλα καὶ λοιπὰ ἀναγγαῖα, ἵνα ἐκστρατεύσωσιν ὡς τακτικὸς στρατὸς χρείας τυχούσης.

Ἄρθρ. 4. Ἡ πολιτοφυλακὴ συγκροτεῖται ἐκ τῶν ἐκπληρωσάντων τὸν ἐν τῇ ἐφεδρείᾳ ὡρισμένον χρόνον, ὑποχρεοῦται δὲ νὰ διαμείνῃ ἐπὶ ὀκταετίαν ἐν τῇ ὑπηρεσίᾳ ταύτῃ. Ὁ ἀριθμὸς τῆς πολιτοφυλακῆς ἀνέρχεται εἰς 300,000 καὶ ἐπέκεινα ἀνδρῶν, ἀναλόγως τῶν περιστάσεων.

Ἄρθρ. 5. Δίδοται εἰδικὸν ἀποδεικτικὸν (*τεζκερὲς*) εἰς τοὺς μετατιθεμένους ἐκ τῶν τάξεων τοῦ τακτικοῦ στρατοῦ εἰς τὴν τῆς ἐπιφυλακῆ

καὶ ἀπολυομένους τῆς ὑπηρεσίας ὅπως μεταβῶσιν εἰς τὰς πατρίδας των. Τὸ ἀποδεικτικὸν τοῦτο ἐγχειρίζεται κατὰ τὸν χρόνον τῆς μεταθέσεώς των, ὡς ἐν τῷ 1 ἄρθρῳ ἐδηλώθη, κατὰ τὸν ἑξῆς τρόπον. Ἀφ' οὗ ἐκτελεσθῶσι, συμφώνως ταῖς ἐπὶ τούτῳ διατάξεσι, τὰ περὶ τὴν ἀπογραφὴν αὐτῶν κατὰ τάγματα, συντάσσεται ὀνοματικὸς κατάλογος τῶν μετατιθεμένων καθ' ἕκαστον ἔτος ἀφ' ἑκάστου τάγματος τοῦ τακτικοῦ εἰς τὴν ἐπιφυλακὴν, ὅστις πέμπεται πρὸς τὴν κεντρικὴν ἀρχὴν τοῦ στρατοῦ, εἰς ὃν ἀνήκει. Μετὰ τὴν ἀποστολὴν τῶν καταλόγων τούτων, διαχωρίζονται οἱ ἀπολυόμενοι τοῦ τακτικοῦ στρατοῦ καὶ καταταξόμενοι εἰς τὴν ἐπιφυλακὴν, καὶ διανέμονται εἰς τὰ τάγματα τῆς ἐφεδρείας· συντάσσονται δὲ δύο ὀνοματικοὶ κατάλογοι, ἐξ ὧν ὁ εἷς ἀποστέλλεται εἰς τὴν διεύθυνσιν τῆς Γενικῆς ἐξελέγξεως (*Γιοκλαμᾶ*) τοῦ τακτικοῦ στρατοῦ, ὁ δ' ἕτερος εἰς τὴν κεντρικὴν ἀρχὴν τοῦ συντάγματος, ἀφ' οὗ ἐξαρτῶνται τὰ εἰς ἃ κατετάχθησαν τάγματα τῶν ἐφέδρων.

Ἄρθρ. 7. Οἱ εἰς τὴν τάξιν τῆς ἐπιφυλακῆς καταταξόμενοι καὶ εἰς τὰς πατρίδας αὐτῶν ἀπερχόμενοι, ὑποχρεοῦνται, κατὰ τὸ διάστημα τῆς ἐν τῇ ἐπιφυλακῇ ὑπηρεσίας των, νὰ διαμένωσιν ἀποκλειστικῶς εἰς τὰς πατρίδας αὐτῶν, ἐντὸς δὲ ἑνὸς καὶ ἡμίσεως μηνὸς ἀπὸ τῆς εἰς τὴν τάξιν τῆς ἐπιφυλακῆς μεταθέσεώς των, ἅμα τῇ ἀφίξει εἰς τὰς πατρίδας των, ὀφείλουσι νὰ παρουσιασθῶσιν εἰς τὸν λοχίαν τοῦ τῶν ἐφέδρων λόχου, εἰς ὃν ἀνήκουσι, καὶ νὰ ἐξαιτήσωνται τὴν καταγραφὴν καὶ σημείωσιν τοῦ τῆς ἐπιφυλακῆς ἀποδεικτικοῦ των. Ὁ λοχίας, ἀφοῦ καταγράψῃ καὶ ὀπισθογραφήσῃ τὰ παρουσιασθέντα αὐτῷ οὕτωσὶ ἀποδεικτικὰ (*τεζκερέδες*), σημειοῖ τὴν ἡμερομηνίαν τῆς καταγραφῆς καὶ σφραγίζει τὴν σημείωσιν ταύτην. Ἐπειδὴ δὲ ἡ ἐν τῇ ἐπιφυλακῇ ὑπηρεσία λογίζεται ἀπὸ τῆς καταγραφῆς καὶ ἐπικυρώσεως τῶν λοχιῶν, ὅσος χρόνος κατατριβῇ, μετὰ τὴν παρέλευσιν τῆς δοθείσης προθεσμίας ἑνὸς καὶ ἡμίσεως μηνὸς, πρὸ τῆς καταγραφῆς τῶν ἀποδεικτικῶν αὐτῶν, δὲν ὑπολογίζεται εἰς τὸν χρόνον τῆς ἐν τῇ ἐπιφυλακῇ ὑπηρεσίας των.

Ἄρθρ. 8. Οἱ τῆς ἐπιφυλακῆς στρατιῶται, καθ' ὃν χρόνον διαμένουσιν εἰς τὰς πατρίδας των, οὐδόλως παρακωλύονται τοῦ νὰ νυμφευθῶσιν, ἢ περιοδεύσωσιν, ἢ ἐμπορευθῶσιν εἰς μέρη, κείμενα ἐντὸς τῆς περιφερείας τοῦ εἰς ὃ ἀνήκουσι τάγματος καὶ ἐφεδρείας. Ἐν περιπτώσει ὅμως μεταβάσεως αὐτῶν εἰς μέρη, κείμενα ἐκτὸς τῆς περιφερείας τοῦ τάγματος, ὑποχρεοῦνται πρότερον νὰ πιστοποιήσωσι τὴν ἐπιτόπιον ἀρχὴν καὶ τὸν ἀξιωματικὸν τῶν ἐφέδρων, ὅτι θὰ ἐπανέλθωσιν εἰς ἣν ἀνήκουσι περιφέρειαν τῶν ἐφέδρων ἐντὸς δέκα πέντε ἡμερῶν μέχρις ἑνὸς μηνὸς τὸ πολύ. Ἄνευ τοιαύτης πιστοποιήσεως, δὲν δίδεται αὐτοῖς ἄδεια ὅπως ἀπέλθωσιν εἰς μέρη ἐκτὸς τῆς περιφερείας τοῦ στρατοπέδου τῶν ἐφέδρων. Ὅσοι δὲ ἐκ τῶν ἀπελθόντων δὲν ἐπανέλθωσιν ἐντὸς τοῦ ὡρισμένου χρονικοῦ

διαστήματος, ὑφίστανται τὰς ἐντὸς τῶν ἀποδεικτικῶν αὐτῶν διαλαμβανομένας ποινάς.

Ἄρθρ. 9. Τὰ ὅπλα, ἐνδύματα καὶ λοιπὰ στρατιωτικὰ ἐφόδια τῶν τῆς ἐπιφυλακῆς στρατιωτῶν εὑρίσκονται πάντοτε ἐντελῆ ἐν ταῖς ἀποθήκαις τοῦ τάγματος τῶν ἐφέδρων, εἰς ὃ ἀνήκουσιν.

Ἄρθρ. 10. Εἰς ἑκάστην ἀποθήκην τάγματος εὑρίσκονται ὅπλα, πολεμεφόδια, ἐνδύματα καὶ λοιπὰ διὰ δύο τάγματα. Εἰς τὰ μέρη ὅμως, ἔνθα δὲν ὑπάρχει τακτικὸς στρατὸς, ἡ ὑπηρεσία τῆς παντοτεινῆς διαφυλάξεως, τῆς ἐνδελεχοῦς ἐπιθεωρήσεως, τῆς καθαρίσεως καὶ τῆς ἀπὸ φθορᾶς προφυλάξεως τῶν ὅπλων καὶ τῶν λοιπῶν ἐπίπλων ἐκτελεῖται ἐναλλὰξ ὑπὸ τῶν ἐν τῇ περιφερείᾳ τοῦ τάγματος ἐκείνου εὑρισκομένων στρατιωτῶν τῆς ἐπιφυλακῆς, οἵτινες λαμβάνουσι καὶ μισθὸν μετὰ σιτηρεσίου, ὡς οἱ τοῦ τακτικοῦ στρατοῦ. Ὁ ἐπὶ τούτῳ ἀπαιτούμενος ἀριθμὸς τῶν στρατιωτῶν τῆς ἐπιφυλακῆς ὁρίζεται ἀναλόγως τῆς σπουδαιότητος τῆς θέσεως, ἐν ᾗ ἡ ἀποθήκη εὑρίσκεται.

Ἄρθρ. 11. Ὅταν καταστασίς τις πραγμάτων ἢ ἄλλοι λόγοι ἀναφανῶσιν ἀπαιτοῦντες τὴν αὔξησιν τῶν τοῦ τακτικοῦ στρατοῦ δυνάμεων, οἱ κατ' ἐκεῖνο τὸ ἔτος ἐκ τοῦ τακτικοῦ εἰς τὸν τῆς ἐπιφυλακῆς στρατὸν μεταβιβασθησόμενοι μένουσιν ἐν τῇ ὑπηρεσίᾳ, μὴ ἀπολυόμενοι, ἕως οὗ παρέλθῃ ἡ ἀνάγκη. Ὅσοι δ' ἐξ αὐτῶν ἀπελύθησαν εἰς τὰς πατρίδας των κατὰ τὰ προηγούμενα ἔτη, πεζοί τε καὶ ἱππεῖς καὶ πυροβολισταὶ, μεταπεμπόμενοι ἐν συνόλῳ, ἀναλόγως τῆς ἀνάγκης, θέλουσιν ὑπηρετεῖ, καταταssόμενοι εἰς συντάγματα καὶ τάγματα, εἰς ἃ καθ' ὅπλα ἀνήκουσιν. Ἀναλόγως δὲ τῆς καταστάσεως τῶν πραγμάτων καὶ τῆς φορᾶς τῶν ὑποθέσεων δύνανται νὰ ἀποστέλλωνται καὶ ὑπηρετῶσιν ὡς ἰδιαίτερον σῶμα ὑπὸ τὰς διαταγὰς ἀξιωματικῶν τῆς ἐφεδρείας, συμφώνως τῷ συστήματι τῆς ἐφεδρείας, διοριζομένων προσωρινῶν ὑπαξιωματικῶν (*μιλαζίμ*). Ἀλλ' ἐκτὸς τούτου, ἂν συμβῇ τι ἐντὸς τῆς νομαρχίας, δυνάμενον νὰ διαταράξῃ τὴν ἡσυχίαν, γίνῃ δὲ ἀνάγκη νὰ μετακληθῶσιν εἰς ὑπηρεσίαν αἴφνης οἱ ἐν αὐτῇ ὑπάρχοντες στρατιῶται τῆς ἐπιφυλακῆς, τότε μετακαλοῦνται μόνον οἱ πεζοὶ τῶν τῆς ἐπιφυλακῆς στρατιωτῶν, οἱ εὑρισκόμενοι ἐν τῇ περιφερείᾳ ἑκάστου τάγματος τῶν ἐφέδρων.

Ἄρθρ. 12. Ἡ ἐν ἀνάγκῃ συνάθροισις καὶ συγκάλεσις τοῦ τῆς ἐπιφυλακῆς στρατοῦ ἐκτελεῖται τῇ συνεργείᾳ τῶν πολιτικῶν ἀρχῶν καὶ διὰ τῶν λοχιῶν τῶν ἐφέδρων. Καὶ καθ' ὁδὸν μὲν δίδονται αὐτοῖς τρόφιμα ἀπαραλλάκτως ὡς καὶ εἰς τοὺς ἐφέδρους, δι' ὅσον δὲ χρόνον διαμείνωσιν ἐν τῇ ὑπηρεσίᾳ, λαμβάνουσι μισθὸν καὶ σιτηρέσιον ὡς ἐκεῖνοι.

Ἄρθρ. 13. Ἐὰν οἱ ἕνεκα ἀνάγκης εἰς τὸ κέντρον τῆς περιφερείας τοῦ τάγματος προσκαλούμενοι στρατιῶται τῆς ἐπιφυλακῆς συγκροτῶσι τέσσαρας λόχους, ὁδηγοῦνται εἰς τὸν πρὸς ὃν ὅρον ὑπὸ ταγματαρχῶν (*ματιν-*

μπασῆ) εἴτε λοχαγῶν (*κολαγασῆ*) τῶν ἐφέδρων καὶ τῶν ἁρμοδίων ἀξιωματικῶν. Ἡ δὲ συνάθροισις, πρόσκλησις καὶ ὑπηρεσία αὐτῶν ἐξαρτᾶται, ἐν πάσῃ περιπτώσει, ἀπὸ τῶν διαταγῶν τοῦ Ὑπουρ. τῶν Στρατιωτικῶν.

Ἄρθρ. 14. Οἱ συμπληρώσαντες τὸν διὰ τὴν ἐπιφυλακὴν ὡρισμένον χρόνον, προσερχόμενοι τῷ ταγματάρχῃ τῶν ἐφέδρων, δεικνύουσι τὰ ἀποδεικτικὰ αὐτῶν (*τεζκερέδες*). Ἀφοῦ δὲ ὁ ταγματάρχης ἐξαλείψῃ τὴν καταγραφὴν τούτων ἐκ τοῦ καταλόγου τῶν τῆς ἐπιφυλακῆς στρατιωτῶν καὶ καταγράψῃ αὐτοὺς εἰς τοὺς ὀνοματικοὺς καταλόγους τῶν ἐφέδρων, λάβῃ δὲ παρ' αὐτῶν τὰ τῆς ἐπιφυλακῆς ἀποδεικτικὰ (*ἰχτιὰτ τεζκερεσί*), τοῖς ἐγχειρίζει ἐκ νέου ἀποδεικτικὸν ἐφεδρείας ἐνώπιον τοῦ συμβουλίου τοῦ τάγματος. Ὅσοι τοιουτοτρόπως λάβωσι τὰ ἀποδεικτικὰ τῆς ἐφεδρείας ἀπὸ τῶν ἀξιωματικῶν τῶν ἐφέδρων, καὶ ὅσοι, ὡς ἐν τῷ 16 ἄρθρῳ δηλοῦται, οἰκείᾳ βουλήσει ἢ δι' ἀνάγκην κρατηθέντες, περαιώσωσιν ἐν τῷ τακτικῷ στρατῷ τὸν διὰ τὴν ἐπιφυλακὴν χρόνον καὶ ἀπολυόμενοι λάβωσιν ἐξ αὐτοῦ ἀμέσως τὰ ἀποδεικτικὰ τῆς ἐφεδρείας των, ἅμα τῇ εἰς τὰς πατρίδας των ἀφίξει παρουσιάζονται τῷ λοχίᾳ τῶν ἐφέδρων, ὅστις καταγράφει εἰς τὸ ἐπὶ τούτῳ βιβλίον τὰ ἀποδεικτικά των, σημειῶν καὶ ἐπ' αὐτῶν τὴν καταγραφὴν μετὰ τῆς ἡμερομηνίας καὶ σφραγίζων ταῦτα. Συντάσσονται δὲ ὑπὸ τῶν ταγματαρχῶν δύο ὀνοματικοὶ κατάλογοι τῶν εἰς ἕκαστον τάγμα κατὰ τὸν ἄνωθι τρόπον καταγραφομένων ἐφέδρων, ὧν ὁ μὲν πέμπεται μετὰ τῶν ἐπιστρεφομένων ἀποδείξεων τῆς ἐπιφυλακῆς (*ἰχτιὰτ τεζκερεσί*) πρὸς τὸ ἁρμόδιον στρατιωτικὸν σῶμα, ὁ δὲ ἕτερος εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Στρατιωτικῶν διὰ τὴν γενικὴν ἐξέλεγξιν τῶν ἐφέδρων.

Ἄρθρ. 15. Καθ' ἕκαστον ἔτος, μετὰ τὸ τέλος τῆς κληρώσεως, ὅπως ὁρισθῇ ἡ σειρὰ τῶν ὀνομάτων ἐκείνων, οἵτινες, ὑπερβάντες τὴν στρατεύσιμον ἡλικίαν χωρὶς νὰ κληρωθῶσι, δικαιοῦνται νομίμως νὰ μεταβῶσιν εἰς τὴν τάξιν τῶν ἐφέδρων, γίνεται ἰδιαιτέρα κλήρωσις ἐφ' ἁπάντων τούτων διὰ μιᾶς ἐν τῇ ἕδρᾳ τοῦ τάγματος, παρόντων τῶν μελῶν τοῦ συμβουλίου, τῶν προϊσχόντων τοῦ τόπου καὶ τῆς ἐπιτοπίου ἀρχῆς. Καθ' ὁποιονδήποτε δ' ἀριθμὸν τύχῃ ἑκάστου ὄνομα ἐν τῇ κληρώσει, κατ' ἐκεῖνον τὸν ἀριθμὸν καὶ τὴν σειρὰν ἐγγράφεται τὸ ὄνομα αὐτοῦ εἰς τὸ βιβλίον τῆς ἐφεδρείας, διδομένων τῶν ἀναγκαίων ἀποδεικτικῶν διὰ τοῦ συμβουλίου τοῦ τάγματος, καὶ σημειουμένου ἐν αὐτοῖς ἰδιαιτέρως τοῦ ἀριθμοῦ εἰς ὃν ἔλαχον. Τὰ ἀποδεικτικὰ ταῦτα ἀποδεικνύουσιν ἀκολούθως οἱ ἔφεδροι εἰς τοὺς λοχίας των· καὶ ἀφοῦ οἱ λοχίαι καταγράψωσιν εἰς τὸ βιβλίον τοῦ λόχου τὰ ὀνόματα αὐτῶν, καθ' ὃν τρόπον καὶ τὰ τῶν μετατιθεμένων ἐκ τῆς τάξεως τῆς ἐπιφυλακῆς, ἐπικυρώσωσι δὲ καὶ σημειώσωσιν ὅτι ὀπισθογραφήθησαν τὰ ἀποδεικτικά των, πέμπεται ὑπὸ τῶν ταγματαρχῶν εἷς μὲν ὀνοματικὸς κατάλογος εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Στρατιωτικῶν, ἕτερος δὲ εἰς τὸ ἐξελεγκτήριον τῆς στρατιᾶς (*ὀρδοῦ μερκεζί*).

Τροποποίησις τοῦ ἀνωτέρω 15 ἄρθρου.

Ἀφοῦ ἀποπερατωθῇ καθ' ἕκαστον ἔτος ἡ πρὸς στρατολογίαν τῶν τακτικῶν κλήρωσις, ὅσοι εὑρεθῶσι καταγεγραμμένοι ἐν τοῖς βιβλίοις τοῦ ἔτους ἐκείνου εἰς τὰ τάγματα τῶν ἐφέδρων, εἴτε ὡς προβεβηκότες τὴν ἡλικίαν, ἢ ὡς περαιώσαντες τὸν ὡρισμένον χρόνον τῆς ἐν τῷ τακτικῷ στρατῷ ὑπηρεσίας των, εἴτε λόγῳ πάθους, ἢ μανώσεως, εἴτε ὡς ἐκπληρώσαντες δι' ἀντικαταστάσεως τὴν ἐν τῷ τακτικῷ στρατῷ ὡρισμένην στρατ. ὑπηρεσίαν των, εἴτε δι' ἄλλους λόγους, πάντων δὲ τούτων ἡ καταγραφὴ ἐκτελεσθῇ ἐπὶ παρουσίᾳ ἢ καὶ ἐν ἀπουσίᾳ αὐτῶν, ἐνεργεῖται ἐπὶ τοῦ συνόλου τούτων, χωρὶς νὰ διαμοιρασθῶσιν εἰς λόχους, κλήρωσις ἀριθμῶν ἐπὶ τῇ βάσει τῶν εἰρημένων καταλόγων. Τὸ ποσὸν τῶν ἀριθμῶν ἑκάστου τάγματος ἐτησίως ὁρίζεται ἀναλόγως τῶν ἀνδρῶν αὐτοῦ· δηλ. ἐὰν ἀρξαμένης τῆς κληρώσεως ἔτους τινὸς καταγραφῶσιν ἐν τοῖς βιβλίοις τῶν ταγμάτων κατ' ἐκεῖνο τὸ ἔτος 555 ἄνδρες, οἱ κληρωθησόμενοι ἀριθμοὶ ἀρχόμενοι ἀπὸ τοῦ ἑνὸς λήγουσιν εἰς τὸν 555ον καὶ οὕτω κλείεται τὸ βιβλίον ἑκάστου τάγματος δι' ἐκεῖνο τὸ ἔτος· ἐὰν ὅμως ἐντὸς τοῦ αὐτοῦ ἔτους ἀναφανῶσιν ἔφεδροι, μεταβιβαζόμενοι ἐπ' ἀλλαγῇ εἴτε δι' ἄλλους λόγους ἀπὸ τῶν αὐτοκρατορικῶν σωμάτων, εἴτε ἀποσταλῶσιν οἱ ὀνοματικοὶ κατάλογοι καὶ τὰ βιβλία τῶν τοιούτων, τότε ἐπὶ τοῦ ὀνόματος τοῦ ἐξ αὐτῶν πρώτου ἐλθόντος γράφεται, φέρ' εἰπεῖν, ὁ ἀριθμὸς 556, ἐπὶ τοῦ δευτέρου 557 καὶ οὕτως ἐφεξῆς, τιθεμένων κατὰ τάξιν τῶν ἀριθμῶν ἑκάστου μεμονωμένως ἐρχομένου, καὶ καταγράφονται ἄνευ κληρώσεως εἰς τὸ βιβλίον τοῦ ἔτους ἐκείνου. Ὅταν δὲ προσέλθωσι περισσότεροι τοῦ ἑνὸς, ἐνεργουμένης διὰ μιᾶς ἐπὶ τῶν ὀνομάτων ἁπάντων κληρώσεως, καταγράφονται οὗτοι εἰς τὸ ἐν λόγῳ βιβλίον κατὰ τὸν ἀνωτέρω τρόπον μετὰ τῶν ἀριθμῶν αὐτῶν. Καὶ κατὰ τὸ ἑπόμενον ἔτος ὡσαύτως, ἀρχῆς γενομένης ἀπὸ τοῦ πρώτου, ἐπαναλαμβάνονται τὰ αὐτὰ κατὰ τὴν κλήρωσιν τῶν ἀριθμῶν ἐπὶ τῶν καταγραφομένων εἰς τὰς τάξεις τῶν ἐφέδρων, διὰ τὴν διάρκειαν ἐκείνου τοῦ ἔτους· ὥστε ἐπειδὴ ἡ καθ' ἕκαστον ἔτος κλήρωσις τῶν ἀριθμῶν ἀφορᾷ μόνον τοὺς κατ' ἐκεῖνο τὸ ἔτος προσερχομένους ἐφέδρους, ἐν τῷ βιβλίῳ, εἰς ὃ ἐγράφησαν οἱ ἀριθμοὶ τῶν κατ' ἐκεῖνο τὸ ἔτος καταγραφέντων, δὲν ἀναμιγνύονται ὀνόματα ἐφέδρων ἄλλου ἔτους.

Ἡ ἐπὶ τῶν ἀριθμῶν τῶν ταγμάτων αὕτη κλήρωσις ἐν γένει θέλει ἐκτελεῖσθαι μετὰ μεγίστης προσοχῆς καὶ ἀκριβείας ἐνώπιον συμβουλίου, ἀπαρτιζομένου ὑπὸ τῆς ἐν τῇ ἕδρᾳ τοῦ τάγματος ἐδρευούσης ἐπιτοπίου ἀρχῆς, τῶν μελῶν τοῦ ἐγχωρίου συμβουλίου, τῶν προκρίτων τῆς πόλεως, τῶν ἐπιτετραμμένων τὴν κλήρωσιν καὶ τῶν ἀξιωματικῶν τῶν ἐφέδρων. Ἐκ τῶν κληρωθησομένων δύνανται νὰ παρευρίσκωνται ὅσοι οἰκείᾳ βουλήσει

θελήσωσιν, οἱ δὲ λοιποὶ θέλουσιν εἶσθαι ἀπηλλαγμένοι τῆς ὑποχρεώσεως τοῦ νὰ παρευρεθῶσιν αὐτοπροσώπως, ἐκτελουμένης καὶ τῆς τούτων κληρώσεως ἐνώπιον τοῦ συμβουλίου τούτου ὡσεὶ ἦσαν παρόντες. Οἱ δι' ἕκαστον ὄνομα τῶν παρόντων εἴτε ἀπόντων κληρούμενοι ἀριθμοὶ καταγράφονται κεχωρισμένοι εἰς τοὺς ὀνοματικοὺς καταλόγους αὐτῶν· ὁσάκις δὲ παρουσιασθῶσιν αἱ ἀποδείξεις ἐφεδρείας (*ρεδίφ τεζκερεσί*), οἱ ἀριθμοὶ θέλουσιν ὀπισθογραφεῖσθαι κεχωρισμένοι, συνῳδὰ τοῖς βιβλίοις, ἐκ μέρους τῶν ἀξιωματικῶν τῶν ἐφέδρων. Ἡ κλήρωσις ὅμως ἐκείνων, οἵτινες, ὡς προηγουμένως ἐρρέθη, παρουσιασθῶσι ἀκολούθως καθ' ὁμάδας πλείους τοῦ ἑνός, ἢ τῶν ὁποίων σταλῇ κατάλογος τῶν ὀνομάτων, θέλει ἐκτελεῖσθαι μόνον διὰ μέσου τῶν ἀξιωματικῶν τῶν ἐφέδρων, ἐπειδὴ τὸ συμβούλιον, περὶ οὗ ἀνωτέρω ἐρρέθη, θέλει εὑρεθῇ διαλελυμένον, οἱ δὲ λαχόντες ἀριθμοὶ θέλουν καταγράφεσθαι ἀναλόγως ἐπὶ τῶν ὀνομάτων, καὶ σημειοῦσθαι ἐπὶ τῶν ἀποδείξεων.

Οἱ ἀριθμοὶ οὗτοι θέλουσι χρησιμεύσει, ὅταν γίνῃ ἀνάγκη νὰ προσκληθῇ ὑπὸ τὰ ὅπλα τάγμα τι τῶν ἐφέδρων.

Ἄρθρ. **16.** Ὅσοι τῶν διὰ κληρώσεως στρατολογηθέντων ἢ καταγραφέντων ἐκ τῶν αὐτοκρατορικῶν σωμάτων ὡς ἐθελοντῶν, κρατηθέντες ἐξ ἀνάγκης ἢ οἰκείᾳ βουλήσει, ἐκπληρώσωσιν ἐν τῷ τακτικῷ στρατῷ τὸν τῆς ἐπιφυλακῆς χρόνον, λαμβάνοντες ἀνὰ μίαν ἀπόδειξιν ἐφέδρων, μετατίθενται ἀπ' εὐθείας εἰς τὰς τῶν ἐφέδρων τάξεις. Ὁ δὲ χρόνος, καθ' ὃν ἤθελον κρατηθῇ ἕνεκα ἀνάγκης περισσότερον τοῦ διὰ τοὺς τακτικοὺς καὶ τοὺς τῆς ἐπιφυλακῆς ὡρισμένου χρόνου, συμψηφίζεται πρὸς τὸν χρόνον τῆς ἐφεδρείας.

Ἄρθρ. **17.** Οἱ τὰ τρία πρῶτα ἔτη τῆς ἑξαετοῦς ἐφεδρείας ὑπηρετοῦντες σχηματίζουσι τὴν ἐμπροσθοφυλακὴν (*μουκαδδεμ*), οἱ δὲ τὰ ἀκόλουθα τρία τὴν ὀπισθοφυλακὴν (*ταλί*.)

Ἄρθρ. **18.** Οἱ ἐν ἑκάστῳ τάγματι ἐμπροσθοφυλακῆς τε καὶ ὀπισθοφυλακῆς ἔφεδροι ὀφείλουσι νὰ γυμνάζωνται, συναθροιζόμενοι ἐν τῇ ἕδρᾳ τοῦ τάγματος εἰς ὃ ἀνήκουσιν, ἐπὶ ἕνα μῆνα καθ' ἕκαστον ἐνιαυτὸν, ἐξαιρουμένων τῶν τυφλῶν, τῶν ἀναπήρων τὸν ἕτερον πόδα ἢ τὴν ἑτέραν χεῖρα, καὶ τῶν παντελῶς ἀνικάνων. Καθ' ἕκαστον ἔτος ἀναλόγως τοῦ καιροῦ καὶ τῶν περιστάσεων προσκαλοῦνται εἰς γύμνασιν δύο τάγματα συγχρόνως, ἢ ἐναλλὰξ, κατὰ τὴν ὑπὸ τοῦ ὑπουργείου τῶν Στρατιωτικῶν δοθησομένην διαταγήν.

Ἄρθρ. **19.** Οἱ τοιουτοτρόπως ἐν ἑκάστῃ περιφερείᾳ ἐφεδρικοῦ τάγματος εὑρισκόμενοι ἔφεδροι προσκαλοῦνται εἰς γύμνασιν κατὰ τὸν ὁρισθέντα δι' ἕκαστον τάγμα χρόνον. Ἡ δὲ γύμνασίς των γίνεται συμφώνως πρὸς τὰς ἐπὶ τούτῳ συνταχθείσας ἰδιαιτέρως καὶ τοῖς ἀξιωματικοῖς αὐτῶν δοθείσας ὁδηγίας.

Ἄρθρ. 20. Οἱ ἔφεδροι, μὴ ὑποκείμενοι εἰς οὓς περιορισμοὺς ὑποβάλλονται οἱ τῆς ἐπιφυλακῆς στρατιῶται ὡς πρὸς τὰ ἀφορῶντα τὴν ἕνεκα ἀνάγκης τινος περιοδείαν των, δύνανται νὰ ἀπέρχωνται πανταχοῦ, μακρὰν ἢ πλησίον, λαμβάνοντες διαβατήρια. Ὅσοι τούτων κατὰ τὸν καιρὸν τῆς γυμνάσεως τοῦ ἑαυτῶν τάγματος εὑρεθῶσιν εἰς ἄλλα μέρη τοῦ Ὀθωμ. κράτους, ἕνεκα ἐμπορίου ἢ ἄλλης τινος αἰτίας, προσέρχονται τῷ ταγματάρχῃ τοῦ τάγματος τοῦ τόπου, εἰς ὃν εὑρίσκονται, κατὰ τὸν καιρὸν τῆς γυμνάσεως αὐτοῦ, καὶ ἐκπληροῦσι τὴν μηνιαίαν των γύμνασιν μετὰ τῶν ἐφέδρων τοῦ τάγματος ἐκείνου. Οἱ δὲ εὑρισκόμενοι εἰς στρατόπεδα τῶν αὐτοκρατορικῶν σωμάτων, ἢ εἰς θέσεις στρατιωτικὰς, οἷαι ἡ Κωνσταντινούπολις, Σμύρνη, Θεοδοσιούπολις (Ἐρζερούμ) καὶ Χαλέπιον, ἀναφερόμενοι εἰς τοὺς ἐπὶ τούτῳ εἰς τὰ μέρη ταῦτα ὡρισμένους ἀξιωματικοὺς κατὰ χρόνον ὡρισμένον, λαμβάνουσι τὴν πρὸς γύμνασιν ἄδειαν.

Ἄρθρ. 21. Ὅσοι ἔφεδροι, ἐν τῇ περιφερείᾳ τοῦ τάγματος αὐτῶν εὑρισκόμενοι, προσέλθωσιν εἰς ὃ ἀνήκουσι τάγμα καὶ γυμνασθῶσιν ἐπὶ ἕνα μῆνα, λαμβάνουσιν ἀνὰ ἓν μηνιαῖον καὶ σιτηρέσιον ὡς οἱ τακτικοὶ στρατιῶται. Ὅσοι δὲ, ἀπόντες ἐκ τῆς ἕδρας τοῦ ἑαυτῶν τάγματος κατὰ τὸν χρόνον τῆς γυμνάσεως, ἐξετέλεσαν τὴν ἐπιβαλλομένην μηνιαίαν γύμνασιν ἐν τῇ ἕδρᾳ ἄλλου τάγματος ἐφέδρων, ἢ ἐν τάγματι τοῦ τακτικοῦ στρατοῦ, δὲν λαμβάνουσι σιτηρέσιον οὐδὲ μισθὸν, διότι οἱ τοιοῦτοι, ἐρχόμενοι καθ' ἑκάστην μόνον ἐν τῇ ὥρᾳ τῆς γυμνάσεως, ἐνασχολοῦνται κατὰ τὰς λοιπὰς ὥρας τῆς ἡμέρας εἰς τὰς ἐργασίας των.

Ἄρθρ. 22. Καθ' ὃν χρόνον οἱ ἔφεδροι, ἐκπληρώσαντες ἐν τῇ περιφερείᾳ τοῦ τάγματος αὐτῶν τὴν καθ' ἕκαστον ἔτος γύμνασιν, μέλλουσι ν' ἀπέλθωσιν εἰς τὰς πατρίδας αὐτῶν, συγκροτεῖται συμβούλιον ὑπὸ τῶν ἀξιωματικῶν τῶν ἐφέδρων ἐν ἑκάστῳ τάγματι, ὅπερ ὀπισθογράφει τὰ ἑξῆς: «Ὁ κομιστὴς τῆς ἀποδείξεως (*τεζκερὲ*) ἐξετέλεσε τὴν γύμνασιν τοῦ δεῖνος ἔτους» εἰς τὰς ἀποδείξεις ἑκάστου τῶν ἰδίων αὐτοῦ ἐφέδρων, εἴτε τῶν ἀνηκόντων εἰς ἄλλα τάγματα, καὶ ἐν γένει τῶν ἐκτελούντων τὴν τοῦ ἔτους ἐκείνου γύμνασιν ἐν τῷ τάγματι αὐτοῦ· κάτωθι δὲ σφραγίζει καὶ ἐπικυροῖ ταύτας. Εἰς δὲ τὰς ἀποδείξεις τῶν ἐκπληρωσάντων τὴν γύμνασιν αὐτῶν τ ιουτοτρόπως ἐν τοῖς τάγμασι τοῦ τακτικοῦ στρατοῦ τίθεται ἡ ἀναγκαία αὕτη σημείωσις ὑπὸ τοῦ συμβουλίου τοῦ τάγματος τῶν τακτικῶν, σφραγίζοντος καὶ ἐπικυροῦντος αὐτάς. Ὅσων δὲ αἱ ἀποδείξεις δὲν εὑρεθῶσιν ἐπικεκυρωμέναι κατ' αὐτὸν τὸν τρόπον, τὸ ἔτος καθ' ὃ δὲν ἐξεπλήρωσαν τὴν γύμνασίν των, δὲν συμψηφίζεται μετὰ τοῦ χρόνου τῆς ἐν τῇ ἐφεδρείᾳ ὑπηρεσίας των.

Ἄρθρ. 23. Ὅσοι τῶν ἐφέδρων ἐκτελοῦσι καθ' ἕκαστον ἔτος τὰ τῆς ἐφεδρείας των καθήκοντα καὶ ὅσοι, ὑπηρετήσαντες ἐπὶ δωδεκαετίαν εἰς τὰς τάξεις τοῦ τακτικοῦ στρατοῦ, παρέδωκαν τὰς ἀποδείξεις των, μετα-

βιβάζονται εἰς τὴν πολιτοφυλακὴν (*μουσταχφήζ*). Αἱ διὰ τοὺς ἐπὶ δωδεκαετίαν ὑπηρετήσαντας ἐν τῷ τακτικῷ στρατῷ καὶ μετατεθέντας εἰς τὴν πολιτοφυλακὴν ἀπαιτούμεναι ἀποδείξεις πολιτοφυλακῆς (*μουσταχφὴζ τεσκερεσὶ*), κατὰ τὸν παρακατιὸν ἀναφερόμενον τύπον, λαμβάνονται καὶ δίδονται διὰ μέσου τῶν ἀξιωματικῶν τῶν τοῦ τακτικοῦ στρατοῦ ταγμάτων. Αἱ δὲ ἀποδείξεις πολιτοφυλακῆς διὰ τοὺς ἐκ τῆς ἐφεδρείας μετατιθεμένους χορηγοῦνται παρὰ τῶν ἀξιωματικῶν τῶν ἐφέδρων, ἐπιστρεφομένων τῶν ἀποδείξεων τῆς ἐφεδρείας, ἃς οὗτοι κατέχουσι. Σὺν τούτοις οἱ ἀξιωματικοὶ τῶν ἐφέδρων συντάσσουσι κατάλογον περιλαμβάνοντα τὸν ἀριθμὸν καὶ τὰ ὀνοματεπώνυμα τῶν μετατιθεμένων εἰς τὴν πολιτοφυλακὴν ἐφέδρων καὶ φυλάττουσι τοῦτον παρ' ἑαυτοῖς· ἀντιγράφοντες δὲ δύο ὅμοια αὐτοῦ, τὸ μὲν ἐπιδίδουσι πρὸς τὴν ἐπιτόπιον ἀρχὴν, τὸ δὲ πέμπουσι πρὸς τὸ γενικὸν ἐξελεγκτήριον τῶν ἐφέδρων.

Ἀπόδειξις δοθομένη εἰς τοὺς πεζοὺς τῆς ἐπιφυλακῆς.

Ἐκ τῶν στρατιωτῶν τῆς πέμπτης σκηνῆς τοῦ τετάρτου λόχου, τοῦ τρίτου τάγματος, τοῦ δευτέρου συντάγματος, τοῦ πρώτου αὐτοκρατορικοῦ σώματος, ὁ Ἀχμὲτ, υἱὸς Χουσεΐν, οὗτινος τὸ ὀνοματεπώνυμον καὶ τὰ χαρακτηριστικὰ ἄνωθι συμειοῦνται, συμπληρώσας ἀξιεπαίνως τὴν ἐν τῷ τακτικῷ στρατῷ τετραετῆ ὑπηρεσίαν του, μὴ ὑπαρχούσης δ' ἀνάγκης εἰς τὸ Κράτος, ὅπως μείνας ὑπηρετήσῃ ἐν τῷ τάγματι αὐτοῦ, λαμβάνει τὴν παροῦσαν ἀπόδειξιν (*τεζκερὲ*), ἵνα γινώσκῃ ὅτι, ἀπελθὼν ἀπ' εὐθείας εἰς τὴν πατρίδα του, δύναται νὰ ἐνασχοληθῇ τοῦ λοιποῦ ἐπὶ διετίαν διὰ τὸ ἴδιον αὐτοῦ κέρδος· ὅτι, ἅμα μεταβὰς εἰς τὴν πατρίδα του, ἤτοι ἐντὸς ἑνὸς καὶ ἡμίσεως μηνὸς ἀφ' ἧς ἡμέρας ἀπὸ τοῦ τακτικοῦ στρατοῦ ἀπολυθῇ, θέλει καταγράψει καὶ ἐπικυρώσει τὴν ἀπόδειξίν του ταύτην, προσερχόμενος τῷ ταγματάρχῃ τῶν ἐφέδρων τῆς πατρίδος του· ὅτι ὅσον ἀφορᾷ τὴν νύμφευσίν του, τὸ κέρδος καὶ τὸ ἐμπόριόν του καὶ τὴν εἰς μέρη κείμενα ἐντὸς τῆς περιφερείας τοῦ τάγματος εἰς ὃ ἀνήκει περιοδείαν του, παρ' οὐδενὸς θέλει τῷ παρεμβάλλεσθαι κώλυμά τι· ἀλλ' ὅτι, ὅπως ἀπέλθῃ εἰς μέρη, ἐκτὸς τῆς περιφερείας τοῦ τάγματός του κείμενα, ἕνεκα ἀνάγκης, ὀφείλει ἀπολύτως νὰ πιστοποιήσῃ τὴν ἐπιτόπιον ἀρχὴν καὶ τὸν ταγματάρχην τοῦ μέρους εἰς ὃ εὑρίσκεται, ὅτι ἐντὸς 15 ἡμερῶν ἢ ἑνὸς μηνὸς θέλει ἐπανέλθει εἰς τὸ στρατόπεδον ἐφ' ὅσον δὲ δὲν πιστοποιήσῃ τοῦτο, δὲν δύναται νὰ ἐξέλθῃ τῆς περιφερείας τοῦ τάγματος· ὅτι ἐν περιπτώσει εἰς τὰ ὅπλα προσκλήσεως τῆς ἐπιφυλακῆς πρὸς ἐκστρατείαν κατά τινος χώρας, ὀφείλει νὰ προσέλθῃ παρευθὺς εἰς τὸ στρατόπεδον τοῦ τάγματος καὶ ἐνεργήσῃ συμφώνως ταῖς ὑπὸ τῶν ἀξιωματικῶν διδομέναις διαταγαῖς, εἰσαγόμενος εἰς τὰς τάξεις τῆς ἐπιφυλακῆς· ὅτι, ἂν ἐντὸς τοῦ ἑνὸς καὶ ἡ-

μίσεως τούτου μηνὸς δὲν ἐκπληρώσῃ τὴν ἐπικύρωσιν τῆς ἐφεδρικῆς του ἀποδείξεως ὑπὸ τοῦ ταγματάρχου, καὶ ἐπικυρώσῃ αὐτὴν ἀφ' οὗ παρέλθῃ καιρὸς ἐν τῷ μεταξὺ, ὁ ὑπὲρ τὸν ἕνα καὶ ἥμισυν μῆνα παρελευσόμενος οὗτος χρόνος δὲν συμψηφίζεται πρὸς τὴν τῆς ἐπιφυλακῆς περίοδον· καὶ τέλος, ὅτι ἐὰν δὲν παρουσιασθῇ μετὰ τῶν συντρόφων του εἰς τὸ μέρος, ἔνθα ἡ Κυβέρνησις τὸν προσκαλεῖ, ὑποβληθήσεται εἰς τὴν ποινὴν συνήθους φυγάδος.

Ἀπόδειξις διδομένη εἰς τοὺς πολιτοφύλακας (Μουσταχφήζ).

. . . περαιώσας ἀξιεπαίνως τὴν ὡρισμένην περίοδον τῆς ἐφεδρείας του, μετατίθεται εἰς τὴν πολιτοφυλακὴν (*Μουσταχφήζ*) ἐπὶ ὀκταετίαν ἀπὸ τῆς παρούσης ἡμερομηνίας. Δίδοται δ' αὐτῷ ἡ παροῦσα ἀπόδειξις ὅπως ᾖ ἐνήμερος τῶν καθηκόντων τῆς πολιτοφυλακῆς, ἅτινα ἐπικυρωθέντα αὐτοκρατορικῷ διατάγματι εἰσὶ τὰ ἑξῆς: Οἱ πολιτοφύλακες ὑποχρεοῦνται νὰ φυλάττωσι τὰς χώρας ἐν αἷς εὑρίσκονται, ἐν περιπτώσει ἐκστρατείας τοῦ τακτικοῦ Αὐτοκρατορικοῦ στρατοῦ, τῆς ἐπιφυλακῆς καὶ τῶν ἐφέδρων· ἐν τοιαύτῃ δὲ ὑπερτάτῃ ἀνάγκῃ θέλουν ἐξοπλίζεσθαι τιθέμενοι ὑπὸ τὴν ἀρχηγίαν ἀξιωματικῶν. Μὴ ὑπαρχούσης ὅμως ἀνάγκης τοιαύτης, δι' οὐδεμίαν αἰτίαν ἢ πρόφασιν θέλουσι προσκαλεῖσθαι εἰς στρατιωτικὴν ὑπηρεσίαν ἢ γύμνασιν, ἀλλ' ἔσονται ἐλεύθεροι παντὸς στρατιωτικοῦ δασμοῦ, ὡς ὁ ἐπίλοιπος λαός.

ΑΥΤΟΚΡΑΤΟΡΙΚΟΝ ΑΥΤΟΓΡΑΦΟΝ.

(Ἐκτελεσθήτω.)

ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ ΠΕΡΙ ΣΤΡΑΤΟΛΟΓΙΑΣ

Κατὰ τὴν νέαν διοργάνωσιν τοῦ Αὐτοκρατορικοῦ στρατοῦ, διαιρούμενος εἰς ἑπτὰ μέρη καὶ ἓν ἀκροτελεύτιον ἄρθρον.

(Ὁ Ζιλχιδζὲ 1286.)

ΜΕΡΟΣ ΠΡΩΤΟΝ.

Περὶ τῶν γενικῶν καὶ προκαταρκτικῶν περὶ στρατολογίας διατάξεων.

Ἄρθρ. 1. Ἡ στρατιωτικὴ ὑπηρεσία ἐπιβαρύνει προσωπικῶς πάντας τοὺς Μουσουλμάνους κατοίκους τῆς Ὀθωμανικῆς Αὐτοκρατορίας.

Ἄρθρ. 2. Ἡ στρατιωτικὴ ὑπηρεσία συνίσταται εἰς τὴν ἐν τῷ τακτικῷ στρατῷ, τῇ ἐφεδρείᾳ καὶ τῇ πολιτοφυλακῇ θητείαν, ἐφ' ὅσον χρόνον ὁρίζουσιν οἱ εἰδικοὶ περὶ τούτου νόμοι.

Ἄρθρ. 3. Οἱ κατατασσόμενοι εἰς τὸν στρατὸν, ὀφείλουσι νὰ ἐκπληρῶσι τὰ καθήκοντα τῆς στρατιωτικῆς ὑπηρεσίας καθ' ὅλον τὸν χρόνον τῆς θητείας των, εἰσάγονται δὲ ἢ ὡς ἐθελονταὶ ἢ δι' ἀπογραφῆς. Οἱ ὅροι, ὑφ' οὓς εἰσάγονται οἱ ἐθελονταὶ, ἀναφέρονται ἐν τῷ ἕκτῳ μέρει· ἡ δὲ δι' ἀπογραφῆς στρατολογία ἐνεργεῖται συμφώνως πρὸς τὸν παρόντα κανονισμόν.

Ἄρθρ. 4. Ὁ Αὐτοκρατορικὸς στρατὸς διαιρεῖται εἰς ἓξ σώματα, ἀντιστοιχοῦντα πρὸς τὰ ἐπὶ τούτῳ ὡρισμένα ἓξ τμήματα τῆς Αὐτοκρατορίας. Οἱ πρὸς συμπλήρωσιν τῶν ἀραιουμένων τάξεων τοῦ στρατοῦ κατ' ἔτος ἀναγκαιοῦντες νεοσύλλεκτοι λαμβάνονται ἐκ τῶν Μουσουλμάνων κατοίκων τῶν οἰκείων τμημάτων, τῶν τὴν στρατεύσιμον ἡλικίαν ἐχόντων.

Ἄρθρ. 5. Κυρίως στρατεύσιμος ἡλικία εἶναι ἡ ἀπὸ τοῦ εἰκοστοῦ μέχρι συμπληρώσεως τοῦ εἰκοστοῦ πέμπτου ἔξαετία.

Ἄρθρ. 6. Οἱ στρατεύσιμοι ἑκάστης ἐπαρχίας συγκαλοῦνται εἴς τι κατάλληλον αὐτῆς μέρος καὶ ἐκεῖ ἐνεργεῖται ἡ κλήρωσις. Κατὰ πρῶτον χωρίζονται οἱ κατὰ τὰς ἐν τῷ β'. μέρει διατάξεις ἐξαιρετέοι, καὶ ἔπειτα οἱ λοιποὶ ὑποβάλλονται εἰς τὴν κλήρωσιν καὶ μεταξὺ αὐτῶν λαμβάνεται

ὁ εἰς τὴν ἐπαρχίαν ἐκείνην κατὰ τὸ 11 ἄρθρον ἀναλογῶν ἀριθμὸς ἀνδρῶν. Ἡ πρόσκλησις καὶ κλήρωσις τῶν στρατευσίμων γίνεται περὶ τὰ τέλη Ἀπριλίου.

Ἄρθρ. 7. Ἑκάστου τάγματος ἐφεδρείας ἡ περιφέρεια ἀποτελεῖ ἓν στρατολογικὸν τμῆμα. Ἐν ἑκάστῳ τμήματι ἡ κλήρωσις ἐνεργεῖται ὑπὸ ἐπιτροπῆς, σχηματιζομένης τῇ ἐγκρίσει καὶ διαταγῇ τῶν ἀρχηγῶν τῶν σωμάτων τοῦ Α. στρατοῦ καὶ συγκειμένης ἐκ τῶν ἐν τοῖς οἰκείοις τάγμασι ά. καὶ β'. τοῦ τμήματος ἐκείνου εὑρισκομένων ταγματάρχου, ὑπολοχαγοῦ καὶ γραμματέως τοῦ τάγματος καὶ ἐξ ἱκανοῦ ἀριθμοῦ ἀνθυπολοχαγῶν, λοχιῶν καὶ ἑτέρων ἐκ τῶν ἱκανοτέρων ἀνδρῶν τοῦ τάγματος. Οἱ ἀξιωματικοὶ οὗτοι εἰς οἱανδήποτε ἐπαρχίαν ἤθελον μεταβῆ πρὸς στρατολογίαν, προσλαμβάνουσι τὸν ἀνώτερον πολιτικὸν ἐν τῇ ἐπαρχίᾳ ἐκείνῃ ὑπάλληλον, τὸν Χακίμην, τοὺς οὐλεμάδες καὶ προκρίτους τοῦ τόπου, καὶ οὕτως ἀποτελεῖται πλῆρες στρατολογικὸν συμβούλιον, τοῦ ὁποίου πάντα τὰ μέλη εἰσὶν ἀπὸ κοινοῦ συνυπεύθυνα δι' οἱανδήποτε ἀδικίαν καὶ παρανομίαν, καὶ ὅπερ προεδρευόμενον ὑπὸ τοῦ ἀνωτέρου ἐν τῇ ἐπαρχίᾳ πολιτικοῦ ὑπαλλήλου καὶ ἐπιτηρούμενον ὑπὸ τοῦ ταγματάρχου, ὅστις εἶναι ἐπιφορτισμένος τὴν στρατολογίαν, προβαίνει εἰς τὰ τῆς κληρώσεως.

Ἄρθρ. 8. Ἐὰν οἱ ταγματάρχαι τῆς ἐφεδρείας ὦσιν ἀπόντες κατὰ τὸν χρόνον τῆς στρατολογίας ἐκ τοῦ τμήματος, εἰς ὃ ἀνήκει τὸ τάγμα των, διορίζονται ἀντ' αὐτῶν ὑπὸ τοῦ ἀρχηγοῦ τοῦ οἰκείου σώματος ἕτεροι ἁρμόδιοι ὑπάλληλοι καὶ δι' αὐτῶν ἐνεργεῖται ἡ κλήρωσις.

Ἄρθρ. 9. Οἱ συνταγματάρχαι τῆς ἐφεδρείας ὀφείλουσι κατὰ τὸ διάστημα τῆς κληρώσεως ἢ μετ' αὐτὴν νὰ μεταβαίνωσιν εἰς τὰς ἐπαρχίας, αἵτινες συμπεριλαμβάνονται εἰς τὰ ὑπ' αὐτοὺς στρατιωτικὰ τμήματα, καὶ ἐξετάζοντες ἂν ἡ κλήρωσις ἐνηργήθη κατὰ τὴν ἐπιθυμίαν τῆς Κυβερνήσεως δικαίως καὶ νομίμως ἢ οὔ, νὰ ὑποβάλλωσιν ὅπου δεῖ τὸ ἀποτέλεσμα τῶν ἐρευνῶν των.

Ἄρθρ. 10. Ἐν ἀπουσίᾳ τῶν συνταγματαρχῶν ἀπὸ τῶν οἰκείων συνταγμάτων τῆς ἐφεδρείας, εἰς τὰ ὁποῖα ὑπάγονται αἱ ἐπαρχίαι ὅπου ἐγένετο στρατολογία, διορίζεται καὶ πέμπεται ἐγκαίρως ἐκεῖσε ὑπὸ τοῦ ἀρχηγοῦ τοῦ σώματος ἕτερος κατάλληλος ἀξιωματικός, βαθμοῦ οὐχὶ κατωτέρου τοῦ ἀντισυνταγματάρχου, ὅπως ἐξετάσῃ ἂν ἡ κλήρωσις ἐγένετο νομίμως καὶ δικαίως.

Ἄρθρ. 11. Κατ' ἔτος τὸ συμβούλιον ἑκάστου σώματος τοῦ Αὐτοκρατορικοῦ στρατοῦ, τρεῖς μῆνας πρὸ τῆς ἑορτῆς τοῦ Ἁγ. Γεωργίου, λαμβάνον ὑπ' ὄψιν τοὺς ἐν τοῖς ἀρχείοις αὐτοῦ ἀπογραφικοὺς πίνακας, συντάσσει ἐπὶ τῇ βάσει αὐτῶν τοὺς στρατολογικοὺς πίνακας, ἑκάστης ἐπαρχίας ἰδιαιτέρως, ἐν οἷς δέον νὰ περιέχωνται ὅλοι οἱ στρατεύσιμοι τῆς ἐ-

παρχίας ἐκείνης, μονογενεῖς καὶ μὴ, ὑγιεῖς καὶ πεπηρωμένοι, κατὰ χωρία, οἰκίας, ἀριθμὸν, ὄνομα καὶ ἐπώνυμον. Ἐν τοῖς καταλόγοις τούτοις αἱ ἐγγραφαὶ ἑκάστου προσώπου δέον νὰ ἀπέχωσιν ἀλλήλων κατὰ 4 δακτύλους. Μετὰ ταῦτα, ά) σχηματίζεται κατάλογος διανομῆς, σαφηνίζων τὸ ὁλικὸν ἔλλειμμα τοῦ σώματος ἐκείνου, τὸν ἀριθμὸν τῶν κατὰ τὸ ἔτος ἐκεῖνο ἐξ αὐτοῦ εἰς τὴν ἐπιφυλακὴν μετατεθησομένων, οἵτινες θ' ἀντικασταθῶσι διὰ νεοσυλλέκτων, τὸν ὁλικὸν ἀριθμὸν τῶν ἐν τῷ τμήματι τοῦ σώματος ἐκείνου ἀγόντων ἡλικίαν ἀπὸ τοῦ 20 μέχρι τοῦ 25 ἔτους, καὶ τὴν ἀναλογίαν, καθ' ἣν πρέπει νὰ γίνῃ ἡ στρατολογία μεταξὺ αὐτῶν πρὸς συμπλήρωσιν τοῦ ἀπαιτουμένου ἀριθμοῦ νεοσυλλέκτων ἐκ τοῦ τμήματος ἐκείνου, καὶ τὸν ἀριθμὸν, ὅστις κατὰ συνέπειαν ἀναλογεῖ εἰς ἑκάστην ἐπαρχίαν, προστιθεμένων ἐκ προνοίας καὶ ἑτέρων 5 10 % ἢ ἐν ἀνάγκῃ καὶ πλειόνων πρὸς συμπλήρωσιν τῶν δραπετευόντων ἢ λόγῳ ἀσθενείας ἀπολυομένων· β') συντάσσεται εἰδικὸς κατάλογος ἀναφέρων τοὺς βαθμοὺς καὶ τὰ ὀνόματα τῶν διὰ τὰ διάφορα μερίσματα τῆς στρατολογίας κατὰ τὸ 7 καὶ 8 ἄρθρ. διορισθησομένων ἀξιωματικῶν· γ') σχηματίζεται κατάλογος σαφηνίζων τὸν προορισμὸν τῶν νεοσυλλέκτων ἑκάστης ἐπαρχίας, ἤτοι εἰς ποῖον σύνταγμα θὰ καταταχθῶσι καὶ πρὸς ποῖον ὅρον ὀφείλουσι νὰ διευθυνθῶσιν. Ἐκ τῶν καταλόγων τούτων οἱ μὲν στρατολογικοὶ μένουσι παρὰ τῷ συμβουλίῳ ὅπως δοθῶσιν ἀκολούθως εἰς τοὺς ἐπιφορτισμένους τὴν στρατολογίαν ἀξιωματικοὺς, τῶν δὲ λοιπῶν τριῶν κρατεῖται ἀνὰ ἓν ἀντίγραφον, τῶν πρωτοτύπων διαβιβαζομένων εἰς τὸ ὑπουργεῖον τῶν στρατιωτικῶν.

Ἄρθρ. 12. Τὰ μέλη τῆς ἐπιτροπῆς, ἥτις, ὡς ῥηθήσεται ἐν τῷ 49 ἄρθρῳ, θέλει ἐξετάσει κατὰ τὰς ὡρισμένας διατυπώσεις τοὺς φοιτητὰς τῶν Μεδρεσέδων, λαμβάνονται ἐκ τῶν εἰς τὰ διάφορα συντάγματα τοῦ οἰκείου σώματος εὑρισκομένων ἰμάμιδων. Καὶ αὐτῶν δὲ τὰ ὀνόματα καταχωροῦνται ἐν τῷ καταλόγῳ τοῦ ἐπιφορτισμένου τὴν στρατολογίαν προσωπικοῦ τῶν ἀξιωματικῶν. Ἐὰν δὲ ἐν τῷ σώματι ἐκείνῳ δὲν ἤθελον τυχὸν εὑρεθῆ ὅσοι ἀπαιτοῦνται ἰμάμιδες, σημειοῦται εἰς τοὺς αὐτοὺς καταλόγους ὁ ἀριθμὸς τῶν ἐλλειπόντων καὶ τὰ μέρη εἰς ἃ δέον ν' ἀποσταλῶσιν, ὅπως τὸ στρατιωτικὸν συμβούλιον διορίσῃ καὶ πέμψῃ τοιούτους ἐκ τῆς πρωτευούσης.

Ἄρθρ. 13. Οἱ ἐκ τῶν διαφόρων σωμάτων τοῦ Αὐτοκρ. στρατοῦ πρὸς τὸ ὑπουργεῖον τῶν στρατιωτικῶν διαβιβαζόμενοι κατάλογοι ὑποβάλλονται εἰς τὴν Ὑψ. Πύλην, ἀφοῦ προηγουμένως συζητηθῶσιν ὑπὸ τοῦ στρατιωτικοῦ συμβουλίου. Συμφώνως πρὸς τοὺς καταλόγους τούτους ἡ Ὑψ. Πύλη ἐκδίδει δι' ἑκάστην ἐπαρχίαν τὰς ἀπαιτουμένας διαταγὰς περὶ τῆς ἐνεργηθησομένης στρατολογίας· ἐν αὐταῖς ἀναφέρεται ὁ ἀριθμὸς τῶν ἐξ ἑκάστης ἐπαρχίας στρατολογηθησομένων, κατὰ τὸν τῆς διανομῆς κα-

τάλογον, ὡς καὶ τὰ ὀνόματα τῶν τὴν στρατολογίαν ἐπιτετραμμένων ἀξιωματικῶν, συμφώνως πρὸς τὸν ἰδιαίτερον περὶ αὐτῶν κατάλογον, καὶ ἀποστέλλονται διὰ τοῦ ὑπουργείου τῶν στρατιωτικῶν πρὸς τοὺς ἀρχηγοὺς τῶν διαφόρων σωμάτων ὅπως ἐκεῖθεν δίδωνται πρὸς τοὺς ἐπιτετραμμένους τὴν στρατολογίαν ἀξιωματικούς. Τὰ δὲ ἕνεκα ὑπαρχούσης ἐλλείψεως ἐκ Κω]λεως διοριζόμενα μέλη τῶν ἐξεταστικῶν ἐπιτροπῶν στέλλονται κατ' εὐθεῖαν εἰς τὸν πρὸς ὃν ὅρον των.

Ἄρθρ. 14. Αἱ κατὰ τὸ προηγούμενον ἄρθρον ἐκδιδόμεναι διαταγαί, ἅμα περιέλθωσιν εἰς τοὺς ἀρχηγοὺς τῶν σωμάτων, στέλλονται ὑπ' αὐτῶν εἰς τὰ κέντρα τῶν στρατ. περιφερειῶν, εἰς τὰς ὁποίας ὑπάγονται αἱ ἐπαρχίαι ὅπου θὰ ἐνεργηθῇ ἡ στρατολογία, μετὰ τῶν ἀντιγράφων τοῦ στρατολογικοῦ πίνακος καὶ τοῦ καταλόγου τοῦ ὁρίζοντος τὸν προορισμὸν τῶν νεοσυλλέκτων, καὶ ἐκεῖθεν εἰς τοὺς ἐπιτετραμμένους τὴν στρατολογίαν· συγχρόνως δὲ δίδονται ἐγγράφως καὶ ἰδιαίτεραι ὁδηγίαι καὶ εἰς τὰ συντάγματα καὶ τάγματα, διὰ τὰ ὁποῖα εἶναι προωρισμένοι οἱ νεοσύλλεκτοι ἑκάστης ἐπαρχίας. Στέλλονται δὲ τότε εἰς τὰ κέντρα τῶν οἰκείων στρατιωτικῶν περιφερειῶν καὶ οἱ ὑπὸ τῶν ἀρχηγῶν τῶν σωμάτων διοριζόμενοι ἐξεταταί.

Ἄρθρ. 15. Οἱ ἐπιτετραμμένοι τὴν στρατολογίαν, ἅμα λάβωσι τὰ σχετικὰ διατάγματα καὶ πληροφορηθῶσι τὰ περὶ τῆς ἀποστολῆς των, μεταβαίνουσι μετὰ τῶν παρ' αὐτοῖς ἐπὶ τούτῳ διωρισμένων ἀξιωματικῶν τῆς ἐφεδρείας εἰς τὴν ἐπαρχίαν, ὅπου μέλλουσι νὰ ποιήσωσιν ἔναρξιν τῆς στρατολογίας, καὶ ἐκεῖ διὰ τῶν πολιτικῶν ἀρχῶν καὶ ἐπὶ τῇ βάσει τῶν λεξιαρχικῶν βιβλίων τῆς ἐπαρχίας συντάσσεται ἕτερος στρατολογικὸς πίναξ, περιέχων τὰ ὀνόματα τῶν ἐν ταῖς κωμοπόλεσι καὶ χωρίοις τῆς ἐπαρχίας ἐκείνης κατοίκων, τῶν ἐχόντων ἡλικίαν 20—25 ἐτῶν, ἐγγάμων τε καὶ μὴ, πεπηρωμένων καὶ ὑγειῶν, μονογενῶν καὶ μὴ, παρόντων ἢ ἕνεκα ἐμπορίου ἢ ἄλλης ὑποθέσεως ἀπόντων. Ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ καταλόγου τούτου ἀποστέλλονται εἰς τοὺς μουχτάριδες ἑκάστου χωρίου ἰδιαίτεροι πίνακες περιέχοντες τὰ ὀνόματα τῶν στρατευσίμων, οὓς προσκαλοῦνται οὗτοι νὰ παρουσιάσωσι κατὰ τὴν ὡρισμένην ἡμέραν εἰς τὸν τόπον τῆς κληρώσεως πρὸς ψηφοφορίαν, τοὺς ἀπόντας δὲ ἀντιπροσωπεύουσιν ἐν τῷ Συμβουλίῳ τῆς ψηφοφορίας οἱ πατέρες ἢ ἄλλοι συγγενεῖς των.

Ἄρθρ. 16. Ἀφοῦ οἱ κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ προηγουμένου ἄρθρου προσκληθέντες συνέλθωσι κατὰ τὴν ὡρισμένην ἡμέραν εἰς τὸν τόπον τῆς κληρώσεως, ἀναγινώσκεται ἐνώπιον τοῦ στρατολογικοῦ συμβουλίου, συγκειμένου ἐκ τοῦ διοικητικοῦ ὑπαλλήλου, Χακίμη, Ναΐπη, τῶν οὐλεμάδων, προκρίτων καὶ ἄλλων καταλλήλων προσώπων, τὸ περὶ στρατολογίας ὑψηλὸν διάταγμα, τοῦ ὁποίου τὸ περιεχόμενον, ἀφοῦ ἀναπτυχθῇ πρὸς πάντας τοὺς παρεστῶτας τελεῖται κατάλληλος τῇ περιστάσει δέησις. Μετὰ ταῦτα

λαμβάνονται ὑπ' ὄψιν ὁ ἐπὶ τῇ βάσει τῶν ληξιαρχικῶν βιβλίων τῆς ε...
χίας συνταχθεὶς ἰδιαίτερος στρατολογικὸς πίναξ ὡς καὶ ὁ παρὰ τοῦ ἀρχηγοῦ τοῦ Σώματος πρὸς τὸν ἐπιτετραμμένον τὴν στρατολογίαν διαβιβασθεὶς, καὶ ἀναγινωσκομένων τῶν ἐν αὐτοῖς ὀνομάτων εἰς ἐπήκοον πάντων, παρουσιάζονται καὶ ἐξετάζονται κατὰ σειρὰν οἱ ἀκούοντες τὰ ὀνόματά των. Ὅσοι δὲ ἐξ αὐτῶν παρ' ἐλπίδα ἤθελον ἀποδειχθῆ πάσχοντες καὶ ἀνίκανοι εἰς τὴν στρατιωτικὴν ὑπηρεσίαν κατὰ τὰ ἐν τῷ Β'. Μέρει ἀναφερόμενα, ἢ ἤθελον προτείνει ἄλλον τινα εὐλογοφανῆ λόγον ἐξαιρέσεως ἐκ τῶν ἐν τῷ αὐτῷ μέρει μνημονευομένων, καὶ ἐπιβεβαιουμένης τῆς ὑπάρξεως αὐτοῦ ὑπὸ τῶν μουχτάριδων καὶ λοιπῶν συγχωρίων καὶ γειτόνων των, ἤθελον ἀναγνωρισθῆ ὑπὸ τοῦ συμβουλίου ὡς νομίμως ἐξαιρετέοι, ἀποχωρίζονται ἀπὸ τῶν στρατευσίμων, αἱ δὲ αἰτίαι τῆς ἐξαιρέσεώς των σημειοῦνται ἄνωθεν τῶν ὀνομάτων αὐτῶν εἰς ἀμφοτέρους τοὺς στρατολογικοὺς πίνακας, ἤτοι τὸν ἐκ τῶν ληξιαρχικῶν βιβλίων τῆς ἐπαρχίας ἐξαχθέντα ὡς καὶ τὸν κομισθέντα ὑπὸ τοῦ ἐπιτετραμμένου τὴν στρατολογίαν ἀξιωματικοῦ. Ὁμοίως καὶ ὅσοι καίτοι ἀπόντες ἕνεκα ἐμπορίου ἢ ἄλλης ὑποθέσεως ἔχουσιν ὅμως ὑπὲρ ἑαυτῶν εὐλογοφανῆ αἰτίαν ἐκ τῶν δυναμένων νὰ προκαλέσωσι τὴν ἀπαλλαγήν των, ἡ δὲ αἰτία αὕτη συνεπείᾳ ἀκριβοῦς ἐξελέγξεως ἀποδειχθῆ δημοσίως διὰ τῆς μαρτυρίας τῶν πραγματογνωμόνων, μουχτάριδων καὶ συγχωρίων των, ἐξαιροῦνται, σημειουμένης τῆς αἰτίας εἰς τοὺς πίνακας. Ἐπειδὴ δὲ οὕτω θέλουσιν ἀντιπαραβάλλεσθαι συγχρόνως καὶ οἱ δύο στρατολογικοὶ πίνακες, ἤτοι ὁ ἐκ τῶν ληξιαρχικῶν βιβλίων τῆς ἐπαρχίας ἐξαχθεὶς καὶ ὁ ὑπὸ τοῦ ὑπαλλήλου τῆς στρατολογίας κομισθεὶς, ἐὰν τὰ ὀνόματα στρατευσίμων τινῶν ἤθελον ἐλλείπει ἐκ τοῦ ἐπαρχιακοῦ πίνακος, τὸ συμβούλιον ἐρευνᾷ περὶ τῆς τύχης αὐτῶν, καὶ ἐὰν ἡ ἔλλειψις τῶν ὀνομάτων αὐτῶν ἐν τῷ ἐπαρχιακῷ πίνακι στηρίζηται ἐπὶ ἐλλόγου αἰτίας, οἷον ἀποδιώσεως, μονίμου ἀποκαταστάσεως εἰς ἑτέραν ἐπαρχίαν οἰκογενειακῶς, ἢ συζεύξεως μετὰ γυναικὸς ἐξ ἑτέρας ἐπαρχίας καὶ ἐγγραφῆς εἰς τὸ μητρῷον ἐκείνης, γίνεται περὶ τούτου ἡ δέουσα μνεία ἐν τῷ ἑτέρῳ στρατολογικῷ πίνακι. Ἐὰν δὲ ὁ ἐπαρχιακὸς πίναξ παρουσιάσῃ πλείονα τυχὸν ὀνόματα, ἐξετάζεται ἡ ἀληθὴς αἰτία τοῦ πλεονάσματος τούτου· ἂν δηλονότι προέκυψεν ἐκ τῆς εἰς τὴν ἐπαρχίαν ἐκείνην ἐγκαταστάσεως νέων προσώπων ἐξ ἑτέρας ἐπαρχίας, ἢ ἐκ τῆς ἀνακυλύψεως στρατευσίμων, ὧν τὰ ὀνόματα πρότερον ἀπεσιωπήθησαν, ἢ ἐκ τῆς μὴ καταχωρήσεως ἐν τοῖς ἀπογραφικοῖς πίναξι τοῦ σώματος συνεπείᾳ ἐλλείψεως ἐγκαίρων πληροφοριῶν. Τὸ ἀποτέλεσμα τῆς τοιαύτης ἐρεύνης σημειοῦται μετὰ τῶν πλεοναζόντων ὀνομάτων, ἅτινα οὕτω συμπεριλαμβάνονται μετὰ τῶν λοιπῶν στρατευσίμων εἰς τὴν κλήρωσιν. Ἐπὶ τῶν ὀνομάτων πάντων τῶν εἴτε παρόντων, εἴτε ἕνεκα σπουδῶν ἢ ἄλλης ὑποθέσεως ἀλλαχοῦ εὑρισκομένων, εἴτε ἕνεκα ἀσθενείας καθυστερη-

σάντων, ἐκτὸς τῶν συνεπείᾳ τῆς γενομένης αὐτοψίας καὶ ἐρεύνης ἐξαιρεθέντων, σημειοῦται εἰς μέγα σχῆμα τὸ Κ (ἀρκτικὸν γράμμα τῆς λέξεως Κλήρωσις) ὡς σημεῖον τῆς συμπεριλήψεως αὐτῶν εἰς τὴν κλήρωσιν. Συγχρόνως δὲ σαφηνίζεται ἐκεῖ τίνες οἱ βοηθοὶ αὐτῶν, ποῦ εὑρίσκονται, καὶ ἐὰν ὦσιν ἔγγαμοι ἢ μή. Ὅσοι ὅμως εἰς τὰς ἰδίας των ἐπαρχίας εὑρισκόμενοι χωρὶς νὰ κωλύωνται ὑπὸ εὐλογοφανοῦς καὶ νομίμου αἰτίας, μήτε ἀντιπροσώπους των ἔπεμψαν εἰς τὴν κλήρωσιν, ἔμειναν δὲ εἰς τὰ χωρία των ἢ ἐδραπέτευσαν ἀλλαχοῦ, οἱ τοιοῦτοι ὡς δραπέται ἐγγράφονται εἰς τὸν κατάλογον τῶν νεοσυλλέκτων ἄνευ κλήρου καὶ χωρὶς νὰ λαμβάνηται μηδόλως ὑπ' ὄψιν ἡ θέσις αὐτῶν ὡς μονογενῶν ἢ μὴ, πασχόντων ἢ ὑγειῶν. Ἐπειδὴ δὲ μετὰ ταῦτα ἡ κλήρωσις ἐνεργεῖται ἐπὶ τῇ βάσει τῶν διπλῶν τούτων στρατολογικῶν πινάκων, σημειοῦνται ἐπὶ κεφαλῆς αὐτῶν αἱ λέξεις «Πίναξ τῆς ἐν τῇ ἐπαρχίᾳ τοῦ στρατιωτικοῦ διαμερίσματος τοῦ τάγματος τοῦ συντάγματος τῆς ἐφεδρείας, ἐνεργηθείσης στρατιωτικῆς κληρώσεως τοῦ ἔτους .Τὸ δὲ ἀποτέλεσμα τῆς κληρώσεως σημειοῦται ἀπαρράλλακτως καὶ κατὰ τὴν αὐτὴν τάξιν εἰς ἀμφοτέρους τοὺς πίνακας.

ΜΕΡΟΣ ΔΕΥΤΕΡΟΝ.

Περὶ τῶν αἰτίων, ἅτινα δύνανται νὰ προκαλέσωσι τὴν ἀπὸ τῆς στρατιωτικῆς ὑπηρεσίας ἐξαίρεσιν.

Ἄρθρ. 17. Ἐξαιροῦνται τῆς στρατιωτικῆς ὑπηρεσίας, καὶ ἂν ἀκόμη ἄγωσι τὴν στρατεύσιμον ἡλικίαν, οἱ ἔχοντες βαθμὸν Μολλᾶ, οἱ ἐν ὑπηρεσίᾳ διατελοῦντες χαλίμιδες, οἱ ἔχοντες δημοσίας παραδόσεις εἰς τὰ τεμένη διδάσκαλοι καὶ οἱ συνεπείᾳ ἐξετάσεων λαβόντες τὸ δίπλωμα Κριτοῦ Κων)λεως. Πάντες δὲ οἱ λοιποὶ ἀνώτεροι καὶ κατώτεροι πολιτικοὶ ὑπάλληλοι καὶ γραμματεῖς γραφείων, ὅσοι ἄγουσι τὴν στρατεύσιμον ἡλικίαν, ὀφείλουσι νὰ ὑπηρετήσωσιν ἐν τῷ στρατῷ ἢ αὐτοπροσώπως ἢ δι' ἀντικαταστάτου.

Ἄρθρ. 18. Ἐξαιροῦνται ἐπίσης τῆς στρατολογίας οἱ εἰς τὴν ἰδιαιτέραν ὑπηρεσίαν τῆς Α. Α. Μ. τοῦ Σουλτάνου εὑρισκόμενοι, οἱ ἀποτελοῦντες μέρος τῆς Αὐτοκρ. μουσικῆς καὶ οἱ ὑπηρέται τῶν Ἀνακτόρων. Ἀλλ' ἡ ἐξαίρεσις αὐτῶν εἶναι μερικὴ, περιοριζομένη μόνον εἰς τὸ χρονικὸν διάστημα, καθ' ὃ διατελοῦσιν ἐν τοιαύτῃ ὑπηρεσίᾳ, ὥστε ἐὰν ἀποσυρόμενοι ταύτης ἄγωσιν εἰσέτι τὴν στρατεύσιμον ἡλικίαν, στρατολογοῦνται, ἅμα λάχωσι τὰ ὀνόματά των κατὰ τὴν κλήρωσιν.

Ἄρθρ. 19. Ἐξαιροῦνται ἐπίσης οἱ κεκτημένοι δίπλωμα ἰμάμιδες κα

Χατίπιδες τῶν τεμενῶν, ὅσοι ἐξασκοῦσι τὰ τοιαῦτα καθήκοντά των αὐτοπροσώπως καὶ οὐχὶ δι' ἐπιτρόπου.

Ἄρθρ. 20. Ἐξαιροῦνται προσέτι τῆς στρατολογίας οἱ εἰς διάφορα τάγματα ἀνήκοντες σέχαι (ἡγούμενοι), ὅσοι ἔχοντες τεκέδες (μοναστήρια) καλῶς συντηρουμένους καὶ ἀκμάζοντας, προεξάρχουσι τῶν τελετῶν κατὰ τὰς ἐπισήμους αὐτῶν ἡμέρας.

Ἄρθρ. 21. Οἱ οἰκότροφοι φοιτηταὶ τῶν Μεδρεσέδων, οἱ διαμένοντες ἐν αὐτοῖς νυκτὸς καὶ ἡμέρας, συμπεριλαμβάνονται μὲν εἰς τὴν στρατολογικὴν κλήρωσιν, ἀλλὰ λαχόντες δύνανται νὰ ἐξαιρεθῶσι κατὰ τὸ ἔτος ἐκεῖνο, ἐὰν ἐξετασθέντες εὐδοκιμήσωσι κατὰ τὸν ἀκόλουθον τρόπον· ἤτοι οἱ μὲν ἄγοντες τὸ εἰκοστὸν ἢ εἰκοστὸν πρῶτον ἔτος τῆς ἡλικίας των, εἰς τὸ τεχνολογικὸν καὶ συντακτικὸν μέρος τῆς ἀραβικῆς γραμματικῆς καὶ τὴν γραφήν, οἱ δὲ ἀπὸ 22 μέχρις 23 ἐτῶν εἰς τὸ συντακτικὸν, τὴν λογικὴν, ῥητορικὴν καὶ ὀρθογραφίαν, οἱ δὲ ἀπὸ τοῦ 24 μέχρι τοῦ 25 ἔτους εἰς τὴν λογικὴν, ῥητορικὴν, πολιτικὸν δίκαιον, μέρος θεολογίας καὶ ἀραβικῆς ἢ τουρκικῆς ἐπιστολογραφίας, περιοριζομένης τῆς ἐπὶ τοῦ μαθήματος τούτου ἐξετάσεως μέχρι τοῦ περὶ ἐκθέσεως ἰδεῶν. Οἱ δὲ λαχόντες κατὰ τὸ διάστημα τῆς ἀπουσίας των ὀφείλουσιν ἐντὸς 9 μηνῶν ἀπὸ τῆς κληρώσεως νὰ δώσωσιν ἀναλόγως τῆς ἡλικίας των τὰς νενομισμένας ἐξετάσεις εἰς τὰ μέρη, τὰ ὁριζόμενα ὑπὸ τῶν διατάξεων τῶν ἄρθρων 58, 60 καὶ 61. Μετὰ τὴν λῆξιν ὅμως τῆς ἀνωτέρω προθεσμίας ἀπορρίπτεται πᾶσα περὶ ἐξετάσεως αἴτησις αὐτῶν. Δὲν θεωροῦνται ὡς φοιτηταὶ τῶν Μεδρεσέδων οἱ εἰσαχθέντες μετὰ τὴν ἐποχὴν, καθ' ἣν ἔλαχον ἐν τῇ στρατολογικῇ κληρώσει.

ΒΕΖΥΡΙΚΗ ΔΙΑΤΑΓΗ

Πρὸς τοὺς νομάρχας τοῦ Κράτους περὶ τῆς εἰς τὸ ἄρθρον 21 τοῦ περὶ στρατολογίας νόμου ἐπενεχθείσης τροποποιήσεως.

(8 Δζεμάζουλ-έββὲλ 1287.)

Ἐπειδὴ ἀφ' ἑνὸς μὲν ἡ πεῖρα, ἀφ' ἑτέρου δὲ ὁ ὑπὸ τὴν Αὐτοκρατορικὴν αἰγίδα θεσπισθεὶς νέος στρατιωτικὸς διοργανισμὸς ἀπέδειξεν ἐναργῶς τὴν ἀνάγκην τῆς τροποποιήσεως τοῦ ἀπ' ἀρχῆς τῆς στρατιωτικῆς ἀναδιοργανώσεως ἄχρι τοῦδε ἐν ἰσχύϊ Αὐτοκρατορικοῦ περὶ στρατολογίας νόμου, ἀδείᾳ Αὐτοκρατορικῇ συνέστη ἐπιτροπὴ, ἥτις, συντάξασα τὸν νέον περὶ στρατολογίας νόμον, καθυπέβαλεν αὐτὸν ὑπὸ τὴν συζήτησιν τοῦ ἰδιαιτέρου ὑπουργικοῦ συμβουλίου, ὅπερ ἐπιδιορθῶσαν αὐτὸν συμ-

φώνως ταῖς λαβούσαις χώραν συζητήσεσι, κάθυπέβαλεν εἰς τὴν ἔγκρισιν τῆς Α. Μεγαλειότητος τοῦ Σουλτάνου.

Ὁ νόμος οὗτος, ἐπικυρωθεὶς καὶ τυχὼν τοῦ ὑψηλοῦ Αὐτοκρατορικοῦ φιρμανίου ὅπως τεθῇ εἰς ἐνέργειαν ἀπὸ τῆς 1 μαρτίου 1286, ἐτυπώθη καὶ ἐδημοσιεύθη ἤδη.

Ἀντίτυπα πολυάριθμα τοῦ τε νόμου τούτου καὶ τῆς προσφάτως εἰς τὸ 21 αὐτοῦ ἄρθρον ἐπενεχθείσης ἀναγκαίας τροποποιήσεως ἐστάλησαν ἐκ μέρους τοῦ ἐπὶ τῶν στρατιωτικῶν ὑπουργείου πρὸς τοὺς στρατάρχας τῶν αὐτοκρατορικῶν στρατιωτικῶν σωμάτων· ἑκατὸν τριάκοντα δὲ τοιαῦτα ἀντίτυπα ἀπεστάλησαν καὶ τῇ Ὑμ. ἐξοχότητι, ἐγχειρισθέντα εἰς τὸν πράκτορα (καποῦ κεχαγιᾶν) τῆς ὑπὸ τὴν διοίκησιν ὑμῶν ἀνατεθείσης νομαρχίας.

Ὡς γνωστόν, τὸ στρατολογικὸν σύστημα περιέχει τὰς διατάξεις καὶ τοὺς ὅρους τῆς εἰς τὸ περικλεὲς στρατιωτικὸν στάδιον κατατάξεως. Ἐπειδὴ δὲ κύριον μέλημα ἐν παντὶ τόπῳ καὶ χρόνῳ δέον νὰ ᾖ τὸ προλαμβάνειν τὰς ἐπὶ τοῦ σταδίου τούτου ἐνδεχομένας καταχρήσεις, αἱ εἰς τὸν ἀρχαῖον περὶ στρατολογίας νόμον ἐπενεχθεῖσαι τροποποιήσεις ἀφορῶσι κυρίως τὸν σκοπὸν τοῦτον. Ἑπομένως, καταργηθείσης ἤδη τῆς διατάξεως καθ' ἣν οἱ ἐν τοῖς ἀξιώμασι καὶ ὑπηρεσίαις τοῦ Κράτους ἐξῃροῦντο ἄχρι τοῦδε τῆς στρατιωτικῆς ὑπηρεσίας, ἥτις ἐν τούτοις εἶναι φυσικῶς καθῆκον παντὸς πολίτου, ὡρίσθησαν αἱ περιπτώσεις, καθ' ἃς καὶ μόνας ἐκ τῶν ἀνωτέρω δύνανται τοῦ λοιποῦ νὰ ἐξαιρῶνται ἄτομα ἀπὸ τῆς στρατιωτικῆς ὑπηρεσίας· δηλ. ἀπεφασίσθη ὅπως, ἐξαιρέσει τῶν μολλάδων τῶν πέντε πόλεων καὶ τῶν κατὰ τὰς ἐξετάσεις ἐπιτυχόντων τοῦ Αὐτοκρατορικοῦ διπλώματος τῆς Κωνσταντινουπόλεως, πάντες οἱ εἰς ἡλικίαν στρατεύσιμον εὑρισκόμενοι ἐν τέλει καὶ ὑπάλληλοι τοῦ Κράτους κατατάσσωνται ἀνεξαιρέτως εἰς τὴν στρατιωτικὴν ὑπηρεσίαν.

Καθ' ὅσον δ' ἀφορᾷ τοὺς ἐν τέλει καὶ ὑπαλλήλους τοῦ Κράτους, ὅσων τὰ ὀνόματα, ὡς ἐκ τῶν ἀξιωμάτων ὧν ἔτυχον, εἶχον ἤδη σβεσθῇ ἀπὸ τοῦ καταλόγου τῶν στρατευσίμων, οἱ ἐξ αὐτῶν μὴ ὑπερβάντες τὴν στρατεύσιμον ἡλικίαν καταγραφήσονται καὶ αὖθις εἰς τὸν κατάλογον τῶν στρατευσίμων, θέλει δὲ σύρεσθαι ἐπὶ τῶν ὀνομάτων αὐτῶν ὁ στρατιωτικὸς κλῆρος διὰ τὸ ὑπόλοιπον τῶν πρὸς συμπλήρωσιν τῆς στρατευσίμου ἡλικίας των ἐτῶν· καὶ οἱ μὲν ἐξ αὐτῶν κατὰ τὸ διάστημα τοῦτο λαχόντες ὑποχρεοῦνται ἀνεξαιρέτως νὰ ὑπηρετήσωσιν εἰς τὸ στρατιωτικὸν στάδιον, εἴτε αὐτοπροσώπως εἴτε δι' ἀντικαταστάτου, οἱ δὲ μὴ λαχόντες καὶ ἤδη συμπληρώσαντες τὴν στρατεύσιμον ἡλικίαν δέον νὰ καταταχθῶσιν εἰς τὴν ἐφεδρείαν.

Ἐκτὸς τῆς σπουδαιότητος ὑφ' ἣν δέον νὰ ληφθῶσιν αἱ ῥηθεῖσαι θεμελιώδεις διατάξεις ἐν τῇ ἐφαρμογῇ τῆς στρατολογίας, πάντες ἀνεξαιρέτως

οἱ πολιτικοὶ ὑπάλληλοι ὀφείλουσι νὰ προσέχωσι καλῶς καὶ ἐν τῇ ἐκτελέσει τῶν διατάξεων ἐκείνων, ὅσαι, ἐμπεριεχόμεναι εἰς τὴν συλλογὴν τῶν στρατιωτικῶν νόμων καὶ ἀπὸ τῶν ἀνωτέρω θεμελιωδῶν διατάξεων ἀπορρέουσαι, ἀνάγονται εἰς τὰ καθήκοντα τῶν πολιτικῶν ἀρχῶν, ἀποφεύγοντες καὶ τὴν ἐλαχίστην κατάχρησιν.

Ἀπαγορεύεται δὲ πρὸς τούτοις αὐστηρῶς πᾶσα μεροληψία ὡς πρὸς τοὺς ἐν τέλει καὶ ὑπαλλήλους τοῦ κράτους ἐκείνους, οἵτινες, φθάσαντες εἰς στρατεύσιμον ἡλικίαν, ἤθελον προσκαλεῖσθαι ἐνώπιον τῶν συμβουλίων τῆς στρατιωτικῆς κληρώσεως.

Πρὸς διαβίβασιν τῶν ἀνωτέρω καὶ ἐπὶ τῇ καλῇ ἐλπίδι ὅτι θέλετε φροντίζει ὡς εἰκὸς περὶ τῆς ἀκριβοῦς ἐκτελέσεως αὐτῶν, ἐγράφη ὑμῖν ἡ παροῦσα.

Ἄρθρ. 22. Ἐν περιπτώσει καθ' ἣν φοιτηταὶ Μεδρεσέδων ἤθελον μὲν ἀπευθύνει ἀρμοδίως ἐντὸς τῆς ὡρισμένης προθεσμίας τὴν περὶ ἐξετάσεως αἴτησίν των, ἀλλὰ πρὸ τῆς πραγματοποιήσεως αὐτῆς καὶ μέχρις οὗ ἐν ἀνάγκῃ γίνωσιν αἱ δέουσαι περὶ αὐτῶν ἔρευναι καὶ ἐρωτηθῶσιν ἐπισήμως αἱ διάφοροι ἀρχαὶ ἤθελε παρέλθει ἡ νενομισμένη προθεσμία, τὸ παρεμπεσὸν τοῦτο διάστημα δὲν δύναται νὰ δικαιολογήσῃ τὴν ἀπόρριψιν τῆς αἰτήσεως, λαμβανομένης κυρίως ὑπ' ὄψιν τῆς ἐποχῆς καθ' ἣν ὑπεβλήθη ἁρμοδίως.

Ἄρθρ. 23. Ἐξαιροῦνται τῆς στρατιωτικῆς ὑπηρεσίας ὅσοι ἐκ τῶν λαχόντων κατὰ τὴν κλήρωσιν, σπουδάσαντες ἐν τῇ πολιτικῇ ἰατρικῇ σχολῇ, φέρουσι δίπλωμα διδάκτορος τῆς ἰατρικῆς, καθὼς καὶ ὅσοι τῶν μαθητῶν τῆς ἐν λόγῳ σχολῆς μετὰ ἀκριβῆ ἔρευναν ἀποδειχθῶσιν ὅτι ἐξακολουθοῦσιν ἐπιμελῶς τὰς σπουδάς των.

Ἄρθρ. 24. Ἐξαιροῦνται τῆς στρατολογίας οἱ πάσχοντες πήρωσιν ἢ νόσον καθιστῶσαν αὐτοὺς ἀνικάνους διὰ τὴν στρατιωτικὴν ὑπηρεσίαν. Ὅσοι ἐξ αὐτῶν ἔχουσι βεβλαμμένον τὸν δεξιὸν ὀφθαλμόν, τοὺς δακτύλους τῶν χειρῶν ἐλλειπεῖς ἢ εἰσὶ χωλοί, ἄλαλοι, ὑβοί, ἢ πάσχουσιν ὑπὸ ἄλλων τοιούτων νοσημάτων χρονίων καὶ ἀθεραπεύτων· οἱ τοιοῦτοι, φθάνοντες τὴν στρατεύσιμον ἡλικίαν, προσκαλοῦνται μόνον τὸ πρῶτον ἔτος εἰς τὸ στρατολογικὸν συμβούλιον, ἔνθα ἀφοῦ ἐπιθεωρηθῶσι καὶ ἐξακριβωθῇ ἡ σωματικὴ αὐτῶν ἀνικανότης, σημειοῦται ἐν τοῖς στρατολογικοῖς πίναξιν ἄνωθεν τῶν ὀνομάτων αὐτῶν ὁ λόγος τῆς ἀπαλλαγῆς των, καὶ δὲν προσκαλοῦνται πλέον. Οἱ δὲ μὴ ἔχοντες τοιαύτην τινὰ ἐξωτερικὴν καταφανῆ σωματικὴν ἔλλειψιν, ἰσχυριζόμενοι δὲ ὅτι πάσχουσιν ἀπὸ ἐσωτερικόν τι νόσημα ἢ ὅτι εἰσὶν ἀδυνάτου κράσεως, συμπεριλαμβάνονται ἀνεξαιρέτως εἰς τὴν κλήρωσιν μετὰ τῶν λοιπῶν στρατευσίμων τῆς οἰκείας ἐπαρχίας καὶ

λαχόντες πέμπονται μετὰ τῶν λοιπῶν νεοσυλλέκτων εἰς τὴν ὡρισμένην αὐτοῖς στρατιωτικὴν θέσιν, ὅπου ὑποβάλλοντες τὰς δικαιολογίας των ἐξετάζονται ὑπὸ τῶν ἰατρῶν καὶ, ἂν ἀποδειχθῶσι πάσχοντες, ἀναλόγως τῆς ἀσθενείας των ἢ στέλλονται πρὸς ἀλλαγὴν κλίματος, ἢ κατατάσσονται εἰς τὴν ἐφεδρείαν, ἢ διὰ τεσκερὲ ἀπαλλάσσονται ἐντελῶς τῆς στρατιωτικῆς ὑπηρεσίας καὶ στέλλονται εἰς τὰς πατρίδας των, χορηγουμένων αὐτοῖς κατὰ τὸν νόμον τῶν ὁδοιπορικῶν ἐξόδων τῆς ἐπιστροφῆς.

Ἄρθρ. 25. Ἐὰν ὁ ὑπερβὰς τὸ ἑβδομηκοστὸν ἔτος τῆς ἡλικίας ἢ ὁ ἔχων μὲν ἡλικίαν κατωτέραν ταύτης, ἀλλ' ἕνεκα νοσήματος ἢ σωματικῆς ἀδυναμίας ἀνίκανος πρὸς ἐργασίαν ὤν, ἔχῃ ἕνα υἱὸν ἐν στρατευσίμῳ ἡλικίᾳ, στερῆται δὲ ἑτέρου υἱοῦ, διανοητικῶς καὶ σωματικῶς ἱκανοῦ νὰ ἐργάζηται εἰς τὴν καλλιέργειαν τῶν ἀγρῶν, ἔχοντος σῶον τοὐλάχιστον τὸν ἕνα ὀφθαλμὸν καὶ ὑπερβάντος τὸ 15 ἔτος τῆς ἡλικίας, ἢ ἀδελφοῦ, γαμβροῦ, ἐγγόνου ἢ ἄλλου τοιούτου βοηθοῦ, δυναμένου νὰ διευθύνῃ ἀντ' αὐτοῦ τὰς ὑποθέσεις του, συγκατοικοῦντος μετ' αὐτοῦ, ἢ διαμένοντος ἐν τῇ αὐτῇ ἐπαρχίᾳ καὶ δυναμένου νὰ τὸν ὑποστηρίξῃ καὶ διευθύνῃ τὰς ὑποθέσεις του, τότε ὁ φέρων τὴν στρατεύσιμον ἡλικίαν υἱός του δὲν συμπεριλαμβάνεται εἰς τὴν κλήρωσιν, ἀλλ' ἀφίνεται διὰ τὸ ἑπόμενον ἔτος.

Ἄρθρ. 26. Ὅταν οἱουδήποτε κατοίκου ἢ χήρας εἷς μὲν υἱὸς ἄγῃ τὴν στρατεύσιμον ἡλικίαν, ἕτερος δὲ υἱὸς ὑπηρετῇ ἐν τῷ στρατῷ καὶ δὲν ὑπάρχῃ τρίτος συμπληρώσας ἤδη τὸ δέκατον πέμπτον ἔτος τῆς ἡλικίας, ὁ ἄγων τὴν στρατεύσιμον ἡλικίαν δὲν συμπεριλαμβάνεται εἰς τὴν κλήρωσιν πρὶν ἀπολυθῇ ὁ ἐν τῷ στρατῷ ὑπηρετῶν, ἢ πρὶν ὁ τρίτος ὑπερβῇ τὸ δέκατον πέμπτον ἔτος.

Ἄρθρ. 27. Δὲν συμπεριλαμβάνεται εἰς τὴν στρατιωτικὴν κλήρωσιν τοῦ ἔτους ἐκείνου, ἀλλ' ἀφίνεται διὰ τὴν τοῦ ἑπομένου, πᾶς υἱὸς χήρας, ὅταν ἀποδειχθῇ ὅτι αὕτη δὲν ἔχει ἕτερον ὑποστήριγμα, ὡς υἱόν, συγκατοικοῦντα αὐτῇ, πατέρα, ἀδελφόν, γαμβρόν, ἔγγονον, διανοητικῶς καὶ σωματικῶς ἱκανὸν πρὸς ἐργασίαν, ἔχοντα τοὐλάχιστον τὸν ἕνα ὀφθαλμὸν ὑγιᾶ καὶ ἡλικίαν 15—70 ἐτῶν, ἢ τοὐλάχιστον υἱὸν μὴ συγκατοικοῦντα μὲν, διαμένοντα ὅμως ἐντὸς τοῦ αὐτοῦ χωρίου καὶ περιθάλποντα αὐτήν.

Ἄρθρ. 28. Δὲν συμπεριλαμβάνεται εἰς τὴν κλήρωσιν τοῦ ἔτους ἐκείνου ὁ ἄγων τὴν στρατεύσιμον ἡλικίαν υἱὸς καθ' ἣν ἀκόμη περίπτωσιν ὁ πατὴρ ἢ ἡ χηρεύουσα αὐτοῦ μήτηρ ἔχουσιν ὡς ὑποστηρίγματα συγγενεῖς καὶ οἰκείους, ὅταν στερῶνται ἑτέρου υἱοῦ ὑπερβάντος τὸ 15 ἔτος, ἀπεβίωσαν δὲ ἤδη ἐν τῇ στρατιωτικῇ ὑπηρεσίᾳ ἕτεροι υἱοί των.

Ἄρθρ. 29. Ὅταν ὁ ἄγων τὴν στρατεύσιμον ἡλικίαν νέος ἔχῃ καὶ διευθύνῃ μόνος ἰδίαν οἰκογένειαν, στερῆται δὲ προσώπου, εἰς ὃ δύναται ν' ἀναθέσῃ τὰς οἰκιακάς του ὑποθέσεις, ὡς πατρὸς, ἢ πενθεροῦ, ἢ καὶ γυναικαδέλφου ὑπερβάντος ἤδη τὸ 25 ἔτος καὶ κατοικοῦντος ἐν τῇ αὐτῇ

οἰκίᾳ ἢ καὶ ἐν τῷ αὐτῷ χωρίῳ, δὲν συμπεριλαμβάνεται κατὰ τὸ ἔτος ἐκεῖνο εἰς τὴν κλήρωσιν, ἀλλ' ἀφίνεται διὰ τὴν τοῦ ἑπομένου. Τὸ αὐτὸ γίνεται καὶ ὅταν ὁ τοιοῦτος νέος ἔχῃ ὑπὸ τὴν προστασίαν του ἀνήλικα καὶ ὀρφανά, ὧν ἡ διατροφὴ ἀποκλειστικῶς ἀνήκει εἰς αὐτὸν, καὶ τότε οὐδόλως λαμβάνεται ὑπ' ὄψιν ἡ ὕπαρξις πατρὸς, πενθεροῦ ἢ γυναικαδέλφου κατοικοῦντος ἐν ἑτέρᾳ οἰκίᾳ.

Ἄρθρ. 30. Δὲν συμπεριλαμβάνεται ὡσαύτως εἰς τὴν στρατιωτικὴν κλήρωσιν, ἀλλ' ἀφίνεται διὰ τὸ ἐπιὸν ἔτος, πᾶς νέος ἄγων μὲν τὴν στρατεύσιμον ἡλικίαν, ἀλλ' ἔχων πάππον ἢ μάμμην γεγηρακότας καὶ πάσχοντας, ἐὰν εἴτε ἐν τῇ αὐτῇ, εἴτε ἐν ἑτέρᾳ οἰκίᾳ ἐντὸς τῆς ἐπαρχίας ἐκείνης κειμένῃ δὲν ἤθελον εὑρεθῇ πρὸς περίθαλψίν των ἕτεροι οἰκεῖοι καὶ συγγενεῖς, ὡς υἱοὶ, ἀδελφοὶ, γαμβροὶ καὶ ἀνεψιοὶ αὐτῶν.

Ἄρθρ. 31. Ἐάν τις ἔχῃ δύο υἱοὺς ἐν στρατευσίμῳ ἡλικίᾳ, λάχωσι δὲ ἀμφότεροι κατὰ τὴν κλήρωσιν ἑνὸς καὶ τοῦ αὐτοῦ ἔτους, στρατολογεῖται ὁ εἷς ἐκ τῶν δύω, κατ' ἐκλογὴν τοῦ πατρὸς, ὁ δὲ ἕτερος ἀφίνεται διὰ τὸ ἑπόμενον ἔτος. Ἐὰν ἐκ τῶν δύω υἱῶν λάχῃ μόνον ὁ εἷς, ὁ δὲ πατὴρ θελήσῃ ἀντ' αὐτοῦ νὰ δώσῃ εἰς τὸν στρατὸν τὸν μὴ λαχόντα, καὶ οὗτος συναινῇ εἰς τοῦτο, τότε στρατολογεῖται αὐτὸς καὶ ἀπαλλάσσεται ὁ λαχών. Ἡ πρᾶξις αὕτη σημειοῦται ἄνωθεν τῶν ὀνομάτων αὐτῶν εἴς τε τοὺς ἀπογραφικοὺς καὶ τοὺς στρατολογικοὺς πίνακας, γίνεται δὲ περὶ αὐτῆς μνεία καὶ ἐν τῇ ἐκθέσει, δι' ἧς κλείονται οἱ κατάλογοι τῆς κληρώσεως.

Ἄρθρ. 32. Ἐάν τις ἔχῃ περισσοτέρους τῶν δύω υἱῶν ἐν στρατευσίμῳ ἡλικίᾳ, συνοικοῦντας αὐτῷ ἢ ἁπλῶς διαμένοντας ἐν τῇ ἰδίᾳ κωμοπόλει ἢ τῷ χωρίῳ, λάχῃ δὲ κατὰ τὴν κλήρωσιν ὁ εἷς, τότε στρατολογεῖται οὗτος, ἐὰν δὲ λάχωσι δύο, στρατολογοῦνται ἀμφότεροι. Ἐὰν ὅμως λάχωσι περισσότεροι τῶν δύο, στρατολογοῦνται μόνον δύο, οἱ δὲ λοιποὶ ἀφίνονται διὰ τὸ ἑπόμενον ἔτος. Ὅταν ἐκ πολλῶν ἀδελφῶν μόνον δύο ἔχωσι τὴν στρατεύσιμον ἡλικίαν, οἱ δὲ λοιποὶ ὄντες ἐκτὸς αὐτῆς, φέρωσιν ἡλικίαν πλέον τῶν 15 καὶ ὀλιγώτερον τῶν 70 ἐτῶν, καὶ τοὐλάχιστον ὁ εἷς ἐξ αὐτῶν ἦναι ὑγιὴς καὶ διανοητικῶς καὶ σωματικῶς ἱκανὸς πρὸς ἐργασίαν, οἱ φέροντες τὴν στρατεύσιμον ἡλικίαν, λαχόντες συγχρόνως, στρατολογοῦνται ἀμφότεροι. Ὅταν ἐκ τεσσάρων ἢ πέντε ἀδελφῶν ὁ εἷς ὑπηρετῇ ἤδη ἐν τῷ στρατῷ, εἷς δὲ ἐκ τῶν λοιπῶν ἢ δύο φέροντες τὴν στρατεύσιμον ἡλικίαν συμπεριληφθῶσιν εἰς τὴν κλήρωσιν καὶ λάχῃ εἷς ἢ καὶ ἀμφότεροι, τότε στρατολογεῖται μόνον ὁ εἷς. Ἐὰν μεταξὺ τῶν οὕτω λαχόντων εὑρίσκηται ὁ κυρίως χρήσιμος διὰ τὰς ὑποθέσεις τοῦ πατρὸς, καὶ θελήσῃ οὗτος ν' ἀντικαταστήσῃ τὸν λαχόντα δι' ἑτέρου υἱοῦ, συναινοῦντος εἰς τοῦτο, γίνεται δεκτὸς ὁ ἕτερος, ὁ δὲ λαχὼν ἀφίνεται ὅπως χρησιμεύσῃ τῷ πατρί. Αἱ τοιαῦται ἀντικαταστάσεις σημειοῦνται εἴς τε τοὺς ἀπο-

γραφικοὺς καὶ στρατολογικοὺς πίνακας, γίνεται δὲ περὶ αὐτῶν μνεία καὶ ἐν τῇ ἐκθέσει, δι' ἧς κλείονται τὰ βιβλία τῆς κληρώσεως.

Ἄρθρ. 33. Ὅταν συμπέσῃ δύο οἰκίαι νὰ ἔχωσιν ὡς ὑποστήριγμα ἓν καὶ τὸ αὐτὸ πρόσωπον, εὑρίσκωνται δὲ ἐν αὐταῖς δύο ἐν στρατευσίμῳ ἡλικίᾳ, τότε συμπεριλαμβάνονται μὲν ἀμφότεροι εἰς τὴν κλήρωσιν, ἀλλ' ἐὰν ἀμφότεροι λάχωσι, τότε στρατολογεῖται μόνον ὁ πρῶτος λαχών, ὁ δὲ δεύτερος ἀπαλλάττεται μένων ὡς ὑποστήριγμα διὰ τὰς δύο οἰκίας. Ἐὰν δὲ λάχῃ εἷς μόνον, στρατολογεῖται οὗτος, ὁ δὲ ἕτερος ἀφίνεται διὰ τὸ ἑπόμενον ἔτος. Πρὸς παράδειγμα ἔστω ἡ ἐξῆς περίστασις. Ὅταν τις ὑπερβὰς τὸ ἑβδομηκοστὸν ἔτος τῆς ἡλικίας ἔχῃ ἐκτὸς ἑνὸς υἱοῦ ἐν στρατευσίμῳ ἡλικίᾳ καὶ ἕτερον ὡς ὑποστήριγμα, ὁ ἔχων τὴν στρατεύσιμον ἡλικίαν, κατὰ τὸ 25 ἄρθρον θέλει στρατολογηθῆ. Ὡσαύτως κατὰ τὸ 29 ἄρθρον ἐὰν νέος τις φέρων τὴν στρατεύσιμον ἡλικίαν ἔχῃ μόνος ἴδιον οἶκον καὶ πενθερὸν κατοικοῦντα ἐν τῷ ἰδίῳ χωρίῳ, θέλει συμπεριλαμβάνεσθαι εἰς τὴν κλήρωσιν. Ἐὰν ὅμως συμπέσῃ ὥστε ὁ υἱὸς, ὅστις εἶναι ὑποστήριγμα τοῦ γηραιοῦ πατρός του, νὰ ἦναι συγχρόνως πενθερὸς καὶ ὑποστήριγμα τοῦ ἐν τῷ 29 ἄρθρῳ μνημονευθέντος νέου, λάχωσι δὲ ἀμφότερα τὰ πρόσωπα τῶν δύο τούτων οἰκιῶν, τὰ ἔχοντα τὴν στρατεύσιμον ἡλικίαν, στρατολογεῖται μόνον ὁ πρῶτος λαχὼν καὶ ἀπαλλάσσεται ὁ δεύτερος. Ἐὰν δὲ λάχῃ εἷς, στρατολογεῖται μόνον οὗτος. Ἡ διάταξις αὕτη ἐφαρμόζεται καὶ ἐπὶ πάσης ἄλλης ὁμοίας περιστάσεως, καθ' ἣν ἓν καὶ τὸ αὐτὸ πρόσωπον εἶναι κοινὸν ὑποστήριγμα δύω οἴκων. Ἡ διάταξις αὕτη ἰσχύει ἐφ' ὅσον χρόνον διαρκεῖ ἡ κοινότης τοῦ ὑποστηρίγματος, ἤτοι ἐφ' ὅσον δὲν προσγένηται τοῖς δύο οἴκοις ἕτερον ὑποστήριγμα.

Ἄρθρ. 34. Εἰς τοὺς ἔχοντας τὴν στρατεύσιμον ἡλικίαν δὲν ἐπιτρέπεται νὰ καθέξωσι θέσιν ἰμάμη ἢ χατίπη, χηρεύουσαν ἢ παραχωρουμένην ὑπὸ τοῦ κατέχοντος, εἰμὴ ἐκείνην, ἥτις κατείχετο ὑπὸ τοῦ πατρός των. Τοὐναντίον οἱ μεταβάντες εἰς τὴν ἐφεδρείαν δύνανται νὰ καθέξωσι τοιαύτας θέσεις. Προκειμένου δὲ νὰ προσκληθῶσιν εἰς τὰ ὅπλα τὰ τάγματα τῆς ἐφεδρείας, ἀπαλλάσσονται τῆς στρατείας μόνον ὅσοι κατέχοντες δυνάμει ἐπισήμων τίτλων τὰς ἐν τῷ 19 ἄρθρῳ θέσεις ἐξασκοῦσιν αὐτοπροσώπως τὰ καθήκοντά των, οἱ δὲ λοιποὶ προσκαλοῦνται εἰς τὰ ὅπλα. Ἡ τοιαύτη ἐξαίρεσις ἀπὸ τῆς εἰς τὰ ὅπλα προσκλήσεως τῶν ἐφέδρων ἰσχύει καὶ διὰ τοὺς οἰκοτρόφους φοιτητὰς τῶν μεδρεσέδων καὶ τοὺς σείχας τῶν τεκέδων.

Ἄρθρ. 35. Οἱ μὴ ὑπακούοντες εἰς τὴν περὶ στρατολογίας πρόσκλησιν ὡς ῥηθήσεται ἐν τῷ 36 ἄρθρῳ, δὲν δύνανται νὰ ἐξαιρεθῶσι τῆς στρατιωτικῆς ὑπηρεσίας, καὶ ἂν ἀκόμη ὑπερβῶσι τὴν στρατεύσιμον ἡλικίαν. Οἱ ὑπερβάντες ὅθεν τὴν στρατεύσιμον ἡλικίαν καὶ ζητοῦντες νὰ διορισθῶσιν εἰς θέσιν χατίπου ἢ ἰμάμου, δὲν δύνανται νὰ ἐπιτύχωσι ταύτης ἄνευ τῆς

ἐκπληρώσεως τῶν ἐξῆς διατυπώσεων. Τὰ ἀνὰ χεῖρας αὐτῶν ἀποδεικτικὰ τῆς εἰς τὴν ἐφεδρείαν ἐγγραφῆς ἐπιθεωροῦνται ὑπὸ τῶν ἐπιτοπίων συμβουλίων καὶ τῶν ἀξιωματικῶν τῆς ἐφεδρείας καὶ εἰς τὴν ἐπὶ τούτῳ συνταχθησομένην ἐπίσημον πρᾶξιν καταχωροῦνται καὶ τὰ σχετικὰ ἀποσπάσματα τοῦ κατὰ τόπους μητρώου. Ἐὰν δὲ οἱ ἐνδιαφερόμενοι διαμένωσιν ἐν Κων)λει, ἐξάγονται τὰ περὶ αὐτῶν σχετικὰ ἀποσπάσματα ἐκ τοῦ γραφείου τοῦ Α. Τεφτερχανὲ, τὰ ἀποδεικτικὰ τῆς εἰς τὴν ἐφεδρείαν ἐγγραφῆς ἐπιθεωροῦνται ὑπὸ τοῦ ταμίου τοῦ ὑπουργείου τοῦ Ἐβκαφίου καὶ ἐπὶ τέλους τὰ ἔγγραφα ταῦτα ἐπικυροῦνται καὶ ὑπὸ τοῦ συμβουλίου τῆς ἐπικρατείας. Καὶ αὐταὶ δὲ αἱ μετὰ θάνατον τοῦ πατρὸς χηρεύουσαι θέσεις ἰμάμου καὶ χατίπου, αἵτινες ἐπιτρέπεται νὰ περιέλθωσιν εἰς τὰ τέκνα, δὲν παραχωροῦνται αὐτοῖς εἰμὴ μετὰ προηγουμένην ἐξακρίβωσιν τοῦ πράγματος ὑπὸ τοῦ Συμβουλίου τοῦ Κράτους.

ΜΕΡΟΣ ΤΡΙΤΟΝ.

Περὶ τῶν κατὰ τῶν δραπετευόντων ἐκ τοῦ τόπου τῆς στρατιωτικῆς κληρώσεως καὶ τῶν ἐπιχειρούντων νὰ ἀποφύγωσι δι' ἀπάτης τὴν στρατιωτικὴν ὑπηρεσίαν ἐφαρμοστέων ποινῶν.

Ἄρθρ. 36. Ὅσοι ἐκ τῶν εἰς τὰ στρατολογικὰ συμβούλια προσκαλουμένων στρατευσίμων κρύπτονται ἐν τῇ ἐπαρχίᾳ αὐτῶν ἢ ἄλλῳ πλησιοχώρῳ μέρει, ἢ δραπετεύοντες εἰς ἄλλον τόπον δὲν παρουσιάζονται εἰς τὰ συμβούλια, στρατολογοῦνται καταναγκαστικῶς καὶ ἄνευ κληρώσεως, χωρὶς νὰ λαμβάνηται ὑπ' ὄψιν καὶ αὐτὴ ἡ σωματικὴ αὐτῶν ἔλλειψις, ἡ δυναμένη νὰ ἐπιφέρῃ τὴν ἐξαίρεσίν των, ὑποβάλλονται δὲ μέχρι τῆς συμπληρώσεως τοῦ ὡρισμένου χρόνου εἰς στρατιωτικὰς ὑπηρεσίας, ἀναλόγους τῆς σωματικῆς αὐτῶν καταστάσεως. Τοῦ ἀριθμοῦ δὲ αὐτῶν ἐκπιπτομένου ἐκ τῶν στρατευσίμων τοῦ ἔτους ἐκείνου, οἱ ὑπολειπόμενοι ὑποβάλλονται εἰς κλήρωσιν. Ἐὰν π. χ. ἔκ τινος ἐπαρχίας πρόκειται νὰ στρατολογηθῶσιν 25, πέντε δὲ τῶν στρατευσίμων μὴ ὑπακούσαντες εἰς τὴν περὶ στρατολογίας πρόσκλησιν δραπετεύσωσιν, οἱ πέντε οὗτοι ἀφαιροῦνται ἐκ τῶν μελλόντων 25 νεοσυλλέκτων, ἡ δὲ κλήρωσις ἐν τῇ ἐπαρχίᾳ ἐκείνῃ γίνεται μόνον διὰ τοὺς ὑπολειπομένους 20. Ἐὰν ὅμως οἱ ἔκ τινος ἐπαρχίας στρατολογηθησόμενοι ὦσιν ἰσάριθμοι πρὸς τοὺς δραπετεύσαντας, ἐγγράφονται ὅλοι οὗτοι ἄνευ κληρώσεως εἰς τὸν στρατόν. Ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει οἱ λοιποὶ συνελθόντες στρατεύσιμοι, χωρὶς νὰ ἐπιθεωρηθῶσι, στέλλονται ὀπίσω εἰς τὰ χωρία των, οἱ δὲ δραπέται ἀνακαλυπτόμενοι κατατάσσονται ἐν τῷ στρατῷ. Ἐὰν ὅμως οἱ δραπέται ὦσι περισσότεροι τῶν στρατολογηθησομένων ὡς π. χ. ὅταν, ἐν ᾧ πρόκειται νὰ στρατολογηθῶσιν ἔκ τινος ἐπαρχίας μόνον 25 ἄνδρες, δραπετεύσωσιν ἐκ τῆς κληρώσεως 30,

40 ἢ καὶ πλείονες, ἐγγράφονται ὅλοι ἀνεξαιρέτως εἰς τὸν στρατόν. Ἀλλ' οἱ μὲν κατὰ πρῶτον συλληφθησόμενοι εἴκοσι πέντε ἀναπληροῦσι τοὺς ἐκ τῆς αὐτῆς ἐπαρχίας ληφθησομένους κατὰ τὸ ἔτος ἐκεῖνο 25 νεοσυλλέκτους, οἱ δὲ λοιποὶ λογίζονται ἀπέναντι τῶν νεοσυλλέκτων τοῦ ἑπομένου ἔτους, καὶ τότε οἱ μὲν συνελθόντες στρατεύσιμοι ἀπολύονται ἄνευ ἐπιθεωρήσεως, οἱ δὲ δραπέται ἐπιμόνως καταδιωκόμενοι καὶ συλλαμβανόμενοι κατατάσσονται εἰς τὸν στρατόν.

Ἄρθρ. 37. Οἱ ἐπὶ σκοπῷ ἀπαλλαγῆς ἀπὸ τῆς στρατιωτικῆς ὑπηρετίας παρασιωπηθέντες ἐν τοῖς ἀπογραφικοῖς καταλόγοις, ἢ οἱ ἐγγεγραμμένοι μὲν ἐν αὐτοῖς, ἀλλὰ παρασταθέντες ὡς πρόσωπα ἀφανῆ, ὧν ἡ τύχη παντάπασιν ἀγνοεῖται, ἐὰν συλληφθῶσιν, ὅσοι μὲν ἐξ αὐτῶν ἔχουσι τὴν στρατεύσιμον ἡλικίαν, προσκαλοῦνται ἐτησίως εἰς τὸ στρατολογικὸν συμβούλιον, ὡς καὶ οἱ λοιποὶ στρατεύσιμοι, καὶ συμπεριλαμβάνονται εἰς τὴν στρατιωτικὴν κλήρωσιν ἐπὶ ἓξ κατὰ συνέχειαν ἔτη, λογιζόμενα ἀπὸ τοῦ χρόνου τῆς συλλήψεώς των, πρὸς οἱονδήποτε ἔτος τῆς στρατευσίμου ἡλικίας καὶ ἂν ἤθελε συμπέσει αὕτη, χωρὶς νὰ λαμβάνηται ὑπ' ὄψιν μηδεὶς λόγος δυνάμενος ἄλλως νὰ προκαλέσῃ ἐξαίρεσιν, μηδὲ ἡ πρὸ τῆς λήξεως τῆς ἑξαετίας συμπλήρωσις τῆς στρατευσίμου ἡλικίας. Οἱ τοιοῦτοι, εἴτε πάσχοντες εἴτε μή, ἐὰν λάχωσιν, ἐγγράφονται εἰς τὸν στρατὸν ὅπως ὑπηρετήσωσι μέχρι τῆς συμπληρώσεως τοῦ ὡρισμένου χρόνου. Ὅσοι δὲ μεταξὺ τῶν συλληφθέντων συνεπλήρωσαν ὁλοσχερῶς τὴν στρατεύσιμον ἡλικίαν, προσκαλοῦνται, ἐὰν μὲν ἦναι ἡ ἐποχὴ τῆς νεοσυλλεξίας, εἰς τὰ στρατολογικὰ συμβούλια τῶν οἰκείων ἐπαρχιῶν, εἰδεμὴ εἰς τὰ συμβούλια τῶν στρατοπεδαρχείων, καὶ ἐκεῖ ῥίπτονται εἰς σάκκον ἑπτὰ ψηφοδέλτια περιεχόμενα ἐντὸς ἰδιαιτέρων θηκῶν, ὧν τὰ μὲν ἓξ φέρουσι τὴν λέξιν «*νεοσύλλεκτος*», τὸ δὲ ἓν εἶναι κενόν. Ὁ στρατεύσιμος εἰσάγων ἅπαξ τὴν χεῖρα εἰς τὸν μικρὸν τοῦτον σάκκον, ἐὰν μὲν λάβῃ τὸ κενὸν ψηφοδέλτιον, μεταβαίνει εἰς τὴν ἐφεδρείαν ἀπαλλαττόμενος οὕτω τῆς ὑπηρεσίας δι' ὁλόκληρον τὴν ἑξαετίαν, ἐὰν δὲ λάχῃ ἓν τῶν φερόντων τὴν λέξιν «*νεοσύλλεκτος*» ψηφοδελτίων, ἐγγράφεται εἰς τὸν στρατόν. Ἡ διατύπωσις αὕτη ἐκτελεῖται ἰδιαιτέρως δι' ἕκαστον, δηλαδὴ ἐν ἰδιαιτέρῳ σακκιδίῳ τιθεμένων ἑπτὰ ψηφοδελτίων παρεσκευασμένων ὡς εἴρηται. Ἐκ τῶν ὡς ἀνωτέρω παρασιωπηθέντων ἢ ὡς ἀφανῶν χαρακτηρισθέντων καὶ κατόπιν ἀνακαλυφθέντων καὶ συλληφθέντων, οἱ μὲν ἄγοντες εἰσέτι τὴν στρατεύσιμον ἡλικίαν καὶ συμπεριλαμβανόμενοι διὰ τοῦτο ὡς καὶ οἱ λοιποὶ στρατεύσιμοι εἰς τὴν κατὰ τόπους στρατιωτικὴν κλήρωσιν, καταλογίζονται εἰς τοὺς νεοσυλλέκτους τῆς ἐπαρχίας των, οἱ δὲ ὑπερβάντες τὴν στρατεύσιμον ἡλικίαν καὶ διὰ τοῦτο ἅπαξ ὑποβαλλόμενοι εἰς κλήρωσιν δι' ὁλόκληρον τὴν ἑξαετίαν, δὲν συγκαταριθμοῦνται εἰς τοὺς νεοσυλλέκτους τῆς οἰκείας ἐπαρχίας. Ἐὰν δὲ ἀνακαλυφθῶσι πρόσωπα ἀπο-

σιωπηθέντα μὲν ἐν τοῖς στρατιωτικοῖς καταλόγοις ἀλλὰ μὴ φθάσαντα εἰσέτι εἰς τὴν στρατεύσιμον ἡλικίαν, κατὰ τῶν τοιούτων ἐφαρμόζονται αἱ αὐταὶ διατάξεις, οἷαι καὶ κατὰ τῶν ἀγόντων τὴν στρατεύσιμον ἡλικίαν· ἤτοι, καὶ ἂν ἀκόμη ἤθελον ἔχει λόγους ἐξαιρέσεως ἢ ἤθελον πάσχει, ἐγγράφονται εἰς τοὺς ἀπογραφικοὺς πίνακας, ὅπως ὑποβληθῶσιν ἐπὶ 6 κατὰ συνέχειαν ἔτη εἰς τὴν κλήρωσιν, καὶ σημειοῦται τοῦτο ἄνωθεν τοῦ ὀνόματός των. Συντάσσονται δὲ καὶ δύο ἀποδεικτικὰ, διαλαμβάνοντα τὸ ὄνομα, ἐπώνυμον, τὴν πατρίδα, τὴν οἰκίαν καὶ τὸν ἀριθμὸν αὐτῶν καὶ σύντομον ἔκθεσιν τοῦ πράγματος, καὶ τὸ μὲν πέμπεται εἰς τὸ ἁρμόδιον στρατοπεδαρχεῖον, τὸ δὲ εἰς τὸ ἐπὶ τῆς γενικῆς ἀπογραφῆς γραφεῖον (*Τεφτερχανέ ἀμιρὲ*), ὅπως ἀνάλογοι σημειώσεις καταχωρηθῶσι καὶ εἰς τὰ ἐκεῖσε εἰδικὰ βιβλία.

Ἄρθρ. 38. Ὅσοι τῶν στρατευσίμων κόπτουσι τοὺς δακτύλους, ἢ ἐξάγουσι τοὺς ὀδόντας ἢ ἀκρωτηριάζουσι πολὺ ἢ ὀλίγον ἄλλα μέλη τοῦ σώματός των ὅπως ἀποφύγωσι τὴν στρατολογίαν, κατατάσσονται εἰς τὸν στρατὸν ἄνευ κληρώσεως. καὶ ὑποβάλλονται εἰς ἐργασίας καταλλήλους εἰς τὴν κατάστασίν των μέχρις οὗ συμπληρώσωσι τὸν τῆς ὑπηρεσίας χρόνον, μηδόλως λαμβανομένης ὑπ' ὄψιν τῆς πληρώσεώς των. Οἱ τοιοῦτοι δὲν καταλογίζονται εἰς τοὺς νεοσυλλέκτους τῶν οἰκείων ἐπαρχιῶν. Ἐὰν δὲ οἱ οὕτως ἑαυτοὺς ἀκρωτηριάζοντες δὲν ἔφθασαν εἰσέτι εἰς τὴν στρατεύσιμον ἡλικίαν, κατατάσσονται ἐπίσης, ὅταν κατασταθῶσι στρατεύσιμοι, ἄνευ κλήρου εἰς τὸν στρατὸν, ὅπως ὑπηρετήσωσι μέχρι τῆς συμπληρώσεως τοῦ ὡρισμένου χρόνου, διὸ καὶ σημειοῦται τοῦτο ἄνωθεν τοῦ ὀνόματός των εἰς τοὺς ἀπογραφικοὺς καταλόγους τῶν οἰκείων ἐπαρχιῶν.

Ἄρθρ. 39. Οἱ ἐν ταῖς οἰκίαις αὐτῶν ἢ ἀλλαχοῦ κρύπτοντες στρατευσίμους, δραπετεύσαντας πρὶν ἢ καὶ ἀφοῦ λάχωσιν ἐν τῇ κληρώσει, ἢ φυγαδεύοντες τοὺς τοιούτους, ἢ τέλος διευκολύνοντες τὴν δραπέτευσιν αὐτῶν, καταδικάζονται εἰς φυλάκισιν ἢ ἐξορίαν οὐχὶ ἀνωτέραν τῶν τριῶν μηνῶν καὶ εἰς χρηματικὸν πρόστιμον μιᾶς ὀθωμανικῆς λίρας, ὅπερ δίδεται εἰς τὸν καταμηνύσαντα αὐτοὺς, ἐὰν ὑπάρχῃ τοιοῦτος. Ἐὰν δὲ οἱ ἔνοχοι τοιούτων πράξεων ὦσιν ἐκ τῶν ὑπαλλήλων καὶ ὑπηρετῶν τῆς Κυβερνήσεως, πρὸς ταῖς ἀνωτέρω ποιναῖς, ὑφίστανται καὶ τὴν τῆς παύσεως ἀπὸ τῶν θέσεων αὐτῶν.

ΜΕΡΟΣ ΤΕΤΑΡΤΟΝ.

Περὶ τῶν κατὰ τὴν κλήρωσιν διατηρουμένων διατυπώσεων.

Ἄρθρ. 40. Ἀφοῦ κατὰ τὰ προειρημένα ἐκ τῶν στρατευσίμων ἐπαρχίας τινὸς ἀποχωρισθῶσιν οἱ ἔχοντες ἐλλόγους αἰτίας ἐξαιρέσεως, κατὰ

σκευάζονται ὡς ἐξῆς τὰ διὰ τοὺς λοιποὺς κληρωσίμους ψηφοδέλτια. Ἐὰν π. χ. οὗτοι ὦσιν 150, ἐνώπιον τοῦ συμβουλίου κόπτονται ἰσάριθμα μικρὰ τεμάχια χάρτου εἰς σχῆμα τετράγωνον καὶ ἀφοῦ σημειωθῶσι κατὰ σειρὰν ἐφ' ἑκάστου αὐτῶν τὰ ὀνόματα καὶ ἐπώνυμα τῶν στρατευσίμων, καθ' ἣν σειρὰν εὑρίσκονται ἐν τοῖς στρατολογικοῖς πίναξι, τίθενται εἰς θέσιν τινὰ πρὸ τῶν ὀφθαλμῶν τῶν παρεστώτων· ἀκολούθως κόπτονται ἕτερα 150 τεμάχια χάρτου, καὶ ἐὰν ἐκ τῆς ἐπαρχίας ἐκείνης πρόκειται νὰ στρατολογηθῶσι μόνον 60 ἄνδρες εἰς μόνον ἑξήκοντα ψηφοδέλτια σημειοῦνται αἱ λέξεις «ἔλαχον στρατιώτης», τὰ δὲ λοιπὰ μένουσι κενὰ καὶ οὕτω τὰ τελευταῖα ταῦτα 150 ψηφοδέλτια τίθενται ἐπίσης ἐν τῷ μέσῳ τοῦ συμβουλίου, χωρὶς νὰ ἀναμιχθῶσι μετὰ τῶν προτέρων 150. Ὅταν ὅμως τινὲς τῶν εἰς τὴν κλήρωσιν προσκληθέντων στρατευσίμων δραπετεύσαντες δὲν ἤθελον παρουσιασθῇ, οἱ τοιοῦτοι κατὰ τὸ 36 ἄρθρον κατατάσσονται εἰς τὸν στρατὸν ἄνευ κλήρου, καὶ ὁ ἀριθμὸς αὐτῶν ἀφαιρεῖται ἀπὸ τοῦ ὅλου ἀριθμοῦ τῶν κληρωθησομένων. Ἐπομένως ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει, τοῦ ἀριθμοῦ αὐτῶν ὄντος 5 π. χ. μόνον εἰς τὰ 55 ἐκ τῶν τελευταίων ψηφοδελτίων σημειοῦνται αἱ λέξεις «ἔλαχον στρατιώτης». Προσκαλοῦνται ἐνώπιον τοῦ συμβουλίου πάντες οἱ κληρωθησόμενοι αὐτοπροσώπως, ἔτι δὲ οἱ κατὰ τὴν κλήρωσιν ἀντιπροσωπεύοντες συγγενεῖς των πάσχοντας ἢ ἀποδημοῦντας, καθὼς καὶ οἱ μουχτάριδες τῶν χωρίων. Ἐπὶ παρουσίᾳ δὲ αὐτῶν τυλισσόμενα τὰ πρῶτα 150 ψηφοδέλτια, τίθεται ἕκαστον εἰς μικρὰς κυλινδροειδεῖς θήκας, αἵτινες κλειόμεναι ῥίπτονται ἐντὸς μικροῦ σάκκου, ἀπαραλλάκτως δὲ τιθέμενα εἰς τὰς θήκας των καὶ τὰ δεύτερα 150 ψηφοδέλτια, ὧν τὰ πεντήκοντα πέντε ὡς προείρηται φέρουσι τὰς λέξεις «ἔλαχον στρατιώτης», ῥίπτονται εἰς ἕτερον μικρὸν σάκκον, καὶ ὁ μὲν πρῶτος παραδίδεται εἰς τὸν μουφτῆν, μὴ ὑπάρχοντος δὲ τοιούτου εἰς ἕνα τῶν οὐλεμάδων τῆς ἐπαρχίας, τὸν ἀναπληροῦντα τὴν θέσιν αὐτοῦ, ὁ δὲ δεύτερος εἰς ἓν ἐκ τῶν μελῶν τοῦ συμβουλίου. Οὗτοι δὲ λαμβάνοντες τοὺς σάκκους τοποθετοῦσιν ἐνώπιον αὐτῶν ὀλίγον μακράν, εἰς τρόπον ὥστε νὰ μένῃ κενὸν διάστημα μεταξὺ αὐτῶν καὶ τῶν σάκκων. Ἀφοῦ δὲ ὁ μουφτῆς ἀναγνῷ σύντομον καὶ κατάλληλον τῇ περιστάσει εὐχὴν, λαμβάνει πάλιν ὁ ἴδιος ἢ ὁ ἀναπληρῶν αὐτὸν ἀνὰ χεῖρας τὸν ἕνα σάκκον καθὼς καὶ τὸ μέλος τοῦ συμβουλίου τὸν ἕτερον καὶ κρατοῦντες αὐτοὺς ἄνωθεν, διὰ τῆς μιᾶς χειρὸς σείουσιν ἰσχυρῶς ὅπως ἀναμιχθῶσι δεόντως αἱ ἐν αὐτοῖς μικραὶ θῆκαι. Μετὰ ταῦτα ὁ μουφτῆς εἰσάγων τὴν χεῖρα εἰς τὸν ἐνώπιον αὐτοῦ σάκκον, λαμβάνει τυχαίως μίαν ἐκ τῶν θηκῶν, ἀνοίγει αὐτὴν πρὸ τῶν ὀφθαλμῶν πάντων καὶ ἐξάγων τὸ ἐν αὐτῇ ψηφοδέλτιον ἀναγινώσκει μεγαλοφώνως τὸ ἐπ' αὐτοῦ σημειωμένον ὄνομα. Ὁ φέρων αὐτὸ προβαίνει πάραυτα ἐν τῷ μέσῳ, ἔχων τὰς χεῖρας γυμνὰς μέχρι τῶν βραχιόνων, τὰς παλάμας ἀνοικτὰς καὶ τοὺς δακτύλους μὴ

συνεσφιγμένους, εἰσάγει τὴν χεῖρα εἰς τὸν ἕτερον σάκκον καὶ λαμβάνων μίαν θήκην ἐξάγει τὸ ἐντὸς αὐτῆς ψηφοδέλτιον, καὶ ἐὰν μὲν τοῦτο δὲν ἦναι κενόν, ὁ λαχὼν ἀποσύρεται εἰς μίαν γωνίαν ἐνώπιον τοῦ συμβουλίου. Ἄνωθεν δὲ τοῦ ὀνόματος αὐτοῦ ἐν τῷ καταλόγῳ τῆς κληρώσεως σημειοῦται ἡ λέξις «ἔλαχε» καὶ ὁ αὔξων ἀριθμός. Ἐὰν δὲ τὸ ψηφοδέλτιον ἦναι κενόν, ἄνωθεν τοῦ ὀνόματος αὐτοῦ σημειοῦται ἡ λέξις «ἀπελύθη» καὶ οὕτως ἀπολύεται ὁ κληρωθεὶς ἐκ τοῦ συμβουλίου. Ὁ μουφτῆς ἐξάγει ἐκ τοῦ πρώτου σάκκου ἑτέραν θήκην καὶ ἐπαναλαμβάνονται αἱ ἀνωτέρω πάλιν διατυπώσεις ὑπ' αὐτοῦ ὡς καὶ τοῦ φέροντος τὸ δεύτερον ἀναγνωσθὲν ὄνομα, καὶ οὕτω καθεξῆς εἰς μὲν τὰ ὀνόματα τῶν λαχόντων σημειοῦται κατὰ σειρὰν ἡ λέξις «ἔλαχε» μετὰ τοῦ αὔξοντος ἀριθμοῦ τῆς κληρώσεως, γινομένης μνείας καὶ ἐὰν ὁ κληρωθεὶς ἦναι ἐκ τῶν φοιτητῶν τῶν μεδρεσέδων, ἐπὶ δὲ τῶν μὴ λαχόντων σημειοῦται ἡ λέξις «ἀπελύθη». Ἀναγινωσκομένων τῶν κλήρων τῶν ἕνεκα ἀσθενείας καθυστερησάντων καὶ τῶν ἀλλαχοῦ ἀποδημούντων, κατὰ τὴν ἐξαγωγὴν τῶν ψηφοδελτίων, ἀντιπροσωπεύονται οὗτοι ὑπὸ τῶν πατέρων ἢ ἄλλων συγγενῶν των. Ἐὰν δὲ ἐκ τῶν 150 στρατευσίμων, ἐκφωνηθέντων μόνον τῶν 70, ἢ 80 ἢ 120, ἐξαχθῶσι τὰ πεντήκοντα πέντε ψηφοδέλτια, ἐφ' ὧν εἶναι σημειωμένη ἡ λέξις «ἔλαχε», ἀπαγορεύεται αὐστηρότατα ἡ διακοπὴ τῆς κληρώσεως ἐπὶ τῇ προφάσει ὅτι τὰ ὑπολειπόμενα ψηφοδέλτια εἶναι κενὰ καὶ ὅτι λαχόντων τόσων πρασώπων, ὅσα ζητοῦνται, ἐπετεύχθη τὸ οὐσιῶδες ἀποτέλεσμα. Τοὐναντίον δὲ ἐξακολουθεῖ τακτικῶς ἡ ἐξαγωγὴ τῶν κλήρων, καὶ ἐφ' ὅσον οἱ κληρούμενοι ἐξάγουσιν ἰδιοχείρως τὰ ψηφοδέλτια, ἅτινα φυσικῷ τῷ λόγῳ θὰ ὦσι κενά, σημειοῦται ἐν τῷ καταλόγῳ τῆς κληρώσεως ἄνωθεν τοῦ ὀνόματος ἑκάστου αὐτῶν ἡ λέξις «ἀπελύθη».

Ἄρθρ. 41 Οἱ κλῆροι τῶν κατὰ τὰς ἑξῆς περιστάσεις λαχόντων ὡς ἄκυροι σχίζονται: ὅταν δύο στρατεύσιμοι υἱοὶ ἑνὸς καὶ τοῦ αὐτοῦ γονέως λάχωσι συγχρόνως καὶ ἀπαλλαγῇ ὁ ἕτερος κατὰ τὸ 31 ἄρθρον, ἢ ἐκ τριῶν ἢ πλειόνων υἱῶν τοῦ αὐτοῦ γονέως λάχωσι πλείονες τῶν δύο καὶ ἐξαιρεθῶσιν οἱ πλεονάζοντες κατὰ τὸ 32 ἄρθρ. ἢ ὅταν ὁ λαχὼν ἀφεθῇ διὰ τὸ ἑπόμενον ἔτος συνεπείᾳ τῶν ἐν τῷ 33 ἄρθρῳ μνημονευομένων αἰτίων. Ἀλλὰ συνεπείᾳ τῆς τοιαύτης ἀφαιρέσεως τῶν κλήρων, διὰ νὰ μὴ προκύψῃ ἔλλειμμα ὡς πρὸς τὸν ἀριθμὸν τῶν στρατολογηθησομένων ἐκ τῆς ἐπαρχίας ἐκείνης, οἱ ὡς ἀνωτέρω ἀκυρούμενοι κλῆροι ἀναπληροῦνται διὰ νέων ῥιπτομένων εἰς τοὺς σάκκους. Ἀλλ' ἡ ἀναπλήρωσις ἐξηγεῖται καὶ ἀναπτύσσεται δημοσίως ὑπὸ τοῦ ἐπιφορτισμένου τὴν στρατολογίαν εἰς γλῶσσαν εὔληπτον πρὸς πάντας. Ἐπειδὴ ὁ ἀριθμὸς τῶν ἐν τῷ δευτέρῳ σάκκῳ ὑπολειπομένων κλήρων διὰ τῆς ὡς ἀνωτέρω γενησομένης προσθήκης θέλει εἶσθαι μεγαλείτερος σχετικῶς πρὸς τὸν ἀριθμὸν τῶν ἐν τῷ πρώτῳ σάκκῳ, ἀφοῦ κατὰ σειρὰν ἐξαχθῶσιν οἱ περιέχοντες τὰ ὀνόματα κλῆροι καὶ οἱ

κύριοι αὐτῶν ἐξαγάγωσιν ὡς προείρηται κατὰ τάξιν τὰ ἐν τῷ ἑτέρῳ σάκκῳ ψηφοδέλτια, μέρος αὐτῶν φυσικῷ τῷ λόγῳ θέλει περισσεύει, καὶ ἐὰν μὲν ταῦτα ὦσι κενὰ, ἔχει καλῶς· ἐὰν δὲ μὴ, ἐπειδὴ ἐν τῷ πρώτῳ σάκκῳ δὲν θὰ εὑρίσκονται πλέον ἀντίστοιχα αὐτῶν, ἐκ τούτου ἠδύνατό τις νὰ συμπεράνῃ ὅτι ἐκ τῆς ἐπαρχίας ἐκείνης ἐστρατολογήθησαν τόσῳ ὀλιγώτεροι τοῦ ἀπαιτουμένου ἀριθμοῦ, ὅσα γεγραμμένα ψηφοδέλτια ἐπερίσσευσαν. Πρὸς ἀπαλλαγὴν ὅθεν τῆς κληρώσεως ἀπὸ πάσης συγχύσεως καὶ ἀποφυγὴν πάσης περὶ τῆς ἀκριβείας αὐτῆς ἀμφιβολίας, σχίζονται καὶ τὰ εἰρημένα ψηφοδέλτια. Περὶ τούτου δὲ γίνεται ἡ ἀνήκουσα μνεία καὶ ἐν τῇ παρὰ πόδας τοῦ καταλόγου τῆς κληρώσεως συμπεριληφθησομένῃ πράξει.

Ἄρθρ. 42. Ἡ κλήρωσις ἅπαξ ἀποπερατωθεῖσα ἐνώπιον τοῦ συμβουλίου δὲν δύναται ἐπ' οὐδενὶ λόγῳ πλέον νὰ ἐπαναληφθῇ Επο μένως ἀπαιτεῖται μεγίστη προσοχὴ διὰ τὴν ἀκριβῆ τήρησιν τῶν ἀνωτέρω διατυπώσεων. Διαρκούσης τῆς κληρώσεως, μόνον ὁ Μουφτῆς ἢ ὁ ἀναπληρωτὴς αὐτοῦ εἰσάγει τὴν χεῖρα εἰς τὸν πρῶτον σάκκον, καὶ ὁ ἀκούων τὸ ὄνομα αὐτοῦ στρατεύσιμος ἢ ὁ ἀντιπρόσωπος αὐτοῦ εἰς τὸν δεύτερον. Ἀπαγορεύεται δὲ εἰς πάντα ἄλλον νὰ εἰσαγάγῃ τὴν χεῖρα εἰς τὸν ἕνα ἢ τὸν ἕτερον σάκκον δι' ἄλλον οἱονδήποτε σκοπὸν, οἷον διὰ τὴν ἀλλαγὴν κλήρων καὶ ἀνάμιξιν τῶν περιεχουσῶν αὐτοὺς θηκῶν.

Ἄρθρ. 43. Οἱ μὴ λαχόντες ἐν τῇ κληρώσει ἔτους τινὸς, καὶ οἱ μαθηταὶ, οἱ κατὰ τὸ δεύτερον μέρος κληρωθέντες καὶ λαχόντες, ἀλλ' ἐξετασθέντες ἀναλόγως τῆς ἡλικίας των καὶ εὐδοκιμήσαντες εἰς τὰς ἐξετάσεις, οἱ μὴ ἔχοντες ἄλλον ἀδελφὸν καὶ οἱ ἕνεκα διαφόρων αἰτιῶν παραπεμπόμενοι διὰ τὸ προσεχὲς ἔτος, δὲν ἀπαλλάσσονται ἐντελῶς, ἐκτὸς ἂν ἔχωσιν ἐξωτερικὰς καταφανεῖς σωματικὰς ἐλλείψεις, ἕνεκα τῶν ὁποίων ἐκρίθησαν ἀνίκανοι διὰ τὴν στρατιωτικὴν ὑπηρεσίαν καὶ ἐγένετο τούτου σημείωσις ἐπὶ τοῦ ὀνόματός των· ἀλλ' ἕως ὅτου συμπληρώσωσι τὸ εἰκοστὸν πέμπτον ἔτος τῆς ἡλικίας των, τουτέστι μέχρις ὅτου κληρωθῶσιν ἐξάκις καὶ ὑπερβῶσι τὰ στρατεύσιμα ἔτη, ἐξετάζονται κατ' ἔτος ἐν τῷ Συμβουλίῳ τῆς νεοσυλλεξίας μετὰ τῶν ἑκάστοτε προσερχομένων εἰς τὴν κλήρωσιν καὶ ἐφαρμόζονται ἐπ' αὐτῶν αἱ τῶν προγενεστέρων ἐτῶν ἔρευναι, καὶ ἂν ἀποδειχθῇ ὅτι ὑπάρχουσιν ἐν αὐτοῖς αἱ ἐξαιρετικαὶ αἰτίαι, αἱ ἐν τῷ δευτέρῳ μέρει ὑποδειχθεῖσαι, ἀπαλλάσσονται αὖθις· ἄλλως, ὑποβάλλονται εἰς τὴν κλήρωσιν· οἱ τοιουτοτρόπως συμπληρώσαντες τὴν ἐξαετῆ αὐτῶν κλήρωσιν καὶ μὴ λαχόντες, ἢ οἱ ἀπαλλαγέντες διὰ μίαν τῶν ἐξαιρετικῶν αἰτιῶν τοῦ Β' Μέρους, μετατίθενται εἰς τὴν ἐφεδρείαν (1).

---

(1). Οὐχ ἧττον συγχωρεῖται ἕνεκα ἐξωτερικῆς σωματικῆς ἐλλείψεως, ὡς διαλαμβάνει τὸ 24ον ἄρθρον, καὶ οἱ ἐξαιρούμενοι δυνάμει τῶν ἄρθρων 17, 19 καὶ 20 ν' ἀπαλλαχθῶσι καὶ τῆς εἰς τὴν ἐφεδρείαν μεταθέσεως.

ΜΕΡΟΣ ΠΕΜΠΤΟΝ.

Περὶ τῶν μετὰ τὴν κλήρωσιν πράξεων.

Ἄρθρ. 44. Ἀφοῦ λάβωσι πέρας τὰ τῆς κληρώσεως, οἱ λαχόντες προσκαλοῦνται καὶ παρατάσσονται εἰς γραμμὴν ἐν τῷ τῆς νεοσυλλεξίας Συμβουλίῳ, δίδεται εἰς ἕκαστον ἐξ αὐτῶν ἔντυπον δελτίον περιέχον τὸν ἀριθμὸν εἰς ὃν ἔλαχε τὸ ὄνομα, τὸ ἐπώνυμον, τὴν ἡλικίαν, τὰ χαρακτηριστικὰ, τὴν πατρίδα καὶ τὸ ἐπάγγελμα ὅπερ μετήρχετο, εἶτα ἀναγινώσκεται εἰς ἐπήκοον πάντων τὸ 63ον ἄρθρον τοῦ παρόντος Κανονισμοῦ καὶ τὸ περιεχόμενον αὐτοῦ τοῖς ἐξηγεῖται ἵνα τὸ ἀντιληφθῶσι, τοῖς γνωστοποιεῖται ὁ χρόνος ἐφ' ὃν θέλουσιν ὑπηρετήσει ἐν τῷ στρατῷ, καὶ διὰ γλώσσης τοῖς πᾶσι καταληπτῆς δίδεται αὐτοῖς εἰκοσαήμερος προθεσμία ἀρχομένη ἀπὸ τῆς ἡμέρας ἐκείνης, ἵν' ἀποχαιρετίσωσι τοὺς γονεῖς καὶ λοιποὺς συγγενεῖς των καὶ διαρρυθμίσωσι τὰς ὑποθέσεις των, δηλοῦται δὲ αὐτοῖς ὅτι ἂν φρονίμως φερόμενοι ἐπανέλθωσι μόνοι τὴν εἰκοστὴν ἡμέραν εἰς τὴν πρωτεύουσαν τῆς Ἐπαρχίας, ὅπως συναχθῶσιν ἀκολούθως εἰς τὰ τάγματα εἰς ἃ θέλουσι καταταχθῆ, θέλουσιν εἶσθαι πάντοτε σεβαστοὶ καὶ θὰ ἔχωσι τὴν ἄδειαν νὰ περιπατῶσι μόνοι ὅπου θέλουσιν, ἂν δὲ δὲν ἔλθωσι τὴν εἰκοστὴν ἡμέραν εἰς τὸ μέρος τῆς συναθροίσεώς των, ἀφοῦ ἅπαξ κατετάχθησαν εἰς τὴν στρατιωτικὴν ὑπηρεσίαν, ὀψέποτε καὶ ὁπουδήποτε εὑρεθῶσι, θέλουσι συλληφθῆ καὶ παιδευθῆ ὡς φυγάδες, ἐκτὸς δὲ τοῦ ὅτι θέλουσιν ὑπηρετήσει εἰς τὸν στρατὸν, ἐν τοῖς τάγμασιν αὐτῶν οὐδεμιᾶς ὑπολήψεως θέλουσιν ἀπολαύει καὶ οὐδέποτε θέλει τοῖς ἐπιτραπῆ νὰ περιφέρωνται μόνοι, ὅτι ἂν ὑπηρετήσωσι μὲ ἀφοσίωσιν καὶ εἰλικρίνειαν καὶ ἐπιμέλειαν, θέλουσι προαχθῆ εἰς τὰ ὕπατα τῶν ἀξιωμάτων καὶ διάφορα δῶρα καὶ ἀμοιβὰς θέλουσι λάβει. Ἀφοῦ δὲ διὰ τοιούτων λόγων καὶ διὰ καταλλήλων συμβουλῶν φιλοτιμηθῶσιν, ἐν περιπτώσει καθ' ἣν δὲν ἔχουσι κἀνὲν νόμιμον κώλυμα, πάλιν ἅπαντες συνέρχονται εἰς τὴν πρωτεύουσαν τῆς Ἐπαρχίας, καὶ ἀναχωροῦσιν εἰς τὰ συντάγματά των. Προσέτι, οἱ ἐν τῷ Συμβουλίῳ τῆς νεοσυλλεξίας οὐλεμάδες ὁρκίζουσιν αὐτοὺς ἀνὰ ἕνα ἰδιαιτέρως ὅτι εἰλικρινῶς καὶ πιστῶς θέλουσιν ὑπηρετήσει, ἐφ' ὅσον διατελέσουσιν ἐν τῷ στρατῷ, τὴν πίστιν καὶ τὸ Κράτος, καὶ ὅτι δὲν θὰ δραπετεύσωσι. Δίδεται κατόπιν αὐτοῖς ἡ εἰκοσαήμερος προθεσμία διὰ νὰ μεταβῶσιν εἰς τὰς οἰκίας των, τοῖς γνωστοποιεῖται ὅτι κατὰ τὸ διάστημα τοῦτο τῆς ἀδείας, δι' οἱονδήποτε πταῖσμα ἢ πλημμέλημα ἤθελον διαπράξει, θέλουσι θεωρεῖσθαι ὡς πολῖται, καὶ τιμωρεῖσθαι ἀμέσως κατὰ τοὺς ἐν ἰσχύϊ ποινικοὺς νόμους, καὶ διὰ καταλλήλων συμβουλῶν νουθετοῦνται ὅπως μέχρι τῆς εἰκοστῆς ἡμέρας καθ' ἣν θέλουσι συνέλθει εἰς τὴν πρωτεύουσαν τῆς Ἐπαρχίας, δια-

γάγωσι τιμίως καὶ χωρὶς οὐδένα ἐκ τῶν κατοίκων νὰ παρενοχλήσωσιν ἢ καταπιέσωσιν.

Ἄρθρ. 45. Ἂν μεταξὺ τῶν λαχόντων τινὲς ζητήσωσι ν' ἀντικατασταθῶσιν, ἀναγινώσκεται αὐτοῖς τε καὶ τοῖς γονεῦσιν αὐτῶν τὸ Ζ' Μέρος τοῦ παρόντος κώδηκος καὶ τοῖς ἀναπτύσσονται οἱ ὅροι, ὑφ' οὓς γενήσεται ἡ ἀντικατάστασις.

Ἄρθρ. 46. Ὁ πατὴρ ὅστις ἐκτὸς τῶν περιπτώσεων ἐκείνων, καθ' ἃς συγχωρεῖται ὑπὸ τοῦ παρόντος κώδηκος, θελήσῃ νὰ στείλῃ εἰς τὸν στρατὸν δολίως ἀντὶ τοῦ λαχόντος υἱοῦ του ἕτερον, καὶ πᾶς ὅστις, εἴτε πρὸ τῆς κληρώσεώς του εἴτε μετ' αὐτὴν, ἀλλάξῃ τ' ὄνομά του καὶ δείξῃ ἄλλον ἀντ' αὐτοῦ, ὡς καὶ οἱ οὕτως ἀντικαθιστάμενοι καὶ οἱ συμμέτοχοι τῆς πράξεως ταύτης θέλουσι τιμωρεῖσθαι κατὰ τὸν ποινικὸν στρατιωτικὸν νόμον. Διὰ τοῦτο ἡ διάταξις αὕτη πρέπει νὰ κοινοποιῆται εἰς τοὺς στρατευσίμους καὶ νὰ καταβάλληται προσοχὴ ἐκ μέρους τῶν ἐπιτετραμμένων τὴν νεοσυλλεξίαν καὶ τὴν ἀποστολὴν ὑπαλλήλων, ὅπως μὴ συμβαίνωσι τοιαῦται καταχρήσεις.

Ἄρθρ. 47. Τὸ 39ον ἄρθρον τοῦ παρόντος κώδηκος θέλει ἀναγνωσθῆ εἰς τοὺς Ἰμάμας καὶ Μουχτάρηδας εἰς οὓς θέλει κοινοποιηθῆ καὶ ἡ ὡρισμένη ποινὴ διὰ τοὺς τολμῶντας ἐκ τῶν κατοίκων τῆς ἐπαρχίας, νὰ κρύπτωσιν ἐν ταῖς οἰκίαις των, ἢ εἰς ἄλλα μέρη, ἢ νὰ φυγαδεύωσι τοὺς φεύγοντας πρὸ τῆς κληρώσεως ἢ μετ' αὐτήν.

Ἄρθρ. 48. Ἀφοῦ τελειώσῃ ἡ κλήρωσις, κάτωθεν τῶν δύω καταλόγων τῆς νεοσυλλεξίας, οἵτινες ἐκρατήθησαν κατ' ἀντιπαραβολὴν καὶ διαλαμβάνουσι τὰς ἐξετάσεις καὶ πράξεις τὰς ἐνεργηθείσας ἐν τῷ τῆς νεοσυλλεξίας Συμβουλίῳ, γίνεται πρακτικὸν ὀλιγόστιχον, βεβαιοῦν ὅτι ἡ νόμιμος κλήρωσις τῶν νεοσυλλέκτων τῆς Ἐπαρχίας ἐκείνης ἐγένετο μετὰ μεγίστης δικαιοσύνης κατὰ τὸν Αὐτοκρατορικὸν κώδηκα, κάτωθεν δὲ τοῦ πρακτικοῦ τούτου ὑπογράφουσι καὶ σφραγίζουσι τὰ μέλη τοῦ Συμβουλίου τῆς νεοσυλλεξίας. Ἐκ τῶν δύω τούτων καταλόγων, ὁ μὲν ἐξαχθεὶς ἐκ τοῦ ἀπογραφικοῦ καταλόγου τῆς Ἐπαρχίας καὶ χρησιμεύσας ὡς κατάλογος τῆς νεοσυλλεξίας ἀφίνεται ἐν τῇ Ἐπαρχίᾳ, ὁ δ' ἕτερος ὁ εὑρισκόμενος εἰς χεῖρας τοῦ ἐπιτετραμμένου τὴν νεοσυλλεξίαν ἐπαφίνεται εἰς τὸν ἴδιον.

Ὁ ἐπὶ τῆς νεοσυλλεξίας ὑπάλληλος, κατὰ τὸν κατάλογον τῆς διανομῆς τὸν δοθέντα αὐτῷ παρὰ τοῦ στρατοπεδαρχείου, συντάσσει δι' ἕκαστον τάγμα ἕνα κατάλογον ὀνομαζόμενον κατάλογον ἀποστολῆς (*σεφκ δεφτερὶ*) περιέχοντα τὸ ὄνομα, ἐπώνυμον, τὴν ἡλικίαν, τὸν ἀριθμὸν καὶ τὴν κατοικίαν τῶν λαχόντων νεοσυλλέκτων, ἄνωθεν δὲ τοῦ ὀνόματος τῶν μαθητῶν σημειοῖ ὅτι εἶναι μαθηταὶ καὶ ὅτι ἐστάλησαν εἰς τὴν ἕδραν τοῦ συντάγματός των ἵνα ὑποστῶσι τὰς ἐξετάσεις των. Τοὺς καταλόγους τούτους σφραγίσας ἐγχειρίζει εἰς τὸν ἀξιωματικὸν τὸν δι-

ρισθέντα ἵνα μεταφέρῃ τοὺς νεοσυλλέκτους εἰς τὸ τάγμα των. Ἐκτὸς τῶν καταλόγων τούτων συντάσσει καὶ ἑτέρους καταλόγους διὰ τοὺς μαθητὰς, περιέχοντας τὰ ὀνόματα, ἐπώνυμα καὶ χαρακτηριστικὰ αὐτῶν, οὓς ἐγχειρίζει εἰς τὸν ἀξιωματικὸν ὅστις θέλει τοὺς ὁδηγήσει εἰς τὸ μέρος τῶν ἐξετάσεων. Μετὰ ταῦτα ὁ ἐπὶ τῆς στρατολογίας ὑπάλληλος συνιστᾷ εἰς τὴν ἐπιτόπιον πολιτικὴν ἀρχὴν ὅπως κατὰ τὴν ἐπιστροφὴν τῶν νεοσυλλέκτων ἀπὸ τὰς οἰκίας αὐτῶν δώσῃ αὐτοῖς τὰ ὁδοιπορικά των ἔξοδα, ὡς κατωτέρω δηλοῦται, καὶ τοῖς παράσχῃ ἅπαντα τὰ εὐκολυντικὰ βοηθήματα, καὶ παραδώσῃ εἰς τὸν ἀξιωματικὸν ὅπως ὁδηγήσῃ τοὺς μὲν μαθητὰς εἰς τὴν ἕδραν τοῦ συντάγματός των, τοὺς δὲ λοιποὺς εἰς τὸν πρὸς ὃν ὅρον τῆς ὑπηρεσίας των. Τούτων γενομένων, ὁ ἐπὶ τῆς νεοσυλλεξίας ὑπάλληλος παραλαβὼν τοὺς συνοδεύοντας αὐτὸν ὑπαλλήλους, ἀναχωρεῖ ἐκ τῆς ἐπαρχίας ἐκείνης καὶ μεταβαίνει εἰς ἄλλην· ἐν ἁπάσαις δὲ ταῖς ἐπαρχίαις, ἐφ' ὧν εἶναι ἐπιτετραμμένος, ἐνεργεῖ τὴν στρατολογίαν καὶ συντάσσει ὡς ἄνω τὸν περὶ αὐτῆς κατάλογον, ὃν σφραγίσας πέμπει διὰ τοῦ καταλληλοτέρου μέσου καὶ ὅσον τάχιστα εἰς τὸ στρατοπεδαρχεῖον.

Ἄρθρ. 49. Ὅσοι τῶν παρόντων μαθητῶν κληρωθέντες λάχωσι, λαμβάνουσι δελτίον ἠριθμημένον διαλαμβάνον ὅτι ὑπάρχει ἐπιτοπίως ἀποδεδειγμένον καὶ βέβαιον ὅτι αὐτοὶ νυχθημερὸν διαμένουσιν ἐν ὡρισμένῳ τινὶ γυμνασίῳ σπουδάζοντες τὴν θεολογίαν· προσέτι τίνος ἔτους νεοσύλλεκτοι ὑπάρχουσι, τὸ ὄνομα καὶ ἐπώνυμον αὐτῶν καὶ τὸ ὄνομα τοῦ Γυμνασίου ἐν ᾧ μαθητεύουσι. Δίδεται δὲ καὶ εἰς αὐτοὺς ὡς καὶ εἰς τοὺς λοιποὺς νεοσυλλέκτους μετὰ τὴν κλήρωσιν 20 ἡμερῶν προθεσμία, τῆς ὁποίας ληξάσης πάλιν ἐπανέρχονται εἰς τὴν πρωτεύουσαν τῆς ἐπαρχίας, ἀποχωρίζονται τῶν λοιπῶν, καὶ συνοδεύονται ὑπὸ τοῦ ὑπαλλήλου τῆς ἀποσολῆς, οὗτινος ἐγένετο μνεία ἐν τῷ προγενεστέρῳ ἄρθρῳ, εἰς τὴν ἕδραν τοῦ συντάγματος εἰς ὃ ὑπάγεται τὸ τάγμα των, ἐκεῖ δὲ συνέρχεται ἐπὶ τούτῳ ἐπιτροπὴ ἐξεταστικὴ, συγκειμένη ἐκ τοῦ μουμεγίζη, τοῦ ἐπιτετραμμένου τὰς ἐξετάσεις, ἐκ τοῦ ἀνωτέρου πολιτικοῦ ὑπαλλήλου, ἐκ τῶν ἀνωτέρων καὶ κατωτέρων ἀξιωματικῶν τῆς ἐφεδρείας, τοῦ μουφτῆ καὶ τῶν οὐλεμάδων τοῦ τόπου. Ἡ ἐπιτροπὴ αὕτη προβαίνει εἰς τὰς ἐξετάσεις τῶν μαθητῶν κατὰ τὸ 21 ἄρθρον τοῦ παρόντος κανονισμοῦ, τουτέστι ἐξετάζει αὐτοὺς τὰ εἰς τὴν ἡλικίαν των προσδιωρισμένα μαθήματα, καὶ, ἂν ἀποδειχθῶσιν ἱκανοὶ, ἀφίνονται διὰ τὸ προσεχὲς ἔτος, γίνεται δὲ σημείωσις, ὄπισθεν τοῦ ἐνδεικτικοῦ ὅπερ φέρουσι, τοῦ ἔτους καὶ τῶν μαθημάτων, ἅτινα ἐξητάσθησαν, τὴν ὁποίαν σφραγίζουσι τὰ μέλη τῆς ἐπιτροπῆς καὶ ἐπανέρχονται εἰς τὰς οἰκίας των λαμβάνοντες τὰ ὁδοιπορικά των ἔξοδα. Οἱ δὲ ἀποδειχθέντες ἀνίκανοι παραδίδονται εἰς ἕνα ὑπαξιωματικὸν ἐκ τῶν εὑρισκομένων ἐν τῇ ἕδρᾳ τοῦ συντάγματος, ὅστις τοὺς συνοδεύει εἰς τὰ οἰκεῖα στρατιωτικὰ τάγματα, ἵνα καταταχθῶσιν εἰς αὐτὰ,

εἰς δὲ τοὺς καταλόγους τοὺς ὁποίους ὁ ἀξιωματικὸς φέρει μεθ' ἑαυτοῦ γενήσεται μνεία περὶ τοῦ τίνες ἐκ τῶν ἐξετασθέντων μαθητῶν ἐπέτυχον καὶ τίνες ἀποτυχόντες ἀπεστάλησαν εἰς τὸν στρατόν· οἱ κατάλογοι οὗτοι ὑπογράφονται καὶ σφραγίζονται ὑπὸ τῶν μελῶν τῆς ἐξεταστικῆς ἐπιτροπῆς· καὶ δίδονται εἰς τὸν ὑπαξιωματικὸν ὅστις θέλει ὁδηγήσει τοὺς μὴ εὐδοκιμήσαντας μαθητὰς εἰς τὰ τάγματά των, στέλλεται δὲ καὶ ἀνὰ ἓν ἀντίγραφον αὐτῶν εἰς τὰς πρωτευούσας τῶν ἐπαρχιῶν, ἵνα σημειωθῇ εἰς τοὺς αὐτόσε ἀφιερωμένους καταλόγους τίνες ἐπέτυχον ἢ ἀπέτυχον εἰς τὰς ἐξετάσεις.

Ἄρθρ. 50. Ἐπειδὴ ὁ μισθὸς καὶ τὰ ὁδοιπορικὰ ἔξοδα τῶν ὑπαλλήλων τῆς νεοσυλλεξίας πληρόνονται κατὰ τὸν ἰδιαίτερον κανονισμὸν παρὰ τῶν στρατοπέδων, ἂν τινὲς ἐξ αὐτῶν θελήσωσιν εἰς τὰ μέρη ἐν οἷς περιέρχονται ἢ τίποτε δωρεὰν ν' ἀγοράσωσιν ἢ κἀνένα ν' ἀδικήσωσι, θέλουσι παιδευθῇ κατὰ τὸ 111 ἄρθρον τοῦ πολιτικοῦ ποινικοῦ Κώδηκος.

Ἄρθρ. 51. Ὅταν οἱ ἐπὶ τῆς στρατολογίας ὑπάλληλοι ἐκτελέσαντες τὴν ἀποστολήν των ἔν τινι ἐπαρχίᾳ πρόκειται νὰ μεταβῶσιν εἰς ἄλλην, τρεῖς ἢ τέσσαρας ἡμέρας πρὸ τῆς ἀναχωρήσεώς των εἰδοποιοῦσιν ἐγγράφως τὸν διοικητὴν τοῦ τόπου, ποίαν ἡμέραν θέλουσι φθάσει εἰς τὴν ἐπαρχίαν ταύτην, καὶ ἐκείνην καθ' ἣν οἱ στρατεύσιμοι αὐτῆς ὀφείλουσι νὰ παρευρεθῶσιν εἰς τὴν πρωτεύουσαν ἢ εἰς κἀνὲν ἄλλο μέρος τῆς ἐπαρχίας κατάλληλον, δηλοῦντες ταὐτοχρόνως ὅτι ὅσοι ἕνεκα ἐμπορίου ἢ ἄλλης αἰτίας ἀποδημοῦσιν ἢ ἀσθενοῦσι καὶ δὲν δύνανται αὐτοπροσώπως νὰ παρασταθῶσιν ἐν τῷ τῆς νεοσυλλεξίας συμβουλίῳ, πρέπει ν' ἀντιπροσωπευθῶσιν εἴτε ὑπὸ τοῦ πατρὸς αὐτῶν εἴτε ὑπ' ἄλλου τινὸς συγγενοῦς των, καὶ ὅτι ὅσοι δὲν παρευρεθῶσιν εἰς τὸ συμβούλιον θέλουσι γραφῇ στρατιῶται ἄνευ κληρώσεως. Οἱ δὲ διοικηταὶ εἰδοποιοῦσι τοὺς μουχτάριδας τῶν χωρίων καὶ ὅπου δεῖ ὅτι κατὰ τὴν ὁρισθεῖσαν ἡμέραν, κατὰ τὸ 14 ἄρθρον τοῦ παρόντος κανονισμοῦ, οἱ στρατεύσιμοι πρέπει νὰ παρευρεθῶσιν ἐν τῷ Συμβουλίῳ.

Ἄρθρ. 52. Ἀφοῦ περατωθῇ ἡ κλήρωσις τῶν νεοσυλλέκτων καὶ δοθῇ ἡ ἄδεια εἰς τοὺς λαχόντας ἵνα ἐπανέλθωσιν εἰς τοὺς οἴκους των τὴν 20ὴν ἡμέραν, ὅταν συναχθῶσιν εἰς τὸ μέρος τῆς συνεντεύξεώς των πάλιν αἱ πολιτικαὶ ἀρχαὶ τοῦ τόπου, ὁ χακίμης, ὁ μουφτῆς καὶ οἱ λοιποὶ οὐλεμάδες καὶ πρόκριτοι, συνέρχονται, παρόντος καὶ τοῦ ὁδηγοῦ τῶν νεοσυλλέκτων τὸν ὁποῖον ἄφησεν ἐκεῖ ὁ τῆς νεοσυλλεξίας ὑπάλληλος, καὶ παρατηρεῖται ποῖοι ἐκ τῶν νεοσυλλέκτων ἦλθον καὶ ποῖοι δὲν ἦλθον. Ὅσοι ἐξ αὐτῶν ἐδραπέτευσαν ἢ ἐκρύβησαν εἰς μέρος τι καὶ δὲν ἦλθον, θεωροῦνται φυγάδες· ὡσαύτως καὶ ἐκ τῶν μαθητῶν ὅσοι τὴν 20ὴν ἡμέραν δὲν ἤθελον προσέλθει, καὶ αὐτοὶ θεωροῦνται ὡς φυγάδες καὶ ἡ αἴτησίς των περὶ ἐξετάσεως δὲν γίνεται δεκτὴ, γίνεται δὲ σημείωσις ἄνωθεν τῶν ὀνομάτων

των ἐν τοῖς βιβλίοις, τὰ ὁποῖα ἔμειναν ἐν τῇ ἐπαρχίᾳ, καθὼς καὶ εἰς ἐκεῖνα τὰ ὁποῖα κρατεῖ ὁ ὑπάλληλος τῆς νεοσυλλεξίας καὶ ὁ τῆς ἀποστολῆς ὁδηγός, ὅτι ἐδραπέτευσαν μετὰ τὴν κλήρωσιν, ὁ δὲ διοικητὴς διαβιβάζει δελτία εἰς τοὺς μουχτάριδας τῶν χωρίων των ἵνα ζητηθῶσι· τοὺς ἐλθόντας δὲ ἐγκαίρως ἀποστέλλουσι μετὰ τῶν ἀπαιτουμένων περιποιήσεων εἰς τὸν πρὸς ὃν ὅρον, τοὺς δὲ μαθητὰς εἰς τὰς ἕδρας τῶν συνταγμάτων ἵνα ἐξετασθῶσιν.

Ἄρθρ. 53. Ὅταν οἱ νεοσύλλεκτοι ἐπιστρέψωσιν ἐκ τῶν οἰκιῶν των, ὡς εἴρηται, λαμβάνεται ὑπ' ὄψιν ὁ ἀριθμὸς τῶν παρόντων, ὑπολογίζεται τὸ διάστημα τῶν ὡρῶν τὸ ὁποῖον θέλουσι διατρέξει ἕως ὅτου φθάσωσιν εἰς τὸν πρὸς ὃν ὅρον, λογιζομένων πέντε ὡρῶν ὁδοιπορίας δι' ἑκάστην ἡμέραν, κατὰ τὸν κανονισμὸν, καὶ προστιθεμένης μιᾶς ἡμέρας πρὸς ἀνάπαυσιν εἰς πᾶσαν ἑξαήμερον ὁδοιπορίαν, δίδονται δὲ 60 παράδες εἰς ἕκαστον στρατιώτην διὰ καθημερινὴν τροφήν. Ὁ διοικητὴς τῆς ἐπαρχίας λαμβάνει ἀπόδειξιν ἐσφραγισμένην παρὰ τοῦ ὁδηγοῦ ἀξιωματικοῦ, περιλαμβάνουσαν τὸν ἀριθμὸν τῶν στρατιωτῶν, τὸ μέρος εἰς ὃ θέλουσι μεταβῆ, τὸ διάστημα τῶν ὡρῶν ὅπερ χωρίζει τὰς δύω θέσεις, τὸ ποσὸν τῶν δοθησομένων χρημάτων καὶ τὸ σύνταγμα, τὸ τάγμα καὶ τὸν λόχον εἰς ὃν ὑπάγεται ὁ ὁδηγὸς ἀξιωματικὸς, δίδει αὐτῷ τὰ χρήματα τῆς τροφῆς, παραδίδει τοὺς στρατιώτας καὶ πρὸς τούτους παραχωρεῖ ἀνάλογον ἀριθμὸν χωροφυλάκων, ἵνα συνοδεύωσι τοὺς στρατιώτας καθ' ὁδὸν καὶ τοὺς βοηθῶσιν ὅπου δεῖ. Καθ' ὅσον ἀφορᾷ τοὺς μαθητὰς, ἡ καθημερινὴ αὐτῶν τροφὴ ὑπολογίζεται ὡς ἄνω μέχρι τῆς ἕδρας τοῦ συντάγματος καὶ παραδίδονται εἰς τὸν ὁδηγὸν ἀξιωματικόν. Ἐκ τῶν ἐξετασθέντων ἐν τῇ ἕδρᾳ τοῦ συντάγματος, οἱ ἐπιστρέφοντες εἰς τὰς οἰκίας των λαμβάνουσιν ἐκ τῆς ἕδρας τὴν καθημερινὴν τροφὴν των ἀναλόγως τοῦ ποσοῦ τὸ ὁποῖον ἔλαβον ὅταν ἦλθον, οἱ δὲ ἀποτυχόντες παραδίδονται εἰς τὸν ὁδηγὸν ἀξιωματικὸν, ὅστις λαμβάνει ἐπὶ ἀποδείξει παραλαβῆς τὸ καθημερινὸν σιτηρέσιον αὐτῶν μέχρι τοῦ μέρους εἰς ὃ θέλει τοὺς ὁδηγήσει.

Ἂν δ' ἐκ τῶν μὴ ἐξετασθέντων μαθητῶν ἢ ἐκ τῶν νεοσυλλέκτων ὑπάρχωσί τινες οἵτινες θέλουσι μεταβῆ εἰς τὸ ὁρισθὲν αὐτοῖς μέρος διὰ θαλάσσης, τὸ σιτηρέσιον αὐτῶν δίδεται ἀπὸ τῆς ἰδίας αὐτῶν Ἐπαρχίας μέχρι τοῦ λιμένος εἰς ὃν θέλουσι μεταβῆ, ἐκεῖ δὲ ἀπὸ τοῦ λιμένος τούτου μέχρι τῆς ἀποβάθρας εἰς ἣν ἀποβιβασθήσονται λαμβάνουσιν ἐπ' ἀποδείξει παρὰ τοῦ Διοικητοῦ τῆς Ἐπαρχίας τὸν ναῦλον καὶ τὴν τροφὴν των κατὰ τὸν ἄνωθι ῥηθέντα τρόπον· ἂν ἐκ τῆς τελευταίας ταύτης ἀποβάθρας ὑπάρχωσιν ἀκόμη μέρη τὰ ὁποῖα διὰ ξηρᾶς πρέπει νὰ διέλθωσι, πάλιν ἀπὸ τὸν Διοικητὴν τῆς Ἐπαρχίας εἰς ἣν ὑπάγεται εἰς ὃν ἀπεβιβάσθησαν λιμὴν λαμβάνουσιν ἐπὶ ἀποδείξει παραλαβῆς τὸ νόμιμον σιτηρέσιόν των μέχρι τῆς τελευταίας θέσεως εἰς ἣν πρόκειται νὰ μεταβῶσιν.

Ἄρθρ. 54. Ὁ ἐπὶ τῆς ἀποστολῆς ἀξιωματικὸς ὁ ὡρισμένος νὰ ὁδηγήσῃ τοὺς νεοσυλλέκτους ἑκάστης Ἐπαρχίας πρέπει καθ' ὁδὸν νὰ διατηρῇ καλῶς τοὺς στρατιώτας, νὰ διατρέχῃ τοὺς ἡμερησίους σταθμοὺς εἰς τρόπον ὥστε νὰ μὴ ἀσθενήσωσιν, ὅταν φθάσωσιν εἰς τὸν σταθμὸν νὰ τοὺς τοποθετῇ εἰς κατάλληλα μέρη, νὰ δίδῃ εἰς χεῖράς των τὸ σιτηρέσιόν των ἵνα προετοιμάζωσι τὴν τροφήν των, καὶ ἐν ἀνάγκῃ νὰ τοὺς συνδράμῃ πρὸς προμήθειαν τῆς τροφῆς των· καθ' ὁδὸν δὲν πρέπει νὰ τοὺς στενοχωρῇ οὔτε νὰ τοὺς βασανίζῃ, ἀλλὰ νὰ προσπαθῇ νὰ μένωσιν εὐχαριστημένοι καὶ εὐδιάθετοι, ἂν δὲ μεταξὺ αὐτῶν δραπετεύσωσι τινὲς καὶ συλληφθῶσιν, ἢ εἰσὶν ὕποπτοι φυγῆς, οἱ τοιοῦτοι φέρονται δεδεμένοι ἀλλ' εἰς τρόπον ἀκίνδυνον.

Ἄρθρ. 55. Οἱ ὁδηγοὶ ἀξιωματικοὶ δίδουσιν εἰς τοὺς ἀξιωματικοὺς τοῦ τάγματος εἰς ὃ θέλουσι παραδώσει τοὺς νεοσυλλέκτους οὓς ὁδηγοῦσι, κατάλογον τῶν χρημάτων, ἅτινα ἔλαβον παρὰ τῶν Διοικητῶν διὰ τὸ σιτηρέσιον, τὸν ναῦλον καὶ τὴν ἐν τῷ πλοίῳ τροφὴν τῶν νεοσυλλέκτων, οἱ δὲ τελευταῖοι οὗτοι διαβιβάζουσι τοὺς καταλόγους τούτους πρὸς τοὺς στρατοπεδάρχας.

Ἄρθρ. 56. Ἅμα φθάσωσιν οἱ ὅμιλοι τῶν νεοσυλλέκτων εἰς τὰς ὁρισθείσας αὐτοῖς θέσεις, κατὰ τὸν κατάλογον τῆς ἀποστολῆς, ὃν φέρουσιν οἱ ὁδηγοί, ὁ ἀνώτερος ἀξιωματικὸς τοῦ μέρους ἐκείνου ἐπιθεωρεῖ, ἀπαριθμεῖ καὶ καταγράφει ἅπαντας εἰς τὰ ὑπ' αὐτὸν τάγματα· ἂν ὑπάρχωσί τινες καθ' ὁδὸν δραπετεύσαντες, σημειοῦται ἡ φυγή των ἄνωθεν τοῦ ὀνόματός των ἐν τῷ βιβλίῳ τῆς ἀποστολῆς καὶ συντάσσεται δελτίον ὅπερ δίδεται εἰς τοὺς χωροφύλακας τοὺς συνοδεύσαντας τοὺς νεοσυλλέκτους ἵνα ἐγχειρισθῇ εἰς τὸν Διοικητὴν τῆς ἰδίας Ἐπαρχίας, ὅπως σημειωθῇ ἡ φυγή των καὶ ἐν τῷ στρατολογικῷ καταλόγῳ τῆς Ἐπαρχίας καὶ ληφθῇ πρόνοια περὶ τῆς εὑρέσεως αὐτῶν. Ἂν ἐν τῷ καταλόγῳ τῆς ἀποστολῆς ὑπάρχωσι σημειωμένοι καὶ μαθηταὶ μεταβάντες εἰς τὴν ἕδραν τοῦ συντάγματος ὅπως ἐξετασθῶσιν, ὁ παραλαβὼν τοὺς νεοσυλλέκτους ἀξιωματικὸς περιμένει καὶ αὐτούς, καὶ ὅταν ἔλθωσι, λαμβάνεται ὑπ' ὄψιν ὁ κατάλογος τῆς ἀποστολῆς τὸν ὁποῖον ἔφερεν ὁ ὁδηγὸς ἀξιωματικός, ἀντίγραφον τούτου κρατεῖται, τὸ δὲ πρωτότυπον ἀποστέλλεται εἰς τὸ στρατοπεδαρχεῖον ἵνα σημειωθῇ ἐπὶ τῶν καταλόγων, τοὺς ὁποίους, κατὰ τὸ 18ον ἄρθρον, ἀπέστειλεν ὁ τῆς νεοσυλλεξίας ἀξιωματικὸς μετὰ τὸ τέλος τῆς κληρώσεως, ἐπὶ τῶν ὀνομάτων, ὅσων μὲν εὐδοκίμησαν εἰς τὰς ἐξετάσεις ὅτι ἀπελύθησαν, ὅσων δὲ ἀπέτυχον, ὅτι ἀπεστάλησαν ἵνα καταταχθῶσιν εἰς τὰ τάγματα, ὡς καὶ ἐφ' ὅσων ἦλθον κατ' εὐθεῖαν εἰς αὐτὰ καὶ ὅσων καθ' ὁδὸν ἐδραπέτευσαν.

Ἄρθρ. 57. Ἀφοῦ φθάσωσιν εἰς τὸ στρατοπεδαρχεῖον ἅπαντες οἱ στρατολογικοὶ κατάλογοι καὶ ἐκεῖνοι τοὺς ὁποίους θὰ στείλωσιν οἱ ἀξιωμα-

τικοὶ οἱ παραλαμβάνοντες τοὺς νεοσυλλέκτους, τὸ Συμβούλιον τοῦ στρατοπεδαρχείου ἐπιθεωρεῖ αὐτοὺς ἐν συνόλῳ καὶ συντάσσει γενικὸν εὐμέθοδον κατάλογον ἵνα καθυποβάλῃ αὐτὸν εἰς τὸ ἐπὶ τῶν Στρατιωτικῶν ὑπουργεῖον, περιέχοντα συνοπτικῶς τοὺς στρατευσίμους τοῦ ἔτους ἐκείνου ἐν ἑκάστῃ ἐπαρχίᾳ, τὸν ἀριθμὸν τῶν δραπετευσάντων πρὸ τῆς κληρώσεως, τὸν ἀριθμὸν τῶν ἀφεθέντων καὶ ἐξαιρεθέντων, εἴτε διότι ἦσαν μονογενεῖς εἴτε ἀσθενεῖς, ἢ εἶχον ἄλλον ἐξαιρέσεως λόγον, τὸν ἀριθμὸν τῶν ὑποβληθέντων εἰς τὴν κλήρωσιν, τὸν ἀριθμὸν τῶν λαχόντων ἐκ τῶν κληρωθέντων, τὸν ἀριθμὸν τῶν δραπετευσάντων μετὰ τὴν κλήρωσιν, τὸν ἀριθμὸν τῶν εὐδοκιμησάντων εἰς τὰς ἐξετάσεις μαθητῶν καὶ διὰ τοῦτο ἀφεθέντων, καὶ τὸν ἀριθμὸν τῶν ἀποδημούντων εἰς ἄλλας χώρας. Συνάμα δὲ ἐκ τῶν καταλόγων τούτων ἐξάγονται ἰδιαίτεροι κατάλογοι δι' ἕκαστον νομόν, ἐν οἷς καταγράφονται οἱ πρὸ καὶ μετὰ τὴν κλήρωσιν δραπετεύσαντες κατ' ἐπαρχίαν, χωρίον καὶ ὄνομα, μετὰ τῆς ἐπ' αὐτοῦ σημειώσεως· οἱ κατάλογοι οὗτοι στέλλονται μὲ ἐπιστολὰς πρὸς τοὺς Γενικοὺς Διοικητὰς καὶ Διοικητὰς ἵνα εὕρωσι, συλλάβωσι καὶ ἀποστείλωσι τοὺς δραπέτας. Προσέτι δὲ γίνονται ἰδιαίτεροι κατ' ἐπαρχίας κατάλογοι τῶν ἀπόντων καὶ λαχόντων εἰς τὴν κλήρωσιν, περιέχοντες ἄνωθεν τοῦ ὀνόματός των τὴν ἡλικίαν, τὸν τόπον τῆς διαμονῆς, πλησίον τίνος εὑρίσκονται, τὸ ἐπάγγελμα ὅπερ μετέρχονται, ἢ τὴν ὑπόθεσιν, ἣν ἔχουσιν, οἵτινες ἐκ μέρους τοῦ στρατάρχου ἀποστέλλονται εἰς τὰς Γενικὰς Διοικήσεις ἵνα εὕρωσι τοὺς ἀπόντας καὶ ἀποστείλωσιν αὐτοὺς εἰς τὸ οἰκεῖον στρατόπεδον.

Ἄρθρ. 58. Ἂν ἐν τοῖς στρατολογικοῖς καταλόγοις ὑπάρχωσιν ἀπόντες κληροῦχοι διαμένοντες ἐν Κ]πόλει, ἰδιαίτερος κατάλογος γίνεται καὶ τούτων παρὰ τοῦ Συμβουλίου τῶν στρατοπεδαρχείου, ὅστις παρὰ τοῦ στρατάρχου καθυποβάλλεται εἰς τὸ ἐπὶ τῶν Στρατ. ὑπουργεῖον. Ἀφοῦ δὲ τὸ ἐν τῷ ὑπουργείῳ Στρατιωτικὸν Συμβούλιον (*Δάρι-Σιουρᾶ*) ποιήσηται τὰς ἀναγκαίας ἐρεύνας, ὅσοι ἐκ τῶν σημειωθέντων ὑπάρχωσιν εἰς τὴν ἀτομικὴν ὑπηρεσίαν τῆς Α. Α. Μ. τοῦ Σουλτάνου, ἢ ὑπηρετῶσιν ἐν τῇ Αὐτοκρ. μουσικῇ τῶν ἀνακτόρων, ἢ σπουδάζωσι μετ' ἐπιμελείας ἐν τῇ πολιτικῇ ἰατρικῇ Σχολῇ, κατὰ τὸ β' Μέρος, ἀφοῦ γενῇ ἡ ἐξακρίβωσίς των, ἐξαιροῦνται, οἱ δὲ λοιποὶ ζητοῦνται ἀπὸ τὰ ἰδιαίτερα τμήματα εἰς ἃ ὑπάγονται· καὶ οἱ μὲν τεχνῖται προσκαλοῦνται διὰ τῆς δημαρχίας, οἱ δὲ εἰς τὴν ὑπηρεσίαν ἰδιωτῶν διατελοῦντες διὰ τοῦ ὑπουργείου τῆς ἀστυνομίας, οἱ δ' ἐν τοῖς σχολείοις τῆς πρωτευούσης μαθητεύοντες προσκαλοῦνται παρὰ τοῦ Σεϊχ-οὐλ-Ἰσλάμη, γινομένης ἐρεύνης περὶ αὐτῶν ἂν διανυκτερεύωσιν εἰς τὰ σχολεῖα, τίνος ἔτους κληρώσεως νεοσύλλεκτοι ὑπάρχουσι, ποῖον ἔτος εἰσῆλθον εἰς τὴν στρατεύσιμον ἡλικίαν καὶ πότε εἰσῆλθον εἰς τὸ σχολεῖον· ἑπομένως συνέρχεται ἐν τῷ Δάρι-Σιουρᾶ ἐξεταστικὴ ἐπιτροπή, ἀπαρτιζομένη ἀπὸ τὸν μουφτῆν αὐτοῦ καὶ ἀπὸ δύω ἢ τρία ἄτομα

ἐκ τῶν μελῶν του καὶ ἐκ τοῦ ἐπιτετραμμένου, τὸν ὁποῖον μετὰ προηγουμένην ἔγγραφον συνεννόησιν διορίζει ὁ Σέϊχ-οὐλ-Ἰσλάμης, ἥτις ἐν ὡρισμέναις ἡμέραις συνέρχεται καὶ ἐξετάζει τοὺς μαθητὰς εἰς τὰ ἀναλόγως τῆς ἡλικίας των ὡρισμένα μαθήματα.

Καὶ οἱ μὲν εὐδοκιμήσαντες εἰς τὰς ἐξετάσεις ἀφίνονται διὰ τὸ προσεχὲς ἔτος, ἂν δ' ἐξετάζωνται διὰ τὸ τελευταῖον ἔτος τῆς κληρώσεώς των, δίδοται εἰς χεῖράς των ἀπόδειξις ἵνα μετατεθῶσιν εἰς τὴν ἐφεδρείαν, οἱ δ' ἀποτυχόντες ἢ μὴ προσελθόντες ἐμπροθέσμως εἰς τὰς ἐξετάσεις κατατάσσονται εἰς τὸν στρατόν.

Ἄρθρ. 59. Ὡς εἴρηται ἐν τῷ προηγουμένῳ ἄρθρῳ, οἱ νεοσύλλεκτοι οἱ προσκαλούμενοι ἀπὸ τὰ μέρη εἰς ἃ ὑπάγονται, οἱ μὴ εὐδοκιμήσαντες μαθηταὶ, ἢ οἱ μὴ προσερχόμενοι εἰς τὰς ἐξετάσεις ἐμπροθέσμως, χωρίζονται κατὰ τάξεις ἵνα καταγραφῶσιν εἰς τὸν στρατὸν καὶ ἀποστέλλονται εἰς τὰ οἰκεῖα αὐτῶν στρατόπεδα. Ἐκεῖνοι δὲ, οἵτινες εὑρίσκονται εἰς τὴν ἀτομικὴν ὑπηρεσίαν τῆς Α. Μ. τοῦ Σουλτάνου, οἱ εὐδοκιμήσαντες εἰς τὰς ἐξετάσεις μαθηταὶ, καὶ οἱ ἐξακολουθοῦντες μετ' ἐπιμελείας τὰ τῆς ἰατρικῆς μαθήματα ἐν τῷ πολιτικῷ σχολείῳ, ἐξαιροῦνται μὲν τῆς στρατιωτικῆς ὑπηρεσίας, ἀλλ' οὐχ ἧττον στέλλονται ἑκάστοτε τὰ δελτία αὐτῶν εἰς τὰ οἰκεῖα Στρατοπεδαρχεῖα ἵνα σημειωθῇ ἡ ἐξαίρεσίς των ἄνωθεν τοῦ ὀνόματός των εἰς τοὺς στρατολογικοὺς καταλόγους τοῦ Στρατοπέδου.

Ἄρθρ. 60. Ἐὰν μεταξὺ τῶν ἐρήμην κληρουμένων καὶ λαχόντων ὑπάρχωσι σπουδασταὶ σπουδάζοντες ἀλλαχόσε, ἐκτὸς τῆς Κωνσταντινουπόλεως καὶ τῆς ἑαυτῶν ἐπαρχίας, ἂν τὸ μέρος εἰς ὃ εὑρίσκονται εἶναι πλησίον τοῦ Στρατοπεδαρχείου εἰς ὃ ὑπάγονται, μεταβαίνουσιν εἰς αὐτὸ, ἂν δὲ ἀπέχῃ, μεταβαίνουσιν εἰς τὸ πλησιέστερον Στρατοπεδαρχεῖον, ἂν δὲ δὲν ὑπάρχωσιν ἐκεῖ πλησίον Στρατοπεδαρχεῖα, μεταβαίνουσιν εἰς τὴν ἕδραν τῆς Γεν. διοικήσεως, εἰς ἣν ὑπάγεται τὸ μέρος ἐν ᾧ διατρίβουσι, καὶ ἀναλόγως τῆς ἡλικίας των ἐξετάζονται τὰ νενομισμένα μαθήματα· καὶ ἂν μὲν εὐδοκιμήσωσιν εἰς τὰς ἐξετάσεις, ἀφίνονται διὰ τὸ προσεχὲς ἔτος, ἂν δὲ ἀποτύχωσιν, ἢ ἂν κατὰ τὸ 21 ἄρθρον δὲν ἐμφανισθῶσιν ἐντὸς ἐννέα μηνῶν ἀπὸ τῆς κληρώσεώς των ἵνα ἐξετασθῶσι, καταγράφονται εἰς τὸν στρατόν.

Ἄρθρ. 61. Οἱ ἀλλαχοῦ εὑρισκόμενοι μαθηταὶ, μεταβαίνοντες ἵνα ἐξετασθῶσιν, ὑποχρεοῦνται νὰ λάβωσι πιστοποιητικὸν τοῦ ἐν τῷ τόπῳ τῆς διανομῆς των ταγματάρχου τῆς ἐφεδρείας, διαλαμβάνον τὴν σχολὴν ἐν ᾗ σπουδάζουσι, τὴν ἐποχὴν καθ' ἣν εἰσῆλθον ἐν αὐτῇ, ἐὰν ὦσιν οἰκότροφοι καὶ τίνος ἔτους νεοσύλλεκτοι ὑπάρχουσι, τὴν ἡλικίαν καὶ τὰ χαρακτηριστικά των. Τούτου ἕνεκα ἕκαστος ταγματάρχης τῆς ἐφεδρείας πρέπει νὰ κρατῇ κατάλογον τῶν σχολῶν ἑκάστης χώρας, διαλαμβάνοντα τὸν ἀριθμὸν τῶν ἐντοπίων καὶ ξένων οἰκοτρόφων μαθητῶν, τὰ ὀνόματα, ἐπώ-

νυμα, τὴν ἡλικίαν, τὰ χαρακτηριστικὰ καὶ τὴν ἐποχὴν καθ' ἣν εἰσῆλθον εἰς τὴν σχολήν. Ἐπὶ δὲ τοῦ καταλόγου τούτου ἐν ἑκάστῃ τριμηνίᾳ γίνεται ἐξέλεγξις τῶν μαθητῶν καὶ μετὰ πολλῆς προσοχῆς φυλάττονται σημειώσεις καὶ παρατηρήσεις τῶν νεωστὶ εἰσελθόντων, τῶν εἰς ἄλλα μέρη ἀποδημησάντων, τῶν ἀποθανόντων, τῶν κληρωθέντων καὶ λαχόντων καὶ τῶν ἐξετασθέντων ἢ μὴ ἐξ αὐτῶν. Πρέπει δὲ εἰς τὰς ἐξετάσεις τὰς γιγνομένας εἴτε εἰς τὰ Στρατοπεδαρχεῖα, εἴτε εἰς τὰ διοικητικὰ συμβούλια τῶν νομαρχιῶν, νὰ παρευρίσκωνται οἱ ἀξιωματικοὶ τῆς ἐφεδρείας τοῦ τόπου ἐκείνου καὶ οἱ ἐγχώριοι οὐλεμάδες· εἰς τοὺς ἐξεταζομένους δίδοται ἐνδεικτικόν, περιέχον κάτωθεν *μαζπατᾶν* διαλαμβάνοντα τὴν σχολὴν ἐν ᾗ σπουδάζουσι, τὸ ἔτος οὗτινος ὑπάρχουσι νεοσύλλεκτοι καὶ τὸ ἀποτέλεσμα τῶν ἐξετάσεών των, ἀντίγραφον δὲ τούτου ἀποστέλλεται εἰς τὰ οἰκεῖα Στρατοπεδαρχεῖα· ἂν δὲ ὑπάρχωσι μὴ δυνάμενοι νὰ δώσωσιν ἐξετάσεις, ἀποστέλλονται προσηκόντως εἰς τὸ Στρατόπεδόν των ἵνα καταταχθῶσιν εἰς τὸν στρατόν.

Ἄρθρ. 62. Καίτοι οἱ ταγματάρχαι τῆς ἐφεδρείας, παρατηροῦντες τὸν κατάλογον τὸν ὁποῖον θέλουσι κρατεῖ, δύνανται νὰ γνωρίσωσιν ὅλα τὰ συστατικὰ τὰ ὁποῖα πρέπει νὰ καταχωρηθῶσιν ἐν τῷ ἐνδεικτικῷ τῶν μαθητῶν, τῶν εὑρισκομένων ἐν τῇ σχολῇ τῆς περιφερείας τοῦ τάγματός των, ἐπειδὴ ὅμως δὲν θὰ δυνηθῶσι νὰ γνωρίζωσι κατὰ ποῖον ἔτος τῆς στρατείας των ἔλαχεν αὐτοῖς ὁ κλῆρος, ὅταν οἱ μαθηταὶ, μεταβαίνοντες ἵνα ἐξετασθῶσιν, ἀναφερθῶσιν εἰς τοὺς ταγματάρχας διὰ νὰ ζητήσωσι τὸ πιστοποιητικόν των κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ προηγουμένου Ἄρθρου, ὁ ταγματάρχης ἐξετάζει προηγουμένως ἀπὸ τὴν ἐπαρχίαν των τίνος ἔτους νεοσύλλεκτοι ὑπάρχουσι, καὶ κατὰ τὴν ἀπάντησιν τὴν ὁποίαν θέλει λάβει, συντάσσει καὶ δίδει τὸ πιστοποιητικόν, τὸ περιέχον τὰς ἀναγκαίας διασαφήσεις.

Ἄρθρ. 63. Οἱ τολμῶντες νὰ δραπετεύωσιν, εἴτε πρὸ τῆς κληρώσεως εἴτε μετ' αὐτὴν, διαρκῶς ζητοῦνται παρὰ τῶν πολιτικῶν Ἀρχῶν καὶ τῶν ἀξιωματικῶν τῆς ἐφεδρείας, ὀψέποτε καὶ ὅπου δήποτε συλληφθῶσι· καὶ οἱ μὲν πρὸ τῆς κληρώσεως δραπετεύσαντες, κατὰ τὸ 36 ἄρθρον ἀποστέλλονται εἰς τὸ Στρατόπεδον ἵνα πρὸς τιμωρίαν των καταταχθῶσιν εἰς τὸν στρατὸν, οἱ δὲ μετὰ τὴν κλήρωσιν, παραδίδονται εἰς τὸν ταγματάρχην τῆς ἐφεδρείας τῆς ἐπαρχίας ἐκείνης, καὶ ἂν ὁ φυγὰς δύναται νὰ ὑποστῇ ῥαβδισμοὺς, λαμβάνει ἑξήκοντα τοιούτους πρὸς τιμωρίαν ἐν τῇ ἕδρᾳ τῆς ἐπαρχίας, ἂν δὲ δὲν δύναται νὰ τοὺς ὑποστῇ, ἀφοῦ φυλακισθῇ τέσσαρας μῆνας ἀντὶ τῶν ἑξήκοντα ῥαβδισμῶν, ἀποστέλλεται εἰς τὸ Στρατόπεδον. Οἱ τοιοῦτοι στεροῦνται τοῦ δικαιώματος τοῦ νὰ διορίσωσιν ἀντικαταστάτην, ὑποχρεούμενοι νὰ ὑπηρετήσωσι μέχρι τέλους αὐτοπροσώπως.

Ἄρθρ. 64. Οἱ ἀξιωματικοὶ τῆς ἐφεδρείας προσπαθοῦσιν ἀείποτε νὰ συνάζωσι τοὺς μένοντας ἀπὸ τὴν κλήρωσιν, τοὺς φυγάδας, τοὺς μεταβαίνοντας πρὸς ἀλλαγὴν ἄρος στρατιώτας καὶ μὴ ἐπιστρέφοντας ἀφοῦ θεραπευθῶσιν. Ὡσαύτως, ἐνεργουμένης τῆς κληρώσεως, εἶναι καθῆκον τῆς ὑπηρεσίας τῶν ἀξιωματικῶν τῆς ἐφεδρείας, τῶν ἐπιτετραμμένων τὴν κλήρωσιν, νὰ ἐξετάζωσιν, ἀνευρίσκωσι τοὺς τοιούτους καὶ νὰ τοὺς διευθύνωσιν, ἀφοῦ τοὺς εὕρωσι, καὶ ἂν ἀκούσωσιν ὅτι ὑπάρχουσιν εἰς ἄλλο μέρος, νὰ πληροφορῶνται μετ' ἀκριβείας καὶ νὰ γράφωσι πλησίον τίνος εὑρίσκονται καὶ ποίαν ὑπηρεσίαν ἢ ἐπάγγελμα ἐξασκοῦσιν.

Ἄρθρ. 65. Οἱ στρατιῶται οἱ φεύγοντες πρὸ καὶ μετὰ τὴν κλήρωσιν καὶ οἱ μαθηταὶ οἱ φεύγοντες πρὶν ἔλθωσιν εἰς τὸ μέρος τῆς συνεντεύξεως διὰ νὰ ὑπάγωσιν εἰς τὴν ἕδραν τοῦ Συντάγματος ὅπως ἐξετασθῶσιν, συλλαμβανόμενοι, ἀφοῦ λήξῃ ἡ εἰκοσαήμερος μετὰ τὴν κλήρωσιν προθεσμία, ἥτις κατὰ τὸ 52ον Ἄρθρον δίδεται, κατατάσσονται εἰς τὸν στρατὸν, καὶ κάτωθεν τῆς λέξεως *φυγὰς* ἥτις ἐν καιρῷ τῆς φυγῆς των ἐσημειώθη ἄνωθεν τοῦ ὀνόματός των ἐν τοῖς στρατολογικοῖς πίναξι, τοῖς καταλόγοις τῆς ἀποστολῆς καὶ τοῖς Μητρώοις τῆς ἐπαρχίας των, προστίθεται ὅτι συνελήφθησαν ἀκολούθως καὶ κατετάχθησαν εἰς τὸν στρατόν. Ὁ ταγματάρχης καὶ ὁ Συνταγματάρχης τοῦ τάγματος καὶ τοῦ Συντάγματος, εἰς τὰ ὁποῖα κατετάχθησαν, διαβιβάζουσι τὰς πληροφορίας ταύτας πρὸς τὸ Στρατοπεδαρχεῖόν των, τοῦτο δὲ πρὸς τὸν Διοικητὴν τῆς ἐπαρχίας των.

Ἄρθρ. 66. Τὰ Στρατοπεδαρχεῖα δίδουσι πρὸς τοὺς ἐπὶ τῆς νεοσυλλεξίας ὑπαλλήλους ἀνάλογον ἀριθμὸν ἐνδεικτικῶν ἐφεδρείας, τὰ ὁποῖα, ἀφοῦ πληρώσωσι μὲ τὸ ὄνομα, ἐπώνυμον καὶ λοιπὰ χαρακτηριστικὰ, δίδουσιν εἰς τοὺς εἰσερχομένους εἰς τὴν τάξιν τῶν ἐφέδρων· εἰσὶ δὲ τοιοῦτοι οἱ μὴ λαχόντες εἰς τὴν κλήρωσιν, οἱ ἀφινόμενοι κατὰ τὸν νόμον διὰ τὸ προσεχὲς ἔτος, οἱ κληρούμενοι καὶ λαχόντες ἐκ τῶν μαθητῶν καὶ ἐξεταζόμενοι εὐδοκίμως καὶ οἱ ὑπερβάντες τὴν στρατεύσιμον ἡλικίαν. Οἱ ἐπὶ τῆς νεοσυλλεξίας μετὰ τὸ τέλος τῆς κληρώσεως, διαβιβάζουσι κατάλογον εἰς τὸ Στρατοπεδαρχεῖον, περιέχοντα τὸ ὄνομα καὶ τὰ λοιπὰ χαρακτηριστικὰ τῶν εἰς τὴν ἐφεδρείαν καταταχθέντων, ἵνα γενῇ ἡ ἐξέλεγξίς των ἐν τοῖς βιβλίοις τῆς ἐφεδρείας τοῦ Στρατοπέδου, ὅπερ διαβιβάζει τοὺς αὐτοὺς καταλόγους πρὸς τὸ ὑπουργεῖον τῶν Στρατιωτικῶν, ὅπως καὶ ἐκεῖ σημειωθῶσι τὰ δέοντα.

ΜΕΡΟΣ ΕΚΤΟΝ.

Περὶ τῶν ὅρων, καθ' οὓς δύναταί τις νὰ καταταχθῇ ὡς ἐθελοντὴς εἰς τὸν στρατόν.

Ἄρθρ. 67. Οἱ θέλοντες νὰ καταταχθῶσιν ὡς ἐθελονταὶ γίνονται παραδεκτοὶ ὑπὸ τοὺς ἀκολούθους ὅρους:

Α'. Πρέπει νὰ ὦσιν ἀπηλλαγμένοι ἀπὸ πᾶσαν κολλητικὴν ἀσθένειαν, ὑγιεῖς κατὰ τὸ σῶμα καὶ νὰ ἔχωσι συστατικὰ κατάλληλα διὰ τὸν στρατόν.

Β'. Νὰ ὦσι δυνατῆς κράσεως, ῥωμαλαῖοι καὶ ἡλικίας 18—40 ἐτῶν.

Γ'. Νὰ μὴ ὁρμῶνται ἐκ τῶν κατοίκων τῶν ἐπαρχιῶν, τῶν προσηρτημένων εἰς τὸν Αὐτοκρατορικὸν Ναύσταθμον.

Δ'. Νὰ μὴ ὑπέπεσαν εἰς κλοπὴν, νὰ μὴ ἔπραξαν κἀνὲν πταῖσμα ἀντιβαῖνον εἰς τὴν ἠθικὴν, νὰ μὴ ὑπηρέτησαν εἰς ἐξευτελιστικὰς ὑπηρεσίας ὄντες εἰς τὰ δεσμὰ καὶ νὰ μὴ ἐξετέθησαν εἰς τὸ δημόσιον.

Ε'. Νὰ ὑποσχεθῶσιν ὅτι θέλουσιν ὑπηρετήσει ἐν τῷ στρατῷ μέχρις ὅτου συμπληρώσωσι τὸ νόμιμον τῆς ἐξαετίας διάστημα.

Ἄρθρ. 68. Οἱ βουλόμενοι νὰ καταταχθῶσιν ὡς ἐθελονταὶ εἰς τὸν στρατὸν ὑπὸ τοὺς ἀνωτέρω ὅρους, ἂν ὦσι κάτοικοι τῶν μερῶν τῶν εὑρισκομένων ἐν τῇ περιφερείᾳ τῶν στρατιωτικῶν σωμάτων, οἱ μὲν μεταξὺ τοῦ 18 καὶ 25 ἔτους γίνονται δεκτοὶ μόνον εἰς τὸ στρατιωτικὸν σῶμα, εἰς ὃ ὑπάγονται, οὐχὶ δὲ καὶ εἰς ἄλλο ἢ εἰς τὸ Ναυτικὸν, ἔχουσι δὲ τὸ δικαίωμα νὰ καταταχθῶσιν εἰς οἱονδήποτε τάγμα καὶ σύνταγμα καὶ εἰς οἱονδήποτε εἶδος ὅπλου τοῦ σώματός των θελήσωσιν, οἱ δὲ ὑπερβάντες τὸ 25 ἔτος καὶ μετατεθέντες εἰς τὴν ἐφεδρείαν ἢ τελειώσαντες τὰ ἔτη τῆς ἐφεδρείας καὶ μεταβάντες εἰς τὴν τάξιν τῆς πολιτοφυλακῆς, δύνανται νὰ καταταχθῶσιν εἰς οἱονδήποτε τάγμα καὶ σύνταγμα τοῦ στρατοῦ τῆς ξηρᾶς ἢ τῆς θαλάσσης καὶ εἰς οἱονδήποτε μέρος θελήσωσιν. Ἂν δὲ οἱ ἐθελονταὶ οὗτοι ὁρμῶνται ἐκ τῶν κατοίκων ἐξαιρετικῶν τινῶν μερῶν ἀπὸ τὰ ὁποῖα στρατὸς δὲν λαμβάνεται, αὐτοὶ ἐλευθέρως γίνονται δεκτοὶ εἰς οἱονδήποτε εἶδος ὅπλων ἢ τάγμα τοῦ στρατοῦ τῆς ξηρᾶς ἢ τῆς θαλάσσης θελήσωσιν. Ἂν δὲ ὦσιν ἐκ τῶν στρατευσίμων μιᾶς ἐπαρχίας καὶ καταταχθῶσιν ἐθελονταὶ, τελουμένης τῆς κληρώσεως, οἱ τοιοῦτοι ἐκπίπτονται τοῦ ἀριθμοῦ τῶν νεοσυλλέκτων, τῶν ζητουμένων παρὰ τῆς ἐπαρχίας ἐκείνης.

Ἄρθρ. 69. Οἱ ἀνωτέρω δηλωθέντες ἐθελονταὶ ἀφοῦ ὑπηρετήσωσιν 6 ἔτη ἐν τῷ στρατῷ κατὰ τὸν νόμον, ὅταν θελήσωσι νὰ ἐξέλθωσιν, ἂν ὦσι κάτοικοι τῆς περιφερείας ἑνὸς αὐτοκρατορικοῦ σώματος καὶ οὐχὶ ἐκ τῶν ἐξῃρημένων, ἐνεγράφησαν δ' ἐν ἡλικίᾳ 18—25 ἐτῶν, λαμβάνουσιν ἀποδεικτικὸν ἐφεδρείας, ἂν δὲ ἐν ἡλικίᾳ ἀνωτέρᾳ τῶν 25 ἐτῶν καὶ ἐνῷ ἦσαν ἔφεδροι, λαμβάνουσιν ἐνδεικτικὸν πολιτοφυλακῆς, ἂν δὲ κατετάχθησαν οἰκειοθελῶς ἐνῷ διετέλουν ἐν τῇ πολιτοφυλακῇ, ἀπολύονται ἐντελῶς τῆς ὑπηρεσίας· ἀπολύονται ἐπίσης καὶ οἱ κάτοικοι τῶν ἐξῃρημένων ἐπαρχιῶν, ἀφοῦ συμπληρώσωσι τὰ ἔτη τῆς ὑπηρεσίας των· οἱ τελευταῖοι οὗτοι δύνανται ἐὰν θέλωσι νὰ ἀπολυθῶσι καὶ ἀφοῦ συμπληρώσωσι τὰ τέσσαρα ἔτη τῆς ὑπηρεσίας των, χωρὶς νὰ μετατεθῶσιν εἰς τὴν τάξιν τῆς ἐπιφυλακῆς, ἂν δὲν εἶναι ἀνάγκη νὰ μείνῃ εἰς τὰ ὅπλα ἡ τάξις αὕτη-

ΜΕΡΟΣ ΕΒΔΟΜΟΝ.

Ἄρθρ. 70. Οἱ μὴ ἐξαιρούμενοι τῆς ὑπηρεσίας διὰ τοὺς λόγους τοὺς ὑποδειχθέντας ἐν τῷ β' Μέρει καὶ οἱ λαγχάνοντες ἐν τῇ κληρώσει ὑπηρετοῦσιν ἢ αὐτοπροσώπως ἢ δι' ἀντικαταστάτου. Ὁ διορισμὸς ἀντικαταστάτου πρέπει νὰ γίνηται ἐπὶ τῷ ῥητῷ ὅρῳ τοῦ νὰ μὴ πωλήσῃ πρὸς τοῦτο ὁ ἀντικαθιστάμενος τὴν ἄμπελον, τὸν κῆπον, τὸ χωράφιον, τὴν οἰκίαν καὶ τὰ χρειώδη τῆς γεωργίας πράγματα καὶ κτήματά του· ὁ παρουσιάσας ἀντικαταστάτην ἔχοντα τὰ κατωτέρω προσόντα, λαμβάνει ἐνδεικτικὸν μεταθέσεως εἰς τὴν ἐφεδρείαν. Ὁ ἀντικαταστάτης πρέπει νὰ ἔχῃ τὰ ἑξῆς προσόντα: ἀ) τὰ αὐτὰ συστατικὰ μὲ ἐκείνους, ὧν ὁ κλῆρος ἔλαχε καὶ ἐγένοντο δεκτοί, β') νὰ μὴ ἦναι ἐξ ἐκείνων, οἵτινες εἰσῆλθον εἰς τὸν στρατὸν εἴτε ὡς ἐθελονταὶ εἴτε συνεπείᾳ κληρώσεως καὶ ἀπεβλήθησαν ὡς ἀνίκανοι. Οἱ μὴ δυνάμενοι νὰ εὕρωσιν ἀντικαταστάτην κατὰ τὸν νόμον, δύνανται νὰ δώσωσι 15000 γρόσια εἰς νομίσματα καθαρὰ, κατὰ τὴν ἀξίαν ἣν ὥρισε τὸ Αὐτοκρατορικὸν ταμεῖον.

Ἄρθρ. 71. Οἱ κάτοικοι τῶν μὴ ἐξηρημένων ἐπαρχιῶν τῶν ἐν ταῖς περιφερείαις τῶν στρατιωτικῶν σωμάτων, ἀφοῦ διέλθωσι τὰ στρατεύσιμα ἔτη καὶ μετατεθῶσιν εἰς τὴν τάξιν τῶν ἐφέδρων, ἂν δώσωσιν ἀντικαταστάτην ὑπὸ τοὺς ἀνωτέρω ὅρους, δύναται νὰ γίνῃ παραδεκτός· οὐχ ἧττον πρέπει ἡ ἡλικία αὐτοῦ νὰ μὴ ἦναι ἀνωτέρα τοῦ 32 ἔτους.

Ἄρθρ. 72. Οἱ ἀντικαταστάται οἱ προερχόμενοι ἐκ κατοίκων ἐξηρημένων ἐπαρχιῶν γίνονται ἄνευ ἐξαιρέσεως δεκτοὶ εἰς τὸν στρατὸν τῆς ξηρᾶς, εἰς τὸ ναυτικὸν καὶ εἰς οἱονδήποτε ἐκ τῶν Αὐτοκρατορικῶν σωμάτων· οἱ δὲ ἀντικαταστάται τῶν μὴ ἐξηρημένων ἐπαρχιῶν, οἱ συμπληρώσαντες τὴν στρατεύσιμον ἡλικίαν, δὲν γίνονται δεκτοὶ εἰς ἕτερον σῶμα εἰμὴ εἰς ὃ ἀνήκουσιν.

Ἄρθρ. 73. Οἱ ἀντικαταστάται ἵνα γίνωσι δεκτοὶ πρέπει νὰ παρατηρηθῶσιν ἐν μὲν τῇ πρωτευούσῃ ὑπὸ τοῦ στρατιωτικοῦ συμβουλίου, ἐν δὲ τοῖς στρατοπέδοις ὑπὸ τοῦ συμβουλίου τοῦ Στρατοπεδαρχείου καὶ ἐν ταῖς μεραρχίαις ὑπὸ τοῦ συμβουλίου τῆς ἕδρας τῆς μεραρχίας· κατ' οὐδένα ἄλλον τρόπον γίνονται δεκτοί.

Ἄρθρ. 74. Οἱ ἀντικαταστάται δὲν λαμβάνουσιν εἰς χεῖρας τὰ χρήματα τῆς ἀντικαταστάσεως, ἅτινα ἀποστέλλονται εἰς τὸ ταμεῖον τοῦ συντάγματος καὶ τοῦ τάγματος εἰς ἃ καταταχθήσονται, ἵνα διατηρηθῶσιν ἐκεῖ ὡς χρηματικὴ ἐγγύησις, εἰς χεῖρας δ' αὐτῶν δίδοται ἀπόδειξις παραλαβῆς, περιέχουσα τὸ εἶδος καὶ τὸ ποσὸν τῶν χρημάτων, ἔτι δὲ καὶ μαζπατᾶς ἰδιαίτερος, διαλαμβάνων ὅτι καθ' ἕκαστον ἔτος θέλουσι λαμβάνει τὸ ἕκτον τῶν χρημάτων τούτων· ἀφοῦ δὲ οὕτως εἰς τὸ τέλος τῆς ἑξαετίας λάβωσιν ἅπαντα τὰ χρήματά των, ἐπιστρέφουσι τὸν μαζπατᾶν ἵνα χρη-

σιμεύσῃ εἰς τὸ ταμεῖον ὡς ἀπόδειξις ἐξοφλήσεως. Ἐὰν τὰ χρήματα ταῦτα τῆς ἀντικαταστάσεως ἀπολεσθῶσιν, ἢ ἐν τέλει ἑκάστης ἐτησίας καταβολῆς δὲν δίδωνται ἀμέσως ἐπὶ τῇ αἰτήσει τῶν δικαιούχων, ἢ μετὰ τὸ τέλος τῆς ὑπηρεσίας τοῦ ἀντικαταστάτου δὲν πληρωθῶσιν ἐξ ὁλοκλήρου, καταβάλλονται ὑπὸ τῶν ἀξιωματικῶν τοῦ τάγματος, οἵτινες ὑποχρεοῦνται εἰς ἀποζημιώσεις καὶ τιμωροῦνται διὰ τῆς ὑπὸ τοῦ ποινικοῦ κώδηκος ὡρισμένης ποινῆς.

Ἄρθρ. 75. Ἂν μεταξὺ τῶν ἀντικαθισταμένων τινες διορίζωσιν ἀντικαταστάτην συγγενῆ αὐτῶν ἄνευ πληρωμῆς, οὗτοι ὀφείλουσι νὰ δώσωσιν ὑποσχετικὸν, διαλαμβάνον ὅτι ὁ ἄνευ πληρωμῆς ἀντικαταστήσας αὐτοὺς δὲν θέλει φύγει, ἐν ἐναντίᾳ δὲ περιπτώσει ὁ ἀντικαταστήσας θέλει ἔλθει νὰ συμπληρώσῃ τὰ ἔτη τῆς ὑπηρεσίας ἢ νὰ διορίσῃ ἕτερον ἀντικαταστάτην. Τὸ ὑποσχετικὸν τοῦτο φυλάττεται ἐν τῷ ταμείῳ τοῦ συντάγματος ἢ τοῦ τάγματος εἰς ὃ εἰσῆλθεν ὁ ἀντικαταστάτης, μέχρις ὅτου συμπληρώσᾳ τὰ ἔτη τῆς ὑπηρεσίας του.

Ἄρθρ. 76. Ἀφοῦ συμπληρώσωσι τὰ ἔτη τῆς ὑπηρεσίας των οἱ ἀντικαταστάται, οἱ μὲν προερχόμενοι ἐκ κατοίκων ἐξηρημένων ἐπαρχιῶν, λαμβάνουσιν ἀπολυτήριον ἐκ τῆς ὑπηρεσίας· οἱ δὲ προερχόμενοι ἐξ ἐπαρχιῶν στρατολογουμένων καὶ ἀνήκοντες τῇ ἐφεδρείᾳ, ὑποχρεοῦνται νὰ συμπληρώσωσιν ἐν αὐτῇ τὸ χρονικὸν διάστημα τῆς ὑπηρεσίας, ὅπερ ὑπελείπετο πρὸς συμπλήρωσιν τῆς ὑπηρεσίας ταύτης πρὶν καταγραφῶσιν ὡς ἀντικαταστάται. Πρὸς τοῦτο οἱ ἀξιωματικοὶ τοῦ συντάγματος ἢ τοῦ τάγματος ἐν ᾧ ὑπηρετοῦσι, σημειοῦσιν ὄπισθεν τοῦ ἀποδεικτικοῦ τῆς ἐφεδρείας τὴν ἐποχὴν καθ' ἣν κατεγράφησαν ὡς ἀντικαταστάται, καὶ ἐκείνην καθ' ἣν συνεπλήρωσαν τὴν ὑπηρεσίαν τῆς ἀντικαταστάσεως καὶ θέτουσι τὴν σφραγίδα των.

Ἄρθρ. 77. Εἰς οἱονδήποτε ἔτος τῆς ὑπηρεσίας των θελήσωσι δύνανται οἱ στρατιῶται νὰ διορίσωσιν ἀντικαταστάτην· ἀλλ' οἱ ἀντικαταστάται τούτων ὀψέποτε καὶ ἂν δοθῶσι γίνονται δεκτοὶ ἐπὶ τῷ ὅρῳ τοῦ νὰ συμπληρώσωσι τὸ διάστημα τῆς ὑπηρεσίας· τὸ διάστημα δὲ καθ' ὃ οἱ διορίζοντες τὸν ἀντικαταστάτην ὑπηρέτησαν ἐν τῷ τακτικῷ στρατῷ συμψηφίζεται μὲ τὴν ἐν τῇ ἐφεδρείᾳ ὑπηρεσίαν των καὶ παρ' αὐτῆς ἀφαιρεῖται.

ΕΠΙΛΟΓΟΣ.

Ὁ παρὼν Αὐτοκρατορικὸς περὶ στρατολογίας Κώδηξ, συνταχθεὶς συμφώνως ταῖς νεωστὶ εἰσαχθείσαις μεταῤῥυθμίσεσι, θέλει τεθῆ εἰς ἐνέργειαν ἀπὸ τῆς 1 Μαρτίου 1870· πάντες δὲ οἱ προγενέστεροι περὶ στρατολογίας κανονισμοὶ καταργοῦνται ἀπὸ τῆς ἐποχῆς ταύτης καὶ μόνον ὁ παρὼν Κώδηξ θέλει ἐφαρμόζεσθαι καθ' ὁλοκληρίαν, ἐνόσῳ παρουσιασθείσης ἀνάγκης δὲν ἐπέλθῃ τροποποίησις ἢ μεταῤῥύθμισις τῶν διατάξεων αὐτοῦ δι' Αὐτοκρατορικοῦ διατάγματος. Οἱ παραβάται ἔχουσι μεγάλην εὐθύνην.

ΟΔΗΓΙΑΙ

Περὶ τοῦ τρόπου τῆς προσκλήσεως τοῦ στρατοῦ τῆς ἐφεδρείας εἰς τὰ ἐτήσια γυμνάσια κατὰ τὸν περὶ τούτου εἰδικὸν νόμον.

(5 Ζιλχιτζὲ 1286.)

Ἄρθρ. 1. Ἡ α' καὶ β' τάξις ἑκάστου τάγματος τῆς ἐφεδρείας συγκαλούμεναι ἀλληλοδιαδόχως κατὰ τοὺς μῆνας, καθ' οὓς κυρίως οἱ κάτοικοι παύουσι τῶν γεωργικῶν των ἐργασιῶν ἀναλόγως τῆς φύσεως τῆς γῆς δάφους ἑκάστου μέρους, γυμνάζονται ἀνὰ ἕνα μῆνα.

Ἄρθρ. 2. Ὁρίζονται προηγουμένως οἱ μῆνες, καθ' οὓς θέλει γυμνασθῇ ἑκατέρα τῶν δύο τάξεων τῶν ταγμάτων τῆς ἐφεδρείας, καὶ δίδονται κατὰ τόπους ἀνάλογοι πληροφορίαι.

Ἄρθρ. 3. Μῆνάς τινας πρὸ τῆς ὁρισθησομένης ἐποχῆς τῶν ἐτησίων γυμνασίων οἱ ἀξιωματικοὶ τῶν λόχων προετοιμάζουσι τὰ εἰς τοὺς ἰμάμας καὶ μουχτάριδες δαθησόμενα πιτάκια, ὅπως ἐκ τῶν οἰκείων χωρίων καὶ συνοικιῶν συναθροίζωσιν ἐν τῇ ὡρισμένῃ ἐποχῇ τοὺς συμμεθέξοντας τῶν γυμνασίων ἐφέδρους κατὰ τὸ 12 ἄρθρον καὶ ἐξάγουσιν ἀντίγραφα τῶν καταλόγων, οἵτινες ἀπαιτοῦνται διὰ τὴν ἐπιθεώρησιν τῶν συγκαλεσθησομένων ἐφέδρων κατὰ τὸ 14 ἄρθρον.

Ἄρθρ. 4. Τὰ Ὑψ. φιρμάνια, τὰ διατάσσοντα τὴν εἰς τὰ γυμνάσια συγκάλεσιν τῆς ἐφεδρείας καὶ ὁρίζοντα τὰ τάγματα, ἅπερ θέλουσι λάβει μέρος εἰς τὰ γυμνάσια καὶ τὴν ἐποχὴν αὐτῶν, πέμπονται πρός τε τοὺς ἀρχηγοὺς τῶν σωμάτων τοῦ Αὐτοκρατορικοῦ στρατοῦ καὶ πρὸς τὰς νομαρχίας. Οἱ ἀρχηγοὶ τῶν σωμάτων διαβιβάζουσιν ἀντίγραφα αὐτῶν πρὸς τοὺς συνταγματάρχας τῆς ἐφεδρείας, οὗτοι δὲ πρὸς τοὺς ταγματάρχας καὶ οἱ τελευταῖοι οὗτοι πρὸς τοὺς λοχαγούς. Καὶ οἱ Γενικοὶ διοικηταὶ τῶν νομαρχιῶν στέλλουσιν ὡσαύτως ἀντίγραφα τῶν φερμανίων πρὸς τοὺς διοικητὰς, ἐπάρχους καὶ ἀστυνόμους καθ' ἱεραρχικὴν τάξιν.

Ἄρθρ. 5. Τὴν α' τάξιν ἑκάστου τάγματος τῆς ἐφεδρείας ἀπαρτίζουσιν οἱ διατρέχοντες τὰ τρία τελευταῖα ἔτη τῆς ἐφεδρείας, ἤτοι οἱ πρότερον τῶν ἄλλων καταταχθέντες εἰς τὴν ἐφεδρείαν καὶ μέλλοντες νὰ ὑπηρετήσωσιν ἓν, δύο ἢ τρία ἀκόμη ἔτη, ὅπως μεταβῶσιν εἰς τὴν πολιτοφυλακήν· τὴν δὲ β' τάξιν σχηματίζουσιν οἱ βραδύτερον αὐτῶν καταταχθέντες εἰς τὴν ἐφεδρείαν, ἤτοι οἱ διατρέχοντες τὸ τρίτον, δεύτερον ἢ πρῶτον ἔτος τῆς ἐφεδρείας. Ἐκ μὲν τῆς α' τάξεως τῶν ἐφέδρων θέλουσι συγκαλεῖσθαι εἰς τὰ γυμνάσια οἱ μέλλοντες μετὰ ἓν ἢ δύο ἔτη νὰ μεταβῶσιν εἰς τὴν πο-

λιτοφυλακὴν, ἐκ δὲ τῆς β', οἱ μετὰ ἓν ἢ δύο ἔτη μέλλοντες νὰ μεταβῶσιν εἰς τὴν α' τάξιν τῆς ἐφεδρείας.

Ἄρθρ. 6. Ἐπειδὴ οἱ πρὸ τῆς νέας διοργανώσεως τοῦ στρατοῦ εἰς τὴν ἐφεδρείαν μεταβάντες θέλουσιν ὑπηρετήσει ἐν αὐτῇ, κατὰ τὸν προγενέστερον νόμον, ἐπὶ ἑπταετίαν, καὶ ἐπειδὴ ὅσοι ἐξ αὐτῶν διατρέχουσι τὰ τρία τελευταῖα ἔτη τῆς ἐφεδρείας, ἤτοι μέλλουσι νὰ μεταβῶσιν εἰς τὴν πολιτοφυλακὴν μετὰ παρέλευσιν ἑνὸς, δύω ἢ τριῶν ἐτῶν, θὰ ἀπαρτίζωσι τὴν α' τάξιν, οἱ δὲ διατρέχοντες τὰ πρῶτα τέσσαρα ἔτη, ἤτοι 1—4 ἀπὸ τῆς ἐγγραφῆς των θὰ σχηματίζουσι τὴν β' τάξιν, διὰ ταῦτα καὶ μεταξὺ τῶν τῆς κατηγορίας ταύτης ἐφέδρων, οἱ μὲν τῆς α' τάξεως θὰ προσκαλῶνται εἰς τὰ γυμνάσια οἱ μετὰ παρέλευσιν 1—2 ἐτῶν μέλλοντες νὰ μεταβῶσιν εἰς τὴν πολιτοφυλακὴν, ἐκ δὲ τῆς β' τάξεως οἱ μετὰ παρέλευσιν 1—2 ἐτῶν εἰς τὴν α' τάξιν καταταχθησόμενοι.

Ἄρθρ. 7. Ἐξαιροῦνται τῆς εἰς τὰ γυμνάσια προσκλήσεως οἱ ἐκ τοῦ ἱππικοῦ, πυροβολικοῦ ἢ τοῦ σώματος τῶν μηχανικῶν, ἢ ἐκ τῶν λόχων τῶν μουσικῶν εἰς τὴν ἐφεδρείαν μεταβάντες.

Ἄρθρ. 8. Οἱ διὰ τὰ γυμνάσια συγκαλούμενοι ἔφεδροι συνέρχονται κατὰ πρῶτον εἰς τοὺς κεντρικοὺς σταθμοὺς τῶν λόχων, ἐκεῖθεν δὲ εἰς τοὺς τῶν ταγμάτων. Οἱ ὑπαγόμενοι εἰς τοὺς κεντρικοὺς σταθμοὺς τῶν ταγμάτων θέλουσι προσκαλεῖσθαι ὅπως παρευρίσκωνται ἐν αὐτοῖς κατὰ τὴν ὡρισμένην ἡμέραν τῆς συγκεντρώσεως.

Ἄρθρ. 9. Ἐπειδὴ ἡ εἰς τοὺς κεντρικοὺς σταθμοὺς τῶν ταγμάτων ἄφιξις ὅλων τῶν ἐφέδρων δέον νὰ συμπίπτῃ ἐν μιᾷ καὶ τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, τῇ διὰ τὴν συγκέντρωσιν ὡρισμένῃ, τὰ κατὰ τὸ 4 ἄρθρον ὑπὸ τῶν ἀρχηγῶν τῶν σωμάτων τοῦ Αὐτοκρατορικοῦ στρατοῦ καὶ τῶν νομαρχιῶν κοινοποιηθησόμενα ἀντίγραφα τῶν ὑψηλῶν φιρμανίων πέμπονται εἰς τὰ οἰκεῖα μέρη ἐγκαίρως καὶ ἀναλόγως τῆς ἀποστάσεως αὐτῶν, ὥστε οἱ ἔφεδροι συνερχόμενοι εἰς τοὺς κεντρικοὺς σταθμοὺς τῶν λόχων ν' ἀναχωρῶσιν ἐκεῖθεν ἐγκαίρως διὰ τοὺς τῶν ταγμάτων.

Ἄρθρ. 10. Οἱ ταγματάρχαι λαμβάνοντες τὰ ἐν λόγῳ ἀντίγραφα τῶν φιρμανίων πέμπουσι ταῦτα πρὸς τοὺς λοχαγοὺς, συγχρόνως δὲ λαμβάνοντες ὑπ' ὄψιν τὴν μικρὰν ἢ μεγάλην ἀπόστασιν τῶν σταθμῶν τῶν λόχων ἀπὸ τοὺς τῶν ταγμάτων εἰς ἃ ὑπάγονται, εἰδοποιοῦσιν αὐτοὺς περὶ τῆς ἡμέρας, καθ' ἣν αἱ τάξεις ἑκάστου λόχου τῶν ἐφέδρων δέον νὰ ἀναχωρήσωσιν ἐκ τῶν σταθμῶν αὐτῶν, ὅπως παρευρεθῶσι κατὰ τὴν ὡρισμένην ἡμέραν εἰς τὸν τόπον τῆς συγκεντρώσεως.

Ἄρθρ. 11. Ὁ διὰ τὰ γυμνάσια τῶν δύω τάξεων τῆς ἐφεδρείας ὁριζόμενος χρόνος σύγκειται ἐκ δύω κατὰ συνέχειαν μηνῶν, ὥστε ἀφοῦ ἡ μία τάξις ἐκτελέσῃ τὰ γυμνάσια κατὰ τὸν πρῶτον μῆνα, συγκαλεῖται περὶ τὰς ἀρχὰς τοῦ ἀκολούθου καὶ ἡ ἑτέρα τάξις. Ἀλλ' ὅταν οἱ κατὰ

τὸν δεύτερον μῆνα εἰς τὰ γυμνάσια συμμεθέξοντες ἔφεδροι συνέρχονται ἐκ τῶν χωρίων καὶ οἰκιῶν των εἰς τοὺς κεντρικοὺς σταθμοὺς τῶν λόχων, οἱ ταγματάρχαι ὁρίζουσιν ἀναλόγως τῆς ἀποστάσεως τῶν χωρίων ἡμέρας τινὰς διακοπῆς τῶν γυμνασίων μεταξὺ τῶν δύω μηνῶν. Τὸ διάλειμμα τοῦτο δέον νὰ ἰσοδυναμῇ πρὸς τὸν χρόνον, ὅστις ἀπαιτεῖται διὰ τὴν εἰς τὰ οἰκεῖα ἐπιστροφὴν τῶν κατὰ τὸν πρῶτον μῆνα προσκληθέντων ἐφέδρων.

Ἄρθρ. 12. Οἱ λοχαγοὶ, ἅμα λάβωσι τὰ ἀντίγραφα τῶν φιρμανίων καὶ ἐκ τῶν εἰδοποιήσεων τῶν ταγματαρχῶν διαφωτισθῶσι περὶ τῆς ἡμέρας, καθ' ἣν ἀπαιτεῖται ν' ἀναχωρήσωσιν οἱ ἔφεδροι ἐκ τῶν σταθμῶν τῶν λόχων διὰ τὸν τοῦ τάγματος, μεταβαίνουσιν εἰς τὸ ἐπιτόπιον συμβούλιον, φέροντες μεθ' ἑαυτῶν τὰς προηγουμένως προετοιμασθείσας σημειώσεις περὶ τῶν ἐφέδρων, ὅσοι κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ 2 καὶ 5 ἄρθρου ἀνήκοντες εἰς τὴν πρώτην τάξιν μέλλουσιν ἐντὸς 1—2 ἐτῶν νὰ συμπληρώσωσι τὸν τῆς ἐφεδρείας χρόνον, καθὼς καὶ ὅσοι ἀνήκοντες εἰς τὴν β'. τάξιν μέλλουσι νὰ μεταβῶσιν εἰς τὴν ἀ ἐντὸς 1—2 ἐτῶν.

Ἄρθρ. 13. Ἐπειδὴ δὲ μέχρι τῆς ἐποχῆς ταύτης τὰ ἀντίγραφα τῶν φιρμανίων θέλουσι φθάσει καὶ εἰς τὰς διοικήσεις καὶ ἐπαρχίας, αἵτινες εἰσὶ κεντρικοὶ σταθμοὶ λόχων τῆς ἐφεδρείας, προσκαλοῦνται εἰς τὰ ἐπιτόπια συμβούλια οἱ ἱμάμαι καὶ μουχτάριδες τῶν χωρίων καὶ συνοικιῶν, καὶ ἐπὶ παρουσίᾳ τῶν ἀξιωματικῶν τῆς ἐφεδρείας καὶ ἄλλων καταλλήλων προσώπων ἀναγινώσκεται τὸ ἀντίγραφον τοῦ φιρμανίου καὶ ἀναπτύσσεται προφορικῶς ἡ ἔννοια αὐτοῦ εἰς ἐπήκοον πάντων. Αἱ διοικητικαὶ ἀρχαὶ παραγγέλλουσι τότε εἰς τοὺς ἱμάμας καὶ μουχτάριδας ἵνα μίαν ἡμέραν πρὸ τῆς ὡρισμένης συναθροίσωσι τοὺς ὑγιεῖς καὶ παρόντας ἐφέδρους τῆς πρώτης εἰς τὸ γυμνάσιον προσκαλουμένης τάξεως πρὸς μετάβασιν εἰς τὸν σταθμὸν τοῦ τάγματος, διὰ δὲ τοὺς πάσχοντας ἢ ἕνεκα ἐμπορίου ἢ ἄλλης αἰτίας ἀποδημοῦντας παρουσιάσωσι μαρτυρικὰ τῶν δημογεροντικῶν συμβουλίων περὶ τῆς ἀσθενείας ἢ ἀποδημίας αὐτῶν, καὶ μετὰ ἕνα μῆνα συναθροίσωσι κατὰ τὴν ὡρισμένην ἡμέραν καὶ τοὺς ἐφέδρους τῆς ἑτέρας τάξεως. Μετὰ τὰς παραγγελίας ταύτας, οἱ ἱμάμαι καὶ μουχτάριδες ἐφοδιαζόμενοι διὰ τῶν σημειώσεων, ἃς ἐκόμισαν οἱ ἀξιωματικοὶ τοῦ λόχου, στέλλονται ὀπίσω εἰς τὰ χωρία των.

Ἄρθρ. 14. Οἱ ἱμάμαι καὶ μουχτάριδες, συναθροίζοντες τοὺς προσκαλουμένους ἐφέδρους, ἐξαιρέσει τῶν πασχόντων καὶ ἀποδημούντων, παρουσιάζουσι κατὰ τὴν ὡρισμένην ἡμέραν εἰς τὸν κεντρικὸν σταθμὸν τοῦ οἰκείου λόχου, ὅπου ἐπὶ παρουσίᾳ τοῦ ἐπιτοπίου συμβουλίου ὁ ἀξιωματικὸς τοῦ λόχου, ἐπὶ τῇ βάσει ἀντιγράφου τοῦ ὀνομαστικοῦ αὐτοῦ καταλόγου, ἐξετάζει πάντας, καὶ ἐπὶ μὲν τῶν ὀνομάτων τῶν παρόντων σημειοῖ τοῦτο, ἐπὶ δὲ τῶν ὀνομάτων τῶν πασχόντων ἢ ἀποδημούντων ποιεῖ μνείαν περὶ τῆς ἀσθενείας ἢ ἀποδημίας αὐτῶν ἐπὶ τῇ βάσει τῶν ὑπὸ τῶν

δημογεροντικῶν συμβουλίων ἐκδιδομένων μαρτυρικῶν. Διὰ δὲ τοῦ συμβουλίου ἐξετάζει ἁρμοδίως κατὰ πόσον οἱ πάσχοντες ἢ ἀποδημοῦντες ἔχουσιν ὑπὲρ ἑαυτῶν ἐλλόγους αἰτίας ἐξαιρέσεως, καὶ ἐὰν τὰ περὶ τούτου μαρτυρικὰ ὦσιν ἀξιόπιστα, περιβάλλει ταῦτα καὶ διὰ τῆς ἐπικυρώσεως τοῦ συμβουλίου.

Ἄρθρ. 15. Καθ' ὃν τρόπον θέλουσι συναθροισθῆ οἱ ἔφεδροι τῶν διαφόρων χωρίων τῶν ὑπαγομένων εἰς τὸν κεντρικὸν σταθμὸν ἑνὸς καὶ τοῦ αὐτοῦ λόχου, ἀπαραλλάκτως συλλεγόμενοι κατὰ τὰς δοθησομένας σημειώσεις καὶ οἱ ἔφεδροι τοῦ μέρους, ἐν ᾧ εὑρίσκεται ὁ κεντρικὸς σταθμὸς, ἐξετάζονται μετὰ τῶν λοιπῶν, καὶ μετὰ προηγουμένην ἐξέλεγξιν περὶ τῶν μεταξὺ αὐτῶν πασχόντων ἢ ἀποδημούντων, τὸ ἐπιτόπιον συμβούλιον ἐκδίδει περὶ τούτου ἐπίσημον ἔκθεσιν, συμπεριλαμβάνουσαν καὶ τὸν κατάλογον τῶν ἐφέδρων.

Ἄρθρ. 16. Οἱ ἔφεδροι, συνερχόμενοι ὡς ἀνωτέρω εἰς τοὺς κεντρικοὺς σταθμοὺς τῶν λόχων μίαν ἡμέραν πρὸ τῆς ὡρισμένης διὰ τὴν ἀναχώρησίν των εἰς τὸν σταθμὸν τοῦ τάγματος καὶ ὑποβαλλόμενοι εἰς τὴν ἀπαιτουμένην ἐπιθεώρησιν, διανυκτερεύουσιν ἐκεῖσε μίαν ἑσπέραν, τὴν δὲ ἐπιοῦσαν ἀναχωροῦσι διὰ τὸν σταθμὸν τοῦ τάγματος συνοδευόμενοι ὑπὸ τοῦ λοχαγοῦ.

Ἄρθρ. 17. Οἱ ἔφεδροι τῶν χωρίων, τὰ ὁποῖα ἀπέχοντα ἀπὸ τοῦ σταθμοῦ τοῦ λόχου εἰσὶ πλησιέστερα εἰς τὸν σταθμὸν τοῦ τάγματος, συνερχόμενοι συμφώνως πρὸς τὰς ἰδιαιτέρας σημειώσεις, δύνανται νὰ μεταβαίνωσι μετὰ τῶν ἱμάμιδων καὶ μουχτάριδων κατ' εὐθεῖαν εἰς τὸν σταθμὸν τοῦ τάγματος, ὅπως παρευρεθῶσιν ἐκεῖσε κατὰ τὴν ὡρισμένην ἡμέραν τῆς συγκεντρώσεως. Ἀλλ' ἡ τοιαύτη κατ' εὐθεῖαν εἰς τὸν τόπον τῆς συγκεντρώσεως μετάβασις τῶν ἐφέδρων, ἕνεκα τῆς γειτνιάσεως τῶν χωρίων των πρὸς τὸν σταθμὸν τοῦ τάγματος, δὲν δύναται νὰ λάβῃ χώραν, εἰμὴ συνεπείᾳ προηγουμένης διαταγῆς τοῦ λοχαγοῦ.

Ἄρθρ. 18. Ὅταν εἰς τὴν στρατιωτικὴν περιφέρειαν ἑνὸς λόχου συμπεριλαμβάνηται καὶ ἑτέρα τις ἐπαρχία, οἱ ἔφεδροι καὶ ταύτης προσκαλοῦνται ὅπως μεταβῶσιν εἰς τὴν ἐπαρχίαν, ὅπου εὑρίσκεται ὁ κεντρικὸς σταθμὸς τοῦ οἰκείου λόχου, συνοδευόμενοι ὑπὸ ἁρμοδίου τινὸς διοικητικοῦ ὑπαλλήλου.

Ἄρθρ. 19. Ὁ ἀξιωματικὸς τοῦ λόχου, ὁδηγῶν τοὺς συνελθόντας ἐφέδρους εἰς τὸν σταθμὸν τοῦ τάγματος, κομίζει ἐκτὸς τοῦ καταλόγου αὐτῶν καὶ τὰ μαρτυρικὰ τῶν δημογεροντιῶν καὶ τὰς σχετικὰς ἐκθέσεις τῶν κατὰ τόπους διοικητικῶν συμβουλίων περὶ τῶν ἕνεκα ἀσθενείας κωλυομένων ἢ ἀποδημούντων ἐφέδρων, ὅπως παρουσιάσῃ τὰ ἔγγραφα ταῦτα εἰς τὸ συμβούλιον τοῦ τάγματος.

Ἄρθρ. 20. Ἐπειδὴ κατὰ τὴν εἰς τὸν σταθμὸν τοῦ τάγματος ἄφιξιν τῶν ἐφέδρων, τῶν συνελθόντων ἐκ τῶν σταθμῶν τῶν λόχων μετὰ τῶν ἀξιωματικῶν των, ὡς καὶ τῶν ἐκ τῶν πλησιεστέρων χωρίων κατ' εὐθεῖαν μεταβάντων μετὰ τῶν ἱμάμιδων καὶ μουχτάριδων, θα ὦσιν ἤδη

συνηθροισμένοι καὶ οἱ ἔφεδροι τοῦ μέρους, ἐν ᾧ εὑρίσκεται ὁ κεντρικὸς σταθμὸς τοῦ τάγματος, ἄνευ ἀναβολῆς ἐξετάζονται καὶ πάλιν πάντες, καὶ ἡ μὲν ἐξέλεγξις περὶ τῶν ἐκ τῶν σταθμῶν τῶν λόχων προσκληθέντων, παρόντων τε καὶ μὴ, γίνεται ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ καταλόγου, τῶν μαρτυρικῶν καὶ τῶν ἐκθέσεων, διὰ δὲ τοὺς ἀνήκοντας εἰς τὰ πλησιέστερα χωρία ἢ εἰς τὸ μέρος, ἐν ᾧ εὑρίσκεται ὁ κεντρικὸς σταθμὸς τοῦ τάγματος, ἀλλ' ἕνεκα ἀσθενείας ἢ ἀποδημίας μὴ δυνηθέντας νὰ συμμετάσχωσι τῶν γυμνασίων, λαμβάνονται ἐπίσης μαρτυρικὰ παρὰ τῶν οἰκείων δημογερόντων καὶ ἐκθέσεις παρὰ τῶν διοικητικῶν συμβουλίων.

Ἄρθρ. 21. Ἐπὶ τῇ βάσει τῶν μαρτυρικῶν καὶ ἐκθέσεων περὶ τῶν κατὰ τὸ προηγούμενον ἄρθρον ἀσθενούντων ἢ ἀποδημούντων, γίνεται ἐν οἰκείῳ τόπῳ μνεία περὶ αὐτῶν καὶ εἰς τοὺς καταλόγους.

Ἄρθρ. 22. Ἐπειδὴ ἀφ' ἑνὸς μὲν οἱ μεταξὺ τῶν ἐφέδρων ἀνάπηροι εἰς τοιοῦτον βαθμὸν, οἷον ὁρίζει τὸ 16 ἄρθρον τοῦ περὶ στρατοῦ κανονισμοῦ, ἐξεταζόμενοι ὑπὸ τῶν ἰδιαιτέρως ἐπὶ τούτῳ διοριζομένων ὑπαλλήλων, θέλουσιν ἀπολύεσθαι ἐκ τῶν τάξεων τῆς ἐφεδρείας, ἀφ' ἑτέρου δὲ τοιοῦτοι ἀνάπηροι κατὰ τὸν περὶ στρατολογίας νόμον δὲν θὰ κατατάσσονται οὔτε ἐξ ἀρχῆς εἰς τὴν ἐφεδρείαν, ἐννοεῖται ὅτι ὁλόκληρος ὁ στρατὸς τῆς ἐφεδρείας θέλει ἀπαρτίζεσθαι ἐξ ὑγιῶν ἀνδρῶν. Ἐπειδὴ ὅμως πιθανὸν νὰ εὑρίσκωνται καί τινες, ὧν ἡ πήρωσις ἐπῆλθε μετὰ τὴν ἐπιθεώρησιν ἢ μετὰ τὴν ἐγγραφήν των εἰς τὴν ἐφεδρείαν, ὅταν μεταξὺ τῶν εἰς τοὺς σταθμοὺς τῶν ταγμάτων συγκαλουμένων ἐφέδρων ὑπάρχωσι τοιοῦτοι, στέλλονται εἰς τὰς ἑστίας των, ἀφοῦ γίνῃ ἡ δέουσα μνεία ἐν τῷ καταλόγῳ. Ἐπειδὴ δὲ οἱ τοιοῦτοι δέον νὰ διαγραφῶσιν ὁλοσχερῶς ἐκ τῶν τάξεων ταῦ στρατοῦ, συντάσσεται ἰδιαίτερος ὀνομαστικὸς αὐτῶν κατάλογος, ὅστις σφραγιζόμενος ὑπὸ τῶν παρόντων καὶ ὑπὸ τῶν ἀξιωματικῶν τῆς ἐφεδρείας πέμπεται διὰ τοῦ οἰκείου συνταγματάρχου εἰς τὸ Στρατοπεδαρχεῖον, ὁπόθεν ἐκδίδονται κατὰ συνέπειαν τὰ ἀπολυτήριά των καὶ πέμπονται ἁρμοδίως ὅπως ἐγχειρισθῶσιν εἰς οὓς ἀφορῶσιν.

Ἄρθρ. 23. Ἐπειδὴ μετὰ τὴν ἐπιθεώρησιν τῶν εἰς τοὺς σταθμοὺς τῶν ταγμάτων συνελθόντων ἐφέδρων καὶ τὴν εἰς τὰ οἰκεῖα ἀποστολὴν τῶν ἀναπήρων, οἱ λοιποὶ θὰ σχηματίσωσι τὰ τάγματα, ἐκβάλλοντες οὗτοι τὰ ἰδιωτικὰ ἐνδύματα καὶ ὑποδήματά των καὶ παραδίδοντες μετὰ τῆς σημειώσεώς των εἰς τὴν ἀποθήκην, λαμβάνουσιν ἐκεῖθεν ἕκαστος ἀνὰ μίαν στρατιωτικὴν στολὴν, ἓν φέσιον, ἓν ζεῦγος ὑποδημάτων, τυφέκιον, πυριτοθήκην καὶ λοιπὰ, καὶ οὕτως ἐφωδιασμένοι ἐκτελοῦσι τὰ στρατιωτικὰ αὐτῶν γυμνάσια, μετὰ τὸ πέρας τῶν ὁποίων λαμβάνοντες πάλιν ἀνελλειπῶς τὰς ἰδίας των στολὰς, *πλύνουσι* τὰς στρατιωτικὰς καὶ καθαρίζοντες τά τε τυφέκια καὶ λοιπὰ, τοποθετοῦσιν ἐν τάξει εἰς τὴν ἀποθήκην καὶ οὕτω ἀπολύονται διευθυνόμενοι ἕκαστος κατ' οἰκείαν βούλησιν. Ἐὰν

δὲ μεταξὺ τῶν ὅπλων καὶ λοιπῶν ὑπάρχωσί τινα χρήζοντα ἐπισκευῆς, φροντίζει περὶ αὐτῆς τὸ συμβούλιον τοῦ τάγματος.

Ἄρθρ. 24. Ἀπολυομένης τῆς προηγουμένως γυμνασθείσης τάξεως τῶν ἐφέδρων, οἱ ἀξιωματικοὶ τῶν λόχων ἐπιστρέφουσιν εἰς τοὺς κεντρικοὺς σταθμοὺς αὐτῶν, ὅπως ὁδηγήσωσιν εἰς τὸν σταθμὸν τοῦ τάγματος καὶ τοὺς ἐφέδρους τῆς ἑτέρας τάξεως.

Ἄρθρ. 25. Οἱ ἀξιωματικοὶ τῶν λόχων, ἐπιστρέφοντες εἰς τοὺς σταθμοὺς αὐτῶν, ἐνεργοῦσι τὴν ἐξέτασιν τῶν ἐκεῖσε συνηγμένων ἐφέδρων τῆς ἑτέρας τάξεως, τὴν ἐξέλεγξιν τῶν πασχόντων καὶ ἀποδημούντων καὶ τὴν μεταφορὰν τῶν παρόντων εἰς τὸν σταθμὸν τοῦ τάγματος ἀπαραλλάκτως ὡς καὶ εἰς τὴν προηγουμένως γυμνασθεῖσαν τάξιν, τὸ αὐτὸ δὲ συμβαίνει καὶ κατὰ τὴν ἄφιξιν αὐτῶν εἰς τὸν σταθμὸν τοῦ τάγματος, καὶ τὴν ἐκτέλεσιν τῶν γυμνασίων.

Ἄρθρ. 26. Ἐν πάσῃ ἐπαρχίᾳ ὁ ἐπιφορτισμένος τὴν διοίκησιν αὐτῆς ὑπάλληλος, ὁ θρησκευτικὸς δικαστὴς (*Χακίμ*), τὰ μέλη τοῦ συμβουλίου καὶ οἱ προκριτότεραι τῶν κατοίκων θέλουσι προσέχει ὅπως μὴ λάβῃ χώραν μηδεμία πρᾶξις ἀπάδουσα πρὸς τὸ καθῆκον τῆς ἐν τοιαύτῃ περιστάσει ὀφειλομένης προθυμίας καὶ ἀφοσιώσεως κατὰ τὴν πρόσκλησιν καὶ ἐξέλεγξιν τῶν ἐφέδρων. Ἐν περιπτώσει δὲ καθ' ἣν ἤθελε δειχθῆ παρὰ τοιούτων προσώπων ἀδράνεια περὶ τὴν πρόσκλησιν τῶν ἐφέδρων, ἢ ἤθελον ἀποσιωπηθῆ συγγενεῖς αὐτῶν ὅπως ἀπαλλαγῶσι τῶν γυμνασίων, ἢ ἄνθρωποι ὑγιεῖς ἤθελον ἀπαλλαγῆ τῆς ἐφεδρείας, ὑποδεικνυομένων ἀντ' αὐτῶν ἑτέρων προσώπων πασχόντων, οἱ ἔνοχοι τοιούτων ἀτόπων πράξεων καταδικάζονται ἄνευ ἀναβολῆς κατὰ τὴν ἀνήκουσαν ποινήν, χωρὶς νὰ λαμβάνηται ὑπ' ὄψιν ὁ βαθμὸς αὐτῶν, μηδ' ἐπιτρέπεται ἡ ἐλαχίστη χάρις.

Ἄρθρ. 27. Ἐπειδὴ οἱ ἔφεδροι μετὰ τὴν εἰς τοὺς σταθμοὺς τῶν λόχων συγκάλεσιν αὐτῶν ἀναλαμβάνουσι πλέον τὴν ἰδιότητα τοῦ στρατιώτου, ἐάν τις ἐξ αὐτῶν μεταβαίνων ἐκεῖθεν εἰς τὸν σταθμὸν τοῦ τάγματος ἤθελε διαπράξει τι καθ' ὁδὸν ἢ εἰς τὰ καταλύματα ἀντιβαῖνον εἰς τὸν στρατιωτικὸν χαρακτῆρα, ἢ βλάψει ὁπωσδήποτε τοὺς κατοίκους καὶ ὁδοιπόρους, οἱ λοχαγοὶ θέλουσιν ἐπιπλήττει τοὺς τοιούτους ἐντὸς τοῦ κύκλου τῆς ἁρμοδιότητός των· ἐὰν ὅμως τὸ πλημμέλημα ᾖ μεγαλείτερον, ὁ ἔνοχος παραδιδόμενος εἰς τὴν πολιτικὴν ἀρχὴν φυλακίζεται. Τοῦ δὲ ἀποσπάσματος, εἰς ὃ ἀνήκει, φθάνοντος εἰς τὸν σταθμὸν τοῦ τάγματος, ὁ λοχαγὸς ἀναφέρει τὸ πλημμέλημα πρὸς τὸν προϊστάμενον αὐτοῦ, ὅστις κατὰ συνέπειαν ἐνεργῶν τὴν ἐκεῖσε ὑπὸ στρατιωτικὴν συνοδίαν προσαγωγὴν καὶ τὴν ἀνάκρισιν τοῦ ἐνόχου, εἰσάγει αὐτὸν εἰς δίκην ἐνώπιον στρατοδικείου, ὅπερ καταδικάζει αὐτὸν εἰς τὴν ὑπὸ τοῦ στρατιωτικοῦ ποινικοῦ νόμου ἐπιβαλλομένην ποινήν. Ὅσον δ' ἀφορᾷ τὰ πλημμελήματα καὶ πταίσματα, τὰ διαπραττόμενα ὑπὸ τῶν ἐφέδρων, ὅτε ἐκ τῶν χωρίων των διευθύνον-

ται εἰς τοὺς σταθμοὺς τῶν λόχων, ἢ ὅτε μετὰ τὴν ἀποπεράτωσιν τῶν γυμνασίων μεταβαίνουσιν εἰς τὰ χωρία των ἢ ἀλλαχόσε, τιμωροῦνται καὶ ταῦτα ὑπὸ τῆς πολιτικῆς ἀρχῆς κατὰτὰς διατάξεις τοῦ ποινικοῦ Κώδηκος.

Ἄρθρ. 28. Οἱ ἔφεδροι, οἱ διὰ δραπετεύσεως ἢ ἄλλου δολίου τρόπου ἀποφεύγοντες νὰ ἐκπληρώσωσι τὴν ὑποχρέωσιν τῆς εἰς τὰ γυμνάσια μετοχῆς, κατὰ τὸ 2 ἄρθρον τοῦ στρατιωτικοῦ νόμου, δὲν δικαιοῦνται νὰ καταλογίσωσι τὸ ἔτος ἐκεῖνο εἰς τὸν χρόνον τῆς ἐν τῇ ἐφεδρείᾳ ὑπηρεσίας των.

Ἄρθρ. 29. Οἱ ἕνεκα ἀσθενείας κωλυούσης τὴν εἰς τὰ γυμνάσια μετοχὴν μένοντες οἴκαδε, καθὼς καὶ οἱ μὴ προσκαλούμενοι εἰς τὰ γυμνάσια ἔτους τινὸς ἔφεδροι, μεταβαίνουσιν ἐντὸς τοῦ ἔτους ἐκείνου εἰς τὸν σταθμὸν τοῦ οἰκείου τάγματος καὶ φροντίζουσι νὰ ἐπικυρώσωσι τὰ ἀνὰ χεῖράς των ἀποδεικτικὰ τῆς ἐγγραφῆς διὰ τοῦ συμβουλίου τοῦ τάγματος, πρὸς ἀπόδειξιν ὅτι δὲν ἔλαβον μέρος εἰς τὰ γυμνάσια ἕνεκα ἀσθενείας ἢ διότι εἰσὶν ἐκ τοῦ ἀριθμοῦ τῶν μὴ προσκληθέντων κατὰ τὸ ἔτος ἐκεῖνο. Οἱ ἀμελοῦντες περὶ τῆς ἐκτελέσεως τῶν διατυπώσεων τούτων στεροῦνται ἐπίσης κατὰ τὸ 22 ἄρθρον τοῦ στρατιωτικοῦ νόμου τοῦ δικαιώματος τοῦ καταλογίσαι τὸ ἔτος ἐκεῖνο εἰς τὸν χρόνον τῆς ἐν τῇ ἐφεδρείᾳ ὑπηρεσίας.

Ἄρθρ. 30. Οἱ ἔφεδροι, κατὰ μὲν τὸ διάστημα ὅπερ παρέρχεται διὰ τὴν μετάβασίν των ἀπὸ τοὺς σταθμοὺς τῶν λόχων εἰς τοὺς τῶν ταγμάτων καὶ μέχρις οὗ ὑποβληθῶσιν εἰς τὴν ἀπαιτουμένην ἐξέλεγξιν καὶ ἀπαρτίσωσι τάγμα, λαμβάνουσι καθ' ἑκάστην δι' ἔξοδα τροφῆς ἀνὰ παρ. 40. Κατὰ δὲ τὸ μηνιαῖον διάστημα, κατὰ τὸ ὁποῖον μετὰ τὴν συγκρότησιν τοῦ τάγματος θὰ διατρίψωσιν ἐν τῷ σταθμῷ αὐτοῦ, λαμβάνουσι πλῆρες στρατ. σιτηρέσιον ὡς καὶ ὁ ἐν ἐνεργείᾳ τακτικὸς στρατός. Μετὰ τὸ πέρας τῶν γυμνασίων λαμβάνουσιν ὡσαύτως ἀνὰ 40 παρ. καθ' ἑκάστην μέχρι τῆς εἰς τὰ ἴδια χωρία ἐπανόδου των. Τὰ διὰ τὸν σκοπὸν τοῦτον χρήματα ὑπολογιζόμενα ἀναλόγως τῆς ἀποστάσεως τοῦ σταθμοῦ τοῦ τάγματος ὑπὸ τοῦ συμβουλίου τῆς ἐπαρχίας, ἐν ᾗ εὑρίσκεται ὁ σταθμὸς τοῦ λόχου, λαμβάνει ὁ λοχαγὸς ἐκεῖθεν ἐπὶ ἀποδείξει καὶ μεταβαίνων εἰς τὸν σταθμὸν τοῦ τάγματος συντάσσει καὶ ὑποβάλλει εἰς τὸν ταγματάρχην βιβλίον καὶ ἡμερολόγιον, σαφηνίζοντα τὸν ἀριθμὸν τῶν ἐν τῷ λόχῳ ἐφέδρων, τὸ παρὰ τοῦ ἐπαρχιακοῦ ταμείου ληφθὲν ποσὸν καὶ τὰ δαπανηθέντα χρήματα. Οἱ λογαριασμοὶ οὗτοι θεωροῦνται ἀμέσως ὑπὸ τοῦ συμβουλίου τοῦ τάγματος, καὶ τὸ εἰς χεῖρας τοῦ λοχαγοῦ μένον περίσσευμα, λαμβανόμενον, παρακατατίθεται προσωρινῶς εἰς τὴν ἀποθήκην τοῦ τάγματος ὅπως ἀποδοθῇ κατόπιν ὅπου ἀνήκει. Τὸ συμβούλιον τοῦ τάγματος ἐκδίδει τότε ἀποδεικτικὸν ἐμφαῖνον τὸ ἀποτέλεσμα τῆς ἐλέγξεως τῶν λογαριασμῶν. Θέλει δὲ καταβάλλει μεγάλην προσοχὴν ὅπως ὑπὸ τὴν πρόφασιν ταύτην μὴ μένῃ περίσσευμα εἰς χεῖρας τῶν ἀξιωματικῶν. Οἱ τολμῶντες τοιαύτην κατάχρησιν θέλουσι τιμωρεῖσθαι κατὰ τὸν νόμον.

Ἄρθρ. 31. Ἅμα οἱ ταγματάρχαι πέμψωσι τὴν περὶ συγκαλέσεως τῶν ἐφέδρων εἴδησιν, τῇ ἀπὸ κοινοῦ φροντίδι τῆς Διοικητικῆς ἀρχῆς καὶ τοῦ συμβουλίου τοῦ τάγματος, συγκειμένου ἐκ τοῦ ὑποταγματάρχου, γραμματέως, τῶν λοχαγῶν καὶ ὑπολοχαγῶν, ἀγοράζονται τὰ ἀναγκαιοῦντα τρόφιμα κατὰ τὸν περὶ συμβολαίων κανονισμόν· μετὰ δὲ τὴν συγκρότησιν τοῦ τάγματος διορίζονται μεταξὺ τῶν ἐφέδρων μάγειροι πρὸς κατασκευὴν τῶν φαγητῶν.

Ἄρθρ. 32. Μετὰ τὴν ἐκτέλεσιν τῶν γυμνασίων οἱ λοχαγοὶ τῆς ἐφεδρείας περιέρχονται κατ' ἔτος τὰ ἐν ταῖς περιφερείαις τῶν ὑπ' αὐτοὺς λόχων διάφορα μέρη καὶ ἐξετάζουσιν, ἂν οἱ λόγῳ ἀσθενείας ἐφοδιασθέντες διὰ μαρτυρικῶν πραγματικῶς πάσχωσιν ἢ οὔ, ἂν ὑπάρχωσιν ἔφεδροι φυγάδες ἢ κεκρυμμένοι, ἂν ἐκ τῶν ἕνεκα ἀλλαγῆς κλίματος ἀλλαχοῦ μεταβάντων ἢ ἐκ τῶν ἀπουσιασάντων ἐκ τῶν γυμνασίων ἕνεκα ἀσθενείας καὶ τῶν κατόπιν ἀναρρωσάντων ὑπάρχωσί τινες προσποιηθέντες τὸν ἀσθενῆ κατὰ τὴν εἰς τὰ τάγματα ἄφιξίν των, καθὼς καὶ ἂν παρεισωπήθησάν τινες ἐκ τῶν κατοίκων ἢ ὄχι. Τὰς πληροφορίας ταύτας κοινοποιοῦσι πρὸς τοὺς ταγματάρχας, οἵτινες τότε ἐπίσης περιερχόμενοι εἰς τὰς περιφερείας τῶν ταγμάτων, ἐνεργοῦντες τὰς δεούσας ἐρεύνας ἐπὶ τῶν ὑπὸ τῶν λοχαγῶν ἐκτεθέντων αὐτοῖς ἀντικειμένων καὶ ἄλλων, καὶ ἐξετάζοντες κατὰ πόσον εἰσὶν ἀληθεῖς αἱ ἐκθέσεις τῶν λοχαγῶν, ὑποβάλλουσι τὸ ἀποτέλεσμα τῶν ἐρευνῶν των εἰς τοὺς συνταγματάρχας.

Ἄρθρ. 33. Οἱ συνταγματάρχαι τῆς ἐφεδρείας κατὰ τὴν διάρκειαν τῶν γυμνασίων, ἀφοῦ διαμείνωσιν ἐπί τινας ἡμέρας ἐν τῷ τάγματι, μεταβαίνουσιν ἀκολούθως καὶ εἰς τοὺς σταθμοὺς τῶν ἄλλων ταγμάτων καὶ διατρίβοντες παρ' ἑκάστῳ ἀνὰ 5 – 10 ἡμέρας, ἐπιτηροῦσι τὴν γενικὴν αὐτῶν κατάστασιν, ἐξετάζοντες ἂν οἱ προσκληθέντες ἔφεδροι γυμνάζωνται ἢ μὴ κατὰ τὴν τάξιν, φροντίζοντες περὶ τῆς καθαριότητος τῶν στολῶν, τῆς καλῆς ποιότητος τῶν τροφῶν, τῆς διὰ τῶν δημοτικῶν ἰατρῶν νοσηλεύσεως τῶν πασχόντων, ἂν ὑπάρχωσι τοιοῦτοι, καὶ ἐν γένει περὶ παντὸς ἀφορῶντος τὴν ἐφεδρείαν καὶ ἀπαιτοῦντος κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ νόμου τὴν ἰδιαιτέραν αὐτῶν προσοχὴν καὶ προβαίνοντες ἀμέσως εἰς τὴν βελτίωσιν τῶν κακῶς ἐχόντων, ἐὰν τυχὸν ἤθελον παρατηρήσει ἀμέλειαν καὶ ἀταξίαν ὡς πρὸς τὰς τροφὰς, τὰς στολὰς καὶ τὰ γυμνάσια. Ἐν περιπτώσει δὲ ἀνάγκης, ἀπευθύνονται εἰς τὰ στρατοπεδαρχεῖα. Οἱ συνταγματάρχαι κατὰ τὰς περιοδείας των ταύτας ἐξελέγχουσι φανερῶς τε καὶ μυστικῶς τὴν ἀκρίβειαν τῶν ὑπὸ τῶν ταγματαρχῶν κατὰ τὸ προηγούμενον ἔτος ἐνεργηθεισῶν ἐρευνῶν, ὡς καὶ τῶν ἡμερολογίων. καὶ καταλόγων, τῶν πεμφθέντων αὐτοῖς περὶ τῶν μετὰ τὴν ἐπιθεώρησιν λόγῳ ἀσθενείας ἀπολυθέντων ἐκ τῶν στρατιωτικῶν τάξεων. Ἐκτὸς δὲ τούτων θέλουν ἐξετάζει ἂν ἡ ἐν ταῖς περιφερείαις τῶν ὑπ' αὐτοὺς ταγμάτων γενομένη νεο-

συλλεξία διεξάγηται καλῶς καὶ δικαίως. Ἐπίσης δὲ καὶ οἱ ἀνθυποστράτηγοι τῆς ἐφεδρείας, περιερχόμενοι τὰς περιφερείας τῶν στρατιωτικῶν διαμερισμάτων, θέλουσιν ἐξετάζει τὰ περὶ τῶν γυμνασίων καὶ πᾶν ἄλλο ἀφορῶν τὴν ἐφεδρείαν.

Ἄρθρ. 34. Κατὰ τὴν ἄφιξιν τῶν ἐφέδρων εἰς τοὺς σταθμοὺς τῶν ταγμάτων προσλαμβάνονται ὡς προσωρινοὶ ἀνθυπολοχαγοὶ διὰ τὰ μηνιαῖα γυμνάσια οἱ καταλληλότεροι ἐκ τῶν λοχιῶν καὶ ἐπιλοχιῶν, τῶν μεταβάντων ἐκ τοῦ τακτικοῦ στρατοῦ εἰς τὴν ἐφεδρείαν. Ἐπειδὴ ὅμως τὰ τοιαῦτα καθήκοντά των θὰ ὦσι προσωρινά, λόγῳ τῆς ἐκτελέσεως αὐτῶν δὲν θὰ δίδεταί τι περιπλέον εἰς τοὺς τοιούτους, ἀλλὰ θὰ θεωρῶνται πάλιν ὡς λοχίαι, μὲ μόνην τὴν διαφορὰν ὅτι ὅταν προσκληθῶσιν εἰς τὰ ὅπλα τὰ τάγματά των διὰ πᾶσαν ἄλλην ἀνάγκην ἐκτὸς τῆς τῶν γυμνασίων, οἱ ἀπαιτούμενοι λοχαγοὶ ἐκλέγονται μεταξὺ τῶν λοχιῶν, τῶν κατὰ τὰ γυμνάσια προσωρινῶς ὡς ἀνθυπολοχαγῶν ὑπηρετησάντων.

Ἄρθρ. 35. Μετὰ τὴν ἄφιξιν ὅλων τῶν ἐφέδρων εἰς τοὺς σταθμοὺς τῶν λόχων, οἱ ἀξιωματικοὶ καὶ αἱ κατὰ τόπους διοικητικαὶ ἀρχαὶ θέλουσι παρέχει πᾶσαν εὐκολίαν, προετοιμάζοντες τὰ καταλύματα, ἐν οἷς θὰ διανυκτερεύωσι κατὰ τὴν εἰς τοὺς σταθμοὺς τῶν ταγμάτων μετάβασίν των καὶ ἀπαλλάττοντες αὐτοὺς πάσης δυσχερείας ὑπό τε τὴν ἔποψιν ταύτην καὶ τὴν προμήθειαν τῶν τροφῶν. Ἀφ' ἑτέρου οἱ ἀξιωματικοὶ θέλουν ἐπαγρυπνεῖ ὅπως οἱ ἔφεδροι εἴς τε τὰ καταλύματα καὶ τὴν ὁδοιπορίαν των φέρωνται εὐτάκτως καὶ εὐσχήμως, τηροῦντες διαγωγὴν τιμίαν καὶ τῷ στρατιωτικῷ χαρακτῆρι ἁρμόζουσαν, χωρὶς μηδ' ἐπ' ἐλάχιστον νὰ προσβάλλωσί τινα διὰ λόγων ἢ πράξεων, ἢ ζημιώσωσιν, αὐτὸν κατ' οὐδένα τρόπον.

Σημ. Οἱ εἰς τὰ γυμνάσια προσκαλούμενοι ἔφεδροι, ἐὰν δὲν εὑρεθῶσιν εἰς τὴν περιφέρειαν τῶν ταγμάτων, εἰς ἃ ὑπάγεται ἡ πατρίς των, ἀλλ' ἀποδημῶσιν ἀλλαχοῦ ἕνεκα ἐμπορίου ἢ ἄλλης αἰτίας, θέλουσι λαμβάνει ἐπίσης μέρος εἰς τὰ γυμνάσια κατὰ τὰ ἄρθρα 20, 21 καὶ 22 τοῦ περὶ στρατοῦ κανονισμοῦ. Αἱ μετὰ τὸ πέρας τῶν γυμνασίων σημειώσεις ἐπὶ τῶν ἀποδεικτικῶν τῆς ἐγγραφῆς γίνονται κατὰ τὰς ὑπὸ τοῦ αὐτοῦ κανονισμοῦ ὁριζομένας διατυπώσεις. Ὅσοι δὲ ἐκ τῶν ἀποδημούντων δὲν συμπεριλαμβάνονται εἰς τὸν ἀριθμὸν τῶν προσκαλουμένων ἐφέδρων, παρουσιάζουσι τὰ ἀποδεικτικά των εἰς τοὺς ἀξιωματικοὺς τοῦ πλησιεστέρου διαμερίσματος, ἢ τοῦ μέρους εἰς ὃ εὑρίσκονται, καὶ ἀποδεικνύοντες ὅτι εἰσὶν ἐκ τῶν μὴ προσκεκλημένων, περιβάλλουσι τὰ ἀποδεικτικά των διὰ τῆς ἐπικυρώσεως τῶν ἀξιωματικῶν.

ΑΝΤΙΓΡΑΦΟΝ ΒΕΖΥΡΙΚΗΣ ΕΓΚΥΚΛΙΟΥ
Πρὸς τὰς Νομαρχίας.

Τὸ ἐπὶ τῶν Στρατιωτικῶν Ὑπουργεῖον ἀνήνεγκε δι' ἐπιστολῆς ὅτι, καθὰ ἐξάγεται ἐκ τῶν ἐσχάτως ὑπὸ τῶν στρατοπεδαρχείων ἐνεργηθεισῶν ἐξετάσεων, πέμπονται εἰς ταῦτα ἐνίοτε ὑπὸ τῶν ἐγχωρίων συμβουλίων ἐκθέσεις συνάδουσαι πρὸς τὰ πράγματα, παριστῶσαι δέ τινας τῶν ἐκ τῶν στρατευσίμων κληρωθέντων ὡς ἐγγάμους καὶ μὴ περιληπτέους εἰς τὴν ἀπογραφὴν, ἑπομένως ὡς ἀπαλλακτέους τῆς στρατιωτικῆς ὑπηρεσίας, ἐν ᾧ εἰσὶν ἄγαμοι καὶ ὡρισμένοι δι' αὐτήν. Ἐπειδὴ δὲ ἡ ἄνευ προηγουμένης ἐρεύνης ἔκδοσις τοιούτων ἐγγράφων περὶ ἀντικειμένων μὴ συμφωνούντων πρὸς τὴν ἀλήθειαν ἀνατρέπει τὰς βάσεις τῶν νομίμων ἐνεργειῶν, ἰδίως δὲ, καθόσον καὶ περὶ ἀπαλλαγῆς ἀπὸ τῆς στρατιωτικῆς ὑπηρεσίας λόγῳ ἀφύκτου οἰκογενειακῆς ἀνάγκης ἀλλεπάλληλοι αἰτήσεις, ὡς καὶ αἱ περὶ ἀπονομῆς συντάξεων ἐπὶ τῷ θανάτῳ τῶν οἰκείων ἐν ταῖς τάξεσι τοῦ στρατοῦ, καὶ ἄλλαι τοιαῦται οὐκ ὀλίγαι περαιοῦνται, παρεχομένης πλήρους πίστεως εἰς τὰς περὶ αὐτῶν ἐκθέσεις τῶν ἐγχωρίων συμβουλίων, ἡ ἐπὶ τῶν ἀντικειμένων τούτων παράλειψις τῶν ἀναγκαίων ἐξετάσεων οὐ μόνον γεννᾷ διάφορα ἀτοπήματα, ἀλλ' ἀποβαίνει καὶ εἰς τὸ δημόσιον ταμεῖον λίαν ἐπιζήμιος, ἕνεκα τῶν ῥηθέντων λόγων τὸ μνησθὲν ὑπουργεῖον ὑπέδειξε τὴν ἀνάγκην ὅπως παραγγελθῶσι τά τε Διοικητικὰ καὶ τὰ Νομαρχιακὰ συμβούλια νὰ μὴ συντάττωσι τοῦ λοιποῦ τυφλῶς καὶ ἐκδίδωσι τοιαύτας ἐκθέσεις, πρὶν ἢ ἐνεργῶσιν ἐρεύνας ἀκριβεῖς, καὶ λαμβάνωσιν ἀληθῆ τῶν πραγμάτων γνῶσιν, γνωστοποιουμένου αὐτοῖς ὅτι ἄλλως θέλουσιν ἐπισύρει ἐφ' ἑαυτῶν εὐθύνας. Καὶ τῷ ὄντι, ἡ περὶ τὰ τοιαῦτα τῶν συμβουλίων ἀμέλεια καὶ πολλὰ παράγει ἀτοπήματα καὶ ζημίαν οὐκ ὀλίγην, καὶ τὴν περὶ τῶν συμβουλίων δὲ ἀγαθὴν ὑπόληψιν καὶ τὴν πρὸς αὐτὰ πίστιν καταστρέφει, ὥστε δὲν δύνανται ἢ νὰ τιμωρηθῶσι κατὰ τὸν νόμον οἱ ἐν γνώσει τ' ἀνωτέρω πράττοντες. Κατὰ συνέπειαν, ἀπευθύνοντες ἤδη τὴν παροῦσαν ἰδίως εἰς τὰς Γ. Διοικήσεις, εἰς ἃς ὑπάγονται τὰ τοιαύτας ἐκθέσεις συντάξαντα καὶ σφραγίσαντα συμβούλια, κοινοποιήσαντες δὲ αὐτὴν καὶ εἰς τὰς λοιπὰς κατὰ τὴν χρείαν, φέρομεν τὸ πρᾶγμα εἰς γνῶσιν καὶ τῆς Ὑμετέρας Ἐξοχότητος, ὅπως ἐκδοθῶσιν ὑπ' αὐτῆς αἱ ἀνήκουσαι ἔντονοι διαταγαὶ πρὸς τὰς ὑπαλλήλους ἀρχὰς, ἰδίως δὲ ὅπως εὐαρεστηθῇ νὰ λάβῃ δραστήρια μέτρα καὶ συντελεστικὰ εἰς τὸ νὰ καταβάλληται ἐν τῇ ἕδρᾳ τῆς Γ. Διοικήσεως ἀδιαλειπτος ἐπιμέλεια καὶ προσοχὴ ἐπὶ τοιούτων σπουδαίων ἀντικειμένων.

ΕΓΚΥΚΛΙΟΣ

Τοῦ ὑπουργείου τῶν στρατιωτικῶν.

(19 Ζιλκαδὲ 1287.)

Τινὲς τῶν ἐν τῇ στρατιωτικῇ κληρώσει λαγχανόντων στρατευσίμων, θέλοντες νὰ παρουσιάσωσιν ἀντικαταστάτας, μετὰ παρέλευσιν ὁλοκλήρων μηνῶν ἀπὸ τῆς κληρώσεως μεταβαίνουσιν ὁπωσδήποτε οἱ ἴδιοι εἰς Κωνσταντινούπολιν ὅπως ἀντικατασταθῶσι δι' ἑτέρων προσώπων, ἢ πέμπουσι πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον ὡς ἀντιπροσώπους των τοὺς πατέρας ἢ συγγενεῖς των. Ἀλλ' οἱ τοιοῦτοι πρὸς τῇ ζημίᾳ καὶ δυσκολίᾳ, ἣν ὑφίστανται ὡς ἐκ τῆς ὀπισθοδρομήσεως τῶν βιοποριστικῶν ἐργασιῶν των, ἀργυρολογοῦνται καὶ ὑπὸ τῶν ἐξ ἐπαγγέλματος προμηθευόντων (*μπεδελτζῆ*) ἀντικαταστάτας. Ἀφ' ἑτέρου καὶ οἱ ἀντικαταστάται, ἔχοντες ὑπ' ὄψιν ὅτι τὰ πρὸς ἀμοιβὴν τῆς ἀντικαταστάσεως διδόμενα χρήματα οὐδόλως θὰ προκαταβληθῶσι πρὸς αὐτούς, ἀλλὰ θὰ παρακατατίθενται κατὰ τὸν νόμον εἰς τὸ ταμεῖον τοῦ τάγματος, ἐν ᾧ θὰ ἐγγραφῶσιν, ὅπως δίδηται κατ' ἔτος τὸ ἕκτον τοῦ ὅλου ποσοῦ πολλάκις δι' ἀμοιβάς, ἃς ἐσυμφώνησαν διὰ 60 ἢ 70 λίρας, προσποιοῦνται ὅτι ἠρκέσθησαν εἰς 30-40. Ἀφ' ἑτέρου οἱ ἐξ ἐπαγγέλματος εἰς τὴν πρόβλεψιν ἀντικαταστατῶν ἀσχολούμενοι, προμηθευόμενοι συνήθως τοὺς τοιούτους μεταξὺ ὑπόπτων καὶ διεφθαρμένων ἀνθρώπων, μόλις παρουσιάζουσιν αὐτοὺς ἀφοῦ ἀργυρολογήσωσιν ἀσυνειδήτως τοὺς ἀντικατασταθησομένους. Ἐκτὸς δὲ τούτων μὲ τὴν ταινίαν, δι' ἧς ἐφοδιάζονται πρὸς διάκρισιν οἱ ὑποστάντες τὴν νενομισμένην αὐτοψίαν καὶ ἄξιοι παραδοχῆς εἰς τὸν στρατὸν θεωρηθέντες, περιζωννύονται δολίως ἄνθρωποι πάσχοντες καὶ ἀπαράδεκτοι. Συμβαίνουσι δὲ καὶ πολλαὶ δολιότητες ὡς πρὸς τὴν ἐγγύησιν, ἥτις δίδεται περὶ τοῦ ὅτι εἰσὶ τίμιοι, ἢ μή, καὶ ἔχουσιν ἢ μὴ τὴν συγκατάθεσιν τῶν γονέων των καὶ περὶ ἄλλων τοιούτων περιστάσεων. Δέον ὅθεν ὅπως τοῦ λοιποῦ ἀφ' ἑνὸς μὲν οἱ θέλοντες ν' ἀντικατασταθῶσι δι' ἑτέρων προσώπων παρουσιάζωσι τοὺς ἀντικαταστάτας των ἢ εἰς τὰς πατρίδας αὐτῶν μετὰ τὴν ἀποπεράτωσιν τῆς στρατ. κληρώσεως, ἢ ἐγκαίρως εἰς Κωνσταντινούπολιν, ἢ τέλος μεταβαίνωσι κατ' εὐθεῖαν πρὸς τοῦτο εἰς τὰ στρατοπεδαρχεῖα, ἀφ' ἑτέρου δὲ περιορισθῶσιν αἱ εἰρημέναι ἐπεμβάσεις

τῶν προμηθευόντων τοὺς ἀντικαταστάτας, καὶ καθιερωθῇ ῥητὴ περὶ τούτου διάταξις.

Ἡ ἔκθεσις τῶν εἰρημένων περιπτώσεων παρεπέμφθη εἰς τὸ στρατιωτικὸν συμβούλιον *Δάρι Σουρὰ*, τὸ ὁποῖον λαβὸν ὑπ' ὄψιν α') ὅτι οἱ μέλλοντες νὰ παρουσιάσωσιν ἀντικαταστάτας χρονοτριβοῦσιν ἐπὶ πολὺ εἰς τὰς ἑαυτῶν πατρίδας ὑπὸ τὴν πρόφασιν τῆς προβλέψεως ἀντικαταστατῶν, διότι ἴσως ἀγνοοῦσιν ὅτι κατὰ τὰ ἄρθρα 70,71 καὶ 75 τοῦ περὶ στρατολογίας νόμου ἐπιτρέπεται νὰ γίνωνται παραδεκτοὶ ὡς ἀντικαταστάται οἱ ὑπερβάντες τὰ ἔτη τῆς διὰ τὴν ἐφεδρείαν ὡρισμένης ἡλικίας, ἢ καὶ ἄνευ ἀμοιβῆς οἱ συγγενεῖς τῶν νεοσυλλέκτων καὶ ἄλλοι, καὶ β') ὅτι μεταβαίνουσιν εἰς τὰ στρατοπεδαρχεῖα ὡς καὶ εἰς τὴν Κων)λιν ὡς νομίζοντες ὅτι μόνον διὰ τῶν δύω τούτων μέσων δύνανται νὰ προμηθευθῶσιν ἀντικαταστάτας, καὶ ταῦτα διότι δὲν ἐμελέτησαν δεόντως καὶ ἐπισταμένως τὸν περὶ στρατολογίας νόμον, ἐπρότεινε τὰ ἑξῆς.

Εἰς πάντας τοὺς κατοίκους θ' ἀναπτυχθῶσι διὰ τῶν ἰμάμιδων, προκρίτων, μουχτάριδων καὶ δημογεροντικῶν συμβουλίων τὰ ἀνωτέρω μνημονευθέντα ἄρθρα τοῦ νόμου, ὅπως τοῦ λοιποῦ οἱ ἀντικαταστάται ζητῶνται καὶ εὑρίσκωνται καθ' ὅλην τὴν ἔκτασιν τοῦ ὑπὸ τοῦ νόμου χορηγουμένου δικαιώματος. Μολονότι εἶχε σταλῆ εἰς τὰς ἐπαρχίας τοῦ κράτους ἀρκετὸς ἀριθμὸς ἀντιτύπων τοῦ εἰρημένου νόμου καὶ ἐπετράπη νὰ ἀγοράζωνται ταῦτα εἰς τὴν ὡρισμένην τιμὴν, ἐπειδὴ ὅμως πιθανὸν νὰ μὴ ἐπήρκεσαν ταῦτα εἰς τὰς ἀνάγκας τῶν ἐπαρχιῶν καὶ νὰ ὑπάρχωσιν οἱ θέλοντες νὰ προμηθευθῶσι τοιαῦτα, οἱ πανταχοῦ τοῦ κράτους νομάρχαι θὰ εἰδοποιηθῶσιν ὅπως ἐν περιπτώσει ὑπάρξως τοιαύτης ἀνάγκης πληροφορήσωσι τὸ ὑπουργεῖον τοῦτο περὶ τοῦ ζητουμένου ἀριθμοῦ ἀντιτύπων καὶ πέμψωσι διὰ τὰ περαιτέρω τὸ τίμημα αὐτῶν, λογιζόμενον πρὸς 5 γρόσια. Ἐπειδὴ τοιουτοτρόπως οἱ κάτοικοι θέλουσιν εὐκολύνεσθαι κατά τι ὡς πρὸς τὴν εὕρεσιν ἀντικαταστάτου, καὶ οἱ θέλοντες νὰ εὕρωσι τοιούτους θὰ τοὺς προετοιμάζωσι προηγουμένως εἰς τὰς ἰδίας των πατρίδας κατὰ τὴν ἐποχὴν τῆς κληρώσεως, οἱ ἐξοχώτατοι ἀρχηγοὶ τῶν διαφόρων σωμάτων τοῦ Αὐτοκρατορικοῦ στρατοῦ θὰ εἰδοποιηθῶσι δι' ἐγκυκλίου ὅπως οἱ νεοσύλλεκτοι ὅσοι θέλουσι νὰ ἀντικατασταθῶσι δι' ἑτέρων εὑρίσκωσι καὶ παρουσιάζωσι τοὺς ἀντικαταστάτας αὐτῶν ἐντὸς τῆς ὡρισμένης εἰκοσαημέρου προθεσμίας. Ἐὰν δὲ ἐντὸς αὐτῆς δὲν δυνηθῶσι νὰ εὕρωσι τοιούτους, ἐπειδὴ ἡ ἀντικατάστασις γίνεται δεκτὴ καθ' οἱανδήποτε ἐποχὴν, ὅσοι ἐκ τῶν λαχόντων στρατευσίμων θέλουσι μὲν ν' ἀντικατασταθῶσιν, ἀλλὰ δὲν ἔχουσι πρόχειρους ἀντικαταστάτας, θὰ πέμπονται μετὰ τὴν λῆξιν τῆς εἰκοσαημέρου προθεσμίας μετὰ τῶν λοιπῶν νεοσυλλέκτων εἰς τὸ μέρος τῆς ὑπηρεσίας, μὲ τὸ δικαίωμα τοῦ νὰ παρουσιάσωσιν ἀκολούθως ἀντικαταστάτας. Ἡ δὲ ἐξελεγκτικὴ ἐπιτροπὴ θέλει ἐπιφορτισθῇ ὅπως ἔτι μᾶλλον φροντίζῃ καὶ

παρέχῃ τὰς ἀπαιτουμένας εὐκολίας διὰ νὰ μὴ συμβαίνωσι καταχρήσεις κατὰ τὴν ἐνταῦθα γενησομένην αὐτοψίαν καὶ τὸν τρόπον τῆς παραδοχῆς τῶν ἀντικαταστατῶν.

Ἐπειδὴ δὲ συνεπείᾳ τῆς ἐκθέσεως ταύτης τοῦ στρατιωτικοῦ συμβουλίου ἐνηργήθησαν ἤδη τὰ δέοντα, παρακαλεῖται καὶ ἡ Ὑμ. Ἐξ. ὅπως φροντίσῃ καὶ αὐτόθι διὰ τὰ περαιτέρω συμφώνως τῷ πνεύματι τῶν ἀνωτέρω διατάξεων.

ΒΕΖΥΡΙΚΗ ΔΙΑΤΑΓΗ

πρὸς τοὺς Γεν. Διοικητάς.

(13 Ἰανουαρίου 1871.)

Μία τῶν κυριωτέρων αἰτιῶν, δι' ἃς ἀποβαίνει ἀδύνατος ἡ σύλληψις ὅλων τῶν λειποτακτούντων νεοσυλλέκτων καὶ ἐφέδρων εἶναι ἡ ἄτοπος διαγωγὴ προσώπων τινῶν, ὧν τὰ μὲν δέχονται εἰς ὑπηρεσίαν των τοιούτους λειποτάκτας εἰς τὰς ἰδίας των πατρίδας ἢ καὶ ἀλλαχοῦ, καίτοι γινώσκοντα ὅτι εἰσὶ λειποτάκται, καὶ δὲν καταμηνύουσιν αὐτοὺς εἰμὴ μόνον ὅταν πράξωσί τι ἐναντίον τῆς θελήσεώς των, τὰ δὲ κατέχοντα θέσιν ἰμάμου, ἢ μουχτάρου, ἢ μέλους τῶν δημογεροντικῶν συμβουλίων, σκοπίμως παρασιωπῶσι τοὺς ἐν ταῖς ἰδίαις αὐτῶν οἰκίαις κρυπτομένους λειποτάκτας. Οὕτω δὲ οἱ λειποτακτοῦντες ἢ οὐδόλως ἢ μόλις μετὰ τὴν παρέλευσιν τῆς στρατευσίμου ἡλικίας των συλλαμβάνονται. Ἐπειδὴ δὲ ἡ πρὸς αὐτοὺς χορηγουμένη συνδρομὴ ἐνθαρρύνει οὕτως εἰπεῖν καὶ τοὺς δυναμένους μὲν ἀλλὰ μὴ τολμῶντας νὰ δραπετεύσωσι διὰ τὸν φόβον τῆς συλλήψεως καὶ τιμωρίας, καὶ ἐπειδὴ πρὸς περιορισμὸν τῶν τοιούτων πράξεων δέον νὰ ὑποβάλλωνται ἀμέσως εἰς τὴν ὑπὸ τοῦ νόμου ἐπιβαλλομένην ποινὴν οἱ μεταχειριζόμενοι εἰς τὴν ὑπηρεσίαν των τοὺς λειποτάκτας καὶ οἱ μὴ καταμηνύοντες αὐτοὺς ἰμάμαι, μουχτάραι καὶ ἄλλοι, διατελοῦντες μέλη τῶν δημογεροντικῶν συμβουλίων, ἐνῷ γινώσκουσιν ὅτι μένουσι κεκρυμμένοι ἐν ταῖς οἰκίαις των, διὰ ταῦτα ἐπὶ τῇ προτάσει τοῦ ὑπουργείου τῶν στρατιωτικῶν ἐστάλη ἐγκύκλιος διατάσσουσα τὴν ἐφαρμογὴν τῶν ὑπὸ τοῦ νόμου ἐπιβαλλομένων ποινῶν ἀπὸ τῆς 1 προσεχοῦς Φεβρουα-

ρίου. Συγχρόνως δὲ τὸ αὐτὸ ὑπουργεῖον ἐσύστησεν εἰς τοὺς ἀρχηγοὺς τῶν διαφόρων σωμάτων καὶ διοικητὰς τῶν μεραρχιῶν τοῦ Αὐτοκρατορικοῦ στρατοῦ ὅπως δώσωσι τὰς ἀναγκαίας ὁδηγίας εἰς πάντας τοὺς ἀξιωματικοὺς τῆς ἐφεδρείας διὰ νὰ ὑποβάλλωσιν εἰς τακτικὴν τοῦ λοιποῦ ἀνάκρισιν τοὺς συλλαμβανομένους ἢ κατὰ συνέπειαν μεταμελείας αὐθορμήτως προσερχομένους λειποτάκτας καὶ ἐνεργῶσιν ὅλας τὰς ἀπαιτουμένας ἐρεύνας πρὸς ἀνακάλυψιν τῶν προσώπων, παρ' οἷς εὑρίσκοντο κατὰ τὸ διάστημα τῆς ἀπουσίας των. Ἐπειδὴ δὲ τὰ μέτρα ταῦτα προτίθενται κυρίως νὰ περιορίσωσι τὰς ἀπὸ τῆς ἐκτελέσεως τῆς νομίμου στρατιωτικῆς ὑπηρεσίας ὑπεκφυγὰς καὶ τὴν προστασίαν τῶν λειποτακτῶν νὰ προλάβωσι, προσκαλεῖται καὶ ἡ Ὑμ. Ἐξοχότης ὅπως κοινοποιήσῃ ἁρμοδίως τὰ ἀνωτέρω καὶ ἐπιστήσῃ τὴν προσοχὴν τῶν διαφόρων ἐν τῇ νομαρχίᾳ ἀρχῶν διὰ νὰ ἐπαγρυπνῶσι δεόντως ἐπὶ τοῦ ἀντικειμένου τούτου.

ΒΕΖΥΡΙΚΗ ΔΙΑΤΑΓΗ.

(9 Ζιλκαδὲ 1287.)

Ἐπειδὴ δέον νὰ χορηγῆται εἰς τοὺς στρατιώτας πᾶσα εὐκολία ὅπως μετὰ τὴν στρατολογίαν των καὶ κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς μακρὰν τῶν πατρίδων ἀποδημίας καὶ στρατ. αὐτῶν ὑπηρεσίας ἠμπορῶσι ν' ἀνταποκρίνωνται μετὰ τῶν οἰκείων καὶ συγγενῶν των, καὶ ἐπειδὴ ἡ ἐν τῷ κανονισμῷ τῶν ταχυδρομείων ἔλλειψις ἐξαιρετικῆς τινὰς διατάξεως ὡς πρὸς τὰς συνήθεις ἐπιστολὰς συνεπάγεται λόγῳ τῆς εἰσπράξεως τῶν ταχυδρομικῶν τελῶν τὴν ἀναβολὴν τῆς εἰς τὸν πρὸς ὃν ὅρον ἐπιδόσεως τῶν εἰς στρατιώτας ἀνηκουσῶν ἐπιστολῶν καὶ τὴν ἐπὶ πολὺν χρόνον ἐν τοῖς ταχυδρομείοις καθυστέρησιν αὐτῶν, διὰ ταῦτα τὸ συμβούλιον τοῦ κράτους ἐπὶ τῇ προτάσει τοῦ ὑπουργείου τῶν στρατιωτικῶν ἀπεφάσισεν ὅπως τοῦ λοιποῦ ὦσιν ἀπηλλαγμέναι παντὸς ταχυδρομικοῦ τέλους αἱ ἐπιστολαὶ τῶν ἁπλῶν στρατιωτῶν μέχρι τῶν δεκανέων (ἐξαιρέσει τῶν ἀξιωματικῶν), ἀλλὰ πρὸς ἀποφυγὴν πάσης καταχρήσεως, αἱ μὲν ἐπιστολαὶ τῶν στρατιωτῶν θὰ φέρωσι σημεῖον διακριτικὸν, ἐπιτιθέμενον ὑπὸ τῶν ἀξιωματικῶν των, αἱ δὲ παρὰ τῶν οἰκογενειῶν τῶν στρατιωτῶν πρὸς αὐτοὺς πεμπόμεναι θὰ ἐπισημειῶνται ὡς τοιαῦται ὑπὸ τῶν κατὰ τόπους διοικητικῶν ἀρχῶν. Ἐπειδὴ δὲ ἐστάλη ἤδη περὶ τούτου ἐγκύκλιος πρὸς πάντας τοὺς νομάρχας, προσκαλεῖται ἡ Υ. Ἐξ. ὅπως ἐνεργήσῃ αὐτόθι τὰ δέοντα.

ΕΓΚΥΚΛΙΟΣ ΒΕΖΥΡΙΚΗ ΠΡΟΣ ΤΑΣ ΝΟΜΑΡΧΙΑΣ

Περὶ ἐξαιρέσεως τῶν ἐφέδρων ἀπὸ τῆς ὑποχρεώσεως τοῦ ἐργάζεσθαι εἰς τὰς δημοσίας ὁδούς.

(29 Μουχαρρέμ 1288.)

Νομάρχαι τινὲς ἠρώτησαν ἂν οἱ συμπληροῦντες τὸν χρόνον τῆς στρατιωτικῆς αὐτῶν ὑπηρεσίας καὶ μεταβαίνοντες εἰς τὴν τάξιν τῶν ἐφέδρων εἰσὶν ἀπηλλαγμένοι ἢ οὐχὶ τῆς ὑποχρεωτικῆς ὑπηρεσίας εἰς τὴν κατασκευὴν τῶν ὁδῶν καθ' ὃν χρόνον εὑρίσκονται εἰς τὰς πατρίδας των. Τὸ Συμβούλιον τοῦ Κράτους, προσκληθὲν ἵνα ἀποφανθῇ ἐπὶ τοῦ ἀντικειμένου τούτου, ἀπήντησε δι' ἐκθέσεως, ὅτι εἰ καὶ κατὰ τὸν περὶ ὁδοποιΐας νόμον οὐδεὶς ἀπαλάττεται τῆς ὑποχρεώσεως ταύτης, ἐπειδὴ ὅμως, καθ' ἃ παρετήρησε καὶ τὸ ὑπουργεῖον τῶν στρατιωτικῶν, οἱ ἔφεδροι ἀποτελοῦντες μίαν τάξιν τοῦ τακτικοῦ στρατοῦ δὲν δύνανται ἐνόσῳ εὑρίσκονται εἰς τὰς πατρίδας των νὰ μεταβῶσιν ἀλλαχόσε, ὡς ὑποχρεούμενοι νὰ ὑπηρετῶσιν ἀλληλοδιαδόχως εἰς τοὺς ἐπιτοπίους σταθμοὺς καὶ τὰς ἐφεδρείας καὶ νὰ ὦσι πάντοτε παρόντες καὶ ἕτοιμοι εἰς κίνησιν, ὁποτεδήποτε ἤθελον ζητηθῇ, διὰ ταῦτα ἐνεκρίθη ὅπως οἱ εἰς τὴν τάξιν τῶν ἐφέδρων ἀνήκοντες, ὡς μὴ εὑρίσκοντες καιρὸν νὰ ἐκπληρῶσι τὴν ὑπὸ τοῦ νόμου τῆς ὁδοποιΐας ἐπιβαλλομένην ὑποχρέωσιν, θεωρῶνται ἀπηλλαγμένοι αὐτῆς.

Ἐφ' ᾧ προσκαλεῖσθε, ἐξοχώτατε Νομάρχα, ὅπως συμμορφωθῆτε πρὸς τὴν γνωμοδότησιν ταύτην τοῦ Συμβουλίου τοῦ Κράτους καθ' ὅσον ἀφορᾷ καὶ τοὺς ἐν τῇ Νομαρχίᾳ ὑμῶν ἐφέδρους.

ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ

περὶ στρατιωτικῆς ἰατρικῆς ὑπηρεσίας.

ΤΜΗΜΑ Α'.

Περὶ τῶν διαφόρων τάξεων τῶν στρατιωτικῶν ἰατρῶν, τῶν ὅρων τοῦ προβιβασμοῦ αὐτῶν, καὶ τῆς παραδοχῆς ξένων εἰς τὸν κλάδον τοῦτον τῆς ὑπηρεσίας.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΠΡΩΤΟΝ.

Περὶ τῶν τάξεων τῶν στρατιωτικῶν ἰατρῶν.

Ἄρθρ. 1. Οἱ ἐκ τῆς Ἰατρικῆς Σχολῆς ἀποφοιτήσαντες, εἰς τὴν στρατιωτικὴν δὲ ὑπηρεσίαν διατελοῦντες ἰατροὶ διαιροῦνται εἰς τρεῖς τάξεις· τὴν τῶν ἀρχιατρῶν, τὴν τῶν ἰατρῶν καὶ τὴν τῶν ὑπιατρῶν (βοηθῶν ἰατρῶν).

Ἄρθρ. 2. Ἡ τῶν ἀρχιατρῶν τάξις ὑποδιαιρεῖται εἰς δύω· καὶ οἱ μὲν εἰς τὴν πρώτην ἀνήκοντες ἀρχιατροὶ ἔχουσι βαθμὸν συνταγματάρχου, οἱ δὲ τῆς δευτέρας, ἀντισυνταγματάρχου. Ἡ τῶν ἰατρῶν τάξις ὑποδιαιρεῖται εἰς κλάσεις τρεῖς. Οἱ τῆς πρώτης κλάσεως ἰατροὶ ἔχουσι βαθμὸν χιλιάρχου, οἱ τῆς δευτέρας, ταγματάρχου καὶ οἱ τῆς τρίτης ὑποταγματάρχου. Οἱ ὑπιατροὶ ἔχουσι βαθμὸν λοχαγοῦ.

Ἄρθρ. 3. Παρὰ τοὺς στρατιωτικοὺς ἰατροὺς, ὑπάρχουσι στρατιωτικοὶ ἐπιθεωρηταὶ, εἰς δύω ἐναγόμενοι κλάσεις. Βαθμὸς τῶν ἐπιθεωρητῶν πρώτης κλάσεως ἐστὶν ὁ τοῦ ὑποστρατήγου, τῶν τῆς δευτέρας, ὁ τοῦ συνταγματάρχου. Ἑκατέρα δὲ τῶν κλάσεων σύγκειται ἐκ τριῶν προσώπων.

Ἄρθρ. 4. Οἱ ἐν τῇ Ἰατρικῇ Σχολῇ δεδιδαγμένοι, τὸ στρατιωτικὸν δὲ στάδιον διανύοντες φαρμακοποιοὶ, διαιροῦνται εἰς τρεῖς τάξεις, τὴν τῶν ἀρχιφαρμακοποιῶν, τὴν τῶν φαρμακοποιῶν καὶ τὴν τῶν ὑποφαρμακοποιῶν (βοηθῶν φαρμακοποιῶν).

Ἄρθρ. 5. Ἡ τῶν ἀρχιφαρμακοποιῶν τάξις ὑποδιαιρεῖται εἰς δύω κλάσεις· οἱ τῆς πρώτης κλάσεως ἀρχιφαρμακοποιοὶ ἔχουσι βαθμὸν ἀντισυνταγματάρχου, οἱ τῆς δευτέρας, χιλιάρχου. Ἡ τῶν φαρμακοποιῶν τάξις ὑποδιαιρεῖται εἰς κλάσεις τρεῖς. Βαθμὸς δὲ τῶν μὲν πρώτης κλάσεως φαρμακοποιῶν ἐστιν ὁ τοῦ ταγματάρχου, τῶν δὲ δευτέρας κλάσεως, ὁ τοῦ ὑποταγματάρχου, καὶ τῶν τῆς τρίτης, ὁ τοῦ λοχαγοῦ. Οἱ ὑποφαρμακοποιοὶ ἔχουσιν ὑπολοχαγοῦ βαθμόν.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΔΕΥΤΕΡΟΝ.

Ὅροι προβιβασμοῦ τῶν ἀνωτέρω ὑπαλλήλων.

Ἄρθρ. 6. Παρὰ τοὺς ἐπιθεωρητὰς τῶν στρατιωτικῶν ἰατρῶν ὑπάρχει καὶ ἕτερον τμῆμα, τὸ τῶν ἐπιθεωρητῶν τῶν φαρμακοποιῶν. Ὀφείλουσι δὲ νὰ ἐξετάζωσι καὶ ἐπιτηρῶσι τὰ εἰς τοὺς στρατῶνας φάρμακα, καὶ ἔσονται κατατεταγμένοι εἰς τρεῖς τάξεις. Καὶ πρώτης μὲν τάξεως ἔσεται εἷς ἐπιθεωρητὴς, ἔχων βαθμὸν ὑποστρατήγου, ἡ δὲ δευτέρα τάξις συγκροτηθήσεται ἐκ δύο προσώπων, ἐχόντων βαθμὸν συνταγματάρχου, καὶ ἡ τρίτη, ἐκ τριῶν, μὲ βαθμὸν ἀντισυνταγματάρχου. Οὗτοι ἀπαιτεῖται οὐχὶ μόνον νὰ ὦσιν ἐντριβεῖς εἰς τὴν φαρμακοποιΐαν καὶ τὴν χημείαν, ἀλλὰ καὶ ἰατροδικαστικῆς ἐγκρατεῖς, ὁ δὲ ἐπιθεωρητὴς πρώτης τάξεως νὰ ἔχῃ τὸν τοῦ ὑποστρατήγου βαθμόν. Ἐν τούτοις ἐκ τῶν νῦν ἐν ὑπηρεσίᾳ φαρμακοποιῶν, ἂν δὲν ὑπάρχῃ τις κάτοχος μὲν τῶν ἀνωτέρω γνώσεων, εἰς τὸν τοῦ ὑποστρατήγου δὲ βαθμὸν προηγμένος, ἐπιτρέπεται νὰ διορισθῇ ἀντ' ἐκείνου εἷς μὲ βαθμὸν συνταγματάρχου ἢ ἀντισυνταγματάρχου, οἱ δὲ τῆς δευτέρας καὶ τῆς τρίτης τάξεως, ἐκ τῶν ἐχόντων βαθμὸν χιλιάρχου ἢ ταγματάρχου, ἤδη κατὰ τὴν συγκρότησιν τοῦ συμβουλίου τούτου διὰ τῶν εἰρημένων προσόντων κατηρτισμένοι, ἀκολούθως δὲ προβιβασθησόμενοι κατὰ τὴν τάξιν.

Ἄρθρ. 7. Οἱ εἰς τὴν δευτέραν τῆς κλινικῆς ἀνήκοντες δεκάτης τάξεως φοιτηταὶ τῆς Σχολῆς, ὑποστάντες τὰς νενομισμένας ἐξετάσεις διὰ τὸν διδακτορικὸν βαθμόν, εἴτε ἐν ᾧ διατελοῦσιν εἰσέτι ἐν τῇ δεκάτῃ τάξει, εἴτε κατὰ τὸ ἐπιὸν ἔτος, καὶ λαβόντες πτυχίον διδάκτορος, διαρίζονται μὲ βαθμὸν λοχαγοῦ ὑπιατροί· ἔπειτα δὲ ἐν τῷ καλουμένῳ *νοσοκομείῳ τῶν τελειοφοίτων (μαχρὲτζ χασταχανεσὶ)* ἐπὶ δύω ἔτη ὑπηρετήσαντες, καὶ δόντες ἐξετάσεις ἐν τῇ πρακτικῇ, προβιβάζονται εἰς ὑποταγματάρχας, καὶ ἀνάγονται εἰς τὴν τρίτην κλάσιν τῶν ἰατρῶν· ἐξελθόντες τοῦ νοσοκομείου τούτου, διορίζονται ἰατροὶ τῶν νοσοκομείων τῶν διαφόρων στρατιωτικῶν σωμάτων, ἀφ' οὗ δὲ ὑπηρετήσωσιν ἐπὶ ἓν καὶ ἥμισυ ἔτος ἐν τοῖς νοσοκομείοις, ἐξετάζοντες συγχρόνως τοὺς στρατευσίμους τοῦ σχετικοῦ στρατιωτικοῦ σώματος, καὶ τἄλλα ἰατρικὰ καθήκοντα ἐκπληροῦντες, προβιβάζονται εἰς ταγματάρχας, ἀναγόμενοι εἰς τὴν δευτέραν κλάσιν. Καὶ ἐνταῦθα δὲ ἐπὶ ἓν καὶ ἥμισυ ἔτος ὑπηρετήσαντες, διορίζονται ἰατροὶ πρώτης κλάσεως μὲ βαθμὸν χιλιάρχου, κἂν δὲν ὑπάρχῃ θέσις χηρεύουσα, ἐκτελοῦντες τὴν ἑαυτῶν ὑπηρεσίαν παρά τινι τάγματι, ἢ συντάγματι.

Ἄρθρ. 8. Οἱ κατὰ τὸν ἐν τῷ προηγουμένῳ ἄρθρῳ ὡρισμένον χρόνον μὴ δυνηθέντες νὰ δώσωσι διδακτορικὰς ἐξετάσεις, ἀποκλείονται τῶν στρα-

τιωτικῶν βαθμῶν καὶ τοῦ τῆς στρατιωτικῆς συντάξεως δικαιώματος, ὑποχρεοῦνται δὲ ἀφ' ἧς δὲν ὑπέστησαν τὴν ἐξέτασιν μέχρι συμπληρώσεως δεκαετίας, νὰ διατελῶσιν ἐν τῇ ἰατρικῇ ὑπηρεσίᾳ τοῦ στρατοῦ ὡς ἐπὶ τῆς *ὑγιεινῆς ὑπάλληλοι*, ἐπὶ ἀναλόγῳ μισθῷ καὶ σιτηρεσίοις. Ἂν πρὸ τῆς λήξεως τῆς δεκαετίας θέλωσι ν' ἀπαλλαγῶσι τῆς ὑποχρεώσεως ταύτης, ὀφείλουσι νὰ πληρώσωσι τὰ ὑπὸ τῆς Κυβερνήσεως δι' αὐτοὺς δαπανηθέντα χρήματα κατὰ τὴν ἐν τῇ ἰατρικῇ σχολῇ μαθητείαν των. Τῶν δὲ συμπληρωσάντων τὸν ῥηθέντα χρόνον, καθ' ὃν εἶναι ἠναγκασμένοι νὰ ὑπηρετήσωσιν, ἡ περαιτέρω στρατιωτικὴ ἰατρικὴ ὑπηρεσία δὲν εἶναι ὀφειλετική.

Ἄρθρ. 9. Οἱ μετὰ τὰς νενομισμένας ἐξετάσεις διδάκτορος πτυχίον λαβόντες, ἐξερχόμενοι δὲ τῆς σχολῆς ὡς φαρμακοποιοί, γυμνάζονται ἐπὶ ἓν ἔτος εἰς τὰ τῆς πρακτικῆς ἐν τῷ νοσοκομείῳ τῶν τελειοφοίτων, ἀκολούθως δὲ διορίζονται φαρμακοποιοὶ τρίτης κλάσεως μὲ βαθμὸν λοχαγοῦ, καὶ ἀφ' οὗ ὡς τοιοῦτοι ὑπηρετήσωσιν ἐπίσης ἓν ἔτος, προβιβαζόμενοι εἰς τὴν δευτέραν κλάσιν, λαμβάνουσι τὸν βαθμὸν ὑποταγματάρχου. Οἱ δὲ φαρμακοποιοὶ δευτέρας κλάσεως, μετὰ διετῆ ὑπηρεσίαν ἐν τοῖς νοσοκομείοις καὶ παρὰ τοῖς τάγμασι τοῦ αὐτοκρατορικοῦ στρατοῦ, προβιβάζονται φαρμακοποιοὶ πρώτης κλάσεως μὲ τὸν βαθμὸν ταγματάρχου, μὴ ὀφείλοντες νὰ περιμένωσιν ἐωσοῦ χηρεύσῃ κατάλληλος θέσις.

Ἄρθρ. 10. Οἱ τὸν τοῦ χιλιάρχου βαθμὸν ἔχοντες ἰατροὶ, ὡς καὶ οἱ ταγματάρχαι φαρμακοποιοὶ, οἱ ἐκ τῆς σχολῆς, ὀφείλουσιν, ὅπως τύχωσι βαθμῶν ἀνωτέρων, νὰ ὑπηρετήσωσιν ἐπὶ τρία τοὐλάχιστον ἔτη μὲ τὸν ὃν ἔχουσιν ἤδη βαθμόν· οὕτω δὲ, κτησάμενοι ἀρχαιότητα, νὰ περιμείνωσι μεχρισοῦ χηρεύσῃ θέσις ἀνάλογος. Τὸ δικαίωμα αὐτῶν εἰς σύνταξιν ὁρίζεται τῇ προσθήκῃ τετραετίας (δι' ὅσον χρόνον διέμειναν ἐν τῇ σχολῇ) εἰς τὸν τῆς ὑπηρεσίας των χρόνον, ὑπολογιζόμενον ἀφ' ἧς ἐγένοντο διδάκτορες· μετὰ δὲ τὸν θάνατον αὐτῶν ἡ εἰς τὰ τέκνα καὶ τὰς συζύγους χορηγητέα διατροφὴ προσδιορίζεται ἀπαραλλάκτως ὡς ἡ εἰς τὰ τέκνα καὶ τὰς συζύγους τῶν ἀξιωματικῶν τοῦ αὐτοκρατορικοῦ στρατοῦ χορηγουμένη, κατὰ τὸν περὶ τούτων κανονισμόν.

Ἄρθρ. 11. Τῶν ἐν τῇ ὑπηρεσίᾳ διατελούντων μὲ βαθμὸν χιλιάρχου ἰατρῶν καὶ φαρμακοποιῶν οἱ προβιβασμοὶ ἐνεργοῦνται, χηρευσάσης θέσεως τινὸς, ἐπὶ τῇ βάσει τῶν ἐξ ἁπάντων τῶν αὐτοκρατορικῶν στρατιωτικῶν σωμάτων συλλεκτέων πληροφοριῶν, κατὰ μὲν τὰ δύω τρίτα λόγῳ ἀρχαιότητος, κατὰ δὲ τὸ τρίτον λόγῳ γνώσεων καὶ ὑπερεχούσης ἱκανότητος.

Ἄρθρ. 12. Οἱ τρίτης κλάσεως φαρμακοποιοὶ, τὸν βαθμὸν λοχαγοὶ, ὑπηρετήσαντες, ὡς ἐῤῥέθη ἐν τῷ ἄρθρῳ 9, ἐν τῷ νοσοκομείῳ τῶν τελειοφοίτων ἐπὶ ἓν ἔτος, προβιβάζονται ἀμέσως, χωρὶς νὰ περιμένωσι κενὴν θέσιν, ὡς οἱ ἰατροὶ, εἰς τὴν δευτέραν, καὶ λαμβάνουσι βαθμὸν ὑποταγματάρχου. Μεθ' ὑπηρεσίαν δὲ, ἐπὶ ἓν ἔτος ἐπίσης, ἐν τῇ θέσει ταύτῃ, πά-

λιν εἴτε ὑπάρχῃ, εἴτε μὴ ὑπάρχῃ θέσις κενὴ, διορίζονται φαρμακοποιοὶ πρώτης κλάσεως μὲ βαθμὸν ταγματάρχου. Μετὰ ταῦτα προβιβάζονται καθόσον παρουσιάζεται κενὴ θέσις· ἐν τοιαύτῃ δὲ περιπτώσει, ζητουμένων πληροφοριῶν παρὰ τῶν στρατιωτικῶν σωμάτων, τὰ δύω τρίτα τῶν προβιβασμῶν στηρίζονται ἐπὶ τῆς ἀρχαιότητος, τὸ δὲ τριτον ἐπὶ ὑπερεχούσης ἱκανότητος.

Ἄρθρ. 13. Κενωθείσης θέσεώς τινος πρώτης τάξεως ἐπιθεωρητοῦ τῶν στρατιωτικῶν ἰατρῶν, διορίζεται εἰς αὐτὴν εἷς τῶν ἀρχαιοτέρων ἐπιθεωρητῶν δευτέρας τάξεως. Χηρευσάσης δὲ θέσεως ἐπιθεωρητοῦ δευτέρας τάξεως, καλεῖται εἰς αὐτὴν ὁ ἀρχαιότατος τῶν ἐν τοῖς στρατιωτικοῖς σώμασιν ἀρχιατρῶν.

Ἄρθρ. 14. Κενωθείσης τῆς θέσεως τοῦ ἐπιθεωρητοῦ φαρμακοποιοῦ πρώτης κλάσεως, περὶ οὗ εἴρηται ἐν τῷ ἄρθρῳ 6, καλεῖται εἰς αὐτὴν ὁ ἀρχαιότερος τῶν ἐπιθεωρητῶν δευτέρας κλάσεως.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΤΡΙΤΟΝ.

Ὅροι παραδοχῆς εἰς τὴν στρατιωτικὴν ὑπηρεσίαν ἰατρῶν καὶ φαρμακοποιῶν, ἄλλων παρὰ τοὺς εἰς τὴν Ἰατρικὴν Σχολὴν φοιτήσαντας.

Ἄρθρ. 15. Ἐν περιπτώσει, καθ' ἣν δὲν ἐπαρκῶσιν οἱ ἐν τῇ σχολῇ καταρτισθέντες ἰατροὶ καὶ φαρμακοποιοὶ, ἐπιτρέπεται νὰ προσληφθῶσι διὰ τὴν στρατιωτικὴν ὑπηρεσίαν καὶ ἄλλοθεν οἱ ἀναγκαιοῦντες εἰς αὐτήν. Οἱ τοιοῦτοι, πρόσθετοι ἰατροὶ καὶ φαρμακοποιοὶ καλούμενοι, ὑπηρετοῦσι κατὰ τὰς διατάξεις τῶν ἑπομένων ἄρθρων.

Ἄρθρ. 16. Δὲν γίνονται δεκτοὶ εἰς τὴν στρατιωτικὴν ὑπηρεσίαν ὡς πρόσθετοι ἰατροὶ καὶ φαρμακοποιοὶ, οἱ μὴ φέροντες πτυχίον ξένης Ἰατρικῆς Σχολῆς.

Ἄρθρ. 17. Οἱ βουλόμενοι νὰ καταταχθῶσιν ὡς πρόσθετοι στρατιωτικοὶ ἰατροὶ ἢ φαρμακοποιοὶ ὀφείλουσι, πρῶτον, νὰ προσαγάγωσι πρὸς ἐγγραφὴν εἰς τὴν Ἰατρικὴν Σχολὴν τὰ ἀνὰ χεῖράς των διπλώματα· ἔπειτα δὲ, ἐξετασθέντες ἐν αὐτῇ, λαμβάνουσιν ἕκαστος ἓν ἀποδεικτικὸν, ἐν ᾧ ἡ ῥηθεῖσα σχολὴ ὁρίζει εἰς τίνα κλάσιν ἰατρῶν ἢ φαρμακοποιῶν εἶναι κατατακτέος. Διαιρούμενοι δὲ εἰς τάξεις τρεῖς, οἱ μὲν ἰατροὶ, ἂν τὸ ῥηθὲν ἀποδεικτικὸν διαλαμβάνῃ ὅτι, διδάκτορες ὄντες, γινώσκουσι καὶ τὴν χειρουργίαν ἐντελῶς, οἱ δὲ φαρμακοποιοὶ, ἂν περὶ αὐτῶν ἐπίσης πιστοποιῆται ὅτι ἔχουσιν ἀρκούσας γνώσεις τῆς φαρμακοποιΐας καὶ τῆς χημείας, εἰσάγονται ἕκαστος εἰς τὴν ἀναλόγως τῆς ἱκανότητός του ἐν τῷ ἀποδεικτικῷ ὁρισθεῖσαν κλάσιν ἰατρῶν ἢ φαρμακοποιῶν, καὶ διορίζονται

ἐπὶ ἀναλόγῳ μισθῷ εἰς θέσιν τινὰ ἐκ τῶν τῆς κλάσεως ἐκείνης. Ὅταν δὲ ἤθελε κενωθῇ θέσις τις ἀνωτέρα, καὶ ὑπάρχῃ ἐκ τῶν προσθέτων ἰατρῶν ἢ φαρμακοποιῶν τις ἐπὶ ἑπταετίαν ὑπηρετήσας, αὐξήσας δὲ τὰς γνώσεις καὶ καταφανῆ καταστήσας τὴν ἱκανότητα αὐτοῦ, ὁ τοιοῦτος εἶναι προβιβαστέος εἰς τὴν περὶ ἧς ὁ λόγος κενὴν θέσιν ἰατροῦ ἢ φαρμακοποιοῦ.

Ἄρθρ. 18. Ἐπὶ τῶν ἐξωτερικῶν μαθητῶν τῆς Ἰατρικῆς Σχολῆς, οἵτινες ἐξετασθέντες καὶ πτυχίον λαβόντες, ἐκρίθησαν ἱκανοὶ περὶ τὴν ἐξάσκησιν τοῦ ἰατρικοῦ ἐπαγγέλματος, ἢ τοῦ ἐπαγγέλματος τοῦ φαρμακοποιοῦ, ἀκολούθως δὲ ἐπιθυμοῦσι νὰ ὑπηρετήσωσιν ὡς στρατιωτικοὶ ἰατροὶ ἢ φαρμακοποιοί, ἐφαρμόζονται ἀπαραλλάκτως καὶ καθ' ὁλοκληρίαν αἱ διατάξεις τοῦ κανονισμοῦ, αἱ ἀφορῶσαι τοὺς ἐκ τῶν ἐσωτερικῶν μαθητῶν τῆς ῥηθείσης σχολῆς ἰατροὺς ἢ φαρμακοποιοὺς καταστάντας.

ΤΜΗΜΑ Β'.

Περὶ συνθέσεως ἰατροσυνεδρίου, τὰ τῆς ὑγείας τοῦ στρατοῦ ἀφορῶντος, καὶ περὶ τῶν παρὰ τοῖς διαφόροις στρατιωτικοῖς σώμασι καὶ τοῖς νοσοκομείοις αὐτῶν ἰατρῶν.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΠΡΩΤΟΝ.

Περὶ συνθέσεως συνεδρίου, τὰ τῆς ὑγείας τοῦ στρατοῦ ἀφορῶντος.

Ἄρθρ. 19. Συνιστᾶται συνέδριον ἐπὶ τῶν στρατιωτικῶν ἰατρῶν, οὗ ὅ τε πρόεδρος καὶ τὰ μέλη διορίζονται ἐκ τῶν ἐν τῷ ἄρθρῳ 3 μνημονευομένων ἐπιθεωρητῶν τῶν στρατιωτικῶν ἰατρῶν, καὶ ἐκ τοῦ τῶν φαρμακοποιῶν ἐπιθεωρητοῦ πρώτης κλάσεως, περὶ οὗ ἀναφέρει τὸ ἄρθρον 6.

Ἄρθρ. 20. Ἐκ τῶν ἀνωτέρω ἐπιθεωρητῶν τρεῖς μὲν ἰατρικοὶ ἐπιθεωρηταὶ παρέσονται διαρκῶς ἐν τῷ συνεδρίῳ, οἱ δὲ τρεῖς ἕτεροι, τὴν τῶν αὐτοκρατορικῶν στρατιωτικῶν σωμάτων ἰατρικὴν ἐπιτήρησιν ἐπιτρεπόμενοι, περιφοιτῶσι, ἐναλλὰξ, εἰς τὰς ἐπαρχίας, ὅπως ἐξετάζωσι τὴν κατάστασιν τῶν νοσοκομείων καὶ τῶν ἐν τῷ αὐτοκρατορικῷ στρατῷ ἀσθενούντων. Καθόσον ἀφορᾷ τὸν πρώτης κλάσεως ἐπιθεωρητὴν τῶν φαρμακοποιῶν, οὗτος ἐπιτραπήσεται, κατὰ τὴν χρείαν, τὴν ἐξέτασιν σπουδαίων ὑποτεθειμένων ἐκ διαταγῆς τοῦ ὑπουργείου τῶν Στρατιωτικῶν. Τὸ συνέδριον τοῦτο, ἐκ τῶν τμημάτων τοῦ ἐπὶ τῶν Στρατιωτικῶν συμβουλίου λογιζόμενον, ἑδρεύει ἐν ὡρισμένοις δωματίοις ἐντὸς τοῦ ὑπουργείου τῶν Στρατιωτικῶν.

Ἄρθρ. 21. Ἐπὶ τῶν γραφικῶν ἐργασιῶν τοῦ συνεδρίου διορισθήσονται δύω διδάκτορες, ἐκ τῶν ἰατρῶν πρώτης κλάσεως λαμβανόμενοι, ἔχοντες δὲ βαθμὸν χιλιάρχου. Εἰσὶ δὲ καὶ οὗτοι μέλη τοῦ συνεδρίου, ὁ μὲν, τὴν

τῶν γαλλικῶν, ὁ δὲ, τὴν τῶν ὀθωμανικῶν ἐγγράφων σύνταξιν ἐπιφορτισμένοι· διὰ τὴν γραφὴν δὲ *ilamiον*, τὴν κράτησιν τῶν βιβλίων, καὶ ἄλλων συνήθων ἔργων τὴν διεκπεραίωσιν, ἐκλεγήσονται καὶ διορισθήσονται ἐπὶ μισθῷ ἀναλόγῳ δύω γραμματεῖς ἐπιθεωρητῶν, καὶ δύω γραφεῖς. Ἡ τοῦ προέδρου τοῦ συνεδρίου τούτου ὑπηρεσία εἶναι διετής· διορίζεται δὲ πρόεδρος, ἐκ διαταγῆς τοῦ ἐπὶ τῶν Στρατιωτικῶν ὑπουργοῦ, εἷς τῶν ἐπιθεωρητῶν.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΔΕΥΤΕΡΟΝ.

Περὶ τῶν παρὰ τοῖς στρατιωτικοῖς σώμασι, καὶ τῶν παρὰ τοῖς νοσοκομείοις ἰατρῶν.

Ἄρθρ. 22. Παρ' ἑκάστῳ τῶν αὐτοκρατορικῶν στρατιωτικῶν σωμάτων ὑπάρχει εἷς ἰατρὸς, ἐκ τῆς πρώτης κλάσεως τῆς τάξεως τῶν ἀρχιατρῶν. Οἱ ἰατροὶ οὗτοι εἰσὶν ἐναρίθμιοι εἰς τὰ στρατιωτικὰ συμβούλια τῶν σωμάτων, παρ' οἷς εἰσὶ διωρισμένοι.

Ἄρθρ. 23. Παρὰ τῷ κεντρικῷ νοσοκομείῳ ἑκάστου στρατιωτικοῦ σώματος εἶναι διωρισμένος εἷς πρωτεύων ἰατρὸς, ἐπίσης εἰς τὴν πρώτην κλάσιν τῆς τῶν ἀρχιατρῶν τάξεως ἀνήκων, καὶ εἷς δεύτερος, ἐκ τῶν τῆς δευτέρας κλάσεως τῆς αὐτῆς τάξεως.

Ἄρθρ. 24. Ἐν τοῖς κεντρικοῖς νοσοκομείοις ὑπηρετοῦσι προσέτι ἀνὰ δύω ἰατροὶ, ἐκ τῶν τῆς πρώτης κλάσεως τῆς τῶν ἰατρῶν τάξεως, ἔχοντες χιλιάρχου βαθμόν. Ἐκτὸς δὲ τούτων καὶ ἕτεροι, ὅσων ὑπάρχει χρεία, ταγματάρχου μὲν βαθμὸν ἔχοντες, εἰς τὴν δευτέραν δὲ τῶν ἰατρῶν κλάσιν ἀνήκοντες.

Ἄρθρ. 25. Τὰ ἐν τῇ περιφερείᾳ τῶν διαφόρων στραταρχιῶν νοσοκομεῖα διαιροῦνται εἰς δύω τάξεις. Καὶ τὰ μὲν ἔχοντα ἑκατὸν καὶ ὑπὲρ τὰς ἑκατὸν κλίνας, θεωροῦνται μεγάλα, ἐκεῖνα δὲ, ἔνθα ὑπάρχουσι κλίναι ὀλιγώτεραι τῶν ἑκατὸν, λογίζονται μικρά. Ἐν τοῖς μεγάλοις νοσοκομείοις δέον νὰ παρῶσιν ἀδιαλείπτως δύω ἰατροὶ, ὧν θάτερος, ὁ *πρῶτος*, ἔχει βαθμὸν ἀντισυνταγματάρχου ἢ χιλιάρχου, εἰς τὴν δευτέραν κλάσιν τῶν ἀρχιατρῶν, ἢ εἰς τὴν πρώτην τῶν ἰατρῶν ἀναγόμενος· ὁ ἕτερος δὲ, ὁ *δεύτερος*, ταγματάρχου ἢ ὑποταγματάρχου βαθμὸν ἔχων, εἶναι ἰατρὸς δευτέρας, ἢ τρίτης κλάσεως. Ἐν περιπτώσει, καθ' ἣν ἤθελον ὑπάρχει πλείονες ἀσθενεῖς ἐν τοῖς νοσοκομείοις τούτοις, παρὰ τοὺς ῥηθέντας ἰατροὺς δέον νὰ διορίζωνται καὶ ἄλλοι, κατὰ τὴν χρείαν, ὥστε νὰ ἀναλογῇ εἷς ἰατρὸς πρὸς πεντήκοντα κλίνας.

Ἄρθρ. 26. Τὰ μικρὰ νοσοκομεῖα ἔχουσιν ἕνα πρῶτον ἰατρὸν, τεταγμένον ἐν τῇ πρώτῃ ἢ δευτέρᾳ κλάσει τῆς τῶν ἰατρῶν τάξεως, μὲ βαθ-

μὸν ἑπομένως χιλιάρχου ἢ ταγματάρχου, καὶ ἕνα δεύτερον, ἐκ τῶν τῆς τρίτης κλάσεως ἰατρῶν.

Ἄρθρ. 27. Παρ' ἑκάστῳ στρατιωτικῷ σώματι ὑπάρχει εἷς φαρμακοποιὸς φέρων τὸν τίτλον *ἀρχιφαρμακοποιοῦ*, ἔχων δὲ βαθμὸν τὸν τοῦ ἀρχιφαρμακοποιοῦ πρώτης κλάσεως. Τὰ κεντρικὰ νοσοκομεῖα ἔχουσιν ἐπίσης *ἀρχιφαρμακοποιόν*, βαθμολογημένον ἐν τῇ δευτέρᾳ τῶν φαρμακοποιῶν κλάσει, ἐκτὸς δὲ τούτου, τέσσαρας φαρμακοποιοὺς, εἰς τὴν δευτέραν ἢ τρίτην κλάσιν τῆς τῶν φαρμακοποιῶν τάξεως ἀνήκοντας, μὲ βαθμὸν ὑποταγματάρχου ἢ λοχαγοῦ.

Ἄρθρ. 28. Ἐν τοῖς μεγάλοις νοσοκομείοις, τοῖς κειμένοις ἐντὸς τῆς περιφερείας τῶν στρατάρχιῶν, ὑπηρετοῦσιν εἷς ἀρχιφαρμακοποιὸς, ἐκ τῶν φαρμακοποιῶν πρώτης κλάσεως, μὲ βαθμὸν ταγματάρχου, καὶ δύω φαρμακοποιοὶ τρίτης κλάσεως, μὲ βαθμὸν λοχαγοῦ. Ἐν περιπτώσει δὲ αὐξήσεως τοῦ ἀριθμοῦ τῶν ἐν τοῖς νοσοκομείοις τούτοις ἀσθενῶν, μετὰ τῶν κατ' ἀνάγκην ὑπηρετησόντων πλειόνων ἰατρῶν δέον νὰ συνυπηρετήσωσι καὶ φαρμακοποιοὶ ἐν ἴσῃ ἀναλογίᾳ. Ἐν τοῖς μικροῖς νοσοκομείοις, τοῖς κειμένοις ἐντὸς τῆς ῥηθείσης περιφερείας, ὑπηρετοῦσιν εἷς ἀρχιφαρμακοποιὸς, εἰς τὴν δευτέραν τῶν φαρμακοποιῶν κλάσιν τεταγμένος, μὲ βαθμὸν ὑποταγματάρχου, καὶ δύω φαρμακοποιοὶ τρίτης κλάσεως, μὲ βαθμὸν λοχαγοῦ.

Ἄρθρ. 29. Παρ' ἑκάστῳ συντάγματι, ἐκ τριῶν ταγμάτων συγκειμένῳ, διατελοῦσι τρεῖς ἰατροὶ, ἤτοι, παρὰ μὲν τῷ πρώτῳ τάγματι εἷς, βαθμὸν ἀντισυνταγματάρχου ἔχων, ἀνήκων δὲ εἰς τὴν ἀνωτέραν κλάσιν τῆς τῶν ἀρχιατρῶν τάξεως· ὁ ἰατρὸς οὗτος φέρει τὸν τίτλον *ἀρχιατροῦ* τοῦ συντάγματος. Οἱ ἰατροὶ τῶν ταγμάτων δευτέρου καὶ τρίτου ἔσονται ἐκ τῶν τῆς πρώτης κλάσεως ἰατρῶν, μὲ βαθμὸν χιλιάρχου. Μετὰ τοῦ ἀρχιατροῦ τοῦ πρώτου τάγματος συνυπηρετεῖ εἷς φαρμακοποιὸς, τεταγμένος εἰς τὴν πρώτην κλάσιν τῆς τῶν φαρμακοποιῶν τάξεως, μὲ βαθμὸν ταγματάρχου. Ἐν δὲ τῷ δευτέρῳ τάγματι ὁ ὑπηρετῶν φαρμακοποιὸς ἔχει βαθμὸν ὑποταγματάρχου, καὶ ὁ ἐν τῷ τρίτῳ, λοχαγοῦ. Τοῦ δευτέρου καὶ τοῦ τρίτου τάγματος οἵ τε ἰατροὶ καὶ οἱ φαρμακοποιοὶ δίδουσιν ἂς τυχὸν ἔχουσι νὰ ὑποβάλωσιν αἰτήσεις, πρὸς τὸν ῥηθέντα ἰατρὸν τοῦ πρώτου τάγματος, ἂν εὑρίσκωνται ὅπου καὶ ἐκεῖνος, ὅπως τὰς ἐπικυρώσῃ, ἀκολούθως ἀπευθύνωσιν αὐτὰς εἰς τὸν ἀρχιατρὸν τοῦ σώματος εἰς ὃ ἀνήκουσιν.

Ἄρθρ. 30. Ἐν ἑκάστῳ τάγματι εὐζώνων ὑπάρχουσι δύω ἰατροί· ὁ πρῶτος, ἰατρὸς πρώτης κλάσεως, ἔχων βαθμὸν χιλιάρχου, ὁ δὲ δεύτερος ἰατρὸς δευτέρας κλάσεως, ἔχων βαθμὸν ταγματάρχου. Πρὸς δὲ, δύω φαρμακοποιοὶ, ἔχοντες, ὁ μὲν ὑποταγματάρχου, ὁ δὲ λοχαγοῦ βαθμόν.

Ἄρθρ. 31. Τὰ συντάγματα τοῦ ἱππικοῦ ἔχουσι καὶ αὐτὰ, ὡς τὰ τοῦ πεζικοῦ, ἀνὰ τρεῖς ἰατροὺς, καὶ τρεῖς φαρμακοποιοὺς, ἤτοι ἑκάστη διλοχία ἕνα μὲν ἰατρὸν, ἕνα δὲ φαρμακοποιόν. Καὶ τῶν μὲν ἰατρῶν ὁ πρῶτος ἔχει βαθμὸν ἀντισυνταγματάρχου, εἰς τὴν δευτέραν τῶν ἀρχιατρῶν κλάσιν ἀνήκων· οἱ δύω ἕτεροι, βαθμὸν χιλιάρχου ἔχοντες, εἰσὶ τεταγμένοι εἰς τὴν πρώτην τῶν ἰατρῶν κλάσιν. Τῶν δὲ φαρμακοποιῶν ὁ πρῶτος, φαρμακοποιὸς πρώτης κλάσεως ὤν, ἔχει βαθμὸν ταγματάρχου, ὁ δεύτερος, ὑποταγματάρχου, καὶ ὁ τρίτος, λοχαγοῦ.

Ἄρθρ. 32. Ἕκαστον σύνταγμα πυροβολιστῶν ἔχει τέσσαρας ἰατροὺς καὶ τέσσαρας φαρμακοποιοὺς, ἤτοι ἕνα ἰατρὸν καὶ ἕνα φαρμακοποιὸν ἀνὰ τρεῖς κανονοστοιχίας. Εἷς τῶν τεσσάρων τούτων ἰατρῶν πρωτεύει τῶν λοιπῶν, ἔχων ἀντισυνταγματάρχου βαθμὸν, καὶ ἀνήκων εἰς τὴν δευτέραν κλάσιν τῆς τῶν ἀρχιατρῶν τάξεως. Οἱ δὲ τρεῖς, ὄντες πρώτης κλάσεως ἰατροὶ, ἔχουσι βαθμὸν χιλιάρχου. Τῶν φαρμακοποιῶν ὁ μὲν πρωτεύων τέτακται εἰς τὴν πρώτην τῶν φαρμακοποιῶν κλάσιν, μὲ βαθμὸν ταγματάρχου, ὁ δὲ δευτερεύων εἰς τὴν δευτέραν, μὲ βαθμὸν ὑποταγματάρχου, ὁ δὲ τρίτος καὶ ὁ τέταρτος, εἰς τὴν τρίτην, βαθμολογημένοι ὄντες ὡς λοχαγοί.

Ἄρθρ. 33. Ἀντὶ τῶν ἐξ ὑπαμοιβῆς πεμπομένων, ὡς ἀνωτέρω εἴρηται, εἰς τὰ διάφορα στρατιωτικὰ σώματα μελῶν τοῦ ἐπὶ τῆς ὑγείας συμβουλίου, ἐδρεύουσιν ἐπὶ τούτῳ, προσωρινῶν μελῶν τίτλον ἔχοντες, τρεῖς ἰατροὶ, ὁ ἀρχιατρὸς τῆς αὐτοκρατορικῆς φρουρᾶς, ὁ τοῦ δαψιλοῦς Τοπχανὲ, καὶ εἷς ἄλλος, ἐκ τῶν ἱκανοτέρων ἀρχιατρῶν τῶν ἐν Κωνσταντινουπόλει νοσοκομείων ἐκλεγόμενος.

Ἄρθρ. 34. Οἱ ἐν τῇ ἰατρικῇ Σχολῇ διδαχθέντες, ἀκολούθως δὲ διὰ τῆς ἐν τοῖς νοσοκομείοις ὑπηρεσίας βαθμηδὸν τὴν τοῦ χιλιάρχου ἀξίαν κτησάμενοι ἰατροὶ, ὡς καὶ οἱ τὴν τοῦ ταγματάρχου λαβόντες φαρμακοποιοὶ ὑπηρετήσουσιν ἐπὶ τρία ἔτη παρὰ τοῖς ἑξῆς σώμασιν· ἤτοι παρὰ τῷ δευτέρῳ, τῷ πέμπτῳ, τῷ τετάρτῳ καὶ τῷ τρίτῳ, τῷ ἕκτῳ, ἢ ἀντὶ τούτου ἐν τοῖς τάγμασι Χεδζάζ (Πετραίας Ἀραβίας), ἢ τῆς Τριπόλεως τῆς Βαρβαρίας, ἐξ ὑπαμοιβῆς, μετὰ δὲ ταῦτα, τρία ἕτερα ἔτη ἐν τῷ δαψιλεῖ Τοπχανέ. Συμπληρωθείσης τῆς ὑπηρεσίας ταύτης, διορισθήσονται εἰς τὸ πρῶτον αὐτοκρατορικὸν σῶμα, ἔνθα ὑπηρετήσουσιν ἐπὶ τέσσαρα ἔτη· ἀκολούθως, καθόσον παρουσιάζεται κενὴ θέσις ἐπιθεωρητοῦ, ἔχουσι δὲ καὶ ἀποδεδειγμένην ἱκανότητα, δύνανται νὰ διορισθῶσιν ἐπιθεωρηταί. Ἐν τούτοις οἱ μὲν ἰατροὶ, μέχρις οὗ φθάσωσιν εἰς βαθμὸν χιλιάρχου, οἱ δὲ φαρμακοποιοὶ μεχρισοῦ φθάσωσιν εἰς βαθμὸν ταγματάρχου, ὑπηρετοῦντες ἐν τοῖς νοσοκομείοις τῶν στρατ.σωμάτων, εἰς ὁποιονδήποτε σῶμα λάβωσι τοὺς βαθμοὺς τούτους, ἐκεῖ θέλουσιν ἐκπληρώσει τὴν τεταγμένην αὐτῶν ὑπηρεσίαν.

ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ

Περὶ Διευθύνσεως τῶν τὴν δημοσίαν ὑγείαν ἀφορώντων.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΠΡΩΤΟΝ.

Σχηματισμὸς τῆς Διευθύνσεως τῶν ἀφορώντων τὴν δημοσίαν ὑγείαν.

Ἄρθρ. 1. Συνιστᾶται Διεύθυνσις, ὑπὸ τὸ ὄνομα «*Ἐφορεία τῶν τῆς δημοσίας ὑγείας*», τῷ Ἐφόρῳ τῆς Ἰατρικῆς σχολῆς ἐπιφορτισθησομένη.

Ἄρθρ. 2. Παρὰ τῇ Ἐφορείᾳ τῶν τῆς δημοσίας ὑγείας παρέσεται σῶμά τι, πολιτικὸν *Ἰατροσυνέδριον* καλούμενον.

Ἄρθρ. 3. Τὸ Ἰατροσυνέδριον τοῦτο σύγκειται ἐξ ἑνὸς προέδρου καὶ ὀκτὼ μελῶν, ὧν τὰ ἓξ εἶναι διδάκτορες ἰατροί, τὰ δὲ δύω διδάκτορες φαρμακοποιοί. Παρὰ τῷ συνεδρίῳ ὑπάρχει καὶ γραμματεύς.

Ἄρθρ. 4. Τῷ προέδρῳ ὥρισται μηνιαῖος μισθὸς ἐκ δύω χιλιάδων καὶ πεντακοσίων γροσίων, τῷ δὲ γραμματεῖ, ἐκ δύω χιλιάδων. Ἕκαστον τῶν μελῶν, ὀφειλόντων νὰ συνέρχωνται κατὰ τεταγμένας ἡμέρας, λαμβάνει διὰ τὰς ἡμέρας, καθ' ἃς συνέρχεται, ἀντιμισθίαν ἀνὰ μίαν Ὀθωμανικὴν λίραν.

Ἄρθρ. 5. Τῇ ἐγκρίσει τῆς Ἐφορείας, ἐπιτρέπεται νὰ προσληφθῶσιν εἰς τὸ συνέδριον, ὑπαρχούσης ἀνάγκης, καὶ φοιτηταὶ ἐκ τῆς ἐννάτης καὶ τῆς δεκάτης τάξεως τῆς Ἰατρικῆς σχολῆς.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΔΕΥΤΕΡΟΝ.

Περὶ καθηκόντων τῆς Ἐφορείας.

Ἄρθρ. 6. Ὁ Ἔφορος τῶν τῆς δημοσίας ὑγείας, ἐξαρτώμενος, ὡς καὶ πρότερον, ἐκ τοῦ Ὑπουργείου τῶν Στρατιωτικῶν ὡς πρὸς τ' ἀναγόμενα εἰς τὴν Ἰατρικὴν σχολήν, θέλει ἀναφέρεσθαι εἰς τὸ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Ὑπουργεῖον περὶ τῶν ἀφορωσῶν τὴν δημοσίαν ὑγείαν ἐνεργειῶν, ἀπευθυνόμενος, πρὸς συλλογὴν τῶν ἀναγκαίων πληροφοριῶν, πρός τε τὰς διαφόρους ἀρχὰς ἐν τῇ πρωτευούσῃ, καὶ πρὸς τοὺς Γ. Διοικητὰς ἐν ταῖς Ἐπαρχίαις.

Ἄρθρ. 7. Ἡ ἐφορεία, ἐνεργοῦσα περὶ τῶν ἀφορώντων τὴν δημοσίαν ὑγείαν, ὅ,τι ἐν τῷ παρόντι κανονισμῷ ὥρισται, ἐπὶ μὲν τῶν μειζόντος λό-

γου ἀξίων ἀντικειμένων ἐξαιτεῖται τὴν ἔγκρισιν τοῦ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν ὑπουργείου, ἐπὶ δὲ τῶν λοιπῶν, προβαίνει οἴκοθεν εἰς τὴν ἐκτέλεσιν, ἐπὶ τῇ ἀποφάσει τοῦ παρ' αὐτῇ συνεδρίου.

Ἄρθρ. 8. Τῶν μελῶν καὶ ὑπαλλήλων τοῦ πολιτικοῦ ἰατροσυνεδρίου ἡ ἐκλογή, ὁ διορισμὸς καὶ ἡ παῦσις εἰσὶν ἐπιτετραμμένα τῷ ὑπουργείῳ.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΤΡΙΤΟΝ.

Περὶ καθηκόντων τοῦ πολιτικοῦ ἰατροσυνεδρίου.

Ἄρθρ. 9. Τὰ κυριώτερα τῶν τοῦ πολιτικοῦ ἰατροσυνεδρίου καθηκόντων εἰσὶ τὰ ἑξῆς: 1) συζητεῖ καὶ ὁρίζει ἐν γένει τὰ περὶ δημοσίας ὑγείας ζητήματα, 2) διατηρεῖ τὴν δέουσαν σπουδαίαν ἀλληλογραφίαν περὶ τοῦ ἀντικειμένου τούτου μετὰ τῶν ἀλλαχοῦ ἰατρικῶν συλλόγων, 3) ὑπεῖκον τῇ ἐπὶ τῆς δημοσίας ὑγείας Ἐφορείᾳ, ἐξετάζει σύμφωνα τῷ νόμῳ τὰς περὶ τὴν ἐξάσκησιν τοῦ ἰατρικοῦ καὶ τοῦ τῶν φαρμακοποιῶν ἐπαγγέλματος ἀναγομένας πράξεις, καὶ κατὰ τὴν χρείαν διασαφεῖ τὰ πρὸς αὐτὰς σχετικὰ ἀντικείμενα καὶ ζητήματα. Ἐκτελεῖ τὰς περὶ ἐκλογῆς καὶ ἐξετάσεως τῶν πολιτικῶν ἰατρῶν καὶ φαρμακοποιῶν διατάξεις, τὰς ὑπαρχούσας ἐν τοῖς περὶ τούτων κανονισμοῖς, ἐπιτηρεῖ δὲ καὶ τὰ φάρμακα. 4) ἐπὶ ἀξιοποίνων πράξεων τῶν πολιτικῶν ἰατρῶν καὶ φαρμακοποιῶν, καθὸ τοιούτων, δικαστηρίου καθήκοντα ἐκπληροῦν, ἀποφαίνεται σύμφωνα τῇ ἐπιστήμῃ, καὶ ἀποπερατοῖ τὰς συμβαινούσας δίκας. 5) ἐπὶ τῇ αἰτήσει τῆς ἐξουσίας ἐπιθεωροῦν τὰς ἐπὶ ἰατροδικαστικῶν ἀντικειμένων γενομένας ἐρεύνας, συντάττει τὰς ἀναγκαίας ὁδηγίας. Ἐν ἀνάγκῃ δὲ, ἰατροδικαστικοῦ συνεδρίου θέσιν ἀναλαμβάνον, ἀποφαίνεται ἐπί τε τῶν ἐπὶ τοῦ προκειμένου γενομένων ἐρευνῶν καὶ ἐπὶ πάσης ἐνεργείας, ἀφορώσης ἀποβιώσεις ἢ αὐτοψίας ἐν γένει.

Ἄρθρ. 10. Ἔργον τοῦ ἰατροσυνεδρίου εἶναι νὰ ὑποδεικνύῃ τὰ πρακτέα, ὅπως μὴ ἐνσκήπτωσι καὶ διαδίδωνται ἐπιδημικὰ καὶ κολλητικὰ νοσήματα, νὰ ἐπισκέπτηται τὰ δημοτικὰ νοσοκομεῖα, καὶ νὰ βουλεύηται περὶ τῶν ληπτέων μέτρων ὑπὲρ τῶν ἐνδεῶν, τῶν ἐχόντων χρείαν ἰατροῦ ἢ μαίας.

Ἄρθρ. 11. Ἐν ἐπιδημίαις νοσημάτων ὀλεθρίων καὶ κολλητικῶν, αἱ ὁδηγίαι περὶ τῶν ὑπὸ τῶν ἰατρῶν ἐφαρμοστέων μέτρων ὑποβάλλονται εἰς τὴν ἐπὶ τῆς δημοσίας ὑγείας ἐφορείαν, ὑπὸ δὲ ταύτης εἰς τὸ ἰατροσυνέδριον· τὸ ἰατροσυνέδριον, ἐξετάζον τὰ ὑποβαλλόμενα μέτρα, καὶ, εἰ δέον, ἐπιδιορθοῦν καὶ τροποποιοῦν αὐτὰ, συντάττει τὰς ὁδηγίας, καὶ τὰς δίδει εἰς τὴν ἐφορείαν, ὅπως πέμψῃ αὐτὰς εἰς τὰ μέρη, ἔνθα πρόκειται νὰ τεθῶσιν εἰς ἐνέργειαν.

Ἄρθρ. 12. Τὸ ἰατροσυνέδριον συντάττει τὰς περὶ διαγωγῆς τῶν ἐν ταῖς ἐπαρχίαις διοριζομένων ἰατρῶν ὁδηγίας, καὶ ἐπιτηρεῖ διαρκῶς τὸν βίον καὶ τὰς πράξεις αὐτῶν· καθόσον δὲ σχηματίζονται κατὰ τὰς ἐπαρχίας ἰατροσυνέδρια ἢ ἰατρικοὶ σύλλογοι, τοῦτο σχεδιάζει τοὺς κανονισμοὺς, καὶ ἐξετάζει τὰς ἐργασίας αὐτῶν.

Ἄρθρ. 13. Ἐν περιστάσεσι, καθ' ἃς δὲν πρόκειται περὶ μέτρων καθαριότητος, ἢ ἄλλων συνήθων ὑγειονομικῶν, ὧν ἡ ἐκτέλεσις εἶναι ἔργον τῆς δημοτικῆς ἀστυνομίας, ἐφ' ὧν δὲ εἶναι ἀποχρῶσα ἡ ὑπὸ τῆς δημαρχίας καὶ τῶν παρ' αὐτῇ ἰατρῶν ἐξέτασις, τὰ ἀναφυόμενα λεπτὰ ὑγειονομικὰ ζητήματα, τὰ εἰς τὴν ἰατρικὴν ἐπιστήμην ἀναγόμενα, λύονται ὑπὸ τοῦ ἰατροσυνεδρίου.

Ἄρθρ. 14. Πρὸς ἀκριβῆ ἐκτέλεσιν τῶν ἐρευνητικῶν αὐτοῦ καθηκόντων, ὁσάκις τὸ ἰατροσυνέδριον κατίδῃ τὴν ἀνάγκην τῆς ἀποστολῆς ἐξεταστικῶν ἀστυνομικῶν ὑπαλλήλων (*Τεφτὶς μεμουρλερῆ*) εἰς τὰς ἐπαρχίας, ἀπευθύνει τὴν ἐπὶ τούτῳ πρότασιν εἰς τὴν ἐφορείαν, ἡ δὲ ἐφορία ὑποβάλλει αὐτὴν εἰς τὴν Ὑψηλὴν Πύλην.

Ἄρθρ. 15. Τὸ ἰατροσυνέδριον συγκροτεῖται δὶς τῆς ἑβδομάδος· τὰ μέλη αὐτοῦ τὰ ἐξ ἰατρῶν εἰσὶν ὑπόχρεα νὰ παρευρίσκωνται εἰς πᾶσαν συνεδρίασιν, οἱ δὲ τοὺς φαρμακοποιοὺς ἐκπροσωποῦντες, κατὰ δεκαπενθημερίαν ἅπαξ.

Ἄρθρ. 16. Ἡ ὥρα τῆς συγκροτήσεως τῆς συνελεύσεως, ἀναλόγως τῆς τοῦ ἔτους ὥρας, τάττεται ὑπὸ τοῦ προέδρου, ὁμοφωνούσης τῆς ἐφορείας.

Ἄρθρ. 17. Παρὰ τῷ προέδρῳ ὑπάρχει βιβλίον τῶν συνεδριάσεων, ἐν ᾧ ἐγγράφονται κατὰ τάξιν τὰ ὀνόματα τῶν ἐρχομένων μελῶν, ἀφ' ἧς ἄρξηται συγκροτουμένη ἡ συνεδρίασις μέχρι παρελεύσεως ἡμισείας ὥρας. Μετὰ δὲ τὴν πάροδον τῆς ὥρας, ὁ πρόεδρος ἄγει γραμμὴν κάτωθεν τῶν ἐγγεγραμμένων ὀνομάτων, κλεισθέντος δὲ τοῦ βιβλίου, γίνεται ἔναρξις τῆς συζητήσεως κατὰ τὸν ἐν τοῖς ἑπομένοις ἄρθροις ὑποδεικνυόμενον τρόπον.

Ἄρθρ. 18. Ἂν μέλος τι ἐκ τῶν τοῦ συνεδρίου δὲν ἔλθῃ εἰς τρεῖς κατὰ συνέχειαν συνεδριάσεις, οὐχὶ ἕνεκα κωλύματος, προελθόντος ἐκ περιστάσεως ἀτομικῆς ἢ ἐκ τῆς ὑπηρεσίας, ἀλλ' ἕνεκα ἄλλων λόγων, θεωρεῖται ὡς παραιτηθείς, καὶ ἀντικαθίσταται ὑπ' ἄλλου ἄνευ ἀναβολῆς.

Ἄρθρ. 19. Ἅμα τῇ ἐνάρξει τῆς συνεδριάσεως, ἀναγινώσκονται τὰ πρακτικὰ τῆς τελευταίας, καὶ ἂν εὑρεθῶσι κατά τι ἐσφαλμένα ἢ ἐλλειπῆ, συμπληροῦνται καὶ διορθοῦνται, ἐπικυρούμενα καὶ ὑπογραφόμενα ἀκολούθως ὑπό τε τοῦ Προέδρου καὶ τῶν μελῶν. Λαμβάνονται δὲ πρὸ πάντων ὑπ' ὄψιν τὰ ὑπὸ τοῦ ὑπουργείου παραπεμφθέντα ἔγγραφα, καὶ αἱ ἐκθέσεις τῶν τυχὸν ἐκ τοῦ συνεδρίου ἐξωτερικῶν ἐπιτροπῶν, ἀκολούθως δὲ γίνεται λόγος περὶ τῶν λοιπῶν.

Ἄρθρ. 20. Ὁ πρόεδρος προκαλεῖ τὴν ἐπὶ τῶν διαφόρων ὑποθέσεων

διάσκεψιν τοῦ συνεδρίου κατὰ τάξιν τῆς ἧς φέρουσιν ἡμερομηνίας, ἐκτὸς ἄν τι ἐκ τῶν μελῶν παρατηρήσῃ ὅτι εἶναι προτακτέα ἄλλη τις ὑπόθεσις, παραδεχθῶσι δὲ καὶ ὑποστηρίξωσι τὴν πρότασιν ταύτην τὰ λοιπὰ μέλη, καθ' ἣν περίπτωσιν, καὶ ἂν ἡ χρονολογία τοῦ περὶ οὗ ὁ λόγος ἐγγράφου ἦναι νεωτέρα, οὐχ ἧττον προταχθήσεται ἡ περὶ αὐτοῦ συζήτησις.

Ἄρθρ. 21. Ἀπόντος τοῦ προέδρου, τὰ κατὰ τὴν συνεδρίασιν παρόντα μέλη ἐκλέγουσιν ἐξ αὐτῶν τὸν προεδρεύσοντα.

Ἄρθρ. 22. Τὸ Συνέδριον ἀποφαίνεται κατὰ πλειονοψηφίαν. Ἐν περιπτώσει ἰσοψηφίας, νικᾷ ἡ τοῦ προέδρου ψῆφος.

Ἄρθρ. 23. Οἱ κατὰ τὸ πέμπτον ἄρθρον ἐκ τῶν φοιτητῶν τῆς ἰατρικῆς Σχολῆς εἰς τὸ συνέδριον προσλαμβανόμενοι δὲν γνωματεύουσιν ἐπὶ τῶν συζητουμένων ὑποθέσεων ἐν γένει· δύνανται δὲ νὰ δηλώσωσι τὰς σκέψεις των ἐπὶ μόνων τῶν ἀντικειμένων, ἐφ' ὧν ἤθελον ἐρωτηθῇ.

Ἄρθρ. 24. Τὸ συνέδριον, καθόσον ἐκ πείρας κρίνῃ ἀναγκαίαν τὴν ἐπέκτασιν ἢ τὴν τροποποίησιν τῶν διὰ τοῦ παρόντος κανονισμοῦ ὁριζομένων δικαιωμάτων καὶ καθηκόντων, καθόσον δὲ περιέρχονται εἰς γνῶσιν αὐτοῦ βελτιώσεις καὶ τελειοποιήσεις τὴν ἰατρικὴν ἐπιστήμην ἀφορῶσαι, συντάττει καὶ ὑποβάλλει εἰς τὸ ὑπουργεῖον τὰς δεούσας περὶ αὐτῶν ἐκθέσεις. Τὸ δὲ ὑπουργεῖον παραπέμπει ταύτας εἰς τὴν Ὑψηλὴν Πύλην, προστιθὲν καὶ τὰς ἰδίας αὐτοῦ σκέψεις.

ΒΕΖΥΡΙΚΗ ΕΓΚΥΚΛΙΟΣ

Πρὸς τοὺς Γ. διοικητάς.

(17 Ὀκτωβρίου 1870.)

Ἡ Διεύθυνσις τῶν πολιτικῶν ἰάτρων ἐξητήσατο τὴν ἄδειαν ὅπως εἰς τὸ ἑξῆς λαμβάνηται δικαίωμά τι καὶ γραφικὸν ἔξοδον ἐπὶ τῶν χημικῶν ἀναλύσεων καὶ τῶν αὐτοψιῶν, αἵτινες ἐκτελοῦνται ἐν τῇ Αὐτοκρατορικῇ ἰατρικῇ σχολῇ. Ἡ αἴτησις αὕτη μετὰ τῆς ἐπισυνημμένης αὐτῇ διατιμήσεως παρεπέμφθη εἰς τὸ Συμβούλιον τοῦ Κράτους, ὅπερ συσκεψάμενον περὶ τῆς ὑποθέσεως ἀπεφάσισε τὰ ἑξῆς.

Ἐπειδὴ εἶναι ἀνάρμοστον νὰ δαπανῶνται δωρεὰν, ὡς τοῦτο ἐγίνετο μέχρι τοῦδε, αἱ χημικαὶ οὐσίαι, αἵτινες εἶναι κτῆμα τῆς Αὐτοκρατ. ἰατρικῆς σχολῆς, εἰς χημικὰς ἀναλύσεις καὶ ἄλλας ἐπιστημονικὰς ἐρεύνας, καθὼς καὶ εἰς αὐτοψίας νεκρῶν, εἴτε συνεπείᾳ δίκης εἴτε καὶ πρὸς ἀνακάλυψιν τῶν μυστικῶν αἰτιῶν χρονίας τινὸς νόσου, εἰς ἣν ὑπέκυψεν ὁ ἀποθανὼν, ἐπισήμως ἐνεργουμένης, ἐνεκρίθη ὅπως εἰς τὸ ἑξῆς λαμβάνηται ἐκ τῶν τοιούτων χημικῶν ἀναλύσεων δικαίωμά τι συμφώνως πρὸς τὴν ἐπισυνημμένην διατίμησιν, τοῦ ὁποίου τὸ μὲν ἥμισυ θέλει παραδίδοσθαι εἰς τὸ Αὐτ. ταμεῖον, τὸ δὲ ἕτερον ἥμισυ θέλει χρησιμεύει εἰς μισθοδότησιν τῶν τὰς ἀναλύσεις ταύτας ἐπιχειρούντων, οἵτινες μέχρι τοῦδε ἦσαν ἄμισθοι. Ἐκ τῶν αὐτοψιῶν, αἵτινες θέλουσιν ἐκτελεῖσθαι πρὸς διάγνωσιν χρονίας νόσου ἢ βλάβης τοῦ ἐγκεφάλου, θέλει λαμβάνεσθαι γραφικόν τι τέλος, τὸ ὁποῖον ἀνέρχεται καθ' ὁλοκληρίαν εἰς τὸ Αὐτοκρατορικὸν ταμεῖον· τὸ δικαίωμα τοῦτο καὶ τὸ γραφικὸν τέλος καταβάλλει ἐκεῖνος, τῇ αἰτήσει τοῦ ὁποίου ἐγένετο ἡ αὐτοψία ἢ ἡ ἀνάλυσις. Ὅταν δὲ αὗται ἐκτελῶνται τῇ προτάσει δικαστηρίου τινὸς πρὸς ἀνακάλυψιν ποινικῆς πράξεως, τὸ δικαίωμα καὶ τὸ γραφικὸν τέλος θέλουσι καταβάλλεσθαι προσωρινῶς παρὰ τοῦ Αὐτοκρατορικοῦ ταμείου καὶ ἀκολούθως θέλει εἰσπράττεσθαι κατὰ νόμον παρὰ τοῦ χάνοντος τὴν δίκην.

Ἡ ἀπόφασις αὕτη καθυπεβλήθη εἰς τὴν ἔγκρισιν τῆς Α. Α. Μ. καὶ ἐπεκυρώθη διὰ αὐτοκρατορικοῦ διατάγματος· συνεπῶς ἐδόθησαν οἷς δεῖ αἱ ἀναγκαῖαι διαταγαί· διὸ παρακαλεῖται καὶ ἡ Ὑμετέρα Ἐξοχότης ὅπως ἀπὸ τοῦδε συμμορφώνηται πρὸς ταύτην.

Διατίμησις τοῦ δικαιώματος καὶ τοῦ γραφικοῦ τέλους τῶν χημικῶν ἀναλύσεων κ. τ. λ.

1. Διὰ τὴν διάλυσιν τῶν συστατικῶν στοιχείων κηλίδος τινὸς ἐξ αἵματος καὶ ἄλλων εὑρισκομένης ἐπὶ κοπτερῶν καὶ ἄλλων ὅπλων καὶ ἐπὶ ἐνδυμάτων	μεδζ.	ἀργ.	5.
2. Διὰ τὰς ἀναλύσεις αἵτινες γίνονται πρὸς ἐξακρίβωσιν τῆς νοθεύσεως ἢ μὴ τῶν συστατικῶν στοιχείων ἁπλῶν ἢ συνθέτων φαρμάκων καὶ ἄλλων χημικῶν οὐσιῶν.	»	»	4.
3. Διὰ τὴν διάλυσιν διαφόρων ἄρθρων τοῦ ἐμπορίου, οἷον νιτρικῶν ἁλάτων, καθαρτικῶν τῆς σκωρίας οὐσιῶν, ὀξειδίων, σαπωνίων, πετρελαίων, ἐλαίων τῆς τραπέζης ἢ τοῦ λύχνου, ἄρτου καὶ λοιπῶν ἐδωδίμων.	»	»	4.
4. Διὰ διαλύσεις πρὸς ἐξακρίβωσιν τῆς δυνάμεως τοῦ πνεύματος οἴνου καὶ λοιπῶν ποτῶν .	»	»	4.
5. Διὰ διαλύσεις πρὸς διάγνωσιν τῶν συστατικῶν διαφόρων ὑδάτων καὶ τῶν ἐν αὐτοῖς ἐμπεριεχομένων μεταλλικῶν οὐσιῶν.	»	»	4.
6. Διὰ τὴν διάλυσιν τῶν ἐντέρων, καὶ τῶν ἐν αὐτοῖς ὑλῶν νεκροῦ τινος, ὅταν ὑπάρχῃ ὑποψία ὅτι ἀπέθανεν ἐκ δηλητηριάσεως.	»	»10—75.	
7. Διὰ διαλύσεις γινομένας πρὸς ἐξακρίβωσιν τῆς ποσότητος ἑκάστου τῶν ἀπαρτιζόντων τὰ διάφορα ὕδατα στοιχείων.	»	»50—75.	
8. Διὰ διαλύσεις γινομένας πρὸς διάγνωσιν τοῦ βαθμοῦ τῆς νοθεύσεως συνθέτων μετάλλων ἢ νόθων νομισμάτων.	»	»	10.
9. Ἐκτὸς τοῦ δικαιώματος διαλύσεως διὰ τὰς ὡς ἀνωτέρω χημικὰς ἐργασίας θέλει λαμβάνεσθαι καὶ ὡς τέλος γραφικὸν τὸ τέταρτον τοῦ εἰρημένου δικαιώματος.			
10. Γραφικὸν τέλος διὰ τὰς αὐτοψίας τὰς γινομένας ἐπισήμως συνεπείᾳ δίκης. . .	»	»	1.

ΒΕΖΥΡΙΚΗ ΕΓΚΥΚΛΙΟΣ

Ἀποσταλεῖσα πρὸς τὰς διαφόρους τοῦ Κράτους Νομαρχίας.

(Ἀπρίλιος 1871.)

Διὰ τῆς κατὰ τὸ παρελθὸν 1287 ἔτος ἀποσταλείσης Ἐγκυκλίου τῆς Μεγάλης Βεζυρίας πρὸς τὰς διαφόρους τοῦ κράτους νομαρχίας ἐγένετο γνωστὸν καὶ τῇ ὑμετέρᾳ Ἐξοχότητι, ὅτι ἐπειδὴ καὶ δυστυχῶς ἔν τισι μέρεσιν ἐκ καταχρήσεων ἀνεπτύχθησαν συφιλιτικὰ παρὰ τοῖς κατοίκοις νοσήματα, ἡ Αὐτοκρατορικὴ Κυβέρνησις, περὶ πολλοῦ ποιουμένη τὰ κατὰ τὴν ὑγείαν τῶν ὑπηκόων της, προέβη νὰ διατάξῃ, ὅπως οἱ ἐν ταῖς ἕδραις τῶν διοικήσεων παρὰ τοῖς ἐφέδροις ἰατροὶ ἐπισκέπτωνται τοὺς ἐκ τῶν νοσημάτων τούτων τυχὸν πάσχοντας κατοίκους τῆς περιφρουρήτου Αὐτοκρατορίας, οἵτινες ἤθελον ἐπικαλεσθῇ τὴν ἰατρικὴν αὐτῶν συνδρομὴν καὶ ἀντίληψιν, ὀφειλόντων τῶν ἰατρῶν τούτων νὰ διατάττωσιν ἀμέσως αὐτοῖς τὰ ἀναγκαῖα φάρμακα καὶ τὰ μέσα τῆς θεραπείας, πρὸς πρόληψιν καὶ ἀποσόβησιν τῶν ἐκ τῶν ἀσθενειῶν τούτων προερχομένων ἢ προελευσομένων εἰς τοὺς κατοίκους κακῶν. Ἡ Αὐτοκρατορικὴ Κυβέρνησις σκεπτομένη, ὅτι εἰς πολλὰ μέρη ἀφεστῶτα ἐκ τῶν κέντρων ἐν οἷς εὑρίσκονται οἱ παρὰ τοῖς ἐφέδροις ἰατροὶ, καθίσταται δύσκολος, εἰ μὴ ἀδύνατος, ἡ τοιαύτη ἰατρικὴ ἐπίβλεψις, προέβη νὰ διατάξῃ, ὅπως οἱ ἐκ τῆς Αὐτοκρατορικῆς Ἰατρικῆς Σχολῆς ἐξερχόμενοι καὶ παρὰ τῷ τακτικῷ στρατῷ ἐν ἐνεργείᾳ ἰατροὶ, ὡς καὶ ἅπαντες οἱ τακτικοὶ στρατιωτικοὶ ἰατροὶ, οἱ παρὰ ταῖς μεραρχίαις τῶν σωμάτων τοῦ στρατοῦ ἢ παρὰ τοῖς Αὐτοκρατορικοῖς φρουρίοις προσκεκολλημένοι, συμμορφούμενοι μὲ τὰ περὶ τῶν παρὰ τοῖς ἐφέδροις ἰατρῶν διαταχθέντα, παρέχωσι τὴν ἰατρικὴν αὐτῶν συνδρομὴν εἰς τοὺς ἐκ τῶν ὡς ἄνω νοσημάτων πάσχοντας κατοίκους τῶν μερῶν των καὶ τὰς πρὸς θεραπείαν ὑπηρεσίας των, καταλογίζοντες ἐν τοῖς καθήκουσί των καὶ τὴν ὑπὲρ τῶν ὑπὸ τὰ ὅπλα ἀνδρῶν, τῶν ἀνηκόντων δηλονότι εἰς τὰς τάξεις τοῦ στρατοῦ, ὀφειλομένην μέριμναν καὶ ὑπὲρ τῶν πασχόντων κατοίκων φροντίδα των, καὶ σπεύδοντες ἅμα ὡς ἤθελον προσκληθῇ νὰ μεταβαίνωσι καὶ εἰς αὐτὰ τὰ χωρία τοῦ ἐπαρχιακοῦ διαμερίσματός των, ὅπως ἐπισκεφθῶσι τοὺς πάσχοντας· ἐν περιπτώσει δὲ καθ' ἣν ὡς ἐκ τῶν ἰατρικῶν καθηκόντων των ἤθελεν

εἶσθαι αὐτοῖς ἀδύνατος ἡ τοιαύτη μετάβασις, νὰ διατάσσωσι τὴν μεταφορὰν τοῦ πάσχοντος εἰς μέρη ὅπου ὑπάρχουσι στρατιωτικοὶ ἰατροὶ, οἵτινες ὀφείλουσι νὰ ἐπισκέπτωνται αὐτοὺς δωρεάν. Οἱ ἰατροὶ οὗτοι καθ' ἁπάσας τὰς ἡμέρας τῆς ἑβδομάδος ἐκτὸς τῆς Παρασκευῆς καὶ Κυριακῆς καὶ μετὰ τὸ πέρας τῶν παρὰ τῷ Αὐτοκρατορικῷ στρατῷ ἰατρικῶν των ἐπισκέψεων, ἤτοι ἀπὸ τῆς 1ης ὥρας μ. μ. ὀφείλουσι νὰ ἐπισκέπτωνται δωρεὰν τοὺς οὕτω πάσχοντας κατοίκους καὶ νὰ μὴ ἀρκῶνται μόνον μὲ τὴν ἔκδοσιν τῶν ἀναγκαίων συνταγῶν, ἀλλὰ νὰ ἐποπτεύωσι καὶ περὶ τῆς ἀκριβοῦς ἐφαρμογῆς τῶν ὑπ' αὐτῶν διαταχθέντων ὡς καὶ τῆς καλῆς νοσηλεύσεως τῶν πασχόντων.

Πρὸς ἐκπλήρωσιν τῶν ὡς ἀνωτέρω ἀποφασισθέντων, τὸ ἐπὶ τῶν Στρατιωτικῶν Αὐτοκρατορ. ὑπουργεῖον ἐξέδοτο ἤδη τὰς ἀναγκαίας ἐγκυκλίους διαταγὰς πρὸς τοὺς ἀρχηγοὺς τῶν διαφόρων μεραρχιῶν καὶ τοὺς σωματάρχας τῶν σωμάτων τοῦ Αὐτοκρατορικοῦ στρατοῦ, εὐελπίζομαι δ' ὅτι καὶ ἡ ὑμετέρα Ἐξοχότης εὐαρεστουμένη θέλει φροντίσει καὶ ἐποπτεύσει περὶ τῆς ἐν τῷ Νομῷ οὗ προΐσταται ἀκριβοῦς ἐφαρμογῆς τῶν ἐπὶ τοῦ προκειμένου διαταχθέντων.

ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ

Περὶ τελειοφοίτων στρατιωτικῶν ἰατρῶν.

(10 Σεβὰλ 1287.)

Ἄρθρ. 1. Οἱ κατ' ἔτος ἐκ τῆς Αὐτοκρατορικῆς Ἰατρικῆς σχολῆς ἀπολυόμενοι διδάκτορες ἰατροὶ θέλουσι μαθητεύσει ἐπὶ δύο ἔτη ὡς βοηθοὶ ἐν τῷ νοσοκομείῳ τῶν τελειοφοίτων (*μαχρὰτζ χασταχανεσὶ*), ὅπως τελειοποιηθῶσι πρακτικῶς, ὡς ἀναφέρεται ἐν τῷ 7 ἄρθρῳ τοῦ περὶ στρατιωτικῆς ἰατρικῆς ὑπηρεσίας κανονισμοῦ.

Ἄρθρ. 2. Θέλουσι διορισθῆ εἷς ἀρχιατρὸς καὶ δώδεκα βοηθοὶ ἰατροί, ὅπως διδάσκωσιν ἐν τῷ νοσοκομείῳ τῶν τελειοφοίτων τὰ ἐν τῷ ἑπομένῳ ἄρθρῳ μαθήματα καὶ ὅπως περιποιῶνται τοὺς νοσηλευομένους.

Ἄρθρ. 3. Ἐν τῷ νοσοκομείῳ τῶν τελειοφοίτων διδαχθήσονται ἐν τῇ τουρκικῇ γλώσσῃ τὰ ἀκόλουθα μαθήματα: ἰατρικαὶ καὶ χειρουργικαὶ ἀσκήσεις, χειρουργικαὶ ἐγχειρίσεις, ὀφθαλμιολογικαὶ, δερματικαὶ καὶ συφηλητικαὶ ἀσκήσεις, ἐπιδημικαὶ νόσοι, νοσήματα τῶν στρατοπέδων, ὑγιεινὴ στρατιωτικὴ, μικρὰ χειρουργία, καὶ περιγραφὴ τῶν χειρουργικῶν ἐργαλείων. Ἡ διδασκαλία τῶν μαθημάτων τούτων ἀνατίθεται εἰς ὀκτὼ ἐκ τῶν ἐν τῷ ἄρθρῳ 2 μνημονευθέντων παρέδρων ἰατρῶν. Οἱ λοιποὶ τέσσαρες βοηθοῦσιν αὐτοὺς εἰς τὴν διδασκαλίαν τῶν ἰατρικῶν καὶ χειρουργικῶν ἀσκήσεων, τῶν χειρουργικῶν ἐγχειρίσεων καὶ τῆς ὀφθαλμιολογίας.

Ἄρθρ. 4. Οἱ κατ' ἔτος ἐκ τῆς Αὐτοκρατορικῆς Ἰατρικῆς σχολῆς μετὰ διπλώματος ἀπολυόμενοι φαρμακοποιοὶ ὀφείλουσιν ἐπίσης νὰ φοιτήσωσιν εἰς τὸ νοσοκομεῖον τῶν τελειοφοίτων, κατὰ τὸ 9 ἄρθρον τοῦ περὶ στρατιωτικῆς ἰατρικῆς ὑπηρεσίας κανονισμοῦ.

Ἄρθρ. 5. Εἰς τοὺς ἐν τῷ νοσοκομείῳ τῶν τελειοφοίτων φοιτῶντας φαρμακοποιοὺς διδαχθήσονται ἐν τῇ τουρκικῇ γλώσσῃ ἡ διαγνωστικὴ, ἡ ἀναλυτικὴ χημεία, ἡ τοξικολογία, ἡ φαρμακοποιΐα, καὶ ἡ καταστιχογραφία. Εἰς τὰ μαθήματα τῆς διαγνωστικῆς, τῆς ἀναλυτικῆς χημείας καὶ τῆς τοξικολογίας ὀφείλουσι νὰ παρευρίσκωνται καὶ οἱ βοηθοὶ ἰατροὶ, οἱ ἀκροαζόμενοι τῶν ἐν τῷ ἄρθρῳ 3 ἀναφερομένων μαθημάτων.

Ἄρθρ. 6. Οἱ ἐπὶ δύο ἔτη εἰς τὸ νοσοκομεῖον τῶν τελειοφοίτων φοιτῶντες βοηθοὶ ἰατροὶ θέλουσιν ὑποβληθῆ εἰς ἐξετάσεις εἰς τὸ τέλος ἑκάστου ἔτους. Οἱ ἀριθμοὶ τῆς ἱκανότητος, τοὺς ὁποίους θέλουσι λάβει κατὰ

τὰς ἐξετάσεις τοῦ πρώτου ἔτους, ἐγγραφήσονται ἐν δελτίῳ ὑπογεγραμμένῳ ὑπὸ τῶν ἐν ταῖς ἐξετάσεσι παρευρεθέντων. Οἱ ἀριθμοὶ τοὺς ὁποίους θέλουσι λάβει τὸ δεύτερον ἔτος προστεθήσονται εἰς τοὺς τοῦ πρώτου, καὶ διὰ τὸν ἐκ τῆς προσθέσεως ταύτης προκύψοντα ἀριθμὸν θέλει ἀπονεμηθῆ εἰς αὐτοὺς ὑπὸ τοῦ στρατιωτικοῦ ὑγειονομικοῦ συμβουλίου ἀνὰ ἓν ἐνδεικτικὸν (*σαχαδετναμέ*).

ξ. Ἄρθρ. 7. Οἱ εἰς τὸ νοσοκομεῖον τῶν τελειοφοίτων φοιτήσοντες φαρμακοποιοὶ θέλουσιν ὑποβληθῆ εἰς τὸ τέλος τοῦ ἔτους εἰς ἐξετάσεις, συμφώνως μὲ τὸ ἄρθρον 6, καὶ λάβει ὡς καὶ οἱ βοηθοὶ ἰατροὶ ἀνὰ ἓν ἐνδεικτικὸν τοῦ στρατιωτικοῦ ὑγειονομικοῦ συμβουλίου.

Ἄρθρ. 8. Τὰ μαθήματα τὰ ὁποῖα ὑποχρεοῦνται νὰ ἐξακολουθήσωσιν οἱ εἰς τὸ νοσοκομεῖον τῶν τελειοφοίτων φοιτῶντες φαρμακοποιοὶ διδαχθήσονται ὑπὸ δύο καθηγητῶν τῆς φαρμακευτικῆς. Πρὸς διδασκαλίαν τῶν μαθημάτων τούτων δὲν ἀπαιτοῦνται βοηθοὶ καθηγηταί.

Ἄρθρ. 9. Οἱ μετὰ τὸ τέλος τοῦ ὡρισμένου καιροῦ ἐξεταζόμενοι καὶ ἀξιούμενοι ἐνδεικτικοῦ τοῦ στρατιωτικοῦ ὑγειονομικοῦ συμβουλίου βοηθοὶ ἰατροὶ καὶ φαρμακοποιοὶ διορίζονται εἰς τὴν στρατιωτικὴν ὑπηρεσίαν τῶν στρατοπέδων, κατὰ τὸν περὶ στρατιωτικῆς ἰατρικῆς ὑπηρεσίας νόμον. Οἱ ὑπὲρ τὸν βαθμὸν τοῦ χιλιάρχου (ταγματάρχου) διὰ τοὺς ἰατροὺς καὶ τοῦ ὑποταγματάρχου (*σαγ-κὸλ-ἀγασὶ*) διὰ τοὺς φαρμακοποιοὺς προβιβασμοὶ ἐκτελοῦνται κατὰ τὸν περὶ προβιβασμοῦ νόμον καὶ τοὺς ἐν τῷ ἐνδεικτικῷ τῶν προβιβασθησομένων δηλουμένους ἀριθμούς.

Ἄρθρ. 10. Οἱ ἰατροὶ τοῦ νοσοκομείου τῶν τελειοφοίτων ἐπισκέπτονται καθ' ἑκάστην καὶ εἰς ὡρισμένας ὥρας τοὺς νοσηλευομένους, ὡς τοῦτο γίγεται καὶ εἰς τὰ ἄλλα νοσοκομεῖα. Εἰς τὰς ἐπισκέψεις καὶ ἐπιθεωρήσεις ταύτας συνοδεύονται ὑπὸ τῶν βοηθῶν ἰατρῶν.

Ἄρθρ. 11. Οἱ καθηγηταὶ τῆς φαρμακοποιΐας θέλουσιν ἀναθέσει τὴν κατασκευὴν τῶν φαρμάκων, τῶν ἀναγκαιούντων διὰ τὴν καθημερινὴν χρῆσιν τῶν νοσηλευομένων, εἰς τοὺς ἐν τῷ φαρμακείῳ τοῦ νοσοκομείου ὑπάρχοντας φαρμακοποιοὺς καὶ εἰς τοὺς πρὸς πρακτικὴν ἐξάσκησιν φοιτῶντας βοηθοὺς φαρμακοποιούς.

Ἄρθρ. 12. Οἱ ἰατροὶ καὶ οἱ φαρμακοποιοὶ τοῦ νοσοκομείου θέλουσιν ἀπευθυνθῆ διὰ πᾶν ὅ,τι ἀφορᾷ τὴν διδασκαλίαν ἢ τι ἄλλο εἰς τὸν ἀρχιατρόν.

Ἄρθρ. 13. Ὁ κατάλογος τῶν ἐν τῷ νοσοκομείῳ διδαχθησομένων μαθημάτων μεταβάλλεται ἢ αὐξάνεται ἀποφάσει τοῦ στρατιωτικοῦ ὑγειονομικοῦ συμβουλίου. Πρὸς ἐπιτήρησιν τῆς τακτικῆς διδασκαλίας τῶν μαθημάτων διορίζεται ἐναλλὰξ εἷς ἐκ τῶν πρώτης τάξεως ἐπιθεωρητῶν ἰατρῶν, τῶν παρευρεθέντων ἐν τῷ εἰρημένῳ συμβουλίῳ.

Ἄρθρ. 14. Ὁ ἀρχιατρὸς, πρὸς ὃν ἀποτείνονται οἱ ἰατροὶ καὶ οἱ

φαρμακοποιοὶ τοῦ νοσοκομείου διὰ πᾶσαν ὑπόθεσιν, εἶναι ὡς βοηθὸς τοῦ ἐφόρου, καὶ διὰ τοῦτο ὀφείλει νὰ πληροφορῆται ἑκάστοτε ἂν οἱ ἰατροὶ διδάσκωσι τακτικῶς ἢ μὴ, καὶ ἐν ἀνάγκῃ νὰ κοινοποιήσῃ τὰς πληροφορίας αὐτοῦ ἐγγράφως εἰς τὸν ἐπιτετραμμένον τὴν ἐπιτήρησιν καὶ Ἐφορείαν τοῦ νοσοκομείου πάρεδρον τοῦ στρατιωτικοῦ ὑγειονομικοῦ συμβουλίου.

Ἄρθρ. 15. Οἱ ἐπιτετραμμένοι τὴν διδασκαλίαν τῶν ἀνωτέρω μαθημάτων ἰατροὶ καθηγηταὶ ἀπολύονται καὶ ἀντικαθιστῶνται δι' ἄλλων, ὅταν ἀποδειχθῇ βασίμως ὅτι ἀπουσιάζουσιν ἄνευ νομίμου λόγου.

Ἄρθρ. 16. Ὁ προβιβασμὸς τοῦ βαθμοῦ τῶν ἐν τῷ νοσοκομείῳ τῶν τελειοφοίτων διδασκόντων ἰατρῶν καὶ φαρμακοποιῶν ἐκτελεῖται ὡς καὶ ὁ τῶν καθηγητῶν τῶν στρατιωτικῶν ἰατρῶν.

Ἄρθρ. 17. Οὐδέποτε ἐπιτρέπεται ἡ αὔξησις τοῦ ἀριθμοῦ τῶν ἰατρῶν καὶ φαρμακοποιῶν, τοῦ ὡρισμένου ἐν τῷ 2 ἄρθρῳ τοῦ παρόντος κανονισμοῦ.

ΝΟΜΟΙ ΤΕΛΩΝΕΙΑΚΟΙ.

ΠΡΟΟΙΜΙΟΝ.

Τὰ τελωνεῖα τῆς Ὀθωμανικῆς Ἐπικρατείας διαιροῦνται εἰς τέσσαρας κατηγορίας:

1ον Εἰς παράλια τελωνεῖα,

2ον Εἰς τελωνεῖα τῶν κατὰ ξηρὰν συνόρων,

3ον Εἰς τελωνεῖα τῶν προνομιούχων ἐπαρχιῶν Δουνάβεως.

4ον Εἰς τὰ ἐντὸς τοῦ Κράτους μόνιμα τελωνεῖα τῆς ξηρᾶς.

Τὰ παράλια τελωνεῖα κεῖνται ἐν γένει εἰς τὰς ἀποβάθρας τῶν διαφόρων χωρῶν τῆς Ὀθωμανικῆς Ἐπικρατείας.

ΜΕΡΟΣ ΠΡΩΤΟΝ.

Προσωρινὸς γενικὸς κανονισμὸς ὅλων τῶν τελωνείων τοῦ Ὀθωμανικοῦ Κράτους, ἐκτὸς τῶν τελωνείων τῆς ξυλείας, τοῦ καπνοῦ καὶ τοῦ βάμβακος, ἀφορῶν τὰς ἐργασίας τῶν τελωνείων καὶ τὴν εἴσπραξιν τῶν δασμῶν.

(Τῇ 19 Ζιλχιδζὲ 1275.)

ΤΙΤΛΟΣ ΠΡΩΤΟΣ.

Παράλια Τελωνεῖα.

Τελωνεῖον Κωνσταντινουπόλεως.

Διὰ πάντα τὰ ἐκ ξένων ἐπικρατειῶν προερχόμενα καὶ εἰς Κωνσταντινούπολιν ἀποστελλόμενα ἐμπορεύματα καταβάλλεται ὁλόκληρον τὸ νενομισμένον αὐτῶν εἰσαγωγικόν τε καὶ αὔξον τέλος εἰς τὰ τελωνεῖα Κωνσ)λεως, μηδενὸς τέλους εἰσπραττομένου δι' αὐτὰ παρ' οἱουδήποτε ἄλλου μέρους, δι' οὗ ἤθελον διέλθει καθ' ὁδόν. Ἂν ὅμως ταῦτα ἤθελον ἀποβιβασθῶσι καθ' ὁδὸν εἴς τι μέρος, τότε εἰσπράττεται ὑπὸ τοῦ ἐκεῖ τελώνου 3 % ὡς εἰσαγωγικὸν τέλος· ἐν περιπτώσει δὲ καθ' ἣν ὁ ἔμπορος ἤθελ

πωλήσει ταῦτα εἰς τὸν τόπον τῆς ἀποβιβάσεως, ἢ ἤθελε τὰ μεταφέρει ἢ ἀποστείλει εἰς ἄλλον ἢ τὸν τῆς ἐπικρατείας τόπον, εἰσπράττεται καὶ 2 τοῖς $^0/_0$ αὔξον τέλος. Ἐὰν ὅμως δὲν πωληθῶσιν οὔτε καταναλωθῶσιν εἰς τὸν τόπον τῆς ἀποβιβάσεως, ἀλλ' ἐκεῖθεν ἀποσταλῶσιν εἰς Κωνσ)πολιν, τότε ἐπιστρέφεται τὸ 3 $^0/_0$ τέλος, ὅπερ εἰσεπράχθη παρὰ τοῦ ἐκεῖ τελώνου, ἀποτίεται δὲ ὁλόκληρον τὸ τελωνειακὸν δικαίωμα εἰς τὰ τελωνεῖα τῆς Κωνστ)λεως.

Τὰ λοιπὰ παράλια Τελωνεῖα.

Τὰ τελωνεῖα ταῦτα εἰσπράττουσι τὸ τελώνιον τῶν ἀπὸ τοῦ ἐξωτερικοῦ εἰς τὴν ὀθωμανικὴν ἐπικράτειαν εἰσαγομένων καὶ ἀπὸ ταύτης διὰ τὸ ἐξωτερικὸν ἐξαγομένων ἐμπορευμάτων (ὑφασμάτων, ἐπίπλων καὶ ζωοτροφιῶν) ὡς καὶ τῶν παραγομένων μὲν ἐν τῷ ὀθωμανικῷ κράτει καὶ προωρισμένων διὰ τὴν ἐσωτερικὴν κατανάλωσιν, μεταφερομένων δὲ ἀπὸ μιᾶς ἀποβάθρας εἰς ἄλλην. Ἐπειδὴ δὲ τὰ ἀπὸ τοῦ ἐξωτερικοῦ εἰσαγόμενα καὶ εἰς Κωνστ)λιν ἀποστελλόμενα προϊόντα πληρόνουσιν ὁλόκληρον τό τε εἰσαγωγικὸν καὶ αὔξον τέλος εἰς τὰ τελωνεῖα Κωνστ)λεως, ἐὰν ταῦτα, ἀφικόμενα εἰς ἑτέραν τινὰ ἀποβάθραν παρὰ τὴν τῆς Κωνστ)λεως, ἀποβιβασθῶσιν ἀπὸ τοῦ πλοίου εἰς τὴν ξηράν, τότε τὰ ἐκεῖ τελωνεῖα εἰσπράττουσιν ἀπ' αὐτῶν τρία τοῖς ἑκατὸν τέλος εἰσαγωγῆς, καὶ δύω τοῖς ἑκατὸν αὔξον (τὸ ὅλον 5 τοῖς 0)0) διὰ τὴν περίπτωσιν, καθ' ἣν ἤθελον πωληθῆ ἐκεῖ ἢ ἀποσταλῆ διὰ ξηρᾶς ἢ θαλάσσης εἰς ἑτέρας χώρας τοῦ Κράτους ἐκτὸς τῆς Κωνστ)λεως. Τὰ προϊόντα τοῦ Κράτους πληρόνουσι τὸ τελώνιον εἰς τὸ μέρος τῆς προελεύσεώς των· ἐπὶ τούτῳ ὅταν τοιαύτης κατηγορίας ἐμπορεύματα προσαχθῶσιν εἰς τὴν ἀποβάθραν διὰ νὰ ἀποσταλῶσιν εἰς τὸ ἐξωτερικὸν ἢ μεταφερθῶσιν ἀπὸ τῆς μιᾶς εἰς ἑτέραν ἐντὸς τοῦ Κράτους ἀποβάθραν, καταβάλλεται δι' αὐτὰ δικαίωμα 9 τοῖς $^0/_0$ ἕτερον δὲ 3 τοῖς $^0/_0$ (τὸ ὅλον δώδεκα τοῖς ἑκατὸν) κατὰ τὴν εἰς τὸ πλοῖον φόρτωσίν των. Καθ' ὅσον δ' ἀφορᾷ τὰ εἰς τὴν ἀποβάθραν ἀφικνούμενα ἐμπορεύματα, ἅτινα, πληρωθέντος τοῦ τέλους αὐτῶν εἰς τὰ μόνιμα τῆς ξηρᾶς τελωνεῖα, συνοδεύονται ὑπὸ ἀδείας (*τεζκερὲ*), μὴ περιεχόμενα δὲ ἐν τῷ τιμολογίῳ (*μουαῤῥὲφ*), πληρόνουσι τέλος ἐπὶ ἐκτιμήσει, ἐν περιπτώσει καθ' ἣν ἤθελεν εὑρεθῆ διαφορὰ μεταξὺ τοῦ ἐν τῇ ἀποβάθρᾳ κατὰ τὴν τρέχουσαν τιμὴν εἰσπρακτέου τέλους καὶ τοῦ ἐν τῇ ἀδείᾳ ἀναφερομένου τελωνίου, τὰ τελωνεῖα εἰσπράττουσι μὲν παρὰ τοῦ ἐμπόρου τὸ ἐλλεῖπον τοῦ τελωνίου, λαμβάνουσι δὲ τὸ τελώνιον τῶν ἐμπορευμάτων ἀμέσως παρὰ τοῦ τελώνου τῆς ξηρᾶς, σύμφωνα τῇ παρ' αὐτοῦ ἐκδοθείσῃ ἀδείᾳ (*Τεζκερέ*).

ΤΙΤΛΟΣ ΔΕΥΤΕΡΟΣ.

Τὰ ἐπὶ τῶν συνόρων Τελωνεῖα τῆς ξηρᾶς.

Τὸ ἐπὶ τῶν ὁρίων Βοσνίας Τελωνεῖον τῆς ξηρᾶς.

Δι' ὅλα τὰ ἐμπορεύματα, ὅσα οἱ μετὰ τῆς Αὐστρίας ἐμπορευόμενοι, κατὰ τὴν μετὰ τοῦ Κράτους τούτου προσωρινὴν σύμβασιν, μεταφέρουσιν ἀπὸ τῆς ἐν Ῥουμηλίᾳ γραμμῆς τῶν συνόρων, τῶν διαχωριζόντων τὰς αὐστριακὰς χώρας, ἧς ἡ μὲν μία ἄκρα ἀπολήγει εἰς τὸν Ἐνετικὸν κόλπον, ἡ δὲ ἑτέρα εἰς τὰ πρῶτα τῆς Σερβίας σύνορα, εἰς τὰς γειτνιαζούσας ἐπαρχίας Βοσνίας καὶ Ἐρζεγοβίνης, καὶ τἀνάπαλιν, εἰσπράττεται τελώνιον μόνον τρία τοῖς ἑκατὸν ἄνευ ἐκπτώσεως, κατὰ τὴν ἐν τῷ τιμολογίῳ (Ταρίφα) διαλαμβανομένην ἐκτίμησιν αὐτῶν, οὗτινος εἰσπραχθέντος, οὐδὲν ἕτερον τέλος λαμβάνεται οὔτε παρὰ τῶν ἀνωτέρω ἐμπόρων, οὔτε παρὰ τῶν μεταπρατῶν αὐτῶν. Ἐπίσης εἰσπράττεται τελώνιον καὶ ἀπὸ τὰ ἐκ τῶν ἀνωτέρω ἐπαρχιῶν εἰς τὰς αὐστριακὰς χώρας καὶ τἀνάπαλιν μεταφερόμενα κτήνη καὶ τὴν παντὸς εἴδους ξυλικήν, κατὰ τὸ ἰδιαίτερον αὐτῶν τιμολόγιον. Τρία τοῖς ἑκατὸν τελώνιον ἐπίσης πληρόνουσι καὶ οἱ ἐκ τῶν κατοίκων τῶν ἀνωτέρω δύω ἐπαρχιῶν, ὡς καὶ οἱ ὀθωμανοὶ ὑπήκοοι, ὅσοι ἐκεῖσε μετέρχονται τὴν ἐμπορίαν μετὰ βιομηχάνων τῆς Αὐστρίας, ἢ ἀποστέλλουσι τὰ προϊόντα καὶ βιομηχανήματα τῶν δύω τούτων ἐπαρχιῶν εἰς τὰς αὐστριακὰς χώρας.

Ἡ σύμβασις ὅμως καὶ διάταξις αὕτη ἀφορᾷ μόνον τὰ ἐμπορεύματα, τὰ προερχόμενα ἐκ τῶν δύω τούτων ἐπαρχιῶν Βοσνίας καὶ Ἐρζεγοβίνης καὶ προωρισμένα διὰ τὰς αὐστριακὰς χώρας, ἢ διὰ τὰ προερχόμενα ἐξ Αὐστρίας καὶ εἰσαγόμενα εἰς τὰς δύω ταύτας ἐπαρχίας πρὸς κατανάλωσιν ἢ πώλησιν. Ὡς ἐκ τούτου τὰ Αὐστριακῆς προελεύσεως ἐμπορεύματα, ἂν διερχόμενα μόνον διὰ τῶν δύω τούτων ἐπαρχιῶν ἀποστέλλωνται εἰς ἑτέρας χώρας, τελωνίζονται εἰς τὰ ἐκτὸς τῆς Κωνσταντινουπόλεως παράλια τελωνεῖα, ἐὰν ἀποβιβασθῶσιν ἐκεῖ· εἰς τὸ τῆς Κωνσταντινουπόλεως δὲ, ἐὰν ἔλθωσιν εἰς Κωνστ)πολιν, πληρόνοντα κατὰ τὸ τιμολόγιον τελώνιον $5^0/_0$. Ὅσα δὲ τῶν προϊόντων τῆς Αὐστρίας εἰσήχθησαν πρὸς κατανάλωσιν εἰς τὰς δύω ταύτας ἐπαρχίας καὶ ἐπὶ τούτῳ ἐπλήρωσαν καὶ τὸ $3^0/_0$ τελώνιον, μὴ καταναλωθέντα ὅμως ἐκεῖ, ἀπεστάλησαν εἰς ἄλλας ὀθωμ. χώρας, ἐν καιρῷ τῆς πωλήσεώς των πληρόνουσι περιπλέον $2^0/_0$ τέλος αὔξον. Ἐπίσης ὅσοι τῶν μετὰ τῆς Αὐστρίας ἐμπορευομένων ἀποστέλλουσι τὰ τῆς Βοσνίας καὶ Ἐρζεγοβίνης προϊόντα οὐχὶ εἰς Αὐστρίαν ἀλλ' εἰς τὰς ὀθωμανικὰς χώρας, πληρόνουσι τὸ νενομισμένον διὰ τὴν ἐμπορίαν τοῦ ἐσωτερικοῦ τέλος $12^0/_0$.

Τὰ εἰς τὰ μέρη τῆς Ἀνατολῆς ἐπὶ τῶν ρωσσικῶν συνόρων τελωνεῖα τῆς ξηρᾶς.

Ἡ γραμμὴ τῶν συνόρων ἡ διαχωρίζουσα τὰς ρωσσικὰς χώρας ἄρχεται ἀπὸ τῶν ἐσχατιῶν τῆς τοῦ Βατοὺμ παραλίας πρὸς ἀνατολὰς καὶ ἐκτείνεται μέχρι τῶν Περσικῶν συνόρων.

Τὰ ἐπὶ τῆς γραμμῆς ταύτης τελωνεῖα φροντίζουσι τὴν εἴσπραξιν τοῦ τελωνίου τῶν ἐμπορευμάτων ὅσα, ὀθωμανικῆς ὄντα προελεύσεως, φθάσωσιν ἐκεῖσε, προωρισμένα διὰ τὴν εἰς τὸ ἐξωτερικὸν ἐξαγωγήν, καὶ δὲν ἐπλήρωσαν τελώνιον οὔτε εἰς τὰ παράλια οὔτε εἰς τὰ μόνιμα τῆς ξηρᾶς τελωνεῖα. Εἰσπράττουσι δὲ παρ' αὐτῶν ἐν καιρῷ μὲν τοῦ εἰς τὸ τελωνεῖον ἀποβιβασμοῦ των τέλος προελεύσεως $9^0/_0$, ἐν καιρῷ δὲ τῆς εἰς τὸ ἐξωτερικὸν ἀποστολῆς των καὶ $3^0/_0$ τέλος ἐξαγωγῆς. Ἀπὸ τὰ ἐμπορεύματα τὰ καταφθάνοντα εἰς τὰ τελωνεῖα ταῦτα, καὶ ὧν τὸ τελώνιον ἐλήφθη εἴτε εἰς τὰ παράλια εἴτε εἰς τὰ μόνιμα τῆς ξηρᾶς τελωνεῖα, οὐδὲν εἰσπράττεται τέλος ἕτερον, ἀλλὰ μόνον ἐπιθεωρουμένης τῆς συνοδευούσης αὐτὰ ἀδείας (τεζκερὲ) ἀφίεται ἐλευθέρα ἡ εἰς τὸ ἐξωτερικὸν ἀποστολὴ αὐτῶν.

Τὰ εἰς τὰ τελωνεῖα ταῦτα φθάνοντα ξένης προελεύσεως ἐμπορεύματα πληρόνουσιν ἅμα τῇ ἀφίξει των $3^0/_0$ καὶ ἀκολούθως $2^0/_0$ αὔξον τέλος, ἐὰν ὦσι προωρισμένα διὰ τὴν ἐκεῖ τοπικὴν κατανάλωσιν, ἢ ἀποσταλῶσιν εἰς τὰς λοιπὰς ὀθωμανικὰς χώρας. Ἐὰν τοὐναντίον τὰ ἐμπορεύματα τῆς κατηγορίας ταύτης καταβιβασθῶσιν εἰς ἀποβάθραν, τότε ὅλα τὰ ἐπὶ τῶν συνόρων τῆς Ἀνατολῆς τελωνεῖα, δι' ὧν ἤθελον διέλθει, ἐξαιρέσει τοῦ τελωνείου καὶ τῶν ὑποτελωνείων Τραπεζοῦντος, οὐθὲν παρ' αὐτῶν εἰσπράττουσι τελώνιον, ἀλλὰ μόνον λαμβάνοντα ἐγγύησιν παρὰ τοῦ ἐμπόρου δίδουσι τεζκερέν. Τὸ τελωνεῖον ὅμως καὶ τὰ ὑποτελωνεῖα Τραπεζοῦντος, ἐπειδὴ ἐξαιροῦνται τῆς διατάξεως ταύτης ὡς ἀνήκοντα εἰς τὴν τῶν παραλίων τελωνείων κατηγορίαν, εἰσπράττουσι παρ' αὐτῶν τελώνιον.

Τὰ ἐν τῇ Ἀνατολῇ ἐπὶ τῶν Περσικῶν συνόρων τελωνεῖα τῆς ξηρᾶς.

Ἡ τὰς Περσικὰς χώρας διαχωρίζουσα γραμμὴ, ἡ ἀρχομένη ἀπὸ τῆς ἐσχατιᾶς τῶν ρωσσικῶν συνόρων καὶ ἀπολήγουσα μέχρι Μουχαμμὲρ ἐν Βαγδάτῃ, ἀπαρτίζει τὰ Περσικὰ σύνορα.

Τὰ ἐπὶ τῆς γραμμῆς ταύτης τελωνεῖα φροντίζουσι περὶ τῆς εἰσπράξεως τοῦ τελωνίου ἀπὸ πάντων τῶν εἰσαγομένων ἐμπορευμάτων, τῶν προερχομένων ἐκ Ῥωσσίας, εἰσπράττοντα παρ' αὐτῶν $3\ ^0/_0$ τέλος εἰσαγωγικὸν καὶ $2\ ^0/_0$ αὔξον· ἀπὸ τὰ ἐμπορεύματα ὅμως ὅσα εἰσάγονται προερχόμενα ἐκ Περσίας εἰσπράττουσι μόνον $4\ ^0/_0$, ἄνευ ὅμως ἐκπτώσεως.

Οἱ ἐνοικιασταὶ τῶν τελωνείων τῆς ξηρᾶς δύνανται νὰ θέτωσι κατὰ μῆκος τῶν συνόρων τελωνοφύλακας· δικαιοῦνται πρὸς τούτοις νὰ συνιστῶσι τελωνειακοὺς σταθμοὺς εἰς οἱονδήποτε ἤθελον ἐγκρίνει μέρος τῶν λεωφόρων, δι' ὧν διέρχονται τά τε ἐξαγόμενα καὶ τὰ εἰσαγόμενα ἐμπορεύματα, δὲν δύνανται ὅμως νὰ ἐξαναγκάζωσι τοὺς ἐμπόρους ὅπως διέρχωνται ἀποκλειστικῶς ἀπὸ μιᾶς λεωφόρου.

Τὰ τελωνεῖα τῶν Ἡνωμένων Ἡγεμονειῶν.

Ὅλα τὰ ἐμπορεύματα (βιομηχανήματα, ζωοτροφίαι κτλ.) ὅσα προερχόμενα ἀπὸ ξένα κράτη ἀποστέλλονται εἴτε κατ' εὐθεῖαν εἴτε διὰ μεταφορᾶς (*ἀκταρμιᾶ*) εἰς Μολδο-Βλαχίαν, ἐὰν δὲν ἀποβιβασθῶσιν εἴς τινα τῶν λιμένων ἢ ἀποβάθρων τῆς ὀθωμανικῆς ἐπικρατείας, οὐδὲν πληρόνουσι τελώνιον· τοὐναντίον ὅμως τὰ ὀθωμανικῆς προελεύσεως ἐμπορεύματα, ἐξαγόμενα ὅπως ἀποσταλῶσιν εἴτε διὰ ξηρᾶς εἴτε διὰ θαλάσσης εἰς Μολδοβλαχίαν, πληρόνουσι, κατὰ τὸν περὶ ἐξαγωγῆς νόμον, τελώνιον 12 % εἰς τὸ μέρος τῆς προελεύσεώς των.

Τὰ εἰς τοὺς λιμένας καὶ τὰς ἀποβάθρας Κωνστ)λεως καὶ λοιπῶν ὀθωμανικῶν χωρῶν ἀποστελλόμενα εἴτε διὰ ξηρᾶς εἴτε διὰ θαλάσσης προϊόντα Μολδοβλαχίας εἰς ἔπιπλα, ὑφάσματα, ζωοτροφίας, δημητριακὰ καὶ παντὸς εἴδους ἐμπορεύματα, ἐκτὸς τοῦ τελωνίου ὅπερ ὀφείλουσι πληρῶσαι εἰς τὸ τῆς προελεύσεώς των μέρος, πληρόνουσι καὶ εἰς τὸ τῆς ἀποστολῆς των 5 %. Ἐξαιρεῖται τῆς διατάξεως ταύτης, ὡς καὶ ἀνέκαθεν, τὸ ἅλας τῆς Μολδοβλαχίας.

Τὰ ἐπὶ τῶν συνόρων Βελιγραδίου καὶ Σερβίας τελωνεῖα.

Τὰ Αὐστριακῆς προελεύσεως ἐμπορεύματα, ὅσα πρόκειται διὰ Βελιγραδίου νὰ μεταφερθῶσιν εἰς Κωνσταντινούπολιν καὶ Θεσσαλονίκην, οὐδὲν ἐν Βελιγραδίῳ εἰσαγωγικὸν εἴτε αὔξον ἀποτίουσι τέλος, ἀλλὰ δίδεται μόνον τοῖς ἐμπορευομένοις ἀποδεικτικὸν ἐπὶ τούτῳ. Ἐξαιρουμένων τῶν ἐμπορευμάτων τῆς κατηγορίας ταύτης, πάντα τὰ ἄλλα ὅσα ἐξ Αὐστρίας ἐπίσης προερχόμενα φθάνουσι καὶ ἀποβιβάζονται εἰς Βελιγράδιον, πληρόνουσιν ἅμα μὲν τῇ ἐλεύσει αὐτῶν, κατὰ τὸ τιμολόγιον, 3 %, καὶ ἐὰν πρόκηται νὰ καταναλωθῶσιν ἐκεῖσε, πληρόνουσιν ἀκολούθως καὶ τὸ 2 % αὔξον τέλος, εἰ δὲ μὴ ἀφίεται ἐλευθέρα ἡ ἀλλαχόσε ἀποστολή των ἐπὶ μόνῳ τῷ εἰσπραχθέντι δικαιώματι 3 %· δίδοται ὅμως τοῖς ἐμπόροις δηλωτικὸν τοῦ ὅτι εἰσεπράχθη 3 % τέλος καὶ περιέχον τὸ εἶδος καὶ ποσὸν τῶν ἐμπορευμάτων, τὰ ὁποῖα, διὰ τοῦ *τεζκερὲ* τούτου συνοδευόμενα, ἀποτίουσιν εἰς ὃ μέρος ἀποσταλήσονται ἐκ Βελιγραδίου μόνον 2 %

αὔξον τέλος, τοῦ 3 % πληρωμένου ὄντος ἤδη ἐν Βελιγραδίῳ, ὡς ἐν τῷ τεζκερὲ καταφαίνεται. Συνεπείᾳ τούτου, τὰ παράλια καὶ μόνιμα τῆς ξηρᾶς τελωνεῖα πάντων τῶν μερῶν τῆς τε Ῥωμυλίας καὶ Ἀνατολῆς (ἐξαιρέσει τῶν ὡς εἴρηται τελωνείων Κωνστ)λεως καὶ Θεσσαλονίκης) ἐκτὸς τοῦ 2 % αὔξοντος οὐδὲν ἕτερον τελώνιον δικαιοῦνται νὰ ἐπιβάλωσιν εἰς τὰ ὑπὸ τοῦ τεζκερὲ τούτου συνοδευόμενα παντὸς εἴδους ἐμπορεύματα. Αἱ αὐταὶ διατάξεις ἰσχύουσι καὶ ἐπὶ τοῦ τελωνισμοῦ τῶν καθαρῶς σερβικῶν προϊόντων.

Καθ' ὅσον ἀφορᾷ τὰ ἐμπορεύματα καὶ παντὸς εἴδους ἐσωτερικὰ προϊόντα, ὅσα ἐξάγονται ἀπὸ Θεσσαλονίκης καὶ Κωνστ)λεως ὅπως ἀποσταλῶσι καὶ καταναλωθῶσιν εἰς Βελιγράδιον, ἢ μετακομισθῶσιν ἐκεῖθεν δι' Αὐστρίαν, ταῦτα πληρόνουσι τὸ 12 % τέλος ἐξαγωγῆς εἰς τὰ τελωνεῖα τῶν ἀνωτέρω δύω πόλεων, ἀφ' ὧν ἐξάγονται. Τοὐναντίον, τὰ ἐκ τῶν λοιπῶν μερῶν τῆς Ῥωμυλίας καὶ Ἀνατολῆς πρὸς τὸν αὐτὸν σκοπὸν ἐξαγόμενα ἐμπορεύματα ἀποτίουσιν εἰς τὰ τελωνεῖα τῶν μερῶν τούτων (παράλια ἢ μόνιμα τῆς ξηρᾶς) μόνον 9 %, τῶν πρὸς συμπλήρωσιν ἐναπολειπομένων 3 % πληρωνομένων εἰς Βελιγράδιον, ἐφ ᾧ σημειοῦνται τὰ ἐμπορεύματα ταῦτα ἐντὸς τοῦ τεζκερέ.

Ἐὰν δὲ ὀθωμανικὰ προϊόντα ἀποσταλῶσιν εἰς Βελιγράδιον ἀπό τινος τόπου τῆς ὀθωμανικῆς αὐτοκρατορίας ἔνθα δὲν ὑπάρχει τελωνεῖον, καὶ δὲν διέλθωσιν ἀπὸ ἄλλα μέρη ἔχοντα τελωνεῖον παράλιον ἢ μόνιμον τῆς ξηρᾶς, τούτου δ' ἕνεκα, μὴ πληρώσαντα τελώνιον διὰ νὰ λάβωσι τεζκερὲν, φθάσωσιν εἰς Βελιγράδιον ἀφορολόγητα, πληρόνουσιν ἐκεῖ τὸ 12 % τέλος· ἐκ τοῦ 12 % τούτου τὸ μὲν 3 % κρατοῦσιν αἱ ἀρχαὶ τοῦ Βελιγραδίου, τὸ δ' ἐναπολειφθὲν 9 % πέμπουσι πρὸς τὴν ἐν Κωνς)λει Γενικὴν διεύθυνσιν τῶν αὐτοκρατορικῶν τελωνείων.

Μόνιμα τῆς ξηρᾶς τελωνεῖα.

Τὰ εἰς Ῥωμυλίαν καὶ Ἀνατολὴν μόνιμα τῆς ξηρᾶς τελωνεῖα ταῦτα δὲν ἔχουσι τὴν ἄδειαν τοῦ εἰσπράττειν τελώνιον ἀπὸ τῶν ἐμπορευμάτων, ὅσα κατερχόμενα ἐκ τοῦ ἐσωτερικοῦ πρόκειται νὰ καταβιβασθῶσιν εἰς τὴν ἀποβάθραν, ἀλλὰ δίδουσι μόνον δι' αὐτὰ ἀποδεικτικὸν ἐπὶ τούτῳ (1), ἀφοῦ λάβωσι πρῶτον ἐγγύησιν ἐξασφαλίζουσαν τὸ τελωνειακὸν τέλος τῶν ἐμ-

(1) Τὸ ἀποδεικτικὸν τοῦτο (*χασπιδζε ἰλμ-ου-χαπὲρ*), μὴ ἐπέχον τὸν τόπον τοῦ τεζκερὲ καὶ περιέχον συνήθως τὸ ποσὸν καὶ εἶδος τῶν πραγματειῶν, τὸ ὄνομα τοῦ ἐμπόρου καὶ τὴν λῆψιν τῆς ἐγγυήσεως, χρησιμεύει συνήθως ὡς μέσον ἐξασφαλιστικὸν διὰ τὰ τελωνεῖα ἰδίως, καθ' ὅσον ἀφορᾷ τὴν ποσότητα τῶν ἐμπορευμάτων.

πορευμάτων. Πάντα δὲ τὰ ἐμπορεύματα ὅσα ἀποστέλλονται ἀπὸ μιᾶς ἀποβάθρας εἰς ἕνα τῶν τοιαῦτα τελωνεῖα ἐχόντων τόπων ὀφείλουσι νὰ συνοδεύωνται ὑπὸ ἐνσφραγίστου *τεζκερὲ*, δηλοῦντος ὅτι τὸ τελώνιον αὐτῶν ἐπληρώθη εἰς τὸ τελωνεῖον τῆς ἀποβάθρας, ἀφ' ἧς ἀποστέλλονται· ἐκ τῶν ὑπὸ τοιούτου *τεζκερὲ* συνοδευομένων ἐμπορευμάτων τὰ τῆς ξηρᾶς τελωνεῖα δὲν δικαιοῦνται-ν' ἀπαιτήσωσιν ὁβολὸν, οὔτε λόγῳ τελωνειακοῦ δασμοῦ, οὔτε ἄλλου τινος δικαιώματος.

Ἐκτὸς δὲ τῶν διαφόρων γεννημάτων καὶ τῶν εἰς ἄλλας διατάξεις ὑπαγομένων καπνῶν, ταμβάκων, οἰνοπνευμάτων καὶ ξυλείας, πάντα τ' ἄλλα εἴδη ὅσα μεταβιβάζονται ἀπὸ μέρους ἔχοντος τελωνεῖον τῆς ξηρᾶς εἰς ἕτερον ἔχον ἐπίσης τοιοῦτο, στερούμενον ὅμως παραλίου τελωνείου, πληρόνουσιν 9 % τέλος προελεύσεως καὶ 3 % τελος ἐξαγωγῆς κατὰ τὸ τιμολόγιον μὲν, ἐὰν τύχωσιν ὄντα τετιμολογημένα, κατὰ τὴν τρέχουσαν δὲ τιμὴν, τὰ μὴ τοιαῦτα, ἀφοῦ πρῶτον ἀφαιρεθῇ 16 % ἀπὸ τῆς ὁλικῆς κατ' ἐκτίμησιν ἀξίας.

Τὰ μόνιμα ταῦτα τῆς ξηρᾶς τελωνεῖα, ἐπειδὴ ὀφείλουσι νὰ θεωρῶσιν ἐγκύρους τοὺς τεζκερέδες των ἀμοιβαίως, δὲν δύνανται τὸ ἓν νὰ ἐπιβάλῃ δασμὸν ἐπὶ ἐμπορεύματος τελωνισθέντος ὑπὸ τοῦ ἑτέρου καὶ συνοδευομένου πρὸς ἀπόδειξιν ὑπὸ *τεζκερέ*. Εἰς δὲ τὰς ἐκτιμήσεις τῶν μὴ τετιμολογημένων ἐμπορευμάτων ὁ ἔμπορος δύναται ἐὰν δὲν εὐχαριστηθῇ ἀπὸ τὴν ἐκτίμησιν νὰ πληρώσῃ τὸ τελώνιον εἰς πρᾶγμα (*πεδέλ*).

ΜΕΡΟΣ ΔΕΥΤΕΡΟΝ.

Διατάξεις περὶ τῆς διεξαγωγῆς τῆς ἐσωτερικῆς ὑπηρεσίας ὅλων ἐν γένει τῶν τελωνείων.

Ἀπὸ ὅλα τὰ ἐμπορεύματα ὅσα οἱ μετὰ τῶν ξένων χωρῶν ἐμπορευόμενοι εἰσάγουσιν εἰς τὰς ὀθωμανικὰς χώρας ἢ ἐντεῦθεν παραλαμβάνοντες ἐξάγουσιν, ὥρισται νὰ εἰσπράττηται τὸ τελώνιον κατὰ τὸ τιμολόγιον, ἀφοῦ πρῶτον γίνῃ ἔκπτωσις 16 % μὲν ἐπὶ τῆς ἀξίας τῶν ἐμπορευμάτων τῆς ἐξαγωγῆς, 20 % δὲ ἐπὶ τοῦ ποσοῦ τῆς ἀξίας τῶν τῆς εἰσαγωγῆς. Τὰ μὴ ἐν τῷ τιμολογίῳ περιεχόμενα, εἴτε περιεχόμενα μὲν, ἀλλὰ μὴ ἔχοντα ὡρισμένην τιμὴν, ἀφεθείσης ταύτης εἰς τὴν κατὰ καιροὺς ἐκτίμησιν, ἐκτιμῶνται κατὰ τὴν τρέχουσαν τιμὴν, καὶ οὕτως, ἐὰν μὲν ὦσιν ἐμπορεύματα ἐξαγωγῆς, γίνεται καὶ πάλιν, ὡς ἀνωτέρω, ἔκπτωσις ἐπὶ τοῦ ὁλικοῦ τῆς ἐκτιμήσεώς των ποσοῦ 16 %, ἐκ δὲ τοῦ ἐναπολειπομένου εἰσπράττεται 9 % προελεύσεως καὶ 3 % ἐξαγωγικὸν τέλος· ἐὰν δὲ τοὐναντίον ὦσιν

ἐμπορεύματα εἰσαγωγῆς, τότε γίνεται ἔκπτωσις 20 $^0/_0$ ἐπὶ τοῦ ὁλικοῦ τῆς ἐκτιμήσεώς των ποσοῦ, ἐπὶ δὲ τοῦ ἐναπολειπομένου εἰσπράττεται 3 $^0/_0$ εἰσαγωγικὸν καὶ 2 $^0/_0$ αὔξον τέλος. Ἐν τοσούτῳ ἡ περὶ ἐκπτώσεως διάταξις αὕτη δὲν ἐφαρμόζεται ἐπὶ τῶν ἐμπορευμάτων παντὸς εἴδους, οἷον τροφίμων, βιομηχανημάτων καὶ λοιπῶν, ὅσα ἀποστέλλονται ἀπὸ τὰς προνομιούχους ἐπαρχίας Βοσνίας καὶ Ἐρζεγοβίνης (Χερσὲκ) εἰς Αὐστρίαν, εἴτε εἰσάγονται ἐκ ταύτης εἰς τὰς δύω ταύτας ἐπαρχίας διὰ τὴν ἐν αὐταῖς κατανάλωσιν· ἀλλ' ὡς ἐξετέθη καὶ ἐν τῷ ἰδιαιτέρῳ περὶ τῶν εἰς τὰ σύνορα τελωνείων τῆς ξηρᾶς τίτλῳ, εἰσπράττεται ἐπὶ τοῦ ὅλου τῆς ἀξίας αὐτῶν, οὐδεμιᾶς ἐκπτώσεως γινομένης, τελώνιον 3 $^0/_0$. Ἡ αὐτὴ διάταξις ἐφαρμόζεται καὶ ἐπὶ τῶν εἰς τὰς ὀθωμανικὰς χώρας εἰσαγομένων περσικῆς προελεύσεως ἐμπορευμάτων, εἰσπραττομένου ἐπὶ τοῦ ὅλου τῆς ἀξίας αὐτῶν ἄνευ ἐκπτώσεως 4 $^0/_0$ τελωνειακοῦ δασμοῦ.

Τὰ εἴς τινας τῶν ἀποβαθρῶν τῆς ὀθωμανικῆς αὐτοκρατορίας μεταφερόμενα καὶ κατὰ συνέπειαν ἀποτίσαντα τὸ 9 $^0/_0$ προελεύσεως τέλος ἐμπορεύματα, ἐὰν μὲν πωληθῶσιν εἰς μέρη ἔχοντα ἀποβάθρας, οὐδὲν ἄλλο ἀποτίουσι τελώνιον ἐκτὸς τοῦ εἰσπραχθέντος 9 $^0/_0$· ἐὰν ὅμως ἐκ τῆς ἀποβάθρας ταύτης φορτωθῶσιν ἐπὶ πλοίου, εἴτε μετακομισθῶσι διὰ ξηρᾶς ἀλλαχόσε, τότε εἰσπράττεται περιπλέον ἀπ' αὐτῶν, συμφώνως τῷ τε τιμολογίῳ καὶ τῷ νόμῳ, καὶ 3 $^0/_0$ τέλος ἐξαγωγῆς, δίδοται δὲ τοῖς ἐμπορευομένοις ἀποδεικτικὸν πληρωμῆς (*ἐδὰ τεζκερεσὶ*), περιέχον ἐν λεπτομερείᾳ τὸ ποσὸν καὶ ποιὸν τῶν ἐμπορευμάτων, τὴν εἴσπραξιν τοῦ τε εἰσαγωγικοῦ καὶ τοῦ ἐξαγωγικοῦ τέλους καὶ τὴν ἡμερομηνίαν. Τὰ μὲ τὸν τεζκερὲν τοῦτον συνοδευόμενα ἐμπορεύματα ἐπιθεωροῦνται ἐκ νέου εἰς τὸ τελωνεῖον τοῦ τόπου τῆς ἀποστολῆς των, ὅπως ἐξακριβωθῇ ἐὰν συμφωνῶσι μετὰ τοῦ τεζκερέ· ἐὰν δ' εὑρεθῶσι πλείονα τῶν ἐπὶ τοῦ τεζκερὲ, τότε, ἐπειδὴ τὸ πλεόνασμα τοῦτο θεωρεῖται λαθρεμπορία, εἰσπράττεται ἐπ' αὐτοῦ διπλοῦν τελώνιον.

Τὰ ἀπὸ ξένων ἐπικρατειῶν μὲ ἱστιοφόρον εἰς Κωνστ)λιν ἐρχόμενα καὶ ἐντεῦθεν, χωρὶς ν' ἀποβιβασθῶσιν εἰς τὴν ξηρὰν, εἴτε μὲ τὸ αὐτὸ πλοῖον εἴτε συνεπείᾳ αἰτίας τινος ἐπὶ ἄλλου πλοίου φορτωθέντα, ἀλλαχόσε μετακομιζόμενα (*ἀκταρμᾶ*) γεννήματα, οὐδένα πληρόνουσι τελωνειακὸν δασμόν. Ἐὰν ὅμως ἐξακριβωθῇ ὅτι τὰ γεννήματα ταῦτα, μὴ ἀποσταλέντα ἀλλαχοῦ, ἐπωλήθησαν λάθρᾳ ἐν Κωνστ)λει, τότε εἰσπράττεται παρ' αὐτῶν τὸ νενομισμένον τελώνιον. Ἐὰν δὲ, προσορμισθέντος τοῦ πλοίου εἰς τὰς ἀποβάθρας τῆς Κωνστ)λεως καὶ εὑρεθέντος ἀγοραστοῦ, πωληθῇ ἓν μέρος ἢ καὶ τὸ ἥμισυ τοῦ φορτίου μὲ κοιλὸν, εἰσπράττεται καὶ τότε τὸ νενομισμένον τελώνιον ἐπὶ τοῦ ἐκποιηθέντος ποσοῦ. Ἐπίσης τὸ ἐντὸς τοῦ πλοίου μένον ἐκ τοῦ μετακομιζομένου φορτίου (1), ὅπερ, μὴ δυνάμενον νὰ

(1). Ἐν τῷ τουρκικῷ κειμένῳ λέγει· *ἀκταρμᾶ κουσουρού* ἤτοι τὸ ὑ-

πωληθῇ ἐν Κωνσταντινουπόλει ὡς μὴ εὑρίσκον τιμὴν, πρόκειται νὰ μεταφορτωθῇ εἰς ἕτερον ἱστιοφόρον ἢ πλοιάριον καὶ νὰ ἀποσταλῇ ὁπουδήποτε ἀλλαχοῦ τῆς ὀθωμανικῆς αὐτοκρατορίας (ἀρκεῖ μόνον νὰ μὴ σταλῇ εἰς ξένην ἐπικράτειαν), ἀποτίει τό τε εἰσαγωγικὸν καὶ ἐξαγωγικὸν αὐτοῦ τέλος, τῇ ἐκουσίᾳ ὅμως συγκαταθέσει τοῦ ἐμπόρου, εἰς τὸ ἐν Κωνστ)λει τελωνεῖον τῶν γεννημάτων.

Ὡς ὅλα τὰ ἐμπορεύματα, οὕτω καὶ ἀπὸ τῶν εἰς τὴν ἀποβάθραν καταβιβαζομένων ὅπως ἀποσταλῶσιν εἰς τὸ ἐξωτερικὸν μεταξοσκωλήκων καὶ μετάξης, κατὰ τὰς συνθήκας, εἰσπράττεται 9 $^0/_0$ τέλος προελεύσεως ἐν καιρῷ τῆς εἰς τὴν ἀποβάθραν ἐκ τοῦ ἐσωτερικοῦ ἐλεύσεώς των, καὶ 3 $^0/_0$ τέλος ἐξαγωγῆς, πρὸς συμπλήρωσιν, ἐν καιρῷ τῆς φορτώσεώς των εἰς τὸ πλοῖον ἀπὸ τῆς ἀποβάθρας. Ἐὰν δὲ τὰ δύω ταῦτα εἴδη μὴ ἐξαγόμενα διὰ τὸ ἐξωτερικὸν ἀποσταλῶσι διὰ θαλάσσης ἀπὸ μιᾶς εἰς ἑτέραν τῶν ἀποβαθρῶν τῆς ὀθωμανικῆς αὐτοκρατορίας, συνοδευόμενα ὑπὸ τεζκερὲ πρὸς ἀπόδειξιν ὅτι ἐπληρώθη τὸ νενομισμένον τελώνιον, οὐδὲν ἕτερον τελώνιον εἰσπράττεται παρ' αὐτῶν. Ἀποστελλόμενα τὰ δύω ταῦτα εἴδη διὰ ξηρᾶς εἰς μέρη, στερούμενα μὲν παραλίων τελωνείων, ἔχοντα ὅμως μόνιμα τῆς ξηρᾶς τελωνεῖα, προκαλοῦσιν ἐφ' ἑαυτῶν τὰς αὐτὰς διατάξεις, αἵτινες ἐν τῇ περιπτώσει ταύτῃ ἰσχύουσι καὶ διὰ τὰ ἄλλα εἴδη τῶν ἐμπορευμάτων· ἀποστελλόμενα δὲ, χωρὶς νὰ τελωνισθῶσιν, εἰς μέρη ὅλως στερούμενα τελωνείων, ἐπειδὴ τότε θεωροῦνται ὡς ἐμπορία τῆς ἐντὸς τοῦ κράτους καταναλώσεως, πληρόνουσιν εἰς τὸ μέρος τῆς ἀποστολῆς των τὰ ἐν τῷ μέρει ἐκείνῳ εἰθισμένα δικαιώματα.

Ἀποστελλομένων μεταξοσκωλήκων ἀπὸ μιᾶς τῶν ἀποβαθρῶν τῆς ὀθωμανικῆς αὐτοκρατορίας εἰς ἑτέραν περιέχουσαν μεταξουργεῖον, ὅπερ μετατρέπει τούτους εἰς μέταξαν, ἡ μέταξα αὕτη ὡς ἐξαχθεῖσα ἀπὸ μεταξοσκώληκας, ὧν ἐπληρώθη ἤδη τὸ τελώνιον καὶ ἐξεδόθη καὶ τεζκερὲς ἐπὶ τούτῳ, οὐδὲν ἀποτίει τελώνιον μεταφερομένη ἀλλαχοῦ, ὅπως μὴ γίνῃ οὕτω διπλῆ φορολογία ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ ἐμπορεύματος. Τὰ τελωνεῖα ὅμως ὀφείλουν νὰ κρατῶσιν ἰδιαίτερον βιβλίον, ἔνθα νὰ σημειῶσι τὸ ποσὸν τῶν διὰ τεζκερὲ ἐπὶ τῷ σκοπῷ τούτῳ ἀφικνουμένων μεταξοσκωλήκων καὶ τὸ ὀνοματεπώνυμον τοῦ φέροντος αὐτὰ ἐργοστασιάρχου, οὕτω δὲ ἐκτελέσαντα τὴν δέουσαν καταγραφὴν, ν' ἀφίνωσιν ἐλευθέραν τὴν εἰς τὸ ἐργοστάσιον μετακόμισίν των. Ἑπομένως, λογιζομένης μιᾶς ὀκᾶς μετάξης ἐπὶ 4 ὀκάδων μεταξοσκώληκος, ἤτοι 25 ὀκάδων μετάξης ἐπὶ 100 ὀκάδων

πόλοιπον τῆς μετακομίσεως· ἡ περίπτωσις αὕτη ἀναφέρεται, διότι πολλάκις ἓν μέρος τοῦ πρὸς μετακόμισιν φορτίου ὑφιστάμενον βλάβην ὡς πρὸς τὴν ποιότητα τοῦ πράγματος δὲν ἀποστέλλεται εἰς τὸν πρὸς ὃν ὅρον, ἀλλὰ πωλεῖται ἀλλαχοῦ ἔνθα ἤθελεν εὑρεθῇ τιμὴ συμφέρουσα.

μεταξοσκώληκος, ἐν καιρῷ καθ' ὃν ἡ μέταξα ἤθελε καταβιβασθῇ εἰς τὴν ἀποβάθραν ὅπως ἐξαχθῇ διὰ τὸ ἐξωτερικὸν, ἀφίεται ἀφορολόγητος ἄχρι τοῦ ἀνωτέρω ποσοῦ, ἐξακολουθητικῶς ὑπολογιζομένου ἐπὶ τοῦ καταγεγραμμένου ποσοῦ τῶν μεταξοσκωλήκων· ἐὰν δὲ εὑρεθῇ πλεόνασμα ἐπὶ τῆς ἀνωτέρω ἀναλογίας, εἰσπράττεται ἐπ' αὐτοῦ τὸ νενομισμένον τελώνιον.

Ὅσοι τῶν εἴτε ὀθωμανικῆς εἴτε ξένης ὑπηκοότητος ἐμπόρων θέλουσι, μὴ προκαταβάλλοντες τοὺς δασμοὺς, νὰ ἔχωσι μερίδας ἀνοικτὰς εἰς τὸ τελωνεῖον, πληρόνουσι γενικῶς ἐπὶ τοῦ ποσοῦ τοῦ τελωνίου περιπλέον 10 % δικαίωμα ἐγγραφῆς (*καλεμιγὲ*), εἴτε ὀθωμανικῆς εἴτε ξένης ὥσι προελεύσεως τὰ ἐμπορεύματά των. Τοὐναντίον, ἀπὸ τὰ ἐμπορεύματα τῶν μὴ ἐχόντων ἀνοικτὰς μερίδας εἰς τὸ τελωνεῖον ἢ καὶ τῶν διαβατικῶν ἐμπόρων, ὧν τὸ τελώνιον προκαταβάλλεται, οὐδὲν ἕτερον καὶ ἐφ' οἱῳδήποτε τίτλῳ δικαίωμα αἰτεῖται.

Οἱ τελωνειακοὶ τεζκερέδες ἐκτυποῦνται εἰς τὸ Αὐτοκρατορικὸν τυπογραφεῖον· κατὰ συνέπειαν, ἐφισταμένης ἀνάγκης, ἐκεῖθεν θέλουσιν ἀγοράζεσθαι.

Δὲν ὑποβάλλονται εἰς τελώνιον πάντα τ' ἀντικείμενα ὅσα εἰσάγονται καὶ μεταφέρονται ὅπως καταναλωθῶσιν εἰς τοὺς σιδηροδρόμους, ὅσοι κατασκευάζονται ἤδη διὰ μέσου τῶν ἑταιριῶν ἢ καὶ ὅσοι μέλλουσι τοὐντεῦθεν νὰ κατασκευασθῶσιν, ὡς καὶ διὰ πάσας τὰς τοιούτου εἴδους κοινωφελεῖς ἐπιχειρήσεις.

Δὲν ὑποβάλλονται εἰς δασμὸν οὐδαμοῦ καὶ ἐφ' οἱῳδήποτε τίτλῳ εἴτε τελωνίου εἴτε ἄλλων δικαιωμάτων αἱ μὴ ἐμπορεύσιμοι ἐπίσημοι στολαὶ ὡς καὶ τὰ μεταχειρισμένα ἐνδύματα.

Τὰ ἐμπορεύματα, ὅσα ζυγίζονται ἐκ μέρους τοῦ τελωνείου, εἴτε ὅπως εἰσπραχθῇ τὸ τελώνιον, εἴτε ὅπως ἐξακριβωθῇ ἂν συμφωνῶσι μὲ τὸν συνοδεύοντα αὐτὰ τεζκερὲν, δὲν πληρόνουσι ζυγιστικά· ἐν περιπτώσει ὅμως καθ' ἣν ὁ ἔμπορος ζητήσῃ νὰ τὰ ζυγίσῃ οἰκειοθελῶς ἕνεκεν ἀγοραπωλησίας ἢ ἄλλης τινος αἰτίας, τότε ὀφείλει νὰ πληρώσῃ τὸ ὡρισμένον δικαίωμα ζυγίου.

Τὰ τελωνεῖα ὀφείλουσι νὰ σημειόνωσιν ἐν λεπτομερείᾳ εἰς τοὺς τεζκερέδες των οὐ μόνον τὸ ποσὸν καὶ ποιὸν τῶν ἐμπορευμάτων καὶ τὸ ποσὸν τοῦ εἰσπραχθέντος τελωνίου, ἀλλὰ καὶ τὸν τρόπον καθ' ὃν ὑπελογίσθη τὸ εἰσπραχθὲν τελώνιον (1).

(1) Ἐπειδὴ τῶν ἐμπορευμάτων τὰ μὲν εἰσὶ τετιμολογημένα, τὰ δὲ μή, καὶ εἰς ἄλλα μὲν γίνεται μικροτέρα εἰς ἄλλα δὲ μεγαλητέρα ἔκπτωσις, ὡς ἐκ τούτου εἰς τοὺς διδομένους *ἐδὰ ταζκερέδες* (ἀποδεικτικὰ πληρωμῆς) ἐκτὸς τῶν ἀνωτέρω μνημονευθέντων σημειοῦται καὶ ἂν τὸ τελώνιον ἐλήφθη ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ τιμολογίου ἢ ἐπὶ ἐκτιμήσει, ἂν ἐγένετο ἔκπτωσις ἢ οὔ, καὶ ποῖον τὸ τῆς ἐκπτώσεως ποσόν.

Δὲν ὑποβάλλονται εἰς τελωνειακὸν δασμὸν τὰ τρόφιμα ὅσα οἱ κάτοικοι χωρίου τινὸς, εἰς ὃ κεῖται τελωνειακὸς σταθμὸς, μεταφέρουσιν εἰς τὰς οἰκίας των ἀπὸ τοὺς ἀγροὺς τοῦ χωρίου τούτου πρὸς ἰδίαν των ἀνάγκην.

Τὰ μὲ τεζκερὲν εἴς τι τελωνεῖον καταφθάνοντα ἐμπορεύματα ἐπιθεωροῦνται εἰς τὸ τελωνεῖον τοῦτο πρὸς ἐξέλεγξιν τῆς ἀκριβείας τοῦ τεζκερὲ, εἰς δὲ τὸν τεζκερὲν τοῦτον σημειοῦται ἡ γενομένη ἐπιθεώρησις καὶ ἡ ἡμερομηνία τῆς ἐλεύσεώς των. Ἐκτελεσθέντων δ' οὕτω τῶν δεόντων, ἐὰν μὲν τὰ ἐμπορεύματα ταῦτα πρόκειται νὰ καταναλωθῶσιν ὅλα ἐκεῖσε, λαμβάνεται ἀπὸ τὰς χεῖρας τοῦ ἐμπόρου ὁ τεζκερές των καὶ σχίζεται· ἐὰν δὲ τοὐναντίον μὴ καταναλωθέντα ἐκεῖσε ἀποσταλῶσιν ὅλα ἢ μέρος αὐτῶν ἀλλαχοῦ, ἀφίεται τότε ὁ τεζκερὲς εἰς χεῖρας τοῦ ἐμπόρου, ὄπισθεν ὅμως τοῦ τεζκερὲ τούτου σημειοῦται λεπτομερῶς ὅτι «τὰ ἐμπορεύματα ταῦτα τὴν δεῖνα ἡμερομηνίαν ἔφθασαν εἰς τὸ δεῖνα τελωνεῖον, ἔνθα ἐπεθεωρήθησαν, ὅτι ἐξ αὐτῶν πωληθέντος τοῦ δεῖνος ποσοῦ τὸ ὑπόλοιπον ἀποστέλλεται εἰς τὸ δεῖνα μέρος, ἢ ὅτι μὴ πωληθέντα παντάπασι, μεταφέρονται ὡς ἔχουσιν εἰς τὸ δεῖνα μέρος»· οὕτω δ' ἀφίεται ἐλευθέρα ἡ ἀλλαχόσε ἀποστολή των. Ἐν περιπτώσει ὅμως, καθ' ἣν τὰ ἐν τῷ τεζκερὲ ἐμπορεύματα ἐκποιηθῶσι διῃρημένως εἰς διαφόρους ἀγοραστὰς, ἕκαστος δ' αὐτῶν θελήσῃ ν' ἀποστείλῃ τὸ ποσὸν τῆς ἀγορᾶς του εἰς διάφορα μέρη, καὶ ζητήσῃ χωριστὰ πρὸς τοῦτο τεζκερὲν, δίδοται ἑνὶ ἑκάστῳ νέος τεζκερὲς δωρεὰν, τοῦ πρώτου τεζκερὲ ἀκυρουμένου (1).

Τὰ ὑπὸ τὴν ἐπωνυμίαν *χουπουπάτι χαμσὲ* γνωστὰ δημητριακὰ, ἤτοι ὁ σῖτος, ἡ κριθὴ, ὁ ἀραβόσιτος, τὸ κεγχρὶ καὶ ἡ βρώμη, ὡς καὶ τὸ ἐξ αὐτῶν ἄλευρον, τὰ παραγόμενα ἐν τῇ αὐτοκρατορίᾳ καὶ μεταφερόμενα ὁπουδήποτε τῶν ὀθωμανικῶν χωρῶν διὰ ξηρᾶς, οὐδὲν ἀποτίουσι τελώνιον εἰς τὸ μέρος τῆς ἀποστολῆς των, ἐκτὸς ὅταν καταβιβασθέντα ἐκ τοῦ ἐσωτερικοῦ εἴς τινα τῶν ἀποβαθρῶν φορτωθῶσιν ἐπὶ ἱστιοφόρων ἢ πλοιαρίων. Τότε εἰσπράττεται ἐπ' αὐτῶν τὸ 12 $^0/_0$ νενομισμένον τελώνιον, ἤτοι 9 $^0/_0$ προελεύσεως καὶ 3 $^0/_0$ ἐξαγωγῆς.

Οὐδαμοῦ καὶ εἰς οὐδένα ὑποβάλλονται τελωνειακὸν δασμὸν οἱ πρὸς ἱππηλασίαν καὶ οἱ φορτηγοὶ ἵπποι, οἱ βόες, οἱ βούβαλοι, τὰ κρόμμυα καὶ τὸ ἄχυρον, ἐκτὸς ὅταν ἐξάγωνται εἰς ξένας ἐπικρατείας εἴτε διὰ ξηρᾶς ἢ θαλάσσης· τότε εἰσπράττεται ἐπ' αὐτῶν τελώνιον εἰς τὰ παράλια τελωνεῖα ἐπὶ ἐκτιμήσει, ἐπειδὴ δὲν εἶναι τετιμολογημένα.

---

(1) Ἐν τῷ τουρκικῷ κειμένῳ λέγει: *παττάλ*. Συνήθως ὄπισθεν τοῦ *τεζκερὲ*, οὗτινος τὰ ἐμπορεύματα ἐλθόντα εἰς τὸ τελωνεῖον ἐπεθεωρήθησαν, σύρεται ἐπιμήκης ἡ λέξις *παττὰλ*=ἄχρηστος. Οἱ τεζκερέδες οὗτοι σήμερον ἀντὶ νὰ σχίζωνται καταγράφονται ἐν ἰδιαιτέρῳ βιβλίῳ καὶ κατατίθενται εἰς τὰ ἀρχεῖα τοῦ τελωνείου.

Τὰ διὰ τὰ αὐτοκρατορικὰ φρούρια προωρισμένα τρόφιμα, εἴτε ἀγορασθέντα πωλούμενα ἐντὸς τῶν χωρῶν, ἢ δι' ἱστιοφόρων ἀπό τινος ἀποβάθρας μεταφερόμενα, δὲν ὑπόκεινται εἰς τελωνειακὸν δασμόν.

Οἱ ἐνοικιασταὶ τῶν τελωνείων ὀφείλουσι ν' ἀποτίωσι τὰ ὁρισθέντα καὶ ὁρισθησόμενα ἐνοίκια τῶν τελωνείων καὶ ἑτέρων καταστημάτων χρησιμευόντων τοῖς τελώναις, ἂν μὲν ὦσι δημόσια κτήματα εἰς τὰ κατὰ τόπους δημόσια ταμεῖα (*ἐμβὰλ σανδηκλαρὴ*), ἂν δὲ ἰδιωτικὰ, εἰς τοὺς ἰδιοκτήτας.

Οἱ ὑπάλληλοι τῶν τελωνείων *Ἐμταὰ* δὲν δύνανται νὰ ἐπεμβαίνωσιν εἰς εἴδη, ἅτινα δὲν ὑπάγονται ὑπὸ τὴν δικαιοδοσίαν τῶν παρ' οἷς διατελοῦσι τελωνείων, ἀλλ' εἰς ἄλλα εἰδικὰ τελωνεῖα, ὅλως ἀνεξάρτητα τούτων (1).

Ἐπειδὴ ἰδιαίτεραι διατάξεις θέλουσι κανονίσει τὸν τρόπον τῆς εἰσπράξεως τοῦ ἐπὶ τῶν ῥακῶν τῶν ὀθωμανικῶν χωρῶν τελωνείου, οἱ ὑπάλληλοι τῶν τελωνείων *Ἐμταὰ* οὐδὲν δύνανται νὰ εἰσπράξωσι ἀπ' αὐτῶν τελώνιον.

Ἐκ τῶν οἰκοδομησίμων καὶ τῶν μυλίτιδων λίθων τῶν ἐξαγομένων εἰς τὰ χωρία Τσεσμὲ καὶ Φωτοετεΐν (2), μόνον αἱ εἰς τὰς ξένας ἐπικρατείας ἀποστελλόμεναι, κατειργασμέναι ἢ μὴ, ὑποβάλλονται εἰς τελώνιον.

Ἐξαιρέσει τοῦ τελωνείου καὶ τῶν ὑποτελωνείων Κωνστ)λεως, τὰ λοιπὰ τελωνεῖα δὲν δύνανται νὰ εἰσπράττωσι τελώνιον ἐπὶ τῶν ἐρίων, τῶν ἀγοραζομένων οὐχὶ δι' ἐμπορίαν, ἀλλ' ὅπως χρησιμεύσωσιν εἰς κατασκευὴν τῶν εἰς Βαλικεσὲρ (3) καὶ Σλίμιαν κατεργαζομένων σαγῶν (ἀμπάδων) καὶ χλανίδων (τζοχῶν) διὰ τὰς χειμερινὰς ἐνδυμασίας τοῦ στρατοῦ. Ἡ αὐτὴ διάταξις ἐφαρμόζεται καὶ ἐπὶ τῶν δερμάτων καὶ τοῦ ἐρίου τῶν προβάτων τῆς Ἱσπανίας, τῶν πρὸς χρῆσιν τοῦ αὐτοκρατορικοῦ *φεσχανέ*.

Ἐπειδὴ οἱ εἰς Κωνστ)λιν μεταφερόμενοι νωποὶ ἢ ἁλατισμένοι ἰχθύες ἀπὸ Καλλιπόλεως (4), Μαρμαρᾶ (5), Καπουδαγῆ καὶ λοιπῶν γνωστῶν

---

(1) Ἡ ἀραβικὴ λέξις *Ἐμταὰ* (πληθυντικὸν τῆς λέξεως *μετὰ*) σημαίνει κυριολεκτικῶς ὄφελος καὶ συνεκδοχικῶς πᾶν τὸ ἀποφέρον κέρδος, ἤτοι τὸ ἐμπόρευμα, καὶ κατ' ἐξοχὴν τὰ ὑφάσματα. Μεταχειρίζεται ὅμως ἡ λέξις ὑπὸ γενικωτέραν σημασίαν, δυναμένη νὰ ἐφαρμοσθῇ καὶ ἐπὶ τῶν γεννημάτων, ὁπωρῶν καὶ παντὸς ὅ,τι χρησιμεύει δι' ἐμπορίαν.

(2). Ἤτοι δύω φῶκαι· πόλις παραθαλάσσιος πλησίον τῆς Σμύρνης, διῃρημένη εἰς δύω φῶκας, γνωστὰς διὰ τὰ ἐν αὐταῖς ἐξαγόμενα ἅλατα καὶ τοὺς λίθους.

(3). Πόλις (πρωτεύουσα) τῆς Μυσίας ἐν τῇ Μικρᾷ Ἀσίᾳ.

(4). Πόλις ἐπὶ τῆς εὐρωπαϊκῆς ὄχθης τοῦ Ἑλλησπόντου.

(5). Νῆσος ἐπὶ τῆς Προποντίδος, καὶ μικρὰ πόλις κειμένη ἐν τῇ νήσῳ ταύτῃ.

μερῶν, ἀποτίουσι τὸ νενομισμένον δικαίωμα εἰς τὸν Βαλκηχανὲ Κωνστ) λεως, τὰ τελωνεῖα τῶν μερῶν τῆς προελεύσεώς των δὲν ὑποβάλλουσιν αὐτὰ εἰς οὐδένα τελωνειακὸν δασμὸν ἢ ἄλλα δικαιώματα.

Ἡ ἀνέκαθεν ἐπικρατοῦσα συνήθεια τοῦ νὰ μὴ ὑπόκηνται εἰς τελωνειακοὺς δασμοὺς τὰ πρὸς χρῆσιν τοῦ αὐτοκρατορικοῦ νομισματοκοπείου, τοῦ ναυστάθμου, τοῦ πυροβολοστασίου καὶ τοῦ ὁπλοποιείου μεταφερόμενα, χαλκὸς, μόλυβδος, ξυλεία, σίδηρος, νίτρον, σφαῖραι, κύανος (νὶλ) καὶ πισσάσφαλτος, ἐξακολουθεῖ ἐν ἰσχύϊ οὖσα καὶ αὖθις· ὥστε, ἐξαιρέσει τοῦ τῆς Κωνστ)λεως, τὰ λοιπὰ τελωνεῖα οὐδὲν ἐπὶ τῶν εἰδῶν τούτων εἰσπράττουσι τελώνιον.

Ἐπειδὴ τὰ ἐντὸς τοῦ κράτους κατασκευαζόμενα διάφορα εἴδη οἰνοπνευμάτων, οἷον ῥακὴ, οἶνος, σαμπάνια καὶ καθεξῆς πληρόνουσιν ἰδιαίτερα δικαιώματα, ἤτοι τὸ 20 % *Ῥουσουμάτι Μουδζτεμζὰ* (1), τὰ εἴδη ταῦτα, εἴτε ἐντὸς τοῦ κράτους δαπανώμενα, εἴτε διὰ τὸ ἐξωτερικὸν ἐξαγόμενα, δὲν ὑποβάλλονται εἰς τελώνιον.

Τὸ τελώνιον τῶν ἀπὸ τὰς ξένας ἐπικρατείας εἰσαγομένων οἰνοπνευμάτων εἰσπράττεται, κατὰ τὸ τιμολόγιον, ἀπὸ τοὺς ὑπαλλήλους τῆς Ἐπιτροπῆς τοῦ *Ῥουσουμάτι Μουδζτεμζὰ* καὶ οὐχὶ ἀπὸ τοὺς ὑπαλλήλους τοῦ τελωνείου.

Οὐδαμοῦ εἰσπράττεται τελώνιον ἀπὸ τοὺς τάπητας τοὺς μεταφερομένους καὶ κατασκευαζομένους πρὸς χρῆσιν τῆς **Α.** Μεγαλειότητος.

Τὰ τελωνειακὰ δικαιώματα εἰσπράττονται κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος νόμου· οἱ δὲ ὑπάλληλοι τῶν τελωνείων κατώτεροί τε καὶ ἀνώτεροι ὀφείλουσι νὰ συμμορφῶνται πρὸς αὐτὰς καὶ νὰ μὴ γίνωνται πρόξενοι δυσχερειῶν εἰς τὸ ἐμπόριον.

---

(1). Καταργηθὲν πρό τινος.

ΝΟΜΟΣ

Ἀφορῶν τὴν ἐσωτερικὴν ὑπηρεσίαν τοῦ τελωνείου καὶ τῶν ὑποτελωνείων Κωνσταντινουπόλεως (1).

(12 Ρεμπὶ-ουλ-ἀχὴρ 1277.)

Περὶ καθηκόντων τῶν ὑπαλλήλων.

Ἄρθρ. 1. Ἀπουσιάζοντός τινος τῶν ὑπαλλήλων ἀπὸ τῆς ἐργασίας αὐτοῦ ἄνευ προηγουμένης ἀδείας τοῦ ἀνωτέρου ὑπαλλήλου, ὑπὸ τὰς διαταγὰς τοῦ ὁποίου διατελεῖ, ὁ τελευταῖος οὗτος ὀφείλει νὰ εἰδοποιῇ περὶ τούτου τὸ λογιστικὸν τμῆμα τοῦ τελωνείου (2) *δι' ἰ.λμ-ου-χαπέρ.* Οἱ κατὰ τὸ διάστημα ἑνὸς μηνὸς ἅπαξ ἢ καὶ ἐπανειλημμένως τοιαύτας ἀπουσίας ποιοῦντες, στεροῦνται ἀπὸ τὸ μηνιαῖόν των τὸ ἀναλογοῦν εἰς τὰς ἡμέρας καθ' ἃς ἀπουσίασαν ποσόν. Ἐπὶ τούτῳ δὲ κρατεῖται ἰδιαίτερον βιβλίον, ἐνῷ ἐγγράφονται αἱ ἀπουσίαι αὗται τῶν ὑπαλλήλων καὶ τὸ εἰς αὐτὰς ἀναλογοῦν ποσὸν ἐκ τῶν μηνιαίων ἑνὸς ἑκάστου, ὅπερ ἐν τέλει ἑκάστου

(1). Πρὸς μείζονα διευκόλυνσιν τῆς ὑπηρεσίας τῶν τελωνείων ἐν Κωνσταντινουπόλει, παρὰ τῷ κεντρικῷ τελωνείῳ ὑπάρχουσι καὶ ὑποτελωνεῖα, ἑκάστῳ τῶν ὁποίων εἰσὶν ὡρισμένα διάφορα ἐμπορεύματα, ἐφ' ὧν ἰδιαζόντως εἰσπράττουσι τὸ τελώνιον. Εἰσὶ δὲ τὸ τελωνεῖον τῶν γεννημάτων (*Ζαχιρὲ*), τὸ τελωνεῖον τῶν ὀπωρῶν (*Μεϊβὲ*) ὑποδιαιρούμενον εἰς δύω: εἰς τὰς ξηρὰς ὀπώρας (*Μεϊβέϊ χοὺσχ*) καὶ τὰς νωπὰς ὀπώρας (*μεϊβέϊ τὲρ*) ἀμφοτέρων ἐχόντων ἕνα καὶ τὸν αὐτὸν διευθυντὴν, εἰς τὸ τελωνεῖον τῆς ξηρᾶς, τελωνεῖον τοῦ καπνοῦ (*Δουχὰν*), τὸ τελωνεῖον τῶν οἰνοπνευμάτων (*Ζεδζριὲ*) καὶ τὸ τῆς ξηρᾶς τελωνεῖον (*Καρὰ-γκιουμρούκ*). Ἕκαστον τούτων, ἐξάρτημα τοῦ κεντρικοῦ τελωνείου (*Ἐμτιὰ*), διοικεῖται ὑφ' ἑνὸς διευθυντοῦ (*Ναζὶρ*), ἐξαρτωμένου ἀμέσως ἀπὸ τοῦ κεντρικοῦ τελωνείου εἰς ὃ ἀναφέρεται οὗτος εἰς δυσκόλους περιστάσεις. Ἡ τοιαύτη διαίρεσις ἐπεκράτει ἄλλοτε εἰς ὅλα τὰ μέρη τῆς Τουρκίας· ἤδη ὅμως περιωρίσθη εἰς Κωνστ)λιν καί τινας τῶν ἐμπορικωτέρων αὐτῆς πόλεων. Ἐκτὸς τῶν ὑποτελωνείων τούτων ὑπάρχουσιν ἐν Κωνστ)λει καὶ τελωνόσταθμοι, ἀνήκοντες ἕκαστος εἰς τὸ τελωνεῖον ἀφ' οὗ ἀμέσως ἐξαρτᾶται, ὡς λόγου χάριν ὁ τελωνόσταθμος τοῦ Γενὶ-καποῦ, Βάλγκας καὶ λοιποί.

(2). *Μουχασεπὲ*, τὸ γενικὸν λογιστήριον ἑδρεῦον ἐν τῷ κεντρικῷ τελωνείῳ.

μηνὸς παρουσιάζεται εἰς τὴν γενικὴν διεύθυνσιν τῶν τελωνείων, τὸ δ' ἐν αὐτῷ ποσὸν καταλέγεται εἰς τὰς δημοσίας προσόδους.

Οἱ μνησθέντες ἀνώτεροι ὑπάλληλοι ἔχουσι τὸ δικαίωμα τοῦ παρέχειν εἰς τοὺς ὑπὸ τὰς διαταγάς των ἄδειαν ἀπουσίας τριῶν μόνον ἡμερῶν, καὶ τοῦτο ἐπὶ εὐλόγῳ αἰτίᾳ· ὥστε οἱ ἔχοντες ἀνάγκην μακροτέρας ἀδείας, δέον ν' ἀναφέρωνται ἐγγράφως εἰς τὴν γενικὴν διεύθυνσιν τῶν τελωνείων, ἥτις ἐγκρίνουσα αὐτὴν σημειοῖ τῇ ἀναφορᾷ τοῦ αἰτοῦντος τὸν ἀριθμὸν τῶν ἡμερῶν τῆς χορηγηθείσης ἀδείας, καὶ παραδίδοται ἡ ἀναφορὰ αὕτη εἰς τὸν προϊστάμενον τοῦ αἰτοῦντος ὅπως φυλαχθῇ παρ' αὐτῷ.

Ἄρθρ. 3. Θεωροῦνται ὑπεύθυνοι ὅσοι τῶν ἀνωτέρων ὑπαλλήλων, συμβάσης ἀπουσίας τινὸς τῶν ὑπὸ τὰς διαταγάς των ἄνευ ἀδείας, δὲν εἰδοποιήσωσι περὶ τούτου τὸ λογιστικὸν τμῆμα δι' ἐνυπογράφου *ἰλιουχαπερίου*.

Ἄρθρ. 4. Ἐὰν μετὰ τὴν ὑπὸ τοῦ ἐμπόρου προσαγωγὴν τῶν ἐμπορευμάτων του εἰς τὸ τελωνεῖον πρὸς ἐπιθεώρησιν, ἀφοῦ ταῦτα ἐπιθεωρηθῶσι καὶ παραληφθῶσιν ἀνακαλυφθῇ ἐντὸς αὐτῶν λαθρεμπόρευμα, τὸ τελωνεῖον ἐπειδὴ δὲν δύναται ἐν τῇ περιπτώσει ταύτῃ νὰ ῥίψῃ τὸ σφάλμα ἐπὶ τοῦ ἐμπόρου, ἀρκεῖται μόνον νὰ λάβῃ παρ' αὐτοῦ τὸ τελώνιον τοῦ λαθρεμπορεύματος· πρὸς παραδειγματισμὸν ὅμως, ἀποβάλλεται τῆς ὑπηρεσίας του ὁ οὕτως ἀπροσεκτήσας ἐπιθεωρητής.

Ἄρθρ. 5. Προσαχθέντος εἰς τὸ τελωνεῖον λαθρεμπορεύματός τινος, συλληφθέντος εἴτε κατὰ ξηρὰν εἴτε κατὰ θάλασσαν, καὶ γενομένης ἐξακριβώσεως, ἐὰν ἀποδειχθῇ ὅτι αἱ συλληφθεῖσαι πραγματεῖαι μὴ οὖσαι λαθρεμπόρευμα προσήχθησαν ἐνώπιον τοῦ τελωνείου ὡς τοιαῦται ἕνεκα τῆς αἰσχροκερδείας τοῦ τελωνειακοῦ ὑπαλλήλου, ὁ ὑπάλληλος οὗτος ἀποβάλλεται τῆς ὑπηρεσίας του.

Ἄρθρ. 6. Ὅστις τῶν ὑπαλλήλων τοῦ τελωνείου φωραθῇ ὅτι ἔλαβε χρήματα παρὰ τῶν εἰς τὸ τελωνεῖον μεταβαινόντων ἐμπόρων καὶ λοιπῶν ταξειδιωτῶν μετὰ τὴν ἐπιθεώρησιν τῶν παρ' αὐτῶν προσαγομένων ἐμπορευμάτων καὶ τὴν πληρωμὴν τῶν νομίμων τελῶν καὶ δικαιωμάτων, εἴτε ὑπὸ πρόφασιν διευκολύνσεως εἰς τὴν παραλαβὴν τοῦ τεζκερὲ, εἴτε ὡς ἀντιμισθίαν τοῦ κόπου του, εἴτε ὑφ' οἱανδήποτε ἄλλην πρόφασιν, ἀποβάλλεται τῆς ὑπηρεσίας του.

Ἄρθρ. 7. Ἐπειδὴ πᾶσαι αἱ ἐν τοῖς τελωνειακοῖς νόμοις διατάξεις εἰσὶν ὑποχρεωτικαὶ δι' ὅλους ἐν γένει τοὺς τελωνειακοὺς ὑπαλλήλους καὶ ἐπιστάτας καὶ πρέπει νὰ ὦσι γνωσταὶ εἰς αὐτούς, ἐάν τις τῶν ἀνωτέρων ὑπαλλήλων ἀποτείχῃ πρός τινα τῶν ὑποδεεστέρων του διαταγὴν ἢ πρᾶτασιν ἀντικειμένην αὐταῖς, οὗτος ὀφείλει κατὰ πρῶτον μὲν νὰ ὑποδείξῃ τῷ διατάσσοντι τὸ ἀντιβαῖνον τῆς διαταγῆς πρός τε τὰ παραδεδεγμένα καὶ τοὺς νόμους· ἐν περιπτώσει δ' ἐπαναλήψεως τῆς διαταγῆς μετ' ἐπι-

μονῆς πρὸς ἐκτέλεσιν αὐτῆς, ὀφείλει νὰ δηλώσῃ τοῦτο πρὸς τὴν Γενικὴν διεύθυσιν τῶν τελωνείων καὶ νὰ μὴ ἐκτελέσῃ τὴν παρὰ τοὺς νόμους διαταγὴν ταύτην, καὶ ἂν ἀκόμη ἤθελεν ἐγκριθῇ παρὰ τῆς ἀνωτέρω διευθύνσεως· ἄλλως, φέρει ὁλόκληρον τὴν εὐθύνην ὡς εἰ ἐνήργει αὐτεξουσίως, μὴ δυνάμενος νὰ ἀπαλλαχθῇ ταύτης κατ' ἄλλον τρόπον, παρ' ἐὰν ἔχῃ ἀνὰ χεῖρας ἔγγραφον τῆς γενικῆς διευθύνσεως τῶν τελωνείων.

Ἄρθρ. 8. Ἐπειδὴ τὰ τελωνεῖα εἰσὶν ἐκ τῶν ἐπισήμων καταστημάτων τῆς ὀθωμαν. αὐτοκρατορίας, οἱ δὲ διὰ τὸ τελωνεῖον ὑπάλληλοι τῶν ἐμπόρων ἔσονται ἄνθρωποι τίμιοι καὶ χρηστοήθεις, οἱ τῶν τελωνείων ὑπάλληλοι ὀφείλουσι νὰ φέρωνται πρὸς ἕκαστον μετ' εὐπροσηγορίας καὶ καλῶν τρόπων, ἀποφεύγοντες πᾶν διάβημα τεῖνον πρὸς βλάβην ἢ ἐξύβρισιν τῆς τιμῆς τῶν προσερχομένων εἰς τὸ τελωνεῖον. Ὅστις δὲ τῶν τελωνειακῶν ὑπαλλήλων, παρὰ τὴν διάταξιν ταύτην, ἤθελε κακομεταχειρισθῇ ἔμπορόν τινα ἢ τὸν ὑπάλληλόν του, ἢ ταξειδιώτην καὶ ἄλλους, οὗτος διὰ πρώτην φορὰν ὑποβιβάζεται ἀπὸ τῆς τάξεώς του κατὰ ἕνα βαθμόν, τὴν δὲ δευτέραν ἀποβάλλεται τοῦ τελωνείου.

Ἄρθρ. 9. Ἐπειδὴ ἀπέναντι τῆς τοιαύτης διαγωγῆς τῶν τελωνειακῶν ὑπαλλήλων ὀφείλουσιν ἀφ' ἑτέρου καὶ οἱ ἔμποροι, ταξειδιῶται καὶ εἴ τινες ἄλλοι, ἔχοντες ὑποθέσεις εἰς τὸ τελωνεῖον, νὰ τηρῶσι πρὸς τοὺς ὑπαλλήλους τούτους τὴν αὐτὴν διαγωγὴν, τιμῶντες καὶ σεβόμενοι αὐτούς· ὅταν δέ τις ἐξ αὐτῶν προσενεχθῇ κακῶς πρὸς αὐτοὺς, ἐὰν μὲν ἦναι ἔμπορος ἔχων μὲ τὸ τελωνεῖον ἀνοικτὸν λογαριασμὸν, κλείεται ὁ λογαριασμός του, ἐὰν δὲ τύχῃ ἐμποροϋπάλληλος, ἀποβάλλεται τοῦ τελωνείου καὶ δὲν γίνεται δεκτὸς τοῦ λοιποῦ ἐν αὐτῷ, ἐὰν δὲ ταξειδιώτης ἢ ἄλλος τις, ἐπιτιμᾶται δεόντως.

Ἄρθρ. 10. Καταργουμένης τοῦ λοιποῦ τῆς συνηθείας τοῦ νὰ δανείζωνται οἱ ὑπάλληλοι τοῦ τελωνείου ἀπὸ τὸ τελωνειακὸν ταμεῖον χρήματα ἀπέναντι τοῦ μισθοῦ των, εἰς οὐδένα τῶν ὑπαλλήλων, οἱοσδήποτε κἂν ἦ οὗτος, ἐπιτρέπεται νὰ λαμβάνῃ παρὰ τοῦ ταμείου χρήματα ἀπέναντι τοῦ μηνιαίου του πρὶν ἢ συμπληρωθῇ ὁ μήν.

Ἄρθρ. 11. Ὁ τελωνειακὸς ὑπάλληλος ὅστις ἀποστελλόμενος ἐκ μέρους τοῦ τελωνείου δι' ὑπηρεσίαν τελωνειακὴν ἤθελεν ἀποποιηθῇ νὰ ὑπάγῃ, ὀφείλει νὰ δώσῃ λόγον τῆς ἀποποιήσεώς του εἰς τὴν γενικὴν διεύθυνσιν τῶν τελωνείων· καὶ ἐὰν μὲν οἱ λόγοι του εὑρεθῶσιν ἔννομοι καὶ δεδικαιολογημένοι, ἀναγνωρίζονται, ἄλλως ἀποβάλλεται τῆς ὑπηρεσίας.

Ἄρθρ. 12. Τὰ εἰς Κωνστ)λιν ἀφικνούμενα ἐμπορεύματα ἐξάγονται εἰς τὸ τελωνεῖον μὲν τῆς Κωνστ)λεως ἐὰν ὦσι προϊόντα τῆς ὀθωμανικῆς ἐπικρατείας, εἰς τὸ τελωνεῖον δὲ τοῦ Γαλατᾶ ἐὰν ὦσιν εὐρωπαϊκῆς προελεύσεως. Ἐπιτρέπεται ὅμως νὰ ἐξάγωνται κατ' ἐξαίρεσιν καὶ εἰς τὸ τελωνεῖον Κωνστ)λεως ἐμπορεύματα τῆς τελευταίας κατηγορίας, (ἤτοι

εὐρωπαϊκῆς προελεύσεως), ἐὰν ὁ ἔμπορος ὑποχρεωθῇ ἐνυπογράφως εἰς τὸ τελωνεῖον νὰ πληρώσῃ διὰ μιᾶς τό τε εἰσαγωγικὸν καὶ αὔξον τέλος τῶν ἐμπορευμάτων τούτων.

Ἄρθρ. 13. Αἱ ἡμερήσιαι πρόσοδοι τῶν τελωνείων Γαλατᾶ, Κιρὲτς-καποῦ καὶ τοῦ τελωνείου τῆς ξηρᾶς εἰς οἱονδήποτε κἂν ἀναβαίνωσι ποσὸν δέον ν' ἀποστέλλωνται καὶ παραδίδωνται ἀναποφεύκτως εἰς τὸ κεντρικὸν τελωνεῖον τὴν πρωΐαν τῆς ἐπαύριον, συνοδευόμεναι ἀπὸ ἐπὶ τούτῳ συντασσόμενον ἡμερολόγιον· ἡ μὴ ἐγκαίρως ἀποστολὴ αὐτῶν καθιστᾷ ὑπευθύνους τοὺς διευθυντὰς καὶ ταμίας τῶν τελωνείων τούτων.

Ἄρθρ. 14. Τὸ λογιστικὸν τμῆμα ὀφείλει καθ' ἑκάστην παραλαμβάνον τὰ οὕτω πως ἀποστελλόμενα ἡμερολόγια τῶν τε μετρητῶν καὶ καθυστερουμένων τῶν τελωνείων Γαλατᾶ, Κιρὲτς καπουσοῦ καὶ τοῦ τελωνείου τῆς ξηρᾶς ὡς καὶ τὰ τῶν ἡμερησίων προσόδων τοῦ ταμείου τοῦ κεντρικοῦ τελωνείου, νὰ συντάσσῃ περίληψιν αὐτῶν, τὴν ὁποίαν νὰ παραδίδῃ τὴν ἐπιοῦσαν εἰς τὴν γενικὴν διεύθυνσιν τῶν τελωνείων.

Ἄρθρ. 15. Τὰ τελωνεῖα δὲν δύνανται νὰ κατακρατῶσιν ἄνευ ἰσχυροῦ αἰτίου τὰ εἰς τὸ τελωνεῖον προσαγόμενα ἐμπορεύματα, ὧν τὸ τελωνειακὸν τέλος ἐπληρώθη ὑπὸ τοῦ ἰδιοκτήτου ἐμπόρου. Ἐξαιροῦνται τῆς διατάξεως ταύτης τὰ διάφορα βιβλία καὶ ὅσα ἀντικείμενα θεωρηθῶσιν ὡς ἐπιβλαβῆ εἰς ἰδιώτας ἢ εἰς τὸ δημόσιον, εἰς τὴν κυβέρνησιν ἢ εἰς τὴν βασιλείαν, ἅτινα δὲν ἀποδίδονται εἰς τοὺς κατόχους αὐτῶν, ἂν προηγουμένως δὲν ζητηθῇ ἄδεια τῆς γενικῆς διευθύνσεως τῶν τελωνείων.

Ἄρθρ. 16 Ἐπειδὴ οἱ ἀπὸ Ῥούμελην εἰς Κωνστ)λιν ἀφικνούμενοι καὶ περιέχοντες λῖπος (τσερβίσι (1)) ἀσκοὶ (γεδέκια (2)) ἐκφορτόνονται εἰς τὴν ἀποβάθραν τοῦ ἐν Κωνσταντινουπόλει τελωνείου ἀπὸ τὰς λέμβους, καὶ τοῦτο διὰ μηχανῆς, λαμβάνεται καὶ ἀπ' αὐτῶν, ὡς καὶ ἀπὸ τὰ λοιπὰ ἐμπορεύματα, δικαίωμα τῆς διὰ μηχανῆς ἐκφορτώσεως, ὑπὸ τὸν τίτλον μίσθωμα μηχανῆς (μάκινα οὐδζρετὶ)(3), πέντε γρόσια ἐφ' ἑκάστου. Ἐπειδὴ δὲ πλὴν τῆς ἀποβιβάσεως καθίσταται ἀναγκαία καὶ ἡ ἄνευ ἀναβολῆς μεταφορὰ αὐτῶν ἀπὸ τῆς ἀποβάθρας εἰς ἄλλο ἰδιαίτερον μέρος τοῦ τελωνείου, διότι μένοντες εἰς τὴν ἀποβάθραν οὐ μόνον παρακωλύουσι τὴν κυκλοφορίαν τῶν λοιπῶν δεμάτων καὶ πραγματειῶν, ἀλλὰ καὶ βλάπτουσιν αὐτὰς διὰ τοῦ ῥύπου των, διὰ τοῦτο ἐκτὸς τοῦ τῆς μηχανικῆς μισθώ-

(1). Βούτυρον κατέχον τὸν μέσον ὅρον μεταξὺ βουτύρου συνήθους καὶ ἀλείμματος.

(2). Μεγάλοι ἀσκοὶ ζυγίζοντες πλέον τῶν 300 ὀκάδων καὶ χρησιμεύοντες διὰ τὰ τσερβίσια.

(3). Ἡ λέξις *οὐδζρὲτ* εἰ καὶ προσπελάζουσα τῇ λέξει *ρὲσμ* καὶ ἐνίοτε καταχρηστικῶς ἀντ' αὐτῆς μεταχειριζομένη διαφέρει ταύτης πολύ· διότι *ρὲσμ* μὲν εἶναι τὸ δικαίωμα, *οὐδζρὲτ* δὲ ὁ μισθὸς, τὸ ἀντιμίσθιον.

ματος εἰσπράττονται ἐξ ἑκάστου αὐτῶν καὶ 4 γρόσια μετακομιστικά. Ἐν περιπτώσει δὲ καθ' ἣν μετὰ τρεῖς ἡμέρας ἀπὸ τῆς εἰς τὴν ἀποβάθραν ἐκφορτώσεώς των δὲν παραλάβῃ ταῦτα ὁ ἔμπορος, πληρώνει περιπλέον καὶ δικαίωμα αὔξον (ἀρδιὲ) ἐφ' ἑκάστου ἀσκοῦ πέντε γρόσια καθ' ἡμέραν, ἐφ' ὅσας ἡμέρας ἤθελον μείνει εἰς τὸ τελωνεῖον.

Ἄρθρ. 17. Τὰ εἰς τὰ τελωνεῖα ἀφικνούμενα χρυσὸς, ἄργυρος, πολύτιμοι λίθοι, σάλια, καὶ λοιπὰ βαρύτιμα ἀντικείμενα, δέον ἐξάπαντος ν' ἀνοίγωνται καὶ ἐπιθεωρῶνται ἐνώπιον τῆς Γεν. διευθύνσεως τῶν τελωνείων.

Ἄρθρ. 18. Ἐὰν μετὰ τὴν εἰς τὸ τελωνεῖον προσαγωγὴν τῶν ἐμπορευμάτων ἐμπόρου τινὸς μείνωσι ταῦτα εἰς τὸ τελωνεῖον, εἴτε ἐμποδισθέντα ὑπὸ τῶν τελωνειακῶν ὑπαλλήλων ἢ καὶ ἐγκαταλειφθέντα ὑπ' αὐτοῦ τοῦ ἐμπόρου, ἕνεκεν ὑποψίας τοῦ τελωνείου ἢ ἰσχυρισμοῦ τοῦ ἐμπόρου ὅτι ἠνοίχθησαν ἢ ὅτι συνέβη ἔλλειμα ἐν αὐτοῖς, κατόπιν δὲ ὁ ἔμπορος θελήσῃ νὰ τὰ παραλάβῃ, ἐπειδὴ ἐκρατήθησαν ἄπαξ συνεπείᾳ φιλονεικίας, οἱαδήποτε κἂν ᾖ αὕτη, οὐδεὶς τελωνειακὸς ὑπάλληλος δύναται νὰ τὰ παραδώσῃ, ἂν μὴ εἰδοποιηθείσης πρότερον τῆς γενικῆς διευθύνσεως τῶν τελωνείων ληφθῇ παρ' αὐτῆς ἄδεια.

Ἄρθρ. 19. Προσαγομένων εἰς τὰ τελωνεῖα ἐμπορευμάτων ἀγνώστων τό τε εἶδος καὶ τὴν τελωνειακὴν δασμολογίαν, ἐπειδὴ οὐδενὶ τῶν τελωνῶν ἐπιτρέπεται νὰ τὰ τελωνίσῃ ἄνευ προηγουμένης ἀδείας τῆς γενικῆς διευθύνσεως τῶν τελωνείων, δέον πρῶτον νὰ ἐπερωτηθῇ αὕτη ἐγγράφως καὶ λεπτομερῶς περὶ τοῦ πράγματος, καὶ μάλιστα νὰ σταλῇ αὐτῇ δεῖγμα, ἐν περιπτώσει καθ' ἣν τὰ ἐμπορεύματα ἤθελον εἶσθαι εὐμετακόμιστα, καὶ οὕτω συμφώνως τῇ δοθησομένῃ ἀπαντήσει νὰ ἐνεργηθῶσι τὰ δέοντα.

Περὶ τῆς ἀκριβείας τῶν διδομένων ἀποδεικτικῶν πληρωμῆς (ἐδὰ-τεζκερεσί).

Ἄρθρ. 20. Προσαχθέντων τῶν ἐμπορευμάτων τινὸς ἀναχωροῦντος διὰ τὸ ἐξωτερικὸν, καὶ μετὰ τὴν δέουσαν ἐπιθεώρησιν τοῦ τε εἴδους καὶ ποσοῦ αὐτῶν εἰς τὰ τελωνειακὰ βιβλία, οὕτω δὲ λογισθέντος καὶ εἰσπραχθέντος τοῦ τελωνίου, ἐπειδὴ δέον νὰ δηλωθῇ ἐντὸς τοῦ εἰς χεῖρας τοῦ ἐμπόρου δοθησομένου *τεζκερὲ* τὸ ποσὸν καὶ εἶδος αὐτῶν ἀκριβῶς ὡς ἐγράφη εἰς τὰ βιβλία, τὸ τοιοῦτο δὲ εἶναι καθῆκον ἀπαραίτητον τῶν ἐπὶ τῶν τεζκερέδων γραμματέων, ὅταν ὁ ἔμπορος ἤθελεν ἀποδείξει ὅτι συνεπείᾳ λάθους τοῦ γραμματέως, δηλώσαντος ἐντὸς τοῦ τεζκερὲ ποσὸν ἐμπορευμάτων ἔλαττον τοῦ ἐν τοῖς βιβλίοις καταγεγραμμένου, ἐπλήρωσεν εἰς τὸ μέρος τῆς ἀποστολῆς των τελώνιον ἐπὶ τοῦ οὕτω προκύψαντος πλεονάσματος, τότε τὸ τελωνεῖον ὑποχρεοῖ τὸν γράψαντα τὸν τεζκερὲν τοῦτον γραμματέα ν' ἀποζημιώσῃ τὸν ἔμπορον μὲ ὅσον ποσὸν ἐπλήρωσεν

ὁ τελευταῖος ἐπὶ τοῦ πλεονάσματος τοῦ παραχθέντος συνεπείᾳ τοῦ λάθους του.

Ἄρθρ. 21. Ἐπειδὴ ὁ τὸν τεζκερὲν ἐκδοὺς γραμματεὺς καταχωρεῖ πάντοτε τὸ ἐμπόρευμα εἰς τὰ βιβλία κατὰ τὰς τοῦ ἐξετάσαντος αὐτὸ ἐπιθεωρητοῦ (μουπασσὴρ) πληροφορίας, ἂν ἀποδειχθῇ ὅτι τὸ λάθος προέκυψεν ἀπὸ ἐσφαλμένας αὐτοῦ πληροφορίας, ὑποχρεοῦται οὗτος, ἀντὶ τοῦ γραμματέως, εἰς τὴν ἐν τῷ 20 ἄρθρῳ ἀποζημίωσιν· περιπλέον δὲ ἐν περιπτώσει καθ' ἣν ἤθελεν ὑποπέσει ἐκ νέου εἰς τοιαύτην ἀπροσεξίαν, ἀποβάλλεται τῆς ὑπηρεσίας καὶ ἐκδιώκεται.

Ἄρθρ. 22. Ἐν περιπτώσει καθ' ἣν ὁ ἔμπορος, παρουσιάσας τοιοῦτον ἐσφαλμένον τεζκερὲν, ζητήσῃ νὰ παραβληθῇ οὗτος πρὸς τὰ βιβλία τοῦ τελωνείου καὶ νὰ σημειωθῇ ἐπ' αὐτοῦ ἡ ἐκ τῆς παραβολῆς προκύπτουσα διαφορὰ μεταξὺ τεζκερὲ καὶ βιβλίων, δέον νὰ ἀπευθυνθῇ περὶ τούτου ἀναφορὰ εἰς τὴν γενικὴν διεύθυνσιν τῶν τελωνείων, ἥτις διατάσσει τὴν προσθήκην τῆς δηλώσεως ταύτης ἐν τῷ τεζκερὲ, ἀφοῦ προηγουμένως ἀπὸ τὰ βιβλία τοῦ ταμείου βεβαιωθῇ τὸ ἔλλειμμα τοῦτο. Ὁ ἄνευ τοιαύτης ἀδείας αὐθαιρέτως προσθεὶς τὸ ἔλλειμμα εἰς τὸν τεζκερὲν καὶ σφραγίσας αὐτὸν ὑπάλληλος, ἀποβάλλεται τῆς ὑπηρεσίας ὡς παραβάτης τοῦ νόμου.

Ἄρθρ. 23. Ἐπειδὴ οἱ τεζεκερέδες, ὡς ἔγγραφα τῆς κυβερνήσεως, πρέπει νὰ φέρωσι τὴν πρέπουσαν ἐπισημότητα, δὲν ἐπιτρέπονται ἐντὸς αὐτῶν ξέσματα, παρεισγραφαὶ, διορθώσεις καὶ προσθῆκαι ἕνεκα σφαλμάτων· ἐπιστάσης δὲ τοιαύτης ἀνάγκης, πρῶτον ἀποβάλλεται τοῦ τελωνείου ὁ πρόξενος τοῦ σφάλματος τοῦ ἐπενεγκόντος τὰ ἀνωτέρω παρατράγωδα, εἶτα δὲ γίνονται αἱ δέουσαι διορθώσεις. Κατὰ συνέπειαν οἱ τελωνειακοὶ ὑπάλληλοι ὀφείλουσι νὰ καταβάλλωσι μεγίστην προσοχὴν ὅπως μὴ συμβαίνωσι τοιαῦτα λάθη.

Περὶ ἀποθηκῶν Σοντουρμά. (1)

Ἄρθρ. 24. Αἱ ἐντὸς τῆς περιοχῆς τοῦ τελωνείου κατασκευαζόμεναι ἀποθῆκαι, καλούμεναι Σοντουρμᾶ, εἰσὶν ὡρισμέναι διὰ τὴν ἐναποθήκευσιν τῶν ἐμπορευμάτων, ὅσων οἱ ἔμποροι ὑπεχρεώθησαν ἐνυπογράφως νὰ ἀποτίσωσι διὰ μιᾶς τὸ $5^0/_0$. Κατὰ συνέπειαν δὲν ἐπιτρέπεται νὰ τεθῶσιν ἐν αὐταῖς τὰ ἐμπορεύματα ἄλλων.

Ἄρθρ. 25. Τὰ ἀπὸ τῶν ἀτμοπλοίων εἰς τὴν ἀποβάθραν τοῦ τελωνείου καταβιβαζόμενα ἐμπορεύματα τῶν ἐμπόρων τῆς κατηγορίας ταύτης, ἅμα ἀποβιβασθέντα, πρῶτον μὲν καταγράφονται εἰς τὰ βιβλία τῆς ἀποβάθρας

(1) Μέρη περιπεφραγμένα ἐντὸς τοῦ τελωνείου καὶ χρησιμεύοντα ὡς ἀποθῆκαι.

ὑπὸ τοῦ ἐπιτετραμμένου τὴν ἐπιτήρησιν αὐτῆς ὑπαλλήλου, εἶτα δὲ μεταφερόμενα εἰς τὰς ἀποθήκας ταύτας, ταξιθετοῦνται ἐν αὐταῖς στοιβαδὸν καὶ εἰ δυνατὸν ἑκάστου ἐμπόρου χωριστὰ, καὶ καταγράφονται εἰς τὰ βιβλία τῶν ἀποθηκῶν τούτων. Ἐξαγόμενα δὲ κατὰ τὴν τάξιν τῆς ἀφίξεώς των φέρονται εἰς τὸ μέρος τῆς ἐπιθεωρήσεως, ἔνθα ἀνοιγόμενα καὶ ἐπιθεωρούμενα, ὑποβάλλονται ὅλα ἐν γένει εἰς τὰς λοιπὰς τελωνειακὰς διατυπώσεις.

Ἄρθρ. 26. Τὰ ἀπὸ τῶν ἀποθηκῶν Σοντουρμᾶ εἰς τὸ μέρος τῆς ἐπιθεωρήσεως μεταφερόμενα ἐμπορεύματα ἐὰν, παρόντος τοῦ εἰς ὃν ἀνήκουσιν ἐμπόρου, δὲν παραληφθῶσιν ἀμέσως, ἀφίενται εἰς τὸ μέρος τοῦτο ἐπὶ εἰκοσιτέσσαρας ὥρας, μετὰ παρέλευσιν τῶν ὁποίων, μὴ ἐμφανισθέντος τοῦ παραλήπτου, μεταφέρονται εἰς τὰς ἀποθήκας *ἀρδιέ*.

Περὶ ἀποθηκῶν ἀρδιὲ (αὔξοντος δικαιώματος).

Ἄρθρ. 27. Τὰ ἀπό τε τῶν ὀθωμανικῶν χωρῶν καὶ τῶν ξένων ἐπικρατειῶν εἰς Κωνστ)λιν ἀφικνούμενα καὶ εἰς τὰ τελωνεῖα Κωνστ)λεως, Γαλατᾶ καὶ Κιρὲτς-καποῦ ἀποβιβαζόμενα παντὸς εἴδους προϊόντα καὶ βιομηχανήματα, μὴ ἀποσυρόμενα ἀπὸ τοῦ τελωνείου παρὰ τοῦ παραλήπτου αὐτῶν ἐντὸς τοῦ ὡρισμένου χρονικοῦ διαστήματος, πληρόνουσιν ἀνεξαιρέτως δικαίωμα ἀρδιέ.

Ἄρθρ. 28. Πάντα τὰ εἰς τελωνεῖα ἀποβιβαζόμενα ἐμπορεύματα δύνανται νὰ μένωσιν ἐν αὐτοῖς ἐπὶ μίαν ἑβδομάδα, ἤτοι 8 ἡμέρας, ἀπὸ τῆς ἀποβιβάσεως αὐτῶν· ἂν δ' ὁ παραλήπτης αὐτῶν δὲν φροντίσῃ νὰ τὰ ἀποσύρῃ ἐντὸς τῆς ἑβδομάδος ταύτης, πληρόνων τὰ τελωνειακὰ τέλη, ὑπόκεινται εἰς δικαίωμα ἀρδιὲ τὰ μὲν μικρὰ δέματα, τὰ κιβώτια, καὶ τὰ σακχαροβάρελλα τὰ ζυγίζοντα ἀπὸ ἑνὸς καὶ ἡμίσεως μέχρι δύω κανταρίων πρὸς 10 παράδες καθ' ἡμέραν, τὰ δὲ μεγάλα, πρὸς εἴκοσι παράδες· τὰ μεγάλα δὲ δέματα (βάλλαις), τὰ καφάσια, τὰ μεγάλα βαρέλλια, καὶ τὰ ἀπὸ δύω ἄχρι πέντε κανταρίων ζυγίζοντα σακχαροβάρελλα πρὸς ἓν γρόσιον, καὶ τὰ ἀπὸ πέντε μέχρι δώδεκα κανταρίων ζυγίζοντα σακχαροβάρελλα, πρὸς δύο γρόσια καθ' ἡμέραν.

Ἄρθρ. 29. Τὰ δικαιώματα τοῦ ἀρδιὲ εἰσὶ διπλάσια καθ' ὅλην τὴν δευτέραν ἑβδομάδα, ἐὰν μετὰ τὴν παρέλευσιν τῆς πρώτης δὲν ἀποσυρθῶσιν ἀπὸ τοῦ τελωνείου.

Ἄρθρ. 30. Ἐὰν ἐπελθούσης καὶ τῆς τρίτης ἑβδομάδος τὰ ἐμπορεύματα ἐξακολουθήσωσι μένοντα ἐν τῷ τελωνείῳ, τότε τετραπλασιάζεται τὸ δικαίωμα, προστιθεμένου τοῦ διπλοῦ ἐπὶ τοῦ ἀρχικοῦ δικαιώματος. Οὕτως ἀπὸ μὲν τὰ δέματα τῶν 10 παράδων λαμβάνεται ἀνὰ ἓν γρόσιον, ἀνὰ δύω γρόσια ἀπὸ τὰ τῶν 20 παράδων, ἀνὰ τέσσαρα γρόσια

ἀπὸ τὰ τοῦ ἑνὸς γροσίου καὶ ἀνὰ ὀκτὼ γρόσια ἀπὸ τὰ τῶν δύω γροσίων. Ὁ συγκατατιθέμενος εἰς τὴν πληρωμὴν τοῦ ποσοῦ τούτου τοῦ ἀρδιὲ ἔμπορος δύναται νὰ ἐγκαταλείψῃ τὰ ἐμπορεύματά του εἰς τὸ τελωνεῖον ἐφ' ὅσον καιρὸν θέλει.

Ἄρθρ. 31. Ἐν περιπτώσει καθ' ἣν ἐμπόρευμά τι ἀποβιβασθὲν εἰς τὸ τελωνεῖον καὶ ζητηθὲν ἀκολούθως παρὰ τοῦ παραλήπτου δὲν εὑρεθῇ, ἀπαλλάσσεται τοῦ ἀρδιὲ μέχρι τῆς εὑρέσεώς του. Ὀφείλει ὅμως ὁ παραλήπτης ἐν τῇ περιπτώσει ταύτῃ νὰ εἰδοποιήσῃ περὶ τούτου τὴν γενικὴν διεύθυνσιν τῶν τελωνείων δι' ἀναφορᾶς του, περιεχούσης τὸν ἀριθμὸν καὶ τὸ σημεῖον τῶν ἐμπορευμάτων, ὅπως, ἐπὶ τῇ διαταγῇ αὐτῆς ληφθῇ σημείωσις εἰς τὰ βιβλία τῆς ἀποθήκης τοῦ ἀρδιέ· ἄλλως πᾶν δικαιολόγημά του ἐπὶ λόγῳ ὅτι τὸ ἐμπόρευμα ζητηθὲν δὲν εὑρέθη, ἂν δὲν ἦναι καταχωρημένον εἰς τὰ βιβλία, δὲν τὸν ἀπαλλάττει τῆς πληρωμῆς τοῦ ἀρδιέ.

Ἄρθρ. 32. Τὰ εἰς τὴν ἀποβάθραν ἢ εἴς τι ἕτερον ἐντὸς τῆς περιφερείας τοῦ τελωνείου μέρος εὑρισκόμενα ἐμπορεύματα μεταφέρονται εἰς τὰς ἀποθήκας τοῦ ἀρδιέ.

Ἄρθρ. 33. Οἱ ἐπιτετραμμένοι τὰς ἀποθήκας ἀρδιὲ ὑπάλληλοι δέχονται τὰ οὕτω πως εἰς τὰς ἀποθήκας των ἀποστελλόμενα καὶ παραδιδόμενα αὐτοῖς ἐμπορεύματα, καταγράφοντες αὐτὰ εἰς τὰ βιβλία των μὲ τὸ ὄνομα τοῦ φέροντος, οἱοσδήποτε κἂν ᾖ οὗτος· τουτέστι, σημειοῦσιν εἰς τὰ βιβλία των ὅτι: τὴν δεῖνα ἡμερομηνίαν τοῦ δεῖνος ἔτους, ὁ δεῖνα ἀχθοφόρος, ἢ ὑπάλληλος, ἢ ἕτερός τις ἔφερεν ἀπὸ τὴν ἀποβάθραν, ἢ ἀπὸ τὰς ἀποθήκας Σοντουρμᾶ, ἢ ἀπὸ ἄλλο μέρος, ἔνθα ὑπῆρχον, καὶ παρέδωκεν αὐτοῖς τόσα δέματα, ἢ τόσα κιβώτια, ἢ ἕνα σάκκον, καὶ λοιπὰ δέματα ὑπὸ τοιόνδε ἢ τοιόνδε σημεῖον καὶ ἕτερα χαρακτηριστικά. Καθ' ἣν δὲ στιγμὴν, ἐμφανισθέντος τοῦ ἐμπόρου καὶ ἀποδείξαντος τὸ πρὸς παραλαβὴν τῶν ἐμπορευμάτων δικαίωμά του δι' ἀναφορᾶς πρὸς τὴν γενικὴν διεύθυνσιν τῶν τελωνείων, ἐξάγονται ταῦτα τῆς ἀποθήκης, κατὰ διαταγήν της, καὶ τότε σημειοῦται ἄνωθι τῆς προμνησθείσης σημειώσεως τὸ ποσὸν καὶ ποιὸν τῶν ἐμπορευμάτων, ὑπογράψαντος δὲ τοῦ παραλήπτου τὴν σημείωσιν, τῷ παραδίδονται τὰ ἐμπορεύματα.

Ἄρθρ. 34. Κατὰ τὸ ἐπικρατοῦν σύστημα τῆς ἀποθήκης, δέον νὰ σφραγίζηται ὁ τεζκερὲς τοῦ παραλήπτου διὰ τῆς σφραγίδος τῆς ἐξαγωγῆς καὶ εἰσαγωγῆς, καθ' ἣν στιγμὴν οὗτος, προσελθὼν καὶ ἀποδείξας ὅτι τὰ ἐμπορεύματα ἀνήκουσιν αὐτῷ, τὰ ἀποσύρῃ ἀπὸ τῆς ἀποθήκης.

Τρόπος τῆς διατηρήσεως καὶ ἐκποιήσεως τῶν ἀντὶ ἰσοτίμου τελωνίου λαμβανομένων ἐμπορευμάτων (πεδέλ).

Ἄρθρ. 35. Αἱ εἰς τὰ τελωνεῖα καὶ ὑποτελωνεῖα Κωνσταντινουπόλεως

ἀντὶ τελωνειακοῦ δασμοῦ λαμβανόμεναι πραγματεῖαι δὲν παραδίδονται εἰς τὸν τυχόντα ἐκ τῶν τελωνειακῶν ὑπαλλήλων, ἀλλὰ κατατίθενται προσωρινῶς κατὰ τὸ ἐν ἰσχύϊ σύστημα εἰς τὴν ἀποθήκην, παραδιδόμεναι εἰς τὸν ἐπιτετραμμένον αὐτὴν, συντασσομένης ἐπὶ τούτῳ ἐκθέσεως. Κατὰ πᾶν δὲ Σάββατον(1) παραδίδονται εἰς τὸν ἐπιθεωρητὴν τοῦ κεντρικοῦ τελωνείου μετὰ τῆς ἐκθέσεως, καὶ λαμβάνεται παρ' αὐτοῦ ἀπόδειξις, ἥτις μένει παρὰ τῷ ἐπιτετραμμένῳ τὴν ἀποθήκην πρὸς ἀσφάλειάν του. Ἡ ἐκποίησις αὐτῶν γίνεται ἐν δημοσίῳ πλειστηριασμῷ, μὴ ἐπιτρεπομένου νὰ πωλῶνται ἄλλως, καὶ ἂν ἤθελε παρουσιασθῇ ἀγοραστής.

Ἄρθρ. 36. Ὁ πλειστηριασμὸς τῶν ὡς εἴρηται ἐμπορευμάτων γίνεται τοῖς μετρητοῖς ἐν τῇ αἰθούσῃ τῆς γενικῆς διευθύνσεως τῶν τελωνείων διὰ δημοσίου κήρυκος καθ' ἡμέρας καταλλήλους, ὁρισθησομένας ἀναλόγως τῶν περιστάσεων, αὐτοῦ τοῦ ἀρχιλογιστοῦ (*Μουχασεπεδζῆ*) καταγράφοντος τὰς ἐκποιήσεις αὐτοπροσώπως.

Ἄρθρ. 37. Διὰ νὰ γίνηται γνωστὴ ἡ ἡμέρα τῆς δημοπρασίας καὶ δύνωνται πάντες οἱ θέλοντες εἴτε αὐτοπροσώπως εἴτε δι' ἀντιπροσώπου νὰ πλειστηριάζωσι, δέον μίαν ἑβδομάδα πρὸ τοῦ πλειστηριασμοῦ νὰ γνωστοποιῆται τὸ εἶδος τῶν πλειστηριασθησομένων ἐμπορευμάτων καὶ ἡ ἡμέρα καὶ ὥρα τῆς δημοπρατήσεως αὐτῶν δι' εἰδοποιήσεων, καταχωρουμένων εἰς τὰς ἐφημερίδας *Δζεριδεϊ χαβαδὶς*(2) τουρκιστὶ, καὶ journal de Constantinople (3) γαλλιστί.

Περὶ τῶν πρὸς ἐπισκευὴν εἰσαγομένων καὶ ἐξαγομένων ἐμπορευμάτων.

Ἄρθρ. 38. Τὰ χάριν ἐπισκευῆς εἴτε εἰς τὸ ἐξωτερικὸν ἀποστελλόμενα εἴτε εἰς Κωνσταντινούπολιν εἰσαγόμενα εἴδη, οἷον, πολύτιμοι λίθοι, χρυσὸς, ἄργυρος καὶ ἄλλα διάφορα, προσάγονται πρῶτον ὑπὸ τοῦ εἰς ὃν ἀνήκουσιν ἐμπόρου εἰς τὸ τελωνεῖον, εἰς οὗ τὴν δικαιοδοσίαν ἤθελον ὑπάγεσθαι, καὶ ἐπιδείκνυνται ἐκεῖσε. Ἐκεῖθεν δὲ ἀφοῦ πρῶτον δηλωθῇ καὶ ἐξακριβωθῇ ἐκ τῶν βιβλίων τῆς ἐγγραφῆς ὅτι τὰ εἴδη ταῦτα διελθόντα διὰ τοῦ τελωνείου ἄλλοτε ἀπέτισαν τὸν τελωνειακὸν δασμὸν, καταγράφεται καὶ αὖθις ἐν ἰδιαιτέρῳ βιβλίῳ τὸ ποσὸν, τὸ εἶδος καὶ ὁ ἀριθμὸς αὐτῶν, περιπλέον δὲ τὸ ὄνομα καὶ ἐπώνυμον τοῦ ἐμπόρου, καὶ οὕτως ἀφίεται ἐλευθέρα ἡ εἰσαγωγὴ ἢ ἐξαγωγὴ αὐτῶν.

Ἄρθρ. 39. Τὰ εἰρημένα εἴδη μετὰ τὴν ἐπισκευασίαν αὐτῶν εἰσαγό-

---

(1). Πρώτη τῆς ἑβδομάδος ἡμέρα παρ' ὀθωμανοῖς.

(2). Φύλλον τῶν εἰδήσεων· ἀντικατέστη ἤδη διὰ τὰ τοιαῦτα ὑπὸ τοῦ Τακβίμι βεκαϊ.

(3). Τὴν ἐφημερίδα ταύτην διεδέχθη ἤδη ὡς πρὸς τὰ τοιαῦτα ἡ Turquie.

μενα καὶ αὖθις ἐκ τοῦ ἐξωτερικοῦ ἢ ἐξαγόμενα ἐκ Κωνσταντινουπόλεως διὰ τὸ μέρος, ὅθεν ἀπεστάλησαν, προσάγονται ἐκ νέου ὑπὸ τοῦ ἐμπόρου εἰς τὸ τελωνεῖον τοῦ κλάδου των, καὶ ἐκεῖθεν, ἂν εὑρεθῶσι συμφωνοῦντα κατὰ πάντα μὲ τὰ βιβλία τῆς ἐγγραφῆς, ἀφίεται ἐλευθέρα ἡ εἰσαγωγὴ ἢ ἐξαγωγὴ αὐτῶν χωρὶς νὰ ζητηθῇ τελώνιον.

Ἄρθρ. 40. Τὰ μέταλλα χρυσοῦ καὶ ἀργύρου, ἐὰν εὑρεθῶσι μὲν σύμφωνα κατὰ πάντα μὲ τὰ βιβλία τῆς ἐγγραφῆς, συνεπείᾳ ὅμως τῆς ἐπισκευασίας αὐτῶν περιέχωσιν ἐν ἑαυτοῖς προσθήκην ἐκ τῆς πρώτης ὕλης, ἀποτίουσι τελώνιον μόνον ἐπὶ τῆς προσθήκης.

Ἄρθρ. 41. Ἐξαιροῦνται τῆς παρούσης διατάξεως ἐκεῖνα ἐκ τῶν ἀνωτέρω εἰδῶν, ὅσα δὲν εἶναι γνωστὸν ἂν διελθόντα διὰ τοῦ τελωνείου ἐν καιρῷ τῆς εἰσαγωγῆς ἀπέτισαν τὸν νενομισμένον δασμόν. Ἐφαρμόζονται δ' ἐπ' αὐτῶν αἱ αὐταὶ διατάξεις, αἱ ἐφαρμοζόμεναι καὶ ἐπὶ τῆς ἐξαγωγῆς τῶν λοιπῶν ἐμπορευμάτων.

Περὶ τῶν κατ' αἴτησιν τῶν ἐμπόρων διδομένων αὐτοῖς πιστοποιητικῶν.

Ἄρθρ. 42. Ὁ ἔμπορος ὁ δι' οἱονδήποτε λόγον ἀναγκαζόμενος νὰ ζητήσῃ παρὰ τοῦ τελωνείου πιστοποιητικὸν περὶ τῶν διὰ τοῦ τελωνείου διελθόντων ἐμπορευμάτων του, περὶ τοῦ ποσοῦ, τοῦ εἴδους, καὶ τοῦ τρόπου τῆς ἀφίξεως ἢ ἐξαγωγῆς αὐτῶν, ὡς εἰσὶ κατακεχωρημένα εἰς τὰ τελωνειακὰ τῆς ἐγγραφῆς βιβλία, ὀφείλει πρῶτον ν' ἀπευθύνῃ ἀναφορὰν εἰς τὴν γενικὴν διεύθυνσιν τῶν τελωνείων, ἀναφέρων ἐν λεπτομερείᾳ τὴν χρονολογίαν τῆς ἀφίξεως, τὸ ἀτμόπλοιον ἢ ἱστιοφόρον δι' οὗ μετεκομίσθησαν, τὸ σημεῖον, τὸν ἀριθμόν, τὸ ποσὸν καὶ τὸ εἶδος τῶν ἐμπορευμάτων τούτων.

Ἄρθρ. 43. Ἡ οὕτως ἐπιδοθησομένη ἀναφορά, παραυτίκα ἐπιψηφιζομένη, παραπέμπεται εἰς τὸ τελωνεῖον, εἰς ὃ ὑπάγονται τὰ ἐμπορεύματα, τῶν ὁποίων ζητεῖται τὸ πιστοποιητικὸν, ὅπως ἐκ τῶν βιβλίων τοῦ τελωνείου ἐκείνου ἀποσπωμένη προσαρτηθῇ ἐν αὐτῇ ἡ ἔκθεσις τῆς προηγουμένης ἐγγραφῆς τῶν ἐμπορευμάτων.

Ἄρθρ. 44. Γενομένης οὕτω τῆς ἐκθέσεως ἐκ τῶν βιβλίων τῆς ἐγγραφῆς, ἡ ἀναφορὰ παραπέμπεται εἰς τὸ λογιστικὸν τμῆμα, ἔνθα ἐξελέγχεται παραβαλλομένη πρὸς τὰ βιβλία τοῦ τμήματος τούτου, καὶ σημειοῦται ἐν αὐτῷ ἡ κατὰ νόμον παραγγελία· τούτου δὲ γενομένου, παραπέμπεται εἰς τὸ *ταχυδρομεῖον* (τὸ ἐν τῷ κεντρικῷ τελωνείῳ ἑδρεῦον γραφεῖον τῶν ἀνταποκρίσεων), ἔνθα συντάσσεται τὸ πιστοποιητικὸν σύμφωνα ταῖς ἐν τῇ ἀναφορᾷ ἐκθέσεσι καὶ σημειώσεσιν.

Ἄρθρ. 45. Ἐπιδιδομένης τῆς τοιαύτης ἀναφορᾶς εἰς τὸ *ταχυδρομεῖον*

καλεμὶ, συντάσσεται αὐτόσε τὸ πιστοποιητικὸν, συμφώνως τῇ ἐν τῇ ἀναφορᾷ σημειωθείσῃ νομίμῳ παραγγελίᾳ, τῇ ἐκθέσει τῆς ἐγγραφῆς, καὶ τῷ ἐπὶ τῶν τοιούτων περιπτώσεων παραδεδεγμένῳ συστήματι· εἶτα δὲ, ἡ μὲν ἀναφορὰ φυλάσσεται ὡς ἀποδεικτικὸν ἐν τοῖς ἀρχείοις τοῦ τελωνείου, τὸ δὲ συνταχθὲν πιστοποιητικὸν μονογραφηθὲν ὑπὸ τοῦ ἀρχιλογιστοῦ καὶ τοῦ Γενικοῦ διευθυντοῦ, καὶ ἐσφραγισμένον τῇ μεγάλῃ σφραγίδι τοῦ τελωνείου ἐπιδίδοται εἰς χεῖρας τοῦ αἰτοῦντος.

Περὶ ἐπισχέσεως ἐμπορευμάτων αἰτήσει τῶν διαφερομένων.

Ἄρθρ. 46. Ὅταν, ἀναφανείσης ἔριδος μεταξὺ δύω ἐμπόρων, ὁ εἷς αὐτῶν ζητήσῃ παρὰ τοῦ τελωνείου ὅπως τὰ εἰς τὸ τελωνεῖον εὑρισκόμενα καὶ ἀποτίσαντα τὸν τελωνειακὸν δασμὸν ἐμπορεύματα τοῦ ἑτέρου κρατηθῶσιν ἐπί τινα καιρὸν εἰς τὸ τελωνεῖον, τότε, ἐὰν μὲν ὁ κάτοχος τῶν ἐμπορευμάτων συγκατατεθῇ, φυλάττονται καὶ κρατοῦνται τὰ ἐμπορεύματα ταῦτα εἰς τὴν ἀποθήκην τοῦ τελωνείου ἄχρις οὗ λάβῃ πέρας ἡ διαφωνία ἀμφοτέρων· ἐὰν δὲ τοὐναντίον ὁ κάτοχος τῶν ἐμπορευμάτων μὴ παρέχων τὴν συγκατάθεσίν του ἀπαιτήσῃ τὰ ἐμπορεύματά του, τότε, ἐὰν ἀμφότεροι ὦσιν ὑπήκοοι τοῦ αὐτοῦ κράτους, ἤτοι ἐὰν ἀμφότεροι ὦσιν ἄγγλοι, γάλλοι καὶ οἱουδήποτε ἄλλου κράτους ὑπήκοοι, δέον πρῶτον νὰ προσαχθῇ καὶ ἐπιδοθῇ εἰς τὴν διεύθυνσιν τοῦ τελωνείου ἐκ μέρους τῆς πρεσβείας, εἴτε τοῦ ἐμπορικοῦ γραφείου (καντσελλαρίας), εἴτε τοῦ προξενείου τοῦ κράτους, οὗτινος διατελοῦσιν ὑπήκοοι, ἄδεια περὶ κρατήσεως τῶν ἐμπορευμάτων, ἥτις διδομένη, κατατίθεται ὡς ἀπόδειξις εἰς τὰ ἀρχεῖα τοῦ τελωνείου, καὶ τὰ ἐν λόγῳ ἐμπορεύματα κρατοῦνται εἰς τὸ τελωνεῖον.

Ἄρθρ. 47. Ἐὰν τοὐναντίον οἱ διαφερόμενοι διατελῶσιν ὑπήκοοι δύο διαφόρων κρατῶν, τότε ὁ ἔμπορος ὁ ἐπιδιώκων τὴν ἐν τῷ τελωνείῳ διακώλυσιν τῶν ἐμπορευμάτων τοῦ ἑτέρου, ὀφείλει πρῶτον ν' ἀπευθυνθῇ εἰς τὴν πρεσβείαν τοῦ κράτους, οὗτινος εἶναι ὑπήκοος, ὅπως ἐκεῖθεν ἀνακοινωθῇ ἡ ὑπόθεσις τῇ Ὑψ. Πύλῃ διὰ τακριρίου τῆς πρεσβείας. Ἡ Ὑψ. Πύλη λαμβάνουσα τὸ τακρίριον παραπέμπει αὐτὸ εἰς τὴν τελωνειακὴν ἀρχὴν μετὰ τῆς διαταγῆς τοῦ νὰ ἀναβληθῇ ἡ παράδοσις τῶν ἐμπορευμάτων· ἡ δὲ τελωνειακὴ ἀρχὴ φυλάττουσα τὸ τακρίριον τοῦτο ὡς ἀπόδειξιν ἐν τοῖς ἀρχείοις αὐτῆς παρακρατεῖ τὰ ἐμπορεύματα.

Ἄρθρ. 48. Ἂν ὁ ἔμπορος, ὁ προτιθέμενος τὴν παρεμπόδισιν τῶν ἐμπορευμάτων διὰ τῆς ἐκτελέσεως τῶν ἐν τοῖς ἄρθροις 46 καὶ 47 ὁριζομένων, πρὶν ἢ ἐκτελέσῃ ταῦτα, προσελθὼν εἰς τὸ τελωνεῖον ζητήσῃ ὅπως ἀνασταλῇ ἡ παράδοσις τῶν ἐμπορευμάτων ἄχρις ὅτου προσαγάγῃ εἰς τὴν τελωνειακὴν ἀρχὴν τὴν ἄδειαν ἢ τὸ τακρίριον μετὰ τῆς δεούσης ὑψηλῆς

διαταγῆς, ὀφείλει προηγουμένως νὰ ἐξασφαλίσῃ τὴν τελωνειακὴν ἀρχήν, δίδων ἀξιόχρεων ἐγγυητὴν, ὑπήκοον ὀθωμανὸν, συνυποχρεούμενον νὰ ἀποτίσῃ οἱανδήποτε ἀποζημίωσιν ἤθελεν ὑποχρεωθῇ δικαστικῶς νὰ πληρώσῃ εἰς τὸν κάτοχον τῶν ἐμπορευμάτων ἕνεκα τῆς παρακρατήσεως τῶν ἐμπορευμάτων του. Λαμβανομένου τοῦ τοιούτου ἐγγυητικοῦ ἐγγράφου, αὐτὸ μὲν φυλάττεται ὡς ἐχέγγυον ἐν τῷ τελωνείῳ, τὰ δ' ἐμπορεύματα παρεμποδίζονται ἀπὸ τῆς ἡμέρας, καθ' ἣν ἤθελε ληφθῇ τὸ ἐγγυητικὸν ἄχρι τῆς ἑσπέρας τῆς ἐπιούσης, παρελθόντος δὲ τοῦ χρονικοῦ τούτου διαστήματος, ἀποδίδονται εἰς τὸν κάτοχον αὐτῶν. Καίτοι δὲ εἰς πᾶσαν περίπτωσιν αἱ ἑορτάσιμοι ἡμέραι καὶ ἄλλα διάφορα κωλύματα ἐπιφέροντα ἀναβολὰς λαμβάνονται ὑπ' ὄψιν, οὐχ ἧττον ὅμως ἐπειδὴ δὲν δύνανται νὰ ἐπενεργήσωσιν ἐν τῇ σοβαρᾷ ταύτῃ περιπτώσει τῆς παρακρατήσεως ἐμπορευμάτων, ὡς ἐκ τούτου ὡρίσθη ὅπως, ἐὰν μετὰ τρεῖς ἡμέρας ἀπὸ τῆς περὶ ἀναστολῆς ἐμπορευμάτων αἰτήσεως δὲν προσαχθῇ παρὰ τοῦ αἰτοῦντος εἰς τὴν τελωνειακὴν διεύθυνσιν τὸ τακρίριον, ἀποδίδονται τὰ ἐμπορεύματα τῷ κατόχῳ αὐτῶν.

Ἄρθρ. 49. Ἂν τὰ διαφερόμενα μέρη ὦσιν ἀμφότερα ὑπήκοοι ὀθωμανοὶ, τότε ὁ τὴν παρεμπόδισιν τῶν ἐμπορευμάτων τοῦ ἑτέρου ἐπιδιώκων ἔμπορος, ἀφοῦ ἐκτελέσῃ πρῶτον τὰ δέοντα συμφώνως ταῖς ἀνωτέρω διατάξεσιν, ὀφείλει νὰ προκαλέσῃ καὶ ἐπιδώσῃ εἰς τὴν τελωνειακὴν ἀρχὴν διαταγὴν τῆς Ὑψηλῆς Πύλης, εἴτε τοῦ ἐπὶ τῆς ἐμπορίας ὑπουργείου, ὅπως ἐμποδισθῇ ἡ παράδοσις τῶν ἐμπορευμάτων· ἐν ἐναντίᾳ περιπτώσει, ἐφαρμόζονται καὶ ἐπὶ τῶν ἐμπορευμάτων τῆς κατηγορίας ταύτης αἱ αὐταὶ διατάξεις, αἱ ἰσχύουσαι καὶ διὰ τὰ λοιπὰ ἐμπορεύματα.

Περὶ τῶν ἐπ' ὀνόματι τῶν πρεσβειῶν ἐρχομένων ἐμπορευμάτων.

Ἄρθρ. 50. Ὅπως ἀποσυρθῶσιν ἐκ τῶν τελωνείων καὶ ἀποσταλῶσιν εἰς τὰς πρεσβείας ὅσα ἐμπορεύματα ἢ ἀντικείμενα ἀφικνοῦνται εἰς τὰ τελωνεῖα, ἀνήκοντα εἰς τοὺς ἐν Κωνσταντινουπόλει πρέσβεις τῶν φίλων δυνάμεων, ἀποστέλλονται ἐκ μέρους τῶν πρεσβειῶν *τακρίρια* (διακοινώσεις)· τὰ τακρίρια ταῦτα συνοδευόμενα ὑφ' ὑψηλῆς διαταγῆς παραπέμπονται εἰς τὰ τελωνεῖα· ἐπειδὴ δὲ ἡ τὰ τακρίρια ταῦτα συνοδεύουσα ὑψηλὴ διαταγὴ ἀπευθύνεται ἀμέσως εἰς τὴν γενικὴν διεύθυνσιν τῶν τελωνείων, πρὶν ἢ ἐπιθεωρηθῶσι ταῦτα παρ' αὐτῆς, ἡ διεύθυνσις τοῦ λογιστικοῦ τμήματος δὲν δύναται νὰ ἐκδώσῃ τὸ ἔγγραφον τῆς ἀδείας· ὡς ἐκ τούτου, οὐδεὶς ὑπάλληλος ἐπίσης δύναται νὰ δώσῃ ἄδειαν δι' οὐδὲν ἐμπόρευμα τῆς κατηγορίας ταύτης, ἐὰν μὴ πρῶτον ἐκδοθῇ τὸ ἔγγραφον τῆς ἀδείας ἐκ μέρους τῆς διευθύνσεως τοῦ λογιστικοῦ τμήματος.

Ἄρθρ. 51. Ἐν περιπτώσει καθ' ἣν ἤθελε προσαχθῇ εἰς τὴν τελωνειακὴν

κὴν ἀρχὴν τακρίριον τοιοῦτο, μὴ ἐπιψηφισμένον εἴτε ὡς ἐκ τῆς ἐλλείψεως τοῦ πρὸς τοῦτο ἀναγκαίου χρόνου, εἴτε συνεπείᾳ τῆς καταπαύσεως τῶν ἐν τῇ Ὑψηλῇ Πύλῃ ἐργασιῶν, εἴτε συνεπείᾳ οἱασδήποτε ἄλλης αἰτίας, ἡ τελωνειακὴ ἀρχὴ ὅπως διευκολύνῃ τὰς ἐργασίας ἐν τοιαύταις περιπτώσεσιν, ἂν θεωρήσῃ παραδεκτὴν ἐν τοῖς τελωνείοις τὴν ὑπογραφὴν τοῦ ἐπιφέροντος τὸ τακρίριον, παραδίδει αὐτῷ τὰ ἐν τῷ τακριρίῳ ἐμπορεύματα, ἀφοῦ πρῶτον λάβῃ παρ' αὐτοῦ ἔγγραφον ὑπόσχεσιν ὅτι τὴν ἐπιοῦσαν θέλει φέρει τὸ τακρίριον ἐπιψηφισμένον παρὰ τῆς Ὑψ. Πύλης· σημειοῦται δὲ ἡ περίστασις αὕτη ἄνωθι τῆς ἐγγραφῆς τῶν ἐμπορευμάτων. Τὴν δ' ἐπιοῦσαν, ὅτε ὁ παραλαβὼν τὰ ἐμπορεύματα ἤθελε φέρει τακρίριον ἐπιψηφισμένον, ἀποδίδεται αὐτῷ ἡ ὑπογραφή του καὶ μεταῤῥυθμίζεται ἡ ἐν τῇ ἐγγραφῇ σημείωσις. Ἐὰν δὲ τοὐναντίον τὴν ἐπιοῦσαν ὁ παραλαβὼν δὲν ἐκτελέσῃ τὰ ὑποσχεθέντα δι' ὑπογραφῆς καὶ δὲν προσαγάγῃ εἰς τὴν τελωνειακὴν ἀρχὴν τακρίριον ἐπιψηφισμένον, ἐξαναγκάζεται εἰς τοῦτο δυνάμει τῆς ὑπογραφῆς του, καὶ κηρύσσεται πρὸς τιμωρίαν ἡ ὑπογραφή του ἀπαράδεκτος ἐν τοῖς τελωνείοις.

Ἄρθρ. 52. Τὰ ἐμπορεύματα τῆς κατηγορίας ταύτης, μεταφερόμενα ἀπ εὐθείας εἰς τὸν πρὸς ὃν ὅρον ἄνευ προηγουμένης εἰδοποιήσεως τῆς τελωνειακῆς ἀρχῆς, φωραθέντα παρὰ τῶν τελωνειακῶν ὑπαλλήλων, θέλουσι κατάσχεσθαι καὶ προσάγεσθαι ὑπ' αὐτῶν εἰς τὸ τελωνεῖον· ἐκεῖθεν δὲ ἀνοιγόμενα καὶ κατὰ τὸν νόμον ἐπιθεωρούμενα, ἐπιστρέφονται, ἀφοῦ ὅμως πρῶτον εἰσπραχθῇ ἐπ' αὐτῶν διπλοῦν τελώνιον. Ἐὰν ὅμως ἐν τοιαύτῃ περιστάσει προσελθὼν εἰς τὸ τελωνεῖον αὐτοπροσώπως ὁ εὐϋποληπτότερος τῶν διερμηνέων τῆς πρεσβείας προσαγάγῃ συμφώνως ταῖς ἄνω διατάξεσι τακρίριον συνοδευόμενον ὑπὸ ὑψηλῆς διαταγῆς, καὶ ἐξασφαλίσῃ αὐτὸς τὴν τελωνειακὴν ἀρχὴν, ὑπισχνούμενος ὅτι οὐδέποτε ἄλλοτε συμβήσεται τοιοῦτόν τι καὶ ἀναλαμβάνων τὴν εὐθύνην, τότε ἡ διεύθυνσις χαριζομένη ἰδιαιτέρως ἀλλὰ διαμίαν καὶ μόνην φορὰν εἰς τὴν πρεσβείαν, ἀφίησιν ἐλευθέραν τέλος τὴν παράδοσιν τῶν ἐμπορευμάτων, χωρὶς νὰ ἐπιθεωρήσῃ αὐτά.

Περὶ τῶν ἐμπορευμάτων, ὅσων οἱ κάτοχοι ἐπτώχευσαν ἢ ἀπέθανον.

Ἄρθρ. 53. Προκειμένου ν' ἀποσυρθῶσιν ἐκ τῶν τελωνείων ἐμπορεύματα, ὧν οἱ κάτοχοι, ξένοι ὑπήκοοι ὄντες, ἐπτώχευσαν ἢ ἀπέθανον, ὁ προτιθέμενος ν' ἀποσύρῃ αὐτὰ, οἱοσδήποτε κἂν ᾖ, ὀφείλει ν' ἀπευθυνθῇ πρῶτον εἰς τὴν πρεσβείαν, ἢ τὸ ἐμπορικὸν γραφεῖον, ἢ τὸ προξενεῖον τοῦ κράτους, οὗτινος εἶναι ὑπήκοος, καὶ δι' αὐτῶν νὰ ἐπιδώσῃ εἰς τὴν γενικὴν διεύθυνσιν τῶν τελωνείων αἴτησιν, ἐπικεκυρωμένην παρὰ τῶν ὡς ἄνωθι μνημονευθεισῶν ἀρχῶν αὐτοῦ.

Ἄρθρ. 54. Ἡ ἀναφορὰ αὕτη, οὕτως ἔχουσα, παραπέμπεται παρὰ τῆς

γενικῆς διευθύνσεώς τῶν τελωνείων εἰς τὴν διεύθυνσιν τοῦ λογιστικοῦ τμήματος, ἔνθα σημειοῦται ἐν αὐτῇ ἂν ὁ ἀποθανὼν ἢ πτωχεύσας κάτοχος τῶν ἐμπορευμάτων χρεωστῇ τι εἰς τὸ τελωνεῖον ἢ μή· ἀκολούθως τὰ ἐμπορεύματα ταῦτα, ἀφοῦ ἀνοιχθῶσι καὶ ἐπιθεωρηθῶσιν ὑπὸ τῶν τελωνειακῶν ὑπαλλήλων, ἐνώπιον τοῦ τε διερμηνέως τῆς πρεσβείας, καὶ τοῦ τὴν παραλαβὴν αὐτῶν αἰτοῦντος, καταγράφονται εἰς τὰ βιβλία, δηλουμένου τοῦ εἴδους, τοῦ ποσοῦ, τοῦ ἀριθμοῦ καὶ τοῦ σημείου αὐτῶν· εἶτα εἰσπράττεται ἀπ' αὐτῶν τὸ νενομισμένον τελώνιον ὁμοῦ μὲ τὰ καθυστερούμενα ὑπὸ τοῦ κατόχου (ἐὰν ἀναφανῶσι τοιαῦτα) καὶ παραδίδονται τῷ αἰτοῦντι, λαμβανομένης παρ' αὐτοῦ τῆς ἀναφορᾶς καὶ ἑνὸς ἰδιοχείρου ἐγγράφου παραλαβῆς.

Περὶ διαμετακομίσεων (ἀκταρμᾶ).

Ἀναγκασθέντος ἐμπόρου τινος ὑπό τινος αἰτίας νὰ ἐκφορτώσῃ εἰς τὴν ἀποβάθραν τοῦ τελωνείου οἱαδήποτε ἐμπορεύματα, προωρισμένα πρὸς διαμετακόμισιν, ὀφείλει νὰ ἀναγγείλῃ εἰς τοὺς τελωνειακοὺς ὑπαλλήλους ἐντὸς εἰκοσιτεσσάρων ὡρῶν ἀπὸ τῆς ὥρας τῆς εἰς τὴν ἀποβάθραν ἐκφορτώσεώς των ὅτι τὰ ἐμπορεύματά του εἰσὶ προωρισμένα πρὸς διαμετακόμισιν, ὅπως ἐγγραφῇ τὸ τοιοῦτον εἰς τὰ ἐπὶ τούτῳ κρατούμενα βιβλία τῆς διαμετακομίσεως. Τούτου γενομένου, ἀποθηκεύονται τὰ ἐμπορεύματα ταῦτα εἰς τὰς ἀποθήκας τῆς διαμετακομίσεως, ἢ ἀποστέλλονται εἰς τὰ ἀτμόπλοια ἢ ἱστιοφόρα εἰς ἃ πρόκειται νὰ μεταφορτωθῶσιν. Ἐὰν ὅμως, καίτοι τῶν ἐμπορευμάτων προωρισμένων πρὸς διαμετακόμισιν, ὁ κάτοχος αὐτῶν δὲν εἰδοποιήσῃ κατὰ λάθος τὸ τελωνεῖον περὶ τούτου ἐντὸς τοῦ εἰκοσιτετραώρου τούτου χρονικοῦ διαστήματος, ἀνάγκη κατὰ τὴν διαμετακόμισιν ἐξεταζομένου τοῦ δηλωτικοῦ (manifeste) τοῦ ἀτμοπλοίου ἢ ἱστιοφόρου, εἰς ὃ ἦσαν φορτωμένα τὰ ἐμπορεύματα ταῦτα, ν' ἀποδειχθῇ ἂν ἀληθῶς ἢ οὐ ἦσαν προωρισμένα πρὸς διαμετακόμισιν· ἢ ὁ κάτοχος αὐτῶν νὰ δώσῃ ἐνυπόγραφον ὑπόσχεσιν εἰς τὸ λογιστικὸν τοῦ τελωνείου τμῆμα, ὅτι θέλει φέρει ἔγγραφον ἐν ὡρισμένῳ διαστήματι (ὁριζομένῳ ἀναλόγως τῆς ἀποστάσεως, βραχείας ἢ μακρᾶς, τοῦ μέρους εἰς ὃ ἀποστέλλονται διαμετακομιζόμενα τὰ ἐμπορεύματα) ἀπὸ τὸ μέρος τοῦ ξένου κράτους εἰς ὃ ἤθελον ἀποσταλῆ τὰ ἐμπορεύματά του ταῦτα, ἐπικεκυρωμένον ὑπὸ τοῦ ἐκεῖσε τελώνου, καὶ ὅτι ἐν ἐναντίᾳ περιπτώσει, καθ' ἣν δὲν ἤθελε δυνηθῇ νὰ φέρῃ τὸ ἔγγραφον τοῦτο, θὰ πληρώσῃ τὸ εἰσαγωγικὸν τέλος τῶν διαμετακομισθέντων ἐμπορευμάτων.

Ἄρθρ. 26. Ἡ διαμετακόμισις γίνεται πάντοτε καὶ ἀνεξαιρέτως μεταξὺ τῆς νέας γεφύρας (τοῦ Γαλατᾶ) καὶ τοῦ Σαλῆ παζάρ, τὰ δὲ διαμετακομισθησόμενα ἐμπορεύματα ἀποθηκεύονται προσωρινῶς εἰς τὴν ἐπὶ τούτῳ ὁρισθεῖσαν ἐν τῷ τελωνείῳ τοῦ Γαλατᾶ ἀποθήκην τῆς διαμετακο-

μίσεως καὶ καταγράφονται εἰς τὰ βιβλία αὐτῆς. Προκειμένου δὲ νὰ γείνῃ ἡ διαμετακόμισις ἀπ' εὐθείας ἀπὸ πλοίου εἰς πλοῖον, εἴτε ἀπὸ ἀτμοπλοίου εἰς ἀτμόπλοιον, πρέπει νὰ εἰδοποιῆται προηγουμένως περὶ τούτου ἡ τελωνειακὴ ἀρχὴ, ἀποστελλομένης σημειώσεως αὐτῇ, καὶ οὕτως ἀφοῦ ἐκδοθῇ τεζκερὲς καὶ ληφθῇ ὑπάλληλος, νὰ γείνῃ ἡ διαμετακόμισις· ἐν ἐναντίᾳ περιπτώσει, τουτέστιν, ἐὰν τὰ ἐμπορεύματα διαμετακομισθῶσιν εἴτε ἄνευ προηγουμένης εἰδοποιήσεως τῆς τελωνειακῆς ἀρχῆς, εἴτε εἰδοποιηθείσης μὲν αὐτῆς, ἀλλὰ μὴ ληφθέντος τεζκερὲ καὶ ὑπαλλήλου, τὰ οὕτω φωραθέντα ἐμπορεύματα θεωρηθήσονται ὡς λαθρεμπόρευμα.

Ἄρθρ. 57. Δὲν δίδεται ἄδεια διαμετακομίσεως διὰ τὰ εἰς τὸ τελωνεῖον ἐκφορτωθέντα ἐμπορεύματα, περὶ ὧν δὲν εἰδοποιήθη ἡ τελωνειακὴ ἀρχὴ ἐντὸς τοῦ προμνησθέντος εἰκοσιτετραώρου διαστήματος ὅτι εἰσὶ προωρισμένα ὅπως διαμετακομισθῶσιν, ἀλλ' εἰσπράττεται ἐπ' αὐτῶν τὸ εἰσαγωγικὸν τέλος. Τότε δὲ μόνον δίδοται ἄδεια διαμετακομίσεως ἐμπορευμάτων, περὶ τοῦ προορισμοῦ τῶν ὁποίων δὲν εἰδοποιήθη ἐντὸς εἰκοσιτεσσάρων ὡρῶν ἀπὸ τῆς ἐκφορτώσεώς των ἡ τελωνειακὴ ἀρχὴ, ὅταν ἐξετασθέντος τοῦ δηλωτικοῦ τοῦ ἀτμοπλοίου ἢ ἱστιοφόρου, εἰς ὃ ἦσαν φορτωμένα τὰ ἐμπορεύματα, ἀποδειχθῇ ὅτι τὰ μὲν ἐμπορεύματα ταῦτα ἦσαν πράγματι προωρισμένα πρὸς διαμετακόμισιν, τὸ δὲ σφάλμα τῆς μὴ περὶ τούτου εἰδοποιήσεως προῆλθεν ἐκ τοῦ ὅτι ὁ κάτοχος αὐτῶν εἴτε οὐδεμίαν περὶ τούτου εἶχεν εἴδησιν, εἴτε συνεπείᾳ ἄλλης τινος αἰτίας δὲν ἔλαβεν ἐγκαίρως τὰς διαταγὰς τοῦ ἀποστολέως.

Ἄρθρ. 58. Τὰ πρὸς διαμετακόμισιν προωρισμένα διάφορα ἐμπορεύματα, ἐξαγόμενα εἰς τὴν ξηρὰν, ἐναποθηκεύονται ἀναγκαίως εἰς τὴν ἐπὶ τούτῳ ἀποθήκην τῆς διαμετακομίσεως (*τρανσὶτ ἀμπαρὴ*) ἐν τῷ τελωνείῳ τοῦ Γαλατᾶ καὶ καταγράφονται εἰς τὰ βιβλία αὐτῆς.

Ἄρθρ. 59. Ἐπειδὴ τὰ ὑφάσματα (*μανιφατοῦραι*) ἐν γένει ἐξάγονται καὶ μεταφέρονται μὲ τὰς φορτηγὰς λέμβους (*μαούνας*) εἰς τὸ τελωνεῖον Κωνσταντινουπόλεως, αἱ ἐξ αὐτῶν πρὸς διαμετακόμισιν προωρισμέναι ὅταν κατὰ λάθος ἐξαχθῶσιν εἰς τὸ τελωνεῖον Κωνσταντινουπόλεως, δέον ὅπως ἐντὸς εἰκοσιτεσσάρων ὡρῶν πρὶν ἢ ἐναποθηκευθῶσιν, εἰδοποιηθῇ ἡ τελωνειακὴ ἀρχὴ περὶ τῆς προκειμένης διαμετακομίσεώς των καὶ καταγραφῶσιν οὕτως εἰς τὰ βιβλία τῆς ἀποθήκης· ἄλλως, εἰσπράττεται ἐπ' αὐτῶν τὸ εἰσαγωγικὸν τέλος.

Ἄρθρ. 60. Ἐπειδὴ εἶναι προφανὲς καὶ ἐκτὸς ἀμφιβολίας ὅτι ἡ διαμετακόμισις κυρίως οὐδὲν ἄλλο σημαίνει ἢ ἐμπόρευμα προερχόμενον ἐκ ξένης ἐπικρατείας καὶ διαμετακομιζόμενον πάλιν εἰς ξένην ἐπικράτειαν ὡς ἦλθε, τουτέστι χωρὶς νὰ ἐξαχθῇ εἰς τὴν ξηρὰν, καὶ χωρὶς ν' ἀλλάξῃ δεσπότην, δηλαδὴ χωρὶς νὰ γίνῃ ἀντικείμενον ἀγοραπωλησίας, ὡς ἐκ τούτου τὰ ξένης προελεύσεως ἐμπορεύματα μεταφερόμενα εἰς μίαν τῶν ξένων

ἐπικρατειῶν δὲν δύνανται νὰ ὑπάγωνται εἰς τὴν κατηγορίαν τῆς διαμετακομίσεως.

Ἄρθρ. 61. Ὅταν κάτοχός τις ἐμπορευμάτων προωρισμένων ὅπως διαμετακομισθῶσιν ἀφοῦ ἐξαχθῶσι προσωρινῶς εἰς τὸ τελωνεῖον, παραλαβὼν αὐτὰ ἐκ τοῦ ἀτμοπλοίου ἢ ἱστιοφόρου, εἰς ὃ ἦσαν φορτωμένα, καὶ θεὶς εἰς τὰς φορτηγίδας (*μαούνας*), τὰ προσαγάγῃ μὲν εἰς τὸ τελωνεῖον, χωρὶς ὅμως νὰ τὰ ἐκφορτώσῃ εἰς τὴν ἀποβάθραν τοῦ τελωνείου τὰ μεταφέρῃ ἀπ' εὐθείας εἰς τὴν ἰδίαν του ἀποθήκην, προσελθὼν δὲ ἀκολούθως, μίαν ἢ καὶ πολλὰς ἡμέρας ὕστερον, εἰς τὸ τελωνεῖον, ἐκθέσῃ τὴν ὑπόθεσιν καὶ διαφόρους προβάλλῃ προφάσεις λέγων ὅτι: «ἐγὼ τὴν δεῖνα ἡμέραν, παραλαβὼν ἐκ τοῦ δεῖνος ἱστιοφόρου τόσον καὶ τοιούτου εἴδους ἐμπόρευμα, τὸ ἐφόρτωσα εἰς τὴν μαοῦναν καὶ τὸ προσήγαγον εἰς τὸ τελωνεῖον ὅπως τὸ καταθέσω εἰς τὴν ἀποθήκην τῆς διαμετακομίσεως, δὲν τὸ παρεδέχθησαν ὅμως οἱ τοῦ τελωνείου ὑπάλληλοι, λέγοντες ὅτι ἔκλεισεν ἡ ἀποθήκη ἤδη καὶ ὅτι ἡ ὥρα εἶναι προκεχωρηκυῖα, ἢ ὅτι ἠναγκάσθην νὰ τὸ μεταφέρω εἰς τὴν ἰδίαν μου ἀποθήκην συνεπείᾳ τῆς βροχῆς ἥτις ἐπήρχετο, καὶ ἥτις ἤθελε βλάψει τὴν ποιότητα τῶν ἐμπορευμάτων μου ἐὰν ἐπερίμενον εἰσέτι», καὶ τὰ παρόμοια προφασιζόμενος, ζητήσῃ ἄδειαν διαμετακομίσεως τῶν ἐμπορευμάτων του ἐπὶ ἀτμοπλοίου ἢ ἱστιοφόρου, ἐπειδὴ ἅπαξ, παρὰ τὰ διατεταγμένα, τὸ ἐμπόρευμά του, δι' οἱανδήποτε αἰτίαν, μετεφέρθη ἀπ' εὐθείας εἰς τὴν ἰδιωτικήν του ἀποθήκην, δὲν λαμβάνονται ὑπ' ὄψιν τὰ δικαιολογήματα ταῦτα καὶ δὲν δίδοται ἡ ἄδεια τῆς διαμετακομίσεως τῶν ἐμπορευμάτων του, ἀλλ' εἰσπράττεται ἐπ' αὐτῶν τὸ νενομισμένον τελώνιον.

Ἄρθρ. 62. Τὰ ἐμπορεύματα, ἅτινα πρόκειται νὰ ἐναποθηκευθῶσιν εἰς τὴν ἀποθήκην τῆς διαμετακομίσεως, δέον νὰ προσάγωνται ἐγκαίρως παρὰ τῶν ἐμπόρων εἰς τὴν ἀποβάθραν τοῦ τελωνείου καὶ νὰ εἰδοποιῆται περὶ τούτου ὁ ἀρχιεπιστάτης· ἄλλως, ἐὰν μὲν ὁ ἔμπορος προσαγάγῃ τὰ ἐμπορεύματά του εἰς τὴν ἀποβάθραν τοῦ τελωνείου ἡλίου δύοντος, τουτέστι μετὰ τὴν ἑνδεκάτην μετὰ μεσημβρίαν ὥραν (Τουρκιστὶ), ὅτε κλεισθεισῶν τῶν ἀποθηκῶν, καὶ τῶν τελωνειακῶν ὑπαλλήλων, ἐκτὸς τῶν νυκτοφυλάκων (*νοπετσῆ*), ἀποσυρθέντων, εἶναι φύσει ἀδύνατον νὰ παραληφθῶσιν εἰς τὸ τελωνεῖον, ἡ εὐθύνη ἐπιβαρύνει αὐτόν. Ἐὰν δὲ, καίτοι τοῦ ἐμπόρου προσαγαγόντος αὐτὰ ἐγκαίρως εἰς τὴν ἀποβάθραν τοῦ τελωνείου καὶ ζητήσαντος παρὰ τοῦ ἀρχιεπιστάτου τὴν ἐναποθήκευσίν των εἰς τὴν ἐπὶ τούτῳ ἀποθήκην τῆς διαμετακομίσεως, ἅτε δὴ πρὸς διαμετακόμισιν προωρισμένων, οὐδὲν ἧττον δὲν ἐκφορτωθῶσιν ἀπὸ τὰς φορτηγίδας (*μαούνας*) ἀλλὰ μείνωσιν ἐν αὐταῖς, ἡ εὐθύνη ἐν τῇ περιπτώσει ταύτῃ ἐπιβαρύνει τοὺς τελωνειακοὺς ὑπαλλήλους.

Περὶ τῶν ἀποβαθρῶν τῶν τελωνείων.

Ἄρθρ. 63. Ἐπειδὴ ἡ ἀποβάθρα τοῦ τελωνείου, μὴ οὖσα ἐκ τῶν εἰς πάντας προσιτῶν καὶ διὰ τὴν κοινὴν χρῆσιν ὡρισμένων ἐπιλοίπων ἀποβαθρῶν, ὥρισται κυρίως διὰ τὴν τῶν ἐμπόρων ἐργασίαν, δὲν ἐπιτρέπεται ὅπως προσδένωνται καὶ προσαράζωσιν εἰς αὐτὴν ἀκάτια ἀλλότρια εἰς τὰς ἐργασίας ταύτας, ἵνα μὴ συνεπάγωνται δυσχερείας εἰς τὰς τελωνειακὰς ἐργασίας. Ἐπὶ τούτῳ δέον νὰ καταβάλληται μεγίστη προσοχὴ παρὰ τοῦ ἀρχιεπιστάτου τοῦ κεντρικοῦ τελωνείου καὶ τοῦ ἐπιτετραμμένου τὴν ἀποβάθραν, ὅπως μὴ συμβαίνῃ τοιαύτη συσσώρευσις ἀκατίων, καὶ νὰ διαταχθῇ αὐστηρῶς εἰς τοὺς λέμβούχους ἅπαξ διὰ παντὸς τὸ μέτρον τοῦτο. Ὁ παραβὰς τὴν διαταγὴν ταύτην λεμβοῦχος συλλαμβανόμενος ἀμέσως προσάγεται ἐνώπιον τῆς γενικῆς διευθύνσεως τῶν τελωνείων, ἥτις τὸν ἀποστέλλει τῇ συνοδίᾳ ἑνὸς τελωνειακοῦ ὑπαλλήλου εἰς τὴν δημαρχίαν τῆς Κωνσταντινουπόλεως, ὅπως τιμωρηθῇ δεόντως.

Ἄρθρ. 64. Ὁ τὴν ἀποβάθραν ἐπιτετραμμένος καθῆκον ἔχει νὰ φροντίζῃ νὰ ἐναποθηκεύῃ καὶ ταξιθετῇ εἰς τοὺς *σορτουρμάδες* τὰ διάφορα ἐμπορεύματα, ὅσα οἱ ἔμποροι προσάγουσιν εἰς τὴν ἀποβάθραν, ἅμα τῇ αὐτόσε ἐκφορτώσει των, καὶ προσέχῃ εἰς τὸ νὰ μὴ ἐπιαωρεύωνται τὰ δέματα καὶ λοιπὰ δοχεῖα εἰς τὸ μέσον τοῦ τελωνείου, νὰ ταξιθετῇ δὲ μετὰ προσοχῆς καὶ στοιβάζῃ καὶ τὰ εἰς τὴν ἀποβάθραν ἐξαγόμενα οἱουδήποτε εἴδους δέματα. Πᾶσα κατὰ τὴν ἐκτέλεσιν τῶν καθηκόντων τούτων ἀμέλεια ἐπιβαρύνει τὸν ῥηθέντα ἐπιτετραμμένον.

Περὶ τῶν ἀπὸ μιᾶς εἰς ἑτέραν ἀποβάθραν μεταφερομένων ἐμπορευμάτων ὅπως ἀποσταλῶσιν εἰς ξένην ἐπικράτειαν.

Ἄρθρ. 1. Ὅταν ἀπὸ μίαν τῶν ἀποβαθρῶν τῆς ὀθωμανικῆς ἐπικρατείας φορτόνωνται ἐπὶ πλοίου οἱαδήποτε ἐμπορεύματα ὅπως ἀποσταλῶσιν εἰς ξένην ἐπικράτειαν, ὁ ἔμπορος ὀφείλει ἢ νὰ πληρώσῃ τὸ ἐξαγωγικὸν τέλος εἰς τὴν ἀποβάθραν ἀφ' ἧς ἐξάγονται καὶ φορτόνωνται τὰ ἐμπορεύματά του, ἢ, ἐὰν πρόκηται νὰ μὴ τὰ ἀποστείλῃ κατ' εὐθείαν εἰς τὸ ἐξωτερικὸν, ἀλλὰ νὰ τ' ἀποστείλῃ πρῶτον εἰς ἑτέραν ἀποβάθραν τῆς ὀθωμανικῆς ἐπικρατείας, ἣν ἤθελεν ὁρίσει, καὶ ἐκεῖθεν μεταφορτόνων αὐτὰ νὰ τ' ἀποστείλῃ εἰς ξένην ἐπικράτειαν, νὰ δηλώσῃ εἰς τὴν ἀποβάθραν ἀφ' ἧς πρῶτον ἐξάγονται τὰ ἐμπορεύματα, ὅτι θέλει ἀποτίσει τὸ νενομισμένον τελώνιον εἰς τὴν μεσολαβοῦσαν ἀποβάθραν, ἤτοι τὴν τῆς μεταφορτώσεως. Ἐν τῇ τελευταίᾳ ταύτῃ περιπτώσει ὁ ἔμπορος ὀφείλει ἢ νὰ ἀφήσῃ εἰς τὴν πρώτην ἀποβάθραν ὡς παρακαταθήκην τὸ ἐξαγωγικὸν τέλος τῶν ἐμπορευμάτων, ἢ νὰ παραδώσῃ εἰς τὴν ἀποβάθραν ταύτην ἔγγραφον, διαλαμβάνον ὅτι

ἐὰν ἐντὸς ἓξ μηνῶν δὲν ἐπιστρέψῃ εἰς τὴν πρώτην ἀποβάθραν τὸ ἀποδεικτικὸν, ὅπερ θέλει τῷ παραδόσει (ὡς ῥηθήσεται κατωτέρω) ἐπὶ ἐπιστροφῇ μετὰ ἐπισημειωτικῆς δηλώσεως τῶν τελωνῶν τῆς μεσολαβούσης ἀποβάθρας) ὅτι τὰ ἐν αὐτῷ ἐμπορεύματα ἔφθασαν εἰς τὴν μεσολαβοῦσαν ἀποβάθραν, ἀφ' ἧς ἐπρόκειτο νὰ μεταφορτωθῶσι διὰ τὸ ἐξωτερικὸν, θέλει ἀποτίσει μετὰ παρέλευσιν τῆς προθεσμίας ταύτης τὸ τῆς ἐπιτοπίου καταναλώσεως 8 $^0/_0$ τέλος ἐπὶ τῶν ἐμπορευμάτων τούτων, ὡς ἐὰν ταῦτα κατηναλώθησαν ἐν τῷ ἐσωτερικῷ, περιπλέον δὲ καὶ 1 τοῖς $^0/_0$ τόκον μηνιαῖον ἐπὶ τοῦ καθυστερηθέντος τελωνίου, λογιζόμενον ἀπὸ τῆς ἡμερομηνίας τοῦ ἐγγράφου του. Ἐὰν δὲ ὁ ἔμπορος οὗτος ἤθελεν εἶσθαι ἄνθρωπος ἄγνωστος ἢ μὴ γνωστῆς εἰς τὸ τελωνεῖον φερεγγυότητος, τότε ἐκτὸς τοῦ ἐγγράφου ὀφείλει νὰ παρουσιάσῃ καὶ ἐγγυητὴν, οἱασδήποτε ὑπηκοότητος κἂν ᾖ, ἀρκεῖ μόνον νὰ ἦναι ἔμπορος καὶ παραδεκτὸς ὑπὸ τοῦ τελωνείου.

Ἐκτελεσθεισῶν οὕτω τῶν περὶ παρακαταθήκης καὶ ἐπιδόσεως ἐγγράφου ὡς ἀνωτέρω διατάξεων, δίδοται εἰς χεῖρας τοῦ ἐμπόρου ἀποδεικτικὸν ἐκ μέρους τοῦ τελωνείου τῆς πρώτης ἀποβάθρας (ἤτοι τῆς ἀποβάθρας, ἀφ' ἧς ἐξάγονται τὰ ἐμπορεύματα), ὅπως ἐπιδειχθῇ μὲν παρ' αὐτοῦ εἰς τὴν μεσολαβοῦσαν ἀποβάθραν (ἤτοι τὴν ἀποβάθραν ἣν οὗτος ὥρισεν ὡς μέρος ἔνθα μέλλουσι νὰ μεταφορτωθῶσι τὰ ἐμπορεύματά του ὅπως ἀποσταλῶσιν εἰς τὸ ἐξωτερικὸν), σημειωθῇ δ' ὄπισθεν τοῦ ἀποδεικτικοῦ τούτου καὶ ἐπιβεβαιωθῇ παρὰ τοῦ τελωνείου τῆς ἀποβάθρας ταύτης, ὅτι τὰ ἐμπορεύματα τὰ ἐν τῷ ἀποδεικτικῷ ἀναφερόμενα ἔφθασαν καὶ προσήχθησαν εἰς αὐτήν. Ἐὰν τὸ οὕτω παρὰ τοῦ τελωνείου τῆς πρώτης ἀποβάθρας παραδοθὲν τῷ ἐμπόρῳ ἀποδεικτικὸν ὅπως σημειωθῇ ὄπισθεν αὐτοῦ ἡ ἄφιξις τῶν ἐμπορευμάτων του παρὰ τοῦ τελωνείου τῆς δευτέρας ἀποβάθρας ἐπιστραφῇ ἐντὸς ἓξ μηνῶν παρὰ τοῦ ἐμπόρου εἰς τὸ τελωνεῖον τῆς πρώτης ἀποβάθρας ἐπικεκυρωμένον, τότε τὸ τελωνεῖον τοῦτο ἀποδίδοσι τῷ ἐμπόρῳ τὴν παρακαταθήκην ἢ τὸ ἔγγραφον αὐτοῦ, ἀπαλλάσσει δὲ καὶ τὸν ἐγγυητὴν τῆς εὐθύνης, ἐὰν τυχὸν ἐλήφθη ἐγγύησις.

Ἄρθρ. 2. Προσαχθέντων καὶ ἐκφορτωθέντων εἰς τὸ τελωνεῖον τῆς μεσολαβούσης ἀποβάθρας τῶν ἀπὸ μιᾶς εἰς ἑτέραν ἀποβάθραν μεταβιβαζομένων καὶ ἀπὸ τῆς τελευταίας ταύτης ἀποβάθρας μεταφορτωθησομένων πρὸς ἀποστολὴν εἰς ξένην ἐπικράτειαν ἐμπορευμάτων τινὸς, τὸ τελωνεῖον τῆς μεσολαβούσης ἀποβάθρας ὑποχρεοῖ τὸν ἔμπορον ὅπως ἐπιδείξῃ ἢ *μακπούλ* (δελτίον εἰσπράξεως) πρὸς ἀπόδειξιν ὅτι ἐπληρώθη τὸ ἐξαγωγικὸν τέλος εἰς τὴν ἀποβάθραν τῆς ἐξαγωγῆς, εἴτε τὸ ἀποδεικτικὸν, ὅπερ κατὰ τὸ πρῶτον ἄρθρον δίδωσι τὸ τελωνεῖον τῆς ἀποβάθρας τῆς ἐξαγωγῆς, ὅπως ἐπικυρωθῇ παρὰ τοῦ τελωνείου τῆς μεσολαβούσης ἀποβάθρας. Ἐν ἐναντίᾳ δὲ περιπτώσει, ἤτοι ὅταν ὁ ἔμπορος οὐδέτερα τούτων ἐπιδεί-

ξῃ, ὀφείλει ν' ἀποτίσῃ τὸ ἐξαγωγικὸν τέλος τῶν ἐμπορευμάτων του εἰς τὸ τελωνεῖον τῆς μεσολαβούσης ἀποβάθρας, ἅμα ὡς ἤθελε τὰ φορτώσει ἐπὶ τοῦ πλοίου.

Ἐὰν ὁ ἔμπορος τοιούτου τινος ἐμπορεύματος, ἐρχομένου ἀπὸ μιᾶς τῶν ἀποβαθρῶν τῆς ὀθωμανικῆς ἐπικρατείας ὅπως ἐκφορτωθῇ εἰς ἑτέραν ἀποβάθραν, θελήσῃ νὰ ἀποθηκεύσῃ τὰ ἐμπορεύματά του εἰς τὰς ἀποθήκας τοῦ τελωνείου ἄχρι τῆς ὁριστικῆς ἀποστολῆς των εἰς ξένην ἐπικράτειαν, τὸ τελωνεῖον δὲν θέλει ζητήσει παρ' αὐτοῦ ἐπὶ ἕνα μῆνα δικαίωμα *ἀρδιὲ*, ἐνόσῳ τὰ ἐμπορεύματά του δὲν ἀποσυρθῶσιν ἐκ τοῦ τελωνείου ὅπως καταναλωθῶσιν εἰς τὸ ἐσωτερικὸν τοῦ κράτους. Ἐὰν ὅμως τοὐναντίον ὁ ἔμπορος ζητήσῃ ν' ἀποσύρῃ τὰ ἐμπορεύματά του ταῦτα ἀπὸ τὸ τελωνεῖον ὅπως τὰ ἀποθηκεύσῃ εἰς τὴν ἰδίαν του ἀποθήκην εἴτε χάριν διυλίσεώς των εἴτε συνεπείᾳ ἑτέρας τινος αἰτίας, τότε ὀφείλει:

ά.) ἢ νὰ καταθέσῃ 8 % τέλος ἐσωτερικῆς καταναλώσεως, οὗτινος ἡ πρὸς τὸ ἐξαγωγικὸν τέλος διαφορὰ θέλει τῷ ἀποδοθῇ ἅμα ὡς ἤθελεν ἀποστείλει τὰ ἐμπορεύματά του εἰς ξένην ἐπικράτειαν ἐντὸς ἓξ μηνῶν ἀπὸ τῆς ἡμερομηνίας τῆς ἀπὸ τῆς πρώτης ἀποβάθρας ἐξαγωγῆς τῶν ἐμπορευμάτων του·

β'.) ἢ, ἐὰν δὲν θελήσῃ νὰ καταθέσῃ τὸ τέλος τῆς ἐσωτερικῆς καταναλώσεως, νὰ παραδώσῃ εἰς τὸ τελωνεῖον ἔγγραφον, δι' οὗ νὰ δηλοῖ ὅτι θέλει ἀποστείλει εἰς τὸ ἐξωτερικὸν ἐντὸς τοῦ διαστήματος τῶν ἓξ μηνῶν τὰ ἐμπορεύματά του, ὑποχρεούμενος, ἐὰν δὲν ἀποστείλῃ αὐτὰ ἐντὸς τοῦ χρονικοῦ τούτου διαστήματος, νὰ ἀποτίσῃ τὸ τέλος τῆς ἐσωτερικῆς καταναλώσεως ἐπὶ τῶν ἐμπορευμάτων τούτων, περιπλέον δὲ καὶ τὸν τόκον αὐτοῦ πρὸς ἓν τοῖς ἑκατὸν κατὰ μῆνα ἀπὸ τῆς ἡμερομηνίας τοῦ ἐγγράφου τούτου.

Ὁ τὸ ἔγγραφον τοῦτο ἐκδίδων ἔμπορος, ἐὰν δὲν ἦναι ἀξιόχρεως παρὰ τῇ τελωνειακῇ ἀρχῇ, ὀφείλει νὰ ἰσχυροποιήσῃ τὸ ἔγγραφόν του διδοὺς ἐγγυητὴν ἔμπορον, οἱασδήποτε ὑπηκοότητος, ἀρκεῖ μόνον νὰ ἦναι παραδεκτὸς ὑπὸ τῆς τελωνειακῆς ἀρχῆς.

ΝΟΜΟΣ

Περὶ τῶν εἰς τὰ τελωνεῖα ἐγκαταλειπομένων ἐμπορευμάτων, ὧν οἱ ἰδιοκτῆται ἀγνοοῦνται ἢ δὲν θέλουσι νὰ τὰ ἀποσύρωσιν.

(12 Ῥεμπιοὺλ-ἀχὴρ 1276.)

Ἄρθρ. 1. Συμπληρωθέντος ἑνὸς ἔτος ἀπὸ τῆς ἡμερομηνίας τῆς εἰς τὸ τελωνεῖον ἀποβιβάσεως ἐμπορευμάτων, μενόντων εἰς τὸ τελωνεῖον εἴτε διότι ὁ ἰδιοκτήτης αὐτῶν δὲν ἐγνώσθη, εἴτε διότι ἐγνώσθη μὲν ὁ ἰδιοκτήτης αὐτῶν, δὲν τὰ ἀπέσυρεν ὅμως ἀπὸ τὸ τελωνεῖον δι' οἱανδήποτε αἰτίαν, χωρὶς ν' ἀνοιχθῶσι καὶ ἐπιθεωρηθῶσιν, ἀλλὰ δηλουμένων μόνον τοῦ σημείου, τοῦ ἀριθμοῦ καὶ τοῦ εἴδους τοῦ δέματος εἰς ὃ περικλείονται (βαρέλιον, κιβώτιον, δέμα καὶ εἴ τι ἄλλο), ἀγγέλλονται δι' εἰδοποιήσεων καταχωριζομένων τουρκιστὶ μὲν εἰς τὴν ἐφημερίδα *Ζεριδεῖ χαβαδὶς*, γαλλιστὶ δὲ εἰς τὸ journal de Constantinople. Ἐὰν δὲ ἕνα μῆνα μετὰ τὴν ἀγγελίαν ταύτην ἐμφανιζόμενος ὁ ἰδιοκτήτης αὐτῶν καὶ ἀποδείξας τὰ ἐπ' αὐτῶν δικαιώματά του δὲν ἔλθῃ νὰ τ' ἀποσύρῃ, τότε ἀναγγέλλεται ἡ ἐκ μέρους τῆς τελωνειακῆς ἀρχῆς πώλησις αὐτῶν.

Ἄρθρ. 2. Ἐὰν καὶ μετὰ τὴν ἀγγελίαν ταύτην παρελθόντος ἑνὸς μηνὸς οἱ ἰδιοκτῆται τῶν ἐμπορευμάτων τούτων ἐμφανισθέντες δὲν τ' ἀποσύρωσιν ἀπὸ τὸ τελωνεῖον, τότε αἰτεῖται ἐκ μέρους τῆς τελωνειακῆς ἀρχῆς παρὰ τοῦ ἐπὶ τῆς ἐμπορίας ὑπουργείου ἡ ἀποστολὴ δύω μελῶν τοῦ Ἐμποροδικείου ὅπως ἐπὶ παρουσίᾳ αὐτῶν ἀνοιχθῶσι καὶ ἐπιθεωρηθῶσι τὰ ἐμπορεύματα καὶ καταγραφῶσιν εἰς ἐπὶ τούτῳ βιβλίον, κατὰ τὸ ἐπικρατοῦν σύστημα, ἐν πάσῃ λεπτομερείᾳ.

Ἄρθρ. 3. Παρόντων οὕτως ἀφ' ἑνὸς μὲν τῶν δύω προσκληθέντων μελῶν τοῦ Ἐμποροδικείου (ἀρθ. 2), ἀφ' ἑτέρου δὲ τοῦ ἀρχιλογιστοῦ τοῦ τελωνείου, τὰ ἐμπορεύματα ἀνοίγονται καὶ ἐπιθεωροῦνται ἐνώπιον τῆς γενικῆς διευθύνσεως τῶν τελωνείων, κατόπιν δὲ καταγράφονται, κατὰ τὸ ἐπικρατοῦν σύστημα, λεπτομερῶς καὶ ἀνὰ ἓν εἰς τὸ ἐπὶ τούτῳ βιβλίον. Τὸ οὕτω συνταχθὲν βιβλίον, σφραγιζόμενον ὑπὸ τῶν παρευρεθέντων ἐν τῇ ἐπιθεωρήσει καὶ συντάξει ἀτόμων, φυλάττεται ἐν τοῖς ἀρχείοις τοῦ διευθυντηρίου τοῦ λογιστικοῦ τμήματος τοῦ τελωνείου.

Ἄρθρ. 4. Ἀντίτυπον τοῦ ὡς ἄνω (ἀρθ. 3) συνταχθέντος βιβλίου ἀποστέλλεται εἰς τὰς ἐφημερίδας ὅπως καταχωρηθῇ ἐν αὐταῖς μετ' ἀγγελίας,

εἰδοποιούσης ὅτι τὰ ἐν τῷ βιβλίῳ ἐμπορεύματα μίαν ἑβδομάδα μετὰ τὴν ἀγγελίαν, τὴν δεῖνα ἡμέραν καὶ ὥραν, θέλουσι δημοπρατηθῆ ἐν τῷ τελωνείῳ.

Ἄρθρ. 5. Ἐπιστάσης τῆς κατὰ τὴν εἰδοποίησιν ὡρισμένης ἡμέρας, τὰ δημοπρατηθησόμενα ἐμπορεύματα ἐκτίθενται εἰς πλειστηριασμὸν ὑπὸ τῆς τελωνειακῆς ἀρχῆς, καθ' ὃν τρόπον πλειστηριάζονται καὶ αἱ ἀντὶ ἰσοτίμου τελωνίου λαμβανόμεναι πραγματεῖαι· τὸ δὲ ἐκ τῆς δημοπρασίας εἰσπραττόμενον ποσὸν καταγράφεται εἰς τὰ βιβλία τῆς διευθύνσεως τοῦ λογιστικοῦ τμήματος καὶ παρακατατίθεται εἰς τὸ τελωνειακὸν ταμεῖον, ἀφοῦ ἀφαιρεθῶσι προηγουμένως ἐξ αὐτοῦ οἱ ὀφειλόμενοι διὰ τὰ ἐμπορεύματα φόροι (*μιρὶ*) οἷον τελώνιον, ἀρδίαι καὶ λοιποί.

Ἄρθρ. 6. Κατατεθέντος οὕτω τοῦ προϊόντος τῆς δημοπρασίας εἰς τὸ τελωνειακὸν ταμεῖον, ἐὰν ἐντὸς ἑνὸς ἔτους ἀπὸ τῆς χρονολογίας τῆς παρακαταθήκης προσελθὼν ὁ ἰδιοκτήτης τῶν δημοπρατηθέντων ἐμπορευμάτων καὶ ἀποδείξας τὰ ἐπ' αὐτῶν δικαιώματά του ζητήσῃ τὴν ἀπόδοσιν αὐτῆς, τὸ ποσὸν τοῦτο τῇ προηγουμένῃ διαταγῇ τῆς γενικῆς διευθύνσεως τῶν τελωνείων, καὶ ληφθείσης ἀποδείξεως παραλαβῆς παρὰ τοῦ αἰτοῦντος, κατὰ τὰ εἰωθότα, ἀποδίδοται αὐτῷ· ἄλλως, ἐὰν παρελθόντος ἑνὸς ἔτους οὐδεὶς παρουσιασθῇ πρὸς ἀναζήτησιν αὐτοῦ, τὸ ποσὸν τοῦτο διαγραφόμενον ἀπὸ τὰ βιβλία τῶν παρακαταθηκῶν κατατάσσεται εἰς τὰς προσόδους τοῦ κράτους ὁριστικῶς, καὶ κατὰ τὰ εἰθισμένα ἀποστέλλεται εἰς τὸ ὑπουργεῖον τῶν Οἰκονομικῶν συνοδευόμενον ὑπὸ ἐπὶ τούτῳ βιβλίου.

Ἄρθρ. 7. Αἱ διατάξεις τῶν προηγουμένων ἄρθρων ἀφορῶσι μόνον τὸ κεντρικὸν τελωνεῖον Κωνσταντινουπόλεως, τὰ δὲ ὑποτελωνεῖα Κωνσταντινουπόλεως καὶ τὰ τελωνεῖα τῶν λοιπῶν χωρῶν τῆς ὀθωμανικῆς ἐπικρατείας ὀφείλουσι ν' ἀπευθύνωνται ἀμέσως εἰς τὴν γενικὴν διεύθυνσιν τῶν τελωνείων ἐν τοιαύταις περιστάσεσιν, ἀποστέλλοντα εἰς τὴν ῥηθεῖσαν διεύθυνσιν ἐν τέλει ἑκάστου ἔτους τὸ βιβλίον τῶν κατὰ τὴν διάρκειαν τοῦ ἔτους συσσωρευθέντων ἐν τῷ τελωνείῳ ἐμπορευμάτων τῆς κατηγορίας ταύτης, καὶ ζητοῦντα παρ' αὐτῆς ὁδηγίας περὶ τοῦ πρακτέου. Δέον δὲ νὰ συμμορφῶνται ἀπαραλλάκτως μὲ τὰς διαταγὰς, ἃς ἡ γενικὴ τῶν τελωνείων διεύθυνσις ἤθελεν ἐπιστείλει εἰς αὐτὰ ἐν τοιαύταις περιπτώσεσι.

ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ

Περὶ τῆς διὰ μολύβδου καὶ ἐπὶ θώμιγγος (σπάγγου) σφραγίσεως τῶν δεμάτων, βαρελίων, κιβωτίων, φακέλλων καὶ λοιπῶν, ἅτινα ἐμπεριέχουσιν ἐμπορεύματα, ἀποστελλόμενα ἀπὸ μιᾶς εἰς ἄλλην ὀθωμανικὴν χώραν.

ΣΥΝΤΑΧΘΕΙΣ

Ἐπὶ σκοπῷ τοῦ ν' ἀρθῇ ἐκ τοῦ μέσου ἡ δυσχέρεια τῆς εἰς τὰ μεσολαβοῦντα τελωνεῖα ἐκ νέου ἐπεθεωρήσεως τῶν ἐμπορευμάτων, ἀφοῦ ἐπιθεωρήθησαν ἤδη ταῦτα καὶ ἐφηρμόσθησαν ἐπ' αὐτῶν αἱ τελωνειακαὶ διατάξεις ἐν τῇ χώρᾳ ἀφ' ἧς ἐξάγονται.

(13 Δζεμάζιουλ-ἐββὲλ 1280.)

"Αρθρ. 1. "Απαντα τὰ ἐμπορεύματα, ὅσα πρόκειται νὰ μεταφερθῶσιν, εἴτε διὰ ξηρᾶς εἴτε διὰ θαλάσσης, ἀπὸ μιᾶς τῶν ὀθωμανικῶν χωρῶν εἰς ἑτέραν, εἴτε νὰ ἐξαχθῶσιν εἰς τὴν ἀλλοδαπὴν, ἀφοῦ ἐπιθεωρηθῶσιν ὑπὸ τῶν τελωνείων τοῦ τόπου τῆς ἐξαγωγῆς των καὶ ἀποτίσωσιν εἰς αὐτὰ τὸ νενομισμένον τελώνιον, δέον νὰ σφραγίζωνται ὑπὸ τῶν τελωνείων τούτων, τιθεμένων ἐπὶ τῶν δεμάτων ἐν οἷς περικλείονται μιᾶς καὶ ἐν ἀνάγκῃ πλειόνων σφραγίδων μολυβδίνων. Τὸ ποσὸν τῶν τεθεισῶν σφραγίδων δέον ν' ἀναφέρηται ἐν ἐπισημειώσει ἐντὸς τοῦ κατὰ τὸν νόμον διὰ τὰ ἐμπορεύματα ταῦτα ἐκδοθησομένου *τεζκερέϊ-ἐδά*.

"Αρθρ. 2. Ἡ διὰ μολύβδου σφράγισις τῶν ἐμπορευμάτων ἐνεργεῖται τῇ αἰτήσει τῶν ἐμπορευομένων, καὶ δὲν σφραγίζονται τὰ ἐμπορικὰ δέματα, ὅσων οἱ κάτοχοι δὲν ἤθελον ζητήσει τοῦτο. Τὰ ἀσφράγιστα ὅμως δέματα ἀνοίγονται καὶ ἐπιθεωροῦνται κατὰ τὸ σύνηθες παρὰ τῶν τελωνείων ὅλων τῶν μερῶν, δι' ὧν ἤθελον διέλθει, ἄχρις οὗ φθάσωσιν εἰς τὸν ὅρον τῆς ἀποστολῆς αὐτῶν.

"Αρθρ. 3. Εἰσπράττονται πεντήκοντα παράδες εἰς μεταλλικὸν καὶ κατὰ προκαταβολὴν (ὡς καὶ ἐν τῇ εἰσπράξει τοῦ τελωνίου) δι' ἑκάστην μολυβδίνην σφραγίδα, τιθεμένην ἐπὶ τῶν δεμάτων καὶ οἱωνδήποτε ἄλλων

ἐμπορεύματα περικλειόντων περικαλυμμάτων, λόγῳ ἐξόδων μολύβδου καὶ θώμιγγος (σπάγγου).

Ἄρθρ. 4. Τὰ ἐπὶ τῇ αἰτήσει τοῦ ἐμπορευομένου σφραγισθέντα διὰ μολυβδίνων σφραγίδων δέματα καὶ ἄλλα περικαλύμματα, ὅθενδήποτε ἤθελον διέλθει ὅπως φθάσωσιν εἰς τὸ μέρος τῆς ἀποστολῆς των, ἐνόσῳ εἰσὶ σύμφωνα μὲ τὸν συνοδεύοντα αὐτὰ *ἐδὰ τεζκερεσὶ* κατὰ τὸ σημεῖον, τὸν ἀριθμὸν καὶ τὸ ποσὸν τῶν ἐπ' αὐτῶν τεθειμένων σφραγίδων, καὶ ἐνόσῳ αἵ τε μολύβδινοι σφραγίδες καὶ οἱ ἐφ' ὧν ἐτέθησαν θώμιγγες (σπάγγοι) διατηρῶνται ἀνέπαφοι καὶ δὲν παρέχωσιν ὑπονοίας ἐπὶ ἀνοίξει τῶν δεμάτων καὶ προσθήκῃ ἐν αὐτοῖς ἑτέρων ἐμπορευμάτων, ἀφίενται ἐλεύθερα ἐν τῇ διαβάσει των ἀπὸ τὰ μεσολαβοῦντα τελωνεῖα, εἴτε ἀπὸ τὰ τελωνεῖα τῆς εἰς τὸν πρὸς ὃν ὅρον ἀποστολῆς των (1), χωρὶς νὰ ζυγισθῶσιν, ἢ ν' ἀνοιχθῶσι καὶ αὖθις ὅπως ἐπιθεωρηθῶσιν ἢ μετρηθῶσι τὰ ἐν αὐτοῖς ἐμπορεύματα, ἀλλ' ἀποστέλλονται καὶ διέρχονται ὡς ἔχουσιν. Ἅμα τῇ ἀφίξει τῶν σεσημασμένων δεμάτων ἢ περικαλυμμάτων τούτων εἰς τὰ μέρη ἔνθα ἀποστέλλονται ὁριστικῶς, ὅπως ἐκεῖθεν ἀποσταλῶσιν εἰς ξένην ἐπικράτειαν, εἴτε καταναλωθῶσιν ἐπιτοπίως, ἵνα προληφθῇ πᾶσα κατάχρησις δυναμένη νὰ προέλθῃ ἐκ τῆς περιελεύσεως τῶν μολυβδίνων σφραγίδων εἰς τὰς χεῖρας τῶν ἰδιωτῶν, τὰ τελωνεῖα δέον πάραυτα ν' ἀποκόπτωσι τὰς σφραγίδας ταύτας καὶ νὰ τὰς φυλάττωσιν ἐν τοῖς ἀρχείοις των.

Ἐὰν ἐπὶ τῶν σφραγίδων δι' ὧν ἐσημάνθησαν τὰ δέματα, ἢ ἐπὶ τοῦ θώμιγγος (σπάγγου) ἐφ' οὗ ἐτέθησαν αἱ σφραγίδες, εὑρεθῇ ῥῆγμα ἢ ἄλλο τι παρέχον ὑπονοίας καταχρήσεως, τὰ δέματα ταῦτα θεωροῦνται ὡς μὴ σεσημασμένα, ἀνοίγονται, ἐπιθεωροῦνται τὰ ἐν αὐτοῖς ἐμπορεύματα, ἐξακριβοῦται ἡ μετὰ τοῦ *ἐδὰ τεζκερεσὶ* συμφωνία αὐτῶν καὶ ἐνὶ λόγῳ ὑποβάλλονται εἰς ὅλας τὰς ἐπὶ τῶν ἀσφραγίστων ἐμπορευμάτων ἐν χρήσει διατυπώσεις.

Ἄρθρ. 5. Ὅπως προληφθῇ πᾶσα ἀφορμὴ καταχρήσεως καὶ ὑπονοίας, οἷαι αἱ ἐν τῷ ἄρθρῳ 4, οἱ ὑπάλληλοι τῶν τελωνείων, ὁσάκις σφραγίζουσι τὰ δέματα ἢ περικαλύμματα, πρέπει νὰ φροντίζωσι νὰ θέτωσιν ἐπ' αὐτῶν τόσας σφραγίδας, ὅσας ἀπαιτεῖ τὸ πάχος καὶ ἡ κατάστασις τοῦ δέματος, μὴ θέτοντες ὀλιγωτέρας τῶν δεουσῶν καὶ ἂν ἀκόμη ὁ ἔμπορος χάριν οἰκονομίας ἤθελεν αἰτήσει ἐπιμόνως τοῦτο, καὶ νὰ καταβάλλωσι μεγίστην προσοχὴν καὶ φροντίδα ὅπως σφραγίζοντες τὰ δέματα περιτυλίσσωσιν αὐτὰ διὰ τοῦ θώμιγγος (σπάγγου) καὶ σφραγίζωσι διὰ τῶν μολυβδίνων

(1). Ἡ τελευταία τελωνειακὴ τοπικὴ διάκρισις αὕτη ἐτέθη ἐνταῦθα διὰ τὰ ἐμπορεύματα, ὅσα ἀποστέλλονται ἀπὸ μιᾶς τῶν ὀθωμανικῶν χωρῶν εἰς δευτέραν, ὅπως ἐκεῖθεν ὁριστικῶς ἐξαχθῶσιν εἰς ξένην ἐπικράτειαν.

σφραγίδων οὕτως, ὥστε νὰ μὴ δύνανται ἀκολούθως ν' ἀνοιχθῶσι καὶ τεθῶσιν ἐν αὐτοῖς καταχρηστικῶς ἄλλα ἐμπορεύματα.

Ἀφ' ἑτέρου δὲ καὶ οἱ ἔμποροι πρέπει νὰ προσέχωσι μᾶλλον τῶν ὑπαλλήλων τῶν τελωνείων, ὅπως τὰ δέματά των σφραγίζωνται καλῶς καὶ εἰς τρόπον ὥστε νὰ μὴ παρέχηται ὑπόνοια εἰς τὰ τελωνεῖα τῶν μερῶν, δι' ὧν ἤθελον διέλθει, καὶ νὰ μὴ ἀποσύρωσιν ἐκ τῶν τελωνείων τὰ δέματα ἅτινα δὲν ἐσφραγίσθησαν ὡς δεῖ· πρὸς δὲ νὰ προσέχωσιν ὥστε καθ' ὁδὸν νὰ μὴ πάθωσιν αἱ σφραγίδες καὶ οἱ θώμιγγες (σπάγγοι) ῥῆγμα ἢ βλάβην, δυναμένην νὰ παράσχῃ ὑπονοίας καταχρήσεως εἰς τὰ τελωνεῖα, ὅπως μὴ ἐπιβαρύνωνται μὲ τὰς δυσχερείας καὶ βραδύτητας τῆς ἐκ δευτέρου ἀνοίξεως καὶ ἐπιθεωρήσεως τῶν ἤδη ἐσφραγισμένων ἐμπορευμάτων ἐν τοῖς τελωνείοις τῶν μερῶν, ἀφ' ὧν ταῦτα διέρχονται.

ΕΠΙΣΗΜΟΣ ΚΟΙΝΟΠΟΙΗΣΙΣ.

Κατὰ τὰς μεταξὺ τῆς ὀθωμανικῆς ἐπικρατείας καὶ τῶν φίλων δυνάμεων συνομολογηθείσας ἐμπορικὰς συνθήκας, καθ' ἃς ἡ ὀθωμανικὴ αὐτοκρατορία διατηρεῖ πλήρη ἐλευθερίαν καὶ ἰσχὺν ὅπως λάβῃ πάντα τὰ προληπτικὰ μέτρα πρὸς παρεμπόδισιν τῶν καταχρήσεων, ἡ γενικὴ τῶν αὐτοκρατορικῶν τελωνείων Διεύθυνσις, ἐπὶ τῷ διπλῷ σκοπῷ τοῦ νὰ προφυλάξῃ τὰ συμφέροντα τοῦ ταμείου τοῦ Κράτους καὶ νὰ παράσχῃ πλείονα ἀσφάλειαν καὶ ἐμπιστοσύνην εἰς τὴν ἐξάσκησιν τοῦ χρηστοῦ καὶ ἀδολιεύτου ἐμπορίου, ἔλαβε τὰ ἑφεξῆς μέτρα, ἅτινα ἀπὸ τῆς ἡμερομηνίας τῆς παρούσης κοινοποιήσεως θέλουσιν ἔχει ἰσχὺν νόμου ἐν πᾶσι τοῖς τελωνείοις τῆς ὀθωμανικῆς ἐπικρατείας.

Ἄρθρ. 1. Ἅμα προσορμισθῇ οἱς ἕνα τῶν λιμένων τῆς ὀθωμανικῆς ἐπικρατείας πλοῖόν τι (ἀτμόπλουν ἢ ἱστιοφόρον), πρὶν ἢ γείνῃ ἔναρξις τῆς ἐκφορτώσεως αὐτοῦ, ὁ πράκτωρ τῆς θαλασσοπλοϊκῆς ἑταιρίας εἰς ἣν ἀνήκει τὸ πλοῖον ἢ ἀτμόπλοιον τοῦτο, εἴτε ὁ πλοίαρχος, εἴτε ὁ ἐντολοδόχος αὐτοῦ ὀφείλει νὰ ἐπιδώσῃ εἰς τὴν τελωνειακὴν διεύθυνσιν δύο ἀντίγραφα τοῦ δηλωτικοῦ, ἐπικεκυρωμένα καὶ ὑπογεγραμμένα παρ' αὐτοῦ. Τὰ ἀντίγραφα ταῦτα τοῦ δηλωτικοῦ πρέπει νὰ περιέχωσι τὸ ποσὸν, τὸ σημεῖον καὶ τὸν ἀριθμὸν τῶν δεμάτων, ὅσα εὑρίσκονται ἐν τῷ πλοίῳ καὶ εἰσὶ προωρισμένα ὅπως ἐκφορτωθῶσιν εἰς τὸν περὶ οὗ πρόκειται λιμένα.

Συγχρόνως μὲ τὰ δύο ἀντίγραφα τὰ ἐπιδοθησόμενα εἰς τὴν τελωνειακὴν διεύθυνσιν, δέον νὰ παρουσιάζωνται καὶ τὰ πρωτότυπα δηλωτικὰ, ἅτινα παραβάλλουσα ἡ διεύθυνσις μετὰ τῶν ἀντιγράφων ἀμέσως, καὶ βεβαιουμένη περὶ τῆς ἀκριβείας των, παραδίδοσιν εἰς χεῖρας τοῦ κομιστοῦ αὐτῶν. Ἐκφορτονομένων δὲ τῶν ἐμπορευμάτων εἰς τὴν ξηρὰν, τουτέστιν εἰς τὴν ἀποβάθραν τοῦ τελωνείου, διορίζεται παρὰ τῆς τελωνειακῆς διευθύνσεως ὑπάλληλος, ὅστις μετὰ τοῦ πράκτορος τῆς ἑταιρίας, ἢ τοῦ παραλήπτου τῶν ἐμπορευμάτων, ἤ τινος ἐντολοδόχου αὐτῶν, σημειόνει τὰ ἀποβιβαζόμενα ἐπὶ ἀμφοτέρων τῶν ἀντιγράφων τοῦ δηλωτικοῦ. Περαιωθείσης δ' οὕτω τῆς ἀπὸ τοῦ πλοίου εἰς τὴν τελωνειακὴν ἀποβάθραν ἐκφορτώσεως τῶν δεμάτων καὶ ἐξακριβωθέντος ὅτι τὰ ἐκφορτωθέντα εἰσὶ σύμφωνα μὲ τὸ δηλωτικὸν καὶ δὲν λείπει οὐδὲν τῶν ἐν αὐτῷ δεδηλωμένων ἐμπορευμάτων, τὰ δύο ἀντίγραφα τοῦ δηλωτικοῦ ὑπογράφονται παρ' ἀμφοτέρων, καὶ τὸ μὲν φυλάττεται εἰς τὰ ἀρχεῖα τοῦ τελωνείου, τὸ δ'

ἕτερον παραδίδεται εἰς χεῖρας τοῦ πράκτορος τῆς ἑταιρίας, ἢ τοῦ πλοιάρχου, ἢ τοῦ ἐντολοδόχου αὐτῶν.

Ἐὰν τοὐναντίον τὰ ἐκφορτωθέντα δέματα ἤθελον εὑρεθῆ ὀλιγώτερα τοῦ ποσοῦ τῶν εἰς τὸ δηλωτικὸν δηλωθέντων, τότε τέσσαρες περιπτώσεις δυνατὸν νὰ ὑπάρξωσιν.

ά.) ἢ τὰ ἐλλείποντα δέματα δὲν ἐφορτώθησαν ἐπὶ τοῦ πλοίου.

β'.) ἢ ἐφορτώθησαν μὲν ἐπὶ τοῦ πλοίου, ἀλλ' ἀπεβιβάσθησαν εἰς ἄλλο μέρος.

Κατὰ τὰς δύω ταύτας περιπτώσεις ὁ πράκτωρ τῆς ἑταιρίας, ἢ ὁ πλοίαρχος, ἢ ὁ ἐντολοδόχος αὐτῶν, ὀφείλει ἐντὸς ὡρισμένου χρονικοῦ διαστήματος νὰ λάβῃ ἀπὸ τὸ προσῆκον μέρος καὶ νὰ παρουσιάσῃ εἰς τὴν τελωνειακὴν διεύθυνσιν πιστοποιητικὸν, προσεπιμαρτυροῦν ὅτι συνέβη μία τῶν δύω τούτων περιπτώσεων.

γ'. ἢ τὰ ἐλλείποντα δέματα ἀπωλέσθησαν.

Καὶ ἐν τῇ περιπτώσει ταύτῃ, ἐπειδὴ ὁ παραλήπτης τῶν δεμάτων θέλει ζητήσει αὐτὰ παρὰ τοῦ ἀπολέσαντος, ὁ πράκτωρ τῆς ἑταιρίας, εἴτε ὁ πλοίαρχος, εἴτε ὁ ἐντολοδόχος αὐτῶν, ὀφείλει νὰ ἀποδείξῃ ἐντὸς ὡρισμένου χρονικοῦ διαστήματος τὸ ἀληθὲς τῆς περιπτώσεως ταύτης, τουτέστι ν' ἀποδείξῃ εἰς τὴν διεύθυνσιν τοῦ τελωνείου ὅτι τὰ ἐλλείποντα δέματα ἀπωλέσθησαν πραγματικῶς καὶ προσέτι ὅτι ἀπεζημίωσε τὸν παραλήπτην, ἀποτίσας αὐτῷ τὸ ἰσότιμον.

Ὅταν ἀποδειχθῶσιν αἱ τρεῖς αὗται περιπτώσεις, τουτέστιν ὅταν ἀποδειχθῇ ὅτι τὰ ἐλλείποντα δέματα δὲν ἐφορτώθησαν ἐπὶ τοῦ πλοίου εἰς τὸ μέρος τῆς φορτώσεως, ἢ ὅτι ἀπεβιβάσθησαν ἀλλαχοῦ, ἢ ὅτι ἀπωλέσθησαν, ἡ τελωνειακὴ διεύθυνσις δὲν δύναται νὰ ἀπαιτήσῃ τὸ τελώνιον τῶν οὕτω πως ἐλλειπόντων ἐμπορευμάτων.

δ'.) ἢ τέλος τὰ ἐλλείποντα δέματα ἀπωλέσθησαν μὲν, ἀλλ' ὅσον καὶ ἂν προβάλληται τοιαύτη τις δικαιολογία, ζητοῦνται παρὰ τοῦ παραλήπτου.

Ἐν τῇ περιπτώσει ταύτῃ, ὁ πράκτωρ τῆς ἑταιρίας, ἢ ὁ πλοίαρχος, ἢ ὁ ἐντολοδόχος αὐτῶν ὀφείλει νὰ ἀποτίσῃ τὸ νενομισμένον τελώνιον τῶν ἐλλειπόντων δεμάτων ἐπὶ τῆς ἐν τῷ δηλωτικῷ σημειουμένης ἀξίας αὐτῶν, εἴτε ἐπὶ τῆς ἀξίας δι' ἣν ἠσφαλίσθησαν. Ἐὰν δὲ ἡ ἀξία αὐτῶν μὴ δυναμένη νὰ ἐξακριβωθῇ μένῃ ἄγνωστος, τότε ὀφείλει νὰ πληρώσῃ εἰς τὸ τελωνεῖον ἀντὶ τελωνίου τὸ διπλοῦν τοῦ πληρωθέντος ἢ συμπεφωνημένου δι' αὐτὰ ναύλου.

Τὸ ἄνω μνημονευθὲν χρονικὸν διάστημα πρὸς ἀπόδειξιν τῶν ἀνωτέρω τεσσάρων περιπτώσεων, ὡς καὶ τὸ διὰ τὴν ἀπόδειξιν τῶν τυχὸν συμβησομένων ἀβαριῶν, ὁρίζεται εἰς ἓξ μῆνας δι' ὅλους ἀνεξαιρέτως τοὺς λιμένας τῆς ἐπικρατείας.

Ἐὰν τεσσαράκοντα ὀκτὼ ὥρας μετὰ τὴν ὁλοσχερῆ ἐκφόρτωσιν τῶν

δεμάτων εἰς τὴν ἀποβάθραν τοῦ τελωνείου δὲν προσαχθῇ εἰς τὴν τελωνειακὴν διεύθυνσιν ἀπόδειξις ἔγκυρος ὅτι ὡς πρὸς τὰ ἐλλείποντα δέματα συνέβη μία τῶν προεκτεθεισῶν τεσσάρων περιπτώσεων, παραχωρεῖται ἡ πρὸς προσαγωγὴν ἀποδείξεως ἑξάμηνος προθεσμία, λαμβανομένου ἐνὸς ἐγγράφου μόνον παρὰ τῶν πρακτορείων τῶν ἀτμοπλοϊκῶν ἑταιριῶν, δι' οὗ νὰ ὑποχρεῶνται ταῦτα ὅπως ἐν τῇ ἀνωτέρω ἑξαμήνῳ προθεσμίᾳ προμηθευθῶσι καὶ προσαγάγωσι τὰς ἀποδείξεις.

Δὲν ἐφαρμόζεται ὅμως ἡ διάταξις αὕτη καὶ ἐπὶ τῶν πλοιάρχων ἱστιοφόρων ἢ ἀτμοπλοίων, ὅσα δὲν ἔχουσιν εἰς τὸν λιμένα, ἔνθα εὑρίσκεται τὸ τελωνεῖον εἰς ὃ ἐξεφορτώθησαν τὰ δέματα, μόνιμόν τινα πράκτορα, ἀλλ' ὅπως δοθῇ αὐτοῖς ἡ ἑξάμηνος προθεσμία πρὸς προσαγωγὴν ἀποδείξεως, ὀφείλουν ἢ νὰ παρακαταθέσωσιν εἰς τὴν τελωνειακὴν διεύθυνσιν τὸ τελώνιον τῶν ἐλλειπόντων δεμάτων, ἢ τὸ διπλοῦν τοῦ πληρωθέντος ἢ συμπεφωνημένου ναύλου, εἰς τὴν ἀπότισιν τοῦ ὁποίου ἤθελον ὑποχρεωθῇ ἐὰν δὲν φέρωσι τὰς ἀποδείξεις ἐντὸς τῆς ἑξαμήνου ταύτης προθεσμίας, ἢ νὰ παρουσιάσωσιν εἰς τὸ τελωνεῖον ἐγγυητὴν ἀξιόχρεων παρὰ τῇ τελωνειακῇ διευθύνσει, ἐγγυηθησόμενον τὴν ἀπότισιν ἑνὸς τῶν δύω ἀνωτέρω ἀποτιθησομένων ποσῶν.

Οὐδὲν οὐδενὸς εἴδους ἐμπόρευμα ἀποβιβάζεται εἰς τὴν ξηράν, τουτέστιν εἰς τὴν ἀποβάθραν τοῦ τελωνείου, ἄνευ προηγουμένης ἀδείας τῆς τελωνειακῆς διευθύνσεως. Ἡ ἄδεια τῆς ἐκφορτώσεως δίδεται παρὰ τῆς τελωνειακῆς διευθύσεως, ἅμα τῇ προσαγωγῇ καὶ ἐπιδόσει τῶν δύο ἀντιγράφων τοῦ δηλωτικοῦ.

Ἐπειδὴ πολλάκις ἐπείγει ἡ ταχεῖα ἐκφόρτωσις τῶν πραγματειῶν ἀπὸ τὰ ἄλλην διεύθυνσιν ἔχοντα πλοῖα ὡς καὶ ἀπὸ τὰ τακτικῶς ταξειδεύοντα ἀτμόπλοια, ὅπως προληφθῶσιν αἱ ἐκ τῶν ἀναβολῶν δυσχέρειαι, ἡ τελωνειακὴ διεύθυνσις παραχωρεῖ τὴν ἄδειαν τῆς ἀπὸ τὸ πλοῖον ἢ ἀτμόπλοιον τοῦτο ἐκφορτώσεως τῶν δεμάτων εἰς *μαούνας*, ἄχρις οὗ ἐπιδοθῶσιν αὐτῇ τὰ ἀντίγραφα τοῦ δηλωτικοῦ· δὲν δύναται ὅμως νὰ ἐπιτρέψῃ καὶ τὴν εἰς τὴν ἀποβάθραν τοῦ τελωνείου ἀποβίβασιν τῶν δεμάτων τοῦ πλοίου ἢ ἀτμοπλοίου τούτου, πρὶν ἢ ὁ πλοίαρχος, ἢ ὁ ἐντολοδόχος, ἢ ὁ πράκτωρ τοῦ πλοίου ἢ ἀτμοπλοίου τούτου προσαγάγῃ εἰς τὸ τελωνεῖον τὸ εἰς διπλοῦν ἀντίγραφον τοῦ δηλωτικοῦ, κατὰ τὰς περὶ τούτου διατάξεις.

Ἡ τελωνειακὴ διεύθυνσις θέλει ὁρίσει ἰδιαίτερόν τι μέρος διὰ τὴν ἐπιθεώρησιν τῶν πραγμάτων, ὅσα φέρουσι μεθ' ἑαυτῶν οἱ ἐπιβάται. Οὐδεὶς τῶν ἐπιβατῶν ἐξαιρεῖται τῆς ἐπιθεωρήσεως ταύτης. Ὡς δὲ τὰ μεταχειρισμένα πράγματα τῶν ἐπιβατῶν ἐξαιροῦνται τοῦ τελωνειακοῦ δασμοῦ, οὕτω καὶ ὅσα τῶν πραγμάτων αὐτῶν, οἷον καινουργῆ ἐνδύματα, ἀσπρόρρουχα, ὑποδήματα καὶ λοιπὰ, ἀποδειχθῶσιν ὡς προωρισμένα πρὸς ἰδίαν των χρῆσιν, εἰς οὐδένα τελωνειακὸν δασμὸν ὑποβάλλονται.

Ἄρθρ. 2. Πᾶν οἱουδήποτε εἴδους ἐμπόρευμα προωρισμένον εἰς τὴν διὰ ξηρᾶς διαμετακόμισιν καθυποβάλλεται, κατὰ τὸ εἰωθὸς, εἰς ἐπιθεώρησιν.

Ἐπιθυμοῦσα ἐν τοσούτῳ ἡ Κυβέρνησις νὰ παράσχῃ πάσας τὰς δυνατὰς εὐκολίας εἰς τὴν ἐξάσκησιν τοῦ ἐμπορίου, χωρὶς ὅμως νὰ βλάψῃ τὰ συμφέροντα τοῦ ταμείου τοῦ Κράτους, παρεδέχθη τὰ ἑξῆς μέτρα καθ' ὅσον ἀφορᾷ τὴν διὰ ξηρᾶς διαμετακόμισιν τῶν ἐμπορευμάτων.

α'.) Ἡ αἴτησις περὶ παραλαβῆς τεζκερὲ πρὸς διαμετακόμισιν ἐμπορευμάτων ὀφείλει νὰ συνοδεύηται ὑπὸ δηλώσεως (*πεγιανναμὲ*), ὑπογεγραμμένης παρὰ τοῦ ἰδιοκτήτου τῶν ἐμπορευμάτων ἐμπόρου ἢ τοῦ ἐντολοδόχου του καὶ φερούσης τὸ σημεῖον, τὸν ἀριθμὸν, τὸ εἶδος καὶ ποσὸν τῶν διαμετακομισθησομένων ἐμπορευμάτων.

Ἡ τελωνειακὴ διεύθυνσις ἐξελέγχει τὸ ἀκριβὲς τῆς δηλώσεως, ἀνοίγουσα κατ' ἐκλογὴν καὶ ἐπιθεωροῦσα ἓν ἐκ τῶν δεμάτων, ἐὰν ταῦτα ὦσιν ὀλιγώτερα τῶν δέκα, ἓν δὲ ἐπὶ δέκα, ἐὰν ὑπερβαίνωσι τὴν δεκάδα. Τὰ κατὰ τὸν τρόπον τοῦτον ἐπιθεωρηθέντα ἐμπορεύματα, ἐὰν εὑρεθῶσι σύμφωνα μετὰ τῆς συνοδευούσης αὐτὰ δηλώσεως, πληρόνουσι τὸ νενομισμένον τελώνιον ἐπὶ τῆς δηλώσεως, χωρὶς νὰ προβῇ ἡ διεύθυνσις εἰς τὴν ἄνοιξιν καὶ ἐπιθεώρησιν καὶ τῶν ἄλλων δεμάτων.

Τὸ αὐτὸ σύστημα τῆς ἐπιθεωρήσεως τῶν πρὸς διαμετακόμισιν ἐμπορευμάτων ἐφαρμόζεται καὶ ἐπὶ τῆς ἐπιθεωρήσεως τῶν ἐμπορευμάτων, ὅσα εἰσαγόμενα διὰ ξηρᾶς ἀπὸ τῶν ξένων ἐπικρατειῶν πρόκειται νὰ ἀποτίσωσι μὲν τὸ νενομισμένον τελώνιον εἰς τὸ πρῶτον τυχὸν τελωνεῖον τῆς ὀθωμανικῆς ἐπικρατείας, νὰ ἐξακολουθήσωσιν ὅμως ἀμέσως τὸν δρόμον των, μὴ μένοντα εἰς τὸ μέρος τοῦ πρώτου τούτου τελωνείου.

Διὰ νὰ γίνηται δυνατὴ ἡ εἰς τὴν προτέραν κατάστασιν ἐπαναγωγὴ τῶν ἀνοιχθέντων καὶ ἐπιθεωρηθέντων δεμάτων, οἱ τελωνειακοὶ ὑπάλληλοι ἀνοίγοντες καὶ ἐπιθεωροῦντες αὐτὰ δέον νὰ καταβάλλωσι τὴν μεγαλητέραν προσοχὴν ὅπως μὴ ἐπιφέρωσι βλάβας εἰς τὸ περιτύλιγμα καὶ τὴν κατάστασιν τῶν δεμάτων, καὶ ὅπως μὴ φθείρωνται τὰ ἐμπορεύματα.

Ἐὰν τὸ περιεχόμενον τῶν οὕτως ἀνοιγησομένων καὶ ἐπιθεωρηθησομένων δεμάτων δὲν συμφωνήσῃ εἴτε κατὰ τὸ εἶδος, εἴτε κατὰ τὸ ποσὸν, μὲ τὴν δήλωσιν τὴν ἐπιδοθεῖσαν εἰς τὸ τελωνεῖον παρὰ τοῦ ἰδιοκτήτου ἐμπόρου ἢ τοῦ ἐντολοδόχου αὐτοῦ, τότε ἡ τελωνειακὴ διεύθυνσις, ἐπειδὴ πλέον δὲν δύναται νὰ βασισθῇ ἐπὶ τοῦ ἀκριβοῦς τῆς δηλώσεως, ἔχει τὸ δικαίωμα ν' ἀνοίξῃ καὶ ἐπιθεωρήσῃ ὅλα ἀνεξαιρέτως τὰ δέματα. Ὅσα δὲ τῶν δεμάτων ἀνοιχθέντα δὲν εὑρεθῶσι σύμφωνα μετὰ τῆς δηλώσεως, ἀποτίουσι διπλοῦν τὸ νενομισμένον τῆς διαμετακομίσεως ἢ εἰσαγωγῆς τέλος.

Ὁ ἰδιοκτήτης ἔμπορος ἢ ὁ ἐντολοδόχος αὐτοῦ ὑποχρεοῦται νὰ ἐπιστρέψῃ ἐντὸς προθεσμίας ἑξαμήνου καὶ εἰ δυνατὸν ταχύτερον τῆς προθεσμίας ταύτης τὸν τεζκερὲν τῆς διαμετακομίσεως εἰς τὸ τελωνεῖον παρ' οὗ

ἔλαβεν αὐτὸν, ὅπως συνοδεύσῃ δι' αὐτοῦ τὴν ἀνὰ μέσον τῶν ὀθωμανικῶν χωρῶν διαμετακόμισιν τῶν ἐμπορευμάτων του.

Ὁ κατὰ τὰς ἀνωτέρω διατυπώσεις ἐπιστραφησόμενος *τεζκερὲς* δέον νὰ φέρῃ ὀπισθογράφησιν τοῦ τελευταίου μεσολαβοῦντος τελωνείου, βεβαιοῦσαν ὅτι τὰ ἐν τῷ τεζκερὲ ἐμπορεύματα πράγματι διελθόντα δι' αὐτοῦ διηυθύνθησαν καὶ εἰσήχθησαν εἰς ξένην γῆν.

β'.) Μολονότι κατὰ τὴν ἐμπορικὴν σύμβασιν εἶναι πρόδηλον, ὅτι δὲν δύναται νὰ ἐκδοθῇ ὁ τῆς διαμετακομίσεως *τεζκερὲς* πρὶν ἢ εἰσπραχθῇ ὁ τῆς διαμετακομίσεως νενομισμένος τελωνειακὸς δασμὸς, μολοντοῦτο ὁ ἔμπορος ἰδιοκτήτης ὀφείλει νὰ παρουσιάσῃ εἰς τὸ τελωνεῖον ἀξιόχρεων ἐγγυητὴν δεκτὸν παρὰ τῷ τελωνείῳ, ὅτι ἐντὸς ἑξαμήνου προθεσμίας θέλει ἐπιστρέψει τὸν τεζκερὲν ὀπισθογραφημένον ἀπὸ τὸ τελευταῖον μεσολαβοῦν τελωνεῖον μετὰ τῆς δηλώσεως, ὅτι τὰ ἐμπορεύματά του ἐξαχθέντα ἀπὸ τὰς χώρας τῆς ὀθωμανικῆς ἐπικρατείας εἰσήχθησαν εἰς ξένην γῆν. Ἐὰν δὲ ἐντὸς τῆς προεκτεθείσης προθεσμίας δὲν ἐπιστραφῇ καὶ ἐπιδειχθῇ ὁ εἰρημένος τεζκερὲς, οὕτως ὀπισθογραφημένος, τότε ὁ ἔμπορος εἴτε ὁ ἐντολοδόχος αὐτοῦ ὑποχρεοῦται ν' ἀποτίσῃ εἰς τὸ τελωνεῖον τὸ ἐλλεῖπον πρὸς συμπλήρωσιν τοῦ 8 % εἰσαγωγικοῦ τέλους. Ἐὰν τοὐναντίον ὁ ἔμπορος προτιμήσῃ πρὸς πλείονα ἀσφάλειαν τοῦ τελωνείου νὰ μὴ δώσῃ ἐγγύησιν ἀλλὰ νὰ πληρώσῃ ὁλοσχερὲς τὸ εἰσαγωγικὸν τέλος εἰς τὸ τελωνεῖον, ἐπιφυλασσόμενος ταὐτοχρόνως νὰ λάβῃ ὀπίσω τὸ πλεόνασμα, ἅμα ὡς ἤθελεν ἀποδείξει ὅτι τὰ ἐμπορεύματά του ἐξήχθησαν ἀπὸ τῶν ὀθωμανικῶν χωρῶν διευθυνόμενα εἰς ξένην γῆν, τότε ἡ μεταξὺ τοῦ τέλους τῆς διαμετακομίσεως καὶ τοῦ τέλους τῆς εἰσαγωγῆς διαφορὰ ἀποδοθήσεται αὐτῷ εἴτε παρὰ τοῦ τελωνείου τῆς προελεύσεως, εἴτε παρὰ τοῦ τελωνείου τῆς ἀποστολῆς, καθ' ἣν μετὰ τῆς τελωνειακῆς ἀρχῆς συνωμολόγησε συμφωνίαν, ἥτις δέον νὰ σημειοῦται ἐν τῷ *τεζκερέ*.

Ἐὰν ἡ ἐν τῷ *τεζκερὲ* συμφωνία ἀναφέρῃ ὅτι ἡ διαφορὰ ἀποδοθήσεται τῷ ἐμπόρῳ παρὰ τοῦ τελωνείου τῆς ἀποστολῆς, τότε ὁ ἀπὸ τοῦ τελωνείου τῆς προελεύσεως ἐκδοθεὶς καὶ τὴν συμφωνίαν περιέχων *τεζκερὲς* ὀφείλει νὰ ἐπιστραφῇ εἰς τὸ τελωνεῖον τῆς ἀποστολῆς ἐντὸς τῆς προεκτεθείσης ἑξαμήνου προθεσμίας, φέρων ὀπισθογράφως τὴν δήλωσιν τῶν μεσολαβούντων τελωνείων περὶ τῆς ὁριστικῆς ἐξαγωγῆς τῶν ἐμπορευμάτων ἀπὸ τῶν ὀθωμανικῶν χωρῶν.

Ἐν περιπτώσει βασίμως ἀποδεδειγμένης ἀπωλείας τοῦ παρὰ τοῦ τελωνείου τῆς προελεύσεως ἐκδοθέντος καὶ παρὰ τοῦ τελευταίου μεσολαβοῦντος τελωνείου (ἤτοι τοῦ τελωνείου τῶν συνόρων) ὀπισθογραφηθέντος *τεζκερὲ* τῆς διαμετακομίσεως, τὸ τελευταῖον μεσολαβοῦν τελωνεῖον ὀφείλει νὰ ἐκδώσῃ πιστοποιητικὸν, ἐπέχον τόπον τοῦ ἀπολεσθέντος τεζκερέ. Ἐὰν δὲ πάλιν τὰ ἐν τῷ *τεζκερὲ* διαλαμβανόμενα ἐμπορεύματα ἀπο-

λεσθῶσι πρὸ τῆς εἰς ξένην γῆν εἰσαγωγῆς αὐτῶν καὶ τοῦτο βασίμως ἀποδειχθῇ, ἀποδίδοται τῷ ἐμπόρῳ τὸ εἰς τὸ τελωνεῖον τῆς προελεύσεως προκατατεθὲν παρ' αὐτοῦ πλεόνασμα.

Ἄρθρ. 3. Κατὰ τοὺς ὅρους τῆς μετὰ τῶν φίλων δυνάμεων συνομολογηθείσης ἐμπορικῆς συμβάσεως, τὰ προσωρινῶς εἰς τὴν ξηρὰν ἀποβιβαζόμενα ἐμπορεύματα, ὅπως ἀκολούθως ἐπιβιβασθέντα πάλιν ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ πλοίου δι' οὗ μετεκομίσθησαν εἴτε καὶ ἐπὶ ἄλλων πλοίων ἐξακολουθήσωσι τὸν δρόμον αὐτῶν, οὐδένα τελωνειακὸν δασμὸν ἀποτίουσιν. Ἐπειδὴ ὅμως τὰ ἐμπορεύματα ταῦτα ἅμα ἀποβιβαζόμενα εἰς τὴν ξηρὰν πρέπει νὰ ἐναποθηκεύωνται ἐν μὲν Κωνσταντινουπόλει, ἐν ταῖς ἀποθήκαις τοῦ αὐτόσε τελωνείου, ἐν δὲ ταῖς λοιπαῖς πόλεσιν ὅσων τὰ τελωνεῖα δὲν ἔχουσιν ἰδίαν ἀποθήκην, ἐν μέρει προσφόρῳ, διατελοῦντι ὅμως πάντοτε ὑπὸ τὴν ἐποπτείαν τῆς τελωνειακῆς ἀρχῆς. Αἱ κατωτέρω διατάξεις ὁρίζουσι τὸν τρόπον, καθ' ὃν θέλει διενεργεῖσθαι ἡ ἐποπτεία αὕτη τῆς τελωνειακῆς ἀρχῆς.

Ὁ εἴς τινα τῶν λιμένων τῆς ὀθωμανικῆς ἐπικρατείας, οὗτινος τὸ τελωνεῖον στερεῖται ἰδίας ἀποθήκης, προσαγαγὼν τὰ ἐμπορεύματά του ἔμπορος ἢ ὁ πράκτωρ αὐτοῦ, ἀποβιβάζων αὐτὰ προσωρινῶς εἰς τὴν ξηρὰν, δύναται νὰ τὰ ἐναποθηκεύσῃ εἰς μίαν τῶν ἰδίων αὐτοῦ ἀποθηκῶν· ἡ ἀποθήκη ὅμως αὕτη δέον νὰ κλείηται διὰ δύω κλειδῶν, ὧν ἡ μὲν μία μένει παρὰ τῇ τελωνειακῇ ἀρχῇ, ἥτις, περιπλέον, ἐὰν θέλῃ δύναται νὰ σφραγίσῃ καὶ τὴν θύραν τῆς ἀποθήκης ταύτης διὰ τῆς ἰδίας αὐτῆς σφραγίδος, ἡ δ' ἑτέρα μένει εἰς χεῖρας τοῦ ἐμπόρου ἢ τοῦ πράκτορος αὐτοῦ. Τὰ ἐμπορεύματα ταῦτα, ἐκτὸς ἀνωτέρας βίας ἀποχρώντως ἀποδεδειγμένης, δὲν δύνανται νὰ μείνωσι πλέον τοῦ ἑνὸς μηνὸς ἐν τῇ ἀποθήκῃ τοῦ τελωνείου, εἴτε ἐν τῇ ἰδίᾳ τοῦ ἐμπόρου ἀποθήκῃ.

Παρελθούσης τῆς προθεσμίας ταύτης, ὁ ἔμπορος δὲν δύναται ν' ἀποσύρῃ τὰ ἐμπορεύματά του ἀπὸ τὴν ἀποθήκην χωρὶς ν' ἀποτίσῃ τέλος 8 $^0/_0$ Ἐν περιπτώσει καθ' ἣν τὰ ἐμπορεύματα μένουσιν ἐπὶ πλεῖον ἐν ταῖς τελωνειακαῖς ἀποθήκαις τῆς διαμετακομίσεως, ὑποβάλλονται εἰς τὴν ἀπότισιν τῶν δικαιωμάτων ἀρδιὲ δι' ὅσον χρόνον ἤθελον μείνει μετὰ τὴν ἀνωτέρω προθεσμίαν.

Ἐὰν δὲ τὰ οὕτω πως ἀποτίσαντα τὸ 8 $^0/_0$ τέλος εἰσαγωγῆς ἐμπορεύματα ἐντὸς ἓξ μηνῶν ἀπὸ τῆς ἡμέρας τῆς εἰς τὸ τελωνεῖον ἀφίξεώς των ἤθελον ἐξαχθῆ εἰς ξένας χώρας, τότε, κατὰ τὰς διακελεύσεις τῆς ἐμπορικῆς συμβάσεως, ἡ μεταξὺ τοῦ τέλους εἰσαγωγῆς καὶ τοῦ τέλους τῆς διαμετακομίσεως διαφορὰ ἀποδίδοται τῷ ἐμπόρῳ.

Ἄρθρ. 4. Πρὸς ἐκτέλεσιν τῆς ἐν τοῖς τελωνείοις ἐπιθεωρήσεως τῶν ἐμπορευμάτων ὡρίσθησαν αἱ ἑξῆς ὧραι:

Ἀπὸ τῆς 1 ἀπριλίου ἄχρι τῆς 30 σεπτεμβρίου ἡ ἐπιθεώρησις τῶν ἐμ-

πορευμάτων ἄρχεται μίαν καὶ ἡμίσειαν ὥραν μετὰ τὴν ἀνατολὴν τοῦ ἡλίου, παύει δὲ μίαν καὶ ἡμίσειαν ὥραν πρὸ τῆς δύσεως αὐτοῦ.

Ἀπὸ τῆς 1 ὀκτωβρίου ἄχρι τῆς 31 μαρτίου ἄρχεται μίαν ὥραν μετὰ τὴν ἀνατολὴν τοῦ ἡλίου, παύει δὲ μίαν ὥραν πρὸ τῆς δύσεως αὐτοῦ.

Εἰς μέρη, ἔνθα ἡ διὰ νυκτὸς μετακομιδὴ τῶν ἐμπορευμάτων ἀπὸ τῶν ἀτμοπλοίων εἶναι ἐπιτετραμμένη, ἡ τελωνειακὴ διεύθυνσις θέλει λάβει μέτρα κατάλληλα, ὅπως μὴ παρακωλύωνται τὰ τακτικὰ ταξείδια τῶν πλοίων τούτων.

Ἄρθρ. 5. Ἐπειδὴ διὰ τῆς ἐμπορικῆς συμβάσεως ὡρίσθη ὅπως διὰ τὰ ἐπὶ λαθρεμπορίᾳ δημευόμενα ἐμπορεύματα ἀποστέλληται παραχρῆμα πρακτικὸν τῆς δημεύσεως ταύτης (μαζπατᾶς) εἰς τὸ προξενεῖον τοῦ κράτους, οὗτινος ὑπήκοος ἤθελεν εἶσθαι ὁ ἰδιοκτήτης τῶν κατασχεθέντων ἐμπορευμάτων, ἐν τῇ περιπτώσει ταύτῃ ἀπεφασίσθη ὅπως διενεργῶνται τὰ ἑξῆς:

Ἅμα τῇ συλλήψει λαθρεμπορεύματός τινος, ὁ διευθυντὴς τοῦ τελωνείου μετὰ τοῦ ἀρχιγραμματέως καὶ δύω ἢ τριῶν ἐκ τῶν ἀνωτέρων τοῦ τελωνείου θέλουσι σχηματίσει ἐπιτροπὴν, ἥτις ἀφοῦ ἐξακριβώσῃ τὴν ἀλήθειαν διὰ τῆς ἀνακρίσεως τῶν ἐνόχων, ἀποφασίζει ἂν ὑπάρχῃ περίπτωσις δημεύσεως τῶν ἐμπορευμάτων, μετὰ δὲ τὸ πέρας τῆς συνδιασκέψεως συντάσσεται περὶ αὐτῆς πρακτικόν.

Τὸ πρακτικὸν τοῦτο δέον νὰ περιέχῃ λεπτομερῶς τὴν ἡμερομηνίαν, τὰς περιπτώσεις καθ' ἃς συνελήφθη τὸ λαθρεμπόρευμα, τὸ ὄνομα, ἐπάγγελμα καὶ τὴν ὑπηκοότητα τῶν συλλαβόντων, τῶν μαρτύρων καὶ τοῦ λαθρεμπόρου, τὸ ποσὸν καὶ εἶδος τῶν λαθρεμπορευμάτων, τὰς τὴν δήμευσιν δικαιολογούσας ἀποδείξεις καὶ τελευταῖον τὰ ὑπὸ τοῦ λαθρεμπόρου πρὸς ὑπεράσπισίν του προταθέντα δικαιολογήματα.

Ἀντίγραφον τοῦ πρακτικοῦ τούτου ἐσφραγισμένον ὑπὸ τοῦ διευθυντοῦ τοῦ τελωνείου ἀποστέλλεται ἐντὸς εἰκοσιτεσσάρων ὡρῶν ἀπὸ τῆς ἡμερομηνίας τῆς συντάξεώς του εἰς τὸ προξενεῖον τοῦ Κράτους, οὗτινος ἤθελεν εἶσθαι ὑπήκοος ὁ ἰδιοκτήτης τοῦ κατασχεθέντος λαθρεμπορεύματος.

Τὴν παραλαβὴν τοῦ ἀντιγράφου τούτου ὀφείλει ν' ἀναγγείλῃ γραπτῶς ὁ πρόξενος εἰς τὴν τελωνειακὴν ἀρχήν. Ἐὰν δὲ ἐντὸς δεκαπέντε ἡμερῶν, ἀπὸ τῆς ἡμέρας καθ' ἣν ἀνηγγέλθη ἡ παραλαβὴ τοῦ ἀνωτέρω ἀντιγράφου, οὐδεμία ἀντίρρησις ἐκ μέρους τοῦ ἰδιοκτήτου τοῦ ἐμπορεύματος κοινοποιηθῇ εἰς τὴν τελωνειακὴν ἀρχὴν διὰ τοῦ ῥηθέντος προξένου, τότε ἡ δήμευσις τοῦ λαθρεμπορεύματος ἀποβαίνει ὁριστικὴ, μὴ λαμβανομένης πλέον ὑπ' ὄψιν οἱασδήποτε ἀντιρρήσεως καὶ δικαιολογίας, κοινοποιουμένης μετὰ παρέλευσιν τοῦ δεκαπενθημέρου τούτου χρονικοῦ διαστήματος.

Ἐὰν ὁ ἰδιοκτήτης τοῦ λαθρεμπορεύματος, ἀποταθεὶς εἰς τὴν προξενικήν του ἀρχὴν, ζητήσῃ τὴν μεταῤῥύθμισιν τῆς ἀποφάσεως τοῦ τελωνείου, τὸ

τὴν ἀνακοπὴν αὐτοῦ περιέχον τακρίριον ἐπιδίδοται διὰ τῆς προξενικῆς ἀρχῆς ἐν Κωνσταντινουπόλει μὲν (ἐὰν ἡ σύλληψις καὶ ἡ δήμευσις τοῦ λαθρεμπορεύματος συνέβη αὐτόσε), εἰς τὸ ἐμποροδικεῖον Κωνσταντινουπόλεως, ἐν δὲ ταῖς ἐπαρχίαις, εἰς τὰ τοπικὰ ἐμποροδικεῖα καὶ ὅπου δὲν ὑπάρχουσι τοιαῦτα, εἰς τὰ δικαστικὰ συμβούλια (*μεδζλίς*), ἐνώπιον τῶν ὁποίων γινομένης συζητήσεως καὶ ἐξακριβώσεως περὶ τοῦ νομίμου ἢ μὴ τῆς δημεύσεως, ἀποφασίζονται τὰ περὶ αὐτῆς.

Τὰ ἐπὶ τῆς δημεύσεως πρακτικὰ τοῦ τελωνείου ἐνώπιον τῶν τε ἐμποροδικείων καὶ τῶν δικαστικῶν συμβουλίων παρέχουσι πίστιν ὡς συνταχθέντα ὑπὸ ἐπιτροπῆς ὑπαλλήλων τοῦ τελωνείου, τουτέστιν ὑπὸ δημοσίας ἀρχῆς, διὰ τοῦτο τὰ ἐμποροδικεῖα ὡς καὶ τὰ δικαστικὰ συμβούλια θέλουσι βασίζεσθαι ἐπὶ τῶν πρακτικῶν τούτων, ἀποφαινόμενα μόνον περὶ τοῦ ἂν τὰ τὴν δήμευσιν ἐπαγαγόντα αἴτια καὶ αἱ ἀποδείξεις ὦσιν ἀποχρῶντα καὶ νόμιμα ἢ οὔ.

Οἱ λαθρέμποροι, οἱ συλλαβόντες τὸ λαθρεμπόρευμα, καὶ οἱ ὑπὲρ καὶ κατὰ μάρτυρες ἀκούονται κατ' ἀντιπαράστασιν.

Ἐὰν ἡ μὲν ἀπόφασις τοῦ ἐμποροδικείου ἢ τοῦ δικαστικοῦ συμβουλίου κηρύξῃ τὴν δήμευσιν τοῦ λαθρεμπορεύματος ὡς μὴ δεδικαιολογημένην καὶ ἄδικον, ὁ δὲ ἰδιοκτήτης ὑπέστη ζημίας ὡς ἐκ τῆς δημεύσεως τῶν ἐμπορευμάτων του, ὁ τελευταῖος οὗτος δικαιοῦται ν' ἀπαιτήσῃ ἀποζημιώσεις ἀναλόγους τῆς πραγματικῆς ζημίας, ἣν ἤθελεν ἀποδείξει βασίμως εἴτε ἐνώπιον τοῦ ἐμποροδικείου, εἴτε ἐνώπιον τῶν δικαστικῶν συμβουλίων, ὅτι προσεγένετο αὐτῷ ἐκ τῆς δημεύσεως ταύτης.

Ἐὰν τὸ ἓν τῶν διαφερομένων μερῶν ἀπαρέσκηται εἰς τὴν ἀπόφασιν τοῦ δικαστικοῦ συμβουλίου, εἴτε τοῦ ἐμποροδικείου, δύναται νὰ ἐκκαλέσῃ αὐτήν.

Ἐὰν τοὐναντίον ἡ ἀπόφασις τῶν δικαστικῶν συμβουλίων ἀπορρίψῃ τὴν ἀνακοπὴν τοῦ ἰδιοκτήτου τοῦ λαθρεμπορεύματος, ὑποχρεοῦται οὗτος εἰς ἀπότισιν προστίμου οὐχὶ ἀνωτέρου τῶν 5 $^{0}/_{0}$ ἐπὶ τῆς ὁλικῆς ἀξίας τοῦ δημευθέντος λαθρεμπορεύματος.

Ὁ ὑπολογισμὸς τῶν ἀποζημιώσεων εἴτε τῶν προστίμων γίνεται ἐπὶ τῆς ἀξίας τῶν συλληφθέντων λαθρεμπορευμάτων, ἥτις ὁρίζεται κατὰ τὸ τιμολόγιον μέν, ἐὰν τὰ λαθρεμπορεύματα ταῦτα ὦσι τετιμολογημένα, κατὰ τὴν τιμὴν δὲ τῆς ἐν τῇ ἀγορᾷ χονδρικῆς αὐτῶν πωλήσεως, γινομένης ἐκπτώσεως 10 τοῖς $^{0}/_{0}$, ἐὰν τὰ λαθρεμπορεύματα ἀνήκωσιν εἰς τὴν τάξιν τῶν μὴ τετιμολογημένων ἐμπορευμάτων.

Αἱ ἀποφάσεις τοῦ ἐμποροδικείου Κωνσταντινουπόλεως εἰσὶν ἀνέκκλητοι.

Καθ' ὅσον ἀφορᾷ τὰς ἀποφάσεις τῶν ἐν ταῖς ἐπαρχίαις ἐμποροδικείων, ἢ δικαστικῶν συμβουλίων, τὸ τελωνεῖον ὡς καὶ ὁ ἰδιοκτήτης τοῦ ἐμπορεύματος δύνανται νὰ ἐκκαλέσωσιν αὐτὰς ἐὰν θέλωσιν εἰς τὸ ἐμποροδι

κεῖον Κωνσταντινουπόλεως, μεθ' ὃ δὲν ἐπιτρέπεται πλέον αὐτοῖς ν' ἀναφερθῶσιν ἀλλαχοῦ, τῶν ἀποφάσεων τοῦ ἐμποροδικείου Κωνσταντινουπόλεως θεωρουμένων ὁριστικῶν καὶ ἀνεκκλήτων.

Ἡ εἰς τὸ ἐμποροδικεῖον Κωνσταντινουπόλεως γενησομένη ἔφεσις δέον νὰ ἐνεργῆται ἄνευ ἀναβολῆς· ἄλλως τε οἱοσδήποτε κἂν ᾖ ὁ ἐφεσιβάλλων ἔμπορος, ὀφείλει πρὸ τῆς ἐφέσεως νὰ προκαταθέσῃ εἰς τὴν τελωνειακὴν ἀρχὴν ποσόν τι πρὸς πληρωμὴν τοῦ προστίμου εἰς ὃ ἤθελε καταδικασθῆ, ἐὰν τυχὸν ἤθελεν ἀπολέσει τὴν δίκην, εἴτε νὰ προσαγάγῃ εἰς τὸ τελωνεῖον ἀπέναντι τοῦ ποσοῦ τούτου ἐγγυητὴν παραδεκτὸν παρὰ τῇ τελωνειακῇ ἀρχῇ.

Ἐν περιπτώσει καθ' ἣν ὁ τοῦ λαθρεμπορεύματος ἰδιοκτήτης, διατεινόμενος ὅτι τὸ ὑπὸ τῆς ἐπιτροπῆς τῶν τελωνειακῶν ὑπαλλήλων συνταχθὲν καὶ σφραγισθὲν πρακτικὸν εἶναι πλαστὸν, κινήσῃ ἀγωγὴν καθ' ὅλης αὐτῆς εἴτε καθ' ἑνὸς τῶν μελῶν της ἰδίᾳ, ἐπειδὴ τότε ἡ ὑπόθεσις μεταβάλλουσα χαρακτῆρα μεταβαίνει εἰς τὴν ποινικὴν δικαιοδοσίαν, ἡ ἀγωγὴ ἐπιδίδεται ἀπ' εὐθείας εἰς τὴν Ὑψ. Πύλην, ἔνθα ἐκδικάζεται κατὰ τὴν ἐπὶ ἀγωγῶν κατὰ τῶν ὑπαλλήλων τῆς Κυβερνήσεως ἀκολουθουμένην διαδικασίαν καὶ τοὺς ἐπ' αὐτῶν ἰσχύοντας νόμους.

Πρὸ πάσης διαδικασίας καὶ ἀποφάσεως ἡ τελωνειακὴ ἀρχὴ ἔχει τὸ δικαίωμα τοῦ συμβιβάζεσθαι μετὰ τοῦ ἰδιοκτήτου τοῦ λαθρεμπορεύματος, ἐπιβάλλουσα αὐτῷ ἀντὶ τῆς δημεύσεως πρόστιμον ἀνάλογον τῶν περιστάσεων. Τὸ πρόστιμον τοῦτο οὐδέποτε καὶ ἐν οὐδεμιᾷ περιπτώσει δύναται νὰ ἦναι κατώτερον τοῦ ἐν τῇ ἐμπορικῇ συμβάσει ὁριζομένου διπλοῦ τελωνίου. Ἐὰν ὁ ἰδιοκτήτης τοῦ λαθρεμπορεύματος ἀρκεσθεὶς εἰς τὴν ἀπόφασιν τοῦ τελωνείου καὶ συμβιβασθεὶς μετ' αὐτοῦ ἀποτίσῃ τὸ ὁρισθὲν πρόστιμον, ἀποδίδονται αὐτῷ τὰ συλληφθέντα λαθρεμπορεύματά του.

Ἄρθρ. 6. Αἱ ἀτμοπλοϊκαὶ ἑταιρίαι δὲν ἀποτίουσι τὸ νενομισμένον δικαίωμα *ἀρδιὲ* διὰ δέματα μείναντα ἐν τῷ τελωνείῳ πλέον τοῦ δέοντος εἴτε συνεπείᾳ διαφωνίας, εἴτε συνεπείᾳ λάθους ὡς πρὸς τὴν διεύθυνσιν τῶν δεμάτων τούτων, εἴτε συνεπείᾳ οἱασδήποτε ἄλλης ἀνωτέρας ἀνάγκης. Εἰσπράττεται ὅμως τοὐναντίον ἀπ' αὐτῶν ὁλοσχερὲς τὸ δικαίωμα τοῦ *ἀρδιὲ* ὅταν ἐπὶ τέλους μὴ ἀποσταλέντα εἰς τὸ ἐξωτερικὸν ἀποσυρθῶσιν ἀπὸ τοῦ τελωνείου, ἔνθα ἔμενον πρὸς ἐγχώριον κατανάλωσιν.

Δὲν εἰσπράττεται ἐπίσης δικαίωμα *ἀρδιὲ* ἀπὸ τὰ δέματα ὅσα διέμειναν ἐν τῷ τελωνείῳ πλέον τοῦ δέοντος εἴτε συνεπείᾳ ἀβαριῶν, εἴτε συνεπείᾳ κατασχέσεως ἐπισήμως κοινοποιηθείσης ὑπὸ τῶν ἁρμοδίων ἀρχῶν.

Ἄρθρ. 7. Ἡ τελωνειακὴ διεύθυνσις προβαίνει εἰς τὴν πώλησιν τῶν ἐν ταῖς ἀποθήκαις αὐτῆς πλέον τοῦ ἔτους καὶ ἡμέρας διαμεινάντων ἐμπορευμάτων, καὶ ἐνεργεῖ αὐτὴν ὡς ἑξῆς:

Ἅμα τῇ λήξει τῆς ἀνωτέρω προθεσμίας τοῦ ἑνὸς ἔτους καὶ μιᾶς ἡμέρας,

ἡ διεύθυνσις τοῦ τελωνείου προκηρύττει τὴν πώλησιν ἐν Κωνστ)πόλει μὲν δι' ἀγγελιῶν καταχωρουμένων εἰς δύω τῶν ἐφημερίδων Κωνσταντινουπόλεως, τὴν μὲν τουρκικὴν, τὴν δὲ γαλλικήν· ἐν δὲ ταῖς ἐπαρχίαις, διὰ δημοποιήσεως ἀναρτωμένης εἰς τὴν θύραν τοῦ νομαρχιακοῦ, τοῦ ἐπαρχιακοῦ ἢ τοῦ δημοτικοῦ καταστήματος.

Ἕνα μῆνα μετὰ τὴν κοινοποίησιν ταύτην ἡ τελωνειακὴ διεύθυνσις προβαίνει εἰς τὴν ἄνοιξιν καὶ ἐπιθεώρησιν τῶν δεμάτων, ἐν οἷς περιέχονται τὰ πωληθησόμενα ἐμπορεύματα, ἐπὶ παρουσίᾳ: ά.) δύω ἀπεσταλμένων τοῦ ἐμποροδικείου ἢ δύω ἀπεσταλμένων τοῦ ἐγχωρίου συμβουλίου, ἐὰν δὲν ὑπάρχῃ ἐμποροδικεῖον· β΄) ἑνὸς ἀπεσταλμένου τοῦ προξενείου ἢ τῆς πρεσβείας τοῦ κράτους, οὗτινος ἤθελεν εἶσθαι ὑπήκοος ὁ ἰδιοκτήτης, ἢ εἰς ὃ ἤθελεν ὑπάγεσθαι ἡ σημαία τοῦ πλοίου, δι' οὗ μετεκομίσθησαν τὰ ἐμπορεύματα, ἐὰν ὁ ἰδιοκτήτης ἤθελεν εἶσθαι ἄγνωστος.

Ἡ τελωνειακὴ διεύθυνσις καὶ οἱ ῥηθέντες ἀπεσταλμένοι θέλουσι συντάξει κατάλογον τῶν ἐν τοῖς ἀνοιχθεῖσι δέμασι περιεχομένων εἰδῶν, καὶ θέλουσιν ὁρίσει ἀπὸ καινοῦ τὴν ἡμέραν καὶ ὥραν τῆς πωλήσεως, ἥτις ἐκτελεῖται μετὰ τὰς συνήθεις δημοποιήσεις.

Κατὰ τὴν ὡρισμένην ἡμέραν ἡ τελωνειακὴ διεύθυνσις προβαίνει εἰς τὴν διὰ δημοσίου πλειστηριασμοῦ πώλησιν τῶν ἐμπορευμάτων ἐπὶ παρουσίᾳ τῶν ῥηθέντων ἀπεσταλμένων, οἵτινες καὶ ὑπογράφονται εἰς τὸ πρακτικὸν τῆς πωλήσεως.

Τὸ πρακτικὸν τοῦτο θέλει περιέχει, ἐκτὸς τῶν ἄλλων ἀναγκαίων λεπτομερειῶν, τὸ ὀνοματεπώνυμον καὶ τὸ ἐπάγγελμα τοῦ ἀγοραστοῦ ἑκάστου εἴδους.

Ἐὰν ὁ ἀπεσταλμένος τοῦ προξενείου δὲν ἤθελεν ἐμφανισθῇ εἰς τὸ τελωνεῖον κατὰ τὴν ὁρισθεῖσαν ἡμέραν καὶ ὥραν τῆς πωλήσεως τῶν ἐμπορευμάτων, ἐπειδὴ τοῦτο ὑποδεικνύει τὴν εἰς τὴν τελωνειακὴν διεύθυνσιν ἐμπιστοσύνην τοῦ προξενείου, ἡ τελωνειακὴ διεύθυνσις προβαίνει καὶ ἀπόντος αὐτοῦ εἰς τὴν τῶν ἐμπορευμάτων πώλησιν, ἀλλὰ πάντοτε ἐπὶ παρουσίᾳ τῶν δύω ἀπεσταλμένων τοῦ ἐμποροδικείου ἢ τοῦ ἐγχωρίου συμβουλίου, ἔνθα δὲν ὑπάρχει ἐμποροδικεῖον, ἐν ἀπουσίᾳ τῶν ὁποίων ἡ πώλησις ἀναστέλλεται.

Τὰ ἐμπορεύματα πωλοῦνται διὰ πλειστηριασμοῦ εἰς τὸν τελευταῖον πλειοδοτήσοντα καὶ τοῖς μετρητοῖς.

Ἀπὸ τὸ ἐκπλειστηρίασμα εἰσπράττονται παραχρῆμα τὰ ἀκόλουθα ἔξοδα κατὰ τὴν ἑξῆς τάξιν:

ά) Τὰ ἔξοδα ἀγγελιῶν, κοινοποιήσεων, διακηρυγμάτων καὶ τὰ λοιπὰ τοῦ πλειστηριασμοῦ ἔξοδα.

β΄.) Τὸ τελώνιον ὅπερ ὑπολογίζεται ἐπὶ τῆς τιμῆς εἰς ἣν ἐξεποιήθησαν τὰ ἐμπορεύματα.

γ'.) Ὁ ναῦλος καὶ τὰ παραπλήσια τούτοις ἔξοδα.

δ'.) Τὰ δικαιώματα *ἀρδιέ*.

Ἀφαιρουμένων τῶν ἀνωτέρω ἐξόδων, τὸ ὑπόλοιπον τοῦ ἐκπλειστηριάσματος παραδίδοται ἐπὶ ἀποδείξει παραλαβῆς εἰς τὸ προξενεῖον ἢ τὴν κυβέρνησιν τοῦ Κράτους, οὗτινος ἤθελεν εἶσθαι ὑπήκοος ὁ ἰδιοκτήτης τῶν πωληθέντων ἐμπορευμάτων, εἴτε εἰς ὃ ἤθελεν ἀνήκει ἡ σημαία τοῦ πλοίου, δι' οὗ ταῦτα μετεκομίσθησαν, ἐὰν ὁ ἰδιοκτήτης τυγχάνῃ ἄγνωστος.

ΕΠΙΣΗΜΟΣ ΚΟΙΝΟΠΟΙΗΣΙΣ.

ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ

Περὶ τῶν ὑπὸ τοῦ τελωνείου ἐνεργουμένων διατυπώσεων ἐπὶ τῶν ἐμπορευμάτων, ὅσα, προϊόντα τῆς βιομηχανίας καὶ γεωργίας τῆς ὀθωμανικῆς ἐπικρατείας, προσάγονται ἀπὸ τὰ ἔνδον τοῦ τόπου εἰς τὰ παράλια τελωνεῖα, ὅπως ἐξαχθῶσιν εἰς ξένας ἐπικρατείας.

(18 Ἀπριλίου 1863.)

Τὰ πρὸς ἐξαγωγὴν προωρισμένα καὶ εἰς τὰ παράλια τελωνεῖα προσαγόμενα ἐμπορεύματα δύνανται, κατὰ τὴν θέλησιν τοῦ ἰδιοκτήτου, νὰ ἐναποθηκευθῶσιν εἰς ἰδιωτικὴν ἀποθήκην, ἀρκεῖ μόνον ὁ ἰδιοκτήτης νὰ παραδώσῃ εἰς τὸ τελωνεῖον δήλωσιν, δι' ἧς νὰ ὑποχρεοῦται εἰς τὴν ἀπότισιν τοῦ τῆς ἐπιτοπίου καταναλώσεως τέλους, ἐὰν τὰ ἐμπορεύματα ταῦτα δὲν ἐξαχθῶσιν εἰς τὸ ἐξωτερικόν.

Ὁ μὴ θέλων νὰ παραδώσῃ τὴν δήλωσιν ταύτην ἔμπορος ὑποχρεοῦται

1. Ἢ νὰ ἀποστείλῃ ἀμέσως εἰς τὸ ἐξωτερικὸν τὰ ἐμπορεύματά του χωρὶς νὰ τὰ ἐναποθηκεύσῃ εἰς τὴν ἀποθήκην του.

2. Ἢ νὰ ἐναποθηκεύσῃ τὰ ἐμπορεύματά του εἰς τὰς ἀποθήκας τοῦ τελωνείου (ἐὰν κέκτηται τοιαύτας τὸ τελωνεῖον), ἀπαλλαττόμενος ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει τῆς ὑποχρεώσεως τοῦ ἀποτίσαι τὸ δικαίωμα *ἀρδιὲ*, ἐκτὸς ἐὰν παραιτούμενος τῆς προθέσεως τοῦ νὰ τ' ἀποστείλῃ εἰς τὸ ἐξωτερικὸν, τὰ ἀποσύρῃ ἀπὸ τοῦ τελωνείου μετά τινα καιρὸν ἀπὸ τῆς ἐναποθηκεύσεώς των πρὸς ἐπιτόπιον κατανάλωσιν, ὅτε καὶ ὑποχρεοῦται νὰ ἀποτίσῃ ὁλοσχερὲς τὸ τοῦ *ἀρδιὲ* δικαίωμα.

3. Ἢ νὰ τὰ ἐναποθηκεύσῃ εἰς ἰδιωτικὴν ἀποθήκην κλειομένην διὰ δύω κλειδῶν, ὧν ἡ μία νὰ μένῃ παρὰ τῇ τελωνειακῇ ἀρχῇ, ἥτις περιπλέον ἔχει τὸ δικαίωμα καὶ νὰ σφραγίζῃ τὴν ἀποθήκην ταύτην ἐὰν τὸ θελήσῃ.

4. Ἢ τέλος νὰ ἀποσύρῃ τὰ ἐμπορεύματά του, παρακαταθέτων ἐν τῷ τελωνείῳ τὸ $^{8}/_{0}$ τέλος ἐπιτοπίου καταναλώσεως, οὗτινος ἡ μετὰ τοῦ ἐξαγωγικοῦ τέλους διαφορὰ τῷ ἐπιστρέφεται, ἅμα ὡς ἤθελεν ἀποστείλει τὰ ἐμπορεύματά του ταῦτα εἰς ξένην ἐπικράτειαν.

Ἐὰν ὁ ἔμπορος ἀντὶ τῶν τεσσάρων τούτων ὅρων προτιμήσῃ ν' ἀποσύρῃ τὰ ἐμπορεύματά του παραδίδων εἰς τὸ τελωνεῖον δήλωσιν, τότε ὀφείλει νὰ ἀποστείλῃ εἰς τὸ ἐξωτερικὸν τὰ ἐμπορεύματά του ἐντὸς ἓξ μηνῶν ἀπὸ τῆς ἡμερομηνίας τῆς δηλώσεως· ἐν περιπτώσει καθ' ἣν παρελθόντων ἓξ μηνῶν δὲν ἤθελεν ἀποστείλει τὰ ἐμπορεύματά του εἰς τὸ ἐξωτερικὸν, ὑποχρεοῦται νὰ συμμορφωθῇ ταῖς διατάξεσιν ἑνὸς τῶν ἀνωτέρω τεσσάρων ὅρων κατ' ἐκλογὴν, διότι ἄλλως τὰ ἐμπορεύματά του θέλουσι θεωρηθῇ ὡς ἐπιτοπίως καταναλωθέντα, αὐτὸς δὲ ὑποχρεοῦται ν' ἀποτίσῃ τὸ 8 $^0/_0$ τέλος ἐπιτοπίου καταναλώσεως, περιπλέον δὲ τοὺς τόκους τοῦ εἰρημένου τέλους πρὸς 1 τοῖς $^0/_0$ κατὰ μῆνα ἀπὸ τῆς ἡμερομηνίας τῆς δηλώσεως μέχρι τῆς πληρωμῆς.

Ἐὰν ὁ θέλων νὰ ἐπιδώσῃ τὴν δήλωσιν ἔμπορος ἦναι ἄγνωστος εἰς τὸ τελωνεῖον, ἤτοι ἄνθρωπος ἐφ' οὗ τὸ τελωνεῖον δὲν δύναται νὰ βασισθῇ, ὀφείλει οὗτος νὰ ἐνισχύσῃ τὴν δήλωσίν του, παρουσιάζων ἐγγυητὴν ἔμπορον ἐξ οἱασδήποτε ἐθνικότητος δεκτὸν τῇ τελωνειακῇ ἀρχῇ.

Μολονότι ἄχρι τοῦδε εἰθίζετο ὅπως εἰσπράττωνται ὁλοσχερῆ τὰ τελωνειακὰ τέλη ἀπὸ τῶν ἐπιτοπίων βιομηχανημάτων, ὅσων αἱ συστατικαὶ ὕλαι ἀπέτισαν τὸν τελωνειακὸν δασμὸν πρὶν ἢ ἐπεξεργασθεῖσαι μεταβάλωσιν εἶδος καὶ μορφὴν, ἐπειδὴ ὅμως ἡ Αὐτοκρ. Κυβέρνησις ἐν τῇ μερίμνῃ καὶ τῷ πόθῳ αὐτῆς τοῦ προαγαγεῖν τήν τε βιομηχανίαν καὶ τὴν κατανάλωσιν ἀπεφάσισεν ὅπως ἀπὸ τῶν τοιούτων βιομηχανημάτων εἰσπράττηται τὸ τελώνιον ἀναλόγως τῆς ποιότητος τοῦ εἴδους καὶ τῆς μορφῆς, ἣν ἔλαβον ἐπεξεργασθέντα· πρὸς τοῦτο ἐξεδόθη ὁ παρὼν κανονισμὸς, περιέχων τὸ εἰσπρακτέον ποσὸν καὶ τὸν τρόπον τῆς εἰσπράξεως τοῦ ἐπὶ τῶν βιομηχανημάτων τούτων τελωνίου.

Ἄρθρ. 1. Τὰ βιομηχανήματα, ὅσων αἱ συστατικαὶ ὕλαι παραγόμεναι ἔν τινι τῶν δήμων τῆς ὀθωμανικῆς αὐτοκρατορίας στερουμένῳ ἢ μὴ τελωνείου καὶ μὴ διελθοῦσαι εἰσέτι διὰ τοῦ τελωνείου δὲν ἀπέτισαν τὸ νενομισμένον τελώνιον, διερχόμενα διὰ τοῦ τελωνείου ὅπως μεταφερθῶσιν ἀπὸ τοῦ δήμου, ἐν ᾧ ἐπεξεργασθέντα μετέβαλον εἶδος καὶ μορφὴν εἰς ἄλλον δῆμον, ἀποτίουσι τελώνιον 8 $^0/_0$.

Ἄρθρ. 2. Τὰ βιομηχανήματα, ὅσων αἱ παντοῖαι συστατικαὶ ὕλαι εἴτε ἀπὸ δήμου στερουμένου τελωνείου προϊοῦσαι καὶ εἰς ἕτερον δῆμον ἔχοντα τελωνεῖον μετενεχθεῖσαι, εἴτε ἀπὸ δήμου ἔχοντος τελωνεῖον εἰς ἕτερον δῆμον ἐξαχθεῖσαι, ἐπλήρωσαν τὸν νενομισμένον δασμὸν πρὸ τῆς ἐπεξεργασίας αὐτῶν, διερχόμενα διὰ τοῦ τελωνείου ἀποτίουσι τελ. 4 $^0/_0$.

Ἄρθρ. 3. Τὰ βιομηχανήματα, ὅσων αἱ συστατικαὶ ὕλαι προϊοῦσαι ἀπὸ ξένων ἐπικρατειῶν ἐπλήρωσαν ἐν καιρῷ τῆς εἰσαγωγῆς των τὸ νενο-

μισμένον τελώνιον, καὶ ἐπεξεργασθεῖσαι μετέβαλον σχῆμα καὶ μορφὴν, ἀποτίουσι, κατὰ τὴν αὐτὴν διάταξιν τοῦ δευτέρου ἄρθρου, διερχόμενα διὰ τοῦ τελωνείου, τελώνιον 4 %.

Ἄρθρ. 4. Τὰ βιομηχανήματα, τὰ συγκείμενα ἀπὸ ὕλας ξένης καὶ ἐπιτοπίου προελεύσεως, αἵτινες ἀποτίσασαι τὸν νενομισμένον δασμὸν καὶ συγκερασθεῖσαι καὶ ἐπεξεργασθεῖσαι μετέβαλον εἶδος καὶ μορφὴν, διερχόμενα διὰ τοῦ τελωνείου ἀποτίουσιν ἐπίσης τελώνιον 4 %.

Ἄρθρ. 5. Τὰ βιομηχανήματα, τὰ συγκείμενα ἀπὸ ὕλας ξένης προελεύσεως, αἵτινες ἀπέτισαν τὸν νενομισμένον δασμὸν ἐν καιρῷ τῆς εἰσαγωγῆς των, καὶ ἀπὸ ὕλας ἐπιτοπίου προελεύσεως, μήπω ἀποτισάσας τελώνιον, αἵτινες συγκερασθεῖσαι καὶ ἐπεξεργασθεῖσαι μετέβαλον εἶδος καὶ μορφὴν, διερχόμενα διὰ τοῦ τελωνείου ἀποτίουσι τελώνιον 6 %.

Ἄρθρ. 6. Τὰ εἴτε ξένης εἴτε ἐπιτοπίου προελεύσεως ὄντα καὶ ἄλλοτε τὸν νενομισμένον δασμὸν ἀποτίσαντα ὑφάσματα, λινὰ, καὶ ῥάμματα, βαπτόμενα, ὡς καὶ τὰ δέρματα τῶν διαφόρων ζώων συῤῥαπτόμενα ὅπως ἀποτελέσωσιν ἀσκοὺς καὶ τὰ παραπλήσια τούτοις, ἐπειδὴ μόνον ὡς ἐκ τῆς βαφῆς καὶ συῤῥαφῆς αὐτῶν δὲν δύνανται νὰ θεωρηθῶσιν ὡς μεταβαλόντα ἐξ ὁλοκλήρου εἶδος καὶ μορφὴν, διερχόμενα διὰ τοῦ τελωνείου ἐν τοιαύτῃ καταστάσει, ἀποτίουσι μόνον 2 % τελώνιον.

Ἄρθρ. 7. Τὰ ἄπαξ (κατὰ τὰ ἐν τοῖς ἀνωτέρω ἄρθροις ἐκτεθέντα) ἐπεξεργασθέντα καὶ μετὰ τὴν μεταβολὴν τοῦ εἴδους καὶ τῆς μορφῆς αὐτῶν ἀποτίσαντα τὸν νενομισμένον δασμὸν βιομηχανήματα μεταβάλλοντα καὶ αὖθις δι' ἐπεξεργασίας δὶς καὶ τρὶς εἶδος καὶ μορφὴν (οἷον ἡ μετὰ τὴν βαφὴν εἰς ὕφασμα καὶ μετὰ τὸ ὕφασμα εἰς ἐνδύματα μεταβαλλομένη μέταξα, εἴτε τὸ μετὰ τὴν ἐπεξεργασίαν εἰς βύρσαν καὶ εἶτα εἰς ὑπόδημα μεταβαλλόμενον ἀκατέργαστον δέρμα) ἀποτίουσι διὰ τοῦ τελωνείου διερχόμενα μόνον 2 %.

Ἄρθρ. 8. Τὰ οὕτω πλέον ἢ ἅπαξ μεταβάλλοντα δι' ἐπεξεργασίας εἶδος καὶ μορφὴν βιομηχανήματα, ἐὰν ἀπαρτίζωνται ἀπὸ ὕλας παραχθείσας ἐν τῷ αὐτῷ δήμῳ, ἐν ᾧ ταῦτα ἐπεξειργάσθησαν καὶ κατὰ συνέπειαν μηκέτι ὑποβληθείσας εἰς ἀπότισιν τοῦ τελωνίου, διερχόμενα διὰ τοῦ τελωνείου πληρόνουσιν 8 %.

Ἄρθρον ἀκροτελεύτιον.

Μολονότι τὰ εἰς τὰ νεώτερα τιμολόγια εὑρισκόμενα ἐμπορεύματα ἀποτίουσι τὸ τελώνιον μὲ ἔκπτωσιν 10 τοῖς $^0/_0$, τὰ ἐν τοῖς ἀνωτέρω ὅμως ἄρθροις διαλαμβανόμενα ἐμπορεύματα ἐὰν ὦσι τετιμολογημένα θέλουσιν ἀποτίει τὸ τελώνιον τοῦ 8, 6, 4 καὶ 2 $^0/_0$ ἄνευ οὐδεμιᾶς ἐκπτώσεως Ἐὰν ὅμως μὴ ὄντα τετιμολογημένα ὑπάγωνται εἰς ἐκτίμησιν τῆς τρεχούσης ἀξίας των, τότε ἐπὶ τοῦ εἰσπραχθησομένου ἐπ' αὐτῶν τελωνίου ἐκπίπτεται 10 μὲν τοῖς $^0/_0$ διὰ τὰ ἀποτίοντα τελώνιον 8 $^0/_0$, ἑπτὰ καὶ ἥμισυ τοῖς $^0/_0$ διὰ τὰ ἀποτίοντα 6 $^0/_0$, πέντε τοῖς $^0/_0$ διὰ τὰ ἀποτίοντα 4 $^0/_0$, καὶ τέλος δύω ἥμισυ τοῖς ἑκατὸν διὰ τὰ ἀποτίοντα τελώνιον μόνον 2 $^0/_0$.

ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ

Περὶ καπνεῦ, σιγάρων, ταμβάκου καὶ τουμπεκίου ξένης, εἴτε αἰγυπτιακῆς εἴτε μολδοβλαχικῆς προελεύσεως, ὧν ἐπετράπη ἤδη ἡ εἰς τὸ ὀθωμανικὸν κράτος εἰσαγωγή.

(11 Ζιλκαδὲ 1278.)

Ἄρθρ. 1. Τὰ ξένης προελεύσεως σιγάρα, ταμβάκος καὶ μασσώμενος καπνὸς δύνανται νὰ εἰσάγωνται εἰς τὸ ὀθωμανικὸν κράτος, ἀποτίοντα ἐπὶ τῆς ἀξίας των ἑβδομήκοντα πέντε $^0/_0$ τέλος εἰσαγωγῆς. Τὸ τέλος τοῦτο εἰσπράττεται, ὡς καὶ ἐξ ὅλων τῶν ἄλλων ἐμπορευμάτων, εἰς καθαρὸν νόμισμα, ἤτοι λογιζομένης τῆς ὀθωμανικῆς χρυσῆς λίρας πρὸς γρ. 100 καὶ ἄνευ οὐδεμιᾶς ἐκπτώσεως.

Ἄρθρ. 2. Πρὸς ἐκτίμησιν τῆς ἐν τῷ πρώτῳ ἄρθρῳ διαληφθείσης ἀξίας τῶν ἐμπορευμάτων τούτων λαμβάνεται ὡς βάσις τὸ ὑπὸ τοῦ ἐμπόρου προσαχθησόμενον τιμολόγιον (φατοῦρα) τῆς ἀγορᾶς τῶν ἐμπορευμάτων τούτων καὶ τῶν ἐξόδων, ἅτινα ἐγένοντο ἀπὸ τοῦ μέρους τῆς προελεύσεώς των ἄχρι τῆς εἴς τι τῶν τελωνείων τῆς ὀθωμανικῆς ἐπικρατείας ἀφίξεώς των. Ἐλλείψει τοιούτου τιμολογίου, οἱ ἔμποροι ὀφείλουσι νὰ προσαγάγωσι κατάλογον ὑπογεγραμμένον εἴτε ἐσφραγισμένον παρ' αὐτῶν.

Ἄρθρ. 3. Ὅταν τὸ τελωνεῖον εὑρίσκῃ τὴν ἐν τῷ τιμολογίῳ ἢ τῷ καταλόγῳ δηλουμένην ἀξίαν κατωτέραν τῆς πραγματικῆς τῶν ἐμπορευμάτων τούτων ἀξίας, δύναται νὰ προβῇ τότε αὐτὸ εἰς τὴν ἐκτίμησιν τῶν ἐμπορευμάτων, ἐπὶ τῇ βάσει τῆς ὁποίας λογίζεται τὸ εἰσπραχθησόμενον τελώνιον. Μὴ συγκατατιθεμένου δὲ τοῦ ἐμπόρου εἰς τὴν ἐκτίμησιν ταύτην καὶ ἀρνουμένου ν' ἀποτίσῃ τὸ τέλος ἐπὶ τῇ βάσει αὐτῆς, ἡ τελωνειακὴ ἀρχὴ ἀγοράζει τὰ ἐμπορεύματα διὰ λογαριασμὸν τῆς κυβερνήσεως, προσθέτουσα δέκα τοῖς $^0/_0$ ἐπὶ τῆς ἐν τῷ τιμολογίῳ εἴτε τῷ καταλόγῳ τοῦ ἐμπόρου δηλουμένης ἀξίας. Τὸ ἀντίτιμον πληρόνεται τῷ ἐμπόρῳ ἐπὶ ἀποδείξει.

Ἄρθρ. 4. Τὰ ὑπὸ τῶν ἐμπόρων προσαγόμενα τιμολόγια καὶ κατάλογοι μένουσι παρὰ τῇ τελωνειακῇ ἀρχῇ πάντοτε, εἴτε ἀποσυρθῶσιν ἐκ τοῦ τελωνείου τὰ ἐμπορεύματα διὰ τῆς ἀποτίσεως τοῦ νενομισμένου τέλους, εἴτε ἀγορασθῶσι ταῦτα διὰ λογαριασμὸν τῆς κυβερνήσεως, ὡς μὴ παραδεχθέντος τοῦ ἐμπόρου τὴν γενομένην ἐκτίμησιν.

Ἄρθρ. 5. Οἱ πωλοῦντες τὰ οὕτω πως τελωνισθέντα σιγάρα, ταμβάκου

καὶ μασσώμενον καπνὸν καταστηματάρχαι καὶ ἐργαστηριάρχαι, εἴτε ξένοι εἴτε τῆς ὀθωμανικῆς αὐτοκρατορίας διατελοῦσιν ὑπήκοοι, ὑπόκεινται ὁλοσχερῶς εἰς τὰς αὐτὰς διατάξεις καὶ τέλη, ἅτινα ὁρισθήσονται καὶ διὰ τοὺς καταστηματάρχας καὶ ἐργαστηριάρχας, τοὺς πωλοῦντας καπνὸν, ταμβάκον καὶ σιγάρα ἐπιτοπίου προελεύσεως.

Ἄρθρ. 6. Ἐννοεῖται ὅτι ἡ τῆς εἰσαγωγῆς ἄδεια αὕτη ἀφορᾷ μόνον, ὡς ἀνωτέρω ἐρρέθη, τὰ κατεσκευασμένα σιγάρα, τὸν ταμβάκον καὶ τὸν μασσώμενον καπνόν. Ὡς ἐκ τούτου ἀπαγορεύεται αὐστηρῶς ἡ εἰς τὸ ὀθωμανικὸν κράτος εἰσαγωγὴ καπνοῦ εἰς φύλλα, εἰς στρυπτοὺς (σουτζούκια) καὶ ὑπὸ διάφορα ἄλλα σχήματα, ὅπως κατασκευάζωνται ἐξ αὐτοῦ σιγάρα καὶ ταμβάκος, εἴτε ὅπως καπνίζηται διὰ πίπας κοπτόμενος.

Ἄρθρ. 7. Ἅπασαι αἱ ἐν τοῖς ἀνωτέρω ἄρθροις διατάξεις ἐφαρμόζονται ἄνευ ἐξαιρέσεως καὶ ἐπὶ τῆς εἰσαγωγῆς τουμπεκίου, ταμβάκου, σιγάρων καὶ μασσωμένου καπνοῦ Αἰγυπτιακῆς, Σερβικῆς καὶ Μολδοβλαχικῆς προελεύσεως, ἐξαιρέσει τῆς ἐπὶ τοῦ ποσοῦ τοῦ τελωνειακοῦ δασμοῦ διαφορᾶς· διότι ἀπ' αὐτῶν εἰσπράττεται τελώνιον ἑξήκοντα ἑπτὰ τοῖς $^0/_0$.

Ἄρθρ. 8. Τὰ κατὰ τὸ ἄρθρον 3 τοῦ παρόντος κανονισμοῦ, διὰ λ)μὸν τῆς Κυβερνήσεως ἀγοραζόμενα σιγάρα, ταμβάκος, τουμπεκὶ, καὶ μασσώμενος καπνὸς ἐπὶ προσθήκῃ 10 $^0/_0$ ἐπὶ τῆς ἐν τῷ τιμολογίῳ ἢ τῷ καταλόγῳ τῷ ὑπὸ τοῦ ἐμπόρου προσαχθησομένῳ ὡρισμένης τιμῆς αὐτῶν, πωλοῦνται ἐπὶ δημοπρασίας εἰς τοὺς πλειοδοτοῦντας, τὸ δὲ ἀντίτιμον καταγραφόμενον εἰς βιβλίον μετ' ἐκθέσεως τῆς ὑποθέσεως καταλέγεται εἰς τὰς προσόδους τοῦ κράτους.

Ὡς ἐκ τούτου καὶ ὅπως μὴ προκύπτῃ βλάβη εἰς τὰ συμφέροντα τοῦ Κράτους, οἱ τελωνειακοὶ ὑπάλληλοι δέον νὰ καταβάλλωσι μεγίστην προσοχὴν ἐκτιμῶντες τὰ ἐμπορεύματα ταῦτα, ὅπως μὴ ἡ ἐκτίμησίς των ᾖ ἀνωτέρα τῆς πραγματικῆς τῶν ἐμπορευμάτων ἀξίας, ὥστε ἐν τῇ δημοπρασίᾳ νὰ καλυφθῇ ἡ ἐν τῷ τιμολογίῳ ἢ τῷ καταλόγῳ τιμὴ, ἀνθ' ἧς ἠγοράσθησαν τὰ ἐμπορεύματα ταῦτα, ἡ προσθήκη τοῦ 10 $^0/_0$, καὶ τὸ ἐπ' αὐτῶν εἰσπρακτέον τελώνιον 75 $^0/_0$.

Τὸ γαλλικὸν κείμενον περιέχει ἐν ἑβδόμῳ ἰδιαιτέρῳ ἄρθρῳ τὴν ἑξῆς διάταξιν, ἐλλείπουσαν ἀπὸ τοῦ Τουρκικοῦ κειμένου.

Τὸ ἐκ Περσίας εἰσαγόμενον τουμπεκὶ ἀποτίει δασμὸν ἑβδομήκοντα πέντε τοῖς ἑκατόν.

Ὑπόκειται δὲ ἄνευ ἐξαιρέσεως ταῖς αὐταῖς διατάξεσιν, αἷς ὑπόκεινται καὶ τὰ ἐκ ξένων ἐπικρατειῶν εἰσαγόμενα ἐμπορεύματα τῆς κατηγορίας ταύτης.

ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ

Περὶ τῆς διεξαγωγῆς τῶν ἐπὶ τοῦ ἐξαγομένου ἐν τῇ ὀθωμανικῇ ἐπικρατείᾳ καπνοῦ προσόδων, καὶ περὶ τῶν καθηκόντων καὶ ἐργασιῶν τῶν ἐπὶ τούτῳ διοριζομένων ἐφόρων (Ναζίρ), διοικητῶν (μουδίρ), καὶ ὑπαλλήλων.

(28 Ζιλχὰ δξὲ 1278.)

Οἵ τε ὑπήκοοι τῆς ὀθωμανικῆς κυβερνήσεως καὶ οἱ ξένοι ὑπήκοοι ὑπόκεινται ἐξ ἴσου εἰς τὰς διατάξεις τοῦ Κανονισμοῦ τούτου.

Ἄρθρ. 1. Ὡς θέλει ὁρισθῇ ἐν τῷ δευτέρῳ ἄρθρῳ τοῦ παρόντος κανονισμοῦ, ἀπὸ τῆς πρώτης Ἰουλίου τοῦ 1860 ἀπεφασίσθη ἡ εἴσπραξις τέλους ἐπὶ τῶν καπνῶν ὑπὸ τὸ ὄνομα τέλος διαπύλιον (*μουρουριγέ*).

Εἰσπράττεται ἄρα *μουρουριγὲς*, διδομένου ἀπέναντι *τεζκερὲ* (ἀποδείξεως πληρωμῆς), ἐξ ὅλων τῶν καπνῶν ὅσοι ἐκκοπέντες τῆς καπνοφυτείας ἤθελον εἰσαχθῇ εἴς τι μέρος, πόλιν, δῆμον, πανήγυριν, ἀγορὰν, ἀποβάθραν καὶ κωμοπόλεις. Ἐπειδὴ δὲ ὁ *τεζκερὲς* οὗτος ἔχει ἰσχὺν πανταχοῦ, οὐδὲν ἕτερον δικαίωμα ὑφ' οἱονδήποτε ὄνομα ζητεῖται ἀπὸ τὰ καπνὰ τὰ συνοδευόμενα ὑπὸ τοῦ *τεζκερὲ* τούτου.

Ἐξαιροῦνται τῆς διατάξεως ταύτης τὰ καπνὰ, ἅτινα πρόκειται, διερχόμενα διά τινος μέρους, μετὰ τὴν ἀπὸ τὰς καπνοφυτείας ἀποκοπήν των, ν' ἀποσταλῶσιν ἄνευ ἀναβολῆς καὶ ἀπ' εὐθείας εἰς Κωνσταντινούπολιν, ὅπως ἀποτίσωσιν ἐν τῇ πόλει ταύτῃ τὸ *μουρουριγέ*. Ὡς ἐκ τούτου, ὅταν καπνὰ τῆς κατηγορίας ταύτης ἤθελον φθάσει εἰς τὸ πρῶτον μέρος τῆς μεταφορᾶς των ἀπὸ τῆς ἀποκοπῆς αὐτῶν ἐκ τῶν καπνοφυτειῶν, ὅπως ἐκεῖθεν ἀποσταλῶσιν εἰς Κωνσταντινούπολιν, ἀφίεται μὲν ἐλευθέρα ἡ μετακόμισις αὐτῶν, δίδοται ὅμως εἰς χεῖρας τοῦ ἐμπόρου ἀνοικτὸς *τεζκερὲς*, περιέχων λεπτομερῶς τὸ ποσὸν τῶν ὀκάδων τοῦ καπνοῦ, τὸν τόπον τῆς τοῦ καπνοῦ προελεύσεως καὶ τὸ ποσὸν τοῦ *μουρουριγὲ*, μὲ τὴν ὑποχρέωσιν τοῦ νὰ ἐπιστρέψῃ ὁ ἔμπορος καὶ αὖθις τὸν ἀνοικτὸν τοῦτον *τεζκερὲν* (*χασπῆ τεζκερὲ*) ἐντὸς χρονικοῦ τινος διαστήματος, ὁριζομένου ἀναλόγως τῆς μεταξὺ τοῦ τόπου ἐκείνου καὶ τῆς Κωνσταντινουπόλεως ἀποστάσεως, ἀπὸ ἕνδεκα ἄχρις ἑξήκοντα πέντε ἡμερῶν μετὰ ὀπισθογραφῆς τοῦ τελωνείου τῆς Κωνσταντινουπόλεως, δηλούσης ὅτι τὰ ἐν τῷ ἀνοικτῷ *τεζκερὲ*

καπνὰ, φθάσαντα εἰς Κωνσταντινούπολιν, ἐτελωνίσθησαν, καὶ ἐὰν δὲν ἤθελεν ἐπιστρέψει αὐτὸν ἐντὸς τοῦ ὡρισμένου διαστήματος οὕτως ὀπισθογραφημένον, νὰ πληρώνῃ τὸν νενομισμένον δασμὸν *μουρουριγέ*.

Πρὸς ἀσφάλειαν τοῦ τελωνείου περὶ τῆς ἐκτελέσεως τῶν ὑποχρεώσεων τούτων, ὁ ἔμπορος λαμβάνων τοιοῦτον *τεζκερὲν* χρεωστεῖ νὰ προσαγάγῃ εἰς τὴν τελωνειακὴν ἀρχὴν ἐγγυητὴν ὑπήκοον ὀθωμανὸν ἀξιόχρεων, παρὰ τοῦ ὁποίου λαμβάνεται ἔγγραφον ἐγγυητικὸν, περιέχον τὸ ὁρισθὲν πρὸς ἐπιστροφὴν τοῦ ἀνοικτοῦ *τεζκερὲ* μὲ τὴν ὀπισθογραφὴν διάστημα. Ὅμοιον ἔγγραφον λαμβάνεται καὶ παρὰ τοῦ ἐμπόρου.

Ἐὰν δὲ τοὐναντίον ὁ ἔμπορος οὗτος ἀδυνατῇ νὰ διαθέσῃ ὑπὲρ αὐτοῦ ἐγγυητὴν ἀξιόχρεων καὶ ὑπήκοον ὀθωμανὸν, τότε ὅπως δοθῇ αὐτῷ ἀνοικτὸς *τεζκερὲς* καὶ ἀφεθῇ ἐλευθέρα ἡ τῶν καπνῶν του εἰς Κωνσταντινούπολιν μετακόμισις, ὀφείλει νὰ προκαταβάλῃ τὸ δικαίωμα τοῦ *μουρουριγὲ* εἰς τὸ τελωνεῖον τοῦ μέρους, εἰς ὃ πρῶτον ἔφθασαν τὰ καπνὰ αὐτοῦ ἅμα κοπέντα ἀπὸ τὰς καπνοφυτείας. Τὸ προκαταβληθὲν τοῦτο δικαίωμα *μουρουριγὲ* ἀποδίδοται μὲν αὐτῷ εἶτα ὑπὸ τῆς τελωνειακῆς ἀρχῆς, ἐὰν ἐπιστραφῇ παρ' αὐτοῦ ἐντὸς τοῦ ὡρισμένου χρονικοῦ διαστήματος ὁ ἐπιδοθεὶς ἀνοικτὸς *τεζκερὲς*, φέρων ὀπισθογραφὴν τοῦ τελωνείου τῆς Κωνσταντινουπόλεως, δηλοῦσαν ὅτι τὰ καπνὰ αὐτοῦ φθάσαντα ἐτελωνίσθησαν ἐν τῇ πόλει ταύτῃ, καὶ λαμβάνεται παρ' αὐτοῦ ἀπόδειξις παραλαβῆς, κρατεῖται δὲ καὶ καταγράφεται εἰς τὰς προσόδους τοῦ τελωνείου ἐν ἐναντίᾳ περιπτώσει, ἤτοι ὅταν ὁ ἔμπορος δὲν ἤθελε δυνηθῇ νὰ ἐπιστρέψῃ ὀπισθογραφημένον ὑπὸ τοῦ τελωνείου Κωνσταντινουπόλεως τὸν δοθέντα αὐτῷ ἀνοικτὸν *τεζκερὲν*, ἅμα τῇ λήξει τοῦ πρὸς ἐπιστροφὴν τοῦ *τεζκερὲ* ὁρισθέντος χρονικοῦ διαστήματος.

Πρὸς ἐκτέλεσιν τῶν ἀνωτέρω διατάξεων καὶ εἴσπραξιν τοῦ μουρουριγὲ, ὡρίσθη ἡ ἵδρυσις σταθμαρχείων (*μερκὲζ*) καὶ ὑποσταθμαρχείων *μεβκὶ*) καὶ φυλακείων (*μουλχακὰτ*) ἀναλόγως τῶν διαφόρων θέσεων τῆς ὀθωμανικῆς ἐπικρατείας. Καὶ εἰς μὲν τὰ σταθμαρχεῖα ἅτινα ἐγκαθίστανται εἰς τὰ ἀμέσως ἀπὸ τῶν Νομαρχιῶν ἐξαρτώμενα μέρη ἐδρεύει εἷς ἔφορος (*ναζὶρ*), εἰς δὲ τὰ ὑποσταθμαρχεῖα ἅτινα ἐγκαθίστανται εἰς τὰ ἀμέσως ἀπὸ τῶν ἐπαρχιῶν ἐξαρτώμενα μέρη εἷς διευθυντὴς (*μουδὶρ*), εἰς δὲ τὰ φυλακεῖα ἅτινα ἐγκαθίστανται εἰς τοὺς δήμους, τὰς κωμοπόλεις, τὰς πανηγύρεις τὰς ἀγορὰς καὶ τὰς ἀποβάθρας εἷς ὑποδιευθυντὴς (*μεεμούρ*).

Οἱ ἔφοροι, διευθυνταὶ καὶ ὑποδιευθυνταὶ οὗτοι, ἔχοντες ὑπὸ τὰς διαταγάς των καὶ τὸ ἀναγκαῖον προσωπικὸν, οἷον γραμματεῖς, ταμίας καὶ βοηθοὺς, διοριζομένους ἀναλόγως τῶν ἀναγκῶν καὶ ἀπαιτήσεων τῆς θέσεως ὀφείλουσι νὰ παρευρίσκωνται πάντοτε εἰς τὰ σταθμαρχεῖα, ὑποσταθμαρχεῖα καὶ φυλακεῖα αὐτῶν καὶ νὰ ἐπιτηρῶσι τὴν ἀκριβῆ ἐκτέλεσιν τῶν ἀνωτέρω διατάξεων.

Ἄρθρ. 2 Ὅλα ἀνεξαιρέτως τὰ καπνὰ τὰ παραγόμενα ἐντὸς τῶν ὀθωμανικῶν χωρῶν κατὰ ποσὸν μέγα ἢ μικρὸν, μεταφερόμενα ἀπὸ τοῦ μέρους τῆς προελεύσεώς των εἰς οἱανδήποτε ἄλλην χώραν τῆς ὀθωμανικῆς ἐπικρατείας ἐκτὸς τῆς Κωνσταντινουπόλεως, ἀποτίουσι *μουρουριγὲ* γρόσια δώδεκα ἐφ' ἑκάστης ὁκᾶς.

Ἡ εἴσπραξις τοῦ *μουρουριγὲ* γίνεται μὲν εἰς τὸ μέρος τῆς προελεύσεως τῶν καπνῶν, ἐὰν ἐκεῖσε ὑπάρχῃ διευθυντὴς ἢ ὑποδιευθυντὴς, εἰς τὴν πρώτην δὲ πόλιν, ἢ κωμόπολιν, ἢ δῆμον, ἢ πανήγυριν, ἢ ἀγορὰν, ἢ ἀποβάθραν τῆς μεταφορᾶς των, ἐὰν εἰς τὸ μέρος τῆς προελεύσεως αὐτῶν δὲν ἐδρεύῃ διευθυντὴς ἢ ὑποδιευθυντής.

Τὸ *μουρουριγὲ* εἰσπράττεται πρὸ τῆς παραχωρήσεως τῆς διὰ τὴν μεταφορὰν τῶν καπνῶν ἀδείας καὶ εἰς νόμισμα παραδεκτὸν ὑπὸ τῶν δημοσίων ταμείων, κατὰ τὴν ἀρχικὴν διατίμησιν τοῦ κράτους λογιζόμενον.

Ἄρθρ. 3. Ἐπειδὴ κατὰ τὴν συνθήκην τὰ διὰ ξένας ἐπικρατείας ἐξαγόμενα καπνὰ οὐδένα ἀποτίουσι δασμὸν, ὁ ἔμπορος ὁ ἀγοράσας καπνὰ ἀπὸ τοῦ μέρους τῆς παραγωγῆς των ὅπως τ' ἀποστείλῃ ἀπ' εὐθείας εἰς ξένην τινὰ ἐπικράτειαν, μεταφέρων αὐτὰ εἰς τὴν καθ' ὁδὸν πρώτην πόλιν ἢ δῆμον ἢ κωμόπολιν, δικαιοῦται νὰ παρακαταθέσῃ μόνον τὸ νενομισμένον *μουρουριγὲ* καὶ νὰ λάβῃ *ἐδὰ τεζκερεσὶ* (ἀπόδειξιν πληρωμῆς)· τὸ οὕτω δὲ παρακατατεθὲν *μουρουριγὲ* ἐπιστρέφεται τῷ ἐμπόρῳ ἅμα ὡς οὗτος ἤθελε προσαγάγει εἰς τὸ τελωνεῖον πιστοποιητικὸν παραλίου τινος τελωνείου τῆς ὀθωμανικῆς ἐπικρατείας, δηλοῦν τὴν διὰ τοῦ τελωνείου ἐκείνου διέλευσιν καὶ εἰς πλοῖον φόρτωσιν τῶν καπνῶν αὐτοῦ πρὸς τὴν διὰ τὰς ξένας ἐπικρατείας ἐξαγωγὴν, εἴτε πιστοποιητικὸν τελωνείου τινος τῶν συνόρων τῆς ξηρᾶς τοῦ ὀθωμανικοῦ κράτους, δηλοῦν τὴν διὰ τῆς ξηρᾶς διέλευσιν καὶ εἰς ξένην ἐπικράτειαν εἰσαγωγὴν τῶν καπνῶν τούτων.

Ἐν καιρῷ τῆς ἀποδόσεως τοῦ παρακατατεθειμένου *μουρουριγὲ* λαμβάνεται ἀπὸ τοῦ ἐμπόρου παρὰ τῆς τελωνειακῆς ἀρχῆς ἀπόδειξις παραλαβῆς, πρὸς δὲ κρατοῦνται συγχρόνως, ὅπως κατατεθῶσιν ἐν τοῖς ἀρχείοις, καὶ ὁ προηγουμένως δοθεὶς τῷ ἐμπόρῳ *ἐδὰ τεζκερὲς* καὶ τὸ ὑπ' αὐτοῦ προσαχθὲν πιστοποιητικόν.

Πρὸς προσαγωγὴν τοῦ τοιούτου πιστοποιητικοῦ, παραχωρεῖται τῷ ἐμπόρῳ προθεσμία ὁριζομένη ἀναλόγως τῆς ἀποστάσεως, ἥτις ὑπάρχει μεταξὺ τοῦ πρώτου τελωνείου καὶ τοῦ παραλίου τελωνείου, ἐξ οὗ φορτωθήσονται τὰ καπνὰ ἐπὶ πλοίου πρὸς ἐξαγωγὴν, εἴτε τοῦ τελωνείου τῶν συνόρων τῆς ξηρᾶς, δι' οὗ θέλουσι διέλθει τελευταῖον τὰ καπνὰ ὅπως μεταφερθῶσιν εἰς ξένην γῆν. Ἡ ὁρισθεῖσα προθεσμία δηλοῦται ἐν τῷ δοθησομένῳ *ἐδὰ τεζκερέ*. Τὸ πιστοποιητικὸν δέον νὰ προσαχθῇ ἐντὸς τῆς προθεσμίας ταύτης· ἄλλως, προσαχθὲν μετὰ τὴν παρέλευσιν τῆς προθεσμίας,

δὲν γίνεται δεκτὸν, καὶ κατὰ συνέπειαν ἡ παρακαταθήκη τοῦ *μουρουριγὲ* καταγράφεται εἰς τὰς προσόδους τοῦ τελωνείου.

Τά τε παράλια καὶ τὰ τῶν συνόρων τελωνεῖα τῆς ξηρᾶς ὀφείλουσι νὰ ἐπιδίδωσι τοῖς ἐμπόροις τὰ τοιαῦτα πιστοποιητικὰ, τὰ μὲν παράλια τελωνεῖα ἀμέσως μετὰ τὴν φόρτωσιν τῶν καπνῶν ἐπὶ τοῦ πλοίου πρὸς ἐξαγωγὴν εἰς ξένην ἐπικράτειαν, τὰ δὲ τελωνεῖα τῶν συνόρων τῆς ξηρᾶς ἀμέσως μετὰ τὴν διέλευσιν τῶν καπνῶν. Ἐπίσης δὲ τὰ τελωνεῖα ἀμφοτέρων τῶν κατηγοριῶν δὲν δύνανται νὰ κρατῶσι τοὺς συνοδεύοντας τὰ καπνὰ *ἐδὰ τεζκερέδες*, ἀλλ' ἐπιστρέφουσι καὶ αὐτοὺς τοῖς ἐμπόροις ἀμέσως μετ' ὀπισθογραφήσεως, δηλούσης τὴν ἄφιξιν τῶν καπνῶν, ὅπως ἐπιστραφῶσιν οὕτως ἔχοντες εἰς τὸ πρῶτον τελωνεῖον.

Τὰ παράλια ὅμως τελωνεῖα ἔχουσιν ἐξαιρετικῶς τὸ δικαίωμα πρὶν ἢ χορηγήσωσι τῷ ἐμπόρῳ τὸ προσῆκον πιστοποιητικὸν, νὰ ἀπαιτήσωσι παρ' αὐτοῦ νὰ ὑποσχεθῇ δι' ἐγγράφου προσυπογεγραμμένου ὑπὸ ἀξιοχρέου ἐγγυητοῦ ὑπηκόου ὀθωμανοῦ, ὅτι θέλει φέρει, ἐντὸς προθεσμίας τριακονταμιᾶς ἄχρις ἐννενήκοντα μιᾶς ἡμερῶν, ἀναλόγως τῆς μεταξὺ τοῦ παραλίου τελωνείου τούτου καὶ τοῦ μέρους τῆς ξένης ἐπικρατείας εἰς ὃ ἀποστέλλονται τὰ καπνὰ ὑπαρχούσης ἀποστάσεως, πιστοποιητικὸν τοῦ προξένου τοῦ ὀθωμανικοῦ κράτους, τοῦ ἑδρεύοντος ἐν τῷ μέρει τῆς ἀποστολῆς τῶν καπνῶν, ἢ ἐν ἐλλείψει προξένου, τοῦ τελωνείου τοῦ μέρους ἐκείνου τῆς ξένης ἐπικρατείας, δηλοῦν τὴν αὐτόσε ἄφιξιν τῶν καπνῶν, καὶ ὅτι θέλει πληρώσει ἐν ἐναντίᾳ περιπτώσει τὸ νενομισμένον *μουρουριγὲ* τῶν ἐξαχθέντων καπνῶν. Εἰς τὸν μὴ δυνάμενον νὰ προσαγάγῃ τοιαύτην ἐγγύησιν ἔμπορον, τὸ τελωνεῖον δικαιοῦται οὔτε πιστοποιητικὸν νὰ χορηγήσῃ οὔτε τὸν *ἐδὰ τεζκερὲν* νὰ ἀποδώσῃ ὀπισθογραφημένον μέχρι τῆς ὑπὸ τοῦ ἐμπόρου προσαγωγῆς τοῦ τοιούτου πιστοποιητικοῦ, πρὸ τῆς παρελεύσεως τῆς ὁρισθησομένης προθεσμίας.

Ἄρθρ. 4. Ὁ ἀποτίσας ἤδη τὸ *μουρουριγὲ* τῶν καπνῶν του ἔμπορος καὶ μεταπωλήσας αὐτοὺς εἰς ἕτερον ὅπως ἀποσταλῶσιν εἰς ξένην ἐπικράτειαν, δὲν δικαιοῦται οὔτε αὐτὸς οὔτε ὁ ἀγοραστὴς αὐτῶν νὰ ζητήσῃ τὴν ἀπόδοσιν τοῦ ἤδη εἰσπραχθέντος *μουρουριγέ*.

Ἄρθρ. 6. Οἱ μετὰ τὴν εἴσπραξιν τοῦ ἐπὶ τῶν καπνῶν δικαιώματος *μουρουριγὲ* ἀπὸ διπλοτύπου βιβλίου (*κοτσὰν*) ἀποσπώμενοι καὶ τοῖς ἐμπόροις διδόμενοι ἔντυποι *τεζκερέδες* εἰσὶ δύω εἰδῶν. Οἱ μὲν λεγόμενοι *ρουχσατιὲ τεζκερεσὶ* (διπλότυπον ἀδείας) δίδονται διὰ τὰ καπνὰ, ὅσα πρόκειται νὰ καταναλωθῶσιν εἰς τὸ αὐτὸ μέρος (πόλιν, κωμόπολιν, κώμην, πανήγυριν, ἀγορὰν, ἢ ἀποβάθραν), ἔνθα ἐτελωνίσθησαν· οἱ δὲ, ὑπὸ τὸ ὄνομα *ἰμραριγὲ τεζκερεσὶ* (διαπύλιον διπλότυπον) δίδονται διὰ τὰ καπνὰ, ὅσα πρόκειται νὰ μεταφερθῶσιν ἀμέσως ἀπὸ τοῦ μέρους ἔνθα ἐτελωνίσθησαν εἰς ἕτερον.

Οἱ λαμβάνοντες *ἱμραριγὲ τεζκερεσὶ*, ἤτοι τὸ δεύτερον εἶδος τῶν *τεζκερέδων*, χρεωστοῦσι νὰ μεταφέρωσιν ἄνευ τῆς ἐλαχίστης ἀναβολῆς τὰ τελωνισθέντα καπνὰ αὐτῶν εἰς τὸν πρὸς ὃν ὅρον, χωρὶς νὰ δύνανται νὰ τὰ εἰσαγάγωσιν οὐδ' ἐπὶ στιγμὴν ἐντὸς τοῦ μέρους (πόλεως, κωμοπόλεως, κώμης, πανηγύρεως, ἀγορᾶς, ἢ ἀποβάθρας) ἔνθα ἐτελωνίσθησαν. Καὶ ἀνάγκης δὲ ἐπιστάσης ἵνα διανυκτερεύσωσι διὰ μίαν μόνην νύκτα εἰς τὸ αὐτὸ μέρος ἔνθα ἐτελωνίσθησαν τὰ καπνὰ, χρεωστοῦσι νὰ διανυκτερεύσωσιν ἐκτὸς τοῦ μέρους τούτου, ἐν καταλλήλῳ θέσει, καὶ οὐχὶ ἐντός. Ἐὰν ὅμως, ἐπιστάσης ἀνάγκης διανυκτερεύσεως, ὁ μὲν καιρὸς δὲν ἐπιτρέπει τὴν εἰς τὰ ἐκτὸς τῆς πόλεως, δήμου ἢ χωρίου διανυκτέρευσιν, δὲν ὑπάρχει δὲ καὶ μέρος πρόσφορον πρὸς διανυκτέρευσιν εἰς τὰ ἐκτὸς, εἴτε εἰς τὰ πέριξ, εἴτε εἰς τὰ πλησίον τῆς πόλεως ταύτης, τότε οἱ ἔμποροι κρατοῦσι τὰ καπνά των ἐντὸς τῆς πόλεως εἰσερχόμενοι καὶ αὐτοὶ, πρὸς δὲ καὶ τὰ ὑποζύγιά των, ὅπως διανυκτερεύσαντες ἀναχωρήσωσιν ἀμέσως τὴν πρωΐαν τῆς ἐπαύριον.

Οἱ λαμβάνοντες τὸ *ρουχσατιὲ τεζκερεσὶ*, ἤτοι τὸ πρῶτον εἶδος τῶν *τεζκερέδων*, ἔμποροι, εὑρεθέντες εἰς τὴν ἀνάγκην τοῦ νὰ ἐξαγάγωσι τὰ καπνὰ αὐτῶν ἀπὸ τοῦ μέρους, ἔνθα κατ' ἀρχὰς ὤφειλον νὰ τὰ καταναλώσωσι, καὶ νὰ τὰ μεταφέρωσιν εἰς ἕτερον, ἔχουσι τὸ δικαίωμα νὰ ἐπιστρέψωσι τὸν *ρουχσατιὲ τεζκερεσὶ* αὐτῶν εἰς τὸν ἐπὶ τῶν καπνῶν ἔφορον, διευθυντὴν, ἢ βοηθὸν, καὶ ἀντ' αὐτοῦ νὰ λάβωσι δωρεὰν *ἱμραριγὲ τεζκερεσί*.

Τὰ διὰ τῆς ἀλλαγῆς ταύτης τοῦ εἴδους τοῦ *τεζκερὲ* ἐξαχθησόμενα καπνὰ, δέον νὰ ἐπιθεωρῶνται παρὰ τῶν τελωνειακῶν ὑπαλλήλων ἐν τῇ διελεύσει αὐτῶν, ὅπως ἐξελέγχηται ἡ ἀκρίβεια τοῦ ποσοῦ αὐτῶν μετὰ τοῦ ἐν τῷ ἀλλαγέντι *τεζκερὲ* δηλουμένου. Ἐὰν δὲ ἐν τῇ ἐπιθεωρήσει ταύτῃ ἀνακαλυφθῇ κατάχρησίς τις, ἤτοι ἐὰν φωραθῇ ὁ ἔμπορος ζητῶν νὰ ἐξαγάγῃ ποσὸν καπνοῦ πλεῖον τοῦ ἐν τῷ *τεζκερὲ* δεδηλωμένου, τότε εἰσπράττεται παρ' αὐτοῦ ἐπὶ τοῦ ὅλου ποσοῦ τῶν ἐξαγομένων καπνῶν του ἐκ νέου δικαίωμα *μουρουριγὲ*, τοῦ προπληρωθέντος δικαιώματος εἰς οὐδὲν λογιζομένου πλέον, ἕνεκα τοῦ δόλου ὃν ἔπραξεν ὁ ἔμπορος.

Τὰ δυνάμει *ρουχσατιὲ τεζκερεσὶ* ἐξαγόμενα καπνὰ, φθάσαντα εἰς τὸν πρὸς ὃν ὅρον, ὑποβάλλονται εἰς πληρωμὴν τοῦ νενομισμένου δικαιώματος *μουρουριγὲ*, διότι δὲν ἐπιτρέπεται ἡ δυνάμει τοιούτου *τεζκερὲ* ἐξαγωγὴ ἢ μεταφορὰ καπνῶν.

Ἀμφότερα τὰ εἴδη τῶν τεζκερέδων τοῦ καπνοῦ, ἤτοι ὅ τε *ρουχσατιὲ* καὶ ὁ *ἱμραριὲ τεζκερεσὶ*, δέον νὰ περιέχωσι λεπτομερῶς τὴν ὑπηκοότητα τοῦ ἐμπόρου, τὸ ὀνοματεπώνυμον αὐτοῦ, τὸ ποσὸν τῶν ὀκάδων τοῦ τελωνισθέντος καπνοῦ, τὸ ποσὸν τοῦ εἰσπραχθέντος δικαιώματος *μουρουριγὲ*, τὸ μέρος τῆς προελεύσεως τῶν καπνῶν, καὶ τὴν ἡμέραν, τὸν μῆνα καὶ

τὸ ἔτος καθ' ὃ ἐγράφη ὁ *τεζκερές*. Ἐπειδὴ δὲ οἱ τεζκερέδες οὗτοι ἀποκόπτονται ἀπὸ ἔντυπα διπλότυπα, αἱ αὐταὶ καὶ ἀπαράλλακτοι διασαφήσεις δέον νὰ γράφωνται εἰς τὸ μένον στέλεχος τοῦ τεζκερέ.

Ἀμφότερα τὰ εἴδη τῶν τεζκερέδων, ἤτοι ὅ τε *ρουχσατιὲ* καὶ ὁ *ἰμραριὲ τεζκερεσὶ*, οὕτω γραφέντες, σφραγίζονται ταῖς ἰδίαις ὀνοματικαῖς σφραγίσι τοῦ ταμίου, τοῦ ἀρχιγραμματέως καὶ τοῦ ἐπὶ τῶν καπνῶν ἐφόρου, ἢ διευθυντοῦ, ἢ βοηθοῦ, ἐπισημαίνονται δὲ ἀκολούθως καὶ διὰ τῆς μεγάλης σφραγίδος τοῦ σταθμαρχείου καὶ φυλακείου, ἐν οἷς ἐδρεύουσιν οἱ ἀνωτέρω ὑπάλληλοι.

Ἄρθρ. 6. Ὡς οἱ ὑποχρεούμενοι νὰ τελωνίσωσι τὰ καπνά των εἰς τὸ πρῶτον μέρος (πόλιν, κωμόπολιν, κώμην, πανήγυριν, ἀγορὰν καὶ ἀποβάθραν) εἰς ὃ ἤθελον μεταφέρει αὐτὰ ἅμα ἀγοράσαντες ἀπὸ τὰς καπνοφυτείας ἔμποροι, οὕτω καὶ πᾶς ἄλλος μὴ ἔμπορος, ἐξαιρέσει τοῦ πρὸς ἰδίαν αὐτοῦ χρῆσιν καπνοῦ, ὅστις πρέπει νὰ ἦναι κεκομμένος καὶ νὰ εὑρίσκηται ἐντὸς καπνοθήκης μὴ δυναμένης νὰ χωρήσῃ πλέον τῶν ἑκατὸν δραμίων, ὑποχρεοῦται διὰ πᾶν ἄλλο ποσὸν καπνοῦ, ὅπερ ἤθελε μεταφέρει κατὰ πρῶτον εἴς τι μέρος ἀπὸ τὰς καπνοφυτείας, εἴτε κεκομμένος εἶναι οὗτος, εἴτε εἰς φύλλα, νὰ πληρώσῃ τὸ διαπύλιον τέλος (*μουρουριγὲ*) καὶ νὰ προμηθευθῇ ἄδειαν καταναλώσεως (*ρουχσατιὲ τεζκερεσὶ*), τὴν ὁποίαν ἔχει τὸ δικαίωμα, ὡς καὶ ὁ ἔμπορος, νὰ ἐπιστρέψῃ ἀκολούθως, ἀνταλλάσσων αὐτὴν δωρεὰν πρὸς διαπύλιον ἄδειαν (*ἰμραριγὲ τεζκερεσὶ*), ἐν περιπτώσει καθ' ἣν ἤθελεν ἀναγκασθῇ νὰ μεταφέρῃ τὸν καπνόν του εἰς ἄλλο τι μέρος.

Ἄρθρ. 7. Ἐὰν ἔμπορός τις, λαβὼν ἄδειαν καταναλώσεως (*ρουχσατιὲ τεζκερεσὶ*) διὰ τὰ καπνά του ἐπὶ ἀποτίσει τοῦ νενομισμένου διαπυλίου τέλους (*μουρουριγὲ*) (ἀρθ. 5 καὶ 6), ἀναγκασθῇ κατόπιν ν' ἀποστείλῃ καὶ μεταφέρῃ ταῦτα ἀλλαχοῦ οὐχὶ ὁλικῶς, ἀλλὰ κατὰ ποσὰ καὶ ἐκ διαλειμμάτων, δίδεται μὲν αὐτῷ δωρεὰν ὡς καὶ ἐν τοῖς ἄρθροις 5 καὶ 6 διαπύλιος ἄδεια (*ἰμραριὲ τεζκερεσὶ*), ἀλλὰ μόνον διὰ τὸ ἐξαγόμενον ποσόν· ἀφίεται δὲ εἰς χεῖράς του ὁ *ρουχσατιὲ τεζκερεσὶ*, ἀφοῦ σημειωθῇ ἐν αὐτῷ τὸ ἐξαχθὲν ποσὸν ἐξ αὐτοῦ, ἀφαιρούμενον ἀπὸ τοῦ ὅλου ποσοῦ. Ἐξαχθέντος δὲ διὰ τοῦ τρόπου τούτου τοῦ μεγίστου μέρους τῶν καπνῶν του, ὅταν πρόκηται νὰ ἐξαχθῇ καὶ τὸ ὑπόλοιπον, λαμβάνεται ἀπὸ τὰς χεῖράς του ἡ ἄδεια καταναλώσεως (*ρουχσατιὲ τεζκερεσὶ*), ἅμα τῇ ἐπιδόσει τοῦ τελευταίου *ἰμραριγὲ τεζκερεσὶ*.

Αἱ οὕτω πως ἐπιστρεφόμεναι ἄδειαι καταναλώσεως (*ρουχσατιὲ τεζκερεσὶ*) πρὸς ἐξαγωγὴν εἴτε ὁλικῶν εἴτε μερικῶν ποσῶν ἀποστέλλονται κατὰ μῆνα, ὁμοῦ μὲ τὰ ἐπὶ τούτῳ συντασσόμενα βιβλία τῶν μηνιαίων ἰσολογισμῶν, εἰς τὴν κεντρικὴν διεύθυνσιν, ὅπως ἐξελεγχθῶσι προσηκόντως παραβαλλόμεναι πρὸς τὰ στελέχη.

Τῶν τεζκερέδων τοῦ καπνοῦ, ἀμφοτέρων τῶν εἰδῶν, θεωρουμένων ὡς

ἐπισήμων τῆς Κυβερνήσεως δελτίων, ἀπαγορεύεται πᾶν ἐν αὐτοῖς ξέσμα, σβέσμα, διόρθωσις διὰ γραφίδος, ἢ διόρθωσις λάθους διὰ σημειώσεως. Ἐὰν δὲ ἐπιστῇ ἀνάγκη ἐπιδιορθώσεως λάθους τινος διὰ σημειώσεως, πρῶτον ἀποβάλλεται τῆς ὑπηρεσίας του ὁ παραίτιος τοῦ λάθους τούτου, οἱοσδήποτε κἂν ᾖ, καὶ εἶτα διορθοῦται διὰ σημειώσεως ἐπισημαινομένης συγχρόνως καὶ διὰ σφραγίδος. Ὡς ἐκ τούτου οἱ ἔφοροι, διευθυνταὶ καὶ ἐπιτετραμμένοι, ὡς καὶ πάντες οἱ ὑπ' αὐτοὺς ὑπάλληλοι, δέον νὰ καταβάλλωσι μεγίστην προσοχὴν ὅπως μὴ συμβαίνωσι ποτὲ τοιαῦτα λάθη.

Ἄρθρ. 8. Τὰ καπνὰ ὅσα συνοδευόμενα ἀπὸ διαπύλιον ἄδειαν (*ἰμραριγὲ τεζκερεσὶ*) τοῦ μέρους τῆς προελεύσεώς των (ἄρθρ. 5) φθάσωσιν εἰς τὸ μέρος τῆς ἀποστολῆς των, εἴτε πόλις εἶναι τοῦτο, ἐν ᾗ πρόκειται νὰ καταναλωθῶσιν, εἴτε ἀποβάθρα ἢ σύνορον, δι' ὧν πρόκειται διελθόντα νὰ εἰσαχθῶσιν εἰς ξένην γῆν, πρὶν ἢ δοθῇ ἡ ἄδεια τῆς εἴτε ἐν τῇ πόλει εἰσαγωγῆς αὐτῶν εἴτε διὰ τῆς ἀποβάθρας ἢ τῶν συνόρων διαβάσεώς των, ἐπιθεωροῦνται καὶ ζυγίζονται ὅπως βεβαιωθῇ ἥ τε ἀκρίβεια τοῦ ποσοῦ τῶν καπνῶν καὶ ἡ ταὐτότης τοῦ ὀνόματος τοῦ φέροντος ἐμπόρου πρὸς τὰ ἐν τῷ τεζκερὲ δηλούμενα. Ἐξελεγχθείσης οὕτω τῆς ἀκριβείας τοῦ τεζκερὲ καὶ τῶν καπνῶν οὓς συνοδεύει, ἐὰν τὰ καπνὰ πρόκηται νὰ εἰσαχθῶσι μόνον ἐντὸς τῆς πόλεως πρὸς ἐπιτόπιον κατανάλωσιν, ὀπισθογραφουμένης τῆς συνοδευούσης αὐτὰ διαπυλίου ἀδείας (*ἰμραριγὲ τεζκερεσὶ*) πρὸς δήλωσιν τῆς ἀφίξεώς των εἰς τὸν πρὸς ὃν ὅρον, κρατεῖται αὕτη καὶ ἀντ' αὐτῆς δίδοται ἄδεια καταναλώσεως (*ρουχσατιὲ τεζκερεσὶ*), συνάμα δὲ καὶ ἡ ἄδεια τῆς ἐντὸς τῆς πόλεως εἰσαγωγῆς τῶν καπνῶν. Ὅταν δὲ ἀκολούθως ὁ ἔμπορος ἀναγκασθεὶς εἰς νέαν ἐξαγωγὴν τῶν καπνῶν αὐτοῦ εἴτε ἐκ διαλειμμάτων εἴτε διὰ μιᾶς αἰτήσῃ νέαν διαπύλιον ἄδειαν (*ἰμραριγὲ τεζκερεσὶ*), ἐκτελοῦνται ἀπαραλλάκτως αἱ ἐν τῷ ἄρθρῳ 7 διαγραφόμεναι διατυπώσεις ἐπὶ τῶν τοιούτων περιπτώσεων. Ἐὰν δὲ ἐκ τῆς ἐπιθεωρήσεως τῶν καπνῶν ἤθελεν ἀνακαλυφθῇ δολιότης τις, ἤτοι ἐὰν ἡ συνοδεύουσα τὰ καπνὰ διαπύλιος ἄδεια (*ἰμραριγὲ τεζκερεσὶ*) δὲν συμφωνῇ μετ' αὐτῶν κατὰ τὸ ποσὸν καὶ κατὰ τὸ ὄνομα τοῦ ἐμπόρου, εἴτε ἐὰν ἐν τῷ τεζκερὲ ὑπάρχωσι ξέσματα, σβέσματα καὶ τὰ παραπλήσια τούτοις, οἷα ἀνεφέρθησαν ἐν τῷ ἄρθρῳ 7, ἐφαρμόζονται ἐν τῇ περιπτώσει ταύτῃ αἱ ἐν τῷ ἐπιόντι ἄρθρῳ 9 διαγραφόμεναι διατάξεις, οἱ τοιοῦτοι δὲ τεζκερέδες κρατοῦνται εἰς τὰ τελωνεῖα, μὴ ἀφινόμενοι εἰς χεῖρας τοῦ ἐμπόρου, καὶ δίδονται ἀντ' αὐτῶν ἄλλοι.

Ἐὰν τὰ καπνὰ πρόκειται μόνον διελθόντα διὰ τῆς ἀποβάθρας ἢ τοῦ συνόρου, εἰς ὃ ἔφθασαν, νὰ ἐξακολουθήσωσι τὸν δρόμον των, ἐπειδὴ καθὰ ὥρισαι ἐν τῷ 5 ἄρθρῳ, ταῦτα ἐπιθεωροῦνται μόνον εἰς τὸν τελευταῖον σταθμὸν (ἀποβάθραν ἢ σύνορον) τῆς ἀποστολῆς των ἐξ οὗ πρόκειται νὰ εἰσαχθῶσιν εἰς ξένην γῆν, ὅπως μὴ γίνηται ἀνάγκη νὰ ἐπιθεωρῶνται καθ' ὁδὸν

εἰς ἕκαστον μέρος τῆς διελεύσεώς των, ἀφίεται ἐλευθέρα εἰς αὐτὰ ἡ δίοδος.

Ἐπιθεωρουμένης τῆς διαπυλίου ἀδείας (*ἰμραριγὲ τεζκερεσὶ*), τῆς εἰς τὰ μέρος τῆς ἀποστολῆς τῶν καπνῶν γενομένης διὰ τῆς παραθέσεως αὐτῆς πρὸς τὰ καπνὰ ἅτινα συνοδεύει, ἀπαράδεκτον ἐστὶ πᾶν οἱονδήποτε δικαιολόγημα τοῦ ἐμπόρου, τεῖνον ὅπως προσβάλῃ τὸν γράψαντα τὸν τεζκερὲν ἐπὶ ἀμελείᾳ ἢ σφάλματι, ἐπειδὴ οἱ τεζκερέδες δίδονται τοῖς ἐμπόροις ἀνοικτοὶ καὶ δύνανται κατὰ συνέπειαν νὰ ἀναγνωσθῶσιν ὑπὸ πάντων τῶν ἀνθρώπων.

Ἐὰν ὅμως ὁ ἔμπορος, ἅμα λαβὼν τὴν διαπύλιον ἄδειαν (*ἰμραριγὲ τεζκερεσὶ*), ἀνακαλύψῃ σφάλμα τι ἐν αὐτῇ πρὶν ἢ εἰσέτι μετακομίσῃ τὰ καπνά του καὶ τὰ ἐξαγάγῃ ἀπὸ τοῦ μέρους ἔνθα ἐπρομηθεύθη τὸν τεζκερὲν, ἔχει τὸ δικαίωμα ν' ἀναφερθῇ παραχρῆμα εἰς τὸν ἔφορον, διευθυντὴν ἢ ἐπιτετραμμένον τοῦ μέρους ἐκείνου, πρὸς διόρθωσιν τοῦ ἐπισυμβάντος λάθους· οἱ δὲ ἀνώτεροι οὗτοι ὑπάλληλοι προβαίνουσιν ἀμέσως εἰς τὴν διόρθωσιν τοῦ λάθους τούτου, ἐκτελοῦντες πρῶτον τὰ ἐν τέλει τοῦ ἄρθρ. 7 ὁρισθέντα διὰ τὰς τοιαύτας περιπτώσεις.

Ἄρθρ. 9. Δὲν ἐπιτρέπεται ἡ δωρεὰν ἔκδοσις νέου *τεζκερὲ* ἀμφοτέρων τῶν εἰδῶν, εἴτε *ἰμραριγὲ* εἴτε *ρουχσατιὲ*, κατ' αἴτησιν βασιζομένην ἐπὶ ἀπωλείας τοῦ τεζκερὲ, οἱοσδήποτε κἂν ᾖ ὁ αἰτῶν, διότι ὁ τεζκερὲς ὡς ἔγγραφον τῆς κυβερνήσεως εἶναί τι τὰ μάλα ἀκροσφαλές.

Ἄρθρ. 10. Τὰ καπνὰ, ἅτινα ἀπέτισαν μὲν τὸ νενομισμένον διαπύλιον τέλος (*μουρουριγὲ*), διέμειναν δ' ἐν τῷ τελωνείῳ ἐπὶ ἓν ἔτος ἀπὸ τῆς ἡμέρας, καθ' ἣν ἐτελωνίσθησαν, ἕνεκεν αἰτίας τινὸς οἱασδήποτε, μὴ ἀποσυρθέντα τοῦ τελωνείου ἅμα τῇ λήξει τοῦ ἔτους ὑπὸ τοῦ ἰδιοκτήτου αὐτῶν, ἐκτίθενται εἰς πώλησιν ἐπὶ δημοπρασίᾳ καὶ διὰ πλειστηριασμοῦ ὑπὸ τοῦ ἐφόρου, ἢ διευθυντοῦ, ἢ ἐπιτετραμμένου τῶν καπνῶν τοῦ μέρους ἐκείνου τῇ συνεργείᾳ καὶ τοῦ ἐγχωρίου συμβουλίου.

Διεκπεραιωθείσης τῆς δημοπρασίας, συντάσσεται ὑπὸ τοῦ ἐγχωρίου συμβουλίου περί τε τῆς πωλήσεως τῶν καπνῶν καὶ τοῦ εἰσπραχθέντος ἀντιτίμου ἔκθεσις (μαζπατᾶς) εἰς διπλοῦν, ὧν ἡ μὲν μία παραδίδοται πρὸς τὸν ἐκεῖσε ἐδρεύοντα ἐπὶ τῶν καπνῶν ἔφορον, διευθυντὴν, ἢ βοηθὸν, ἡ δ' ἑτέρα ἀποστέλλεται εἰς τὴν ἐν Κωνσταντινουπόλει ἐπιτροπὴν τῶν ἐμμέσων φόρων, ἥτις πάλιν, καταγράφουσα τὸ εἰσπραχθὲν ἐκ τῆς δημοπρασίας ἀντίτιμον εἰς τὰς προσόδους τοῦ Κράτους, ἀποστέλλει τὴν ἔκθεσιν ταύτην μετὰ τῶν μηνιαίων αὐτῆς ἰσολογισμῶν πρὸς τὸν ἀνώτερον αὐτῆς.

Ἐὰν δὲ, παρελθόντος μόνον ἑνὸς ἔτους ἀκριβῶς ἀπὸ τῆς ἡμερομηνίας τῆς πωλήσεως τῶν οὕτω πως διὰ δημοπρασίας εἰς τὰς προσόδους τοῦ Κράτους καταλεγέντων καπνῶν, ἐμφανισθεὶς ὁ ἰδιοκτήτης καὶ ἀποταθεὶς εἰς τὴν ἕδραν τῆς Νομαρχίας, ἐν τῇ περιφερείᾳ τῆς ὁποίας ἐδημοπρατή-

θησαν τὰ καπνά του, ἐνώπιον τοῦ διοικητικοῦ συμβουλίου τῆς νομαρχίας καὶ ἐπὶ παρουσίᾳ τοῦ ἐκεῖσε ἐδρεύοντος ἐφόρου τῶν καπνῶν, ἤθελεν ἀποδείξει βασίμως τὰ ἐπὶ τῶν πλειστηριασθέντων καπνῶν δικαιώματά του ὡς ἰδιοκτήτου διὰ τῆς προσαγωγῆς διαπυλίου ἀδείας (*μουρουριγὲ τεζκερεσί*) δηλοῦντος ὅτι ἀπέτισε κατ' ἐκεῖνον τὸν καιρὸν αὐτὸς τὰ τοῦ καπνοῦ νενομισμένα δικαιώματα, τότε συντάσσεται ἐκ μέρους τοῦ συμβουλίου ἔκθεσις τοῦ γεγονότος καὶ τῆς πιστοποιήσεως τῆς ταὐτότητος τοῦ ἰδιοκτήτου, ἥτις ἐπιδίδοται τῷ ἐκεῖσε ἐδρεύοντι ἐφόρῳ τῶν καπνῶν. Οὕτως δὲ ἀμέσως μετὰ ταῦτα ἀποδίδοται τῷ ἰδιοκτήτῃ, ἀπέναντι ἐγγράφου ἀποδείξεως παραλαβῆς, τὸ ἤδη εἰς τὰς προσόδους τοῦ Κράτους καταλεγὲν ἀντίτιμον τῶν δημοπρατηθέντων καπνῶν, καὶ καταγράφεται τὸ ἐπιστραφὲν ἀντίτιμον εἰς τὰ βιβλία τῶν δαπανῶν τοῦ Κράτους, ὁ δ'ἔφορος ἀποστέλλει τήν τε ἔκθεσιν καὶ τὸ ἔγγραφον τῆς παραλαβῆς, μετὰ τῶν ἀποσταλησομένων βιβλίων τῶν ἰσολογισμῶν αὐτοῦ, εἰς τὴν ἐν Κωνσταντιπόλει ἐπιτροπὴν τῶν ἐμμέσων φόρων.

Ἡ ἀνωτέρω αἴτησις τῶν ἰδιοκτητῶν τῶν δημοπρατουμένων ὑπὸ τῆς τελωνειακῆς ἀρχῆς καπνῶν εἶναι παραδεκτὴ μόνον ὅταν γίνηται ἐντὸς τοῦ ἔτους ἀπὸ τῆς ἡμερομηνίας τῆς δημοπρατήσεως· λήξαντος τούτου, πᾶσα τοιαύτη αἴτησις ἔσται ἀπαράδεκτος.

Ἄρθρ. 11. Τὰ καπνὰ ἅτινα, ἐναντίον τῶν διατάξεων τοῦ παρακατιόντος ἄρθρου 14, εἰσαγόμενα εἰς μίαν πόλιν, ἢ ἐξαγόμενα ἀπ' αὐτῆς ἀπὸ μέρος διάφορον παρὰ τὸ ὡρισμένον ἄνευ οὐδενὸς τεζκερὲ, ὅπερ σημαίνει ὅτι δὲν ἐφορολογήθησαν εἰσέτι, ἤθελον συλληφθῆ ὡς λαθρεμπόρευμα, δημεύονται πάραυτα ὑπὸ τῆς ἀρχῆς, εἰδοποιουμένης ἐπὶ τούτῳ, καὶ τῆς ἐγχωρίου ἐξουσίας.

Εἰδοποιηθεῖσα οὕτως ἡ ἐγχώριος ἐξουσία, χρεωστεῖ νὰ προσκαλέσῃ ἀμέσως εἰς τὸ συμβούλιον τὸν ἰδιοκτήτην τοῦ λαθρεμπορεύματος, τοὺς συλλαβόντας καὶ τοὺς καταγγείλαντας τὴν λαθρεμπορίαν, τοὺς αὐτόπτας, καὶ ὅσους ἄλλους γίνῃ ἀνάγκη, εἴτε μόνον τοὺς τρεῖς πρώτους, ἐὰν ὁ ἰδιοκτήτης τοῦ λαθρεμπορεύματος δραπετεύσῃ, καὶ ἐπὶ παρουσίᾳ τοῦ ἐπὶ τῶν καπνῶν ἐφόρου, ἢ διευθυντοῦ, ἢ βοηθοῦ τοῦ ἐκεῖ ἐδρεύοντος, νὰ ἐξετάσῃ καὶ ἐξακριβώσῃ τὸ συμβὰν καλῶς καὶ τοσοῦτον νομίμως, ὥστε νὰ μὴ μένῃ πλέον τῷ ἰδιοκτήτῃ τρόπος ἀρνήσεως· φθᾶσα δὲ εἰς τὸ ὁριστικὸν σημεῖον τῶν ἀνακρίσεων αὐτῆς καὶ τῆς ἀποφάσεως, νὰ συντάξῃ ἔκθεσιν, ἣν ὀφείλει νὰ παραδώσῃ εἰς χεῖρας τοῦ ἐπὶ τῶν καπνῶν ἐφόρου ἢ διευθυντοῦ ἢ βοηθοῦ.

Μετὰ τὴν ἐκτέλεσιν τῶν ἀνωτέρω διατυπώσεων, τὸ συμβούλιον ἀφ' οὗ πρῶτον ἐπιβάλῃ εἰς τὸν ἰδιοκτήτην τοῦ λαθρεμπορεύματος τὴν ἀπότισιν τοῦ καταχρασθέντος διαπυλίου δικαιώματος (*μουρουριγὲ*) ἐν εἴδει προστίμου, προβαίνει ἀκολούθως εἰς τὴν ἐπὶ δημοπρασίᾳ πώλησιν

τῶν δημευθέντων καπνῶν, καθ' ὃν τρόπον ἐκποιεῖ καὶ τοὺς πλέον τοῦ ἑνὸς ἔτους ἐν τῷ τελωνείῳ διαμείναντας. Ὁ πλειοδοτήσας ἀγοραστὴς χρεωστεῖ νὰ πληρώσῃ ὁλοσχερὲς τὸ διαπύλιον δικαίωμα (*μουρουριγὲ*), ὅπερ ἀντὶ προστίμου μόνον καὶ οὐχὶ ὡς σύνηθες τέλος εἰσεπράχθη ἀπὸ τοῦ λαθρεμπόρου.

Καὶ τὸ μὲν ἀντὶ προστίμου εἰσπραχθὲν πρῶτον διαπύλιον δικαίωμα (*μουρουριγὲ*) διανέμεται μεταξὺ τῶν συλλαβόντων καὶ τῶν καταγγειλάντων τὴν λαθρεμπορίαν, ἐπὶ ἐγγράφῳ αὐτῶν ἀποδείξει· τὸ δὲ ἀντίτιμον τοῦ δημοπρατηθέντος καπνοῦ ὁμοῦ μὲ τὸ παρὰ τοῦ ἀγοραστοῦ εἰσπραχθὲν ἐκ δευτέρου διαπύλιον (*μουρουριγὲ*) καὶ ἐν τῶν διπλῶν τῆς ἐκθέσεως τοῦ συμβουλίου, ἧς τὸ ἕτερον θέλει ἀποσταλῆ εἰς τὴν ἐν Κωνσταντινουπόλει διεύθυνσιν τῶν ἐμμέσων φόρων, κατατάσσεται εἰς τὰς προσόδους τοῦ Κράτους, σημειωμένου ἐν τοῖς βιβλίοις καὶ τοῦ τρόπου, δι' οὗ τὰ χρήματα ταῦτα εἰσεπράχθησαν.

Ἐὰν ὅμως ἐκ τῶν ἀνακρίσεων ἀποδειχθῇ τὸ ἀβάσιμον τῆς καταμηνυθείσης λαθρεμπορίας ἀφ' ἑνὸς καὶ ἡ αἰσχροκέρδεια τοῦ καταμηνύσαντος ἢ τῶν συλλαβόντων τὸ δῆθεν λαθρεμπόρευμα, τότε τὰ μὲν συλληφθέντα καπνὰ ἀποδίδονται τῷ ἰδιοκτήτῃ, οἱ δὲ καταμηνύσαντες ἢ συλλαβόντες ἐὰν τύχωσιν ὄντες ὑπάλληλοι ἐπὶ τῶν καπνῶν τιμωροῦνται κατὰ τὸν νόμον· πρὸς ἐκτέλεσιν δὲ τούτων καὶ ἐν τῇ περιπτώσει ταύτῃ συντάσσεται παρὰ τοῦ συμβουλίου ἔκθεσις εἰς διπλοῦν, ὅπως τὸ ἓν ἐξ αὐτῶν ἀποσταλῇ εἰς τὴν ἐν Κωνστ)πόλει διεύθυνσιν τῶν ἐμμέσων φόρων, τὸ δὲ δεύτερον παραδοθῇ εἰς χεῖρας τοῦ ἐκεῖσε ἐδρεύοντος ἐπὶ τῶν καπνῶν ἐφόρου, διευθυντοῦ, ἢ βοηθοῦ, πρὸς ἐκτέλεσιν τῶν ἀποφασισθέντων. Ἐπίσης ἐν τῇ ἐκθέσει ταύτῃ δέον ν' ἀναφέρηται καὶ ἡ ἐπιβληθεῖσα εἰς τοὺς καταμηνύσαντας ἢ συλλαβόντας ποινή, καθ' ἣν περίπτωσιν οὗτοι ἤθελον εἶσθαι οὐχὶ ἐκ τῶν ὑπαλλήλων ἀλλ' ἐκ τῶν ἰδιωτῶν.

Ἡ ἀνάκρισις δέον νὰ διεξάγηται ἀμερολήπτως καὶ εὐθυδίκως. Ἐκτὸς τῆς ἀποδεδειγμένης συκοφαντίας, οὐδεμία πρόφασις ἢ δικαιολογία, οἷον ἡ ἄγνοια τοῦ ἐμπόρου περὶ τῶν συλληφθέντων καπνῶν του, ἡ ἄγνοια τῶν τελωνειακῶν διατυπώσεων καὶ ὁρισμῶν, τὸ σφάλμα τοῦ ὑπαλλήλου αὐτοῦ κτλ. δὲν δύναται ν' ἀπαλλάξῃ τὸν ἔμπορον τῆς εὐθύνης παραβάτου τῶν νενομοθετημένων. Διὰ τοῦτο τὰ συμβούλια ἐν ταῖς ἀνακρίσεσι καὶ ταῖς συντάξεσι τῶν ἐκθέσεων ὀφείλουσι νὰ καταβάλλωσι μεγίστην προσοχὴν εἰς τὴν ἐκτίμησιν τῶν τοιούτων στρεψοδίκων σοφισμάτων, διότι ἄλλως εἰσὶν ὑπεύθυνοι διὰ τὰς πράξεις των.

Ἄρθρ. 62. Οἱ ἐπὶ τῶν καπνῶν ἔφοροι, διευθυνταὶ καὶ βοηθοὶ πρώτιστον καθῆκον ἔχουσι νὰ φέρωνται εὐπρεπῶς πρὸς ἅπαντας τοὺς τὰ καπνὰ ἐμπορευομένους, οἱοιδήποτε τυγχάνουσιν ὄντες οὗτοι, παρέχοντες αὐτοῖς πάσας τὰς δυνατὰς εὐκολίας ἐν τῇ διεκπεραιώσει τῶν ἐγγράφων

αὐτῶν. Τὸ αὐτὸ καθῆκον τῆς συμπεριφορᾶς ἔχουσι καὶ οἱ ἐμπορευόμενοι τὰ καπνὰ πάντες ἀνεξαιρέτως πρὸς τοὺς ἐπὶ τῶν καπνῶν ἐφόρους, διευθυντὰς καὶ βοηθούς. Ἄλλως ἐν περιπτώσει καθ' ἣν τις τῶν ἐμπόρων παρεκκλίνει τῶν πρὸς τοὺς ἀνωτέρω ὑπαλλήλους καθηκόντων αὐτοῦ, οἱ τελευταῖοι οὗτοι δύνανται ν' ἀναφέρωνται ἀμέσως εἰς τὴν ἐγχώριον ἐξουσίαν, ἧς καθῆκον ὑπάρχει ἡ ὅσον ἔνεστι ταχυτέρα κατὰ νόμον τιμωρία τοῦ ἐνόχου.

Ἄρθρ. 13. Ἐπειδὴ τὰ πλεῖστα τῶν μερῶν (πόλεων, κωμοπόλεων καὶ κωμῶν), ἐν οἷς θέλουσιν ἐδρεύει οἱ ἐπὶ τῶν καπνῶν ἔφοροι, διευθυνταὶ καὶ βοηθοί, ἐκτὸς τοῦ ὅτι εἰσὶν ἀπεριτείχιστα, ἔχουσιν ἐκτὸς τῶν ἀναγκαίων ὁδῶν καὶ πυλῶν πλῆθος ἄλλων ἀνωφελῶν ἀτραπῶν, διαφόρους ἐχουσῶν διευθύνσεις, πόλῶν, διόδων καὶ ἐρειπίων διευκολυνόντων τὴν λαθρεμπορίαν, ὅπως προληφθῇ τὸ κακὸν τοῦτο, οἱ ἐπὶ τῶν καπνῶν ἔφοροι, διευθυνταὶ καὶ βοηθοὶ πρὶν ἢ ἐγκατασταθῶσιν εἴς τι μέρος ὀφείλουσι πρῶτον τῇ συνεργείᾳ καὶ τῆς ἐγχωρίου ἐξουσίας νὰ ἐπιθεωρήσωσι τοὺς τόπους τῆς διαμονῆς αὐτῶν καὶ ἀφοῦ πρῶτον περιφράξωσι καὶ κλείσωσι τὰς ἀνωφελεῖς ὁδοὺς, πύλας, διόδους, ἐρείπια καὶ εἴ τι ἄλλο διευκολύνον τὴν λαθρεμπορίαν, ἀφίνοντες ἀνοικτὰς μόνον τὰς ἀναγκαίας ὁδοὺς καὶ πύλας, νὰ ἐγκαθιστῶσιν εἶτα τὰ σταθμαρχεῖα, τοὺς σταθμοὺς καὶ τὰ φυλακεῖα αὐτῶν, νὰ ἐγκαθίστανται δὲ καὶ αὐτοὶ ἐν αὐτοῖς μετὰ τῶν γραμματέων καὶ τοῦ λοιποῦ προσωπικοῦ αὐτῶν.

Ἐν τῇ ἐγκαθιδρύσει τῶν σταθμῶν, φυλακείων καὶ σταθμαρχείων αὐτῶν οἱ ἀνωτέρω ὑπάλληλοι πρέπει νὰ προσέχωσιν ὥστε νὰ ἐκλέγουν τὴν μᾶλλον συχναζομένην τῶν ὁδῶν καὶ πυλῶν. Εἰς τὰς λοιπὰς δὲ ὁδοὺς καὶ πύλας θέτουσιν ἀνὰ ἕνα φύλακα τίμιον καὶ πιστόν.

Καθῆκον τῶν φυλάκων τούτων ἔσται μόνον τὸ διακωλύειν τὴν εἰσαγωγὴν ἢ ἐξαγωγὴν καπνῶν ἀπὸ τῆς ὁδοῦ ἢ πύλης ἣν φυλάττουσι, καὶ τὸ παραπέμπειν τοὺς καπνοὺς τούτους εἰς τὸ μέρος τοῦ σταθμαρχείου, ἢ σταθμοῦ, ἢ φυλακείου πρὸς τελώνισιν.

Ἄρθρ. 14. Ἅμα φθὰς εἰς τὴν ἕδραν τῆς ἐφορείας του, ὁ ἔφορος ἐκλέγει ἀπὸ τοὺς ὑπὸ τὴν ἄμεσον ἐποπτείαν του δήμους τοὺς γραμματεῖς, ταμίας καὶ τὸ προσωπικὸν, οὗτινος ἔχει ἀνάγκην, μετὰ δὲ τοῦτο, ἀφίνων τὸν ἀρχιγραμματέα ἐπίτροπόν του, ὀφείλει νὰ περιέλθῃ τὰς ἕδρας τῶν ὑπὸ τὴν ὑποπτείαν του ἐπαρχιῶν, διορίσας δὲ κατὰ τὴν περιοδείαν του ταύτην τοὺς ἀναγκαίους διευθυντὰς, ἀρχιγραμματεῖς καὶ ταμίας ἐν ἑκάστῃ ἐπαρχίᾳ, νὰ ἐπανέλθῃ ταχέως εἰς τὴν ἕδραν του.

Ὡς οἱ ἔφοροι, οὕτω καὶ οἱ διευθυνταὶ ἅμα διορισθέντες ἀφοῦ πρῶτον διορίσωσι καὶ τὸ ἐπίλοιπον προσωπικὸν οὗτινος ἔχουσιν ἀνάγκην, ὀφείλουσιν, ἀφίνοντες τὸν ἀρχιγραμματέα ἀναπληρωτὴν των κατὰ τὴν ἀπουσίαν των, νὰ περιέλθωσι τὰς ἕδρας τῶν ὑπὸ τὴν ἐποπτείαν των δήμων καὶ

διορίζοντες κατὰ τὴν περιοδείαν των ταύτην τοὺς ἀναγκαίους βοηθοὺς, γραμματεῖς καὶ ταμίας εἰς ἑκάστην κωμόπολιν, νὰ ἐπανέλθωσιν ὅσον τάχος εἰς τὴν ἕδραν αὐτῶν.

Ὡς οἱ διευθυνταὶ, οὕτω καὶ οἱ βοηθοὶ ἐκλέγουσι τοὺς γραμματεῖς καὶ τὸ ἐπίλοιπον προσωπικὸν, οὗτινος ἔχουσι χρείαν.

Οἱ διὰ τὰς πανηγύρεις καὶ ἀγορὰς ἐξ ἀνάγκης ἐγκαθιστάμενοι σταθμοὶ, ἐπειδὴ ἐργάζονται προσκαίρως ἕνεκα τοῦ βραχέως χρονικοῦ διαστήματος τῶν πανηγύρεων καὶ ἀγορῶν, ἐφορεύονται καὶ διευθύνονται ὑπὸ τοῦ ἐφόρου, ἢ διευθυντοῦ, ἢ βοηθοῦ τοῦ μέρους, ἔνθα ἀνοίγεται ἡ πανήγυρις ἢ ἡ ἀγορά.

Οἱ μηνιαῖοι μισθοὶ ὡρίσθησαν ὡς ἑξῆς:

Διὰ τοὺς διευθυντὰς πληρόνεται μισθὸς μηνιαῖος ἀπὸ πεντακοσίων ἄχρι χιλίων γροσίων ἀναλόγως τῆς σημαντικότητος τῆς θέσεώς των.

Διὰ τοὺς ὑπὸ τὴν ἐποπτείαν τῶν διευθυντῶν ἀρχιγραμματεῖς καὶ ταμίας ὡς καὶ διὰ τοὺς βοηθοὺς, ἀπὸ διακοσίων ἄχρι πεντακοσίων γροσίων.

Διὰ τοὺς ὑπὸ τὴν ἐποπτείαν τῶν βοηθῶν γραμματεῖς καὶ ταμίας ἀπὸ ἑκατὸν πεντήκοντα ἄχρι τριακοσίων γροσίων.

Δέον νὰ καταβάλληται μεγίστη προσοχὴ ἐν τῇ ἐκλογῇ τῶν ὑπαλλήλων ὅπως οἱ ἐκλεγόμενοι ὦσιν ἐκ τῶν προκρίτων τοῦ τόπου καὶ ἐκ τῶν ἄλλοτε ὑπηρετησάντων ἐν καιρῷ τῆς ἐνοικιάσεως τῶν τελωνείων καὶ διακριθέντων ἐπὶ τιμιότητι, δραστηριότητι καὶ ἱκανότητι, ὡς καὶ ἐξ ἄλλων κατόχων τοιούτων προσόντων. Ἐπίσης ὀφείλουσιν οἱ ἐκλεγόμενοι ὡς βοηθοὶ, διευθυνταὶ καὶ ταμίαι νὰ μὴ ὦσιν ἀδαεῖς τῆς γραφῆς καὶ ἀναγνώσεως, καθόσον ἐν τῇ ὑπηρεσίᾳ των εἶναι ἀπαραίτητος ἡ γνῶσις τούτων.

Ἅπαντες οἱ ἐκλεγόμενοι ὑπάλληλοι δέον νὰ ὦσιν ὑπήκοοι ὀθωμανοὶ, περιπλέον δὲ νὰ διατελῶσι καὶ ὑπὸ ἐγγύησιν ἀξιόχρεων.

Ἐπειδὴ ἡ οἰκονομία εἶναι τὸ πρώτιστον χρέος τῆς Κυβερνήσεως, δέον νὰ καταβάλληται μεγίστη προσοχὴ ἐπί τε τοῦ ἀριθμοῦ καὶ τῶν μηνιαίων τῶν ἐκλεγομένων ὑπαλλήλων οὕτως, ὥστε οὔτε ὁ ἀριθμὸς αὐτῶν νὰ ὑπερβαίνῃ τὸν ἀπολύτως ἀναγκαῖον διὰ τὴν ὑπηρεσίαν, οὔτε τὸ μηνιαῖον νὰ ᾖ δυσανάλογον πρὸς τὴν σπουδαιότητα τῆς ἐργασίας ἑκάστου. Τουτέστιν, ὡρισμένου ὄντος τοῦ ποσοῦ πεντακοσίων ἄχρι χιλίων γροσίων διὰ τοὺς διευθυντὰς καὶ λοιποὺς, ἡ ὑπέρβασις τοῦ ποσοῦ τούτου ἐπιβαρύνει τοὺς παραιτίους, οἵτινες ἐκτὸς τοῦ ὅτι ὑποβάλλονται εἰς τὴν ποινὴν τῆς ἀποζημιώσεως, θεωρούμενοι προφανῶς καὶ ὡς καταχρασταὶ, τιμωροῦνται κατὰ τὸν νόμον. Διὰ τοῦτο ὀφείλουσι νὰ προσέχωσι καλῶς οἱ τοιοῦτοι, ὅπως μὴ ἐνδίδοντες εἰς συστάσεις, ἢ χαριζόμενοι, διορίζωσι πλείονας τοῦ δέοντος ὑπαλλήλους, ἢ μεταχειρίζωνται ἀνθρώπους ἀνικάνους, ἢ ὁρίζωσι μηνιαῖα δυσανάλογα πρὸς τὴν ἱκανότητα καὶ τὰ καθήκοντα ἑκάστου τῶν ὑπαλλήλων.

Εἰς τὰ χωρία, ὧν αἱ πρόσοδοι δὲν ἐπιδέχονται βαρείας δαπάνας, ἀντὶ ἐμμίσθου βοηθοῦ διορίζεται τοιοῦτος ἄμισθος ἐκ τῶν προκρίτων τοῦ χωρίου ἢ τῶν ἰμάμιδων ἢ μουχτάριδων, ὅστις ἀντὶ μισθοῦ λαμβάνει δέκα τοῖς ἑκατὸν ἐπὶ τῶν προσόδων.

Μετὰ τὸν διορισμὸν τῶν ἀναγκαίων ὑπαλλήλων καὶ τὸν προσδιορισμὸν τῶν καθηκόντων ἑνὸς ἑκάστου, οἱ μὲν βοηθοὶ δέον νὰ συντάσσωσι κατάλογον περιέχοντα τὰ ὀνόματα, τὰ καθήκοντα, τὸν μισθὸν καὶ τὸν ἐγγυητὴν ἑνὸς ἑκάστου τῶν ὑπ' αὐτοὺς ὑπαλλήλων, ὡς καὶ τὰ ὀνόματα τῶν ἀμίσθων βοηθῶν, καὶ ἀφοῦ τὸν σφραγίσωσι, συσφραγιζόντων καὶ τῶν ὑπ' αὐτοὺς ἀρχιγραμματέων καὶ ταμιῶν, νὰ τὸν ἀποστέλλωσιν εἰς τοὺς προϊσταμένους αὐτῶν διευθυντὰς, οἵτινες παραλαβόντες αὐτὸν τὸν ἐσωκλείουσιν εἰς τὸν ἰδικόν των κατάλογον, ὃν ὀφείλουσι νὰ συντάξωσι καὶ σφραγίσωσι κατὰ τὸν αὐτὸν τρόπον, καὶ ἀποστέλλουσιν ἀμφοτέρους εἰς τὸν ἔφορον. Οὗτοι δὲ τοὺς μὲν καταλόγους τούτους κρατοῦσι παρ' ἑαυτοῖς, ἐπὶ τῇ βάσει δὲ αὐτῶν συντάσσουσι ἅμα τῇ παραλαβῇ των νέον κατάλογον, κατὰ τὸν αὐτὸν τρόπον, περιέχοντα καὶ τοὺς ἑαυτῶν ὑπαλλήλους, ὃν συσφραγίζοντες μετὰ τοῦ ἀρχιγραμματέως αὐτῶν ἀποστέλλουσι παραχρῆμα εἰς τὴν ἐν Κωνσταντινουπόλει διεύθυνσιν τῶν ἐμμέσων φόρων, ὅπως ἀκολούθως συμμορφωθῶσι ταῖς διαταγαῖς, ἃς αὕτη ἤθελε μεταβιβάσει αὐτοῖς μετὰ προηγουμένην ἐξέλεγξιν τοῦ ἀποσταλέντος καταλόγου.

Ἄρθρ. 15. Ἐκτὸς τοῦ κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 14 διορισμοῦ τῶν διευθυντῶν, βοηθῶν, γραμματέων, ταμιῶν καὶ τοῦ λοιποῦ προσωπικοῦ, οἱ ἔφοροι, διευθυνταὶ καὶ βοηθοὶ, κέκτηνται τὸ δικαίωμα τοῦ παύειν τοὺς φύλακας καὶ τοὺς παρομοίους αὐτοῖς κατωτέρους ὑπαλλήλους, ἅμα παραμελήσωσιν ἢ καταχρασθῶσι τῶν καθηκόντων αὐτῶν, ἢ τοῦ ἀντικαθιστᾷν αὐτοὺς, ἑκουσίως παραιτουμένους τῆς ὑπηρεσίας των, δι' ἄλλων.

Προκειμένου ὅμως περὶ ἀντικαταστάσεως βοηθῶν, ἀρχιγραμματέων, ταμιῶν καὶ γραμματέων, οἱ μὲν βοηθοὶ ὀφείλουσι ν' ἀναφέρωνται εἰς τοὺς διευθυντὰς ἀφ' ὧν ἐξαρτῶνται, ἐκθέτοντες λεπτομερῶς τὰ αἴτια τῆς ἀντικαταστάσεώς των καὶ αἰτούμενοι τὴν περὶ τούτου ἄδειαν, οἱ δὲ διευθυνταὶ εἰς τοὺς ὑφ' οὓς διατελοῦσιν ἐφόρους.

Οἱ ἔφοροι ἔχουσι τὸ δικαίωμα νὰ ἐπικυρῶσι τὸν διορισμὸν, ἢ νὰ ἀντικαθιστῶσι δι' ἄλλου τὸν διορισθέντα, ἐπὶ παντὸς τοῦ προσωπικοῦ τοῦ τελωνείου, ἐκτὸς τῶν διευθυντῶν, τῶν βοηθῶν τῶν ὑπὸ τὴν ἐποπτείαν αὐτῶν ἀρχιγραμματέων καὶ ταμιῶν καὶ τῶν ὑπὸ τὴν ἰδίαν ἑαυτῶν ἄμεσον ἐποπτείαν ἀρχιγραμματέων καὶ ταμιῶν, πρὸς ἐπικύρωσιν τοῦ διορισμοῦ ἢ ἀντικατάστασιν τῶν ὁποίων ὀφείλουσι ν' ἀναφέρωνται ἀπ' εὐθείας εἰς τὴν ἐν Κωνσταντινουπόλει κεντρικὴν ἐπιτροπὴν τῶν ἐμμέσων φόρων.

Ἄρθρ. 16. Ἐπειδὴ οὐδεὶς ὑπάλληλος δύναται νὰ διορισθῇ ἄνευ ἀξιοχρέου ἐγγυήσεως, ἐκ τῶν ὑπαλλήλων οἱ ἐπὶ καταχρήσει, μικρᾷ ἢ μ-

γάλη, τῶν δημοσίων προσόδων φωραθέντες, ἐκτὸς τοῦ ὅτι ἀμέσως καταδικάζονται εἴτε αὐτοὶ, εἴτε οἱ ἐγγυηταί των ἐν ἐλλείψει αὐτῶν, εἰς τὴν ἀπότισιν τῆς ζημίας ἣν προὐξένησαν, ὑφίστανται προσέτι ἐν πάσῃ αὐτῆς τῇ αὐστηρότητι καὶ τὴν ὑπὸ τοῦ αὐτοκρατορικοῦ ποινικοῦ κώδηκος προβλεπομένην ποινήν.

Ὡς ἐκ τούτου οἱ ἀνώτεροι ὑπάλληλοι, οἷον ἔφοροι, διευθυνταὶ ἢ βοηθοὶ, ὀφείλουσι νὰ μὴ κρύπτωσιν οὐδεμίαν τοιαύτην κατάχρησιν, διαπραχθεῖσαν ὑφ' ἑνὸς τῶν ὑπὸ τὴν δικαιοδοσίαν των, ἢ ἄλλην τινα πρᾶξιν αὐτῶν ἀντικειμένην εἰς τὰ καθήκοντα τῆς τιμιότητος τῶν ὑπαλλήλων καὶ ἐπισύρουσαν ποινὴν, ἀλλὰ νὰ εἰδοποιῶσι περὶ τούτου ἐγκαίρως οἱ μὲν βοηθοὶ τοὺς διευθυντὰς, οὗτοι δὲ τοὺς ἐφόρους, οὗτοι δὲ πάλιν τὴν ἐν Κωνσταντινουπόλει διεύθυνσιν τῶν Ἐμμέσων φόρων· ἄλλως, πᾶσα ἀμέλεια ἢ βραδύτης περὶ τὴν ἐκτέλεσιν τοῦ καθήκοντος αὐτῶν τούτου, ἐπιβαρύνει αὐτοὺς τοὺς ἰδίους καὶ τοὺς καθιστᾷ ὑπευθύνους ἀπέναντι τοῦ νόμου.

Ἄρθρ. 17. Ὁ διαδεχόμενος ἔφορον, ἢ διευθυντὴν, ἢ βοηθὸν, ἢ ἀρχιγραμματέα, ἢ ταμίαν τινα, παυθέντα τῆς ὑπηρεσίας, ἅμ' ἀναλάβῃ τὰ καθήκοντά του, χρεωστεῖ πρῶτον πάντων νὰ ἐπιθεωρήσῃ καὶ ἐξελέγξῃ τοὺς λογαριασμοὺς τοῦ προκατόχου του ἀπὸ τῆς ἡμέρας τοῦ διορισμοῦ του ἄχρι τῆς ἡμέρας καθ' ἣν ἐπαύθη, καὶ τοῦτο τῇ συνεργείᾳ τοῦ ἐφόρου, τοῦ διευθυντοῦ, τοῦ βοηθοῦ, τοῦ ἀρχιγραμματέως καὶ τοῦ ταμία· ἀφοῦ δὲ ἐν τῇ ἐξελέγξει ταύτῃ ἐξακριβωθῇ τὸ ποσὸν τῶν εἰσπράξεων διαρκούσης τῆς ὑπηρεσίας τοῦ παυθέντος, πόσαι τούτων καταχωρηθεῖσαι εἰς τοὺς μηνιαίους ἰσολογισμοὺς ἀπεστάλησαν εἰς τὴν ἐν Κωνσταντινουπόλει ἐπιτροπὴν τῶν ἐμμέσων φόρων, καὶ πόσαι ἔμειναν ἐν τοῖς ταμείοις πρὸς ἐξίσωσιν, καὶ ἀφοῦ ἐξελεγχθῇ ἐκ τῶν βιβλίων τὸ ἀκριβὲς τῶν δαπανῶν καὶ μισθοδοτήσεων, συντάσσεται γενικὸς ἰσολογισμὸς εἰς τριπλοῦν, σφραγιζόμενος ταῖς σφραγίσι τῶν παρευρεθέντων ἐφόρου, διευθυντοῦ, βοηθοῦ, ἀρχιγραμματέως καὶ ταμίου καὶ ὑπό τε τοῦ ἀποχωροῦντος τῆς ὑπηρεσίας καὶ τοῦ διαδεχομένου αὐτόν. Καὶ εἷς μὲν τῶν οὕτως ἐσφραγισμένων ἰσολογισμῶν ἀποστέλλεται, κατὰ τὸ εἰωθὸς, εἰς τὴν ἐν Κωνσταντινουπόλει ἐπιτροπὴν τῶν ἐμμέσων φόρων πρὸς ἐκτέλεσιν τῶν δεόντων, ὑπὸ τοῦ ἐφόρου μὲν, ἂν ὁ παυθεὶς διετέλει ἐν τῇ περιφερείᾳ τοῦ διευθυντοῦ, ὑπὸ δὲ τοῦ τελευταίου, ἂν ὁ παυθεὶς διετέλει ἐν τῇ περιφερείᾳ τοῦ βοηθοῦ. Ἐκ τῶν μενόντων δύω ἰσολογισμῶν ὁ μὲν δίδοται εἰς χεῖρας τοῦ παυθέντος, ὁ δὲ μένει παρὰ τῷ διαδόχῳ αὐτοῦ.

Ἐν τῷ εἰς τριπλοῦν ἰσολογισμῷ τούτῳ δέον νὰ σαφηνίζηται ἂν ὁ παυθεὶς χρεωστῇ τι εἰς τὸ ταμεῖον ἐκ τῶν προσόδων, ἢ μὴ, ἢ ἂν ἐπληρώθη ἢ μὴ παρὰ τοῦ ἰδίου ἢ τοῦ ἐγγυητοῦ αὐτοῦ τὸ τυχὸν ἀναφανησόμενον ἔλλειμμα καὶ ἡ αἰτία δι' ἣν δὲν εἰσεπράχθη. Συνεπείᾳ τῆς διατάξεως ταύ-

της ὁ εἴτε παραιτούμενος εἴτε ὑπὸ τῆς κυβερνήσεως παυόμενος τῆς ὑπηρεσίας του ὑπάλληλος, οἱοσδήποτε ἤθελεν εἶσθαι, δὲν δύναται παραχρῆμα νὰ ἀναχωρήσῃ ἀλλαχόσε, πρὶν ἢ δώσῃ κατὰ τὰ προεκτεθέντα τὸν λογαριασμὸν τῆς διαχειρίσεώς του. Οἱ τἀναντία πράττοντες, ὅπουδήποτε καὶ ἂν μεταβῶσιν εἴτε μακρὰν εἴτε πλησίον, ἀναζητούμενοι ὅσον τάχος, προσάγονται ὑπὸ ἀστυνομικὴν ἐπιτήρησιν ὅπως δώσωσι λογαριασμὸν τῆς διαχειρίσεώς των. Ὡς ἐκ τούτου οὐδεὶς ὑπάλληλος πεπαυμένος δύναται νὰ ἀπέλθῃ ἀλλαχοῦ, πρὶν ἢ ἐκπληρώσῃ τὴν ὑποχρέωσιν τοῦ δοῦναι λόγον τῆς διαχειρίσεώς του.

Ἄρθρ. 18. Τὰ εἰσπραττόμενα διαπύλια (*μουρουριγὲ*), τὰ ὀνοματεπώνυμα τῶν ἐμπόρων, τὰ ποσὰ τῶν τελωνισθεισῶν ὀκάδων τοῦ καπνοῦ καὶ τὰ παραπλήσια καταγράφονται ἐν ἰδιαιτέρῳ βιβλίῳ χωριστὰ κατὰ τὸ ὑπόδειγμα. Εἰς οὐδὲν τῶν βιβλίων ἐπιτρέπεται ξέσμα, σβέσιμον καὶ ἐπιδιόρθωσις διὰ γραφίδος, οὔτε ἀνάμιξις τῶν προσόδων καὶ δαπανῶν τοῦ παρελθόντος μηνὸς μὲ τὰς τοῦ ἐπιόντος. Ἀλλὰ μετὰ τὴν λῆξιν ἑκάστου μηνὸς ἕκαστος βοηθὸς ὀφείλει νὰ συντάσσῃ ἐπισταμένως, κατὰ τὸ ἀποσταλησόμενον αὐτοῖς ὑπόδειγμα, μηνιαῖον ἰσολογισμόν, τὸν ὁποῖον σφραγιζόμενον ὑπὸ τοῦ ἀρχιγραμματέως καὶ ταμία καὶ ὑπ' αὐτοῦ, ἀποστέλλει εἰς τὸν διευθυντὴν, ὑφ' οὗ τὰς διαταγὰς διατελεῖ, συναποστέλλων αὐτῷ καὶ τὸ ποσὸν τῆς μηνιαίας εἰσπράξεως, τὰ πληρωθέντα διπλότυπα, τὰς ἐκδοθείσας διαπυλίους ἀδείας (*ἱμραριγὲ τεζκερεσὶ*), τὰς ὑπ' αὐτοῦ ἀλλαγείσας ἀδείας καταναλώσεως (*ρουχσατιὲ τεζκερέδες*) καὶ πᾶν ἄλλο χρειῶδες ἔγγραφον.

Ὁ διευθυντὴς παραλαβὼν ταῦτα πρῶτον διὰ τοῦ ἀρχιγραμματέως αὐτοῦ ἐξελέγχει αὐτὰ, καὶ ἀφοῦ τὰ εὕρῃ καλῶς ἔχοντα, συντάσσει κατὰ τὸ δοθησόμενον ὑπόδειγμα γενικώτερον μηνιαῖον ἰσολογισμὸν, περιέχοντα τάς τε προσόδους καὶ δαπάνας τῶν φυλακείων, ὧν ἐστάλη ἤδη ὁ μηνιαῖος ἰσολογισμὸς, ὡς καὶ τὰς προσόδους καὶ δαπάνας τοῦ σταθμοῦ αὐτοῦ. Εἶτα δὲ σφραγίζων τὸν ἰσολογισμὸν τοῦτον μετὰ τοῦ ἀρχιγραμματέως καὶ ταμία αὐτοῦ, ἀποστέλλει εἰς τὸν ἔφορον, ὑπὸ τὴν ἀνωτέραν τοῦ ὁποίου διατελεῖ ἐπιτήρησιν, συναποστέλλων τὸν πρωτότυπον ἰσολογισμὸν ὡς καὶ τὰ διπλότυπα, τὰς διαπυλίους καὶ τὰς καταναλώσεως ἀδείας (*ρουχσατιὲ καὶ ἱμραριγὲ τεζκερέδες*), τοὺς ἀπό τε τῶν φυλακείων ἐλθόντας καὶ τοὺς ἐν τῷ σταθμῷ αὐτοῦ συναθροισθέντας, ὡς καὶ τὸ ποσὸν τῆς μηνιαίας εἰσπράξεως τοῦ σταθμοῦ αὐτοῦ, συνηνωμένον μὲ τὸ ἀπὸ τῶν φυλακείων σταλὲν ποσόν. Ταῦτα πάντα δέον νὰ ἀποστείλῃ ὁ διευθυντὴς μίαν ἑβδομάδα μετὰ τὴν λῆξιν τοῦ μηνός.

Ὁ ἔφορος, παραλαβὼν τοὺς παρὰ τῶν διευθυντῶν ἀποσταλέντας μηνιαίους ἰσολογισμοὺς καὶ τὰ ἐπισυνημμένα ἔγγραφα, πρῶτον ἐξελέγχει αὐτοὺς διὰ τοῦ ἀρχιγραμματέως του, καὶ ἀφοῦ τοὺς εὕρῃ ἐν τάξει, συντάσ-

σει μηνιαῖον ἰσολογισμὸν κατὰ τὸ ὑπόδειγμα, περιέχοντα τὰς τῶν φυλακείων καὶ σταθμῶν τῶν ὑπὸ τὴν ἔμμεσον αὐτοῦ ἐπιτήρησιν προσόδους καὶ δαπάνας, ὧν ἀπεστάλη ἤδη ὁ μηνιαῖος ἰσολογισμὸς, καὶ τὰς προσόδους καὶ δαπάνας τοῦ σταθμαρχείου αὐτοῦ. Εἶτα δὲ σφραγίζων τὸν ἰσολογισμὸν τοῦτον μετὰ τοῦ ἀρχιγραμματέως καὶ ταμία αὐτοῦ, ἀποστέλλει αὐτὸν εἰς τὴν ἐν Κωνσταντινουπόλει διεύθυνσιν τῶν ἐμμέσων φόρων, συναποστέλλων καὶ πάντα τὰ διπλότυπα, τοὺς *τεζκερέδες* καὶ τὰς μηνιαίας εἰσπράξεις, τάς τε ἐν τῷ σταθμαρχείῳ αὐτοῦ γενομένας καὶ τὰς ὡς ἄνωθι ἀπὸ τῶν σταθμῶν καὶ φυλακείων διὰ τῶν διευθυντῶν καὶ βοηθῶν ἀποσταλείσας, συνάμα δὲ καὶ τὰ πρωτότυπα τῶν ἀποσταλέντων αὐτῷ μηνιαίων ἰσολογισμῶν. Ταῦτα πάντα ὀφείλει ν' ἀποστείλῃ ὁ ἔφορος δεκαπέντε ἡμέρας μετὰ τὴν λῆξιν τοῦ μηνός.

Ἄρθρ. 19. Οἱ σταθμοὶ καὶ τὰ φυλακεῖα τῶν μερῶν, τῶν κειμένων μακρὰν τῆς Νομαρχιακῆς ἕδρας, πλησίον δὲ τῆς Κωνσταντινουπόλεως, δύνανται ν' ἀποστέλλωσι τὰς προσόδους των ἀμέσως εἰς τὴν ἐν Κωνσταντινουπόλει διεύθυνσιν τῶν Ἐμμέσων φόρων διὰ τῶν κατὰ ξηρὰν ἢ κατὰ θάλασσαν ταχυδρομείων, πρὸς ἀποφυγὴν ματαίας δαπάνης χρημάτων καὶ χρόνου πρὸς ἱεραρχικὴν ἀποστολήν. Διὸ οἱ βοηθοὶ καὶ διευθυνταὶ τῶν εἰς τοιαῦτα μέρη κειμένων σταθμῶν καὶ φυλακείων ἐν τέλει ἑκάστου μηνὸς ἀποστέλλουσι τὰς μηνιαίας προσόδους των ἀπ' εὐθείας εἰς τὴν ἐν Κωνσταντινουπόλει διεύθυνσιν τῶν Ἐμμέσων φόρων εἰς χρηματοδέματα, συνοδευομένας μὲ ἐνσφράγιστον γραμμάτιον, περιέχον τὸ ποσὸν καὶ εἶδος τῶν ἀποστελλομένων χρημάτων καὶ τὸν ἀριθμὸν καὶ τὸ σημεῖον τῶν σακκίων εἰς ἃ ἐτέθησαν, καὶ μὲ τὴν φορτωτικὴν τοῦ ἀτμοπλοίου, ἂν ἀποστέλλωνται διὰ τῶν διὰ θαλάσσης ταχυδρομείων, ἢ μὲ τὸ γραμμάτιον τῶν ταχυδρομείων τῆς ξηρᾶς, ἂν ἀποστέλλωνται δι' αὐτοῦ. Τὴν δὲ ἀπόδειξιν τῆς παραλαβῆς, ἣν ἀποστέλλει αὐτοῖς ἡ ἐν Κωνσταντινουπόλει διεύθυνσις τῶν ἐμμέσων φόρων, ἅμα τῇ παραλαβῇ τοῦ χρηματοδέματος, θέλουσιν ἀποστέλλει ὁμοῦ μὲ τοὺς μηνιαίους των ἰσολογισμοὺς ἀντὶ χρηματικοῦ, οἱ μὲν βοηθοὶ εἰς τοὺς διευθυντὰς, οὗτοι δὲ εἰς τοὺς ἐφόρους, ἀφ' ὧν ἐξαρτῶνται.

Τοὺς σταθμοὺς καὶ τὰ φυλακεῖα, ὅσα θέλουσιν ἔχει τὸ ἐξαιρετικὸν τοῦτο δικαίωμα τοῦ ἀποστέλλειν τὰς μηνιαίας προσόδους αὐτῶν ἀπ' εὐθείας εἰς τὴν ἐν Κωνσταντινουπόλει κεντρικὴν διεύθυνσιν, θέλουσιν ὁρίζει αὐτοὶ οἱ ἔφοροι, ἐξακριβοῦντες καλῶς τὰς ἀποστάσεις τῶν μερῶν ἐν οἷς κεῖνται, καὶ θέλουσι πληροφορεῖ περὶ τούτου τοὺς διευθυντὰς, οἵτινες πάλιν πληροφοροῦσι τοὺς βοηθούς. Αἱ αὐταὶ πληροφορίαι δέον νὰ ἀποστέλλωνται καὶ εἰς τὴν ἐν Κωνσταντινουπόλει διεύθυνσιν τῶν Ἐμμέσων φόρων πρὸς γνῶσιν αὐτῆς.

Ἄρθρ. 20. Οἱ ἔφοροι, διευθυνταὶ καὶ βοηθοὶ καθῆκον ἀπαραίτητον

ἔχουσιν, ἀφίνοντες ἀναπληρωτάς των τοὺς ἀρχιγραμματεῖς αὐτῶν, νὰ περιέρχωνται καὶ ἐπισκέπτωνται συνεχῶς τοὺς ὑπὸ τὴν ἐποπτείαν ἢ τὴν ἄμεσον ἐξάρτησίν των διαφόρους σταθμοὺς καὶ φυλακεῖα, καὶ ἐρευνῶσι καὶ ἐξελέγχωσι τὴν καλὴν ἢ κακὴν διεύθυνσιν τῶν σταθμῶν, τὴν διαγωγὴν καὶ ὑπηρεσίαν ἑκάστου ὑπαλλήλου, καὶ ἂν ἐν τῇ εἰσπράξει τῶν δασμῶν συμβαίνωσι καταχρήσεις οἱαδήποτε ἢ μή.

Ἐν τῇ περιοδείᾳ των ταύτῃ, ἐπισκεπτόμενοι ἕκαστον τῶν σταθμῶν, ὀφείλουσι πρῶτον νὰ συντάττωσιν ἔκθεσιν περὶ τῆς καλῆς ἢ κακῆς διαχειρίσεως τοῦ σταθμοῦ ἐκείνου, ὡς εὗρον αὐτὴν, καὶ νὰ ἀποστέλλωσιν αὐτὴν οἱ μὲν βοηθοὶ εἰς τοὺς διευθυντὰς, οὗτοι, δὲ εἰς τοὺς ἐφόρους, οὗτοι δὲ πάλιν εἰς τὴν ἐν Κωνσταντινουπόλει διεύθυνσιν τῶν ἐμμέσων φόρων, καὶ ἀφοῦ παραγγείλωσι τὰ εἰκότα, νὰ διευθύνωνται εἰς ἕτερον σταθμόν.

Τὰ τῆς περιοδείας ταύτης ἔξοδα ἐπιβαρύνουσιν ἀτομικῶς τοὺς περιοδεύοντας ἐφόρους, διευθυντὰς, ἢ βοηθοὺς, ἐπειδὴ ἡ περιοδεία αὕτη εἶναι ἐκ τῶν καθηκόντων αὐτῶν, ἐξαιρέσει τῶν ἀγωγίων αὐτῶν τε καὶ τῶν συνοδευόντων αὐτοὺς ἑνὸς ἢ δύω κατωτέρων ὑπαλλήλων, ἅτινα ἤθελον ἀναγκασθῆ νὰ πληρώσωσι δι' ἵππους κατά τε τὴν μετάβασιν καὶ τὴν ἐπιστροφὴν αὐτῶν. Ταῦτα ἀποτίονται κατὰ τὸν κανονισμὸν εἰς τὴν τρέχουσαν τιμὴν εἰς τοὺς σταθμούς. Ὡς ἐκ τούτου ἐν τῇ περιοδείᾳ των δέον νὰ ἐφοδιάζωνται μὲ πρακτικὸν τοῦ Συμβουλίου τοῦ μέρους ὅπερ διέρχονται, περιέχον τὰς ὥρας τῆς ἀποστάσεως, ὅπως ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ πρακτικοῦ τούτου καταχωρηθῶσιν εἰς τὰ ἔξοδα τοῦ μηνιαίου ἰσολογισμοῦ, ὃν ὀφείλουσι ν' ἀποστέλλωσιν εἰς τοὺς ἀνωτέρους των, τὰ διὰ τὰ ἀγώγια πληρωθέντα ὑπ' αὐτῶν ποσά· συνάμα δὲ πρέπει νὰ ἐπισυνάπτωσιν εἰς τὸν μηνιαῖον τοῦτον ἰσολογισμὸν καὶ τὰ πρακτικὰ ταῦτα πρὸς ἔλεγχον.

Ἄρθρ. 31. Ὡσαύτως οἱ ὑπάλληλοι, ἔφοροι, διευθυνταὶ, βοηθοὶ, γραμματεῖς, ταμίαι καὶ τὸ λοιπὸν προσωπικὸν, γινωσκέτωσαν καλῶς ὅτι ἀπὸ καιροῦ εἰς καιρὸν καὶ ἀναλόγως τῶν περιστάσεων ἡ ἐν Κωνσταντινουπόλει διεύθυνσις τῶν ἐμμέσων φόρων θέλει ἀποστέλλει πολυαρίθμους καὶ πιστοὺς ἐλεγκτὰς (*Τεφτὶς μεεμουρὴ*), οἵτινες θέλουσι περιέρχεσθαι τὰ σταθμαρχεῖα, τοὺς σταθμοὺς, τὰ φυλακεῖα καὶ πανταχοῦ ὅπου εἰσπράττεται τὸ ἐπὶ τῶν καπνῶν διαπύλιον δικαίωμα *μουρουριγὲ*, ἐνεργοῦντες ἐρεύνας καὶ κατασκοπεύσεις κρυφίας τε καὶ φανερὰς ἐπί τε τῆς διευθύνσεως ὡς καὶ ἐπὶ τῶν λοιπῶν ἐργασιῶν τῶν ἑκασταχοῦ ὑπαλλήλων, καὶ καθῆκον ἔχοντες νὰ πληροφορῶσι ταχέως τὴν ἐν Κωνσταντινουπόλει διεύθυνσιν τῶν ἐμμέσων φόρων δι' ἐκθέσεως τὸ ἀποτέλεσμα τῶν ἐρευνῶν καὶ κατασκοπεύσεών των ἐπὶ τῆς καλῆς ἢ κακῆς διαχειρίσεως τῶν ὑπαλλήλων, πρὸς ἐκτέλεσιν ἀκολούθως τῶν δεόντων συνωδὰ τῷ κανονισμῷ. Οἱ ἐλεγκταὶ οὗτοι ἔχουσι πρὸς τούτοις τὸ δικαίωμα νὰ θέτωσιν ὑπὸ ἀνάκρισιν κατὰ τὰς ἐν ἰσχύϊ περὶ ἀνακρίσεως διατάξεις πάντα οἱονδήποτε ὑπάλλη-

λον, ἔφορον, διευθυντὴν, βοηθὸν, γραμματέα, ταμίαν, φύλακα κτλ. φωραθέντα ἐφ' οἱαδήποτε καταχρήσει, καὶ νὰ ἀποστέλλωσι τὸ πρακτικὸν τῆς ἀνακρίσεως εἰς τὴν ἐν Κωνσταντινουπόλει διεύθυνσιν τῶν ἐμμέσων φόρων.

Διὰ τοῦτο πάντες ἀνεξαιρέτως οἱ ὑπάλληλοι, ἀνώτεροί τε καὶ κατώτεροι, ὀφείλουσι νὰ προσέχωσιν εἰς τὴν ἐκτέλεσιν τῶν χρεῶν αὐτῶν μεθ' ἁπάσης τῆς ἀπαιτουμένης τιμιότητος, προσοχῆς καὶ δραστηριότητος.

Ἄρθρ. 22. Οἱ ἔφοροι, διευθυνταὶ, βοηθοὶ, πρὸς δὲ καὶ οἱ κατὰ καιροὺς ἀποστελλόμενοι ἐλεγκταὶ (ἄρθρ. 21), ἔχουσι τὸ δικαίωμα νὰ προστρέχωσιν εἰς τὴν ἐξουσίαν τοῦ τόπου ἔνθα διαμένουσι καὶ νὰ ζητῶσι τὴν συνδρομὴν αὐτῆς καὶ ἐπέμβασιν, ὁσάκις ἤθελον λάβει ἀνάγκην αὐτῆς πρὸς ἄρσιν τῶν προσκομμάτων καὶ ἀντιστάσεων, ὅσα ἤθελον ἀντιταχθῆ εἰς τὴν ἀκριβῆ ἐκτέλεσιν τῆς ὑπηρεσίας αὐτῶν· ἡ δὲ ἐξουσία τοῦ τόπου ἐκείνου καθῆκον ἔχει ὅπως ἐν πάσῃ τοιαύτῃ αἰτήσει συντρέχῃ προθύμως αὐτοὺς, ἐκτελοῦσα τὰ ὑπ' αὐτῶν αἰτούμενα, ἐὰν εὕρῃ αὐτὰ μὴ ἀντικείμενα τῷ νόμῳ, καὶ παντοειδῆς παρέχουσα αὐτοῖς διευκολύνσεις καὶ βοηθείας, καὶ τοῦτο, ἄνευ βραδύτητος ἢ ἀναβολῆς. Συμβάσης δὲ τοιαύτης βραδύτητος ἢ ἀναβολῆς ἐν τῇ ἐκ μέρους τῆς ἐξουσίας βοηθείᾳ, ὀφείλουσι νὰ ἀναφέρωνται ἀμέσως καὶ εἰδοποιῶσι περὶ τούτου οἱ μὲν βοηθοὶ τοὺς διευθυντὰς, οἱ δὲ διευθυνταὶ τοὺς ἐφόρους, οὗτοι δὲ πάλιν ὡς καὶ οἱ ἐλεγκταὶ τὴν ἐν Κωνσταντινουπόλει διεύθυνσιν τῶν ἐμμέσων φόρων, ἥτις ἀναφέρεται εἰς τὴν Υ. Πύλην, ἐκθέτουσα τὰς ζημίας καὶ τὰ ἀτοπήματα τὰ προσεπιγενόμενα ἐκ τῆς βραδύτητος περὶ τὴν αἰτηθεῖσαν ἐπέμβασιν τῶν ὑπαλλήλων τῆς ἐξουσίας τοῦ τόπου ἐκείνου, οἵτινες θεωρηθήσονται ὑπεύθυνοι διὰ τὰς ἐκ τῆς διαγωγῆς των ταύτης προσγενησομένας ζημίας τῷ αὐτοκρατορικῷ Ταμείῳ.

Ἐπίσης δὲ ὑπεύθυναι θεωρηθήσονται οἱ κυβερνητικοὶ οὗτοι ὑπάλληλοι καὶ ἐν περιπτώσει καθ' ἣν ἰδόντες τινὰ τῶν ἐφόρων, ἢ διευθυντῶν, ἢ βοηθῶν, ἢ γραμματέων, ἢ ἐκ τοῦ λοιποῦ προσωπικοῦ, ἢ καί τινα τῶν κατὰ καιροὺς ἀποσταλησομένων ἐλεγκτῶν, ἐνεργοῦντα καὶ φερόμενον ἐναντίον τοῦ νόμου, ἤθελον ἀμελήσει νὰ καταγγείλωσιν αὐτὸν εἰς τὴν ἐν Κωνσταντινουπόλει διεύθυνσιν τῶν ἐμμέσων φόρων.

Ἄρθρ. 23. Ἅμα τῇ ἀφίξει αὐτῶν εἰς τὴν ἕδραν τῆς ὑπηρεσίας των, οἱ ἔφοροι χρεωστοῦσι νὰ συντάξωσι κατάλογον τῶν ὀνομάτων τῶν ὑπὸ τὴν ἄμεσον ἢ ἔμμεσον ἐξάρτησίν των μερῶν καὶ τὸν ἀριθμὸν τῶν ἀναγκαιουσῶν δι' αὐτὰ σφραγίδων, ἐξαιρέσει τῶν ἑδρῶν τῶν Νομαρχιῶν, Ἐπαρχιῶν καὶ Δήμων, δι' ἃς ἀπεστάλησαν ἤδη αἱ δέουσαι σφραγῖδες ἐκ Κωνσταντινουπόλεως, καὶ νὰ πέμψωσι τὸν κατάλογον τοῦτον εἰς τὴν ἐν Κωνσταντινουπόλει διεύθυνσιν τῶν ἐμμέσων φόρων, ὅπως ἐντεῦθεν λαξευθῇ καὶ σταλῇ αὐτοῖς ὁ αἰτούμενος δι' ἕκαστον τῶν μερῶν τούτων ἀριθμὸς σφραγίδων.

Ἄρθρ. 24. Οἱ ἔφοροι, διευθυνταὶ καὶ βοηθοί, ἅμα τῇ ἀφίξει αὐτῶν εἰς τὸν τόπον τῆς ὑπηρεσίας των, ἂν μὲν ἐν τῷ τόπῳ ἐκείνῳ ὑπάρχῃ κτίριον τῆς Κυβερνήσεως κατάλληλον, θέλουσι καταλάβει αὐτὸ ὅπως τὸ καταστήσωσι σταθμαρχεῖον ἢ σταθμὸν ἢ φυλακεῖον (ἄρθρ. 13)· ἄλλως, θέλουσιν ἐνοικιάσει ἰδιωτικόν τι κτίριον κατάλληλον ἐπὶ εὐθυνῷ ἐνοικίῳ, πληρόνοντες τὸ ἐνοίκιον ἐκ τῶν δημοσίων προσόδων καὶ καταγράφοντες αὐτὸ εἰς τὰ ἔξοδα τοῦ μηνιαίου ἰσολογισμοῦ, ὃν ὀφείλουσι ν' ἀποστέλλωσι πρὸς τοὺς ἀνωτέρους των.

Μεταξὺ τῶν ὅρων τοῦ ἐνοικιαστηρίου συμβολαίου δέον πάντοτε νὰ εὑρίσκηται καὶ ὅρος ἐπιβαρύνων τὸν ἰδιοκτήτην τοῦ ἐνοικιασθέντος κτιρίου μὲ τὰ ἔξοδα τῆς ἐπισκευῆς καὶ τῆς διορθώσεως τοῦ κτιρίου, ὁσάκις ἤθελεν ἐπιστῇ ἀνάγκη τοιαύτη.

Ἄρθρ. 25. Καθῆκον τῶν ἐφόρων, διευθυντῶν καὶ βοηθῶν εἶναι νὰ ἀναφέρωσι πρὸς ἀλλήλους, οἱ μὲν βοηθοὶ πρὸς τοὺς διευθυντάς, οὗτοι δὲ πρὸς τοὺς ἐφόρους, καὶ οὗτοι πάλιν πρὸς τὴν ἐν Κωνσταντινουπόλει διεύθυνσιν τῶν ἐμμέσων φόρων, πᾶσαν βελτίωσιν τοῦ παρόντος κανονισμοῦ, ἢ τροποποίησιν τινῶν ἄρθρων αὐτοῦ, ἅτινα ἡ πεῖρα ἤθελεν ἀποδείξει ἐπισφαλῆ, ἢ συμπληρώσεως χρῄζοντα διὰ διαφόρων μέτρων, ἅτινα ἤθελον θεωρηθῆ ὡς μᾶλλον πρόσφορα πρὸς τὴν ὅσον ἔνεστιν αὔξησιν τῶν δημοσίων προσόδων καὶ ἐλάττωσιν τῶν δαπανῶν, ὅπως ἡ διεύθυνσις τῶν ἐμμέσων φόρων λαμβάνουσα ταῦτα ὑπ' ὄψιν ἐνεργῇ τὰ δέοντα.

ΝΟΜΟΣ

Περὶ εἰσπράξεως φόρου ἐπιτηδεύματος (μπεϊὲ) ἀπὸ ὅλους τοὺς καπνοπώλας τοὺς πωλοῦντας κομμένον καπνὸν, τουμπεκὶ, καὶ ταμβάκον, σιγάρα καὶ καπνὸν διὰ μάσημα, προϊόντα ξένα ἢ ἐπιτόπια, εἴτε εἰς ἀποθήκας καὶ ἐργαστήρια, κείμενα εἰς Κωνσταντινούπολιν καὶ τὰ προάστεια αὐτῆς (Γαλατᾶ, Ἐγριοὺπ καὶ Χρυσούπολιν), εἰς τὸν Βόσπορον, εἰς τὰς πριγκηποννήσους, εἰς τὰς ἕδρας τῶν νομαρχιῶν, ἐπαρχιῶν καὶ δήμων τῆς ὀθωμανικῆς ἐπικρατείας, εἰς πάσας τὰς πόλεις καὶ τοὺς δήμους, καὶ ὅπου ἄλλοθι διεμπορεύεται καὶ ἀγοροπωλεῖται καπνὸς, εἴτε ἐν ταῖς ὁδοῖς καὶ εἰς παραπήγματα διὰ τὰς πανηγύρεις καὶ τὰς ἀγοράς.

Ἡ εἴσπραξις τοῦ δικαιώματος μ π ε ϊ ὲ καθιερώθη τῇ 1 Ἰουνίου τοῦ 1278 ἔτους ἁγείρας (1862 ἔτους σωτηρίου).

Αἱ διατάξεις τοῦ παρόντος νόμου ἐφαρμόζονται ἀνεξαιρέτως ἐπί τε τῶν ξένων καὶ ὀθωμανῶν ὑπηκόων.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΠΡΩΤΟΝ.

Περὶ εἰσπράξεως φόρου ἐπιτηδεύματος (μπεϊὲ) ἐν Κωνσταντινουπόλει, τοῖς προαστείοις αὐτῆς (Ἐγριοὺπ, Γαλατᾶ καὶ Χρυσουπόλει), τῷ Βοσπόρῳ καὶ ταῖς Πριγκηπορνήσοις.

Ἄρθρ. 1. Ὁ ἀπὸ τὰ καπνοπωλεῖα (καταστήματα ἢ ἐργαστήρια), εἴτε ὑπὸ ἐνοίκιον διατελοῦντα εἴτε ὑπ' αὐτοῦ τοῦ ἰδιοκτήτου διαχειριζόμενα, εἰσπραττόμενος φόρος (μπεϊὲ) προσδιορίζεται ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ ἀκριβοῦς αὐτῶν ἐτησίου ἐνοικίου.

Πρὸς ὁρισμὸν τοῦ ἐνοικίου τούτου, συγκροτεῖται ἐπιτροπὴ συγκειμένη ἀπὸ τὸν ἰμάμην καὶ μουχτάρην τοῦ μέρους, ἔνθα κεῖνται τὰ καπνοπωλεῖα ὧν πρόκειται νὰ διατιμηθῇ τὸ ἐνοίκιον, ἀπὸ τὸν μαΐστορα τῆς συντεχνίας, ἀπὸ δύω πραγματογνώμονας ἐκ τῶν εὐϋπολήπτων κατοίκων, ὧν ὁ εἷς δέον νὰ ᾖ ὀθωμανὸς, ὁ δὲ χριστιανὸς, καὶ ἀπὸ τὸν εἰσπράκτορα τοῦ ἐπὶ τῶν ἐπιτηδευμάτων φόρου (μπεϊέ). Ἔργον τῆς ἐπιτροπῆς ταύτης, ἅμα συνελθούσης, εἶναι νὰ διατιμήσῃ ἀμεροληπτως τὸ ἐτήσιον ἐνοίκιον τῶν ἐν τῷ μέρει ἐκείνῳ κειμένων καπνοπωλείων (καταστημάτων ἢ ἐργαστη-

ρίων), εἶτα δὲ νὰ συντάξῃ βιβλίον, περιέχον τὸν ἀριθμὸν τῶν ἐν τῷ μέρει ἐκείνῳ κειμένων καπνοπωλείων, τὸ ὄνομα τῶν ἰδιοκτητῶν καὶ ἐνοικιαστῶν αὐτῶν, ἂν τὰ καπνοπωλεῖα ταῦτα εἰσὶ γεδίκια, παλαιὰ καὶ ἐπικεκυρωμένα διὰ σενετίου, εἴτε νεωστὶ ἀνοιγέντα, καὶ τὸ ποσὸν τοῦ κατ' ἐκτίμησιν ὁρισθέντος ἐνοικίου ἑνὸς ἑκάστου αὐτῶν. Τὸ βιβλίον τοῦτο, σφραγιζόμενον ἀκολούθως καὶ ὑπογραφόμενον ὑπὸ τῆς ἐπιτροπῆς ταύτης, μετὰ τὴν ἐπὶ τῇ βάσει αὐτοῦ καὶ κατὰ τὸ κατωτέρω 3 ἄρθρον εἴσπραξιν τοῦ φόρου ἐπιτηδεύματος (*μπεϊὲ*) καὶ τὴν χορήγησιν τῶν ἀναγκαίων τεζκερέδων εἰς τοὺς καπνοπώλας ὑπὸ τοῦ εἰσπράκτορος, ἀποστέλλεται εἰς τὴν διεύθυνσιν τοῦ τελωνείου τῶν καπνῶν.

Ἡ ἐπιτροπὴ αὕτη θεωρηθήσεται ὑπεύθυνος ἂν ἀποδειχθῇ μεροληπτήσασα ἐν τῇ διατιμήσει καὶ τῷ ὁρισμῷ τοῦ ἐτησίου ἐνοικίου εἴτε ὑπὲρ τοῦ Κράτους, εἴτε ὑπὲρ τῶν ἰδιοκτητῶν καὶ τῶν ἐνοικιαστῶν τῶν καπνοπωλείων.

Τὰ μετὰ τὴν 1 Ἰουνίου 1278 (1862) ἐκδοθησόμενα εἴτε ὑπὸ τοῦ ὑπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν, εἴτε ὑπὸ τοῦ ὑπουργείου τοῦ Ἐβκαφίου, *σουρέτια*, *σενέτια* καὶ λοιπὰ ἔγγραφα, ὅπως μεταβάλωσιν εἰς *γεδίκια* καπνοπωλεῖα μὴ ὄντα τοιαῦτα πρὸ τῆς ἀνωτέρω ἡμερομηνίας, οὐδαμῶς δύνανται νὰ ἀναχαιτίσωσι τὸν προσδιορισμὸν καὶ τὴν εἴσπραξιν τοῦ φόρου ἐπιτηδεύματος (*μπεϊὲ*), ὅστις εἰσπράττεται ἀπ' αὐτῶν ὁλοσχερὴς ὅπως καὶ ἀπὸ τὰ ἄνευ γεδικίου καπνοπωλεῖα.

Ἄρθρ. 2. Πρὸς γνῶσιν καὶ ὁδηγίαν τῶν ἰμάμιδων καὶ μουχτάριδων ἑκάστης συνοικίας ἐν τῇ ἐκτελέσει τῶν ἐν τῷ 1 ἄρθρῳ καθηκόντων αὐτῶν, ἀντίτυπα ἔντυπα τοῦ προηγηθέντος 1 ἄρθρου ἀποσταλήσονται εἰς τὸ ὑπουργεῖον τῆς Ἀστυνομίας, ὅπου προσκληθέντες οὗτοι θὰ παραγγελθῶσι τὰ δέοντα, λαμβάνοντες συνάμα καὶ ἀνὰ ἓν ἀντίτυπον τοῦ ἄρθρου 1, ὅπως ἀκολούθως προβῶσιν εἰς τὴν συγκρότησιν τῆς ἐπιτροπῆς μετὰ τῶν διορισθησομένων εἰσπρακτόρων.

Ἄρθρ. 3. Ἐπὶ τοῦ κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ 1 ἄρθρου ὁρισθησομένου κατ' ἐκτίμησιν ἐτησίου ἐνοικίου τῶν καπνοπωλείων (ἐργαστηρίων ἢ καταστημάτων), εἰσπράττεται φόρος ἐπιτηδεύματος (*μπεϊὲ*) τριάκοντα γροσίων τοῖς ἑκατὸν, ἀποτιόμενος ὑπὸ τῶν ἐνοικιαστῶν μὲν, δι' ὅσα καπνοπωλεῖα διατελοῦσιν ὑπ' ἐνοίκιον, ὑπὸ τῶν ἰδιοκτητῶν δὲ, δι' ὅσα διατελοῦσιν ὑπὸ τὴν ἄμεσον διαχείρισιν τῶν ἰδιοκτητῶν. Ἀπὸ δὲ τὰ καπνοπωλεῖα, ἅτινα δι' ἐπιθεωρήσεως καὶ ἐλέγχου τῶν ἐπισήμων των σενετίων ἤθελον ἀποδειχθῆ ὅτι εἰσὶν ἀνέκαθεν γεδίκια καπνοπωλείων καὶ διαμένουσιν εἰσέτι τοιαῦτα χωρὶς νὰ μεταβληθῇ ὁ ἀρχικὸς αὐτῶν χαρακτὴρ, μετατρεπομένων εἰς *γεδίκια* ἄλλης συντεχνίας, εἰσπράττεται τὸ ἥμισυ μόνον τοῦ φόρου ἐπιτηδεύματος ἤτοι δεκαπέντε τοῖς ἑκατὸν, τοῦ ἑτέρου δεκαπέντε τοῖς ἑκα-

τὸν ἀφιεμένου τοῖς ἰδιοκτήταις διὰ τοὺς τόκους τῶν παρ' αὐτῶν πληρωθέντων δικαιωμάτων *γεδικίου*.

Ἐὰν μεταξὺ τῶν καπνοπωλείων (ἐργαστηρίων ἢ καταστημάτων) τῶν κεκτημένων ἢ μὴ *γεδίκιον* εὑρίσκωνται καί τινα τῶν ὁποίων ὁ φόρος ἐπιτηδεύματος, λογιζόμενος τριάκοντα γρόσια τοῖς ἑκατὸν ἐπὶ τοῦ διατιμηθησομένου ἐτησίου αὐτῶν ἐνοικίου, εὑρεθῇ κατώτερος τῶν ἑκατὸν γροσίων, οἱ ἐνοικιασταὶ εἴτε ἰδιοκτῆται τῶν καπνοπωλείων τούτων πληρόνουσιν ἐν ἀρχῇ ἑκάστου ἔτους φόρον ἐπιτηδεύματος γρόσια ἑκατόν, ὅπως καὶ οἱ εἰς τὰς ἀγορὰς καὶ πανηγύρεις πωλοῦντες κομμένον καπνὸν καὶ τουμπεκὶ καὶ οἱ περιφερόμενοι ἢ σταθμεύοντες εἰς τὰς ὁδοὺς, λαμβάνουσι δὲ *τεζκερέν*.

Οἱ *τεζκερέδες* οὗτοι τῶν ἑκατὸν γροσίων *μπεϊὲ*, ἔντυποι ὄντες, φέρουσι δύω διάφορα σχήματα, ὧν τὸ μὲν διὰ τοὺς ἐνοικιαστὰς καὶ ἰδιοκτήτας τῶν ὡς ἀνωτέρω καπνοπωλείων, τὸ δὲ διὰ τοὺς περιφερομένους καὶ τοὺς εἰς τὰς ὁδοὺς σταθμεύοντας καπνοπώλας.

Οἱ ἐφοδιασθέντες διὰ τῶν τοιούτων τεζκερέδων δύνανται νὰ πωλῶσιν ἐλευθέρως κομμένον καπνὸν, τουμπεκὶ, καὶ ταμβάκον, σιγάρα καὶ καπνὸν διὰ μάσημα, προϊόντα ξένα εἴτε ἐπιτόπια.

Ἐκτὸς τοῦ δικαιώματος *μπεϊὲ* καὶ τοῦ ἀνέκαθεν παρὰ τῆς Δημαρχίας εἰσπραττομένου δικαιώματος τοῦ *τεζκερὲ* συντεχνίας, οὐδὲν ἕτερον δικαίωμα ὑφ' οἱονδήποτε ὄνομα εἰσπράττεται οὔτε ἀπὸ τοὺς ἐνοικιαστὰς καὶ ἰδιοκτήτας καπνοπωλείων (ἐργαστηρίων ἢ καταστημάτων), κεκτημένων ἢ μὴ *γεδίκιον*, οὔτε ἀπὸ τοὺς εἰς τὰς ὁδοὺς περιφερομένους καὶ ἐν αὐταῖς σταθμεύοντας καπνοπώλας.

Ἄρθρ. 4. Οἱ ἔντυποι καὶ ἀπὸ τὰ σχετικὰ διπλότυπα βιβλία ἀποσπώμενοι *τεζκερέδες* ἀδείας, οἱ διδόμενοι πρὸς ἀπόδειξιν τῆς εἰσπράξεως τοῦ δικαιώματος *μπεϊὲ*, δέον νὰ περιέχωσι α') τὸ ὄνομα, τὴν πατρίδα καὶ τὴν ὑπηκοότητα τῶν ἀποτιάντων τὸ δικαίωμα *μπεϊὲ*, β') τὴν θέσιν τοῦ καπνοπωλείου, τὸ διατιμηθὲν αὐτοῦ ἐτήσιον ἐνοίκιον, καὶ τὸ ποσὸν τοῦ ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ ἐνοικίου τούτου εἰσπραχθέντος *μπεϊὲ*, γ') τὸ ἔτος δι' ὃ εἰσεπράχθη τὸ *μπεϊὲ*, καὶ δ') τὸν χαρακτῆρα τοῦ καπνοπωλείου, ἂν ἦναι δηλαδὴ *γεδίκιον* ἢ οὔ· οὕτω δὲ σφραγιζόμενοι δίδονται τοῖς δικαιούχοις. Οἱ *τεζκερέδες* οὗτοι ἰσχύουσι δι' ἓν ἔτος, μετὰ τὴν λῆξιν τοῦ ὁποίου δέον νὰ ἀλλαχθῶσιν ἀμέσως, λαμβανομένων νέων ἐπὶ ἀποτίσει ἐκ νέου τοῦ δικαιώματος *μπεϊέ*.

Ἐπειδὴ δὲ εἰς τοὺς *τεζκερέδες*, ὡς ἐπίσημα τῆς Κυβερνήσεως δελτία, σβέσιμον, ξέσιμον, ἐπιδιόρθωσις καὶ τὰ παρόμοια, δὲν ἐπιτρέπονται, οἱ παρουσιάζοντες τοιούτους τεζκερέδες θεωροῦνται ὡς μὴ ἔχοντες *τεζκερέν*.

Ἐὰν συλληφθῇ τις πωλῶν, χωρὶς νὰ ἐφοδιασθῇ προηγουμένως διὰ *τεζκερὲ*, καπνὸν, τουμπεκὶ, καὶ ταμβάκον, σιγάρα καὶ καπνὸν διὰ μάσσημα, εἴτε ξένης εἴτε ἐπιτοπίου παραγωγῆς, τὸ μὲν καπνοπωλεῖον αὐτοῦ (ἐρ-

γαστήριον ἢ κατάστημα) κλείεται παραχρῆμα, αὐτὸς δὲ ὑποβάλλεται εἰς πρόστιμον ἴσον τῷ τριπλῷ τοῦ ἐπὶ τοῦ ἐτησίου ἐνοικίου τοῦ ἐργαστηρίου του ὀφειλομένου δικαιώματος *μπεϊέ*, οὗ εἰσπραχθέντος ἐπὶ ἐκδόσει τοῦ ἀναγκαίου *τεζκερέ*, τῷ ἐπιτρέπεται νὰ ἀνοιγῇ τὸ καπνοπωλεῖον αὐτοῦ. Τὸ δὲ εἰσπραχθὲν πρόστιμον τοῦ τριπλοῦ φόρου ἐπιτηδεύματος *μπεϊὲ* δέον νὰ σημειοῦται ἐν τῷ δοθησομένῳ *τεζκερέ*.

Οἱ θέλοντες νὰ πωλῶσι κομμένον καπνὸν, τουμπεκὶ καὶ ταμβάκον, σιγάρα καὶ καπνὸν διὰ μάσσημα, ξένης εἴτε ἐπιτοπίου παραγωγῆς, εἰς ἐργαστήρια καὶ καταστήματα, ἐν οἷς πωλοῦνται τρόφιμα καὶ ἕτερα ἀντικείμενα, δέον νὰ ἐφοδιασθῶσι πρῶτον διὰ *τεζκερὲ*, ἀποτίοντες τὸ νενομισμένον *μπεϊὲ* κατὰ τὸ 3 ἄρθρον. Οἱ τολμῶντες νὰ πωλῶσιν ἐντὸς τῶν τοιούτων ἐργαστηρίων καὶ καταστημάτων ἄνευ *τεζκερὲ* καπνὸν, τουμπεκὶ, ταμβάκον καὶ σιγάρα ἐπιτοπίου εἴτε καὶ ξένης παραγωγῆς, χονδρικῶς ἢ λιανικῶς, ὑποβάλλονται εἰς τὰς αὐτὰς ποινὰς, οἷαι ἐφαρμόζονται καὶ ἐπὶ τῶν ἄλλων καπνοπωλῶν τῶν ἄνευ *τεζκερὲ* ἐξασκούντων τὸ ἐπάγγελμα τοῦτο.

Ἄρθρ. 5. Ἐπειδὴ, κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ 1 ἄρθρου ἡ ἐκτίμησις τοῦ ἐτησίου ἐνοικίου τῶν καπνοπωλείων (ἐργαστηρίων ἢ καταστημάτων) γενήσεται ἀμεροληπτως, ὅπως μὴ προσγίγνηται βλάβη οὔτε εἰς τὸ ταμεῖον τοῦ κράτους οὔτε εἰς τοὺς ἰδιώτας, οὐδεὶς τῶν καπνοπωλῶν ἔχει τὸ δικαίωμα ν' ἀρνηθῇ τὴν ἀπότισιν τοῦ νενομισμένου *μπεϊὲ* ἐπὶ λόγῳ μὴ παραδοχῆς τῆς γενομένης ἐκτιμήσεως. Ἐν ἀνάγκῃ δὲ αἰτεῖται καὶ ἡ συνδρομὴ τῆς ἐξουσίας ὅπως ἀναγκάσῃ τοὺς τοιούτους εἰς τὴν ἀπότισιν τῶν ὀφειλομένων. Οἱ μὴ παραδεχόμενοι τὴν γενομένην ἐκτίμησιν καὶ ἑαυτοὺς ἀδικηθέντας ὑπολαμβάνοντες δύνανται ν' ἀπευθυνθῶσι δι' ἀναφορᾶς των εἰς τὴν διεύθυνσιν τῶν ἐμμέσων φόρων, ἀφοῦ ὅμως σταθμίσωσι πρῶτον καλῶς τὰ πράγματα καὶ τὸ δίκαιον ἢ ἄδικον τῶν ἀπαιτήσεών των, διότι ἐν τῇ ἐνεργηθησομένῃ ἐξελέγξει, ἐὰν ἀποδειχθῇ ὅτι αἱ ἀξιώσεις αὐτῶν εἰσὶν ἄδικοι, ὑποβάλλονται εἰς τὴν ἀπότισιν τοῦ νενομισμένου *μπεϊὲ* εἰς τριπλοῦν, ὡς ποινὴν διὰ τὴν ἀπασχόλησιν ἣν ἐπὶ ματαίῳ προὐξένησαν εἰς τὴν Κυβέρνησιν μὴ ἀρεσκόμενοι εἰς τὸ δίκαιον.

Ἄρθρ. 6. Οἱ θέλοντες ν' ἀνοίξωσι καπνοπωλεῖον (ἐργαστήριον ἢ κατάστημα) ἐν τῷ μέσῳ τοῦ ἔτους, ἢ νὰ πωλῶσι καπνὸν, τουμπεκὶ, σιγάρα καὶ ταμβάκον εἴτε περιφερόμενοι εἴτε σταθμεύοντες εἰς τὰς ὁδοὺς, ἀγορὰς κτλ. δέον ν' ἀπευθυνθῶσι πρῶτον εἰς τὴν ἐπὶ τῶν καπνῶν διεύθυνσιν, καὶ ἀφοῦ ἐφοδιασθῶσι παρ' αὐτῆς διὰ τοῦ ἀναγκαίου *τεζκερὲ*, προπληρόνοντες ἀμέσως τὸ δικαίωμα τοῦ *μπεϊὲ* κατὰ τὰς διατάξεις τῶν ἄρθρων 1 καὶ 3, θέλουσιν ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ μετέλθωσι τὸν καπνοπώλην εἴτε ἐν ἐργαστηρίοις, εἴτε πωλοῦντες ἐν ταῖς ὁδοῖς, περιφερόμενοι ἢ σταθμεύοντες, καπνὸν καὶ τὰ παραπλήσια αὐτῷ.

Διὰ τὴν εἴσπραξιν τοῦ *μπεϊὲ* ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει ὡρίσθησαν τρεῖς διάφοροι ἐποχαί· ἡ μὲν ἀρχομένη ἀπὸ τῆς πρώτης ἰουνίου, ἀρχῆς τοῦ ἔτους καθ' ὅσον ἀφορᾷ τὴν εἴσπραξιν τοῦ *μπεϊὲ*, λήγει ἐν τέλει σεπτεμβρίου· ἡ δὲ, ἀρχομένη ἀπὸ τῆς 1 ὀκτωβρίου, λήγει τὴν 31 ἰανουαρίου· ἡ δὲ τρίτη, ἀρχομένη ἀπὸ τῆς 1 φεβρουαρίου, λήγει τὴν 31 μαΐου τοῦ ἐπιόντος ἔτους. Κατὰ τὴν διαίρεσιν ταύτην οἱ θελήσοντες ν' ἀνοίξωσι καπνοπωλεῖον ἐντὸς τῆς πρώτης ἐποχῆς, χρεωστοῦσι νὰ πληρώσωσιν ἐτήσιον δικαίωμα *μπεϊὲ* ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ ἐτησίου ἐνοικίου τοῦ καπνοπωλείου των, οἱ ἐντὸς τῆς δευτέρας, ὀκτάμηνον, καὶ οἱ ἐντὸς τῆς τρίτης, τετράμηνον. Βάσις δὲ τῆς ἀποτίσεως τοῦ *μπεϊὲ* δὲν λαμβάνεται ἡ ἡμέρα καθ' ἣν ἀνοίγεται τὸ καπνοπωλεῖον, ἀλλ' ἡ ἐποχὴ ἐντὸς τῆς ὁποίας ἀνοίγεται τοῦτο· ὥστε ὁ ἀνοίγων καπνοπωλεῖον κατὰ τὴν πρώτην ἐποχὴν, εἴτε περὶ τὰς ἀρχὰς ἰουνίου ἤθελεν ἀνοίξει αὐτὸ, εἴτε καὶ αὐτὴν τὴν 31 σεπτεμβρίου, ἡμέραν καθ' ἣν λήγει ἡ πρώτη ἐποχὴ, ἀποτίει πάντοτε ἐτήσιον δικαίωμα *μπεϊὲ*, τῆς αὐτῆς διατάξεως ἀφορώσης καὶ τὰς ἑτέρας δύω ἐποχάς· δέον νὰ καταβάλληται μεγίστη προσοχὴ ὡς πρὸς τοὺς διδομένους τεζκερέδες, ὅπως ἐκδίδωνται ἀναλόγως τῆς διαιρέσεως ταύτης. Ταῖς αὐταῖς διατάξεσιν ὑπόκεινται καὶ οἱ θέλοντες νὰ μετέλθωσι τὸν καπνοπώλην ἐν μέσῳ τοῦ ἔτους οὐχὶ ἐν ἐργαστηρίοις, ἀλλὰ περιφερόμενοι καὶ σταθμεύοντες εἰς τὰς ὁδούς.

Ἄρθρ. 7. Οἱ καπνοπῶλαι, εἴτε ἐνοικιασταὶ, εἴτε ἰδιοκτῆται καπνοπωλείων (ἐργαστηρίων ἢ καταστημάτων), εἴτε περιφερόμενοι καὶ σταθμεύοντες εἰς τὰς ὁδοὺς, χρεωστοῦσι νὰ δεικνύωσιν ἄνευ τῆς ἐλαχίστης δυστροπίας τοὺς *τεζκερέδες* δι' ὧν εἰσὶν ἐφωδιασμένοι εἰς τοὺς εἰσπράκτορας τοῦ *μπεϊὲ*, ὁσάκις οἱ τελευταῖοι ἤθελον ἀπαιτήσει τοῦτο.

Οἱ ἀμελήσοντες νὰ ἐφοδιασθῶσι διὰ τοιούτου *τεζκερὲ* τρεῖς μῆνας μετὰ τὴν δημοσίευσιν τοῦ παρόντος νόμου, μετὰ παρέλευσιν αὐτῶν τιμωροῦνται μὲ τὰς αὐτὰς ποινὰς, εἰς ἃς κατὰ τὰ προηγούμενα ἄρθρα ὑποβάλλονται συλλαμβανόμενοι οἱ μετερχόμενοι τὸν καπνοπώλην ἄνευ *τεζκερὲ* τῆς διευθύνσεως τῶν καπνῶν, μὴ λαμβανομένου ὑπ' ὄψιν οὐδενὸς δικαιολογήματος αὐτῶν.

Οἱ ἐν μέσῳ τοῦ ἔτους ἐγκαταλείποντες τὴν ἐργασίαν αὐτῶν, εἴτε μεταφέροντες τὴν ἐξάσκησιν τοῦ ἐπαγγέλματός των ἀπὸ ἑνὸς μέρους εἰς ἕτερον, ἀπὸ ἑνὸς ἐργαστηρίου εἰς ἄλλο, εἴτε ἕνεκα τῆς παρανόμου διαγωγῆς των ἀναγκάζοντες τὴν ἐξουσίαν ὅπως κλείσῃ τὸ καπνοπωλεῖον αὐτῶν (ἐργαστήριον ἢ κατάστημα), δὲν δικαιοῦνται ν' ἀπαιτήσωσι τὴν ἀπόδοσιν τοῦ πληρωθέντος ἤδη ὑπ' αὐτῶν *μπεϊὲ*, ἢ τὸν συμψηφισμὸν αὐτοῦ πρὸς τὸν νέον· ἀλλ' ὀφείλουσι νὰ πληρώσωσιν, ἀνοίγοντες ἄλλο καπνοπωλεῖον, νέον δικαίωμα *μπεϊὲ* ὅπως προμηθευθῶσι νέον *τεζκερέ*.

Οἱ εἰς τοὺς περιφερομένους ἢ σταθμεύοντας εἰς τὰς ὁδοὺς καπνοπώλας

διδόμενοι *τεζκερέδες* ἰσχύουσι μόνον διὰ τὴν Κωνσταντινούπολιν, τὰ προάστεια αὐτῆς, τὸν Βόσπορον καὶ τὰς Πριγκηπονήσους, οὐχὶ δὲ καὶ διὰ τὸ ἐξωτερικόν.

Ἄρθρ. 8. Δὲν ἐπιτρέπεται εἰς τοὺς περιφερομένους καὶ σταθμεύοντας εἰς τὰς ὁδοὺς καπνοπώλας νὰ ἐξασκῶσι τὸ ἐπάγγελμά των ὡς ἔτυχεν εἰς τὰς ὁδοὺς καὶ τὰς μονίμους ἀγορὰς (*τσαρσὶ*) τῆς Κωνστ)λεως, τῶν προαστείων αὐτῆς, τοῦ Βοσπόρου καὶ τῶν Πριγκηπονννήσων, ἀλλὰ μόνον εἰς τὰς δημοσίους ἀγορὰς καὶ πανηγύρεις τῶν μερῶν τούτων· ἄλλως, ὅταν συλληφθῶσι τἀναντία τῆς διατάξεως ταύτης πράττοντες, ἀφαιρεῖται ἀπ' αὐτῶν ὁ *τεζκερὲς* ὑπὸ τοῦ εἰσπράκτορος καὶ ἀποστέλλεται ὑπ' αὐτοῦ εἰς τὴν διεύθυνσιν τῶν καπνῶν ὅπως σχισθῇ. Ἐὰν δὲ ἀντιτείνωσι νὰ παραδώσωσι τὸν *τεζκερὲν*, ὑποβάλλονται εἰς τὴν αὐτὴν ποινὴν εἰς ἣν ὑποβάλλονται, ὡς ἐν τοῖς προηγουμένοις ἄρθροις ἐρρέθη, καὶ οἱ ἄνευ *τεζκερὲ* πωλοῦντες καπνά.

Ἄρθρ. 9. Ὁ ἐκ τῶν καπνοπωλῶν, ἐργαστηριαρχῶν ἢ καταστηματαρχῶν, ἀπολέσας τυχὸν τὸν τεζκερὲν τῆς ἀδείας του, ἀπευθύνεται δι' ἀναφορᾶς εἰς τὴν διεύθυνσιν τῶν καπνῶν πρὸς ἔκδοσιν δευτέρου *τεζκερέ*· ἡ δὲ διεύθυνσις μετὰ τὸν ἀναγκαῖον ἔλεγχον τῶν βιβλίων τῆς ἐγγραφῆς περὶ τοῦ ἀπολεσθέντος τεζκερὲ χορηγεῖ τῷ αἰτοῦντι δεύτερον τεζκερὲν ἐπὶ ἀποτίσει τοῦ τετάρτου τοῦ ἤδη πληρωμένου δικαιώματος *μπεϊὲ*, διὰ τὰ ἔξοδα τοῦ δευτέρου τεζκερὲ, μεθ' ὃ ὀφείλει νὰ σημειώσῃ εἰς τὰ βιβλία τὴν περίπτωσιν ταύτην ἄνωθεν τοῦ μέρους, ἐν ᾧ εἶχε καταγραφῇ ὁ πρῶτος *τεζκερές*.

Ἡ διακέλευσις αὕτη δὲν ἀφορᾷ τοὺς περιφερομένους καὶ εἰς τὰς ὁδοὺς σταθμεύοντας καπνοπώλας, οἵτινες μὴ ἔχοντες μόνιμα ἐργαστήρια ἢ καταστήματα, παρέχουσιν ὑπονοίας καταχρήσεων, ὁποῖαι ἡ πώλησις τοῦ *τεζκερέ* των πρὸς ἄλλους, ἢ ἡ μεταβίβασις αὐτοῦ ἀπὸ χειρὸς εἰς χεῖρα, ὥστε οἱ τοιοῦτοι, προκαλοῦντες τὴν ἔκδοσιν δευτέρου τεζκερὲ, πληρόνουσιν ἐκ νέου ὁλόκληρον τὸ δικαίωμα *μπεϊὲ*, ὅπερ δι' αὐτοὺς εἶναι ὡρισμένον εἰς ἑκατὸν γρόσια.

Ἐάν τις τῶν καπνοπωλῶν, εἴτε ἐργαστηριάρχης ἢ καταστηματάρχης τυγχάνει, εἴτε περιφερόμενος εἰς τὰς ὁδοὺς καὶ πωλῶν, φωραθῇ μὴ ἔχων τὸν ἀναγκαῖον *τεζκερὲν* ὑπὸ τῶν ἐχόντων δικαίωμα νὰ ζητῶσι τοὺς τεζκερέδες τῶν καπνοπωλῶν πάντοτε καὶ πανταχοῦ εἰσπρακτόρων, ὑποβάλλεται εἰς τὰς αὐτὰς ποινὰς εἰς ἃς καὶ οἱ ἄνευ τεζκερὲ ἀδείας ἐξασκοῦντες τὸ ἐπάγγελμά των καπνοπῶλαι ὡς ὡρίσθησαν ἐν τοῖς προηγουμένοις ἄρθροις, μὴ λαμβανομένων ὑπ' ὄψιν τῶν προταθησομένων δικαιολογημάτων αὐτῶν, οἱαδήποτε κἂν ὦσιν, οἷον: ἀπώλεια τοῦ *τεζκερὲ* ἢ ὕπαρξις αὐτοῦ παρά τινι τῶν συγγενῶν ἢ φίλων αὐτοῦ, ἀπόντι τὴν στιγμὴν ἐκείνην, ἢ ἀλλαχοῦ διευθυνθέντι κτλ.

Ἄρθρ. 10. Πρὸς εἴσπραξιν τοῦ *μπεϊὲ* καὶ ἐξέλεγξιν τῶν ἐφωδιασμένων ἢ μὴ διὰ τεζκερὲ καὶ πρὸς ἔκδοσιν τοιούτων τεζκερέδων διορίζεται ἐκ μέρους τῆς διευθύνσεως τῶν καπνῶν ἀποχρῶν ἀριθμὸς εἰσπρακτόρων, ἐργαζομένων εἰς τὰ ὑπὸ τὴν δικαιοδοσίαν ἑνὸς ἑκάστου τιθέμενα μέρη κατὰ τὴν ἀκόλουθον διαίρεσιν· οἱ μὲν εἰς τὴν μητρόπολιν τῆς Κωνσταντινουπόλεως, οἱ δὲ εἰς τὸ ἓν τῶν προαστείων αὐτῆς ἀπὸ Ἐγιοὺπ ἄχρις Ἑπταπυργίου, οἱ δὲ εἰς τὸ ἕτερον προάστειον τὸ περιλαμβάνον τὸν Γαλατᾶν, Σταυροδρόμιον, Κασὴμ πασᾶν καὶ τὴν Εὐρωπαϊκὴν ὄχθην τοῦ Βοσπόρου, οἱ δὲ εἰς τὸ ἕτερον προάστειον τὸ τῆς Χρυσουπόλεως, περιλαμβάνον τὴν Χαλκηδόνα (Καδῆ-κοϊ) τῆς Ἀσιατικῆς ὄχθης τοῦ Βοσπόρου καὶ τὰς πριγγηποννήσους.

Οἱ εἰσπράκτορες οὗτοι, χορηγοῦντες ἀξιόχρεων ἐγγύησιν, γινώσκοντες γραφὴν καὶ ἀνάγνωσιν, ἐκλεγόμενοι μεταξὺ τῶν τιμίων καὶ χρηστοήθων καὶ δεδοκιμασμένης ἱκανότητος, ἔχοντες δὲ ὑπὸ τὰς διαταγάς των καὶ ἀποχρῶντα ἀριθμὸν φυλάκων, ὀφείλουσι νὰ προσέχωσιν εἰς τὴν ἐκτέλεσιν τῶν διατάξεων τοῦ παρόντος κανονισμοῦ μετὰ πάσης τῆς ἀπαιτουμένης τιμιότητος καὶ ἀκριβείας, νὰ καταγράφωσι πρῶτον τοὺς διδομένους *τεζκερέδες* ἀδείας ἀπαραλλάκτως εἰς τὸ στέλεχος τοῦ διπλοτύπου, νὰ εἰσπράττωσι πάντοτε προκαταβολικῶς τὸ δικαίωμα *μπεϊὲ* καὶ νὰ ἀποστέλλωσιν ἐξακολουθητικῶς τὰ εἰσπραττόμενα, ὡς διακελεύεται ἐν τῷ ἐπιόντι ἄρθρῳ, εἰς τὴν διεύθυνσιν τῶν καπνῶν.

Ἄρθρ. 11. Ἐκ μέρους τῆς διευθύνσεως τῶν καπνῶν δίδοται ἑκάστῳ τῶν εἰσπρακτόρων ἀποχρῶν ἀριθμὸς διπλοτύπων βιβλίων *τεζκερὲ* ἐπὶ ἀποδείξει παραλαβῆς, ἐν ᾗ σημειοῦται ὁ ἀριθμὸς τῶν τευχῶν καὶ τῶν ἐν ἑκάστῳ αὐτῶν περιεχομένων διπλοτύπων φύλλων, μὲ τὰ ὁποῖα χρεόνεται ἡ μερὶς αὐτῶν. Ἕκαστον τῶν τευχῶν τούτων δέον νὰ ᾖ ἠριθμημένον κατ' αὔξοντα ἀριθμὸν, ἐν δὲ τῇ ὑπὸ τῶν εἰσπρακτόρων δοθησομένῃ ἀποδείξει τῆς παραλαβῆς τῶν τευχῶν δέον ν' ἀναφέρωνται οἱ αὔξοντες ἀριθμοὶ αὐτῶν ἀπὸ τοῦ πρώτου ἄχρι τοῦ τελικοῦ.

Οἱ εἰσπράκτορες ἐπίσης μεταχειρίζονται τὰ τεύχη κατ' αὔξοντα ἀριθμὸν, μὴ κόπτοντες φύλλα *τεζκερὲ* ἀπὸ νέον τεῦχος πρὶν ἢ τελειώσῃ τὸ πρῶτον, καὶ μὴ δίδοντες *τεζκερὲς* ἀδείας διὰ καπνοπωλεῖα (ἐργαστήρια ἢ καταστήματα), κείμενα εἰς μέρη μὴ ὑπαγόμενα ὑπὸ τὴν δικαιοδοσίαν των. Ἐκτὸς δὲ τούτου ὑποχρεοῦνται ὅπως καθεκάστην προσάγωσι καὶ παραδίδωσιν εἰς τὴν διεύθυνσιν τῶν καπνῶν τὰς ἡμερησίας αὐτῶν εἰσπράξεις ὁμοῦ μὲ τὰ στελέχη τῶν διπλοτύπων, ἀφ' ὧν ἀπεκόπησαν οἱ τεζκερέδες, λαμβάνοντες ἅμα τῇ παραδόσει τῶν εἰσπράξεων ἐσφραγισμένην ἀπόδειξιν παραλαβῆς ὑπὸ τῆς ῥηθείσης διευθύνσεως, ἣν φυλάττουσιν ὅπως παρουσιάζωσιν ἐν καιρῷ τῷ δέοντι πρὸς ἀπόδειξιν τοῦ ὅτι ἐπιστώθη ἡ μερίς των.

Τὰ τεύχη ταῦτα ὡς καὶ τὰ φύλλα τῶν διπλοτύπων δέον νὰ φυλάττωνται ἐπιμελῶς, ἐπειδὴ ἐπέχουσι τόπον μετρητῶν. Διὸ ἐν περιπτώσει ἀπωλείας τεύχους ἢ φύλλου τινος διπλοτύπων, ὁ ἀπολέσας αὐτὸ εἰσπράκτωρ ἀποβάλλεται ἀμέσως τῆς θέσεώς του, ἀντικαθιστάμενος ὑφ' ἑτέρου καὶ παραδίδων τοὺς λογαριασμούς του πρὸς ἔλεγχον, χωρὶς νὰ ληφθῇ ὑπ' ὄψιν οὐδὲν δικαιολόγημα αὐτοῦ, ἐκτὸς μόνον ἐὰν ἤθελεν ἀποδειχθῇ ἀκριβῶς ὅτι τὸ ἀπολεσθὲν τεῦχος ἢ φύλλον ἐκάη ἢ κατεποντίσθη· ἐν ἀνάγκῃ δὲ τίθεται ὁ εἰσπράκτωρ οὗτος ὑπὸ κράτησιν, παραδιδόμενος εἰς τὰς χεῖρας τῆς ἐξουσίας, ἄχρις οὗ, ἐνεργουμένου ἐλέγχου ἐπὶ τῶν τεζκερέδων ὅλων τῶν ὑπὸ τὴν δικαιοδοσίαν του εὑρισκομένων καπνοπωλῶν εἴτε ἐργαστηριαρχῶν, ἢ καταστηματαρχῶν, εἴτε περιφερομένων καὶ σταθμευόντων εἰς τὰς ὁδούς, ἀποδειχθῇ ὅτι ἐν τῇ περιπτώσει ταύτῃ οὐδεμία κατάχρησις ἢ δόλος ἐγένετο ὑπ' αὐτοῦ. Ἐν δὲ τῷ ἐλέγχῳ τούτῳ ἀποδειχθέντος μὲν ὅτι οὐδὲν χρεωστεῖ εἰς τὸ ταμεῖον τῆς κυβερνήσεως, ἀποπέμπεται ἀμέσως, ἀποδειχθέντος δὲ ὅτι ἐδολιεύθη καὶ κατεχράσθη τὸ ταμεῖον τῆς Κυβερνήσεως, ὑποχρεοῦται πρὸ παντὸς ἄλλου εἰς τὴν ἀπότισιν τῶν καθυστερουμένων, εἴτε ἐν ἐλλείψει αὐτοῦ ὁ ἐγγυητής του, καὶ ἀκολούθως τιμωρεῖται κατὰ τὸν αὐτοκρατορικὸν ποινικὸν νόμον.

Ἄρθρ. 12. Τεύχη διπλοτύπων τεζκερὲ πλείονα τοῦ δέοντος δὲν παραδίδονται εἰς τοὺς εἰσπράκτορας. Τὰ δ' ἐκ τῶν παραδοθέντων αὐτοῖς τευχῶν μὴ διατεθέντα (εἰσέτι καὶ περὶ τούτου πρέπει νὰ εἰδοποιῆται ἡ διεύθυνσις τῶν καπνῶν παρ' αὐτῶν τούτων τῶν εἰσπρακτόρων) ἡ διεύθυνσις τῶν καπνῶν θέλει ἀπαιτεῖ ἐπανειλημμένως νὰ τῇ ἐπιδεικνύωσιν οἱ εἰσπράκτορες πρὸς ἀκριβεστέραν αὐτῆς γνῶσιν.

Παραλαμβάνουσα ἡ διεύθυνσις τῶν καπνῶν τὰ στελέχη τῶν διπλοτύπων μὲ τὰς ἡμερησίας εἰσπράξεις τῶν εἰσπρακτόρων, θέλει καταγράφει αὐτὰς εἰς ἰδιαίτερον βιβλίον συμφώνως μὲ τὰ ἐπιδοθέντα στελέχη καὶ κατὰ τὸ προηγουμένως ὑπὸ τῆς ἐν Κωνσταντινουπόλει διευθύνσεως τῶν ἐμμέσων φόρων δοθησόμενον αὐτῇ ὑπόδειγμα· εἰς ἰδιαίτερον δ' ἐπίσης βιβλίον, κατὰ τὸν αὐτὸν τρόπον καὶ κατὰ τὸ προηγουμένως δοθησόμενον ὑπόδειγμα ὑπὸ τῆς αὐτῆς διευθύνσεως, θέλει καταγράφει καὶ τὰς ἰδίας αὐτῆς προσόδους. Ὀφείλει δὲ καθ' ἕκαστον μῆνα νὰ συντάσσῃ καὶ ἀποστέλλῃ εἰς τὴν ἐπιτροπὴν τῶν ἐμμέσων φόρων μηνιαῖον ἰσολογισμὸν, περιέχοντα τάς τε τῶν εἰσπρακτόρων καὶ τὰς τοῦ τμήματος αὐτῆς μηνιαίας εἰσπράξεις, ἐξάγουσα αὐτὰς ἐκ τῶν ἀνωτέρω δύω βιβλίων, καὶ τὰς εἰς αὐτὰς ἀντιστοιχούσας μηνιαίας δαπάνας.

Ἄρθρ. 13. Οἱ ἐν τῇ ἐκτελέσει τῶν χρεῶν αὐτῶν κατά τε τὰς εἰσπράξεις καὶ τὰς ἄλλας περιστάσεις δοκιμάζοντες δυσκολίας ἐκ μέρους τοῦ κοινοῦ εἰσπράκτορες δύνανται ν' ἀπευθύνωνται εἰς τοὺς ἀστυνομικοὺς σταθμούς, τοὺς κειμένους εἰς τὰ ὑπὸ τὴν δικαιοδοσίαν των μέρη, αἰτούμενοι

τὴν ἀρωγὴν τῆς ἐξουσίας, πάντοτε ὅμως νομίμως· οἱ δ' ὑπάλληλοι τῶν ἀστυνομικῶν σταθμῶν ἀφ' ἑτέρου χρεωστοῦσι νὰ δίδωσι προθύμως χεῖρα βοηθείας εἰς τοὺς εἰσπράκτορας, γινώσκοντες ὅτι θεωρηθήσονται ὑπεύθυνοι διὰ πᾶσαν ἀναβολὴν καὶ ἀμέλειαν.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΔΕΥΤΕΡΟΝ.

Περὶ εἰσπράξεως τοῦ μ π ε ϊ ὲ (φόρου ἐπιτηδεύματος) ἐν ταῖς ἐπαρχίαις.

Ἄρθρ. **14.** Αἱ ἐν τῷ **1** ἄρθρῳ τοῦ παρόντος κανονισμοῦ διατυπωθεῖσαι διατάξεις περὶ τῶν ἐν Κωνσταντινουπόλει, τοῖς προαστείοις, τῷ Βοσπόρῳ καὶ ταῖς πριγγηποννήσοις καπνοπωλείων ἰσχύουσιν ἀπαραλλάκτως καὶ διὰ τὰ ἐν ταῖς ἐπαρχίαις καπνοπωλεῖα, τὰ κείμενα εἴτε εἰς τὰς ἕδρας τῶν νομαρχιῶν, τῶν ἐπαρχιῶν καὶ δήμων, ἔνθα σταθμεύουσιν οἱ ἐπὶ τῶν καπνῶν ἔφοροι, διευθυνταὶ καὶ βοηθοί, εἴτε παντοῦ ἄλλοθι ἔνθα διεμπορεύονται τὰ καπνά, εἴτε εἰς τὰ χωρία, εἴτε εἰς τὰς ἀποβάθρας, ἐν αἷς πωλεῖται καπνὸς κομμένος καὶ τουμπεκί, ταμβάκος καὶ σιγάρα ξένης εἴτε ἐπιτοπίου παραγωγῆς, εἴτε ἐργαστήρια ἤθελον εἶσθαι τὰ καπνοπωλεῖα ταῦτα, εἴτε καταστήματα, εἴτε παραπήγματα. Εἰσπράττεται δηλ. καὶ ἀπ' αὐτῶν δικαίωμα *μπεϊὲ*, ἐκτὸς τοῦ ἐπὶ τῶν καπνῶν εἰσπραττομένου *μουρουριγὲ*, ἐπὶ τοῦ ἐτησίου ἐνοικίου των, πρὸς ἐκτίμησιν καὶ ὁρισμὸν τοῦ ὁποίου σχηματίζεται καὶ ἐνταῦθα ἐπιτροπή, συνισταμένη ἐξ ἑνὸς μέλους τοῦ ἐγχωρίου διοικητικοῦ συμβουλίου, ἐξ ἑνὸς τῶν προύχόντων, ἐξ ἑνὸς τῶν δημογερόντων, ἐξ ἑνὸς τῶν εὐϋπολήπτων τῆς συντεχνίας καὶ ἐκ τοῦ τυχόντος ἐφόρου, ἢ διευθυντοῦ, ἢ βοηθοῦ, ἥτις συνερχομένη, πρῶτον θέλει ἐκτιμήσει καὶ ὁρίσει ἄνευ τινος μεροληψίας τὸ ἐτήσιον ἐνοίκιον τῶν ὑπὸ τὴν δικαιοδοσίαν αὐτῆς καπνοπωλείων (ἐργαστηρίων, καταστημάτων ἢ παραπηγμάτων), μετὰ δὲ τὴν ἐκτίμησιν συντάσσει βιβλίον περιέχον τὰς συνοικίας ἔνθα κεῖνται τὰ καπνοπωλεῖα, τὸ ὀνοματεπώνυμον τῶν ἐνοικιαστῶν ἢ ἰδιοκτητῶν τῶν καπνοπωλείων, τὸν χαρακτῆρα τῶν καπνοπωλείων, ἂν ἦναι δηλαδὴ πράγματι ἢ οὔ *γεδέκια* ἔχοντα πρὸς τοῦτο τὰ ἀπαιτούμενα ἐπίσημα ἔγγραφα, καὶ τὸ κατ' ἐκτίμησιν ὁρισθὲν ἐτήσιον ἐνοίκιον ἑνὸς ἑκάστου αὐτῶν. Ἀφοῦ δὲ ὑπογραφῇ καὶ σφραγισθῇ ὑπὸ τῆς ἐπιτροπῆς ταύτης τὸ οὕτω συνταχθὲν παρ' αὐτῆς βιβλίον, εἰσπράττεται τὸ δικαίωμα *μπεϊὲ* τριάκοντα μὲν γρόσια τοῖς ἑκατὸν ἐπὶ τοῦ ἐτησίου ἐνοικίου τῶν καπνοπωλείων ἅτινα δὲν ἔχουσι γεδίκιον, δεκαπέντε δὲ γρόσια τοῖς ἑκατὸν ἐπὶ τοῦ ἐτησίου ἐνοικίου τῶν καπνοπωλείων, ἅτινα ἐξηκριβώθη ἐξ ἐπισήμων ἐγγράφων ὅτι κέκτηνται γεδίκια. Τὸ δικαίωμα τοῦτο εἰσπράττεται ὑπὸ τοῦ ἐφόρου, ἢ διευθυντοῦ, ἢ βοηθοῦ, τοῖς μετρη-

τοῖς, κατὰ προκαταβολὴν καὶ εἰς νομίσματα παραδεκτὰ εἰς τὰ ταμεῖα τοῦ Κράτους· μετὰ δὲ τὴν εἴσπραξιν δίδοται ὁ *τεζκερὲς* ὑπὸ τοῦ ἐφόρου, ἢ διευθυντοῦ, ἢ βοηθοῦ εἰς τοὺς ἐνοικιαστὰς ἢ ἰδιοκτήτας τῶν καπνοπωλείων.

Διὰ τὰ καπνοπωλεῖα, ὅσων τὸ ἐπὶ τοῦ ἐκτιμηθέντος ἐτησίου αὐτῶν ἐνοικίου εἰσπραχθησόμενον δικαίωμα *μπεϊὲ* εἶναι κατώτερον τῶν πεντήκοντα γροσίων, ὡς καὶ διὰ πάντας τοὺς εἰς τὰς ἀγορὰς καὶ πανηγύρεις περιφερομένους καὶ συναλλασσομένους καπνοπώλας, εἰσπράττεται σταθερὸν ἐτήσιον *μπεϊὲ* πεντήκοντα γρόσια καὶ δίδοται αὐτοῖς ὁ *τεζκερές*.

Ἡ μετὰ τὴν 1 ἰουνίου τοῦ 1278 (1862), ἡμέραν ἀφ' ἧς ἄρχεται ἡ ἐφαρμογὴ τοῦ παρόντος νόμου, μεταφορὰ γεδικίου εἴς τι καπνοπωλεῖον (ἐργαστήριον, κατάστημα, ἢ παράπηγμα), ἢ μεταβολὴ αὐτοῦ εἰς γεδίκιον, ὅθενδήποτε κἂν ἐξεδόθησαν τὰ ἐπὶ τούτῳ ἐπίσημα ἔγγραφα, δὲν ἰσχύει νὰ ἀπαλλάξῃ αὐτὸ ἀπὸ τὴν εἴσπραξιν τοῦ *μπεϊὲ*, θεωρούμενον πάντοτε ὡς εἰ μὴ εἶχε γεδίκιον καὶ ὑποβαλλόμενον εἰς τὰς ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει διατυπωθείσας ἐν τῷ ἄρθρῳ 1 τοῦ παρόντος κανονισμοῦ διατάξεις.

Ἄρθρ. 15. Ἐκτὸς τῶν πόλεων, δήμων, χωρίων, ἀποβαθρῶν, πανηγύρεων καὶ ἀγορῶν, ἔνθα ἐδρεύουσιν οἱ ἔφοροι, διευθυνταὶ καὶ βοηθοὶ τοῦ ἐπὶ τῶν καπνῶν εἰσπραττομένου *μουρουριγὲ*, εἰς οὐδὲν χωρίον ἢ ἀποβάθραν ἀποστέλλεται ἐπίτηδες ὑπάλληλος, ὅπως εἰσπράξῃ δικαίωμα *μπεϊέ*.

Ἄρθρ. 16. Οἱ *τεζκερέδες* ἀδείας, οὓς οἱ περιφερόμενοι καπνοπῶλαι λαμβάνουσιν ἀπὸ τὸν ἔφορον, τοὺς διευθυντὰς καὶ τοὺς βοηθοὺς τῶν ὑπὸ τὴν δικαιοδοσίαν τοῦ ἐφόρου μερῶν, ἰσχύουσι διὰ τὰ μέρη ταῦτα· οἱ δὲ καπνοπῶλαι τῆς κατηγορίας ταύτης, οἱ μεταβαίνοντες εἰς μέρη κείμενα ὑπὸ τὴν δικαιοδοσίαν ἑτέρου ἐφόρου (τουτέστι ἀπὸ μιᾶς νομαρχίας εἰς ἑτέραν), μὲ τὸν αὐτὸν *τεζκερὲ*ν, ὑποχρεοῦνται ν' ἀποτίσωσι εἰς τὸ μέρος τοῦτο τὸν ἐν τῷ ἄρθρῳ 14 φόρον *μπεϊὲ* καὶ νὰ προμηθευθῶσιν οὕτω νέον *τεζκερέ*ν.

Ἄρθρ. 17. Τὰ ἐν τῷ ἄρθρῳ 1 (Κεφάλαιον Α'.) τοῦ παρόντος κανονισμοῦ καθήκοντα τῆς ἐν Κων)πόλει διευθύνσεως τῶν καπνῶν καὶ τῶν εἰσπρακτόρων ἐκτελοῦσιν ἅπαντα ἀνεξαιρέτως ἐν ταῖς ἐπαρχίαις αὐτοὶ οἱ ἐπὶ τῶν καπνῶν ἔφοροι, διευθυνταὶ καὶ βοηθοί, ἐκτὸς τῶν μεγάλων πόλεων, οἷαι ἡ Σμύρνη, ἡ Θεσσαλονίκη, τὸ Χαλέπιον, Δαμασκὸς καὶ αἱ τοιαῦται, ἔνθα οἱ ἔφοροι δὲν δύνανται νὰ ἐπαρκέσωσι μόνοι εἰς τὴν ἀκριβῆ ἐκτέλεσιν τῶν καθηκόντων αὐτῶν. Ἑκάστην τῶν μεγαλοπόλεων τούτων οἱ ἔφοροι δύνανται νὰ διαιρέσωσιν εἰς τμήματα, ὡς κατὰ τὸ ἄρθρον 10 διαιρεῖται ἡ Κωνσταντινούπολις, διορίζοντες εἰσπράκτορας εἰς ἕκαστον τμῆμα· ὀφείλουσιν ὅμως νὰ εἰδοποιήσωσι τὴν ἐν Κων)πόλει διεύθυνσιν τῶν ἐμμέσων φόρων περὶ τοῦ ἀριθμοῦ τῶν τμημάτων, εἰς ὅσα διηρέθη ἑκάστη μεγαλούπολις, καὶ τοῦ τῶν διορισθέντων εἰσπρακτόρων.

Ἄρθρ. 18. Οἱ ἔφοροι, διευθυνταὶ καὶ βοηθοὶ καὶ οἱ ἐν ταῖς μεγαλουπόλεσιν εἰσπράκτορες δύνανται νὰ προστρέχωσιν εἰς τὰς ἐγχωρίους ἀρχὰς, ζητοῦντες τὴν ἀρωγὴν καὶ ἐπέμβασιν αὐτῶν ἐντὸς πάντοτε τῶν ὁρίων τοῦ νόμου, ὁσάκις ἀπαντῶσιν ἀντίστασιν ἢ ἄλλα προσκόμματα εἰς τὴν ἐκτέλεσιν τῶν καθηκόντων αὐτῶν, ὡς ἐν τῷ ἄρθρῳ 13 προεξετέθη.

Ἄρθρ. 19. Οἱ εἰς τοὺς καπνοπώλας, εἴτε ἐργαστηριάρχας καὶ καταστηματάρχας, εἴτε περιφερομένους καὶ σταθμεύοντας εἰς τὰς ὁδοὺς, διδόμενοι *τεζκερέδες* ὑπὸ τῶν ἐφόρων, διευθυντῶν καὶ βοηθῶν, ἐπὶ τῇ εἰσπραξει τοῦ *μπεϊὲ*, σφραγίζονται τῇ αὐτῇ σφραγίδι, οἵᾳ σφραγίζονται καὶ οἱ ἐπὶ τῇ εἰσπράξει τοῦ *μουρουριγὲ* διδόμενοι *τεζκερέδες*· ὡς γνωστὸν δ' αἱ σφραγίδες ἀποστέλλονται ὑπὸ τῆς ἐν Κων)πόλει διευθύνσεως τῶν ἐμμέσων φόρων.

Ἄρθρ. 20. Οἱ ἐπὶ τῶν καπνῶν ἔφοροι, διευθυνταὶ καὶ βοηθοὶ ὀφείλουσι νὰ προσέχωσιν εἰς τὴν ἀκριβῆ ἐκτέλεσιν οὐ μόνον τῶν διατάξεων τοῦ δευτέρου τούτου Κεφαλαίου, ἀλλὰ καὶ τῶν ἐν τῷ πρώτῳ περὶ Κωνσταντινουπόλεως περιεχομένων, αἵτινες ἰσχύουσιν ἀπαραλλάκτως καὶ διὰ τὰς ἐπαρχίας.

Ἄρθρ. 21. Οἱ ἐπὶ τῶν καπνῶν ἔφοροι, διευθυνταὶ καὶ βοηθοὶ ὀφείλουσι νὰ ἐφαρμόζωσι μετὰ τῆς αὐτῆς προσοχῆς καὶ ἀκριβείας καὶ ὅσας τῶν διατάξεων τοῦ περὶ *μουρουριγὲ* τῶν καπνῶν ἀποσταλέντος αὐτοῖς κανονισμοῦ ἤθελον εὕρει προσφόρους καὶ ἐφαρμοσίμους καὶ ἐν τῇ εἰσπράξει τοῦ *μπεϊέ*.

Ἄρθρ. 22. Οἱ ἐπὶ τοῦ καπνοῦ ἔφοροι, διευθυνταὶ καὶ βοηθοὶ θέλουσι παραδόσει εἰς τὰς ἐγχωρίους ἀρχὰς ἀντίγραφα ἐκείνων τῶν ἄρθρων τοῦ παρόντος κανονισμοῦ, ὅσα πρέπει νὰ γίνωσι γνωστὰ εἰς τὸ κοινὸν, ὅπως δημοσιευθῶσι πρὸς γνῶσιν ἑκάστου.

Ἄρθρ. 23. Ὅπως ἡ εἴσπραξις τοῦ δικαιώματος *μπεϊὲ* καὶ ἡ ἐπὶ τῆς εἰσπράξεως ταύτης διεύθυνσις ἐν ταῖς ἐπαρχίαις ἐκτελεῖται, κατὰ τὰ ἐν τῷ ἄρθρῳ 14 ὡρισμένα, παρ' αὐτῶν τῶν ἐφόρων, διευθυντῶν καὶ βοηθῶν τοῦ ἐπὶ τῶν καπνῶν εἰσπραττομένου *μουρουριγὲ*, ἐκτὸς τῶν μεγαλουπόλεων, οἷον Σμύρνης, Θεσσαλονίκης, Δαμασκοῦ, Χαλεπίου καὶ τῶν τοιούτων (ἄρθρ. 17), οὕτω καὶ ἡ ἐπὶ τῆς εἰσπράξεως ταύτης γραφικὴ ὑπηρεσία ἐκτελεῖται ὑπὸ τῶν γραμματέων, τῶν εὑρισκομένων ὑπὸ τὰς διαταγὰς τῶν ἐφόρων, διευθυντῶν καὶ βοηθῶν τοῦ ἐπὶ τῶν καπνῶν *μουρουριγὲ*, τὰ δὲ σχετικὰ βιβλία συντάσσονται ἐπὶ τῇ βάσει ὑποδείγματος, ἀποσταλησομένου ἐκ μέρους τῆς ἐν Κωνστ)πόλει διευθύνσεως τῶν ἐμμέσων φόρων.

Ἰσολογισμὸς συντασσόμενος καὶ ἐν τῇ περιπτώσει ταύτῃ, ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ παρὰ τῆς ἐν Κωνστ)πόλει διευθύνσεως τῶν ἐμμέσων φόρων ἀποσταλησομένου, ὡς ἀνωτέρω, ὑποδείγματος, ὁμοῦ μὲ τὰς εἰσπράξεις τοῦ *μπεϊὲ* καὶ τὰ διπλότυπα, ὅσων τὰ φύλλα ἐξωδεύθησαν ἐντελῶς, ἀποστέλ-

λεται παρὰ μὲν τῶν βοηθῶν εἰς τοὺς διευθυντὰς, παρὰ δὲ τῶν διευθυντῶν εἰς τοὺς ἐφόρους· οὗτοι δὲ παραλαμβάνοντες τοὺς ἰσολογισμοὺς τούτους συντάσσουσι γενικὸν ἰσολογισμὸν τῶν εἰσπράξεων ἁπάσης τῆς ὑπὸ τὴν δικαιοδοσίαν των νομαρχίας, καὶ ἀποστέλλουσιν αὐτὸν ἀπευθείας (ἐπισυναπτομένων καὶ τῶν ἀποσταλέντων αὐτοῖς πρωτοτύπων ἰσολογισμῶν ὁμοῦ μὲ τὰς ἐν τῇ εἰδικῇ αὐτῶν ἕδρᾳ γενομένας εἰσπράξεις) εἰς τὴν ἐν Κωνστ)πόλει διεύθυνσιν τῶν ἐμμέσων φόρων.

Ἐπειδὴ δὲ, ὡς προεξετέθη, οἱ αὐτοὶ ὑπάλληλοι (ἔφοροι, διευθυνταὶ καὶ βοηθοὶ) διευθύνουσι τὰς εἰσπράξεις τοῦ τε δικαιώματος *μπεϊὲ* ὡς καὶ τοῦ δικαιώματος *μουρουριγὲ*, αἱ εἰσπράξεις ἀμφοτέρων τῶν δικαιωμάτων τούτων δέον νὰ μὴ συγχέωνται πρὸς ἀλλήλας, ἀλλὰ νὰ κρατῶνται τὰ περὶ αὐτῶν βιβλία καὶ ἡμερολόγια ἰδιαιτέρως. Ὅταν δ' ἐπιθεωρῶνται καὶ ἐξελέγχωνται οἱ λογαριασμοὶ τινὸς τῶν παυθέντων ἢ ἀποχωρησάντων τῆς ὑπηρεσίας ἐφόρων, διευθυντῶν καὶ βοηθῶν, οἱ ἀφορῶντες τὰς εἰσπράξεις, τὰς δαπάνας καὶ τὰ ἐμβάσματα αὐτῶν ὡς πρὸς τὸ δικαίωμα *μουρουριγὲ* (δι' ὃ κυρίως διορίζονται), δὲν πρέπει νὰ συγχέωνται οἱ λ)σμοὶ οὗτοι μὲ τοὺς τοῦ *μπεϊὲ*, ἀλλὰ νὰ ἐξελέγχωνται καὶ ἐπιθεωρῶνται οἱ τελευταῖοι χωριστὰ, συντασσομένων καὶ τῶν ἐπὶ τούτῳ βιβλίων ἰδιαιτέρως.

Ὡς εἰς τοὺς τεζκερέδες *ἰμραριγὲ* καὶ *ρουχσατιὲ* καὶ τοὺς ἰσολογισμοὺς τοῦ δικαιώματος τοῦ *μουρουριγὲ*, οὕτω καὶ εἰς τοὺς τεζκερέδες, τοὺς διδομένους εἰς τοὺς καπνοπώλας, καὶ τοὺς παρὰ τῶν βοηθῶν εἰς τοὺς διευθυντὰς καὶ παρ' αὐτῶν εἰς τοὺς ἐφόρους καὶ ἀπὸ τούτων δὲ πάλιν εἰς τὴν ἐν Κωνστ)πόλει διεύθυνσιν τῶν ἐμμέσων φόρων ἀποστελλομένους μηνιαίους ἰσολογισμοὺς τῶν εἰσπράξεων τοῦ *μπεϊὲ* συσφραγίζουσι μετὰ τῶν ἐφόρων, διευθυντῶν καὶ βοηθῶν καὶ οἱ ἀρχιγραμματεῖς καὶ ταμίαι αὐτῶν.

Ἄρθρ. **24.** Ἅπαντες οἱ ὑπάλληλοι, ἡ ἐν Κωνστ)πόλει διεύθυνσις τῶν καπνῶν καὶ οἱ ἐν ταῖς ἐπαρχίαις ἔφοροι, διευθυνταὶ καὶ βοηθοὶ τοῦ ἐπὶ τῶν καπνῶν δικαιώματος *μουρουριγὲ*, καθῆκον ἔχουσιν ὅπως προσέχωσι, προσπαθῶσι καὶ μεριμνῶσι πάντοτε ὑπὲρ τῆς ἀκριβοῦς ἐκτελέσεως ἁπασῶν ἀνεξαιρέτως τῶν διατάξεων τοῦ παρόντος νόμου, γινώσκοντες καλῶς ὅτι θέλουσι τυγχάνει ἐπαίνων μὲν καὶ εὐχαριστήσεων ὅταν ἐκτελῶσι πιστῶς, τιμίως, ἀκριβῶς καὶ ἱκανῶς τὰ καθήκοντά των, ἔσονται δὲ ὑπεύθυνοι ἐν ἐναντίᾳ περιπτώσει.

ΠΡΟΣΘΗΚΗ

Εἰς τὸν περὶ καπνῶν νόμον.

Περὶ τοῦ μὴ εἰσπράττειν δικαίωμα μουρουριγὲ ἀπὸ τῶν εἰς τὰς πανηγύρεις καὶ ἀγορὰς μεταφερομένων καπνῶν.

(9 Ῥεδζὲπ 1279.)

Α΄.) Καταργουμένης τῆς ἐν τῷ 1 ἄρθρῳ τοῦ περὶ καπνῶν νόμου περικοπῆς, δι' ἧς διεκελεύετο ἡ εἴσπραξις τέλους *μουρουριγὲ* ἐπὶ τῶν καπνῶν τῶν μεταφερομένων ὑφ' οἱουδήποτε εἰς τὰς πανηγύρεις καὶ ἀγορὰς ἀπὸ τὰς καπνοφυτείας, ἀπεφασίσθη ὅπως τοῦ λοιποῦ διενεργεῖται ἐλευθέρα τέλους ἡ ἐν ταῖς πανηγύρεσι καὶ ἀγοραῖς ἀγοραπωλησία καπνῶν, μεταφερομένων ἀπὸ τὰς καπνοφυτείας ὑπό τε τῶν γεωργῶν καὶ ἄλλων οἱωνδήποτε ἀτόμων εἰς τὰ δύω ταῦτα μέρη πρὸς πώλησιν. Εἰσπράττεται δηλονότι, ὡς ἑτέρα τις περικοπὴ τοῦ αὐτοῦ ἄρθρου διακελεύει, τέλος *μουρουριγὲ* μόνον ἐπὶ τῶν καπνῶν, τῶν ἀπὸ τὰς καπνοφυτείας τὸ πρῶτον μετακομιζομένων καὶ εἰσαγομένων εἰς πόλεις, δήμους, ἀποβάθρας καὶ κωμοπόλεις.

Β΄.) Ἐπειδὴ, καίτοι ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον αἱ ἀγοραὶ καὶ πανηγύρεις συγκροτοῦνται εἰς τὰ πέριξ τῶν πόλεων, δήμων καὶ χωρίων, ὑπάρχουσιν ὅμως καὶ μέρη, ἐν οἷς ἡ ἐθιζομένη πανήγυρις ἢ ἀγορὰ συγκροτεῖται ἐντὸς τῆς πόλεως, δήμου, ἢ χωρίου, κατὰ δὲ τὴν ὑπὸ τὸ στοιχεῖον Α διακέλευσιν εἰσπράττεται τέλος *μουρουριγὲ* ἐπὶ πάντων τῶν καπνῶν τῶν μεταφερομένων εἰς πόλεις, δήμους, κωμοπόλεις καὶ ἀποβάθρας, ὅπως προληφθῇ ἡ διαστροφὴ τῆς διατάξεως ταύτης, ἡ ἐγχώριος ἐξουσία καὶ τὸ διοικητικὸν συμβούλιον τῆς πόλεως, δήμου, κωμοπόλεως καὶ ἀποβάθρας, ὧν ἡ πανήγυρις γίνεται ἐν τῷ ἐσωτερικῷ, θέλουσιν ὁρίσει μέρη κατάλληλα, ἐκτὸς τῆς πόλεως, δήμου, κωμοπόλεως καὶ ἀποβάθρας ταύτης κείμενα, πρὸς ἐλευθέραν τέλους ἀγοροπώλησιν τοῦ καπνοῦ, τοῦ ἀπὸ τὰς καπνοφυτείας ὑπ' αὐτῶν τῶν γεωργῶν καὶ ἄλλων ἀτόμων μεταφερομένου εἰς τὴν πανήγυριν τῆς τοιαύτης πόλεως, δήμου, κωμοπόλεως καὶ ἀποβάθρας πρὸς πώλησιν.

Γ΄.) Ἐὰν αἱ κατὰ τὰ ἐκτεθέντα ὑπὸ τὸ στοιχεῖον Β ἐντὸς τῶν πόλεων,

δήμων, κωμοπόλεων καὶ ἀποβαθρῶν συγκροτούμεναι πανηγύρεις καὶ ἀγοραὶ δεήσῃ νὰ μείνωσιν ὡς εἶχον, συγκροτούμεναι πάντοτε ἐντὸς, καὶ μὴ δυνάμεναι νὰ μεταφερθῶσιν εἰς τὰ πέριξ, αἱ ἀγοραὶ καὶ πανηγύρεις αὗται θεωροῦνται ὡς μὴ ὑπάρχουσαι καθ' ὅσον ἀφορᾷ τὰ καπνὰ, ἅτινα ἅμα εἰσαγόμενα ἐντὸς τῶν τοιούτων πόλεων, δήμων, κωμοπόλεων καὶ ἀποβαθρῶν, ἀποτίουσι κατὰ τὸν νόμον τὸ τέλος *μουρουριγὲ*, καίτοι μέλλοντα νὰ πωληθῶσιν ἐν τῇ πανηγύρει ἢ ἀγορᾷ.

Δ'.) Ἐκ τῶν ἀνωτέρω διατάξεων σαφῶς καταφαίνεται ὅτι τὰ διὰ προηγουμένης ἀποτίσεως τοῦ τέλους *μουρουριγὲ* ἔν τινι τῶν πόλεων, δήμων, κωμοπόλεων καὶ ἀποβαθρῶν μὲ *τεζκερέϊ ἰμραριγὲ* εἰσερχόμενα καπνὰ, μεταφερόμενα εἰς τὰς πανηγύρεις καὶ ἀγορὰς καὶ πωλούμενα συλλήβδην, δύνανται νὰ μεταφερθῶσιν ἀκωλύτως μὲ τὸν αὐτὸν τεζκερὲν εἰς τὸν πρὸς ὃν ὅρον· διὰ νὰ μὴ ὑποβάλλωνται ὅμως εἰς δεύτερον τέλος ἐν περιπτώσει καθ' ἣν ἤθελον πωληθῆ κατὰ μερίδας, ἑκάστη τῶν ὁποίων πρόκειται ν' ἀποσταλῇ εἰς διάφορον διεύθυνσιν, οἱ ἰδιοκτῆται τῶν καπνῶν, ὅταν πρὸ τῆς μετακομίσεως αὐτῶν εἰς τὰς πανηγύρεις καὶ ἀγορὰς ἀνταλλάσσωσι τὸν ἀνὰ χεῖράς των *τεζκερέϊ ρουχσατιὲ* πρὸς *τεζκερέϊ ἰμραριγὲ*, δύνανται νὰ διαιρῶσι τὰ καπνά των εἰς μερίδας, ὧν τὸ ἄθροισμα δέον νὰ ἐξισοῦται πρὸς τὸ ὁλικὸν ποσὸν τῶν ὑπὸ τὴν κατοχὴν των καπνῶν καὶ νὰ λαμβάνωσι ἀνὰ ἕνα *τεζκερέϊ ἰμραριγὲ* δι' ἑκάστην μερίδα· οἱ ἐπὶ τῶν καπνῶν ἔφοροι, διευθυνταὶ καὶ βοηθοὶ ὑποχρεοῦνται νὰ δίδωσιν αὐτοῖς τὸ αἰτούμενον ποσὸν τῶν τεζκερέδων, πάντοτε ὅμως ἐπὶ τῇ βάσει τῶν διατάξεων τοῦ περὶ καπνῶν νόμου.

ΠΕΡΙ

ΣΥΣΤΑΣΕΩΣ ΔΙΕΥΘΥΝΣΕΩΝ ΤΩΝ ΕΜΜΕΣΩΝ ΦΟΡΩΝ,

καὶ περὶ καθηκόντων τῶν διευθυντῶν.

Ἄρθρ. 1. Ἐπὶ τῷ σκοπῷ τοῦ νὰ διεκπεραιῶνται τάχιον καὶ εὐκολώτερον αἱ ἐργασίαι τῶν ἐν ταῖς ἐπαρχίαις διευθύνσεων τῶν ἀμέσως ὑπὸ τῆς κυβερνήσεως διευθυνομένων καὶ διαχειριζομένων τελωνείων, ἁλικῶν καὶ καπνῶν, διὰ στενοτέρας προσεγγίσεως τῆς μεταξὺ αὐτῶν ὑφισταμένης ἱεραρχίας, χωρὶς νὰ διαταραχθῇ ἡ μεταξὺ τῶν ὑπαλλήλων καὶ διευθυντῶν ἁρμονία, ἀπεφασίσθη ὅπως τοῦ λοιποῦ οἱ μὲν τέως ἐπίτροποι τῶν τελωνείων (*Κιουμπρουὶκ ἐμινὶ*) καὶ ἔφοροι τῶν καπνῶν (*Δουχὰν ναζιρὶ*) μεταβληθῶσιν εἰς ὑποδιευθυντὰς (*μουδίρ*), οἱ δὲ τέως διευθυνταὶ τῶν ἁλικῶν (*μεμλεχὲτ μουδιρὶ*) μεταβληθῶσιν εἰς βοηθοὺς (*μεεμούρ*). Αἱ νεοσυστᾶσαι ὑποδιευθύνσεις καὶ ἐπιτροπαὶ αὗται ὑπάγονται εἰς δεκαεπτὰ διευθύνσεις· ἑκάστης διευθύνσεως προΐσταται εἷς ἀνώτερος ὑπάλληλος, φέρων τὸν τίτλον: διευθυντοῦ τῶν ἐμμέσων φόρων.

Ἄρθρ. 2. Ὡς ἄχρι τοῦδε ἀπηυθύνοντο οἱ μὲν διευθυνταὶ τῶν τελωνείων εἰς τοὺς ἐπιτρόπους, οἱ δὲ ἐπιστάται τῶν ἁλικῶν εἰς τοὺς διευθυντὰς αὐτῶν, οἱ δὲ διευθυνταὶ τῶν καπνῶν εἰς τοὺς ἐφόρους αὐτῶν, οὕτως ἤδη οἱ εἰς ὑποδιευθυντὰς τῶν τελωνείων μεταβληθέντες ἐπίτροποι, οἱ εἰς βοηθοὺς μεταβληθέντες διευθυνταὶ τῶν ἁλικῶν, καὶ οἱ εἰς ὑποδιευθυντὰς τῶν καπνῶν μεταβληθέντες ἔφοροι παρ' οἱουδήποτε καὶ ἂν ἤθελον ἐξαρτᾶσθαι θέλουσιν ἀπευθύνεσθαι τοῦ λοιποῦ ἀπ' εὐθείας εἰς μόνους τοὺς διευθυντὰς τῶν ἐμμέσων φόρων, συνεννοούμενοι μετ' αὐτῶν περὶ πάσης ὑποθέσεως ἀφορώσης τὴν ὑπηρεσίαν αὐτῶν.

Ἡ ἐποπτεία τῶν διευθυντῶν τούτων ἐπεκτείνεται ἐφ' ὅλων τῶν ὑπὸ τὰς διαταγὰς των ὑποδιευθυντῶν τῶν τελωνείων καὶ καπνῶν καὶ τῶν ἐπὶ τῶν ἁλικῶν βοηθῶν, τὰ δὲ ἐναντίον τούτων παράπονα καὶ οἱ ὑπὲρ αὐτῶν ἔπαινοι τῶν διευθυντῶν ἰσχύουσι καὶ ἔχουσιν ἐπιρροὴν παρὰ τῇ ἐν Κωνστ)πόλει διευθύνσει τῶν ἐμμέσων φόρων, ἥτις θεωρεῖ αὐτοὺς ὑπολόγους καὶ ὑπευθύνους διὰ τὴν καλὴν διαχείρισιν τῶν ἀνατεθεισῶν αὐτοῖς διευθύνσεων.

Ἄρθρ. 3. Τὰς μηνιαίας εἰσπράξεις, τοὺς μηνιαίους ἰσολογισμοὺς τῶν προσόδων καὶ δαπανῶν μὲ τὰ σχετικὰ ἔγγραφα, τοὺς ἀπὸ τὰ πέριξ παραδιδομένους αὐτοῖς *τεζκερέδες*, τὰ στελέχη τῶν διπλοτύπων ὧν τὰ φύλλα κατηναλώθησαν κλπ. ἅτινα μέχρι τοῦδε ἀπέστελλον οἱ διευθυν-

παὶ τῶν τελωνείων εἰς τοὺς ἐπιτρόπους τῶν τελωνείων, οἱ ἐπιστάται τῶν ἁλικῶν εἰς τοὺς διευθυντὰς τῶν ἁλικῶν, οἱ διευθυνταὶ τῶν καπνῶν εἰς τοὺς ἐφόρους τῶν καπνῶν, θέλουσιν ἀποστέλλει τοῦ λοιποῦ οἱ νεωστὶ διορισθέντες ὑποδιευθυνταὶ τῶν τελωνείων καὶ καπνῶν καὶ οἱ ἐπιστάται των ἁλικῶν ἀπ' εὐθείας εἰς τοὺς οἰκείους διευθυντὰς τῶν ἐμμέσων φόρων. Οἱ ἐξ αὐτῶν μέχρι τοῦδε ἀποστέλλοντες τὰς μηνιαίας εἰσπράξεις ἀπ' εὐθείας εἰς τὴν ἐν Κωνστ)πόλει διεύθυνσιν τῶν ἐμμέσων φόρων, ἕνεκα τῆς μικρᾶς ἀποστάσεως τοῦ ὑπὸ τὴν διεύθυνσίν των μέρους ἀπὸ τῆς Κωνστ)λεως, θέλουσιν ἐξακολουθεῖ πάντοτε ἀποστέλλοντες αὐτὰς ὡς πρότερον εἰς τὴν ῥηθεῖσαν διεύθυνσιν.

Ἄρθρ. 4. Οἱ διευθυνταὶ τῶν ἐμμέσων φόρων, παραλαμβάνοντες τοὺς ὑπὸ τῶν ὑποδιευθυντῶν τῶν τε τελωνείων καὶ τῶν καπνῶν καὶ τοὺς ὑπὸ τῶν ἐπιστατῶν τῶν ἁλικῶν ἀποστελλομένους αὐτοῖς μηνιαίους ἰσολογισμοὺς, ἐλέγχουσι πρῶτον αὐτοὺς καὶ εἶτα ἐπὶ τῇ βάσει αὐτῶν καταστρώννουσι κατὰ μῆνα τοὺς μηνιαίους γενικοὺς ἰσολογισμοὺς ἰδιαιτέρως διὰ τὰ τελωνεῖα, ἰδιαιτέρως διὰ τὰ κάπνα καὶ ἰδιαιτέρως διὰ τὰς ἁλικάς, συμφώνως μὲ τὸ ὑπόδειγμα τὸ ἀποσταλὲν ἄλλοτε εἰς τοὺς τέως ἐπιτρόπους τῶν τελωνείων, τοὺς ἐφόρους τῶν καπνῶν καὶ τοὺς διευθυντὰς τῶν ἁλικῶν, καὶ συμφώνως μὲ τὸ ἐπὶ τούτῳ παραδεχθὲν νέον σύστημα. Ἐκτὸς τούτου συντάσσουσι καὶ ἕτερον μηνιαῖον ἰσολογισμὸν τῆς διευθύνσεώς των, περιέχοντα λεπτομερῶς τοὺς μισθοὺς καὶ τὰς δαπάνας, τὰς λαβούσας χώραν κατὰ τὸ διάστημα τοῦ μηνὸς ἐντὸς τῆς διευθύνσεώς των, τὰς μηνιαίας εἰσπράξεις τῶν ὑπὸ τὴν διεύθυνσίν των τελωνείων, καπνῶν καὶ ἁλικῶν, τὰ δι' αὐτῶν εἰς τὴν ἐν Κωνστ)πόλει ἐπιτροπὴν τῶν ἐμμέσων φόρων ἀποσταλέντα ποσὰ ἐκ τῶν ἀνωτέρω εἰσπράξεων. Τοὺς ἰσολογισμοὺς τούτους συσφραγίζοντες μετὰ τῶν ἀρχιγραμματέων των, ἀποστέλλουσιν εἰς τὴν ἐν Κωνστ)πόλει διεύθυνσιν τῶν ἐμμέσων φόρων, ἐπισυνάπτοντες καὶ ἀνὰ ἕνα τῶν εἰς διπλοῦν ἀποσταλέντων αὐτοῖς ἰσολογισμῶν τῶν ὑποδιευθύνσεων ὡς καὶ τὰ σχετικὰ δελτία καὶ ἔγγραφα.

Ὡς εἰς τὴν σύνταξιν τῶν ἰσολογισμῶν οὕτω καὶ κατὰ τὴν ἀποστολὴν τῶν εἰσπράξεων τῶν τελωνείων καπνῶν καὶ ἁλικῶν δέον νὰ μὴ συγχέωσι ταύτας πρὸς ἀλλήλας· τὸ αὐτὸ σύστημα ἐπικρατεῖ ἀπαράλλακτον καὶ εἰς τὴν σύνταξιν τῶν βιβλίων καὶ ἐγγραφῶν.

Ἄρθρ. 5. Ἐπειδὴ, συνεπείᾳ τῆς μεταῤῥυθμίσεως ταύτης τῆς ἄχρι τοῦδε ἐν ἰσχύϊ ὑπηρεσίας, δὲν δύνανται νὰ εἰσέλθωσιν εἰς τὴν νέαν ὑπηρεσίαν ἅπαντες οἱ παλαιοὶ γραμματεῖς καὶ τὸ λοιπὸν προσωπικὸν τῶν καταργηθεισῶν θέσεων τῶν ἐπιτρόπων τῶν τελωνείων, τῶν ἐφόρων τῶν καπνῶν καὶ τῶν διευθυντῶν τῶν ἁλικῶν, ἑνὶ ἑκάστῳ τῶν διευθυντῶν τῶν ἐμμέσων φόρων ἀποσταλὴ εἷς κατάλογος, περιέχων τὸν ἀναγκαῖον ἀριθμὸν γραμματέων καὶ λοιπῶν ὑπαλλήλων διά τε τοὺς ὑποδιευθυντὰς

τῶν τελωνείων καὶ καπνῶν καὶ τοὺς ἐπιστάτας τῶν ἁλικῶν, καὶ διὰ τοὺς διευθυντὰς τῶν ἐμμέσων φόρων, τὰ μηνιαῖα τὰ δοθησόμενα εἴς τε τοὺς γραμματεῖς καὶ τὸ λοιπὸν προσωπικὸν τῶν διευθύνσεων τῶν ἐμμέσων φόρων καὶ τοὺς τῶν ὑποδιευθυντῶν τῶν τελωνείων καὶ καπνῶν καὶ τῶν ἐπιστατῶν τῶν ἁλικῶν, καὶ τέλος τὰς ὑποδιευθύνσεις τῶν τελωνείων καὶ καπνῶν καὶ τὰς ἐπιτροπὰς τῶν ἁλικῶν, τὰς ὑπαγομένας ἑκάστῳ διευθυντῇ τῶν ἐμμέσων φόρων.

Οἱ διορισθησόμενοι γραμματεῖς καὶ τὸ λοιπὸν προσωπικὸν ἐκλεχθήσονται παρὰ τῶν διευθυντῶν τῶν ἐμμέσων φόρων μεταξὺ τῶν ἀρχαίων γραμματέων καὶ τοῦ προσωπικοῦ τῶν καταργηθεισῶν θέσεων, τῶν διακρινομένων ἐπὶ ἱκανότητι δεδοκιμασμένῃ καὶ τῶν ἐχόντων πλείονα δικαιώματα πρὸς τὸ ἐκλεχθῆναι.

Οἱ διευθυνταὶ τῶν ἐμμέσων φόρων δὲν ἔχουσιν ὑπὸ τὴν ἄμεσον διεύθυνσίν των οὐδὲν τελωνεῖον, ἁλικὴν καὶ καπνά, ἀλλὰ τὰ καθήκοντα αὐτῶν εἰσὶ τὰ ἑξῆς: ά.) νὰ ἐπιβλέπωσι τὴν καλὴν διαχείρισιν τῶν ὑπὸ τὰς ἐμμέσους διαταγάς των, τουτέστι τῶν ὑπὸ τῶν ἐπιστατῶν καὶ ὑποδιευθυντῶν διευθυνομένων τελωνείων, καπνῶν καὶ ἁλικῶν· β'.) νὰ παραλαμβάνωσι τοὺς μηνιαίους ἰσολογισμοὺς τῶν ἐπιστατῶν καὶ ὑποδιευθυντῶν τῶν τελωνείων, καπνῶν καὶ ἁλικῶν, πρὸς ἀκριβῆ αὐτῶν ἔλεγχον, ὡς εἴρηται ἤδη, καὶ πρὸς σύνταξιν γενικοῦ ἰσολογισμοῦ τῆς διευθύνσεώς των. καὶ γ'.) νὰ ἀποστέλλωσι πάσας τὰς εἰσπράξεις, συνοδευομένας ὑπὸ τῶν ἀνωτέρω γενικῶν ἰσολογισμῶν, εἰς τὴν ἐν Κωνστ)πόλει ἐπιτροπὴν τῶν ἐμμέσων φόρων.

Οἱ διευθυνταὶ τῶν ἐμμέσων φόρων, ἀφοῦ κρατήσωσιν ἐκ τῶν τέως γραμματέων καὶ τοῦ προσωπικοῦ τῶν καταργηθεισῶν θέσεων τὸν ἐν τῷ καταλόγῳ ὑποδειχθέντα ἀριθμὸν γραμματέων καὶ ὑπαλλήλων, ἐκ τῶν ἀπολειφθέντων ἀφοῦ κρατήσωσιν εἰς τὴν ὑπηρεσίαν ὅσους ἐξ αὐτῶν ἤθελον θεωρήσει ἀναγκαίους διὰ τὴν διεύθυνσίν των, ἔξω τοῦ καταλόγου, καὶ χωρὶς νὰ παραβῶσι τοὺς κανόνας τῆς προσηκούσης αὐτηρᾶς οἰκονομίας, τοὺς λοιποὺς ἀποπέμπουσι, μὲ τὴν ἐπιφύλαξιν ἀνακλήσεως εἰς τὴν ὑπηρεσίαν, ἅμα ἐπιστάσης ἀνάγκης, καὶ ἀφοῦ πρῶτον ἐξελέγξωσι τοὺς ἀρχαίους αὐτῶν λ)σμοὺς καὶ ἐξοφλήσωσι πᾶσαν αὐτῶν ληψοδοσίαν.

Κατάλογος τῶν κρατηθέντων εἰς τὴν ὑπηρεσίαν γραμματέων καὶ ὑπαλλήλων, δηλῶν τὰ ὀνόματα, τοὺς μισθοὺς καὶ τὸ εἶδος τῆς ὑπηρεσίας αὐτῶν, ἀποστέλλεται ὑπὸ τῶν διευθυντῶν τῶν ἐμμέσων φόρων εἰς τὴν ἐν Κωνστ)πόλει διεύθυνσιν τῶν ἐμμέσων φόρων, ὅπως παρ' αὐτῆς ζητηθῇ ἡ ἄδεια τῆς εἰς τὸ μητρῷον τῆς ὑπηρεσίας ἐγγραφῆς των. Ἐν παραρτήματι δὲ τοῦ αὐτοῦ καταλόγου σημειωθήσονται καὶ τὰ ὀνόματα, οἱ καταργηθέντες μισθοὶ καὶ τὰ καθήκοντα τῶν ἀποπεμφθέντων, ὡς περιττῶν, γραμματέων καὶ ἄλλων ὑπαλλήλων.

Αρθρ. 6. Πάντα ἀνεξαιρέτως τὰ καθήκοντα τὰ ὁριζόμενα εἴς τε τοὺς νόμους, τὰς ὁδηγίας καὶ τὰς ἐγκυκλίους, τὰς ἀφορώσας τὰς καταργηθείσας θέσεις τῶν ἐπιτρόπων τῶν τελωνείων, τῶν ἐφόρων τῶν καπνῶν καὶ τῶν ἐπιστατῶν τῶν ἁλικῶν, ὡς καὶ εἰς τὰς μέχρι τοῦδε παρὰ τῆς ἐν Κωνστ)πόλει διευθύνσεως τῶν ἐμμέσων φόρων ἀποσταλείσας ὁδηγίας, ἀνατίθενται εἰς τοὺς διευθυντὰς τῶν ἐμμέσων φόρων, οἵτινες συναθροίσαντες ἀνὰ ἓν ἀντίτυπον τῶν διαληφθέντων ἐγγράφων θέλουσι φυλάττει ταῦτα παρ' αὐτοῖς, ὡς βάσιν καὶ ὑπογραμμὸν ἐν τῇ ἐκτελέσει τῶν καθηκόντων αὐτῶν, μὴ παύοντες ἀφ' ἑτέρου νὰ διατελῶσιν ἐν διηνεκεῖ ἀλληλογραφίᾳ μετὰ τῆς ἐν Κωνστ)πόλει διευθύνσεως τῶν ἐμμέσων φόρων, μὲ τὰς παραγγελίας καὶ γνωμοδοτήσεις τῆς ὁποίας ὀφείλουσι νὰ συμμορφῶνται ἐπὶ πάσης ὑποθέσεως, χρῃζούσης πληροφοριῶν καὶ ἀνωτέρας ἀδείας, ὡς καὶ ἐπὶ πάσης ἄλλης περιπτώσεως, μὴ προβλεπομένης ἀπὸ τοὺς διαληφθέντας νόμους, ὁδηγίας καὶ ἐγκυκλίους.

Πάντα ἀνεξαιρέτως τὰ συνεπεία τῆς νέας ταύτης μεταρρυθμίσεως εἰς ἀχρηστίαν περιελθόντα ἀρχαῖά τε καὶ νέα βιβλία, ἔγγραφα καὶ λοιπὰ τῶν καταργηθεισῶν θέσεων τῶν ἐφόρων, ἐπιτρόπων καὶ ἐπιστατῶν, ὡς καὶ τῶν κατὰ τὸ ἀρχαῖον σύστημα διοικουμένων ὑποδιευθύνσεων τῶν τελωνείων τῶν καπνῶν καὶ ἐπιστασιῶν τῶν ἁλικῶν, δέον νὰ παραδοθῶσιν εἰς τοὺς διευθυντὰς τῶν ἐμμέσων φόρων, μὲ κατάλογον καὶ κατὰ τὸ ἐπικρατοῦν σύστημα τῆς παραδόσεως. Τὰ βιβλία καὶ σχετικὰ ἔγγραφα ταῦτα φυλάττουσιν οἱ διευθυνταὶ τῶν ἐμμέσων φόρων εἰς τὰ ἀρχεῖά των, ὅπως προστρέχωσιν εἰς αὐτὰ χρείας τυχούσης.

Οἱ διευθυνταὶ τῶν ἐμμέσων φόρων δέον νὰ προβῶσιν ἀμέσως εἰς τὴν μετ' ἐπιστασίας ἐκκαθάρισιν τῶν λογαριασμῶν τῶν καταργηθεισῶν θέσεων τῶν ἐπιτρόπων τῶν τελωνείων, τῶν ἐφόρων τῶν καπνῶν, τῶν διευθυντῶν τῶν ἁλικῶν καὶ τῶν ταμιῶν αὐτῶν, καὶ εἰς μὲν τοὺς ἐξοφλήσαντας ἐξ αὐτῶν καὶ πρὸς τὰ ἐνταῦθα διευθυνομένους δίδοται ὑπὸ τῶν διευθυντῶν τῶν ἐμμέσων φόρων προσυπογράφόν τι τῶν ἀρχιγραμματέων ἐξοφλητικόν· διὰ δὲ τοὺς μὴ ἐξοφλήσαντας ἐν τῇ ἐκκαθαρίσει τῶν λ)σμῶν, εἰδοποιεῖται ἀμέσως περὶ τούτου ἡ ἐν Κωνστ)πόλει διεύθυνσις τῶν ἐμμέσων φόρων δι' ἰδιαιτέρας ἐκθέσεως.

Ἄρθρ. 7. Ἀφοῦ διὰ τῆς παύσεως καὶ διατηρήσεως (ἄρθρ. 5) οἱ διευθυνταὶ τῶν ἐμμέσων φόρων συγκροτήσωσι τὰ γραφεῖα καὶ τὸ ἐπίλοιπον προσωπικὸν τῆς τε ἰδίας αὐτῶν διευθύνσεως καὶ τῶν ὑπὸ τὴν διεύθυνσίν των νεοσυστασῶν ὑποδιευθύνσεων τῶν τελωνείων καὶ καπνῶν καὶ ἐπιστασιῶν τῶν ἁλικῶν, καὶ ἀποστείλωσι τὸν ἐπὶ τούτῳ κατάλογον εἰς τὴν ἐν Κωνστ)πόλει διεύθυνσιν τῶν ἐμμέσων φόρων, θέλουσιν ἐξετάσει ἀκολούθως καὶ τὸν ἀριθμὸν καὶ τὸν μισθὸν τῶν ὑπαλλήλων, τῶν

γραμματέων καὶ τοῦ προσωπικοῦ τῶν ἀρχαίων καὶ διατηρηθεισῶν ὑποδιευθύνσεων τῶν τελωνείων καὶ καπνῶν καὶ τῶν ἐπιστασιῶν τῶν ἁλικῶν τῶν ἐν τῇ περιφερείᾳ τῆς διευθύνσεώς των, ὅπως ἐλαττώσωσι μὲν τὸν μισθὸν τῶν ὑπερμέτρως μισθοδοτουμένων σχετικῶς πρὸς τὴν ὑπηρεσίαν των, συγχωνεύσωσι δὲ τὰ καθήκοντα μιᾶς ὑπηρεσίας εἰς ἄλλην, ἔνθα τοῦτο δύναται νὰ λάβῃ χώραν, πάντοτε ἑπόμενοι τῷ συστήματι τῆς αὐστηρᾶς οἰκονομίας, καὶ ἀποπέμψωσι τοὺς περιττοὺς ἀποβησομένους ὑπαλλήλους ὅπως ἀνακληθῶσιν ἀκολούθως, ἐπιστάσης χρείας θέσεώς τινος. Μετὰ τὴν ἐκτέλεσιν τῆς ἐπιθεωρήσεως ταύτης θέλουσιν ἀποστείλει εἰς τὴν ἐν Κωνστ)πόλει ἐπιτροπὴν τῶν ἐμμέσων φόρων ἀνὰ ἕνα κατάλογον τῶν ὀνομάτων, μετὰ τῶν καθηκόντων καὶ τοῦ μισθοῦ τῶν ὑπαλλήλων, γραμματέων καὶ τοῦ λοιποῦ προσωπικοῦ, οὓς διετήρησαν κατ' αὐστηρὰν ἀνάγκην ἐν ἑκάστῃ ὑποδιευθύνσει καὶ ἐπιστασίᾳ, συναποστέλλοντες ἐν παραρτήματι τοῦ αὐτοῦ καταλόγου καὶ πίνακα τῶν ὀνομάτων τῶν ὡς περιττῶν ἀποπεμφθέντων ὑπαλλήλων, γραμματέων καὶ λοιποῦ προσωπικοῦ, ὡς καὶ τῶν καθηκόντων καὶ μισθῶν τῶν καταργηθεισῶν εἴτε συγχωνευθεισῶν εἰς ἑτέρας ὑπηρεσιῶν.

Αἱ ὀλίγας προσόδους ἀποφέρουσαι ἁλικαὶ καὶ διευθύνσεις καπνῶν, ὧν ἡ διεύθυνσις δυνατὸν ν' ἀνατεθῇ εἰς τοὺς οἰκείους ὑποδιευθυντὰς καὶ ἐπιστάτας τῶν τελωνείων χάριν οἰκονομίας, οἱ διευθυνταὶ τῶν ἐμμέσων φόρων χρεωστοῦσι νὰ γράψωσιν ἐγκαίρως περὶ τῆς συγχωνεύσεως αὐτῶν μετὰ τῶν τελωνείων εἰς τὴν ἐν Κωνστ)πόλει διεύθυνσιν τῶν ἐμμέσων φόρων, ὅπως συμμορφωθῶσι τῇ ἐκ μέρους τῆς διευθύνσεως ταύτης δοθησομένῃ ἀπαντήσει καὶ γνωμοδοτήσει.

Ἄρθρ. 8. Οἱ διευθυνταὶ τῶν ἐμμέσων φόρων ἐδρεύουσιν εἰς τὰς αὐτὰς πόλεις, ἔνθα ἵδρυον μέχρι τοῦδε οἱ καταργηθέντες ἐπίτροποι τῶν τελωνείων, παρευρισκόμενοι τὴν ἡμέραν πρὸς ἐκτέλεσιν τῆς ὑπηρεσίας των μετὰ τῶν ὑπὸ τὰς διαταγὰς των γραμματέων καὶ τοῦ λοιποῦ προσωπικοῦ εἰς κτίρια τῆς Κυβερνήσεως, καὶ ἐν ἐλλείψει τοιούτων, εἰς ἄλλα κατάλληλα οἰκήματα, ἐνοικιαζόμενα διὰ λ)σμὸν τῆς Κυβερνήσεως, πάντοτε ὅμως ἐπὶ εὐλόγῳ ἐνοικίῳ.

Ἄρθρ. 9. Διὰ τοὺς μισθοὺς τῶν διευθυντῶν τῶν ἐμμέσων φόρων καὶ τῶν ὑπὸ τὰς ἀμέσους διαταγὰς τῶν γραμματέων καὶ λοιποῦ προσωπικοῦ συντάσσεται ἐν τέλει ἑκάστου μηνὸς κατάλογος περιέχων λεπτομερῶς τὰ ὀνόματα, καθήκοντα καὶ τὰ μηνιαῖα τῶν γραμματέων καὶ τοῦ λοιποῦ προσωπικοῦ· ὁ κατάλογος οὗτος φέρων τὴν σφραγῖδα τοῦ τε διευθυντοῦ καὶ τοῦ ἀρχιγραμματέως ἀποστέλλεται εἰς τὸ ἐγχώριον τελωνεῖον ὅπως ἐκεῖθεν ἀποσταλῶσι τὰ χρήματα, ἅτινα ἅμ' ἀποσταλέντα παραδίδουσιν οἱ διευθυνταὶ τῶν ἐμμέσων φόρων εἰς τοὺς ταμίας αὐτῶν ἀπέναντι ἀπο-

δείξεως παραλαβῆς, οὗτοι δὲ πληρόνουσι τοὺς μισθοὺς ἑνὸς ἑκάστου ἀπέναντι ἀποδείξεως παραλαβῆς, γεγραμμένης ἐπὶ χαρτοσήμου τάξεως κατὰ τὸ ἐπικρατοῦν σύστημα. Τὸ πρότυπον τοῦ ἀνωτέρω καταλόγου φυλάττουσι παρ' ἑαυτοῖς οἱ ὑποδιευθυνταὶ τῶν κατὰ τόπους τελωνείων, ἀντίγραφον δὲ αὐτοῦ ἀκριβὲς ἐπισυνάπτουσιν ἀντὶ μετρητῶν εἰς τὸν ἐν τέλει ἑκάστου μηνὸς ἀποστελλόμενον τοῖς διευθυνταῖς γενικὸν ἰσολογισμόν.

ΠΡΟΣΘΗΚΗ

Εἰς τὸν περὶ ἀπεξηραμένων μόνον καπνῶν πραγματευόμενον κανονισμὸν, περιέχουσα τὰς διατάξεις εἰς ἃς ὑποβάλλονται τὰ νωπὰ καπνὰ, ἅτινα μεταφέρονται ὑπὸ τῶν γεωργῶν κοπτόμενα ἀπὸ τὰς καπνοφυτείας, ἅμα ὡς ἤθελον ὡριμάσει.

Ἄρθρ. 1. Ἐπειδὴ τὰ καπνὰ ὅπως ξηρανθῶσι δὲν ἀποκόπτονται διὰ μιᾶς ἀπὸ τοὺς ἀγροὺς, τὰ ἀγροκήπια καὶ τὰς ἐπαύλεις ἔνθα καλλιεργοῦνται, ἀλλ' ἀποκόπτονται βαθμηδὸν καὶ κατ' ὀλίγον ἐφ' ὅσον τὸ ἐπιτρέπει ὁ βαθμὸς τῆς ὡριμότητος αὐτῶν, ὁ ὑπάλληλος τῶν καπνῶν ὀφείλει πρῶτον παντὸς ἄλλου νὰ ἐρευνήσῃ, ἐξακριβώσῃ καὶ ἐγγράψῃ εἰς τὸ μητρῶον τῇ συνεργείᾳ τῆς ἐγχωρίου διευθύνσεως τῶν καπνῶν ἓν πρὸς ἓν πάντας τοὺς εἰς καλλιέργειαν καπνῶν χρησιμεύοντας ἀγροὺς, ἀγροκήπια καὶ ἐπαύλεις τῆς πόλεως, τοῦ δήμου ἢ τῆς κωμοπόλεως ἔνθα ἐδρεύει, εἴτε ἐντὸς αὐτῶν κεῖνται οἱ ἀγροὶ, τὰ ἀγροκήπια καὶ αἱ ἐπαύλεις αὗται, εἴτε ἐκτός. Προσεγγιζούσης δὲ τῆς ἐποχῆς καθ' ἣν ὡριμάζουσι τὰ καπνὰ, ἤτοι, τοὐλάχιστον δεκαπέντε ἡμέρας πρὸς τῆς ἐποχῆς ταύτης, ὁ αὐτὸς ὑπάλληλος ὀφείλει, παραλαβὼν μεθ' ἑαυτοῦ ἐκ τῶν εἰδημόνων τῆς καπνοφυτευτικῆς ἕνα καὶ ἐν ἀνάγκῃ δύω ἀξιοπίστους καὶ τιμίους ἐκτιμητὰς, πρὸς δὲ καὶ δύω τῶν μελῶν τοῦ ἐγχωρίου διοικητικοῦ συμβουλίου, καὶ ἐν ἐλλείψει τοιούτου, τὸν ἰμάμην, μουχτάρην καὶ δημογέροντα καὶ ἕνα τῶν προὐχόντων τῆς χώρας, καὶ συγκροτήσας οὕτως ἐπιτροπὴν, νὰ ἐπισκεφθῇ αὐτοπροσώπως τὰς καπνοφυτείας, καὶ οὕτως ἐπὶ παρουσίᾳ τοῦ ἰδιοκτήτου τῶν καπνῶν ἢ τοῦ πληρεξουσίου αὐτῶν, καὶ τῇ συμπράξει τῆς ῥηθείσης ἐπιτροπῆς, νὰ προϋπολογίσῃ καὶ ἐκτιμήσῃ μετὰ τῆς ἀπαιτουμένης ἀμεροληψίας τό τε ποσὸν τῶν πρὸ αὐτοῦ καπνῶν, λαμβάνων ὡς μέτρον τὴν ὀκᾶν καὶ τὸ ἀνάλογον ποσὸν τοῦ ἐν τοῖς καπνοῖς ὑγροῦ, ὅπερ ἐξατμισθήσεται ἐν τῇ ἀποξηράνσει αὐτῶν. Ἀφοῦ δὲ ἀφαιρέσῃ ἐκ τοῦ ὅλου ποσοῦ α'.) τὸ προϋπολογισθὲν ποσὸν τοῦ ἐξατμισθησομένου ὑγροῦ καὶ β'.) δέκα τοῖς ἑκατὸν (δηλ. ἓν τοῖς δέκα ἀπέναντι τῶν δεκάτων), προκειμένου δὲ περὶ τῶν πρὸς ἀτομικὴν χρῆσιν καλλιεργηθέντων καπνῶν, ἀφοῦ πρὸς τοῖς ἀνωτέρω ἀφαιρέσῃ καὶ διὰ μὲν τὸ ποσὸν πεντακοσίων ὀκάδων δύω τοῖς δέκα διὰ τὰς διακοσίας, καὶ ἓν τοῖς δέκα διὰ τὰς λοιπὰς τριακοσίας, ἤ-

τοι 70 ὀκάδας ἐπὶ τῶν πεντακοσίων, διὰ δὲ τὸ ἄνω τῶν πεντακοσίων ὀκάδων ποσὸν ἀφαιρέσῃ μόνον ποσόν τι καθ' ὑπολογισμὸν ἐξαρκοῦν πρὸς ἀτομικὴν χρῆσιν τοῦ νόμου, μὴ ἐπιτρέποντος ὁρισμὸν ποσοῦ ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει, τὸ ἐπίλοιπον ποσὸν τῶν καπνῶν καταγράφεται ἀντὶ ξηροῦ καπνοῦ εἰς τὸ βιβλίον τῆς ἀποθήκης ὑπὸ τὰς ὀνοματομερίδας ἑκάστου γεωργοῦ αἵτινες χρεοῦνται. Τὸ βιβλίον τοῦτο ἐν τῷ τελευταίῳ αὐτοῦ φύλλῳ δέον νὰ ὑπογραφῇ καὶ σφραγισθῇ ὑπὸ τῆς ἀνωτέρω ἐπιτροπῆς, ἀποσπάσματα δὲ κατὰ τὸν τύπον τῶν σεργκίων, ἀντιγραφόμενα ἀπαραλλάκτως ἀπὸ τοῦ βιβλίου τούτου καὶ φέροντα τὴν σφραγίδα τῶν ἐμμέσων φόρων, ἐγχειρίζονται ἑκάστῳ τῶν γεωργῶν, οἵτινες χρεωστοῦσι νὰ τὰ φυλάττωσι μετὰ μεγίστης προσοχῆς ὡς ἐπίσημα ἀποδεικτικὰ τῆς κυβερνήσεως, ἔχοντες ἐν τοσούτῳ τὸ δικαίωμα, ἐν περιπτώσει καθ' ἣν ἤθελον ἀπολέσει ταῦτα ἐκ τύχης, νὰ ζητήσωσι καὶ λάβωσιν ἀντίγραφον αὐτῶν ἐκ τοῦ ἀνωτέρω βιβλίου τῆς ἀποθήκης, ἀπαραλλάκτως ἐξαγόμενον καὶ ἐπίσης ὡς τὸ ἀπολεσθὲν ἐνσφράγιστον. Περατωθείσης δὲ τῆς ἐκτελέσεως τῶν ἀνωτέρω διατυπώσεων, οἱ γεωργοὶ δύνανται ἀμέσως νὰ μεταφέρωσι τὰ καπνὰ εἰς τὰς οἰκίας των.

Τοῦ τε βιβλίου καὶ τῶν ἀπ' αὐτοῦ ἐξαγομένων ἀποσπασμάτων θεωρουμένων, κατὰ τὰ προλεχθέντα, ὡς ἐπισήμων ἀποδεικτικῶν τῆς κυβερνήσεως, ἀπαγορεύεται ἐν αὐτοῖς τὸ ξέσιμον, σβέσιμον καὶ ἡ διὰ γραφίδος ἐπιδιόρθωσις τῶν ἐσφαλμένων, ὁ δὲ παραβάτης ὑποβάλλεται εἰς τὰ περὶ τούτου διατάξεις τοῦ ἄρθρου 7 τοῦ περὶ καπνῶν κανονισμοῦ.

Ἄρθρ. 2. Ὡς ἐκ τῶν διατάξεων τοῦ προηγηθέντος ἄρθρου σαφῶς καταδεικνύεται, οὐδεὶς τῶν γεωργῶν κέκτηται τὴν ἐλευθερίαν τοῦ ἀποκόπτειν ἀπὸ τῶν καπνοφυτειῶν καὶ μεταφέρειν τὰ καπνὰ αὐτοῦ, ἐὰν δὲν προϋπολογισθῶσιν ὑπὸ τῆς διευθύνσεως τῶν καπνῶν κατὰ τὴν ἐπιθεώρησιν τῶν ἀγρῶν, ἀγροκηπίων καὶ ἐπαύλεων, ἔνθα καλλιεργοῦνται ταῦτα, καὶ δὲν ἐγγραφῶσιν εἰς τὸ βιβλίον τῆς ἀποθήκης, χρεουμένης τῆς μερίδος ἑνὸς ἑκάστου τῶν γεωργῶν καὶ ἐγχειριζομένων αὐτοῖς τῶν δεόντων ἀποσπασμάτων· ἐὰν δέ τις ἐξ αὐτῶν παρὰ τὰ διατεταγμένα, πρὸ τῆς ἐκτελέσεως τῶν ἀνωτέρω, ἤθελεν ἀποκόψει τὰ καπνὰ αὐτοῦ αὐθαιρέτως, ἀμέσως ἡ ἐγχώριος τῶν καπνῶν διεύθυνσις συμπαραλαμβάνουσα τοὺς ἐν τῷ πρώτῳ ἄρθρῳ πρὸς συγκρότησιν ἐπιτροπῆς ὁρισθέντας θέλει προβῇ εἰς τὴν ἐπιθεώρησιν τῶν καπνοφυτειῶν ἀφ' ὧν ἀπεκόπησαν τὰ καπνὰ καὶ εἰς τὸν ὑπολογισμὸν τῶν ἀποκοπέντων καπνῶν, λαμβάνουσα ὡς μέτρον τὴν ὀκᾶν (ἀρθ. 1). Ἐκ τοῦ οὕτως ὑπολογισθησομένου ποσοῦ τῶν καπνῶν, ἀφαιρουμένων τοῦ ποσοῦ τοῦ ἐξατμισθησομένου ἐν τῇ ἀποξηράνσει ὑγροῦ καὶ τοῦ δεκάτου, τὸ ἐναπομεῖναν καθαρὸν ποσὸν, θεωρούμενον ὡς καπνὸς ξηρὸς, ὑποβάλλεται εἰς τὴν ἀπότισιν προστίμου συνισταμένου εἰς τὸ διπλοῦν τοῦ δικαιώματος *μουρουριγέ*, ἤτοι εἰκοσιτέσσαρα γρόσια ἐφ' ἑκάστης ὀκᾶς,

οὗ ἀποτιθέντος ἐπιδίδοται κατὰ τὰ νενομισμένα τῷ ἰδιοκτήτῃ τῶν καπνῶν ἡ ἄδεια καταναλώσεως (*ρουχσατιὲ τεζκερές*).

Ἄρθρ. 3. Ἐν περιπτώσει καθ' ἣν ἡ παρὰ τῆς ἐγχωρίου διευθύνσεως τῶν καπνῶν γενομένη ἐκτίμησις καὶ καταμέτρησις τῶν καπνῶν ἤθελεν ἀποδειχθῇ κατωτέρα, συγκρινομένη πρὸς τὴν καταμέτρησιν καὶ ἐκτίμησιν, εἰς ἣν θέλουσι προβῇ ἀκολούθως οἱ ὑπάλληλοι τῶν δεκάτων κατὰ τὴν ἐπιθεώρησιν τῶν ἐν τοῖς ῥηθεῖσιν ἀγροῖς, ἀγροκηπίοις καὶ ἐπαύλεσι καπνοφυτειῶν, οἱ μὲν ἐκτιμηταὶ τῆς διευθύνσεως τῶν καπνῶν θέλουσι τιμωρηθῇ κατὰ τὸν νόμον ὑπὸ τῆς Κυβερνήσεως, τὰ δὲ βιβλία καὶ γραμμάτια αὐτῆς θέλουσι διορθωθῇ τῇ προσθήκῃ τοῦ ἐκ τῆς ὑπὸ τῶν δεκατιστῶν ἐκτελεσθείσης δευτέρας καταμετρήσεως καὶ ἐκτιμήσεως προκύπτοντος πλεονάσματος.

Ἄρθρ. 4. Ὅταν οἱ γεωργοὶ κωλύσωσι μετὰ τὴν ἀποξήρανσίν των τὸ ὅλον ἢ μέρος τῶν οὕτω πως διὰ τῆς ἀφαιρέσεως τοῦ τε ἐξατμισθησομένου ὑγροῦ καὶ τῶν δεκάτων ἔν τε τῷ βιβλίῳ τῆς ἀποθήκης καὶ τοῖς ἀποσπάσμασι καταχωρηθέντων καθαρῶν καπνῶν εἰς τὴν αὐτὴν πόλιν, δῆμον καὶ χωρίον ἔνθα ἐκαλλιεργήθησαν, χρεωστοῦσι νὰ προσαγάγωσιν αὐτὰ εἰς τὴν ἕδραν τῆς ἐγχωρίου διευθύνσεως τῶν καπνῶν, ὅπως αὐτόθι ζυγισθῶσι καὶ εἰσπραχθῇ ἀπ' αὐτῶν κατὰ τὸ ἐπικρατοῦν σύστημα τὸ νενομισμένον διαπύλιον τέλος (*μουρουριγὲ*), πιστωθῇ δὲ ἡ μερὶς αὐτῶν διὰ τοῦ πωληθέντος ποσοῦ ἐπί τε τοῦ βιβλίου τῆς ἀποθήκης καὶ τῶν ἐν χερσὶν αὐτῶν ἀποσπασμάτων καὶ δοθῇ τῷ ἀγοραστῇ ἡ προσήκουσα διαπύλιος (*ἰμραριγὲ* ἢ καταναλώσεως (*ρουχσατιὲ*) ἄδεια· τοῦτ' αὐτὸ χρεωστοῦσι νὰ πράττωσιν οἱ γεωργοὶ καὶ ὅταν μὴ πωλήσαντες ἐπιτοπίως τὰ καπνὰ αὐτῶν θελήσωσι νὰ τὰ μεταφέρωσιν εἰς ἄλλην πόλιν, δῆμον, χωρίον, πανήγυριν, ἀγορὰν, ἢ λιμένα· ὀφείλουσι δηλ. νὰ προσάγωσιν αὐτὰ καὶ ἐν ταύτῃ τῇ περιπτώσει εἰς τὴν ἐγχώριον διεύθυνσιν τῶν καπνῶν, ὅπως αὐτόθι πρὸς ἐκτέλεσιν τῶν ἐν ἰσχύϊ διατάξεων ἐνεργηθῇ ἥ τε εἴσπραξις τοῦ δικαιώματος *μουρουριγὲ* καὶ ἡ ἔκδοσις τοῦ ἀναγκαίου *ἰμραριγὲ τεζκερεσί*, ἀφαιρεθῶσι τὰ μεταφερόμενα καπνὰ εἴτε ἀθρόα εἴτε κατὰ μερίδας ἀπὸ τοῦ βιβλίου τῆς ἀποθήκης καὶ τῶν ἀποσπασμάτων, καὶ πιστωθῶσιν αἱ μερίδες αὐτῶν.

Ἄρθρ. 5. Ἅμα τῇ ὁλοσχερεῖ καταναλώσει τῶν καπνῶν, εἴτε ἐπιτοπίως πωλουμένων εἴτε ἀλλαχόσε μεταφερομένων, ὡς ἐρρέθη ἐν τῷ προηγηθέντι ἄρθρῳ 4, κλείονται αἱ μερίδες τῶν γεωργῶν ἔν τε τῷ βιβλίῳ τῆς ἀποθήκης καὶ τοῖς ἀποσπάσμασιν αὐτοῦ, πιστούμεναι μὲ τὰ εἰσπραχθέντα δικαιώματα *μουρουριγὲ*, τὰ δὲ ἰσοζυγισθέντα ἀποσπάσματα ἐπιστρέφονται παρ' αὐτῶν εἰς τὴν ἐγχώριον διεύθυνσιν τῶν καπνῶν, ἥτις ἀκυροῦσα αὐτὰ διὰ τῆς ἐπ' αὐτῶν ἐγγραφῆς τῆς λέξεως *μπαττὰλ* (ἄκυρον), τὰ φυλάττει παρ' αὐτῇ ἄχρις οὗ τ' ἀποστείλῃ ἐπισυνημμένα τοῖς μηνιαίοις ἰσο-

λογισμοῖς (Νόμος περὶ καπνῶν) εἰς τὴν ἐν Κωνστ)πόλει διεύθυνσιν τῶν ἐμμέσων φόρων.

Ἄρθρ. 6. Τὰ προϊόντα τοῦ νέου ἔτους δέον νὰ μὴ ἀναμιγνύωνται μὲ τὰ προϊόντα τοῦ προηγουμένου, ὅπως προληφθῇ δὲ τὸ ἀτόπημα τοῦτο, ἐποχὴ τῆς τελικῆς καταναλώσεως τῶν καπνῶν ἑκάστου ἔτους ὡρίσθη ὁ μάϊος τοῦ ἐπιόντος, ὅπως ὁ ἰούνιος θεωρεῖται ἔναρξις τῆς ἐποχῆς καθ' ἣν ὡριμάζουσι τὰ καπνά. Αἵ τε μερίδες τοῦ βιβλίου τῆς ἀποθήκης καὶ τὰ ἀποσπάσματα ἰσοζυγίζονται κατὰ δύω τρόπους: εἴτε πληρωνομένου τοῦ διαπυλίου τέλους ἐπὶ τῶν πωλουμένων ἐπιτοπίως εἴτε μεταφερομένων ἀλλαχόσε καπνῶν, εἴτε σημειουμένου ὑπὸ τὰς μερίδας ὅτι τὰ καπνὰ τοῦ δεῖνος γεωργοῦ, ὑποπεσόντα εἰς τὸ δυστύχημα πλημμύρας ποταμοῦ ἢ λίμνης, καταπλημμυρησάσης τὴν ἀποθήκην ἔνθα ἐφυλάσσοντο, κατεστράφησαν ἢ ὅτι ἀπετεφρώθησαν ὑπὸ πυρκαϊᾶς ἀναφανείσης ἐν τῇ ἀποθήκῃ· ἐν ἀμφοτέραις ταῖς περιπτώσεσι ταύταις ὁ ἰσχυρισμὸς τοῦ ἰδιοκτήτου πρέπει νὰ βεβαιοῦται δι' ἐκθέσεως τοῦ ἐγχωρίου διοικητικοῦ συμβουλίου, πιστοποιούσης τὸ ἀτύχημα. Ἐπερχομένου λοιπὸν τοῦ μαΐου, ἡ διεύθυνσις τῶν καπνῶν ἀναδιφᾷ καὶ ἐξετάζει τὰς μερίδας ἑνὸς ἑκάστου, καὶ ἐὰν εὕρῃ ἀνοικτὰς αὐτὰς, εἴτε διότι τὰ καπνὰ δὲν ἐπωλήθησαν ἐπιτοπίως, εἴτε διότι δὲν μετεφέρθησαν ἀλλαχοῦ, προβαίνει εἰς τὴν ἐπιθεώρησιν τῶν διαφόρων ἀποθηκῶν, ἔνθα ζυγίζει τὰ μένοντα καπνὰ ἑνὸς ἑκάστου· καὶ ἐὰν ταῦτα εὑρεθῶσιν ὀλιγώτερα τοῦ ποσοῦ ὅπερ ἀπαιτεῖται ὅπως ἰσοζυγισθῇ ἡ μερίς του, τὸ ἔλλειμα τοῦτο θεωρεῖται ὡς καταναλωθὲν κρύφα τῆς ἐγχωρίου διευθύνσεως τῶν καπνῶν καὶ ὑποβάλλεται εἰς πρόστιμον ἴσον τῷ διπλασίῳ τοῦ διαπυλίου τέλους (*μουχουριγέ*), ἤτοι εἰκοσιτεσσάρων γροσίων ἐφ' ἑκάστης ὀκᾶς, καὶ ἀφαιρεῖται ἀκολούθως ἀπό τε τὴν μερίδα τοῦ βιβλίου τῆς ἀποθήκης καὶ ἀπὸ τὸ σχετικὸν ἀπόσπασμα. Ἡ διάταξις αὕτη δέον νὰ ἐφαρμόζηται κατὰ πάντα μάρτιον, ἄχρι τῆς ὁλικῆς καταναλώσεως τῶν καπνῶν ἑνὸς ἔτους.

Διὰ τὰ παραχθησόμενα κατὰ τὸ νέον ἔτος καπνὰ κρατεῖται νέον βιβλίον ἀποθήκης καὶ ἐκδίδονται νέα ἀποσπάσματα διὰ τοὺς γεωργοὺς, ἀπαγορεύεται δὲ αὐστηρῶς ἡ εἰς ἀμφότερα μεταφορὰ καὶ καταγραφὴ τῶν καπνῶν τοῦ προηγουμένου ἔτους.

Ἄρθρ. 7. Τὰ ὀκτὼ ἄρθρα τῆς παρούσης προσθήκης θὰ καταγράφονται πάντοτε εἰς τὴν προμετωπίδα τῶν κατὰ τὸ ἄρθρον 1 συνταχθησομένων βιβλίων τῆς ἀποθήκης, ὑπ' αὐτὰ δὲ θέλουσι τίθεσθαι αἱ σφραγίδες τῶν ἐγχωρίων μουχτάριδων, ἰμάμιδων καὶ ἱερέων, εἰς ἔνδειξιν τῆς ὑποχρεώσεως ἣν ἀναλαμβάνουσι τοῦ νὰ γνωστοποιήσωσι τὰς διατάξεις αὐτοῦ τοῖς γεωργοῖς πρὸς εἴδησιν αὐτῶν.

Ἄρθρ. 8. Πρὸς ἀκριβῆ καὶ ὅσον ἔνεστι πιστὴν ἐφαρμογὴν τῶν διατάξεων

τῆς παρούσης προσθήκης, θέλουσι συμπράττει πάντες οἱ ἐγχώριοι μουχτάριδες, ἰμάμιδες, ἱερεῖς καὶ τὰ μέλη τῶν διοικητικῶν συμβουλίων· οἱ ἐκ τῶν ἀνωτέρω μὴ παρέχοντες τὴν σύμπραξιν αὐτῶν εἰς τὰς ἐγχωρίους διευθύνσεις τῶν καπνῶν ὡς καὶ οἱ τἀναντία τῶν διατάξεων τῆς προσθήκης ταύτης ἀποτολμῶντες, θέλουσιν ὑποβάλλεσθαι παρὰ τῆς Κυβερνήσεως, κατ' ἔγκλησιν τῆς διευθύνσεως τῶν καπνῶν, εἰς τὰς ἐν τῷ ἄρθρῳ 13 τοῦ περὶ καπνῶν κανονισμοῦ περιεχομένας ποινάς.

ΝΟΜΟΣ

Περὶ ἐξαγωγῆς καπνῶν εἰς ξένας ἐπικρατείας.

Ἄρθρ. 1. Τὰ καπνὰ τὰ ὁποῖα πρόκειται νὰ ἐξαχθῶσι διὰ τὴν ἀλλοδαπὴν ἀγοράζονται ἐλευθέρως ἐν τῷ τόπῳ τῆς παραγωγῆς των καὶ μεταφέρονται ἀπ' εὐθείας εἰς τὸν λιμένα, ὅθεν πρόκειται νὰ φορτωθῶσιν ἐπὶ πλοίων, ἄνευ προσαγωγῆς δηλώσεως ἢ οἱουδήποτε ἄλλου ὑποσχετικοῦ ἐγγράφου.

Διερχόμενα τὰ καπνὰ ταῦτα διὰ τῶν πόλεων, δήμων καὶ χωρίων ἔνθα ἐδρεύει ἐπιστάτης τῆς διευθύνσεως τῶν καπνῶν, ἐὰν δεήσῃ νὰ διαμείνωσιν ἐν αὐταῖς προσκαίρως, κατατίθενται εἰς τὰς ἐπὶ τούτῳ ὑπὸ τῆς διευθύνσεως τῶν καπνῶν ὁρισθησομένας ἀποθήκας.

Ἡ διεύθυνσις τῶν καπνῶν ὑποχρεοῦται νὰ προσέχῃ καλῶς ὅπως μὴ παρεμβάλλῃ κατ' οὐδένα τρόπον ἀναβολὴν ἢ ἐμπόδιόν τι εἰς τὴν ἐξαγωγὴν τῶν καπνῶν τούτων.

Ἄρθρ. 2. Ὅταν τὰ πρὸς ἐξαγωγὴν καπνὰ φθάσωσιν εἰς τὸν λιμένα τῆς φορτώσεως, ὁ ἰδιοκτήτης ὀφείλει νὰ πράξῃ ἓν ἐκ τῶν τριῶν τούτων· ἢ

α.) νὰ τὰ φορτώσῃ εἰς τὸ πλοῖον ἄνευ οὐδεμιᾶς ἀναβολῆς· ἢ

β'.) νὰ ἐναποθέσῃ αὐτὰ εἰς τὰς ἀποθήκας τοῦ τελωνείου, χωρὶς νὰ ἦναι ὑποχρεωμένος νὰ πληρώσῃ δικαίωμα ἀρδιὲ, ἐκτὸς ἐὰν τὰ ἀποσύρῃ κατόπιν πρὸς ἐπιτόπιον κατανάλωσιν· ἢ

γ'.) νὰ ἐναποθηκεύσῃ αὐτὰ εἰς ἰδιωτικὴν ἀποθήκην, κλεισμένην διὰ δύω κλειδῶν, ὧν ἡ μὲν κατατίθεται εἰς τὸ τελωνεῖον, ἡ δὲ μένει εἰς χεῖρας τοῦ ἰδιοκτήτου. Ἐν τῇ περιπτώσει ταύτῃ τὸ μὲν τελωνεῖον κέκτηται τὸ δικαίωμα τοῦ σφραγίσαι κατὰ βούλησιν τὴν ἀποθήκην ταύτην διὰ τῆς τελωνειακῆς σφραγίδος, ὁ δὲ ἰδιοκτήτης ὑποχρεοῦται νὰ ἐπιδώσῃ τῇ τελωνειακῇ ἀρχῇ δήλωσιν, περιέχουσαν τὸ ποσὸν τῶν καπνῶν του καὶ τὴν ἀξίαν αὐτῶν ἐπὶ τῇ βάσει τῆς τρεχούσης ἐν τῷ τόπῳ τιμῆς. Τὸ τελωνεῖον δὲν θέλει ζυγίσει τὰ καπνὰ ταῦτα ὅταν ἐξάγωνται τῆς ἀποθήκης ὅπως ἀποσταλῶσιν εἰς τὴν ἀλλοδαπήν.

Ἐὰν τοὐναντίον ὁ ἰδιοκτήτης θελήσῃ νὰ ἐναποθηκεύσῃ τὰ καπνὰ ταῦτα εἰς τὴν ἀποθήκην του, τότε ὀφείλει ἢ νὰ παρακαταθέσῃ εἰς τὸ τελωνεῖον τὸ τῶν καπνῶν του δικαίωμα *μουρουριγὲ*, ἢ νὰ ἐπιδώσῃ δήλωσιν περιέχουσαν τὸ ποσὸν τῶν καπνῶν, τὸ ἐπ' αὐτῶν ἀναλογοῦν δικαίωμα *μουρουριγὲ* καὶ προσέτι τὴν ὑποχρέωσιν ὅτι δὲν θέλει τὰ πωλήσει πρὸς ἐπι-

τόπιον κατανάλωσιν, κατ' ἀμφοτέρας ὅμως τὰς περιπτώσεις ὑποχρεοῦται νὰ ἐξαγάγῃ ἐντὸς ἓξ μηνῶν καὶ ἀποστείλῃ τὰ καπνά αὐτοῦ εἰς τὴν ἀλλοδαπήν, ἢ ἅμα τῇ λήξει τῆς προθεσμίας ταύτης νὰ ἐκτελέσῃ ἕνα τῶν ἐν ἀρχῇ τοῦ παρόντος ἄρθρου τριῶν ὅρων· ἐν ἐναντίᾳ περιπτώσει, τὰ καπνὰ αὐτοῦ θεωροῦνται ὡς καταναλωθέντα ἐπιτοπίως καὶ κατὰ συνέπειαν ἐὰν μὲν παρακατέθεσεν ἤδη τὸ ἐπὶ τῶν καπνῶν ἀναλογοῦν διαπύλιον τέλος (*μουρουριγὲ*), τὸ ποσὸν τοῦτο καταλεγήσεται εἰς τὰς δημοσίας προσόδους· ἐὰν δὲ ἀντὶ τῆς παρακαταθήκης τοῦ διαπυλίου τέλους (*μουρουριγὲ*) ἐπέδωκε δήλωσιν (ὡς ἀνωτέρω), θέλει ὑποχρεωθῆ συμφώνως μὲ τὴν δήλωσιν νὰ ἀποτίσῃ ά.) τὸ νόμιμον τέλος *μουρουριγὲ* καὶ β'.) τόκον 1 % ἐπὶ τοῦ τέλους τούτου, ἀπὸ τῆς ἡμερομηνίας τῆς δηλώσεως λογιζόμενον.

Ἐὰν ὁ ἰδιοκτήτης τῶν καπνῶν ἦναι ἄγνωστος παρὰ τῇ τελωνειακῇ ἀρχῇ, ὀφείλει νὰ ἐνισχύσῃ τὴν δήλωσιν αὐτοῦ, παρέχων τῇ τελωνειακῇ ἀρχῇ ἐγγυητὴν ἀξιόχρεων, ἔμπορον, κάτοικον τοῦ ἐγχωρίου λιμένος, οἱασδήποτε ἐθνικότητος, ὅστις νὰ ἐγγυηθῇ τὴν ἐκτέλεσιν τῶν ὑποχρεώσεων τῆς δηλώσεως, ἀναλαμβάνων νὰ ἀποτίσῃ τὸ τέλος *μουρουριγὲ* ἐν περιπτώσει καθ' ἣν ἤθελεν ἀρνηθῆ τοῦτο ὁ ἰδιοκτήτης τῶν καπνῶν μετὰ τὴν παρέλευσιν τῆς ἑξαμηνίας.

Ἐὰν τὰ διὰ τὴν ἀλλοδαπὴν προωρισμένα καπνὰ μεταβάλωσιν ἰδιοκτήτην, μένουσι μὲν πάντοτε ἀπηλλαγμένα τοῦ δικαιώματος *ἀρδιὲ*, ἀλλ' ὁ ἀγοραστὴς ἀναλαμβάνει παρὰ τῇ τελωνειακῇ ἀρχῇ πάσας τὰς ὑποχρεώσεις δι' ὧν ἐπιβαρύνεται, ὡς καὶ πάντα τὰ δικαιώματα ἀφ' ἑτέρου, ἅτινα ἔχαιρεν ὁ πωλητὴς πρώην ἰδιοκτήτης.

Ἄρθρ. 3. Ὁ ἰδιοκτήτης τῶν καπνῶν, ὁ θελήσας νὰ ἐναποθηκεύσῃ εἰς τὴν ἀποθήκην του τὰ καπνά, ὅπως καθαρίσῃ καὶ διαιρέσῃ αὐτὰ εἰς ἄλλο μέρος παρὰ τὸν λιμένα, ὀφείλει νὰ ὑποβληθῇ εἰς τὰς διατάξεις τοῦ προηγηθέντος ἄρθρου 2. Αἱ αὐταὶ διατάξεις τοῦ ἄρθρ. 2 ἐπίσης ἐφαρμόζονται καὶ ἐπὶ τῶν διὰ τὴν ἀλλοδαπὴν ἐξαγομένων καπνῶν, ἐν περιπτώσει καθ' ἣν ὁ ἰδιοκτήτης αὐτῶν ἤθελε τὰ ἐκφορτώσει καθ' ὁδὸν ἀπὸ τοῦ πλοίου ἐν ἄλλῳ λιμένι τῆς ὀθωμανικῆς ἐπικρατείας, ὅπως τὰ ἀποβιβάσῃ εἰς τὴν ξηρὰν καὶ τὰ κρατήσῃ αὐτόσε ἐπί τινα χρόνον.

Ἄρθρ. 4. Ἐν καιρῷ τῆς εἰς τὸ πλοῖον φορτώσεως τῶν καπνῶν, ἢ ἐν καιρῷ τῆς διελεύσεως αὐτῶν διὰ τοῦ τελευταίου τελωνοστάθμου τῶν συνόρων τῆς ξηρᾶς, ὁ ἰδιοκτήτης ὑποχρεοῦται νὰ ἐπιδώσῃ δήλωσιν, περιέχουσαν τὸ ποσὸν τοῦ ἐπὶ τῶν καπνῶν του ἀναλογοῦντος διαπυλίου τέλους (*μουρουριγὲ*) καὶ τὴν ὑποχρέωσιν τοῦ νὰ παρουσιάσῃ ἐντὸς ἑνὸς ἔτους, καὶ εἰ δυνατὸν ἐνωρίτερον, πιστοποιητικὸν τοῦ τελωνείου τοῦ μέρους τῆς ἀποστολῆς τῶν καπνῶν, πιστοποιοῦν ὅτι τὰ καπνὰ ταῦτα ἐφθασαν εἰς τὸ τελωνεῖον ἐκεῖνο.

Τὸ πιστοποιητικὸν τοῦτο πρέπει νὰ περιέχῃ τὸ ὄνομα τοῦ ἰδιοκτήτου, τὸ βάρος, τὰ σημεῖα καὶ τοὺς ἀριθμοὺς τῶν καπνοδεμάτων, τὴν ἡμερομηνίαν τῆς ἀφίξεως τῶν καπνῶν τούτων καὶ τὴν δήλωσιν ὅτι ἐτέθησαν εἰς τὰς ἀποθήκας τῆς διαμετακομίσεως εἰς τὴν ἀλλοδαπὴν, ἢ ὅτι ἐπληρώθησαν οἱ ἐπ' αὐτῶν τελωνειακοὶ δασμοί. Ἐὰν ἐν τοσούτῳ τὰ καπνὰ ταῦτα φθάσαντα εἰς τὸ πρῶτον μέρος τῆς ἀποστολῆς αὐτῶν, χωρὶς νὰ ὑποβληθῶσιν εἰς τὰς δεούσας διατυπώσεις τῶν πρὸς διαμετακόμισιν ἐμπορευμάτων, ἢ νὰ ἀποτίσωσι τοὺς τελωνειακοὺς δασμοὺς, διευθυνθῶσιν ἐκεῖθεν εἰς οἱανδήποτε ἄλλην ξένην ἐπικράτειαν, τότε ὁ ἰδιοκτήτης ὀφείλει ἀντὶ τοῦ ἀνωτέρω πιστοποιητικοῦ νὰ προμηθευθῇ ἀπὸ τὸ τελωνεῖον τοῦ μέρους τούτου τῆς πρώτης ἀποστολῆς ἀποδεικτικὸν, περιέχον τὸ ὄνομα τοῦ ἰδιοκτήτου, τὰ σημεῖα, τοὺς ἀριθμοὺς καὶ τὰ ζύγια τῶν καπνοδεμάτων, τὴν ἡμερομηνίαν τῆς ἀφίξεως τῶν καπνῶν καὶ τὴν ἡμερομηνίαν τῆς ἐξαγωγῆς αὐτῶν καὶ τὸν τόπον δι' ὃν ἐξήχθησαν, ὅπως ἐπιδείξῃ τὸ ἀποδεικτικὸν τοῦτο εἰς τὸ πρῶτον τελωνεῖον τῆς προελεύσεως. Ἐννοεῖται δὲ καλῶς ὅτι τοῦ ἀποδεικτικοῦ τούτου μὴ ἰσχύοντος ὅπως ἀπαλλάξῃ τὸν ἰδιοκτήτην ἀπὸ τὰς ἀπέναντι τοῦ τελωνείου τῆς πρώτης προελεύσεως ὑποχρεώσεις του, οὗτος μένει πάντοτε ὑποχρεωμένος ὅπως παρουσιάσῃ ἐντὸς ἑνὸς ἔτους τὸ ἄνω ῥηθὲν τοῦ τελωνείου τῆς ἀποστολῆς τῶν καπνῶν του πιστοποιητικὸν, φέρον πάντοτε τὴν βεβαίωσιν τῆς εἰς τὰς ἀποθήκας τῆς διαμετακομίσεως εἰσαγωγῆς, ἢ τῆς ἀποτίσεως τῶν τελωνειακῶν δασμῶν.

Ἐὰν ὁ ἰδιοκτήτης τῶν καπνῶν μὴ δυνάμενος νὰ φέρῃ τὸ ἀναγκαῖον πιστοποιητικὸν ἐντὸς ἑνὸς ἔτους ἐπιδώσῃ αἴτησιν ζητῶν ὅπως ἐπεκταθῇ ἡ προθεσμία τοῦ ἑνὸς ἔτους, ἡ τελωνειακὴ ἀρχὴ παρέχει αὐτῷ τὴν εὐκολίαν ταύτην, ἀρκεῖ μόνον ἡ αἴτησίς του νὰ συνοδεύηται ὑπὸ ἀποδεικτικοῦ τοῦ τελωνείου τοῦ μέρους τῆς ἀποστολῆς τῶν καπνῶν του, περιέχοντος τὸ ὄνομα τοῦ ἰδιοκτήτου, τὰ ζύγια, τὰ σημεῖα καὶ τοὺς ἀριθμοὺς τῶν καπνοδεμάτων καὶ τὴν ἡμερομηνίαν τῆς ἀφίξεως αὐτῶν, καὶ βεβαιοῦντος ὅτι τὰ καπνὰ ταῦτα εὑρίσκονται εἰς τὰς ἀποθήκας τοῦ τελωνείου.

Ἐν περιπτώσει καθ' ἣν τὰ καπνὰ τῆς Τουρκίας ἤθελον εἰσαχθῇ εἴς τινα τῶν ἐλευθέρων ὡς πρὸς τὰ καπνὰ (τουτέστι μὴ ἐπιβαλλόντων τελωνεῖον εἰς τὰ καπνὰ) Εὐρωπαϊκῶν λιμένων, καὶ πωληθῇ ἐκεῖ πρὸς ἐπιτόπιον κατανάλωσιν, τὸ κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος ἄρθρου πιστοποιητικὸν, ἐλλείψει τελωνειακῆς ἀρχῆς, δίδεται ὑπὸ τῶν ἐν τοῖς λιμέσι τούτοις ἐδρευόντων προξένων τῆς Τουρκίας, ἀνεξόδως καὶ ἐντὸς εἰκοσιτεσσάρων ὡρῶν ἀπὸ τῆς αἰτήσεως τῶν ἐνδιαφερομένων.

Ἐὰν ὁ ἰδιοκτήτης τῶν καπνῶν ἦναι πρόσωπον ἄγνωστον τῇ ἐγχωρίῳ τελωνειακῇ ἀρχῇ, ὀφείλει νὰ ἐνισχύσῃ τὴν κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος ἄρθρου δοθησομένην δήλωσίν του, παρουσιάζων ἐγγυητὴν, οἱασδή-

ποτε ἐθνικότητος, ἀξιόχρεων ὅμως καὶ παραδεκτὸν ὑπὸ τῆς τελωνειακῆς ἀρχῆς. Μὴ δυνάμενος νὰ παρουσιάσῃ τοιοῦτον ἐγγυητήν, ὑποχρεοῦται νὰ παρακαταθέσῃ τὸ ποσὸν τοῦ διαπυλίου τέλους (*μουρουριγὲ*) τῶν καπνῶν του.

Ἄρθρ. 5. Καθόσον ἀφορᾷ τὰ διὰ λ)σμὸν ξένης Κυβερνήσεως ἀγοραζόμενα καὶ ἐξαγόμενα καπνὰ τῆς Τουρκίας, τὸ κατὰ τὸ ἄρθρ. 4 παρουσιασθησόμενον πιστοποιητικὸν τοῦ τελωνείου τοῦ μέρους τῆς ἀποστολῆς ὀφείλει νὰ βεβαιοῖ ἁπλῶς ὅτι τὰ καπνὰ ταῦτα παρεδόθησαν εἰς χεῖρας τῆς ξένης κυβερνήσεως.

Ἐὰν ὁ ἔμπορος ὁ ὑπὸ ξένης τινὸς κυβερνήσεως ἐπιφορτισθεὶς τὴν διὰ λ)σμὸν αὐτῆς ἀγορὰν καπνῶν, ἐν οἱᾳδήποτε τῶν ὀθωμανικῶν χωρῶν, τυγχάνῃ πρόσωπον ἄγνωστον παρὰ τῇ ἐγχωρίῳ τελωνειακῇ ἀρχῇ καὶ οὔτε δύναται νὰ παρουσιάσῃ ἐγγυητὴν, τότε ὀφείλει νὰ προμηθευθῇ ὑπὸ τοῦ προξένου τῆς ξένης ταύτης Δυνάμεως ἐπίσημον δήλωσιν ὅτι ἡ Κυβέρνησις αὐτοῦ ἐπεφόρτισε τῷ δεῖνα ἐμπόρῳ τὴν ἀγορὰν τόσης ποσότητος καπνῶν Τουρκίας διὰ λ)σμὸν αὐτῆς, καὶ ὅτι τὸ αἰτούμενον πιστοποιητικὸν περὶ τῆς ἀφίξεως καὶ παραδόσεως τῶν ἐξαχθέντων καπνῶν εἰς χεῖρας τῆς ξένης ταύτης Κυβερνήσεως ἐπιδοθήσεται ἐντὸς ὡρισμένης προθεσμίας τῇ τελωνειακῇ ἀρχῇ.

Ἄρθρ. 6. Ἐὰν μετὰ τὴν λῆξιν τῆς ἐν τῷ ἄρθρῳ 4 ἀναφερομένης προθεσμίας ὁ ἰδιοκτήτης τῶν διὰ τὴν ἀλλοδαπὴν ἐξαχθέντων καπνῶν δὲν δυνηθῇ νὰ παρουσιάσῃ τὸ προαναφερθὲν πιστοποιητικὸν, ἢ ἀποδεικτικόν τι, μαρτυροῦν ὅτι τὰ καπνὰ αὐτοῦ παθόντα καθ' ὁδὸν δὲν ἠδυνήθησαν νὰ φθάσωσιν εἰς τὸν πρὸς ὃν ὅρον, τότε ἡ τελωνειακὴ ἀρχὴ δυνάμει τῆς δηλώσεώς του θέλει αἰτήσει παρ' αὐτοῦ, καὶ ἐν ἐλλείψει αὐτοῦ παρὰ τοῦ ἐγγυητοῦ του, τὴν ἀπότισιν τοῦ διαπυλίου τέλους (*μουρουριγὲ*) τῶν καπνῶν του, περιπλέον δὲ καὶ 1 % κατὰ μῆνα τόκον ἐπ' αὐτοῦ, λογιζόμενον ἀπὸ τῆς ἡμερομηνίας τῆς δηλώσεως. Ἐὰν τούναντίον ὁ ἰδιοκτήτης τῶν καπνῶν ἤθελε παρουσιάσει ἐντὸς τῆς ἐν τῷ 4 ἄρθρῳ προθεσμίας τὸ προαναφερθὲν πιστοποιητικὸν, ἢ ἀποδεικτικὸν ἀτυχήματος συμβάντος καθ' ὁδὸν, τότε ἡ τελωνειακὴ ἀρχὴ ἀποδίδωσιν αὐτῷ τὸ παρακατατεθὲν ποσὸν τοῦ διαπυλίου τέλους (*μουρουριγὲ*) ἢ ἀπαλλάσσει τὸν ἐγγυητήν του, ἐὰν ἤθελε δόσει ἐγγυητήν.

Ἄρθρ. 7. Ἐὰν τὰ ἐξ ἀρχῆς διὰ τὴν ἐπιτόπιον κατανάλωσιν προωρισμένα καὶ διὰ τοῦτο πληρώσαντα εἰς τὸ τελωνεῖον τὸ διαπύλιον αὐτῶν τέλος καπνὰ τύχῃ ν' ἐξαχθῶσιν ὑπὸ τοῦ πρώτου ἰδιοκτήτου εἰς τὴν ἀλλοδαπὴν ἐντὸς προθεσμίας ἑξαμήνου, λογιζομένης ἀπὸ τῆς ἡμερομηνίας τῆς τελωνίσεώς των καὶ χωρὶς νὰ μεταβάλωσιν ἰδιοκτήτην, τότε ἡ τελωνειακὴ ἀρχὴ ὑποχρεοῦται νὰ ἐπιστρέψῃ τῷ ἰδιοκτήτῃ τούτῳ τὸ πληρωθὲν ἤδη διαπύλιον τέλος· ἐννοεῖται δὲ ὅτι ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει ὁ τε-

λευταῖος ὑποβάλλεται εἰς ἁπάσας ἀνεξαιρέτως τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος κανονισμοῦ, τὰς ἀφορώσας τὴν εἰς τὴν ἀλλοδαπὴν ἐξαγωγὴν καπνῶν.

Ἄρθρ. 8. Καθ' ὅσον ἀφορᾷ τὰ καπνὰ ἅτινα, συμφώνως μὲ τὰς διατάξεις τοῦ 3 ἄρθρου καὶ τὴν τετάρτην περικοπὴν τοῦ 2 ἄρθρου, ἤθελον ἐναποθηκευθῆ εἰς ἰδιωτικὰς ἀποθήκας, εἴτε ὑποβληθῆ εἰς ἐπεξεργασίαν καὶ ἐκκαθάρισιν, τὸ ἔλλειμα ὅπερ θέλει προκύψει εἴτε ἐκ τῆς καθαρίσεως ταύτης, εἴτε ἐκ τῆς ξηράνσεώς των κατὰ τὸν καιρὸν τῆς ἐν ταῖς ἀποθήκαις διαμονῆς των, ὡρίσθη ὡς ἑξῆς:

ΕΛΛΕΙΜΜΑ ΚΑΘΑΡΙΣΕΩΣ.

Καπνὰ	Πάφρας	ἔλλειμ.	ὀκάδ.	3 1/4	ἐπὶ ἑκατ. ὀκ.
»	Ἐρμιὲ (Ἀμύρου π. Θεσσαλ.)	»	»	3	»
»	Γένιδζε (πεδιάδος καπν.)	»	»	3 1/4	»
»	Γένιδζε (ὄρους καπνὰ)	»	»	5 1/4	»
»	Θεσσαλ. καὶ Νευροκόπης.	»	»	4	»
»	Βηρυττοῦ, Δζεμπὲλ, Λαοδικείας καὶ πάσης τῆς Ἀραβίας	»	»	3 1/2	»
»	Σαμψοῦντος καὶ Σινόπης	»	»	5 1/4	»
»	Τραπεζοῦντος καὶ Ἀδριαν.	»	»	4	»
»	Δράμας (πεδιὰς καὶ ἐπαύλεις)		»	3 3/4	»
»	Δράμας (ὄρος)	»	»	5	»
»	Μαγνησίας καὶ Περγάμου	»	»	4	»
»	Μιλητοπόλεως (Μιχαλὴτς) καὶ Οὐσκιοὺπ	»	»	6 3/4	»

ΕΛΛΕΙΜΜΑ ΞΗΡΑΝΣΕΩΣ.

Κατὰ	Ἰούνιον	ἔλλειμμα	ὀκάδες	1	ἐπὶ ἑκατόν
»	Ἰούλιον	»	»	3/4	»
»	Αὔγουστον	»	»	3/4	»

Τὰ ἀνωτέρω ἐλλείμματα δὲν λαμβάνονται ὑπ' ὄψιν ἐπὶ τῶν καπνῶν τῶν πωληθέντων πρὸς ἐπιτόπιον κατανάλωσιν, καὶ ἐὰν ἀκόμη ἤθελε δηλωθῆ ἐξ ἀρχῆς ὅτι πρόκειται νὰ ἐξαχθῶσι ταῦτα εἰς τὴν ἀλλοδαπήν.

Ἄρθρ. 9. Αἱ διατάξεις τοῦ παρόντος νόμου ἰσχύουσιν ἀπαραλλάκτως καὶ διὰ τὰ καπνὰ τὰ διὰ ξηρᾶς ἐξαγόμενα εἰς τὴν ἀλλοπαδήν.

ΠΡΟΣΘΗΚΗ

Εἰς τὸν προηγούμενον κανονισμὸν περὶ ἐξαγωγῆς καπνῶν εἰς τὴν ἀλλοδαπήν.

29 ρεμπὶ-ουλ ε66ὲλ 1286 (28 Ἰουνίου 1870).

Ἄρθρ. 9. (Συμπληρωματικόν). Κατὰ τὰ ἄρθ. 2 καὶ 3 τοῦ περὶ ἐξαγωγῆς καπνῶν εἰς τὴν ἀλλοδαπὴν κανονισμοῦ, τὰ ἐξαχθησόμενα καπνὰ δύνανται νὰ ἐναποθηκευθῶσιν εἰς ἰδιωτικὰς ἀποθήκας, ἐὰν ἐγχειρισθῇ ἔγγραφος δήλωσις τοῦ ἰδιοκτήτου ἐνισχυομένη ἐν ἀνάγκῃ δι' ἐγγυήσεως ἀξιοχρέου, ὅτι θέλουσιν ἀποσταλῇ ἐντὸς ὡρισμένης προθεσμίας εἰς τὴν ἀλλοδαπήν· κατὰ δὲ τὰ ἄρθ. 4 καὶ 5 τοῦ αὐτοῦ κανονισμοῦ διὰ τὰ εἰς τὴν ἀλλοδαπὴν ἀποσταλέντα καπνὰ δέον νὰ προσαχθῇ ἐντὸς ὡρισμένης ἐπίσης προθεσμίας τὸ προσῆκον πιστοποιητικόν· κατὰ τὰ αὐτὰ ἄρθρα 2, 3, 4 καὶ 5, ἐὰν τὰ καπνὰ ταῦτα δὲν ἀποσταλῶσιν εἰς τὴν ἀλλοδαπὴν, ἐξαχθέντα ἀπὸ τῶν ἰδιωτικῶν ἀποθηκῶν, ἢ ἀποσταλῶσι μὲν, δὲν προσαχθῇ ὅμως τὸ προσῆκον πιστοποιητικὸν τῆς εἰς τὴν ἀλλοδαπὴν ἀφίξεώς των, ὁ ἰδιοκτήτης ὑποχρεοῦται νὰ ἀποτίσῃ τὸν νόμιμον δασμὸν *μουρουριγὲ*, τὸν τόκον αὐτοῦ, καὶ τὸ νόμιμον τέλος *ἀρδιέ*. Κατὰ συνέπειαν οἱοσδήποτε τῶν ἰδιοκτητῶν τῶν τοιούτων καπνῶν διὰ πρώτην φορὰν ἤθελεν ἀντιτείνει ἢ δυστροπήσῃ εἰς τὴν ἀπότισιν τοῦ τέλους *μουρουριγὲ* μετὰ τοῦ τόκου αὐτοῦ καὶ τοῦ τέλους *ἀρδιὲ* τῶν καπνῶν, ἅτινα δὲν ἤθελον ἀποσταλῇ εἰς τὴν ἀλλοδαπὴν, ἢ ἤθελον μὲν ἀποσταλῇ, ἀλλὰ δὲν ἤθελε προσαχθῇ τὸ πιστοποιητικὸν τῆς εἰς τὴν ἀλλοδαπὴν ἀφίξεώς των, ὁ τοιοῦτος ἀπόλλυσι τὴν ἐμπιστοσύνην τῆς τελωνειακῆς ἀρχῆς καὶ ὑποχρεοῦται τοῦ λοιποῦ νὰ παρακαταθέτῃ πάντοτε τὸ τέλος *μουρουριγὲ* τῶν καπνῶν του, μὴ γινομένης δεκτῆς τῆς δηλώσεώς του καὶ ἂν ἀκόμη ἐνισχύηται δι' ἐγγυήσεως· περιπλέον δὲ ἡ τελωνειακὴ ἀρχὴ ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ παρακρατῇ τὰ ἐν τῷ τελωνείῳ καπνὰ αὐτοῦ ἄχρι τῆς ἀποτίσεως τοῦ αἰτουμένου *μουρουριγὲ*, *ἀρδιὲ* καὶ τόκου.

Τὸ συμπληρωματικὸν τοῦτο ἄρθρον διεκοινώθη πρὸς πάσας τὰς ἐν ταῖς ἐπαρχίαις διευθύνσεις τῶν ἐμμέσων φόρων, ὅπως τεθῶσιν εἰς ἐνέργειαν αἱ διατάξεις αὐτοῦ.

ΝΟΜΟΣ

Περὶ τῶν ὑποχρεώσεων εἰς ἃς ὑποβάλλενται οἱ ἐν Κωνσταντινουπόλει καὶ ταῖς ἐπαρχίαις ξένης ὑπηκοότητος καπνοπῶλαι καὶ περὶ τοῦ τρόπου τῆς ἐφαρμογῆς τῶν περὶ τούτου διατάξεων.

Ἄρθρ. 1. Πάντες οἱ ξένοι ὑπήκοοι, οἱ πωλοῦντες λιανικῶς καπνὸν ταμβάκον, σιγάρα, τουμπεκὶ καὶ τὰ παρόμοια, ὑποχρεοῦνται νὰ παρουσιάζωσιν εἰς τοὺς ὑπαλλήλους τῆς διευθύνσεως τῶν καπνῶν, ὁσάκις οὗτοι τὸ ἀπαιτῶσι, τὰς ἀδείας δι' ὧν ὀφείλουσι νὰ ὦσιν ἐφωδιασμένοι ἐν τῇ ἐξασκήσει τοῦ ἐπαγγέλματός των, κατὰ τὸν περὶ καπνῶν κανονισμόν.

Ἄρθρ. 2. Ἐὰν εἷς ἐκ τῶν ξένης ὑπηκοότητος καπνοπωλῶν τούτων δὲν δυνηθῇ νὰ παρουσιάσῃ ἄδειαν, ἀρνῆται δὲ πρὸς τούτοις νὰ ὑποβληθῇ εἰς τὴν ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει κατὰ τὸν περὶ εἰσπράξεως *μπεϊὲ* νόμον ἐπιβαλλομένην αὐτῷ ποινὴν τῆς ἀποτίσεως τριπλοῦ *μπεϊὲ*, ὁ ὑπάλληλος τῆς διευθύνσεως τῶν καπνῶν διευθυνθεὶς εἰς τὸ προξενεῖον τοῦ Κράτους οὗτινος ὁ καπνοπώλης οὗτος ἤθελεν εἶσθαι ὑπήκοος, ζητεῖ νὰ συνοδευθῇ ὑφ' ἑνὸς ὑπαλλήλου πρὸς ἔρευναν ἂν ἐν τῷ ἐργαστηρίῳ ἢ καταστήματι τοῦ καπνοπώλου εὑρίσκηται ἓν ἐκ τῶν ἐν τῷ 1 ἄρθρῳ προμνημονευθέντων εἰδῶν καπνοῦ.

Ἄρθρ. 3. Χρόνος πρὸς αἴτησιν τοιούτων ὑπαλλήλων ἀπὸ τῶν προξενείων ὡρίσθη ὁ ἀπὸ τῆς ἐννάτης ὥρας τῆς πρωΐας ἄχρι τῆς τρίτης τῆς ἑσπέρας εὐρωπαϊστί.

Ἄρθρ. 4. Γενομένης τῆς δεούσης ἐρεύνης πρὸς εὕρεσιν ἑνὸς τῶν προαναφερθέντων εἰδῶν καπνοῦ ἐντὸς τοῦ ἐργαστηρίου ἢ καταστήματος τοῦ συλληφθέντος καπνοπώλου ἐκ μέρους τοῦ ὑπαλλήλου τῆς διευθύνσεως τῶν καπνῶν καὶ τῇ συνεργείᾳ τοῦ προξενικοῦ ὑπαλλήλου, συντάσσεται πρακτικὸν εἰς διπλοῦν καὶ ὑπογράφεται παρ' ἀμφοτέρων, μένοντος τοῦ μὲν ἑνὸς εἰς τὰς χεῖρας τοῦ ὑπαλλήλου τῶν καπνῶν, τοῦ δ' ἑτέρου εἰς τὰς τοῦ προξενικοῦ ὑπαλλήλου.

Μετὰ τὴν σύνταξιν καὶ ὑπογραφὴν τοῦ πρακτικοῦ, κλείεται τὸ ἐργαστήριον ἢ κατάστημα τοῦ συλληφθέντος καπνοπώλου ἐν ᾧ εὑρέθη ὁ ῥηθεὶς καπνὸς καὶ σφραγίζεται παρ' ἀμφοτέρων, μένει δὲ κεκλεισμένον ἄχρι τῆς ἀποτίσεως τοῦ προστίμου.

Ἐν περιπτώσει διαφωνίας μεταξὺ τῶν δύω ὑπαλλήλων ὡς πρὸς τὸ

ἀποτέλεσμα τῆς γενομένης ἐρεύνης, ἐὰν ὁ ὑπάλληλος τῆς διευθύνσεως τῶν καπνῶν ἐπιμένῃ ζητῶν νὰ κλεισθῇ τὸ ἐργαστήριον ἢ κατάστημα, ὅλον ἢ μέρος αὐτοῦ, τὸ ἐργαστήριον ἢ κατάστημα τοῦτο σφραγίζεται ὑπ' ἀμφοτέρων ἐπὶ τῇ αἰτήσει τοῦ ὑπαλλήλου τῆς διευθύνσεως τῶν καπνῶν, ἥτις φυσικῶς ἐν τῇ περιπτώσει ταύτῃ ἀναλαμβάνει μόνη ἅπασαν τὴν εὐθύνην.

Ἄρθρ. 5. Ἐὰν δι' οἱανδήποτε αἰτίαν ἤθελε βραδύνει ἡ τοιαύτη τοῦ προξενικοῦ γραφείου ἐπέμβασις διὰ τῆς ἀποστολῆς τοῦ ἁρμοδίου ὑπαλλήλου, τότε, πρὸς ὑπεράσπισιν καὶ διαφύλαξιν τῶν συμφερόντων τῆς διευθύνσεως τῶν καπνῶν ἐναντίον πάσης ἐνδεχομένης φυγαδεύσεως τῶν καπνῶν, τοῦ τουμπεκίου, τῶν σιγάρων κτλ. ἀπὸ τοῦ ἐργαστηρίου ἢ καταστήματος, εἰς ἣν ἤθελεν εὕρει καιρὸν νὰ προβῇ ὁ συλληφθεὶς καπνοπώλης, ὁ εἰς τὸ προξενικὸν γραφεῖον κατὰ πρῶτον ἀποταθεὶς ὑπάλληλος τῆς διευθύνσεως τῶν καπνῶν προβαίνει μόνος εἰς τὸ κλείσιμον τοῦ ἐργαστηρίου ἢ καταστήματος, ἕνεκεν τοῦ κατεπείγοντος, καλῶς ἐννοουμένου ὅτι, ἐὰν ἐν τῇ ἀκολούθως γενησομένῃ ἐρεύνῃ δὲν ἀποδειχθῇ ἡ ὕπαρξις οὐδενὸς τῶν ἐν τῷ ἄρθρῳ 1 προμνημονευθέντων εἰδῶν καπνοῦ, ἡ διεύθυνσις τῶν καπνῶν ἔσται ὑπεύθυνος.

Ἄρθρ. 6. Αἱ διατάξεις τοῦ παρόντος νόμου ἰσχύουσιν ἔν τε Κωνσταντινουπόλει καὶ ταῖς λοιπαῖς πόλεσι καὶ δήμοις τῆς ὀθωμανικῆς ἐπικρατείας, ἔνθα ἐδρεύουσι πρόξενοι καὶ πράκτορες τῶν ξένων δυνάμεων.

Προσθήκη εἰς τὸν περὶ καπνῶν νόμον.

ΝΟΜΟΣ

Περὶ εἰσπράξεως φόρου καταναλώσεως (ρουχσατιὲ) ἀπὸ τοὺς ταμβάκους τῆς Τουρκίας, ἀντικαταστήσας τὸν περὶ τοῦ αὐτοῦ ἀντικειμένου ἐν πέντε ἄρθροις πραγματευόμενον καὶ ἤδη καταργηθέντα νόμον.

(19 Δζεμάζ-ουλ ἀχὴρ 1282 (1866)).

Ἄρθρ. 1. Πάντες οἱ πωλοῦντες καὶ κατασκευάζοντες ταμβάκον ἀπὸ καπνὰ καὶ τουμπεκὶ ἐπιτόπια, εἴτε ξένοι εἴτε ὀθωμανοὶ ὑπήκοοι, ὑποχρεοῦνται εἰς δύω τινά;

ά.) Εἰς τὴν ἀπότισιν τοῦ ὑπὸ τοῦ νόμου ὡρισμένου φόρου ἐπιτηδεύματος (*μπεϊὲ*) ἐν τῷ τόπῳ, ἔνθα πωλοῦσι καὶ κατασκευάζουσι τὸν ταμβάκον·

β΄.) Εἰς τὴν ἀπότισιν φόρου καταναλώσεως (*ρουχσατιὲ*), ἐὰν ἤθελον μεταφέρει τὸν ταμβάκον τῆς κατασκευῆς των εἰς ἄλλο μέρος.

Ἄρθρ. 2. Ἐξ ἑκάστου εἴδους ταμβάκου, ὅστις κατασκευαζόμενος εἰς πόλεις, δήμους καὶ τὰ λοιπὰ γνωστὰ μέρη, ἔνθα ἐδρεύουσιν ὑποδιευθυνταὶ καὶ ἐπιστάται τῶν καπνῶν, μεταφέρεται εἰς ἕτερον μέρος, εἰσπράττεται ἐφ' ἑκάστης ὀκᾶς ἀδιαφόρως ἀνὰ 5 γρόσια φόρος *ρουχσατιὲ* καὶ δίδεται ἀπέναντι εἰς χεῖρας τῶν ἰδιοκτητῶν ἡ διαπύλιος ἄδεια (*ἰμραριγὲ τεζκερεσί*) κατὰ τὸ ἐπικρατοῦν σύστημα.

Ἄρθρ. 3. Ὁ ἄνευ τεζκερὲ καταφθάνων εἴς τι μέρος ταμβάκος, ὑποδηλοῖ ὅτι κατεσκευάσθη ἀπὸ καπνὰ καὶ τουμπεκὶ, παραχθέντα εἰς μέρη ἔνθα δὲν ἐδρεύουσιν ὑποδιευθυνταὶ ἢ ἐπιστάται τῶν καπνῶν καὶ κατὰ συνέπειαν μὴ φορολογηθέντα. Ὡς ἐκ τούτου οἱ ὑποδιευθυνταὶ καὶ ἐπιστάται τῶν καπνῶν εἰς τὰ μέρη, ἐν οἷς ἤθελεν εἰσαχθῇ ταμβάκος μὴ συνοδευόμενος ὑπὸ τοῦ ἀναγκαίου τεζκερὲ, εἰσπράττουσιν ἀπ' αὐτοῦ γρόσια δεκαεπτὰ ἐφ' ἑκάστης ὀκᾶς φόρον καταναλώσεως (*ρουχσατιὲ*) ἐπὶ τοῦ ταμβάκου καὶ διαπύλιον (*μουρουριγὲ*) ἐπὶ τῶν συστατικῶν αὐτοῦ ὑλῶν· δίδουσι δὲ, ἅμα τῇ εἰσπράξει τῶν ἀνωτέρω δικαιωμάτων, εἰς χεῖρας τοῦ ἰδιοκτήτου, συμφώνως ταῖς διατάξεσι τοῦ περὶ καπνῶν νόμου, *ἰμραριγὲ*

τεζκερὲ μὲν, ἐὰν ὁ ταμβάκος μεταφερθῇ ἀλλαχόσε, *ρουχσατιὲ τεζκερὲ* δὲ, ἐὰν πρόκηται νὰ πωληθῇ ἐγχωρίως.

Ἄρθρ. 4. Οἱ ἐπὶ τῇ εἰσπράξει τοῦ δικαιώματος *ρουχσατιὲ* κατὰ τὰς ἀνωτέρω διατυπώσεις ἐπιδιδόμενοι εἴτε *ρουχσατιὲ* εἴτε *ἰμραριγὲ τεζκερέδες* ἔχουσι κῦρος καὶ ἰσχὺν πανταχοῦ τῆς ὀθωμανικῆς ἐπικρατείας· κατὰ συνέπειαν, ὁ ἐν αὐτοῖς ὡς φορολογηθεὶς σημειούμενος ταμβάκος, εἴτε ἀποσταλῇ εἰς τὴν ἀλλοδαπὴν, εἴτε μεταφερθῇ ἀπὸ ἑνὸς μέρους τῆς ὀθωμανικῆς ἐπικρατείας εἰς ἄλλο, εἰς οὐδένα οὐδαμοῦ καὶ ἐφ' οἱῳδήποτε τίτλῳ δασμὸν ὑποβάλλεται.

Ἄρθρ. 5. Ἐκτὸς τῶν τεσσάρων τούτων ἄρθρων, κατὰ τὰ λοιπὰ ἰσχύουσι περὶ ταμβάκων ἀπαραλλάκτως αἱ περὶ καπνῶν διατάξεις, αἱ περιεχόμεναι ἐν τῷ περὶ καπνῶν νόμῳ. Καθόσον δ' ἀφορᾷ τὸν ταμβάκον προελεύσεως ξένης, Σερβικῆς καὶ Μολδοβλαχικῆς, οὗτινος ἐπετράπη ἡ εἰς τὴν Τουρκίαν εἰσαγωγὴ, ἰσχύουσιν αἱ αὐταὶ διατάξεις, αἱ διατυπωθεῖσαι ἐν τῷ ἰδιαιτέρῳ κανονισμῷ περὶ εἰσαγωγῆς σιγάρων, καπνῶν διὰ μάσσημα καὶ ταμβάκων.

ΝΟΜΟΣ

Ἐπιτρέπων τὴν εἰσαγωγὴν ταμβάκου, σιγάρων, καπνῶν διὰ μάσσημα (ἀγὴζ τουτουνοὺ) καὶ τουμπεκίων ξένης, Σερβικῆς καὶ Μολδοβλαχικῆς προελεύσεως.

(Ὁ παρὼν Κανονισμὸς συνετάχθη τῇ 19 Δζεμάζι-ουλ-ἀχὴρ 1282 πρὸς ἀντικατάσασιν τοῦ ἤδη καταργηθέντος κανονισμοῦ τῆς 11 Ζιλκαδὲ 1278, περιέχοντος ἐν ἐνιέα ἄρθροις διατάξεις περὶ τοῦ αὐτοῦ ἀντικειμένου βαρυτέρας τῶν τοῦ παρόντος.)

Ἄρθρ. 1. Τὰ ἐκ τῆς ἀλλοδαπῆς εἰσαγόμενα σιγάρα καὶ καπνὰ διὰ μάσημα ἀποτίθυσιν εἰς τὸ τελωνεῖον τῆς ἀφίξεως τελωνειακὸν δασμὸν 75 γροσίων τοῖς ἑκατὸν ἐπὶ τῆς ἀξίας των ἄνευ ἐκπτώσεως. Ὁ ἐκ τῆς ἀλλοδαπῆς εἰσαγόμενος ταμβάκος ἀποτίει πάντοτε τὸ ἰσότιμον τῆς ἀξίας του, ὁριζομένης κατὰ τὴν τρέχουσαν αὐτοῦ τιμὴν, ἄχρι τῆς χειρίστης ποιότητος ταμβάκου, οὗτινος ἡ κατ' ὀκὰν ἀξία δὲν δύναται νὰ ὁρισθῇ κάτω τῶν 25 γροσίων. Μετὰ τὴν ἀπότισιν τοῦ τελωνίου ἀφίεται ἐλευθέρα ἡ εἰς τὸ ὀθωμανικὸν κράτος κυκλοφορία αὐτῶν.

Ἐννοεῖται καλῶς ὅτι, ὡς καὶ ἐπὶ πάντων τῶν λοιπῶν ἐμπορευμάτων, οὕτω καὶ ἐνταῦθα τὸ τελώνιον εἰσπράττεται εἰς νόμισμα καθαρὸν, λογιζομένης τῆς ὀθωμανικῆς λίρας πρὸς ἑκατὸν γρόσια, καὶ οὕτω καθεξῆς.

Ἄρθρ. 2. Βάσις πρὸς διατίμησιν τῆς ἀξίας τῶν ἀνωτέρω εἰδῶν λαμβάνεται τὸ τιμολόγιον ὅπερ ὑποχρεοῦνται προσάγειν εἰς τὸ τελωνεῖον οἱ ἰδιοκτῆται, περιέχον τὴν ἀρχικὴν ἀξίαν τῶν τελωνισθησομένων εἰδῶν, τῇ προσθήκῃ τῶν ἐξόδων ἅτινα ἐγένοντο ἀπὸ τοῦ μέρους τῆς προελεύσεως ἄχρι τῆς εἰς ἓν τῶν τελωνείων τῆς ὀθωμανικῆς ἐπικρατείας ἀφίξεώς των, ἡ σημείωσις παρομοία ἐνσφράγιστος, ἢ ἐνυπόγραφος, ἣν θέλουσι παρουσιάσει ἐν ἐλλείψει τιμολογίου.

Ἄρθρ. 3. Ἐν περιπτώσει καθ' ἣν ἡ ἐν τῷ προσαχθησομένῳ τιμολογίῳ ἢ σημειώσει ὁριζομένη ἀξία ἤθελε φανῇ κατωτέρα τῆς πραγματικῆς ἀξίας τῶν τελωνισθησομένων, τότε τὸ τελωνεῖον προβαίνει εἰς κατ' ἰδίαν ἀμερόληπτον ἐκτίμησιν αὐτῶν, καὶ ζητεῖ ἐπὶ τῇ βάσει τῆς ἐκτιμήσεως ταύτης τὰ νενομισμένα δικαιώματα. Ἐὰν δὲ ὁ ἰδιοκτήτης μὴ παραδεχόμενος τὴν ἐκτίμησιν ταύτην ἀποπαιῆται νὰ πληρώσῃ ἐπὶ τῇ βάσει αὐτῆς τοὺς τελωνειακοὺς δασμοὺς, τότε τὸ τελωνεῖον προσθέτον δέκα τοῖς ἑκατὸν ἐπὶ τῆς ἐν τῷ τιμολογίῳ ἢ τῇ σημειώσει ὁριζομένης ἀξίας, λαμβάνει ἀπέναντι τῶν τελωνειακῶν δασμῶν ἐμπόρευμα, δίδον ἀπόδειξιν παραλαβῆς, καὶ πωλεῖ αὐτό.

Ἄρθρ. 4. Ὁ ἰδιοκτήτης ὑποχρεοῦται νὰ παραδώσῃ τὸ προσαχθὲν τι-

μολόγιον ἢ ἀντίγραφον αὐτοῦ εἰς τὰ ἀρχεῖα τοῦ τελωνείου, εἴτε εἰς χρήματα, εἴτε εἰς πρᾶγμα, συνεπείᾳ ἀσυμφωνίας μεταξὺ αὐτοῦ καὶ τοῦ τελωνείου ὡς πρὸς τὴν πραγματικὴν τοῦ πράγματός του ἀξίαν, ὡς ἐρρέθη ἐν τῷ ἄρθρῳ 3, ἀποτίσῃ τὸ τελώνιον.

Ἄρθρ. 5. Οἱ ἐργαστηριάρχαι καὶ καταστηματάρχαι, οἱ θέλοντες νὰ πωλήσωσι τὰ κατὰ τὸν ἀνωτέρω τρόπον τελωνιζόμενα σιγάρα, καπνὰ διὰ μάσημα καὶ ταμβάκον ξένης προελεύσεως, εἴτε ὀθωμανοὶ εἴτε ξένοι τυγχάνωσιν ὑπήκοοι, ὑπόκεινται ἀπαραλλάκτως εἰς τοὺς αὐτοὺς φόρους καὶ τὰς αὐτὰς διατάξεις, αἷς ὑποβάλλονται καὶ οἱ πωλοῦντες καπνὰ, σιγάρα καὶ ταμβάκον ἐπιτοπίου προελεύσεως ὁμότεχνοι αὐτῶν.

Ἄρθρ. 6. Ἡ ἄδεια τῆς εἰσαγωγῆς ἀφορᾷ μόνον τὰ ἕτοιμα σιγάρα, τὰ καπνὰ διὰ μάσημα καὶ τὸν ταμβάκον. Κατὰ συνέπειαν ἀπαγορεύεται αὐστηρῶς ἡ εἰσαγωγὴ οἱουδήποτε ἄλλου ξένου καπνοῦ, εἰς σχῆμα ἐπίμηκες ἢ ἄλλο, χρησιμεύοντος πρὸς ἑτοιμασίαν κατασκευὴν σιγάρων καὶ ταμβάκου καὶ πρὸς κάπνισμα διὰ καπνοσύριγγος.

Ἄρθρ. 7. Αἱ ἐν τοῖς ἀνωτέρω ἓξ ἄρθροις τοῦ παρόντος κανονισμοῦ διατυπωθεῖσαι διατάξεις περὶ εἰσαγωγῆς σιγάρων, τουμπεκίου, καπνῶν διὰ μάσημα καὶ ταμβάκου ξένης προελεύσεως, ἐφαρμόζονται ἀπαραλλάκτως καὶ ἐν τῇ ἐκ Σερβίας καὶ Μολδοβλαχίας εἰσαγωγῇ τῶν ἀνωτέρω εἰδῶν, μὲ μόνην τὴν κατὰ ποσὸν διαφορὰν τοῦ τελωνειακοῦ δασμοῦ· διότι ἐκ τῶν Σερβικῶν καὶ Μολδοβλαχικῶν προελεύσεων εἰσπράττεται διὰ μὲν τὰ καπνὰ διὰ μάσημα, σιγάρα καὶ τουμπεκὶ γρόσια ἑξήκοντα ἑπτὰ τοῖς ἑκατὸν ἐπὶ τῆς ἀξίας αὐτῶν, διὰ δὲ τὸν ταμβάκον, τὸ ἰσότιμον τῆς ἀξίας ἑκάστης ὀκᾶς αὐτοῦ, ὡς ἐν τῷ ἄρθρῳ 1 τοῦ παρόντος κανονισμοῦ ὡρίσθη, μεῖον 8 τοῖς $^0/_0$.

Ἄρθρ. 8. Τὸ ἰσότιμον ποσὸν ταμβάκου, σιγάρων, τουμπεκίου καὶ καπνῶν διὰ μάσημα, ὅπερ ἤθελε λάβει τὸ τελωνεῖον ἀπέναντι τῶν τελωνειακῶν δασμῶν ἐν περιπτώσει διαφωνίας μεταξὺ αὐτοῦ καὶ τοῦ ἰδιοκτήτου ὡς πρὸς τὴν ἐκτίμησιν, εἰς ἣν ἤθελε προβῆ κατὰ τὴν ἀνωτέρω ἐν ἄρθρ. 3 περίστασιν, πωλεῖται ἐν δημοσίῳ πλειστηριασμῷ, τὸ δὲ ἀντίτιμον αὐτοῦ καταλέγεται εἰς τὰς δημοσίας προσόδους, διασαφηνιζομένης ἐν τῷ βιβλίῳ τῆς περιπτώσεως ταύτης διὰ σημειώσεως. Ὅπως δὲ προληφθῇ πᾶσα βλάβη τῶν συμφερόντων τοῦ ταμείου τῆς Κυβερνήσεως, δέον νὰ καταβάλληται μεγίστη προσοχὴ ἐν τῇ ἐκτιμήσει, εἰς τρόπον ὥστε αὕτη μήτε νὰ ὑπερβαίνῃ τὴν πραγματικὴν ἀξίαν τῶν ἀνωτέρω εἰδῶν, μήτε νὰ ἦναι κατωτέρα αὐτῆς, τουτέστι τοιαύτη, ὥστε τὸ ἰσότιμον τῶν δημοπρατηθησομένων εἰδῶν τῇ προσθήκῃ τῶν λεπτέων τελωνειακῶν δασμῶν νὰ ἦναι ἴσον τῇ πραγματικῇ αὐτῶν ἀξίᾳ ἐπὶ τῇ βάσει τῆς τρεχούσης τιμῆς.

ΟΔΗΓΙΑΙ

Περὶ τῶν εἰσπρακτέων τελῶν διὰ τὴν μολυβδοσφράγισιν τῶν ἀπὸ ἑνὸς εἰς ἄλλο μέρος τῆς Τουρκίας διὰ θαλάσσης μεταφερομένων καπνῶν.

(20 ὀκτωβρίου 1285 (1869), 27 Ῥεδζὲπ 1286)

Ἄρθρ. 1. Τὰ δι' ἐπιτόπιον κατανάλωσιν προωρισμένα νὰ μεταφερθῶσιν ἀπὸ ἓν τῶν μερῶν τῆς ὀθωμανικῆς ἐπικρατείας εἰς ἕτερον διὰ θαλάσσης καπνὰ, δέον νὰ φορτόνωνται ἐπὶ τοῦ πλοίου ὁριστικῶς ἀτὸ ἕνα τῶν ἐν τῷ προσηρτημένῳ πίνακι ἐπὶ τούτῳ ὁρισθέντων λιμένων. Αἱ ἐν τοῖ λιμέσι τούτοις ἐδρεύουσαι διευθύνσεις τῶν ἐμμέσων φόρων, πρὸ τῆς ἐπὶ τοῦ πλοίου φορτώσεως τῶν καπνῶν, εἴτε ἐν τῷ τόπῳ τῆς προελεύσεώς των, εἴτε εἰς τοὺς λιμένας τούτους ἤθελεν εἰσπραχθῇ ὁ ἐπ' αὐτῶν φόρος μ ο υ ρ ο υ ρ ι γὲ, θέλουτιν ἐπιθέσει ἐπὶ τῶν δεμάτων, μ π ο γ τ σ ά δ ω ν καὶ ἄλλων περικαλυμμάτων τῶν καπνῶν τούτων σφραγίδα μολύβδινον, προσδενομένην διὰ θώμιγγος.

Ἅμα τεθείσης τῆς μολυβδίνης σφραγίδος, σημειοῦται τοῦτο ἐπὶ κεφαλῆς τοῦ ἐκδοθησομένου ἰ μ ρ α ρ ι γὲ τ ε ζ κ ε ρ ε σ ί, προσεπιτιθεμένης τῆς σφραγίδος τῆς αὐτόσε διευθύνσεως τῶν ἐμμέσων φόρων.

Δι' ἑκάστην μολυβδίνην σφραγίδα εἰσπράττονται ἀπὸ τοὺς ἰδιοκτήτας τῶν καπνῶν εἴκοσι παράδες δι' ἔξοδα μολύβδου.

Πᾶσα ἀποστολὴ καπνῶν, ποσότητος μικροτέρας τοῦ ἑνὸς μ π ο γ τ σ ᾶ, μὴ δυναμένη νὰ θεωρηθῇ ὡς γιγνομένη πρὸς ἐμπορίαν, ἀλλὰ δι' ἀτομικὴν χρῆσιν, ἀπαλλάσσεται τῆς διατυπώσεως ταύτης. Ἐπὶ κεφαλῆς ὅμως τοῦ ἐκδοθησομένου τεζκερὲ δέον νὰ σημειωθῇ ἡ περίπτωσις αὕτη, προσεπιτιθεμένης τῆς σφραγίδος τῆς διευθύνσεως, ὅπως γίνηται γνωστὸν τὸ αἴτιον δι' ὃ δὲν ἐπετέθησαν μολύβδινοι σφραγίδες.

Τὰ καπνὰ ἄτινα, φορτωθέντα ἀπὸ λιμένα ἄλλον παρὰ τοὺς ἐν τῷ προσηρτημένῳ πίνακι ὡρισμένους, δὲν ἤθελον φέρει διὰ τοῦτο μολυβδίνους σφραγίδας, ἀποτίουσιν εἰς τὸ μέρος τῆς ἀφίξεώς των τὸν φόρον μ ο υ ρ ο υ ρ ι γὲ καὶ ἂν ἀκόμη ἤθελον συνοδεύεσθαι ὑπὸ τοῦ ἀναγκαίου τεζκερέ.

Ἄρθρ. 2. Τὰ πρὸς ἐπιτόπιον κατανάλωσιν μεταφερόμενα διὰ θαλάσσης ἀπὸ ἑνὸς εἰς ἕτερον μέρος τῆς ὀθωμανικῆς ἐπικρατείας καπνὰ δὲν δύνανται νὰ φορτωθῶσιν ἐπὶ τοῦ πλοίου πρὶν ἢ ἐπιτεθῶσιν ἐκ μέρους τῆς διευθύνσεως τῶν καπνῶν αἱ μολύβδινοι σφραγίδες ἐπὶ τῶν δεμάτων, μ π ο γ τ σ ά δ ω ν καὶ ἑτέρων περικαλυμμάτων αὐτῶν. Ἡ ἐκτέλεσις τῆς ἐπιθέσεως μολυβδίνων σφραγίδων γίνεται ἐντὸς τοῦ τμήματος, ἔνθα ἐδρεύει ἡ διεύθυνσις τῶν καπνῶν· ἀπαγορεύεται ἄρα ἡ ἐπίθεσις μολυβδίνων σφραγίδων ἔξω τοῦ τμήματος τούτου· οἷον ἐντὸς τῶν ἰδιωτικῶν καταστημάτων, ἀποθηκῶν καὶ ἄλλων μερῶν.

Ἄρθρ. 3. Αἱ ἐπὶ τῶν δεμάτων, μ π ο γ τ σ ά δ ω ν καὶ περικαλυμμάτων τῶν καπνῶν ἐπιτεθειμέναι μολύβδινοι σφραγίδες, ἅμα τῇ ἀφίξει αὐτῶν διὰ θαλάσσης εἰς τὰ παράλια τελωνεῖα, ἀποκόπτονται ἀμέσως ὑπὸ τῶν τελωνειακῶν ὑπαλλήλων καὶ κρατοῦνται εἰς τὰ ἀρχεῖα τῶν τελωνείων, διὰ νὰ προλαμβάνωνται πᾶσαι αἱ ἐπ' αὐτῶν καταχρήσεις, αἵτινες δύνανται νὰ λάβωσι χώραν, ἐὰν αἱ σφραγίδες αὗται μείνωσιν εἰς χεῖρας τῶν ἰδιοκτητῶν καὶ τοῦ τυχόντος.

Ἄρθρ. 4. Ἐὰν ὅλα ἢ τινὰ τῶν δεμάτων, μ π ο γ τ σ ά δ ω ν καὶ ἑτέρων περικαλυμμάτων τῶν καπνῶν, ἅτινα μεταφέρονται ἀπὸ μιᾶς εἰς ἄλλην πόλιν τῆς ὀθωμανικῆς ἐπικρατείας διὰ θαλάσσης, εὑρεθῶσιν εἴς τινα τῶν κατὰ τὸν διάπλουν λιμένων μὴ φέροντα μολυβδίνους σφραγίδας, ἢ φέροντα μολυβδίνους σφραγίδας ἐπιτεθείσας δολίως κατόπιν, τὰ μὴ ἐσφραγισμένα ἢ τὰ δολίως κα-

τόπιν σφραγισθέντα ταῦτα δέματα, μ π ο γ τ σ ά δ ε ς καὶ περικαλύμματα, ὑποβάλλονται ἅπαντα εἰς τὴν ἀπότισιν τοῦ τέλους μ ο υ ρ ο υ ρ ι γ έ, καὶ ἂν ἀκόμη ἤθελον εὑρεθῆ σύμφωνα κατὰ πάντα μὲ τὸν συνοδεύοντα αὐτὰ τεζκερέν· μετὰ τὴν ἀπότισιν τοῦ δικαιώματος τούτου, ἐπιτίθενται ἐπ' αὐτῶν αἱ δέουσαι μολυβδίνοι σφραγίδες, κατὰ τὸ ἐπικρατοῦν σύστημα καὶ ἐκδίδοται νέος τ ε ζ κ ε ρ ὲ ς ἰ μ ρ α ρ ι γ ὲ ἀντὶ τοῦ πρώτου, ὅστις ἀκυρούμενος κατὰ τὸ εἰωθὸς διὰ τῆς λέξεως μ π α τ τ ὰ λ γραφομένης ἐγκαρσίως ἐπ' αὐτοῦ, μένει παρὰ τῷ τελωνείῳ τοῦ λιμένος ἐκείνου· καὶ τὰ μὲν δέματα, μ π ο γ τ σ ά δ ε ς καὶ ἕτερα περικαλύμματα ἐξακολουθοῦσι τὸν δρόμον των, οἱ δὲ οὕτω πως ἀκυρούμενοι τ ε ζ κ ε ρ έ δ ε ς ἰ μ ρ α ρ ι γ ὲ ἀποστέλλονται ἐπισυνημμένοι τοῖς μηνιαίοις ἰσολογισμοῖς ἀπὸ τοὺς ἐπιστάτας εἰς τοὺς διευθυντὰς, ἀπὸ τοὺς ὑποδιευθυντὰς εἰς τοὺς γενικοὺς διευθυντὰς καὶ ἀπὸ αὐτοὺς πάλιν εἰς τὴν ἐν Κωνσταντινουπόλει διεύθυνσιν τῶν ἐμμέσων φόρων.

Ἐν περιπτώσει καθ' ἣν ὁ ἰδιοκτήτης τῶν ἀνακαλυφθέντων ὡς δολίως κατόπιν σφραγισθέντων διὰ μολυβδίνων σφραγίδων δεμάτων, μπογτσάδων καὶ ἑ έρων περικαλυμμάτων τῶν καπνῶν, ἀρνούμενος τὸ πρᾶγμα, ἀποποιεῖται τὴν ἀπότισιν τῶν αἰτουμένων τελῶν μ ο υ ρ ο υ ρ ι γ έ, ἡ διεύθυνσις τῶν καπνῶν προκαλεῖ ἀνάκρισιν ἀκριβῆ ἐνώπιον τοῦ ἐγχωρίου διοικητικοῦ συμβουλίου, ἧς γενομένης, λαμβάνει ἔκθεσιν τοῦ ἐγχωρίου συμβουλίου, πιστοποιοῦσαν τὴν μεταγενεστέραν δολίαν ἐπίθεσιν τῶν μολυβδίνων σφραγίδων, δυνάμει δὲ τῆς ἐκθέσεως ταύτης ζητεῖ τὴν σύμπραξιν τοῦ ἐγχωρίου διοικητικοῦ συμβουλίου, ὅπως καταναγκάσῃ τὸν ἀντιτείνοντα ἰδιοκτήτην εἰς τὴν ἀπότισιν τοῦ αἰτουμένου δασμοῦ μ ο υ ρ ο υ ρ ι γ έ.

Ἄρθρ. 5. Διὰ νὰ δύνανται οἱ ἰδιοκτῆται νὰ ἀναγινώσκωσιν αὐτοὶ οὗτοι ἢ δι' ἄλλων τοὺς· ἐκδιδομένους τ ε ζ κ ε ρ έ δ ε ς καὶ νὰ μὴ παραδέχωνται αὐτοὺς ἐὰν ὦσιν ἐσφαλμένοι ἄχρις οὗ διορθωθῶσι, πρέπει νὰ δίδωνται αὐτοῖς ἀνοικτοὶ καὶ νὰ ὦσιν εὐανάγνωστοι· ὡς ἐκ τούτου, ὅταν ἀποβιβασθῶσιν εἴς τι τελωνεῖον καπνοδέματα, φέροντα μὲν τὰς ἀναγκαίας μολυβδίνους σφραγίδας, ἀλλ' ὧν ὁ τεζκερὲς δὲν ἤθελε περιέχει ἐπὶ κεφαλῆς τὴν ἐν τῷ 1 ἄρθρῳ δι τυπωθεῖσαν περὶ τούτου σημείωσιν, ὁ ἰδιοκτήτης αὐτῶν ὑποχρεοῦται νὰ παρακαταθέσῃ εἰς τὸ τελωνεῖον τοῦτο τὸν νόμιμον δασμὸν μ ο υ ρ ο υ ρ ι γ έ. Τὸ τελωνεῖον ἀκολούθως εἰδοποιεῖ περὶ τούτου τὴν ἐν Κωνσταντινουπόλει διεύθυνσιν τῶν ἐμμέσων φόρων, ἥτις ζητεῖ τὰς δεούσας διασαφήσεις περὶ τοῦ πράγματος ἀπὸ τὸ τελωνεῖον τοῦ λιμένος τῆς προελεύσεως τῶν καπνῶν τούτων· καὶ ἐὰν μὲν αἱ διασαφήσεις αὗται τύχωσιν εὐνοϊκαὶ ὑπὲρ τοῦ ἰδιοκτήτου, διατάσσει τὴν ἀπόδοσιν αὐτῷ τοῦ παρακατατεθέντος δασμοῦ μ ο υ ρ ο υ ρ ι γ έ, εἰ δ' οὔ, τὴν κράτησιν καὶ καταλογὴν αὐτοῦ εἰς τὰς δημοσίας προσόδους.

Ἄρθρ. 6. Ἀφικομένων τῶν καπνῶν, ἐσφραγισμένων δεόντως διὰ τῶν μολυβδίνων σφραγίδων καὶ συνοδευομένων ὑπὸ τ ε ζ κ ε ρ ὲ περιέχοντος τὰς δεούσας σημειώσεις ὡς προεξετέθη ἤδη, οἱ ὑπάλληλοι τῶν τελωνείων ἀποκόπτουσι τὰς ἐπ' αὐτῶν μολυβδίνους σφραγίδας, λαμβάνοντες προσέτι καὶ τὸν συνοδεύοντα τὰ καπνὰ ἰ μ ρ α ρ ι γ ὲ τ ε ζ κ ε ρ ὲ ν, καὶ ἀφοῦ κρατήσωσιν ἀμφότερα, ἐκδίδουσι κατὰ τὰ νενομισμένα ρ ο υ χ σ α τ ι ὲ τ ε ζ κ ε ρ ὲ ν καὶ ἀφίνουσιν ἐλευθέραν τὴν εἰσαγωγὴν τῶν καπνῶν ἐντὸς τῆς χώρας πρὸς ἐγχώριον κατανάλωσιν.

Ἐὰν βραδύτερον τὰ καπνὰ ταῦτα, ἢ μέρος αὐτῶν, ἤθελον ἐξαχθῆ καὶ ἐντεῦθεν ὅπως μεταφερθῶσι διὰ θαλάσσης εἰς ἕτερον μέρος τῆς ὀθωμανικῆς ἐπικρατείας, τὸ τελωνεῖον ἐπιθέτει ἐκ νέου τὰς δεούσας μολυβδίνους σφραγίδας ἐπὶ τῶν δεμάτων, μπογτσάδων καὶ ἑτέρων περικαλυμμάτων αὐτῶν, εἰσπράττον, συμφώνως ταῖς διατάξεσι τοῦ 1 ἄρθρου, 20 παράδες δι' ἑκάστην σφραγίδα δι' ἕξοδα μολύβδου, καὶ ἐκδίδει τὸν ἰ μ ρ α ρ ι γ ὲ τ ε ζ κ ε ρ ὲ ν δωρεάν.

Ἄρθρ. 7. Ἡ ἐπίθεσις μολυβδίνων σφραγίδων ἀφορᾷ μόνον τὰ διὰ θαλάσσης ἐντὸς τῶν ὀθωμανικῶν χωρῶν μεταφερόμενα καπνά. Τὰ διὰ ξηρᾶς ἐντὸς τῶν ὀθωμανικῶν χωρῶν μεταφερόμενα καπνὰ εἰσὶν ἀπηλλαγμένα τῆς διατυπώσεως ταύτης.

Ἄρθρ. 8. Ἐπειδὴ τὰ καπνὰ, ἅτινα ἤθελον φορτωθῆ πρὸ τῆς ἀφίξεως τοῦ παρόντος κανονισμοῦ εἰς τὰς ἐν ταῖς διαφόροις ἐπαρχίαις διευθύνσεις τῶν ἐμμέσων φόρων καὶ πρὸ τῆς ἐνάρξεως τῆς ἐκτελέσεως τῶν διατάξεων αὐτοῦ, θέλουσιν εὑρεθῆ

ἀσφράγιστα, ἐκρίθη ἀναγκαῖον νὰ τεθῇ εὔλογος προθεσμία ὡς πρὸς αὐτὰ ὅπως προληφθῶσιν αἱ ἐνδεχόμεναι ἀνωμαλίαι.

Κατὰ συνέπειαν αἱ διατάξεις τοῦ παρόντος κανονισμοῦ τίθενται εἰς ἐνέργειαν ἐν ταῖς ἐπαρχίαις ἀμέσως ἀπὸ τῆς ἡμέρας τῆς κοινοποιήσεως αὐτοῦ ἐκ μέρους τῆς ἐν Κωνστ]πόλει κεντρικῆς διευθύνσεως τῶν ἐμμέσων φόρων· ἀλλ' αἱ ἐν ταῖς ἐπαρχίαις διευθύνσεις θέλουσιν ἀφήσει ἐλευθέραν τὴν ὁίοδον ἢ ἀποβιβασμὸν ἄχρι τῆς 1 Ζιλκαδὲ 1286, ἤτοι 21 Ἰανουαρίου 1870 (1285) ὅλων τῶν καπνῶν, ἅτινα ἤθελον φθάσει ἀπὸ ἄλλον λιμένα τοῦ ὀθωμανικοῦ κράτους ἀσφράγιστα, οἱαδήποτε κἂν ἦναι ἡ ἡμερομηνία τοῦ συνοδεύοντος αὐτὰ τεζκερέ. Μετὰ τὴν λῆξιν τῆς προθεσμίας ταύτης τὰ ἀσφράγιστα ἀφικνούμενα καπνὰ ὑποβληθήσονται ὁλοσχερῶς ταῖς διατάξεσι τοῦ ἄρθρ. 4.

ΠΙΝΑΞ

Προσηρτημένος τῷ παρόντι κανονισμῷ.

Λιμένες ἐν οἷς ἐπιτρέπεται ἡ φόρτωσις καπνῶν.

ΛΙΜΕΝΕΣ ΤΗΣ ΜΕΣΟΓΕΙΟΥ.

ΠΑΡΑΛΙΑ ΑΣΙΑΣ ΚΑΙ ΑΦΡΙΚΗΣ.

Λιμένες.

Δαρδανέλλια.
Μπαμπᾶς (Λεκτόν).
Ἀδραμύττιον.
Κεμέρ.
Ἀϊβαλί.
Δικιλὶ (χ. παραθαλ. Αἰολ.).
Τσανταρλὶ (χ. παραθαλ. Αἰολ.)
Φώκαιαι (Φώκαια καὶ Κύμη).
Σμύρνη.
Τσεσμές.
Κοὺς ἀδασή.
Βωδρούμι.
Μάκρη.
Ἀττάλεια.
Κλίνδρια.
Ἀλάϊα.
Μερσίνα.
Ἀλεξανδρέττα.
Σελεύκεια (Σουβεϊδιέ).
Λαττάκεια.
Ταρσοῦς.
Τρίπολις (Συρίας).
Δζεμπέλ.
Ἔσουνα.
Βηρυττός.
Σιδὼν (Σαϊδά).
Ἄκρη.
Καϊφᾶ.
Γιάφφα (Ἰόππη).
Γάζη.
Βεγγάζη.
Τρίπολις (Βαρβαρίας).

ΕΥΡΩΠΑΪΚΗ ΠΑΡΑΛΙΑ.

Λιμένες.

Ἀντίβαρι.
Σκούταρη (Σκόδρα).
Δυρράχιον.
Αὐλών.
Ἅγιοι Σαράντα.
Πάργα.
Πρέβεζα.
Βῶλος.
Θεσσαλονίκη.
Κασσάνδρα.
Ἅγιον ὄρος.
Καβάλλα.
Καρᾶ ἀγάτσι (Δρῦς).
Αἶνος.
Καλλίπολις.

ΛΙΜΕΝΕΣ ΤΗΣ ΠΡΟΠΟΝΤΙΔΟΣ.

ΑΣΙΑΤΙΚΗ ΟΧΘΗ.

Λιμένες.

Κωνσταντινούπολις.
Ἀρετσοῦ (Δάριτζα).
Νικομήδεια (Ἰζμίτ).
Καρὰ μουσάλ.
Γιάλοβα.
Κίος (Γκεμλέκ).
Μουδανιά.
Πάντερμα.
Ἐρδέκ.
Καρὰ μπιγά.

ΕΥΡΩΠΑΪΚΗ ΟΧΘΗ.

Λιμένες.

Ῥαιδεστός.
Ἡράκλεια.
Σηλυμβρία.
Τσεκμεδζὲς (μέγας).

ΛΙΜΕΝΕΣ ΤΟΥ ΑΡΧΙΠΕΛΑΓΟΥΣ.

Λιμένες.

Θάσος.
Σαμοθράκη.
Ἴμβρος.
Λῆμνος.
Τένεδος (μποζδσὰ ἀτασή).
Μέθυμνα (Μόλυβον).
Καλώνη.
Μιτυλήνη.
Χῖος.

Λιμένες.

Κῶς (Στάγκιοϊ).
Ῥόδος.
Κερύνεια.
Λεμησσός.
Τούζλα.
Χανία.
Ῥέθυμνος.
Κρήτη.

ΛΙΜΕΝΕΣ ΤΗΣ ΜΑΥΡΗΣ ΘΑΛΑΣΣΗΣ.

ΑΣΙΑΤΙΚΗ ΟΧΘΗ.

Λιμένες.

Βατούμ.
Ῥίζε.
Τραπεζοῦς.
Πλάτανα.
Τιρέπολις.
Κερασσοῦς.
Ὀρδοῦ.
Οὔνια.
Σαμψοῦς.
Ἀλατσάμ.
Σινώπη.
Ἰνέπολις (Ἰωνόπολις).
Ἀμάσεια.
Ἡράκλεια.

ΕΥΡΩΠΑΪΚΗ ΟΧΘΗ.

Λιμένες.

Πύργος.
Βάρνα.
Βαλτζίκι.
Κωνστάντσα.

ΛΙΜΕΝΕΣ ΔΟΥΝΑΒΕΩΣ ΚΑΙ ΣΑΟΥ.

ΔΟΥΝΑΒΙΣ ΠΟΤΑΜΟΣ.

Λιμένες.

Βιδδίνισν.
Λώμ.
Ῥάχοβα.
Νικόπολις.
Σιστώβ.
Ῥουστούκιον
Τοτρακάν.
Σιλίστρα.
Μπογάζ-κιοϊ.
Χίρσοβα.
Ματσίν.
Ἰσάκτσα.
Πὸτ-μπασή.
Τούλτσα.
Σουλινᾶς.

ΣΑΟΣ ΠΟΤΑΜΟΣ.

Λιμένες.

Γραδίσκα.
Βρώδ.
Ἄνω Ἀζιζιές.
Κάτω Ἀζιζιές.
Βερέδζκα.
Ῥάτσα.

Ἐπίσημοι Κοινοποιήσεις.

(27]11 Μαρτίου 1871.)

Ἡ γενικὴ διεύθυνσις τῶν ἐμμέσων φόρων εἰδοποιεῖ τοὺς ἐνδιαφερομένους ὅτι, δυνάμει αὐτοκρατορικοῦ διατάγματος, ἀπαγορεύεται τοῦ λοιποῦ ἡ καλλιέργεια τοῦ καπνοῦ ἐν τῷ ἐσωτερικῷ τῆς πρωτευούσης, τῶν προαστείων καὶ τῶν νήσων καὶ ἐν ἀποστάσει ἓξ ὡρῶν ἔξωθεν τῶν μερῶν τούτων.

Οἱ παραβάται τῆς διατάξεως ταύτης θέλουσι τιμωρηθῆ διὰ τῆς δημεύσεως τῶν προϊόντων αὐτῶν, δηλαδὴ ἡ διεύθυνσις θὰ εἰσπράξῃ τὴν ἀξίαν αὐτῶν, κατὰ τὴν ποιότητα καὶ ποσότητα τοῦ εἴδους, περιπλέον δὲ θὰ ἐπιβάλῃ πρόστιμον ἴσον πρὸς τὸ διπλάσιον τοῦ δικαιώματος *μουρουριγὲ*, ὑπολογιζομένου ἐπὶ τῆς βάσεως ταύτης, οἱ δὲ μὴ δυνάμενοι νὰ πληρώσωσι τὸ πρόστιμον τοῦτο, καταδικασθήσονται εἰς τρίμηνον φυλάκισιν.

Ἐν περιπτώσει ἐπαναλήψεως τῆς παραβάσεως, τὸ ποσὸν τοῦ προστίμου καὶ ἡ διάρκεια τῆς φυλακίσεως θέλουσι διπλασιασθῆ.

Ἡ γενικὴ διεύθυνσις τῶν ἐμμέσων φόρων γνωστοποιεῖ εἰς τὸ δημόσιον ὅτι δυνάμει αὐτοκρατορικοῦ διατάγματος ἀπὸ τῆς 1)13 μαρτίου 1871 θέλει εἰσπράττεσθαι δικαίωμα εἰσόδου 20 γροσίων κατ' ὀκὰν ἐπὶ τῶν καπνῶν πάσης κατηγορίας υἱτινες, πληρώσαντες ἤδη τὸ δικαίωμα τοῦ *μουρουριγὲ* εἰς τὰ μέρη τῆς ἐξαγωγῆς, ἤθελον εὑρεθῆ κατὰ τὴν ῥηθεῖσαν χρονολογίαν εἰς τὰς ἀποθήκας τῆς διευθύνσεως τῶν καπνῶν, περιπλέον δὲ τὴν διαφορὰν τὴν ὑπάρχουσαν μεταξὺ τοῦ δικαιώματος *μουρουριγὲ* τοῦ εἰσπραττομένου ἐν τοῖς τόποις τῆς ἐξαγωγῆς καὶ τοῦ δικαιώματος ὅπερ ἔδει νὰ πληρωθῆ κατὰ τὴν τρέχουσαν τιμὴν τοῦ εἴδους ἐν Κωνστ)πόλει.

ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ

Περὶ τῶν ποινικῶν μέτρων τῶν λαμβανομένων ἐναντίον τῶν ὑποβοηθούντων τὴν λαθρεμπορίαν πορθμέων, λεμβούχων, μαουνατζήδων, ἁμαξηλατῶν καὶ ἀγωγιατῶν.

(15 Δζεμαζ-οὐλ-ἀχὴρ 1280.)

Ἄρθρ. 1. Τὰ συστήματα τῶν λεμβούχων, πορθμέων καὶ μαουνατζήδων ἔχουσι καθῆκον ἀπαραίτητον ὅπως τὰ δι' ἀτμοπλοίων καὶ ἱστιοφόρων μετακομιζόμενα ἐμπορεύματα καὶ διάφορα ἀντικείμενα λαμβάνοντες ἀπὸ τὰ σκάφη ταῦτα ἀποβιβάζωσι κατ' εὐθεῖαν εἰς τὰ τελωνεῖα καὶ οὐχὶ εἰς ἄλλα μέρη· εἰς τὰ τελωνεῖα ὀφείλουσιν ἐπίσης κατὰ πρῶτον νὰ φέρωσι καὶ τὰ ἀπὸ ἄλλων ἀποβαθρῶν, ἐκτὸς τῆς τοῦ τελωνείου, λαμβανόμενα ἐμπορεύματα ὅπως μετακομισθῶσιν εἰς τὰ πλοῖα καὶ μετὰ τὴν ἔκδοσιν ἀδείας ἐπιθεωρήσεως τὰ μετακομίζουσιν εἰς τὰ πλοῖα. Μὲ τὰς αὐτὰς διατάξεις ὀφείλουσι νὰ συμμορφῶνται καὶ οἱ ἁμαξηλάται καὶ ἀγωγεῖς, καθ' ὅσον ἀφορᾷ τὰ διὰ ξηρᾶς μετακομιζόμενα ἐμπορεύματα. Ἐὰν ὅμως τινὲς φωραθῶσιν ὑποβοηθοῦντες τὴν λαθρεμπορίαν παρὰ τὰ καθήκοντά των ταῦτα, τὰ μὲν ἐμπορεύματα κατὰ τὰς νεωτέρας συνθήκας κατάσχονται, οἱ δ' ἐκ τῶν εἰρημένων συντεχνιῶν, οἱασδήποτε ὑπηκοότητος καὶ ἂν ὦσιν, ὑποβάλλονται εἰς πρόστιμον, διπλάσιον τοῦ τελωνειακοῦ δικαιώματος τῶν κατεσχεθέντων ἐμπορευμάτων.

Ἄρθρ. 2. Ἂν τινὰ τῶν συστημάτων τούτων δὲν καταβάλωσιν ἀμέσως τὸ ἐπιβληθὲν αὐτοῖς κατὰ τὸ ἀνωτέρω ἄρθρον πρόστιμον, αἱ λέμβοι, τὰ ἀκάτια καὶ αἱ μαοῦναι, εἴτε αἱ ἅμαξαι καὶ τὰ ζῶα αὐτῶν, δι' ὧν μετεκόμισαν τὰ κατασχεθέντα ἐμπορεύματα, κρατοῦνται ἐν τῷ τελωνείῳ ἐπὶ ἕνα μῆνα, μετὰ παρέλευσιν τοῦ ὁποίου, καὶ ἐν περιπτώσει καθ' ἣν δὲν ἤθελον ἀποτίσει καὶ αὖθις τὸ ὁρισθὲν πρόστιμον, δημοπρατοῦνται· ἐκ δὲ τοῦ ἀντιτίμου αὐτῶν, ἀφοῦ ληφθῇ τὸ πρόστιμον καὶ αἱ διὰ τὰ ζῶα γενόμεναι δαπάναι κατὰ τὸ διάστημα τῆς κρατήσεώς των, τὸ ὑπόλοιπον, ἐὰν ὑπάρχῃ, ἀποδίδεται αὐτοῖς.

Ἄρθρ. 3. Οἱ ἐξακολουθοῦντες νὰ διευκολύνωσι καὶ πάλιν τὴν λαθρεμπορίαν κατὰ τὸν ἀνωτέρω τρόπον, συλλαμβανόμενοι ἐκ δευτέρου, ἐκτὸς τοῦ προστίμου εἰς ὃ ὑποβληθήσονται, ἀποβάλλονται συγχρόνως καὶ ἐκ τοῦ συστήματος εἰς ὃ ἀνήκουσιν, εἰδοποιουμένης ἐπὶ τούτῳ ἐκ μέρους τῶν τελωνειακῶν ἀρχῶν τῆς Δημαρχίας μὲν, διὰ τοὺς διαμένοντας ἐν Κωνσταντινουπόλει, τῆς ἐπιτοπίου δὲ ἀρχῆς, διὰ τοὺς ἐν τῷ ἐξωτερικῷ.

Ἐπίλογος.—Αἱ διατάξεις τοῦ παρόντος νόμου ἰσχύουσι δι' ὅλα τὰ ἐν Κωνσταντινουπόλει καὶ ἐξωτερικῷ τελωνεῖα.

ΕΓΚΥΚΛΙΟΣ

Τοῦ ὑπουργείου τῶν Ἐσωτερικῶν περὶ λαθρεμπορίας, ἀποσταλεῖσα εἰς τοὺς Νομάρχας τοῦ Κράτους.

(15 Δζεμάζ-ουλ-ἀχὴρ 1286—1870.)

Διὰ τῶν ὑπὸ ἡμερομηνίαν 29 Ῥεδζὲπ 1283 καὶ 19 Σεφὲρ 1285 τοῖς ἁπανταχοῦ τοῦ Κράτου Νομάρχαις ἀποσταλεισῶν ὑψηλῶν διαταγῶν, γενομένων συνάμα καὶ τῶν ἀναγκαίων διακοινώσεων πρὸς τὰς ἐν Κωνστ)πόλει πρεσβείας τῶν ξένων Δυνάμεων, ἐγνωστοποιήθη αὐτοῖς ἤδη ὅτι, ἅμα τῇ καταμηνύσει λαθρεμπορίας ἅλατος καὶ καπνῶν, εἰσαχθέντων λάθρᾳ εἴς τινα τῶν ἐπαρχιῶν, ἡ ἐγχώριος ἐξουσία ὀφείλει, συμπαραλαμβάνουσα ἄνευ ἀναβολῆς τοὺς ἐγχωρίους ὑπαλλήλους τῆς διευθύνσεως τῶν ἐμμέσων φόρων, πρὸς δὲ καὶ ἕνα ὑπάλληλον τοῦ ἐγχωρίου προξενείου, ἐὰν ὁ λαθρέμπορος τυγχάνῃ ξένος ὑπήκοος, νὰ ἐπισκεφθῇ τὸ μέρος ἔνθα εὑρίσκεται τὸ καταμηνυθὲν λαθρεμπόρευμα, καὶ νὰ κατάσχῃ καὶ δημεύσῃ ὅσα καπνὰ καὶ ἅλας ξένης προελεύσεως ἤθελεν εὕρει. Ἐν περιπτώσει δὲ καθ' ἣν τὰ προξενεῖα ἤθελον ἀποποιηθῇ νὰ πέμψωσιν ὑπάλληλον, νὰ ἐπιδόσῃ πάραυτα διαμαρτύρησιν ὁρίζουσαν ἡμέραν καὶ ὥραν, ἐντὸς τῆς ὁποίας πρέπει νὰ ἀποσταλῇ ὁ ὑπάλληλος, ταύτης δὲ παρελθούσης ἀπράκτου, νὰ προβῇ μόνη συμπράττουσα ὅμως πάντοτε μετὰ τῶν ὑπαλλήλων τῆς ἐγχωρίου διευθύνσεως τῶν ἐμμέσων φόρων εἰς τὴν ἐκτέλεσιν τῶν δεόντων· ἐπὶ πᾶσι δὲ τούτοις νὰ ἐκτελῇ πιστῶς τὰς κανονισθείσας διατάξεις ὡς πρὸς τοὺς Ἕλληνας λεμβούχους, μαουναδζῆδες καϊκδζῆδες ὡς καὶ πρὸς πάντας τοὺς μὴ τοιούτους μὲν ἀλλ' ὑποβοηθοῦντας ἀμέσως ἢ ἐμμέσως τὴν λαθρεμπορίαν τοῦ ἅλατος, τῶν καπνῶν καὶ παντὸς εἴδους ἑτέρων ἐμπορευμάτων.

Ἐπειδὴ δὲ εἴς τινας τῶν ἐπαρχιῶν οἱ ὑπάλληλοι τῆς ἐγχωρίου ἐξουσίας ἀρνοῦνται νὰ παρέξωσι τὴν ἐκ μέρους τῶν ὑπαλλήλων τῆς ἐγχωρίου διευθύνσεως τῶν ἐμμέσων φόρων αἰτουμένην ἀρωγὴν πρὸς σύλληψιν τῶν λαθρεμπορευμάτων παντὸς εἴδους, ἅτινα διαφυγόντα τὴν προσοχὴν τῶν τελωνείων ἤθελον κατατεθῇ ἤδη εἰς τὰς ἰδιωτικὰς ἀποθήκας, ἐργαστήρια καὶ τὰ παρόμοια μέρη, ἂν καὶ ἦναι φυσικὸν αἱ περὶ λαθρεμπορίας διατάξεις νὰ ἐφαρμόζωνται ἐξ ἴσου ἐφ' ὅλων τῶν λαθρεμπορευμάτων, οἱαδήποτε κἂν ὦσι ταῦτα καὶ ὁπουδήποτε κἂν κατατεθῶσι, διὰ τοῦτο, ὅπως ἐλλείψῃ πᾶσα ἀφορμὴ ἀρνήσεως τῶν ἐγχωρίων ἐξουσιῶν εἰς τὸ νὰ συμπράξωσι, προληφθῶσι δὲ καί τινα δυσάρεστα καὶ ἐπιβλαβῆ τοῖς ἰδιώταις ἀτοπήματα, συμβαίνοντα συνεπείᾳ ἀβασίμων καταμηνύσεων, ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον χάριν αἰσχροκερδείας γιγνομένων ὑπό τινων, καὶ ἐπὶ τῇ βάσει τῶν ὁποίων οἱ ὑπάλληλοι τῶν ἐμμέσων φόρων ἀλόγως ἀνησυχοῦσι καὶ στενοχωροῦσι τὸν λαὸν, ἐδηλώθη ἡμῖν ἐκ μέρους τῆς ἐν τῇ πρωτευούσῃ

κεντρικῆς ἐπιτροπῆς τῶν ἐμμέσων φόρων διὰ τεζκερὲ, ὅτι ἐγένοντο καὶ αἱ δέουσαι διακοινώσεις καὶ ὁδηγίαι πρὸς τὰς ἐν ταῖς ἐπαρχίαις διευθύνσεις τῶν ἐμμέσων φόρων, καὶ ὅτι ἀπεφασίσθησαν τὰ ἑξῆς:

Ἅμα τις καταμηνύσῃ λαθρεμπόρευμά τι, οἱ ἐγχώριοι διευθυνταὶ, ὑποδιευθυνταὶ καὶ ἐπιστάται τῶν ἐμμέσων φόρων ὑποχρεοῦνται νὰ ἐξετάσωσι πρῶτον καὶ ἐξακριβώσωσι τὸ ἀληθὲς ἢ ψευδὲς τῆς καταμηνύσεως καὶ ἀφοῦ πρῶτον βεβαιωθῶσιν αὐτοὶ καλῶς περὶ τοῦ ἀξιοπίστου αὐτῆς, ἀπευθύνονται ἐγγράφως πρὸς τὴν ἐγχώριον ἐξουσίαν, ἥτις κρατοῦσα πρὸς ἀπαλλαγήν της τὸ ἔγγραφον προβαίνει μετ' αὐτῶν εἰς τὴν ἔρευναν τοῦ μέρους ἔνθα κατεμηνύθη ὅτι ἐναπετέθησαν τὰ λαθρεμπορεύματα· καὶ ἐὰν μὲν εὑρεθῶσι ταῦτα, ἐκτελοῦνται ἀκριβῶς τὰ ὑπὸ τοῦ νόμου διακελευόμενα, εἰδ' οὔ, ὑπεύθυνοι ἔσονται οἱ τὸ ἔγγραφον ἐκδόσαντες ὑπάλληλοι τῶν ἐμμέσων φόρων.

Ἐπειδὴ δὲ πρέπει πραγματικῶς νὰ καταβάλληται ἡ δέουσα φροντὶς περὶ τῆς ἐν παντὶ τόπῳ καὶ πάσῃ περιστάσει διαφυλάξεως τῶν συμφερόντων τῆς κυβερνήσεως ἀπὸ ζημίας καὶ ἀπωλείας, χωρὶς ἐντοσούτῳ νὰ ἐπέρχηται καὶ ἡ ἄνευ λόγου βλάβη καὶ διατάραξις τῶν ἰδιωτικῶν συμφερόντων, ἐγκύκλιοι ἀπεστάλησαν πρὸς πάντας τοὺς νομάρχας τοῦ Κράτους διὰ τὴν ἀκριβῆ ἐκτέλεσιν τῶν διατάξεων τῶν προαναφερθεισῶν ὑψηλῶν διαταγῶν καὶ τῆς ἀνωτέρω νεωστὶ ἀποφασισθείσης διατάξεως περὶ καταμηνύσεως λαθρεμπορευμάτων.

Ὁμοία καὶ ἀπαράλλακτος ἀποστέλλεται καὶ τῇ Ὑμ. Ἐξοχότητι, ἥτις εὐελπιστοῦμεν ὅτι θέλει φροντίσει μετὰ ζήλου περὶ τῆς ἐκτελέσεως τῶν ἐν αὐτῇ περιεχομένων.

ΕΠΙΣΗΜΟΣ ΚΟΙΝΟΠΟΙΗΣΙΣ

Περὶ λαθρεμπορίας.

(28 φεβρουαρίου, 11 μαρτίου 1871.)

Ἐπειδὴ ἀπεδείχθη ἐκ πείρας ὅτι ἡ δήμευσις τῶν κατεχομένων ἕνεκα λαθρεμπορίας καπνῶν, συνοδευομένη ὑπὸ τῆς εἰσπράξεως προστίμου ἴσου πρὸς τὸ διπλάσιον τοῦ δικαιώματος, ἢ ἐλλείψει αὐτοῦ ὑπὸ τῆς καταδίκης τοῦ παραβάτου εἰς τρίμηνον φυλάκισιν ὡς ἐκτελεῖται ἐπὶ τοῦ παρόντος, δὲν ἐξαρκεῖ πρὸς καταστολὴν τοῦ παρανόμου τούτου ἐμπορίου, ἡ γενικὴ διεύθυνσις τῶν ἐμμέσων φόρων πληροφορεῖ τὸ δημόσιον ὅτι, δυνάμει αὐτοκρατορικοῦ διατάγματος, πᾶν ἄτομον ὅπερ ὑποστὰν ἅπαξ τὰς ἄνω ὑποδειχθείσας ποινὰς, ἤθελε συλληφθῇ ἐκ δευτέρου ἐν λαθρεμπορίᾳ, θέλει καταδικασθῇ, ἐκτὸς τῆς δημεύσεως τοῦ κατασχεθέντος καπνοῦ, εἰς τὴν πληρωμὴν προστίμου ἴσου πρὸς τὸ τετραπλάσιον τοῦ δικαιώματος *μουρουριγὲ*, ἢ εἰς ἑξάμηνον φυλάκισιν, ἐὰν δὲν δύναται νὰ πληρώσῃ τὸ πρόστιμον τοῦτο.

ΕΠΙΣΗΜΟΣ ΚΟΙΝΟΠΟΙΗΣΙΣ.

(2 μαΐου 1864.)

Ἐπειδὴ τὸ φορολογικὸν ἔτος τοῦ ὑπὸ τῶν καπνοπωλῶν πληρονομένου φόρου *μπεϊὲ* ἄρχεται τὴν 1 τοῦ προσεχοῦς ἰουνίου (1864), ἡ ἐν Κωνσταντινουπόλει κεντρικὴ ἐπιτροπὴ τῶν ἐμμέσων φόρων κοινοποιεῖ τὰς ἀκολούθους διατάξεις ὡς πρὸς τὴν εἴσπραξιν τοῦ φόρου τούτου.

Ἄρθρ. 1. Πάντες οἱ ἐνοικιασταὶ ἢ ἰδιοκτῆται ἐργαστηρίων ἢ καταστημάτων, ἐν οἷς πωλοῦνται λιανικῶς, ἀποκλειστικῶς ἢ καὶ μὲ ἄλλα ἐμπορεύματα, καπνὰ διὰ κάπνισμα καὶ μάσημα, ταμπάκος, τουμπεκὶ καὶ σιγάρα, ὡς καὶ πάντες οἱ περιφερόμενοι καὶ ἐν ταῖς ὁδοῖς σταθμεύοντες καπνοπῶλαι, ὑποχρεοῦνται νὰ προσέλθωσιν ἐντὸς τριῶν μηνῶν ἤτοι ἀπὸ τῆς 1 ἰουνίου ἄχρι τῆς 31 αὐγούστου 1864 εἰς τὸ τελωνεῖον τῶν καπνῶν, ὅπως πληρώσωσι τὸν νενομισμένον φόρον *μπεϊὲ* καὶ προμηθευθῶσι τὸν περὶ τούτου τεζκερέν.

Ἄρθρ. 2. Ἀπὸ τῆς 1 σεπτεμβρίου 1864 ἡ διεύθυνσις τοῦ τελωνείου τῶν καπνῶν προβήσεται εἰς τὴν ἐξέτασιν τῶν τεζκερέδων. Τὰ ἐργαστήρια καὶ καταστήματα τῶν καπνοπωλῶν, οἵτινες εἴτε ξένοι εἴτε ὀθωμανοὶ ὑπήκοοι ὄντες ἤθελον ἐξελεγχθῆ ὡς μὴ φροντίσαντες νὰ προμηθευθῶσι τὸν ἀναγκαῖον τεζκερὲν ἐντὸς τῆς ἀνωτέρω τριμήνου προθεσμίας (ἄρθρ. 1), θέλουσι κλεισθῆ ἀμέσως, ἀπαγορευομένης τοῖς τοιούτοις καπνοπώλαις τῆς ἐλευθέρας ἐξασκήσεως τοῦ ἐπαγγέλματός των μέχρι τῆς ἀποτίσεως χρηματικῆς ποινῆς, ἴσης τῷ τριπλῷ τοῦ φόρου *μπεϊὲ*, κατὰ τὸν ἐν ἰσχύϊ νόμον.

Εἰς τὸ αὐτὸ πρόστιμον ὑποβληθήσονται καὶ οἱ μὴ ἐκπληρώσαντες ἀκριβῶς τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος ἄρθρου πλάνητες καὶ εἰς τὰς ὁδοὺς σταθμεύοντες καπνοπῶλαι.

Ἄρθρ. 3. Εἰς τὸ αὐτὸ πρόστιμον τοῦ ἄρθρου 2 ὑποβάλλονται καὶ ὅσοι τῶν ἐνοικιαστῶν ἢ ἰδιοκτητῶν ἐργαστηρίων καὶ καταστημάτων, εἴτε περιφερομένων καὶ σταθμευόντων εἰς τὰς ὁδοὺς καπνοπωλῶν, ἀρχίσαντες νὰ ἐξασκῶσι τὸ ἐπάγγελμα τοῦ καπνοπώλου μετὰ τὴν παρέλευσιν τῆς ἀνωτέρω τριμήνου προθεσμίας (ἄρθρ. 1), δὲν ἤθελον προμηθευθῆ ἐγκαίρως τὸν προσήκοντα τεζκερὲν, πληρώνοντες τὸν νόμιμον φόρον *μπεϊέ*.

ΝΟΜΟΣ

Περὶ εἰσπράξεως φόρου ἀρδιέ.

(8 Ῥεμεζὰν 1286.)

Ὅπως προληφθῶσιν αἱ ἀνωμαλίαι καὶ δυσχέρειαι, αἱ προερχόμεναι ἐκ τῆς μεγάλης συσσωρεύσεως τῶν ἐν τοῖς τελωνείοις μὴ ἀποσυρομένων ἐγ-

καίρως ὑπὸ τῶν ἰδιοκτητῶν ἐμπορευμάτων, αἵτινες ἰδίως μέλλουσι νὰ λάβωσι μείζονας διαστάσεις συνεπείᾳ τοῦ ἐπερχομένου χειμῶνος, ἀπερασίσθη ἡ κατὰ τὸν ἐν ἰσχύϊ νόμον εἴσπραξις *ἀρδιὲ* ἐπὶ τῶν μὴ ἐγκαίρως ἀποσυρομένων ἐκ τῶν τελωνείων ἐμπορευμάτων κατὰ τὰς ἀκολούθους διατάξεις.

Ἄρθρ. 1. Οἱ ἰδιοκτῆται τῶν ὅθενδήποτε εἰς τὰ τελωνεῖα μεταφερομένων ἐμπορευμάτων χρεωστοῦσι ν' ἀποσύρωσιν αὐτὰ ἐντὸς μιᾶς ἑβδομάδος ἀπὸ τῆς ἡμέρας τῆς ἀφίξεώς των, πληρόνοντες τοὺς νενομισμένους τελωνειακοὺς δασμούς· παρελθούσης τῆς ἑβδομάδος ταύτης, τὰ εἰς τὸ τελωνεῖον μείναντα ἐμπορεύματα ὑποβάλλονται εἰς πληρωμὴν *ἀρδιὲ* διὰ τὴν ἑπομένην πρώτην ἑβδομάδα· ὁ *ἀρδιὲς* λογιζόμενος ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ ζυγίου εἰσπράττεται ὡς ἑξῆς:

Τὰ δέματα, κιβώτια, βαρέλια, καὶ ἄλλα περικαλύμματα, ἐν οἷς περιέχονται τὰ ἐμπορεύματα, οἱαδήποτε κἂν ὦσι ταῦτα, τὰ ζυγίζοντα ἀπὸ ἑνὸς στατῆρος καὶ κατωτέρω ἄχρι δύω, ἀποτίουσιν ἀνὰ δέκα παράδες καθ' ἑκάστην διὰ τὴν πρώτην ἑβδομάδα· τὰ ἀπὸ δύω ἄχρι τεσσάρων στατήρων, ἀνὰ εἴκοσι παράδες, τὰ ἀπὸ τεσσάρων ἄχρις ἓξ στατήρων, ἀνὰ τριάκοντα παράδες· τὰ ἀπὸ ἓξ ἄχρις ὀκτὼ στατήρων, ἀνὰ ἓν γρόσιον· τὰ ἀπὸ ὀκτὼ στατήρων ἄχρι δέκα, ἀνὰ πεντήκοντα παράδες καὶ τὰ ἀπὸ δέκα στατήρων καὶ ἐπέκεινα, ὁσονδήποτε κἂν ᾖ τὸ βάρος, αὐτῶν, ἀνὰ ἑξήκοντα παράδες.

Ὁ *ἀρδιὲς* εἰσπράττεται εἰς νόμισμα καθαρόν.

Τῇ αὐτῇ διατάξει ὑποβάλλονται καὶ τὰ μὴ περιεχόμενα εἰς δέματα, κιβώτια, βαρέλια καὶ ἄλλα περικαλύμματα ἐμπορεύματα, λαμβανομένου καὶ ἐπ' αὐτῶν ὡς μέτρου τοῦ ζυγίου.

Ἄρθρ. 2. Τὴν δευτέραν ἑβδομάδα διπλασιάζεται ὁ ἐν τῷ ἄρθρῳ 1 κανονισθεὶς *ἀρδιὲς* τῆς πρώτης ἑβδομάδος· τὴν δὲ τρίτην τριπλασιάζεται.

Ὁ τὸ τριπλάσιον τοῦ *ἀρδιὲ* συναινῶν νὰ πληρώσῃ ἰδιοκτήτης δύναται ν' ἀφήσῃ τὰ ἐμπορεύματά του εἰς τὸ τελωνεῖον ἐπὶ ἓν ὅλον ἔτος, μετὰ παρέλευσιν τοῦ ὁποίου αἱ τοῦ 1 καὶ τοῦ παρόντος ἄρθρου διατάξεις δὲν ἐφαρμόζονται ἐπ' αὐτοῦ.

Ἄρθρ. 3. Ὁ μετὰ τὴν εἰς τὸ τελωνεῖον ἐξαγωγὴν τῶν ἐμπορευμάτων του ζητήσας ἐγκαίρως καὶ μὴ εὑρὼν αὐτὰ ἰδιοκτήτης, ἀπαλλάσσεται τοῦ *ἀρδιὲ* ἄχρι τῆς ἡμέρας τῆς εὑρέσεώς των. Ἐν τῇ περιπτώσει ὅμως ταύτῃ ὀφείλει νὰ εἰδοποιήσῃ ἀμέσως τὴν διεύθυνσιν τοῦ τελωνείου δι' ἐνσφραγίστου ἢ ἐνυπογράφου δηλώσεώς του, φερούσης τὸ σημεῖον καὶ τὸν ἀριθμὸν τῶν ἐμπορευμάτων του, ὅτι ἐγκαίρως ζητήσας δὲν εὗρε ταῦτα.

Τὴν δήλωσιν ταύτην σφραγίζουσα ἡ τελωνειακὴ διεύθυνσις διὰ τῆς τελωνειακῆς σφραγίδος, ἀφοῦ πρῶτον σημειώσῃ ἐπ' αὐτῆς τὴν ἡμέραν τῆς παραλαβῆς της, ἀποδίδοσι τῷ ἰδιοκτήτῃ, πρὸς ἀπαλλαγήν του ἀπὸ τῆς ἀπαιτήσεως *ἀρδιὲ* κατὰ τὴν εὕρεσιν τῶν ἐμπορευμάτων, ὅτε πάλιν ὑποχρεοῦται νὰ ἐπιστρέψῃ αὐτὴν εἰς τὴν τελωνειακὴν διεύθυνσιν ὅπως κατατεθῇ εἰς τὰ ἀρχεῖα.

Ἄρθρ. 4. Δὲν εἰσπράττεται *ἀρδιὲς* ἀπὸ τὰ προφανῶς δι' ἀτομικὴν χρῆσιν καὶ μὴ δι' ἐμπορίαν προωρισμένα πράγματα τῶν ἐπιβατῶν, ὑπαλλήλων καὶ λοιπῶν, καὶ ἂν τύχωσιν ἔμποροι ὄντες.

Ἄρθρ. 5. Αἱ ἀτμοπλοϊκαὶ ἑταιρίαι εἰσί μεν ἀπηλλαγμέναι τοῦ τέλους ἀρδιὲ δι' ὅσα τῶν δερμάτων ἤθελον μείνει πλέον τῆς ὡρισμένης προθεσμίας ἐν τοῖς τελωνείοις, εἴτε συνεπείᾳ διαφωνίας, εἴτε συνεπείᾳ λάθους ὡς πρὸς τὸ μέρος τῆς μεταφορᾶς καὶ ἐκφορτώσεως, εἴτε συνεπείᾳ ἀνωτέρας ἀνάγκης δεόντως ἀποδεδειγμένης, ὑποχρεοῦνται ὅμως πληρῶσαι αὐτὸν ὁλοσχερῆ, ἐὰν τὰ συνεπείᾳ τῶν προεκτεθεισῶν τριῶν αἰτιῶν πλέον τῆς ὡρισμένης προθεσμίας διαμείναντα εἰς τὸ τελωνεῖον ἐμπορεύματα ἀποσυρθῶσι πρὸς ἐγχώριον κατανάλωσιν.

Ἄρθρ. 6. Εἰσὶν ἀπηλλαγμένα τέλους ἀρδιὲ ὅσα τῶν δερμάτων ἤθελον μείνει ἐν τοῖς τελωνείοις πλέον τῆς ὡρισμένης προθεσμίας, εἴτε συνεπείᾳ ἀβαριῶν, εἴτε συνεπείᾳ κατασχέσεως, ἐνεργηθείσης κατὰ τὸν ἐμπορικὸν νόμον καὶ ἐπισήμως κοινοποιηθείσης διὰ τῆς Κυβερνήσεως.

ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ

Ἐν ἐνεργείᾳ ἐκ τῆς κατὰ μῆνα Ῥεπιουλ-ἀγὴρ 1267 ἐκδοθείσης συλλογῆς τῶν νόμων καὶ κανονισμῶν.

Διατίμησις ἐμμέτρων φόρων.

Εἶδος καὶ ποιὸν τῶν σταθερῶν τελῶν.

Ἀπὸ τὰ καταναλισκόμενα ἐν τῷ τόπῳ τῆς παραγωγῆς των καὶ κατὰ συνέπειαν ἐπισημαινόμενα μόνον καὶ μὴ τελωνιζόμενα εἴδη εἰσπράττεται τέλος ἐπισημάνσεως ἑνὸς παρᾶ κατὰ γρόσιον ἐπὶ τῆς ἀξίας των, ὡς ἀνέκαθεν.

Τὰ ἀπὸ ἑνὸς μέρους ἐλευθέρου, ἤτοι μὴ ἔχοντος τελωνεῖον, εἰς ἕτερον μέρος ἐλεύθερον μετακομιζόμενα ἀντικείμενα δὲν τελωνίζονται, ἀλλὰ μόνον ἐπισημαίνονται, εἰσπραττομένου καὶ ἐπ' αὐτῶν ἑνὸς παρᾶ κατὰ γρόσιον τέλους ἐπισημάνσεως. Τοὐναντίον ὅμως τὰ ἀπὸ μέρους ἐλευθέρου εἰς μέρος ἔχον τελωνεῖον μεταφερόμενα εἴδη δὲν ὑποβάλλονται εἰς τέλος ἐπισημάνσεως.

Ἀπὸ τὰ ἐντὸς τοῦ χωρίου εἰς τὰς ἀγορὰς πρὸς χρῆσιν τῶν κατοίκων πωλούμενα κοσμήματα ἐκ πολυτίμων λίθων, χρυσοῦ καὶ ἀργύρου, εἰσπράττεται πάντοτε τὸ ἀνέκαθεν ὡρισμένον τέλος τοῦ ἑνὸς παρᾶ κατὰ γρόσιον τῆς ἀξίας των.

Ἀπὸ τοὺς ἐντὸς τοῦ χωρίου ἀγοροπωλουμένους ἵππους φορτηγοὺς καὶ δι' ἱππασίαν, ἡμιόνους, καμήλους, ὄνους, βουβάλους καὶ βόας εἰσπράττεται τέλος ἑνὸς παρᾶ κατὰ γρόσιον ἐπὶ τῆς ἀξίας των.

Ἀπὸ τοὺς εἰς τοὺς *ταχμισχαγέδες* (α) κοπανιζομένους καφφέδες εἰσ-

(α): Μέρη ἔνθα κοπανίζεται καφές.

πράττονται κοπανιστικὸν μὲν εἰκοσιπέντε παράδες κατ' ὀκᾶν, τέλος δὲ ἐννενήκοντα παράδες.

Ἀπὸ τὴν ξυλικὴν τὴν κοπτομένην ἀπὸ τὰ δημόσια δάση, διὰ μὲν τὴν χονδρὴν εἰσπράττεται τέλος δύω ἐπὶ δέκα, διὰ δὲ τὴν λεπτὴν ἓν ἐπὶ δέκα. Ἀπὸ τὴν ξυλικὴν τὴν κοπτομένην ἀπὸ τὰ ἰδιωτικὰ δάση εἰσπράττεται ἓν γένει ἓν ἐπὶ δέκα. Ἐλευθέρα τέλους διατελεῖ μόνη ἡ διὰ τὸν στόλον χρησιμεύουσα ξυλεία.

Τὸ τῆς ξυλείας τέλος δύναται νὰ εἰσπραχθῇ κατ' εἶδος ἐπὶ τῇ βάσει τῆς τρεχούσης τιμῆς, τῇ ἀμοιβαίᾳ συναινέσει τοῦ τε ὑλοτόμου καὶ τῆς ἐξουσίας.

Τὰ τελωνειακὰ δικαιώματα εἰσπράττονται ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ τιμολογίου καὶ τῶν ἐπὶ τούτῳ ὑψηλῶν διαταγῶν ἔνθα κεῖνται τελωνεῖα κεντρικὰ (*ἐμτὰ γκιουμρουγί*) καὶ τελωνεῖα τῶν καπνῶν.

ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ

Περὶ τῶν Τελωνειακῶν Ἀποδείξεων.

(Ἐδὰ Τεσκερεσί.)

(3 Ῥεπιοὺλ-ἐββέλ 1288.)

Ἄρθρ. 1. Αἱ τελωνειακαὶ ἀποδείξεις (*Ἐδὰ-τεσκερεσί*) αἱ διδόμεναι διὰ τὰ προϊόντα τῆς γῆς, ἢ τῆς βιομηχανίας τῆς Τουρκίας, ἢ τῆς ξένης, ἅτινα μετὰ τὴν ἀπότισιν τοῦ τελωνειακοῦ τέλους πρόκειται νὰ μετακομισθῶσιν εἰς ἕτερόν τι μέρος τοῦ Κράτους, εἰσὶ δεκταὶ μόνον εἰς τὸν τόπον ὅπου ἀποστέλλονται τὰ προϊόντα καὶ ὅστις ἀναφέρεται ἐν τῇ ἀποδείξει. Εἰς πάντα ἄλλον τόπον τὸ ἔγγραφον τοῦτο, μὴ ὂν ἔγκυρον, κρατεῖται καὶ ἀκυροῦται ὑπὸ τῆς τελωνειακῆς Ἀρχῆς, τὸ δὲ ἐμπόρευμα ἀποδίδοται μετὰ τὴν ἐξόφλησιν τοῦ τεταγμένου τέλους.

Ἄρθρ. 2. Ἐν περιπτώσει καθ' ἣν ἐμπορεύματα μετακομιζόμενα διὰ ξηρᾶς ἢ διὰ θαλάσσης, δυνάμει ἀποδείξεως, σταθῶσιν εἰς τὰ ἐπὶ τῆς διαβάσεως αὐτῶν κείμενα τελωνεῖα, πρέπει νὰ ἐξακολουθήσωσι τὴν ὁδὸν αὐτῶν μέχρι τοῦ πρὸς ὃν ὅρου, χωρὶς νὰ εἰσαχθῶσιν ἐντὸς τῶν πόλεων ἢ τῶν κωμῶν ὅπου ἐστάθησαν.

Ἐὰν οἱ ἰδιοκτῆται τῶν ἐμπορευμάτων τούτων θέλωσι νὰ διέλθωσιν ἐκεῖθεν διὰ νυκτὸς, δύνανται νὰ ἔμβωσιν ὁμοῦ μὲ τοὺς ἵππους των, ἀφίνοντες ὅμως ἐν τῷ τελωνείῳ τὰ ἐμπορεύματά των, τὰ ὁποῖα ὀφείλουσι νὰ ἐπαναλάβωσι τῇ ἐπαύριον ἀπὸ πρωΐας. Ἐὰν ὅμως τὰ ἐμπορεύματα ὤφειλον νὰ εἰσαχθῶσιν ἐντὸς τῶν πόλεων, κωμοπόλεων καὶ χωρίων, ἀγορῶν, παζαρίων, ἢ εἰς τὰς ἀποβάθρας, ὅσαι ἤθελον εὑρεθῇ ἐπὶ τῆς ὁδοῦ αὐτῶν, αἱ τελωνειακαὶ ἀποδείξεις θεωροῦνται ὡς ἄκυροι, τὰ δὲ ἐμπορεύματα δὲν δύνανται νὰ εἰσέλθωσι χωρὶς νὰ πληρώσωσι τὸ τεταγμένον τέλος, συμφώνως ταῖς διατάξεσι τοῦ 1 ἄρθρου.

Ἄρθρ. 3. Ἅμα τῇ ἀφίξει τῶν ἐμπορευμάτων εἰς τὸν ὑπὸ τῆς συνο-

δευούσης αὐτὰ ἀποδείξεως ὁριζόμενον τόπον, ἡ ἀπόδειξις ἀποσύρεται ὑπὸ τοῦ τελωνείου, τὰ δὲ ἐμπορεύματα δύνανται νὰ εἰσαχθῶσιν εἰς τὸν τόπον ἐκεῖνον.

Ἐὰν βραδύτερον τὰ ἐμπορεύματα ταῦτα, μὴ καταναλωθέντα ἐν τῇ ἀγορᾷ, χρειασθῇ νὰ ἐπαναστηλῶσιν, εἴτε ὅλα εἴτε ἐν μέρει, εἰς πάντα ἄλλον τόπον, τὸ τελωνεῖον παρέχει τότε ἀπόδειξιν δωρεὰν, κατὰ τὰς ὡρισμένας διατυπώσεις, καὶ ἐπιτρέπει τὴν διάβασιν τῶν ἐμπορευμάτων τούτων.

Αἱ διατάξεις τοῦ 1 καὶ 2 ἄρθρου ἐφαρμόζονται καὶ εἰς τὰ ἐμπορεύματα, τὰ μεταφερόμενα διὰ τοῦ εἰρημένου τρόπου ἐξ ἑνὸς εἰς ἕτερον μέρος τῆς Αὐτοκρατορίας.

Ἄρθρ. 4. Κατ' ἐξαίρεσιν εἰς τὰς προηγουμένας διατάξεις, αἱ εἰς τοὺς ταξειδιώτας διδόμεναι ἀποδείξεις διὰ τὰς ἀποσκευὰς αὐτῶν ἔσονται πάντοτε ἔγκυροι, καὶ εἰς αὐτὰ ἀκόμη τὰ μέρη, τὰ μὴ σημειούμενα εἰς τὰ ἔγγραφα ταῦτα.

ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ

Ἀσυδοσίας τελωνείου,

Ἀφορῶν πάντας τοὺς τῶν διαφόρων θρησκειῶν Κληρικοὺς, ὑπηκόους τε τῆς κραταιᾶς Βασιλείας καὶ ξένους, ὡς καὶ τὰ Μοναστήρια καὶ λοιπὰ αὐτῶν καταστήματα.

(27 Σεβάλ 1281.)

Ἐπεὶ δὴ ἡ ἀσυδοσία τῶν τελωνειακῶν δασμῶν, οὖσα τὸ κυριώτερον καὶ σπουδαιότερον τῶν προνομίων, τὰ ὁποῖα ἔκπαλαι ἐχορηγήθησαν εἰς τὰς διαφόρους κληρικὰς κοινοτήτα, ἀνενεώθη μὲν ἐν τῇ κοινῇ πρὸς πάντας καὶ ἀριδήλῳ κηδεμονίᾳ τῆς Ὑψ. Κυβερνήσεως, ἐδέησεν ὅμως ἵνα τεθῶσιν ὅροι τινὲς ἐπ' αὐτῆς, καὶ κανονισθῇ· διὰ τοῦτο, κατὰ τὸν ἐκδοθέντα ἐπὶ τοῦ ἀντικειμένου τούτου Ὑψ. Αὐτοκρατορικὸν Ἰραδέ ἐν, α') θέλουσιν εἶσθαι ἐλεύθερα παντὸς τελωνειακοῦ δασμοῦ πάντα τά τε πρὸς διακόσμησιν Ἐκκλησιῶν καὶ τὰ πρὸς ἐκτέλεσιν θρησκευτικῶν τελετῶν· β') ἡ ἀσυδοσία αὕτη θέλει ἐξακολουθεῖ (ὡς παρακατιὸν γίγνεται δῆλον) βασιζομένη ἐπὶ τῆς τιμῆς, ἥτις προσδιορίσθη ἐπὶ τῶν ἐτησίως ἀναγκαίων πραγμάτων δ' ἅτε τὸ προσωπικὸν τῶν καλογήρων καὶ καλογραιῶν ἑκάστου μοναστηρίου, καὶ διὰ τὰ κοινωφελῆ αὐτῶν καταστήματα, οἷον ἱερατικὰ σχολεῖα, νοσοκομεῖα, φαρμακεῖα, ὀρφανοτροφεῖα, σχολεῖα τῶν παίδων, (ἐν οἷς διδάσκονται δωρεὰν ἐσώκοιτοί τε καὶ ἐξώκοιτοι), πτωχοκομεῖα, καὶ τὰ τοιοῦτοις ὅμοια.

Ἄρθρ. 1. Εἰσὶν ἐλεύθερα τελωνείου ὅσα πράγματα δὲν συμπεριελήφθησαν εἰς τὰ ἐν τῷ 2 καὶ 3 ἄρθρῳ ὡς ἐκ τῆς τιμῆς των ἀναφερόμενα ἐτήσια ἀναγκαῖα τῶν μοναστηρίων, τῶν ἱερατικῶν σχολείων, τῶν νοσοκομείων, τῶν φαρμακείων, τῶν ὀρφανοτροφείων, τῶν σχολείων τῶν παίδων, ἐν οἷς διδάσκονται δωρεὰν ἐσώκοιτοί τε καὶ ἐξώκοιτοι, καὶ τῶν πτωχοκομείων, καὶ τὰ ὁποῖα, πρὸς διακόσμησιν Ἐκκλησιῶν, καὶ ἐκτέλεσιν θρησκευτικῶν τελετῶν χρησιμεύοντα, ἦσαν καὶ πρότερον ἐλεύθερα παντὸς τελωνειακοῦ δασμοῦ, τουτέστι:

Α'.) Τὰ ὑπὸ τῶν μεγάλων Ἡγεμόνων πρὸς τὸν ναὸν τοῦ ἁγίου Τάφου καὶ λοιπὰς Ἐκκλησίας πεμπόμενα δῶρα.

Β΄.) Θῆκαι σταυρῶν, καὶ παντὸς ἱεροῦ κειμηλίου, κεκοσμημένου καὶ μή.

Γ΄.) Ἱερὰ ποτήρια, δισκάρια, ἀρτοφόρια, λεκάναι, πυξίδες, θυμιατήρια, δοχεῖα θυμιάματος, μικραὶ προχοΐδες (κρυστάλλιναι, χρυσαῖ, ἢ ἀργυραῖ), δίσκοι, καὶ τὰ λοιπὰ τῆς λειτουργίας σκεύη, χρυσᾶ, ἀργυρᾶ, ἢ κεχρυσωμένα.

Δ΄.) Μεγάλα καὶ μικρὰ κηροπήγια, δοχεῖα ἀνθέων, κεκοσμημένα καὶ μή, ἄνθια τεχνητά, οὐρανοί, παραπετάσματα, λιναῖ ὀθόναι τοῦ θυσιαστηρίου, περιστρώματα (δουσεμέδες), ὑφάσματα μεταξωτὰ ἢ βαμβακερὰ διὰ στολισμὸν, κροσσοὶ καὶ σειράδια μεταξωτὰ, χρυσᾶ, ἢ ἀργυρᾶ, Ἐπισκοπικαὶ ῥάβδοι, καὶ πίνακες κεκοσμημένοι καὶ μὴ, διὰ νὰ κρεμασθῶσιν εἰς τὰς Ἐκκλησίας.

Ε΄.) Ἱερατικὰ ἐνδύματα, ἐῤῥαμμένα ἢ ἄῤῥαφα, καὶ ἱερὰ ἄμφια διὰ πᾶσαν τάξιν κληρικοῦ.

ΣΤ΄) Τάπητες μάλλινοι ἢ μεταξόπτιλοι (κατηφεδένιοι), κεντημένοι μὲ χρυσὸν ἢ ἄργυρον.

Ζ΄) Πολυέλεοι καὶ πολυκάνδηλα Ἐκκλησιῶν ἀργυρᾶ ἢ ἐκ μετάλλου κεχρυσωμένου ἢ καὶ κρυστάλλου, δίοπτρα χρωματισμένα ἢ ἀχρωμάτιστα, φύλλα χρυσοῦ ἢ ἀργύρου, βαφαὶ καὶ εἰκόνες διὰ στολισμὸν Ἐκκλησίας, κηρίον χυμένον ἢ ἄχυτον, θυμίαμα, κομβολόγια, μικραὶ εἰκόνες χρυσαῖ ἢ ἀργυραῖ, ἀγάλματα μικρὰ ἢ μεγάλα, καὶ πᾶν εἶδος ζωγραφιῶν.

Η΄.) Ὅσα χρήσιμα τῇ προσευχῇ, οἷον σταυροὶ, μικραὶ εἰκόνες, κογχύλια καὶ κομβολόγια, τὰ ὁποῖα κατασκευζουσι τόσον αἱ καλογραῖαι τοῦ Λατινικοῦ Πατριαρχείου, τοῦ ἐν Ἱεροσολύμοις μοναστηρίου τοῦ ἁγίου Ἰωσὴφ, καὶ τοῦ ἁγίου Τάφου, ὅσον καὶ οἱ καλόγηροι τῶν ἐν Ἱεροσολύμοις κειμένων λοιπῶν ἁπάντων καταστημάτων, διὰ νὰ στέλλωσιν αὐτὰ εἰς τοὺς ἐν Εὐρώπῃ ἀρχηγούς των.

Θ΄.) Ὄργανα, ἁρμόνιαι, βιβλία τῆς λειτουργίας, συλλογὴ ᾀσμάτων, Ἐκκλησιαστικαὶ μουσικαὶ, καὶ πᾶν βιβλίον δι' Ἐκκλησίαν ἢ μοναστήριον, ἢ σχολεῖον, τόσον ἱερατικὸν, ὅσον καὶ ἐπὶ τῷ διδάσκεσθαι ἐν αὐτῷ τὰ τῆς θρησκείας ὡρισμένον, εἴτε ἐξ Εὐρώπης κομιζόμενον, εἴτε καὶ ἕν τινι τῶν ἐν τῇ Αὐτοκρατορικῇ ἐπικρατείᾳ κειμένων μεγάλων μοναστηρίων τυπωθὲν, καὶ ἀκολούθως εἰς ἄλλο τι μέρος τῆς αὐτῆς ἐπικρατείας στελλόμενον.

Ι΄.) Πάντα τὰ πρὸς οἰκοδομὴν καὶ διατήρησιν Ἐκκλησίας ἢ μοναστηρίου, ἢ τῶν τούτοις ὁμοίων καταστημάτων, ἀναγκαιοῦντα, εἴτε ἐκ τῆς Αὐτοκρατορικῆς εἰς ξένην ἐπικράτειαν στελλόμενα, εἴτε ἀπὸ ξένης εἰς τὴν Αὐτοκρατορικὴν εἰσαγόμενα, εἴτε καὶ ἅπαξ μὲν εἰς τὴν Αὐτοκρατορικὴν ἐπικράτειαν εἰσαχθέντα, ἀκολούθως δὲ ἐξ ἑνὸς εἰς ἄλλο μοναστήριον μετακομιζόμενα.

Τὰ εἰρημένα Ἐκκλησιαστικὰ πράγματα καὶ κοσμήματα θέλουσιν εἶσθαι ἐπίσης ἐλεύθερα τελωνείου, καὶ ὅταν χάριν ἐπισκευῆς ἤθελον στέλλεσθαι εἰς Εὐρώπην.

Ἄρθρ. 2. Θέλουσιν ἐπίσης χαίρει τὴν ἀσυδοσίαν τοῦ τελωνείου τόσον τὰ μοναστήρια τῶν ἁγίων τόπων, τῶν Ἰησουϊτῶν, τῶν Λαζαριστῶν, τῶν ἀδελφῶν τῶν Χριστιανικῶν σχολείων ὀνομαζομένων, τῶν Καπουτσίνων, τῶν Δομινικανῶν, τῶν Καρμηλιτῶν, τῶν Φραγκισκάνων ἑκάστου τάγματος, ὅσον καὶ αἱ ἀδελφαὶ τοῦ Ἐλέους, αἱ καλογραῖαι τοῦ ἁγίου Ἰωσὴφ, καὶ τοῦ ἁγίου Τάφου, καὶ πάντα τὰ λοιπὰ κληρικὰ τάγματα, τῶν ὁποίων τὰ ὀνόματα δὲν ἀναφέρονται ἐν τῷ ἄρθρῳ τούτῳ.

Τὰ πρὸς διατήρησιν ἑκάστου καλογήρου ἢ καλογραΐας ἀναγκαιοῦντα πράγματα, τῶν ὁποίων ἡ ἀξία προσδιωρίσθη εἰς 4000 γρόσια, θέλουσιν εἶσθαι ἐλεύθερα τελωνίου. Τὰ πράγματα δὲ ταῦτα συνίστανται εἰς ἐνδύματα, ἐδώδιμα, μελάνην καὶ χαρτία διαφόρων εἰδῶν, καὶ λοιπὰ τοῖς καλογήροις ἀνήκοντα.

Ἐάν τις καλόγηρος ἢ καλογραία ἤθελε φέρει ταμβάκον ἐξ Εὐρώπης δι' ἰδίαν χρῆσίν του, δύναται νὰ φέρῃ κατ' ἔτος 150 γροσίων, τὸ δὲ τελωνειακὸν δικαίωμα, τὸ ὁποῖον, κατὰ τὴν τοῦ μονοπωλείου τάξιν, δέον ἵνα ληφθῇ, 75 γρόσια τοῖς ἑκατὸν, θέλει ἀφαιρεθῇ ἐκ τοῦ ὅλου τῆς κατὰ τὴν ἔννοιαν τοῦ ἄρθρου τούτου χορηγηθείσης ἀσυδοσίας τοῦ τελωνείου.

Ἐὰν ἡ Ὑψ. Κυβέρνησις ἤθελεν ἀκολούθως ἀπαγορεύσει τὴν ἐξ Εὐρώπης εἰς τὴν Ὀθωμανικὴν ἐπικράτειαν εἰσαγωγὴν τοῦ ταμβάκου, μ' ὅλον ὅτι ἡ ἀσυδοσία αὕτη θέλει παύσει, καὶ πάλιν δύνανται οἱ εἰρημένοι καλόγηροι καὶ καλογραῖαι νὰ φέρωσι πάντοτε δι' ἰδίαν των χρῆσιν ἕως 150 γροσίων ταμβάκον ἐκ τῶν κα-

ταθκευαζομένων ἐντὸς τῆς Αὐτοκρατορικῆς ἐπικρατείας, ἐπὶ τῷ ὅρῳ τοῦ νὰ ἀφαιρῆται τὸ ἐν τῷ περὶ ταμβάκων Κανονισμῷ προσδιωρισμένον τελωνειακὸν αὐτοῦ δικαίωμα ἐκ τοῦ ὅ ου τῆς πρὸς αὐτοὺς χορηγηθείσης ἀσυδοσίας.

Ἄρθρ. 3. Ἐπειδὴ πάντα τὰ ἱερατικὰ σχολεῖα, τὰ νοσοκομεῖα, τὰ φαρμακεῖα, ἐξ ὧν πτωχοὶ καὶ ἄποροι λαμβάνοντες δωρεὰν φάρμακα θεραπεύονται, τὰ σχολεῖα, ἐν οἷς διδάσκονται καὶ ἐκπαιδεύονται οἱ τῶν πτωχῶν παῖδες, ἐσώκοιτοί τε καὶ ἐξώκοιτοι, τὰ πτωχοτροφεῖα καὶ τὰ τούτοις ὅμοια καταστήματα, ἢ τινὰ ἐξ αὐτῶν, εἰσὶν ἢ δύνανται νὰ ὦσι προσηρτημένα εἰς τὰ ἐν τῷ 2 ἄρθρῳ ἀναφερόμενα μοναστήρια, πρέπει νὰ δοθῇ καὶ εἰς ἕκαστον αὐτῶν ἰδιαιτέρα καὶ ἐκ μέρους τοῦ τελωνείου ἀσυδοσία, ὡς ἐδόθη καὶ εἰς τὸ προσωπικὸν τῶν μοναστηρίων, ὡς ἐξῆς:

Α΄.) Θέλουσιν εἶναι ἐλεύθερα τελωνίου πάντα τὰ πρὸς διατήρησιν ἑκάστου τῶν ἐν τοῖς ἱερατικοῖς σχολείοις μαθητῶν ἀναγκαῖα πράγματα, τῶν ὁποίων ἡ τελευταία τιμὴ προσδιωρίσθη εἰς 1800 γρόσια κατ' ἔτος· τὰ πράγματα δὲ ταῦτα συνίστανται εἰς ἐνδύματα, ἐνδύματα, τὰ πρὸς γραφὴν ἀναγκαῖα, οἷον μελάνην, χαρτίον διαφόρων εἰδῶν καὶ κονδύλια, ἐργαλεῖα χημικὰ καὶ ἀστρονομικὰ καὶ πᾶν ὅ,τι ἀναγκαῖον πρὸς ἀνατροφὴν καὶ ἐκπαίδευσιν.

Β΄.) Τὰ διὰ τὴν κλίσιν ἑκάστου τῶν ἐν τοῖς νοσοκομείοις ἀσθενῶν ἀναγκαῖα, τῶν ὁποίων ἡ τιμὴ προσδιωρίσθη μέχρι 1350 γροσίων κατ' ἔτος· ταῦτα δὲ συνίστανται εἰς τροφὰς, φάρμακα, ἀσπρόρρουχα, κρεββάτια, στρώματα, ἐφαπλώματα, διάφορα σκεύη καὶ ἐργαλεῖα χειρουργικὰ, δῶρα ἐλέους χάριν ὑπὸ τοῦ κοινοῦ στελλόμενα, καὶ πᾶν ὅ,τι ἀναγκαῖον εἰς ἀσθενῆ ἢ εἰς κατάστημα καὶ κῆπον Νοσοκομείου.

Γ΄.) Τὰ ἀναγκαῖα δι' ἕκαστον τῶν ἐν τοῖς εἰρημένοις φαρμακείοις θεραπευομένωνπτωχῶν διετιμήθησαν κατ' ἔτος εἰς 900γρόσια· τὸ δὲ ποσὸν τῶν δι' ἕκαστον φαρμακεῖον ἐτησίως προσδιορισθησομέ ων γίγνεται γνωστὸν, ἐὰν ὁ ἀριθμὸς τῶν πτωχῶν, οἵτινες ἐνισηλεύθησαν εἰς ἕκαστον φαρμακεῖον μίαν ἡμέραν μὲ τὴν ἄλλην, κατὰ τὸ διάστημα δύω παρελθόντων ἐτῶν, ἤθελε πολλαπλασιασθῇ μὲ τὰ 900· τὰ δὲ πράγματα ταῦτα συνίστανται εἰς τροφὰς, φάρμακα, ἀσπρόρρουχα, καὶ σκεύη ἀναγκαῖα εἰς φαρμακεῖον.

Δ΄.) Τὰ ἀναγκαῖα δι' ἕκαστον ἢ ἑκάστην τῶν ἐν τοῖς ὀρφανοτροφείοις ὀρφανῶν διετιμήθησαν ἐτησίως εἰς γρόσια 1800, καὶ ταῦτα δὲ συνίστανται εἰς τρόφιμα, ἐνδύματα, μελάνην, πᾶν εἶδος χαρτίου, κονδύλια, μολυβδοκόνδυλα, καὶ ἄλλα τοιαῦτα πρὸς γραφὴν ἀναγκαῖα, εἰς βιβλία κεκοσμημένα, διδόμενα ὡς ἀμοιβὴ εἰς τοὺς μικροὺς παῖδας ἐν καιρῷ ἐξετάσεων, στεφάνους, κουτία, παιγνίδια, δείγματα ψιλῶν πανικῶν καὶ ἐργοχείρων, καὶ λοιπὰ ὑφάσματα, καὶ ἐν γένει πᾶν εἴτι μαθήσει καὶ ἠθικῇ ἢ γεωργίᾳ καὶ τέχνῃ ἀναγκαῖον.

Ε΄.) Τὰ ἀναγκαῖα δι' ἕκαστον ἐξώκοιτον μαθητὴν, δωρεὰν ἐκπαιδευόμενον ἐν τοῖς σχολείοις, ἐξετιμήθησαν εἰς 450 γρόσια κατ' ἔτος· ταῦτα δὲ συνίστανται εἰς μελάνην, διάφορα εἴδη χαρτίου, κονδύλια, μολυβδοκόνδυλα, καὶ λοιπὰ πρὸς γραφὴν ἀναγκαῖα, εἰς βιβλία κεκοσμημένα, τὰ ὁποῖα δίδονται δωρεὰν εἰς τὰ μικρὰ παιδία ἐν καιρῷ ἐξετάσεων, εἰς στεφάνους, κουτία, παιγνίδια καὶ πᾶν ἄλλο, ἀφορῶν τὴν ἐκπαίδευσιν καὶ τὴν ἀνατροφήν.

ΣΤ΄.) Τὰ ἀναγκαῖα ἑκάστῳ τῶν ἐν τοῖς πτωχοκομείοις τροφοδοτουμένων ἐξετιμήθησαν κατ' ἔτος εἰς γρόσια 3500, τὸ δὲ ποσὸν τοῦ ὅλου τῶν πραγμάτων, τὰ ὁποῖα θέλουσι προσδιορισθῇ ἐτησίως δι' ἕκαστον πτωχοκομεῖον, γίγνονται γνωστὰ, ὅταν ὁ ἀριθμὸς τῶν διατραφέντων εἰς ἕκαστον αὐτῶν, ἡμέραν μὲ τὴν ἡμέραν, κατὰ τὸ διάστημα δύο προηγουμένων ἐτῶν, πολλαπλασιασθῇ ἐπὶ τῶν τριῶν χιλιάδων καὶ 500 γροσίων· τὰ δ' ἐν τῷ παραγράφῳ τούτῳ ὑπονοούμενα πράγματα συνίστανται εἰς τρόφιμα, φάρμακα, καὶ λοιπὰ ἀναγκαῖα τοιούτοις πτωχοκομείοις.

Ἄρθρ. 4. Αἱ ἐν τῷ 2 καὶ 3 ἄρθρῳ προσδιορισθεῖσαι τιμαὶ ἠριθμήθησαν εἰς νομίσματα καθαρὰ, δηλαδὴ ἡ μὲν Ὀθωμανικὴ λίρα εἰς γρόσια ἑκατὸν, τὰ δὲ λοιπὰ χρυσᾶ καὶ ἀργυρᾶ ἀναλόγως· πέντε δὲ ἀργυρᾶ εἰκοσάρια ἀποτελοῦσι μίαν λίραν Ὀθωμανικήν.

Ἄρθρ. 5. Ὅταν τὸ κιβώτιον μιᾶς Ἐκκλησίας ἢ ἑνὸς μοναστηρίου ἢ ἱερατικοῦ σχολείου, ἢ νοσοκομείου ἢ φαρμακείου διὰ τοὺς πτωχοὺς, ἢ σχολείου, ἐν ᾧ

διδάσκονται καὶ ἀνατρέφονται δωρεὰν παῖδες, ἐσώκοιτοί τε καὶ ἐξώκοιτοι, ἢ πτωχοκομείου, ἤθελον φθάσει εἰς ἀποβάθραν πόλεώς τινος τῆς Αὐτοκρατορικῆς ἐπικρατείας, οἱ ἐν τῇ ἀποβάθρᾳ ταύτῃ εὑρισκόμενοι, καὶ τὰ πρῶτα φέροντες καλόγηροι, ἢ καὶ καλογραῖαι, θέλουσιν ὑποβάλλει μίαν ἔγγραφον αἴτησιν εἰς τὴν ἰδίαν αὐτῶν ἀρχὴν, δηλαδὴ ἐὰν μὲν ὦσι ξένοι, εἰς τὰ Προξενεῖά των, ἐὰν δὲ ὑπήκοοι τῆς κραταιᾶς Βασιλείας, εἰς τοὺς πνευματικοὺς αὐτῶν ἀρχηγούς, διαλαμβάνουσαν εἰς ποίαν Ἐκκλησίαν ἢ κοινότητα ἢ θρησκείαν ἢ μοναστήριον ἀνήκουσι τὰ εἰρημένα κιβώτια· ἡ δὲ ἀρχὴ αὕτη, ἐπικυροῦσα τὴν αἴτησιν ταύτην, καὶ σφραγίζουσα αὐτὴν διὰ τῆς ἰδίας σφραγίδος, ὀφείλει νὰ στείλῃ αὐτὴν εἰς τὸν διευθυντὴν τοῦ τελωνείου. Τὰ δ' ἐν τοῖς κιβωτίοις τούτοις εὑρισκόμενα πράγματα, θεωρηθέντα ὑπὸ τῶν ὑπαλλήλων τοῦ τελωνείου, καὶ σημειούμενα εἰς τὸ ἐπὶ τοιούτοις πράγμασιν ἐξιδιασμένον βιβλίον, θέλουσι παραδίδεσθαι ἀμέσως, χωρὶς νὰ λαμβάνηται τελωνειακὸν δικαίωμα. Ἐὰν δὲ τὸ τελωνειακὸν δικαίωμα τῶν πραγμάτων τούτων ἤθελεν ὑπερβῆ τὸ ἐτησίως προσδιορισθὲν τῆς ἀσυδοσίας ποσὸν δι' ἕκαστον μοναστήριον ἢ ἱερατικὸν σχολεῖον, ἢ νοσοκομεῖον, ἢ φαρμακεῖον πτωχῶν, ἢ ὀρφανοτροφεῖον, ἢ σχολεῖον, ἐν ᾧ διδάσκονται καὶ ἀνατρέφονται δωρεὰν παῖδες, ἐσώκοιτοί τε καὶ ἐξώκοιτοι, ἢ πτωχοκομεῖον, τότε θέλει λαμβάνεσθαι τὸ κανονικὸν τελώνιον διὰ τὰ περιπλέον.

Ἄρθρ. 6. Τὰ τῶν Ἐκκλησιῶν, τῶν μοναστηρίων, καὶ τῶν τούτοις ὁμοίων καταστημάτων κιβώτια θέλουσι στέλλεσθαι εἰς τὰ μέρη των, συνοδευόμενα ὑπὸ ἑνὸς τελωνειακοῦ ὑπαλλήλου.

Ἄρθρ. 7. Ἐὰν ἐντὸς τῶν εἰρημένων κιβωτίων ἤθελεν εὑρεθῇ ἄλλο τι πρᾶγμα ἐκτὸς τῶν εἰς μοναστήριον καὶ ἄλλο τι τοιοῦτον κατάστημα ἀναγκαιούντων, καὶ ἐν τῷ κανονισμῷ τούτῳ προσδιωρισμένων, περὶ τοῦ τοιούτου πράγματος ἡ διεύθυνσις τοῦ τελωνείου θέλει συνεννοεῖσθαι προηγουμένως, ἐὰν μὲν τὸ πρᾶγμα ἀνήκῃ εἰς ὑπήκοον ξένον, μετὰ τοῦ Προξενείου του, εἰ δὲ μὴ, μετὰ τοῦ πνευματικοῦ ἀρχηγοῦ του, καὶ διὰ τὸ πρᾶγμα τοῦτο θέλει λαμβάνεσθαι ὁλοσχερῶς τὸ τελώνιον

Ἄρθρ. 8. Ἐπειδὴ ὁ ἀριθμὸς τῶν ἐν τοῖς μοναστηρίοις καὶ τοιούτοις καταστήμασιν ἐνδέχεται νὰ ἦναι ἄλλοτε περισσότερος, καὶ ἄλλοτε ὀλιγώτερος, διὰ τοῦτο διὰ νὰ ἠμπορῇ, ἀναλόγως μὲ τὰς ἐν τοῖς ἄρθροις 2 καὶ 3 ὁρισθείσας βάσεις, νὰ προσδιορισθῇ τὸ ὅλον τῆς τιμῆς τῶν πραγμάτων ἑκάστου μοναστηρίου καὶ τῶν τοιούτων καταστημάτων, τὰ Προξενεῖα καὶ οἱ πνευματικοὶ ἀρχηγοὶ ὀφείλουσι κατ' ἔτος πρὸ τῆς 1 Μαρτίου νὰ δίδωσι πρὸς τὸν ἐπὶ τῆς εἰσπράξεως τῶν δασμῶν τοῦ νομοῦ (Ρουσουμάτ Ναζηρὴ) ἕνα ἐπίσημον κατάλογον, διαλαμβάνοντα τὸν ἀριθμὸν τοῦ προσωπικοῦ τοῦ μοναστηρίου ἐκείνου, ἢ τοῦ ἱερατικοῦ σχολείου, ἢ ἄλλου τοιούτου καταστήματος· ὁ δ' ἐν τῷ καταλόγῳ τούτῳ ὁρισθεὶς ἀριθμὸς δὲν δύναται νὰ αὐξηθῇ ἐν μηδεμιᾷ προφάσει μέχρι τέλους τοῦ ἔτους. Ἐὰν δὲ τὰ Προξενεῖα, ἢ οἱ πνευματικοὶ ἀρχηγοὶ, δὲν ἤθελον στείλει τὴν 1 Μαρτίου ἑκάστου ἔτους τὸν νέον κατάλογον, τότε ὡς πρὸς τὴν ἀσυδοσίαν ἡ διεύθυνσις τοῦ τελωνείου θέλει βαδίζει ἐπὶ τοῦ καταλόγου τοῦ παρελθόντος ἔτους, ὅστις καὶ δὲν δύναται πλέον νὰ ἀλλάξῃ, ἐὰν δὲν ἤθελε παρέλθει ὁλόκληρον ἔτος ἀπὸ τῆς ἡμερομηνίας ταύτης. Ἐὰν δὲ ὁ εἰρημένος κατάλογος ἤθελε μὲν σταλῇ τὴν 1 Μαρτίου, ἀκολούθως δὲ κατὰ τὴν διάρκειαν τοῦ αὐτοῦ ἔτους ἤθελεν οἰκοδομηθῇ νέον μοναστήριον, ἢ ἄλλο τι τοιοῦτον κατάστημα, διὰ νὰ δύναται νὰ προσδιορισθῇ τὸ ἀληθὲς ποσὸν τῆς ἀσυδοσίας τοῦ τελωνείου τοῦ μοναστηρίου τούτου, ἢ ἄλλου τοιούτου τινὸς κοινωφελοῦς καταστήματος, ὀφείλουσι τὰ Προξενεῖα ἢ οἱ πνευματικοὶ ἀρχηγοὶ νὰ εἰδοποιῶσιν εὐθὺς τὸ πρᾶγμα ἐπισήμως εἰς τὸν ἐπὶ τῆς εἰσπράξεως τῶν δασμῶν διευθυντήν.

Ἄρθρ. 9. Οἱ τὰ πρῶτα φέροντες μεταξὺ τῶν καλογήρων καὶ καλογραιῶν τῶν ἐν τῇ Αὐτοκρατορικῇ ἐπικρατείᾳ κειμένων μοναστηρίων καὶ λοιπῶν καταστημάτων, διὰ νὰ παραλαμβάνωσιν, ὡς ἐν τῷ 5 ἄρθρῳ εἴρηται, διὰ τῶν Προξενείων καὶ τῶν πνευματικῶν ἀρχηγῶν των τὰ κιβώτια, τὰ ὁποῖα περιέχουσι πράγματά των, ὅταν ἤθελον φθάσει, ὀφείλουσι νὰ διορίζωσιν ἕνα ὑπάλληλον ἐπὶ τούτῳ. Προσέτι δὲ, καὶ διὰ νὰ δύναται νὰ προσδιορισθῇ τὸ ἀληθὲς ποσὸν τῆς ἀσυδοσίας τοῦ τελωνίου ἑκάστου μοναστηρίου ἢ ἄλλου καταστήματος, ὀφείλουσιν, ὡς ἐν τῷ 8

ἄρθρῳ εἴρηται, νὰ εἰδοποιῶσιν ἀπὸ τῆς 1 Μαρτίου ἑκάστου ἔτους διὰ τῶν Προξενείων ἢ τῶν πνευματικῶν ἀρχηγῶν των τῷ ἐπὶ τῆς εἰσπράξεως τῶν δασμῶν τοῦ νομοῦ διευθυντῇ τὸν ἀριθμὸν τοῦ προσωπικοῦ τῶν μοναστηρίων καὶ λοιπῶν καταστημάτων αὐτῶν.

Ἄρθρ. 10. Ἐπειδὴ τὰ εἰς τὰ κεντρικὰ μέρη εὑρισκόμενα μεγάλα μοναστήρια, ἐκ τῶν πραγμάτων, τὰ ὁποῖα μεταφέρουσιν ἐξ Εὐρώπης, εἶναι ὑποχρεωμένα νὰ στέλλωσιν εἰς τὰ παρακείμενα μοναστήρια, ἐν μὲν τῇ εἰσαγωγῇ τῶν πραγμάτων τούτων ἡ διεύθυνσις τοῦ τελωνείου τῆς πόλεως, εἰς τὴν ὁποίαν εὑρίσκονται τὰ μεγάλα ταῦτα μοναστήρια, θέλει δίδει τὴν ἄδειαν, ἀφοῦ ἀφαιρέσῃ τὸ τελωνειακὸν αὐτῶν δικαίωμα ἐκ τοῦ ποσοῦ τῆς ἀσυδοσίας τῶν μεγάλων τούτων μοναστηρίων· ἐν δὲ τῇ ἐξαγωγῇ θέλει προσέχει εἰς τὸ νὰ ἐπιστρέφῃ καὶ προσθέτῃ τὸ ποσὸν τοῦ τελωνειακοῦ τούτου δικαιώματος εἰς τὴν ἀσυδοσίαν τῶν αὐτῶν μεγάλων μοναστηρίων. Ὅταν δὲ τὰ πράγματα ταῦτα φθάσωσιν εἰς τὴν πόλιν, εἰς τὴν ὁποίαν εὑρίσκεται τὸ μοναστήριον ἐκεῖνο, εἰς ὃ ἐστάλησαν, ἡ διεύθυνσις τοῦ τελωνείου τοῦ μέρους ἐκείνου, ἀφοῦ ἀφαιρέσῃ τὸ τελωνειακὸν αὐτῶν δικαίωμα ἐκ τοῦ ἐτησίου ποσοῦ τῆς ἀσυδοσίας τοῦ μοναστηρίου ἐκείνου, θέλει παραδίδει αὐτά.

Ἄρθρ. 11. Ἐὰν ἓν Μοναστήριον καλογήρων ἢ καλογραιῶν ἤθελε στείλει εἰς ἓν ἄλλο μοναστήριον προϊόντα τῆς Αὐτοκρατορικῆς ἐπικρατείας ἐκ τῶν ἀπολύτως ἀναγκαίων, ὁ ἡγούμενος τοῦ μοναστηρίου ἐκείνου, ἢ ὁ ἐπιτετραμμένος τὰ τοῦ μοναστηρίου θέλει ὑποβάλλει ἐπὶ τούτῳ μίαν ἔγγραφον αἴτησιν διὰ τοῦ Προξενείου ἢ τῶν πνευματικῶν ἀρχηγῶν· καὶ ἐπὶ τῷ ὅρῳ τοῦ νὰ φέρῃ εἰς ἀνάλογον τῆς ἀποστάσεως χρονικὸν διάστημα ἓν ἐπίσημον πιστοποιητικόν, ἐπικεκυρωμένον ὑπὸ τοῦ τελωνειάρχου τοῦ μέρους ἐκείνου, πρὸς ἀπόδειξιν ὅτι τὰ πράγματα ἐκεῖνα ἐστάλησαν, θέλουσιν εἶσθαι ἐλεύθερα τελωνίου, καὶ ὁ διευθυντὴς τοῦ τελωνείου θέλει δίδει ἄδειαν διὰ τὴν ἐξαγωγήν των. Ὅταν δὲ τὰ πράγματα ταῦτα φθάσωσιν εἰς τὴν πόλιν ἐκείνην, ἐν ᾗ εὑρίσκεται τὸ μοναστήριον, πρὸς ὃ ἐστάλησαν, τὸ τελωνεῖον τῆς πόλεως ἐκείνης, ἀφοῦ ἀφαιρέσῃ αὐτὰ ἐκ τοῦ ποσοῦ τῆς ἀσυδοσίας τοῦ μοναστηρίου ἐκείνου, θέλει παραδίδει αὐτὰ εὐθύς. Ἐὰν δὲ, ἄνευ μηδεμιᾶς καταναγκαστικῆς αἰτίας, δὲν ἤθελεν ἐμφανισθῇ ἐντὸς τοῦ προσδιορισθέντος χρονικοῦ διαστήματος τὸ ἐπίσημον ἐκεῖνο πιστοποιητικόν, τὸ κανονικὸν τελώνιον τῶν πραγμάτων ἐκείνων θέλει πληρόνει τὸ μοναστήριον, τὸ ὁποῖον τὰ ἔστειλεν.

Ἐπειδὴ τὰ ἐν Παλαιστίνῃ κείμενα μοναστήρια τῶν ἁγίων Τόπων μεταφέρουσι τὸν ἀναγκαιοῦντα αὐτοῖς οἶνον ἐκ τῆς νήσου Κύπρου, ὁ ἡγούμενος τοῦ στέλλοντος τὸν οἶνον μοναστηρίου, διὰ νὰ λάβῃ τὴν ἄδειαν τοῦ νὰ ἀποστείλῃ αὐτὸν ἐλεύθερον παντὸς τελωνειακοῦ δασμοῦ, ὡς καὶ τοῦ ὀνομαζομένου ζεδζιριγὲ, θέλει καθυποβάλλει διὰ τοῦ Προξενείου ἢ τῶν πνευματικῶν ἀρχηγῶν μίαν ἔγγραφον αἴτησιν πρὸς τὸν ἐπιτετραμμένον τὴν εἴσπραξιν τῶν δασμῶν, ἡ ἄδεια δὲ αὕτη θέλει χορηγεῖσθαι δι' ἑνὸς ἀποδεικτικοῦ, τὸ ὁποῖον καὶ ἐπικυρούμενον ὑπὸ τοῦ τελωνειάρχου τῆς Ἰόππης, θέλει ἐπιστρέφεσθαι εἰς διάστημα 50 ἡμερῶν, ἐὰν δὲν ἤθελεν ὑπάρχει καταναγκαστική τις αἰτία. Ὅταν δὲ ὁ οἶνος οὗτος φθάσῃ εἰς τὴν ἀποβάθραν τῆς Ἰόππης, διὰ νὰ παραδοθῇ εἰς τὸν ἐκ μέρους τῶν μοναστηρίων τῶν ἁγίων Τόπων εὑρισκόμενον ἐκεῖ Ἐπίτροπον, ὁ διευθυντὴς τοῦ τελωνείου, κατὰ τὴν διανομὴν τοῦ Ἐπιτρόπου, θέλει ἀριθμήσει εἰς τὴν ἐτήσιον ἀσυδοσίαν ἑκάστου μοναστηρίου ὅσον τελωνειακὸν δικαίωμα ἀνήκει εἰς ἕκαστον αὐτῶν ἐκ τοῦ οἴνου τούτου. Ἐὰν δὲ ἄνευ καταναγκαστικῆς αἰτίας δὲν ἤθελεν ἐπιστραφῇ ἐπικυρωμένον τὸ ῥηθὲν ἀποδεικτικὸν εἰς διάστημα 50 ἡμερῶν, ὁ ἐπιτετραμμένος τὴν εἴσπραξιν τῶν δασμῶν τῆς νήσου ταύτης θέλει ζητεῖ καὶ λαμβάνει παρὰ τοῦ ἡγουμένου τοῦ μοναστηρίου, τὸ ὁποῖον ἔστειλε τὸν οἶνον, τὸ δικαίωμα τοῦ ζεδζιριγὲ καὶ τοῦ τελωνείου.

Ὁ οἶνος, τὸν ὁποῖον τὸ ἐπὶ τῆς νήσου Κύπρου μετόχιον τῶν ἁγίων Τόπων ἤθελεν ἀγοράσει ἐπιτοπίως, καὶ ὅστις ἤθελε σταλῇ κατ' αὐτὸν τὸν τρόπον, θέλει εἶσθαι ἐλεύθερος τοῦ ἐσωτερικοῦ δασμοῦ τοῦ ζεδζιριγέ· ὀφείλει δὲ μόνον ὁ ἡγούμενος τοῦ ῥηθέντος μετοχίου νὰ ἐπιστρέφῃ, ὡς ἀνωτέρω εἴρηται, ἐπικυρωμένον τὸ ἀποδεικτικὸν τῆς ἀφίξεως αὐτῶν εἰς τὴν ἀποβάθραν τῆς Ἰόππης.

Ἐὰν τὰ ἐκτὸς τῶν ἁγίων Τόπων ἀλλαχοῦ κείμενα μοναστήρια ἤθελον στείλει οἶνον εἰς ἄλλα μοναστήρια ἐντὸς τῆς Αὐτοκρατορικῆς ἐπικρατείας, θέλουσι χαίρει τὰ αὐτὰ ἐπίσης προνόμια, ὑποκείμενα εἰς τὰς αὐτὰς ὑποχρεώσεις.

Ὁ παρὰ πάντων τῶν μοναστηρίων δι' ἰδίαν αὐτῶν χρῆσιν ἐπιτοπίως κατασκευαζόμενος οἶνος θέλει εἶσθαι ἐλεύθερος δασμοῦ τοῦ ζ ε δ ζ ι ρ ι γ έ.

Ἄρθρ. 12. Ἐπειδὴ τὰ τῶν καλογήρων τῶν μοναστηρίων τῶν ἁγίων Τόπων ἐνδύματα, ὡς καὶ τὰ τῶν ἀδελφῶν τοῦ Ἐλέους, καὶ λοιπῶν κληρικῶν κοινοτήτων, κατασκευάζονται ἐκ τῶν ὑφασμάτων, τὰ ὁποῖα φέρουσιν ἐξ Εὐρώπης τὰ μεγάλα μοναστήρια, καὶ ἀκολούθως στέλλουσιν εἰς τὰ λοιπὰ μοναστήρια διὰ τοὺς εἰρημένους καλογήρους καὶ καλογραίας, καὶ ἐπειδὴ ἐν τῇ ἀφίξει τῶν ὑφασμάτων τούτων εἰς τὴν πόλιν, ἐν ᾗ εὑρίσκονται τὰ μεγάλα μοναστήρια, ἡ ἐν τῇ πόλει ἐκείνῃ διεύθυνσις τοῦ τελωνείου ἀφαιρεῖ τὸ τελωνειακὸν αὐτῶν δικαίωμα ἐκ τοῦ ποσοῦ τῆς ἀσυδοσίας τῶν μεγάλων τούτων μοναστηρίων, διὰ τοῦτο, ἐν τῇ ἐξαγωγῇ τῶν ἐνδυμάτων τούτων, τὸ δικαίωμα τοῦτο θέλει ἐπιστρέφεσθαι καὶ προστίθεσθαι εἰς τὴν ἀσυδοσίαν τῶν μεγάλων μοναστηρίων. Ὅταν δὲ τὰ ἐνδύματα ταῦτα φθάσωσιν εἰς πόλιν, ἐν ᾗ εὑρίσκονται τὰ μοναστήρια, εἰς τὰ ὁποῖα ἐστάλησαν, ἡ ἐν τῇ πόλει ἐκείνῃ διεύθυνσις τοῦ τελωνείου θέλει ἀφαιρεῖ τὸ τελωνειακὸν αὐτῶν δικαίωμα ἐκ τοῦ π σοῦ τῆς ἀσυδοσίας τῶν μοναστηρίων τούτων, καὶ οὕτω θέλει παραδίδει αὐτά.

ΑΝΤΙΓΡΑΦΟΝ ΣΟΥΛΤΑΝΙΚΟΥ ΑΥΤΟΓΡΑΦΟΥ.

(Ἐ κ τ ε λ ε σ θ ή τ ω.)

ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ

Περὶ ἐξασκήσεως τοῦ Ἰατρικοῦ ἐπαγγέλματος κατὰ τὸ θεοφρούρητον Ὀθωμανικὸν Κράτος.

(7 Ῥεβιοὺλ-ἀχὴρ 1278.)

Ἄρθρ. 1. Οὐδεὶς δύναται νὰ μετέλθῃ τὴν ἰατρικὴν, ἢ κλάδον τινὰ τῆς τέχνης ταύτης, μὴ ἔχων δίπλωμα τῆς αὐτοκρατορικῆς ἰατρικῆς Σχολῆς, ἢ ξένου πανεπιστημείου.

Ἄρθρ. 2. Ὁ μὴ φέρων δίπλωμα ἰατροῦ ἢ χειρουργοῦ δὲν δύναται νὰ λάβῃ τὸν τίτλον *Δόκτορος* (διδάκτορος) τῶν ἐπιστημῶν τούτων.

Ἄρθρ. 3. Μετὰ τὴν δημοσίευσιν τοῦ παρόντος κανονισμοῦ, οἱ ἐξ ἄλλων χωρῶν ἐρχόμενοι δόκτορες ὀφείλουσιν, ὅπως τοῖς ἐπιτραπῇ ἡ ἐν τῇ ὀθωμανικῇ ἐπικρατείᾳ ἐξάσκησις τοῦ ἰατρικοῦ ἐπαγγέλματος, α΄.) νὰ προσαγάγωσι τὰ διπλώματα αὐτῶν πρὸς ἐγγραφὴν εἰς τὴν αὐτοκρατορικὴν ἰατρικὴν σχολήν· ἀπαιτεῖται ὅμως διὰ νὰ γενῇ ἡ ἐγγραφὴ αὕτη, νὰ ἐπιδείξωσι τὰ διαβατήριά των, κεκυρωμένα καὶ ὑπογεγραμμένα ὑπὸ τῶν ἐν Κωνσταντινουπόλει ἐμπορικῶν γραφείων τῶν κυβερνήσεων, εἰς ἃς ὑπάγονται· β΄.) νὰ ὑποστῶσι μικράν τινα ἐξέτασιν, ἐπὶ ἰατρικῶν ζητημάτων ἀπαντῶντες. Μετὰ ταῦτα, ἂν κριθῶσιν ἱκανοὶ, λαμβάνουσιν ἔγγραφον τὴν ἄδειαν τοῦ μετέρχεσθαι τὴν ἰατρικὴν, ἀφ' οὗ πληρώσωσι πεντακόσια γρόσια.

Ἄρθρ. 4. Οἱ πρὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος κανονισμοῦ ἐξασκοῦντες ἤδη τὴν τέχνην ἐν Κωνσταντινουπόλει διδάκτορες ἰατροὶ καὶ χειρουργοὶ θέλουσι φέρει τὰ πτυχία των εἰς τὴν αὐτοκρατορικὴν ἰατρικὴν σχολὴν, ὅπως γενῇ ἡ δέουσα αὐτῶν ἐγγραφή.

Ἄρθρ. 5. Οἱ διδάκτορες μὲν τῆς ἰατρικῆς ἢ τῆς χειρουργικῆς ὄντες, μετερχόμενοι δὲ τὰ ἐπαγγέλματα ταῦτα κατὰ τὰς ἐπαρχίας, δέον νὰ πέμψωσιν ἀντίγραφα τῶν διπλωμάτων αὐτῶν διὰ τοῦ Γ. Διοικητοῦ εἰς τὴν ἐφορείαν τῆς ἰατρικῆς αὐτοκρατορικῆς σχολῆς, ἐπικεκυρωμένα ὑπὸ τοῦ μεγάλου συμβουλίου τῆς Γ. διοικήσεως, ἂν οἱ κατέχοντες ὦσιν ὑπήκοοι τῆς Α. Α. Μ. τοῦ Σουλτάνου, ἢ ὑπὸ τῶν ἁρμοδίων προξενείων, ἂν ὦσιν ὑπήκοοι ξένοι.

Ἄρθρ. 6. Ὁ τῆς ἰατρικῆς ἢ τῆς χειρουργικῆς διδάκτωρ δὲν δύναται νὰ δώσῃ φάρμακον, ὅπερ αὐτὸς παρεσκεύασεν, εἰμὴ ἐκεῖ, ἔνθα δὲν ὑπάρχει τῇ ἀδείᾳ τῆς ἀρχῆς ἠνεωγμένον φαρμακεῖον.

Ἄρθρ. 7. Αἱ ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ τὴν μαιευτικὴν διδαχθεῖσαι μαῖαι, προτιθέμεναι νὰ ἐξασκήσωσι τὴν τέχνην ταύτην ἐν ταῖς Ὀθωμανικαῖς χώραις, θέλουσιν ἐκτελέσει τὰς διατάξεις τοῦ 3 ἄρθρου· ἀλλὰ διὰ τὴν ἔγγραφον ἄδειαν πληρόνουσιν ἑκατὸν μόνον γρόσια. Ὅσαι δὲ μετέρχονται τὴν μαιευτικὴν εἰς τὰς ἐπαρχίας, ἔσονται ὑπόχρεοι νὰ συμμορφωθῶσι πρὸς τὰ ἐν τῷ 5 ἄρθρῳ διαλαμβανόμενα.

Ἄρθρ. 8. Ἀπηγόρευται ἀπολύτως ταῖς μαίαις ἡ χρῆσις *μέγγενε* (forceps) καὶ ἄλλων μαιευτικῶν ἐργαλείων, ὡς καὶ τὸ νὰ στρέφωσι τὸ βρέφος ἐν τῇ μήτρᾳ τῆς ἐπιτόκου, καὶ νὰ μεταχειρίζωνται καὶ παρασκευάζωσι φάρμακα δραστικὰ, οἷον τὸ καλούμενον πολύκαυλος (*Δηλιτζέ*) ἢ *μαχμουζλῆ τζαβδὰρ* (Seigle ergoté).

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΔΕΥΤΕΡΟΝ.

Διατάξεις προσωρινάι.

Ἄρθρ. 9. Ἐπιτρέπεται ἡ ἐξάσκησις τῆς ἰατρικῆς τέχνης, α'.) εἰς τοὺς ἐν τῇ αὐτοκρατορικῇ ἰατρικῇ σχολῇ παραδεδεγμένους ὡς ἐπὶ τῆς ὑγιεινῆς ὑπηρετήσοντας (officiers de santé), β'.) εἰς ὅσους εὑρέθησαν ἤδη κάτοχοι ἀδειῶν, δοθεισῶν αὐτοῖς πρὸς καιροῦ ὑπὸ τοῦ ἀρχιατροῦ τῆς Α. Α. Μ. τοῦ Σουλτάνου, ἢ ὑπὸ τοῦ ἐφόρου τῆς ἰατρικῆς σχολῆς· γ'.) εἰς τοὺς ἐκ τῆς ἰατρικῆς σχολῆς ὑπηρετήσαντας ἐν τοῖς νοσοκομείοις ἢ ἐν ταῖς ἐπαρχίαις ὡς ἰατροὺς, ὀφείλοντας ἐν τούτοις νὰ ἐγγράψωσι τὰς ἀνὰ χεῖρας αὐτῶν ἀδείας ἐν τῇ ῥηθείσῃ σχολῇ.

Σημ. Officiers de santé καλοῦνται οἱ διδάκτορος μὲν πτυχίον μὴ λαβόντες, ὄντες δὲ ἱκανοὶ νὰ μετέρχωνται τὴν ἰατρικὴν ὡς προλύται, καὶ ἐπιτραπέντες ὑπηρεσίαν ὑγειονομικήν.

Ἄρθρ. 10. Οἱ εἰς τὰς ἀνωτέρω τρεῖς τάξεις ἀναγόμενοι ἰατροὶ καὶ χειρουργοὶ δὲν ἐπιτρέπεται νὰ ἐπιχειρῶσι σπουδαῖα χειρουργικὰ ἔργα.

Ἄρθρ. 11. Οἱ παρὰ τῆς ἐφορείας λαβόντες ἄδειαν τοῦ νὰ ἐξασκῶσι κλάδον τινὰ τῆς μικρᾶς χειρουργικῆς, καὶ οἱ ὑπηρετήσαντες παρὰ τοῖς στρατιωτικοῖς σώμασιν ὡς χειρουργοὶ, δύνανται νὰ μετέρχωνται τὴν μικρὰν χειρουργικήν. Ὀφείλουσιν ὅμως, προσελθόντες εἰς τὴν αὐτοκρατορικὴν ἰατρικὴν σχολὴν, νὰ ἐγγραφῶσι καὶ δεύτερον.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΔΕΥΤΕΡΟΝ.

Ποινικαὶ διατάξεις.

Ἄρθρ. 12. Ὁ παραβάτης τοῦ 1 ἢ τοῦ 2 ἄρθρου, ὅστις δήποτ' ἂν ᾖ, εἴτε ὑπήκοος τῆς Ὑψηλῆς Ὀθωμανικῆς Κυβερνήσεως, εἴτε ὑπήκοος ξένης Δυνάμεως, τιμωρεῖται διὰ χρηματικῆς ποινῆς δύω μέχρις ἑπτὰ ὀθωμανικῶν λιρῶν. Ἐν ὑποτροπῇ, οὐ μόνον ἡ χρηματικὴ ποινὴ ἐστὶ διπλασία, ἀλλὰ καὶ φυλάκισις ἐπιβάλλεται ἀπὸ δύω μέχρις ἓξ μηνῶν.

Ἄρθρ. 13. Ἡ παράβασις τῶν ἄρθρων 3, 4, 5, καὶ 6 τιμωρεῖται διὰ χρηματικῆς ποινῆς μιᾶς μέχρι πέντε ὀθωμανικῶν λιρῶν.

Ἄρθρ. 14. Οἱ πρὸς τὰς διατάξεις τῶν ἄρθρων 8, 10 καὶ 11 μὴ συμμορφούμενοι πληρόνουσι, λόγῳ ποινῆς, τρεῖς ὀθωμανικὰς λίρας κατ' ἐλάχιστον ὅρον, ἑπτὰ δὲ κατὰ μέγιστον.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΤΕΤΑΡΤΟΝ.

Συμπληρωτικαὶ διατάξεις.

Ἄρθρ. 15. Ὁ παρὼν κανονισμὸς τεθήσεται εἰς πλήρη ἐνέργειαν, μετὰ τρεῖς μὲν μῆνας ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεώς του, ἐν Κωνσταντινουπόλει, μετὰ ἓν δὲ ἔτος, ἐν ταῖς ἐπαρχίαις, καθ' ἃς ὑπάρχουσιν ἰατροὶ, ἔχοντες δίπλωμα. Ἐκεῖ ἔνθα δὲν ὑπάρχουσι τοιοῦτοι, ἡ τῆς ἰατρικῆς σχολῆς ἐφορεία ὀφείλει νὰ πέμψῃ ἰατροὺς, ὥστε νὰ ἐκτελεσθῶσιν ἐν τάχει καὶ καθ' ἅπαν τὸ Κράτος αἱ διατάξεις τοῦ κανονισμοῦ τούτου.

Ἄρθρ. 16. Κατάλογος ἁπάντων τῶν ἐν Κωνσταντινουπόλει ἰατρῶν, τῶν εἰς τὴν ἰατρικὴν σχολὴν ἐγγεγραμμένων, δημοσιευθήσεται διὰ τῶν ἐφημερίδων· ἀντίγραφα δὲ αὐτοῦ πεμφθήσονται καὶ διανεμηθήσονται εἰς ἅπαντα τὰ φαρμακεῖα.

Ἄρθρ. 17. Τὰ ὀνόματα τῶν ἐν διαστήματι ἑνὸς ἔτους εἰς τὴν αὐτοκρατορικὴν ἰατρικὴν σχολὴν ἐγγεγραμμένων διδακτόρων, κατὰ τὴν λῆξιν τοῦ ἔτους προστίθενται εἰς τὸν κατάλογον, περὶ οὗ ὁ λόγος ἐν τῷ προηγουμένῳ ἄρθρῳ. Ἅμα δὲ εἰς διδάκτωρ ἐγγραφῇ εἰς τὴν σχολὴν ἐκείνην, τὸ ἰατροσυνέδριον γνωστοποιεῖ τὸ γεγονὸς πρὸς ἅπαντας τοὺς φαρμακοποιούς.

ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ

Περὶ ἐξασκήσεως τῆς φαρμακευτικῆς.

(22 Ῥεδζὲπ 1277.)

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΠΡΩΤΟΝ.

Περὶ φαρμακοποιῶν.

Ἄρθρ. 1. Εἰς οὐδένα ἐπιτρέπεται ν' ἀνοίξῃ φαρμακεῖον, νὰ κατασκευάσῃ καὶ πωλήσῃ φάρμακον οἱονδήποτε, ἂν δὲν ἔχῃ πτυχίον τελειοδιδάκτου φαρμακοποιοῦ, ὑπὸ τῆς αὐτοκρατορικῆς ἰατρικῆς σχολῆς, ἢ

ὑπό τινος τῶν ἐν Εὐρώπῃ σχολῶν ἐκδεδομένον, ἢ ἂν δὲν φέρῃ ἔγγραφον ἄδειαν ἐπὶ τούτῳ δοθεῖσαν ὑπὸ τῆς αὐτοκρατορικῆς σχολῆς. Ἐξαιροῦνται οἱ μετερχόμενοι ἤδη τὸ ἐπάγγελμα τοῦ φαρμακοποιοῦ ἐν φαρμακείοις, τὰ ὁποῖα ἠνέῳξαν ἐπὶ τῇ βάσει ἀδειῶν, δοθεισῶν ὑπὸ τῆς αὐτοκρατορικῆς ἰατρικῆς σχολῆς πρὸ τοῦ μηνὸς Ῥεμεζὰν τοῦ 1276 ἔτους, καίτοι μὴ ἔχοντες πτυχίον.

Ἄρθρ. 2. Εἰς τὸν τελειοδίδακτον φαρμακοποιὸν, τὸν ὑποβαλόντα τὴν περὶ ἀδείας αἴτησιν αὐτοῦ ἐγγράφως, ἐπιτρέπεται ἡ τοῦ ἐπαγγέλματος ἐξάσκησις, ἅμα οἱ ἀνὰ χεῖρας του τίτλοι εὑρεθῶσιν ἔγκυροι. Ἂν ὅμως τὸ πτυχίον του ἐξεδόθη ὑπὸ τῆς αὐτοκρατορικῆς ἰατρικῆς σχολῆς, ἐξετάζεται ἐπί τινων ζητημάτων τῆς φαρμακευτικῆς.

Ἄρθρ. 3. Οἱ παρὰ τῆς αὐτοκρατορικῆς ἰατρικῆς σχολῆς λαβόντες τὴν ἄδειαν τοῦ μετέρχεσθαι τὴν τέχνην φαρμακοποιοὶ ἐγγράφονται ἐν ἰδίῳ καταλόγῳ.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΔΕΥΤΕΡΟΝ.

Περὶ φαρμακείων.

Ἄρθρ. 4. Ὁ ἀριθμὸς τῶν φαρμακείων δὲν εἶναι ὡρισμένος.

Ἄρθρ. 5. Οὐδεὶς φαρμακοποιὸς δύναται, πρὶν ἢ ἀναγγείλῃ τοῦτο εἰς τὴν ἰατρικὴν σχολὴν, ν' ἀνοίξῃ φαρμακεῖον, οὐδὲ νὰ μεταθέσῃ αὐτὸ ἀφ' ἑνὸς εἰς ἄλλον τόπον. Αἱ δὲ τοιαῦται τῶν φαρμακοποιῶν εἰδοποιήσεις καταχωροῦνται εἰς ἰδιαίτερον βιβλίον.

Ἄρθρ. 6. Οὐδεὶς φαρμακοποιὸς δύναται, ἄνευ *πτυχίου*, νὰ ᾖναι κύριος *κατηρτισμένου* φαρμακείου, τουτέστιν, ἁπάντων τῶν ἐν αὐτῷ φαρμάκων καὶ σκευῶν, καὶ τῆς *ἐπωνυμίας* τοῦ καταστήματος.

Ἄρθρ. 7. Ἓν μόνον φαρμακεῖον ἐπιτρέπεται νὰ διευθύνῃ ὁ φαρμακοποιός.

Ἄρθρ. 8. Πᾶν φαρμακεῖον πρέπει νὰ διευθύνηται ἐξάπαντος ὑπὸ τελειοδιδάκτου φαρμακοποιοῦ, ἔχοντος τὴν ἀπαιτουμένην ἄδειαν.

Ἄρθρ. 9. Ὁ τελειοδίδακτος φαρμακοποιὸς, εἰς ὃν ἐπετράπη ἁρμοδίως ἡ τῆς τέχνης ἐξάσκησις, δὲν δύναται νὰ καταστήσῃ, ὑπὸ τὴν ἰδίαν αὐτοῦ ἐπωνυμίαν, διευθυντὴν τοῦ καταστήματος ἕτερον, τῆς ἀδείας ταύτης στερούμενον.

Ἄρθρ. 10. Οἱ ἐν τῷ αὐτοκρατορικῷ στρατῷ ἢ ἐν τοῖς νοσοκομείοις ὑπηρετοῦντες φαρμακοποιοὶ δὲν ἐπιτρέπεται νὰ διευθύνω ι φαρμακεῖα.

Ἄρθρ. 11. Ἀπαγορεύεται εἰς τὸν ἀπὸ μαθητοῦ καταστάντα τελειοδίδακτον τῆς φαρμακευτικῆς, μέχρι συμπληρώσεως τριῶν ἐτῶν, ν' ἀνοίξῃ ἢ νὰ διευθύνῃ φαρμακεῖον, ἀπέχον ὀλιγώτερον τῶν χιλίων πήχεων ἀπὸ τῶν καταστημάτων, ἐν οἷς ὑπηρέτησεν, ἄνευ ἀδείας τοῦ τυχὸν ἐντεῦθεν ζημιουμένου φαρμακοποιοῦ.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΤΡΙΤΟΝ.

Διατάξεις τινὲς περὶ τῶν μετερχομένων τὴν φαρμακευτικήν.

Ἄρθρ. 12. Ἐν ἅπασι τοῖς φαρμακείοις δέον νὰ ὑπάρχωσι φάρμακά

τινα λίαν ἀναγκαῖα, νὰ ὑπάρχῃ δὲ καὶ κατάλογος τῶν φαρμάκων τούτων, τακτικῶς συντεταγμένος, ὡς καὶ τοῦ ποσοῦ καὶ τοῦ βαθμοῦ αὐτῶν, ὑπὸ τῆς ἰατρικῆς διευθύνσεως ὁμοιομόρφως ὁριζομένων.

Ἄρθρ. 13. Ἐν παντὶ φαρμακείῳ ἅπαντα τὰ φάρμακα δέον νὰ ὦσιν ἄνωθεν ἐπιγεγραμμένα μετ' ἐπιμελείας καὶ ἀκριβείας, καὶ τεταγμένα κατ' εἶδος, νὰ διατηρῶνται ἐντελῶς ἀνόθευτα, καὶ μηδόλως διεφθαρμένα.

Ἄρθρ. 14. Τὰ ἐκ τῶν δραστικωτέρων ἰῶν φάρμακα φυλάττονται ἐν ἰδίῳ τόπῳ, ἀσφαλεῖ καὶ εὐθέτῳ, ὑπὸ κλεῖδας.

Ἄρθρ. 15. Πᾶς φαρμακοποιὸς ὀφείλει περὶ τὴν σκευασίαν τῶν συνθέτων φαρμάκων νὰ τηρῇ ἀκριβῶς τὰ ὁριζόμενα ἐν τῇ ὑπὸ τῆς αὐτοκρατορικῆς ἰατρικῆς σχολῆς παραδεδεγμένῃ φαρμακοποιΐᾳ.

Ἄρθρ. 16. Οὐδεμία συνταγὴ εἶναι δεκτή, ἂν δὲν φέρῃ τὴν ὑπογραφὴν ἑνὸς τῶν ἰατρῶν, ἢ χειρουργῶν, ἢ ἱππιατρῶν, τῶν εἰς τὴν αὐτοκρατορικὴν ἰατρικὴν σχολὴν ἐγγεγραμμένων, καὶ ὧν ἐπίσημος κατάλογος δέον νὰ ὑπάρχῃ ἐν παντὶ φαρμακείῳ.

Ἄρθρ. 17. Εἰς ἑκάστην συνταγὴν πρέπει νὰ θέτῃ ὁ λαμβάνων φαρμακοποιὸς ἕνα ἀριθμόν, καὶ νὰ τὴν καταχωρῇ ἐν βιβλίῳ, δοθέντι ὑπὸ τῆς ἐφορείας τῶν ἰατρικῶν πραγμάτων, ὑπογεγραμμένῳ δὲ καὶ κεκυρωμένῳ ὑπ' αὐτῆς, εἰς τὸν αὐτὸν ἀριθμόν.

Ἄρθρ. 18. Τὰ φάρμακα, κατασκευαζόμενα κατὰ τὴν συνταγὴν ἐν τῷ φαρμακείῳ, δίδονται τεθειμένα εἰς ἀγγεῖα, ἔχοντα τὸ πῶμα ἐσφραγισμένον, καὶ μετ' ἐπιγραφῆς διαλαμβανούσης τὸ ὄνομα τοῦ προσώπου, δι' ὃ κατεσκευάσθησαν, καὶ τὴν δέουσαν χρῆσιν αὐτῶν. Καὶ τῶν μὲν δι' ἐσωτερικὴν χρῆσιν φαρμάκων ἡ ἐπιγραφὴ ἔσεται ἐπὶ λευκοῦ χάρτου, τῶν δὲ δι' ἐξωτερικὴν, ἐπὶ κιτρίνου.

Ἄρθρ. 19. Ἐν μηδεμιᾷ περιπτώσει ἐπιτέτραπται εἰς τὸν φαρμακοποιὸν νὰ μεταβάλῃ τὰ ἐν τῇ συνταγῇ γεγραμμένα, ν' αὐξήσῃ ἢ ἐλαττώσῃ τὸ ποσὸν τῶν φαρμάκων, ἢ ἀντὶ τοῦ διαταχθέντος φαρμάκου νὰ θέσῃ ἄλλο. Ἂν πεισθῇ, ἢ ἁπλῶς ὑποπτεύσῃ ὅτι ἐν τῇ συνταγῇ ἐγράφη τι κατὰ λάθος περί τινος φαρμάκου, ἀνακοινοῖ τὰς ἐπὶ τούτου σκέψεις του πρὸς τὸν ἐν τῇ συνταγῇ ὑπογεγραμμένον· μέχρις οὗ δὲ λάβῃ ἀπάντησιν ἔγγραφον, δὲν δίδει τὰ διαταχθέντα φάρμακα.

Ἄρθρ. 20. Ὁ φαρμακοποιὸς, καταχωρήσας εἰς τὸν ἀνήκοντα ἀριθμὸν τὴν συνταγὴν, κατὰ τὸ ἄρθρ. 17, καὶ ἐπιγράψας τὸν ἀριθμὸν τοῦτον ἐπ' αὐτῆς, τὴν ἀποδίδει εἰς τὸν κομίσαντα.

Ἄρθρ. 21. Ὡς ἀπηγόρευται ἀπολύτως εἰς τοὺς φαρμακοποιοὺς νὰ δίδωσι δραστήρια, ἰδίως δὲ περιέχοντα ἰὸν φάρμακα, ἄνευ συνταγῆς ὑπογεγραμμένης ὑπό τινος τῶν ἐν τῇ αὐτοκρατορικῇ ἰατρικῇ σχολῇ ἐγγεγραμμένων ἰατρῶν, χειρουργῶν ἢ ἱππιατρῶν, οὕτως ἀπηγόρευται καὶ τὸ νὰ γράφωσι καὶ δίδωσι συνταγὰς, καὶ νὰ μετέρχωνται τὴν ἰατρικήν.

Ἄρθρ. 22. Ἀπηγόρευται ἀπολύτως παντὸς εἴδους ἑταιρία ἢ συμφωνία μεταξὺ φαρμακοποιῶν καὶ ἰατρῶν, ἐπὶ σκοπῷ ἀργυρολογίας παρὰ τῶν ἀσθενῶν καὶ τῶν νοσούντων.

Ἄρθρ. 23. Δὲν ἐπιτρέπεται εἰς τὰ φαρμακεῖα νὰ πωλῶσι φάρμακα ἐξ ἰοῦ εἰς μεγάλην ποσότητα· ἀλλ' ἂν γνωστόν τι καὶ ἀξιόπιστον πρόσωπον δώσῃ ἐνυπόγραφον καὶ ἐνσφράγιστον δηλωτικὸν, περὶ τῆς χρή-

σεως τοῦ ἐν λόγῳ φαρμάκου, ἐπὶ τῇ βάσει τοιούτου ἐγγράφου δύναται νὰ πωληθῇ.

Ἄρθρ. 24. Ἀπαγορεύεται ἡ πώλησις ἀποκρύφων φαρμάκων, τὰ ὁποῖα δὲν ἐπιτρέπει ἡ ἐφορεία τῶν ἰατρικῶν πραγμάτων.

Ἄρθρ. 25. Παρὰ τοὺς φαρμακοποιοὺς, τοὺς φέροντας ἔγγραφον ἄδειαν ὅπως ἐξασκῶσι τὸ φαρμακευτικὸν ἐπάγγελμα, οὐδεὶς ἄλλος ἐν οὐδεμιᾷ περιπτώσει καὶ ἐν οὐδενὶ λόγῳ δύναται νὰ πωλήσῃ τμηματικῶς δραστήρια φάρμακα, οὐδὲ νὰ γράψῃ καὶ δώσῃ συνταγὴν ἰατροῦ, χειρουργοῦ ἢ κτηνιατροῦ. Ἡ ἀπαγόρευσις αὕτη ἀφορᾷ ἰδίως τοὺς ἐμπόρους φαρμάκων, τοὺς πωλοῦντας χονδρικῶς τοιαῦτα, ὡς καὶ τοὺς *ἀχτάριδες* καὶ τοὺς πωλοῦντας ῥίζας διαφόρους.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΤΕΤΑΡΤΟΝ.

Περὶ ἐπιτηρήσεως τῶν φαρμακείων.

Ἄρθρ. 26. Ἅπαξ καθ' ἑξαμηνίαν θέλει γίνεσθαι ἐπίσκεψις καὶ ἔρευνα ἐν τοῖς φαρμακείοις. Ἐν τούτοις ἐπιτηρηθήσονται καὶ ἐκτάκτως.

Ἄρθρ. 27. Ἡ ἔρευνα αὕτη τῶν φαρμακείων ἐκτελεσθήσεται ὑπὸ τριῶν τοὐλάχιστον ὑπαλλήλων, ἐπὶ τούτῳ διοριζομένων ὑπὸ τῆς ἐφορείας τῶν ἰατρικῶν πραγμάτων· παρέσεται δὲ καὶ ὑπάλληλός τις ἀστυνομικὸς, καὶ, ἂν τὸ φαρμακεῖον ἐν ᾧ πρόκειται νὰ γενῇ ἔρευνα, κεῖται ἐντὸς τμήματός τινος τῆς πόλεως, ἐκ μέρους τοῦ τμήματος τούτου εἷς ὑπάλληλος προσέτι.

Ἄρθρ. 28. Πᾶς φαρμακοποιὸς θέλει ἐπιδεικνύει πρὸς τοὺς ἐπιτηρητὰς, σύμφωνα τῷ νόμῳ καὶ τῇ ἐπιθυμίᾳ αὐτῶν, τὰ ἐν τῷ καταστήματι αὐτοῦ ὑπάρχοντα φάρμακα καὶ κατασκευάσματα, τὰ μέρη ἔνθα βράζονται τὰ ἰατρικὰ, τὰς ἀποθήκας αὐτῶν, τὰς στάθμας καὶ τὰ μέτρα, τὰ διάφορα ἐργαλεῖα καὶ τὰ βιβλία, καὶ ἐν γένει πάντα τὰ εἰς ἐξάσκησιν τῆς φαρμακευτικῆς τέχνης ἀναγόμενα.

Ἄρθρ. 29. Ὅστις δήποτε ἐκ τῶν φαρμακοποιῶν παραβῇ κατά τι τὴν διάταξιν ταύτην, ἢ καὶ ἂν μόνον ὑπόνοια γεννηθῇ τοιαύτης παραβάσεως, ἐπιλαμβάνεται τῆς ὑποθέσεως ἀμέσως ἡ πρὸς ἐπιθεώρησιν διωρισμένη ἐπιτροπὴ, ἐντὸς δὲ τριῶν ἡμερῶν ὑποβάλλει ἔκθεσιν εἰς τὴν ἰατρικὴν ἐφορείαν, ἥτις, ἐξακριβοῦσα τὸ πρᾶγμα, προβαίνει εἰς τὴν ἐκτέλεσιν τῶν δεόντων.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΠΕΜΠΤΟΝ.

Περὶ τῶν μαθητευομένων εἰς τὴν φαρμακευτικήν.

Ἄρθρ. 30. Ὁ βουλόμενος νὰ γενῇ μαθητευόμενος τῆς φαρμακευτικῆς, προσελθὼν εἰς τὴν αὐτοκρατορικὴν ἰατρικὴν σχολὴν, ἐγγράφεται ἐν τῷ ἀνήκοντι καταλόγῳ, καὶ λαμβάνει ἔγγραφον δηλωτικὸν τῆς γενομένης αὐτοῦ ἐγγραφῆς.

Ἄρθρ. 31. Ὁ μαθητευόμενος τῆς φαρμακευτικῆς, ὅπως γενῇ κάτοχος τῆς τέχνης, ὀφείλει τοὐλάχιστον ἐπὶ ἓξ ἔτη νὰ μαθητεύσῃ παρά τινι ἢ παρά τισι τῶν ἐξασκούντων ταύτην τῇ ἀδείᾳ τῆς ἀρχῆς. Τοῦ ἑξαετοῦς δὲ τούτου χρόνου τῆς μαθητείας διαιρουμένου εἰς τριετίας δύω, ἀπαιτεῖ-

ται κατὰ τὴν δευτέραν περίοδον, ἤτοι τὴν ἀπὸ τοῦ τετάρτου τῆς μαθητείας ἔτους ἀρχομένην, νὰ δώσῃ ἐξετάσεις περὶ τὴν Γαλλικὴν καὶ τὴν ἀριθμητικὴν ἐπιτυχῶς, διδασκόμενος προσέτι ἐν τῇ ἰατρικῇ σχολῇ τὰ τῆς φαρμακευτικῆς μαθήματα.

Ἄρθρ. 32. Συμπληρώσας τὸν τεταγμένον τῆς ἐξαετίας χρόνον, ὁ μαθητὴς γίνεται δεκτὸς εἰς τὸ νὰ ὑποστῇ τὴν νόμιμον ἐξέτασιν, ὅπως λάβῃ πτυχίον τελειοδιδάκτου φαρμακοποιοῦ. Εὐδοκιμήσας δὲ εἰς τὴν ἐξέτασιν, λαμβάνει παρὰ τῆς αὐτοκρατορικῆς ἰατρικῆς σχολῆς τὸ πτυχίον τοῦτο.

Ἄρθρ. 33. Ἂν ὁ μαθητευόμενος ἐπιθυμῇ ν' ἀπέλθῃ ἐκ τοῦ φαρμακείου, ἐν ᾧ ἐργάζεται, ὀφείλει τοὐλάχιστον πρὸ δεκαπέντε ἡμερῶν ν' ἀναγγείλῃ τοῦτο εἰς τὸν προϊστάμενον αὐτοῦ, καὶ λάβῃ τὴν συγκατάθεσίν του ἔγγραφον· ἄλλως, δὲν τῷ ἐπιτρέπεται ἡ ἀπὸ τοῦ φαρμακείου ἀποχώρησις. Ἐπειδὴ δὲ, ὅπως ἀποδείξῃ ὅτι ἀνήγγειλε τὴν ἐν λόγῳ πρόθεσιν αὐτοῦ εἰς τὸν προϊστάμενον, πρέπει νὰ φέρῃ ἔγγραφον ὑπογεγραμμένον ὑπὸ τούτου, ἂν ὁ προϊστάμενος δὲν δώσῃ τὸ ἔγγραφον ἐντὸς εἰκοσιτεσσάρων ὡρῶν, ἢ δὲν χορηγήσῃ τῆς συναινέσεως αὐτοῦ ἀποδεικτικὸν, ὁ μαθητευόμενος ἀναφέρει τὸ γεγονὸς εἰς τὴν ἰατρικὴν ἐφορείαν, αὕτη δὲ ἐνεργεῖ τὰ δέοντα.

Ἄρθρ. 34. Οὐδεὶς τελειοδίδακτος φαρμακοποιὸς παραδέχεται ἐν τῷ ὑπὸ τὴν διεύθυνσίν του φαρμακείῳ ὡς μαθητευόμενον τινὰ, ἂν δὲν λάβῃ γνῶσιν τοῦ εἰσιτηρίου του, ἢ, ἂν ὁ προσελθὼν ἐμαθήτευσεν ἐν ἄλλῳ φαρμακείῳ, τοῦ ἐγγράφου, τοῦ μαρτυροῦντος τὴν συναίνεσιν τοῦ ἄλλοτε προϊσταμένου του.

Ἄρθρ. 35. Ὁ μαθητευόμενος φαρμακοποιὸς δὲν δύναται, ἄνευ τῆς συναινέσεως τοῦ διευθυντοῦ, ν' ἀπέλθῃ ἐκ τοῦ φαρμακείου του εἰς ἄλλο, κείμενον εἰς ἀπόστασιν ἐλάσσονα τῶν χιλίων πήχεων τοὐλάχιστον.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΕΚΤΟΝ.

Περὶ τῶν τελῶν, τῶν ὑπὸ τῶν φαρμακοποιῶν πληρωτέων εἰς τὴν αὐτοκρατορικὴν ἰατρικὴν σχολήν.

Ἄρθρ. 36. Ὁ μαθητευόμενος φαρμακοποιὸς, λαμβάνων τὸ τοῦ τελειοδιδάκτου πτυχίον, δίδει, λόγῳ δικαιώματος διὰ τοῦτο εἰς τὴν αὐτοκρατορικὴν ἰατρικὴν σχολὴν γρόσια πεντακόσια.

Ἄρθρ. 37 Παρὰ τῶν τελειοδιδάκτων φαρμακοποιῶν, τῶν φερόντων πτυχίον ἄλλης παρὰ τὴν αὐτοκρατορικὴν ἰατρικὴν σχολὴν, λαμβάνεται ἐπίσης, διὰ τὴν χορηγουμένην αὐτοῖς ἄδειαν πρὸς ἐξάσκησιν τῆς φαρμακευτικῆς, δικαίωμα πεντακοσίων γροσίων.

Ἄρθρ. 38. Διὰ συμβόλαια καὶ ἀποδεικτικὰ παντὸς εἴδους, τὴν ἐξάσκησιν τῆς φαρμακευτικῆς τέχνης ἀφορῶντα, εἰς τὴν ἰατρικὴν δὲ σχολὴν προσαγόμενα ἐπὶ τούτῳ, εἶναι πληρωτέον τέλος ἓξ εἴκοσι πέντε γροσίων, λόγῳ καταγωρήσεως.

Ἄρθρ. 39. Τὰ φαρμακεῖα, ἐπιβλεπόμενα καὶ ἐξεταζόμενα ἅπαξ καθ' ἑξαμηνίαν, δίδουσιν ἕκαστον πεντήκοντα γρόσια εἰς τὴν αὐτοκρατορικὴν ἰατρικὴν σχολήν. Ἀλλ' αἱ ἔκτακτοι ἐν αὐτοῖς ἔρευναι γίνονται ἄνευ τινος πληρωμῆς.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΕΒΔΟΜΟΝ.

Περὶ ποινῶν.

Ἄρθρ. 40. Ἡ παράβασις τῶν ἐν τῷ κανονισμῷ τούτῳ διατάξεων τιμωρεῖται ὡς ἑξῆς:

Ἄρθρ. 41. Ἡ ἄνευ ἀδείας ἐξάσκησις τοῦ φαρμακευτικοῦ ἐπαγγέλματος συνεπάγεται τὴν χρηματικὴν ποινὴν δέκα μέχρι πεντήκοντα ὀθωμανικῶν λιρῶν, κλειομένου συγχρόνως τοῦ φαρμακείου.

Ἄρθρ. 42. Οἱ ἔχοντες τὴν ἄδειαν τοῦ μετέρχεσθαι τὴν τέχνην φαρμακοποιοὶ, ἂν παραβῶσι διάταξίν τινα τοῦ παρόντος κανονισμοῦ, τιμωροῦνται διὰ τῆς ἐντελοῦς ἀφαιρέσεως τῶν πραγμάτων, ὧν ἡ χρῆσις ἀντίκειται τῷ νόμῳ, διὰ τῆς ἐπιβολῆς χρηματικῆς ποινῆς μιᾶς μέχρι πεντήκοντα ὀθωμανικῶν λιρῶν, ἢ κλειομένου τοῦ φαρμακείου οὐχὶ πλέον τῶν τριῶν μηνῶν, ἢ ἀφαιρουμένης τῆς πρὸς αὐτοὺς δοθείσης ἀδείας οὐχὶ ἐπὶ μακρότερον τῆς δίετίας χρόνον, ἢ τέλος, ἀφαιρουμένης τῆς ἀδείας ταύτης ὅλως διόλου.

Ἄρθρ. 43. Ἐν περιπτώσεσι, καθ' ἃς οἱ παραβάται ἐγένοντο προσέτι παραίτιοι ζημίας, ὑποστήσονται παρὰ τὰς ἀνωτέρω ποινὰς καὶ τὴν ὑποχρέωσιν τῆς παροχῆς τῶν ἀπαιτουμένων ἀποζημιώσεων, κατὰ τὴν ἐπικρατοῦσαν ἐπιτοπίως τάξιν.

Ἄρθρ. 44. Ἔργον τοῦ συμβουλίου εἶναι νὰ ὁρίσῃ τὸν βαθμὸν τῆς ἐφαρμοστέας ποινῆς εἰς ἑκάστην περίπτωσιν, λαμβάνον ἐπὶ τούτῳ ὑπ' ὄψιν τὸ σπουδαῖον τῆς γενομένης παραβάσεως τοῦ νόμου, ἂν ὑπάρχῃ ὑποτροπὴ ἢ μὴ, καὶ ἐν γένει ἁπάσας τὰς τε ἐλαφρυντικὰς καὶ τὰς ἐπιβαρυντικὰς περιστάσεις.

Ἄρθρ. 45. Τὸ αὐτοκρατορικὸν ἰατροσυνέδριον ἐστὶν ἁρμόδιον ἐπὶ πάσης παραβάσεως, εἰς τὴν ἐξάσκησιν τῆς φαρμακευτικῆς τέχνης ἀναγομένης. Σχηματιζόμενον δὲ ὡς δικαστήριον, δικάζει τὴν ὑπόθεσιν, καὶ κατὰ τὸ δέον ἐπιβάλλει τὴν ποινήν.

Ἄρθρ. 46. Ἡ τῶν φαρμακοποιῶν συντεχνία ἐκλέγει κατ' ἔτος τρία μέλη, ἅτινα ἐν τῷ ἰατροσυνεδρίῳ λαμβάνουσι μέρος εἰς τὰς σκέψεις, τὰς ἀφορώσας τὸ φαρμακευτικὸν ἐπάγγελμα. Ἐκλέγονται δὲ κατ' ἔτος νέα μέλη.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΟΓΔΟΟΝ.

Συμπληρωτικαὶ διατάξεις.

Ἄρθρ. 47. Αἱ ἐκ τῆς ἐνεργείας τῆς φαρμακευτικῆς τέχνης, ἢ ὡς ἐκ τοῦ τμήματος τῶν φαρμάκων προκύπτουσαι διενέξεις, θεωροῦνται καὶ ἐκδικάζαι ἐν τῷ ἰατροσυνεδρίῳ.

Ἄρθρ. 48. Καταργοῦνται ἅπασαι αἱ προηγούμεναι διατάξεις, αἱ τῷ παρόντι κανονισμῷ ἀντικείμεναι.

Ἄρθρ. 49. Ἡ ἰατρικὴ σχολὴ ἐπιτηρήσει ἐπιμόνως τὴν ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος κανονισμοῦ. Ὁ δὲ κανονισμὸς οὗτος, ὡς ἤδη ἔχει, ἐφαρμοσθήσεται μόνον ἐν Κωνσταντινουπόλει, καὶ εἰς τὰ ὑπαγόμενα μέρη.

ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ

Περὶ τηλεγραφείων.

(27 Ῥεβίουλ-ἐββὲλ 1276.)

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΠΡΩΤΟΝ.

Περὶ ἐπισήμου ἀλληλογραφίας τῶν Κυβερνήσεων.

Ἄρθρ. 1. Αἱ ἐπιστολαὶ τῆς αὐτοκρατορικῆς Κυβερνήσεως προηγοῦνται πάσης ἄλλης ἐπιστολῆς, διαβιβαζόμεναι ἄνευ τινος πληρωμῆς. Ὁ ὅρος «Ἐπιστολαὶ τῆς Κυβερνήσεως» ἐφαρμόζεται ἐπὶ πάσης *ἐπισήμου* ἐπιστολῆς, ὑπογεγραμμένης ὑπό τινος τῶν ἐν ἐνεργείᾳ ὑπουργῶν, ἢ τῶν ἐπιτετραμμένων σπουδαίαν τινα διεύθυνσιν ὑπαλλήλων, ἐν δὲ ταῖς ἐπαρχίαις, ὑπὸ τῶν Νομαρχῶν, Διοικητῶν, οἰκονομικῶν ἐφόρων καὶ ὑποδιοικητῶν, ἀφορώσης δὲ συμφέροντα τοῦ Κράτους, καὶ λόγου ἄξια ἐπιχώρια πράγματα.

Ἄρθρ. 2. Μετὰ τὰ ἔγγραφα τῆς Ὑψηλῆς Κυβερνήσεως, προηγοῦνται τῶν λοιπῶν, ἤτοι τῶν συνήθων ἐγγράφων τῶν ἐμπόρων καὶ ἄλλων ἰδιωτῶν, αἱ ἐπίσημοι ἐπιστολαὶ, αἱ ὑπὸ τῶν πρεσβειῶν τῶν ξένων Δυνάμεων πρὸς τὰς ἑαυτῶν Κυβερνήσεις, ἢ ὑπὸ τῶν προξένων πρὸς τὰς οἰκείας κυβερνήσεις καὶ τὰς πρεσβείας ἀπευθυνόμεναι.

Ἄρθρ. 3. Τὰ τῶν πρεσβειῶν καὶ τῶν προξένων πρὸς τὰς κυβερνήσεις αὐτῶν, τῶν ἐν τῷ ὀθωμανικῷ κράτει προξένων πρὸς τὰς πρεσβείας, καὶ τούτων πρὸς τοὺς προξένους ἔγγραφα, ἀριθμούμενα καθ' ἣν κομίζονται εἰς τὸ τηλεγραφεῖον τάξιν, διαβιβάζονται εἰς τὸν πρὸς ὃν ὅρον, προτασσομένου τοῦ πρότερον κομισθέντος· οὐδὲ διακόπτεται ἡ σειρὰ τῶν οὕτωσὶ διαβιβαζομένων ἐπιστολῶν, ἂν μὴ παρεμπέσῃ ἔγγραφόν τι τὰ μάλιστα κατεπεῖγον.

Ἄρθρ. 4. Τὰ ἐκ τῶν ἐπισήμων ἐπιστολῶν τῶν ξένων πρέσβεων καὶ λοιπῶν ὑπαλλήλων τέλη εἰσπράττονται κατὰ τὴν γενικὴν διατίμησιν, ὡς τὰ ἐκ τῶν συνήθων, τῶν ἐμπορικῶν ἐπιστολῶν εἰσπραττόμενα.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΔΕΥΤΕΡΟΝ.

Περὶ ἐμπορικῆς ἀλληλογραφίας.

Ἄρθρ. 5. Εἰς πάντα ἐπιτέτραπται νὰ πέμψῃ τηλεγράφημα· ἀλλὰ, μετὰ τὰ ἐπίσημα τηλεγραφήματα, ἡ τῶν ἐμπόρων ἀλληλογραφία προτάσσεται τῆς τῶν λοιπῶν ἰδιωτῶν. Ὁ δὲ περὶ προτάξεως ἢ ἐπιτάξεως κανὼν ἐφαρμόζεται ἐφόσον τὰ τηλεγραφικὰ σύρματα ἐργάζονται, τουτέστιν οὐδεμία συμβαίνει ἀναβολὴ περὶ τὴν τοῦ τηλεγραφήματος διαβίβασιν, ὅταν σύρμα τι ὑπάρχῃ διαθέσιμον.

Ἄρθρ. 6. Εἰς τὸν ἐν τῷ τηλεγραφείῳ ὑπάρχοντα ὀνοματικὸν κατάλογον, οἱ τῇ διευθύνσει γνωστοὶ ὄντες ἐπίσημοι τῶν τραπεζιτῶν καὶ *μπεφατλήδων* ἐμπόρων θέτουσι πρῶτον δύο ὑπογραφὰς, ἀκολούθως θατέρα

τῶν ὑπογραφῶν ἐκκόπτεται ἀπὸ τοῦ καταλόγου, ὑποσημειουμένη δὲ καὶ ὑπογραφομένη ὑπὸ τοῦ διευθυντοῦ, δίδεται εἰς ὃν ἀνήκει· καὶ ὁπόταν οὗτος θέλῃ νὰ πέμψῃ τηλεγράφημα, στέλλει τὴν ἐπιστολὴν μετὰ τῆς ἰδίας ὑπογραφῆς εἰς τὸ τηλεγραφεῖον, ἢ διὰ πληρεξουσίου, ἢ διά τινος διατελοῦντος εἰς τὴν ὑπηρεσίαν του.

Ἄρθρ. 7. Τὰ ὀνόματα καὶ αἱ ὑπογραφαὶ τῶν εἰς τὸν διευθυντὴν τοῦ τηλεγραφείου μὴ γνωστῶν τραπεζιτῶν καὶ *μπερατλήδων* ἐμπόρων, ὡς καὶ παντὸς ἄλλου οἱουδήποτε ἐμπόρου, θεωροῦνται καὶ ἐπικυροῦνται ὑπὸ τοῦ αὐτοκρατορικοῦ ταμείου καὶ τοῦ ἐπὶ τῆς ἐμπορίας ὑπουργείου. Ὡς δὲ οἱ μέλλοντες νὰ ἀλληλεπιστέλλωσι διαρκῶς διὰ τοῦ τηλεγράφου, οὕτω καὶ πᾶς ὁ βουλόμενος δύναται νὰ ἐκτελέσῃ τὴν περὶ ὑπογραφῶν διάταξιν, περὶ ἧς ὁ λόγος ἐν τῷ προηγουμένῳ ἄρθρῳ. Κατὰ τὰς ἐπαρχίας, ἐπίσης, τὰ ἐγχώρια συμβούλια θέλουσιν ἐπικυροῖ ἅπαξ τὰς ὑπογραφὰς, ὅπως ἔπειτα ἐφαρμόζηται τὸ ἀνωτέρω σύστημα.

Ἄρθρ. 8. Οἱ ἐπισημότεροι τῶν ξένων ἐμπόρων, ὧν τὰ ὀνόματα εἰσὶ γνωστὰ εἰς τὸν διευθυντὴν τοῦ τηλεγραφείου, θέτουσι δύω ὑπογραφὰς εἰς τὸν ἐκεῖ κρατούμενον ὀνοματικὸν κατάλογον· θατέρα δὲ αὐτῶν, ἀποκοπτομένη ἐκ τοῦ καταλόγου, ὑποσημειοῦται καὶ ὑπογράφεται ὑπὸ τοῦ διευθυντοῦ, διδομένη ἀκολούθως εἰς ὅντινα ἀνήκει· καὶ ὁπόταν οὗτος θέλῃ νὰ πέμψῃ τηλεγράφημα, στέλλει τὴν ἐπιστολὴν μετὰ τῆς ὑπογραφῆς του εἰς τὸ τηλεγραφεῖον, ἢ διὰ πληρεξουσίου, ἢ διά τινος εἰς τὴν ὑπηρεσίαν του διατελοῦντος.

Ἄρθρ. 9. Οἱ ξένοι ἔμποροι, ὧν τὰ ὀνόματα εἰσὶν ἄγνωστα εἰς τὸν διευθυντὴν τοῦ τηλεγραφείου, ὀφείλουσι πρῶτον νὰ προσαγάγωσι τὰς ἰδίας ὑπογραφὰς, θεωρημένας καὶ ἐπικεκυρωμένας ὑπὸ τῶν οἰκείων ἐμπορικῶν γραφείων, ἔπειτα δὲ νὰ θέσωσι τὰς ἐν τῷ προηγουμένῳ ἄρθρῳ ἐπιδηλουμένας ὑπογραφὰς, ὅπως δύνανται ἀκολούθως νὰ πέμπωσι τηλεγραφήματα, ἢ αὐτοπροσώπως ἢ δι' ἄλλων διδόντες τὰ διαβιβαστέα ἔγγραφα.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΤΡΙΤΟΝ.

Περὶ συνήθων, ἰδιωτικῶν τηλεγραφημάτων.

Ἄρθρ. 10. Ἅπαντες οἱ ὑπάλληλοι τῆς αὐτοκρατορικῆς Κυβερνήσεως, καὶ πάσης τάξεως ὑπήκοοι τῆς Α. Μ. τοῦ Σουλτάνου δύνανται νὰ διαβιβάσωσι τηλεγραφήματα· ἀλλ' ἂν οἱ μὴ γνωστοὶ τῷ διευθυντῇ τοῦ Τηλεγράφου ὦσιν ὑπάλληλοι, ὀφείλουσι νὰ φέρωσι τὴν ὑπογραφὴν αὐτῶν κεκυρωμένην ὑπὸ τῆς ἀρχῆς ἢ διευθύνσεως, εἰς ἣν ὑπάγονται, ἂν δὲ ἀνήκωσιν εἰς τὴν τάξιν τῶν ἐπαγγελματιῶν, νὰ προσαγάγωσι τὴν ἐπικύρωσιν τοῦ προϊσταμένου τῆς συντεχνίας.

Ἄρθρ. 11. Ἂν ὁ διαβιβάσων τὴν ἐπιστολὴν δὲν δυνηθῇ ν' ἀποδείξῃ ἀρκούντως τὴν γνησιότητα τῆς ἰδίας ὑπογραφῆς, διατηρῇ ἐπομένως ὑπονοίας ὁ τοῦ τηλεγράφου διευθυντὴς ὅτι ἡ ἐπιστολὴ εἶναι πλαστὴ, σημειοῖ ἐπὶ ταύτης τὸν λόγον τῆς ἀμφιβολίας του καὶ ὑπογράφει τὴν σημείωσιν, ἔπειτα δὲ ἐγχειρίζει τὸ ἔγγραφον εἰς τὸν κομίσαντα, ἐπιστρέφων αὐτὸ ὡς ἄχρηστον.

Ἄρθρ. 12. Ὁ θέλων νὰ πέμψῃ τηλεγράφημα, ἢ νὰ ὑπογράψῃ εἰς τηλεγράφημα ὡς πληρεξούσιος ἄλλου, ὀφείλει ν' ἀποδείξῃ πρῶτον τὴν πλη-

ρεξουσιότητα αὐτοῦ δι' ἀξίου πίστεως ἐγγράφου, ἐπισήμου ἢ ἰδιωτικοῦ, διὰ μαρτύρων, ἢ ἄλλου τινος τρόπου, δεκτοῦ παρὰ τῷ διευθυντῇ τοῦ τηλεγράφου.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΤΕΤΑΡΤΟΝ.

Ὅροι ἐπὶ τῶν τηλεγραφημάτων.

Ἄρθρ. 13. Εἴτε ἔμπορος, εἴτε ἄλλος οἱοσδήποτε ἤ ὁ πέμπων, αἱ κρυπτογραφικαὶ, ἤτοι αἱ δι' ἀριθμῶν γεγραμμέναι ἐπιστολαὶ εἶναι πάντη ἀπαράδεκτοι εἰς τὰ τηλεγραφεῖα. Ὅπως δὲ ὦσι δεκταὶ, δέον νὰ ὦσιν εὐανάγνωστοι, τὸ δὲ ὕφος σύνηθες καὶ εὔληπτον, αἱ λέξεις καὶ τὰ στοιχεῖα ὁλοσχερῆ, πρὸς δὲ, νὰ φέρωσιν ὑπογραφὴν καὶ χρονολογίαν· αἱ τοιαῦται ἐπιστολαὶ, ὑπὸ τοῦ γράψαντος, ἢ ὑπὸ τοῦ ἐν ὑπηρεσίᾳ τούτου διατελοῦντος ἐγχειριζόμεναι εἰς τὸν διευθυντὴν τοῦ τηλεγραφείου, εἰσὶ διαβιβαστέαι εἰς τὸν πρὸς ὃν ὅρον· ἂν ὅμως δὲν ἔχωσιν ἔννοιαν, ἢ ἂν ὦσιν ἀκατάληπτοι καὶ γριφώδεις, τὰ τηλεγραφεῖα θέλουσιν ἀποποιεῖσθαι τὴν παραδοχὴν αὐτῶν καὶ διαβίβασιν.

Ἄρθρ. 14. Τῶν ἰδιωτικῶν ἐπιστολῶν, ἃς δέχεται τὸ τηλεγραφεῖον, ἡ εὐθύνη ἐπίκειται ἐπὶ τῶν γραψάντων. Ἀλλ' ἂν αἱ ἐπιστολαὶ περιέχωσιν εἰδήσεις ψευδεῖς, ἢ τὴν τέλεσιν ἀπηγορευμένων καὶ ἀθεμίτων πράξεων, ἢ δύνανται νὰ διαταράξωσι τὴν δημοσίαν ἀσφάλειαν καὶ ἡσυχίαν, διὰ τὴν ἀποστολὴν τοιούτων τηλεγραφημάτων οἱ ἁρμόδιοι τηλεγραφικοὶ ὑπάλληλοι (οἱ τηλεγραφηταὶ) εὐθύνονται ἐξίσου μετὰ τῶν γραψάντων. Ἅμα ὅθεν ἤθελε κομισθῇ τοιαύτη ἐπιστολὴ εἰς τὸ τηλεγραφεῖον, ὁ ῥηθεὶς ὑπάλληλος ὀφείλει ν' ἀναφέρῃ τὸ πρᾶγμα εἰς τὰς ἀνωτέρας τῶν ἐγχωρίων ἀρχῶν, εἶναι δ' ἐπὶ τοῦ προκειμένου ἀπαράδεκτος πᾶς *ἰσχυρισμὸς* τοῦ κυρίου τοῦ ἐγγράφου.

Ἄρθρ. 15. Τὸ εἰς τὸ τηλεγραφεῖον κομισθὲν, μήπω δὲ διαβιβασθὲν τηλεγράφημα, δύναται νὰ λάβῃ πάλιν μόνον ὁ ὑπογράψας αὐτὸ, καὶ ὁ κομιστὴς, ἀλλὰ τῇ ὑπογραφῇ τοῦ πέμψαντος αὐτόν.

Ἄρθρ. 16. Ἂν δόξῃ τῇ αὐτοκρατορικῇ Κυβερνήσει, ἢ τυχούσης ἀνάγκης πρὸς διατήρησιν καὶ ἐξασφάλισιν τῆς δημοσίας ἡσυχίας, δύναται νὰ διαταχθῇ ἡ κατὰ μέρη ἢ καὶ ἡ γενικὴ διακοπὴ τῶν ἰδιωτικῶν τηλεγραφημάτων.

Ἄρθρ. 17. Ἐν περιπτώσει, καθ' ἣν δικαστήριόν τι ἢ ἡ Διοίκησις, ἐλπίζουσα ὅτι θέλει ἀρυσθῇ ἐπωφελεῖς πληροφορίας πρὸς ἐξακρίβωσιν περιστάσεων, σχετικῶν πρὸς ποινικήν τινα πρᾶξιν, ζητήσῃ νὰ λάβῃ γνῶσιν ἰδιωτικῶν τινων τηλεγραφημάτων, ταῦτα θέλουσιν ἐπιδεικνύεσθαι.

Ἄρθρ. 18. Ἂν ἕνεκα λόγων ἀναγκαστικῶν καὶ νομίμων τηλεγράφημά τι δὲν ἔφθασεν εἰς τὸν πρὸς ὃν ὅρον, τουτέστιν ἐβράδυνε πλέον τοῦ ταχυδρομείου, τὰ δι' αὐτὸ δοθέντα τέλη ἐπιστρέφονται.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΠΕΜΠΤΟΝ.

Περὶ τῶν ποινῶν, τῶν ἐπιβαλλομένων εἰς τοὺς παραβιάζοντας τὸ ἀπόῤῥητον τῶν τηλεγραφημάτων.

Ἄρθρ. 19. Ὁ ἀνακοινώσας τὸ ἀπόῤῥητον τηλεγραφήματος τηλεγρα-

φικὸς ὑπάλληλος ὑποβάλλεται εἰς χρηματικὴν ποινὴν μιᾶς μέχρις εἰκοσιπέντε ὀθωμανικῶν λιρῶν, τιμωρούμενος προσέτι διὰ φυλακίσεως ἑνὸς μηνὸς μέχρις ἑνὸς ἔτους, καὶ μηδέποτε εἰς τὴν τηλεγραφικὴν ὑπηρεσίαν προσληφθησόμενος τοῦ λοιποῦ.

Ἄρθρ. 20. Ὁ τηλεγραφικὸς ὑπάλληλος, ὅστις δὲν ἀνεκοίνωσε μὲν αὐτοπροσώπως τὸ ἀπόῤῥητον, ὡδήγησεν ὅμως ἄλλον, διευκολύνας οὕτω τὰ μέσα τῆς ἀνακοινώσεως, θεωρεῖται ὡς παραβιάσας αὐτὸς τὸ ἀπόῤῥητον, ἐν δὲ τῇ περιπτώσει ταύτῃ ἀμφότεροι ὑποστήσονται τὴν νόμιμον τιμωρίαν.

Ἄρθρ. 21. Ὁ ἐκ τῆς ἀνακοινώσεως τῆς ἐννοίας τοῦ τηλεγραφήματος ζημίαν ὑποστὰς, εἴτε ἦ ὁ παραληψόμενος, εἴτε ἦ ὁ πέμψας τὴν ἐπιστολὴν, ἂν θέλῃ νὰ δικασθῇ, κατὰ τὸν περὶ ἀγωγῶν νόμον, μετὰ τοῦ παραβιάσαντος τὸ ἀπόῤῥητον τηλεγραφικοῦ ὑπαλλήλου, ἀπαιτῶν ἀποζημιώσεις, δύναται νὰ κινήσῃ ἀγωγὴν κατ' αὐτοῦ.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΕΚΤΟΝ.

Περὶ τοῦ χρόνου τῆς ἐργασίας ἐν τοῖς τηλεγραφείοις.

Ἄρθρ. 22. Τὰ τηλεγραφεῖα ἔσονται ἠνεωγμένα, ἀπὸ μὲν τῆς 1ης ἀπριλίου μέχρι τέλους ἰουνίου, ἀπὸ τῆς δεκάτης πρωϊνῆς τουρκιστὶ μέχρι τῆς τετάρτης ἑσπερινῆς· ἀπὸ δὲ τῆς 1ης ἰουλίου μέχρι τέλους σεπτεμβρίου, ἀπὸ τῆς ἑνδεκάτης πρωϊνῆς μέχρι τῆς πέμπτης νυκτερινῆς· ἀπὸ δὲ τῆς 1ης ὀκτωβρίου μέχρι τέλους δεκεμβρίου, ἀπὸ τῆς πρώτης πρωϊνῆς μέχρι τῆς ἕκτης νυκτερινῆς· τελευταῖον, ἀπὸ τῆς πρώτης ἰανουαρίου μέχρι τῆς τριακοστῆς πρώτης μαρτίου, τὴν πρωΐαν ἀπὸ τῆς δευτέρας ὥρας μέχρι τῆς ἑβδόμης τὴν νύκτα. Κατὰ δὲ τὰς παρασκευὰς καὶ κυριακὰς, κατὰ τὰς ἑορτασίμους νύκτας, ὡς καὶ κατὰ τὰς ὀθωμανικὰς καὶ τὰς χριστιανικὰς ἑορτὰς οὐδεμία τῆς ἐργασίας διακοπὴ γίνεται, τῶν τηλεγραφείων ἐργαζομένων καθημέραν ἀπαραλλάκτως. Ἑκάστου δὲ τηλεγραφείου αἵ τε ἐργάσιμοι καὶ αἱ μὴ ἐργάσιμοι ὧραι ἔσονται γεγραμμέναι ἐπὶ τῆς θύρας αὐτοῦ.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΕΒΔΟΜΟΝ.

Περὶ ἐπιδόσεως τῶν τηλεγραφημάτων πρὸς οὓς εἰσὶν ἐπιγεγραμμένα.

Ἄρθρ. 23. Ἅμα τὸ τηλεγράφημα ἀφιχθῇ εἰς τὸ γραφεῖον, ὁ ἁρμόδιος ὑπάλληλος ὑπογράφει τὴν παραλαβὴν καὶ τὸ διευθύνει πρὸς ὃν πέμπεται· ἂν τὸ τηλεγράφημα προσβάλλῃ τὴν δημοσίαν ἀσφάλειαν, δὲν δίδεται πρὸς ἐκεῖνον, δι' ὃν ἐπέμφθη, τοῦτο δὲ, τὸ ὅτι δὲν ἐπεδόθη, γνωστοποιεῖται καὶ πρὸς τὸ τηλεγραφεῖον τὸ ἐν τῷ τόπῳ, ὅθεν ἐστάλη τὸ τηλεγράφημα.

Ἄρθρ. 24. Ἂν τηλεγράφημά τι δὲν ἦναι ἐπιδοτέον πρὸς ὃν ἐπιγέγραπται, ἀλλὰ πρέπει νὰ μένῃ ἐν τῷ γραφείῳ μέχρις οὗ ἐκεῖνος ἐλθὼν τὰ ζητήσῃ, τὸ τοιοῦτο τηλεγράφημα, ἅμα τῇ ἀφίξει του ἐωσοῦ ζητηθῇ ὑπὸ τοῦ προσώπου εἰς ὃ ἀνήκει, φυλάττεται ἐντὸς *σύρτου* ὑπὸ κλεῖδα.

Ἄρθρ. 25. Τὰ τηλεγραφήματα, τὰ πεμπτέα εἰς μέρη κείμενα ἔξω τῆς περιφερείας, τῆς θεωρουμένης ὡς τόπου τῆς ἀφίξεως αὐτῶν, στέλλον-

ται, κατὰ τὴν ἐπιθυμίαν τοῦ τηλεγραφοῦντος προσώπου, ἢ διὰ τοῦ ταχυδρομείου, ἢ δι' ἐπίτηδες ταχυδρόμου, εἰς τὸν πρὸς ὃν ὅρον, τὰς δὲ ἐντεῦθεν προκυπτούσας δαπάνας πληρόνει ὁ λήπτης τοῦ τηλεγραφήματος. Ἐπίσης, ὁσάκις ὁ διανομεὺς κομίζῃ τηλεγραφήματα οὐχὶ εἰς Κωνσταντινούπολιν, Γαλατᾶν, ἢ Σταυροδρόμιον, ἀλλ' εἰς Χρυσούπολιν, εἰς τὸν Βόσπορον, τὰς νήσους καὶ τὰ παρακείμενα τῇ πρωτευούσῃ χωρία, τουτέστιν εἰς μέρη μακρὰν τῶν τηλεγραφείων ἀπέχοντα, ἔνθα διατρίβουσιν οἱ μέλλοντες νὰ λάβωσιν αὐτὰ, τὰ φυσικῷ τῷ λόγῳ συμβαίνοντα ἔξοδα μεταβάσεως, οἷα τὰ δι' ἀκάτιον καὶ ἵππον, πληρόνονται ὑπὸ τῶν λαμβανόντων τὰ τηλεγραφήματα.

Ἄρθρ. 26. Τὰ ὑπό τινος πρὸς διαφόρους μὲν, ἐν τῷ αὐτῷ ἢ εἰς διάφορα μέρη οἰκοῦντας πεμπόμενα, τῆς αὐτῆς δὲ ἐννοίας περιεκτικὰ τηλεγραφήματα, ἅμα ἀφιχθῶσι, διανέμονται ἕκαστον ὅπου δεῖ, μὴ γνωστοποιουμένου εἰς οὐδένα τῶν λαμβανόντων, ὅτι περιέχουσι τὰ αὐτά.

Ἄρθρ. 27. Ὁ διανομεὺς, κομίζων τὰ τηλεγραφήματα πρὸς οὓς εἰσὶν ἐπιδοτέα, ἐγχειρίζει ἑκάστῳ τούτων καὶ ἔγγραφον, ὑπογραπτέον ἢ ὑπ' αὐτοῦ τούτου, ἢ ὑπὸ τῆς συζύγου, ἢ ὑπό τινος τῶν ἐν τῇ ὑπηρεσίᾳ του διατελούντων, δηλωτικὸν δὲ τῆς παραλαβῆς τοῦ τηλεγραφήματος. Τὸ ἀποδεικτικὸν δέον νὰ διαλαμβάνῃ ἀκριβῶς τὴν ὥραν τῆς ἐπιδόσεως. Ἂν δὲν εὑρεθῇ ὁ πρὸς ὃν ἐπιγέγραπται τὸ τηλεγράφημα, ἤ τις ἐκ τῶν οἰκείων, ὁ κομιστὴς φέρει τοῦτο εἰς τὸ γραφεῖον, τὸ παραγγεῖλαν τὴν ἐπίδοσιν, σημειοῦται δὲ τὸ γεγονὸς ἐπὶ τοῦ τηλεγραφήματος αὐτοῦ.

Ἄρθρ. 28. Ἐν περιπτώσει, καθ' ἣν ἡ ἐπιγραφὴ τηλεγραφήματός τινος δὲν εἶναι ἀρκούντως ἀνεπτυγμένη, δέον νὰ γίνηται μνεία ἐν τῷ σώματι τοῦ ἐγγράφου ὑπὸ τοῦ πέμποντος αὐτὸ, ὅτι δὲν ἠδυνήθη, ἢ δὲν ἠθέλησε νὰ γράψῃ μετὰ τῆς ἀναγκαίας σαφηνείας ὅπως ἐπιδοθῇ εὐκόλως.

Ἄρθρ. 29. Ἂν ὁ μέλλων νὰ λάβῃ τὸ τηλεγράφημα κατοικῇ περὶ τὴν μίαν ὥραν μακρὰν τῆς πόλεως ἢ χώρας, ἔνθα ὑπάρχει τὸ τηλεγραφεῖον, διὰ τὴν εἰς τὴν κατοικίαν αὐτοῦ, ἢ εἰς τὸ ἐργαστήριον, ἢ ἀλλαχοῦ ὅπου ἐκεῖνος ἐργάζεται ἀποστολὴν τοῦ τηλεγραφήματος λαμβάνονται, ἐκτὸς τῶν ἀνωτέρω τελῶν, καὶ ἓν ἀργυροῦν πεντάριον.

Ἄρθρ. 30. Τὰ εἰς τόπους ὑπὲρ τὴν μίαν ὥραν ἀπέχοντας τοῦ τηλεγραφείου διαβιβαζόμενα τηλεγραφήματα πέμπονται διὰ τοῦ ταχυδρομείου· ἀλλ' ἂν οἱ πρὸς οὓς διευθύνονται θέλωσι νὰ τὰ λαμβάνωσι δι' ἐπίτηδες πεζοῦ ἢ ταχυδρόμου, θέλουσι πληρόνει δι' ἑκάστην ὥραν, παρὰ τὰ συνήθη ταχυδρομικὰ, καὶ ἓν ἀργυροῦν πεντάριον.

Ἄρθρ. 31. Διὰ τὰ εἰς πολλοὺς διὰ μιᾶς πεμπόμενα ταυτοσήμαντα τηλεγραφήματα, περὶ ὧν διαλαμβάνει τὸ 26 ἄρθρον, πληρόνονται τὰ τεταγμένα τέλη ἑνὸς μόνου ἐξ αὐτῶν, δι' ἕκαστον δὲ τῶν λοιπῶν ληφθήσεται ἓν ἀργυροῦν πεντάριον, θεωρουμένων ὡς ἀντιγράφων.

Ἄρθρ. 32. Ὁ ἐπιθυμῶν νὰ λάβῃ ἀντίγραφον τοῦ πρὸς αὐτὸν πεμφθέντος, ἢ οὗ αὐτὸς διεβίβασε τηλεγραφήματος, ὀφείλει· νὰ πληρώσῃ τρία γρόσια ταμειακὰ, ἤτοι τρία εἰκοστὰ τοῦ ἀργυροῦ εἰκοσαρίου.

Ἄρθρ. 33. Ὅστις πληρώσῃ διπλᾶ τέλη, δύναται νὰ διαβιβάσῃ τὸ τηλεγράφημα αὐτοῦ ἐπὶ συστάσει. Τὰ δὲ οὕτως ἐπὶ συστάσει πεμπόμενα

τηλεγραφήματα ἐπιστρέφονται εἰς τὸ γραφεῖον, ὅπως ἐξακριβωθῇ ὑπὸ τοῦ διευθυντοῦ ἡ παραλαβὴ αὐτῶν.

Ἄρθρ. 34. Πᾶς ὁ πέμπων τηλεγράφημα δύναται ν' ἀπαιτήσῃ παρὰ τοῦ τηλεγραφείου πληροφορίαν περὶ τῆς ὥρας, καθ' ἣν ἡ ἐπιστολὴ ἔφθασεν εἰς τὸ τηλεγραφεῖον τῆς κατοικίας, ἢ εἰς τὴν κατοικίαν αὐτὴν τοῦ πρὸς ὃν δ ἐβιβάσθη· ἀλλὰ τούτου ἕνεκα δέον νὰ πληρώσῃ τὸ τέταρτον ο ὗ καταβληθέντος διὰ τὸ τηλεγράφημα τέλους.

Ἄρθρ. 35. Τὰ διὰ τὴν ἀπάντησιν πληρωθησόμενα τέλη δύναται νὰ προκαταβάλῃ ὁ ταύτην προκαλῶν διὰ τοῦ τηλεγραφήματός του. Ὀφείλει δὲ νὰ καταβάλῃ ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει δικαίωμα τηλεγραφήματος ἐξ εἰκοσιπέντε λέξεων, ἐπὶ ἀποδείξει, λαμβανομένης ὑπ' ὄψιν τῆς ἀποστάσεως. Ἀφιχθείσης ὅμως τῆς ἀπαντήσεως, ἂν αἱ λέξεις ὦσι περισσότεραι τῶν εἰκοσιπέντε, τὸ δὲ προκαταβληθὲν ποσὸν ἔλαττον τοῦ πληρωτέου τέλους, δέον τότε νὰ δώσῃ τὸ ἐλλεῖπον πρὸς συμπλήρωσιν.

Ἄρθρ. 36. Ἂν, ἕνεκα βλάβης τινος, συμβάσης εἰς τὴν τηλεγραφικὴν γραμμὴν, ἢ ἕνεκα ἄλλου λόγου ἀπροόπτου, ὁποῖος ἡ ἐκ μέρους τοῦ πεζοῦ ἢ τοῦ ταχυδρόμου ἔλλειψις (ἐν περιπτώσει καθ' ἣν τηλεγράφημά τι ἐπέμφθη διὰ τοιούτου μέσου), ἐπιδοθῇ ἡ τηλεγραφικῶς διαβιβασθεῖσα ἐπιστολὴ βραδύτερον ἢ ἂν ἤθελε διαβιβασθῇ διὰ τοῦ ταχυδρομείου, τὰ πληρωθέντα τέλη ἐπιστρέφονται εἰς τὸν καταβαλόντα αὐτά. Ἐπίσης ἐπιστρέφονται καὶ ὅταν, ἐκ παροράματος τοῦ τηλεγραφικοῦ ὑπαλλήλου, ἡ ἔννοια τοῦ τηλεγραφήματος ἐπὶ τοσοῦτον παρήλλαξεν, ὥστε τοῦ διὰ τούτου ἐπιζητη"έντος ἡ ἐκτέλεσις κατέστη ἀδύνατος.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΟΓΔΟΟΝ.

Καθήκοντα τῶν τηλεγραφητῶν.

Ἄρθρ. 37. Ἅπαντες οἱ τηλεγραφικοὶ ὑπάλληλοι, ἔν τε τῇ πρωτευούσῃ τῆς Αὐτοκρατορίας καὶ ἐν ταῖς ἐπαρχίαις, διατελοῦσιν ὑπὸ τὰς διαταγὰς καὶ ὁδηγίας τῆς γενικῆς τῶν τηλεγράφων διευθύνσεως, οἱ δὲ τῶν ἐπαρχιῶν τηλεγραφηταὶ ἐνεργοῦσι σύμφωνα ταῖς ὑπὸ τῶν διευθυντῶν τῶν τηλεγραφείων διδομέναις αὐτοῖς διαταγαῖς.

Ἄρθρ. 38. Οἱ διευθυνταὶ τῶν ἐν ταῖς ἐπαρχίαις τηλεγραφείων ὀφείλουσι νὰ μάθωσι τὴν τέχνην τῆς τῶν ἐπιστολῶν διαβιβάσεως, καὶ νὰ βάλωσι ταύτην εἰς πρᾶξιν ἐν τῷ τόπῳ, ἔνθα εἰσὶ διωρισμένοι.

Ἄρθρ. 39. Ἀπαγορεύεται αὐστηρῶς ἡ χρῆσις τῶν μηχανῶν περὶ ἄλλο τι ἢ τὴν τηλεγραφικὴν ὑπηρεσίαν· περὶ δὲ τῆς καλῆς αὐτῶν διατηρήσεως μεριμνῶσιν ἐνδελεχῶς οἱ τῶν τηλεγράφων διευθυνταί.

Ἄρθρ. 40. Οἱ τηλεγραφηταὶ, ἐναλλὰξ καὶ κατὰ τὴν ὑπὸ τῶν διευθυντῶν ὡρισμένην τάξιν, θέλουσι φυλάττει καὶ διατηρεῖ τὰς ἠλεκτρικὰς ὕλας, φροντίζοντες ὅπως καθαρίζῃ ἐγκαίρως ὁ ἐπὶ τούτῳ διωρισμένος τὴν ἠλεκτρικὴν πίλον.

Ἄρθρ. 41. Οἱ τηλεγραφηταὶ θέλουσι προσέχει ὅπως ὦσι λίαν καθαραὶ αἱ μηχαναὶ, τὰς ὁποίας μεταχειρίζονται· ἑκάστοτε δὲ, κατὰ τὰς τεταγμένας ἡμέρας, ἐπιθεωροῦντες τὸ γραφεῖον, θέλουσι καθαρίζει ἐν ἀνάγκῃ τὸν λήπτην.

Ἄρθρ. 42. Ὁ εἴτε ἐκ κακῆς προθέσεως, εἴτε ἐξ ἀμελείας βλάψας μηχανήν τινα τηλεγραφητὴς ἔσται ὑπόλογος ἕνεκα τῆς ἐπενεχθείσης ζημίας. Ὀφείλει δὲ ὁ τηλεγραφητὴς, ἅμα ὑποπτεύσῃ ὅτι ὑπάρχει ἔλλειψίς τις εἰς τὴν μηχανὴν, ἧς ποιεῖται χρῆσιν, νὰ εἰδοποιήσῃ ἄνευ ἀναβολῆς τὸν διευθυντὴν, οὗτος, δὲ, προσδιορίσας ἄλλην ἀντὶ τῆς περὶ ἧς ὁ λόγος μηχανῆς, ἂν αὕτη κατέστη ἀληθῶς ἄχρηστος, τὴν πέμπει εἰς τὸν μηχανικὸν πρὸς ἐπισκευήν.

Ἄρθρ. 43. Τὰ ἐν τῷ μέσῳ τῆς γραμμῆς τηλεγραφεῖα, ἐρωτώμενα ὑπὸ τῶν ἐν τοῖς ἄκροις, θέλουσιν ἀμέσως ἀπαντᾷ, ἡ δὲ ζητουμένη συγκοινωνία θέλει ἐνεργεῖσθαι ἄνευ τινος ἐνστάσεως. Γενομένης τυχὸν ἐνστάσεως ἐπί τινος ἀντικειμένου, σημειοῦται τὸ γεγονὸς ἐν τῷ ἡμερολογίῳ καὶ γνωστοποιεῖται ὑπὸ τοῦ διευθυντοῦ εἰς τὴν γενικὴν τῶν τηλεγράφων διεύθυνσιν.

Ἄρθρ. 44. Οἱ τῶν ἐν ταῖς ἐπαρχίαις τηλεγραφείων διευθυνταὶ, καὶ οἱ παρ' αὐτοῖς τηλεγραφηταὶ, μένουσιν ἑκάστοτε, κατὰ τὸν ὡρισμένον αὐτοῖς χρόνον ἐργασίας, διαρκῶς ἐν τῷ γραφείῳ, πρὸς διεξαγωγὴν τῆς τηλεγραφικῆς ὑπηρεσίας, ἐπιτρεπομένου ν' ἀπέρχωνται μόνον διὰ τὸ γεῦμα· ἀλλὰ καὶ τότε παραμένει τις ἐξ αὐτῶν ἐναλλάξ. Ἐν νυκτὶ, θέλουσιν ἐργάζεσθαι ἐπίσης ἐξ ὑπαμοιβῆς.

Ἄρθρ. 45. Ὁ ἀναβάλλων ἢ διακωλύων τὴν ὑπηρεσίαν τηλεγραφικὸς ὑπάλληλος οὐχὶ μόνον ἀπολύεται τῆς θέσεώς του, ἀλλ' ὑφίσταται καὶ τὴν ὑπὸ τοῦ νόμου τεταγμένην ποινήν.

Ἄρθρ. 46. Οἱ δὲ ὑπάλληλοι τιμωροῦνται πειθαρχικῶς α') δι' ἐπιπλήξεως· β') διὰ κρατήσεως ἐκ τοῦ μισθοῦ· γ') διὰ τῆς ἐκ τῆς θέσεως ἀποβολῆς.

Ἄρθρ. 47. Ὁσάκις ἐπιπληχθῇ ὑπάλληλός τις ὑπὸ τοῦ προϊσταμένου του, σημειοῦται τὸ πρᾶγμα ἐν τῷ ἡμερολογίῳ τοῦ τηλεγραφείου. Ἐν τῷ διαστήματι ἔτους ἑνὸς, ἂν προὐκάλεσε τρὶς τὴν ποινὴν ταύτην τῆς ἐπιπλήξεως, ἐν νέᾳ ὑποτροπῇ ἀποβάλλεται ἧς κατέχει θέσεως.

Ἄρθρ. 48. Ἅπαντες οἱ τηλεγραφικοὶ ὑπάλληλοι πρέπει νὰ διατηρῶσι τὴν τεταγμένην αὐτοῖς στολὴν ἐν καλῇ καταστάσει, καὶ νὰ φέρωσιν αὐτὴν πάντοτε.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΕΝΝΑΤΟΝ.

Διατάξεις περὶ τῶν εἰς τὰ τηλεγραφεῖα προσληπτέων μαθητῶν, ὅπως διδαχθῶσι τὰ τῆς ὑπηρεσίας ταύτης.

Ἄρθρ. 49. Οἱ μαθητευόμενοι πρέπει νὰ ἔχωσιν ἡλικίαν ἀπὸ 18 μέχρι 30 ἐτῶν τὸ πολύ.

Ἄρθρ. 50. Δὲν προσλαμβάνεται ὡς μαθητευόμενος ὁ μὴ εἰδὼς ἀναγινώσκειν καὶ γράφειν, μὴ δυνάμενος νὰ συντάττῃ ὁπωσοῦν, ἀδαὴς δὲ ὢν τῆς ἀριθμητικῆς.

Ἄρθρ. 51. Πᾶς μαθητευσόμενος ὀφείλει νὰ προσαγάγῃ μαρτυρίαν ἔγγραφον δύω εὐϋπολήπτων ἀνδρῶν, ὅτι εἶναι χρηστὸς καὶ τίμιος οὐδ' ἔπραξεν ἔγκλημά τι.

Ἄρθρ. 52. Οἱ παρὰ τῷ ἐν Κωνσταντινουπόλει τηλεγραφείῳ μαθη-

πευσόμενοι ἔσονται οὐχὶ πλείονες τῶν δώδεκα, παρ' ἑκάστῳ δὲ τῶν ἐν ταῖς ἐπαρχίαις οὐχὶ πλείονες τῶν δύω. Τῶν ἐν τοῖς ἐκτὸς τῆς πρωτευούσης τηλεγραφείοις προσληφθησομένων μαθητῶν ἥ τε γραφὴ καὶ τ' ἀποδεικτικὰ δέον νὰ πέμπωνται ὑπὸ τῶν διευθυντῶν πρὸς τὴν τῶν τηλεγράφων διεύθυνσιν, νὰ προκαλῆται δὲ ταύτης ἡ ἔγκρισις, ἄλλως δὲν εἶναι προσληπτέοι.

Ἄρθρ. 53. Οἱ μαθητευόμενοι ὑποβάλλονται εἰς ὁρκωμοσίαν, ἐν Κωνσταντινουπόλει μὲν, ἐνώπιον τοῦ τηλεγραφικοῦ Συμβουλίου, ἐν δὲ ταῖς ἐπαρχίαις, ἐνώπιον τῶν ἐγχωρίων συμβουλίων, ὅτι θέλουσι τηρήσει τὸ ἀπόῤῥητον τῶν ἐπιστολῶν, καὶ ἐν γένει τὰ περὶ τηλεγράφων νενομισμένα καὶ διατεταγμένα.

Ἄρθρ. 54. Πρὸς διαβίβασιν τῶν γαλλιστὶ συντεταγμένων τηλεγραφημάτων προσληφθήσονται, ἐν τῷ τῆς Κωνσταντινουπόλεως τηλεγραφείῳ μόνον, οὐχὶ πλείονες τῶν ἓξ μαθητευομένων.

Ἄρθρ. 55. Οἱ μαθητευόμενοι ἔσονται εὐπειθεῖς εἰς τὸν ἀρχιτηλεγραφητὴν καὶ τὸν ἐλεγκτὴν, ἑπόμενοι ταῖς περὶ τηλεγραφικῶν ἔργων ὁδηγίαις καὶ τῶν λοιπῶν ὑπαλλήλων.

Ἄρθρ. 56. Ἅπαντες οἱ μαθητευόμενοι δέον νὰ ὑφίστανται ἐξετάσεις ἐνώπιον τοῦ διευθυντοῦ τῶν τηλεγράφων, παρόντων τῶν διδασκάλων αὐτῶν· ἂν δὲ κατὰ τὰς ἐξετάσεις δὲν ἀναδειχθῶσιν ἱκανοὶ, μηδ' ἐκπληρώσωσι καὶ τοὺς λοιποὺς ἀναγκαίους ὅρους, δὲν διορίζονται τηλεγραφηταί.

Ἄρθρ. 57. Ἂν οἱ μαθητευόμενοι δώσωσι τ' ἀπαιτούμενα δείγματα ἱκανότητος, ὑπάρχῃ δὲ καὶ ἀνάγκη τῆς ὑπηρεσίας, τότε, ἐπὶ τῇ μαρτυρίᾳ καὶ προτάσει τοῦ διευθυντοῦ τῶν τηλεγράφων λαμβάνουσι μισθόν· ὅταν δὲ συστηθῶσι τὰ ἔξω τηλεγραφεῖα, ἀναλόγως τῆς ἀξίας καὶ ἱκανότητος αὐτῶν, διορίζονται διευθυνταὶ, ἢ εἰς ἄλλην κατωτέραν θέσιν.

Ἄρθρ. 58. Ἐνόσῳ οἱ μαθητευόμενοι δὲν διορισθῶσιν ἐπισήμως, ἀποδείξαντες ἱκανότητα περὶ τὴν ὑπηρεσίαν, οὐδ' αὐτοὶ ἀπ' εὐθείας, οὐδὲ τῇ μεσολαβήσει τρίτων δικαιοῦνται νὰ ζητήσωσι μισθόν· οὐδ' ἐπιτρέπεται νὰ παρενοχλήσωσί τινα ἕνεκα τούτου.

Ἄρθρ. 59. Οἱ μαθητευόμενοι οὐχὶ μόνον κατὰ τὰς τῶν μαθημάτων παραδόσεις ἔσονται εὐπρεπεῖς καὶ κόσμιοι τὸ ἦθος, ἀλλὰ καὶ κατὰ τὸν λοιπὸν χρόνον οὐδὲν θέλουσι πράττει εἰς τὴν ἠθικὴν ἀντιβαῖνον.

Ἄρθρ. 60. Χρόνος πρὸς διδασκαλίαν καὶ ἄσκησιν τῶν μαθητευομένων ὁρίζεται, κατὰ μὲν τὸ θέρος, ἀνὰ πᾶσαν ἡμέραν ἀπὸ τῆς δωδεκάτης πρωϊνῆς μέχρι τῆς δεκάτης ἑσπερινῆς· ἐν δὲ χειμῶνι, ἀπὸ τῆς τρίτης πρωϊνῆς μέχρι τῆς ἑνδεκάτης ἑσπερινῆς.

Ἄρθρ. 61. Δὲν ἐπιτρέπεται εἰς τοὺς μαθητευομένους ἡ χρῆσις ἄλλων τηλεγραφικῶν ἐργαλείων ἢ τῶν ὡρισμένων αὐτοῖς. Μεχρισοῦ δὲ τοῖς ἀνατεθῶσιν ἐπισήμως καθήκοντα τηλεγραφητῶν, δὲν δύνανται νὰ εἰσέρχωνται εἰς τὸ τῆς μηχανῆς δωμάτιον.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΔΕΚΑΤΟΝ.

Περὶ καθηκόντων τῶν ἐπὶ τῆς τηλεγραφικῆς γραμμῆς διωρισμένων φυλάκων, ἱππέων τε καὶ πεζῶν.

Ἄρθρ. 62. Οἱ τὴν ἐπιτήρησιν τῆς τηλεγραφικῆς γραμμῆς ἐπιφορτι-

σμένοι φύλακες, ὑπὸ τὰς διαταγὰς ἀρχιφυλάκων διατελοῦντες, ἐνεργοῦσι κατὰ τὰς διδομένας αὐτοῖς ὑπὸ τῶν διευθυντῶν τῶν ἐν ταῖς ἐπαρχίαις τηλεγραφείων διαταγὰς ἐν περιπτώσει, καθ' ἣν ἤθελε συμβῇ βλάβη τις εἰς τὴν γραμμήν. Ταύτην δὲ περισκοποῦντες, φέρουσι μεθ' ἑαυτῶν τ' ἀναγκαῖα ἐργαλεῖα καὶ κλίμακα.

Ἄρθρ. 63. Οἱ δὲ ἀρχιφύλακες, ὡς οἱ λοιποὶ φύλακες, ἅμα ἴδωσι βλάβην τινα ἐπελθοῦσαν εἰς τὴν γραμμὴν, καθῆκον ἔχουσι νὰ ἐπισκευάζωσι ταύτην ἄνευ ἀναβολῆς· προσέτι ἐπαγρυπνοῦσιν ἐξακριβοῦντες ἐν τοῖς τεταγμένοις ὁρίοις ἂν οἱ φύλακες ἐκπληρῶσιν ἢ οὐχὶ τὴν ὑπηρεσίαν αὐτῶν· καὶ ἐπὶ τούτῳ ἅπαξ τῆς ἑβδομάδος προχωροῦντες μέχρι τοῦ ἄκρου τῆς γραμμῆς, ἐπανέρχονται πάλιν. Καὶ οἱ ἀρχιφύλακες δὲ ἔχουσι μεθ' ἑαυτῶν τ' ἀναγκαιοῦντα ἐργαλεῖα καὶ κλίμακα.

Ἄρθρ. 64. Οἱ παροικοῦντες πλησίον τηλεγραφείου φύλακες προσέρχονται καθ' ἑκάστην πρὸς τὸν διευθυντὴν, καὶ ἐρωτῶσιν ἂν ἡ τηλεγραφικὴ γραμμὴ ὑπάρχῃ ἐν ἐνεργείᾳ, ἢ οὐχί.

Ἄρθρ. 65. Τῶν συρμάτων καὶ λοιπῶν ἡ ταχεῖα ἐπισκευὴ εἶναι ἔργον ἁπάντων τῶν φυλάκων. Πᾶσαν δὲ ἡμέραν, ἅμα ἀνατείλῃ ἡ ἥλιος, ἐξέρχονται πρὸς ἐκτέλεσιν τῆς περὶ τὴν γραμμὴν περιοδείας των, κατὰ μὲν τὸν χειμῶνα χαλαρόνουσι τὰ σύρματα, ἐν δὲ τῷ λοιπῷ χρόνῳ τὰ συσφίγγουσι καθ' ὅσον ὑπάρχει ἀνάγκη, καὶ καθαρίζοντες ἐκεῖνα τε καὶ τὰς πορσελάνας ἀπὸ πάσης ἐπικαθημένης ἀκαθαρσίας.

Ἄρθρ. 66. Ἕκαστος φύλαξ γνωστοποιεῖ τὴν κατάστασιν τοῦ εἰς τὴν ἐπιτήρησίν του ὑπαγομένου μέρους εἰς τὸν πλησιέστατα τοῦ τηλεγραφείου εὑρισκόμενον φύλακα· οὗτος δὲ ἀναφέρει ἐν τάχει εἰς τὸν διευθύνοντα τὸ παρὰ τῇ γραμμῇ τηλεγραφεῖον.

Ἄρθρ. 67. Οἱ φύλακες διατελοῦσιν ὑπὸ τὴν ἐποπτείαν τῶν διευθυντῶν τῶν τηλεγραφείων, τουτέστι, προκειμένου νὰ συναντήσωσιν ἀλλήλοις κατὰ τεταγμένην ὥραν δύω φύλακες ἐν ὡρισμένῳ τόπῳ, ἂν θάτερος αὐτῶν δὲν παρευρεθῇ ἐκεῖ, ὁ ἕτερος, ὑπερβὰς τὰ ὅρια τοῦ μὴ ἐλθόντος, προχωρεῖ μεχρισοῦ συναντηθῶσι, καὶ μέχρι τῆς κατοικίας του αὐτῆς, καὶ ἐρωτῶν τὸν λόγον, δι' ὃν δὲν παρευρέθη εἰς τὸν προσδιορισθέντα τόπον, καὶ δὲν περιέτρεξε τὴν γραμμὴν, ἀναφέρει τὸ γεγονὸς, δι' ἄλλων φυλάκων, εἰς τὸν διευθυντὴν τοῦ πλησιεστάτου τηλεγραφείου.

Ἄρθρ. 68. Πᾶς φύλαξ, ἅμα πληροφορηθεὶς ὅτι ἐγένετο ἡ ἐλαχίστη βλάβη εἴς τι μέρος τῆς γραμμῆς, ἔνθα ὑπάρχει διωρισμένος, ὀφείλει νὰ πορευθῇ ταχέως καὶ κατεσπευσμένως πρὸς ἐπισκευὴν αὐτοῦ· ἂν ἡ συμβᾶσα φθορὰ ἦναι ὁπωσοῦν μεγάλη, καὶ ἀπαιτῆται πολὺς χρόνος διὰ τὴν ἐπιδιόρθωσιν τῆς γραμμῆς, ἐπισκευάζει προσωρινῶς καθόσον ἀρκεῖ ὅπως μὴ διακοπῇ ἡ τηλεγραφικὴ ὑπηρεσία, ἀναφέρων δὲ ἐν τάχει τὸ πρᾶγμα πρὸς τὸν διευθυντὴν τοῦ τηλεγραφείου τῆς γραμμῆς ἐκείνης, ἀκολούθως ἐκπληροῖ τὴν ἐπισκευαστικὴν ἐργασίαν του ἀκριβέστερον.

Ἄρθρ. 69. Οἱ τηλεγραφικοὶ φύλακες φέρουσι πάντοτε καθαρὰν τὴν στολὴν αὐτῶν, ἔχουσαν εἰς τὸ περιλαίμιον τὸ τηλεγραφικὸν σημεῖον.

Ἄρθρ. 70. Ἂν τηλεγραφικὸς φύλαξ, ἀσθενῶν ἢ ἄλλως νομίμως κωλυόμενος, δὲν δύναται φυσικῷ τῷ λόγῳ νὰ ἐπιτηρῇ τὸ ὡρισμένον αὐτῷ μέρος, ὀφείλει ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει νὰ γνωστοποιήσῃ τὸ κώλυμα εἰς

τοὺς πλησίον φύλακας, καὶ ν' ἀναφέρῃ εἰς τὸν δήμαρχον τῆς χώρας ἔνθα εὑρίσκεται, τάσσων ἀνθ' ἑαυτοῦ τινὰ φύλακα προσωρινῶς.

Ἄρθρ. 71. Οἵ τε φύλακες καὶ οἱ ἀρχιφύλακες, εἰς τοὺς τόπους καὶ τὰ χωρία δι' ὧν διέρχονται, οὐδόλως θέλουσιν ἀδικεῖ ἢ παρενοχλεῖ τοὺς κατοίκους· ἐπομένως δὲν θέλουσι ζητεῖ δωρεὰν τροφὰς δι' ἑαυτοὺς ἢ τὰ ζῶά των· ἂν δὲ ἀδικήσωσί τινα τοιουτοτρόπως, ἐγερθῶσι δὲ παράπονα κατ' αὐτῶν, ὡς μὴ πληρωσάντων τὰ χρήματα ὧν ἔλαβον πρὸς τροφὴν ἀναγκαίων, οὐ μόνον θέλουσι τιμωρηθῆ κατὰ τὸν ποινικὸν αὐτοκρατορικὸν νόμον, ἀλλὰ καὶ θέλουσιν ἀποβληθῆ ἐκ τῆς θέσεως αὐτῶν. Τὴν διαγωγὴν δὲ καὶ τὴν περὶ τὰ καθήκοντα ἐπιμέλειαν ἢ ὀλιγωρίαν αὐτῶν θέλουσι προσέτι ἐποπτεύει καὶ αἱ ἐγχώριοι ἀρχαί.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΔΕΚΑΤΟΝ ΠΡΩΤΟΝ.

Περὶ τῶν ἐπιβαλλομένων εἰς τοὺς φύλακας ποινῶν.

Ἄρθρ. 72. Οἱ τηλεγραφικοὶ φύλακες, ἐπὶ παραβάσει διατάξεώς τινος τοῦ παρόντος κανονισμοῦ, ἢ ἐπ' ἄλλῳ λόγῳ τιμωρητέοι καταστάντες, κατὰ πρῶτον μὲν ὑποβάλλονται εἰς τὴν στέρησιν τοῦ ἡμίσεως μισθοῦ· ἐν δὲ ὑποτροπῇ, ἀπολύονται τῆς ὑπηρεσίας.

Ἄρθρ. 73. Ὁ φύλαξ, οὗ ἐκρατήθη ἓν μηνιαῖον ὁλόκληρον ἐντὸς ἔτους, καὶ ἐλάχιστον ἂν πταίσῃ κατὰ τὸ ἐπιὸν ἔτος, ἀποβάλλεται οὐχ ἧττον τῆς θέσεώς του.

Ἄρθρ. 74. Διὰ μικρὸν πταῖσμα τοῦ φύλακος κρατεῖται πέντε ἡμερῶν μισθός. Ὅπως δήποτε δὲ καὶ ἂν συμβῇ, ἂν ὁ φύλαξ ἀφήσῃ ὡς ἔχει τι δεόμενον ἐπισκευῆς, ἢ δώσῃ περὶ τούτου εἴδησιν ἐσφαλμένην, ἢ περιοδεύων τὴν γραμμὴν δὲν παρατηρήσῃ τῶν συρμάτων καὶ λοιπῶν τὴν κακὴν κατάστασιν, τιμωρεῖται διὰ παύσεως.

Ἄρθρ. 75. Τὰ ἐκ τοῦ μισθοῦ τῶν φυλάκων καὶ ἄλλων ὑπαλλήλων ἕνεκα σφαλμάτων περὶ τὴν ὑπηρεσίαν κρατούμενα λόγῳ χρηματικῆς ποινῆς ποσὰ σημειοῦνται ὑπὸ τοῦ διευθυντοῦ τοῦ τηλεγραφείου (τοῦ ἐν τῷ τόπῳ, ἔνθα ἐκεῖνοι ὑπηρετοῦσιν) ὡς πρόσοδοι αὐτοῦ, ὑποβαλλομένης ἐκθέσεως εἰς τὴν τῶν τηλεγράφων διεύθυνσιν.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΔΕΚΑΤΟΝ ΔΕΥΤΕΡΟΝ.

Περὶ τῶν καθηκόντων τῶν κομιζόντων τὰ τηλεγραφήματα κλητήρων.

Ἄρθρ. 76. Οἱ παρὰ τοῖς τηλεγραφείοις ὡς κομισταὶ τῶν τηλεγραφημάτων ὑπηρετοῦντες καθῆκον ἔχουσι, λαμβάνοντες ἄνευ ἀναβολῆς ἀντίγραφον καθαρὸν τοῦ ἀφιχθέντος τηλεγραφήματος, ν' ἀναζητήσωσι παραχρῆμα ἐν τῇ χώρᾳ τὸ πρόσωπον, πρὸς ὃ ἀπευθύνεται, καὶ ἂν μὲν τὸ εὕρωσι, νὰ ἐπιδείξωσι τὸ τηλεγράφημα πρὸς αὐτό, ἂν δὲ ἀποτύχωσι, πρὸς γνωστὸν συνέταιρον αὐτοῦ, ἢ τινα παρ' αὐτῷ διατελοῦντα· ἀφ' οὗ δὲ λάβωσιν ὑπογεγραμμένον ἢ ἐσφραγισμένον τὸ τῆς ἐπιδόσεως ἀποδεικτικόν, νὰ ἐγχειρίσωσιν ἀκολούθως τὸ ῥηθὲν ἀντίγραφον· τὸ δὲ ἀποδεικτικόν, χωρὶς νὰ μείνωσιν ἢ νὰ χρονοτριβήσωσιν οὐδαμοῦ, νὰ φέρωσι πάλιν κατ' εὐθεῖαν εἰς τὸ τηλεγραφεῖον, καὶ τὸ παραδώσωσιν εἰς τὸν ἁρμόδιον ὑπάλληλον.

Ἄρθρ. 77. Ἂν ὁ κομιστὴς τοῦ τηλεγραφήματος, μετὰ τὴν ἀνήκουσαν ἔρευναν περὶ τοῦ προσώπου, πρὸς ὃ διετάχθη νὰ τὸ παραδώσῃ, ἐξακριβώσῃ ὅτι ἀπῆλθεν εἰς ἄλλον τόπον, ἢ ἀπεβίωσεν, ἐπανέρχεται ἀμέσως εἰς τὸ τηλεγραφεῖον, καὶ ἀναφέρει τὸ γεγονός.

Ἄρθρ. 78. Ὅπως ἐπιδώσῃ τηλεγραφήματα εἰς πρόσωπα κατοικοῦντα οὐχὶ ἐν Κωνσταντινουπόλει, Γαλατᾷ ἢ Πέρᾳ, ἀλλ' εἰς Χρυσούπολιν, εἰς τὸν Βόσπορον, εἰς τὰς νήσους, ἢ τὰ παρακείμενα τῇ πρωτευούσῃ χωρία, τουτέστιν εἰς μέρη ὑπὲρ τὴν μίαν ὥραν ἀπέχοντα τῶν τηλεγραφείων, ὁ τηλεγραφικὸς κλητὴρ θέλει πληρώσει ἀναγκαίως δι' ἀκάτιον ἢ ἵππον. Τὰ χρήματα ταῦτα ἀποδοθήσονται αὐτῷ ὑπὸ τοῦ λαμβάνοντος τὸ τηλεγράφημα.

Ἄρθρ. 79. Διὰ τὰ τηλεγραφήματα, τὰ ἐπιδιδόμενα εἰς τόπους ὀλιγώτερον τῆς ὥρας ἀπὸ τῶν τηλεγραφείων ἀπέχοντας (ὧν ἐγένετο μνεία ἐν τῷ προηγουμένῳ ἄρθρῳ), ὁ κομιστὴς, ὡς ἐπιγέγραπται ἐπὶ τοῦ φακέλλου αὐτῶν, οὐδένα ὀβολὸν δικαιοῦται νὰ ζητήσῃ· ἂν δὲ παρὰ τὰ διατεταγμένα ζητήσῃ καὶ λάβῃ χρήματα, ἢ δὲν φέρῃ τὸ δοθὲν αὐτῷ τηλεγράφημα ἐγκαίρως πρὸς ὃν ἀνήκει, ἀποδειχθείσης τῆς τοιαύτης πράξεως, παύεται.

Συμπληρωτικαὶ διατάξεις.

Ἂν συμβῇ, ἢ φανῇ ἀναγκαῖον ἐν ταῖς ἐπαρχίαις τι, μὴ περιλαμβανόμενον ἐν ταῖς διατάξεσι τοῦ παρόντος κανονισμοῦ, δέον νὰ ζητηθῶσιν ὁδηγίαι παρὰ τῆς ἐν Κωνσταντινουπόλει διευθύνσεως τῶν τηλεγράφων.

Ὁ παρὼν κανονισμὸς, ἐγκριθεὶς ὑπὸ τοῦ ἀνωτάτου Συμβουλίου τοῦ Κράτους, κατέστη ἐκτελεστὸς δυνάμει ὑψηλοῦ αὐτοκρατορικοῦ διατάγματος, καὶ κατεχωρήθη ὡς ἔχει ἐν τῷ γραφείῳ τοῦ Ἀνακτορικοῦ Διβανίου. Ἔντυπα δὲ αὐτοῦ ἐπέμφθησαν πρὸς τοὺς λειτουργοὺς τοῦ κράτους ἅπαντας.

ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ

Περὶ καθηκόντων τῶν τηλεγραφικῶν ὑπαλλήλων.

(19 Δζεμάζιουλ-ἀχὴρ 1277.)

Περὶ τοῦ ὑποδιευθυντοῦ τῶν τηλεγράφων.

Ὁ ὑποδιευθυντὴς ἐπιτηρεῖ πάντας τοὺς τῆς διευθύνσεως ὑπαλλήλους, ὧν παρὰ τῷ διευθυντῇ ὑπεύθυνος διὰ τὴν ἐκτέλεσιν τῶν διδομένων διαταγῶν καὶ τῶν λαμβανομένων μέτρων· ἐξετάζει δὲ προσέτι καὶ παραβάλλει τοὺς λογαριασμοὺς τῶν τουρκικῶν τηλεγραφημάτων, καὶ πρὸς τούτοις ἐποπτεύει τὴν πρόοδον τῶν τῆς σχολῆς μαθητῶν.

Γραφεῖον τῶν τουρκικῶν ἀνταποκρίσεων.

Ἐν τῷ γραφείῳ τούτῳ ὁ πρῶτος τηλεγραφητὴς, ὑπὸ τὰς διαταγὰς τοῦ ὑποδιευθυντοῦ διατελῶν, συντάττει τήν τε μετὰ τῆς πρωτευούσης καὶ τὴν μετὰ τῶν ἐπαρχιῶν ἀλληλογραφίαν τῆς διευθύνσεως, ἔχων παρ' ἑαυτῷ δύω ὑπαλλήλους, τὸν μὲν διὰ τὰς ἀντιγραφὰς, τὸν δὲ διὰ τὴν καταχώρησιν.

Γραφεῖον ἐπὶ τῆς ἀποστολῆς τῶν τηλεγραφημάτων.

Τοῦ γραφείου τούτου προίσταται εἷς ὑπάλληλος, ἐντεταλμένος νὰ ἐπιτηρῇ ὅπως τὰ διαβιβαστέα τηλεγραφήματα πέμπωνται ἐγκαίρως πρὸς οὓς ἀπευθύνονται, καὶ ὅπως τὸ περιεχόμενον αὐτῶν μὴ διακοινοῦται μηδενί· αὐτὸς ἐποπτεύει τοὺς κλητῆρας· ἔχει ὑφ' ἑαυτὸν τρεῖς ὑπαλλήλους, οἵτινες, ἀντιγράφοντες τὰ διαβιβασθέντα τηλεγραφήματα, καταχωροῦσιν αὐτὰ σημειοῦντες πόθεν ἦλθον, ποῦ ἐπέμφθησαν, καὶ πόσων γροσίων δικαίωμα ἐλήφθη.

Γραφεῖον τῆς ξένης ἀνταποκρίσεως.

Ἐπὶ τῆς ξένης ἀνταποκρίσεως ὑπάρχει ὑπάλληλος, ὑπὸ τὸν ὑποδιευθυντὴν ἐργαζόμενος περὶ τὴν σύνταξιν τῆς ἀλληλογραφίας μετὰ τῶν τηλεγραφείων τῶν ξένων Δυνάμεων, αἵτινες συνωμολόγησαν μετὰ τῆς αὐτοκρατορικῆς Κυβερνήσεως τηλεγραφικὴν σύμβασιν.

Γραφεῖον ἐπὶ τῆς ἀποστολῆς τῶν ξένων τηλεγραφημάτων.

Τοῦ γραφείου τούτου ὑπάρχει εἷς προϊστάμενος, τῶν διαβιβαστέων ξένων τηλεγραφημάτων τὴν ἔγκαιρον ἀποστολὴν, τὴν τήρησιν τοῦ ἀπορρήτου αὐτῶν, καὶ τοὺς διανομεῖς ἐφορῶν· οὗτος συντάττει τὴν διατίμησιν τῶν τηλεγραφημάτων, ὑπολογίζει δὲ τὰ πληρωτέα σύμφωνα ταῖς ὑπαρχούσαις συμβάσεσι· παρ' αὐτῷ ἐργάζεται εἷς ὑφιστάμενος.

Γραφεῖον ἐπὶ τοῦ ὀθωμανικοῦ λογιστικοῦ.

Τοῦ γραφείου τούτου προεξάρχει εἷς λογιστικὸς ὑπάλληλος, ἔργον ἔχων τὰ λογιστικὰ τῶν τουρκικῶν τηλεγραφημάτων· οὗτος συντάττει κατὰ μῆνα κατάλογον τῶν τε ἀφιχθέντων καὶ τῶν πεμφθέντων τηλεγραφημάτων, καὶ τῶν ληφθέντων δικαιωμάτων, τακτοποιεῖ δὲ τὰ εἰς τὸ ὑπουργεῖον τῶν Οἰκονομικῶν ὑποβλητέα λογιστικὰ ἔγγραφα. Ἐκ τῶν παρ' αὐτῷ ἐργαζομένων τριῶν ὑπαλλήλων οἱ μὲν δύω γράφουσι τὰ περὶ ὧν ὁ λόγος κατάστιχα, ὁ δὲ τρίτος εἶναι ἐπ φορτισμένος τὴν παραβολὴν τῶν ἐγγράφων.

Γραφεῖον ἐπὶ τοῦ ξένου λογιστικοῦ.

Τοῦ γραφείου τούτου προΐσταται εἷς λογιστικὸς ὑπάλληλος, κρατῶν τοὺς λογαριασμοὺς τῶν ὑπὸ τῶν τηλεγραφείων Κωνσταντινουπόλεως καὶ Περαίας διαβιβαζομένων ξένων τηλεγραφημάτων· οὗτος συντάττει ἐν ἀρχῇ ἑκάστου μηνὸς κατάλογον τῶν τε ἀφιχθέντων καὶ τῶν πεμφθέντων τηλεγραφημάτων, καὶ τῶν ληφθέντων τελῶν· παραβαλὼν δὲ καὶ μετ' ἀκριβείας ἐξετάσας τοὺς συντεταγμένους καταλόγους τῶν ἐκ τῶν μεθορίων ἐλθόντων ἢ εἰς τὰς νήσους τοῦ Αἰγαίου διαβιβασθέντων τηλεγραφημάτων, χωρίζει ἀκολούθως τὴν τῆς Εὐρώπης μερίδα. Παρὰ τῷ ὑπαλλήλῳ τούτῳ διατελοῦσιν ἐργαζόμενοι δύω ὑφιστάμενοι.

Γραφεῖον ἐπὶ τῆς εἰσπράξεως τῶν ἐκ τῶν τουρκικῶν τηλεγραφημάτων τελῶν.

Ἐν τῷ γραφείῳ τούτῳ εἷς ὑπάλληλος, ἔχων ἕτερον ὑφιστάμενον, ὑπολογίζων λαμβάνει τὰ τέλη τῶν εἰς τὸ τηλεγραφεῖον διδομένων γραμμάτων· συντάττων δὲ καθ' ἡμέραν ἔκθεσιν τῆς γενομένης εἰσπράξεως, παραδίδει εἰς τὸ τοῦ τηλεγραφείου ταμεῖον ὅσα χρήματα ἔλαβε.

Γραφεῖον τοῦ τηλεγραφικοῦ ὑλικοῦ.

Ἐν τῷ γραφείῳ τούτῳ ὑπάρχει ὑπάλληλος, ἔχων ἕτερον ὑφιστάμενον, καὶ ἕνα ἀποθηκοφύλακα. Εἰς τὸν ὑπάλληλον τοῦτον ἀνατέθειται ἡ σύνταξις καταλόγου ἁπάντων τῶν τηλεγραφικῶν ἐργαλείων καὶ λοιπῶν, ἅτινα κομισθέντα εἰς τὴν τῶν τηλεγράφων διεύθυνσιν, ἐτέθησαν εἰς τὴν ἀποθήκην αὐτῆς· ἐπίσης δὲ καὶ ἡ γραφὴ ἑτέρου καταλόγου, ἐν ᾧ σημειοῦται τὸ γένος, τὸ εἶδος καὶ τὸ ποσὸν τῶν ἐκ τῆς ἀποθήκης ἐξαγομένων πρὸς χρῆσιν τῶν τηλεγραφείων, ἢ πρὸς κατασκευὴν τηλεγραφικῶν γραμμῶν, ὡς καὶ ὁ τόπος τῆς καταναλώσεως. Προσέτι ὀφείλει νὰ ἐπιτηρῇ τὰς ἐργασίας τῶν τηλεγραφικῶν μηχανικῶν· ἐν ἀρχῇ ἑκάστου μηνὸς ν' ἀναφέρῃ εἰς τὴν διεύθυνσιν, πόσον ὑλικὸν ὑπάρχει ἀποτεθειμένον καὶ πόσον κατηναλώθη. Ὅσον δὲ ὑλικὸν εὑρίσκεται ἐν τῇ ἀποθήκῃ, ὁ ὑπάλληλος οὗτος εἶναι ὑπεύθυνος διὰ τὴν φύλαξίν του.

Ὑπηρεσία τοῦ μηχανικοῦ.

Ὁ ὑπάλληλος οὗτος εἶναι διωρισμένος ἀποκλειστικῶς διὰ τὴν ἐπισκευὴν καὶ τακτοποίησιν τῶν μηχανῶν τοῦ τηλεγραφικοῦ διευθυντηρίου. Ἐν τῷ δωματίῳ, ἐν ᾧ διαμένει, ὑπὲρ οὐδενὸς νὰ ἐργασθῇ, οὐδενὸς δὲ τὰ ἐργαλεῖα νὰ ἐπισκευάσῃ δύναται· ἔχει δέ τινα ὑφιστάμενον.

Γραφεῖον ἐπὶ τῆς διαβιβάσεως τῶν τουρκικῶν τηλεγραφημάτων.

Ἐν τῷ γραφείῳ τούτῳ ὑπάρχει εἷς ἀνώτερος ὑπάλληλος, ὀφείλων νὰ διαβιβάζῃ ἀπ' εὐθείας ὅπου δεῖ τὰ εἰς τὸ τηλεγραφεῖον διδόμενα ἔγγραφα· λαμβάνων δὲ τὰ ἐκ τῶν ἐπαρχιῶν πεμπόμενα, νὰ τὰ δίδῃ εἰς τὸ ἐπὶ τῆς ἀποστολῆς γραφεῖον, ὅπως στέλλωνται παραχρῆμα πρὸς οὓς ἀπευθύνονται. Θέλει προσέτι ἐπιτηρεῖ τοὺς ἐν Κωνσταντινουπόλει διωρισμένους φύλακας τῶν τηλεγραφικῶν συρμάτων. Ὁ ὑπάλληλος οὗτος, ἔχων ἓξ ὑφισταμένους, ἐκτελεῖ δι' αὐτῶν, νυχθημερὸν καὶ ἐξ ὑπαμοιβῆς, τὴν διαβίβασιν τῶν τηλεγραφημάτων.

Γραφεῖον ἐπὶ τῆς διαβιβάσεως τῶν ξένων τηλεγραφημάτων.

Ἐν τῷ γραφείῳ τούτῳ ὑπάρχει ἐπίσης εἷς ἀνώτερος ὑπάλληλος, ὀφείλων νὰ διαβιβάζῃ ἀπ' εὐθείας ὅπου δεῖ τὰ εἰς τὸ τηλεγραφεῖον διδόμενα ἔγγραφα, λαμβάνων δὲ τὰ ἔξωθεν πεμπόμενα, νὰ τὰ δίδῃ εἰς τὸ ἐπὶ τῆς ἀποστολῆς τῶν ξένων τηλεγραφημάτων γραφεῖον, ὅπως στέλλωνται παραχρῆμα πρὸς οὓς ἀπευθύνονται. Ἔχων ἓξ ὑφισταμένους τηλεγραφητὰς, θέλει δι' αὐτῶν ἐκτελεῖ, νυχθημερὸν καὶ ἐξ ὑπαμοιβῆς, τὴν διαβίβασιν τῶν τηλεγραφημάτων.

Παρὰ τῷ τηλεγραφείῳ τῆς Κωνσταντινουπόλεως δια-

τελεῖ εἰς ἐπιμελητὴς διὰ τὴν παρὰ τῇ Πύλῃ ὑπηρεσίαν, ἓξ διανομεῖς, δυνάμενοι ν' ἀναγινώσκωσι τὰς ἐπιγραφὰς τῶν τηλεγραφημάτων, δύω κλητῆρες, εἷς θυρωρὸς καὶ τρεῖς τῶν δωματίων φύλακες (ὀδατζῆ). Καὶ ὁ μὲν ἐπιμελητὴς ἐπιδιώκει τὴν ἐκτέλεσιν τῶν μετὰ τῶν ὑπουργείων ὑποθέσεων τῆς Γενικῆς Διευθύνσεως· οἱ δὲ διανομεῖς ἐγχειρίζουσι ὅσον οἷόν τε τάχιον πρὸς οὓς δεῖ τ' ἀφικνούμενα τηλεγραφήματα· οἱ δὲ κλητῆρες φροντίζουσι περὶ τῶν συρμάτων, τῶν ὑπαρχόντων ἀπὸ Κωνσταντινουπόλεως μέχρι τῶν Ἑπτὰ πύργων· τελευταῖον ὁ θυρωρὸς μετὰ τῶν φυλάκων, ἐπιμελῶς τὸ τηλεγραφεῖον φυλάττοντες, τὴν ἑσπέραν θέλουσι καθαρίζει τὰ δωμάτια, προσέχοντες ὅπως μὴ μένωσιν ἄνθρακες ἢ ἄλλαι πυρώδεις ὕλαι ἀνημμέναι, μηδὲ διατρίβῃ τις ἐν τῷ τηλεγραφείῳ παρὰ τοὺς ἐν αὐτῷ ἐργαζομένους.

Περὶ τοῦ ἐν Περαίᾳ τηλεγραφείου.

Ἐν τῷ τηλεγραφείῳ τούτῳ προεξάρχει εἷς ἀνώτερος ὑπάλληλος, ἔχων τὰ αὐτὰ καθήκοντα, ἅπερ ἔχει ὁ ἀνώτερος ἐπὶ τῆς διαβιβάσεως τῶν τηλεγραφημάτων ὑπάλληλος τοῦ τηλεγραφείου Κωνσταντινουπόλεως. Ὀφείλων νὰ ἐκπληρῇ ἀκριβῶς τὰς διαταγὰς καὶ ὁδηγίας τῆς διευθύνσεως, ἔχει ὑφισταμένους ἓξ τηλεγραφητὰς, τοὺς ὁποίους νυχθημερὸν καὶ ἐξ ὑπαμοιβῆς θέλει μεταχειρίζεσθαι πρὸς διαβίβασιν τῶν ἐπιστολῶν.

Γραφεῖον ἀποστολῆς τῶν ξένων τηλεγραφημάτων.

Ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν τοῦ ἐν τῷ ῥηθέντι τηλεγραφείῳ ἀνωτέρου ὑπαλλήλου διατελεῖ εἷς ἐπὶ τῆς ἀποστολῆς ὑπάλληλος, ὅστις θέλει πέμπει πρὸς οὓς δεῖ τὰ εἰλημμένα τηλεγραφήματα, λαμβάνει δὲ τὰ δικαιώματα τῶν εἰς τὸ τηλεγραφεῖον διδομένων, εὐθυνόμενος διὰ τὸ ἀπόῤῥητον τῶν ἐπιστολῶν· παρ' αὐτῷ ἐργάζονται τρεῖς ὑφιστάμενοι.

Ὡς ἐν τῷ τῆς Κωνσταντινουπόλεως τηλεγραφείῳ, ὑπάρχουσι καὶ ἐν τῷ τῆς Περαίας: εἷς ἀρχιφύλαξ καὶ θυρωρὸς, εἷς τῶν δωματίων φύλαξ καὶ ἓξ διανομεῖς.

Τηλεγραφεῖον Χρυσουπόλεως.

Καὶ ἐν τῷ τῆς Χρυσουπόλεως τηλεγραφείῳ ἡ ὑπηρεσία διεξάγεται διευθυνομένη ὑφ' ἑνὸς ἀνωτέρου ὑπαλλήλου, ἔχοντος τὰ αὐτὰ καθήκοντα, ἃ ἔχει ὁ ἀνώτερος ἐπὶ τῆς διαβιβάσεως τῶν τηλεγραφημάτων ὑπάλληλος τοῦ τηλεγραφείου Κωνσταντινουπόλεως· παρ' αὐτῷ δὲ διατελοῦσι τρεῖς τηλεγραφηταὶ, εἷς ἀρχιφύλαξ, τρεῖς διανομεῖς καὶ εἷς θυρωρὸς, ὧν ἡ ὑπηρεσία ταυτίζεται πρὸς τὴν τῶν ὑπαλλήλων τοῦ ἐν Περαίᾳ τηλεγραφείου.

Κανονισμὸς τῆς σχολῆς τῶν τηλεγραφικῶν τεχνῶν.

Τὴν σχολὴν ταύτην, ἱδρυμένην πρὸς παρασκευὴν καὶ καταρτισμὸν ὑπαλλήλων τῆς τηλεγραφικῆς διευθύνσεως, ἐπιτηρεῖ ὁ ὑποδιευθυντὴς τῶν τηλεγράφων, διδάσκονται δ' ἐν αὐτῇ τὰ τηλεγραφικὰ, θεωρητικῶς τε καὶ πρακτικῶς.

Καὶ αἱ μὲν θεωρητικαὶ παραδόσεις, καθ' ἑκάστην, ἐκτὸς τῶν παρασκευῶν καὶ κυριακῶν, μίαν καὶ ἡμίσειαν ὥραν πρὸ μεσημβρίας ἀρχόμεναι, λήγουσι τὴν μεσημβρίαν· τὰ δὲ διδασκόμενα εἰσὶ τὰ ἑξῆς: ά.) ἐπίτομος ἱστορία τῆς τηλεγραφικῆς τέχνης, καὶ εἰσαγωγὴ εἰς τὰ περὶ ἠλεκτρισμοῦ ἐν γένει· β'.) χρῆσις, ἐκλογὴ καὶ διατήρησις τῶν ἠλεκτρικῶν στηλῶν (pile)· γ'.) ἀρχαὶ καὶ ἰδιότητες τῆς τηλεγραφικῆς ὠθητικῆς δυνάμεως, καὶ τοῦ ἠλεκτρομαγνητισμοῦ· δ'.) κυριώτερα συστήματα καὶ τρόποι χρήσεως· ε.) μέθοδος ἱδρύσεως τῶν ἐν χρήσει μηχανῶν, τῶν καλουμένων motrices, καὶ τῶν γραφείων (poste)· ς'.) ἐπισκευὴ καὶ διόρθωσις τῶν εἰς τὰ σύρματα καὶ τὰς μηχανὰς ἔσωθεν ἢ ἔξωθεν ἐπισυμβαινουσῶν ἀνωμαλιῶν· ζ'.) καλὴ καὶ σκόπιμος χρῆσις τῶν τηλεγραφικῶν ὀργάνων καὶ τοῦ ὑλικοῦ· ἡ.) ἀρχαὶ περὶ ἱδρύσεως καὶ κατασκευῆς τῶν τηλεγραφικῶν γραμμῶν, ἠπειρωτικῶν τε καὶ ὑποβρυχίων, καὶ θ'.) ἐφαρμογὴ τῶν κυριωτέρων τηλεγραφικῶν καὶ ἠλεκτρικῶν γνώσεων ἐν γένει.

Τὰ δὲ πρακτικὰ μαθήματα, κατὰ πᾶσαν τρίτην καὶ πέμπτην τῆς ἑβδομάδος

ἀπὸ τῆς μεσημβρίας ἐπὶ δύω ὥρας παρατεινόμενα, ἀντικείμενον ἔχουσι τὴν τέχνην τῆς τῶν τηλεγραφημάτων διαβιβάσεως, καὶ τὰ καθ' ἕκαστα τῆς τηλεγραφικῆς διαχειρίσεως.

Τὸ δὲ σάββαον καὶ τὴν τρίτην ἑκάστης ἑβδομάδος, ἐπίσης ἀπὸ τῆς μεσημβρίας ἀρχόμενα διαρκοῦσιν ἐπὶ δύω ὥρας τὰ περὶ τηλεγραφικῆς διευθύνσεως καὶ λογιστικοῦ μαθήματα, διαιρούμενα ὡς ἀκολούθως· ά.) περὶ τοῦ λογιστικοῦ συστήματος τῆς διευθύνσεως ἐν γένει· β'.) περὶ τῶν ὑπαρχόντων κανονισμῶν καὶ τῶν ἐνδεχομένων τροποποιήσεων· γ'.) περὶ κρατήσεως τῶν βιβλίων, ἀρχείων, καὶ περὶ συντάξεως τῶν λοιπῶν λογιστικῶν ἐγγράφων, καὶ δ'.) περὶ τῶν διαιρέσεων τῶν τηλεγραφικῶν γραμμῶν, καὶ περὶ τῶν ληπτέων τελῶν εἰς ἑκάστην αὐτῶν.

ΕΙΔΙΚΑΙ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ

Περὶ κατασχέσεως.

Ἄρθρ. 1. Ἡ κατάσχεσις πράγματός τινος γίνεται ἐγκρίσει καὶ ἀποφάσει τοῦ Ἐμποροδικείου, συνεπείᾳ ἐπισήμου αἰτήσεως, καὶ ἂν ἡ κατάσχεσις γίνῃ κατ' ἄλλον τρόπον, αἱ ἐκ ταύτης προκύψουσαι ζημίαι εἶναι εἰς βάρος τοῦ προσώπου ὅπερ ἐζήτησε καὶ τοῦ ὑπαλλήλου ὅστις ἐνήργησε τὴν παράτυπον κατάσχεσιν.

Ἄρθρ. 2. Ἡ αἴτησις πρέπει νὰ διαλαμβάνῃ ἐν συνόψει τὸ εἶδος καὶ τὸ ὄνομα τοῦ κατασχεθέντος πράγματος, ὅ,τι δήποτε καὶ ἂν ἦναι.

Ἄρθρ. 3. Ἡ ἐκτέλεσις τῆς κατασχέσεως ἐπιτρέπεται καὶ κατὰ τὰς ἱερὰς καὶ σχολασίμους ἡμέρας.

Ἄρθρ. 4. Ὁ ἐνεργῶν τὴν κατάσχεσιν ὑποχρεοῦται νὰ κοινοποιήσῃ αὐτὴν εἰς τὸν κύριον ἢ εἰς τὸν ἀντιποιούμενον τὴν κυριότητα τοῦ κατασχεθέντος πράγματος, καὶ ἐντὸς ὀκτὼ ἡμερῶν ἀπὸ τῆς κοινοποιήσεως νὰ κινήσῃ ἀγωγὴν πρὸς ἀπόδειξιν τοῦ κύρους τῆς κατασχέσεως.

Ἄρθρ. 5. Ὡσαύτως ἐντὸς ὀκτὼ ἡμερῶν ἀπὸ τῆς χρονολογίας τῆς εἰρημένης αἰτήσεως (ἀγωγῆς) ὁ ἐνεργῶν τὴν κατάσχεσιν φροντίζει περὶ τῆς κοινοποιήσεως αὐτῆς εἰς τὸν παρ' ᾧ εὑρίσκονται τὰ κατασχεθέντα πράγματα.

Ἄρθρ. 6. Ἂν δὲν κινηθῇ ἡ περὶ κύρους ἀγωγὴ, ἡ κατάσχεσις θεωρεῖται ὡς μὴ γενομένη. Μέχρι δὲ τῆς κοινοποιήσεως τῆς περὶ ἧς ὁ λόγος ἀγωγῆς πρὸς τὸν παρ' ᾧ εὑρίσκονται τὰ κατασχεθέντα πράγματα, ὅσα τυχὸν πράγματα ἐξαχθῶσι τῆς κατοχῆς τούτου θεωροῦνται ὡς νομίμως ἐξαχθέντα.

Ἄρθρ. 7. Συνεπείᾳ τῆς προαναφερθείσης ἀγωγῆς, οἱ διάδικοι, τουτέστιν ὁ ἐνεργῶν τὴν κατάσχεσιν καὶ ὁ ἀντιποιούμενος τὴν κυριότητα τοῦ κατασχεθέντος πράγματος, δικάζονται ἐνώπιον μὲν τοῦ Ἐμποροδικείου, ὅταν εἷς ἐξ αὐτῶν ἢ καὶ ἀμφότεροι ἦναι ὑπήκοοι ὀθωμανοὶ, ἐνώπιον δὲ τοῦ ἁρμοδίου πρεσβενικοῦ γραφείου, ὅταν καὶ οἱ δύο ἦναι ξένοι ὑπήκοοι, καὶ ἐκδίδεται ἡ περὶ κύρους τῆς κατασχέσεως ἀπόφασις.

Ἄρθρ. 8. Τῆς οὕτως ἐκδιδομένης ἀποφάσεως ἡ ἰσχὺς κοινοποιεῖται ἐπισήμως διὰ μέσου τῆς Ὑψ. Πύλης πρὸς τὸν παρ' ᾧ εὑρίσκονται τὰ κατασχεθέντα πράγματα, καὶ συμφώνως πρὸς ταύτης ἐνεργοῦνται τὰ δέοντα. Οὗτος μέχρι τῆς κοινοποιήσεως τῆς ἀποφάσεως ταύτην ὀφείλει κατὰ τὸν νόμον νὰ κρατήσῃ παρ' αὐτῷ τὰ κατασχεθέντα πράγματα καὶ νὰ μὴ δώσῃ τι ἐξ αὐτῶν εἰς κανένα. Ἐν ἐναντίᾳ περιπτώσει εἶναι ὑπεύθυνος πρὸς ἀποζημίωσιν οὗτινος ἀνήκει.

ΕΓΚΥΚΛΙΟΣ ΕΠΙΣΤΟΛΗ

Περὶ καταργήσεως τῆς ὑπὸ ἡμερομ. 28 νοεμβρίου 1870 διατάξεως ὅπως εἰσπράττωνται ἐπὶ τῶν ἀποφάσεων τῶν ἐμποροδικείων τὰ αὐτὰ δικαιώματα παρά τε τῶν ξένων ὑπηκόων καὶ τῶν Ὀθωμανῶν.

(7 ἀπριλίου 1871)

«Ληφθείσης ὑπ' ὄψιν ἐν ἰδιαιτέρῳ Ὑπουργικῷ Συμβουλίῳ τῆς προγενεστέρας ἀποφάσεως, καθ' ἣν εἶχεν ἐκδοθῆ διάταξις ὥστε τὰ ὑπὸ τῶν Ἐμποροδικείων εἰσπραττόμενα παρὰ τῶν ὑπηκόων ὀθωμανῶν δικαστικὰ δικαιώματα 2 0]0 καταβιβασθῶσιν εἰς 1 τοῖς 0]0, καθὼς γίνεται ἡ εἴσπραξις καὶ παρὰ τῶν ξένων ὑπηκόων, καὶ τὰ τῆς εἰσπράξεως δικαιώματα ἀναβιβασθῶσιν εἰς 2 τοῖς 0]0· ἐπειδὴ αἱ περὶ τούτου παρατηρήσεις τοῦ Αὐτοκρ. Ὑπουργείου τοῦ ἐμπορίου περὶ τοῦ ὅτι, ἐπειδὴ αἱ παρὰ τοῦ δημοσίου Ταμείου διδόμεναι ἐπιχορηγήσεις πρὸς συντήρησιν τῶν Ἐμποροδικείων τοῦ Κράτους εἶναι ἀνεπαρκεῖς καὶ ἐπειδὴ οἱ μισθοὶ τῶν ὑπαλλήλων τῶν Ἐμποροδικείων πληρόνονται ἀπὸ τὰς εἰσπράξεις αὐτῶν, ἐὰν συνεπείᾳ τῆς μνημονευθείσης ἀποφάσεως τῶν 2 τοῖς 0]0 δικαιωμάτων, τὰ ὁποῖα ἐλάμβανον πρότερον τὰ Ἐμποροδικεῖα, καταβιβασθῇ εἰς 1 τοῖς 0]0, ἐκτὸς τοῦ ὅτι δὲν θέλει ὑπάρχει κεφάλαιον δυνάμενον νὰ συμπληρώσῃ τοὺς μισθοὺς τῶν ὑπαλλήλων, ἀλλ' ἐπειδὴ τοῦτο θέλει ἐπηρρεάσει καὶ παραλύσει τὰς ἐνεργείας τῶν Ἐμποροδικείων, εὑρέθησαν, λέγω, συναδουσαι πρὸς τὴν πραγματικότητα, καὶ ἐπειδὴ βάσις τῆς προμνημονευθείσης ἀποφάσεως ὑπάρχει ἡ ἰσότης μεταξὺ τῶν ὀθωμανῶν ὑπηκόων καὶ τῶν ξένων, οὐχ' ἧττον οἱονδήποτε καὶ ἂν ᾖ τὸ δικαίωμα τῆς δικαστικῆς ἀποφάσεως καὶ ἐκεῖνο τὸ τῆς εἰσπράξεως, ἐπειδὴ ἐν συνόλῳ δὲν θέλει ὑπερβῆ τὰ 3 0]0 πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦ νὰ προφυλαχθῇ ἡ πορεία τῶν Ἐμποροδικείων ἀπὸ οἰκονομικὰ προσκόμματα καὶ τὸ δημόσιον Ταμεῖον ἀπὸ τοῦ νὰ χορηγῇ περιπλέον ἐπιχορήγησιν, ἀπεφασίσθη ὅπως διατηρηθῇ τὸ ἀρχαῖον σύστημα, τουτέστι ἔν τε τοῖς Ἐμποροδικείοις τῆς πρωτευούσης καὶ τῶν ἐπαρχιῶν νὰ λαμβάνωνται παρὰ τῶν ὀθωμαν. ὑπηκόων δικαιώματα διὰ τὴν δικαστικὴν ἀπόφασιν 2 τοῖς 0]0 καὶ 1 τοῖς 0]0 διὰ τὴν εἴσπραξιν. Ἐπειδὴ δὲ καὶ Αὐτοκρατορικὸς ἰραδὲς ἐξεδόθη πρὸς τοῦτο, ἡ Α. Υ. ὁ μέγας Βεζύρης δι' ὑψηλοῦ Τεσκερέ Του μὲ διέταξε τὴν ἐνέργειαν τῶν δεόντων. Πέμπων ὅθεν ἐσωκλείστως πρὸς τὴν Ὑψ. Ἐξοχότητα ἰδιαιτέρας ἐπιστολὰς πρὸς τοὺς προέδρους τῶν Ἐμποροδικείων τοὺς ὑπὸ τὴν δικαιοδοσίαν τῆς Ὑμ. Ἐξ. ἵνα συμμορφωθῶσι πρὸς τ' ἀνωτέρω ἀποφασισθέντα, παρακαλῶ τὴν Ὑμ. Ἐξ. ὅπως εὐαρεστηθῇ ν' ἀποστείλῃ ταύτας ὅπου δεῖ, συνοδεύουσα αὐτὰς καὶ διὰ τῶν ὑψηλῶν Αὐτῆς παραγγελιῶν.»

ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ

Περὶ δημοσίας ἐκπαιδεύσεως.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΠΡΩΤΟΝ.

Περὶ διαιρέσεων καὶ βαθμῶν τῶν Σχολῶν.

Ἄρθρ. 1. Τὰ ἐν τῷ Ὀθωμανικῷ Κράτει Σχολεῖα γενικῶς διαιροῦνται εἰς δύο τάξεις· α') εἰς Σχολεῖα δημόσια ἅπερ διευθύνονται καὶ συντηροῦνται ὑπὸ τῆς Κυβερνήσεως· β') εἰς Σχολεῖα ἰδιοσυντήρητα, ἐπιτηρούμενα ὑπὸ τῆς Κυβερνήσεως καὶ θεμελιούμενα ἢ συντηρούμενα ὑπὸ ἀτόμων ἢ Κοινοτήτων.

ΤΑΞΙΣ Α'.

Δημόσια Σχολεῖα.

Ἄρθρ. 2. Τὰ Σχολεῖα ὡς πρὸς τοὺς βαθμοὺς τῶν μαθημάτων γενικῶς διαιροῦνται εἰς τρεῖς τάξεις· α') εἰς Σχολεῖα τῶν παίδων (*σχεγιὰρ*) καὶ ἐφήβων (*ρουσδιγέ*)· β') εἰς Προκαταρκτικὰ (*ἰδαδιέ*) καὶ λύκεια (*Σουλτανιέ*)· γ') εἰς Ἀνώτατα Ἐκπαιδευτήρια.

ΜΕΡΟΣ Α'.

Σχολεῖα τῶν παίδων.

Ἄρθρ. 3. Πᾶσα συνοικία καὶ κώμη καὶ ἔστιν ὅτε δύο συνοικίαι, ἢ κῶμαι, τοὐλάχιστον θέλουν ἔχει ἀνὰ ἓν σχολεῖον τῶν παίδων. Κῶμαι ἢ συνοικίαι κατοικούμεναι μικτῶς ὑπὸ Μουσουλμάνων καὶ μὴ Μουσουλμάνων θέλουν ἔχει ἰδιαίτερον Σχολεῖον διὰ τοὺς παῖδας τῶν Μουσουλμάνων καὶ ἰδιαίτερον διὰ τοὺς τῶν μὴ Μουσουλμάνων.

Ἄρθρ. 4. Τὰ ἔξοδα οἰκοδομῆς καὶ ἐπισκευῆς τῶν Σχολείων, οἱ μισθοὶ τῶν διδασκάλων καὶ τὰ ἄλλα ἔξοδα θέδουσιν ἀποτίεσθαι ἐκ μέρους τῆς κοινότητος τῆς συνοικίας ἢ κώμης.

Ἄρθρ. 5. Οἱ διδάσκαλοι τῶν Σχολείων τῶν παίδων θέλουσιν ἐκλέγεσθαι καὶ διορίζεσθαι συμφώνως τῷ ἐπὶ τούτῳ Κανονισμῷ.

Ἄρθρ. 6. Ὁρίζονται ὡς χρονικὸν διάστημα διὰ τὰ Σχολεῖα τῶν παίδων τέσσαρα ἔτη καθ' ἃ θέλουν διδάσκεσθαι τὰ ἑξῆς μαθήματα.

Ἀλφαβητάριον (Τουρκ.) κατὰ τὴν νέαν μέθοδον, Κοράνιον, Ἠθικήν, κλπ.

Εἰς τοὺς παῖδας τῶν μὴ Μουσουλμάνων θέλουν διδάσκεσθαι μαθήματα τῆς ἑαυτῶν θρησκείας ὁριζόμενα ὑπὸ τῶν πνευματικῶν αὐτῶν ἀρχηγῶν.

Γραφὴ, σύντομος Ἀριθμητικὴ, σύντομος Γεωγραφία, Ἀνάγνωσμα τάριον ὠφελίμων γνώσεων.

Τὰ μαθήματα ταῦτα εἰς τοὺς παῖδας τῶν μὴ Μουσουλμάνων διδάσκονται ἐν τῇ ἰδίᾳ αὐτῶν γλώσσῃ.

Ἐκ τῶν παίδων τῶν Μουσουλμάνων ὅσοι θέλουσι νὰ ἀποστηθίσωσι τὸ Κοράνιον δύνανται νὰ μένωσιν ἐπί τινα χρόνον ἀκόμη εἰς τὸ Σχολεῖον.

Ἄρθρ. 7. Ὅτε θεωρηθῇ ἀνάγκη τῆς μεταβολῆς ἢ μεταρρυθμίσεως τῶν μαθημάτων τούτων, ζητεῖται διὰ τοῦ ἐπιτοπίου συμβουλίου τῆς παιδείας ἡ ἄδεια τοῦ Ὑπουργείου τῆς Δημοσίας Ἐκπαιδεύσεως καὶ κατὰ τὴν ἔγκρισιν τοῦ Μ. Συμβουλίου τῆς παιδείας ἐνεργοῦνται τὰ δέοντα.

Ἄρθρ. 8. Ἐπειδὴ ἀπεφασίσθη ὅπως, ἐκτὸς τῶν ἑορτῶν τῶν Μουσουλμάνων καὶ μὴ Μουσουλμάνων καὶ τῆς ἡμέρας τῆς ἀναβάσεως εἰς τὸν θρόνον τοῦ Σουλτάνου, αἱ παραδόσεις τῶν Σχολείων καὶ τῶν παίδων διαρκῶσιν ἀπὸ πρωΐας μέχρις ἑσπέρας, οἱ διδάσκαλοι ὀφείλουσι νὰ παρευρίσκωνται κατὰ τὰς ὡρισμένας ὥρας εἰς τὸ Σχολεῖον καὶ διδάσκωσιν, οἱ δὲ ἔχοντες τὴν ἀπαιτουμένην ἡλικίαν παῖδες τῆς κώμης ἢ συνοικίας νὰ φοιτῶσιν εἰς τὰ Σχολεῖα.

Ἄρθρ. 9. Τὰ μαθήματα τῶν Σχολείων τῶν παίδων εἰσὶν ὑποχρεωτικὰ διὰ μὲν τὰ θήλεα ἀπὸ τοῦ ἕκτου μέχρι τοῦ δεκάτου, διὰ δὲ τὰ ἄρρενα ἀπὸ τοῦ ἑβδόμου μέχρι τοῦ ἑνδεκάτου ἔτους τῆς ἡλικίας των.

Ἄρθρ. 10. Ἡ Δημογεροντία τῆς κώμης καταγράφουσα τὰ ἄρρενα, ἢ θήλεα, τὰ ἔχοντα τὴν πρὸς σπουδὴν ἀπαιτουμένην ἡλικίαν, ὡς καὶ τὰ ὀνόματα τῶν γονέων ἢ συγγενῶν, τῶν ἐπιφορτισμένων τὴν ἀνατροφὴν αὐτῶν, θέλει ἐγχειρίσει τὸν κατάλογον ἐσφραγισμένον εἰς τὸν διδάσκαλον τῆς Σχολῆς.

Ἄρθρ. 11. Τὰ ὀνόματα τῶν σπουδαζόντων παίδων γνωστοποιεῖ ὁ διδάσκαλος εἰς τὸν Μουχτάρην καὶ οὗτος εἰς τὴν Δημογεροντίαν, ἥτις προσκαλοῦσα τοὺς γονεῖς ἢ πλησιεστέρους τῶν παίδων συγγενεῖς προτρέπει αὐτοὺς νὰ ἀποστέλλωσι τακτικῶς τὰ τέκνα των εἰς τὸ Σχολεῖον.

Ἄρθρ. 12. Ἐὰν ἀποδειχθῇ ὅτι παιδίον τι χωρὶς νὰ κωλύηται ὑπὸ τῶν ἐν τῷ δεκάτῳ τρίτῳ ἄρθρῳ ἀναφερομένων αἰτίων δὲν στέλλεται εἰς τὸ Σχολεῖον, ἀφοῦ ἐντὸς μηνὸς τρὶς προτραπῶσιν οἱ γονεῖς ἢ οἱ συγγενεῖς του, συμφώνως ταῖς ἐπὶ τούτῳ ὁδηγίαις, παρὰ τῶν τοιούτων ἀναλόγως τῆς θέσεως καὶ καταστάσεως αὐτῶν θέλει λαμβάνεσθαι χρηματικὸν πρόστιμον 5 — 100 γρ. πρὸς ὄφελος τοῦ ταμείου τῆς Διευθύνσεως τῆς παιδείας· καὶ ἐὰν μετὰ τὴν ἐπιβολὴν τοῦ προστίμου ἐξακολουθῶσι νὰ μὴ στέλλωσι τὸ τέκνον των, τότε τοῦτο βίᾳ διὰ τῆς ἐπιτοπίου ἀρχῆς πέμπεται εἰς τὸ Σχολεῖον.

Ἄρθρ. 13. Ἐξαιροῦνται τοῦ προστίμου καὶ τῆς βίας τὰ κωλυόμενα ἕνεκα τῶν ἑφεξῆς λόγων: α') ἐὰν τὸ παιδίον πάσχῃ ἠθικῶς ἢ σωματικῶς καὶ ἀποδειχθῇ δι' ἐξετάσεως ὑπὸ τῆς ἐπιτοπίου Ἀρχῆς, ὅτι δὲν δύναται ἕνεκα τοῦ πάθους του νὰ φοιτᾷ εἰς τὸ σχολεῖον. β') Ἐὰν ἄπορος καὶ πτωχὸς ἓν μόνον τέκνον ἔχων εὑρίσκηται εἰς τὴν ἀπόλυτον ἀνάγκην νὰ ὑπηρετηθῇ ὑπ' αὐτοῦ. γ') Ἐὰν τὸ παιδίον κατὰ τὴν ὥραν τῆς σπορᾶς καὶ τοῦ θερισμοῦ ἐνασχολῆται εἰς γεωργικὰ ἔργα· δ') ἐὰν κατοικῇ εἰς μέρος ἀπέχον τῆς σχολῆς ἡμίσειαν ὥραν· ε') ἐὰν δὲν ὑπάρχῃ σχολεῖον εἰς τὸ μέρος τῆς διαμονῆς του ἢ ὑπάρχον δὲν ἐξαρκῇ· ς') ἐὰν αὐτὸ ἐν τῇ οἰκίᾳ του ἢ ἐν ἄλλῳ μέρει ἀναγιγνώσκῃ καὶ γράφῃ. Δὲν λαμβάνεται πρό-

στιμον ἀπὸ τοὺς γονεῖς τῶν παίδων ἐὰν ἀποδειχθῆ ὅτι κωλύονται ὑπὸ τῶν ἄνω ἀναφερομένων αἰτίων καὶ τῶν τούτοις παραπλησίων, θεωρουμένων εὐλόγων παρὰ τῇ ἐπιτοπίῳ ἀρχῇ.

Ἄρθρ. 14. Οἱ τελειόφοιτοι τῶν σχολείων τῶν παίδων κατὰ τὸν Κανονισμὸν τῶν ἐξετάσεων διὰ τοῦ ἀποδεικτικοῦ ὃ φέρουσιν ἄνευ ἐξετάσεως γίνονται δεκτοὶ εἰς τὰ Σχολεῖα τῶν ἐφήβων (*ρουσδιγέ*).

Περὶ παρθεναγωγείων παίδων.

Ἄρθρ. 15. Ἐν τινι κώμῃ ἢ συνοικίᾳ ἐὰν ὑπάρχωσι δύο σχολεῖα παίδων, καὶ ὡς πρὸς τὴν θέσιν οὐδὲν πρόσκομμα ὑπάρχῃ, τὸ ἓν τούτων θέλει ὁρισθῆ διὰ τὰ ἄῤῥενα, τὸ δὲ ἕτερον θέλει ὁρισθῆ διὰ τὰ θήλεα, καὶ ὅπου δὲν ὑπάρχωσι δύο σχολεῖα, ἕως οὗ συστηθῶσι παρθεναγωγεῖα, τὰ θήλεα παιδία θέλουσι φοιτᾶ εἰς τὰ τῶν ἀῤῥένων, ἀλλὰ κεχωρισμένον μέρος θέλει ὁρισθῆ δι' αὐτά.

Ἄρθρ. 16. Διδάσκαλοι τῶν παρθεναγωγείων θέλουσιν εἶσθαι γυναῖκες, ἀλλ' ἕως ὅτου μορφωθῶσι διδασκάλισσαι, δύνανται νὰ διορισθῶσι καὶ διδάσκαλοι, προβεβηκότες τὴν ἡλικίαν καὶ σώφρονος διαγωγῆς.

Ἄρθρ. 17. Τὰ περὶ τοῦ χρονικοῦ διαστήματος καὶ τοῦ τρόπου τῶν παραδόσεων τῶν μαθημάτων ὡς καὶ τὰ περὶ διευθύνσεως καὶ διακοπῶν, καὶ τῆς ὑποχρεώσεως τῶν παίδων εἰς τὴν φοίτησιν καὶ τὰ λοιπὰ, ὑπόκεινται εἰς τὰς περὶ τῶν ἀῤῥεναγωγείων διατάξεις.

Σχολεῖα ἐφήβων.

Ἄρθρ. 18. Ἐν κωμοπόλει ἀριθμούσῃ πλέον τῶν 500 οἰκιῶν, συνίσταται μία σχολὴ τῶν ἐφήβων ἥτις ἀνήκει εἰς τοὺς Μουσουλμάνους, ἐὰν κατοικῆται ὁλοκλήρως ὑπὸ Μουσουλμάνων, εἰς Χριστιανοὺς δὲ ἐὰν κατοικῆται ὑπὸ τούτων. Ἐὰν δὲ ὁ πληθυσμὸς ἦναι μικτὸς, τότε συνίστανται δύο σχολαὶ, μία μὲν διὰ τοὺς Ὀθωμανοὺς, καὶ ἑτέρα διὰ τοὺς Χριστιανούς· τοιαῦται ὅμως σχολαὶ καθιδρύονται μόνον διὰ κοινότητας ἀριθμούσας πλέον τῶν ἑκατὸν οἰκιῶν· ὁ ὅρος οὗτος ἐφαρμόζεται καὶ εἰς τὰς μὴ ὀθωμανικὰς κοινότητας.

Ἄρθρ. 19. Αἱ δαπάναι τῶν ἐφηβικῶν σχολείων καὶ αἱ ἀντιμισθίαι τῶν διδασκάλων, ὑπηρετῶν καὶ πάντα τὰ λοιπὰ ἔξοδα θέλουσι πληρώνεσθαι ἐκ τοῦ ταμείου τοῦ ἐπὶ τῆς Παιδείας τμήματος τῆς νομαρχίας.

Ἄρθρ. 20. Τὰ κτίρια τῶν ἐφηβικῶν σχολείων θέλουσιν ἀνιδρύεσθαι κατὰ τὸ δοθησόμενον ὑπὸ τοῦ Μ. Συμβουλίου τῆς Δημοσίας ἐκπαιδεύσεως σχέδιον.

Ἄρθρ. 21. Εἰς ἕκαστον σχολεῖον τῶν ἐφήβων θέλουσι διορισθῆ, ἀναλόγως τοῦ ἀριθμοῦ τῶν μαθητῶν, ἀνὰ εἷς ἢ ἀνὰ δύο διδάσκαλοι καὶ ὑποδιδάσκαλοι, συμφώνως τῷ περὶ διδασκάλων νόμῳ. Ἐκτὸς δὲ τούτων πᾶν σχολεῖον τῶν ἐφήβων θέλει ἔχει ἕνα παιδονόμον καὶ ἕνα θυρωρόν.

Ἄρθρ. 22. Ὡς ἀντιμισθία τῶν μὲν διδασκάλων ὡρίσθησαν γρόσια 800, τῶν ὑποδιδασκάλων 500, τῶν παιδονόμων 250, καὶ τῶν θυρωρῶν 150. Θέλουσι δὲ ὁρισθῆ ἐτησίως 4000 γροσίων διὰ τὰ ἐπίλοιπα ἔξοδα. Κατὰ τὸν λογαριασμὸν ὅθεν τοῦτον, τὰ ἐτήσια τακτικὰ ἔξοδα ἑκάστου Σχολείου τῶν ἐφήβων δὲν θέλουσιν ὑπερβῆ τὰς 40,000 γροσίων.

Ἄρθρ. 23. Τὸ χρονικὸν διάστημα τῶν παραδόσεων ἐν τοῖς Σχολείοις τῶν ἐφήβων περιορίζεται εἰς τέσσαρα ἔτη, καθ' ἃ θέλουσι παραδοθῇ τὰ ἑφεξῆς μαθήματα:

Ἀρχαὶ θρησκευτικῶν μαθημάτων.—Γραμματικὴ Ὀθωμανικῆς γλώσσης. —Θεματογραφία, ὀρθογραφία καὶ ἐπιστολογραφία.—Γραμματικαὶ Ἀραβικῆς καὶ Περσικῆς κατὰ τὴν νέαν μέθοδον.—Ἀριθμητική —Διπλογραφία.—Ἰχνογραφία. —Ἀρχαὶ Γεωμετρίας.—Γενικὴ Ἱστορία, Ὀθωμανικὴ ἱστορία. —Γεωγραφία.— Γυμναστικὴ, καὶ ἡ ἐν χρήσει γλῶσσα τοῦ τόπου.

Ἐν ταῖς ἐμπορικαῖς πόλεσιν οἱ βουλόμενοι τῶν μαθητῶν κατὰ τὸ τέταρτον ἔτος δύνανται νὰ παραδοθῶσι καὶ τὴν Γαλλικήν.

Θέλει διδάσκεσθαι ἡ γλῶσσα τῆς ἐθνικότητος εἰς ἣν ἀνήκουσιν οἱ μαθηταὶ καὶ ἐν αὐτῇ θέλουσι παραδοθῇ τὰ θρησκευτικὰ μαθήματα, ἀφοῦ προηγουμένως ὁρισθῶσι ὑπὸ τῶν πνευματικῶν ἀρχηγῶν.

Ἄρθρ. 24. Πρόγραμμα τῶν μαθημάτων θέλει ὁρίσει τὰς ἡμέρας τῶν παραδόσεων. Πᾶσα μεταβολὴ ἢ μετατροπὴ τῶν μαθημάτων θέλει γίνεσθαι τῇ ἀδείᾳ τοῦ ὑπουργείου τῆς Δημοσίας ἐκπαιδεύσεως καὶ συμφώνως τῇ ἐγκρίσει τοῦ Μ. Συμβουλίου τῆς Παιδείας.

Ἄρθρ. 25. Τὸ διάστημα τῆς τῶν μαθημάτων διακοπῆς ἐν γένει διὰ τοὺς μαθητὰς πάσης ἐθνικότητος ὡρίσθη εἰς εἴκοσι καὶ δύο ἡμέρας ἀπὸ τῆς 1ης Αὐγούστου. Ἀπὸ τῆς 1ης Ἰουλίου γίνεται διακοπὴ τῶν μαθημάτων· 15 μὲν ἡμέραι ὡρίσθησαν εἰς τὴν μελέτην, τὸ αὐτὸ χρονικὸν διάστημα διὰ τὰς ἐξετάσεις, καὶ 22 ἡμέραι διὰ τὰς πρὸς ἀνάπαυσιν διακοπάς· τὴν δὲ 23 Αὐγούστου γίγνεται ἡ ἔναρξις τῶν μαθημάτων. Ἐπίσης γίγνονται διακοπαὶ μερικῶς ὅμως διὰ τοὺς ὀθωμανόπαιδας, κατὰ τὴν τετάρτην ἑβδομάδα τοῦ Ῥαμαζανίου μέχρι τέλους τῆς 1ης ἑβδομάδος τοῦ 8 Σεβὰλ, ἤτοι 15 ἡμέρας, καὶ μίαν ἑβδομάδα, ἤτοι 8 τοῦ Κουρβὰν παϊραμίου καὶ κατὰ τὰς παρασκευάς. Ἐκτὸς τούτων τῶν ἡμερῶν καὶ ἄλλων ἑορτῶν ὡς τῆς γεννήσεως τοῦ Προφήτου κτλ. οὐδέποτε διακόπτονται τὰ μαθήματα. Διὰ τοὺς μὴ Ὀθωμανόπαιδας γίγνονται διακοπαὶ μόνον κατὰ τὰς ὡρισμένας ἑορτὰς καὶ τὰς ἡμέρας τῆς ἀργίας. Γενικὴ διὰ πάντας ἑορτὴ εἶναι ἡ ἡμέρα τῆς εἰς τὸν θρόνον ἀναβάσεως τῆς Α Α. Μ. τοῦ Σουλτάνου.

Ἄρθρ. 26. Ὅσοι τῶν μαθητῶν ἐξετασθέντες μετὰ τὴν λῆξιν τοῦ τετραετοῦς διαστήματος λάβωσιν ἀπολυτήρια, κατὰ τὸν ἐπὶ τούτῳ νόμον, θέλουσι γίνει δεκτοὶ εἰς τὰ Προκαταρκτικὰ (*ἰδαδιέ*) Σχολεῖα ἄνευ ἐξετάσεως. Οἱ δὲ μὴ κρινόμενοι ἄξιοι ἀπολυτηρίου, ἐὰν θέλωσι, δύνανται νὰ μείνωσιν ἐπὶ ἓν ἔτος εἰσέτι.

Περὶ ἐφηβικῶν σχολείων τῶν κορασίων.

Ἄρθρ. 27. Εἰς τὰς μεγάλας πόλεις συνιστᾶται ἓν παρθεναγωγεῖον, Ὀθωμανικὸν μὲν, ἐὰν οἱ κάτοικοι εἶναι ὀθωμανοὶ καὶ χριστιανικὸν ἐν ἐναντίᾳ περιπτώσει. Ἀλλ' ἐὰν ὁ πληθυσμὸς εἶναι μικτὸς, τότε καθιδρύεται ἰδιαίτερον μὲν διὰ τοὺς Ὀθωμανοὺς καὶ ἰδιαίτερον διὰ τοὺς Χριστιανούς· τοῦτο ὅμως γίγνεται ὁπόταν ἡ κοινότης ἀριθμῇ πλέον τῶν 800 οἰκιῶν. Πρὸς τὸ παρὸν θέλουσιν ἀνεγερθῇ Παρθεναγωγεῖα τῆς τάξεως ταύτης ἐν Κωνσταντινουπόλει καὶ μετὰ ταῦτα εἰς τὰς πρωτευούσας τῶν Νομαρχιῶν.

Ἄρθρ. 28. Διδάσκαλοι τῶν Παρθεναγωγείων θέλουσιν εἶσθαι γυναῖκες, ἀλλ' ἕως οὗ ἀναδειχθῶσιν ἱκαναὶ διδασκάλισαι, δύνανται νὰ διορισθῶσι καὶ διδάσκαλοι, ἀλλὰ προβεβηκότες τὴν ἡλικίαν καὶ σώφρονος διαγωγῆς.

Ἄρθρ. 29. Τὰ μαθήματα τῶν ἐφηβικῶν Παρθεναγωγείων διαρκοῦσι τέσσαρα ἔτη, εἰσὶ δὲ τὰ ἑφεξῆς:

Ἀρχαὶ θρησκευτικῶν γνώσεων.—Γραμματικὴ Ὀθωμανική.—Ἀρχαὶ Γραμματικῆς Ἀραβικῆς καὶ Περσικῆς.—Ὀρθογραφία —Θεματογραφία καὶ Ἐπιστολογραφία.—Ἠθικὰ ἀναγνώσματα.— Οἰκιακὴ οἰκονομία.—Σύντομος Ἱστορία καὶ Γεωγραφία.—Ἀριθμητικὴ καὶ Διπλογραφία.—Ἰχνογραφία καὶ Ζωγραφική.—Ῥαπτική.—Μουσικὴ (δὲν εἶναι ὑποχρεωτική).

Τὰ θρησκευτικὰ μαθήματα διδάσκονται εἰς τὴν γλῶσσαν ἑκάστης κοινότητος. Ἐν τοῖς Παρθεναγωγείοις δὲ τῶν μὴ Ὀθωμανῶν ἀντὶ Ἀραβικῆς καὶ Περσικῆς διδάσκεται ἡ γλῶσσα αὐτῶν, καὶ τὰ θρησκευτικὰ μαθήματα τῶν μὴ Ὀθωμανῶν κατὰ τὰ ἄρθρα 6 καὶ 23 ὁρίζονται ὑπὸ τῶν πνευματικῶν τῆς κοινότητος ἀρχηγῶν.

Ἄρθρ. 30. Τὰ Παρθεναγωγεῖα θέλουσιν ἔχει δύο ἕως τέσσαρας διδασκαλίσσας, ἰδιαιτέρα δὲ διδασκάλισσα θέλει διδάσκει τὴν ῥαπτικὴν καὶ μουσικὴν, ἐκτὸς δὲ τούτων θέλουσι διορισθῇ ἀνὰ εἷς παιδονόμος καὶ θυρωρός. Τὰ ἐτήσια ἔξοδα τῶν Παρθεναγωγείων τούτων δὲν θέλουσι ὑπερβῇ τὰς 40 χιλ. γρ. πληρονόμενα ὑπὸ τοῦ ταμείου τοῦ ἐκ τῆς Παιδείας τμήματος τῆς Νομαρχίας.

Ἄρθρ. 31. Αἱ ἔχουσαι ἀπολυτήριον τῶν Παρθεναγωγείων τῶν παίδων θέλουσι γίνεσθαι δεκταὶ εἰς τὰ τῶν ἐφήβων, αἱ δὲ μὴ ἔχουσαι ἐξεταζόμεναι θέλουσι καταταχθῇ κατὰ τὴν ἱκανότητα καὶ τὰς γνώσεις των.

Ἄρθρ. 32. Τὰ περὶ τοῦ τρόπου τῆς διευθύνσεως καὶ τῶν διακοπῶν καὶ τῶν λοιπῶν ὑπόκεινται εἰς τὰς διατάξεις τῶν περὶ Σχολείων τῶν ἐφήβων ἀρρένων.

Περὶ προκαταρκτικῶν Σχολῶν.

Ἄρθρ. 33. Αἱ προκαταρκτικαὶ σχολαὶ εἰσὶ προωρισμέναι διὰ τοὺς τελειοφοίτους τῶν ἐφηβικῶν Σχολῶν Μουσουλμάνους τε καὶ μὴ Μουσουλμάνους μαθητάς.

Ἄρθρ. 34. Προκαταρκτικαὶ Σχολαὶ θέλουσιν ἱδρυθῇ ἐν κωμοπόλεσιν ἀριθμούσαις ἐπέκεινα τῶν χιλίων οἰκιῶν καὶ ἀπαιτούσαις ὡς ἐκ τῆς θέσεως καὶ καταστάσεώς των τοιαύτας Σχολάς.

Ἄρθρ. 35. Τὰ ἔξοδα οἰκοδομῆς, οἱ μισθοὶ τῶν διδασκάλων καὶ ὑπηρετῶν καὶ ὅλα τὰ λοιπὰ ἔξοδα τῶν προκαταρκτικῶν Σχολῶν θέλουσιν ἀποτίεσθαι ὑπὸ τοῦ ταμείου τῆς Παιδείας τῆς νομαρχίας.

Ἄρθρ. 36. Πᾶσα προκαταρκτικὴ Σχολὴ θέλει ἔχει ἀνὰ ἓξ διδασκάλους μετὰ τῶν βοηθῶν των, οἵτινες θέλουσιν ἐκλέγεσθαι ἐκ τῶν τελειοδιδάκτων τοῦ διδασκαλείου Κωνσταντινουπόλεως, τῇ ἐγκρίσει τοῦ ὑπουργείου τῆς Δημοσίας ἐκπαιδεύσεως. Ἐκτὸς τούτων θέλουσι διορισθῇ εἷς παιδονόμος, εἷς θυρωρὸς καὶ λοιποὶ ὑπηρέται.

Ἄρθρ. 37. Πάσης προκαταρκτικῆς Σχολῆς οἱ μηνιαῖοι μισθοὶ τῶν διδασκάλων καὶ ὑπηρετῶν δὲν θέλουν ὑπερβῇ τὰς 6,000 γροσίων καὶ τὰ

ἐτήσια μικρὰ ἔξοδα τὰς 8,000 γροσίων· τὰ τακτικὰ ὅθεν ἐτήσια ἔξοδα τῶν προκαταρκτικῶν σχολῶν θέλουσι συνίστασθαι τὸ πολὺ ἀπὸ 80,000 γροσίων.

Ἄρθρ. 38. Τὸ χρονικὸν διάστημα τῶν προκαταρκτικῶν Σχολῶν συνίσταται εἰς τρία ἔτη, καθ' ἃ θέλουσι διδάσκεσθαι τὰ ἐφεξῆς μαθήματα.

Θεματογραφία καὶ Ἐπιστολογραφία ἐντελὴς εἰς τὸ τουρκικόν.—Γαλλικά.—Νομολογία Ὀθωμανική.—Λογική.—Πλουτολογία.—Γεωγραφία.—Γενικὴ Ἱστορία.—Ἀριθμητικὴ καὶ Διπλογραφία.—Ἄλγεβρα, Γεωμετρία, Φυσικὴ κτλ.—Γεωλογία κτλ.—Χημεία.—Ζωγραφική.

Ἄρθρ. 39. Πρόγραμμα ἰδιαίτερον θέλει ὁρίσει τῆς ἡμέρας τῶν ἄνω ἀναφερομένων μαθημάτων. Ἡ μεταβολὴ ἢ ἡ μεταῤῥύθμισις μαθημάτων τινῶν, συνεπείᾳ πείρας ἀνωφελῶν ἀποδειχθέντων, γίνεται ἀδείᾳ τοῦ ὑπουργείου τῆς Δημοσίας ἐκπαιδεύσεως καὶ τῇ ἐγκρίσει τοῦ Μ. Συμβουλίου τῆς Παιδείας.

Ἄρθρ. 40. Αἱ περὶ τῶν διακοπῶν καὶ ἐξετάσεων τῶν Ἐφηβικῶν Σχολῶν διατάξεις ἰσχύουσι καὶ διὰ τὰς προκαταρκτικὰς, ἀλλ' ἐπειδὴ αὗται εἰσὶ μικταὶ, κατὰ τὰς ἑορτὰς μιᾶς τάξεως τῶν μαθητῶν θέλουσι παύει τὰ μαθήματα δι' ὅλους ἐν γένει.

Ἄρθρ. 41. Ὅσοι ἐξετασθέντες κατὰ τὸ τελευταῖον ἔτος λάβωσι βαθμοὺς, θέλουσι χαίρει τὰ ἐν τῷ Κανονισμῷ τῶν ἐξετάσεων ἀναφερόμενα προνόμια. Ὅσοι δὲ δὲν φανῶσιν ἱκανοὶ, ἐὰν θέλωσι, δύνανται νὰ μένωσιν ἐπὶ ἓν ἔτος ἀκόμη εἰς τὴν σχολήν.

Περὶ Λυκείων.

Ἄρθρ. 42. Ἐν πάσῃ πόλει ἢ κωμοπόλει, πρωτευούσῃ Νομαρχίας, θέλει ἱδρυθῇ ἀνὰ ἓν Λύκειον, εἰς ὃ θέλουσιν εἰσαχθῇ οἱ τελειοδίδακτοι τῶν Προκαταρκτικῶν Σχολῶν, ὁποιασδήποτε τάξεως τῶν ὑπηκόων καὶ ἂν ὦσιν, ἐπὶ πληρωμῇ. Θέλουσι προσέτι γίνει δεκτοὶ ἐπὶ πληρωμῇ καὶ οἱ ἀπολυθέντες μαθηταὶ τῶν Ἐφηβικῶν Σχολῶν, ἀλλὰ θέλουσι καταταχθῇ εἰς τὴν Προκαταρκτικὴν τάξιν τῶν Λυκείων. Πρὸς εὐκολίαν δὲ τῶν τελειοφοίτων τῶν Προκαταρκτικῶν Σχολῶν, ὅσοι δὲν δύνανται νὰ πληρώσωσι 5 % θέλουσι γίνει δεκτοὶ δωρεὰν, καὶ 10 % μὲ πληρωμὴν τοῦ τετάρτου ἢ ἡμίσεως τοῦ ὡρισμένου ποσοῦ.

Ἄρθρ. 43. Τὰ ἔξοδα τῆς οἰκοδομῆς τῶν Λυκείων εἰσὶν εἰς βάρος τοῦ Ταμείου τοῦ Κράτους. Ἐν περιπτώσει δὲ καθ' ἣν τὰ λαμβανόμενα δίδακτρα δὲν καλύψωσι τὰ ἔξοδα, τὸ ἔλλειμμα σημειοῦται ἐν τῷ προϋπολογισμῷ τοῦ Ὑπουργείου τῆς Δημοσίας Ἐκπαιδεύσεως καὶ πληρόνεται ἐκ τοῦ Ταμείου τοῦ Κράτους. Ἡ διεύθυνσις τῶν οἰκονομικῶν τῶν Σχολῶν τούτων γίνεται διὰ τοῦ Συμβουλίου τῆς Παιδείας.

Ἄρθρ. 44. Ἐκ τῶν μαθητῶν τῶν Λυκείων οἱ μὲν θέλουσι διαμένει νυχθημερὸν ἐντὸς τῆς Σχολῆς, οἱ δὲ μόνον τὴν ἡμέραν. Τὸ ποσὸν ὅπερ θέλουσι πληρώσει οἱ νυχθημερὸν διαμένοντες ἐντὸς τῆς Σχολῆς, ἢ μόνον τὴν ἡμέραν, καὶ οἱ ἐξωτερικοὶ, θέλει προσδιορισθῇ κατὰ τοὺς τόπους ὑπὸ τοῦ Συμβουλίου τῆς Παιδείας, ἀλλὰ πάντοτε τῶν νυχθημερὸν διαμενόντων ἐντὸς τῆς Σχολῆς μαθητῶν τὰ ἐτήσια δίδακτρα δὲν θέλουσιν ὑπερβαίνει τὰς 30 λίρ., οὔτε θέλουσιν εἶναι ὀλιγώτερα τῶν 20. Τῶν δὲ μό-

νον τὴν ἡμέραν διαμενόντων, τὸ ἥμισυ τῶν ἄνω ποσῶν, καὶ τῶν ἐξωτερικῶν τὸ τέταρτον αὐτῶν.

Ἄρθρ. 45. Πᾶν Λύκειον διὰ τὴν διδασκαλίαν τῶν στοιχειωδῶν μαθημάτων καὶ τῶν ἐπιστημονικῶν θέλει ἔχει 8—10 διδασκάλους, ἐκλεγομένους καὶ διοριζομένους κατὰ τὸν Κανονισμὸν τοῦ Διδασκαλείου. Ὁ διευθυντὴς, ὁ ἐλεγκτὴς, ὁ προμηθευτὴς τῶν Λυκείων, ὡς καὶ ὁ μάγειρος, ὁ θυρωρὸς καὶ ὁ παιδονόμος καὶ λοιποὶ ὑπηρέται διορίζονται κατὰ τὰς ἀνάγκας. Ὁ Διευθυντὴς τῶν Ἐκπαιδευτηρίων τῆς Νομαρχίας ἐποπτεύει ἰδίως τὴν διεύθυνσιν τοῦ Λυκείου.

Ἄρθρ. 46. Τὰ μαθήματα τῶν Λυκείων διαιροῦνται εἰς δύο μέρη, ἐξ ὧν τὸ μὲν περιλαμβάνει τὰ ἐν ταῖς προκαταρκτικαῖς Σχολαῖς διδασκόμενα μαθήματα, τὸ δὲ ὑποδιαιρεῖται εἰς δύω τάξεις· ἡ πρώτη τούτων περιέχει τὰ στοιχειώδη, ἡ δὲ δευτέρα τὰ ἐπιστημονικά. Ὡς χρονικὸν διάστημα διὰ τὸ πρῶτον μέρος ὁρίζονται δύω ἔτη, διὰ δὲ τὸ δεύτερον τέσσαρα· τὸ ὅλον ἓξ ἔτη. Τὰ μαθήματα τοῦ Αου Μέρους εἶναι τὰ ἐν ταῖς Προκαταρκτικαῖς Σχολαῖς διδασκόμενα, τοῦ δὲ δευτέρου τὰ ἐφεξῆς.

Μαθήματα τῶν Λυκείων.

(Στοιχειώδη μαθήματα).—Ἐπιστολογραφία καὶ θεματογραφία εἰς τὸ τουρκικόν.—Μαθήματα Ἀραβικῆς καὶ Περσικῆς ἐκ συγγραμμάτων ἠθικῶν. —Τεχνολογία·—Γαλλικά —Πλουτολογία.—Δίκαιον τῶν ἐθνῶν (Διεθνὲς Δίκαιον).—Ἱστορία.—(Ἐπιστημονικὰ μαθήματα).—Γεωμετρία, Προβλήματα Ἀλγέβρας, καὶ ἐφαρμογὴ Ἀλγέβρας εἰς τὴν Γεωμετρίαν.—Τριγωνομετρία (ὀρθογωνίων καὶ κύκλων).—Κοσμογραφία.—Φυσικὴ καὶ ἐφαρμογὴ τῆς χημείας εἰς τὰς τέχνας καὶ τὴν Γεωργίαν.—Ἀνθρωπολογία, Ζωολογία, Φυτολογία καὶ Ὀρυκτολογία.—Τοπογραφικὴ.

Ἄρθρ. 47. Ἡ παράδοσις τῶν ἐν τῷ 46 ἄρθρῳ μαθημάτων καὶ ἐπιστημῶν θέλει γίνει κατὰ τὸ πρόγραμμά των εἰς τὰς προσδιορισθησομένας ἡμέρας. Ἐὰν δὲ ἀναφανῇ ἀνάγκη μεταβολῆς ἢ μεταρρυθμίσεως εἰς τὰ μαθήματα ταῦτα, τοῦτο ἐξαρτᾶται ἀπὸ τὴν ἄδειαν τοῦ ὑπουργείου τῆς Δημοσίας ἐκπαιδεύσεως καὶ τὴν ἔγκρισιν τοῦ Μ. Συμβουλίου τῆς Παιδείας.

Ἄρθρ. 48. Αἱ παύσεις τῶν λυκείων εἶναι αἱ αὐταὶ τῶν Προκαταρκτικῶν καὶ ἐφηβικῶν Σχολῶν. Αἱ Ἐποπτεῖαι δὲ τῆς Δημοσίας ἐκπαιδεύσεως θέλουσιν ὁρίσει τὰ μέρη εἴτε ἐντὸς τῆς Σχολῆς εἴτε ἐκτὸς, ὅπου θέλουσι διαμείνει οἱ ἐσωτερικοὶ μαθηταὶ τῶν λυκείων.

Ἄρθρ. 49. Ὅσοι τῶν μαθητῶν τοῦ ἄνω τμήματος τῶν λυκείων, χαίροντες τὸ δικαίωμα τῆς ἐξετάσεως κατὰ τὸν Κανονισμὸν, ἐξετασθέντες ἀποδείξωσιν ἱκανότητα κατὰ τὸ ἔτος ἐκεῖνο, θέλουσιν ἀπαλλαχθῆ τῆς στρατιωτικῆς ὑπηρεσίας.

Ἄρθρ. 50. Ὅσοι τῶν μαθητῶν τῶν λυκείων διελθόντες ἅπαντα τὰ μαθήματα κατὰ τὸ ὡρισμένον χρονικὸν διάστημα ἐξετασθῶσι καὶ λάβωσι βαθμοὺς, ἀποκτῶσι δικαίωμα εἰς τὰ ἐν τῷ Κανονισμῷ τῶν ἐξετάσεων ἀναφερόμενα προνόμια. Ὅσοι δὲ κατὰ τὰς ἐξετάσεις δὲν ἀποδείξωσιν ἱκανότητα δύνανται νὰ μείνωσιν ἐπὶ ἓν ἔτος εἰσέτι.

ΜΕΡΟΣ Γ'.

Ἀνώτατα ἐκπαιδευτήρια.

Ἄρθρ. 51 Τὰ Ἀνώτατα ἐκπαιδευτήρια εἰσί, Διδασκαλεῖον τῶν ἀρρένων (*Δὰρ-οὐλ Μουαλλιμὶν*), Διδασκαλεῖον τῶν θηλέων (*Δὰρ-οὐλ-Μουαλλιμὰτ*), Πανεπιστημεῖα καὶ διάφοροι ἐπιστημονικαὶ καὶ τεχνικαὶ σχολαί.

Διδασκαλεῖον τῶν ἀρρένων.

Ἄρθρ. 52. Πρὸς μόρφωσιν διδασκάλων διὰ τὰ Δημόσια σχολεῖα διαφόρων βαθμῶν θέλει ἱδρυθῆ ἐν Κωνσταντινουπόλει Ἀνώτατον Διδασκαλεῖον τῶν ἀρρένων, διαιρούμενον εἰς 3 κλάδους, ὧν ἕκαστος ὑποδιαιρεῖται εἰς δύο τάξεις στοιχειωδῶν καὶ ἐπιστημονικῶν μαθημάτων. Ὁ πρῶτος κλάδος πρὸς μόρφωσιν διδασκάλων Ἐφηβικῶν, ὁ δεύτερος Προκαταρκτικῶν Σχολῶν καὶ ὁ τρίτος Λυκείων.

Ἄρθρ. 53. Ὁ κλάδος τῶν πρὸς μόρφωσιν διδασκάλων τῶν Ἐφηβικῶν Σχολῶν διαιρεῖται εἰς δύο τμήματα· α') τμῆμα διὰ τοὺς μέλλοντας διδασκάλους τῶν Μουσουλμανικῶν καὶ β') διὰ τοὺς τῶν μὴ Μουσουλμανικῶν Ἐφηβαγωγείων.

Ἄρθρ. 54. Τοῦ τῶν Ἐφηβικῶν Σχολῶν κλάδου τὸ χρονικὸν διάστημα τῶν μαθημάτων εἶναι τριῶν ἐτῶν, καὶ διδάσκονται τὰ ἑπόμενα μαθήματα·

Τάξις στοιχειωδῶν μαθημάτων—Ἐπιστολογραφία καὶ Θεματογραφία εἰς τὸ Τουρκικόν.—Ἀραβικὰ καὶ Περσικὰ κατὰ τὴν νέαν μέθοδον πρὸς ἀπόκτησιν δυνάμεων διὰ παράδοσιν τῶν γλωσσῶν τούτων.—Ἡ γλῶσσα πάσης ἐθνικότητος.—Γενικὴ Ἱστορία (κατὰ τὴν γλῶσσαν ἑκάστης ἐθνικότητος).—(Τάξις ἐπιστημονικῶν μαθημάτων.)—Τοπογραφική.—Ἀριθμητική.—Διπλογραφία.—Γεωμετρία.—Χωρομετρία.—Ἄλγεβρα.

Τὰ μαθήματα ταῦτα θὰ διδαχθῶσιν εἰς τὴν γλῶσσαν ἑκάστης ἐθνικότητος.

Ἄρθρ. 55. Ἡ διάρκεια τῆς διδασκαλίας ἐν τῷ προπαρασκευαστικῷ τμήματι ἔσται δύω ἐτῶν, τὰ δὲ μαθήματα ἔχουσιν ὡς ἑξῆς·

Φιλολογικὸν τμῆμα.—Μεταφράσεις καὶ θεματογραφία εἰς τὴν ἀραβικὴν καὶ περσικήν. τουρκικὴ ποίησις καὶ ἐπιστολογραφία· γαλλικά· ὀθωμανικὸς κώδιξ· λογική· πολιτικὴ οἰκονομία.

Ἐπιστημονικὸν τμῆμα.—Γεωμετρία ἀναλυτικὴ καὶ περιγραφική· Ἄλγεβρα· φυσική· χημεία· φυσικὴ ἱστορία· ἰχνογραφία.

Ἄρθρ. 56. Ἡ διάρκεια τῶν μαθημάτων τοῦ Λυκείου ἔσται τριετής, τὰ δὲ μαθήματα τὰ ἑξῆς·

Φιλολογικὸν τμῆμα.—Τουρκικὰ (φιλολογία καὶ ποίησις)· πλήρης σπουδὴ τῆς ἀραβικῆς καὶ περσικῆς· ῥητορική· θεματογραφία καὶ μεταφράσεις εἰς τὴν τουρκικὴν καὶ γαλλικήν· νομική.

Ἐπιστημονικὸν τμῆμα.—Τριγωνομετρία εὐθύγραμμος καὶ σφαιρική· ἐφαρμογὴ τῆς ἀλγέβρης εἰς τὴν γεωμετρίαν· τοπογραφία· μηχανική· ἀστρονομία· χημεία ἐφηρμοσμένη εἰς τὰς τέχνας καὶ τὴν γεωργίαν· φυσικὴ ἱστορία· γεωλογία· ἰχνογραφία.

Ἄρθρ. 57. Εἰς τὸ διδασκαλεῖον θὰ ὑπάρχουσιν εἷς διευθυντὴς καὶ ὁ ἀπαιτούμενος ἀριθμὸς τῶν καθηγητῶν καὶ ἄλλων ὑπαλλήλων.

Ἄρθρ. 58. Ὁ μηνιαῖος μισθὸς τοῦ προσωπικοῦ ὡρίσθη ὡς ἕπεται·

Διὰ τὸν διευθυντὴν, 5,000 γρ. Διὰ τοὺς καθηγητὰς 2—4,000 γρ.

Ἄρθρ. 59. Πᾶς φοιτητὴς δύναται ἀνεξέταστος νὰ εἰσαχθῇ εἰς τὰ ἀντίστοιχα τμήματα τοῦ ἀνωτάτου διδασκαλείου ἐὰν παρουσιάσῃ ἀποδεικτικὸν τοῦ Ῥουσδιγὲ, ἢ προπαρασκευοστικῆς σχολῆς, ἢ Λυκείου, ἢ καὶ ἓν δίπλωμα προλύτου. Ἄλλως δὲ, ὀφείλει νὰ ὑποστῇ ἐξετάσεις ὑπὸ τοῦ ἁρμοδίου συλλόγου, ὅπως εἰσαχθῇ ὡς ἐξωτερικὸς φοιτητὴς εἰς μίαν τῶν διαμνησθεισῶν τριῶν διαιρέσεων.

Ἄρθρ. 60. Οἱ φοιτηταὶ τοῦ ἀνωτέρου προκαταρκτικοῦ τμήματος θέλουσι λαμβάνει κατὰ μῆνα 80 γρόσ., οἱ τοῦ προπαρασκευαστικοῦ τμήματος 100 γρόσ, οἱ δὲ τοῦ λυκείου 120 γρόσια. Ὁ μείζων ὅρος τῶν μισθοδοτουμένων φοιτητῶν ἔσται 100 κατὰ τὴν ἐξῆς διαίρεσιν· 40 ἐν τῷ προκαταρκτικῷ τμήματι καὶ 60 ἐξ ἡμισείας ἐν τοῖς τμήμασι τῶν προπαρασκευαστικῶν σχολῶν καὶ τῶν λυκείων. Ἐν περιπτώσει διακοπῶν οἱ μισθοὶ δοθήσονται εἰς τοὺς παλαιοτέρους.

Ἄρθρ. 61. Ὅστις φοιτητὴς ἐκ τοῦ προκαταρκτικοῦ τμήματος ὑποστῇ εὐαρέστους ἐξετάσεις μετὰ τὴν ἀποπεράτωσιν τῶν σπουδῶν του δύναται νὰ διορισθῇ καθηγητὴς ἐν τῇ ἀνωτέρᾳ προκαταρκτικῇ σχολῇ, ἢ καὶ νὰ μεταβῇ, ἐὰν θέλῃ, εἰς τὸ προπαρασκευαστικὸν τμῆμα τοῦ διδασκαλείου. Τὸ αὐτὸ ὁρίζεται καὶ διὰ τὸν φοιτητὴν τοῦ τελευταίου τούτου τμήματος, ὅστις ὑποστὰς τὰς ἐξετάσεις αὐτοῦ δύναται, ἀ νθέλῃ, ἐὰν καταστῇ καθηγητὴς ἐν προπαρασκευαστικῇ τινι σχολῇ, ἢ νὰ μεταβῇ εἰς τὸ ἐν τῷ διδασκαλείῳ τμῆμα τοῦ λυκείου.

Ἄρθρ. 62. Ὅσοι τῶν φοιτητῶν ὑποστῶσι τὰς ἐξετάσεις αὐτῶν ἐν τῷ ἀνωτάτῳ διδασκαλείῳ δύνανται νὰ λάβωσι τὴν θέσ ν καθηγητῶν μὲ τὸν ἀναλογοῦντα μισθὸν ἐν ταῖς ἀντιστοίχοις δημοτικαῖς σχολαῖς.

Ἄρθρ. 63. Οἱ ἐκ τοῦ ἀνωτάτου διδασκαλείου ἐξελθόντες καθηγηταὶ θὰ προτιμῶνται πάντοτε ἐπὶ τῶν λοιπῶν ὡς πρὸς τὰς διδασκαλικὰς ἕ·δρας ἐν ταῖς σχολαῖς τῆς Κυβερνήσεως.

Ἄρθρ. 64. Ὅστις καθηγητὴς παραιτηθῇ πρὶν ἢ διδάξῃ ἐπὶ πενταετίαν ἔν τινι σχολῇ τῆς Κυβερνήσεως, καὶ δὲν παρουσιάσῃ τοὺς λόγους τῆς παραιτήσεώς του, ὀφείλει ν' ἀποδώσῃ εἰς τὸ Κράτος τοὺς μισθοὺς οὓς ἔλαβε κατὰ τὴν ἐν τῷ διδασκαλείῳ φοιτείαν του, καὶ ἀπόλλυσιν οὕτω τὰ ἐν τῷ 63 ἄρθρῳ ἀναφερόμενα πρωτεῖα.

Ἄρθρ. 65. Πᾶς τοῦ διδασκαλείου φοιτητὴς δύναται νὰ παρουσιάζηται εἰς τὰς ἐξετάσεις πρὸ τῆς λήξεως τῆς προθεσμίας τῶν σπουδῶν αὐτοῦ, καὶ, ἐὰν γένῃ δεκτὸς ἐν ταῖς ῥηθείσαις ἐξετάσεσι, δύναται νὰ ὀνομασθῇ καθηγητής.

Ἄρθρ. 66. Τὸ προκαταρκτικὸν διδασκαλεῖον θέλει ἀποτελεῖ ὡσαύτως ἕνα τῶν κλάδων τοῦ ἀνωτάτου διδασκαλείου καὶ διατελεῖ ὑπὸ τὴν εἰδικὴν ἐπιτήρησιν τοῦ γενικοῦ διευθυντοῦ.

Ἄρθρ. 67. Εἰς τὸ ἀνώτατον διδασκαλεῖον θὰ ὑπάρχει πλήρης βιβλιοθήκη, μουσεῖον, καὶ ὀργανοθήκη.

Διδασκαλεῖον τῶν κορασίων.

Ἄρθρ. 68. Καθιδρύεται ἐν Κωνσταντινουπόλει διδασκαλεῖον, ἐν τῷ ὁποίῳ νὰ μορφόνωνται διδασκάλισσαι διὰ τὰ προκαταρκτικὰ καὶ τὰ ἀνώτερα παρ' ἐναγωγεῖα. Ὑποδιαιρεῖται δὲ τὸ διδασκαλεῖον τοῦτο εἰς δύω τμήματα, ὧν τὸ μὲν λέγεται ἁπλῶς προκαταρκτικόν, τὸ δὲ, ἀνώτερον προκαταρκτικόν· ἕκαστον δὲ πάλιν αὐτῶν ὑποδιαιρεῖται εἰς δύω τμήματα, ὧν τὸ μὲν διὰ τὰς διδασκαλίσσας τῶν μουσουλμανικῶν σχολῶν, τὸ δὲ διὰ τὰς τῶν μὴ μουσουλμανικῶν.

Ἄρθρ. 69. Ἐν τῷ προκαταρκτικῷ τμήματι ἡ διάρκεια τῶν μαθημάτων ἔσται δύω ἐτῶν, τὰ δὲ μαθήματα τὰ ἑξῆς·

Θρησκευτικὰ (στοιχειώδη)· γραμματικὴ ὀθωμανικὴ, καὶ φιλολογία· διδασκαλικαὶ μέθοδοι.

Θέλουσι δὲ διδάσκεσθαι εἰς τὴν ἰδίαν ἑκάστου γλῶσσαν τὰ ἑξῆς μαθήματα·

Ἠθικὴ· ἀριθμητικὴ καὶ διπλογραφία· ὀθωμανικὴ ἱστορία καὶ γεωγραφία· πρακτικαὶ γνώσεις· μουσικὴ· ἰχνογραφία καὶ ραπτική.

(Ὡς πρὸς τὰ θρησκευτικὰ, ὁ τρόπος τῆς διδασκαλίας θέλει καθορισθῆ καὶ ἐφαρμοσθῆ ὑπὸ τῶν θρησκευτικῶν ἑκάστης ἐθνικότητος ἀρχηγῶν, ὡς ἤδη ἐρρέθη ἐν τῷ παρόντι Κανονισμῷ.)

Ἄρθρ. 70. Τὰ μαθήματα τοῦ ἀνωτέρου προκαταρκτικοῦ τμήματος διαρκοῦσι τρία ἔτη καὶ εἶναι τὰ ἑπόμενα·

Θρησκευτικὰ (στοιχειώδη)· τουρκικὴ γραμματικὴ καὶ ἐπιστολογραφία· ἀραβικὰ καὶ περσικά.

Θέλουσι δὲ διδάσκεσθαι εἰς τὴν ἰδίαν ἑκάστου γλῶσσαν τὰ ἑξῆς μαθήματα·

Ἠθικὴ· οἰκιακὴ οἰκονομία· ἱστορία καὶ γεωγραφία· στοιχεῖα μαθηματικῶν καὶ φυσικῶν ἐπιστημῶν· ἰχνογραφία· μουσικὴ· πλήρεις ἐργασίαι ραπτικῆς.

(Τὰ κοράσια τῶν μὴ μουσουλμάνων θέλουσι διδάσκεσθαι τὰ θρησκευτικὰ κατὰ τοὺς ὁρισμοὺς τοῦ 69 ἄρθρου).

Ἄρθρ. 71. Μία διευθύντρια θέλει διορισθῆ τοῦ διδασκαλείου τῶν κορασίων, ὡς καὶ ὁ ἀπαιτούμενος ἀριθμὸς τῶν διδασκαλισσῶν διὰ τοὺς διαφόρους κλάδους τῆς ἐκπαιδεύσεως καὶ διδασκάλισσαι ἰχνογραφίας. Εἰς τὸ κατάστημα δύνανται νὰ ὑπάρχωσιν ὡς καθηγηταὶ καὶ ἄνδρες ὡρίμου ἡλικίας καὶ χρηστοήθεις, μέχρις οὗ μορφωθῶσι διδασκάλισσαι.

Θέλει δ' ἔχει τὸ κατάστημα καὶ δύω ὑπηρετρίας.

Ἄρθρ. 72 Ὁ μηνιαῖος μισθὸς τοῦ προσωπικοῦ ὡρίσθη ὡς ἑξῆς:

Διὰ τὴν διευθύντριαν γρ. 1,500. Δι' ἑκάστην διδασκάλισσαν, γρ. 750. Δι' ἑκάστην ὑπηρέτριαν γρ. 150.

Ἄρθρ. 73. Πᾶν κοράσιον εἰσαγόμενον ἀνεξέταστον εἰς τὸ διδασκαλεῖον, ὀφείλει νὰ φέρῃ ἐνδεικτικὸν προκαταρκτικῆς ἢ ἀνωτέρας προκαταρκτικῆς σχολῆς. Ἄλλως ὑποβάλλεται εἰς ἐξέτασιν ἐνώπιον τοῦ ἁρμοδίου καθηγητικοῦ συλλόγου, ὅπως εἰσαχθῇ εἰς ἓν τῶν τῆς σχολῆς τμημάτων ἀναλόγως τῆς ἱκανότητος αὐτοῦ.

Ἄρθρ. 74. Πᾶσα μαθήτρια ἥτις περαιώσασα τὰ μαθήματά της ἐν τῷ προκαταρκτικῷ τμήματι ἀπαντήσῃ εὐστόχως εἰς τὰς ἐξετάσεις αὐτῆς δύ-

ναται, κατὰ θέλησιν, νὰ ἐξέλθῃ ὡς διδασκάλισσα προκαταρκτικῆς σχολῆς, ἢ νὰ μεταβῇ εἰς τὸ ἀνώτερον προκαταρκτικὸν τμῆμα τοῦ διδασκαλείου.

Ἄρθρ. 75. Ἥτις μαθήτρια ἐξέλθῃ τοῦ διδασκαλείου, ἀφ' οὗ ὑποβληθῇ εἰς ἐξετάσεις, ὀφείλει νὰ δεχθῇ τὴν θέσιν διδασκαλίσσης.

Ἄρθρ. 76. Ὅσαι διδασκάλισσαι φέρουσι τὰ ἀναγκαῖα ἐνδεικτικὰ τοῦ διδασκαλείου τῶν κορασίων θὰ προτιμῶνται πάντοτε τῶν λοιπῶν ὅπως διορίζωνται διδασκάλισσαι δημοτικῶν παρθεναγωγείων.

Ἄρθρ. 77. Πᾶσα διδασκάλισσα ἥτις θέλει νὰ παραιτηθῇ τῆς θέσεώς της πρὶν ἢ μετέλθῃ ἐπὶ πενταετίαν ὅλην τὸ ἐπάγγελμά της, ἄνευ ἑλλόγων αἰτίων, καταδικάζεται ν' ἀποδώσῃ εἰς τὸ Κράτος ὅσους μισθοὺς ἔλαβε κατὰ τὴν ἐν τῷ διδασκαλείῳ φοιτείαν της καὶ ἀπόλλυσι τὰ πρωτεῖα αὐτῆς, ὡρισμένα ἐν τῷ ἄρθρῳ 76.

Ἄρθρ. 78. Αἱ μισθοδοτούμεναι ἐν τῷ διδασκαλείῳ τῶν κορασίων μαθήτριαι περιορίζονται εἰς πεντήκοντα. Καὶ αἱ μὲν τοῦ προκαταρκτικοῦ τμήματος θέλουσι λαμβάνει 30 γρόσ. κατὰ μῆνα, αἱ δὲ τοῦ ἀνωτέρου προκαταρκτικοῦ τμήματος γρόσ. 60. Κατὰ τὰς διακοπὰς, οἱ μισθοὶ θὰ λογίζονται εἰς τὰς ἀρχαιοτέρας ἐκ τῶν μὴ μισθοδοτουμένων.

Πανεπιστήμιον.

Ἄρθρ. 79. Συνιστᾶται ἐν Κωνσταντινουπόλει Αὐτοκρατορικὸν Πανεπιστήμιον.

Περὶ μαθημάτων.

Ἄρθρ. 80. Τὸ Αὐτοκρατορικὸν Πανεπιστήμιον διαιρεῖται εἰς τρία τμήματα· ἀ.) τὸ φιλολογικὸν, β'.) τὸ νομικὸν, γ'.) τὸ τῶν φυσικομαθηματικῶν.

Ἄρθρ. 81. Ἐν τῷ φιλολογικῷ τμήματι τὰ διδασκόμενα μαθήματα ἔσονται: ἀνθρωπολογία, ψυχολογία, λογικὴ, ῥητορικὴ, φυσικὴ, ἠθικὴ, φυσικὸν δίκαιον καὶ φιλοσοφία τῆς ἱστορίας, ἀραβικὰ, περσικὰ, τουρκικὰ, γαλλικὰ, ἑλληνικὰ καὶ λατινικὰ, συγκριτικὴ γραμματικὴ τῶν γλωσσῶν, μετρικὴ, γενικὴ ἱστορία, ἀρχαιολογία καὶ νομισματικὴ.

Ἄρθρ. 82. Ἐν τῷ νομικῷ τμήματι τὰ διδασκόμενα μαθήματα ἔσονται: μωαμεθανικὸν (θρησκευτικὸν καὶ πολιτικὸν) δίκαιον, ῥωμαϊκὸν δίκαιον, γαλλικὸς πολιτικὸς κώδιξ, πολιτικὴ δικονομία, ἐμπορικὸν καὶ ναυτικὸν δίκαιον, ποινικὸς κώδιξ, διοικητικὸν δίκαιον, διεθνὲς δίκαιον καὶ πολιτικὴ οἰκονομία.

Ἄρθρ. 83. Ἐν δὲ τῷ φυσικομαθηματικῶν τμήματι τὰ μαθήματα ὁρίζονται ὡς ἑξῆς: ἀστρονομία, φυσικὴ, χημεία, γεωλογία, ὀρυκτολογία, βοτανικὴ, ζωολογία, γεωμετρία, ἐφαρμογὴ τριγωνομετρίας εἰς τὴν ἄλγεβραν, ἀναλυτικὴ καὶ περιγραφικὴ γεωμετρία, διαφορικὸς καὶ ὁλοκληρωτικὸς ὑπολογισμὸς, μηχανικὴ, κοσμογραφία, ἱστορία τῶν φυσικῶν ἐπιστημῶν καὶ τῶν μαθηματικῶν.

Ἄρθρ. 84. Ἡ ἐν τῷ Πανεπιστημίῳ παραδεδεγμένη γλῶσσα τῆς διδασκαλίας εἶναι ἡ Τουρκικὴ, οὐχ ἧσσον ὅμως εἶναι παραδεκτὴ καὶ ἡ γαλ-

λικὴ, μέχρις οὗ μορφωθῶσι καθηγηταὶ δυνάμενοι νὰ παραδώσωσιν εἰς τουρκικὴν γλῶσσαν.

Ἄρθρ. 85. Ἡ διάρκεια τῶν μαθημάτων ἑκάστου τῶν τριῶν τμημάτων εἶναι τρία ἔτη διὰ τὸν βαθμὸν λύτου καὶ τέσσαρα διὰ τὸν βαθμὸν διδάκτορος.

Ἄρθρ. 86. Τὸ λεπτομερὲς πρόγραμμα τῶν μαθημάτων ἑκάστου τμήματος συντάσσεται κατὰ τὴν ἀρχὴν ἑκάστου σχολειακοῦ ἔτους ὑπὸ καθηγητικοῦ συλλόγου ἑκάστου τμήματος καὶ ἐγκρίνεται ὑπὸ τοῦ διευθυντοῦ τοῦ Πανεπιστημίου καὶ τοῦ ἐπὶ τῆς Δημοσίας Ἐκπαιδεύσεως ὑπουργοῦ.

Ἄρθρ. 87. Ἡ εἴσοδος ἔσται δημοσία κατὰ τὸν καιρὸν τῶν μαθημάτων.

Περὶ φοιτητῶν.

Ἄρθρ. 88. Οἱ εἰσαγόμενοι ὡς φοιτηταὶ τοῦ πανεπιστημίου πρέπει τοὐλάχιστον νὰ ὦσι δεκαεξαετεῖς καὶ νὰ συμμορφῶνται πρὸς τὸν Κανονισμὸν αὐτοῦ.

Ἄρθρ. 89. Ὁ ἐγγραφόμενος ὀφείλει πρῶτον νὰ γνωστοποιῇ τὸν τόπον τῆς διαμονῆς αὐτοῦ ἐν Κωνσταντινουπόλει καὶ νὰ παρουσιάζῃ ἐγγυητὴν, πρὸς ὃν ν' ἀποταθῇ, ἐὰν ἡ χρεία τὸ καλέσῃ, ὁ τοῦ πανεπιστημίου πρύτανις.

Ἄρθρ. 90. Δεύτερον, παρουσιάζεται εἰς ἐπιτροπὴν, συνισταμένην ἐξ ἑνὸς καθηγητοῦ ἑκάστου τμήματος, ὅπως ὑποβληθῇ εἰς ἐξετάσεις εἰς τὴν τουρκικὴν γλῶσσαν, γενικὴν ἱστορίαν, γεωγραφίαν, ἀριθμητικὴν, γεωμετρίαν, ἄλγεβραν, φυσικήν.

Ἄρθρ. 91. Ἐὰν μετὰ τὰς ἐξετάσεις ταύτας κριθῇ ὁ μαθητὴς ἄξιος ὑπὸ τῆς ἐπιτροπῆς, ἐφοδιάζεται δι' ἐνδεικτικοῦ ἱκανότητος, δυνάμει τοῦ ὁποίου δύναται νὰ ἐγγραφῇ εἰς τὸ μητρῷον τοῦ πανεπιστημίου πληρόνων ἡμίσειαν τουρκικὴν λίραν.

Ἄρθρ. 92. Ὁ εἰσαγόμενος φοιτητὴς ἀπαλλάσσεται τῶν ἐξετάσεων τούτων, ἐὰν παρουσιάσῃ ἐνδεικτικὸν σχολῆς ἀνεγνωρισμένης ὑπὸ τῆς Κυβερνήσεως, μαρτυροῦν ὅτι ἠκολούθησε τὰ ἐν τῷ 90 ἄρθρῳ ἀναφερόμενα μαθήματα.

Ἄρθρ. 93. Κατὰ τὸ πρῶτον δεκαπενθήμερον ἑκάστης τριμηνίας ὁ μαθητὴς ἀνανεοῖ αὐτοπροσώπως τὴν ἐγγραφήν του, πληρόνων πάντοτε ἓν τέταρτον τῆς τουρκικῆς λίρας.

Ἄρθρ. 94. Πρὸς ἀνανέωσιν τῆς ἐγγραφῆς ὁ φοιτητὴς ὀφείλει νὰ παρουσιάσῃ ἐνδεικτικὸν τοῦ ὅτι ἠκολούθησεν ἐνδελεχῶς τὰ μαθήματά του, ὑπογεγραμμένον ὑπὸ πάντων τῶν καθηγητῶν τῆς ληξάσης τριμηνίας.

Ἄρθρ. 95. Πᾶς παραβάτης τοῦ Κανονισμοῦ τοῦ Πανεπιστημίου νουθετεῖται ὑπὸ τῶν καθηγητῶν του, ἀλλὰ μετὰ τρίτην νουθεσίαν ἐὰν καὶ πάλιν φωραθῇ παραβάτης, ἀποκλείεται τοῦ πανεπιστημίου ἐπὶ τρεῖς μῆνας τὸ ὀλιγώτερον καὶ ἐπὶ ἓν ἔτος τὸ πολύ.

Ἄρθρ. 96. Ἐν τοιαύταις περιπτώσεσι συγκροτεῖται πάντοτε πανεπιστημιακὸν συμβούλιον.

Ἄρθρ. 97. Πάντες οἱ φοιτηταί εἰσιν ἐξώκοιτοι ἤτοι ἐξωτερικοί.

Περὶ τῶν καθηγητῶν.

Ἄρθρ. 98. Οἱ καθηγηταὶ καὶ ὑφηγηταὶ τοῦ Πανεπιστημίου ἐκλέγον-

ται συμφώνως πρὸς τὸ περὶ καθηγεσίας κεφάλαιον τοῦ π αρόντος Κα νονισμοῦ.

Ἄρθρ. 99. Ὁ μηνιαῖος μισθὸς τοῦ προσωπικοῦ τῶν Καθηγητῶν ὡρίσθη ὡς ἑξῆς: 2500—5000 γρόσ. διὰ τοὺς καθηγητὰς, καὶ 1500—2500 διὰ τοὺς ὑφηγητάς.

Ἄρθρ. 100. Ἕκαστος φοιτητὴς ὀφείλει νὰ ἐγγράφῃ τὸ ὄνομά του καθ' ἑκάστην ἐν καταλόγῳ περιέχοντι τὰ ὀνόματα τῶν σπουδαστῶν, οἱ δὲ καθηγηταὶ ἐξετάζουσι τὸν κατάλογον ἅπαξ τῆς ἑβδομάδος, ὅπως σημειώσωσι τοὺς ἀπόντας.

Ἄρθρ. 101. Οἱ καθηγηταὶ δίδουσι κατὰ πᾶσαν τριμηνίαν ἐνδεικτικὰ τακτικῆς φοιτήσεως πρὸς πάντας τοὺς ἀκολουθήσαντας τακτικῶς τὰ μαθήματα αὐτῶν.

Περὶ ἐξετάσεων.

Ἄρθρ. 102. Εἰς τὸ τέλος ἑκάστου ἔτους ὁ τετράκις ἤδη τακτικῶς ἐγγραφεὶς φοιτητὴς ὑφίσταται ἐξέτασιν ἐπὶ τῶν διδαχθέντων κατὰ τὸ ἔτος μαθημάτων ἐν τῇ σχολῇ εἰς ἣν ἀνήκει, καὶ δὲν δύναται ν' ἀπαιτήσῃ τὴν πέμπτην αὐτοῦ ἐγγραφὴν ἐὰν δὲν ὑποστῇ τὴν πρώτην αὐτοῦ ἐξέτασιν, οὔτε τὴν ἐννάτην, ἐὰν δὲν ὑποστῇ τὴν δευτέραν ἐξέτασιν, καὶ οὕτω καθεξῆς.

Ἄρθρ. 103. Εἰς τὸ τέλος τοῦ τρίτου ἔτους ὑφίσταται δύω ἐξετάσεις, τὴν μίαν ἐπὶ τῶν μαθημάτων τοῦ λήξαντος ἔτους, καὶ τὴν ἄλλην ἐπὶ ὅλων τῶν μαθημάτων τῆς σχολῆς.

Ἄρθρ. 104. Ὁ ἀριστεύσας ἐν τῇ διπλῇ ἐξετάσει (ἄρθρ. 103) καθυποβάλλει εἰς τὸν πρύτανιν τῆς σχολῆς τὴν θέσιν (γύμνασμα), ἣν συνέταξεν ἐπὶ ἀντικειμένου ὑπὸ τῆς σχολῆς προταθέντος. Ἐὰν δὲ ὁ πρύτανις κρίνῃ αὐτὴν παρουσιάσιμον, ἐπιτρέπει τῷ φοιτητῇ νὰ ὑποστηρίξῃ αὐτὴν ἐνώπιον τοῦ ἐξεταστικοῦ συλλόγου, συγκειμένου ἐκ τῶν καθηγητῶν τῆς σχολῆς.

Ἄρθρ. 105. Ὁ ἀριστεύσας ἐπὶ τῇ ὑποστηρίξει τῆς θέσεώς του λαμβάνει ἐνδεικτικὸν ἀπολυτήριον, φέρον τὴν σφραγῖδα τοῦ Πανεπιστημίου καὶ ὑπογεγραμμένον ὑπὸ τοῦ πρυτάνεως καὶ τοῦ γραμματέως τῆς σχολῆς ὡς καὶ ὑπὸ τοῦ Πρυτάνεως τοῦ Πανεπιστημίου. Τὸ ἐνδεικτικὸν τοῦτο, κατὰ τοὺς ὅρους τοῦ περὶ ἐξετάσεων κανονισμοῦ, μεταστρέφεται εἰς δίπλωμα λύτου.

Ἄρθρ. 106. Μετὰ τὴν ἐπιτυχίαν τοῦ διπλώματος τούτου, ὁ θέλων νὰ λάβῃ δίπλωμα διδάκτορος ὑποβάλλεται ἓν ἔτος ἔτι εἰς ἐξετάσεις καὶ σύνταξιν θέσεως.

Ἄρθρ. 107. Δι' ἑκάστην ἐξέτασιν πληρόνονται δύω λίραι τουρκικαὶ εἰς τὸ ταμεῖον τοῦ Πανεπιστημίου, ἐκτὸς τῶν πληρονομένων κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ περὶ ἐξετάσεων κεφαλαίου.

Περὶ Διευθύνσεως.

Ἄρθρ. 108. Τὸ Πανεπιστήμιον τίθεται ὑπὸ τὴν ἀνωτάτην ἐποπτείαν Πρυτάνεως, διοριζομένου δι' αὐτοκρατορικοῦ διατάγματος ἐπὶ τῇ προτάσει τοῦ ἐπὶ τῆς Δημοσίας Ἐκπαιδεύσεως ὑπουργοῦ.

Ἄρθρ. 109. Ὁ πρύτανις φροντίζει περὶ τῆς ἐκτελέσεως τῶν κανονισμῶν τῶν ἀφορώντων τὸ πανεπιστήμιον καὶ ἐπαγρυπνεῖ ἐπὶ τῆς διαγωγῆς τῶν φοιτητῶν, τοὺς συμβουλεύει, πληροφορεῖ τοὺς κηδεμόνας των περὶ τῶν ἀφορώντων αὐτοὺς, καὶ ἐν ἀνάγκῃ ἀναφέρεται εἰς τὸ ἐπὶ τῆς Δημοσίας Ἐκπαιδεύσεως ὑπουργεῖον.

Ἄρθρ. 110. Κατ' ἔτος ὁ πρύτανις ἐκτίθησι δημοσίως τὰ κατὰ τὴν διεύθυνσιν αὐτοῦ, τὴν κατάστασιν τοῦ Πανεπιστημίου καὶ τὰς σχεδιασθείσας βελτιώσεις.

Ἄρθρ. 111. Ἑκάστη τῶν σχολῶν ἔχει ἕνα διευθυντὴν, ἐκλεγόμενον κατ' ἔτος ὑπὸ τοῦ καθηγητικοῦ συλλόγου τῆς σχολῆς ἐξ αὐτῶν τῶν καθηγητῶν.

Ἄρθρ. 112. Ὁ διευθυντὴς ἑκάστης σχολῆς συγκαλεῖ, εἰ χρεία, τοὺς καθηγητὰς τῆς σχολῆς καὶ συσκέπτεται μετ' αὐτῶν περὶ τῶν κατ' αὐτήν.

Ἄρθρ. 113. Οἱ διευθυνταὶ τῶν σχολῶν ἀπαρτίζουσιν ὑπὸ τὴν προεδρείαν τοῦ πρυτάνεως τὸ πανεπιστημιακὸν συμβούλιον, ὅπερ ἀποφασίζει περὶ τοῦ προγράμματος τῶν μαθημάτων, περὶ τῆς ἐν τῷ Πανεπιστημίῳ πειθαρχίας, περὶ τῶν ὑπαρχόντων πραγμάτων καὶ τῶν εἰσακτέων βελτιώσεων εἰς τὸ κατάστημα.

Ἄρθρ. 114. Ἑκάστη σχολὴ ἔχει ἕνα γραμματέα, ἐκλεγόμενον ἐκ τῶν καθηγητῶν ὑπὸ τοῦ καθηγητικοῦ συλλόγου.

Ἄρθρ. 115. Ὁ γραμματεὺς συντάσσει τὰ πρακτικὰ καὶ ἀναλαμβάνει τὴν ἀλληλογραφίαν καὶ τὴν διατήρησιν τῶν ἀρχείων τῆς σχολῆς.

Ἄρθρ. 116. Ὁ μισθὸς τοῦ πρυτάνεως ὡρίσθη γρόσια 7,500 κατὰ μῆνα, οἱ δὲ διευθυνταὶ θέλουσι λαμβάνει, ἐκτὸς τῶν μισθῶν αὐτῶν ὡς καθηγητῶν, καὶ χίλια γρόσια.

Ἄρθρ. 117. Εἰς ἑκάστην τάξιν ὑπάρχει εἷς ἐπόπτης, ὡς καὶ τὸ ἀναγκαιοῦν πρὸς διατήρησιν τοῦ καταστήματος προσωπικόν. Οἱ ἐπόπται οὗτοι λαμβάνουσι 300 γρόσ. κατὰ μῆνα, οἱ δὲ ὑπηρέται 160—250.

Περὶ διακοπῶν.

Ἄρθρ. 118. Διακοπαὶ μαθημάτων γίνονται ἐν τῷ Πανεπιστημίῳ, ά.) τῇ παρασκευῇ καὶ κυριακῇ ἑκάστης ἑβδομάδος· β'.) κατὰ πᾶσαν ἑορτὴν τῶν διαφόρων κοινοτήτων· γ'.) κατὰ τὸ Ῥαμαζάνιον· δ'.) κατὰ τὸν μετὰ τὰς ἐξετάσεις μῆνα ὡς καὶ κατὰ τὴν ἡμέραν τῆς ἐπετηρίδος τῆς ἐπὶ τοῦ θρόνου ἀναβάσεως τοῦ Σουλτάνου.

Περὶ Βιβλιοθήκης.

Ἄρθρ. 119. Τὸ Πανεπιστήμιον ἔσται ἐφωδιασμένον διὰ βιβλιοθήκης.

Ἄρθρ. 120. Ὁ βιβλιοθηκάριος διορίζεται δι' αὐτοκρατορικοῦ διατάγματος ἐπὶ τῇ ἐκθέσει τοῦ πρυτάνεως καὶ τῇ προτάσει τοῦ ἐπὶ τῆς Δημοσίας Ἐκπαιδεύσεως ὑπουργοῦ, λαμβάνων μηνιαῖον μισθὸν 2,500 γρσ.

Ἄρθρ. 121. Τὸ ποσὸν 2,500 γροσ. κατ' ἔτος διατίθεται εἰς χρῆσιν τῆς βιβλιοθήκης.

Ἄρθρ. 122. Ἡ βιβλιοθήκη δύναται ἐκτὸς τούτου νὰ λαμβάνῃ δωρεὰς καὶ κληροδοτήσεις τῶν ἰδιωτῶν καὶ νὰ κάμνῃ ἀνταλλαγὰς μετ' ἄλλων βιβλιοθηκῶν.

Ἄρθρ. 123. Εἶναι ἀνοικτὴ καθ' ἑκάστην εἰς τοὺς μαθητὰς καὶ καθηγητὰς τοῦ Πανεπιστημίου, καὶ εἰς τὸ δημόσιον καθ' ὡρισμένας ὥρας.

Περὶ προϋπολογισμοῦ.

Ἄρθρ. 124. Τὸ Πανεπιστήμιον ἔχει ἰδιαίτερον ταμεῖον, ἐμπεπιστευμένον εἰς ταμίαν, διοριζόμενον δι' αὐτοκρατορικοῦ διατάγματος, ἐπὶ τῇ ἐκθέσει τοῦ Πρυτάνεως καὶ τῇ προτάσει τοῦ ἐπὶ τῆς Δημοσίας Ἐκπαιδεύσεως ὑπουργοῦ.

Ἄρθρ. 125. Εἰς τὰ ἔσοδα τοῦ Πανεπιστημίου περιλαμβάνονται α') τὰ εἰσπραττόμενα κατὰ τὰς ἐγγραφὰς, τὰς θέσεις καὶ τὰ τῶν ἐξετάσεων ἐνδεικτικὰ, ἅπερ τίθενται ἀκέραια ἐν τῷ ταμείῳ· β') τὰ δῶρα καὶ αἱ κληροδοτήσεις τῶν ἰδιωτῶν· γ') ἡ ἐτησία παρὰ τῆς Κυβερνήσεως διδομένη ἐπιχορήγησις, χρησιμεύουσα διὰ τὸ πλεόνασμα τῶν ἐξόδων καὶ ἐλαττουμένη καθ' ὅσον αὐξάνουσι τὰ λοιπὰ ἔσοδα τοῦ Πανεπιστημίου.

Ἄρθρ. 126. Τὰ ἔξοδα τοῦ Πανεπιστημίου εἰσίν: οἱ μισθοὶ τοῦ Πρυτάνεως, τῶν καθηγητῶν καὶ τῶν ὑπαλλήλων· τὰ πρὸς θέρμανσιν τοῦ καταστήματος ἀπαιτούμενα· αἱ ἐπισκευαὶ καὶ ἡ εἰς τὴν βιβλιοθήκην ἐπιχορήγησις.

Ἄρθρ. 127. Κατ' ἔτος συντάσσεται ἰσολογισμὸς διὰ τὰ ἔσοδα καὶ ἔξοδα τοῦ Πανεπιστημίου, καθυποβαλλόμενος εἰς τὸ Αὐτοκρατορικὸν Συμβούλιον τῆς Δημοσίας Ἐκπαιδεύσεως (διοικητικὸν τμῆμα).

Ἄρθρ. 128. Συνιστᾶται ἐν τῷ Πανεπιστημίῳ μουσεῖον φυσικῆς ἱστορίας μετὰ συλλογῆς νομισματοσήμων, συμφώνως πρὸς κανονισμοὺς ἐκπονηθησομένους μεταγενεστέρως, ὡς καὶ χημικὸν σκευαστήριον. Ἐπὶ τούτῳ δὲ θέλει ὑπάρχει προσωπικὸν πληρονόμενον.

Δευτέρα κατηγορία.

Ἐλεύθερα σχολεῖα.

Ἄρθρ. 129. Τὰ ἐλεύθερα σχολεῖα ἱδρύονται ὑπὸ τῶν κοινοτήτων ἢ ὑπὸ ἰδιωτῶν, ὑπηκόων ὀθωμανῶν ἢ ξένων. Ἐν αὐτοῖς ἡ διδασκαλία γίνεται δωρεὰν ἢ μὲ πληρωμὴν, τὰ δ' ἔξοδά των γίνονται ὑπὸ τῶν βακουφίων εἰς ἃ ἀνήκουσιν.

Ἡ ἵδρυσις τῶν ἐλευθέρων σχολείων ἐπιτρέπεται κατὰ τὰς ἐπαρχίας ὑπὸ τῆς γενικῆς διοικήσεως καὶ τοῦ ἀκαδημαϊκοῦ συμβουλίου, ἐν δὲ Κωνσταντινουπόλει ὑπὸ τοῦ ὑπουργείου τῆς Δημοσίας Ἐκπαιδεύσεως· ἡ ἄδεια αὕτη χορηγεῖται ἐπὶ τοῖς ἑπομένοις ὅροις. ά.) Οἱ διδάσκαλοι καὶ καθηγηταὶ πρέπει νὰ φέρωσι δίπλωμα ἱκανότητος, ἐκδεδομένον ὑπὸ τοῦ ὑπουργοῦ τῆς Δημοσίας Ἐκπαιδεύσεως ἢ ὑπὸ τοῦ ἀκαδημαϊκοῦ συμβουλίου τοῦ τόπου· β') Οὐδὲν ἐν αὐτοῖς μάθημα θ' ἀντίκειται πρὸς τὴν πολιτικὴν καὶ τὴν ἠθικὴν, ἐπὶ τούτῳ δὲ τὰ προγράμματα καὶ τὰ σπουδασθησόμενα βιβλία ἐν τοῖς ἐλευθέροις σχολείοις πρέπει νὰ φέρωσι τὴν ἔγκρισιν τοῦ ὑπουργείου τῆς Δημοσίας Ἐκπαιδεύσεως ἢ τοῦ ἀκαδημαϊκοῦ συμβουλίου τοῦ τόπου.

Πᾶν ἐλεύθερον σχολεῖον ὅπερ θέλει ἀνοιχθῇ χωρὶς νὰ ἐκπληρώσῃ τοὺς ὅρους τούτους κλείεται ὑπὸ τῆς Κυβερνήσεως.

Οἱ διευθυνταὶ τῶν ῥηθέντων καταστημάτων ὀφείλουσι νὰ ἔχωσιν ἐπικεκυρωμένα ὑπὸ τοῦ ὑπουργείου τῆς Δημοσίας Ἐκπαιδεύσεως ἢ ὑπὸ τοῦ ἀκαδημαϊκοῦ συμβουλίου τὰ διπλώματα ἢ τὰ ἐνδεικτικὰ δι' ὧν εἶναι ἐφωδιασμένοι οἱ καθηγηταὶ αὐτῶν.

Ἄρθρ. 130. Ἀπαγορεύεται ῥητῶς ἡ κακοποίησις τῶν δυσπειθῶν ἢ ἀμελούντων παιδίων καὶ ἡ καθύβρισις αὐτῶν εἴτε ἐντὸς τῶν δημοσίως σχολείων εἴτε ἐντὸς τῶν ἐλευθέρων καταστημάτων. Εἰς εἰδικὰς ὁδηγίαν ὁρίζονται οἱ διάφοροι βαθμοὶ τῆς τιμωρίας τῶν κακῆς διαγωγῆς παιδίων. Ὁ παραβάτης παιδεύεται κατὰ τὸν νόμον.

ΤΜΗΜΑ ΔΕΥΤΕΡΟΝ.

Διεύθυνσις τῆς Δημοσίας Ἐκπαιδεύσεως

ΜΕΡΟΣ Α'.

Αὐτοκρατορικὸν συμβούλιον τῆς Δημοσίας Ἐκπαιδεύσεως.

Ἄρθρ. 131. Συνιστᾶται ἐν Κωνσ]πόλει μέγα Συμβούλιον τῆς Δημοσίας Ἐκπαιδεύσεως, ὡς κέντρον Διευθύνσεως, ὑπὸ τὴν ἀνωτάτην προεδρείαν τοῦ ὑπουργοῦ, διηρημένον εἰς ἐπιστημονικὸν καὶ εἰς κυβερνητικὸν τμῆμα.

Ἄρθρ. 132. Ἡ γενικὴ συνέλευσις τοῦ Αὐτοκρατορικοῦ Συμβουλίου τῆς Δημοσίας Ἐκπαιδεύσεως ἀπαρτίζεται ἐκ τῶν δύω αὐτῆς τμημάτων ὁμοῦ, ἐκ δύω συμβούλων τοῦ Κράτους, ἐκ δύω συμβούλων τοῦ Ἀνωτάτου Συμβουλίου τῆς Δικαιοσύνης, ἐκ δύο Οὐλεμάδων, ἐκ δύω γενικῶν ἀξιωματικῶν τοῦ στρατοῦ καὶ ἑνὸς πνευματικοῦ ἀρχηγοῦ ἑκάστης τῶν κοινοτήτων. Συνέρχεται δὲ δὶς τοῦ ἔτους ὑπὸ τὴν προεδρείαν τοῦ ὑπουργοῦ τῆς Δημοσίας Ἐκπαιδεύσεως, καὶ ἡ σύνοδος διαρκεῖ ἐφ' ὅσον κριθῇ ἀναγκαῖον.

Ἐπιστημονικὸν τμῆμα.

Ἄρθρ. 133. Τὸ ἐπιστημονικὸν τμῆμα θὰ συνέρχεται δὶς τῆς ἑβδομάδος, ἔχον ἕνα πρόεδρον, καὶ μέλη διαρκῆ καὶ ἐπίτιμα ἢ ἀντιπιστέλλοντα.

Τὰ διαρκῆ μέλη πρέπει νὰ ὦσιν ὀθωμανοὶ ὑπήκοοι, ὀκτὼ τὸν ἀριθμὸν, διατελοῦντα ὑπὸ μισθόν. Ὁ ἀριθμὸς τῶν ἐπιτίμων μελῶν εἶναι ἀόριστος. Δύω γραμματεῖς θέλουσιν ὑπάρχει εἰς τὸ τμῆμα τοῦτο, ὁ δὲ κρατῶν τὰς μετὰ τῶν εὐρωπαϊκῶν πανεπιστημίων ἀλληλογραφίας ὀφείλει νὰ ἦναι κάτοχος τῆς γαλλικῆς γλώσσης. Οἱ διευθυνταὶ τῶν ἐν τῷ Πανεπιστημίῳ τμημάτων, ὡς καὶ τῶν ἀνωτέρων σχολῶν, ἀποτελοῦσι δικαιωματικῶς μέρος τοῦ ἐπιστημονικοῦ τμήματος, ὀφείλοντες νὰ παρευρίσκωνται εἰς τὰς συνεδριάσεις ὁσάκις προσκληθῶσιν.

Ἄρθρ. 134. Τὸ ἐπιστημονικὸν τμῆμα ἔχει εἰδικὸν καθῆκον τὴν σύνταξιν καὶ ἔγκαιρον μετάφρασιν ἁπάντων τῶν κλασικῶν βιβλίων καὶ ἐγχειριδίων, ὡς καὶ τῶν ἀναγκαιούντων πρὸς ἐκμάθησιν τῆς τουρκικῆς γλώσσης, τῶν ἐπιστημῶν καὶ τεχνῶν πονημάτων· ὀφείλει δὲ πρὸς τοῦτο νὰ εὑρίσκῃ τὰ ἀρμόδια πρόσωπα ἢ νὰ συνιστᾷ ἑταιρίας, νὰ ἀνταποκρίνηται

μετὰ τῶν εὐρωπαϊκῶν πανεπιστημίων, νὰ ἐργάζηται ὑπὲρ τῆς προόδου τῆς ὀθωμανικῆς γλώσσης, νὰ ὁρίζῃ τὸν βαθμὸν τῶν εἰς τοὺς συγγραφεῖς καὶ μεταφραστὰς ἀμοιβῶν μετὰ τὴν ὥριμον ἐξέτασιν καὶ ἔγκρισιν τῶν πονημάτων αὐτῶν, νὰ προβαίνῃ τέλος εἰς τὰς δημοσίας ἐξετάσεις καὶ νὰ ἐκδίδῃ τὰ διπλώματα.

Τὸ Κράτος παρέχει ἐτησίαν ἐπιχορήγησιν ἑνὸς ἑκατομμυρίου γροσίων πρὸς ἀμοιβὴν τῶν εἰρημένων συγγραφέων καὶ μεταφραστῶν.

Ἄρθρ. 135. Ἐπειδὴ τὸ ἐπιστημονικὸν τμῆμα εἶναι εἰδικῶς ἐπιπεφορτισμένον τὴν πραγματοποίησιν ἁπάντων τῶν ἐν τῷ προηγουμένῳ ἄρθρῳ εἰδικῶν μέτρων, τὰ πληρονόμενα μέλη εἰσὶν ὑπεύθυνα διὰ τὴν ἐκπλήρωσιν τοῦ καθήκοντος τούτου καὶ ὀφείλουσι νὰ γνωστοποιῶσιν ἐν τῷ τέλει ἑκάστου ἔτους τὸ ἀποτέλεσμα τῶν ἐργασιῶν των.

Ἄρθρ. 136. Τὰ διαρκῆ μέλη τοῦ ἐπιστημονικοῦ τμήματος ἐκλέγονται ἐξ ὀθωμανῶν ὑπηκόων, εἰδότων μίαν ἐκ τῶν ἑξῆς γλωσσῶν, ἤτοι ἀραβικῆς, ἑλληνικῆς καὶ λατινικῆς, ἢ μίαν ἐκ τῶν λαλουμένων ὑπὸ τῶν ξένων πεπολιτισμένων ἐθνῶν, καὶ κατόχων μιᾶς ἐπιστήμης, ὡς καὶ τῆς τουρκικῆς γλώσσης καὶ φιλολογίας, καὶ ἱκανῶν ὅπως συντάξωσί τι καὶ μεταφράσωσιν εἰς τὴν γλῶσσαν ταύτην.

Ἄρθρ. 137. Τὰ ἐπίτιμα μέλη συνεννοοῦνται πάντοτε μετὰ τοῦ ῥηθέντος τμήματος, γνωστοποιοῦσιν αὐτῷ ἁπάσας τὰς ἐρεύνας, τὰ πειράματα, τὰς ἀνακαλύψεις καὶ ἐργασίας τὰς ἀφορώσας τὰ γράμματα καὶ τὴν φιλολογίαν, καὶ παρίστανται εἰς τὰς ἐκτάκτους συνεδριάσεις τοῦ τμήματος, γινομένας ἅπαξ κατὰ πᾶσαν τριμηνίαν.

Διοικητικὸν τμῆμα.

Ἄρθρ. 138. Τὸ διοικητικὸν τμῆμα σύγκειται ἐξ ἑνὸς προέδρου, δύω ἀντιπροέδρων (*μουαβίν*) καὶ τεσσάρων γενικῶν ἐπιθεωρητῶν, Μουσουλμάνων καὶ μὴ Μουσουλμάνων, ὡς καὶ ἓξ μελῶν, πληρονομένων, τῶν ὁποίων τὸ ἓν τρίτον μὴ Μουσουλμάνοι. Εἷς γενικὸς γραμματεὺς θὰ ὑπάρχει εἰς τὸ τμῆμα, ὅπερ θὰ συνέρχεται καθ' ἑκάστην φροντίζον περὶ τῆς ὑψηλῆς διευθύνσεως καὶ ἐποπτείας ἁπασῶν τῶν σχολῶν τῆς πρωτευούσης καὶ τῶν ἐπαρχιῶν, τῶν ἀκαδημιακῶν συμβουλίων, τῶν βιβλιοθηκῶν, τῶν μουσείων καὶ τῶν αὐτοκρατορικῶν τυπογραφείων. Ὡσαύτως θέλει φροντίζει καὶ περὶ τοῦ διορισμοῦ τῶν καθηγητῶν, περὶ τῆς ἐξομαλύνσεως τῶν τυχὸν μεταξὺ αὐτῶν ἀναφυομένων διενέξεων, περὶ τῆς ἐφαρμογῆς τῶν ποινῶν κλπ. συνῳδὰ τῷ παρόντι νόμῳ.

Ἐπιφορτίζεται τέλος τὴν κατάστρωσιν τοῦ προϋπολογισμοῦ τῆς Δημοσίας Ἐκπαιδεύσεως τῆς Αὐτοκρατορίας καὶ ἁπασῶν τῶν ἐκθέσεων, ὅσαι ἀφορῶσι τὸν κλάδον τοῦτον τῆς διοικήσεως, ὅπως ὑποβάλλῃ αὐτὰ εἰς τὴν γενικὴν Συνέλευσιν, καὶ τὴν συζήτησιν καὶ λῆψιν ἁπάντων τῶν μέτρων τῶν ἀφορώντων τὴν πρόοδον τῆς παιδείας.

Ἄρθρ. 139. Τὰ δύω τμήματα θὰ συνέρχονται ὁσάκις ἡ χρεία τὸ καλέσῃ, προεδρευόμενα ὑπὸ τοῦ προέδρου τοῦ τμήματος, εἰς ὃ ὑπάγεται ἡ τὴν συγκρότησιν τῆς γενικῆς συνελεύσεως αἰτιολογήσασα ὑπόθεσις.

Ἄρθρ. 140. Τὸ προσωπικὸν τῶν δύω τμημάτων, τοῦ ἐπιστημονικοῦ καὶ τοῦ διοικητικοῦ, θὰ πληρόνεται κατὰ μῆνα ὡς ἑξῆς· διὰ τοὺς προέ-

δρους, ἀνὰ 7,500 γρόσια, διὰ τὰ μέλη 4,000 γρόσια (τὰ μέλη τοῦ ἐπιστημονικοῦ τμήματος θὰ λαμβάνωσι πλὴν τούτου ἀνάλογον ἀμοιβὴν διὰ τὰ πονήματα αὐτῶν), διὰ δὲ τοὺς γενικοὺς γραμματεῖς 3,000 γρόσια.

Ὁ διορισμὸς τοῦ εἰρημένου προσωπικοῦ προτείνεται ἀμέσως ὑπὸ τοῦ ὑπουργοῦ τῆς Δημοσίας Ἐκπαιδεύσεως.

Ἄρθρ. 141. Εἰς τὰ δύω τμήματα θὰ ὑπάρχει ἓν γραφεῖον ἀνταποκρίσεως καὶ ἓν λογιστικὸν διὰ τὰ ἔσοδα καὶ ἔξοδα τοῦ Αὐτοκρατορικοῦ Συμβουλίου τῆς Κωνσταντινουπόλεως καὶ τῶν ἀκαδημικῶν συμβουλίων τῶν ἐπαρχιῶν.

Ἄρθρ. 142. Τὸ ταμεῖον τῆς Δημοσίας Ἐκπαιδεύσεως τῆς Κωνσταντινουπόλεως θὰ διευθύνεται ὑπὸ εἰδικοῦ ὑπαλλήλου ὑπὸ τὴν ἀνωτάτην διεύθυνσιν τοῦ διοικητικοῦ τμήματος.

ΜΕΡΟΣ Β'.

Ἀκαδημικὰ συμβούλια τῶν ἐπαρχιῶν.

Ἄρθρ. 143. Ἐν ἑκάστῃ πρωτευούσῃ βιλαετίου συνιστᾶται ἀκαδημικὸν συμβούλιον, ὅπερ ἀποτελεῖ ἕνα κλάδον τοῦ μεγάλου συμβουλίου τῆς Δημοσίας Ἐκπαιδεύσεως ἐν Κωνσταντινουπόλει, ὑπὸ τὴν προεδρείαν ἑνὸς ὑπαλλήλου, φέροντος τὸν τίτλον Πρυτάνεως Ἀκαδημίας.

Τὸ προσωπικὸν τῶν ἀκαδημικῶν συμβουλίων ἀπαρτίζουσιν οἱ ἑξῆς:

Δύω ὑποπρυτάνεις, εἷς Μουσουλμάνος, καὶ ὁ ἕτερος ἐξ ἄλλης ἐθνικότητος.

Τέσσαρες γενικοὶ ἐπόπται, ἐξ ὧν οἱ δύω Μουσουλμάνοι.

Τέσσαρα ἕως δέκα μέλη μὴ πληρονόμενα, ἐκ τῆς μωαμεθανικῆς ἐθνικότητος καὶ ἐκ τῶν λοιπῶν· εἷς γραμματεύς, εἷς λογιστὴς ἢ ἐξελεγκτὴς, εἷς ταμίας.

Εἰς ἑκάστην πρωτεύουσαν ἐπαρχίας (*σανδζακίου*) θὰ ὑπάρχουν, ἀναλόγως τῶν ἀπαιτήσεων τοῦ τόπου, εἷς ἢ δύω ὑπάλληλοι τοῦ πανεπιστημίου ὑπὸ τὸν τίτλον ἐπιθεωρητῶν, ἐξ ὧν ὁ εἷς Μουσουλμάνος.

Οἱ ἐπιθεωρηταὶ οὗτοι ἔσονται ὑπὸ τὴν ἀνωτάτην διεύθυνσιν τοῦ νομάρχου ἢ γενικοῦ διοικητοῦ τῆς Ἐπαρχίας.

Πάντες οἱ περὶ ὧν ὁ λόγος ὑπάλληλοι ὀφείλουσι νὰ ὦσιν ὀθωμανικῆς ὑπηκοότητος.

Ἄρθρ. 144. Ὁ διορισμὸς τῶν Πρυτάνεων, ὑποπρυτάνεων, γενικῶν ἐπιθεωρητῶν καὶ ἐπιθεωρητῶν τῶν ἀκαδημικῶν συμβουλίων γενήσεται αὐτοκρατορικῷ διατάγματι, ἐκδιδομένῳ ἐπὶ τῇ προτάσει τοῦ ὑπουργοῦ τῆς Δημοσίας Ἐκπαιδεύσεως. Οἱ λοιποὶ ὑπάλληλοι ἐκλέγονται ἐκ τῶν ἐγκριτων τοῦ τόπου καὶ διορίζονται ἐπὶ τῇ ἐκθέσει τοῦ νομάρχου καὶ ἐπικυροῦνται ὑπὸ τοῦ ὑπουργοῦ. Ἡ καθαίρεσις καὶ ἀντικατάστασις αὐτῶν γίνεται τῇ συγκαταθέσει τοῦ ὑπουργοῦ τῆς Δημοσίας Ἐκπαιδεύσεως.

Ἄρθρ. 145. Οἱ πρυτάνεις, ὑποπρυτάνεις, γενικοὶ ἐπιθεωρηταὶ, ἐπιθεωρηταὶ, γραμματεῖς, ἐξελεγκταὶ καὶ ταμίαι μισθοδοτοῦνται ὡς ἑξῆς:

Διὰ τὸν	Πρύτανιν	γρ.	3000—5000.
»	ὑποπρύτανιν	»	2000
»	γενικὸν ἐπιθεωρητὴν	»	2000
»	ἐπιθεωρητὴν	»	2000
»	γραμματέα, ἐξελεγκτὴν, ταμίαν.	»	500—1000.

Οἱ γενικοὶ ἐπιθεωρηταὶ λαμβάνουσι πλὴν τούτου τὰ ἔξοδα τῆς περιοδείας των· ὅσον δ' ἀφορᾷ τοὺς ἐπιθεωρητάς, τὰ τῆς περιοδείας τούτων ἔξοδα περιλαμβάνονται ἐντὸς τῶν μισθῶν των.

Ἄρθρ. 146. Τὰ ἀκαδημικὰ συμβούλια ἀναλαμβάνουσι τὰ ἑξῆς καθήκοντα·

Τὴν ἐκπλήρωσιν τῶν διαταγῶν καὶ ὁδηγιῶν τοῦ ὑπουργοῦ τῆς Δημοσίας Ἐκπαιδεύσεως.

Τὴν ἀκριβῆ ἐν ταῖς ἐπαρχίαις αὐτῶν ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος Κανονισμοῦ.

Τὴν ἀποθήκευσιν καὶ διαχείρισιν τοῦ ὑπὸ τῆς Κυβερνήσεως ἐπιψηφιζομένου ποσοῦ, ὡς καὶ τὴν ἐκ τῶν κατοίκων εἴσπραξιν τοῦ πρὸς χρῆσιν τῆς Δημοσίας Ἐκπαιδεύσεως φόρου.

Τὴν ἐποπτείαν τῶν σχολῶν, βιβλιοθηκῶν, τυπογραφείων καὶ ἄλλων καταστημάτων τῶν ἐπαρχιῶν αὐτῶν.

Τὴν περιοδικὴν ἐπιθεώρησιν τῶν σχολῶν καὶ τὴν ἐξέτασιν τῶν ἀναγκαίων πρὸς εἰσαγωγὴν βελτιώσεων.

Τὴν ἔκθεσιν τῆς κατὰ τὸ λῆξαν ἔτος καταστάσεως τῆς Ἐκπαιδεύσεως ἐν τῇ νομαρχίᾳ, μετὰ τῆς προτάσεως τῶν ἀναγκαίων πρὸς παραδοχὴν μέτρων, καὶ τὴν ἀνακοίνωσιν ἀντιγράφου τῆς ἐκθέσεως ταύτης πρὸς τὴν γενικὴν συνέλευσιν τῆς ἐπαρχίας, ἥτις θέλει καταστρώσει τότε τὸν περὶ δημοσίας ἐκπαιδεύσεως προϋπολογισμόν της.

Τὴν ἐξέτασιν καὶ ἐκτέλεσιν ἁπάντων τῶν πρὸς τελειοποίησιν τῆς ἐκπαιδεύσεως μέσων, τὴν ἐκλογὴν καὶ ἀντικατάστασιν τῶν καθηγητῶν καὶ διδασκάλων, ὡς καὶ τὴν πρότασιν τῶν ἀμοιβῶν καὶ ποινῶν, καὶ τέλος τὴν κρίσιν τῶν καθηγητῶν, τὰς δημοσίας ἐξετάσεις καὶ τὴν ἔκδοσιν τῶν διπλωμάτων καὶ ἐνδεικτικῶν.

Ἄρθρ. 147. Οἱ πρυτάνεις καὶ ὑποπρυτάνεις θέλουσιν ἐπιτηρεῖ τὴν διεκπεραίωσιν τῶν τρεχουσῶν ὑποθέσεων, τὴν ἀκριβῆ ἐκτέλεσιν τῶν ἀποφασισθεισῶν βελτιώσεων, ὡς καὶ τῶν διατάξεων τοῦ παρόντος Κανονισμοῦ καὶ τῶν ὁδηγιῶν τοῦ ὑπουργοῦ τῆς Δημοσίας Ἐκπαιδεύσεως.

Ἐπίσης θέλουσιν ἐπιτηρεῖ τὰς σχολὰς καὶ βιβλιοθήκας, καὶ ἰδίως τὰς προπαρασκευαστικὰς σχολάς, τὰ λύκεια καὶ τὰ εἰδικὰ σχολεῖα τῆς πρωτευούσης τοῦ βιλαετίου των, ὁρίζει τὸν προϋπολογισμὸν τῆς δημοσίας ἐκπαιδεύσεως τοῦ βιλαετίου, διαρρυθμίζει τὰς δαπάνας καὶ προσέχει εἰς τὴν μὴ κατασπατάλευσιν τῶν ἐπὶ τούτῳ διατιθεμένων κεφαλαίων. Τούτων δὲ πάντων ἔσονται ὑπόλογοι ἐνώπιον τοῦ ἀρχιδιευθυντοῦ.

Ἄρθρ. 148. Οἱ γενικοὶ ἐπιθεωρηταὶ ὀφείλουσιν, ὁσάκις ἡ χρεία καλέσῃ, νὰ περιοδεύωσιν ἐναλλὰξ εἰς τὴν ἐπαρχίαν, ὅπως ἐποπτεύωσι τὰ σχολεῖα καὶ τὰς βιβλιοθήκας, καὶ νὰ ἐπιτηρῶσι τὰς πράξεις τῶν ἐπιθεωρητῶν τῶν νομῶν.

Ἐπίσης θέλουσι φροντίζει περὶ τῆς καλῆς διευθύνσεως τῶν σχολείων κατὰ τὰ ὑπὸ τοῦ Κανονισμοῦ τεθειμένα ὅρια, καὶ ἔχουσιν ἐντολὴν ὅπως ἀποφασίζωσιν ἄνευ προηγουμένης ἀδείας τὰ ἐν τῷ κύκλῳ τῶν δικαιοδοσιῶν αὐτῶν περιλαμβανόμενα μέτρα, ἐπιφυλασσόμενοι μόνον νὰ καθυποβάλλωσι τὴν ἐκτέλεσιν τῶν γενικῶν διατάξεων εἰς τὴν ἔγκρισιν τῶν ἀκαδημικῶν συμβουλίων. Ἐν τῇ ἐπιστροφῇ δὲ αὐτῶν παρουσιάζουσιν εἰς τὰ εἰρημένα συμβούλια τὴν ἔκθεσίν των περὶ τοῦ ἀποτελέσματος τῆς ἐπιθεωρήσεως

αὐτῶν μετὰ τοῦ τρόπου τῆς ἐκτελέσεως τῶν ἀπαιτουμένων μέτρων, ὡς καὶ τὰς ἀτομικὰς αὐτῶν ἐπὶ τοῦτο παρατηρήσεις.

Ἄρθρ. 149. Ἕκαστος ἐπιθεωρητὴς θέλει κάμνει ἅπαξ κατὰ τριμηνίαν τὰς περιοδείας αὐτοῦ ἐν τῷ νομῷ αὐτοῦ, καὶ ἅπαξ καθ' ἑξαμηνίαν ἀφ' οὗ διοργανισθῶσι τὰ σχολεῖα.

Ἔχουσιν ἐντολὴν νὰ ἐκτελῶσιν ἄνευ προηγουμένης αἰτήσεως ἀδείας τὰς ἐν τῷ κύκλῳ τῶν δικαιοδοσιῶν αὐτῶν περιλαμβανομένας ἀπαραιτήτους βελτιώσεις· διὰ δὲ τὴν ἐκτέλεσιν τῶν γενικῶν μέτρων, ἀναφέρονται εἰς τὸ ἀκαδημικὸν συμβούλιον τῆς ἐπαρχίας των, διαβιβάζοντες αὐτῷ τὰς ἐκθέσεις των καθ' ἕκαστον μῆνα.

Ἄρθρ. 150. Τὰ ἐπίτιμα μέλη θέλουσιν ἐξετάζει ὁσάκις εὐκαιρῶσι τὰς εἰς τὸ ἀκαδημικὸν συμβούλιον τῆς ἐπαρχίας των καθυποβαλλομένας ὑποθέσεις, ἐκ συμφώνου μετὰ τῶν συναδέλφων αὐτῶν· θέλουσι δὲ πληροῖ ἁπάσας τὰς εἰδικὰς ἐντολὰς τὰς διαπιστευομένας αὐτοῖς ὑπὸ τοῦ συμβουλίου σχετικῶς πρὸς τὴν δημοσίαν ἐκπαίδευσιν.

Ἄρθρ. 151. Οἱ καθηγηταὶ τῶν ἐν τῇ μιᾷ ἐπαρχίᾳ εὑρισκομένων σχολείων θέλουσι συμβουλεύεσθαι τοὺς γενικοὺς ἐπιθεωρητὰς, ἢ τοὺς ἐπιθεωρητὰς τῆς ἐπαρχίας. Ἐν περιπτώσει δὲ ἀπουσίας τῶν ὑπαλλήλων τούτων, οἱ καθηγηταὶ τῶν προκαταρκτικῶν σχολείων θ' ἀποτείνωνται, κατὰ τὰς ἀποστάσεις, πρὸς τοὺς καθηγητὰς τῶν ἀνωτέρων προκαταρκτικῶν σχολείων, ἢ τῶν προπαρασκευαστικῶν, οἱ καθηγηταὶ δὲ τῶν ἀνωτέρων προκαταρκτικῶν σχολείων πρὸς τοὺς καθηγητὰς τῶν προπαρασκευαστικῶν σχολείων, ἢ ἀπ' εὐθείας πρὸς τοὺς ἐπιθεωρητὰς, καὶ οὗτοι θέλουσι προστρέχει, κατὰ τὴν φύσιν τῶν ὑποθέσεων, πρὸς τοὺς ἐπάρχους τῶν νομῶν (Λιβᾶ) ἢ πρὸς τὰ ἀκαδημικὰ συμβούλια.

Ἄρθρ. 152. Τὰ ἀκαδημικὰ συμβούλια θ' ἀποτείνονται διὰ πάσας τὰς ὑποθέσεις πρὸς τοὺς γενικοὺς διοικητὰς τῆς ἐπαρχίας αὐτῶν, καὶ, εἰ χρεία, ἀπ' εὐθείας πρὸς τὸ Αὐτοκρατορικὸν ὑπουργεῖον τῆς Δημοσίας Ἐκπαιδεύσεως.

ΤΜΗΜΑ ΤΡΙΤΟΝ.

Περὶ ἐξετάσεων, διπλωμάτων, ἐνδεικτικῶν.

Ἄρθρ. 153. Αἱ ἐξετάσεις τῶν δημοσίων σχολείων εἰσὶ τριῶν εἰδῶν· α') αἱ γινόμεναι κατ' ἔτος ἐν τοῖς σχολείοις ὅπως μεταβῶσιν οἱ φοιτηταὶ ἀπὸ μιᾶς τάξεως εἰς ἄλλην· β') αἱ γινόμεναι εἰς τὸ τέλος τῶν σχολειακῶν μαθημάτων· γ') αἱ γινόμεναι κατὰ τὴν ἐπίδοσιν τῶν διπλωμάτων.

Ἄρθρ. 154. Καὶ τῆς πρώτης μὲν κατηγορίας αἱ ἐξετάσεις γίνονται ὡς ἑξῆς· διὰ μὲν τὴν προκαταρκτικὴν σχολὴν διὰ τοῦ διδασκάλου ἐπὶ παρουσίᾳ τοῦ εἰρηνοδίκου ἢ πρηξένου, τῶν προὐχόντων τοῦ χωρίου ἢ τῆς συνοικίας· διὰ δὲ τὴν προκαταρκτικὴν ἀνωτέραν σχολὴν δι' ἑνὸς καθηγητοῦ τοῦ Λυκείου, τῇ συνδρομῇ τῶν πεπαιδευμένων τοῦ τόπου.

Ἐὰν δὲ δὲν εὑρίσκηται εἰς τὸ μέρος ὅπου τελοῦνται ἐξετάσεις δημοσίων σχολείων προπαρασκευαστικὴ σχολὴ, ἢ Λύκειον, οἱ ἴδιοι καθηγηταὶ τῆς σχολῆς θέλουσι διευθύνει τὰς ἐξετάσεις ἐνώπιον τῶν διακεκριμένων ἀτόμων τοῦ τόπου.

Ἐν ταῖς προπαρασκευαστικαῖς σχολαῖς εἷς γενικὸς ἐπιθεωρητὴς ὀφείλει, εἰ δυνατόν, νὰ παρευρίσκηται πάντοτε εἰς τὰς ἐξετάσεις.

Ὅσον δ' ἀφορᾷ τὰς ἐνιαυσίους ἐξετάσεις τῶν Λυκείων, αὗται θὰ γίνονται ἐνώπιον τῶν ἀκαδημικῶν συμβουλίων, καὶ ἐν Κωνσταντινουπόλει, ἐνώπιον μελῶν τινων τοῦ Αὐτοκρατορικοῦ συμβουλίου τῆς δημοσίας Ἐκπαιδεύσεως, ὡς καὶ τῶν καθηγητῶν τοῦ διδασκαλείου καὶ τῶν ὑπαλλήλων τοῦ Πανεπιστημίου.

Ἐνδεικτικὰ δίδονται εἰς τοὺς μαθητὰς τοὺς ὑποστάντας τὰς ἐξετάσεις ταύτας.

Ἄρθρ. 155. Τῆς δὲ δευτέρας κατηγορίας αἱ ἐξετάσεις γίνονται κατὰ τὸν ἐν τῷ ἄρθ. 154 ὁριζόμενον τρόπον, καὶ οἱ ἐξετασθέντες μαθηταὶ λαμβάνουσιν ἐνδεικτικὰ, δυνάμει τῶν ὁποίων εἰσάγονται ἀνεξέταστοι, ἐὰν τὸ ἐπιθυμῶσιν, εἰς σχολὴν ἀνωτέραν ἐκείνης ἐν ᾗ ἐμαθήτευσαν ἤδη.

Ἄρθρ. 156. Πᾶς φοιτητὴς ἀνωτέρας τινὸς σχολῆς ὑφίσταται τὰς ἐξετάσεις αὐτοῦ ἐπὶ παρουσίᾳ τῶν καθηγητῶν τοῦ τμήματός του· ἀντὶ δὲ τοῦ ἐνδεικτικοῦ ὅπερ ἔλαβεν ἐν τῇ σχολῇ θέλει λάβει δίπλωμα τοῦ Αὐτοκρατορικοῦ Συμβουλίου τῆς Δημοσίας Ἐκπαιδεύσεως.

Ἄρθρ. 157. Τῆς δὲ τρίτης κατηγορίας αἱ ἐξετάσεις διαιροῦνται εἰς τρία· 1) ἐξετάσεις τῶν ἀριστείων εἰς τὰ γράμματα, τὰς ἐπιστήμας καὶ τὰ νομικά· 2) ἐξετάσεις *λυτῶν* εἰς τὰ γράμματα, τὰς ἐπιστήμας καὶ τὰ νομικά· 3) ἐξετάσεις διδακτόρων εἰς τὰ γράμματα, τὰς ἐπιστήμας καὶ τὰ νομικά.

Ἄρθρ. 158. Ὁ φοιτητὴς τῆς προπαρασκευαστικῆς σχολῆς δύναται ἐν τῷ τέλει τῶν σπουδῶν αὐτοῦ, ἀφ' οὗ παρουσιάσῃ τὸ ἐνδεικτικόν του, νὰ ὑποστῇ τὰς ἐξετάσεις αὐτοῦ ὡς δοκίμου εἰς τὰ γράμματα, ἢ τὰς ἐπιστήμας, ἢ εἰς τὰ νομικὰ, ἐνώπιον ἐξεταστικοῦ συλλόγου, συγκειμένου διὰ μὲν τὴν πρωτεύουσαν ἐκ τοῦ ἐπιστημονικοῦ τμήματος τοῦ Αὐτοκρατορικοῦ Συμβουλίου τῆς Δημοσίας Ἐκπαιδεύσεως, ὡς καὶ ἐκ τῶν καθηγητῶν τοῦ Πανεπιστημίου καὶ τῶν διευθυντῶν τῶν ἀνωτέρων σχολείων· διὰ δὲ τὴν ἐπαρχίαν, ἐκ τοῦ πρυτάνεως καὶ τῶν μελῶν τοῦ ἀκαδημικοῦ συμβουλίου.

Αἱ ἐξετάσεις εἰσὶ προφορικαὶ, ὁ δὲ ὑποβληθεὶς εἰς αὐτὰς φοιτητὴς λαμβάνει δίπλωμα δοκίμου διδάκτορος, ἐπιδιδόμενον ἐν ὀνόματι τοῦ Σουλτάνου, φέρον ἐπὶ κεφαλῆς τὸν αὐτοκρατορικὸν *τουρᾶν* καὶ ὑπογεγραμμένον ὑπὸ τοῦ ὑπουργοῦ τῆς Δημοσίας Ἐκπαιδεύσεως· ἐν τῷ διπλώματι γίνεται μνεία καὶ τοῦ ἀκαδημικοῦ συμβουλίου, ἐνώπιον τοῦ ὁποίου ὑπέστη τὰς ἐξετάσεις ὁ φοιτητής.

Διὰ τὴν ἐγγραφὴν καὶ τὰς ἐξετάσεις λαμβάνονται δύο λίραι τουρκικ.

Ἡ διάρκειά τῶν ἐξετάσεων τῶν δοκίμων εἶναι τρίμηνος, κατ' ἔτος.

Ἄρθρ. 159. Ὅστις δὲν παρουσιασθῇ εἰς πρώτην ἐξέτασιν ὡς δόκιμος, δύναται νὰ παρουσιασθῇ ἐκ δευτέρου εἰς τὸ τέλος τῆς ἐποχῆς τῶν ἐξετάσεων. Ἐὰν δὲ καὶ ἐκ δευτέρου δὲν παρουσιασθῇ, πρέπει νὰ περιμείνῃ τὸ ἑπόμενον ἔτος ἵνα παρουσιασθῇ τρίτην φοράν. Ἐὰν δὲ καὶ ἐκ τρίτου δὲν παρουσιασθῇ, δύναται νὰ ἐξετασθῇ εἰς τὸ τέλος τῆς ἐποχῆς τῶν ἐξετάσεων τοῦ αὐτοῦ ἔτους. Ἐν τετάρτῃ ἀρνήσει, στερεῖται τοῦ διπλώματος.

Ἄρθρ. 160. Τὸ πρόγραμμα τῶν τοιούτων ἐξετάσεων συντάσσεται καὶ δημοσιεύεται ὑπὸ τοῦ ἐπιστημονικοῦ τμήματος τοῦ Αὐτοκρατορικοῦ

συμβουλίου τῆς Δημοσίας Ἐκπαιδεύσεως, συνῳδὰ τοῖς προγράμμασι τῶν προπαρασκευαστικῶν σχολῶν.

Ἄρθρ. 161. Ἕκαστος δόκιμος εἶναι δεκτὸς ἄνευ ἐξετάσεων εἰς τὰς ἀνωτέρας σχολὰς καὶ εἰς τὸ διδασκαλεῖον.

Ἄρθρ. 162. Οὐδεὶς δύναται ν' ἀνοίξῃ καὶ διευθύνῃ ἐλεύθερον σχολεῖον, ἔστω καὶ προκαταρκτικὸν, χωρὶς νὰ φέρῃ δίπλωμα δοκίμου.

Ἄρθρ. 163. Πᾶς δόκιμος εἶναι δεκτὸς εἰς τὰ γραφεῖα τῆς Κυβερνήσεως, ἢ εἰς τὰς διοικητικὰς θέσεις, ἀναλόγως τῶν εἰδικῶν γνώσεών του.

Ἄρθρ. 164. Πᾶς ὅστις ἀπεπεράτωσε τὰς σπουδὰς αὐτοῦ ἐν τῷ ἀνωτάτῳ τμήματι τοῦ Λυκείου δύναται νὰ παρουσιασθῇ εἰς ἐξετάσεις ὡς λύτης, ἐὰν παρουσιάσῃ εἴτε ἐνδεικτικὸν λυκείου, εἴτε δίπλωμα δοκίμου, ἐὰν ἔχῃ. Ἡ ἐξέτασις εἶναι προφορικὴ καὶ γραπτή.

Ὁ οὕτω γινόμενος δεκτὸς ὑποψήφιος, ὡς καὶ πᾶς φοιτητὴς τοῦ Πανεπιστημίου περατώσας τὸ τρίτον αὐτοῦ ἔτος, καὶ πᾶς φοιτητὴς τοῦ Διδασκαλείου περατώσας τὸ δεύτερον αὐτοῦ ἔτος ἐν τῷ τμήματι τοῦ Λυκείου, λαμβάνει δίπλωμα λύτου παρὰ τοῦ ὑπουργείου τῆς Δημοσίας Ἐκπαιδεύσεως, συμφώνως πρὸς τὰς ἐν τῷ 159 ἄρθρῳ τοῦ παρόντος Κανονισμοῦ ὁριζομένας διατάξεις.

Διὰ τὰς διατάξεις λαμβάνονται τρεῖς λίραι τουρκικαί.

Ἄρθρ. 165. Ἡ διάρκεια τῶν ἐξετάσεων τοῦ λύτου ὡς καὶ ὁ τρόπος τῆς ἀνανεώσεως τῶν ἐξετάσεων εἶναι τὰ αὐτὰ ὡς καὶ ἐν τῷ 165 ἄρθρῳ. Τὸ δὲ πρόγραμμα συντάσσεται καὶ δημοσιεύεται ὑπὸ τοῦ ἐπιστημονικοῦ τμήματος.

Ἄρθρ. 166 Πᾶς λύτης δύναται νὰ διορισθῇ εἰς θέσεις σημαντικὰς τῆς Κυβερνήσεως, ὡς καὶ εἰς τὰ συμβούλια καὶ τὰ δικαστήρια, ἀναλόγως τῆς εἰδικότητος ἐν ᾗ προώδευσε περισσότερον.

Ἄρθρ. 167. Ἕκαστος λύτης ἐξελθὼν τοῦ διδασκαλείου ἐκ τοῦ δευτέρου ἔτους τοῦ τμήματος τοῦ Λυκείου, δικαιοῦται νὰ διορισθῇ καθηγητὴς ἐν προπαρασκευαστικῇ σχολῇ ἢ ὑφηγητὴς ἐν Λυκείῳ.

Ἄρθρ. 168. Ὅστις, ἀφ' οὗ περατώσῃ τὰς σπουδὰς αὐτοῦ ἐν τῷ τμήματι τοῦ Λυκείου τοῦ Διδασκαλείου ἢ ἐν εἰδικῇ τινι σχολῇ, ὑποστῇ ἐν τῇ σχολῇ αὐτοῦ τὰς ἐξετάσεις του ὡς διδάκτωρ προφορικῶς τε καὶ γραπτῶς, λαμβάνει ἐνδεικτικὸν, ἀντὶ τοῦ ὁποίου δίδοται ἔπειτα αὐτῷ δίπλωμα διδάκτορος ὑπὸ τοῦ Αὐτοκρατορικοῦ Συμβουλίου τῆς Δημοσίας Ἐκπαιδεύσεως. Διὰ τὰς ἐξετάσεις λαμβάνονται πέντε λίραι τουρκικαί.

Ἄρθρ. 169. Ἡ διάρκεια τῶν ἐξετάσεων τοῦ διδάκτορος καὶ ὁ τρόπος τῆς ἀνανεώσεως τῶν ἐξετάσεων εἶναι ὡς ἐν τῷ 159 ἄρθρῳ. Τὰ προγράμματα συντάσσονται ὑπὸ τῶν διευθυντῶν τῶν ἀνωτέρων σχολῶν καὶ ἐγκρίνονται ὑπὸ τοῦ ὑπουργείου τῆς Δημοσίας Ἐκπαιδεύσεως.

Ἄρθρ. 170. Πᾶς διδάκτωρ δύναται, κατὰ τὴν εἰδικότητα αὐτοῦ, νὰ διορισθῇ εἰς θέσεις ἀνωτέρας τῆς διευθύνσεως. Ὡσαύτως δύναται νὰ συμμετάσχῃ τοῦ ἐπιστημονικοῦ τμήματος καὶ νὰ διορισθῇ καθηγητὴς καὶ διευθυντὴς Λυκείου, εἶτα δὲ ἀνωτέρας σχολῆς καὶ τέλος διδασκαλείου.

Ἄρθρ. 171. Ἐν τῷ τέλει ἑκάστου σχολειακοῦ ἔτους, τὸ ἐν Κωνσταντινουπόλει ἐπιστημονικὸν τμῆμα καὶ τὰ ἐν ταῖς ἐπαρχίαις ἀκαδημικὰ διαμερίζονται εἰς τρεῖς ἐπιτροπὰς, ὅπως σχηματίσωσι τοὺς τρεῖς ἐξετα-

στικοὺς συλλόγους διὰ τοὺς δοκίμους, τοὺς λύτας καὶ τοὺς διδάκτορας. Ὁ διὰ τοὺς δοκίμους ἐξεταστικὸς σύλλογος σύγκειται ἐν Κωνσταντινουπόλει ἐκ τοῦ ἀναγκαιοῦντος ἀριθμοῦ μελῶν, λαμβανομένων ἐκ τοῦ ἐπιστημονικοῦ τμήματος τοῦ Αὐτοκρατορικοῦ Συμβουλίου τῆς Δημοσίας Ἐκπαιδεύσεως καὶ ἐκ τῶν ὑπαλλήλων τοῦ Πανεπιστημίου, ἐν δὲ ταῖς ἐπαρχίαις ἐξ ἑνὸς μέλους τοῦ ἀκαδημικοῦ συμβουλίου, ἑνὸς ἐπιθεωρητοῦ καὶ δύω καθηγητῶν προπαρασκευαστικῆς σχολῆς.

Ὁ διὰ τοὺς λύτας ἐξεταστικὸς σύλλογος ἀπαρτίζεται ἔκ τινων μελῶν τοῦ ἐπιστημονικοῦ τμήματος καὶ τοῦ πανεπιστημίου, διὰ δὲ τὴν ἐπαρχίαν ἐξ ἑνὸς ὑποπρυτάνεως τῆς Ἀκαδημίας, ἑνὸς γενικοῦ ἐπιθεωρητοῦ καὶ δύω καθηγητῶν ἀνωτέρας σχολῆς.

Τέλος ὁ διὰ τοὺς διδάκτορας ἐξεταστικὸς σύλλογος σύγκειται ἐκ τῶν αὐτῶν ὑπαλλήλων ἐν Κωνσταντινουπόλει, καὶ ἐκ τοῦ πρυτάνεως ἀκαδημίας, τοῦ ἀρχαιοτέρου γενικοῦ ἐπιθεωρητοῦ καὶ δύω διδακτόρων ἐν τῇ ἐπαρχίᾳ.

Ἄρθρ. 172. Μία κάλπη τεθήσεται ἐνώπιον ἑκάστης ἐπιτροπῆς, ὅπως ἐμβάλλωνται εἰς αὐτὴν ψῆφοι λευκαὶ, ἐρυθραὶ καὶ μέλαιναι, ἐξ ὧν αἱ πρῶται σημαίνουσι «καλῶς», αἱ δεύτεραι «μετρίως», καὶ αἱ τρίται «μηδέν».

Ἄρθρ. 173. Ὁ τρεῖς ἐπιτυχὼν λευκὰς ψήφους φοιτητὴς θεωρεῖται ὡς εὐαρέστως διελθὼν τὰς ἐξετάσεις του· τὸ ὄνομα αὐτοῦ ἐγγράφεται ἐν τοῖς ἀρχείοις τοῦ πανεπιστημίου καὶ τῶν ἀκαδημικῶν συμβουλίων· ἔχει δὲ τὰ πρωτεῖα ὡς πρὸς τὰς θέσεις καὶ τὰ προνόμια τοῦ διπλώματός του.

Ὁ λαβὼν μίαν ψῆφον λευκὴν καὶ δύω ἐρυθρὰς ἐπιτυγχάνει ἐν γένει. Ὁ δὲ λαβὼν τρεῖς ἐρυθρὰς ἢ δύω λευκὰς καὶ μίαν μέλαιναν, εἶναι μὲν δεκτὸς ὡς δόκιμος, ἀλλ' ἀπορρίπτεται ὡς λύτης καὶ διδάκτωρ.

Τὰ ὀνόματα τῶν λαβόντων διπλώματα ἐγγράφονται μεγάλοις χαρακτῆρσιν ἐπὶ δελτίων ἀνηρτημένων εἰς τὴν μεγάλην τῆς εἰσόδου πύλην τοῦ ἐπιστημονικοῦ τμήματος ἢ τοῦ ἀκαδημικοῦ συμβουλίου.

Ἄρθρ. 174. Πᾶς ὀθωμανὸς ὑπήκοος μὴ ἐξακολουθήσας τὰς σπουδάς του ἐν τοῖς δημοσίοις σχολείοις δύναται, ἐὰν θέλῃ, νὰ παρουσιασθῇ εἰς τὰς δημοσίας ἐξετάσεις, ἐπὶ τῷ ὅρῳ ὅμως τοῦ νὰ καθυποβληθῇ εἰς τὰς ὑπὸ τοῦ παρόντος κανονισμοῦ ὁριζομένας ὑποχρεώσεις.

Ἄρθρ. 175. Πᾶς ξένος ὑπήκοος δύναται νὰ παρουσιασθῇ εἰς τὰς δημοσίας ἐξετάσεις πληρόνων τὰ ἐν τῷ παρόντι κανονισμῷ ἀναφερόμενα δικαιώματα. Ἀλλὰ δὲν δύναται νὰ ζητήσῃ τὰς διὰ τῶν διπλωμάτων χορηγουμένας θέσεις καὶ προνόμια.

Ἄρθρ 176. Τὰ τῶν ἐξετάσεων δικαιώματα πληρόνονται πρὶν ἢ ὁ ὑποψήφιος ὑποστῇ τὰς ἐξετάσεις του. Ὁ ἀποβληθεὶς ὑποψήφιος δὲν δύναται ν' ἀπαιτήσῃ ἐκ τῶν πληρωθέντων πλέον τοῦ ἡμίσεως.

Ἄρθρ. 177. Εἴκοσιν ἡμέρας πρὸ τῶν διακοπῶν τοῦ σχολειακοῦ ἔτους, γίνεται συναγωνισμὸς μεταξὺ τῶν ἀριστευόντων φοιτητῶν τῶν προπαρασκευαστικῶν σχολῶν καὶ τῶν Λυκείων διὰ γυμνασμάτων, καθυποβαλλομένων εἰς ἐξεταστικὴν ἐπιτροπὴν, ἥτις θέλει ὁρίσει τὰς ἀμοιβάς.

Ἡ ἐπίσημος διανομὴ τῶν βραβείων προεδρεύεται ἐν Κωνσταντινουπόλει ὑπὸ τοῦ ὑπουργοῦ τῆς Δημοσίας Ἐκπαιδεύσεως, ἐνώπιον ἐπιτροπῆς

συγκειμένης ἐκ τοῦ Αὐτοκρατορικοῦ Συμβουλίου τῆς Δημοσίας Ἐκπαιδεύσεως, τῶν ὑπαλλήλων τοῦ Πανεπιστημίου καὶ τῶν διευθυντῶν τῶν εἰδικῶν σχολῶν. Ἐπίσης προσκαλοῦνται εἰς τὴν ἑορτὴν οἱ ὑπουργοί, τὸ διπλωματικὸν σῶμα καὶ οἱ ἀνώτατοι ὑπάλληλοι τοῦ Κράτους.

Ἐν ταῖς ἐπαρχίαις, ἡ διανομὴ τῶν βραβείων προεδρεύεται ὑπὸ τοῦ νομάρχου, παρόντων τῶν ἀκαδημικῶν συμβουλίων καὶ τῶν ἐπιτοπίων Ἀρχῶν. Οἱ γονεῖς τῶν μαθητῶν καὶ οἱ ἔγκριτοι τῶν κατοίκων εἰσὶ δεκτοὶ εἰς τὴν ἑορτὴν ταύτην.

Οἱ βραβευόμενοι καλοῦνται ἀνὰ εἷς ὀνομαστὶ καὶ λαμβάνουσι τὰ βραβεῖα αὐτῶν ἐκ τῶν χειρῶν τοῦ προέδρου.

Συνιστῶνται τέσσαρα τιμητικὰ βραβεῖα, ὧν τὰ μὲν δύω, μετάλλια ἀργυρᾶ, ἀπονέμονται εἰς τοὺς δύω μᾶλλον διακρινομένους φοιτητὰς τοῦ τρίτου ἔτους τοῦ ἀνωτάτου τμήματος τοῦ Λυκείου, τὰ δὲ ἕτερα δύω, μετάλλια ὀρειχάλκινα, εἰς τοὺς δύω πρώτους φοιτητὰς τοῦ τρίτου ἔτους τῶν προπαρασκευαστικῶν σχολῶν.

ΤΜΗΜΑ ΤΕΤΑΡΤΟΝ.

Περὶ διδασκάλων καὶ καθηγητῶν.

Ἄρθρ. 178. Οἱ διδάσκαλοι καὶ καθηγηταὶ τῶν δημοσίων Σχολείων τῆς Αὐτοκρατορίας εἰσὶν ὑπήκοοι ὀθωμανοί.

Οὐδεὶς δύναται νὰ ἦνε διδάσκαλος προκαταρκτικῆς δημοσίας Σχολῆς μὴ ἐφωδιασμένος δι' ἐνδεικτικοῦ τοῦ προκαταρκτικοῦ τμήματος τοῦ διδασκαλείου, ἢ ἐὰν δὲν παρέστη εἰς τὰς ἐξετάσεις τοῦ ῥηθέντος τμήματος.

Πάντες οἱ λαβόντες τὸ ῥηθὲν ἐνδεικτικὸν ἔχουσι τὰ πρωτεῖα ἐπὶ ἄλλων ὑποψηφίων τῆς θέσεως δημοδιδασκάλου.

Ἄρθρ. 179. Πᾶς δημοδιδάσκαλος παραβὰς τοὺς ἐσωτερικοὺς κανονισμοὺς τῆς σχολῆς, θέλει ἐξετασθῆ καὶ ἐπιπληχθῆ, ἀναλόγως τοῦ βαθμοῦ τοῦ σφάλματος αὐτοῦ.

Ἄρθρ. 180. Πᾶς δημοδιδάσκαλος, ὅστις παραβὰς ἤδη τὰ τεθεσπισμένα ἐπαναλάβῃ τὸ σφάλμα αὐτοῦ καὶ ἄλλοτε, καθαιρεῖται τῆς θέσεώς του.

Ἄρθρ. 181. Οἱ καθηγηταὶ τῶν ἀνωτέρων προκαταρκτικῶν σχολῶν ἐκλέγονται ἐκ τῶν διπλωματούχων φοιτητῶν τοῦ ἀνωτέρου προκαταρκτικοῦ τμήματος τοῦ διδασκαλείου, κάτοχοι ἀνεγνωρισμένης χρησοηθείας.

Πᾶς δόκιμος οὗ αἱ γνώσεις ἀναδειχθῶσιν ἴσαι πρὸς τὰς ἀπαιτουμένας ἐν τῷ διδασκαλείῳ δύναται νὰ διορισθῇ καθηγητὴς ἀνωτέρας προκαταρκτικῆς σχολῆς.

Ἀλλὰ πάντοτε ὁ ἐκ τοῦ διδασκαλείου ἀποφοιτήσας προτιμᾶται τοῦ δοκίμου, οὗτος δὲ τοῦ ἄνευ διπλώματος ἐκλεχθέντος ἐκ τοῦ ἐξωτερικοῦ μετ' ἐξετάσεως.

Οἱ καθηγηταὶ τῶν ἀνωτέρων προκαταρκτικῶν σχολείων πρέπει νὰ ὦσι τοὐλάχιστον εἰκοσιπενταετεῖς καὶ νὰ μὴ ἔχωσι προηγούμενα φέροντα δυσφημίαν εἰς τὸ ἄτομον αὐτῶν.

Ἄρθρ. 182. Ἐν περιπτώσει καθ' ἣν χηρεύει καθηγητική τις θέσις ἐν ἀνωτέρᾳ προκαταρκτικῇ σχολῇ μιᾶς ἐπαρχίας, διορίζεται εἰς αὐτὴν ὁ ἀρχαιότερος ὑφηγητὴς τῶν σχολῶν τῆς κατηγορίας ταύτης τῆς αὐτῆς

ἐπαρχίας. Ὡσαύτως καὶ διὰ τὰς χηρευούσας θέσεις προπαρασκευαστικῆς τινος σχολῆς διορίζονται οἱ ἀρχαιότεροι ὑφηγηταὶ τῶν αὐτόθι κειμένων σχολῶν τῆς αὐτῆς κατηγορίας. Ὡς πρὸς τὰ Λύκεια δὲ, αἱ χηρεύουσαι θέσεις δίδονται ὡσαύτως εἰς τοὺς ἀρχαιοτέρους ὑφηγητὰς τῶν ἄλλων Λυκείων ἐν γένει, ὁπουδήποτε τοῦ Κράτους καὶ ἂν κεῖνται τὰ καθιδρύματα ταῦτα.

Ἄρθρ. 183. Πᾶς καθηγητὴς ἐφηβικοῦ σχολείου (*ρουσδιγὲ*), ἱκανὸς νὰ ὑποστῇ τὰς ἐξετάσεις τοῦ προπαρασκευαστικοῦ τμήματος τοῦ διδασκαλείου, ὡς καὶ πᾶς λύτης, δύναται νὰ διορισθῇ ὑφηγητὴς προπαρασκευαστικῆς σχολῆς. Ὡσαύτως πᾶς καθηγητὴς προπαρασκευαστικῆς τινος σχολῆς δεκτὸς γενόμενος εἰς τὰς ἐξετάσεις τοῦ τμήματος τοῦ Λυκείου τοῦ διδασκαλείου δύναται νὰ διορισθῇ ὑφηγητὴς ἔν τινι Λυκείῳ.

Ἄρθρ. 184. Ἐν περιπτώσει καθ' ἣν χηρεύει καθηγητικὴ ἢ διδασκαλικὴ θέσις ἐν τοῖς Λυκείοις καὶ ἐν ταῖς ἀνωτέραις σχολαῖς, διορίζονται εἰς αὐτὴν οἱ ἀρχαιότεροι καθηγηταὶ τῶν προπαρασκευαστικῶν σχολῶν, ὡς καὶ οἱ ἀρχαιότεροι ὑφηγηταὶ τῶν ἀνωτέρων τμημάτων τῶν Λυκείων. Ὀφείλουσιν ὅμως νὰ φέρωσι πάντοτε τὸ δίπλωμα διδάκτορος.

Ἄρθρ. 185. Ἐν περιπτώσει καθ' ἣν χηρεύει ἡ θέσις γενικοῦ ἐπιθεωρητοῦ, μέλους καὶ ὑποπρυτάνεως ἀκαδημικοῦ συμβουλίου, σχολάρχου λυκείου καὶ διευθυντοῦ εἰδικῶν σχολῶν, διορίζονται εἰς αὐτὴν οἱ ἀρχαιότεροι καθηγηταὶ τῶν λυκείων καὶ τῶν ἀνωτέρων σχολῶν.

Ἄρθρ. 186. Πᾶς καθηγητὴς δημοσίας σχολῆς, Λυκείου ἢ εἰδικῆς σχολῆς, ὅστις παύει τὰ μαθήματα αὐτοῦ ἄνευ νομίμου ἀφορμῆς, στερεῖται ἐκ τοῦ μισθοῦ του τὸ ἀναλογοῦν εἰς τὸν καιρὸν τῆς ἀπουσίας αὐτοῦ μέρος· ἐὰν δὲ ἡ ἀπουσία αὕτη παραταθῇ ἐπὶ δέκα ἡμέρας ἐντὸς ἑνὸς μηνὸς, καθαιρεῖται ἀφ' οὗ προειδοποιηθῇ ἐγκαίρως.

Ἄρθρ. 187. Καταδικάζεται εἰς τὴν ἀπόδοσιν τοῦ διπλώματός του καὶ ἐξαλείφεται ἐκ τοῦ καταλόγου τοῦ καθηγητικοῦ σώματος πᾶς καθηγητὴς, ὅστις φωραθῇ ἐπ' ἐγκλήματι ἀξίῳ στερήσεως τῶν ἀστυκῶν δικαιωμάτων.

Ἄρθρ. 188. Οἱ καθηγηταὶ οἱ ἀποτελοῦντες μέρος τῶν ἐξεταστικῶν συλλόγων κατὰ τὰς δημοσίας ἐξετάσεις λαμβάνουσι κατὰ τὴν διάρκειαν τῶν ἐξετάσεων ἐκτὸς τῆς μισθοδοσίας αὐτῶν ἁρμόζουσαν ἀμοιβήν.

Ἄρθρ. 189. Οἱ καθηγηταὶ τῶν ἀνωτέρων προκαταρκτικῶν σχολῶν καὶ τῶν προπαρασκευαστικῶν δικαιοῦνται, ἐὰν θέλωσι, νὰ παραδίδωσι πρὸς λογαριασμὸν αὐτῶν εἰς δημοσίας σχολὰς ἢ νὰ δίδωσιν ἰδιαίτερα μαθήματα, ἐκτὸς τῶν τακτικῶν αὐτῶν μαθημάτων.

Ἄρθρ. 190. Οἱ ἐπιθυμοῦντες ν' ἀποχωρήσωσι καθηγηταὶ ἐπιτυγχάνουσι τούτου συμφώνως πρὸς τὸν ἐπὶ τοῦτο συνταχθησόμενον γενικὸν Κανονισμόν.

Ἄρθρ. 191. Αἱ ἐν περιπτώσει θανῆς ἰσόβιοι συντάξεις εἰς τὰς χήρας, τὰ ὀρφανὰ ἢ τοὺς γονεῖς τῶν ὑπαλλήλων τῆς Δημοσίας Ἐκπαιδεύσεως καὶ τῶν καθηγητῶν τῶν σχολῶν τῆς Κυβερνήσεως, ὡς καὶ αἱ τῶν ἀποχωρούντων συντάξεις, ὁρισθήσονται κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἐν τῷ 199 ἄρθρῳ διαμνησθέντος Κανονισμοῦ.

ΤΜΗΜΑ ΠΕΜΠΤΟΝ.

Περὶ προϋπολογισμοῦ τῆς Δημοσίας Ἐκπαιδεύσεως.

Ἄρθρ. 192. Τὰ εἰσοδήματα τῆς γενικῆς διευθύνσεως τῆς Δημοσίας Ἐκπαιδεύσεως συνίστανται ἐκ τῆς ἐπιχορηγήσεως τοῦ Κράτους, τοῦ συμπληρωματικοῦ φόρου τῶν κατοίκων, τοῦ ἐπιλογιζομένου ποσοῦ τῆς ἐπιχορηγήσεως τοῦ Ἐξκαφίου, τῶν ἰδιωτικῶν δωρεῶν καὶ κληροδοσιῶν, τῶν πληρωμῶν τῶν μαθητῶν τῶν Λυκείων καὶ τῶν εἰδικῶν σχολῶν, τῶν δικαιωμάτων τῶν εἰσπραττομένων κατὰ τὰς ἐξετάσεις, καὶ τέλος ἐκ τῶν προστίμων.

Ἄρθρ. 193. Ὁ προϋπολογισμὸς τοῦ Αὐτοκρατορικοῦ Συμβουλίου τῆς Δημοσίας Ἐκπαιδεύσεως καὶ τῶν προκαταρκτικῶν ἀνωτέρων καὶ προπαρασκευαστικῶν σχολῶν Κωνσταντινουπόλεως συντάσσεται κατ' ἔτος ὑπὸ τῆς γενικῆς συνελεύσεως τοῦ ῥηθέντος Συμβουλίου καὶ ἐγκρίνεται ὑπὸ τοῦ Συμβουλίου τοῦ Κράτους. Ἅμα δὲ περιβληθῇ τὴν ὑψηλὴν αὐτοκρατορικὴν ἐπικύρωσιν, συμπληρωματικὸς φόρος θέλει εἰσπραχθῇ ἐπὶ τῶν κατοίκων διὰ τῶν δημαρχικῶν τμημάτων, ἀποταμιευόμενος ἐν τῷ κεντρικῷ ταμείῳ τῆς Δημοσίας Ἐκπαιδεύσεως μετὰ τῶν ποσῶν τῶν προερχομένων ἐκ τῆς ἐπιχορηγήσεως τοῦ Κράτους.

Ἄρθρ. 194. Ὁ προϋπολογισμὸς τῶν ἀκαδημικῶν συμβουλίων, ὡς καὶ τῶν ἀνωτέρων προκαταρκτικῶν καὶ προπαρασκευαστικῶν σχολῶν τῶν ἐπαρχιῶν συντάσσεται ὑπὸ τῶν μνημονευθέντων συμβουλίων, καὶ ἀφ' οὗ ἐγκριθῇ ὑπὸ τῶν γενικῶν συμβουλίων τῶν βιλαετίων, πέμπεται εἰς τὸ ὑπουργεῖον τῆς Δημοσίας Ἐκπαιδεύσεως, ὅπως ὑποβληθῇ εἰς τὸ Συμβούλιον τοῦ Κράτους. Συμφώνως δὲ τῷ ἐπὶ τούτῳ ἐκδιδομένῳ αὐτοκρατορικῷ διατάγματι, ὁ ἐπὶ τῶν κατοίκων γενόμενος κατὰ τὸ μέτρον τὸ ὑποδειχθησόμενον ὑπὸ τῶν γενικῶν συμβουλίων πρόσθετος φόρος ἀποταμιεύεται ἐν τοῖς ταμείοις τῆς Δημοσίας Ἐκπαιδεύσεως μετὰ τῆς ἐπιχορηγήσεως τοῦ Κράτους, πληρονομένης ὑπὸ τῶν κυβερνητικῶν ταμείων τῶν διαφόρων μερῶν.

Ἄρθρ. 195. Τὰ διαρκῶς ἐκ τῶν βακουφίων ἐπιλογιζόμενα ποσὰ καὶ αἱ ἰδιωτικαὶ δωρεαὶ ἀναλογίζονται εἰς τὸν πρόσθετον φόρον τῆς κοινότητος εἰς ἣν ἀνήκουσιν.

Ἄρθρ. 196. Αἱ ἐτήσιαι συντάξεις τῶν ἀνωτέρων προκαταρκτικῶν σχολῶν, μωαμεθανικῶν τε καὶ χριστιανῶν, ὁρίζονται χωριστὰ ἐπὶ τοῦ ποσοῦ τοῦ ἐπὶ τῶν κατοίκων φόρου καὶ τῆς ἐπιχορηγήσεως τοῦ Κράτους.

Οὕτως αἱ συντάξεις τῶν ἀνωτέρων προκαταρκτικῶν σχολῶν τῶν διαφόρων κοινοτήτων μιᾶς ἐπαρχίας, ὁρίζονται χωριστὰ κατὰ τὸν ἀριθμὸν τῶν σχολῶν τούτων, τὸ ἐπὶ τῆς ἐπιχορηγήσεως τοῦ Κράτους πλεόνασμα μερίζεται ὡς πρόσθετος φόρος, ἀναλόγως τῶν κοινοτήτων εἰς ἃς ἀνήκουσι τὰ ἐν λόγῳ καταστήματα.

Ὁ τρόπος δὲ τῆς ἐξοδεύσεως τῶν διαφόρων τούτων συντάξεων τελεῖται ἐπίσης χωριστὰ καὶ ὡς θέλει ὑποδείξει ὁ μερισμός. Τὸ αὐτὸ γίνεται καὶ ὡς πρὸς τὰς συντάξεις καὶ δαπάνας τῶν προπαρασκευαστικῶν σχολῶν καὶ τῶν ἀκαδημικῶν συμβουλίων.

Ἄρθρ. 197. Ἑκάστη κοινότης πληρόνει εἰς τὸ ταμεῖον τῆς Δημοσίας

Ἐκπαιδεύσεως τὸ μέρος αὐτῆς, δεικνυόμενον ὑπὸ τοῦ περὶ εἰσόδων κεφαλαίου τοῦ προϋπολογισμοῦ, ἡ δὲ δαπάνη γίνεται ἐπὶ ἀποδείξει ἐν τοῖς διαφόροις τόποις, συνῳδὰ τῇ ἀποφάσει τοῦ ἀκαδημικοῦ συμβουλίου, καὶ δι' εἰδικῶν πρακτόρων.

Ἄρθρ. 198. Ἡ διατήρησις τῶν προκαταρκτικῶν σχολῶν εἶναι εἰς βάρος τῶν κοινοτήτων· ὅθεν ἡ ἐτησία σύνταξις ἑκάστης δὲν πρέπει νὰ ὑπερβαίνῃ τὸν ἀριθμὸν τῶν 900 γρ., οὔτε νὰ ἦναι κατωτέρα τῶν 600 γροσίων. Ὁ μερισμὸς τῶν ποσοτήτων τούτων γενήσεται κατὰ μῆνα ἢ εἰς ἐποχὰς ὁριζομένας ὑπὸ τοῦ τόπου ἐπὶ τῶν ἐξαγομένων τοῦ βακουφίου τῆς σχολῆς, ἐὰν ὑπάρχῃ τοιοῦτο, ἢ ἐπὶ τῶν πλουσίων τῆς κοινότητος, ἐὰν ἡ σχολὴ δὲν ἔχῃ βακούφιον, ἢ ἂν τὸ βακούφιον ὅπερ κατέχει δὲν ἐπαρκῇ εἰς τὴν διατήρησίν του.

Ἐν ᾗ περιπτώσει δὲν καλυφθῶσι τὰ ἔξοδα, τὸ ἔλλειμμα διανέμεται ἐπὶ τῶν χωρίων ἢ τῶν συνοικιῶν.

ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΣ ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΣ

Τῶν Γυμνασίων (Μεκτατίπι-ρουσδιέ.)

(20 Ῥετζὲπ 1287.)

Ἄρθρ. 1. Πάντα τὰ Γυμνάσια ὑπάγονται ὑπὸ τὴν δικαιοδοσίαν τοῦ ὑπουργείου τῆς δημοσίας Ἐκπαιδεύσεως.

Ἄρθρ. 2. Ἡ διεύθυνσις τῶν Γυμνασίων ἀνατίθεται εἰς τοὺς γυμνασιάρχας. Οὗτοι διεκπεραιόνουσι τὰς ἐσωτερικὰς ὑποθέσεις τῶν γυμνασίων συμφώνως μὲ τὰς ἑπομένας διατάξεις, καὶ εἶναι ὑπόλογοι διὰ πᾶσαν πρᾶξιν ἀντιβαίνουσαν εἰς τὸν νόμον. Τὸ ἐν Κωνσταντινουπόλει σχολεῖον τῆς παιδείας (δὰρ-ουλ-μεαρὶφ) ἔχει ἰδιαίτερον διευθυντὴν, εἰς ὃν εἶναι ἀνατεθειμένη ἡ διεύθυνσις αὐτοῦ.

Περὶ καθηκόντων τῶν καθηγητῶν.

Ἄρθρ. 3. Οἱ γυμνασιάρχαι θέλουσιν ἐπαγρυπνεῖ ἀδιαλείπτως ὑπὲρ τῆς εὐταξίας καὶ πειθαρχίας τῶν μαθητῶν, ὑπὲρ τῆς μεταξὺ τῶν καθηγητῶν καὶ τῶν μαθητῶν συμπνοίας καὶ ἁρμονίας καὶ ὑπὲρ τῆς ἐκπληρώσεως πασῶν τῶν διατάξεων καὶ ἐντολῶν.

Ἄρθρ. 4. Οἱ γυμνασιάρχαι ὑποχρεοῦνται νὰ εὑρίσκωνται ἐν τοῖς γυμνασίοις κατὰ τὰς ὡρισμένας ἡμέρας καὶ ὥρας. Ἐκτὸς τῶν κατὰ τὰς ἐξετάσεις διακοπῶν, οὐδέποτε ἄλλοτε ἐπιτρέπεται εἰς αὐτοὺς οὔτε νὰ ζητήσωσιν οὔτε νὰ λάβωσιν ἄδειαν ἀπουσίας πρὸς περιήγησιν ἢ ἀλλαγὴν κλίματος ἢ τοιοῦτόν τινα λόγον. Οἱ ἄνευ προηγουμένης ἀδείας τοῦ ὑπουργείου τῆς Παιδείας ἀπουσιάζοντες ἀπολύονται.

Ἄρθρ. 5. Οἱ γυμνασιάρχαι ἔχουσι τὸ δικαίωμα νὰ ἐπιπλήττωσι κατὰ τὰς περιστάσεις τοὺς ἀξιοκατακρίτόν τι διαπράττοντας τῶν μαθητῶν. Δικαιοῦνται ἐπίσης, ἀφοῦ ζητήσωσι καὶ λάβωσι τὴν ἔγκρισιν τοῦ ὑπουργείου ἢ τοῦ συμβουλίου τῆς Παιδείας, νὰ ἀποβάλλωσι μαθητήν τινα μὴ σωφρονισθέντα μετὰ τρεῖς ἐπιπλήξεις, ἢ διαπράξαντα ἀσύγγνωστόν τι ἁμάρτημα.

Ἄρθρ. 6. Οἱ γυμνασιάρχαι ὀφείλουσι νὰ φέρωνται εὐγενῶς πρὸς ὅλους τοὺς μαθητὰς, ἐὰν δὲ γίνῃ ἀνάγκη νὰ ἐπιπλήξωσιν ἢ νὰ ἐπιτιμήσωσί τινα, νὰ τὸ

πράττωσι μετὰ γλώσσης κοσμίας, μηδέποτε ἐκτραχηλιζόμενοι εἰς τραχύτητας καὶ παραφοράς.

Ἄρθρ. 7. Ὀφείλουσι νὰ προσέχωσιν ὅπως μὴ συμβῇ τι δυσάρεστον κατὰ τὰς ὥρας τῆς διαχύσεως τῶν μαθητῶν.

Ἄρθρ. 8. Ὅταν συμβῇ τις διένεξις μεταξὺ τῶν μαθητῶν, οἱ γυμνασιάρχαι προσκαλοῦντες τοὺς διαφερομένους συμβιβάζουσιν αὐτούς, καὶ, ἐὰν τοῦτο δὲν ἦναι δυνατὸν, παραπέμπουσιν αὐτοὺς δι' ἐκθέσεως (τακρὶρ) εἰς τὸ ὑπουργεῖον τῆς Παιδείας ἢ εἰς τὸ ἐπιτόπιον συμβούλιον διὰ τὰ περαιτέρω.

Ἄρθρ. 9. Ὅπως πληροφορηθῶσιν ἰδίοις ὄμμασι περὶ τοῦ τρόπου τῆς διδασκαλίας ἑκάστου τῶν καθηγητῶν καὶ περὶ τῆς διαγωγῆς τῶν μαθητῶν κατὰ τὸ διάστημα τῶν παραδόσεων, οἱ γυμνασιάρχαι ὀφείλουσι νὰ παρευρίσκωνται εἰς τὰς παραδόσεις ἅπαξ τοὐλάχιστον καθ' ἑβδομάδα.

Ἄρθρ. 10. Οἱ γυμνασιάρχαι θέλουσι κάμει τὰς ἀναγκαίας παρατηρήσεις εἰς ἐκείνους ἐκ τῶν καθηγητῶν, τοὺς ὁποίους ἴδωσι πλημμελῶς ἐκπληροῦντας τὰ καθήκοντα αὐτῶν, καὶ ἂν αἱ παρατηρήσεις αὗται μείνωσιν ἄνευ ἀποτελέσματος, θέλουσιν ἀναφερθῇ περὶ τούτου ἐγγράφως εἰς τὸ ὑπουργεῖον.

Ἄρθρ. 11. Ἐν τοῖς γυμνασίοις ὑπάρχουσι τέσσαρα βιβλία (κατάστιχα), ἀ.) τὸ μητρῷον, ἐν ᾧ καταγράφονται λεπτομερῶς τὰ ἐν τῷ γυμνασίῳ ὑπάρχοντα βιβλία, ἐπιστημονικὰ ἐργαλεῖα, ἔπιπλα καὶ ἄλλα ἀντικείμενα, καὶ ὑφ' ὃ ὑπογράφουν ὁ γυμνασιάρχης καὶ οἱ καθηγηταί· β'.) τὸ μαθητολόγιον, ἐν ᾧ ἐγγράφονται τὸ ὄνομα, τὸ ἐπώνυμον, τὸ ὄνομα τῆς συνοικίας καὶ τῆς ὁδοῦ, καὶ ὁ ἀριθμὸς τῆς οἰκίας, ἐν ᾗ κατοικοῦσιν οἱ γονεῖς καὶ οἱ κηδεμόνες ὅλων ἐν γένει τῶν μαθητῶν· γ'.) τὸ βιβλίον τῶν ἐλέγχων, ὅπου καταχωροῦνται ἐν περιλήψει οἱ μηνιαῖοι ἔλεγχοι τῶν καθηγητῶν, τὸ ἀποτέλεσμα τῶν ἐξετάσεων καὶ ἡ διαγωγὴ τῶν μαθητῶν· δ'.) τὸ βιβλίον τῶν δαπανῶν, ὅπου καταχωροῦνται αἱ διάφοροι δαπάναι τοῦ γυμνασίου.

Ἄρθρ. 12. Αἱ διάφοροι δαπάναι τοῦ γυμνασίου γίνονται διὰ μέσου τοῦ γυμνασιάρχου, δὲν δύνανται δὲ νὰ ὑπερβαίνωσιν εἰς μὲν τὰ καθέκαστα τὰ τεσσαράκοντα γρόσια, εἰς δὲ τὸ σύνολον τὰ ἑκατὸν γρόσια κατὰ μῆνα. Διὰ τὰ πλέον τῶν τεσσαράκοντα γροσίων ἔξοδα ἀπαιτεῖται ἡ ἄδεια τοῦ ὑπουργείου.

Ἄρθρ. 13. Οἱ ἐν Κωνσταντινουπόλει καὶ τοῖς προαστείοις εὑρισκόμενοι γυμνασιάρχαι ἅπαξ τοῦ μηνὸς, οἱ δὲ ἐν ταῖς ἐπαρχίαις καθηγηταὶ ἅπαξ εἰς διάστημα τριῶν μηνῶν, χρεωστοῦσι νὰ καθυποβάλωσιν εἰς τὸ ὑπουργεῖον ἔκθεσιν περὶ τῆς ἐκ μέρους τῶν καθηγητῶν, τῶν μαθητῶν καὶ τῶν ὑπηρετῶν ἀκριβοῦς ἢ μὴ ἐκπληρώσεως τῶν εἰς ἕκαστον ἐπιβεβλημένων καθηκόντων καὶ περὶ τῶν σπουδαιοτέρων συμβάντων τοῦ γυμνασίου.

Ἄρθρ. 14. Τὰ βιβλία τῶν ἐλέγχων θέλουσι συνταχθῇ καὶ καθυποβληθῇ εἰς τὸ ὑπουργεῖον κατὰ μῆνα μὲν ἐν Κωνσταντινουπόλει, κατὰ τρεῖς δὲ μῆνας ἐν ταῖς ἐπαρχίαις. Ἐν τοῖς βιβλίοις τούτοις πρέπει νὰ φαίνωνται χωριστὰ οἱ μαθηταὶ ἑκάστης τάξεως, καὶ εἰς τὸ ἐπιθώριον νὰ σημειῶνται τὰ μαθήματα ἑκάστης τάξεως.

Ἄρθρ. 15. Οἱ πρῶτοι, οἱ δεύτεροι καὶ οἱ τρίτοι καθηγηταὶ ὑποχρεοῦνται νὰ εὑρίσκωνται ἐν τῷ γυμνασίῳ ἀπὸ τῆς ἐνάρξεως μέχρι τοῦ τέλους τῶν μαθημάτων.

Ἄρθρ. 16. Οἱ καθηγηταὶ καὶ ὑφηγηταὶ, ὅταν δὲν δύνανται ἕνεκα βασίμου λόγου νὰ μεταβῶσιν εἰς τὸ γυμνάσιον, ὀφείλουσι νὰ εἰδοποιῶσι περὶ τούτου ὅσον ἔνεστι τάχιον τὸν γυμνασιάρχην, δηλοῦντες συγχρόνως καὶ τὴν αἰτίαν τοῦ κωλύματος.

Ἄρθρ. 17. Πρὶν ἢ ἀρχίσωσι τὸ μάθημα, οἱ καθηγηταὶ ἀναγινώσκουσι τὸν κατάλογον τῶν μαθητῶν καὶ σημειοῦσι τοὺς ἀπουσιάζοντας.

Ἄρθρ. 18. Οἱ καθηγηταὶ, πρὶν ἢ ἀρχίσωσι τὴν παράδοσιν ἑκάστου μαθήματος, ἀπευθύνουσιν ἐρωτήσεις ἐκ τοῦ προηγουμένου μαθήματος εἰς δέκα πέντε ἐκ τῶν μαθητῶν ἀπροσδιορίστως καὶ σημειόνουσιν εἰς τὸ ἡμερολόγιον τὸν βαθμὸν τῶν ἀπαντήσεων αὐτῶν. Οἱ βαθμοὶ οὗτοι εἶναι τρεῖς: καλῶς, μετρίως καὶ κακῶς.

Ἄρθρ. 19. Οἱ καθηγηταὶ θέλουσι διδάσκει ἐκ τῶν ἐν ἰδιαιτέρῳ καταλόγῳ σημειουμένων βιβλίων. Ἄλλα βιβλία ἐκτὸς τούτων δὲν δύνανται νὰ σχολιάσωσιν ἢ νὰ διδάξωσιν.

Ἄρθρ. 20. Ἡ ἐπιτήρησις τῆς εὐταξίας τῶν μαθητῶν ἐν καιρῷ τῶν παραδόσεων εἶναι ἀνατεθειμένη εἰς τοὺς καθηγητὰς, οἵτινες δύνανται ν' ἀποβάλωσιν ἐκ τῆς αἰθούσης τῶν παραδόσεων, μόνον διὰ τὸ μάθημα ἐκεῖνο, τὸν μαθητὴν ὅστις ἀτακτεῖ διαταράττων τὴν ἡσυχίαν τῆς παραδόσεως, καὶ νὰ σημειώσωσι τοῦτο εἰς τὸ ἡμερολόγιον. Τοὺς ἀτακτοῦντας ὅμως εἰς τρόπον μὴ διακόπτοντα τὸ μάθημα περιορίζεται μόνον νὰ νουθετήσῃ ὁ καθηγητὴς καὶ νὰ σημειώσῃ τοῦτο εἰς τὸ ἡμερολόγιον.

Ἄρθρ. 21. Οἱ καθηγηταὶ δὲν δύνανται νὰ μεταβάλωσι τὰ ἐν τῷ καταλόγῳ σημειούμενα μαθήματα.

Ἄρθρ. 22. Τὸν γυμνασιάρχην ἀπουσιάζοντα ἕνεκα βασίμου λόγου ἀναπληροῖ ὁ δεύτερος καθηγητής.

Ἄρθρ. 23. Ὅταν οἱ γυμνασιάρχαι ἕνεκα σπουδαίου κωλύματος δὲν δύνηθῶσι ἐπὶ μακρὸν χρόνον νὰ συχνάζωσιν εἰς τὸ γυμνάσιον, κοινοποιεῖται τὸ πρᾶγμα εἰς τὸ ὑπουργεῖον τῆς Παιδείας, ἐν μὲν τῇ Κωνσταντινουπόλει ἀπ' εὐθείας, ἐν δὲ ταῖς ἐπαρχίαις, διὰ μέσου τῆς Ἀρχῆς.

Ἄρθρ. 24. Οἱ ὑπάλληλοι καὶ οἱ ὑπηρέται τῶν γυμνασίων δὲν δύνανται νὰ δεχθῶσιν οὐδὲν δῶρον δι' ἑαυτοὺς εἴτε κατὰ τὴν εἴσοδον εἴτε κατὰ τὴν ἔξοδον τῶν μαθητῶν.

Ἄρθρ. 25. Οἱ καθηγηταὶ καὶ οἱ ὑπάλληλοι τῶν γυμνασίων δὲν δύνανται νὰ μετέχωσι τῶν διοικητικῶν ὑποθέσεων.

Ἄρθρ. 26. Οἱ καθηγηταὶ τῶν γυμνασίων διὰ πᾶν τὸ ἐν αὐτοῖς ἀναγκαιοῦν πρέπει ν' ἀπευθύνωνται εἰς τὸ ὑπουργεῖον τῆς Παιδείας, ἐν μὲν τῇ Κωνσταντινουπόλει ἀπ' εὐθείας, ἐν δὲ ταῖς ἐπαρχίαις, διὰ μέσου τῶν ἐπιτοπίων Ἀρχῶν.

Καθήκοντα τῶν μαθητῶν.

Ἄρθρ. 27. Οἱ μαθηταὶ τῶν γυμνασίων ὑποβάλλονται εἰς τὸν παρόντα κανονισμὸν, ἀφ' ἧς ἡμέρας ἐγγραφῶσιν εἰς τὸ μαθητολόγιον.

Ἄρθρ. 28. Οἱ μαθηταὶ, εἴτε ἐντὸς εἴτε ἐκτὸς τοῦ σχολείου, ὑποχρεοῦνται νὰ συμβιῶσιν ἐν ὁμονοίᾳ καὶ ν' ἀπέχωσιν εἰς τὰς πρὸς ἀλλήλους σχέσεις των ἀπὸ παντὸς ὅ,τι ἀντίκειται εἰς τὰ χρηστὰ ἤθη.

Ἄρθρ. 29. Ἐν τοῖς γυμνασίοις πάντες οἱ μαθηταὶ θεωροῦνται ἴσοι. Ἡ μόνη διάκρισις εἶναι ὁ βαθμὸς τῆς ἐπιμελείας καὶ χρηστοηθείας αὐτῶν.

Ἄρθρ. 30. Οἱ μαθηταὶ ἐξαιρουμένων τῶν σχολασίμων ἡμερῶν ὀφείλουσι νὰ συχνάζωσι καὶ νὰ εὑρίσκωνται ἐν τῷ σχολείῳ κατὰ τὰς κάτωθι σημειουμένας ὥρας.

Ἄρθρ. 31. Τὰ γυμνάσια ἐν ὥρᾳ μὲν θέρους ἀνοίγουσι τὸ πρωῒ εἰς τὰς δύο καὶ ἡμίσειαν, καὶ τὰ μαθήματα ἀρχόμενα εἰς τὰς τρεῖς, τελειόνουσιν εἰς τὰς ἐννέα· ἐν ὥρᾳ δὲ χειμῶνος ἀνοίγουσιν εἰς τὰς τρεῖς καὶ ἡμίσειαν, καὶ τὰ μαθήματα ἀρχόμενα εἰς τὰς τέσσαρας, διακόπτονται εἰς τὰς δέκα. Εἰς τὸ ἀπὸ τῆς ἀνοίξεως τοῦ σχολείου μέχρι τῆς ἐνάρξεως τῶν μαθημάτων μεσολαβοῦν ἡμίωρον διάστημα οἱ μαθηταὶ καταγίνονται εἰς τὴν μελέτην τῶν μαθημάτων.

Ἄρθρ. 32. Οἱ μαθηταὶ χρεωστοῦσι νὰ ὑποδεχθῶσιν ὀρθιοι τὸν καθηγητὴν εἰσερχόμενον εἰς τὴν αἴθουσαν τῶν παραδόσεων.

Ἄρθρ. 33. Οἱ μαθηταὶ ὀφείλουσι νὰ κάμωσι τὴν ἀπαιτουμένην προσευχὴν κατὰ τὰς δύο ὥρας ἐκ τῶν πέντε τοῦ ἡμερονυκτίου, καθ' ἃς εὑρίσκονται ἐν τῷ σχολείῳ, ἤτοι τὴν μεσημβρίαν καὶ τὸ δειλινόν.

Ἄρθρ. 34. Ὅταν τις τῶν μαθητῶν ἕνεκα εὐλόγου κωλύματος δὲν δυνηθῇ νὰ παρευρεθῇ εἰς τὸ μάθημα, ὀφείλει νὰ φέρῃ προηγουμένως περὶ τούτου ἀπόδειξιν τοῦ πατρὸς ἢ τοῦ κηδεμόνος αὐτοῦ καὶ νὰ λάβῃ ἄδειαν.

Ἄρθρ. 35. Ὁ ἄνευ ἀδείας ἀπουσιάσας μαθητὴς ὀφείλει νὰ προσαγάγῃ ἀπό-

δείξιν τοῦ κηδεμόνος αὐτοῦ περὶ τῶν αἰτίων τῆς ἀπουσίας, καὶ ἐὰν δὲν τὸ πράξῃ, τιμωρεῖται κατὰ τὴν ἐν τῷ περὶ τιμωριῶν ἄρθρῳ ὡρισμένην ποινήν.

Ἄρθρ. 36. Ἐάν τις τῶν μαθητῶν ἀπουσιάσῃ ἄνευ ἀδείας ἐπὶ μίαν ἑβδομάδα, ἐρωτᾶται περὶ τούτου ὁ κηδεμὼν αὐτοῦ, καὶ ἐὰν ἀποδειχθῇ ὅτι ἀπουσίασεν ἄνευ λόγου, τιμωρεῖται κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος κανονισμοῦ.

Ἄρθρ. 37. Οἱ μαθηταὶ χρεωστοῦσι νὰ παρεμβρίσκωνται ἐν τῷ σχολείῳ κατὰ τὰς ἐν τῷ ἄρθρ. 31 ὁριζομένας ὥρας. Ἐάν τις τῶν μαθητῶν δὲν παρευρεθῇ τακτικῶς καὶ οὕτω στερηθῇ ἄνευ νομίμου λόγου εἰς τὸ διάστημα ἑνὸς μηνὸς πέντε ἢ ἐξ μαθημάτων, γίνονται αὐτῷ ἐκ μέρους τοῦ γυμνασιάρχου αἱ δέουσαι παρατηρήσεις, καὶ ἐν ὑποτροπῇ, εἰδοποιεῖται περὶ τούτου ὁ πατὴρ ἢ ὁ κηδεμών. Ἐὰν καὶ οὕτω δὲν σωφρονισθῇ, τιμωρεῖται.

Ἄρθρ. 38. Οἱ μαθηταὶ ἐρχόμενοι εἰς τὸ σχολεῖον πρέπει νὰ ἦναι κοσμίως καὶ εὐπρεπῶς ἐνδεδυμένοι.

Ἄρθρ. 39. Οἱ μαθηταὶ ἐξετάζονται κατ' ἔτος ἐπὶ τῶν ἐν τῷ καταλόγῳ μαθημάτων κατὰ τὸ 154 ἄρθρον τοῦ περὶ δημοσίας ἐκπαιδεύσεως Νόμου. Οἱ εὐδοκιμοῦντες προβιβάζονται εἰς τὴν ἀνωτέραν τάξιν, οἱ δὲ ἀριστεύοντες ἀνταμείβονται μὲ κατάλληλον βραβεῖον, πρὸς ὑποστήριξιν τοῦ ζήλου καὶ τῆς ἐπιμελείας αὐτῶν.

Ἄρθρ. 40. Ὁ κατὰ τὰς ἐξετάσεις τῶν μαθημάτων τῆς τάξεώς του ἀποτυγχάνων δὲν προβιβάζεται, ἀλλὰ μένει εἰς τὴν αὐτὴν τάξιν. Ὁ ἐπὶ δύο κατὰ συνέχειαν ἔτη ἐν τῇ αὐτῇ τάξει μένων καὶ μὴ προοδεύων μαθητὴς ἀποβάλλεται τοῦ γυμνασίου μετὰ προηγουμένην ἔγκρισιν, ἐν μὲν τῇ Κωνσταντινουπόλει καὶ τοῖς προαστείοις, τοῦ ὑπουργείου τῆς Παιδείας, ἐν δὲ ταῖς ἐπαρχίαις, τοῦ ἐπιτοπίου Συμβουλίου.

Ἄρθρ. 41. Ἡ διάρκεια τῶν μαθημάτων τῶν γυμνασίων εἶναι τετραετής. Ἐκεῖνοι τῶν μαθητῶν οἵτινες ἀποπερατώσαντες τὴν σειρὰν τῶν ἐν τῷ καταλόγῳ μαθημάτων ἐπὶ τέσσαρα ἔτη ὑπέστησαν εὐδοκίμως τὰς κατὰ τὸ 155 ἄρθρον τοῦ περὶ Ἐκπαιδεύσεως Νόμου ἀπαιτουμένας ἐξετάσεις, λαμβάνουσι παρὰ τοῦ συμβουλίου τῆς Ἐκπαιδεύσεως ἢ τοῦ ἐπιτοπίου Συμβουλίου πτυχίον ἔντυπον.

Ἄρθρ. 42. Οὐδεὶς τῶν μαθητῶν δύναται νὰ ἐξέλθῃ τοῦ σχολείου πρὶν ἢ διακούσῃ ὅλων τῶν ἡμερησίων μαθημάτων, καὶ ἐὰν γίνῃ ἀνάγκη νὰ τὸ κάμῃ διὰ λόγους βασίμους, ὀφείλει νὰ ζητήσῃ καὶ λάβῃ ἄδειαν παρὰ τοῦ γυμνασιάρχου.

Ἄρθρ. 43. Ἀπαγορεύεται ἡ ἐκ τῆς αἰθούσης, διαρκούσης τῆς διδασκαλίας, ἔξοδος τῶν μαθητῶν ἄνευ εὐλόγου αἰτίας.

Ἄρθρ. 44. Ἀπαγορεύεται ἡ ἄνευ προηγουμένης ἀδείας ἔξοδος τῶν μαθητῶν ἐκ τοῦ σχολείου. Ὁ θυρωρὸς ὅστις ἐπιτρέψῃ τοῦτο, θεωρεῖται ὑπόλογος.

Ἄρθρ. 45. Ἀπαγορεύεται εἰς τοὺς μαθητὰς τὸ καπνίζειν ἐν τῇ σχολῇ.

Ἄρθρ. 46. Οἱ μαθηταὶ ἐκτὸς τῶν βιβλίων, τῶν διὰ γραφὴν ἀναγκαίων καὶ τῶν δι' αὐτοὺς ἀρκούντων ἐδωδίμων, οὐδὲν ἄλλο δύνανται νὰ φέρωσι μεθ' ἑαυτῶν εἰς τὸ σχολεῖον.

Ἄρθρ. 47. Ἕκαστος μαθητὴς ὀφείλει νὰ κάθηται κοσμίως καὶ νὰ ἀκροάζηται μετὰ προσοχῆς τὸ παραδιδόμενον μάθημα. Ἐκεῖνος μόνος, πρὸς ὃν ἀπευθύνεται ἡ ἐρώτησις τοῦ καθηγητοῦ, ὀφείλει ν' ἀπαντήσῃ, καὶ οὐδεὶς ἄλλος δύναται νὰ ὁμιλήσῃ τι πρὶν ἢ ἐρωτηθῇ.

Ἄρθρ. 48. Ὅστις τῶν μαθητῶν ἔχει ἀπορίαν τινὰ ἐπὶ τοῦ μαθήματος, δύναται μετὰ τὸ τέλος τῆς παραδόσεως ν' ἀποτανθῇ ἐγγράφως ἢ προφορικῶς εἰς τὸν καθηγητήν.

Ἄρθρ. 49. Οἱ μαθηταὶ δὲν δύνανται κατὰ τὸ διάστημα τῆς διδασκαλίας ἐπ' οὐδενὶ λόγῳ νὰ πράξωσί τι ὑπεμφαῖνον ἀπείθειαν ἢ περιφρόνησιν πρὸς τὸν καθηγητήν.

Ἄρθρ. 50. Ἀπαγορεύεται εἰς τοὺς μαθητὰς τὸ νὰ καταλίπωσι τὸ ἴδιον μάθημα καὶ νὰ ἀκροασθῶσιν ἄλλο.

Ἄρθρ. 51. Ὅστις τῶν μαθητῶν ἐπιφέρῃ βλάβην τινὰ εἰς τὸ κτίριον ἢ τὰ ἐργαλεῖα ἢ τὰ ἐμπεριεχόμενα τοῦ σχολείου, ὑποχρεοῦται αὐτὸς ἢ ὁ κηδεμὼν

αὐτοῦ εἰς τὴν ἀποζημίωσιν τῆς γενομένης βλάβης, καὶ ἐν ἀνάγκῃ, ὑποβάλλεται καὶ εἰς τιμωρίαν.

Ἄρθρ. 52. Ἐάν τις τῶν μαθητῶν προσβάλῃ ἢ ἀδικήσῃ τινὰ, ὁ ἀδικηθεὶς δὲν δύναται νὰ αὐτοδικήσῃ. Χρεωστεῖ μόνον νὰ τὸν καταμηνύσῃ εἰς τὸν γυμνασιάρχην καὶ νὰ ζητήσῃ δι' αὐτοῦ ἱκανοποίησιν.

Ἄρθρ. 53. Ἡ παραδοχὴ καὶ ἡ ἐγγραφὴ τῶν μαθητῶν διὰ τὰ γυμνάσια γίνεται συμφώνως μὲ τὰ ἄρθρα 14 καὶ 154 τοῦ περὶ Ἐκπαιδεύσεως Νόμου.

Ἄρθρ. 54. Οἱ παῖδες οἱ μὴ παθόντες εἰσέτι ὑπὸ εὐφλογίας ἢ μὴ φέροντες μαρτυρικὸν ἐμβολιασμοῦ, δὲν γίνονται δεκτοὶ εἰς τὰ γυμνάσια, ὡς οὔτε εἰς τὰ ἐφηβικὰ Σχολεῖα.

Καθήκοντα τῶν παιδονόμων καὶ τῶν θυρωρῶν.

Ἄρθρ. 55. Ὁ παιδονόμος παρευρισκόμενος ἐν τῷ σχολείῳ ἀπὸ τῆς ὥρας τῆς συναθροίσεως μέχρι τῆς ἀπολύσεως τῶν μαθητῶν, ἐπιτηρεῖ τὴν διαγωγὴν αὐτῶν εἴτε κατὰ τὴν παράδοσιν εἴτε κατὰ τὴν διάχυσιν.

Ἄρθρ. 56. Ὁ παιδονόμος, ἅμα ὡς παρατηρήσῃ τι ἀντιβαῖνον εἰς τὰ χρηστὰ ἤθη, εἰδοποιεῖ περὶ τούτου τὸν γυμνασιάρχην. Περιερχόμενος δὲ πάντοτε τὴν αἴθουσαν τῶν παραδόσεων καὶ τὸ μελετητήριον, ἐπιτηρεῖ ἀγρύπνως τοὺς μαθητάς.

Ἄρθρ. 57. Οἱ παιδονόμοι ἐπαγρυπνοῦσιν ἐπὶ τῆς στάσεως καὶ τῶν κινήσεων τῶν μαθητῶν, περιφερόμενοι πάντοτε ὅταν οὗτοι ἀπολύονται ἢ προσεύχονται.

Ἄρθρ. 58. Οἱ θυρωροὶ παραμένοντες πάντοτε ἐν τῷ σχολείῳ σαρόνουσι τὸ σχολεῖον καὶ φροντίζουσι περὶ τῆς καθαριότητος τῆς αἰθούσης τῶν παραδόσεων.

Ἄρθρ. 59. Οἱ θυρωροὶ δὲν δύνανται νὰ ἀνοίξωσι τὰς θύρας τοῦ σχολείου καὶ νὰ δεχθῶσί τινα τῶν μαθητῶν ἄνευ ἰσχυρῶν λόγων, εἴτε πρὸ εἴτε μετὰ τὴν ὡρισμένην ὥραν.

Ἄρθρ. 60. Οἱ θυρωροὶ εὑρισκόμενοι πάντοτε πρὸ τῆς θύρας, εἰς οὐδένα τῶν μαθητῶν ἐπιτρέπουσι τὴν ἐκ τοῦ σχολείου ἔξοδον ἄνευ ἀδείας τοῦ γυμνασιάρχου.

Ἄρθρ. 61. Οἱ θυρωροὶ φυλάττουσι, δίδοντες ἓν σημεῖον (μάρκαν), τὰ ὑποδήματα καὶ τὰ ἄλλα πράγματα τῶν μαθητῶν, καὶ εἶναι ὑπεύθυνοι ἂν ἀπολεσθῇ τι ἐξ αὐτῶν.

Περὶ ἀμοιβῶν.

Ἄρθρ. 62. Ὅστις τῶν μαθητῶν εὐδοκιμήσῃ ἐπὶ ἕνα κατὰ συνέχειαν μῆνα εἰς τὰ μαθήματά του, ἐπιδείξῃ δὲ καὶ χρηστοήθειαν, παραχωρεῖται αὐτῷ κατὰ τὸν βαθμὸν τῆς ἱκανότητός του μία ἐκ τῶν πρώτων θέσεων.

Ἄρθρ. 63. Εἰς τοὺς ἐπὶ τρεῖς κατὰ συνέχειαν μῆνας ἀξιωθέντας τῆς πρώτης θέσεως μαθητὰς ἀπονέμεται παρὰ τοῦ γυμνασιάρχου ἐνδεικτικὸν εὐαρεσκείας.

Ἄρθρ. 64. Ὁ ἐπὶ ἓξ κατὰ συνέχειαν μῆνας κατὰ τὰ μαθήματα εὐδοκιμήσας καὶ χρηστοήθη συμπεριφορὰν ἐπιδειξάμενος μαθητὴς, ἐκτὸς τοῦ ὅτι ἀξιοῦται ἐνδεικτικοῦ εὐαρεσκείας, χαίρει τὸ δικαίωμα τῆς πρωτοκαθεδρίας ἐν τῇ τάξει αὐτοῦ, ἐπαινεῖται ὑπὸ τοῦ καθηγητοῦ ἐνώπιον τῶν λοιπῶν συνταξιωτῶν καὶ τὸ ὄνομα αὐτοῦ ἀναγράφεται μεγάλοις γράμμασιν εἰς τὸν ἐν τῇ αἰθούσῃ τῶν παραδόσεων ἀνηρτημένον εἰδικὸν πίνακα.

Περὶ ποινῶν.

Ἄρθρ. 65. Ἀπαγορεύεται αὐστηρῶς ἐν τοῖς σχολείοις τὸ ξύλισμα, τὸ ῥάπισμα, τὸ ῥάβδισμα τῶν ποδῶν (φάλαγγα) καὶ ἄλλαι τοιαῦται σωματικαὶ τιμωρίαι.

Ἄρθρ. 66. Ὅστις τῶν μαθητῶν ἀμελήσῃ περὶ τὰ μαθήματα αὐτοῦ ἢ ἀπουσιάσῃ ἅπαξ τῆς ἑβδομάδος, νουθετεῖται καταλλήλως ὑπὸ τοῦ καθηγητοῦ καὶ ὑποβάλλεται εἰς τὴν μελέτην τοῦ μαθήματος τῆς τιμωρίας κατὰ τὴν ὥραν τῆς διαχύσεως τῶν συνταξιωτῶν αὐτοῦ.

Ἄρθρ. 67. Ὅστις τῶν μαθητῶν ἀμελήσῃ τῶν μαθημάτων αὐτοῦ ἐπὶ μίαν ἑβδομάδα, καθίζεται εἰς τὴν θέσιν τῆς τιμωρίας τῆς τάξεως αὐτοῦ, καὶ ὑποβάλ-

λεται εἰς τὸ μάθημα τῆς τιμωρίας ἐπὶ μίαν ἑβδομάδα κατὰ τὰς ὥρας τῆς διαχύσεως.

"Αρθρ. 68. Ἐάν τις τῶν μαθητῶν ἀμελήσῃ τῶν μαθημάτων αὐτοῦ ἐπὶ ἕνα κατὰ συνέχειαν μῆνα ἢ ἀπουσιάσῃ δύο ἢ τρεῖς φορὰς τὴν ἑβδομάδα καὶ μετὰ προηγουμένην συνεννόησιν τοῦ καθηγητοῦ μετὰ τοῦ κηδεμόνος ἀποδειχθῇ ὅτι αἱ ἀπουσίαι αὐτοῦ δὲν προέρχονται ἀπὸ εὔλογον αἰτίαν, ὁ τοιοῦτος ὑποβάλλεται εἰς τὴν μελέτην τοῦ μαθήματος αὐτοῦ κατὰ τὰς ὥρας τῆς διαχύσεως ἐφ' ἡμέρας ἰσαρίθμους μὲ τὰς ἀπουσίας. Τὸ δὲ ὄνομα αὐτοῦ ἀναγράφεται εἰς τὸν πίνακα τῆς τιμωρίας καὶ ἐκτίθεται ἐπὶ μίαν ἑβδομάδα πρὸς ἔνδειξιν τῆς ἀμελείας αὐτοῦ.

"Αρθρ. 69. Ὁ μαθητὴς ὁ ἀπουσιάζων ἐπὶ τρεῖς μῆνας ἀδικαιολογήτως ἀποβάλλεται τοῦ σχολείου κατὰ τὸ ἄρθρον 40.

"Αρθρ. 70. Ἐάν τις τῶν μαθητῶν προσβάλῃ λόγῳ ἢ ἔργῳ τινὰ τῶν συναδέλφων αὐτοῦ, ἢ βλάψῃ καθ' οἱονδήποτε τρόπον πρᾶγμά τι, παρὰ τοῦ τοιούτου ἀφαιρεῖται τὸ ἐνδεικτικὸν τῆς εὐαρεσκείας, ἐὰν ἔχῃ, εἰδεμὴ, ἐπιπλήττεται δημοσίᾳ καὶ ὑποχρεοῦται εἰς τὴν ἐπανόρθωσιν τῆς γενομένης βλάβης.

"Αρθρ. 71. Ἐάν τις τῶν μαθητῶν διαπράξῃ πταῖσμά τι ἀνήθικον ἢ ἔγκλημά τι, ζητεῖται περὶ τοῦ πρακτέου ἡ γνώμη ἐν μὲν τῇ Κωνσταντινουπόλει τοῦ ὑπουργείου τῆς Ἐκπαιδεύσεως, ἐν δὲ ταῖς ἐπαρχίαις, τῶν ἐγχωρίων Ἀρχῶν.

"Αρθρ. 73. Εἰς τοὺς ἄνευ βασίμου λόγου ἐλλιπῶς ἐκπληροῦντας τὰ καθήκοντα αὐτῶν καθηγητὰς καὶ ὑπηρέτας γίνονται κατ' ἀρχὰς αἱ δέουσαι παρατηρήσεις παρὰ τοῦ γυμνασιάρχου, καὶ ἐὰν αἱ παρατηρήσεις αὗται μείνωσιν ἄνευ ἀποτελέσματος κοινοποιεῖται τοῦτο διὰ τακριρίου εἰς τὸ ὑπουργεῖον τῆς Ἐκπαιδεύσεως καὶ ἐπιτυγχάνεται ἡ παῦσις αὐτοῦ.

"Αρθρ. 74. Εἰς τοὺς ἄνευ βασίμου λόγου μὴ διδάσκοντας καθηγητὰς ἐφαρμόζονται αἱ διατάξεις τοῦ 186 ἄρθρου τοῦ περὶ Ἐκπαιδεύσεως Νόμου.

ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ

Τοῦ Αὐτοκρατορικοῦ Λυκείου.

(1868.)

"Αρθρ. 1. Ὑπὸ τὸν τίτλον Μεκτέπι-Σουλτανὶ ἱδρύεται, κατὰ τὰ ἐν Εὐρώπῃ ἀνώτερα Λύκεια, καὶ συμφώνως πρὸς τὰς ἀνάγκας τῶν κατοίκων τῆς αὐτοκρατορίας, γενικὸν Λύκειον, εἰς ὃ πᾶς ὑπήκοος τῆς Α. Α. Μ. παντὸς θρησκεύματος καὶ πάσης ἐθνικότητος δύναται νὰ εἰσαγάγῃ τὸν παῖδα αὐτοῦ.

"Αρθρ. 2. Πᾶς φοιτητὴς, συμπληρώσας τὰς σπουδὰς αὐτοῦ, καὶ ἐν ταῖς γενικαῖς ἐξετάσεσιν εὐδοκιμήσας, λαμβάνει τὸ ἀπολυτήριόν του. Ὁ δὲ φέρων τὸ ἀπολυτήριον τοῦτο εἰσάγεται εἰς πᾶσαν ὑπηρεσίαν τῆς κυβερνήσεως, γίνεται δὲ δεκτὸς εἰς τὰς σχολὰς τῶν στρατιωτικῶν, τοῦ ναυτικοῦ, τῆς ἰατρικῆς, τῆς δασονομίας, τοῦ μηχανικοῦ, ὡς καὶ εἰς τὰ διάφορα σχολεῖα τῆς κυβερνήσεως.

"Αρθρ. 3. "Ετη τῆς ἐν τῷ Λυκείῳ φοιτήσεως ὡρίσθησαν 5· δύναται δὲ ὁ βουλόμενος νὰ παρατείνῃ τὴν φοίτησιν ταύτην πρὸς συμπλήρωσιν τῶν σπουδῶν αὐτοῦ.

"Αρθρ. 4. Γίνονται δεκτοὶ μαθηταὶ εἰς τὴν ά. τάξιν οἱ ἀπὸ 9 μέχρι 13 ἐτῶν. Κατατάσσονται δ' οἱ μαθηταὶ ἐξεταζόμενοι εἰς τὴν ἀνάλογον τάξιν.

"Αρθρ. 5. Μαθήματα τοῦ Λυκείου ὡρίσθησαν ὅσα ἀρκοῦσι τῷ ἀπολυομένῳ δι' οἱανδήποτε ὑπηρεσίαν. Εἶναι δὲ ταῦτα· ά.) ἡ Ὀθωμανικὴ γλῶσσα· β'.) ἱστορία τοῦ Ὀθωμανικοῦ κράτους καὶ γενικὴ· γ'.) γεωγραφία καὶ ἰδία πολιτειογραφία τοῦ Ὀθωμ. Κράτους, ἐν ᾗ καὶ τὰ τῆς γεωργίας, ἐμπορίου, βιομηχανίας καὶ πολιτικῆς διοικήσεως τοῦ Ὀθωμανικοῦ κράτους· δ'.) ἀνώτερα μαθηματικά.

έ.) διπλογραφία καὶ ἐμπορικὰ μαθήματα· ς΄.) φυσικὴ καὶ χημεία ζ΄.) ἄλγεβρα· ή.) ἀστυκὸν δίκαιον καὶ πολιτικὸν δίκαιον· θ΄.) ἡ Γαλλικὴ γλῶσσα· ί.) γενικαὶ ἀρχαὶ τῆς Λατινικῆς γλώσσης, ὅσον ἀναγκαιοῦσι διὰ τὴν ἰατρικὴν καὶ χειρουργικήν· ιά.) Ἑλληνικαὶ ῥίζαι· ιβ΄.) διεθνὲς δίκαιον· ιγ΄.) ἰχνογραφία καὶ ζωγραφική· ιδ΄.) ἀνθρωπολογία· ιέ.) βοτανική.

Ἄρθρ. 6. Οἱ ἐν τῷ Λυκείῳ μαθηταὶ συμποσοῦνται εἰς 600, ὧν οἱ μὲν ἡμίσεις Ὀθωμανοί, οἱ δὲ ἐκ τῶν ἄλλων ἐθνικοτήτων. Οἱ μαθηταὶ εἶναι ἐσωτερικοί, γίνονται δὲ παραδεκτοὶ καὶ ἐξωτερικοί, ἐπὶ τῇ ὑποχρεώσει τοῦ νὰ τρώγωσιν ἐν τῷ Λυκείῳ.

Ἄρθρ. 7. Πᾶς μαθητὴς ὀφείλει νὰ ἐκπληροῖ τὰ θρησκευτικὰ αὐτοῦ καθήκοντα, καὶ οἱ μὲν Ὀθωμανοὶ μεταβαίνουσιν ἐπὶ τούτῳ εἰς τὸ παρὰ τὸ Λύκειον τέμενος, οἱ δὲ τῶν ἄλλων θρησκευμάτων εἰς τὸν ἴδιον ἕκαστος ναόν.

Ἄρθρ. 8. Ἐκ τῶν οἰκογενειῶν αἱ δυνάμεναι νὰ διατηρήσωσι τὰ τῆς διατροφῆς καὶ ἐκπαιδεύσεως τῶν τέκνων αὐτῶν ἔξοδα, κατὰ συνέπειαν δὲ μὴ δικαιούμεναι νὰ ἐπιβαρύνωσι τὸ αὐτοκρατορικὸν ταμεῖον, ὀφείλουσιν, ἅμα τῇ εἰσαγωγῇ καὶ παραδοχῇ τοῦ μαθητοῦ εἰς τὸ μνησθὲν Λύκειον, νὰ πληρόνωσι 15 ὀθ. λίρ. διὰ τὰ ἐνδύματα αὐτοῦ, καὶ 45 ὀθ. λίρας κατ' ἔτος διὰ τὰς ἄλλας δαπάνας. Εἰς δὲ τὰς μὴ δυναμένας νὰ πληρώνωσι τὰ ἔξοδα ταῦτα ἐπιτρέπεται ὅπως πληρώσωσιν ὅ,τι δύνανται· ἐν περιπτώσει δὲ πτωχίας, ἡ κυβέρνησις, μηδὲν λαμβάνουσα παρὰ τοῦ μαθητοῦ, δίδει δωρεὰν καὶ τὰ τῆς ἐνδυμασίας αὐτοῦ.

Ἄρθρ. 9. Οἱ οὕτω γινόμενοι ὑπότροφοι τῆς κυβερνήσεως, ἂν διὰ βαρύ τι πλημμέλημα δὲν ἀποβληθῶσι τοῦ Λυκείου, ἐξακολουθοῦσιν ἀπολαύοντες τοῦ δικαιώματος τῆς ὑποτροφίας ἄχρι τέλους τῶν σπουδῶν αὐτῶν.

Ἄρθρ. 10. Οἱ εἰς τὸ Λύκειον ἄνευ πληρωμῆς, ἢ δι' ἡμισείας πληρωμῆς, εἰσαγόμενοι μαθηταί, ὡς καὶ οἱ ὑπότροφοι τῆς κυβερνήσεως, γίνονται δεκτοὶ δι' ἐγκρίσεως καὶ ἀποφάσεως τοῦ ὑπουργείου τῆς δημοσίας ἐκπαιδεύσεως, εἰς ὃ ὀφείλει πᾶς τις νὰ ἀποταθῇ δι' ἀναφορᾶς.

Ἄρθρ. 11. Οἱ βουλόμενοι τὴν εἰσαγωγὴν τῶν τέκνων αὐτῶν εἰς τὸ ἀνώτατον Λύκειον, ἀπευθύνονται εἰς τὴν διεύθυνσιν αὐτοῦ, ἥτις σημειοῖ τὸ ὄνομα τοῦ εἰσαγομένου εἰς τὸν ἐπὶ τούτῳ κατάλογον· οἱ δὲ μὴ δυνάμενοι ἢ τὴν τελείαν πληρωμὴν, ἢ μέρος τι, ἢ καὶ αὐτὴν τὴν ἐνδυμασίαν νὰ πληρώσωσιν, ὀφείλουσι δι' ἀναφορᾶς των νὰ ἀπευθύνωνται εἰς τὸ ὑπουργεῖον τῆς δημοσίας ἐκπαιδεύσεως, καὶ νὰ ἐκθέτωσι λεπτομερῶς τὸ ὄνομα, τὸ ἐπώνυμον τοῦ παιδὸς, τὴν ἡλικίαν, τὴν πατρίδα καὶ τὸν τόπον τῆς διανομῆς αὐτοῦ. Πρὸς δὲ τούτοις, ν' ἀποδεικνύωσι τί δύνανται νὰ πληρώσωσιν. Οὕτω τὸ ὑπουργεῖον τῆς δημοσίας ἐκπαιδεύσεως δύναται δι' ἰδιαιτέρας ἐκθέσεως ν' ἀποστείλῃ τὸν παῖδα εἰς τὴν διεύθυνσιν τοῦ Λυκείου.

ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ

Τοῦ σχολείου τῆς δασονομίας (ὀρμὰν μεκτεπί).

(19 Σεβδὰλ 1287.)

Ἄρθρ. 1. Ἡ σχολὴ τῆς δασονομίας, προτιθεμένη τὴν μόρφωσιν δασονομικῶν ὑπαλλήλων, τίθεται ὑπὸ τὴν ἄμεσον διοίκησιν τῆς διευθύνσεως τῶν δασῶν καὶ τὴν δικαιοδοσίαν τοῦ ὑπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν. Ἡ σχολὴ αὕτη θέλει ἔχει ἰδιαιτέραν αἴθουσαν παραδόσεων, Μουσεῖον καὶ βιβλιοθήκην.

Ἄρθρ. 2. Τὰ ἐν τῇ σχολῇ διδασκόμενα μαθήματα εἰσί· ά.) ἡ Τουρκικὴ γλῶσσα β΄.) ἐκ τῶν μαθηματικῶν ἐπιστημῶν μαθήματα πειραματικὰ ἰχνογραφίας καὶ καταμετρήσεως τῶν σωμάτων· γ΄.) στοιχεῖα φυσικῆς φιλοσοφίας καὶ

χημείας· δ΄.) ἐκ τῆς φυσικῆς ἱστορίας τὸ πρὸς τὰ δάση συσχετιζόμενον μέρος· ε΄.) ἐκ τῆς δασονομίας τὰ περὶ ἐμφυτεύσεως, καλλιεργείας καὶ διατηρήσεως τῶν δασῶν ὡς καὶ τὰ περὶ τῶν τρόπων τῆς ἀποκοπῆς καὶ τῆς μεταφορᾶς τῶν ξύλων· καὶ ς΄.) οἱ νόμοι καὶ οἱ κανονισμοὶ οἱ ἀφορῶντες ἐν γένει τὰς ἀκινήτους ἰδιοκτησίας καὶ εἰδικῶς τὰ δάση.

Ἄρθρ. 3. Τὸ ὑπουργεῖον τῶν Οἰκονομικῶν διορίζει διὰ τὴν δασονομικὴν σχολὴν ἀ.) ἕνα ἔφορον ἐπιτετραμμένον συγχρόνως τὴν διδασκαλίαν τῆς δασονομίας καὶ τῆς φυσικῆς ἱστορίας· β΄.) ἕνα καθηγητὴν τῶν μαθηματικῶν, τῆς φυσικῆς φιλοσοφίας καὶ τῆς χημείας. γ΄.) ἕνα διδάσκαλον τῆς Τουρκικῆς γλώσσης καὶ γραφῆς· δ΄) ἕνα γραμματέα, ἐπιφορτισμένον συγχρόνως τὴν ἐπιτήρησιν τῆς βιβλιοθήκης καὶ τοῦ Μουσείου· καὶ ε΄.) ἕνα ὑπηρέτην (ὀδατζῆν).

Ἄρθρ. 4. Ὁ χρόνος τῶν σπουδῶν �ρίζεται εἰς δύο ἔτη, τὰ δὲ μαθήματα ἄρχονται ἀπὸ τῆς πρώτης (κατὰ Γραικοὺς) σεπτεμβρίου ἑκάστου ἔτους καὶ διακόπτονται τὴν δεκάτην πέμπτην ἰουλίου τοῦ ἑπομένου ἔτους. Οἱ μαθηταὶ διαιροῦνται εἰς δύο κλάσεις: τὴν πρώτην, περιλαμβάνουσαν τοὺς δευτεροετεῖς, καὶ τὴν δευτέραν κλάσιν, ἤτοι τοὺς πρωτοετεῖς μαθητάς. Οἱ μαθηταὶ δὲν δύνανται νὰ μετατεθῶσιν ἀπὸ τῆς μιᾶς εἰς τὴν ἑτέραν κλάσιν, πρὶν ἡ συμπληρωθῇ τὸ ἔτος καὶ ὑποστῶσιν ἐξετάσεις. Ὁ κατάλογος τῶν μαθημάτων, ἡ τάξις καὶ αἱ ὧραι τῶν παραδόσεων ὁρίζονται, καθ' ἕκαστον ἔτος ἐπὶ τῇ βάσει τῆς ἐπὶ τούτῳ καθυποβληθησομένης ἐκθέσεως τοῦ ἐφόρου, ὑπὸ τῆς διευθύνσεως τῶν δασῶν μετὰ προηγουμένην συζήτησιν.

Ἄρθρ. 5. Οἱ μαθηταὶ εἶναι ἐξωτερικοί. Ὀφείλουσι δὲ νὰ παρευρίσκωνται τακτικῶς εἰς τὰ μαθήματα, νὰ μελετῶσιν αὐτὰ οἴκοι, καὶ νὰ συντάττωσι τὰ σχέδια τῶν μαθημάτων ὅταν τοῖς παραγγείλῃ τοῦτο ὁ καθηγητής.

Ἄρθρ. 6. Ὅπως ἐξασκηθῶσι πρακτικῶς εἰς τοὺς κανόνας τοὺς ὁποίους ἐδιδάχθησαν ἐν τῇ σχολῇ, οἱ μαθηταὶ θέλουσιν ἐξέρχεσθαι δεκαπέντε ἢ εἴκοσιν ἡμέρας κατὰ πᾶν ἔτος πρὸς περιοδείαν εἰς τὰ δάση. Ὁ καιρὸς τῆς περιοδείας ὁρισθήσεται κατὰ τὴν ἔκθεσιν τοῦ ἐφόρου ὑπὸ τῆς διευθύνσεως τῶν δασῶν, καὶ αἱ δαπάναι χορηγηθήσονται ἐκ τοῦ ταμείου τοῦ κράτους, ὡς ἐν τῷ ἄρθρῳ 10.

Ἄρθρ. 7. Ἐάν τις τῶν μαθητῶν ἐπιδείξῃ διαγωγὴν καὶ τρόπον ἀξιοκατάκριτον, ἢ ἀμέλειαν περὶ τὰ μαθήματα, εἰς τὸν τοιοῦτον γίνονται αἱ δέουσαι νουθεσίαι, καὶ ἐν ἀνάγκῃ ἐπιβάλλεται μία τῶν ἑξῆς πειθαρχικῶν ποινῶν, σημειουμένη καὶ εἰς τὸ ἡμερολόγιον (ζουρνὰλ) τῆς Σχολῆς· ἀ.) ἐπιπλήττεται ὑπὸ τοῦ ἐφόρου· β΄.) ἐπιτιμᾶται παρόντος τοῦ Συμβουλίου τῶν Δασῶν ὑπὸ τοῦ διευθυντοῦ καὶ γ΄.) ἀποβάλλεται τῆς σχολῆς τῇ διαταγῇ τοῦ ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν, ἐκδοθησομένῃ ἐπὶ τῇ βάσει τῆς ἐπὶ τούτῳ ἀναφορᾶς τῆς διευθύνσεως τῶν δασῶν.

Ἄρθρ. 8. Πρὸς ἐξέτασιν τῶν μαθητῶν καὶ τακτοποίησιν τῶν δύο κλάσεων σχηματίζεται εἰς τὸ τέλος ἑκάστου ἔτους μία ἐξεταστικὴ ἐπιτροπὴ ὑπὸ τὴν προεδρείαν τοῦ ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν ἢ τοῦ ἐπὶ τούτῳ διορισθησομένου ὑπαλλήλου. Ὁ διευθυντὴς τῶν δασῶν, ὁ ἔφορος καὶ οἱ καθηγηταὶ τῆς σχολῆς ἀποτελοῦσιν αὐτοδικαίως μέλη τῆς ἐπιτροπῆς ταύτης, εἰς ἣν προστεθήσονται ὑπὸ τοῦ ὑπουργείου τέσσαρα ἄλλα μέλη, ὧν οἱ δύο παραλαμβάνονται ἐκ τοῦ συμβουλίου τῶν δασῶν.

Ἄρθρ. 9. Τὰ ὀνόματα τῶν μαθητῶν, οἵτινες ἐν ταῖς ἐξετάσεσι δὲν φανῶσι κατέχοντες τὰς ἀπαιτουμένας γνώσεις, ἀπαλείφονται ἐκ τοῦ καταλόγου τῆς σχολῆς. Εἰς ἐκείνους ὅμως οἵτινες κατὰ τὸ σχολικὸν διάστημα ἔδειξαν χρηστὴν διαγωγὴν καὶ ἐπιμέλειαν, παραχωρεῖται κατ' ἀπόφασιν τῆς εἰρημένης ἐπιτροπῆς τὸ δικαίωμα τοῦ νὰ ἐπαναλάβωσι δι' ἓν ἔτος ἀκόμη τὰ μαθήματα τοῦ πρώτου ἢ τοῦ δευτέρου ἔτους. Οἱ ἐκ τῆς δευτέρας κλάσεως ὑποστάντες τὰς ἐξετάσεις κατατάσσονται εἰς τὴν πρώτην. Οἱ κατὰ τὰς ἐξετάσεις εὐδοκιμοῦντες δευτεροετεῖς μαθηταὶ καταχωροῦνται εἰς τὸ βιβλίον τῶν ὑπαλλήλων τῆς διευθύνσεως τῶν δασῶν ὑπὸ τὸν τίτλον: ἔφοροι δευτέρας τάξεως (μουφετίσι-σανί), καὶ διορίζονται, περιστάσεως δοθείσης, κατὰ τὸν ἀριθμὸν καὶ τὴν τάξιν, ἅτινα ὡρίσθησαν ὑπὸ τῆς ἐξεταστικῆς ἐπιτροπῆς. Οὗτοι, ἑνόσῳ εἶναι διαθέσιμοι, λαμβάνουσι τὸ ἥμισυ τοῦ μισθοῦ τοῦ συμπαρομαρτοῦντος τῷ τίτλῳ αὐτῶν,

Ἄρθρ. 10. Ὁρίζεται ἐνιαυσία ἐπιχορήγησις εἰκοσιπέντε χιλιάδων γροσίων ὅπως δι' αὐτῆς καλυφθῶσιν αἱ δαπάναι αἱ ἀπαιτούμεναι προς σύστασιν καὶ τελειοποίησιν βιβλιοθήκης καὶ μουσείου, καὶ πρὸς ἐκτέλεσιν πειραμάτων, καὶ διὰ τὰ γραφειακὰ ἔξοδα.

Ἄρθρ. 11. Οἱ μαθηταὶ γίνονται δεκτοὶ εἰς τὴν σχολὴν μετὰ προηγουμένην ἐξέτασιν. Διὰ νὰ γίνῃ τις ὅμως δεκτὸς εἰς ἐξέτασιν, ἀπαιτεῖται νὰ φέρῃ ά.) ἐπίσημον καὶ ἐπικεκυρωμένον ἔγγραφον μαρτυροῦν ὅτι εἶναι ὑπήκοος ὀθωμανὸς καὶ ὅτι δὲν ἔχει ἡλικίαν κατωτέραν τῶν δεκαοκτὼ ἐτῶν, οὔτε μεγαλητέραν τῶν εἰκοσιπέντε ἐτῶν· β΄.) μαρτυρικὸν τῆς διευθύνσεως τῆς Αὐτοκρατορικῆς ἰατρικῆς σχολῆς, ἐπιβεβαιοῦν ὅτι τὸ σῶμα αὐτοῦ δύναται νὰ ἀντέχῃ εἰς πεζοπορίαν καὶ κίνησιν καὶ ὅτι εἶναι ἀπηλλαγμένος ἀπὸ πάθη καὶ νόσους ἀντιβαινούσας εἰς τὸ ἐπάγγελμα τοῦ δασονόμου. Τὰ ἔγγραφα ταῦτα δέον νὰ παρουσιασθῶσιν εἰς τὴν διεύθυνσιν τῶν δασῶν καὶ νὰ ἐπιτευχθῇ ἡ πρὸς ἐξέτασιν ἀπαιτουμένη ἄδεια.— Αἱ περὶ ἐξετάσεως αἰτήσεις μετὰ τῶν προρρηθέντων ἐγγράφων πρέπει νὰ ἐπιδίδωνται εἰς τὸ ὑπουργεῖον τῶν Οἰκονομικῶν πρὸ τῆς πρώτης αὐγούστου ἑκάστου ἔτους, αἱ δὲ ὑστερότερον ἐπιδιδόμεναι εἶναι ἀπαράδεκτοι. Ἀφοῦ γίνῃ ἡ δέουσα ἔρευνα τῶν εἰρημένων ἐγγράφων, ἡ διεύθυνσις τῶν δασῶν δηλοποιεῖ εἰς τοὺς αἰτοῦντας τὸν τόπον καὶ τὸν χρόνον τῶν ἐξετάσεων.

Ἄρθρ. 12. Αἱ ἐξετάσεις αὗται γίνονται δημοσίως ὑπὸ τὴν προεδρείαν τοῦ διευθυντοῦ τῶν δασῶν ἢ τοῦ παρ' αὐτοῦ διορισθησομένου ἐπιτρόπου. Τὰ προτεινόμενα ζητήματα περιορίζονται εἰς τὰ ἀκόλουθα μαθήματα ά.) τὴν Τουρκικὴν γλῶσσαν, β΄.) τὴν Ἀριθμητικήν, γ΄.) τὴν γενικὴν Γεωγραφίαν καὶ ἰδίᾳ τὴν τῆς ὀθωμανικῆς Αὐτοκρατορίας.

Ἄρθρ. 13. Μετὰ τὴν λῆξιν τῶν ἐργασιῶν τῆς ἐξεταστικῆς ἐπιτροπῆς συντάσσεται κατάλογος περιέχων κατὰ τὸν βαθμὸν τῆς ἱκανότητος αὐτῶν τὸν ἀριθμὸν καὶ τὴν τάξιν τῶν μαθητῶν, ὅσων ἐνεκρίθη ἡ παραδοχή, ὅσις καθυποβάλλεται ὑπὸ τῆς διευθύνσεως τῶν δασῶν εἰς τὸν ὑπουργὸν τὸν Οἰκονομικῶν. Ὁ ἀριθμὸς τῶν εἰς τὴν σχολὴν προσληπτέων μαθητῶν ὁρίζεται κατὰ τὴν προρρηθεῖσαν τάξιν καὶ ἐπὶ τῇ βάσει τῆς ἀναφορᾶς τῆς διευθύνσεως τῶν δασῶν ὑπὸ τοῦ ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν.

ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ

Περὶ τῆς σχολῆς τῶν τεχνῶν (Μεκτέπι σανάι.)

(1869.)

ΠΡΟΛΟΓΟΣ.

Ἡ σχολὴ τῶν τεχνῶν συνέστη ὅπως ἐν αὐτῇ διδάσκωνται αἱ μᾶλλον ἀναγκαῖαι ἐν τῷ Κράτει τέχναι, θεωρητικῶς καὶ πρακτικῶς. Ὁ Κανονισμὸς αὐτῆς διαιρεῖται εἰς τρία κεφάλαια, ὧν τὸ πρῶτον πραγματεύεται γενικῶς καὶ θεμελιωδῶς περὶ τῆς καταστάσεως τῆς σχολῆς, τὸ δεύτερον, περὶ τῶν καθηκόντων καὶ ἔργων τῶν ὑπαλλήλων, καὶ τὸ τρίτον, περὶ ἀνταμοιβῶν καὶ ποινῶν τῶν μαθητῶν καὶ τῶν ὑπαλλήλων, ἕκαστον δὲ τῶν κεφαλαίων τούτων ὑποδιαιρεῖται εἰς μέρη.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΠΡΩΤΟΝ.

ΜΕΡΟΣ Α΄.

Γενικαὶ διατάξεις περὶ τῆς σχολῆς.

Ἄρθρ. 1. Ἡ σχολὴ τῶν τεχνῶν ἱδρύθη Αὐτοκρατορικῷ διατάγματι,

διατηρεῖται δὲ δι' ἐξόδων τοῦ Β. ταμείου καὶ ἐπιτηρεῖται γενικῶς ὑπὸ τοῦ Προεδρείου τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας, διὰ τοῦτο πᾶσα ὑπόθεσις, ἀφορῶσα τὴν διεύθυνσιν τῆς Σχολῆς, θεωρεῖται συμφώνως τῇ γνωμοδοτήσει καὶ ἐπιτάξει τοῦ προέδρου τοῦ ἐν λόγῳ Συμβουλίου, οἱ δὲ ὑπολογισμοὶ αὐτῆς θεωροῦνται ἐν τῷ περὶ δημοσίων ἔργων τμήματι αὐτοῦ.

Ἄρθρ. 2. Αἱ ἐν τῇ σχολῇ τῶν τεχνῶν διδαχθησόμεναι τέχναι εἰσὶν αἱ ἑξῆς: σιδηρουργία (δοκμετζιλίκι), μηχανικὴ, ἀρχιτεκτονικὴ, λεπτουργικὴ καὶ αἱ παραπλήσιοι τέχναι αἱ κατεργαζόμεναι διὰ ξυλικῆς ἢ μετάλλ[illegible] προσέτι ἡ ραπτικὴ, ὑποδηματοποιΐα, βιβλιοδετικὴ καὶ τὰ παρόμοια. Ἐκτὸς τῶν τεχνῶν οἱ μαθηταὶ θέλουσι διδάσκεσθαι καὶ τὰ χρήσιμα εἰς τὰς τέχνας ταύτας μαθήματα.

Ἄρθρ. 3. Ἡ σχολὴ τῶν τεχνῶν διαιρεῖται εἰς δύο κλάδους: ἐσωτερικὸν καὶ ἐξωτερικὸν, καὶ τοῦ μὲν ἐσωτερικοῦ κλάδου οἱ μαθηταὶ, μὴ ὑπερβαίνοντες τὸ δέκατον τρίτον ἔτος τῆς ἡλικίας των, διαμένουσιν ἐντὸς τῆς σχολῆς νυχθημερὸν καὶ ὁ ἀριθμὸς αὐτῶν ἀνέρχεται μέχρι τῶν 500. Οἱ δὲ τοῦ ἐξωτερικοῦ κλάδου, μὴ δυνάμενοι νὰ ὑπερβῶσι τοὺς διακοσίους, καὶ μέχρι τοῦ τριακοστοῦ ἔτους τῆς ἡλικίας των γινόμενοι δεκτοὶ, φοιτῶσι τὴν ἡμέραν εἰς τὴν σχολὴν καὶ διδάσκονται τὰ ἀναγκαιοῦντα μαθήματα καὶ τὸ ἑσπέρας ἐπανέρχονται εἰς τὰς οἰκίας των.

Ἄρθρ. 4. Ἡ Γενικὴ ἐποπτεία τῆς Σχολῆς εἶναι ἀνατεθειμένη εἰς ἕνα Ἐπόπτην. Πᾶς κλάδος διευθύνεται ὑφ' ἑνὸς διευθυντοῦ, πᾶς δὲ διευθυντὴς βοηθεῖται ὑφ' ἑνὸς βοηθοῦ (μουαβίνη). Ἐκτὸς τούτων θέλουσι διορισθῆ οἱ ἀπαιτούμενοι διδάσκαλοι καὶ μαγίστορες ὅπως διδάσκωσι τὰ μαθήματα καὶ τὰς τέχνας, ὡς καὶ γραμματεῖς, ἐλεγκταὶ καὶ ἐξεταστὰὶ (γιοκλαμαδζήδες) καὶ ἀποταμιευταὶ, φύλακες, θαλαμηπόλοι, μηχανικοὶ, ἰατροὶ καὶ διὰ τὸν ἐσωτερικὸν κλάδον μάγειροι, ὑπηρέται, γναφεῖς καὶ παρόμοιοι ἄλλοι ὑπάλληλοι.

Ἄρθρ. 5. Οἱ μαθηταὶ κατὰ τὰ μαθήματα καὶ τὰς τέχνας ἃς διδάσκονται διαιροῦνται εἰς πέντε τάξεις. Ἐκ τῶν ἀποδεδειγμένης ἱκανότητος μαθητῶν διορίζονται δέκαρχοι ὑφ' οὓς οἱ λοιποὶ ὑποτάσσονται. Εἰς ἕκαστον τῶν μαθητῶν θέλει δοθῆ βιβλίον σημειώσεων δι' ἕκαστον μῆνα, ὅπου ἐγγράφεται τὸ ὄνομα καὶ ἡ τέχνη καὶ ἡ τάξις αὐτοῦ, εἰς δὲ τὴν ἐπιθεώρησιν σημειοῦνται τὰ ἡμερήσια συμβάντα καὶ ὁ ἡμερήσιος μισθός του. Οἱ μαθηταὶ ὀφείλουσι νὰ φυλάττωσι τὰ βιβλία ταῦτα.

Ἄρθρ. 6. Τὰ μαθήματα καὶ αἱ τέχναι ἑκάστης τάξεώς εἰσι τὰ ἑξῆς:

Α'. τάξις—(Μαθήματα). Ἀνάγνωσις καὶ Γραφὴ Τουρκικῆς, αἱ 4 πράξεις τῆς Ἀριθμητικῆς, ἰχνογραφία καὶ σχήματα τῆς Γεωμετρίας. (Τέχναι) Μαθητεία.

Β'. Τάξις.—(Μαθήματα). Ἀνάγνωσις καὶ Γραφὴ τῆς Τουρκικῆς, Ἀριθμητικὴ, Ζωγραφικὴ, Γεωγραφία καὶ προβλήματα τινὰ τῆς Γεωμετρίας. (Τέχναι) Καλφαλῆκι ὑπὸ τὴν ἁπλουστέραν αὐτοῦ ὄψιν.

Γ'. Τάξις—(Μαθήματα). Θεματογραφία εἰς τὸ Τουρκικὸν, Διπλογραφία, Ζωγραφικὴ ἐντελὴς, Γεωμετρία, χημείας ἀρχαὶ, μαθήματά τινα τῆς Μηχανικῆς. (Τέχναι) Καλφαλῆκι ἐντελές.

Δ'. Τάξις—Ἐπιστολογραφία, Διπλογραφία, Μάθημα περὶ ἰδιοτήτων τῶν μεταλλικῶν καὶ τῆς ξυλικῆς. Μάθημα περὶ μοχλῶν καὶ τροχαλιῶν καὶ

ἕλικος καὶ ἄλλων τοιούτων ἐργαλείων καὶ ὀργάνων. Ἀρχαὶ μηχανικῆς (Τέχναι) πρώτης τάξεως καλφαλῆκι.

Ε΄. Τάξις—Ἐπιστολογραφία καὶ θεματογραφία ἐντελὴς εἰς τὴν Τουρκικὴν, ἐφαρμογὴ τῶν ἀρχῶν Ἀριθμητικῆς καὶ Χημείας εἰς τὰς τέχνας, Μαθήματα ἀρχιτεκτονικῆς καὶ μηχανικῆς. (Τέχναι) Μαγίστωρ δυνάμενος νὰ ἐργασθῇ εἰς τὴν τέχνην ἐντελῶς.

Ἄρθρ. 7. Οἱ ἐσωτερικοὶ καὶ ἐξωτερικοὶ μαθηταὶ κατ' ἀρχὰς θέλουσι καταταχθῆ ὡς ἀκροαταὶ, καὶ ἀποδειχθείσης τῆς ἐπιμελείας καὶ ἐπιδόσεώς των εἰς τὰ γράμματα καὶ εἰς τὰς τέχνας, παρεισάγονται ὡς μ[illegible]ηταὶ πρώτης τάξεως. Ἐν τέλει ἑκάστου ἔτους ἐξεταζόμενοι θέλουσι προβιβάζεσθαι ἐκ τῆς ά εἰς τὴν β΄ καὶ οὕτω καθ' ἑξῆς, ἕως οὗ μέχρι τῆς ἀποπερατώσεως τῶν μαθημάτων τῶν πέντε τάξεων, δοθῶσιν ἀπολυτήρια εἰς τοὺς ἐξεταζομένους καὶ ἀποδεικνύοντας ἱκανότητα καὶ γνώσεις τῶν παραδοθέντων μαθημάτων καὶ τεχνῶν.

Ἄρθρ. 8. Αἱ ἐν τῷ Γ΄ κεφαλαίῳ ἀναφερόμεναι ἀμοιβαὶ δίδονται εἰς τοὺς τελειοφοίτους καὶ τοὺς δι' ἀπολυτηρίων ἐφωδιασμένους μαθητάς. Οἱ ἐν διαστήματι ὀλιγωτέρων τῶν πέντε ἐτῶν ἀποδειχθέντες ἐγκρατεῖς τῶν τεχνῶν, ἐὰν μὲν ἦναι ἐξωτερικοὶ λαμβάνουσι δίπλωμα καὶ ἀπολύονται, οἱ δὲ ἐσωτερικοὶ μένουσι μὲν πρὸς τελειοποίησίν των, ἀλλὰ χαίρουσι τὸ δικαίωμα ἵνα θεωρῶνται μαγίστορες καὶ λαμβάνωσι μισθὸν μαγίστορος.

Ἄρθρ. 9. Εἴς τε τοὺς ἐξωτερικοὺς καὶ ἐσωτερικοὺς μαθητὰς δίδοται κατὰ τὰς τάξεις των μισθὸς ἀνάλογος. Ἤτοι, τοῖς μαθηταῖς τῆς Α΄ τάξεως ἡμερησίως 2 γρόσια, τοῖς τῆς Β΄ 100 παράδες, τοῖς τῆς Γ΄ 3 γρόσ., τοῖς τῆς Δ΄ 140 παράδες. Οἱ βαθμὸν δεκάρχου ἔχοντες λαμβάνουσι περιπλέον εἴκοσι παράδες. Ἀλλ' ἐπειδὴ 60 παράδες κρατοῦνται ἀπέναντι τῶν ἐξόδων τῆς τροφῆς καὶ ἐνδυμασίας τῶν ἐσωτερικῶν, ἀφαιρουμένων τούτων καὶ ὑπολογιζομένου τοῦ ἐπιλοίπου ποσοῦ, ἐν τῷ τέλει ἑκάστου μηνὸς δίδοται τὸ ἥμισυ εἰς αὐτοὺς, τὸ δὲ ἕτερον ἥμισυ κρατεῖται ἐν τῷ Ταμείῳ τῆς Σχολῆς, ἵνα τὸ λάβωσιν εἰς τὸ τέλος τῶν σπουδῶν των. Ἐκ δὲ τῶν ἐξωτερικῶν μαθητῶν κρατεῖται μόνον τὸ ἀντίτιμον τῆς ἐνδυμασίας, τοῦ δὲ ἐπιλοίπου λογαριαζομένου εἰς τὸ τέλος τοῦ μηνὸς καὶ διαιρουμένου εἰς δύο, τὸ μὲν ἥμισυ δίδοται εἰς αὐτοὺς, τὸ δὲ ἕτερον κρατεῖται ἐν τῷ Ταμείῳ τῆς ἀσφαλείας, ὅπως τὰ λάβωσιν ὁπόταν ἐξέλθωσι τῆς Σχολῆς.

Ἄρθρ. 10. Ἐπειδὴ οἱ μαθηταὶ τὸ ἔτος θὰ ἐργασθῶσι τριακοσίας ἡμέρας, διὰ μὲν τοὺς ἐσωτερικοὺς ἀφοῦ ἀφαιρεθῶσι τὰ ἔξοδα τοῦ φαγητοῦ καὶ τῆς ἐνδυμασίας καὶ τὰ λοιπὰ, λογιζομένου τοῦ ἡμερομισθίου των διὰ τὸ πρῶτον ἔτος 20, διὰ τὸ β΄ 40, διὰ τὸ γ΄ 60, διὰ τὸ δ΄ 80, διὰ τὸ ε΄ 100 παράδες, ἐκτὸς τοῦ ἡμίσεως, διδομένου εἰς αὐτοὺς, τὸ ἕτερον ἥμισυ εἰς πέντε ἔτη συμποσοῦται μετὰ τοῦ τόκου των εἰς 1200 γρ. διὰ δὲ τοὺς ἐξωτερικοὺς, ἀφοῦ ἀφαιρεθῶσι μόνον τὰ ἔξοδα τῆς ἐνδυμασίας καὶ τὸ ἥμισυ τοῦ ὑπολοίπου δοθῇ κατὰ μῆνα εἰς αὐτοὺς, λογιζομένων 300 ἡμερομισθίων τὸ ἔτος, τὸ ἐν τῷ ταμείῳ τῆς ἀσφαλείας κρατούμενον ποσὸν συμποσοῦται εἰς 2500. Τὰ ποσὰ ταῦτα δίδονται εἰς τοὺς μαθητὰς ὅταν ἐξέλθωσι τῆς Σχολῆς μετὰ πέντε ἔτη ὅπως τὰ μεταχειρισθῶσιν ὡς κεφάλαιον διὰ τὴν τέχνην ἣν θὰ ἐργασθῶσι.

Ἄρθρ. 11. Τὰ καθήκοντα τῶν μαθητῶν εἰσὶ νὰ μανθάνωσι τὰ ἐν ταῖς

τάξεσιν αὐτῶν παραδιδόμενα ὑπὸ τῶν διδασκάλων καὶ διδασκόμενα ὑπὸ τῶν μαγιστόρων μαθήματα. Εἰς τοὺς ἐκ τῶν μαθητῶν ἐπιμελεῖς ὁ διδάσκαλος δίδωσιν ἓν ἢ δύο πράσινα εὔσημα, εἰς δὲ μαθητὰς ἐργαζομένους εἰς τὴν ἑαυτῶν τέχνην ἓξ ὥρας τὸ θέρος καὶ πέντε ὥρας τὸν χειμῶνα καὶ ἀποδεικνύοντας ἱκανότητα καὶ ἐπιμέλειαν, δίδοται ὑπὸ τοῦ μαγίστορος ἓν ἢ δύο ἐρυθρὰ εὔσημα. Τὰ εὔσημα σημειοῦνται εἰς τὸ βιβλίον τῶν σημειώσεων· εἰς δὲ τὸ τέλος τοῦ ἔτους κατὰ τὰς ἐξετάσεις μετὰ τῶν περὶ διαγωγῆς καὶ προόδου των σημειώσεων ἀναφέρονται καὶ τὰ εὔσημα. Ἐὰν μαθητής τις λάβῃ τὴν ἡμέραν πλειότερα τῶν δύο πρασίνων ἢ ἐρυθρῶν εὐσήμων, ταῦτα συμψηφίζονται μὲ τὰς ἡμέρας τῆς φυλακίσεώς των ἐπὶ σφάλμασι· π. χ. ἐὰν καταδικασθῇ εἰς φυλάκισιν τριῶν ἡμερῶν καὶ παρουσιάσῃ τρία εὔσημα, περιπλέον δὲν φυλακίζεται, ἐὰν δὲ δύο μόνον, φυλακίζεται ἐπὶ μίαν ἡμέραν.

Ἄρθρ. 12. Ἡμερομίσθιον δίδοται εἰς τοὺς μαθητὰς τοὺς ἐργαζομένους 5 ὥρας τὸν χειμῶνα καὶ 6 τὸ θέρος, καὶ λαμβάνοντας τοὐλάχιστον δύο εὔσημα· οἱ ὀλιγώτερον ἐργασθέντες καὶ μὴ λαβόντες εὔσημα, δὲν λαμβάνουσιν ἡμερομίσθιον, ὡς καὶ οἱ καταδικασθέντες ἐπὶ ἐλλείψει καθηκόντων ἐκτὸς ἐὰν παρουσιάσωσι περιπλέον εὔσημα ἀντιστοιχοῦντα μὲ τὰς ἡμέρας τῆς φυλακίσεως.

Ἄρθρ. 13. Οἱ μαθηταὶ ἀποζημιοῦσι τὰς γενομένας ἐκ μέρους αὐτῶν βλάβας ἐὰν δηλ. θραύσωσιν ἐργαλεῖόν τι ἢ τὸ ἀπολέσωσιν ὡς καὶ ἐὰν σχίσωσι τὰ ἐνδύματά των πρὶν τοῦ δέοντος χρόνου· ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει τὸ ἀπαιτούμενον ποσὸν κρατεῖται ἐκ τῶν ἡμερομισθίων.

Ἄρθρ. 14. Τὰ μαθήματα ἀρχόμενα ἀπὸ πρωΐας τελειόνουσι δύο ὥρας πρὸ μεσημβρίας καὶ μετὰ ταῦτα οἱ μαθηταὶ ἐργάζονται εἰς τὰς τέχνας.

Ἄρθρ. 15. Οἱ μαθηταὶ ὀφείλουσι ν' ἀκουλουθῶσι τοὺς δεκάρχους, καὶ νὰ ὑποτάσσωνται εἰς τοὺς διδασκάλους καὶ μαγίστορας, οὗτοι δὲ εἰς τοὺς διευθυντὰς καὶ βοηθοὺς (μουαβίνας), ἅπαντες δ' εἰσὶν ὑπόχρεοι νὰ ἐκτελῶσι τὰς διαταγὰς τοῦ Ἐπόπτου. Οἱ παραβάται τιμωροῦνται ὡς ἐν τῷ Γ' Κεφαλαίῳ ὡρίσθη.

ΜΕΡΟΣ Β'.

Περὶ τῆς διευθύνσεως τοῦ ἐσωτερικοῦ κλάδου, τροφῆς, ἐνδυμασίας, διδασκαλίας καὶ ἀνατροφῆς τῶν μαθητῶν.

Ἄρθρ. 16. Εἰς τὸν ἐσωτερικὸν κλάδον γίνονται δεκτοὶ ἐγχώριοι ἢ ἀλλοδαποί, Μουσουλμάνοι ἢ Χριστιανοί, ἄνευ διακρίσεως ὑπὸ τοὺς ἑξῆς ὅρους· ἀ.) ἡ ἡλικία των νὰ μὴ ὑπερβαίνῃ τὸ δωδέκατον ἢ δέκατον τρίτον ἔτος. β'.) Νὰ ὦσιν ὀρφανοὶ πατρὸς καὶ μητρὸς ἢ ἐν ἐναντίᾳ περιπτώσει, οἱ γονεῖς αὐτῶν νὰ ὦσι πτωχοὶ ἢ γέροντες, μὴ δυνάμενοι νὰ ἐργασθῶσι καὶ ἀνίκανοι νὰ ἀνατρέφωσι τὰ τέκνα των. γ'.) Πρὸ τῆς λήξεως τοῦ χρονικοῦ διαστήματος τοῦ ὁρισθέντος διὰ τὴν σχολὴν, οἱ μαθηταὶ δὲν δύνανται νὰ ἐξέλθωσι καὶ ἀφήσωσι τὰ μαθήματά των, οὐδὲ οἱ κηδεμόνες των νὰ τοὺς ἀποσύρωσιν ἔστω καὶ προσωρινῶς, ἢ νὰ ἀπαιτήσωσιν ἡμερομίσθιον. Ἐὰν δι' ἀναφορᾶς ζητηθῇ ἡ παραχώρησις ἀδείας ὅπως ἐξέλθῃ μαθητής τις τῆς σχολῆς, τὰ συμβάντα ἔξοδα ἐνδυμασίας καὶ τροφῆς καὶ

ἄλλα ἀποτίονται ἐκ μέρους τῶν κηδεμόνων του. Ἐκτὸς τῶν ἀνωτέρω ἄρθρων καὶ ὅρων οὐδεὶς μαθητὴς γίνεται δεκτὸς εἰς τὸν ἐσωτερικὸν κλάδον.

Ἄρθρ. 17. Ἐκτὸς τῶν ἄνω ὅρων, ἐὰν ζητηθῇ ἡ παραδοχὴ εἰς τὸν ἐσωτερικὸν κλάδον τῆς σχολῆς παιδὸς, μὴ συμπληρώσαντος τὸ δέκατον τρίτον ἔτος τῆς ἡλικίας, καὶ ἔχοντος γονεῖς ἢ συγγενεῖς, θέλει γίνει παραδεκτὸς ἐπὶ πληρωμῇ ἐτησίως πεντακοσίων γροσίων, καὶ τὰ χρήματα ἅπερ θέλουν ληφθῆ θέλουν καταχωρισθῆ εἰς τὰ βιβλία ὡς ἔσοδον καὶ θέλει δοθῆ ἀπόδειξις ἀπέναντι τῆς πληρωμῆς, ἐσφραγισμένη ὑπὸ τοῦ ἐπόπτου καὶ διευθυντοῦ.

Ἄρθρ. 18. Τὰ ἕνεκα ἐγκλήματος ἢ πλημμελήματος εἰς φυλάκισιν ἑνὸς ἔτους ἢ πλέον καταδικασθέντα μικρότερα τῶν δεκατριῶν ἐτῶν παιδία διαταγῇ τῆς Κυβερνήσεως ἀποστέλλονται εἰς τὴν Σχολὴν τῶν Τεχνῶν καὶ διατηροῦνται, ὡς διεγράφη ἐν τῷ 59ῳ ἄρθρῳ.

Ἄρθρ. 19. Οἱ ἐσωτερικοὶ μαθηταὶ μέχρι τῆς ἀποπερατώσεως τῶν σπουδῶν των θέλουσι διαμένει ἐντὸς τῆς σχολῆς νυχθημερὸν καὶ δὲν θὰ ἐξέρχονται ἄνευ τῆς ἀδείας τοῦ ἐπόπτου ἢ τοῦ διευθυντοῦ.

Ἄρθρ. 20. Ἡ τῶν ἐσωτερικῶν μαθητῶν διατροφὴ, ἡ ἐνδυμασία καὶ τὰ λοιπὰ γίνονται δαπάνῃ τῆς σχολῆς. Ὅθεν συμφώνως τῷ ἐπὶ τούτῳ Κανονισμῷ τῶν στρατιωτῶν θέλουσιν ὁρισθῆ τὰ τρόφιμα, ἑκάστῳ δὲ μαθητῇ θέλει δοθῆ μία κλίνη, ἓν ἐφάπλωμα ἀπὸ φλανέλλαν, ἓν προσκεφάλαιον, εἷς τάπης (κιλίμι), ἅπαξ τῶν τριῶν ἐτῶν ἓν *γ̣αγμουρλίκι*, ἅπαξ τοῦ ἔτους ἓν σουρτοῦκον, μία περισκελὶς, δύο ζεύγη καλτσῶν, δύο ζεύγη ὑποδημάτων, ἓν φέσιον, διπλᾶ ἀσπρόρουχα, δύο ὑπενδύται, ἓν προσόψιον. Ἐπειδὴ τὰ ἐνδύματα ταῦτα θέλουσιν ἐνδυθῆ οἱ μαθηταὶ ἔξω τῆς σχολῆς, ἐντὸς αὐτῆς θὰ ἐνδύωνται ἰδιαιτέραν ἐνδυμασίαν διὰ τὴν ἐργασίαν· διὰ τοῦτο θὰ δίδονται ἅπαξ ἢ δὶς τοῦ ἔτους ἐνδύματα ἐργασίας καὶ ἓν κάλυμμα διὰ τὴν κεφαλήν.

Ἄρθρ. 21. Ἐκτὸς τῶν χαλκίνων ἐπίπλων οἷον χυτρῶν, κηροπηγίων, λυχνιῶν καὶ τῶν λοιπῶν ἀναγκαίων, ἡ σχολὴ θέλει ἔχει καὶ ὅλα τὰ ἀπαιτούμενα, οἷον ψιάθους, σάρωθρα, χάρτην, μελάνην, λαγήνους, ποτήρια κλπ. ἐκ τούτων δὲ θέλει διαμοιρασθῆ εἰς ἑκάστην αἴθουσαν ἡ ἀναγκαία ποσότης.

Ἄρθρ. 22. Ὁ δεκτὸς γενόμενος εἰς τὸν ἐσωτερικὸν κλάδον, ὁποιασδήποτε τάξεως ἢ θρησκείας καὶ ἂν ἦναι, πρῶτον καταγράφεται εἰς τὸ ἐπὶ τούτῳ βιβλίον, ἀρχομένων δὲ τῶν μαθημάτων καταγράφεται εἰς τὸν αὔξοντα ἀριθμὸν τῶν μαθητῶν, ὁ δ' ἀριθμὸς οὗτος σημειοῦται ἐπὶ τῶν ἐνδυμάτων του· πᾶς μαθητὴς δὲν ἀφίνεται νὰ πλησιάσῃ τοὺς ἄλλους μαθητὰς, ἀλλὰ περιορίζεται εἰς ἰδιαίτερον δωμάτιον ἕως οὗ καθαρισθῆ καὶ ἐπὶ μίαν ἑβδομάδα δοκιμασθῆ εἰς τὴν ἀνάγνωσιν καὶ ἐξετασθῆ εἰς ὁποίαν τέχνην ἔχει κλίσιν· ἐκεῖ ἐκδυόμενος τὰ παλαιὰ ἐνδύματά του ἐνδύεται τὴν νέαν στολὴν καὶ ἀφοῦ περατωθῇ ἡ δέουσα δοκιμασία, κατατάσσεται εἰς τὴν πρώτην τάξιν. Τὰ παλαιὰ ἐνδύματα θὰ παραδίδονται εἰς τοὺς κηδεμόνας ἢ συγγενεῖς τοῦ παιδὸς, ἐὰν δὲ δὲν ἔχῃ τοιούτους, φυλάττονται εἰς τὴν ἀποθήκην.

Ἄρθρ. 23. Οἱ μαθηταὶ θέλουσι διδαχθῆ τὰ ἄνω ἐκτεθέντα μαθήματα κατὰ σειράν, ἀλλ' οἱ ἀρχάριοι πρὶν τῶν μαθημάτων ἐκείνων θέλουσι δι-

διαχθῆ ἀλφαβητάριον νέας μεθόδου, θρησκευτικὰ βιβλιάρια, ἠθικὴν κτλ. ὡς πρὸς τὴν γραφὴν κατ' ἀρχὰς *σουλοὺς*, ὕστερον *ρικά*. Οἱ μὴ Μουσουλμάνοι, ἀντὶ τῶν θρησκευτικῶν τοῦ Ἰσλὰμ μαθημάτων, θέλουσι διδαχθῆ τὰ περὶ τῆς θρησκείας των εἰς τὴν ἰδίαν αὐτῶν γλῶσσαν.

Ἄρθρ. 24. Ἐν ὡρισμένῃ ὥρᾳ τρώγουσι καὶ κοιμῶνται οἱ μαθηταί· πᾶσα αἴθουσα ἔχει τοὺς φύλακας, οἵτινες λαμβανόμενοι κατὰ σειρὰν ἐκ τῶν μαθητῶν κατὰ προσδιωρισμένας ὥρας φυλάττουσι τοὺς λοιποὺς κοιμωμένους.

ΜΕΡΟΣ Γ'.

Περὶ τῶν μαθητῶν τοῦ ἐξωτερικοῦ κλάδου.

Ἄρθρ. 26. Οἱ μαθηταὶ τοῦ ἐξωτερικοῦ κλάδου, φοιτῶντες τὰς ἡμέρας εἰς τὴν Σχολὴν τὸ ἑσπέρας, ἐπανέρχονται εἰς τὰς οἰκίας των, καὶ τρέφονται ἰδίοις ἐξόδοις· ὀφείλουσι δὲ νὰ συμμορφωθῶσι τοῖς ἑπομένοις ὅροις: α') νὰ δώσωσιν ἔγγραφον καὶ παρουσιάσωσιν ἐγγύησιν ὅτι ἐν ὅσῳ διαμένουσιν ἐντὸς τῆς Σχολῆς θέλουσιν ὑπείκει εἰς τὰς διατάξεις καὶ τὸν Κανονισμὸν τῆς Σχολῆς, β') νὰ ὦσιν ὑγιεῖς κατὰ τὰ σημαντικὰ αὐτῶν μέλη, ὅσα μάλιστα ἀναγκαιοῦσιν εἰς τὴν τέχνην, εἰς ἣν μέλλουν νὰ ἐπιδοθῶσιν· γ') νὰ μὴ ὑπερβαίνωσι τὸ τριακοστὸν τρίτον ἔτος τῆς ἡλικίας. Ὅσοι δ' ἐκ τῶν ὑπηκόων τοῦ Κράτους ἐκπληρώσωσι τοὺς ἀνωτέρω ὅρους, ὁποιασδήποτε θρησκείας καὶ ἂν ὦσι, γενόμενοι δεκτοὶ εἰς τὸν ἐξωτερικὸν κλάδον, καταγράφονται εἰς ἰδιαίτερον βιβλίον· ὡς εἰς τὸν ἐσωτερικὸν οὕτω καὶ εἰς τὸν ἐξωτερικὸν κλάδον τηρεῖται ἡ σειρὰ τοῦ αὔξοντος ἀριθμοῦ· μεταξὺ τῶν μαθητῶν τοῦ ἐξωτερικοῦ κλάδου ἐκλέγονται οἱ δέκαρχοι, καὶ ἐξεταζόμενοι κατατάσσονται εἰς τὴν τάξιν δι' ἣν θεωροῦνται ἄξιοι.

Ἄρθρ. 27. Οἱ μαθηταὶ τοῦ ἐξωτερικοῦ κλάδου μὴ ὄντες ὑπόχρεοι ὡς οἱ τοῦ ἐσωτερικοῦ νὰ διαμείνωσι πέντε ἔτη, ἐὰν ἀποδειχθῶσιν ὅτι ἔμαθον τὰ μαθήματα καὶ τὰς τέχνας πρὸ τῶν πέντε ἐτῶν, λαμβάνουσιν ἀπολυτήριον· ἐὰν δὲ ἀφοῦ λάβωσιν ἀπολυτήριον ἐξακολουθῶσι διαμένοντες ἐν τῇ Σχολῇ, θεωροῦνται ὡς μαγίστορες.

Ἄρθρ. 28. Δίδονται ἐργατικαὶ ἐνδυμασίαι, φέσια καὶ ὑποδήματα εἰς τοὺς ἐξωτερικοὺς μαθητὰς, ἀλλὰ διάφορα τῶν ἐσωτερικῶν μαθητῶν, τὸ δὲ ἀντίτιμον κρατεῖται ἀπὸ τὰ ἡμερομίσθιά των.

Ἄρθρ. 29. Ὅσοι τῶν ἐξωτερικῶν μαθητῶν θελήσωσι πρὶν ἀποπερατώσωσι τὰς σπουδάς των νὰ λάβωσιν ἀπολυτήρια, ζητοῦσιν ἄδειαν ἀπὸ τὸν ἐπόπτην καὶ εἰσὶν ὑπόχρεοι νὰ ἀφήσωσι τὴν ἐνδυμασίαν των.

Ἄρθρ. 30. Οἱ ἐξωτερικοὶ μαθηταὶ ὀφείλουσι νὰ ἔρχωνται λίαν ἐνωρὶς καὶ ἀφοῦ ἀκούσωσι τὰ μαθήματα, νὰ ἐργασθῶσι πέντε ὥρας τὸν χειμῶνα καὶ ἓξ τοὐλάχιστον τὸ θέρος τὴν τέχνην των· τὰς ἑσπέρας δὲ πρὶν ἀναγγελθῇ ἡ παῦσις καὶ ἐνεργηθῇ ἡ ἐξέτασις, δὲν δύνανται ν' ἀπέλθωσιν εἰς τὰς οἰκίας των.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΔΕΥΤΕΡΟΝ.

ΜΕΡΟΣ Α'.

Περὶ τῶν καθηκόντων τῶν ὑπαλλήλων τῆς σχολῆς.

Ἄρθρ. 31. Ὁ ἐπόπτης τῆς σχολῆς εἶναι ὑπεύθυνος διὰ τὴν γενικὴν

διεύθυνσιν τῆς σχολῆς, τοὺς λογαριασμοὺς καὶ τὰ ἀφορῶντα τὰς τέχνας ὡς καὶ τὰς ἄλλας ἐσωτερικὰς καὶ ἐξωτερικὰς ὑποθέσεις· οἱ δὲ ἐξωτερικοὶ καὶ ἐσωτερικοὶ διευθυνταὶ, βοηθοὶ καὶ γραμματεῖς εἰσιν ὑπεύθυνοι διὰ τὰς εἰς αὐτοὺς ἀνατεθείσας ἐργασίας καὶ λογαριασμούς, οἱ δὲ ἐπίλοιποι ὑπάλληλοι καὶ ὑπηρέται ἕκαστος διὰ τὸ εἰς αὐτὸν ἀνατεθὲν ἔργον. Ἐὰν ἐκ τούτων φωραθῇ τις ἀμελῶν τοῦ ἔργου καὶ καθήκοντός του, καὶ ἀποδειχθῇ τὸ σφάλμα αὐτοῦ, ἐὰν μὲν ἦναι διευθυντὴς ἢ βοηθὸς ἢ γραμματεὺς, ὁ ἐπόπτης δι' ἀναφορᾶς εἰς τὸ Συμβούλιον τοῦ Κράτους ζητεῖ τὴν παῦσίν του· ἐὰν δὲ ὑποδεέστερος, παύεται ὑπὸ τοῦ ἐπόπτου.

Ἄρθρ. 32. Ὁ Διευθυντὴς καὶ ὁ βοηθὸς τοῦ ἐσωτερικοῦ κλάδου ὀφείλουσιν ἰδίως νὰ ἐποπτεύωσιν ἀμέσως ἢ ἐμμέσως εἰς τὴν ἀνατροφὴν καὶ ἐκπαίδευσιν τῶν ἐσωτερικῶν μαθητῶν, εἰς τὴν καθαριότητα καὶ τάξιν καὶ εἰς τὴν διαφύλαξιν τῶν ἐνδυμάτων καὶ τροφίμων καὶ λοιπῶν ἀπὸ ἀπωλείας ἢ καταχρήσεως καὶ εἰς τοὺς μαγείρους, ὑπηρέτας καὶ πλύστας· ὁ διευθυτὴς, ὁ βοηθὸς καὶ ὁ γραμματεὺς τοῦ τμήματος τῶν ὀρφανῶν πρέπει νὰ ἐναποταμιεύωσιν ὅ,τι εὕρωσιν εἰς τὸ ταμεῖον τῆς ἀσφαλείας, ὅπως δοθῇ μετέπειτα εἰς αὐτοὺς καὶ φροντίζωσιν ἐν γένει περὶ τῆς ὑλικῆς καὶ ἠθικῆς ὠφελείας αὐτῶν.

Ἄρθρ. 33. Ὁ διευθυντὴς, ὁ βοηθὸς καὶ ὁ γραμματεὺς τοῦ ἐξωτερικοῦ κλάδου ὀφείλουσιν ἐπίσης νὰ ἐποπτεύωσιν εἰς τὴν ἐκπαίδευσιν τῶν ἐξωτερικῶν μαθητῶν καὶ ἐπιτήρησιν τῶν λογαριασμῶν, τῶν ἐργαλείων καὶ τοῦ πρὸς ἐπεξέργασιν τῶν τεχνῶν ὑλικοῦ, προφύλαξιν αὐτῶν ἀπὸ ἀπωλείας καὶ καταχρήσεως, ἐπιτηρῶσι προσέτι τοὺς *ἀμπαρδτζήδας*, ἐξεταστὰς τῶν ἐργασιῶν, *ὀδαδζήδας* καὶ μαγίστορας, ἐν γένει δὲ φροντίζωσι περὶ τῆς προόδου τῶν μαθημάτων καὶ τεχνῶν.

Ἄρθρ. 34. Ὁ ἐπόπτης εἶναι ὁ ἀνώτερος ὑπάλληλος καὶ ἐπιτηρεῖ ἄλλους τοὺς ὑποδεεστέρους, ὀφείλει δὲ νὰ ἐκτελῇ τὰ δέοντα ἐν περιπτώσει παραβάσεως τῶν καθηκόντων αὐτῶν· ἐν γένει δὲ φροντίζει περὶ τῆς τάξεως τῶν μαθητῶν καὶ ὑπαλλήλων καὶ ὑπηρετῶν, καὶ περὶ τῆς προόδου τῶν μαθημάτων καὶ τεχνῶν.

Ἄρθρ. 35. Οἱ διευθυνταὶ, βοηθοὶ καὶ γραμματεῖς κατὰ τὸν διορισμόν των δίδουσιν ἔγγραφον καὶ παρουσιάζουσιν ἐγγυητήν. Τὰ ἐγγυητήρια αὐτὰ φυλλάττει ὁ ἐπόπτης.

Ἄρθρ. 36. Ἐκτὸς τῶν παρασκευῶν, Βαϊραμίων καὶ μεγάλων ἑορτῶν τῶν μὴ Μουσουλμάνων (Πάσχα καὶ λοιπῶν), τὰ μαθήματα δὲν παύουσι κατὰ τὰς ἄλλας ἡμέρας. Διὰ τοῦτο ὁ ἐπόπτης, οἱ διευθυνταὶ καὶ οἱ βοηθοὶ καὶ οἱ ἐπίλοιποι ὑπάλληλοι καὶ ὑπηρέται ὀφείλουσι νὰ παρευρίσκωνται καθημέραν, τὰς δὲ νύκτας καὶ τὰς ἑορτὰς ἐκ τῶν διευθυντῶν, βοηθῶν καὶ γραμματέων ἑκάστου κλάδου ὁ εἷς μένει (νομπετζῆς) ἐντὸς τῆς σχολῆς.

Ἄρθρ. 37. Εἰς τὴν ἀγορὰν τῶν ἐνδυμάτων, ἐργαλείων καὶ ὑλικοῦ διὰ τὰς τέχνας καὶ ἄλλων, δέον νὰ ἐρωτηθῇ ἡ γνώμη τῶν διευθυντῶν καὶ ἐὰν θεωρηθῇ ἀναγκαῖον καὶ ἡ γνώμη τῶν βοηθῶν.

Ἄρθρ. 38. Τὰ ἡμερομίσθια καὶ τὰ μηνιαῖα τῶν μαγιστόρων καὶ διδασκάλων καὶ οἱ μισθοὶ τῶν μαγείρων, πλυστῶν καὶ ἄλλων ὑπηρετῶν προσδιορίζονται ὑπὸ τοῦ Ἐπόπτου καὶ διευθυντοῦ· τῶν δὲ λοιπῶν ὑπαλ-

λήλων αἱ ἀντιμισθίαι ὁρίζονται τῇ ἐγκρίσει καὶ ἐπικυρώσει τοῦ Προέδρου τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας.

ΜΕΡΟΣ Β΄.

Περὶ λογιστικῆς τῆς Σχολῆς.

Ἄρθρ. 39. Τὰ λογιστικὰ βιβλία τοῦ ἐσωτερικοῦ καὶ ἐξωτερικοῦ κλάδου τῆς Σχολῆς τῶν Τεχνῶν εἶναι διάφορα. Ἐκ τῶν διαφόρων βιβλίων τοῦ ἐσωτερικοῦ κλάδου ἓν εἶναι τὸ μαθητολόγιον, τοῦ ὁποίου ἀνὰ δύο κατ' ἀντικρὺ σελίδες θέλουσιν εἶσθαι προωρισμέναι δι' ἕκαστον μαθητὴν, καὶ ἐν μὲν τῇ δεξιᾷ σελίδι θέλει ἐγγραφῇ τὸ ὄνομα τοῦ κατατασσομένου μαθητοῦ, ἡ ἡλικία, τὰ χαρακτηριστικὰ, ὁ κηδεμὼν καὶ οἱ συγγενεῖς ὁποῖοί εἰσιν, ἡ ἐθνικότης, ἡ ἡμερομηνία τῆς εἰσόδου του, καὶ ἐὰν δωρεὰν ἢ ἐπὶ πληρωμῇ ἐγένετο δεκτὸς, ἡ τάξις καὶ ἡ τέχνη εἰς ἣν ἐργάζεται· κάτωθι τοῦ ὀνόματός του ἐν τῇ λήξει ἑκάστου ἔτους θέλουσι σημειωθῇ τὸ ποσὸν τῶν δοθέντων ἐνδυμάτων καὶ ἄλλων πραγμάτων, καὶ, ἐὰν ἔχῃ ἐναποταμιευμένα ἐν τῷ Ταμείῳ χρήματα, τὸ ποσὸν αὐτῶν. Ἐν δὲ τῇ ἀριστερᾷ σελίδι ἡ περίληψις τῶν σημειώσεων τῶν μηνιαίων δελτίων ἐν τῇ λήξει ἑκάστου ἔτους, ἤτοι ἡ καλὴ ἢ κακὴ διαγωγὴ, τὰ πλεονεκτήματα ἢ σφάλματά του τὸ δὲ δελτίον τοῦτο τῆς διαγωγῆς τῶν μαθητῶν θέλει ἀναγνωσθῇ κατὰ τὰς ἐξετάσεις. Ἐν τῇ ἀριστερᾷ σελίδι σημειοῦται καὶ ἡ πρόοδος ἢ ἡ στασιμότης ἑνὸς ἑκάστου τῶν μαθητῶν.

Τὸ δεύτερον βιβλίον εἶναι τὸ τῶν ἡμερησίων ἐξόδων διὰ τὴν τροφὴν καὶ λοιπὰς ἀνάγκας τῶν μαθητῶν τοῦ ἐσωτερικοῦ κλάδου· ἤτοι κατὰ πᾶσαν ἑσπέραν ὁ γραμματεὺς ἐπὶ ἐντύπου ἀποδείξεως σημειῶν τὸν ἀριθμὸν τῶν μαθητῶν δηλοποιεῖ, ὅ,τι χρειάζεται πρὸς τροφὴν καὶ ἄλλας ἀνάγκας αὐτῶν, τὴν ἀπόδειξιν δὲ ταύτην λαμβάνων, σημειοῖ τὴν τιμὴν αὐτῶν ἀφοῦ ἀγορασθῶσιν· ἀφοῦ δὲ ἡ ἀπόδειξις αὕτη ἐπικυρωθῇ καὶ σφραγισθῇ ὑπὸ τοῦ διευθυντοῦ, μουαβίνη καὶ γραμματέως, καταστρωννύεται εἰς τὸ δεύτερον βιβλίον· εἰς τὸ τέλος δὲ ἑκάστου μηνὸς γίνεται ἡ περίληψις τῶν ἐξόδων καὶ ἐσφραγισμένη ὑπὸ τοῦ διευθυντοῦ, μουαβίνη καὶ γραμματέως ὑποβάλλεται εἰς τὸν ἐπόπτην.

Τὸ τρίτον βιβλίον εἶναι τὸ ἡμερολόγιον, ἐν τῇ δεξιᾷ σελίδι τοῦ ὁποίου σημειοῦται τὸ ποσὸν τῶν εἰσερχομένων καθ' ἑκάστην εἰς τὸ Ταμεῖον τοῦ ἐσωτερικοῦ κλάδου χρημάτων, τὰ δὲ ἔξοδα εἰς τὴν ἀριστερὰν σελίδα καὶ καθ' ἑκάστην γίνεται ὁ λογαριασμὸς καὶ ἰσολογισμός των. Ἐν τῷ τέλει δὲ ἑκάστου μηνὸς γινομένου ἰσολογισμοῦ, ἐὰν τὰ ἔσοδα ὑπερβῶσι τὰ ἔξοδα, τὸ περίσσευμα ἀπερνᾶται εἰς τὸν λογαριασμὸν τοῦ ἑπομένου μηνὸς ὡς ἔσοδα.

Ἄρθρ. 40. Ἐκ τοῦ βιβλίου τοῦ ἐξωτερικοῦ κλάδου τὸ πρῶτον εἶναι τὸ μαθητολόγιον τοῦ κλάδου τούτου, καὶ διατηρεῖται ὡς τὸ τοῦ ἐσωτερικοῦ κλάδου, καὶ τῶν μαγιστόρων, διδασκάλων καὶ ἄλλων ὑπαλλήλων τὰ ὀνόματα, αἱ τέχναι, αἱ ἰδιότητες καὶ αἱ ἀντιμισθίαι καὶ τὰ λοιπὰ εἰς αὐτοὺς ἀναφερόμενα συμβάντα γράφονται εἰς τὸ βιβλίον τοῦτο.

Τὸ δεύτερον εἶναι τὸ τῶν ἡμερησίων ἀγορῶν διὰ τὰς κατεργασίας, ἤτοι σημειοῦνται ὡς ἔσοδα εἰς τὴν δεξιὰν σελίδα αὐτοῦ καθ' ἑκάστην τὸ ποσὸν τοῦ σιδήρου, ξυλικῆς καὶ ἄλλης ἀκατεργάστου ὕλης, ἐργαλείων καὶ

μηχανῶν, εἰς δὲ τὴν ἀριστερὰν σελίδα ὡς ἔξοδον ὅ,τι ποσὸν δίδεται εἰς ἕκαστον κλάδον ἀναφερομένης τῆς τέχνης καὶ τάξεως. Καὶ ἐπειδὴ πᾶσα τάξις καὶ πᾶσα τέχνη θέλει ἔχει ἰδιαίτερα βιβλία, ὅ,τι γράφεται εἰς τὸ ἀνωτέρω βιβλίον τῶν κατεργασιῶν ὡς ἔξοδον, ἀπερνᾶται εἰς τὸ ἰδιαίτερον βιβλίον ἑκάστης τέχνης ὡς ἔσοδον, καὶ ἀφοῦ ταῦτα κατεργασθέντα παραδοθῶσιν εἰς τὴν ἀποθήκην τότε σημειοῦται ὡς ἔξοδον εἰς τὸ ἰδιαίτερον βιβλίον τῆς τέχνης καὶ ὡς ἔσοδον εἰς τὸ τῆς Ἀποθήκης, καὶ τὰ ἐν τῇ Ἀποθήκῃ πράγματα ὅταν πωληθῶσι, σημειοῦνται ὡς ἔξοδα εἰς τὸ βιβλίον αὐτῆς. Τὰ ἔξοδα τῆς ἀποθήκης τὰ ὁποῖα εἶναι τὰ ἔσοδα τῆς Σχολῆς καταχωροῦνται εἰς τὸ τμῆμα τῶν ἐσόδων τοῦ ἡμερολογίου τοῦ κάτωθι ἀναφερομένου.

Τὸ τρίτον βιβλίον εἶναι τῶν ἡμερησίων ἐσόδων καὶ ἐξόδων, ἐν τῇ δεξιᾷ σελίδι τοῦ ὁποίου σημειοῦνται ὁπόσα εἰσέλθωσι χρήματα πολλὰ ἢ ὀλίγα εἰς τὸ Γενικὸν Ταμεῖον τῆς Σχολῆς καὶ ὁπόσα συμβῶσιν ἔξοδα πολλὰ ἢ ὀλίγα εἰς τὴν ἀριστερὰν σελίδα. Αἱ ἀγοραὶ τῶν ἀκατεργάστων πραγμάτων καὶ ἐργαλείων καὶ μηχανῶν ἐγγράφονται εἰς τὸ βιβλίον τοῦτο ὡς ἔξοδον, ὅταν δὲ κατεργασθέντα πωληθῶσιν, ὡς ἔσοδον. Ἐν γένει πᾶν ἔσοδον ἢ ἔξοδον μέχρις ὀβολοῦ καθ' ἑκάστην ἤτοι αἱ ἀντιμισθίαι καὶ ἄλλα ἔξοδα σημειοῦνται εἰς τὰ ἰδιαίτερα τμήματα, καὶ τὸ ἑσπέρας γινομένου ἰσολογισμοῦ, τὸ περίσσευμα ἢ ἔλλειμμα ἀπερνᾶται εἰς τὸν λογαριασμὸν τῆς ἐπιούσης. Ἐκτὸς τούτων ἐὰν καὶ θέλωσιν ὑπάρχει βιβλία ἰδιαίτερα τῶν ἐσωτερικῶν καὶ ἐξωτερικῶν κλάδων ὧν τὰ κυριωδέστερα εἰσὶ τὰ ἀναφερθέντα.

Ἄρθρ. 41. Ἐν τῇ καθ' ἑκάστην ἑσπέραν ἐπιθεωρήσει τῶν μαθητῶν τοῦ ἐξωτερικοῦ κλάδου, εἷς τῶν λογιστῶν γραμματέων μετὰ τοῦ διευθυντοῦ τοῦ ἐξωτερικοῦ κλάδου καὶ ἐν ἀπουσίᾳ αὐτοῦ μετὰ τοῦ μουαβίνου του καταγράφει εἰς ἰδιαίτερον βιβλίον τὰ ἡμερομίσθια τῶν μαγιστόρων καὶ τὰ εὔσημα τῶν μαθητῶν, καὶ εἰς τὸ τέλος τοῦ μηνὸς ἐπὶ παρουσίᾳ τῶν λογιστῶν καὶ διευθυντῶν θεωροῦνται οἱ λογαριασμοί, καὶ ἀφοῦ δοθῶσιν οἱ μισθοὶ τῶν μαγιστόρων καὶ διδασκάλων καὶ ἄλλων ὑπαλλήλων κατὰ τὰ διάφορα ἄρθρα τοῦ παρόντος Κανονισμοῦ, κρατουμένου ἀπὸ τὰ ἡμερομίσθια τῶν μαθητῶν τοῦ ἀντιτίμου τῶν ἐνδυμάτων καὶ τοῦ ἐναποταμιευθησομένου εἰς τὸ ταμεῖον τῆς ἀσφαλείας ποσοῦ, τὸ ἐπίλοιπον ποσὸν δίδεται εἰς αὐτούς, καὶ ἐπειδὴ τὰ ἔξοδα τῆς ἐνδυμασίας θὰ ἀπερασθῶσιν εἰς τὸ ἰδιαίτερον βιβλίον ὡς ἔξοδον, τὸ κρατούμενον ἀντίτιμον σημειοῦται ἀπέναντι τῶν ἐξόδων ὡς ἔσοδον.

Ἄρθρ. 42. Τὸ Γενικὸν Ταμεῖον τῆς σχολῆς εὑρίσκεται ὑπὸ τὴν ἐπιτήρησιν τοῦ ἐπόπτου καὶ ἡ διεύθυνσις ἀνατίθεται εἰς τὸν διευθυντὴν τοῦ ἐξωτερικοῦ κλάδου, τοῦ μουαβίνου του καὶ ἑνὸς τῶν γραμματέων.

Ἄρθρ. 43. Κατὰ πᾶσαν ἀρχιμηνίαν σημειοῦνται ὡς ἔξοδα: ἀ. εἴδους· οἱ μισθοὶ ὅλων τῶν ὑπαλλήλων καὶ ὑπηρετῶν τῆς σχολῆς καὶ τὰ ἡμερομίσθια τῶν μαθητῶν καὶ τὰ ἀντίτιμα τῶν εἰς τροφὴν καὶ ἐνδυμασίαν καὶ λοιπὰς ἀνάγκας ἀγοραζομένων πραγμάτων· β'. εἴδους· τὸ ἀντίτιμον τῶν βιβλίων, ἐργαλείων, μηχανῶν καὶ ἄλλων τοιούτου εἴδους πραγμάτων πρὸς διαρκῆ χρῆσιν· γ'. εἴδους· τὸ ἀντίτιμον τῆς ἀγοραζομένης ὕλης πρὸς κατεργασίαν, ἤτοι σιδήρου, ξυλικῆς καὶ ἄλλης ἀκατεργάστου ὕλης,

καὶ τὸ ἀντίτιμον τῶν καρβούνων, ἐλαιολάδου καὶ *κητικίου*· ὡς ἔσοδα δὲ ἀ. εἴδους· τὰ κύρια εἰσοδήματα τῆς σχολῆς καὶ τὸ ποσὸν τὸ λαμβανόμενον ἀπὸ τοὺς ἐπὶ πληρωμῇ μαθητὰς τοῦ ἐσωτερικοῦ κλάδου· β'. εἴδους· τὰ δωρήματα καὶ ἀναθήματα τῶν φιλομούσων· γ'. εἴδους· τὸ παραχθησόμενον ἐκ τῆς πωλήσεως τῶν ἐν τῇ σχολῇ κατεργαζομένων πραγμάτων. Τῶν ἐξόδων καὶ ἐσόδων ἡ περίληψις διὰ τοῦ ἐπόπτου θέλει ὑποβληθῆ εἰς τὸ συμβούλιον τῆς ἐπικρατείας· ἐν τῇ περιλήψει ταύτῃ θέλει σημειωθῆ ἐν ἰσολογισμῷ ἡ τιμὴ τῆς ἀκατεργάστου ὕλης, τὰ κατεργαστικὰ ἔξοδα καὶ τὸ παραχθησόμενον ἐκ τῆς πωλήσεως τῶν κατειργασμένων ποσόν.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΤΡΙΤΟΝ.

ΜΕΡΟΣ Α'.

Περὶ ἐξετάσεως τῶν μαθητῶν.

Ἄρθρ. **44.** Ἐτησίως κατὰ τὸν ἀπρίλιον θέλουσι γίνει αἱ ἐξετάσεις τῶν ἐσωτερικῶν καὶ ἐξωτερικῶν μαθητῶν καὶ μετὰ τὰς ἐξετάσεις ἐπὶ μίαν ἑβδομάδα θέλουσι διακοπῆ τὰ μαθήματα, ὁπότε γίνονται αἱ ἐμβολιάσεις καὶ αἱ περιτομαὶ τῶν Μουσουλμάνων παίδων· ὅσοι ἐκ τῶν ἐσωτερκῶν μαθητῶν ἔχουσι συγγενεῖς, κατὰ τὰς διακοπὰς θὰ ἔχωσι τὴν ἄδειαν νὰ ὑπάγωσιν εἰς τὰς οἰκίας των.

Ἄρθρ. **45.** Εἰς τὰς ἐξετάσεις θέλουσι παρευρεθῆ ἀπεσταλμένοι τῶν αὐτοκρ. σχολείων: Στρατιωτικῆς, τῶν Γυμνασίων, ὑπάλληλός τις τοῦ ὑπουργείου τῆς δημοσίας ἐκπαιδεύσεως καὶ μαγίστορες τοῦ Τοπχανὲ, Δεμιρχανὲ καὶ λοιπῶν τῆς κυβερνήσεως ἐργοστασίων καὶ ἔμπειροι τῶν τεχνῶν, ὅσοι ἐγκριθῶσι. Μίαν ἑβδομάδα πρὸ τῶν ἐξετάσεων ἀποστέλλονται πρὸς τοὺς παρευρεθησομένους προσκλητήρια.

Ἄρθρ. **46.** Ἕκαστος τῶν μαθητῶν θέλει ἐξετασθῆ εἰς τὰ τῆς τέχνης εἰς ἣν ἐργάζεται καὶ εἰς τὰ μαθήματα τῆς τάξεώς του, καὶ ὅσοι εὐδοκιμήσουσι, θέλουσι προβιβασθῆ· εἰς ἕνα ἢ τὸ πολὺ δύο τῶν ἀριστευσάντων θέλουσι δοθῆ καὶ δῶρα, εἰς δὲ τοὺς ἀποφοιτῶντας θέλουσι δοθῆ ἀπολυτήρια· ὅσοι δὲ δὲν εὐδοκιμήσουσι, μένουσιν εἰς τὴν ἰδίαν τάξιν ἕως οὗ ἀποδείξωσιν ἱκανότητα· ὅσοι δὲ ἐπὶ πενταετίαν μείνωσιν εἰς τὴν αὐτὴν τάξιν, ἀποβάλλονται.

Ἄρθρ. **47.** Ἐπὶ τῶν περιλαιμίων τῶν ἐπενδυτῶν θέλει ἐγχαραχθῆ εἰς τὸ μὲν αἱ λέξεις «*Σχολὴ τῶν Τεχνῶν*», εἰς τὸ δὲ ἕτερον «*μαθητὴς ἐσωτερικὸς*» ἢ «*ἐξωτερικὸς*» καὶ ἡ τάξις καὶ ὁ βαθμός του. Ἐπὶ δὲ τῶν δεξιῶν βραχιόνων τῶν δεκάρχων θέλει ὑπάρχει ὡς ἰδιαίτερον σημεῖον ἓν σειρήτιον κόκκινον. Ὅσοι δὲ ἐπὶ πενταετίαν σπουδάσαντες ἀποφοιτήσωσι δι' ἀπολυτηρίων, θέλουσιν εἶσθαι ἐλεύθεροι τοῦ δικαιώματος τῆς *πατέντας* ἐπὶ τόσα ἔτη, καθ' ὅσα ἐσπούδασαν εἰς τὴν σχολὴν, καὶ τὸ προνόμιον τοῦτο σημειοῦται εἰς τὸ ἀπολυτήριόν των.

Ἄρθρ. **48.** Κατὰ τὰς ἐξετάσεις εἰς τὸν προβιβασμὸν τῶν μαθητῶν ἀπὸ μιᾶς τάξεως εἰς ἄλλην εἰς τοὺς μαγίστορας δίδονται ἀνταμοιβαὶ ἀνὰ δέκα γρόσια δι' ἕνα ἕκαστον τῶν μαθητῶν τῶν προβιβαζομένων ἀπὸ τὴν ἀ. εἰς τὴν β'., 15 ἀπὸ τὴν β'. εἰς τὴν γ'. 20 ἀπὸ τὴν γ'. εἰς τὴν δ'. καὶ 25 γρόσια ἀπὸ τὴν δ'. εἰς τὴν ε. τάξιν καὶ ἀνὰ 30 γρόσια δι' ἕνα

ἕκαστον τῶν ἀπολυομένων. Καὶ εἰς τοὺς διδασκάλους θὰ δοθῶσιν ἀνταμοιβαὶ κατάλληλοι.

Ἄρθρ. 49. Ἐπειδὴ ἡ σπουδὴ τῆς θεωρητικῆς καὶ πρακτικῆς μηχανικῆς ἀπαιτεῖ 6—7 ἔτη, ὅσοι τῶν μαθητῶν μετὰ τὰ 5 ἔτη μείνωσιν εἰς τὴν σχολὴν πρὸς σπουδὴν τῆς ἐπιστήμης ταύτης, λαμβάνουσιν ἡμερομίσθιον διπλοῦν. Κατὰ τὸν προβιβασμὸν τῶν μαθητῶν τούτων ἀπὸ τῆς ϛ'. εἰς τὴν ζ'. τάξιν καὶ εἰς τὴν ἀπόλυσίν των δίδονται διπλαῖ ἀνταμοιβαὶ εἰς τοὺς μαγίστορας.

ΜΕΡΟΣ Β'.

Περὶ ἐπιτηρήσεως τῶν μαθητῶν καὶ τιμωρίας τῶν πλημμελούντων.

Ἄρθρ. 50. Αἱ ποιναὶ εἰσὶ τριῶν εἰδῶν· ἀ.) φυλάκισις, β'.) νηστεία, γ'.) κράτησις ἐν τῇ σχολῇ. Ὅταν τις τῶν μαθητῶν ἕνεκα τῶν κάτωθι ἀναφερομένων αἰτίων ἀποδειχθῇ πλημμελήσας, κατὰ τὸ πλημμέλημά του ὁρίζεται ἡ διάρκεια τῆς φυλακίσεώς του ὑπὸ τοῦ ἐπόπτου καὶ φυλακίζεται ἐν τῇ φυλακῇ τῆς σχολῆς· ἡ διάρκεια τῆς φυλακίσεως εἶναι ἀπὸ 12 ὥρας ἕως ἕνα μῆνα. Καταδικάζεται ὁ πλημμελήσας εἰς νηστείαν δι' ἐλαφρὰ παραπτώματα, καὶ μόνον ἄρτος δίδεται αὐτῷ κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς καταδικάσεώς του, καὶ ὅταν τρώγωσιν οἱ ἄλλοι μαθηταί, ὁ καταδικασθεὶς ἵσταται ὄρθιος· ἡ ποινὴ αὐτὴ τὸ πολὺ πολὺ διαρκεῖ τρεῖς ἡμέρας, ἀπὸ δὲ τοὺς ἐξωτερικοὺς μαθητὰς κρατεῖται τὸ ἡμερομίσθιον, καὶ μόνον ἄρτος δίδεται εἰς αὐτοὺς πρὸς τροφήν· ἡ δὲ κράτησις συνίσταται εἰς τὸν περιορισμὸν τῆς μὴ ἐξόδου ἔξω τῆς θύρας τοῦ σχολείου ἐπὶ κατάλληλον διορίαν διὰ μικρὰς ἐλλείψεις. Ἡ τρίτη αὕτη ποινὴ ἐφαρμόζεται μόνον εἰς τοὺς ἐσωτερικοὺς μαθητάς. Ἡ πρώτη ποινὴ περιλαμβάνει καὶ τὴν δευτέραν καὶ τρίτην καὶ ἡ δευτέρα καὶ τὴν τρίτην, ἤτοι ὁ πεφυλακισμένος δὲν τρώγει εἰμὴ ἄρτον, καὶ ὁ νῆστις εἶναι περιωρισμένος καὶ δὲν δύναται νὰ ἐξέλθῃ τῆς θύρας τῆς σχολῆς, καὶ ἐκτὸς τῆς φυλακίσεως κατὰ τὰς δύο ἄλλας ποινὰς ὁ μαθητὴς δὲν στερεῖται τῶν μαθημάτων του.

Ἄρθρ. 51. Οἱ παραβαίνοντες τὰς διαταγὰς τοῦ ἐπόπτου ἢ οἱ μὴ ἐκπληροῦντες τὴν ἀνατεθεῖσαν αὐτοῖς ὑπηρεσίαν διὰ πρώτην φορὰν τιμωροῦνται μὲ νηστείαν μιᾶς ἕως τριῶν ἡμερῶν κατὰ τὸ σφάλμα των, καὶ ἐὰν ἐντὸς τριῶν μηνῶν ἐπαναληφθῇ ἡ ἔλλειψις αὐτὴ, τὴν δευτέραν φορὰν τιμωρεῖται μὲ αὐστηρὰν νηστείαν ἢ μὲ φυλάκισιν μιᾶς ἕως τριῶν ἡμερῶν.

Ἄρθρ. 52. Ἐπειδὴ εἶναι ἀπηγορευμένον νὰ ἀλληλοϋβρίζωνται οἱ μαθηταὶ καὶ νὰ λέγωσι πρὸς ἀλλήλους λοιδορίας, ἐκ τῶν μαθητῶν τοῦ ἐσωτερικοῦ καὶ ἐξωτερικοῦ κλάδου ὅστις ὑβρίσῃ ἢ λοιδορήσῃ ἄλλον, τιμωρεῖται τὴν πρώτην φορὰν μὲ νηστείαν μιᾶς, ἐν περιπτώσει δ' ἐπαναλήψεως ἐντὸς τριῶν μηνῶν τὴν δευτέραν φορὰν, δύο, καὶ τὴν τρίτην φορὰν, τριῶν ἡμερῶν, καὶ τὴν τετάρτην φορὰν μὲ φυλάκισιν μιᾶς ἡμέρας.

Ἄρθρ. 53. Ἐάν τις τῶν μαθητῶν δείρῃ ἄλλον χωρὶς νὰ τὸν πληγώσῃ, κατὰ τὸν βαθμὸν τοῦ πταίσματός του τιμωρεῖται μὲ φυλάκισιν μιᾶς μέχρι τριῶν ἡμερῶν, καὶ ἐὰν τὸν πληγώσῃ μιᾶς ἑβδομάδος καὶ κατὰ τὸν βαθμὸν τοῦ πταίσματος μὲ περιορισμὸν ἑνὸς μέχρι τριῶν μηνῶν μὴ ἐξόδου ἐκ τῆς Σχολῆς. Ὅσοι τῶν μαθητῶν ἐπαναλάβωσι τιμωροῦνται διπλασίως.

Ἄρθρ. 54. Ὅστις τῶν μαθητῶν κλέψῃ τι ἐντὸς τῆς σχολῆς μικρᾶς ἢ μεγάλης ἀξίας τιμωρεῖται μὲ φυλάκισιν 15 ἡμερῶν.

Ἄρθρ. 55. Ὅστις τῶν μαθητῶν ἐκ δευτέρου φωραθῇ κλέψας τι ἢ τολμήσῃ τὸ ἔργον τῆς κλοπῆς ἔξω τῆς σχολῆς, ἐὰν οὗτος ἦναι τῶν ἐσωτερικῶν μαθητῶν ἢ ἦναι τῶν ἐξωτερικῶν ἀνῆλιξ, ἡλικίας κατωτέρας τῶν 15—16 ἐτῶν, ἀφοῦ φυλακισθῇ ἐπὶ ἕνα μῆνα, περιορίζεται εἰς σωφρονιστήριον ἐπὶ τρεῖς μῆνας ἕως ἓν ἔτος, καὶ ἐὰν ἐκ τῶν ἐξωτερικῶν μαθητῶν, πλέον τῆς ἐνηλικιότητος, ἀποπεμπόμενος παραδίδεται τῇ ἀστυνομίᾳ.

Ἄρθρ. 56. Ἐάν τις τῶν μαθητῶν πληγώσῃ τινὰ εἰς βαθμὸν καθ' ὃν ἀναγκασθῇ νὰ παύσῃ τὰς ἐργασίας του, ὁ τοιοῦτος τιμωρεῖται συμφώνως ταῖς διατάξεσι τοῦ ἀνωτέρω ἄρθρου.

Ἄρθρ. 57. Ἐάν τις τῶν ἐσωτερικῶν μαθητῶν δραπετεύσῃ τῆς σχολῆς τὴν πρώτην φοράν, καθ' ὅσον ὑπομένει τὸ σῶμά του, ξυλίζεται μὲ δέκα—εἴκοσι ῥαβδισμοὺς καὶ ἐπὶ μίαν ἑβδομάδα καταδικάζεται εἰς νηστείαν, καὶ ἐπὶ ἓξ μῆνας περιορίζεται ὅπως ἐκτὸς τοῦ ῥαβδισμοῦ καὶ νηστείας, κατὰ τὴν κατάστασίν του, φυλακίζεται ἐπὶ τρεῖς ἡμέρας μέχρι ἑνὸς μηνός.

Ἄρθρ. 58. Ὅσοι τῶν μαθητῶν ἐκφρασθῶσι πρὸς ἀλλήλους ἀνηθίκως τιμωροῦνται συμφώνως ταῖς διατάξεσι τοῦ 52 ἄρθρου, ὅσοι δὲ προβῶσιν εἰς ἔργα ἀνήθικα, ξυλίζονται καθόσον ὑπομένει τὸ σῶμά των μὲ δέκα ἕως εἴκοσι κτύπους καὶ μὲ φυλάκισιν τριῶν ἡμερῶν ἕως ἑνὸς μηνός· καὶ ἐὰν οὗτοι εὑρεθῶσιν ἐκ τῶν ἐσωτερικῶν μαθητῶν κωλύεται εἰς αὐτοὺς ἡ ἔξοδος ἐπὶ ἓξ μῆνας, τὴν δευτέραν φορὰν ὅταν ἐπαναληφθῶσιν αἱ ἀνήθικοι πράξεις, ἀφοῦ αἱ ἀνωτέρω ποιναὶ ἐφαρμοσθῶσι διπλῶς, ἐκτελοῦνται καὶ αἱ διατάξεις τοῦ 55 ἄρθρου.

Ἄρθρ 59. Ἐπειδὴ τὸ καπνίζειν εἶναι ἀπηγορευμένον εἰς τοὺς ἐσωτερικοὺς μαθητάς, ὅσοι τούτων καπνίσωσι τιμωροῦνται συμφώνως τῷ 52 ἄρθρῳ.

Ἄρθρ. 60. Ὅσοι τῶν μαθητῶν ἐντὸς ἔτους φυλακισθῶσι πεντάκις, ἐὰν μὲν ἦναι ἀνήλικες, τίθενται εἰς τὸ σωφρονιστήριον, ἐὰν δὲ ἐνήλικες, ἀποβάλλονται τῆς σχολῆς.

Ἄρθρ. 61. Κατὰ τὸ 17 ἄρθρον ὅσοι ἀποσταλῶσι εἰς τὴν Σχολὴν, ἀπέναντι ποινῆς φυλακίσεως ἑνὸς καὶ πλέον ἔτους, καὶ ὅσοι κατὰ τὰ ἄρθρα 55 καὶ 58 καταδικασθῶσι εἰς τὸ σωφρονιστήριον, ἐὰν ὦσι ἐνήλικες κρατοῦνται περιωρισμένοι ἐπὶ τόσον διάστημα ὅσον ὁρίζει ὁ Αὐτοκρατορικὸς ποινικὸς κώδηξ πρὸς φυλάκισιν, καὶ πρὸς διάκρισιν τῶν ἄλλων μαθητῶν, σημειοῦνται μὲ ἰδιαίτερον σημεῖον καὶ ἐν τῷ σωφρονιστηρίῳ ἐργάζονται εἰς τὰς ὑποδειχθησομένας τέχνας.

Ἄρθρ. 62. Ὅστις τῶν ὑπαλλήλων καὶ ὑπηρετῶν τῆς Σχολῆς, οἵτινες ὀφείλουσι νὰ ὦσιν ἄνθρωποι τῆς ἐμπιστοσύνης, κλέψῃ ἢ κρύψῃ ἢ σφετερισθῇ τι ἐκ τῶν ἐμπιστευθέντων αὐτῷ πραγμάτων μεταχειρισμένων ἢ μὴ καὶ τροφίμων, ἀποβάλλεται καὶ παραδίδοται τῇ Ἀστυνομίᾳ πρὸς ἐκτέλεσιν τῶν διατάξεων τοῦ Νόμου.

Ἄρθρ. 63. Ἐὰν ἀποδειχθῇ ὅτι μαγίστωρ ἢ διδάσκαλός τις ἔδωκε εἰς μαθητὰς εὔσημα ὧν δὲν εἰσὶν ἄξιοι, κρατεῖται πρὸς ποινήν των ἀνὰ ἓν ἡμερομίσθιον αὐτῶν δι' ἕκαστον εὔσημον ὅπερ ἔδωκεν εἰς ἀναξίους.

Ἄρθρ. 64. Ὅσοι τῶν ὑπαλλήλων καὶ ὑπηρετῶν τῆς Σχολῆς ἐκπληρώσωσι τὰ καθήκοντά των προσηκόντως, αὐξάνει ὁ μισθός των κατ' ἔτος ἢ ἅπαξ τῶν δύο ἐτῶν ἐπὶ τῷ ὅρῳ ὅπως μὴ ὑπερβῇ ἡ αὔξησις τὰ 10 %. Ὅσοι δὲ ὑπηρετήσωσιν ἐπὶ δεκαπέντε ἔτη, λαμβάνουσι ὡς σύνταξιν τὸ τρίτον, ἐπὶ εἴκοσιν ἔτη, τὰ δύο τρίτα καὶ ἐπὶ εἴκοσι ἐννέα ἔτη, τὸ ὅλον τοῦ μισθοῦ των.

ΕΠΙΛΟΓΟΣ. — Ἡ μεταρρύθμισις τοῦ παρόντος Κανονισμοῦ ἐν τῷ μέλλοντι ἐξαρτᾶται ἀπὸ τὸ Συμβούλιον τῆς Ἐπικρατείας.

ΠΡΩΤΟΚΟΛΛΟΝ

Διοικήσεως τοῦ Λιβάνου.

Τῆς Αὐτοῦ Ἐξοχότητος, τοῦ Φράγκου πασᾶ, διορισθέντος διοικητοῦ τοῦ Λιβάνου, ὑπεγράφη, κατὰ τὰς περὶ διοικήσεως τοῦ Ὄρους τούτου διατάξεις, ὑπὸ τοῦ Αὐτοκρατορικοῦ ὑπουργείου τῶν ἐξωτερικῶν καὶ τῶν πρέσβεων τῶν ὑπογραψασῶν τὰς περὶ ὧν ὁ λόγος διατάξεις δυνάμεων, πρωτόκολλον, ὁρίζον τὸν χρόνον τῆς ὑπηρεσίας τοῦ διαληφθέντος διοικητοῦ, καὶ ἄλλα τινὰ περὶ τοῦ αὐτοῦ ἀντικειμένου. Ἰδοὺ ἀντίγραφον τοῦ πρωτοκόλλου τούτου.

(Σημείωσις). Ἡ Α. Α. Μ. ὁ Σουλτάνος, ἀποδεξάμενος τὴν ἀπὸ τῆς διοικήσεως τοῦ Λιβάνου παραίτησιν τῆς Α. Ε. τοῦ Δαοὺδ πασᾶ, εὑρηεστήθη νὰ ἐγκρίνῃ τὸν εἰς τὴν θέσιν ταύτην διορισμὸν τῆς Α. Ε. τοῦ Φράγκου Νασρῆ πασᾶ. Πρὸς τὸν σκοπὸν δὲ τῆς παγιώσεως τῆς ἀσφαλείας καὶ τῆς ἡσυχίας τοῦ Ὄρους, διέταξεν ὅπως ἐν τῷ περὶ διορισμοῦ τοῦ νέου διοικητοῦ ὑψηλῷ διατάγματι μὴ ταχθῇ ὡρισμένος χρόνος διὰ τὴν ὑπηρεσίαν του ταύτην.

Οἱ πρέσβεις τῶν Δυνάμεων, τῶν ὑπογραψασῶν τὸν θεμελιώδη κανονισμὸν περὶ τοῦ Ὄρους τοῦ Λιβάνου, τὸν συνταχθέντα τῇ 9 μαΐου 861, καὶ τῇ 6 σεπτεμβρίου 864, καὶ ὁ πρέσβυς τῆς Ἰταλίας, συνελθόντες νῦν ἐν τῇ ἐαρινῇ οἰκίᾳ τῆς Α. Γ. τοῦ Φουὰδ πασᾶ, ὑπουργοῦ ἐπὶ τῶν ἐξωτερικῶν τῆς Αὐτοκρατορικῆς Κυβερνήσεως, συνεφώνησαν μετὰ τῆς Ὑψηλῆς Πύλης νὰ συνδιαβεβαιώσωσιν ἐν τῷ παρόντι πρωτοκόλλῳ ὅτι, ἡ κατὰ τὸ πρωτόκολλον τῆς 9 Ἰουνίου 1861 πρὸς ἀντικατάστασιν τῆς Α. Ε. τοῦ Δαοὺδ πασᾶ ἀπαιτουμένη ὁμοφωνία, ἤτις δέον νὰ ὑπάρξῃ τρεῖς μῆνας πρὸ τῆς λήξεως τοῦ χρόνου τῆς ὑπηρεσίας αὐτοῦ, ἀπέβη τότε ἀπραγματοποίητος μεταξὺ τῆς Γ. Πύλης καὶ τῶν ῥηθεισῶν Δυνάμεων, ἐπετεύχθη ἤδη, καὶ ὅτι ἐπάναγκες νὰ μὴ περιορισθῇ διὰ πολλὰ στενῶν ὁρίων ὁ χρόνος τῆς τοῦ διοικητοῦ ὑπηρεσίας, ὡς πρότερον ἐγένετο ἕνεκα ἄλλων τινῶν λόγων καὶ συμβεβηκότων· σκεψάμενος δὲ ὁ διαληφθεὶς ὑπουργὸς Φουὰδ πασᾶς ὅτι, ἂν ἐπὶ τοῦ ἀντικειμένου τούτου ἀσπασθῇ τὴν σιωπὴν ἡ αὐτοκρατορικὴ Κυβέρνησις, δυνατὸν ἐντεῦθεν νὰ γεννηθῶσιν ἐσφαλμέναι ἰδέαι εἰς τὰ πνεύματα τῶν κατοίκων τοῦ τόπου ἐκείνου, νὰ παρεχθῶσι δὲ ἀποτελέσματα ἀντικείμενα εἰς τὴν θέλησιν αὐτῆς, πρὸς ἀποφυγὴν τοιούτων ἐνδεχομένων, διεκήρυξεν ἐν τῇ συνδιασκέψει ὅτι ὁ χρόνος τῆς ὑπηρεσίας τοῦ Φράγκου Νασρῆ πασᾶ ἔσεται οὐχὶ βραχύτερος τῆς δεκαετίας, ἀπὸ τοῦ διορισμοῦ αὐτοῦ ὑπολογιζόμενος. Αἱ τοῦ ἀπὸ 9 ἰουνίου 1861 πρωτοκόλλου διατάξεις περὶ τῶν περιπτώσεων, τῶν συνεπαγομένων παῦσιν τοῦ διοικητοῦ, μένουσιν ἰσχύουσαι καὶ πρὸ τῆς λήξεως τῆς ὡς ἀνωτέρω τεταγμένης προθεσμίας, καὶ μετ' αὐτήν. Πρὸς βεβαίωσιν τῶν ῥηθέντων, οἱ διαληφθέντες πληρεξούσιοι ὑπέγραψαν τὸ παρὸν πρωτόκολλον, καὶ ἐπέθεσαν τὰς φερούσας τὰ οἰκόσημα αὐτῶν σφραγίδας.

Τῇ 15 ἰουλίου 1868 ἐν Κάνλιτζα. (Ὑπογ.) ΦΟΥΑΤ.

ΠΡΟΚΕΣΧ ΟΣΤΕΝ, ΒΟΥΡΕ, ΑΝΡΙ ΕΛΙΟΤ,
ΒΕΡΤΙΝΑΝΗ, ΖΑΒΙΩ ΟΒΕΑ, ΙΓΝΑΤΙΕΦ.

ΒΕΖΥΡΙΚΗ ΔΙΑΤΑΓΗ

Πρὸς τοὺς Γεν. διοικητὰς, διοικητὰς καὶ ὑποδιοικητάς.

(14 Δζεμάζι-ουλ-ἀχὴρ 1281.)

Οὐδεὶς ἀγνοεῖ ὅτι παρὰ τῇ Α. Α. Μεγαλειότητι τῷ Σουλτάνῳ θεωρεῖται λίαν περισπούδαστον ἀντικείμενον ἡ κατὰ τὸ δέον μεταρρύθμισις τῶν τοῦ Κράτους πραγμάτων, καὶ ἡ μέριμνα ὅπως οἱ ὑπὸ τὰ σκῆπτρα Αὐτοῦ τεταγμένοι λαοὶ ἀπολαύωσι πάσης ἡσυχίας καὶ ἀναπαύσεως, ὡς ἐπίσης ὁμολογούμενον εἶναι ὅτι καταβάλλεται πᾶσα προσπάθεια πρὸς παραγωγὴν τῶν ἐπιδιωκομένων τούτων ἀποτελεσμάτων. Ἐν ἄλλοις, τῆς ὑπηρεσίας τῶν δημάρχων, ὡς μέσου πρὸς ἐκτέλεσιν τῶν ὑψηλῶν διαταγμάτων, συναριθμουμένης μετὰ τῶν πλείστου λόγου ἀξίων ὑπηρεσιῶν ὑπό τε γενικὴν ἔποψιν, τὴν τῆς Ἐπικρατείας, καὶ ὑπὸ εἰδικὴν, τὴν ἑκάστης ἐπαρχίας ἰδίως, ἱδρύθη σχολὴ πολιτικὴ πρὸς μόρφωσιν καὶ παρασκευὴν κατ' ἀλλήλων διὰ τὰ ἔργα ταῦτα ὑπαλλήλων, οἱ δὲ εἰς τὴν σχολὴν φοιτήσαντες, καὶ οἱ ἐν τῷ πολιτικῷ σταδίῳ κτησάμενοι πεῖραν καὶ εὐθυφροσύνης δίγματα παρασχόντες διορίζονται δήμαρχοι διαιρούμενοι εἰς τρεῖς τάξεις, ὡς ἐκ τῆς σπουδαιότητος τοῦ τόπου, εἰς οὗ τὴν διοίκησιν κληθήσονται, ἐξεταζόμενοι δὲ καὶ ἐκλεγόμενοι ὑπὸ εἰδικῆς ἐπιτροπῆς ἐν τῷ ἀνωτάτῳ συμβουλίῳ. Σκοπὸς τοῦ μέτρου τούτου εἶναι τὸ νὰ μὴ παρεισδύωσιν εἰς τὴν ῥηθεῖσαν ὑπηρεσίαν ἄτομα ἀνίκανα διὰ μεσιτειῶν καὶ παρακλήσεων, ἢ καὶ προστασιῶν. Ἡ δὲ ἀρχὴ αὕτη, ἐφαρμοστέα εἰς τοὺς διορισμοὺς τῶν δημάρχων, πρέπει νὰ τηρῆται οὐχ ἧττον καὶ ὡς πρὸς τὴν παῦσιν αὐτῶν· δὲν πρέπει δηλονότι νὰ παύωνται ἐπ' ὠφελείᾳ τινὸς, συνεπείᾳ ψιλῆς εἰσηγήσεως ἢ ἀβασίμων παραπόνων τοῦ μὲν καὶ τοῦ δὲ, ἰδίως δὲ τῶν σκοπούντων νὰ ἐξυπηρετήσωσιν ἀτομικὰ πάθη, ἢ νὰ προαγάγωσιν ἄλλους παρὰ τὸν νόμον καὶ τὰς ἐν ἰσχύϊ διατάξεις· καθότι ὅσῳ εἶναι προὐργιαίτατον ν' ἀπονέμηται τὸ δίκαιον πρὸς τοὺς ἰδιώτας, τοσούτῳ ἀπαραίτητον ἀποβαίνει τὸ νὰ μὴν ἀδικῶνται οἱ ὑπάλληλοι τῆς Κυβερνήσεως, οὐδὲ ν' ἀπόλλυται ἡ περὶ τὰς ὑπηρεσίας τοῦ Κράτους καταλληλότης. Ἐκ τούτου ὅμως δὲν ἐξάγεται ὅτι δὲν πρέπει νὰ λαμβάνωνται ὑπ' ὄψιν τὰ κατὰ τῶν δημάρχων ὑποβαλλόμενα παράπονα, τῆς ἀρχῆς ἐπιδεικνυούσης ἀδιαφορίαν ἐν περιπτώσει ἐκρύθμου ἐνεργείας αὐτῶν· τοὐναντίον, αἱ πράξεις καὶ ἡ ἀπέναντι τῶν πολιτῶν διαγωγή των δέον νὰ ἐπιτηρῆται καὶ ἐξακριβοῦται ἀδιαλείπτως, καθόσον δὲ ἤθελον παραβῆ καθῆκόν τι πρὸς τὴν Κυβέρνησιν ἢ τοὺς ἰδιώτας, νὰ παύωνται ἄνευ ἀναβολῆς, καὶ νὰ παιδεύωνται ἀναλόγως τῆς γενομένης παραβάσεως· ἀλλὰ, προκειμένου περὶ πράξεως συνεπαγομένης παῦσιν τοῦ δημάρχου, οὗτος δέον ν' ἀνακρίνηται μετὰ πάσης ἀκριβολῃψίας, καὶ ἂν μὲν ἀποδειχθῇ ἔνοχος, ν' ἀναφέρηται τὸ γεγονὸς ὅπου δεῖ, ἂν δὲ μὴ, νὰ μὴ ἀποκρύπτηται τὸ δίκαιον. Τοῦ διορισμοῦ τῶν δημάρχων μετὰ τοιαύτης ἐνεργουμένου προσοχῆς καὶ ἐπιμελείας, ἀποβαίνει ἀδύνατος ἡ ὑποτίμησις τῆς περὶ τοῦ ἀναπληρωτοῦ αὐτοῦ θεωρίας· καθότι κενωθείσης δημαρχιακῆς τινος θέσεως, ἀνάγκη ἀντὶ τοῦ ἀποχωρήσαντος δημάρχου νὰ λάβῃ τις αὐτὴν προσωρινῶς· ἂν δὲ ὁ ἀναπληρωτὴς τύχῃ ὢν ἀνίκανος καὶ μὴ

ἔχων τ' ἀπαιτούμενα ὑπὸ τοῦ νόμου προσόντα, ἡ περὶ αὐτοῦ, ὡς ὁριστικοῦ δημάρχου, πρότασις ἀποῤῥίπτεται μὲν ἐντεῦθεν, ἀλλ' ἐωσοῦ ἀφιχθῇ ἄλλος, λαμβάνουσι χώραν μυρί' ἄτοπα ἐκ τῆς ἀνικανότητος τοῦ προσωρινῶς διευθύναντος. Ἐκτὸς δὲ τούτου οἱ τοποτηρηταὶ, θεωροῦντες ἑαυτοὺς ὡς δημάρχους, ἐπωφελοῦνται τῆς περιστάσεως ταύτης, μὴ παύοντες νὰ διενεργῶσιν ὅπως ἀκολούθως διορισθῶσιν ὁριστικῶς τοιοῦτοι. Ἐκ τῶν ἀνωτέρω κατεδείχθη ἡ ἀνάγκη μεταῤῥυθμίσεων τινῶν ὡς πρὸς τὴν παῦσιν καὶ μετάθεσιν τῶν δημάρχων, καὶ τὸν διορισμὸν τοποτηρητῶν Τῆς τῶν δημάρχων διαγωγῆς καὶ ἐνεργείας διατελούσης φυσικῷ τῷ λόγῳ ὑπὸ τὸ ἄγρυπνον καὶ ἐπιτηρητικὸν ὄμμα τῶν ἀνωτέρων ἀρχῶν ἀδιαλείπτως, α') δὲν θέλουσι παύεσθαι ἢ μετατίθεσθαι, εἰ μὴ σύμφωνα τῷ νόμῳ καὶ τοῖς κανονισμοῖς, ἢ καθόσον ἔκτακτός τις περίστασις, ἐκ τῆς θέσεως ἢ ἐκ σπουδαίου τινος λόγου προελθοῦσα, ἤθελε καταστήσει τὸ μέρον τοῦτο ἐπάναγκες. β'.) Καθ' ἣν περίπτωσιν ἤθελον ὑποβληθῇ παράπονα κατὰ δημάρχου τινὸς, ἢ ἤθελε γνωσθῇ πρᾶξίς του τις παραίτιος παύσεως, διορίζεται ἀντ' αὐτοῦ προσωρινῶς καὶ ἀναπληρωτικῶς κατάλληλόν τι πρόσωπον ἐκ τῶν μελῶν τοῦ νομαρχιακοῦ ἢ τοῦ διοικητικοῦ συμβουλίου, ἢ ἐκ τῶν ἐπισήμων τῆς νομαρχίας ἢ τῆς διοικήσεως καὶ τῶν ἐμφρόνων ἐκλεγόμενον, ὁ δὲ παυτέος δήμαρχος, μετακαλούμενος εἰς τὴν νομαρχίαν ἢ τὴν διοίκησιν, δικάζεται ἐνώπιον τοῦ συμβουλίου ἀπαθῶς καὶ ἀμεροληπτως, διδοὺς συγχρόνως λόγον καὶ τῆς οἰκονομικῆς του διαχειρίσεως καθ' ὃν χρόνον διεύθυνε τὰ τῆς δημαρχίας· καὶ ἂν μὲν δυνηθῇ ν' ἀποδείξῃ ἀβασίμους τὰς κατ' αὐτοῦ κατηγορίας, ἀνεπίληπτον δὲ καὶ τὴν χρηματικήν του διαχείρισιν, τότε οἱ συκοφαντήσαντες ὑφίστανται τὴν νόμιμον ποινὴν, αὐτὸς δὲ ἐπανέρχεται φυσικῷ τῷ λόγῳ εἰς τὴν θέσιν του· ἀπ' ἐναντίας, μὴ ἀποδειχθείσης νομίμως τῆς ἀθωότητός του, ἂν ἀποφασισθῇ ἡ παῦσίς του, κοινοποιουμένων δι' ἀνιγράφου τῆς γενομένης δίκης, τῶν τῆς παύσεώς του λόγων, ἐκλέγεται σύμφωνα τῷ κανονισμῷ καὶ διορίζεται ἐντεῦθεν ὁ κατάλληλος, ὑποβάλλεται δὲ δι' ἐκθέσεως τοῦ συμβουλίου τὸ γεγονὸς, ὅπως ἐφαρμοσθῶσι κατὰ τοῦ πρώην δημάρχου αἱ τοῦ νόμου διακελεύσεις. Καὶ ὁσάκις δὲ παραιτηθῇ δήμαρχός τις, ἐπίσης κατὰ τὸν ἀνωτέρω τεθέντα κανόνα, πέμπεται προσωρινὸς ἀναπληρωτὴς αὐτοῦ, ὁ δὲ πρώην δήμαρχος, προσκαλούμενος εἰς τὴν ἕδραν τῆς νομαρχίας ἢ τῆς διοικήσεως, δίδει λόγον ἀκριβῆ τῆς χρηματικῆς αὐτοῦ διαχειρίσεως κατὰ τὸν χρόνον τῆς ἀρχῆς του, καὶ εἰ μὲν οὐδὲν ὀφείλει εἰς τὸ δημόσιον, οὐδ' ἔπραξέ τι ἄτοπον καὶ παράνομον ἐν τῇ ἐνεργείᾳ τῶν δημαρχικῶν του καθηκόντων, λαμβάνει παρὰ τοῦ διοικητικοῦ ἢ νομαρχιακοῦ συμβουλίου πιστοποιητικὸν τῶν ἀνωτέρω ἔγγραφον. Πρὸς τοὺς δημάρχους, τοὺς μὴ δυνηθέντας ν' ἀπαλλάξωσιν ἑαυτοὺς τῆς ὀφειλομένης εὐθύνης διὰ τὴν πολιτικὴν ἐνέργειαν, δὲν δίδεται πιστοποιητικὸν τοῦ ὅτι δὲν ἔμειναν ὀφειλέται τοῦ δημοσίου· γ'.) καὶ διὰ τὰς δημαρχιακὰς θέσεις, τὰς μισθοδοτουμένας μὲ ἐλάσσονα τῶν 500 γροσίων μισθὸν, ἐκλεγομένων τῶν καταλλήλων ἀναπληρωτῶν, οὐχὶ ὅμως ἐκ τῶν ἐγχωρίων, καὶ τῶν θεραπόντων τῆς διοικήσεως, γίνονται αἱ περὶ τοῦ διορισμοῦ αὐτῶν, ὡς ὁριστικῶν δημάρχων, προτάσεις, ὡς καὶ ἄχρι τοῦδε· ἂν δὲ ἐντὸς τῆς περιφερείας τῶν διοικήσεων εὑρηνται τόποι, διευθυνόμενοι ὑπὸ δημαρχικῶν ἀναπληρωτῶν, μὴ ὑποβληθείσης προτάσεως περὶ διορισμοῦ δημάρχων, καὶ ἂν μεταξὺ τῶν ἐν τῇ ὑπηρεσίᾳ δημάρχων ὑπάρχωσιν ἄνθρωποι ἀνίκανοι, δέον, κατὰ τὴν ἀνωτέρω τεθεῖσαν ἀρχὴν καὶ τὰς ἐν ἰσχύϊ διατάξεις, νὰ λαμβάνωνται τὰ κατάλληλα μέτρα σὺν τῇ πρὸς τὴν ὑψηλὴν Κυβέρνησιν ἐκθέσει.

Αἱ ἀνωτέρω διατάξεις ἐνεκρίθησαν ὡς συμπληρωτικαὶ τῶν ὑπαρχόντων κανονισμῶν, καὶ ἑπομένως ἀπαγορεύεται οἱαδήποτε αὐτῶν παράβασις. Ὅστις δὲ ἤθελε πράξει τι ἀντιβαῖνον, οἱοσδήποτ' ἂν ᾖ, ἔσεται ἀπ' εὐθείας ὑπεύθυνος. Ἑπομένως, ὅπως τοῦτο γενῇ ἐκ προοιμίου τοῖς πᾶσι γνωστὸν, ἐκρίθη ἀναγκαία ἐν τῷ ἀνωτάτῳ Συμβουλίῳ τῆς Δικαιοσύνης ἡ διακοίνωσις τῶν ῥηθέντων μέτρων πρὸς πάντας τοὺς νομάρχας, διοικητὰς καὶ ὑποδιοικητὰς τοῦ Κράτους, ἐκδοθέντος δ' ἐπὶ τούτῳ ὑψηλοῦ αὐτοκρατορικοῦ διατάγματος, ἐγνωστοποιήθησαν καὶ ἐδημοσιεύθησαν κατὰ συνέπειαν τὰ δέοντα ἁπανταχοῦ τῆς αὐτοκρατορίας, ἀπηυθύνθη δὲ τῇ ὑμετέρᾳ ἐξοχότητι ἡ παροῦσα, ἵνα εὐαρεστηθῆτε καὶ ὑμεῖς νὰ συμμορφωθῆτε πρὸς τὰς ῥηθείσας διατάξεις.

ΟΔΗΓΙΑΙ ΓΕΝΙΚΑΙ

Ἀποβλέπουσαι τὴν γενικὴν διοίκησιν τῶν νομαρχιῶν καὶ τὸν τρόπον τῆς ἐφαρμογῆς τῶν περὶ αὐτῶν Κανονισμῶν.

(1286.)

Πρὸς τελειοποίησιν τῶν μεταρρυθμίσεων τῆς πολιτικῆς διοικήσεως τοῦ Κράτους, ἐνίσχυσιν δὲ ὑπὸ τὴν κραταιὰν αἰγίδα τῆς Α. Μ. τοῦ Σουλτάνου καὶ μονιμοποίησιν τῶν καθιερωθέντων θεσμῶν, πρὸς δὲ καὶ ἐξασφάλισιν καὶ αὔξησιν τῶν ἐπωφελημάτων τῆς δικαιοσύνης καὶ κοινῆς ὑσυχίας, ὧν ἀπολαύουσι πάντες ἀνεξαιρέτως οἱ ὑπήκοοι αὐτῆς, συνεστήθησαν νομαρχίαι τινές. Ἐπὶ τοῖς ἐπωφελήμασι καὶ ἀγαθοῖς ἀποτελέσμασι τῆς ἐφαρμογῆς τοῦ νέου τούτου νομαρχιακοῦ συστήματος, ἡ Α. Μ. ὁ Σουλτάνος ηὐδόκησε νὰ ὁρίσῃ τὴν γενίκευσιν τοῦ συστήματος τούτου καθ' ἅπασαν αὐτοῦ τὴν ἐπικράτειαν, καὶ ἐπὶ τούτῳ αἱ ἐκ νέου συστᾶσαι νομαρχίαι καθωρίσθησαν, ὑποδειχθεισῶν τῶν ἐπαρχιῶν καὶ τῶν ἐξαρτημάτων ἑκάστης καὶ σχηματισθέντων τῶν διοικητικῶν αὐτῶν τμημάτων καὶ γραφείων. Ὅπως δὲ τῇ θείᾳ εὐδοκίᾳ ὑπὸ τὸ νέον τοῦτο σύστημα τῆς διοικήσεως εὐρυνθῇ ὁ κύκλος τῆς κοινῆς εὐημερίας καὶ τοῦ δημοσίου πλούτου, τεθῶσι δὲ καὶ εἰς ἐνέργειαν πάντα τὰ ἐπὶ τούτῳ ἀπαιτούμενα μέτρα, καὶ οὕτω καταφανῆ γίνωσι καὶ ἐξασφαλισθῶσι τὰ ἀγαθὰ τῆς βασιλείας καὶ τῶν μεταρρυθμίσεων καὶ βελτιώσεων, ἃς ηὐδόκησε νὰ εἰσαγάγῃ ἡ Α. Μ. ὁ Σουλτάνος εἰς ἅπαν τὸ Κράτος Αὐτοῦ, συνετάχθη ἤδη γενικὸς Κανονισμός, ἀφορῶν τὴν γενικὴν αὐτῶν διοίκησιν καὶ τὰ καθήκοντα ἑνὸς ἑκάστου τῶν κατὰ βαθμοὺς ὑπαλλήλων. Αἱ παροῦσαι ὁδηγίαι, ἀποτελοῦσαι παράρτημα τοῦ θεμελιώδους τούτου Κανονισμοῦ, ἀναπτύσσουσι λεπτομερείας τινὰς ὡς πρὸς τὰ σπουδαιότερα τῶν διαγραφέντων καθηκόντων καὶ ἰδίως τῶν ἐκ τῶν νομαρχῶν ἀπορρεουσῶν διαταγῶν καὶ ἐνεργειῶν.

ΜΕΡΟΣ Α'.

Περὶ τοῦ διοργανισμοῦ τῶν διοικητικῶν κλάδων καὶ τῶν τμημάτων αὐτῶν ὡς καὶ τῶν συμβουλίων καὶ πολιτικῶν δικαστηρίων.

Ἄρθρ. 1. Πᾶσα νομαρχία ἀπαρτίζεται ἐξ ἐπαρχιῶν, αἱ ἐπαρχίαι ἐκ δήμων, οἱ δὲ δῆμοι ἐκ προσαυξημάτων (*ναχιέ*) καὶ χωρίων. Ἡ διοίκησις τῆς νομαρχίας ἐν γένει ἀνατίθεται εἰς νομάρχην, ἑκάστης δὲ ἐπαρχίας εἰς ἔπαρχον (*μουτεσαρίφ*), τῶν δήμων εἰς *καϊμακάμην*, τῶν δὲ προσαυξημάτων εἰς *μουδίρην*. Πασῶν τῶν ἐν τῇ νομαρχίᾳ διενεργουμένων ὑποθέσεων ἐπόπτης εἶναι ὁ νομάρχης, πρὸς ὃν ἀναφέρεται πᾶς τις, καὶ διὰ τοῦτο οὗτος μὲν διατελεῖ ὑπεύθυνος διὰ πᾶν συμβαῖνον ἐν τῇ νομαρχίᾳ, οἱ ἔπαρχοι διά τε τὰς πολιτικὰς καὶ οἰκονομικὰς ὑποθέσεις διατελοῦσιν ὑπὸ τὰς διαταγὰς τῶν νομαρχῶν, οἱ δὲ καϊμακάμαι καὶ μουδίραι ὑπὸ

τὰς διαταγὰς τῶν ἐπάρχων· τούτου δ' ἕνεκα ὀφείλουσιν οἱ μὲν ἔπαρχοι ν' ἀπευθύνωνται κατ' εὐθεῖαν εἰς τὸν νομάρχην, οἱ καϊμακάμαι πρὸς τὸν ἔπαρχον καὶ οἱ *μουδίραι* πρὸς τὸν καϊμακάμην, εἰς οὐδένα δ' ἐξ αὐτῶν ἐπιτρέπεται ν' ἀναφέρηται εἰς ἄλλον ἢ εἰς τὸν ἄμεσον ἀνώτερόν του.

Ἄρθρ. 2. Τὰ οἰκονομικὰ τῶν νομαρχιῶν ἀνατίθενται ἐν μὲν τῇ πρωτευούσῃ τῆς νομαρχίας εἰς ἕνα οἰκονομικὸν ἔφορον, ἐν δὲ ταῖς ἐπαρχίαις εἰς οἰκονομικοὺς ἐπιστάτας. Ἐπειδὴ δὲ κατὰ τὸν εἰδικὸν κανονισμὸν τῶν νομαρχιῶν τῆς περὶ τὰ οἰκονομικὰ εὐθύνης μετέχουσιν ἐξ ἴσου οἱ νομάρχαι μετὰ τῶν οἰκονομικῶν ἐφόρων, διὰ τοῦτο ἡ διαχείρησις τῶν ἐν ταῖς νομαρχίαις οἰκονομικῶν δέον νὰ ἐνεργῆται κατὰ τὸν ἐπὶ τούτῳ κανονισμόν. Αἱ αὐταὶ διατάξεις ἰσχύουσι καὶ διὰ τὴν ἀπὸ κοινοῦ εὐθύνην περὶ τὰ οἰκονομικὰ ἐν μὲν ταῖς ἐπαρχίαις τῶν ἐπάρχων καὶ οἰκονομικῶν ἐπιστατῶν, ἐν δὲ τοῖς δήμοις, τῶν καϊμακαμῶν καὶ τῶν οἰκονομικῶν διευθυντῶν (*μπελμουδιρί*).

Ἄρθρ. 3. Τὸ πρώτιστον τῶν ἐν ταῖς νομαρχίαις ἐνεργητέων εἶναι ὁ ὁρισμὸς τῶν δήμων καὶ προσαυξημάτων καὶ ὁ ὀργανισμὸς τῶν συμβουλίων τοῦ τόπου· διὰ τοῦτο οἱ δῆμοι, ἐξ ὧν ἀπαρτίζεται ἡ διοικητικὴ περιφέρεια ἐπαρχίας τινος, διαιροῦνται κατὰ τὴν θέσιν καὶ τὴν σπουδαιότητα εἰς τρεῖς τάξεις. Καὶ οἱ μὲν τὴν πρώτην κατέχοντες θέσιν ἕνεκα τῆς ἀναπτύξεως τῶν κατοίκων, τοῦ πληθυσμοῦ καὶ τοῦ ἐμπορίου θεωροῦνται πρώτης τάξεως, οἱ δὲ εὐχερεστέρας διοικήσεως ἐπιδεκτικοὶ κατατάσσονται εἰς τὴν δευτέραν καὶ τρίτην τάξιν· τὰ μέρη, ἐν οἷς δὲν ὑπάρχουσι κωμοπόλεις, θεωροῦνται προσαυξήματα (*ναχιέ*). Ἀφοῦ ὁρισθῶσι τοιουτοτρόπως καὶ κατ' ἔκτασιν καὶ θέσιν τὰ περίχωρα ἑκάστης ἐπαρχίας, προσαρτηθῶσι δὲ εἰς τοὺς μεγάλους δήμους οἱ ἐν καταστάσει προσαυξημάτων εὑρισκόμενοι μικροὶ δῆμοι, ἐκλέγονται καὶ σχηματίζονται ἄμισθα συμβούλια δημογερόντων ἐν ταῖς πρωτευούσαις τῶν προσαυξημάτων, ἔνθα ἑλρεύει *μουδίρης*. Λαμβανομένης δὲ ὑπ' ὄψιν τῆς δι' ἑκάστην ἐπαρχίαν ὑπὸ τοῦ ὑπουργείου τῶν οἰκονομικῶν χορηγουμένης ἐπιχορηγήσεως, ὁρίζονται μισθοὶ τριῶν βαθμῶν εἰς τοὺς καϊμακάμας τῶν δήμων ἀναλόγως τῶν ἀνωτέρω μνημονευθεισῶν τριῶν τάξεων, ἀνάλογοι δὲ μισθοὶ ὁρίζονται καὶ διὰ τοὺς *μουδίρας* τῶν προσαυξημάτων, κατὰ τὴν κατάστασιν καὶ θέσιν αὐτῶν, καὶ τοὺς λοιποὺς ὑπαλλήλους καὶ ὑπηρέτας· τὰ δὲ ἐπὶ τούτῳ συντασσόμενα βιβλία ὑποβάλλονται εἰς τὸ ὑπουργεῖον τῶν οἰκονομικῶν. Ἐπειδὴ δὲ ὁ τρόπος τῆς διενεργήσεως τῆς ἐκλογῆς τῶν μελῶν καὶ τοῦ σχηματισμοῦ τῶν συμβουλίων ἔν τε τῇ πρωτευούσῃ τοῦ νομοῦ, ἐν ταῖς ἐπαρχίαις, τοῖς δήμοις καὶ τοῖς χωρίοις ἐσαφηνίσθη εἰς τὸν περὶ νομαρχιῶν νόμον, τούτου ἕνεκα τὰ τῶν συμβουλίων μέλη ἐκλέγονται παρὰ τοῦ λαοῦ, συμφώνως τοῖς ὡρισμένοις, ὑπὸ τὴν ἐπιστασίαν τοῦ νομάρχου καὶ διὰ τῶν ἐπάρχων. Καθ' ὅτον ὅμως ὁ ἀληθὴς σκοπὸς τῆς κυβερνήσεως εἶναι ἐνταῦθα ἡ διαφύλαξις τῶν εἰς πάντας τοὺς ὑπηκόους ἀνηκόντων ἐκλογικῶν δικαιωμάτων ἀπὸ διαφθορᾶς καὶ ῥᾳδιουργίας, ὅσῳ δὲ κάλλιον ἐκλέγονται τὰ μέλη τινὸς συμβουλίου, τοσοῦτον καὶ αἱ πράξεις καὶ αἱ συζητήσεις αὐτοῦ ἀποδεικνύουσι τὴν διατήρησιν τῶν νομικῶν αὐτοῦ καθηκόντων, διὰ τοῦτο καταβάλλεται προσοχὴ καὶ ἐπιμέλεια ἵνα μὴ παρεμβάλλωνται ἐν ταῖς ἐκλογαῖς παρεμβάσεις ἢ ἐνέργειαι ἢ προστασίαι τινὸς τῶν

ὑπαλλήλων ἢ τινὸς τῶν ἰσχυρῶν τοῦ τόπου· πρὸς τούτοις δέον νὰ καταβάλληται προσοχὴ καὶ εἰς τὰ προσόντα τῶν ἐκλογέων.

Ἄρθρ. 4. Ἐπειδὴ μετὰ τὴν κατὰ τὸ προηγούμενον ἄρθρον διοργάνωσιν τῶν συμβουλίων ἀπαιτεῖται ὁ σχηματισμὸς τῶν γραφείων τῆς τε πρωτευούσης τοῦ νομοῦ καὶ τῶν ἐξαρτημάτων, ἡ διεύθυνσις τῶν γραφείων ἑκάστης νομαρχίας ἀνατίθεται εἰς ἕνα διευθυντὴν τῶν ἀλληλογραφιῶν (*μεκτουπτζῆη*)· καὶ ἐπειδὴ ἐν τῷ παραρτήματι τῶν παρουσῶν ὁδηγιῶν δηλοῦται διὰ μακρῶν ὅ τε τρόπος τοῦ σχηματισμοῦ τῶν γραφείων καὶ ὁ τρόπος τῆς ἐκτελέσεως τῶν καθηκόντων αὐτῶν, τούτου ἕνεκα ἐν τῷ διοργανισμῷ τῶν γραφείων θέλουν διενεργεῖσθαι αἱ διατάξεις τοῦ παραρτήματος τούτου.

ΜΕΡΟΣ Β'.

Περὶ τῆς διαγωγῆς τῶν τοπικῶν συμβουλίων κατὰ τὴν διαδικασίαν καὶ τοῦ τρόπου τῆς ἀναθέσεως τῶν ἀγωγῶν.

Ἄρθρ. 5. Καθὰ ἐδηλώθη ἐν διαφόροις ἄρθροις τοῦ περὶ νομαρχιῶν κανονισμοῦ τὰ συμβούλια, ἅπερ ἐν τοῖς βιλαγετίοις εἰσὶν ἐπιπεφορτισμένα νὰ ἐξετάζωσι τὰς δίκας, διαιροῦνται εἰς τέσσαρας βαθμοὺς, ὧν ὁ μὲν πρῶτος περιλαμβάνει τὰς ἐν τοῖς χωρίοις δημογεροντίας, αἵτινες δικάζουσι τὰς μεταξὺ ἰδιωτῶν μικρὰς δίκας, τὰς ἐπιδεχομένας εἰρηνικήν τινα λύσιν, ὁ δὲ δεύτερος τὰ ἐν ταῖς πρωτευούσαις τῶν δήμων δικαστήρια (*δααβῆ μεδζλισί*), ἅτινα καὶ αὐτὰ δικάζουσιν εἴτε τὰς δίκας, ὧν εἶναι ἀδύνατος κατὰ νόμον ἡ ἐκδίκασις ἐν ταῖς δημογεροντίαις τῶν χωρίων, εἴτε τὰς ἀστυκὰς δίκας, τὰς ἀνηκούσας εἰς τὴν πόλιν ἐν ᾗ εὑρίσκονται, ὁ δὲ τρίτος τὰ ἐν ταῖς πρωτευούσαις τῶν ἐπαρχιῶν δικαστήρια (*μεδζλίσι τεμγίζι χουκοὺκ*), ἅτινα εἰσὶν ἐπιτετραμμένα τὴν κατ' ἔφεσιν ἐκδίκασιν τῶν ποινικῶν ἢ ἀστυκῶν δικῶν, αἵτινες ἤδη ἐδικάσθησαν ἐν τοῖς δημοτικοῖς δικαστηρίοις, ἢ τὴν πρωτόδικον ἐκδίκασιν τῶν δικῶν, τῶν ὁποίων εἶναι κατὰ νόμον ἀδύνατος ἡ διεξαγωγὴ ἐν τοῖς τῶν δήμων δικαστηρίοις, ὁ δὲ τέταρτος τὰ ἐν ταῖς πρωτευούσαις τῶν νομαρχιῶν νομαρχιακὰ δικαστήρια, τὰ ὁποῖα ἀφ' ἑνὸς μὲν εἶναι τὸ ἐφετεῖον τῶν ἐντὸς τῆς νομαρχίας διεξαγομένων μεγάλων ἢ μικρῶν δικῶν, ἀφ' ἑτέρου δὲ ἔχουσι τὸ εἰδικὸν καθῆκον νὰ δικάζωσιν ἀποκλειστικῶς σημαντικὰς καὶ μεγάλας δίκας καθὼς καὶ τὰς περὶ μεγάλων ἐγκλημάτων κατηγορίας.

Ἄρθρ. 6. Αἱ περὶ δικαίων ἀγωγαὶ εἰσὶ δύο εἰδῶν: αἱ μὲν εἰσὶν ἀγωγαὶ ἰδιωτικαὶ περὶ πραγμάτων ἢ κτημάτων, αἱ δὲ εἰσὶν ἀγωγαὶ ἀφορῶσαι τὴν διοίκησιν καὶ γινόμεναι κατὰ προσώπων ἢ ὑπὸ εἰδικοῦ κατηγόρου ἢ ὑπὸ τῶν διοικητικῶν ὑπαλλήλων, ἔτι δὲ αἱ ἀγωγαὶ αἱ προερχόμεναι ἐξ ἄλλων πράξεων. Ἐπειδὴ δὲ διὰ τὴν ὑπὸ τῆς κυβερνήσεως ἐξέτασιν τῶν δύο τούτων εἰδῶν τῶν ἀγωγῶν ἀπαιτεῖται ἀπολύτως ἵνα γίνηται αἴτησις ἐκ μέρους τοῦ ἐνάγοντος ἢ νὰ συντάττηται ἔκθεσις τῆς ὑποθέσεως ὑπὸ τοῦ ὑπαλλήλου τῆς ἐξουσίας δι' ὑπομνήματος, τούτου ἕνεκα δὲν ἐπιτρέπεται οὐδεμιᾶς δίκης ἡ ἄνευ ἀναφορᾶς ἢ ὑπομνήματος ἀποδοχὴ καὶ ἡ εἰς τὰ δικαστήρια καὶ τὰ συμβούλια ἀνάθεσις.

Ἄρθρ. 7. Ὅπως γίνῃ γνωστὸς καὶ διακριθῇ ὁ τρόπος τῆς ἐνεργείας

διὰ τὰς ἀγωγὰς, αἵτινες θέλουσι κριθῆ ὡς παραδεκταὶ κατὰ τὰ ἀνωτέρω, διατάσσονται τὰ ἑξῆς: Ὅταν π. χ. συλληφθῆ τις πταίστης ἢ ἐγκληματίας ἕνεκα παραβάσεως τῶν ἀστυνομικῶν νόμων καὶ γείνῃ ἀνάγκη ν' ἀνακριθῆ καὶ νὰ δικασθῆ, ἢ ὅταν ἕνεκα ἄλλων πράξεων θεωρηθῆ ἀναγκαία ἡ ἐξέτασις καὶ ἀνάκρισίς τινος περὶ παραβάσεων, τῶν ὁποίων ἡ καταδίωξις ἀνήκει εἰς τὸ κράτος, συντάσσεται ὑπὸ τῶν ἀστυνομικῶν καὶ διοικητικῶν ὑπαλλήλων ἔκθεσις, διαλαμβάνουσα ἐν συνόψει τὸ πταῖσμα καὶ τὸ ἔγκλημα καὶ τὴν αἰτίαν δι' ἣν εἶναι ὑπεύθυνος. Καὶ ἂν μὲν ἦναι ἐν τῇ νομαρχιακῇ πρωτευούσῃ, ἐπιδίδοται εἰς τὸν νομάρχην ἢ τὸν βοηθὸν ἢ τὸν ἀντιπρόσωπον αὐτοῦ· ἐὰν δὲ ἦναι ἐν πρωτευούσῃ ἐπαρχιακῇ, εἰς τοὺς ἐπάρχους, ἐὰν δὲ ἐν τοῖς δήμοις, εἰς τοὺς καϊμακάμας. Ὡσαύτως καὶ αἱ μεταξὺ ἰδιωτῶν δίκαι, ἀφοῦ δηλωθῆ ἡ φύσις αὐτῶν δι' αἰτήσεως τῶν ἐναγόντων, ἐπιδιδομένης εἰς τὰ προμνημονευθέντα μέρη, ἀνατίθενται κατὰ τὸ εἶδος αὐτῶν εἰς τὰ ἁρμόδια συμβούλια ἢ δικαστήρια. Οἱαδήποτε δὲ καὶ ἂν ᾖ ἡ ἀγωγὴ, εἴτε μεγάλη εἴτε μικρὰ, πρὶν ἢ αὕτη ἐξετασθῆ ἐν τοῖς συμβουλίοις καὶ δικαστηρίοις καὶ ἐκδοθῆ πρᾶξις ἢ ἀπόφασις δικαστικὴ, δὲν ἐπιτρέπεται εἰς τοὺς ὑπαλλήλους τῆς ἐξουσίας οὐδεμία ἐπὶ ταύτης ἐνέργεια.

Ἄρθρ. 8. Ἐπειδὴ αἱ ἐν τῷ προλαβόντι ἄρθρῳ δεικνυόμεναι πολιτικαὶ ἀγωγαὶ εἶναι φυσικὸν νὰ ἔχωσί τι τὸ σχετιζόμενον μὲ τὰ ἱερὰ δικαστήρια, αἱ δὲ ποινικαὶ ἀγωγαὶ νὰ ἔχωσί τι τὸ ἀπαιτοῦν τὴν ἐν αὐτοῖς διαδικασίαν, ἀνάγκη ἵνα αἱ ὑποθέσεις, αἱ μέλλουσαι νὰ διεξαχθῶσι κατὰ τὴν ἱερὰν δικονομίαν καὶ τοὺς ἱεροὺς νόμους, παραπέμπωνται εἰς τὰ ἱερὰ δικαστήρια. Ἐὰν ὅμως συμβῇ τις δίκη πολιτικὴ μεταξὺ μωαμεθανοῦ τινος καὶ ἄλλου μὴ μωαμεθανοῦ ὑπηκόου, ὑπάρξῃ δέ τι τὸ ὁποῖον καθιστᾷ ἀναγκαίαν τὴν ἐκ μέρους τοῦ Χριστιανοῦ προσαγωγὴν ἐμμαρτύρου ἀποδείξεως, ἡ τοιαύτη δίκη ἀνατίθεται πάντως εἰς τὰ πολιτικὰ δικαστήρια, καὶ ἐνεργεῖται ἐν αὐτοῖς ἡ ἀναγκαία διαδικασία κατὰ τὸ δίκαιον. Πρὸς τούτοις ἡ ἐξέτασις καὶ διεξαγωγὴ τῶν ἀγωγῶν καὶ αἰτήσεων, αἵτινες συσχετίζονται μὲ τὰς πνευματικὰς καὶ θρησκευτικὰς ὑποθέσεις τῶν ἀτόμων τῶν μὴ μωαμεθανικῶν ἐθνῶν καὶ μὲ τὰς ἐθνικὰς αὐτῶν ὑποθέσεις καὶ σχέσεις, ἀνατίθεται συμφώνως μὲ τοὺς γενικοὺς νόμους εἰς τοὺς Μητροπολίτας καὶ τοὺς πληρεξουσίους τοῦ ἔθνους, καὶ κατὰ δεύτερον βαθμὸν ἀφίνεται εἰς τὴν μεσολάβησιν τῆς ἐξουσίας. Ἡ ἐξέτασις καὶ ἐξακρίβωσις τῶν τοιούτων ὑποθέσεων ἀνατίθεται εἰς τὰ ἁρμόδια συμβούλια.

Ἄρθρ. 9. Ἡ ἐξέτασις τῶν πολιτικῶν ὑποθέσεων, τῶν ὁποίων ἡ ἀγωγὴ ἀπόκειται εἰς τὴν ἐξουσίαν, γίνεται ἀπαραλλάκτως κατὰ τὸν τρόπον τὸν διατυπωθέντα ἐν τῷ προηγουμένῳ ἄρθρῳ. Ἐκ τῶν δικῶν τῶν καθιστωσῶν ἀναγκαίαν τὴν προσαγωγὴν μὴ μωαμεθανῶν μαρτύρων κατὰ μωαμεθανῶν ἢ ἐκδικασθησομένων κατὰ τοὺς πολιτικοὺς νόμους (*αχκάμι καϊουνιέ*), ὅσαι ἔχουσι μέρος τι συσχετιζόμενον μὲ τὸ κράτος καὶ τὴν διοίκησιν, παραπέμπονται εἰς τὰ πολιτικὰ δικαστήρια. Ἡ διαδικασία τῶν δικαίων τῆς κυβερνήσεως καὶ τῶν γενικῶν συμφερόντων ὡς καὶ ὁ τρόπος τῆς παραδοχῆς καὶ ἐξετάσεως τῶν ἀγωγῶν, αἵτινες ὑπάγονται εἰς τὰ δύο ταῦτα εἴδη, διενεργεῖται ἐν ἰσότητι.

Ἄρθρ. 10. Αἱ κατὰ τῶν ὑπαλλήλων τῆς ἐξουσίας γινόμεναι ἀγωγαὶ

ἐξετάζονται καὶ ἐξακριβοῦνται κατ' ἰδίαν ἡ δημοσία ὑπὸ τοῦ ἀνωτάτου ὑπαλλήλου, τοῦτ' ἔστι ὑπὸ τοῦ νομάρχου, τοῦ ἐπάρχου καὶ τῶν δημάρχων (*καϊμακαμῶν*), ἀναλόγως τῶν βαθμῶν· καὶ ἐὰν ἡ ὑπόθεσις καθιστᾷ ἀναγκαίαν τὴν διαδικασίαν, αὕτη διεξάγεται τότε ἐνώπιον τῶν πολιτικῶν δικαστηρίων.

Ἄρθρ. 11. Καθὼς ἡ ἐκδίκασις τῶν ἐξ ἐμπορίας καὶ ἑταιρίας προερχομένων ἀγωγῶν ὑπάγεται ἀπολύτως εἰς τὴν ἁρμοδιότητα τῶν ἐμποροδικείων, οὕτω καὶ ἡ ἔφεσις τῶν ἀποφάσεων τῶν ἐμποροδικείων ἀνήκει εἰς τὸ ἐν τῇ νομαρχιακῇ πρωτευούσῃ ἐμπορικὸν δικαστήριον. Τούτου ἕνεκα δὲν ἐπιτρέπεται ἵνα αἱ ἀποφάσεις τῶν ἐν τῇ περιφερείᾳ νομαρχίας τινος ἐμπορικῶν δικαστηρίων ἐφεσιβάλλωνται καὶ διεξάγωνται ἐν τοῖς πολιτικοῖς δικαστηρίοις.

ΜΕΡΟΣ Γ'.

Βαθμοὶ τῶν γενικῶν καθηκόντων καὶ ἐνέργειαι καὶ ὑπομνήσεις τινὲς περὶ ἀστυνομικῶν καὶ δημοτικῶν βελτιώσεων.

Ἄρθρ. 12. Αἱ βάσεις τῶν ἐνεργειῶν τῶν βιλαετίων, αἵτινες θεωροῦνται ὡς γενικὰ καθήκοντα αὐτῶν, διαιροῦνται εἰς τρία εἴδη. α.) Αἱ εἰσπράξεις τῶν προσόδων καὶ αἱ περὶ γαιῶν καὶ *ταπουῦ* ὑποθέσεις, αἵτινες ἀνάγονται εἰς τὸ σύνολον τῆς πολιτικῆς καὶ οἰκονομικῆς διοικήσεως. β'.) Ὁ τρόπος τῆς διοικήσεως καὶ τῆς διαγωγῆς τῶν χωροφυλάκων (*ζαπτιέ*). γ'.) Ἡ κατασκευὴ ὁδῶν καὶ γεφυρῶν χάριν τῆς κοινῆς ὠφελείας, ἐκ τοῦ πρώτου εἴδους τὸ μέρος τὸ συσχετιζόμενον μὲ τὰς προσόδους τοῦ κράτους, αἵτινες εἶναι τὸ αἴτιον τῶν δημοτικῶν ἀναγκῶν καὶ ὁ τρόπος τῆς εἰσπράξεως τῶν κατὰ βαθμὸν ἤτοι ἀμέσων φόρων (*τεκιαλιφι μερτεπέ*). Ἐπειδὴ δὲ καθ' ὑψηλὴν διαταγὴν αἱ εἰσπράξεις αὗται πρέπει νὰ ἐνεργηθῶσιν ἄνευ ἀναβολῆς καὶ δυσκολιῶν καὶ κατὰ τρόπον παρέχοντα εὐκολίας εἰς τὸν λαόν, μάλιστα δὲ, ἐπειδὴ συνεπείᾳ τῆς ἐνεργουμένης καταγραφῆς τῶν κτημάτων, κανονισθείσης τῆς ἀληθοῦς ἀναλογίας τοῦ ἀμέσου φόρου, εἶναι ἐπάναγκες νὰ γίνωνται κανονικῶς καὶ αἱ εἰσπράξεις· διὰ τοῦτο ἀπεφασίσθη νὰ γενικευθῶσιν αἱ ἐν τῇ νομαρχίᾳ τοῦ Δουνάβεως ἰσχύουσαι διατάξεις περὶ τοῦ τρόπου τῆς εἰσπράξεως τῶν ἀμέσων καὶ στρατιωτικῶν φόρων (*βεργκιοὺ βὲ πεδελιὲ*) καὶ τῶν καθηκόντων τῶν ἐπὶ τούτῳ διοριζομένων εἰσπρακτόρων. Πρὸς τούτοις ἐπειδὴ κατὰ τὸν περὶ βιλαετίων νόμον οἱ ἱεροδικασταὶ (*χακίμιδες*) μισθοδοτοῦνται ἐκ τοῦ ταμείου τοῦ κράτους καὶ τὰ εἰς αὐτοὺς καὶ τοὺς πολιτικοὺς ὑπαλλήλους ἀνήκοντα δικαιώματα ἐπικυρώσεως ἐγγράφων καὶ τέλη εἰσπράξεων ἀνήκουσιν ἤδη εἰς τὸ ταμεῖον τοῦ κράτους, ἡ ἐξασφάλισις τῆς εἰσπράξεως τῶν τελῶν τούτων ὡς καὶ ἡ τῶν προστίμων τῶν κατὰ νόμον λαμβανομένων παρὰ τῶν πταιστῶν ἢ ἐγκληματιῶν ἀνάγεται ἐπίσης εἰς τὸν κλάδον τῆς εἰσπράξεως τῶν δημοσίων προσόδων. Διὰ τοῦτο θέλει καταβληθῇ σύντονος προσοχὴ ὑπὲρ τῆς διατηρήσεως καὶ ἐκτελέσεως τῶν νεωτέρων διατυπώσεων, τῶν συσχετιζομένων μὲ τὰ δύο ταῦτα εἴδη τῶν εἰσπράξεων, καὶ μὲ τὴν εἴσπραξιν τοῦ φόρου τῆς νομάδος φυλῆς τῶν Ἀθιγγάνων.

Ἄρθρ. 13. Ἐπειδὴ αἱ περὶ ταπου καὶ γαιῶν ὑποθέσεις εἰσὶ τρόπον τινα ἡ τακτοποίησις τῶν ἐνεργειῶν τῶν δύο τούτων ἰσχυρῶν μέσων, τῶν συντελούντων εἰς τὸν πλοῦτον καὶ τὸ ἐμπόριον τοῦ λαοῦ, αἱ δὲ βάσεις τούτων εἰσὶν ἐστερεωμέναι δι' εἰδικῶν νόμων καὶ ἐπειδὴ εἶναι ἐπάναγκες νὰ καταβληθῇ προσοχὴ περὶ τὰ μέτρα καὶ τὰς ἐπιχειρήσεις, ὧν ἡ διηνεκὴς ἐξάσκησις εἶναι πρόξενος ἀσφαλείας εἴς τε τὸ κράτος καὶ εἰς τὸν λαόν, ἡ ἐκτέλεσις τῶν συμφώνως πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον παραδεδεγμένων κανόνων ὑπάγεται εἰς τὸ σύνολον τῶν γενικῶν καθηκόντων.

Ἄρθρ. 14. Ἡ ἀστυνομικὴ ὑπηρεσία, ἥτις εἶναι τὸ δεύτερον μέρος τῆς πολιτικῆς διοικήσεως, περιλαμβάνει τὴν διαφύλαξιν τῆς χώρας ἀπὸ παρανόμων προσβολῶν καὶ κατὰ συνέπειαν τὴν ἀπὸ πάσης προσβολῆς προφύλαξιν τῆς περιουσίας, τῆς ζωῆς καὶ τῆς τιμῆς τῶν πολιτῶν. Ἐπειδὴ δὲ ἡ χωροφυλακὴ εἶναι τὸ μέσον τῆς ἐκτελέσεως τοῦ ῥηθέντος σπουδαίου καθήκοντος καὶ πασῶν τῶν διαταγῶν τῆς ἐξουσίας, τούτου ἕνεκα κατεβλήθη φροντὶς περὶ τῆς διοργανώσεως τοῦ σώματος τούτου. Κατὰ συνέπειαν ἡ ἀστυνομικὴ ὑπηρεσία τῆς Εὐρωπαϊκῆς Τουρκίας ἐτακτοποιήθη, καὶ ἐν ταῖς νομαρχίαις δὲ Χαλεπίου καὶ Συρίας ἐπετεύχθη ἤδη ἐν μέρει ἡ διοργάνωσις αὐτῆς. Καίτοι δὲ δὲν ἐτακτοποιήθη εἰσέτι ἡ ἀστυνομία καὶ τῶν λοιπῶν μερῶν, ἀπεφασίσθη ὅμως νὰ ληφθῇ καὶ περὶ τούτων βαθμηδὸν ἡ δέουσα φροντίς. Παρατηρητέον ὅμως ὅτι ἡ ἀστυνομικὴ ὑπηρεσία ἔχει τρία καθήκοντα: α.) τὸ θεωρεῖν καὶ ἐκτελεῖν ἐν ἑκάστῃ χώρᾳ τὰς ἰδίως ἀστυνομικὰς (police) ὑπηρεσίας ἤτοι τὸ πληροφορεῖσθαι ἐγκαίρως καὶ ἀσφαλῶς καὶ ἀνακοινοῦν ὅ,τι δήποτε εἴτε μικρὸν εἴτε μέγα συμβὰν ὀφείλουσι νὰ μανθάνωσι καὶ νὰ πληροφορῶνται οἱ τῆς ἐξουσίας ὑπάλληλοι, εἴτε τοῦτο ἔχει σχέσιν μὲ τὰς ὑποθέσεις τοῦ κράτους εἴτε μὲ τὰς τῶν κατοίκων β'.) τὸ φροντίζειν περὶ τῆς εἰσπράξεως τῶν τοῦ κράτους προσόδων· γ'.) τὸ ἐξαφανίζειν ἢ συλλαμβάνειν τοὺς κακούργους. Ἐπειδὴ ἡ εἰς ἓν σῶμα ἀνάθεσις καὶ τῶν τριῶν τούτων καθηκόντων εἶναι ἐπιβλαβὲς καὶ εἰς τὸ κράτος καὶ εἰς τὰς ὑποθέσεις, διὰ τοῦτο ἐν ταῖς νομαρχίαις; ὧν ἡ ἀστυνομία εἶναι ὠργανισμένη, τὰ καθήκοντα τῆς ἐπιτηρήσεως καὶ τῆς εἰσπράξεως ἐχωρίσθησαν ἀπὸ τῶν καθηκόντων τῆς προφυλάξεως, καὶ ἡ μὲν ἀστυνομικὴ διοίκησις ἀπενεμήθη εἰς ἓν σῶμα, ἡ δὲ τῆς ἐπιτηρήσεως καὶ εἰσπράξεως ἀπενεμήθησαν εἰς ἄλλο, συνετάχθησαν δὲ ὁδηγίαι καὶ περὶ τῶν καθηκόντων τῶν ἐπιτηρητικῶν ὑπαλλήλων καὶ τῶν εἰσπρακτόρων. Διὰ τοῦτο εἶναι ἀνάγκη ὅπως καὶ ἐν ταῖς λοιπαῖς νομαρχίαις συμμορφωθῶσι μὲ τὰς δ ατάξεις ταύτας. Ἐν τούτοις καίτοι ἐν τοῖς τόποις, ὧν ἡ ἀστυνομία δὲν εἶναι ὠργανισμένη, ὁ διοργανισμὸς τῶν ῥηθέντων τριῶν τμημάτων δὲν δύναται νὰ κατορθωθῇ ἐντελῶς, εἶναι ὅμως δυνατὸς ὁ προσωρινὸς χωρισμὸς τῶν καθηκόντων. Ὅθεν συμφώνως πρὸς τὰς εἰδικὰς περὶ τούτων ὁδηγίας ἀπαιτεῖται νὰ διαιρεθῶσιν αἱ ἐνέργειαι τῶν ὑπαρχόντων χωροφυλάκων (ζαπτιέδων) εἰς τρεῖς τάξεις, νὰ καταβληθῇ ἡ δέουσα φροντὶς περὶ τῆς καλῆς διεξαγωγῆς τῶν ὑποθέσεων, ἐλαττουμένου τοῦ ἀριθμοῦ καὶ τοῦ μισθοῦ τῶν ὑπαρχόντων ἀστυνομικῶν ὑπαλλήλων μέχρι τῆς διοργανώσεως τῆς ἀστυνομικῆς ὑπηρεσίας, καὶ ὅταν εὑρεθῇ χρηματικόν τι ποσὸν καλύπτον τὰς ἐκ τοῦ τοιούτου διοργανισμοῦ δαπάνας, νὰ γίνηται περὶ τούτου ἔκθεσις εἰς τὴν Ὑψηλὴν Πύλην.

Ἄρθρ. 15. Καθὼς ἐδηλώθη ἐν τῷ 15 ἄρθρῳ τῶν κατὰ τὸ ἔτος 1278 ἐκδοθεισῶν προσωρινῶν γενικῶν ὁδηγιῶν περὶ τῶν καθηκόντων τῶν πολιτικῶν ὑπαλλήλων, ὅταν, ἐμφανισθέντων ἐντὸς τῆς νομαρχίας πολυπληθῶν ληστῶν, διαταραχθῇ μὲν ἡ τῆς κοινωνίας ἀσφάλεια, δὲν ἐξαρκῇ δὲ ὁ ἀριθμὸς τῶν ὑπαρχόντων χωροφυλάκων καὶ δὲν εὑρίσκηται τακτικὸς στρατὸς, οἱ νομάρχαι δύνανται κατὰ τὴν προοτέραν συνήθειαν νὰ καταγράφωσι προσωρινοὺς χωροφύλακας. Ὡσαύτως δὲ καὶ ἐν τῇ περιπτώσει καθ' ἣν συλληφθῶσι λησταὶ καὶ κακοῦργοι ἐκ τῶν διηνεκῶς κακουργούντων, καὶ μετὰ τὴν ἐν τοῖς ποινικοῖς καὶ πολιτικοῖς δικαστηρίοις ἀνάκρισιν καὶ ἐκδίκασιν αὐτῶν καὶ τὸν ὁρισμὸν τοῦ βαθμοῦ τῆς ἐνοχῆς αὐτῶν γίνῃ ἀνάγκη κατὰ τὸν τόπον ἢ τὰς περιστάσεις νὰ θανατωθῶσιν ἀμέσως, ἢ νὰ τιμωρηθῶσιν ἀλλέως, οἱ νομάρχαι δύνανται νὰ τὸ διατάξωσι καὶ νὰ καθυπυβάλωσιν ὑστερώτεραεἰς τὴν Ὑψ. Πύλην τὴν ἀπόφασιν καὶ τὸ ἀνακριτήριον ἔγγραφον. Μ' ὅλα ταῦτα τὸ θέμα τοῦτο εἶναι ἄξιον πλείστης ὅσης προσοχῆς καὶ περισκέψεως, καὶ διὰ τοῦτο θέλει ληφθῇ φροντὶς ὅπως μηδεὶς τιμωρῆται ἄνευ αἰτίας καὶ ὅπως προληφθῇ ἡ κατάχρησις τῆς ἐλευθερίας ταύτης. Ἐπειδὴ δὲ ἐν περιπτώσει καθ' ἣν τιμωρηθῇ τις παρὰ τὸν νόμον, αἱ ἐκ τούτου νομικαὶ συνέπειαι θέλουσιν ἀναμφιλέκτως καταλογισθῆ εἰς βάρος τοῦ διατάξαντος τοιαύτην τιμωρίαν, εἶναι ἐπάναγκες νὰ καταβληθῇ περὶ τούτων ἐνδελεχὴς μέριμνα, καὶ εἰς τὰ μέρη ὅπου ὑπάρχουσι τηλέγραφοι, πρέπει νὰ γνωστοποιηθῇ ἅπαξ τηλεγραφικῶς εἰς τὴν Ὑψηλὴν Πύλην ὁ βαθμὸς τῆς ἐνοχῆς καὶ ἡ ἐκτέλεσις τῆς τιμωρίας τῶν ἐγκληματιῶν, οἵτινες εἶναι ἀνάγκη νὰ ὑποβληθῶσι ταχέως εἰς τὴν ἀνάλογον ποινὴν καὶ νὰ ἐνεργηθῶσι τὰ περαιτέρω συμφώνως μὲ τὴν ἐπὶ τούτῳ ἀπάντησιν τῆς Ὑψ. Πύλης.

Ἄρθρ. 16. Τὰ περὶ τὰς δημοσίους οἰκοδομὰς καὶ βελτιώσεις, ὅπερ ἐστὶ τὸ τρίτον μέρος τῶν γενικῶν καθηκόντων, θὰ ἐκτελοῦνται κατὰ τὰς χρείας ἑκάστης νομαρχίας. Διὰ τοῦτο καίτοι τὰ καθ' ἕκαστα τούτων δὲν δύνανται ν' ἀριθμηθῶσι, θεωρούμενα ὅμως κατὰ τὰ εἴδη αὐτῶν π. χ. ὁ ὀργανισμὸς τῶν δημοσίων σχολῶν, ἡ κατασκευὴ ὁδῶν καὶ γεφυρῶν, ἡ αὔξησις καὶ πλήθυνσις τῆς γεωργίας καὶ τῶν τεχνῶν, ἡ ἐκπαίδευσις τῶν πτωχῶν καὶ ὀρφανῶν παίδων, ἡ μεταξὺ τῶν κατοίκων νόμιμος συνομολόγησις τῶν δανείων, ἡ φύτευσις ὠφελίμων δένδρων, ἡ κάθαρσις τῶν ποταμῶν καὶ τῶν λιμνῶν καὶ ἡ ἄνοιξις διωρύγων εἶναι τὰ κεφαλαιώδη μέσα τὰ φέροντα εἰς τὴν πρόοδον τῆς κοινῆς εὐημερίας καὶ τοῦ πλούτου τῶν ὑπηκόων, διὰ τοῦτο ἀπό τινων ἐτῶν ἐπεχειρίσθη ἡ γενίκευσις τῶν ἄρθρων τοῦ περὶ ὁδῶν καὶ γεφυρῶν συνταχθέντος κανονισμοῦ. Ἐπειδὴ δὲ πᾶσα τάξις τοῦ λαοῦ κατενόησε τὰ ἐκ τούτων πλεονεκτήματα καὶ ἐξησκήθη περὶ τὴν πραγματοποίησιν αὐτῶν, καὶ ἀφ' ἑτέρου κατὰ τὴν ἐκτέλεσιν τοιούτων νόμων εἶναι ἀνάγκη νὰ ζητηθῶσι τὰ διευκολυντικὰ μέσα, καὶ ἐπειδὴ ἐν τῷ βιλαγετίῳ Δουνάβεως μετὰ πρακτικὴν δοκιμὴν ἐπετεύχθησαν αἱ ἀναγκαῖαι εὐκολίαι, διὰ τοῦτο, ἐφαρμοζομένων τῶν ὁδηγιῶν τῶν περιεχουσῶν τὰς ἐκεῖ τηρουμένας διατυπώσεις καὶ τὰ καθέκαστα αὐτῶν, θέλει καταβάλλεσθαι φροντὶς περὶ τῆς κατασκευῆς καὶ τακτοποιήσεως τῶν ἰδιωτικῶν καὶ δημοσίων ὁδῶν ἑκάστης νομαρχίας δι' ἐπιστασίας τῶν διοριζομένων μηχανικῶν καὶ περὶ τῆς μεταφορᾶς καὶ φυτεύσεως ὠφελίμων δένδρων καὶ ἄλλων προσοδοφόρων σπερμάτων.

Ἄρθρ. 17. Ἡ ἐπιστασία καὶ ὁ διοργανισμὸς τῶν σχολῶν τῆς νομαρχίας κατὰ τοὺς περὶ βιλαγετίων κανονισμοὺς εἰσὶν ἐκ τῶν καθηκόντων τοῦ ἀρχιδικαστοῦ (*μυφετίσι χουκιάμ*). Καίτοι δὲ εἰς πολλὰς μεγάλας κώμας τῶν ἐπαρχιῶν ὑπάρχουσι συστημένα καὶ σχολεῖα *ρουσδιὲ*, οὐχ ἧττον ὅμως ἡ βελτίωσις τῶν νηπιακῶν σχολείων, ἐν οἷς ἐκπαιδεύονται καὶ διδάσκονται κατὰ πρῶτον τὰ παιδία, ἡ σύστασις σχολείων ὅπου δὲν ὑπάρχουσι, τὸ ἐμπνέειν τὸν πρὸς τὰ γράμματα ζῆλον εἰς τὰ παιδία καὶ τοὺς κηδεμόνας ἢ συγγενεῖς αὐτῶν, εἰσὶν ἀναντιρρήτως ἐκ τῶν σπουδαιοτέρων καθηκόντων τῆς ἐξουσίας. Καὶ ἐπειδὴ ἡ εἰς τοιαῦτα εὐεργετικὰ καταστήματα χρῆσις τῶν ἐπ' εὐεργετικοῖς σκοποῖς διὰ διαθήκης ἀφιερωμένων χρημάτων φαίνεται εὔλογος, διὰ τοῦτο θέλουσι καταβληθῆ προσπάθειαι, ἵνα διὰ συναθροίσεως τῶν χρημάτων ἐκείνων καὶ διὰ συνεισφορᾶς τῶν κατοίκων συστηθῶσι μὲν σχολεῖα νηπιακὰ ὅπου δὲν ὑπάρχουσι, βελτιωθῶσι δὲ τὰ ὑπάρχοντα.

Ἄρθρ. 18. Ἡ πρόσοδος τῶν ἐγχωρίων τεχνῶν συντελεῖ μεγάλως εἰς τὸν πλουτισμὸν τῆς χώρας· ὑπάρχουσι δὲ διάφοροι τῆς ἐπιτυχίας τούτου τρόποι. Ἐπειδὴ ἐν τούτοις εἰς τὰ ἐν τῇ νομαρχίᾳ Δουνάβεως ὑπὸ τὸ ὄνομα *ισλαχχανὲ* (ἐκπαιδευτήρια) συστηθέντα καταστήματα, γινόμενα δεκτὰ τὰ παιδία καὶ τὰ ὀρφανὰ τῶν κατοίκων καὶ παρορμώμενα εἰς ἐκμάθησιν τῶν τεχνῶν, ἐν ὀλίγῳ χρόνῳ ἔμαθον ἱκανὰ πράγματα καὶ κατωρθώθη ἡ ἐν τοῖς ἐκπαιδευτηρίοις κατασκευὴ τῶν φορεμάτων καὶ τῶν ὑποδημάτων τῶν χωροφυλάκων, διὰ τοῦτο θέλει καταβάλλεσθαι προσπάθεια ὅπως συστηθῶσιν ἐν πάσῃ νομαρχίᾳ τοιαῦτα ἐκπαιδευτήρια, συμφώνως πρὸς τὰς ὁδηγίας τὰς περιεχούσας τὸν τρόπον τῆς συντηρήσεως αὐτῶν, ὅπως χορηγηθῶσιν αἱ δέουσαι εὐκολίαι εἰς τὰς ἐκ μέρους τῶν βιομηχάνων καὶ ἐμπόρων πρὸς σύστασιν ἑταιριῶν καὶ ἵδρυσιν ἐργοστασίων παρουσιαζομένας αἰτήσεις, καὶ ὅπως ἐνισχυθῇ ὁ ζῆλος καὶ ἡ προθυμία τῶν τοιούτων.

Ἄρθρ. 19. Εἶναι γνωστὸν ὅτι οἱ γεωργοὶ διὰ τὰ δάνεια, εἰς ὧν τὴν συνομολόγησιν εἰσὶν ἀείποτε ἠναγκασμένοι, εἰς πλεῖστα μέρη προστρέχουσιν εἰς τοὺς τοκογλύφους, οὗτοι δὲ ἐπιζητοῦντες ὠφελείας ἀθεμίτους, προτείνουσιν ὅρους τινὰς ἐπιζημίους, ὑπερβαίνοντας τὰ νόμιμα ὅρια καὶ τοιουτοτρόπως ζημιοῦσι τὸν λάον. Καίτοι δὲ αἱ διατάξεις τοῦ περὶ κερδοσκοπίας κανονισμοῦ ἀρκοῦσιν ἵνα μετριάσωσιν ἐν τῇ διαδικασίᾳ τὰς τοιαύτας ἀθεμίτους συμφωνίας, κύριον ὅμως μέλημα τῆς ἐξουσίας εἶναι τὸ ν' ἀπαλλάξῃ τὸν λαὸν ἀπὸ τῆς τοιαύτης ἐπιζημίου ἀνάγκης. Αἱ ἐπὶ τούτῳ προηγουμένως ἐν τῇ νομαρχίᾳ Δουνάβεως συστηθεῖσαι τράπεζαι δημοσίου ὠφελείας κατώρθωσαν μετ' εὐκολίας τὸν σκοπὸν τοῦτον, καὶ διὰ τῶν χρημάτων τοῦ λαοῦ συνήχθη χάριν αὐτοῦ τοῦ λαοῦ κεφάλαιον ἑκατὸν πεντήκοντα περίπου χιλιάδων λιρῶν. Καὶ ἐπειδὴ ὁ λαὸς συνείθισε νὰ δανείζηται ἐκ τῶν τραπεζῶν τούτων, δὲν ἔμεινε στάδιον ἐνεργείας εἰς τὴν πλεονεξίαν τῶν κερδοσκόπων. Διὰ τοὺς λόγους τούτους θέλουσι ληφθῆ μέτρα πρὸς σύστασιν τοιούτων τραπεζῶν ἐν ἑκάστῃ νομαρχίᾳ, συμφώνως πρὸς τὸν εἰδικὸν περὶ τούτων κανονισμόν.

Ἄρθρ. 20. Συμφώνως πρὸς τὴν ἀρχὴν, καθ' ἣν πρέπει νὰ τηρῆται τάξις καὶ καθαριότης ἐν ταῖς πόλεσι καὶ ταῖς κώμαις, καὶ καθ' ἣν αἱ πρὸς

βελτίωσιν ἀνάγκαι ἑκάστου τόπου νὰ διευκολύνωνται ἐν τῷ τόπῳ αὐτῷ, τὸ κράτος διαθέτει ἓν μέρος τῶν φόρων τῶν λαμβανομένων κατὰ τὴν καταγραφὴν τῶν κτημάτων, ὅπως ἐξ αὐτοῦ καλυφθῶσιν αἱ πρὸς καθαριότητα ἑκάστης πόλεως ἀπαιτούμεναι δαπάναι· ἐπειδὴ δὲ κατὰ τὴν ἐν τῇ Νομαρχίᾳ τοῦ Δουνάβεως γενομένην δοκιμὴν ἡ σύστασις δημοτικῶν συμβουλίων (*δαϊρέ πελεδιὲ μεδζλισὶ*) πρὸς ἐπίτευξιν τῆς τάξεως τῶν πόλεων καὶ τῶν κωμῶν διὰ τῶν ῥηθεισῶν προσόδων καὶ ἄλλων συνεισφορῶν ἀπέφερεν εὐεργετήματα, διὰ ταῦτα θέλει καταβάλλεσθαι φροντὶς ὅπως συστηθῶσι βαθμηδὸν τοιαῦτα συμβούλια.

Ἄρθρ. 21. Ἐπειδὴ αἱ πρὸς πολυπλασίασιν τῶν γεννήσεων παρεχόμεναι εὐκολίαι εἶναι ἀναγκαῖαι πρὸς τὴν κοινὴν εὐημερίαν, αἱ δὲ κατὰ τοὺς γάμους ἐν ταῖς ἐπαρχίαις ἰσχύουσαι διατυπώσεις ἀποτελοῦσιν ἴσως πρόσκομμα πρὸς τοῦτο, θέλει καταβληθῆ φροντὶς ὅπως καταργουμένων τῶν συνηθειῶν ἐκείνων πολυπλασιασθῶσιν οἱ γάμοι καὶ ἐκτελεσθῶσιν αἱ διαθῆκαι συμφώνως μὲ τὰς εἰς τὰς παρούσας ὁδηγίας ἐπισυνημμένας διαταγὰς καὶ δι' ἄλλων τρόπων.

Ἄρθρ. 22. Ἐκτὸς τῶν ῥηθέντων ἀξιοσπούδαστον μέλημα εἶναι ἐπίσης καὶ ἡ συνοίκησις τῶν ἐν καταστάσει νομαδικῇ εὑρισκομένων φυλῶν, ὅσαι εἶναι ἐπιδεκτικαὶ ἐκπολιτισμοῦ, καὶ ἡ ἐγκατάστασις τῶν μεταναστῶν Κιρκασίων καὶ ἡ μονιμοποίησις τοῦ πλούτου καὶ τῆς ἐμπορίας αὐτῶν. Ἐπειδὴ δὲ οἱ τρόποι τῆς ἐγκαταστάσεως τῶν μεταναστῶν εἰσὶ διαγεγραμμένοι δι' εἰδικῶν διαταγῶν, ἡ δὲ τῶν φυλῶν συνοίκισις εἶναι πρόξενος ὠφελείας καὶ εἰς αὐτὰς ἐκείνας καὶ εἰς τὸ κράτος καὶ εἰς τὴν χώραν· διὰ ταῦτα ἀπαιτεῖται ὅπως καταβάλληται πᾶσα προσπάθεια πρὸς τὸν συνοικισμὸν τῶν νομάδων καὶ πρὸς τελειοποίησιν τῶν μέσων τῆς γεωργίας καὶ ἐμπορίας τῶν μεταναστῶν Κιρκασίων.

Ἐπίλογος.

Αὗταί εἰσιν αἱ ἐν ταῖς Νομαρχίαις κατὰ τὴν ἐκτέλεσιν ἰσχύουσαι διατυπώσεις καὶ ἡ ποιότης τῶν σπουδαίων καθηκόντων τῶν Νομαρχιῶν. Ἐπειδὴ δὲ ἐν πᾶσιν ἡ τροποποίησις τῶν διατυπώσεων καὶ ἡ διατήρησις αὐτῶν στηρίζεται ἐπὶ τῆς πείρας, ἀφοῦ ἅπαξ στερεωθῶσι τὰ ἄνωθι διαγεγραμμένα, θέλουσιν ἐνεργηθῆ τὰ δέοντα μετὰ προηγουμένην γνωστοποίησιν εἰς τὴν Ὑψηλὴν Πύλην δι' ὅ,τι δήποτε ἄλλο εἶναι ἀνάγκη νὰ γίνῃ κατὰ τὰς χρείας ἑκάστης χώρας ἢ δι ὅ,τι δήποτε μέρος τῶν ὑπαρχουσῶν ὁδηγιῶν καὶ διατυπώσεων γίνῃ ἀνάγκη νὰ τροποποιηθῆ ἢ νὰ ἐνισχυθῆ. Ἐν τῇ ἀρχῇ τῶν ὑποθέσεων εἶναι ἀνάγκη νὰ συμμορφώνητε τὰς ἐνεργείας ὑμῶν μὲ τὴν ἤδη ἐκτυπωθεῖσαν ἔκθεσιν τῶν Νόμων καὶ τῶν Ὁδηγιῶν, καὶ ἐν πάσῃ περιπτώσει νὰ καταβάλητε προθυμίαν καὶ ζῆλον ὅπως ἐπιδείξητε ἔργα ἐπαινετὰ καὶ ὠφέλιμα εἰς τὸ κράτος, εἰς τὴν χώραν, εἰς τοὺς ὑπηκόους καὶ εἰς τὸ ἔθνος.

ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ

Περὶ διοικητικῶν Συμβουλίων.

ΠΡΟΛΕΓΟΜΕΝΑ.

Σκοπὸς τῆς συστάσεως καὶ θεμελιώσεως τῶν διοικητικῶν συμβουλίων εἶναι ἡ διὰ τῆς ἀντιπαραστάσεως τῶν ἰδεῶν συζήτησις τῶν σοβαρῶν τοῦ Κράτους ὑποθέσεων, πολιτικῶν, οἰκονομικῶν, ἀστυνομικῶν, δικαστικῶν καὶ πάσης ἄλλης ἐπωφελοῦς ὑποθέσεως, καὶ ἡ διὰ τῆς ὁδοῦ ταύτης ἐπίτευξις καὶ ἐκτέλεσις τῶν μέσων καὶ μέτρων, τῶν συντεινόντων πρὸς ὄφελος καὶ καλὸν τοῦ τε ὀθωμανικοῦ κράτους καὶ τῶν ὑπηκόων τῆς Α. Α. Μεγαλειότητος.

Συνεπεφ τούτου τὰ μέλη τῶν συμβουλίων ἐκλεγόμενα ἐκ τῶν ἱκανοτέρων καὶ εὐυπολη̃πτοτέρων τῶν κατοίκων δέον νὰ ὦσι παραδεκτὰ ἐκ μέρους αὐτῶν, οὐ μὴν ἀλλὰ καὶ εἰδήμονα τῶν τε ὑποθέσεων τοῦ κράτους καὶ τῶν ἐγχωρίων πραγμάτων.

Ἀγορεύοντος μέλους τινὸς, οἱ λοιποὶ ἀκροῶνται αὐτοῦ δεόντως, μὴ διακόπτοντες αὐτὸν ἄχρι τέλους τῆς ἀγορεύσεώς του.

Ἐπιτευχθείσης ὁμοψηφίας, εἴτε πλειοψηφίας, ἐπὶ συζητουμένης τινος ὑποθέσεως, ἡ ἐπὶ τῆς διεκπεραιώσεως τῆς ὑποθέσεως ταύτης ἀπόφασις συντάσσεται καὶ γράφεται ὑπὸ τῶν γραμματέων τῶν πρακτικῶν. Ἂν ἡ ἀπόφασις αὕτη τύχῃ ἐκ τῶν χρῃζουσῶν διακοινώσεως εἰς τὴν πρωτεύουσαν τοῦ κράτους, διακοινοῦται διὰ πρακτικοῦ κατὰ τὸ ἐπικρατοῦν σύστημα, καὶ αἰτεῖται ἡ τῆς ἐκτελέσεως ἄδεια.

Τὰ μέλη τῶν συμβουλίων ἀγορεύουσιν ἐλευθέρως, μὴ συστελλόμενα λέγειν πάντοτε τὸ ἀληθὲς καὶ δίκαιον.

Αἱ ἱεροδικαστικαὶ καὶ πολιτικαὶ δίκαι διεξάγονται, ὡς ἀνέκαθεν, ἐν τοῖς τακτικοῖς δικαστηρίοις· αἱ σοβαραὶ ὅμως πολιτικαὶ ὑποθέσεις καὶ ἰδίᾳ αἱ περὶ θανατικῆς ποινῆς δίκαι διεξάγονται πάντοτε ἐν τοῖς νομαρχιακοῖς διοικητικοῖς συμβουλίοις ἐνώπιον πάντων τῶν μελῶν τοῦ συμβουλίου, ἐπὶ παρουσίᾳ τοῦ νομάρχου καὶ τοῦ ἐπάρχου, τῇ συνεργείᾳ τῶν ἱεροδικαστῶν καὶ πάντοτε συμφώνως τῇ εὐθύτητι καὶ τῷ δικαίῳ.

Συζητουμένης σπουδαίας καὶ δυσκόλου τινος ὑποθέσεως, ἐπιτρέπεται ἐν ἀνάγκῃ ἡ πρόσκλησις τῶν εἰδημόνων τῆς ὑποθέσεως ταύτης ἐνώπιον τοῦ συμβουλίου πρὸς διεκπεραίωσιν τῆς συζητήσεως.

Μηδεὶς τῶν μελῶν διατεινέσθω ἐπὶ διακρίσει τῶν ἄλλων.

Ἐπειδὴ ἅπασαι αἱ ὑποθέσεις δέον νὰ συζητῶνται μεταξὺ τῆς ὁλομελείας ἀμερολήπτως καὶ εὐκρινῶς, ἕκαστος ὀφείλει νὰ λέγῃ ἐλευθέρως τὴν ἰδέαν του, χωρὶς νὰ ἐμποδίζηται, ἐν περιπτώσει ἀντιρρήσεως, ὁ ἀντιλέγων εἰς τὴν ἀνάπτυξιν καὶ ἔκφρασιν τῶν ἰδεῶν καὶ λόγων του ἄχρις οὗ πεισθῇ τέλεον τὸ συμβούλιον.

Ἅπαντα τὰ μέλη δέον νὰ παρευρίσκωνται ἀνεξαιρέτως ἐν τῷ συμβουλίῳ κατὰ

τὰς ἡμέρας τῆς ἑβδομάδος τὰς ὡρισμένας πρὸς συζήτησιν τῶν προκειμένων ὑποθέσεων, μηδενὶ ἐπιτρεπομένης ἀπουσίας ἄνευ δεδικαιολογημένου λόγου.

Ἐκδοθείσης ἀποφάσεώς τινος ἐπὶ ὑποθέσεως συζητηθείσης ἐν εὐθύτητι καὶ δικαίῳ, μηδεὶς ἀποτολμάτω τἀναντία ταύτης.

Τὸ πρακτικὸν ἀποφάσεώς τινος καταχωρεῖται εἰς τὸ βιβλίον τῶν πρακτικῶν τοῦ συμβουλίου αὐτολεξεὶ, ὅπως χρησιμεύῃ ἐν ἀνάγκῃ.

Διασαφηνισθείσης τῆς ἀληθείας ὑποθέσεώς τινος διὰ πρακτικοῦ ἐκδοθέντος μετὰ προηγουμένην συζήτησιν ἐπὶ ἰδιωτικοπολιτικῆς ὑποθέσεως καὶ μετὰ ἐξακρίβωσιν, ἔρευναν καὶ ἀνακάλυψιν τῆς ἀληθείας, γενομένην ὑπό τε τοῦ νομάρχου καὶ τῶν μελῶν τοῦ συμβουλίου ἐν πάσῃ εὐθύτητι καὶ δικαίῳ, δὲν θέλει ἐκδίδοσθαι μετὰ ταῦτα δεύτερον πρακτικὸν, ἀντικείμενον τῇ ἐννοίᾳ τοῦ πρώτου ἐπὶ τῆς αὐτῆς ὑποθέσεως, συνεπείᾳ βίας, παραχωρήσεως καὶ ἐπιμονῆς.

Ἐν τῇ διεξαγωγῇ τῶν προκειμένων δικῶν ἀπαγορεύεται αὐστηρῶς πᾶσα μεροληψία καὶ προστασία ὑπέρ τινος τῶν διαδίκων ἀπονεμομένου τοῦ δικαίου ᾧ ἀνήκει.

Πᾶσαι αἱ συζητούμεναι ὑποθέσεις δέον νὰ συζητῶνται ἐν μεγίστῃ εὐθύτητι καὶ τιμιότητι.

Οἱ ἐνώπιον τοῦ συμβουλίου δικαζόμενοι, ἔστωσαν καὶ πταῖσται καὶ ἐγκληματίαι, δὲν πρέπει ν' ἀπειλῶνται, ἐκφοβίζωνται καὶ καταδυναστεύωνται, ἀλλὰ νὰ ἐρωτῶνται καὶ ἀνακρίνωνται ὡς προσήκει τοῖς δικασταῖς, καὶ μετὰ γλυκύτητος καὶ ἀγαθότητος· ἐν γένει ἀπαγορεύεται ἡ ἐκβίασις καὶ ἀποστροφὴ ἐπὶ πάσης ὑποθέσεως, καταβαλλομένης τῆς δεούσης προσοχῆς καὶ φροντίδος ἐκ μέρους τῶν μελῶν τοῦ συμβουλίου πρὸς ἀνακάλυψιν τῆς ἀληθείας.

Ἐπειδὴ εἰς τὰ συμβούλια τῶν ὑπὸ χριστιανῶν κατοικουμένων μερῶν θέλουσι διορίζεσθαι μέλη ὁ μητροπολίτης καὶ οἱ δημογέροντες, προκειμένης ὑποθέσεώς τινος σπουδαίας καὶ ποινικῆς, ἰδίᾳ δὲ ὅταν ὁ ἐνάγων ἢ ὁ ἐναγόμενος τυγχάνῃ χειστιανὸς ἢ ἑβραῖος, παρευρίσκονται εἰς τὰς συζητήσεις τοῦ συμβουλίου ὁ μητροπολίτης, οἱ δημογέροντες καὶ οἱ προὔχοντες τοῦ ἔθνους καὶ σφραγίζουσι καὶ οὗτοι μετὰ τῶν ἄλλων τὸ ἐκδοθησόμενον πρακτικόν.

Αἱ σπουδαῖαι ὑποθέσεις δέον νὰ συζητῶνται ἐν ὁλομελείᾳ τοῦ συμβουλίου καὶ οὐχὶ ἐν ἀπουσίᾳ τῆς πλειονότητος τῶν μελῶν αὐτοῦ.

Τὰ μέλη τῶν συμβουλίων χρεωστοῦσι νὰ συσκέπτωνται καὶ ἀναφέρωσιν ἐγκαίρως πᾶν μέτρον, συντεῖνον εἰς τὴν βελτίωσιν τοῦ τόπου.

ΟΔΗΓΙΑΙ

Δοθεῖσαι εἰς τὰ ἐν τῷ ἐξωτερικῷ διοικητικὰ συμβούλια.

ΤΙΤΛΟΣ ΠΡΩΤΟΣ.

Περὶ τοῦ Ταντζιματίου καὶ τῶν βελτιώσεων τοῦ κράτους.

Ἄρθρ. 1. Τοῖς πᾶσι πρόδηλοι καὶ γνωσταί εἰσιν αἱ ὠφέλειαι καὶ τ' ἀγαθὰ, τὰ εἰς τε τὸ κράτος καὶ τὸ ἔθνος προγενησόμενα ἐκ τῶν σοφῶν διατάξεων τοῦ Ταντζιματίου, ὅπερ χάρις εἴη τῷ Ὑψίστῳ, ἐξεδόθη καὶ ἐτέθη ἐν ἰσχύϊ ὑπὸ τὴν

αὐτοκρατορικὴν φερόλβιον αἰγίδα. Τὰ μέλη ἄρα τῶν ἐν τῷ ἐξωτερικῷ διοικητικῶν συμβουλίων δέον νὰ ἐπιτηρῶσι καὶ προσέχωσι τὴν ἐπὶ πάντων τῶν ὑπηκόων καὶ κατοίκων τῆς ὀθωμανικῆς αὐτοκρατορίας ἀνεξαιρέτως ἐντελῆ καὶ ἀκριβῆ ἐφαρμογὴν τῶν βάσεων τ ῦ Τανζιματίου, αἵτινες εἰσὶν ἡ ἀσφάλεια τῆς ζωῆς καὶ περιουσίας, καὶ ἡ διαφύλαξις τῆς τιμῆς καὶ ὑπολήψεως ἑκάστου.

Ἄρθρ. 2. Τὰ διοικητικὰ συμβούλια προσέχουσι καὶ ἐπιτηροῦσιν ὅπως οἱ ὑπάλληλοι πάσης τάξεως ἀποφεύγωσι πάντοτε τὴν διαφθορὰν, μὴ ἐπιτρέποντα αὐτοῖς λαμβάνειν ἐφ' οἱῳδήποτε τίτλῳ τὰ κατά τε τὸν πολιτικὸν καὶ κατὰ τὸν ἱερὸν νόμον ἀπαγορευόμενα, οἷον· πρόστιμα, δῶρα καὶ τὰ παραπλήσια, ὅπως μὴ ἀγγαρεύωνται οἱ κάτοικοι καὶ ἐν γένει ὅπως μὴ συμβαίνῃ ἔστω καὶ ἡ ἐλαχίστη βλάβη καὶ καταδυνάστευσις εἰς τοὺς ὑπηκόους καὶ κατοίκους.

Ἄρθρ. 3. Τὰ ἐν τῷ ἐξωτερικῷ διοικητικὰ συμβούλια χρεωστοῦσι νὰ καταβάλλωσι τὴν δέουσαν μέριμναν καὶ προσοχὴν ὅπως μηδεὶς τῶν ὑπηκόων τῆς ὀθωμανικῆς Αὐτοκρατορίας, οἱασδήποτε τάξεως καὶ οἱουδήποτε βαθμοῦ ἤθελε τύχει, ἀδικῆται ὀλίγον ἢ πολὺ καὶ ζημιοῦται.

Ἄρθρ. 4. Πρέπει νὰ καταβάλληται ἐκ μέρους τῶν συμβουλίων ἡ δέουσα προσοχὴ πρὸς ἐπίτευξιν καὶ τελειοποίησιν τῶν πρὸς εὐημερίαν πασῶν τῶν τάξεων τῶν ὑπηκόων καὶ κατοίκων τῆς ὀθ μανικῆς Αὐτοκρατορίας μέσων, πρὸς τὴν καλὴν μεταχείρισιν πάντοτε τῶν ὑπηκόων αὐτῆς, καὶ πρὸς διακώλυσιν τῶν ὡς ἄνω ἀπαγορευομένων καὶ ἀπὸ πάσης καταδυναστεύσεως ἐκ μέρους τῶν ὑπαλλήλων καὶ ἰδίᾳ τῶν μητροπολιτῶν καὶ δημογερόντων, ἧς γενομένης, νὰ δίδωσιν εἴδησιν εἰς τὴν πρωτεύουσαν.

ΤΙΤΛΟΣ ΔΕΥΤΕΡΟΣ.

Περὶ συστάσεως τῶν νομαρχιακῶν διοικητικῶν συμβουλίων καὶ τῶν καθηκόντων τοῦ προέδρου καὶ τῶν μελῶν αὐτῶν.

Ἄρθρ. 5. Ἐν ἑκάστῃ νομαρχίᾳ συνιστᾶται νομαρχιακὸν διοικητικὸν συμβούλιον, οὗ μέλη διορίζονται τέσσαρες ἐκ μουσουλμάνων καὶ ἀνὰ εἷς ἐκ τῶν εὐυπολήπτων τῶν ἄλλων φυλῶν, λαμβανόμενοι ἐκ τῶν προύχόντων τοῦ τόπου καὶ τῶν διακρινομένων ἐπὶ χρηστότητι καὶ τιμιότητι· οὗτοι ὀφείλουσι νὰ ὑπηρετήσωσι πιστῶς.

Ἄρθρ. 6. Πάντα τὰ τακτικὰ ταῦτα μέλη τῶν νομαρχιακῶν διοικητικῶν συμβουλίων δέον νὰ παρευρίσκωνται καθ' ἑκάστην ἐκτὸς τῆς παρασκευῆς, ὅτε γίνεται παῦσις, εἰς τὸ διὰ τὰς συνεδριάσεις τοῦ συμβουλίου ὡρισμένον μέρος. Ἐπειδὴ ὅμως ὁ νομάρχης, ὁ λογιστὴς τῆς νομαρχίας, ὁ ἀνώτερος δικαστὴς καὶ ὁ μουφτῆς, συνεπείᾳ τῶν ἰδιαιτέρων των καθηκόντων, δὲν δύνανται δικαίῳ τῷ λόγῳ νὰ παρευρίσκωνται εἰς τὰς συνεδριάσεις τῶν συμβουλίων καθ' ἑκάστην, δι᾽ ἧς ἑβδομάδος συγκροτεῖται γενικὸν συμβούλιον διὰ τῆς παρουσίας καὶ τῶν ἀνωτέρω ἀτόμων πρὸς συζήτησιν τῶν σπουδαιοτέρων ὑποθέσεων· τὰ ἀνωτέρω ἄτομα ὑποχρεοῦνται ὡσαύτως νὰ παρευρίσκωνται καὶ εἰς τὴν συζήτησιν τῶν ἐκτάκτως σπουδαίων ὑποθέσεων.

Ἄρθρ. 7. Τὰ πρακτικὰ τῶν ἀποφάσεων τῶν ἀποῤῥεουσῶν ἀπὸ τὰς γιγνομένας συζητήσεις ἐπὶ τῶν πολιτικῶν, οἰκονομικῶν καὶ λοιπῶν ὑποθέσεων σφραγίζονται ὑπὸ τῶν μελῶν τοῦ συμβουλίου κατὰ τὴν τάξιν τοῦ βαθμοῦ ἑνὸς ἑκάστου αὐτῶν. Τὸ πρακτικὸν ἀποφάσεώς τινος μὴ δεούσης νὰ ἀνακοινωθῇ εἰς τὴν πρωτεύουσαν, ἀλλ' ἐκτελεσθησομένης ἐπιτοπίως ὑπὸ τοῦ οἰκείου νομάρχου, σφραγί-

ζουσι μόνον ὁ πρόεδρος καὶ τὰ μέλη τοῦ συμβουλίου κατὰ σειράν, περιττῆς ἀποβαινούσης τῆς τοῦ νομάρχου σφραγίδος. Πάντα τὰ πρακτικὰ ἀναγινωσκόμενα παρρησία εἰς τὸ συμβούλιον σφραγίζονται ἐν αὐτῷ καὶ οὐχὶ ἐν οἱῳδήποτε ἑτέρῳ μέρει. Τὰ μέλη τοῦ συμβουλίου τὰ μὴ παρευρεθέντα ἐπὶ δεδικαιολογημένῃ αἰτίᾳ εἰς τὴν συζήτησιν ὑποθέσεώς τινος, δὲν σφραγίζουσι τὸ πρακτικὸν τῆς ἐπὶ τῆς ὑποθέσεως ταύτης ἐκδοθείσης ἀποφάσεως· γράφονται ὅμως ὑπ' αὐτὸ τὰ ὀνόματά των καὶ ὑπ' αὐτὰ σημειοῦται ἡ ἀπουσία των.

Ἄρθρ. 8. Ἐν τοῖς γραφείοις τῶν συμβουλίων οἱ γραφεῖς κρατοῦσι καὶ φυλάττουσι τὰ βιβλία καὶ ἔγγραφα, ὅπως προστρίχῃ ἐν ἀνάγκῃ εἰς αὐτὰ τὸ συμβούλιον· οἱ γραφεῖς οὗτοι καταχωροῦσιν εἰς ἰδιαίτερα βιβλία κατὰ τάξιν καὶ κανονικῶς: α.) τὰς παρούσας ὁδηγίας, ἤτοι τὰς ἄχρι τοῦδε ἐκ μέρους τῆς Ὑψηλῆς Πύλης ἀποσταλείσας καὶ τοὐντεῦθεν ὅπως ἰσχύωσι διαρκῶς ἀποσταλησομένας ὁδηγίας, κανονισμοὺς καὶ διαταγὰς κατὰ τάξιν χρονολογίας· β.) τὰς αὐτοκρατορικὰς διαταγὰς καὶ τὰ βεζυρικὰ γράμματα· γ') τὰ πρακτικὰ τῶν ἀποφάσεων τοῦ συμβουλίου, τά τε εἰς τὸν νομάρχην ἐπιδοθησόμενα ὡς καὶ τὰ εἰς τὴν Ὑψ. Πύλην ἀποσταλησόμενα διὰ τὰ πεπραγμένα τῶν ἀντιπροσώπων ἀριθμ.· δ') τὰ πρακτικὰ τὰ ἀποστελλόμενα ἐκ μέρους τῶν ἐπαρχιακῶν συμβουλίων τῆς νομαρχίας, ἐν τῷ ἰδιαιτέρῳ βιβλίῳ ἑκάστης ἐπαρχίας· ε.) πάντα τέλος τὰ λοιπὰ σπουδαῖα ἔγγραφα καὶ γράμματα, κατὰ τάξιν ἡμερομηνίας.

Ἐν τῇ καταγραφῇ τῶν ἐγγράφων τῆς πέμπτης κατηγορίας συγκαταγράφονται συνοπτικῶς καὶ πιστῶς αἱ ἐπ' αὐτῶν λαβοῦσαι χώραν συζητήσεις καὶ αἱ ἀπὸ τῶν συζητήσεων τούτων ἀπορρεύσασαι ἀποφάσεις.

Ὑπὸ τὴν καταγραφὴν τῶν ἐγγράφων τῆς τρίτης κατηγορίας, ἤτοι τῶν ὑπὸ τοῦ συμβουλίου ἐκδοθέντων πρακτικῶν, θέτουσι κατὰ σειρὰν τὰς σφραγίδας των ἐν ἑκάστῳ πρακτικῷ τὰ μέλη τοῦ συμβουλίου.

Ἄρθρ. 9. Τὰ μέλη τοῦ συμβουλίου γινώσκοντα ὅτι φέρουσι τὴν εὐθύνην τῆς συζητήσεως ἐπὶ τῶν ἐνώπιον αὐτῶν συζητουμένων ὑποθέσεων ὀφείλουσι νὰ ἐξακριβῶσι καὶ ἐξελέγξωσιν ὡς δεῖ πᾶσαν ὑπόθεσιν, μικρὰν ἢ μεγάλην, τιθεμένην ὑπὸ τὴν συζήτησίν των, νὰ θεωρῶσι πάσας τὰς ὑποθέσεις ἀδιαλείπτως, ν' ἀπέχωσι πάσης προστατευτικῆς ἐπεμβάσεως ὑπὲρ τοῦ ἑνὸς μέρους τῶν διαίκων καὶ ἀδικίας κατὰ τοῦ ἑτέρου ἐν κυρῷ διαδικασίας, καὶ τέλος νὰ μὴ κωλύωσι τοὺς ἐνώπιον τοῦ συμβουλίου προσκαλουμένους ὅπως ἐκθέσωσι τὴν ὑπόθεσίν των.

Πάντα ἀνεξαιρέτως τὰ μέλη τοῦ συμβουλίου χαίρουσι τὸ δικαίωμα τοῦ ἐκθέτειν σαφῶς καὶ ὁλοχερῶς τὰς σκέψεις των ἐν καιρῷ τῶν συζητήσεων· οὐδεὶς δ' ἐξ αὐτῶν θεωρηθήσεται ὑπεύθυνος ἐπὶ ἐλευθέρᾳ ἐκφράσει τῶν σκέψεών του.

Ἄρθρ. 10. Ἐὰν περιπτώσει κατ' ἣν τινὰ τῶν μελῶν τοῦ συμβουλίου δὲν συμψηφήσωσι μετὰ τῆς πλειονοψηφίας ἐπί τινος ὑποθέσεως συνεπείᾳ ἀσυμφωνίας ὡς πρὸς τὰς ἰδέας, ἡ ὑπ' αὐτῶν σφράγισις ἢ μὴ τοῦ ἐπὶ τῆς ὑποθέσεως ταύτης συνταχθησομένου πρακτικοῦ ἀρίσται εἰς τὴν διάθεσίν των κατὰ τὸν ἐπὶ τούτῳ νόμον· ἐν περιπτώσει μὴ σφραγίσεως, σημειοῦται ἐν τῷ πρακτικῷ ὑπὸ τὰ ὀνόματά των περιληπτικῶς ἡ αἰτία τῆς ἀσυμφωνίας των καὶ τὸ ἀντίθετον τῆς γνώμης αὐτῶν.

Ἄρθρ. 11. Πᾶσαι αἱ αὐτοκρατορικαὶ διαταγαὶ καὶ ἐντολαί, αἱ τοὐντεῦθεν ἀποσταλησόμεναι ἐπὶ τῷ ἀγαθῷ σκοπῷ τῆς τελειώσεως τοῦ κράτους καὶ τῆς ἡσυχίας τῶν κατοίκων καὶ ὑπηκόων, ἀναγινώσκονται παρρησίᾳ εἰς τὰ συμβούλια, τὸ δὲ περιεχόμενον τῆς αὐτοκρατορικῆς θελήσεως καὶ ἐπιθυμίας ἀνακοινοῦται ὑπ' αὐτῶν πρὸς πάντας τοὺς κατοίκους.

ΤΙΤΛΟΣ ΤΡΙΤΟΣ.

Περὶ ἑτέρων καθηκόντων τῶν συμβουλίων.

Ἄρθρ. 12. Τὰ νομαρχιακὰ διοικητικὰ συμβούλια καθῆκον ἔχουσι νὰ ἐπιτηρῶσι καὶ προσέχωσιν, ὅπως ἐκτελῆται κατὰ τὰ ἐν ἰσχύϊ συστήματα ἡ κατ' ἔτος εἰς τὴν ἐφεδρείαν κατάταξις τῶν ἐξερχομένων ἀπὸ τὸν τακτικὸν αὐτοκρατορικὸν στρατὸν, καὶ ἡ πρὸς ἀντικατάστασιν αὐτῶν κατὰ τὰς διαταξεις τοῦ νόμου ἐκτέλεσις τῆς κατ' ἔτος νεοσυλλεξίας, ἐκτελουμένης διὰ ψήφων ὑπὸ τῶν ἐπὶ τούτῳ διοριζομένων στρατιωτικῶν ἀρχηγῶν καὶ ἀξιωματικῶν καὶ ἐλεγκτῶν τῶν στρατιωτικῶν σωμάτων, προς δὲ καὶ εἰς τὴν ἔγκαιρον ἀποστολὴν τῶν νεοσυλλέκτων εἰς τὰ ὡρισμένα μέρη ἑνὸς ἑκάστου.

Ἄρθρ. 13. Τὰ συμβούλια φροντίζουσι καὶ συντρέχουσι κατὰ καθῆκον εἰς τὴν συμφώνως ταῖς διατάξεσι τοῦ νόμου καὶ τῶν ἐπὶ τούτῳ ἀποσταλησομένων αὐτοκρατορικῶν διαταγῶν ἐκτέλεσιν τῶν ἐγχωρίως ἐκτελεσθησομένων διατάξεων, τῶν ἀφορωσῶν τοὺς εἰς τὴν νέαν τάξιν τῶν ἐφέδρων μεταβιβαζομένους τακτικοὺς στρατιώτας.

Ἄρθρ. 14. Ἐν περιπτώσει ἀλλαγῆς τῶν νομάρχων, ἐπάρχων καὶ λογιστῶν, τὰ νομαρχιακὰ διοικητικὰ συμβούλια φροντίζουσι περὶ τῆς ἐνώπιον αὐτῶν παραδόσεως τῶν ὑπαρχόντων ἐγγράφων καὶ πραγμάτων ἀπὸ τοῦ προκατόχου εἰς τὸν διάδοχον, περὶ τῆς ὅσον τάχος ἐπιθεωρήσεως τῶν λογαριασμῶν τοῦ προκατόχου καὶ περὶ τῆς ἐκθέσεως τῶν ἐκκρεμῶν ὑποθέσεων εἰς τὸν διάδοχον πρὸς γνῶσιν αὐτοῦ· πραιωθέντων δὲ τούτων, δίδουσιν εἰς χεῖρας τοῦ τε προκατόχου καὶ τοῦ διαδόχου αὐτοῦ ἔκθεσιν πιστοποιοῦσαν ὅτι ἐξετελέσθησαν αἱ δέουσαι διατυπώσεις καὶ ἐξεκαθαρίσθησαν οἱ λογαριασμοί.

Ἄρθρ. 15. Τὰ συμβούλια ἔχουσι καθῆκον καὶ δικαίωμα νὰ ἐρευνῶσι καὶ ἐξακριβῶσι διὰ πάντων τῶν θεμιτῶν μέσων, εἴτε τοὺς πηγαινοερχομένους κρύφα τε καὶ διερρήδην ἐρωτῶντα, εἴτε ἀπὸ τὰ ἀρμόδια ἐγχώρια μέρη ζητοῦντα καὶ λαμβάνοντα πληροφορίας γραπτὰς περὶ τῶν πράξεων τῶν ἐπάρχων, τῶν πολιτικῶν καὶ θρησκευτικῶν δικαστῶν, τῶν διοικητῶν καὶ πάντων τέλος τῶν λοιπῶν ὑπαλλήλων τῆς Κυβερνήσεως, μανθάνοντα ἐὰν αἱ πράξεις των σῦτοι ἀπάδωσι πρός τε τὰ καθήκοντα τῆς ὑπηρεσίας των καὶ τὰς ὑψηλὰς ὁδηγίας, αἷς ὀφείλουσι νὰ συμμορφῶνται πάντες οἱ ὑπάλληλοι· τουτέστιν, ἐὰν οἱ κάτοικοι καταδυναστεύωνται καὶ βλάπτωνται ἢ οὔ, ἐὰν τὸ δίκαιον ἐκτελῆται ἢ οὔ, ἐὰν τὰ δέκατα καὶ τὰ δικαιώματα τοῦ κράτους εἰσπράττωνται πάντοτε ὑπὸ τῶν εἰσπρακτόρων κατὰ τοὺς ἐπὶ τούτῳ ὡρισμένους νομους, ἢ διὰ καταχρήσεων, καὶ τέλος ἐὰν συμβαίνωσι παντὸς εἴδους ἀδικήματα, ὡς ἄνομα πρόστιμα, καταδυναστεύσεις καὶ τὰ παρόμοια.

Ἐν περιπτώσει διαβολῆς καθ' ὑπαλλήλου τινὸς ἐπὶ ἐγκλήματι, τὸ συμβούλιον, ἐὰν μετὰ τὴν ἀπαιτουμένην ἐξακρίβωσιν εὕρῃ αὐτὴν βάσιμον καὶ δικαστέαν, ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ προσκαλέσῃ τὸν διαβληθέντα ὑπάλληλον, ἀποστέλλουσα ἐπίτροπον εἰς τὸν τόπον του, καὶ νὰ τὸν δικάσῃ πάντοτε ἐν αὐθότητι καὶ δικαίῳ, καὶ ἐὰν μὲν ὁ ὑπάλληλος εὑρεθῇ ἀνάξιος τοῦ προσαπτομένου αὐτῷ πταίσματος ἢ ἐγκλήματος, ἀφίσται ἐλεύθερος ὅπως ἀναλάβῃ καὶ αὖθις τὰ καθήκοντά του· ἐὰν δ' εὑρεθῇ ἐγκληματίας, τὸ συμβούλιον ἀνακοινοῖ εἰς τὴν πρωτεύουσαν τὴν ἐκδοθεῖσαν περὶ αὐτοῦ ἀπόφασίν του.

Ἄρθρ. 16. Εἰς ἕκαστον νομαρχιακὸν διοικητικὸν συμβούλιον ἀποφαλείσης ἀνὰ

μιᾶς συλλογῆς τῶν μετὰ τῶν ξένων κρατῶν συνθηκῶν πρὸς ὁδηγίαν αὐτῶν ἐν τῇ διεκπεραιώσει τῶν ὑποθέσεων τῶν ἐν ταῖς νομαρχίαις εὑρισκομένων ξένων ὑπηκόων, τὰ συμβούλια ταῦτα φροντίζουσι περὶ τῆς καλῆς διεκπεραιώσεως τῶν ὑποθέσεων αὐτῶν, προστρέχοντα ἐν ἀνάγκῃ εἰς τὴν ἀνωτέρω συλλογὴν, ἐπιτηροῦσιν ὅπως μηδεὶς τῶν ξένων ὑπηκόων προμηθεύῃ, ἐναντίον τῶν διατάξεων τῶν συνθηκῶν, ξένου κράτους διαβατήρια εἰς τοὺς ὑπηκόους τῆς ὀθωμανικῆς αὐτοκρατορίας, καὶ ἀναγγέλλουσι τὸ συμβὰν εἰς τὸ ὑπουργεῖον τῶν ἐξωτερικῶν, ἐὰν συμβῇ δόσις καὶ λῆψις διαβατηρίων ξένου κράτους.

ΤΙΤΛΟΣ ΤΕΤΑΡΤΟΣ.

Περὶ τῶν ἀστυνομικῶν καθηκόντων τῶν συμβουλίων.

Ἄρθρ. 17. Μολονότι ἀποκλειστικῶς καθῆκον τῶν νομάρχων εἶναι ἡ ἐπίτευξις τῶν μέσων πρός τε τὴν τελειοποίησιν τῶν ἀναγκαίων θεσμοθεσιῶν τῶν δερβεντίων ἀφ' ὧν ἐξαρτᾶται ἡ ἀσφάλεια τῶν ὁδῶν, καὶ τὴν σῶαν, ἀβλαβῆ καὶ κατὰ τὰς ὡρισμένας ἡμέρας ἄφιξιν τῶν ταχυδρόμων τῆς ξηρᾶς, ἐντοσούτῳ ὡς ἐκ τοῦ καθήκοντος δι' οὗ ἐπιβαρύνονται τὰ νομαρχιακὰ συμβούλια ὅπως ἐπιτηρῶσι τὴν ἐντελῆ ἐπίτευξιν τῆς ἐγχωρίου ἀσφαλείας, χρεωστοῦσι νὰ ἐπιτηρῶσι πρὸς τοῦτο καὶ εἰς τὸν τρόπον τῆς ἐκτελέσεως τῶν ἀνωτέρω μέτρων, μὴ ἀμελοῦντα ποτὲ ὅπως ἐπιμένωσι καὶ ὑπενθυμίζωσιν ἀνενδότως τὴν ἐξάλειψιν καὶ ἐμπόδισιν πράξεώς τινος ἢ καταστάσεως, ἀντικειμένης εἰς τοὺς ἐν ἰσχύϊ νόμους καὶ τὰ συστήματα τῆς ἀστυνομικῆς ὑπηρεσίας.

Ἄρθρ. 18. Καθόσον ἀφορᾷ τοὺς κακούργους, χρεώστας καὶ λοιποὺς ἐγκληματίας, τὰ συμβούλια φροντίζουσι περὶ τῆς ὅσον ἔνεστι βελτίονος τοποθετήσεως αὐτῶν ἐν ταῖς εἱρκταῖς, διαχωρίζοντα τὰ καταλύματα αὐτῶν κατὰ τοὺς βαθμοὺς τῶν ἐγκλημάτων ἑνὸς ἑκάστου, καὶ περὶ τῆς διατηρήσεως αὐτῶν καθ' ὅλον τὸν χρόνον τῆς καθείρξεώς των, προσέχοντα ὅπως μὴ ὑποφέρωσι δυσκολίας ὡς πρὸς τὴν διατροφὴν καὶ τὰς ἐκ τῶν ὧν οὐκ ἄνευ ἀνάγκας των· ἐπὶ τούτῳ ἀποστέλλεται εἰς τὰ συμβούλια καθ' ἑκάστην ἡμερολόγιον τῶν ἐν ταῖς εἱρκταῖς συμβαινόντων.

Ἄρθρ. 19. Τὰ νομαρχιακὰ διοικητικὰ συμβούλια φροντίζουσι καὶ προσέχουσι περὶ τῆς ἀκριβοῦς ἐκτελέσεως τῶν διατάξεων τῶν ἀφορωσῶν τὰ διαβατήρια, προβαίνοντα εἰς τὴν ἐπίτευξιν τῶν ἀναγκαίων μέτρων πρὸς τελειοποίησιν τῆς ἀκριβοῦς τῶν διατάξεων τούτων ἐκτελέσεως, ἐὰν αὕτη ἐπὶ τοῦ παρόντος ἤθελεν εὑρεθῇ χωλαίνουσα.

Ἄρθρ. 20. Τὰ νομ. διοικητικὰ συμβούλια προσέχουσι καὶ ἐπιτηροῦσι τὴν ἀγοροπώλησιν τῶν τροφίμων καὶ ἑτέρων ἐκ τῶν ὧν οὐκ ἄνευ διὰ τὴν ἀνθρωπίνην ὕπαρξιν ἀντικειμένων ἐπὶ μετρίαις τιμαῖς, τὴν πιστότητα καὶ γνησιότητα τῶν μέτρων καὶ σταθμῶν, οἷον στατήρων, σταθμῶν, δραμίων, πήχεων, κοιλῶν καὶ λοιπῶν, ἰδίᾳ δὲ τὴν πρόληψιν καὶ κώλυσιν ἀσυγγνώστων ἀτοπημάτων ἐκ μέρους τῶν ὑπαλλήλων τῆς κυβερνήσεως, οἷον, ἀγορὰν τροφίμων καὶ ἐμπορευμάτων κατὰ μόνας εἴτε διὰ συνεταιρισμοῦ πρὸς ἴδιον ὄφελος καὶ πώλησιν αὐτῶν εἰς τὰς συντεχνίας εἰς ὑπερμέτρους τιμὰς, εἴτε ἔκθεσιν αὐτῶν εἰς τὰς ἀγορὰς διὰ τῶν συντρόφων των, πρὸ πάντων δὲ καταναγκαστικὴν ἀγορὰν τροφίμων καὶ ἐμπορευμάτων διὰ τὰ τμήματα τῆς ὑπηρεσίας των ἐπὶ τιμῇ κατωτέρᾳ τῆς τρεχούσης, εἴτε ἐπίτευξιν κτηνοτροφῶν καὶ τροφίμων δωρεάν.

Ἄρθρ. 21. Τὰ νομ. διοικητικὰ συμβούλια προσέχουσι καὶ ἐπιτηροῦσι τὴν κατὰ γράμμα ἐκτέλεσιν τῶν κανονισμῶν τῶν ἀφορώντων τὰ ἐνοικιαστήρια συμβόλαια.

Ἄρθρ. 22. Τὰ νομ. διοικητικὰ συμβούλια συζητοῦσι καὶ συσκέπτονται περὶ τῆς ἐπιτεύξεως τῶν ἁρμοδίων μέσων, ἀναλόγως τῶν ἀναγκῶν τῆς θέσεως ἑκάστης χώρας, διὰ τὴν ἔγκαιρον καὶ ταχεῖαν ἀποστολὴν καὶ ἄφιξιν τῶν ἀνταποκρίσεων καὶ ἀλληλογραφιῶν ἃς θέλουσι κρατεῖ οἱ χωροφύλακες μετὰ τῶν ἐπάρχων καὶ τῶν ἐν ταῖς ἕδραις τῶν νομαρχιῶν καϊμακάμιδων, καὶ οὗτοι δὲ πάλιν μετὰ τῶν νομαρχῶν προσέχοντα καὶ ἐπιτηροῦντα πάντοτε τὴν ἀκριβῆ ἐφαρμογὴν τῶν ληφθησομένων ἐπὶ τοῦ ἀντικειμένου τούτου μέτρων.

Ἄρθρ. 23. Τὰ νομ. διοικητικὰ συμβούλια προσέχουσι καὶ φροντίζουσι περὶ τῆς ἐκ μέρους τῶν ὑπαλλήλων τοῦ ὑγειονομίου, ἔνθα ὑπάρχουσι τοιαῦτα, ἀκριβοῦς ἐκτελέσεως τῶν ὑγειονομικῶν κανονισμῶν, περὶ τῆς διευκολύνσεως αὐτῶν ὡς πρὸς τὴν λῆψιν τῶν δυνατῶν καὶ ἀναγκαίων μέτρων τῶν συντεινόντων εἰς τὴν καθόλου ὑγείαν τῶν κατοίκων, καὶ ὅπως ἕκαστος συμμορφοῦται μὲ τὰς διαταγὰς τῶν ὑπαλλήλων τούτων.

ΤΙΤΛΟΣ ΠΕΜΠΤΟΣ.

Διάφοροι διατάξεις.

Ἄρθρ. 24. Τὰ νομ. διοικητικὰ συμβούλια ἐπιτηροῦσι τὸν τρόπον καὶ τὴν ἀκρίβειαν τῆς ἐκτελέσεως τῶν διατάξεων, τῶν ἐμπεριεχομένων ἐν τῇ ἀποσταλείσῃ συλλογῇ τῶν νόμων, περὶ τῶν καθηκόντων τῆς ὑπηρεσίας τῶν ἐκ μέρους τοῦ ὑπουργείου τοῦ Ἐσκαφίου διοριζομένων εἰσπρακτόρων τῶν βακουφικῶν προσόδων (μουαδζελὰτ μουδιρί), καὶ τῶν ἐκ μέρους τοῦ εἰρημένου ὑπουργείου ἀποστελλομένων ὁδηγιῶν.

Τὰ βιβλία, τὰ περιέχοντα τοὺς λογαριασμοὺς τῶν εἰσπρακτόρων τῶν βακουφικῶν προσόδων, ἐλέγχονται καὶ ἐξακριβοῦνται ὑπὸ τῶν διοικητικῶν συμβουλίων, ἅτινα δὲν θέλουσι σφραγίζει καὶ ἐπικυροῖ ὕποπτα βιβλία.

Ἄρθρ. 25. Ὅταν ἐπιστῇ ἀνάγκη ἀποστολῆς ἰδιαιτέρου ἀπεσταλμένου ἐκτὸς τῶν ἀστυνομικῶν ὑπαλλήλων ἐκ μέρους τοῦ νομ. διοικητικοῦ συμβουλίου πρὸς συμπλήρωσιν τῶν γραπτῶν πληροφοριῶν ἐπὶ τῆς διαγωγῆς τῶν ὑπαλλήλων τῆς κυβερνήσεως τόπου τινος, ὁ ἀπεσταλμένος οὗτος ἐὰν μὲν τύχῃ ἐκ τῶν τακτικῶν καὶ κατὰ συνέπειαν ἐμμίσθων ὑπαλλήλων τῆς κυβερνήσεως, πληρόνεται μόνον διὰ τὸ ἀγώγιόν του, ἐὰν δ' ἐκ τῶν δοκίμων καὶ κατὰ συνέπειαν ἀμίσθων ὑπαλλήλων, σὺν τῷ ἀγωγίῳ πληρόνεται καὶ διὰ τὰ ἡμερήσιά του ἔξοδα. Τὸ ἀγώγιον ὁρίζεται ἐπὶ τῇ βάσει τῆς διατιμήσεως τῆς ἀποστάσεως, τὰ δὲ ἡμερήσια ἔξοδα ὁρίζονται κατ' ἄτομον, ἤτοι ὁ μὲν ἀπεσταλμένος λαμβάνει καθ' ἡμέραν ἀπὸ δέκα ἄχρις εἴκοσι γροσίων, οἱ δὲ ἀκόλουθοι αὐτοῦ, εἷς ἢ δύω, ἀπὸ δύω ἥμισυ ἄχρι πέντε γροσίων ἕκαστος καθ' ἡμέραν· τὸ αὐτὸ γίνεται καὶ διὰ τὸ ἀγώγιον τῶν ἀκολούθων.

Πρακτικὸν τῶν αἰτίων τῆς ἀποστολῆς τοῦ ὡς ἄνω ὑπαλλήλου μετὰ διασαφήσεως τοῦ ὡς ἄνω ὡρισμένου ποσοῦ ἐξόδων συντάσσεται ἐκ μέρους τοῦ συμβουλίου καὶ ἀποστέλλεται εἰς τὸν λογιστὴν τῆς νομαρχίας πρὸς ἐκτέλεσιν τῶν ἀποφασισθέντων καὶ καταλογὴν τῶν δαπανῶν τούτων εἰς τὰς γενικὰς δαπάνας τῆς νομαρχίας.

Τὰ νομ. διοικητικὰ συμβούλια πρέπει νὰ προσέχωσι καλῶς ὅπως μὴ ἀποστέλ-

λωνται οἱ ἰδιαίτεροι οὗτοι ἀπεσταλμένοι ματαίως καὶ ἐπὶ ὑποθέσεων μὴ συνεπαγομένων τὰ μέτρα ταῦτα, πρὸς κατάχρησιν τοῦ τῶν ἐξόδων μέτρου.

Ἄρθρ. 26. Τὰ συμβούλια καταστρώνουσι καὶ σφραγίζουσι κατὰ μῆνα γενικὸν βιβλίον τῶν δαπανῶν τοῦ συμβουλίου, οἷον ἐξόδων τοῦ πρὸς γραφικὴν χρῆσιν αὐτοῦ καταναλισκομένου χάρτου, ἐξόδων ἀνθράκων, μηνιαίου τῶν ὑδατζήδων αὐτοῦ, μισθῶν τῶν διὰ τὸ ταμεῖον ἀχθοφόρων καὶ τοῦ ποσοῦ τῶν διὰ τὴν διακόσμησιν τῆς αἰθούσης τοῦ συμβουλίου συμβαινόντων ἐξόδων. Τὰ χρήματα ταῦτα λαμβάνουσιν ἀπὸ τὸ ἐγχώριον δημόσιον ταμεῖον, τὸ δὲ βιβλίον ἀποστέλλουσιν εἰς τὸν λογιστὴν τῆς νομαρχίας ὅπως καταλεχθῶσιν αἱ δαπάναι αὗται εἰς τὰς γενικὰς δαπάνας τῆς νομαρχίας. Τὰ ἔξοδα τοῦ διὰ τὴν γραφικὴν ὑπηρεσίαν τῶν συμβουλίων χάρτου διεκπεραιοῦνται ἰδιαιτέρως, λαμβάνεται δὲ ὑπ' ὄψιν, ἐπὶ τὸ οἰκονομικώτερον ὅμως, τὸ διὰ τὸν χάρτην τῶν ὑπαλλήλων τοῦ ὑπουργείου τῶν οἰκονομικῶν ὡρισμένον ποσὸν, εἰδοποιουμένου περὶ τούτου τοῦ ὑπουργείου τῶν οἰκονομικῶν διὰ μαζπατᾶ.

Ἄρθρ. 27. Ἡ διατροφὴ καὶ τὰ μηνιαῖα τῶν ἀστυνομικῶν χωροφυλάκων δὲν πληρώνονται μονον ἐπὶ τῇ βάσει τῶν βιβλίων, ἀλλὰ κατὰ τὰς διακελεύσεις τοῦ ἐπὶ τούτῳ κανονισμοῦ (ὅρα περὶ οἰκονομικῆς διαχειρίσεως τῆς χωροφυλακῆς) καὶ ἐπὶ τῇ βάσει ἀποδείξεων ἐκ μέρους αὐτῶν, τὰ δὲ βιβλία τῆς διατροφῆς καὶ τῶν μηνιαίων τούτων, ὑποσφραγιζόμενα ὑπὸ τῶν συμβουλίων, ἀποστέλλονται εἰς τὸ ὑπουργεῖον τῶν οἰκονομικῶν.

Ἄρθρ. 28. Τὰ νομ. διοικητικὰ συμβούλια προτρέπουσι καὶ ἐνθαρρύνουσι τοὺς κατοίκους καθ' ὅσον ἀφορᾷ τὰ εἰς τὰς μεγαλοπόλεις καὶ ἐν ταῖς ἕδραις τῶν Νομαρχιῶν καὶ τῶν ἐπαρχιῶν νεωστὶ κτιζόμενα ἐργαστήρια, οἴκους καὶ λοιπὰ κτίρια, ὅπως κτίζωνται ταῦτα συμφώνως μὲ τὸν ἐπὶ τούτῳ συνταχθέντα καὶ ἐκτυπωθέντα περὶ οἰκοδομῶν νόμον κατὰ τὰς ἀπαιτήσεις τῶν θέσεων, φροντίζοντα καὶ ἐπιτηροῦντα πρὸς τούτοις τὴν εὐρυτέραν καὶ ὅ ον ἔστι κανονικωτέραν διάστρωσιν τῶν ὁδῶν καὶ ἀγυιῶν καὶ διὰ τὰ παραπλήσια καλὰ μέτρα.

Ἄρθρ. 29. Τὰ νομ. διοικητικὰ συμβούλια ἐπιτηροῦσι καὶ φροντίζουσι περὶ τῆς ἐγχωρίου καθαριότητος, ἥτις εἶναι ἓν τῶν σωστικῶν μέτρων διὰ τοὺς κατοίκους, ἤτοι περὶ τῆς καθαριότητος τῶν ἀγυιῶν καὶ ἀγορῶν, ἰδίᾳ δὲ περὶ τῆς ἐπιτεύξεως τῶν ἀναγκαίων μέτρων πρὸς τὴν ὅσον ἔνεστι πρόληψιν παντὸς αἰτίου ἀποφορᾶς καὶ δυσωδίας ἐντός τε καὶ ἐκτὸς τῶν κωμοπόλεων καὶ χωρίων, οἷον λιμναίων ὑδάτων καὶ τῶν παραπλησίων, παροτρύνοντα πρὸς τοῦτο τοὺς κατοίκους διὰ τῆς ἐκθέσεως τῶν ἀπὸ τῆς καθαριότητος προερχομένων καλῶν.

Φροντίζουσι δὲ ἀφ' ἑτέρου ὅπως μὴ γίνηται κατάχρησις ἐπὶ τοῦ ἀντικειμένου τούτου, καὶ ἀγγαρεύωσιν οἱ ὑπάλληλοι τοῦ κράτους καὶ οἱ προῦχοντες τῆς χώρας τοὺς κατοίκους δι' ἰδιωτικά των συμφέροντα ἐπὶ προφάσει καθαριότητος.

ΤΙΤΛΟΣ ΕΚΤΟΣ.

Περὶ δικαστικῶν καθηκόντων τῶν Συμβουλίων.

Ἄρθρ. 30. Ἐκ τῶν διαφορῶν τῶν ἀναφυομένων ἐπί τε πολιτικῶν καὶ ἱεροδικαστικῶν ὑποθέσεων, ὅσαι εἴθισται ἀνέκαθεν διεκπεραιοῦσθαι ἐν τοῖς τακτικοῖς ἐγχωρίοις δικαστηρίοις, οἷον κληρονομίαι, χρέη καὶ δάνεια καὶ τὰ παραπλήσια, ἀνατίθενται ὡς καὶ ἀνέκαθεν εἰς τὸν ἱεροδικαστήν· ὅταν δ' ἐξ αὐτῶν δὲν δύνανται νὰ διεξαχθῶσιν εἰς τὰ τακτικὰ δικαστήρια, αὗται, αἱ σπουδαῖαι ὑποθέσ

σεις, καὶ ἰδίᾳ αἱ περὶ φόνου, λῃστείας καὶ πᾶσαι αἱ κατά τε τοὺς πολιτικοὺς νόμους καὶ κανονισμοὺς δικαστέαι ὑποθέσεις διεξάγονται ἐν τοῖς νομαρχιακοῖς διοικητικοῖς συμβουλίοις. Ἐν τοῖς αὐτοῖς συμβουλίοις ἀποκλειστικῶς διεξάγονται ἐπίσης καὶ πᾶσαι αἱ μὴ δυνάμεναι ἐν ταῖς ἐπαρχίαις διεκπεραιωθῆναι ὑποθέσεις, καὶ ἰδίᾳ αἱ περὶ φόνου καὶ λῃστείας.

Ἄρθρ. 31. Ἐπειδὴ εἶναι ἀνάγκη ἀντιπαραθέσεως τῶν διαφερομένων πρὸς διευκρίνισιν πάσης ὑποθέσεως, διεξαγομένης ἐν τοῖς νομαρχιακοῖς διοικητικοῖς συμβουλίοις, πρῶτον καταγράφονται ὡς δεῖ ὁ ἀριθμὸς καὶ τὰ ὀνόματα τῶν ὑπὸ τοῦ ἐνάγοντος προσαγομένων μαρτύρων, καὶ κατὰ τὸν καιρὸν τῆς διαμονῆς αὐτῶν ἐν τοῖς τμήμασι τῶν συμβουλίων ἀνακρίνονται λεπτομερῶς, εἷς ἕκαστος χωριστὰ, ἐπὶ τῶν ἀφορώντων τὴν προκειμένην διαφοράν, καὶ ἐν περιπτώσει καθ' ἣν ἡ μαρτυρία αὐτῶν ἤθελε θεωρηθῇ ἀξιόπιστος, ἐνεργεῖται ἐκ μέρους τῶν συμβουλίων ἔρευνα καὶ ἐξακρίβωσις τῆς χρηστοηθείας τῶν μαρτύρων τούτων δι' ἀνδρῶν ἀξιοπίστων· πρὸ τῆς ἀποδείξεως τῆς χρηστοηθείας τῶν προσαγομένων μαρτύρων τὰ συμβούλια δὲν δύνανται νὰ προβῶσιν εἰς τὴν ἐκτέλεσιν τῶν δεόντων.

Ἄρθρ. 32. Καθ' ὅσον ἀφορᾷ τὰς ἐπὶ ὑποθέσεων πρὸ τῆς ἐκδόσεως τοῦ Ταν-ζιματίου συμβασῶν ἀναφυομένας δίκας, ὧν αἰτεῖται ἡ διεξαγωγὴ εἰς τὰ νομαρχιακὰ συμβούλια, ταῦτα ἀποῤῥίπτουσι μὲν ὅσας ἐξ αὐτῶν βάσιν ἔχουσι τὰ ἀκυρωθέντα ἤδη ἔθιμα τοῦ τόπου, διεξάγουσι δὲ τὰς ἐπιστηριζομένας ἐπὶ τῶν εὐνόμων δικαίων, οἷον κληρονομίαν, δάνεια καὶ τὰ παραπλήσια. Δι' ὅσας δ' ἐξ αὐτῶν ἀπαιτεῖται Αὐτοκρατορικὸν φιρμάνιον, ἡ ἄδεια τῆς Ὑψ. Πύλης, συντάσσεται ἐκ μέρους τῶν συμβουλίων πρακτικὸν καὶ ἀποστέλλεται εἰς τὴν Ὑψηλὴν Πύλην πρὸς ἔκθεσιν καὶ γνῶσιν τῆς ὑποθέσεως, τὰ δὲ συμβούλια ὑποχρεοῦνται νὰ συμμορφωθῶσι μὲ τὰς ἐπὶ τῶν ὑποθέσεων τούτων ἐκ τῆς πρωτευούσης ἀποσταλησομένας αὐτοκρατορικὰς καὶ βεζυρικὰς διαταγάς.

Ἄρθρ. 33. Τὰ νομ. διοικητικὰ συμβούλια συσκέπτονται περὶ τῶν ἀναγκαίων μέτρων πρὸς λυσιτελῆ καὶ κατὰ τὸ ἱερὸν δίκαιον διαχείρησιν τῶν περιουσιῶν τῶν ὀρφανῶν, διὰ νὰ μὴ καταστρέφωνται αὗται ἐκ μέρους τῶν ἱεροδικαστῶν καὶ σπαταλῶνται εἰς χεῖρας τῶν κηδεμόνων καὶ ἐπιτρόπων· τίθενται δ' ἐν ἐνεργείᾳ τὰ μέτρα ταῦτα, ἔνθα δὲν ὑπάρχουσι, μετὰ προηγουμένην ἀποστολὴν τῶν πρακτικῶν τῶν συζητήσεων εἰς τὴν Ὑψ. Πύλην διὰ τὰ περαιτέρω.

Ἄρθρ. 34. Τὰ συμβούλια ἐπιτηροῦσι διαρκῶς τὴν κατὰ τοὺς κειμένους νόμους εἴσπραξιν τῶν δικαιωμάτων τῶν ὡρισμένων διά τε τοὺς ἱεροδικαστὰς καὶ τοὺς πολιτικοὺς ὑπαλλήλους ἐκ τῶν προσόδων τῶν δικῶν, ἰδίᾳ δὲ τὴν αὐστηρὰν ἀποχὴν ἀπὸ τοῦ κατά τε τὸ πολιτικὸν καὶ κατὰ τὸ ἱερὸν δίκαιον ἀπαγορευομένου δικαιώματος δ' ἐφ. Ἔχουσι δὲ πρὸς τούτοις καθῆκον νὰ ἀναφέρωσι πρὸς τὸν νομάρχην πᾶσαν πρᾶξιν ἐναντίον τῶν νόμων γινομένην, πᾶσαν ἄδικον ἀπόφασιν, κοταμηνυθεῖσαν αὐτοῖς ἢ φωραθεῖσαν παρ' αὐτῶν, καὶ πᾶσαν κατάχρησιν ἐκ μέρους τῶν δικαστικῶν ὑπαλλήλων εἰς χρήματα καὶ πράγματα γινομένην ἐπὶ τίτλῳ δώρου ἢ οἱῳδήποτε ἄλλῳ, ὑπομιμνήσκοντα πάντοτε τὰς ἀπαγορεύσεις ταύτας, οἷς προσήκει, καὶ προβαίνοντα εἰς τὴν ἐπίτευξιν τῶν ἀναγκαίων μέτρων πρὸς πρόληψιν τῶν τοιούτων καταχρήσεων.

ΤΙΤΛΟΣ ΕΒΔΟΜΟΣ.

Περὶ πολιτικῶν καὶ ποινικῶν ὑποθέσεων.

Ἄρθρ. 35. Τὰ ἄτομα τὰ ἀποστελλόμενα εἰς τὰ νομαρχιακὰ διοικητικὰ συμ-

βούλια ὅπως δικασθῶσι διὰ σοβαρὰ ἐγκλήματα, οἷον φόνον, λῃστείαν καὶ τὰ παραπλήσια, δικάζονται ἐν τοῖς συμβουλίοις δι' ἀντιπαραστάσεως τῶν ἐναγόντων αὐτὰ, καὶ ἐλλείψει τοιούτων, δι' ἀντιπαραστάσεως τῶν ἐπὶ τούτῳ διὰ τοῦ Σερὶ διορισθησομένων δημοσίων κατηγόρων (χασήμ.) Ἐνεργεῖται δὲ πρῶτον ἀνάκρισις ἐμπεριστατωμένη ὡς πρὸς τὰ περιστατικὰ ἅτινα συνώδευσαν τὴν σύλληψιν τῶν ἐγκληματιῶν διά τε τὸ μέρος τοῦ ἐνάγοντος καὶ τὸ τοῦ ἐναγομένου, ἀνακρινομένων ἐπὶ τούτῳ τῶν συνοδευόντων τὰ ἐνδιαφερόμενα μέρη κατοίκων. Ἡ ἀνάκρισις αὕτη, ὡς καὶ τὰ ὀνοματεπώνυμα, χαρακτηριστικὰ καὶ αἱ ἀνακρίσεις τῶν ἐγκληματιῶν γράφονται ἐπὶ χάρτου ἄρθρον πρὸς ἄρθρον, ὃν σφραγίζουσι τὰ συμβούλια, σφραγίζει δὲ καὶ ὁ δικαζόμενος ἐγκληματίας, μετὰ προηγουμένην ἀνάγνωσιν, διὰ τὸ ἀληθὲς τῶν ὁμολογιῶν του. Ἐπὶ τῇ βάσει τῶν ἀνακρίσεων τούτων συντάσσεται ἀκολούθως τὸ δέον πρακτικὸν πρὸς ἔκθεσιν καὶ διασάφησιν τῆς οὐσίας τῆς ὑποθέσεως. Τὸ πρακτικὸν τοῦτο συνοδευόμενον καὶ ὑπὸ τοῦ ἱλαμίου τοῦ σερῖ, περιέχοντος τὴν δέουσαν ἱεροδικαστικὴν ἀπόφασιν ἐπὶ τῆς προκειμένης ὑποθέσεως καὶ τῶν ὡς ἄνω σχετικῶν ἐγγράφων, ἐπιδίδοται τῷ νομάρχῃ διὰ τὴν εἰς τὴν πρωτεύουσαν ἀποστολὴν αὐτῶν.

Ἐν τῇ πρωτευούσῃ, μετὰ τὴν ἀποστολὴν τῶν ὡς ἄνω ἐγγράφων, οὐδεμία ἔρευνα γραπτὴ ἢ προφορικὴ ἐκτελεσθήσεται καὶ οὐδεμία πληροφορία γραπτή τε καὶ ἐξ ἀκοῆς γενήσεται παραδεκτή· ὡς ἐκ τούτου αἱ ἐγχώριοι ἀνακρίσεις καὶ ἔρευναι δέον νὰ γίνωνται μετὰ τῆς ἀπαιτουμένης προσοχῆς καὶ σπουδαιότητος, οἵαν ἀπαιτοῦσι τοιαῦται σοβαραὶ ποινικαὶ ὑποθέσεις, καὶ νὰ δηλοῦται διά τε τῶν πρακτικῶν καὶ τῶν ἀνακρίσεων ἡ ἀλήθεια καὶ πραγματικότης.

Ἄρθρ. 36. Εὑρεθέντος πτώματός τινος εἴς τι μέρος ἐκ δολοφονίας ὑπὸ χειρὸς ἀγνώστου, ὁ νομάρχης, τὸ ἱεροδικαστήριον καὶ τὸ νομαρχιακὸν συμβούλιον θέλουσιν ἀποστείλει ἁρμοδίους ἐπιτετραμμένους καὶ ἕνα ἰατρὸν πρὸς ἐξακρίβωσιν τοῦ πράγματος· ἀφοῦ δ' ἐξακριβωθῇ καὶ ἀποδειχθῇ ἡ δολοφονία, λαμβάνεται ἀπὸ τὰς χεῖρας τοῦ ἰατροῦ ἐνσφράγιστον ἔγγραφον περὶ τῆς ὑπ' αὐτοῦ ἐκτελεσθείσης ἰατρικῆς ἐπιθεωρήσεως, καὶ σημειοῦται εἰς τὸ πρακτικὸν τῆς ἐξακριβώσεως ἂν ὁ δολοφονηθεὶς ἦναι πληγωμένος μόνον ἢ φονευμένος. Μετὰ τὴν διεκπεραίωσιν τῶν διατυπώσεων τούτων τὸ συμβούλιον ὀφείλει κατὰ καθῆκον τῆς ὑπηρεσίας του νὰ ἐργασθῇ πρὸς ἀνακάλυψιν τοῦ φονέως. Ἐπειδὴ ὅμως ἀφ' ἑνὸς μὲν δὲν ἐπιτρέπεται ἡ ἄδικος καταδυνάστευσις καὶ στενοχώρησις τοῦ τυχόντος ἐπὶ ἀβασίμοις ὑπονοίαις ἀποῤῥεούσαις ἀπὸ συκοφαντίας καὶ ὑποθέσεις, ἀφ' ἑτέρου δὲ ἡ συνεπείᾳ τοιούτων προσκομμάτων ἀμέλεια ὡς πρὸς τὴν ἀνακάλυψιν τοῦ φονέως ἀντίκειται εἰς τὰς ἀπαιτήσεις τῆς δικαιοσύνης, τὰ συμβούλια ἐν τοιαύταις περιπτώσεσι θέλουσι φροντίζει διὰ τῆς συσκέψεως περὶ τῶν καταλληλοτέρων τρόπων πρὸς ἔρευναν, ἐξακρίβωσιν καὶ ἀνακάλυψιν τοῦ φονέως.

Ἄρθρ. 37. Τὰ νομ. διοικητικὰ συμβούλια φροντίζουσι καὶ ἐπιτηροῦσι διαρκῶς ὅπως μὴ συμβαίνῃ οὐδέποτε βάσανος, στενοχωρία καὶ καταδυνάστευσις, ἔχοντα δικαίωμα κατὰ καθῆκον ὑπηρεσίας νὰ δικάζωσι πάντα πρωταίτιον τοιαύτης ἀθεμίτου πράξεως· ἡ παραμέλησις τοῦ καθήκοντος τούτου τῶν συμβουλίων προσάπτει βαρεῖαν εὐθύνην εἰς τὰς ὁλομελείας αὐτῶν.

Ἄρθρ. 38. Τὰ νομ. διοικητικὰ συμβούλια ὀφείλουσι νὰ ἐπιδίδωσιν εἰς τὸν νομάρχην τὰ πρακτικὰ τῶν ποινικῶν δικῶν, εἴτε ὅταν πρόκηται ν' ἀποσταλῶσι ταῦτα εἰς τὴν πρωτεύουσαν καθὰ περιστρεφόμενα εἰς δίκην σοβαρῶν ἐγκλημάτων, οἷον λῃστείας, φόνου, πλαστογραφίας καὶ τῶν παραπλησίων, καὶ εἰς ὑποθέσεις συνεπαγομένας τὴν ἀνάγκην πληροφορίας καὶ αἰτήσεως ἀδείας τῆς Ὑψ.

Πύλης, εἴτε ὁσάκις πρόκειται νὰ ἐκτελεσθῶσιν ἐγχωρίως αἱ ἐν τοῖς πρακτικοῖς τούτοις ἀποφάσεις, καθὰ ἐκδιδόμεναι ἐπὶ δευτερευόντων ἐγκλημάτων, οἷον κλοπῆς, δαρμοῦ καὶ τῶν παραπλησίων, ὡς καὶ ἐπὶ ἀσημάντων ὑποθέσεων. Ἐννοεῖται ὅτι ἡ ἐγχώριος ἐκτέλεσις τῶν πρακτικῶν τούτων θέλει γίνεσθαι συμφώνως μὲ τὸν αὐτοκρατορικὸν ποινικὸν νόμον διὰ τὰ δευτερεύοντα ἐγκλήματα, καὶ συμφώνως μὲ τοὺς οἰκείους νόμους καὶ συστήματα διὰ τὰς μικροῦ λόγου ἀξίας ὑποθέσεις.

Ἄρθρ. 39. Εἰς τὰς προκειμένας δίκας καὶ ἐπιθεωρήσεις λογαριασμῶν ἀπαγορεύεται ἡ χρῆσις τῆς βίκας καὶ τῆς εἰς ἀκουσίαν βούλησιν καταναγκάσεως ἐν τῇ ἀπολογίᾳ ἢ ὁμολογίᾳ τῶν ὑποδίκων ἐγκληματιῶν καὶ χρεωστῶν· οἱ ὑπόδικοι οὗτοι θέλουσι γράφει ὑπὸ τὸ συνταχθησόμενον πρακτικὸν ἰδιοχείρως τὰς ὁμολογίας των καὶ θέλουσιν ὑπογράφει καὶ σφραγίζει αὐτάς· οἱ ἀδαεῖς γραφῆς ὑπόδικοι θέλουσιν ἀναγνώσει πρῶτον διὰ τρίτων καὶ ἐννοήσει καλῶς πῶς ἐγράφησαν αἱ ὁμολογίαι των καὶ ἀκολούθως θέλουσι θέσει τὴν σφραγίδα αὐτῶν.

Ἄρθρ. 40. Κατὰ μῆνα συντάσσεται ἡμερολόγιον περιέχον ἄρθρον πρὸς ἄρθρον τὰ ὀνοματεπώνυμα καὶ τὸ εἶδος τῶν ἐγκλημάτων τῶν ἐγχωρίως τιμωρουμένων ἐγκληματιῶν, ἐπὶ δὲ τῶν ὀνομάτων ἑνὸς ἑκάστου σημειοῦται δι' ἐρυθρῶν γραμμάτων τὸ εἶδος καὶ ἡ ἐκτέλεσις τῆς μετὰ προηγουμένην συζήτησιν συμφώνως τῷ αὐτοκρατορικῷ ποινικῷ νόμῳ κριθείσης ὡς ἐπιβλητέας αὐτῷ τιμωρίας. Τὸ ἡμερολόγιον τοῦτο ἀποστέλλεται κατὰ μῆνα εἰς τὴν Ὑψ. Πύλην, σφραγιζόμενον ἐκ μέρους τοῦ διοικητικοῦ νομαρχιακοῦ συμβουλίου.

Ἄρθρ. 41. Ἐὰν ὁ ἐνάγων ὑποπτευθῇ ὡς δολιοδίκης, εἴτε τύχῃ γνωστὸς ὡς τοιοῦτος ἐκ τῶν προτέρων, γνωστοποιεῖται αὐτῷ πρῶτον ὅτι θέλει ὑποστῇ τὴν κατὰ τὸν αὐτοκρατορικὸν ποινικὸν νόμον ἀνήκουσαν αὐτῷ ποινὴν συκοφαντίας, ἐὰν ἡ δίκη αὐτοῦ διεξαχθεῖσα δι' ἀντιπαραστάσεως τοῦ ἐναγομένου του ἤθελεν ἀποδειχθῇ σκοπὸν ἔχουσα συκοφαντίαν καὶ δόλον, καὶ ὅτι ἐκτὸς τούτου ὑπαχρεοῦται ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει νὰ ἀποζημιώσῃ τὸν ἐναγόμενον διὰ τὰ ἔξοδα καὶ τὰς ἡμέρας τῆς ἀργίας του. Ἀφοῦ δὲ ἐνισχύσῃ ὁ ἐνάγων τὰς ἀνωτέρω ὑποχρεώσεις του δι' ἰδιοχείρου ἐνσφραγίστου ἐγγράφου του καὶ δι' ἀξιοχρέου ἐγγυήσεως, τότε συντάσσεται τὸ δέον πρακτικὸν διὰ τὰ περαιτέρω.

ΤΙΤΛΟΣ ΟΓΔΟΟΣ.

Περὶ διατάξεων ἀφορωσῶν τὰς ταῖς νομαρχίαις ὑπαγομένας ἐπαρχίας καὶ τοὺς αὐτοδιοικουμένους δήμους.

Ἄρθρ. 42. Πᾶσαι αἱ συνήθεις καὶ μικροῦ λόγου ἄξιαι ὑποθέσεις τῶν ἐπαρχιῶν συζητοῦνται ἐν τοῖς ἐπαρχιακοῖς συμβουλίοις καὶ διεξάγονται ἐγχωρίως. Πᾶσαι ὅμως αἱ σπουδαῖαι καὶ σοβαραὶ ὑποθέσεις ἀναφέρονται ἀνεξαιρέτως εἰς τὰ νομαρχιακὰ διοικητικὰ συμβούλια, θεωρούμεναι καὶ διεξαγόμεναι δι' αὐτῶν καὶ ὑπὸ τὴν ἐποπτείαν των.

Ἄρθρ. 43. Ὁσάκις ἀποσταλῶσι καὶ ἐπιδοθῶσιν εἰς τὰ νομαρχιακὰ διοικητικὰ συμβούλια γράμματα καὶ λοιπὰ ἔγγραφα ἀφορῶντα σοβαρὰς ὑποθέσεις καὶ συνήθεις ἐκ μέρους τῶν ἐπάρχων καὶ ἐν ἀνάγκῃ ἐκ μέρους τῶν διοικητῶν (δημάρχων), τὰ συμβούλια προβαίνουσιν εἰς τὴν ἐπ' αὐτῶν συζήτησιν, ἀναφέρουσι δὲ εἰς τοὺς νομάρχας τὴν ἀπόφασίν των διὰ πρακτικῶν. Εἰς τὰ πρακτικὰ ταῦτα δέον νὰ διασαφηνισθῇ διὰ σημειώσεως ἂν ἡ ἀπόφασις ἐκτελεσθήσεται ἐγχωρίως

δι' ὅσας τῶν ὑποθέσεων κριθήσεται ἀναγκαία ἡ ἐγχωρίως διεκπεραίωσίς των ὡς συμφώνων τοῖς κειμένοις νόμοις, ἢ ἂν ἡ ἀπόφασις ἀνακοινωθήσεται εἰς τὴν Ὑψ. Πύλην, δι' ὅσας τῶν ὑποθέσεων κριθήσεται ἀναγκαία ἡ ἀνακοίνωσίς των εἰς τὴν Ὑψ. Πύλην πρὸς αἴτησιν γνωμοδοτήσεως καὶ ἀδείας.

Ἄρθρ. 44. Ἐπειδὴ οἱ δήμαρχοι καὶ δημογέροντες θέλουσι προσκαλεῖσθαι κατ' ἔτος εἰς τὰς ἐπαρχίας καὶ τὰς ἕδρας τῶν δήμων εἴτε κατὰ τὴν ἐποχὴν τῆς παραδόσεως τῶν λογαριασμῶν, εἴτε ὁσάκις πρόκειται ν' ἀνακοινωθῶσι καὶ ἐξηγηθῶσιν αὐτοῖς αὐτοκρατορικαὶ καὶ βεζυρικαὶ ἐντολαὶ, καὶ ἐπειδὴ ἐν τῇ ἀποστολῇ τῶν προσόδων τὰ νόθα κατὰ τὸ βάρος καὶ τὴν ποιότητα νομίσματα θέλουσι διχοτομεῖσθαι κατὰ τὸν ἐπὶ τούτῳ νόμον (α), ὁσάκις ἤθελεν ἀποδεχθῇ ὅτι οἱ ὡς ἄνω ὑπάλληλοι ἤθελον εἰσπράξει λάθρᾳ ἀπὸ τοὺς κατοίκους τὸ πολλαπλοῦν τῶν ἐξόδων των διὰ τὴν μετάβασιν αὐτῶν εἰς τὰς ἐπαρχίας καὶ τὰς ἕδρας τῶν δήμων καὶ τῆς ἐκ τῆς διχοτομήσεως τῶν νομισμάτων ζημίας των, τὰ συμβούλια θέλουσι φροντίσει περὶ τῶν καταλλήλων μέσων διὰ τὴν περιστολὴν τῆς τοιαύτης καταχρήσεως καὶ θέλουσι σκεφθῇ περὶ τοῦ βελτίονος τρόπου τῆς διεξαγωγῆς τῆς τοιαύτης ὑποθέσεως διὰ συζητήσεως· αἱ δ' ἐπὶ τοῦ ἀντικειμένου τούτου ἀποφάσεις τῶν συμβουλίων ἀνακοινωθήσονται εἰς τὴν πρωτεύουσαν πρὸς αἴτησιν ἀδείας.

Ἄρθρ. 45. Τὰ ἐπαρχιακὰ συμβούλια σύγκεινται ἀπὸ τὸν ἔπαρχον, τὸν εἰσπράκτορα (μὰλ μουδιρὶ), τὸν ἱεροδικαστὴν (χακίμ), τοὺς ἀρχιγραμματεῖς τῆς ἀλληλογραφίας καὶ τῶν οἰκονομικῶν, καὶ ἀπὸ τὸν ὡρισμένον ἀριθμὸν τῶν μουσουλμάνων καὶ τῶν ἑτέρων τριῶν μὴ μουσουλμάνων μελῶν. Συνεδριάζουσι δὲ κατὰ τὰς ὡρισμένας διὰ τὰς συνεδριάσεις ἡμέρας (τίτλος β'. ἄρθ. 6) πρὸς ἐκτέλεσιν τῶν καθηκόντων τῆς ὑπηρεσίας των.

Ἄρθρ. 46. Πᾶσαι αἱ ἀνέκαθεν εἰς τὰ ἐγχώρια τακτικὰ δικαστήρια διεξαγόμεναι δίκαι, αἱ περιστρεφόμεναι εἰς χρέη καὶ δάνεια, εἰς κληρονομίαν καὶ εἰς τοιαύτας συνήθεις ὑποθέσεις, θέλουσι διεξάγεσθαι καὶ αὖθις εἰς τὰ ἐγχώρια τακτικὰ δικαστήρια· πᾶσαι ὅμως αἱ ἐπαρχιακῶς καὶ δημαρχιακῶς σπουδαῖαι ὑποθέσεις, καὶ ἰδίᾳ αἱ ἐν τῇ δικαιοδοσίᾳ τῶν πολιτικῶν νόμων καὶ κανονισμῶν, διεξάγονται εἰς τὰ ἐπαρχιακὰ καὶ δημαρχιακὰ διοικητικὰ συμβούλια.

Ἄρθρ. 47. Ἐπειδὴ αἱ σοβαραὶ ποινικαὶ ὑποθέσεις περὶ φόνου καὶ λῃστείας διεξάγονται ὁριστικῶς ἐνώπιον τῶν νομαρχιακῶν διοικητικῶν συμβουλίων, ὁσάκις ἀφυῇ τοιαύτη τις σοβαρὰ ποινικὴ ὑπόθεσις ἐν ταῖς ἐπαρχίαις, ἀποστέλλουσιν αὗται εἰς τὸν νομάρχην μόνον τὴν ἐπαρχιακῶς γενομένην ἀνάκρισιν καὶ πρακτικὸν, περιέχον τὰς ἐπὶ τῶν ὑποθέσεων τούτων συλλεγείσας πληροφορίας, καὶ τοὺς ἐνόχους πρὸς διεξαγωγὴν τῆς δίκης.

Ἄρθρ. 48. Πάντες οἱ λοιποὶ ἐγκλήματίαι ἐκτὸς τῶν φονέων καὶ λῃστῶν δικάζονται εἰς τὰ οἰκεῖα ἐπαρχιακὰ διοικητικὰ συμβούλια, ἅτινα μετὰ τὴν διεκπεραίωσιν τῆς δίκης ἀποστέλλουσι διὰ τοῦ ἐπάρχου εἰς τὸν νομάρχην ἀκριβὲς πρακτικὸν τῆς διαδικασίας. Τὰ ἐπαρχιακὰ συμβούλια χρεωστοῦσι νὰ συμμορφωθῶσι μὲ τὰς ὁδηγίας τοῦ νομάρχου ἃς ἤθελε διακοινώσει αὐτοῖς περὶ τῆς ἐπι-

(σ). Γνωστὸν ὅτι οἱ οἰκονομικοὶ ὑπάλληλοι τῆς Κυβερνήσεως εἶχον ἄλλοτε δικαίωμα τοῦ διχοτομεῖν τὰ νόθα ὡς πρός τε τὸ βάρος καὶ τὴν ποιότητα νομίσματα, ἅμα παρουσιαζόμενα αὐτοῖς, μὴ δυνάμενοι οὔτε αὐτοὶ νὰ κρατῶσιν αὐτὰ οὔτε νὰ τὰ ἐπιστρέφωσι τοῖς ἰδιοκτήταις. Τὸ δικαίωμα τοῦτο εἶχον ἄχρι τινὸς καὶ οἱ παντὸς εἴδους κολλυβισταί· ἤδη ὅμως τοῦτο ἔχουσι μόνον οἱ οἰκονομικοὶ τῆς Κυβερνήσεως ὑπάλληλοι, καὶ τοῦτο περιωρισμένον δηλ. μόνον διὰ τὰ νόθα κατὰ τὴν ποιότητα νομίσματα.

βληθείσης ποινῆς μετὰ προηγουμένην ἐξέλεγξιν τοῦ ὡς ἄνω πρακτικοῦ ἐνώπιον τοῦ νομαρχιακοῦ διοικητικοῦ συμβουλίου.

Ἄρθρ. 19. Αἱ ἐκ μέρους τοῦ ὑπουργείου τῶν οἰκονομικῶν διὰ τὰς οἰκονομικὰς ὑποθέσεις καὶ αἱ ἐκ μέρους τοῦ οἰκείου νομάρχου διὰ τὰς πολιτικὰς ὑποθέσεις ἀποσταλησόμεναι εἰδοποιήσεις, καὶ αἱ ἐντὸς τῶν ἐπαρχιῶν ἐκ μέρους τῶν δημάρχων καὶ τῶν κατοίκων ἐπιδοθησόμεναι ἐκθέσεις καὶ πληροφορίαι περὶ δικαστικῶν καὶ λοιπῶν ἐπαρχιακῶν σπουδαίων ὑποθέσεων, συζητοῦνται ἐν τοῖς ἐπαρχιακοῖς διοικητικοῖς συμβουλίοις, πρακτικὰ δὲ τῶν τε συζητήσεων τούτων καὶ τῶν ἐνώπιον τῶν νομαρχιακῶν διοικητικῶν συμβουλίων διεξαχθησομένων σοβαρῶν ποινικῶν καὶ ἑτέρων δυσχερῶν ὑποθέσεων τῆς δικαιοδοσίας τῶν νομαρχιακῶν διοικητικῶν συμβουλίων, πρὸς ἔλεγχον καὶ συζήτησιν, ἀποστέλλονται εἰς τὸν οἰκεῖον νομάρχην ἵνα ἐπιδοθῶσιν εἰς τὰ νομαρχιακὰ διοικητικὰ συμβούλια. Τὰ δὲ πρακτικὰ τῶν συζητήσεων ἐπὶ τῶν οἰκονομικῶν ὑποθέσεων, ἅτινα δέον νὰ ἀποσταλῶσιν εἰς τὸ ὑπουργεῖον τῶν οἰκονομικῶν ἀπ' εὐθείας, ἀποστέλλονται παρὰ τῶν οἰκείων ἐπάρχων εἰς τὸν πρὸς ὃν ὅρον.

Ἐκτὸς τούτων μετὰ τὴν ἐκτέλεσιν τῶν ἐγχωρίων δεουσῶν διεκπεραιωθῆναι ὑποθέσεων, ἀποστέλλεται ἐκ μέρους τῶν ἐπαρχιακῶν διοικητικῶν συμβουλίων κατὰ μῆνα ἔκθεσις ἐσφραγισμένη ἐκ μέρους αὐτῶν πρὸς ἐπίδοσιν αὐτῆς εἰς τὸ οἰκεῖον νομαρχιακὸν διοικητικὸν συμβούλιον, περιέχουσα τὰς ἐγχωρίως διεκπεραιωθείσας ὑποθέσεις.

ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ

Περὶ συστάσεως πιστωτικῶν τραπεζῶν ἐν ταῖς ἐπαρχίαις.

(23 Ῥεβιοὺλ-ἐββὲλ 1284.)

Περὶ τῶν κεφαλαίων τῶν τραπεζῶν.

Ἄρθρ. 1. Ὅπως ἑτοιμασθῶσι τὰ κεφάλαια ταῦτα, οἱ κάτοικοι ἑκάστου χωρίου δίδουσι μέρος τοῦ περισσεύματος τῶν διαφόρων αὐτῶν προϊόντων, ἅτινα συλλεγόμενα ἐκποιοῦνται, ἡ δὲ ἀξία των κατατίθεται εἰς τὰ ταμεῖα τῶν *καζάδων*· τὰ χρήματα ταῦτα εἰσὶ τὰ κεφάλαια τοῦ χωρίου ἐκείνου, παρὰ τοῦ ὁποίου κατετέθησαν.

Ἄρθρ. 2. Τὰ προϊόντα ἑκάστου χωρίου ἐκποιοῦνται ὑπὸ τοῦ συμβουλίου τῆς Δημογεροντίας καὶ τῶν προκρίτων τοῦ χωρίου. Ἐπειδὴ ὅμως ἡ πώλησις αὐτῶν εἰς συμφέρουσαν τιμὴν ἐν αὐτῷ τῷ χωρίῳ ἀποβαίνει δύσκολος διὰ τὴν εὕρεσιν ἀγοραστοῦ, ἡ διοίκησις θέλει συντρέχει ὅπως τὰ προϊόντα αὐτῶν ἐκποιηθῶσιν εἰς καλὴν τιμήν.

Ἄρθρ. 3. Ἐπειδὴ ἔσεται γνωστὸν τὸ ποσὸν τῶν ἐξ ἑκάστου χωρίου εἰσπραχθέντων διαφόρων καρπῶν, πωλοῦνται οὗτοι ἐκ διαλειμμάτων, καὶ μέχρις ὅτου προσδιορισθῶσι τὰ ταμεῖα αὐτῶν, τὰ χρήματα παραδίδονται εἰς τὸ Ταμεῖον τοῦ *καζᾶ* ἀπέναντι ἀποδείξεως, εἰς ἣν ἀναφέρεται ὅτι ἐλήφθησαν ἀπέναντι καὶ διὰ λογαριασμὸν τοῦ δεῖνα χωρίου τόσα γρόσια διὰ κεφάλαιον τοῦ δεῖνα *καζᾶ* ἢ χωρίου. Ἡ προσωρινὴ δὲ αὕτη ἀπόδειξις ὑπογράφεται ὑπὸ τοῦ *μουδίρη* τοῦ *καζᾶ* ἐκείνου καὶ ταῦ ταμίου, καὶ δίδεται εἰς τὸν φέροντα τὰ χρήματα, ἅτινα σημειοῦνται καὶ εἰς πρόχειρόν τι βιβλίον.

Ἄρθρ. 4. Μετὰ τὴν πώλησιν τῶν συλλεχθησομένων προϊόντων ἑκάστου χωρίου ἐπιστρέφεται ἡ προσωρινὴ ἀπόδειξις, ἥτις ἀνταλλάσσεται δι' ἐντύπου, περιεχούσης ὅλον τὸ εἰσπραχθὲν ποσὸν, συμφώνως τῷ 6 ἄρθρῳ, καὶ φερούσης τὰς σφραγίδας τῶν ἐπιτρόπων τοῦ ταμείου. Ἡ ἀπόδειξις αὕτη δίδεται εἰς τοὺς χωρικοὺς, ἐὰν δὲ τὰ χρήματα ἀνήκουν εἰς ὅλον τὸ χωρίον, δίδεται εἰς ἀξιόχρεων τοῦ χωρίου κάτοικον.

Ἄρθρ. 5. Ἐπειδὴ ἡ ἐνέργεια τῶν πιστωτικῶν τραπεζῶν θέλει ἀρχίσει μετὰ τὴν ἐκποίησιν ὅλων τῶν συλλεχθέντων καρπῶν τῶν χωρίων, πρὸς τοῦτο δὲ ἀπαιτεῖται ἱκανὸς χρόνος, ἵνα μὴ μένωσιν ἐν τῷ μεταξὺ τὰ παραδοθέντα χρήματα ἀκίνητα, ἅμα τὸ ποσὸν τῆς πωλήσεως τῶν

καρπῶν ἑκάστου χωρίου φθάσῃ μέχρις εἴκοσι χιλιάδων γροσίων, τίθενται ταῦτα εἰς τὴν τράπεζαν, ἥτις εἰδοποιεῖται νὰ ποιήσῃ ἔναρξιν τῶν ἐργασιῶν της.

Ὁδηγίαι περὶ συστάσεως καὶ διατηρήσεως τῶν ταμείων.

Ἄρθρ. 6. Ἕκαστον χωρίον ἐκλέγει διὰ πλειοψηφίας τέσσαρας ἐπιτρόπους τῶν πιστωτικῶν ταμείων μεταξὺ τῶν εὐϋποληπτοτέρων ἐκ τῶν κατοίκων, πρὸς προφύλαξιν δὲ τῶν χρημάτων καὶ τῶν ὁμολογιῶν, ἀγοράζεται ταμεῖον σιδηροῦν, ὅπερ φυλάττεται ὑπὸ στρατιωτικῶν φυλάκων καὶ τίθεται ἐντὸς λιθίνου καταστήματος, ἢ ἔνθα φυλάττονται τὰ δημόσια βιβλία, ἐν ἐλλείψει δὲ τοιούτου, εἰς τὸ τῆς διοικήσεως ἀρχεῖον. Τὰ κλεῖθρα αὐτοῦ κρατοῦνται ὑφ' ἑνὸς τῶν ἐπιτρόπων, ἡ δὲ κλειδωνιὰ σφραγίζεται παρὰ τῶν ἐπιτρόπων.

Ἄρθρ. 7. Τὸ πιστωτικὸν ταμεῖον ἀνοίγεται καὶ κλείεται ἐνώπιον τῶν ἐπιτρόπων κατὰ τὰς ἡμέρας μόνον τῶν ἐμπορικῶν πανηγύρεων. Ἐκτὸς τῆς ἡμέρας ἐκείνης, δὲν δύναται ν' ἀνοιχθῇ εἰμὴ μόνον ἐν περιπτώσει ἀνάγκης, καὶ τοῦτο τῇ συγκαταθέσει τῆς ἀρχῆς καὶ ἐπὶ παρουσίᾳ τῶν ἐπιτρόπων.

Ἄρθρ. 8. Ἐπειδὴ διὰ τὴν κατάστρωσιν τῶν εἰσπραχθέντων καὶ ἐξαχθέντων χρημάτων εἶναι ἀνάγκη γραμματέως, ἐὰν μεταξὺ τῶν διορισθέντων ἐπιτρόπων τοῦ ταμείου γνωρίζῃ τις γράμματα, οὗτος θέλει κρατεῖ τοὺς λογαριασμούς, ἐὰν δὲ δὲν ὑπάρχῃ τοιοῦτος, τότε προσλαμβάνεταί τις ἄλλος, ὅστις θέλει ἐργάζεσθαι ἅπαξ τῆς ἑβδομάδος, ἤτοι τετράκις τοῦ μηνὸς, εἰς τοὺς λογαριασμούς· διὰ τὴν ἀντιμισθίαν δὲ τούτου λαμβάνονται ἀπὸ τοὺς δανειζομένους χρήματα, ἅμα τοῖς μετρηθῶσιν, ἐκτὸς τοῦ ἑνὸς τοῖς ἑκατὸν διὰ τόκον, καὶ δικαίωμα ἐγγραφῆς ὡς ἑξῆς: ἐὰν τὸ δανεισθὲν ποσὸν ἀναβαίνῃ ἀπὸ ἑκατὸν ἕως χίλια γρόσια, ἓν τοῖς ἑκατὸν ἐφ' ἅπαξ, ἐὰν δὲ ἀπὸ χίλια μέχρι δέκα χιλιάδων, πέντε τοῖς χιλίοις, ἐὰν δὲ ἀπὸ δέκα ἕως ἑκατὸν χιλιάδας, δύω καὶ ἥμισυ τοῖς χιλίοις, ἅτινα δίδονται δι' ἀντιμισθίαν τῷ γραμματεῖ.

Ἄρθρ. 9. Κατὰ τὰς ἡμέρας τῶν ἐμπορικῶν πανηγύρεων τοῦ χωρίου οἱ ἐπίτροποι τοῦ ταμείου μεθ' ἑνὸς τῶν μελῶν τοῦ Συμβουλίου ἀνοίγουν τὸ ταμεῖον καὶ δίδουσιν εἰς τοὺς θέλοντας δάνεια ὑπὸ τοὺς κάτωθι ὅρους· ἐπίσης συνάζουν καὶ ὅσων ἡ προθεσμία ἔληξεν, ἐκ τῶν δανεισθέντων χρημάτων, καταχωρίζουσι δὲ αὐτὰ εἰς τὰ βιβλία των ἰδιαιτέρως κατὰ κεφάλαια καὶ τόκους. Ἐπίσης ἐν ἰδιαιτέρᾳ στήλῃ σημειοῦσι τὰ λαμβανόμενα ἐνέχυρα ἀπέναντι τῶν δανείων, ἅτινα δίδουν. Μετὰ τὸ τέλος τῆς πανηγύρεως πάλιν κλείεται τὸ ταμεῖον, σφραγιζόμενον ὑπὸ τῶν παρευρισκομένων μελῶν.

Ὅροι τοῦ Δανείου.

Ἕκαστος δύναται νὰ λάβῃ δάνειον παρὰ τοῦ πιστωτικοῦ ταμείου ἐπὶ ἐγγυήσει ἢ ἐνεχύρῳ ἢ καὶ ἐπ' ἀμφοτέροις, ἐπὶ τόκῳ πρὸς ἓν τοῖς ἑκατὸν τὸν μῆνα· ἡ προθεσμία ὅμως τοῦ δανείου δὲν δύναται νὰ ἦναι οὔτε βραχυτέρα τῶν τριῶν μηνῶν οὔτε μακροτέρα τοῦ ἑνὸς ἔτους.

Ἄρθρ. 11. Ὁ θέλων νὰ δανεισθῇ χρήματα παρὰ τοῦ πιστωτικοῦ ταμείου πρέπει νὰ παρουσιασθῇ καθ' ἣν ἡμέραν ἀνοίγεται αὐτό· ἀναλόγως δὲ τῆς ποσότητος τοῦ δανείου ζητεῖται παρ' αὐτοῦ ἐγγυητὴς, ἔχων κτήματα ἐν τῷ χωρίῳ, καὶ ἀξιόχρεως διὰ τὸ ζητούμενον δάνειον· ἐὰν δὲ προτείνωνται πολλοὶ ἐγγυηταὶ, πρέπει πάντες νὰ ἔχωσι τὰ ἀνωτέρω προσόντα. Ἐὰν προσφερθῶσι πρὸς ἀσφάλειαν πολύτιμα κινητὰ, ταῦτα πρέπει νὰ ὦσιν ἀνωτέρας τοῦ δανείου ἀξίας· ἐὰν δὲ παρέχωνται εἰς ὑποθήκην γαῖαι, ἄμπελοι, κῆποι, ἐργαστήρια ἢ οἰκίαι καὶ τὰ τοιαῦτα, πρέπει τὸ ἐτήσιον εἰσόδημα αὐτῶν, ἀφαιρουμένων τῶν ἐξόδων, νὰ ἦναι διπλάσιον τοῦ τόκου ὃν ἀποφέρει ἡ δανειστέα ποσότης· π. χ. ὅταν δανειζόμενός τις ἑκατὸν γρόσια ὑποθηκεύῃ τὸ χωράφιον, τὸν κῆπον ἢ τὸ ἐργαστήριον αὐτοῦ, ἀπαιτεῖται, ὅπως γίνῃ δεκτὴ ἡ ὑποθήκη, ἀφαιρουμένων τῶν ἀπαιτουμένων ἐξόδων, νὰ φέρῃ αὕτη ἐτησίως καθαρὸν εἰσόδημα τοὐλάχιστον 24 γροσίων.

Ἄρθρ. 12. Ἐπὶ δανείων γινομένων τῇ ὑπεγγυήσει κινητῶν πρέπει ταῦτα νὰ ἐκτιμῶνται, καὶ ἂν ἡ ἀξία αὐτῶν εὑρεθῇ οἵα ἀπαιτεῖται κατὰ τοὺς περὶ δανείων ὅρους, γίνεται τὸ ἔγγραφον ἐπὶ χαρτοσήμου κατὰ τὸ ἀποσταλὲν σχέδιον. Τὸ ἔγγραφον τοῦτο πρέπει νὰ ἀναφέρῃ τὸ εἶδος, τὴν ποιότητα καὶ τὴν ἀξίαν τοῦ ἐνεχύρου, καὶ ἀφοῦ καταχωρηθῇ εἰς τὰ βιβλία, νὰ φυλαχθῇ ἐν τῷ ταμείῳ. Ἐὰν δὲ ὁ δανειζόμενος προσφέρῃ εἰς ὑποθήκην χωράφιον ἢ ἄμπελον ἢ τοιαύτης φύσεως γαίας, λαμβάνεται τὸ ἔγγραφον τῆς ἰδιοκτησίας του, ἥτις, ὡς προείπομεν, πρέπει νὰ ἀποφέρῃ εἰσόδημα τοὐλάχιστον διπλάσιον τοῦ τόκου, ὃν ὀφείλει νὰ πληρώνῃ. Ἐὰν δὲ τὸ κτῆμα ἦναι βακούφιον ἢ ἄλλο τι τοιοῦτο, πρέπει νὰ λαμβάνηται ἡ ἀπαιτουμένη ἀπόδειξις παρὰ τοῦ *Ἐβκάφ μουδίρη*, ἥτις φυλάττεται ἐν τῷ ταμείῳ, μηδεμίας γινομένης τούτου ἐν τῷ ὁμολόγῳ. Ἐὰν δὲ τὸ κτῆμα ἦναι *μούλκι*, τότε τὸ ἔγγραφον καταχωρίζεται εἰς τὰς πράξεις τοῦ δημογεροντικοῦ Συμβουλίου, ἔνθα σημειοῦται τὸ ποσὸν τοῦ δανείου καὶ ἡ προθεσμία αὐτῶν· ἐπὶ δὲ τῶν ἐπὶ ἐγγυήσει δανείων οἱ ἐγγυηταὶ ὑπογράφουσι τὸ ὁμόλογον τοῦ χρεώστου κατὰ τὸ ἐπὶ τούτῳ γινόμενον σχέδιον καὶ ἐπικυροῦται ἡ ὑπογραφὴ αὐτῶν.

Ἄρθρ. 13. Ἐὰν οἱ δανειζόμενοι καὶ οἱ ἐγγυηταὶ αὐτῶν δὲν γνωρίζωσι γράμματα, τότε κάτωθεν τοῦ γεγραμμένου ὁμολόγου των ἐκτυποῦσι τὸν δάκτυλον αὐτῶν, δύω δὲ ἐκ τῶν εὐϋπολήπτων συμπολιτῶν ἐπικυροῦσι τὰς ὑπογραφὰς ἢ τὰς σφραγίδας αὐτῶν.

Ἄρθρ. 14. Τὸ δανειζόμενον ποσὸν καταχωρεῖται ἀμέσως εἰς τὰ βιβλία ἐπὶ παρουσίᾳ τῶν ἐπιτρόπων τοῦ ταμείου· ἵνα μὴ συμβῇ δὲ λάθος τι εἰς τὸ δανειζόμενον ποσὸν, πρέπει νὰ δίδηται τῷ δανειστῇ μικρὰ ἀπόδειξις, ἐν ᾗ σημειοῦται τὸ ὄνομα τοῦ χωρίου, εἰς ὃ ἀνήκουσι τὰ χρήματα, τὸ δανεισθὲν ποσὸν, τὸ ὄνομα τοῦ ὀφειλέτου, ὁ χρόνος τῆς διαρκείας τοῦ δανείου καὶ ἡ ἡμερομηνία, σφραγίζεται δὲ αὕτη τῇ σφραγῖδι τοῦ ταμείου· καθ' ἣν ἐποχὴν δὲ ἐπιστρεφομένων τῶν δανείων προκύψῃ ὑποψία ἢ ἀμφιβολία ἐπὶ τοῦ ποσοῦ αὐτῶν, προσκαλεῖται ὁ ὀφειλέτης ἵνα παρουσιάσῃ τὴν εἰρημένην ἀπόδειξιν.

Ἄρθρ. 15. Τὰ εἰς τὸ ταμεῖον ἐμβαζόμενα ἢ πληρονόμενα νομίσματα εἴτε εἰς χρυσὸν εἴτε εἰς ἄργυρον ἢ ὅτι δήποτε καὶ ἂν ὦσι, θέλουσι λαμβάνεσθαι καὶ δίδεσθαι εἰς τὴν ὑπὸ τῆς Κυβερνήσεως ὡρισμένην τιμήν.

Ἄρθρ. 16. Ἐὰν οἱ ὀφειλέται θέλωσι ν' ἀποτίσωσι τὰ χρέη των πρὸ τῆς λήξεως τῆς προθεσμίας, ἐπειδὴ τὸ τοιοῦτο συγχίζει τὰ βιβλία τοῦ ταμείου, ἡ τοιαύτη προσφορὰ δὲν θέλει γενῆ δεκτὴ, ἐκτὸς ἐὰν δώσωσι μετὰ τοῦ δεδουλευμένου τόκου καὶ τὸν συμφωνηθέντα μέχρι τῆς λήξεως τῆς προθεσμίας. Ἐξοφλουμένου χρέους τινὸς, γίνεται ὁ ὑπολογισμὸς τοῦ τόκου καὶ τὸ κεφάλαιον καταχωρεῖται ἐν τῷ ἰδιαιτέρῳ βιβλίῳ. Ἐὰν εἰς τὴν λῆξιν τῆς προθεσμίας θελήσῃ ὁ ὀφειλέτης ν' ἀνανεώσῃ τὸ χρέος του, πληρόνει τὸν δεδουλευμένον τόκον, ἀνανεόνεται τὸ χρεωστικὸν καθὼς καὶ οἱ ὅροι τοῦ ἐνεχύρου ἢ τῆς ἐγγυήσεως, ἣν θέλει παράσχει διὰ τὴν νέαν διορίαν τῶν τοιουτοτρόπως ἀνανεουμένων δανείων, καὶ τὸ μὲν κεφάλαιον γράφεται εἰς τὸ κεφάλαιον τῶν πληρωμῶν, ὁ δὲ τόκος εἰς τὸ τῶν ὠφελειῶν, προσέτι ἡ παλαιὰ μερὶς τοῦ δανείου ἐξοφλίζεται, καὶ ἀνοίγεται νέα μερὶς εἰς ἣν χρεώνεται ὁ ὀφειλέτης μὲ τὸ ποσὸν ὅπερ ἐδανείσθη, σημειουμένης καὶ τῆς προθεσμίας ἥτις ἐκ νέου συνεφωνήθη.

Ἄρθρ. 17. Ληξάσης τῆς προθεσμίας, ὁ ὀφειλέτης τοῦ ἀπαιτητοῦ χρέους προσκαλεῖται καὶ ζητεῖται ἡ πληρωμὴ τοῦ χρέους του· ἐὰν δὲν δυνηθῇ νὰ πληρώσῃ τοῦτο, τῷ παραχωρεῖται προθεσμία ἀκόμη ἑνὸς τετάρτου· τουτέστι ἐὰν τὸ χρέος του ἦτον ἑνὸς ἔτους προθεσμίας, τῷ δίδεται τὸ πολὺ ἑτέρα τρίμηνος προθεσμία· ἐὰν δὲ κατὰ τὴν λῆξιν καὶ τῆς νέας προθεσμίας δὲν δυνηθῇ καὶ πάλιν νὰ πληρώσῃ, τότε ἐὰν ὑπάρχῃ ἐνέχυρόν του κατατεθειμένον ἐν τῷ ταμείῳ, ἐκτίθεται εἰς δημοπρασίαν διὰ τῆς ἀρχῆς καὶ ἐκποιεῖται, ἐκ δὲ τοῦ εἰσπραχθησομένου ποσοῦ λαμβάνεται τὸ κεφάλαιον καὶ ὁ τόκος μέχρι τῆς ἀποπληρωμῆς, καὶ ἐὰν ὑπάρχῃ περίσσευμα, δίδεται εἰς τὸν ἰδιοκτήτην του· ἐὰν δὲ τὸ ἐνέχυρον εἶναι ἀκίνητον, ὡς ἐργαστήριον, ἄμπελος, κῆπος, ἢ γαῖαι ἰδιόκτητοι, τότε δυνάμει τῶν ἐν τῷ ταμείῳ κατατεθειμένων τίτλων τῶν κτημάτων γίνεται αἴτησις πρὸς τὴν ἀρχὴν, ἥτις ἐπικυροῖ αὐτὴν καὶ κατὰ συνέπειαν οἱ ἔφοροι τοῦ ταμείου ἐνοικιάζουσι τὰ ἐν λόγῳ κτήματα καὶ λαμβάνουσι τὰ εἰσοδήματά των μέχρι τῆς

ἐξοφλήσεως τοῦ χρέους μετὰ τοῦ τόκου αὐτοῦ· ἐξοφλισθέντος τοιουτοτρόπως τοῦ χρέους, ὁ ὀφειλέτης λαμβάνει ὀπίσω τοὺς τίτλους του καὶ ἀνακτᾷ τὰ ἐπὶ τῶν κτημάτων δικαιώματά του.

Περὶ τῶν ὠφελειῶν τῶν πιστωτικῶν ταμείων.

Ἄρθρ. 18. Ἐπειδὴ τὴν 26 Ὀκτωβρίου ἑκάστου ἔτους ὡρίσθη ἵνα γίνηται ὁ ἰσολογισμὸς τῶν ταμείων, ἐπὶ παρουσίᾳ τοῦ διοικητοῦ τῆς πόλεως, καὶ ἐξ ἑνὸς μέλους ἐκ τοῦ διοικητικοῦ συμβουλίου καὶ τοῦ πολιτικοῦ δικαστηρίου, τῶν ἐφόρων τοῦ ταμείου καὶ ἐν ἀνάγκῃ καί τινων ἐκ τῶν προκρίτων τοῦ τόπου θεωρεῖται ὁ λογαριασμὸς τῶν εἰσπράξεων καὶ τῶν πληρωμῶν τοῦ ταμείου· ἀφοῦ δὲ ἀφαιρεθῶσι τὰ ἔξοδα τοῦ ταμείου ἀπὸ τοὺς μέχρι τῆς ἡμέρας ἐκείνης εἰσπραχθέντας τόκους, τὸ περίσσευμα καταχωρεῖται ὡς ὠφέλεια τοῦ ταμείου, ἐπειδὴ δὲ τὸ περίσσευμα τοῦτο εἶναι ἡ ὠφέλεια τοῦ ἀποταμειευθέντος ποσοῦ τῶν γεωργῶν, ἐξάγεται τὸ μέρισμα ἑκάστης πόλεως καὶ χωρίου ἀναλόγως τῆς ποσότητος ἣν κατέθεσε, καὶ κάτωθεν αὐτῆς σημειοῦται τὸ ἀνάλογον μέρισμα τῆς ὠφελείας.

Ἄρθρ. 19. Τὰ ἀπὸ τοὺς τόκους τῶν κεφαλαίων τῶν ἀποταμιευτικῶν ταμείων κέρδη θέλουσι δαπανᾶσθαι εἰς τὰ ἑξῆς μόνον τέσσαρα κοινωφελῆ ἔργα: α') εἰς σχολεῖα, β') εἰς λιθοστρώτους, γ') εἰς βρύσεις καὶ δ') εἰς γεφύρας. Ἐὰν εἴς τι χωρίον ἢ κωμόπολιν παρουσιασθῇ ἀπόλυτος ἀνάγκη περὶ κατασκευῆς ἢ ἐπισκευῆς σχολείου, γεφύρας λιθοστρώτου, ἢ τῆς μισθοδοσίας διδασκάλου ἢ ὑπηρέτου ἢ ἀγορᾶς βιβλίων σχολείου τινός, ἐν ἐλλείψει ἄλλων προσόδων, συντάσσεται ἀναφορὰ φέρουσα τὰς σφραγῖδας τῶν μουχτάρηδων καὶ τὰς ὑπογραφὰς τῶν δημογερόντων, δι' ἧς αἰτεῖται ὅπως δοθῶσι τὰ ἀναγκαιοῦντα ἔξοδα ἀπὸ τὰ κέρδη τῆς μετοχῆς του ἐν τῷ ταμείῳ, ἡ δ' αἴτησις αὕτη ἐπιδίδεται εἰς τὴν ἀρχὴν, ἥτις λαμβάνει πληροφορίας παρὰ τῶν ἐφόρων τοῦ ταμείου περὶ τοῦ ποσοῦ τῶν κεφαλαίων, τὰ ὁποῖα κατέθεσεν ἡ αἰτοῦσα κοινότης, καὶ τοῦ μερίσματος τῶν κερδῶν ὅπερ ἔχει λαμβάνειν ἐκ τοῦ ταμείου· τὰς πληροφορίας ταύτας ἐκθέτει ἡ ἐφορία ἐπὶ τῆς ἰδίας ἀναφορᾶς, ἀναλόγως τοῦ μερίσματος τῶν κερδῶν, τὰ ὁποῖα ἔχει ἑκάστη μετοχὴ, δίδεται δὲ ἄδεια ὅπως ληφθῇ ποσότης μὴ ὑπερβαίνουσα τὰ δύω τρίτα ἐκ τοῦ μερίσματος, ὅπερ ἐξοδεύεται εἰς τοιαῦτα κοινωφελῆ ἔργα· ὅταν τὸ μέρισμα τοῦτο δοθῇ εἰς τοὺς αἰτοῦντας, γράφεται κάτωθεν τῆς ἐπὶ τῆς αἰτήσεως γνωμοδοτήσεως τὸ δοθὲν ποσὸν ὅπερ ὑπογράφουσιν οἱ παραλῆπται καὶ ἡ αἴτησις αὕτη φυλάττεται ἐν τῷ ταμείῳ. Ἡ τοπικὴ ἀρχὴ ἔχει καθῆκόν της νὰ ἐπιτηρῇ πράγματι περὶ τῆς, ὡς εἴρηται, καλῆς χρήσεως τῶν χρημάτων τούτων, ἐὰν δὲ ἤθελεν ἀποδειχθῇ ὅτι συνέβη κατάχρησίς τις, οἱ τολμήσαντες νὰ διαπράξωσιν αὐτὴν καθυποβάλλονται εἰς δίκην καὶ ποινήν.

Ἄρθρ. 20. Ἐπειδὴ ὁ μισθὸς τῶν γραμματέων τοῦ ταμείου θέλει καλυφθῆ μὲ τὰς ἀπολαυὰς τῆς καταχωρήσεως, περὶ ἧς ἐγένετο λόγος ἐν τῷ 8 ἄρθρῳ, οἱ δὲ ἔφοροι κατέχοντες μίαν τοιαύτην ἔντιμον θέσιν ἐπειδὴ θέλουσιν ὑπηρετήσει ἀμισθὶ, δὲν εἶναι ἀνάγκη νὰ γίνωσιν ἄλλα ἔξοδα διὰ μισθοὺς, ἐκτὸς τῶν ἐξόδων κιβωτίων, βιβλίων καὶ γραφικῆς καθὼς καὶ τῶν τελῶν, ἅτινα λαμβάνει ἡ ἐξουσία κατὰ τὸν νόμον διὰ τὰ εἰσπραττόμενα ποσά· τὰ ἔξοδα ταῦτα ὡς καὶ τὰ τοῦ καταστήματος διὰ ξύλα, ἄνθρακας, ψάθας, τὰ ὁποῖα, κατὰ τὴν σπουδαιότητα τοῦ ταμείου, δέον νὰ μὴ ὑπερβαίνωσι τὰ 500 γρόσια, καταχωροῦνται ἐν ἰδιαιτέρᾳ μερίδι καὶ εἰς τὸ τέλος τοῦ ἔτους ἀφοῦ γίνῃ ἡ ἐξέλεγξίς των, γίνονται δεκτὰ εἰς τὸν λογαριασμὸν καὶ ἀφαιροῦνται ἀπὸ τὰ κέρδη τῶν τόκων. Ἡ λογιστικὴ περίληψις τῶν ἐτησίως θεωρουμένων λογαριασμῶν ἑκάστου ταμείου καθυποβάλλεται εἰς τὴν πρωτεύουσαν τῆς Νομαρχίας εἰς ἣν ὑπάγεται ἡ ἐπαρχία· τὰ διοικητικὰ συμβούλια τῶν Νομαρχιῶν ἀφοῦ ἐξετάσωσι τοὺς λογιστικοὺς τούτους πίνακας τῶν ταμείων καθυποβάλλουσιν αὐτοὺς εἰς τὴν ἕδραν τοῦ Βιλαετίου.

ΟΔΗΓΙΑΙ

Περὶ τοῦ τρόπου τῆς διατηρήσεως τῶν καταστίχων τοῦ ταμείου, περὶ τῶν κεφαλαίων, τόκων καὶ τῶν διαφόρων ἐξόδων κατὰ τὸ συνοδευόμενον δεῖγμα.

Ἄρθρ. 21. Ὡς εἴρηται ἀνωτέρω, τὸ ταμεῖον θέλει ἔχει ἓν βιβλίον, εἰς τὸ ὁποῖον ἐξ ἑνὸς μέρους θέλουν γράφεσθαι τὰ εἰσπραττόμενα ποσὰ καὶ εἰς τὸ ἕτερον τὰ δαπανώμενα π. χ. ἐὰν τὸ χωρίον δεῖνα προσφέρῃ 1000 γρ. εἰς τὸ ταμεῖον, τὸ ποσὸν τοῦτο γράφεται ἐν τῇ δεξιᾷ σελίδι τοῦ βιβλίου εἰς τὸ ὁλικὸν ἄθροισμα τῶν εἰσπράξεων ἔπειτα καὶ εἰς τὸ μέρος τῶν κεφαλαίων, τὰ δὲ λοιπὰ μέρη (χαϊδες) πληροῦνται μὲ τελικὰ σημεῖα, ἔπειτα σημειόνεται ἡ ἡμέρα τῆς ἀφίξεως τῶν χρημάτων, τὸ ὄνομα τοῦ χωρίου, ὅτι τὰ δοθέντα χρήματα εἶναι κεφάλαιον, καὶ τὸ ὄνομα τοῦ κομιστοῦ τῶν χρημάτων· καὶ τὰ μὲν κεφάλαια τοιουτοτρόπως πρέπει νὰ σημειόνωνται εἰς τὰ κατάστιχα, ὅταν δὲ ὀφειλέτης τις χρημάτων, ὧν ἡ προθεσμία ἔληξε, φέρῃ χρήματα εἰς τὸ ταμεῖον, τὸ κεφάλαιον μετὰ τοῦ τόκου γράφεται εἰς τὸ ὁλικὸν ἄθροισμα, ἀκολούθως δὲ τὸ τῆς πληρωμῆς αὐτὸ κεφάλαιον καὶ ὁ τόκος σημειοῦνται χωριστὰ εἰς τὴν οἰκείαν θέσιν των πρὸς τούτοις γίνεται μνεία τῆς ἡμερομηνίας, τοῦ ὀνόματος καὶ τῆς κατοικίας τοῦ ὀφειλέτου, ἂν τὸ ποσὸν τὸ ὁποῖον ἔφερεν ὀφείλεται ἐξ ὁλοκλήρου ἢ μὴ,

τοῦ κεφαλαίου καὶ τοῦ καιροῦ ἐξ οὗ πηγάζει ὁ τόκος οὗτος καὶ τοῦ ὀνόματος τοῦ κομιστοῦ τῶν χρημάτων· ἐὰν τὸ κομισθὲν ποσὸν δὲν ὀφείλεται ἐξ ὁλοκλήρου ὑπὸ τοῦ ὀφειλέτου, τότε σημειοῦται ὅτι ὁ δεῖνα τὸ ἐκ τόσων γροσίων χρέος του μετὰ τοῦ τόσου καιροῦ τόκου διὰ χειρὸς τοῦ δεῖνος ἐπλήρωσεν εἰς τὸ ταμεῖον. Τελευταῖον δὲ ὁσάκις ἔρχονται χρήματα εἰς τὸ ταμεῖον, πρέπει νὰ γράφηται τὸ εἶδος αὐτῶν καὶ ἡ ποσότης, ὅση δήποτε καὶ ἂν ᾖ, εἰς τὴν σελίδα τῶν εἰσπράξεων τοῦ βιβλίου, προσέτι δὲ εἰς ἕκαστον κονδύλιον νὰ τίθηται αὔξων ἀριθμὸς εἰς τὴν οἰκείαν θέσιν τοῦ ἀριθμοῦ τοῦ ἡμερολογίου, εἰς τὸ τέλος δὲ ἑκάστου μηνὸς νὰ γίνηται ἡ πρόσθεσις τοῦ ὁλικοῦ ἀθροίσματος καθὼς καὶ τῶν ἀθροισμάτων τῶν τόκων καὶ τῶν κεφαλαίων, τὰ ὁποῖα νὰ ἀντιπαραβάλλωνται μὲ τὸ ὁλικὸν ἄθροισμα· οἱ τιθέμενοι ἀριθμοὶ εἰς τὴν οἰκείαν θέσιν τοῦ ἀριθμοῦ τοῦ ἡμερολογίου πρέπει νὰ τίθενται καὶ εἰς τὰς ἀποδείξεις τὰς διδομένας εἰς χεῖρας ἐκείνων, οἱ ὁποῖοι ἐμβάζουσι χρήματα εἰς τὸ ταμεῖον.

Ἄρθρ. 22. Καθόσον ἀφορᾷ τὰ ἔξοδα, τὸ ἀριστερὸν τῶν βιβλίων τοῦ ταμείου μέρος εἶναι προσδιωρισμένον πρὸς καταχώρησιν αὐτῶν· ὅταν δανεισθῇ τις χρήματα ἐκ τοῦ ταμείου, πρῶτον ἡ ποσότης τοῦ δανείου γράφεται εἰς τὸ ὁλικὸν ἄθροισμα τῶν ἐξόδων, ἔπειτα ἡ αὐτὴ ποσότης γράφεται καὶ εἰς τὴν στήλην τῶν δανείων, καὶ καθὼς εἰς τὰ ἔσοδα οὕτω καὶ εἰς τὰ ἔξοδα γράφεται ἡ ἡμερομηνία, ὁ ἐγγυητὴς, τὸ εἶδος τοῦ ἐνεχύρου καὶ ἡ διορία τοῦ δανείου, καὶ ὅταν ἡ διεύθυνσις τοῦ ταμείου, ὡς εἴρηται ἐν τῷ 6 ἄρθρῳ, ἤθελεν ἐνοικιάσει κατάστημά τι διὰ χρῆσίν της, ἢ ἤθελε δαπανήσει ποσότητα χρημάτων ἐπιτρεπομένην ὑπὸ τοῦ νόμου, τὰ χρήματα ἅτινα δίδει τοιουτοτρόπως πρέπει, ἀφοῦ καταχωρηθῶσιν εἰς τὸ ὁλικὸν ἄθροισμα τῶν ἐξόδων, νὰ σημειῶνται καὶ εἰς τὴν στήλην εἰς ἣν καταχωροῦνται τὰ εἰς τοὺς κατοίκους καὶ λοιποὺς διδόμενα ἔξοδα, νὰ σημειοῦται προσέτι ἡ ἡμερομηνία, τὸ ἄτομον εἰς ὃ ἐδόθησαν, ὁ μὲν καὶ τὸ εἶδος τῶν ἐξόδων, ἅτινα ἐπληρώθησαν, τὸ ἔγγραφον δι' οὗ ἐδόθησαν καὶ ὁ ἀριθμὸς ὅστις ἐτέθη εἰς τὸ ῥηθὲν ἔγγραφον. Ὡσαύτως τὰ συνεπείᾳ κοινῆς αἰτήσεως καὶ συμφωνίας τῶν κατοίκων διδόμενα χρήματα ὅπως κατασκευασθῶσι δι' αὐτῶν κατὰ τὸν ἐπὶ τούτῳ νόμον ἔργα κοινωφελῆ εἰς τὰς πόλεις καὶ τὰ χωρία, πρέπει νὰ καταχωρῶνται ὡς ἔξοδα τοῦ ταμείου πρῶτον εἰς τὸ ὁλικὸν ἄθροισμα τῶν ἐξόδων· ἔπειτα σημειοῦνται εἰς τὴν στήλην, ἐν ᾗ καταχωροῦνται τὰ ποσὰ τὰ διδόμενα δι' ἔξοδα εἰς τοὺς κατοίκους καὶ λοιποὺς, τὸ χωρίον εἰς ὃ ἐδόθησαν, τὸ ἔργον ὅπερ μέλλει νὰ κατασκευασθῇ, τὸ ποσὸν τοῦ ὅλου τόκου τὸν ὁποῖον εἶχε νὰ λαμβάνῃ τὸ ῥηθὲν χωρίον, τὸ ἄτομον εἰς ὃ ἐδόθησαν, τὸ εἶδος τῆς ληφθείσης ἀποδείξεως, ὁ ἀριθμὸς ὅστις ἐτέθη εἰς τὴν ἀπόδειξιν τῆς παραλαβῆς, ἡ δὲ μερὶς αὕτη τῶν ἐξόδων πρέπει νὰ ἰσολογίζηται κατὰ μῆνα καὶ εἰς ἕκαστον κονδύλιον νὰ τίθεται ὁ ἀριθμὸς τοῦ ἡμερολογίου.

Ἄρθρ. 23. Ἐκτὸς τοῦ βιβλίου τούτου πρέπει διὰ τὰ κεφάλαια νὰ κρατῆται ἓν μητρῷον, κατὰ τὸ συναποστελλόμενον δεῖγμα. Καὶ πρῶτον μὲν κατ' ἀλφαβητικὴν τάξιν γράφονται ἐν αὐτῷ τὰ ὀνόματα τοῦ χωρίου ἑκάστης ἐπαρχίας. Ἐὰν ἐπὶ παραδείγματι ἐπαρχία τις ἔχῃ πέντε συνοικίας καὶ τεσσαράκοντα χωρία, πρῶτον ἀνοίγονται μερίδες διὰ τὰς συνοικίας καὶ ἔπειτα διὰ τὰ χωρία. Ἐν τῇ αὐτῇ μερίδι ἀνοίγεται μία στήλη διὰ τὸ κεφάλαιον, ἑτέρα διὰ τὸν τόκον καὶ μία διὰ τὸν ἀριθμὸν τοῦ χωρίου. Ἔπειτα τὰ ἐν διαστήματι μιᾶς ἑβδομάδος ἐλθόντα χρήματα καὶ σημειωθέντα εἰς τὴν μερίδα τῶν εἰσπράξεων τοῦ ταμείου, σημειοῦνται ἐν τῷ μητρῴῳ, ἕκαστον κονδύλιον ἰδίᾳ μετὰ τῆς ἡμερομηνίας καὶ τοῦ ὀνόματος τοῦ καταθέτου, εἰς τὴν στήλην δὲ τοῦ τόκου τίθενται τελικὰ σημεῖα καὶ εἰς τὴν στήλην τῶν ἀριθμῶν ὁ αὔξων ἀριθμὸς τοῦ βιβλίου τοῦ ταμείου ἀφοῦ δὲ κατ' αὐτὸν τὸν τρόπον σημειωθῇ τὸ κεφάλαιον ἐν τῷ μητρῴῳ, ὁ ἐν αὐτῷ ἀριθμὸς τοῦ χωρίου γράφεται εἰς τὴν δευτέραν στήλην τοῦ βιβλίου τοῦ ταμείου καὶ αἱ ἐν διαστήματι ἑνὸς μηνὸς εἰσπράξεις ἑκάστου χωρίου τετράκις τοῦ μηνὸς καταχωροῦνται, ὡς εἴρηται, ἐν τῷ μητρῴῳ, ἕκαστον κονδύλιον ἰδιαιτέρως. Ἡ καταχώρησις αὕτη ἐξακολουθεῖ μέχρι τέλους τοῦ ἔτους, ὡς δὲ ἐγένετο εἰς τὸ τέλος ἑκάστου ἔτους, αἱ εἰσπράξεις τοῦ βιβλίου τοῦ ταμείου ἀθροίζονται, ἀφοῦ γενῇ ὁ ἰσολογισμός των, τὰ δὲ κεφάλαια ἑκάστου ἔτους καὶ αἱ εἰσπράξεις τοῦ βιβλίου τοῦ ταμείου ἀθροίζονται ἐν τῷ μητρῴῳ, καὶ ἡ περίληψις αὐτῶν λογίζεται μετὰ τοῦ κεφαλαίου τοῦ ταμειακοῦ βιβλίου.

Ἄρθρ. 24. Καθὼς σημειοῦται ἐν τῷ τρίτῳ ἄρθρῳ, καὶ διὰ τὰ δάνεια θέλει κρατεῖσθαι ἓν μητρῷον. Ἐπειδὴ ἐν τῷ βιβλίῳ τοῦ ταμείου εἶναι σημειωμένα εἰς τὴν μερίδα τῶν ἐξόδων τὰ δανειζόμενα χρήματα εἰς τὸν μὲν καὶ δὲ, τὰ ἐν διαστήματι μιᾶς ἑβδομάδος δανεισθέντα χρήματα, κατὰ τὸ ἐπισυναπτόμενον ὑπόδειγμα, καταχωροῦνται εἰς τὸ μητρῷον τῶν δανείων, ἀνοιγομένης μερίδος δι' ἕκαστον ὀφειλέτην ἰδιαιτέρως· δέον δ' ἑκάστη μερὶς ὀφειλέτου νὰ φέρῃ τὸν ἀριθμόν της, ὅστις πρέπει νὰ σημειοῦται εἰς τὸ βιβλίον τοῦ ταμείου ἐν τῇ δευτέρᾳ στήλῃ τῆς μερίδος τῶν ἐξόδων, ἥτις ὑπάρχει καθιερωμένη διὰ τὸν ἀριθμὸν τοῦ μητρῴου, ὁ δὲ ἀριθμὸς τοῦ βιβλίου τοῦ ταμείου νὰ γράφηται εἰς τὴν μερίδα τοῦ μητρῴου τῶν δανείων εἰς τὴν σειρὰν τῶν χρημάτων.

Ἄρθρ. 25. Ὅταν ὀφειλέτης τις τοῦ ταμείου, λῃξάσης τῆς προθεσμίας τῶν χρημάτων ἅτινα ὀφείλει, ἤθελε φέρει χρήματα πρὸς πληρωμὴν τοῦ χρέους του, πρῶτον ἐν τῷ μητρῴῳ τῶν δανείων εὑρίσκεται ἡ μερίς του, καὶ ἐὰν μὲν ἡ προθεσμία τοῦ χρέους του δὲν ἔληξεν εἰσέτι, δηλοῦται ὁ τόκος τῶν χρημάτων καὶ προστίθεται εἰς τὸ κεφάλαιον τοῦ ὁλικοῦ ποσοῦ τοῦ χρέους του, ἐὰν δὲ ἔληξεν, ὑπολογίζεται καὶ ὁ τόκος τῆς ὑπερημερίας καὶ προστίθεται εἰς τὸ κεφάλαιον. Ἐὰν δὲ πληρώσῃ ἀμέσως

τό τε κεφάλαιον καὶ τὸν τόκον, κατὰ τὴν εἰσαχθεῖσαν τάξιν, πρῶτον σημειοῦται εἰς τὸ βιβλίον τοῦ ταμείου ἐν τῇ μερίδι τῶν εἰσπράξεων τὸ δοθὲν ποσὸν καὶ τίθεται ἐπ' αὐτοῦ ὁ αὔξων ἀριθμός, ἔπειτα ἐν τῷ μητρώῳ τῶν δανείων κλείεται ἡ μερὶς τοῦ ὀφειλέτου, ὄπισθεν δὲ τοῦ χρεωστικοῦ σημειοῦται ὅτι ἐπλήρωσε τὸ χρέος του καὶ ὅτι ἔδωκε τόσα χρήματα διὰ τόκον· ἡ σημείωσις αὕτη σφραγίζεται διὰ τῆς σφραγίδος τοῦ ταμείου καὶ τὸ χρεωστικὸν ἐπιστρέφεται εἰς τὸν ὀφειλέτην.

Ἄρθρ. 26. Ὁ γραμματεὺς ὀφείλει νὰ καταβάλῃ πᾶσαν δυνατὴν μέριμναν περὶ τῆς, ὡς εἴρηται, διατηρήσεως τῶν βιβλίων, κατὰ τὸ 18 ἄρθρ., τὴν δὲ 26 δεκεμβρίου ἑκάστου ἔτους θεωροῦνται οἱ λογαριασμοὶ τοῦ ταμείου· αἱ ἐν διαστήματι ἑνὸς ἔτους ὠφέλειαι τοῦ ταμείου προστίθενται, καὶ ἀφοῦ ἀφαιρεθῶσιν ἐξ αὐτῶν τὰ ὀλίγα ἔξοδα, ἅτινα, κατὰ τὸν νόμον, εἰσὶ δεκτά, τὸ ὑπόλοιπον τῶν κερδῶν μερίζεται ἀναλόγως τῶν κεφαλαίων τοῦ ταμείου· ἀφοῦ οὕτω γνωρισθῇ τὸ προκῦψαν κέρδος ἀναλόγως τῆς μετοχῆς ἑκάστου χωρίου, τὸ μέρισμα τῶν κερδῶν σημειοῦται εἰς τὴν μερίδα, τὴν ὁποίαν ἔχει ἕκαστον χωρίον ἐν τῷ μητρώῳ τῶν κεφαλαίων.

Ἄρθρ. 27. Μετὰ παρέλευσιν ἑνὸς ἔτους, ἀφοῦ εἰς τὴν μερίδα τῆς μετοχῆς ἑκάστου χωρίου προστεθῇ καὶ τὸ μέρισμα τοῦ τόκου, ἐὰν τὸ χωρίον δι' ἀναφορᾶς του ζητήσῃ ἓν μέρος χρημάτων ἵνα δαπανήσῃ εἰς διάφορα κοινωφελῆ ἔργα, οἷον, γέφυραν, σχολεῖον ἢ ἄλλο τι τοιοῦτον, κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ 19 ἄρθρου ἀφοῦ ἐνεργηθῶσι τὰ δέοντα ἐπὶ τῆς ἀναφορᾶς, ἡ ἀποφασισθησομένη ἵνα δοθῇ ποσότης καθυποβάλλεται εἰς τὸν ταμίαν, καὶ καταχωρεῖται ἐν τῇ τῆς παραλαβῆς ἀποδείξει, ἥτις προσαρτᾶται εἰς τὴν αἴτησιν· ὅταν δὲ τὰ χρήματα μετρηθῶσιν ὑπὸ τοῦ ταμία, τὸ μετρηθησόμενον ποσὸν γράφεται εἰς τὴν μερίδα τῶν ἐξόδων τοῦ βιβλίου τοῦ ταμείου, τὸ αὐτὸ δὲ ποσὸν ἀφαιρεῖται συνάμα ἀπὸ τὴν μερίδα τοῦ τόκου τοῦ ἐν τῷ μητρώῳ εἰς τὴν μερίδα τοῦ χωρίου σημειωμένου, καὶ γίνεται ταὐτοχρόνως μνεία τῆς ἡμερομηνίας καὶ τῆς αἰτίας δι' ἣν ἐδόθησαν τὰ χρήματα ταῦτα. Διὰ τὰ εἰς τοὺς χωρικοὺς διδόμενα χρήματα ἵνα ἐξοδεύωνται εἰς τοιαῦτα κοινωφελῆ ἔργα καθὼς καὶ διὰ τὰ ἰδιαίτερα ἔξοδα τοῦ ταμείου κάτωθεν τῶν μερίδων τοῦ βιβλίου τῶν δανείων ἀνοίγονται ἰδιαίτεραι μερίδες, εἰς τὰς ὁποίας καθ' ἑκάστην ἑβδομάδα καταχωροῦνται τὰ εἰς τοὺς χωρικοὺς καὶ διὰ δαπάνας τοῦ ταμείου δοθέντα ποσά, μεταφερόμενα ἐκ τῆς μερίδος τῶν ἐξόδων, τῇ δηλώσει ἑκάστου κονδυλίου ἰδίᾳ μὲ τοὺς οἰκείους ἀριθμούς· τὰ τοιούτου εἴδους ἔξοδα ἰσολογίζονται εἰς τὸ τέλος ἑκάστου μηνὸς καὶ τὸ ὁλικὸν ἄθροισμά των εἰς τὸ τέλος τοῦ ἔτους. Τὰ ἔξοδα ταῦτα, τὰ ὁποῖα ἔχει τὴν ἄδειαν νὰ δαπανήσῃ τὸ ταμεῖον διὰ τὰς ἀνάγκας του κατὰ τὸ 20 ἄρθρον, εἰς τὸ τέλος τοῦ ἔτους γινομένου τοῦ ἰσολογισμοῦ τοῦ καταστήματος ἀφαιροῦνται ἐκ τοῦ ὁλικοῦ ποσοῦ τῶν κερδῶν τῶν προερχομένων ἀπὸ τοὺς τόκους.

Ἄρθρ. 28. Ὅταν ἡ διαχείρισις τῶν βιβλίων τοῦ καταστήματος γίνῃ κατὰ τὸν ἄνω ἐκτεθέντα τρόπον, ὀψέποτε καὶ ἂν παρατηρηθῶσι τὰ βιβλία, ἀμέσως γενήσονται γνωστὰ τὰ ἐν διαστήματι ἑνὸς ἔτους εἰς τὸ ταμεῖον εἰσελθόντα κεφάλαια, αἱ ποσότητες τῶν δανείων καὶ τῶν ἐξ αὐτῶν εἰσπράξεων, τὰ κέρδη καὶ αἱ ὠφέλειαι τοῦ ταμείου· ὡσαύτως ὅταν παρατηρηθῇ ἡ μερὶς τῶν ἐξόδων, ἀμέσως γενήσεται γνωστὴ ἡ ποσότης τῶν δανεισθέντων χρημάτων καὶ τῶν γενομένων δαπανῶν· ἐκπιπτομένου δὲ ἐκ τοῦ ὁλικοῦ ἀριθμοῦ τῶν ἐσόδων τοῦ ὁλικοῦ ποσοῦ τῶν δαπανῶν, ἀμέσως γίνεται καταφανὴς ἡ κατάστασις τοῦ ταμείου καὶ τῶν ἐν αὐτῷ εὑρισκομένων χρημάτων· ἑπομένως ὅταν ἐξελεγκτὴς ὑπάλληλος θελήσῃ αἴφνης νὰ παρατηρήσῃ τὴν κατάστασιν τοῦ ταμείου, ἀμέσως θὰ γνωρίσῃ τὴν θέσιν αὐτοῦ, ἑπομένως αἰτιολογίαι τινὲς ὅτι «τοῦτο ἐλησμονήθη δῆθεν καὶ δὲν κατεχωρήθη, ἐκεῖνο δὲ θὰ κατεχωρεῖτο» ἐπειδὴ εἰσὶν ἀπαράδεκτοι, ὑπεύθυνος δὲ ἐστὶν ὁ τὸ ταμεῖον καὶ τὰ βιβλία διαχειριζόμενος, ὡς ἐκ τούτου ἡ διαχείρισις τῶν βιβλίων πρέπει νὰ γίνηται ἄνευ δολιότητος καὶ μετὰ πολλῆς ἀκριβείας.

Ἄρθρ. 29. Διὰ τοῦ βιβλίου τούτου ἐκτὸς τοῦ ὅτι γίνεται κατάδηλος ἡ ποσότης τῶν εἰσπράξεων, τῶν δαπανῶν καὶ τοῦ διαθεσίμου χρηματικοῦ ποσοῦ τοῦ ταμείου, ὅταν παρατηρηθῇ καὶ τὸ μητρῷον τῶν κεφαλαίων δηλοῦται καὶ ἡ ποσότης τῶν κεφαλαίων ἑκάστου χωρίου τῶν κερδῶν, τὰ ὁποῖα ἀπαιτεῖ ἀπὸ τοὺς τόκους· ὡσαύτως ἐὰν παρατηρηθῇ τὸ μητρῷον τῶν δανείων, θέλει φαίνεσθαι ἡ ποσότης τῶν δαπανηθέντων χρημάτων διὰ τὸ ταμεῖον ἀπὸ τὰ κέρδη τῶν τόκων, τῶν κατ' αἴτησιν τῶν χωρικῶν εἰς αὐτοὺς δοθέντων, τὰ ὀνόματα τῶν ὀφειλετῶν, τῶν ἐγγυητῶν καὶ τὰ λοιπά. Ἐν τούτοις συνιστᾶται εἰς τὸν διαχειριστὴν τῶν βιβλίων μεγάλη προσοχὴ πρὸς κράτησιν αὐτῶν, ἵνα δύναται νὰ διαφωτίζῃ τὸν ἐξελεγκτὴν εἰς πᾶσάν του ἀπορίαν, καὶ διατηρῇ αὐτὰ ἐν καθαριότητι ἄνευ σβεσμάτων ἢ ξεσμάτων.

ΟΔΗΓΙΑΙ

πρὸς τοὺς δασονομικοὺς ὑπαλλήλους

Περὶ τοῦ τρόπου τῆς ἐξαγωγῆς ῥητίνης ἐκ τῶν πευκῶν ἐν τοῖς δάσεσι τοῦ Κράτους.

(5 Σεβὰλ 1287).

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΠΡΩΤΟΝ.

Περὶ τῆς ἐξαγωγῆς ῥητίνης ἐκ τῶν πωλουμένων ξύλων.

Ἄρθρ. 1. Οἱ ἀγοράζοντες δένδρα ἀποκοπησόμενα ἐκ τῶν δασῶν τοῦ κράτους εἶναι ἐλεύθεροι νὰ ἐξαγάγωσι ῥητίνην ἐκ τῶν πευκῶν, ὅσαι περιλαμβάνονται ἐν τῇ ἀγορᾷ. Δὲν ἔχουσιν ὅμως τὸ δικαίωμα νὰ ζητήσωσιν οἱανδήποτε μεταβολὴν τῶν ὅρων τοῦ συμφωνητικοῦ, ἐπιστηριζόμενοι ἐπὶ τῆς ἐλευθερίας ταύτης.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΔΕΥΤΕΡΟΝ.

Περὶ ἐξαγωγῆς ῥητίνης ἐκ τῶν πευκῶν τῶν μὴ περιλαμβανομένων ἐν τῷ συμφωνητικῷ τῆς ἀγορᾶς.

Ἄρθρ. 2. Ἡ ἐξαγωγὴ ῥητίνης εἰς βαθμὸν ἐπιφέροντα τὴν φθορὰν τοῦ δένδρου ἐπιτρέπεται μόνον διὰ τὰ ἤδη σαθρὰ ἢ γηραιὰ δένδρα, εἰς τὰ ὁποῖα καὶ θέλει ἐγκολαφθῇ ἀπὸ δύο διάφορα μέρη σημεῖόν τι διακριτικὸν διὰ τῆς δημοσίου ἀξίνης. Ὅσον ἀφορᾷ τὰ νέα δένδρα, τῶν ὁποίων εἶναι ἀναγκαία ἡ διατήρησις, ἐπιτρέπεται ἡ ἐξαγωγὴ ῥητίνης, ὑπὸ τὸν ὅρον πάντοτε τοῦ νὰ προφυλαχθῇ τὸ δένδρον ἀπὸ φθοράν, ἐξ ἐκείνων μόνον, ὅσων ἡ περιφέρεια, καταμετρουμένη ἐξ ὕψους ἑνὸς μέτρου ὑπὲρ τὸ ἔδαφος, συμποσοῦται τοὐλάχιστον μὲ ἓν μέτρον καὶ εἴκοσι ἑκατοστόμετρα. Ἐγκολάπτεται διὰ τῆς δημοσίας ἀξίνης καὶ εἰς ταῦτα ἓν μόνον σημεῖον.

Ἄρθ. 3. Οἱ ἀγορασταὶ δύνανται μὲν νὰ ἐξαγάγωσιν ὅπως θέλουσι ῥητίνην ἐκ τῶν σαθρῶν καὶ γηραιῶν ξύλων, δὲν ἔχουσιν ὅμως τὸ δικαίωμα νὰ τὰ παραμορφώσωσιν εἰς βαθμὸν τοιοῦτον, ὥστε νὰ χάσωσι τὴν πραγματικὴν αὐτῶν ἀξίαν πωλούμενα πρὸς κατασκευὴν ξυλικῆς.

Ἄρθρ. 4. Ἡ ἐξαγωγὴ ῥητίνης ἐκ τῶν δένδρων, τῶν ὁποίων εἶναι ἀ-

ναγκαία ἐν τῷ δάσει ἡ διατήρησις, γίνεται τὴν πρώτην φορὰν διὰ μιᾶς πληγῆς (1) ἥτις αὐξάνεται καθ' ἕκαστον ἔτος ἀνὰ ὀγδοήκοντα ἑκατοστόμετρα, χωρὶς ὅμως ἐν τέλει νὰ ὑπερβῇ τὰ τέσσαρα μέτρα.

Ἐὰν τὸ ὕψος τῆς πληγῆς φθάσῃ οὕτω τὰ τέσσαρα μέτρα καὶ ἡ διάρκεια τῆς ἐκμισθώσεως ἦ περισσοτέρα τῶν πέντε ἐτῶν, δύναται ὁ ἐκμισθωτὴς νὰ ἀνοίξῃ δευτέραν πληγὴν πλησίον τῆς πρώτης, καὶ νὰ ἀνυψώσῃ αὐτὴν βαθμιαίως ὡς τὴν πρώτην. Ἐν τῇ περιστάσει ὅμως ταύτῃ πρέπει νὰ ἀφεθῇ μεταξὺ τῶν δύο πληγῶν διάστημα τοὐλάχιστον δέκα ἑκατοστομέτρων.

Ἄρθρ. 5. Τὸ πλάτος τῶν ἀνοιγομένων πληγῶν δὲν πρέπει νὰ ὑπερβαίνῃ τὰ ἕνδεκα ἑκατοστόμετρα, ὑπολογιζόμενα ἐπὶ τοῦ κορμοῦ, μὴ συμπεριλαμβανομένου δηλονότι τοῦ φλοιοῦ. Τὸ βάθος δὲν δύναται νὰ ἦναι περισσότερον ἑνὸς ἑκατοστομέτρου, καταμετρούμενον ἀπὸ τοῦ μέρους ἔνθα ἑνοῦται ὁ φλοιὸς μετὰ τοῦ κορμοῦ διὰ σχοινίου, ἐκτεινομένου ἀπὸ τῆς μιᾶς εἰς τὴν ἑτέραν ἄκραν τῆς πληγῆς.

Ἄρθρ. 6. Δὲν ἐπιτρέπεται ἡ σύναξις τῆς ῥητίνης ἐκ τῶν πληγῶν πρὸ τῆς πρώτης ἀπριλίου, ὡς οὔτε μετὰ τὴν πρώτην ὀκτωβρίου ἑκάστου ἔτους. Διὰ νὰ ἦναι ὅμως τὰ δένδρα ἐγκαίρως παρεσκευασμένα, οἱ ἐκμισθωταὶ δύνανται νὰ ἀποκαθαίρωσι τὸν φλοιὸν τῶν δένδρων, ἀρχόμενοι ἀπὸ τῆς δεκάτης πέμπτης φεβρουαρίου.

Ἄρθρ. 7. Εἰς τὰ συμφωνητικὰ τῆς ἐκμισθώσεως θέλει γίνει μνεία τοῦ ὅτι, ὅταν ὁ ἐκμισθωτὴς ἐνεργήσῃ ἐγχείρισίν τινα ἐπί τινος δένδρου παρὰ τοὺς ἄνω διαγραφέντας ὁρισμούς, θέλει λογισθῇ ὡς καταστρέψας τὸ δένδρον ἐκεῖνο, καὶ ἐπομένως τιμωρηθῇ μὲ τὰς ἐν τοῖς ἄρθροις 34 καὶ 36 τοῦ περὶ δασῶν νόμου ὁριζομένας ποινάς.

Ἄρθρ. 8. Τὸ ἀντίτιμον τῆς ἐκμισθώσεως θέλει ὁρισθῇ κατὰ δένδρον, χωρὶς νὰ γίνῃ οὐδεμία ἐγγύησις ἐν τῷ συμφωνητικῷ περὶ τοῦ εἴδους, τῆς ποιότητος καὶ τῆς ποσότητος τῆς ἐξαχθησομένης ῥητίνης. Θέλει χορηγηθῇ εἰς τὸν ἐκμισθωτὴν προθεσμία ἑνὸς μέχρι δύο μηνῶν, ἀρχομένη ἀπὸ τῆς ἡμερομηνίας τοῦ συμφωνητικοῦ, ὅπως οὗτος ἐξετάσας τὸν ἀριθμὸν τῶν σεσημειωμένων δένδρων ζητήσῃ τὴν πλήρωσιν τῶν τυχὸν ἐλλειπόντων· ἐὰν δὲ τὰ δένδρα ἐσημειώθησαν μετὰ τὴν ὑπογραφὴν τοῦ συμφωνητικοῦ, ἡ προθεσμία λογίζεται ἀπὸ τῆς ἡμερομηνίας τοῦ ἀποδει-

(1). Οὕτως ὀνομάζεται τὸ διὰ τὴν ἐκροὴν τῆς ῥητίνης ἐν τῇ ῥίζῃ τοῦ δένδρου ἀνοιγόμενον ῥῆγμα, τὸ ὁποῖον κατ' ἀρχὰς μὲν ἔχει μῆκος τριῶν ἢ τεσσάρων ἑκατοστομέτρων, καὶ ὕστερον ἀνανεούμενον ἅπαξ εἰς διάστημα ὀκτὼ ἢ δέκα ἡμερῶν, ἀνυψόνεται ἐπὶ τέλους μέχρι τοῦ ἐν τῷ συμφωνητικῷ ὡρισμένου ἀνωτέρου ὕψους. Ὁ τρόπος τῆς ἐκτελέσεως τῶν βαθμιαίων τούτων ἀνυψώσεων πρέπει νὰ ἀφεθῇ εἰς τὴν διάθεσιν τῶν ἀγοραστῶν.

κτικοῦ τῆς σημειώσεως τῶν δένδρων. Μετὰ τὴν λῆξιν τῆς προθεσμίας ταύτης, πᾶσα περὶ τούτου αἴτησις τοῦ ἐκμισθωτοῦ εἶναι ἀπαράδεκτος, ὅρος, ὅστις εἶναι ἀνάγκη νὰ καταχωρηθῇ ἐν τῷ συμφωνητικῷ.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΤΡΙΤΟΝ.

Περὶ τῶν μέτρων τῶν λεπτέων ἐν περιπτώσει καθ' ἣν ἐκχωρηθῇ συγχρόνως καὶ ἡ ἐξαγωγὴ ῥητίνης καὶ ἡ ξυλεία ἐκ τῶν πευκῶν.

Ἄρθρ. 9. Ἐν περιπτώσει καθ' ἣν τῇ αἰτήσει τῶν ἐμπόρων γίνῃ δυνατὴ ἡ σύγχρονος ἐκμίσθωσις τῆς ῥητίνης καὶ τῆς ξυλείας τῶν πευκῶν, θέλουσιν εἶσθαι ἐν ἰσχύϊ πᾶσαι αἱ ἐν τῷ Β'. Κεφαλαίῳ τῶν παρουσῶν ὁδηγιῶν μνημονευθεῖσαι διατάξεις. Μ' ὅλα ταῦτα ἐπενεχθήσονται καὶ αἱ ἑπόμεναι μεταβολαί. ά.) Πάντα τὰ δένδρα, τῶν ὁποίων ἐπιτρέπεται ἡ ἐκκοπὴ ἐν περιπτώσει ἁπλῆς ξυλείας, θέλουσι σημειωθῆ διὰ τῆς δημοσίας ἀξίνης, ὅπως ἐξαχθῇ ἐξ αὐτῶν ῥητίνη μὲ τρόπον καταστρέφοντα αὐτά. β'.) Ὁ ἐκμισθωτὴς δύναται ἄνευ οὐδενὸς περιορισμοῦ νὰ ἐξάγῃ ῥητίνην ἐκ τῶν παλαιῶν ἢ σαθρῶν δένδρων δι' οἱουδήποτε τρόπου. γ'.) Ἡ ἀξία τῆς ἐκ τῶν δένδρων τούτων ἐξαχθησομένης ξυλικῆς ἐκτιμᾶται κατὰ δένδρον, ἐφόσον τοῦτο εἶναι δυνατόν, χωρὶς ἡ δασονομικὴ ἀρχὴ νὰ ἀναδεχθῇ οἱανδήποτε ἐγγύησιν ἢ εὐθύνην περὶ τοῦ εἴδους καὶ τῆς ποσότητος αὐτῆς· ἐπιτρέπεται ὅμως καὶ ὁ κατὰ κυβικὸν μέτρον ὁρισμὸς τῆς τιμῆς, ἐπὶ τῇ αἰτήσει τῶν ἐμπόρων.

ΕΠΙΣΗΜΑ ΕΓΓΡΑΦΑ.

Πρωτόκολλον τῆς Συνδιασκέψεως

τῆς 28 ἰουνίου 1864.

Ἡ Α. Υ. ὁ ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν ὑπουργὸς Ἀαλῆ πασσᾶς ἐκτίθησι πρὸς τοὺς ἀντιπροσώπους τῶν συνυπογραψασῶν τὴν παρισιανὴν συνθήκην Δυνάμεων, ὅτι ἡ Ὑψ. Πύλη συνεννοήθη μετὰ τοῦ Ἡγεμόνος Κούζα ὡς πρός τινας τροποποιήσεις, ἐπενεκτέας εἰς τὴν σύμβασιν τῆς 19 αὐγούστου τοῦ 1858.

Ἑπομένως ἡ Α. Υ. ἀνέγνωσεν εἰς τὴν συνδιάσκεψιν πρόσθετόν τινα πρᾶξιν τῆς ῥηθείσης συμβάσεως, καὶ προσάρτημά τι τῆς πράξεως ταύτης, περιέχον ἁπάσας τὰς πράξεις ἢ ἀρχὰς, ἐφ' ὧν ἡ κυβέρνησις τῆς Α. Μ. τοῦ Σουλτάνου συνεφώνησε μετὰ τῆς Α. Υ. τοῦ ἡγεμόνος Κούζα.

Οἱ ἀντιπρόσωποι ἐπληροφορήθησαν εὐχαρίστως τὸ ἀποτέλεσμα τῆς συμφωνίας ταύτης καὶ διεδήλωσαν ὅτι εἰσὶν ἐπιτετραμμένοι παρὰ τῶν κυβερνήσεών των νὰ δεχθῶσι τὸν συμβιβασμὸν τοῦτον ἐκτὸς τοῦ ἀντιπροσώπου τῆς Α. Μ. τοῦ Αὐτοκράτορος τῆς Ῥωσσίας, εἰπόντος ὅτι δὲν ἔχει ἐπαρκεῖς ὁδηγίας καὶ ὀφείλει νὰ ἀναφερθῇ πρὸς τὴν κυβέρνησίν του.

Ἡ προαναφερθεῖσα πρόσθετος πρᾶξις καὶ τὸ προσάρτημα αὐτῆς ἑνοῦνται μετὰ τοῦ παρόντος πρωτοκόλλου.

(ὑπογ.) *Ἀαλῆς, Ἐδδῖκος Βοῦλβερ, Μαρκήσιος Μουστιὲ, Πρόκες Ὄστεν, Βρασιὲ δε Σαὶν Σιμὼν, Νόβικωφ, Κρέππε.*

Πρᾶξις πρόσθετος εἰς τὴν σύμβασιν

τῆς 19 αὐγούστου τοῦ 1858.

Ἡ ἐν Παρισίοις διαπραγματευθεῖσα σύμβασις τὴν 29 αὐγούστου τοῦ 1858 μεταξὺ τῆς κυριάρχου Αὐλῆς καὶ τῶν ἐγγυητριῶν Δυνάμεων εἶναι καὶ ἔσεται ὁ θεμελιώδης νόμος τῶν Ἡνωμένων Ἡγεμονιῶν.

Καίτοι αἱ Ἡνωμέναι Ἡγεμονίαι δύνανται τοῦ λοιποῦ νὰ τροποποιήσωσιν ἢ μεταβάλλωσι τοὺς νόμους, τοὺς διέποντας τὴν ἐσωτερικὴν αὐτῶν διοίκησιν, τῇ νομίμῳ συνδρομῇ ἁπασῶν τῶν ὑπαρχουσῶν ἐξουσιῶν καὶ ἄνευ οὐδεμιᾶς ἐπεμβάσεως, οὐχ ἧττον ἐννοεῖται ὅτι ἡ ἐλευθερία αὕτη δὲν ἐπεκτείνεται εἰς τοὺς δεσμοὺς τοὺς συνδέοντας τὰς Ἡγεμονίας μετὰ τοῦ

Ὀθωμανικοῦ κράτους, οὐδ' εἰς τὰς ἐν ἰσχύϊ συνθήκας μεταξὺ τῆς Υ. Πύλης καὶ τῶν λοιπῶν Δυνάμεων, αἵτινες εἰσὶ καὶ μένουσιν εἰσέτι ὑποχρεωτικαὶ διὰ τὰς ῥηθείσας Ἡγεμονίας.

Ἐν τούτοις, ἐπειδὴ τὰ συμβάντα ἀπὸ τῆς διαπραγματεύσεως τῆς παρισιανῆς συμβάσεως κατέστησαν ἀναγκαίαν τὴν τροποποίησιν διατάξεών τινων τῆς συμβάσεως ταύτης, ἡ Υ. Πύλη συνεννοήθη μετὰ τῆς Α. Υ. τοῦ ἡγεμόνος τῶν Ἡνωμένων Ἡγεμονιῶν καὶ συνεφώνησε μετὰ τῶν ΑΑ. ΕΕ. τῶν ἀντιπροσώπων τῶν ὑπογραψασῶν τὴν παρισιανὴν συνθήκην Δυνάμεων ἐπὶ τῆς παρούσης προσθέτου πράξεως τῆς παρούσης συνθήκης. Ἀπεφασίσθησαν λοιπὸν καὶ συνεφωνήθησαν τὰ ἑπόμενα.

Ἄρθρ. 1. Ἡ δημοσία ἐξουσία ἀνατίθεται πρὸς τὸν Ἡγεμόνα, πρός μίαν Γερουσίαν καὶ μίαν ἐκλεκτὴν Βουλήν.

Ἄρθρ. 2. Ἡ νομοθετικὴ ἐξουσία θέλει ἐξασκεῖσθαι ἐν συνόλῳ ὑπὸ τοῦ Ἡγεμόνος, τῆς Γερουσίας καὶ τῆς Βουλῆς.

Ἄρθρ. 3. Ὁ ἡγεμὼν ἔχει τὴν πρωτοβουλίαν τῶν νόμων. Προπαρασκευάζει αὐτοὺς τῇ συνδρομῇ τοῦ Συμβουλίου τοῦ Κράτους, καὶ τοὺς καθυποβάλλει εἰς τὴν Βουλὴν καὶ τὴν Γερουσίαν πρὸς συζήτησιν καὶ ἐπιψήφισιν. Οὐδεὶς νόμος δύναται νὰ ἐπικυρωθῇ ὑπὸ τοῦ Ἡγεμόνος πρὶν ἢ συζητηθῇ καὶ ἐπιψηφισθῇ ὑπὸ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας. Ὁ ἡγεμὼν χορηγεῖ ἢ ἀποποιεῖται τὴν παρ' αὐτοῦ ἐπικύρωσιν. Πᾶς νόμος ἀπαιτεῖ τὴν συμφωνίαν τῶν τριῶν ἐξουσιῶν· ἐν περιπτώσει καθ' ἣν ἡ κυβέρνησις ἀναγκασθῇ νὰ λάβῃ κατεπείγοντα μέτρα, ἀπαιτοῦντα τὴν συνδρομὴν τῆς βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας, καθ' ἣν ἐποχὴν τὰ σώματα ταῦτα δὲν συνεδριάζουσι, τὸ ὑπουργεῖον ὑποχρεοῦται νὰ καθυποβάλλῃ αὐτοῖς, κατὰ τὴν προσεχῆ συνέλευσίν των, τὰ αἴτια καὶ τὰ ἀποτελέσματα τῶν μέτρων τούτων.

Ἄρθρ. 4. Οἱ βουλευταὶ ἐκλέγονται συμφώνως πρὸς τὰς ἐν τῷ κατωτέρῳ προσαρτήματι ἀρχὰς, αἵτινες δέον νὰ χρησιμεύσωσιν ὡς βάσις τοῦ νέου ἐκλογικοῦ νόμου. Ὁ πρόεδρος τῆς βουλῆς διορίζεται κατ' ἔτος ὑπὸ τοῦ Ἡγεμόνος. Ἐκλέγεται μεταξὺ τῶν Βουλευτῶν. Οἱ ἀντιπρόσωποι, οἱ γραμματεῖς καὶ οἱ ταμίαι διορίζονται ὑπὸ τῆς Βουλῆς.

Ἄρθρ. 5. Ἡ Βουλὴ συζητεῖ καὶ ἐπιψηφίζει νομοσχέδια. Τὰ ὑπὸ τοῦ ἡγεμόνος καθυποβαλλόμενα ὑποστηρίζονται ἐν τῇ Βουλῇ ὑπὸ τῶν ὑπουργῶν ἢ τῶν μελῶν τοῦ συμβουλίου τοῦ Κράτους, πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον ὑπὸ τοῦ ἡγεμόνος διοριζομένων. Ταῦτα θέλουσιν ἀκούεσθαι ὁσάκις ζητοῦσι τὸν λόγον.

Ἄρθρ. 6. Ὁ προϋπολογισμὸς τῶν προσόδων καὶ ἐξόδων, κατ' ἔτος προετοιμαζόμενος τῇ φροντίδι τῆς ἐκτελεστικῆς ἐξουσίας, καὶ τῇ Βουλῇ ὑποβαλλόμενος, ἥτις θέλει δύνασθαι νὰ τὸν τροποποιῇ, ἔσεται ἔγκυρος μόνον μετὰ τὴν ὑπ' αὐτῆς ἐπιψήφισιν καὶ τὴν ἐπιδοκιμασίαν τῆς Γερου-

σίας. Ἂν ὁ προϋπολογισμὸς δὲν ἐπιψηφισθῇ ἐν καιρῷ, ἡ ἐκτελεστικὴ ἐξουσία θέλει φροντίσει περὶ τῆς δημοσίου ὑπηρεσίας συμφώνως πρὸς τὸν τελευταίως ἐπιψηφισθέντα προϋπολογισμόν.

Ἄρθρ. 7. Ἡ Γερουσία θέλει σύγκεισθαι ἐκ τῶν μητροπολιτῶν τοῦ τόπου, τῶν ἐπαρχιακῶν ἐπισκόπων, τοῦ πρώτου προέδρου τοῦ ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου, τοῦ ἀρχαιοτέρου τῶν ἐν ἐνεργείᾳ στρατηγῶν καὶ ὑπὸ 64 μελῶν, ὧν 32 ἐκλεχθήσονται καὶ διορισθήσονται ὑπὸ τοῦ ἡγεμόνος μεταξὺ τῶν ἐξασκησάντων τ' ἀνώτερα ἀξιώματα ἐν τῷ τόπῳ, ἢ δυναμένων νὰ ἀποδείξωσιν ὅτι ἔχουσιν ἐτήσιον εἰσόδημα 600 δουκάτων. Τὰ λοιπὰ 32 μέλη θέλουσιν ἐκλέγεσθαι μεταξὺ τῶν μελῶν τῶν γενικῶν Συμβουλίων ἑκάστου διαμερίσματος καὶ διορίζεσθαι ὑπὸ τοῦ ἡγεμόνος τῇ προσαγωγῇ τριῶν ὑποψηφίων. Τὰ μέλη τῆς Γερουσίας ἀπολαύουσι τοῦ πρὸς τοὺς ἀντιπροσώπους χορηγουμένου ἀπαραβιάστου.

Ἄρθρ. 8. Τὰ 24 μέλη τῆς Γερουσίας ἐκλεγόμενα συμφώνως πρὸς τὰς διατάξεις τοῦ προηγουμένου ἄρθρου, θέλουσιν ἀνανεοῦσθαι ἀνὰ πᾶσαν τριετίαν κατὰ τὸ ἥμισυ. Τὰ διοριζόμενα μέλη δύνανται νὰ διορισθῶσιν ἐκ νέου. Αἱ ἐργασίαι αὐτῶν παύουσι μετὰ τὴν ἐγκαθίδρυσιν νέων μελῶν.

Ἄρθρ. 9. Ἡ διάρκεια τῶν περιόδων τῆς Γερουσίας, ἡ παράτασις αὐτῶν καὶ ἡ συγκάλεσις τοῦ σώματος τούτου καθυποβάλλονται εἰς τοὺς περὶ βουλῆς κανόνας, τοὺς ὁριζομένους ὑπὸ τοῦ ΙΗ'. ἄρθρου τῆς συμβάσεως τοῦ 1858.

Ἄρθρ. 10. Οἱ Γερουσιασταὶ μισθοδοτοῦνται μόνον κατὰ τὸ διάστημα τῶν συνεδριάσεων.

Ἄρθρ. 11. Ὁ πρῶτος μητροπολίτης δικαιωματικῶς εἶναι πρόεδρος τῆς Γερουσίας. Εἷς τῶν ἀντιπροέδρων, ἐκ τοῦ σώματος τούτου λαμβανόμενος, διορίζεται ὑπὸ τοῦ ἡγεμόνος, τὸν δ' ἕτερον ἀντιπρόεδρον καὶ τοὺς γραμματεῖς ἐκλέγει ἡ Βουλή. Ἐν ἰσοψηφίᾳ ἰσχύει ἡ τοῦ προέδρου ψῆφος. Ἡ Γερουσία συνεδριάζει δημοσίως, ἐκτὸς ἂν τὸ τρίτον τῶν παρόντων μελῶν της ἀπαιτήσῃ τὸ ἐναντίον. Οἱ ὑπουργοί, ἂν δὲν ἀποτελῶσι μέρος τῆς Γερουσίας, ἔχουσι δικαίωμα νὰ παρευρίσκωνται καὶ νὰ συμμετέχωσιν ἁπασῶν τῶν συνδιασκέψεων. Ὁσάκις ζητοῦσι τὸν λόγον, θέλουσιν ἀκούεσθαι.

Ἄρθρ. 12. Αἱ συνταγματικαὶ διατάξεις τοῦ νέου διοργανισμοῦ τῶν Ἡγεμονιῶν τίθενται ὑπὸ τὴν προστασίαν τῆς Γερουσίας. Ἐν τέλει ἑκάστης περιόδου ἡ Βουλὴ καὶ ἡ Γερουσία διορίζουσιν ἑκάστη ἀνὰ μίαν ἐπιτροπὴν, ἐκλεγομένην μεταξὺ τῶν μελῶν των. Αἱ δύο ἐπιτροπαὶ ἀποτελοῦσιν ἐπιτροπὴν μικτὴν, ἐκτιθεῖσαν τῷ ἡγεμόνι τὰς ἐργασίας τῆς τελευταίας περιόδου καὶ καθυποβάλλουσαν αὐτῷ τὰς βελτιώσεις, ἃς θεωρεῖ ἀναγκαιούσας εἰς τοὺς διαφόρους κλάδους τῆς διοικήσεως. Αἱ προτάσεις αὗται δύνανται νὰ συστηθῶσιν ὑπὸ τοῦ Ἡγεμόνος εἰς τὸ Συμβούλιον τοῦ Κράτους, ὅπως μετατραπῶσιν εἰς νομοσχέδια.

Ἄρθρ. 13. Πᾶν νομοσχέδιον, ὑπὸ τῆς Βουλῆς ἐπιψηφισθὲν, ἐξαιρουμένου τοῦ προϋπολογισμοῦ, καθυποβάλλεται εἰς τὴν συζήτησιν καὶ ἐπιψήφισιν τῆς Γερουσίας.

Ἄρθρ. 14. Ἡ Γερουσία παραδέχεται τὸ νομοσχέδιον τοιοῦτον οἷον ἐπεψηφίσθη ὑπὸ τῆς Βουλῆς καὶ τὸ τροποποιεῖ ἢ τὸ ἀπορρίπτει ὁλοτελῶς. Ἂν τὸ παραδεχθῇ ἄνευ τροποποιήσεων, καθυποβάλλεται ὑπὸ τὴν ἐπιτήρησιν τοῦ ἡγεμόνος. Ἂν τὸ ἀπορρίψῃ, παραπέμπεται εἰς τὸ συμβούλιον τοῦ Κράτους, ὅπως μελετηθῇ ἐκ νέου.

Ἀκολούθως ἡ κυβέρνησις δύναται νὰ παρουσιάσῃ εἰς τὴν Βουλὴν, διαρκούσης τῆς περιόδου, ἢ ἐν τῇ προσεχεῖ, τὸ ὑπὸ τοῦ συμβουλίου τοῦ Κράτους ἐπεξεργασθὲν νομοσχέδιον. Ἂν ἡ Γερουσία ἀπορρίψῃ καθ' ὁλοκληρίαν τὸ ὑπὸ τῆς Βουλῆς ἐπιψηφισθὲν νομοσχέδιον, τοῦτο παραπέμπεται εἰς τὸ συμβούλιον τοῦ Κράτους ὅπως μελετηθῇ ἐκ νέου Τοιοῦτον νομοσχέδιον δύναται νὰ παρουσιασθῇ εἰς τὴν Βουλὴν μόνον ἐν ἑτέρᾳ περιόδῳ.

Ἄρθρ. 15. Ἡ Γερουσία ἔχει δικαίωμα νὰ δέχηται ἀναφορὰς ἐξεταζομένας ὑπὸ ἐπιτροπῆς αὐτῆς πρὸς τοῦτο διοριζομένης, καὶ τῇ ἐκθέσει τῆς ὁποίας ἡ Γερουσία δύναται νὰ τὰς παραπέμψῃ εἰς τὴν κυβέρνησιν.

Ἄρθρ. 16. Οἱ ἐσωτερικοὶ κανονισμοὶ τῆς τε Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας παρασκευάζονται τῇ μερίμνῃ τῆς κυβερνήσεως.

Ἄρθρ. 17. Πάντες ἀνεξαιρέτως οἱ ὑπάλληλοι, εἰς τὴν ὑπηρεσίαν εἰσερχόμενοι, ὀφείλουσι νὰ ὁρκίζωνται ὑποταγὴν εἰς τὸ Σύνταγμα καὶ τοὺς νόμους τοῦ τόπου καὶ πίστιν πρὸς τὸν Ἡγεμόνα.

Ἄρθρ. 18. Τὸ παρὸν ἔγγραφον καὶ ὁ συμφώνως ταῖς ἀρχαῖς τοῦ μνησθέντος προσαρτήματος παρασκευασθεὶς ἐκλογικὸς νόμος ἔξουσιν ἰσχὺν νόμου, ἀφ' ἧς ἡμέρας κυρωθήσονται ὑπὸ τῆς Κυριάρχου Αὐλῆς. Ἡ Νέα Βουλὴ καὶ ἡ Γερουσία συνελεύσονται κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 18 τῆς συμβάσεως τοῦ 1856.

Ἄρθρ. 19. Ὁ ἡγεμὼν θέλει σχηματίσει συμβούλιον τοῦ Κράτους ὑπὸ προσώπων ἁρμοδίων καὶ ἐμπείρων. Τὸ συμβούλιον τοῦτο οὐδεμίαν ἰσχὺν θέλει ἔχει ἀφ' ἑαυτοῦ· ἡ ἀποστολή του δ' ἔσεται τὸ ἐξετάζειν καὶ παρασκευάζειν τὰ ὑπὸ τοῦ ἡγεμόνος καθυποβαλλόμενα αὐτῷ νομοσχέδια. Τὰ μέλη του θέλουσι παρίστασθαι εἰς ἀμφότερα τὰ σώματα, ἀντιπροσωπεύοντα τὸν ἡγεμόνα, ὅπως ἐξηγῶσι καὶ ὑπερασπίζωνται τὰ ὑπ' αὐτοῦ παρουσιαζόμενα νομοσχέδια.

Ἄρθρ. 20. Πᾶσαι αἱ διατάξεις τῆς παρισιανῆς συμβάσεως, αἱ ὑπὸ τῆς παρούσης μὴ τροποποιούμεναι, ἐπικυροῦνται ἐκ νέου καὶ διατελοῦσιν ἐν πλήρει ἰσχύϊ.

Ἀρχαὶ προωρισμέναι νὰ χρησιμεύσωσιν ὡς βάσις τῆς συντάξεως τοῦ ἐκλογικοῦ νόμου.

1. Οἱ ἐκλογεῖς τῶν κοινοτήτων καὶ δήμων θέλουσιν ἐκλέγει τοὺς ἀμέσους ἐκλογεῖς. Δι' ἀριθμόν τινα ἐκλογέων πρώτου βαθμοῦ, ὑπὸ τῆς ἐκτελεστικῆς ἐξουσίας προσωρινῶς ὁριζόμενον, ἔσεται εἷς ἄμεσος ἐκλογεύς.

2. Εἰς ὅσας πόλεις ὑπάρχουσιν ἧττονες τῶν 100 ἐκλογέων προστίθενται οἱ ἐκλογεῖς τῶν παρακειμένων κοινοτήτων, ἀφαιρούμενοι οὕτω ἀπὸ τῶν λοιπῶν ἐκλογέων τοῦ διαμερίσματος.

3. Ἕκαστος ἄμεσος ἐκλογεὺς δέον νὰ ἔχῃ εἰσόδημα 100 δουκάτων, ὅπερ δύναται νὰ ἀποδείξῃ παρουσιάζων τὸ τῆς φορολογίας γραμμάτιόν του ἢ ἀλλεπαλλήλως. Ἐν τῇ ἐκτιμήσει τοῦ εἰσοδήματος δὲν λαμβάνονται ὑπ' ὄψιν οἱ ἰδιωτικοὶ μισθοὶ καὶ αἱ τῶν ὑπαλλήλων μισθοδοσίαι.

Ἄνευ εἰσοδήματος 100 δουκάτων δύνανται νὰ κατασταθῶσιν ἐκλογεῖς οἱ ἱερεῖς τῶν ἐνοριῶν, οἱ καθηγηταὶ τῶν ἀκαδημιῶν καὶ γυμνασίων, οἱ δόκτορες καὶ προλύται τῶν διαφόρων ἐπιστημῶν, οἱ δικηγόροι, μηχανικοί, ἀρχιτέκτονες, διδάσκαλοι δημοσίων σχολείων καὶ οἱ πολιτικοὶ καὶ στρατιωτικοὶ ὑπάλληλοι, οἱ λαμβάνοντες σύνταξιν τοὐλάχιστον 3,000 γροσίων.

4. Οἱ βουλευταὶ θέλουσι διορίζεσθαι ὑπὸ τῶν πόλεων καὶ διαμερισμάτων κατὰ λόγον τῆς σημαντικότητος τῶν πόλεων καὶ τῶν διαμερισμάτων τούτων. Ἡ ἀναλογία αὕτη ὁρισθήσεται ἐν τῇ προσεχεῖ περιόδῳ· ἐπὶ τοῦ παρόντος ἑκάστη ἐπαρχία θέλει ἐκλέγει δύο βουλευτάς, τὸ Βουκουρέστιον 6, τὸ Ἰάσιον 4, αἱ δευτέρας τάξεως πόλεις ἀνὰ 2, καὶ αἱ ἐπαρχειακαὶ πόλεις ἀνὰ ἕνα.

5. Ὅπως καταστῇ τις βουλευτὴς δέον νὰ ᾖ ἐκλογεύς, πληρόνων περιπλέον ποσόν τι ἐκλεξιμότητος, ὁριζόμενον πρὸς τὸ παρὸν εἰς 200 δουκάτα, δυνάμενα ν' ἀποδειχθῶσι διὰ τῶν φορολογικῶν γραμματίων· τὸ ποσὸν τοῦτο ὁρισθήσεται τελικῶς εἰς τὴν προσεχῆ σύνοδον.

Ἐπὶ τοῦ παρόντος δύνανται νὰ ἐκλεχθῶσι βουλευταί, χωρὶς νὰ πληρώνωσιν ὡρισμένον φόρον ὡς ποσὸν ἐκλεξιμότητος, οἱ χρηματίσαντες ἀνώτεροι ὑπάλληλοι τοῦ Κράτους, οἱ ἀνώτεροι ἀξιωματικοὶ καὶ οἱ τοῦ πανεπιστημίου καθηγηταί.

Οἱ ἐκλογεῖς ἀπαιτεῖται νὰ ὦσιν 25 ἐτῶν καὶ οἱ ἐκλέξιμοι 30. Ὁ Ἡγεμὼν θέλει ἐκδώσει νόμον, ἐπὶ τῶν ἀρχῶν τούτων βασιζόμενον.

ΚΑΡΟΛΟΣ Α'.

ΕΛΕΩι ΘΕΟΥ ΚΑΙ ΕΘΝΙΚΗι ΒΟΥΛΗΣΕΙ ΗΓΕΜΩΝ ΤΩΝ ΡΟΥΜΟΥΝΩΝ.

Πᾶσι τοῖς παροῦσι καὶ ἐπερχομένοις χαίρειν.

ΣΥΝΤΑΓΜΑ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΠΡΩΤΟΝ.

ΤΙΤΛΟΣ Α'.

Περὶ τοῦ Ρουμουνικοῦ ἐδάφους.

Ἄρθρ. 1. Αἱ Ἡνωμέναι Ἡγεμονίαι ἀπαρτίζουσιν ἓν ἀδιαίρετον Κράτος, ὑπὸ τὸ ὄνομα *Ρουμανία*.

Ἄρθρ. 2. Τὸ ἔδαφος τῆς Ρουμανίας εἶναι ἀναπαλλοτρίωτον. Τὰ ὅρια τῆς ἐπικρατείας δὲν δύνανται νὰ μεταβληθῶσιν εἰμὴ διὰ νόμου.

Ἄρθρ. 3. Εἰς τὸ ἔδαφος τῆς Ρουμανίας δὲν δύνανται ν' ἀποικισθῶσι λαοὶ ξένης φυλῆς.

Ἄρθρ. 4. Τὸ ἔδαφος διαιρεῖται εἰς ἐπαρχίας, αἱ ἐπαρχίαι εἰς περιφερείας, καὶ αἱ περιφέρειαι εἰς κοινότητας.

Αἱ διαιρέσεις καὶ ὑποδιαιρέσεις αὗται δὲν δύνανται νὰ μεταβληθῶσιν εἰμὴ δυνάμει νόμου.

ΤΙΤΛΟΣ Β'.

Περὶ τῶν δικαιωμάτων τῶν Ρουμούνων.

Ἄρθρ. 5. Οἱ Ῥουμοῦνοι ἀπολαύουσι τῆς ἐλευθερίας τῆς συνειδήσεως, τῆς ἐλευθερίας τῆς διδασκαλίας, τῆς ἐλευθερίας τοῦ τύπου, τῆς ἐλευθερίας τῶν συναθροίσεων.

Ἄρθρ. 6. Τὸ παρὸν σύνταγμα καὶ οἱ ἄλλοι νόμοι, οἱ ἀφορῶντες τὰ πολιτικὰ δικαιώματα, προσδιορίζουσιν, ἐκτὸς τῆς ἰδιότητος τοῦ Ῥουμούνου, καὶ τοὺς ἀναγκαίους ὅρους διὰ τὴν ἐξάσκησιν τῶν δικαιωμάτων αὐτοῦ.

Ἄρθρ. 7. Ἡ ἰδιότης τοῦ Ῥουμούνου κτᾶται, διατηρεῖται ἢ ἀπόλλυται, συμφώνως πρὸς τοὺς ὑπὸ τῶν νόμων κατασταθέντας κανονισμούς.

Μόνοι οἱ ξένοι, οἱ πρεσβεύοντες χριστιανικὰ δόγματα, δύνανται νὰ τύχωσι τῆς πολιτογραφήσεως.

Ἄρθρ. 8. Ἡ πολιτογράφησις δίδοται παρὰ τῆς νομοθετικῆς ἐξουσίας.

Μόνη ἡ πολιτογράφησις ἀφομοιεῖ τὸν ξένον πρὸς τὸν Ῥουμοῦνον ὡς πρὸς τὴν ἐξάσκησιν τῶν πολιτικῶν δικαιωμάτων.

Ἄρθρ. 9. Πᾶς Ῥουμοῦνος, οἱουδήποτε κράτους, ἀδιακρίτως τοῦ τόπου τῆς γεννήσεώς του, ἐὰν ἀποδείξῃ ὅτι ἀπέβαλε τὴν ξένην προστασίαν, δύναται νὰ τύχῃ παραχρῆμα τῆς ἐξασκήσεως τῶν πολιτικῶν δικαιωμάτων.

Ἄρθρ. 10. Οὐδεμία ὑπάρχει διάκρισις τάξεων ἐν τῷ Κράτει. Ὅλοι οἱ Ῥουμοῦνοι εἰσὶν ἴσοι ἐνώπιον τοῦ νόμου, καὶ ὑποχρεοῦνται εἰς τὴν πληρωμὴν ἀδιακρίτως τῶν φόρων καὶ τῶν δημοσίων ὑποχρεώσεων.

Μόνοι αὐτοί εἰσι δεκτοὶ εἰς τὰς δημοσίας, πολιτικὰς καὶ στρατιωτικὰς ὑπηρεσίας.

Εἰδικοὶ νόμοι ὁρίζουσι τοὺς ὅρους, ὑφ' οὓς γίνονται παραδεκτοὶ, καὶ προβιβάζονται εἰς τὰς θέσεις τοῦ Κράτους.

Οἱ ξένοι μόνον ἔν τισιν ἐξαιρετικαῖς περιπτώσεσιν, εἰδικῶς ὁριζομέναις ὑπὸ τῶν νόμων, δύνανται νὰ γίνωσι παραδεκτοὶ εἰς τὰς δημοσίας ὑπηρεσίας.

Ἄρθρ. 11. Ἅπαντες οἱ ἐπὶ τοῦ Ῥουμουνικοῦ ἐδάφους εὑρισκόμενοι ξένοι ἀπολαύουσι τῆς ὑπὸ τῶν νόμων παρεχομένης γενικῆς προσωπικῆς καὶ ἰδιοκτητικῆς προστασίας.

Ἄρθρ. 12. Ἅπαντα τὰ προνόμια, αἱ ἀσυδοσίαι καὶ τὰ μονοπωλεῖα ἀπαγορεύονται διὰ παντὸς ἐν τῷ Ῥουμουνικῷ κράτει.

Οἱ τίτλοι ξένης εὐγενείας, ὡς πρίγκηπες, κόμητες, βαρόνοι καὶ τὰ παραπλήσια, ἀντιβαίνοντα πρὸς τὰς ἀρχαίας θεσμοθεσίας τοῦ τόπου, εἰσὶ καὶ μένουσιν ἀπαράδεκτοι ἐν τῷ Ῥουμουνικῷ Κράτει.

Τὰ ξένα παράσημα μόνον τῇ ἀδείᾳ τοῦ ἡγεμόνος δύνανται νὰ φέρωσιν οἱ Ῥουμοῦνοι.

Ἄρθρ. 13. Ἡ προσωπικὴ ἐλευθερία εἶναι ἐξησφαλισμένη.

Οὐδεὶς δύναται νὰ καταδιωχθῇ, εἰμὴ μόνον κατὰ τὰς ὑπὸ τῶν νόμων προβλεπομένας περιπτώσεις, καὶ κατὰ τοὺς ὑπ' αὐτῶν διαγραφομένους τύπους.

Οὐδεὶς δύναται νὰ συλληφθῇ ἢ νὰ φυλακισθῇ, ἐξαιρέσει τῆς περιπτώσεως τοῦ ἐπ' αὐτοφώρῳ ἐγκλήματος, εἰμὴ δυνάμει ἠτιολογημένου δικαστικοῦ ἐντάλματος, ὅπερ ὀφείλει νὰ κοινοποιηθῇ αὐτῷ τὴν στιγμὴν τῆς συλλήψεως, ἢ τὸ βραδύτερον 24 ὥρας μετὰ τὴν σύλληψιν.

Ἄρθρ. 14. Οὐδεὶς δύναται νὰ μὴ δεχθῇ τοὺς παρὰ τὴν θέλησίν του παρεχομένους εἰς αὐτὸν ὑπὸ τοῦ νόμου δικαστάς.

Ἄρθρ. 15. Ἡ κατοικία εἶναι ἀπαραβίαστος.

Οὐδεμία κατ' οἶκον ἐπίσκεψις δύναται νὰ λάβῃ χώραν εἰμὴ κατὰ τὰς ὑπὸ τῶν νόμων εἰδικῶς προβλεπομένας περιπτώσεις καὶ κατὰ τοὺς ὑπ' αὐτῶν διαγεγραμμένους κανονισμούς.

Ἄρθρ. 16. Οὐδεμία ποινὴ δύναται νὰ ὁρισθῇ ἢ ἐφαρμοσθῇ εἰμὴ δυνάμει νόμου.

Ἄρθρ. 17. Οὐδεὶς νόμος δύναται νὰ ἐπιτρέψῃ τὴν δήμευσιν τῶν ἰδιοκτησιῶν.

Ἄρθρ. 18. Ἡ ποινὴ τοῦ θανάτου οὐδέποτε δύναται νὰ ἀποκατασταθῇ ἐκ νέου, εἰμὴ μόνον κατὰ τὰς ὑπὸ τοῦ ποινικοῦ στρατιωτικοῦ κώδηκος προβλεπομένας περιπτώσεις ἐν καιρῷ πολέμου.

Ἄρθρ. 19. Πᾶσα ἰδιοκτησία, οἱασδήποτε φύσεως καὶ ἂν ᾖ, καθὼς καὶ πᾶσαι αἱ πρὸς τὸ Κράτος πιστώσεις, εἰσὶν ἱεραὶ καὶ ἀπαραβίαστοι.

Οὐδεὶς δύναται ν' ἀπαλλοτριωθῇ τῆς ἰδιοκτησίας του, εἰμὴ μόνον χάριν δημοσίου ὠφελείας, καλῶς ἀποδεδειγμένης, καὶ μετὰ δικαίαν καὶ προηγουμένην ἀποζημίωσιν.

Ὡς δημόσιαι ὠφέλειαι ἐννοοῦνται μόνον ἡ σύστασις ὁδῶν συγκοινωνίας, τὰ μέτρα τῆς δημοσίου καθαριότητος, καὶ αἱ πρὸς ὑπεράσπισιν τοῦ τόπου ἐργασίαι.

Οἱ νόμοι, οἱ ὑπάρχοντες διὰ τὴν εὐθυγραμμίαν ἢ εὔρυσιν τῶν ἐν τοῖς χωρίοις ὁδῶν, καθὼς καὶ τῶν παρυχθίων ὁδῶν τῶν ποταμῶν, οἵτινες ῥέουσιν εἴτε διὰ μέσου εἴτε πλησίον αὐτῶν τούτων τῶν χωρίων, ἐξακολουθοῦσιν ἰσχύοντες.

Εἰδικοὶ νόμοι θέλουσι κανονίσει τὴν διαδικασίαν καὶ τὸν τρόπον τῆς ἀπαλλοτριώσεως τῆς ἰδιοκτησίας.

Ἡ ἐλευθέρα χρῆσις τῶν πλευστῶν ποταμῶν, τῶν δημοσίων καὶ ἄλλων τῆς συγκοινωνίας ὁδῶν, ἀνήκει εἰς τὴν δικαιοδοσίαν τοῦ δημοσίου.

Ἄρθρ. 20. Ἡ διὰ τοῦ ἀγροτικοῦ νόμου παραχωρηθεῖσα τοῖς χωρικοῖς ἰδιοκτησία, καὶ ἡ πρὸς τοὺς ἰδιοκτήτας ἐγγυηθεῖσα ἀποζημίωσις διὰ τοῦ αὐτοῦ τούτου νόμου, θέλουσι διαμείνει διὰ παντὸς ἄθικτοι.

Ἄρθρ. 21. Ἡ ἐλευθερία τῆς συνειδήσεως εἶναι ἀπόλυτος.

Ἡ ἐλευθερία ἁπάντων τῶν θρησκευμάτων ἐξασφαλίζεται, καθ' ὅσον αἱ τελεταὶ αὐτῶν δὲν προσβάλλουσιν οὐδόλως τὴν δημοσίαν τάξιν καὶ τὰ χρηστὰ ἤθη.

Ἡ ἐπικρατοῦσα θρησκεία τοῦ Ῥουμουνικοῦ Κράτους εἶναι ἡ ὀρθόδοξος Ἀνατολικὴ θρησκεία.

Ἡ ὀρθόδοξος Ῥουμανικὴ Ἐκκλησία εἶναι καὶ διαμένει ἀνεξάρτητος ἀπὸ

πάσης ξένης δικαιοδοσίας, διατηροῦσα συνάμα τὴν δογματικὴν ἑνότητα τῆς Οἰκουμενικῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἀνατολῆς.

Τὰς πνευματικὰς, κανονικὰς καὶ πειθαρχικὰς ὑποθέσεις τῆς Ῥουμουνικῆς Ἐκκλησίας θέλει κανονίζει μόνη ἡ συνοδικὴ κεντρικὴ ἐξουσία, συμφώνως πρός τινα εἰδικὸν νόμον.

Οἱ μητροπολῖται καὶ οἱ ἐπαρχιακοὶ ἐπίσκοποι τῆς ὀρθοδόξου Ῥουμουνικῆς Ἐκκλησίας ἐκλέγονται ὅπως εἰδικός τις νόμος ὁρίζῃ.

Ἄρθρ. 22. Αἱ ληξιαρχικαὶ πράξεις (actes de l'état civile) εἰσὶ τῆς δικαιοδοσίας τῆς πολιτικῆς ἐξουσίας.

Τῶν πράξεων τούτων ὀφείλει νὰ προηγῆται ἡ θρησκευτικὴ εὐλογία, ἥτις διὰ τὸν γάμον ἔσται ὑποχρεωτικὴ, ἐξαιρέσει τῶν ὑπὸ τοῦ νόμου προβλεπομένων περιπτώσεων.

Ἄρθρ. 23. Ἡ διδασκαλία εἶναι ἐλευθέρα.

Ἡ ἐλευθερία τῆς διδασκαλίας ἐξασφαλίζεται, καθόσον ἡ ἐξάσκησις αὐτῆς δὲν προσβάλλει τὰ χρηστὰ ἤθη καὶ τὴν δημοσίαν τάξιν.

Ἡ περιστολὴ τῶν παρεκτροπῶν θέλει κανονισθῆ διὰ νόμου.

Προκαταρκτικὰ σχολεῖα θέλουσι συστηθῆ βαθμηδὸν εἰς πάντας τοὺς δήμους τῆς Ῥουμανίας.

Ἡ ἐν τοῖς σχολείοις τοῦ Κράτους ἐκπαίδευσις γίνεται δωρεάν.

Ἡ προκαταρκτικὴ ἐκπαίδευσις εἶναι ὑποχρεωτικὴ διὰ τοὺς νέους Ῥουμούνους πανταχοῦ, ὅπου ὑπάρχουσι προκαταρκτικὰ σχολεῖα.

Εἰδικὸς νόμος θέλει κανονίσει πᾶν ὅ,τι ἀφορᾷ τὴν δημοσίαν ἐκπαίδευσιν.

Ἄρθρ. 24. Τὸ σύνταγμα ἐγγυᾶται εἰς πάντας τὸ νὰ διακοινῶσι καὶ δημοσιεύωσι τὰς ἰδέας καὶ φρονήματά των παῤῥησίᾳ, γραπτῶς καὶ διὰ τοῦ τύπου, ἑκάστου καθισταμένου ὑπευθύνου διὰ τὴν κατάχρησιν, ἣν ποιήσεται τῆς ἐλευθερίας αὐτῆς, κατὰ τὰς ὑπὸ τοῦ ποινικοῦ κώδηκος ὡρισμένας περιπτώσεις, ὅστις ἐπὶ τοῦ ἀντικειμένου αὐτοῦ θέλει ἀναθεωρηθῆ καὶ συμπληρωθῆ, χωρὶς νὰ περισταλῇ τὸ δικαίωμα αὐτὸ τῆς ἐλευθερίας ἢ ἐκδοθῇ ἐπὶ τοῦ ἀντικειμένου τούτου ἐξαιρετικός τις νόμος.

Τὰ περὶ τύπου ἐγκλήματα δικάζονται ὑπὸ τῶν ἐνόρκων.

Ἡ λογοκρισία καὶ πᾶν προφυλακτικὸν μέτρον κατὰ τῆς ἐκδόσεως πωλήσεως ἢ διανομῆς οἱασδήποτε δημοσιεύσεως, δὲν δύνανται οὐδέποτε νὰ συστηθῶσιν ἐκ νέου.

Διὰ τὴν δημοσίευσιν ἐφημερίδων, οὐδεμία προηγουμένη ἄδεια τῆς ἐξουσίας εἶναι ἀναγκαία.

Οὐδεμία ἐγγύησις θέλει ζητεῖσθαι οὔτε παρὰ τῶν ἐφημεριδογράφων, οὔτε παρὰ τῶν συγγραφέων ἢ ἐκδοτῶν, τυπογράφων καὶ λιθογράφων.

Ὁ τύπος οὐδέποτε ὑποβληθήσεται εἰς τὸ σύστημα τῶν ἐπιτιμήσεων (avertissements).

Οὐδεμιᾶς ἐφημερίδος ἢ συγγράμματος ἡ δημοσίευσις δύναται νὰ διακοπῇ ἢ παύσῃ.

Ἕκαστος συγγραφεὺς εἶναι ὑπεύθυνος διὰ τὰ παρ' αὐτοῦ γραφόμενα· ἐν ἀπουσίᾳ τοῦ συγγραφέως, εἶναι ὑπεύθυνος εἴτε ὁ ὑπεύθυνος συντάκτης, εἴτε ὁ ἐκδότης.

Πᾶσα ἐφημερὶς ὀφείλει νὰ ἔχῃ ἕνα ὑπεύθυνον συντάκτην, ἀπολαύοντα τῶν ἀστυκῶν καὶ πολιτικῶν δικαιωμάτων.

Ἄρθρ. 25. Τὸ ἀπόῤῥητον τῶν ἐπιστολῶν καὶ τῶν τηλεγραφημάτων εἶναι ἀπαραβίαστον.

Θέλει ὁρισθῇ διὰ νόμου τὸ ὑπεύθυνον τῶν πρακτόρων τῆς κυβερνήσεως διὰ τὴν παραβίασιν τοῦ ἀποῤῥήτου τῶν ἐπιστολῶν καὶ τῶν τηλεγραφημάτων, τῶν ἐμπιστευομένων εἰς τὸ ταχυδρομεῖον καὶ εἰς τὸν τηλέγραφον.

Ἄρθρ. 26. Οἱ Ῥουμοῦνοι ἔχουσι τὸ δικαίωμα τοῦ συνέρχεσθαι εἰρηνικῶς καὶ ἀόπλως, συμφώνως πρὸς τοὺς νόμους, τοὺς κανονίζοντας τὴν ἐξάσκησιν τοῦ δικαιώματος τούτου, πρὸς συζήτησιν παντὸς εἴδους ζητημάτων· οὐδεμία δὲ πρὸς τοῦτο ἀπαιτεῖται προηγουμένη ἄδεια.

Οἱ ὁρισμοὶ οὗτοι δὲν ἐφαρμόζονται καὶ εἰς τὰς ἐν ὑπαίθρῳ γινομένας συναθροίσεις, αἵτινες ὑποβάλλονται καθ' ὁλοκληρίαν εἰς τοὺς ἀστυνομικοὺς νόμους.

Ἄρθρ. 27. Οἱ Ρουμοῦνοι κέκτηνται τὸ δικαίωμα τοῦ συνεταιρίζεσθαι, συμφώνως πρὸς τοὺς νόμους, τοὺς κανονίζοντας τὴν ἐξάσκησιν τοῦ δικαιώματος τούτου.

Ἄρθρ. 28. Ἕκαστος κέκτηται τὸ δικαίωμα τοῦ ἀπευθύνεσθαι εἰς τὰς δημοσίας ἀρχὰς δι' ἀναφορῶν, ὑπογεγραμμένων ὑφ' ἑνὸς ἢ πλειοτέρων προσώπων· ἀλλὰ μόνον ἐν ὀνόματι τῶν ὑπογεγραμμένων δύναταί τις ν' ἀναφέρηται.

Μόναι αἱ διωργανισμέναι ἀρχαὶ κέκτηνται τὸ δικαίωμα τοῦ πέμπειν ἀθροιστικὰς ἀναφοράς.

Ἄρθρ. 29. Οὐδεμία προηγουμένη ἄδεια ἀπαιτεῖται πρὸς ἐξάσκησιν καταδιώξεων κατὰ τῶν δημοσίων ὑπαλλήλων διὰ τὰς διοικητικὰς αὐτῶν πράξεις ἐκ μέρους τῶν ἀδικουμένων προσώπων· ἐν τούτοις οἱ εἰδικοὶ κανόνες, οἱ συνταχθέντες διά τινος ἐκθέσεως πρὸς τοὺς ὑπουργούς, ἐξακολουθοῦσιν ἰσχύοντες.

Ἡ περίπτωσις καὶ ὁ τρόπος τῶν καταδιώξεων θέλουσι κανονισθῇ δι' εἰδικοῦ νόμου.

Εἰδικοὶ ὁρισμοί, ἐγγεγραμμένοι ἐν τῷ ποινικῷ κώδηκι, θέλουσι προσδιορίζει τὰς ἐπιβαλλομένας εἰς τοὺς ἐνόχους ποινάς.

Ἄρθρ. 30. Οὐδεὶς Ῥουμοῦνος δύναται ἄνευ ἀδείας τῆς κυβερνήσεως νὰ εἰσέλθῃ εἰς τὴν ὑπηρεσίαν Κράτους ξένου, ἐπὶ ποινῇ ἀπωλείας τῆς ἐθνικότητος αὐτοῦ.

Ἡ παράδοσις τῶν πολιτικῶν προσφύγων ἀπαγορεύεται.

ΤΙΤΛΟΣ Γ'.

Περὶ τῶν ἐξουσιῶν τοῦ Κράτους.

Ἄρθρ. 31. Ἅπασαι αἱ ἐξουσίαι τοῦ Κράτους ἀπορρέουσιν ἐκ τοῦ Ἔθνους, ὅπερ δὲν δύναται νὰ ἐξασκήσῃ αὐτὰς παρὰ δι' ἀντιπροσωπείας καὶ κατὰ τὰς ἀρχὰς καὶ τοὺς κανονισμοὺς, τοὺς ὁριζομένους διὰ τοῦ παρόντος συντάγματος.

Ἄρθρ. 32. Ἡ νομοθετικὴ ἐξουσία ἐξασκεῖται συλλήβδην ὑπὸ τοῦ Ἡγεμόνος καὶ τῆς ἐθνικῆς ἀντιπροσωπείας.

Ἡ ἐθνικὴ ἀντιπροσωπεία διαιρεῖται εἰς δύο συνελεύσεις, τὴν Γερουσίαν καὶ τὴν Βουλὴν τῶν ἀντιπροσώπων.

Πᾶς νόμος ἀπαιτεῖ τὴν ἐπικύρωσιν τῶν τριῶν κλάδων τῆς νομοθετικῆς ἐξουσίας.

Οὐδεὶς νόμος δύναται νὰ ὑποβληθῇ ὑπὸ τὴν ἐπικύρωσιν τοῦ ἡγεμόνος, εἰμὴ ἀφοῦ συζητηθῇ καὶ ψηφισθῇ ἐλευθέρως ὑπὸ τῆς πλειονοψηφίας τῶν δύο συνελεύσεων.

Ἄρθρ. 33. Ἡ πρωτοβουλία τῶν νόμων ἀνήκει εἰς ἕκαστον τῶν τριῶν κλάδων τῆς νομοθετικῆς ἐξουσίας.

Ἐν τούτοις, πᾶς νόμος, ἀφορῶν τὰ ἔσοδα ἢ τὰς δαπάνας τοῦ Κράτους ἢ τὸν ἀριθμὸν τοῦ στρατοῦ, ὀφείλει νὰ ψηφισθῇ προηγουμένως ὑπὸ τῆς Βουλῆς τῶν ἀντιπροσώπων.

Ἄρθρ. 34. Ἡ ἑρμηνεία τῶν νόμων, κεκτημένη ἰσχὺν ἐξουσίας, ἀνήκει εἰς τὰ νομοθετικὰ σώματα.

Ἄρθρ. 35. Ἡ ἐκτελεστικὴ ἐξουσία ἐμπιστεύεται εἰς τὸν Ἡγεμόνα, ὅστις ἐξασκεῖ αὐτὴν, ὡς κανονίζει τὸ σύνταγμα.

Ἄρθρ. 36. Ἡ δικαστικὴ ἐξουσία ἐξασκεῖται ὑπὸ τῶν δικαστηρίων. Αἱ ἀποφάσεις αὐτῶν ἐκδίδονται δυνάμει νόμου καὶ ἐκτελοῦνται ἐν ὀνόματι τοῦ Ἡγεμόνος.

Ἄρθρ. 37. Τὰ ἀποκλειστικὰ συμφέροντα τῶν ἐπαρχιῶν ἢ δήμων κανονίζονται ὑπὸ τῶν γενικῶν ἢ δημοτικῶν συμβουλίων, κατὰ τὰς ἀρχὰς, αἵτινες ὁρίζονται διὰ τοῦ συντάγματος καὶ διὰ τῶν εἰδικῶν νόμων.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΔΕΥΤΕΡΟΝ.

Περὶ τῆς ἐθνικῆς ἀντιπροσωπείας.

Ἄρθρ. 38. Τὰ μέλη τῶν δύω συνελεύσεων ἀντιπροσωπεύουσι τὸ ἔθνος, καὶ οὐχὶ τὴν ἐπαρχίαν μόνον ἢ τὸν τόπον ὅστις διώρισεν αὐτά.

Ἄρθρ. 39. Αἱ συνεδριάσεις τῶν βουλῶν γίνονται δημοσίως.

Ἐν τούτοις, ἑκάστη συνέλευσις δύναται νὰ σχηματισθῇ εἰς μυστικὴν ἐπιτροπὴν, τῇ αἰτήσει τοῦ προέδρου ἢ δέκα μελῶν.

Ἀποφασίζει δ' ἔπειτα, μετὰ πλειονοψηφίαν ἀπόλυτον, ἐὰν ἡ συνεδρίασις πρέπει νὰ ἀνοιχθῇ πρὸς τὸ δημόσιον ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ ἀντικειμένου.

Ἄρθρ. 40. Ἑκάστη τῶν συνελεύσεων πιστοποιεῖ τοὺς τίτλους τῶν μελῶν αὐτῆς, ἢ κρίνει τὰς τυχὸν διεγειρομένας ἀμφισβητήσεις ἐπὶ τοῦ ἀντικειμένου τούτου.

Ἄρθρ. 41. Οὐδεὶς δύναται νὰ ᾖ ταὐτοχρόνως μέλος καὶ τῶν δύο βουλῶν.

Ἄρθρ. 42. Τὰ μέλη ἑκατέρας τῶν βουλῶν, διοριζόμενα παρὰ τῆς κυβερνήσεως εἰς ἔμμισθον ὑπηρεσίαν, παύουσι τοῦ νὰ ὦσι βουλευταὶ διὰ τῆς παραδοχῆς αὐτῶν· δὲν δύνανται δὲ νὰ ἐξασκήσωσιν ἐκ νέου τὴν ἐντολὴν αὐτῶν παρὰ διὰ νέας ἐκλογῆς.

Αἱ διατάξεις αὗται δὲν ἐφαρμόζονται εἰς τοὺς ὑπουργούς.

Ὁ ἐκλογικὸς νόμος προσδιορίζει τὴν ἀναρμοδιότητα τῆς ἐξασκήσεως διττῆς ὑπηρεσίας.

Ἄρθρ. 43. Εἰς ἑκάστην σύνοδον, ἡ βουλὴ τῶν ἀντιπροσώπων ἐκλέγει τὸν πρόεδρον καὶ τοὺς ἀντιπροέδρους αὐτῆς καὶ σχηματίζει τὸ γραφεῖόν της.

Ἄρθρ. 44. Ἡ γερουσία ἐκλέγει ἐν αὐτῇ τὸν πρόεδρον καὶ τοὺς ἀντιπροέδρους αὐτῆς καθὼς καὶ τὰ λοιπὰ μέλη τοῦ γραφείου της.

Ἄρθρ. 45. Πᾶσα ἀπόφασις λαμβάνεται τῇ ἀπολύτῳ πλειονοψηφίᾳ, ἐξαιρέσει τοῦ ὑπὸ τῶν κανονισμῶν τῆς συνελεύσεως ὁρισθέντος διὰ τὰς ἐκλογὰς καὶ τὰς ἀντιπροσωπεύσεις.

Ἐν περιπτώσει ἰσοψηφίας, ἡ συζητουμένη πρότασις ἀπορρίπτεται.

Οὐδεμία ἐξ ἀμφοτέρων τῶν συνελεύσεων δύναται ν' ἀποφασίσῃ τι, ἐὰν ἡ πλειοψηφία τῶν μελῶν αὐτῆς δὲν συνῆλθεν.

Ἄρθρ. 46. Ἡ ψηφοφορία γίνεται καθημένων τῶν βουλευτῶν, ἢ δι' ἀναστάσεως, δι' ἀπαγγελίας, ἢ διὰ μυστικῆς ψηφοφορίας.

Νομοσχέδιόν τι δὲν γίνεται παραδεκτὸν, εἰμὴ ἀφοῦ ψηφισθῇ ἄρθρον κατ' ἄρθρον.

Ἄρθρ. 47. Ἑκάστη συνέλευσις κέκτηται τοῦ δικαιώματος τῆς ἐρεύνης.

Ἄρθρ. 48. Αἱ συνελεύσεις ἔχουσι τὸ δικαίωμα τοῦ τροποποιεῖν ἢ διαιρεῖν εἰς πολλὰ μέρη τὰ προτεινόμενα ἄρθρα ἢ πᾶς τροποποιήσεις.

Ἄρθρ. 49. Ἕκαστον τῶν μελῶν τῶν συνελεύσεων ἔχει τὸ δικαίωμα τοῦ ἀπευθύνειν πρὸς τοὺς ὑπουργοὺς ἐπερωτήσεις.

Ἄρθρ. 50. Ἕκαστος κέκτηται τὸ δικαίωμα τοῦ ἀπευθύνειν ἀναφορὰς εἰς τὰς συνελεύσεις, τῇ μεσολαβήσει τοῦ γραφείου ἢ διά τινος τῶν μελῶν τῆς συνελεύσεως.

Ἕκαστον μέλος τῆς συνελεύσεως ἔχει τὸ δικαίωμα τοῦ διαβιβάζειν

πρὸς τοὺς ὑπουργοὺς τὰς πρὸς αὐτὸ ἀπευθυνομένας ἀναφοράς. Οἱ δὲ ὑπουργοὶ ὑποχρεοῦνται νὰ δίδωσιν ἐξηγήσεις ἐπὶ τοῦ περιεχομένου αὐτῶν, ὁσάκις ἡ συνέλευσις ἤθελε ζητήσει τοῦτο.

Ἄρθρ. 51. Οὐδὲν μέλος τῶν συνελεύσεων δύναται νὰ καταδιωχθῇ ἢ προσβληθῇ διὰ τὰ φρονήματα ἢ τὰς ψήφους ἃς ἐκφέρει, κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς ἐξασκήσεως τῆς ἐντολῆς αὐτοῦ.

Ἄρθρ. 52. Οὐδὲν τῶν μελῶν ἑκατέρας τῶν συνελεύσεων δύναται, διαρκούσης τῆς συνόδου, νὰ καταδιωχθῇ ἢ συλληφθῇ ἐπὶ ἐγκλήματι, ἄνευ ἀδείας τῆς συνελεύσεως, εἰς ἣν ἀνήκει, ἐκτὸς τῆς περιπτώσεως τοῦ ἐπ' αὐτοφώρῳ ἐγκλήματος.

Ἡ κράτησις ἢ ἡ καταδίωξις ἑνὸς τῶν μελῶν ἑκατέρας τῶν συνελεύσεων δὲν δύναται νὰ ἐνεργηθῇ, διαρκούσης τῆς συνόδου, ἐὰν ἡ συνέλευσις ἀπαιτῇ τοῦτο.

Ἄρθρ. 53. Ἑκάστη συνέλευσις προσδιορίζει διὰ τοῦ κανονισμοῦ αὐτῆς τὸν τρόπον, καθ' ὃν ἐξασκεῖ τὰ καθήκοντα αὐτῆς.

Ἄρθρ. 54. Ἑκάστη τῶν συνελεύσεων συσκέπτεται καὶ ἀποφασίζει χωριστὰ, ἐξαιρουμένων τῶν εἰδικῶν περιστάσεων, ἃς ὁρίζει τὸ παρὸν σύνταγμα.

Ἄρθρ. 55. Ἑκάστη τῶν συνελεύσεων ἔχει τὸ ἀποκλειστικὸν δικαίωμα νὰ ἐκτελῇ τὴν ἰδίαν αὐτῆς ἀστυνομίαν διὰ τοῦ προέδρου αὐτῆς, ὅστις μόνος, τῇ ἐγκρίσει τῆς συνελεύσεως, δύναται νὰ δώσῃ διαταγὰς εἰς τὴν ἐν ὑπηρεσίᾳ φρουράν.

Ἄρθρ. 56. Οὐδεμία ἔνοπλος δύναμις δύναται νὰ τοποθετηθῇ εἰς τὰς θύρας ἢ τὰ πέριξ τῶν βουλῶν ἄνευ τῆς συγκαταθέσεως αὐτῶν.

Ἄρθρ. 57. Ἡ βουλὴ τῶν ἀντιπροσώπων σύγκειται ἐξ ἀντιπροσώπων, ἐκλεγομένων κατὰ τὸν κατωτέρω δεικνυόμενον τρόπον.

Ἄρθρ. 58. Τὸ σῶμα τῶν ἐκλογέων διαιρεῖται ἐν ἑκάστῃ ἐπαρχίᾳ εἰς τέσσαρας συλλόγους.

Ἄρθρ. 59. Τοῦ πρώτου συλλόγου ἀποτελοῦσι μέρος οἱ ἔχοντες ἔγγειον εἰσόδημα 300 δουκάτων ἢ καὶ πλειότερον.

Ἄρθρ. 60. Τοῦ δευτέρου συλλόγου ἀποτελοῦσι μέρος οἱ ἔχοντες ἔγγειον εἰσόδημα μεῖον τῶν 300 δουκάτων μέχρις ἑκατὸν ἀκριβῶς.

Ἄρθρ. 61. Τοῦ τρίτου συλλόγου τῶν πόλεων ἀποτελοῦσι μέρος οἱ ἔμποροι καὶ βιομήχανοι, πληρόνοντες εἰς τὸ Κράτος φόρον 80 γροσίων.

Τοῦ τιμήματος τούτου ἀπαλλάττονται ἅπαντες οἱ μετερχόμενοι ἐλεύθερα ἐπαγγέλματα, οἱ ἀπόστρατοι ἀξιωματικοὶ, οἱ διδάσκαλοι καὶ οἱ συνταξιοῦχοι τοῦ Κράτους.

Ἄρθρ. 62. Οἱ τρεῖς οὗτοι ἐκλογικοὶ σύλλογοι ἐκλέγουσιν ἀπ' εὐθείας: οἱ μὲν δύο πρῶτοι ἀνὰ ἕνα βουλευτὴν ἕκαστος, ὁ δὲ τρίτος ὡς ἕπεται.

Βουκουρέστιον, 6. Ἰάσιον, 3. Κραϊώβα, Γαλάζιον, Πλοέστι, Φωζάνι,

Βαλὰδ, Βοτοζάνι, τρεῖς ἑκάστη· Πιτέστη, Βακάον, Ἰβραΐλα, Ῥομὰν, Τοῦρνο Σαβαρῖνον, ἑκάστη 2 τὸ ὅλον 58.

Ἅπασαι αἱ πόλεις μιᾶς ἐπαρχίας σχηματίζουσιν ἕνα μόνον σύλλογον μετὰ τῆς πρωτευούσης αὐτῆς.

Ἄρθρ. 63. Τοῦ τετάρτου συλλόγου ἀποτελοῦσι μέρος ἅπαντες οἱ πληρόνοντες φόρον τινα εἰς τὸ Κράτος, ἔστω καὶ ἐλάχιστον, καὶ οἱ μὴ συμπεριλαμβανόμενοι εἰς μίαν τῶν ἀνωτέρω κατηγοριῶν.

Ὁ Σύλλογος οὗτος ἐκλέγει κατὰ τὸν δεύτερον βαθμὸν ἕνα βουλευτὴν ἐπαρχίας.

Πεντήκοντα ἐκλογεῖς διορίζουσιν ἕνα ἐπίτροπον.

Οἱ Ἐπίτροποι συνερχόμενοι εἰς τὴν πρωτεύουσαν τῆς ἐπαρχίας ἐκλέγουσιν ἕνα βουλευτήν.

Ἄρθρ. 64. Τὸ τίμημα τῶν ἐκλογέων ἀποδεικνύεται διὰ τῶν φορολογιῶν, ἐξοφλήσεων ἢ γνωστοποιήσεων ἐκ μέρους τῶν εἰσπρακτόρων διὰ τὸ παρελθὸν ἢ τρέχον ἔτος.

Ἄρθρ. 65. Ὁ ἐκλογικὸς νόμος προσδιορίζει ἅπαντα τὰ λοιπὰ ἀπαιτούμενα προσόντα τῶν ἐκλογέων, καθὼς καὶ τὴν πορείαν τῶν ἐκλογικῶν ἐργασιῶν.

Ἄρθρ. 66. Διὰ νὰ ἦναί τις ἐκλέξιμος πρέπει:

Α'. Νὰ ἦναι Ῥουμοῦνος ἐκ γενετῆς, ἢ νὰ ἔχῃ λάβει τὴν μεγάλην πολιτογράφησιν.

Β'. Νὰ ἀπολαύῃ τῶν ἀστυκῶν καὶ πολιτικῶν δικαιωμάτων.

Γ'. Νὰ ἔχῃ συμπεπληρωμένον τὸ εἰκοστὸν πέμπτον ἔτος τῆς ἡλικίας του.

Δ'. Νὰ ἦναι ἐγκατεστημένος ἐν Ῥουμανίᾳ.

Ὁ ἐκλογικὸς νόμος θέλει καθορίζει τὰς ἐλλείψεις, ἕνεκα τῶν ὁποίων δὲν δύναταί τις νὰ ἦναι ἐκλέξιμος.

Ἄρθρ. 67. Τὰ μέλη τῆς βουλῆς τῶν ἀντιπροσώπων ἐκλέγονται διὰ τέσσαρα ἔτη.

ΤΜΗΜΑ Α'.

Περὶ τῆς γερουσίας.

Ἄρθρ. 68. Τὰ μέλη τῆς Γερουσίας ἐκλέγονται δύο ἀνὰ ἑκάστην ἐπαρχίαν· τὸ μὲν ἓν ὑπὸ τοῦ πρώτου συλλόγου, συγκειμένου ἐκ τῶν γεωμόρων τῆς ἐπαρχίας, οἵτινες ἀπολαμβάνουσιν ἔγγειον εἰσόδημα τριακοσίων δουκάτων τοὐλάχιστον· τὸ δὲ ἕτερον ὑπὸ τοῦ δευτέρου συλλόγου τῶν πρωτευουσῶν, συγκειμένου ἐξ ἰδιοκτητῶν ἀκινήτων, ἐχόντων ἔγγειον εἰσόδημα τριακοσίων δουκάτων τοὐλάχιστον, συμφώνως πρὸς τὸ ἄρθρον 70.

Τὸ εἰσόδημα βεβαιοῦται διὰ τῆς φορολογίας.

Ἄρθρ 69. Οἱ δύο οὗτοι σύλλογοι ψηφίζουσι χωριστὰ καὶ ἐκλέγουσιν ἕκαστος ἕνα ἀντιπρόσωπον ἐν τῇ Γερουσίᾳ.

Ἄρθρ. 70. Εἰς τὰς πόλεις, ἔνθα δὲν ὑπάρχει ἀριθμὸς ἑκατὸν ἐκλογέων πρὸς ἀπαρτισμὸν τοῦ δευτέρου συλλόγου, ὁ ἀριθμὸς οὗτος συμπληρωθήσεται ὑπὸ τῶν ἰδιοκτητῶν τῆς ἐπαρχίας, τῶν κατεχόντων ἔγγειον εἰσόδημα μεταξὺ 300 καὶ 100 δουκάτων, προτιμωμένων τῶν μᾶλλον φορολογουμένων καὶ τῶν κατοίκων τῆς πόλεως ἢ τῶν πολυκτημόνων ἰδιοκτητῶν.

Ἄρθρ. 71. Ἐὰν μεταξὺ τῶν μᾶλλον φορολογουμένων εὑρίσκωνται πολλοὶ ἔχοντες τὸ αὐτὸ εἰσόδημα, καὶ ἐὰν ὁ ἀριθμὸς αὐτῶν ἐπαρκῇ πρὸς συμπλήρωσιν τῶν ἐκλογέων ἢ τῶν ἄλλων, ἐξίσωσις γίνεται διὰ κλήρου.

Ἄρθρ. 72. Ὁ ἐκλογικὸς νόμος ὁρίζει τὰ ἄλλα ἀπαιτούμενα προσόντα τῶν ἐκλογέων καθὼς καὶ τὴν πορείαν τῶν ἐκλογικῶν ἐργασιῶν.

Ἄρθρ. 73. Τὰ πανεπιστήμια τοῦ Ἰασίου καὶ Βουκουρεστίου ἀποστέλλουσιν ἕκαστον ἀνὰ ἓν μέλος εἰς τὴν Γερουσίαν, ἐκλεγόμενον ὑπὸ τῶν καθηγητῶν τοῦ πανεπιστημίου.

Ἄρθρ. 74. Διὰ νὰ ἐκλεχθῇ τις Γερουσιαστὴς ὀφείλει:

Α'. Νὰ ἦναι ἐκ γενετῆς Ῥουμοῦνος ἢ πολιτογραφημένος.

Β'. Νὰ ἀπολαύῃ τῶν ἀστυκῶν καὶ πολιτικῶν δικαιωμάτων.

Γ'. Νὰ ἦναι ἐγκατεστημένος ἐν Ῥουμανίᾳ.

Δ'. Νὰ ἔχῃ εἰσόδημα, οἱασδήποτε φύσεως καὶ ἂν ᾖ, 800 δουκάτων, ἐπιβεβαιομένον κατὰ τὰ ὑπ' ἀρθρ. 64 προβλεπόμενα.

Ἄρθρ. 75. Ἀπαλλάττονται τοῦ ὁρισμοῦ αὐτοῦ.

Α'. Οἱ πρόεδροι καὶ ἀντιπρόεδροι μιᾶς τῶν νομοθετικῶν συνελεύσεων.

Β'. Οἱ βουλευταὶ οἱ λαβόντες μέρος εἰς τρεῖς συνόδους.

Γ'. Οἱ Στρατηγοί.

Δ'. Οἱ Συνταγματάρχαι, οἱ ἔχοντες τριῶν ἐτῶν ἀρχαιότητα.

Ε'. Οἱ ἀρχαῖοι ὑπουργοὶ καὶ διπλωτικοὶ πράκτορες τοῦ τόπου.

Ϛ'. Οἱ ἐπὶ ἓν ἔτος διατελέσαντες πρόεδροι δικαστηρίου, εἰσαγγελεῖς καὶ σύμβουλοι τοῦ ἀκυρωτικοῦ δικαστηρίου.

Ζ'. Οἱ ἔχοντες δίπλωμα διδάκτορος ἢ προλύτου οἱουδήποτε ἐπιστημονικοῦ κλάδου, καὶ ἐξασκήσαντες ἐπὶ ἓξ ἔτη τὸ ἐπάγγελμα αὐτῶν.

Ἄρθρ. 76. Εἰσὶν αὐτοδικαίως μέλη τῆς Γερουσίας:

Α'. Ὁ διάδοχος τοῦ θρόνου εἰς ἡλικίαν 18 ἐτῶν· δὲν δύναται ὅμως νὰ ψηφοφορῇ εἰς τὰς συζητήσεις παρὰ ἐν ἡλικίᾳ 25 ἐτῶν.

Β'. Οἱ Μητροπολῖται καὶ ἐπαρχιακοὶ ἐπίσκοποι.

Ἄρθρ. 77. Τὰ μέλη τῆς Γερουσίας δὲν προικοδοτοῦνται οὐδὲ ἀποζημιοῦνται.

Ἄρθρ. 78. Τὰ μέλη τῆς Γερουσίας ἐκλέγονται δι' ὀκτὼ ἔτη, ἀνα-

νεοῦνται δὲ ἀνὰ τέσσαρα ἔτη διὰ κληρώσεως, καθ' ἣν ἐκλέγεται ἓν μέλος ἐξ ἑκάστης ἐπαρχίας.

Ἄρθρ. 79. Τὰ ἐκλεχθέντα μέλη δύνανται νὰ ἐκλεχθῶσιν ἐκ νέου.

Ἄρθρ. 80. Ἐν περιπτώσει διαλύσεως, ἡ Γερουσία ἀνανεοῦται πλήρης.

Ἄρθρ. 81. Πᾶσα συνέλευσις τῆς Γερουσίας γινομένη ἐκτὸς τοῦ χρόνου, καθ' ὃν συνεδριάζει ἡ Βουλὴ τῶν ἀντιπροσώπων, εἶναι παράνομος.

Ἄρθρ. 82. Ἡ συνταγματικὴ ἐξουσία τοῦ Ἡγεμόνος εἶναι διαδοχικὴ κατ' εὐθεῖαν καὶ νόμιμον γραμμὴν τῆς Α. Υ. τοῦ Πρίγκιπος Καρόλου Α'. Χοχενζόλερν-Σιγμάριγγεν ἀπὸ ἄῤῥενος εἰς ἄῤῥεν κατὰ τάξιν πρωτοτοκίας, ὑποκλειομένων διὰ παντὸς τῶν γυναικῶν καὶ τῶν ἀπογόνων αὐτῶν.

Οἱ ἀπόγονοι τῆς Α. Υ. θέλουσιν ἀνατραφῆ εἰς τὴν ὀρθόδοξον ἀνατολικὴν ἐκκλησίαν.

Ἄρθρ. 83. Ἐν ἐλλείψει ἀῤῥένων ἀπογόνων κατ' εὐθεῖαν γραμμὴν τῆς Α. Υ. τοῦ Καρόλου Α'. Χοχενζόλερν Σιγμάριγγεν, ἡ διαδοχὴ εἰς τὸν θρόνον ἐπανέρχεται εἰς τὸν μᾶλλον ἡλικιωμένον τῶν ἀδελφῶν αὐτοῦ ἢ τῶν ἀπογόνων αὐτῶν κατὰ τοὺς ὁρισμοὺς τοῦ προηγουμένου ἄρθρου.

Ἐὰν δὲ δὲν ὑπάρχῃ πλέον οὐδεὶς τῶν ἀδελφῶν αὐτοῦ ἢ τῶν ἀπογόνων των, ἢ ἐὰν ἐδήλουν ἐκ τῶν προτέρων ὅτι δὲν ἀπεδέχοντο τὸν θρόνον, τότε ὁ ἡγεμὼν δύναται νὰ ἐκλέξῃ τὸν διάδοχον αὐτοῦ μεταξὺ μιᾶς τῶν βασιλευουσῶν δυναστειῶν τῆς Εὐρώπης, τῇ συγκαταθέσει τῆς ἐθνικῆς ἀντιπροσωπείας, δοθησομένῃ κατὰ τὸν ἐν τῷ 84 ἄρθρῳ διαγεγραμμένον τύπον.

Μὴ τηρουμένης τῆς μὲν ἢ τῆς δὲ τῶν διατάξεων τούτων, ὁ θρόνος διακηρύσσεται χηρεύων.

Ἄρθρ. 84. Ἐν περιπτώσει χηρείας τοῦ θρόνου, αἱ δύο συνελεύσεις συνέρχονται εἰς μίαν μόνην καὶ μὴ συγκαλούμεναι, καὶ ἐν τῷ διαστήματι ὀκτὼ ἡμερῶν τὸ περισσότερον ἐκλέγουσιν Ἡγεμόνα ἐκ μιᾶς τῶν δυναστειῶν τῆς δυτικῆς Εὐρώπης.

Διὰ νὰ προβῶσιν εἰς τὴν ἐκλογὴν ταύτην, ἀπαιτεῖται ἵνα παρευρίσκωνται τὰ τρία τέταρτα τῶν μελῶν, τῶν ἀπαρτιζόντων ἑκάστην τῶν δύο συνελεύσεων, καὶ ἀπαρτισθῇ πλειονοψηφία τῶν δύο τρίτων ἐκ τῶν παρόντων μελῶν.

Ἐν τῇ περιστάσει, καθ' ἣν ἡ συνέλευσις δὲν ἀπαρτισθῇ ὅπως ἀνωτέρω ὁρίζεται τὴν ἐννάτην ἡμέρα κατὰ τὴν μεσημβρίαν, συνελθοῦσαι αἱ συνελεύσεις θέλουσι προβῆ εἰς τὴν ἐκλογὴν, ὁσοσδήποτε καὶ ἂν ᾖ ὁ ἀριθμὸς τῶν παρόντων μελῶν, δι' ἀπολύτου πλειονοψηφίας.

Ἐὰν αἱ συνελεύσεις εὑρεθῶσι διαλελυμέναι κατὰ τὴν στιγμὴν τῆς χηρείας τοῦ θρόνου, θέλουσι προβῆ ὡς ὁρίζει τὸ ἑπόμενον ἄρθρον.

Κατὰ τὴν χηρείαν τοῦ θρόνου, συνελθοῦσαι αἱ συνελεύσεις θέλουσι διορίσει ἡγεμονικὴν τοποτηρητείαν συγκειμένην ἐκ τριῶν προσώπων, ἥτις

θέλει ἐξασκεῖ τὴν ἡγεμονικὴν ἐξουσίαν καθ' ἅπαν τὸ διάστημα τῆς χηρείας τοῦ θρόνου.

Καθ' ἁπάσας τὰς ἄνω εἰρημένας περιπτώσεις, αἱ ψηφοφορίαι ἔσονται μυστικαί.

Ἄρθρ. 85. Κατὰ τὸν θάνατον τοῦ Ἡγεμόνος αἱ συνελεύσεις συνέρχονται καὶ μὴ συγκαλεσθεῖσαι δέκα ἡμέρας τὸ βραδύτερον κατὰ τὴν διακήρυξιν τῆς ἀποβιώσεως.

Ἐὰν τυχὸν αἱ συνελεύσεις ὦσι διαλελυμέναι προηγουμένως καὶ ἡ συγκάλεσις αὐτῶν ὡρίσθη ἐν τῇ πράξει τῆς διαλύσεως εἰς μεταγενεστέραν ἐποχὴν τῶν δέκα ἡμερῶν, τότε αἱ προγενέστεραι συνελεύσεις συνέρχονται μέχρις οὗ συνέλθωσιν αἱ μέλλουσαι ν' ἀντικαταστήσωσιν αὐτάς.

Ἄρθρ. 86. Ἀπὸ τοῦ θανάτου τοῦ Ἡγεμόνος μέχρι τῆς ὁρκομωσίας τοῦ διαδόχου του εἰς τὸν θρόνον, αἱ συνταγματικαὶ ἡγεμονικαὶ ἐξουσίαι ἐξασκοῦνται ἐν ὀνόματι τοῦ Ῥουμουνικοῦ λαοῦ ὑπὸ τῶν ὑπουργῶν συνερχομένων ἐν Συμβουλίῳ καὶ ὑπὸ τὴν ἑαυτῶν εὐθύνην.

Ἄρθρ. 87. Ὁ Ἡγεμὼν εἶναι ἐνῆλιξ εἰς ἡλικίαν δέκα καὶ ὀκτὼ ἐτῶν, συμπεπληρωμένων.

Κατὰ τὴν ἀνάβασίν του εἰς τὸν θρόνον ἀπαγγέλλει κατὰ πρῶτον ἐνώπιον τῶν βουλῶν συνερχομένων τὸν ἑπόμενον ὅρκον.

«Ὀρκίζομαι νὰ τηρήσω τὸ Σύνταγμα καὶ τοὺς νόμους τοῦ Ῥουμουνικοῦ λαοῦ καὶ νὰ διατηρήσω τὰ ἐθνικὰ δικαιώματά του καὶ τὴν ἀκεραιότητα τοῦ ἐδάφους αὐτοῦ.»

Ἄρθρ. 88. Ὁ Ἡγεμὼν δύναται, ζῶν ἔτι, νὰ διορίσῃ ἀνθηγεμονίαν, συγκειμένην ἐκ τριῶν προσώπων, ἅτινα μετὰ τὸν θάνατον τοῦ ἡγεμόνος θέλουσιν ἐξασκῆ τὰς ἡγεμονικὰς ἐξουσίας κατὰ τὸ διάστημα τῆς ἀνηλικιότητος τοῦ διαδόχου εἰς τὸν θρόνον· ὁ διορισμὸς οὗτος γενήσεται τῇ συγκαταθέσει τῆς ἐθνικῆς ἀντιπροσωπείας, διδομένῃ καθ' ὃν τύπον ὁρίζει τὸ 84 ἄρθρον τοῦ παρόντος Συντάγματος.

Ἡ ἀνθηγεμονία θέλει ἐξασκεῖ ταὐτοχρόνως τὴν κηδεμονίαν τοῦ διαδόχου τοῦ θρόνου κατὰ τὴν ἀνηλικιότητα τούτου.

Ἐὰν μετὰ τὸν θάνατον τοῦ Ἡγεμόνος ἡ ἀνθηγεμονία δὲν εἶναι διωρισμένη, ὁ δὲ διάδοχος τοῦ θρόνου ὑπῆρχεν ἀνῆλιξ, αἱ δύο συνελεύσεις θέλουσι διορίσει ἀνθηγεμονείαν, κατὰ τοὺς ἐν τῷ 48 ἄρθρῳ τοῦ παρόντος Συντάγματος διαγεγραμμένους τύπους.

Τὰ μέλη τῆς ἀνθηγεμονίας ἀναλαμβάνουσι τὰ καθήκοντα αὐτῶν μόνον ἀφοῦ ὁρκισθῶσιν ἐπισήμως, ἐνώπιον τῶν δύο συνελεύσεων, τὸν διὰ τοῦ ἄρθρου 87 τοῦ παρόντος Συντάγματος διαγεγραμμένον ὅρκον.

Ἄρθρ. 89. Ἐὰν ὁ Ἡγεμὼν ἀδυνατῇ νὰ βασιλεύσῃ, αἱ ὑπουργοὶ ἀφοῦ πιστοποιήσωσιν ἐπισήμως τὸ ἀδύνατον τοῦτο, συγκαλοῦσι πάραυτα τὰς

συνελεύσεις. Αὗται δὲ διορίζουσι τὴν ἀνθηγεμονείαν, ἥτις θέλει ἐξασκεῖ ταὐτοχρόνως τὴν κηδεμονίαν.

Ἄρθρ. 90. Οὐδεμία τροποποίησις τοῦ Συντάγματος δύναται νὰ γίνῃ, καθ' ὃν χρόνον διατελεῖ εἰς τὴν ἐξουσίαν ἡ ἀνθηγεμονία.

Ἄρθρ. 91. Ὁ Ἡγεμὼν δὲν δύναται νὰ ᾖ συγχρόνως καὶ ἀρχηγὸς ἄλλου τινὸς Κράτους ἄνευ τῆς συγκαταθέσεως τῆς Συνελεύσεως.

Οὐδεμία συνέλευσις δύναται νὰ συσκεφθῇ ἐπὶ τοῦ ἀντικειμένου τούτου, ἐὰν τὰ δύο τρίτα τοὐλάχιστον τῶν μελῶν, τῶν ἀπαρτιζόντων αὐτὴν, δὲν δὲν παρευρίσκονται, καὶ δὲν δύναται νὰ ἀποφασισθῇ τι, ἐὰν δὲν ὑποστηριχθῇ ὑπὸ τῶν δύο τρίτων τῶν ψήφων τῶν παρόντων μελῶν.

Ἄρθρ. 92. Τὸ πρόσωπον τοῦ Ἡγεμόνος εἶναι ἀπαραβίαστον· οἱ Ὑπουργοὶ αὐτοῦ εἰσὶν ὑπεύθυνοι.

Οὐδεμία πρᾶξις τοῦ Ἡγεμόνος δύναται νὰ ἔχῃ ἰσχὺν, ἐὰν δὲν φέρῃ καὶ τὴν ὑπογραφὴν ἑνὸς ὑπουργοῦ, ὅστις διὰ τούτου διακηρύσσει ὅτι ἀναλαμβάνει ἅπασαν τὴν εὐθύνην αὐτῆς.

Ἄρθρ. 93. Ὁ Ἡγεμὼν διορίζει καὶ παύει τοὺς ὑπουργοὺς αὐτοῦ.

Ἐπικυροῖ καὶ δημοσιεύει τοὺς νόμους.

Δύναται νὰ ἀρνηθῇ τὴν ἐπικύρωσιν αὐτοῦ.

Ἔχει τὸ δικαίωμα τῆς ἀμνηστείας ἐπὶ πολιτικοῖς ἐγκλήμασιν.

Ἔχει τὸ δικαίωμα τοῦ συγχωρεῖν ἢ ἐλαττώνειν τὴν ποινὴν ἐπὶ κακουργήμασιν, ἐξαιρέσει ἐν τούτοις τῶν διὰ τοὺς ὑπουργοὺς ὡρισμένων.

Δὲν δύναται νὰ ἀναστείλῃ τὴν πορείαν τῶν δικαστικῶν καταδιώξεων, οὐδὲ νὰ ἐπέμβῃ καθ' οἱονδήποτε τρόπον εἰς τὴν δικαστικὴν διοίκησιν.

Διορίζει καὶ ἐπικυροῖ ἁπάσας τὰς δημοσίους ὑπηρεσίας.

Δὲν δύναται νὰ σχηματίσῃ νέαν τινὰ δημοσίαν θέσιν ἄνευ εἰδικοῦ τινος νόμου.

Κανονίζει τὰ ἀπαιτούμενα διὰ τὴν ἐκτέλεσιν τῶν νόμων, χωρὶς νὰ δύναται ποτὲ νὰ τροποποιήσῃ ἢ ἀναστείλῃ τοὺς νόμους, ἢ ἀπαλλάξῃ οἱονδήποτε τῆς ἐκτελέσεως αὐτῶν.

Εἶναι ἀρχηγὸς τῆς ἐνόπλου δυνάμεως.

Ἀπονέμει τοὺς στρατιωτικοὺς βαθμοὺς συμφώνως πρὸς τὸν νόμον.

Θέλει ἀπονέμει τὸ Ῥουμουνικὸν παράσημον, συμφώνως πρός τινα εἰδικὸν νόμον.

Συνομολογεῖ μετὰ τῶν ξένων Κρατῶν τὰς συμβάσεις ἃς ἀπαιτοῦσι τὸ ἐμπόριον, ἡ ναυτιλία κτλ. ἀλλ' ἵνα αἱ πράξεις αὗται καταστῶσιν ὑποχρεωτικαὶ καὶ ἔχωσι κῦρος, ἀπαιτεῖται νὰ ὑποβάλλωνται προηγουμένως εἰς τὴν νομοθετικὴν ἐξουσίαν καὶ ἐπιδοκιμάζωνται ὑπ' αὐτῆς.

Ἄρθρ. 94. Ὁ νόμος ὁρίζει τὴν ἡγεμονικὴν ἐπιχορήγησιν διὰ τὴν διάρκειαν ἑκάστης ἡγεμονείας.

Ἄρθρ. 95. Τὴν 15 νοεμβρίου ἑκάστου ἔτους ἡ νομοθετικὴ Συνέλευσις

καὶ ἡ Γερουσία συνέρχονται ἄνευ συγκαλέσεως, ἐὰν ὁ Ἡγεμὼν δὲν συνεκάλεσεν αὐτὰς προηγουμένως.

Ἡ διάρκεια ἑκάστης συνόδου ὁρίζεται εἰς τρεῖς μῆνας.

Κατὰ τὴν ἔναρξιν τῆς Συνόδου ὁ Ἡγεμὼν ἐκθέτει τὴν κατάστασιν τοῦ τόπου διὰ διαγγέλματος, εἰς ὃ αἱ συνελεύσεις ἀπαντῶσιν.

Ὁ Ἡγεμὼν ἀπαγγέλλει τὸ τέλος τῶν συνεδριάσεων. Ἔχει τὸ δικαίωμα τοῦ συγκαλεῖν τὰς συνελεύσεις εἰς ἔκτακτον σύνοδον.

Ἔχει τὸ δικαίωμα τοῦ διαλύειν τὰς δύο συνελεύσεις ταὐτοχρόνως ἢ μόνον τὴν μίαν ἐξ αὐτῶν.

Ἐν τῇ πράξει τῆς διαλύσεως πρέπει νὰ περιέχηται ἡ συγκάλεσις τῶν ἐκλογέων ἐν τῷ διαστήματι τριῶν μηνῶν.

Ὁ Ἡγεμὼν δύναται νὰ παρατείνῃ τὰς βουλάς· ἡ παράτασις ὅμως δὲν δύναται νὰ ὑπερβαίνῃ τὸν ἕνα μῆνα, οὐδὲ νὰ ἀνανεοῦται ἐν τῇ αὐτῇ συνόδῳ ἄνευ τῆς συγκαταθέσεως τῶν συνελεύσεων.

Ἄρθρ. 96. Ὁ Ἡγεμὼν δὲν δύναται νὰ ἔχῃ ἄλλας ἐξουσίας ἐκτὸς ἐκείνων, ἃς παρέχει εἰς αὐτὸν τὸ Σύνταγμα.

ΤΜΗΜΑ Β΄.

Περὶ τῶν ὑπουργῶν.

Ἄρθρ. 97. Δὲν δύναταί τις νὰ ἦναι ὑπουργὸς παρὰ ἐὰν ἀπέκτησε τὴν πολιτογράφησιν.

Ἄρθρ. 98. Οὐδὲν μέλος τῆς βασιλευούσης οἰκογενείας δύναται νὰ ᾖ ὑπουργός.

Ἄρθρ. 99. Οἱ ὑπουργοί, οἱ μὴ ὄντες μέλη τῶν βουλῶν, δύνανται νὰ λάβωσι μέρος εἰς τὰς συζητήσεις τῶν νόμων, χωρὶς νὰ ἔχωσι τὸ δικαίωμα τοῦ ψηφοφορῆσαι.

Εἰς τὰς συζητήσεις τῶν βουλῶν ἀπαιτεῖται ἡ παρουσία τοὐλάχιστον ἑνὸς ὑπουργοῦ.

Αἱ βουλαὶ δύνανται ν' ἀπαιτήσωσι τὴν παρουσίαν τῶν ὑπουργῶν εἰς τὰς συζητήσεις των.

Ἄρθρ. 100. Ἐν οὐδεμιᾷ περιπτώσει ἡ ῥητὴ ἢ γραπτὴ διάταξις τοῦ Ἡγεμόνος δύναται ν' ἀπαλλάξῃ τῆς εὐθύνης ἕνα τῶν ὑπουργῶν.

Ἄρθρ. 101. Ἑκάστη τῶν δύο βουλῶν καθὼς καὶ ὁ Ἡγεμὼν ἔχουσι τὸ δικαίωμα τοῦ ἐγκαλεῖν τοὺς ὑπουργοὺς ἢ παραπέμπειν αὐτοὺς ἐνώπιον τοῦ ἀκυρωτικοῦ δικαστηρίου καὶ τῆς δικαιοσύνης, ὅπερ μόνον, ἁπάντων τῶν τμημάτων συνερχομένων, ἔχει τὸ δικαίωμα τοῦ κρίνειν αὐτοὺς, ἐξαιρέσει μόνον τῶν περιπτώσεων, τῶν ὁριζομένων διὰ νόμων ἀναφορικῶς πρὸς τὴν ἀγωγὴν, ἣν ποιεῖ ἡ ἀδικουμένη μερὶς, καὶ πρὸς τὰ ἐγ-

κλήματα ἢ κακουργήματα, τὰ διαπραττόμενα ὑπὸ τῶν ὑπουργῶν ἐκτὸς τῆς ἐξασκήσεως τῶν καθηκόντων αὐτῶν.

Ἡ κατὰ τῶν ὑπουργῶν κατηγορία τότε μόνον δύναται νὰ λάβῃ χώραν, ὅταν ἀποφανθῶσι περὶ τούτου τὰ δύο τρίτα τῶν παρόντων μελῶν.

Νόμος τις παρουσιασθησόμενος ἐν τῇ προσεχεῖ συνόδῳ θέλει ὁρίσει τὰς περὶ εὐθύνης περιπτώσεις, τὰς εἰς τοὺς ὑπουργοὺς ἐπιβαλλομένας ποινὰς, καθὼς καὶ τὸν τρόπον τῆς καταδιώξεως, ἥτις γενήσεται κατ' αὐτῶν, ὡς πρός τε τὴν γενησομένην ὑπὸ τῆς ἐθνικῆς ἀντιπροσωπείας κατηγορίαν, καθὼς καὶ τὰς προσκαλουμένας ἐκ μέρους τῶν ἀδικουμένων μερῶν καταδιώξεις.

Ἡ ὑπὸ τῆς ἐθνικῆς ἀντιπροσωπείας πηγάζουσα κατηγορία κατὰ τῶν ὑπουργῶν θέλει διευθύνεσθαι ὑπ' αὐτῆς ταύτης τῆς ἀντιπροσωπείας.

Τὴν δὲ ὑπὸ τοῦ Ἡγεμόνος διατυπουμένην κατηγορίαν θέλει ὑποστηρίζει ἡ εἰσαγγελία.

Ἄρθρ. 102. Μέχρις οὗ δὲ ὁ ὑπὸ τοῦ προηγουμένου ἄρθρου προβλεπόμενος νόμος γίνῃ, τὸ ἀκυρωτικὸν δικαστήριον δύναται νὰ χαρακτηρίσῃ τὸ ἔγκλημα καὶ προσδιορίσῃ τὴν ποινήν.

Ὅπως δήποτε, ἡ ποινὴ δὲν δύναται νὰ ᾖ βαρυτέρα τῆς φυλακίσεως, ἄνευ παραβλάψεως ἐν τούτοις τῶν ὑπὸ τῶν ποινικῶν νόμων προβλεπομένων περιπτώσεων.

Ἄρθρ. 103. Ὁ Ἡγεμὼν δὲν δύναται νὰ ἀπονείμῃ χάριν ἢ ἐλαττώσῃ τὴν εἰς τοὺς ὑπουργοὺς ἐπιβαλλομένην ποινὴν ὑπὸ τοῦ ἀκυρωτικοῦ δικαστηρίου, παρὰ μόνον ἐπὶ τῇ αἰτήσει τῆς Συνελεύσεως, ἥτις ἐνήγαγεν αὐτοὺς εἰς δίκην.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΤΡΙΤΟΝ.

Περὶ τῆς δικαστικῆς ἐξουσίας.

Ἄρθρ. 104. Οὐδὲν δικαστήριον συνιστᾶται εἰμὶ δυνάμει εἰδικοῦ νόμου.

Δὲν δύνανται νὰ σχηματισθῶσιν ἐπιτροπαὶ καὶ ἔκτακτα δικαστήρια, ἐπὶ οἱαδήποτε προφάσει καὶ ἐπ' οὐδεμιᾷ οἱαδήποτε προσωνυμίᾳ.

Εἰς ἅπαν τὸ Ῥουμουνικὸν Κράτος ἓν μόνον ἀκυρωτικὸν δικαστήριον ὑπάρχει.

Ἄρθρ. 105. Τὸ ὀρκωτικὸν δικαστήριον συνιστᾶται δι' ἁπάσας τὰς ἐπὶ κακουργήμασιν ὑποθέσεις.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΤΕΤΑΡΤΟΝ.

Περὶ τῶν Ἐπαρχιακῶν καὶ Δημοτικῶν ἀρχῶν.

Ἄρθρ. 106. Αἱ ἐπαρχιακαὶ καὶ δημοτικαὶ ἀρχαὶ κανονίζονται διὰ νόμων.

Ἄρθρ. 107. Οἱ νόμοι οὗτοι ἔξουσιν ὡς βάσιν διοικητικὴν ἀποκέντρωσιν πληρεστέραν τὴν δημοτικὴν ἀνεξαρτησίαν.

ΤΙΤΛΟΣ Δ'.

Περὶ τῶν Οἰκονομικῶν.

Ἄρθρ. 108. Πᾶς φόρος ἐπιβάλλεται μόνον ἐπ' ἀσφαλείᾳ τοῦ Κράτους, τῆς ἐπαρχίας ἢ τοῦ δήμου.

Ἄρθρ. 109. Οὐδεὶς φόρος τοῦ Κράτους δύναται νὰ ἐπιβληθῇ καὶ εἰσπραχθῇ εἰμὴ δυνάμει νόμου.

Ἄρθρ. 110. Οὐδεὶς δασμός, οὐδεὶς φόρος ἐπ' ὠφελείᾳ τῆς ἐπαρχίας δύναται νὰ ἐπιβληθῇ, εἰμὴ τῇ ἀδείᾳ τοῦ ἐπαρχιακοῦ συμβουλίου.

Οὐδεὶς δασμὸς οὐδεὶς φόρος δημοτικὸς δύναται νὰ ἐπιβληθῇ εἰμὴ τῇ συγκαταθέσει τοῦ δημοτικοῦ συμβουλίου.

Οἱ ὑπὸ τῶν γενικῶν καὶ δημοτικῶν συμβουλίων ψηφιζόμενοι φόροι ὀφείλουσι νὰ ἐπιψηφισθῶσιν ὑπὸ τῆς νομοθετικῆς ἐξουσίας καὶ ἐπικυρωθῶσιν ὑπὸ τοῦ Ἡγεμόνος.

Ἄρθρ. 111. Δὲν δύνανται νὰ ἀποκατασταθῶσιν προνόμια ἐπὶ τῶν φόρων.

Οὐδεμία ἀσυδοσία ἢ μείωσις φόρου δύναται νὰ ἀποκατασταθῇ εἰμὴ δυνάμει νόμου.

Ἄρθρ. 113. Ἕκαστον ἔτος ἡ Συνέλευσις τῶν ἀντιπροσώπων κλείει τοὺς λογαριασμοὺς καὶ ψηφίζει τὸν προϋπολογισμόν.

Ἅπαντα τὰ ἔσοδα ἢ αἱ δαπάναι τοῦ Κράτους ὀφείλουσι νὰ ὦσιν ἐγγεγραμμέναι καὶ ἠριθμημέναι ἐν τῷ προϋπολογισμῷ.

Ὁ προϋπολογισμὸς θέλει παρουσιάζεσθαι πάντοτε ἓν ἔτος πρὶν ἢ τεθῇ ἐν ἰσχύϊ ἐνώπιον τῆς Συνελεύσεως τῶν ἀντιπροσώπων, καὶ δὲν θέλει εἶσθαι ὁριστικὸς, παρὰ ἀφοῦ ἐπιψηφισθῇ ὑπ' αὐτῆς καὶ ἐπικυρωθῇ ὑπὸ τοῦ Ἡγεμόνος.

Ἐὰν ὁ προϋπολογισμὸς δὲν ψηφισθῇ ἐν καιρῷ τῷ δέοντι, ἡ ἐκτελεστικὴ ἐξουσία θέλει ἐνεργῇ τὰς πρὸς τὰς δημοσίους ὑπηρεσίας πληρωμὰς κατὰ τὸν προϋπολογισμὸν τοῦ προλαβόντος ἔτους, χωρὶς νὰ δύναται νὰ ἐνεργῇ διὰ τοῦ προϋπολογισμοῦ τούτου πλειότερον τοῦ ἑνὸς ἔτους, μετὰ τὸ ἔτος, ὅπερ ἐψηφίσθη.

Ἄρθρ. 114. Ὁ ὁριστικὸς κανονισμὸς τῶν λογαριασμῶν ὀφείλει νὰ παρουσιασθῇ εἰς τὴν συνέλευσιν τὸ βραδύτερον μετὰ παρέλευσιν δύο ἐτῶν μετὰ τὴν διαγραφὴν ἑκάστης δαπάνης.

Ἄρθρ. 115. Οἱ τὰ οἰκονομικὰ ἀφορῶντες νόμοι δημοσιεύονται ἐν τῷ ἐπισήμῳ *Μηνύτορι* καθὼς καὶ οἱ ἄλλοι νόμοι καὶ κανονισμοὶ τῆς δημοσίας διοικήσεως.

Ἄρθρ. 116. Καθ' ἅπασαν τὴν Ῥουμανίαν ἓν μόνον ἐλεγκτικὸν συνέδριον ὑπάρχει.

Ἄρθρ. 117. Τὰ διάφορα κεφάλαια τὰ πηγάζοντα ἄχρι τοῦδε ἐξ εἰδικῶν ταμείων, καὶ τὰ ὁποῖα ἡ Κυβέρνησις διαθέτει διαφοροτρόπως, πρέπει νὰ σημειῶνται ἐν τῷ γενικῷ προϋπολογισμῷ τῶν ἐσόδων τοῦ Κράτους.

ΤΜΗΜΑ Γ.

Περὶ τῶν ὑπουργῶν.

ΤΙΤΛΟΣ Ε'.

Περὶ τῆς ἐνόπλου δυνάμεως.

Ἄρθρ. 118. Πᾶς Ῥουμοῦνος ἀποτελεῖ μέρος ἢ τοῦ τακτικοῦ στρατοῦ, ἢ τῆς πολιτοφυλακῆς, ἢ τῆς ἐθνοφυλακῆς, συμφώνως πρὸς τοὺς εἰδικοὺς νόμους.

Ἄρθρ. 119. Δὲν δύνανται νὰ ἀφαιρεθῶσιν οἱ βαθμοὶ τῶν στρατιωτικῶν, αἱ τιμαὶ καὶ αἱ συντάξεις αὐτῶν, εἰμὴ δυναμένει ἀποφάσεως δικαστικῆς καὶ κατὰ τὰς ὑπὸ τοῦ νόμου ὡρισμένας περιστάσεις.

Ὁ νόμος ὁ ὁρίζων τὸν ἐν ἐνεργείᾳ στρατὸν δὲν δύναται νὰ ἰσχύῃ παρὰ ἐπὶ ἓν ἔτος.

Ἄρθρ. 120. Ὁ ἐν ἐνεργείᾳ στρατὸς ψηφίζεται καθ' ἕκαστον ἔτος.

Ἄρθρ. 121. Ἡ ἐθνοφυλακὴ διατηρεῖται ἐν Ῥουμανίᾳ.

Ὁ διοργανισμὸς αὐτῆς ὁρίζεται δι' εἰδικοῦ νόμου.

Ἄρθρ. 122. Ἡ ἐθνοφυλακὴ δὲν δύναται νὰ μετακινηθῇ εἰμὴ δυνάμει νόμου.

Οὐδεὶς ξένος στρατὸς δύναται νὰ γίνῃ παραδεκτὸς εἰς τὴν ὑπηρεσίαν τοῦ Κράτους, ἢ καθέξῃ τὸ Ῥουμουνικὸν ἔδαφος, ἢ διαβῇ αὐτό, παρὰ δυνάμει εἰδικοῦ νόμου.

ΤΙΤΛΟΣ Ϛ'.

Γενικαὶ διατάξεις.

Ἄρθρ. 124. Τὰ χρώματα τῶν Ἡνωμένων Ἡγεμονιῶν ἐξακολουθοῦσιν ὄντα τὸ κυανοῦν, κίτρινον καὶ ἐρυθροῦν.

Ἄρθρ. 125. Οὐδεὶς ὅρκος δύναται νὰ ἐπιβληθῇ εἰς οἱονδήποτε, εἰμὴ δυνάμει νόμου ὁρίζοντος ὡσαύτως καὶ τὸν τύπον.

Ἄρθρ. 126. Οὐδεὶς νόμος, οὐδεὶς κανονισμὸς γενικῆς διοικήσεως, ἐ-

παρχιακῆς ἢ δημοτικῆς, δύναται νὰ ᾖ ὑποχρεωτικὸς, παρὰ μετὰ τὴν δημοσίευσιν αὐτοῦ κατὰ τὸν ὑπὸ τοῦ νόμου ὁριζόμενον τύπον.

Ἄρθρ. 127. Τὸ παρὸν Σύνταγμα δὲν δύναται νὰ ἀνασταλῇ εἴτε ἐν ὅλῳ εἴτε ἐν μέρει.

ΤΙΤΛΟΣ Ζ'.

Περὶ τῆς ἀναθεωρήσεως τοῦ Συντάγματος.

Ἄρθρ. 128. Ἡ νομοθετικὴ ἐξουσία κέκτηται τὸ δικαίωμα τοῦ κηρύξαι ἀναγκαίαν τὴν ἀναθεώρησιν τῶν τοῦ Συντάγματος διατάξεων, ἃς θέλει ὑποδείξει ἰδίως.

Μετὰ τὴν διακήρυξιν ταύτην, ἀναγνωσθεῖσαν τρὶς ἀνὰ πᾶσαν δεκαπενθημερίαν ἐν δημοσίᾳ συνεδριάσει, καὶ παραδεχθεῖσαν ὑπὸ τῶν δύο βουλῶν, αὗται διαλύονται αὐτοδικαίως καὶ συγκαλοῦνται ἕτεραι ἐν τῷ ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 95 διαγεγραμμένῳ διαστήματι.

Αἱ νέαι συνελεύσεις προβαίνουσι, συμφώνως μετὰ τοῦ Ἡγεμόνος, εἰς τὴν τροποποίησιν τῶν δι' ἀναθεώρησιν ὑποβληθεισῶν διατάξεων.

Ἐν τῇ περιπτώσει ταύτῃ αἱ συνελεύσεις δὲν δύνανται νὰ συσκεφθῶσιν ἐὰν τὰ δύο τρίτα τοὐλάχιστον τῶν μελῶν, ἐξ ὧν ἀπαρτίζονται, δὲν εἶναι παρόντα, καὶ οὐδεμία ἀλλαγὴ δύναται νὰ γίνῃ παραδεκτὴ, ἐὰν δὲν ψηφισθῇ τοὐλάχιστον διὰ τῶν δύο τρίτων τῶν ψήφων.

ΤΙΤΛΟΣ Η'.

Προσωρινὰι καὶ συμπληρωτικαὶ διατάξεις.

Ἄρθρ. 129. Ἀπὸ τῆς ἡμέρας καθ' ἣν τίθεται εἰς ἐνέργειαν τὸ παρὸν Σύνταγμα, καταργοῦνται ἅπασαι αἱ διατάξεις τῶν νόμων, τὰ διατάγματα καὶ οἱ κανονισμοὶ, οἱ ἀντικείμενοι εἰς τοὺς ἐν τούτῳ περιεχομένους.

Ἄρθρ. 130. Τὸ Συμβούλιον τοῦ Κράτους θέλει παύσει νὰ ὑπάρχῃ ἅμα ψηφισθῇ ὁ νόμος ὁ ὁρίσας τὴν ἐξουσίαν, ἥτις θέλει προσκληθῇ ν' ἀντικαταστήσῃ αὐτὸ εἰς τὰ καθήκοντά του.

Τὸ ἀκυρωτικὸν δικαστήριον θέλει ἀποφανθῇ περὶ τῆς ἁρμοδιότητος τῶν καθηκόντων τούτων.

Ἄρθρ. 131. Ἐν τῷ βραχυτέρῳ ὡς οἷόν τε χρονικῷ διαστήματι θέλουσι συνταχθῇ εἰδικοὶ νόμοι ἐπὶ τῶν ἑξῆς ἀντικειμένων.

1. Περὶ τῆς διοικητικῆς ἀποκεντρώσεως.

2. Περὶ τοῦ ὑπευθύνου τῶν ὑπουργῶν καὶ ἄλλων πρακτόρων τῆς ἐκτελεστικῆς ἐξουσίας.

3 Περὶ τῶν μᾶλλον καταλλήλων μέτρων τοῦ νὰ τεθῇ τέρμα εἰς τὴν κατάχρησιν τῆς συσσωρεύσεως τῶν ποινῶν.

4. Περὶ τῶν ἐπενεχθησομένων μεταῤῥυθμίσεων εἰς τὸν περὶ συντάξεως νόμον.

5. Περὶ τῶν προσόντων διὰ τὴν παραδοχὴν καὶ προβιβασμὸν εἰς τὰς θέσεις τῆς δημοσίας διοικήσεως.

6. Περὶ τῆς ἀναπτύξεως τῶν τῆς συγκοινωνίας ὁδῶν.

7. Περὶ της ἐκμεταλλεύσεως τῶν μεταλλωρυχείων καὶ δασῶν.

8. Περὶ τῶν πλωτῶν ποταμῶν καὶ ποταμίων.

9. Περὶ τῆς διοργανώσεως τοῦ στρατοῦ, τῶν πρὸς προβιβασμὸν δικαιωμάτων, περὶ τῆς ἀποστρατείας καὶ περὶ τῶν διαφόρων θέσεων τῶν ἀξιωματικῶν.

10. Περὶ τῆς στρατιωτικῆς δικαιοσύνης.

Ἅπαντες οἱ ὑπάρχοντες κώδηκες θέλουσιν ἀναθεωρηθῆ, ὅπως τεθῶσιν ἐν ἁρμονίᾳ μετὰ τοῦ παρόντος Συντάγματος.

Ἄρθρ. 132. Διατηρεῖται ἐπὶ εἴκοσιν ἔτη τὸ ἀναπαλλοτρίωτον τῶν παραχωρηθεισῶν γαιῶν ὑπὸ τοῦ ἀγροτικοῦ νόμου εἰς τοὺς ἀρχαίους ἀγγαρευσίμους.

Ἐκδίδομεν τὸν νόμον τοῦτον, διατάττομεν νὰ τεθῇ ἐπ' αὐτοῦ ἡ σφραγὶς τοῦ Κράτους καὶ δημοσιευθῇ διὰ τοῦ *Μηνύτορος*.

Ἐξεδόθη ἐν Βουκουρεστίῳ τὴν 30 Ἰουνίου 1866.

(Τ. Σ.) **ΚΑΡΟΛΟΣ.**

Ὁ πρωθυπουργὸς καὶ ὑπουργὸς τῶν ἐσωτερικῶν	Λ. ΚΑΤΑΡΖΗΣ
Τῆς δικαιοσύνης	Ι. ΚΑΤΑΚΟΥΖΗΝΟΣ.
Τῶν οἰκονομικῶν	Ι. ΒΡΑΤΙΝΟΣ.
Τῶν στρατιωτικῶν πρίγκηψ.	Ι. ΓΚΙΚΑΣ.
Τῆς δημοσίας ἐκπαιδεύσεως καὶ τῶν ἐκκλησ.	Ι. Α. ΡΟΣΣΕΤΗΣ.
Τῶν ἐξωτερικῶν	Π. ΜΑΥΡΟΓΕΝΗΣ.
Τῶν δημοσίων ἔργων	Δ. ΣΤΟΥΡΖΑΣ.

ΤΟ ΣΥΝΤΑΓΜΑ ΤΗΣ ΣΕΡΒΙΑΣ.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΠΡΩΤΟΝ.

Περὶ τοῦ πολιτεύματος τοῦ κράτους, τοῦ ἡγεμόνος, τῆς διαδοχῆς τοῦ θρόνου, καὶ τῆς Ἀνθηγεμονίας.

Ἄρθρ. 1. Ἡ ἡγεμονία τῆς Σερβίας εἶναι διαδοχικὴ συνταγματικὴ μοναρχία μετ' ἐθνικῆς ἀντιπροσωπεύσεως.

Ἄρθρ. 2. Ἡ χώρα τοῦ Σερβικοῦ κράτους δὲν διαιρεῖται. Τὰ ὅριά της δὲν σμικρύνονται οὔτε ἀλλάσσονται ἄνευ τῆς συγκατανεύσεως τῆς μεγάλης ἐθνικῆς συνελεύσεως· εἰς περιστάσεις ὅμως αὐτοῦ τοῦ εἴδους ἐλάσσονος ἀξίας ἀρκεῖ ἡ συγκατάνευσις καὶ τῆς συνήθους συνελεύσεως.

Ἄρθρ. 3. Ὁ ἡγεμὼν εἶναι ἡ κεφαλὴ τοῦ κράτους, καὶ ὡς τοιοῦτος ἔχει ὅλα τὰ δικαιώματα τῶν ἀρχῶν τοῦ κράτους, καὶ τὰ ἐκτελεῖ κατὰ τὸ σύνταγμα· ἡ προσωπικότης (ἢ τὸ ἄτομόν του) εἶναι ἀπαραβίαστος, ἀπρόσβλητος καὶ ἀνεύθυνος.

Ἄρθρ. 4. Ὁ ἡγεμὼν μετὰ τῆς ἐθνικῆς συνελεύσεως νομοδοτεῖ.

Ἄρθρ. 5. Ὁ ἡγεμὼν ἐπικυροῖ καὶ ἀνακηρύττει τοὺς νόμους, καὶ οὐδεὶς νόμος ἰσχύει ἄνευ τῆς τοῦ ἡγεμόνος ἀνακηρύξεως.

Ἄρθρ. 6. Ὁ ἡγεμὼν ἀναγορεύει ὅλους τοὺς ὑπαλλήλους τοῦ κράτους. Ἐν ὀνόματί του καὶ ὑπὸ τὴν αὐτοῦ ὑψηλοτάτην ἐπιτήρησιν ἐκτελεῖ τὰ χρέη της πᾶσα ἐγχώριος ἀρχή.

Ἄρθρ. 7. Ὁ ἡγεμὼν εἶναι ὁ κορυφαῖος κελευστὴς ὅλων τῶν δυνάμεων τοῦ κράτους.

Ἄρθρ. 8. Ὁ ἡγεμὼν ἀντιπροσωπεύει τὸ ἔθνος καθ' ὅλας τὰς ξένας σχέσεις, καὶ συνθηκολογεῖ μὲ ξένα κράτη.

Ἂν ὅμως πρὸς ἐκτέλεσιν τῶν συνθηκῶν τούτων ἀπαιτῆται καὶ πληρωμή τις ἐκ τοῦ ἐθνικοῦ ταμείου, ἢ ἀλλοίωσίς τις τῶν ὑπαρχόντων νόμων, τότε ἀπαιτεῖται καὶ ἡ συγκατάνευσις τῆς ἐθνοσυνελεύσεως.

Ἄρθρ. 9. Ὁ ἡγεμὼν διαμένει ἀεννάως ἐν τῇ χώρᾳ. Ἂν διά τινα χρείαν ὤφειλε νὰ ἐξέλθῃ τῆς χώρας ἐπί τινα καιρόν, προσδιορίζει ἕνα ἢ πλείονας ἀναπληροῦντας αὐτὸν διαρκούσης τῆς ἀπουσίας του, προσδιορίζει συγχρόνως καὶ τὴν πληρεξουσιότητα ἐντὸς τῶν ὁρίων τοῦ Συντάγματος.

Τὴν ἐκ τοῦ κράτους ἀπουσίαν καὶ τοὺς ἀναπληροῦντας αὐτὸν κοινοποιεῖ τῷ λαῷ ὁ ἡγεμὼν διὰ προκηρύξεως.

Ἄρθρ. 10. Τὸ ἡγεμονικὸν ἀξίωμα, κατὰ τὰς παλαιὰς ἐθνικὰς ἀπο-

φάσεις πρὸ 1839 ἐπικυρωθείσας, καὶ τὰς ἀποφάσεις τῆς συνελεύσεως τοῦ ἁγίου Ἀνδρέου τοῦ 1858 ἔτους καὶ τῆς μεγάλης ἐθνοσυνελεύσεως τοῦ 1868 καὶ κατὰ τὰ σουλτανικὰ βεράτια 1830 καὶ 1838, εἶναι διαδοχικὸν ἐν τῇ γενεᾷ τοῦ νέου ἄρχοντος ἡγεμόνος Μιλάνου Μ. Ὀβρένοβιτς, τοῦ δ' ἐν ἄῤῥενι γόνῳ ἐκ νομίμου συνοικεσίου κατὰ πρωτοτοκίαν, καὶ τοῦτο πρῶτον κατ' εὐθεῖαν γραμμὴν, καὶ εἰ ἐν αὐτῇ δὲν ἤθελεν ὑπάρξει διάδοχος, τότε ἡ διαδοχὴ τοῦ θρόνου μεταβαίνει εἰς πλαγίαν γραμμὴν κατὰ τὴν αὐτὴν τάξιν τῆς πρωτοτοκίας.

Ἂν δὲ ὁ νῦν ἡγεμὼν Μιλάνος ἤθελε τελευτήσει ἄνευ ἄῤῥενος διαδόχου, τότε ἡ διαδοχὴ τοῦ σερβ. θρόνου μεταβαίνει ἐπὶ τοὺς ἄῤῥενας ἐγγόνους τοῦ ἡγεμόνος Μιλώση ἀπὸ τῶν θυγατέρων αὐτοῦ, καὶ τότε τὸ σερβικὸν ἔθνος ἐκλέγει ἐξ αὐτῶν ὅν τινα ἤθελεν ἐγκρίνει ὡς ἀξιώτερον διὰ διαδοχικὸν ἡγεμόνα. Ὁ διὰ ἡγεμόνα ἐκλεχθεὶς ἔγγονος τοῦ ἡγεμόνος Μιλώση δέχεται τὴν ἀρχὴν ὑπὸ τὸ ὄνομα Ὀβρένοβιτς.

Ἂν δὲ καὶ ἀπὸ τῶν θυγατέρων τοῦ ἡγεμόνος Μιλώση δὲν ἤθελεν εὑρεθῇ ἄῤῥην διάδοχος, τότε τὸ σερβικὸν ἔθνος ἐκλέγει διὰ διαδοχικὸν αὐτοῦ ἡγεμόνα ἐκεῖνον τὸν Σέρβον, ἐν ᾧ ἔχει τὰ πλεῖστα πιστά. Οὐδεὶς δὲ τῆς οἰκογενείας καὶ τῶν ἀπογόνων τοῦ Καραγεώργεβιτς δύναταί ποτε νὰ ἐκλεχθῇ ὡς Σέρβος ἡγεμὼν, ὡς ἀναθεματισθεὶς παρὰ τοῦ ἔθνους.

Ὁ ἐκλεχθεὶς ἡγεμὼν εὐθὺς κοινοποιεῖ τῷ λαῷ τὴν αὐτοῦ ἐκλογὴν διὰ προκηρύξεως καὶ ἄρχεται τῆς ἀρχῆς τοῦ τόπου.

Ἂν ὁ ἡγεμὼν δὲν ὀνομάσῃ ἀφ' ἑαυτοῦ τὸν διάδοχον τοῦ θρόνου μετ' αὐτὸν, καὶ ἡ ἡγεμονὶς ἐγκυμονῇ, τότε περιμένεται ὁ τοκετὸς, καὶ ἐν τῷ μεταξὺ ἐκτελεῖ τὴν ἡγεμονικὴν ἀρχὴν τὸ ὑπουργικὸν συνέδριον.

Ἐν τοιαύτῃ περιστάσει τὸ ὑπουργικὸν συνέδριον κοινοποιεῖ τὸ ἔθνος τὴν κατάστασιν τῆς ἡγεμονίδος διὰ προκηρύξεως.

Ἄρθρ. 11. Ὁ Σέρβος ἡγεμὼν ὀφείλει νὰ ἦναι τοῦ ἀνατολικοῦ ὀρθοδόξου δόγματος, καὶ εἶναι ἐνῆλιξ ἅμα συμπληρώσῃ τὸ 18 ἔτος τῆς ἡλικίας του.

Πρὸ τῆς παραλαβῆς τῆς ἀρχῆς ὁρκίζεται τῇ πρώτῃ συνελεύσει τὸν ἑπόμενον ὅρκον: Ἐγὼ (τὸ ὄνομα) δεχόμενος τὴν ἀρχὴν, ὁρκίζομαι τῷ παντοδυνάμῳ Θεῷ καὶ παντὶ τῷ ἱερωτάτῳ καὶ φιλτάτῳ μοι ἐν τῷ κόσμῳ τούτῳ, πρὸ τοῦ τιμίου αὐτοῦ σταυροῦ καὶ τοῦ Εὐαγγελίου, ὅτι θέλω τηρήσει τὸ ἐγχώριον Σύνταγμα ἄθικτον καὶ ἀνέπαφον, ὅτι κατ' αὐτὸ καὶ τοὺς νόμους θέλω ἄρξει, καὶ ὅτι θέλω ἔχει *πρὸ ὀφθαλμῶν* ἐν πάσῃ πράξει καὶ τάσει μου μόνον τὸ καλὸν τοῦ ἔθνους μου· ἐκφωνῶν πανηγυρικῶς τοῦτόν μου τὸν ὅρκον ἐνώπιον Θεοῦ καὶ τῷ ἔθνει, ἐπικαλοῦμαι ὡς μάρτυρα τὸν Ὕψιστον Θεὸν, ᾧ θέλω δώσει λόγον κατὰ τὴν φρικτὴν αὐτοῦ κρίσιν, καὶ ἐπικυρῶ τὸ ἀληθὲς τούτου τοῦ ὅρκου τῷ ἀσπασμῷ

οὗ ἱεροῦ Εὐαγγελίου καὶ τοῦ σταυροῦ τοῦ Κυρίου καὶ Σωτῆρος Ἰησοῦ Χριστοῦ. Οὕτω μοι βοηθήτω ὁ ἅγιος Θεός. Ἀμήν.

Ἄρθρ. 12. Τοῦ ἡγεμόνος ἀνηλίκου ὄντος, ἢ ἄνευ διαδόχου ἀποθανόντος, τὸ ὑπουργικὸν συνέδριον ἀναλαμβάνει προσωρινῶς τὴν ἡγεμονικὴν ἀρχὴν μέχρι συνεντεύξεως τῆς μεγάλης ἐθνικῆς συνελεύσεως, ἣν αὐτὸ αὐθημερὸν συγκαλεῖ τὸ πλεῖστον ἐντὸς ἑνὸς μηνός.

Τὸ ὑπουργικὸν συνέδριον δὲν δύναται, ἐκτελοῦν τὴν ἡγεμονικὴν ἀρχήν, ν' ἀλλάζῃ οὔτε ὑπουργοὺς οὔτε μέλη τῆς ἐγχωρίου γερουσίας.

Ἄρθρ. 13. Ἂν ἡ μεγάλη ἐθνοσυνέλευσις συνεκλήθη ἕνεκα τελευτῆς τοῦ ἡγεμόνος ἄνευ διαδόχου τοῦ θρόνου, τότε ἐκλέγει ἡγεμόνα κατὰ τὸ 10 ἄρθρον τοῦ Συντάγματος, ἂν δὲ ἕνεκα τῆς ἀνηλικιότητος τοῦ ἡγεμόνος, τότε ἐκλέγει ἀνθηγεμόνας τρία ἄτομα. Ἀνθηγεμόνες ἐκλέγονται μόνον μεταξὺ ὑπουργῶν, γερουσιαστῶν, δικαστῶν ἀνωτέρων δικαστηρίων, πρόσωπα ἀμέμπτως ὑπηρετήσαντα.

Ἄρθρ. 14. Οἱ ἀνθηγεμόνες δεχόμενοι τὴν ἀρχὴν ὁρκίζονται ἐνώπιον τῆς συνελεύσεως ὅτι ἔσονται τῷ ἡγεμόνι πιστοί, καὶ θέλουσι πολιτευθῆ κατὰ τὸ σύνταγμα καὶ τοὺς ἐγχωρίους νόμους, καὶ εἶτα κοινοποιοῦσι τῷ ἔθνει διὰ προκηρύξεως ὅτι ἀνεδέχθησαν νὰ ἐκτελῶσιν ἡγεμονικὰ καθήκοντα ἐν ὀνόματι τοῦ ἡγεμόνος.

Ἄρθρ. 15. Τὸ ὑπουργικὸν συνέδριον ἀναπληροῦν ἡγεμονικὴν ἐξουσίαν δὲν λαμβάνει ἄλλον μισθὸν ἢ τὸν τοῦ βαθμοῦ του, οἱ δὲ ἀνθηγεμόνες λαμβάνουσι τὸ πέμπτον τῆς ἡγεμονικῆς ἐπιχορηγήσεως ἐξ ἴσου, τὸ δὲ λοιπὸν ἀνήκει τῷ ἡγεμόνι.

Ἄρθρ. 16. Ἂν τι μέλος τῆς Ἀνθηγεμονίας ἀποθάνῃ ἐκτελοῦν τοιαύτην ὑπηρεσίαν, τότε τὰ λοιπὰ μέλη συμφώνως μετὰ τῆς ἐγχωρίου γερουσίας προσδιορίζουσι τὸ γ' μέλος τῆς Ἀνθηγεμονίας ἐντὸς ἑνὸς μηνὸς τὸ πολύ, ἐν δὲ τῷ μεταξὺ τὰ πρῶτα δύω ἐκτελοῦσι τὴν ἡγεμονικὴν ἐξουσίαν. Εὐτυχῶς ἰσχύει καὶ ὅ,τι τῶν Κυβερνητικῶν ἔργων οἱ δύω ἀνθηγεμόνες ἀποφασίσωσιν. Ἂν εἷς ἐκ τῶν τριῶν ἠναγκάζετο ἀνυπερθέτως νὰ ἐξέλθῃ τοῦ τόπου τῆς πατρίδος ἐπί τινα καιρὸν, ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει ἀφίνει ἐγγράφως τοῖς αὐτοῦ συνεταίροις ὅτι συμφωνεῖ καθ' ὅλα ὅσα αὐτοὶ ἤθελον ἀποφασίσει ἀπόντος αὐτοῦ.

Ἂν τις τῶν ἀνθηγεμόνων ἤθελε τοσοῦτον ἀσθενήσει κατὰ τὴν βεβαίωσιν τριῶν ἰατρῶν, τοὺς ὁποίους ἡ γερουσία συμφώνως μετὰ τῶν δύω ἀνθηγεμόνων ἤθελε προσδιορίσει, δὲν ἤθελε δυνηθῇ πλέον νὰ ἐκτελέσῃ τὰ καθήκοντά του, τότε διαρκούσης τῆς καταστάσεως ταύτης οἱ λοιποὶ δύω ἀνθηγεμόνες θὰ διευθύνωσι τὰς ὑποθέσεις τοῦ κράτους ἐν ὅλῃ τῇ ἰσχύϊ.

Ἐν ἑκάστῃ τῶν περιπτώσεων τούτων θὰ κοινοποιοῦνται αἱ αἰτίαι, δι' ἃς μόνον δύω ἀνθηγεμόνες διευθύνουσι τὴν ἡγεμονικὴν ἐξουσίαν.

Ἄρθρ. 17. Ἂν ἡ ἀνθηγεμονία ἀνθηγεμονεύῃ ἕνεκα τῆς ἀνηλικιότητος

τοῦ ἡγεμόνος ἐπέκεινα τῶν πέντε ἐτῶν, τότε ἡ συνέλευσις ἐκλέγει ἀνθηγεμόνας ἐπὶ μίαν τριετίαν, καὶ ἂν δὲν ἤθελε διαρκέσει ἄνω τῶν πέντε ἐτῶν, τότε οἱ ἐκλεχθέντες ἀνθηγεμόνες διαμένουσι δι' ὅλων τῶν πέντε ἐτῶν. Ἐννοεῖται καὶ ἐν περιπτώσει καθ' ἣν ἡ ἀνθηγεμονία ἤθελε διαρκέσει πλείονα ἔτη, ἡ δὲ περίοδος τῆς ἐκλεχθείσης ἀνθηγεμονίας πρὸ τῆς ἐνηλικιότητος τοῦ ἡγεμόνος δὲν ἤθελεν ἐπέκεινα τῶν 5 ἐτῶν διαρκέσει.

Ἄρθρ. 18. Ἡ ἀνθηγεμονία παύει ἅμα ὁ ἡγεμὼν γίνῃ ἐνῆλιξ καὶ τότε κοινοποιεῖ τῷ λαῷ διὰ προκηρύξεως ὅτι ὁ ἐνῆλιξ ἀνεδέχθη τὴν διεύθυνσιν τοῦ τόπου.

Ἄρθρ. 19. Ὁ διάδοχος τοῦ σερβικοῦ θρόνου ὀφείλει νὰ ἦναι τοῦ ἀνατολικοῦ ὀρθοδόξου δόγματος.

Ἄρθρ. 20. Ὁ διάδοχος τοῦ θρόνου ὡς καὶ πάντα τὰ ἄῤῥενα τοῦ ἡγεμόνος δὲν δύνανται νὰ νυμφευθῶσιν ἄνευ τῆς ἀδείας τοῦ δεσπόζοντος ἡγεμόνος.

Ἄρθρ. 21. Περὶ τῆς ἀνατροφῆς τοῦ ἀνηλίκου ἡγεμόνος καὶ τῆς περιουσίας αὐτοῦ θέλουσι φροντίσει τρεῖς κηδεμόνες, τοὺς ὁποίους προσδιορίζει ἡ ἀνθηγεμονία μετὰ τῆς ἡγεμονίδος μητρὸς καὶ τῇ συνεννοήσει τῆς γερουσίας.

Εἰς τὰ μέλη τῆς ἀνθηγεμονίας δὲν ἐπιτρέπεται ἡ κηδεμονία.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΔΕΥΤΕΡΟΝ.

Περὶ τῶν δικαιωμάτων καὶ τῶν καθηκόντων τῶν πολιτῶν ἐν γένει.

Ἄρθρ. 22. Διὰ νόμου ὁρίζεται ὑπὸ ποίους ὅρους ἀποκτᾶται ἡ Σερβικὴ πολιτογράφησις, ποῖα δικαιώματα αὕτη χορηγεῖ, ὡς καὶ πότε ταῦτα ἀφαιροῦνται.

Ἄρθρ. 23. Ἅπαντες οἱ Σέρβοι εἰσὶν ἐνώπιον τοῦ νόμου ἴσοι.

Ἄρθρ. 24. Οἱ Σέρβοι ἔχουσιν ἴσα δικαιώματα καὶ ἐπίσης εἰσὶ δεκτοὶ εἰς ὅλα τὰ δημόσια ἐπαγγέλματα, ὡς καὶ εἰς ὅλα τὰ ἀξιώματα τοῦ κράτους ἀναφορικῶς τῆς ἐκπληρώσεως τῶν ὅρων, οὓς ὁ νόμος διαλαμβάνει, καὶ τῆς ἱκανότητός των εἰς ταῦτα.

Οἱ δὲ ξένοι ὑπήκοοι γίνονται δεκτοὶ μόνον ὑπὸ συνθήκην εἰς ἰδιαιτέρας ὑπηρεσίας, ὡρισμένας ὑπὸ τοῦ νόμου.

Ἄρθρ. 25. Ἡ προσωπικὴ ἐλευθερία εἶναι ἀπαραβίαστος, τὸ δὲ δικαίωμα τῆς ἰδιοκτησίας ἀναφαίρετον, μηδ' ὑπόκεινται εἰς περιορισμὸν εἰμὴ ὁπόταν καὶ ὅπως ὁ νόμος ὁρίζῃ.

Ἄρθρ. 26. Οὐδεὶς καταδικάζεται ἕως οὗ δὲν τύχῃ ἀκροάσεως ἢ δὲν κληθῇ ἀρμοδίως πρὸς ἀπολογίαν.

Ἄρθρ. 27. Οὐδεὶς φυλακίζεται ἐκτὸς περιπτώσεως ὑπὸ τοῦ νόμου ὡρισμένης.

Ἄρθρ. 28. Τὸ τοῦ Σέρβου οἴκημα εἶναι ἀπαραβίαστον. Παρὰ τὴν θέλησιν τοῦ οἰκοδεσπότου οὐδεὶς τολμᾷ νὰ εἰσέλθῃ ἐν αὐτῷ, οὐδεμία κατ' οἶκον ἔρευνα ἐνεργεῖται εἰμὴ εἰς περιστάσεις τινὰς, ἃς ὁ νόμος προσδιώρισε, διετάξατο δὲ καὶ τὸν τρόπον.

Ἄρθρ. 29. Ἀπαγορεύεται ἡ δήμευσις τῶν κτημάτων λόγῳ ποινῆς. Δύνανται δὲ νὰ δημευθῶσι πράγματα δι' ἀξιοποίνων ἔργων κτηθέντα, ἢ ὡς δι' ἀξιόποινα ἔργα χρώμενα ἢ διὰ ταῦτα προορισθέντα.

Ἄρθρ. 30. Οὐδεὶς βιάζεται νὰ παραχωρήσῃ τὸ ἑαυτοῦ κτῆμα εἰς κυβερνητικὴν ἢ ἄλλην τινὰ δημοσίαν χρῆσιν, ἐκτὸς ὅταν ὁ νόμος τὸ ἐπιτρέπει ἀντὶ ἀποζημιώσεως κατὰ τὸν νόμον.

Ἄρθρ. 31. Τὸ ἐν Σερβίᾳ δεσπόζον θρήσκευμα εἶναι τὸ Ἀνατολικὸν Ὀρθόδοξον, ὑπάρχει δὲ ἐλεύθερον ἕκαστον ἄλλο γνωστὸν θρήσκευμα καὶ εἶναι ὑπὸ τὴν ὑπεράσπισιν νόμου, καὶ οὐδεὶς δύναται ἀναφερόμενος εἰς τοὺς κανόνας τοῦ θρησκεύματός του νὰ ἀπαλλαχθῇ τῶν ἑαυτοῦ πολιτικῶν ὑποχρεώσεων. Ἀπαγορεύεται δὲ πᾶσα πρᾶξις δυναμένη νὰ βλάψῃ τὸ ὀρθόδοξον θρήσκευμα (προσηλυτισμός).

Ἄρθρ. 32. Ἕκαστος Σέρβος ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ ἐκφρασθῇ τὸ φρόνημά του προφορικῶς, ἢ ἐγγράφως, διὰ τοῦ τύπου, ἢ δι' εἰκόνων συμμορφουμένων τοῖς ὑπάρχουσι νόμοις.

Ἄρθρ. 33. Ἕκαστος Σέρβος ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ διαμαρτυρηθῇ κατὰ τῆς παρανόμου διαγωγῆς τῆς ἀρχῆς.

Ἂν ἡ ἀνωτέρα Ἀρχὴ εὕρῃ ὅτι τὰ παράπονά του εἰσὶν ἀβάσιμα, χρεωστεῖ νὰ πληροφορήσῃ τὸν πολίτην τὰς βάσεις, δι' ἃς δὲν δικαιολογοῦνται τὰ παράπονά του.

Περὶ τοῦ τύπου ἐκδοθήσεται ἴδιος νόμος.

Ἄρθρ. 34. Ἕκαστος ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ ἀναφερθῇ τῇ ἀνηκούσῃ Ἀρχῇ δι' ἀναφορᾶς, καὶ τοῦτο ἐπ' ὀνόματί του, ἐπ' ὀνόματι αὐτοῦ δι' ἄλλου, ἀπὸ κοινοῦ δὲ δύνανται μόνον σωματεῖα (Corporation) καὶ τοῦτο μόνον εἰς ὑποθέσεις ἀνηκούσας εἰς τὸ αὐτὸ σῶμα.

Ἄρθρ. 35. Ἕκαστος Σέρβος ἐστὶ στρατιώτης καὶ χρεωστεῖ νὰ ὑπηρετήσῃ ἢ ἐν τῷ τακτικῷ στρατῷ ἢ ἐν τῇ ἐθνοφυλακῇ. Ἐξαιροῦνται ὅσους ὁ νόμος ἀπαλλάττει.

Ἄρθρ. 36. Τῷ στρατῷ ἀπαγορεύεται ἡ συνεννόησις, ἀθροίζεται δὲ οὗτος μόνον κατ' ἐντολὴν τῶν προϊσταμένων.

Ἄρθρ. 37. Ὁ στρατὸς ὑπόκειται τοῖς στρατιωτικοῖς δικαστηρίοις μόνον δι' ἐγκλήματα.

Τὰ ἄρθρα τοῦ συντάγματος 27, 28 καὶ 32 ἀφορῶσι καὶ τοὺς στρα-

τιώτας, καθ' ὅσον δὲν ἀντίκεινται τοῖς στρατιωτικοῖς νόμοις καὶ τοῖς παραγράφοις τῆς πειθαρχίας.

Τὰ τῆς στρατιωτικῆς πειθαρχίας ἐκδίδονται ἡγεμονικῇ διαταγῇ.

Ἄρθρ 38. Ἐν περιπτώσει καθ' ἣν ἡ δημοσία ἀσφάλεια κινδυνεύει μεγάλως, δύναται ἡ Κυβέρνησις ν' ἀναχαιτίσῃ πρὸς καιρὸν τὸν ὁρισμὸν τοῦ 28 ἄρθρου ἀναφορικῶς τοῦ ἀπαραβιάστου τοῦ οἴκου, τοῦ 32 ἄρθρου ἀναφορικῶς τῆς ἐλευθέρας ὁμιλίας καὶ ἐλευθεροτυπίας, τοῦ ἄρθρου 111 τοῦ ἀφ ρῶντος τὰ δικαστήρια.

Ἄρθρ. 39. Ἕκαστος Σέρβος καὶ ἕκαστον ἄτομον ἀπολαῦον δικαιώματα ὀφείλει ν' ἀποτίσῃ κυβερνητικὸν φόρον, καὶ ἄλλα βάρη, ἅτινα διανέμονται ἐπὶ τῇ αὐτῇ βάσει.

Μόνον ὁ ἡγεμὼν καὶ ὁ διάδοχος τοῦ θρόνου εἰσὶν ἀσίδοτοι.

Ἄρθρ. 40. Παντὶ Σέρβῳ ἐπιτρέπεται ἡ ἄφεσις τῆς ὑπηκοότητος ἀφοῦ ἐκπληρώσῃ τὰς στρατιωτικὰς ὑποχρεωτικὰς ὑπηρεσίας τῷ τακτικῷ στρατῷ καὶ ἄλλας ὑποχρεώσεις, ἅτινας ἤθελεν ἔχει ἀπέναντι τῆς Κυβερνήσεως ἢ ἰδιωτῶν.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΤΡΙΤΟΝ.

Περὶ τῆς ἐθνικῆς Ἀντιπροσωπεύσεως.

Ἄρθρ. 41. Ἡ ἐθνικὴ συνέλευσις εἶναι ἀντιπροσώπευσις τοῦ ἔθνους.

Ἄρθρ. Ἡ ἐθνοσυνέλευσις συνίσταται ἐξ ἀντιπροσώπων ἐλευθέρως παρὰ τοῦ λαοῦ ἐκλεχθέντων, καὶ ἐξ ἀντιπροσώπων οὓς ὁ ἡγεμὼν ἐκλέγει.

Συνέλευσις ἐστὶ τακτικὴ, καὶ μεγάλη.

Ἄρθρ. 43. Αἱ ἐκλογαὶ τῶν ἀντιπροσώπων τοῦ ἔθνους γίνονται ἀμέσως καὶ διὰ διαπεπιστευμένου.

Ἄρθρ. 44 Ἕκαστος νομὸς καὶ ἑκάστη ἐπαρχιακὴ πόλις ἐκλέγει ἀντιπροσώπους· ἐκ 3,000 φορολογουμένων ἐκλέγεται εἷς ἀντιπρόσωπος.

Καὶ ὁ νομὸς καὶ αἱ ἐπαρχιακαὶ πόλεις αἱ ἔχουσαι πλείονας τῶν 3,000 κατοίκων ἐκλέγουσιν ἕνα ἀντιπρόσωπον.

Ἡ πόλις Βελιγραδίου ἐκλέγει δύο ἀντιπροσώπους.

Ἂν τις νομὸς ἢ ἐπαρχιακὴ πόλις ἔχῃ πλείονας τῶν 3,000 φορολογουμένων καὶ τὸ πλέον ὑπερβαίνει τοὺς 1500 φορολογουμένους, ἐκεῖ ἐκλεχθήσεται ἔτι εἷς ἀντιπρόσωπος.

Ἄρθρ. 45. Ὁ ἡγεμὼν ἐκλέγει ἀνὰ ἑκάστους τρεῖς ἀντιπροσώπους ἕνα ἐκ μέρους του, ἐξ ἀνδρῶν διαπρεπόντων τῇ παιδείᾳ ἢ τῇ πείρᾳ περὶ τὰ ἐθνικά· ἀλλ' ὁ ἀριθμὸς οὗτος δὲν ὀφείλει νὰ ἦναι πλήρης.

Ἄρθρ. 46. Ἕκαστος ἐνήλιξ Σέρβος καὶ φορολογούμενος ἐπὶ τοῖς κτήμασι, τῷ ἐπαγγέλματι ἢ τοῖς εἰσοδήμασι δικαιοῦται νὰ ἐκλέξῃ ἀντιπρόσωπον ἢ διαπεπιστευμένον.

Ἄρθρ. 47. Ὁ ἔχων τὸ δικαίωμα τοῦ ἐκλέγειν δύναται νὰ ἐκλεχθῇ ὡς διαπεπιστευμένος, ἀντιπρόσωπος ὅμως δύναται νὰ ἐκλεχθῇ ὁ ἔχων ἤδη πλήρη 30 ἔτη καὶ πληρώνει κυβερνητικὸν φόρον κτηματολογικὸν καὶ ἐπαγγελματικὸν ἢ εἰσοδήματος τοὐλάχιστον 6 ταλλήρων ἐτησίως, κέκτηται δὲ τὰ λοιπὰ προσόστα ὅσα ὁ ἐκλογικὸς νόμος ἀπαιτεῖ.

Ἄρθρ. 48 Οἱ ὑπάλληλοι καὶ πάντες οἱ εἰς τὴν ὑπαλληλίαν ἀνήκοντες, ὡς οἱ ὑπὸ σύνταξιν, ὡς καὶ ὅσοι λαμβάνουσιν ὑποστήριξίν τινὰ ἐκ τοῦ ἐθνικοῦ ταμείου ἢ καταθέτουσιν εἰς τὰ κεφάλαια (fonds) τῶν κρατῶν, ὡσαύτως καὶ οἱ δικηγόροι δὲν δύνανται νὰ ἐκλεχθῶσιν ὡς ἀντιπρόσωποι τοῦ ἔθνους, ἐκεῖνοι δὲ οὓς ὁ ἡγεμὼν ἐκλέγει δύνανται νὰ λαμβάνωνται ἐξ ἑκάστης τάξεως τῶν πολιτῶν.

Οἱ στρατιῶται τοῦ τακτικοῦ στρατοῦ ἄνευ ἐξαιρέσεως βαθμοῦ δὲν δύνανται οὔτε νὰ ἐκλεχθῶσιν οὔτε νὰ ἐκλέξωσιν.

Ἄρθρ. 49. Ἡ ἐκλογὴ τῶν ἐθνικῶν ἀντιπροσώπων ἢ διαπεπιστευμένων ἐνεργεῖται αὐτοπροσώπως καὶ μόνον ἐν ἑνὶ τόπῳ δίδοται ἡ ψῆφος δι' ἓν καὶ τὸ αὐτὸ ἄτομον.

Ἄρθρ. 50. Ἅπαντες οἱ ἀντιπρόσωποι ἀπαιτεῖται νὰ ὦσι κάτοικοι τῆς Σερβίας, δὲν ἀπαιτεῖται δὲ νὰ εὑρίσκονται ἐν τῷ δήμῳ ἢ τῇ πόλει ὅπου ἐξελέχθησαν.

Ἄρθρ. 51. Οἱ ἀντιπρόσωποι τοῦ ἔθνους δὲν ἀντιπροσωπεύουσι μόνον τοὺς ἐκλέξαντας αὐτούς, ἀλλ' ἅπαν τὸ ἔθνος, καὶ ὡς ἐκ τούτου δὲν δύνανται νὰ ἔχωσι παρ' αὐτῶν οὐδεμίαν ὑποχρεωτικὴν ὁδηγίαν, ἀλλ' αὐτοὶ κατὰ τὸ αὐτῶν δοκοῦν καὶ τὴν συνείδησιν προτείνουσι καὶ ἀποφασίζουσι περὶ τῶν ἐθνικῶν ἀναγκῶν.

Ἄρθρ. 52. Ἅπαντες οἱ ἀντιπρόσωποι ἀναδεχόμενοι τὴν ὑπηρεσίαν ὁρκίζονται τὸν ἑπόμενον ὅρκον: «Ὁρκίζομαι τῷ μόνῳ Θεῷ καὶ ᾧ τινι ἱερῷ μοι κατὰ τὸν νόμον καὶ ἐν τῷ παρόντι κόσμῳ φιλτάτῳ, ὅτι θέλω διατηρήσει τὸ σύνταγμα πιστῶς καὶ ὅτι θέλω ἔχει διηνεκῶς ὑπ' ὄψιν παρὰ τοῖς ὅροις καὶ ταῖς ἀποφάσεσιν αὐτοῦ, τὸ κοινὸν καλὸν τοῦ τε ἡγεμόνος καὶ τοῦ ἔθνους, εἰλικρινῶς καὶ ἐν συνειδήσει. Καὶ κατὰ τὴν πλήρωσιν τούτου βοηθήτω μοι τὸ θεῖον καὶ ἐν τῷ παρόντι καὶ τῷ μέλλοντι κόσμῳ.»

Ἄ. 53. Ἡ ἐθνοσυνέλευσις ἔχει πρόεδρον καὶ ἀντιπρόεδρον. Ἡ μεγάλη ἐθνοσυνέλευσις ἐκλέγει ἐκ τοῦ μέσου αὐτῆς τόν τε πρόεδρον καὶ ἀντιπρόεδρον, ἡ δὲ τακτικὴ ἐθνοσυνέλευσις συγκαλουμένη, ἐκλέγει ὡσαύτως ἐκ τοῦ μέσου της ἓξ πρόσωπα, προτείνει ταῦτα τῷ ἡγεμόνι, καὶ ὁ ἡγεμὼν ἀναγορεύει ἕνα ἐξ αὐτῶν πρόεδρον καὶ ἕνα ἀντιπρόεδρον.

Τὸν ἀναγκαιοῦντα τῶν γραμματέων ἐκλέγουσιν αἱ ἐθνοσυνελεύσεις ἐκ τοῦ μέσου αὐτῶν.

Τῇ πρώτῃ ταχτικῇ συνελεύσει παρουσιασθήσεται τὸ σχέδιον τοῦ ἐκλογικοῦ νόμου τῆς ἐθνοσυνελεύσεως.

Ἄρθρ. 54. Τὴν νομοθετικὴν δύναμιν ἀπαρτίζει ὁ ἡγεμὼν μετὰ τῆς ἐθνοσυνελεύσεως.

Δὲν ἐπιτρέπεται τῇ Ἐθνοσυνελεύσει ἡ συζήτησις ζητημάτων ἄλλης φύσεως ἐκτὸς τῶν ὑπὸ τοῦ συντάγματος διαταχθέντων, ἢ τῶν ὑπὸ τοῦ ἡγεμόνος ὑποβληθέντων αὐτῇ.

Ἄρθρ. 55. Οὐδεὶς νόμος ἐκδίδοται ἄνευ τῆς συγκατανεύσεως τῆς ἐθνοσυνελεύσεως, οὐδὲ καταργεῖται, οὐδὲ μεταβάλλεται, ἢ ἑρμηνεύεται κτλ. Διατάγματα δὲ πρὸς ἐκτέλεσιν τοῦ νόμου, ὡς καὶ διατάγματα προερχόμενα ἐκ τῆς ἐπιτηρητικῆς καὶ διευθυντικῆς ἡγεμονικῆς ἀρχῆς, ἐκδίδωσιν ἡ ἐκτελεστικὴ ἐξουσία.

Ἡ δημοσίευσις τοῦ νόμου ἐννοεῖται ὅτι ἐγένετο συγκαταθέσει τῆς ἐθνοσυνελεύσεως· ἐν δὲ τοῖς διατάγμασι περὶ ἐφαρμογῆς τοῦ νόμου, δέον ν' ἀναφέρηται ὁ νόμος ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ ὁποίου ἐκδίδοται τὸ διάταγμα.

Ἄρθρ. 56. Μόνον ὅταν ἡ ἀσφάλεια τοῦ τόπου ἢ ἐξωτερικῶς ἢ ἐπιτηρητικῶς διατρέχῃ μέγαν κίνδυνον, ἡ δὲ συνέλευσις δὲν συνεκροτήθη, ὁ ἡγεμὼν δύναται, καίτοι ὀφείλων νὰ πράττῃ συνεργείᾳ τῆς ἐθνοσυνελεύσεως, νὰ πράξῃ ὅ,τι νομίζει ἀναγκαῖον μόνος ἐπὶ τῇ προτάσει τοῦ ὑπουργικοῦ συνεδρίου καὶ νὰ ἐκδίδῃ διατάγματα, ἰσχὺν ἔχοντα νόμου· ἅμα ἡ πρώτη ἐθνοσυνέλευσις συνέλθῃ, τότε ὁ οὕτως ἐκτάκτως ἐκδοθεὶς νόμος θέλει ὑποβάλλεσθαι εἰς αὐτὴν ὅπως κυρωθῇ. Ἄνευ τῆς συγκατανεύσεως τῆς ἐθνοσυνελεύσεως ἐν οὐδεμιᾷ περιστάσει θεσπίζεται φόρος, οὔτε ὁ καθεστὼς ἀλλάσσει.

Ἄρθρ. 57. Τὰ διατάγματα καὶ οἱ νόμοι οὓς ὁ ἡγεμὼν δημοσιεύει συμφώνως τῇ ἐννοίᾳ τῶν δύο προηγηθέντων ἄρθρων ἔχουσιν ὑποχρεωτικὴν ἰσχὺν δι' ὅλους τοὺς πολίτας καὶ ὅλα τὰ ἐγχώρια ὑπουργήματα.

Ἄρθρ. 58. Περὶ ἐκδόσεώς τινος νόμου ἢ ἀλλαγῆς τοῦ ἤδη ὑπάρχοντος, συμπληρώσεως ἢ διασαφήσεως, δύναται ὁ ἡγεμὼν νὰ προτείνῃ τῇ συνελεύσει, ὡσαύτως καὶ αὐτὴ τῷ ἡγεμόνι. Τὸ δὲ τυπικὸν σχέδιον προτείνεται μόνον παρὰ τοῦ ἡγεμόνος.

Ἄρθρ. 59. Ἡ ἐθνοσυνέλευσις καθῆκον ἔχει νὰ συσκεφθῇ περὶ τῶν ἀντικειμένων ὅσα ἡ Κυβέρνησις τῇ προτείνει, ἰδίως δὲ περὶ τοῦ προϋπολογισμοῦ, καὶ ἂν ἡ ἀνάγκη τὸ καλῇ πράττει τοῦτο ἐν παντὶ καιρῷ καὶ ἄνευ ἀναβολῆς. Ἐπίσης καὶ ἡ Κυβέρνησις θέλει συζητεῖ ὅσον τάχος τὰς ὑποθέσεις ἅς τινας ἡ ἐθνοσυνέλευσις ἤθελε σημειώσει ὡς σπουδαίας.

Ἄρθρ. 60. Ἡ Κυβέρνησις δύναται ν' ἀνακαλέσῃ τὸ τῇ ἐθνοσυνελεύσει δοθὲν σχέδιον νόμου, πρὶν ἢ παρ' αὐτῆς ἀποφασισθῇ τι περὶ τούτου.

Ἄρθρ. 61. Ἂν ἡ συνέλευσις δεχθῇ τι σχέδιον μὲ προσθήκας ὅμως ἢ ἀλλοιώσεις, ἡ δὲ κυβέρνησις δὲν τὸ παραδέχεται, ἡ κυβέρνησις δύναται

τὸ αὐτὸ σχέδιον ἢ ἐντελῶς ν' ἀναχαλέσῃ, ἢ καὶ νὰ δώσῃ τὰς δεούσας ἐξηγήσεις καὶ νὰ τὸ ἀποστείλῃ ἐκ νέου πρὸς τὴν ἐθνοσυνέλευσιν μετὰ τροποποιήσεων ἐκ μέρους της.

Ἐν ἑκάστῃ περιπτώσει δύναται ἡ κυβέρνησις ν' ἀπαιτήσῃ ἐντελῆ παραδοχὴν, ἢ ἀποποίησιν τῶν προτάσεών της.

Ἄρθρ. 62. Ἂν ἡ ἐθνοσυνέλευσις ἀπορίψῃ τι σχέδιον νόμου ἐντελῶς, ἡ Κυβέρνησις δύναται ἄνευ ἀλλοιώσεως νὰ τὸ προτείνῃ τῇ προσεχεῖ συνόδῳ· ἐν τῇ αὐτῇ ὅμως συνόδῳ, μόνον μετὰ τροποποιήσεις γενομένας ἐπὶ τοῦ κειμένου.

Ἄρθρ. 63. Τὸν ἐγκριθέντα προϋπολογισμὸν ὑποβάλλει ἡ ἐθνοσυνέλευσις τῷ ἡγεμόνι.

Ἂν ἡ συνέλευσις νομίσῃ ὅτι ἔδει ἐκ τῶν προταθεισῶν ποσότητές τινες νὰ ἐλαττωθῶσιν, ἢ ὅλως νὰ διαγραφῶσι, θέλει ὑποστηρίξει τὸ φρόνημά της καὶ τοῦτο μετ' ἐξηγήσεων, καὶ θέλει ὑποδείξει τὰ μέσα ἐξ ὧν καὶ δι' ὧν προέρχεται ἡ οἰκονομία ἄνευ ἐπηρεάσεως τῶν κυβερνητικῶν ἀναγκῶν.

Ἄρθρ. 64. Ἡ ἐθνοσυνέλευσις δὲν δύναται νὰ ἐπιψηφίσῃ τὴν ἔγκρισιν τοῦ προϋπολογισμοῦ, ἐὰν οὗτος συνδέεται μετ' ἀντικειμένων οὐδεμίαν σχέσιν μετ' αὐτοῦ ἐχόντων.

Ἄρθρ. 65. Ἡ Κυβέρνησις ἑκάστοτε θέλει συζητεῖ μετ' ἐπιστασίας καὶ ἐκτιμᾷ τὰς παρὰ τῆς ἐθνοσυνελεύσεως κατὰ τὸ 63 ἄρθρον βάσεις καὶ προτάσεις καθ' ὅσον δὲν ἤθελον ἐπηρεάζει τὰς κυβερνητικὰς ἀνάγκας, καὶ παραδέχεσθαι αὐτάς.

Ἂν δὲ ἡ Κυβέρνησις δὲν ἤθελε δυνηθῇ νὰ παραδεχῇ τὰς προτάσεις ταύτας, ἡ δὲ συνέλευσις, καὶ μετὰ τὴν δοθεῖσαν αὐτῇ περὶ τούτων ἐξήγησιν, καὶ πάλιν δὲν ἤθελεν ἐγκρίνει τὰς ἠτημένας ποσότητας, ὡς, καὶ ἂν ἡ συνέλευσις ἤθελε διαλυθῇ πρὶν ἢ ἀποφασισθῇ ὁ προϋπολογισμὸς, τότε ἰσχύει ὁ ὑπάρχων προϋπολογισμὸς διὰ τὸ ἑπόμενον ἔτος.

Διὰ νὰ ἰσχύῃ ὁ προϋπολογισμὸς καὶ διὰ τὸ ἑπόμενον ἔτος, ἐκδίδει ὁ ἡγεμὼν, μετὰ ὑπογραφῆς τῶν ὑπουργῶν, διάταγμα ὅπερ ὀφείλει κατὰ τὸ ἐπὶ τούτῳ ἄρθρον τοῦ συντάγματος νὰ δημοσιεύηται καὶ συγκατατίθηται μεταξὺ τῶν νόμων.

Ἄρθρ. 66. Ἄνευ τῆς συγκατανεύσεως τῆς συνελεύσεως, οὐδὲν ἐπιτρέπεται τῇ Κυβερνήσει δάνειον.

Ἂν δὲν ἤθελεν ἐμφανισθ ἔκτακτος καὶ κατεπείγουσά τις ἀνάγκη ἀναγκάζουσα τὸ κράτος νὰ δανεισθῇ ἀπούσης τῆς συνελεύσεως, τότε συγκαλεῖται αὕτη ἐκτάκτως.

Ἂν ἡ χώρα ἤθελεν εὑρεθῇ εἰς τοιαύτας περιστάσεις, ὥστε καὶ ἡ ἔκτακτος συνέλευσις ἤθελεν εἶναι ἀδύνατος, ὁ ἡγεμὼν δύναται, ἐπὶ τῇ προτάσει τοῦ ὑπουργικοῦ συνεδρίου καὶ τῇ συνεννοήσει τοῦ κυβερνητικοῦ

συμβουλίου, ν' ἀποφασίσῃ τὸ δάνειον, οὐδέποτε ὅμως ἄνω τῶν διακοσίων χιλιάδων αὐστριακῶν φλωρινίων (δουκάτων).

Ὁ ἡγεμὼν δύναται τοιουτοτρόπως ν' ἀποφασίσῃ τὴν ἐκ τοῦ ἐθνικοῦ ταμείου πληρωμὴν ἐκτάκτου καὶ καταπειγούσης ἀνάγκης τῆς Κυβερνήσεως, περὶ τῆς ὁποίας δὲν ὑπάρχει ἔννομος ἐγκριθεῖσα πίστωσις· ἡ ποσότης ὅμως τοιούτων δαπανῶν δὲν ἐπιτρέπεται ἄνω τῶν τριάκοντα χιλιάδων δουκάτων ἐπὶ ἓν ἔτος. Τῇ πρώτῃ τακτικῇ συνελεύσει θέλει κοινοποιηθῇ τὸ κατ' ἀμφοτέρας τὰς ῥηθείσας περιστάσεις παραχθὲν, καὶ θέλουσιν ἐκτεθῇ καὶ αἱ αἰτίαι δι' ἃς ἐδέησε νὰ γίνῃ τοῦτο.

Ἄρθρ. 67. Ἡ συνέλευσις δύναται νὰ δέχηται ἔγγραφα παράπονα περὶ ἀντικειμένων, περὶ τῶν ὁποίων ὁ ὑπουργὸς ἀπεφάσισεν ἤδη, δὲν δύναται δὲ νὰ δεχθῇ αὐτοπροσώπως καὶ τὸν ἐκθέτοντα τὰ παράπονα.

Ἄρθρ. 68. Ἑκάστη ἀπόφασις ἣν ἡ συνέλευσις ἤθελε προτείνει τῷ ἡγεμόνι καθυποβάλλεται εἰς τὴν ἡγεμονικὴν ἔγκρισιν, καὶ τοῦτο ὅσον ἔνεστι διαρκούσης ἤδη τῆς αὐτῆς συνελεύσεως.

Ἄρθρ. 69. Οἱ ὑπουργοὶ παρίστανται ἐν τῇ συνεδριάσει τῆς συνελεύσεως, μετέχουσι τῶν συζητήσεων ἑνὸς ἑκάστου ἀντικειμένου, καὶ ἀκροάζονται ὁσάκις ἤθελον ζητήσει καὶ ἔχουσι τὸ δικαίωμα νὰ ὁμιλήσωσι περί τινος πράγματος καὶ ἀποπερατωθείσης ἤδη τῆς περὶ αὐτοῦ συζητήσεως.

Ὁ ἡγεμὼν δύναται νὰ ὀνομάσῃ καὶ πέμψῃ πρὸς τὴν ἐθνοσυνέλευσιν καὶ ἄλλα πρόσωπα, ἅτινα ἀντὶ τῶν ὑπουργῶν ἢ καὶ μετ' αὐτῶν θέλουσι δώσει τῇ συνελεύσει τὰς ἀποχρώσας ἐξηγήσεις, οἱ δὲ διαπεπιστευμένοι οὗτοι ἔχουσι τότε τὰ αὐτὰ δικαιώματα ἅτινα καὶ οἱ ὑπουργοί.

Ἀλλ' οὔτε οἱ διαπεπιστευμένοι οὔτε οἱ ὑπουργοὶ ψηφοφοροῦσιν.

Ἄρθρ. 70. Ἡ ἐθνοσυνέλευσις δύναται καὶ αὐτὴ μόνη νὰ προσκαλέσῃ τοὺς ὑπουργοὺς ἢ τοὺς διαπεπιστευμένους ἵνα μὴ τῇ δώσωσι τὰς ἀποχρώσας πληροφορίας ἢ ἐξηγήσεις, καὶ οὗτοι πάντοτε θέλουσι τὰς δώσει ἂν νομίσωσιν ὅτι δὲν θέλει ἐπηρεάσει τὰ κυβερνητικὰ συμφέροντα ἡ πρόωρος δημοσίευσις.

Ἄρθρ. 71. Οὐδενὶ καὶ οὐδέποτε ἀπολογεῖται ὁ ἀπεσταλμένος περὶ τῆς ψήφου αὐτοῦ, ἣν ὡς μέλος τῆς συνελεύσεως ἔδωκεν.

Ἂν ὅμως αἱ φράσεις του ἤθελον προσβάλει τὸ πρόσωπον τοῦ ἡγεμόνος, τοῦ ἡγεμονικοῦ οἴκου, τῆς ἀνθηγεμονίας, τῆς ἐθνοσυνελεύσεως, ἢ μέλους τινὸς αὐτῆς, τότε ὁ πρόεδρος ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ διαλύσῃ τὴν συνεδρίασιν ἐκείνης τῆς ἡμέρας, καὶ νὰ προτείνῃ τῇ ἐπομένῃ συνεδριάσει ἵνα ἡ ἐθνοσυνέλευσις ἀποφασίσῃ ὅπως τὸ τοιοῦτον μέλος αὐτῆς ἀποκλεισθῇ τῆς συνελεύσεως ἐπί τινα χρόνον.

Καὶ ἂν αἱ φράσεις τοῦ ἀντιπροσώπου ἤθελον ἀπαρτίσει κατὰ τοὺς ἐγκληματικοὺς νόμους κακούργημά τι ἢ παράβασιν, τὸ τοιοῦτο μέλος

δύναται νὰ ἐναχθῇ ἐν τοῖς τακτικοῖς δικαστηρίοις, ἂν προηγουμένως τὸ ἐγκρίνῃ ἡ ἐθνοσυνέλευσις.

Ἄρθρ. 72. Τὰ μέλη τῆς ἐθνοσυνελεύσεως δὲν δύνανται νὰ φυλακισθῶσι πέντε ἡμέρας πρὸ τῆς ἐνάρξεως, καὶ δι' ὅλης τῆς διαρκείας αὐτῆς, οὐδὲ νὰ παραδοθῶσι τῷ δικαστηρίῳ ἐκτὸς τῆς ἐντολῆς τῶν ἑπομένων δύο ἄρθρων.

Ἄρθρ. 73. Ἂν ἐπὶ κακουργήματι ἢ παραβάσει τινὶ καταφωραθῶσι, δύνανται νὰ περιορισθῶσι, καὶ τοῦτο πάραυτα νὰ εἰδοποιηθῇ τῇ ἐθνοσυνελεύσει, καὶ οὐδεμία ἔρευνα ἐπ' αὐτῶν νὰ γίνηται μέχρις οὗ ἀποφασίσῃ ἡ συνέλευσις ὅτι εἶναι παραδοτέοι τῷ κλητῆρι.

Ἄρθρ. 74. Διαρκούσης τῆς συνελεύσεως, τὰ μέλη της οὐδεμία ἀρχὴ δύναται νὰ καλέσῃ οὔτε νὰ περιορίσῃ, ἕως οὗ αὕτη δὲν ἀποφασίσῃ νὰ ἄρξωνται κατ' αὐτῶν αἱ ἔρευναι, ἢ ἂν ἤθελον ληφθῇ ἐπ' αὐτοφώρῳ κακουργήματος, ἢ παραβάσεως.

ΣΥΓΚΛΗΣΙΣ ΤΗΣ ΕΘΝΟΣΥΝΕΛΕΥΣΕΩΣ.

Ἄρθρ. 75. Ἡ ἐθνοσυνέλευσις συγκαλεῖται τακτικῶς κατ' ἔτος, ὅταν δὲ σπουδαῖαι σοβαραὶ περιστάσεις ἀπαιτήσωσι, τότε δύναται καὶ ἐκτάκτως νὰ συγκαλεσθῇ.

Ἄρθρ. 76. Ὁ ἡγεμὼν συγκαλεῖ, ἀνοίγει καὶ κλείει τὴν ἐθνοσυνέλευσιν, καὶ προσδιορίζει πότε καὶ ποῦ θέλει συγκαλεσθῇ.

Δύναται νὰ ἀνοίγῃ καὶ κλείῃ τὴν ἐθνοσυνέλευσιν καὶ διά τινος πληρεξουσίου. Ἂν δὲ ἡ ἐθνοσυνέλευσις συνεκλήθη κατὰ τὸ 12ον ἄρθρον, τότε τὴν ἀνοίγουσιν οἱ συγκαλέσαντες αὐτήν.

Ἄρθρ. 77. Ὁ ἡγεμὼν δύναται τὴν συγκληθεῖσαν συνέλευσιν νὰ ἀναβάλῃ ἐπί τινα καιρὸν, ὁρίζων τὴν προθεσμίαν ἥτις δὲν δύναται νὰ ὑπερβαίνῃ τοὺς πέντε μῆνας.

Ἄρθρ. 78. Ὁ ἡγεμὼν δύναται καὶ νὰ διαλύσῃ τὴν ἐθνοσυνέλευσιν, καὶ νὰ διατάξῃ δευτέραν ἐκλογὴν ἀντιπροσώπων τοῦ λαοῦ.

Ἡ δευτέρα ἐκλογὴ τῶν ἀντιπροσώπων ὀφείλει νὰ ἐκτελεσθῇ τὸ πολὺ ἐντὸς τεσσάρων μηνῶν, ἡ δὲ δευτέρα ἐθνοσυνέλευσις νὰ συγκαλεσθῇ τὸ πολὺ ἐντὸς ἓξ μηνῶν ἀφ' ἧς ἡμέρας διελύθη ἡ προηγουμένη.

Ἄρθρ. 79. Ἄνευ ἡγεμονικοῦ προσκλητηρίου δὲν δύνανται οἱ ἀντιπρόσωποι νὰ συνέλθωσιν ἐν συνεδριάσει τῆς ἐθνοσυνελεύσεως, οὔτε δύνανται νὰ ἦναι συνηθροισμένοι καὶ νὰ ἐργάζωνταί τι παυσασῶν ἤδη ἢ ἀναβληθεισῶν τῶν συνεδριάσεων, ἢ διαλυθείσης τῆς συνελεύσεως.

Ἄρθρ. 80. Ἑκάστη κυβερνητικὴ πρότασις, καὶ ἐν γένει πᾶν ἀντικείμενον, ὀφείλει ἐν τῇ συνελεύσει, πρὶν ἢ ἀποφασισθῇ, νὰ συζητηθῇ παρά τινος ἢ πλειόνων ἐπιτροπῶν.

Ἄρθρ. 81. Ταύταις ταῖς ἐπιτροπαῖς ἑκάστοτε θέλει δώσει ἡ Κυβέρνησις, ἐπὶ τῇ αἰτήσει αὐτῶν, τὰς δεούσας διασαφήσεις, αἱ δὲ ἐπιτροπαὶ ὀφείλουσι πρὶν ἢ δώσωσι τῇ συνελεύσει τὴν γνώμην αὐτῶν νὰ ἐρωτῶσι τοὺς διαπεπιστευμένους τῆς κυβερνήσεως περὶ ἀντικειμένων, ἅτινα ἤθελε προτείνει αὐτοῖς καὶ τὰ ὁποῖα ἤθελε διασαφήσει ταῖς συνεδριάσεσι τῶν ἐπιτροπῶν, αἱ δὲ ἐπιτροπαὶ θέλουσι συσκεφθῆ περὶ τῶν ἀντικειμένων τούτων, καὶ θέλουσιν ἐκτιμήσει αὐτά.

Ἄρθρ. 82. Ἡ ἐθνοσυνέλευσις δύναται ν' ἀποφασίσῃ ὅταν ἐν τῇ συνεδριάσει αὐτῆς παρῶσι τὰ τρία τέταρτα τῶν μελῶν. Ἵνα δ' ἐντελῶς ἰσχύῃ ἡ ἀπόφασις, ἀπαιτεῖται νὰ ἐψηφοφόρησαν ὑπὲρ τοῦ προταθέντος τοὐλάχιστον τὰ ἡμίση τῶν μελῶν καὶ ἓν περιπλέον.

Ἄρθρ. 83. Ἐν τῇ ἐθνοσυνελεύσει δίδεται ἡ ψῆφος μόνον αὐτοπροσώπως καὶ παρρησίᾳ.

Ἄρθρ. 84. Ἡ ἐθνοσυνέλευσις συσχετίζεται μόνον μετὰ τῶν ὑπουργῶν.

Ἄρθρ. 85. Αἱ τῆς ἐθνοσυνελεύσεως συνεδριάσεις εἰσὶ δημόσιαι, ἀλλὰ δύνανται νὰ γίνωσι καὶ μυστικαὶ ἐπὶ τῇ αἰτήσει τοῦ προέδρου ἢ τοῦ ὑπουργοῦ, ἢ τοῦ τῆς Κυβερνήσεως ἐντολοδόχου, ὅταν τις ἐξ αὐτῶν ἀναγγείλῃ ὅτι εἰς τὰς κοινοποιήσεις τὰς ὁποίας ἔχει νὰ κάμῃ εἶναι ἀναγκαία ἡ ἐχεμύθεια, ἢ ἐπὶ τῇ αἰτήσει τριῶν μελῶν, μεθ' ὧν ἅμα τῇ ἀποχωρήσει τοῦ ἀκροατηρίου ἤθελε συνενωθῆ τοὐλάχιστον ἓν τέταρτον ἐπὶ τῶν παρευρισκομένων μελῶν.

Ἄρθρ. 86. Οὐδεὶς δύναται νὰ ἔλθῃ ἔνοπλος εἰς τὴν συνεδρίασιν τῆς ἐθνοσυνελεύσεως, οὔτε ἐντὸς τοῦ περιβόλου τοῦ καταστήματός της.

Ἄρθρ. 87. Τὰ μέλη τῆς ἐθνοσυνελεύσεως τὰ μὴ ἐνδημοῦντα ἐν τῇ χώρᾳ ἐν ᾗ γίνονται αἱ συνεδριάσεις λαμβάνουσι τὰ ὁδοιπορικὰ καὶ ἡμερήσια ἔξοδα ἐκ τοῦ δημοσίου ταμείου, κατ' ἴδιον νόμον προσδιοριζόμενα.

Μεγάλη Ἐθνοσυνέλευσις.

Ἄρθρ. 88. Τοὺς διὰ τὴν μεγάλην Ἐθνοσυνέλευσιν ἀπεσταλμένους ἐκλέγει τὸ ἔθνος αὐτό, τετραπλασίους τὸν ἀριθμὸν ἀφ' ὅσους ἐκλέγει διὰ τὴν κοινὴν ἐθνοσυνέλευσιν. Ἡ μεγάλη ἐθνοσυνέλευσις συγκαλεῖται ὅταν ἀπαιτῆται :

ά. Νὰ ἐκλεχθῇ ἡγεμὼν ἐν περιστάσει καθ' ἣν ὁ κυβερνῶν ἤθελεν ἀποβιώσει, δὲν ὑπῆρχε δὲ διάδοχος τοῦ θρόνου καθ' ἃ διαλαμβάνει τὸ σύνταγμα, ὅτε συνάμα ὁρίζεται καὶ ἡ τοῦ νέου ἡγεμόνος ἐπιχορήγησις.

β'. Νὰ ἐκλεχθῇ ἀνθηγεμονεία προκειμένης τοιαύτης ἀνάγκης, κατὰ τὴν ἔννοιαν τοῦ συντάγματος.

γ'. Νὰ ἀποφασίζῃ τὴν τοῦ συντάγματος τροποποίησιν·

δ'. Νὰ λύῃ ζητήματα μείζονος σπουδαιότητος περὶ μειώσεως ἢ τροποποιήσεως ἔργου τινὸς τῆς κυβερνητικῆς ἀρχῆς· καὶ

ί. Ὅταν ὁ ἡγεμὼν κρίνῃ ἀναγκαῖον ν' ἀκροασθῇ τὴν μεγάλην ἐθνοσυνέλευσιν περί τινος ζητήματος ἐκτάκτου σπουδαιότητος καθ' ὅσον ἀφορᾷ τὴν χώραν.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΤΕΤΑΡΤΟΝ.

Τὸ συμβούλιον τῆς ἐπικρατείας.

Ἄρθρ. 89. Ἐγκαθίδρυται συμβούλιον τῆς ἐπικρατείας, οὗ τινος ἔργα εἰσί:

ά. νὰ δίδῃ εἰς τὴν κυβέρνησιν γνώμην ἐπὶ τῶν ἀντικειμένων τὰ ὁποῖα αὐτὴ ἤθελε τῷ καθυποβάλῃ·

β'. νὰ ἐπεξεργάζηται καὶ ἐξετάζῃ τὰ παρὰ τῆς Κυβερνήσεως αὐτῷ καθυποβαλλόμενα κατὰ νόμον διοικητικὰ σχέδια·

γ'. νὰ θεωρῇ καὶ ἀποφαίνηται πρὸς τὰ ἔγγραφα παράπονα κατὰ τῶν ὑπουργικῶν ἀποφάσεων περὶ βραδέα διοικητικὰ ζητήματα·

δ'. νὰ λύῃ τὰς μεταξὺ τῶν διοικητικῶν ἀρχῶν διενέξεις·

έ. νὰ ἐγκρίνῃ τὰ διὰ τοῦ προϋπολογισμοῦ ὡρισμένα μερικὰ ἔξοδα ἐκ τῆς κοινῆς πιστώσεως δι' ἐκτάκτους ἀνάγκας, ὡς καὶ τὴν μερικὴν χρῆσιν τῆς πιστώσεως ὡρισμένην διὰ τὰ δημόσια ἔργα, καθ' ὅσον ἡ ποσότης εἰς περίστασίν τινα ἤθελεν εἶσθαι μείζων τοῦ ποσοῦ, τὸ ὁποῖον δύναται ὁ ὑπουργὸς μόνος κατὰ νόμον νὰ διαθέσῃ.

ς'. νὰ ἐγκρίνῃ ἐξαιρετικὴν μετάβασίν τινος εἰς τὴν σερβ. ὑπηκοότητα.

ζ'. νὰ ἐγκρίνῃ χρέωσιν τοῦ κράτους ὡς καὶ ἔκτακτον πίστωσιν ἐν περιστάσεσι ἃς τὸ 66 ἄρθρ. τοῦ συντάγματος προεῖδε·

η'. ν' ἀποφασίζῃ περὶ τοῦ δασμοῦ πρὸς τὰς ἀνάγκας τῶν νομῶν, δήμων καὶ κοινοτήτων, ἂν οὗτος ὑπερβαίνῃ τὸ ποσὸν τὸ ὁποῖον ἡ διοικητικὴ ἀρχὴ κατὰ νόμον ἐγκρίνει, ἐπίσης καὶ περὶ χρεώσεων τῶν νομῶν, δήμων καὶ κοινοτήτων.

θ'. νὰ ἐγκρίνῃ τὴν πώλησιν καὶ ἐν γένει τὴν ἐκποίησιν τῶν ἀκινήτων κτημάτων τῶν νομῶν, δήμων καὶ κοινοτήτων·

ί. ν' ἀποφασίζῃ περὶ ποσοτήτων αἵτινες ἤθελον ἀποδειχθῇ ὅτι δὲν δύνανται νὰ εἰσπραχθῶσιν·

ιά. νὰ ἐγκρίνῃ εἰς ἐκτάκτους ἀνάγκας δάνεια ἐκ τοῦ ἐθνικοῦ ταμείου, ἢ ἐξαιρετικὸν δάνειον ἐκ τοῦ ταμείου τῶν συντάξεων·

ιβ'. νὰ ἐγκρίνῃ συμβιβασμοὺς ἀποδειχθέντας λυσιτελεῖς διὰ τὰ συμφέροντα τοῦ κράτους·

ιγ'. νὰ δύναται νὰ ζητῇ ἐκ τοῦ ἐλεγκτικοῦ συνεδρίου τὰς ἀπαιτουμένας πληροφορίας καὶ διασαφήσεις ἐπὶ τῶν λογαριασμῶν τοῦ κράτους.

ιδ'. ν' ἀποφασίζῃ ἂν δύνανται ἰδιωτικὰ ἀκίνητα κτήματα κατὰ νόμον νὰ ληφθῶσι πρὸς κοινὴν τοῦ ἔθνους χρῆσιν.

Ἄρθρ. 90. Τὰ μέλη τοῦ συμβουλίου τῆς ἐπικρατείας διορίζει ὁ ἡγεμών. Κατατάσσονται δὲ ταῦτα εἰς τὴν τρίτην τάξιν τῶν λοιπῶν ὑπαλλήλων. Ὁ ἀριθμὸς αὐτῶν δὲν δύναται νὰ ἦναι ἐλάσσων τῶν 11, οὔτε μείζων τῶν 15. Ἐξ αὐτῶν ὁ ἡγεμὼν ἐκλέγει πρόεδρον καὶ ἀντιπρόεδρον, οἵτινες ἐκτελοῦσι τὴν ὑπηρεσίαν ταύτην, μέχρις οὗ ὁ ἡγεμὼν κρίνει κατάλληλον τὴν ἀντικατάστασίν των.

Ἄρθρ. 91. Μέλος τοῦ συμβουλίου τῆς ἐπικρατείας δὲν δύναται νὰ ἦναι ὁ μὴ συμπληρώσας τὸ 35ον ἔτος τῆς ἡλικίας αὐτοῦ, ὁ μὴ διατελέσας 10 ἔτη ἐν τῇ ὑπηρεσίᾳ τοῦ κράτους, καὶ ὁ μηδὲν ἀκίνητον κτῆμα ἔχων ἐν τῇ Σερβίᾳ.

Ἡ τάξις τῶν ἔργων τοῦ συμβουλίου τῆς ἐπικρατείας ὁρισθήσεται δι' ἰδίου νόμου.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΠΕΜΠΤΟΝ.

Περὶ τῶν ἐθνικῶν κτημάτων, τῶν τοῦ ἡγεμόνος κτημάτων, καὶ περὶ τῆς ἐπιχορηγήσεως τοῦ ἡγεμόνος.

Ἄρθρ. 92. Ἐθνικὰ κτήματα ἀποτελοῦσι πάντα τὰ κινητὰ καὶ ἀκίνητα κτήματα καὶ πάντα τὰ κτηματικὰ δικαιώματα ἅπερ ἡ Κυβέρνησις ὡς ἴδια αὐτῆς προμηθεύει καὶ κατέχει.

Διὰ νόμου ὁρισθήσεται πῶς δύνανται νὰ ἐκποιῶνται ταῦτα, ἢ τὰ εἰσοδήματα αὐτῶν νὰ ὑποθηκευθῶσιν, ἢ ἄλλα βάρη νὰ ἐπιφορτισθῶσιν.

Ἄρθρ. 93. Τὰ ἐθνικὰ κτήματα διαχειρίζεται ὁ ὑπουργὸς τῶν οἰκονομικῶν.

Ἄρθρ. 94. Ἀπὸ τῶν ἐθνικῶν κτημάτων διαφέρουσι τὰ ἡγεμονικὰ ἰδιωτικὰ κτήματα, τὰ ὁποῖα ὁ ἡγεμὼν δύναται ἐλευθέρως ἐπὶ ζωῆς νὰ διαθέσῃ καὶ ἐν περιπτώσει θανάτου κατὰ τὰς παραγράφους τῶν πολιτικῶν νόμων.

Ἄρθρ. 95. Ἅμα τῇ ἐπὶ τοῦ θρόνου ἀναβάσει, προσδιορίζεται τῷ ἡγεμόνι ἐκ τοῦ ἐθνικοῦ ταμείου ἐτήσιόν τι χρηματικὸν ποσὸν δι' ὅλον τὸν χρόνον τῆς αὐτοῦ διοικήσεως, ὡς ἐπιχορήγησις διδομένη αὐτῷ κατὰ μῆνα.

Αἱ δαπάναι αἱ γινόμεναι πρὸς συντήρησιν ἐκείνων τῶν ἐθνικῶν κτημάτων ἅτινα παρεχωρήθησαν τῷ ἡγεμόνι, ὅπως νέμηται αὐτὰ ἀπληρωτί, εἰσὶν εἰς βάρος τῆς τοῦ ἡγεμόνος ἐπιχορηγήσεως.

Ἄρθρ. 96. Ἡ ἐπιχορήγησις ἅπαξ ὁρισθεῖσα δὲν δύναται ν' αὐξηθῇ ἄνευ τῆς συγκαταθέσεως τῆς ἐθνοσυνελεύσεως, ἀλλ' οὔτε νὰ ἐλαττωθῇ ἄνευ τῆς συγκαταθέσεως τοῦ ἡγεμόνος.

Ἄρθρ. 97. Μετὰ τὸν θάνατον τοῦ ἡγεμόνος ἰσχύει ἡ δι' αὐτὸν ὁρισθεῖσα ἐπιχορήγησις καὶ διὰ τὸν διάδοχον τοῦ θρόνου μέχρι τῆς συγκρατήσεως τῆς πρώτης ἐθνοσυνελεύσεως.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΕΚΤΟΝ.

Περὶ τῆς κυβερνητικῆς ὑπηρεσίας.

Ἄρθρ. 98. Τὸ ἀκρότατον τῆς ὑπηρεσίας τοῦ κράτους κατέχει τὸ ὑπουργικὸν συμβούλιον, ἱστάμενον ἀμέσως μετὰ τὸν ἡγεμόνα.

Τὸ ὑπουργικὸν συμβούλιον ἀπαρτίζουσιν οἱ πρὸς ἕκαστον κλάδον τῆς διοικήσεως ὀνομασθέντες ὑπουργοί, μεταξὺ τῶν ὁποίων κατ' ἐκλογήν του ὁ ἡγεμὼν καθίστησιν ἕνα πρόεδρον τοῦ ὑπουργικοῦ συμβουλίου.

Τοὺς ὑπουργοὺς διορίζει καὶ παύει ὁ ἡγεμών.

Ἄρθρ. 99. Οἱ ὑπουργοὶ εἶναι ὑπεύθυνοι εἰς τὸν ἡγεμόνα καὶ εἰς τὴν ἐθνοσυνέλευσιν διὰ τὰς πράξεις τῆς ὑπηρεσίας αὐτῶν. Καὶ διὰ τοῦτο ἅπαντα τὰ πρακτικὰ τοῦ κράτους, τὰ ὑπὸ τοῦ ἡγεμόνος ὑπογραφόμενα, πρέπει νὰ ἦναι προσυπογεγραμμένα καὶ ὑπὸ τοῦ ἁρμοδίου ὑπουργοῦ.

Ἄρθρ. 100. Ὁ ὑπουργὸς δύναται νὰ καταμηνυθῇ ἐπὶ προδοσίᾳ κατὰ τῆς πατρίδος ἢ κατὰ τοῦ ἡγεμόνος ἐπὶ βλάβῃ τινὶ τοῦ συντάγματος, ἐπὶ δωροδοκίᾳ καὶ ἐπὶ ζημίᾳ τοῦ κράτους ὡς ἐκ φιλοκερδείας.

Ἄρθρ. 101. Τὸν ὑπουργὸν δύναται νὰ ἐγκαλέσῃ ἡ ἐθνοσυνέλευσις. Ἡ πρὸς τοῦτο πρότασις, ἥτις γίνεται ἐγγράφως, πρέπει νὰ περιλαμβάνῃ τὸ χαρακτηριστικὸν (point) τῆς κατηγορίας καὶ νὰ ὑπογράφηται τοὐλάχιστον ὑπὸ εἴκοσιν ἀντιπροσώπων.

Ἄρθρ. 102. Ὅπως ἀπαγγελθῇ ἐν τῇ ἐθνοσυνελεύσει ὅτι ἔχει χώραν ἡ κατηγορία, ἀπαιτοῦνται δύο τρίτα τῶν ψήφων.

Ἄρθ. 103. Τὸν ἐγκαλούμενον ὑπουργὸν δικάζει τὸ δικαστήριον τῆς ἐπικρατείας, τοῦ ὁποίου ἡ σύστασις ὁρίζεται διὰ νόμου.

Τὸν καταδικασθέντα ὑπουργὸν δὲν δύναται ὁ ἡγεμὼν νὰ ἐλεήσῃ ἄνευ συγκατάθεσεως τῆς ἐθνοσυνελεύσεως.

Εἰδικώτεροι κανονισμοὶ περὶ τῆς εὐθύνης τῶν ὑπουργῶν ὁρισθήσονται διὰ νόμου.

Ἄρθ. 104. Ἕκαστος ὑπάλληλος εἶναι ὑπεύθυνος διὰ τὰς πρὸς τὴν ὑπηρεσίαν πράξεις του. Ἀλλ' ὁ δικαστὴς δὲν παραδίδοται εἰς τὸ δικαστήριον ἕως οὗ δὲν ἤθελεν ἐγκρίνει τοῦτο ὁ Ἄρειος Πάγος, μετὰ δὲ τὴν ἔγκρισιν αὐτοῦ δικάζεται ὑπὸ τῶν τακτικῶν δικαστηρίων.

Ἄρθ. 105. Οἱ ὑπάλληλοι τοῦ κράτους ὁρκίζονται εἰς τὸν ἡγεμόνα, ὅτι θὰ μένωσι πιστοὶ εἰς αὐτὸν καὶ εὐπειθεῖς, καὶ ὅτι εὐσυνειδήτως θὰ διατηρήσουσι τὸ σύνταγμα.

Ὁ στρατὸς δὲν ὁρκίζεται εἰς τὸ σύνταγμα.

Ἄρθ. 106. Ὁ ἕνεκα τοῦ γήρατος ἢ ἄλλης σωματικῆς ἢ ἠθικῆς ἀσθενείας μὴ δυνάμενος νὰ τελῇ τὰ τῆς ὑπηρεσίας του ἔχει δικαίωμα συντάξεως.

Καθήκοντα καὶ δικαιώματα τῶν ὑπαλλήλων ὁρίζονται διὰ ἰδίου νόμου.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΕΒΔΟΜΟΝ.

Περὶ τῶν Δικαστηρίων.

Ἄρθρ. 107. Πρὸς ἀπονομὴν τοῦ δικαίου ὑπάρχουσι πολλῶν τάξεων δικαστήρια.

Ἄρθρ. 108. Τὸ δίκαιον ἀπαγγέλλεται ἐν ὀνόματι τοῦ ἡγεμόνος. Ἐν τῇ ἀπονομῇ δὲ τοῦ δικαίου τὰ δικαστήρια εἶναι ἀνεξάρτητα καὶ οὐδεμιᾷ ἀρχῇ ὑπόκεινται ἢ τῷ νόμῳ.

Ἄρθρ. 109. Οὐδεμία τοῦ κράτους ἀρχὴ νομοθετικὴ ἢ ἀστυνομικὴ δύναται νὰ ἐκτελῇ δικαστικὰ καθήκοντα, οὔτε πάλιν τὰ δικαστήρια δύνανται νὰ ἐκτελῶσι νομοθετικὰ ἢ ἀστυνομικὰ καθήκοντα.

Τὰ δικαστήρια δὲ δύνανται νὰ ἀπαιτῶσι παρὰ τῶν ἀστυνομικῶν ὑπαλλήλων λόγον τῶν πράξεων τῆς ὑπηρεσίας των ἄνευ τῆς ἐγκρίσεως τῆς ἁρμοδίου ἀρχῆς.

Ἄρθρ. 110. Οὐδεὶς δύναται νὰ καλεσθῇ εἰς ἀπολογίαν ὑπ' ἄλλου δικαστηρίου, οὔτε ἄλλο δικαστήριον τολμᾷ νὰ τὸν δικάσῃ, εἰμὴ ὅπερ διὰ νόμου, ὡς ἁρμόδιον, τῷ προσδιωρίσθη.

Ἄρθρ. 111. Δὲν δύνανται νὰ ὑπάρξωσι ταὐτοχρόνως δικασταὶ ἐν τῷ αὐτῷ δικαστηρίῳ συγγενεῖς ἐξ αἵματος ὁποιουδήποτε βαθμοῦ τῆς κατ' εὐθεῖαν ἀνιούσης ἢ κατιούσης σειρᾶς, μήτε δὲ τῆς πλαγίας μέχρι τοῦ τετάρτου βαθμοῦ, μήτε τῆς ἐξ ἀγχιστείας μέχρι τοῦ δευτέρου βαθμοῦ.

Ἄρθρ. 112. Ὁ μὴ ἔχων πεπληρωμένον τὸ εἰκοστὸν πέμπτον ἔτος τῆς ἡλικίας του δὲν δύναται νὰ γίνῃ δικαστὴς τοῦ πρωτοδικείου, τῶν δὲ ἀνωτέρων δικαστηρίων ὁ μὴ ἔχων πεπληρωμένον τὸ τριακοστὸν πέμπτον ἔτος.

Ἄρθρ. 113. Εἰς ἀπονομὴν τοῦ δικαίου ἐν τοῖς δικαστηρίοις πρέπει νὰ ὦσι τρεῖς τοὐλάχιστον δικασταί.

Διὰ τοῦ νόμου ὅμως δύναται νὰ διορισθῇ ὥστε ἀντικείμενα ἐλάσσονος ἀξίας ἐγκληματικὰ καὶ πολιτικὰ νὰ κρίνῃ εἷς μόνος δικαστής.

Ἄρθρ. 114. Ἡ συζήτησις ἐν τοῖς δικαστηρίοις γίνεται δημοσία, ἐκτὸς ἔνθα ὁ νόμος ἕνεκα τῆς δημοσίας τάξεως καὶ ἠθικῆς ἄλλως διορίζει, ἀλλ' οἱ δικασταὶ συμβουλεύονται καὶ δίδουσι τὴν ψῆφον μυστικῶς, ἡ δὲ ἀπόφασις ἀπαγγέλλεται μεγαλοφώνως καὶ δημοσίως.

Ἐν τῇ ἀποφάσει πρέπει νὰ ἐκτίθενται αἱ βάσεις τῆς δίκης καὶ αἱ παράγραφοι τοῦ νόμου καθ' ἃς ἐδίκασαν.

Ἄρθρ. 115. Εἰς ὅλα τὰ ἐγκλήματα καὶ τὰς παραβάσεις τοῦ νόμου ὁ ἐγκαλούμενος ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ λάβῃ συνήγορον ἐνώπιον τοῦ δικα-

στηρίου· ἐν περιστάσεσι δὲ ὁριζομέναις ὑπὸ τοῦ νόμου, τὸ δικαστήριον ὀφείλει αὐτεπαγγέλτως νὰ τῷ ἐπιβάλῃ τοιοῦτον.

Ἄρθρ. 116. Διὰ ληστείας ἐπικινδύνους κλοπὰς καὶ πυρπολήσεις θέλει εἰσαχθῆ δικαστήριον τῶν ὁρκωτῶν τακτοποιηθησόμενον δι' εἰδικοῦ νόμου.

Ἄρθρ. 117. Ἐγκληματικὰς πράξεις ὁ ἡγεμὼν ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ ἐλεῇ καὶ δύναται τὴν ἀποφασισθεῖσαν ποινὴν τοῦ ἐνόχου νὰ ἀντικαταστήσῃ δι' ἄλλης ἐπιεικεστέρας, ἢ νὰ τὴν ἐλαττώσῃ καὶ ὁλοτελῶς νὰ συγχωρήσῃ.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΟΓΔΟΟΝ.

Περὶ τῶν ἐκκλησιῶν, τῶν σχολείων καὶ τῶν φιλανθρωπικῶν καταστημάτων.

Ἄρθρ. 118. Ἐλευθέραν καὶ φανερὰν ἐξάσκησιν τῶν τελετῶν των ἔχουσιν αἱ ἐν Σερβίᾳ ἀνεγνωρισμέναι θρησκεῖαι ὡς καὶ αἱ δι' ἰδίου νόμου ἀναγνωρισθησόμεναι.

Ἄρθρ. 119. Ὁ ἡγεμὼν θεωρεῖται προστάτης πασῶν τῶν ἐν τῇ ἐπικρατείᾳ ἀνεγνωρισμένων θρησκειῶν.

Αἱ πνευματικαὶ ἀρχαὶ ὅλων τῶν θρησκευμάτων ὑπάρχουσιν ὑπὸ τὴν ἐπιτήρησιν τοῦ ἐπὶ τῶν ἐκκλησιαστικῶν ὑπουργοῦ.

Ἄρθρ. 120. Ἡ δὲ διοίκησις τῶν ἐσωτερικῶν θρησκευτικῶν ὑποθέσεων ἀνήκει, κατὰ τοὺς ἐπὶ τούτου κανόνας, τῆς μὲν ὀρθοδόξου ἐκκλησίας εἰς τὴν ἀρχιερατικὴν Σύνοδον, τῶν δὲ λοιπῶν θρησκευμάτων εἰς τὰς ἁρμοδίους πνευματικὰς ἀρχάς.

Ἄρθρ. 121. Ἡ ἀλληλογραφία τῆς πνευματικῆς ἀρχῆς τῆς ὀρθοδόξου ἐκκλησίας μετὰ ἀρχῶν ἢ Συνόδων ἐκ τῶν τοῦ κράτους θέλει διευθύνεσθαι τῇ ἐγκρίσει τοῦ ἐπὶ τῶν ἐκκλησιαστικῶν ὑπουργοῦ. Ἡ δὲ τῶν ἄλλων θρησκευμάτων ἀλληλογραφία τῶν ἱερέων μετὰ τῶν ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ ἀρχῶν καὶ συνόδων πρέπει νὰ καθυποβάλληται ὑπὸ τὴν ἐπιθεώρησιν καὶ ἔγκρισιν τοῦ ὑπουργοῦ τῶν ἐκκλησιαστικῶν· οὐδὲν πρακτικὸν ἐπιστελλόμενον παρά τινος πνευματικῆς ἀρχῆς ἢ ἐκκλησιαστικῆς συνόδου ἐκτὸς τοῦ κράτους δύναται νὰ δημοσιευθῇ ἐν τῷ κράτει παρὰ τῆς πνευματικῆς ἀρχῆς ἄνευ τῆς ἀδείας τοῦ ὑπουργοῦ τῶν ἐκκλησιαστικῶν.

Ἄρθ. 122. Κατὰ τῶν καταχρήσεων τῆς πνευματικῆς ἀρχῆς ὁποιουδήποτε γνωστοῦ θρησκεύματος δίδονται ἀναφοραὶ εἰς τὸν ἐπὶ τῶν ἐκκλησιαστικῶν ὑπουργόν.

Ἄρθ. 123. Τὰ ἱερωμένα πρόσωπα, καθ' ὅσον ἀφορᾷ τὰς πολιτικὰς σχέσεις καὶ πράξεις καὶ τὴν περιουσίαν των, ὑπόκεινται εἰς τοὺς κοινοὺς ἐγχωρίους νόμους.

Ἄρθ. 124. Πᾶσαι αἱ σχολαὶ καὶ τὰ λοιπὰ ἐκπαιδευτήρια διατελοῦσιν ὑπὸ τὴν ἄμεσον ἐπιτήρησιν τῆς κυβερνήσεως.

Ἄρθ. 125. Ἰδιαίτερα φιλανθρωπικὰ καταστήματα δὲν δύνανται νὰ θεωρῶνται ὡς κτήσεις τῆς κυβερνήσεως, μήτε πρὸς ἄλλον τινὰ σκοπὸν νὰ διαθέτωνται, εἰμὴ ἐφ' ᾧ ὡρίσθησαν κατὰ τὴν ἐγκαθίδρυσιν τοῦ καταστήματος. Μόνον ἐν περιστάσει καθ' ἣν εἶναι ἀδύνατον ὁ ἀρχῆθεν ὁρισθεὶς σκοπὸς τοῦ καταστήματος νὰ πραγματοποιηθῇ, δύναται ἡ περιουσία νὰ τεθῇ εἰς χρῆσιν ἄλλου ὁμοίου σκοποῦ διὰ τῆς συγκαταθέσεως ὅμως τῶν ὅσοι ἤθελον ἔχει δικαίωμα ἐφορίας καὶ διευθύνσεως.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΕΝΝΑΤΟΝ.

Περὶ τῶν κοινοτήτων καὶ σωματείων.

Ἄρθ. 126. Οὐδεμία νέα κοινότης καὶ ἐν γένει οὐδὲν σωματεῖον δύναται νὰ ὑπάρξῃ ἄνευ τῆς ἐγκρίσεως τῆς ἐγχωρίου ἀρχῆς. Ὡσαύτως καὶ οὐδεμία ὑπάρχουσα κοινότης ἄνευ τῆς ἐγκρίσεως τῆς ἐγχωρίου ἀρχῆς δύναται νὰ μεταβάλῃ τὸν κύκλον της, εἴτε διὰ παραλαβῆς ἑτέρων κοινοτήτων, εἴτε διὰ μερισμοῦ αὐτῆς εἰς πλείονας κοινότητας

Ἄρθ. 127. Αἱ κοινότητες εἶναι αὐτεξούσιοι ἀναφορικῶς τῆς διοικήσεώς των, συμφώνως μὲ τοὺς κανόνας τοῦ νόμου.

Ἄρθ. 128. Πᾶς πολίτης καὶ πᾶν ἀκίνητον κτῆμα πρέπει εἰς τὰς κοινὰς σχέσεις νὰ ἀνήκῃ εἰς κοινότητά τινα, καὶ πᾶν μέλος κοινότητος καὶ πᾶν ἀκίνητον κτῆμα ὀφείλει νὰ φέρῃ τὰ βάρη τῆς κοινότητος.

Ἄρθ. 129. Αἱ κοινότητες καὶ ἐν γένει τὰ σωματεῖα δύνανται, ὡς καὶ ἕκαστον ἄτομον, νὰ ἔχωσι τὴν περιουσίαν των.

Ἄρθ. 130. Αἱ τῆς κοινότητος ἀρχαὶ πρὸς τὰς λοιπὰς κοινὰς ὑποθέσεις των ὀφείλουσιν ἐν τῇ κοινότητι ταύτῃ νὰ ἐπιτελῶσι καὶ τὰς ὑποθέσεις τοῦ κράτους κατὰ τὴν ὑπαγόρευσιν τοῦ νόμου.

Ἄρθ. 131. Πρότασιν περὶ τῆς ἀνάγκης ὅπως γίνωσιν εἰς τὸ σύνταγμα μεταβολαί τινες ἢ προσθῆκαι ἢ διερμηνευθῇ ἐπ' αὐτῷ διατύπωσίς τις δύναται ὁ ἡγεμὼν ν' ἀπευθύνῃ εἰς τὴν ἐθνοσυνέλευσιν καθὼς καὶ αὕτη εἰς τὸν ἡγεμόνα. Πρὸς τὸ τοιοῦτον ἀποτέλεσμα ἐν τῇ ἐθνοσυνελεύσει ἀπαιτεῖται ὅπως δώσωσι τὴν περὶ προτάσεως ψῆφον δύο τρίτα τῶν παρισταμένων μελῶν ἐπίσης ὡς δύο ἀλλεπάλληλοι τακτικαὶ ἐθνοσυνελεύσεις ὁμοφώνως ἀπεφάσιζον περὶ τούτου.

Τούτου γενομένου, θέλει συγκαλεσθῇ μεγάλη ἐθνοσυνέλευσις ὅπως ἀποφασίσῃ ἀποτελεσματικῶς ἂν πρέπῃ καὶ πῶς αἱ προταθεῖσαι μεταβολαὶ καὶ προσθῆκαι θὰ γίνωσιν εἰς τὸ σύνταγμα καὶ ποία τις διατύπωσις αὐτοῦ θὰ διερμηνευθῇ.

Ἡ ἀπόφασις αὕτη τῆς μεγάλης ἐθνοσυνελεύσεως θὰ ἔχῃ ἰσχὺν ἅμα ἐπικυρωθῇ ὑπὸ τοῦ ἡγεμόνος.

Ἄρθρ. 132. Τὸ σύνταγμα τοῦτο τίθεται εἰς ἐνέργειαν ἅμα ὑπογραφῇ ὑπὸ τῶν ἀνθηγεμόνων. Διὰ τούτου μεταβάλλεται ὁ περὶ διαδοχῆς τοῦ ἡγεμονικοῦ θρόνου τῆς Σερβίας νόμος τῆς 20 ὀκτωβρίου 1859 καὶ ἡ προσθήκη τοῦ νόμου τούτου ἀπὸ τῆς 17 Αὐγούστου 1861, ἡ διοργάνωσις τοῦ συμβουλίου τῆς ἐπικρατείας ἀπὸ τῆς 17 αὐγούστου 1861, καὶ καταργοῦνται γενικῶς ἅπαντες οἱ κανονισμοὶ οἱουδήποτε εἴδους, οἱ ἀντιβαίνοντες εἰς τὰς διατυπώσεις τούτου τοῦ συντάγματος.

Φυλάττουσι δὲ τὴν ἰσχύν των ὁ νόμος τῆς 30 ὀκτωβρίου τοῦ 1856, N. 1860 καὶ ὁ νόμος τῆς 4 νοεμβρίου 1861, N. 2,244.

Ἄρθρ. 133. Ἡ πρώτη τακτικὴ ἐθνοσυνέλευσις κατὰ τὸ παρὸν σύνταγμα συγκαλεσθήσεται ἐντὸς τῆς περιοδείας τοῦ ἐπιόντος 1870 ἔτους, αἱ δὲ τῶν ἀπεσταλμένων τοῦ ἔθνους διὰ ταύτην τὴν ἐθνοσυνέλευσιν ἐκλογαὶ γενήσονται κατὰ τὴν μέχρι τοῦδε ἐκλογικὴν τάξιν, καθόσον αὕτη δὲν κατηργήθη διὰ τῶν διατυπώσεων τούτων τοῦ συντάγματος.

Ἡ ἡγεμονικὴ ἀρχὴ ἔχει τὴν πληρεξουσιότητα, ὅπως ἐν τῷ μεταξὺ, ἐν συνεννοήσει μετὰ τοῦ συμβουλίου τῆς ἐπικρατείας, ἐκδώσῃ ὑπολογισμὸν τῶν ἐσόδων καὶ ἐξόδων τοῦ κράτους, καὶ ἐν γένει ἐγκρίνῃ τὴν ἀπαιτουμένην πίστωσιν διὰ τὸ 1870 λογιστικὸν ἔτος.

Πρόεδρος τῆς ἐθνοσυνελεύσεως.

(Τ. Σ.) Ζ. ΚΑΡΑΜΠΙΠΕΡΟΒΙΤΣ.

ἀντιπρόεδρος.

(Τ. Σ.) ΤΟΥΤΣΑΚΟΒΙΤΣ.

Γραμματεῖς.

ΚΩΝΣΤ. ΓΡΟΥΔΙΤΣ.
ΙΩ. ΒΟΣΚΟΒΙΤΣ.

(Ἕπονται αἱ ὑπογραφαὶ τῶν πληρεξουσίων τοῦ ἔθνους.)

ΕΠΙΛΟΓΟΣ.

Ἀποπερατωθείσης ἤδη τῆς ἐκτυπώσεως ὁλοκλήρου τῆς ἐξελληνισθείσης Συλλογῆς τῶν ἐν ἰσχύϊ Ὀθωμανικῶν Νόμων, καθῆκον ἡμῶν θεωροῦμεν, ὅπως διὰ βραχέων δῶμεν λόγον τῶν παρ' ἡμῶν πεπραγμένων, ἐκτιθέμενοι πρὸς τοὺς φιλοτίμως εἰς τὴν εὐόδωσιν τοῦ ἔργου συνδραμόντας ἡμᾶς τοὺς λόγους, ἕνεκα τῶν ὁποίων δὲν ἠδυνήθημεν ἵνα ἀνταποκριθῶμεν ἀκριβῶς εἰς ἃς διὰ τοῦ προλόγου ἡμῶν ἐδώκαμεν ὑποσχέσεις τῆς συστηματικῆς τῶν νόμων τούτων κατατάξεως καὶ τῆς ἐν τέλει προσθήκης τῶν μετὰ τῶν ξένων Δυνάμεων κυριωτέρων συνθηκῶν καὶ πρωτοκόλλων, καὶ τὸν τρόπον, δι' οὗ προτιθέμεθα ὅπως ἀναπληρώσωμεν τὸ κενὸν τοῦτο.

Ἐν τῷ προλόγῳ ἡμῶν ὄντως εἴχομεν ὑποσχεθῆ, ὅτι δὲν προὐτιθέμεθα μόνον τὴν ἐξελλήνισιν τῶν ἐν τῇ ἐπισήμῳ συλλογῇ (Δουστοὺρ) καὶ τοῖς παραρτήμασιν αὐτῆς περιεχομένων νόμων, ἀλλὰ καὶ τὴν τῶν ἐν τῇ ἐπισήμῳ ἐφημερίδι κατακεχωρημένων, ἔτι δὲ καὶ τῶν ἐν τῷ Συμβουλ. τοῦ Κράτους ἐπεξεργαζομένων νεωτέρων, ὡς καὶ τῶν πρὸς ἐκτέλεσιν αὐτῶν ἐκδιδομένων διασαφητικῶν ἐγκυκλίων καὶ κανονιστικῶν διαταγμάτων τῆς Ὑψ. Πύλης. Γνωστὸν εἶναι ὅτι κατὰ τὴν τελευταίαν πρὸ πάντων δεκαετηρίδα αἱ ὑπὸ τῶν προκατόχων Αὐτοκρατόρων καθιερωθεῖσαι ἐν διαφόροις Χαττίοις ἀρχαὶ δημοσίου καὶ ἰδιωτικοῦ ὀθωμανικοῦ δικαίου ἤρξαντο ἐνσαρκούμεναι καὶ ἐν αὐτῇ τῇ θετικῇ νομοθεσίᾳ· ἡ τάσις αὕτη πρὸς ὀργάνωσιν τῆς πολιτείας καὶ πρὸς διαρρύθμισιν τῶν τε δημοσίων καὶ ἰδιωτικῶν δικαίων ἐπὶ τῶν ἀναμορφωτικῶν τούτων βάσεων τῆς ἰσότητος τῶν ὑπηκόων, ἐκδηλωθεῖσα ἰδίως μετὰ τὴν σύστασιν τοῦ τῆς ἐπικρατείας Συμβουλίου ἐν ἁπάσῃ αὐτῆς τῇ ἰσχύϊ καὶ ἐνεργείᾳ, παρέσχεν ἀφορμὴν εἰς τὴν ἔκδοσιν τοσούτων καὶ τηλικούτων σπουδαίων θεμελιωδῶν καὶ ἄλλων ὀργανιστικῶν νόμων ὡς καὶ ἑτέρων, εἰς τὸ ἐξαιρετικὸν ἰδιωτικὸν δίκαιον ἀναγομένων, ἤτοι τὸ τὴν ἀκίνητον ἰδιοκτησίαν διέπον, ὥστε ἡ ἀπὸ διετίας ἀρξαμένη ἔκδοσις τῶν ἡμετέρων Κωδήκων, συμπεσοῦσα ἀκριβῶς ἐν τῷ χρόνῳ τοῦ νομοθετικοῦ τούτου ὀργασμοῦ, δὲν ἦτο δυνατὸν νὰ ἐξακολουθήσῃ ὑπὸ τὸν τύπον οἱασδήποτε συστηματικῆς κατατάξεως, ἀφοῦ αἱ ἀλλεπάλληλοι νέων νόμων ἐκδόσεις, δι' ὧν διερρυθμίζοντο ἀντικείμενα ἐντελῶς πρὶν ἀκανόνιστα ἢ οὐσιωδῶς ἐτροπολογοῦντο ἢ συνεπληροῦντο τὰ διὰ προγενεστέρων κεκανονισμένα, καθίστων ἀναπόφευκτον ἢ τὴν διακοπὴν τοῦ ἔργου, ἢ τὴν παροχὴν τραγελαφικοῦ τινος συνόλου ὡς δῆθεν συστηματικοῦ. Ἀλλὰ καὶ ἡ δυσχέρεια τῆς ἐκ τοῦ ὀθωμανικοῦ ἐξελληνίσεως, ἐπαυξανομένη ἔτι μᾶλλον ἐκ τῆς ἐπιθυμίας ἡμῶν ὅπως τοὐλάχιστον οἱ σπουδαιότεροι τῶν νόμων

πρὸ τῆς ἐκτυπώσεως τυγχάνωσιν εἰδικοῦ τινος ἐλέγχου, ὅσον ἀφορᾷ τὸ ἀκριβὲς τῆς μεταφράσεως καὶ τὸ πρόσφορον τῶν μεταγλωττιζομένων νομικῶν ὅρων, ἕνεκα τῶν ὁποίων πλεῖστοι μὲν δευτερευούσης τινος σημασίας νόμοι μεταφρασθέντες διετέλουν ἐντελῶς πρὸς ἐκτύπωσιν κατηρτισμένοι, ἐνῷ ἄλλοι οὐσιωδέστεροι, χρήζοντες μείζονος ἐπεξεργασίας, ἐκώλυον τὴν ἐξακολούθησιν τοῦ ἔργου, συνετέλεσαν οὐκ ὀλίγον εἰς τὴν μὴ προϊήκουσαν κατάταξιν τῆς ὕλης· εὑρεθέντες οὕτως ἅμα τῇ ἐνάρξει τοῦ ἔργου εἰς τὴν ἀπόλυτον ἀνάγκην ἢ τῆς διακοπῆς τοῦ συνόλου ἢ τῆς ἐπὶ μακρὸν χρόνον βραδύνσεως τῆς δημοσιεύσεως τῶν καθ' ἕκαστα φυλλαδίων, προὐτιμήσαμεν ὅπως εὐθὺς ἐξ ἀρχῆς παραιτηθῶμεν τῆς σκοπουμένης συστηματικῆς κατατάξεως τῆς νομοθετικῆς ὕλης, ἐπιφυλαξάμενοι, ὅπως μετὰ τὸ πέρας τοῦ ἔργου ἀναπληρώσωμεν τὰς ἐλλείψεις ταύτας διὰ τῆς ἐκδόσεως λεπτομερῶν ἀναλυτικῶν πινάκων τοῦ περιεχομένου τῶν Κωδήκων, προτάσσοντες αὐτῶν καὶ πίνακά τινα συστηματικῆς κατατάξεως τῶν νόμων ἀντὶ τοῦ ἐν τέλει σήμερον δημοσιευομένου, ὅστις πρόσκαιρον ἐκπλήρωσιν ἀνάγκης προτιθέμενος ἀκολουθεῖ τὴν σελιδογραφικὴν τοῦ κειμένου τάξιν.

Ὡς πρὸς τὸ δεύτερον δέ, ὅτι ἡ δημοσιευθεῖσα Συλλογὴ ἐκτὸς τῶν κανονιζόντων τὰς μετὰ τῆς κυριάρχου σχέσεις τῶν ὑποτελῶν χωρῶν Φιρμανίων καὶ τινων ἄλλων πρωτοκόλλων οὐδεμίαν ἄλλην συνθήκην οὔτε ἐκ τῶν κανονιζουσῶν τὰ τῆς ἑτεροδικίας τῶν ξένων ἐν Τουρκίᾳ οὔτε ἐκ τῶν νεωτέρων τῆς Πύλης μετὰ τῶν Δυνάμεων ἐμπορικῶν καὶ ναυτιλιακῶν συνθηκῶν δὲν περιλαμβάνει, ἐν ᾧ καὶ ἐν τῇ προμετωπίδι καὶ ἐν τῷ προλόγῳ τοῦ ἔργου ὑπεσχέθημεν καὶ τῶν σπουδαιοτέρων ἐξ αὐτῶν τὴν ἐν τέλει καταχώρησιν, ἀπολογούμεθα μετὰ θάρρους, ὅτι τὸ αἴτιον τούτου κατ' οὐδένα λόγον δὲν δύναται ν' ἀποδοθῇ ἡμῖν, οἵτινες, διεκπεραιώσαντες τὸ δυσχερέστερον πάντων, ἤτοι τὴν ἐκ τοῦ ὀθωμανικοῦ ἐξελλήνισιν τῶν εἰς τὸ ἰδιωτικὸν καὶ ἐσωτερικὸν δημόσιον δίκαιον ἀναγομένων νόμων, οὐδαμῶς ἠθελομεν διστάσει ὅπως, συνεχίζοντες ἔτι τὸ ἔργον, συμπληρώσωμεν αὐτὸ καὶ διὰ τῶν εἰς τὸ ἐξωτερικὸν δημόσιον δίκαιον ἀναγομένων συνθηκῶν, ὧν ἡ ἐκ τοῦ γαλλικοῦ μετάφρασις δὲν παρεῖχε τοσαύτας δυσχερείας· τὸ αἴτιον δέον ν' ἀποδοθῇ μᾶλλον εἰς τὴν πλειοψηφοῦσαν ἐπιτακτικὴν γνώμην τῶν ἡμετέρων συνδρομητῶν, οἵτινες ἀπὸ τοῦ πολλοῦ ἤδη χρόνου ἀνυπομονοῦντες διὰ τὴν μὴ ἀποπεράτωσιν καὶ δυσανασχετοῦντες διὰ τὴν αὔξουσαν πρόοδον τῶν ἐκδιδομένων φυλλαδίων ὡς πέραν τῶν ὑποθετικῶς προϋπολογισθέντων προβαινόντων, ὥστε ἡ δημοσίευσις τῶν ἐν τῷ μεταξὺ ἐκδοθέντων νέων νόμων ἤτό τι δυνάμενον νὰ παραλειφθῇ, ἠνάγκασαν ἡμᾶς ἐπὶ τέλους ὅπως μὴ περιλάβωμεν καὶ τὰς συνθήκας ἐν τῇ Συλλογῇ ταύτῃ τῶν νόμων, ἀλλ' ἐν ἰδίῳ παραρτήματι ἐκδώσωμεν αὐτάς, ἅμα ὡς καὶ οἱ ἐν τῷ Συμβουλίῳ τῆς Ἐπικρατείας νῦν ἐκπονούμενοι καὶ ὑπὸ ἐπεξεργασίαν ἔτι διατελοῦντες σπουδαιότατοι τῶν νόμων, ἤτοι ὁ Δστυκὸς νόμος,

οὗ ἱκανὰ μέχρι τοῦδε ἐδημοσιεύθησαν Τουρκιστὶ βιβλία, καὶ οἱ περὶ πολιτικῆς καὶ ποινικῆς δικονομίας, ἤθελον περιέλθει εἰς τὸ σημεῖον τῆς ἐντελοῦς καταρτίσεως καὶ αὐτοκρατορικῆς χυρώσεως αὐτῶν. Διὰ τοῦ τρόπου τούτου φρονοῦμεν, ὅτι καὶ τὴν ἄλλως ἀδικαιολόγητον ἀνυπομονησίαν τῆς πλειονότητος τῶν ἡμετέρων συνδρομητῶν ἱκανοποιοῦμεν, παρέχοντες αὐτοῖς τὸ σύνολον τῆς ἰσχυούσης νῦν ὀθωμανικῆς θεσμοθεσίας καὶ διευκολύνοντες αὐτοὺς διὰ τῆς ἀμέσου δημοσιεύσεως τῶν ἀναλυτικῶν πινάκων, περὶ ὧν κατωτέρω, καὶ τὰς δικαίας καὶ εὐλόγους ἀξιώσεις τῆς μειονότητος τῶν συνδρομητῶν δὲν ἐγκαταλείπομεν ἀνεκπληρώτους. Καὶ ἀληθῶς, εἰς τί δύναται νὰ χρησιμεύῃ ἡ προκειμένη τῶν νόμων Συλλογή, ὅταν ἡ ὁσημέραι προβαίνουσα κατάργησις, τροπολογία ἢ συμπλήρωσις αὐτῶν διατελῇ ἄγνωστος εἰς τὸν κάτοχον αὐτῆς, ἐνῷ ὅπως τελεσφόρως καὶ νομίμως κανονίζῃ τις τὰς ἐννόμους αὐτοῦ σχέσεις δέον νὰ διατελῇ ἐν διαρκεῖ κοινωνίᾳ πρὸς τὴν θέλησιν τοῦ νομοθέτου, εἰς τὰς ἀλληλοδιαδόχους μεταβολὰς τῆς ὁποίας δέον νὰ ρυθμίζῃ καὶ οὗτος τὴν προσωπικὴν θέλησιν αὐτοῦ; Φρονοῦντες ἑπομένως, ὅτι ἡ ἔκδοσις κατὰ χρονικά τινα διαλείμματα συμπληρωτικῶν παραρτημάτων, περιεχόντων τὰς εἰς τὴν νομοθεσίαν ἐπιγινομένας μεταβολάς, ὅπως ἐντεῦθεν οἱ τῶν Κωδήκων κάτοχοι διατελῶσιν ἐνήμεροι τῶν διεπόντων αὐτοὺς νομικῶν ὁρισμῶν, εἶναι ἐκ τῶν ἀπαραιτήτως πρὸς συμπλήρωσιν τοῦ ἔργου ἡμῶν προαπαιτουμένων, οὐδαμῶς ἐδιστάσαμεν, ὅπως ἀπὸ τοῦδε ἔτι προπαρασκευάζώμεθα καὶ πρὸς τοῦτο, ἀναδιφῶντες πρὸς τοῖς ἄλλοις τί τὸ τυχὸν διαφυγὸν ἡμᾶς, ὅπως ἐν τῷ δημοσιευθησομένῳ παραρτήματι τῶν νεωτέρων νόμων ἐπανορθώσωμεν καὶ τὰς ἐνδεχομένας ταύτας ἀτελείας. Ἀλλὰ καὶ ὡς πρὸς τοὺς νεωτέρους νόμους, καὶ μάλιστα τὸν Ἀστυκὸν, οὗ, ὡς ἐμνήσθημεν ἀνωτέρω, ἱκανὰ ἐξεδόθησαν βιβλία, τὴν ἐξελλήνισιν τῶν ὁποίων ἀνέλαβέ τις τῶν διακεκριμένων καὶ ἐπιφανεστάτων ὁμογενῶν, εἰδήμων κατὰ πάντα τῆς ὀθωμανικῆς γλώσσης καὶ φιλολογίας, δὲν καθυστερήσαμεν κατὰ τὴν προπαρασκευήν τὴν ἐξελλήνισιν τούτου ἀσμένως, ὡς ἐλπίζομεν, τὸ ἑλληνικὸν κοινὸν θέλει ἀποδεχθῇ, διότι ἀληθῶς ὁ ἀστυκὸς νόμος, ὁ ἀποτελῶν τὴν βάσιν τοῦ ἰδιωτικοῦ δικαίου, ὁ κανονίζων τὰς πρὸς ἀλλήλους σχέσεις τῶν ἰδιωτῶν, καὶ ὁρίζων τί τὸ ἐμὸν καὶ τί τὸ σὸν, περιεχόμενος, ὡς γνωστὸν, ἐν τῇ ἱερᾷ τῶν Μουσουλμάνων Βίβλῳ, τῷ Κορανίῳ, καὶ ἐν ἄλλαις νομοβίβλοις, ἀποφάνσεις διατήμων ἱερονομοδιδασκάλων περιλαμβανούσαις, ὡς ἐκ τούτου δὲ γνωστὸς τοῖς Μουσουλμάνοις ἱεροδικάσταις καὶ ἱερονομοδιδακτόροις, εἰς οὓς ἀνετίθετο ἡ ἐν τοῖς σχολείοις διδασκαλία καὶ ἡ ἐν τοῖς ἱεροδικείοις ἐφαρμογὴ αὐτοῦ, ἀπρόσιτος δὲ καὶ ἄγνωστος εἰς τὸ κοινὸν, τοῦ ὁποίου ἐν τούτοις κανονίζει τὰς σχέσεις, νῦν κωδηκοποιούμενος καὶ ἐξελληνιζόμενος, προδήλως καθίσταται προσιτὸς εἰς πάντας, ἐκλειπούσης οὕτω τῆς ἀσταθείας καὶ ἀβεβαιότητος, ἐν ᾗ μέχρι σήμερον διατελοῦσιν οἵ τε ἡμεδαποὶ καὶ οἱ ἀλλοδαποὶ κατὰ

τὴν πρὸς ἀλλήλους διαρρύθμισιν τῶν μὴ ἐμπορικῶν ἰδιωτικῶν σχέσεων αὐτῶν, δύναται δὲ οὕτω ν' ἀποβῇ καὶ ἀντικείμενον ἐπιστημονικῆς ἐξεργασίας, ἀφοῦ κατὰ τὸν ὀργανισμὸν τοῦ συστηθησομένου Πανεπιστημείου, εἰς ὃ ἀκωλύτως δύνανται νὰ φοιτῶσι Μουσουλμάνοι τε καὶ μὴ, ἡ διδασκαλία αὐτοῦ δέον νὰ ᾖ ἐκ τῶν πρωτευόντων διδαγμάτων τῆς τῶν νομικῶν σχολῆς.

Καὶ ταῦτα μὲν ὡς πρὸς τὸ συμπληρωτικὸν παράρτημα τῶν νεωτέρων νόμων καὶ τῶν παραλειφθεισῶν συνθηκῶν. Ἀλλ' ἆρά γε τὰ ἅπερ ἐδημοσιεύσαμεν κείμενα τῶν νόμων, καὶ ἂν ἀντὶ τῆς τυχαίας κατατάξεως αὐτῶν ἤθελον ἔχει καὶ εἶδός τι δυνατῆς συστηματοποιήσεως, εἰσὶν ἱκανὰ, ὡς ἔχουσιν, ὅπως ἀποβῶσιν ἀντικείμενον ἀκινδύνου συμβουλῆς εἰς τὸν προσφεύγοντα ὅπως συμβουλευθῇ αὐτά; Ὁ μετ' ἐπιστασίας διελθὼν τὴν τῶν νόμων Συλλογὴν παρετήρησε βεβαίως, ὅτι πλεῖσται ὅσαι διατάξεις προγενεστέρων νόμων κατηργήθησαν ἢ ἐτροπολογήθησαν διὰ μεταγενεστέρων, ἐκδοθέντων ὅτε ἤδη οἱ προγενέστεροι ἦσαν ἐκτετυπωμένοι, ὅτι πλεῖσται Βεζυρικαὶ ἐγκύκλιοι, ἃς ὡς ἐκ τῆς ἐπιγραφῆς των ἤθελέ τις ὑπολάβει ὡς ἐπουσιώδεις, ἢ τοὐλάχιστον ὡς ἁπλᾶ διατάγματα ἐκτελέσεως νόμων ἤδη δεδημοσιευμένων, οὐχ ἧττον εἶναι σπουδαὶ ὁταὶ, καὶ ὡς ῥυθμίζουσαι σπουδαιότατα τῆς νομοθεσίας ἀντικείμενα καὶ ὡς ἐγκλείουσαι ἐν ἑαυταῖς αὐτὸν τοῦτον τὸν δι' αὐτῶν δημοσιευόμενον νόμον. Ἀλλὰ καὶ ὁ πρὸς λύσιν νομικῆς τινος ἀπορίας ἢ εὕρεσιν νομικοῦ τινος ὁρισμοῦ ἀναδιφήσας τὴν Συλλογὴν, καὶ ἂν ἔτι ἦν προσοικειωμένος εἰς τοιοῦτου εἴδους ἐργασίαν, κατενόησε βεβαίως καὶ τὴν δυσχέρειαν τῆς ἀρθραναδιφήσεως ἀσχέτων πρὸς τὸ ζήτημα ὁρισμῶν καὶ τὴν ἐντεῦθεν προερχομένην ἀπώλειαν χρόνου. Ἡ ἐξομάλυνσις τοιούτων δυσχερειῶν, κατορθουμένη, ὡς γνωστὸν, διὰ τῆς ἐπισυνάψεως ἀναλυτικῶν πινάκων τῆς ἐν συγγραφῇ τινὶ περιεχομένης ὕλης, ἀποβαίνει ἐπὶ τοῦ προκειμένου τοσούτῳ μᾶλλον ἀπαραίτητος, ὅσῳ ἡ Συλλογὴ αὕτη δὲν περιλαμβάνει ἁπλῶς ὡρισμένον κλάδον νομοθετικῆς ὕλης ἢ τοὺς εἰς τὰ Δικαστήρια μόνον εὐχρηστοτέρους νόμους, ἀλλὰ τοὐναντίον αὐτὸ τοῦτο τὸ σύνολον τῆς ὀθωμανικῆς θεσμοθεσίας μετὰ τῶν διασαφητικῶν καὶ κανονιστικῶν ἐγκυκλίων καὶ ὁδηγιῶν, ποικιλοτρόπως δὲ ἀλλοιωθείσης κατὰ τὴν ἐκτύπωσιν τοῦ ἔργου ἡμῶν· ἂν δὲ ἐπὶ οὐχὶ πολυφύλλων ἐπιστημονικῶν συγγραφῶν, δι' εἰδήμονας ὁπωσδήποτε τοῦ περιεχομένου προωρισμένων, δὲν εἶναι ὑπερβολικὸν τὸ λεγόμενον, ὅτι «βίβλος ἄνευ ἀναλυτικοῦ πίνακος εἶναι οἶκος ἄνευ κλίμακος», τὸ λόγιον ὅμως τοῦτο ἀναντιῤῥήτως θὰ εἶχε πλήρη τὴν ἐφαρμογήν του ὡς πρὸς τὴν ἡμετέραν Συλλογὴν, ἂν, ἐπιλανθανόμενοι τῆς ἐν τῷ προλόγῳ δοθείσης παρ' ἡμῶν ὑποσχέσεως περὶ συντάξεως τοιούτων μετὰ πάσης ἀκριβείας καὶ τάξεως, ἠθέλομεν παραδώσει ἄνευ αὐτῶν τὴν ἡμετέραν Συλλογήν. Πρὸς ἀναπλήρωσιν ἑπομένως τῆς ὑποσχέσεως ἐκείνης καὶ ὅπως διευκολύνωμεν τὴν χρῆσιν τῶν ἄλλως δυσχρήστων τούτων Κω-

δήκων καὶ εἰς αὐτοὺς ἔτι τοὺς μὴ κύριον ἐνασχόλημα ἔχοντας τὸν χειρισμὸν τῶν νόμων, παραδιδόντες νῦν τὸ νομοθετικὸν οἰκοδόμημα τῆς ὀθωμ. αὐτοκρατορίας, ἐπιτυλαττόμεθα ὅπως παραδώσωμεν ἀμέσως καὶ τὴν κλίμακα αὐτοῦ, ὅπως εὐχερέστερον εἰτέρ τις εἰς τοῦτο δι' αὐτῆς, ἤτοι τοὺς ἐν λόγῳ κατὰ λεξικογραφικὴν τάξιν συντεταγμένους ἐνδεικτικους τῶν νομικῶν ὁρισμῶν πίνακας, ὧν ἡ ἐκτύπωσις διατελεῖ ὑπὸ τὰ πιεστήρια.

Καταδείξαντες ἡμεῖς αὐτοὶ τὰς ἀτελείας καὶ ἐλλείψεις τοῦ ἡμετέρου ἔργου, δικαιούμεθα ἆρά γε νὰ πιστεύωμεν, ὅτι ἐξετελέσαμεν κοινωφελές τι καὶ ἡμεῖς; Ὅταν ἀναλογιζώμεθα, ὅτι ἐκ τῶν τὴν ὀθωμανικὴν ἐπικράτειαν ἀπαρτιζόντων ποικίλων ἐθνικοτήτων μόνη ἡ ἑλληνικὴ κατέχει ἤδη ἐν μιᾷ νομοβίβλῳ, ἑλληνιστὶ συντεταγμένῃ, πάντας τοὺς διέποντας τὴν Αὐτοκρατορίαν νόμους καὶ ὅτι καὶ αὐτὴ ἡ Μουσουλμανικὴ ἐθνικότης στερεῖται τοιαύτης, καθ' ὅσον τὸ μὲν Δουστοὺρ (ἐπίσημος Συλλογὴ) μετὰ τοῦ παραρτήματος περιλαμβάνει τοὺς ἀρχαιοτέρους τῶν νόμων, οἱ νεώτεροι δὲ καὶ σπουδαιότεροι, ὡς καὶ αἱ ἐγκύκλιοι μετὰ τῶν ὁδηγιῶν εἰσὶ διεσπαρμένοι ἐν τῇ ἐπισήμῳ τῆς πρωτευούσης καὶ ἑτέραις τῶν Νομαρχιῶν ἐφημερίσι, ἐξ οὗ καὶ ἡ δυσχέρεια τῆς χρήσεως αὐτῶν· ὅταν ἀναλογιζώμεθα, ὅτι σπουδαῖα δημοσιογραφικὰ ὄργανα, φίλα τῆς ἀληθοῦς προόδου, λίαν εὐνοϊκῶς ἔκριναν τὸ ἔργον ἡμῶν, ἐνθαρρύναντα ἡμᾶς εἰς τὴν ἀποπεράτωσιν αὐτοῦ, πρὸ πάντων δὲ ὅτι ἡ Σεβαστὴ Αὐτοκρατορικὴ Κυβέρνησις, εἰς ἣν ὑπεβάλομεν αὐτὸ πρὸς ἔγκρισιν, μετὰ προηγουμένην βάσανον αὐτοῦ παρὰ τῶν πρὸς τοῦτο ἁρμοδίων κριτῶν οὐ μόνον ἐπεδοκίμασασα ἐνέκρινεν, ἀλλὰ καὶ γενναίως ἀντήμειψεν ἡμᾶς διὰ τῆς ἀπονομῆς βαθμοῦ τρίτης τάξεως πολιτικοῦ ὑπαλλήλου καὶ τῆς ἀγορᾶς ἑκατὸν ἀντιτύπων αὐτοῦ πρὸς ἀποστολὴν αὐτῶν διὰ συστατικῆς εἰς τὰς διαφόρους τοῦ Κράτους Νομαρχίας ἐγκυκλίου, ἀνθ' ὧν καὶ δημοσίᾳ ἀνταποδίδομεν Αὐτῇ τὰς ἀπείρους εὐγνώμονας ἡμῶν εὐχαριστήσεις, ἀγόμεθα ὅπως πιστεύωμεν, ὅτι οἱ ἐπὶ δεκαετίαν καταβληθέντες παρ' ἡμῶν πόνοι, ἀγωνίαι καὶ δαπάναι περὶ τὴν συναγωγὴν, ἐξελλήνισιν καὶ ἐκτύπωσιν τοῦ ἔργου δὲν ἀπέβησαν εἰς μάτην, ἀλλ' ὅτι καὶ μεθ' ὅλας τὰς ὑποδειχθείσας ἀτελείας αὐτοῦ δύναται οὐχ' ἧττον ν' ἀποβῇ τοῦτο χρήσιμον εἰς τὸ καθ' ἡμᾶς ἑλληνικὸν κοινὸν, διὰ τὸν κανονισμὸν τῶν δημοσίων καὶ ἰδιωτικῶν δικαιωμάτων καὶ ὑποχρεώσεων τοῦ ὁποίου διατελεῖ ὂν προωρισμένον.

Ἐν Κωνσταντινουπόλει τῇ 10 Αὐγούστου 1871.

ΔΗΜ. ΝΙΚΟΛΑΪΔΗΣ.

ΠΙΝΑΞ
ΤΩΝ ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΩΝ.

Ἀφιέρωσις πρὸς τὴν Α. Μ. τὸν Σουλτάνον	Σελ.	3—	6.
Πρόλογος	»	7—	12.
Χάττι Σερίφ	»	13—	17.
Αὐτ. φιρμάνιον συνοδεῦσαν τὴν ἀποστολὴν τοῦ Χάττι Σερίφ εἰς τοὺς διοικητάς.	»	18—	20.
Χάττι Χουμαγιούν—Ἐκκλησιαστικὴ Ἱεραρχία τῶν ἐκκλησιῶν τῆς Ἀνατολῆς—Βεράτιον Οἰκουμεν. Πατριάρχου	»	21—	39.
Ὑπόμνημα περὶ ἐφαρμογῆς τοῦ Χάττι Χουμαγιούν	»	40—	50.
Χάττιον ἐπὶ τῇ ἐνθρονίσει τῆς Α. Μ. τοῦ Σουλτὰν-Ἀβδ οὐλ Ἀζὴζ-Χὰν καὶ ἱεραρχία τοῦ Ὀθωμανικοῦ Κράτους	»	51—	54.
Λόγος τῆς Α. Μ. τοῦ Σουλτὰν Ἀζὴζ Χὰν ἐπὶ τῇ συστάσει τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας καὶ τοῦ Ἀνωτάτου Συμβουλ. τῆς Δικαιοσύνης	»	55—	57.
Κανονισμὸς περὶ συστάσεως Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας	»	58—	61.
Ἐσωτερικὸς Κανονισμὸς τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας	»	62—	71.
Νόμος περὶ τῆς διαιρέσεως τῆς Αὐτοκρατορίας εἰς Νομαρχίας *(βιλαγὲτ)* καὶ Κανονισμὸς περὶ τῆς θέσεως τῶν πνευματικῶν ἀρχηγῶν ἐν τοῖς διοικητικοῖς Συμβουλίοις	»	72—	88.
Πίναξ τῶν νομαρχιῶν, ἐπαρχιῶν καὶ δήμων—Νήσων ἀρχιπελάγους—Ἀφρικανικῆς Τουρκίας—Ὑποφόρων χωρῶν	»	89—	103.
Νόμος περὶ ὀργανισμοῦ τῶν ταχτικῶν δικαστηρίων	»	104—	108.
Θεμελιώδης Κανονισμὸς τοῦ Ἀνωτάτου Συμβουλίου τῆς Δικαιοσύνης	»	109—	111.
Ἐσωτερικὸς Κανονισμὸς τοῦ αὐτοῦ Συμβουλίου	»	112—	124.
Διατίμησις τῶν ἐν τῷ Ἀνωτάτῳ Συμβουλίῳ τῆς Δικαιοσύνης λαμβανομένων δικαιωμάτων	»		125.
Ἐμπορικὸς Κώδηξ	»	126—	177.
Διαφοραὶ Τουρκικοῦ καὶ Γαλλικοῦ κειμένου τοῦ Ἐμπορικοῦ Κώδηκος	»	177—	180.
Παράρτημα τοῦ Ἐμπορικοῦ Κώδηκος—Πίναξ τῶν ἐν ταῖς ἐπαρχίαις ἐμποροδικείων	»	181—	197.

Κανονισμὸς τοῦ ἐμπορικοῦ δικαστικοῦ Γραφείου	»	198— 204.
Κανονισμὸς τοῦ ἐπὶ τοῦ θαλασσίου ἐμπορίου δικαστικοῦ γραφείου καὶ διατιμήσεις τῶν καταβλητέων τελῶν εἰς ἀμφότερα	»	205— 210.
Κανονισμὸς περὶ βοηθῶν ἀκροατῶν παρὰ τοῖς ἐν Κωνσταντινουπόλει ἐμποροδικείοις	»	211— 212.
Ἐμπορικὴ Δικονομία	»	213— 236.
Κώδηξ τοῦ Ναυτικοῦ Ἐμπορίου	»	237— 288.
Κανονισμὸς περὶ χαρτοσήμου	»	289— 294.
Περὶ διαχειρίσεως τοῦ σφραγιστοῦ χάρτου	»	294— 304.
Διατίμησις τοῦ χαρτοσήμου	»	391— 395.
Ὅροι πρὸς σύνταξιν συμβολαίων μεταξὺ ἐμπόρων καὶ ἰδιοκτητῶν περὶ σιτηρῶν κλπ.	»	305— 306.
Ποινικὸς Νόμος	»	307— 356.
Ὁδηγίαι πρὸς τήρησιν τῶν ἀστυνομ. ἀπαγορεύσεων	»	357— 366.
Ὁδηγίαι περὶ ἐκλογῆς τῶν *τεφτὶς μεμουρὴ* καὶ περὶ διεξαγωγῆς τῆς ἀνατεθειμένης αὐτοῖς ὑπηρεσίας	»	367— 372.
Ὁδηγίαι περὶ εἰσπράξεως προστίμου παρὰ τῶν καταδικασθέντων ποινικῶς	»	373— 376.
Ὁδηγίαι περὶ ἀμοιβῆς τῶν ἀξιωματικῶν καὶ στρατιωτῶν τῆς χωροφυλακῆς ἕνεκα τῆς δι' αὐτῶν προσαγωγῆς ἀντιδίκων ἐπὶ πολιτικῶν δικῶν	»	377— 379.
Κανονισμὸς περὶ ἐγγυήσεως	»	380— 381.
Κανονισμὸς περὶ χωροφυλακῆς	»	382— 387.
Ὁδηγίαι πρὸς τοὺς ἀξιωματικοὺς καὶ στρατιώτας περὶ μεταβιβάσεως τῶν φυλακισμένων	»	387— 388.
Παράρτημα τοῦ περὶ πωλήσεως τῆς πυριτιδος Κανονισμοῦ	»	388— 389.
Ἐγκύκλιος περὶ ἀρέσεως ἐλευθέρου διάπλου τοῦ στενοῦ τοῦ Βοσπόρου καὶ τῶν Δαρδανελλίων νυκτός	»	389— 390.
Νόμος περὶ τῶν ἐν Κωνσταντινουπόλει, ταῖς τρισὶ πόλεσι καὶ τῷ Βοσπόρῳ καπήλων καὶ καπηλείων	»	396— 401.
Νόμος περὶ τῶν ἐν ταῖς ἐπαρχίαις καπήλων καὶ καπηλείων	»	402— 406.
Νεώτερος νόμος περὶ εἰσπράξεως *ρέσμι μπεϊὲ* ἀπὸ τοὺς πωλοῦντας πνευματώδη ποτὰ	»	407— 412.
Κανονισμὸς περὶ τῶν πωλούντων ποτὰ διὰ ποτηρίου καὶ μέτρου ἄνευ διακρίσεως ἐθνικότητος	»	413— 419.
Κανονισμὸς περὶ εἰσπράξεως φόρου 10% *ρέσμι μερὶ* ἀπὸ τοὺς κατασκευάζοντας οἰνοπνεύματα	»	420— 422.
Κανονισμὸς περὶ τῶν ἐνταφιάσεων ἐν Κωνσταντινουπόλει, τοῖς προαστείοις καὶ τῷ Βοσπόρῳ	»	423.
Περὶ μέτρων λητέων πρὸς ἐκμισθωσιν ζώων διὰ μετακόμισιν στρατιωτικῶν ἀποσκευῶν ἐν ταῖς ἐπαρχίαις	»	424— 426.

Περὶ παρεμποδίσεως τῆς ζωοκλοπίας	Σελ.	427 —	428.
Νόμος περὶ τῶν Γαιῶν	»	429 —	461.
Κανονισμὸς χορηγῶν τὸ περὶ ἰδιοκτησίας ἀκινήτων κτημάτων δικαίωμα εἰς τοὺς ξένους ὑπηκόους —καὶ Πατριαρχικὴ Ἐγκύκλιος	»	462 —	464.
Πρωτόκολλον περιέχον τοὺς ὅρους, ὑφ' οὓς παρεχωρήθη τὸ δικαίωμα τοῦτο	»	465 —	467.
Κανονισμὸς περὶ τῶν τροποποιήσεων εἰς τὰς μεταξὺ γαιοκτητῶν καὶ μισθωτῶν τῶν ἐν Βοσνίᾳ καὶ Ἑρζεγοβίνῃ τζ φτλικίων ὑπαρχούσας σχέσεις ἐπὶ τῇ βάσει τῆς ἐκμισθώσεως αὐτῶν	»	468 —	474.
Σχέδιον Κανονισμοῦ περὶ τῶν ἐν τῇ Γ. Διοικήσει Βοσνίας τιμαρίων καὶ ζιαμετίων	»	475 —	477.
Κανονισμὸς περὶ ταπίων	»	478 —	485.
Ὁδηγίαι περὶ τῶν τίτλων τῆς κατοχῆς τῶν βασιλικῶν γαιῶν (μενέτια ταπίων)	»	486 —	491.
Ἔκθεσις τοῦ ἐπὶ τῶν δημοσίων ἔργων τμήματος περὶ δασῶν	»	492 —	501.
Κανονισμὸς περὶ δασῶν	»	502 —	509.
Κανονισμὸς περὶ ξυλικῆς λαμβανομένης ὑπὸ τοῦ ναυστάθμου καὶ τοῦ πυροβολοστασίου	»	510 —	512.
Κανονισμὸς περὶ μεταλλείων	»	513 —	530.
Ὁδηγίαι περὶ καθηκόντων τῶν διευθυντῶν τῆς γεωργίας	»	531 —	533.
Διατάξεις περὶ τῶν γενομένων παραχωρήσεων ἐπὶ τοῦ βαμβακος	»		534.
Κανονισμὸς περὶ ἀσιδοσίας τῶν νέων ἐλαιώνων	»		535.
Κανονισμὸς περὶ ἀσιδοσίας νέων συκαμινεώνων	»	536 —	537.
Κανονισμὸς περὶ μετάξης	»		537.
Ὁδηγίαι πρὸς βελτίωσιν τῶν ἵππων καὶ φορβάδων	»	539 —	540.
Κανονισμὸς περὶ ἅλατος	»	541 —	560.
Ἐπίσημος Κοινοποίησις περὶ ἅλατος	»		561.
Νόμος περὶ Ὀθωμανικῆς ὑπηκοότητος	»	562 —	563.
Ἐγκύκλιος περὶ τοῦ νόμου τῆς ὑπηκοότητος	»	564 —	566.
Κανονισμὸς τῆς ἐπιτροπῆς τῶν περὶ ὑπηκοότητος ὑποθέσεων	»	566 —	567.
Ἐγκύκλιος περὶ τοῦ δικαιώματος τῆς ἰδιοκτησίας τῶν ξένων ἐν Τουρκίᾳ	»		568.
Διασαφητικαὶ διατάξεις πρὸς σύνταξιν ἐντύπων πινάκων ταπίων	»	569 —	575.
Ὁδηγίαι περὶ τῶν ἀφιερωσῶν τὰ ταπία ἐργασιῶν	»	576 —	585.
Διαταξεις περὶ πωλήσεως ἢ μὴ γαιῶν, ἀνηκουσῶν εἰς χρεώστας, πρὸς πληρωμὴν χρέους	»		585.
Κανονισμὸς, ὁριζων κατὰ τίνας περιπτώσεις εἰσὶν ἐκποιητέαι, μετὰ θάνατον τοῦ ὀφειλέτου, αἵ τε βασιλικαὶ ἢ ἀφιερωμέναι γαῖαι, καὶ αἱ ἐπεστα-			

γασμέναι καὶ λοιπαὶ ὡς πρόσοδοι τοῖς βακουφίοις προσηρτημέναι ἰδιοκτησίαι, πρὸς ἀπόφασιν χρέους Σελ. 586— 587.
Κανονισμὸς περὶ τῆς ἀπέναντι χρέους πωλήσεως ἀκινήτων κτημάτων » 588— 590.
Νέος Κανονισμὸς περὶ τῶν κατὰ τὸν Ἱερὸν Νόμον δικαζόντων δικαστηρίων ἐν γένει » 591— 603.
Κανονισμὸς περὶ καταγραφῆς τῶν καταλειφθεισῶν περιουσιῶν (κληρονομιῶν) ὑπὸ τοῦ Μπεϊτ-οὐλμὰλ καὶ τὰ πρὸς ταύτας ἀναγόμενα » 604— 614.
Νεώτεροι νόμοι περὶ εἴδους τινὸς γεδικίων, τὰ ὁποῖα κατέχονται ὡς ἰδιοκτησίαι » 615— 620.
Κανονισμοὶ, διαγράφων τὸν τρόπον, καθ' ὃν δικάζονται τὰ περὶ ἐκποιήσεως μεταξιβάσεων δικαιώματι κληρονομικῷ καὶ τοιαῦτα, ἀφορῶντα τὰ ἀστυκὰ καὶ ἀγροτικὰ κτήματα ὅλων ἐν γένει τῶν ἀφιερωμάτων » 621— 625.
Κανονισμὸς περὶ διανομῆς σιτηρεσίων καὶ οἰκονομίας πτωχοτροφείων » 626— 627.
Διατάξεις περὶ ἐκπλειστηριάσεως τῶν ὑδάτων τῶν εἰς Κωνσταντινούπολιν καὶ τὰς τρεῖς πόλεις διοχετευομένων, καὶ περὶ προσθήκης τινὸς εἰς τὸ μιοθωμα οὗ ὦν » 628.
Νέος Κανονισμὸς, ὁρίζων τὰ καθήκοντα τῶν διευθυντῶν πάντων τῶν κατὰ τὰς ἐπαρχίας βακουφίων κλπ. » 629— 653.
Διασαφητικαὶ διατάξεις πρὸς σύνταξιν ἐντύπων πινάκων διὰ τὰ βακούφια » 654— 660.
Ὁδηγίαι περὶ τῶν ἐντύπων ἐνδεικτικῶν » 661— 666.
Προκήρυξις περὶ τίτλων τῶν βακουφικῶν κτημάτων » 667— 668.
Διάταξις περὶ μεταρρυθμίσεως τῆς διοικήσεως τῶν ἐν ταῖς ἐπαρχίαις βακουφικῶν πραγμάτων » 669— 670.
Κανονισμὸς περὶ κληρονομικοῦ δικαιώματος ἐπὶ τῶν δημοσίων καὶ ἀφιερωμένων γαιῶν (*Ἐμιρὶγὲ* καὶ *Μεβκουφέ*). » 671— 672
Διατάξεις περὶ ἐφαρμογῆς τοῦ περὶ δημοσίων καὶ βακουφικῶν γαιῶν νόμου » 673— 674.
Νόμος περὶ μεταβιβάσεως ἀκινήτων βακουφικῶν κτημάτων » 675— 678
Κανονισμὸς ἀφορῶν τὴν ἐκτέλεσιν τοῦ νόμου περὶ ἐπεκτάσεως τοῦ κληρονομικοῦ δικαιώματος ἐπὶ τῶν βακουφικῶν κτημάτων » 679— 681.
Κανονισμὸς περὶ διορισμοῦ εἰς τὰς διαφόρους βακουφικὰς θέσεις » 682— 684.
Ὁδηγίαι περὶ ἐνεργείας τῶν ταμείων ἐπὶ αἰτήσεων πρὸς ἐπέκτασιν τοῦ κληρονομικοῦ δικαιώματος » 685— 686.

Κανονισμὸς περὶ ὑποθηκεύσεως κτημάτων	Σελ.	687.
Διαταγὴ περὶ καταγραφῆς κληρονομιῶν, ἐκτὸς τῆς Κρήτης	»	688 — 690.
Ἐγκύκλιος καὶ ὁδηγίαι περὶ καταγραφῆς τῆς ἀκριβοῦς	»	691— 695.
Κανονισμὸς περὶ διορισμῶν εἰς ἀξιώματα δικαστικά	»	696 — 701.
Κανονισμὸς περὶ νοτηπυδῶν	»	702— 705.
Ἐγκύκλιος περὶ διορισμοῦ ἱματιῶν ἐν ταῖς ἐπαρχ.	»	705— 706.
Κανονισμὸς περὶ ἀπογραφῆς πληθυσμοῦ καὶ κτημάτ.	»	707— 720.
Περὶ διαταξεων σημειωθησομένων ἐν ταῖς *κουφοὺς τευκερεσί*	»	720.
Ἐγκύκλιος περὶ ἀσιδοσίας τῶν γεωργῶν ὡς πρὸς τὸν φόρον ἐπιτηδεύματος ἐν περιπτώσει ἐνασχολήσεως τῶν εἰς ἄλλην ἐργασίαν	»	721.
Παράρτημα τοῦ περὶ ἀπογραφῆς κανονισμοῦ	»	722.
Κανονισμὸς περὶ διανομῆς τῶν φόρων μεταξὺ τῶν κατοίκων ἐν ταῖς νομαρχίαις καὶ ἐπαρχίαις	»	723 — 726.
Νέος Κανονισμὸς περὶ εἰσπραξεως δεκάτων	»	727— 732.
Ὁδηγίαι περὶ ἀναθέσεως τῶν δεκάτων κατὰ χωρία εἰς μουλτεζιμιδες	»	733— 735.
Κανονισμὸς περὶ τῆς εἰς ἰδιώτας ἐνοικιαζομένης δεκάτης τῶν προϊόντων, ἐκτὸς τῆς μετάξης, καπνοῦ καὶ ἐλαιῶν	»	736— 738.
Ὁδηγίαι περὶ τῶν ἐφαρμοστέων μέτρων κατὰ τὴν διανομὴν καὶ εἴσπραξιν τῶν φόρων καὶ στρατιωτικῶν ἀντιτίμων	»	739— 744.
Εἰδικὸς κανονισμὸς περὶ τῶν οἰκονομικῶν	»	744— 760.
Περὶ σχηματισμοῦ καὶ καθηκόντων τοῦ Ἐλεγκτικοῦ συνεδρίου	»	761— 770.
Νέος κανονισμὸς περὶ δημοπρατήσεως πάντων τῶν δεκάτων καὶ ἐμμέσων φόρων	»	771— 776.
Περὶ τῆς ὑπὸ τῶν ἐγγυητῶν ἀποτίσεως τῶν δημοσίων προσόδων, ὧν ἡ εἴσπραξις ἀνατίθεται εἰς ἐνοικιαστάς.	»	777— 782.
Ὁδηγίαι περὶ προσόντων καὶ καθηκόντων τῶν εἰσπρακτόρων	»	783— 785.
Παράρτημα τοῦ ἐν ἰσχύϊ κανονισμοῦ περὶ τραπεζιτῶν	»	786.
Κανονισμὸς περὶ τῆς ἐκμισθουμένης δεκάτης τῶν προϊόντων, ἐκτὸς μετάξης, καπνοῦ καὶ ἐλαιῶν	»	787— 788.
Κανονισμὸς περὶ ἐγγυοδοσίας τῶν ὑπαλλήλων	»	789— 790.
Κανονισμὸς περὶ τοῦ διορισμοῦ καὶ τῆς ὑπηρεσίας τῶν ταμιῶν τοῦ δημοσίου	»	791.
Ὁδηγίαι περὶ καθηκόντων τῶν Γεν. διοικητῶν, διοικητῶν, ὑποδιοικητῶν καὶ δημάρχων	»	792— 804.
Ἐγκύκλιος περὶ πληρωμῆς μαρτύρων	»	805— 806.
Ἐγκύκλιος περὶ πληρωμῆς τελῶν διαδικασίας	»	807.
Ἐγκύκλιος περὶ ταχείας ἐκτελέσεως τῶν διαταγῶν		

τῆς κυβερνήσεως ἐν ταῖς ἐπαρχίαις.	Σελ.	808.
Κανονισμὸς περὶ ὁδῶν καὶ οἰκοδομῶν.	»	809— 824.
Κανονισμὸς περὶ διορισμοῦ τῶν ἐπὶ τῶν οἰκοδομῶν ὑπαλλήλων καὶ τῶν καθηκόντων αὐτῶν.		825— 830.
Κανονισμὸς περὶ λαμβανομένων δικαιωμάτων διὰ πᾶσαν οἰκοδομήν.	»	831— 836.
Κανονισμὸς περὶ δικαιωμάτων κεσφίου	»	837— 838.
Κανονισμὸς τῶν εἰς τὰ παράλια τοῦ Βοσπόρου προκυμαιῶν.	»	839— 841.
Κανονισμὸς τῶν ὁδῶν.	»	842— 848.
Γενικαὶ ὁδηγίαι περὶ ἐφαρμογῆς τοῦ κανονισμοῦ τῶν ὁδῶν.	»	849— 854.
Κανονισμὸς περὶ διορισμοῦ τῶν ἐλεγκτῶν.	»	855— 866.
Ὁδηγίαι περὶ καθηκόντων τῶν ἐλεγκτῶν καὶ τῶν οἰκονομικῶν γραμματέων.	»	867— 869.
Βεζυρικὴ ἐγκύκλιος περὶ μέτρων καὶ σταθμῶν.	»	870— 871.
Νόμος περὶ συγκρίσεως καὶ ἐπιθεωρήσεως τῶν νέων μέτρων καὶ σταθμῶν.	»	872— 885.
Κανονισμὸς περὶ νέων μέτρων καὶ σταθμῶν μήκους, χωρητικότητος καὶ βάρους.	»	886— 888.
Πίναξ τοῦ μετρικοῦ συστήματος, βάσεις καὶ ἀναλογίαι πρὸς μετατροπὴν τῶν παλαιῶν μέτρων εἰς δεκαδικὸν σύστημα καὶ ἀντιπαράβεσις τοῦ δεκαδικοῦ συστήματος πρὸς τὰ παλαιὰ μέτρα.	»	889— 991.
Πίνακες 25 περὶ μετατροπῆς τῶν παλαιῶν μέτρων καὶ σταθμῶν εἰς νέα καὶ δύο ἕτεροι διὰ παραδείγματα.	»	892— 909.
Ὁδηγίαι περὶ τοῦ τρόπου τῆς χρήσεως τῶν πινάκων τούτων.	»	910— 915.
Διατίμησις τοῦ ἐπὶ καντηλίου τέλους	»	916— 917.
Κανονισμὸς τῆς Κεντρικῆς δημαρχίας Κωνστ]τόλεως	»	918— 927.
Γενικὸς Κανονισμὸς τῆς δημαρχίας τοῦ ς'. τμήματος	»	928— 939.
Κανονισμὸς τῆς δημαρχίας τοῦ ς' τμήματος	»	940— 943.
Ὁδηγίαι περὶ τῶν καθηκόντων τῶν δημαρχιακῶν κλητήρων (τσαούσηδω)	»	944— 949.
Βεζυρικὴ ἐγκύκλιος περὶ νέου δημοτικοῦ φόρου	»	950— 951.
Κανονισμὸς περὶ ἀστυνομικοπολιτικῆς καὶ δικαστικῆς διοικήσεως τῆς νομαρχίας Κ]τόλεως καὶ τῶν ἐξαρτημάτων αὐτῆς	»	952— 966.
Κανονισμὸς περὶ τῶν ἀστυκῶν καθηκόντων τῆς χωροφυλακῆς	»	967— 973.
Ὁδηγίαι περὶ τῶν στρατιωτικῶν καθηκόντων τῆς χωροφυλακῆς	»	974— 979.
Κανονισμὸς περὶ τῆς εἰς δίκην εἰσαγωγῆς τῶν ὑπαλλήλων	»	980— 982.
Κανονισμὸς περὶ τοῦ ὀργανισμοῦ καὶ τῆς δικαιοδο-		

σίας τῶν πολιτικῶν καὶ ποινικῶν δικαστηρίων τῆς Κωνσταντινουπόλεως Σελ. 983— 986.
Τροποποίησις τοῦ 1 ἄρθρου τοῦ Ναυτικοῦ Κώδηκος » 987.
Ἐγκύκλιος περὶ τροποποιήσεως τῶν καταβαλλομένων δικαστικῶν τελῶν εἰς πάντα τὰ δικαστήρια τοῦ Κράτους » 987.
Διάταξις συμπληρωματικὴ τοῦ ἄρθρου 146 τοῦ Ἐμπορικοῦ Κώδηκος » 988.
Νέα διάταξις περὶ εἰσπράξεως τοῦ ἐπὶ τῶν κτημάτων φόρου » 989— 991.
Βεζυρικὴ διαταγὴ περὶ ἀρχαιοτήτων » 991.
Ἐγκύκλιος περὶ δικῶν δικαζομένων ἐν τοῖς ἐπαρχιακοῖς δικαστηρίοις » 992— 993.
Τροποποίησις τῶν ἀπὸ 12 μέχρι 19 ἄρθρων τοῦ περὶ ταχτικῶν δικαστηρίων Κανονισμοῦ. » 994— 995.
Κανονισμὸς περὶ καθηκόντων τοῦ ἐπὶ τῶν παραπομπῶν γραφείου (*χαβαλὲ δζεμιγετὶ*) τοῦ Ἀνωτάτου Συμβουλίου τῆς Δικαιοσύνης » 996—1000.
Κανονισμὸς περὶ καθηκόντων τοῦ ἐπὶ τῆς ἐκτελέσεως γραφείου (*ἰδζρὰ δζεμιγετὶ*) » 1001—1003.
Κανονισμὸς περὶ τῶν σημείων, τῶν τιθεμένων ἐπὶ τῶν βιομηχανικῶν προϊόντων τῶν ἐργοστασίων καὶ ἐπὶ τῶν ἐμπορευμάτων » 1004—1009.
Κανονισμὸς περὶ κολλυδίστων (*χιοτὲ σαρράφ*) » 1010—1014.
Νέαι διατάξεις περὶ τοκογλυφίας » 1015—1016.
Κανονισμὸς περὶ συναλλαγματικῶν τῆς ἐν Κωνσταντινουπόλει πιστωτικῆς τραπέζης (*ἐμνιγὲτ σανδηγῆ*) » 1017—1018.
Κανονισμὸς περὶ ἐκποιήσεως σεχημίων, μουκατάδων καὶ τσιλτηκίων » 1019—1021.
Κανονισμὸς περὶ ἐνοικιαστηρίων συμβολαίων » 1022—1026.
Κανονισμὸς περὶ τῶν ἐν τῇ Αὐτοκρατορίᾳ γραφείων τῶν διαβατηρίων » 1027—1028.
Κανονισμὸς περὶ διαβατηρίων καὶ τεζκερέδων τῶν ξένων ὑπηκόων » 1029—1030.
Κανονισμὸς τοῦ λιμένος Κωνσταντινουπόλεως » 1031—1036.
Κανονισμὸς περὶ τῶν πρὸς βοήθειαν τῶν πνιγομένων καταστημάτων » 1037—1038.
Βεζυρικὴ ἐγκύκλιος περὶ πυρίτιδος » 1039.
Νέος Κανονισμὸς περὶ πυρίτιδος » 1040—1043.
Κανονισμὸς περὶ ἀρτοπωλείων » 1044—1049.
Κανονισμὸς περὶ δικαιωμάτων λαμβανομένων ἀπὸ ἰδιοκτήτας ζώων. Σελ. 1050—1051.
Νόμος περὶ τύπου » 1052—1056.
Ἐπίσημος κοινοποίησις περὶ διοικητικῆς ἐνεργείας τῆς Ὑψ. Π. κατὰ τῆς δημοσιογραφίας. » 1058.

Κανονισμὸς περὶ τυπογραφείων. Σελ. 1059—1060.
Κανονισμὸς ἀφορῶν τὰς περὶ βακουφίων τῶν τε ἐστεγασμένων καὶ ἀγροτικῶν ἐνεργείας. » 1061—1067.
Αὐτ. φιρμάνιον περὶ διοργανώσεως τῶν στρατιωτικῶν τῆς Αὐτοκρατ. δυνάμεων. » 1068—1070.
Κανονισμὸς περὶ στρατοῦ ἐν γένει » 1071—1079.
Κανονισμὸς περὶ στρατολογίας κατὰ τὴν νέαν διοργάνωσιν τοῦ στρατοῦ » 1080—1111.
Ὁδηγίαι περὶ προσκλήσεως τῶν ἐφέδρων εἰς τὰ ἐτήσια γυμνάσια » 1112—1120.
Βεζυρικὴ ἐγκύκλιος περὶ κληρούχων. » 1121.
Ὁμοίως περὶ ἀντικαταστάσεως τῶν κληρουμένων στρατιωτῶν » 1122—1124.
» περὶ λειποτακτούντων νεοσυλλέκτων καὶ ἐφέδρων » 1125.
» περὶ δωρεὰν ἀνταποκρίσεως τῶν στρατιωτῶν μετὰ τῶν οἰκείων αὐτῶν » 1126.
» περὶ ἐξαιρέσεως τῆς ἐπιφυλακῆς ἀπὸ τοῦ ἐργάζεσθαι εἰς τὰς δημοσίας ὁδούς » 1127.
Κανονισμὸς περὶ στρατιωτικῆς ἰατρικῆς ὑπηρεσίας » 1128—1135.
Κανονισμὸς περὶ διευθύνσεως τῶν τὴν δημοσίαν ὑγείαν ἀφορώντων » 1136—1139.
Ἐγκύκλιος περὶ πληρωμῆς δικαιωμάτων ἐπὶ χημικῶν ἀναλύσεων, γινομένων ἐν τῇ Αὐτοκρ. Ἰατρικῇ σχολῇ καὶ διατίμησις αὐτῶν. » 1140—1141.
Ὁμοίως περὶ ἐπισκέψεως τῶν ἐν ταῖς ἐπαρχίαις πασχόντων ἐκ συφιλιτικῶν ὑπὸ τῶν ἰατρῶν ἐφέδρων. » 1142—1143.
Κανονισμὸς περὶ τελειοφοίτων στρατιωτικῶν ἰατρῶν » 1144—1146.
Τελωνειακοὶ Νόμοι. (Μέρος Α'. — Γενικὸς κανονισμὸς ὅλων τῶν τελωνείων τοῦ Κράτους). » 1147—1152.
Τελωνειακοὶ Νόμοι (Μέρος Β'. — Διατάξεις περὶ ἐσωτερικῆς ὑπηρεσίας ὅλων τῶν τελων. ἐν γένει) » 1153—1159.
Νόμος περὶ ἐσωτερικῆς ὑπηρεσίας τοῦ τελωνείου καὶ τῶν ὑποτελωνείων Κωνσταντινουπόλεως » 1160—1178.
Νόμος περὶ τῶν ἐγκαταλειπομένων εἰς τὰ τελωνεῖα ἐμπορευμάτων, ὧν οἱ ἰδιοκτῆται ἀγνοοῦνται ἢ δὲν θέλουσι νὰ τὰ ἀποσύρωσιν » 1179—1180.
Κανονισμὸς περὶ τῆς διὰ μολύβδου καὶ σπάγγου σφραγίσεως τῶν ἐμπορευμάτων, τῶν ἀποστελλομένων ἀπὸ μιᾶς εἰς ἄλλην ὀθωμαν. χώραν » 1181—1183.
Κοινοποίησις περὶ τῶν χρεῶν τῶν προσορμιζομένων εἰς τοὺς λιμένας τῆς ἐπικρατείας πλοίων πρὸς ἐκφόρτωσιν » 1184—1194.
Κανονισμὸς περὶ τῶν διαφόρων προϊόντων τῆς ἐπικρατείας, προσαγομένων ἀπὸ τὸ ἐσωτερικὸν εἰς τὰ παράλια τελωνεῖα ὅπως ἀποσταλῶσιν εἰς ξένας ἐπικρατείας » 1195—1198.

Κανονισμὸς περὶ καπνοῦ, σιγάρων, ταμβάκου καὶ τουμπεκίου ξένης ἢ αἰγυπτιακῆς καὶ μολδοβλαχικῆς προελεύσεως Σιλ. 1199—1200.
Κανονισμὸς περὶ τῶν ἐπὶ τοῦ ἐξαγομένου ἐν τῇ ἐπικρατείᾳ καπνοῦ προσόδων, καὶ περὶ τῶν καθηκόντων τῶν ἐπὶ τούτῳ δοριζομένων ἐφόρων, διοικητῶν καὶ ὑπαλλήλων » 1201—1219.
Νόμος περὶ εἰσπράξεως φόρου *μπεϊὲ* ἀπὸ ὅλους ἐνγένει τοὺς πωλοῦντας καπνον, κ' μμένον τουμπεκί, ταμβάκ. σιγάρα καὶ καπν. διὰ μάσσημα » 1220—1231.
Περὶ τοῦ μὴ εἰσπράττειν δικαίωμα *μουρουριγὲ* ἀπὸ τὰ εἰς τὰς παραγύρεις καὶ ἀγορὰς μεταφερόμενα καπνὰ (Προσθήκη εἰς τὸν περὶ καπνῶν νόμον). » 1232—1233.
Περὶ συστάσεως διευθύνσεως τῶν ἐμμέσων φόρων καὶ περὶ καθηκόντων τῶν διευθυντῶν » 1234—1239.
Προσθήκη εἰς τὸν περὶ ἀπεξηραμμένων καπνῶν κανονισμὸν, περιέχουσα τας ἐπὶ τῶν νωπῶν καπν. διαταξεις, τῶν μεταφερομένων ἀπὸ τὰς καπνιφυτείας ἅμα ὡριμάσωσι » 1240—1244.
Νόμος περὶ ἐξαγωγῆς καπνῶν εἰς ξένας ἐπικρατείας » 1245—1249.
Προσθήκη εἰς τὸν περὶ ἐξαγωγῆς καπνῶν εἰς τὴν ἀλλοδαπὴν » 1250.
Νόμος περὶ τῶν ὑποχρεώσεων τῶν ξένης ὑπηκοότητος καπνοπωλῶν » 1251—1252.
Νόμος περὶ εἰσπράξεως φόρου *ρουχσατιὲ* ἀπὸ τοὺς ταμβάκους τῆς Τουρκίας » 1253—1254.
Νόμος ἐπιτρέπων τὴν εἰσαγωγὴν ταμβάκου, σιγάρων, καπνῶν διὰ μάσσημα καὶ τουμπεκίων ξένης προελεύσεως » 1255—1256.
Ὁδηγίαι περὶ τελῶν διὰ μολυβδοσφράγισιν τῶν διὰ θαλάσσης μεταφερομένων ἐντὸς τῆς Τουρκίας καπνῶν » 1257—1259.
Πίναξ τῶν λιμένων, ἐν οἷς ἐπιτρέπεται ἡ φόρτωσις καπνῶν » 1259—1261.
Κοινοποίησις περὶ ἀπαγορεύσεως τῆς καλλιεργείας τοῦ καπνοῦ ἐν τῇ πρωτευούσῃ, τοῖς προαστείοις καὶ ταῖς νήσοις » 1261.
Κοινοποίησις περὶ εἰσπράξεως 20 γρ. κατ' ὀκᾶν ἐπὶ τῶν καπνῶν ὡς δικαίωμα εἰσόδου » 1261.
Κανονισμὸς περὶ ποινικῶν μέτρων κατὰ τῶν βοηθούντων τὴν λαθρεμπορίαν πορθμέων, λεμβούχων, μαουνατζιδων ἁμαξηλατῶν κλπ. » 1262.
Ἐγκύκλιος καὶ Κοινοποίησις περὶ λαθρεμπορίας ἐν ταῖς ἐπαρχίαις » 1263—1264.
Κοινοποίησις περὶ εἰσπράξεως τοῦ φόρου *μπεϊὲ* ἐκ τῶν καπνοπωλῶν » 1265.

Νόμος περὶ εἰσπράξεως φόρου ἀρδιὲ	»	1265—1267.
Διατίμησις ἐμμέσων φόρων	»	1267—1268.
Κανονισμὸς περὶ τῶν τελωνειακῶν ἀποδείξεων (*εδὰ τεσχερεσὶ*)	»	1268—1269.
Κανονισμὸς ἀουδουσίας τελωνίου ἀφορῶν πάντας τοὺς τῶν διαφόρων θρησκειῶν κληρικοὺς, μοναστήρια κλπ.	»	1269—1274.
Κανονισμὸς περὶ ἐξασκήσεως τοῦ ἰατρικοῦ ἐπαγγέλματος ἐν Τουρκίᾳ	»	1274—1276.
Κανονισμὸς περὶ ἐξασκήσεως τῆς φαρμακευτικῆς	»	1276—1281.
Κανονισμὸς περὶ τηλεγραφείων	»	1282—1292.
Κανονισμὸς περὶ καθηκόντων τῶν τηλεγραφικῶν ὑπαλλήλων	»	1293 - 1296.
Εἰδικαὶ διαταξεις περὶ κατασχέσεως.	»	1296.
Ἐγκύκλιος περὶ καταργήσεως τῆς διατάξεως τοῦ νὰ εἰσπράττωνται τὰ αὐτὰ δικαιώματα παρὰ ξένων ὑπηκόων καὶ ὀθωμανῶν ἐπὶ τῶν ἀποφάσεων τῶν ἐμποροδικείων	»	1297.
Κανονισμὸς περὶ δημοσίας ἐκπαιδεύσεως	»	1298—1324.
Ἐσωτερικὸς ὀργανισμὸς τῶν γυμνασίων (*μεκτατιπὶ ρουσγιὲ*)	»	1324—1329.
Κανονισμὸς τοῦ Αὐτοκρατορικοῦ Λυκείου	»	1329—1330.
Κανονισμὸς τοῦ σχολείου τῆς δασονομίας (*ὀρμὰν μεκτεπὶ*)	»	1330—1332.
Κανονισμὸς περὶ τῆς σχολῆς τῶν τεχνῶν (*μεκτέπι σαναὶ*)	»	1332—1343.
Πρωτόκολλον διοικήσεως τοῦ Λιβάνου	»	1344.
Βεζυρικὴ διαταγὴ περὶ διαιρέσεως τῶν δημάρχων εἰς τρεῖς ταξεις καὶ τοῦ διορισμοῦ αὐτῶν	»	1345—1347.
Ὁδηγίαι γενικαὶ, ἀποβλέπουσαι τὴν γενικὴν διοίκησιν τῶν νομαρχιῶν καὶ τὸν τρόπον τῆς ἐφαρμογῆς τῶν περὶ αὐτῶν Κανονισμῶν.	»	1348—1356.
Κανονισμὸς περὶ διοικητικῶν συμβουλίων.	»	1357—1369.
Κανονισμὸς περὶ συστάσεως πιστωτικῶν τραπεζῶν ἐν ταῖς ἐπαρχίαις.	»	1370—1379.
Ὁδηγίαι πρὸς τοὺς δασονομικοὺς ὑπαλλήλους περὶ τοῦ τρόπου τῆς ἐξαγωγῆς ῥητίνης ἐκ τῶν πευκῶν.	»	1380—1382.
Ἐπίσημα ἔγγραφα (περὶ ἐπενεκτέων τινῶν τροποποιήσεων εἰς τὴν σύμβασιν τῆς 19 αὐγούστου 1858, συμφωνηθεισῶν μεταξὺ τῆς Ὑψ. Πύλης καὶ τοῦ ἡγεμόνος Κούζα, καὶ πρᾶξις πρόσθετος εἰς τὴν σύμβασιν τοῦ 1858).	»	1383—1387.
Σύνταγμα τῆς Ῥουμανίας.	»	1388—1406.
Σύνταγμα τῆς Σερβίας.	»	1407—1425.
Ἐπίλογος.	»	1426—1430.

ΔΙΟΡΘΩΣΕΙΣ καὶ ΠΡΟΣΘΗΚΑΙ.

Παραλείποντες τὰ εὐχερῶς ὑπὸ τοῦ ἀναγνώστου διορθούμενα τυπογραφικὰ παροράματα, διορθοῦμεν μόνον τὰ σπουδαιότερα, ἵνα δυνατὸν νὰ παραμορφώσωσι τὴν ἔννοιαν τῶν νόμων. Ἰδοὺ δὲ ταῦτα.

ΤΟΥ ΠΡΟΛΟΓΟΥ.

α'.) Ἐν σελ. ζ'. στίχῳ 20 μετὰ τὴν λέξιν *τῶν λαῶν* πρόσθες *παρ' οἷς ἐφύησαν.*

β'.) Ἐν σελ. ν'. στίχ. 13 ἀντὶ τῆς λέξ. *νόμοι* διόρθου *ἄρχοντες.*

γ'.) Ἐν σελ. ϐ'. στίχ. 14 ἀντὶ *ἀλλὰ τῆς* διόρθου *ἀλλὰ καὶ.*

δ'.) Ἐν σελ. ια'. στίχ. 4 ἀντὶ τῆς λέξ. *καὶ μετάφρασις* διόρθου *τῆς μεταφράσεως.*

1.) Τοῦ Χάττι-Χουμαγιοῦν.

α'.) Ἐν σελ. 35, στίχ. 3 μεταξὺ τῶν λέξεων «θρήσκευμα» καὶ «Οἱ ὑπάλληλοι» παρένθες τὸ παραλειφθὲν ἐδάφιον «ΙΓ'.».

β'.) Ἐν σελ. 38, στίχ. 9 (ἐδ. ΚΘ') τὴν περίοδον «Τὸ σύστημα τῆς ἀμέσου εἰσπράξεως τῶν φόρων θέλει... *ἀντικαταστάθητι διὰ τοῦ συστήματος τῆς ἐνοικιάσεως* τῶν προσόδων τοῦ Κράτους» διόρθ. ἀντιστρόφως «Τὸ σύστημα τῆς ἀμέσου εἰσπράξεως τῶν φόρων θέλει... *ὑποκαταστάθητι εἰς τὸ σύστημα* τῆς ἐνοικιάσεως τῶν προσόδων τοῦ Κράτους.»

2). Τοῦ Νόμου περὶ ὀργανισμοῦ τῶν τακτικῶν δικαστηρίων.

α'.) Ἐν σελ. 105, στίχ. 23 (ἄρθρ. 3) ἀντὶ «πρὸς τὸ ἄρθρ. 3 τοῦ Ὀργανισμοῦ τῶν Νομαρχιῶν.» διόρθου «πρὸς τὸ 60 ἄρθ. τοῦ Ὀργανισμοῦ τῶν Νομαρχιῶν».

β'.) Ἐν σελ. 106, στίχ. 17 καὶ 20 ἀντὶ «ἀνεγκλήτως» γράφε *ἀνεγκλήτως».*

3). Τοῦ Θεμελιώδους Κανον. τοῦ Ἀνωτ. τῆς Δικαιοσύνης Συμβουλίου.

Ἐν σελ. 109, στίχ. 23 (ἄρθρ. 2.) μετὰ τὴν λέξιν «ὑποθέσεων» θὲς *ὑποστιγμὴν* (.).

4). Τοῦ Ἐμπορικοῦ Κώδηκος.

α'.) Ἐν σελ. 128, στίχ. 1, ἀντὶ «Ἄρθρ. 3» διόρθου «Ἄρθρ. 4.»

β'.) Ἐν σελ. 159, στίχ 21 (ἄρθρ. 228), ἀντὶ «ἐντολμα συλλήψ·ως ἢ προφυλακίσεως» διόρθου «ἔνταλμα *προσκαίρου ἢ διαρκοῦς -οοφυλακίσεως*».

γ'.) Ἐν σελ. 159, στίχ. 22—25, τὸ β'. ἐδάφιον τοῦ ἄρθρ. 228, ἤτοι «Τὰ μέτρα ταῦτα ... ἀποφάσεως» διόρθου ὡς ἑξῆς· «*Τὰ μέτρα ταῦτα παύουσιν αὐτοδικαίως ἀπὸ τῆς ἡμέρας τῆς διακηρύξεως, ὅτι δὲν ὑπάρχει λόγος πρὸς κατηγορίαν, ἀπὸ τοῦ ἀθωωτικοῦ βουλεύματος ἢ ἀπὸ τῆς ἀπολυούσης ἀποφάσεως*»

δ'.) Ἐν σελ. 162, στίχῳ 30 τὸ «Ἄρθρ. 342» διόρθου εἰς «Ἄρθρ. 242.»

ε.) Ἐν σελ. 164 μετὰ τὸν 19ον στίχον, ἤτοι μετὰ τὸ ἄρθρον 251 *πρόσθες* τὸ παραλειφθὲν ἄρθρον 252, ἔχον ὡς ἑξῆς·

«*Ἄρθρ. 252. Καὶ συμβιβασμοῦ ἔτι ὑφισταμένου, οἱ δανεισταὶ διατηροῦσι τὴν ἀγωγὴν αὐτῶν διὰ τὸ ὅλον τοῦ δανείου των κατὰ τῶν συνυποχρέων τοῦ πτωχεύσαντος.*»

5). Τοῦ παραρτήματος τοῦ Ἐμπ. Κώδηκος.

ά.) Ἐν σελ. 186, στίχῳ 13 (ἄρθρ. 28) ἀντὶ «*δημοσίων ὀνομάτων*» διόρθου «*δημοσίων θεαμάτων.*»

β'.) Ἐν τῇ αὐτῇ σελ. στίχῳ 14 ἀντὶ «*ἐπιχειρησιν*» διόρθου ἀκριβέστερον «*ἐργασίαν*», ὡς καὶ ἐν τῷ ἑπομένῳ στίχῳ ἀντὶ «*ἐπιχειρήσεις*» γρ. «*ἐργασίας*».

γ'.) Ἐν τῇ αὐτῇ σελ. στίχῳ 27 (ἄρθρ. 29) ἀντὶ «*πᾶσαν παραχώρησιν ἢ συμφωνίαν*» διόρθου «*πᾶσαν συμφωνίαν καὶ σύμβασιν.*»

6.) Τῆς ἐμπορικῆς δικονομίας.

ά.) Ἐν σελ. 228, στίχ. 31 καὶ 35 (ἄρθρ. 95) ἀντὶ «*τελεσιδίκως*» διόρθου «*ἀνεκκλήτως.*»

β'.) Ἐν σελ. 229, στίχ. 8 (ἄρ. 98) ἀντὶ «*ἐπὶ ἀπαιτήσεως ὡρισμένου χρηματικοῦ*» διόρθου «*ἐπὶ ἀορίστου ἀπαιτήσεως*».

7.) Τοῦ ναυτικοῦ κώδηκος.

ά.) Ἐν σελ. 267, στίχ. 14 (ἄρ. 152) ἀντὶ «*κέρδος*» γρ. «*κέρδους.*»

β'.) Ἐν σελ. 271 στίχ. 30 (ἄρ. 199) ἀντὶ «*βίος*» «*βίας*».

8.) Τοῦ ποινικοῦ νόμου.

ά.) Ἐν σελ. 326, τελευταίῳ στίχ. ἀντὶ τοῦ ἄρ. 407 γρ. 107.

β'.) Ἐν σελ. 342, στίχ. 1 ἀντὶ «προσθέσεως» γρ. «προθέσεως».

9.) Τοῦ περὶ ἐγγυήσεως κανονισμοῦ.

Ἐν σελ. 381, στίχ. 9 ἀντὶ τοῦ δὶς ἐπαναλαμβανομένου «Ἄρθρ. 7» γρ. «Ἄρθρ. 8»

10.) Τοῦ περὶ πνευματοπωλείων κανονισμοῦ.

ά.) Ἐν σελ. 414, στίχ. 1 (ἄρ. 3) ἀντὶ τῆς ἐκφράσεως: «*Αἱ ἀποθῆκαι . . . ἐπειδὴ θεωροῦνται*» γρ. «*Ἐπειδὴ αἱ ἀποθῆκαι . . . θεωροῦνται*».

β'.) Ἐν τῇ αὐτῇ σελ. (ἄρ. 6) ἀντὶ «*τὰ συνήθη καφενεῖα καὶ τὰ ζαχαροπλαστεῖα*» διόρθου «*τῶν συνήθων καφενείων καὶ τῶν ζαχαροπλαστείων*».

11.) Τοῦ περὶ γαιῶν νόμου.

Ἐν σελ. 430, στίχ. 11 (ἐδ. β'. τοῦ ἄρ. 2) ἀντὶ «ἡ οὐσία» γράφε «ἡ οὐσία».

12.) Τοῦ περὶ ταπίων κανονισμοῦ.

ά.) Ἐν σελ. 478 ἀντὶ τῆς ἐσφαλμένης χρονολογίας αὐτοῦ «7 Σαμπὰν 1276» σημείωσον «8 Δζεμαζιοὺλ ἀχὶρ 1275».

β'.) Ἐν σελ. 483, στίχ. 36 (ἄρ. 27) μεταξὺ τῶν λέξεων «χρεωστούμενα» καὶ «ἐν περιπτώσει» παρένθες ἀντὶ τῆς *τελείας στιγμῆς* (·) ὑποστιγμὴν (,)

13.) Τοῦ περὶ Δασῶν κονονισμοῦ.

α'.) Ἐν σελ. 508. (ἄρ. 46), ἀντὶ «*ὁρισθὲν*» διόρθου «*μὴ ὁρισθέν*».

β'.) Ἐν τῇ αὐτῇ σελ. (ἄρ. 48) ἀντὶ «τιμωροῦνται κατὰ τὸ 106 ἄρθρ. τοῦ Ποινικοῦ Κώδηκος» διόρθου «τιμωροῦνται κατὰ τὸ ἄρθρον 150 τοῦ Ποιν. Κώδηκος».

14). Τοῦ περὶ Μεταλλείων Κανονισμοῦ.

α'.) Ἐν σελ. 514, ἀντὶ τοῦ «ἄρθρ. 14» σημείωσον «Ἄρθρ. 11.».

β'.) Ἐν σελ. 522, στίχ. 31 (ἄρ 52), ἀντὶ «παρὰ τῆς ἀρχῆς» γράφε «παρὰ τῇ Ἀρχῇ».

15). Τοῦ περὶ ἀναγκαστικῆς πωλήτεως ἀκινήτων νόμου.

Ἐν σελ. 590, στίχ. 2 (ἄρθρ. 12) ἀντὶ «τιμωρεῖται συμφώνως τῷ 218 ἄρθρῳ τοῦ ποιν. Κώδηκος» διόρθου «τιμωρεῖται συμφώνως τῷ 238 ἄρθρῳ τοῦ ποινικοῦ Κώδηκος».

16). Τοῦ περὶ τῶν Οἰκονομικῶν Κανονισμοῦ.

α΄.) Ἐν σελ. 755. στίχ. 3, ἀντὶ «Μέρος Β΄.» διόρθου «Μέρος Γ΄.»

β΄.) Ἐν σελ. 756, μετὰ τὸ «Κεφάλαιον τέταρτον» πρόσθες κάτωθι «*Μέρος Α΄.*».

Σημ. Ἐξοβελιστέον τὸ εἷς τινα μόνον ἀντίτυπα ἐκτυπωθὲν ἐκ περισσοῦ πρῶτον ἄρθρον τοῦ *περὶ τραπεζιτῶν Κανονισμοῦ*, ἐν τῷ τέλει τῆς σελ. 782, ὅστις ἐδημοσιεύθη πλήρης ἐν σελ. 786.

17). Τοῦ περὶ δικαιωμάτων δι' οἰκοδομὴν Κανονισμοῦ.

Ἐν σελ. 836, στίχ. 17, ἀντὶ «ἐν τῷ *ἐξωτερικῷ*» διόρθου «ἐν ταῖς *Ἐπαρχίαις*».

18). Τῶν περὶ ἐφαρμογῆς τοῦ Καν. τῶν ὁδῶν Ὁδηγιῶν.

Ἐν σελ. 849, στίχ. 32, τὸ «Ἄρθρ. 8.» διόρθου εἰς «Ἄρθρ. 3.».

19) Τῶν περὶ μέτρων καὶ σταθμῶν νόμων.

α) Ἐν σελ. 877, στίχῳ 13 (ἄρθ. 32) ἀντὶ «ἐπὶ παραβάσει τῶν ἄρθρων 10 καὶ 20» διόρθου «ἐπὶ παραβάσει τῶν ἄρθ. 10 καὶ 11».

β). Ἐν τῇ αὐτῇ σελ. στίχ. 29 (ἄρθ. 35) ἀντὶ «θέλουν τιμωρεῖσθαι κατὰ τὸ ἄρθ. 106 τοῦ Ποιν. νόμου» διόρθου «θέλουν τιμωρεῖσθαι κατὰ τὸ ἄρθ. 150 τοῦ Ποιν. νόμου».

γ). Ἐν σελ. 887, στίχ. 20 (ἄρθ. 10) ἀντὶ «Ἀπὸ τοῦ 1870» διόρθου «Ἀπὸ 1 Μαρτίου 1871».

20). Τοῦ περὶ Κεντρικῆς Δημαρχίας Κανονισμοῦ.

Ἐν σελ. 922, στίχ. 32, τὸ «Ἄρθ. 29» διόρθου εἰς «Ἄρθ. 20.»

21). Τοῦ περὶ ἀστυνομικῆς διοικήτεως τῆς Νομαρχίας. Κω]τόλεως Κανονισμοῦ.

α) Ἐν σελ. 957, στίχ. 21 (ἄρθ. 32) ἀντὶ τῶν λέξεων «οἱ *κακοῦργοι* καὶ οἱ *ἐγκλήματίαι* γράφε «οἱ *ἐπὶ κακουργήματι* καὶ *πλημμελήματι κατηγορούμενοι*».

6). Ἐν τῇ αὐτῇ σελ. στίχοις 31—32 (ἄρθ. 33) ἀντὶ «κακουργοδικείου καὶ πλημμελιοδικείου» γράφε «*κακουργιοδικείου καὶ πλημμελειοδικείου*».

22). Τοῦ περὶ ἀστυκῶν καθηκόντων τῆς χωροφυλακῆς νόμου.

Ἐν σελ. 973, στίχ. 16 (ἄ. 28) ἀντὶ «ἐγκλήματος, πταπτώματος καὶ κακουργήματος» διόρθου «*κακουργήματος, πλημμελήματος καὶ πταίσματος*».

23). Τοῦ ὀργανισμοῦ τῶν Δικαστηρίων Κων]πόλεως.

α). Μετὰ τὴν σελ. 983 σημείωσον «984» ἀντὶ τῆς ἐσφαλμένης 948.

β). Ἐν σελ. 985, στίχ. 23—24 (ἄ. 20) ἀντὶ «κατὰ τὰς ἐν τῷ 4. »*Κεφαλαίῳ* τοῦ περὶ τῶν Δικαστηρίων τῆ Πρωτευούσης Κανονισμοῦ καὶ »τῷ 3 *Κεφαλαίῳ* τοῦ κανονισμοῦ τοῦ Ἀνωτάτου Δικαστηρίου» διόρθου »κατὰ τὰς ἐν τῷ Δ'. *Τίτλῳ* τοῦ περὶ τῶν Δικαστηρ. τῆς πρωτ. Κανονι»σμοῦ καὶ τῷ *Γ'. Μέρει* τοῦ κανονισμοῦ κτλ.»

24). Τῆς περὶ δικονομικῶν ὁρισμῶν Βεζυρικῆς ἐγκυκλίου.

Ἐν σελ. 993, στίχ. 7, ἀντὶ «συμφώνως τῷ 21ῳ ἄρθρῳ» διόρθου «συμφώνως τῷ 20ῷ ἄρθ. κτλ.»

25). Τοῦ περὶ τροποποιήσεως τοῦ δικαστικοῦ ὀργανισμοῦ νόμου.

Ἐν σελ. 995, στίχ. 7 ἀντὶ «προϊσταμένων ὑπαλλήλων» διόρθου «προϊσταμένων *ἀρχιερωδικαστικῶν ἀρχῶν*», διάγραψον δὲ τὴν ἐν τῷ 4 στίχ. λέξιν «*ἐπομένως*».

26). Τοῦ ἐπὶ τῶν παραπομπῶν Γραφείου Καναν.

Ἐν σελ. 1000, στίχ. 26—27 τὰς λέξεις τοῦ ἄρθ. 38. «κατὰ καθῆκον» διόρθου «*ἐπὶ ἀποδείξει*» καὶ τὰς λέξεις «παρὰ τὸ καθῆκον» εἰς «*ἄνευ ἀποδείξεως*».

27). Τοῦ ἐπὶ τῆς ἐκτελέσεως Γραφείου.

Ἐν σελ. 1002, στίχ. 3. (ἄ. 5) ἀντὶ «οἰκονομικὰς» διόρθου «*δικονομικὰς*».

28). Τοῦ περὶ διακριτικῶν σημείων νόμου.

α). Ἐν σελ. 1006, στίχ. 20 ἀντὶ «Περὶ διαδικασίας» γράφε «*Περὶ δικαιοδοσίας*».

β). Ἐν τῇ αὐτῇ σελ. στίχ. 22 (ἄρ. 11) ἀντὶ «μετὰ σπουδῆς» διόρθου «συνοπτικῶς».

γ). Ἐν τῇ αὐτῇ σελ. στίχ. 25 (ἄρ. 11.) ἀντὶ «ὁ ἐναγόμενος κινήσῃ ἀνταγωγὴν περὶ» διόρθου «ἐὰν ὁ κατηγορούμενος *προβάλῃ ἔνστασιν*», τὰς δ' ἐν τῷ ἑπομένῳ στίχῳ λέξεις «περὶ τῆς ἀνταγωγῆς ταύτης» διόρθου *περὶ τῆς ἐνστάσεως ταύτης*».

Ἐν τῇ αὐτῇ σελ. στίχ. 29 (ἄρ. 12) ἀντὶ «ὅταν κινῇ τις ἀγωγὴν, διόρθου «ὅταν ὑποβάλλῃ τις *αἴτησιν*», τὰς δὲ λέξεις «ἐνάγων» μόνου τοῦ ἄρθ. 12 μετάτρεψον εἰς «*αἰτῶν*».

ε'.) Ἐν σελ. 1007, στίχ. 14, (ἄρθρ. 13) ἀντὶ «Ὁ ἐναγόμενος» διόρθου «Ὁ τὴν καταγραφὴν ἢ κατάσχεσιν *αἰτῶν*,» ἐκ δὲ τοῦ παρεπομένου στίχ. διάγραψον τὴν λέξιν «αὐτοῦ».

ς'.) Ἐν σελ. 1008, στίχ. 11, (ἄρ. 16) ἀντὶ «Οἱ ἐπιθέτοντες» διόρθου «Οἱ μὴ ἐπιθέτοντες».

ζ'.) Ἐν τῇ αὐτῇ σελ. στίχ. 36, (ἄρθρ. 19) ἀντὶ «νὰ ἀκυρωθῶσι» διόρθου «νὰ καταστραφῶσι».

29). Τοῦ περὶ τόκων νόμου.

Ἐν σελ. 1016, στίχ. 14, (ἄρθρ. 5.) ἀντὶ «ἡ ἐπιτροφὴ» γράφε «ἡ ἐπιστροφή».

30.) Τοῦ περὶ πιστωτικῆς Τραπέζης Κανονισμοῦ.

Ἐν σελ. 1017, στίχ. 30 (ἄρ. 7), ἀντὶ «ἡ ἰσολόγισις» γρ. «ὁ *συμψηφισμός*.»

31.) Τοῦ περὶ ἐνοικιαστηρίων νόμου.

Ἐν σελ. 1024 στίχ. 39, τὸ δὶς σημειωθὲν «Ἄρθρ. 11» διόρθου εἰς «Ἄρθρ. 12».

32.) Τῶν στρατιωτικῶν νόμων.

ά.) Ἐν σελ. 1069, στίχῳ 12 ἀντὶ «5 ἐτῶν» διόρθου «6 ἐτῶν».

ε'.) » » 1072 » 10 διαγραπτέον τὴν λέξιν «καί».

γ'. » » 1083 » 21 (ἄρ. 15) ἀντὶ «λεξιαρχικῶν» γράφε «λοχιαρχικῶν».

δ'.) Ἐν σελ. 1109 μετὰ τὸν στίχον «Μέρος ἕβδομον» πρόσθες περὶ «ἀντικαταστάσεως».

ε'.) Ἐν σελ. 1116, στίχ. 14 (ἄρθρ. 22) ἀντὶ «ὁρίζει τὸ 16 ἄρθρ.» διόρθου «ὁρίζει τὸ 18 ἄρθρ.».

ς'.) Ἐν σελ. 1121, στίχ. 7, ἀντὶ «συνάδουσαι» διόρθου «μὴ συνάδουσαι».

ζ'.) Ἐν σελ. 1127. Ἐν τῇ Ἐγκυκλίῳ ταύτῃ αἱ λέξεις «ἔφεδροι» δέον νὰ ἀντικατασταθῶσιν εἰς «ἐπιφύλακες», οὗ; ἀφορᾷ ἡ τοῦ Συμβ. τῆς Ἐπικρατείας γνωμοδότησις.

33). Τοῦ περὶ τελειοφοίτων στρατιωτ. ἰατρῶν Κανονισμοῦ.

Ἐν σελ. 1144, στίχ. 28 (ἄρθρ. 5) ἀντὶ «καταστιχογραφία» γράφε «*συνταγογραφία*».

34). Τῶν τελωνειακῶν νόμων.

ά.) Ἐν σελ. 1173, στίχ. 13 πρὸ τοῦ «Ἀναγκασθέντος» θὲς «Ἄρθρον 55».

β'.) Ἐν σελ. 1173 στίχ. 35 ἀντὶ τοῦ «Ἄρθρ. 26» διόρθου «Ἄρθρ. 56».

γ'.) Ἐν σελ. 1175 στίχ. 1 μεταξὺ τῆς λέξεως «δὲν δύνανται» καὶ «ὑπάγωνται» παρένθες «ἢ».

δ'.) Ἐν σελ. 1185, στίχ. 37. ἀντὶ «συμβησομένων» διόρθου «συμβασῶν».

ε'.) Ἐν σελ. 1189, στίχ. 13. ἄρθρ. (3) μεταξὺ τῶν λέξεων «ἀρχῆς» καὶ «Αἱ κατωτέρω» παρένθες ἀντὶ *τελείας στιγμῆς* (.) *ὑποστιγμὴν* (,).

35). Τῶν περὶ καπνῶν κανονισμῶν.

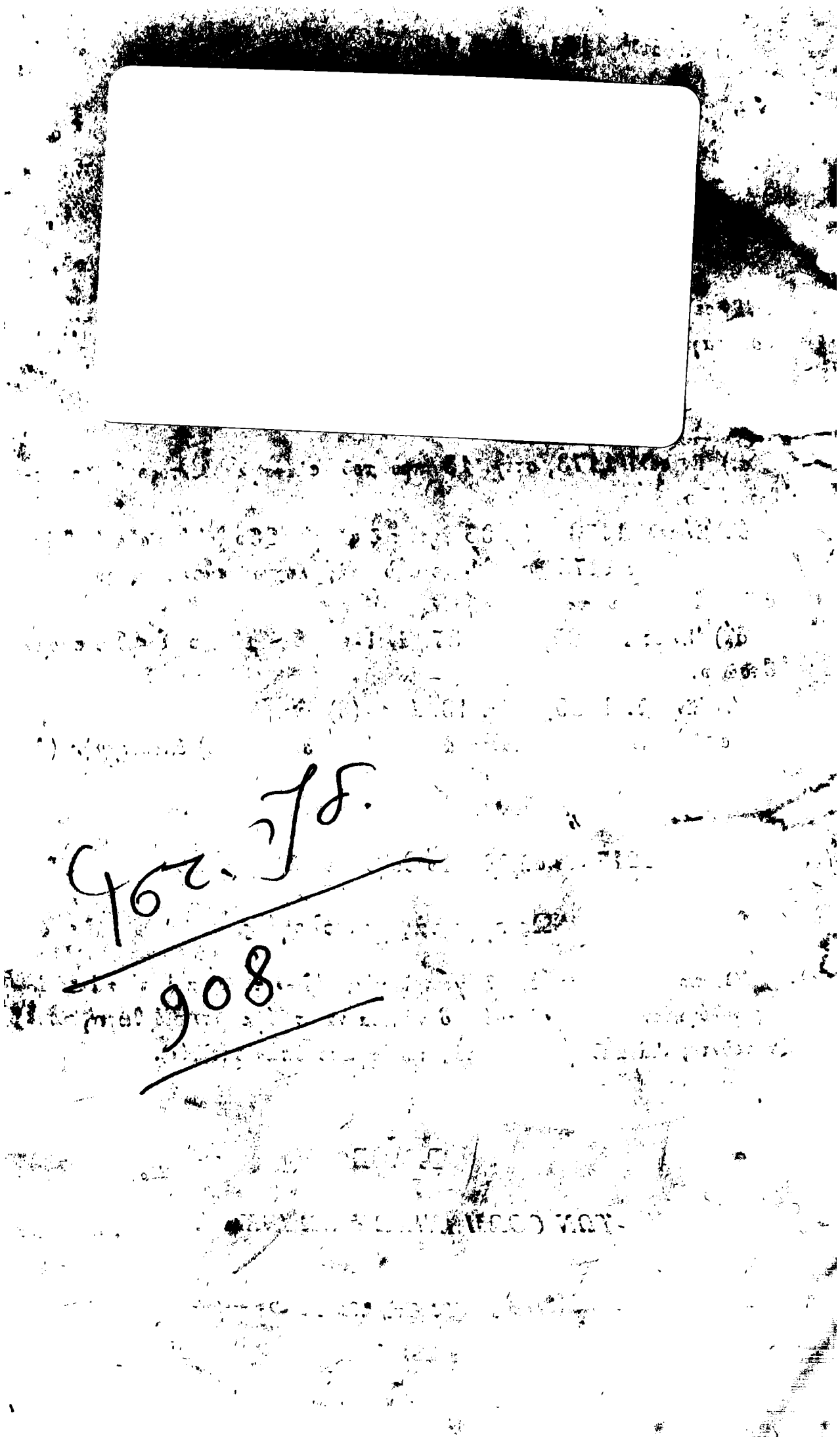
Ἐν σελ. 1217, τὸ «ἄρθρ. 31» διόρθου εἰς «Ἄρθρ. 21».

Ὡς πρὸς τὰς χρονολογίας.

Ὡς πρὸς τὸ ἀνακριβὲς τῆς χρονολογίας νόμων τινῶν καὶ τὸ πάντη ἀχρονολόγητον ἑτέρων, οὐδεμίαν δυνάμεθα νὰ ἐπενέγκωμεν διόρθωσιν, ἀδυνατοῦντες ν' ἀναπληρώσωμεν τὰς τῶν πρωτοτύπων ἀτελείας.

ΤΕΛΟΣ

ΤΩΝ ΟΘΩΜΑΝΙΚΩΝ ΚΩΔΗΚΩΝ.

Gr. 78.
908

Выписка

28 Января 1870 [illegible] — [illegible]
4 Февральских [illegible] 1284 — [illegible]
6 = — 1284 — 960
18 = — 1284 — 990
8 Белых — 1284 — 792
17 Февральских [illegible] 1284 — 990
1 Января 1870 — 1,430

Βιβλ

Κήρυκος, Νικόλαος μετ' ἄλλων — 671.

Βασιλείου Μιλησίου — 675.

Κήρυκος Ἀλεξανδρεύς — 688.

Δομνῖνος — — 1,015.

Παυσανίας Ἀντιοχεύς — 1,061.

Γλύκων Ῥωμαῖος — 1,052.

Τιτουλάριος Ἀντιοχεύς — 1,059.

Ἀρχαιολογία (ἀνών),
γν' Παρθ. σσ. 16 ἑξῆς.

Χαριδαμία (ὄνομα),
γν' Παρθ. σσ. 287–295.

ΠΑΝΤΕΙΟ
ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟ
002000044636

Χρυσόπετρα	120.
Πυρκάϊνη (ορεί)	144.
Χρυσαυγή	144.
Χρυσοφρύδι πέτρας σαρδόνυχα	181.
Χρυσοκόλλα (ορεί)	192.
Χρυσόλιθος διαφανής	213.
Λαζουλί, ζαφείρι	237.
Χρυσοπράσινο λίθος	249.
Πολυκόσμημα	303.
Γαλακτοκόμημα	429.
Θαυμάσια ἰνδικὰ πολύτιμα	463.
Ἐκλάμψεις (σεληνίδια)	465
Φῶς ζαφείρου	478.
Τὰ ἀπὸ τὸ ζαφείρι χαμηλὰ πολύτιμα (μικρὰ ζαφείρια)	486.
Ἀδαμαντικὴ ὁμοιότης	562.
Ἀμέθυστος ἀνατολικὸς	564.
Πράσινα χαλκοῦ	585.
Ἐλαφρότερα	664.

XX

908